

கி
சனம் தி துன
திருச்சிறைமபலா.

திருக்கைலாசபரமபபாத்திருவாவடுதலை ஆர்னைசதுசு
திராவிடமஹாபாஷ்ய கிந்தூராகிய
சிவஞானயோகிகள்
அருளிச்செய்க

காஞ்சிப்புராணம்.

முதற்காண்ட மூலம்

கோடசாவதானம்

தி - க - சுப்பராயசெட்டியாரவர்களாலும்

ஸ்ரீமத் - கா ஏகாம்பரசிவயோகிகள்

மாணிக்கி

கா - ஆலாலசுந்தரம்பிள்ளையவர்களாலும்

இயற்றிய உரையாடு

ஏகாம்பரநாதராலயநாராயணர்
கர் - மு - சுப்பராயமுதலியார்
மூம - மெ - லக்ஷ்மணஞ்செட்டியார்
விநாயகத்தீர்த்த
வினனகாஞ்சிபுரம்
சு - அப்பாசாரிசெட்டியார்
செனனை
பண்டித மித்திர யந்திர சாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது

விவரினா உருவம்

விவரினா உருவம்

All Rights Reserved.

9F
K. S. K. K. K.
கி. சி. கி. சி. கி.

அறிவிப்பு

இதன்க்குரை, சிறப்புப்பாபிரம் வநாயகக்காப்பு “இருகவுட்டு” என்னுஞ் செய்யுள் தொடங்கி வீராட்டகாசப்படலம் “புக்கபின்” என்னும் செய்யுள்நாறும் சோடசாவதானம். தி-க-கப்பராயனோடியாரவீநாளும், ஷை படலம் (கக) வநு செய்யுள்தொடங்கி இறுதிகாறும், கா-ஆலாலநீதரம்பிள்ளையவீநாளும் இயற்றப் பட்டது.

இப்புராணத்துள் ஆங்காங்கு எஞ்சிரின்ற சில சரித்திரங்களும் பொருள் வினக்கங் வட பொருள் கண்டாறு எடுத்தக்காட்டி யிருக்கின்றன.

ஸ்ரீ

ஸிவாஜராமநந்தி.

ஸகடஜாததிராஸித்வமஹா ப்ரகடகுகிஜிதநாதிததிக்ரட்டி ।
 திக்ரட்டவாஸிநதெகரஸாலிநா விக்ரடகுகிவிநாயகராமநந்தியெ ॥
 வநெநவெதணவடிந ஜனாராயாவஹாரிணஸு ।
 ஸவிக்கவிநாஸவநிர்ணாம் ப்ரஹ்மணாம்ப்ரஹ்மணஸுதிஸு ॥
 யம்ப்ரஹ்வெஷவிஜந ஸுமதிஸிதயிபொஜொஃ ।
 வடிமதிவரஜம்தகம் வரம்ஜொதிவரநிவிணஸு ॥
 தவம்ஜெஷணவஜெஜ்ஜம் ஸவப்ரஜாயிவாயிவஸு ।
 ஜமஸ்காஜகஸாகாரம் நானிஸாநம்ஹவ்வரஸு ।
 வடிவஸுஸுகாஜாசுஜா ஜஹாவீம்ஜவாஸவெ ॥
 மாயத்ரீஜணவாயாரம் நானிஸாநம்ஹவ்வரஸு ।
 பவரம்ஷாஸுப்ரஹ்மணம்ஹா விநிஷாஹம்தநஜாஜ்ஜவஸு ॥
 ஸகாஜநாயகாஜாசுநீ ப்ரதெயரநிதாஜாஜா ।
 காமீவாராணவொவெப ராஜாஜ்ஜீயதாஹவி ॥
 தஹம்நஜொஹவதெதஸாஜயாஜ்ஜதம்
 ஜதஞ்ஜயாயரஜணாயவராதிராய ।
 ஸகாஜஜ்ஜெவமிதயாய நஜ்ஜிவாய
 வெஜாதெவெடி வவெஷெககாமெஷெகஹதெ ॥
 வெஸாயத்ராயஜம்பாயஸவாப்ரஜாய
 ப்ரஹ்மப்ரஜாயவாரம்ஷெஷவரவ்ரஜாய ।
 காமீவியாய கரணாமிதயெஷுதஹ
 ஸகாஜ்ஜெவமிதயாய நஜ்ஜிவாய ॥
 ஜ்ஜிவாயதெவாய நஜ்ஜிவதராய ॥
 காமீவியாய நஜ்ஜிவெஷ்ஜராயதெ ॥
 நஜொஸெகாஜநாயாயநாயாயஜமதாஜி ।
 காமீவியாயநாயாயபாஜ்ஜவயாவிணா ॥
 ஸவப்ரஜிஹதெஷெபாய உதாஹீஷ ப்ரஜாயிணா ।
 ஹகவிதயாயஹகாமா ஸ்ஷெஷு ॥
 ஹகாஜ்ஜெஹிதமாய ப்ரஹ்மணம் ॥
 ராமாஸாஸாஹகாய ஸஸா ॥
 ஸகாஜ்ஜெவமிதயாய தஹம்ஷுதராய ॥
 ஜ்ஜெஷ்வவரஜெஸாநஜா ஸகாஜ்ஜிவாயிவஸு ॥

ஸ்ரீஜாத்ரபிவ ஜாநஜமிவாநாஸி தாண்டீஹக்ஷப்யமந்யவீணஃ ।
யதாஜ்யபுஜாவிவஹ்னி தாநாஜாநாஜொஹாவயிகம்வியதே ॥
ஹாஹாஹமஸம்ஜராலியாநொஜொஹந்ததூகிராஸிக்ஷைரொதஸ ।
விவஹ்நிவநாஸிஸம்ஜஹாவாநாவிவஹ்நிவநாஸிவஹ்நிவநாஸி ॥
ஹாஜாநாஜா ॥

சிறப்புப்பாயிரம்.

அறுசீர்க்கழநெடில் விருத்தம்.

அத்தகுநாட்டெமையாண்டடூமலர் பிரானருந்தமிழ்மந் திரமாமலை
இத்தறையோர்பாசமோசனமெய்தித்திருவடிப்பேறெய்தநல்குஞ்
சித்தரெலாம்வழிபடுந்தென்றறநைகரநீனத்தேசிகேசன்
வித்தகசுக்குருநமச்சிவாயன்மரபினிவ்வுருமதாவியாவோன், (உ)

சிவஞானபாடியமுஞ்சிறுநாயுஞ்சிவஞானசித்திக்கென்றும்
பவஞானம்பாற்றுமொருபொழிப்புளாயுடேனயவும்பரிவினாற்றி
சிவஞானமொருராளையெனளிடெயதகசி நுமமெயலாந்தவிராதேயாண்ட
சிவஞானமாதவன்செய்காஞ்சிநகாமான்மியகருத்திறம்பாவண்ணம். (ந)

பழகிதின்முதற்காண்டவுரையத்ஞான்று குறந்தொகைக்குப்பரந்தகீர்த்தி
விழுமியியேபராசிரியர்நச்சுருளாசெய்தவரவியந்திஞ்ஞான்று
சழிமகிழ்வினுரைத்தார்வடநூலைத்தழிஇயாருங்கவெறும்புத்துக்
கொழிதமிழ்வாணர்கொள்ளைக்கடல்கும்மாளுலததுக்குறுகிவாழ. (சு)

தினையாரிசேரென்றவறுதுமென்றனாருயிரிகுண்கண்ணென்னகோங்குந்
தனையினையமிநாட்சிகுந் தரநாவலரேறுதன்பாற்கற்ற
வினையமலிகவிப்புலவன்சுப்பராயப்புலவன்வியனேகம்பத்
தினைமறவாகுலாசுந்தனென்றிருவோருஞ்சிறப்பமாதோ. (நூ)

சிவஞானயோகிகள்வரலாறு.

பாண்டிவளநாட்டிலே பொதிய மலைச்சாரலிலே, பாளநாசமென்னுந் திருப்பதியைச்சார்ந்த விக்கிரம சிங்கபுரத்திலே, அகத்திய மகாமுனிவரிடத்தே ஏழுதலைமுறையளவும் பிறைமறிப்பால முறையேவளர்ந்து அருட்புலமை நிரம்பும்வண்ணம் உரம்பெற்ற பரம்பரைச் சைவ வேளாள குலத்திலே, சிவபத்தி அடியார்பத்திகளிற் சிறந்த வராய்க் கல்விச்செல்வம் போலப் பொருட்செல்வமும் ஒருங்குடையராயிருந்த ஆனந்தக்கூத்தர் என்பவருக்கு அவர் மனைவியாகிய கற்பினிற் சிறந்த மயிலம்மைமார் திருவயிற்றிலே, ஏழாவது தலைமுறையாகத் சமீபநாடுசெய்த சைத்தானே, திருவவதாரஞ் செய்து முக்களாலிங்கம் என்னும் பிள்ளைத் திருநாமம்பெற்று ஏழுக்கம் அன்பு அருள்முதலிய நற்குணங்களோடு வளருவாராயினர்.

பின்பு முக்களாலிங்கர் ஐந்தாமாண்டில் பிதா மாதாக்களாலே வித்யாரம்பஞ் செய்விக்கப்பெற்றுப் பாடசாலையில் அமர்ந்தனர்; அங்கனம் அமரும்பொழுது, திருவாவடுதறை ஆசீனத்திலிருந்து சிவஸ்தல யாத்தினாயாகப் புறப்பட்ட சில முனிவர்கள் விராம சிங்கபுரத்துத் திருவீதியிலே சென்றார்கள்; பாடசாலையினின்றும் புறப்பட்ட முக்களாலிங்கர் அம்முனிவர்களைச் சந்தித்துத் தரிசித்து வணங்கி “சுராமிகள் அடியேன் கிருகத்திற் கெழுத்தளவித் திருவமுதுசெய்து பின்பு சென்றாளுமெனும்” என்று பிரார்த்திக்க அம்முனிவர்கள் மகிழ்ந்து இவர் ஆண்டின்றுளையா அந்வுன்முதி புதுமென்று முக்களாலிங்கர் வழிபட்டுக்கொங்கி, விரும்புதோடு உடன்பட்டனர்; உடன்பட்ட முனிவர்கள் அவர் பிறகே கிருகத்துக்குப்போய் முக்களாலிங்கர் அருமைக் கருவையுணர்ந்து அருந்ததியினுஞ் சிறந்த மயிலம்மைமார் உபசரிக்கத் திருவமுதுசெய்து சென்றாளுகினர். முக்களாலிங்கர் தமது கருதநின்படி அடியார் களை யுபசரித்த தாமாணாபபற்றி “அருட்சதி மென்னம்மை உடியவர்கட்கென் உன்-திருந் தவமுதளிக்குஞ் செல்வி - பொருந்தோ, யானந்தக்கூத்தரகமகிழ்த் தொண்டுசெயு-மாணந்தவாதமயில்.” என்று புகழ் செய்து இயற்றியருளினார். புறத்தே போயிருந்த ஆனந்தக்கூத்தர் வீட்டிற்கு வந்து, கீழ்க்குந்த அம்புச்சுச் செய்துகளைக் கேள்வியுற்றுப் பேரின்பக்கடலில் முழுதினார்.

உடனே ஆனந்தக்கூத்தர் புத்திரராகிய முக்களாலிங்கரோடு ஆசீன முனிவர்களிடத்தேபோய் வணங்கியவழிச் சுத்தநிப்பாசமுடைய புத்திரர் பிறவிப்பெறாதுன்பக் கடலினின்றும் களாயேறக்கருதி, அம்முனிவர்களோடு தான்செல்ல வேண்டுமென்னுங் குறிப்பினை யுணர்த்தத் தந்தையார் புகழினால் பிரியச்செறிதம் மனமில்லாதிருந்தும் ஒருவாறாகித்து வீட்டிற்குத் திரும்பிவிட்டார்.

தந்தையார் நீங்கிய பின்பு, முக்களாலிங்கர் ஆசீனத்து முனிவர்களோடு சமீபக் கொண்டு மார்க்கவளிலுள்ள சிவஸ்தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு சேரண்டி யுள்ள திருவாவடுதறையை யாட்குட் உடலயத்தினுள்ளே புகுந்து, ஆசீனமுதற்

குரவாரிய சம்சிவாயமூர்த்திகளோத் தரிசித்துத் திருவருளுக்கம் பெற்றுக்கொண்டு அப்பொழுது சின்னப்பட்டத்தில் எருந்தருளியிருந்த ஞானசாரியராகிய பின் வேலப்ப தேசிகளை ஒடுக்கத்திலேபோய்த் தரிசித்தப் பேரன்போடு வணங்கினார். பின்னர் ஞானதேசிகரிடத்தே சைவ சந்நியாசமும் சிவநீலக்ஷயும் சிவஞானயோகிகளென்னுந் தீக்ஷாமமும் பெற்று மெய்கண்ட சாத்திர பண்டார சாத்திரங்களைக் கேட்டருளினார். சிவஞானயோகிகள் அகத்திய மகாமுனிவர் வரத்தால் அவதரித்தருளியவராகலினை எளிதிலே வடமொழிக்கடலும் தென்மொழிக்கடலும் முற்றொருங்குணர்ந்து மெய்யுணர்வின் முற்றுப்பெறுதலையராயமர்ந்தருளினார், வேலப்பதேசிகர் சிவஞானயோகிகளுக்கு உபதேசித்தருளிய ஞானசாரியரென்பது “எவ்வெவ் கோட்படு பொருளமுஞ் செழுத்தினடக்கிய வற்றியல், காட்டி, மெய்லெகயஞ்சுவத்தை யினுநிற்கு முறையோது முறை விளங்கத்தேற்றி, யவ்வெழுத்தினுள்ளீர் மறிவித்துச் சிவபோகத்தழுத்தி நாயேன், செய்வியையும் கைக்கொண்ட வேலப்பதேசிகன்தான் சென்னிசேர்ப்பாம்” என இக்காஞ்சிப்புராணத்துட் கூறியவாற்றால் விளங்கும்.

சிவஞானயோகிகள் ஐமசக்கினி முனிவருடைய புத்திரரும் அகத்தியமுனிவருடைய முதன்மாணக்கரும் இடைச்சங்கப் புலவர் ஐம்பத்சொன்பதின் மருள் ஒருவருமாகிய திரண துமாக்கினியெனலுந் சொல்காப்பிய முனிவர் அருளிச்செய்த இலக்கணதுலாகிய தொல்காப்பியத்திற்கு உரையாசிரியராகிய இளம்பூரணர் செய்த உரையாகிய இளம்பூரணமும் சேனாவையர் செய்த உரையாகிய சேனாவையமும் நச்சினாக்கினியர் செய்த நச்சினாக்கினியமும் எனப்படுமூற்றுமைகளினுள்ள ஆசங்கைகளை நீக்கித் தெளிவிக்கும் பொருட்டு அச்சொல்காப்பியத்தின் பாயிரத்திற்கும் முதற்குத்திரத்திற்கும் குத்திரவிரததிடெனப் பெயர்பெற்ற பாஷ்யமும், வடமொழித் தருக்கசுவகிரக அன்னம் பட்டியங்ளின் மொழிபெயர்ப்பும், நன்னூலுக்குச்சங்கர நம்சிவாயப் புலவர்செய்த புத்தொரையாகிய விரூத்தியுரைத் திருத்தமும் செய்தருளினார். இவை மூன்றும் திராவிட மகாபாஷ்யத்திற்கு அங்கங்கள் எனப்படும்.

அன்றியும் சர்வாசம் சம்புசிவாசாரியர் அருளிச்செய்த கதைய ஐந்நி சித்தார்தப் பிரகாசிகையை அவ்வாறே மொழிபெயர்த்தருளினார். அன்றியும் மெய்கண்டதேவர் மொழிபெயர்த்தருளிய வார்த்திகப் பொழிப்பாகிய சிவஞான போதத்தந்தரு ஆசிரியர் அமைத்தருளிய மெய்ப்பொருள் விளங்கும் வண்ணம் திராவிட மகாபாஷ்யமெனப் பெயர்பெற்ற விருத்தியுரையும், இவகு வியாக்கியானமாகிய சிற்றுரையும் அருணந்தி சிவாசாரியார் அருளிச்செய்த சிவஞானசித்தியார் சுபக்ஷத்திரூப் பொழிப்புரையுஞ் செய்தருளினார். சிவாக்கிய சொழமகாராஜ காலத்திலே கஞ்சனூரிலே அவதரித்தருளிய ஆசாரிய சரணராகிய ஸ்ரீ ஹரதத்த சிவாசாரியர் வைணவமத கண்டனஞ்செய்து சைவமதஸ்தாபனஞ் செய்யும்பொருட்டு நெருப்பலே பழுக்கக்காய்ச்சிய இருப்பு முக்காலியிலே எழுந்தருளியிருந்த விவபெருமான பாம்பொருளென இருபத்திரண்டு எதுக்களாலே நடட்டியருளிய சுலோக பஞ்சத்தின் மொழிபெயர்ப்பும், ஸ்ரீ அப்ப தீக்ஷசர் அருளிச்செய்த சிவதத்துவ விவேக மூலசுலோகங்கலின் மொழிபெயர்ப்பும் இக்காஞ்சிப்புராணத்தின் மூப்பாகமொழியப் பரப்புஞ் செய்தருளினார்.

அன்றியும் பெருப்பாஷம் உண்மை நாயகம் சரிதமுதலியவற்றைத்தழுவிப் பூருவார்த்தமும் அந்நாயகம் கட்டி கத் திருவள்ளுவ நாயனார் திருக்குறள் உத்தரார்த்தமுமாகக் கண்டி சொட்டசர்த்து முதலொழிவெண்பாடியாகருபரானதிருலே உம்பரந்தாதி, திருத்ருபமான திருமுயிலே வாயிலந்தாதி, குளத்துர்ப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி, கலைசைப்பதிற்றுப் பத்தந்தாதி, நூலகைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, கச்சியானந்த

சிவஞானயோகிகள் வரலாறு.

விட்டமுதனாவருக் கொண்டொறுப்பு விசைமேவுங், கறையேற விட்டமுதல்வா
வுன்னையன்றியு மோர் கதி புண்டாமோ.' என்று செய்யுளைப் பேசுவதுபோலப் பூர்
ததிகெய்தருள்வார்.

இங்ஙனம் உலோகோபகாரமாகப் பலவுலோகங்களும் பலநூல்களையும் பலகண்ட
னங்களை யுஞ்செய்து பல நன்மாளுக்கர்களுக்குப் போதித்து, வடமொழியினுந் தென்
மொழி சிறந்த தென்னும்படி அபிவிருத்திசெய்து தவமே திருவருக்கொண்டாற்
போலும் விளங்கிச் சிவப்பெற்றிற்குக் காரணமாகிய நிட்டையிஸ்வீற்றிருந்தருள வெண்
ணித் திருவாவடுதறையை வந்தடைந்து நிட்டைக்கடிக் சிவானந்தமூர்த்தச் சித்திலை
மதி ஆயிலிய நகரத்திருத்திலை சிவபரிபுரண தலையடைந்தனர்.

“மன்னும் விசுவா வசுவருட மேடமதி
யுன்னிதவி நாட்பாலோ தாயிலியம்--பன்னும்
திருவாள னெங்கான சிவஞான தேவன
நிரு மோளி நீக்கு தினம்.”

சிவஞானயோகிகளுக்கு மாணுக்கர்கள் இலக்கணம் சிதம்பரநாதமுனிவர், கச்
சியப்பமுனிவர், தொட்டிகலைச் சுப்பிரமணியமுனிவர், காஞ்சிபுரம் சரவணபத்தர், இராம
நாதபுரம் சோமசுந்தரம்பிள்ளை முதலாகிய பன்னிருவருள்.

அவருள்ளே இலக்கணம் சிதம்பரநாதமுனிவர் திருப்பாதிரிப்புலியூர்ப் புரா
ணத்தை மொழிபெயர்ந்தவர்.

கச்சியப்பமுனிவர் திருவானைக்காப்புராணம், பூவானந்தப்புராணம், பேரூர்ப்புரா
ணம், திருத்தணிகைப்புராணம், விநாயகப்புராணம், காஞ்சிப்புராணத்து இரண்டாக்
காண்ட மொழிபெயர்ப்புகளையும், சென்னை விநாயகாபிளம தத்தமிழ், யமகவந்தாதி, கச
சியானந்தருத்திரேசர்வண்டிவினோது, பதிற்றுப்பத்தந்தாதி தணிகையாற்றுப்படை
பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, பஞ்சாகங்கரேசிகரந்தாதி, முசுலியவெறையும் இடற்றியருள் ளர்;
இவர் தம்மாணுக்கரிற் சிறந்த கந்தப்பண்டியர்களுண்டான குளம்நோயை மாற்றற்பொரு
ட்டித் தணிகையாற்றுப்படை பாடியருளினார் பின்னும் டெருரில் வசித்தப்பாது அரச
சம்பல வாணமீது ஒரு பிரபந்தமபாடி மலையெழுந்திசையும், பட்டைசார்மீது பல பதிகங
கள் பாடிப் பலருக்குக் குட்டநோய் முசுலியவற்றைப் போக்கியுடருள் ளார்.

தொட்டிகலைச் சுப்பிரமணியமுனிவர் துறைசைக்கோவை, கலைசைக்கோவை
கலைசைச்சிலைடைவெண்பா, சிதம்பரசரவண்ணம், திருக்குற்றாலச்சித்தர் சபைத்திரு
விருத்தம், பழி முருகக்கடவுள் பஞ்சரதநமஸை, சுப்பிரமணியர் திருவிருத்தம், திருத்
தணிகை திருவிருத்தம், திருச்சிற்றம்பலதேசிகர்மீது சிவபு பஞ்சரதநமஸை, அம்பல
வாணதேசிகர்மீது ஆணந்தககளிப்பு, சிவஞானயோகிகளமீது கீர்த்தனைச் செய்யுள்
முதலியவற்றை இயற்றியருளினார். சுப்பிரமணியர் திருவிருத்தமும் திருத்தணிகைத்
திருவிருத்தமும் முறையே குட்டரோகியும் அந்தகனுமாகிய இருவர் பொருட்டுச்
செய்து கொடுத்தவனவில அவைகளை அவ்விருவரும் முருகக்கடவுள் சந்தியில் நிதி
குட்டரோகரும் அந்தகத்தன்மையு நீங்கியுய்ந்தனர்.

மெய்கண்டதேரிகள் நிருவடி வாழ்க.

சிவஞானயோகிகள் சேவடி வாழ்க.

வரலாறுமுற்றிற்று.

சி வ ம ய ம்.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

திரு ஏ க ம்ப த்

தேவாரப்பதிகங்கள்.

பண் - மேகராகக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்

வெந்தவெண்பொடிப்பூசுமார்பின்விரினாலொருபால்பொருந்தக்
கந்தமல்குழலியொடுங்கழிபொழிற்கச்சிதன்னு
ளந்தமில்லுணத்தாரவாபோற்றவணங்கிணைடாடல்புரி
யெந்தைமேவ்யவேகம்பந்தொழுதத்தவிடாகெடுமே.

(க)

வரந்திகழுமவுணாமாநகர்மூன்றுடன்மாய்ந்தவியச்சரந்
துரந்தெரிசெய்ததாழ்சடைச்சங்கரன்மேயவிடந்
குருந்தமல்லிகைகோங்குமா தவிநல்லகுராமரவந்
திருந்துபைம்பொழிறகச்சியேகம்பஞ்சேரவிடாகெடுமே.

(உ)

வண்ணவெண்பொடிப்பூசுமார்பின்விரியரவம்புனைந்து
பெண்ணமர்ந்தெரியாடல்பேணியபிஞ்ஞகன்மேயவிடம்
விண்ணமர்நெடுமாடமோங்கிவிளங்கியகச்சிதன்னுட்
முண்ணமம்பொழில்குழந்தவேகம்பஞ்சேரவிடாகெடுமே.

(ஈ)

தோலுநூலுந்துதைந்தவனாமாபிற்சுடலெவெண்ணீர்நணிந்து
காலன்மாள்வறக்காலந்காய்ந்தகடவுள்கருதுமிட
மாலெவெண்மதிதோயுமாமதிர்கச்சிமாநகரு
ளேலாரியசோலைகுழேகம்பமேத்தவிடாகெடுமே.

(அ)

தோடணிமலாக்கொன்றைசோசடைநாமதியம்புனைந்து
பாடலன்னமறையாகப்பல்கணப்பேய்களவைகுழ
வாடல்வெண்டலையோடனலேந்திமகிழ்ந்துடனாடல்புரி
சேடாசேர்கலிக்கச்சியேகம்பஞ்சேரவிடாகெடுமே.

(ஐ)

சாகம்பொன்வரையாகத்தானவாழும்மதில்சாயவெய்
தாகம்பெண்ணொருபாகமாகவரவொடுதூலணிந்து
மாகத்தோய்மணிமாடமாமதிந்காஞ்சிமாநகரு
ளேகம்பத்துறைமீசன்சேவடியேத்தவிடாகெடுமே.

(ஊ)

வாணிலாமதிபுல்குசெஞ்சடைவாளரவம்மணிந்து
நாணிடத்தினில்வாழ்க்கைபேணிநகுதலையிற்பலிதேர்ந்
தேணிவா வரக்கன்நனீன்முடிபத்துமிறுத்தவனார்
சேணுலாம்பொழிற்கச்சியேகம்பஞ்சேரவிடாகெடுமே.

(ஊ)

பிரமணுந்திருமா லுங்கைதொழப்பேரழலாயபெம்மா
 னரவஞ்சேர்சடையந்தண்ணனங்கிணைமருமிடங்
 கரவில்வன்கையினாகள்வாழ்கலிக்கச்சிமாநகருண்
 மரவஞ்சூழ்பொழிலேகம்பந்தொழுவல்லனைமாய்ந்தறுமே.

(க)

குண்டிபட்டமனுவவரோடுங்குறைதம்மெய்போர்க்கு
 மிண்டர்கட்டியகட்டுரையவைகொண்டுவிரும்பேன்மின்
 விண்டவர்புரமூன்றும்வெங்கணையொன்றினாலியக்
 கண்டவன்கலிக்கச்சியேகம்பங்காணவிடர்கெடுமே.

(க0)

ஏரினார்பொழில்சூழ்ந்தகச்சியேகம்பமேயவனைக்
 காரினார்மணிமாடமோங்குகமூமலன்னகருட்
 பாரினார்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்பரவியபததும்வல்லார
 சிரினாபுகழோங்கிவிண்ணவரொடுசோபவரே.

(கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மறையானைமாசிலாபபுன்சடைமல்குவெண்
 பிறையானைப்பெண்ணோடாணுகியபெம்மானை
 யிறையானையோகொள்கச்சித்திருவேகம்பத்
 துணைவானையல்லதுள்காதெனதுள்ளமே.

(க)

நொச்சியேவன்னிகொன்றைமதிசுவள்ள
 முச்சியேபுனைதல்வேடம்விடையூர்தியான்
 கச்சியேகம்பமேயகறைக்கண்டனை
 நச்சியேதொழுகிமும்மேல்வினைநையுமே.

(உ)

பாராருமுழுவமொந்தைகுழலியாழொலி
 சராலேபாடலாடல்சிறைதவல்லதோ
 ரேராராபூங்கச்சியேகம்பனைபெயமமானைச்
 சேராதாரின்பமாயநெறிசேராரோ.

(ங)

குன்றெய்க்குருநெடுவேண்டாடக்கொழிக்கடிப்போய்
 மின்றெய்க்குமுனில்கடோயும்வியங்கச்சியுண்
 மன்றெய்க்குமல்குசீரான்மலியேகம்பஞ்
 சென்றெய்க்குஞ்சிறைதயாராமேல்வினைசேராவே.

(ச)

சடையானைத்தலைகையேந்திப்பலிதருவார்தங்
 கடையேபோய்மூன்றுங்கொண்டான்கலிக்கச்சியுட்
 புடையேபொன்மலருங்கம்பைக்களையேகம்ப
 முடையானையல்லதுள்காதெனதுள்ளமே.

(சி)

மழுவாளோடெழில்கொள்ளுலப்படைவல்லார்தங்
 செழுவாளோரிமையாருச்சியுமையாள்கங்கை
 வழுவாமேமல்குசீரால்வளரோகம்பந்

திருவகம்பத்தேவாரப்பதிகங்கள்.

ந.

விண்ணுளார்மறைகள்வேதம்விரித்தோதுவார்

(எ)

தூயானைத் தூயவாயம்மறையோடிய
விராட்டிய

(அ)

நாகம்பூணேறதேறனறுங்கொன்றைத்தார்
பாகம்பெண்பலியுமேற்பாமறைபாடுவ
காகம்பமேவியாடுமிறையிருவர்க்கு
மாகம்பமறியும்வண்ணத்தவனல்லனே.

(க)

போதியார்பிண்டியாரொன்றிவர்பொய்ந்துலை
வாதியாவம்மினம்மாவெணுங்கச்சியு
ளாதியார்மேவியாடுந்திருவேகம்ப
நீதியாற்றொழுமினும்மேல்வினைநில்லாவே.
அந்தண்பூங்கச்சியேகம்படனையம்மானைக்

(க0)

சந்தமேபாடவல்லதமிழ்ஞானசம்
பந்தன்சொற்பாடியாடக்கெடும்பாவமே.
திருச்சிற்றம்பலம்.

(கக)

5க்குக்குறள். பண் - கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கருவார்கச்சித்திருவேகம்பத்
தொருவாவென்னமருவாவினையே.

(க)

மதியார்கச்சிநதியேகம்பம்
விதியாலேத்தப்பதியாவாறே.

(உ)

கலியார்கச்சிமலியேகம்பம்
பலியார்போற்றகலிபாவினையே.

(ங)

வரமார்கச்சிப்புரமேகம்பம்
பரவாவேத்தவிரவாவினையே.

(ச)

படமார்கச்சியிடமேகம்பத்
துடையாயென்னவடையாவினையே.

(ந)

வகம்பம்

குலவாவேத்தக்கலவாவினையே.

(க)

கரியின்னரியன்றிருவேகம்பன்
பெரிடபுரமூன்றெறிசெய்கானே

(எ)

இலங்கையரையம்மெ
நலங்கொண்போவிடர்கெடுமே.

மறையோனரியுமறியாவனலன்
னெறியேகம்பங்குறியாற்றெழுமே,

(க)

பறியாத்ே
செறிகொள்கம்பங்குறுகுவோமே.

(க0)

கொச்சைவேந்தன்கச்சிக்கம்ப
மெச்சஞ்சொல்லைச்சம்புகழே.

(கச)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஇயமகம்.

பாயுமால்விடைமேலொருபாகனே பாவைதன்னுருமேலொருபாசனே
தூயவானவர்வேதத்துவனியே சோதிமா லெரிவேதத்துவனியே
யாயுநன்பொருணுண்பொருளாதியே யாலநீழ்வரும்பொருளாதியே
காயவின்மதன்பட்டதுகம்பமே கண்ணுதற்பரமற்கிடக்கம்பமே.

(க)

சடையணிந்ததுவெண்டலைமாலையே தம்முடம்பிலும்வெண்டலைமாலையே
படையிலக்கையிற்கூலமதென்பதே பரந்திலக்கையிற்கூலமதென்பதே
புடைபரப்பனபூதகணங்களே போற்றிசைப்பனபூதகணங்களே
கடைகடோறுமிரப்பதுமிச்சையே கம்பமேவிரப்பதுமிச்சையே.

(உ)

வெள்ளெருக்கொடுதும்பைமிலைச்சியே வேறுமுன்செலத்தும்பைமிலைச்சியே
யள்ளுநீறுதுபூசுவதாகமே யானமாசுணமூசுவதாகமே
புள்ளியாடையுடுப்பதுகத்துமேபோனவூழியுடுப்பதுகத்துமே
கள்ளுலாமலர்க்கம்பமிருப்பதேகாஞ்சிமாநகர்க்கம்பமிருப்பதே.

(ங)

முற்றலாமையணிந்தமுதல்வரே மூரியாமையணிந்தமுதல்வரே
புற்றிவாளரவாட்டும்பரிசரே பாலுறெய்யுகந்தாட்டும்பரிசரே
வற்றலோடுகலம்பலிதேர்வதே வானினோடுகலம்பலிதேர்வதே
கற்றிலாமனக்கம்பமிருப்பதே காஞ்சிமாநகர்க்கம்பமிருப்பதே.

(ச)

வேடனாகிவிசையற்கருளியே வேலைநஞ்சுமிசையற்கருளியே
யாடுபாம்பபாயார்த்ததுடையதே யஞ்சுபூதமுமார்த்ததுடையதே
கோடுவான்மதிக்கண்ணியழகிதே சூற்றமின்மதிக்கண்ணியழகிதே
காடுவாழ்பதியாவதுமும்தே கம்பமாபதியாவதுமும்தே.

(ரு)

இரும்புகைக்கொடிதக்கழல்கையதே யிமயமாமகடங்கழல்கையதே
யரும்புமொப்த்தமலாப்பொறைதாங்கியே யாழியான்றன்மலாப்பொறைதாங்கியே
பெரும்பகனடமாடுதல்செய்துமே பேதைமாமனம்வாடுதல்செய்துமே
கரும்புமொய்த்தெழுக்கம்பமிருப்பதே காஞ்சிமாநகர்க்கம்பமிருப்பதே.

(சு)

முதிரமங்கைதவஞ்செய்தகாலமே முன்புமங்கைதவஞ்செய்தகாலமே
வெதிர்களோடகிச்சந்தமுருட்டியே வேழமோடகிச்சந்தமுருட்டியே
யதிரவீறுவரத்தெழுவத்தொடே யானெயாடுவரத்தெழுவத்தொடே
கதிர்கொள்பூண்முலைக்கம்பமிருப்பதேகாஞ்சிமாநகர்க்கம்பமிருப்பதே.

(எ)

திருநகம்பத்தேவாரப்பதிகங்கள்.

(ரு)

யுண்டிழைந்தமூண்டத்தலையிலே யுடுபதிக்கிடமுண்டத்தலையிலே
கண்டநஞ்சுமடக்கினைகம்பமே கடவுணியிடங்கொண்டதுகம்பமே.

(அ)

தூணியானசுடர்விடுசோதியே சுத்தமானசுடர்விடுசோதியே
பேணியோடுபிரமப்பறவையே பித்தனானபிரமப்பறவையே
சேணிகோடுகீழூழிதிரிந்தமே சித்தமோடுகீழூழிதிரிந்தமே
காணநின்றனருற்றதுகம்பமே கடவுணியிடமுற்றதுகம்பமே.

(ஆ)

ஒருடம்பினையீருருவாகவே யுன்பொருட்டிமீருருவாகவே
யாருமெய்தற்கரிதபெரிதமே யாற்றலெய்தற்கரிதபெரிதமே
தேராரும்மரியாதுதிகைப்பரே சித்தமும்மரியாதுதிகைப்பரே
கார்நிறத்தமணர்க்கொருகம்பமே கடவுணியிடங்கொண்டதுகம்பமே.

(க0)

கந்தமாபொழில்சூழ்தருகம்பமே காதல்செய்பவர் தீர்த்திகும்கம்பமே
புந்திசெய்துவிரும்பிப்புகலியே பூசுரன்றன்விரும்பிப்புகலியே
யாந்தமில்பொருளாயினகொண்டுமே யண்ணலின்பொருளாயினகொண்டு
பந்தனின்னியல்பாடியபத்தமே டாடவல்லவராயினபத்தமே.

(கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

திருநகம்பத்தேவாரப்பதிகங்கள்.

பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

கரவாரும்வன்னெஞ்சர்க்கரியாணைக்கரவார்பால்
விரவாரும்பெருமானைவிடையேறும்வித்தகனை
யரவாடச்சடைதாழவக்கையினலெந்தி
யிரவாரும்பெருமானையென்மனத்தேவைத்தேனே.

(க)

தேனோக்குங்கிளிமழையுமைகள்வன்செழும்பவளம்
தானோக்குத்திருமேனிதழுவருவாஞ்சங்கரனை
வானோக்கும்வளர்மதிசேர்சடையானைவானோக்கும்
ஏனோக்கும்பெருமானையென்மனத்தேவைத்தேனே.

(உ)

கைப்போதுமலர் துவிக்காதலித்துவானோர்கள்
முப்போதுமுடிசாய்த்துத்தொழநின்றமுதல்வனை
யப்போதுமலர் துவிக்கையம்முள்
யெப்போதுமுனியானே

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்

அண்டமாயாதியாயருமறையோடைம்பூதப்
பிண்டமாயுலகுக்கோர்பெய்ப்பொருளாம்பிஞ்ஞகனைத்
தொண்டர் தாமலர் னுவிச்சொன்மாலேபுனைகின்ற
இண்டைசேர்சடையானையென்மனத்தேவைத்தேனே. (ச)

ஆறேறுசடையானையாயிரம்பேரம்மானைப்
பாறேறுபடுதலையின்பலிகொள்ளும்பரமபரனை
நீறேறுதிருமேனின்மலனைநெடுந்திவி
யேறேறும்பெருமானையென்மனத்தேவைத்தேனே. (ரு)

தேசனைத்தேசங்கள் தொழின்று திருமாலாற்
பூசனைப்பூசனைகளுகப்பானைப்பூவின்கள்
வாசனைமலையிலநீர்தீவளியாகாசமாம்
ஈசனையெம்மானையென்மனத்தேவைத்தேனே. (சு)

நல்லானை நல்லானநான்மறையோடாறங்கம்
வல்லானை வல்லார்கண்மனத்துறையுமைந்தனைச்
சொல்லானைச் சொல்லார்த்பொருளானைத்துகளேது
மில்லானை யெம்மானையென்மனத்தேவைத்தேனே. (எ)

புரித்தானைப்பதஞ்சந்திப்பொருளுவாம்புண்ணியனைத்
தரித்தானைக்கங்கைநீர்தாழ்சடைமேனமதில்மூன்றும்
எரித்தானையெம்மானையென்மனத்தேவைத்தேனே. (அ)

ஆகம்பத்தரவனையானையனிதற்கரியானைப்
பாகம்பெண்ணைபாகமாய்நின்றபசுபதியை
மாகம்பமறையோதுமிறையானைத்திற்கச்சி
யேகம்பமேயானையென்மனத்தேவைத்தேனே. (ஊ)

அடுத்தானைபுரித்தானையருச்சுனற்குப்பாசுபதங்
கொடுத்தானைக்குலவனாயேகிலையாகக்கூடம்பு
தொடுத்தானைப்புரமெரியச்சுனைமல்குகயிலாயம்
எத்தானைத்தடுத்தானையென்மனத்தேவைத்தேனே. (க)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்

நம்பனைநகரமூன்றுமெரியுணவெருவனோக்கும்
அம்பனையமுதையாற்றையணிபொழிற்கச்சியுள்ளே
கம்பனைக்கதிர்வெண்டுகட்செஞ்சடைக்கடவுடன்னைச்
செம்பொனைப்பவளத்துனைச்சிந்தியாவெழுநின்றேனே. (க)

ஒருமுழமுள்ளுட்டமொன்பதுதுனையுடைத்தா
யரைமுழமுதனகலமதனில்வாழ்முதலையெந்து
பொருளானைப்பவளத்துனைச்சிந்தியாவெழுநின்றேனே

மலையினர்மகளாரபாகமைந்தனார்மழுவொன்றேந்திச்
சிலையினுல்திண்கண்மூன்றுந்தீயெழச்செற்றசெல்வா
இலையினர்சூலமேந்தியேகம்பமேவினாத்த
தலையினுல்வணங்கவல்லாரதலைவர்க்குந்தலைவர்தாமே. (௩)

பூத்தபொற்கொன்றைமாலையுரிசுடைக்கணிக்தசெல்வா
தீர்த்தமாங்கங்கையானத்திருமுடிதிகழவைத்து
வேத்துவாரோத்தநின்றவேகம்பமேவினா
வாழ்த்துமாதரியமாட்டேன்மால்கொடுமயங்கினேனே. (௪)

மையினாமலர்நெடுங்கண்மங்கையோர்பாகமாகி
கையிலோர்கபாலமேந்திக்கடைதொழும்பலிகொள்வார்தாம்
எய்வதோளோன்மோட்டியேகம்பமேவினாரைக்
கையினுற்றொழுவல்லார்க்குக்கடுவினைகனையலாமே. (௫)

கருவினைமருவங்கங்கைதங்கியசடையனெங்கள்
அருவினையகலநல்குமண்ணலையமரர்போற்றும்
சிருவினைத்திருவேகம்பஞ்செப்பிடவுறையவல்ல
வுருவினைவுருகியாங்கேயுள்ளத்தாலுக்கின்றேனே. (௬)

கொண்டதோர்கோலமாகிக்கோலக்காவுடையகூத்தன்
உண்டதோநஞ்சமாகிலுலகெலாமுய்யவுண்டான்
எண்டிசையோருமேத்தனின்றவேகம்பன்றனைக்
கண்ணொண்டிமைசெய்வான்கருதியேதிரிகின்றேனே. (௭)

டடமுடையரவினோபிபனிமதியதனைச்சுழிக்
கடமுடையுரிவைமூழிக்கண்டவாஞ்சுவம்ம
இடமுடைக்கச்சிதன்னுளேகம்பமேவினான்றன்
நடமுடையாடல்காணொலந்தாணுய்த்தவாமே. (௮)

பொன்றிகழ்கொன்றைமாலையொருந்தியபெருந்தண்ணமாபா
நன்றியிம்புகுந்தெழுள்ளமெள்ளவேநலிலின்று
குன்றியிலடுத்தமேனிக்ஞவனையங்கண்டொம்பை
இன்றுயில்போதுகண்டாரினியரோகம்பனாரே. (௯)

துருத்தியார்பழனத்துள்ளார்தொண்டாகுடலருமேத்த
அருத்தியாலன்புசெய்வாரவரவர்க்கருள்கள்செய்தே
யெருத்தினையிசையவேறியேகம்பமேவினாக்கு
வருத்தினன்றமுமைசெய்வாராவல்லினைமாயுமன்றே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓதுவித்தாய்முன்னறவுகாட்டியமணரொடே
காதுவித்தாய்கட்டளையிணிகீர்த்தாய்கலந்தருளிப்
போதுவித்தாய்நின்பணிபிழைக்கிற்புளியம்வளரால்
மோதுவிப்பாயுப்பாய்முனிவாய்க்கச்சி

எத்தைக்கொடேததையேழையமனெழுசைவித்தெனை
கொத்தைக்குமங்கா வழிகாட்டுவித்தென்னைக்கொருசெய்தாய்
முதகிற்றிரனும்பளிக்கினிற்சோதிபுமொய்பவளத்
தொத்தினையெய்க்கும்படியாய்பொழிந்தச்சியேகம்பனே.

(உ)

*
மெய்யம்புகோத்தவிகையேனாடன்றொருவேடனாகிப்
பொய்யம்பெய்தாவமருளிச்செய்தாய்புரமூன்றெறியக்
கையம்பெய்தாய்நின்கழலடிபோற்றுக்யவாநெஞ்சிற்
சூய்யம்பெய்தாய்கொடுமாமதில்கூழ்கச்சியேகம்பனே.

(ங)

சூறிக்கொண்டிருந்தசெந்தாமரையாயிரம்வைகல்வைகல்
நெறிப்பட்டவிண்டைபுனைகின்றமாலையிறையழிப்பான்
கறைக்கண்டநீயொருபூக்குறைவித்துக்கண்சூல்விப்பதே
பிறைத்துண்டவாரசடையாப்பெருங்காஞ்சியெம்பிஞ்ஞகனே.

(ச)

உணாக்குங்கழிந்திங்குணாவரியாணுள் குவாவிலை யைக
காக்குமெனக்கைதொழுவதல்லாற்ககிரோர்களெல்லாம்
வினாக்கொண்மலரவன்மா வெண்வசிக்களேகா தசாக
ளிராக்குமபிதாக்கறியவொண்ணானெங்களேகம்பனே.

(ரு)

கருவுற்றாண் முதலாகவுன்பாதமேகாண்பதற்கு
உருகிற்றெனுள்ளமுநானுங்கிடந்தலந்தெய்த்தொழிந்தேன்
நிருவொற்றியூராய்திருவாலவாய்திருவாநூராய்
ஒருபற்றிலாமையுங்கண்டிரங்காய்கச்சியேகம்பனே.

(சு)

அரியபுனின் திரன்சந்திராதித்தரமரெல்லாம்
உரியபின்கொற்றைக்கடைத்தலைபாருணங்காக்கிடந்தார்
புரிதருபுன்சடைப்போகாமுனிவாபுலம்புகின்னா
எரிதருசஞ்சடையேகம்பவென்னேதிருக்குறிப்பே.

(எ)

பாம்பரைச்சோத்திப்பட்டருஞ்சடைமுடிப்பால்வண்ணனே
கூம்பலைச்செய்தகரதலத்தன்பாகள்கூடிப்பன்னாள்
சாம்பலைப்பூசித்தளையிற்றபுரண்டிநின்றளசரனென்
றேம்பலிப்பார்கட்குரங்குகண்டாய்கச்சியேகம்பனே.

(அ)

ஏன்றுகொண்டாயென்னையெம்பெருமானினியல்லமென்னிற்
சான்றுகண்டாயிவ்வுலகமெல்லாந்தனியேனென்றென்னை
பூனநிநின்றாவார்க்கொற்றிவைத்தாய்பின்னையொற்றியெல்லாஞ்
சோன்றுகொண்டாய்கச்சியேகம்பமேயசுடாவண்ணனே.

(இ)

உந்திநின்றருன்றனெலக்கச்சூளகள்வாய்தல்பற்றித்
துந்திநின்றாத்தொல்லவானவாரீட்டம்பணியறிவான்
வந்திநின்றாயனுந்திருமாலும்திடக்கச்சியாய்
இந்திநின்றோமினியெவ்வனமோவந்திறைஞ்சுவதே.

(ஈ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண்டெசய்தபழவினையின்பயன்
கண்டுங்கண்டெங்களித்திகாணஞ்சமே
வண்டொமலர்ச்செஞ்சடையேழம்பன்
றொண்டனாய்த்திரியாய்துயர்தீரவே.

(க)

நச்சிநாளுநயந்தடியார்தொழ
விச்சையாதுமைநங்கைவழிபடக்
கொச்சையார்குறுகார்செறிதீம்பொழிற்
கச்சியேகம்பமெகைதொழுமினே.

(உ)

ஊனிலாவியங்கியுலகெலாந்
தானுலாவியதன்மையராகிலும்
வானுலாவியபாணிபிறங்கவெங்
கானிலாவிற்கச்சியேகம்பமே.

(ங)

இமையாமுக்கண்ணெரன்னெஞ்சத்துள்ளவர்
தமையாரும்மறிவொண்ணுத்தகைமையர்
இமையோரேர்த்தவிருந்தவனைகம்பன்
நமையானும்வனைத்தொழுமின்களே.

(ச)

மருந்தினோடுநற்சுற்றமுமக்களும்
பொருந்திறின்றெனக்காயவெம்புண்ணியன்
கருந்தடங்கண்ணினாளுமைகைதொழ
விருந்தவன்கச்சியேகம்பத்தெந்தையே.

(ஐ)

பொருளினோடுநற்சுற்றமும்பற்றிலர்க்
கருளுநன்மைதந்தாயவரும்பொருள்
சுருள்கொள்செஞ்சடையான்கச்சியேகம்பம்
இருள்கெடச்சென்றுகைதொழுதேத்துமே.

(சு)

முக்குவாய்செவிகண் ணுடலாகிவந்
தாக்குமைவந்தமாப்பையவிழ்த்தருள்
நோக்குவானமைநோய்வினைவாராமே
காக்குநாயகன்கச்சியேகம்பமே.

(ஊ)

பண்ணிலைசைபழத்தினிலின்சுவை
பெண்ணோடாணென்றுபேசற்கரியவன்
வண்ணமில்லிவடிவுவேறுவவன்
கண்ணிலுண்மணிகச்சியேகம்பமே.

(஋)

திருவினாயகன்செம்மலர்மேலயன்
வெருவநீண்டவிளங்கொளிச்சோதியான்
ஒருவனாயுணர்வாயுணர்வல்லதோர்
கருவுனாயகன்கச்சியேகம்பமே.

(ௐ)

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்

இடுகுதுண்ணிடையேர் திளமென்முலை
வடிவின்மாதர் திறமன்மவையன்மின்
பொடினொள்மேனியன்பும்பொழிற்கச்சியுள்
அடிகளெம்மையருந் துயர்கீர்ப்பரே.

(௧0)

கலங்கிக்கச்சியேகம்பவோவென்றலும்
நலன்கொள்செல்வமளித்தானெங்கணாதேனே.
திருச்சிற்றம்பலம்.

(௧௧)

திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூமேலாணும்புகள்கேள்வனு
நாமே தேவரெனமைநடுக்குறத்
தீமேவும்முருவா திருவேகம்பா
ஆமோவல்லற்படவடியோங்களே.

(௧)

அருந் திறலமரரயன்மாலொடு
திருந்தநின்றவழிபடத்தே தவியோ
டிருந்தவன்னெழிலார் கச்சியேகம்பம்
பொருந்தச்சென்றுபுடைப்பட்டெழுதுமே.

(௨)

கறைகொள்கண்டத்தெண்டோளிறைமுக்கணன்
மறைக்கொணுவின்னவானவர்க்கா தியான்
உறையும்பூம்பொழில்முழக்கச்சியேகம்பம்
முறைமையாற்சென்று முந்தித்தொழுதுமே.

(௩)

பொறிப்புலன்களைப்போக்கறுத்துள்ளத்தை
நெறிப்படுத்திநீணந்தவாசிந்தையுள்
அறிப்புறுமமுதாயவனேகம்பங்
குறிப்பினெச்சென்றுகூடித்தொழுதுமே.

(௪)

சிற்தையுட்சிவமாய்நின்றசெம்மையோ
டந்தியாயனலாய்ப்புனல்வானமாய்ப்
புந்தியாய்ப்புகூர்ந்துள்ளிறைந்தவெம்
எந்தையேகம்பமேத்தொழுதுமினே.

(௫)

சாக்கியத்தொடும்நெஞ்சமண்படும்
பாக்கியம்மிலாற்பாடுசெலாதுறப்
பூக்கொள்சேவடியான்கச்சியேகம்பம்
நாக்கொடேத்தநியந்தொழுதுமே.

(௬)

ழப்பினோடுமுனிவுறுத்தெந்தமைய
யாப்பதன்முன்னணியமரர்க்கிறை
காப்பதாயகடிபொழிலேகம்பந்
சொப்பதாசநாஞ்சென்றடைந்துய்துமே.

(௭)

ஆலுமாமயிற்சாயனல்லாரொடுஞ்
சாலகீயுறுமால்தவிர்நெஞ்சமே
நீலமாமிடற்றண்ணலேகம்பனார்
கோலமாமலர்ப்பாதமேகும்பிடே.

(அ)

பொய்யனைத்தையும்விட்டவர்புந்தியுண்
மெய்யனைச்சுடர்வெண்மழுதேவந்திய
கையனைக்கச்சியேகம்பமேவிய
வையனைத்தொழுவார்க்கில்லையல்லலே.

(க)

அரக்கன் நன்வலியுன்னிக்கயிலையை
நெருக்கிச்சென்றெடுத்தான்முடிதோணெரித்
திரக்கவிண்ணிசைகேட்டவனேகம்பந்
தருக்கதாநொஞ்சார்ந்துதொழுதிமே.

(க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூற்றவன்காண்கூற்றுவனைந்ருகமத்தகோன்காண்கூலையன்காண்கூவலயத்தி
னீராணன்காண், காற்றவன்காண்கனலவன்காண்கலிக்குமின்காண்கனபவளச்செம்மே
னிகலந்தவெள்ளை, நீற்றவன்காணிலாவுருஞ்சென்னியான்காணிறையார்த்தபுனற்கன்
கைநிமிர்ச்சடைமேல், ஏற்றவன்காணெழிலாரும்பொழிலார்கச்சியேகம்பன்காணவனெ
ன்னெண்ணத்தானே.

(க)

பரந்தவன்காண்பல்லுயிர்களாகியெங்கும் பணிந்தெழுவார்பாவமும்வீனையு
ம்போகத், துரந்தவன்காண்மேலவர்கண்ணியான்காண்டோற்றநிலையுதிப்பொருளாய்
வந்த, மருந்தவன்காணவையங்கன்பொறைதீர்ப்பான்காண்மலர்நூலின்தெழுவாரு
ளநீங்கா, திருந்தவன்காணெழிலாரும்பொழிலார்கச்சியேகம்பன்காணவனென்னெ
ண்ணத்தானே.

(உ)

நீற்றவன்காணீராகித்தியாணன்காணிறைமழுவுந்தமருகமுமெரியுங்கையிற்
றோற்றவன்காண்டோற்றம்சீகடில்லாநான்காண்னையிலிகாண்டெனெயன்றெழு
வாருள்ளம், போற்றவன்காண்புகழ்க்கடனைப்படைத்தானுன்காண்டொறியறவும்கிரி
சடைமேற்புனலுங்கங்கையேற்றவன்காணெழிலாரும்பொழிலார்கச்சியேகம்பன்காண
வனென்னெண்ணத்தானே.

(ஈ)

நாயவன்காணாலகுக்குத்தன்னெப்பில்லாத், தந்தவன்காண்மலைங்கைபங்கா
வென்பார், வாயவன்காணவரும்பிரயிந்தாய்சிறப்பன்காணவனவர்க்குந்தானவர்க்கு
ண்ணுளோர்க்குஞ், சேயவன்காணினைவார்க்குச்சித்தமாத்திருவடியெயுள்கினைந்தெ
ழுவாருள்ள, மேயவன்காணெழிலாரும்பொழிலார்கச்சியேகம்பன்காணவனென்னெ
ண்ணத்தானே.

(ச)

அடுத்தானையுரித்தான்காண்.

(ஊ)

அழித்தவன்காணெயின்முன்றுமயில்வாயம்பாலையாறுமிடைமருதுமான்வானு
ன்காண், பழித்தவன்காணலையாரையடைவார்தங்கள்பற்றவன்காண்புத்தவன்காணி

ன்காண், சுழித்தவன்காண்மூடிக்கங்கையடியேபாற்றுந் தூயமாமுனிவர்க்காப்பார்மே
னிற்க, விழித்தவன்காணெழிலாரும்பொழிலார்க்க்சியேகம்பன்காணவனென்னெண்ண
த்தானே. (அ)

அசைந்தவன்காண்டமாடிப்பாடல்பேணியழல் வண்ணத்தில்லடியு முடியுந்தேட
ப், பசைந்தவன்காண்பெய்க்கணங்கன்பரவியேத்தும்பான்மையன்காண்பரவிநினைந்தெ
ழுவார்தம்பாற், கசிந்தவன்காண்கரியினுரிபோர்த்தான் றுன்காண்கடலில்விடமுண்டம
ரர்க்கமுதமீய, விசைந்தவன்காணெழிலாரும்பொழிலார்க்க்சியேகம்பன்காணவனென்
னெண்ணத்தானே. (எ)

முடித்தவன்காண்வன்கூற்றைச்சீற்றத்தியால்வலியார்தம்புரமுன்றும்வேவச்சா
பம், பிடித்தவன்காணிடுஞ்கனாமேடத்தான் காண்பினையல்வெறிமமழுகொன்றையர
வுசென்னி, முடித்தவன்காண்மூவினெல்வேவினாண் காண்முழங்கியருமெனத்தோன்று
மழையாய்மின்னி, யிடித்தவன்காணெழிலாரும்பொழிலார்க்க்சியேகம்பன்காணவனென்
னெண்ணத்தானே. (அ)

வருந்தான்காண்மனமுருகிநினையாதார்க்குவுஞ்சன்காண்அஞ்செழுத்தநினைவார்
க்கென்று, மருந்தவன்காண்வான்பிணிகடரும்வண்ணம்வானகமுமண்ணதமுமற்றுமா
கிப், பரந்தவன்காண்பட்டர்சடையெட்டெடையான் றுன்காண்பங்கயத்தோன்றன்சிரத்தை
யெங்கியூரார், இரந்தவன்காணெழிலாரும்பொழிலார்க்க்சியேகம்பன்காணவனென்னெண்ண
த்தானே. (க)

வேம்மானவுழுவையதனூரிபோர்த்தான்காண் வேதத்தின்பொருளான்காணெ
ன்றியம்பி, விம்மானிற்றழுவார்க்குகளிப்பான் றுன்காண்விடையறித்திரிவான்காண்ட
ஞ்செய்ப்புகத், தம்மான்காண்கலிடங்கடாங்கினுன்காணற்புத்தன்காண்சொற்பதமுங்கடந்
துநின்ற, எம்மான்காணெழிலாரும்பொழிலார்க்க்சியேகம்பன்காணவனென்னெண்ணத்
தானே. (கஉ)

அறுத்தான்காணயன்சிரத்தை யமரர்வேண்டவாழ்கடலினஞ்சுண்டங்கணிகீர்க்
கங்கை,செறுத்தான்காண்டேவர்க்குந்தேவனாண்முகையனைத்துந்தொழுதேத்தக்
கலைமன்கையிற், பொறுத்தான்காண்புகலிடத்தைநலியவந்துபொருகயிலையெடுத்தவன்
றன்முடிதோணலஞ்சிறுத்தான்காணெழிலாரும்பொழிலார்க்க்சியேகம்பன்காணவனென்
னெண்ணத்தானே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உரித்தவன்காணுரக்களிற்றை யுமையாளொல்கேவாங்காரத்தொருவன்காணு
ணர்மெய்ஞ்ஞானம், விரித்தவன்காண்விரித்தநல்லேவதத்தான்காணவியனுலகிப்பல்லயி
ரைவியியினால்,தெரித்தவன்காண்கில்லுருவாய்தேதான் றியெங்குந்திரண்டவன்காண்
டிர்புரத்தைவேவவில்லால், எரித்தவன்காணெழிலாரும்பொழிலார்க்க்சியேகம்பன்கா
ணவனென்னெண்ணத்தானே. (க)

நேசன்காணேசர்க்குநேசந்தன்பாலில்லாதநெஞ்சத்துநீசர்தம்மைக்கூசன்காண்
கூசாதாரநெஞ்சத்தஞ்சேசுடிக்கொண்டகுழகன்காண்புகர்க்கொன்றை, வாசன்காண்மலை
மங்கைபங்கன்றான் காண்வானவர்களைப்பொழுதும்வணங்கியேத்தும், ஈசன்காணெழி
லாரும்பொழிலார்க்க்சியேகம்பன்காணவனென்னெண்ணத்தானே. (உ)

பொறையவன்காண்பூமியேழ்தாங்கியோங்குபுண்ணியன்காணன்னியபுண்ட
ரீகப்போதின், மறையவன்காண்மறையவனைப்பயந்தேதான்ருன்காண்வாரசடைமாசுண
மணிந்தவளாரும்பின்னேப், பிறையவன்காண்பிறைதிருமெயிற்றுப்பெழுவாய்ப்பேயோ
டங்குகொட்டிலெல்லியாயும், இறையவன்காணெழிலாரும்பொழிலார்கச்சியெகம்பன்
காணவென்னெண்ணத்தானே. (க)

பாரவன்காண்விசும்பவன்காண்பவ்வந்தான்காண்பனிவரைகளிரவீடுறொடுபசலா
ய்நின்ற, சீரவன்காண்முசையவன்காண்முசைகளைட்டுஞ்செறிந்தவன்காண்சிறந்தடி
யாரசிறந்தசெய்யும், பேரவன்காண்பேராயிரங்களைத்தும்பெரியவன்காணரியவன்கா
ண்பெற்றமூர்த்த, ஏரவன்காணெழிலாரும்பொழிலார்கச்சியெகம்பன் காணவென்னெ
ண்ணத்தானே. (ச)

பெருந்தவத்தெம்பிஞ்ஞகன்காண்பிறைகுடிகாண் பேரையேன்காண்புறப்பனி
யைத்தீர்க்கு, மருந்தவன்காண்மந்திரங்களாயிலுன்காணவானவர்கடாமவணங்குமாடுத
வன்காண், அருந்தவத்தாளாயின முயாளுமையாபாகமமந்தவன்காணமராகடாமர்ச்சித்
தேத்த, விருந்தவன்காணெழிலாரும்பொழிலார்கச்சியெகம்பன் காணவென்னெண்ண
த்தானே. (டு)

ஆய்ந்தவன்காணருமறையோடங்கமாறுமணிந்தவன்காண்டரவோடுன்புமாமை,
காய்ந்தவன்காண்கண்ணமூலற்காமனாகங்கனன்றெழுந்தகாலனுடல் பொடியாய்வீழும்,
பாய்ந்தவன்காண்பண்பெசருகாற்பந்தர்பயின்றநூற்சிலந்திக்குப்பாராள்செல்வம், ஈந்
தவன்காணெழிலாரும்பொழிலார்கச்சியெகம்பன் காணவென்னெண்ணத்தானே. (சு)

உமையவளையொருபாகஞ்சேர்த்தினுன்காணுநகர்தொளிரீர்க்கங்கைசடையொ
ழுக்கினுன்காண், இமையவடகயிலேச்செல்வன்றன்காணிப்பலிக்குச்சென்றழுவல்
கூர்ந்தான்காண், சமையமவையாழிநுக்குந்திலைவன்றன்காண்டத்தவன்காணுத்தமன்
காண்டானையாய், விமையவன்காணெழிலாரும்பொழிலார்கச்சியெகம்பன் காணவெ
ன்னெண்ணத்தானே. (ஏ)

நொண்டிபெருதாண்டாதுயர்தீர்ப்பான்ருன்காண் மேலர்ச்சேகடியினையென்
சோதியான்கா, ணுண்டிபெருவிடங்கண்டத்தெய்துக்குளுன்காணுல்கடலிலமுதமரர்க்கு
தவினுன்காண், வண்டிபெருமலர்க்கொன்றையாலையான்காண் காண்மதியாய்நாண்மீனு
மாயினுன்காண், என்முசையுமெழிலாரும்பொழிலார்கச்சியெகம்பன் காணவென்னெ
ண்ணத்தானே. (அ)

முந்தைகாண்மூவரினுமுதலானுன்காண் மூவிலேவன்மூர்த்திகாண்முருகவேட்
குத், தந்தைகாண்டண்கடமாமுதத்தினுக்குத்தாதைகாண்டாழ்ந்தடியெவணங்குவா
க்குச், சிந்தைகாண்சிந்தாததித்தந்தாரிக்குச்சிவன்காண்செங்கண்மாவலிடையான்
தேறும், எந்தைகாணெழிலாரும்பொழிலார்கச்சியெகம்பன் காணவென்னெண்ணத்
தானே. (க)

பொன்னிசையும்புரிசடையெம்புனிதன்றன்காண் பூநகணநாதன்காண்புலத்
தோலாடை, தன்னிசையவையுந்நெழிலாருள்காண்கவன்குழைக்காதீர்ச்சதி
ரன்றன்காண், மின்னிசையுமெவ்வெயிற்றுன்குணயிலெற்றபெயங்கெவடியுடர்
ப்பமிண்டவன்றனவாயில, இன்னிசைக்கட்டிலங்காணவாளீந்தான்கச்சியெகம்பன்
காணவென்னெண்ணத்தானே. (க)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

திருநகம்பத் தேவாரப்பதிகம்.

பண் - த க் கே கி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆலந்தாணுகந்தமுதுசெய்தானையாதியையமர்தொழுதேத்துஞ்
சீலந்தான்பெரிதும்முடையானைச்சிந்திப்பாரவாசிந்தையுளானை
யேலவார்குழலாளுமைநங்கையென்றுமேத்திவழிபடப்பெற்ற
காலகாலனைக்கம்பனெம்மானைக்காணக்கண்ணடியென்பெற்றவாதே. (க)

உற்றவர்க்குதவும்பெருமானையூர்வதொன்றுடையானும்பர்கோனைப்
பற்றினார்க்கென்றும்பற்றவன்றனைப்பாவிப்பார்மனம்பரவிக்கொண்டானை
யற்றியிடுகழாளுமைநங்கையாதரித்துவழிபடப்பெற்ற
கற்றைவாரசடைக்கம்பனெம்மானைக்காணக்கண்ணடியென்பெற்றவாதே. (உ)

திரியுமுப்புரத்தீப்பிழம்பாகச்செங்கண்மால்விடைமேற்றிகழ்வானைக்
கரியினீருரிபோர்த்துசந்தானைக்காமனைக்கண்லாவிழித்தானை
வரிக்கொள்வென்வனையாளுமைநங்கைமருவியேயத்திவழிபடப்பெற்ற
பெரியகம்பனையெங்கள்பிரானைக்காணக்கண்ணடியென்பெற்றவாதே. (ங)

குண்டலத்திசுழ்காதுடையானைக்கடற்றுதைத்தகொடுந்தொழிலானை
வண்டலம்புமலர்க்கொன்றையினானைவாளராமதிசேர்சுடையானைக்
கெண்டையந்தடங்கண்ணுமைநங்கைகெழுமியேத்திவழிபடப்பெற்ற
கண்டநஞ்சுடைக்கம்பனெம்மானைக்காணக்கண்ணடியென்பெற்றவாதே. (ச)

வெல்லும்வெண்மழுவொன்றுடையானேவலைநஞ்சுண்டவித்தகன்றனை
யல்லல்தீர்த்தருள்செய்யவல்லானாயருமறையவையங்கம்வல்லானை
யெல்லையில்புகழாளுமைநங்கையென்றுமேத்திவழிபடப்பெற்ற
நல்லகம்பனையெங்கள்பிரானைக்காணக்கண்ணடியென்பெற்றவாதே. (ஊ)

திங்கர்தங்கிபசடையுடையானைத்தேவதேசுவனைச்செழுங்கடல்வளருஞ்
சங்கவெண்ணுருழங்காதுடையானைச்சாமவேசம்பெரிதுகப்பானை
மங்கைநங்கைமலைமகள்கண்டுமருவியேத்திவழிபடப்பெற்ற
கங்கையாளனைக்கம்பனெம்மானைக்காணக்கண்ணடியென்பெற்றவாதே. (ஈ)

விண்ணவர்தொழுதேத்தநின்றனைவெதந்தான்விரித்தோசுவல்லானை
நண்ணிரார்க்கென்றால்வென்றனைநாளுநாமுகக்கின்றபிரானை
யெண்ணில்தொல்புகழாளுமைநங்கையென்றுமேத்திவழிபடப்பெற்ற
கண்ணாமூன்றுடைக்கம்பனெம்மானைக்காணக்கண்ணடியென்பெற்றவாதே. (எ)

சிந்தித்தென்றுநீனந்தெழுவார்கள்கின்றையிற்றிகழுஞ்சிவன்றனைப்
பந்தித்தவினைப்பற்றறுப்பாணப்பாலோடானஞ்சுமாட்டுகந்தானை
யந்தமில்புகழாளுமைநங்கையாதரித்துவழிபடப்பெற்ற
கந்தவாரசடைக்கம்பனெம்மாணக்காணக்கண்ணடியேன்பெற்றவாதே. (அ)

வரங்கள்பெற்றுமூவாளரக்கர்தம்வரலியபுரமூன்றெரித்தானை
விரம்பியதக்கன்றன்பெருவேள்விநீரந்தரஞ்செய்தநிற்கண்டகனைப்
பரந்ததொல்புகழாளுமைநங்கையரவியேத்திவழிபடப்பெற்ற
கரங்கெளட்டுடைக்கம்பனெம்மாணக்காணக்கண்ணடியேன்பெற்றவாதே. (க)

என்கவின்றியிமையவர்கோனையீசனைவழிபாடுசெய்வாள்போ
லுள்ளத்துள்கியுதந்துமைநங்கையழிபடச்சென்றுநின்றவாகண்டு
வெள்ளங்காட்டிவெருட்டிடவஞ்சிவெருவியோடித்தழுவவெளிப்பட்ட
களளக்கம்பனையெங்கள்பிரானைக்காணக்கண்ணடியேன்பெற்றவாதே. (கௌ)

பெற்றமேறுகந்தேவல்லானப்பெரியவெம்பெருமானென்றெப்போதுங்
கற்றவாரவப்படுவானைக்காணக்கண்ணடியேன்பெற்றதென்று
கொற்றவன்கம்பன்கூத்தனெம்மாணக்குளிர்பொழிற்றிருநாவலாரானுர
னற்றமிழிவைநாந்துமவல்லாநன்னெறியிலகெய்துவர்தாமே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இப்பதிகத்தால் இடக்கண் பெற்றனர்.

ஆ திருவேகம்பப்பதிகம் (கஉ.)

உ

சிவமயம்.

திருஞானசம்பந்தகவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

திருநெறிக் காரைக்காடு

பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாரணவுமூலமங்கையங்கினராயங்கையினிற்
போரணவுமழுவொன்றந்தேத்திவெண்பொடியணிவர்
காரணவுமணிமாடங்கடையென்றகலிக்கச்சி
நீரணவுமலர்ப்பொய்கைநெறிக்காரைக்காட்டாதே. (க)

காருருமணிமிடற்றூர்க்கிரகாடலுடைதலைகோண்
ருருரன்பலிக்குழல்வாருழைமானினூரியதன்
தேருருநெடுவீதிச்செழுங்கச்சிமாநகர்வாய்
நீருருமலர்ப்பொய்கைநெறிக்காரைக்காட்டாதே. (உ)

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்

ஊறணிந்தார்கொடியிடையைக்குளிர்ச்சுடைமேலிளமதிதேயா
டாறணிந்தாராடரவம்பூண்டுகந்தாரான்வெள்ளை
யேறணிந்தார்கொடியதன்மேலென்பணிந்தார்வனாமார்பி
னீறணிந்தார்கலிக்கச்சிநெறிக்காராக்காட்டாரே. (௧)

பிறைநவின்நசெஞ்சடைகள்பின்னாழப்பூதங்கண்
மறைநவின்நபாடலோடாடலராய்மழுதேவந்திச்
சிறைநவின்நவண்டினங்கடங்கனிவாய்த்தேதன்சதுவு
நிறைநவின்நகலிக்கச்சிநெறிக்காராக்காட்டாரே. (௨)

அன்றலின்கீழிருந்தங்கறம்புரிந்தவருளாளர்
சூன்றதவெஞ்சிலையிற்கோளரவநாண்டுகொளுவி
யொன்றதார்புரமூன்றுமோங்கொரியில்வெந்தவிய
நின்றருங்கலிக்கச்சிநெறிக்காராக்காட்டாரே. (௩)

பன்மலர்க்கொண்டடிக்கீழ்வாடுநோர்கன்பணிந்திறைஞ்ச
நன்மையிலாவல்லவுணர்நகர்மூன்றுமொருநொடியில்
வின்மலையினுண்டொருவிவெங்கணையாலெய்தழித்த
நின்மலனாகலிக்கச்சிநெறிக்காராக்காட்டாரே. (௪)

புற்றிடைவாளரவினொடுபுனைகொன்றைமதமத்த
மெற்றொழியாவலைபுனலோடிளமதியமேந்தூசடைப்
பெற்றுடையாரொருபாகம்பெண்ணுடையார்கண்ணமரு
நெந்தியினுர்கலிக்கச்சிநெறிக்காராக்காட்டாரே. (௫)

ஏழ்கடல்குழ்தென்னிலங்கைக்கோமானையெழில்வனாவாய்த்
தாழ்விதலாலுன்றியதோர்தன்மையினுந்நன்மையினு
ராழ்கிடங்குஞ்சூழ்வயலுமதில்புல்கியழகமரு
நீண்மறுகிந்தலிக்கச்சிநெறிக்காராக்காட்டாரே. (௬)

ஊண்டாணுமொலிகடனஞ்சடைதலையிற்பலிகொள்வர்
மாண்டார்தமெலும்பணிவர்வரியரவோடெழிலாமை
பூண்டாருமோரிருவரறியாமைப்பொங்கொரியாய்
நீண்டாருங்கலிக்கச்சிநெறிக்காராக்காட்டாரே (௭)

நுண்டாடிச்சமண்படுவார்கூறைதனைமெய்போர்த்து
மிண்டாடித்திரிதருவாருரைப்பனகண்மெய்யல்ல
வண்டாருங்குழலானாவொயாகத்தொருபாகங்
கண்டாருங்கலிக்கச்சிநெறிக்காராக்காட்டாரே. (௮)

கண்ணாருங்கலிக்கச்சிநெறிக்காராக்காட்டுறையும்
பெண்ணாருந்திருமேனிப்பெருமானதடிவாழ்த்தி
தண்ணாரும்பொழிற்காழித்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்
பண்ணாருந்தமிழ்வல்லார்பரலோகத்திருப்பாரே. (௯)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ
சுவமயம்.

திருநாவுக்கரசுவாமிகள்
அருளிச்செய்தது.
திருமேற்றளி.

திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மறையதுபாழப்பிச்சைக்கென்றகந்திரிந்துவாழ்வார்
பிறையதுசடைமுடிமேற்பெய்வனையாடன்தேனெடுங்
கறையதுகண்டங்கொண்டார்காஞ்சிமாநகர்தன்னுள்ளா
லிறையவர் பாடலாடலிலங்குமேற்றளியனறே.

(௧)

மாலியமாயன்றனை மகிழ்ந்தனர்விருத்தராகும்
பாலனாபசுபதியார்பால்வெள்ளைநீறுபூசிக்
காலனைக்காலாந்தென்றார்காஞ்சிமாநகர்தன்னுள்ளால்
ஏவந்தகடம்பன்றாறையிலங்குமேற்றளியனறே.

(௨)

விண்ணிடைவிண்ணவர்களவிரும்பிவந்திறைஞ்சிவாழ்த்தப்
பண்ணிடைச்சுவையினமிக்ககின்னரம்பாடல்கேட்டார்
கண்ணிடைமணியிடுனாப்பார்காஞ்சிமாநகர்தன்னுள்ளால்
எண்ணிடையெழுத்துமாறலிலங்குமேற்றளியனறே.

(௩)

தோமனையரவினோடுகுழந்தைக்கக்கைகூடும்
வாமனையானவர்களவங்கொடுவந்தூபாற்றக்
காமனைக்காய்தந்தகண்ணார்காஞ்சிமாநகர்தன்னுள்ளால்
ஏமன்றாடுமென்றையிலங்குமேற்றளியனறே.

(௪)

உலையனுயிரினோடுமூலகங்கொழியாகித்
தானவந்தனமுமாகித்தனஞ்சயினோடெதிர்த்த
கானவர்காளகண்டார்காஞ்சிமாநகர்தன்னுள்ளால்
ஏனமக்கோடுபூண்பாநிலங்குமேற்றளியனறே.

(௫)

மாயனாப்பாலனாகிமலாவனாகிமண்ணாய்த்
தேயமாய்த்திணையெட்டாகித்தீர்த்தமாய்த்திரிதர்கின்ற
காயமாய்த்தாயத்தனள்ளார்காஞ்சிமாநகர்தன்னுள்ளால்
ஏயமென்றேராளிபாகரிலங்குமேற்றளியனறே.

(௬)

மண்ணினையுண்டமாயன்றனையோர்பாகக்கொண்டார்
பண்ணினைப்பாடியாடும்பத்தர்களித்தங்கொண்டார்
கண்ணினைமூன்றுங்கொண்டார்காஞ்சிமாநகர்தன்னுள்ளால்
எண்ணினையெண்ணவைத்தாரிலங்குமேற்றளியனறே.

(௭)

சேல்வியைப்பாகங்கொண்டார்சேந்தனைமகனாக்கொண்டார்
முல்லிகைக்கண்ணியோடுமாமலர்க்கொன்றைக்குடிக்
கல்வியைக்கரையிலாதகாஞ்சிமாநகர்தன்னுள்ளால்
எல்லியையிளங்குமின்றாரிலங்குமேற்றளியனறே.

(௮)

வேறினையின்றியென்றுவிளங்கொளி மருங்கினுளைக்
கூறியலாகவைத்தாரேகாளராமதியும்வத்தார்
ஆறினேச்சடையுள்வைத்தாரணிபொழிந் கச்சிதன்னுள்
ஏறினையேறுமெந்தையிலங்குமேற்றளியனாரே.

(க)

தேன்னவன்கயிலெடுக்கச்சேயிழைநடுக்கங்கண்டு
மன்னவன்விரலாலூன்றமணிமுடிநெரியவாயாற்
கன்னலின்கீதம்பாடக்கேட்டவர்காஞ்சிதன்னுள்
இன்னவற்கருளிச்செய்தாரிலங்குமேற்றளியனாரே.

(க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

திருமேற்றளி.

பண் - நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

தொந்தாவொண்கூடேரதுனையெந்நெந்திருந்தேன்
வந்தாழ்போயறியாய்மனமெபுருந்தநின்ற
சிந்தாயெந்தைபிரான்றிருமேற்றளியுறையும்
எந்தாயுன்னையல்லாலினியேத்தமாட்டானே.

(க)

ஆட்டான்பட்டமையாலடியார்க்குத்தொண்டெட்டுக்
கேட்டேன்கேட்பதெல்லாம்பிறவாமைக்கேட்டொழிந்தேன்
சேட்டார்மாளிகைஞ்ஞதிருமேற்றளியுறையும்
மாட்டேனுன்னையல்லால்மெழிந்தேத்தமாட்டேனே.

(2)

மோரூந்தேதாரொருகால்நீனையாதிருந்தாலும்
வேரூவந்தென்னுள்ளம்புகவல்லமெய்ப்பொருளே
சேரூர்தண்கழனித்திருமேற்றளியுறையும்
ஏறையுன்னையல்லாலினியேத்தமாட்டானே.

(க)

உற்றாரேற்றமெனும்ஆவிட்டுநுண்ணெட்டேத
னென்றாலென்குறையெனிடனாந் துறந்தொழிந்தேன்
செற்றாய்மும்திணுந்திருமேற்றளியுறையும்
பந்தேனுன்னையல்லால்பணிகேத்தமாட்டேனே.

(ச)

எம்மானம்மனையெவன்பவரிட்டிறந்தொழிந்தார்
மெய்ம்மாலாயினதீந்தருள்செய்யுமெய்ப்பொருளே
கைம்மாவீருரியாய்கனமேற்றளியுறையும்
பெம்மானுன்னையல்லாற்பெரிசேத்தமாட்டேனே.

(இ)

நானேனுன்னடியெந்நெந்தெனின்தனுமே
பூனூரிவ்வுடலம்புகுந்தாயெனொண்கூடேர

தேனையின்னமுதே ததிருமெற்றளியுறையுங்
கோனையுன்னையல்லாற்குளிர்ந்தேத்தமாட்டேனே. (சு)

கையார்வெஞ்சிலைநாணதன்மேற்சரங்கோத்தே
யெய்தாய்மும்மதி லுமெரியுண்ணவெம்பெருமான்
செய்யார்பைங்கமலத்திருமேற்றளியுறையும்
ஐயாவுன்னையல்லாலறிந்தேத்தமாட்டேனே. (எ)

வினையார்கொன்றையினாய்விமலாவினியுன்னையல்லால்
உரையேனுவதனாலுடலில்லியிருள்ளளவுந்
திரையார்தண்கழனித்திருமேற்றளியுறையும்
அரையாவுன்னையல்லாலறிந்தேத்தமாட்டேனே. (அ)

நிலையாய்நின்னடிடெநினைந்தேனினைதலுமே
தலைவாநின்னினையப்பணித்தாய்சலமொழிந்தேன்
சிலையார்மாமதில்குழ்திருமேற்றளியுறையும்
மலையையுன்னையல்லால்கிழந்தேத்தமாட்டேனே. (க)

பாருர்பல்லவனூர்மதிந்காஞ்சிமாநகர்வாய்ச்
சீருரும்புறவிற்றிருமேற்றளிச்சிவனை
யாருரன்னடியானடித்தொண்டனாருரன்சொன்ன
சீருர்பாடல்வல்லாரசிவலோகஞ்சேர்வாரே. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஈவமயம்.

திருஅநேகதங்காபதம்.

பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேனெய்புரித்தழல்செஞ்சுடையெம்பெருமானதிடந்திகழைக்கணையக்
கோனையெரித்தெரியாடியிடங்குலவானதிடங்குறையாமறையா
மானையிடத்தேதாரையரிடம்மதமாறுபட்பொழியும்மலைபோல்
யானையுரித்தபிரானதிடங்கலிக்கச்சியனைகதங்காபதமே. (க)

கூறுகடைக்குழிகட்பருவாயனபேயுகந்தாடனின்னேருரியிட
வேறுபடக்குடநச்சிலயம்பலவாணநின்ற, டல்விரும்புமிட
மேறுவிடைக்கொடியெம்பெருமானிமையோர்பெருமானுமையாள்கணவ
னாறுசுடைக்குடையப்பனிடங்கலிக்கச்சியனைகதங்காபதமே. (உ)

கொடிகளிடைக்குயில்கூவுமிடம்மயிலாஹ்மிடமழுவாளுடைய
கடிகொள்புனற்சடைகொண்டதுதற்குறைக்கண்டனிடம்பிறைத்துண்டமுடிச்
செடிகொள்வினைப்பகைநீருமிடந்திருவாகுமிடந்திருமார்பகலா
தடிகளிடமழல்வண்ணனிடங்கலிக்கச்சியனைகதங்காபதமே. (ஈ)

கொங்குநுழைத்தனவண்டறையொன்றையுங்கங்கையுந்திங்களுக்குஞ்சடை
மங்குநுழைமலைமங்கையைநங்கையப்பங்கினிற்றங்கவுவந்தருள்செய்
சங்குநுழைச்செலிகொண்டருவித்திரள்பாயலியாத்தழல்போலுடைத்த
மங்கைமழுத்திகழ்கையனிடங்கலிக்கச்சியனேகதங்காபதமே. (ச)

பைத்தபடத்தலையாடரவம்பயில்கின்றவிடம்பயிலப்புகுவார்
சித்தமொருநெறிவைத்தவிடந்திகழ்கின்றவிடந்திருவானடிக்கே
வைத்தமனத்தவர்பத்தர்மனங்கொளவைத்தவிடமழுவானுடைய
அத்தனிடமழல்வண்ணனிடங்கலிக்கச்சியனேகதங்காபதமே. (டு)

தண்டமுடைத்தருமன்றமொன்றமரைச்செயும்வன்றுயர்தீர்க்குமிடம்
பிண்டமுடைப்பிறவித்தலேநின்றநனைப்பவராக்கையநீக்குமிடங்
கண்டமுடைக்கருநஞ்சைதகர்ந்தபிரானிடங்கடலேமுகடந்
தண்டமுடைப்பெருமானிடங்கலிக்கச்சியனேகதங்காபதமே. (சு)

கட்டுமயங்கமுறுத்தவர்கைதொழுதேத்துமிடங்கதிடிரொனெளியால்
விட்டவிடம்விடையூர்தியிடங்குயிற்பேடைதன்சேவலோடாடுமிட
மட்டுமயங்கியலிழந்தமலெராருமாதவியோடுமணம்புணரு
மட்டபுயங்கப்பிரானிடங்கலிக்கச்சியனேகதங்காபதமே. (எ)

புல்லியிடந்தொழுதுய்துமெனாதவர்தம்புரமூன்றம்பொடிப்படுத்த
வில்லியிடம்விரவாதுயிருண்ணும்வெங்காலனைக்காத்கொடுவீந்தவியக்
கொல்லியிடங்குளிர்தாதலிமவ்வல்குராவகுளங்குருக்கத்திபுண்ணை
யல்லியிடைப்பெடைவண்டிறங்குங்கலிக்கச்சியனேகதங்காபதமே. (அ)

சங்கையவர்புணர்தற்கறியான்தளவெனையாடலிராமிகுசீர்
மங்கையவண்மகிழ்ச்சுகொட்டிடைநட்டநின்றாடியசங்கரனே
யங்கையினனேலந்துமவன்கனல்கேரொளியன்னையார்பேரகலத்
தங்கையவன்னுறையின்றவிடங்கலிக்கச்சியனேகதங்காபதமே. (க)

வீடுபெறப்பலவுழிகணின் நுநனைக்குமிடம்வினைநீருமிடம்
பீடுபெறப்பெரியோர்திடங்கொண்டிடுமலினர்தங்களைக்காக்குமிடம்
பாடுமிடத்தடியான்புகழுகுணுணாத் தவிம்மாலெகன்பத்துமல்லார்
கூடுமிடஞ்சிவலோகனிடங்கலிக்கச்சியனேகதங்காபதமே. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருஒணகாந்தன்மறளி.

பண் - இத்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நெய்யும்பாறுத்தயிருங்கொண்டிந்தம்பூசனைசெய்யலுற்றார்
கையிலொன்றுங்காணமிலைக்கழலடிதொழுதுய்யிலல்லா
லைவர்கொண்டிங்காட்டவாடியாழ்குழிப்பட்டமுத்துவேணுக்
குய்யுமாரென்றருளிச்செய்யீரானகாதன்றளியுளீரே. (க)

திங்கடங்குசடைகண்மேலார் கிணைகள்வந்து புரளவீசங்
கங்கையாளேல்வாய்திறவாள் கணபதியேல்வயிறுதாரி
யங்கைவேலவான்றமுமரன்பிள்ளை தேவியார்கோற்றட்டியாளா
லுங்களுக்காட்செய்யமாட்டேடாமோணகாந்தன் றளியுளீரே. (௨)

பெற்றபோதும்பெறாதேபாதும்பேணியுங்கழலெத்துவார்கண்
மற்றோர்பற்றிலரென்றிரங்கிமதியுடையவர்கெய்கைசெய்யீர்
அற்றபோதுமலர்ந்தபோதுமாவற்காலத்தடிசேருங்மை
யொற்றிவைத்திங்குண்ணலசமோவோணகாந்தன் றளியுளீரே. (௩)

வல்லதெல்லாஞ்சொல்லியும்மைவாழ்த்தினாலுமவாய்திறந்தான்
றில்லையென்னீருண்டுமென்னீரெம்மையாள்வானிரப்பதென்னீர்
பல்லையுக்கப்படுதேலயிற்பகலெலாம்மேபாப்பலிதிரிந்திங்
கொல்லவாழ்க்கையொழியமாட்டேரோணகாந்தன் றளியுளீரே. (௪)

கூடிக்கூடித்தொண்டிற்சங்குகொண்டபாணிகுறைபடாமே
யாடிப்பாடியழுதுநெக்கங்கன்புடையவர்க்கின்பமோரீர்
தேடித்தேடித்திருந்தெய்த்தாலுஞ்சித்தமென்பால்வைக்கமாட்டே
ரோடிப்போகீர்பற்றூந்தாரீரோணகாந்தன் றளியுளீரே. (௫)

வாரிருங்குழன்மைவானெடுங்கண்மலேமகண்மதுவியமுடகொன்றைத்
தாரிருந்தமார்புநீங்காததையலாளுலகுய்யவைத்த
காரிரும்பொழிற்சச்சிமுதூர்க்காமக்கோட்டமுண்டாகநீர்போ
யூரிமெப்பிச்சைகொள்வதென்னேயோணகாந்தன் றளியுளீரே. (௬)

பொய்மையாலேபாதுபோக்ப்புறத்துமில்லையகத்துமில்லே
மெய்ம்மைசொல்லியாளாமாட்டீர்மேலோளொன்றிடவுங்கில்லீ
ரெம்மைப்பெற்றாலேதுமவேண்டிரேதூந்தாரீரேதுமோதி
ரும்மையென்றேறெயம்பெருமாளேணகாந்தன் றளியுளீரே. (௭)

வலையம்மைத்தகூற்றமீவான்வந்துநின்றவார்த்தகேசுட்டுச்
சிலையமைத்தசிந்தையாலேதிருவடிதொழுதுய்யினல்லாற்
கலையமைத்தகாமற்செற்றகுரோதலோபமதமவருடை
யிலையமைத்திங்கொன்மமாட்டேனோணகாந்தன் றளியுளீரே. (௮)

வாரமாகித்திருவடிக்குப்பணிசெய்தொண்டிப்பெறுவதென்னே
யாரம்பாம்புவாழ்வதாலுரொற்றியூரேலும்மதன்று
தாரமாகக்கங்கையாளேச்சடையிலவைத்தவடிசேருந்த
முருங்காமுமுடையுந்தோலேயோணகாந்தன் றளியுளீரே. (௯)

ஔவணமேமெருதொன்றேறுமோணகாந்தன் றளியுளார்தா
மாவணஞ்செய்தாளுங்கொண்டவரைதுகிலொடுபட்டுலீக்கிக்
கோவணமேற்கொண்டேவடங்கோவையாகவாலுரன்சொன்ன
பாவணத்தமிழ்பத்துமவல்லார்க்குப்பறையுந்தான்செய்தபாவந்தானே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இப்பதிகத்தால் பொன் பெற்றனர்.

உ-

சிலமபம்.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

திருமாற்பேறு.

பண் - பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஊறியார்தருநஞ்சினையுண்டுமை, நீறுசேர்திருமேனியர்
சேறுசேர்வயந்தென்றிருமாற்பேற்றின், மாநிலாமணிகண்டரே. (க)

தொடையார்மாமலர்கொண்டிருபோதும்மையடைவாராமடிகள்ளென்
மடையார்நீர்மல்குமன்னியமாற்பே, றுடையீரேயுமையுள்கியே. (உ)

பையாருமரவங்கொவொட்டிய, கையானென்றுவணங்குவர்
மையார்கஞ்சுண்மொற்பேற்றிருக்கின்ற, வையாநின்னடியார்களே. (ஈ)

சாலமாமலர்கொண்டுசேரணென்று, மேலையார்களவிரும்புவர்
மாவினாவழிபாடுசெய்மாற்பேற்று, நீலமார்கண்டநின்னையே. (ஈ)

மாநிலாமணியேயென்றுவானவ, ரேறவேமிகவேத்துவர்
கூறேனகுலவுந்திருமாற்பேற்றி, னீறேனெயென்றுநின்னையே. (ஐ)

உரையாதாரில்லையென்றுநின்றன்மையைப், பரவாதாரில்லையார்களுந்
தினாயாற்பாலியின்றென்கணாமாற்பேற், றரையானேயருளல்கிடே. (ஊ)

அரசனிக்ஞமரக்கனவன்றனை, யுனாகெடுத்தவனெல்கிட
வரமிகுத்தவெம்மாற்பேற்றடிக்கைப், பரவிடக்கெடும்பாகடே. (ஏ)

இருவர்தேவருந்நேடித்திரிந்ததி, லொருவராலறிவுண்டிலன்
மருவுநீன்கழன்மாற்பேற்றடிக்கைப், பரவுவார்வினையாறுமே. (அ)

தூசுடோர்ந்துழல்வார்கையிற்றுற்றுணுநீசர்தம்முரைகொள்ளெலுந்
தேசமல்கியதென்றிருமாற்பேற், நீசெனென்றெடுத்தேத்தமே. (ஈ)

மன்னிமாலொடுசொமன்பணிசெயு, மன்னுமாற்பேற்றடிக்கோ
மன்னுகாழியுண்ணானசம்பந்தன்சொற், பன்னவேவிலையாறுமே. (ஈ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண் - வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தருந்தவன்கருகவன்கூர்மையவன், பெருந்தகைபெண்ணவனெனவன்
கருந்தடமலர்க்கண்ணிகாதல்செய்யு, மருந்தவன்வளநகர்மாற்பேறே. (க)

பாறணிவெண்டலைகையீனெறி, வேறணிபலிகொளும்வேட்கையுடும்
நீறணிந்துமையொருபாகம்வைத்த, மாநிலையளநகர்மாற்பேறே. (உ)

கருவுடையாருலகங்கள்வேவச், செருவிடையேறியுஞ்சென்றுநின்
றுருவுடையாளுமையாளுந்தானும், மருவியவனநகர்மாற்பேறே. (௬)

தலையவன்றலையணிமாலேபூண்டு, கொலைநவில்கூற்றினைக்கொன்றுகந்தான்
கலைவின்றாருன்கயிலாயமென்னும், மலையவன்வனநகர்மாற்பேறே. (௭)

துறையவன்றொழிலவன்றொல்லுயிர்க்கும், பிறையணிசடைமுடிப்பெண்ணோர்பாகன்
கறையணிமிடற்றண்ணல்காலந்செற்ற, மறையவன்வனநகர்மாற்பேறே. (௮)

பெண்ணினல்லரையோர்பாகமவைத்துக், கண்ணினற்காமனைக்காய்த்தவன்றன்
விண்ணவர்தானவர்முனிவரோடு, மண்ணவர்வனநகருநன்மாற்பேறே. (௯-௧)

கீதிலாமலையெடுத்தவரக்க, நீதியால்வேதகீதங்கள்பாட
வாதியானாகியவண்ணலங்கண், மாதிதன்வனநகர்மாற்பேறே. (௧௦)

செய்யதண்டாமரைக்கண்ணேடுந், கொய்யணிநறுமலர்மேலயனு
மையன்னச்சுவடியதனையுள்க, மையல்செய்வனநகர்மாற்பேறே. (௧௧)

துளித்துணைவணர்குண்டரக்கரென்றுங், களித்துநன்கழலடிசாணலுரூர்
முனைத்தவெண்மதியேனொடரவஞ்சென்னி, வளைத்தவன்வனநகர்மாற்பேறே. (௧௨)

சிந்தமில்லாநசம்பந்தனல்ல, செந்திசைபாடல்செய்திருமாற்பேற்றைச்
சந்தமின்றமிழ்கள்கொண்டேத்தவல்லா, ரெந்தைதன்கழலடியெய்துவரே. (௧௩)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாணிக்ருயிர்பெறக்கூற்றையுதைத்தனமாவலிபாற்
காணிக்கிரத்தவன்காண்டற்கரியனகண்டதொண்டர்
பேணிக்கிடந்துபரவப்படுவனேபர்த்துமலேதே
மாணிக்கமாவனமாற்பேறுடையான்மலரடியே. (௧)

கருடத்தனிப்பாகன்காண்டற்கரியனகாதல்செய்யிற்
குருடர்க்குமுன்னேகுடிக்கொண்டிருப்பனகொலமல்லு
செருடக்கடிமலர்ச்செல்லிசன்செங்கமலக்கரத்தால்
வருடச்சிவப்பனமாற்பேறுடையான்மலரடியே. (௨)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்குயர்ந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொருமாற்றிண்படைவேண்டிநழும்புனல், வருமாற்றின்மலர்கொண்டெழிபடுங்
சுருமாற்கின்னாருள்செய்தவன்காண்டரு, திருமாற்பேறுதொழுவீனேதேயுமே. (௧)

- துலத்தார்நிழலில்லறநால்வர்க்குத், கோலத்தாலுணாசெய்தவன்குற்றமில்
மாலுக்காரருள்செய்தவன்மாற்பேறு, ஏலத்தான்றொழுமவர்க்கிடரில்லையே. (உ)
- துணிவண்ணச்சடராழிகொள்வானெண்ணி, யணிவண்ணத்தலர்கொண்டடியர்ச்சித்த
மணிவண்ணக்கருள்செய்தவன்மாற்பேறு, பணிவண்ணத்தவர்க்கில்லையாம்பாவமே. (ங)
- தீதவைசெய்துதீவினைவீழாதே, காதல்செய்துகருத்தினில்நின்றனன்
மாதவர்பயில்மாற்பேறுகைதொழப், போதுமின்வினையாயினபோகமே. (ச)
- வார்கொள்மென்முலைமங்கையோர்பங்கினன், வார்கொணன்முரசம்மறையவ்வறை
வார்கொன்பம்பொழில்மாற்பேறுகைதொழு, வார்கன்மன்னுவர்பொன்னுலகத்திலே.
பண்டைவல்வினைபற்றற்கும்வகை, யுண்டிசொல்லுவவ்கேண்மினொளிகளர்
வண்டிசெர்பொழில்குழ்தருமாற்பேறு, கண்டிகைதொழத்திருக்கவிலையே. (சு)
- மழுவலான்நிருகாமமகிழ்த்துரைத், தழுவலார்களுக்கன்புசெய்தின்பொடும்
வழுவிலாவருள்செய்தவன்மாற்பேறு, தொழுவலார்க்கும்கில்லைத்தயரமே. (ஏ)
- முன்னவனுலுக்குமுழுமணிப், பொன்னவன்றிகழ்முத்தொடுபொகமாம்
மன்னவன்றிருமாற்பேறுகைதொழும், அன்னவரெமையாளுடையார்களே. (அ)
- வேடனாவிசயன்னொடுமெய்துவெங், காடுநீடுகந்தாடியகண்ணுதல்
மாடநீயருந்திருமாற்பேறு, பாடுவார்பெறுவார்பரலோகமே. (ஊ)
- கருத்தனாக்கியலாயமலைநனைத், தருக்கினாலெடுந்தானைத்தகரவே
வருத்தியாரருள்செய்தவன்மாற்பேறு, அருத்தியாந்றொழுமவர்க்கில்லையல்லவே. (ஐ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

- ஓதுமொன்றுமறிவிலராயினும், ஓதியஞ்செழுத்தும்முணர்வார்கட்குப்
பேதமின்றியவரவருள்ளத்தே, மாதுந்தாமமகிழ்வார்மாற்பேற்றே. (க)
- அச்சமில்லைநெஞ்சேயரலுமங்கள், நிச்சலுந்நெய்யாய்கினைபொயற்குக்
கச்சமாவிடமுண்டகண்டாவென, வைச்சமாந்தியாவார்மாற்பேற்றே. (உ)
- சாத்திரம்பலபேசஞ்சமுக்கர்கள், சோத்திரமுந்ருவமுங்கொண்டென்செய்வீர்
பாத்திரஞ்சிவமென்றுபணிதிரேல், மாத்திரைக்குளருளுமாற்பேற்றே. (ங)
- இருந்துசொல்லுவன்கேண்மின்களேழைகள், அருந்தவந்தருமஞ்சுருந்தோதினாந்
பொருந்துகோய்பிணிபோகத்தூரப்பதோர், மருந்தமாரகுவர்மன்ஹமாற்பேற்றே. (சு)
- சாற்றிச்சொல்லுவன்கேண்மின்றறணியீர், ஏற்றின்மெல்வருமாநொழிலேத்திறைந்
கூற்றைநீக்கிக்குறைவறுத்தான்வதோர், மாற்றிலாச்செய்பொருடார்மாற்பேற்றே. (சு)
- ஈட்டுமாந்திசாலவிழக்கிலும், வீட்டுக்காலன்வினாயவழைக்கிலும்
காட்டின்மாநடமாடுவாய்காவெனில், வாட்டந்தீர்க்கவுய்வல்வாயாற்பேற்றே. (சு)
- ஐயனேயரனையென்றற்றினால், உய்யலாமுலகத்தவர்தீபனுவர்
செய்யபாதமிரண்டுநீனையவே, வையமாளவுமவைப்பர்மாற்பேற்றே. (ஏ-அ-ஊ)
- உத்திச்சென்றுமலையையெடுத்தவன், சந்துதோறொடுதொயிநஞ்சுந்நின்று
மத்தியாப்பொழில்குழுமாற்பேற்றென, அந்தமில்லேகாட்டின்பாணுகுடே. (ஐ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாராண்பாரின்பயனானுனைட்டடைப்பாகிப்பல்லுயிர்க்கும்பரிவோன்றன்னை
யாராதவின்னமுதையடியார்தக் கட்டகனைத்துலகுமானுனையமரர்கோனைக்
காராருங்கண்டனைக்கயிலேவந்தைக்கருதுவார்மனத்தானைக்காலந்தெற்ற [னே.
சீரானைச்செல்வனைத்திருமாற்பேற்றெஞ் செம்பவளக்குன்றினைச்சென்றடைந்தேன

விளைக்கின்றநீராகிவித்துமாகிவிண்ணேடுமண்ணுகியிளங்குசெம்பொன்
றுளைக்கின்றதுளையாகிச்சோதியாகித்தூண்டரியசுடராகித்துளக்கில்வான்மேல்
முளைக்கின்றதகிர்மதியுமரவுமொன்றிழுங்குகொலிநீர்க்கப்பகையொடுமூவாதென்றங்
திறளைக்கின்றசடையானைத்திருமாற்பேற்றெஞ்செம்பவளக்குன்றினைச்சென்றடைந்தேன

மலையகடங்கோனவனைமாரீர்முத்தைமரகத்தைமாரணியமக்குசெவ்வக்
கலையிலவுகையானைக்கம்பன்நன்னைக்காண்பீனியசெழுஞ்சுடரைக்கனைக்கக்குன்றை
விலைபெரியவெண்ணீற்றுமேனியானைமெய்யடியார்டேவண்டியதேவேண்டுவானைச்ச[னே.
சிலையிலவுகரத்தானைத்திருமாற்பேற்றெஞ்செம்பவளக்குன்றினைச்சென்றடைந்தேன

உற்றானையுடனக்கோருயிரானுனையோங்காரத்தொருவனையங்குமையோர்பாகம்
பெற்றானைப்பிள்ளுகனைப்பிறவாதானைப்பெரியனவுமரியனவுமெல்லாமுன்னே
கற்றானைக்கற்பனவுத்தானையாகச்செய்யகம்பனைக்காலன்வீழ்ச் [தேனனே.
செற்றானைத்திகழொளியைத்திருமாற்பேற்றெஞ்செம்பவளக்குன்றினைச்சென்றடைந்தேன

நீருகிரீறுமிழுநெருப்புமாகிநனைவாகிநனைவினியமலையான்மங்கை .
கூருகிக்கூற்றுகிக்கோளுமாகிக்குணமாகிக்குறையாசவுகைக்கண்ணீ
ராளுதவானந்தத்தடியார்செய்தவனொசாரம்பொற்றத்தருளியவரீமேலென்றஞ்
சீருதபெருமானைத்திருமாற்பேற்றெஞ்செம்பவளக்குன்றினைச்சென்றடைந்தேனனே.

மருவினியமறைப்பொருளேமறைக்காட்டானைமறப்பிலியைமதியேய்த்துசடையான்நன்
யுருநிலவுமொண்சுடரையும்பரானையுரைப்பினியதவத்தானையுலகில்வீத்தைக் [னை
கருநிலவுகண்டனைக்காளத்தியைக்கருதுவாரம்மனத்தானைக்கல்விதன்னைச், [னனே.
செருநிலவுபடையானைத்திருமாற்பேற்றெஞ்செம்பவளக்குன்றினைச்சென்றடைந்தேன

பிறப்பானைப்பிறவாதபெருமையானைப்பெரியானையரினானைப்பெண்ணுனைய
நிறத்தானைநின்மலையனைநீளையாதானையானைநீளையேவாரானைவாரன்றனை
யறத்தானையறவானையையன்றனையண்ணானைநண்ணரியமரமேதேத்தந்தேனனே.
திறத்தானைத்திகழொளியைத்திருமாற்பேற்றெஞ்செம்பவளக்குன்றினைச்சென்றடைந்தேன

வானகத்திலவளர்முசிலைமதியுத்தன்னைவணங்குவார்மனத்தானைமடிவார்பொன்னை
பூனைத்திலுறுதுணையையுலவாரானையெற்றபூருத்தமையுயிர்க்கண்ணைக்
கானகத்துக்கருங்குளிறைக்காளத்தியைக்கருதுவார்கருத்தானைக்கருவைமூலத்தானை
தேனகத்திலின்சுவையைத்திருமாற்பேற்றெஞ்செம்பவளக்குன்றினைச்சென்றடைந்தேன

முற்றமுழுமுதலேமுனையமொட்டைமுட்டாலரினமூர்த்தியைமுனியாதென்றம்
பற்றுகிப்பல்லுயிர்க்கும்பரிவோன்றன்னைப்பரபரனைப்பரஞ்சுடரைப்பரிவோற்றெஞ்சி
லுற்றானையுயர்கருப்புச்சிலையோனையுயொள்ளழல்வாய்வேவகுநோக்கத்தானைச்ச[னே.
செற்றானைத்திரிபுரங்கடிகுமாற்பேற்றெஞ்செம்பவளக்குன்றினைச்சென்றடைந்தேன

விரித்தானை நான் மறையோடங்கமாறும்வெற்பெடுத்தவிராவண்ணை விரலாலுன்றி
நெரித்தானை நின் மலையம்மான் நன்னைநிலாநிலவுசெஞ்சடைமே மனிறைநீர்ஃங்கை
தரித்தானைச் சங்கரனைச் சம்புதன்னைத் தரியலர்கள் புரமுன்றுந்தழல்வாய்வேவச் சேனே.
சிரித்தானைத்திகழொளியைத்திருமாற்பேற்றெஞ்செம்பவளக்குன்றினைச்சென்றடைந

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமி - மால்வணங்குமீசர். தேவியார் - கருணைநாயகியம்மை.

ஆட திருமாற்பேற்றுத் தேவாரப்பதிகம். (௬)

உ

சுவமயம்.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

திருக்குரங்கணின் முட்டம்.

பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விழுநீர்மழுவாட்படையண்ணல்விளங்குங்
கழுநீர் குவளைம்மலரக்கயல்பாயுங்
கொழுநீர்வயல்குழற்சு குரங்கணின் முட்டம்
தொழுநீர்மையர்தீதுகுதுன்பமிலரே.

(௧)

விடைசேர்கொடியண்ணல்விளங்குயர்மாடக்
கடைசேர்கருமென்துளத்தேதாங்கியகாட்டிற்
குடையார்புனல்மல்குருங்கணின் முட்டம்
முடையானெனையானுடையெந்தைபிரானே.

(௨)

துலப்படையான்விடையான்சுடுநீற்றான்
காலன்றையாரூய்வவ்வியகாலன்
கோலப்பொழில்சூழ்ந்தகுரங்கணின் முட்டம்
தேவங்கமழ்புனச்சடையெந்தைபிரானே.

(௩)

வாடாவினிகொன்றைவலத்தொருகாதிற்
ரோடார்குழையானலபானலேநாக்கி
கூடாதனைசெய்தகுரங்கணின் முட்டம்
மாடாவருவாரவரன்புடையாரே.

(௪)

இறையார்வனையானையார்பாகத்திடக்கிக்
கறையார்மிடற்றான்கரிதிறியகையான்
குறையார்மதிசூழ் குரங்கணின் முட்டம்
துறைவானெனையானுடையொண்கடரானே.

(௫)

பலவும்பயனுள்ளனபற்றுமொழிந்தேதாங்
கலவம்மயில்காமுறுபடையோடாடிக்
குலவும்பொழில்சூழ்ந்தகுரங்கணின்முட்டந்
நிலவும்பெருமானடிந்தத்தலநினைந்தே.

(சு)

மீடார்மலர்க்கொன்றைவளர்சடைவைத்துத்
தோடார்குழைதாமொருகாநிலிலங்கக்
கூடார்மதிளெய்துகுரங்கணின்முட்டத்
தாடாரசவம்மனாயார்த்தமர்வானே.

(ஸ)

மையாராந்றடிமனியரசுகாதி
யுய்யாவகையாலுடர்த்தின்னருள்செய்த
கொய்யார்மலர்க்குடிசூரங்கணின்முட்டந்
கையாற்றொழுவார்வினையாண்டலரிதே.

(அ)

வெறியார்மலர்த்தாமனையானொமொலு
மறியாதசந்தேத்தவோராசமுலாகுங்
குறியானிமிர்த்தான்றன்குரங்கணின்முட்டந்
கெறியாற்றொழுவார்வினையிடுக்கிலாவே.

(க)

கழுவார்துவராடைகலந்துமெய்ப்பாக்கும
வழுவாச்சமணசாக்கியர்வாக்கவைகொள்ளேல்
குழுமின்சடையண்ணல்குரங்கணின்முட்டந்
தெழில்வெண்பிறையானடிசேர்வதியல்வே.

(கௌ)

கல்லார்மதிட்காழியுள்ளானசம்பந்தன்
கொல்லார்மழுவேந்திருரங்கணின்முட்டந்
சொல்லார்தமிழ்மாலேசெயிர்க்கினிதாக
வல்லார்க்கெளிதாம்பிறவாவகையீடே.

(கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

கவாஃபேயர் - வரலிசுவரர். தேவியார் - இறையார்வளையம்மை.

உ

வமயம்.

திருஓத்தூர்த்

பண் - பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புத்தேந்தாயனகொண்டுநின்பொன்னடி, யெத்தாதாரிலையெண்ணுங்கா
லோத்தூர்மேயவொளிமழுவானங்கை, கூத்திரும்மகுணங்கள்ள. (சு)
இடையீர்போகாவிளமுலையானையோர், புடையீரேபுள்ளிமாலுரி
புடையீரேயும்மையேத்துதுமோத்தூர்ச்சு, சடையீரேயுமதாளே. (உ.)

உள்வெர்போலநொடியினுத்திநங், கொள்வீரல்குலொர்கோவண
மொள்வாழைக்கனிதேன்சொரியோத்தூர்க், கள்வீரேயுமகாதலே. (க)

நோட்டிரேறுத்தியைந்தலைநாகத்தை, யாட்டிரேயடியார்வினை
யோட்டிரேயுமமையேத்துதுமோத்தூர், நாட்டிரேயருணல்குமே. (ச)

தழையார்காதீர்கொடுமழுவாட்படை, யுழையாள்வீர்திருவோத்தூர்
பிழையாவண்ணங்கன்பாடிநின்றாவா, ரழையாமேயருணல்குமே. (ஞ)

மீக்கார்வந்துவரும்பிப்பலியிடத், தக்கார்தம்மடியீர்களுள்
றுட்காதாருளரோதிருவோத்தூர், நக்கீரேயருணல்குமே. (ச)

நூதார்கொன்றையக்குமுடியுடை, நாதாவென்றுநலம்புகழ்ந்
தோதாதாருளரோதிருவோத்தூர், ராதீரேயருணல்குமே. (ள)

என்றானிம்மலையென்றவரக்கனை, வென்றார்போலும்விரலினை
லொன்றார்மும்மினெய்தவனோத்தூர், ரென்றார்மேல்வினையேகுமே. (அ)

நன்றானம்மறையானொடுமாலுமாய்ச், சென்றார்போலுந்திசையெலா
மொன்றாயொள்ளெரியாய்மிகவோத்தூர், நின்றீரேயுமைநேடியே. (க)

காரமண்கலிங்கத்துவராடையர், தேரர்சொல்லவைதேறன்மி
னோரம்பாலையினைய்தவனோத்தூர், சீரவன்கழல்சேர்மினே. (க0)

தரும்பையாண்பனையினகுலையோத்தூர், ரரும்புகொன்றையடிகளைப்
பெரும்புகலியுள்ளுஞானசம்பந்தன்சொல், விரும்புவார்வினைவீடே. (கக)

9 மபலம்.

சுவாமி பெயர் - வேதநாதர். தேவியார் - இாமலை நாயகியம்மை.

இப்பதிகத்தாலாண்டினையைப் பெண்பனையாக்கியது.

சிவமயம்.

திருமாகறல்.

திருவிராகம் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விங்குவினைகழனிமிருகடைசியர்கன்பாடல்வினையாடலரவ
மங்குலொடுநீள்கொடிகண்மாமலிநீடுபொழின்மாதநலுளான்
கொங்குவினிகொன்றையொடுநங்கைவளர்திங்கனணிசொஞ்சடையினுள்
செங்கண்விடைபண்ணலடிசர்பவர்கடவினைகடருமுடனே. (க)

கலையினொலிமங்கையர்கன்பாடலொலியாடல்கவினெய்தியழகார்
மலையினிகர்மாடமுயர்நீள்கொடிகள்வீசுமொலிமாதநலுளான்
னிலையின்மலிவேணுனையருலம்வலனைந்தியெரிபுன்சடையினு
ளல்கொள்புனலேத்துபெருமானடியையேத்தவினையகலுமிக்கலே. (உ)

காலையொடுநுந்துபிகள்சங்குமுழல்மாழ்முழவுகாமருவுசீர்
மாலையுழிபாடுசெய்துமாதவர்களைத்திமகிழ்மாதலுளான்
ரோலையுடைபெணியதன்மேலோர்சுடர்நாகமசையாவழிகிதாப்
பாலையனீறுபுணவானடியையேத்தவினைபறையுமுடனே.

(க)

இங்குகுதிர்புத்திமொடுபொன்மணிசுநந்தியெழின்மெய்யுளுடனே
மங்கையருமைந்தர்களுமன்னுபுனலாடிமகிழ்மாதலுளான்
கொங்குவளர்க்கென்றைகுளிர்திங்களணிசெஞ்சடையினையையே
துங்கள்வினைதீரமிகவேத்திவழிபாடுதுகராவெழுமினே.

(ச)

துஞ்சுநறீலமிருளிங்கவொளிதோன்றமதுவார்கழனிவாய்
மஞ்சமலிபூம்பொழிலின்மயில்கண்டமாடமலிமாதலுளான்
வஞ்சமதயானையுரிபோர்த்துமகிழ்வாடோர்முழவாளன்வரு
நஞ்சமிருள்கண்டமுடைநாதனடியானைலியாவீன்களே.

(இ)

மன்னுமறையோர்களொடுபல்படிமமாதவர்க்குடையுடனே
யின்னவகையாலினிதிறைஞ்சியிமையோரினெழுமாதலுளான்
மின்னைவிரிபுன்சடையின்மன்மலர்க்கங்கையொடுதிங்கனெனவே
யுன்னுமவர்தொல்வினைகளொல்கவுயர்வானுலகேமறலெளிதே.

(சு)

வெய்யவினைநெறிகள்செவ்வந்தனையுமேல்வினைகள்வீட்டலுறவீர்
மைகள்விரிகானன்மதுவார்கழனிமாதலுளானெழில்தார்
கையகரிகாலவனாயின்மேலதுரிதோலுடையமேனியழகா
ரையனடிசேர்பவரையஞ்சியடையாவினைகள்கலுமிகேவ.

(எ)

தூசுதுகிளீள்கொடிகண்மேகமொடுதாய்வனபொன்மாடமிசையே
மாசுபடுசெய்கைமிகமாதவர்களைநிமலிமாதலுளான்
பாசுபதவிச்சைவரிநச்சரவுகச்சையுடைபெணியழகார்
பூசுபொடியிசென்னெவெந்தவினைநற்றலிலடோருமுடனே.

(அ)

தூயவிரிதாமரைகணைய்தல்கமுநீர்குவனைதோன்றமருவுண்
பாயவரிவண்டுபலபண்முரலுமோசையின்மாதலுளான்
சாயவிரலான்றியவீரானைநன்மைகெடநின்றபெருமா
னையுகழேத்துமடியார்க்கள்வினையாயினவுமகல்லதெளிதே.

(க)

காலினலைங்கழல்கணீண்முடியின்மேலுணர்வுகாமுறவினான்
மாலுமலரானுமறியாமையெரியாகியுயர்மாதலுளான்
னாலுமெரிதேசாலுமுரிமாமணியநாகமொடுகூடியுடனே
யாலுமவீடைபூர்தியுடையடிகளடியாரையடையாவீன்களே.

(கர)

கடைகணெடுமாடமிசேவாங்குகழ்வீதிமலிகாழியவர்கோ
னடையும்வகையாற்பரவியரணையடிகூடுசம்பந்தனுநாயான்
மடைகொள்புனலோடுவயல்கூடுபொழின்மாதலுளானடியையே
யுடையதமிழ்ப்துமுணர்வாரவர்க்கொல்வினைகளொல்குமுடனே.

(கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

கவாமி - அடைகலங்குந்திதந்தி. தேவியாமி - புவனநாயகியம்மை.

உ

சிவமயம்.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்

அருளிச்செய்தது.

திருவேகம்பமுடையார் திருவந்தாதி.

கலித்துறை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்த்தொண்டர்செல்லுநெறியறியேன்மிகநற்பணிசெய்
கைத்தொண்டர்தம்மிலுந்நெருண்மெவந்திலனுண்பதற்கே
பொய்த்தொண்டுபெரிப்புறம்புறமெயுண்ணைப்போற்றுகின்ற
வித்தொண்டனைப்பணிகொள்ளுகியாகச்சியேகம்பனே.

(௧)

ஏகம்பனையெண்ணையாள்பவனையிமையோர்க்கிரங்கிப்
போகம்பன்னாளுங்கொடுக்கின்றநாயகபொங்குமைவாய்
நாகம்பொன்ஓரமெனப்பொலிவுற்றுநன்னீரணியும்
ஆகம்பொன்மாமலையொப்பவனையென்பதைரித்தே.

(௨)

நூரித்தேன்மனத்துன்றிகழ்தருநாமந்தடம்பொழில்வாய்
வரித்தேன்முரல்கச்சியேகம்பனையென்றன்வல்வீனையை
யரித்தேதனுனைப்பணியாதவரேழைமைகண்டவரைச்
சிரித்தேனுனக்கடியாரடிபூணத்தெளிந்தனனே.

(௩)

நேளிதருகின்றதுசென்றென்மனநின்றிருவடிவம்
மளிதருநின்னருட்கையமினியிலையந்திச்செக்கர்
ஒளிதருநேமனியெம்மேகம்பனையென்றுகந்தவந்தான்
நேளிதருநாளியென்றன்றிலேமல்வைத்ததன்மைபெற்றே.

(௪)

பெற்றுக்கந்தெனென்றுமாச்சினைசெய்யப்பெருகுநின்சீர்
கற்றுக்கந்தேனென்கருத்தினிதாக்கச்சியேகம்பத்தின்
பற்றுக்கந்தேறுமுகந்தவனேபடநாகக்கச்சின்
சுற்றுக்கந்தேர்விலடேமல்வருவாய்நின்றணையடியே.

(௫)

அடிநின்றருழலகாசரமாலுக்கயற்கலரின்
முடிநின்றகுழமுடிகாண்பரிதாயிற்றுக்கார்முகிலின்
துடிநின்றகுழ்ருரேலுடையேகம்பயாமெங்கனே
வடிநின்றகுலப்படையுடையாயைவணங்குவதே.

(௬)

வணக்கந்தலைநின்றிருவடிக்கேசெய்யுமையல்லொண்டோ
ரிணக்கன்றிமற்றேரரிணக்கற்றேவாமல்லம்வலரவின
குணக்குன்றவில்லிகுளிர்கச்சியேகம்பம்பாடினல்லாற்
கணக்கன்றும்நெருருதேவணாப்பாடுங்கவிலலே.

(௭)

நல்லதரநாடுஊன்றுசொல்லுவன்கண்மினல்லீர்களன்பு
கலந்தரனாகச்சியேகம்பங்கண்டுகன்றிகிரி

சலந்தரனாகமொழிக்கவைத்தாய்தக்கனவேள்வியெல்லா
நிரந்தரமாகச்செய்யாயென்றுபூசித்துநின்மின்களே.

(அ)

மின்களென்றாச்சடைகொண்டலென்றாகண்டமேனிவண்ணம்
பொன்களென்றாவெளிப்பாடும்பொன்னடிபூண்டுகொண்ட
வென்களென்றாலும்பிரிந்தறியார்கச்சியேகம்பத்தான்
றன்களென்றாலுலகெல்லாநிலைபெற்றதன்மைகளே.

(க)

தன்மையிற்குன்றாதவத்தோரிமையவர்தாம்வணங்கும்
வன்மையிற்குன்றாதிற்கச்சியேகம்பர்வண்கயிலைப்
பொன்மயிற்சாயலுஞ்சேயரிக்கண்ணும்புரிசுமுலும்
மென்மையிற்சாயுமருங்குலுங்காதல்விளைத்தனவே.

(க0)

நுனமிட்டிமைதழுவத்தழும்புற்றவர்தம்மடியார்
மனம்விட்டகலாமதிற்கச்சியேகம்பர்வான்கயிலைச்
சினம்விட்டகலாக்களிதுவினாவியோர்சேயனையார்
புனம்விட்டகலார்பகலாம்பொழுதுநம்பூங்கொடியே.

(கக)

பூங்கொத்திருந்தழையார்பொழிற்கச்சியேகம்பர்பொற்பார்
கோங்கத்திருந்தகுமிக்கயிலையெம்பொன்னொருத்தி
பாங்கொத்திருந்தனையாரணங்கேபடர்கல்லருவி
யாங்கத்திருத்திழையாடிவந்தாற்கண்டடிவருத்தே.

(கஉ)

வருத்தந்தருமெய்யுங்கையிற்றழையும்வன்மாவினவுங்
கருத்தந்தரிக்குநடக்கவின்றையகழனினையத்
திருத்தந்தருநந்திகழ்கச்சியேகம்பர்சீர்க்கயிலைத்
துருத்தந்திருப்பதன்றிப்புனங்காக்குந்தொழிலெமக்கே.

(கங)

எம்மையுமெம்மைப்பணிகொள்ளுங்கம்பொழிற்கயிலை
யும்மையுமானிடமிப்புனத்தேவிட்டுவந்தமைந்தர்
தம்மையுமானையுஞ்சிந்தையுநோக்கங்கவரவெவன்றோ
வம்மையுமம்மலர்க்கண்ணும்பெரியீரருளுமினே.

(கச)

அருளைத்தருகம்பரம்பொற்கயிலையுளம்மையரம்
பிருளைக்கரிமறிக்குடும்பிவரையருறுத்தியெய்ய
வெருளக்கலைகணைதன்னொடும்போயினவில்லினமக்கு
மருளைத்தருசொல்லியெங்கோவிலையுண்டிவ்வையகத்தே.

(கரு)

வையார்மழுப்படையேகம்பரீங்கோய்மலைப்புனத்து
ளையார்வருகலையெனங்கரிதொடர்வேட்டையெல்லாம்
பொய்யானவையர்மனத்தவெம்பூங்கொடியகொங்கைபொருப்
பையாரரவிடையாயிற்றுவந்துபரிணமித்தே.

(கசு)

பருமுத்துநீர்த்திடுஞ்சீர்தத்தயானைதுதல்பருத்திட்
டுருமொத்ததிண்குரற்சேயந்திரிநெறியோங்குவைவாய்ப்
பொருமுத்தலைவேற்படைக்கம்பர்பூங்கயிலைப்புனத்துட்
டருமுத்தனகைதன்னசையால்வெற்பசார்வரிதே.

(கஊ)

அரிதன்றிருக்கண்ணிடநிரம்பாயிரம்போதணிய
வரிதன்றிருவடிக்கர்ச்சித்தகண்ணுக்கருளுகம்ப
ரரிதன்றிருக்கங்குலியாலநிற்கயிலையல்லிங்
கரிதென்றிருப்பதெம்பால்வெற்பவெம்மையர்க்கஞ்சதுமே. (௧௮)

அஞ்சரத்தான்பொடியாய்விழத்தீவிழித்தன்புசெய்லொர்
நெஞ்சரத்தாழ்வுகந்தோர்க்கியேகம்பரீள்கயிலைக்
குஞ்சரத்தாழ்வனாவீழநுங்கொம்புய்யக்கும்பமூழ்கும்
வெஞ்சரத்தாரணவோவல்லவோவிவ்வியன்முரசே. (௧௯)

சேய்தந்தைகம்மையுமைகணவன்றிருவேகம்பத்தான்
ரூய்தந்தையாயிர்காப்போன்கயிலைத்தயங்குநன்வாய்
வேய்தந்ததோளிநம்மூசலொடும்வினாவேங்கைதன்னைப்
பாய்தந்துபூசலுண்டாங்கொண்டதோசைபகிவந்தே. (௨௦)

வந்தும்மணம்பெறிற்பொன்னையீர்மன்னுமேகம்பர்த
முந்துமருவிக்கயிலைமையுயர்தேனிழிச்சித்
தந்துமலர்கொய்துந்தண்டினேமயுங்கிளிகடிந்துஞ்
சிந்தும்புகர்மலைக்கச்சுமிச்சாரற்றிரிதவனே. (௨௧)

திரியப்புரமெய்தவேகம்பனார்குகழுங்கயிலைக்
கிரியக்குறவர்பருவத்திடுதரளம்வினையோம்
விரியச்சுருண்முதலானுமடைந்தோமவினாவிரைந்து
பிரியக்கீதிர்முத்தினிர்பெற்றதென்னங்குப்பேசுமினே. (௨௨)

பேசுக்யாவருமைக்கணியானொற்றுபித்தொங்கும்
பூசுகையார்திருநீற்றெழிலேகம்பர்பொற்கயிலைத்
தேசுகையார்சிலைவெற்பன்பிரியும்பரிசுலரக்
கூசுகையானுமில்லாக்குலேவேங்கைப்பெயர்துமக்கே. (௨௩)

பெயராலத்தெழிலேகம்பனாற்பிறைதாய்கயிலைப்
பெயராதிருக்கப்பெறுகிளிகாள்புனமேபிரிவின்
றுயரால்வருத்திமனமுமிங்கேகாடித்தொழுதுசென்ற
தயராதுறையுட்வெற்பற்கடியற்கும்விடைதமினே. (௨௪)

நம்மைப்பிறவிக்கடல்கடப்பிப்பவர்தாங்வணங்கு
மும்மைத்திருக்கண்முகத்தெழிலேகம்பர்மொய்கயிலை
யம்மைக்கருங்கண்ணிதன்னொழின்பந்தருந்தண்புனமே
யெம்மைக்கவலைசெயச்சொல்லியாவல்லியெய்தியதே. (௨௫)

இயங்குந்திரிபுரமெய்தவேகம்பொழிற்கயிலைத்
தயங்குமலர்ப்பொழில்காடையலாடருவித்தடங்கா
முயங்குமணியறைகாண்மொழியீரொழியாதுநெஞ்ச
மயங்கும்பரிசுபொன்னாரசென்றருழல்வகுத்தெமக்கே. (௨௬)

வகுப்பாரிவர்போன்மணத்துக்குநாண்மணந்தன்னொழின்ப
மிகுப்பார்களாருயிரொன்றாமிருவனாவின்னக்கள்வாய்

நெகுப்பான் மலர்கொண்டிநின்றூர்கிடக்கநிலாவுகம்பர்
தொகுப்பான் மணிசின் தருவிக்கயிலையிச்சூழ்புனத்தே.

(௨௭)

புனங்குழையாதென்றுமென்றினைகொய்ததும்போகலுற்ற
கனங்குழையாடற்பிரியநமக்குறுங்கையறவால்
மனங்குழையாவருங்கண்கனிபண்பலபாடுந்தொண்ட
ரினங்குழையாத்தொழுமேகம்பரிக்கயிலாயத்துள்ளே.

(௨௮)

உள்ளம்பெரியரல்லாச்சிறுமானிடருற்றசெல்வங்
கள்ளம்பெரியசிறுமனத்தார்க்கனறிக்கங்கையென்னும்
வெள்ளம்பெரியசடைத்திருவேகம்பர்விண்ணரணந்
தள்ளம்பெரிகொண்டமைத்தாரடியவார்சார்வதன்றே.

(௨௯)

அன்றும்பகையடர்க்கும்பரிமாவும்தவருவித்
குன்றும்பதாதிபுந்தேருங்குலவிக்குடைநிழற்கீழ்
நின்றும்பொலியினுங்கம்பர்நன்னீறுறுதற்கிலரேல்
என்றுமரசமுரசும்பொலியாதிருநிலத்தே.

(௩௦)

நிலத்திமையோரிற்றலையாப்பிறந்துமறையொடங்கம்
வலத்திமைப்போதும்பிரியாரெரிவளர்த்தாலும்வெற்பன்
குலத்துமையோர்பங்கர்கச்சியுளகம்பங்குடித்தொழு
நலத்தமையாதவரேவட்டுவர்தம்மினடுப்படையே.

(௩௧)

படையாலுயிர்கொன்றுதின்றுபசுக்களைப்போலச்செல்லு
நடையாலறிவின்றிநாண்சிறிதின்றிறகுங்குலத்திற
கடையாப்பிறக்கினுங்கச்சியுளகம்பத்தெங்கையா
ளுடையான்கழற்கன்போலவார்யாவர்க்குமுத்தமோ.

(௩௨)

உத்துங்கையானையுரியார்விரலாலரக்கன்சென்னி
பத்துங்கையானவிருபதுஞ்சோர்தரவைத்திலைய
மொத்துங்கையாலவன்பாடக்கயிலைகைவாளொடுநா
ளெத்துங்கையானென்றுகந்தளித்தார்கச்சியேகம்பரோ.

(௩௩)

அம்பரங்காலனவீர்நிலத்திங்களருக்கனனு
வம்பரங்கொள்வதோர்வழத்துரியவன்றன்னுருவா
மெம்பரன்கச்சியுளகம்பத்தானிடையாதடைவா
னம்பரன்றன்னடியாரறிவார்க்குநறுந்துணையே.

(௩௪)

துணைத்தாமரையடியும்பவளத்திரணன்குறங்கும்
புணைத்தோளகலமுங்கண்டத்துநீலமுமண்டத்துமின்
புணைத்தாலனசடையுந்திருமுக்கனும்பெண்ணொப்பக்கத்
தனைத்தாரொழிற்கம்பொங்கன்பிராணர்க்கழகியவே.

(௩௫)

அழகறிவிற்பெரிதாகியவேகம்பரத்தர்கொற்றம்
பழகறிவிற்பெரியோர்தமைப்பற்றலர்பற்றுமன்பின்
குழகறிவேற்பினுளொன்றறியாரறியாமைதெய்வங்
கிழகறியப்பட்டிலெந்தாருலகிற்கிடந்தனனோ.

(௩௬)

கிடக்குமொருபாலினாக்கின்றபாம்பொருபான்மதியந்
தொடக்குண்டிலங்குமலங்குந்தினாக்கங்கைக்குங்கொன்றை
வடக்குண்டெட்டத்தலைமாலையாளான்மலைந்தவெம்போர்
கடக்குமவிடைத்திருவேகம்பர்கற்றைச்சடைமுடியே. (௩௭)

கற்றைப்பவளச்சடைவலம்பூக்கமழ்க்கொன்றையந்தார்
முற்றுற்றிலர்மதியின்கொழுந்தேகம்பர்மொய்குழலா
மற்றைத்திசையின்மணிப்பொற்கொழுந்தத்தரங்கமுரீர்
தெற்றிப்பொலிகின்றகுட்டிழகாகித்திகழ்தருமே. (௩௮)

தருமருட்டன்மைவலப்பாற்கமலக்கணெற்றியின்மேற்
நிருமலர்க்கண்பிளவின்னிகழுந்தழல்செல்வக்கம்பர்
கருமலர்க்கண்ணிடப்பாலதுநீலங்கனிமதத்து
வருதுதற்பொட்டணங்குக்குயர்ந்தோங்குமலர்க்குழலே. (௩௯)

மலர்ந்தபடத்துச்சிசையந்தினுஞ்செஞ்சுடர்மாணவிட்
டலார் தமணிக்குண்டலம்வலக்காதினிலாடிவரும்
நலந்திருநீள்வயிரம்வெயிற்பாயுநகுமணிகள்
கலந்தசெம்பொன்மகரக்குழையேகம்பர்காதிடமே. (௪௦)

காதலைக்குமவலத்தோள்பவளக்குன்றமங்குயர்து
போதலைக்கும்பனிப்பொன்மலைநீற்றின்பொலியகலந்
தாதலைக்குங்குழல்சேர்ப்பணைத்தோணறுஞ்சார் தணிந்து
குதலைக்கும்முலைமாற்பிடமேகம்பர்கந்தரமே. (௪௧)

தரம்பொற்பழியுமுலகட்டியெய்ந்துத்தரந்தளரா
வுரம்பொற்புடையநிருவயிரம்வலமும்பர்மும்மைப்
புரம்பொற்பழித்தகம்பர்க்குத்தரத்திபூண்முலையு
பிரம்பப்பொருதுதளரிளவஞ்சியுநேருடைத்தே. (௪௨)

உடைப்புலியாடையின்மேலுரகக்கச்சுவிக்கிமுஞ்சி
வடத்தொருகோவணத்தோன்றுமணாவலமற்றையல்குற்
றொடக்குறுகாஞ்சித்தொடுத்தவரசிலைதூதுண்டுகில்
அடற்பொலியேறுடையேகம்பமேயவடிவளுக்கே. (௪௩)

வடிவலப்பாலதுசெந்தாமரையொத்ததிர்கழல்குழந்
திடிகுரற் கூற்றினெருத்திறவைத்ததிளந்தளிரி
னடியிடப்பாலதுபஞ்சுறவஞ்சுஞ்சிலம்பணிந்த
வடிவுடைத்தர்க்கச்சியகம்பமேயவரதருக்கே. (௪௪)

தருக்கவற்றூன்மிக்கமுப்புரமெய்தயன்நன்றலையை
கெருக்கவற்றேரூடமுடொள்ளிசெந்ததுநற்களென்றும்
பருக்கவற்றூங்கச்சியேகம்பரத்தரம்பாம்புகளின்
நிருக்கயிற்றவிட்டருநருங்கடயந்திருக்காமே. (௪௫)

கரத்தத்தருகத்தோவாகடுக்கண்டமீயிளப்ப
வரத்தத்தபாதநெரித்திட்டவலிநிலநெரியத்

தரத்தத்திசைகளுக்கப்புறம்போர்ப்பச்சடைவிரித்து
வரத்தத்தருகம்பராவொல்லியுமாநடமே.

(சச)

நடனம்பிராணுகந்தியக்கொண்டானென்றநன்மறையோ
ருடன்வந்துமூவாயிரவரிதைஞ்சிறிதைந்தவன்பின்
கடனன்றிமற்றறியாத்தில்லையம்பலங்காளத்தியா
மிடமெம்பிரான்கச்சியேகம்பமையாற்கினியனவே.

(சஎ)

இனியவரின்னூரவரையொப்பார்பிறொன்னவொண்ணாத்
தனியவந்தையலுடனாமுருவரறம்பணித்த
முனியவொன்றுமுநந்தமுக்கண்ணவர்தண்டியன்புக்
கினியவர்காய்மமுவாட்படையார்கச்சியேகம்பமே.

(சஅ)

புரவித்தனைநினையக்கச்சியேகம்பர்பண்னுமையல்
வரவித்தனையுள்ளதெங்கிறந்தேன்முன்னவரமகனார்
புரவித்தனையடிக்கக்கொடிதாய்விடியாவிரவி
லரவித்தனையுங்கொண்டார்மடவார்முன்றிலாட்டிடவே.

(சக)

இடவஞ்சுறுக்கெனப்பாயுமஞ்சென்னிநருதலைகண்
டிடவஞ்சுவர்மடவாரிரிகின்றனனோகம்பத்தீர்
படமஞ்சுவாயதுநாகரினாக்குமதனுக்குமுற்
படவஞ்சுவரெங்ஙனபலிவந்திடும்பாங்குகளே.

(இ௦)

பாங்குடைக்கோட்புலியின்னதள்கொண்டிற்றும்பாரிடங்க
டாங்குடைகொள்ளப்பலிகொள்ளவந்தீர்தடங்கமலம்
பூங்குடைகொள்ளப்பினற்கச்சியேகம்பங்காவிட்கொண்டி
ரீங்குடைகொள்ளக்கலைகொள்ளவந்தீரிடைக்குமின்றே.

(இக)

இடைக்குமின்றேற்றுமினைமுலையாய்முதியார்கடஞ்சொற்
கடைக்கணன்றங்கச்சியேகம்பரையங்கொளக்கடவும்
விடைக்குமுன்றேற்றநல்லேநின்றினியிந்தமொய்யுழலார்
கிடைக்குமுன்றேற்றநொஞ்சங்கிதவொதங்கிறித்துவமே.

(இஉ)

கிறிபலபேசிச்சதிராநடந்துவிடங்குபடக்
குறிபலபாடிக்குளிர்கச்சியேகம்பரையங்கொள்ள
நெறிபலவார்முழலார்மெலிவுற்றநெடுந்தெருவிற்
செறிபலவெள்வளைபோயினதாயர்கடேடுவோ.

(இக)

நேடுற்றிலகள்ளநோக்கந்தெரிந்திலசொற்கண்முடி
கூடுற்றிலகுழல்கொங்கைபொடித்திலகூறுமிவண்
மாடுற்றிலமணியின்மடவக்குழிமற்றிலவன்பா
னாடுற்றிலவெழிலேகம்பனார்க்குள்ளநல்கிடத்தே.

(இஃ)

நல்கும்புகழ்கடலூர்நன்மறையவனுய்யாண்ணிக்
கொல்கின்றகூற்றைக்குமைத்தவெங்குற்றங்குளிர்திகைகண்
மல்குந்திருமறைக்காட்டமிந்தென்றுமலைமகடான்
புல்கும்பொழிற்கச்சியேகம்பமேமலியபொன்மலையோ.

(இஃ)

மலயத்தகத்தியனர்ச்சிசுக்கமன்னிவடகயிலை
நிலையத்தமர்தொழவிருந்தானெடுமருவென்னுந்
சிலையத்தன்பைம்பொன்மதிற்றிருவேகம்பத்தான்நிகழ்நீ
மலையத்தடம்பொன்னிருத்திருவையாற்றருமணியே. (௫௬)

மணியாசருவித்தடவிமயங்கிடக்கொல்லிகல்லின்
நிணியாசருவியினுத்தசி ராமலையவனங்க
ளணியாசருவிகவர்களியோப்புமின்சாசலவித்தம்
பணியாசருவினைதீர்க்குமேகம்பர்பருப்பதமே. (௫௭)

பருப்பதங்கார்தவழ்மந்தரமிந்திரநீலம்வெள்ளை
மருப்பதங்கார்கருங்குன்றியங்கும்பரங்குன்றம்வல்லார்
நெருப்பதங்காகுநிதாறுமேயந்திரமென்றிவற்றி
வருப்பதங்காவுகத்தான்கச்சியேகம்பத்தெம்மிறையே. (௫௮)

இறைத்தார்புரமெய்தவில்லிமகல்லிமலான்மகட்டு
மறைத்தார்கருங்குன்றம்வெண்குன்றிருசெங்குன்றமன்னற்குன்ற
நிறைத்தார்கெங்குன்றநீன்கழுக்குன்றமென்றிவினைகள்
குறைத்தார்முதகுன்றமேகம்பர்குன்றென்றுகூறுமினே. (௫௯)

கூறுமின்றொண்டர்குற்றாலநெய்த்தான்குருத்தியம்பேர்
தேறுமின்வேள்விக்குடிநுத்தோணிபுரம்பழன
மாறுமின்பாற்சடைவைத்தவனாருரிடைமருதென்
நேறுமினீடொம்பிரான்கச்சியேகம்பமுன்னினைத்தே. (௬௦)

நினைவார்க்கருளுமடிரான்நிருச்சேராற்றத்தூறநியமம்
புனைவார்க்கடையோன்புடொர்டுறம்பியம்பூவணநீர்
புனைவார்க்பாந்நிறிருவென்காடுபாச்சிலநிகையென்று
நினைவார்க்கருநெஞ்சினீர்கச்சியேகம்பநன்னுமினே. (௬௧)

நண்ணிப்பரவுத்திருவாகுநைநல்லநல்லூர்
மண்ணின்பொலிகடம்பூர்கடம்பந்தருறமன்னுபுன்க
கொண்ணற்கரியபராய்த்துறையெகொள்ளுந்கொள்பாடி
கண்ணிப்பிறைச்சடைபொன்கச்சியேகம்பங்காண்மின்சென்றே. (௬௨)

சென்றேற்றிவிண்ணுறுமண்ணலையுதிவல்லமென்பு
வின்னேற்றம்பாய்திருமால்பறுபாருழிவழிநூர்
வன்னேற்றவன்றிருவிற்பெரும்பேறுமத்தலொற்றியூர்
வின்னேற்றந்தருகச்சியேகம்பமேயார்நல்லாயிவெ. (௬௩)

நிலாவுபுகழ்த்திருவோத்தூர்நிருவாமாத்தூர்நிறைநீர்
சுலாவுசடையோன்புளியலம்விலங்குந்கொச்சைதொண்டர்
குலாவுத்திருப்பன்க்காங்குமாநற்குன்றம்வந்தா
லலாயென்றடியார்க்கருள்புரியேகம்பராலயமே. (௬௪)

ஊலயங்கார்கருகாவைகச்சுந்நிருக்காரிகரை
வேலயங்கேறுதிருவானமியூர்நிருவூறனமிக்க

சோலையங்கார்திருப்போந்தைமுக்கோணந்தொடர்கடுக்கை
மாஸையன்வாழ்திருவாலங்காடேகம்பம்வாழ்த்துமினே.

(௯௫)

வாழப்பெரிதெமக்கின்னாள்செய்யுமலர்க்கழலோர்
தாழச்சடைத்திருவேகம்பர்தம்மைத்தொழாதவர்போய்
வாழப்பரற்சுரமரற்றாதுளிரடிபூங்குழலெம்
மேழைக்கிடையிறுக்குங்குயபாரமியக்குறினே.

(௯௬)

உறுகின்றவெவ்வழலக்கடமிக்கொடிக்குன்பின்வரப்
பெறுகின்றவண்மையினூலையேபரருளேகம்பனார்
துறுகின்றமென்மலர்த்தண்பொழிற்கச்சியைச்சூழ்ந்திலையோர்
குறுகின்றபூங்குவளைக்குறுந்தண்பனையென்றுகொளே.

(௯௭)

நொள்ளுங்கடுங்கதிரித்கள்ளித்தீச்சிலவேயுலர்ந்து
விள்ளும்வெடிபடம்பாலையென்பாலன்விடிலபின்னே
தெள்ளும்புனற்கச்சியுட்டிருவேகம்பர்சேவடியை
யுள்ளுமதுமற்றதானொப்போவதுலாப்பரிதே.

(௯௮)

பரிப்பருந்திண்மைப்படையதுகானொளிந்சிறகு
விரிப்பருந்துக்கினாயாம்பெய்யவனஞ்சலஞ்சடைமேற்
தரிப்பருந்திண்கங்கைபார்திருவேகம்பமன்னபொன்னே
வரிப்பருந்திண்சிலையேயுமராயின்மறைகுவினே.

(௯௯)

வனவரித்திண்புலியின்னதளேகம்பமன்னருளே
யெனவருபொன்னணங்கென்னணங்கிற்கெனெழிற்கழஞ்சூர்
தனவரிப்பந்துங்கொடுத்தினைப்புல்லையுமிற்பிரிந்தே
யினவரிக்கல்லதர்செல்லவெதற்கெயல்குமேழைநெஞ்சே.

(௧௦௦)

நெஞ்சார்தரவின்பஞ்செய்கழலேகம்பர்கச்சியன்னார்
பஞ்சாரடிவைத்தபாங்கியையாங்குள்பெற்றேடுதந்
வெஞ்சார்வொழியுத்தன்பின்செலமுன்செல்லெடுவெடுதன்ற
வஞ்சாவடுதிறகாணாதன்போக்கிவையந்தத்திலே.

(௧௦௧)

இலவவெங்காணுளையல்லாற்றொழுஞ்சாணேகம்பனார்
நிலவுஞ்சுடமொளியெய்யவனேன்மலர்மிதித்துச்
செலவுப்பருக்கைசுளிரத்தளிர்மடிசெலசுரத்தன்
னுலவுங்குறித்தணிவித்தருள்செய்யுன்னுறுதுணைக்கே.

(௧௦௨)

துணையொத்தகோலையுட்போலெழிந்பேதையுந்தோன்றலுமுன்
னினையொத்தகொங்குலெபாட்டெய்தத்தகாதலொட்கினோ
யணையத்தொரொத்தகாணையக்கண்டனமற்றவோற்
பிணையொத்தநொக்குடைப்பெண்ணிவடள்ளெடும்பேசுமினே.

(௧௦௩)

மின்னலிக்கும்வணக்கத்திடையாரையுயிரினையு
நென்னலிப்பாக்கைவந்தெய்தினரினோலெம்மணையிற்கண்டார்
பின்னரிப்போக்கருந்குன்றுகடந்தகர்த்துக்கம்பர்
மன்னரித்தீர்த்துதொழுங்கச்சிகாட்டிடைவைகுவோ.

(௧௦௪)

உவரச்சொல்வேடுடைக்காடுகந்தாடியவேகம்பனா
ரவரக்கன்போனவிமானத்தையாயிரமுண்மைசுற்றுந்
துவரச்சிகரச்சிவாலயஞ்சூலந்தலங்குவிண்மேற்
கவரக்கொடிநிறைக்குங்கச்சிகாணிணுங்கார்மயிலே. (௭௫)

கார்மிக்கண்டத்தெழிற்றிருவேகம்பர்க்கீ
யார்மிக்கசேற்றெழினென்னடுவோரொலிபொன்மலைபோற்
போர்மிக்கசெந்நெல்குவிப்போரொலிகருப்பாலையொலி
நீர்மிக்கமாக்கடலின்னெலையேயொக்குநேரிழையே. (௭௬)

நேர்த்தமையாமைவிற்றகொடுவேடர்நெடுஞ்சுரத்தைப்
பார்த்தமையாலிமைதீர்த்தகண்பொன்னைபகட்டுகிறிவை
போர்த்தமையாலுமைநோக்கருங்கம்பர்க்கிப்பொழிலுட்
சேர்த்தமையாலிமைப்போதணிசீதஞ்சிறந்தனவே. (௭௭)

சிறைவண்டுபாடுங்கமலக்கிடங்கிவைசெம்பமுக்காய்
நிறைகொண்டபாளைக்கமுகின்பொழிலவைதீங்கனியின்
பொறைகொண்டவாழைப்பொறும்புவைபுன்சடையேகம்பனார்
கறைகொண்டபூங்கச்சிநாடெங்குமிவ்வண்ணநன்னுதலே. (௭௮)

நன்னுதலார்கருங்கண்ணஞ்செவ்வாயுமிவ்வாறெனப்போய்
மன்னிதழார்திருநீலமுமாம்பலம்பூப்பவள்ளை
யென்னவெலாமைப்புக்காதென்றுவீறிடுமேகம்பனார்
பொன்னுதலார்விழியார்கச்சிநாட்டுகிப்பொய்கையுளே. (௭௯)

உளவார்குளிரெருங்கிக்கருங்கிடங்கிட்டகள்ளீர்
வளவாளைகளொடுசெங்கயன்மேய்கின்றவெங்கலாயாட்
களவார்பிறவிநொடாதவேகம்பர்குளிர்குவளை
களவார்தருக்கிநாட்டெழிலேரிகளப்பரப்பே. (௮௦)

பரப்பார்விசும்பிற்படிந்தகருமுகிலன்னைநன்னீர்
தரப்பாசிகண்மிதுபண்பொடுசெம்படர்தண்பணவாய்ச்
சுரப்பாரெருமைமலர்தின்னத்தன்னுகராவொருத்தல்
பொரப்பார்பொலிதுதலாய்செல்வக்கம்பாசம்பூங்கச்சியே. (௮௧)

கச்சார்முலைமேலம்கைகண்ணாரவெண்னாற்கரமும்
வைச்சார்மகிழ்திருவேகம்பர்செவியகழாய்நீனோர்
விச்சாதரந்தொழுகின்றவிமானஞ்செய்யமர
வச்சாலையும்பரப்பாங்கனிபாடங்கொளங்கனவே. (௮௨)

ஒங்கினஆரகமுள்ளகமும்பருருகிடமாய்
பாங்கினினின்றதரியுறைபாடகந்தெவ்வரிய
வாங்கினவாட்கண்ணிமற்றபர்மைச்சுளிரிவான்கவி
டாங்கினநாட்டிருந்தாளத்தன்மனையாய்யே. (௮௩)

இழையாரரவணியேகம்பர்நெற்றிவிழியின்வந்த
பிழையாவருணம்பிராட்டியதின்னபிறக்கவண்ணு

துழையாவரு திரிசூலத்தேனோக்கரும்பொன்கடுக்கைத்
தழையார்பொழிவிதுபொன்னேகமக்குத்தளர்வில்லையே.

(௮௪)

துளராமிருவெள்ளங்கண்டுமையோடித்தமைத்தழுவக்
கிளையார்வளைக்கைவடுப்படுமிங்கோர்கிறிபடுத்தார்
வளமாப்பொழிற்றிருவேகம்பமற்றிதுவந்திறைஞ்சி
யுளராவதுபடைத்தேதாமடவாயிவ்வுலகத்துள்ளே

(௮௫)

உலவியமின்வடம்வீசியுருமதிர்புணமுழங்கி
வலவியமாமதம்பாய்முகியிரானைகன்வானில்வந்தாற்
சுலவியவார்குழல்பின்னொன்பாரிரொனநினைந்து
சிலவியவேகம்பர்கோயிற்கொடியன்னநீர்மையனே.

(௮௬)

நீரொன்னிலும்மழுங்கண்முகில்காணெஞ்சமஞ்சலையென்
றொன்னிலுந்தமராயுனாப்பாரமரபதிக்கு
நேரொன்னிலுந்தருங்கச்சியுளகம்பர்நீண்மதிவாய்ச்
சேரொன்னிலுந்தங்கும்வாட்கண்ணிதானன்பர்தேர்வரவே.

(௮௭)

வரங்கொண்டிமையார்நலங்கொள்ளுமேகம்பர்கச்சியன்றாய்
பரங்கொண்கதுவன்மினீர்முத்தமன்பர்தந்தேதரின்முன்னே
தரங்கொண்டுபூக்கொண்டுகொன்றைபொன்றாகத்தண்ணகாந்தன்கொத்தின்
கரங்கொண்டுபொற்கண்ணமேந்தவும்போந்தனகார்டுகிலே.

(௮௮)

கார்முகமாரவண்ணைக்கொண்டகம்பர்கழற்றொழுது
பொர்முகமாப்பகைவெல்லச்சென்றார்நினையார்புணரி
நீர்முகமாகவிருண்டுசுரந்ததுநேரிழைநா
மார்முகமாகவினைக்கடனீர்துதுய்வெய்துயிர்ப்பே.

(௮௯)

உயிராயினவன்பர்தேர்வரக்கேட்டுமுன்வாட்டமுற்ற
பயிரார்புயல்பெற்றதென்னநம்பல்வளைபான்மைகளாற்
தயிரார்பானையொடுமாடியேவகம்பர்தம்மருள்பொற்
கயிராவனையழுந்தக்கச்சிதுத்தனகார்மயிலே.

(௯௦)

தார்விடைவண்ணத்தனன்றேழ்முழவினுமின்றுதனிப்
பொர்விடைப்பெற்றெதிர்மாண்டாரொனவண்டர்பொதவிட்டார்
தார்விடையேகம்பர்கச்சிப்புறவிடைத்தம்பொன்னபூண்
மார்விடைவைகல்பெறுவார்தமுலமழவிடையே.

(௯௧)

விடைபாய்கொடுமையென்னுதமேலாங்கன்னிளேற்கருங்கட்
கடைபாய்மணத்தினங்காணையர்புல்கொடுக்கம்பர்கச்சி
மடைபாய்வாய்வினமுடலையின்மலர்கண்டுடார்கண்ணிங்
கடைபாய்தொலும்பதிமன்றிநகடல்போற்கலந்தெழுமே.

(௯௨)

எழுமலர்த்தன்பொழிலேசம்பர்கச்சியிருங்கடல்வாய்ச்
கொழுமணப்புண்ணுத்துணர்மணற்குன்றிற்பாதர்கொம்பே
செழுமலர்ச்சேசல்லலாள்ளல்லேவல்லலநீலமல்ல
முழுமலர்க்கூரம்பிளோரிண்டாலுமுகத்தெனவே.

(௯௩)

முகம்பாகம்பண்டமும்பாகமென்றோ தியமூதுநாயை
யுகம்பார்த்துரெலென்னலுயரோகம்பர்கச்சிமுன்னீ
ரகம்பாகவார்வினாவில்லையென்னின்பவளச்செவ்வாய்
நகம்பாற்பொழிந்பெற்றநாமுற்றவர்கொள்கநன்மயலே.

(கச)

மயக்கத்தகல்லிருட்கொல்லுஞ்சுறவொடெறிமகர
மியக்கத்திடுசுழியோதங்கழிவிளரக்கழித்தார்
துயக்கத்தவர்க்கருளார்மகம்பர்கச்சிக்கடலர்பொன்னூன்
முயக்கத்தகல்வுபொருள்கொண்கநீவருமூர்க்கஞ்சமே.

(கரு)

மேயிராவைக்கருருணராமதுவண்டபுண்ணை
மீயிரைவண்டோதமர்புக்கடியலிரிகடல்வாய்ப்
பாயிராராகங்கொண்டோன்றோமூங்கம்பர்கச்சிப்பவ்வநீர்
னாயிராகானன்மற்றாரறிவாரநந்துறைவர்பொய்யே.

(கக)

பொய்வருநெஞ்சினர்வஞ்சனையாயும்போகவிடா
மெய்வரும்பேரருளேகம்பர்கச்சிவினாயினவாய்க்
கைவரும்புள்ளொடுசுங்கினமார்ப்பநஞ்சேர்ப்பாநிண்டே
ரவ்வருதாமங்கலினம்வந்தார்ப்பவ்வனைகின்றதே.

(கௌ)

இன்றுசெய்யலோமிதனிற்றிருவேகம்பர்க்கெத்தனையு
நன்றுசெய்யலோம்பணிநாரோயென்முள்ளிரெஞ்சேயுடலிற்
சென்றுசெயானாவிலிந்துணைநாளுமவிடாதடிமை
நின்றுசெய்வாரவர்தங்கலினீனெனிகாட்டுவோ.

(கஅ)

காட்டிவைத்தார்தம்மையாங்கடிப்பூப்பெய்யக்காரல்வெள்ள
மீட்டிவைத்தார்தொழுமேகம்பரேதுமிலாதவெம்மைப்
பூட்டிவைத்தார்தமக்கன்பதுபெற்றுப்பிறற்றுப்பத்துப்
பாட்டிவைத்தார்பரவிச்சொழுதாமவர்பாதங்களே.

(கக)

பாதம்பரவியோர்பித்துப்பிதற்றிலும்பல்பணியு
மேதம்புகுதாயகையருளேகம்பரேத்தெனவே
போதம்பொருளாற்பொலியாதபுன்சொற்பணுவல்களும்
வேதம்பொலியுப்பொருளாமெனக்கொள்வரெய்ச்சொண்டரே.

(க00)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேகம்பமுடையார் திருவந்தாதி முற்றிற்று.

திருவேகம்பமாவல.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அறந்தானியற்றுமவனி லுங்கோடியதிகமில்லந்
துறந்தானவனிற்சதகோடியுள்ளத்துறவுடையோன்
மறந்தானறக்கற்றறிவோடிருந்திருவாதனையற்
றிறந்தான்பெருமையையென்சொல்லுவேன் கச்சியேகம்பனே. (க)

கட்டியணைத்திடும்பெண்டருமக்களுங்காலத்தச்சன்
வெட்டிமுறிக்குமரம்போற்சரீரத்தைவீழ்த்திவிட்டாற்
கொட்டிமுழக்கியமுழுவார்மயானங்குறுகியப்பா
லெட்டியடிவைப்பேராவிறைவாகச்சியேகம்பனே. (உ)

கைப்பிடிநாயகன்றுங்கையிலேயவன்கையையெடுத்த
தப்புறந்தன்னிலசையாமன்முன்வைத்தயல்வனவி
லொப்புடன்சென்றுதுயினீத்துப்பின்வந்துறங்குவனோ
யெப்படிநானம்புவனிறைவாகச்சியேகம்பனே. (ங)

நன்னொற்பூட்டியருத்திரப்பாவைநன்னாத்தப்பிறற்
றன்னாலுமாடிச்சலித்திடுமாவந்தத்தன்மையைப்போ
லுன்னாலியானுந்திரிவதல்லான்மற்றுனைப்பிரிந்தா
லென்னாலிங்காவதுண்டோவிறைவாகச்சியேகம்பனே. (ச)

நல்லாரிணக்கமுநின்பூசைநேசமுஞானமுமே
யல்லாதுவேறுநிலையுளதோவகமும்பொருளு
மில்லாளுஞ்சுற்றமுமைந்தரும்வாழ்வுமெழிலுடம்பு
மெல்லாம்பெவளிமயக்கேயிறைவாகச்சியேகம்பனே. (ரு)

பொல்லாதவனெறிநில்லாதவனைம்புலன்கடமை
வெல்லாதவன்கல்விகல்லாதவன்மெய்யடியவர்பாற்
செல்லாதவனுண்மைசொல்லாதவனின்நிருவடிக்கன்
பில்லாதவன்மண்ணிலென்பிறந்தென்கச்சியேகம்பனே. (க்)

பிறக்கும்பொழுதுகொடுவந்ததில்லைப்பிறந்துமண்மே
லிறக்கும்பொழுதுகொடுபோவதில்லையிடைநடுகிற
குறிக்குமிச்செல்வர்சிவன்றந்ததென்றுகொடுக்கறியா
திறக்குங்குலாமருக்கென்சொல்லுவேன்கச்சியேகம்பனே. (ங)

அன்னவிசாரமதுவேவிசாரமதுவொழிந்தாற்
சொன்னவிசாரந்தொலையாவிசாரந்தேருகையர்பாற்
பன்னவிசாரம்பலகால்விசாரமிப்பாவினெஞ்சுக்
கென்னவிசாரம்பவைத்தாயிறைவாகச்சியேகம்பனே. (அ)

கல்லாப்பிழையுங்கருதாப்பிழையுங்கசிந்தருகி
நில்லாப்பிழையுந்நையாப்பிழையுநின்னஞ்செழுத்தைச்

சொல்லாப்பிழையுந் துதியாப்பிழையுந் தொழாப்பிழையு
மெல்லாப்பிழையும் பொறுத்தருள்வாய்கச்சியேகம்பனே. (க)

மாயநட்டேபாழையு மாயாமலமெனுமாதையு ம்
வீயவிட்டோட்டி வெளியேபுறப்பட்டெய்யருளாந்
தாயுடன்சென்றுபின்றாையைக்கூடிப்பின்றாயைமறந்
தேயுமதேநிட்டையென்றானெழிற்கச்சியேகம்பனே. (க0)

வரிக்கோலவேல்வியிராணுராகமயக்கிற்சென்று
சரிக்கோதுவேனெழுத்தஞ்சுஞ்சொலென்றமியேனுடல
நரிக்கோகமுகுபருந்தினுக்கோவெய்யநாய்தனக்கோ
வெரிக்கோவினாயெதுக்கோவிறைவாகச்சியேகம்பனே. (கக)

காதென்றுமூக்கென்றுகண்ணென்றுகாட்டியென்கண்ணென்திரோ
மாதென்றுசொல்லிவருமாயைதன்னேமறலிவிட்ட
துதென்றெண்ணாமற்சுகமென்றுநாடுமித்தூர்ப்புத்தியை
யேதென்றெடுத்தாப்பேனிறைவாகச்சியேகம்பனே. (கஉ)

ஊருஞ்சதமல்லவுற்றார்சதமல்லவுற்றுப்பெற்ற
பேருஞ்சதமல்லபெண்டிர்சதமல்லபிள்ளைகளுஞ்
சீருஞ்சதமல்லசெல்வஞ்சதமல்லவித்தேசத்திலே
யாருஞ்சதமல்லநின்றான்சதங்கச்சியேகம்பனே. (கங)

சீறும்வினையதுபெண்ணுருவாகித்திரண்டிருண்டு
கூறுமுலேயுமிறைச்சியுமாகிக்கொடுமையிறை
பீறுமலமுமுதிரமுஞ்சாயும்பெருங்குழிலிட்
டேறுங்ககாகண்டிலேனிறைவாகச்சியேகம்பனே. (கச)

பொருளுடையோனாச்செயலினும்வீரணாப்போர்க்களத்துந்
தெருளுடையோனாமுகத்தினுந்தேர்த்துதெளிவதுபோ
லருளுடையோனாத்தவத்திற்குணத்திலருளிலன்பி
லிருளருசொல்லினுங்காணத்தஞ்ஞக்கச்சியேகம்பனே. (கரு)

பருத்திப்பொதியினப்போலவயிறுபருக்கத்தங்க
டுருத்திக்கறுசுவைபாடுகின்றாற்றுந்தோர்தமக்கு
வருத்தியமுதிடமாட்டாரவனாயிம்மடநிலத்தி
வீருத்திக்கொண்டெனிரந்தாயிறைவாகச்சியேகம்பனே. (கசு)

பொல்லாவிருளகற்றுங்கதிர்க்கடையின்புட்கண்ணினுக்
கல்லாயிருந்திடுமாடுருக்குமேயறிவேருளத்தில்
வல்லாரறிவாரறியார்தமக்குமயக்கங்கண்டா
யெல்லாம்விழிமயக்கேயிறைவாகச்சியேகம்பனே. (கௌ)

வாதுக்குச்சண்டைக்குப்போவர்வருவர்வழக்குணாப்பர்
தீதுக்குதவியுஞ்செய்திடுவார்தினந்தேடியொன்று
மாதுக்கழிந்துமயங்கிடுவார்விதிமாளுமட்டு
மேதுக்கிவர்பிறந்தாரிறைவாகச்சியேகம்பனே. (கஅ)

ஓயாமற்பொய்சொல்வநல்லோரைநித்திப்பருந்துப்பெற்ற
தாயாரைவைவர்சதியாயிரஞ்செய்வர்சாத் திரங்க
ளாயார்பிற்ர்குபகாரஞ்செய்யார்சமையண்டினர்க்கொன்
றியாரிருந்தென்னபோயென்னகாண்கச்சியேகம்பனே.

(கக)

அப்பென்றும்வெண்மையதாயினுமாங்கந்நிலத்தியல்பாய்த்
தப்பின்றியேகுணவேற்றுமைதான்பலசார்தலினுற்
செப்பிலபக்குவம்பக்குவமாயுள்ளசீவனிலு
மிப்படியேநிற்பனென்றைபிரான்கச்சியேகம்பனே.

(உ௦)

நாயாய்ப்பிறந்திடினல்வேட்டையாடியாய்ப்புரியுந்
தாயார்வயிற்றினராய்ப்பிறந்துபின்சம்பன்னாய்
காயாமரமும்வறளாங்குளமுங்கல்லாவுமென்ற
வீயாமனிதனாயேன்படைத்தாய்கச்சியேகம்பனே.

(உக)

ஐற்றிற்கரைத்தபுளியாக்கிடாமலென்னன்பையெல்லாம்
போற்றித்திருவுளம்பற்றுமையாபுரமுன்றெரித்துக்
கூற்றைப்பணிவொருந்தாளுடையாய்குன்றவிலுடையா
யேற்றுக்கொடியுடையாயிறைவாகச்சியேகம்பனே.

(உஉ)

பெண்ணகிவந்தொருமாயப்பிசாசம்பிடித்திட்டெண்ணக்
கண்ணல்வெருட்டிமுலையான்மயக்கிக்கடிதடத்துப்
புண்ணங்குழியிடைத்தள்ளியென்போதப்பொருள்பறிக்க
வெண்ணாதுணைமறந்தேனிறைவாகச்சியேகம்பனே.

(உ௩)

நாவாரவேண்டிவந்தஞ்சொல்லுவாருணைநான்பிரிந்தாற்
சாவேனென்றையிருந்தொக்கவுண்பார்கள்கைதான்வறண்டாற்
போய்வாருமென்றுநடுத்தலைக்கேகுட்டிம்பூவையருக்
கீவார்தலைவிதியோவிறைவாகச்சியேகம்பனே.

(உ௪)

கல்லார்கிவகதைநல்லோர்தமக்குக்கனவிலுமெய்
சொல்லார்பசித்தவர்க்கன்னங்கொடர்குருசொன்னபடி
நல்லாரதத்தைநீனையாரின்னாமந்நைவிறச்சற்று
மில்லாரிருந்தென்னிறந்தென்புகல்கச்சியேகம்பனே.

(உ௫)

வானமுதத்தின்சுவையறியாதவர்வண்கனியின்
முனமுதத்தின்சுவையெண்ணல்பாலத்தனித்தனியே
தேனமுதத்தின்மெளியாயுநாஞ்சிறிதுமில்லார்க்
கீனமுதச்சுவைவன்றல்லவாகச்சியேகம்பனே.

(உ௬)

ஊற்றைற்சரீரத்தையாபாசுக்கொட்டிலையுன்பொதித்த
பீற்றற்றுருத்தியைச்சோறிடுந்தாற்பையைப்பேசரிய
காற்றிற்பொகிந்தநிலையற்றபாண்டத்தைக்காதல்செய்தே
யேற்றுத்திரிந்துவிட்டேனிறைவாகச்சியேகம்பனே.

(உ௭)

கொல்லால்வருங்குற்றஞ்சிந்தனையால்வருந்தோடஞ்செய்த
பொல்லாததீவினைப்பார்வையிற்பாவங்கன் புண்ணியநூ

ல்லாசனேவியைக்கேட்டிடுந்திருக்களாயவுமற்
றெல்லாப்பிழையும்பொறுத்தருள்வாய்கச்சியேகம்பனே. (௨௮)

ழட்டற்றமஞ்சளையெண்ணெயிற்கூட்டிமுகமினுக்கி
மெட்டிட்டுப்பொட்டிட்டுப்பித்தளையோலைவிளக்குயிட்டுப்
பட்டப்பகலில்வெளிமயக்கேசெயுப்பாவையர்மே
விட்டத்தைநீதவிர்ப்பாயிறைவாகச்சியேகம்பனே. (௨௯)

பிறந்தவண்ணம், ிற்பிணியேகுடிக்கொண்டுபரின்பத்தை
மற்றந்நிர்நின்பத்தின்கேமன்மயலாகிப்புன்மாதருக்குட்
பற்றி, னுழர்நதமொறிப்பொன்றேறடியப்பாவையர்க்கீந்
திறந்திடவேபணிந்தாயிறைவாகச்சியேகம்பனே. (௩௦)

புகங்காற்றுப்பொறியம், ன்சாணாப்புலன்களற்றுப்
பேதங்குணமற்றுப்பேரானைசானற்றுப்பின்முனற்றுக்
காதங்கரணங்களுமற்றவானந்தக்காட்சியிலே
யேதங்களைத்திருப்பேனிறைவாகச்சியேகம்பனே. (௩௧)

நல்லாயெனக்குமணுவொன்றுதங்கருண்ணானமிலாப்
பொல்லாவெனைக்கொன்றுபோடும்பொழுதியல்புசைசெபஞ்
சொல்லார்நற்காயினியமம்பலசைச்சேதாத்திரமு
மெல்லாமுடிந்தபின்கொல்லுகண்டாய்கச்சியேகம்பனே. (௩௨)

சுடக்கடித்துக்கிளாநேடிப்பலவயிர்சுண்ணைக்கொன்று
விடக்கடித்துக்கொண்டிறமாந், ிருந்தமிடமெலிந்த
படக்கடித்தின்றுழல்வார்கடமைக்காய்பற்றிநம
னிடக்கடிக்கும்பொழுதேதுசெய்வார்கச்சியேகம்பனே. (௩௩)

நாறுமுடலைநறிப்பொசினேசாற்றினேநான்நினமுஞ்
சோறுங்கறியுந்நரப்பியபாண்டத்தைத்தோனகயர்தங்
கூறுடலமுமிரத்தசமுச்சேருங்குழியில்விழா
தேறும்படியருள்வாயிறைவாகச்சியேகம்பனே. (௩௪)

செங்கிட்டரமனைப்புச்சுட்டிநடியதுட்டர்வந்த
சிக்ருந்தமன்னரைக்கேட்டபுடேபாற்சிவநிந்தைசெய்து
மிச்சுந்தருவிங்கசங்கமந்தித்தவீழ்ச்சிக்ரு
மெக்குப்பெருத்தவர்க்கென்சொல்லுவென்சச்சியேகம்பனே. (௩௫)

விருந்தாகவந்தவந்தங்களுக்கன்னமிர்க்கொடுக்கப்
பொருந்தாவளம்பெரவாழ்வாரின்னாமச்சைப்போற்றிநித்த
மருந்தாமுலைப்பங்கமென்றதபாதகரப்புலியி
லிருந்தாவதேதுகண்டாயிறைவாகச்சியேகம்பனே. (௩௬)

எல்லாமறிந்துபடிச்சேயிருந்தெமக்குள்ளபடி
வல்லானறிந்துளனென்றுணராதாமதியங்கிச்
சொல்லான்மலைத்துறுசூழ்விதியின்படிதுக்கித்துப்பி
னெல்லாருசிவன்செயலேவென்பர்காண்கச்சியேகம்பனே. (௩௭)

பொன்னைநினைந்துவெகுவாகத்தேவவாபுவையன்னு
டன்னைநினைந்துவெகுவாயுருகுவார்தாரணியி
லுன்னைநினைந்திங்குனைப்புகியாதவுலுத்தொல்லா
மென்னையிருந்துகண்டாயிறைவாகச்சிபேகம்பனே.

(௩௮)

கடுஞ்சொல்லின்வம்பராயினனாக்குண்டாகக்காமுகனாக்
கொடும்பவமேசெயுநிர்மூடர்தம்மைக்குவரயத்தா
ணெடும்பனைபொலகனார்துநல்லோர்நெறியறியா
விடும்பனாயென்வகுத்தாயிறைவாகச்சிபேகம்பனே,

(௩௯)

நோன்றெனனைகமூயினாயெல்லாம்பின்புகொன்றுகொன்று
தின்றெனதன்றியுந்நீங்குசெய்தனதுதீர்க்கவென்றே
நின்றெறின்சன்னிதிக்கேயதனற்றநீபொறுப்பா
யென்றேறயுனைநம்பினேனிறைவாகச்சிபேகம்பனே.

(௪௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிலமயம்.

திருவேகம்பவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அன்னையெத்தனையெத்தனையன்னையோ வப்பனெத்தனையெத்தனையப்பனோ
பின்னையெத்தனையெத்தனைபென்மடேரோ பின்னையெத்தனையெத்தனைபின்னையோ
முன்னையெத்தனையெத்தனைசென்மமோ மூர் - னையடி? யனுமறிந்திலே
னின்னமெத்தனையெத்தனைசென்மமோ வென்செய்வெனச்சிபேகம்பநாதனே.

திருச்சிற்றம்பலம்,

உ

சிலமயம்.

கச்சித்திருவகவல்.

திருச்சிற்றம்பலம்'

திருமால் பயந்த திசைமுக னமைத்து, வருமேழ் பிறவியு மாணுடத் துகித்து
மலைமகள் கோமான் மலரடி யிறைஞ்சிக், குலவிய சிவபதங் குறுகா தவமே
மாநனா மகிழ்ந்து காசல்கொண் டாடும், மானிடைக் கெல்லாம் யானெடுத் தூரைப்பே
விளிரெளி மாடிக் டெவியுறக் கேண்மின், மூன்றங் கல்லு முயன்று நடக்கும் [ன்
உள்ளங் காலைப் பட்டுசென வுரைத்தும், வெள்ளெலும் பாலே மேவிய கணக்காற்
யுள்ளும் வராலெனச் சொல்லித் துகித்தும், தசையு மெனும்புந் தக்கபுன் குறங்கை

இசையுங் கதலித் தண்டென வியம்பியும், நெடுமுட ருங்கி நின்றிடு மிடையைத்
 துடிபிடி யென்று சொல்லித் துதித்தும், மலமுஞ் சலமும் வரும்புந் தினாயும்
 அலையும் வயிற்றை யாலிலை யென்றும், சிலந்தி போலக் கிளைத்துமுன் நெழுந்து
 திரண்டு விம்மிச் சீப்பாய்ந் தேறி, உகிராற் றீர வுலர்ந்துள் ளருகி
 நகுவார்க் கிடமாய் நான்னு வற்றும், முலையைப் பார்த்து முளரிமொட் டென்றும்
 குலையுங் காமக் குருடர்க் குரைப்பேன், நீட்டவு முடக்கவு நெடும்பொருள் வாங்கவும்
 ஊட்டவும் பிசையவு முதலியிங் கியற்றும், அங்கையைப் பார்த்துக் காந்தளென் றுரை
 வேர்வையு மழுக்கு மேவிய கழுத்தைப், பாரினி லினிய கழுமெனப் பகர்ந்துமீ[தும்
 வெப்பு மூத்தையு மேவிய லாயைத், துப்பு முருக்கின் றாய்மல ரென்றும்
 அன்னமுங் கறியு மசைவிட் டிறக்கும், முன்னிய பல்லை முத்தென மொழிந்தும்
 நீருஞ் சளியு நின்றநின் றொழுகும், கூரிய மூக்கைக் குமிழெனக் கூறியும்
 தண்ணீர் பீழை தவிரா தொழுகும், கண்ணைப் பார்த்துக் கழுநீ ரென்றும்
 உள்ளுங் குறும்பி யொழுருங் காதை, வள்ளைத் தண்டின் வளமென வாழ்த்தியும்
 கையு மெண்ணெயுங் கலவா தொழியில், வெய்ய வதரும் பேனும் விளையத்
 தக்க தலையோட் டின்முளைத் தெழுந்த, சிக்கின் மயிளைத் திரண்முகி வென்றும்
 சொற்பல பேசித் துதித்து நீங்கள், நச்சிச் செல்லு நரக வாயில்
 தோலு மிறைச்சியுந் துதைத்துச் சீப் பாயும், காமப் பாழி கருவினை கழனி
 னுமைக் கடவழி தொலைபெறு வாயில், என்சா ணுடம்பு மிழியும் பெருவழி
 மண்பாற் காமங் கழிக்கு மறைவிடம், நச்சிக் காழக னாய்நா னென்றும்
 இச்சித் திருக்கு மிடைகழி வாயில், திங்கட் சடையோன் றிருவரு ளில்லார்
 தங்கித் திரியுஞ் சவலைப் பெருவழி, புண்ணிது வென்று புடைவையை மூடி
 உண்ணீர் பாயு மோசைச் செழும்பன், மால்கொண் டறியா மாந்தர் புகும்வழி
 நோய்கொண் டொழியா துண்ணியர் போம்வழி, தருக்கிய காழகர் சாரும் படுகுழி
 செருக்கிய காழகா சேருஞ் சிறகுழி, பெண்ணு மாணும் பிறக்கும் பெருவழி
 மலஞ்சொரிந் திழியுந் வாயிற் சருசே, சலஞ்சொரிந் திழியுந் தண்ணீர் வாயில்
 இத்தை நீங்க ளினிதென வேண்டா, பச்சிலை யிடினும் பத்தர்க் கிரங்கி
 மெச்சிச் சிவபத வீடருள் பவனை, முத்தி நாதனை மூவா முதல்வனை
 அண்ட ரண்டமு மனைத்துள புடனமுங், கண்ட வண்ணிலக் கச்சியிற் கடவுளை
 ஏக நாதனை யிணையடி யிறைஞ்சுமின், போக மாதனைப் போற்றுத லொழிந்தே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

தேய்வப்புலமை

இரட்டைப்புலவர்கள்

அருளிச்செய்தது.

ஏகாம்பரநாதருலா.

காப்பு.

நேரிசைவெண்பா.

சூற்றரியவாயிரக்கான்மண்டபத்தின்சார்வாக
வேற்றமுடனேயினிதிருந்து—போற்றும்
விறல்வி கடசுக்ரவிநாயகனேயேததந்
திறல்வி கடசுக்ராயுதம்.

கலிவெண்பா.

ப வ னி.

நிலம்போற்றும்பைந்துளபந்லப்பொருட்டும்

பொலம்போற்றும்போதின்பொருட்டும்

நலம்போற்று

மேருப்பொருப்பொருதன்வெள்ளிப்பொருப்பிலிரண்

டாரப்பொருட்டையவனமுடன்

சேர

விருந்துமனமகிழ்வுற்றெப்போதுமின்பம்

பொருந்தியுறைகின்றப்பாதிரு

கரந்தையினி

தேந்துமுடியோனுடனேயினபநகையாழ்வனைக்

காந்தளிண்கொண்டுதிருக்கணபுதைப்ப

வாய்ந்த

படியும்விசும்பும்பரிதிமதுகாணு

தடையுமிடையிருளேயாக

நெடிதூழிக்

காலஞ்சிறிதுபொழுதிற்கழித்தலாற்

சீலமுனிவர்க்குந்தேவர்க்குஞ்

சால

மறையவர்க்குமடிவதம்வகுத்ததொழிலெல்லாங்

குறைவுபட்டதென்றிறையுட்கொண்டு

செறியளக

வோவியமேநன்னுலகநெறிமுறைமை

யாவுங்குறைவுபட்டதீங்கதற்கு

மேவியநல்

வேதாகமத்தில்வித்ததபெரும்பூசைதனைப்

போதார்குழலாயபுரிக்கனை

வீதமக்கு

வாய்த்ததெனவிரும்பிவாளுநாநஞ்சுண்டு

காத்தபெருமான் கழலிடைந்து

யேத்தி

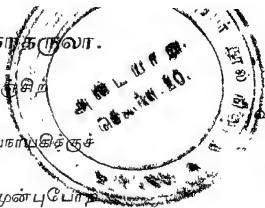
மடமாதுரிண்ணவழிபயித்தற்கான

விடமாவதேதருள்செய்கென்ன

விடையோனுந்

தென்பாலதானதிசையிற்றினாவீசு	
நன்பாலித்தண்டகநன்னுட்டகத்து	முன்பாக
லோதுதிருநகரியோரேழினுஞ்சிறந்த	
வாதிநகர்காஞ்சியந்கநிற	போதநல
மன்னிவளர்வதொருமாவுண்டதனிழங்கீழ்க்	
கன்னியெமையுனக்குக்காணலாஞ்	சொன்னபடி
யாகமபூசைபுரியவினிதவ்விடத்துப்	
போகவெனவமரர்போற்றிசைப்ப	வெகிப்
பொருப்பரையனவலொடுபோந்துபலகோடித்	
திருத்தருமாதருடனச்சேர	விருப்புடனே
தென்றிசையிற்சென்றுதிருவாய்மலர்ந்தவுயர்	
நன்றுதிசுழ்காஞ்சிறகமெய்தி	வென்றியிப
மொன்றுகுறுமுயலுக்கோடுமிடம்பார்த்து	
நின்றுவிடுங்காஞ்சிறிழல்பார்த்துச்	சென்றடைந்தோர்
தாம்பிறைக்காணலாந்தம்மையவர்காணும	
லாம்பரிசுநல்குமகம்பார்த்துக்	காம்பொன்றின்
மூன்றுமுளரிமுகிழ்க்குந்தடம்பார்த்துத்	
தோன்றுமலர்த்திபச்சுடர்பார்த்துந்	தான்ற
னிடத்திழிநோக்கியாவருங்காணப்	
படுத்துமொருகிணறுபார்த்துக்	குடக்கோடிக்க
காணவரிதாய்க்கரக்குநதிபார்த்தமரர்	
பேணுலகத்துய்க்கும்பிலம்பார்த்துக்	காணரிய
செம்பொன்றிறல்குஞ்சிலைபார்த்துத்திண்காரி	
வெம்பரியூர்செண்டுவெளிபார்த்துக்	கொட்டற்
கடிக்கமலப்போதுங்கழுநீருஞ்சேரப்	
படைக்குமொருபாடலமும்பார்த்து	நடுப்புருத்தோர்
தோற்றங்குரங்காக்குந்தொல்லையிடம்பார்த்ததனை	
மாற்றுங்கடவுண்மடுப்பார்த்துக்	கூற்றா
விறவாவிடம்பார்த்திறந்தவர்பின்வந்து	
பிறவாவிடம்பார்த்தபின்னர்	செறிதரங்கக்
கம்பைநதியின்நரையணுகிக்காண்டகைய	
பைப்பொழிவ்குழைம்மருங்கும்பார்த்தருளி	மெய்மடிரான்
யாமாதரவோடிருப்போமெனச்சொன்ன	
தேமாவடிநீழலைச்சேர்ந்தருளிக்	கோமரனை
நாமினிதுபூசிக்கஃலவீடமீதென்று	
பூமருவுதெய்வப்புணலாடித்	தாமார்க்
கம்பைமணலைக்குவித்துக்கிந்துள்ள	
மெம்பெருமாட்டியினிதிதெறஞ்சித்	தம்பழைய
சேடியர்சுணிப்பத்திருக்குடக்கையாற்	
ரோடலிழ்பூக்கொய்துதொய்ததணிந்து	கூட

ஏகாம்பர நரதரூலா.

சுசு

விரவுந்திருவுருவில்வெண்ணீறுநெஞ்சிற்
 திருவஞ்செழுத்துந்திகழ
 னந்தமில்பூசையின்மேலாளுடையநாயகிநஞ்சு
 சிந்தையொருப்பட்டுவெசல்லுநா
 லாதிக்குலமடந்தையன்புடைமைமுன்புபேரநா
 லான்சோதிப்ப
 கரைபொருதுகம்பைநதிசுற்பாந்தந்தன்னில்
 விரிகடல்போற்றறங்கம்வீசி
 விண்ணும்பொலன்சுந்தவெற்புங்குலகிரியு
 மண்ணும்புதையவரப்பண்ணி
 வாரிடத்துமெவ்விடத்துமெப்போதுமுள்ளபிரா
 னேரிடத்துத்தாமுமொளித்திருப்பப்
 மேனையமர்நாடுமேகாதகமாக
 வானபெரும்பெருக்குக்கஞ்சாதே
 செச்சைநிகருடம்பிற்செம்பாநியாகியதன்
 பச்சையுடம்பருமைபாராதே
 நேசுதரும்பழையதில்யாகமப்படியே
 பூசைதனையொழிந்துபோகாதே
 வன்புடைமைதன்னையகன்றாலரன்மேனரி
 யென்படுமேவென்பதனையெண்ணியோ
 பெண்மையோவன்போபிறப்போபெருங்காதற்
 நிண்மையோதற்போதெரிகிடேல
 மறைபடைத்தமேனரிவனையான்முலையாற்
 குறிபடுத்திமார்புருழைய
 தாழ்ந்தபுரிசுழலாடாணுகவம்மணன்மேல்
 வீழ்ந்துதழுவுவெளிப்பட்டோன்
 மீளாவடிமைவிலையாணங்கொடுக்குந்
 தாளாணரிபிரமர்தம்பிரா
 தொல்லைத்திருக்குறிப்புத்தொண்டன்றலோமாதம்
 கல்லிற்றுப்பட்டகையுடையோன்
 வசையின்முடிமென்மதியாமன்மேதாத
 விசையெழுந்தபொருதவீரன்
 பசுறியொருசிறுவன்பால்வெண்டப்பாலி
 னுத்திகொடுத்தவுதாரன்
 தேவநெருங்குந்திருப்பங்குனித்திருநாண்
 மேவியவேதவிழாபொவியிற்
 குலாவுபலபொற்கொடிவீதியெங்கு
 முலாவிவருநாளிலொருநா
 ரெவ்வானவருமினைநஞ்சும்கெரும்பூசை
 திய்யாகமப்படியேயொய்ததற்பின்

புரிமையுட

ளிந்துதுத

மோதிக்

யிருகடரும்

யெண்ணிறந்த

பாரிடமு

வானவர்கோன்

யிச்சையுடன்

மாசிலா

தன்பழைய

முண்மை

நறைபடைத்த

சூழ்ந்தமரர்

ஞாலய

வில்லால்

பசியாற்

குதிபெருகத்

ஞவித்

ணிலாவியசீ

மைவானி

லாறுதொடவுயர்ந்தவாயிரக்கான்மண்டபத்தி	
லேறியருளியினிதிருந்து	சீறியெழுக்
காணுந்தொருமொருதன்கண்மூன்றினிலிரண்டு	
நாணுந்திருக்காப்புநாணணிந்து	சேணுலவு
மைவாரிமேமகம்வளரும்பிறைபடைத்த	
செவ்வாணயீதுநிகழ்ததென	வெவ்வாயுந்
தோடுவிரியிதழிச்சூழறனிற் பல்கோடிப்	
பாடலனிகன்படிந்ததென	நீடுமிரு
பாலும்வெயிலுதவுபன்மராகக்கிரிமே	
னீலவொளியிப்பாய்நிறைந்தபெண்க	கோலமுட
னன்றுதிருச்செங்காட்டணர்ச்சுருச்சுட்டைதலை	
யின்றமணிந்தாரினிதென்ன	வொன்றாக
வெம்மையுடையானிருபாகமுடமங்க	
ளம்மைதிருமேனியானதெனத்	தம்மின்
முயங்கக்கிரிமான்முலைகுழைத்தவெய்யிற்	
றயங்கத்திருச்சாந்சூதத்தி	யுயர்ந்த
நனைத்தண்டிழாய்மொளிலிநாடியில்வாழன்ன	
மெனைத்துமறியாவிடத்தே	தனக்கமையச்
சம்புகுலத்தொருவன்சாந்துகைக்காமென்றளித்த	
செம்பொன்மணிமகுடஞ்சேர்வித்துத்	தம்போ
னிகரற்றவரிருவர்நீங்காயிடத்தே	
மகரக்குழையந்ருவைத்துத்	நிகழமரர்
சாதலொழிததச்சந்திரன்நிருக்குமவ்விடத்தே	
சோதிமணிக்கட்டிடஞ்சூழ்வித்துப்	போதப்
பதுமவளைத்தழும்புபட்டவிடத்தே	
புதுவயிரக்கேகூரம்பூட்டித்	திதலை
பரந்தாவளங்கடவுட்பச்சைக்குரும்பை	
யிரண்டுருளியிட்டவிடத்தே	நிருந்துமுடிக்க
காணிப்பிறைநிலவாகந்காநிப்புனிலை	
வேணிப்புலையிருபாட்பீழ்த்தொருநகர்	சேணிற்
பனித்தாரகையின்பரிசுன்னமுத்தின்	
றனித்தாழ்வடம்விளங்கச்சாதிக்	குணிப்பிற்
நிருந்துமயினயமுந்தெய்வத்துடியு	
மிருங்கனலும்வாழ்மிடத்தே	பொருந்தப்
பிறத்தவிளம்பரிடுப்போழ்முட்டிச்	
சிறந்தகடகந்தெனநிதது	துறுங்கப்
பிசைந்துபிசைந்தண்ணவொருபிள்ளையுத்தாக்க	
விசைந்துபிசைந்தான்முமிடத்தே	விசும்பின்
முதிருமிருளைமுனிபதுமராகக்	
கதிருதரபந்தனமுங்கட்டி	மதுரைப்

புரவிநிகழிடத்தேபொற்பதுமராகத்
 திருவுடையாடைதிருத்தி பரதவிதம்
 குஞ்சிப்புநல்லநிலைக்கூத்துந் திகழிடத்தே
 செஞ்சித்ரரத்னச்சிலம்பணிந் து துஞ்சிச்
 செலவுற்றவாளுஞ்சிரந்தொடுக்குமாலே
 யிலகிக்கிடக்குமிடத்தே துலவு
 மதுமிக்ககல்லாரமாலேபுடனே
 யிதழித்திருமாலையிட்டு மதில்பொருத
 தம்பொற்சிலையத்தலைக்கொண்டனரென்னச்
 செம்பொற்றிருவாசிகைசேர்த்து விம்ப
 விரவியிடைதாளிலங்குவதெயென்னப்
 பரவுமணிக்கண்ணாடிபார்த்துச் சுருதியினான்
 மூவாதேபரன்பின்மூவர்முதலிகளுங்
 தேவாரஞ்செய்திருப்பாட்டும் பாவனையாற்
 போதலுர்கண்ணிப்புநகத்தடணணிந்த
 வாதலுராளிதிருவாசகமுந் தீதகல
 வேட்டென்றெழுதாவிருயிறப்போர்கற்கத்தான்
 பாட்டுண்டநாலுபழங்கவியுங் கேட்டருளி
 யைங்கைப்பவளநிறத்தானைப்பெருமானுஞ்
 செங்கைச்சுடர்வடிவேற்சேவகனு மெங்கு
 நிறைபூதஞ்சுழிலெமல்லாங்காப்ப
 மறைஞாளியேறிவருவானு ந்நையருளாற்
 றுண்ணெனத்தேவர்க்குச்சுதைபகுத்தமோகினியாம்
 பெண்ணிடத்திலவந்துயிறத்தோளும் பண்ணுமக
 மங்கும்படிக்கழற்கண்வாய்ந்திலங்குந்தம்முடைய
 திங்கணுதல்வேர்விந்தொளித்தோளும் துங்கமுடி
 கொண்டகடவுட்குளிர்கொண்டைத்தாருமுடித்
 துண்டபரிகலத்திலுண்டோலும் தண்டமிழான்
 மண்புகழப்பாடிமறையூரிலாண்பனையைப்
 பெண்பனையாக்கியபிள்ளையுந் திண்பிடித்துப்
 பாழியமணரிடம்பாரச்சிவையுடனே
 யாழ்நகரின்மிதர்சுவன்பலுஞ் சூழமிருட்
 பாழியிரவிற்பரகைக்குஞ்சங்கிலிக்குந்
 தூதுநடப்பித்தேசாழைந் திதிஸ்
 மெகங்கில்பெருந்துறைநிலவாழ்விய்தேகரவங்
 கழுக்குன்றிந்சுண்டகவியும் வழுத்திநர்க்குப்
 போசுவியெனாருபொன்வெண்னத்தந்தாதி
 யாதிபுலாவோடமைத்தோலுஞ் சோதிமணி
 மன்றினருமலந்ததுழாங்காறுமிடங்
 கொன்றைகமழ்வித்தகொற்றவனு மென்றும்

புடைமருவுதன்னிழலிந்போகாதேபயை	
யிடைமருதிவிட்டவினையு	மடையத்
துயர்கடந்ததொண்டத்தொகையதனிலேனைச்	
செயல்சிறந்ததொண்டத்திரளுங்	கயிலைதனிற்
றந்தான்படாமற்றலையானடந்துபோ	
யந்தாதியாற்புகழ்ந்தவம்மையு	மித்தநல்லங்
கோட்டிலுளைத்தெடுத்துக்கூட்டிக்குலைத்தடுக்கிக்	
காட்டவல்லபூதகணவரு	மீட்டுநல
மெண்ணுமொருநாற்பத்தெண்ணுயிரவரெனும்	
புண்ணியவேடப்புனிதரு	நண்ணரிய
வோராயித்தத்துத்தொளாயிரென்றுழிமுதற்	
பேராநிமந்தப்பெருமையருஞ்	சேர
வுரியவிதிமுறைதேயுள்ளமுருகிப்	
பொருவரியவன்புடனேபோதச்	சுரணாத்
திருவாசலினந்திசெங்கைப்பிரம்பா	
னிரையாகவெங்குறிதுத்தி	வருவார்
கழிச்சேவடிபணிந்துகண்களிப்பமுன்னே	
யெழிச்சேலியுநீங்கொன்ன	முழக்க
விரும்பதுவழுவெள்ளிமலையென்னுமற்செம்பொற்	
பொருப்பிஹுமேறிஹாப்போல	விரும்பால்
வடித்தசுடர்வேற்சம்பன்வாழ்மல்லிநாதன்	
கொடுத்ததிருத்தேர்தேர்தேர்கொண்டு	முடித்தநதி
யாடும்விசையிலலையெழுந்துதன்மீதி	
னீடும்வகைசுழித்துநின்றதெனக்	கூட
வீருகதிராஞ்சுவெறிக்குந்லாவி	
லொருதனிலென்னகுடையோங்க	விருபாலுங்
கங்கைநதியிற்றகராபுரண்டசீகரம்போன்	
மங்கையர்கள்வெண்சாமனாயிரட்ட	வெங்கனையு
மிட்டாடேவாழ்ணைகவென்றுரகமாவேபாற்	
பட்டாலவட்டம்பணிமாற	விட்ட
வெருதுமராமரமுமெவ்வெழுஞ்சாயப்	
பொருதவிடைக்கொடிமுன்போத	வருவதொரு
மேருகிரிதொடரும்வெள்ளிக்கிரியென்ன	
மூரிவிடையெம்பிரான்முன்போதப்	பேரிகை
கண்ணுமபண்ணைய	
பல்லியமெங்கும்பரந்தார்ப்ப	வல்லபடி
வாணன்குடமுழாவாசிப்பமாமூர	
வீணையுதிமிகவுயர்ப்பப்	பேணும்
பரிசிறமதுசெவிப்பாண்செரிபெற்ற	
விருவரிசைபாடியேத்தச்	சுருதியெழு

மின்னரம்பேழுமிசைததுமபவெம்மருங்குங்

முன்னரிடும்

பேரிகைடோசைபிறங்கமிநத்தாராயுடன்

வாரங்

மூரிவலம்புரிமுன்முழங்க

குளித்தவதிபாரங்கொக்கைததழும்பும்

வளைததழும்புமபெற்றபிரானவந்தான்

கிளைத்தசுடை

யேகாமபரநாதனவந்தானிகல்லிடையின்

பாகாம்பழையபரன்வந்தான்

மாகத்

தெழுமிரண்டுபெரொளியுமெப்போதுமஞ்சி

வழிவிலங்குமூருடையான்வந்தான்

சுழிகொண்

டலையுமபகீரநிநினராக்கின்தசென்னி

மலையன்றிருமருகனவந்தான்

கலைசீர்

பரிசிலிருவர்கருமபகல்விளக்குங்கண்ணும்

வரிசையுடனளித்தான்வந்தான்

ஞெருவயிற்றில்

வாராவுடம்புடையான்வந்தானெனமறுகிற்

சீரார்திருச்சினனஞ்சேவிப்ப

வேரிமிகத்

தேங்குமலரோன்சிறையோதிமமீது

மோங்குதிருமாலவணத்தாந

தாங்குபடை

வாசவனவெளலோமதவாரணமீது

மீசர்பதினொருவரேறிடத்துந்

தேசுதரு

மாறிருவரெவ்வெழுடாபுரவிததொமீதும

வேறிருவரெண்மாலிமானததுந்

சீறியகங்

கூற்றுக்கடவுள்கொடியசுடாமீதும்

போற்றுமளகேசுபுஷ்டகதபங்

காற்றறவாந்

வேகமிருதழலோனவெற்றித்தகாமீதும

வாகைகருணன்மகரத்து

மாகமததி

னீதிதொரியுநிருதிநவாகைத்தங்

காதுபவனனகலைநீதுந்

சோறுதிகழ்

சீதமடுமுதலின்னோமீதுமோரேழு

வேசமுனிவர்விமானத்தனம்

போதவுபர்

விருதையாசாரணாசிரதாயியனகருடா

செருடையாசாரணாசிரதாயியனகருடா

மருசகவித்

தாங்கவொடிகாடுகளுபரிதங்கக

மாதபெடியாசாரணாசிரதாயியனகருடா

விருளாந்

பொன்ருளாருடையகப்போதன்னமுடபுளது

மொருடையகப்போதன்னமுடபுளது

மன்னு

மறகசாலையுபணமருடையகருடைய

புறகாவறபுசாரணாசிரதாயியனகருடா

கிறக்கும்

வலாயமயாதருள்வாராகரத்திற்

றிருவுடனவந்திறளுந்

றிருவுங்

கலையையகலாதகன்னிமடமாணு	
மலையையகலாமயிலுங்	கலைமகனும்
பொன்னினுலகாநம்புவையருமாநதிக	
பென்னுமடவாரெழுவுரு	மன்னமயில்
சீறுமவிடைகளிறுசேனங்கடாயாநி	•
யேறுமடவாரெழுவுருங்	கூறுங்
குலநாகமாதர்குழாமும்பணிந்து	
பொலமாடவீதிபுகுத	நிலமாதர்
தாணுறுதல்விழிமேற்றுவடிபேராகத்திரண்ட	
பாணமலரோன்படையென்னப்	பூணரவஞ்
சூடுந்தரங்கச்சுரநதியிற்றோய்ந்துவிளை	•
யாடும்படிதிரண்டவன்னமெனப்	பாடலினாற்
றம்பெருமைபாடுந்தமிழோன்றனக்களித்த	
வெம்பகலிற்சேர்ந்தவிளக்கென்ன	நம்பருறை
சூதத்தெழுந்ததுணர்ப்பல்லவப்படலங்	
கோதத்திரண்டருயிலென்னத்	தித்தற்
வெந்தைபெருமான்சுரத்தினெந்துமினமான்கண்டு	
வந்துதிரண்டசிலமாவென்னச்	செந்தமிழின்
பாட்டுக்குழல்வான்பசும்பாதியின்வார்த்தை	
சேட்டுத்திரண்டகிளியென்னக்	கூட்டகிலார்
தாழ்ந்தசடைமுடியோன்றன்னுடம்பைக்காரென்று	
வாழ்ந்துதிரண்டமயிலென்னச்	சூழ்ந்ததன்பா
னன்புகியதாதுக்குநான்செல்வேணுஞ்செல்வே	
னென்பனேபான்மென்குழல்வண்ணெடங்குமெழ	நன்புயமே
வெங்கடழும்பணிந்தாலென்செய்யுமென்பனேபாற்	
செங்கைவளைகள்கிறந்தார்ப்பச்	சங்கரன்மேற்
றள்ளவரியகுறித்தாழுமிடதாயங்	
கொள்வனேபாற்கொங்கைக்குவடையை	வுள்ளமகிழ்
செம்பதுமைமேள்வன்றிருமல்லிநாநணுயர்	
சம்புபுகிநல்குந்தடந்தீர்போல்	கம்பபேர
யித்தேருங்கண்டாலாவென்பனேபாலக்குலெனு	
மத்தேதின்மேகலைகளார்ப்பரிப்ப	வித்தேருவிற்
சீற்றவிடையோனைச்சேவிக்கப்பெற்றபதம்	
போற்றுவேபாற்பொன்னுபுரஞ்சிலம்ப	மேற்ககன
கூடம்பெயரியடைத்தகோபுரத்துங்குள்நிலைய	
மாடநெடுமத்தவாரணத்து	மோடுகதிர்
விஞ்சுகொடிதடுக்குமேனிலாமுற்றத்து	
மஞ்சுதவழங்கைகொண்டாண்மண்டபத்தும்	வெஞ்சமரிற்
றத்துபரிபல்லவன்சம்புகுவப்பெருமான்	
வைத்ததுலாபாரமண்டபத்தூர்த்	சித்தரமணிச்

சூளிகையின் மீதுஞ்சுறைந் லாமுற்றத்து
மாளிகையின் மீதுமறுகிடத்தும்

யாளி

செறியு மணிச்செந்நியினுஞ்செய்ரு
நிறையவெவருநெருங்க

விறையவனை

வந்துவணங்கிமதிக்கொழுந் துஞ்செஞ்சடையுஞ்
சிற்தைகவர்கண்மலருஞ்செவ்வாயு

மெந்தைபிரான்

நெய்வப்புரிதூலுந் தின் டோளுமார்பகமுஞ்
சைவத்திருவானதாழ்வடமு

மெய்வழியக்

கொண்டிருநீறுங்குழைதந்தசெங்கழுநீர்
மண்டுதிருக்கொளறைமாலையு

மெண்டிசையுந்

தாவில்சுருதித்தமருகமுந்தம்முடைய
தேவியறியுந் திருக்கூட்தும்

யாவையுந்

முள்ளதேதெகொள்ளாவுருகாப்பெருகின்ப
வெள்ளத்தேவீழா மிகவுயிராத்

தள்ளியுறை

விட்டவாள்போல்விழியீர்மென்சுணங்கின்பொன்முலேமற்
பட்டவாபாரீர்பசப்பென்பார்

கட்டழகன்

சயகனமாரபங்குழைவிககமாட்டாதா
லேதுபடிவெண்ணையென்பார்

போத

நெருக்கியரிதிட்டந்நாவனைகளெல்லா
மிருக்கையரிதுகரசுதென்பார்

நிருத்தன்

பரிக்குந்தழும்புபடுந்நாவனைக
ளிருக்கிலென்போகிலெனென்பார்

சிருக்கண்கள்

வையார்நம்மேமெலன்பார்வைப்பாரவர்கருனை
மெய்யானவளொருத்திமேமெலன்பா

நாயோ

வருள்படைக்ககெண்டியருமந்தகண்ட
மிருள்படைத்தேசனிறங்குனென்பா

மிருள்படைத்த

தின்குல்லவாநேரெரனுஞ்சாடியதழையும்
பொன்றாநேராவென்றுபுகலுவார்

வென்றிமத

னேவாநேரமேமெலன்பாநேரவினாவினமுத்தான்
வேவாநேரபோய்தேதாவீழியென்பார்

மேவனிலஞ்

செல்லாநேரமேமெலன்பாநேரவுல்லாவிடுமா
நல்லார் திருக்காப்புநாணென்பார்

புல்லத்

திருக்கொன்றைமாலெபெறிச்சிந்தைசுடியெறி
யிருக்கின்றமாலொழியுமென்பா

ரொருத்திருநி

யிட்டவிவரமார்புபிறரெய்துநினைமாறுழல்
பட்டதையும்பட்டென்பார்

மட்டவிழு

மம்பதாமப்போதியெயல்மாலறியாத
யும்பரறியாவெருகிரியைச

செம்பவளப

பாதிபுடம்புபசப்பி, தாளாபகனபக
கோதைமுலையாந் குழைவித்தா

ளாதலா

வண்ணமதனக்கிந்தவுமையாள் பிறந்ததற்பின் பெண்மைதனக்கேற்றம்பெரிதென்பார்	பெண்மைக்
குறையாளிவளன்றோவென்பார்மற்றிங்ஙன் மறுகிலெதிர்வந்தமாத	ரறுசமய
ஆண்டருக்குஞ்சாயாரற்ச்சாலையிப்படிபெற் றுண்டிருக்குமூருடையானே	கொண்டவிருட்
காலிவிழியொருத்திகட்டிக்கூறியிட்டி மாவடியில்லைவத்தவயிரமே	தேவிமுகஞ்
செவ்விபெருகத்திருச்சூடகைக்கையாற் றவ்விபிடித்துச்சமைத்தன்ன	மெவ்வுயிர்க்கு
மாரச்சொரிதருநெலாட்டைக்கிருநாழி சேரப்படியளக்குஞ்சீமானே	மார்புபோற்
கண்ணஞ்சிலர்படைத்தகாணியோகாமவேள் பண்ணுத்துயர்தீர்ப்பார்ந்தருளீர்	வெண்ணிலவோ
மருமிளந்தென்நலீராமலும்முடைய வாரம்பசிதணித்தாலாகாதோ	வாரவுளம்
வேவக்கறங்குமவிடைமணியையும்முடைய சேவுக்கிளிதளித்தாற்றீதாமோ	மேவியலிக்
கொக்கிளிதருடேனகூவுங்குயிற்சிறகை யொக்கவணியவும்கொண்ணோதோ	மிக்க
வறஞ்செய்யுமூருடையீராகாதுகாணு மறஞ்செய்வென்றுமயங்கா	நிறந்திகழும்
விண்டருவளைக்கும்விள்ளாததாமரைக்குந் தண்டரளமும்பொன்னஞ்சாத்துவா	ரொண்டொடியீர்
பாகம்பிரியாதபச்சைமயல்காணாமல் ஏகப்பர்பார்த்தாரெமையென்பா	ராகமதன்
காதன்மலர்சொரிந்துகைசலிப்பலிவண்ண மாதர்பலர்மயங்கமற்றொருத்தி	பேதை

பேதை.

திரையுதவுபெரமுநின்சிறந்தரும்புமுற்றி வருமுகையதானதொருவல்லி	சுருதியளி
பூதமலராவொருசாமரைமுகிளங் காதலுதவாதகாமசரம்	வேதந்
துழையானகலாதுறவின்நருத்தங் குழையாததென்றற்கொழுந்து	பழைதாக்க்
கம்பருறையுங்கடவுளினஞ்ஞுதத்தின் கொம்பிலுறையாங்குயிற்பிள்ளோ	யின்ப
வலையாரமுதத்திநொம்பலித்து தொலையாதகாமத்தின்போற்றி	முலகற்

சிறந்தபிரானல்லாதே தவர்களைப்போல
விற்றதுபிறக்குமெயிற்று

ணிநைற்றதுமைப்போன்

முத்தாரம்பூணுலையெனக்குச்சூட்டுமென்று
கைத்தாயர்முன்னின்றுகண்பிசைவாள்

சுத்த

வியல்புதனையொழியவேதும்பிறழாக்
கயலையினையவிருகண்ணாள்

புயல்வரினு

மாடாததோகையதன்பிஞ்சம்போற்கூடுவதுங்
கூடாதுமானகுழலினா

வேங்கிவளர்தன்னுரிபயரினாமெல்லாந்
தாங்கியவித்தன்னதனத்தினா

ணீங்காத

வேகம்பமென்னீரிமவான்மகடமூவ

மாகம்பை

யாறென்னீரம்மையறச்சாலையென்னீர்நம்
பேரென்னீரென்றுதமைப்பேசுவித்த

வாறெல்லாம்

பாவைக்குரைத்தந்தப்பாவைபகராதெதல்லாம்
பூவைக்கழுதுபுகலுவாண்

மேவுபல

தீவிற்றிற்றந்தசெழுமணியுந்தம்மூரின்
வாவிப்பிறந்தமணிமுத்துங்

காவிவிழி

யம்பைமுதனாள்ரணைப்பூசித்த
கம்பைமணலுங்கலந்தெடுத்துக்

கொம்பனையா

ளொண்டொடியாதருடனேகரஞ்சிவப்ப
வண்டலிழைத்துமகிழ்போதிற்

பண்டொருநா

டெண்டினாயிற்பெற்றதிருவமுதச்செவ்வாயும்
பண்டுகிராற்கொண்டபரிகலமு

மண்டமெரி

தாமுஞ்சினத்துழுவைதான்கொடுத்தவுட்சாத்தும்
வேழங்கொடுத்ததொருமேற்சாத்துஞ்

குழ்பனியி

னோங்கல்கொடுத்தவொருபாகமுமுடையார்
தாங்குமணிமறுசுசாருதலு

மாங்கவனும்

வண்டறையொழிந்துவந்தணிக்செந்துகூர்வா
யொண்டொடியாதருடனிறைஞ்சி

யண்டருறை

நாகஞ்சிலையாகண்ணாற்புரமெரித்த
ஏகம்பர்தம்பெருமையெண்ணாதே

கோகநக

வுந்திக்கணையோடுருபாகமுஞ்சடையு
மந்தப்புரமென்றறியாதே

யிந்தப்

பெருத்தமணக்கோலப்பிள்ளையுடன்நேர்மே
லிருத்துமெனக்கொடுபொயென்ன

வொருத்தியிவர்

பூணத்தவரிருவர்பொன்முடியுஞ்சேவடியுங்
காணக்கிடையாதகம்பர்காண்

வாணுதலாய்

பாயவுலகம்பதினாலையும்பரந்தொன்
ருய்பெருமானருகிருக்கத்

தோயுமகிழ்

பச்சைக்கிரியாற்பவளத்திருமாம்பி	
லச்சிட்டவர்க்கொழிந்துண்டாகுமோ	வச்சமுடன்
மீதெடுத்துக்கம்பையிருபெருக்குக்கஞ்சாத	
மாதவத்தாட்கன்றியிதுவாய்க்குமோ	முத்தண்ட
மெல்லம்பெறநெல்லிருநாழியாவ்வளர்க்க	
வல்லாடனக்கன்றிவாய்க்குமோ	சொல்லாய்
குறைவின்மடமயிலேகூசாதேயாமே	
யிறைவரருகேறியிருப்போ	மறவிதனை
யென்னவினையாளிருகண்கண்முத்தரும்ப	
வண்ணையர்தங்கையாலிணைத்தாற்றி	மின்னேபோ
தென்றுபகர்வதன்முனைகம்பர்தேருடன	
தென்றலந்தேருந்தெரிவித்து	வென்றி
மதன்கைவரிசாபம்வாங்காமல்வாசம்	
பொதிந்தகணைபூட்டாமற்போந்தான்	பெதும்பை

பெதும்பை.

யிவண்மற்றொருத்தியெவர்க்குந்தெரியாப்	
பவளத்தமுதுதரும்பாவை	தவளத்
திருப்பாற்கடற்பிறந்துசெந்தாமரைமே	
லிருப்பார்க்குநேரேயினையாள்	விருப்புடன
யார்க்குமளிகளவிழ்பதமீதென்று	
பார்க்குமுக்கைபோலும்பருவத்தா	ளாக்கமுடன்
போராக்குமாமதனன்போதும்பவனிக்குத்	
தேராக்கவண்ணுஞ்செழுந்தென்றல்	வேரிநறு
போதுபுனைவதற்கும்பூணரம்பூண்பதர்கு	ளாதிமதன்
பேறுமடநாணும்பெண்மைப்பெருமிதமும்	
வீறுஞ்சிறிதரும்புமெய்யினான்	சீறியெரி
பூட்டமதின்மூன்றுநிற்குந்தவண்ணம்போற்	
கூட்டமுடிக்குக்குழலினான்	வேட்டவர்தம்
புந்திகவர்வஞ்சனையும்பொய்யுங்கொலையுமிடம்	
வந்துவந்துபார்க்குமகர்விழியாண்	மைந்த
ருகமையழிகாதேயுள்ளரும்புங்கஞ்ச	
முக்கையின்முக்கைபோலுமுடியா	ளிகுளையர்தம்
பிராநகாசல்வியைவகைக்குப்போதனைக்	
கேளாதவர்போலகேட்டமுருப்பாள்	கேளாய
மாதருமாஹமயினும்பசங்கிளியு	
மோதிமுருகுமுவுடன்போந	மாதலிப்பூம்
பந்தரிட்டநீழ்ப்பளிக்குச்சிலாதனத்து	
வந்திருப்பவெற்றிமடமாத	ருந்திக்

சுவனா மலரிருகண்கொங்கைக்குறியிட்ட
பவளமலையினையும் பாடித்

தவளநகை

யன்னையறஞ்செய்தவறசசாலையும்பாடித்
கன்னியினிதாடுகழங்கென்கன்

கன்னிநன்னக்

காழிதருமுத்தமாகாதெனறவ்வூரி
லேழுநதிமுத்தமினிதெடுத்துச்

சூழ்தேரிற்

றட்டுகரல்குற்சங்கிலிபாற்றாதுதமை
விட்டவர்பாற்பெற்றவிழியொன்றும்

வட்டித்துப்

பாதமலர் துதித்தபட்டவாணன்றனக்குக்
காதலுடனளித்தகையிரண்டும்

பூதத்

திகலொழியநின்றமிருந்துங்கிடந்து
சூகிலுறையுந்தானங்கண்மூன்று

நகிலா

லிலங்குவரிவளையாலிவ்விரண்டாய்த்தம்மே
னலங்கொடமும்பொருநான்குந்

துலங்க

வுமைக்கமைத்தபொற்கோயிலாழிமுதனா
ளமைத்தனகேகாணங்களைந்து

மமைத்தோ

ளினோக்குமருங்குவிருநாழிநெற்கொண்
டளிக்குஞ்சமயங்களாறுந்

குளிப்பாரா

செறியும்பவங்கடலைச்சிந்தித்தினாயா
லெறியும்புனிதநதியேழும்

பிறைதுதலா

ளன்பொடுபாடிக்கழங்கையாடுகின்றவெல்லைக்க
ணென்பொருபெண்ணுனவெழினகரு

மன்பனுள

மன்றொருத்திக்குண்மையறிவித்துத்தாமகிழக்கீழ்ச்
சென்றொளித்துநின்றதிருநகருஞ்

சென்று

முதுகுகனகோளத்துமுற்பட்டகூத்தின்
பதுமமலர்நதபதியுந்

கதிராழிக்

காவித்திருநிறத்தேநான்கைகுவித்துநின்றெந்நிரே
சேவித்துநிற்குந்திருப்பதியுந்

தாவுபரி

மல்லற்றொடைத்தொண்டைமான்கடவுந்தேனாயொரு
முல்லைக்கொடிச்செத்தமுதூரு

நெல்லிலைக்குச்

சுற்றளந்தநாட்டிகலிச்சைவப்புலவனுக்குக்
கொற்றளந்தமாடக்கொடிநகரும்

பெற்றதொரு

தாயுமிலையென்னுந்தமதுகுறையையொரு
தூயகழைகவிரத்ததொன்னகரும்

வாய்க்கலச

மாட்டியினிமையறிந்தவூனெச்சிறினை
யூட்டியவேடனுறைபதியுந்

நாட்டிலுள

வெண்ணிலமணொலாமேறக்கழுவிவொரு
பெண்ணையிலறிந்தபெருரும்

விண்ணவர்தஞ்

சாந்நுறைநாளுஞ்சாகாதபுள்ளிறண்டுந்
திதகலவாழந்திருமலையுந்

துதுதமை

யோட்டுந் திருநாவலூராற்கிரந்திட்டுப் பாட்டுண்டூரும்படைத்துடையோன்	சூட்டு
வெருவும்வரியரவும்வெண்டலையு மாறு மருவுமுடிக்கம்பலாண	
செங்கவெறிக்குச்சிவிலாகமீந்தபிரான் றுங்கமணிமறுகுதோன்றுதலும்	பைங்கொடியு
மாடுங்கழங்குதவிர்த்தாயத்துடன்கை மாட்டுவெயிலிவந்தணுகி	கூடப்
பணிந்துபரவிப்பருவாயரவ மணிந்திருத்தோளாழகு	மணங்கமழும்
பொன்னாணமார்பும்புணையும்புரிநூலு மன்னாகாதல்வரநோக்கி	மின்னுந்
திருந்திழையீரிந்தத்திருமேனிதன்னி லிருந்ததழும்பென்னதழும்பென்றான்	புரிந்தவரு
மின்னேனிகளியேவிளங்கிழையென்னமே யன்னேயிதனையறியாயோ	தன்னருளாற்
பாராட்டிவையம்பதினாலையும்வளர்க்கும் பேராட்டிமாதவத்தின்பேறுகாண்	வாரிதிருழ்
வையமுழுதறியவாங்குஞ்சிலைமார னெய்யுங்கலைபடைத்தவெற்றங்காண்	டியுமுழற்
பண்பிறந்தசொல்லாய்பலசொல்லியேனிந்தப் பெண்பிறந்தார்க்கெல்லாம்பெருமைகாண்	மண்பரவி
யேத்துமினையாளிருகொங்கையால்வளையாற் சாத்தியகோலத்தழும்புகாண்	பார்த்தருளா
மென்னுமளவிலிலங்குமனத்துட்காதல் பொன்னையமெய்யிற்புறம்பொகியக்	கன்னிவெயி
நீண்டமலர்வதொருசெந்தாமரைமுகைபாற் காண்டகையசெவ்விக்கவின்படைத்தான்	மீண்டரனுங்
கோலமயிலைக்குறிப்பாற்கடைக்கணித்தாற் போலமுறுவலுடன்போயகன்றான்	மாலையதன்
செங்கைவாரிசிலையைச்சேரத்தொடைமடக்க யெங்கள்பெருமாளோடேகிணன்	மங்கை

மங்கை.

புடையோதனாலவெலும்போர்மதனன் கிடையோதிவிக்குமொருகிள்ளை	விடமும்
வளருங்கொடுங்கொலையும்வஞ்சனையும்பொய்யுங் களவுங்குடிபுகுதுங்கண்ணு	மெளரிதேனுஞ்
செவடித்தியமுதுஞ்செடியும்பாரும் பாலுமுதவும்பணிமொழியான்	மாறுதவு

மிக்கதிருவழகின்வெள்ளத்தெழுந்தவிரு மொக்குளனையமுலையினை	மைக்குழலிற்
பூவின்கிசுபொறையாள் பூணாமென்முலையா னோவவடியிட்டதுண்ணிமையா	ளாவிபெற
வார்வமுளதாகவாடவர்தன்மேல்வைத்த பார்வையறியும்பருவத்தாள்	சேரச்சு
சுடருற்றபூவளைக்கைத்தோழியருந்தானு நெடுமத்தவாரணத்தினின்று	விடையோன்பா
லன்னத்தைத்தூதுவிடவங்கையிற்கொண்டனன்பாற் பன்னித்திலநிரைத்தபந்தேந்தி	யன்னதுதான்
பாவையொருபாகன்பாலணுகமாட்டாமற் போவதுவுமீள்வதுவும்போற்றேறான்ற	மேவி
நெறித்திருள்கொண்டைநெகிழ்ந்துததும்ப நழும்புமுகின்கண்ணைந்து	செறிந்து
சுரும்பினினங்கள் சுழன்றுசுழன்று நரம்பெனவெங்குநணுங்க	விரும்பி
யிடுங்குழையஞ்சுவெறித்திருகண்க ணெடுங்குமிழின்கணெருங்க	வடங்கொண்
மணங்கமழ்குங்குமவண்டலணிந்து	
மருங்குறளர்ந்துவருந்தவருந்த விரங்குலகொஞ்சியிரங்க	நாம்பி
யிலங்குபதங்களிடுந்தொறுநன்று சிலம்புசதங்கைசிலம்ப	நலந்திகழும
வல்லியினிதாடமடவாரணைந்துமலர் வில்லிபுரிவித்தமெய்த்தவமே	நல்லமட
மானைகலாபமயிலேமலர்பொதியாத் தேனேதிரையளித்ததெய்வமே	கானேயுங்
கோவையிதழ்வாய்க்கொடியேநமக்கிந்தப் பாவியிடைசெய்தபகையுண்டோ	மேவியுடன்
மன்னுஞ்சிறையன்றின்மன்றிற்பனைமடன்மே விண்ணஞ்சிலநாளிருந்தாலோ	முன்னமே
வென்றேறயிருக்குமவியுடனேயுள்ளபகை யின்றேறமதன்முடிக்கவெண்ணமோ	வென்றிமதன்
சேரும்வளாமலராற்றீண்டப்பெறுமவாழ்வீவ் வாரமணிப்பந்துக்கமையாதோ	பாருலகி
சூவிற்றகைமைத்தபோதனர்தங்காலத்தே யாவியுடனிருந்தாலாகாதோ	பாவா
யமையுமையுமெனும்வவளவிற்தேற்றமே லுமையொருபாகமுடையான்	சமரமுக்க

வீரனுக்குமெய்யன்பான்மேவுந்திருநீற்றுச்
 சேரனுக்குஞ்சோழனுக்குந்தென்னனுக்கு மூரனுக்கு
 மாரணற்கும்வாசவற்குமல்லாததேவர்க்கு
 நாரணற்குமேனோர்க்குநாதனார் போர்முகத்தி
 லாமநாட்கொண்டதலையாட்டுத்தலையாக
 மாமனார்க்கீந்தமருகனார் தாமாக
 விங்கெகையாட்கொள்ளவெழுந்தருளப்பெற்றோமென்
 றங்குளமின்றாக்கண்டகமகிழ்ச் செங்கேழ்
 வயங்குமணிமாடமாமறுகின்றேனன்ற
 வியந்தமணிப்பந்தாடல்விட்டு நயந்தணுகித்
 திண்டோளுமார்புந்திருநீலகண்டமுங்
 கண்டோரைவாழ்விக்குங்கண்மலருங் கண்டிறைஞ்சித்
 தூயபவளந்துவருந்ருடோழியருந்
 தாயருந்நிகத்தலைப்பட்டா டைய
 வெறியுமழுவுடையாரிம்மாதின்காசல்
 சிறிதுமுணரார்போற்செல்லக் குறைவின்
 மறைபுகலும்பூசைமணுவாலயத்தி
 லுறைதிருவேகம்பமுடையீர் செறியிருளிற்
 பந்தணுகுஞ்செங்கைப்பாவைபாற்சங்கிவிபால்
 வந்தழலுந்நுதுமறந்தீரோ நொந்தொசியுஞ்
 சிற்றிடைபுல்லத்திருமார்பகங்குழைந்தீர்
 நெற்றிவிழியுடையீர்நீரன்றோ வொற்றியூர்ப்
 பெண்ணைவறிவார்தம்பேரின்றுதொட்டிமக்கு
 விண்ணோப்பெருமானேவண்டாடேவா வண்ண
 மமைந்தாரார்காதவினாலார் தலையின்பெண்ணைச்
 சமந்தாரார்மற்றுமைப்போற்சொல்லீ ரமைந்து
 துணைத்துமதுகரத்தாற்றோடுமுதார்த்து
 நகைத்துமுகம்பார்த்துநடவீர் வை
 கண்ணன்றோவெப்படியுங்காதலித்தாடானுமொரு
 பெண்ணன்றோகச்சிப்பெருமானே பெண்ணி
 லிருக்கிலறஞ்சொன்னீரெனுமானதவிட்டுத்
 திருக்கடைக்கண்வைத்தவர்போற்செல்ல வொருக்காலு
 மேவுண்டறிகிலனென்றெண்ணுதேயவுண்டா
 லாவிபடுவதறியாதே பாவி
 விறல்வேவன்சிலையம்புவிட்டான்நன்னம்பின்
 மறல்வேவல்லிழியாண்மனத்தே பிறைமுடியார்
 பாதுகருகப்படுபஞ்சபாணமதிங்
 காட் காதலுக்குச்
 சங்கம்விழுமென்றுந்தாழ்கலில்லாதென்று
 மங்கம்பசிலைநிறமாமென்றுந் திங்கணிலா

வீரஞ்சுகடுமென்றுமேழிசைவேய்தீயென்று
மாரஞ்சுகடுமென்றுமன்றிறிந்தாள்
றடங்குமறிவினளாய்ணையர் தந்தேதாண்மேற்
றடங்கண்மயிறளர்ந்துசாய்ந்தாண்

சோர்வுற்

மடந்தை

மடந்தை.

இளையார்மனம்வளையவெய்யுமதன்செங்கோல்
வளையாவகையசையும்வல்லி

யளகநறை

தேங்குகருமுகிலுஞ்செவ்வாய்முருக்குமொளி
தாங்குபுருவத்திந்தர்சராபமு

மாங்கழையும்

வாய்ந்தமொழிக்குயிலுமைக்கட்கருவிளையும்
பூந்தரளஞ்சேர்கழுத்துப்பூங்கமுகு

மேய்த்தநகை

முல்லைநகையுமுலைக்கோங்குங்கைக்காந்தண்
மல்லன்மலருமவரிச்சுணங்கா

மல்லிமலர்

வேங்கையுஞ்சாயன்மயிலும்வியனழகுந்
தாங்குதிருநீறத்தசண்பகமும்

வாங்குமிடை

மின்னும்பதச்சூதமென்குழையுங்கொண்டொன்றாய்
மன்னியகாரவேனிலுடன்வந்தகென

மின்னுகதை

பக்கநிலவெறிக்கப்பத்மராகத்துவெயின்
மிக்கவரங்கத்துமேனினு

முக்கண்ணைத்

தேவர்கெருங்குந்திருமயானம்பார்த்துத்
தாவிறிருமேற்றளிபார்த்து

மேவி

யரன்விடாதாளுமேனகதங்காபார்த்துப்
பரவுங்காணாக்காபார்த்துப்

பெரிதிடைஞ்சித்

கங்கைகொண்டான்மண்டபமுங்கண்மெனமகிழ்ந்து
மங்கைகொண்டான்வாழமுனைபார்த்துத்

திங்கண்

முடித்தமுடிக்குமுடிகொடுத்தசம்பன்
படைத்ததுலாமண்டபமும்பார்த்து

விடைக்கொடியோன்

கச்சாலையும்பார்த்துக்கம்பர்தம்பாடியெனும்
பொற்சாலையும்பார்த்துப்பூவைமொழிப்

பச்சைநிறச்

சைவமுதல்விதவஞ்செய்யப்பெற்றதொரு
தெய்வவுலகாணித்திருக்குளமுந்

துய்ய

வற்ச்சாலையும்பார்த்ததுசமயம்வாழும்
புற்ச்சாலையும்பார்த்துப்பூவை

சிறப்புடைய

விந்நகர்போவெந்நகருமில்லையிமையோர்பதியு
முன்னவரிதிதனுக்கொப்பென்ன

வன்னநடை

மானையிதன்பெருமைவல்லவரார்சொல்லுகைக்குத்
தானையுவுமைதனக்கல்லான்

மாணாக்கட்

பொற்றொடியாள் கண்ணுதலைப்பூசித்தறஞ்செய்யப்
பெற்றதுபொற்பிறிதுண்டோ

மற்றிவளுக்

MAHAMAHOPADHYAYA

On 11 V. 1955

கந்தமுதலில்லாதவாதியொருமாவடிக்கீழ்
வந்துவெளிபட்டநகர்மற்றுண்டோ

நந்தா

மருக்கா

யொருக்கா லுநீங்கா துறையுந்

திருக்காமக்

கோட்டமெனிலிங்கேசுவங்கனகமழை

யீட்டமுதில்பொழிந்ததிவ்விடத்தே

கூட்டியபே

ராசையுடன்மால்பத்தவதாரந்தம்மிலும்வந்

திசனேப்புகித்ததிவ்விடத்தே

பேசுநல

மொன்றுபுரிந்ததொருகோடியாகுமிதி

லென்றுமொழிகின்றவெல்லைக்கண்

மன்றற்

றிருக்கொன்றைமாலையளிசெவ்விமணமுண்டு

தருக்கியநாதந்ததும்ப

வெருக்கமலர்

பாயுஞ்சடாடவிமேற்பாகிரதிமுகங்க

ளாயிரமும்வீசியலையெடுப்ப

வோயா

பரிகலமுமாலையுடன்பாட

வொருதன்

றிருக்கைத்தமருகத்துத்தெய்வச்சுருதி

பெருக்கத்திசைமுகத்திற்பெய்ய

விருப்பொடரி

தெடுத்திருவடியிற்செம்பொற்சிலம்போசை

யூடுங்ககனத்துலாய்நிமிர

நீடு

நடஞ்செய்தருள்காக்குநாயகருமவானந்

தொடும்பொன்மணித்தேருந்தோன்ற

கொடுங்குழையார்

கோதையசையக்குழுவசையக்கோல்வளைக்கை

மாதர்பலருடனேவந்திறைஞ்சிச்

சோதி

மிகக்கருணையெப்போதும்வீற்றிறுந்தசெவ்வி

ணிகர்ப்பி

றவளத்திருநீறுஞ்சந்தனமுந்தேரயந்த

பவளத்திருத்தோள்கள்பார்த்தா

ளிவளம்

மலர்மார்பிலாசையெலாம்வைத்தாண்மைக்கண்ணீர்

புலராமெனஞ்சம்புலரந்தா

ளுலகுண்ட

திண்பால்விடையீற்றிருத்தேதாணலங்கண்ட

பெண்பாவியாவிபெறுமாறு

கண்பாரீ

ொன்றபொழுதிற்கச்சியெகம்போகுதலு

மன்றன்மலர்சொரியமாரவேள்

நின்றயர்ந்த

தந்தைமொழிக்குயிலத்தாயொடுத்திணைத்துச்

சிந்தாமணிமண்டபத்திற்சேர்வித்து

முத்தினொரு

பந்தருமிட்டார் பணிநீறையுஞ்சொரிந்தார்

செந்தளரின்பாயலின்மேற்சேர்த்தினார்

சந்தனமும்

பூசினூர்கொண்டமயல்போமோவென்றாயிரமும்

பேசினூர்தாயார்பொரிதிருந்து

கூசாதே

தன்னென்கழுநீருஞ்சாத்தினூர்பார்த்தயலா
கொண்ணமுமக்கொன்றுயில்லையா

வெண்ணுதலீர்

முத்தினெருபந்தன்முமுநிலாவீசுநிழ

பித்துளதோ

னித்தருதைதேமாநிழலாமோ

வாசப்பனிரீர்மணலையவராகப்

பாசிழைக்குப்

பூசித்தவாற்றின்புனலாமோ

பாயல்குளிரிபடுத்தாலப்பாய்விடையான்

நெயமுள

கோயிலிளமாவின்கொழுந்தாமோ

யொற்றொழுகல்லீர்புனைசந்தனச்சேறு

கற்றறின

நெற்றிவிழிங் கந்தனீரோ

ஹாற்றாயிரநீர்நொடித்தாலவையிவளுக்

மேற்றான்

கேற்றாந்திருவஞ்செழுத்தாமோ

பிணைந்தவணிகமுநீர்பெய்வளைக்குக்கம்ப

வணங்கணை

ரணின்தகிருக்கொன்றையாமோ

ரென்றுமொழியிவையவையாயினபோ

வன்றோ

னின்றதிவளாவிநீங்காம

தெரியவேயாவர்க்குஞ்சிந்தாகுலமு

ளரிவை

முரையுந்தெளிவுதரஹற்றா

அரிவை.

கமலமலர்சுமந்தாள்கட்டழகுமேனா

சிமயமிசைக்

ளமுதமுடன்வந்தாழழகுந்

கூசுமழைதவமுங்கொல்லிக்கிரிபடைத்தாள்

வீசுமிளக்

பேசவரியதொருபேரழகம்

தென்றஹும்வென்றிசசிலைமாரணங்கணையு

பொன்றுமொரு

மன்றஹுமொன்றனவடிவினாள்

காலமும்பார்த்துக்கயிறும்பிடித்தொருவன்

மால்செய்

குலமுமேந்திச்சுழலாமன்

துலவாநகையாவொசியாவசையா

தலைவிக்கைங்

குலவாவியுண் ணுங்கூற்று

கோணம்பெறவகுத்தகோயில்போலியாவனாயுங்

பேணி

காணுந்தொருமயக்குங்காட்சியாள்

மகிழ்வுற்றவாயமுடன்வண்டரளமாலை

மகர

திகழ்சித்தரமண்டபத்திற்சேர்ந்து

விடந்தோய்விழியங்கெழுதியவையெல்லாம்

வடைந்தவரு

நெடும்போதுபார்த்தகலாநிப்ப

மின்னதிதுவிதுவென்றெங்களுக்காட்டியரு

மின்னிடையீர்

ளன்னநடையாயடைவிலென

வெள்ளிமலைநீங்கிவிண்ணோருமண்ணோரு

யுள்ளமிகத்

முள்ளும்பிராணையுமையான்போ

இரட்டைப்புலவர்கள்

தாங்காதபூசைக்குத்தக்காவிடமிதென்று நீங்காதுகின்றநிலைபாரீர்	தேங்கமழுங்
காவிபுடைசூழ்த்தகம்பாநதிப்புணலிற் பாலைபடியும்படிபாரீர்	கோவையித
மோசையனிகளுலவம்பிகாவனத்தில் வாசமலர்கொய்யும்வகைபாரீர்	பேசரிய
வாநியமரநியாவவராக மாதுகுவித்தமணல்பாரீர்	கோதை
யணியுமிருளோதியன்பொடுபுகிந்துப் பணியும்வழிபாடுபாரீர்வெல்கைகண்	லிமுன்
நீருக்கொண் பயபுளகமுடன்வெண்ணீறுமெய்க்கணிந்து தேவியிருந்தசெயல்பாரீர்	பூவிற்
கரந்துமழைபொழியாக்காலத்தேகம்பை பரந்துவரும்பெருக்கைப்பாரீர்	விரிந்தபுனன்
மாகம்புளையவரப்பண்ணித்தம்மையொளித் தேகம்பாநின்றவிடம்பாரீர்	தோகை
யரும்புனல்கண்டஞ்சியவராகமுறச்சென்று பரிந்துசமுலியதுபாரீர்	புரிந்து
மலைக்குமகடன்வழிபாடுவந்து பலித்தபெறும்பேறுபாரீர்	கலப்பொற்
நெரிவையுடனிந்தத்தேமானிழலிற் பரமனிருந்தவிடம்பாரீர்	பொருவி
நிருக்கைவளையான்முலையாற்றிண்டோளுமார்பும் பரித்திருத்தமும்புபாரீர்	விரித்தசடை
யண்ணல்வெளிப்பட்டருள்வரவுகள்பாரீரென் நெண்ணுப்புதுமையிவைவெயல்லா	மொண்ணுதலான்
காட்டவவருங்குகூட்பொழுதினொரு தேட்டமுனதாயசின்தையளாய்க்	கூட்டி
கரத்தேசத்திவிருத்தகிளியை வருந்திவிளையென்பெற்றவழிவே	யருந்தவமே
தேமென்குலைதருந்தென்னமுதேகம்பரணி தாமந்தருவாய்ச்விருவா	யாமெல்லாஞ்
சூழநிலவிற்குசைநல்லாமுன்றினயான் வாமும்படிந் கமரட்டாயோ	வேழந்
துக்கும்வரிசிலையாந்செய்குக்கன்காட்டம் பகழிநறும்பூவாகப்பண்ணு	யிகழ்வார்து
மென்னன்னையேயதுமிரங்காபிரவுபக லுன்னன்னையுன்னையொழங்குமோ	தென்னன்
பொருப்பிற்பிறந்துபுகையாகவீசு நெருப்புஞ்ஞரிகிளையாய்	கிரொத்தரனத்

தாருங்கழுநீருஞ்சந்தனமுந்தோய்ந்தபனி
நீருங்குளி ரரிணந்திடாய்

பேரரவச்

சேவினமணிவருத்தந்தீர்த்தருளாயென்றிருந்து
பூவையினிதுரைக்கும்போதின்கண்

டேவருய்ய

வாலமினியவமுதாகவுண்டபிரான்
கொலமறுகுறுகுதலு

நீவிதி

துதுவிடக்கிள்ளைக்குச்சொல்லுவதெல்லாமறந்து
காதலுடன்வந்தனைக்கைதொழுது

கீதிபுரி

யிந்தமலைப்பாவையிடப்பாகங்கொண்டமக்குத்
தந்தவலப்பாகந்தரலாமோ

வெந்தையிரான்

கங்கைத்திருமுடிமேற்கண்ணியலால்வெண்
தங்குபுயக்கொன்றைதரலாமோ

சங்கரா

வெம்பாகநீரணைந்தாலிவ்வுடம்பிற்பச்சென்ற
செம்பாகம்வந்துகிவக்குமோ

நம்பரநின்

சோதிமணிமுடிமேற்ற்சோம்புனிக்கொழுந்தை
மோதுமுதுதரங்கேமாதாதோ

வோதாயென்

முதியுடன்சொல்லலறம்வளர்க்குமுருண்டயா
னேதுமுனையானெழுந்தருள்

மாத

ரறிந்துமகவையளித்தவர்களாக்கிச்
சொரிந்தகறியமுதுஞ்சோறு

மருந்த

விருப்பினொடுசெங்காட்டில்வேண்டும்பொழுதோ
நிருப்பவளச்செவ்வாய்திறப்பீர்

விருப்பால்

வளைந்ததிரிபுரத்தைமாள்விக்கும்போதே
குளிர்ந்திருமுறுவல்கொள்வீர்

துளங்குல்லா

முத்தவரிசிலையான்மொய்ம்பூங்குணைபுகுந்து
தைத்தபொழுதோநிருக்ககணசாத்துவீர்

மெய்த்தக்

கொடியவிடஞ்சுரணைக்கொல்லும்பொழுதோ
வடையவருளுடையீராவீர்

மடமாத

ருற்றதுயர்கேட்பதற்கொன்றோதுதுபோகின்றீர்
கற்றதிதுவோகள்ளக்கம்பரே

பெற்றவந்தான்

வீசமழுவாற்றுவணியவெட்டிமவர்க்கல்லாது
வாசமலர்க்கொன்றைவழங்கீரோ

பூசித்து

வல்லபங்கள்செய்துவழிபடுவார்க்கல்லாது
புல்லவொருவர்பொருந்தீரோ

சொல்லீ

வொருவாசகமென்னவொராதுபாலப்
பொருமாரணைநிறுத்திப்போனார்

தெரிவை

தேநிவை.

யொருத்திதவக்குறும்பையோட்டியுலகெல்லாந்
நிருத்திமதினடத்துஞ்செங்கேகா

னிருத்தனார்

நாதுவிடச்சங்கிலிபாற்றேழுநனுக்குத்தாமுழன்ற
போதிதுவென்றெண்ணும்புரிசுமுலா

ளாதினாயான்

குண்டெனவென்றெண்ணுமொளிதுதலா

டுண்டமதி

வேணியுடையோன்மிடற்றிலடக்குதற்கும்

பாணியிசையசையப்பண்ணுதற்கும்

பாணங்

தொடுப்பதற்கும்பார்ப்பதற்குஞ்சுழற்காலன்மேல்
விடுப்பதற்குமெண்ணுமீழியான்

விடைக்கொடியோ

ராயபிறப்பையணுகாதவருடைய

நாயபிறப்புணர்த்துத்தோளினு

னையனார்

விடுக்கின்றான் - மிவையென்று
செய்யுண்கழுடன்வெண்ணுமயன்

மாமமுலோன்

தாமுட்குறிக்குநடலாதினான்

தென்றலபடக்குழைந்ததோதமாவின்கொம்பரிது

வென்றுதிருவுள்ளத்தினிதெண்ண

வொன்றாகத்

துய்யவளைக்கையுந்துவரவாயுஞ்சோதினிகழ்

மெய்யுறிமழமலிளங்குவாண்

மொய்யமரிற்

ரூபும்விடையுடையான்நன்மேன்மலர்வாழி

யேவுமதனையெரித்தநாண்

மேவுந்

பெறமும்புகையும்கொணமுமென்னவுரோம

வொழுங்குமிடையுமுடையா

வொழுஞ்சுரரைக்

ளாக்குமீடற்றார்க்குக்கச்சாசல்காப்பாத

ளாக்கநினைபுகமகலக்குலா

னோக்கரிய

நூலியிலனையார்சூழுவொருகமல

வாவியருகுமகிழ்ந்திருப்ப

மேவியயி

லுண்கண்விறலியொருத்திசெழுங்குளபக்

கொங்கையிண்படைத்தகூற்றமே

யெங்குமளி

நினேரூலிகின்றுநீள்வனசக்கோயிறனக்

கின்றேருகுடிபுகுதவிட்டநா

ளொன்றாக

விஞ்சவழகுடையார்வீற்றிருப்பதல்லாது

கஞ்சமலவொருத்திகொணியோ

வஞ்சாதே

யிந்தவழகல்லாலேந்துமொகஞ்சமலர்

தந்தவழகுதனையென்று

செந்திருமுன்

சென்றுபணியத்திருவாலவாயுமணி

மன்றுமொருகடவுண்மான்முது

மென்றும்

விரும்பியுறைமழுவாள்வீரன்றசாங்க

மிருந்துவிறலிபாடெண்ணத்

தெரிந்தபெரும்

பாகுபலவுடையான்பாட்டுக்கொருவடிவான்

றியாகமுதவுந்திருமலையு

மாகம்

பெருக்குமறுகும்பிறைக்கொழுந்தும்பாம்பு

மெருக்குமுடித்தமணவியாரும்

விருப்பொடர

னந்தன்பெருந்துறையிலாளுடையாரம்மணலில்	
வந்துசிறந்தவளநாடுஞ்	சந்தும
வடங்கொளியமுலையால்வானூரறியா	
வுடம்புகுறிபெற்றதூறும்	தொடர்ந்தவரி
நீலம்போற்கண்ணூர்நிறமெல்லாந்தன்னுடைய	
கோலம்போலாக்குங்குளிர்தாரு	
சேக்கைப்புயலின்றிருநாபிழற்பனவன்	
வாக்கிற்பிறந்தவயப்பரியு	நோக்கித்
திரண்டாயிரங்கயிலைசெவ்வெனத்தேதான்று	
மிரண்டாயிரங்கோட்டிபமு	நெருங்கு
கடிக்கற்பகவனத்தைக்காசினிமேலாயர்	
கொடிக்குக்கொடுத்தகொடியந்	துடிக்கட்
டமுங்குசதியுடையான்முண்டவத்துக்கேற்ப	
முழங்குகிருக்கைமுரசந்	தொழும்பா
லடுத்தசுரப்பரவவண்டாண்டமெல்லாம்	
படுத்திருவாணையுமேபாடத்	துடிக்கவிதழ்
நெஞ்சுதளர்ந்துநெறியங்கிநீடுயிர்த்து	
வஞ்சியறிவழிந்துமாலாகி	யஞ்சாதே
யாகம்பிரியாவவளையறியாம	
லேகம்பர்தாமேவந்தெய்திலே	மோகங்கொண்
டாரமருவியசன்மார்பிலெண்ணையவர்	
சேரவரவணக்கத்தேடிவேம்	பாரடையத்
தாவும்கிடையுடையான்மன்றன்மன்றனத்தழும்பு	
மேவுங்கலவிவினாக்கிலேம்	பூவினறும்
பாயலணுகிலம்பாராட்டியெண்ணையவ	
ராயபுலவியகற்றிலே	நேயமுடன்
போகவுத்தியினிற்புக்கழந்திருநக்குருகி	
யாகமிருவருமொன்றாகிலே	மாகத்
தணைத்ததறியவவரணிந்தநீநெறன்	
பணைத்தமுலேமற்படிவே	மணிக்களத்தா
ரின்றுமணந்தபடிக்கென்னுடம்புசான்றாகத்	
கொன்றைமணநாறக்கூடிலே	மென்றிருந்து
வாழும்படிதன்மனத்திற்பிறந்தெல்லாந்	
தோழியுடனிருந்துசொல்லுங்காற்	குழு
நெருக்காரமாலெநெடுநிலாவீசந்	
திருக்காவணநிழலிற்சேயுந்	திருத்தாள்சேர்
சீலம்படைத்துத்திருநீறிடவயிற்றிற்	
சூலகொடுத்தாண்டதொண்டனு	மோலையுடன்
சென்றுதடுத்துத்திருவெண்ணெய்நல் லுரி	
லன்றுபடைத்தவடியானுங்	கொன்றைநெழந்

தென்பாய்முடிமேற்றிருச்சேய்ஞ்ஞூர்தன்னி லான்பால்சொரிந்தாட்டிமந்தணனுந்	தேன்போலத்
தித்திக்குமாறுகிருவாசகஞ்சொன்ன பத்திப்பெரும்பெருக்குப்பாலனு	மெத்திசையுஞ்
செல்லவரியசிவதத்துவமல்லா	கல்லதவஞ்
சூழ்வாருஞ்சூழ்ந்துவரச்சூதத்திருநிழலின் வாழ்வோன்மணிமறுகில்வந்தணுகத்	தாழ்குழலு
முற்றறினந்தவெல்லாமுன்வந்துகைப்புருதப் பெற்றவர்போவ்வந்துபெரிதிதைஞ்சிப்	பொற்றொடியா
மீய்யபுரிநூலுந்தோளுந்திருமாப்பு செய்யுள்	தையலா
மையல்பெருக்கெழுநாணுண் விசன்றன்மாப்புநல்லெண்ணோளுநீங்காத	பாசறையில்
வாசநறுங்கொன்றைமாலேயே	வரும்
வீசுபனிரீருமிக்கவகிற்சந்தனமும் பூசவுனக்குப்பொறுக்குமே	நாத
போதாருந்தென்றல்புகுதுகைக்குமாளிகையின் வாதாயணந்திறந்துவைப்பையே	குளிர
மளவேயளவேயென்றாயிராவுதுந் துளவேயுனக்குச்சுடாதே	கடக்கவரி
வடுத்தசெழுங்கமுநீராலேபடுத்த படுக்கைசருகுபடாதே	மாயவிரா
தாயவிரிகங்குலடன்மாமதன்ன்சொரியுஞ் சாயகங்களுன்மீதுதையாவே	பையவருஞ்
வெண்ணிலாவுழியெறித்தாலுமிங்குனக்குத் தண்ணிலாவேதுந்தழலாதே	மேவியநின்
லையவிடையாருமன்னையருந்தாமொறுக்கும் வெய்யவுரைகடக்கவேண்டாவே	யென்றாலும்
சேவின்மணியிசைக்குந்தீராவலைகடற்குங் கூவுங்குயிலுக்குங்கூசாயே	செய்ய்வங்கை
முன்றிலுயர்ப்பணயின்மூரிமடற்குடம்பை யன்றிலரிக்குரற்குமஞ்சாயே	பாவமே
வெய்யபசுலையிலேவானேன்மெனியெங்குந் துய்யமலர்க்கண்ணர்சொரிவானேன்	பெரிளம்பெண்
வண்டுவிழுவானேன்மற்றெனக்குச்சொல்வென்று கெண்டைவிழிமாதுகட்பளவிற்	
காவியொழித்தகணைசொரிந்தானவ்வளவிற் தேறவர்கணைதெறருவகன்றான்	
லாரவடமூமணிந்தார்குளிர்த்தபனி நீருமடவார்பிரப்பினார்	

பேரினம்பெண்.

முண்மைமதனன்செலுத்துகின்றபேராண்மை
பெண்மையழகின்பெரும்பெருக்குத்
ஞவுமளவிறந்தனானத்தாற்பேரழகாற்
பூவுமரசாளப்போதுவா

தண்மலரோ

டேவ

தருநீழலில்வாழத்தருவான்

விரவி

யினியகலவிநலமெல்லாமதனன்

மனைவியையுங்கற்பிக்கவல்லான்

கனைகடல்சூழ்

பாணாப்பெரிதுழைக்கப்பண்ணிப்பழையசுர

ஞாணாப்பெரிதுழைக்கவொட்டாமல்

வாரிட்டும்

கட்டுண்டனமென்றுநாணிக்கவிழ்ந்துதலை

யிட்டனபோற்சாய்ந்தவிளமுலையான்

சுட்டரிய

சைவப்பெருமைத்தமிழ்நாடறிவித்த

தெய்வப்புலவன்றிருமுறையுங்

வெவ்வமண

ரீருமதயானைக்கிடம்போதுமஞ்செழுத்தைத்

தேருமரசன்றிருமுறையுங்

சேரனுட

னன்றுகயிலைக்கதிமதவெள்ளானையினமேற்

சென்றபெருமானற்றிருமுறையுந்

தென்றிசையின்

மாடப்பெருந்துறையிலவந்தவருட்கோலந்

தேடித்திரிந்தோன்றிருமுறையுங்

கூடவினி

தோதியவர்கடிருவுள்ளக்கருககினுள

கோதினிலைமையெல்லாங்குப்பிட்டிசு

சோதிதிசு

முஞ்செழுத்துமேகம்பராடுந்நிருக்கூத்து

நெஞ்சமுத்திறைவக்குநிலைமையாண்

மஞ்சு

பொருந்துமணிமாளிகையிற்பூங்கவரிவீச

விரும்புமணியாசனத்தின்மீதே

யிருந்தெவரும்

பேசவரியபிராணர்திருவார்த்தை

யாசையுடன்நெட்புழிவந்தாங்கொருத்தி

வாசலின்ச

ணின்முனையுருமறையோனீரணிந்தகோலமுட

னென்றாள்வரவியெவையென்றுனாருத்

சென்றெதிர்நீகாண்

டங்கைக்குவித்தோரரியாசனத்தினில்வைத்

தெங்கடவம்வந்தவாடுன்றுனாசெய்

தங்கமுடன்

முன்னைமறைநூன்முதலாயவெக்கலையு

நின்னிலறிவார்நிலத்திலலை

மின்னுசடை

யீசனிலைமக்குமேனையிமையார்நிலக்கும்

வாசியுனாதெளியும்வாடுநன்னப்

பூசுரனு

மென்னிலைமசோதிக்கவென்றோவிதுசொன்னப்

நன்னுதலையென்றுநனைசெய்யா

வுன்னி

யிதனையிதனுடனையெண்ணலாமென்னு

மதனைவினவுதலையன்றி

மதியதனி

லெண்ணமிலாதார்போலவெல்லர்மினிதுணர்ந்த
பெண்ணமுதேகட்கப்பெறுதியோ

மண்ணுலகிற்

குன்றிதனையொருபொற்குன்றமுடனிரு
மென்றுதிரிவாரையென்செயலார்

துன்றிருள்போம்

விஞ்சுசுடருடைததாய்மின்மினியேவந்துதிக்குள்
செஞ்சுடரினென்பாரைச்செய்யுமதென்

றஞ்சமென

கல்லானிழலிருந்தகண்ணுதலார்தம்முடனே

னல்லாயொப்

யேதுநிகராவிருமபினையுமபொன்னினையுந்
தாதுவெனவுரைக்குநதனமைகாண்

மீதுலவு

நீசுடராழிநிலதேரிலீரிண்டு

பாசுருதிப்பரிபூட்டித

தோடார்

நளினத்துப்பாகடைத்தவெழிவாயத
துளவப்பகழிதொடுத்துக்

கொளுவியநாண்

மூரியரவாகமூதண்டமுநதாங்கு
மேருவெனுஞ்சயிலமவிலலாக

வார்வமுள

மூவருயிரவாமுழப்புரமுநீருக
யாவாபொருதாரிமையோரிந்

றேவர்

பழித்தபெருவேள்விபழுதாகவான்விட்

டழித்தவியமையவாவேறாநா

னிழைத்து

வதைப்பானவருங்கூற்றைமார்க்கண்டர்க்காக

வுதைத்தாரிவால்லாதுண்டோ

வெதிர்த்த

கழற்கான்மதன்மாநககணமலரால்வெய்ய

வமற்குணையோலிகாநாகா

னிழற்பொற்

கலையானிடந்திட்டகண்ணுகேகாராழி

விலையாகநல்கினாவேறா

நிலையாகத்

துண்ணுமொருசிலநகிசோணடுங்காவிரியு

பன்னெடுநா

டேடியிருவாததிரியத்தெரியாம

னீசுடர்வடிவாய்கின்றவரா

ராடலென

வுங்காரஞ்செய்தேயுலகுண்டமாலயனைத்

சங்காரஞ்செயதுபின்னுந்தந்தவதாரா

பங்கயன்மால்

வரார்

மாய்ந்திடவே

நாராயணருடலுநாலுமுகருடலுங்

கூராயருலமிசைக்கொண்டவரார்

சேர

வெரிந்தபிறையெயிற்றுனீரைந்துவாயும்

பரந்துசெழுங்குருதிபாய

நெரிந்தோருவன்

மான்றுகிடக்கமலையான்மகஞ்ஞனே

யூன்றுவீரலொன்றடைபவரார்

தோன்றியட

லோதவிடமுண்டியநிறத்தாமனாமேற்
 கோதையர்க்குத்தாலிகொடுத்தவரார் மாதவனைக்
 கூடியயனைக்கொடுத்தவரார்மோகினிபால்
 நாமெழிற்சாத்தனைமுனல்கினரார் பாடார்த்
 புத்தேளிரென்பைப்புனைந்தவராரல்லினுமை
 கைத்தாளங்கொட்டநடக்காண்பவரார் உத்தமுறு
 மாதிநெடுமொலுதிரமதனைபுங்கைக்கலத்திற்
 பாதிதனிலேநிறையப்பண்ணினரார் வேதமுடன்
 றுண்ணெனவேயாழிபுஞ்சோமுனைச்சென்றியீன்
 கண்ணையுகிராற்சேந்தவரார்
 ராமைவடிவந்தனி லுமாதிவராகந்தனிலு
 மாமுதுகோட்டைக்கரதசால்வாங்கினரார் அமறையுய
 பேசரியசிம்புளாய்ப்பேரடகனையடுங்
 கேசரியையவள் ஒருகிராற்சீண்டவரார் கூசா
 தடருஞ்சலந்தரனையன்றிபுருட்டி
 யுடலம்பிளந்தவரே வறுண்டோ படிவிண்
 முழுதளந்தமாயன்முதுகெலுமபைச்செநரி
 ரொழுக்கேவாங்கினர்வேறுண்டோ பழுத்தண்
 ட்டமலரோனுச்சித்தலையுகிரா
 லுடனேகுறைததவரேவறுண்டோ ரெடுவிசம்பு
 முற்றம்புதைத்தலையானமோதுஞ்சராரியைச
 சுறறுஞ்சலையிற்சுகறுவிதது மறாறும
 பகீரதனின் றாழிபாட்பாதமலரோபற்ற
 மசிதலத்தேட்பாதுவிததாரம்ற்றா அகனாசு
 செலுத்தசிறுததொண்டாதேவியறுததாக்க
 கலத்திற்படைததகறியத் தலைக்கிட்ட
 சுட்டியுமாலேச்சரிக்குஞ்சியருட்டைய
 கட்டியையநல்குதலிய யு நீட்டொரு
 வரையுங்குதுமருதுகுளவிடமுத
 தாலியுபுருசெய்யெபாற்சாங்கையுமாய மிசா
 பிறப்பிதாரந்தமபெருட்டெட்டையல்லா
 மறம்மிகவல்லவாபாற்றார் டொக்கெலவ
 யாதினையொழியவாறுதத்குசசொ
 மீயமகிழ்த்திருக்கும்விண்ணவரார்
 பொருநிலியிடையாகப்பூர் துழாய்ப்பாலை
 விருப்பிடைத்தினர்வேரு மரன்பெருமை
 பின்னப்பலகோடியில்லையோயாயிருத்து
 சொன்னபொழுதேததொலையுமொ வுன்னரிய
 மூவாமூதலாமூதல்வனையுமுவலகிற்
 னாண்பிறப்பார்சுடங்கனையுந் தேவநா

நொடிகநீனைவாருககல்லேவாறோரோரே	
மிக்கநகமவிதித்தகாண	மைக்கண்
மருவாருழுவியெனமாறெனமுநகப	
பெருவாழ்வுடையபிராணப	பரவியவா
தெய்வவெழுத்தைத்தமோகிசநிருநீறு	
மெய்யிலணிபவித்யறறு	மையறரு
மெட்டெழுத்தையோசியீடுவராமண்ணொப்பெழுநக	
கட்டுரைக்கவெனைனகொகாமண	ரிட்டபெருஞ்
சாபகதிபலபுரருமாமறைய்யாசெய	
பாடகமலிகாலப்பண்புசாண	கோபவிதழ்
மின்னெனெயனசநிறுந்நுமேவசீடாரகிடபிராண	
மென்னெபெருமையிருசகா	முன்னை
மறையினெழுசகைசாபவாடாரகோதி	
நிறையநின்றதநிருநீறும	பிறவியெல்லாம
வாட்டவநிடாமவவாராபயிரவீனை	
வட்டவசீடவமெனவுரைத்த	கேட்டவெல்லா
மொண்டொழியுமேவதியனுகுரளமழநதனி	
வாண்டனியுட்புறணேமலகதிருப்ப	பண்டவிட
முண்டபிராணபாகசொருசநிருநீறுதபும	
கொண்டபிராணபாகசுருநீறுவெல்லா	தண்டகமா
நன்னாடுகிதேசமாநனையநனாசொண்டபுற	
முன்னாடுகிதேசமாநனையநனாசொண்டபுற	தென்னாடுகிதேச
குடுமபட்டேசகசொககட்டிதேசமா	
மாடநெடுவீதிவசனாக	கட்டிதேசமா
சோதிசகிலமபுகருகுருழிடசசசச	
பாதசதழைகப்பசிராசு	போதினநீ
நானமுலையழகையமவவண்டவசு	
நானமுலையழகையமவவண்டவசு	வவவவவ
நானமுலையழகையமவவண்டவசு	
பீரமிலாகவலிசுபசே	தாராப
பலவுநிறைதததததததததததததததத	
குலவுமழைகககககககககககககககக	கவலிநனவா
கொண்டநிருமாபுகருநிராகசநிருநீறு	
வண்டனியுட்புறணேமலகதிருப்ப	தொண்டருள
வகதாமரைபவசநிராகசநிருநீறு	
செநசாமையுருகருசநிருநீறு	நினை
மகிழ்மகிழ்வணங்கிவியெல்லா	
நெகிழ்வணங்கிவியெல்லா	சகிழ்வ
பிறவாமெனணிராசுபெரண்டமாயாது	
பிறவாமெனணிராசுபெரண்டமாயாது	புறவையச

சீரித்துமும்பாத்ததுதருக்கொன்றைமாலே
 தரித்திருந்தேதாளழகைததாரீ ரொருத்திருநி
 யாகமிசையிலையாமாகிலிப்பொழுதே
 யேகவுமைவிட்டிருப்பேனே வாகிலநான்
 கட்டியிருக்ககருசியென்றாகி
 யிட்டருறியழிசதாலியார்சலாப்பா பட்டதபன்
 டாவல்கெடபபுலவியகலாமலியானைததா
 லேவரேனேததளையுமையேருவிப்பா மேவிடுனைப்
 புலவியொருக்க லுமபேபாகாவகைப்பணித்து
 வல்லபடி காணமாட்டேனே நல்லபட
 நாணகொண்டதாருவனநங்கையரைப்பாலுனம்
 வீணகொண்டுபேபாகவிடுவேனே மாணகொண்டு
 பூகத்திருநீறுமபுயமுந்நிருமாபு
 மேத்துமவகருளிரேனெனன்று வாயசதேசாலா
 லாவதெல்லாமபாரத்தாளவருநதமுவுகைக்கவ
 காவதெல்லாமபாரத்தாலவவருந் மா
 யுருகுமவகைகாதுலுண்டாகநேருக்கி
 விரவுகைகெருண்டுகிவிட்டா தர
 மிடையுசையாரிசெழுமவரிவருன
 கொடியபெருங்காசலகொள்ள முடிமே
 னிலாவுடையானேற மாநிலுடையானேசர
 ளுலாவுடையானேபாநதாலுலா

ஏகாம்பரநாதர் தேயவிக்வுலா

முறையுபெற்றது.

இளமைப் பருமமுற்ற தலைமனைக குலங்குடிபிழாப்பாநகரம் பாம்
 பாரியிறறா னினனெனபதுதேவாநததலைமையாய மாக நெருக்கிய
 வீதியிடத் தவனபவனிவரப் பேதைமுதலிய லேழுபருவப் பெண்களுங்
 கண்டுதொழ உலாவநததாக நேரிசைக கலிவெண்பாவாற கூறுவது.

இலக்கணவிளக்கப்பாட்டியல்

குழாமனை ககலிவெண்பாக்கொண்டு
 விழைகொல்குடி முகலவ்வ வகவுரை நததா
 கிழைநிலைகலாநிலாமணிமறுகின
 உறவானவனவிலைவாழ்வா
 முறையுமாண்டுநாழபபேபாநகதுவாவம்
 யிருந்துமுதலேழாநாடுபேபாக
 எட்டுமுருகணகாலாடுமபெறுவா
 அழிவாண்டொன்றையாழ்வாநா
 பதிறுநாநிலைதொனபாநாறு
 மெதிதருவாநககேடேயை உடையவை
 ஆறுநிலையிட்டவருநாடுமேலே
 ராறுநகரினவெண்ணாநாடுபேபாநாடுபெணன்
 லேருநாமருவாதேதாருகருணாதகனாரே.

படல அகராதி.

படலம்.	பச்சகம்.	படலம்.	பச்சகம்.
அரிசாபயத்திரத்ததானப் } படலம் }	௩௯௯	திருநகரப்படலம்	௯௭
அமரீசப்படலம்	௪௫௮	திருநெற்ககாராக் காட் } படலம் }	௨௪௨
அநேகதங்காவதப்படலம்	௪௭௨	திருமேற்றளிப்படலம்	௪௯௭
அந்திகசப்படலம்	௬௦௦	திருவேணகாரத்தன்றளிப் } படலம் }	௪௫௮
அபிரமீச்சரப்படலம்	௭௮௮	திருமாற்பேற்றுப்படலம்	௯௯௯
அனந்தப்பநாபேசப்படலம்	௮௪௫	திருமணப்படலம்	௧௧௪௧
ஆதிபதிப்படலம்	௩௮௯	நவகரீரப்படலம்	௭௨௮
இட்டசத்தீசரப்படலம்	௪௧௨	நாரசிங்கரப்படலம்	௫௯௫
இரணியீசப்படலம்	௫௮௪	பதிகம்	௧௯௭
இரேணுகீசரப்படலம்	௭௦௩	பராசரீரப்படலம்	௩௭௦
இறவாததானப்படலம்	௭௩௩	பலாநீர்ப்பாடலம்	௩௮௭
ஒழுக்கப்படலம்	௧௧௮௫	பலபத்திராரீரப்படலம்	௫௦௫
கச்சபேசப்படலம்	௪௨௧	பாசிரீர்ப்பாடலம்	௯௭௮
கயிலாயப்படலம்	௪௭௯	பாண்டவீரப்படலம்	௭௭௭
கண்ணீசப்படலம்	௭௯௧	நிறுவாதகானப்படலம்	௭௩௦
கச்சிம்பாபப்படலம்	௮௫௩	பிராணவிராற்றுப்படலம்	௧௭௯
காரோணப்படலம்	௩௯௦	பிராணியமீதார்ப்பாடலம்	௨௯௩
குறுகோட்டப்படலம்	௭௯௮	மயுநிதனார்ப்பாடலம்	௩௯௪
சனந்தமார்ப்பாடலம்	௧௯௦	மகாலிங்கார்ப்பாடலம்	௭௩௯
சத்ததானப்படலம்	௩௯௪	மரீர்ப்பாடலம்	௭௮௨
சகீகாதரத்தீர்த்தபாடலம்	௪௨௭	மாரீர்த்தனார்ப்பாடலம்	௮௮௭
சலந்தரீர்ப்பாடலம்	௪௪௧	முத்திரப்பாடலம்	௩௮௩
சருவதீர்த்தப்படலம்	௭௧௮	பூபபாரீர்த்தபாடலம்	௫௭௯
சாரீர்தாசயப்படலம்	௩௪௧	மேலபாரியபூகார்ப்பாடலம்	௭௧௪
சிறிப்புப்பாயிரம்	௧	வரையிரிவிநாயகார்ப்பாடலம்	௨௭௩
சிவரக்தானப்படலம்	௨௭௩	வரையகரத்தார்ப்பாடலம்	௫௧௧
சித்தீர்ப்பாடலம்	௩௯௭	வாரீர்ப்பாடலம்	௫௧௮
சிவபுண்ணியப்படலம்	௧௨௨௧	வாரீர்ப்பாடலம்	௯௭௪
சுரகார்ப்பாடலம்	௪௩௧	விநாயகேசார்ப்பாடலம்	௫௩௯
தலவிசேடப்படலம்	௨௨௭	விநாயகார்ப்பாடலம்	௧௧௭௧
தக்கீர்ப்பாடலம்	௫௪௮	விநாயகார்ப்பாடலம்	௪௯௨
தருமங்குதுழந்தபாடலம்	௯௮௫	விநாயகார்ப்பாடலம்	௭௪௫
தாண்டோவீரீசர்ப்பாடலம்	௪௫௧		
திருநாட்டுப்படலம்	௨௯		

ஆ. படலம் - ௯௫.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காஞ்சிப்புராணம்

மூலமும் உரையும்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

காப்பு.

இருகவுட்டொகைவாக்குகார்க்கடங்களிங்குலிகக்
குருநிறத்திழிதோற்றமுன்குலாய்த்தவழந்தேறிப்
பரிதிமார்பினிற்சமனெடுகாளிந்திபயிலும்
திருநிகர்த்தசீரைங்கரக்களிற்றினைச்சேர்வாம்.

(இதன்பொருள்.) இருகவுள் தொகைவாக்கு கார்க்கடங்கள் - இரண்டு கபோலக் கரடங்களும் வார்க்காரின்ற கரியமதங்கள், இங்குலிகம் குருநிறத்து இழிதோற்றம் - சாதி லிங்கம்போலுஞ் செந்நிறம்வாய்த்த திருமார்பிலிழியுங் காட்சி, பரிதி மார்பினில் - சூரியனுடைய மார்பில், சமனெடு காளிந்தி - இயமனுங் காளிந்தியென்னும் பெண்ணும், முன்குலாய் தவழ்ந்து ஏறி பயிலும் - முன்னே குலவி மேலே தவழந்தேறி விளையாடும், திரு நிகர்த்த சீர் ஐங்கரம் களிற்றினை சேர்வாம் - பொலிவையொத்த சிறப்புவாய்ந்த ஐந்துதிருக்கரங்களையுடைய யானைமுகக்கடவுளை நாம் சரணடைவாம்.

இயமனும் காளிந்தியும் சூரியன் பிள்ளைகளாதலால் பிதாவின்மார்பில் தவழந்தேறிவிளையாடல் வழக்காதலின் பரிதிமார்பினிற்சமனெடுகாளிந்தி முன்குலாய்த்தவழந்தேறிப்பயிலும் என்றார். மூத்தபிள்ளையார் செந்நிறமுடையவராதலால் அவர் திருமார்பினிருபாலுங் கபோலத்தினின்று இழியுங் கரியமதம் பொலியுங்காட்சி; கரியநிறமுடைய இயமனும் காளிந்தியும் செந்நிறமுடைய சூரியன்மார்பினிருபாலுங் தவழந்தேறி விளையாடலையொக்கும் எனக்கூறுதலால் பண்புந் தொழிலும்பற்றிவந்த வுலமையனியும், அவர் பிரணவசொருபமாகிய யானையாதலால் ஒருகரத்தையுடைய யானையன்றென விலக்குதற்குச் சீரைங்கரக்களிற்றினை யென்றமையால் விலக்கணியும் அமைந்துகின்றவில் கலவையணி. ஒடுஎன்னெடு. முற்றும்மைதொகுத்தல். இங்குப் பொதுமுகத்தால் வணக்கம் கூறினார், பின்னர் அத்தலத்திற்குரிய விநாயகக்கடவுளைக்கூறுதலால். அபரம்முடலியோர்க்குத் துன்பம் விளைத்த கசமுகாகாரணைக்கொல்லக் கொண்டருளிய மாறுபட்ட திருவுருவங்களினும் திருமுகஞ் சிறந்த திருவுருவாதலால் ஐங்கரக்களிற்றென்றார். (க)

விகடசக்கரவிநாயகங்காப்பு.

அழகீர்க்கழிநெழலடியாடிரியவருத்தம்.

விகடசக்கரவாரணந்தொடர்வரும்வித்தகமுகிவ்வி
விகடசக்கரவிந்தமன்னவன்றனக்கருளுமெய்த்தலைவாரு
விகடசக்கரவாகமென்முலையுமைகான்முனையென்னுச்சே
விகடசக்கரொத்திரமெனச்சுழல்வெம்பவக்கடனெஞ்சே.

(இ-ள்.) நெஞ்சே - மனமே, விகடசக்கர - விகடசக்கரனென்னுந் திருநாமமுடையவனே, ஆரணம் தொடர் வரும் வித்தக - வேதங்கள் தொடர்ந்து தீண்டுதற்கரிய ஞானமே திருமேனியாகவுடையவனே, முகில் வீறு அவிகட-மேகத்தின் பெருமையைக் கெடுத்த மத்தையுடையவனே, சக்கு அரவிந்தம் அன்னவன் தனக்கு அருளும் மெய்தலைவா - தாமரையையொத்த கண்களையுடைய திருமாலுக்குச் (சுதரிசனமென்னுந் சக்கரத்தை) அருளிய உண்மையாகிய தலைவனே, குவி கடம் சக்கரவாகம் என்முலை உலமகான்முளை - குவிந்த ரூடத்தையும் சக்கரவாகத்தையுமொத்த திருத்தனங்களையுடைய இறைவியின்புதல்வனே, என்னுசேவி-என்று துதித்து வணங்கு, சக்கரர் எந்திரம் என்ன சுழல் வெம்பவம் கடல் கட - சூயவரது திரிகையைப்போலச் சுழலும் வெய்ய பிரவிக்கடலைத் தாண்டாய்.

திருமால் தக்கன் வேன்வியல் வீரபத்திரக்கடவுளோடு போர்புரிந்து சுதரிசனமென்னுந் சக்கரத்தை யிழந்து வைகுந்தமடைந்தகாலையில், அவர் சேனமுதலினோக்கிய ச்சக்கரமிழந்த வரலாற்றையுணர்ந்து சிவபிரானாருளால் காஞ்சிப்புரத்தையடைந்து வீரபத்திரக்கடவுளோக்கித் தவஞ்செய்தகாலையி லக்கடவுள் காட்சிதந்து நின் வேண்டுகோளென்னென்று வினவியருள, சக்கரம் வேண்டுமென்று குறையிரந்தகாலையில் என் தலைமாலையிடத்துப் பெறுகவென்றருளினர்; அச்சேனமுதலி விகடக் கூத்துச்செய்ய அதுகண்டு தலைமலை நகைத்தபோது கௌவிய சக்கரம் நிலத்தில் வீழ் மூத்தபிள்ளையார் அதனையெடுத்து மிளவும் அக்கூத்தினைப் பார்த்தருளி யச்சக்கரந்தந்து விகடசக்கரொனத் திருநாமப்பூண்டமையால் விகடசக்கரவென்றும், விந்துத்துவத்தின் காரியப்பாடாகிய பாசஞானமாதலால் ஆரணந்தொடர்வரும் வித்தக எனவும், ஆன்மாக்களிடத்துப் பேரருளுடைமையால் முகில்வீழ் விகட எனவும், பொய்க்கரி கூறினமையால் இறைவி சாபமேற்ற திருமால் பாம்புருவா யாலவனத்தில் ஆலமரப்பொந்திவிருந்து தவஞ்செய்த காலையில், கயமுகாசரனைவென்று மூத்தபிள்ளையார் அங்கணை, அவரைத் தரிசித்து அச்சாபநீங்கினமையால் சக்கரவிந்தமன்னவன்றனக் கருளுமெய்தலைவாவெனவும், குலாலனால் திரிகை யிடைவிடாது சுழலுதல்போல ஆணவமலத்தாலிடைவிடாது சுழலுதலால் சக்கரொந்திரமெனச் சுழல்பவம் எனவுங் கூறினர். இது தொழில்பற்றிவந்த வுலமை

ஒருகருமஞ்செய்வோர் அக்கரும முட்டின்றி முடித்தற்கு முன்னர் விநாயக்கடவுளை வணங்குதல் முறையாதலால் இந்நூலாசிரியரும் தாமெடுத்த கருமம் நன்கு முடித்தற்பொருட்டு அக்கடவுளைப் பொதுவுந் சிறப்புமாக இரண்டுக்கவிகளால் வணங்கினார்.

ஒருகருமஞ்செய்வோர் அக்கரும முட்டின்றி முடித்தற்கு வணங்கவேண்டுமென்பது.

விநாயகபுராணம்-திருவாவதாரப்படலம்.

“முராரியா நியதேவர்கள்முதலுறுமுழுதுலகினிலுள்ளோர்
விராவியாசொருகாரியமாயினும்விளங்குறச்செயுவென்றே
பராவியுன்னருச்சனைசெய்வோர்மனத்துறபான்மைத்தருளுன்னன்
பிராதுசெய்பவர்காரியமுறுசெய்திடுதியென்றிவைசொல்வான்”

என்பதனானுணர்க. மாறுபட்ட திருவுருவங்கள் என்றது சிரமும் திருமேனியும் வேறுபட்டிருத்தலை “மணிகொண்டகோடொருமருங்குண்மையாலான்மைவடிவென்றும், தின்மையோர் - மருங்குண்மையாற்பெண்மைவடிவென்றும் துகீழ்மாறியதிருக்காட்சியால் - அணிகொண்டவுயர்திணையதென்றும், ிறிணையென்றும் பார்க்குங்கிளத்தலரிதாம் - ஐங்கரச்சிந்தரத்தின்” என இந்நூலாசிரியர் கூறிய திருவாக்காறுமுணர்க. இச்செய்யுளிரண்டும் பாடாண்டியையுள் கடவுள்வாழ்த்தென்னுந் துறையுடங்கும், பின்வருவனவற்றி

ற்குங்கொள்க. தொல்காப்பியம் - பொருளதிகாரம் புறத்திணையியலில் “அமரர்க்முடியுமறுவகையானும் - புனாதீர்காமம்புல்லியவகையினும் - ஒன்றன்பகுதியொன்றமென்ப” என்பதனாலுணர்க. விகடசக்கரர் எனத் திருநாமம் வந்தகாரனம் இப்புராணத்தும், திருமாலுக்குச் சாபம்போக்கியருளினமை காந்தத்தினும் அறிக. (உ)

கடவுள்வாழ்த்து.

நடேசர்.

சங்கேந்துமலர்க்குடங்கைப்புத்தேனாமறைக்கோவுந்நழல்கால்சூலம் அங்கேந்துமம்மானுந்தத்தமதுதொழிற்றலைநின்றற்றச்செய்தோர்பங்கேந்தும்பெருமாட்டிவிழிகளிப்பவிருமுநிவர்பணிந்துபோற்றக்கொங்கேந்துமணிமன்றுட்குனித்தருளும்பெருவாழ்வைக்குறித்துவாழ்வாம்.

(இ-ள்.) சங்கு ஏந்தும் மலர் குடங்கை புத்தேனும் - பாஞ்சசன்யமென்னுஞ் சங்கினையேந்திய தாமரைமலர்போன்ற உள்ளங்கையையுடைய திருமாலும், மறைக்கோவும் - வேதங்களுக்குத் தலைவனாகிய பிரமனும், தழல் கால் சூலம் அங்கை ஏந்தும் அம்மானும் - தீயைக்கக்குஞ் சூலத்தை யுள்ளங்கையிலேந்திய உருத்திரமூர்த்தியும், தத்தமது தொழில் தலை நின்ற ஆற்றச்செய்து-தத்தமக்குரிய படைப்புக் காத்தல் ஒழித்தலென்னும் தொழிலில் நின்றவற்றைச்செய்ய ஏவி, ஓர் பங்கு ஏந்தும் பெருமாட்டி விழிகளிப்ப - இடப்பாக்கத்திலிருந்தருளும் பிராட்டியாரது திருக்கண்கள் களிகூரவும், இரு முநிவர் பணிந்துபோற்ற - பஞ்சுசலிவியாக்கிரபாதர் என்னும் இரண்டுமுநிவரும் வணங்கித்துதிக்கவும், கொங்கு ஏந்தும் மணிமன்று உள் குனித்தருளும் பெருவாழ்வை குறித்து வாழ்வாம் - மகரந்தம் நிறைந்த அழகிய பொன்னம்பலத்தில் இருவகை நடனமும் நடித்தருளும் அடியவர் பெருவாழ்வாகிய இறைவரைக்கருதி யுய்வாம்.

“இமயத்தியல்புடையம்பொற் - பொலிதருபுலியூர்” எனப் பெரியோர் பணித்தருளினமையால் மேருவின் கொடுமுடிகளில் பொன்னம்பலம் ஒன்றாதலால் மணிமன்று என்றதற்கு இரத்தினங்களமைந்த மன்று எனப் பொருள்கொள்ளலும் அமையும். அயன், அரியென முறைபடக்கூறாது திருமால் ஒருகால் பிரமனைத்தந்தும் பிரமன் ஒருகால் திருமலைத்தந்தும் நின்றமைதோன்றச் சங்கேந்து மலர்க்குடங்கைப் புத்தேனும் மறைக்கோவும் எனப் பிறழக்கூறினானெனவும், உருத்திரமூர்த்தி இவ்விருவரையுந்தந்து இவர்க்கு இறைமைபூண்டு நிற்கின்றமைதோன்ற இறுதியிற்றழல்கால்சூல மங்கேந்துமம்மானும் எனவும், மலத்திற் சிமிழ்ப்புண்ட ஆன்மாக்களுக்குச் சிவபெருமான் பெத்தமுத்திகளை யருளுதற்பொருட்டு ஸ்ரீபஞ்சாக்கரமே திருவுருவாக்கக்கொண்டு நடித்தருளும் ஊனநடனம் ஞானநடனம் என்னும் இருவகையுள் இது ஊனநடனம் என்பதுதோன்றத் தத்தமது தொழிற்றலை நின்றற்றச்செய்து எனவும், பசுகரணம் சிவகரணமாய் நின்றவால் சிவத்தோற்றமொன்றே பெற்றுப் பிரபஞ்சத்தோற்றரவில்லாத பஞ்சுசலிவியாக்கிரபாதமுனிவர்களுக்கருளுவது ஞானநடனம் என்பதுதோன்ற இருமுநிவர் பணிந்துபோற்ற எனவும், இவ்வாறு உயிர்கள் பிறவித்தொடக்கொழிந்து முத்தியடைதற்பொருட்டே இறைவியாநத்தத் திருநடனங் காணுதல் என்பதுதோன்றப் பெருமாட்டி விழிகளிப்ப எனவும் கூறினார்.

அயன் திருமலைப் படைத்தனன் என்பதற்கும், திருமலை யயன் படைத்தனன் என்பதற்கும், உருத்திரமூர்த்தி இருவரையும் படைத்தனன் என்பதற்கும் வாயுசுவ்

கிதையில் “மகிழ்ந்ததன் பின்னரம் திருமகிழ்வின்கீதோன்மணிநிரமாயனாக்கன்பாற் - நிகழ்ந்திடப்படைக்கும்வகையெலாமறிப்பதெருட்டினன்றெருட்டலுமறிவால் - அகைந்தபூந்துளபமாலேதாழ்மோலியண்ணலுமகமகிழ்ந்தன்றே - முறைகந்தலர்விரிந்தமலரவனோடுமுலகெலாமுறையறிப்படைத்தான். அழியாயோகத்துயில்புரியுமவனோடடைந்தவலர்மலரோன்-மொழிவானெண்ணீர்வழங்கிமுன்னாட்படைத்தல்செய்தாய்வாய்-வழியால்வீழங்கியானுமுனைப்படைப்பேனென்றமாயவனை - விழைவால்வீழங்கிப்புருவநெய்தனிலீன்றுவிட்டனனல்” “புரியாவந்தமகேச்சுரன்றனாங்கடைந்துபுகன்றவருள்-எரிநேர்மேனியுருத்திரனல் இருவர்தமையும்படைத்தனனல்” எனவும், ஆன்மாளுக்குப் பெத்தமுத்திகளை யருளுதற்பொருட்டு என்றதற்கு உண்மைவிளக்கத்தில் “தோற்றத்துடியதனிற்றோயுந்திதியமைப்பிற் - சாற்றியிடமங்கியிலேசங்காரம் - ஊற்றமாய்-ஊன்றமலர்ப்பதத்திலுற்றதிரோதமுத்தி - நான்மலர்ப்பதத்தேநாடு. மாயைதனையுதறியவல்வினையைச்சுட்டிமலரு - சாயவமுக்கியருடானெடுத்து - நேயத்தால் - ஆந்தவாரிகியிலான்மாவை, த்தானமுத்தல் - தானெந்தையார்பாத்தான்” எனவும், ஸ்ரீபஞ்சாக்கரமே திருவுருவாகக்கொண்டு என்பதற்கு “ஆடம்பரகேனல்லம்பலத்தினையனே - நாடுந்திருவடியிலேகசரம்-கூடும்-மகரமுதம்வளர்தோன்சிகரம்-பகருமுகம்வாமுடியப்பார்” எனவும், ஊனநடனம் ஞானநடனம் என்பதற்குத் திருவருட்பயனில் “ஊனநடனமொருபாலொருபாலும் - ஞானநடந்தானவேநாடு” எனவும், பதஞ்சலிவியாக்கிரபாதமுநிவர்களுக்கு அருளு ஞானநடனம் என்பதற்கு உண்மைவிளக்கத்தில் “நற்றவத்தோர்தாங்காணநாதத்ததஞ்செழுத்தால் - உற்றுருவாய்நின்றால்” எனவும், ஆன்மாக்கள் மலத்தொடக்கொழிந்து முத்தியடைதற்பொருட்டே இறைவி ஆந்தத்திருநடனங்காணுதல் என்பதற்கு “உறையுணர்வுக்கெட்டாவொருவன்மிகுபஞ்சாக் - கரத்தால்வனாமகடான்பாதி-பனாயிடமாய்க் - காணும்படியேகருணையுருக்கொண்டாடல் - பேணுமவர்க்குண்டோபிறப்பு” எனவரும் ஏதுக்களால் உணர்க.

(க)

ஏகம்பநாதர்.

தணந்தபெருந்துயர்க்கடன் மீட்குந்தவினால்மலையயந்ததரளமுரல் கணங்குழையாள்புரிபூசைமுடிவளவுந்தரியாமலிடையேகம்பை அணங்கினைத் துதெனவிடுத்துவலிந்திறுகத்தழிஇக்கொள்ளவமையாக்காதல் மணந்தருளிக்குறிபூண்டவொருமாவிற்பெருமானைவணக்கஞ்செய்வாம்.

(இ-ள்.) தணந்த பெருந்துயர் கடல் மீட்குந்தவினால் - (தம்மினின்றும் பிரியாது தாதான்மியமாக நின்ற இறைவி ஒருகாரணத்தால்) இடையே பிரிதலில் வந்த பெரிய துன்பமாகிய கடல்மீதுர்தலால், மலையயந்த தரளமுரல் கணங்குழையாள் புரி பூசை முடிவு அளவும் தரியாமல் - இமயமலைபெற்ற முத்தினையொத்த பற்கையுடைய அவ்விறைவி செய்யும் பூசனை முடிவுபெறுங்காறும் ஆற்றாமல், இடை யேகம்பை அணங்கினைத் துது என்ன விடுத்து - அப்பூசனைக்கு இடையில் கம்பாந்தியென்னும் பெண்ணினைத் துதாகவேவி, வலிந்து இறுக தழுவிக்கொள்ள-தானேவந்து இறகும்படி தழுவு, அமையாத காதல் மணந்தருளி - பிறர்க்கமையாத விருப்பத்தோடு கலந்து, குறி பூண்ட ஒருமாவில் பெருமானை வணக்கம் செய்வாம் - திருமுலைச்சவடம் வளைச்சவடம் இவ்விரண்டும் பூண்டருளிய ஒரு மாமரத்தின்கீழெழுந்தருளிய இறைவரை வணங்குவாம்.

இங்ஙனம் தூலக்கூறப்படும் பொருளை யொருவாறு தொகுத்துக்கூறுதல் சிறப்புப்பாயிரத்திற்கு இலக்கணம் ஆதலால் தணந்தபெருந்துயர்க்கடன்மீட்குந்தவினால் எனவே, தம்மினின்றும் பிரியாது தாதான்மியமாக நின்ற இறைவி மந்தாகிரியில் அந்தர்ப்புரத்தில் இறைவரோடமர்ந்தருளி ஓர் திருவினையாடலைக்கருகி யவ்விறைவர் திருக்கண்

களைப் புதைத்தருள, அத்திருக்கண்கள் சங்கிரகூரியர்களுதலால் அவற்றினியக்கமொழிய வுலகபிருண்டமையால் அயன்முதலிய பல்லுயிர்களுந் தத்தஞ் செயலொழிந்து கவலைகூ ற்ந்த முறையிடுதலோக்கித் திருக்காங்களை நெகிழ்த்தவுடன் முன்போலவைபல்க, அவ்விறைவியைபோக்கி நமக்குத் தில்லையாயினும் உயர்களுக்கு அறிவுறுத்தற்பொரு ட்டி இப்பாவந்திரக் காஞ்சியிற்சென்று நம்மைப் பூசிப்பாயென விடுத்தப் பிரிந்தருளிய பிபுருந்தகைமையும், மலைபயந்ததாளமூற்-கணங்குழையான்புரிபூச எனவே, அதுபெ ற்று அவ்விறைவி தனக்கு ஆகிடீடமாகிய காஞ்சித்திருப்பதியிற்சென்று அவ்விறைவ னை யென்றும் பிரியாது தாதான்மியமாய் நின்றருள விதிவழிப்பூசித்த தலைமையும், முடி வனவுந்தரியாம லிடைமையேகம்பயணங்கினைத் துதெனவிடுத்து எனவே, அவ்விறைவி க்கருளும் அருட்டன்மையும், வலிந்திறுகத்தழிஇக்கொள்ள எனவே, அவ்விறைவி சிவ லிங்கப்பெருமானுக்கோ ரிடைபூறு புருதாதவண்ணம் முறுகிய அன்பின்வழிநின்ற சிற ப்பும், அமையாக்காதல் மணந்தருளிக் குறிபூண்ட எனவே, அயன்முதலிய ஆன்மாக்க ளிடத்துவைத்த பேரருளுடைமையும், ஒருமாவிற் பெருமான் எனவே, பண்டாசுரனை யழித்தற்பொருட்டிப் பிரமன்முதலிய ஆன்மாக்களையும் ஒடுக்கி மீட்டும் படைத்தற்பொ ருட்டித் தமதருளால் வேதமே உருக்கொண்டு நின்ற மாமரத்தின்கீழேழுந்தருளிப் பல ர்க்குங் காட்சித்தருளும் வரம்பிலாற்றலுடைமையும், வணக்கஞ்செய்வாம் எனவே, இம்மான்மியத்தைக் கேட்டுஞ் சிந்தித்தும் வழிபட்டு வணங்குவோர்க்கு மலப்பிணி ப்பொழியுமென்னும் தூற்பயனுங் குறிப்பாய்த்தோன்ற நின்றன. பராசத்தி உடம்பா கச் சிருட்டியாதிகளை யருளுதற்பொருட்டி இறைவனிறறலால் தம்மினின்று பிரியாது தாதான்மியமாக நின்ற இறைவி என்றும், இயல்பாகவே பாசங்களினின்று நீங்கிய இறைவர் அயன்முதலிய ஆன்மாக்களுக்குப் போகம் அருளுதற்பொருட்டே உமையம் மையை மணந்தருளியது என்பதுதோன்ற நிறறலால் இது நற்பொருட்காட்சியணி. (ச)

காமாட்சியம்மை.

ஊன்பிலிற்றுமழுவாளிகலவிதனிலொண்ணுதென்றேறாந்துநஞ்சம் தான் பிலிற்றும்பாப்பணியைநீப்பவுங்கார்வண்டினங்கடதைத்துமூசத் தேன்பிலிற்றுநறுங்கடுக்கைத்தெரியலைப்பாம்பெனமருண்டத்தெரியறுநுங் கான் பிலிற்றுத்தெருண்டணையுங்காமக்கோட்டத்துமையைக்கருத்துள்ளவைப்பாம்.

(இ-ள்.) ஊன்பிலிற்றும மழுவாளிகலவி தன்னில் ஒண்ணுது என்று ஓர்ந்து - பகைவருடலினுனினைச்சிந்து மழுவினையேந்திய சிவபிரான் புணர்ச்சியிலமையாதென்று ணர்ந்துநஞ்சம் தான் பிலிற்றும பாம்பு அணியை நீப்பவும்-நஞ்சினைச்சிந்தும் சர்ப்பாபர ணத்தைக்களையவும், கார் வண்டு இனங்கள் ததைத்து மூச-கரிய வண்டின் கூட்டங்கள் நெருங்கிமொய்க்க, தேன்பிலிற்றும நறுங்கடுக்கை தெரியலை பாம்பு என்ன மருண்டு-தே னைச்சிந்து நறுமணங்கமழ மாலையைப் பாம்பென்று மயங்கி, அ தெரியல் நாதம் கான்பி லிற்ற தெருண்டு அணையும் காமக்கோட்டத்து உமையை கருத்து உள் வைப்பாம் - அந் தக் கொன்றைமாலை கமழ மணத்தை வீச அதனை மாலையென்று துணியுங் காமக்கோட் டத்திலெழுந்தருளிய பிராட்டியானா இதயத்தில் இடைவிடாது இருத்துவாம்.

இறைவி இறைவனை மணந்தகாரணம் ஆன்மாக்களைக் காத்தற்பொருட்டி என்னும் பிறகாரியத்தோன்ற இது நிறறலால் தூரகாரியவேதாவும், வண்டினங்கள் தலைத்தன்மூச த்-தேன்பிலிற்று நறுங்கடுக்கைத்தெரியலைப்பாம்பு என மருண்டு என்றது ஒப்புமையால் ஒருபொருளை மற்றொருபொருளாகக் கருதியவற்றுடன் மேல்நிறறலால் மயக்கவணியும், தெரியறுநுங் கான்பிலிற்றுத் தெருண்டு என்றது கான்பிலிற்றல் என்னும் காரணத்தால் பாம்பாகிய ஒருதருமத்தை மறுத்தலால் காரணவொழிப்பணியும் கலந்து நிறறலால் கல வையணி.

இதுவும்அது.

கருக்காமக்கோட்டியிரவினையனைத்துமொருங்கெய்திக்கலகஞ்செய்யுந்
தருக்காமக்கோட்டியெலாமறவெறிந்தாமினியென்றுத்தகைசாலன்பு
சுருக்காமக்கோட்டினைச்சேயராகாங்கொண்டார்க்குமுலைச்சுவடுநல்கும்
திருக்காமக்கோட்டியம்மைசேவடிப்போதெப்போதுஞ்சிந்திப்பாமால். "

(இ-ள்.) அக்கு-அக்குமணியை, சேயரை-செவந்த திருவனையிலும், ஒட்டினை-
பிரமகபாலத்தை, கரம்-திருக்கரத்திலும், கொண்டார்க்கு-கொண்டருளிய இறைவர்
க்கு, முலை சுவடு நல்கும் திருக்காமக்கோட்டி அம்மை-சனபாரச்சுவட்டினைக் கொடுத்த
தருளிய திருக்காமக்கோட்டி பீடத்தினையுடைய இறைவியினது, சே அடி போது எ
போதும் சிந்திப்பாம்-செவந்த திருவடிமலரை யெக்காலத்துங்கருதுவாம்; கருக்கு ஆம்
அ கோள் திரிவினை அனைத்தும் ஒருங்கு எய்தி-பிறவிக்கு ஏதுவாகிய அந்தக் குற்றம்
மைந்த அந்தகாரமாகிய இருவினை முழுதும் ஒரு சேர அடைந்து, கலகம் செய்யும் தரு
க்கு ஆம் அ கோட்டி எல்லாம் அற எறிந்தாம் - கெடுதி வினைக்கும் இறுமாப்பாகிய அந்
தக் கூட்டங்களை யெல்லாம் வேரோடறக் கெடுத்தாம், இனி என்றும் தகைசால் அன்பு
சுருக்காம்-இனி யெக்காலத்திலும் பெருமைமிக்க அன்பினைப் பெருக்குவோம்.

படைத்தல் முதலிய தொழில்களைச் செய்தற்கு இறைவன் இறைவியைக்கொ
ண்டே யியற்றுவதால், அயன்முதலிய ஆன்மாக்களுக்குப் பந்தமுத்திகளை யருளுதற்பொ
ருட்டே இறைவர்க்கு இறைவி முலைச்சுவடு நல்கினன் என்பது தோன்ற அக்கோட்டி
னைச் சேயரை கொண்டார்க்கு முலைச்சுவடு நல்குந் திருக்காமக்கோட்டி யம்மை எனப்
பின் வாக்கியார்த்தத்தைக் கொண்டு சாதித்ததால் இது வாக்கியப் பொருட் செய்யுட்
குறியணி. இதனை வடநூலார் காவிய விங்காலங்காரம் என்பார். படைத்தல் முதலிய
தொழில்களைச் செய்தற்கு இறைவன் இறைவியைக்கொண்டே யியற்றுவதல் என்றதற்
குத் திருக்களிற்றுப்படியாரில் " நங்கையினுமனைத்துஞ்செய்தாற்போளுடனெத்தும்-
நங்கையினுஞ்செய்தனிக்ருநாயகன்" எனவருந் திருப்பாசுரத்தால் அறிக. (சு)

விகடசுக்கிரவிநாயகக்கடவுள்.

விழிமலர்ப்பூசனையுருற்றிந் திருநெடுமால்பெறுமாழிமீளவாங்கி
வழியொழுகாச்சலந்தரன்மெய்க்குருதிபடிமுடைநாற்றமாறுமாற்றால்
பொழிமதநீர்வினையெற்றிவிகடநடப்பூசைகொண்டுபுதிதானல்கிப்
பழிதபுதன்றாதுமெனும்புகழ்ப்படைத்தமதமாவைப்பணிநல்செய்வாம்.

(இ-ள்.) திரு நெடு மால் விழி மலர் பூசனை உருற்றி - நிலங் கடந்த நெடுமால்
தமது நேத்திரமாகிய தாமரை மலரால் பூசைசெய்து, பெறும் ஆழி மீள வாங்கி வழி ஒழு
காத சலந்தரன் மெய்க்குருதிபடி முடை நாற்றம் மாறும் ஆறு ஆல்-பெற்ற சுதரிசனமெ
ன்னுஞ் சக்கரத்தை மீளவும் வாங்கி அறநெறியிலொழுகாத சலந்தராசுரனது உடம்
பினின்றும் மிழிந்த உதிரத்திற் றேய்ந்த தீநாற்ற மாறும் வகையால், பொழி மத நீர்வினா
ஏற்றி விகடநடப் பூசைகெண்டு புதிதுஆக நல்கி-தமது கரடத்தினின்றும் பொழிந்த
மதநீர்ப்பெருக்கின் வாசனையை யெற்றி விடுவச்சேனார் செய்த விகடக்கூத்தாகிய பூசை
யை விரும்பிப் புதிதாகத் தந்தருளி, பழித புதன் தாதையினும் புகழ்ப்படைத்த மத மா
வை பணிதல் செய்வாம்-இயல்பாகவே பாசங்கணி னின்றும் நீங்கிய தமது பிதாவாகிய
இறைவரிலும் புகழினைப்பெற்ற விராயகக் கடவுளை வணங்குவாம்.

குபன் என்னும் அரசன்பொருட்டுத் தஞ்சிமுனிவன்மேலெறிந்த தமது சக்கரம் வாய் மடிந்து மழுங்கினமையால் ஆயுதயில்லையே யென்று கவலைகூர்ந்த திருமால் சலந்த ரன்மடிய இறைவன் கண்ட சுதரிசன் மென்னுஞ் சக்கர மொன்றுனதென் றுணர்ந்து காஞ்சித் திருப்பதியில் வந்து பாசுபத வீரதம் பூண்டு இறைவனை யாயிரத் தாமரை மல ர்களால் அருச்சித்து வழிபட்டு வருகையில் அவரன்பீனைச் சோதித்தற் பொருட்டு ஒரு தாமரை மலரை யிறைவன் மறைத்தருள, அதனைத் திருமாலுணர்ந்து ஆயிரத்திருநாமங்களில் ஒரு திருநாமத்திற்கு மலரில்லாமையை யுணர்ந்து வழிபாட்டிற்குக் குறைவுவா ராவண்ணம் தமது கண்ணிடந்து அருச்சிக்க; அவ்விறைவன் மகிழ் கூர்ந்து காட்சித்த ருளி, இழந்த கண்ணையும் பதுமாட்சன் என்னும் திருநாமத்தையும் சக்கரத்தையும் தந்த ருளினமையால் விழிமலர்ப் பூசனை யுருற்றித் திருநெடுமால் பெறுமாழி எனவும், தக்கன் வேள்விச்சாலையில் போர்புரிந்த திருமால் தாம் எறிந்த சக்கரத்தினை வீரபத்திரக்கடவுள் தலைமாலையிலொன்று கவ்வியதறு லத்தையிழந்து வைகுந்தமடைந்தபோது, சக்கரமில்லா மையை விடுவச்சேன ருணர்ந்து காஞ்சியையடைந்து இறைவனை வழிபட்டு வீரபத்திர க் கடவுளைத் தரிசித்து விடக்கூடத்தைச்செய்ய அதுகண்டு தலைமால் நகைத்தபோது கீழே யச்சக்கரம் வீழ்ந்தகாலையில் அவ்விடநடனத்தை மீளவும் காண எடுத்து மறை த்தருளினமையால் மீளவாங்கியெனவும், தமது பிதா விழிமலர்ப்பூசை கொண்டமை போலத் தாமும் விடநடனப்பூசை கொண்டமையால் விடநடப்பூசைகொண்டு என வும், இறைவனருளிய சக்கரம் சலந்தரனுடலை யிருகறுசெய்தலா லுதிரத்தோய்ந்து தீ நார்தம் அடைந்தமையின் சலந்தரன் மெய்க்குருதிபடி முடைநார்தம் எனவும், தாம் அருளும்போது மதநீரிற்சுழுவதலாலதன் நறுமணத்தோய்தலில், மாறும் ஆற்றல் பொழிமதநீர் விளையேற்றிப் புதிதாநல்கியெனவும், அவ்விறைவன் முடைநார்தம் வாய்ந்த சக்கரத்தை வல்வினை வழிபாடுபுண்ட திருமாலுக்குத் தந்தருளிப் புகழ்பூண்டிலும், மெல்வினை வழிபாடுபுண்ட விடுவச்சேனருக்கு நறுமணம்வாய்ந்த சக்கரத்தைத்தந்து பூண்டபுகழ் பெரிதாதலால் பழிதபுதன்றூதையினும் புகழ்படைத்த எனவுங் கூறினர். “ஆங்கவனையெ திர்நோக்கிநின்பூசைக்கமகிழ்த்தேமுனைக்கிள்ளுன்று, தேங்கமலவியிய ளித்தேம்பதுமாக்கனெனும்பெயரிற்றிகழ்வாயிவ்வுர் - பாங்குபெறுதிருமாற்பேபெனைப் பொலிகவென் றருளிப்பானுகோடி - தாங்குக திர்ச்சுதரிசனப்பெயராழித்தனிப்பபடையு முதவியெங்கோன்” எனவும், “போராழியதன்வாயிற்கழிந்துபுவிமிசைவீழ்ப்பொருக் கென் றங்கை-ஏராணைமுகக்கடவுளதுகவர்ந்தல் கறியான்போன்றிருப்பனோக்கிப்-பேரா ண்மைப்படைத்தலைவனிளிச்செயலேதென் றமுங்கிப்பேதுற்றந்தச்-சோளன்றிருமுன்பு ங்கைகண்டவிடநடஞ்செய்துவேண்ட. எக்கறவானவனியற்றும்விடநடநெடும்போ தெம்பெருமாளுக்கை-மாக்கருணைசுரந்தருளியாயுவன் றனக்களித்தான்” எனவும் இப் புராணத்தில் வருதல் பின்னர் க்காண்க. விழிமலர்ப்பூசனையுருற்றித் திருநெடுமால் பெறுமாழி என்றது இழிந்தபொருள் கொடுத்து உயர்ந்தபொருளைப் பெற்றமையால் பரிவி ர்த்தியணியையும், விடநடப்பூசைகொண்டு புதிதாநல்கி என்றது ஒன்றினைவாங்கி யொ ன்றனைத்தந்தமையால் பரிவருத்தனையணியையும், தன்றூதையினும் புகழ்படைத்த என் றதால் உறழ்ச்சியணியையும் உள்ளிட்டிருத்தலால் கலவையணி. (எ)

குமார்கடவுள்.

முருகோட்டந்தரப்பாயுமும், நமுமுற்றெடுப்பமுரிவிற்கோட்டு, மொருகோட்டுமழகளிற்றையிருகோட்டுமுதுகளிறுவுலவக்காட்டிப், பருகோட்டநகைவேட்டுப்பைங்கோட்டுத்தினைப்புனத்துப்பரண்மேற்கொண்டு, குருகோட்டும்பெடைமணந்தகுமரகோட்டத்தடிகள்குலத்தாள்போற்றி.

(இ-ள்.) முருகு ஓட்டம் தர பாயும் மும்மதமும் ஊற்றெடுப்ப-வாசனை பரவப் பாயாநிற்கும் மூன்று மதங்களுஞ் சுரக்க, மூரிலில் கோட்டும் ஒருகோடு மழகளிற்றை - பெரிய வில்லை வளைவிக்கும் ஒரு கொம்பினை யுடைய இனமை வாய்ந்த யானையை, இரு கோடு முதுகளிறாக உலவக்காட்டி - இரண்டு கொம்பினையுடைய முதுமைவாய்ந்த யானையாக உலவாநிற்கப் புலப்படுத்தி, ஓட்டம் நறை பருவோட்டு-திருவதரத்தில் வாய்ந்த தேனைப் பருகவிரும்பி, திணைபுனத்து பைங்கோடு பரண்மேற்கொண்டு குருகு ஓட்டம் பெடைமணந்த-திணைபுனத்திலுள்ள பசிய கொம்பாலமைந்த பரண்மே விருந்தருளிக் கவரவரும் பறவைகளை ஓட்டம் பெண்மயிலாகிய வள்ளிநாயகியை மணந்தருளிய, குமர கோட்டத்து அடிகள் குலத்தான் போற்றி-குமரகோட்டத்துள் எழுந்தருளிய முருகக் கடவுளது நன்மையைத்தரும் திருவடிகளுக்கு வந்தனம்.

மூரிலில் கோட்டும் என்பதற்குச் சிவ பெருமா நேங்கிய பெரிய வில்வாகிய மேருவில் பாரதமெழுதிய எனவும், இருதினை ஐம்பால் மூவிடங்களிலும் வரும் போற்றிய என்னும் வியங்கோள் வினைமுற்று “வாழிய வெண்புத னீற்றினுயிர்மெய்” என்ற சூத் திரத்தின் உபலக்கணத்தால் ஈற்றுயிர் மெய்கெட்டு நின்றதாகக் கொண்டு போற்றக்கட வேன் எனவும் பொருள் கொள்ளுதலும் அமையும். இ என்னும் பகுதிப்பொருள் விசுவ தேவரூபினர் முதலிலைத் தனிவினைப் பெயர் “உனக்கொரு கும்பிடு” என்றும் போல வருதலின் வந்தனம் என்றும். தம்மையிணைத்தருத் தவம்புரிந்த திருமால் புத்திரியாராகிய வள்ளிநாய்ச்சியார் குறவர் குலக்கொடியாய்த் திணைப்புனங்காத் தமரும்போது அவர் திருக்கருத்து முற்றும்படி இனையபிள்ளையார் விருத்தவடிவாய்ச்சென்று குறையிரக்க, அவ்வேன்கோளுக்கு இணங்காத அவ்வள்ளியாரினங்க மூத்தபிள்ளையாரை நினைத்தருளிய காலத்தில் அவர் யானை வடிவங்கொண்டு சினந்துவருதற்கஞ்சி அந்நாய்ச்சியாரிற்குப் புல்லினார் என்பது புராண வரலாறு. “அந்தப்பொழுதி லுறமாருக்கிரங்கி, மூத்திப் பட்டிகின்ற மொய்குழலாண் முன்குதக் - தந்திக்கடவுட் டனிரவரணப் பொருப்பு, வந்துற்ற தம்மாமறி கடலேபோன் முழங்கி” “அவ்வேலையில் வள்ளியச் சமொடுமிண்டெவப் - பொய்வேடங்கொண்டு நின்ற புங்கவன்றன்பாலஊதி-இவ்வேழங்காத் தருள்க வெந்தைநீர் சொற்படி - செய்வேனென வொருபாற் சேர்ந்து தழி இக் கொண்டனனே” இவை வள்ளியம்மை திருமணப்படலத்தில் வருதல்காண்க. மூரிலில் மூரிலில் குறுக்கும் வழிக் குறுக்கல். முன்னடந்ததை இப்போது நடந்ததாகக் கூறுதல் கிசுழ்வின்வழிற்சியணி. இதனைப் பாலிகாலவகாரம் என்பர்.

(அ)

வயிரவக்கடவுள்.

எளியனாவனியர்வாட்டின் வலியனாயிருநீர்வைப்பி
எளியறத்தெய்வம்வாட்டுமெனுமுரைக்கமையவன்றே
தெளியுமாவலியைச்செற்றோற்செருத்திரிக்கவயம்போர்த்த
வளியுளர்ச்ச்சிகாவல்வயிரவர்க்கன்புசெய்வாம்.

(இ-ள்.) இருநீர்வைப்பின் எளியனா வலியர்வாட்டின் - கடல் சூழ்ந்த நில உலகில் வன்மையில்லாதவர்களை வன்மையுடையோர் வருத்தினால், வலியனா அளிஅறத் தெய்வம் வாட்டும் என்னும் உறாக்கு அமைய-அவ்வன்மையையுடையவரைக் கருணையை யுடைய அறக்கடவுள் வருத்தும் என்னும் மூதுரைக்குப் பொருந்த, அன்று தெளியும் மாவலியை செற்றோன் செருத்து - அக்காலையில் தெளிந்த மாவலி யென்பவனைக் கொன்ற வாமன வடிவங்கொண்ட திருமலை வருத்தி, உரிகவயம் போர்த்த வளியுளர்க் கிகாவல் வயிரவர்க்கு அன்புசெய்வாம் = அவரது தோலை மேற்போர்வையாகப் போர்த்த

தருளிய, காற்று உலவும் கச்சித்திருநகர் காவல்பூண்ட வயிரவக்கடவுளுக்குத் தலையெழு
கூர்ந்து வழிபடுவாம்.

நீமைசெய்தவர்களை யறக்கடவுளொறுத்தல் அவர்கள் நீமைப்பயன் குறைத்தற்
காதலால் அளியறத்தெய்வம் வாட்டும் எனவும், தனது ஆசாரியனாகிய சுக்கிரன் மூன்றடி-
மண்ணிரந்தவன் திருமால், குறளனல்லன், இவன் இரந்தபொருளைக் கொடாதேயென்று
தடுத்தும், கொடுக்க வுடன்பட்ட பொருளை மறுக்காது கொடுத்தமையால் செளரியுமாவ
லியையெனவும், தாம் தண்டித்ததைப் பலரும் உணர்ந்து இனித் நீமைசெய்யாதவண்
ணம் அறிவுறுத்தற்கு அத்தோலைப் போர்வைவாகக்கொண்டனராதலால் உரிக்கவயம்
போர்த்த எனவும், இயங்கியற்பொருளும் நிலையிற்பொருளும் பல்குதலால் வளியுள்
கச்சியெனவும், வயிரவக்கடவுள் சிவபெருமானைப் பூசித்துக் கச்சியைக் காவல்பூண்ட
மையால் கச்சிகாவல் வயிரவர்க்கு எனவுங் கூறினார். பின்கூறிய வர்ணியமாகிய சிறப்
புப்பொருளால் முன்சொல்லப்பட்ட அவர்ணியமாகிய பொதுப்பெயர் சாதிக்கப்பட்ட
மையால் வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி.

(௧)

அங்கணன்கயிலைகாக்கும் அகம்படித்தொழின்மை பூண்டு-சிவபெரு
நங்குருமரபிற்கெல்லாமுதற்குருநாதனாகிப்
பங்கயந்துளவநாறும்வேத்திரப்படைபொறுத்த
செங்கையெம்பெருமானந்திசீரடிக்கமலம்போற்றி.

(இ-ள்.) அங்கணன் கயிலைகாக்கும் அகம்படித்தொழின்மை பூண்டு-சிவபெரு
மான் திருக்கயிலையைக் காவல்கொள்ளும் அகம்படித் திருத்தொழிலை மேற்கொண்டு,
நம் குருமரபிற்கு எல்லாம் முதல்குருநாதன் ஆகி-நமது குருமரபிற்கெல்லாம் முதன்மை
வாய்ந்த குருமூர்த்தத்தலைவனாகி, பங்கயந் துளவம் நாறும் வேத்திரப்படை பொறுத்த
செங்கை எம் பெருமான்-தாமனாயும் துளவமுமாகிய இவற்றின் மணங்கமழும் பிரம்
மாகிய ஆயுதத்தை ஏந்திய செவந்த திருக்கரங்கனையுடைய எமது பெருமானாகிய, நந்தி
சீர் அடி-கமலம்போற்றி - திருநந்தி தேவருடைய அழகிய திருவடித்தாமனாகனை வந்திக்

வழிபாட்டில் அகம்படித்தொண்டு புறம்படித்தொண்டு என இருவகைப் பந்த
லால் அகம்படித் தொழின்மை யெனவும், சிவபெருமானிடத்துச் சிவாகமங்களை யோ
தியுணர்ந்த நந்திதேவர் தம்மை வழிபட்ட சந்ருமார முறிவருக் குபதேசித்தும், அவ
ர்தம்மை வழிபட்ட சத்திய ஞானதரிசனிகளுக்கு உபதேசித்தும், அவர்தம்மை வழி
பட்ட பாஞ்சோதி முனிவருக்கு உபதேசித்தும், அவர் திருக்கலையினின்று நீங்கித்
திருவெண்ணெய் நல்லூரில் வேளாளர் குலத்தில் திருவவதாரஞ் செய்த மெய்கண்ட
தேவர்க் குபதேசித்தும், அவர் தம்மை வழிபட்ட அருணந்தி சிவாசாரியர்க் குபதேசித்
தும், அவர் தம்மை வழிபட்ட மறைஞான சம்பந்த சிவாசாரியர்க் குபதேசித்தும், அவர்
தம்மை வழிபட்ட உமாபதி சிவாசாரியர்க் குபதேசித்தும், அவர் தம்மை வழிபட்ட
அருணம்ச்சிவாய தேசிகர்க்குபதேசித்தும், அவர் தம்மை வழிபட்ட சிவப்பிரகா
சுதேசிகர்க்கு உபதேசித்தும், அவர் தம்மை வழிபட்ட நமச்சிவாய மூர்த்திகளுக்கு
உபதேசித்தும் அருளினார், அங்கது திருவாவடுதுறைவி லமர்ந்தருளிக் தமது ஞா
னாசாரியர் அனுஞ்ஞாயின் வழிந்தாய் அகிலேவிர பக்குவரா யமர்ந்தருளிய சிவப்பிரகாச
தேசிகர் முதலிய தேசிகோத்தமர்களுக்கு வழிவழி யொருவர்க்கொருவ ருபதேசித்தவ
ந்த மரபாதலால் நங்குருமரபுக்கெல்லா முதற்குருநாதனாகியெனவும், தம்மையும் தமது

ளிட்டாணாயும் அடக்கிக்கூறுதலால் நங்குரு எனவும், திருக்கலையில் சேவைகாணத் தேவர்களோடு நெருங்கிய பிரமன் திருமால் நெருக்கற முடியில் ஒச்ச, அவர்கள் முடியிலணிந்த தாமரையிலும் துளவமலரிலுந் தோய்ந்து கமழுதலால் பங்கயத்துளவநாறும் வேத்திரப்படையெனவுங் கூறினர். இது ஒருபொருளின் தன்மையை யெடுத்துக்கூறுதலால் பொருட்டன்மையணி, அகம்படித்தொண்டு அருகிலிருந்துசெய்யுந் தொண்டு. புறம்படித்தொண்டு புறம்பிலிருந்துசெய்யுந் தொண்டு. (க0),

தமிழாசிரியர்.

காசியினின்றும் போந்து கம்பர் தாமருளப்பெற்று
மாசிலாக்கச்சிமூதூர் மன்னி வீற்றிருந்து பூமே
லாசிலாத்தமிழ்பரப்பியருந்தமிழ்க்குரவுபூண்ட
தேசினுன் மலயவெற்பின்குறுமுனிதிருத்தாள் போற்றி.

(இ-ள்.) காசியினின்றும் போந்து கம்பர் தாம் அருளப்பெற்று-காசித் திருப்பதியினின்றும் எழுந்தருளித் திருவேகம்பர் அருள்செய்யப்பெற்று, மாசு இல்லாத கச்சிமூதூர் மன்னி வீற்றிருந்து-குற்றமில்லாத கச்சியென்னும் தொன்றுதொட்டுள்ள திருநகரில் நிகரின்றி வசித்திருந்து, பூமேல் ஆசு இல்லாத தமிழ் பரப்பி அருந்தமிழ் குரவுபூண்ட தேசினுன்-நிலவுலகின்மேல் களங்கமில்லாத தமிழினைப்பரப்பி அரியதமிழாசிரியத் தன்மை மேற்கொண்ட விளக்கத்தையுடையவராகிய, மலயவெற் பின் குறுமுனி திருத்தாள் போற்றி-பொதியுமலையெழுந்தருளிய அகத்தியமுனிவரது ஸ்ரீபாதங்களை வந்திக்கக்கடவேன்.

மேருமலையோடு மாறுபட்டுச் சந்திர சூரியரிக்கமற நின்ற விந்தமலையினிறுமாப் பொழியப் பிரமன் வேண்டுகோளால் அகத்தியமுனிவர் காசியினின்றும் காஞ்சித் திருப்பதிக்கு வந்தமையால் காசியினின்றும் போந்து எனவும், அங்கு அம்முனிவர் சிவலிங்கப்பெருமானைத் தரிசித்துப் பூசித்து வேண்டுவன பெற்றமையால் கம்பர் தாமருளப்பெற்று எனவும், தாம் அணுக்கராயிருக்க விரும்பியது வேண்டிய வரங்களுள்ளொன்றாதலால் மாசிலாக்கச்சி மூதூர் மன்னிவீற்றிருந்து எனவும், நிலவுலகில் எக்காலத்தோர்க்கும் எளியநடையதாய்த் தேவர்களுக்கு இனிமை பயப்பதாகச் சிவபெருமா னருளப்பெற்றுத் தமிழை விரித்தமையால் பூமேலாசிலாத் தமிழ்பரப்பி யெனவும், தனது பெயர்க்காரணத்தால் எல்லாப் பாதையினு மினியபாடையாதலால் அருந்தமிழ் எனவும், அப்பாடைக்கு இறைவர் முதற்குரவராகத் தாம் இயல்வகுத்த ஆசிரியராய் விளங்கினமையால் குரவுபூண்ட தேசினுன் எனவுங் கூறினார் (தமிழ் இனிமை) பண்பாகுபெயராய்ப் பாடைமேல் நின்று “ எவ்வினையுமோப்புதலாற்றிராவிடமென்றியல்பாடை- எவ்வமறப்புதிதாகயான்வகுப்பநல்கியது - எவ்வருணத்துள்ளார்க்குமெளிதாகப்புத்தேளி - ரொவ்வவர்க்குஞ்சுவையமிழ்தினினிதாகச்செய்தருளாய். எனவும், இருமொழிக்கு கண்ணுதலார்முத்தருவரியல்வாய்ப்ப - இருமொழியும்வழிப்படுத்தார்முனிவேந்தரிசைபரப்பும் - இருமொழியுமான்றவரோதழிஇயொன்றொன்றலில் - விருமொழியுநிககொன்னுமிதற்கையமுளதேயோ” எனவும் இந்நூலில் வருதல் காண்க. ஒரு கருத்தாவின் பல செயல்கள் முறைபடக் கூறினமையால் வினையுதல் விளக்கணி. (கக)

நீநுநானசம்பந்தமுநீத்திநாயனார்.

பாசமயகோளரியைப்பாலறவாயனைப்பூம்பழனஞ்சூழ்ந்த
சிரபுரத்துத்திருஞானசம்பந்தபபெருமானைத்நேயமெல்லாம்
குரவையிடத்தமிழ்வேதம்வீரித்தருளுங்கவுணியாதங்குலத்திபுத்தை
விரவியெமையானுடையவென்றிமழவிளங்குநிறைவிரும்பிவாழ்வார்.

(இ-ள்.) பரசமய கோளரியை-பரசமயங்களாகிய யானைகளுக்குச் சிங்கம்போல் பவனா, பால் அருத வாயனை-திருஞானப்பால் மணம் என்றுங் கமழும் திருவாயுடைய வனா, பூம்பழனம் சூழ்ந்த சிரபுரத்து திருஞான சம்பந்தப் பெருமானை-பொலிவமைந்த வயல் சூழ்ந்த சீகாழியில் அவதரித்த திருஞான சம்பந்தனானும் திருநாமம் வாய்ந்த இறைவனா, தேயம் எல்லாம் குரவையிட தமிழ்வேதம் விரித்தருளும் கவுணியர்தம் குலதீபத்தை - எல்லாத் தேசங்களிலும் உள்ளோர் ஆனந்தக் கூத்தாடத் தமிழ்வேதமாகிய ஒளியை விரித்தருளிய அந்தணருள் கவுணியர் கோத்திரத்திற்கோர் தீபமாய் உள்ளவனா, எமை விரவி ஆளுடைய வென்றி மழ இளங்களிறை-எம்மைக் கலந்து ஆளாகக்கொண்ட வெற்றியையுடைய இளமைவாய்ந்த யானைக்கன்று போல்பவனா, விரும்பி வாழ்வாம்-மகிழ்கூர்ந்து வழிபட்டு வாழா நிற்போம்.

பரசமயங்களாகிய களைகளை வேரோடறக் களைந்து சைவவான் பயிரோம்பத் திருவவதாரஞ்செய்தருளினமைதோன்றப் பரசமயகோளரியெனவும், உமையம்மையார் பொற்கிண்ணத் தருளிய சிவஞானத் திருமுலைப்பாலுண்டு அன்றே “தோடுடைய செவியன்” முதலிய திருப்பதிகங்களை யோதி யனவிறந்த மாண்மியங்களைப் பாலபருவத் தே செய்தன னொன்பது தோன்றப் பாலஞவாயனை யெனவும், என்றும் விளைவு குன்றாததென்பது தோன்றபைம்பழனம் எனவும், மற்றைத் திரவியங்களோடு நாடுபடுகிரவியமுமிக்குளதென்பதுதோன்றச் சூழ்ந்தவெனவும், பன்னிரண்டுதிருநாமங்களுள் எல்லாத் திருப்பதிகளிலும் உயர்ந்ததென்பது சொல்லாற்றலாற் றோன்றச்சிரபுரம் எனவும், அத்திருப்பாலால் சிவஞானத்தால் கலைஞானத்தையும் திருவருண்ணானத்தால் மெய்ஞ்ஞானத்தையும் ஒதாதொருங்குணர்ந்த காரணத்தால் வந்த நாமம் என்பதுதோன்றத் திருஞானசம்பந்தப்பெருமானை எனவும், புறச்சமயமாகிய பேரந்தகாரத்தால் மூடிபட்டுத் தத்தஞ் செயலொழிந்து வருந்திய ஆன்மாக்கள் தமிழ்வேதமாகிய பேரொளியால் அவ்விருளினின்று நீங்கிக் களித்தமைதோன்றத் தேயமெல்லாங் குரவையிடத் தமிழ்வேதம் விரித்தருளும் கவுணியர்தம் குலதீபத்தையெனவும், எம்போலியராகிய அடியார்துறிப்பின் வழிப்பட்டு ஒழுகியருள்வது தோன்ற விரவி யெமையாளுடைய வென்றி மதவிளங்களிறெனவும், கண்மல மொழித்தற்பொருட்டு என்பது தோன்ற விரும்பிவாழ்வாம் எனவுங் கூறினார். பரசமயங்களை நிக்கிரகஞ் செய்தற்பொருட்டுத் திருவவதாரஞ் செய்தமையும் “தோடுடையசெவியன்” முதல் பதினாறாயிரத் திருப்பதிகங்களோதினமையும், திருவவதாரஞ்செய்த திருப்பதிகம், காரணத்தால் வந்த திருநாமமும், செய்தருளிய பற்பல மாண்மியங்களும், அடியவர்க்கருளும் அதுக்கிரகமும் ஆகிய இவற்றை முறையாகக் கூறுதலால் முறையிற் படர்ச்சியணி. அமுதம் பகிர்ந்த திருமால் கைக்கொண்ட சட்டிவத்தால் உடலிழந்த இராகு கேதுக்கள் இறைவனைச் சீகாழியிற் பூசித்துத்தம துடலம் பெற்றமையால் சிரபுரம் என அத்திருப்பதிக்கு ஓர் திருநாமம் பன்னிரண்டு திருநாமங்கள் “பிரமபுரம் வேணுபுரம் புகலிபெருவேங்குருநீர்ப்-பொருவி நிருத்தோணிபுரம் பூந்தராய் சிரபுரமுன்-வருபுறவஞ் சண்மைநகர்வளர்காழி கொச்சையம்-பரவுதிருக்கழமலமாம் பன்னிரண்டு திருப்பெயர்த்தால்” எனவும், சிவஞானத்தால் கலைஞானமும் திருவருண்ணானத்தால் மெய்ஞ்ஞானமுமுணர்ந்தமையை “சிவனடியேசின்னக்குந்திருப்பெருகுசிவஞானம்-பவமதீனயறமாற்றும்பாங்கினிலோங்கியஞானம்-உவமையிலாக்கலைஞானமுணர்வரியமெய்ஞ்ஞானம் - தவமுதல்வரிச்சம்பந்தராமுணர்ந்தாரநிலையி” எனவும் வரும் பெரியபுராணத்தாலும், பதினாறாயிரத் திருப்பதிகங்களை யோதியருளினமையை “நகரங்கெடப்பண்டுதிண்டேர்மிசைநின்றுநான்மறைகள் - பகரங்கழலவனைப்பதினாறாயிரம்பதிகள் - மகரங்கிளர்கடல்லைபுத்துயர்கெடவாய்மொழிந்த - நிகரொங்கிலிகலிக்காழிப்பிராணென்பர்நீனிவத்தே” என

வரும் திருஞானசம்பந்தர் திருவந்தா தியிலும், திருப்பதிகங்களாற்செய்தருளிய பற்பல மான்மியங்களை “அடுகினக்கடகரியதுபடவுரித்த-படர்சடைக்கடவுடன்நிருவருளதனற் பிறத்தது- கழுமலமென்னுங்கட நகரதுவேவளர்ந்தது - தேங்கமழ்வாவிச்சிலம்பளையன் பெறு-பூங்குழன்மா திடுபோனகழுண்டேபெற்றது-குழகனைப்பாடிக்கோலக்காப்புக் - கழகுடைச் செம்பொற்றா எமவையே தீர்த்தது-தாதம்மருதற் சடையனைப்பாடிப்-பே துறுபெண்ணின் கணவனைவிடமே யடைத்தது-அனாசோடிசைய வணிமறைக்காட்டுக்-குளாசேர்குடியிக் கொழமுணிக்கதவே யேறிற்று-அத்தியு மாவற் தவிர வரத்துறை- முத்தின் சிவிகை முன்னாட் பெற்றே பாடிற்று-அருமறை யோத்தா ராண்பனையனைப்- பெருநிற மெய்தும் பெண்பனையாவே கொண்டது-பூவிடு மதுவற் பொறிவண்டுமலும்- ஆவடு துறையற் பொன்னா யிரமே கண்டது-உறியொடு பீலி யொருகையற் கொள் ளும்-பறிதலைச் சமணப் பல்கழுமிசையே நீத்தது-அவிழ்ச் சுவையெயறிற் தரனடி பர வும்-தமிழ்ச்சுவை யறியாத் தம்பங்கனையே நினைத்தது-அள்ளற் பழனக் கொள்ளம்பூதூர்- இக்களையோட மக்களா செலவே மிக்கவர்-ஊனசம்பந்த மறுத்துயக் கொளவல-ஞா னசம்பந்தனினு ஞாலத்திடையே.” எனவரும் திருஞானசம்பந்தர் திருமும்மணிக் கோ வையிலும், கண்மலமொழித்தலை “நேசத்தார் றெழுதிடுநீ பாசத்தார் விடவே” என வரும் சிவஞான சித்தியாரிலும் காண்க. இதனை மற்றைய வற்றிற்குங் கொள்க. பரசம யங்களாவன. புறச்சமயம், புறப்புறச்சமயங்கள். அவை தருக்கம், மீமாஞ்சை, ஏகான்ம வாதம், சாங்கியம், யோகம், பாஞ்சராத்திரம் ஆறும், உலோகாயதம், செளத்திராந்திகம், யோகாசாரம், மாத்திரிகம், வைபாடி-கம், ஆருகதம் ஆறுமாம். (௧௨)

நீநநாவுக்காசநாயனார்.

இடையரூப்பேரன்புமழைவாரும்பிணைவிழியுமுழவாரத்தின்
படையரூத்திருக்கரமுஞ்சிவபெருமான்நிருவடிக்கேபதித்தெடுஞ்சு
நடையரூப்பெருந்துறவும்வாசீசப்பெருந்தகைதன்னான்பாடற்
றெடையரூச்செவ்வாயுஞ்சிவவேடப்பொலிவழகுந்துதித்துவாழ்வாம்.

(இ-ள்.) வாசீசப் பெருந்தகைதன் இடையரூப பேர் அன்பு உம்-திருநாவுக்க ரச நாயனாரது இடையில் நீங்காத உழுவலன்பும், மழைவாரும் இணைவிழியும் தின் உழவாரம் படை அரூப திருக்கரம் உம்-ஆனந்த பாஷ்பம் சிந்தும் இரண்டு திருநேத் திரங்களும் திண்ணிய உழவார மாகிய ஆயுதம் நீங்காத திருக்கைகளும், சிவபெருமா ன் திருவடிக்கே பதித்த நெஞ்சு உம் நடையரூப பெருந்துறவும்-சிவபெருமானது திரு வடிக்கீழ் நிலைபெற்ற மனமும் நல்லொழுக்கத்தினின்றும் நீங்காத பெரியதுறவும், ஞானப் பாடல் தொடையரூப செவ்வாய் உம் சிவவேடப் பொலிவு அழகு உம் துதித்து வாழ் வாம்-சிவஞானப் பணிந்த தமிழ்வேதத்தைத் தொடுத்தலினின்றும் நீங்காத செவந்த திரு வாயும் சிவவேடப்பொலிவின் சுந்தரமும் ஆகிய இவற்றை எந்நாளும் துதித்து வாழா நிற்போம்.

தலையன்பு என்பது தோன்ற இடையரூபப் பேரன்பும் எனவும், ஒழித்த பற்றில் மீட்டுமனஞ் செல்லாமைமாகிய அகத்துறவு என்பது தோன்ற நடையரூபப் பெருந்துற வும் எனவும், சிவபெருமா னருளிய திருநாமம் என்பது தோன்ற வாசீசப் பெருந்தகை எனவுங் கூறினார். இடையரூபப் பேரன்பும், சிவபெருமான் நிருவடிக்கே பதித்தநெஞ்சு ம், நடையரூபப் பெருந்துறவும் என மனத்தாலும், ஞானப்பாடற் றெடையரூபச் செவ் வாயும் எனவாக்காலும், மழைவாரும் நினைவிழியும், உழவாரத்தின் படையரூபத் திரும் கடமும் எனக் காயத்தாலும் திருவருட் பணிக்ருபிர் என்பதுதோன்ற முன்னர்க்

கூறி, அத்திரிகரணங்களாலுந் திருவருட்பணிக்கு ஒருங்கே யுடையவர் சிவமே என்பது தோன்றச் சிவவேடப் பொலிவழகும் எனப்பின்னர் கூறினர். உழவாரத்தின்ப டையரூத்திருக்காரமும், ஞானப்பாடற்றொடையரூச்செவ்வாயும் என்னும் இவற்றை ஞானச்சரியிலும், இடையரூப் பேரன்பும், மழைவாரு மிணைவிழியும் என்னும் இவற்றை ஞானக்கிரியையிலும், சிவபெருமான் திருவடிக்கே பதித்தநெஞ்சும் என்பதனை ஞானையோகத்திலும், நடையரூப் பெருந்துறவும், சிவவேடப் பொலிவழகும் என்பவற்றை ஞானத்திலும் அடக்கிப் பொருள் கொள்ளுதலும் ஒன்று. ஒழித்த பற்றில் மீட்டுமனஞ் செல்லாமையைத் திருப்புகலூரி லுழவாரத்திருப்பணி செய்துகொண்டு வருங்கால் அவரது தன்மையை யுலகின ரறிந்துய்யச் சிவபெருமான் திருவருளால் செய்துக் கு மிடந்தோறும், பொற்கட்டிகளும் நவமணிகளும் வெளிப்பட அவற்றைப் பருக்கைக்கற்கள் போலக்கருதி அவ்வுழவாரத்தால்வாரிப் பொய்க்கைகளிலெறிந்தன டொன்றும், பின்னும் அவரை மயக்கும்படி அரம்பையர்களை யப்பெருமானே அவர்கள்வந்து அவர்முன் மயக்கவேண்டிய குறிப்புகளுணர்த்தவு மயங்காது; வினையைக் குறித்து “உம்மாலிங்கென்ன குறையுடையேனான்” என்னுந் திருத்தாண்டகமோதியருள், அம்மங்கையர் நம்மாலிவரை மயக்க வியலாதென்று போய்விட்டா டொன்றும், சிவபெருமானருளிய திருநாமம் என்பதனை “கூற்றியனவாறு விலக்கிலீர்” என்னுந் திருப்பதிகம் ஒதிச் சிவபெருமானார் திருவருளைச்சிந்தித்து ஆந்தபரவசத்தராயிருக்குங்கால் அப்பெருமானார் கருணைசரந்து “நீநாவுக்கரசர்” என்னுந் திருநாமம் அருளினர் என்றும் பெரியபுராணத்தில்—

“ அந்நிலைமைதனிவாண்டவரசுபணிசெய்யவவவர்
நன்னிலைமைகாட்டுவார்நம்பர்திருமணிமுன்றில்
தன்னிலவருமுழவாரம்நுழைந்தவிடந்தானெங்கும்
பொன்னிடுநெடுநவமணிகள்பொலிந்திலங்கவருள்செய்தார்.
செம்பொன்னுநவமணியுஞ்சேண்விளங்கவாங்கெவையும்
உம்பர்பிரான்றிருமுன்றிலுருள்பருக்கையுடனெக்க
எம்பெருமான்வாக்கீசருழவாரத்தினிலேந்தி
வம்பலர்மென்பூங்கமலவாவியினிற்புகவெறிந்தார்” எனவும்,

“ வானகமின்னுக்கொடிகளவந்திழிந்தாலெனவந்து
தானநிறைசுருதிகளிற நகுமலங்காரத்தன்மை
கானவமுதம்பரக்குங்கனிவாயிலொளிபரப்பப்
பானனெடுங்கண்கள்வெளிபரப்பியிசைபாடுவார்.
இத்தன்மையரம்பையர்களைவ்விதமுஞ்செயல்புரிப
அத்தனார் திருவடிக்கீழ்நினைவகலாவன்புருகும்
எத்தன்மையுணர்வுடையவிழுத்தவத்துமேலோர்தஞ்
சித்தநிலைதிரியாதுசெய்பணியின்றிலெகின்றார்.
இம்மாயப்பவத்தொடக்காமிருவினைகடமைநோக்கி
உம்மாலிங்கென்னகுறையுடையேன்யான்றிருவாரார்
அம்மானுக்காளானேனலையேன்மீளொன்று
பொய்ம்மாயப்பெருங்கடலுள்ளெனுந்திருத்தாண்டகம்புகன்றார்.

மாதரவர்திருங்குணையவந்தெய்திமதனவசக்
காதலவர்புரிந்தொழுகுங்கைதவங்கள்செய்திடவும்
பேதமிலாவோருணர்விற்பெரியவரைப்பெயர்விக்
யாதுமொருசெயலில்லாமையிலிறைந்துசெய்திரகன்றார்” எனவும்,

“மேவுற்றவிவ்வேலையினீழியசீர்வீரட்டமமர்ந்தபிரானருளப்
பாவுற்றலர்செந்தமிழின்சொல்வனம்பதிகத்தொடைபாடியபாண்மையினால்
நாவுக்கரசென்றுலகேழினுநின்னாங்கணயப்புறநண்ணுகவேன்
நியாவர்க்கும்வியப்புறமஞ்சுறைவானிடையேயொருவாய்மையெழுந்ததுவே” என
வும் திருநாவுக்கரசுகள் புராணத்திலும், சிவவேடமே சிவமென்பதனை “அறிவரியான்ற
னையறியாக்கையாக்கி - அங்கங்கேயுயிர்க்குயிராயறிவுகொடுத்தருளாற் - செறிதலினீற்ற
நிருவேடஞ்சிவனுருவேயாகும்” எனவரும் சிவஞானசித்தியாரிலும், உணர்க, செய்யுளா
தலால் முறைபடக்கூடாது முன்பின்னாகக்கூறினார். (௧௩)

ஒருமணத்தைச் சிதைவுசெய்துவல்லவழக்கிட்டாட்கொண்டவுவனைக்கொ
ண்டே, யிருமணத்தைக்கொண்டருளிப்பணிகொண்டவல்லாளனெல்லாமு
ய்யப், பெருமணச்சீர்த்திருத்தொண்டத்தொகைவிரித்த பேரருளின்பெரு
மாளென்றுத், திருமணக்கோலப்பெருமாண்மறைப்பெருமாளெமதுகுலதெ
ய்வமாமால்.

(இ-ள்.) ஒருமணத்தை சிதைவுசெய்து வல்லவழக்கு இட்டு ஆட்கொண்ட உவ
னைக்கொண்டே - நடக்கும் ஒரு திருமணத்தை அழிக்க வலிய வழக்கைச்செய்து தன்
னை ஆளாகக்கொண்ட சிவபெருமானைக்கொண்டே, இருமணத்தை கொண்டு அருளி
பணிகொண்ட வல்லாளன் - இரண்டு திருமணங்களைக் கைக்கொண்டு அவனையும் ஏவ
ல்கொண்ட வன்மையையுடையவன், எல்லாம் உய்ய பெருமணம் சீர்திருத்தொண்டத்
தொகை விரித்த பேரருளின் பெருமான்-எல்லா உலகங்களும் பிறவித்தொடக்கினின்று
தப்பி உய்ய மிக்க சிவமணங்கமழும் சிறப்பினையுடைய திருத்தொண்டத்தொகையை
விரித்தருளிய பெருங்கருணையையுடைய பெருமான், என்றும் திருமணக்கோலப்பெரு
மான் மறைப்பெருமான் எமது குலதெய்வம் ஆம் - எந்நாளுந் திருமணக்கோலத்தையே
வாய்ந்த பெருமான் வேதங்களில்வல்ல பெருமான் அவன் எமது குலத்திலுள்ளோனா
வழி அடிமையாகவுடைய இறைவனும்.

மணம்வந்த புத்தூரில் சடங்கவிமறையவர் புத்திரியானாச் சுந்தரமூர்த்திநாயனார்
திருமணஞ் செய்யத்தொடங்குங்கால் சிவபெருமானார் திருக்கயிலையிலருளியவண்ணம்
அருளும்படி விருத்தவேதியராய்வந்து சபையார்முன் வழக்கிட்டு முறியோலை காட்டித்
தடுத்தாட்கொண்டருளினமையால் ஒருமணத்தைச் சிதைவுசெய்து வல்லவழக்கிட்டாட்
கொண்ட எனவும், பரவைவாய்ச்சியாரையும் சங்கிலிநாய்ச்சியாரையும் அச்சுந்தரமூர்த்தி
நாயனருக்கு இடையே நின்று திருமணமுடித்தருளினமையால் அவன் இவன் என்று
சுட்டாது உவனைக்கொண்டே யெனவும், ஒருமணத்தைச் சிதைவுசெய்தவப்பெருமானா
ரால், அவ்விருவரையும் திருமணஞ்செய்து முடித்தமையால் இருமணத்தைக்கொண்டரு
ளியெனவும், அதுவும் அமையாது வல்லவழக்குச்செய்தாண்ட அவ்விறைவரை அப்பா
வையார், தம்மிடத்துக்கொண்ட ஆடலைக்க ஒருதரமன்றி இரண்டுதரம் ஏவினமையால்
பணிகொண்ட வல்லாளன் எனவும், ஆன்மாக்களெல்லாம் அடியவர் வழிபாட்டின் கிற
த்தையுணர்ந்து கடைத்தேறத் தொகுத்தருளிய திருத்தொண்டத்தொகைப்பதிகம் திரு
வாய்மலர்ந்தருளினமையால் எல்லாமுய்யத் திருத்தொண்டத்தொகை விரித்த பேரரு
ளின்பெருமான் எனவும், அச்சிவபெருமானாரால் “தில்லவாழந்தனார்தம் அடியார்க்கு
மடியேன்” என்று முதலடியெடுத்துத் தந்தருளினமைதோன்ற நின்றலால் பெருமணச்
சீர் எனவும், உம்மைத் தோழமைக்கொண்டோம் நாம் தடுத்தாட்கொண்ட அன்றுள்ள
திருமணக்கோலத்தோடி என்றும் உலவுவாயென்று அப்பெருமானார் அருளினமையால்

திருமணக்கோலப்பெருமாள் எனவும், திருநாவலூரில் ஆதிசைவமறையவர்குலத்தில் திருவதாரஞ்செய்தருளினமையால் மறைப்பெருமாள் எனவுங் கூறினார்.

முறியோலைகாட்டித் தடுத்தாட்கொண்டமையை—

“பிஞ்ஞகனுநாவலர்பெருந்தகையனோக்கி
என்னிடையுநின்னிடையுநின் றவிசைவால்யான்
முன்னுடையதோர்பெருவழக்கினைமுடித்தே
நின்னுடையவேள்வியினைநீமுயறியென்றான்.
நக்கான்முகநோக்கிநடுங்கிநுடங்கியார்க்கு
மிக்கான்மிசையுத்தரியத்துகிருங்கிமேற்சென்
றக்காலமுன்றந்தன் றந்தையாளோலையீதால்
இக்காரியத்தைநீயின்றொசிரித்ததென்னேடவென்றான்” எனவும்,

பரவையாச்சியாரையுஞ் சங்கிலிநாயச்சியாரையுஞ் சுந்தரமூர்த்தி நாயனர்க்கு இடையே நின்று திருமணமுடித்தமையை—

“மன்னும்புகழ்நாவலர்கோன்மகிழ்மங்கைபரவைதன்னைத்தந்தோம்
இன்னவகைநம்மடியாரறியும்படியேயுரைசெய்தனமென்றருளிப்
பொன்னின்புரிப்புன்சடையன்விடையன்பொருமாகரியினுரிவைபுனைவான்
அன்னநகையாள்பரவைக்கணியுதாராரன்பான்மணமென்றருள்” எனவும்,

“உம்பருய்யவுலகுய்யவோலவேலைவிடமுண்ட
தம்பிரானார்வன்றெண்டர்தம்பாலெய்திச்சங்கிலியை
இம்பருலகிலயாவர்க்குமெய்தவொண்ணாவிருந்தவத்துக்
கொம்பையுனக்குத்தருகின்றோங்கொண்டகவலையொழிகென்றான்.
சாரந்தவத்துச்சங்கிலிகேள்சாலவென்பாலன்புடையான்
மேருவனாயின்மேம்பட்டதவத்தான்வெண்ணெய்நல்லூரில்
யாரும்றியயானாவுரியானுன்னையெனையிரந்தான்
வார்கொண்முலையாய்நீயவனைமணத்தாலனைவாய்மகிழ்ந்தென்றார்.
நம்பியாரூரனுக்குநங்கைசங்கிலிதன்னை
இம்பர்ரூலத்திடைநம்மேவலிநான்மணவினைசெய்
தும்பர்வாமுலகறியவளிப்பீடொன்றுணர்த்துதலும்
தம்பிரான்றிருத்தொண்டாரருடலைமேற்கொண்டெழுந்தான்” எனவும்,

பரவையார்கொண்ட ஆடலை நீக்க ஒருதரமன்றி யிருதரம் எவின்மையை—

“நாயனீரோநானுமக்கிங்கடியேனாகிரொனக்குத்
தாயினல்லதோழருமாந்தம்பிரானோயாகில்
ஆயவறிவுமிழந்தழிவேனயர்வுநோக்கியவ்வளவும்
போயிவ்விரவேபரவைபுலவிதீர்த்துத்தாருமென.
அன்புவேண்டுந்தம்பெருமானடியார்வேண்டிற்றேவேண்டி
முன்புநின்றவிண்ணப்பஞ்செய்தநம்பிமுகநோக்கித்
துன்பமொழிநீயாமுனக்கோர்தாதனாகியிப்பொழுதே
பொன்செய்மணிப்பூண்பரவைபாற்போகின்றோமென்றருள்செய்தார்.
துளிவளர்கண்ணீர்வாரத்தொழுதுவிண்ணப்பஞ்செய்வார்
ஒளிவளர்செய்யபாதங் வருந்தவோரிரவுமாறா
தளிவருமன்பர்க்காகவங்கொடிங்குழல்வீராகி
யெளிவருவீருமாறென்செய்கேனியைசயாதென்றார்” எனவும்,

எல்லாமுய்ய என்பதனையும், சிவபெருமான் அடியெடுத்துத் தந்தருளினமையையும்—

“தொல்லைமால்வரைபயந்தசாயலாடன்றிருப்பாகன்

அல்லநீர்ந்துலகூய்யமறையளித்ததிருவாக்கால்

தில்லைவாழந்தணர்தமடியார்க்குமடியேனென்

றெல்லையில்வண்புகழாகாயெடுத்தினைசப்பாமொழியென்றான்” எனவும்,

உம்மைத் தோழமைகொண்டோம் ஆட்கொண்டவன்றுள்ள மணக்கோவத்தோ
டென்றும் உலவுவாயென்றதை—

“வாழியமாமறைப்புற்றிடங் கொண்மன்னவனாரொருளாலோர் வாக்குத்-தோழமையாக
வுன்கு நம்மைத்தந்தன நாமுன்பு தொண்டுகொண்ட-வேனலியிலன்று நீகொண்ட கோ
லமென்றும் புணந்துநின் வேட்கைநீர - வாழிநீமண்மேல் வினையாவாயென்றாராகே
ட்கவெழுந்ததன்றே, எனவும் பெரியபுராணம் தடுத்தாட்கொண்டபுராணத்திலும், ஏய
ர்கோன்கலிக்காமநாயனாபுராணத்திலும் வருதல் காண்க. செய்யுளாதலால் முன்பின்
றைக்கூறினர். திருவவதாரஞ்செய்தருளினமை முதல்பணிகொண்டமை யீரூக்கூறி
னமையால் முறையிற்படர்ச்சியணி. பெருமான் என்னுங் காரணப்பெயரின் ஆன்விகு
தி ஆள்விகுதியாகத்திரிந்து ஆண்பாலையுணர்த்தி நிற்பல் புதியனபுகுதல் என்னும் விதி.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

பெருந்துறையிற்சிவபெருமானருளுதலும்பெருங்கருணைப்பெற்றிநோக்கிக்
கரைந்துகரைந்திருகண்ணீர்மழைவாரத்துரியநிலைகடந்துபோந்து
திருந்துபெருஞ்சிவபோகக்கொழுந்தேறல்வாய்மடுத்துத்தேக்கிச்செம்மாந்
திருந்தருளும்பெருங்கீர்த்திவாதவூரடிகளடியிணைகள்போற்றி.

(இ-ள்) பெருந்துறையில் சிவபெருமான் அருளுதலும்-திருப்பெருந்துறையில்
குருந்தமரத்தின்கீழ்ச் சிவபிரானார் சிவஞானோபதேசம் செய்தருள, பெரும் கருணை பெ
ற்றி நோக்கி கரைந்து கரைந்து இருகண்ணீர் மழைவார துரியநிலை கடந்து போந்து -
அவரது எல்லை இல்லாத திருவருளின் தன்மையை அகக்கண்ணால் நோக்கி மனம் நெக்
குவிட்டுருகிப் புறத்திலுள்ள இரண்டுகண்களினின்றும் ஆந்தக்கண்ணீரானது மேகம்
போலப்பொழிய நின்மல துரியாதீதநிலையிற்சென்று, திருந்து பெரும் சிவபோகம் கொ
ழுந்தேறல் வாய் மடுத்து தேக்கி - திருந்திய பெரிய சிவபோகமாகிய கணிந்த தேனைப்
பருகி யேப்பமிட்டு, செம்மாந்து இருந்தருளும் பெருங்கீர்த்தி வாதவூர் அடிகள் அடி இ
ணைகள் போற்றி - இறுமாந்திருந்தருளிய அளவிறந்த கீர்த்தியையுடைய திருவாதவூரி
வெழுந்தருளிய இறைவரது இரண்டு திருவடிகட்கும் வந்ததாம்.

திருப்பெருந்துறையிற் குருந்தமரத்தின்கீழ்ச் சிவபெருமான் மாணிக்காட்டி மா
ன்பிடித்தல்போலச் சாதாரத்திருவுருக்கொண்டெழுந்தருளி யுடல்பொருளாவி யேற்றுத்
திருநோக்காலும் வாக்காலும் பரிசுத்தாலும் பாசநாசஞ் செய்தருளினமையால் பெருந்
துறையிற் சிவபெருமானருளுதலும் எனவும், ஏனையோர்க் கரிதாய்த் தமக்கெளிவந்தரு
ளினமையால் பெருங்கருணைப்பெற்றிநோக்கி யெனவும், அதற்குத் தாஞ்செய்யுங்கைம்
மாறொன்றின்மை கருகினமையால் கரைந்து கரைந்து எனவும், அப்பெருங்கருணையா
வெழுந்த சிவநந்த முன்னேரிரம்பிப் புறம்பே வழிதல்போல வழிதலால் இருகண்ணீர்
மழைவாரானவும், அக்கருணையால் பசுகாணஞ் சிவகாரணமாய்க் கருவிகளோடுகூடிநிற்
குஞ்சுகல சாக்கிரத்தில் அக்கருவிகளோடுங்கூடாது நிற்கும் நின்மல துரியாதீதநிலையில்
நின்றமையால் துரியநிலைகடந்துபோந்து எனவும், அந்நின்மல துரியாதீதநிலையிற் பேரி
ன்பமயமான சிவத்தோ டிரண்டறக் கலந்துநிற்பதால் திருந்துபெருஞ்சிவபோகக் கொ

முந்தேறல் வாய்மடுத்தத் தேக்கி எனவும், அச்சிவத்தி னிறைவிற்கல்ந்து முன்னுள்ள
ஏகதேசவுணர்ச்சி யொழிதலின் ஏகதேசவுடம்பாலவரும் இன்பதுன்பங்களுக்கு ஏது
வாகிய உற்பாத முதலியனவற்றை நோக்கி வருங் கவலை சிறிது மிலராயிருந்ததாற்
செம்மார்க்கிருந்தருளும் எனவும், பிரமன் முதலியோர்க்குரிய அச்சிவபெருமான் தமது
வழிபாட்டிற்சிறங்கி நிரியைப் பரியாக்கியும் பரியை நரியாக்கியும் திருமுடியேன் மண்
சுமந்தும் பாண்டியன் கைப்பிரம்பா லடிபட்டும் நின்றருளச்செய்து பத்தியோகத்தில்
புகழ்பெற்றவராதலால் பெருங்கீர்த்தி வாழ்வூழிக னெனவுங் கூறினார்.

திருப்பெருந்துறையிற் குருந்தமரத்தின்கீழ் மெழுந்தருளி யிருந்தமையை—

“நிருத்தனேநிமலாரீற்றனெநெற்றிக்கண்ணனேவிண்ணுளோர்பிரானே
யொருத்தனேயுண்ணையோலமிட்டலறியுலகெலாந்தேடியுங்காணேன்
திருத்தமார் பெயர்கைத்திருப்பெருந்துறையிற்செழுமலர்க்குருந்தமேவியசீர்
அருத்தனையடி யேனதுரித்தமைத்தாலதெந்துவேயென்றருளாயே” எனவும்,

சாதாரத் திருவுருக்கொண் டெழுந்தமையை—

“அந்தமில் பெருமை யழலுருக் கரந்து - சுந்தரவேடத் தொருமுத லுருவுகொ
ண்-டிந் திரஞாலம் போலவந்தருளி-எவ்வெவர் தன்மையுத் தன்வயிற்படுத்துத் - தானே
யாகிய தயாபர னெம்மிறை.” எனவும்,

உடல்பொரு ளாவி பெற்றமையை—

“அன்றையென்றவையுமுடலுமுடைமையெல்லாமுங்
குன்றையினையாடெண்ணையாட்கொண்டபோதேகொண்டிலையோ
இன்றோரிடையுடெனக்குண்டோவெண்டோண் முக்கடெண்மாமோ
நன்றேசெய்வாய்பிழைசெய்வாய்நாளேவிதற்குநாயகமே” எனவும்,

திருநோக்காற் பாசநாசஞ் செய்தல் மீன் தனது பார்வையால் தன் சினைகளைத்
தன் வடிவாக்குதல்போலச் சிவபிரான் அருணைக்கால் மும்மலங்களிற் சிமிழ்ப்புண்டு
கிடந்த ஆன்மாக்களை அம்மலங்களி னீக்கி யேகதேசவறிவினைக் கழித்து வியாபகவறிவி
னைத் தருதல்—

“புணர்ப்பதொக்க வெந்தையென்னை யாண்டு பூணநோக்கினாய்” எனவும்,

திருவாக்காற் பாசநாசஞ்செய்தல் பதிபசுபாசத்தி னுண்மையை யறிவுறுத்தும்
ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தை சிவத்தோ டிரண்டறக்கலக்க வுபதேசித்தல்—

“உடையானுன்றனடுவிருக்குமுடையாணடுவுணீயிருத்தி
அடியேனடுவுளிருவீருமிருப்பதாலையேனான்
னடியார்நடுவுளிருக்குமருளைப்பரியாய்பொன்னம்பலத்தெம்
முடியாமுதலேயென்கருத்துமுடியுமவண்ணமுன்னின்றே” எனவும்,

பரிசுத்தாற் பாசநாசஞ்செய்தல் வியாபகவறிவினின்றும் உருவாமல் திருவருட்
பதிவுசெய்தல்—

“இணையார் திருவடியென்றலேமேல்வைத்தலுமே
துணையானசுற்றங்கள் தனையுந்துறந்தொழிந்தேன்” எனவும்,

வனையோர்க்கெளிதாய்த்தமக்கு எளிவந்தருளினமையை—

“இந்திரனுமாலயனுமேனோரும்வானோரும்
அந்தரமேநிற்கச்சிவனவனிவந்தருளி
எந்தரமுமாட்கொண்டதோட்கொண்டநீற்றனாய்ச்
சின்தனையவைத்துருக்குஞ்சீரார்பெருந்துறையான்” எனவும்,

அதற்குத்தாஞ்செய்யுங் கைம்மாறென்றின்மை கருகினமையை—

“ அன்பினுலடியேனாவியோடாக்கையாந்தமாய்க்கசிந்துருக
என்பாமல்லா இன்னருடந்தாயானதற்கிலுறேர்கைம்மாறு ” எனவும்,

அப்பெருங்கருணையா வெழுந்த சிவாந்தமுள்ளே நிரம்பிப் புறம்பே வழிதல்
போல இருகண்ணீர்வார்தலை.—

“ சொல்லுவதறியேன் வாழிமுறையோ - தரியேனாயேன் றானெனைச்செய்தது-
தெரியேனாவா செத்தேனடி யேற்-கருளியதறியேன் பருகியுமாரோன்-விழங்கிய மொல்ல
கில்லென்-செழுந்தண் பாற் கடற்றிணாபுணாவித்து-உவாக்கடனன்னருநீ ருள்ளகந்ததும்ப-
வாக்கிறந்தமுத மயிர்க்காறோறும்-தேக்கிடச்செய்தனன் கொடியேனான் றழை-குரம்பை
தோறு நாயுடலகத்தே-குரம்பைபகொண்டி-ன் நேன்பாய்த்திநிரம்பிய-அற்புதமான வழுத
நானாகள்-எற்புத்தொன்தொறு மேற்றினனுருகு-துள்ளங்கொண்டோ ருஞ்செய்தா
ங்கெனக்-கள்ளுறாக்கை யமைத்தனனெள்ளிய-கன்னற்கனிதேர் களிநெனக்கடைமு
றை-என்னையுமிருப்ப தாக்கினனென்னிற்-கருணைவான் நேன்கலக்க-அருளொடுபரா
வழுதாக்கினன்-பிரமன்மாலறியாப் பெற்றியோனே ” எனவும்வருந் திருவாசகத்தாலும்;

பசுகரணஞ் சிவகரணமாய்க் கருவிகளோடு கூடிநிற்குஞ் சகல சாக்கிரத்தி
ல் அக்கருவிகளோடு கூடாதுநிற்குந் துரியாதீத நிலைமையையுஞ் சிவபோகத்தையும்.

“ இந்நிலைதானில்லையெல்லாமீச-னிடைத் தினினுமீசனெல்லாவிடத்தினினுநின்ற-
அந்நிலையையறிந்தத்தக்கரணங்களடக்கி-யறிவதொருநிறுவினருளி-னாலறிந்து-மன்னு
சிவன் றினையடைந்துநின்றவன் றனலே - மருவுபசுகரணங்கள்சிவகரணமாகத்-துன்னிய
சாக்கிரமதனிற்றுரியாதீதம்-தோன்றமுயல்சிவாநுபவஞ்சுவாநுபுதிசுமாம் ” எனவும்,

முன்னுள்ள வேகதேசவுணர்ச்சி யொழிதலால் எகதேச வுடம்பால்வரும் இன்ப
துன்பங்களுக்கு* ஏதுவாகிய உற்பாதமுதலியனவற்றை நோக்கிவருங் கவலை சிறிது
மிலராயிருத்தலை—

“ புண்ணியமே னோக்குவிக்கும் பாவங்கீழ்நோக்கும்-புண்ணியனைப் பூசித்த புண்
ணியத்திலே-நண்ணிய ஞானத்தினு லிரண்டினையு மறுத்து-ஞாலமொடு கீழ்மேலு ந
ண்ணானி-எண்ணுமிக லோகத்தே முத்திபெறு மிவன்றான்-எங் கெழிலென் ஞாயிறெ
மக்கென்று குறைவின்றிக்-கண்ணுதற னிறைவதனிற் கலந்துகாயங்-கழிந்தக்காலெங்
குமாய்க் கருதரன்போ னிற்பன் ” எனவும்வருஞ் சிவஞானசித்தியாராலும்;

சிவபெருமான், தமது வழிபாட்டிற்கிரங்கிப் பரியைநரியாகச் செய்தும் நரி
யைப் பரியாகச்செய்தும் திருமுடிமேல் மன்சுமந்தும் பாண்டியன் கைப்பிரம்பா லடிப
ட்டும் நின்றருளச் செய்தமையை—

“ நரியாவும்பரியாக்கிடத்தியுடம்பரமின்றித்
தரியாயான்தருதுகிலைத்திருமுடி-மேற்றரித்தும்மைறக்
கரியாய்நீயென்பா சமறுக்கவருந்திருமேனி
தெரியாதேபரியாசைகினைத்திறுமாந்திருந்தேனே ” எனவும்,

“ கள்ளொழுக்குதாரமீனவன்கடிமனைபுருந்த
புள்ளுவப்பரிநள்ளிருட்போதுவந்தெய்தப்
பிள்ளையாகியமதிமுடிப்பிரான்விளையாட்டால்
உள்ளவாறுதம்வடிவெடுத்தொன்றொடொன்றுசாவும் ” எனவும்,

“ இவ்வண்ணிவரொருகாலிருகான்மன்சுமந்தினைத்துக்
கைவ்வண்ணமலர்கன் றக்கூதிர்முடிமேல்வடுவழுந்த

44 அடையாளம் பட்டவொருவனடித்தகொடுஞ்சிலைத்தழும்பும்
தொடையாகவொருதொண்டன்ரொடுத்தெறிந்தகல் லும்போல்
கடையானேன்வெகுண்டடித்தகைப்பிரம்புமுலகமெலாம்

ஞானயோகம் பத்தியோகம் என்ற இருதிறத்தி லிதுபத்தி யோகத்தின் பார்ப்புடததாலால் பத்தியோகத்திற் புகழ்பெற்றவர் என்றும்,

கவிவிருத்தம்.

தத்துமூதெயின்மூன்றுத்தழலெழ
மூத்துமூரன்முகிழ்த்தநிராமய
சித்துமூர்த்திதன்ஞாணிணைசேரறு
பத்துமூவர்பதமலர்போற்றுவாம.

(இ-ஊ.) தத்து மூது எயில் மூன்றும் தழல் ஏறு - திரிந்துசெல்லும் தொன்று தொட்டுள்ள மூன்றாமதில்களும் தீப்பற்ற, முத்து மூரல் முகிழ்த்த நிராமய சித்து மூர்த்தி தன் தாள் இணை - முத்தினையொத்த புன்முதுவலரும்பிய தனக்கோர் கேடில்லாத அறிவுவடிவமாகிய சிவபிரானது இரண்டு திருவடிக்கோபும், சேர் அறுபத்துமூவர் பதம் மலர் போற்றுவாம் - அடைந்த அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களுடைய திருவடிகளை வணங்குவாம்.

தாரகாசுரன் பெற்ற வித்துமாலி, தாரகாக்கன், கமலாக்கன்* என்னுமசுரர்கள் பிரமணோக்கித் தவஞ்செய்தகாலையில் பிரமன் காட்சி தந்து வேண்டிய வரங்கள் என்னவென்றுவினவ, ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்கும் பொன், வெள்ளி, இரும்பாலமைந்த மதில்கள் பூமி, அந்தர சுவர்க்கமென்னு மூன்றலகங்களிலும்வேண்டும், அவைதம்முள் ஒன்றுபடுங்காற் சிவபெருமானு லழியவேண்டும் என் அவ்வசுரர்கள் குறையிரக்க அவ்வாறேயருளினன், அவற்றோ டவ்வசுரர்கள் சென்றுலகிற் கெல்லாந் துன்பஞ் செய்யுங்கால் பிரமன் முதலியோர் சென்று வேண்ட அச்சிவபெருமான் புன்முதுவல்செய்தேறித் தன் என்பது இவிங்கபுராணவரலாறு “மற்றவரமாதவநோக்கிமலர வஞ்செய்தியவரவ தனநேக்கிப், பெற்றிவொன்யா துளத்தில்விரும்பிநொனக்கேட்ப்பெரிதந்தாழா,அற்ற மிலா வாழ்நாட்க் திகிதியென வதுநல்க வடாதானெஞ்சில், உற்றவரமவேதுளதேற் கேண்மினென வாங்கவரு முறைக்க லுற்றார். அந்தரத்தி ல்யங்குமெயி லொருமூன்று வேண்மெந்த வெயில்கன் மூன்றும்-வந்துதம்பி லெக்காலவ் கூடுமந்தக் காலத்தில் வடவைகாலும்-மூந்துகளை யொன்றெவரு முவமனிலா வொருவன்விடி லொருங்குமாய்ந்து-சிந்திடவல்லா லெவர்க்கு மழியாமலுறையும் வகை செய்தி யென்றுள். ஆங்கவர்கள் கேட்டவர மருளிமலர்ப் பொகுட் டிறைவோ னகன்றபின்னர்-தூங்கெயில்க ளொரு மூன்று பொன்வெள்ளி யிரும்பிவற்றார் துலங்கித் தோன்றி-ஒங்குதுவா னிடைவெளி மண் ணிவற்றிடையே யுறைந்தோங்கி யியங்குமாறு-வீங்கறிவால் மடனியற்ற வாங்கவரும் விழைவிடுனடி மேவினரால். அவ்வெயில்க ளொருமூன்றுத் செவவியக்கியாரு யிர்தம் நெவருமாய - விவ்வகையே திரியுமவா” என வருதலால் தத்துமூதெயி லென்றார். மூதெயில் மூன்றுத் தழ்லெழு மூரன் முகிழ்த்த என்னும் விசேஷியம் அடைந்தவரது ஆணவமுதலிய மூன்றமலங்களையுங் கணியவல்லவ னென்னுங் சருத்தை யுட்கொ

ண்டிருத்தலால் கருத்துடையடை கொளியணி, அறுபத்து மூவர் அறுபதின்மரு மூவரும் என உம்மைத் தொகையிலைத் தொடராய் நின்றலால் தனித்தனி கூறிய ஆளுடையபின் னையார்முதலிய மூவரையுங் கொள்க. (கசு)

சேக்கிழார்நாயனார்.

தூக்குசீர்த்திருத்தொண்டத்தொகைவிரி

வாக்கினுற்சொல்லவல்லபிரானெங்கள்

பாக்கியப்பயனாப்பதினற்றைவாழ்

சேக்கிழானடிசென்னியிருத்துவாம்.

(இ-ள்) சீர் தூக்கு திருத்தொண்டத்தொகை விரிவாக்கினால் சொல்லவல்ல பிரான் - அடியவர் சிறப்பை அளவறுத்துக்கூறிய திருத்தொண்டத்தொகையை விரித்துத் தமது திருவாக்கினால் சொல்லவல்ல பெருமானாரும், எங்கள் பாக்கியப்பயன் ஆக குன்றை பகிவாழ் சேக்கிழான்-எங்கனது பாக்கியப்பயனாகத் திருக்குன்றத்தானாத் தமது திருப்பதியாகக்கொண்டு வாழ்ந்த சேக்கிழார் என்னுந் திருநாமமுடையவருமாகிய நாயனாரது, அடி சென்னி இருத்துவாம் - திருவடியை எமது தலைமேற் பகித்து வாழ்வாம்.

அடியவர் திறம் இவ்வளவென அளவறுத்துக் கூறினமையால் தூக்குசீர் எனவும், அடியவர்கள் வரலாற்றை யுயிர்கள் அத்திருத்தொகையால் முற்றும் உணர்ந்துய் தற்கருமையின் உணர்ந்துயும்பொருட்டுச் சிவபெருமான் “உலகெலாம்” என முதலடியெடுத்துத் தந்தருள ஞானவாணி நின்றதுவதலால் விரித்துக் கூறியருளினவராதலால் விரிவாக்கினுற், சொல்லவல்ல பிரானெனவும், தொகையைநோக்கும்போது வகைவிரியாகவும், விரியைநோக்கும்போது வகைதொகையாகவும் நின்றலால் வகைதூலாயுள்ள நம்பியாண்டார் நம்பிதிருவந்தாதியைக் கூறாதொழிந்தும், அந்நூலை விரித்தருளிய பெரியோர் பரகதியடைதற் குலகினர் முயன்றுதேடிய பெருந்தவப்பயனால் வந்தவதாரஞ் செய்தலால் எங்கள் பாக்கியப் பயனாப்பதி குன்றைவாழ் சேக்கிழான் எனவுங் கூறினார்.

“ஒருலகோ வொருதிசையோ வொருபதியோ தம்மில்-ஒருமரபோ வொருபெயரோ வொருகாலந்தானே-பேருலகி லொருமைநெறி தருங்கதியோ பண்மைப் பெருங்கதியோ பேபொன்றோ வல்லவேயிதனை-ஏருலகெலா முணர்ந்தோதற் கரியவன்னைன்றிறைவன்முதலடி யெடுத்துக்கொடுத்தருளக்கொண்டு-பாருலகி னுமகணின்மெடுத்துக் கைநீட்டப்-பாடிமுடித்தனர் தொண்டர்சீர் பரவவல்லார்” எனச் சேக்கிழார் புராணத்தில் வருதல் காண்க. (கஎ)

திருக்கூட்டத்தார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாகியவிருத்தம்.

பேயன்னபுறச்சமயப்பிணக்கு நூல்வழியனைத்துப்பிழையேயன்றி வாயன்மைதெளிந்துசைவசித்தாந்தவழிதேறியதிதவாழ்விற் பேயயன்மியஞ்செழுத்துத்திருநீறுங்கண்டுகையும்பொருளாக்கொண்ட நாயன்மார்திருக்கூட்டம்பணிந்திறைஞ்சும்பெரும்பேறுகான்பெற்றேனால்.

(இ-ள்.) பேய் அன்ன புறச்சமயம் பிணக்கு நூல்வழி அனைத்தும்-பேய் பிதற்றதல்போல முன்னும் பின்னும் மலைவுபடக்கூறும் புறச்சமயங்களிலுள்ள மாறப்பட்ட நூல்கள் முற்றும், பிழையே அன்றி வாய் அன்மைதெளிந்து-பொய்யே அன்றி உண்மையல்லாமைவையத்தேறி, சைவசித்தாந்த வழிதேறி அநிதவாழ்வில் பேய் அன்மி-

சைவசித்தாந்த நூல்வழியைத் தெளிந்து துரியாதீத வாழ்விற்கென்று கலந்து, அஞ்செழுத்தும் திருநீறும் கண்டிகையும் பொருளாகக்கொண்ட நாயன்மார் திருக்கூட்டம் - ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தையும் திருநீற்றையும் கண்டிகையையும் உண்மைப்பொருளாகக் கொண்டு சிவனடியார்களது திருக்கூட்டத்தை, பணிந்து இறைஞ்சும் பெரும் பேறு நான் பெற்றேன் - வணங்கித்துதிக்கும் பெரும்பலனை நான் அடைந்தேன்.

புறச்சமய நூல்கள் கண்ணில்லார் பலர்கூடி யானையைக் கையால் தடவித்தத் தம் சிற்றறிவிற்குப் புலப்பட்ட வண்ணம் பலபடக்கூறித் தம்மிற்பிணங்கு மாறுபோல முற்றறிவுடைய இறைவன் அருளிய வேதாகமங்களிற் கூறும் பொருளியல்பினையே கதேசம்படத் தத்தம் சிற்றறிவிற்குப் புலப்பட்டவாறு தம்மிற் கூறிப் பிணங்கும் பூர்வ நூல்களாதலால் பேயன்ன புறச்சமயப் பிணக்கு நூல் எனவும், அவ்வச்சமயங்களிற் கூறும் நெறிகள் முற்றும் பொருளியல்பு கூறவில் மாறுபட்டு நின்றலால் வழியனேத்தும் பிழையேயன்றி வாயன்மையெனவும், அவ்வச்சமயங்களின் முன்னர் நின்று ஆராய்ந்து வருவெனக்களைதலால் தெளிந்து எனவும், பல பொருள்படத்தோன்றும் வேதகுத்திரங்களை இன்னபொருளெனத் தெளித்துக் கூறும் பாடியமாகிய சிவாகமம் சைவசித்தாந்தமாதலில் அதன்வழிச்சென்று முத்தியடைதற்குச் சோபானமாகிய சரியை கிரியாயோகஞானங்களைச் சார்தலால் சைவசித்தாந்த வழிதேறி யெனவும், அதனால் நின் மலதூரியாதீத வாழ்வையடைதலால் அதீதவாழ்விற்குப் போயன்மி யெனவும், அதுநிலை பெறுதற் குரிய சாதனங்கள் அஞ்செழுத்துத் திருநீறுங்கண்டிகையு மாதலால் அஞ்செழுத்துத் திருநீறும் கண்டிகையும் பொருளாகக்கொண்ட நாயன்மார் எனவும், அவர்கள் தில்லைவாழ்ந்தனர்களும், பொய்யடிமை யில்லாப் புலவர்களும், பத்தராய்ப் பணிவார்களும், பரமனையே பாடுவார்களும், சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தவர்களும், திருவாரூர்ப் பிறந்தவர்களும், முப்பொழுதுத் திருமேனிதீண்வோர்களும், முழுநீறுபூசிய முனிவர்களும், அப்பாலும் அடிச்சார்ந்தார்களாகிய ஒன்பதின்மரும் திருக்கூட்டத்தின ராதலால் திருக்கூட்டம் எனவுக் கூறினர். புறச்சமய நூல்கள்கூறும் பொருளியல்பு தம்மில் மாறுபட்டுப் பிணக்குதலும், பூவதுல் என்றதும்.

“ஒதுசமயங்கள் பொருளுணருதூல்க ளொன்றோ டொன்றோ வ்வாமலுள்” எனவும், “பிறநூல் திகழ்பூர்வம்” எனவும், பிறந்துதல் என்றது “உலகொல்லா மூர்க்க ராகிப்-பித்தாந்தப் பெரும்பிதற்றுப் பிதற்றிப்பாவப்- பெருங்குழியில் வீழ்க்கிடுவர்” எனவும், சைவசித்தாந்த மென்பதும் தெளிதலென்பதும், தேறியென்பதும் “வேதநூல் சைவநூலென் றிரண்டே நூல்கள், வேறுகாக்கு நூலிவற்றின்விநித நூல்கள் - ஆகிநூலகாதி யமலன் றருநூலிரண்டும், ஆரணநூல் பொதுசைவ மருஞ்சிறப்பு நூலாம்-நீதியி னுலகர்க்குஞ் சத்தி ரிபாதார்க்கு, நிகழ்த்தியது நீண்மறையி னெழிபொருள் வேதாந்த-நீதிப்பொருள் கொண்டுரைக்கு நூல்சைவம் பிறநூல், திகழ்பூர்வஞ் சிவாகமங்கள் சித்தாந்தநூலே “புறச்சமய நெறியின்றி மகச்சமயம்புக்கும், புகன்மிருதி வழியுன்றும் புகலுமாச்சிரம-வகத்துறைக ளதுவடைந்து மருந்தவங்கள் புரிந்து, மருங்கலைகள் பலதெரிந்து மாரணங்கள் படித்தும்-சிறப்புடைய புராணங்களுணர்ந்தும் வேதச், சிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்துஞ் சென்றாற்சைவத், திறத்தடைவரிதிற் சரியைகிரியாயோகஞ், செலுத்திப்பின் ஞானத்தாற்சிவனடியைச் சேர்வர்” எனவும்வருஞ் சிவஞான சித்தியாராலும், திருக்கூட்டம் ஒன்பதென்பது “அத்தரடியவர் கூட்டம் தில்லைவாரும் - அந்தணர் பொய்யடிமையிலாப் புலவராகில் - பத்தர்முத லெருவரோ டொன்பதின்மரோ மொன்-பதின்மர்தனிப் பேரொண்ணென்பதின்மராய-இத்தகையிற் றொண்டர் சீருரைத்தான்” எனவும்வரும் திருத்தொண்டர்புராணசாரத்தாலும் காண்க. புறச்சமயம் என்பதையும் அதீத வாழ்வு என்பதையு முன்னர்க்காண்க, “அயனார்” என ஒருவரையு

யர்த்திக்கூறும் பன்மைக் கிளவிபோல நாயன்மார் என்பது நிற்பிணும் சாதியொருமை யால் அடியவர் பலரையும் உணர்த்தினின்றது. பேய், பிதற்றுதல் மேல்நிற்றலால் விட்ட வாகுபெயர். (கஅ)

பஞ்சாக்காதேசிகர்.

கயிலாயபரம்பரையிற்சிவஞானபோதநெறிகாட்டும்வெண்ணெய் பயில்வாய்மைமெய்கண்டான் சந்ததிக்கோர்மெய்ஞ்ஞானபானுவாகிக்குயிலாரும்பொழிந்திருவாவடுதுறைவாழ்குருநமச்சிவாயதேவன் சயிலாதிமரபுடையோன்றிருமரபுநீழிதழைகமாதோ.

(இ-ள்.) கயிலாய பரம்பரையில்-திருக்கயிலாய பரம்பரையில் நின்று, சிவஞான போத நெறிகாட்டும் வெண்ணெய் பயில் வாய்மைமெய் கண்டான் சந்ததிக்கு-சிவஞானபோதத்தினுட்கிடையைப் பரிபக்குவ ஆன்மாக்களுக்குத்தெரித்தருளும்படித் திருவெண்ணெய்நல்லூரைத் திருப்படைவீடாகவுடைய உண்மைவாய்ந்தமெய்கண்டார்பரம்பரைக்கு; ஓர் மெய்ஞ்ஞான பானுவாகி-ஒப்பில்லாத சிவஞானகுரியானு, குயில் ஆரும் பொழில் திருவாவடுதுறைவாழ் குருநமச்சிவாயதேவன் சயிலாதி மரபு உடையோன்-குயில்சுள் நிறைந்த சோலைக்குந்த திருவாவடுதுறையில் எழுந்தருளிய நமச்சிவாய குருமூர்த்தியாகிய நந்திதேவர் பரம்பரையை உடையவரது, திருமரபு நீழிதழைக - அவரது திருமரபு எக்காலமும் தழைத்தோங்குக.

திருநந்திதேவர் சிலாதர்புத்திர ராதலிற் சயிலாதியென 'வந்தது தத்தி தாந்தபதம். திருக்காலையில் சிவபெருமானார்பால் திருநந்திதேவர் இரவுரவாகமத்தில் பதிபசு பாசத்தினுண்மையைத் தெரிக்கும் ஞானபாதமாகிய சிவஞானபோத மென்னும் படலத்தை யனுக்கிரகம் பெற்றுத் தம்மாணக்கர்களுக்கு உபதேசித்தருளினமையால் கயிலாயபரம்பரையில் எனவும், அங்குநின்றும் பரஞ்சோதிமுனிவர்கள் நிலவுலகிற்கு எழுந்தருளினமையால் நீக்கப் பொருளில்வரும் இன்னுருபு தந்தும், அம்முனிவர்கள்பால் தாம் கேட்டருளிய பன்னிரண்டு சூத்திரங்களைத் தமதாசிரியரருளிய படித்தமிழில் பன்னிரண்டு சூத்திரமாக்கிப் பொழிப்புணையும் வகுத்தருளித் தம்மாணக்கர்களுக்கு உபதேசித்தருளினமையால் சிவஞானபோத நெறி காட்டும் எனவும், இரண்டு வயதிற்குநேயுண்மைப்பொருண் முற்றும் ஒருங்குணர்ந்தமையால் வாய்மையென வாளா கூறியும், அவற்றை வழிவழி யுபதேசம்பெற்ற அருணந்தி சிவாசாரியார் முதலியோர் மெய்கண்டார் சந்ததியாராதலால் மெய்கண்டான் சந்ததிக்கு எனவும், தம்மை வழிபட்டோர்க்கு அப் பன்னிரண்டு சூத்திரங்களை முறையே விளக்கினமையால் மெய்ஞ்ஞான பானுவாகி யெனவும், அவரது திருமரபால் உண்மைஞானம் நிலைபெற்றுச் சைவம் தழைத்தோங்கி வருதலால் திருமரபு நீழி தழைக வெனவுங் கூறினர். சிலாத முனிவர் சர்புத்திரரப்பேறு வேண்டுமெனச் சிவபெருமானை நோக்கி யாயிரத்தேவருடம் தவஞ்செய்து வருங் காலைப் பெருமானொழுகத்தருளி யுமது கருத்தின்படிப் புதரப்பேறுருளினோமென்று கூறிமறைந்தருளினர், அம்முனிவ ரதுகேட்டுப் பெருமகிழ் கூர்ந்து வேண்டிசெய்தற் பொருட்டு நிலத்தைபுழுங்கா லந்தநிலத்தி லிருந்து நந்திதேவர்தோன்றி யருளினர் என்பது இலிங்கபுராண வரலாறு

“ஆங்கதன்பின்சிலாதமுனிமரர்கடம் பருவமாயிரமெய்யெல்லாம்-ஒங்குறுபுற் றாய்வனர்ந்தி யோகமுால்லாதனத்தினொழியானுகித்-தீங்குறுமாதவமிகவுமியற்றதல்கண் ணெழுருகிச்செழுந்தேறுறு - மாவ்குயின்மென்குதலைமொழி பங்கண்மழவிடையுனைத் துவந்தான்மன்தோ, கண்ணெழுருகிக்களிக்குமாதந்தக் கடலினுளமுந்திமெய்விதிர்ந்த-

வண்ணவிரிந்தவள்ளிதழக்கொன்றை வார்சடையண்ணலைவணங்க - அண்டருங்கா னாவிறையவன்மிகவு மகிழ்ந்தனவன்முகநோக்கிப் - பண்டைவல்வினைகடொலைத் தமாமுனிவ வேட்டனபகர்தியென்றதாத்தான். அறைந்திடக்கேட்ட மாதவமுனிவ னாயிழை பங்கவெங்காளு - மிற்ந்திடாப் புதல்வற்றருதியென் நிரப்ப வெனதுகூருக மெய்த் தவத்தோய் - சிறந்த மென் மழலைச்சேறடிமகவைத் திகழ்தரவடைதி யென் றரு ளிக்-கறங்கு தெண்டினாரீர்க் கங்கைதாழ் மவுலிக்கண்ணுதற் கடவுளேகிணால், ஏகிய பின்ன ரிருந்தவச் சிலாதனைச்சநன் கியற்றுவானெண்ணிச்-சேகறவுடிப்பு முகத்தகன் கொழுவாற் திருத்தகவுழுத நன்னிலத்தில் - ஓகையுற்றிடயா னுதித்தன னதுகண் மெப் புடனமரர்க ளியாரும் - நாகிளந்தருவி னறுமலர்தூவி நவையற வழத்தினர்பெரிதும்” என இலிங்கபுராணம் சிலாதர் பிள்ளை வேண்டிச் சிவனைநோக்கித் தவம்பண்ணின வ த்தியாயத்தில் வருதல்காண்க. (கக)

வேலப்பதேசிகர்.

எவ்வெவர்கோட்படுபொருளும்ஞ்செழுத்தினடக்கியவற்றியல்புகாட்டி மெய்வகையஞ்சுவத்தையினுநிற்குமுறையோதுமுறைவிளங்கத்தேற்றி யவ்வெழுத்தினுள்ளிடுமறிவித்துச்சிவபோகத்தழுத்தினாயேன் செய்வினையுங்கைக்கொண்டவேலப்பதேசிகன் னுள்ளசென்னிசேர்ப்பாம்.

(இ-ள்.) எவ்வெவர்கோட்படுபொருளும் அஞ்செழுத்தின் அடக்கி-எவ்வெச் சமயத்தவராலுங் கொள்ளப்படும் பொருள்களையும் ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தில் அடக்கி, அவ ற்று இயல்பு காட்டி-அந்த ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தின் இலக்கணத்தினினைத் தெரிவித்து, மெய் வகை அஞ் சுவத்தையினும் நிற்கும் முறை ஒதுமுறை விளங்கத்தேற்றி-உடம்பில்வ கைப்பட்ட ஐந்தவஸ்தையிலும் நிற்கு முறையையும் ஒது முறையையும் ஐயமறத் தெ ரிவித்து, அ எழுத்தின் உள்ளிடும் அறிவித்து சிவபோகத்து அழுத்தி-அந்த ஸ்ரீ பஞ்சா க்கரத்தின் உட்கிடையாகிய சிவத்தையுந் தெரிவித்துச் சிவபோகத்தில் அழுத்தி, நாயேன் செய்வினையும் கைக்கொண்ட வேலப்பதேசிகன்தான் சென்னிசேர்ப்பாம்-நாயி னுங் கடைப்பட்ட அடியேன் செய்யும் வினைகளையுந் கைக்கொண்டருளிய வேலப்ப தேசிகரது திருவடியை எய்து சிரத்தில் இருத்துவாம்.

பதியே பொருள், ஆன்மாவே பொருள், பாசமே பொருளென்னும் எல்லாச் சமயத்தாராலுங் கொள்ளப்படும் பொருள்கள் பதிபசுபாசம் என்னு மூன்றனு ளடங்குத லால் எவ்வெவர்கோட்படு பொருளும் அஞ்செழுத்தி னடக்கியெனவும், பதியிலக்க ண மித்தன்மைத்து, பசுவினக்கண மித்தன்மைத்து, பாசவினக்கண மித்தன்மைத்து என ஞான தூன்முகத்தா லுணர்ந்திணமையால் அவற்றியல்பு காட்டி யெனவும், இலா டத்தானத்தில் கருவிகளோடுங் கூடி நிற்குஞ் சகலசாக்கிரத்தில் அக்கருவிகளோடுங் கூடாதுநிற்கும் நின்மலசாக்கிரம், நின்மலசொற்பனம், நின்மலதூரியம், நின்மலதூரியா தீதம் என்னுஞ் சுத்தாவத்தைகளில் அச்சுபஞ்சாக்கரம் நிற்குமுறையும் அத்தானங் களில் நின்று உச்சரிக்குமுறையையும் அதுபவத்தால் விளக்கிணமையால் மெய்வகையஞ் சுவத்தையினு நிற்குமுறை யோதுமுறை விளங்கத்தேற்றி யெனவும், அவ்வதுபவத்தால் மெய்யறிவைக் கொளுத்திச் சிவத்தோடிடரண்டறக் கலந்தனுபவிக்கும் பேரின்பத்தழு த்திணமையால் அவ்வெழுத்தி னுள்ளிடு மறிவித்துச் சிவபோகத்தழுத்தி யெனவும், தன்னிடத்து நிகழுஞ் செயல் சிவன்செய லென்று நின்றவழி அவன்செயலாகவே நின்ற லால் நாயேன் செய்வினையுந் கைக்கொண்ட எனவுங் கூறினார். ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தின் பொருள் பதிபசுபாசம் என்பதை—

“அருணாஹு மாரணமு மல்லாது மைந்தின்-பொருணாறெரியப் புகின்” எனவு
ம்; பதியிலக்கணம் இத்தன்மைத்து என்பதை “அகரவயிர் போலறிவாகியெங்கு-நிகரி
லிறைநிற்குநிறைந்து” பசுவிலக்கணம் இத்தன்மைத்தென்பதை “சத்தசத்தைச்சாராத
சத்தநியாதங்கணியை-உற்றசத்தசத்தாமுயிர்” எனவும், பாசவிலக்கணம் இத்தன்மைத்து
என்பதை “அன்றளவி யுள்ளொளி யோடாவி யிடையடங்கி-இன்றளவு நின்றவிருள்”
எனவும்வரும் திருவருட்பயனாலும், தன்னிடத்து நிகழுஞ் செயல் சிவன்செயலென்று
நின்றவழியவன்செயல் என்பதை “கூறுநாவேழுதலாகக் கூறுங் -ரணமெல்லாநீ - தே
றும்வகைகீதிகைப்புநீ திமைநன்மைமுழுதுநீ-வேறோர்பரிசிக்கொன்றில்லை மெய்ம்மை
யுன்னேவிரித்துணர்கிற - நெறும்வகையென்பவிலோகா திகைத்தாற்றேற்றவேண்டா
வோ” எனவும்வரும் திருவாசகத்தாலுமுணர்க. ஏனையவற்றைக் குருமுகத்தாலறிக. உம்
மை இறந்ததழ்மீய உயர்வு சிறப்புப்பொருட்டு. எவ்வொவர் - எவ்வெவர் எனவருதல்
மருஉ. (உ0)

மற்றையசிலநேசங்கள்.

மறைநான்கும்பயின்றொழுதியிட்டிகளும்பலவியற்றிமல்லன்னாலத்
திறவாதபுகழ்ப்படைத்தும்சீனிடத்தன்பிலரையெண்ணாதுள்ளம்
புறமோதிக்கொலையின் றுமதுமாந்துங் கொடும்பாவப்புலையோனும்
மறவாணன்றிருவடிக்கீழ்ப்பினரோலவரெம்மையடிமைகொள்வார்.

(இ-ள்.) நான்கு மறையும் பயின்று ஒழுகி பல இட்டிகளும் இயற்றி-நான்கு
வேதங்களையும் பழகி அந்நெறியிற் சென்று பலயாகங்களையுஞ்செய்து, மல்லன்னாலத்து
இறவாத புகழ்ப்படைத்தும்-உளமமைந்த நிலவுலகில் அழியாத புகழைப்பெற்றும், ஈசன்
இடத்து அன்பிலரை உள்ளம் எண்ணாது-சிவபெருமானிடத்தில் அன்பில்லாதவரை எம்
து மனங்கருதாது, புறம் ஒதி கொலையின்றி மதுமாந்தும் கொடும்பாவப்புலையோனும் -
அறத்தாறல்லாத நூலெக்கற்றுக் கொலைத்தொழிலில் கைதேர்ந்து கள்ளைப்பருகும் கொடி
யபாவத்தையுடைய புலையராயினும், அறவாணன் திருவடிக்கீழ் அன்பினோல் அவர் எ
ம்மை அடிமை கொள்வார்-சிவபெருமானது திருவடியின் கீழ் அன்பினையுடையரானால்
அவர்கள் எங்களை வழியடிமையாகக் கொள்ளாநிற்பார்.

மறைநான்கும் என்றமையால் புறம் என்றதற்கு அறத்தாறில்லாத நூல் என்றும்
சொற்பிரபஞ்சமாகிய பாசஞானத்தால் இறைவனையுணர் தலரிதாதலால் ஈசனிடத்தன்பி
லரையெண்ணாதுள்ளம் எனவும், பதிஞானமுடையவர் இறைவனையுணர்ந்தோர் ஆதலா
ல் அறவாணன்றிருவடிக்கீழ்ப்பினரோலவரெம்மையடிமைகொள்வார் எனவும் கூறினார்.

“பாசமாஞானத்தாலும் படர்பசுஞானத்தாலும்-ஈசனையறிய வொண்ணா திறை
யருண் ஞானநண்ணித்-தேசநுமதஞன் முன்னேச் சிற்றறிவொழித்து தேர்த்து-நேசமோ
டியர்பரத்து நிற்பது ஞானநிட்டை” எனவருஞ் சிவப்பிரகாசத்தாலும் “சங்கநிதிபது
மநிதி யிரண்டிந்தத்து தரணியொடு வாணனத்தருவோனு-மங்குவாரவாரசெல்வ மதிப்
போமல்லோம்-மாடேவர்க்கேகாந்த மல்லாராகில்-அங்கமெலாங் குறைந்தொழுது தொ
ழுநோயாரா-யாவுரித்துத் தின்றுழலும் புலையோனும்-கங்கைவார் சடைக்கணின்தார்க்
கன்பராகில் அவர்கணைந் நாம்வணங்குங் கடவுளாவார்” எனவருந் திருநாவுக்கரசுகள்
திருவாக்காலும் உணர்க. புலையர் என்றது அன்பில்லாத கீழ்மக்களை. (உக)

கடவுள்வாழ்த்து முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - உக.

நூல்செய்தந்தக் காரணமும், இது வழிதூல் என்பதும்.

பொருவில்கச்சியம்புராணம்வண்டமிழினின்புகலென்
நிருநிலம்புகழ்மணிமதிர்கச்சியேகம்பர்
திருவருட்குரியான் நவர் கூறியசிறப்பா
ஹரிமையுற்றெழுமாயைநுரைத்திடலுற்றேன்.

(இ-ள்.) பொருவில் அம் கச்சி புராணம் வண்மை தமிழினில் புகல் என்று-(வட மொழியிலுள்ள) ஒப்பில்லாத அழகிய காஞ்சிப்புராணத்தைச் சிறப்பமைந்த தமிழ்மொழியினால் மொழிபெயர்த்துச் சொல்லாய் என்று, இருநிலம் புகழ் மணிமதில் கச்சிகைம்பர் - பெரிய நிலவுவரு புகழும் இரத்தினமழுத்திய மதில்குழந்த கச்சியில் எழுந்தருளிய திருவேகம்பரது, திரு அருட்கு உரிய ஆன்றவர் கூறிய சிறப்பு ஆல்-திருவருட்கு உரிய பெரியோர் வினவிய மேன்மையால், உரிமை உற்று எழும் ஆசையான் உரைத்திடலுற்றேன்-அத்தொழிற் கு உரிமைபுண் டெழுந்த விருப்பத்தால் சொல்லத் தொடங்

வண்டமிழினில் என்றமையால் வடமொழியிலுள்ளவெனக் கூறினும், கச்சித்திருநகரிலுள்ள ஆன்றோர்க்கேட்க வடமொழியிலிருந்து இந்நூல் செய்யத்தொடங்கினேன் என்பது இச்செய்யுளின் கருத்தாதலால் நூல்செய்தற்குக் காரணமும், இது வழிநூலென்பதும் இதனாழைப்பட்டன. உரிய என்னும் பெயரொச்சத்தினின்றுதொக்கு நின்றது.

அவையடங்கும்.

மாயைகாரியவுருக்கருமெம்பிரான் வடிவ
மாயவேலவையருண்மயமாகுமற்றதுபோற்
பேயனேன்பிதற்றுறையுமேகம்பர் தம்பெருமை
நூயகாதையுள்ளுதலாற்றுகளறத்தோன்றும்.

(இ-ள்.) மாயை காரிய உருக்களும் எம்பிரான் வடிவம் ஆயவேல்-அசுத்த மாயாகாரியமாகிய சிலைதருமுதலிய பொருள்களும் எழுது பெருமானார் திருவுருவமரகில், அவை அருண்மயமாகும் - அவைகள் திருவருள்வடிவமாகும், அதுபோல் பேயனேன்பிதற்று உறையும் - அதனைப்போலப் பேய்போன்ற அடியேன் பிதற்றிய சத்த மாயாகாரியமாகிய மொழிகளாலமைந்த செய்யுள்களும், ஏகம்பர் தம்பெருமை தூயகாதை உள் உறுதலால் துகள் அற தோன்றும் - திருவேகம்பரது பெருமை அமைந்த குற்றமில்லாத சரித்திரம் தம்முள் அமைதலால் அவை குற்றமற விளங்கும்.

தத்துவங்கள் சுத்தம், மிச்சிரம், அசுத்தம் என மூவகைப்படுதலால் மாயையும் முத்திறப்பும் அதனால் சுத்த மாயாகாரியம், அசுத்த மாயாகாரியம் என்றும். மாயாகாரியமாகிய சிலைதருமுதலிய பொருள்கள் சிவபெருமான் நிருவுருவங்களாயின் அவை அருள்வடிவம் என்றோனும் அவயவத்தைக்கருதிய வயவி கூறினராதலால் கரசரணநி முதலிய வுறுப்புகள் அருள்வடிவெனக்கொள்க. “உருவருகுணங்களோடு முணர்வருளுருவிறேன்றுங் - கருமமுமருளரன்றன் கரசரணநிசாங்கம் - தருடருளுபாங்கமெல்லார் தானருடனக்கொன்றின்று - அருளுருவியிருக்கென்றே யாக்கினனசிந்தனன்றே” எனவருஞ் சிவருணசித்தியாராலுணர்க. மொழிகள் செய்யுள்மேல் நின்றலால் கருவியாகுபெயர். அவயவத்தைக்கருதி அவயவி கூறுதல் மரபுவழுமைதி. இது பிம்பப்பிரதிபிம்பப்பாவங்களை யெடுத்துக் காட்டுதலால் எடுத்துக்காட்டுவமையணி. மற்று - அசைநிலை.

இழித்தசொற்புணர்த்தெளியனேனியம்பியகவியுங்
கழித்தவைவகைபிலக்கணவழுவுக்குக்காட்டாப்
பழித்திடாதெடுத்தாளுவர்பல்வகைச்சுவையுங்
கொழித்தநாவினார்கியவழுத்தபுகுணத்தேதார்.

(இ-ள்.) 'பல்வகைச்சுவையும் கொழித்த நாவின் ஆகிய வழுநடு குணத்தேதார் - பலவகைப்பட்ட சொற்சுவையையும் பொருட்சுவையையும் கொழித்த நாவினையுடையவராகிய குற்றத்தினின்றும் நீங்கிய குணத்தையுடைய மேலோர், எளியனேன் இழித்த சொல் புணர்த்து இயம்பிய கவியும் - அறிவிற்குரிய நான் அம்மேலோர்களைந்த வழுக்க னமைந்த சொல்லால் தொடுத்துக்கூறிய செய்யுளும், ஐவகை இலக்கணம் கழித்த வழுவுக்கு காட்டு ஆக - எழுத்துமுதலிய ஐவகை இலக்கணங்களுக்குக்கமைந்த விதிவிலக்குகளில் விலக்கென்று விலக்கிய வழுவுக்கு உதாரணமாக, பழித்திடாது எடுத்து ஆளுவர் - இகழாது இதனை எடுத்து ஆளாநிற்பர்.

பலவகைச்சுவையாவன-சொற்சுவை, பொருட்சுவையென விருவகைப்படும். சொற்சுவை-குணம், அலங்காரம் என இருவகையாம்; பொருட்சுவை-காமம், கருணை, நகை, வீரம், உருத்திரம், அச்சம், குறிப்பு, வியப்பு, சாந்தம் என ஒன்பதுவகைப்படும். இழித்த சொற்களாவன-திணைவழு, பால்வழு, இடவழு, காலவழு, வினாவழு, விடைவழு, மரபுவழுமமைந்த சொற்கள். ஐவகை யிலக்கணமாவன-எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி. இவற்றின் வழுக்களுள் எழுத்துவழு - புணர்ச்சிவழு, சந்திவழு. சொல்வழு முன்னர்க்குரியவை. பொருள்வழு திணைமயக்கு முதலிய பதினென்கின் வழுக்கள். யாப்புவழு எழுத்துக்குற்றமுதலிய அறுவகைக்குற்றங்கள். அலங்காரவழு பிரி பொருட்சொற்றொடர்வழு, மாறுபடுபொருண்மொழிவழு, மொழிந்தது மொழிவழு, கவர்படுபொருண்மொழிவழு, நிரனிறைவழு, சொல்வழு, யதிவழு, செய்யுள்வழு, சந்திவழு. ஆன்றோர், கல்வியினுண்ணறிவிலலாரியுற்று துலைத் தாமிசுழில் பலரும் இகழ்வோ, அதனால் அவன் நன்குமதிப்படையானேயெனது கருணைகூர்ந்து அந்நுலைப்பாராட்டல் வழக்கு ஆதலால் பல்வகைச்சுவையுங் கொழித்த நாவினராகிய வழுத்தபுகுணத்தேதார் பழித்திடாதெடுத்தாளுவர் எனவுப, அதுவுங் கற்போர்க்கு ஒர்பயன் கருதியாதலால் கழித்தவை வகையிலக்கண வழுவுக்குக்காட்டா எனவுக்கூறினர். அவமதித்தவல்லாமையால் ஆன்றோரை யுயர்த்திக்கூறினமையால் இன்மை நவீற்சியணி, (உச)

எழுத்துப்போலியுமெழுந்தெனவாளுவரதுபோற்
பழுத்தநாயினேன்பிதற்றியசெய்யுட்போலியையும்
பழுத்தகேள்வியோர்கைக்கொள்வொன்பதுபற்றி
விழுத்தநாணினேன்சிவகதைவிளம்புதற்கிசைந்தேன்.

(இ-ள்.) எழுத்துப்போலியும் எழுத்து என்ன ஆளுவர் - எழுத்துப்போலியையும் எழுத்தென்று கைக்கொள்வர், அதுபோல் பழுத்த நாயினேன் பிதற்றிய செய்யுள் போலியையும் - அத்தனைப்போல பழுதெனிக் கெடலினையுடைய நாயினுங் கடைப்பட்ட அடியேன் பிதற்றிய போலிச்செய்யுளையும், பழுத்த கேள்வியோர் கைக்கொள்வர் என்பதுபற்றி - சுவைகளிந்த நூற்கேள்வியையுடைய பெரிபோர் எடுத்தாள்வர் என்பது கருதி, விழுத்த நாணினேன் சிவகதை விளம்புதற்கு இசைந்தேன் - நாணினின்றும் நீங்கிய யான் சிவகதை சொல்லுதற்குத் தொடங்கினேன்.

எழுத்துப்போலியாவது போலிச்சரக்கைப்போல அய்ய எனவும், அ இ ஐ எனவும், அய் ஔ எனவும், அ உ ஔ எனவுங்கொள்ளுதல், நாண்விழுத்தினேன் என்

பது விழுத்த நாணினைன் எனவந்தது பொருத்தமில்புணர்ச்சி, விழுத்தினைன் என்பத ன்றுதியில் நின்ற விருதியைப் பிரித்து நாண் என்பதனோடு புணர்த்தினமையால். முத லுக்குஞ் சினைக்கும் ஒற்றமையுண்மையால் சினைவினையை முதல்மேலேற்றிப் புழுத்த நாயினேன் எனவும், போலிச்சரக்குக் கொள்வோர்க்கு ஒருவாறு பயன்படுதல்போல இதுவும் கம்போர்க்கு ஒருவாறு பயன்படுதல் கருதி ஆன்றோர் கொள்வார் என்பார் பித ற்றிய செய்யுட்போலியையும் பழுத்த கேள்வியோர் கைக்கொள்வர் எனவும், என் சிறு மையைநோக்கிக் கற்றோ ரவையிலடங்கி பொழுதாது நானுங் கற்றோருளொருவனாக க்கருதிப் பெருங்காப்பியஞ்செய்யப் புழுந்தேன் என்பார் என்பதுபற்றி விழுத்த நாணி நைன் சிவகதை விளம்புதற்கிசைந்தேன் எனவுங் கூறினார், இவ்விரண்டுசெய்யுளிலும் பழித்திடாடுதெத்தானாயர். “பழுத்தகேள்வியோரைக்கொள்வர்” என்றது நிறைபவை யுடையோர் செயலென வுணர்க. “நலனடக்கஞ்செம்மை நடுநிலைமைநான்கும்-குலனை ன்றியையுடையோர்கோதில் - புலனில்லோர் - சென்றுமொழிந்தனவுக்கேட்டோரசெ றிந்தவிடம் - அன்றோநிறைந்தவவை.” எனவருஞ் சங்கச்செய்யுளாற்காண்க. (உரு)

நெறிவழாவுமைபூசனைபோனெறிபிறழ்ந்தோ
னெறிதருங் கலுங்கைக் கொளுங்கச்சியெம்பெருமார்
கறிவின்மேலவர்காப்பியப்பனுவல்போலறிவின்
குறியிலேன்கவிப்புன்சொலுவகொள்வதுவழக்கால்.

(இ-ள்.) நெறிவழாத உமை பூசனைபோல்-சைவாகமநெறியினின்றும் வழுவாத உமையமமையின் பூசையைப்போல, நெறிபிறழ்ந்தோன் எறிதருங் கல்லும் கைக்கொ ள்ளும் கச்சி எம்பெருமான்கு - சைவாகமநெறியினின்றும் நீங்கிய சாக்கியராயனார் எறி த் கல்லையும் கைக்கொண்டருளிய காஞ்சியில் எழுந்தருளிய எமது சிவபெருமானா ன்க்கு, அறிவின்மே லவர்காப்பியப் பனுவல்போல் - அறிவின் மேம்பட்டோரியற்றிய பெருங்காப்பிய மென்னும் நூல்போல, அறிவின் குறியிலேன் புன்சொல் கவி உம் கொள்வது வழக்கு - கல்வியறிவென்று சொல்லப்பட்டவைகளுள் ஒருகுறியில்லாத அடியேன் புன்சொல்லால் தொடுத்த கவியையும் ஓர் கவியாகக் கைக்கொண்டருள்வது ம் அவர்க்கு ஓர் வழக்காகும்.

காஞ்சித்திருப்பதியில் உமையம்மையார் சைவாகமத்தின் விதிவழித் தமக்குச் செய்தருளிய பூசையைப்போலச் சாத்தமங்கையில் திருவவதாரஞ்செய்து பெளத்தம யத்தில் நின்ற சாக்கியராயனார் உள்ளன்போடு எறிந்த கல்லையும் ஆகமத்தில் விதித்த மல ராகக்கொண்டருளினார் பெருமானா என்பார் நெறிவழாவுமைபூசனைபோனெறிபிற ழ்ந்தோன் - எறிதருங்கலுங்கைக்கொளுங்கச்சியெம்பெருமார்து எனவும், தம்மேற் கல் வியறிவின் மேம்பட்டோர் செய்த காப்பியத்தைத் கைக்கொண்டருள்வதுபோலக் கல் வியறிவுச் சற்றில்லாத சிறியேன் புன்சொல்லாதற்றொடுத்த காப்பியத்தைபுன் கைக்கொ ண்டருள்வது வழக்கென்பார் புன்சொலுங்கெ ள்வது வழக்கால் எனவும், இது ஒருகா ப்பியமன்று என்பார் கவிப்புன்சொல் எனவுங்கூறினார். சாக்கியராயனார் எறிந்த கல்லை மலராகக்கொண்டருளினார் என்பதை “கல்லாலேயெறித்ததுவு மன்பான்படி கானில், வில்வேடர்செருப்படியு் திருமுடி மேல்மேலிற்றால், நல்லார்மற்றவர்செய்கையென்பா லேநயந்ததனை, அல்லாதார்கல்லென்பாராளுர்க்கவிதலராமால்” எனத் திருத்தொண்ட ர்புராணத்தில் வருதல் காண்க.

அவையடக்கமாவது நிறையவையிலுள்ள புலவர் பலர்க்கும் வழிபடுகொலியாக அட க்கிக்கூறுதல். அதனை இங்கு “மாயைகாரியவுருக்களும்” என்னுஞ் செய்யுள் முதலாக “நெறிவழாவுமைபூசனை” என்னுஞ் செய்யுளிலுட்க நாண்குசெய்யுள்களாற் பலபடக்கூறி

னார். தொல்காப்பியம் செய்யுளியலில் “அவையடக்கியலேயறிபத்தெரியின் - வல்லார் கூறினும் வகுத்தனர்கொண்மினென்-றெல்லாமாந்தர்க்கும் வழிமொழிந்தனரோ” எனவருஞ்சூத்திரத்தால் அவையடக்கவிலக்கணமுணர்க. அவையடக்கம் என்பதற்கு இவ்வாறன்றித் தமது வழிபடுகின்றவியால் அவையிலுள்ளோர் தமது செய்யுட்குக் குற்றம் கூறாதல்கச்செய்தல் எனப் பொருள்கூறுவாரும் உண்டு. முன்னர்க்கூறிய செய்யுளும் இதுவும் எடுத்துக்காட்டுவனமயனி. (௨௬)

அவையடக்கமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவருத்தம்-௨௬

தூற்சிநப்புப்பாயிரம்.

எழுசேரடியாசிரியவிருத்தம்.

அருட்பணிக்குரியமயேச்சுரர்முதலாநால்வருநதருகவென்றறைய மருட்பகைதுமிக்குங்காஞ்சிமான்மியத்தைவழங்குதென்மொழியினாலுரை கருப்பகையிரிககுஞானமுமேனைக்கலைகளுங்கரிசுமடபயின்ற [த்தான் மருப்பொழிவெடுத்தவாவடுதறையில்வாழ்சிவஞானமாதவனே.

(இ-ள்) கருபகை இரிக்கும் ஞானமும் னனைக்கலையும் கரிசு அற பயின்ற - பிறப்பாகிய பகையை ஒழிக்கும் சிவஞானதூலையும் அதுஒழிந்த மற்ற தூல்களையும் ஐயம் திரிபறப்பழகிய, மருபொழில் உடுத்த ஆவடுதறையில் வாழ் சிவஞானமாதவன்-வாசமிக்க சோலைக்குடந்த திருவாவடுதறையில் வசித்தருளும் சிவஞானம் என்னும் திருநாமம்வாய்ந்த பெரிடமுனிவர், அருள் பணிக்கு உரிய மயேச்சுரர் முதலாக நால்வரும் தருக என்று அறைய - திருவருளடைதற்குரிய திருப்பணியில் முயலும் மயேச்சுரர் முதலிய நால்வரும் புராணஞ்செய்த தருகவெனது வினவ, மருள் பகை துமிக்கும் காஞ்சி மான்மியத்தை வழங்கு தென்மொழியினால் உரைத்தான் - அடைந்தோர் மலப்பகையை ஒழிக்கும் காஞ்சிசுநிபுப்பதியின் மான்மியத்தை எப்பொழுது நிலைபெறுந் தென்மொழியால் மொழிபெயர்த்துப் பாடி அருளினர்.

மடேச்சுரர் முதலா நால்வர் என்றது மயேச்சுரர் நார்ப்பத்தெண்ணியரவர், எழு தூறு திருமடத்து முடலிகள், சிலலைவாழ்த்தணர் மூவாயிரவர், திருத்தொண்டசெய்யுந் திருப்பேரோழாயிரத்துத் தொள்ளாயிரவர்களை. இவ்வாறன்றித் தாதமார்க்கம், சர்புத்திரமார்த்தம், சகமார்க்கம், சன்மார்க்கமென்னு மிம்மார்க்கங்களினிற்கும் நால்வர் எனவுங் கூறுவர். மடேச்சுரர் முதலா நால்வர் என்றதை “சிலலைமாநகர்வாமாழ்தவசிர்தையந்தணராறெஞ்ஞா, நல்லதும்பலமடபதிதவராசரினையிலுள்ளபேர், எல்லையில்லவரியாவருங்கரிகொளவிளங்கசீரிவாக், கொல்லைவந்தெழவனைவருங்கரமுச்சிவைவத் துனமுருகினார்” எனச் சேக்கிழார்நாயனார்புராணத்தில் வருதல் காண்க.

இது சிறப்புப்பாயிரம் ஆதலில் சிவஞானமாதவன் என்றதனால் ஆக்கியோன்பெயரும், காஞ்சிமான்மியம் என்றதனால் தூல்வந்தவழியும், தென்மொழி என்றதனால் வையையாற்றின் வடசேரும், மருதயாற்றின் தெற்கும், கருவூரின் கிழக்கும், மருவூரின்மேற்குமாகிய சோலையென்னும் அகப்பாட்டெல்லையும், தென்மொழியினாலுரைத்தான் என்றதனால் தூற்பெயரும், மான்மியம் என்றதனால் தூல் துதலியபொருளும், வழங்கு தென்மொழியென்றதனால் சரித்தூலை முறையாகக்கற்றோரோ இத்தூல் கேட்கற்பாற்றென்னும் உரையும், அவரோ கேட்டந்தருரியார் என்னும் அதிகாரிகளும், மருட்பகை துமிக்கும் என்றதனால் குற்றமற்றும், மடேச்சுரர் முதலா நால்வர் என்றமையால் காலமும், தருக

என்றதனால் நூல்செய்தற்குக் காரணமும், காஞ்சியென்றதனால் நூலாங்கேற்றிய களனும் என்னும் அப்பாயிரத்தினிலக்கணங்களெட்டோடும், அத்துணைச் சிறப்பிலவாகிய காலமும் களனும் காரணமும் இதனால் கூறப்பட்டன.

“மன்றவாணன்மலர்திருவருளால் - தென்றமிழ்மகிமைசிவனியசெய்த - அடியுலர் கூட்டமுமாதிச்சங்கமும் - படியின்மாப்பெருமைபரவுதசோழனும் - சைவமாதவருந்தழைத்தினிதிருக்கும் - மையறுசோழவளநாடென்ப” என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எல்லையறிக. சோனாடு என்பது இமயமலைக்குத் தென்பாற்பட்டதாதலால் தென்றமிழ் என்றார். “தென்றில்லைமன்றினுளாடி.போற்றி” எனப் பெரியோர்பணித்தருளினமையாலுமுணர்க. (உஎ)

நூற்சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

முதற்காண்டம்

திருநாட்டுப்படலம்.

கலிநிலைத்துறை.

பணங்கொள்பாம்பணிகம்பனாற்பணிவரையந்த வணங்கினோடென்றுமார்ந்தினிதரசுவீற்றிருக்கு முணங்கரும்புகழ்க்காஞ்சியையகந்தழீஇயும்பர் வணங்கமேவரும்பாலிநாட்டணிகலம்வகுப்பாம்.

(இ-ள்.) பணம் கொள் பாம்பு அணி கம்பனார் - படம்வாய்ந்த சர்ப்பாபரணத்தை அணிந்த திருவேகம்பனார், பணிவரை பயந்த அணங்கினோடு என்றும் அமர்ந்து இனிது அரசு வீற்றிருக்கும் உணங்கரும் புகழ் காஞ்சியை அகம் தழுவிய - இமயமலைபற்ற உமையம்மையோடு எந்நாளும் விரும்பி இனிதாக அரசுசெய்து நிகரின்றி இருக்கும் கெடுதலில்லாத புகழ்வாய்ந்த காஞ்சியைத் தன்னுள் தழுவிய, உம்பர் வணங்க மேவரும் பாலிநாடு அணிகலம் வகுப்பாம் - விண்ணுலகு வணங்கும்படி நிலைபெற்ற பாலிநாட்டின் சிறப்பையும் வளத்தையும் இனிக் கூறுவாம்.

உலகினைச் சுமக்கும் ஆற்றலுடையதென்பதுதோன்றப் பணங்கொள் எனவும், தேவதானுவனமுனிவர் தம்மைக்கொல்ல வேவிய பாம்பை ஆபரணமாகக்கொண்டருளிய வரம்பிலாற்றலுடைமைதோன்றப் பாம்பணிகம்பனார் எனவும், ஆன்மாக்களுக்குப் பாகம் உறுத்தப் போகமுண்டாக்குதற்கென்பதுதோன்றப் பணிவரையந்த அணங்கினோடென்று மார்ந்தினிதரசுவீற்றிருக்கும் எனவும், மகா பிரளயகாலத்து மழிதலின்மைதோன்ற உணங்கரும்புகழ்க் காஞ்சியெனவும், மற்றைத் திருப்பதிகளையுமன்றிக் காஞ்சித்திருப்பதியையுந் தன்னுள் தழுவியிருந்தலைமைதோன்ற அகந்தழீஇயும்பர்வணங்க மேவரும் பாலிநாடு எனவும், மாடநிலைகளாலும் மேம்படு குடிகளாலும் பொலிவுடையதோடு நாடுபடுதிரவியமுதலிய வளங்களு மிக்குடையதென்பதுதோன்ற அணிகலம் எனவுங்கூறினார். முனிவர்கொல்ல வேவிய பாம்பு என்றதை “எந்தியபின்னர்வேள்வியெயிழற்கிடையெண்ணில், பார்த்தளங்கெழுந்துதியோர்பணியிறஞ்சிற்றத்தோடும், போர்த்தளவவற்றைமாயோன்புள்ளினுக்கஞ்சித்தன்பால், சேர்த்திடுபணிகளோடுஞ்செவ்வியிழற்புணந்தானெங்கோள்” எனவரும் கார்த்தத்தாலும்; நாடுபடுதிரவியமுதலியன “செந்நெல்லசெவ்வியளர்ச்சிறுபயறு - கன்னல்கதலியெனப்பெயர்பெற்ற - வை

ந்துகண்டைமந்திரவியம், கண்ணடிபித்தன்கருங்குரங்குகாட்டானை-மண்ணாரும் வேந்தனடைந்துதிரவியம். அகில்கறிகோட்டமொடுதக்கோலம் - குங்குமமைந்துமலை படுதிரவியம். அரக்கமுலின்றேணனிமயிற்பீலி-உப்புக்கடல்படுதிரவியமைந்தே. பவள முத்துச்சங்கொக்கோலை - உப்புக்கடல்படுதிரவியமைந்தே" எனவரும் பிங்கலந்தையாலும் உணர்க, இது கைக்கிளைப்புறனுகிய பாடாண்டிணையுள் நாடுவாழ்த்துத்துறை.(சு)

கடல்கடைந்திடச் செல்லுறுஉம்வெள்ளைமால்கடுப்பப்

படலைவெண்முகில்பரவைநீருழக்கிவாய்மடுத்து

விடமெழுந்தென மீண்டவம்மாயனைவிழைய

வுடல்கறுத்துவிண்ணெறிப்படர்ந்தொய்யெனமீண்டு.

(இ-ள்.) படலை வெண் முகில் - திரண்ட வெள்ளிய மேகங்கள், கடல் கடைந்திட செல்லுறும் வெள்ளை மால் கடுப்ப - கடல்கடையச்செல்லும் வெள்ளிய திருமலை ஒப்ப, பரவை நீர் உழக்கி வாய்மடுத்து - கடல்நீரைக்கலக்கி உண்டிதேக்கி, விடம் எழுந்தது என்ன மீண்ட அமாயனை விழைய உடல் கறுத்து - விஷமானது பாய்கடலினி ன்றும் எழுந்ததென்று திரும்பிய அத்திருமலை ஒப்ப உடம்பு கறுத்து, ஓய்யென விண் நெறி படர்ந்து மீண்டு - விளைந்து ஆகாயத்தின் வழிசென்று திரும்பி.

"கெடுப்பதா உல்கெட்டார்க்குச்சார்வாய்மற்றங்கே-எடுப்பதா உமெல்லாமழை" என நாயனாரெடுத்துக்கூறிய முறையால் தாங்குதற்றெழிலில் உலகினைத்தாங்கு நிலங் கடந்த நெடுமுடியண்ணலை யுவமையாகக்கூறினார். சரளம் அசரளம் வாழ்நாளவேண் டித் திருமலைக் குறையிரந்தபோது அத்திருமால் கடல்கடைந்து அமுதுதவறுபொரு ட்டி அச்சுரர்முதலியவரோடு செல்லும்போது வெண்ணிறமுடையரா யிருத்தலால் கட ல்கடைந்திடச் செல்லுறுஉம் வெள்ளைமால்கடுப்பப் படலைவெண்முகில் எனவும், அத் திருமால் மந்தரகிரிமுதலியவற்றை மத்துமுதலிய துணைக்கருவிகளாகக்கொண்டு கடல் கடையும்போது விஷந்தோன்ற வுடல்கறுத்துத் திரும்பியதுபோலப் பரவைநீருழக்கி வாய்மடுத்து விடமெழுந்தென மீண்டவம்மாயனைவிழைய-உடல்கறுத்து மீண்டு எனவுங் கூறினதால் பண்புந்தொழிலும்பற்றிவந்த எடுத்துக்காட்டுவமையணி. எழுந்தென தொ குத்தல் விகாரம். திருமால்வெண்ணிறமுடைமையும் பின்பு கருநிறமுடைமையும் "வரு கனல்வல்விடந்தாக்கிமாயவன்வெண்ணிறமேனி - கருகினன்னந்துதொடங்கிக்கரியனென ப்பெயர்பெற்றான்-திருமலரோனுடற்பொன்மை தீர்த்துபுகைகிறமுற்றான் - வெருவுகி சைக்கிறையோரும்வேற்றுருவெய்தியமுதார்" என இந்நூலில் வருதல் காண்க. இதுமு தல் தனது கீர்த்தியென்பதுகாறும் பாடாண்டிணையுள் மழைவாழ்த்துத்துறை. (உ)

அற்றைஞான் றுமால் கயிலையைச்சரணடைந், நாய்குப்

பொற்றநந்தியஞ்சாரல்சூழ்பொருப்பினைக்குறுகிக்

கற்றைவாரசடைச் சுந்தரன் கடவ - நீண்ட சடாபாரத்தையுடைய

முற்றுநான்முகிலெனவரைமுழுவதும்பொதிந்து.

(இ-ள்.) மால் அற்றை ஞான்று கயிலையை சரண் அடைந்தால் ஆங்கு - திரு மால் அந்நாளில் திருக்கயிலையைச் சரண் அடைந்தாற்போல, பொற்ற அம்சாரல் சூழ் நந்தி பொருப்பினை குறுகி - பொற்கட்டிகளையுடைய அழகிய சாரல் சூழ்ந்த நந்தியிலை யை அடைந்து, 'கற்றை வாரசடை சுந்தரன் கடவ - நீண்ட சடாபாரத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள் செலுத்த, வான் மதுரை முற்றும் நால் முகில் என்ன வரைமுழுவ தும் பொதிந்து-பெரிய மதுரைத்திருநகர் முழுதும் நான்குமேகங்களும் மூடியதுபோ ல அந்நந்தியிலை முழுவதும் மூடி.

விஷத்தால் நிறமாயிய திருமால் திருக்கயிலையைடைந்தாற்போலக் கடல்நீருண் டமையால் நிறங்கருகிப் மேகம் நந்திமலையையடைதலாலடைந்து எனவும், வருணனை விப சத்தமேகங்களின் வீறடக்கச் சோமசுந்தரக்கடவுள் அபிடேகபாண்டியன் வேண்டு கோளால் சடாபாரத்திலணிந்த புட்கலாவர்த்தமுதலிய நான்குமேகங்களைவேய, அம்மே கங்கள் மதுரையைச் சூழ்தல்போல இம்மேகங்கள் நந்திபலையைச் சூழ்தலால் சூழ்ந்து எனவும், தொழில்பற்றிவருதலால் தொழில்பற்றிவந்த எடுத்துக்காட்டுவமையணி. அடைந்தாக்குதொகுத்தல் வீகாரம். பொற்ற பொருளடியாகப்பிறந்த குறிப்புவினப்பெயரொ ச்சம். நான்குமேகங்களு மதுரையை மூடியதுபோலென்றதை “வந்துநான்மாடமாகி வளைந்துநாற்றிசெயுஞ்சூழ்ந்து-சந்துவாய்செரியாதொன்றித் தாமொருகுழலாய்மாடப் - பந்திகோபுரஞ்செய்குன்றற் கால்கள்போற்பரிப்பப்போர்த்த-விந்துவாரசடையோனே யவெழிலிமாநகரமெங்கும்” எனவருந் திருவினையாடற்புராணத்தாலுணர்க. (௯)

முரிந்தவெண்டிடைக்கருங்கடன் முகட்டினைக்குழித்து
விரிந்தவெள்ளீர்மடுப்புழிக்காந்துடன்மேவிக்க
கரிந்திடத்தனைச் செய்த தீவடையின் களவைந்
தெரிந்துவிலுமிழ்தடித்தெனத்திசைதொறுஞ்சிதறி.

(இ-ள்.) முரிந்த வெண் திடை கருங்கடன் முகட்டினைக் குழித்து விரிந்த வெ ள்ளீர் மடுப்புழி - கரையொடுமோதி முறிபட்ட வெள்ளிய அலைகையுடைய கரிய கடலின்முகட்டைக் குழிபடவாங்கிப் பரந்தநீர் வெள்ளத்தைப் பருகுமிடத்து, காந்து உடல்மேவி தன்னை கரிந்திட செய்த வடவைத்தீயின் களவை தெரிந்து - ஒளித்துத் தன் மேனியிற்புகுந்து தன்னைக் கருகச்செய்த வடவாமுகாக்கினியின் களவினையறிந்து, வில் உமிழ் தடித்து என்ன திசைதொறும் சிதறி-(அத்தீயினை) பிரகாசத்தை வீசும் மின்னலென்று கூறத் திசைகள்தொறு மின்னலை வீசி.

மடுப்புழி “வினைசெயல்வகை” என்றாற்போல நின்றலால் மடுப்பு என்னும் தொழிற்பெயர் பெயரொச்சப்பொருளில் வந்தது. மேகம் மின்னல் வீசியதைத் தன்னை வஞ்சித்துத் தன்னுட்புகுந்த வடவாமுகாக்கினியின் களவையறிந்து அதனை வெளிப்படுத்தியதை யொக்குமெனக் கூறுதலால் தற்குறிப்பணி. தன்னை வஞ்சித்த வடவாமுகாக்கினியோடு போர்கொள்ளக் கருதினமையால் உழினைத்திணையுள் உழினை. (ச)

கான் தவக்கனன் மீட்டடையாவகைகருதி
வான் தன்றிற் குனிசிலையெனத்தடையினை வயக்கி
யென்றநீயினியெதிர்த்தனையாயினின்னே
யூன்றறேடுயிர்குடிப்பலென்று ருமொலியெழுப்பி.

(இ-ள்) கான் தவக்கனன் மீட்டு அடையாதவகை கருதி - தாங்கக்கிய அந்தத்தீ மீளத் தன்னை யடையாவண்ணங் கருதி, வான் தன்னில் குனிசிலை என்ன தடையினை வயக்கி - ஆகாயத்தில் வளைந்த வில்லென்று சொல்லத் தடையாக இற்திரதனுசை விளங்கச்செய்து, என்ற நீ இனி எதிர்த்தனையாயினன் - எதிர்த்த நீ இனி என்னை எதிர்ப்பாயானால், இன்னே ஊன் தன்னோடு உயிர் குடிப்பல் என்று உரும் ஒலியெழு முப்பி - இப்பொழுதே உனது உடலோடும் உயிரைக் குடிப்பெனென்று இடி ஒலியை எழுப்பி.

இனி இன்னெனவந்ததுமருட, கனல் என்றது கோடைத்தீயை. “வெந்துயர்ந் கோடைமாத்தலைகாப்ப” என்றருளினர் பெரியோரும். ஊன் கருவியாகுபெயராய் உடல்மேல் நின்றது. இது தற்குறிப்பணியும்; சிலையெனத்தடையினை வயக்கியெனவும், உயிர்குடிப்பலென்றுருமொலியெழுப்பியெனவும் உபமானத்திலுபமேய தருமத்தை யாரோ

பிக்குப்படுதலால் பதப்பொருட்காட்சியணியுங் கலந்துவருதலால் கலவையணி. வெளிப் படுத்திய அவ்வடவாமுகாக்கினியைகோக்கி நானிட்ட எல்லையைக்கடந்து நீ எதிர்ப்பா யாகில் உன்னுடலோடியினாக் குழப்பேனென்று கூறியது வஞ்சித்தினையுள் நெடுமொழி வஞ்சித்தறை. (௫)

மோதுதெண்டிநாபுனலளக்க
ருடுத்தபாரிலுன்கிளையெலாமுதலறவொருங்கே
படுத்துநின்வலிபாற்றுவன்யானெனப்பகைமை
தொடுத்தவெஞ்சினங்கொண்டழன்மேலமர்தொடங்கி.

(இ-ள்) அடுத்து அடுத்து அலைமோதுதெண்டிநாபுனல் அளக்கர் உடுத்தபா ரில் - கரையினை அடுத்து அலைகள் மோதும் தென்னிய அலைவாய்ந்த நீர்மயமாகிய கடல் குழந்த நில உலகில், உன் கிளை எல்லாம் முதல் அற ஒருங்கே படுத்து யான் நின்வலி பா ற்றுவன் என்ன - உனது உறவினரை எல்லாம் வேரோடு அற ஒருசேரக்கெடுத்து யா ன் உனது வலிமையைக் கெடுப்பேனென்று, பகைமை தொடுத்த வெம் சினம் கொ ண்டு அழல்மேல் அமர்தொடங்கி - பகையால் முளைத்த கொடிய கோபங்கொண்டு அவ் வடவைத்திமேல் போர்த்தொழில் தொடங்கி.

பகைமை “இரண்டினை இருமையென்றும்போலக் குணியைக் குணமாகக்கூறி யது மரபுவருவமைதி. இது தற்குறிப்பணி. துறை அது. வலிபாற்றுவன் செயப்படு பொருளை வினைமுதல்போல் வைத்துக்கூறினமையால் கருமகருத்தா. (ஈ)

விச்சைமந்திரவலியினால்வீங்கு மீர்மழையை
வச்சிரக்கணையாக்கிமெய்வளமெனக்கருளும்
பொச்சமின்மறைவேள்வியும்புனிதனேநதழலு
மெச்சுமாகமற்றெவையுமிண்டறுக்கெனவியமபி.

(இ-ள்) மந்திர விச்சை வலியினால் வீங்கு நீர் மழையை வச்சிரக்கணை ஆக்கி - மந்திரவித்தையின் வல்லமையால் மிக்க நீர்மயமாகிய மழைத்துளியை வச்சிரபாணமா க்கி, மெய்வளம் எனக்கு அருளும் பொச்சம் இல் மறை வேள்வியும் புனிதன் எந்த அழ லும் எச்சமாக - உண்மையாக வளங்களை எனக்குக்கொடுக்கும் பொய்மை இல்லாத வேதவிதிப்படி செய்யும் யாகமும் சிவபெருமான் எந்திய தீயும் ஒழிய, எவையும் ஈண்டு அறுக்க என்ன இயம்பி - எந்த நெருப்பையும் இந்நிலவுலகில் அறுக்கக்கடவாயென்று அம்மழைத்துளிக் கணைக்குக் கூறியேவி.

“வேள்விந்நயன்வீழ்புனலாவது” என ஆளுடையபின்னையார்புராணத்தில் வரு தலால் மெய்வளமெனக்கருளும் பொச்சமின்மறை வேள்வியும் எனவும், தேவதாருமுனி வரோவிய வேள்வியின்முத்தி யாவையும் அழிக்கும் வன்மையையுடையதா யிறைவன லன்றி மந்தையவற்றாலுழியு மியல்பின்மையையுடைமையால் புனிதனேந்தழலும் என வும்; இவ்விரண்டையுமழித்த லவற்றுக்கு இயலாதாகையால் எச்சமாக எனவுங்கூறினார். மற்று வினைமாற்றுப்பொருளில் வந்த விடைச்சொல். ஏவி சொல்லெச்சம். அறுக்கென வியங்கோளீறதொகுத்தல். தேவதாருவன் முனிவரோவிய வேள்வியின்முத்தி இறைவ னாலன்றி மந்தையவற்றாலுழியு மியல்பின்மையையுடைமையை, “மூயலகன் நன்னினைகோக்கி முகமனுஞ்சொற்றுத்தங்கள், செயலகன்றிருந்தவேள்வித் தீமையும்விளித்துநந்தம், இய லகன்றிடவேசெய்த வீசனைமுடித்தினொன்றே, மயலகன்றிலாதாரூப்பப் பவ்வினாந்தனை ந்தவம்மா. வன்னியந்தேவுமுட்க வந்திடுகனலையார்க்கும், முன்னவனெருகையேந்தி” எனவருங் காந்தப்புராணத்தாலிக.

காட்டகங்களுங்கழைநரல்கதிர்மணிச் சிமயக்
கோட்டகங்களுங்குளிர் புனற்கழனிசூழ் குலவு
நாட்டகங்களும்பரன் முரம்படுத்தெரிநடஞ்செய்
மோட்டகங்களுமுழுவதுங்குளிக்கொளச்சொரிந்து.

(இ-ள்.) காடு அகங்களும் கழை நரல் கதிர்மணி சிமயம் கோடு அகங்களும் - காட்டினிடங்களும் மூங்கில் நெருங்கியொலிக்கும் ஒளிவாய்ந்த முத்துகளையுடைய சிகரங்களையுடைய மலையினிடங்களும், குளிர் புனல் கழனி சூழ் குலவும் நாடு அகங்களும் பரல் முரம்பு அடுத்து எரி நடம் செய் மோடு அகங்களும்-குளிர்ந்த நீர் நிறைந்த வயல்கள் சூழ்ந்து விளங்கும் நாட்டினிடங்களும் பருக்கைக்கல்லுகள் அமைந்த முரம்பினை அடுத்துத் தீத்திரன்களைக் கொப்புளிக்கும் பாலைநிலமாகிய இடங்களும், முழுவதும் குளிக்கொள்ளச் சொரிந்து-ஆகிய இவை முற்றும் குளிர்வாய்ப்ப அம்மழைக்கணையைச் சொரிந்து.

“கோத்தொழிலாளரோடுகொற்றவன்கோடி-வேத்தியல்பிழந்தவியலிடம்போல - வேனிர்கிழவனொடுவெங்ககிர்வேந்தன் - ஞானிலந்திருக்கத்தன்மையிற்குன்றி - மூல் லையுஞ்ஞரிஞ்சியமுறைமையிற்கிரிந்து - நல்லியல்பழிந்துநடுங்குதயருறுத்துப் - பாலை யென்பதோர்ப்படிவங்கொள்ளும்” எனச் சிலப்பதிகாரத்திற்குறுதலால் பரன்முரம்படுத்தெரிநடஞ்செய்மோட்டகங்களும் என்றதைப் பாலைநிலம் என்றும், இதனைக் கடலொழிய மூல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், பாலைபெண்ணும் நான்கு நிலங்களையுங்கூறினர். இது மழையின்றன்மையைக்கூறுதலால் பொருட்டன்மையணி, இவ்விரண்டுசெய்யுளும் கோடைத்தீத்திரனாகிய பகைவர்மேல் மழைக்கணையை யேவி வென்றமையை யுணர்த்தினமையால் வாகைக்கிணையுள் வாகை.

(அ)

இற்றொழிந்தனவொழியமற்றொஞ்சியவெரிபோய்க்
கற்றவேதியர்வேள்வியஞ்சாலையுட்கரப்ப
வுற்றவாகன்தென்சினக்கனலையுமொருவி
வெற்றிமாமுரசெனமறைப்பேரொலிவிளக்கி.

(இ-ள்.) இற்று ஒழிந்தன ஒழிய - கெட்டொழிந்த நெருப்புகனொழிய, மற்று எஞ்சிய எரிபோய் கற்ற வேதியர் வேள்வி அம் சாலைஉள் கரப்ப-கெடாது நின்று எஞ்சிய தீச்சென்று வேதங்களெக்கற்ற அந்தணரது வேள்விச்சாலையிலொளிக்க, உற்ற ஆறு கண்டு தன் சினம் கனலையும் ஒருவி - அத்தி அடைந்த வகையைக்கண்டு தனது கோ பாக்கினியையும் ஒழித்து, வெற்றி மா முரசு என்ன மறைபேர் ஒலி விளக்கி - பெரிய சயமுரசு முழக்குவதுபோலப் பெரிய வேதகோஷங்கள் விளங்கச்செய்து.

மற்று வினைமாற்றுப் பொருளில்வந்த இடைச்சொல், கற்ற, வேதமென்னுஞ்சொல் எஞ்சநின்றதால் சொல்லெச்சம், ஆறுதொகுத்தல், மேகம், தீயின் வெம்மையையொழிப்பது கடனதலால் புறங்கொடுத்த கோடைத்தீயென்னும் பகைப்பொருள்தா னுழைதற்கரிய வேறிடத்திற்கென்று மறைந்ததைக்கண்டு தன்னிடத்துத்தோன்றிய கோபமாகிய தீயையும் ஒழித்ததெனக்கூறுதலால் உடனிகழ்ச்சியணி. வெற்றிகொண்டபின் சயமுரசொலி எழுப்புதல் வழக்காதலால் இது வாகைக்கிணையுள் முரசுவாகைத்துறை.

தனதுகீர்த்தியுந்திறற்பிரதாபமுந்தனாமே
வனல்செய்கோபமுமூல்லையுமெனவெங்குமமைத்துப்
புனிதமாமவைதன்னையும்பொதித்துகொண்டென்னப்
பனிவிசும்பினிற்செவந்துவெண்ணிறம்படைத்தன்றே.

டு

(கு-ள்.) தனது கீர்த்தியும் திறல் பிரதாபமும் தலைமேல் அனல்செய் கோபமும் முல்லைமலும் என எங்கும் அமைத்து - தனது கீர்த்தியையும் வெற்றியால் வந்த பிரதாபத்தையும் நிலவுலகின்மேல் தீப்போலச் சென்றிறம்வாய்ந்த இந்திரகோபமும் முல்லைமலருமென்று கண்டோர் கூற எவ்விடத்திலும் அவற்றை யமைப்பதென்று, புனிதம் ஆம் அவை தன்னையும் பொதிந்துகொண்டால்என்ன - புனிதமாகிய களங்கமில்லாத அக்கீர்த்திபிரதாபங்கள்என்னு மிரண்டும் தன்னையும் பொதிந்துகொண்டாற்போல, பனி விசும்பினில் செவந்து வெண்ணிறம் படைத்தன்று - ருளிர்ந்த ஆகாயத்தில் சென்றிறம் வாய்ந்து வெள்ளியநிறம்படைத்தது.

கோபம் இந்திரகோபம் “கோபத்தன்னதோயாப்பூர்த்திகில்” என வருதலால் இது முன்மொழிகெட்ட பின்மொழி நிலையல். உலகு ருளிரச்செய்த அறத்தால் வந்ததைக் கீர்த்தியெனவும், கோடைத்தீயென்னும் பகையைவென்ற மறத்தால் வந்ததைப் பிரதாபமெனவுக்கூறினர். கீர்த்தி, பிரதாபம் என்னும் பெயர்கள் கோபம் முல்லைமலு மென மாறிவந்த பெயர்ப்பயனிலைகளையும், செவந்து வெண்ணிறம்படைத்தது என மாறிவந்த வினைப்பயனிலைகளையும்கொண்டு முடிதலால்என்கிற நிரனிறையணியும், கோபம் பிரதாபமாகவும், கீர்த்திமுல்லைமாகவும், பிரதாபத்தாற் செவந்ததாகவும், கீர்த்தியால் வெண்ணிறம் பெற்றதாகவும் பிறிதின் குணம்பெறக்கூறுதலால் பிறிதின் குணம்பெறவணியுங் கலந்துவருதலால் கலவையணி. மேகம் கீர்த்திபிரதாபங்களால் ஒளிபெற்றதைக் கூறினதால் வாகைத்திணையுள் அரசமுல்லைத்துறை. மாறிவருதலா வது நேரோ கொள்ளப் படாமை.

(க௦)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

உடுவணிசூடுமிக்கோடுபிளவுபட்டுடையப்பெய்யுங்
கொடுமழைக்காற்றாதுங்கட்குளிர்பெயன்மாறவெண்ணி
நெடுமலையெடுத்துக்காட்டுநெட்டி. தழக்காந்துட்கொள்ளி
விசேடர்க்கனலியந்தப்புனலொடும்வீந்ததன்றே.

(கு-ள்.) நெடுமலை-நெடிய அந்நந்திமலையானது, உடு அணி சூடுமி கோடு பிளவுபட்டு உடைய-நட்சத்திரமண்டிலத்தையளாவிய தனதுசிகரங்கள் பிளவுபட்டுச்சிதைய, பெய்யும் கொடு மழைக்கு ஆற்றாது அங்கண் ருளிர்பெயல் மாற எண்ணி-விடாதுபெய்யாநின்ற பெரிய மழைத்துளிக்கு ஆற்றாமல் அவ்விடத்து நடுக்கஞ்செய்யும் மழைத்துளி மாறக்கருதி, எடுத்து காட்டும் நெடு இடமும் காந்தள் கொள்ளி விசேடர் கனலி-எடுத்துக் காட்டாநின்ற நெடிய இதழ்களையுடைய காந்தளாகிய கொள்ளிக்கட்டையில் ஒளிவிளங்கும் நெருப்பானது, அந்தப்புனல் ஓடும் வீந்தது-அந்த மழைத்துளியோடும் அழிந்தது.

விடாமழைபெய்தால் அம்மழை நீங்கக் கொள்ளிக்கட்டை யெடுத்துக்காட்டுவது உலகவழக்கு, அவ்வழக்கைத் தழுவிக்கூறுதலால் உலகவழக்கு நவநிசியணி. உடு மண்டிலத்தின்மேல் நின்றலால் தானியாகுபெயர்.

(க௧)

போதமேலாகப்பண்டே புல்லியமலநோய்தீர்ந்தும்
வாதனை தாக்குமாபோன்மழைப்பெயன்மாறி, தீர்ந்துங்
காதல்செய்துறையும்புள்ளுமாக்களுங்கவன் றுநெஞ்ச
நோதகமரங்எல்லாறுண்டுளினு வற்றுமாதோ.

(கு-ள்.) போதம் மேலாக பண்டே புல்லிய மலநோய் தீர்ந்தும் வாதனை தாக்கும் ஆறுபோல் - சிவஞானமேவிட அநாதியேவிடாது சூழ்ந்த ஆனவமலநோய் நீங்கியும் பிராரத்தவாதனை நீங்காது நிற்கும் வகைபோல, மழைப் பெயல் மாறி தீர்ந்தும்-

விடாமழை நிலைபெயர்ந்து நீங்கியும், காதல் செய்து உறையும் புள்ளும் மாக்களும் கவன்று நெஞ்சம் நோதக - தம்மிடத்து விரும்பிவசிக்கும் பறவைகளும் விலங்குகளும் சுவைகூர்ந்து மனம்வருந்த, மாங்கள் எல்லாம் துண் துளி துவற்றும்-எல்லாமரங்களும் சிறிய மழைத்துளிகளைச் சிந்தும்.

சிவஞானமேலீட்டால் ஆணவநலமொழிந்தும் வெந்தபடம்போலச் சத்திகெட்டுகின்ற பிராரத்தவினை இங்குவாங்கிய பாண்டம்போல வுடலுள்ளமட்டும் வாசனைமாத்திரையாய்வின்று தாக்குதலால் புல்லிய மலநோய் தீர்ந்தும் வாதனை தாக்குமாபோல் எனவும், “அடைமழைவிட்டும் செடிமழைவிடவில்லை” என்பது வழக்கு ஆதலால் புள்ளுமாக்களுங் கவன்றுநெஞ்சம் - நோதகமரங்களெல்லாம் துண்டிடுவதவற்றும் எனவுங் கூறிஞர். இது எடுத்துக்காட்டுவமையணி. (௧௨)

கனைபெயலெழிலிக்கூட்டங்கலிவிசுபகடுபோழ்ந்த
நனைமுடிநந்திக்குன்றநளிபடப்பொழியுந்தெண்ணீர்
புனைம்மறைவசிட்டமேலோன்செருத்தலான் பொழிந்ததீம்பால்
வனைபுகழ்வெள்ளமென்னத்திசைதொறும்வழிந்தமன்னே.

(இ-ள்.) கனைபெயல் எழிலி கூட்டம் - மிக்க மழைத்துளிகளையுடைய மேகபடலங்கள், கலி விசுபு அகடு போழ்ந்த நனைமுடி நந்திக்குன்றம் நளிபட பொழியும் தென் நீர் - பெரிய ஆகாயத்தின் வயிற்றைப்பிளந்து சென்ற மலாரும்புகள் வாய்ந்த சிகரங்களையுடைய நந்திமலை குளிர்ச்சிவாய்க்க அதிற்பெய்யும் தெள்ளிய நீர்மயமாகிய வெள்ளமானது, புனை மறை வசிட்ட மேலோன் செருத்தல் ஆன்பொழிந்த தீம்பால் புகழ்வனை வெள்ளம் என்ன - பஞ்சாதிமுதலிய உறுப்புகளால் தொடுக்கப்பட்ட வேதங்களை உணர்ந்த வசிட்டமுனிவரது மடியையுடைய காமதேனுசொரிந்த இனிய பாலாகிய புகழ்மைந்த வெள்ளம்போல, திசைதொறும் வழிந்த - திசைகள்தோறும் பரவின.

ஒலித்தல்மேல் நின்ற கனை, கலியென்னு முதனிலைத் தொழிற்பெயர்ச்சொற்கள் வேறுபட்டு மிகுதி, பெருமையென்னுப் பொருள்மேல் நிற்கல் “உண்டற்குரியவல்லாப்பொருளை - உண்டனபோலக்கூறலுமரபே” என்னுந் தொல்காப்பியச்சூத்திரத்துள் வந்த எதிர்த்துழியுய எச்சவும்மையாற்கொள்க. நந்திமலையில் தவஞ்செய்து வசிக்கும் வசிட்டமுனிவர் நித்தவேள்வியை முடித்தற்குப் பஞ்சகவ்வியர் தந்துவருங் காமதேனு, ஓர்நான் சிவபெருமானார் இடபபூர் தியிலெழுந்தருளி யங்குலவியருளுங்காலையில், அக்காமதேனு வவ்விடபதேவனானோக்கிக் காமங்கொண்டு குற்றகொண்டமையால் வழிநாளிற் பால்வறப்ப, அதனை ஞானதிருட்டியாலுணர்ந்து தமது வேள்வி குறைவுறவண்ணம் ஒருதருப்பையையெடுத்துக் கன்றகச்சமைக்க அக்காமதேனு நோக்கி முலைசூர்ந்து பொழிந்த பால் பெருக்கெடுத்து வெள்ளமாய்மலையினின்றிழிந்துவந்த காரணத்தார் பாலாறு எனப் பெயர்பூண்டது என்பது புராணவரலாறு ஆதலால் வசிட்டமேலோன் செருத்தலான் பொழிந்ததீம்பால் - வனைபுகழ்வெள்ளமென்ன என்றார். மேகம் காமதேனு வாகவும், அதுபொழிந்த நீர்பாலாகவும், அப்பால் வெள்ளமாக வழிந்ததுபோல இதுவும் வெள்ளமாகவும் வழிந்ததென்றது ஒப்புமைக்கூட்ட வுமையணி. (௧௩)

கண்ணகன்குடுமிக்குன்றிற்கல்லெனக்கறங்கியார்த்து
விண்ணிவரோணியென்னவியன்முடிதொடுத்துவீழுந்
தண்ணுறவருவியெல்லாந்தலைத்தலைவிரிந்துதோன்றும்
புண்ணியப்பாலியாற்றிற்சேர்ந்துடன்போயமாதோ.

(இ-ள்.) கன் அகன் குடமி குன்றில் - இடம்(பாந்த) அந்நந்திமலையில், கல் என கறங்கி ஆர்த்து விண் இவர் ஏணி என்ன வியன்முடி தொடுத்து வீழும் தன் அரு அரு வி எல்லாம் தலைத்தலை விரிந்து - கல்லென்று ஒலித்து விண்ணுலகிற்குச்செல்லச் சாதிய ஏணிகள்போலப் பார்த்த சுகரங்களினின்றுத் தொடுத்து வீழாநின்ற குளிர்ச்சியினின்று நீங்காத அருவிகளெல்லாம் இடங்கன்தோறும் விரிந்து பரவி, புண்ணியம் தோன்றும் பாலியாற்றில் சேர்ந்து உடன்போய-புண்ணியம் பிறத்தற்கோர் இடமாகிய அந்தப் பாலிநதியிற்கலந்து அதுனுடன் சென்றன. கண்ணகன் ஒருபொருட்பன்மொழி.(கச)

பாரிடங்குழித்துவீழும்பல்வயினருவியெல்லா
மோரிருமபாலியாற்றினொருங்குசென்றணையுந்தோற்றஞ்
சீரியபுவனந்தோறுஞ்சிதறியவினைகளெல்லா
மோரிடத்தொருவன்றன்பாலுடங்குசென்றுறுதல்போலும்.

(இ-ள்) பார் இடம் குழித்து பல்வயின் வீழும் அருவி எல்லாம் - நில உலகினிடத்தைக்குழித்து அம்மலையின் பல இடங்களினின்று வீழும் அருவிகளெல்லாம், ஓர் இரும்பாலி ஆற்றின் ஒருங்குசென்று அணையும் தோற்றம் - ஒப்பில்லாத பெரிய பாலாற்றில் ஒருசேரச்சென்று கலக்குந் தோற்றமானது, சீரிய புவனம் தோறும் சிதறிய வினைகள் எல்லாம் - சிறந்த புவனங்கள்தோறு முற்பிறப்பிற்குச்சென்று செய்துமுடித்த இருவினைப்பயன்கள் யாவும், ஓர் இடத்து ஒருவன் தன்பால் உடங்கு சென்று உறுதல்போலும் - ஒருபுவனத்திற்குப்பிறந்த ஒருவனிடத்து ஒருசேரச்சென்றடைதலை ஒக்கும்.

ஆன்மாக்கள் தாம் செய்த கன்மங்களுக்கிடாகவந்த பிரபஞ்சமாகிய தனுக்கரண புவனபோகங்களுள் தனுக்கரணங்களைக்கொண்டு புவனங்களிற்கென்று தமக்களந்த சத்த பரிசு ரூப ரசகந்தமாகின்ற போகங்களை நுகர்ந்தே யிருவினைப்பயனாகிய கன்மமலத்தைப் போக்கவேண்டுதலால் புவனந்தோறுஞ் சிதறிய வினைகளெல்லாம் - ஓரிடத்தொருவன் நன்பாலுடங்குசென்றுறுதல்போலும் எனக்கூறினார். இதுமுதல் மூன்றுசெய்யுளும் எடுத்துக்காட்டியமையணி.

(கடு)

விலகிவிழுநுவித்தானாவேறுவேறுகவோடிக்
ருவநதிப்பாலிவைப்பினேகமாய்க்கூட்டுந்தோற்ற
மலகில்பல்வழியுமுதாரணிமையினொன்றாமாறும்
பலபலமதமுழிந்தினொருவழிப்படலும்போலும்.

(இ-ள்.) விலகிவிழு அருவித்தானாவேறுவேறு ஆக ஒடி-விட்டுவிட்டு வீழாநின்ற அருவியின் தானாகன் வெவ்வேறுகச்சென்று, பாலிக்குவநிவைப்பின் ஏகம் ஆய் கூடும் தோற்றம் - பாலியென்னு மென்மைதங்கிய நதியில் ஒன்றாய்க் கலக்குங்காட்சி, அவரு இல் பல் வழியும் முது ஊர் அணிமையின் ஒன்று ஆம் ஆறு உம் - ஒருர்க்குச்செல்லும் அளவில்லாத பலவழிகளும் தொன்றுதொட்டுள்ள பழமையாகிய அவ்வூரின் சமீபத்தில் ஒன்றாகும் வகையையும், பலபல மதம்உம் ஈற்றின் ஒருவழிப்படலும்போலும்-பற்பல மதங்களும் இடையிற்பிளவுபட்டு முடிவில் ஒருவழிப்பட்டு நிற்கலையும் ஒக்கும்.

ஒருர்க்கு இடையிற்பலவழியிருப்பினும் அவ்வூரின்யடையுங்கால் முடிவிலொருவழியாதலாலும், பற்பலசமயங்கள் பற்பலதேவர்களைக் கடவுளராகக்கூறினும் அரசன் தன்னுணையை மந்திரிமுதலானவர்களிடத்து வைத்துப் பலர்க்கும் பயன் தருதல்போல இறைவன் தன்னுணையைத் தன்னேவல்வழி நிற்கு மத்தேவர்களிடத்துவைத்து அவர்களை வழிபடுவோர்க்குப் பயன்கொடுப்பவன் அவ்விறைவையோதலாலும் அவகில்பல்

வழியுமுதாரணியைமையினொன்றாமாதம் - பலபலமதமுமிற்றினொருவழிப்படலம்போலும் என்றார். “ இங்குநாஞ்சிலார்க்குப்பூசையியற்றினாலவர்களோவர் - தங்குவான்நருவரன் நேலத்தெய்வமத்தனைக்கான் - எங்கும்வாழ்தெய்வமெல்லாமிறைவனுணையானிற்ப - தங்குநாஞ்செய்யுஞ்செய்திக்காணவைப்பாலளிப்பன் ” - எனவருஞ்சிவஞானசித்தியாரால் இறைவன் பயன்கொடுத்தலறிக. (௧௬)

மலைநகைத்தனை யகாட்சிவயின் வயினருவித்தாரா
சிலையினின் நிழிந்துமண்மேற்றிரண்டுசென்றணையுந்தோற்ற
முலவையோடிவழிச்சேடனுயர்வரைக்குமியெல்லாம்
பலதலைவிரித்துப்பொத்திக்கிடந்தவப்பான்மைபோலும்.

(இ-ள்.) மலைநகைத்தால் அணைய காட்சி வயின் வயின் அருவித்தாரா - அந்ந் திமலை நகைத்தால் ஒத்த தோற்றத்தையுடைய பல இடங்களினின்றாவரும் அருவித்தா னாயானது, சிலையின் நின்று இழிந்து மண்மேல் திரண்டு சென்று அணையும் தோற்றம் - அம்மலையினின்று இறங்கி நிலவுலகின்மேல் திரண்டு கூடிவருங்காட்சி, சேடன் உலவையோடு இகலி உயர்வரை குமியி எல்லாம் - ஆகிசேடன் காற்றோடு பணைத்து உயர்ந்த மேருவின் சிகரங்களில் எல்லாம், பலதலை விரித்து பொத்தி கிடந்த அ பான்மைபோ லும் - பலதலைகளையும் விரித்து மறைத்துக்கிடந்த தன்மையையொத்துத் தோன்றும்.

திருக்கயிலைக்குச் சேவைசெய்யச்சென்ற பிரமன்முதலிய தேவர்கள் சமையம் பெற ஒரிடத்திற் கூடியிருந்தகாலத்தில் ஆகிசேடனைப் பலதேவர் முதலியோர் வாயு வைதுகார் துலகினைத் தாங்குதல் முதலியவற்றால் பெருங்கீர்த்தி பெற்றுள்ளா யுனக்கு நிகர் யாரொன்று புகழுங்காலையில், வாயுதேவன் பொறாமைகூர்ந்து இவனோ என்னை துகர்கின்றவன் என் வன்மையை நீங்க னறியீர்களோவென்று இறுமாந்து கூற, அதனை அவ்வாதிசேடன்கேட்டு எங்களிருவர்வன்மையையும் நீங்கலோயளந்தறியுங்களென்று அ த்திருக்கயிலையைத் தன்னுடலா லிறுக்கச்சுற்றிப் படத்திலுலத்திருமலையின் கொடுமுடி யை மறைத்து இவ்வாயு என்னை நெகிழ்ச்செய்வானாகில் என்னிலும் வலியுனிவனெயெ ன்று சபதங்கூறி யவ்வாறு செய்திருந்தனன், வாயு என் வலிமையைப் பாருங்களென்று உலகு தட்டிழிந்து தடுமாற எறிந்தும் அவன்படம் சிறிதும் நெகிழாமையால் உலகு வ ருந்துவதையத்தேவர்கள் நோக்கி யுன்படத்தைச் சிறிது நெகிழ்விப்பாயென்று அவ் வாதிசேடன் பாற்குறையிரப்ப அவன் சிறிது நெகிழ்வித்தனன் என்பது செவ்வந்தி பு ராணவரலாறு. மலைநகைத்தனையவெனச் செய்யாமரபிணைதச் செய்தவெனக் கூறுத லாற் குணவணி. (௧௭)

குறாபுனற்றொண்டைநாட்டைக்குறும்பெறிந்தடிப்படுத்துப்
புறாதபநடாத்துகென்னுப்புது முகிலரசனந்தி
வராமியசையிருந்துவேந்தாமணிமுடிசூட்டியுய்ப்பத்
தினாபடுபாலிவல்லேசிலையினின் நிழிந்துபோந்து.

(இ-ள்.) புதுமுகில் அரசன் நந்திவரை மிசை இருந்து - புதிய மேகமாகிய அரசன் நந்திமலையின்மேலிருந்து, குறும்பு எறிந்து குறா புனல் தொண்டைநாட்டை அடிப்படுத்து புறாதப நடாத்துக் கென்னு - குறுநிலமன்னனாவென்று ஒலிக்கும் நீரூழ்ந்த தொண்டைநாட்டினை யுனதடிக்கீழ்ப்படுத்தி யடைதிபெற அரசியல் நடத்தக்கடவா யென்று, வேந்து ஆகமணி முடிசூட்டி உய்ப்ப-எல்லாநதிக்கும் அரசாக இரத்தினமருடஞ் சூட்டிச்செலுத்த, தினாபடு பாலி - ல்லே சிலையினின்று இழிந்துபோந்து - அலைய மைந்த பாலிநதி வினாந்து அம்மலையினின்றிறங்கிச்சென்று.

இதுமுதல் பௌவமதுணர்ந்து என்பதுகாறு மொருதொடர். குறும்பு என்றது கோடையை. அடிப்படுத்தலாவது தன்வழிப்படுத்தலை. புரைதப் நடாத்துக என்றது செல்வம், விளையுள், பல்வளம், செங்கோல், பிணியின்மையை. “செல்வம்விளையுள் பல்வளஞ்செங்கோல் - கொல்குறும்பின்மைகொடும்பிணியின்மையென் - நிவ்வகையாறு நன்னாட்டமைதி” எனவரும் பிங்கலந்தையாலுணர்க. (௧௮)

அரசுகள் சூழ்ந்து செல்லவருங்கணிமலர்வாய் விள்ளச் சரிசூழற்சூறியின்னார்களப்பலதானைவெள்ளம்
விரவிடப்பரியகாலான்மேதகுமாக்களத்தி
மிருபுடைதழுவிப்போதவிக்கொடுவையழுர்ந்து.

(இ-ள்.) அரசுகள் சூழ்ந்து செல்ல - அரசர்கள் புடைசூழ்ந்துவரவும், அருங்கணி மலர் வாய் விள்ள - தூலுணர்ச்சி மிக்க சோகிடர்கள் மலர்போன்ற வாய்திறந்து முகூர்த்தத்தினங் கூறவும், சரிசூழல் சூறியின்னார்கள் பல்பல தானை வெள்ளம் விரவிட - சரிந்த கூந்தலையுடைய சூறப்பெண்களாகிய பலவகைப்பட்ட சேனாகூட்டங்கள் கலந்து முன்செல்லவும், பரிய காலான் மேதகு மாக்கள் அத்தி இருபுடைதழுவிப்போத - பருத்த காலாட்டினும் மேன்மைதங்கிய குதிரைகளும் யானைகளும் இரண்டுபக்கங்களிலுந் தழுவியவரவும், இகல் கொடு வையம் ஊர்ந்து - பகைமேல் மாறுபாடுகொண்டு தேரைநடத்தி. (அரசுகள் சூழ்ந்துசெல்ல - அரசமரங்கள் புடைசூழ்ந்து செல்லவும், அருங்கணிமலர் வாய்விள்ள - அரியவேங்கைமரங்கள் மலர்ந்து தன்னுடன்போதவும், சரிசூழல் சூறியின்னார்கள் பல்பல தானை வெள்ளம் விரவிட - (அஞ்சி விலகாதவாறு) சரிந்த கூந்தலையுடைய சூறப்பெண்களது பலவகைப்பட்ட ஆடையின் கூட்டங் கலந்துவரவும், பரியகால் ஆண்மேதகும் மாக்கள் அத்தி இருபுடைதழுவிப்போத - பருத்த தூற்றையுடைய ஆண்மரங்களும் மேன்மைதங்கிய மாமரங்களும் அத்திமரங்களும் இரண்டுபக்கங்களிலுந் தழுவியவரவும், இகல்கொடு வையம் ஊர்ந்து - வலிமைகொண்டு நிலவுலகின்மேற்சென்று.)

அரசிலக்கணத்திற்கும் வெள்ளத்திற்குஞ் செம்மொழிச்சிலேடையாகவந்த ஒரு வினைச் சிலேடையணி. செல்ல, விள்ள, விரவிட, போதவென வேறு பலவகுக்கிய வினையெச்சங்கள் ஊர்ந்து என்னும் பிறவினை முதல்வினையைத் தனித்தனி கொண்டன.

அணிவகுத்தெழுந்து குன்றாரும்பெறற்குறிச்சிபுக்கு
மணிவகையாரம்புணர்மதுக்குடவீருந்துமாந்தித்
தணிவறவெளிக்கொண்டேகித்தலைத்தலைவேட்டம்போகிந்
துணிபடமாக்கொல்லாந்தொலைத்துடனீர்த்துச்சென்று.

(இ-ள்.) அணிவகுத்தெழுந்து குன்றார் அரும்பெறல் குறிச்சிபுக்கு - (மேற்கூறிய சேனைகளை) அணிகளாகவகுத்து மேலெழுந்து குறவரது பெறுதற்கரிய சிற்றூரிற்புகுத்து, மணிவகை ஆரம்புண்டு வீருந்து மதுக்குடம் மாந்தி-பலவகைப்பட்ட இரத்தினவடங்களைப்பூண்டு வீருந்தாக எதிர்த்த குடங்களிலுள்ள கள்ளைப்பருகி, தணிவு அறவெளிக்கொண்டு ஏகி - ஒழிவற எங்கும் வெளிசெய்து சென்று, தலைத்தலை வேட்டம் போகி-அவ்வவ்விடங்கள்தோறும் வேட்டஞ்செய்து, மாக்கள் எல்லாம் துணிபடத்தொலைத்து உடன் ஈர்த்துச்சென்று - மிருகங்களெல்லாம் துணிபட அவற்றை அழித்துத் தன்னுடன் சேர இழுத்துப்போய்.

இதனால் பாலியென்னும் அரசன் தன் நாட்டிலுள்ளோர்க்குப் பயமைத்தனும் மிருகாதிகளால் வருந் துன்பத்தைப்போக்குதல், அரசுநீதியுள்ளாராதலால் தனித்த

னி வேட்டம் போகியென்றார். உயிர்களுக்குப் பயம் ஐந்தான. “ மாநிலங்காவலனாவா
ன்மன்னுயிர்காக்குங்காலேத் - தானதனுக்கிடையுறதன்ஐற்றன்பரிசுநத்தால் - ஊனமிகு
பகைத்திறத்தாற்கள்வராலுயிர் தம்மால் - ஆனபயமைந்துந்தீர்த்தறங்காப்பானல்லனே”
எனவருந் திருத்தொண்டர்புராணத்தால் அறிக. (௨௦)

நாற்சேடியால்வந்த ஒருபோகு கொச்சகம்.

மண்டமர்மேல்கொடுவந்தனமின்னே
தண்டகநாட்டுறைதாபதர்நோயோர்
பெண்டிருதும்மரணேகுதிர்பெட்டென்
றெண்டிசையார்ப்பவிசைப்பறைசாற்றி.

(இ-ள்.) மண்டு அமர்மேல் கொடு வந்தனம்-நெருங்கிய போர்த்தொழிலை மே
ற்கொண்டு வந்தோம், தண்டகநாடு உறை தாபதரும் நோயோரும் பெண்டிரும்- தண்
டகநாட்டில் வசிக்கும் விரதிகளும் நோயில் முதிர்ந்தோரும் பெண்களும், இன்னே து
ம் அரண் பெட்டு ஏகுதிர் என்று-இப்பொழுதே துமக்குக் காவலாயுள்ள இடத்தை வி
ரும்பிச் செல்லீவொன்று, எண் திசை ஆர்ப்ப இசைபறை சாற்றி - எட்டுத்திசையிலு மு
ழங்கத் தமது ஒலியாகிய பறையிறை நெரிவித்து.

இருபெரு வேந்தர்கள் தம்முட் போர்செய்யக் கருகினால் மன்னுயிர்காக்கு
மன்புடையரசர்க்கு மறத்துறையிலும் அறத்துறை நிகழவேண்டுதலால் ஒருவர், ஒருவர்
நாட்டில் வாழும் பார்ப்பார் தவசிகள் முதலியோர்க்குத் தீங்குசெய்தல்கடாமையால்
அவர்களை யங்குநின்றும் வேற்றிடத்துக்கு அகற்றல்போர்த்தருமாதலால் இன்னேதா
பதர்நோயோர்பெண்டிர் தும்மரணேகுதினொன்று பறைசாற்றி என்றார். “ஆவுமானியற்
பார்ப்பனமாக்களும் - பெண்டிரும்பிணியுடையீரும்பேணித் - தென்புலவாழ்நர்க்கிரு
ங்கடனிறுக்கும் - பொன்போற்புதல்வற்பெறாஅதிரும் - எம்மம்புகடி விதிதும்மரண்சே
ர்மினென - அறத்தாறுதவலும்பூட்கைமறத்தின்” எனச் சான்றோர் கூறிய செய்யுளா
லுணர்க. இது ஆதந்தோம்பல் என்னும் வெட்சித்திணை. தாபதர் நோயோர் பெண்டிர்
என்னும் படர்க்கைச் சொற்களை யெண்ணிப் படர்க்கைவினைகொண்டு முடிக்காது ஏ
குதிர் என முன்னிலைவினைமுற்றி லமைத்து முடித்தல் தொல்காப்பியம் “ செய்யுள்மரு
ங்கினும்” என்னும் புறனடைச் சூத்திரத்தால் செய்யுள் முடிபு எனக்கொள்க. உம்
மை கடைநிலைத் தீவகஅணி. (௨௧)

இருற்றிகிரிப்படை தாங்கியிபக்கோ
டருத்திறல்வெஞ்சிலைகாந்தளரும்பு
நருப்பயில்கோலெனவேந்தநல்லீர
மருப்பகைமாய்த்துறவெட்சிமலைந்து.

(இ-ள்.) இரூல் திகிரிப்படை என்ன தாங்கி - தேனடையைச் சக்கராயுதமாக
த்தாங்கி, இபம் கொடி அருத்திறல் வெஞ்சிலை என்ன காந்தளரும்பு நருப்பயில் கோல் எ
ன்ன எந்தி - யாணைக்கொம்பினை வெற்றியினின்றும் நீங்காத கொடிய வில்லாகவும்
காந்தளினரும்பைத் தேன்சிந்து மம்பாகவுமேந்தி, மருதநல்லீரம் பகைமாய்த்துற வெ
ட்சிமலைந்து - பிறராற்றடுக்க இயலாத நல்லவீரத்தைபுடைய பகைவனாமாய்க்க வெட்
சிமாலையைச் சூடி.

தேனடையும் யாணையின் கொம்பும் காந்தளும் குறிஞ்சிக் கருப்பொருள்களாத
லால் அவற்றையருவகமாக்கிக் கூறுதலால் விரியருவகவணி. போர்க்குச்செல்வோர் மு
ன்னே பசுக்களைக்கவர்த்தற்குக் குறிஞ்சிக்குப் புறனாகிய வெட்சிமாலையைச்சூடி யிரவில்

செல்லுதல் வழக்காதலால் வெட்சிமலைந்து என்றார். பாலாறு என்னும் அரசன் முல்லை நிலத்தரசன் பசுக்களைக் கவர்தற்கு வேண்டுங் கருவிகளைக் கைக்கொண்டமையால் வெட்சித்திணையுள் மன்னுறு தொழில். (உஉ)

முல்லையின்வேந்துமுடித்தகரந்தை

யொல்லையலைத்துயரானிரைபற்றி

மெல்லிதழ்தின்னுசெவந்தெழுவேயத்தோ

ணல்லவர்கற்பையழித்துநடந்து

(இ-ள்.) முல்லைவேந்து முடித்தகரந்தை ஒல்லை அலைத்து - முல்லையில்த் தரசன் தான்முடித்த கரந்தைமாலையை வினாந்து கெடுத்து, உயர் ஆனிரை பற்றி மெல்லிதழ்தின்னு செவந்து எழுவேயத்தோள் நல்லவர் கற்பை அழித்து நடந்து - உயர்ந்தபசுக்களைக் கவர்து மெல்லிய இதழ்களை யதுக்கிக் கோயித்து ஒங்கி யெழுந்த மூங்கிலையொத்ததோளையுடைய முல்லையிலப் பெண்களோம்பிய கற்பினையழித்து அப்பாற்சென்று.

கற்பு பெண்கள் ஒம்பிய கற்பிற்கும், முல்லைச்செடிக்கும் பெயராதலால் முல்லை நிலப்பெண்கள்கொண்டகற்பினையும், அவர்கள் வளர்த்த முல்லைச்செடியையும் அழித்து என்னும் பொருள்கள்மேல்நிறைவால் செம்மொழிச்சிலையையணி. இன்னவேண்டா வழிச்சாரியை. கரந்தைக்குத் திணைவேறின்றிமையால் பசுக்களைக் கோடலுக்கு மீட்டல் மறுதலைத் தொழிலாதலால் வெட்சித்திணைகோடலு மீட்டலு மென இருவகைப்படுத்தலில் வெட்சிக்கு மறுதலைப்பூ கரந்தையாதலால் இதனை வெட்சிக்கரந்தையெனக் கூறுவர். நல்லவர் கற்பையழித்து என்றது வெட்சித்திணையுள் ஊர்கொலைத்துறை. (உ௩)

வஞ்சிமலைந்தழல்பாலையைவாட்டி

யஞ்சியிடாதுதன்னுணையிருத்தி

யெஞ்சலுறாமருதத்திறைபோடும்

வெஞ்சமரேற்றுழினைஞத்துணர்வேயந்து

(இ-ள்.) வஞ்சிமலைந்து அழல்பாலையை வாட்டி - வஞ்சிமாலையைச் சூடிக்கொதிக்கும் பாலையிலமென்னும் பகைவனை வருத்தி, அஞ்சியிடாது தன் ஆணையிருத்தி - தான் சிறிதும் அஞ்சாமல் தனது ஆளுையை அங்குநிலைபெறச்செய்து, உழினைஞதுணர்வேயந்து எஞ்சலுறாத மருதத்தி இறையோடும் வெஞ்சமர் ஏற்று-ஊமத்தைப்பூங்கொத்தால் வேயந்த மாலையைச்சூடி வளங் குறைவுபடாத மருதநிலமென்னும் பகையரசனோடு கொடிய போர்த்தொழிலை மேற்கொண்டு.

இருபெரு வேந்தருள் ஒருவர், ஒருவரை வெற்றிகொள்ளுதற்குச் செல்லுங்கால் முல்லைக்குப்புறனாகிய வஞ்சிமாலையைச்சூடிச்செல்லுதலும்; பகைவர்மதிலையழித்துத்தன்னடிப்படுத்த அதனை வளைத்தற்கு மருதத்திற்குப் புறனாகிய உழினைஞமாலையைச்சூடிச்செல்லுதலும் புலனெறிவழக்காதலால் வஞ்சிமலைந்து, உழினைஞத்துணர் வேயந்து என்றார். தன்னுணையிருத்தி யென்றது வஞ்சித்திணையுள் கொற்றவஞ்சித்துறை. வெஞ்சமரேற்று என்றது உழினைஞத்திணையுள் பாசி நிலத்துறை. எஞ்சலுறாத ஒரு சொன்னீர்மையாகிய பெயொச்சவிறுதொகுத்தல். (உ௪)

தடுத்தெதிரின் தடங்கரையெல்லாம்

படுத்துமதன்பயில்பாசறைவீட்டி

மடுக்குளமேரியின்வாட்டமனைத்துங்

கெடுத்தனமென்றுகூறிஇக்கிளர்வுற்று

(இ-ள்.) "தடுத்து எதிரின்ற தடகரை எல்லாம் படுத்து - தடுத்து எதிரோ நின்ற பெரிய கரைகளையெல்லாமழித்து, மதன் பயில் பாசறை வீட்டி-மன்மதனிலைவிடாத ரும் படைவீட்டைத்தொலைத்து, மடு குளம் ஏரியின் வாட்டம் அனைத்தும் கெடுத்தன என்று தழுவி கிளர்வுற்று - மடுவெங் குளமும் ஏரியுமாகிய இவற்றின் குறையைவெல்லாங் கெடுத்தோமென்ற நவற்றோடு தழுவினொழந்தது.

மதன்பயில்பாசறை என்றது பூஞ்சோலையை. "தடவுங்கயவுளரியும்பெருமை" என்பது சொல்காப்பியச்சூத்திரம். தடங்கரை பொதுவியியால் வல்லெழுத்து மிகாது இனவெழுத்து மிகுந்தது அவ்வழிச்சந்தியில் உரிச்சொற்றொடராதலால். இது பொருட் டன்மையணி. திணையுந் துறையும் அவை. (உடு)

வீறியடாவகைவெஞ்சிறைகோலித்
தூறிமெள்ளர்தொலைந்தழிவெய்தச்
சீறியடர்ந்துதெழித்துமுள்வேலி
கிறிவனோந்துகிடங்கினைநீங்கி.

(இ-ள்.) வீறியடாத வகை வெம் சிறை கோலி தூறு இடம் மள்ளர் தொலைந்து அழிவு எய்த - அவ்வெள்ளம் மேலெழுந்து வளங்களை யழிக்காதவண்ணம் கொடிய வே லியாகக்கோலி முட்டிநீட்ட மருதநிலமாக்கள் புறந்தந்து வருந்த, சீறி அடர்ந்து தெழி த்து முள்வேலி கீறி வளைந்து கிடங்கினை நீங்கி - கோபித்து நெருங்கி, யதட்டி அந்த மு ள்வேலியை யழித்து முற்றுகைசெய்து அங்குள்ளஅகழிக்கிடங்கைக்கடந்து.

"பல்சான்றோபல்சான்றோ - குமரிமகளிர்கடந்தல்புறைய - அமரினிட்டவருமு ள்வேலிக் - கல்லென்பாசறைப்பல்சான்றோ" என ஆன்றோர் கூறிய அமைதிநோக்கிக் கொண்ட முள்வேலி என்றபாடத்தை, அறியாதார் ஒருவர் பிழையென்று கருதி முன் வேலியென்று பிழைபடத்திருத்தினர்; அது இதுமட்டன்று, ஆங்காங்கு வருமிடந்தோ றுங்காட்டுவம். திணை அது. முள்வேலிகீறி வளைந்து என்றமையால் துறைகோட்புறத்து பிறைகுத்துறை. (உசு)

நொச்சியைமுற்றியநொச்சியினுள்ளார்
பச்சிளநொச்சிபறித்தணிபாமே
நச்சியதும்பைநறுந்துணர்சூடி
யச்செழுமாமதினமுற்றும்மகழ்த்து.

(இ-ள்.) நொச்சியைமுற்றி அ நொச்சியின் உள்ளார் பச்சிள நொச்சி பறித்து அணியாமே - மதிலை முற்றுகைசெய்து அந்த மதிலினுள்ளே தங்குவோர் பசிய முதி ராத நொச்சிமலரைப்பறித்து மாலையாகச்சூடாமல், நச்சிய தும்பை நறுந்துணர் சூடி அ செழு மாமதில் முற்றும் அகழ்த்து - விரும்பிய தும்பையினது நறுமணங்கமழும் பூங் கொத்தைச்சூடி. அந்தப்பொறியமைந்த பெரியமதில் முழுமையும் வேரோடுதோண்டி.

நொச்சி காவல். அது காவல்செய்யு மதில்மேல் கிற்றலால் வீடாத சூடுபெயர் நொச்சி மலர்மேல்கிற்றலால் முதலாகுபெயர். மதிலின்புறத்து முற்றுகைசெய்த அரசன். போர்செய்யக்கருதிய எண்ணத்தைக் காத்தற்பொருட்டு மதிலகத்திருந்த அரசன் நொ ச்சிப்பூமாலையைச்சூடுதல் வழக்காதலால் அந்நொச்சியினுள்ளார் பச்சிளநொச்சி பறித்த ணியாமே என்றார். நொச்சிக்குத் திணைவேறின்மையால் 'உழினைத்திணையே வளைத்த லுங் காத்தலுமென விருவகைப்படுதலின் இது அய்வுபிறைகுத்திணையுள் முற்றியவகத் தோன் வீழ்ந்த நொச்சித்துறை. தனது வலிமையே யோர்பொருளாகப் போர்க்குவந்த

அரசனை அதுவே பொருளாக அவன்மேற் போர்க்குச்செல்வோன் சூடும் பூ தும்பை யாதலால் தும்பைபறந்துணர்சூடியென்றார். இது தும்பைத்திணையுள் தும்பை. மதின முற்று மகழ்ந்து என்றது உழிஞைத்திணையுள் கந்தழிதுறை. (உஎ)

இதவும்அது.

இடித்துவெளிசெய்துநககொங்கணுதுழைந்தாங்
கடுத்தமடவார்வயிறிலைத்தனரிரங்கக்
கொடுத்திடுவளங்கள்பலகொள்ளைகொடுமண்ணி
னெடுத்தவருவெள்வரகுகொள்ளுடனிறைத்து.

(இ-ள்.) இடித்து வெளிசெய்து நகர் எங்கணும் துழைந்து - இடித்து வெளி யாகச்செய்த நகர்முற்றும் துழைந்து பரவி, ஆங்கு அடுத்த மடவார் வயிறு அலைத்தனர் இரங்க - அவ்விடத்துள்ள பெண்கள் வயிறுதுக்கி வருந்த, கொடுத்திடு வளங்கள் பல கொள்ளை கொடு - தாம் முன்புகொடுத்த பலவளங்களையும் கொள்ளைகொண்டு, மண்ணி ன் எடுத்து வரு வெள் வரகு கொள் உடன் இறைத்து - மூலலைநிலத்தில் தாங்கவந்த வந்த வெள்ளிய வரகைக் கொள்ளோடு வீசி.

கொள்ளும் வரகு மூலலைநிலக் கருப்பொருள்களாதலால் மூலலைநிலத்திற் கவர் ந்துவந்த என்றும். நீராற் பலவளங்களு முளவாதலால் கொடுத்திடு வளங்கள் என்றார். வளங்கள் என்றது கடல்படுகிரவியம் ஒழிந்த மற்றைத்திரவியங்களை. இது உழிஞைத் திணையுள் உழுதுவித்திடுதலுறை. “எழுதெழின்மாடத்திடமெல்லாநூறிக் - கழுதை யேர்கையொளிரவேல்கோலா-வுழுதபின் - வெள்வரகுகொள்வித்திடினும்விளியாதாற் - கள்விரவுதாரான்கதம்” எனவருதல் காண்க. (உஅ)

வெற்றிபுனைமாலிகைமிலைச்சியிருபாலுஞ்
சுற்றிவருபுட்குலநிகைதொழுதிதன்னும்
கொற்றமிகுமார்கலியைநோக்கியறைகூவி
யெற்றுக்கழிநெய்தல்வழியெய்துதுதலோடும்.

(இ-ள்.) வெற்றி புனை மாலிகை மிலைச்சி - வென்றபின் சூடும் வெற்றிபாலையை ச்சூடி, இருபாலும் சுற்றிவரு புள் குலம் நிகை தொழுதி தன்னால் - இரண்டுபக்கங்களி லுஞ் சூழ்ந்துவரும் பறவைக்குலங்கள் வரிசையினெவ்வியால், கொற்றம் மிகும் ஆர்கலி யை நோக்கி அறைகூவி - வெற்றிமிருந்த கடலைநோக்கிப் போர்க்கழைத்து, எற்று கழி நெய்தல் வழி எய்துதுதலோடும் - களையொடுமோதுங் சழிசூழ்ந்த நெய்தனிலத்தின் வ ழியேயடைய.

பாலைக்குப்புறகுடிய வாகைத்திணை அறப்போர்செய்து தறக்கம்பெறும் கருத் தால் வாளாலு முயற்சியாலும் நிறையாலும் பொறையாலும் வெற்றியடைந்தோர்சூடும் பூவாகைப்பூவாதலால் வெற்றிபுனைமாலிகை மிலைச்சியென்றார். இது வாகைத்திணையு ன் வாகை. பாலை-குறிஞ்சி முதலிய நான்கு நிலத்தும் நிகழ்தல்போலவாகை-வெட்சி, வ ள்சி, உழிஞை, தும்பையென்னும் நான்கும் இடமாக நிகழ்தலால் அறையெய்வென்றார். இது வஞ்சித்திணையுள் நெடுமொழி பஞ்சித்துறை. (உக)

பொளவமதுணர்ந்துபவளந்தரளமாநி
வெளவுதனையேந்தியெதிர்கொண்டடிவணங்கச்
செவ்வீதினுவந்துபயயீந்துசினமாநிக்
கௌவியமெய்யன் பொடுகெலந்துளதையன்றே.

(இ-ள்.) பெளவம் அது உணர்ந்து பவளம் தாளம் ஆகி வெளவு திரை எந்தி எதிர்கொண்டு அடிவணங்க - கடலென்னும் வேற்றரசன் அவ்வெள்ளத்தின் வருகையை நின்று பவளமு முத்துமுதலாகிய பொருள்களைக் களையைக்கவரும் அலைகளாகிய கையிலேங்கி யெதிர்சென்று தன்னடியை வணங்க, செவ்வின் உவந்து பயம் ஈந்து சினம் மாறி-நேரோ பகையின்றி மகிழ்ந்து சிறிது பயமுறுத்தி (பயம் ஈந்து—யாவரும் விரும்பிய நறுத்தண்ணீர் தந்து) கோபத்தினின்றும் நீங்கி, கௌவிய மெய் அன்பொடு கலந்துளது - விடாதமைந்த உண்மையன்போடு கலந்தது.

தன்னிடத்தச்சிகழ்ந்தே திறையளத்தலால் பயமீந்து என்றார், தம்மை வெள்ளோரிடத்துப் பெரிது மச்சிகழ்த்தலின், இது ஒருவகையாய்வின்று பலபொருள்படுதலால் செம்மொழிச்சிலேடையணி. உவந்தபயமீந்து எனப் பாடங்கொண்டு உவந்து அபயமீந்து எனப்பிரித்து மகிழ்கூர்ந்து அபயந்தந்து எனவும், உவந்தபயம் ஈந்து எனக்கொண்டோவாவரு மகிழ்கூர்ந்த நீர்தந்து எனவும், ஒருவகையாகின்ற தொகையை வெவ்வேறு தொகையாகப்பிரித்து வெவ்வேறு பொருள்கொள்ளும் பிரிநிலைச்சிலேடையணியுளமைத்துப் பொருள்கொள்ளுமொன்று. இவ்வழக்கறிபார் உவந்து பயமீந்து என்ற பாடத்தைப் பிழையாகக்கொண்டு பிழைபடுத்தினார். சிலேடையணியும், கடலில் வெள்ளைகலத்ததைக் கலியிவ்வாறு கூறுதலால் பெயர்பொருட்டிற்குறிப்பணியுள் கலந்துநிற்பவரால் கலவையணி, கடலென்னும் வேற்றரசன் திறைகொடுத்தடிவணங்கப் பயந்தந்து சிறிதநீர்தந்து கலந்தது என்றதனால் உழிநெருத்தினையுள் திறைகொண்டு பெயர்த்தற்றுகை ()

அறுசீர்க்கழிநெடி.லாசிரியவிருத்தம்.

தன்னடிப்படுத்திமேலேத்தண்டகநாடுமுற்று

முன்னுறக்கவார்த்துகொண்டவளத்தினுமூவிரட்டி.

பின்னுறவளித்துவானிப்புலவரும்பெட்குமாற்றா

லநிலையுயிராகளோம்பியரசுசெய்துறையும்பாவி.

(இ-ள்) பாலி தண்டக நாடு முற்றும் தன் அடிப்படுத்தி மேலே முன் உறகவார்த்துகொண்ட வளத்தினும் - பாலிநதியானது தண்டகநாடு முழுமையும் தன்னடிக்கூறப்படுத்தி அதன்மேல் முன்பு மிகவுந்தான் கொள்ளுகொண்ட வளத்தைப்பார்க்கலும், மூவிரட்டி பின் உற அளித்து - ஆறுபங்கு வளத்தைப் பின்பு மிகவுந்தந்து, வானில் புலவரும் பெட்கும் ஆறு ஆல் - விண்ணிலுள்ள தேவரும் விரும்பும் வகையால், அந்நிலை உயிர்கள் ஒம்பி அரசுசெய்து உறையும் - அந்த நிலையில் உயிர்களைப் பாதுகாத்து அரசியல்செய்து வீற்றிருக்கும்.

வளம் என்றது கான்படு திரவியமுதலிய வைந்தினையும், அந்நிலையென்றது உறந்தருதலை. பாலாறுவது உயிர்களுக்குப் பலகாலு முழுநாட்டி. அவ்வுயிர்களை வளத்தலால் ஒவ்வொருகால் அமுதுபருகுத் தேவர்கள் அதனைநோக்கி நாமு மக்கட்பிறப்பினராயிற் பலகாலும் பருகி மகிழலாமென்று கருதுதலால் வானிப்புலவரும் பெட்குமாற்றால் - அந்நிலையுயிர்களோம்பியென்றார். இதனால் தேவருவகினுத் தொண்டைநாடு சிறந்ததென்பது குறிப்பாற்போதலால் குறிப்பணி. தண்டகநாட்டுக்குத் தொண்டைநாடு டென்பதும் ஒருபெயர். “அண்டரும்புகழ்துண்மரானுண்டுண்மரநாடாய்த் - தண்டகன்பின்னரானுடுதண்டகநாடாய்ப்பின்னர்த் - தொண்டைமரானுண்டுதொண்டைநாடு டெனத்துலங்கிறென்ப-பண்டயன்படைப்புத்தொட்டுப்பயிலுமித்தொண்டைநாடு” என விநாயகபுராணத்தில் வருதல் காண்க.

காரணப்பொருளின் தன்மைகாரியத்துளதாமென்ன
வாரணப்பனுவல்கூறுமரும்பொருடெளியத்தேற்றும்
பேரிசைப்புவிமேல்யார்க்கும்பெட்டனபெட்டவாரே
சீரிதிற்கொடுக்குந்தேனுத்தரவருஞ்செழுநீர்ப்பாவி.

(இ-ள்.) தேனு தரவரும் செழுநீர் பாலி - காமதேனு தரவந்த செழித்த நீர்மய மாகிய பாலாளுனது, பேர் இசை புவிமேல் யார்க்கும் பெட்டன பெட்ட ஆறே சீரி தில் கொடுக்கும் - பெரிய புகழ்வாய்ந்த நிலவுலகில் மேல் எவர்க்கும் விரும்பினவற் றை விரும்பினபடியே அழகாகத் தாராநிற்கும் (அதனால்) காரணப்பொருளின் தன் மை காரியத்து உளது ஆம் என்ன ஆரணப் பனுவல் கூறும் அரும்பொருள் தெளியதே ற்றும் - ஒருகாரணப்பொருளின் குணம் அதனால்வந்த காரியப்பாட்டிலு முளதென்று வேதங்கள் கூறு மரியபொருளைப் பலருந்தெளியத் தெளிவிக்கும்.

காமதேனுசுரந்த பாலே பாலாளுதலால் கருதியது தரும் காமதேனுவாகிய கா ரணத்தின்குணம் அதன்காரியப்பாடாகிய பாலிநதியீட்டித் து முளது என வர்ணியமாகிய சிறப்புப்பொருளால் முன்சொல்லிய அவர்ணியமாகிய பொதுப்பொருளைச் சாதித்தற்கு, யார்க்கும் பெட்டனபெட்டவாரே - சீரிதிற்கொடுக்கும் என்றதனால் வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி. (கஉ)

வறுமையுற்றுழியுந்தொண்டைவளமலிநாட்டோர் தங்க
ளிறுமுடல்வருத்தியேனுமீவதற்கொல்காரற்றே
தெறுகதிற்கனற்றுமீவேனிற்பருவத்துஞ்சீர்மைகுன்று
துறுமணலகடுகெண்மொண்புனலுதவுக்பாவி.

(இ-ள்.) வறுமை உற்ற உழியும் வளம்மலி தொண்டைநாட்டோர் தங்கள் இறும் உடல் வருத்தியேனும் ஈவதற்கு ஒல்கார் - ஈமக்கு வறுமை நேரிட்டவிடத்தும் வளமி ட்க தொண்டைநாட்டிலுள்ளோர் தமது அழியுமுடலை யொருபொருளாகக்கருதாது வ ருத்தியாயினுங் கொடுப்பதற்குச் சிறிதுநீளரார், அற்று-அதுபோல, பாலி தெறு கதிர் கன்றும் வேனில் பருவத்தும் - பாலிநதியானது தனது ஈரணத்தால் உயிர்களை வருத் துஞ் சூரியன் வெதுப்பும் வேனிந்காலத்தும், ஈர்மை குன்றாது உறுமணல் அகடுகீண் டும் ஒண்புனல் உதவும் - தனது வள்ளன்மை குன்றாமல் பொருந்திய தனது மணலாகிய வயிற்றைக் கிழித்தும் ஒள்ளிய நீரைத்தரும்.

பாலி உறுமணலகடுகீண்டு மொண்புனலுதவுமெனச் செய்யாமரபினைச் செய்த தெனக்கறுதல் புனைந்துரை-இது எடுத்துக்காட்டிவமையென, இதுநிலை, நிலையாமையையுணர்ந்து ஈதலைக்கறினமையால் புறப்பறத்தீனையுள் பெருங்காஞ்சித்தனை. (கக)

சொற்றவித்தீர்ந்தமேன்மைகுவைபடுர்பாலோடொக்கு
மறறையதீர்த்தமெல்லார்வாறுருபுனலோடொக்கும்
பெற்றிமையுணர்ந்துதொல்லோர்பெயரிடப்பட்டசீர்த்தி
பற்றியதெனலாம்பாலிப்பெருமையார்பகருநீரார்.

(இ-ள்.) சொற்ற இத்தீர்த்த மேன்மை குவைபடுர்பாலோடு ஒக்கும் பெற்றி மை - சொல்லப்பட்ட இத்தீர்த்தத்தின் மேன்மையானது குவைகணிந்த பாலோடொ த்துத்தோன்றுத் தன்மையையும், மற்றைய தீர்த்தம் எல்லாம் வார்த்தரு புனலோடு ஒக்கு ம் பெற்றிமை - இது ஒழிந்தபற்றுள்ள தீர்த்தங்களெல்லாம் சொல்லும் நீரோடு ஒத்துத் தோன்றுத் தன்மையையும், தொல்லோர் உணர்ந்து பெயர் இடப்பட்ட சீர்த்தி பற்றி

யது எனலாம் - முதியோர் முன்னோ தெரிந்து பாலியெனப்பேரிட்டதால் வந்த கீர்த் திவிடாதமைந்ததென்று சொல்லப்படும், பாலிப்பெருமை பகரும் கீரார் யார்-ஆதலால் அந்தப் பாலிநதியின்பெருமையை யெடுத்துச்சொல்லுந் தன்மையையுடையவர் யாவர்.

‘வெண்ணிறமுடைய கீர்த்தி பொதிதலால் பாலாறு வெண்ணிறமுடையதென் பார் கீர்த்திப்பற்றியதெனலாமெனவும், தொன்றுதொட்டே கீர்த்திபொதியப்படுதலால் இன்று அதன்பெருமை யளவறுத்தற்கு அரிது என்பார் பாலிப்பெருமை யார்பகருகீரார் எனவுந்கூறினார். “ஆறுசென்றவியர்” என்றார்போலப் பெயரிடப்பட்ட கீர்த்தியென வருதலால் காரணகாரியப்பொருளில்வந்த பெயரொச்சம். (கச)

விளம்புமித்தகைமணிகொழிவிரிதினாத்தாங்க
வளம்புனற்றடம்பாலியான்வண்மைபெற்றேருங்கி
யுளம்பயின்றுநாற்பொருள்களுமுந்நுநர்க்கிடமாய்த்
துளம்புமேன்மையிற்பொலிந்ததுதொண்டைநன்னாடு.

(இ-ள்.) தொண்டை நல் நாடு - தொண்டையென்னும் நல்லநாடு, விளம்பும் இத்தகைமணி கொழி விரிதினா தாங்கம் வளம்புனல் தட பாலியான் - சொல்லப்பட்ட இந்த அழகுறையந்த முத்துகளைக்கொழித்து விரிந்த அலைகளின் வளத்தையுடைய நீர்மயமாகிய பெரிய பாலிநதியால், வண்மை பெற்று ஒங்கி - பிறர்க்குதவும் பெருமை பெற்றுச் சிறந்து, உளம் பயின்று நால்பொருள்களும் உளுந்து நர்க்கு இடமாய் துளம்பு மேன்மையில் பொலிந்தது - மனவூக்கங்கொண்டு அறம்பொருளின்பம் வீடென்னும் நான்குபொருளையுந் தேடுவோர்க்கு இடமாகி அதிகரித்த மேன்மையோடு விளங்கியது.

அறம் என்றது இல்லறம் துறவறம் என்னும் இரண்டினையும்; பொருள் என்றது நிலைப்பொருளாகிய கல்விப்பொருளையும் நிலையாப்பொருளாகிய செல்வப்பொருளையும்; இன்பம் என்றது இல்லறத்தால் வரும் இம்மையின்பத்தையும் மறுமையின்பத்தையும்; வீடு என்றது துறவறத்தால் வரும் முத்திநிலையையும். “நற்றவஞ்செய்வார்க்கிடந்தவஞ் செய்வார்க்குமல்திடம் - நற்பொருள்செய்வார்க்கிடம்பொருள்வார்க்குமல்திடம்” நன்மையென்னும் வீசேடணம் தந்தும் தாராதும் கூறிய தவம், பொருள் என்னும் இரண்டும் தமக்குரிய பொருள்மேல் நிற்கப் பிறர்கூறுதலால் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நான்கிற்கும் இவ்வாறு கூறினாம். (கடு)

செக்கர்வாரசடைச்சிவபிரான் திருவருள்செய்யத்
தக்கவாய்மையினுயிர்க்கெலாந்தன்னிடத்திருந்து
மைக்கணெம்பெருமாட்டியெண்ணான் கறம்வளர்க்குந்
தொக்கமாப்புதழ்படைத்ததுதொண்டைநன்னாடு.

(இ-ள்.) தொண்டை நல் நாடு - தொண்டையென்னும் நல்லநாடானது, செக்கர் வாரசடை சிவபிரான் திருவருள் செய்ய - செவந்த நீண்ட சடாமுழையையுடைய சிவபெருமான் அறம்வளர்த்தற்கு இருநாழிநெல் திருவருள்செய்தருள, மைகண் எம்பெருமாட்டி தன்னிடத்திருந்து தக்க வாய்மையின் - மையெழுதிய கண்களையுடைய எமது பெருமாட்டி தனகிடத்திலிருந்து நடுநிலைமையோடு, உயிர்க்கு எல்லாம் எண்ணுந்கு அறம் உம் வளர்க்கும் தொக்க மாப்புதழ் படைத்தது - முப்பத்திரண்டறங்களை யுமோம்பும் நெருங்கிய பெரிய புகழ்பெற்றுள்ளது.

எல்லாவயிற்களையு மொருசேர ஒப்பகோக்கி அறம்வளர்த்தி யோம்பினமையால் தக்க வாய்மையினனவும், பிறநாட்டிலிருந்தோம்பாமையால் தன்னிடத்திருந்து எனவும், பிரமயாகமுதல் அபயந்தருதலிறுதியாகநின்ற முப்பத்திரண்டு தருமங்களையும் வளர்த்திருத்தான் எல்லையாக இருந்ததனால் எண்ணென்கறம்வளர்க்குந் தொக்கமாப்புகழ் படைத்ததெனவுக்கிறார். வளர்க்கும் என்னும் பெயரெச்சம் தொண்டைநாடாகிய எல்லையென்னு மிடப்பெயர்கொண்டது. எண்ணென்கென்பதன்றித்தியில் முற்றும்மை தொக்கது. “தெய்வந்தென்புலத்தார்பூதமானிடம்பிரமமென்றே—னாவகையெச்சம்பூர்த்தித்தந்தவர்தமங்களைப்பு-செய்யுமில்வாழ்வார்த்தில்லமனைக்கு பகரணந்தேம்பூ-பெய்தமைதண்ணீர்ப்பந்தொங்கணும்பிறங்குசோலை. இரப்பவர்குருடொவ்வமுற்றவர்ப்புரத்தல்வெந்நோய் - துரக்குநம்மருந்து துவாய்மகவினையோம்பல்சுண்ணம்-பரித்தபாகடையெயென்னெய்ப்பம்புலல்குளிப்பவேண்டும் - மருக்கிளர்துவர்களாதிமலரனை நிலாண்கன்னி. கடிமணம்விளக்குமாறாக்கடனெழித்திடுதலீச - னடியவவ்விழைவலீசைக்கமாமணிவெண்ணீறு - படியிலாக்கடவுட்பூசையுபகரணங்கன்பாசர்-தடி. தருவே தவாய்மைச்சைவதூல்புராணநல்கல். சிவபிரானடிக்கீழ்ப்பத்திசெவியறிவுறுத்தலோடும்-உவகையின்பயம்யார்க்கும்வழங்குதுவள்ளிட்டோது - நவையணியறமெண்ணுக்கும்” என முப்பத்திரண்டறங்களையும் பின்னர்க்கூறுதல் காண்க. புகழ்பொருளுக்கங்கமரகப் புகழ்த்தக்க சரித்திரத்தை யெடுத்துக்கூறுதலால் வீறுகோளணி.

(௩௬)

பவம்விளைத்திடாப்பெரும்பதியெனத்திசைபோய

சிவம்விளைத்திடுநகரங்களுமுருஞ்சிறந்து

தவம்விளைத்திடுகாஞ்சியைத்தன்னிடத்திருத்தி

நவம்விளைத்திடும்பெருமைபூண்டதுதொண்டைநாடு.

(இ-ள்.) ‘தொண்டைநாடு-தொண்டைநாடானது, பவம் விளைத்திடாத பெரும் பதி என்ன - தம்மிடத்தில் வசிப்பவர்க்குப் பிறப்பினைத்தாராத பெரிய திருப்பதிகளென்று, திசைபோய சிவம் விளைத்திடு நகரங்கள் ஏழாளம் சிறந்து - திசைகள் முற்றுஞ்சென்ற நன்மையை விளைக்கும்மேயோத்திமுதலிய புரிகளேழுள்ள மேம்பட்டி, தவம் விளைத்திடு காஞ்சியை தன்னிடத்து இருத்தி - தானே தவத்தை விளைக்கும் காஞ்சியென்னுந் திருப்பதியைத் தன்னிடத்தில் நிலைபெறச்செய்து, நவம் விளைத்திடும் பெருமை பூண்டது - என்றும் புதுமையையே விளைக்கும் பெருமையை மேற்கொண்டுள்ளது.

அயோத்தி, மதுரை, மாயை, காசி, காஞ்சி, அவந்திகை, துவாரகையெனப் புரிகளேழாதலால் நகரங்களேழுமுருமென்றார். முத்தியைத்தருந் தலங்களென்பார் பவம்விளைத்திடாப்பெரும்பதியெனவும், என்றுங் கொடாத நன்மையைத் தருவதென்பார் திசைபோய சிவம் விளைத்திடு நகரங்களெனவும், விளைக்க முத்தியைத்தருவதென்பார் சிறந்து தவம்விளைத்திடுங்காஞ்சியையெனவும், என்றும்உலவாத இன்பத்தை விளைக்கும் என்பார் தன்னிடத்திருத்தி நவம் விளைத்திடும் எனவுக்கிறார். “மதுமலர்ப்பொழில்கூழ்காசியிறத்திழன்வழங்குமுத்தி - அதுவநம்பெருமானார் தம்மருளுருப்பெறுவதாகும் - முதுநகர்க்காஞ்சிதன்னினைப்பவேமுத்திநல்கும் - கதுவருஞ்சிவபிரான்கிருவடி கலப்பதாமால்” எனப் பின்னர் வருதல் காண்க.

(௩௭)

தரைவிளங்கியதண்டகநாட்டினிற்றகைசால்

வரையுங்கானமும்புறம்பனைப்பமுனமுமணிரீர்த்

திரையும்வேலையுமென்னுநானிலத்தினுட்சிறந்த

புரையிலேந்தினைவளஞ்சிறித்தமிழவாபுகல்வாம்.

(இ-ள்.) தரை விளங்கிய தண்டக நாட்டினில்-நிலவுலகில் மேம்பட்டு விளங்கிய தொண்டைநாட்டில், தகை சால் வரையும் காணமும் புறம்பு அண்ண பழனமும் மணி நீர் தினாயும் வேலையும் என்னும் நால் நிலத்தினுள் - சிறப்பமைந்த மலையுங் காடும் புறத்தே யண்ணதலையுடைய வயலும் வற்றாத நீர் மறியும் கடலுமென்று சொல்லப்பட்ட நால்வகை நிலங்களுள், சிறந்த புனாயில் ஐந்திணை வளம் சிறிது அறிந்த ஆறு புகல்வாம்-மேம்பட்ட குற்றமில்லாத குறிஞ்சிமுதலிய ஐந்துநிலங்களிலுள்ள வளங்களின் பெருமையுள் எமக்குச் சிறிது தெரிந்தவண்ணமெடுத்துச்சொல்வாம்.

நகர்ப்புறத்தே யண்ணதலால் புறம்பண்ணமருதம் எனவும், குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என்பன மலை, காடு, வயல், கடல் இவற்றைச் சார்ந்த இடங்களாதலால் நானிலத்தினுள்ளனவும், பாலை - குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல்போல ஒருபாற்படாது நால்வகை நிலத்தும் நிகழ்தலால் பாலையைக்கூட்டிச் சிறந்த புனாயிலைத்திணையெனவுங் கூறினர், “புறம்பண்ணயான்வாழ்கோட்டம்” எனச் சிலப்பதிகாரத்திலும், “இடைநகர்ப்புறம்பண்ணயயம்புமோசை” எனச் சீவகசிந்தாமணியிலும் வருதலால் புறம்பண்ணமருதம் எனவும், “நடுவிணைத்திணைநடுவணதொழிய” எனத் தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரத்தில்தவருதலால் பாலைக்கு நிலங்கூறுது நானிலத்தினுட்சிறந்த புனாயிலைத்திணையெனவுங் கூறினர்.

(ஈஅ)

குறிஞ்சி.

குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என்னும் இந்நிலங்களுக்குப் பெயர் வந்தகாரணம் அவ்வல் நிலக்கருப்பொருள்களால் “கருங்கோற்றுகுறிஞ்சிப்பூக்கொண்டு” எனவும், “கோட்டுறுபல்காய் வாலினர்ப்பாலை” எனவும், “முல்லையந்தன்பொழில்” எனவும், “மருதமர்நீழல்” எனவும், “பாசடைநிவந்தகிணக்கானெய்தல்” எனவும் கூறப்படுதலால் அவ்வல் நிலப்பொருள்களில் அவை சிறந்தனவாதலின் வந்தன.

முருகவேட்டுகிதுமமோம்புறமுளியகில்சர்
துருவவாரமுற்பெய்துபுன்பயிர்வினைத்துவப்பார்
பெருவளர்துறந்துர்தொறுமிடுபலிபேணும்
பொருவில்வாழ்க்கையர்தஞ்செயல்போன்மெனப்பொருப்பார்.

(இ-ள்.) பெருவளம் துறந்து ஊர்தொறும் இடுபலி பேணும் பொருவு இவ்வாழ்க்கையர் தம் செயல்போன்மென-பெருஞ்செல்வத்தைக் கைவிட்டு ஊர்கள் தோறஞ் சென்று பிறிதும்பலியை விரும்பியேற்கு மொப்பில்லாத துறவறவாழ்க்கையையுடையோர் செயலை யொக்குமென்று சொல்ல, பொருப்பார் - மலையில் வசிக்கும் குறவர்கள், முருகவேட்டு இடி தூமம் ஒம்புற முளி அகில்சந்து உருவம் ஆர் அழல் பெய்து புன்பயிர்வினைத்து உவப்பார்-முருகக்கடவுளுக்குப் புகைக்கு முகவாசத்தையோம்பப் புறத்தில் உலர்ந்த அகிற்கட்டையையுஞ் சந்தனக்கட்டையையும் நிறமமைந்த நிறைந்த தீயிற்போட்டுப் புல்லிய திணைமுதலிய பயிர்களை வினைவித்து மகிழ்வார்கள்.

பொருப்பார்க்குத் துறந்தோரும், அகிலும் சந்தும் பெருவளத்திற்கும் பலிக்குத் திணையுங்கூறுதலால் ஒப்புமைக்கட்டவுவமையணி. முருகவேள் தெய்வமும், அகிலும் சந்தும்மரமும், திணை உணவும் ஆதலால் குறிஞ்சிக்கருப்பொருள் இதனாழ்குறினர். குறிஞ்சிமுதலிய ஐந்துநிலங்களின் வளங்களே நாட்டிற்கு வளங்களாதலால் குறிஞ்சிமுதலியவற்றை முறையேகூறுகின்றார்.

(ஈக)

ஏறுதன் னுடல்வருத்தியபகைமையெண்ணுது
தூறுபன் மணிமரமுதல்பொறையெலாந்தொலைத்த

வேறுநன்றியேகடைப்பிடித்திதைவியன் பொருப்பார்
கூறுநல்வளம்விளைத்திடுமுயர்ந்தவர்செயல்போல்.

(இ-ள்.) இதை - திணைப்புணமானது, ஏறு தன்னுடல் வருத்திய பகைமை எண்ணுதி - உலிமை அமைந்த தன்னு உடம்பினை யுழுதுவருத்திய பகைமையைக்கருதாது - தூறு பல்பணி மரமுதல் பொறைஎல்லாம் தொலைத்த வேறுநன்றியே கடைப்பிடித்து, தூறுகளும் பல இரத்தினங்களு மரமுதலிய பாரங்களாகிய இவைகளைபெல்லாக் கட்டோடழித்த வேறுதவியைக்கருதி, உயர்ந்தவர் செயல்போல் - மேன்மக்கள் பிறர்க்குச் செய்யு முதவியைப்போல, வியன் பொருப்பார்க்கு ஊறு நல் வளம் விளைத்திடும் - பரந்த குறிஞ்சிநிலமாக்களுக்கு மிக்க பெருவளத்தைத்தரும்.

முதல் பொறைவிளைத்தொகையாதலி னியல்பாயிற்று. வேறு நன்றியென்றது முன்புசெய்த வதவியை. நன்றல்லது அன்றே மறத்தலால் உயர்ந்தவர் செயல்போல் என்றார். இது வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி. இது புறப்புறத்திணையுள் முதுமொழிக் காஞ்சி. (சு0)

வேட்டைமேற்புகுவார்க்குநல்வினையுந்தமடவார்
கூட்டம்வாய்க்குமச்சாரலிற்றினைக்குரற்கெய்துஞ்
சேட்டிளங்கிளிகுலங்களுந்தெரிவைமாரோப்பும்
பாட்டிசைத்திறமொளியிருத்தனுதினமபயிலும்.

(இ-ள்.) வேட்டைமேல் புகுவார்க்கு நல்வினை உந்த மடவார் கூட்டம் வாய்க்கும் அச்சாரலில் - வேட்டைமேற்செல்லுங் காளைப்பருவமுடைய புருடர்க்கு நல்வினை கூட்டிமுடிக்க மங்கைப்பருவமுடைய பெண்கள் புணர்ச்சிவாய்க்கும் அந்த மலையின் சாரலில், திணைக்குரற்கு எய்தும் சேடி இனம் கிளிக் குலங்கள் - திணையின்கதினாக் கவரவரும் மிக்க இனமையாய்ந்த கிளியின்கூட்டங்கள், அ தெரிவைமார் ஒப்பும்பாட்டி இசைத்திறம் ஒளியிருந்து அனுதினம் பயிலும் - அந்நிலத்தில்வாழ்ப் குறப்பெண்கள் தம்மைத் தூரத்தற்குப் பாடும் பாட்டின் இசையின்றிறத்தை யொளித்திருந்து எந்நாளும் பழகாநிற்கும்.

குறிஞ்சி புணர்த்தப்பொருட்டாதலால்வேட்டைமேற் புகுவார்க்கு நல்வினையுந்தமடவார் - கூட்டம்வாய்க்கும் எனவும், அந்நிலப்புள்கிளியாதலால் சேட்டிளங்கிளிக் குலங்கள் எனவுங்கூறினார். இசைத்திறம் என்றது இசையின் கூறுபாடுகளை. ஒளியிருந்து ஒளியென்னு முதனிலை வினையெச்சப்பொருள்மேல் நின்றது. உபமானத்திற்குக் குறைவுதோன்ற அதனை யுபமையமாக்கிக் கிளிக் குலங்கள் தெரிவைமாரோப்பும் - பாட்டிசைத்திறமொளியிருத்தனுதினமபயிலும் எனக்கூறுதலால் எதிர்நிலையணி. (சுக்)

நங்குலத்தருவாழ்க்கையைக்கெடுத்துநம்மிருக்கை
தங்களுக்கெனக்கொண்டவிவ்வேனல்நடம்மை
யிங்கண்வாட்டுதுமென்பதேதார்க்குழச்சியெண்ணியபோ
லங்கண்ணெஞ்சியவங்கைகள்போதுசெய்தலரும்.

(இ-ள்.) அங்கண் எஞ்சிய வேங்கைகள் - அங்விடத்து வெட்டப்படாது என் னினை வேங்கைமரங்கள், நம் குலத்தரு வாழ்க்கையைக் கெடுத்து நம் இருக்கை தங்க ளுக்கு என கொண்ட இ எனல்கள் தம்மை - நமது குலத்திற்குநன்றிய விருட்சங்களின் வாழ்வினைக்கெடுத்து நமக்குருக்கையாயுள்ள இடத்தினைத் தமக்குருக்கையாகக்கொ ண்ட இந்நத்தினைகளை, இங்கண் வாட்டி தும் என்பது ஓர் குழச்சி எண்ணியதுபோல்

இவ்விடத்தில் வாட்டுவோமென்று கருதும் ஓராலோசனையைக் கருதியதுபோல், போது செய்து அலரும் - அரும்பிப் போதுசெய்து மலர்நிற்கும்.

போது கிண்கிணிவாய்க்கொள்ளுமலர். வேங்கை குறிஞ்சிநிலத்துமரம் ஆதலால் உழுது திணைவிதைக்குங் குறவர்கள் அதனைத் தைக்கக் கெடுத்தற்குத் திணைகாரணமாய் நிற்பதில் அவர்களால் வெட்டப்படாது நின்ற சில வேங்கைமரங்கள் நம்பினத்தைக் கெடுத்த இதனை யழிப்போமென்று நினைத்ததுபோல மலர்ந்தன என்பது கருத்து. தனக்குக் கேடுகுழந்தைக்குத்தான் கேடுகுழந்தை என்றதனால் தகுதியணி. சருதிய என்பதில் புடைபெயர்ச்சிப் பொருளில்வந்த துவலிகுதிதொகுத்தல். வேங்கைமலர்ந்தால் திணையழியும் என்பதற்கு “மாதிடங்கொண்டம்பலத்துநின்றோன்வடவாண்கயிலைப்-பொதிடங்கொண்டபொன்வேங்கைதிணைப்புணங்கொய்கவென்று - தாதிடங்கொண்டபொன்வீசித்தன்கள்வாய்சொரியநின்று-சோதிடங்கொண்டிதெம்மைக்கெடுவித்தது தூறொதியே” எனக் கோவைத்திருவாசகத்தில் வருதல் காண்க. (முஉ)

என்னை யூர்ந்தருள் சுடர்வடியிலையவேற்பெருமான்
றன்னை நன் மருகெனப்படைத்தவன் நனதூர்தி
யன்ன தாமெனுங் கெண்மையானளி முகிற்குலத்தைக்
கன்னிமாமயில் காண்டொறுங்களிசிறந்தகவும்.

(இ-ள்.) கன்னிமாமயில் - இளமைதங்கிய பெருமைவாய்ந்த மயில், என்னை ஊர்ந்தருள் சுடர்வடி இலையவேல் பெருமான் தன்னை - என்னை யூர்தியாக நடத்தியிருந் மொளிவாய்ந்த வடித்த தகட்டுவடிவாகிய வேலேந்திய முருகக்கடவுளை, நல் மருகு என்ன படைத்தவன் தனது ஊர்தி அன்னது ஆம் என்னும் கேண்மையான்-நல்ல மருகுகளைப்படைத்த இந்திரனது வாகன மதுவாமென்னும் நட்பால், அளிநுகில் குலத்தை, காண்தொறும் களிசிறந்து அகவும் - குளிர்ச்சிவாய்ந்த மேகக்கட்டத்தைப் பார்த்துத் தோறு மகிழ்ச்சியில் மேம்பட்டாடாநிற்கும்.

அன்னது அதுவென்னுஞ் சுட்டுத்திரிபு. மயிலாடுதற்கு ஏதுகூறுதலால் எதுவென்று

நெருங்குபைந்தழைவருக்கைமேனெடுவளியலைப்ப
வருங்கண்மாமயில்வீற்றிருந்தகைநருங்காட்சி
கருங்கனையிரச்செம்மறன் மருகனைக்காண
மருங்குவந்துதன் னூர்தியையிறுவுதன்மானும்.

(இ-ள்.) பைந்தழை நெருங்கு வருக்கைமேல் - பசிய தழைகள் நெருங்கிய பலாவின்கைமேல், நெடுவளியலைப்ப அருங்கண் மாமயில் வீற்றிருந்து அசைதருங் காட்சி - பெருங்காற்றலைக்க அரிய கண்கள் வாய்ந்த கலாபத்தையுடைய பெரிய மயில் நிகரின்றியிருந்து அசையுந்தோற்றம், கருங்கண் ஆயிரச்செம்மல் தன் மருகனைக்காண மருங்குவந்து தன் ஊர்தியை நிறுவுதல் மானும் - கரிய ஆயிரங் கண்களையுடைய இந்திரன் தனது மருகனாகிய முருகக்கடவுளைக்காண அக்குறிஞ்சிநிலத்தின் பக்கத்தில்வந்து தனது வாகனமாகிய மேகத்தை நிறுத்துதலையொக்கும்.

பசிய தழைநெருங்கிய பலாமரத்தை மேகமாகவும், அதன்மேலிருந்து கண்கள்வாய்ந்த கலாபத்தையுடைய மயிலை யிந்திரனாகவும், அம்மரம் நிறுதலை இந்திரன் தனது வாகனமாகிய மேகத்தை நிறுத்தியதாகவும், காற்றாலசையு மயில் தனது மருகனைக்காண இந்திரன் வந்ததாகவுங்கூறுதலால் ஒப்புமைக்கூட்ட வுபையாயணி. (சுசு)

சந்துமாரமுந்தாங்கிவம்பலர்த்தண்குவட்டான்
மைந்தர்கண்ணையுமனத்தையுங்கவர்த்திடும்வனப்பின்
முந்துமோங்கலுங்கொடிச்சியர்குழுக்களுமுகிரோம்
கந்தமாரகுழைமுகத்தலரிலவங்கங்காட்டும்.

(இ-ள்.) சந்துமம் ஆரம்உம்தாங்கி வம்பு அலர்ந்தண்குவடு ஆல்-சந்தனவிருட்ச
ங்களையு முத்துகளையுஞ்சுமந்த வாசம்பரந்தகுளிர்ச்சிவாய்ந்த சிகரங்களால், மைந்தர்க
ண்ணை உம்மனத்தை உம் கவர்த்திடுவனப்பு இல்முந்தும் ஒங்கலும் - பார்த்தஆண்மக்க
ளதுகண்களையும் மனத்தினையுங் கொள்ளுகொள்ளுமழகில் முற்பட்டு விளங்குமலையும்
(சந்து உம் ஆரம் உம் தாங்கி வம்புஅலர்ந்த தண்குவடு ஆல் மைந்தர்கண்ணை உம் மனத்
தை உம் கவர்த்திடுவனப்பு இல் முந்தும் கொடிச்சியர்குழுக்களும்-சந்தனக்குழம்பையு
முத்தாரத்தையு மேற்கொண்டு கச்சுடப்பட்ட அடிபரந்ததண்ணிய திரண்டதனத்தால்
ஆடவர் பார்வையையு மனத்தையுங் கொள்ளுகொள்ளும் அழகில் பெண்களுள்முற்ப
ட்ட குறப்பெண்களது கூட்டங்களும்,) முகில்தோய் கந்தம் ஆர் குழை முகத்து அலர்
இலவங்கம்காட்டும்-மேகங்கள் சஞ்சரிக்கும் வாசமிக்க குழைகளிடத்து மலருமிலவங்க
த்தைக் காட்டாநிற்கும் (முகில்தோய் கந்தம் ஆர் குழைமுகத்து இலவு அலர் அங்கம்கா
ட்டும்-மேகம்போன்ற கூந்தலிற்றோய்ந்த கம்மியர்தொழில் தம்மிடத்து முற்றுப்பெற்ற
குண்டலத்தையுடைய முகத்தினிடத்து முள்ளிலவமலளையொத்த அதரத்தைக் காட்
டாநிற்பர்.)

ஒங்கல் இலவங்கம்காட்டும் எனவும், கொடிச்சியர்குழாங்கள் பொருளாலுயர்திணை
யாயினும் சொல்லால் அஃறிணையாதலால் அஃறிணைப்பன்மையிலவந்த காட்டும் என்
னும் வினையொடுகட்டிக் கொடிச்சியர்குழாங்கள் முகத்தலரிலவங்கங்காட்டும் எனவும்
முறைநிரனிறையாகக்கொள்க. குவடுதிரட்சி இதுபண்பாடுபெயராய் முலையெல் நின்
றது. தண்குவட்டால் கவர்த்திடும்வனப்புஎன்றது ஏதுவணியும், ஒங்கல்காட்டும், கொ
டிச்சியர்குழாங்கள்காட்டும் என ஒரு தருமத்தின் முடித்தலால் ஒப்புமைக்கூட்டவணி
யும், முகில்தோய் முகிலாகிய உபமானச்சொல்லால் கூந்தலாகிய உபமையப்பொருளை
இலக்கணையாகக்கூறுதலால் உருவகவுயர்வுநலிற்சியணியும், சந்துமாரமுந்தாங்கி வம்ப
லர்த்த தண்குவட்டால் எனச் செம்மொழிச்சிலேடையணியும், முகிரோம் கந்தமாரகுழை
முகத்தலரிலவங்கங்காட்டும் எனப் பிரிமொழிச்சிலேடையணியும் கலந்துவருதலால் கல
வையணி.

(சடு)

கொங்கையேந்தியவாண் கனம்வணகொம்புடைய
துங்கவேங்கையின் குலமெலாமவணபால்சாந்து
பொங்குநீடுசேவினங்களுமவணவான்புனை
யங்கணவேட்டுணு மொற்றைத்தாளெகினமுமவண.

(இ-ள்.) கொங்கை ஏந்திய ஆண்களும்-முலையைேந்திய ஆண்விருட்சங்களும்,
அவண - அவ்விடத்திலுள்ளன, கொம்பு உடைய துங்கவேங்கையின் குலம் எல்லாம்-
கொம்புகளையுடைய உயர்ந்த வேங்கைப்புலியின் கூட்டங்களெல்லாம், அவண - அவ்
விடத்திலுள்ளன, பால் சாந்து பொங்கு நீடுசே இனங்களும்-பாலைச்சுரந்து விளங்கும்
எருதின் கூட்டங்களும், அவண - அவ்விடத்திலுள்ளன, வான் புனை அங்கண் வே
ட்டி உண்ணும் ஒற்றைத்தாள் எகினமும் - ஆகாயகங்கையை அவ்விடத்தில் வீரும்பியு
ண்ணு மொருகாழையுடைய அண்ணங்களும், அவண - அவ்விடத்திலுள்ளன.

கொங்கையேந்திய, கொம்புடைய, பால்சுரந்துபொங்கு, வான்புனலையங்கண் வேட்டுணும் என்னும் அடைமொழியாற்றல்களால் அல்லாத பொருட்செய்திகளைக்கூறி (கொங்கு ஐ ஏந்திய) வாசனையைப்பொருந்திய ஆண்மரங்களும், கிளைகளைபுடைய வேங்கைமரத்தின் கூட்டங்களும், பால்சுரந்து விளங்குஞ் செம்மரத்தின் கூட்டங்களும், ஆகாயக்கையினீரை விரும்பியுண்ணும் ஒருதூற்றையுடைய புளியமரங்களும் என வொருபொருட்செய்தியைக்கூறுதலால் சுருங்கச்சொல்லணி. “பாயாவேங்கை பறவாக்கொக்கு” என்பவற்றில் பாயா, பறவா என்னுங்குறிப்பால் பலபொருளையொழித்து மரத்தின்மேல் வேங்கை கொக்கு நின்றாற்போல கொங்கையேந்திய முதலிய குறிப்புகளால் ஆண்கள் முதலியவை மரங்கள்மேல் நின்றலால் குறிப்பணியெனலும் ஒன்று. புளியமரம் அந்நிலக்கருப்பொருள். (சுங்)

ஆணெலாமொருகன்னியைமணப்பவானையுங்
கோணவேங்கைகளயாட்டினேடுறவுகொண்டோங்கும்
பேணுசேவினஞ்சிங்கமேலேறிமும்பிழையா
தேணிநாற்பொலியெகினங்களிடபத்தைவிழுங்கும்.

(இ-ள்.) ஆண் எல்லாம் ஒரு கன்னியை மணப்ப - ஆண்மக்களெல்லாம் ஒப்பில்லாத கன்னிப்பெண்களைக்கூட, வான் அணையும் கோண வேங்கைகள் யாட்டினேடு உறவுகொண்டு ஒங்கும் - ஆகாயத்தின் காறுந்தாவு மாறுபட்ட புலிகள் ஆடுகளோடு உறவுகொண்டு விளங்கும், பேணு சே இனம் சிங்கம் மேல் ஏறிடும் - விரும்பும் எருதின் கூட்டம் சிங்கத்தின்மேலேறும், எண்ணில் பொலி எகினங்கள் பிழையாது இடபத்தை விழுங்கும்-வலிமையால் விளங்கும் அன்னங்கள் தவறாமல் எருதின் விழுங்காநிற்கும்.

இங்குக் குறிக்கப்பட்ட சொற்கள் (ஆண் எல்லாம் ஒருகன்னியை மணப்ப.) ஆண்மரங்களெல்லாம் ஒரு கன்னிராசியைத்தோய எனவும், (வான் அணையும் கோண வேங்கைகள் யாட்டினேடு உறவுகொண்டு ஒங்கும்) ஆகாயத்தையளாவிய பிளவுபட்ட வேங்கைமரங்கள் மேட இராசியோடு நட்புக்கொண்டு உயர்ந்து விளங்கும் எனவும், (பேணுசே இனம் சிங்கம் மேல் ஏறிடும்) விரும்புஞ் செம்மரத்தின் கூட்டங்களெல்லாம் சிங்க இராசியின்மேல் தோயும் எனவும், (எணிநாற் பொலி எகினங்கள் பிழையாது இடபத்தை விழுங்கும்) சேகால் விளங்கும் புளியமரங்கள் தவறாமல் இடபராசியை மறைக்கும் எனவும் பலபொருளையுணர்த்துஞ் சொற்களாதலால் அவற்றால் இப்பொருள்களைக் குறித்தறிதற்குத் தகுதியாகக்கூறுதலால் குறிநிலையணி. செம்மை என்னும் பண்பு ஈறு கெட்டு முதனீண்டு பண்பிமேல் நின்றலால் பண்பாகுபெயர். (சஎ)

வில்லவர்ந்தபல்லுடுக்களும்விண்ணெறிப்படருஞ்
செல்லும்வெண்கதிர்க்கடவுளும்பாணுவந்திறல்சான்
மல்லல்வானவக்குழுவுமெய்ப்பாறவந்திருக்கு
மில்லமெங்கணும்வான்றொடவிழைத்திடுங்குன்றம்.

(இ-ள்.) குன்றம்-அங்குள்ள மலைகள், வில் அலர்ந்த பல் உடுக்கள் உம் விண் தெறி படரும் செல்லும் வெண்கதிர்க் கடவுளும் - ஒளிமிக்க பல நகன்திரக்கூட்டங்களும் ஆகாயத்தின்வழிச் செல்லு மேகக்கூட்டங்களும் சந்திரனும், பாணுவும் திறல் சால் மல்லல் வானவக்குழுவும் எய்ப்பு ஆற வந்திருக்கும்-சூரியனும் வலிமையிடுக்க செவ்வவ எம்வாய்ந்த தேவர்கூட்டங்களும் இளைப்பாற வந்திருக்கும், இல்லம் எங்கணும் வான் தொட விழைத்திடும் - இல்லங்களை யெவ்விடத்தும் ஆகாயத்தை யளாவ விரும்புச்செய்

யும், (இல்லம் எங்கணும் வான் தொட இழைத்திடும்) - தேற்றமரங்கள் எவ்விடத்தும் ஆகாயத்தை யளாவ வவற்றை யுண்டாக்கும்.

பலபொருளை யுணர்த்துஞ் சொல்லாயினும் தேற்றமரம் என்னும் ஒருபொருளையு முணர்த்துதலால் அப்பொருளைக் குறித்தறிதற்குத் தகுதியாகக் குன்றம் எனக்கூறுதலில் இதுவுங் குறிநிலையணி. (சஅ)

போதுமூன்றினும்போதுசெய்காவிசூழ்பொருப்பு
மேதகுந்தமிழ்க்கெல்லையாம்வேங்கடவரையும்
காதல்பூப்பவத்தாணிகொண்டறுமுகக்கடவுள்
கோதுநீத்தரசாட்சிசெய்குறிஞ்சியக்குறிஞ்சி.

(இ-ள்.) அக்குறிஞ்சி போது மூன்றினும் போது செய்காவிசூழ் பொருப்பு உம் அந்தக்குறிஞ்சிலமானது காலமுதலிய மூன்றுகாலத்தும் அரும்பி மலரும் நீலோற்பலங்கள் நிறைந்த திருத்தணிகையையும், மேதகும் தமிழ்க்கு எல்லையாம் வேங்கட வரை உம்-மேன்மைதங்கிய தமிழ்வுழங்குநிலத்திற்கு ஒடெல்லையாகிய திருவேங்கடமலையையும், அறுமுகக்கடவுள் காதல் பூப்ப அத்தாணிகொண்டு - முருகக்கடவுள் விருப்பமிட அரசிருக்கையாகக்கொண்டு, கோது நீத்த அரசு ஆட்சிசெய் குறிஞ்சி - குற்றத்தினின்றும் நீங்கிய அரசியலைச்செய்யுங் குறிஞ்சியாம்.

“தமிழ்நாட்டிற்கு வடக்கட் பிறவெல்லையுமுளவாக வேங்கடத்தைக்கூறினார், அகத்தியனார்க்குத் தமிழைச் செவியறிவுறுத்த செந்தமிழ்ப்பரமாசாரியனாகிய அறுமுகக்கடவுள் வரைப்பென்னும் இயைபுபற்றி” என இந்நூலாசிரியர் தொல்காப்பியச் சூத்திர விருத்தியில் “வடவேங்கடர் தென்குமரி” எனத் தமிழ்க்கெல்லை கூறுமிடத்திலும் கூறுதலால் தமிழ்க்கெல்லையாம் வரையும் என அறுமுகக்கடவுள் அரசாட்சிசெய் குறிஞ்சியெனத் திருத்தணிகையோடு சேர்த்திக்கூறினார். நீத்த என்னும் பெயரொச்சத்தின் ஈறுதொகுத்தல். (சக)

அன்பெலாமொருபிழம்பெனத்திரண்டகண்ணப்ப
னெம்பிராற்கொருவிழியிடந்தப்புகாளத்தி
பொன்பிறங்கியமுகலிருங்கயிலையம்பொருப்பு
தன்புலத்திடையுடையதுதடவரைக்குறிஞ்சி.

(இ-ள்.) தடவரைக்குறிஞ்சி - பெரிய மலையைச்சார்ந்த குறிஞ்சிநிலம், அன்பு எல்லாம் ஒரு பிழம்பு என்ன திரண்ட கண்ணப்பன் - அன்புகளெல்லாம் ஒரு திரட்சியாகத்திரண்டு ஒருருவெதேதாலொத்த கண்ணப்பநாயனார், எம்பிராற்கு ஒருவிழி உம் இடந்து அப்பு காளத்தி - எமது பெருமானுக்கு மற்றொரு கண்ணையும் பேர்த்து அப்புங் காளத்தியாகிய, பிறங்கிய பொன் முகலி ருங்கயிலை அம்பொருப்பும் - விளங்குகின்ற பொன்முகலி நகிருழந்த திருக்கயிலைமலையையும், தன்புலத்திடை உடையது - தனது இடத்திலுடையது.

“அவனுடைய வடிவெல்லாம் நம்பக்கலன்பென்றும்” எனவும், “அன்புபிழம்பாய்த்திரியார்” எனவும் திருத்தொண்டர்புராணத்திலும் வருதலால் அன்பெலாமொருபிழம்பெனத் திரண்ட கண்ணப்பன் எனவும், இவர் முறுகிய அன்பினைச் சிவகோசரியார்க்குத் தெரிவித்தருள வலத்திருக்கண்ணிலுதிருஞ் சோரனின்ற சிவலங்கப்பெருமானார் இருந்தருளியகாலையி லதுகண்டியிர்பொறுக்கலாற்றாது ஊனனுக்கு ஊனே மருந்தென்று தமது கண்ணிடந்தப்ப அதுமாறி இடக்கண்ணிலுங் குருதிசோரக்கண்டு மற்றைத்

தனது கண்ணையும் பேர்த்தப்பத்தொடங்கினமையால் ஒருவழியிடந்தப்பு எனவும், கா
ளத்தி தென்கயிலையாதலால் காளத்திக்கயிலையம்பொருப்பும் எனவுக்கூறினார். நக்கீரதே
வநாயனாரும் கயிலைபாதி காளத்திபாதி யென்றருளியதும் அது. விழியென்பதனிறு
தியில் இறந்தததழீஇய எச்சவும்மை தொகுத்தல். சிவகோசரியார்க்குத் தெரித்தருள
என்றது “உனக்கவன் தன்செயல்காட்டநாணியொளித்திருந்தால் - எனக்கவன் தன்பரி
வீருக்கும்பரிசெல்லாங்காண்கின்றாய் - மனக்கவலையொழிகென்றுமறைமுனிவர் க்கருள்
செய்து - புனற்சடிலத்திருமுடியாரொழுந்தருளிப்போயினார்” என ஷெ. புராணத்தில்
வருதல் காண்க. பண்புத்தொகையாமிடத்து வல்லெழுத்து மிகும் என்பதைத் திருத்த
ப்புகுந்தவர் மறந்தனர் போலும். (ரு0)

நாவன் மன்னவர்க்கிரந்துசோறளித்திடும்மான்
மேவியோடமர் திருக்கச்சூர் திருவிடைச்சரமும்
பாவகாரியாய்தொணக்கமுருகுழ்பறம்பு
மேவரத்திகழ் குறிஞ்சியின்பெருமையார் விரிப்பார்.

(இ-ள்.) நாவல் மன்னவர்க்கு இரந்து சோறு அளித்திடும் நம்மான் - திருநா
வலுராளியாகிய ஆளுடைநம்பிக்குப் பலவிடத்துஞ் சென்றிரந்து திருவழுது தந்தரு
ளிய சிவபெருமான், தேவியோடு அமர் திருக்கச்சூரும் திருவிடைச்சரமும் - உமையம்
மையோடு எழுந்தருளிய திருக்கச்சூரென்னுந் திருப்பதியும் திருவிடைச்சரமென்னுந் தி
ருப்பதியும், பாவகாரியர் எய்த ஒண்ணை கழுரு குழ்பறம்பும் - பாவத்தொழிலோர்
அடைதற்கரிய திருக்கழுக்குன்றமும், மேவர திகழ் குறிஞ்சியின்பெருமையார் விரிப்பார்
யார் - தன்னிடத்தில் பொருந்தவிளங்குங் குறிஞ்சிநிலத்தின் பெருமையை யெடுத்து
விரித்துக்கூறுவோர் எவர், (ஒருவருமில்லையென்றபடி.)

ஆளுடைநம்பிகள் திருக்கச்சூருக்கு எழுந்தருளித் தமது பரிசங்களி லொருவ
ருந் தம்முடன் போதராமையால் பசியால் வருந்தியிருக்குங்காலையில் சிவபிரான் அந்தண
த்திருவுருக்கொண்டெழுந்தருளி உம்முடைய பசிநீர இங்கிருக்கும் பிராமணர்கள் வீட்
டிற் குச்சென்று அன்னம் வாங்கிவருகிறேனென்றருளி யவ்வாறே கொண்டுவந்து தந்த
ருளினமையால் நாவன் மன்னவர்க்கிரந்து சோறளிக்கு நப்பெருமான் எனவும், புறச்ச
மயிகளடைதற்கரிய தலமாதலால் பாவகாரிகளெய்தொணக்கமுருகுழ்பறம்புமனவுங்
கூறினார். இத்தலங்கள் தொண்டைநாட்டில் குறிஞ்சிநிலத்துளவாதலால் குறிஞ்சிநிலட
க்கிக்கூறினார், நாவன் மன்னவர்க் கிரந்து சோறளிக்கு நம்மான் என்றது—

“மெய்ப்பசியான்மிகவருந்தியினைத்திருந்தீர்வேட்கைவிட
இப்பொழுதேசோறிரந்திங்கியானும்குக்கொடுக்கின்றேன்
அப்புறநீரகலாதேசிறிதுபொழுதமருமெனச்
செப்பியவர் திருக்கச்சூர்மனைதோறுஞ்சென்றிரப்பார்.

வெண்டிருநீற்றணிதிகழவிளங்குதாலொளிதுளங்கக்
கண்டவர்கண்மனமுருகக்கடும்பகற்போகிடம்பலிக்குப்
புண்டரிகக்கழல்புவிமேற்பொருந்தமனைதோறும்புக்குக்
கொண்டதாம்விரும்பியாட்கொண்டவர்முன்கொடுவந்தார்.

இரந்துதாங்கொடுவந்தவின்னடிசிலங்கறியும்
அரந்தைதரும்பசிநீரவருந்துவீடொனவளிப்பப்
பெருந்தகையார்மறையவர் தம்பேரருளின்றிறம்பேணி

நிரந்தபெருங்காதலினால்நேர் தொழுதுவாங்கினார்.” எனத் திருத்தொண்டர்
புராணத்தில் வருதல் காண்க. எய்த என்னும் வினையெச்சத்தினின்றுதொகுத்தல். (ருக)

பாலை.

குராவளித்திடுபாவையைக்கோங்குபொன் கொடுத்துப்
பாளைப்பாடலம்பூந்தழற்பாங்கரின் மணப்ப
மராமரத்துளர்வண்டுபண்பாடவன்முருங்கை
விராவிவென்பொரியிழைத்திடும்வியர்பினதொருபால்.

(இ-ள்.) ஒருபால் - ஒருபக்கத்து, குரா அளித்திடு பாவையை - குராமரம் பெற்ற பாவையை, கோங்கு பொன் கொடுத்து பரு அரைபாடலம் பூ தழல் பாங்கரின் மணப்ப-கோங்குமரங்கள் பொண்ணைத்தந்த பருத்த தூற்றையுடைய பாதிரியின்மலராகிய வேள்வித்தீயின் பக்கத்தில் மணஞ்செய்ய, மராமரத்து உளர் வண்டு பண்பாட-மராமரத்தில் பறந்தசையும் வண்டுகளிரைசாடவும், வல் முருங்கை விராவிவென் பொரி இறைத்திடும் வியப்பினது-வலிய முருங்கைமரங்கள் கலந்து வெள்ளிய பொரியைத் தூவும் வியப்பினையுமுடையது.

குராமரம் பதுமைபோலக்காய்த்தலால் அதன் காயைப் பாவையென்றார். குரவும் கோங்கும் பாதிரியும் மராமரமும் முன்முருங்கையும் பாலைநிலக்கருப்பொருள்களுள்ளொன்றாகிய மரங்களாதலால் அவற்றை யொருசேரக்கூறினார். கோங்கு பொன்போலவும், பாதிரி நெருப்புப்போலவும், முன்முருங்கை பொரிபோலவு மலர்தலாலும், குரா பதுமைபோற்காய்த்தலாலும் பாவை, பொன், தழல்வென்பொரி என உபமானச் சொற்களால் உபமேயங்களிலக்கணமாகத் தோன்றக்கூறுதலால் உருவகவுயர்வு நவீற்சியணியும், கோங்கு குராபெற்ற பாவையைத் தீமுன் மணஞ்செய்ய மராமுதலியன செய்தனவற்றைக் கேட்போர் வியப்ப வர்ணித்துக்கூறுதலால் பொருள்திசயவணியுங்கலந்துநின்றலால் கலவையணி. பராராமரஉ, குராவின் காயைப் பாவை என்றது “பாயும்விடையோன்புலியூரணையவென்பாவைமுன்னே - காயுங்கடத்திடையாடிக்கடப்பவங்கண்டுநின்று - வாயுத்திறவாய்குழையெழில்வீசவண்டோலுறுத்த - நீயுநின்பாவையுநின்றநிலாவுகவரீன்குரவே” எனக் கோவைத்திருவாசகத்தில் வருதல் காண்க.

எயிற்றிமாபொழிளலத்தினுக்கிரியல்போயுடைந் நான்
கயற்பொதும்பர்புக்கலர்குராப்பாவைகண்டவர்தந்
துயிற்றுசேயெளக்கவன்றுபோய்த்துதுணப்புறக்கன்
வெயிற்றலைக்கணின் துயங்குவநிலைமைவிண்டவர்போல்.

(இ-ள்.) துதுணம் புறக்கன் எயிற்றிமார் எழில் நலத்தினுக்கு இரியல்போய் உடைந்து-துதுணம் புறவுகள் வேடப்பெண்களது அழகின் பொலிவுக்குப் புறங்காட்டித்தோற்று, ஆங்கு அயல் பொதும்பர் புக்கு அலர் குராப் பாவை கண்டு-அவ்விடத்தயலிலுள்ள சோலையி்புகுந்து மலர்ந்த குராமரத்தின் காயாகிய பாவையைப்பார்த்து, அவர் தம் துயிற்று சேய் எனக்கவன்று போய்-அவர்களது துயில் செய்விக்கு மகவெனக் கவலைகூர்ந்து அப்பாற்சென்று, நிலைமை விண்டவர்போல் வெயில் தலைக்கண் நின்று உயங்குவ - இல்லறத்தினின்று நீங்கிப் துறவிகள்போல வெயிலில் நின்று வருந்துவன.

துதுணம்புற-துது உண் அம்புற எனப்பிரித்துக் கல்வினையுண்ணும் அழகிய புறவெனக்கொள்க. பொதும்பர் என்றது குராமரங்களின் செறிவினை. துதுணம் புற உடைந்து, கவன்று உயங்குவவெனக்கூறுதலால் தொழில்நிசயவணியும், முன்பு கூறிய சிறப்புப்பொருளால் பின்பு கூறும் வர்ணியமாகிய பொதுப்பொருள் சாதிக்கப்படுதலால் வேற்றுப்பொருள் வைப்பணியுங் கலந்துவருதலால் கலவையணி. எழில் தோற்றம் அது பொலிவுமேல் நின்றலால் தொழிலாகுபெயர், துது-கல். (௫௫)

தூதுணம்புறவினமெலாந்துணையுடன்கெழுமிப்
போதவுடியுமுணர்த்தியுந்தலைத்தலைப்புணர்ந்து
காதலந்நலார்மொழியையுங்கடந்துசேணிடைச்செ
லேதிலாடவர்தமைச்செலவமுங்குவித்திடுமால்.

(இ-ள்.) தூதுணம் புறவு இனம் எல்லாம் துணையுடன் கெழுமிபோத ஊடியும் உணர்த்தியும் தலைத்தலை புணர்ந்து - தூதுணம் புறக்களெல்லாம் தமது சேவலுடன் றழுவிப்பொருந்தப் பிணங்கியும் அவ்வுடலத்தீர்த்து மிடங்கள்தோறுங்கலந்து, காதல் அந்நலார் மொழியையுங் கடந்து சேண் இடை செல் ஏதில் ஆடவா தம்மை செலவு அழுங்கு வித்திடும் - விருப்பந்தருள் தனது தலைவிமார் சொல்லையுங் கடந்து பொருண் மேற்பிரிந்து தூரநாட்டிற் செல்லுந் தமக்கயலாயுள்ள தலைவர்களை யவர்கள் கருதிச்செல் லுஞ் செலவினைத் தவிர்க்காநிற்கும்.

குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என முறைப்பட்டு நின்றற்கு உரிப் பொருள் காரணமாதலால் “வேட்டைமேற்புகுவார்க்குநல்லிணையுந்தமடவார் - கூட்ட ம்வாய்க்கும்” எனப் புணர்தலாகிய வுரிப்பொருளை யங்குக்கூறினார். பாலைக்குப் பிரி தல் உரிப்பொருளாதலால் தலைவசெலவைத் தவிர்க்கவும், பிரிந்து ஓதல் முதலியவற்றி ன்மேற் சென்றான் என்பதுதோன்றக் காதலந்நலார் மொழியையுங்கடந்து எனவும், தூ துணம் புறக்கள் தமது பெட்டையோடு தழுவிபூடல் தவிர்த்துப் புணர்தலைத் தலைவர் காணுதலால் தான் தலைவியைத் தழுவிபூடல் தீர்த்துப்புணர்ந்து முன்னிகழ்ச்சியைக் கரு திக் கவலைகூர்ந்தான் என்பதுதோன்றச் செலவழுங்குவித்திடும் எனவும்: பிரிவு ஓதற் பிரிவு, தூது வயிற்பிரிவு, துணைவயிற்பிரிவு, பொருள்வயிற்பிரிவு, பாத்தையிற் பிரிவு எனப் பலவகைப்படுதலால் உடன்போக்கு ஒன்றிணையொழித்து மற்றைப் பிரிவுகளுள் வென்பது தோன்றப் பொதுப்படக்கடந்து எனவுங்கூறினார். புணர்ந்தவழியல்லது பிரிவினமையாலுமது தலைவனிடத்தே சிறந்ததென்பதும் புலனெறிவழக்காதலில் அது கூறிக் குறிஞ்சிப்பின் பாலையை வைத்தார். (ஈசு)

வெங்கதிர்ப்பிரானண்பகற்போதினில்வேனின்
மங்கைகொங்கைதோய்ந்தளித்திடும்பாலையாமைந்தன்
னங்குணானிலவரசர்பாலிரந்துவன்முரடபு
தங்குருழலிற்சிறந்தாசாள்வதுமுளதால்.

(இ-ள்.) வெம் கதிர்ப்பிரான் நண்பகல் போதினில் - சூரிய தேவன் நடுப்பகற் காலத்தில், வேனில் மங்கை கொங்கை தோய்ந்து அளித்திடும் பாலையாம் மைந்தன் - வேனிற்காலமென்னும் பெண்ணினது தனத்தைக் கலந்துபெற்ற பாலையிலமென்னு மொருபுருடன், அங்கண் நானிலவரசர் பால் இரந்து வன்முரம்பு தங்கு சூழலில் சிற றரசு ஆள்வதும் உளது - அழகிய இடத்தையுடைய குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்த லென்னும் பேரரசர்களிடத்துக் குறையிடுத்து வலிய முரம்புதங்கிய இடத்திலிருந்து சிற்றரசு செய்வது முண்டு.

“கோத்தொழிலானரொடு கொற்றவன்கோடி” என முன்னர் எடுத்துக்காட்டிய சிலப்பதிகாரச்செய்யுளின் கருத்தை வெங்கதிர்ப்பிரானண்பகற்போதினில்வேனின் - மங்கைகொங்கைதோய்ந்தளித்திடும்பாலையாமைந்தன் என உருவகமாக்கியும் “நடுவ ணைந்திணைநடுவனதொழிய” என்னுந் தொல்காப்பியப்பொருளதிகாரச் சூத்திரத்தால் பாலை என்பது ஒருபாற்படாது ஏனை நான்கு நிலங்களிலும் நிகழ்தற்குரியதாதலால் நடு

(55)

நவீன இயந்திர சிலப்புறம் பரில்புறவகன்மடந்நை, குவியருந்நதழல்வெர்நமைகூர்கொடும்பசிதணியச் செவிலியாய்முசிறிம்பயழமுட்டி டவளர்ந்தாங் கவிழுகீர்வரகாதியாமகப்பயந்தளிக்கும்.

செவிலித்தாய் வளர்த்ததாய் “ முல்லையுக்குறிஞ்சிமுறைமையிற்றிரிந்து என்றதனாலும், பாலைக்கு உரிப்பொருளாகிய பிரிவினியிததங்களும் நிகழ்த்தரு அது இடமாதலாலும் நவிலுமிந்நிலப்பறம்பயில் புறவம் எனவும், வரகு, சாமை, கொள் அந்நிலத்து உணவுகளாதலால் வரகா தியாமகப்பயந்தளிக்குமெனவுக்கூறினார். இது உருபதொக்கும் விரிந்தும் வந்த இறையபுருவகவணி. (ஞசு)

கொல்லையெங்கணுங்கொழுமலர்ததைபுனமுருக்கின்
முல்லைமென்கொடிபடர்த்தலர்சினாகினாமுகிழ்ப்ப
வல்லைவென்றகத்தரப்பிரானர்க்கெறிமார்பித்
நெல்லைவெண்டலைமாணிகைதுயல்வரன்மானும்.

(இ-ள்.) கொல்ல எக்கனும் கொழு மலர் ததைபுனம் முருக்கின் - அம்முல்லை நிலத்தில் எவ்விடத்தும் மலர் நிறைந்து நெருங்கிய காட்டுமுருங்கையில், முல்லை மென் கொடி படர்ந்து அவர் நிரா நிரா முகிழ்ப்ப - மெல்லிய முல்லைக்கொடிகள் படர்ந்து மலர்களை வரிசை வரிசையாக அரும்புதல், அல்லுவென்ற கந்தரப்பிரான் அரக்கு ஏறி மார்பில் - இருளைவென்ற ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய பெருமானாரது சாதிலிங்கத்தைவென்ற திருமார்பில், தொல்லை வெண்மை தலை மாலிகை துயல் வரல் மாணும் - தொன்று தொட்டுள்ள வெள்ளிய தலைமலை தொங்கியசைதலை யொக்கும்.

முடித்ப்ப தொழில்மேல் நிற்றலால் வினைமுற்றுப்பெயர். புனமுருக்குச் சிவபிரா
னாகவும், முல்லைக்கொழு மலர் தலைமாலையாகவும், அதன்படர்ச்சி அசைவாகவும் உபமா
ன உபமேயதர்மங்களை இரண்வொக்கியங்களாகத் தனித்தனிச் சொல்லுதலால் எடுத்து
க்காட்டிவமைமணி. (௫௭)

நீலம்பூத்தலாழ்வாயைக்கோட்டுள்கரத்தாற்
கோலம்பூத்தபொற்கொன்றைகடநீர்க்கிடந்தசைவ
வாலம்பூத்தருண்மிடந்நினைனன்றுமோகினியாஞ்
சீலம்பூத்தமாலேனமுலைதோப்பதுவுள்க்கும்.

(இ-ள்.) நீலம் பூத்து அலர் புவையை - கரிய மலர்கள் பூத்தலர்ந்த காயாவை பொன் கோலம் பூத்த கொன்றைகள் கோடு நீள் கரத்தால் தழுவிக்கிடந்து அசைவ - பொன்னிறம்போல மலர்ந்த கொன்றைமரங்கள் தமது கொம்பாகிய நீண்ட கரங்களால் தழுவிக்கிடந்தசைதல், ஆலம் பூத்தருள் மிடற்றினேன் அன்று மோகினியாம் சேலம் பூத்த மால் இளமுலை தினைப்பது தெளிக்கும் - விஷம் மலர்ந்த ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய பெருமானார் அக்காலத்தில் மோகினிவடிவாகிய அழகுமிக்க திருமாலினது இளமுலைப் போகத்தை துகர்தலையொக்கும்.

நீலம் பண்பாகுபெயராய் மலர்மேல் நின்றது. பூத்த காயாவைத் திருமாலாகவும், கொன்றையைச் சிவபெருமானாகவும், கொன்றையின் கிளையைக் கையாகவும், அம்மரங்கிளையால் காயாவைத்தழுவதல் திருமாலாகிய மோகினியைத் தழுவதலாகவும், உபமான உபமேயங்களுடைய தருமத்தை யிரண்டொக்கியங்களினால் தனித்தனி யெடுத்துக்கூறுதலால் இதுவும் எடுத்துக்காட்டுவமையணி. கடல்கடைய அமுதகலசந்தோன்றிய காலத்துத் தேவர்களும் அசுரர்களும் தம்முள் மாறுபட்டுப் போர்செய்யத்தொடங்கியதைத் திருமாலுணர்ந்து மோகினிவடிவங்கொண்டு அவர்முன்னிற் ப அவ்வசுரர்கள் மோகன்கொண்டு நெருங்கினார்கள், இவ்விரண்டுபொருள்களுள் யார் எதை விரும்பினார்களோ அவர்க ளதனைக் கைக்கொள்ளக்கடவனானத் திருமால் கூற அதுகேட்டு அசுரர்கள் தன்னைக் கைக்கொண்டு செல்ல அதுகோக்கி உங்களில் வலியர் யாரோ அவர்களெம்மைப் புணர்கவென்றபோது யாம் வலியமென்று ஒருவர்க்கொருவர் தம்முள் போர் விளைத்து மாண்டனர், பின்னர்த் திருமால் தேவர்களுக்கு அமுதம் பகிர்ந்து தேவர்கள் வணங்க இருந்த இடத்துச் சிவபெருமானார் பேரழகுவாய்ந்து மோகினிவடிவாய் நின்ற அத்திருமால் முன்சென்று எமது சத்திமாருள் நீ யொருசத்தியாதலால் என்னைப் புணர்கவென்று திருக்கையை நீட்டியவழி அத்திருமால் ஓட அவர்பின்சென்று கையைப்பற்றி நாவலந்தியில் ஓர் கடற்சார்பில் வடபாலுள்ள ஓரிடத்திற் புணர்ந்தனர் ஆதலால் அன்று மோகினியாம் - சேலம்பூத்தமாலிளமுலைதினைப்பதுதெளிக்கும் என்றார். இதுவும் எடுத்துக்காட்டுவமையணி.

(இ-அ)

பெண்ணலங்கனியிடைக்குலப்பிடி நடைமடவார்
விண்ணலங்கனிமாதனாயெழிலினில்வென்று
பண்ணலங்கனி மிடற்றவர்பனைத்தமூக்கரிந்து
மண்ணிலெங்கணுந்துக்கிவைத்தெனக்குமிழ்மலரும்.

(இ-ள்.) பெண் நலம் கனி இடைக்குலம் பிடிநடை மடவார் - பெண்களுக்குரிய இலக்கணமிருந்த இடைக்குலத்திற்கேற்றிய பெண்யானைபோலும் நடையையுடைய ஆய்ச்சியர், விண் நலம் கனி மாதனா எழிலினில் வென்று - விண்ணுலகிலுள்ள அழகுமிக்க அரம்பையனாத் தமது அழகால் வெற்றிகொண்டு, பண் நலம் கனி மிடற்றவர் பனைத்தமூக்கு அரிந்து மண்ணில் எங்கணும் தூக்கிவைத்தால் என்ன குமிழ் மலரும் - பண்ணின் சுவைகளிந்த கண்டத்தையுடைய அவ்வரம்பையர்களது பருத்த மூக்கினையரிந்து நிலவுலகில் எவ்விடத்துத் தூக்கிவைத்தாற்போலக் குமிழ்மலர் மலராதிற்கும்.

காயாவும் கொன்றையும் குமிழும் அந்நிலத்துமரங்கள். குமிழ்மலர்கள் நாசியின் குவிவைப்போல மலர்தலால் நாசிக்கு உவமைப்பொருள், ஆய்ச்சியர் அழகில் தமக்குப் பகையாயுள்ள அரம்பையரை வென்று அவர்கள் மூக்கரிந்து தமது நிலத்தில் தூக்கிவைத்ததைப்போலக் குமிழ்மலரும் எனப் பகைமேலவர்கள் பராக்ரமத்தைக்கூறுதலால் விறல்கோளணி, வைத்தென தொகுத்தல் விகாரம்,

(இ-உ)

மௌவலங்குழலார்விழிக்குடைந்துவாந்குதிக்கு
நவ்வியீண்டகலாவகைமகளிரானனத்துக்
கொவ்வுறாதவராணையிற்றிரியுமொண்மதிகண்
டவ்வுழித்தனதிருக்கையிற்சிறைப்படுத்தலேக்கும்.

(இ-ள்.) மௌவல் அம் குழலார் விழிக்கு உடைந்து வாந்குதிக்கும் நவ்வியீ - முல்லைமலையணிந்த அழகிய கூந்தலையுடைய ஆய்ச்சியரது கண்களுக்குப் புறங்கொடுத்து ஆகாயத்திற் றேயக்குதிக்கு மாணை, மகளிர் ஆனனத்துக்கு ஒவ்வுறாது அவர் ஆணையில் திரியும் ஒண் மதிகண்டு மீண்டு அகலாதவகை - அப்பெண்களது முகத்துக்கு (ஒப்பாகாது தோற்றமையால்) அவர் ஆணையிற்கட்டுண்டு திரியும் ஒள்ளிய சந்திரன் பார்த்துத் தன்னினின்று மீள நீங்காதவண்ணம், அ உழி தனது இருக்கையில் சிறை படுத்து அலைக்கும் - அவ்விடத்துத் தனது இருக்கையிற் சிறைப்படுத்த அம்மாணை வருத்தும்.

சிறைப்படுத்து செயவெனெச்சத்திரிபு, ஆய்ச்சியர் முகத்திற்குத்தோற்ற சந்திரன் அவர்கள் முகத்திற்கு ஒப்பாக அவர்கள் பார்வைக்குத் தோற்றடைந்த மாணைத் தான் சிறைப்படுத்தியது என்றதனால் சந்திரனென்னும் அவர்ணியத்திற்குக் குறைவுதோன்றவாணியத்தைப் புகழ்தலால் எதிர்ப்பிலையணி. (சுரு)

கற்றைவார்குழலாய்ச்சியர்கயல்விழி முகத்தின்
பெற்றியொப்புறப்பெருங்குருந்துச்சிமேற்றாவி
யொற்றைமானுடைக்கலைமதியதனிழுவறங்கு
மற்றைமானையும்பற்றுவான் கதிர்க்கையால்வருடும்.

(இ-ள்.) ஒற்றை மான் உடைய கலைமதி-ஒருமாணையுடைய கலைநிறைந்த சந்திரன், வார்குழல் கற்றை ஆய்ச்சியர் கயல் விழி முகத்தின் பெற்றி ஒப்புற - நீண்ட கூந்தற்பாரத்தையுடைய இடைப்பெண்களது கயல்போன்ற கண்களையுடைய முகத்தின் நன்மையையொப்ப, பெரும் குருந்து உச்சிமேல் தாவி - பெரிய குருந்தமரத்தின் உச்சிமேற்றவழித்து, அதன் கீழல் உறங்கும் மற்றை மாணையும் பற்றுவான் - அக்குருந்தமரத்தினிழுவிற் றுயில்கூரு மற்றொரு மாணையும் பற்ற, கதிர் கையால் வருடும் - தனது கிரணமாகிய கையால் தடவாநிற்கும்.

பெண்கள் முகத்திற்கு ஒப்பாக ஒருமாணையுடைய சந்திரன் மற்றொருமாணையுடைய கைக்கொள்ளக் குருந்தின்மேல் தாவித் தன் கிரணமாகிய கையால் தடவினான் எனக் கூறுதலால் இல்புலப்பயன்றற் குறிப்பணி. மற்றொருமாணைத் தேடிதலாகிய விஷயம் சந்திரனுக்கு இல்லாமையால் இல்புலம். தேடிதலாகிய பயன் அத்தியவசயித்தலால் விஷயி. அத்தியவசயம் ஆவது ஒருபொருளில் மற்றொருபொருளினபேதத்தைச் சந்தேகத்தோடறிதல். குருந்து அங்கிலக்கருப்பொருள். (சுரு)

நலம்பயின்றினவேனிளினவி லுமாங்குயில்க
ளலம்புகார்வரும்போதுவாயடைப்பதுமுன்னுட
புலம்புகொண்டவர்காரொடுந்நிலைவார்தேர்ப்புகுத
வலம்புனைந்துரைவளமொழிக்கிடைதலானன்றே.

(இ-ள்.) நலம் பயின்ற இனவேனிளின் நவிலும் மாங்குயில்கள் அலம்பு கார் வரும்போது வாய் அடைப்பது - கண்மைமிக்க இனவேனிற் காலத்திற்குடவும் மாமரத்தினுள்ள குயில்கள் ஒலிக்கு மேகம் வரும்போது வாயடைப்பதெல், முன் நான் புலம்புகொ

ண்டவர் - தமது தலைவர் பிரிந்த முன்னாளில் ஆற்றியிருந்து வருந்திய பெண்கள், கார் ஒடும் தலைவர் தேர் புகுத வலம் புனைந்து உரை வளம் மொழிக்கு இடைதலான் அன்று ஏ - வருவேமென்று வரையறுத்துச்சென்ற கார்ப்பருவத்தோடுத் தமது தலைவர் தேர் வர அவாகளது வெற்றியைப்புனைந்து வாழ்த்திக்கூறும் இனிய சொல்லுக்குத் தோற்ற லாலல்லவா.

தலைவன் பிரிந்தவழித் தலைவி கற்பால் ஆற்றியிருத்தல் முல்லைக்குரிய உரிப்பொருளாதலால் உரிப்பொருள் கூறுவார் புலம்புகொண்டவர் எனவும், பெரும்பொழுதாகிய காரும் சிறுபொழுதாகிய மாலையும் முல்லைக்குரிய முதற்பொருளாதலால் முதற்பொருள் கூறுவார் காரொடுத்தலைவர் தேர்புகுதவெனவுகூறினார். தலைவி வருந்தியிருந்த இன வேளிர்காலத்தில் இன்சொல்லுக்குத்தோற்ற குயில் கூவுதலும், பிரிந்துசென்ற தலைவர் வர மகிழ்ந்து இன்சொற்கூறுங் கார்காலத்திற் கூவாதொழிநலும் அக்குயிலுக்கு விதித் தலால் விதியணி. (கூஉ)

தொண்டைமான் கடக்களிற்றினை முல்லையாற்றொடக்கி
யண்டர் தம்பிரான் வெளிப்படக்காட்சிதந்தருள் சீர்
கொண்டவான்பதிமுதல் பலநன்னிடைக்குலவக்
கண்டமுல்லையின் பெருமையார்கட்டிவைத்திடுவார்.

(இ-ள்.) தொண்டைமான் கடம் களிற்றினை முல்லையால் தொடக்கி - தொண்டைநாடாண்ட அரசனது மத்தையுடைய யானையைத் தன்னிடத்துள்ள முல்லைக்கொடிகளாற் சிறைப்படுத்தி - அண்டர் தம்பிரான் வெளிப்பட காட்சிதந்தருள் சீர்கொண்ட வான்பதி முதல் பல-சிவபெருமான் அவ்வரசனுக்குப் புலப்படக் காட்சிதந்தருளிய புகழ்வாய்ந்த பெருமையமைந்த திருமுல்லைவாயில் முதலிய திருத்தலங்கள், என் இடைகுலவ கண்ட முல்லையின் பெருமையை கட்டுரைத்திடுவார் யார் - தன்னிடத்து விளங்கக்கொண்ட முல்லைநிலத்தின் பெருமையைத் தொகுத்துப் புகழ்ந்து கூறுவோர் எவர்.

தொண்டைமானுண்ட நாடாதலால் அந்நாட்டினுக்குத் தொண்டைநாடு என வந்தது காரணப்பெயர். தொண்டைநாடாண்ட ஆதொண்டைச்சக்கரவர்த்தியென்னும் ஒருசோழன் தன்பகைவரோடு போர்செய்யப் போர்க்கு அத்தலத்தின்வழியாய் யானைமேலேறிச்செல்லும்போது அங்குப் பட்டந்தடர்ந்த முல்லைக்கொடிகளால் கட்டுண்ட அந்த யானை அழபெயர்ந்துவைக்க வலிமையின்றித் தடைபட்டு நிற்பதை அவ்வரசனறிந்து அக்கொடிகளைத் தனது வாளால் தறிக்கவோக்கியபோது அவ்வான் வெட்டு அங்கெழுந்தருளிய சிவலிங்கப்பெருமானார்மீது தாக்க, அதனை யுணர்ந்து வருந்தி நின்றவிடத்து அச்சிவபிரானார் காட்சிதந்தருளினார் என்பது புராணவரலாறுதலால் களிற்றினை முல்லையாற்றொடக்கி-அண்டர் தம்பிரான் காட்சிதந்தருள் என இடத்து நிகழ்பொருளின்னொழியை யிடத்தின்மேலேற்றிப் பதிமுதல் பலதன்னிடைக்குலவக்கண்ட முல்லையெனவுகூறினார். அச்சோழன் ஆதொண்டைமலராற்றொடுத்த மாலையை யணிதலால் தொண்டைமான் என அவனுக்குப் பெயர்வந்தது. இடத்து நிகழ்பொருளின் பெயரே இடத்திற்கும் தொண்டைநாடு எனவருதலால் தானியாகுபெயர். “தொண்டைமானுண்டுதொண்டைநாடு எனத்துவங்கிற்று” என வருதலுங்காண்க. (கூஉ)

ய ந த ம்.

பொலஞ்சிறைச்சுரும்புளர்தருகுறுஞ்சுனைப்புறவ
நிலந்தனைப்புடையுடுத்ததுநெட்டிளவானை
யிலஞ்சினின்றுமீப்பாய்ந்துவெண்மதிகிழித்தேகித்
தலங்கொள்வானியாற் றுலவுபூந்தடம்பனைமருதம்.

(இ-ள்.) நெடு இளவானை - மிக்க இளமைவாய்ந்த வானைமீன், இலஞ்சி நின்ற மீ பாய்ந்து வென் மகி கிழித்து ஏகி வான் தலம் கொள் யாறு உலவு பூ தடம்பிணை மருதம் - தடாகத்தினின்று மேலே பாய்ந்து வெள்ளிய சந்திரனைக்கீண்டு அப்பாற்சென்று விண்ணிலமைந்த கண்கையிலுலவுதற்கு எல்லையாகிய தாமரைமலர்களையுடைய பெரிய வயல்கள் நெருங்கிய மருதநிலம், பொலம் சிறை சுரும்பு உளர்தரு குறும் சீனை புறவம் நிலம் துனை புடை உடுத்தது - பொன்னிறம்வாய்ந்த சிறகிளையுடைய வண்டிகள் பறந்த சைந்து திரியுஞ் சிறிய கற்சீனைகையுடைய அம்முல்லைநிலத்தைத் தன்பக்கத்திலே சூழப்பெற்றுளது.

முல்லைக்கு நீர்கான் யாறன்றிக்குறுஞ்சீனையுமாதலால் குறுஞ்சீனப்புறவம் எனவும், “நல்லுமிந்நிலப்புறம்பயில்புறவம்” என்றாற்போல மருதநிலத்தைக்கூற வந்தவர் புன்செய்யைப் புறத்தேயுடைமையாலும், ஆற்றியிருந்தகரலத்துப் பரத்தையிற்பிரிந்த தலைவன் வந்தபோது ஊடுதற்கு இடமாதலாலும் புறவநிலத்தினைப் புடையுடுத்தது எனவும் கூறினார். சிறுதாறுவடைமையால் குறுஞ்சீனை என்றார். நிலவுலகிற்கும் விண்ணுலகிற்குஞ் சம்பந்தமில்லா திருப்ப நிலவுலகிலுள்ள மருதநிலத்து வானைமீன் சந்திரமண்டிலத்தைக்கிழித்து ஆகாயகங்கையிலுலவுமெனச் சம்பந்தங் கற்பித்தமையால் உயர்வு நவிற சியணி, பொன் என்னும் பெயர்ச்சொல்லிற்றுமெய்கெட்டு லகரமு மகரமு முறையே பெற்றுப் பொலம் எனவந்தது “பொன்னென்கிளவியிறுகெடமுறையின் - முன்னர்த் தோன்றும்லகாரமகாரம் - செய்யுண்மருங்கிறொடரியலான” என்ற தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தால்.

(சுசு)

ஒருவனாகியசிவபிரானுலகுயிரளிப்பக்

கருணைகூர்ந்துதன்னவந்தருபேதமுங்காட்டுந்

திருநிகர்ப்பவோர்பாலியேவயல்வளஞ்செழிப்பப்

பெருகுதண்புனல்பற்பலகால்களாய்ப்பிரியும்.

(இ-ள்.) ஒருவனாகிய சிவபிரான் உலகு உயிர் அளிப்ப கருணைகூர்ந்து முன் நவம் தரு பேதமும் காட்டும் திரு நிகர்ப்ப - ஒருவனுள்ள சிவபெருமான் (தனது திருவருளால்) உலகிலுள்ள ஆன்மாக்களை யோம்பும்பொருட்டு முன்னொன்பதுவகைப்பட்ட திருவுருவத்தைக் கொண்டருளிய சிறப்பினையொப்ப, ஓர் பாலியே வயல் வளம் செழிப்ப பெருகு தண் புனல் பல பலகால்கள் ஆய் பிரியும் - ஒரு பாலியே வயல்களின் வளஞ் செழித்தோங்கத் தண்ணிடத்துப்பெருகிய தண்ணிய நீராற் பலபல காலவாய்களாகப் பிரிந்து தோன்றும்.

முப்பத்தாறுத்துவங்கையுங் கடந்துநின்ற சித்தாந்த சைவத்தெய்வமாகிய சுத்தசிவம் என்பார் ஒருவனாகிய சிவபிரான் எனவும், ஆன்மாக்களுக்குப் பரிபாகம் வாய்க்கப் படைப்புமுதலிய வைந்தொழிலையும் நடத்துதற்கு அருவம், உருவம், உபயம் என்னும் நவமூர்த்தங்கொண்டனன் என்பார். உலகுயிரளிப்பக் - கருணைகூர்ந்து முன்னவந்தருபேதமுங்காட்டுந் - திரு எனவுகூறினார். நவமூர்த்தமாவன சிவம், சத்தி, நாதம், விந்து, சதாசிவன், மகேஸ்வரன், உருத்திரன், திருமால், பிரமன். முன்னை நான்கும் அருவம், நடுநின்றது உபயம், பின்னைய நான்கும் உருவம் “சிவஞ்சத்திராதம்விந்து சதாசிவன்றிகமூமீசன் - உவந்தருளுருத்திரன்முன்மாலயனென்றிறென்றாய்ப் - பவந்தருமருவநாலிங்குருவநாலுபயமொன்றாய் - நவந்தருபேதமேகநாதனைநடிப்பெனன்பர்” எனவருஞ் சிவஞானசித்தியராலுணர்க. உவமைக்கும்பொருட்டு மொற்றமையுண்மையால் தண்புனல் என்பதற்கேற்பத் திருவருளால் என்றும், இது எடுத்துக்காட்டுவ வையணி, ஆய் செய்வெனச்சத்திரியு.

(சுடு)

பரானாமுலமேற்பனைகிளைவளாரொனைப்பலவும்
விராவியொன்றிலொன்றனந்தமாய்க்கவடுவிட்டென்னத்
தராதலம்புகும்பாலியிற்பிரிந்துதண்கரைக்க
ணராவுகால்களுமவைதருகால்களுமனந்தம்.

(இ-ள்.) பரானாமுலமேல் பனை கிளை வளார் எனை பல உம் விராவி ஒன்றில் ஒன்று அனந்தம் ஆய் கவடுவிட்டால் என்ன - பருத்த தூற்றையுடைய வொருமரத்தின் மேல் கொம்புந் கிளையும் வளாரும் இவையொழிந்த பலவுந் தம்முட்கலந்து ஒன்றிலிருந்தொன்று அளவில்லாது கவடுவிட்டெழுந்தாற்போல - தராதலம் புகும் பாலியின் பிரிந்து - உலகிற்செல்லும் பாலிகதியினின்று பிரிந்து, தண்கரை கண் அராவு கால்களும் அவைதரு கால்களும் அனந்தம் - தண்ணிப கரையை அராவிச்செல்லும் கால்வாய்களும் அவற்றினின்று பிரிந்த கால்வாய்களும் அளவிறந்துள்ளன.

கரைக்கண் இரண்டனுருபு நிற்குமிடத்து ஏழனுருபுந்நலால் உருபுமயக்கம். விட்டென்ன தொகுத்தல் விகாரம். இதுவும் எடுத்துக்காட்டுவமையணி. (சுக)

நான்முகப்பிரான்வேள்வியைத்தபவருநதியை
மான்மறுத்திடைக்குலையெனக்கிடந்தமைமான
மீன்முகப்பெருங்காற்புனற்பணிழ்ந்துழக்கும்
பான்முலைக்கருமேதியாற்பருமடையுடையும்.

(இ-ள்.) நான்முகப்பிரான் வேள்வியை தபவருநதியை மால் மறுத்து இடை குலை என கிடந்தமை மான - நான்கு திருமுகங்கனையுடைய பிரமன் செய்யும் யாகத் தைக்கெடுக்க வாராநின்ற வேகவதியைத் திருமால் மறுத்து அந்நதியினிடையே கரையாகப் பள்ளிகொண்டமையையொப்ப, மீன் முகம் பெரும் கால் புனல் தட்ப வீழ்ந்து உழக்கும் பால் முலை கருமேதியால் பருமடை உடையும் - மீன்களைத் தனதிடத்துடைய பெரிய கால்வாய்களிலுள்ள நீரைத்தடுக்க அதில் வீழ்ந்துகலக்கும் பால்சுரக்கு மடியையுடைய கரிய எருமைகளால் பருத்த நீர்மடைகளுடைபடும்.

சிவபூசனையால் திருமாலோடு உலகைப் படைக்கக்கருதிய பிரமன் காஞ்சியிற் சென்று தன்பெயரால் சிவலிங்கப்பெருமானைத் தாபித்துப் பூசித்துச் சோமயாகம் ஒன்றுசெய்யத்தொடங்கிச் சாவித்திரி, காயத்திரியென்னு மணவியரோடிருந்து வேள்விசெய்ய அதனையுணர்ந்த கலைமகள் தன்னையன்றி வேள்விசெய்யத்தொடங்கினமையால் சினங்கொண்டு அவ்வேள்வியையழிக்க நதிவடிவாய் வருதலை நாரதமுனிவன் கண்டு பிரமனிடத்துவந்து கூறி, பிரமனுணர்ந்து சிவபெருமானிடத்துக் குறையிரக்க அப்பெருமானார் அஞ்சேலென்றருளித் திருமாலையழைத்து நீசென்று அவ்வேள்வியைக் காப்பாயென்றருள, அத்திருமால்நதியைத் தடுத்தற்பொருட்டு இடையே பள்ளிகொண்டனர் என்பது இப்புராணவரலாறு. தாழ்ந்த பொருளுக்கு உயர்ந்த பொருளுவமையாக வந்தது நிறப்பண்பின்மேல் ஆதலால் வழுவன்று எனக்கொள்க. (சுக)

பழங்கண்வேனிலைப்புயல்கொடுபாற்றுதன்னிறைக்குத்
தழங்குமோதையின்மருதம்வாழ்த்தெடுப்பதுதகைய
வழங்குதண்ணுமையோதையுமள்ளரார்ப்பொலியு
முழங்குதீம்புனற்சும்மையுமுடுகிவிண்புகுமால்.

(இ-ள்.) பழங்கண் வேனிலை புயல் கொடு பாற்று தன் இறைக்கு - துன்பந்தரும் வேளிந்காலத்தை மேகத்தைக்கொண்டு ஓட்டும் தனக்குத் தலைவனாகிய இந்திரனு

க்கு, தழுவும் ஒசையின் மருதம் வாழ்த்து எடுப்பது தகைய - ஒலிக்கு மோசையை யுடைய மருதநிலம் வாழ்த்தெடுத்தலையொப்ப, தண்ணுமை வழங்கு ஒதையும் மள்ளர் ஆர்ப்பு ஒலியும் முழங்கு தீம்புனல் சம்மையும் முடுகி விண்புகும் - மருதநிலப்பறையொலிக்கு மோசையும் மருசநிலமாக்கன் ஒலிக்கு மாரவாரமும் கோஷிக்கு மினிய நீரின் முழக்கமும் ஒருசேரவினாந்து விண்ணிலகிற் செல்லாநிற்கும்.

தகைய உவமவுருபடிபாகப்பிறந்த வினையெச்சம். மருதநிலத்திலுள்ள ஒசையை அந்நிலந் தனக்கு நன்மைசெய்த தலைவனாகிய இந்திரனை வாழ்த்தெடுத்ததற்கு ஒக்கும் என அத்தியவசயித்தலால் தற்குறிப்பணி. மருதநிலக்கருப்பொருளாகிய தெய்வத்தையும் பறையையும் கூறினார்.

(௬அ)

பொறிகளைந்தையும் புறஞ்செலாதடக்கியோர் நெறிக்கே
குறிகொளும்படி செலுத்துபேராளர்தங்கோள்போற்
பிறிவுறுமபலமடைகளிற் பிழைத்திடா தொதுக்கிச்
செறிதரும்புனன் முழுவதுமகன்பிணை செறிப்பார்.

(இ-ள்.) பொறிகள் ஐந்தையும் புறம் செல்லாது அடக்கி ஓர் நெறிக்கு ஏ குறி கொளும்படி செலுத்து போளார் தம் கோள்போல் - ஐம்பொறிகளையும் புறத்திற் செல்லாதடக்கி ஓர் நன்னெறியிற் குறிக்கொண்டு நிலைபெறச்செலுத்தாநின்ற பெருமைமையுடையோரது கொள்கையோல, பிறிவுறும் பலமடைகளில் பிழைத்திடாது ஒதுக்கி-பிரிந்துதோன்றும் பல நீர்மடைகளினின்றும் தவறாமல் குரம்பொதுக்கி, செறிதரும் புனல் முழுவதும் அகன்பிணை செறிப்பார்-நெருங்கிய நீர் முற்றையு மிடமகன்ற மருதநிலத்திற் சிறைசெய்வார்கள்.

இதுமுதல் “கொடுப்பகொண்டு” என்னுஞ் செய்யுள்காறும் நீர்கட்டெதல், உழுமுதல், வித்தல், களைகளைதல், நெல்லரிதல், போர்போடல், போரடித்தல் முதலியன கூறுதலால் புறப்புறத்தினையுள் உழவன் வென்றித்துறை. நீரையொருவழியொதுக்கலும் அந்நீரை வயலிற்கட்டெதலும் உழவர் தொழிலாதலால் தொழிற்றன்மையணி. (௬க)

பழியினீங்கிகன் டீட்டியபசும்பொருள் சிறிதும்
கழிபடாது நல்வழிப்பயன்படுவதுகடுப்பக்
கொழிதிரைச்சுவைப்பாலியின் குளிர்புனன் முழுதும்
வழுவுறாது கால்வழிச்சென்று வளவயனிற்றைக்கும்.

(இ-ள்.) பழியின் நீங்கி நன்கு டீட்டிய பசும் பொருள் சிறிதும் கழிபடாது நல்வழி பயன் படுவது கடுப்ப - குற்றங்களினின்று நீங்கி விதிவழிச்சேகரித்த அரிய பொருள்கள் சிறிதும் தீவழியிற் செல்லாது நல்லவழியில் பயன் படுதலையொப்ப, கொழிதிரை சுவை பாலியின் குளிர்புனல் முழுதும் - கொழிக்கும் அலைகளையுடைய சுவைகனிந்த பாலிநதியினது குளிர்த்த நீர்முற்றும், வழுவுறாது கால்வழி சென்று வளம் வயல் நிறைக்கும் - சிறிதும் வருவாமல் கால்வாய்வழியாகச்சென்று வளமிக்க வயல்களை

குற்றங்களாவன பிற்பொருளைக்கண்டு பொருமைப்படுதல், இந் திரியங்களின் வழிச்செல்லும் வீரூபம், இவை யேதுவாகப் பிறர்மேலுண்டாகும் கோபம், அதனால் வரும் கடுஞ்சொற்கள், இவற்றினின்று நீங்குதலே அறமாதலால் நன்கீட்டிய எனவும், அது பெரும்பயன் விளைத்தலால் பசும்பொருள் எனவும், அது பயன்படுங்கால் சற்பாத் திரத்திற் பயன்படுதலால் நல்வழிப்பயன்படுவது எனவும், அதுபோலப் பாலிநதியினீர்

பயன்ற நிலத்திற் பாயாது பயன்றரும் வயலிற்பாய்தலால் வளைவயல் எனவும், உடையவன்றொழிலை யுடைமையேற்றி நிறைக்கும் எனவுக்கூறினார். (எ0)

கண்ணகன் புவிமுழுதுமாங்கடுங்கொலையவுண
னண்ணன் மார்பகம்பிளப்பவர்போலவிர்மணியின்
வண்ணவனகடாங் காரை யாத்துவன்படையாற்
பண்ணைதோறுநின் றுமுநர்கம்பலேகளையெங்கும்.

(இ-ள்.) கண் அகன் புவிமுழுதும் ஆம் கடுங்கொலை அவுணன் அண்ணல் மா
ர்பு அகம் பிளப்பவர்போல் - இடமகன்ற நிலவுகமுற்றமாகிய கொடிய கொலைத்தொ
ழிலையுடைய அசுரனது பெருமையமைந்த மார்பைப் பிளப்பவர்போல, அவர் மணியி
ன் வண்ணம் வன்கடா நிரை நிரை யாத்து-விளங்கும் நீலமணிபோலு நிறத்தையுடைய
வலிய எருமைக்கடாக்களை வரிசைவரிசையாகக்கட்டி, வன்படையால் பண்ணை தோ
றும் நின்று உழுநர் கம்பலேகளே எங்கும் - வலிய கலப்பையால் வயல்கள்தோறும் நின்
று உழுகின்றவர்களது ஆரவாரங்களே யெவ்விடத்து முள்ளன.

மகாப்பிரளயகாலத்தின் வழிநாள் பிரமன் அப்புனைவச் சிறுட்டித்துத் தனது வீரி
யத்தை விட்டபோது அது முட்டையாய் மிதக்க, அதனை யுடைத்தனன், அதினின்று
முக்குணத்தோன்றி யம்முக்குணத்தினின்றும் ஐம்பூதங்கள் தோன்றின, அக்காலையில்
திருமால் தம்மிடத்துத்தோன்றிய மதுகயிடவர்களகங்கரித்து அத்திருமாலோடே போ
ர்செய்ய அவர் விரைந்தவர்களைக் கொன்றனர், அவ்வசுரர்கள் அப்பிரமன் படைத்த
வெள்ளத்தின்மேல் தமது மேதையைத் தூர்த்தனர், அதனால் நிலவுலகிற்கு ஒர் மேகினி
யெனப் பெயர்வந்த காரணத்தால் புவிமுழுது மாங்கடுங்கொலையவுணன் என்றார். பல
ரை “சிவிகைபொறுத்தான்” என்றர்போல இருவரை அவுணன் என ஒருமையாற்கூ
றுதலால் சாகியொருமை. (எக)

மருவுசாரொறும்வெருவிமுன்குதித்தெழுவாளை
யிருமருப்பிடையுடைத்துமுமெருமையைத்தடுக்கும்
பருவராற்குலமொய்யெனப்பாய்ந்தெழுந்தலைக்கு
முருவவாற்புறத்துதைந்துவல்வரைந்தெழவுந்தும்.

(இ-ள்.) மருவுசால் தொறும் வெருவி முன் குதித்து எழுவாளை - பொருந்திய
படைச்சால்தோறும்அஞ்சி முன்னே குதித்தெழுந்த வாளைகள், உழும் எருமையை இரு
மருப்பு இடை உடைத்து தடுக்கும் - உழாநின்ற எருமையை இரண்டுக்கொம்புக ளிடை
யே யுடைத்து அவை யுழுதலினின்று தடைபட ஒருபாற்செய்யும், பருவரால் குலம்
ஒய்யென பாய்ந்து எழுந்து - பருத்த வரால்மீனின் கூட்டம் விரைந்து மேலே பாய்ந்
தெழுந்து, அலைக்கும் உருவம் வால் புறத்து உடைத்து வல்லிரைந்து எழ உந்தும்-அச்
சத்தாலசைக்கும் அவ்வெருமையின் உருவமைந்த வாலின்புறத்துதைந்து மிகவும்
விரைந்து செல்லச் செலுத்தும்.

எருமை, வாளை, வரால், மருதநிலக்கருப்பொருள்கள். உழும் படைச்சாலுக்கு
அஞ்சிக்குதித்த வாளைமீன் எருமையின் கொம்பிற்குக்குதலால் அதன்தொழிலைத்தடுக்
கும் எனவும், தந்தொழிலிற் றடைபட்ட அவ்வெருமைகள் தத்தந் தொழில்மேல் நிற்க
அதன் சாகியாகிய வரால் செலுத்தும் எனவுக்கூறியது மிகுதியணி. (எஉ)

பூண்டவன் கொடுத்தானவனாக்கைபோழ்த்திடலும்
காண்டகும்புவிதன்னிறங்காட்டியதென்னக்
கீண்டசாரொறுங்கேழ்கினர் தமனியங்கிடந்து
மாண்டபேரொளியவங்கிரீன்கணையிருண்மேயும்.

(இ-ள்.) காண் தரும் புவி பூண்டவன் கொடும் தானவன் ஆக்கை போழ்த்திடலும் - யாவார்க்கும் புலப்படு நிலவுலகாகிய வலிமைபூண்ட கொடிய அசுரனது சரீரத் தைப்பிளக்க, தன் நிறம் காட்டியது என்ன-அது தனது பொன்னிறத்தைக்காட்டியது போல, கீண்ட சால் தொறும் கேழ்கினர் தமனியம் கிடந்து மாண்ட பேர் ஒளி வயங்கிரீன்களை இருள் மேயும் - கலப்பை கிழித்த படைச்சாஸ்தோறும் செந்நிறங்கொண்டு விளங்கும் பொற்கட்டிகள் கிடந்து மாட்சிமைப்பட்ட பெரிய ஒளியோடு விளங்கிப் பார்த்த மிக்க இருளிரை யோளிர்தும்.

நிலவுலகு அசுரன் தையால் அமைந்ததென முன்னர்க்குறுதலால் காண்டகும்புவிபூண்டவன் கொடுத்தானவன் எனவும், பிருதுவி பொன்னிறமுடைமையில் அவனுடல் கிழிபட்டுச் செந்நிறங்காட்டிதலால் தன்னிறங்காட்டியதெனவுங்குறிநார். கொழு வால் விளக்கோலியதை ஆக்கைபோழ்த்திடலும் எனவும், பிருதுவியினியற்கை நிறத்தை யுடல் கிழிபட்டவீடத்துத் தோன்று நிறம் எனவும் அத்தியவசயித்தலால் தற்குறிப்பணியும், பொற்கட்டிகள் படைச்சாஸ்தோறும் கிடந்து விளங்கி யிருளோட்டுமெனக் கூறுதலால் மிருதியுணியும் கலந்துவருதலால் கலவையணி. (எ)

வேறுசெய்துபின்பொருத்ததும்வினைவலவமைச்சிற்
கூறுசெய்ததன்சேறெலாங்குழப்பியொன் றுக்கிச்
சாறுசெய்தவாசவந்நொழுதுறுமிடர் தவிர்ந்து
நாறுசெய்கெனவென்முனைவித்துவாநாளால்.

(இ-ள்.) வேறு செய்து பின்பொருத்ததும் வினைவல்ல அமைச்ச இல்-பகை வர்க்குத் துணையாயிரோடா முன்பு பிரித்துப் பின்பு பொருத்தந் தொழில்வல்ல அமைச்சரைப்போல, கூறு செய்த தன்சேறு எல்லாம் குழப்பி ஒன்று ஆக்கி - முன்பு வெவ்வேறுபடுத்திய தண்ணிய சேற்றையெல்லாங்குழப்பி ஒருசேர்க்குழப்பி யொன்றாக்கி, உறும் இடர் தவிர்ந்து நாறு செய்க என - மிக்க இடையூற்றினைப்போக்கி நாற்றினை விருத்திசெய்யக் கடவாயென்று, வாசவன் நொழுது சாறு செய்து நாள் வெள் முனை வித்துவர் - அந்நிலத்துக்குரிய இந்நிரை வணங்கி உற்சவஞ்செய்து நல்ல முகர்த்தநாளில் வெள்ளிய நெல்முனைகளை விதைப்பார்கள்.

இதனால் மருதநிலக்கருப்பொருளாகிய தெய்வத்தையும், நாறுசெய்தலும் முனை வித்தலுமாகிய அந்நிலமாக்கனது செய்தியையுங்குறிநார். போர்வந்தவழி பகைவர்க்குத் துணையாயுள்ளவரை முன்பு பிரிக்கவேண்டிதலால் வேறுசெய்தெனவும், தம்மினின்றும்பிரிந்தாரைத் தந்ததுணையாகக் கொள்ளவேண்டிப்பொருத்தலுமாகிய வினையின் வன்மை மந்திரிகளுக்கு வேண்டும் ஆதலால் வினைவல அமைச்சின் என்றார். “பிரித்தலும் பேணிக்கொனலும்பிரிந்தார்ப் - பொருத்தலும்வல்லதமைச்ச” என்றார் நாயனார். (எ)

அருள்விளங்கலுமுடல்பொருளாநியபந்தந்
தருமவன்புடையெய்துறக்கொடுத்திடந்தகைபோற்
பெருகயாத்தநீர்க்கலங்கல்போய்த்தெளிந்தபின்புமுது
மருவுகால்வழிவடிந்துறக்கவிழ்ப்பார்கண்மள்ளர்.

(இ-ள்.) அருள் விளங்கலும் உடல் பொருள் ஆதிய பந்தம் தரும் அவன் புடை ஏ எய்து கொடுத்திதும் தகைபோல்-திருவருண்ணானமேலிட உடல்பொருள் முதலிய பந்தங்களைத் தமக்குத்தந்தருளிய அச்சிவபெருமானிடத்தே அடையச் சகலான்மாக்கள் கொடுக்குந் தன்மைபோல, மள்ளர் பெருக யாத்த நீர் கலங்கல் போய் தெளிந்த பின் முழுதும் மருவு கால் வழி வடிந்தது கவிழ்ப்பார்கள் - மருநிலமாக்கள் வயலிற் பெருக க்கட்டிய நீரின் கலங்கல் கழிந்து தெளிய அந்நீர் முழுமையையும் (முன்புதந்த) பொருந்திய அக்கால்வாய் வழியாகவே கவிழ்ப்பார்கள்.

மள்ளனாச் சகலான்மாக்களாகவும், கால்வாயைச் சிவபெருமானாகவும், அதுதந்த நீரை உடல்பொருளாதிய பந்தமாகவும், நீரின் கலங்கல் கழிந்து தெளிந்ததை அருள் விளங்கலாகவும், அந்நீரினை மீட்டுங் கால்வாயிற் கழித்தலைச் சிவபெருமான் தந்த உடல் முதலிய பந்தத்தை யவனிடத்தே கொடுத்தலாகவும் உபமான உபமேயதருமங்களை இரண்டொருக்கியவர்களாகத் தனித்தனி யெடுத்துக்கூறுதலால் எழுந்தருள்காட்டியமையணி. ஆன்மாக்களுக்குப் பரிபாகம் வரத்தந்த உடல்பொருள் முதலிய பந்தம் கண்மத்தை துக் கீர்த்து பாகம் வந்தபின் அவையும் புனிதமாதலால் வித்திய முனைக்குப் பாகம் வருத்திய நீர்க்கலங்கல்போய்த் தெளிந்தபின் என்றார். பின் எச்சவிகுதி. தேற்றேகாரத்தொகுத்தல். கவிவிருத்தம்.

இளமகப்பசிதனக்கேந்துகொங்கைப்பா
லளவறிந்தாட்டுநாய்மானவாறறி
களமர்கண்முளைப்புனல்செவ்விகண்டுநீர்
வளவயல்பாய்த்தித்தம்மகவினோம்புவார்.

(இ-ள்.) இளமை மக பசிதனக்கு ஏந்து கொங்கை பால் அளவு அறிந்து ஊட்டு தாய் மான - இளமைவாய்த் பிள்ளையின் பசிக்கு ஏந்திய கொங்கையினது பால் யூட்டு மளவறிந்துட்டுந் தாயையொப்ப, ஆறு அறிகளமர்கள் முளை புனல் செவ்விகண்டு நீர் வளமை வயல் பாய்த்தி தம்மகவின் ஒம்புவார் - வைக்கோல் நிரட்டிதல் முதலிய அறு வகைத்தொழில்களையறிந்த மருநிலமாக்கள் நென்முனைக்கு நீர்பாய்ச்சும் பருவத்தைக் கண்டு பரந்த வளமைவாய்த் த வயலில் பாய்ச்சித் தமது பிள்ளையைப்போல அம்முனை மைய் பாதுகாப்பார்.

வைக்கோல் நிரட்டல் முதலிய அறுவகைத்தொழில்களாவன வைக்கோல் நிரட்டல், உழுமாடுகளைப் பாதுகாத்தல், நிலந்திருத்தல், எருவைத்தல், உறத்தல், பயிரோம்பல். இது தொழிலின் சுபாவதருமத்தைக்கூறுதலால் தொழிற்றன்மையணி. ஆறறி “ஆறறியத்தனா” போல வருதலால் பண்பாகுபெயர். (எசு)

ஒரிடத்துயிர்த்ததன்பறழையோம்புவான்
பாரிடைப்பல்வாயினுய்க்கும்பூளுகுபோற்
காருடற்களமர்கைநாறுவாரிப்போய்ச்
சிருடைப்பனைதொறுநடுதல்செய்வரால்.

(இ-ள்.) ஒரிடத்து உயிர்த்த தன் பறழை ஒம்புவான்-ஒரிடத்துப்பெற்ற தனது குட்டிகளையோம்ப, பார் இடை பல்வயின் உய்க்கும் பூளுகுபோல் - நிலவுலகில் பலவிடத்திலும் வைக்கும் பூணையைப்போல, கார் உடல் சளமர்கைநாறு வாரிபோய்ச் சிர் உடைய பனைதொறும் நடுதல் செய்வார் - கரிய உடலினையுடைய பள்ளர்கள் தமது கையால் நாற்றைவாரிச்சென்று செல்வத்தையுடைய வயல்கள்தோறும் நடுவார்கள்.

இதுவும் அவ்வணி, தனி ஐகாரத்திற்குமுன் மெல்லெழுத்து மிகுதலையுணராத வராதலால் திருத்த மறந்தனர்போலும், (என்)

காஞ்சிப்புராணம்

மரகதத்தளிர்த்தெனவளர்பைங்குழ்செறி
தரநிறைகழனிபுட்சங்கமுர்வன
பரவைநீர்மேய்த்தெழும்படலைக்கொண்டலுட்
சரமதிநுழைந்துசெல்காட்சிசாலுமால்.

(இ-ள்.) மரகதம் தளிர்த்தால் என்ன வளர் பைங்குழ் செறிதர நிறை கழனி உன் சங்கம் ஊர்வன-மரகதம் தளிர்த்தாற்போல வளரும் பசிய பயிர்கள் நெருங்க நிறைந்த வயலில் சங்கந்தவழுதல், பரவை நீர் மேய்த்து எழும் படலை கொண்டல் உன் சரம நி நுழைந்து செல் காட்சி சாலும் - கடல்நீரை மேய்த்தெழுந்த திரண்ட சூற்கொண்ட மேகத்துள், அந்தச் சரக்காலத்துச் சந்திரன் நுழைந்து செல்லுங் காட்சியையொக்கும்.

இது பண்புர் தொழிலும்பற்றிவந்த வுவமையணி.

(எஅ)

களமர்க்கள்களைபருவங்காட்டலு
மிளமயில்வயல்வளங்காணவெய்தியாங்
குளமகிழ்கூர்தரவுழத்திமாரொலாம்

களமர்கள் களைகளை பருவம் காட்டலும்-பள்ளாக்கள பருவங்காட்ட, இளமயில் வயல் வளம் காண எய்திய ஆங்கு-இளமைவாய்ந்த மயில்கள் வயலின் வளத்தைக்காண அடைந்தாற்போல, உழத்திமார் எல்லாம் உளம் மகிழ்கூர் தர வளம் மலி பனைதொறும் வந்து முற்றுவார் - மருதநிலப்பெண்களெல்லாம் மனத்தில் மகிழ்ச்சி மிகவளமைமிக்க வயல்தோறும் வந்து சூழுவார்கள்.

எய்தியாங்கு தொகுத்தல் விகாரம். இளமயில் வயல்வளங்காண வெய்தியாங்கு என்றது இல்பொருளுவமையணி.

(எக)

அம்புயமுற்பலமாம்பலாதியாம்
பைம்புதற்களையறப்பறித்ததம்முருக்
கொன்புனற்றோன்றலுங்கொய்தபுன்களை
பின் பினுமுளைப்பதென்பெயர்த்தென்பார்சிலர்.

(இ-ள்.) அம்புயம் உற்பலம் ஆம்பல் ஆதியாம் பைம்புதல்களை அற பறித்த கொன்புனல் - தாமரைகளும் நீலோற்பலங்களும் ஆம்பல்களுமுதலாகிய பசிய புதலாகிய களைகளறப்பறித்த பெருமைமிக்க புனலில், தம் உரு தோன்றலும் கொய்த புன்களை பின்னும் பின்னும் பெயர்த்து முளைப்பது என் என்பார் சிலர் - தமது அவையவங்க ளுநீரில் தோன்றத் தாங்கொய்த சிறிய களைகள் பின்னும் பின்னுமீன முளைப்பது யாது காரணமோவென்று அந்நிலப்பெண்களுட்சிலர் கூறுவார்.

ஒப்புமையால் ஒன்றைக்கண்டு இது யாதென்று சந்தேகித்தலால் ஐயவணி. (அ0)

பங்கயமாம்பலுற்பலத்திறேனுண்டு
தங்கியவண்டினந்தமதுவாண்முகஞ்
செங்கனிவாய்விழிசேர்ந்துமுகந்
வங்கவைகட்டெறிந்தகற்றுவார்சிலர்.

(இ-ள்.) பங்கயம் ஆம்பல் உற்பலத்தில் தேன் உண்டு தங்கிய வண்டு இனம் - தாமரைகளிலும் ஆம்பல்களிலும் நீலோற்பலங்களிலும் தேனினையுண்டு தங்கிய வண்டி.

ன்கூட்டங்கள், தமது வான் முகம் செங்கனிவாய் விழிசேர்ந்து மூகை - தமது ஒள்ளிய முகத்திலுஞ் செவந்த கனிபோன்ற வாயிலுங் கண்களிலுஞ்சேர்ந்து மொய்க்க, அங்கு அவை கட்டு எறிந்து சிலர் அகற்றுவார்-அவ்விடத்து அவற்றைக் களைந்தெறிந்து சிலர் நீக்குவார்கள்.

வண்டுகள் பெண்கள்முகத்தையும் வாயையுங் கண்களையுந் தாமரை ஆம்பல் நீலோற்பலமலர்களாக மயங்கினமையால் மயக்கவணியும், அதனால் தமக்கு இஷ்டமாகிய மலர்களை யிழந்தமையால் தகுதியின்மையணியுங் கலந்துவருதலால் கலவையணி.

பாயிதழ்த்தாமரைபறித்தங்கொப்புமை
யாயுநொனமுகஞ்சேர்த்தியைதுதேன்
வாய்மடுத்திணையிலதென்றுமாற்றல்போன்
மீயுயர்கரைப்புறம்வீசுவார்சிலர்.

(இ-ள்.) பாயிதழ் தாமரை பறித்து அங்கு ஒப்புமை ஆயுநர் என்ன முகம் சேர் தன - பாந்த இதழ்களையுடைய தாமரைமலர்களைப்பறித்து அவ்விடத்திற் தமது முகங்க ளோடொத்திருத்தலை யாராய்வாரைப்போலத் தமது முகங்களோடு சேர்த்து, ஐது தேன் வாய்மடுத்து இணையிலது என்று மாற்றல்போல் மீ உயர் கரை புறம் சிலர் வீசுவார்- அவற்றிலுள்ள அழகிய தேனையுண்டு தமது முகத்தோடு வையொப்பாதவிலையென்று ணர்ந்து களைதல்போல மேலே யுயர்ந்த கரையின்புறத்துச் சில பெண்கள் வீசுவார்கள்.

ஆயுநர் எதிர்காலவினைமுற்றுப்பெயர். தாமரைமலர்களைந்து கரையின்புறத் தெறிதலை, தமது முகத்துக்கு ஒக்குமோவென்று முகத்தோடு சேர்த்து ஒப்பாகாமையால் வீசினர் என அத்தியவசயித்தலால் தற்குறிப்பணி. முகத்திற்சேர்த்தலால் தேன் வாய்மடுத்து என்றார்.

(அஉ)

இணைவிழிக்கிணையிலையென்பதன்மையி
னணுகிரீகாணெனவழைத்துக்காட்டல்போற்
பிணையுநாசியினெதிர்பிடித்துமோந்துதேன்
தணிவிலுற்பலமுடிசார்த்துவார்சிலர்.

(இ-ள்.) இணை விழிக்கு இணை இல்லை என்பது அன்மையின் அணுகிரீ காண் என அழைத்து காட்டல்போல்-தமது இரண்டுகண்களும் எங்களுக்கு ஒப்பாதல் இல் லையென்பதை நீ சமீபத்தில் வந்து காணயென்று அழைத்துக்காட்டல்போல, பிணையும் நாசியின் எதிர் பிடித்து மோந்து-தம்முளொத்த நாசிக்கெதிரோ பிடித்து மோந்து, தேன் தணிவு இல் உற்பலம் முடி சிலர் சார்த்துவார் - தேன் நீங்காத நீலோற்பலமலரைத் தமது மயிர்முடியில் சிலர் சூடுவார்கள்.

எங்கள் கண்களுக்கு நீ யொப்பாகாய் என்று சொல்லுவதை நீயே பார் என்று காட்டித்தோற்ற நீலோற்பலத்தை யுபசரிப்பவர்போலத் தமது மயிர்முடியிற் சூட்டினர் என்றோனும் அற்பன் உயர்ந்த இடத்தைச் சார்ந்தாலும் கீழ்மையையேயடைவான் என்பது குறிப்பாற்போதரலால் உதாரவணி. தீப்பொருட்டாட்சியணியென்றலும் ஒன் று. மூக்கிற்கு நேரே பிடித்துக்காட்டினமையால் மோந்து என்றார். இல்லை, அல்லையென் னும் எதிர்மறைக் குறிப்புத்தொழிற்பெயர்கள். இன்மைப்பொருளிலும் ஒருபொருளை மறுத்து மற்றொன்று என்னும் பொருளிலும் வருவதுணராத அலையெனப் பிழைபடத் திருத்தினர், அவர் தமக்குக்கிடத்த எட்டிலுள்ள பாடஞ்சரியென்று கருதினர்போலும்.

சைவலங்கோருவான் குனியத்தாழ்குழ
லெய்தியெய்மினத்தினையொறேன்மினென்போற்
கையிசைவிழுந்துசிக்குண்ணக்கானிமிர்த்
தையபூங்குழன்முடித்தணைகின்றார்சிலர்.

(இ-ள்.) சைவலம் களை ருவான் குனிய-நீலோற்பலத்தைக் களையும்படி வளைய, தாழ் குழல் எய்தி எம் இனத்தினை ஒறேன் மின் என்போல் கையிசை விழுந்து சிக்குண்ண - தாழ்ந்த கூந்தலை யடைக்கலமாக வடைந்து எமக்கு இனமாயுள்ள இப்பாசிக் கொத்தைக் களையாதொழியுங்களென்று கூறுதல்போலத் தமது கையின்மேல் விழுந்து சிக்குப்பட, கால் நிமிர்த்த ஐய பூங்குழல் முடித்த சிலர் அணைகின்றார் - சேற்றிற்புதைந்த தமது காலே வாங்கி அழகிய மலரணிந்த கூந்தலை வாரிமுடித்துச் சிலபெண்கள் கரை மேலேறுவார்கள்.

“நம்பியார்” என ஒருமையிற்பன்மை விசுவதிவந்ததுபோல ஒறேல் என்னும் எதிர்மறை வவலொருமை வினைமுற்றோடுமின் என்னும் பன்மை யேவல் விசுவதிவந்ததெனக்கொள்க. பாசிக்கொத்தைக் களையப்புழுந்த மருதநிலப்பெண்கள் அது அவர்கள் கூந்தலுக்குத்தோற்று எங்களைக் களையாதொழிக்கவெனக் கையையுங்காலையும் பிடித்துக் கொண்டதாக உவமானத்திற்குக் குறைவுதோன்றக்கூறுதலால் எதிர்நிலையணி. நிமிர்த்து எனப் பிரிவினை வரல் வேண்டும் என்பதுணராமையால் திருத்த மறந்தனர்போலும்.()

நறுமலர்ப்பங்கயங்களையாரியர்
கறுவொடுமுள்ளனாக்காம்புபற்றலுந்
செறுகாங்கிழியப்புண்செய்யுமேதமக்
கிறுதிசெய்வார்க்கெவரிடரிழைத்திடார்.

(இ-ள்.) நாரியர் நறுமலர் பங்கயம் களைய கறுவொடு முள் அரை காம்பு பற்றலும் - அந்நிலப்பெண்கள் நறுமணங்கமழும் தாமரைமலரைக் களையக் கோபத்தோடு முள்வாய்ந்த தூற்றையுடைய அத்தாமரையின் காம்பைப்பற்ற, செறு காம் கிழிய புண் செய்யுமே-தம்மை வருத்துல் கைகள் புண்பட அத்தாமரை செய்யாநிற்கும், தமக்கு இறுதி செய்வார்க்கு இடர் இழைத்திடார் எவர் - தமக்குத் துன்பஞ்செய்வோர்க்குத் துன்பஞ் செய்யாதவர் உலகிலெவர்.

கொலைசெய்வார்க்கு எவர்தான் துன்பஞ்செய்யார் என்னும் பொருளால் தாமரை களையப்புழுந்த பெண்கள் அதன் முட்காம்பைப்பற்ற அது கையெய்க்கிழித்ததென வர்ணிமடங்கிய சிறப்புப்பொருளைச் சாதிக்கப்படுதலால் வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி.

அலமருளிழியினமாமெனமுத
மலர்மிசைப்பாய்தருகய லுமாண்டதன்
குலமெனப்புறவடி கூடெங்குமமு
மிலவிதழ்த்கடைசியெய்திநிறைக்கொள்வார்.

(இ-ள்.) அலமருள் விழி இனம் ஆர் என்ற முகம் மலர்மிசை பாய்தரு கயலும்-சுழலும் தமது கண்களின் தனக்கு இனமாமென்று கருதி முகமடங்கிய தாமரைமலர்மேல் பாயாநின்ற கயல்மினையுந், மாண்ட தன்ருலம் என புற அடிகூறிக் கூர்மமுந் - தனது குலமென்று புறவடிவைய அடையுந் ஆமைகளாயுந், இலவு இதழ்கடைசியர் எளிதில் கைகொள்வார்-முள்ளிலவுபோலுஞ் செவந்த அதரத்தையுடைய மருதநிலப்பெண்கள் வருத்தமின்றிக் கைப்பற்றுவார்கள்.

கண்களைத் தமது இனமென்று கருதிக் கயலும், புறவடிவையத் தமது இனமென்று கருதிக் கூர்மமும் பாயும் கூடும் என்றதனால் மயக்கவணியும், களை களையப்புகுந்த பெண்களுக்குப் பலஞ்சித்தித்தமையால் இன்பவணியுங் கலந்துநின்றலால் கலவையணி.

பறிதரக்களைந்தெறிபாவைமாராயம்

மறிபுனற்குவளைகால்வளைத்துப்பாம்பெனப்

பொறிவெருவுறச்செயும்புடைப்பின்மொய்ம்பிலாச்

சிறியருந்தமமினாத்தீங்கிழைப்போ.

(இ-ள்.) பறிதர களைந்து எறி பாவை மாரா - பறியக் களைந்தெறியும் பதுமை போன்ற அந்நிலப்பெண்களை, அமறி புனல் குவளை கால் வளைத்து பாம்பு என்ன பொறி வெருவுற செய்யும் - அந்நடமடங்கிவரும் புனலிலுள்ள குவளைகள் காலைவளைத்துப் பாம்பென்று அவர்க ளிந்திரியங்கள் கலங்கி யஞ்சச்செய்யாநிற்கும், புடைப்பின் மொய்ம்பு இல்லாத சிறியரும் தம்மின் ஆம் தீங்கு இழைப்பர் - ஒருவனடித்தால் அடித்தற்கு வலிமையில்லாத சிறியவர்களுந் தம்மாலியன்ற தீங்கினைச்செய்வார்கள்.

அடித்தால் அடிபடும் வலிமையில்லாதவரும் தாம்மால் கூடிய தீங்குசெய்வார் என்னும் பொருளால் முன்சொல்லப்பட்ட வர்ணியமாகிய சிறப்புப்பொருள் சாதிக்கப் படுதலால் வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி. (அஎ)

களிபடுசுரும்புளர்கமலக்கஞ்சமு

நளிபடுகுவளையுநனைகொளாம்பலுந்

தளிரியற்கடைசியர்முழுதுஞ்சாடுவா

ரளிமருவலர்க்கெவரன்புசெய்குவார்.

(இ-ள்.) களிபடு சுரும்பு உளர் கமலக்கஞ்சமும் நளிபடு குவளையும் நனை கொள் ஆம்பலும் - கள்ளாண்டு களிக்கும் வண்டுகள் அசைந்துதிரியுந் தாமரைகளும் பெருமையமைந்த குவளைமலருந் தேனமைந்த ஆம்பல்மலருமாகிய இவற்றை, தளிர் இயல் கடைசியர் முழுதும் சாடுவார் - மாந்தளிர்போலு மென்மையாய்ந்த அம்மருதநிலப்பெண்கள் ஒருசேரக் களைவார்கள், மருவலர்க்கு அளி அன்பு செய்குவார் எவர்-பகைவர்க்கு மிக்க அன்பினைச்செய்குவோரெவர், (அளிமருவு அலர்க்கு அன்புசெய்குவார் எவர் - வண்டுகள் மருவி எச்சில்செய்த மலருக்கு அன்புசெய்வோர் யாவர்.)

தமது முகமுதலியவற்றிற்குப் பகையாயெழுந்த தாமரைமுதலியவற்றைக் களைந்தானென்னும் வர்ணியமாகிய சிறப்புப்பொருள் சாதிக்கப்படுதற்குக்கூறிய அளிமருவலர்க்கெவரன்புசெய்வோர் என்னும் பொதுப்பொருளை வண்டுகள் மருவி யெச்சில்செய்த மலரிடத்தன்புசெய்பவர் எவனெனச் சிலேடித்தார். இதுவும் வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி. (அஅ)

புறாதபுபசும்பயிர்ப்பொலிவுங்கங்கெலா

நிராநிராகிடந்தபன்னிறத்தூக்களும்

வரைதவழ்முடிகளும்வானவிற்களுந்

தரையிடைப்பயன்பெறச்சார்ந்ததொக்குமால்.

(இ-ள்.) புறாதபு பசும் பயிர் பொலிவும் கங்கு எல்லாம் நிராநிரா கிடந்த பல்நிறத்த பூக்களும்-குற்றத்தினின்று நீங்கிய பசிய பயிர்களின் விளக்கமும் வயல் வரம்பின்பக்கங்களினெல்லாம் வரிசைவரிசையாகக்கிடந்த பலநிறங்களைபுடைய மலர்களும்,

வரைதவழ் முகில்களும் வானவிற்களும் தரை இடை பயன்பெற சார்ந்தது ஒக்கும் -
மலையிற்றவழு மேகங்களு மத்திரேன்று மிந்திரதனுசுகளும் உலகினிடத்து ஓர் பயனைப்
பெற அடைதலையொக்கும்.

பயிரின் விளக்கமுதலியவற்றை மேகமுதலிய பொருள்களாக அத்தியவசயித்த
வால் தற்குறிப்பணி. (அஞ)

இருண்முகிலுறழ்பயிரிடை யெலார்கடித்
துருகெழவயங்கியாங்குலவுமந்நலார்
திருமலர்ப்பதமெல்லப்பெயர்த்துத்தேங்குழற்
கருஞிமிரூர்த்தெழக்கனாயிலேறுவார்.

(இ-ள்.) இருள் முகில் உறழ் பயிர் இடை எல்லாம்-நீருண்டு கருகிய மேகத்தை
யொத்த பசிய பயிர்களினிடங்களிலெல்லாம், தடித்து உருகெழ வயங்கி யாங்கு உலவும்
அந்நலார்-மின்னல்போலத் தமது வடிவத்தோன்ற விளங்கி அவ்விடத்துலாவும் மருதநில
ப்பெண்கள், திரு மலர் பதம் மெல்ல பெயர்த்து தேம் குழல் கரு ஞிமிறு ஆர்த்து ஏழ
கனாயில் ஏறுவார் - அழகிய தாமனாயையொத்த தமது கால்களைச் சேற்றினின்றும் மெ
ல்ல வாங்கித் தேன்சிந்துத் கூந்தலில் கரிய வண்டுகளொலித்து மேலேயெழக் கனாயி
லேறா நிற்பார்கள்.

மேகத்தையொத்த பசிய பயிரிடத்துநின்ற பெண்களை அம்மேகத்தினிடத்துத்
தோன்றிய மின்னலென அத்தியவசயித்தலால் இதுவும் அவ்வணி. (க0)

தெறுங்களைகட்டநீர்ச்செறுவிற்பண்டுபோ
னறுங்களம்போருகச்சேக்கைநாடிவந்
துறுங்களியோதிமமுயங்கிவாடுவ
வறுங்களநாடியுண்மறுகுமார், ர்போல்.

(இ-ள்.) தெறும் களை கட்ட நீர் செறுவில் - பயிர்களைவருத்துங் களைகளைக் களைச்
தெறிந்த நீனையுடைய வயலில், களி உறழ் ஒதிமம் பட்டுபோல் நறும் கள் அம்போருகம்
சேக்கை நாடி வந்து - களிபட்டிக்க அன்னங்கள் முன்புபோலத் தாமிருக்கும் நறமண
ங்கமழந் தேனையுடைய தாமனாகளாகிய படுக்கைகளை நாடிவந்து அவையில்லாமையா
ல், வறும் களம் நாடி உன் மறுதும் மாந்தர்போல் உயங்கி வாடுவ-தலையிடல் குறிப்பட்
டமையால் அவன் திற்தலொழிந்த இ-தந்தநாடி மனஞ்சுழலுந் தலையொப்போல மனம்
வருத்தி வாடாநின்றன.

க0 அப்புணர்ச்சியுள் இரவுக்குறியில் டோழிகூறிய குறியிடத்துச் சென்ற தலைவ
ன் தலையிடல் குறிப்பட்டமையால் அக்குறியிடத்துத் தலையிடல் காணாத தலைவன்
வருத்தங்கூர்தல் இயல்பாதலால் உறகுமாந்தர்போல் என்றார். தமக்குச் சேக்கையாகிய
தாமனாயில்லாமையால் அன்னாடி வருந்திது என்றகையால் வயலுக்குச் சிறப்பின்மை
கூறுதலின்மை நவீற்சியணி. (கக)

கொள்ளோபோய்நனிவறங் கூர்ந்தகாலையுந்
வள்ளியோர்விருந்தினர்வாடக்காண்பரோ
களள்ளுமலர்பாளியிழந்துங்கார்வயல்
வெள்ளனமகிழ்மின்னிருந்துகல்குமால்.

(இ-ள்.) வள்ளியோர் கொள்ளை போய் னணிவறம் கூர்ந்த காலையும் விருந்தினர் வாட காண்பர் ஓ - வள்ளன்மையுடையோர் தமது பொருண்முற்றும் வறியோ கவர்தலால் மிகவும் வறமையுற்றகாலத்துத் தம்மிடத்துவந்த விருந்தினர் பசியால் மெ லியக் காண்பாரோ காணார், (அதுபோல) கார்வயல் கள் அராமலர் வளம் இழந்தும் - பயிராற் கருமையாய்ந்த வயல்கள் தேன்சிற்தும் மலர்வளத்தை யிழந்தும், வெள் அனம் மகிழமீன் விருந்து நல்கும் - வெள்ளிய அன்னங்கள் மவுழ்கூரமீன்களை விருந்தாகத்தாரா நிற்கும்.

உவமைக்கும் பொருளுக்கும் ஒற்றுமையுண்மையால் மீன்விருந்து நல்கும் என் னும் உபமேயத்தின் தொழிற்கேற்ப உபமானத்திலும் தம்மை மாறியாகினும் விருந்தி னார்க் கூட்டுவனெனக்கொள்ள நின்றலால் எடுத்துக்காட்டுவமையணியாகக்கொள்க. (கஉ)

மண்ணகமகளிர்கைவண்மைகண்டயாம்
விண்ணகமகளிர்கைமேன்மைகாண்டமென்
றெண்ணிமேற்சேற லுற்றென்னவான்பயிர்
கண்ணிறைகவின்செழித்தோங்குங்காட்சித்தே.

(இ-ள்.) வான் பயிர் - மிக்க பயிர்கள், மண் அகம் மகளிர் கைவண்மை கண்ட யாம் - நிலவுலகிலுள்ள பெண்கள் கைவளத்தைப் பார்த்தயாம், விண் அகம் மகளிர் கை மேன்மை காண்டும் என்று எண்ணி மேல் சேறல் உற்றாலென்ன - விண்ணுலகிலுள்ள அரமகளிரது கைவளத்தையும் காண்போமென்று கருதி மேலெழுந்து சென்றற்போ ல, கண் நிறை கவின் செழித்து ஓங்கும் காட்சித்து - கண்களுக்கு நிறைந்த அழகால் விளங்கி வளருங் காட்சியையுடையது.

மேலோங்கிவளர்ந்த பயிர்களை இந்நிலப்பெண்களது கைவளத்தைப்பார்த்தோம், இனி யரம்பையர் கைவளத்தையும் பார்க்கலாமென்று மேலெழுந்ததென அத்தியவசயி த்தலால் தற்குறிப்பணியும், விண்ணிற்கு மண்ணிலகிலுள்ள பயிர்க்குஞ் சம்பந்தமில்லா திருக்கச் சம்பந்தங்கற்பித்தலால் உயர்வுநவீற்சியணியுங் கலந்துவருதலால் கலவையணி.

தரவுகொச்சக்கலிப்பா.

ஈன்றெடுத்தோர்குணமகவுக்கியையுமுறைப்படிவித்திற்
ரோன்றுமுனைமுன்விளர்த்துப்பின்பசந்ததொடர்பினு
லான்ற்செழுங்கதிர்களுமுன்றுவெள்ளையாயெழுந்து
மான்னுமரகதமேனிவாய்த்துமடல்கிழித்தெழுமால்.

(இ-ள்.) ஈன்று எடுத்தோர் குணம் மகவுக்கு இலையுமு முறைப்படி - பெற்றெ டுத்தோர் குணம் பிள்ளைகளுக்குப் பொருந்து முறையின்படி, வித்தில் தோன்றும் மு னை முன் விளர்த்து பின்பசந்த தொடர்பினில் - வித்திற்கோன்றிய முனைகள் முன்னே வெளுத்துப் பின்னே பசந்தெழுந்த சம்பந்தத்தினால், ஆன்ற செழும் கதிர்களும் முன் னு வெள்ளை ஆய் எழுந்து - அமைந்த செழித்த நெற்கதிர்களு முன்பு களங்கமில்லாத வெள்ளைநிறம் படைத்தெழுந்து, மான்னு மரகதம் மேனி வாய்த்து மடல் கிழித்து எழு ம்பின்பு பெருமையமைந்து மரகதம்போல மேனி பசந்து மடல்கிழித்தெழுநிற்கும்.

“பெற்றவர் குணம் பிள்ளைக்குண்டு” என்பது உலகவழக்காதலால் வெளுத்த நெல்லின்முனை பயிராகுங்காலத்துப் பசந்துதோன்றுதலால் அம்முனையின்ற கதிர்களும் முன்பு வெண்ணிறம்படைத்தெழுந்து பின்பு பசந்தது என உலகவழக்கைத் தழுவிக்கூ றுதலால் உலகவழக்கு நவீற்சியணி.

அரமகளிர் அங்கைவளமறிபாக்குமேற்போந்து
திரையெறிநீர்க்கடல்வரைப்பிற்தெரிவையர்கைக்கிணையொவ்வா
மரபுணர்ந்துமீண்டென்னவானோக்கிக்கதிர்த்தெழுந்த
பரவுபுனற்றடஞ்சாவிபார்நோக்கியிறைஞ்சுமால்.

(இ-ள்.) அரமகளிர் அங்கை வளம் அறி பாக்கு மேல் போந்து - தெய்வப் பெண்களது அழகிய கையின் வளத்தைபுணர மேலே சென்றெழுந்து, திரை எறி நீர் கடல் வரைப்பு இல் தெரிவையர் கைக்கு இணை ஒவ்வாத மரபு உணர்ந்து மீண்டால் என்ன - அலைகளெழும் நீர்மயமர்கிய கடல்பூழ்ந்த நில உலகில் பெண்கள் கைக்கு ஒப்பாகாத மரபினையறிந்து திரும்பிணைப்போல, வான் நோக்கி கதிர்த்து எழுந்த பரவு புனல் தடசாவி பார் நோக்கி இறைஞ்சும் - விண்ணுலகைநோக்கிக் கதிர்வாங்கி மேலே ழூந்த பரந்த நீரிலுள்ள பெருந்த நெற்பயிர்கள் அந்நிலவுலகை நோக்கி வளைந்து சாயா நிற்கும்.

கதிர்வாங்கி மேலெழுந்த நெற்பயிர்கள் பால்பற்றியபின் நிலவுலகைநோக்குதலை நிலவுலகிலுள்ள பெண்கள்கைக்கு அரம்பையர் கையிணையாகுமாவென்று மேலே போய் அது இணையில்லாமையை நோக்கித் திரும்பியது என அத்தியவசயித்தலால் தற்குறிப்பணி. (கடு)

பேதைமையிலாடவர் முன்வளைவின் நிப்பெதும்பைமையின்
மேதகச்சற்றெனவணங்கிமங்கைமையின் மிகநாணு
மாதரைப்போற்றைபங்குழின்மன்னனெதிர்கதிர்த்தெழுந்த
வேதமிலாக்கதிர்முதிர்ந்துவரவரக்கீழிறைஞ்சுமால்.

(இ-ள்.) பேதைமையில் ஆடவர் முன் வளைவு இன்றி - பேதைப்பருவத்தில் புருடர்கள் முன்னே தலையிறக்கமில்லாது, பெதும்பை மையின் மேதக சற்று என்ன வணங்கி மங்கைமையின் மிக நாணும் மாதரைபோல் - பெதும்பைப்பருவத்தில் மேன்மைபொருந்தச் சிறிது தலையிறங்கி மங்கைப்பருவத்தில் மிகவுந் தலையிறங்கும் பெண்களைப்போல, பைங்கூழ் இல் மன்னன் எதிர் கதிர்த்து எழுந்த ஏதம் இல்லாத கதிர் முதிர்ந்து வரவர கீழ் இறைஞ்சும் - பசிய பயிராயுள்ள பருவத்தில் தனது தலைவனாகிய இந் திரனுக்கெதிரோ கதிர்கொண்டு தலையிறக்கமில்லாது குற்றமில்லாத அந்நெற்கதிர்கள் பால்பற்றி முதிர்ந்து வரவர நிலவுலகைநோக்கிக் கீழே தலையிறங்காநிற்கும்.

இம்மன்னன் என்றதற்குக் காநிகாயகன் எனப் பொருள்கொள்ளலும் ஒன்று. காநிகாயகன் எனல் நாயகனில்லாதகாலத்தில் நாயகனுள்ளாகத் தன் மனத்திற்கருதி யவன் முகத்துக்குத்தான் எதிர்முகமாக நிற்கல். “முகத்தோடெதிர்முகமாகநோக்கி-நயத்தகவொருவனாகவனாகிய - தோற்றமும்” என்பதனுணர்வ. இது இசைதூல்வழக்கு. கதிர்முற்றியபின் வரவர நெற்பயிர் தலைவணங்கியதைப் பேதைப்பருவத்தில் தலைவணங்காது பெதும்பைப்பருவத்தில் சிறிது தலைவணங்கி மங்கைப்பருவத்தில் மிகவுந் தலைவணங்கும் பெண்களையொக்குமென அத்தியவசயித்தலால் இதுவுந் தற்குறிப்பணி. (கசு)

உருத்திப்பமுருக்காலேத்தலைநீறிடீயுற்றதற்பின்
றருக்கற்றுநனிவணங்கிப்பழுத்தகதிர்ந்தடஞ்சாவி
பெருக்கத்துவேண்டுமாற்பெரும்பணிவுமிகச்சிறிய
சருக்கத்துவேண்டுமாய் வெணுமொழியின் சுவைதேற்றும்.

(இ-ள்.) உரு திட்பம் உறாத காலே தலை நிறுவ - நெற்கதிருருவம் பால்பற்றுத லடையாதகாலத்துத் தலையெடுத்து, உற்றதன்பின் தருக்கு அற்று நனி வணங்கி பழுத்த கதிர் தடசாலி-பால்பற்றியபின் செருக்கொழிந்து மிகவுந் தலையிறங்கிப் பழுத்துக்காய்த்த கதிர்களையுடைய பெரிய நெற்கதிர்கள், பெரும்பணிவு பெருக்கத்து வேண்டும் - யாவ ர்க்கு மிக்க பணிவு செல்வப் பெருக்கத்தில் வேண்டும், மிக சிறிய சுருக்கத்துவேண் டும் உயர்வெனும் மொழியின் சுவை தேற்றும் - உயர்வு மிகவுந் சுருங்கியகாலத்து வே ண்டுமென்னு மூதலையின் கருத்தைத் தெரிவிக்கும்.

“பெருக்கத்துவேண்டும்பணிதல்சிறிய-சுருக்கத்துவேண்டுமாயர்வு” என்பது மூது னாயாதலால் அந்த உலகவழக்கினைத் தழுவித் தலைநிறிவணங்கிப் பழுத்த கதிர் தட ஞ்சாலி தேற்றும் எனக்கூறுதலில் உலகவழக்கு நவீற்சியணி. (க௭)

தூமதிவாக்கியகிரணத்துளித்தென்னக்கதிர்ச்சாலி
காமர்மணித்தரளங்கன்கான்றுசெறுத்திடராக்கிப
பூமலரக்கால்யாத்தபுனன்முழுதும்புறங்கவிழ்த்து
மாமைநீர்புலர்த்தவருமள்ளருளமகிழ்விக்கும்.

(இ-ள்.) கதிர்ச்சாலி தூமதி வாக்கிய கிரணம் துளித்தால் என்ன - கதிர்களை யுடைய நெற்பயிர்கள் களங்கமில்லாத சந்திரன் தம்மேலொழுக்கிய கிரணத்தைத் துளி த்தாற்போல, காமம் மருவு மணி தரளங்கள் கான்று செறுதிடர் ஆக்கி - வீருப்பஞ்செய் யு முத்துகளைத் தம்மிடத்தினின்றங்கக்கி வயலை மேடாக்கி, பூ மலர கால் யாத்த புனல் முழுதும் புறம் கவிழ்த்து - மலர்கள் மலரத் தமது கால்கள்தோறும் சிறைப்படுத்திய நீர்முழுமையும் புறத்திற்போகவிட்டு, மாமை நீர் புலர்த்த வரும் மள்ளர் உளம் மகிழ்வி க்கும்-அழகிய நீரை வழுக்க வாராநின்ற அந்நிலமாக்கருடைய மனமகிழ்ச்செய்விக்கும்.

சந்திரகிரணத்தால் நெற்கதிர் பால்பற்றுதல் வழக்காதலில் தூமதிவாக்கிய கிர ணம் எனவும், வினைந்த நெற்பயிரிடத்து முத்துப்பிறத்தலால் கதிர்ச்சாலி காமர் மணித் தரளங்கள் கான்று எனவும் கூறினார். துளித்தென்ன, காமருவுகாமர் தொகுத்தல் விசு ரம். நெற்கதிர் சிந்திய முத்தினுல் வினைந்த வயறிடராகியது என்றது மிகுதியுணியும், நீரைக் கவிழ்த்தலில் அம்முத்துத்திரளினே மள்ளர் பெறுதலால் இன்பவணியுந் கலந்து நிற்தலால் கலவையணி. நெல்லில் முத்துத்தோன்றதல்—

“தந்திவராகமருப்பிப்பிபூகந்தனிக்கதலி
நந்துசலஞ்சலமீன்றலெகொக்குருளினயின்னார்
கந்தரஞ்சாலிகழைகன்னலாவின் பல்கட்செவிகார்
இந்துஉடம்புகராமுத்தமீனுமிருபதுமே.”

(க௮)

வணங்குஞ்சூலைக்கதிர்ச்சாலிசிலையாகவளர்பதடி
யுணங்குகதிர்கணையாகவொளிர்முளரிக்கூரம்பற்றி
யிணங்குபசங்குரல்கவரவரும்புட்களிரிந்தோட
வணங்குபுரிந்தெதிர்கண்டோரநிசயிப்பச்செயும்பணைகள்.

(இ-ள்.) பணைகள் வணங்கு சூலை கதிர் சாலி சிலையாக - வயல்கள் வளைந்த கதி ர்க்கூலையையுடைய நெற்பயிர்கள் வில்லாகவும், வளர் உணங்கு பதடி கதிர் கணையாக ஒளிர்முளரி கரம் பற்றி-வளர்ந்துலர்ந்த பதர்நெருங்கிய கதிர்கள் அம்பாகவும் விளங்குந் தாமரையாகிய கைகளிலேங்கி, இணங்கு பசம் குரல் கவரவரும் புன்கள் இரிந்து ஓட இசைந்த பசிய கதிர்களைக் கவரவரும் பறவைகள் விலகியோட, அணங்கு புரிந்து எதி

ர் கண்டோர் அதிசயிப்ப செய்யும் - வருத்தஞ்செய்து எதினோ பார்த்தோர் அதிசயங்கூ-
ரச் செய்யாநிற்கும்.

வணந்த நெற்கதினா வில்லாகவும், பதராகவுலர்ந்த கதிரினை யம்பாகவும், தாம
னையைக் கையாகவும் உருவகப்படுத்தி அவற்றின் காரணமாக நெற்கதினாக் கவரவ
ரும் பறவைக ளஞ்சியோடச்செய்து பார்ப்போர்க்கு ஒரு வியப்பென்னுங் காரியத்தை
வயல் செய்யும் எனக்கூறுதலால் கூட்டவணி, இதனை வடநூலார் சமுச்சயாலங்காரம்
என்பர். (கக)

பாலொளிநீத்தெழும்வீடத்தான் முகில்வண்ணம்படைத்திருந்த
மாலவனார்கலிக்கச்சிவந்தெய்தித்தவமுனற்றி
மேலையுருச்செவந்தென்னவெள்ளொளிபோய்ப்பசந்தெழுந்த
சாலியெலாஞ்செங்கனகநிறம்வாய்ந்து நழைக்குமால்.

(இ-ள்.) எழும் வீடத்தால் பால் ஓளி நீத்து முகில்வண்ணம் படைத்து இருந்த
மாலவனார் - கடலிற்றோன்றிய விஷத்தால் பால்போன்ற முன்னுள்ள வண்ணத்தை
யிழந்து மேகம்போலுங் கருநிறவண்ணத்தைப் பெற்றிருந்த திருமாலானவர், கலி கச்சி
வந்து எய்தி தவம் உஞ்றி மேலை உரு செவந்தால் என்ன - செல்வம் நிறைந்த திருக்க
ச்சிங்கனா வந்தடைந்து தவத்தைச்செய்து முன்புள்ள கருவண்ணம் செவந்தாற்போல,
வெள் ஓளிபோய் பசந்து எழுந்த சாலி எல்லாம் செம் கனக நிறம் வாய்ந்து தழைக்கும்-
முன்புள்ள வெள்ளைநிறம் பருவத்தாலொழிந்து பின்பு பசுநிறக்கொண்டு மேலெழுந்த
நெற்பயிர்கெல்லாம் கதிர்களால் செவந்த பொன்னிறம் வாய்ந்து தழைத்தோங்கும்.

உபமானத்துக்கும் உபமேயத்துக்கும் ஒற்றுமையுண்மையால் விடத்தால் மேகநிறம்
பெற்ற மாலவனார் என்னும் உபமானத்தின் தொழிலிற்கேற்பப் பருவத்தால் பசந்து என
உபமேயத்தின் தொழிலைக்கொண்டாம். இயற்கையாயுள்ள வெண்ணிறம் விஷத்தாலொ
ழிந்து கரிய நிறம்பெற்ற திருமால் காஞ்சியில் வந்து தவஞ்செய்து செந்நிறம் வாய்ந்தது
போல முன்புள்ள வெண்ணிறம் பருவத்தாலொழிந்து பசந்தெழுந்த நெற்கள் கதிர்க
ளாற் செவந்தது என உபமான உபமேயநுமங்களை இரண்டொக்கியங்களால் தனித்த
னி யெடுத்துக்கூறுதலால் எடுத்துக்காட்டியவையணி, ஓகாலத்தில் திருப்பாற்கடலில்
போகமாபுரத்தில் சர்ப்பசயாரத்தில் அறிதுயில் கூர்ந்த திருமால் திருமகளுக்குச் சிவபி
ரான் நிருவினபாடலை யெடுத்துக்கூற, அத் திருமகன் ஈயுங் காஞ்சியிற்சென்று சிவபூசை
செய்து கரிய நிறமொழிவாபென்று கூற, அதுகேட்டுத் திருமால் காஞ்சியையடைந்து
வீரட்டகாசம் என்னுந் திருப்பதியையடைந்து வீரட்டகாசச் சிவபெருமானைப்பிழசித்
துக் குறையிரப்ப, அப்பெருமான் சாட்சித்தந்தருளிப் பவளவண்ணத் தந்தருளினார் என
பது இப்புராணவரலாறு.

“கச்சிமாநகரமெய்திவீராட்டகாசநல்வரைப்பினுங்கெதிரா

அச்சிவன்வீரநகைதிரண்டினையசக்கரஜீர்த்தமுண்டாக்கி

முச்சகமேத்துங்கவகையிற்சிந்தவச்சடமூழ்கினோன்பியற்றிப்

பச்சைமால்வதிந்தான்வதிநிடம்பச்சைவண்ணஞலயமெனப்பமொல்.

ஆங்கவண்ணவகிநாடொழும்மீழாயிரமளிகெழுபொருட்டுத்

தேங்கமூழ்கமலங்கொண்டுவிராட்டகாசமாதேவனையருச்சித்

தோங்குபேரன்பிற்றெழுந்தெழுந்திரப்பவுலப்பருங்கருவோயீக்கூர்ந்து

மாங்குயில்பாகனெதிமொழந்தருளிவழங்கினன்பவளநேர்வழுவம்” என இன்னுலி

ல் வருதல் காண்க.

அழகிர்க்கழிநெடிவாசிரியவிருத்தம்.

நாவலோர்புனைந்துகாக்குநலமுழுதுமமைந்துவடநாகஞ்சூழ்பொன்
னாவலோவெனவியப்பவளர்செந்நெலரிபருவநாடித்தெண்ணீர்
நாவலோனுளங்களிப்பப்படியெடுக்குஞ்ஞடைநகமுழவர்போல்வார்
நாவலோவெனவிளிப்பத்தொழுவொலநயந்தெய்திவினையின்மூள்வார்.

(இ-ள்.) நாவலோர் புனைந்து உணாக்கும் நலம் முழுதும் அமைந்து - சுவியில்
வல்லோர் புனைந்துகூடும் வளமை முற்றுமமைந்து, வட நாகம் சூழ் பொன் நாவலோ
என வியப்ப வளர் செம் நெல் அரிபருவம் நாடி-வடபாலுள்ள மேருவைச்சூழ்ந்து பொ
ன்னிறம்வாய்த்த நாவலந்தீவோ என்று கண்டோர் வியப்புக்கூட வளருஞ் செந்நெற்கழி
வையரியும் பருவத்தை யாராய்ந்து, தென் நீர் நாவலோன் உளம் களிப்ப படியெடுக்கும்
ஞண்டை நகர் உழவர்போல்வார் - தெள்ளிய நீர்சூழ்ந்த திருநாவலூராளியாகிய ஆளு
டைய நம்பிகள் மனங்களிகூர நெல்லளந்த குண்டையூர்க்கிழாராப்போல, நாவலோ
என்ன விளிப்ப தொழுவர் எல்லாம் நயந்து எய்தி வினையின் மூள்வார் - நாவலோவெ
ன்று அழைக்க மருதநிலமாக்களெல்லாரும் விரும்பியடைந்து தத்தமக்குரிய நெல்லரி
தொழிலில் முயல்வாராயினர்.

நாவலோ என்பது நெல்லரிதற்கு மருதநிலமாக்களை யழைக்கும் குறியீடு. இது
உழவர் கூட்டத்தார் ஒருபொருளை யுணர்ந்துஞ் சொற்குறியையொழித்து வேறொரு
சொற்குறியிற்கூறுங் கூற்றாதலால் குழைக்குறி. நாவற்றீவு சாம்பூரத்தமென்னும் பொ
ன்னுடைமையால் பொன்னாவலோவென வியப்பவளர் செந்நெல் என்றார். குண்டை
யூர்க்கிழார் என்னுந் திருநாமமுடையவர் சிவபெருமானார் தடுத்தாட்கொண்ட ஆளு
டைய நம்பிகள் திருவாரூரிலெழுந்தருளியிருக்கும்காலத்தில் பரவைநாய்ச்சியார் திரும
னைக்கு வேண்டிய அரிசிமுதலிய உபகரணங்களை வேண்டினாள் நடத்திவருங்கால், ம
ழைவறங்கூர விளைவுகுன்றியதனால் இனிப் படியளந்துவரும் நமது வழிபாடுகுன்றிய
தேயென்று கவலைகூர்ந்தபோது அன்றிரவில் சிவபெருமானார் கனவிலெழுந்தருளிக்
குண்டையூரடங்க நெற்குவை தந்தோம் இனிக்குவையொழிகுவென்றருளினார், அந்
நெற்குவைகளைக் கண்டத்சியித்து நாயனாரிடத்துச்சென்று பணிந்துகூற அந்நாயனாரும்
கண்டத்சியித்தனர்.

“ செந்நெல்லும்பொன்னன்னசெழும்பருப்புந்தீங்கரும்பின்
இன்னல்லவமுதுமுதலெண்ணில்பெரும்பலவளங்கள்
மன்னியசீர்வன்றொண்டர்க்கமுநாகவழுவாமல்
பன்னெடுநாட்பரவையார்மாளிகைக்குப்படிசமைத்தார்.

வன்றொண்டர் திருவாரூர்மாளிகைக்குநெல்லெடுக்க
இன்றுகுறையாகின்றதென்செய்கேனைநினைந்து
துன்றுபெருங்கவலையினற்றுயொய்தியுண்ணாதே
அன்றிரவுதுயில்கொள்ளஅங்கணர்வந்தருள்புரிவார்.

ஆரூரன் மனக்குன்பானெற்றந்தோமென்றருளி
நீருருஞ்சடைமுடியார்நிதிக்கோமான் றினையேவப்
பேரூர்மற்றதெனல்லையடங்கவெனம்லைபிறங்கக்
காரூருநெடுவீசும்புங்கரங்கிணைத்தோங்கியதால்.”

“ குண்டையூர்க்கிழவனானுமெதிர்கொண்டுகொதிவ்வாய்மைத்
தொண்டனார்பாதத்தன்னிற்றொழுதுவிழ்த்தெழுந்துவின்று

பண்டெலாமடியேன் செய்தபணியெனக்கின்றமுட்ட
அண்டர்தம்பிரானுர்தாமேகினைமலையளித்தாடொன்று.

விண்ணினையளக்கும் நெல்லின் வெற்றினை நம்பி நோக்கி
அண்ணலைத் தொழுது போற்றிய திசயமிகவுமெய்தி” எனவரும் திருத்தொண்டர்
புராணத்தாலறிக. (க0க)

கவிவிருத்தம்.

ஒருவருக்கொரு செல்லுற்றாலும்
தருளுவார்க்கு மடுப்பது நிண்ணமே
கருவி மள்ளர்கதிர்க்கு லைதன் னெடும்
பருமென்பூக்கனும் பற்றிய ரிகுவார்.

(இ-ள்.) ஒருவருக்கு ஒரு செல்லல் உற்றால் அஃது அருகு உள்ளார்க்கும் அடுப்
பது நிண்ணம் - ஒருவர்க்கொரு துன்பம் வந்தால் அத்துன்பம் பக்கத்திலுள்ளவர்க்கும்
வருவது மிச்சமும் அதுபோல, கருவி மள்ளர் கதிர்க்கு லைதன் னெடும் பருமென் பூக்கனும்
பற்றி அரிகுவார் - அரிவாளேந்திய பள்ளர்கள் கதிர்முற்றிய நெற்குலைகளோடும் பரிய
மெல்லிய பூக்களையுங் கைப்பற்றி யரியத்தொடங்குவார்கள்.

இது எடுத்துக்காட்டுவமையணி. (க0உ)

அரிவாச்சேர்ப்பரக்டு வர்க்கென
வரிவாச்சென்னியில் வைப்பார்களாஞ்செலப்
புரிவாப்பொன்னங்கிரியெனப்போர்செய்வர்
பிரிவாம்பிள்வரிப்பெற்றியொங்கணும்.

(இ-ள்) அரிவாச்சேர்ப்பர் அடுக்குவர் சிக்கென வரிவர் சென்னியில் வைப்பர்
கனம் செல்ல புரிவர் - நெற்கதிர்களை யரிவார்கள் அரிந்த அவற்றைக் கற்றையாகச் சேர்
ப்பார்கள் சேர்த்தவற்றை யொன்றின்பிடுனென்றாக அடுக்குவார்கள் அடுக்கினவற்றை
வினாத்து கட்டுவார்கள் அவற்றைச் சிரசின்மேல் வைப்பார்கள் அவற்றைப்போடப்
போர்போடுககளத்தில் செல்வார்கள், பொன்னம் கிரி என்ன போர் செய்வர்-மேருவை
ப்போலப் போர்போடுவார், பிரிவர் மிள்வர் இ பெற்றியர் எங்கணும் - அங்கு நின்று
பிரித்து திரும்புவார் இத்தன்மையோ எவ்விடத்துமுள்ளவராயினர்.

சம்முன் வேறுபடாமல் ஒருகாலத்திற்குடத்தக்க பொருள்களுக்குக் கூட்டத்
தைச்சொல்லுதலால் கூட்டவணி, அரிவர், சேர்ப்பர், அடுக்குவர், வரிவர், வைப்பர்,
புரிவர், போர்செய்வர், பிரிவர், மிள்வர் இவை யொருகாலத்திற் கூட்டத்தக்க பொரு
ள்கள். (க0க)

சிறைசெய்திம்புனனுட்டி. சிறைசெய்துமுன்
சிறையரித்தவரைகளைச் சிறத்தார்
சிறைசெய்க்கருதித் தன்னிலத்தொரு
சிறைவைத்தாலெனப்போர்கள் சிறக்குமால்.

(இ-ள்.) திம்புனல் சிறைசெய் நாடு இறை - இனிய புன்னைச் சிறைசெய்யு மரு
தலைத்திறைவருகிய இத்திரன், செற்று முன் சிறை அரிந்த வரைகளை - கோபித்து மு
ன்பு சிறைசெய்யரித்த மலைகளை, சிறத்தால் சிறைசெய்யக்கருதித் தன்னிலத்து ஒரு சிறை
வைத்தால் என்ன - கோபத்தார் சிறைப்படுத்தக்கருதித் தன்னிலத்தில் ஒருபக்கத்து
வைத்தாற்போல, போர்கள் சிறக்கும் - நெற்போர்கள் சிறந்து விளங்கும்.

“வேந்தன்மேயதீம்புனலுகமும்” என்றாற்போலச் சிறைசெய்திம்புனல் நாட்டி னையென்றார். முற்காலத்தில் மலைகளெல்லாஞ் சிறகொடுபறந்து பற்பல தேசங்களிலுஞ் சென்றிருத்தலா லங்குள்ள இயங்கியற்பொருள்களாகிய எவ்வுயிர்களுந் துன்பங்கூர்த லைத் தேவர்கள்நோக்கி தமக்கிறைவனாகிய இந்நிரனுக்குக்கூற, அவ்விந் திரன் கருணை கூர்ந்து அம்மலைகளின் சிறகரிந்தான் என்பது வரலாறு. சிறகரிந்த மலைகளைத் தன்னி லத்தி லவன் சிறைசெய்து வைத்திருத்தல்போலும் எனக்கூறுதலால், இல்பொருளுவ மையணி. (க0ச)

வெற்பெலாமண்ணின் வீழ்த்துவலாரிதன்
ஒப்பி லூர்தியையேவியொறுத்தல்போற்
பற்பல்போர்கள் சரித்துப்பகட்டின
முற்பிணைத்துநடத்துவார்மொய்ம்பினோர்.

(இ-ள்.) வலாரி வெற்பு எல்லாம் மண்ணின் வீழ்த்து தன் ஒப்பு இல் ஊர்தியை எவ்வி ஓறுத்தல்போல்-இந்திரன் மலைகளையெல்லாம் நிலவுலகின்மேல் வீழ்வுருட்டித் தனது ஒப்பில்லாத ஐந்தியாகிய மேகத்தையேவித் தண்டித்தலைப்போல, மொய்ம்பினோர் பற்பல் போர்கள் சரித்து பகடு இனம் முன்பிணைத்து நடத்துவர் - வலிமையையுடைய மருதநிலத்துமாக்கள் போட்ட பல நெற்போர்களைச்சரித்து ஏருமைக்கடாவின் கூட்டங்களை முன்பு ஒன்றோடொன்று பிணைத்து மிதிப்பிப்பாராயினார்கள்.

வலாரி வலாசுரனைக்கொன்றதனால் வந்த காரணப்பெயர். சிறையரிந்து தன்னி லத்தில் வீழ்த்துச் சிறைசெய்த மலைகளை அவற்றின் குற்றத்தீரத் தனது வாகனமாகிய மேகத்தை யேவி அதனால் தண்டித்தல்போலவெனக்கூறுதலால் இதுவும் இல்பொரு ளுமையணி. (க0டு)

நெற்பலாலத்தினீங்கியதோவெனப்
பற்பல்கான் முகங்கோட்டின பார்ப்போற்
பொற்பவாயினிற் பூங்கதிர்கவ்வுபு
சொற்பகட்டினஞ்சுற்றியுழக்குமால்.

(இ-ள்.) நெல் பலாலத்தின் நீங்கியதோ என்ன பல்பல் கான்முகம் கோட்டின பார்ப்போல் - நெல்லைவக்கோலினின்றும் நீங்கியதோவென்று பலகாலும் முகத்தை வளைத்துப் பார்த்தல்போல, பொற்ப வாயினில் பூங்கதிர் கவ்வுபு சொல் பகடு இனம் சுற்றி உழக்கும் - பொலிவுபெற வாயினுலழகிய நெற்கதிர்களைக்கவ்வி நெற்போர்களை ஏருமைக்கடாக்களின் கூட்டம் சுற்றிக் கலக்காரிற்கும்.

பிண்டம் ஆதற்குப் பிண்டிக்கப்படுபொருள் கருவியாதலால் நெல்போரின்மேல் நிற்பல் கருவியாகுபெயர். போரடிக்குங்காலத்தில் ஏருமைக்கடாக்கள் வைக்கோலைக் கவ்வ முகம் வளைத்துப் பார்த்தலை நெல்லைவக்கோலினின்று நீங்கியதோவென்று முகம் வளைத்துப்பார்த்தல்போலுமென்று அத்தியவசயித்தலால் தற்குறிப்பணி. (க0க)

உடலினாவிபிரிந்தென ஓழ்வினைத்
தொடர்புநீங்குவதொப்பத்தொகுத்தநெற்
படலைவையினினைங்கப்பகட்டின
மடையவுந்தொடர்நீங்கியகலுமால்.

(இ-ள்.) உடலின் ஆவி பிரிந்தென ஓழ்வினை தொடர்பு நீங்குவது ஒப்ப - ஒரு வன் உடலினின்று உயிர்பிரிய அவ்வுயினைச்சூழ்ந்த ஓழ்வினைப்பயனாகிய சம்பந்தம் நீண்

குதல்போல, தொகுத்த நெல் படலை வையினில் நீங்க பகடு இனம் அடையவும் தொடர் நீங்கி அகலும் - கதிரிற்செறிந்த நெற்றிரள் வைக்கோலினின்றும் நீங்க எருமைக் கடாக்களின் கூட்டங்கள் முற்ற மப்பிணிப்பினின்று மகலாநிற்கும்.

பிரிந்தென செய்தெனவென்னும் இறந்தகாலவினையெச்ச வாய்பாடாதலால் செயவெனெச்சத்திரிபு, ஊழ்வினை ஊழ்வினையால்வரும் பயன்மேல் நிற்றலால் கருவியாகு பெயர். பிராரத்த வினாப்பயனுதர்த்தகே யுடல்வந்தமையால் உடல் நீங்கின அன்றே அப்பயனும் ஒழிதலால் உடலினாவி பிரிந்தென ஊழ்வினைத்தொடர்பு நீங்குவதென்றார் “இருவினையொள்கலமுடல்” என வருதலுங்காண்க. உடல் வைக்கோலாகவும், ஆவி நெல்லாகவும், பகடு ஊழ்வினைப்பயனாகவும், ஆவிபிரிய உடலினின்று அப்பயன் பிரிதல் போல் நெல்லினின்று வைக்கோல்பிரிய அதினின்று பகடு பிரிதலாகவும் உபமான உபமேயதருமங்களை இரண்டிரண்டு வாக்கியங்களாகத் தனித்தனி யெடுத்துக்கூறுதலால் எடுத்துக்காட்டுவமையணி

(க௦௭)

வையகற்றிவளியெதிர்தூற்றலும்
பொய்யகன்றவனாம்பொறிபோதல்போற்
கையகன்றுகழிவைப்பொடியொடு
மொய்யெனப்பதரப்புறத்தோடுமொல்.

(இ-ள்.) வை அகற்றி வளி எதிர் தூற்றலும் - வைக்கோலினின்றும் நெல்லையகற்றிக் காற்றுக்கெகிதோ தூற்ற, பொய் அகன்றவர் ஐம்பொறி போதல் போல் - பிரபஞ்சத்தினின்றும் நீங்கின சிவஞானிகளுடைய ஐம்பொறிகளுந் தமது சேட்டையொழிதல்போல, கை அகன்று கழிவை பொடி ஒடும் ஒய்யென பதர் அ புறத்து ஒடும் - (நெற்களினின்றும்) நீங்கிக்கழித்த வைக்கோற்பொடியோடும் வினாந்து நெற்பதர்கள் அப்புறத்தோடாநிற்கும்.

பிரபஞ்சம் சத்தபரிசுபுரபசக்தவடிவாய் நிற்றலால் புலனெழியவே அதன்வழிச் செல்லும் இத்திரிபுக்கொடி ஒழிதலால் பொய்யகன்றவ னாம்பொறிபோதல்போல் என்றார். இதுவும் எடுத்துக்காட்டுவமையணி.

(க௦௮)

அறத்து நூல்வழியாற்றுவவாற்றியந்
திறத்தொருஞ்சியசெந்நெற்குவையெலாங்
குறித்தெய்துநெற்குயெய்தறச்செயன்
மறப்பிலாதவளங்குயெய்தனும்.

(இ-ள்.) அறத்து நூல் வழி ஆற்றுவ ஆற்றி - தருமவியல்பைக்கூறும் நூல்வழியே தாம் கொடுப்பவற்றைக் குறை வறக்கொடுத்து, அதிறத்தின் எஞ்சிய செம் நெல் குவை எல்லாம் குறித்து எடுத்து - அத்திறத்திற் கொடுத்ததுபோக மிஞ்சிய செந்நெற்குப்பைகளையெல்லாம் குறிப்பாட்டு அக்குறியினின்றும் எடுத்து, நெல் கூடு உய்த்து வளம் குடி எவ்கனும் அறச்செயல் மறப்பிலாத - நெற்கூட்டில் நிறைத்துச் செல்வம்வாய்ந்த குடிகளெவ்விடத்தும் தாம் செய்துந் தரும+செயலினின்று மறவாமல் ஒழுகாநிற்கும்.

ஆறிலொருகூறு அரசனிறையாதலாலும், இரப்பவர் முதலியோர்க்குக் கொடுத்தலாலும் அறத்து நூல்வழியாற்றுவவாற்றியெனவும், மற்றொருசிய ஐந்துகூறும் “தென்புலத்தார்தெய்வம்விருந்தொக்கருணைன்றாங்-கைப்புலத்தாரோம்பறலை” என நாயனாருனினமையால் அவர் கடனுக்கேயாதலால் அறச்செயல் மறப்பிலாதவெனவுங் கூறினார். அவரது தொழிற் சபாவதருமத்தைக்கூறுதலால் தொழிற்றன்மையணி.

(க௦௯)

குறையவித்தினகொண்டு குடியெலா
நிறையச்சாவிநிரப்புவதும்பிணை
யிறையளித்தவிருநாழிநெற்கொண்டே
யறமெலாநிறைவிக்குமலைபோல்,

(இ-ள்.) பூம்பிணை குடி எல்லாம் குறைய வித்தினகொண்டு நிறைய சாவி-மலர்
களையுடைய வயல்கள் குடி-களெல்லாம் மிகச்சிறியவாக முன்பு வித்திய நென்முனைகளை
க்கொண்டு ஒன்றுதூறாக நெற்களை, இறை அளித்த இருநாழி நெல்கொண்டு அறம் எல்
லாம் நிறைவிக்கும் அமலைபோல் நிரப்புவ - சிவபிரான் தந்தருளிய இருநாழிநெல்லைக்
கொண்டு முப்பத்திரண்டறங்களையும் நிறைவித்த உமையம்மைபோல நிரம்பச்செய்யா

சிவபெருமானருளிய இருநாழிநெல்லைக்கொண்டு முப்பத்திரண்டு தருமங்களி
யும் உலகில் நிறையச்செய்த உமையம்மையைப்போல வயல் தம்மிடத்துக்குறைய வித்
திய விதையைக்கொண்டு ஒன்று பலவாக நெற்களை நிறைவிக்கும் எனக்கூறுதலால் எடு
த்துக்காட்டுவமையணி. (கக0)

கொடுப்பகொண்டுபெருக்கிக்கொடுத்தலா
லமத்தவாணிகர்போலுமகன்பிணை
யுடுத்தசோலைகளும்பர்கடவுணீர்
மடுப்பதென்னவளர்த்தெழுந்தோங்குமால்.

(இ-ள்.) அகன் பிணை கொடுப்ப கொண்டு பெருக்கி கொடுத்தலால் அடுத்த
வாணிகர்போலும் - இடம்பரந்த வயல்கள் தம்மிடத்து வித்திய சிறிது நென்முனைகளைக்
கொண்டு ஒன்று பலவாகப் பெருக்கிக்கொடுத்தலினால் விருத்தியெய்யுந் தொழிலிலடுத்த
வணிகனாயொத்துத் தோன்றாநிற்கும், உடுத்த சோலைகள் உம்பர் கடவுள் நீர் மடுப்பது
என்ன வளர்த்து எழுந்து ஒங்கும் - அம்மருதநிலத்தைச்சூழ்ந்த சோலைகள் தேவரது தெ
ய்வத்தன்மைவாய்ந்த கங்கையை வாய்மடுப்பதுபோல மேல்வளர்த்தெழுந்து ஒங்கா
நிற்கும்.

அடுத்த வாணிகர்போலு மகன் பிணையென்றது எடுத்துக்காட்டுவமையணியும்,
நிலவுலகிலுள்ள சோலைக்கும் சுரகங்கைக்குஞ் சம்பந்தமில்லாதிருக்கச் சம்பந்தங் கற்பித்
தலால் தொடர்புயர்வு கவிற்சிடணியுங் கலந்துவருதலால் கலவையணி கொடுப்ப செய்
பொருள்மேல் நின்றலால் வினைமுற்றுப்பெயர், உம்பர் கடவுணீர் என்னும் பாடத்தைப்
பிழையாக்கருதி உம்பர்க்கடவுணீர்ொனத்திருத்தினர். “பொதுப்பெயருயர்வினைப்பெ
யர்களீற்றுமெய்-வலிவரினியல்பாம்” என்னும் நன்னூற்குத்திரத்தை யுணர்ந்திலர்போ
லும். (ககக)

கொண்டலுக்குமாலிநிகர்ப்பக்குளிர்பாளை
விண்டுமுறைக்கும்பைங்கமுடுகெங்கும்வினையாட்டு
வண்டலர்கொங்கைக்கிடையினீர்மற்றவர்காணு
தண்டமிசைக்கொண்டெய்தியளிக்கும்வளர்த்தெங்கு.

(இ-ள்.) கொண்டல் உருக்கும் ஆலி நிகர்ப்ப குளிர்பாளை விண்டு முறைக்கும்
பைங்கமுடு எங்கும் வளர் தெங்கு - மேகங்கள் சிந்து மழைத்துளியையொப்பப் குளி
ரந்த பாளைகள் கிழிபட்டு அரும்பாநின்ற பசிய கமுகினிடத்தோறும் வளராகின்ற தென்
னமரம், வினையாட்டு வண்டலர் கொங்கைக்கு இடை இவனீர் அவர் காணுது அண்ட

மிசை கொண்டு எய்தி அளிக்கும் - (அவ்விடத்து) விளையாட்டுத்தொழிலையுடைய பெண்களது தனங்களுக்குத்தோற்ற இனனீனா அப்பெண்கள் காணாமல் அண்டத்தின் மேற்கொண்டுசென்று அதனைப் பாதுகாக்கும்.

மேலே வளர்ந்த தென்னமரங்கள் அங்குக் காய்விட்டிருத்தலைக் கழுகங் கொல்லையில் விளையாடும் பெண்களது தனத்திற்குத் தோற்றமையால் அவர்கள் காணாமல் இனனீனா மேலே கொண்டடைந்து அங்குப் பாதுகாக்கும் என அத்தியவசயித்தலால் தற்குறிப்பணி. (ககஉ)

செற்றெயில்வென்றார்தேர்மிசைமேற்போக்கெனமென்பூத்
துற்றபொதும்பர்த்துறையினினத்தாற்செருவேற்றுப்
பற்றியவாவிநீங்குபுபைந்தேனடைகிறி
யுற்றெழுவாளைப்பொருதுயிர்விண்டார்கதிகாட்டும்.

(இ-ள்.) எயில் செற்று வென்றார் தேர்மிசை மேல் போக்கு என்னமென் பூதுற்ற பொதும்பர் துறையின் - பனகவர்மதிலை நெருங்கிவென்ற அரசர்கள் தேரின்மேல் விதானித்திருத்தல்போல மெல்லிய பூங்கொத்துகள் நெருங்கிய சோலையினிடங்களில், இனத்தால் செரு ஏற்று பற்றிய வாவி நீங்குபு - தம்மினத்தோடு போர்செய்து தாந்தங்கிய தடாகத்தினின்று நீங்கி, பைந்தேன் அடைகிறி உற்று எழுவாளை பொருது உயிர் விண்டார் கதிகாட்டும் - பசிய தேனடையைக்கிழித்து மேலெழுந்த வாளைமீன்கள் தம் மிற்போர்செய்து உயிரீங்கி வீரசுவர்க்கம் புகுவோர் நிலையைக் காட்டாநிற்கும்.

மேற்போக்கு மேற்கட்டி, பனகயரசனாவென்று திறைகொண்டு பெயர்ந்த அரசரது தேர் பலநிறம்வாய்ந்த மேற்கட்டிகளைக்கொண்டு அலங்கரிக்கப்பட்டிருத்தல்போலப் பலநிறங்கையுடைய மலர்களைச் சோலையுடைமையால் தேர்மிசைமேற்போக்கு என்ன பூத்துற்ற பொதும்பர் எனவும், போர்க்களத்திற் புறங்கொடாது போர்செய்து உயிர்விட்டோர் வீரசுவர்க்கஞ்செல்லங்காலையில் சூரியமண்டிலத்தைக்கிழித்துத் தெய்வ தேகம்பெற்று வீரசுவர்க்கஞ்சேர்தலால் பொருதுயிர்விண்டார் கதிகாட்டும் எனவுங்கூறினார். ஆஹருடி “துங்குகையானோங்குருகைய” என்றற்போல உடனிகழ்ச்சிப்பொருளில்வந்தது உவமையாய் வருவதனை உபமேயமாக்கிக் கூறுதலால் விபரீதவுவமையணி.

போதுகண்மேயநெடுங்கயமேவுபுனிற்றுக்கார்
மேதியையாயிடைவாளைவெருண்டுவிசும்பேறி
பாதிவெளிப்புறமுட்குழிபக்கு தபாயந்தாடி
மீதுபர்தின்ககையேறவுகைக்கும்வியப்பிற்றால்.

(இ-ள்.) போதுகள் மேய நெடும் கயம் மேவு புனிற்று கார் மேதியை - மலர்கள் நெருங்கிய பரந்த தடாகத்தில் பொருத்திய இனமைவாய்ந்த கரிய எருமைகளை, ஆயிடை வாளை வெருண்டு விசும்பு ஏறி வெங் புறம் பாதி உள் குழியி குதி பாய்ந்து ஆடி - அவ்விடத்திலுள்ள வாளைமீன்கள் கோபித்து ஆகாயத்திற்குறையி அவற்றின் முதுகின் பாசிப் புறம் நீருள்ளே குழிபடக் கீழே குதித்துக்கலக்கி, மீது உயர் தின்ககை ஏற உகைக்கும் வியப்பிற்று-மேலே யுயர்ந்த தின்கணிய அத்தடாகக்கையிலேறச்செலுத்தும் அகிசயத்தையுடையது.

எருமை தானிருக்கும் தடாகத்தைக்கலக்கி வீழ்தலால் கோபித்தெழுந்த வாளைமீன் மேலெழுந்து அவ்வெருமையின் பாதிமுதுகு நீருள்ளே அழுந்த அதன்மேற் குதித்துக் கலக்குதலில் அது அஞ்சி களையேறும் என்பது இதனது கருத்து. இதனால் தனக்கிடர்செய்ததற்குத்தான் இடையூறுசெய்தது என்னும் கருத்துப்போதலால் உதாரவணி.

சுவையொளியூறெலிநாற்றமெனைநின்றொடர்பற்றிக்
கவர்படுநெஞ்சிற்றினாதினாதோறுங்கடைநீர்நாய்
துவளவெழும்பாமுறைமுறைகீழ்நீர்ச்சுழல்காட்சி
யெவருமிதும்புதுறவுளவேரித்தடமெங்கும்.

(இ-ள்.) சுவை ஒளி ஊறு ஒலி நாற்றம் என் ஐங்கின் தொடர்பற்றி கவர்படு
நெஞ்சில் - சுவை யொளி பரிசம் ஓசை நாற்றமென்று சொல்லப்பட்ட ஐம்புலன்களின்
தொடர்ச்சியைப்பற்றிப் பிளவுபட்ட மனம்போல, தினாதினா தோறும் கடை நீர்நாய்
துவள எழும்பா முறைமுறை நீர் கீழ்வேரி தடம் எங்கும் சுழல் காட்சி-அலைகள் அலை
க்குந்தோறு மவற்றினிடத்தகப்பட்ட நீர்நாயானது உடல் துவள மேலெழும்பி முறை
முறையே நீர்க்கீழ்ச்சென்று வாசமமைந்த தடாகமெங்குஞ் சுழலுங் காட்சியானது, எவ
ரும் இதும்புது உற உள்ள - எவரு மகிசயங்கூரவுள்ளன.

ஐம்பொறியின்வழியே மணஞ்செல்லுதலால் சுவைமுதலிய புலன்களின் சிக்கு
ண்டு அலையுமனம்போலத் தடாகத்திலுள்ள அலையிலகப்படுதலால் நீர்நாய் மேலெழும்பி
நீர்க்கீழ்ச்சுழலும் என உபமான உவமேயதருமங்களை யெடுத்துக்கூறுதலால் எடுத்துக்
காட்டுவமையணி. (ககரு)

கரைத்துறுதண்பூங்காஞ்சிகள்சாகைக்கரமோச்சி
வினாத்தகரும்பைத்தைவருதோற்றம்விரிதார்வண்
டினாத்தெழுதிண்டோட்கேள்வரோடுமினையார்மே
னினாந்தமர்செய்வான்வேள்சிலைபற்றுநிகழ்விற்றால்.

(இ-ள்.) கரை துறு தண் பூங்காஞ்சிகள் சாகை கரம் ஒச்சி வினாத்த கரும்பை
தைவரு தோற்றம் - கரையில் நெருங்கிய தண்ணிய மலர்களையுடைய காஞ்சிமரங்கள்
தமது கிளைகளாகிய கைகளை நீட்டி வாசமிக்க கரும்புகளைத் தடவுங்காட்சி, விரி தார் வ
ண்டு இனாத்து எழு தின் தோள் கேள்வரோடு ஊடும் இனையார்மேல் - மலர்விரிந்த மா
லைகளில் வண்டுகள் ஒலித்துப் பறந்தெழுந் திண்ணிய தோள்களையுடைய தமது புருட
ரோடும் பிணங்கிய பெண்கள்மேல், வேள் அமர் செய்வான் நினாத்து சிலைபற்றும் நிக
ழ்விற்று-மண்மதன் போர்செய்ய வரிசைப்படுத்தி வில்லையெந்தும் இயல்பினையொக்கும்.

ஆற்றியிருந்த வழிப் பிரிவின்பகுதியதாகிய பரத்தையிற்பிரிந்த வழித், தலைவன்
குற்றநோக்கிக் கலகஞ்செய்த வியல்பாதலாலும், அது காமத்திற்குச் சிறந்ததாலும்
ஆற்றியிருந்தலின்பிணைர் மருதநிலத்திற்குரிய ஊடலாகிய உரிப்பொருள் கூறுவார் கே
ள்வரோடுமினையார்மேல் என்றார். காஞ்சிமரத்தை மண்மதனாகவும், கருமபினை அவ
ன் வில்லாகவும் தடவுதலைப்பற்றுதலாகவும் எடுத்துக்கூறுதலால் ஒப்புமைக்கூட்ட வு
மையணி. (ககச)

மேதகுசெவ்வணிதாங்கினர்செல்லுமின்னனொருந்
நீதறவெள்ளணிபூண்டுசெல்சேடியராணோரும்
போதலுமீடலுமாய்ப்பொலிவீதிகளெங்கெங்கும்
காதல்செய்சேரிமடந்தையருள்ளங்கவல்வீக்கும்.

(இ-ள்.) மேதகு செவ்வணி தாங்கினர் செல்லும் பின் அன்னாரும் தீது அற வெ
ள் அணி பூண்டு செல் சேடியர் ஆனோரும் - மேன்மைதங்கிய செவ்வணி தாங்கிச்செல்

லு மின்னலையொத்த தோழிப்பெண்களுங் குற்றமற்ற வெள்ளணிபூண்டு செல்லும் பாங்கிமார்களும், எங்கு எங்கும் போதலும் மீள் தலும் ஆம் பொலி வீதிகள்-எவ்விடத்துஞ் செல்லுதலுந் திரும்புதலுமாகி விளங்கும் வீதிகள், காதல்செய் சேரி மடந்தையர் உள்ளம் கவல்விக்கும் - கண்டோர் விரும்பும் சேரியிலுள்ள பரத்தையருடைய மனத்தைக் கவலைப்படுத்தும்.

தலைவன் பரத்தையிற்பிரிந்து புறத்தொழுதுதலைக் கேள்வியுற்றுக் கவலைகூர் தலைப் பாங்கிதெரிந்து அச்சிறுகலகந்தணிக்கும்பொருட்டுத் தலைவி பூப்படைந்தாளென்பதைத் தலைவற்குணர்த்த, தோழி செம்மலரும் செம்பட்டும் செஞ்சாந்துஞ் செவ்வணியுந்தாங்கிப் பரத்தையர் வீதியிற்போகப்போக்குதலா லதனைத் தலைவனுணர்ந்து தலைவி பூப்புற்ற னாளென்று மனைக்கடனிறுக்கப் பரத்தையினின்று பிரிந்து தன் மனைக்கு வருதலாலும்; புதுவெள்ளம்வரப் பெருங்கலகமாகிய ஞுடல் வினையப் பரத்தையரோடு நீராடப்பிரிந்ததைத் தலைவியுணர்ந்து கவலைகூர் தலைப் பாங்கியுணர்ந்து அதுதணிக்கத் தலைவி புத்திரனைப் பெற்று நெய்யாடினள் எனத் தலைவன் உணர்ந்து தன் மகன்மேற் காதல்கொண்டு பரத்தையினின்று பிரிந்து தன் மனைக்குவரப் பாங்கி வெண்மலரும் வெண்பட்டும் வெண் சாந்தும் வெள்ளணியுமணிந்து பரத்தையர் வீதியிற்போதலாலும், போதலுமீடலுமாய்ப் பொலிவீதிகளென்கெங்கும் - காதல்செய்சேரிமடந்தையருள்ளங் கவல்விக்கும் என்றார்.

தலைவி பூத்து நீராடியபின் பன்னிரண்டுநாளும் அவள் கருப்பங்கொள்ளுங்காலமாதலால் அவளினின்று பிரியாதொழுதுதல் மனைக்கடனிறுக்கல் “மனைக்கடனிறுக்கப் பரத்தையினின்று பிரிந்து” என நச்சினார்க்கினியர் கூறினர். “பூத்தகாலப்பிணையிழை மனைவியை-நீராடியபின்னீராதுநாளுங் - கருவயிற்றுறு உங்காலமாதலிற்-பிரியப்பெறு அன்பரத்தையிற்பிரிவோன்” எனவரும் அகத்திணையியற்குத்திரத்தால் அறிக.

செவ்வணியணிந்து தோழி செல்லுதற்கு—

“ செவ்வந்தபொன்மேனிமணிதிருச்சிற்றம்பலமுடையான்
செவ்வந்தவந்தாளணியூரற்குலகியலாறுரைப்பான்
செவ்வந்தபைப்போதுமஞ்செம்மலர்ப்பட்டெங்கட்டார்முலைமேல்
செவ்வந்தவஞ்சார்த்தமுந்தோன்றினவந்துதிருமனைக்கே” எனக் கோவைத்திருவாசகத்திலும்,

வெள்ளணியணிந்து பாங்கி செல்லுதற்கு—

“ துதையஞ்சரும்பனைமல்லிகைவேய்ந்துதுண்சேபுனை
தினையங்களிவரநித்திலப் பூண்டெகிர்ந்தாருடலம்
புனையம்பனையவிழிமடநாதர்பொற்பூண்புதல்வன்
உதையம்புகவகலமுன்னோடினரூரணுக்கே” என அம்பிகாபதி கோவையிலும் வருதல் காண்க.

இடத்திற்கும் இடத்தினிகழ்பொருளுக்கும் ஒற்றாமையுடைமையால் இடத்தினிகழ்பொருளின்னொழிலை இடத்தின்மேலேற்றி வீதிகள் சேரிமடந்தையருள்ளங் கவல்விக்கும் என்றார். முன்னர் ஊடலாகிய உரிப்பொருளை யுணர்த்திப் பின்னர் ஊடலினிமித்தங்களைக்கூறினார்.

(ககஎ)

தசும்புறழ்கொங்கையொடெம்பெருமான்மகிழ்தண்பாருர்
விசும்பையுரிஞ்சுமதிற்றிருவல்லம்வினாச்செந்தே
னசும்புதடம்பொழிலேனையவைப்புமனத்தஞ்சும்
பசும்பனைமாமருதத்தெழிலியார்பகர்கிற்பாரே.

(இ-ள்.) தசம்பு உறழ் கொங்கையொடு எம்பெருமான் மகிழ் தன் பாகுர் வீ
எம்பை உரிஞ்சு மகில் கிருவல்லம் - குடத்தையொத்த கொங்கையையுடைய உமை
யம்மையோடு எமது பெருமான் மகிழ்ந்தமருந் தண்ணிய பாகுரும் ஆகாயத்தைத்தடவு
மகில் சூழத் கிருவல்லமும், வினா செம் தேன் அசம்பு தட பொழில் வீனைய வைப்பும்
அனந்தம் சூழ் - வாசமமைந்த செந்தேன் துளிக்கும் பரந்த சோலைசூழ்ந்த மன்றைய த
வங்களும் அளவில்லாது சூழ்ந்த, பசும் பீண மா மருதத்து எழில் யார் பகர்கிற்பார் -
பசிய வயல்கூழ்ந்த பெரிய மருதநிலத்தின் பொலிவை யெடுத்துச்சொல்லும் வன்மை
யையுடையார் எவர்.

வளங்குன்றதென்பதுதோன்றப் பசும்பீணயெனவும், மிக்க பொலிவுடைய
து என்பதுதோன்ற எழில்யார் பகர்கிற்பார் எனவுக்கூறுதலால் உதாரவணி. (ககஅ)

நெய்தல்.

இது ஒருபோகுகொச்சகம்.

அம்மருதவைப்பினை யடுத்தகழி நெய்தன்
மம்மர்விடவாலமரனுக்குதவுமாற்றா
னம்மினமெனப்பொய்ம்மொழிநாடியுரைககதை
சும்மையவளக்கொடுகூழ்ந்துறவுகொள்ளும்

(இ-ள்.) அ மருதவைப்பினை அடுத்த கழி நெய்தல் மம்மர் விட ஆலம் அர
னுக்கு உதவும் ஆறு ஆல் - அந்த மருதநிலத்தையடுத்த கழிகூழ்ந்த நெய்தல்நிலமானது
மயக்கஞ்செய்யும் விஷத்தைச் சிவபிரானுக்குத்தந்த தன்மையால், பொய்மொழி நா
டி உரை ககதை நம் இனம் என்ன - பொய்யுரையை யாராய்ந்துகூறிய தாழைகள்
நமது இனமென்று, சும்மை அ அளக்கர் ஒடு சூழ்ந்து உறவுகொள்ளும் - ஆரவாரத்தை
யுடைய அக்கடலோடு அதனைச்சூழ்ந்து உறவுபூண்டு நிற்கும்.

பாத்தையிற்பிந்துவந்த தலைவன் பொருள்மேற்பிரிந்த வழிக் காமமிக்க தலைவி
யிரங்குதற்கு உரிய நிலம் நெய்தநிலமாதலால் அம்மருதவைப்பினை யடுத்த கழிநெய்தல்
எனவும், கடலும் கடல்சார்ந்த இடமு முதற்பொருளாதலால் அவ்வொற்றுமைகருதிக்
கடலுதவியதை நெய்தலுதவியதெனவும், நெய்தலை அளக்கர் எனவும், சிவபெருமான்
கிருமுடியைத்தேட்சென்ற பிரமன் கண்டனென்னப் பொய்ச்சாட்சி கூறினமையால்
பொய்மொழிநாடியுரை ககதையெனவுக்கூறினார். நெய்தநிலத்தில் தாழைகளிருத்
தலை அது சிவபெருமானுக்குத் தீங்குசெய்ய விஷமூட்டியதால் அப்பெருமானிடத்துப்
பொய்கூறிய நமக்கு அது உறவாம் என்றிருந்தது எனக் கவி அத்தியவசயித்தலால் தற்
குறிப்பணி. பொய்யுங்கொலையும் ஒரு நிகரணவாகிய தொழில்களாதலால் இவ்வாறுகூ
றினார். அகரச்சட்டு இரண்டினுள் முன்னது அண்மைப்பொருள் மேலும் பின்னது சே
ய்மைப்பொருள் மேலு நின்றன.

(ககக)

கண்டன்மடலேறவலர்தூற்று கமழ்புன்னை
உண்டுநறைகாலுமளியொத்துடனிசைக்கும்
வண்டுளாரும்புவிநெய்தன்மணமிசையுங்
குண்டுகழிமேய்பறவைநோக்கிமகிழ்கூரும்.

(இ-ள்.) கண்டன் மடல் ஏற அலர் தூற்று கமழ் புன்னை காலும் நறை உண்டு
அளி ஒத்த உடன் இசைக்கும் - தாழையானது மடல்விட (மடன்மாவேற) மலர்தூற்
றும் (பழிதூற்றும்) நறுமணங்கமழும் புன்னைமரங்கள் சிந்துந் தேனையுண்டு வண்டுகள்

அவ்வருக்கொத்துத் தாமும் கூடக்கூறாநிற்கும், வண்டு உளர் அரும்பு விரி நெய்தல் மணம் இசையும் - வண்டுகள் பறந்துவிரியு மரும்புகள் விரிந்த நெய்தல்மலர்கள் மணத்தை வீசும் (அது கலத்தலுக்குஇசையும்) குண்டு கழிமேய் பறவைநோக்கி மகிழ்கூரும்-ஆழ்ந்த கழிகளில் மேயும் பறவைகள் அதனை நோக்கி மகிழ்கூராநிற்கும்.

தாழை மடல்விடுதலைப் பாங்கியிடத்து இரந்து குறைபெறாது வருந்திய தலைவன் மடலேறலே பொருளாகக்கருதித் தன்னால் விரும்பப்பட்ட தலைவிபெயரையும் தன்பெயரையும் எழுகிய படமேந்தி பனைமடலாற்புனைந்த குதிரையை யூர்ந்து அந்நாட்டரசனா லம்மாதைப்பெறுவது களவுப்புணர்ச்சியுள் பெருந்தினைக்குரித்தாதலால் தாழையும் தான் விரும்பிய மாதைப்புணர் மடலேறியதெனவும், புன்னை அலர்துற்றுவதைச் சிலேடையால் களவு வெளிப்படுதலில் பழிதூற்றுவெனவும், அம்மரத்தில் வண்டுகளொலிப்பதை அதனோடு தாமுமொத்துக்கூறுவதெனவும், நெய்தல் மலர்ந்து மணம் வீசுவதை மடல்விடக்கிய பாங்கி தலைவன் தலைவியோடு மணத்தலுக்கிணைத்ததாகச் சிலேடையாக மணமிசையும் எனவும், கழிகளில் பறவைகள் மேய்ந்து களிகூர்தலை அகனைக்கண்டு களிகூர்ந்ததாகவும் கவி அத்தியவசயித்துக்கூறுதலில் தற்குறிப்பணி.

மடன்மாவேறுதலை—

“காய்சினவேலன்னமீன்னியல்கண்ணின்வலைகலந்து
வீசினபோதுள்ளமீனிழந்தார்வியன் தென்புலியூர்
ரசனசாந்துமெருக்குமணிந்தோர்கிழிபிடித்துப்
பாய்சினமாவெனவேறுவார்சிறுர்ப்புனைமடலே” எனக் கோவைத்திருவாசகத்தாலறிக.
(கஉ௦)

கண்டுமொழியாரவயவத்தெழில்கவர்ந்து
தென்டினாயளக்கரினொளித்ததுதெளிந்து
கொண்டதுறையோர்கடல்குளிப்பர்துகிர்சங்கம்
வண்டரளம்வாரிமடவாரொதிரகுவிப்பார்.

(இ-ள்.) கண்டு மொழியார் அவயவத்து ஏழில் கவர்ந்து துகிர் சங்கம் வண்டரளம் தென்னினை அளக்கரின ஒளித்தது - கற்கண்டையொத்த சொற்களையுடைய பெண்களினது அவயவத்தினையுடைய கவர்த்து பவளமுஞ் சங்கமும் முற்றிய முத்துகளும் தென்னிய அலைகளையுடைய கடலில் ஒளித்தலை, கொண்டதுறையோர் தெளிந்து கடல்குளிப்பர் வாரி மடவார் எதிர் குவிப்பார் - வளமையாய்ந்த அந்நிலத்துப்பரதவர் தெளிந்து கடலிற்குளித்துத் தமது பெண்களுக்கெதிரோ குவிப்பார்கள்.

வெய்தனிலமாக்கள் கடலிற்கேற்றிய பவளத்தையுஞ் சங்குகளையும் முத்துகளையும் அக்கடலிற்குளித்துத் தமது மனைவிமாரொதிரோகுவித்தலை, அவர்கள் அதாத்திற்கும் கழுத்திற்கும் பல்லுக்கும் தோற்று அவற்றினையுடைய கவர்த்து கடலிலொளித்த கள்ளத்தையுணர்ந்து உள்ளே பொலித்ததைத்தேடி யவர்களுக்கெதிரோ வெளிப்படுத்தினொன அத்தியவசயித்தலால் தற்குறிப்பணியுள், உவமைப்பொருளுக்குக் குறைவுதோன்றக்கூறுதலால் எதிர்நிலையுணியுள் கலந்துநின்றலில் கலவையணி.
(கஉ௧)

எம்முடையுறுப்பெழிலைவவ்வினிகளென்னோ
கொம்மைமுலைவம்பணிபரத்தியாவெகுண்டு
விம்முவளேயேல்பவளம்பெண்டரளமற்று
மம்மபிழர்ச்சொள்ளவிலையாற்றிமகிழ்கூர்வார்,

(இ-ள்.) எம்முடைய உறுப்பு எழிலை வவ்வினர்கள் என்னு கொம்மை முலை வம்பு அணி பரத்தியர் வெருண்டு - எம்முடைய அவயவத்தினழகக் கொள்ளுகொண்மொன்று திரண்டமுலையிற் கச்சணிந்த அந்நிலப்பெண்கள் கோபித்து, விம்முலனை சேல் பவனம் வெண் தாளம் மற்றும் பிறர் கொள்ள விலையாற்றி மகிழ்குடர்வாரா - ஒலிக்கும் வளையையும் சேற்கெண்டையையும் பவளத்தையும் வெள்ளிய முத்தையும் மற்றுள்ளனவற்றையும் பிறர் கைக்கொள்ள விலைசெய்து மகிழ்வார்கள்.

தங்கள் கணவர்கள் கொடுத்த பவளமுதலியவற்றை விலைப்படுத்தி மகிழ்தலை, எங்களவயத்தினழகக் கொள்ளுகொண்டீர் அதனால் எங்களுக்கு உதவமாட்டீர் என்று விலக்கினராக அத்தியவசயித்தலாலும், உபமானப்பொருள்களுக்குக் குறைவுதோன்றக் கூறுதலாலும் அவ்வணி, அம்மவியப்புப்பொருளில்வந்த இடைச்சொல். (கஉஉ)

கண்ணெழில்கவர்ந்தகடல் மீன்களையுணக்கு
முண்ணமிழ்தமன்னமடவார்பறவையோட்பும்
பண்ணிசைமடுப்பவிழைபவ்வமுமருக்கன்
விண்ணெழுபகற்பொழுதின்மெல்லெனவொலிக்கும்.

(இ-ள்.) கண் எழில் கவர்ந்த கடல் மீன்களை உணக்கும் உண் அமிழ்தம் அன்னமடவார - தமது கண்களின் அழகைக் கொள்ளுகொண்ட கடலிலுள்ள மீன்களை யுலர்த்தும் பருகும் அழகினையொத்த பெண்கள், பறவை ஒப்பும் பண் இசை விழை பவ்வமும மடுப்ப - பறவைகளையோட்டும் பண்ணினிசையை விரும்பிய கடலுங் கேட்க, அருக்கன் விண் எழு பகல் பொழுதின் மெல்லென ஒலிக்கும்-சூரியன் ஆகாயத்திலெழுந்த பகற்காலத்தில் மெல்லென்றொலிக்காநிற்கும்.

கடல் பகற்பொழுது மெல்லென வொலித்தல் அந்நிலப்பெண்கள் பாடும் பண்ணினைக்கேட்பதற்கு எனக் கேட்போர் வியப்பக் கவி அப்பண்ணினை விசேடித்துக்கூறுதலால் அகிசயவணி. (கஉஉ)

தணந்தவர்களாருயிர்வருத்தவிறல்சாற்றி
மணந்தழுவுதும்பைமலர்சூடியடன்மார
னணங்கமர்செய்காலமெனவோர்ந்துமுரசாழி
யிணங்குறவிராப்பொழுதின்மிக்கொலியெழுப்பும்.

(இ-ள்.) தணந்தவர்கள் ஆர் உயிர் வருத்த அடல் மாரன் விறல் சாற்றி மணந்தழுவுதும்பை மலர் சூடி - பிரிந்தவர்களது அரிய உயிரை வருத்த வெற்றியையுடைய மன்மதன் நெடுமொழிகூறி வாசமிக்க தும்பைமாலையைச்சூடி, அணங்கு அமர் செய்காலம் என்ன ஓர்ந்து - வருத்தும் போர்செய்யுங் காலவிதுவென்றுணர்ந்து, முரசு ஆழி இணங்குற இராப்பொழுதின் மிக்க ஒலி எழுப்பும் - அம்மன்மதன் முரசமொடு கடல்பொருந்த இராக்காலத்தில் மிக்க ஆரவாரத்தை யெழுப்பாநிற்கும்.

மிக்க என்னும் பெயரெச்சத்தினீறுதொக்கது. கடல் இராப்பொழுதில் மிகவும் ஒலித்தலை இப்பொழுது மன்மதன் பிரிந்தோர்மேல் போர்செய்யுங்காலமென்றுணர்ந்து அவன் முரசாகிய கடல் மிக்கொலிக்கும் என அத்தியவசயித்தலால் தற்குறிப்பணி. ()

வீழ்ந்தவர்தணத்தலின்விழிப்புனலுருத்துத்
தாழ்ந்தழுதிருங்குமடமாதர்தமைநோக்கி
யாழ்ந்தகழிமாதமுடனின்றழுவதென்னச்
சூழ்ந்துபுளரற்றமலர்தேத்துளினுளிக்கும்.

(இ-ள்.) வீழ்ந்தவர் தணத்தவின் - தம்மால் விரும்பப்பட்ட புருடர் பிரிதலால், விழி புனல் உருத்த தாழ்ந்து அழுது இரங்கும் மடமாதர் தமைநோக்கி - கண்களில் நீரைச் சிந்தித் துன்பத்திலழுந்தி அழுது இரங்காநின்ற மடமைக்குணத்தையுடைய பெண்களை நோக்கி, ஆழ்ந்த கழி மாதும் உடன் நின்று அழுவது என்ன - ஆழமுடைய சழியென்னும் பெண்ணுஞ் சேரநின்றமருதல்போல, புள் சூழ்ந்து அரற்றமலர் தே துளி துளிக்கும் - பறவைகள் சூழ்ந்து ஒலிக்க மலர்கள் தேன்றுளியைச்சிந்தும்.

பொருள்மேற் பிரிவு நீட்டித்தவழிக் காமமீக்கூர்தலால் தலைவி வருந்தி மரக்க லத்தின்மேற்சென்ற தலைவன் வரும் வழியைநோக்கி இரங்குதல் நெய்தலுக்கு உரிப் பொருளாதலால் அழுதிரங்குமடமாதர் என்றார். அடியில்வருஞ் செய்யுளும் அது. கழி யில் மாலைப்பொழுதிற் பறவைகளொலிக்க மலர்கள் தேன்சிந்துதலைக் கழி-இரங்கும் பெண்களைநோக்கித் தானும் இரங்கியழுது கண்ணீர்சிந்தியதென அத்தியவசயித்தலால் தற்குறிப்பணி.

(கஉடு)

நலம்பயில்பொருட்குமலிவங்கமிசைநண்ணும்
புலம்பர்வருகின்றவழி நோக்கினர்புலம்பி
யிலம்படுமடந்தையர்களின் னுயிர் தளிர்ப்ப
வலம்புகுளிர்பூத்திவலைவீசுமலைவாரி.

(இ-ள்.) நலம் பயில் பொருட்கு மலி வங்கமிசை நண்ணும் புலம்பர் வருகின் றவழி நோக்கினர் புலம்பி இலம்படு மடந்தையர்கள் - நன்மைமிக்க பொருள்தேடுதற் பொருட்டித் தொழின்முற்றிய கப்பலின்மேற்செல்லும் நெய்தனிலத்தலைவர் வருகின்ற வழியைநோக்கி வருந்தித் துன்பங்கடும் பெண்கள், அலை வாரி இன் உயிர் தளிர்ப்ப அலம்பு குளிர்பூத்தி வலைவீசும் - அலைகளையுடைய கடல் இனிய உயிர்-வாட்டம் ஒழி யும்படி ஒலிக்குங் குளிர்ச்சிவாய்ந்த நீர்த்துளிகளை வீசாநிற்கும்.

நோக்கினர் முற்றெச்சம். இலம்படு, இல்லாமையுண்டாதல் என்னும் பொருள் மேல் நின்றலால் ஒருசொல் நீர்மைய.

(கஉசு)

புன்புறமதத்தருங் வியந்து புகழ்செய்ய
வென்பைபொருபெண் ணெனவியற்றுநகரொற்றி
நன்பதிமுதற்பலவுடுத்தளிகெய்த
றன்பெருமையாவாள்விட்டறிதரத்தோர்.

(இ-ள்.) புன் புறமதத்தரும் வியந்து புகழ்செய்ய - புல்லிய புறச்சமயத்தவரும் வியப்புற்றுப் புகழ்ந்துபேச, என்பு ஐ ஒரு பெண் என இயற்று நகர் ஒற்றி நன்பதி முத ல் பல உடுத்த ளளி நெய்தல் தன்பெருமை-எலும்பை யொருபெண்ணாகச்செய்த திரு மயிலையுத் திருவொற்றியுடொன்னும் நல்ல திருப்பதியுமுதலாகிய பததலங்கள் புறத்திற் சூழ்ந்த பெருமைவாய்ந்த நெய்தல் நிலத்தின் பெருமையை, அளவிட்டு அறிதரத்தோர் யாவர் - வரையறுத்தறியுந் தருகியையுடையோர் யாவர். (ஒருவருமில்லையென்றபடி.)

யாவர் என்னுங் குறிப்பு வினாமுற்றின் முதலின்றியா என்னும் வினாவிலைச் சொல் இன்மைப்பொருள்மேல் நின்றது. சிற்றறிவை வினைக்கு மதத்தர் என்பார் புன் புறமதத்தரும் எனவும், எலும்பு பெண்ணாய்ச் சமைந்தகாலந்தொட்டுங்கூடிய பருவமு ன்ன உருவாயெழுச்செய்தலால் வியந்து புகழ்செய்யவெனவுங்கூறினார்.

தொண்டைநாட்டில் திருமயிலையில் வாழுஞ் சிவநேசச்செட்டியார்க்குக் கபாலீ சர் திருவருளால் ஒருபுத்திரி பிறந்து வளருங் கன்னிப்பருவத்தில் லாநான் அப்பெண்

தோழியரோடுஞ்சென்று பூஞ்சோலையில் மலர்கொய்யும்போது பாம்பு தீண்டி யிறந்த னர்; அதுகண்ட செட்டியார் கவலைகூர்ந்து தகனஞ்செய்வித்து இந்தக் கன்னிகையை என் திரவியத்தோடு ஆளுடையபின்னையார்க்கு ஒப்புவிக்க நியமனஞ்செய்திருந்தமையால், அவரோ யிக்கன்னிகையின் செய்குடன் கழித்தற்குரியவர் என்று தகனஞ்செய்த சாம்பல அஸ்தியோடு குடத்தில் நிரப்பி அக்கன்னிகாமாடத்தில் முன்போலத் தோழிமார்கள் உபசாரஞ்செய்து கொண்டுவரச்செய்தனர்; இவ்வாறு நிகழுங்காலத்து ஆளுடையபின்னையார் திருவொற்றியூரிலெழுந்தருளியிருத்தலைக் கேள்வியுற்றுச்சென்று வணங்கித் திருமயிலைக்கு எழுந்தருளும் பின்னையாரோடு தாமும் வந்தனர். பின்னையார் கபாலீஸ்வரரைத் தரிசித்துத் திருப்புகிமோதிச் செட்டியாரானோர்க்கி யவ்வங்கத்தை வருவித்துச்சென்ற பருவத்தோடு உயிருங்கொடுத்தருளினர் என்பது ஆளுடையபின்னையார்

சென்ற பருவத்தோடு என்பதற்கு—

“ஆதனன்மையினத்திருப்பாட்டினினடைவே
போனவாயுவும்வடிவமும்பொலிவொடுநிரம்பி
ஏனையக்குடத்தடங்கிமுன்னிருந்தெழுவதன்முன்

ஞானபோனகர்பின்சமண்பாட்டினைநவில்வார்” என அப்புராணத்தில் வருதல் காண்க.

(கஉஎ)

நீணைமயக்கம்.

அறுசேடி.யாகிரியவிருத்தம்.

திருத்தொண்டைநன்னாட்டுநானிலத்தைநீணைவளமுந்தெரித்துக்காட்ட, மருத்தொண்டைவாய்ச்சியர்கூழ்குன்றைநகர்க்குலக்கவியேவல்லானல்லாம், கருத்தொண்டொம்போல்வாரொவ்வாறுதெரிந்துரைப்பார்கலந்தார்க்கின்ப, மருத்தொண்டரணியிலவையொன்றோடொன்றியைந்தனவு மாங்காங்குண்டால்.

(இ-ள்.) திரு தொண்டை நல் நாட்டு நானிலத்து ஐந்திணை வளமும் தெரித்து காட்ட - அழகிய நல்ல தொண்டைநாட்டிலுள்ள மருதமுதலிய நான்கு நிலங்களுள் அடங்கிய ஐந்துநிலங்களின் வளங்கனையும் விளக்கியுணர்த்த, மருதொண்டை வாய்ச்சியர்கூழ்குன்றை நகர் குலக்கவியே வல்லான் அல்லால்-வாசமிக்க கோவைக்கனிபோலும் வாயையுடைய பெண்கள் சூழ்ந்த குன்றைநகரில் எழுந்தருளிய சேக்கிழார்நாயனாரோ வல்லவரல்லாமல், கரு தொண்டர் எம்போல்வார் எவ்வாறு தெரிந்து உரைப்பார் - பிறப்பால் அடிமைகொள்ளப்பட்டவராகிய எம்மையொப்பவர்கள் எவ்வகையாகத் தெரிந்துகூறும் வன்மையையுடையார், கலந்தார்க்கு இன்பம் அருத்து ஒன்றரணியில் அவை ஒன்றோடு ஒன்று இயைந்தனவும் ஆங்கு ஆங்கு உண்டு - தன்னிடத்துக்கலந்துவாழ்வோர்க்கு இன்பத்தை யூட்டி மொள்ளிய நிலவுலகில் அந்நிலங்கள் ஒன்றோடொன்று தம்முட்கலந்து தலைமயங்குதலும் அவ்விடங்களில் உளவாம்.

நானிலத்தைநீணை என்றதை முன்னர்க்காண்க. நூல் கற்றற்குப் பயன் இறைவன் திருவருள் பெறுதலாதலால் கற்றோருட்டிருவருள்பெற்ற வரிவொன்பதுதோன்றக் குலக்கவியெனவும், திருக்குறிப்புத்தொண்டநாணாப்புராணத்தில் மெய்மைகூறந்திருவாக்கால் தொண்டைநாட்டின் பொலிவைப் பெரும்பாலும் பலசெய்யுளாற்புனைந்துகூறியது மெய்மையேயாதலால் இல்லதைப்புனைந்துகூறு மெம்போலியர் திறத்திலநாட்டின் பொலிவுபுனைந்து கூறுவதற்கு வரையறைப்படாதென்பதுதோன்றக் கரு

த்தொண்டமும்போலவா ரெவ்வாறு தெரிந்துணாப்பொருளெனவுக்கறிஞர். ஐந்திணைப் பொருள்களும் ஒருசேரவிருப்பது நாட்டிற்குப் பெருவளமாதலால் ஒருநிலக்கருப்பொருளோடு மற்ருரு நிலக்கருப்பொருள்வந்து மயங்குதலைத் திணைமயக்கம் எனக் காவியங்களுட்கூறுவது சான்றோராட்சி. திணைக்கருப்பொருள் மயங்கல் “முத்திறப்பொருளுத்தத்தத்திணையொடு - மரபின்வாராதுமயங்கலுமுரித்தே” என அகப்பொருள் விளக்கத்திலும், தொல்காப்பியம் பொருள் அதிகாரத்தில் “திணைமயக்குறுதலுங்கடிநிலையிலவே” எனவருதலும் அறிக. முத்திறப்பொருளாவன முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள். “பொருவிலக்கச்சியம்புராணம்வண்டமிழினிற் புக்கலென்று” என்னுஞ் செய்யுள் அவையடக்கம் அன்றெனத்திருத்த மறத்துபோல, இது திணைமயக்கம் எனப் பிழைதிருத்தத்திற் காட்டமறத்தனர், அது தமக்குக்கிடைத்த ஏட்டுப்பிரதியிலின்மையால். (கஉஅ)

வரைப்பிண்டிமலர் தூவிவனப்பலாசெதிர்சொரிந்தமலருண்முழ்கி
நிலாக்கும்பூங்கணை தூவிமதனெம்மான் விழி நெருப்புணிற்றல்காட்டும்
வரைத்துன்றுகறிக்கொடிபோய்க்கடுக்கைமிசைமரகதத்தேராணம்போற்றா
நிலாக்கிள்ளைவாரணமுமெதிர்தடப்பப்பொருநர்நெடுங்கயிறுகாட்டும். [வி

(இ-ள்.) வரை பிண்டி மலர் தூவி வனம் பலாசு எதிர் சொரிந்த மலர் உள் முழ்கி-குறிஞ்சிநிலத்திலுள்ள அசோகமலரைச் சிந்தி முல்லைநிலத்திலுள்ள முண்முருக்குகள் தம்மெதிரே சொரிந்த மலருள் முழுதலால், மதன் நிலாக்கும் பூங்கணை தூவி எம்மான் விழி நெருப்பு உள் நிற்பல் காட்டும் - மண்டதனாவன் தன் வில்லில் வரிசைப்படுத்திய புஷ்பபாணங்களைச்சிந்தி யெமது பெருமானாகிய சிவபெருமான் நெற்றிக்கண்ணுமிழ்த் நெருப்பில் நிற்பலை அவ்வசோகு உணர்த்தும், வரை துன்று கறி கொடிபோய்கடுக்கை மிசை மரகதம் தோரணம்போல் தாவி-அக்குறிஞ்சிநிலத்தில் நெருங்கிய மிளகுக்கொடிசென்று கொன்றைமரத்தின்மேல் மரகதத்தோரணம்போலப்படர்தலால், நிலா கிள்ளை வாரணமும் எதிர் டடப்ப-வரிசையாகக் கிளியும் காட்டுக்கோழியும் தம்முள்ளெதிர்த்த நடக்க, பொருநர் - டும் கயிறு காட்டும்-கழைக்கத்தர்கள் ஒருவருக்கொருவர் தம்மெதிரே நடந்துசெல்லும் நெடிய உயிற்றினிலேமையை அக்கொடி காட்டாநிற்கும்.

அசோகம்மிளகுக்கொடியும் கிளியும் குறிஞ்சிநிலக்கருப்பொருள்கள். முண்முருக்கும் கொன்றையும் காட்டுக்கோழியும் முல்லைநிலக்கருப்பொருள்கள். இதனால் அசோகை மண்மதனாகவும் முண்முருக்கைச் சிவபெருமானாகவும்கூறிக் குறிஞ்சியோடு முல்லைக்கும், அறிக்கொடியைக் கழைப்பூட்டிய கயிறாகவும், கிளியையும் காட்டுக்கோழியையும் பொருநராகவும்கூறி அக்குறிஞ்சியோடு முல்லைக்கு மயக்கம் கூறப்ப (கஉக)

சுற்றெல்லாமலர்முல்லைதரைநந்துபெருந்துறுசெயவதன்கீழெண்கு
பற்றிதுழைந்துறங்கடுவளர் கொன்றைமிசைக்கறிதாய்ப்படருந்நோற்ற
முற்றரக்கன்வெள்ளிமலையெடுத்தநாள்வெரீஇத்தழவுமுமையாளோடுங்
கற்றைவார்சடைப்பெருமானின்றநிலைகாட்டுவதுமுண்டாலங்கண்.

(இ-ள்.) சுற்று எல்லாம் அலர் முல்லை தரைநந்து பெரும் தூறுசெய்ய - சுற்றுப் புறங்களிலெல்லாம் அலரந்த முல்லைக்கொடிகள் நெருங்கிப் பெரிய தூறுசெய்யவும், அதன்மீது என்கு பற்றி துழைந்து உறங்க நடுவளர் கொன்றை மிசை கறிதாய் படரும்

தோற்றம் - அத்தூற்றின் கீழிடத்தைக் கரடிகள் தமக்கோர் பற்றுக்கோடாகப்பற்றி நுழைந்து கண்டியில் செய்ய அதன் நடுவில் வளர்ந்த கொன்றையின்மேல் மிளகுக்கொடி தாவிப்பட்டுக் காட்சியானது. அரக்கன் உற்று வெள்ளிமலை எடுத்த நான் - இராவணன் புகுந்து வெள்ளி மலையை யெடுத்தநாளில், வெருவி சமூகம் உமையானோடும் வார் சடை கற்றை பெருமான் நின்ற நிலை அங்கண் காட்டுவதும் உண்டு - அஞ்சித்தழுவிய உமையம்மையோடும் நீண்ட சடாபாரத்தையுடைய சிவபெருமானின்ற நிலைமையை யவ்விடத்துக்காட்டுவதும் உளது.

மூல்லைக்கொடியுங் கொன்றையு முல்லைநிலக்கருப்பொருள்கள். கரடியும் மிளகுக்கொடியும் குறிஞ்சிநிலக்கருப்பொருள்கள். இதனால் மலர்ந்தமூல்லைச்செடியை வெள்ளிமலையாகவும் கரடியை இராவணனாகவும் கொன்றையைச் சிவபெருமானாகவும் மிளகுக்கொடியை உமையம்மையாகவுங்கூறி மூல்லை குறிஞ்சிக்கு மயக்கங் கூறப்பட்டன. (கக0)

தாம்பயிலும்வரைக்கிளைத்தசெயலைமலர்கவர்மாரன்றன்மேற்சீறி, யாம் பலிநங்கழனியிற்போயவன்சேமச்சிலைக்கரும்பையழித்துண்டார்க்கும், பூம் படுகர்ப்பகட்டினங்கள்வெகுண்டெழுந்தமலைச்சாரர்புனிற்றுவாழை, தேம் பயில்செந்திளையனைத்துமழித்துமுக்கிமேய்ந்துவக்குஞ்செவ்வித்தோர்பால்.

(இ.ள்.) ஆம்பலினம் தாம் பயிலும் வரை கிளைத்த செயலை மலர் கவர் மாரன் தன்மேல் சீறி - யானையின் கூட்டங்கள் தாங்கள் சஞ்சரிக்கு மலையிற்போன்றிய அசோக மலரைத் தனக்குப் பாணமாகக் கொள்ளுகொள்ளு மன்மதன்மேற் கோபித்து, கழனியில் போய் அவன் சேமம் சிலை கரும்பை அழித்து உண்டு ஆர்க்கும் - மருதநிலத்திற் சென்று அம்மன்மத நேந்திய சேமவில்லாகிய கரும்பினையழித்து துகர்ந்து முழங்கும், ஓர்பால் பூம் படுகர் பகடு இனங்கள் வெகுண்டு எழுந்து-ஒருபக்கத்தில்*பூக்களையுடைய அம்மருதநிலங்களிலுள்ள எருமைகளின் கூட்டங்கள் கோபித்தெழுந்து, மலை சாரல் புனிறு வாளைதேம்பயில் செந்தினை அனைத்தும் அழித்து உழக்கி மேய்ந்து உவக்கும் செவ்வித்து-மலைச்சாரலிலுள்ள இனமைவாய்ந்த வாழையையும் இனிமையமைந்த செவந்த தினைப்பயிர் முழுமையையும் அழித்துக் கலக்கிமேய்ந்து மகிழும் தன்மையையுடையது.

இதனால் அசோக, யானை, வாழை, தினை குறிஞ்சிக் கருப்பொருள்கள். கரும்பு, எருமை மருதக்கருப்பொருள்கள். இதனால் குறிஞ்சியோடு மருதத்திற்கும், மருதத்தோடு குறிஞ்சிக்கு மயக்கங் கூறப்பட்டன. தமக்குக் கெடுதெய்த ஒரு பொருள்தோன்று தற்குரிய நிலத்தில் கேடிறு வேற்று நிலக்கருப்பொருள்கள் சென்று அதற்குப் பிரதிக் கேடு விளைத்ததெனக் கூறுதலால் தகுதியணி. (ககக)

வரைக்குறக்கன்னியர் புனத்துக்குருகோட்டிங் கவண்மணிக்கன்மருதத்தெண்ணீர்ந், திரைக்கயத்துந் திடர்செய்யவந்நிலத்துச்சிறுமகாரசினமிக் கொண்டு, வினாத்தகுமுற்பேபைநயர்கள்வண்டலாட்டயாதுறையின்மேவிப்பந்து, திரைக்கழங்குமவரலறப்பறித்தெறிந்துநீர்ச்சுனையைத்தூர்ப்பாரங்கண்.

(இ.ள்.) வரை குற கன்னியர் புனத்து குருகு ஓட்டிங் கவண் மணிகல் மருதம் தெள் நீர் திரை கயத்து திடர் செய்ய-குறிஞ்சி நிலத்திலுள்ள குறப்பெண்கள் தினைப்புனத்தில் தினைக்கதிர்கவரவரும் பறவைகளை யோட்டுங் கவணில்லைத்தெறிந்த இரத்தினங்களாகிய கற்கள் மருதநிலத்திலுள்ள தெள்ளிய நீர் திரைத்தலையுடைய தடாகத்தைத்திடர்செய்ய, அநிலத்து சிறு மகார் சினம் மீகொண்டு - அம்மருத நிலத்திலுள்ள

அச்சிறுவர்கள் கோபமீக்கடந்து, வினாத்த குழல் பேதையர்கள் வண்டல் ஆட்டு அயர் துறையின் மேவி - வாசமமைந்த கூந்தலையுடைய குறிஞ்சிலில் சிறுமியர்கள் விளையாட்டுத் துறைகளையடைந்து, பந்தம் நீரா கழங்கும் அவர் அலற பறித்து எறிந்து நீர் சூனையை அங்கண் தூர்ப்பார் - பந்தையும் வரிசைப்பட்ட அம்மனையையும் அச்சிறுமியர் அலறப்பறித்து வீசி நீர்மயமாகிய சூனையை யவ்விடத்துத் தூர்ப்பார்கள்.

சூனை குறிஞ்சிக்கருப்பொருள், கயம் மருதக்கருப்பொருள். இதனால் குறிஞ்சியோடு மருதத்திற்கும், மருதத்தோடு குறிஞ்சிக்கு மயக்கங்கூறப்பட்டன. இதுவும் அவ்வணி. உருபுதொகாத இடத்து எப்பொருள் தருமோ அப்பொருளையே உருபுதொக்க விடத்துத்தந்த சிற்பது இரண்டனுருபு என்று உணராதது, உருபுதொக்குவந்த கயத்து என்பது பிழையெனக்கருகிக் கயத்தையெனத்திருத்தினர். புலவர் பெருமானாகிய இத்தாலாசிரியர் இலக்கணக்கடற்கோர் வரம்பமைத்த பேராசிரியனான அறிந்திவர்போலும். (௧௬௨)

தாமுமொருபயப்படார்பயப்படுவார்தம்மையுத்தம்போற்செய்வார்போற்
காமரளிதுகராமற்கழிப்பூமேலெக்கலுறுங்கணிதேனூற்று
மாமிகனையறிந்துவெகுண்டெழுந்தென்னவணியேங்கைக்குடுமிதன்னை
நாமநீங்கடல்பவளக்காரீட்டிப்பற்றியிடுநெழுமோரபால்.

(இ-ள்.) தாமும் ஒரு பயப்படார் பயப்படுவார் தம்மையும் தம்போல் செய்வார்போல் - தாமும் ஒருபயப்படார் பயன்படுவாராயுத் தம்மைப்போற்செய்யு முலோபரைப்போல, காமர் அளி துகராமல் கழி பூமேல் அடிக்கல் உறும் கணி தேன் ஊற்றும் - விருப்பஞ்செய்யும் வண்டிகள் துகராமல் கழிகளிலுள்ள மலர்மேல் மல்களிற்பொருந்திய வேங்கைமரங்கள் மதுவை பூற்றாநிற்கும், ஆம் இதனை நாமம் நீன் கடல் அறிந்து வெகுண்டு எழுந்தால் என்ன அணி வேங்கை குடுமி தன்னை - ஆகும் இதனை யச்சத்தைத்தரும் ஁டிய கடலுணர்ந்து கோபித்தெழுந்தார்போல அடிகிய அவ்வேங்கை மரத்தின் குடுமியை, பவளம் கரம் நீட்டி பற்றியிடம் ாலமும் ஓர்பால் - பவளக்கொடியாகிய கையை நீட்டிப் பற்றியிருக்கும் வளமும் ஓர்பக்கத்திலுள்ளது.

இதனால் செய்தனிலத்தோடு குறிஞ்சிலத்திற்கு மயக்கங்கூறப்பட்டது. வேங்கைமலர் வண்டுனாத மலராதலால் அம்மலர் வண்டிகள் துகருங் கழியிலுள்ள மலர்மேல் தேனைச்சிந்தி அம்மலளையும் பயன்படாமற் செய்ததென்பார் தாமுமொருபயப்படார் பயப்படுவார் தம்மையுத் தம்போற்கெய்வார்போல் என்றார். இது பின்சொல்லப்பட்ட வர்ணிமமாகிய சிறப்புப்பொருளால் முன்சொல்லப்பட்ட அவர்ணிமமாகிய பொதுப்பொருள் சாதிக்கப்படுதலால் வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி. (௧௬௩)

அலைக்காகமலைச்சாரற்பலாச்சுனையைக்கவ்வியெழுந்தரசுக்காகோமான்
சிலைத்தாசரநுமனையைக்கொண்டகன் றுலெனவங்குருசெந்நுமநா
ணிலைப்பானமநிலைக்கையிசைத்தாயுமனுமனைப்போலிள் வான்மந்நி
மலைப்பானின் மலைத்தோணிபாய்நுழுக்கிமிண்டெய்து வாய்நுயுங்கண்.

(இ-ள்.) அலை காகம் மலை சாரல் பலா சூனையை கவ்வி எழுந்து-நெய்தல்நிலத்திலுள்ள நீர்க்காக்கை மலைச்சாரலிலுள்ள பலாவின்சூனையை வாயிற் கவ்வி மேலெழுந்து, அரக்கன் கோமான் சிலை தாசரநுமனையை கொண்டு அகன்றால் என்ன வங்கம் செரும்-இரா வனனுனைவன் வில்லினையேந்திய இராமன் மனைவியாகிய சீதைையைக் கவர்த்து இலங்கைக்குச் சென்றதுபோல நெய்தல்நிலத்துள்ள மரங்கலத்தையடையம், அரக்கன் நிலைப்பு

ஆன மதில் இலங்கை மிசை தாவும் அனுமனைப்போல்-அக்காலையில் அசுரையை நாடி அழிதலில்லாத மதில்கூழ்ந்த இலங்கைமேல் மயேந்திரகிரியினின்ற நாவிப்பாயும் அனுமனைப்போல, நீள்வால் மந்தி மலை பால் நின்று அலை தோணிபாட்டு உழக்கி மீண்டு எய்தும் வாழ்வும் அங்கண் - நீண்ட வாலையுடைய குரங்கு மலையில் நின்று நெய்தல் நிலத்துள்ள தோணியிற்பாந்து கலக்கத்திரும்பி அம்மலையையடையும் காட்சியும் அவ்விடத்துள்ளது.

இதனால் நெய்தனிலத்தோடு குறிஞ்சிநிலத்திற்கும், குறிஞ்சிநிலத்தோடு நெய்தனிலத்திற்கு மயக்கங் கூறப்பட்டன. நீர்க்காக்கையை இராவணனாகவும், பலாக்கனியின் சுளையைச் சீதையாகவும், மரக்கலத்தை இலங்கையாகவும்; மலையை மயேந்திரமாகவும் தோணியை இலங்கையாகவும், குரங்கை அனுமனாகவும்கூறுதலால் ஒப்புமைக் கூட்ட வுமைமயனி. (௧௬௪)

இடைச்சியர்பானடைகற்பச்செல்வதெனவயன்மேவுமெகினமெல்லாம், படைத்தவளம்பாடியிற்போயான் பாலவாய்மடுத்துப்பையுணர்ங்கு, மடைத்தலைசூழ்வயன்மகளிர்மொழிபயிலப்போவதெனவனத்துள்வாழும், பெடைக்குயில்போய்ப்பிணைக்கமுகின்கனிதொண்டைக்கனியென்னபேணுமோர்பால்.

(இ-ள்.) இடைச்சியர் பால் நடை கற்ப செல்வது என்ன - ஆய்ச்சியருடைய நடையைக் கற்கும்பொருட்டு முல்லைநிலத்திற் செல்வதுபோல, வயல் மேவும் எகினம் எல்லாம் வளம்படைத்த பாடியில்போய் ஆன்பாலை வாய்மடுத்து பையுள் நீங்கும்-வயலிற்பொருங்கிய அன்னங்களெல்லாம் வளமைவாய்ந்த முல்லைநிலத்திற்சென்று பசுவின் பாலைப்பருகித் துன்பத்தினின்று நீங்கும், மடைத்தலை சூழ்வயல் மகளிர்மொழி பயில போவது என்ன - நீர்மடைகள் சூழ்ந்த மருதநிலத்துள்ள பெண்களது சொற்களைக் கற்கச்செல்வதுபோல, வனத்து உள்வாழும் சூயில் பெடைபோய் பிணைக்முகின் கனி தொண்டை கனி என்ன ஓர் பால் பேணும் - முல்லைநிலத்தில் வாழும் சூயிற்பெடைசென்று அம்மருதநிலத்திலுள்ள கமுகின் கனியைக் கோவைக்கனியென்று ஒர்பக்கத்தில் நின்று விரும்பாநிற்கும்.

இதனால் முல்லைநிலத்தோடு மருதநிலத்திற்கும், மருதநிலத்தோடு குறிஞ்சிநிலத்திற்கு மயக்கங் கூறப்பட்டன. வளம்பாடி வல்லெழுத்து மிகும் வழி மெல்லெழுத்து மிக்கது. (௧௬௫)

கொடும்பரவர்கழியுழக்கக்குதித்தெழுமீனாய்ச்சியர்பாற்குடத்துள்வீழ்ந்கங், கடும்பயத்தோடலமருமற்றவர் கடையுந்தயிரோதைக் கலமகதோடி, பொடுங்குமுயல்கையைவினுளடங்கியங்கட் கடலொலிகேட்டுள்ளமாழ்குங், கடுங்கருமத்தொடரந்தோயாங்குரினும்விடாதென்னக்காட்டுமோர்பால்.

(இ-ள்.) கொடும் பரவர் கழி உழக்க குதித்து எழும் மீன் - கொடுந்தொழில் வாய்ந்த பரதவர் வலைவீச உப்பங்கழியைக் கலக்கக்குதித்து மேலெழுந்த மீன், ஆய்ச்சியர் பால் குடத்துள் வீழ்ந்து அங்கு அடும் பயத்தோடு அலமரும் - முல்லைநிலத்திலுள்ள ஆய்ச்சியர் நிறைத்த பாற்குடத்தில் வீழ்ந்து அங்குக் காய்ச்சாநிற்கும் பாலோடு சுழலாநிற்கும், அவர் கடையும் தயிர் ஒதைக்கு அலமந்து ஒடி ஒடுங்கும் முயல் - அவ்வாய்ச்சியர் கடையுந் தயிர் ஒதைக்குச் சுழன்றோடி யம்முல்லைநிலத்தி லொடுங்கிய முயல், கைதையினுள் அடங்கி அங்கண் கடல் ஒலிகேட்டு உள்ளம் மாழ்கும், நெய்தல் நிலத்திலுள்ள தாழையுளடங்கி அவ்விடத்துக் கடலினொலியைக்கேட்டு மனமயங்காநிற்கும்,

கடும் சுருமத்தொடர் அந்தோ யாங்கு உறினும் விடாது என்ன ஓர்பால் காட்டும்-கடிய சுருமத்தொடர்ச்சி ஐயோ தண்ணைச்செய்தவன் எவ்விடத்திருந்தாலும் அவனை விடாது சூழ்தல்போல ஓர்பக்கத்திற் காட்டாநிற்கும்.

இதனால் நெய்தனிலத்தோடு முல்லைநிலத்திற்கும், முல்லைநிலத்தோடு நெய்தல் நிலத்திற்கு மயக்கங் கூறப்பட்டன. முயல் முல்லைநிலக்கருப்பொருள்களுள் ஒன்று. தாழை நெய்தனிலக்கருப்பொருள்களுள் ஒன்று. பின் சொல்லப்பட்ட அவர்ணியமாகிய பொதுப்பொருளால் தயிரோசைக்கு அஞ்சிய முயல் தாழையிலடங்கிக் கடலோசைக்கு அஞ்சும் எனக்கூறிய வர்ணியமாகிய சிறப்புப்பொருள் சாதிக்கப்படுதலால் வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி. கடுங்கரும் கடியென்னும் உரிச்சொற்றிறிபு. (ககக)

இடுகுமிடைக்கடைசியர்கள் களைந்தெறிந்தநறுங்கமலமினாக்குமுந்நீர்ப், படுதினாமேல்வயங்குதலுங்கடன்முளரிபூத்ததெவன்பாரீரென்பாருடைதினாரீர்க்கடல்கிளைத்ததுகிர்க்கொடிபோய்ப்பழையிசையொளிரக்கண்டோர், கடிவயலுந்துகிரின்றதென்னென்பாரிப்பரிசுகவினுமோர்பால்.

(இ-ள்.) இடுகும் இடை கடைசியர்கள் களைந்து எறிந்த நறும் கமலம் - வருந்தும் இடைடையுடைய மருதநிலப்பெண்கள் களைந்து வீசிய நறுமணங்கமலும் தாமரை, இரைக்கும் முந்நீர் படு தினா மேல் வயங்குதலும் கடல் முளரி பூத்தது எவன் பாரீர் என்பார் - நெய்தல் சிலத்திலொலிக்குங் கடலிலமைந்த அலைமேல் விளங்க அக்கடல் தாமரைபூத்தது யாதுகாரணம் பாரீரென்று அந்நிலமாக்கள் கூறுவார்கள், உடை தினா நீர் கடல் கிளைத்ததுகிர் கொடி போய் பழனம் மிசை ஒளிர - களையொடு மோதியுடைந்த அலைகளையுடைய நீர்மயமாகிய கடலில் முளைத்த பவளக்கொடிபடர்ந்து வயலின்மேல் விளங்காநிற்க, கண்டோர் கடிவயலும் துகிர் ஈன்றது என் என்பார் இப்பரிசு ஓர்பால் கவினும் - அதனைக்கண்டவர்கள் விளக்கம் வாய்ந்த வயலும் பவளக்கொடியைப்பெற்றது யாதுகாரணமென்பார்கள் இத்தன்மை யோர்பக்கத்தில் அழகுசெய்யாநிற்கும்.

இதனால் மருதநிலத்தோடு நெய்தனிலத்திற்கும் நெய்தனிலத்தோடு மருதநிலத்திற்கு மயக்கங்கூறப்பட்டன. கமலம் மருதநிலக்கருப்பொருள். பவளம் நெய்தனிலக்கருப்பொருள். முந்நீர் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்னும் மூன்றுதன்மையையுடையது என்னும் பொருள்மேல் நிறலால் பண்புத்தொகை நிலைக்களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை நிலைத்தொடராய்க் கடல்மேல் நிறலால் காரணப்பெயர். ஆற்றுநீர், ஊற்றுநீர், மேகநீர் என்னு மூன்று நீரையுடையது என்னும் பொருள்மேல் நின்றதாகக் கொண்டு அத்தொடராகக்கொள்ளும் ஒன்று. கமலம் கடலில் விளங்குதலும், பவளம் மருதநிலத்தில் விளங்குதலும் கூறுதலால் பொருளதிகசுவணி. (ககஎ)

வரைப்புறத்துப்பசுங்கிளியுங்காங்குயிலுமுடாண் பான்மடுத்துப்பட்டக ளினாத்தெழுபூம்பணைமருதச்சேக்கையிசையெதிரொற்றும்நிசைகள் பாடு னிசைக்குடுமிவுரைப்பகடும்வயற்பகடுங்கருமபொடித்துகெரித்தாமாந்தித் தினாத்தடநீர்க்கான்யாற்றுத்திளைத்தாடியுடனுறங்குஞ்செவ்வித்தோர்பால்.

(இ-ள்.) வரை புறத்து பசும் கிளியும் காண் குயிலும் உடன் ஆன்பால் மடுத்து- குறிஞ்சிநிலத்திலுள்ள பசிய கிளிகளும் முல்லைநிலத்திலுள்ள குயில்களும் ஒருசேரப் பசுவின்பாலைப்பருகி, புட்கள் இரைத்து எழும் பூ பணைமருதம் சேக்கை மிசை எதிர் எதிர் உற்று இசைகள் பாடும்-பறவைகள் ஒலித்தொழாநின்ற மலர்க்கையுடைய வயலில் மருத மரத்திலுள்ள பசிக்கையின்மேல் எதிரொதிரோயிருந்து இசைகள் பாடாநிற்கும், ஓர்பால்-

ஒருபக்கத்தில், குடமி நிரா வரை புகடும் வயல் பகடும் கரும்பு ஓடித்து நெரித்து மாந்தி-
சிகரவரிசையையுடைய குறிஞ்சிநிலத்திலுள்ள யானைகளும் மருதநிலத்திலுள்ள எருமைக்
கடாக்களும் அந்நிலத்திலுள்ள கரும்பினை யொடித்துத் தமது வாயால் நெரித்துச் சுவை
த்து, தட திரை நீர் காண் யாறு இல் திரைத்து ஆடி உடன் உறங்கும் செவ்வித்து-பெரிய
அலைகளையுடைய நீர்மயமாகிய காட்டாற்றில் படிந்து விளையாடி ஒருசேரக் கண்டியில்
செய்யுத் தன்மையையுடையது.

இதனால் குறிஞ்சி, மூல்லைகளிலுள்ள கருப்பொருள்கள் மருதநிலக்கருப்பொரு
ளோடும், குறிஞ்சிநிலக் கருப்பொருளோடு மருதநிலக்கருப்பொருளுக்கும், மருதநிலக்க
ருப்பொருளோடு குறிஞ்சிக்கு மயக்கங்கூறப்பட்டன. கிளி, யானை குறிஞ்சிநிலக்கருப்
பொருள்கள். குயில், கான்யாறு மூல்லைநிலக்கருப்பொருள்கள். மருதமரம், கரும்பு, எரு
மை மருதநிலக்கப்பொருள்கள்.

(கூஅ)

புறவகத்தகுமிழ்ம்போதுங்கழிக்கானற்கைதைதரும்பொலங்கேழ்ப்பூவுங்
தறைபொறுத்தவனாதோன் நித்தண்மலர்மேலிருபுடையுந்தாங்கினின்றே
யிறைவனுக்காமலர்மோந்தாண்முகக்கரிந்துசுரிகையுடனேந்தியந்நான்
முறைநிறுத்தசெருத்துணையாரின்நிலைகாட்டிவளமுகிழ்க்குமோர்பால்.

(இ-ள்.) ஓர்பால் புறவு அகத்த குமிழ்ம்போதும் கானல் கழி கைதை தரும் பொ
லம் கேழ் பூவும் - ஒருபக்கத்தில் மூல்லைநிலத்திலுள்ள குமிழ்மலளையும் இளஞ்சோலை
சூழ்ந்த கழிகளிலுள்ள தாழைகள் தரும் பொன்னிறம்வாய்ந்த மலளையும், தறை பொறு
த்த வனாதோன்றி தண் மலர்மேல் இருபுடையும் தாங்கி நின்ற - நிலவுவரு சுமந்த மலை
யானது தன்னிடத்து மலர்ந்த தண்ணிய காந்தளின்மேல் இரண்டுபக்கமும் தாங்கினின்று
இறைவனுக்கு ஆம் மலர் மோந்தான் மூக்கு அரிந்து சுரிகையுடன் ஏந்தி-சிவபெருமானு
க்குச்சூட்டி மலரினை மோந்து வழிபாட்டின் முறைமையினின்று வழுவிய அரசன் மனை
வியின் மூக்கினையரிந்து அவ்வுடைவாளோடு தமது கையிலேந்தி, அந்நான் முறை நிறு
த்த செருத்துணையார் நின்ற நிலை காட்டி வளம் முகிழ்க்கும் - அக்காலையில் வழிபாட்டி
முறைமையை நிலைபெறச்செய்த செருத்துணையானார் அன்பின் வழிப்பட்டி நின்ற நிலை
மையைத் தெரிவித்து வளஞ்செய்யாநிற்கும்.

குமிழ்மலர் மூல்லைநிலக்கருப்பொருள். தாழை நெய்தனிலக்கருப்பொருள். கா
ந்தள் குறிஞ்சிநிலக்கருப்பொருள். இதனால் மூல்லைநிலம் நெய்தனிலங்களிலுள்ள கருப்
பொருள்கள் குறிஞ்சிநிலக்கருப்பொருளோடு மயங்குதல் கூறப்பட்டன. சோழநாட்டில்
மருகல் நாட்டைச்சேர்ந்த தஞ்சாவூரில் வேளாளர் குலத்திலவதரித்த செருத்துணையா
னார் முறுகிய சிவநேசமுடையவராய்த் திருவாரூரிற்சென்று திருவாலயத்தில் தம்மாலி
உன்ற திருப்பணிசெய்தொழுநாளில் ஒருநாள் அங்குத் தரிசனத்தின்பொருட்டுவந்த
பல்லவர்கோன் என்னும் அரசனுடைய பட்டத்து மனைவி சிவபெருமானுக்குத் திருப்
பள்ளித்தாமர் தொடுக்குந் திருமண்டபத்தின்கீழ் வீழ்ந்திருந்த ஒருமலளையெடுத்து மோ
ந்தனள், அதனை நாயனார் கண்டு சினங்கொண்டு அவள் கூந்தலைப்பிடித்துச் சிவஅபராத
ஞ்செய்த மூக்கினை உடைவாளாலரிந்தனர் என்பது திருத்தொண்டர் புராணவரலாறு.

“ஆனவன்பர்திருவாரூரழித்தேர்வித்தகர்கோயில்

ஞானமுனிவரிமையவர்கடெனருங்குநலஞ்சேர்முன்றிலினுண்

மானநிலவுதிருப்பணிகள்செய்துகாலங்களின்வணங்கிக்

கூனலிளவெண்பிறைமுடியார்தொண்டிபொலியக்குலவுநான்.

உலகுநிகழ்ந்தபல்லவர்கோச்சிங்கருரிமைப்பெருந்தேவி

நிலவுதிருப்பூமண்டபத்துமருங்குநீங்கிக்கிடந்ததொரு

மலரையெடுத்துமோந்ததற்குவந்துபொருமைவழித்தொண்டர்
இலகுசுடர்வாய்க்கருவியெடுத்தெழுந்தவேகத்தாலெய்தி.

கடிதுமுற்றிமற்றவடன்கருமென்கூந்தல்பிடித்தீர்த்துப்
படியில்வீழ்ச்சிமணிமூக்கைப்பற்றிப்பரமர்செய்யசடை
முடியிலேதந்திருப்பூமண்டபத்துமலர்மோந்திடுமூக்கைத்

தடிவென்னற்கருவியினுலரிந்தார்தலைமைத்தனித்தொண்டர்” என வருதல்

காண்க.

மலையைச் செருத்துணைநாயனாராகவும், குமிழுமலரை நாசியாகவும், தாழைமலரை உடைவாளாகவும் உபமான உபமேயங்களை யெடுத்துக்கூறுதலால் ஒப்புமைக்கூட்ட வுபமையணி. கேழ்கெழு என்னுஞ் சாரியை கேழுனைத்திரிந்தது.

இச்செய்யுளின் அணியையும் எழுவாய்த்தொடரில் வரும் வல்லெழுத்தியல்பா மென்பதும் அறியார் வரைதோன்றியென்னும் பாடம் பிழையெனைக்கருதி வரைத்தோன்றியெனப் பிழைபடத்திருத்தினர். (ககக)

விண்முட்டுங்குடுமிவரைத்திகிரிபடும்வெண்முத்தும்வேலைச்சூழன்
மண்முட்டநறும்புள்ளையுமரும்புந்தலைமயங்கியவற்றுட்சேர்ந்த
தண்முட்டையிதுவென்னப்பகுத்தறியவல்லாதுதளர்வுகொண்டு
கண்முட்டவளம்படைத்தவயலன்னந்துயர்நுங்காட்சித்தோர்பால்.

(இ-ள்.) ஒர்பால் விண் முட்டும் குடுமி வரை திகிரி படும் வெள் முத்தும்-ஒரு பக்கத்தில் வானுலகையளாவிய சிகரத்தையுடைய மலையிலுள்ள மூங்கிலிற்றேன்றிய வெள்ளிய முத்தமும், வேலை சூழல் மண் முட்ட நறும் புள்ளை உகும் அரும்பும் தலைமயங்கிகடற்களாயின் நிலத்திற் பொருந்த நறுமணங்கமழும் புள்ளை மரங்கள் சிந்திய அரும்புகளும் இடமயங்கிக்கிடத்தலால், அவற்றுள் சேர்ந்த தண்முட்டை இதுவென்ன பகுத்து அறிய வல்லாது - அவைகளோடு கலந்த குளிர்ந்த துமது முட்டை யிதுவென்று பகுத்துணரவல்லமையிலலாமையால், தளர்வுகொண்டு கண்முட்ட வளம் படைத்த வயல் அன்னம் துயர் கூறும் காட்சித்து ஒர்பால் - தளர்ச்சிகொண்டு பார்ப்பவர் கண்கள் வழுக்க வளம் நிறைந்த வயல்களில் அன்னங்கள் துன்பக்கூருங் காட்சியையுடையது.

வல்லாது பண்படியாகப்பிறந்த எதிர்மறைக் குறிப்புவினையெச்சம். மூங்கில் குறிஞ்சிநிலக்கருப்பொருள். புள்ளை நெய்தனிலக்கருப்பொருள் அன்னம் மருதநிலக்கருப்பொருள். மூங்கில் சிந்திய முத்தும் புள்ளைசிந்திய அரும்பும் அன்னப்பெடையிட்ட முட்டையும் ஒன்றோடொன்று கலந்து கிடத்தலாவெனவே, இதனால் குறிஞ்சிநிலத்தோடு நெய்தலுக்கும் அவற்றோடு மருதநிலத்திற்கு மயக்கங் கூறப்பட்டன. (கச௦)

குறுஞ்சுனையிற்களிவண்டுசுழன்றாடுங்காந்ருயில்கள்குரைநீர்ப்புள்ளை, தொறும்பொதுளங்கருங்கொடிதன்குடம்பையிற் போய்க்கருவுயிர்த்துச்சுலவிமிண்டு, நறும்பிரசமலர்க்காஞ்சிச்சிளையேறியொளியிருந்தகாடிக்கால, முறந்துணையுமினிதறையுமுலவாதவளங்காட்டியோங்குமோர்பால்.

(இ-ள்.) ஒர்பால்-ஒருபக்கம், குறுஞ்சுனையில் களிவண்டு சுழன்று ஆடும் காந்ருயில்கள்-குறுஞ்சுனைகளிற் கள்ளுண்டு களித்தவண்டுகள் சுழன்றாடு முல்லைநிலத்திலுள்ள ருயில்கள், குரைநீர் புள்ளை தொறும் பொதுளரும் கருங்கொடி தன்குடம்பையில் போய்-ஒலிக்குங் கடற்களையிலுள்ள புள்ளைமரங்கள்தொறும் நெருங்கிய கரிய காக்கையின் கூட்டிற்சென்று, கரு உயிர்த்து சுலவிமிண்டு நறும் பிரசம் மலர் காஞ்சி சிளையேறி

ஒளி யிருந்து நாடி - முட்டையை யீன்று சுழன்று அங்குநின்று திரும்பி நறுமணங்கம முத்தேன் சிந்து மலர்களையுடைய காஞ்சிமரத்தின் கிளையிலேறி யொளித்திருந்து ஆராய்ந்து, காலம் உறும் துணையும் இனிது உறையும் உலவாத வனம் காட்டி ஒங்கும் - பார்ப்பாருங்காலம் வாய்க்குமளவும் இனிதாக வசிக்குங் கெடாதவனத்தைக் காட்டியுயர்ந்து தோன்றுகிறதும்.

சூயில் முல்லை நிலக்கருப்பொருள், புன்னை காக்கைகெய்த நிலக்கருப்பொருள்கள். காஞ்சிமருத நிலக்கருப்பொருள். இதனால் முல்லை, நெய்தல், மருதம் இவற்றிற்கு மயக்கங் கூறப்பட்டன. சூயில் காக்கையின் கூட்டில் முட்டையிடுதலும், அது குஞ்சாகுங் காலமளவுஞ் சமையம்பார்த்தலும் அதற்குரிய தொழிலாதலால் தொழிறன்மையணி “மலரார்சிமந்த சோலையிலுள்ள கரியசூயிலே, நாங்குவதல் பிரிந்தோர்க்குத்தக்க தல்லவென்றும், அவருயிர் இறந்துபடும் என்றும் கருதாது முழங்கக் கூவுகின்றாய், இத்தன்மையையுடைய ஒன்னைவருந்திப்பெற்றவன், அவ்வருத்தத்தைமறந்து உன்னைக்கை விட்டான். உன்னை வளர்த்த தாய் உன் கடுஞ்சொல்லைக்கேட்டலும் தன் சாகியல்லவென்றுன்னைத் தன்னிலிலினின்று மோட்டிஞன், நீயோ எலும்பளவும் மயிரின் பரப்பினையுடையாய், ஆதலால் உன்னை வெறுப்பவர் உன்பிறப்பையா வளர்ப்பையா வறுவையா வெறுப்பார்” என்னும் பொருளை யுள்ளிட்ட—

“வருந்தியின்றான்மறந்தொழிந்தாய்வளர்த்தான்சொற்கேட்டில்கடிந்தான்
முருந்தின் காறுங்கூழையமுனிவாரின்னையென்முனிவார்
பொருந்திறன்றலிதுவென்னும்பொன்றுமளித்திவ்யுரொன்றாய்
திருந்துசோலைக்கருங்கூயிலேசிலம்பவருந்துகுவியால்” எனவருஞ் சீவகசிக்
தாமணிச் செய்யுளாறுணர்க. (கசக)

கறிக்கொடியுந்துகிர்க்கொடியு ரெடுவயலைப்பசுங்கொடியுங் கமழ்தேன் மௌவல், வெறிக்கொடியுநாற்றிசையுந்தாய்ப்படரடுவளர்த்தவினைக்குராமேற், கறிக்கொடியுபெருங்காற்றாற்பல்காலுமசைபாவைக்கிளர்ச்சிவாள்கண், மறிக்கொடியுந் கூத்தியர்செய்கயிறுவிசிகழைக்கத்தின்வயங்குமோர்பால்.

(இ-ள்.) ஓர்பால் கறி கொடியும் துகிர் கொடியும் ரெடு வயலை பசும் கொடியும் தேன் கமழ் மௌவல் வெறி கொடியும் - ஒருபக்கத்தில் மிளகுக்கொடியும் பலளக்கொடியும் நெடிய வயலையின் பசியகொடியும் தேன்கமழும்லீகையின் வாசமிக்க கொடியும், நால் திசையும் தாய் படர நடு வளர்ந்த விரா குராமேல் - நான்கு திசைகளிலுந் தாவிப்படர நடுவேவளர்ந்த வாசமிக்க குராமரத்தின்மேல், கிறி கொடிய பெரும் காற்றால் பல் காலும் அசை பாவை கிளர்ச்சி - கிறியென்னு மொலிக்குறிப்பையுடைய மிகவும் பெரியகாற்றினால் பலதடவையு மசையும் அக்குராவின்காயாகிய பாவையின் றோற்றம், கண் மறிக்கு வான் ஓடியும் கூத்தியர் செய் கயிறு விசிகழை கூத்தின் வயங்கும் - கண்ணகிய மாணுக்கு வாந்தோற்கும் கழைக்கூத்தர்கள் ஆடுங் கயிறுக்கட்டிய கழைக்கூத்தைப்போல் விளங்கும்.

கிறி என்பது மரத்திலுண்டாகும் ஒருவகையோசை. அது இக்காலத்திற் கிறிச் என வழங்குகின்றது. கறிக்கொடி குறிஞ்சிநிலக் கருப்பொருள், துகிர்க்கொடி நெய்த நிலக்கருப்பொருள், வயலைக்கொடி மருதநிலக்கருப்பொருள், மௌவற்கொடி முல்லை நிலக்கருப்பொருள், குரப்பாலை நிலக்கருப்பொருள். இதனால் குறிஞ்சி, முல்லை, பாலை, மருதம், நெய்தலைந்திற்கு மயக்கங் கூறப்பட்டன. தாய் தாவி என்னும் வினையெச்சத்தி ரிபு. கழைக்கூத்தின் என்றமையால் தொழிலுவமையணியும், கண்மறிக்குவான் ஓடியும்

என்றமையால் உவமையுருவக வணியுங்கவந்து வருதலால் கலவையணி. வயலையென் பதைப்பசலையெனல் கிராமியம். (கசஉ)

இனையநானிலமடுத்தவளாகமெலும்பெருங்குழிகளியல்பினோங்கித் தினையளவுமுறைபிறழாததொண்டைநாட்டணிமுழுதூத்தெரித்துக்கூறக் கணைதிரைநீர்க்கடலாடைநிலவரைப்பின்யாருளரோகற்பாட்டுக் தனைநிகர்பாதலதலத்துமன்னதேயெனிற்பிறிதுசாற்றுமாற்றென்.

(இ-ள்.) இனைய நானிலம் அடுத்த வளாகம் எல்லாம் பெரும் குழிகள் இயல்பின் ஒங்கி தினையளவும் முறை பிறழாத தொண்டைநாடு அணிமுழுதும் - இத்தன்மை வளங்களையுடைய மருதமுதலிய நான்கு நிலங்களுஞ் சூழ்ந்த இடப்பரப்புகளிலெல்லாம் செல்வமிக்க குழிகள் முறைபிறழாது மேம்படுதலால் தினையளவுமனுமுறையினின்றும் பிறழாத தொண்டைநாட்டின் சிறப்புமுழுவதும், தெரித்து கூற கணைதிரை நீர் கடல் ஆடை நில வரைப்பில் யார் உளர் - ஆராய்ந்து சொல்ல ஒலிக்கும் அலைகளையுடைய நீர்மயமாகிய கடலை ஆடையாகவுடைய நிலவுல்கிலயாருண்டு, கற்ப நாட்டும் தனை நிகர்பாதல தலத்தும் அன்னதே என்னில் பிறிது சாற்றுமாறு என் - கற்பகநாடாகிய தேவரு வகிலும் தனக்குத் தானேயொத்த பாதல உலகத்திலும் அத்தன்மைத்தானால் வேறே யெடுத்துச்சொல்லும் வகையாது.

முறையென்றது அவரவர்களுக்கூரிய ஒழுக்கங்களை. இடத்தினிகழ் பொருளின் நெறுநிலையிடத்தின் மேலேற்றித்தினையளவு முறைபிறழாத் தொண்டைநாடு என்றார். தினை என்றது சிற்றளவையைச் காட்டும் ஓரளவைப் பெயர். தொண்டைநாட்டுச் சிறப்புமிருதியையெடுத்துக் கூறுதலால் மிகுதியணி. இதனை அறியுத்தியலங்காரம் என்பர். எந்நாட்டுப்பெருவளமுமெவ்வெவர்கோட்பாடுகூறியும்பவல்ல பொன்னாட்டுப்பொன் செருக்கும்பன்னாக்குப்பவளிச் செருக்கும்போக்குமித்த நன்னாட்டைப்புலவொலார்க்கொண்டைநாடுளவுரைப்பர்ஞாலமங்கை தன்னாட்போதனையமுகக்கனிவாயங்காரணத்தின்சார்பாற்போலும்.

(இ-ள்.) எந்நாட்டு பெரு வளமும் எவ்வெவர் கோட்பாடுகளும் இயம்பவல்ல பொன் நாடு பொன் செருக்கும் பல் நாடுகு பணி செருக்கும் போக்கும் இந்த நல் நாட்டை-எந்தநாட்டிலுமுள்ள அளவிறந்த யாங்களையும் எவர் எவர் தழுவிய கொள்கைகளை யுமெடுத்துச் சொல்லவல்ல பொன்னுலகிலுள்ள பிரகல்பதிய னிறுமாப்பையும் பல நாக்குகளையுடைய ஆதிசேஷன் ஹிரமாப்பையும் போர்க்காநின்ற இந்த நல்லநாட்டினை, புலவர் எல்லாம் தொண்டை நாடு என்ற உரைப்பார் - கல்வியிற கூர்ந்த அறிவினையுடையவெல்லாம் தொண்டைநாடு என்று சொல்வார் - ஞாலமங்கை தன் நாள் போது அனைய முகம் கனி வாய் ஆம் காணத்தின் சார்பு ஆல் போலும் - நிலமகளுடைய அன்றலர்ந்த தாமரைமலரையொத்த முகத்திலுள்ள கோவைக்கனிபோன்ற வாயாகியகாரணத்தின்சார்பினுற் போலும்.

எவற்றையும் அளவறுத்துச் சொல்லவல்லேம் எனப் பிரகல்பதியும் ஆதிசேட னுங்கொண்ட மனவெழுச்சி என்பார் செருக்கு எனவும், அவர்களால் அளவறுக்கொ ண்ணாத பெருவளத்தது என்பார் போக்குமித்த நன்னாடு எனவும், வேதநூல்களிலுள்ள விதிவிலக்குகளை யான் மாக்களுக்கு உணர்த்தவல்லது தொண்டைநாடு என்பர் ஞாலமங்கைதன்னாட்போதனைய முகக்கனிவாயங்காரணத்தின் சார்பால் எனவுங் கூறினார். ஞாலமங்கைதன்னாட்போதனைய முகக்கனிவாயங் காரணத்தின்சார்பால் என ஒரு

பொருளின் தருமத்தையாரோபித்தற்பொருட்டுத் தொண்டைநாடென்னும் ஒருபொருளின் தருமத்தையொழித்தலால் ஒழிப்பணி. என்னும் வினாவிடைச்சொல் எல்லாம் என்னும் பொருள்மேல் நின்றது. (கசச)

சலதியுடைச்சேயிழைக்குத்தமிழ்நாடேமதிமுகமாத்நமிழ்நாட்டுள்ளுமலர்புகழ்த்தண்டகநாடேகனிவாயாவகனுள்ளஞ்சாதிபேதங்குலவுமாருயிர்க்கெல்லாந்தந்தமதுமரபொழுத்கங்குடங்கைசேரா மலகமெனத்தேற்றுதலினுவெனலாங்காஞ்சிநகர்வண்மைசொல்வாம்.

(இ-ள்.) சலதி உடை சேயிழைக்கு தமிழ் நாடே மதி முகம் ஆக - கடலையாடையாகவுடைய நிலமகளுக்குத் தமிழ்வழங்கும் நாடே சந்திரனை யொக்கும் முகமாகவும், தமிழ் நாடு உள்ளும் அலர் புகழ் தண்டக நாடே கனிவாயாக - தமிழ்நாட்டுள்ளும் பார்த்த புகழையுடைய தண்டகநாடே கோவைக்கனியையொத்த வாயாகவும், அதன் உள்ளும் சாதி பேதம் குலவும் ஆர் உயிர்க்கு எல்லாம் தத்தமது மரபு ஒழுக்கம் - அத்தண்டக நாட்டுள்ளும் பல சாதிபேதங்களாகக் குலவாநின்ற அரிய உயிர்களுக்கெல்லாம் தத்த மரபினையும் ஒழுக்கத்தினையும், குடங் கை சேரா ஆ மல கம் என்ன தேற்றுதலின் நா என்னலாம் காஞ்சி நகர் வண்மை சொல்வாம் - உள்ளங்கையிலுள்ள நெல்லிக்கனி போலத் தெளிவித்தலால் நாவென்று சொல்லப்படும் காஞ்சி நகரின் வளமையையினியெடுத்துச்சொல்லுவாம்.

தமிழ்நாடென்றது இன்னதென முன்னர்க் கூறியிருக்கின்றும். எல்லா அவயவங்களுள்ளஞ் சிறந்தது முகமாதலால் தமிழ்நாடே மதிமுகமா எனவும், முகமாகிய நாட்டின் ஆதேயப்பொருளைப் பலர்க்கும் விளக்குதலில் அம்முகத்தினுஞ் சிறந்ததுவாயாதலால் தண்டகநாடே கனிவாயா எனவும், விளக்குதற்கோர் கருவியாகச் சாதியொழுக்கங்கனையறிவித்தலில் வாயிற்சிறந்தது நாவாயிருத்தலால் நாவெனலாம் காஞ்சி எனவும், உள்ளங்கையிலுள்ள நெல்லிக்கனி உயிர்களுக்குப் புறத்திலறியப்படுவது அகத்தும் அறியப்படுதலால் குடங்கைசேரா - மலகமெனத்தேற்றுதலின் எனவுங் கூறினார், இதிலியைபுட வருவகஞ்செய்தலால் இயைபுருவகவணி. (கசசு)

திருநாட்டுப்படலம் - முற்றிற்று.

ஆக - திருவிருத்தம் - க௭௨.

திருநகரப்படலம்.

இதுவும்அது.

கச்சிமானகரோர்தட்டுங்கடவுளருலகோர்தட்டிம்
வைச்சமுன்னயனாநூக்கமற்றதுமீதுசெல்ல
நிச்சயமுறுகித்தாழ்த்துநிலமிசைவிழுமிவ்வூரை
யிச்சகத்தூர்களோடுமெண்ணுதன்மடமைப்பாற்றே.

(இ-ள்.) கச்சி மா நகர் ஓர் தட்டிம் - பெருமைவாய்ந்த கச்சித்திருநகரை யொருதட்டிலும், கடவுளர் உலகு ஓர் தட்டிம் வைச்சமுன் அயனார் நூக்க அது மீது செல்ல - தேவருலகினை யொருதட்டிலும் வைத்து முன்பு பிரமனார் நிறுத்துப்பார்க்க அவ்விண்ணுலகு கனமின்மையால் மேலேசெல்ல, நிச்சயம் முறுகி தாழ்த்து நிலமிசை விழும்

இ ஊரை - நிச்சயமாகக் கனமுடைமையால் முறுகித்தாழ்ந்து நிலவுலகின்மேல் வீழும் இவ்வூரினை, இ சகத்து ஊர்களோடும் எண்ணுதல் மடமை பாற்று - இந்நில உலகிலுள்ள நகரங்களோடும் இந்நகரை யொன்றாகக்கருதுதல் அறியாமையின்பகுதியினையுடையது.

காஞ்சி, விண்ணுலகு என்னும் இரண்டின் கனமும் கனமில்லாமையும் தெரிய, படைக்கும் பிரமன் துலையிட்டுத்துக்குதலாகிய காரணத்தால் காஞ்சிகன முடைமை யாற் கீழிறங்கியதென்னுங் காரியந்தோன்றுதலால் காரணப்புனைவிலிபுகழ்ச்சியணி, வை த்துவைச்சு மருஉ. தாழ்ந்து எனப் பின்னர்க்குறுதலால் கனமில்லாது என்றும். (க)

கவினெலாந்திரட்டிக்காஞ்சிக்கடிநகராக்கிக்கஞ்சத்
தவிசினேனதன்பானுட்பத்தொழில்செய்ச்சார்த்தகாலேப்
புவியிடைக்கழிந்தசேடம்பொற்பவேறெடுத்துவிண்ணு
டவிர்தரச்செய்தான்போலுமன்றிவேறுரைப்பதென்றோ.

(இ-ள்) கஞ்சம் தவிசினேன் கவின் எல்லாம் திரட்டி காஞ்சி கடி நகர் ஆக்கி - தாமதமாயை ஆசனமாகவுடைய பிரமன் அழகினை யெல்லாம் திரட்டிக் காஞ்சியென் னுங் காவலமைந்த நகரமாகச்செய்து, அதன்பால் துட்பத் தொழில் செய்ய சார்த்த காலே - அதனிடத்து துட்பத்தொழிலைச் செய்யத்தொடங்கியகாலத்து, புவி இடை கழி ந்த சேடம் பொற் ப வேறு எடுத்து - நிலவுலகிற்கழிந்த சேடத்தை அழகுமிக வேறே யெடுத்து, விண்ணுடு அவிர்தரச் செய்தான் போலும் அன்றி வேறு உரைப்பது என் - விண்ணுலகு விளங்க அமைத்தான்போலும் இதுவன்றி வேறுசெய்யெடுத்துக் கூறுவது யாது.

பிரமன் அழகினைத்திரட்டிக் காஞ்சி என்னும் நகரத்தைப் பெரும்படியாக முன் னர்ச் சிருட்டித்துப் பின்னர் துட்பமாக அந்நகரைச் சித்திரிக்கப் புகுந்ததனிவிரூந்து கழித்த சேடத்தைக்கொண்டு விண்ணுலகைச் சிருட்டித்தனெனப் படைப்பிலிருக்கி ன்ற அபேதத்தில் பேதம் ஆரோபிக்கப் பட்டதால் பிரிநிலையுயர்வு நவீந்தியணி. (உ)

ஆதிநான்முக்கனெம்மானயன்றனைப்படைத்துவேத
மோதுவித்தருளிநோக்கியுலகெலாம்படையென்றேவும்
போதிதுபார்த்திவ்வாறுபடையெனப்புகன்றுவைத்தா
னீதெனலாகுங்காஞ்சியென்னுயளவைத்தாமே.

(இ-ள்) ஆதிநான் முக்கண் எம்மான் அயன் தனை படைத்து வேதம் ஒது வி த்து அருளின் நோக்கி - முன்னுளில் திரிநேத்திரங்கனையுடைய எமது பெருமானாகிய சிவபிரான் பிரமனைப்படைத்து வேதங்களையோதுவித்துக் கிருபையாற் பார்த்தருளி, உலகு எல்லாம் படை யென்று எவும் போது இது பார்த்து இவ்வாறு படை என்ன புக ன்று வைத்தான் - உலகங்களையெல்லாம் படையென்றேவிய காலையில் இந்நினைப்பார் த்து இவ்விதமாகப் படையென்று சொல்லிவைத்தான், ஈது என்னலாகும் காஞ்சி என் உரை அளவைத்தாமே-அது இதுதானென்று சொல்லப்படும் காஞ்சிநகரமானது எனது வார்த்தையி னளவிலடங்கியதோ. (இல்லையென்றபடி.)

பிரமன் முதலியோரைச் சிருட்டித்தற்பொருட்டு வேதத்தை மாமரமாகக்கொண் டி சிவபெருமானார் தமதிடப்பாலில் இலளிதையென்னும் பிராட்டியானாதத்தது அவர து வலக்கண்ணில் பிரமனைத்தந்து வேதத்தின்பெருமையை யவனுக்கருளிக்கேய்து ப டையென்றேவியராதலால் ஆதிநான்முக்கனெம்மானயன்றனைப்படைத்துவேதம்-ஒது வித்தருளிநோக்கியுலகெலாம்படையென்றேவும்போது என்றார், பிரமனுக்குச் சிவபெ

ருமான் படைத்தற்றொழிலைக் கற்பித்துக் காஞ்சிப்பதியைக்காட்டி. இவ்வாறு மற்றையுலகங்களைப்படைப்பாயென்று சொல்லினனென்றமையால் முன்னர்க் கூறியபிரிநிலையுயர்வு நவீற்சியணியும், இதனைப்பார்த்துப் படையென்றமையால் முன்னரே காஞ்சிநகரம் பிரமன் படைப்பிலடங்கா துமைந்திருத்தல் புலப்படுதலால் உதாரவணியுந் சுவந்திருத்தலால் கலவையணி.

“கொன்றமாலிகைச்சடைமுடிக்குழகனங்கதன்கீழ்த்
துன்றுமானந்தப்பேரொளியிலிங்கமாத்தோன்றி
வென்றநல்லெழில்விரிந்ததன்மெய்யிடப்புறத்து
மன்றல்வார்முழவிலளிதைமாதிரைப்படைத்தான்” எனவும்,

பிரமன் படைப்பிலடங்காமையை—

“உலகெலாமிழிவுறுங்காலையுந்தன்னுடைக்காவலிற்
குலவுசீர்க்காஞ்சி” எனவும் இந்நூலில் வருதல் காண்க. (௬)

இந்நகர்நோக்குந்தோறுமிமையவர்தமதுநாடு
நன்னொன்றிருத்தம்மைத்தாங்களேநாணிவைவர்
முன்னொருசமயந்தனைப்பொருளெனமுற்றினின்றோர்
பின்னர்வான்சைவமெய்தப்பெறினவர்பேசுமாபோல்.

(இ-ள்.) முன் ஒரு சமயம் தன்னை பொருள் என முற்றி நின்றோர் பின்னர் வான் சைவம் எய்த பெறின் அவர் பேசும் ஆறு போல் - முன்பு ஒருசமயத்தையே பொருளென்று அன்பு முறுகிநின்றவர் பின்பு பெரிய சைவசமயத்தையடையப்பெற்றால் அவர்கள் பின்பு தாமுன்னின்ற சமயத்தை யிகழ்த்துபேசுமாறுபோல, இமையவர் இ நகர் நோக்கும் தோறும் - தேவர்களிந்தத் திருநகரைப்பார்க்குந்தோறும்; தமது நாடு நன்னர் என்று இருந்த தம்மை தங்களே நாணி வைவர் - தமது பொன்னுடு நல்லநாடென்றகங்கரித்திருந்த தங்களைத்தாங்களே நாணிவைவார்கள்.

செய்யுளாதலால் முன்பின்னாக மாறிவந்தது. முன்னிரண்டடியிற் சொல்லப்பட்ட சிறப்புப்பொருளால் பின்னிரண்டடியிற் சொல்லப்பட்ட வர்ணியமாகிய பொதுப் பொருள் சாதிக்கப்படுதலால் வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி. (௪)

நீடுமிநகரமன்னிரெடுத்தவமுயல்வோர்வான
நாடர்தம்பதமுங்கஞ்சுரைணன்வலாரிவைப்பும்
பாடிநிகான்றசோறுக்காண்பதிப்பதியின்வண்மை
கோடியிலொருகூறெவ்வாவவையெனக்குறித்தேயன்றே.

(இ-ள்.) நீடும் இ நகரம் மன்னி நெடும் தவம் முயல்வோர் - செல்வமிக்க இந்நகரிற்றங்கி மிக்க தவத்தைச்செய்யும் பெரியோர், வான நாடர் தம்பதமும் கஞ்சன் நாசணன் வலாரி வைப்பும் பாடு இரி கான்ற சோறு ஆககாண்பது-மற்றைத் தேவர்களுடைய பதவியையும் பிரமனுந் திருமாலு மிந்திரனுமாகிய இவர்களுகத்தையும் பெருமையினின்றூ நீங்கிய சத்திசெய்த அசனமாகக்காணுதல், இ பதியின் வண்மை கோடியில் ஒருகூறு ஒவ்வா அவை என குறித்தே அன்று ஏ-இக்காஞ்சிநகரத்தின் வளமையில் கோடியு ளொருபங்கேனும் அப்பதவிமுதலிய வுலகங்கள் ஒவ்வா என்று கருதியேயல்லவா.

கஞ்சுரைணன் வலாரிவைப்பும் என்றமையால் ழாணநாடர் தம்பதம் என்றது இயக்கமுதலியோர் பதம் என்றதுதோன்ற மற்றைத்தேவர்களுடைய பதம் என்றும்.

“அமரர்சித்தர் அசுரர்களைத்தியர் - கருடர்கின்றரர் நிருதர்கிம்புருடர் - காந்தருவரியக்கர் விஞ்சையர்பூதர் - பசாசுந்தரர் முனிவருகர் - ஆகாயவாசியர்போகபூமியரென்ப-பாரு. பட்டனபதினெண்கணமே” என்னுஞ் சூத்திரத்துள் அமரரொழியக்கொள்க. இந்தக் காஞ்சித்திருநகர் முத்திருந்தலமாதலால் முத்தியை விரும்பித் தவஞ்செய்வோர்கள் பரபோகவிராகம் உடையவராதலால் பாடிகான்ற சோளுக்காண்பது எனவும், வா னோடர் முதலியோர் பதங்கள் அழியும் போகமூட்டும் பதங்களாதலால் அப்போகங்களை வெறுத்து முத்தியை விரும்பிய தமக்கு அழிவில்லாத முத்தியைத்தருதலால் இப்பதியின் வண்மை கோடியிலொருகூடொவ்வா வகையெனக் குறித்தே யெனவுங் கூறினார்.

“மறைமுடிவுமில்வாரேவீடுதவும்வனநகரங்காஞ்சியென்ன - அறைதருமால்” என இந்நூலில் வருதல் காண்க. (இரு)

புற்றகரி.

சுரும்புகாலுழக்கமுகையுடைந்தலர்ந்தாதுளித்த திஞ்சுவைமதுப்பிலிற்று மரும்பெறற்சோலைமீயிசைக்கருவிமுகிற் குழாமடர்வபாட்டளிக்கு விரும்புதேனளியாக் கற்பகநாட்டை வெல்லுவான் வருவதோர்ந்தஞ்சித் தரும்புகழ்வலாரியூர்நியைச்செலுத்தித்தடுத்திடைமடக்குதன்மானும்.

(இ-ள்.) சுரும்பு கால் உழக்க முகை உடைந்து அவர்ந்து தீம் சுவை துளித்த மது பிலிற்றும் அரும்பெறல் சோலை மீயிசை கருவி முகில் குழாம் அடர்வ - வண்டிகள் கா லாலுழக்க அருட்புகளுடைபட்டு மலாந்து இனிய சுவைமிக்க தேனைச்சிந்தும் பெறுத ற்கரிய சோலையின்மேல் தொகுதியாகிய மேகக்கூட்டங்கள் நெருங்குதல், பாட்டு அளி க்கு விரும்பு தேன் அளியாத கற்பகநாட்டை வெல்லுவான் வருவது-இளைப்பாட்டை யுடைய வண்டிகளுக்கு யாவரும் விரும்புந் தேனைக்கொடாத விண்ணுலகத்தை வெல் லவருதலை, தரும் புகழ் வலாரி ஓர்ந்து அஞ்சி ஊர்நியை செலுத்தி தடுத்து இடை மடக் குதல் மானும் - ஈட்டிய புகழையுடைய இந்திரன் தெரிந்து அச்சங்கூர்ந்து தனது ஊர் நியைச்செலுத்தி இடையே தடுத்து மடக்குதலையொக்கும்.

வெப்பந்தீரவடைந்தோர்க்குத் தண்ணிய நிழலுந்ரும் இனிய கனியுந்தத்து இள ங்காற்று வீசதலும் என்று முடைமையால் அரும்பெறற்சோலை என்றார், மலர்ச்சோலைக் கும் விண்ணுலகிற்குந் சம்பந்தமில்லாதிருக்கச் சப.பந்தர் கற்பித்தலால் உயர்வு நவீற் சியணியும், வண்டிகளுக்குத் தேனுட்டுஞ் சோலைகளின்மேல் மேகத் தவழ்சலை நம்மைப் போல மேலுள்ள கற்பகச்சோலை வண்டிகளுக்குத் தேனுட்டிவிடாமையால் அதனை வெல்வோம் என்று போர்க்கு வருதலை இந்திரனுணர்ந்து தன்னாட்சியாகிய மேகத்தைப் போக்கி இடையே மடக்கியதை யொக்குமென அச்சியவசியித்தலால் தற்குறிப்பணியு ங்கலந்து வருதலால் கலவையணி. (சு)

நறவழுந்தெடுப்பச்சிறகர்வண்டி நிருநளிபொழிலிடும்பைகூர்ந்தழகு, குறைபடப்பொதிந்தருயின்களைவல்லே குறித்தெழுந்துதைந்துதைத்தகற் றி, நிறைபுனற்றடத்துப்பிறழ்தருங்கிருமைநெட்டியா வானையிற்றனக்குத்; துறைதொறுங்கைம்மாறெனக்கனிசெழுந்தேன்சொரிவன நெடுமரப்பொ தும்பர்.

(இ-ள்.) நறவம் ஊற்று எடுப்ப சிறகர் வண்டு இநிருந். ளளிபொழில் இடும்பை கூர்ந்து அழகு குறைபட பொதிந்த ருயின்களை - தேனுற்றெடுக்கச் சிறகுகளையுடைய வண்டிகளினையொட மலர்ச்செறிவினையுடைய சோலைகள் ஊன்பங்கூர்ந்து பொலிவு குறைய அதன்மேலே கவிந்த மேகங்களை, வல்லே குறித்து எழுந்து உதைத்து உதை

த்து அகற்றி புனல் நிறை தடத்து பிறழ்தரும் கிழமை நெடு இனவாளை மீன் தனக்கு - மேலே வினாந்து குதித்தெழுந்து உதைத்துப்போக்கி நீர் நிறைந்த தடாகத்தில் மீண்டு வீழ்ந்து பிறழமுரிமையையுடைய நீண்ட இனமைவாய்ந்த வாளைமீனுக்கு, நெடு மரப்பொதும்பர் துறை தொறும் கைம்மாறு என்ன கனி செழும் தேன் சொரிவன-நீண்ட மரங்களையுடைய அச்சோலைகள் நீர்த்துறைகள்தோறு மதற்குப் பிரதியுபகாரஞ்செய்வதுபோலக் கனிகளையுஞ் செழித்த தேனையுஞ் சிந்தாநின்றன.

சுவைகளிந்த தேனெனினும் பொருந்தும். சிறகு சிறகர் எனவந்தது இறுதிநிலைப்போலி. மலர்ச்சோலைகளின் பொலிவுகுறைய மூடிய மேகத்தின்மேல் அங்குள்ள தடாகத்தின் வாளைமீன்கள் மேலே குதித்துக்கலக்க, அச்சோலைகளவற்றின்மேல் தேன் சிந்துதலை, சோலைகள் தமக்கு வாளைமீன்கள் செய்த வுதவியையுணர்ந்து பிரதியுபகாரஞ்செய்ததென அத்தியவசயித்தலால் தற்குறிப்பணி. (எ)

வண்டலாட்டயரும்வாண்மருணெடுங்கண்மங்கையர்நெரிசரி கூந்தற் கொண்டலைக்காணுந் தொறுந்தொறுமவர்தங்கோமளச்சாயலுக்குடைந்து தொண்டிபூண்டெதிரின் றுடுவதேய்ப்பத்தோகைமாமயினடங்குயிற்றுந் தண்டளிர் துவன்றிப்புதுநறாத்துளிக்குந் தலைமலர்ச்சாகையம் பொதும்பர்.

(இ-ள்.) தன் தளிர் துவன்றி புது நறா துளிக்கும் தலை மலர் சாகை அம் பொதும்பர் - தண்ணிப் தளிர்களால் நெருங்கப்பட்டுப் புதிய தேனைச்சிந்தும் பொலிவமைந்த மலர் நெருங்கிய கிளைகளையுடைய அழகிய சோலைகளில், வண்டல் ஆட்டி அயரும் வாள் மருள் நெடும் கண் மங்கையர் நெரிசரி கூந்தல் கொண்டலை - விளையாடும் வாள் மயங்கும் நெடியகண்களையுடைய பெண்களது நெரித்த கடைகுழன்ற மேகமாகிய கூந்தலை, காணும் தொறும் தொறும் அவர் தம் கோமளச்சாயலுக்கு உடைந்து தொண்டு பூண்டு எதிரின்ற ஆடுவது எய்ப்ப தோகை மாமயில் நடம் குயிற்றும் - அப்பெண்களுடைய மென்மைவாய்ந்த சாயலுக்குத்தோற்று அடிமைபூண்டு எத்தோநின்று ஆடுதலை யொப்பக் கலாபத்தையுடைய பெருமைவாய்ந்த மயில்கள் நடனஞ்செய்யாநிற்கும்.

சோலைகளிற் பெண்கள் கூந்தலை மேகமாக மயில் கருதியாடுதலை, அவர்கள் சாயலுக்குத்தோற்று வேறே தாம் போதற்கு இடமில்லாமையால் அவர்களுக்கு அடிமைப்பட்டு ஆடியது எனக்கவி அத்தியவசயித்தலால் இதுவும் அவ்வணி. தொறும் தொழின் பன்மைப்பொருளில்வந்த இடைச்சொல், தொறுந்தொறும் என்னும் அடுக்கு பன்மைப்பொருள்மேல் நின்றது. (அ)

வாம்பெருந்திரையுடம்புடையுடுந்தவளம்பொழிற்சாகைகடோறுந் தீம்புனல்குடையுமாநாரர்முன்னாட்செறித்தபட்டாடைபொன்னணிகள் பூம்புனலகத்திறோன்றலுமிளையோர்புனலரமகளிரென்றஞ்சிக் கூம்பியகரத்தாந்நலார்நகைப்பக்குலையிசைநோக்கிவெள்குவரால்.

(இ-ள்.) வாம்பெருந்திரையுடம்புடையுடுந்தவளம்பொழில் சாகைகள் தோறும் - தாவாநின்ற பெரிய அலைகளையுடைய தடாகங்களின் பக்கத்தே சூழ்ந்த வளம்வாய்ந்த சோலையின்கிளைகள்தோறும், தீம்புனல் குடையும் மாதாரர் முன்னாள் செறித்த பட்டாடை பொன் அணிகள் பூம்புனல் அகத்தில் தோன்றலும் - இனியபுனலில் நீராகும் பெண்கள் முன்னாளில் நெருங்கச் சேர்த்த பட்டாடையும் பொன்னாபரணமும் பொலிவமைந்த அத்தடாகப் புனலிற்றோன்ற, இனியோர் புனல் அரமகளிர் என்று அஞ்சி கூம்பிய கரத்தார் அந்நலார் குலையிசை நோக்கி நகைப்ப வெள்குவர் - இனமை

வாய்ந்த புருடர்கள் அப்பிரிதிவிட்பங்களை நீராமகளினொன் றச்சங்கூர்ந்து தலைமேற்குவீ த்தகையை யுடையவர்களாகப் பெண்கள் அவரொடு கணாமேல் நின்று நோக்கிப்புன் னைகசெய்ய அப்புருடர்கள் நாணங்கூர்வார்கள்.

கரத்தர் என்னுங் குறிப்புவினைமுற்று “பாயுமாரிபோற் பகழிசிந்தினார்” என் பதில் சிந்தினார் என்னுங் தெரிநிலைவினைமுற்றுச் சிந்த என்னும் எச்சம் ஆதல்போலக் கரத்தராக என எச்சம் ஆயிற்று. பட்டாடையும் ஆரணமுந் தடாகத்திற் பிரதிபிம்பித் தலை நீராமகளினொன்று புருடர்மயங்குதலால் மயக்கவணி. வளம்பொழில் வல்லெழுத்து மிகும்வழி மெல்லெழுத்து மிக்கது. (க)

கொங்கவழிப்பொதும்பர்க்கொழுமுகையுடைந்துகுளிர்மதுச்சொரிதலினுந் பங்கயச்சேக்கைமீமிசையெகினம்பைப்பையமேனிவந்தெழுவ [த பொங்குவெம்பாவக்கருமுருட்டமணற்புணரியுட்சிலையுடனமீழ்ந்து மெங்கள்வாசீசராஞ்செழுத்தருளாலெழுந்துமேல்வயங்குதன்மானும்.

(இ-ள்.) கொங்கு அவிழ் பொதும்பர் கொழு முகை உடைந்து குளிர் மது சொரிதலின் - மகரந்தம் பரந்த சோலைகளில் கொழுவிய அரும்புகளுடைபட்டுக் குளி ர்ந்த தேனைச்சிந்துதலால், ஆழ்ந்த பங்கய சேக்கை மீமிசை எகினம் பையபைய மேல் நிவந்து எழுவ - அத்தேன் பெருக்காலழுந்திய தாமலாயாகிய படுக்கையின்மேல் அன் னங்கள் முழித் மெல்லமெல்ல மேலே நிவந்தெழுதல், பொங்கு வெம்பாவம் கரு முரு டு அமணல் - மிக்ககொடிய பாவச்செயலையுடைய கரியமுருடராகிய சமணரால், புண ரியுள் சிலையுடன் அமிழ்த்தும் எங்கள் வாசீசர் அஞ்செழுத்து அருளால் எழுந்து மேல் வயங்குதல் மானும் - கடலில் அவர்கள் பிணித்துவிட்ட கற்றாணோடு ஆழ்ந்த எங்கள் வாசீசராகிய ஆளுடைய அரசுகள் ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தி னருளாலெழுந்து மேலே தோன் றுதலையொக்கும்.

மீமிசை ஒருபொருட் கிருசொல் - பையப்பைய பையப்பைய மருஉ. கருமை இழிவின்மேல் நின்று. எழுவவினை முற்றுப்பெயர். எகினம் ஆளுடையரசுகளாகவும், பங்கயச்சேக்கை கற்றுணாகவும், தடம் கடலாகவும், மேனிவந்தெழுதல் எழுந்துமேல் வயங்குதலாகவும் கூறுதலால் ஒப்புமைக் கூட்டவுவமையணி. திருவாழரில் வேளாளர் மரபில் திருவவதாரஞ்செய்து மருணர்க்கியார் என்னும் பின்னைத்திருநாமம் வாய்ந்து பல கலையுங்கற்றுணர்ந்து ஊழ்வினையாற் சமண்சமயம் புகுந்து தருமசேனர் எனப்பெயர்வா ய்த்தனர்; இவ்வாறிருக்குறளில் இவர் பொருட்டு உயிர்விடாது சிவபணி செய்துவந்த இவர் தமக்கையாராகிய திலதவதியார் தமது தப்பியார் சமண்சமயத்திற் புகுந்துழல்வ தைத்தெரிந்து கவல்கூர்ந்திருக்குறளில், சிவபெருமான் நிருவருளாற் சூலேநோய்வர அதைத் தடுக்கமுயன்றுந் தீராமல் தமது தமக்கையார் அனுரையால் சிவபெருமானைய டைத்து திருப்பகிகமோதி யநோய்தீர்ந்து திருநாவுக்கரசுகளென்னுந் திருநாமம் அப் பெருமாண்பெற்று மனவாக்குக் காயங்களால் திருத்தொண்டுசெய்து திருவதிகையி லிருந்தனர்; இது கேள்வியுற்ற சமணர்கள் நம்மைவஞ்சித்துச் சைவசமயம் புகுந்தனனெ னத்தம்மரசனுக்குத் தெரிவித்து நீற்றறையிலிட்டும், பாலொடு நஞ்சுகலந்துட்டியும், மிதிப்பிக்க மதங்கொண்ட யானையைத்துண்டியும் இறவாதிருத்தலையுணர்ந்து கற்றா ணிற்பிணித்து நடுக்கடலிலிட “சொற்றுணைவேதியன்” என்னும் ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தி ருப்பகிகம் ஒதி அந்தக் கற்றுணானது தெப்பமாக அதன்மேலிருந்து திருப்பாகிரிப்புலி யூரை யடைந்தனர் என்பது திருநாவுக்கரசு சுவாமிக்ஞபுராணத்தில் வருதல்காண்க.

“அவ்வினைசெய்திடப்போருமவருடன்போயருகத்த

வெவ்வினையாளருஞ்சென்றுமேவிடநாவுக்கரசர்

செவ்வியதாந்திருவுள்ளஞ்சிறப்பவவருடன்சென்றார்
பவ்வத்தின்மன்னவன்சொன்னபடிமுடித்தாரப்பதகர்.

சொற்றுணைவேதியனென்னுந்தும்மொழி
நற்றமிழ்மாலையாநமச்சிவாயவென்
றற்றமுன்காக்குமன்தெழுத்தையன்பொடு
பற்றியவுணர்விறுப்பதிகம்பாடினார்.

அப்பெருங்கல்லுமங்கரசுமேற்கொளத்
தெப்பமாய்மிதத்தலிற்செறித்தபாசமுந்
'தப்பியததன்மிசையிருந்துதாவில்சீர்

மெய்ப்பெருந்தொண்டரும்விளங்கித்தோன்றினார்.' என அப்புராணத்

தில் வருதல்காண்க.

(௧௦)

கவிவிருத்தம்.

முறைமுறைபனைக்கைநீர்முகந்துவாய்மடே

பிறைமருப்பொருத்தன்மாமதப்பெருக்கினற்
குறைதடநிறைதடமாக்குங்கொள்கைத்தே.

(இ-ள்.) நீண்ட வெண் பிறை மருப்பு ஒருத்தல் மா - நீண்டவெள்ளிய இளஞ்
சந்திரனையொத்த கொம்பினை யுடைய ஆண்யானை, முறை முறை பனைகை நீர் முகந்
து வாய் மடே நிறை தடம் குறை தடம் ஆக்கும் - முறைமுறையாகப் பனந்துண்டை
யொத்த துதிக்கையால் நீரினைமொண்டு வாய்மடுத்து நீர் நிறைந்த தடாகங்களை நீர்கு
றைந்ததடாகங்களாகச் செய்யாநிற்கும், மாமதப் பெருக்கினால் குறை தடம் நிறை தட
ம் ஆக்கும் கொள்கைத்து - பெரிய மதப்பெருக்கினால், நீர்குறைந்த அத்தடாகங்களை
நீர்நிறைந்த தடாகங்களாகச்செய்யுங் கொள்கையை யுடையது.

யானைபருகுதலால் நிறைதடம் குறைதடம் ஆகும் எனவும், யானைமதப்பெருக்
கினால் குறைதட நிறைதடமாகு மெனவும் கூறுதலால் ஏதுவணி, பருகுதலும் மதப்பெ
ருக்குங்காரணம். குறைதடமாதலும் நிறைதடமாதலும் காரியம். (௧௧)

தாமுறையிடந்தரியலர்கட்கீந்தவர்

தாமுறையிடங்களிற்றங்கிளைக்குலந்

தாமுறப்பரிவருத்தனைசெய்வேழங்க

டாமுறைமுறைதிரிதண்டமெண்ணில.

(இ-ள்.) தாம் உறை இடம் தரியலர் கட்டு ஈந்து அவர் தாம் உறை இடங்களி
ல் - தாம் வசிக்குங் காட்டிடத்தைப் பகைவர்களுக்குக் கொடுத்து அவர்கள் வசிக்கும்
இடங்களில், தம் கிளை குலம் தாம் உற பரிவருத்தனை செய் வேழங்கள் தாம் - தமது யா
னையின் கூட்டங்கள் தாம் வசிக்குப் பரிவருத்தனைசெய்யும் யானைகள், முறைமுறை தி
ரிதண்டம் எண்ணில-முறை முறையாக உலவும் யானைசெல்லும் வழிகள் அளவிறந்தன.

காடாகிய இழிந்த பொருளைக்கொடுத்து நாடாகிய உயர்ந்த பொருளைப்பெறுத
லால் மாற்று நிலையணி. இதனைப் பரிவருத்தனை யணியெனவும், பரிவிர்த்தியணியென
வுங் கூறுவர். (௧௨)

மழைப்புனறங்கண்மேலூற்றுமாமுகி

லுழைச்செலவெகுண்டெதிரிறைப்பதொப்பநீள்

புழைக்கையினிறையநீர்முகந்துபோர்மதத்
தழைச்செவிக்கரிகள்விண்டலத்துவீசுவ.

(இ-ள்.) போர் மதம் தழை செவி கரிகள் - போர்த்தொழிலையும் மதப்பெருக்கையுடைய செவிகளையும் உடைய யானைகள், மழை புனல் தங்கள் மேல் ஊற்றும் மா முகில் உழை செல்ல வெகுண்டு எதிர் இறைப்பது ஒப்ப - மழைநீரைத் தங்கள்மேற்பெய்யும் பெரிய மேகத்தினிடத்திற்செல்லத் தாங்கோபித்து எதிரோ நீரிறைத்தலை ஒப்ப, நீர் புழை கையின் நிறைய நீர் முகந்து விண் தலத்து வீசுவ - நீண்ட துவாரம் பொருந்திய துதிக்கைகளால் நீர்நிறைய மொண்டு ஆகாயத்தில் வீசாநின்றன.

தழையென்னு முழைந்தொழிற்பெயர் வெள்ளத்தின்மேல் நின்றலால் தொழிலாகுபெயர். தமக்கு இடையூறுசெய்த மேகத்திற்கு யானைகளிடையூறுசெய்தனவெனக்கூறுதலால் தகுதியணி. (கக)

கறையடிச்சுவடுனுங்கனகவட்டில்க
ணிறையவாக்கியமதநீரைச்செல்வர்போற்
சிறையளிக்ருலமெலாந்தெவிட்டவுண்டுவாழ்ந்
தறைபெருவளத்தனவாம்பல்வீதியே.

(இ-ள்.) ஆம்பல் வீதி - யானைசெல்லும் வீதிகள், கறையடி சுவடு எனும் கனகவட்டில்கள் நிறைய வாக்கிய மதநீரை - (யானைகள்) உரையொத்த தமது காற்சுவடுன்னும் பொன்வட்டில்களில் நிறையவார்த்த மதநீரை, செல்வர்போல் சிறை அளிக்ருலம் எல்லாம் தெவிட்ட உண்டு வாழ்ந்து அறைபெரு வளத்தன-செல்வ வான்களைப்போலச் சிறகினையுடைய வண்டின் கூட்டங்களைல்லாம் தெவிட்டவுண்டு வாழ்ந்து ஒலிக்கும் பெரிய வளத்தையுடையன.

யானைகள் செல்லும் வீதியில் அவற்றின் காற்சுவடுதோய்ந்த இடங்கள்தோறுமதநீர் பெருகியிருப்பதாகக் கூறுதலால் மிகுதி நவீந்தியணி. (கச)

கொடையினிற்கீழ்ப்படுங்கொண்டல்யாவையுந்
தடைபடச்சிறையிலிட்டாங்குச்சார்கடு
நடையிருமுறச்செவிநான்றவாய்க்களி
றடையவும்பிணிந்தனவளவில் கூடமே.

(இ-ள்.) அளவில் கூடம் - அளவில்லாத யானைக்கூடங்கள், கொடையினில் கீழ்ப்படும் கொண்டல் யாவையும் தடைபட சிறையில் இட்டால் ஆங்கு - கொடையில் தமக்குக் கீழ்ப்பட்ட மேகங்களைல்லாவற்றையும் தடைபடும்படி சிறையில் வைத்தாற்போல, சார் கடு நடை இரு முறம் செவி நான்ற வாய்க்களி அடைய பிணித்தன-பொருந்திய கடிய நடையையும் இரண்டு முறங்கையொத்த காதுகளையும் தொங்கியசையும் வாயையுமுடைய யானைகளை யொருசேரக்கட்டின.

உடையவர்தொழில யுடைமைமேலேற்றிக் கூடம் பிணித்தன என்றார். கூடமுடையவர்தொழில் தமது கொடையால் மேகத்தைப் புறங்காணுதலும் கட்டுதலுமாம், உம்மை சாரியை யிடைச்சொல். நகரில் வாழ்வோர் தமது கூடங்களில் யானைகளைக்கட்டியிருத்தலைத் தமது கொடைக்குப் புறங்கொடுத்த மேகங்களைப்பற்றிச் சிறைவைத்ததாக அத்தியவசயித்தலால் தற்குறிப்பணி. (கௌ)

கரியுமிழ்விவாழியுங்காய்சினக்கடும்
பரியுமிழ்விவாழியும்பாய்ந்துசேறுசெய்
தெருவெலாமநகலார்சீறடிச்சுவ
டுருகெழுதாமரைத்தோற்றமொக்குமே.

(இ-ள்.) கரி உமிழ் விவாழியும் காய்சினம் கடும் பரி உமிழ் விவாழியும் பாய்ந்து சேறு செய் தெரு எல்லாம் - யாணையுமிடும் வாய்நூலாயும் காயுள் கோபத்தையுள் கடுநடையையுமுடைய குதிரைகளையுமிடும் வாய்நூலாயும் எங்கும் பாய்ந்து சேறுசெய்யுந் தெருக்களிலெல்லாம் தோய்ந்த, அநல்லார் சீறடி சுவடு உரு கெழு தாமரை தோற்றம் ஒக்கும் - அந்நகரிலுள்ள பெண்களது சிற்றடிச்சுவடானது வடிவமிக்க தாமரையின் பொலிவினை யொத்துத்தோன்றும்.

பெண்கள் காற்சுவட்டின்னோற்றம் தாமரைத்தோற்றம்போலும் எனக்கூறுத
*லால் தொழில்பற்றிவந்த அதிசயவுவமையணி. (கௌ)

சுவவுகொய்புனையடிச்சுவடுதோறுமேற்
கலனையினுக்கசெம்மணிகதிர்ப்பன
பலசுடர்த்தகழிகள்பரப்பிவைத்தெனக்
குலவுநல்வளத்தனகுந்தவீதியே.

(இ-ள்.) குந்தம் வீதி - குதிரைகள் செல்லும் வீதிகள், சுவவு கொய்புனை அடிசுவடு தோறும் மேல் கலனையின் உக்க செம்மணி கதிர்ப்பன - கொள்ளிவட்டமாகச் சுழன்றுசெல்லும் குதிரைகளின் காற்சுவடுகள்தோறும் அக்குதிரைகளின்மேலுள்ள கல்லணியினின்றும் சிந்திய செவந்த மாணிக்கங்கள் விளங்குதல், பல சுடர் தகழிகள் பரப்பிவைத்தால் என்ன குலவு நல் வளத்தன - பலவிளக்குகளைப் பரப்பிவைத்தாற்போல விளங்கும் நல்ல வளங்களை யுடையன.

குதிரையின் காற்சுவட்டைத் தகழியாகவும், மாணிக்கங்களைத் தீபங்களாகவுள்கூறுதலால் ஒப்புமைக்கூட்டி வுவமையணியும், கலனையினின்று மணிகள் சிந்துவனவாகக்கூறுதலால் செல்வமிகுதியைப் புகழ்ந்துகூறுதலில் வீறுகோளனியுள் கலந்துவருதலால் கலவையணி, (கௌ)

மல்லரைமயில்களைவானரங்களைப்
புல்லியமுயல்களைப்பொருசரங்களை
வல்லவாபுறக்கொடைகண்டவான்கதிப்
பல்லியற்புரவியின்பந்தியாயிரம்.

(இ-ள்.) மல்லரை மயில்களை வானரங்களை புல்லிய முயல்களை பொருசரங்களை - மல்லரையுமயில்களையுள் குரங்குகளையும் அற்பத்தன்மையையுடைய முயல்களையும் போர்செய்தற்றிய பாணங்களையும், வல்ல ஆறு புறக்கொடை கண்ட வான் கதி பல் இயல் புரவியின் பந்தி ஆயிரம் - (வெற்றிகொள்ளுதலில்) வல்லபடி அவற்றை முதுகுண்டபெரிய கதிகளையுடைய பல இலக்கணமமைந்த குதிரையின் பந்திகள் அளவில்லாதன.

ஆயிரம் என்றது அளவின்மைமேல் நின்றது. தமது கதியில் ஒப்பாயுள்ளவற்றை வென்றன என உபமானத்திற்குக் குறைவுதோன்றக்கூறுதலால் எதிரிலையணி. (கஅ)

மதக்கரிதனைமுயல்வயங்கொள்காதையைப்
புதுக்கவீங்கிருளொளிப்பொலிவைப்பற்றியீர்த்

ததிர்ப்பதென்றுளங்கொளக்கரியவாங்குந்
கதத்தொகைபற்றுபொற்றேர்கணக்கில.

(இ-ள்.) மதம் கரி தனை முயல் வயம் கொள் காதையை புதுக்க - மதத்தையுடைய யானையை முயல் வெற்றிகொள்ளும் பழங்கதையைப் புதுக்க, வீங்கு இருள் ஒளி பொலிவை பற்றி ஈர்த்து அதிர்ப்பது என்று உளம் கொள-மிக்க இருளானது ஒளிமிசு தியைப்பற்றியிழுத்து ஒலிக்காரின்றதென்று கண்டோர் கருக, கரிய ஆம் குர் கதத்தொகை பற்று பொற்றேர் கணக்கில - கரிய நிறத்தினையுடையனவாகிய குதிரையின் கூட்டங்கள் பிடித்திழுக்கும் பொன்னாலாகிய தேர்கள் அளவிலாதன.

யானையை முயல் வெற்றிகொள்ளுந் தானம் பொதுத்தானங்களிலொன்றாதலால் மதக்கரிதனை முயல் வயங்கொள்காதை எனவும், இது பழங்கதையாதலால் இன்று யாவர்க்கும் புலப்படச்செய்தலால் இருள் ஒளியைப்பற்றி இழுத்தல்போலக் கரிய குதிரை பொற்றேரைப்பற்றி யிழுக்கும் எனவுக்கறினார். இது பின்சொல்லப்பட்ட வர்ணியமாகிய சிறப்புப்பொருளால் முன்சொல்லப்பட்ட அவர்ணியமாகிய பொதுப்பொருள் சாதிக்கப்படுதலால் வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி.

“ வாளுடர்வார்த்தைசெவியுலமொன்றின்மதகரியைமுயலுக்கித்தரக்குமொன்றின் மேகருலகுவிழியுலமொன்றின்மேவினர்க்குத்திசைமயக்கமேவுமொன்றிற் [ல் காணுநெய்யின்றிவிளக்கெரியுமொன்றிற்பாதலத்தோர்க்குமுறமொழிகேட்குமொன்றி ஆனதுதூத்துமிகண்முழங்குமொன்றிலாகவேழ்பொதுத்தானம்வயங்குமாலோ” என விந்தூலில் விம்மிதப்படலத்தில் வருதல் காண்க. (கக).

எரிமணிச்சோதியுண்முழுகியோததுச்செவல்
பரிகளோக்காண்கிலர்பார்த்துச்சூரனார்
திருவுடையிந்திரஞாலத்தேர்கொலென்
றுருகெழச்செல்லுதேருலப்பிலவிதியே.

(இ-ள்.) எரி மணி சோதி உள் முழுகி ஈர்த்து செல் பரிகளை காண்கிலர் பார்த்து - தீப்போல விளங்கும் மாணிக்கத்தினொளியுள்ளே முழுதி இழுத்துச்செல்லுங் குதிரைகளைக்காணாது தேரைப்பார்த்து, சூரன் ஊர் திருவுடை இந்திரஞாலத்தேர் கொல் என்று உருகெழ செல்லு தேர் உலப்பு இல் வீதி - சூரபன்மா நடத்துஞ் செல்வத்தையுடைய செல்வமிக்க இந்திரஞாலத்தேரோ என்று அச்சமிகச்செல்லுந் தேர்கள் நீங்காத

இந்திரஞாலம் கண்களுக்குப் புலப்பட்டு மறைவது, அதுவே சூரனுக்குத் தேராச்சமைதலால் இந்திரஞாலத்தேர் என்றார். சூரபன்மன் வீரயாகஞ்செய்து சிவபெருமானிடத்துப் பலவரங்களையும் பெற்று இந்திரஞாலத்தேரையும் பெற்றனன் என்பது கந்தபுராணவரலாறு.

“ என்டொகைபெற்றிடுகின்றவவ்வுண்டப்பரப்பெங்குமேகும்வண்ணம்

கிண்டிநல்பெற்றிடுகின்றவீந்திரஞாலமதென்னுந்தேருல்கி” எனவரும் அப்புராணத்தாலகி. குதிரையைப்பாராது தேரைப்பார்த்துச் சூரனது இந்திரஞாலத்தேரோவென்று மயங்கினமையால் மயக்கவணி. (உ௦)

நால்வகைநிலையினற்பயிலுநாமவில்
வேல்வனோபலகைவாங்கற்கும்விஞ்சையர்
கோலவான்விஞ்சையர்குழாங்ககேணக்குபு
சால்பினைவியத்தகுதலைமைப்பாலோ.

(இ-ள்.) நால் வகை நிலையினால் நாமம் பயிலும்வீல் வேல் வளை பலகை வாள் கற்கும் விஞ்சையர் - பைசாசமுதலிய நான்குவகைகளி னிலைமையால் அச்சந்தரும் வில்லையும் வேலையும் சக்கரத்தையும் கேடகத்தையும் வாளையும் ஏந்திக்கற்கும் வித்தை பயில்வோர், கோலம் வான் விஞ்சையர் குழாங்கள் நோக்குபு சால்பினை வியத்தகு தலைமைப்பாலர் - அழகிய விண்ணிலுள்ள வித்தியாதரர் கூட்டங்கள் பார்த்துத் தமது தன்மையை யதிகரிக்கத்தகுந்த தலைமைத்தன்மையையுடையோராவார்.

பைசாசமுதலிய நால்வகை நிலைகளாவன. பைசாசம், மண்டிலம், ஆலீடம், பிரத்தியாலீடம். பைசாசம் ஒருகால் நிலைநின்றொருகால்முடக்கி யம்பிணையெய்தல். மண்டிலம் இருகாலும் பக்கல் வளையமண்டிவித்தெய்தல். ஆலீடம் வலக்கால் மண்டிவித்திடக்கால் முன்வைத்தெய்தல். பிரத்தியாலீடம் வலக்கால் முன்வைத்திடக்கால் மண்டிவித்தெய்தல்.

“ ஒருகாலநிலைநின்றொருகால்முடக்கும் - பரிசாயநிலையதுபைசாசநிலையே. இருகால்மண்டிவித்திடமண்டிலநிலை. வலக்கான்மண்டிவித்திடக்கால்முந்துறில் - அதற் பெயராலீடநிலையதாகும். வலக்கான்முந்துற்றிடக்கால்மண்டிவித்திடப்பெயர்பிரத்தியாலீடநிலையே” எனவரும் பிங்கலத்தாலறிக.

(௨௧)

கிம்புரிபுரசைகள் கிடுகூவிர
மம்பொனிற்கலனை குப்பாயமாகிய
வெம்படையேனவும் வேறுவேறுசெய்
பம்பியவினைஞர் வாழிடம் பல்லாயிரம்.

(இ-ள்.) கிம்புரி புரசைகள் கிடுகூவிரம் அம் பொன்னில் கலனை குப்பாயம் ஆகிய - யானைக்கொம்பின் பூணும் யானைகளின் கழுத்திடு கயிறுகளும் தேரின் மரச்சுற்றுகளும் தேர்க்கொடிஞ்சிகளும் அழகிய பொன்னுலமைந்த கல்லணைகளும் சட்டைகளு முதலாகிய, வெம்படை எனவும் வேறு வேறு செய் பம்பிய வினைஞர் வாழ் இடம் பல்லாயிரம் - கொடிய ஆயுதங்களும் அவையொழிந்தனவும் வெவ்வேறாகச்செய்யும் நெருங்கிய தொழிலையுடையோர் வாழும் இடங்கள் அளவிறந்தன.

புறநகரிலுள்ளோர் செபல்குணையாதலால் வேறுவேறு செய் பம்பிய வினைஞர் வாழிடம் என்றார். இது புறநகரிலக்கணமாதலால் சாதித்தன்மையணி.

(௨௨)

இடைநகர்.

நடைநகமுதலிய ஐலவுநாமநீர்ப்
புடைநகர்வளமிதுபுகன் றுந்நிற்களே
ருடைநகமழைநிகரோதி யார்பயி
விடைநகர்வள மினியியம்பலுற்றதே.

(இ-ள்.) நடைநகம் முதலிய உலவும் நாமநீர் புடை நகர் வளம் இது புகன்றும் - யானைகள் முதலியன சஞ்சரிக்கும் அச்சத்தைத்தரும் நீர்ப்பெருக்குச்சூழ்ந்த புறநகரின் வளப்பத்தை யிதுகாது மெடுத்துச்சொன்னோம், இனி இயம்பல் உற்றது திங்கள் ஏர் உடை நகம் மழை நிகர் ஓதியார் பயில் இடை நகர் வளம்-இனியாம் எடுத்துக்கூறத்தொடங்கியது அர்த்தசங்கிரஹப்போலும் அழகுவாய்ந்த நகத்தினையும் மேகத்தையொத்த கூந்தலையும் உடைய பெண்கள் பயிலும் இடைநகரின் வளமாம்.

நகம் மலை, நடை என்னும் அடைத்து உருவமாக்கி யானையைக்கூறுதலால் நெப்பருவகவணி, புடைநகர் வளமிது புகன்றும் என்றது முடிந்தது முடித்தலும், இனி வியம்பலுற்றது இடைநகர் வளம் என்றது துதலிப்புருத்தலும் என்ற உத்திகளாம். (௨௩)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாகிரியவிருத்தம்.

குடமுலைக்கெதிரொன்றோதுங்குரும்பையைவெகுண்டுமின்னார்
பொடியிடிபுலக்கைமீப்போய்ப்புடைத்தன மீளாமுன்ன
முடிமிசையதிரத்தாக்கிச்சிந்துமுப்புடைக்காய்த்தெங்கீங்
கிடரிடர்க்கெதிர்தெய்வோரின்வியத்தகவெங்குமோங்கும்.

(இள.) குடம் முலைக்கு எதிர் என்று ஒதும் குரும்பையை மின்னார் வெகுண்டு
பொடி இடி உலக்கை மீ போய் புடைத்தன மீளா முன்னம் - தமது குடத்தையொத்த
முலைக்கு எதிரொன்று சொல்லப்படுங் தென்னங்குரும்பையை மின்னையொத்த பெண்
கள் கோபங்கூர்ந்து சுண்ணப்பொடியை யிடிக்கும் உலக்கையை மேலோச்சச்சென்று
மோதித் திரும்புதற்கு முன்னமே, முடிமிசை அதிரதாக்கி சிந்து முப்புடைக்காய் தெ
ங்கு-தலையினிதே அதிரமோதவுதிர்க்கும் இன்னையுடைய தெங்குகள், ஈங்கு இடர்க்கு
எதிரா இடர் தெய்வோரின் வியத்தக எங்கும் ஒங்கும் - இந்நிலவுலகில் துன்பஞ்செய்
வோர்க்கு எதிரோ துன்பஞ்செய்வோரைப்போல அதிசயிக்க எவ்விடங்களிலும் மிக்கு
விளங்கும்.

முப்புடைக்காய் மூன்றுபக்கங்களில் புடைப்பினையுடைய காய், புடைத்தன
மூற்றெச்சம், தாக்கி செய்வெனெச்சத்திரிபு, முலைக்கு ஒப்பென்று கருதிய தென்னங்
குரும்பையைப் பெண்கள் சுண்ணப்பொடியை யிடித்தற்கெடுத்த உலக்கை மேலே
சென்று அக்குரும்பையைத்தாக்க, அதற்கு எதிராக அவர்கள் தலைமேல் தெங்கு காய்
சிந்தியதென முன் சொல்லப்பட்ட வர்ணியமாகிய சிறப்புப்பொருளால் இடரினுக்கு
இடர்செய்வோரின் எனப் பின்சொல்லப்பட்ட அவர்ணியமாகிய பொதுப்பொருள்
சாதிக்கப்படுதலால் வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி. (உச)

கோல்வளைகறங்கக்கொங்கையசைதரக்ருலையக்கூந்தன்
மேலணிகலகலென்னவியர்வெழவுயிர்ப்புரீள
வால்வரிப்புனைபந்தாமோதரார்செயல்காண்டோறுங்
கால்வரிகழலினர்க்குக்காமமீக்கூருமாதோ.

(இ-ள்.) கோல் வளை கறங்க கொங்கை அசை தர கூந்தல் ருலைய மேல் அணி
கலகலென்ன வியர்வு ஐது உயிர்ப்புரீள - கோல்போலத் திரண்ட வளையல்க ளொலிக்க
வும் கொங்கைகளையவுந் தமது கூந்தலவிழ்ந்து சோரவும் தம்மேலணிந்த ஆபரணங்
கள் கலகலென்று ஒலிக்கவும் வேர்வை யெழவும் பெருமூச்சு அதிகரிக்கவும், வால் வரி
புனை பந்து ஆடும் மாதாரர் செயல்காண் தோறும் கால் வரி கழலினர்க்கு காமம் மீ
கூரும் - வெள்ளிய வரிந்து புனைந்த பந்தினையாடும் பெண்களது செயலைப்பார்க்குந்
தோறும் காலிற்கட்டிய வீரகண்டையையுடைய புருடர்களுக்குக் காமமீதுறும்.

கறங்கல், அசைதல், ருலையல், கலகலெனல், வியர்வெழல், உயிர்ப்புரீளதல் மு
தலிய தொழில்கள் தம்முள் வேறுபாடில்லாமல் ஒருகாலத்திற் கூடிக் கூட்டமாதலால்
கூட்டவணியும், இவைகள் தோன்றப் பெண்கள் பந்தாடுந் செயலைக் காணும் புருட
ர்க்குக் காமமீக்கூர்தலால் எதுவணியும் கூறுதலில் கலவையணி. (உரு)

தமதுருநிறத்தைவவ்வுத்தருக்கறிந்தொறுபார்போலத்
தமனியந்தகர்த்தசுண்ணமொருவர்தமேலொருவர்வீசத்
தமனியச்சுண்ணமெங்கும்பாந்தனதவழ்நலாலே
தமனியவுலகத்தன்னையசிப்பனதடந்தேர்வீழி.

(இ-ள்.) தமனியம் தமது உரு நிறத்தை வவ்வும் தருக்கு அறிந்து ஒழைப்பார் போல - பொன்னுது தமதுருவின் பொலிவைக் கொள்ளுகொள்ளுஞ் செருக்கினைய றிந்து தண்டிப்பவர்போல, தகர்த்தசுண்ணம் ஒருவர்மேல் ஒருவர் வீச - அதனையுடை த்த சுண்ணப்பொடியை யொருவர்மே லொருவர்வீசி வினையாட, தமனியம் சுண்ணம் எங்கும் பரந்தன தவழ்தலால் - அப்பொற்சுண்ணம் எங்கும் பரவித்தவழ்தலால், தட தேர் வீதி தமனிய உலகத்தனை அசிப்பன - பரந்ததேர் செல்லும் வீதிகள் பொன்னு லகத்தை நகையாடுதலை யொத்திருந்தன

சுண்ணமாக்கப் பொற்கட்டிகளைத் தகர்த்தலைத் தமதுருவினிற்றதைக் கவர்ந்த தென்றுதெரிந்து தண்டித்தற்கு ஒக்கும் என அத்தியவசியித்தலால் சற்றூறிப்பனியும், பொற்சுண்ணத் தவழ்தலால் வீதி நகையாடுதல்போலும் என்றமையால் எதுவுமைய னியும் கலந்துநின்றலில் கலவையணி, பரந்தன முற்றெச்சம். (உக)

எரிமணி சோதிகாலவிருள்வரவறியாமாடத்
தரிவையர்கூந்தலூட்டுமகிற்புகைகாருத்தெய்திப்
பெரிதிருள்விளைப்போக்கும்பெற்றியோர்தட்டுமாறா
மரீஇயினவுலகமென்னேயெனமனமருள்வரம்மா.

(இ-ள்.) எரி மணி சோதி கால இருள் வரவு அறியா மாடத்து அரிவையர் கூந் தல் ஊட்டும் அகில் புகை நாகத்து எய்தி பெரிது இருள் விளைப்ப - தீப்பொரிபோலும் மாணிக்கங்கள் ஒளியைக் கக்குதலால் இருள் வரவீனையறியாத மாடத்தில் பெண்கள் கூந்தலுக் கூட்டும் அகிலின் புகை விண்ணுலகத்தை யடைந்து மிகவும் இருளைத்தர, நோக்கும் பெற்றியோர் தட்டு மாறா உலகம் மரீ இயின என்னே என மனம் மருள்வர் - அதனைப்பார்த்த தன்மையையுடைய தேவர்கள் நமது பொன்னுலகம் நிலவுலகமுந் தட் டொழி மருவின் இது யாது காரண மென்று மனமயங்குவார்கள்.

மாணிக்கம் ஒளியை வீசுதலால் இருள் வருகையிலலாத என்றமையாற் குணவ திசயவணியும், இங்குப் பெண்கள் கூந்தலுக்கு ஊட்டும் அகிற்புகை விண்ணுலகிற்செ ன்று இருளைப் பரப்ப விண்ணுலகு இருண்டமையால் அங்குள்ள தேவர்கள் நிலவுலகு விண்ணுலகாய்த் தட்டுமாரியதோவென்று மயங்கினமையால் மயக்கவணியுங் கலந்துவ ருதலிற் கலவையணி. (உஎ)

மாற்றவள்பூசையாற்றிவரம்பெறுமுறைமைகேளா
வேற்றமார்க்குகையாளுங்கம்பர்பால்வரத்திற்கெய்திச்
சாற்றருங்குச்சிமுதூர்வலங்கொளுந்தகைமைத்தாய
வாற்றல்சாலகழியாழமகலமாரளக்கவல்லார்.

(இ-ள்.) மாற்றவள் பூசையாற்றி வரம் பெறு முறைமை கேளா ஏற்றம் ஆர் கங்கையாளும் - தனது மாற்றவளாகிய உமையம்மை பூசனையைச்செய்து வரம்பெற்ற முறைமையைக் கேள்விபுற்று உயர்ச்சியமைந்த கங்கைமாதும், கம்பர்பால் வரத்தி ற்கு எய்தி சாற்றரும் கச்சி மூதூர் வலம் கொளும் தன்மைத்து ஆய - திருவேகம்பரிட த்துத் தானும்வரம்பெற அடைந்து சொல்லுதற்கரிய காஞ்சியென்னுந் தொன்றதொட் டெள்ள ஆரைப் பிரதகவிணரு செய்யுந் தன்மையையுடையதாகிய, ஆற்றல் சால் அகழி ஆழம் அகலம் அளக்கவல்லார் யார் - வலிமைமிக்க அகழியின் ஆழத்தையும் அகலத் தையும் அளவிடவல்லவர் யாவர்.

காஞ்சித்திருநகரை அகழிபுடைகுழ்தலை உமையம்மை காஞ்சியிற் சிவபிரானிப் பூசித்து வரம்பெற்றதைக்கேட்டுக் கங்காதேவியும் வரம்பெற அந்நகரில்வந்து பிரதகவி

ணம்செய்தலை யொக்குமென அத்கியவசயித்தலால் தற்குறிப்பணியும், வர்ணியத்தையுயர்த்திக்கூற அகழியிழுத்ததையும் அகலத்தையும் அளக்கவல்லவரில்லை யென்றமையால் இன்மைநலிற்சியணியுங் கலந்துவருதலிற் கலவையணி, கங்கைக்கு உமையம்மையை மாற்றாள் என்றது—

“தொல்லையிலி றவியங்கைத்தோன்றியகங்கைநீத்தம்

ஒல்லையிலுலகங்கொள்ளாதடக்கியவுண்மையன்றோ

அல்லிருளையகண்டத்தா தியங்கடவுண்முன்றோர்

மெல்லியறன்னைப்பேணிமிசைக்கொண்டானென்னுமாதோ” எனக்

கந்தபுராணத்திலும்,

உமையம்மை பூசித்தது—

“அகற்புகைகதிபமெல்லாமினிதளித்தரக்குநன்னீர்

மகிழ்ச்சியிற்சுழற்றிப்பல்கால்வலஞ்செய்துவணங்கிப்போற்றி

யிகப்பிலஞ்செழுத்துமெண்ணியின்னனபிறவுமாற்றி

முகிழ்த்தபேரன்பினுன்றபூசனைமுற்றச்செய்தாள்” என இப்புராணத்திலும் வருதல்காண்க.

(உஅ)

நெடிபடுபொதும்பந்ஞாநிராதினாக்கரத்தாற்செம்பொற்

றடமதில்பொதியப்புல்லுந்தண்கிடங்கிறைவரோவக்

கடல்களேவனையநோக்கிக்கம்பனாயிற்றுக்கப்புல்லஞ்

சுடர்ம

(இ-ள்.) நெடி படு பொதும்பர் சூழ் நிராதினா கரத்தால் செம்பொன் தடமதில் பொதிய புல்லும் தண்கிடங்கு - வண்டுகள் நெருங்கிய சோலைகள் புறத்திற்குழு வரிசைப்பட்ட அலையாகிய கையினால் செவந்த பொன்னுலமைந்த பெரிய மது இறுகப்புல்லும் தண்ணிய நீர்க்கிடங்கு, இறைவர் ஏவ கடல்களே வனைய நோக்கி - ! பிரானார் ஆற்றாமல் ஏவக்கடல்களே தன்னைச்சூழ வனையப்பார்த்து, கம்பனா இறுக புல்லும் சுடர் மணி கங்கை மானும் - கம்பனா யிறுகத்தழுவும் விளங்கும் இரத்தினங்களை யுடைய கங்காதேவியையொக்கும், துளித்த நீர் தழும்பு மானும்-அவ்வகழி மதில்மேற் துளித்த நீர்தழும்பினையொக்கும்.

பொன்மதிலைச் சிவபிரானாகவும், நீர்க்கிடங்கினைக் கங்கையாகவும், புறத்திற்குழந்த சோலையைச் சிவபெருமான் ஏவிய கடல்களாகவும், அலைகளால் மதிலைத்தழுவதலை அக்கடலுக்கு அஞ்சிக் கைகளாற் றழுவததாகவும், அம்மதிலின்மேற்றுளித்த நீர்த்துளியைச் சிவபிரான்மேல் தழும்பிய தழும்பாகவுங்கூறுதலால் ஒப்புமைக்கூட்ட வுவமையணி. உமையம்மை சிவபூசை செய்யாங்காலத்துச் சிவபெருமானார் கம்பாநதியையேவ, அதற்கஞ்சி அப்பெருமானாளைத்தழவி முலைச்சுவடும் வளைச்சுவடுந் தந்ததுபோலக் கடலுக்கஞ்சிக் கங்காதேவி வளைச்சுவட்டைத்தந்தாள் என்பது கருத்து.

“மருமலர்த்தனிமாளீழல்வள்ளலார்மேன்மேலன்பு பெருகியகருத்தினுட்குப்பேரருட்கருணைகூர்ந்த யொருதிருவினையாட்டாலேபத்தியினுறுதிநோக்கித் திருவருள்புரிவானெண்ணியிடத்திருவுள்ளஞ்செய்தார்.

விழுமியவண்டத்துள்ளும்புறத்தினும்விரவுதீர்த்தம்

முழுவதுமொருங்குநண்ணமுன்னினார்முன்னலோடும்

ஒழுஞ்சீர்க்கம்பையாற்றினுடன்விராய்க்கடைக்கால்வெள்ளம்

எழுவதுகடுப்பெவல்லாப்புனலும்வந்திறுத்தவன்றே” எனவும்,

“ ஒருகொடியெழுந்துசெம்பொனையர்வரைக்குமிதன்னை
 இருகொழுந் திருபாற்போக்கித்தழிஇயெனவெழுந்துவல்லே
 முருகலர்வேதியும்பர்த்தன்வலமுழந்தாளுன்றிக்
 கருமணிப்பாவையன்னுள்கணவரைத்தழுவிக்கொண்டான்.
 மணிமலைக்குவட்டி னோடுவனைக்கையானெருங்கப்புல்லத்
 தணிவருங்காதல்விமமக்காதவிதழுவலோடுந்
 தினியிருளறுக்குஞ்சோதித்திருவுருக்குழைந்துகாட்டி-
 அணிவனைத்தழும்பினோடுமுலைச்சுவடணிந்தாயாய்” எனவும் இப்புரா
 ணத்திலும் வருதல் காண்க. (உக)

திரையெறிதரளம்பாங்கர்த்திரண்டுவாலொளிகள்வீசிக்
 குறாபுனல்குளிக்கும்வேழக்குழாத்தைவெண்கயமாச்செய்யக்
 கரையிசைக்காண்போரென்னேயிம்மையேகடவுட்டன்மை
 புரைதபத்தருமித்திர்த்தமெனவிறும்பூதுகொள்வார்.

(இ-ள்.) திரை எறி தரளம் பாங்கர் திரண்டு வால் ஒளிகள் வீசி-அலைகளெறியு
 முத்துகள் பக்கத்திறிறாண்டுவெள்ளிய கிரணங்களைவீசி, குறாபுனல்குளிக்கும் வேழம்
 குழாத்தைவெண்கயம் ஆகசெய்ய-ஒலிக்கும்நீரிற்குளிக்கும் கரியயானைகளை வெள்ளையா
 னையாகச்செய்தலால், கரையிசை காண்போர் என்னே இம்மையே கடவுள் தன்மை பு
 ரை தபத்தரும் இத்திர்த்தம் என்ன இறும்பூதுகொள்வார் - கரையின்மேல்நின்றகாண்போ
 ர் இதுஎன்னவியப்பு இப்பிறப்பிலேயே தெய்வத்தன்மையைக்குற்றந்தீர இத்திர்த்தந்தா
 ராநிற்குமென்று வியப்படைவார்கள்.

அகழியில் அலைகளெறியு முத்துகள் வெள்ளிய ஒளியைப்பரப்புதலால் அவ்வக
 ழியினீர்த் குளித்தெழுந்த யானைகள் வெண்ணிறம்படைத்து வெள்ளையானையாக எழு
 தலில் அவற்றைக் கராமேலிருந்து கண்டோர் ஏனைய திர்த்தம் மறுபிறப்பில் தெய்வத்
 தன்மையைத்தருவது, இத்திர்த்தம் இப்பிறப்பிலேயே தெய்வத்தன்மையைத்தந்தது என
 அதிசயித்தலால் குணவதிசயவணி. (கூ)

கடம்புகளினல்லயானைகுண்டகழ்கலக்கிக்கொட்பத்
 தடங்கரையேற்றகார்த்துத்தாட்டொடர்பிணித்துப்பராக
 ரிடம்படவிருபாலீர்ப்பவிருங்கடலமுதமுண்ணத்
 தொடங்குநாட்சிலம்புநட்டுச்சராசுரர்கடைதன்மான.

(இ-ள்.) கடம்புகளினல்லயானை குண்டு அகழ் கலக்கி கொட்ப - மத்தால்
 மிக்க செருக்கினையுடைய நல்ல யானை ஆழ்ந்த அகழியைக்கலக்கிச் சுழலுதலால், தட
 கரை ஏற்றகு ஆர்த்து தான் தொடர் பிணித்து பாகா இடம் பட இருபால் ஈர்ப்ப-அது
 பெரிய கரையிலேறுதற்குக் காலிற் சங்கிவிபூட்டிப் பிணித்து யானைப்பாகர்களிருபா
 லும் விசாலமாக நின்று இழுத்தல், இரும் கடல் அமுதம் உண்ண தொடங்கு நாள் சில
 ம்பு நட்டு சுராசுரர் கடைதல் மான - பெரிய கடலில் அமுதமுண்ணும்படி தொடங்கி
 யநாளில் மந்தாகியை நாட்டித் தேவர்களும் அசுரர்களும் இருபாலும் நின்று கடைத
 லையொப்பத்தோன்றும்.

ஈர்ப்பு தொழில்மேல் நின்றலால் வினைமுற்றுப்பெயர். தோன்றும் என்னும் வி
 னைமுற்றுப்பயனிலை தொக்குகின்றது. யானை மந்தாகியாகவும், அகழியைக் கடலாக
 வும், பாகரைச் சுராசுரர் ஆகவும், இழுத்தலைக் கடைதலாகவுங் கூறுதலால் ஒப்புமைக்
 கூட்ட வுபமையணி.

கடல் கடையும் வகையை—

கடைகயிறடைதூண்

மெத்துசந்திரன்சுராசுரர்வேறுவேறுள்ளார்

கொத்திரண்டுபால்வலிப்பவரோடிகொடுத்துக்

சத்துவாரிமிறகுறவமிழ்செழக்கடைமின்” எனவருதலால் காண்க. (௩௧)

நவமணிகொழித்துப்பொங்குநளிதிரையகழிநாப்பட்

கவளமாக்கடத்தயானைக்கணஞ்சலாயுழக்குங்காட்சி

யுவர்ப்படாப்பெளவயிதென்றுவந்துவந்தெழிலிதெண்ணீர்

சுவறவாய்மடுபக்கொட்டுக்குநோற்றமேயனையதம்மா.

(இ-ள்.) நவமணி கொழித்து பொங்கு நளி திரை அகழி நாப்பண் - மாணிக் கழுதலிய இரத்தினங்களைக் களையிற் கொழித்துப் பொங்காநின்ற செறிந்த அலைகளையு டைய அகழியினலில், கவள மா கடத்த யானைகணம் சுலாய் உழங்கும் காட்சி - கவ ளங்கொள்ளும் பெரிய மதத்தைசயுடைய யானையின் கூட்டங்கள் சுழன்று கலக்குந்தோ ற்றம், எழிலி உவா படாத பெளவம் ரதென்று உவந்துவந்து தென் நீர் சுவற வாய்மடு ப்ப கொட்டும் தோற்றமே அனையது - மேகங்கள் உப்பமையாத கடலிதுவென்று மகி ழுத்துவந்து தெள்ளிய நீர்வற்றப் பருகச்சுழன்று தோற்றத்தை யொத்திருந்தது.

மாக்கடத்த யானை இரண்டும் வடசொற்களாதலால் மிகாதெனக்கருதிப் பிழை பட்டதாகக்கொண்டு மாகடத்தவெனத்திருத்தினவர் “கங்கைச்சடை” என்றறபோல முன்னர் மதக்கரியென வந்ததைத் திருத்த மறத்தனர்போலும். யானைகள் அகழியில் கலக்குங்காட்சி மேகங்கள் அகழியை நல்ல தண்ணீர்க்கடலாகக்கருதி யதினைப் பருக ச்சுழலும் காட்சியை யொக்குமெனக்கூறுதலால் தொழிலுமையெனியும், மேகம் அக ழியை நல்ல தண்ணீர்க்கடலாகக்கருதிப் பருகச்சுழன்றதென்றலால் மயக்கவணியுள் கலந்துவருதலால் கவளவாரி.

(௩௨)

இத்தகையகழியென்னுமிதுவுமோர்கடலேயாக

வத்தினவரையென்றோதெழுவமைவார்மேலோர்

தத்தலைக்கடைதலால்வாட்டசூதியுமிதுமன்றச்

சத்தநீர்க்கடலென்றெண்ணியொருமையிற்றொகுத்தார்போலும்.

(இ-ள்.) இ தகை அகழி என்னும் இதுவும் ஓர் கடலே ஆக - இத்தன்மையை யுடைய அகழியென்னு மிதாவும் ஒருகடலாயிருக்க, அத்தினால் மேலோர் இரட்டி என னாது ஏழ் ஏன அநைவர் - அதனால் அறிவின்மேலோர் சுத்த நீர்க்கடல் இரட்டைப் பட எட்டென்று கூறுது உலர்க்கடல் முதலியவற்றோடுகூடி எழென்று கூறநிற்பர், கடைக்கால் தத்து அலை வட்டம் சலதியும் இஃது மன்ற சுத்த நீர் கடலென்று எண்ணி ஒருமையில் தொகுத்தார் போலும் - எழென்னும் இதுதலில் உள்ள தாவிப்பரவும் அலை களையுடைய வட்டமாகிய நண்ணீர்க்கடலும் இவ்வகழியும் நிச்சயமாகச் சுத்தநீராதலால் சுத்தநீர்க்கடலென்று கருதிச் சாதியொருமையாற் றொகுத்து எழென வைத்தனர்போ லும்.

ஒருசாதியாயுள்ள பலபொருள்களை ஒருமையாகக்கூறுதல் சாதியொருமை. அக ழியும் ஒருகடலாக அதுகூட்டிக் கடலெட்டென்னாது தொன்றுதொட்டுப் பெரியோர் உவாரீர்,பால்,தயிர்,நெய்க்ருப்பஞ்சாறு,தேன்,நண்ணீர் எனக் கடல் எழென வழங்குவரு தற்குக்காரணம் நண்ணீர்க்கடலும் அகழியும் சுத்தநீராதலால் சாதியொருமைபற்றி இரண் டையும் ஒன்றாக்கக்கொண்டனர் என ஊகித்துணரவைத்தலால் உய்த்துணர் வைப்பணி.

நன்னீர்க்கடலிறுதியிலுள்ளது என்பது—

“பரவுமில்வுலகிலுப்புப்பாறயிர்நெய்யேகண்ணல்

இரதமாமதரீராகுமெழுக்கடலேழுதீவும்

வரன்முறைவிரவிச்சூழமுமற்றதற்கப்பாற்சொர்ன

தனாயதருழ்ந்துநிற்குஞ்சக்கரவாளசையம்” எனவருங் கந்தபுராணத்தாலறிக.

புடைபயில்பொதும்பர்த்தேனும்புனன்மலர்த்தேனும்பாய்ந்து

விடையவர்க்குமையாளாட்டவருமதுவேலையொக்குங்

குடநிகர்செருத்தன்மேதினொட்புறச்சொரிந்தபாலா

லுடைதிரையகழிதீம்பாலளக்கருமுற்றலொக்கும்.

(இ-ள்.) உடை திரை அகழி - களையொடு மோதியுடைந்த அலையையுடைய அகழியானது, புடை பயில் பொதும்பர் தேனும் புனல் மலர் தேனும் பாய்ந்து - பக்கத்திலமைந்த சோலையிலுள்ள தேனும் நீரில் மலர்ந்த மலரிலுள்ள தேனும் பாயப்படுதலால், விடையவர்க்கு உமையாள் ஆட்டவரும் மது வேலை ஒக்கும் - இடபவாகனத்தை யுடைய இறைவர்க்கு உமையம்மை யாட்டவரும் மதுக்கடலை யொத்துத்தோன்றும், குடநிகர் செருத்தல் மேதி கொட்புற சொரிந்த பாலால் தீம்பால் அளக்கரும் உற்றால் ஒக்கும் - குடத்தையொத்த மடியினையுடைய எருமைகள் விழுந்து சுழலச்சொரிந்த பாலினால் இனிய பாறகடலும் அங்குவந்து அடைந்தாலொக்கும்.

மலர்சொரிந்த தேனையும், வீழ்ந்து கலக்கிய எருமைகள் சொரிந்த பாலையும் அகழியுடைமையால் அதனை, உமையம்மை சிவபெருமானைப்புகுத்தற்கு மதுக்கடலும் பாறகடலும் அங்குவந்தடைந்தமையை யொக்கும் என அத்தியவசயித்தலால் தற்குறிப்பணி.

உமையம்மை தேன்முதலியவற்றால் புகுத்தற்கு—

“இணங்கியநெய்ப்பால்பெய்தவிண்ணமுதிசையநங்கி

மணங்கமழெண்ணெய்க்காப்புமாநெல்லிமஞ்சட்காப்பு

மணங்கருங்கபிலையைந்நைத்தமுதுபல்குடத்துத்தீம்பால்

குணங்கெழுதயிர்நெய்செத்தேன்குளிநினீருமாட்டி” என இந்நூலில் வருதல் காண்க.

(கச)

பழமுதல்பொருள்கள்விற்கும்பாவையர்நாளும்ந்திப்

பொழுதினக்கலன்கழீஇயவண்டலாற்புனற்கிடங்கு

வழிபடுமுமையாளெந்தைக்காட்டுமாலியங்கனொன்றுங்

கழிவுறாசூழத்தேங்கிக்கிடந்தேகடுக்குமன்றே.

(இ-ள்.) புனல் கிடங்கு - நீர்மயமாகிய அகழிக்கிடங்கு, பழம் முதல் பொருள்கள் விற்கும் பாவையர் நாளும் அந்நி பொழுதின் அக்கலன் கழீஇய வண்டலால் - பழமுதலிய பொருள்களை விற்கும் பெண்கள் எந்நாளும் அந்நிப்பொழுதில் அப்பொருள்களமைந்த கூடைகளைக் கழுவுதலால் வந்த சேற்றோடு கலத்தலில், வழிபடும் உமையாள் எந்தைக்கு ஆட்டும் மாலியங்கள் - யாவரும் வழிபாடுசெய்து வணங்கும் உமையம்மை இறைவர்க்கு ஆட்டிய நிர்மாலியங்கள், ஒன்றும் கழிவுறா சூழ தேங்கி கிடந்ததே கடுக்கும் - சிறிதும் கழியாது சூழத் தேங்கிக்கிடத்தலையொக்கும்.

பழமுதலிய பொருள்களை விற்பவர் அந்நிப்பொழுதில் அக்கூடைகளை வந்து கழுவுதலால்சேறடைந்த அகழியை உமையம்மை சிவபிரானுக்குத்திரு மஞ்சனமாட்டிய தீர்த்தம் நிர்மாலியங்களோடு தேங்கிக்கிடந்ததை யொக்குமென்று அத்தியவசயித்தலால்

தற்குறிப்பணி. கழிவுறு எதிர்மறைப்பன்மை வினாமூற்று எச்சமாய் நின்ற இடத்து
உருமொழி வல்லெழுத்தியல்பாமாதலால் வருமொழி வல்லெழுத்தியல்பாயிற்று. (௪௫)

பாசடைக்கவயம்போர்த்துப்பகைஞரோடிகலித்தானும்
பூசலைவினைப்பவன்னோர்களைப்பொருபுழைகடோறும்
தேசுறவெழுந்தசோரியாமெனச்செய்யகஞ்சு
மூசுவண்டியினர்ப்பொய்த்துளதகழித்தெண்ணீர்.

(இ-ள்.) அகழி தென் நீர் - அகழியிலுள்ள தெள்ளிய நீரானது, பசுமை அடை
கவயம் போர்த்து பகைஞரோடு இகலி தானும் பூசலை வினைப்ப - பசிய இலையாகிய கவ
த்தைப் போர்த்துப் பகைவரோடு பகைத்துத் தானும் போர்த்தொழிலைச்செய்ய, அன்
னோர் களை பொருபுழைகள் தோறும் தேசு உற எழுந்த சோரி ஆம் என்ன - அப்ப
கைவர் அம்புதொளைத்த தொளைகள் தோறும் பிரகாசமிக எழுந்த உகிரமாமென்று சொ
ல்ல, செய்ய கஞ்சம் மூசு வண்டு சயின் ஆர்ப்ப மொய்த்துளது - செவந்த தாமரைகளும்
அம்மலரில் மொய்த்த வண்டுகள் அவ்வுகிரத்தில் மொய்த்த சனையப்போலொலிக்கவும்
நெருங்கப்பட்டுள்ளது.

பகைவர் போர்செய்ய வருதற்குத் தடையாக அமைத்த அகழியை, அதுவும் அ
வரோடு போர்செய்யப் பசிய இலையாகிய கவசத்தைப் போர்செய்வதாக அத்தியவசயி
த்தலால் தற்குறிப்பணியும், பகைவரம்பு தொளைத்த தொளைவழியே சோரும் உகிரம்
தாமரையாகவும், தாமரையில் மொய்த்த வண்டுகள் சோரியில் மொய்க்கும் ஈயாகவும்
உருவஞ்செய்தலால் உருவகவணியும் கலந்துவருதலால் கலவையணி. (௩௬)

அணிமலரழகேநோக்கியகழி புளிழிகின்றோருங்
திணியுமுட்கொடுமைநோக்கிச்சேயிடைவிலகுவோரும்
கணிகையர்கோலநோக்கிக்காதலித்தகப்பட்டோரும்
பிணியுமுட்கருத்துநோக்கிவெரீஇப்பெயர்ந்தகல்கின்றோரும்.

(இ-ள்) அணிமலர் அழகே நோக்கி அகழியுள் இழிகின்றோரும் - அழகிய தாம
ரைமலரழகோன்றையே பார்த்து அகழிக்கிடங்கி விறங்குவோரும், திணியும் முன்கொ
டுமை நோக்கி சேயிடை விலகுவோரும் - நெருங்கிய முள்ளின் கொடுமையைநோக்கி
இறங்காது தூரத்தில் விலகுகின்றவரும், கணிகையர் கோலநோக்கி காதலித்து அக
ப்பட்டோரும் - விலைமாதர்களாகொன்றையே பார்த்து விரும்பி மயங்கவலையிலகப்பட்
டவரும், பிணியும் உள் கருத்து நோக்கி வெருவி பெயர்ந்து அகல்கின்றோரும் - தம்மை
மீளாது கட்டி அலுக்கருள்ளக்கருத்தைநோக்கி அஞ்சி அந்நிலையினின்று நீங்குகின்றவ
ருமானார்கள்.

ஆளுர்கள் எனும் பயனிலை தொக்குகின்றது. அணிமலரழகுநோக்கி யகழியு
ளிழிகின்றோர் கணிகையர்கோலநோக்கி காதலித்தகப்பட்டோர் எனவும், திணியுமு
ட்கொடுமைநோக்கிச் சேயிடைவிலகுவோர் பிணியுமுட்கருத்துநோக்கி வெரீஇப்பெய
ர்த்தகல்கின்றோர் எனவும் பெயர்க்கொற்களும் பெயர்ப்பயனிலைகளுமாய் நேரோ பொரு
ள்கொள்ள நிற்பதால் கிரணியையணியும், ஒப்புமைக்கூட்ட வடிமையணியும் கலந்து
வருதலால் கலவையணி. (௩௭)

கலிலைத்துறை.

கம்பையைத்தடுத்தபின்புகம்பரைழைத்தலும்
பம்பியார்த்தொருங்குபெளவமேழுமுற்றுமாறுணர்

தம்பையண்டபித்திகாறுமாக்குமாத்தடைபொர
வம்பலர்க்கிடங்குசூழ்ந்தமல்லனெச்சியோங்குமே.

(இ-ள்.) கம்பையை தடுத்த பின்பு கம்பனார் அழைத்தலும் - கம்பாநதியைத் தடுத்த பின்பு திருவேகம்பரழைக்கவும், பம்பி ஆர்ந்து ஒருங்கு பெளவம் ஏழும் முற்றும் ஆறு உணர்ந்து - நெருங்கி யொலித்து ஒருசேரக் கடலேழும் முற்றும் வகையை யுணர்ந்து, அம்பை அண்ட பித்தி காறும் ஆக்கும் மா தடை பொர-(அவற்றைத்தடுக்க) உமையம்மை யண்டபித்திகைகளும் சமைத்த பெரிய ஓர் தடையையொப்ப, வம்பு அவர் கிடங்கு சூழ்ந்த மல்லல் நொச்சி ஒங்கும் - வாசமிக்க மலர்களையுடைய அகழிசூழ்ந்த வளமிக்க மதில்கள் உயர்ந்தோங்கும்.

தாஞ்செய்யுந் சிவபூசனைக்கு இடையூறுகக் கம்பாநதிவர அதை உமையம்மை யுணர்ந்து தடுத்தபின் திருவேகம்பரழைக்க ஏழுகடலும் வந்து சூத்தலைத்தெரிந்து அவை தமது பூசனைக்கு இடையூறுசெய்யாமல் நிற்க அவ்வுமையம்மை யண்டபித்திகாறும் ஒருதடைசெய்தவைத்ததுபோல என்றது இப்பொருளுவமையணியும், இதனால் அகழி ஏழுகடல்போலுள்ளதெனவும், மதில் சக்கரவாளகிரிபோலுள்ளதெனவும் ஆராய நிறலால் பிறிதாராய்ச்சியணியுங் கலந்துநிறுவில் கலவையணி. ஏழுகடலுக்கப்பால் சக்கரவாளகிரியுள்ளது என்பது முன்னர்க்காட்டிய உதாரணச்செய்யுளால் உணர்க, (நஅ)

திருக்கிளர்ச்சியிற்செருக்குதேவநாடுபாதலத்
தருக்குநோக்கிவெஞ்சினந்தலைக்கொள்காஞ்சியவ்வலி
முருக்கவெண்ணிமுன்புபோய்வளைப்பவேவிமூண்டென
மருக்கிடங்குமிஞ்சியுமவியத்தகும்வளத்தவே.

(இ-ள்.) காஞ்சி - காஞ்சிநகரம் ஆனது, திரு கிளர்ச்சியில் செருக்கு தேவ நாடு பாதலம் தருக்கு நோக்கி வெம் சினம் தலைக்கொள்-செல்வமிகுதியா லகங்கரிக்குந் தேவ ருலகையும் பாதலத்தினது இறுமாப்பையும் பார்த்துக் கொடிய சினமதிகரித்து, அவ்வி முருக்க எண்ணி முன்பு போய் வளைப்ப ஏவி மூண்டால் என்ன-அவற்றின் வலிமையை க்கெடுக்க எண்ணி முன்பு போய் வளைக்க ஏவிப் போர்த்தொழிலில் அவற்றோடு மூண்டாற்போல, மருகிடங்கும் இஞ்சியும் வியத்தகும் வளத்த - வாசமிக் அகழியு மதிலும் அநிசயிக்கத்தகும் வளத்தினையுடையன.

அகழியாழ்ந்து வளைந்தும் மதில் ஒங்கிவளைந்துமிருத்தலை, தேவருலகும் நாகருலகமும் செல்வமிகுதியால் நம்மை யொங்கு நாடுகள் வேறில்லையென்றுணர்ந்து அகங்கரித்தலைக் காஞ்சியுணர்ந்து அவற்றோடுதான் போர்செய்து அவற்றின் செருக்கினையொழிக்க அகழியையும் மதிலையு முன்பு ஏவியதுபோலிருந்ததென அத்தியவசயித்தலால் தற் குறிப்பணி. (நக)

கிடங்கினெல்லைகாண்பதன்றுகீழுமேலுமாகநீள்
விடங்கர்தாளணிந்தவிண்டுநோக்கமேவியன்மதிற்
நடங்கொளெல்லைகாண்பதுந்தலைவர்தஞ்சடைத்தலை
யிடங்கொள்வெண்டலையலாமலேவர்காணவல்லலோ.

(இ-ள்.) கிடங்கின் எல்லைகாண்பது அன்று-கிடங்கினளவையை யாவருங் காண்பதல்ல, கீழும் மேலும் ஆக நீள் விடங்கர் தாள் அணிந்த விண்டு நோக்கமே-பாதலத்தின் கீழும் அண்டமுக்கட்டின் மேலுமாக உயர்ந்த இறைவரது திருவடியிலணிந்த திருமாவின் திருக்கண்ணை காண்பது, வியன் மதில் நடங்கொள் எல்லை காண்பதும் - விசை

வித்த மதிலினது எல்லையைக்கண்டறிவதும், தலைவர் தம் சடைத்தலை இடம்கொள் ளெண் தலை அல்லாமல் காணவல்லர் எவர் - இறைவரது சடாமுடியைத் தனக்கு இடமாகக்கொண்ட வெள்ளிய தலைமாலையெல்லாமல் காணவல்லவர் எவர்.

இறைவர் அண்டங்களெல்லாம் அணுத்தோற்றமாக மகத்தாய் நின்றலால் அவர் திருவடியில் திருமால் தாமரைமலராக அருச்சித்த அவர் கண்ணே அகழியினெல்லையையறியும் எனவும், சடாமுடியிலணிந்த வெண்டலைமாலையே மதிலினெல்லையையறியுமெனவுங்கூறுதலில் அகழியின் ஆழமும் மதிலினுயர்வும் அளவிற்றத்தென்பது தொழிலாற்புலப்படுதலால் துட்பவணி. சலந்தராசரன் நிருமால் முதலியோரோடு போர்செய்து அவர்களை வென்று போர்பெருமையால் சிவபெருமானோடு போர்க்குவா அவனிலையையுணர்ந்து நீயிதனை யெடுத்து நின் தலைமேல் வைப்பாயானால் என்னை வென்றவனாவாயென்று திருக்காற்பெருவிரலால் நிலத்திற்கிழித்து ஒருசக்கரம் சமைத்தனன், அதனை யவனெடுத்துத் தன் தலைமேல் வைக்க அவனுடலைப்பிளந்த அச்சக்கரம் சிவபெருமானிடத்து உள்ளதென்று திருமாலுணர்ந்து அச்சக்கரம்பெற ஆயிரந்தாமரைகளால் அருச்சித்து வழிபட்டொழுநாளில் அத்திருமால் வழிபாட்டினிலையையுணரும் பொருட்டி ஒருநாள் அத்தாமரைகளி லொன்று குறையத் திருவுளஞ்செய்தனன், அது திருமாலுணர்ந்து குறைபட்ட தாமரைக்குப் பிரதியாகத் தனது கண்ணாகிய தாமரையை யிடந்தருச்சித்தான் எனக் கூர்மபுராணத்திலும், தேவதாருவனமுனிவர் கொல்லவேவிய வெண்டலையைத் திருமுடிமேலணிந்தான் என்பது கந்தபுராணத்திலும் வருதல் அறிக.

சலந்தரனுடலங் கீண்டதற்கு—

“ ஏற்றிகலவுணன் நன்னையெம்பிரானை கத்துநோக்கி
யூற்றலையெனதுவாளிக்கெனவுரைத்தலங்குசெம்பொற்
காற்றலைவிரலாற்கீறிக்கடுப்பினோர் நேமிபண்ணித்
தோற்றமீதெடுக்கிலுன்னோடமர்செய்த்துணிவலென்றான்.

என்றலுமவுணர்கோமானிலங்குவானெயிறுதின்று
பொன்றவழ்திகிரிக்கூற்றைவருந்தொடுமெடுத்துப்பொங்கித்
தன் தலைமீதுவைப்பத்தலைமுதலடியீராகக்
குன்றிருகூறுசெய்தாலெனவுடல்குறைத்ததன்றே” எனவும்,

“ மோட்டானைத்தினினிதாட்டித்தீபமுருகார்புகையடிசில்
வேட்டாதரவினுடனேந்திவினாகொப்புளிக்குந்துழாய்மார்பன்
குட்டாடரவகங்கைத்தோன்பெயராயிரநாடொறுந்துதித்துத்
தாட்டாமரையாயிரஞ்சாத்தித்தயாவின்வழிபட்டினோளின்.

வெண்ணெய்கமழுஞ்செங்குனிவாய்விலனமிலேறுயர்த்தருளு
மண்ணல்பெயராயிரமோ திப்பொற்றாளிணையிலருச்சிக்கும்
தண்ணங்கமலத்தாயிரத்தினென்றுகாணுந் தனரவெய்திக
கண்ணென்றுகாக்குஞ்செய்யமலர்க்கமலம்பறித்துச்சாத்தினான்.

வையம்பொதித்தசெங்குனிவாய்மாயோனன்புக்குணமகிழ்வுற
றையன்கையாற்புறநீவியடியிற்புனைந்தமலர்க்கண்ணும்
எய்தரல்கிச்சுதரிசனமென்னுஞ்சடாழியுமீந்து

செய்யகமலக்கண்ணெனும்பெயருஞ்சிறப்பல்கிஞன்” எனக் கூர்மபு

ராணத்திலும்,

வெண்டலைமாலையணிந்ததற்கு—

“ஆற்றல்சேர்பூதர்யாருமாகியீதுரைப்பவன் னாற்
போற்றியேதானையாகிப்புகடையுற்றிறலோடும்
சீற்றமார்முனிவர்வேள்வித்தீயில்வெண்டலைதானென்று
தோற்றியேயுலகம்யாவுந்தொலையநக்கெழுந்ததன்றே.

நக்கெழுசிரந்தையன்றோநாதன்மேல்விடுத்தலோடும்

அக்கணமணுகவற்றாலகிலமுமிறவாவண்ணம்

முக்கணனருள்செய்தந்தமுண்டமுண்டகக்கைபற்றிச்

செக்கராஞ்சடைமேற்கொண்டின்செயலினைப்புகிடையென்றான்” எனக் கந்

தபுராணத்திலும் வருதல் காண்க.

(சு0)

கச்சிவாணர்சென்னி தாள்கள்காணமுன்பறந்தகழந்
தச்சுழிந்தமால்விரிஞ்சரன் னுசென்றவெல்லோக
ணிச்சயிப்பவவ்வளவுமேகவைத்தநீள்குறி
நொச்சியுங்கிடங்குமென்னநோக்குவார்க்கிலங்குமே.

(இ-ள்.) கச்சி வாணர் சென்னி தாள்கள் காண - கச்சியிலெழுந்தருளிய இறை
வரது திருமுடியையுந் திருவடிகளையுந் காணும்பொருட்டு, முன் பறந்து அகழ்ந்து அ
ச்சு அழிந்து மால் விரிஞ்சர் அன்று சென்ற எல்லைகள் நிச்சயிப்ப-முன்பு பறந்துந் தோ
ண்டியு முருவழிந்த பிரமணுந் திருமாலும் அக்காலத்திற்கென்ற எல்லைகளை இக்காலத்
துள்ளாரும் நிச்சயிப்ப, அவ்வளவும் ஏகவைத்த நீள்குறி நொச்சியும் கிடங்கும் என்ன
நோக்குவார்க்கு இலங்கும் - அவர்கள் பறந்தும் இடந்தும் சென்ற எல்லையளவுஞ்செல்
ல அளவறுத்து வைத்த நீண்ட குறிகளே மதிலும் அகழியுமென்று கண்டோர் கூறப்
பார்ப்போர்க்கு விளங்கித்தோன்றும்.

மதிலும் அகழியும் மிகவுமுயர்ந்தும் மிகவுமாமுந்துமிருந்தலைப் பிரமணுந் திருமா
லும் அடிமுடிகாண வன்னமும் வராகமுமாய்ப் பறந்து மிடந்தும் அந்நாளிற்சென்ற
எல்லைகளை யின்ற யாவருங்காண நிருமித்துவைத்த அடையாளங்களாமென அத்தியவ
சயித்தலால் தற்குறிப்பணி. ஓர்காலத்தில் பிரமணுந் திருமாலும் நான் பிரமம் நான்
பிரமமென அகங்கரித்துப் போர்தொடங்கியகாலத்தில் அவர்களகந்தையையொழிக்கச்
சிவபெருமான் கருணைகூர்ந்து ஓரொளிப்பிழம்பா யவர்களுக்கு இடையேதோன்ற
அவர்கள் போரொழிந்தித னடிமுடிகளிலொன்றைக் காண்பவவாவரோ அவர்கள்தான்
பெரியவான்று தம்முட்பதங்குறிப் பிரமன் திருமுடியையக்காண அன்னவடிவா யன்
டமுக்கருவி அளவில்காலம் பறந்துசென்றுங் காண்கிலனெனவும், திருமால் திருவடி
யையக்காண வராகவடிவாய் அண்டத்தினடியருவி அளவில்காலம் இடந்துசென்றுங் கா
ண்கிலனெனவும் கந்தபுராணத்தில் வருதல் காண்க.

“திதறுகாலின்வந்தசெந்தழலன்றாலீது
யாதுமொன்றறித்தேற்றாமிருவருமிதனையின்னே
ஆதியுமுடியுநாடியன்னதேகாண்டமென்ன
மாதவன்றனும்யானும்வஞ்சினமிசைத்துமன்றே.
முடியினைக்காண்பனென்றேமொழிந்தனத்தமியனேனை
அடியினைக்காண்பனென்றேயரியுமங்கிசையாநின்றான்
நடைபயில்மழலையோவாநாகிளஞ்சிறுவர்வானிற்
சுடர்மலிகதினாக்கையாற்றீண்டொன்றுணியுமாபோல்.

ஒருபததுறதாசும்யோசனையுகப்பிடுனெ
பருமையுமாகும்தப்பகட்டுருவாகிமுனைந்
தரணியையிடந்துகீழ்போய்த்தவியேதுருவிச்சென்று
நீரைபடுபுவனமயாவுகீநதிடேபோயினானல்.

பாதலநாடியன்னேன்படர்நாமயானும்கோர்
ஓதிமவடிவமாகியொல்லையிலெழுநதுமீப்போய்
மேதருவிசுமபின்மேலாம்வியன்புவனங்களுழப்
போதலுஞ்சோதிமுன்னம்போலமேல்போயிறம்மா.

நின்றாடுருபானெடுமாலதுசிற்கயான்முன்
பின்றாவகையாற்பெருஞ்சூனியைபேசுவானிற்
சென்றாயிம்பாண்டுகிந்ததுகிரிந்துநாடிச்

குன்றாதசோதிக்கொழுந்தினறலேகூடலேன்யான்” என அப்புராணத்தி

ல் வருதல் காண்க

(சக)

இடிந்ததமழ்ந்துதமமிருக்கையெற்றிநீர்க்கிடங்கினில்
வெடித்தெழுநதுநாவுவானைமீனைமீனெடுருவகை
யடுததுவிககவுண்டுத்தகியமபாத்துமீனையுந்
தடுததுவென்றிகொள்ளவுள்ளசாராமநிறபொறிசூலம்.

(இ-ள்) தம்நிருக்கைவிடுத்து அகழ்ந்து எற்றி நீர் கிடங்கினில் வெடித்து
எழுந்து தாவ வானை மீனை உறாத வகை - தமநிருக்கையைவிடுத்தது அகழ்ந்து
மோதி நீர்மயமாக்கி கிடங்கினின்று மேலே தாவிய வானைமீனைத் திரும்பி மீன அவ்வக
ழியிலடையாதகண்ணம், உடல் சார் பொறி சூலம் - அமம, ிலச்சார்ந்த யந்திரத்தின
கூட்டம், அதித்து விகக உருவ தேக்கி அம்பரத்த மீனையும் தடுத்து வென்றி கொள்ள
உள்ள - அதனைத் தடுத்து விககுமபடியுண்டி தேக்கெறித்து ஆகாயத்திலுள்ள நாண மீனை
யுந்தடுத்து வெற்றிகொள்ள உள்ளன.

முழுவராணதலைய பகைவா எதிர்த்து போசெய்ய வருவராணதல் வஞ்சித்தவ
ர்களோடு போசெய்ய வேண்டிய யந்திரங்கள் பல, மதில்களிலமைத்துவைத்
திருத்தலால் வென்றிகொள்ளவுள்ள சாரமநிறபொறிசூலம் எனத்தெருத்துக்கூறினார்.

“இனையுங்கிடங்கும்வெளிப்பொதியும்-கருவிராகமுங்கல்லுமிழ் வணம்-பரி
வுறுவென்றெயும்பாகடுகுழிபெய் - காலபொருளையுங்கல்லிகூட்டையும் - தூணடிந்
தொடக்கு மாண்டலையெடுபும-கடைபுவுந்முடிமுடிதையுமுழையும் - ஜயவித்துலாமுங்
கைபெயருசியும் - சென்றெடுகிராமப்பறியுபபிணயும் - எழுவுஞ்சிப்புமுழுவிற்றகண்ண
யமும் - கோலங்குத்தமுமவெய்துருகு” எனச் சிலப்பதிகாரத்திலும்,

“ மாற்றவர்மறபாடைமலைமுகத்தில்பற்றின்
தூற்றுவரைக்கொலம்பொறிநுக்கிவெறிப்பொதியும்
தோற்றமுதுபேய்சுளி நுற்றபெரும்பாமபும்
கூற்றமன்கழுந்தொடாருத்தமொடுகோண்மா.

விற்பொறிகள்வெய்யவிடுகுதினாதொடரயில்வாள்
கற்பொறிகள்பாவையனமாடுமடுசெந்திக்
கொற்புனைசெய்கொள்ளிபெருங்கொக்கெழில்செய்கூகை
கற்றலேகடிருக்கும்வலிகெருக்குமரிலையே,

செம்புருகு வெங்களினுமிழ்வதிரித்தெங்கும்
வெம்புருகு வட்டேரிர்வெவ்நெய்முகந்தமிழ்வ
அம்புமிழ்வவெனமிழ்வகல்வமிழ்வவாகித்

தம்புலங்களால்வவனர் தாட்படுத்தபொறியே” எனச் சீவகசிந்தாமணியிலும்,
“முழுமுதலரணம்” என்னுந் தொல்காப்பியச்சூத்திரத்தில் “சேமவருமதில்வஞ்சனைப
லவும் வாய்த்து தோட்டி முன் முதலியன பதித்த காலற்காடும், அதனுள்ளே யிடங்கர்
முதலியன வுள்ளுடைச்சாகிய கிடங்கும் புறஞ்சூழ்தும், யவனரியற்றிய பலபொறிக
ளு மேனைப்பொறிகளும் எப்புழைஞாயிலும் ஏனைய பொறியுமமைந்து” என நச்சினர்க்
கினியர் கூறிய வுரையிலும் மதில்களுள்ள பொறிகளை விரித்துக்கூறுதல் காண்க.

மதிற்பொறிகள் தமதிருக்கையாகிய மதிலை யிடித்தகழ்ந்து மோதி நீர்க்கிடங்கினி
ன்று மேலே தாவும் காரணத்தால் அப்பொறிக்குலங்கள் கோபங்கொண்டு அவை மீளா
வண்ணம் விழுங்கினவெனக் காரணகாரியங்கள் தோன்ற நிற்பதையுணராது எற்றி
யென்னும் பாடத்தைப் பிழையென்று ஏற்றும் என நீரின்மேலேற்றிப் பெரும்பிழைபட
த்திருத்தினர், அந்தோ இவரறியாமைக்கு இரங்குவேனோ, ஒருவர் ஆராய்ந்து பதிப்பி
த்த நூலைத் திருத்தினதற்கு இரங்குவேனோ; மிகவுந் கொடிது கொடிது. (சஉ)

உடல்படைத்தியக்கவோர்நிமித்தனுண்டெனக்கொளத்
திடம்வலித்தசான்றதாயவனர் தாட்செயப்படுந்
தொடர்புடைப்பொறிக்குலஞ்சுழன்றெழும்வீழும்பகை
மிடல்கெடத்தெழிக்குமோடுமிளையின்னநீரவே.

(இ-ள்.) உடல் படைத்து இயக்க ஓர் நிமித்தன் உண்டு என்ன கொள்ள திடம்
வலித்த சான்று ஆக - தேவர்முதலியோர்க்குச் சரீரங்களைத்தந்து அவற்றைச்செலுத்த
ஒரு நிமித்தகாரணனாகிய இறைவனுண்டென்று கண்கூடாகக்கொள்ள வற்புறுத்திய
சாத்தியாக, யவனர் தான் செய்யப்படும் தொடர்பு உடைய பொறி குலம் - சிற்பிகள்
தமது முயற்சியால் செய்யப்படும் மதிலோடு சம்பந்தமுடைய யந்திரக்கூட்டங்கள், சுழ
ன்று எழும் வீழும் பகை மிடல் கெட தெழிக்கும் ஓடும் மீளும் இன்ன நீர - சுழன்றெ
ழாநிற்கும் வீழாநிற்கும் பகைவரது வலிமைகெட அதட்டாநிற்கும் ஓடாநிற்கும் திரும்
பாநிற்கும் இத்தன்மையை யுடையனவாயுள்ளன.

முன்னர்க்கூறிய பொறிகள் பகைவொகிர்ப்படிற் செய்யுந் தொழில்களைப் பொ
துப்படக்கூறினார். அது பகுதிப்பொருள் விதி யவனரை நிமித்தகாரணமாகவும், சிவ
பிரான் படைத்தற்குச் சத்தி துணைக்காரணமாகப்போல யவனர் செய்தற்கு முயற்சி
துணைக்காரணமாகவும், அவற்றால் உடலாகிய காரியம் புலப்படல்போலப் பொறிகள்
புலப்படும் காரியமாகவுக்கூறுதலால் ஒப்புமைக்கூட்டவணி.

“காரியகாரணங்கள்முதலுணைநிமித்தங்கண்டாம்
பாரின்மண்டிரிகைபண்ணுமவன்முதலுணைநிமித்தம்
தேரின்மண்மாயையாகத்திரிகைதன்சத்தியாக
ஆரியன்குலாலனாய்நின்றாக்குவனகிலமெல்லாம்” எனவருஞ் சித்தியாரால்
உணர்க். (சஉ)

இம்மதிற்பொறிக்குலமெதிர்த்துளோர் தமைச்செருத்
தம்மெனுமுன்வென்றிகொள்ளுமீதுணர்ந்துதெவ்வீர்கா
ளம்மவீண்டுநேன்மினென்றுகையெடுத்தசைப்பபோ
லம்மதிற்றலைத்துகிற்கொடிதுடங்குமாலரோ.

(இ-ள்.) இ மதில் பொறி குலம் எதிர்த்துள்ளோர் தமை செகுத்து இம் என்னும் முன் வென்றி கொள்ளும் - இந்த மதிலிலுள்ள யந்திரக்கட்டம் தம்மோடெதிர்த்த பகைவரை இம்மென்பதற்குமுன் கொன்று வெற்றிகொள்ளாநிற்கும், தெவ்வீரகான் ஈது உணர்ந்து ஈண்டு உறேன் மின் என்று கை எடுத்து அசைப்பபோல் - பகைவரோ இதனை யுணர்ந்து இவ்விடத்து வருகை யொழியுங்கள் என்று மேலே கையெடுத்ததைத்தல் போல, அ மதில் தலை துகில் கொடி துடங்கும் - அந்த மதிலின் சிகரத்திற்கட்டிய துகி ற்கொடிகள் துவளாநிற்கும்.

அம்ம இரக்கப்பொருளைத்தரும் இடைச்சொல். இம்மெனல் விளைவுப்பொரு ளைத்தரு மிடைச்சொல். அசைப்ப வினைமுற்றுப்பெயராய்த் தொழின்மேல் நின்றது. மதிலின்மேல் துகிற்கொடியசைதலை, பகைவர்களைநோக்கி இங்கு வருதலொழியுங்கள் வந்தா லுயிரிழப்பீடொன்று மேலே கையெடுத்ததைப்பதையொக்கும் என அத்தியவச யித்தலால் தற்குறிப்பணி.

(சசு)

கலிவிருத்தம்.

வளமகன்றுநகராக்கிழத்தமாமைசா
விளமுலைதிளைப்பக்காரொழினிசேர்த்துபு
தளர்வறநாட்டியதம்பமேயெனக்
கிளர்மதிவிடந்தொறுஞ்செறியுங்கேதனம்.

(இ-ள்.) வளம் மகன் திரு நகர் கிழத்தி மாமை சால் இள முலை திளைப்ப-செல் வமென்னு மொருபுருடன் பொலிவமைந்த காஞ்சிநகரென்னுந் தலைவியினது பேரழக மைந்த இளமுலைப்போகத்தை துகர, கார் எழினி சேர்த்துபு தளர்வு அறநாட்டிய தம் பம் என்ன - பெரிய திசைச்சிலையைச் செறித்துக் குற்றமற நாட்டிய தம்பமேயென்று கண்டோர் சொல்ல, கேதனம் கிளர் மதில் இடந்தொறும் செறியும் - கொடிகள் விளங்கு மதிலினிடந்தோறும் நெருங்கித்தோன்றும்.

மதிலினிடந்தோறும் கட்டிய கொடிகளை, செல்வம் என்னும் ஒருபுருடன் காஞ்சி நகரம் என்னும் தலைவியின் போகதுகரத் திசைச்சிலையைச்சேர்த்து நாட்டிய தம்பத்தை யொக்குமென அத்தியவசயித்தலால் தற்குறிப்பணி. எழினி ஒருமுகவெழினி, பொரு முகவெழினி, கரந்துவரல் எழினியென மூன்றுவகைப்படும். “வழுவில் கேள்விரன்னு லுணர்ந்தோர் - எழினிதானேமூன்றெனமொழிப. அவைதாம் - ஒருமுகவெழினியும் பொருமுகவெழினியும் - கரந்துவரலெழினியுமெனமூவகையே” என்னுஞ் சூத்திர ங்கனாலுணர்க. இவற்றுள் இங்குக்கூறிய எழினி பொருமுகவெழினியெனக்கொள்க.

கேமிமசல்வரையிசைக்கிளைத்துநீண்டவே
யாமெனக்கொடிமிடையம்பொன்காமதின்
மீமிசைக்கோபுரமேலுஞ்சேறலால்
யாமினிப்புக்கல்வதற்குவமையில்லை.

(இ-ள்.) மால் கேமி வரை மிசை கிளைத்து நீண்ட வேய் ஆம் என்ன கொடி மி டை அம் பொன் மாமதில் - பெரிய சக்கரவாளகிரியின்மேல் கிளைத்துயர்ந்த மூங்கில்க ளாமென்று சொல்லக் கொடிகள் நெருங்கிய அழகிய பொன்னுலமைந்த பெரியமதிலின், மீமிசை கோபுரம் மேலும் சேறலால் - மேலுள்ள கோபுரம் அப்பாலுஞ்சென்று உயர்ந்தோங்குதலால், இனி யாம் புகல்வதற்கு உவமை இல்லை - இனியாம் அம்மதிலோடொ ப்புச்சொல்வதற்கு வேறுவமையிலலை.

மதிலின்மேலுள்ள கோபுரம் என்றது மதிலின் வாயிலிலுள்ள கோபுரத்தை. “மலையுங்காடுநீருமல்லாத அநாட்டுச்சேமவருமகிலாதலால் எழுவுஞ்சீப்புமுதலியவற்றால் வழுவின்மறமையாய்கோபுரம்” என நச்சினூர்க்கினியர் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்திற்குறுதல் காண்க. சக்கரவாளகிரி மகிலாகவும், அதில் முனைந்த மூங்கில் மதிலிற் கட்டிய கொடியாகவும் கூறுதலால் ஒப்புமைக்கூட்ட வுவமையணியும், அதின்மேலுள்ள கோபுரம் அப்பாலுஞ்செல்லுதலால் இது தனக்குத்தானே யொப்பு, இரண்டாவதொன்றில்லையெனக்கூறுதலால் இயைபின்மையணியுங் கலந்துவருதலால் கலவையணி.(சசு)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாகிரியலிருத்தம்.

மகதநாடென்னக்காஞ்சிவைப்பினுங்கடைஞரொய்தி
யிகலறவளர்க்குமெண்ணுன்கறத்தினுக்கிடர்செய்யாமைத்
தகையனங்குமையாள்வைத்ததடைநிகர்மதிற்சீர்முற்றும்
புகரறவியம்பப்புக்காற்புலவர்க்குமுலப்புறாதே.

(இ-ள்.) மகத நாடு என்ன காஞ்சி வைப்பினும் கடைஞர் எய்தி இகல் அற வளர்க்கும் எண்ணுன்கு அறத்தினுக்கு இடர் செய்யாமை - மகதநாடுபோலக் காஞ்சிநகரத்திலும் இழிகுலத்தோரடைந்து பகையறவளர்க்கு முப்பத்திரண்டறங்களுக்கு இடையூறுசெய்யாமல், தகை அணங்கு உமையாள் வைத்த தடைநிகர் மதில் சீர் முற்றும் - மிக்க அழகினையுடைய உமையம்மை நியமித்துவைத்த தடையையொக்கும் மதிலின் சிறப்பு முழுமையும், புகர் அற இயம்ப புக்கால் புலவர்க்கும் உலப்புறது-குற்றமற எடுத்துச்சொல்லப்புகுந்தால் தேவர்களாலும் அளவுபடாது.

தேவர்க்குமன்றிக் கல்லியறிவுடையோர்க்கும் எனப் பொருள்கொள்ளலும் ஒன்று. புலவர் தேவர், அறிவுடையோர். இது செம்மொழிச்சிலேடை.

உமையம்மை சிவபெருமானிடத்தி லனுளுபெற்றருளித் திருக்காஞ்சிநகர்க்கு எழுந்தருளுங்காலையி லிடையில் மகதநாடு ஒன்பதுவருட மழையில்லாமையால் அந்நாடெல்லாம் வேனிந்காலமே கைக்கொள்ளுதலில் யாவுந்தீந்து நீரும் வறந்தமையால் அனைத்துயிர்களும் உணவின்றி வாட நல்லொழுக்கமுடையோரும் தீயொழுக்கத்தைச் செய்தொழுக்கவர் கடம் குறுகொண்டமையை அம்மையுனர்ந்துகருணையாலங்கொழந்தருளி அறச்சாலையமைத்து முப்பத்திரண்டறங்களையும் வளர்த்தருளுங்காலத்தில் வறுமைகூர்ந்த அந்நாட்டரசன் அவ்வறச்சாலையிலுள்ள பொருள்களைக் கவரக்கருகினமையைத் திருவுளத்தமைத்து அங்குநின்று மெழுந்தருளினர் என்பது இந்நூல் வரலாறு.

“மகதநாடெலாமொன்பதுவருடமூழ்வலியால்
முகில்வழங்குதலின்நீர்வறந்துயிர்முழுதும்
மிதுபெரும்பசியுழந்துகண்ணாப்பிடிய்தளர்ந்து
பகைமைகூரிலம்பாடுகோட்பட்டனவந்நாள்.
தண்டமாயிரமகழினூந்தண்புனலுற்றங்
கண்டிடாபிறநாட்டுறுகயத்துநீர்முகந்து
கொண்டநண்ணினுண்ணுமுன்கொடித்தழல்வெப்பம்
உண்டுதேக்கிடவுணங்குறுமழக்கொண்டபொருள்போல்.
பொய்மைசொல்லுதற்கஞ்சியபுலனறிவோரும்
மெய்மைசொல்லுதற்கஞ்சினூர்விதியுளியுகந்த
தெய்வபூசனைசெய்தன்றிமற்றொன்றுஞ்செய்யார்
உய்யுமாறுதேர்த்துடலினையோம்பியேகழிந்தார்.

மகதநாடெலாமங்கலம்பொவியவெண்ணுக்கு
நிகரிலாவறநிருமலிவளர்த்தனன்வருங்காற்
புகரிலாதவிப்பொலிவினமகதநாடாநாம்
தகவின்மன்னவன்யாவருஞ்சாற்றிடக்கேட்டான்.

கேட்டமன்னவன்கிளரொளியிழையென்றறியான்
மாட்டுநெஞ்சரவோவறிவிண்மையோமனத்தை
மூட்டவவ்வறச்சாலையைக்கவருவான்முன்னிக்

கோட்டங்கொண்டனனஃதுமைகிருவுளங்குறித்தான்” என இந்நூலில் வரு
தல் காண்க.

மதில் நின்றலை, மகதநாட்டைப்போல இந்நாட்டிலும் கீழ்மக்கள் தாம் செய்தரு
ளும் தருமங்களுக்கு இடையே புருந்து தீங்குசெய்யாவண்ணம் உமையம்மை அமைத்
த ஒருதடையாமென அத்தியவசயித்தலால் தற்குறிப்பணி. (சுஎ)

அநநகர்.

மிடைபுறத்தூர்களெல்லாம்விண்ணவர்நகராவங்கட்
புடைநகரயனூராகப்பூமகள்கொழுநன்றன் னூ
ரிடைநகராகமற்றையீசனாருலகமேயா
நடைபிறழாதகீர்த்திபடைத்தவுண்ணகராஞ்சொல்வாம்.

(இ-ள்.) புறத்து மிடை ஊர்கள் எல்லாம் விண்ணவர் நகர் ஆக - புறத்து நெரு
ங்கிய ஊர்களெல்லாம் தேவர்கள் நகரமாகவும், அங்கண் புடைநகர் அயன் ஊராக -
அவ்விடத்திலுள்ள புடைநகர் பிரமனூராகிய சத்தியலோகமாகவும், பூமகள் கொழுநன்
தன் ஊர் இடை நகர் ஆக-இலக்குமிநாயகனாகிய திருமால் வைகுந்தமே இடைநகராக
கவும், மற்றையசனார் உலகமே ஆக நடைபிறழாத கீர்த்திபடைத்த உள் நகரம் சொல்
வாம் - அவரொழிந்த சிவபிரான் சிவலோகமேயாகச் செல்வம் ஒழுக்கமுதலியவற்றிற்
குன்றாத புகழ்மைந்த அந்நகரத்தை யினி யெடுத்துக்கூறுவாம்.

காஞ்சித்திருநகர்க்குச் சிவபுரம் என ஓர் பரியாயநாமமாதலால் தேவருலகினைப்
புறத்தூர்களாகவும், புறநகரினைச் சத்தியலோகமாகவும், இடைநகரினை வைகுந்தமாக
வும் உருவகமாக்கிக் கூறுதலால் இயைபுருவகவணி. காஞ்சித்திருநகர்க்குச் சிவபுரம்
என வேர் திருநாமம் வந்ததற்கு “ இங்கெமைக்கண்டோர்-பேதமின்றிச்சிவனுண்மை
பெறலாலாகுஞ்சிவபுரமே” என இப்புராணத்திற் பின்னர் வருதலாலுணர்க. (சஅ)

அளிமதனாலிஹற்றாலாடவர் தம்மோடாடிச்
களிமனைக்குள்ளாற்றாங்கள்விளைத்திடங்கலவியெல்லாந்
தெளிதரமாடத்தோறுஞ்சித்திரந்தன்னிற்காட்டி
யினையராமயக்கிக்காமமேற்றுவோர்சேரிமல்கும்.

(இ-ள்.) அளி மதன் நூலின் ஆற்றால் ஆடவர் தம்மோடு ஆடி - காமநூலிற்கு
றிய முறையால் புருடர்களோடு கலந்து, களி மனைக்கு உள் தாங்கள் விளைத்திடம் கலவி
எல்லாம் - களிப்பைத்தரும் அறைக்குள் தாங்கள் விளைக்குங் கலவி முதலிய விதப்பங்
கனையெல்லாம், மாடம் தோறும் தெளிதர சித்திரந்தன்னில் காட்டி-மாடங்கள் தோறும்
கண்டோர் அவ்வேறுபாடுதெரியச் சித்திரங்களாலுணர்த்தி, இனையராமயக்கி காமம்
ஏற்றுவோர் சேரி மல்கும் - போகதகரவரும் இளைஞர்களை ஆடையணிமுதலியவற்றால்
மயக்கிக் காமமூட்டும் பரத்தையர் சேரிகள் எங்கும் நிறைந்துதோன்றும்.

காமவீண்பம் அறுவகையில் ஆலிங்கனம் முன்னுள்ளதாதலால் கலவியெனவும், நகக்குறி, தாடனம், கரணம், சுவைத்தல், பற்குறியெனப்படுதலால் எல்லாம் எனவும், தமது மனைக்குவரும் இளைஞரோடு காமநூலிந்கூறிய முறையே தாம் கலந்துசெய்யும் புணர்ச்சிமுதலிய விகற்பங்களையெல்லாம் முன்னரோ அவ்விலைஞருணர்ந்துதேறப் புறத் திற்சித்திரித்தனர் ஆதலால் தெளிதரமாடந்தோறும் சித்திரந்தன்னிற் காட்டியெனவுங் கூறினார். இளைஞரை மயக்குதற்கு ஆடையணிமுதலியன காரணங்களாதலால் ஆடையணிமுதலியவற்றால் என்றாம்

நகக்குறிமுதலியவற்றை—

“ பற்குறிநகக்குறிகள்பாணிகொடுத்தல்
நற்கமிழ்துதுய்த்தல்களின்கெழுவணைத்தல்
அற்குகரணங்களறியார்களெவளோனுங்
கற்கும்வகைகின்றனகதிர்த்தமணியோவம் ” எனவருதலாலும்,

“ மாடக்குசசித்திரமுமாநகர்க்குக்கோபுரமும்
ஆடமைத்தோணல்லார்க்கணியும்போல் ” எனவருதலாலும் உணர்க.
(சக)

வரியளிமுரலாவாடாமாலையிமையானோக்க
தராமிசைத்தோயாத் தாளசித்திரந்தயங்குகாட்சி
வரைவிலாமகளிரின்னோர் மாணலம்பேட்டுவானிற்
சுரர்களுமெய்திச்செவ்விபாத்துறைதோற்றமொக்கும்.

(இ-ள்.) வரி அளி முரலாத வாடாத மாலைய - வரியமைந்த வண்டிகளொலியாத வாடாத மாலையையுடையனவும், இமையாத நோக்க - இமையாத கண்களையுடையனவும், தராமிசைத்தோயாத தாள சித்திரம் தயங்கு காட்சி-நிலவுலகின்மேற்றோயாத கால் களையுடையனவுமாகிய சித்திரங்கள் சுவர்த்தலங்கள்தோறும் விளங்குந்தோற்றம், வரைவில்லாத மகளிர் இன்னோர் மாண் நலம் வானில் சுரர்களும் வேட்டு எய்தி-விலைமாதரது மாட்சிமைப்பட்ட அழகினை வானிலுள்ள தேவர்களும் விரும்பியடைந்து, செவ்வி பார்த்து உறை தோற்றம் ஒக்கும் - அவர்களழகினைப்பார்த்து வசிக்குங் காட்சியை யொத்துத்தோன்றும்.

பாற்றித்தலை வண்டுமூசாதமாலையையும் இமை கொட்டாத கண்களையும் நிலத்திற்கோயாத கால்களையுமுடைய தேவர்கள் இங்குள்ள விலைமாதர்போகத்தை விரும்பி விண்ணுலகினின்றவந்து அம்மாதர்கள் சமையத்தையுணர்ந்து காத்திருக்கும் தோற்றத்தையொக்கும் என அத்தியவசியத்தலால் தற்குறிப்பணி.

பூத்தபிணிராறுநாளுங்கிழத்தியர்ப்புணர்ந்துதும்மை
நீத்தனொனுஞ்சிற்றத்தானின்றவீரொன்பாளுற
மேத்துமாடவரைத்தங்களிளமுலைத்துருக்கமேற்றிப்
பாத்திருநிதியமெல்லாம்பறித்தனர்கொள்ளைகொள்வார்.

(இ-ள்.) பூத்தபிண் ஈராறு நாளும் கிழத்தியர் புணர்ந்து - பூத்து நீராடியபிண் பனிரண்டுநாளும் தமது மனைவியரைப்புணர்ந்து, தம்மை நீத்தனர் என்னும் சிற்றத்தால் நின்ற ஈரொன்பான் நாளும் - தம்மைப்பிரிந்தனொன்னுங் கோபத்தால் கழித்துநின்ற மற்றைப்பதினெட்டுநாளும், ஏத்தும் ஆடவரை தங்கள் இளமுலை துருக்கம் ஏற்றி பாது

து இருநிதியம் எல்லாம் பறித்தனர் கொள்ளை கொள்வார் - (அழகுசெல்வ முதலியவற்றால்) யாவராலும் வணங்கப்படும் புருடனாத் தங்கள் இளமுலையாகிய மலைமேற் கோட்டையில் சிறைப்படுத்திப் பெரிய பொருள் முற்றும் அளவுசெய்து பறித்துக் கொள்ளையாடுவார்கள்.

பூப்புற்று நீராடியபின் பன்னிரண்டுநாளும் தமது மனைவியர் கருப்பங்கொள்ளுங்காலமாதலால் செவ்வணிமுதலியவற்றை யணிந்துவந்த தோழியாலுணர்ந்து மனைக்கடனிறுக்கத்தலைவன்வந்து புணர்தலால் பூத்தபினிராதுநாளும் கிழத்தியர்ப்புணர்ந்து எனவும், தம்மைப் பன்னிரண்டுநாளும் தலைவன் பிரிதலில் பெருங்கோபங்கொண்டனராதலால் நீத்தனொனுஞ்சிறந்தால் எனவும், தமக்குப் பிழைசெய்து பிரிந்தவனாத் தண்டித்தல்போல மற்றைப் பதினெட்டுநாளும் இவ்வாறுசெய்தலால் இளமுலைத்துருக்கமேற்றிப் - பாத்திருநிதியமெல்லாம் பறித்தனர்கொள்ளைகொள்வார் எனவுகூறினார். இது சாதித்தன்மையணி. இராறு குறுக்கல். (௫௬)

கோலத்தினிசையின் யாணர்க்கூத்தினினவிரயத்திற்
சேலத்திற்கலவிச்செய்கைத்திறத்தினிற்றிவாற்றாறு
ஞாலத்துமைந்தர் தம்மைமருட்டி நல்பொருள்கள்வவ்விக்க
காலுற்றசாற்றுவேழக்கோதுபோற்கழியரீப்பார்.

(இ-ள்.) கோலத்தின் இசையின் யாணர் கூத்தினின் அவிநயத்தின்-அழகாலும் இசையாலும் அழகிய கூத்தினிலும் அபிநயத்தாலும், சேலத்தில் கலவிசெய்கைத்திறத்தினில் பிற ஆறு ஆறும் - தமது ஒழுக்கத்தாலும் புணர்ச்சிச்செய்கையின் வேறுபாட்டாலும் இவையொழிந்தனவற்றாலும், ஞாலத்துமைந்தர் தம்மை மருட்டி நல்பொருள்கள்வவ்வி - உலகிலுள்ள புருடர்களை மயக்கி அவர்களிடத்துள்ள பொருள்களைக் கொள்ளையாடி, சாறு கால் உற்ற வேழம் கோதுபோல் கழிய ரீப்பார்-சாற்றினை முற்றமொழுக்கிய கரும்பின் கோதுபோலத் தம்மினின்றுகழிய அவர்களைக் கழிப்பார்கள்.

தமது வலையிற்சிக்கிய ஆடலர்கள் கைப்பொருள் வறந்தபின் அவர்களைக் கைவிடுத்தல் பரத்தையர்க்கு இயற்கையாதலால் நல்பொருள்கள் வவ்விக்காலுற்ற சாற்றுவேழக்கோதுபோற்களைய ரீப்பார் எனக்கூறினார் “தலையுமாகமுந்தாளுந்தழியுதன் - நிலைநிலாதினறநின்றதுபோலவே - மலையினுள்ளவெலாங்கொடுமெண்டலால் - விலையின்மாதையொத்ததவ்வெள்ளமே” எனவருஞ் செய்யுளாலுணர்க. இதுவுஞ் சாதித்தன்மையணி.

அலகினல்லறஞ்சூழ்காஞ்சியமர்பெருஞ்செல்வராயுங்
குலமுறைச்சார்பால்வெங்கோய்க்கோட்பட்டாரிழிஞரோனுஞ்
சிலகொடுப்பனவுங்கொண்டுசேர்ந்துபொய்வஞ்சமெல்லா
நிலைபெறவடைத்துவைத்தநெஞ்சினராகிவாழ்வார்.

(இ-ள்.) அலகு இல் நல் அறம் சூழ் காஞ்சி அமர் பெருஞ் செல்வர் - அளவில்லாத நல்ல முப்பத்திரண்டு தரும்முஞ் சூழ்ந்த காஞ்சித்திருநகரின் மய்கிய பெரியசெல்வர்கள், வெம் கோய் கோட்பட்டார் ஆயும் குல முறை சார்பால் இழிஞரோனும் - கொடியநோயால் விழுங்கப்பட்டவராய் ஆராயும் குலமுறை முதலிய ஒழுக்கத்தால் இழிஞராயிருந்தாலும், சில கொடுப்பனவும் கொண்டுசேர்ந்து - சிலவற்றைக் கொடுப்பனவுக்கொண்டு புணர்ந்து, பொய் வஞ்சம் எல்லாம் நிலை பெற அடைத்து வைத்த நெஞ்சினராகி வாழ்வார் - பொய்யும் வஞ்சமுமாகிய இவையெல்லாம் இடைவிடாது நிலைபெற்றோங்க அடைத்துவைத்த மனமுடையவராய் அப்பரத்தையர் வாழ்வார்கள்.

உமையம்மையார் முப்பத்திரண்டு தருமங்களும் வளர்த்தருளினமையால் அலகினல்வறஞ் சூழ் காஞ்சியெனவும், தமது இன்பம் விலைகொடுப்பவர் எவர்க்கும் விற்பதன்றி அதற்கு இவர் ஆவார் ஆகார் என வரைவின்மை வரைவிடங்களிர்க்கு இயல்பாதலால் ஆயுக்குல முதற்சார்பால் வெந்நோய்க் கோட்பட்டா ரிழிஞ்ஞானம் எனவும், செல்வர் பல கொடுப்பனவுமன்றி யேனையோர் சில கொடுப்பனவுங் கைக்கொள்ளுதலால் இறந்ததாழ்த்திய எச்சவும்மைதந்து சில கொடுப்பனவுங்கொண்டு எனவும், அவர் அவர் குலப்பெண்டிப்போ லவரவர்க்கு நடத்துக்காட்டிதலால் பொய்வஞ்சமெல்லாம் நிலைபெற அடைத்துவைத்த நெஞ்சினராகி யெனவுங் கூறினார். (இங்)

அலைவிழிக்கணிகைநல்லாராடவர் தமக்குநல்லுமிலைநிகொணுமின்பத்திற்கின்பமுஞ்சமமாக்கொண்டு விலையென நிதியுங்கோடல்வியப்பிற்றேறேற்றமாக மலைநிகர் தனங்களிந்தோர் மலைநிகர் தனமுங்கொள்வார்.

(இ-ள்.) அலை விழி கணிகை நல்லார் ஆடவர் தமக்கு நல்கும் நிகர் இல்லை என்றும் இன்பத்திற்கு இன்பமும் சமம் ஆக கொண்டு - காழுகரை அலைக்குங் கண்களையுடைய பரத்தையர் இளைஞர்க்குத்தான் கொடுக்கும் ஒப்பில்லை யென்னும் காமதகர்ச்சிக்குத் தமக்கவர்தருங் காமதகர்ச்சியையும் ஏற்றக்குறைவில்லாமற்கொண்டு, நிதியும் விலையென கோடல் வியப்பிற்று ஏ-பொருளையும் விலையெனக்கொள்ளுதல் ஓர் அதிசயமுடையதே, ஏற்றமாக மலை நிகர் தனங்கள் ஈந்து ஓர் மலை நிகர் தனமும் கொள்வார் - மிகையாகமேருமலையை யொத்த தமது தன போகத்தைத்தந்து மேருமலையையொத்த அவர்கள் தனங்களையுங் கொள்வார்கள்.

ஒரு பொருளை விற்போர் அப்பொருளுக்குப் பரிவருத்தினையாக மற்றொருபொருளைக்கொள்ளுதல் வாணிபத்தினியல்பு, இப்பரத்தையர் தாம்விற்கும் அருபமாகிய இன்பத்திற்குப் பரிவருத்தினையாய் ஏற்றக்குறைவில்லாமல் அவர்கள்பால் தாமும் இன்பம் கொள்வதுமன்றி அதற்கு விலையாக உருவமாகிய பொருளையுங்கொள்ளுதல் மிகையாதலால் விலையென நிதியுங்கோடல் வியப்பிற்றேயெனத் தேற்றேகாரந்தந்தும், அருவப் பொருளினும் அன்றி உருவப்பொருளில் தமது தனபோகத்தைத் தந்து அவர்கள் தனமுற்றுங் கொள்ளுதலால் எதிரதுதழீஇய எச்சவும்மை தந்து ஏற்றமாக மலைநிகர் தனங்களிந்தோர் மலை நிகர்தனமும் கொள்வாரெனவுங் கூறினார். இது தொழிலதிசயவணி.)

தவமறைக்கிழுவன்மாயன் றுணுவென்றிவருமிவ்வூர்க்
கவர்மனப்பரத்தைமாதர் கண்வலைப்பட்டேயின்று
மிவறியவவரோன்மாலோன்பித்தனென்றிப்பேர் பெற்றார்
சிவசிவயாவரோயோவவர்திறத்தகப்படாதார்.

(இ-ள்.) தவ மறை கிழுவன் மாயன் தாணு என்ற இவரும் - மிகவும் பிரமணம் திருமாலும் உருத்திரமூர்த்தியுமென்று சொல்லப்பட்ட இவர்களும், இஊர் கவர் மனை பரத்தை மாதர் கண் வலைப்பட்டே - இவவுரிசுள்ள பிளவுப்பட்ட மனத்தையுடைய பரத்தையர்களது கண்களாகிய வலையிற்சிக்கியே, இன்றும் இவறிய அலரோன் மாலோன்பித்தன் என்று இ பேர் பெற்றார்-இப்பொழுதும் விருப்பமிக்க அலரோனென்றும் மாலோனென்றும் பித்தனென்றும் இப்பேர்களைப்பெற்றார்கள், சிவசிவ அவர்திறந்து அகப்படாதார் யாவரோயோ - சிவ சிவ அப்பரத்தையர் திறத்திலகப்படாதவர் யானார்.

மலரில்வசிப்பவன், மாயையால் உயிர்களை மயக்கவல்லவன், ஞானமுடையவன் என்னும் பொருள்மேல் நின்ற அலரோன், மாலோன், பித்தன், என்னுயிப் பெயர்களு

க்குப் பகுதிவகுதிமுதலிய உறுப்பாற்றலால் இங்குள்ள பரத்தையர்கள் வ?
ப்பழிச்சொல்லுடையவன், மயக்கமுடையவன், பித்துக்கு
பொருள்படக்கூறுதலால் பிரிநிலை நவீற்சியணி. ஏகாரமிரண்டனுள் முன்னது தேற்ற
ம், பின்னது இரக்கம். (௫௫)

வீற்றிடுமல்குறன்னைமீளவுந்தமதேயாக்கி
மற்றையநாளும்விற்கும்வனாவிலார்வீதியிச்சீர்
கற்றிலாவணிகமாக்களாவணக்கவினேநோக்கிப்
பற்றுவெண்டராகக்கோவைப்பத்தியாற்சிரிக்குமன்னே.

(இ-ள்.) வீற்றிடும் அல்குல் தன்னை மீளவும் தமதேயாக்கி மற்றைய நாளும் வி
ற்கும் வனாவிலார் வீதி - முன்னாளிலொருவனுக்கு வீற்ற அல்குலையும் மீளவுந்தமக்கே
யுரித்தாக்கி வழிநாளும்வந்த மற்றையோருக்கு விற்கும் பரத்தையரது வீதியானது,
இசீர் கற்றிலாத வணிகமாக்கள் ஆவணம் கவினே நோக்கி - இவ்வாணிகத்தின் சிறப்
பைக்கற்காத வணிகரது கடைவீதியின் பொலிவைநோக்கி, பற்று வெள் தரளம் கோ
வை பத்தியால் சிரிக்கும் - தொகைவிட்ட வெள்ளிய முத்துக்கோவையின் வரிசை
யால் சிரிக்காரிற்கும்.

பரத்தையர் வீதியிற் கட்டிய முத்துக்கோவைகள் வெள்ளிய கிரணம் வீசுதலை
அப்பரத்தையர் செய்யும் வாணிபம் போல வணிகர் தாம் ஒருவருக்கு வீற்றபொருளை
த்தமக்குரித்தாக்கி வழிநாள் புதிதாக மற்றொருவனுக்கு விற்கும் வாணிபத்தை அவர்
கள் கற்காமையால் அவர்கள் கடைவீதியின் பொலிவைநோக்கிப் புன்னகைசெய்தலை
யொக்குமென அத்தியவசயித்தலால் தற்குறிப்பணி. (௫௬)

இருமைவாணிபத்திற்கூர்த்தமதியருமிறும்பூதெய்த
வருவமாமின்பத்தன்னையிம்மியினளவுமேரு
துருவமாம்பொருளுக்கேற்பநிறுத்துவீற்றொழுகவல்ல
வீருமனப்பெண்டிர்தம்முட்டருக்கிவாழிருக்கையீதால்.

(இ-ள்.) இருமை வாணிபத்தில் கூர்த்த மதியரும் இறும் பூதுவ்ய்த-பெருமை
யமைந்த வாணிபத்திற் கூர்ந்த புத்தியை யுடையவரும் வியக்க, அருவம் ஆம் இன்பந்
தன்னை இம்மியின் அளவும் ஏழுது-அருவமாகிய இன்பத்தினை யோரிம்மியளவும் ஏற்ற
மாகாது, உருவம் ஆம் பொருளுக்கு ஏற்ப நிறுத்து வீற்று ஒழுக வல்ல இருமனப்பெண்
டர் தம்முள் தருக்கி வாழ் இருக்கை ஈது-உருவப்பட்ட பொருளுக்குச் சமமாக நிறுத்து
வீற்று நடக்க வல்ல கவரப்பட்ட மனத்தையுடைய பரத்தையர்கள் தங்களுக்கு ளிறுமாந்
துவாரும் பரத்தையர் சேரியிதுவாம்.

இம்மி என்பது மிகவுஞ் சிற்றெண். பிறர் கொடுக்கும் உருவப் பொருளுக்குத்
தாம் கொடுக்கும் உருவப்பொருள் காணியளவு ஏற்றமாகவும் குறைவாகவும் வாணிபஞ்
செய்வோரை இருமை வாணிபத்திற் கூர்த்த மதியர் எனவும், பரத்தையர் பிறர்கொ
டுக்கும் உருவப் பொருளுக்குத் தாம் விற்கும் அருவப் பொருளாகிய இன்பம் இம்மியள
வுமிகப்படாது நிறுத்து வீற்றலால் இறும்பூ தெய்த அருவமா மின்பத் தன்னை யிம்மி
யினளவு மேரு துருவமாம் பொருளுக் கேற்ப நிறுத்து வீற்று எனவும், மிக்க பொருள்
கொடுத்த புதியவனோடு புணர்தலும், குறைந்த பொருள் கொடுக்கும் பழக்கேண்மைய
கோடு புணராமையும் ஒருகாலத்தே யுடைமையால் இருமனப் பெண்டிர் எனவுங் கூறி
னார். இது சாதித்தன்மையணி. பெண்டிர் பெண்பெகுதி,சர் புதியனபுகுதலால்வந்த பலர்

பால் விசுதி. பெண்டிர் என இர் விசுதிபெற்று வருதலும் உண்டு. பகுபத் தில்லக்கணந் தெரியாத ஒருவர் பெண்டிர் என வருதல் பிழையெனக் கருதிப் பெண்டிர் என வரு மிடந்தோறும் பெண்டிர் எனத் திருத்துக் வெணப் பிழைபடத்திருத்தினர் “அங்கட்கம லத்தலர்கமலமேயீருநீரோபோலும் - வெங்கட்கடிகைவிடவரவின்மேயீருநீரோபோலும். திங்கட்கடையீருந் தில்லைவனத்தான்மீருநீரோபோலும்” என ஆன் றோர்கூறிய செய்யுளில் மேயீர்முதலிய வினைமுற்றுப்பெயர்கள் படர்க்கைப்பொருளில் ஈர் விசுதிபெற்றவந் தமையை யுணர்ந்திலர்போலும், நிகண்டேயவர்க்குப் பேரிலக்கியமாதலால். (இள)

இன்னவிற்குளவோவென்னக்கடாத தலுமியம்பியோர்கட்
கன்னவிற்குள்ளவிலென்றிதுத்தலுமறியாதியாரு
மென்னவுந்தருதினென்னவிலைகொடுத்தேற்பவீய
மன்னியெப்பொருளுமென்றுகிறையுமாவணமனந்தம்.

(இ-ள்.) ஈங்கு இன்ன உளவோ என்ன கடாதலும்-இவ்விடத்து இப்பொருள் கள் உளவோ என்று ஒருவன் வினாதலும், இயம்பியோர்கட்கு அன்ன இங்கு உள்ள இல் லென்று இறுத்தலும் அறியாது-அவ்வாறு வினவியவர்க்கு அப்பொருள்கள் இவ்விடத்து உள்ளன இல்லனவென்று விடைதருதலுமறியாமல், யாரும் என்னவும் தருகிர் என்ன வி லை கொடுத்து ஏற்ப-எவரும் எப்பொருளையுங் கொடுப்பினோன்று விலைகொடுத்து வாங்க, ஈய எப்பொருளும் மன்னி என்றும் நிறையும் ஆவணம் அனந்தம் - கொடுக்கப்பட்ட எவ்வகைப்பட்ட பொருளும் நிலைபெற்று எக்காலத்தும் நிறைந்துள்ள கடைவீதிகள்

வணிகர் பயறுண்டோ என வினாவினவனுக்கு இருகலமுண்டு, இரு தூணியுண்டு அதனளவையெக்கூறி எவ்வளவுண்டு என்னும் வினாவும், அதற்கு விடையும் பெருகாமற் காக்க உள்ளனவென்றிதுத்தலும், துவரையுண்டோ என வினாவினவனுக்கு உழந்தும் பயறும் உண்டென்று அதனினத்தா வில்லையென்று விடை தருதலுமன்றி உழந்தூண் டோ பயறுண்டோ, என்னும் வினாவும் அதற்கு விடையும் பெருகாமற்காக்க இல்லெ ன்நிறுத்தலுமெனக்கூறத் தொன்றுதொட்டுள்ள வழக்கினை வணிகர் அறியார் என்பார் இன்ன வீங்குளவோவென்னக் கடாதலு மியம்பியோர்கட்-கன்னவிற்குள்ள வில்லென் றிறுத்தலுமறியாது எனவும், உடையவர் தொழிலையுடைமைமேலேற்றி - யாரும் என்ன வுந் தருதினென்ன விலைகொடுத்தேற்பவீய-மன்னியெப்பொருளுமென்று நிறையுமாவண மனந்தம் எனவுக்கூறினார். இது தொழிற்றன்மையணி. தொன்றுதொட்டுள்ள வழக் கை. “தம்பாவில்லதில்லெனினினாய்-உள்ளதுகூறிமாற்றியுமுள்ளது - சுட்டியுமுரைப் பர்சொற்சுருங்குதற்கே” எனவருந் குத்திரத்தாலுணர்க. (இள)

செய்வீனையனைத்துத்தன்பாற்சேர்த்துவைத்துயிர்க்குப்பின்ன
ரவ்விறையாணையாற்றாலளித்திடுமாயையேபோற்
கொய்வளம்வருவமுற்றுங்கொண்டிபின்னாய்கர்மாறப்
பௌவரீருலகுக்கெல்லாமுதவுவபைம்பொன்மாடம்.

(இ-ள்.) செய்வீனை அனைத்தும் தன்பால் சேர்த்துவைத்து உயிர்க்கு பின்னர் அ இறை ஆணையாற்றால் அளித்திடும் மாயையே போல் - உயிர்கள்செய்யும் வினைமு ற்றும் தன்னிடத்துச் சேர்த்துவைத்துப் பின்பு அவ்வுயிர்களுக்கு அவ்விறைவன் ஆனொ யின் வழியால் கொடுக்கு மாயையைப்போல, பொன் மாடம் கொய்வளம் வருவ முற் றும் கொண்டு-பொன்னுலமைந்த வணிகர் மாடங்கள் பிறரிட்டிய வளங்களுள் தம்மிடத்

தில் வருவன முழுமையுங்கொண்டு, பின் நாய்கர்மாற பெளவம் நீர் உலகுக்கு எல்லாம் உதவுவ - பின்பு வணிகர் விற்கக் கடல்கூழ்ந்த உலகத்திற் கெல்லாம் தாராநின்றன.

கன்மமலம் உயிர்களிடத்துச் சுகதுக்கங்களைத் தோற்றுவித்தற்குத் துணைக்காரணமாய்த் தனுக்ரணமுதலியவற்றை உயிர்களோடு கூட்டுவித்தலால் செய்வினை யினைத் துத் தன்புற் சேர்த்துவைத்து எனவும், தான் சடமாகையால் இறைவனாற் காரியப் படுதலில் உயிர்க்குப்பின்னர் - அவ்வினையாணையாற்றுவளித்திடமொமையேபோல் எனவுங் கூறினார். மாயையை மாடமாகவும், நாய் கரை இறைவராகவும், உயிர்க்கு இருவினைப் பயன்களை அளித்திடுதலை வளம் வருவமுற்றும் உலகுக்கெல்லாம் உதவுவன ஆகவுங் கூறுதலால் ஒப்புமைக்கூட்ட வுமையணி.

உயிர்களிடத்துச் சுகதுக்கங்களைத் தோற்றுவித்தற்குத் தனுக்ரணமுதலியவற்றை உயிர்களோடு கூட்டுவித்தற்கும் தான்சடமாதலால் இறைவனாற்காரியப்படுதற்கும்.

“மாயையிற்காலமோடுமிய திபின்சுலாதிதோன்றும்
ஆயவக்காலமுன்றாயாக்கியுமளித்தும்போக்கிக்
காயமோடுலகுக்கெல்லாங்காலசங்கையினைப்பண்ணி

நாயகளுனையாலேநடத்திடுஞ்சுகத்தையெல்லாம்.” எனவருஞ் சிவஞான சித்தியாரால் உணர்க. (இக)

அணங்கனாபரப்பிவிற்குமணிகிளர்கோங்கந்தாரிற்
சுணங்கினைக்கணியென்றஞ்சிச்சுரும்பினமுழுமைநோக்கிப்
பணங்கிளர்பார்தளல்குற்பாணவமீன்னேபொற்பூ
மணங்கமழ்கின்றதிதன்பாராடவர்மருட்சியெய்தி.

(இ-அ.) அணங்கு அன்றாப் பரப்பி விற்கும் அணிகிளர் கோங்கம் தாரில் சுணங்கினை கணிஎன்து அஞ்சி சுரும்பு இனம் உறாமை நோக்கி-தெய்வப் பெண்களை யொத்த பெண்கள் தமது மார்பிற் றந்திப் பரப்பிவிற்கும் அழகால் விளங்கும் கோங்கமலராலாகிய மாலையி னிடையிற்றோன்றும் அவர்கள் மார்பின்றே மலைவேங்கை மலராலாகிய மலை மென்றஞ்சி வண்டின் கூட்டங்கள் அடையாமையைப் பார்த்து, ஆடவர் மருட்சி எய்தி பார்தன் பணங் கிளர் அல்குல் பாவை மீர் பொன்பு மணம் கமழ்கின்றது என்னே என்பார்-புருடர்கள் மயக்கங்கூர்ந்து பாம்பினது படம்போல விளங்கும் அல்குலையுடைய பெண்கள் இந்த மாலையிலமைந்த பொன்மலர் வாசம் வீசுகின்றது யாது காரணமென்று வினவுவார்கள்.

பையாவல்குலார் என்றாற் பேசலக்கொண்டு கூட்டாகப் பணங்கிளர் பார்தளல்குல் என்றார். கோங்கமாலையைப் பெண்கள் மார்பிற் சார்ந்தி விற்கலால் அங்குள்ள தேமலை வேங்கைமலர்மாலையென்றையுற்று வண்டினம் அஞ்சுதலால் ஐயவனியும், கோங்கமலர் பொன்னிற் முடைமையால் அதனைப் பொற் பூவாகக் கருதிப் புருடர் மயங்கி இது வாசனை வீசுகின்ற தற்குக்காரணம் என்னவென்று வினவுதலால் மயக்கவணியுங் கலந்து உருதலிற் றவையணி. சிப்பியில் வெள்ளி தோன்றுதற்கு மாலக்காலம் ஏதுவாதல்போல் கோங்கமலர்மாலையை வேங்கைமலர்மலை யென்றையுதற்கு மார்பிற் சார் துதல் ஏதுவாதலாக.

(சு0)

வீழ்பொருளெடுக்கலாற்றுவதுசனமிடைந்தவிதிந்
தாழ்குழன்மடவார்மைநதநங்களுண்முட்டுங்காலைக்
காழ்மணிமுலையுந்தொளுங்கலந்துறவுவகைபொங்கி
வாழ்கருஞ்சிலோபல்லோர்வாடினைத்தழுங்குவார்கள்.

(இ-ள்.) வீழ் பொருள் எடுக்கல் ஆற்றாத உறுசனம் மிடைந்த வீதி - கீழேவீழ்ந்தபொருளை யெடுக்க இயலாத மிக்கசனங்கள் நெருங்கிய வீதியில், தாழ்குழல் மடவார் மைந்தர் தங்கள் உள்முட்டும் காலை-சோர்ந்த கூந்தலையுடைய பெண்களும் புருடர்களும் தங்களுக்குள் ஒருவரோடொருவர் முட்டும்படி நெருங்கியகாலத்தில், மணிகாழ் முலையும் தோளும் கலந்து உவகை பொங்கி வாழ்நரும் சிலர் - மணிவட மணிந்த முலையும் தோளந் தம்முட்கலக்க அதனால் மகிழ்ச்சி கூர்ந்து வாழ்வாருஞ்சிலர், வாடி. நைந்து அழங்கு வார்கள் உம்பல்லோர் - அந்நெருக்கால் உடல்வாடி மெலிந்து வாடுவார்களும் பல பேர்கள்.

சிலர் என்றது தூர்த்தனா, பல்லோர் என்றது நல்லொழுக்கமுடையவனா, எண்ணம்மை தொகுத்தல். வீழ்பொருளெடுக்கலாற்றா உறுசனமிடைந்தவீதி என்றது மிகுதியணி. (சுக)

கலிலைத்துறை.

நெருங்குபல்சனமுழக்கமுக்கூலரீல்விடத்தைக்
கரந்தகம்பர்மேற்றெழித்துறுங்கடல்பெருந்தெருவாற்
கரந்துவந்துநாற்புறத்தினுஞ்சனமிகத்தொருவ
பரந்தவீனாயுட்புகுந்திடும்பற்பலநதியே.

(இ-ள்.) நெருங்கு பல் சனம் முழக்கு அருதகூலம் ரீல்விடத்தை கரந்த கம்பர் மேல் தெழித்துறும் கடல்-நெருங்கிய பலசனங்களின் முழக்கமுறாத கடை வீதி கரியவிடத்தைத் தமது பரீகண்டுகில் ஒளித்த இறைவர்மேல் அகட்டி. யெழுந்த கடலையொக்கும், பெரும் தெருவால் சுரந்து வந்து நால் புறத்தினும் சனம் மிக தொருவ-பெரிய தெருக்களால் அதிகரித்துவந்து நான்கு புறங்களிலுஞ் சனங்கள் அக்கடைவீதியில் மிகவும் நெருங்கல், பரந்த வீனா உள் புகுந்திடும் பல்பல நதி-பரவிய கடலின்புகும் பற்பல நதியையொக்கும்.

தொருவ தொழில்மேல் நின்றலால் வீணமுற்றுப்பெயர். கூலம் என்வகைத்து, அவை நெல், புல், வரகு, தினை, சாமை, இறுங்கு, மலைகெல், மூங்கில் நெல் இது தானத்தின்மேல் நின்றலால் தானியாகுபெயர். தன்னிடத்துள்ள பொருளாகிய நஞ்சினச் சிவ பெருமான் கொள்ளி கொண்டமையால் அதுதெரிந்து கடல், போர்க்கு வந்திறுத்ததென்பார் தெழித்துறும் கடல்என்றார். இதில் ஒருபொருட்குப் பலவுவமை வந்தமையால் மாலையுமையணி. (கஉ)

அறத்தினீணகர்புவனைசக்கரமெனவான்ற
திறத்தபொன்மதிலேழுடைச்சின்மயக்கோயிற்
புறத்தவான்மிசைப்புலவர்கண்ணாறுபட்டிடாமை
மறைந்தெனக்குயினுரிஞ்சபூம்பந்தர்சான்மறுகு.

(இ-ள்.) வான் மிசை புலவர் கண்ணாறு பட்டிடாமை மறைத்தால் என்ன குயின் உரிஞ்ச பூம்பந்தர் சால் மறுகு - விண்ணுலகிலுள்ள தேவர்கள் கண்ணேறுபடாமல் மறைத்தாற்போல மேகங்கள் தவறும் பூம்பந்தல் மிக்க வீதிகள், அறத்தின் நீள் நகர் புவனை சக்கரம் என்ன - முப்பத்திரண்டு தருமங்களான்மிக்க காஞ்சித் திருநகரில் நிலமகள் வடிவமென்று கண்டோர் கூற, ஆன்ற திறத்த பொன்மதில் ஏழுடைய சின்மயன் கோயில் புறத்த - அமைந்த பகுதியையுடைய பொன்றாச்சமைத்த ஏழுமதில்களையுடைய சிவபிரானது திருக்கோயிலின் புறத்திலுள்ளன.

ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகையாதலால் “வரைபாய்வருடை” என்றற்போல வரு மொழிமுதல் வல்லெழுத்தியல்பாய் நகர்புவனையென நின்றது. புலனசக்கரம் என்னும் பாடத்துக்கு நகரமானது பூமியின் வட்டவடிவாக எனப் பொருள்கொள்க, புலனைசக் கரம் என ஆன்மத்தில் என்றது பிருதுவியின் வடிவு நாற்கோணமாதலால் நாற்கோண மாக அமைந்த மதில் எனக்கொள்க. திறத்த பொன்மதி லேழுடை என்பதை இடைப் பிறவரலாக்கிப் புலனைசக்கரமென வான்மயக்கோயில் எனக்கொண்டு உமையம் மையின் முக்கோணவடிவாகிய சக்கரம்போல அமைந்த திருக்கோயிலெனக்கொள்க. நிலமகளுக்குப் பொருள்கொள்ளுங்கால் நிலவடிவாயுள்ளவன் எனவும், உமையம்மைக் குப் பொருள்கொள்ளுங்கால் புலனக்களைத் தந்தவனெனவும் பொருள்கொள்க. “குமர க்கோட்டம்” என்றற்போல உயர்திணைப்பெயரிடிகெட்டு வருமொழிமுதல் வல்லெழு த்து மிக்குச் சின்மயக்கோயில் என நின்றது. காமக்கோட்டீடம் முக்கோணவடிவாயு ள்ளதாதலால் புலனைசக்கரம் என்றார் என்க. “ஆயிடைநின்றானந்தப்பரவெளியாம்பில ச்சூழலணையச்செல்வான்-பாயமணிப்பெருவாய்தலேழனையுந்தான்றுற்றுப்பையவுளபுக் - கேயுமருட்டீடத்தினியனோக்கிவிம்மிதமிக்கெய்தியந்த - மாயிரும்பீடத்திலையின் முக்கோ ணவடிவின்னொலாமகிழுவை” என இப்புராணத்திலும், “சிவகோணமுற்பகர்வதொரு நாலுசத்திநெறிசெறிக்கொணமத்தொடொருமருவுகோண்- நவகோணமுட்படுவதெழுமூ விரட்டியொரு நவில்கோணமுற்றதுமூவலையாய்-இவராரினாத்ததளமிருநாலுமெட்டி னையுமெழிலாய வட்டமொடுசதுரமாய்-உவமானமற்றதனிதனிமூவகைக்கண்ணமெனுமை பாதமுற்றசிறுவகைகனே” எனவருஞ் செய்யுளுரையில் சிவகோணநான்கும் கீழ்நோக்கி யுஞ் சத்திகோணம் ஐந்தும் மேல்நோக்கியுந் தம்முட்புணரவே முக்கோணம் என்றார். இதனைத் திரிபுணாசக்கரம்என்பார். பிருதுவி நாற்கோணம்என்பது “மண்புனலனல்கால் வான்பால்வடிவுநாற்கோணமாகுந்-தண்பினைமழன்றுகோணத் தகுமறுகோணம்வட்டம்” எனச் சிவஞானசித்தியாரிலும் வருதலறிக. நிலமொழியிறுகெடுதலுக்கும் வருமொழி வல்லெழுத்து மிகுதலுக்கும், “உயிரிசுருகியவுயர்திணைப்பெயரும்-எல்லாவழியுமியல்பெ னமொழிப்” எனவருந் தொல்காப்பியச்சூத்திரத்தில், உயிரிபுள்ளியிறு என்ற மிகை யால்.

(௧௩)

மகரப்பொற்குழைப்பிரான் தளிசூழ்மதில் குறடு
நகரச்சீரெயில் சுற்றுமாளிகைநிரையாருந்
திகழ்ச்சூழ்தெருவாரிடைவெளியுமாய்ச்சிவன்றோர்ச்
சகடத்தேருடைச்சகடமற்றொன்றெனத்தயங்கும்.

(இ-ள்.) மகரம் பொற்குழை பிரான் தளி சூழ் மதில் குறடும்-பொன்னு லமை ந்த மகரகுண்டலத்தை யணிந்த சிவபிரானது திருக்கோயிலைச் சூழ்ந்த திருமதிலானது தேருருளையின் குறடாகவும், நகரம் சீர் எயில் சுற்று மாளிகைநிரை ஆறும்-அத்திருநகரிற் சிறந்த மதில்களாற்கூழ்ப்பட்ட மாளிகையின் வரிசைகள் உருளையின் அகவாயாகவும், திகழ் சூழ் தெரு ஆரிகை வெளியும் ஆய்-(அம்மாளிகையின் வரிசைகள்) விளங்கச்சூழ் ந்த தெருக்கள் அவ்வுருளையின் அகவாயிலுள்ள வெளியுமாகி, சிவன் தேர் சகடத்து வர் உடைய சகடம் மற்ற ஒன்று என்ன தயங்கும் - சிவபிரானது நிலவுலகாகிய தேரிலுள்ள இரண்டு சகடங்களோடு அழகினையுடைய மற்றொரு சகடம்; இதுவென்றுகூற விளங்கா நிற்கும்.

சிவபெருமான் திருத்தேர் முன்னரே சந்திரசூரியர்கள் என்னும் சகடங்கனையு டைய தென்பார் சகடத்தேருடை எனவும், அது நிலவுலகே யாதலால் அதற்குத்தக்க சகடம் இதுவென்பார் மற்றொன்றெனத் தயங்கும் எனவுங்கூறினர், மதிலைக் குறடாக

வும், மாளிகையின் வரிசைகளை அகவாயாகவும், தெருக்கள் அகவாயிலுள்ள வெளிகளாகவும் அத்தியவசயித்தலால் தற்குறிப்பணி. (௬௪)

சரிக்குஞ்சுசரமதப்பெருங்கலுழியுந்தளவைச்
சிரிக்குமூரலார்களைந்தார்நறவமுஞ்சேறும்
விரிக்கும்வீதியிலடிவழுக்காவகைவெயிலைப்
புரிக்குஞ்செம்மணிபதித்துமேனடப்பராற்புரியோர்.

(இ-ள்.) சரிக்கும் குஞ்சரம் மதம் பெரும் கலுழியும்-சஞ்சரிக்கும் யானையினது மதமாகிய பெரியகாட்டாறும், தளவை சிரிக்கும் மூரலார் களைந்த தார் நறவமும் - முல்லையாரும்பைச்சரிக்கும் பற்களையுடைய பெண்கள் களைந்த மாலைகள் சிந்தும் தேனும்-சேறும் விரிக்கும் வீதியில் அடி வழுக்காதவகை - இவை சேறும்ப்பரந்த வீதியில் தமது கால்கள் வழுக்காதவண்ணம், புரியோர் வெயிலை புரிக்கும் செம்மணி பதித்து மேல் நடப்பர் - அந்நகரிலுள்ளோர் வெயிலையுமிழும் செவந்த மாணிக்கங்களை அச்சேற்றிப் பதித்து அவற்றின்மேல் நடப்பார்கள்.

சேறுபட்ட வீதியில் கால்வழுக்காமல் அச்சேற்றில் மாணிக்கங்களைப்பதித்து அவற்றின்மேல் நடப்போன அந்நகரிலுள்ளோர் செல்வபிசுதியை யுயர்த்திக்கூறுதலால் உதாத்தவணி. (௬௫)

ஞெள்ளற்பாங்கரின நியநீர்வண்டலாட்டயரு
மள்ளற்சேறுகள்புலர்த்துவாரிடையிடையகழ்ந்து
பள்ளந்தாற்சிறுகால்பலவகுந்தெனப்பிறங்கும்
வள்ளற்காவலர்செலுத்துதேர்ச்சகடுபோம்வழியே.

(இ-ள்.) ஞெள்ளல் பாங்கரின நியநீர் வண்டல் ஆட்டு அயரும் அள்ளல் சேறுகள் புலர்த்துவான் - வீதியின் பக்கத்தில் நறுமணங்கமழும் நீர்விளையாட்டைச்செய்யும் குழம்பிய சேறுகளைப்புலர்த்த, இடை இடை அகழ்ந்து பள்ளத்தால் பல சிறுகால் வகுத்தால் என்ன - அச்சேறுகளினிடையிடையே அகழ்ந்து பள்ளமாகப் பல சிறுகால்களை வகுத்தாற்போல, வள்ளல் காவலர் செலுத்து தேர் சகடுபோம் வழிபிறங்கும்-பெருங்கொடையையுடைய அரசர்கள் செலுத்தாரின்ற தேர்க்கால்கள் செல்லும் வழிகள் விளங்காநிற்கும்.

வகுத்தென தொகுத்தல்விகாரம், தேர்க்கால் சென்றவழியை நீர்விளையாட்டாலமைந்த சேற்றைப்புலர்த்த அந்நகரிலுள்ளோர் சிறுகால் தோண்டியதுபோலுமென அத்தியவசயித்தலால் தற்குறிப்பணி. "ஆறுசெல்வருத்தம்" என்றாற்போல அயரும் அள்ளற்சேறு விளையாடுதலாலுண்டான சேறு என நிறைவால் காரணகாரியப்பொருளில் வந்த பெயரொச்சம். (௬௬)

செய்யதிண்புயத்தெழிலினைக்கவரந்தமைதெரிந்து
வெய்யமாந்தர்கள்வெதுப்புறப்பன்முறைநாக்க
வையவோவெனவலறுவபோலணிமுழுவ
மையவேலையுஞ்சுமழ்ப்புறவயின்றொறுங்கறங்கும்.

(இ-ள்) வெய்யமாந்தர்கள் - யாவரும் விரும்பும் புருடர்கள், செய்ய திண்புயத்து எழிலினை கவரந்தமை தெரிந்து வெதுப்புற பல்முறை நாக்க - தமது குங்குமக்குழம்பாற் செவந்த திண்ணிய புயத்தினது அழகைக் கொள்ளுகொண்டமையறிந்து

வருந்தும்படி பலமுறையுமோத. அணி முழுவம் ஐயவோ என்ன அலறுவபோல் மைய வேலையும் சமழ்ப்புறு வயின் தொறும் கறங்கும்-அழகிய மத்தளங்கள் ஐயோவென்று கதறுதல்போலக் கரிய நிறத்தையுடைய கடலும் நாண இடங்கள் தோறு முழங்காநிற்கும்.

வாச்சியம் வாசித்தலில் வல்லோர் மத்தளம் வாசித்தலையும், அது ஒலித்தலையும் தமது புயத்தினுழைக மத்தளம் கவர்ந்ததுதெரிந்து அதனை யடித்தனனொளவும், அது ஒலித்தலை யடியாற்றாது கதறுவதெனவும் அத்தியவசயித்தலால் தற்குறிப்பணியும், கடலொலியும் குறைபட மத்தளங்களொலிக்குமென்றமையால் மிகுதியணியும் கலந்துருவ தலிற்கலவையணி. (௬௭)

விலாழிநீருமொண்சந்தனவினாச்செழுஞ்சேறுங்
குலாயவீதிகால்வழுக்குமென்றஞ்சபுகோண
னிலாமுடித்தவர்திருவிழாத்தொழுவந்துநெருங்கும்
வலாரியாதியோரடிபடியுருவகைநடப்பார்.

(இ-ள்.) விலாழி நீரும் ஒண் சந்தன வினா செழும் சேறும் குலாய வீதி கால் வழுக்கும் என்று - குதியாயின் வாய்துறா நீரும் ஒன்றிய சந்தனமாகிய கூட்டமைந்த குழம்பும் விளங்கிய வீதியில் தமது கால்வழுக்குமென்றே, கோணல் விலா முடித்தவர்திருவிழா தொழுவந்து நெருங்கும் வலாரி ஆதியோர் அஞ்சுபு - வளைந்த இளைஞ்சந்திரனை முடித்த சிவபிரானார் திருவிழாவைத் தொழுவந்து நெருங்கிய இந்நிரன்முதலிய தேவர்களுக்கு - அடிபடியுறாத வகை நடப்பார் - தமது கால்கள் பூமியிற்றோயாதவண்ணம் நடப்பார்கள்.

சிவபிரான் மகோற்சவத்தைச் சேவிக்கவந்த தேவர்கள் காற்சவடி இயற்கையாய்ப் பூமியிற்றோயாது நடத்தல் சந்தனக்குழம்பு முதலியவற்றாலமைந்த வீதியின் சேறு காலிற்றோயாமென்கு எனப்பிறிதொன்றால் நிகழ்ந்ததெனக்கூறுதலில் சமாயுதவணி.

புரசைத்திண்களிறுலாத்தரும்பொலஞ்சுடர்மறுகிற்
பரசப்போதருமன்னவர்பணிமுடிநெருக்கி
னரசப்பன்மணிதெறித்துவீழ்ந்தமைப்பனவவியா
முரசப்பேரொலியுதிப்பினிலுக்கமுதுபுப்போல.

(இ-ள்.) புரசை திண் களிறு உலாத்தரும் பொலமை சுடர் மறுகில் பரசு பேர்தரும் மன்னவர் பணிமுடி நெருக்கிற் - கழுத்திய கயிற்றைமுடியா நிண்ணிய யானைகளுலாவும் பொன்னின விளக்கமமைந்த காஞ்சித்திருமுகரின் வீதியில் இறைவனா வனங்கவந்த அரசர்கள் பணியு மகுடத்தினெருக்கித்தால், அரச பன்மணி தெறித்து வீழ்ந்து நடுநாயகமாயுள்ள பலவகைப்பட்ட இரத்தினங்கள் அவற்றினின்றும் தெறித்து வீழ்ந்து, அவியாத முரசம் பேர் ஒலி அதிர்ப்பினில் உக்கமுது உலபோல் இமைப்பன-ஒலாத முரசங்களின் பேரொலியினை கிந்திய பெரியகழுத்திரங்களைப்போல விளங்காநின்றன

முடிநெருக்கிற் அரசப்பன்மணிதெறித்து வீழ்ந்து என்ச் சென்னமிகுதியைப்பு கழ்ந்துகூறுதலால் வீதுகளொணியும், அவியாமுரசப் பேரொலி யுதிப்பினிலுக்க முதுபுப்போலிமைப்பன என்றமையால் இல்பொருளுவமையணியும் கலந்துவருதலில் கலவையணி. (௬௮)

அங்கண்வீதியினணிகலங்கா ணுமாதரத்தி
னெங்குணுகுநுத்திருவிழாவென்பதோர்பெயரார்
மங்கையாளொடுமுகாரொடுமவானவர்புதிச்சுந்
திங்கடோறெழுந்தருளுமெலதன்வளஞ்சுதிதோ.

(இ-ள்.) அங்கன் வீதியின் அணிநலம் காணும் ஆதரத்தின்-அவ்விடத்திலுள்ள வீதியினது அழகினலத்தை விரும்பும் விருப்பத்தால், எங்கள் ராதனும் திருவிழா என்பது ஓர் பெயரால்-எங்களிறைவனாகிய சிவபிரானும் திருவிழாவென்னும் ஓர் பெயர் வைத்து, மங்கையாளோடும் மகாரோடும் வானவர் பழிச்ச திங்கள்தோறும் எழுந்தருளுமேல் அதன் வளம் சிறிதோ - உமையம்மையோடும் மூத்தப் பிள்ளையார் இனையபின்னையாரோடும் தேவர்கள் வணங்க மாத்தோறு மெழுந்தருளுவாரானால் அவ்வீதியின் வளமை சொல்லுதற்கெளிதோ.

திங்கள்தோறும் என்றது பிரதோடமுதலிய பஞ்சபருவங்களை. மாத்தோறும் சிவபிரான் உமையம்மை முதலியோடு எழுந்தருளுதலை வீதியின் சிறப்பைக் காணுதற் பொருட்டென அக்கியவசயித்தலால் தற்குறிப்பணி. (எ0)

பாலியேமுதல் பலநதித் திவலைபாய்ந்தழகின்
பாலவாயமாளிகையடித்தலத்தினைப்பாராப்
பாலவெண்குதைமாடமேறசிகரமும்பனிவிண்
பாலியாற்றுநீர்த்திவலைகள் போர்ப்பவான் படரும்.

(இ-ள்) பாலியேமுதல் பலநதி திவலை பாய்ந்து அழகின் பால ஆய மாளிகை அடி தலத்தினை - பாலாறுமுதலிய பலநதிகளின் துளிகள் பாய்தலால் அழகின் பகுதியனவாகிய மாளிகைகளின் அடித்தலங்களை, பால வெண்குதை மாடமேல் சிகரமும் பாரா - பால்போலும் வெள்ளிய குதை கீழ்நீர் மடங்களின்மேலுள்ள சிகரங்களும் பார்த்து, பனி விண் பாலி ஆற்றுநீர் திவலைகள் போர்ப்பவான் படரும் - குளிர்த்த ஆகாயத்திலுள்ள கங்கையினீர்த்துளிகள் தமமைப்போக்க விண்ணுலகமட்டும் உயர்ந்தோங்கும்.

உபரிகைகளின் சிகரங்கள் அவற்றின் அடித்தலம் பாலநதிமுதலியவற்றி னீர்த்துளிகளையடைதலால் தாரமும் ஆகாசகங்கையினீர்த்துளியையடைய ஆகாயத்திற்செல்லும் எனச் சம்பந்தமில்லாதிருக்கச் சம்பந்தத்தை யாரோபித்தலால் தொடர்புயர்வு நவிற்சியணி. (எக)

பன்னிறப் பரிசுருங்கரிதொழில்லைமபஃறே
ரின்னகீழ்சிலைவாயிலினியங்குதனோக்கி
மன்னுமேனிலைவாயில் வெண்கரிபசுமான்றே
ரன்னவேனவுத்தன்னிடத்தியங்கவாணனவுற்.

(இ-ள்.) பல் நிற பரி கரும் கரி தொழில் அமை பல் தேர் இன்னகீழ் நிலை வாயிலின் இயங்குதல் நோக்கி - பலநிறங்களையுடைய குதிரைகளுங் கரிய யானைகளுங் தொழில்முற்றிய பலதேர்களும் இவைபோல்வனவும் கீழ்மாடங்களின் வாயிலிற் சஞ்சரித்தலைப்பார்த்து, மன்னும் மேல் நிலை வாயில் வெண்கரி பசுமான் தேர் அன்ன எனவும் தன்னிடத்து இயங்க வான் அனவும்-நிலைபெற்ற மேன்மாடங்களின் வாயிலும் இந்திரனது அயிராவதமும் பசிய உச்சைச்சிரவமென்னுங் குதிரையுந் தேரும் அவைபோன்ற மற்றப்பொருள்களும் தன்னிடத்துச் சஞ்சரிக்க ஆகாயத்தையனாவும்.

எனவும் என்றது காமதேனுமுதலியவற்றை. மாடங்களின் கீழ்நிலைவாயிலில் குதிரைமுதலியன சஞ்சரித்தல்நோக்கி மேனிலைவாயிலும் இந்திரன் குதிரைமுதலியன சஞ்சரிக்க ஆகாயத்திற்றேயும் எனக்கூறுதலால் இதுவும் அவ்வணி. (எஉ)

அலங்குகீழ்நிலைமாடமங்கடுப்பினின்மாட்டு
மிலங்குகிற்புகையான்வினாயேற்றுவர்மடவார்

புலங்கொண்மேனிலைமாடமும்புரிசுழற் றுட்டிந்
துலங்ககிற்புகையான்மணங்களு ளுறத்தொகுப்பார்.

(இ-ள்.) மடவார் அலங்கு கீழ்நிலை மாடம் அங்கு அடிப்பினின் மாட்டும் இலங்கு அகில் புகையான் வினா ஏற்றுவர் - பெண்கள் விளங்காநின்ற கீழ்நிலையாகிய மாடங்களை அக்கீழ்நிலையின் அடிப்பில் மாட்டிய விளங்கும் அகிற்புகையால் வாசம் ஊட்டுவார், மடவார் புலம் கொள் மேல் நிலை மாடமும் புரிசுழற்கு ஊட்டும் துலங்கு அகில் புகையால் - பெண்கள் கண்ணோக்கமந்த மேனிலையாகிய மாடங்களைப் புறக்கணம் செய்த தமது கூந்தலுக்கூட்டும் விளங்கும் அகிற்புகையால், மணம் கருவூற தொகுப்பார் - நறுமணம் நெருங்கச்செறிப்பார்கள்.

பொலங்கொண்மேனிலைமாடமெனப்பாடமானால், பொண்ணாச்செய்த மேனிலை மாடமெனப்பொருள்கொள்க.

பெண்கள் மாடங்களின் கீழ்நிலைக்கு வாசமூட்ட அடிப்பில் அகிற்கட்டையை மாட்டுவொனவும், அதுபோல மேனிலைக்கு வாசமூட்ட அகிற்புகையால் கூந்தலைப் புலர்த்துவொனவும் அவர்கள் செல்வத்தினை யுயர்த்திக்கூறுதலால் உதாத்தவணி. (௭௬)

இருசுடர்ப்பெருஞ்சிலைகளினியன்றமாளிகைக
ருருகுவெங்கதிர் தடவரச்சுகுகுண லுமிழ்
மருகுநண்கதிர் தடவரககுளிர்புனலளிகு
மருவினோர் குணம்பிடிபடல்வையகத்தியல்பே.

(இ-ள்.) இருசுடர் பெரும் சிலைகளின் இயன்ற மாளிகைகள் - பெருமைவாய்ந்த சூரியசந்திரகாந்தக்கற்களாற்செய்த உபரிகைகள், உருகு வெங்கதிர் தடவரசுகுகுண உமிழும் - எப்பொருளும் உருகுதற்குக்காரணமாகிய சூரியன் சடவுதலால் சுடாநின்ற அக்கினியை ஒருபாலுமிழாநிற்கும், அருகு தண்கதிர் தடவரசுளிர்புனல் அளிக்கும் - சங்கிய சந்திரன் தடவுதலால் குளிர்ந்த நீரை யொருபால் தாராநிற்கும், மருவினோர் குணம் பிடிபடல் ஓடக்கூறு இயல்பே - சிநேகரது குணம் அவரோடு சிநேகிக்கப்பட்டவர்க்குப் பிடிபடுதல் உலகியல்பாம். (௭௭தலால்)

சிநேகருடைய குணம் அவரோடு சிநேகிக்கப்பட்டவர்க்குப் பிடிபடுமென்ற அவர்ணியமாகிய பொதுப்பொருளால் சூரியசந்திரகாந்தக்கற்களாற்செய்த மாளிகைகள் சூரியசந்திரர்கள் கிரணங்கள் மருவும்போது நெருப்பையும் நீரையும்மிருமென்ற வர்ணியமாகிய சிறப்புப்பொருள் சாதிக்கப்படுதலால் வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி.()

நெறித்தகூந்தலார் மேனிலைச்சாளரக்கதவு
திறத்தலுந்தடைபடுமகிற்புகையெலாந்திரண்டு
புறத்தினேகுவவழுதிதன்சிறைப்படுமபுயல்கண்
மறித்துவிட்டநாள்வினாகதுவின்கேறலையானும்.

(இ-ள்.) நெறித்தகூந்தலார் மேல் நிலை சாளரம் கதவு திறத்தலும் - அறல்பட்ட கூந்தலையுடைய பெண்கள் மேனிலையிலுள்ள சாளரத்தின் கதவைத்திறக்க, தடைபடும் அகில் புகை எல்லாம் திரண்டு புறத்தின் ஏகுவ-தடைபட்ட அகிலின் புகையெல்லாந்திரண்டு புறத்திற்செல்லுதல், வழுதிதன் சிறைப்படு புயல்கள் மறித்துவிட்ட நாள் வினாந்து வினா சேறலை யானும் - உக்கிரருமாபாண்டியர் தமது சிறைச்சாலையிலகப்படுத்திய மேகங்களைச் சிறையினின்று மீளவிட்டகாலத்தில் அவை வினாந்து வினா ணுலகத்தை யடைதலையொக்கும்,

உக்கிரகுமாரபாண்டியர் தமது பாண்டிநாட்டில் மழைவறந்தமையால் மழை பெய்யாமைக்குக் காரணம் யாதென்றிந்திரனை வினவச் சோமவரவிரசுபலனால் விண்ணுலகையடைந்து அவ்வந்திரனானத்தி லொக்கவிருக்க, தாழ்விட்ட ஆசனத்திலிருந்த சேரசோழர்களது முகத்தைநோக்கி உங்கள் நாட்டில் மழைபெய்யுமென்றவர்களை யே வி யவ்வுக்கிர குமாரபாண்டிய ரிறுமாப்பைநோக்கி யொன்று முறையாடாதிருந்தனன், அதுகண்டு அப்பாண்டியர் தமது நாட்டிற்கு மீளவந்து ஓர்நான் வேட்டையாடச் சென்றகாலையில் புட்கலாவருத்தமுதலிய நான்குமேகங்களும் பொதியமலையில் மேய்தலை நோக்கி யவற்றைப்பிடித்து விலங்குபட்டிச் சிறைக்காளத்திலிட்டனர், அதனை யித்திரன் கேள்வியுற்றுக் கோபமுண்டு போர்க்குவந்து அவ்வுக்கிரகுமாரபாண்டியர்க்குத் தோற்றுத் தன்னுலகடைந்து அம்மேகங்களை விடுக்கில் மழைபொழிவிப்பனென ஒலை போக்க, அவ்வந்திரன் வார்த்தையை யுண்மையாகக்கருதாது அவ்வந்திரனுக்குச் சினேகனாகவிருந்த ஒருவேளாளன் பிணையாக அம்மேகங்களை விடுத்தனர் என்பது திருவிளையாடற்புராணவரலாறு.

‘மைக்கடல்வறப்பவென்றவாகைவேற்செழியன்மௌலிச் செக்கர்மாமணிவிற்காலத்தேவர்கோன்றவிசிலேறி யொக்கவீற்றிருந்தாளுகவும்பர்கோனமூக்காறெய்திப் பக்கமேயிருந்தவேளைப்பார்த்திபர்முகத்தைப்பாரா, முகமனன்கியம்பிவீர்வந்ததென்மொழிமினென்ன மகபதியெங்கனாட்டின்மழைமறுத்தடைந்தேமென்றார் அகமலர்ந்தினையார்நாட்டினளவும்வான்சுரக்கநல்கி நகைமணிக்கலன்பொன்னாடைநல்கிரீர்போமினென்றான்.”

“பொன்றத்துமருவிக்குன்றிப்புட்கலாருத்தமாதி மின்றத்துமேகநான்கும்வீழ்ந்தனமேயக்கண்டு குன்றத்தினெடியதிண்டோட்டொற்றவனவற்றைப்பற்றிக் கன்றத்தின்களிறுபோலக்கடுந்திணைக்கயாச்சான். இட்டவன்சிறையெந்நெய்யழிவியைவிடாதுமாறு பட்டசிறந்தையனையாகப்பாசாதனைனுக்கென்று நட்டவனெருவேளாளனான்பிணையென்றுதாழ்த்தான் மட்டவழிந்தொழுநிம்பமாலிகைமார்பிணை.”

இடுக்கண்வந்துயிர்க்குமுற்றமெய்தினும்வாய்மைகாத்து வடுக்களைந்தொழுநாலாமரபிணையையரசுத்தன் எடுத்துமைமறைபோற்குழந்துசிறைக்களத்திட்டயாப்பு விடுத்தனன்புகுபோலமீண்டாமேகமெல்லாம்” என அப்புராணத்தில் வருதல் காண்க.

அகிற்புகை சூழ்ந்திருத்தலால் உபரிகையின் சாளரக்கதவினைத்திறக்க அப்புகை ப்படலம் அச்சாளரத்தின் வழிச்செல்லுதல், உக்கிரகுமாரபாண்டியர் சிறைக்களத்தி லிட்ட மேகங்களை விட்டகாலத்து அம்மேகம் ஆகாயத்தில் செல்லுதலை யொக்குமென் றலால் எடுத்துக்காட்டுவமையணி.

(எடு)

தெரித்தபன்மணிமாடமேற்றிகழ்ந்தபொற்குடத்து விரித்ததண்கதிர்க்கடவுணின்றசைதல்வேட்கோவார் திரித்துவிட்டசக்கரமெனலாகுமத்திகிரி பரித்தபச்சைமண்ணென்னலாமதற்பயில்களங்கம்.

(இ-ள்.) தெரித்த பல்மணி மாடமேல் திகழ்ந்த பொன் குடத்து விரித்த தண் கதிர்க்கடவுள் நின்று அசைதல் - ஆராய்ந்த பலமணிகள் பதித்த உபரிகைமேல் விளங்கிய பொன்னுலமைந்த குடத்தில் பரப்பிய தண்ணிய கதிரையுடைய சந்திரனின்றைசைதல், வேட்கோவர் திரித்துவிட்ட சக்கரம் என்னலாகும் - சூயவர்கள் குடத்தினின்று சுழற்றிவிட்ட சக்கரமென்று சொல்ல அமையும், அதன் பயில் களங்கம் அதிகிரி பரித்த பச்சைமண் என்னலாம் - அச்சந்திரனிடத்துப்பொருந்திய களங்கம் அச்சக்கரஞ்சுமந்த பச்சைமண்ணென்று சொல்ல அமையும்.

உவமைக்கும் பொருளுக்கும் ஒற்றுமையுண்மையால் குடத்தினின்று எனப் பொருள்கொண்டாம். பொற்குடத்தில் சந்திரனின்றைசைதல் சூயவர்குடத்தினின்று சுழற்றி விட்ட சக்கரம் எனவும், அச்சக்கரம் சுமந்த பசுமண் அச்சந்திரனிடத்துப்பொருந்திய களங்கமாகவுங்கூறுதலால் தெரிதருதேற்ற வுவமையணி. (எஞ)

நிரவுநித்திலத்தோரணச்செழுங்கதிர்நிரைகள்
விரவிலிண்ணெலாம்வெள்ளொளியிரித்தலானன்றே
பரவைமேலெழும்போதும்வீழ்பருவத்தாமல்லா
விரவிமண்டிலச்சேயொளியிளங்கிடாவியல்பே.

(இ-ள்.) பரவை மேல் எழும்போதும் வீழ்பருவத்தும் அல்லாமல் - சூரியன் கடலில் உதயஞ்செய்யுங்காலத்தும் அத்தமிக்குங்காலத்தும் அல்லாமல், இரவி மண்டிலம் சே ஒளியிளங்கிடாத இடம்பு - அச்சூரியமண்டிலத்தின் செவந்த ஒளியிளங்காத தன்மை, நிரவு நித்திலம் தோரணம் செழும் கதிர் நிரைகள் வின் எல்லாம் விரவி வெள்ளொளி விரித்தலான் அன்று ஏ-வரிசைப்பட்ட முத்தாலமைந்த தோரணத்தின் மிக்க கிரணத்தின் வரிசைகள் ஆகாயமுற்றுங்கலந்து பெள்ளிய கிரணத்தை விரித்தலால்லவா.

சூரியன் கடலிற்றோன்றுப் போதும் அத்தமிக்கும்போதும் தனக்குரிய செந்நிறம்படைத்தலேயல்லாமல் இடையில் அந்நிறத்தையடையாமை காஞ்சியிலுள்ள முத்துத் தோரணங்களினொளிகள் வெள்ளிய கிரணத்தைப் பரப்புகாரணத்தால் எனக்கூறுதலால் கருவி காரகவேதுவணி. (எள)

திங்கள்செங்கதிராளென்றுரைப்பதேதேற்ற
மங்கணித்திலத்தோரணத்தொளியினிலிரிபோற்
றங்குவெண்கதிராயினனதற்குறுஞ்சான்று
துங்கமாலையுங்காலையுஞ்செவந்துதோன்றுவதே.

(இ-ள்.) திங்கள்-சந்திரன், அங்கன் நித்திலம் தோரணத்து ஒளியினில் தங்கி அரிபோல் வெண்கதிர் ஆயினன் - அவ்விடத்திலுள்ள முத்துத்தோரணத்தினொளியிற் றங்கிச் சூரியனைப்போல வெள்ளிய கிரணமுடையவனுயினான், செங்கதிராளன் என்று உரைப்பது ஏதேற்றம்-அச்சந்திரனைச் செவந்த கிரணமுடையவனென்று சொல்லுவதே நிச்சயம், அதற்கு உறும் சான்று - அகற்குத்தக்க சாட்சி, துங்கமாலையும் காலையும் செவந்து தோன்றுவது - மேம்பட்ட மலைப்பொழுதிலும் காலப்பொழுதிலுஞ் செந்நிறமுடையவகைத்தோன்றுதலே.

சந்திரனுடைய வெண்மைக்குணத்தை யொழித்துச் செம்மைக்குணத்தைக் கூறுதலால் குணவவதுதியணி. (எஅ)

அணங்குறாங்கைத்திடுந்தொறுமாங்கவர்வளர்த்த
கணங்கொண்முல்லைகண்முதைப்பனவவாங்கைக்கவினை

பிணங்கிரங்கவர்ந்தொளித்தமையறிந்தனொன்றே
வணங்கிராணிஞனுடன்சிரித்திடுவதுமானும்.

(இ-ள்.) அணங்கு அன்றார் நகைத்திடும் தொலும் - செய்வப்பெண்களையொத்த அந்நகர்ப்பெண்கள் நகைக்குந்தோறும், ஆங்கு அவர் வளர்த்த கணம் கொள் முல்லைகள் முகைப்பன - அவ்விடங்களில் அப்பெண்கள் வளர்த்த கூட்டங்கொண்ட முல்லைச்செடிகளரும்புதல், அவர் நகை கவினை நாம் இண்டகி கவாந்து ஒளித்தமை அறிந்தனர் என்று-அப்பெண்களது முறுவலழகினை நாயினங்கிக்கவர்ந்து ஒளித்த தன்மையை யவரறிந்தாரொன்று, நாணினால் வணங்கி உடன் சிரித்திடுவது மாணும்-நாணல் வணங்கி அவருடன் சிரித்தலையொக்கும்.

பெண்களால் மலருமரங்களில் முல்லையொன்றதலால் அணங்குநார் நகைத்திடுந்தொறுமாங்கவர்வளர்த்த - கணங்கொண்முல்லைகண்முகைப்பன என்றார். முல்லைகள் அரும்புதலை அவர் நமது களவையறிந்து நகைத்தனரொன்று கருதித் தாமும் நாணல் நகைத்தனவென அந்நியவசயித்தலால் தற்குறிப்பணி. மகளிரால் மலர்மரங்கள் - மகிழ்மரஞ்சுவைக்கவும், எழிலைம்பாலேமரம் நட்புக்கொள்ளவும், பாதிரிமரம் நிந்திக்கவும், முல்லைக்கொடி நகைக்கவும், புன்னை யாடவும், குரா அணைக்கவும், அசோகு உடைக்கவும், குருக்கத்தி பாடவும், மரா பார்க்கவும், சண்பகரிழல்படவுந் தளிர்ந்துப் பூப்பனவாகப் பத்துவகைப்படும. (எசு)

ஆடகத்தியன்மேனிலேமிசையணங்கனையார்
மாடகத்தனியாழிசைக்குவந்துறும்வான
நாடகத்துவெண்களிற்றினைநளினமென்மலர்ப்பூம்
பாடகத்தடிநடையினம்பருவரலுறுப்பார்.

(இ-ள்) ஆடகத்து இயல் மேல் நிலைமிசை அணங்கு அனையார் மாடகம் தனியாழ் இசைக்கு - ஒருவகைப்பொன்னுலமைந்த மேன்மாடத்தின்மேல் தெய்வப்பெண்களையொத்த பெண்கள் தடவும் முதுக்காணிமமைந்த ஒப்பில்லாத வீணையினிசைக்கு, உவந்து உறும் வான நாடு அகத்து வெண்களிற்றினை-மகிழ்கூர்ந்தடைந்த வீண்ணுலகிலுள்ள வெள்ளையானையை, நளினமெல் மலர்ப்பூம் பாடகத்து அடி நடையினால் பருவரல் உறுப்பார் - மெல்லிய தாமரைமலரையொத்த பொலிவமைந்த பாடகத்தையணிந்த தமது கால்நடையால் துன்பஞ்செய்வார்கள்.

நால்வகைப்பொன்னுள் ஒன்றதலால் ஆடகத்து எனவும், யாழினுறுப்பைபெற்ற ஒன்றதலால் மாடகத்தனியாழ் எனவுங்கூறினார். நால்வகைப்பொன்னாவன ஆடகம், கிளிச்சிறை, சாதரூபம், சாமபூதம். யாழினுறுப்பு ஐந்தாவன கோடு, பத்தர், ஆணி, நரம்பு, மாடகம். “சாதரூபங்கிளிச்சிறையாடகம்-சாமபூதமியைநால்வகைப்பொன்னே” எனவரும் பிற்கலத்தாலும், “கோடேபத்தராணிநரம்பே - மாடகமெனவரும் வகையினதாகும்” எனவரும் இசைநூலாலும் உணர்க. தான் விரும்பியடைந்ததற்குத் துன்பமாகிய பகைப்பொருள் சித்தியானதால் துன்பவணி. (அ0)

பளிக்குமேனிலத்தந்நலார்பனைமுலைஞமுங்கக்
களிக்குமாடவாசுமைத்தழிஇங்காமப்போர்க்கலவி
விளைக்குமாற்றலைக்குரவனில்விழைந்தவனொருசா
ரொளித்திருந்துகாண்போனெனச்சுருங்கையுணுழையும்.

(இ-ள்.) பளிக்கு மேல் நிலத்து அந்நலார் - பளிங்காலமைந்த மேன்மாடங்களிலுள்ள பெண்கள், பனைமுலை ஞெழுங்க களிக்கும் ஆடவர் சூமை தழுவிகாமம் கலகடி

வி போர் வீளைக்கும் ஆற்றலை - தமது நெருங்கிய முலைகளழுந்தக் களிகூரும் புருடரை த்தழுவித் காமக்கலவிப்போரைச்செய்யும் வன்மையை, குரவன் இல் விழைந்தவன் ஒருசார் ஒளித்து இருந்து காண்போன் என்ன சுருங்கையுள் துழையும் - தனதாசிரியன் மலைவியை விரும்பிய சந்திரன் ஒருபக்கத்திலொளித்திருந்து காண்பவனைப்போலத் திட்டி வாசலின்வழியாய் துழைவான்.

ஆசிரியன் மனைவியை விரும்பிச் சந்திரன் புணர்ந்தமையால் குரவனில் விழைந்தவனைக் காரணவாக்கப்பெயர்த்து கூறினார். பரதாரங்களில் ஆசிரியன் மனைவியை விரும்பிய பெருங்காமுகனாதலால் எல்லாப்பாதகங்களுக்கும் உடம்படுவான் என்பார் ஒருசாரொளித்திருந்து காண்போனனைச் சுருங்கையுணுழையும் என்றார்.

சந்திரன் குரவனில் விழைந்தமையை, சந்திரன் பரதாரங்களை விரும்புதல் பாடகமென்று தெரிந்திருந்தும் தனதாசிரியன் மனைவியாகிய பிரகற்பதியின் இவ்வாழ்க்கைக்குரிய தாரையின்மேல் விருப்பங்கொள்ள அவளுமிவனழகில் விருப்பங்கொண்டவருந்நியிருக்குவதால், ஓர்நாள் அவ்வியாழனில்லாத சமையநோக்கி யங்குச்சென்று அவன்கையைப்பற்றித் தன்னில்லிற் கொண்டுவந்து அவன் போகத்தே நெடுநாள் துக்ரந்திருக்கும்போது அப்பிரகற்பதி தன்னில்லிற்ருவந்து தன் மனைவியைக்காணாமல் பலவிடங்களிலுந் தேடிச்சென்று சந்திரனில்லிருப்பது தெரிந்து தனது சீடனாகிய தேவேந்திரனிடத்தி விச்செய்தியைக்கூறி நானினித்துறவுபூண்டபெனனைக் கவலையுற்றுக்கூற, இதனை யந்திரன்முதலிய தேவர்கள் கேள்வியுற்று மனம் புழுங்கியச்சந்திரனைத்தொலைத்து உன் மனக்கவலையைத் தொலைப்போமெனப் போர்க்கு எழுந்தனர்; இதனைச் சந்திரன் கேள்வியுற்று மனநடுங்கி அசரகுருவாகிய சுக்கிரனையடைந்து தனது நிலையையுடக்க அவன் அஞ்சாதேயென்று கூறிப் போர்க்குவந்த தேவர்களோடு போர்செய்ய அசரரையேவினை, இவ்விருகிறத்தினரும் நெடுநாள் எவ்வுலகமும் வருந்தப் போர்செய்யுங்காலையில் பிரமனுணர்ந்து இவர்கள்செய்யும் போரினைத்தணித்துச் சந்திரனையழைத்து என்னகாரியஞ்செய்தாய் குருபத்தினியை விடுவாய் என்று கூறித் தன்னுலகமடைந்தான் என்பது திருநாளைக்காயாரோகணப்புராணவரலாறு.

“ பரமடந்தையர்ப்புணர்தலிற் பரிபுழிபாவன்
திரமடைந்திடமென்பது தன்னுளந்தெரிந்தும்
சிரநெடுத்துப் பரிவினைத்திடுகருமலச்செருக்கால்
வரமிகுங்குருமனைநலம்புணர்வது மதித்தான்.

ஆன்மசாஸ்திரம்பற்பலருயர்புற்றதறிந்தும்
சான்மபேபொழிற்றொயுஞ்சந்திரனழகே
மான்மவுள்ளத்தும் தித்தனன்வருபழிமதியான்
தோன்மவாண்டபாற்பிழைத்திடுவதேதுணிந்தான்.

வருமலர்க்கணையத்தலுநெஞ்சமாழாந்து
கருகிருட்கிராசனில்லமையத்திற்க்கசிந்து
வெருவரச்சென்றுதானாமென்மலர்க்கரம்பிடித்தான்
அருவருப்புருதவருமற்றவனுடனணந்தான்.

கொண்டுபொயொருதன்மனைகுறுகிமெல்லமளி
மண்டுவான்பரியங்கத்தினிருத்துபுவரம்பு
விண்டுமேல்விழாமெய்யுறத்தழுவிவாழ்ந
லுண்டுதேக்கியொன்முகத்தொடுமுகமியைத்துவந்தான்.

மதியழிந்தொருமதிருமனையொழிவ்வண்ணங்
கதியமைந்தவர்போன்றுபன்னுளுளங்களிக்க

விதிகொளந்தணன் மனைவியை யக்காணலன் வெருவித்
திதியமைந்தவைப் பெங்கணுந் தேடினன் றெறிந்தான்.

பாவகாரியீதாற்றியதென்னெனப்பதறித்
தேவர்வேந்தனோடோருழியடைதரத்திரட்டி.
மேவவெவ்வியமதிபுரிசெயலாம்விளம்பி
ஆவநாந்துறவடைகுதுமினியெனவறைந்தான்.

குரவன்வாய்மொழிசெவித்தொனுகுறுகலுங்கொகித்துப்
பரவுவானவரீயாவருமிகமனம்பதறித்
காவனாகியமதியினைப்புடைத்திவட்கழித்து
விரவுதுன்பமுங்கழிக்குதுமெனவெகுண்டெழுந்தார்.

அதுதெரிந்துமிக்கஞ்சபுவிதிர்விதிர்ப்படைந்து
விதுபளிங்கமரிடம்புகூஉவவழைவீழ்ந்து
கதுமெனச்சுரர்வனைந்துபோர்குறித்ததுகரைய
விதுவெனுவதென்றவனுமற்றவுணருக்கினசத்தான்.

இந்தவாறமர்நிகழ்வுழியுலகெலாமேங்கச்
சந்தநான்முகனறிந்தவணடைந்தமர்தணித்துப்
பந்தமேவியமதியினைக்கூயவற்பார்த்து
நந்தநீபெவன்செய்தனையென்றிதுநவில்வான்.

தியசெய்தனைதானாஸையவிடுமதிசெத்தோன்
ஆயசெய்கையையுருடனிருந்துமென்றறைந்தான்
தூயதேவர்கள்குரவனைப்பிழைத்தவித்துட்டன்
மேயவேள்வியிற்பாகமெய்தானெனவிதித்தார்” என அப்புராணத்தில்

வருதல் காண்க.

சங்கிரமண்டலத்திற்குந் திட்டிவாசலுக்குந் சம்பந்தமில்லாதிருக்கச் சம்பந்தங்
கற்பித்தலால் தொடர்புயர்வு நவ்றெனினி. (அக)

மேனிலத்தாமியத்திடைந்துயிலுமெல்லியலா
ரானனதெழில்கவர்ந்துசென்மதியினையவர்தங்
கானலர்க்குமுற்காரளிபின்றொடாந்துதைப்ப
வினமுற்றவந்தமும்புவான்கறையெனவிலங்கும்.

(இ-ள்.) மேல் நிலத்து அரமியத்து இடை துயிலும் மெல்லியலார் ஆனனத்து
எழில் கவர்ந்து செல்மதியினை - மேன்மாடத்திலுள்ள நிலாமுற்றத்தில் துயில்கூடும் பெ
ண்களது முகத்தினழைக்க கொள்ளுகொண்டு செல்லுஞ் சந்திரனை, அவர் தம் கான் அல
ர்குழல் கார் அளி பின் தொடர்ந்து உதைப்ப - அப்பெண்களது வாசமிக்க மலையாணி
ந்த கூந்தலிலுள்ள கரிய வண்டிகள் பின்னே தொடர்ந்துதைக்க, ஈனம் உற்ற அ தழும்பு
வான் கறை என்ன இலங்கும் - அதனால் வடுப்பட்ட அத்தழும்பே பெரிய கறையென்று
சொல்ல விளங்காநிற்கும்.

சந்திரனிடத்துள்ள களங்கத்தினை, நிலாமுற்றத்தில் துயிலும் பெண்கள் முகத்தி
னழைக்கச் சந்திரன் கவர்ந்துசெல்வதை யவர்கள் கூந்தலிலுள்ள வண்டுகள் கண்டு அச்ச
ந்திரன்பின்னே தொடர்ந்துதைத்தலால் வடுப்பட்ட தழும்பு என அத்தியவசயித்தலால்
தற்குறிப்பினியும், வலிமையையுடைய புகையின்மேல் வண்டு தன் பராக்கிரமத்தைச் செ

லுத்தினதாக வண்டு தைப்ப என்றமையால் விறல்கோளணியுங் கலந்துவருதலிற் கலவையணி, உதைப்ப காரணப்பொருண்மேனிற்றலால் இறந்தகாலவினையெச்சம், (அஉ)

உங்கண்மாதரார்முகத்தெழினோக்கியோர்வடிவங்
கங்கணன்குளான்படைத்ததிலவயவங்காண்பா
னங்கண்முன்னுறவகுப்புழியஞ்சனங்குலையப்
பங்கமுற்றதென்றெழித்ததைமதியெனப்பகர்வார்.

(இ-ள்.) உங்கண் மாதரார் முகத்து எழில் நோக்கி ஓர் வடிவம் கண்கள் நான்கு உளான் படைத்து - அத்திருநகரிலுள்ள பெண்களது முகத்தினது அழகைப்பார்த்து அதுபோலும் ஒருருவினை நான்கு சிரசடைய பிரயன் படைத்து, அந்நிலை அவயவம் காண்பான் அங்கண் முன் உற வகுப்புழி-அவ்வுருவத்தில் அவயவத்தைக்காண அழகிய கண்ணை முன்னே படைக்குமிடத்து, அஞ்சனம் குலைய பங்கம் உற்றது என்று ஒழித்ததை மதியென பகர்வார் - எழுவிய அஞ்சனங்குலைய மறுவடைந்ததென்று அப்பிரயனாலொழித்ததைச் சங்கிரனென்றுலகிலுள்ளோர் கூறுவார்.

அங்கண், இங்கண் என்றாற்போல உங்கண் எனவும், வகுப்பு என்னுந் தொழிற்பெயர் பெயரச்சப்பொருளிலும் வந்தன. காரணமாகிய சந்திரசாரத்தினால் உயர்ந்த முகத்தழகிய காரியம் புலப்படுதலால் காரணப்புவைவழி புகழ்ச்சியணி. (அங்)

இவ்வரைப்பினிலீரவியுமதியமும்வழியே
செவ்வனேகுறூநொதுங்குவவிவர்முகச்சீர்க்கும்
பவ்வநேரகலங்குற்கும்வடிவொடுபனைத்தே
ரொவ்வுறமைகண்டுட்கொளுமுட்கினுலன்றே.

(இ-ள்.) இவ்வரைப்பினில் இரவியும் மதியமும் வழியே செவ்வன் எகுறூது ஒதுங்குவ - இத்திருநகரத்தில் சூரிடனுஞ் சந்திரனும் அவ்வுழியே நோக்கச்செல்லாது ஒதுங்குதல், இவர் முகம் சீர்க்கும் பவ்வம் நேர் அகல் அல்தற்றும் வடிவொடு பனைத்தேர் ஒவ்வுறமை கண்டு உன்கொளும் உட்கினுல் அன்றே - இப்பெண்களது முகத்தின் பொலிவிற்கும் கடலையொத்த அகன்ற அல்குலுக்கும் வடிவொடு பெருத்த தேர் ஒப்பா காமையைக்கண்டு மனத்திற்கொள்ளும் காணத்திறுலல்லவா.

ஒதுங்குவ என்னும் பவவிப்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றார் சூரியசந்திரர் தொழில்மேல் பெயராய் நின்றலை, சந்திரன் முகவடிவிற்கும் சூரியன் தனது தேர்த்நாட்டு அவர் அல்குற்பரப்பிற்கும் ஒவ்வாதிருத்தலைக்கண்டு தாம் கொண்ட காணத்தினால் என அத்தியவசயித்தலால் தற்குறிப்பணி. இரவியுமதியம் என்னும் பன்மை யெழுவாய்க்கு ஒவ்வுறமை என்னும் ஒருமை முடிபு பொருந்தாதென்பது கருகாது ஒவ்வுறவவிவர் என்னும் பாடம் பிழையெனக்கருதி யொதுங்குவதிவொன்ப பிழைபடத்திருத்தினர், இவர் சொன்முடிபுணர்ந்திலர்போலும். (அச)

தங்கள்வான்முகமதியெனச்சார்தரும்பணிக்குத்
துங்கமாடமேன்மின்னனாவேற்றுமைதோற்றத்
திங்கண்மாட்டறிகுறியொன்றுசெய்துவைத்தனரா
லங்கண்மாநிலங்களங்கமென்றிடப்படுமதுவே.

(இ-ள்.) தங்கள் வான்முகம் மதி என்ன சார்தரும் பணிக்கு - தங்களது ஒள்ளிய முகத்தைச் சங்கிரனென்று வந்தடையும் இராகுவென்னும் பாம்புக்கு, தங்கம் மா

டம் மேல் மின் அன்றாட வேற்றுமை தோற்ற - உயர்ந்த மேன்மாடத்திலுள்ள மின்னலை யொத்த பெண்கள் இது முகமென்றுஞ் சந்திரனென்றும் வேறுபாடறிய, திங்கள் மாடு அறிகுறி ஒன்று செய்துவைத்தனர்-அச்சந்திரனிடத்து ஓரடையாளத்தைச் செய்துவைத் தார்கள், அது அங்கண் மாரிலம் களங்கம் என்று இடப்படும் - அதனை அழகிய இடமக ன்ற பெரிய உலகம் களங்கமென்று கூறப்படும்.

மேன்மாடத்திலுள்ள பெண்கள் தங்கள் முகத்தினைச் சந்திரனாக இராசுவென் னும் பாம்பு கருகியடைதலால் மயக்கவணியும் அது மயங்காவண்ணம் அச்சந்திரனிட த்துப் பெண்கள் செய்வித்த அடையாளத்தினை உலகிவள்ளோர் கண்டு களங்கமென்று கூறுகின்றார்களெனப் பெண்கள் முடிப்பொலிவினை விசேடித்துக் கவிக்கூறுதலால் குண வசியவணியுங் கலந்துவருதலால் கலவையணி.

(அடு)

மறைந்திடாமறுப்பயின்மதி முகத்தெழில்பெரு ந
குறைந்துபார்க்குமங்கரிவைமார்கோ ணுதல்கடுப்ப
நிறைந்துபார்க்குமீண்டவர் முகநிற்ப்ப மற்திவ்வா
றறைந்ததிங்கடோறலமருமக்கரைப்பசுப்போல்.

(இ-ள்.) மறைந்திடாது மறுபயில் மதி - மாறாமல் மறுவமைந்த சந்திரன், அங் கு அரிவைமார் முகத்து எழில் பெருது கோள் நுதல் கடுப்ப குறைந்து பார்க்கும்-அத் திருநகரத்திலுள்ள பெண்களது முகப்பொலிவினைப் பெருமையால் வளைந்த நெற்றி யையேனும் ஒத்துத்தோன்றத் தனது கலை நிறைந்த உருவம் குறைந்து பார்ப்பான், மீ ண்டு அவர் முகம் நிகர்ப்ப நிறைந்து பார்க்கும் - ஒவ்வாமையால் மீள அப்பெண்களது முகத்துக்கு ஒத்துத்தோன்ற உருவம் நிரூபித்து பார்ப்பான், இவ்வாறு அக்கரை பசு போல் அறைந்த திங்கள் தோறும் அலமரும் - இப்படியே அக்கரை யிலுள்ள பசுவைப் போலவாராநின்ற சொல்லிய மாதத்தோறுஞ் சுழலாநிற்பான்.

ஆற்றினக்களாயிற் புலமேயவந்த பசு இக்களாயிலும் புல்லுள்ளது என அக்க னாக்கும் இக்களாக்கும் அலைந்து வயிறு நிரம்பாது திரிந்தது என ஒருதொழிலேனு மு ற்துப்பெருமைக்கு எடுத்துவருகூறும் வழக்காதலால் அக்கரைப் பசுப்போலென்றா ன். பெண்கள் நெற்றிக்கு முகத்திற்கும் உபமானமுள்ள சந்திரன் எழில்பெருது கு றைந்துபார்க்கும், நிறைந்துபார்க்கும் என்றமையால் எதிரிலையணியும், அக்கரைப்பசு ப்போலமரும் எனப் பின்சொல்லப்பட்ட அவர்ணியமாகிய பொதுப்பொருளால் முன சொல்லப்பட்ட வர்ணியமாகிய சிறப்புப்பொருள் சாதிக்கப்படுதலால் வேற்றுப்பொரு ள் வைப்பனையுங் கலந்துவருதலால் கலவையணி.

(அசு)

கதிர்செய்மாடமேற்புலவிதீர்கலவியின் முடிவின்
வெதிர்செய்தோளியர்கொண்கா தம்மருமமேல்வதனம்
பதியவைத் தனர்துயிலுவாற்றம்பார் த்நிருந்து
புதுமுகத்தெழிலுபதிவெளவுருப்பொருட்டே.

(இ-ள்.) அற்றம் பார்த்து இருந்து புதுமுகத்து எழில் உடு பதி வெளவுருமல் பொருட்டே - சமையம் பார்த்திருந்து தமது புதிய முகத்தினழகைச் சந்திரன் கொள்ளி கொள்ளாமற்பொருட்டே, வெதிர் செய் தோளியர் கதிர்செய்மாடம் மேல் புலவிதீர் கலவியின் முடிவில்-மூங்கிலையொத்த தோளையுடைய பெண்கள் விளக்கஞ்செய்யும் உப ரிகைமேல் ஊடல் தவிர்ந்துபுனரும் ஆலிங்கனத்தின் முடிவில், தம் கொண்கர் தம் மரு மம் மேல்வதனம் பதியவைத்தனர் துயிலுவர் - தமது புருடரது மார்பின்மேல் முகம் பதியவைத்து நித்திரா கூர்வர்.

வெளவுறாமல் என்னும் வினையெச்சம் ஈறுதொக்குகின்றது. வைத்தனர் முற்றெச்சம். பெண்கள், சோர்வால் தமது புருடர்மார்பில் முகம் பதியவைத்துத் துயில்கூருதலைச் சுந்திரன் அவர்கள் முகத்தழகைச் சமையம்பார்த்துக் கவராமல் இவ்வாறு துயில் கூருகின்றார்களெனக் கவி அத்தியவசயித்தலால் தற்குறிப்பணி. (அஎ)

தேங்குமூடவினமாதார்பறித்தெறிசெங்கே
மோங்குபன்மணியவரடிவருநிறைந்துலைய
வாங்குநாடொழமபைதுறுத்தவிர்வனகொடிதாத்
தாங்கள்செய்வினைதங்களுக்கேபகையாமே.

(இ-ள்.) தேங்கும் ஊடவின மாதார்பறித்து எறி செம் கேழ் ஒங்கு பல் மணி - நிறைந்த ஊடலால் பெண்கள் பறித்தெறிந்த சென்றிறமோங்கிய பல மாணிக்கங்கள், அவர் அடி வருந்தி நைந்து உலைய ஆங்கு நாள் தொறும் பைதுறுத்து அவர்வன் - அவர்கள் பாதங்கள் வருத்தங்கூர்ந்து நைந்து மெலிய அவ்விடத்து நாள்தோறும் வருத்தஞ்செய்து விளங்காநின்றன, கொடிது ஆக தாங்கள் செய்வினை தங்களுக்கே பகையாம் ஏ-கொடிதாக ஒருவருக்குத் தாங்கள் செய்யுங்கறும் தங்களுக்கே பகையாமல்லவா.

பெண்கள் தமது நாயகரிடத்திலூடல் நிகழ்த்தபோது தாம் பறித்தெறிந்த வடத்திலுள்ள இரத்தினங்கள் முற்றங்களில் சிந்திக்கிடத்தலால் அவர்கள் அடியெடுத்துவைக்க வருந்துவனொன வர்ணியமாகிய சிறப்புப்பொருளைச் சாதிக்க, கொடிதாத் - தாங்கள் செய்வினை தங்களுக்கே பகையாமேயென்னும் அவர்ணியமாகிய பொதுப்பொருளால் சாதிக்கப்படுதலில் வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி.

பையுள், பைதல் என வருத்தத்திற்குப் பரியாயநாமமாகவந்த பெயர்கள் காரணமோ இடுகுறியோவெனத் தெரியாத வொருவர் பைதுறுத்து என்னும் பாடத்தைப் பிழையெனக்கருதிப் பேதுறுத்து எனத் திருத்தினர், இது பகுபதம், இது பகாப்பதம் எனத் தெரியாதவர்கள் பிழையென ஒன்றைச் சொல்லப்புகுதல் “எழுத்தறிமார்கல்விப் பெருக்கமனைத்தும்-எழுததறிவார்க்காணினிலையாம்” என்னும் ஆன்றோவாக்கியத்தை யுட்கொள்ளாமையே. பைதல், பையுள் என்பவற்றிற்குப் பை பகுதியெனவறிக. விரிக் கிற்பெருகும். (அஅ)

விருந்துநாடொழமிடையறாநெதிறுமேதகவா
லருநதிறற்சிறுபுதல்வர்கூழ்ந்தனுகிடுநிறத்தால்
முருந்துமூரலாககாயிடைக்கொழுகுபான்மூண்ட
மருந்திலூடலுஞ்சிறுவனாயாநிமேவாதால்.

(இ-ள்.) விருந்து நாள் தொறும் இடையறாது எதிரும் மேதகவு ஆல் - விருந்தினை நாள்தோறும் இடைவிடாது எதிர்கொள்ளு மேன்மையாலும், அரும் திறல் சிறுபுதல்வர்கூழ்ந்த அணுகியும் திறத்தால்-அடைதற்கரிய வன்மையையுடைய இனாபுதல்வர்கள் தம்மைச்சூழ்ந்து நெருங்கிய திறத்தினாலும், முருந்து மூரலார்க்கு ஆயிடை கொழுநர்பால் மூண்ட மருந்து இல் ஊடலும் சிறுவனா அன்றி மேவாது - மயிலிறகினடியையொத்த பற்களையுடைய பெண்களுக்குத் தமது நாயகரிடத்துண்டாகிய வாயிலாலன்றி மருந்தாற்றீராத ஊடலும் சிறுபொழுதன்றி நீடித்து நில்லாது.

விருந்தும் புதல்வனுமன்றிப் பெருங்கலாமாகிய ஐடலும்-உணர்த்தவுணராவூடலுமாகிய நோய்களுக்கு அவ்வாயிலே மருந்தன்றி வேறுமருந்தில்லாமையால் மருந்திலூடலும் என்றார். பாதத்தையிற்பரிந்த வழிப்பெருங்கலாமாகிய ஊடல் தவிர்த்தற்கு விருந்தன்றி

வேறில்லாமையால் விருந்து நாடொறுமிடையறாதெதிருமேரகவால் எனவும், உணர்த்த உணரா ஊடல் தீர்த்தற்குத் தம் புதல்வரையன்றி வேறின்மையால் அருந்திறற் சிறுபுதல்வர் குழந்தணுகிநீர் திறத்தாலெனவும், இவ்விருவகையுடனும் இவற்றாலன்றிப் பாணன் முசலாகப் பாங்கி யீர்புள்ள வாயில்களால் ஒழியாததலால் சிறுவரையன்றி மேவாது எனவுங் கூறினார்.

விருந்தொடுவந்துழிப் பொறுத்தல் கண்டு தலைமகன் மகிழ்தற்கு—

“கருந்துன்றுவார்குழற்கன்னியிற் வாழ்க்கையுங்கையுஞ்செவ்வாய்
முருந்தொன்றுமூரன்முறுவலுங்காணமுகமறியா
விருந்தன்றிவேறென்றின்மீளாவருந்துனிமீட்கநல்ல
மருந்தொன்றுவந்திங்நனமனமேவந்துவாய்த்ததுவே” எனவரும் அம்பிகா
பதிசுவையிலுப,

புதல்வன்மேல் வைத்துப் புலவிதீர்த்தற்கு—

“கடிர்த்தநகைகமன்னுஞ்சிற்றவ்வைமார்களைக்கண்பிழைப்பித்
தெகிர்த்தெங்குநின்றெப்பரிசளித்தானிமையோரிறைஞ்சும்
மதுத்தகுகியகொன்றைவாரசடையீசர்வண்டில்லைநல்லார்
பொதுத்தம்பலங்கொணர்ந்தோபுதல்வாவெம்மைப்பூசிப்பதே” எனவரும் திரு
நவாசகத்திருக்கோவையாரிலும் வருதல் காண்க. (அக)

மேனிலத்துவந்துலாவிடுங்கடவுண்மெல்லியலார்
தாழ்நிலத்துறுங்கூவல்கணைக்கிரந்தமைப்போற்
கீழ்நிலத்தவற் தாமுமிங்கெய்தினர்கெய்திப்போ
மூழ்நிலைத்தபல்பிலங்கொலாமுவையெனவியப்பார்.

(இ-ள்.) மேல் நிலத்து வந்து உலாவிடும் கடவுள் மெல்லியலார் தாழ் நிலத்து உறும் கூவல்கள் நோக்கி - அந்நகரிலுள்ள மேன்மாடத்தின்கண்வந்து உலாவுந் தெய்வப் பெண்கள் கீழ்நிலத்திலுமைந்த கிணறுகளைப்பார்த்தலால் அதனறி புலம்பநித் தமது பிரதிபிம்பத்தை, நம் தம்மைப்போல் கீழ் நிலத்தவர் சாமும் இங்கு எய்தினர் - நம்மைப் போல நாகலோகத்திலுள்ள நாககன்னியரும் இங்குவந்தனரோ, கெழுவி போம் ஊழ் நிலைத்த பல் பிலம் கொல் ஆம் உவை என வியப்பார் - இங்குவந்து போகும் முறை யாக நிலைத்த பல பிலங்களோ இவையென்று அதிசயங்கூருவார்கள்.

மேனிலைகள் விண்ணத்தோய்தலால் அங்குவந்துவந் தெய்வப்பெண்கள் கீழ் நிலையிலுள்ள கிணற்றைப்பார்த்து அதிற்றோன்றிய தமது பிரதிபிம்பங்களை நம்மைப் போல நாகலோககன்னியரு மிங்குவந்தனரோ, இங்குத்தோன்றிய கிணறு அவர்கள் போக்குவரவுசெய்தற்கு அமைந்த பிலத்துவாரமோவென்று மயங்குதலால் மயக்கவணி.

கவிவிருத்தம்.

காலமன்றிக்கனிவுறமாதனைக்
கேலவான்புகையேற்றுதல்போன்மினார்
சாலவெம்முலைச்சாந்தம்புலர்த்திடு
நீலதாமரிமிர்தெழுமெங்கணும்.

(இ-ள்.) காலம் அன்றி கனிவுற மாதனைக்கு ஏவ வான் புகை ஏற்றுதல்போல் - பருவகாலத்திலன்றி மற்றைக்காலத்திற் பழுக்க மாதனைக்குப் பொருந்தப் பெரிய புகை

யை ஊட்டுதல்போல, மின்னார் சால வெம்முலை சாந்தம் புலர்த்திடும் நீலம் தாமம் நிமிர்ந்து எங்கனும் எழும் - மின்னலையொத்த பெண்கள் மிகவும் விருப்பத்தைத்தரு முலையிற் நிமிர்ந்த சந்தனக்குழம்பைப் புலர்த்த மூட்டிய கரிய அகிற்கட்டையின்புகை எவ்விடத்து நீசிர்த்து மேலெழாநிற்கும்.

மாதனை பருவகாலமல்லாதகாலத்திற் கணியப் புகையேற்றுதல்போல முலையிற் பூசிய சாந்தம் காலமல்லாதகாலத்திற் புலரத் தூபமேற்றினர் என்றது தெரிதரு தேற்றவுமையையுமீ, அவ்வகிற்புகை யெங்கு நிமிர்ந்தெழும் என்றமையால் மிகுதியணியுங் கலந்துவருதலார் கலவைடணி மாதனை இயற்சொல், மாதனை திரிசொல். மாதனையென்னும் பாடத்தைப் பிழையெனக்கருதி மாதனையென வருமிடந்தோறும் மாதனையெனத் திருத்துகவென்றார். அவர்—

“சுனைவாட்டைடைநிற்கும்பலவால்வயற்றோன்றுசெந்நெல்
வினைவாட்டையுந்திருவெங்கைகவாணர்தம்வெற்பிடைமா
தனைவாயாடமயிலேதனிவேழந்தனையொருபுன்
வனைவாட ருமலிகுரைத்திங்குரூமன்மறித்ததுவே ” என வெங்கைக்கோ
வையில் வருதலை யுணர்ந்திலர்போலும். (கக)

கொன்னும்வார்குழற்கூட்டுங்குருஉப்புகை
யந்லாராப்பொதிவதவார்தமைத்
தன்னினீங்கிபமின்னெனத்தன்முதி
லுன்னிவந்துவனைந்திலொக்குமே.

(இ-ள்.) கொன்னும் வார் குழற்கு ஊட்டிம் குரு புகை அந்லாரா பொதிவது - மிகவும் நீண்ட கூந்தலுக்கூட்டிம் கருநிறம்வாய்ந்த அகிற்புகை பெண்களைச்சூழ்ந்து மூடுதல், அவர் தம்மை தன்முகில் தன்னில் நீங்கிப் பின் என்ன உன்னிவந்து வனைந்திடல் ஒக்கும் - அப்பெண்களைத் தன்னிய மேகம் தன்னினின்று நீங்கிய மின்னலை என்று கருதிவந்து வளைதலையொத்துத்தோன்றும்.

பெண்கள் கூந்தலுக்கு ஊட்டிய புகை அவர்களைச்சூழ்ந்து பொதிதலை மேகமானது தன்னினின்று நீங்கிய மின்னலைத் தான்வந்து வளைதல்போலிருந்தது எனக் கவியத்தியவசயித்துக்கூறுதலால் தற்குறிப்பேற்றவுமையணி. (கஉ)

வார்கொள்கொங்கைமலர்க்கணையேறிடு
மேர்கொடொய்யிற்குருப்புவினெந்துவார்
தார்மலர்க்குமுறொரியர்தாங்கடாம்
வீரவேள்படையென்றறிவிப்போல்.

(இ-ள்.) வார் கொள் கொங்கை - கச்சணிந்த கொங்கைமேல், மலர்க்கணை ஏறிடும் கருப்புநிலை ஏர் கொள் தொய்யில் - மலரம்பினை யேறிட்ட கரும்புநிலை யழகமைந்த தொய்யிலாக, மலர் தார் குழல் ஈரியர் தாங்கள் தாம் வீரவேள் படை என்று அறிவிப்போல் எத்துவார் - மலராரற்றொடுத்த மாலையையணிந்த கூந்தலையுடைய பெண்கள் தாம் வீரத்தையுடைய மன்மதன் சேனையென்று பிறர்க்கறிவித்தல்போல எந்துவார்கள்.

பெண்கள் கொங்கையில் மலர்க்கணையேறிட்ட கரும்புநிலை யேறித் தொய்யிலாக எழுதலை, பெண்கள் தாம் மன்மதன் சேனையென்று பிறர் சொல்லுவதை யாமென்று தெரிவித்தற்கு ஒக்குமென அத்தியவசயிதலால் தற்குறிப்பேற்றவுமையணி. (கக)

நாறுதோட்டுகளின்மிரண்டினின்
மாறிமாறிவீழ்வண்டினமாமெனக்
கூறுமாதர்சூழீஇயிருந்தாடுசீ
ரோறுமம்மனைப்பாட்டிசையெங்கணும்.

(இ-ள்.) நாறு தோடுகளின் இரண்டினில் மாறி மாறி வீழ் வண்டு இனம் ஆம்
என்ன - மணங்கமழும் இசையுடைய இரண்டுதாமரைகளின்மேல் மாறிமாறி வீழும்
வண்டின் கூட்டங்களாமென்று கண்டோர் சொல்ல; கூறுமாதர் குழுவீ இருந்து ஆடு
சீர் ஏறம் அம்மனை பாட்டு இசை எங்கணும் - யாவரும் புகழ்ந்துகூறும் அத்திருநகர்ப்
பெண்கள் கூடியிருந்து விளையாட்டு சிறப்பமைந்த அம்மனையின் பாட்டிசைகள் எவ்வி

உவமைக்கும் பொருட்டும் உண்மையால் நனினம் இரண்டு என்றது எஞ்சின்
இரண்டுகைகளாகவும், மாறிமாறிவீழ்தல் மேலெறிந்த அம்மனை மாறிமாறி வீழ்தலாக
வும், அம்மனையை வண்டாகவும் கூறுதலால் ஒப்புமைக்கூட்ட வுவமையணியும், பொ
ட்டுறை விசேடவணியும் பாட்டிசையெங்கணும் என்றமையால் மிகுதியணியும் கலந்து
வருதலால் கலவையணி. (கச)

தங்கள் பண்மொழிக்கொக்குந்தகைமையை
யங்கணும்பவரைய்ப்பவணிமலர்ச்
செங்கைமெல்விரல்சேர்த்தித்திவவியா
ழெங்குமங்கையர்பாடுவொண்ணிலார்.

(இ-ள்.) மங்கையர் தங்கள் பண் மொழிக்கு ஒக்கும் தகைமையை அங்கண் ஆய்
பவர் எய்ப்ப - பெண்கள் தங்களது இசையையொத்த சொல்லுக்கு யாழிசையொக்குக்
தன்மையை அவ்விடத்து ஆராய்ந்து பார்ப்பவனாயொப்ப, திவவு யாழ் அணிமலர் செ
ங்கை மெல் விரல் சேர்த்தி எங்கும் பாடுவர் எண்ணிலார் - வார்க்கட்டமைந்த வீணை
யினரம்பை அழகிய தாமரைமலர்போன்ற செவந்த கைகளிலுள்ள மெல்லிய விரலாற்
றடவி யெங்கும் பாடுவோர் அளவிறந்தவராவார்.

பெண்கள் யாழ்வாசித்தலைத் தங்கள் மொழிக்கு ஒக்கும் என்பதை யாராய்வார்
போல என அத்தியவசயித்தலால் தற்குறிப்பேற்ற வுவமையணியும், மங்கையர் யாழ் பா
டுவர் என்றமையால் அவர்கள் செல்வமிகுதி குறிப்பாகப் புலப்படுதலிற் குணவணியுங்
) கலவையணி. (கரு)

கொங்கையினெதிருறக்கூசினுலெனப்
பொங்கொளித்தாளம்பின்னெலிப்பப்பூவைமார்
மங்கலச்ச்சதிநெறிவழாமலாடரங்
கெங்கணுநூபுரத்திசையினீட்டமே.

(இ-ள்.) கொங்கையின் எதிர் உற கூசினால் என்ன ஒளி பொங்கு தாளம் பின்
ஒலிப்ப - தமது கொங்கைக்கெதினோவரக் கூசியதுபோல ஒளிக்க தாளம் பின்னி
ன்னெலிக்க, பூவைமார் மங்கலம் சதிநெறி வழாமல் ஆடு அரங்கு எங்கணும் நூபுரத்து
இசையின் ஈட்டம் - பெண்கள் மங்கலமமைந்த தாளவொத்தின் முறைவழுவாமல் நட
னஞ்செய்யும் நாடகசாலை முழுமையுஞ் சிலம்பிணைசையின் கூட்டமுள்ளன.

உபமானத்திற்குக் குறைவுதோன்றக் கொங்கையினெதிருறக்கூசினால் எனப்
பின்னெலிப்ப என்றமையால் எதிரிலையணியும், எங்கணு நூபுரத்திசையினீட்டம் என்
றமையால் மிகுதியணியும் கலந்துவருதலால் கலவையணி. (கசு)

மைந்தர் பந்தெறிதலுமாடப்பித்திகை
சிந்துவபன்மணி செழியன்செண்டெடுத்
துந்தியன்றோச் சலுமுலப்பிலாநிதி
தந்திடும்வடதிசைச்சாரற்குன்றுபோல்.

(இ-ள்.) செழியன் செண்டு எடுத்து அன்று உந்தி ஒச்சலும் உலப்பு இல்லாத நிதி தந்திடும் வடதிசை சாரல் குன்றுபோல் - உக்கிரகுமாரபாண்டியர் செண்டாயுத தையெடுத்து அக்காலத்தில் மோகித்தாக்க அளவில்லாத நிதியைத்தந்த வடதிசையிலுள்ள சாரலமைந்த மேருமலையைப்போல, மைந்தர் பந்து எறிதலும் மாடம் பித்திகை பன்மணி சிந்துவ - புருடர்கள் எறித்த பந்து தாக்குதலால் மாடங்களிலுள்ள சுவர்த்தலங்கள் பல இரத்தினங்களைச் சிந்தாநின்றன.

மழைபெய்யாது வறக்கடிகுந்தமையால் பாண்டிநாடு வருந்துதலை உக்கிரகுமாரபாண்டியர் நோக்கிச் சிவபெருமானனுஞ்ஞாயல் வடதிசைசென்று மேருத்தெய்வத்தை நோக்கியழைக்க வாராமையால் செண்டாயுதத்தாலடிக்க அஞ்சிவந்து அப்பாண்டியர் கருத்தமையப் பொருள் தந்தது என்பது திருவிளையாடற்புராணவரலாறு.

“ மல்குமாறுகோடிநீந்துமழைசுருங்கிநதியுநீ
ரொல்குமாறுபருவமாறியுணவுமாறியுயிரொலாம்
மெல்குமாறுபசியுழந்துவேந்தனுக்குவினைபொருள்
எல்குமாறிலாமையின்னனலியவந்தநாடெலாம்

மகவுறுநோயைநோக்கிவருந்துதாய்போன்மன்னன்
பகவுறுமதியஞ்சூடும்பரஞ்சுடர்முன்போய்த்தாழ்ந்து
மிகவுறுபசியால்வையமெலிவதையயவென்றோத்
தகவுறுவிரங்கிக்கண்ணீர்ததும்பிநின்றிந்துவேண்ட.

அடற்குநீர்வேலோய்மாரியதிப்போதனைவேண்டி
யிடப்படல்வரைக்குவேந்தாயிருக்கின்றவெரிபொன்மேருத்
தடப்பெருவரையின்மாதோர்தனிப்பெருமுழையிலிட்டுக்
கிடப்பதோடொல்லையல்லாக்கேடிலாச்சேமவைப்பு.

கிடைத்தும்ற்றையமேருகிரிச்செருக்கடங்கச்செண்டாற்
புடைத்துநின்னணைத்தாக்கிப்பொன்னறைபொதிந்தபாறை
துடைத்துநீவேண்டுங்காறுந்தொட்டெடுத்தனைமீள
அடைத்துநிக்குறியிட்டையவருதியென்றழகன்கூற.

அவ்வரையரசைநோக்கிவரைகளுக்கரசையெய்தை
கைவரிசிலையேபாரின்களைகணையளவில்வானந்
தைவருசடருங்கோளுநாங்களுந்தழுவிச்சூழந்
தெய்வதவரையேமேலத்தேவராலயமேயென்னு.

மாணிக்கமிமைக்கும்புணைவிளித்தலும்வரைக்குவேந்தன்
பாணித்துவரவுதாழ்ப்பப்பாகசாநனைவென்றோன்
நாணித்தன்சினமுமேருநகைவரைச்செருக்குமாறச்
சேணுற்றசிகரந்தன்னிற்செண்டினுழைத்துநின்றான்.

புடைத்தபின்மேருத்தெய்வம்புடைக்குவவரையெட்டென்னைப்
டடைத்தவெண்டோளுநான்குமுடியுமேற்படுவென்சோதி

யுடைத்தனிக்குடையுங்கொண்டவுருவினோடெழுந்துநாணிக்
கிடைத்ததுகருணைவேந்தன்கிளர்சின்ந்தணிந்துகோக்கா.

மன்னவன்வெறுக்கைவேண்டிவந்தனென்றோணைய

உன்னதுபுலத்தோர்க்கேற்புலாபடுமாற்றதாய

பொன்னவிர்தேமாநீழற்புனதபடக்கிடக்குஞ்செம்பொன்

என்னவங்கையாற்சுட்டிக்காட்டியதெரிபொற்குன்றம்” எனவரும் அப்பு
ராணத்தாலறிக.

நிதிதந்திடும் வடநகைச்சாரற்குன்றுபோல் மாடப்பித்திகை பன்மணிசிந்துவ
என்றமையால் பயன்பற்றிவந்த வுவமையணியும், பித்திகை பன்மணிசிந்துவ என்ற குறி
ப்பால் அளவில் செல்வமுடைமைபோதரலால் உதாரவணியும் கலந்துவருதலால் கல
னையணி,

(௧௭)

மணிப்பொலம்பூட்சிறர்விடுக்கும்வான்படந்

தணித்தொழும்விடுந்தொழுந்தணிந்துநீர்வன

கணிப்பருந்திடுநெட்டியிர்ப்பின் காற்றிடைப்

பணிப்பகைமுன்னுழல்பரிசுகாட்டுமே.

(இ-ள்.) மணி பொலம் பூண் சிறர் விடுக்கும் வான்படம் தணி தொழும் வி
டும் தொழும் தணிந்து நீர்வன - இரத்தினமழுத்திய பொன்னுலமைந்த பூணணிக்
மைந்தர்கள் விடுக்காநின்ற பெரியு காற்றாடியை யிழுக்குந்தோழும் விடுந்தோழும் உள்
வாங்கிப் பின்பு நீரதல், கணிப்பரும் நந்தி நெட்டியிர்ப்பின் காற்று இடை பணி பகை
முன் உழல் பரிசு காட்டும்-அளத்தற்கரிய இடபதேவரது பெருமூச்சாகிய காற்றில் கரு
டன்முன்பு சுழன்று திரியுந் தன்மையைக் காட்டாநிற்கும்.

ஒருகாலத்தில் கருடன் திருமாலேச்சுமந்து ஒருநொடிப்பொழுதில் உலகமுற்று
ஞ் சுற்றிவந்து அத்திருமாலேநோக்கி எல்லாப்பொருளுமாகிய உண்ணேச்சுமக்கும் வன்மை
யிலும் வினாவிலும் எண்ணப்போலுளரோவென்று தன்னை வியந்துகூறத், திருமா லத
னைக் கேள்வியுற்று இது செருக்கடைந்தது எனத் தனது மனத்தமைந்து நன்று கூறி
னாய் நின்றுயொப்பா ரொருவருமில்லையென்று கூறி, ஓர்நாள் திருக்கயிலைக்குச் செல்
வோமெனக் கருடனுக்குக்கூறி அத்திருக்கயிலையையடைந்து போகமாபுரத்திடு எல்ல
யிலவ்வூர்கியினின்றிழிந்து சிவபெருமானருகுசென்றனன், ஐந்தாமாவரணத்திலுள்ள வி
டபவூர்தி அக்கருடனது இறுமாப்பைநோக்கித் தொடையில் தலையைவைத்து உறங்கு
வதுபோலப் பெருமூச்செறிந்தது, அப்பெருமூச்சிற்கட்டுண்ட கருடன் உசவாசத்தால்
அளவில்லாத யோசனைதூரமும் நிசுவாசத்தால் நாசியினுனிவிலுஞ்சார்ந்து சுழன்று பெ
ருந்துன்பமுற்றுத் திருமாலேநோக்கி யோலமிட்டழைக்கச் சிவபெருமான் நிரூட்செவி
சார்த்தியருளினர் என்பது இந்நூல் வரலாறு.

“ பின்னொருகாலத்துப்பிறங்குமாற்றல்சால்
பன்னகப்பகைகமைகொள்பறவைநாயகம்
பொன்னமர்மார்பனைப்பொறுத்துவல்லேயே
அந்நிலையுலகெலாமனுகிமிண்டதால்.

மீண்டபின்றருக்குமீக்கொண்டேவிதுடன்
ஆண்டுகமாயனைநோக்கியண்ணலே
காண்டருமாற்றலிந்ததழவினென்னிகர்
மாண்டவருளர்கொலோவையழுன்றினும்.

மெய்யுறாவிலம்பிணையுலகமீமிசை
ஐயநிற்கிணையெவராருமில்லெனக்
சூய்யம்வைத்தணிமுடி துளக்கிக்குறீனன்
செய்யவள்வனமுலைதினைக்குமாற்பனே.

வார்சடைப்பிரானடிவணங்குவாமெனப்
போர்வலிப்புள்ளொடுங்கயிலைபுக்கனன்
ஏர்கெழுபோகமாபுரத்தினெல்லையல்
வூர்தியினிழிந்துசென்றுங்கெணய்தினான்.

ஐந்ததாமாவரணத்தினெம்மெதிர்
ஐந்துகோமாதர்கூழந்தணுகிவைகவாழ்
மைந்துடைவிலையவன்மாயனோடுறும்
வெந்திறப்புட்குலவேந்தைக்கண்டதால்.

தன்னெதிரிகழ்ச்சியாற்றருக்குமாங்கதன்
புன்னிலைநோக்குபுபொருக்கெனச்சிரர்
தன்னிடக்குறங்கினிற்சார்த்தித்துஞ்சுவ
தென்னெடுநீயிர்ப்பினிற்சொழித்ததேந்திழாய்.

விட்டுவிட்டடக்குதோறுயிர்ப்பின்வேகத்தால்
அட்டநூறியோசினையவதிபோந்துபின்
கட்டெழினொசியினுனிக்கட்சார்தரக்
கொட்புறுத்தலைத்ததுபறவைக்கோவிலின.

சரிந்ததுதருக்குடல்சமுங்கலுற்றதால்
இரிந்ததுமிடலிறுமாப்புமிற்றது
முரிந்தனபொலஞ்சிறைமுதிர்ந்ததின்னனோய்
கரிந்ததுமாமையுங்கருடற்கென்பவே.

ஐயவோவுலகங்காக்குமடி களோகாயம்பூவின்
மெய்யவோவெண்ணையாண்டவிமலவோதிகிரியேந்துங்
கையவோவெய்ப்பின்வைப்பாங்களைகனோகலந்தார்க்கென்று
மெய்யவோகலவாதார்க்குவெய்யவோவேந்தனையோ.

சேறுவெம்பணிவாய்ப்பட்டதேரையின்மறுகியோசை
வேறுபாடெய்திமாலெவிளிப்பதெஞ்செவியிற்கேட்டே
மாறடுகிகிரியோய்தென்னெனவட்கார்தம்மை
நூறியசேற்றத்துப்பிணைன்றைகநெடியோன்சொல்வான்.

உள்ளதுபுகன்றையென்னந்தியையுங்குநோக்கிக்
கள்ளவிழ்தொடையாய்நம்மைவழிபடுங்கருத்தானெய்தும்
புள்ளரசினையாவண்ணம்பொருக்கெணப்போந்துசீற்ற

வெள்விடையுயிர்ப்பினின்றுவிடுவித்துக்கொணர்தியென்றாம்" எனவரு

மிப்புராணச்செய்யுள்களாலுணர்க. இது எடுத்துக்காட்டுவமையணி.

(௧௮)

மாடமேற்கிறுமகார்விடுக்கும்வண்படம்

பாடல்சாலிருசுடர்தம்மைப்பற்றுவா

னாடினதிரிதருநாகமென்னவு

மாடுவவிசும்பிடைமயமார்போக்கவே.

(இ-ள்.) மாடமேல் சிறு மகார் விடுக்கும் வண் படம் - உபரிசையின்மேற் சிறு வர்கள் சின்றுவிடுக்கும் பெரிய காற்றாடிகள், பாடல் சால் இருசுடர் தம்மை பற்றுவான் நாடின திரிதரும் நாகம் என்ன - பாடலிலமைந்த சந்திரசூரியர்களைக்கவர நாடித்திரியும் ராகுதேதுக்களைப்போல, விசம்பு இடை அமரர் நோக்க ஆடுவ-ஆகாயத்தினிடத்துத் தேவர்கள் பார்த்துவியக்க ஆடாநின்றன.

நாடின முற்றெச்சம். உம்மை அசைநிலை. வண்படம் அமரர்நோக்கத் திரிதரு நாகம் என்ன ஆடுவ என்றமையால் அதிகசயவுவணையணி. (கசு)

அட்டிலிற்கும்புபுகையணங்கனார்குழற்
கிட்டிடுமகிற்புகைமகத்தெழும்புகை
முட்டிமேற்பரந்தெங்குமொய்த்தேநார்கிலார்
வட்டவான்செழும்புகைவண்ணமென்போ.

(இ-ள்.) அட்டிலில் சூய் புகை அணங்கு அன்னார் குழற்கு இட்டிடும் அகில் புகை மகத்து எழும்புகை - சமையல்வீட்டில் தாளிக்கும் புகையும் தெய்வப்பெண்களை யொத்த பெண்கள் கூந்தலுக்கூட்டிம் அகிற்புகையும் யாகத்திலெழும் புகையும், முட்டிமேல் பரந்து எங்கும் மொய்த்தது ஓர் கிலார் - அளாவி மேலே பரந்து எவ்விடத்தும் நெருங்கியதை யுணராதது, வட்டம் வான் செழும் புகை வண்ணம் என்பர் - வட்டமாயுள்ள ஆகாயம் செழித்த புகையினிறமென்று கூறுவார்கள்.

புகைமொய்த்தது என்றமையால் குறைவில்லாத வளங்களையுடையதென்பது குறிப்பாற்போதரவில் உதாரவணியும், ஓர்கிலார் வட்டவான்செழும் புகைவண்ணமென்பர் என்றமையால் மயக்கவணியுங் கலந்துவருதலிற் கலவையணி. (கஃ)

இந்திரனூர்தியிங்கெய்தித்தன்முடிச்
சந்தரஞ்சிதைதரத்துதையச்சீறித்தன்
மந்திரப்புகையினால்வலாரியூரொழில்
சிந்திடச்செய்வசீர்வேள்விச்சாலையே.

(இ-ள்.) இந்திரன் ஊர்தி இவ்ரு எய்தி தன்முடி சந்தரம் சிதை தர துதைய - தேவேந்திரனூர்தியாகிய மேகங்கள் இவ்விடத்துவந்து தனது சிகரத்தின் அழகுக்கெட நெருங்குதலால், வேள்விசாலை சீறி தன் மந்திரம் புகையினால் வலாரி ஊர் எழில் சிந்திட செயல் - யாகசாலையானது கோபித்துத் தன்னிடத்து மந்திரவிகியாலமைந்த வேள்விப் புகையால் அவ்விந்திரனது நகரத்தின் அழகு சிந்தச்செய்யாநின்றன.

யாகசாலையிலுள்ள புகை விண்ணிற்படந்தலை, தேவேந்திரன் வாகனமாகிய மேகம் இங்குவந்து தனது சிகரத்தின்பொலிவைக் கெடுக்காநின்றது, அதனால் நாம் அவன் உலகின்பொலிவைக்கெடுக்கலாம் என்று கோபித்து வேள்விச்சாலை மந்திரம் அமைந்த புகையை விண்ணிறப்பியதென்றலால் தொடர்புயர்வு நவீனசியணி. (கஃ)

எழுசீர்க்கழிநெடிவாசிரியவிருத்தம்.

ஆகுதித்தழவினறுதொழிலாளரருமறைமனுவெடுத்தோதி
யோகையிற்சொரிநெய்தெறித்தெழும்பிதிர்வுமொலிபடுபுலிங்கமுங்கொண்
மேகமாய்ப்பட்டர்த்துமமேயிடித்துயின்னிநீர்பொழிவனபோது [டு
மீகைசால்வேள்விமறுத்துழிமாரியின்மையேயிதற்குறுசான்றால்.

(இ-ள்.) அறுதொழிலாளர் ஆகுதி தழவின் அருமறை மனு எடுத்து ஒதி ஒகையில் சொரி நெய் தெறித்து எழும் பிதிர்வும் ஒலிபடு புலிங்கமும் கொண்டு - ஒத்தமுத

விய அறதொழிலையுடைய அந்தணர்கள் ஆகுதியாக வேள்வித்தீயில் சொல்லுதற்கரிய வேதமந்திரங்களை யெடுத்துக்கறி விருப்பத்தோடு சொரியும் நெய்யைத்தெறித்தலால் அதிலெழுந் திவ்வேளையையும் சடசடவென்னு மொலிமிகக் தீப்பொறியையுங்கொண்டு, மேகம் ஆய் படர்ந்த தாமமே இடித்து மின்னி நீர் பொழிவனபோலும் - மேகமாகிப் பரந்த புகையே இடித்து மின்னல்செய்து நீரைப் பொழிதல்போலும், ஈகை சால் வேள்வி மறுத்த உழிமாரி இன்னமையே இதற்கு உறுசான்று - தேவர்களுக்குக் கொடுத்தலமைந்த இவ்வேள்வி செய்யாதகாலத்தில் மழையில்லாமையே இதற்கு மிக்க சாட்சியாம்.

“வேள்விநற்பயன்வீழ்புனலாவது” என ஆளுடையபின்னையார்புராணத்திற் கூறுதலால் வேள்விப்பயனே மழையாக, போலும் என்பதனால் அப்பொருளினுண்மையை மறுத்து வேள்விப்புகையே மேகமாகவும், ஆகவநீயமுதலிய வேள்வித்தீயினாலையும் பொறியும் இடியும் மின்னலுமாகவும் ஆகுதியாகிய நெய்யின் பிதிர்வே மழையாகவுங் கூறுதலால் பொருளவதுகியணி.

வேள்வியால் மழையுண்டென்பது—

“கற்றாங்கெரியோம்பிக்கலியைவாராராமே

செற்றார்வாழ்தில்லைச்சிற்பம்பலமேய

முற்றுவெண்டுகள்முதல்வன்பாதமே

பற்றாநின்றாபற்றாபாவமே” எனவரும் ஆளுடையபின்னையார்

தேவாரத்தால் உணர்க.

வேள்வியில்லாமையால் மழைவறத்தலை—

குலபூடணபாண்டியன் சோமவாரமுதலிய சிவவிரதங்களை யனுட்டித்துச் சிவ பெருமானுக்கு வழிபட்டி வேதவிதிப்படி வேள்விசெய்யும் அந்தணரைக் கைவிட்டொழுதுகளில் மழையில்லாது தன்னாடு வறங்கூர, அதற்காற்றாது சிவபெருமானிடத்துச் சென்று முறைபயிச் சிவபெருமான் கனவிலெழுந்தருளி உன்னாட்டில் வேள்வியில்லாமையால் மழைவறத்தது நாம் தரும் உலவாக்கியியால் அந்தணரைப்பேணி முட்டிவன்றி வேள்வி நடத்துவையாயின் மழைபெய்யும் எனக் கூறியருளி மறைந்தருளினார், அப்பாண்டியன் சிவபெருமானருளிய உலவாக்கியியால் வேள்வியை யோம்பினமையால் மழைபெய்தது என்பது திருவிளையாடல்புராணவரலாறு.

“வள்ளல்குலபூடணன்றிக்கள்வாரந்தோடுத்துச்சிவதருமம்
உள்ளவெல்லாம்வழாதுகோற்றொழுகும்வலியாற்றன்னாட்டில்
எள்ளல்லாவேதியனாய்கழந்தானதனன்மழைமறுத்து
வெள்ளமருகவளங்குன்றிவினைவஃகியதுநாடெல்லாம்”

“ஏடாரலங்கல்வனாமார்பவெம்பாலென்றமன்புடைமை
வாடாவிரதவிழுச்செல்வமுடையாய்வையமறக்கடிந்து
கோடாதளிக் குஞ்செக்கோன்மையுடையாயுனக்கோர்குறையுளதுன்
வீடாவளஞ்சேர்நாட்டிநான்வேள்விச்செல்வமருகியதால்.

அந்தமனைநகடமக்குறுதியாவாரந்நூல்வழிகலிநோய்
சிந்தமகத்தீவ்வுந்நெய்ப்பாற்சிந்தைசெலுத்தும்நணராம்
இந்தமறையோர்வேள்விமழைக்கேதுவாகுமிவர் தம்மை
மைந்தவிசுழந்துகைகவிட்டாயதனன்மாரிமறுத்தன்றால்.

மும்மைப்புலனங்களுமாய்முத்திவேட்குமிவர்தம்மை
நம்மைப்போலக்கண்டொழுங்கினாளுநாளுமறம்பெருக்கிச்

செம்மைத்தருமக்கோலோச்சித்திரியருட்டிவாழ்தியென
உம்மைப்பயன்போலெளிவந்தாருலவாக்கியியொன்றுதவுவார்” என அப்புரா
ணத்தில் வருதல் காண்க.

அறுதொழிலாளர் என்றது ஒதல், ஒதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், கொ
டுத்தல், கோடல் என்னும் அறுவகைத்தொழிலையுடையவனா. ஒதலாவது இருக்கு, எசர்,
சாமம் என்னுந் தலையாய ஒத்தினையும், அதர்வம் ஆறங்கம் தருமநூலாகிய இடையாய
ஒத்தினையும், இதிகாசமும் புராணமுமாகிய கடையாயவோத்தினையும் ஒதல். ஒதுவித்
தலாவது பாடங்கேட்போன் கொள்ளும் வகையையறிந்து அவன் கொள்ளக்கொடுக்கு
ம் ஆசிரியன் ன்றமையும் பாடஞ்சொல்லுந் தன்மையுமாம். வேட்டலாவது ஐந்தியாயினு
முத்தியாயினும் உலகியல்நீயாயினும் ஒன்றுபற்றி மங்கலமரபினால் அவிமுதலியவற்றை
மங்கிரவிதியினால் தேவர்களுக்குக்கொடுத்துச் செய்யுஞ்செய்தி. வேட்பித்தலாவது வே
ள்வியாசிரியர்க்கோதிய இலக்கணமுடையவனாய் மாணக்களுக்கு அவன் செய்த வேள்வி
யின் பயனை யெல்லாந்தரவல்லதாதல். கொடுத்தலாவது வேள்வியாசானும் அதற்குத்
துணையாயினரும் அவ்விடத்து வந்தோரு மகிழ்கூர உபசரித்தல். கோடலாவது கொ
ள்ளத்தரும் பொருள்களை யறிந்துகொள்ளுதல்.

இருக்குமுதலிய மூன்றையுந் தலையாய ஒத்த என்றது வேள்விமுதலியவற்றை
விதித்தற்கு இலக்கணமாய் நின்றலால். அதர்வமுதலியவற்றை இடையாய ஒத்த என்ற
து அதர்வம் வேள்விமுதலிய ஒழுக்கங்கூறுது பெரும்பான்மையும் உயிர்களுக்கு ஆக்க
மேயன்றிக் கேடுதருமங்கிரங்களைக் கூறுதலாலும், ஆறங்கங்களுள் நிருத்தம் உலகியற்
சொல்லையொழித்து வைதிகச்சொல்லைக்கூறுதலாலும், வியாகரணம் அவ்விருவகைச்
சொல்லையும் உடனாயப்படுதலாலும், கற்பம் போதாயநீயம், பாரத்துவாசம், ஆபத்த
ம்பம், ஆத்தினாயமாதலாலும், பிரமம் எழுத்தாராய்ச்சியாதலாலும், சந்தம் செய்யுளில்
கணமாதலாலும், தருமநூல் உலகியல்பற்றிவருதலாலும் இவை வேதத்திற்கு அங்கமாய்
வருதலால். இதிகாசமுதலியவற்றைக் கடையாய ஒத்து என்றது வேதத்திற்கு மாறுபடு
வாரை மறுக்கும் உறழ்ச்சினுலாதலால். இதனால் வாகைத்தினையுள் அறுவகைப்பார்ப்ப
னப் பக்கத்தனை கூறப்பட்டது. (க0உ)

பூசரப்பெயரினிருமொழிப்பொருட்குமுரிமைபூண்டு நூலிலக்கேற்பக்
காசினிவரைப்பினொடொறும்வழாதுகமழ்சுவைவடிசிலானதிதி
பூசையுமேவள்வியவிநிற்கடவுட்பூசையுமொருங்குசெய்கடப்பா
டாசறவார்தும்பார்ப்பனவாகையறிஞர்வாழிடம்பலவவண.

(இ-ள்.) பூசரர் பெயரின் இருமொழி பொருட்டும் உரிமை பூண்டு உறும் நிலை
க்கு ஏற்ப - தமக்கு வாய்ந்த பூசரொன்னும் பெயரிலுள்ள இருமொழிக்கும் உரிய பொ
ருளினுக்கும் தாம் உரிமை பூண்டு நிற்கும் நிலையினுக்குப்பொருந்த, காசினி வரைப்பில்
நாள் தொறும் வழாது கமழ் சுவை அடிசிலான் அதிதிபூசையும் - நிலவுலகில் நாள்தோ
றும் வருவாமல் நறுமணங்கமழ்ஞ் சுவைமிக்க உணவால் வீருந்தினர்களுக்குச்செய்யும்
பூசையும், வேள்வி அவியினால் கடவுள் பூசையும் ஒருங்கு செய் கடப்பாடு-வேள்வியில்
பெய்யு மவியினுற் தேவர்களுக்குச்செய்யும் பூசினையையும் ஒருசேரச்செய்ய முறையை,
ஆசு அற ஆற்றும் பார்ப்பன வாகை அறிஞர்வாழ் இடம் பல அவண - குற்றமற்செய்
யும் பார்ப்பனவாகையையுடைய அந்தணர்கள் வாழும் இடங்கள் பல அவ்விடத்தில்
உள்ளன.

பூசரர் பூ, சுரர் என நின்றலால் இருமொழியெனவும், பூவுலகில் வேள்வியைந்த
னுள் மாணுடவேள்வியையும், சுரர் என்றமையால் தேவவேள்வியையும் ஒம்புதலால்

இருமொழிப்பொருட்கும் உரிமைபூண்டு எனவும், இவ்விரண்டும் கிரகாச்சிரமநிலையில் நிற்கும் அந்தணர்களுக்கு இன்றியமையாத செயல்களாதலால் காசினிவரைப்பினுடொறும் வழாது கமழ்சுவையடிசிலா னதிதிபூசையும் வேள்வியவியினாற் கடவுட்பூசையும் எனவும், இவை வழாதுசெய்து வருதலால் ஆசறவியற்றும் எனவும், இவை வாகைத்திணையுள் பார்ப்பனவாகைத் துறையாதலால் பார்ப்பனவாகையறிஞர் எனவுங்கூறினர். வேள்வியைந்தாவன பிரமயாகம், தேவயாகம், மானுடயாகம், பிதிர்யாகம், பூதயாகம், பிரமயாகமாவது வேதமோதுதல். தேவயாகமாவது ஓமம் வளர்த்தல். மானுடயாகமாவது விருந்தோம்பல். பிதிர்யாகமாவது நீர்க்கடனற்றல். பூதயாகமாவது பலிகொடுத்தல்

கிரகாச்சிரமநிலைமக்கு இவ்விருவகை வேள்வியும் வேண்டுகென்றலை—

“ பாரியோடவுபாசனஞ்செயல்விடிற்பதிதன்

ஆருமற்றவள்பூத்துநீராடுபின்பதின

ரோருளாநிர்சந்ததிபெறப்புணர்ச்சியையுறுதல்

நாரின்வானவாநல்லழலதிதியர்நிமித்தம்” எனவருஞ் சூதசங்கிதையாலும்,

பார்ப்பனவாகையை—

“ ஒசந்தவழ்க்காரீர்வேலியுலகினில்

வேதங்ககாண்டான்வீற்றிருக்கும் - ஏதம்

சுசெடர்தாணகிசெசொல்லவேவீழ்த்த

விசெடர்வேள்வியகத்து” எனவரும் புறப்பொருள் வெண்பாமாலையாலும்

உணர்க. இது சாதித்தன்மைடணி.

(கடுக)

தகைபெறுவலியாற்றெம்முனைமுருக்கிக்காவற்சாகாடுகைத்தெற்குந் திகிரியொன்றுருட்டிமுறையுளிரசெங்கோல்செலுத்துநர்கள்வர் மற்றுயிர்கள் பகைவர்தாந்தமொன்றிவ்வயினெய்தும்பயந்தடுத்தலுக்கெலாம்புரக்கு மிருபுகழ்படைத்தவரசியல்வாழ்க்கைவீரர்வாழிடம்பலவவண.

(இ-ள்.) தகைபெறு வலியால் தெம்முனை முருக்கி காவல் சாகாடு உகைத்து எங்கும் திகிரி ஒன்று உருட்டி - பொலிவுபெற்ற வலிமையால் பகைவரைப் போர்முனையிற்சாய்த்து காலலாகிய பண்டியைச்செலுத்தி ஒருசக்கரத்தைச்செலுத்தி, முறையுளி செங்கோல் செலுத்துவர் - மனுமுறைப்படியே செங்கோல் செலுத்து மரசர், கள்வர் உயிர்கள் பகைவர் தாம் தமர் என்ற இவ்வயின் எய்தும் பயம் தடுத்து - கள்வரும் உயிர்களும் பகைவர்களும் தாமும் உறவினருமென்று சொல்லப்பட்ட இவ்விடங்களால் குடிகளுக்கு வரும் பயத்தைத்தடுத்து, உலகு எல்லாம் புரக்கும் மிருபுகழ்படைத்த அரசு இயல் வாழ்க்கை வீரர் வாழ் இடம் பல அவண - மிக்க புகழைழப்படைத்த அரசியல் வாழ்க்கையையுடைய வீரர்கள் வாழும் பல இடங்கள் அவ்விடத்திலுள்ளன.

பகைவர்நாடு கொள்ளுதல் அரசர்க்கு அறமும் பொருள்கூடுதலுமாதலால் தெம்முனை முருக்கியெனவும், காவல் நடாத்ததல் அரசனீதியாதலால் காவற்சாகாடுகைத்து எனவும், எல்லாவுலகையுந் தன்னடிப்படுத்தலால் எங்கும் திகிரியொன்றுருட்டி எனவும், உயிரகளிதத்துச் செய்யப்படுமுறையாதலால் முறையுளிரெனவும், அம்முறையாலொருபாற்றோடாது நகிரிநிலால் செங்கோல் செலுத்தும் எனவும், இவ்வாறு தம்மாற் காக்கப்படும் உயிர்களுக்குத் துன்பஞ்செய்யும் தமது பரிசனங்களையு மிருகங்களையும் பகைவர்களையும் கள்வரையும் தம்மையும் ஒதுத்தல் அரசர் ஐந்தொழிலில் தண்டமாதலால் கள்வர் மற்றுயிர்கள் பகைவர் தாம் தமொன்றிவ்வயினெய்தும் பயந்தடுத்தெனவும், இவ்வாறு காத்தல் அரசவாகையாதலால் அரசியல் வாழ்க்கைவீரர் எனவுங் கூறினர்.

தண்டித்தலை—

“ மாநிலங்காவலனுவான்மன்னுயிர்காக்குங்காலே
தானதனுக்கிடைபூறுதன்னுற்றன்பரிசனத்தால்
ஊனமிகுபகத்திறத்தாற்கள்வராலுயிர்தம்மால்
ஆனபயமைந்துந்தீர்த்தறங்காப்பானல்லனோ” எனவருந் திருத்தொண்டர்பு

ராணத்தாலும்,

அரசவாகைத்துறையை—

“ காவலமைந்தான்கடலுலகங்காவலா

லோவலறியாதுயிர்க்குவகை - மேவருஞ்சீர்

ஐந்தொழிணைமறைமுத்தீயிருபிறப்பு

வேந்திறற்றண்ணளியெய்வேந்து” எனவரும் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை யாலும் உணர்க. முறையுளி உளி மூன்றாம் உருபிடைச்சொல்.

ஐந்தொழிவான ஓதல், வேட்டல், தல், காத்தல், தண்டங்களாம். இது சாதித் தன்மையணி, தெவ்முனை தெம்முனையென நிலைமொழியிய் மகரமாகத்திரிந்தது. “எனை வகரத்தொழிற்பெயரியற்றே” என்ற தொல்காப்பியச்சூத்திரத்தால். (க0ச)

மேதகுவிரிஞ்சனரும்பெற்றகுறங்கைவிழைதகையாயெனப்படைத்தோ ரோதிலர்பொருளுந் தம்போற்பேணிவாணிபயீட்டுநர்வடாது மாதிரத்தலைவன் புறங்கொடுத்திரியும்வளத்தினுர்மறைநெறியொழுக்க மாதிரித்துயர்ந்தவிழுக்குடிவணிகரமர்ந்துவாழிடம்பலவவண.

(இ-ள்.) மேதகு விரிஞ்சன் அரும்பெறல் குறங்கு ஐ விழை தகை ஆய் என ப டைத்தோர் - மேன்மையிசை பிரமனது பெறுதற்கரிய தொடையைத் தாயாகப்பெற் றவரும், ஏதிலர் பொருளும் தம்போல் பேணி வாணிபம் ஈட்டுநர் - அயலாருடைய பொருளையுந் தமது பொருளைப்போல விரும்பி வாணிபத்தாற் பொருள் தேடுவோரும்- வடாது மாதிரம் தலைவன் புறங்கொடுத்து இரியும் வளத்தினுர்-வடகிசைக்கிறைவனாகிய குபேரன் முதுகுசொடுத்துப் பின்னிடும் பெருஞ்செல்வத்தையுடையவருமாகி, மறை நெறி ஒழுக்கம் ஆதரித்து உயர்ந்த விழுக்குடி வணிகர் அமர்ந்து வாழ் இடம் பல அவ ணை-வேதநெறி யொழுக்கங்களை விரும்பியுயர்ந்த மேம்பாடுள்ள குடிகளாகிய வணிகர்கள் மனமகிழ்ந்து வாழும் இடங்கள் பல அவ்விடத்திலுள்ளன.

பிரமன் தொடையிலுற்பவித்தலால் மேதகு விரிஞ்சனரும் பெற்ற குறங்கை விழைதகையாயெனப்படைத்தோர் எனவும், பிறர்பொருளையுந் தம்பொருள்போற்போ ற்றி, கொள்வது மிகையுன்கொடுப்பது குறைபுமாகாமல் ஒப்பநின்று வாணிகஞ்செய்தல் வாணிகச்சிறப்பாதலால் ஏதிலர்பொருளுந் தம்போற்பேணி வாணிபயீட்டுநர் எனவும், அவ்வாறீட்டிய பொருளால் குபேரனும் புறங்கொடுக்கும் பெருஞ்செல்வத்தினராதலால் வடாது மாதிரத்தலைவன் புறங்கொடுத்திரியும் வளத்தினானவும், வணிகர் அறுவகை த்தொழிலில் வேதம் ஓதல் அவர்க்குரிய தொழிலால் மறைநெறியொழுக்கமாதிரித்துயர் ன்த எனவும், இது வாணிகவாகைத்துறையாதலால் விழுக்குடி வணிகர் எனவுன்குறிஞர்.

பிரமன் தொடையிற்றிறத்தலை—

“ வேதியர்முகத்திலவேந்தர்விறல்கெழுதுணைத்தோள்வெற்பிற்

றீத்துவணிகர்செம்பொற்றுறங்கினிற்சுதுர்த்தர்செய்ய

பாதபங்கயத்திலிண்ருன்பதுமன்முன்படைத்தழுவர்

ஒதியமகங்களியாவமுற்றுதற்குரியராவார்” எனவருந் கூடும்புராணத்தாலும்,

ஏதிலர்பொருளுந்தம்மபோற்பேணி என்ற வாணிகச்சிறப்பை “வாணிகம்செய்வார்க்கு வாணிகம்பேணிப் - ‘பிறவுந்தமபோற்செயின்’” என்னுந் திருக்குறளாலும்,

“உழுதுபயன்கொண்டொலிநினையோம்பிப்

பழுதிலாப்பண்டம்பகர்ந்து - முழுதுணரா

‘ஒதியழல்வழிபட்டோம்பாதவீகையான்

ஆதிவணிகர்க்கரசு” எனவரும்புறப்பொருள் வெண்பாமாலையாலும் உணர்க.

அறுதொழிலாவன ஒதல், வேட்டல், ஈதல், உழவு, நினையோம்பல் வாணிகம், தம்ம பொருளடியாகப்பிறந்த குறிப்பு முற்றுப்பெயர். (கடு)

முருகுயிர்த்தலர்த்தமலரவன் றனது முகமுதலுறுப்பெலார்தாங்கிச்
சரணமென்றுகாக்குமுறுப்பினிற் றோன்றிச்சாற்றுமம்முகமுதலுறுப்பின்
வருமொருமூவர் தங்கையுழவின் வண்மையானிலைபெறத்தாங்கு
முரியவேளாண்மைபூண்டபேர் தமக்கேயுடையவரிடம்பலவவண.

(இ-ள்.) முருகு உயிர்த்து அலர்ந்த மலரவன் தனது முகம் முதல் உறுப்பு எல்லாம் தாங்கி சரணம் என்று உணாக்கும் உறுப்பினில் தோன்றி-வாசம் வீசி மலர்ந்த தாமரைமலையை யிருக்கையாகவுடைய பிரமனது முகமுதலிய அவயவங்களையெல்லாம் தாங்குதலால் அவைகளுக்குச் சரணமென்று சொல்லப்படும் பாதத்தில் பிறந்து, சாற்றும் அம்முகம் முதல் உறுப்பின் வரும் ஒரு மூவர் தங்களை-சொல்லப்படும் அம்முகமுதலிய அவயவங்களிற்றோன்றிப்பிறக்கும் அந்தணர் அரசர் வணிகரென்னும் மூவர்களையும், உழவின் வண்மையால் நிலபெற தாங்கும் உரிய வேளாண்மை பூண்டபேர் தமக்கு ஏ உடையவர் இடம் பல அவண - உழுதற்றெழிலின் பெருமையால் அம்மூவரும் நிலை பெற்று விளங்க அவர்களுையோம்புதலால் உபகாரமென்னுந்தொழில் தமக்கே உரிய ஆதலால்தனல் வந்த வேளாளனெனும் பெயர்க்கு உரியவராகிய நான்காம்வருணத்தினவர் இடங்கள் பல அவ்விடத்திலுள்ளன.

முகமுதலுறுப்பு என்றது முகம், தோள், தொடையை. முகமுதலுறுப்பின் வருமொருமூவர் என்றது அந்தணர், கூத்தனியர், வைசியரை. இவற்றைத் தாங்குதலால் வந்த காரணப்பெயர் என்பார், தாங்கிச் சரணமென்றுகாக்கு முறுப்பினிற் றோன்றியெனவும், அவர்கள் அறுதொழிலில் ஒன்றாகிய உழவு வேளாளர்க்கே பெரும்பாலும் உரித்தென்பார் உழவின்வண்மையால் எனவும், அதனால் அவர் மரபிற்குவந்த பெயர் காரணப்பெயர் என்பார் தாங்கி உரிய வேளாண்மைபூண்ட பேர் தமக்கே யுடையவர் எனவுங் கூறினார். அறுதொழில் என்றது வேதமொழிந்த தூல்களை ஒதல், ஈதல், உழவு, நினையோம்புதல், வாணிகம், வழிபாடு. வேளாளரை இருவகையராக்கி அரசரார் சிறப்படைந்த வேளாளரை வேட்டலுக்கு உரியவராக்கி வழிபாடு ஒழித்து ஆறு என்பாரும், அரசரார் சிறப்பெய்தாத வேளாளர் வழிபடுதற்கு உரியராதலால் வேட்டலையொழித்து வழிபாடு கூட்டி யாடுதென்பாரும் உளர். வழிபாடு என்றதை—

“இருக்கையெழுவெழிர்செலவுமேனை

விடுப்பவொழிதலோடினன்-குடிப்பிறந்தார்

குன்றவொழுக்கமாக்கொண்டார்கயவரோ

டொன்றவுணரற்பாற்றன்று” எனவரும் நாலடியாராலும்,

நிலாகாத்தந்திரப்பை—

“ போர்வாகைவாய்த்தபுரவலரின்மேதக்கார்
ஏர்வாழ்நொன்பதற்கேதுவாம் - சீர்சால்
உனாகாக்குமன்னர்க்கொளிபெருகத்தாந்தம்
நிலாகாத்துத்தந்திரி” என வருதலாலும்,
உழவின்கிறப்பை—

“ உழவாருலகத்தார்க்காணியஃதாற்றா

தெழுவாராயெல்லாம்பொறுத்த” எனவரும் திருக்குறளாலுமுணர்க. முக
முதலுறுப்பின் என்றதும், முகமுதலுறுப்பின் வருமொருமூவர் என்றதும் “மேதகுற
வகையாயெனப்படடைத்தோர் எனவருவதற்குக்காட்டிய செய்யுளாலுணர்க.

இது வாகைத்திணையுள் வேளாண்வாகைத்துறை.

“ மூவருநெஞ்சமரமுற்றியவரவர்

ஏவலெனிகொண்டமீட்டினாயான் - ஏவல்

வழுவான்வழிநின்றவண்டார்வயலுள்

உழவானுலகிற்குயிர்” எனவரும் புறப்பொருள்வெண்பாமாலையாலுமுணர்க.

அநுலோமரீமுதலியோர்வீதி.

நால்வகைவருணத்துயர்குடிப்பிறந்த நல்லவரிருக்கையைச்சூழ்வ
சால்புறுமவரினியுயர்ந்தவரிழிந்தோர்தங்களுட்குழிஇமணந்தளித்த
பால்படுமேனைச்சாதிபேதத்தோர்பலர்களுந் தந்தமநெறியின்
சீலராய்ந்துவன்றிமரபுளியொழுங்குந்திருமலிவ்வகைக்குடியே.

(இ-ள்.) நால்வகை வருணத்து உயர்குடி பிறந்த நல்லவர் இருக்கையை - அந்
தணர்முதலிய நால்வகை வருணமாகிய உயர்ந்த குடியிற்பிறந்த நல்லவரது இருக்கை
யை, சால்பு உறும் அவரில் உயர்ந்தவர் இழிந்தோர் தங்களுள் குழுவீ மணந்து அளித்த
பால் படும் ஏனை சாதிபேதத்தோர் பலர்களும் - மேன்மைமிக்க அந்நான்குவருணங்க
ளுள் உயர்ந்தவர்களும் இழிந்தவர்களும் தங்களுள் நெருங்கிக்கலந்துபெற்ற வகுப்பமை
ந்த மற்றைச் சாதிபேதத்தோர் பலர்களும், தத்தம் நெறியின் சீலராய் துவன்றி மரபுளி
ஒழுகும் திருமலி பல்வகை குடி சூழ்வ - தங்கள் தங்களுக்குரிய நடையொழுக்கத்
தையுடையவராகி நெருங்கித் தத்தமக்குக்கூறிய மரபினெறியினின்று நடக்கும் செல்
வியக்க பலவகைக்குடிகளுள் சூழாநின்றன.

உயர்குலத்து ஆணும் இழிகுலப்பெண்ணும், இழிகுலத்து ஆணும் உயர்குலப்
பெண்ணுங் கூடிப்பிறந்த அநுலோமரும் பிரதிலோமரும், அநுலோமத்து ஆணும் பிர
திலோமப்பெண்ணும், பிரதிலோமத்து ஆணும் அநுலோமப்பெண்ணுங் கூடிப்பிறந்
த அந்தராளனும், விராத்தியனும் என்பார் சால்புறு மவரினியுயர்ந்தவரிழிந்தோர் தங்களு
ட்குழிஇமணந்தளித்த - பால்படுமேனைச் சாதிபேதத்தோர் பலர்களும் என்றார்.

“ குலமுயரானுந்தாழ்ந்தகுலமுறுபெண்ணுங்கூடி.

அலமரப்பிறந்தமைந்தனனாலோமனென்னும்பேரான்

குலமுயர்பெண்ணுந்தாழ்ந்தகுலம்வருமானுங்கூடி.

வலனுறப்புணர்ந்துபெற்றவன்பிரதிலோமனாவான்.

மருவனாலோமத்தந்தைவளர்பிரதிலோமத்தாய்பா

லொருவரப்பிறந்தபிள்ளையுறுபெயரந்தரான்

தருபிரதிலோமத்தந்தைததமுனிலோமத்தாய்பால்

வெருவறப்பிறந்தமைந்தன்விராத்தியனென்னும்பேரான்' எனவருஞ் சூதசங்கிதை சாதிவரலாறுணாத்த வத்தியாயத்தில் இப்பகுதிகளைப்பற்றிவருஞ் செய்யுள்களாலறிக.

(க0௭)

வளரிலைத்தருப்பைபுனியெனக்கூர்த்தமதியினர்தொன்றுதொட்டுடைய பளகறுகேள்விப்பயிற்சியர்மேற்கோண்முதற்பகர்மூன்றினுந்தெருட்டி யினையருக்குணர்த்துமிலக்கணநெறியோரீரிருபுலமையர்தம்முட் களவிகலிகந்துகுழாங்குழாமாகிக்கலைதெரிகழகமும்பலவால்.

(இ-ள்.) வளர் தருப்பை இலை துளி என கூர்த்த மதியினர் தொன்றுதொட்டு உடைய பளகு அறு கேள்விப்பயிற்சியர் - வளருந் தருப்பையிலையின் துளியைப்போலங் கூரிய அறிவினையுடையவரும் தொன்றுதொட்டுள்ள குற்றமற்ற நாதேஸ்வரியின் பயிற்சியையுடையவரும், மேற்கோள்முதல் பகர் மூன்றினும் தெருட்டி இனையருக்கு உணர்த்தும் இலக்கண நெறியோர்-உதாரணமுதலாகக்கூறு மூன்றினாலும் தூலிலுள்ள ஐயத்தை நீக்கி மாணக்கர்களுக்குப் பொருளை விளக்கிக்காட்டும் இலக்கணநெறியையுடைய வருமாகிய ஆசகவிஞர்முதலிய நான்குகவிஞர்களும், தம்முள் களவு இகல் இகந்து குழாம் குழாம் ஆகி கலை தெரிகழகமும் பல - தங்களுள்ளே வஞ்சமும் பகையுமாகிய இவற்றினின்றும் நீக்கிக் கூட்டங்கூட்டமாய் தூல்களை யாராயும் கல்விச்சாலைகளும் அவ்விடத்திற் பலவுள்ளன.

தருப்பையிலையினுனி மிகவு துண்ணிய கூரியது ஆதலால் தருப்பைபுனியெனக்கூர்த்த மதியினர் எனவும், கல்விகேள்விகளில் கேள்வி சிறந்ததாதலால் கேள்வியர் எனவும், பரம்பரையாகக் கற்றவல்லவர்பாற் கற்றலுக்கேட்டலும் சிறந்தன ஆதலால் தொன்றுதொட்டுடைய பளகறு எனவும், மாணக்கருளங்கொளப் பாடஞ் சொல்லுமிடத்துக் கருத்துளையாலும் பதவுளையாலும் உதாரணத்தாலும் தூலிலுள்ள பொருளைத் தெளிவித்தல் வேண்டிதலால் மேற்கோள் முதன்மூன்றினுந் தெருட்டியுணர்த்து மிலக்கணநெறியோர் எனவும், புலமையோர் கவி, கமகன், வாதி, வாக்கியென நாலவகையராசலால் சரிருபுலமையோர் எனவும், இவர்கள் தம்முள் வஞ்சமும் பகையுமின்றிக்கூடி வாழ்தலரிதாதலால் களவிகலிந்து குழாங்குழாமாகியெனவும்கூறினார்.

கவி—ஆச, மதாரம், சித்திரம், வித்தாரம் என்னும் நான்குவினைப்பாடுவோன், கமகன் அரும்பொருளைச் செம்பொருள் ஈடையாகப்பாடுவோன். வாதிகாரணமும் மேற்கோளும் எடுத்துக்காட்டிப் பிறர்மதத்தை மறுத்துத் தன்மதத்தை நிறுத்துவோன். வாக்கி அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னு நான்குவினைக்கேட்கவும் விரும்பவு மினியனவாக விரித்துக்கூறுவோன்.

“ கவியேகமகன்வாதிவாக்கியென - நிவையொருநான்கும்புலமைக்கியல்பே. ஆசமதராஞ்சித்திரம்வித்தாரமெனப் - பாவகைபாடுவோன்கவியெனப்படுமே. ஞாபகஞ்செம்பொருணடையெனப்பொருளும் - காசின்றுரைப்போன்கமகனாகும். ஏதுவுமேற்கோளுமெடுத்துக்காட்டித் - தன்கோணிறீஇப்பிறர்கோண்மறுப்போன் - மன்பதைமதித்தவாதியாகும்.

அறம்பொருளின்பம்வீட்டுனுத்திறங்கள் - கேட்கவேட்கவியினியனகூறும் - ஆற்றலுடையான்வாக்கியாகும்” எனவரும் பிங்கலத்தாலும்,

கேள்வி சிறந்தது என்பதை—

“ கற்றிலஹ்யினுங்கேட்கவஃதொருவற்

கொற்கத்தினுற்றாத்துணை” எனவருந் திருக்குறளாலும்,

களவி கலிகந்து என்றதை—

“தவலருந்தொல்கேள்வித்தன்மையுடையார்

இகலிலொருடையார்தம்முட்குழிஇ

நகலினினிதாயிற்காண்பாமகல்வானத்

தும்பருநைவார்பதி” எனவரும் நாலடியாரும் உணர்க.

(௧௦௮)

காமனை முனிந்து நெடுஞ்சடைதரிந்து கவின்ற கல் ஆடைமேல் புனைந்து
யாமெலாம்வழுத்துத் துறவியென்றிருந்து மொருத்திதனிளமுலைச் சுவடு
தோமுறக்கொண்டாரொனச்சிறையிடல்போற் சுடர்மனக்குகையுளேகம்பத்
தோமொழிப்பொருளையடக்கியானந்தமுறுநர்வாழிடம்பலவுளவால்.

(இ-ள்.) காமனை முனிந்து நெடும் சடை தரித்து கவின்ற கல் ஆடைமேல் புனை
ந்தி - மன்மதனைக் கோபித்தெரித்துத் திக்கினையளாவ நீண்ட சடைமுடியினைத்தரித்து
இயற்கையழகமைந்த காவியாடையைத் திரு இடைமேற்றரித்திருத்தலால், யாம் எல்லா
ம் வழுத்தும் துறவி என்று இருந்தும் - திருவேகம்பர் நம்மெல்லாராலும் வணங்கப்படும்
பெருந்துறவியொன்று சரணடைந்திருந்தும், ஒருத்தி தன் இளமுலைசுவடுதோம் உற கொ
ண்டார் என்ன சிறை இடல்போல் - ஒருத்தியாகிய உமையம்மையினது இளமைவாய்ந்த
தனபாரச்சுவட்டைத் தமது துறவற அங்கத்திற்குக் குற்றமமையக்கொண்டாொன்று
சிறைச்சாலையிலடைத்தல்போல, சுடர் மனம் குகையுள் ஏகம்பத்து ஓம் மொழி பொரு
ளை அடக்கி ஆனந்தம் உறுநர் வாழ் இடம் பல உள்ள - தமது விளங்கு மனமாகிய சிறைச்
சாலையில் திருவேகம்பத்தெழுந்தருளிய பிரணவப்பொருளாகிய இறைவரைச் சிறையி
லிட்டுப் பேரானந்தமடையுந் துறவிகள் வாழும் இடங்கள் பல உள்ளன.

போகமிழந்த பிரமன் முதலிய தேவர்கள் ஏவக்காமமூட்டவந்த மன்மதனைக் கட்
டோடெரித்த பெருந்துறவியினர் என்பார் காமனை முனிந்து எனவும், அத்துறவற வங்
கத்திற்கேற்பத் திக்கினையளாவும் நீண்ட சடாமுடியுடையவர் என்பார் பொதுவினை
தந்து நெடுஞ்சடை தரித்து எனவும், இயற்கையாயமைந்த காவியுடையவர் என்பார்
கவின்ற கல்லாடைமேற்புனைந்து எனவும், இவையுடைமையால் தம்மீலும் சிவபெரு
மானாரைப் பெருந்துறவியொன்று அங்குள்ள துறவியினர் கருதினர் என்பார் நாமெலாம்
வழுத்துத் துறவியென்றிருந்தும் எனவும், தனக்கொப்பின்றி யெங்கு சிறைந்த உலககா
ரணியென்பார் ஒருத்தியெனவும், அம்மைவலிந்து தழுவத் துறவறங்குறைபடத் திரு
மேனி குழைந்து காட்டினார் என்பார் இளமுலைச்சுவடுதோமுறக்கொண்டார் எனவும்,
இவரை நாம் இனி வெளிவிடுவோமாயின் இறைவரல்லனோ நாம் நியதிசெய்து களை
த பிரமனுந் திருமாலும் நம்மை நகைப்பர் என உள்ளேயுடைத்தனர் என்பார் சிறையி
டல்போல் சுடர்மனக்குகையுளே கம்பத்தோ மொழிப்பொருளை யடக்கியெனவும், பிர
ணவம் சிவத்தையென்றி மற்றொருபொருளை யிறையெனச் சுட்டாதென்பார் ஒ மொழிப்
பொருள் எனவும், திருவடிஞானத்தால் சிவானந்தம் அடைந்தனர் என்பார் ஆனந்தமுறு
நர் எனவுக்கறினார்.

தேவர்களே வக்காமமூட்டவந்த மன்மதனை யெரித்ததை—

“செற்றநீர்மைகொள்ளலையசெஞ்சடைப்பிரானிடத்

கிறற்றவைகலமரியற்றவேகுவேனியானெனக்

கொற்றவேளுரைத்தலுங்குளிர்த்தழுவிற்குக்கைமேல்

உற்றபோதன்மகிழ்சிறந்துளங்களித்துவாசெய்வான்.

விட்டவெம்பகழியைந்தும்வியத்தருவிமலன்மீது
பட்டலுஞ்சிறிதுவேளைப்பார்த்தனன்பார்த்தலோடும்
கட்டழல்பொகிந்தநெற்றிக்கண்ணதுகடிதேகாமற்
சுட்டதுகயிலேமுற்றுஞ்சூழ்புகைபரவிறன்றன்றே” எனவருங் கந்தபுராணத்

தாலும்,

நெடுஞ்சடை என்றதை—

“தன்றாற்படைத்தபொன்னணியண்டம்
எண்டிக்களந்துகொண்டனவென்னப்
புரிந்தகெஞ்சடைரிமிர்ந்துசுழல்” எனவருங் கல்லாடத்தாலும்,

திருமேனி குழைந்து காட்டியதை—

“மணிமுலைக்குவட்டி னோடுவளைக்கையானெருக்கிப்புல்லித்
தணிவருங்காதல்விம்மக்காதவிதமுலவோடுந்
தினியிருளறுக்குஞ்சோதித்திருவுருக்குழைந்துகாட்டி
யணிவளைத்தமும்பிளேமுலைச்சவடணிந்தாராயர்” எனவரும் இப்புராணத்
தாலும்,

ஓ மொழிப்பொருள் என்றதை—

“எல்லாமச்சிவசொருபயிப்பொருள்சம்மதமான்முன்யாவருக்கும்
பொல்லார் கோதுணரார்மாயயினுன்மயக்கமேபொருந்துவார்கள்
மல்லாரும்பிரணவமென்சிலைவளைத்துசசிவனெனும்வண்டுபூட்டி
நல்லார்சொல்லிவெனிலக்கணவேலிலச்சிவமேயாவனாரும்” எனவரும் சூத்
சங்கிதையில் முண்டகோபரிடத்தாற்பரியமுரைத்தவத்தியாயத்திலும்,

ஒருத்திபென்றதை—

“பகர்பராசத்தியபரசத்திகளைப்படைத்திடும்படைத்தவச்சத்தி
தகைபெறுமூலப்பருதிடேயாயைமுக்குணப்பருதிதானென்னப்
புகல்செயப்பிரியும், சிகழ்பராசத்திபுகழ்சிவதத்துவமுதலா
வகனிமமீளுஞ்சுகத்தினைத்தோற்றவணிபெறவிதித்திமின்றே” எனவரும் வா
யுசங்கிதையாலும்,

ஆனந்தம் உறுந் என்றதை—

“மலமறுப்போரான்மாவின்மலரடிநூனத்தாற் - சிந்தனைசெய்தர்ச்சிக்கச்சிவனு
ளத்தேதோன்றித் - தியிருந்பைச்செய்வதுபோற்சீவன்மண்ணப் - பந்தனையையறுத்துத்
தானுக்கித்தன்னுருவப் - பரப்பெல்லாய்கொடுபோந்துபுதிப்பினிவன்பாலே” எனவரு
ஞ் சிவஞானசித்தியாராலும், உணர்க.

இச்செய்யுளின்பொருளால் அங்குள்ள துறவிகள் எந்நாளும் சிவசிந்தனையால்
சிவானந்தமடைவர் எனக் குறிப்பாற்போதலால் உதாரவணி.

பொதுவினைத்து நெடுஞ்சடைநரித்து என வழங்கும் பாடத்தை முடித்து என்ப
து சிறப்புவினையென்கொடுத்துப் பிழைபடத்திருத்தினவர் கல்லாடைமேற்புனைந்து
எனப் பொதுவினைத்து முடித்ததைக் கல்லாடைமேலுவித்து எனச் சிறப்புவினைத்து
திருத்த மறத்தனர்போலும். “சடைமறைத்துக்கிர்மருடந்தரித்து” எனப் பொதுவினை
யால் முடியும் இலக்கணத்தை யறியாராயினும் இச்செய்யுள் வழக்கினையாயினும் கேட்ட
றியாரோ? இவர் பாடங்களைத் திருத்தப்புகுந்தது பெருவியப்பு, (க0௬)

இருண்மலந்துமிக்குஞ்சிவாகமமுறையினீரிருபாதமுமனுட்டித்
தருள்பெறுமாதிசைவர்களாதிவவாந்தர சைவரீரூரே
மருவிவாழ்மாடமாளிகைப்பத்திமருங்குடெனயர்வனப்பினதாற்
மெருடருமனாதிசைவரீற்றிருக்குந்திவனொளிப்புரிசையேகட்பம்.

(இ-ள்.) தெருள் தரும் அநாதிசைவர் வீற்றிருக்கும் திவன் ஒளிபுரிசை ஏகம்ப
ம் - ஆன்மாக்களுக்குச் சிவஞானந்தந்தருளும் அநாதிசைவராகிய சிவபெருமானார் நிகரி
ன்றி வாழும் விளங்கும் ஒளியையுடைய மதில் சூழ்ந்த திருவேகம்பமானது, இருண் மல
ம் துமிக்கும் சிவாகமம் முறையின் ஈர் இருபாசமும் அனுட்டித்து - ஒதுவோரானவம
லத்தைக்கெடுக்குஞ் சிவாகமநூலிற்கூறிய முறையால் ஞானமுதலிய நான்குபாநங்களை
யு மனுட்டித்து, அருள்பெறும் ஆதிசைவர்கள் ஆதி அவாந்தரசைவர் ஈரூரே - திரு
வருள்பெற்ற ஆதிசைவர் முதலாக அவாந்தரசைவரிதுதியாயுள்ளோர், மருவிவாழ் மாட
மாளிகை பத்தி மருங்கு உடுத்து உயர் வனப்பினது - தம்முட்கலந்துவாழும் உபரிகை
யமைந்த மாளிகையின் வரிசைகளால் பக்கங்களிற் சூழப்பட்டு உடர்ந்துதோன்றும் பொ
லிவினையுடையது.

ஆதிசைவர்களாதி யவாந்தரசைவரீரூரே ஆதிசைவர், மகாசைவர், அநு
சைவர், அவாந்தரசைவர், பிரவரசைவர், அந்தியசைவர் என்னும் அறுவகைச்சை
வர்களை. ஆதிசைவர் ஆவார் சதாசிவமூர்த்தியின் சத்தியோகாதம், வாமதேவம், அகோ
ரம், தற்புருடம், ஈசானம் என்னும் ஐந்துதிருமுகங்களினின்றுதோன்றிய கௌசிகர், கா
சியபர், பாரத்துவாசர், கௌதமர், அகத்தியர் என்னும் பஞ்சருவிகோத்திரத்திலே சனி
த்த சிவப்பிராமணர்கள், மகாசைவர் ஆவார் பிரமாபுருஷத்திற்கு ஸ்ரீய வைகடப்பிரா
மணருள்ளே சிவதீகைபெற்றவர்; அநுசைவர் ஆவார் சிவதீகைபெற்ற கைத்திரியரு
ம் வைசியருமாம்; அவாந்தரசைவராவார் சிவதீகைபெற்ற சூத்திரர்; பிரவரசைவர்
ஆவார் சிவதீகைபெற்ற அதுலோமர்; அந்தியசைவர் ஆவார் இவரொழிந்தோர். அநா
திசைவர் சிவபெருமானார்.

“அரியசதாசிவனென்போனனாதிசைவனைவன்பால்
அவதரித்தசிவமறையோராதிசைவரிவர்பால்
உரியசிவதீக்கைபெற்றபூசரர்மாசைவர்
உயர்ந்தவரசன்வணிகனனுசைவராவார்
பெரியருவனைப்புயத்தோனவாந்தரசைவன்சீர்
பெறுசவன்னனாதிசைவலோமர்பிரவரராம்
விரியவனினிசையொழிந்தோரந்தியசைவத்தோர்
விரிந்திடுமெழைசைவவிதியைவையெனநூல்விளம்பும்” எனவருஞ் செய்யுளால்
உணர்க.

காமிகமுதலிய சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டும் ஞானபாதம், யோகபாதம், கிரி
யாபாதம், சரியாபாதம் என்று தனித்தனி நான்குபாதங்களையும் உடையனவாயிருத்த
லால் சிவாகமமுறையி னீரிருபாதமும் என்றார். (கக0)

விண்ணழிவுறநீமிர்வீறடக்குவா
னண்ணலாணையினியிலுர்தியாண்டுறீஇ
யெண்ணிலவுருவுகொண்டிருத்துநீரதே
பண்ணமைமதின்மிசையிடப்பபந்தியே.

(இ-ள்.) பண் அமை மதில் மிசை இடப்பந்தி - செயல்முற்றிய மதிலின்மேலுள்ள இடப்பவரிசை, வின் அழிவுற நிமிர்வீறு அடக்குவான்-விண்ணுலகழிய நிமிர்ந்தோங்கிய அம்மதிலின் செருக்கையடக்க, அண்ணல் ஆணையின் இமில் ஊர்தி ஆண்டு உற்று என் இல உருவுகொண்டு இருத்தும் நீரது - சிவபெருமான் ஆணையால் அவ்விறைவனது திமிலையுடைய ஊர்தியாகிய இடபதேவன் அவ்விடத்துப்பொருந்தி யளவில்லாத வடிவங்களைக்கொண்டு அவ்வடிவங்களை ஆங்கு இருத்திய தன்மையையொக்கும்.

மதிலின்மேல் இடபங்கள் வரிசையாயிருத்தலை, சிவபெருமான் ஆளுநரால் விண்ணுலகுகெட நிமிர்ந்த மதிலின் செருக்கினையடக்க இடபதேவர் அங்குவந்து பலவுருக்கொண்டு அவ்வுருவங்களை யவ்விடத்திலிருத்தியதையொக்குமென்று கவி அத்தியவசயித்தலால் தற்குறிப்பணியும், விண்ணுலகிற்கும் மதிலுக்குஞ் சம்பந்தமில்லாதிருக்கச் சம்பந்தங் கற்பித்தலால் தொடர்புயர்வு நவீற்சியணியுங் கலந்துவருதலாற் கலவையணி.

ஒன்பதுகோள்களுமுலாவிவைகுவா
 னொன்பதுமாடமங்குழிற்செய்தென
 வொன்பதுமணிகளினியன்றவொண்மைசா
 லொன்பதுநிலைதழிஇயோங்குங்கோபுரம்.

(இ-ள்.) ஒன்பது கோள்களும் உலாவி வைகுவான்-ஒன்பது கிரகங்களும் உலாவித்தங்க, ஒன்பது மாடம் அங்கு ஊழில் செய்தால் என்ன - ஒன்பதுமாடங்களை யங்கு அடுக்காகச் செய்துவைத்தாற்போல, கோபுரம் ஒன்பது மணிகளின் இயன்ற ஒண்மைசால் ஒன்பது நிலைதழிவு ஒங்கும் - கோபுரங்கள் நவமணிகளாற்செய்த ஒளிமிக்க ஒன்பது நிலைகளைத் தழிவு உயர்ந்ததோன்றும்.

ஒன்பதுநிலைநையுடைய கோபுரங்கள் நவமணிகளாற் செய்யப்பட்டிருத்தலால் ஒன்பதுகோள்களும் உலாவிவைகுவான் என்றார், இரத்திரங்கள் ஒன்பதிற்கும் ஒன்பது கோள்களும் அதிதேவதையாதலால். மாணிக்கம் கோமேதகம் இவற்றிற்குச் சூரியனும், முத்து வயிரியங்கட்குச் சந்திரனும், செவ்வாய்க்குப் பவளமும், பச்சைக்குப் புதனும், புருடராகத்திற்கு வியாழனும், வயிரத்திற்கு வெள்ளியும், நீலத்திற்குச் சனியும் அதிதேவதைகளெனக்கொள்க. இராகுவும் கேதுவும் இக்கிரகங்களுடங்குதலால் அக்கிரகங்களுக்கு வகுத்த இரத்திரங்களுள் இவற்றையடக்குக.

“அன்புபுதுமராகமாதியாமரதனங்கள்
 ஒன்பதுங்கதிரோனாதியொன்பதுகோளுமேற்றி
 முன்புரைகமலப்போதுமுதலொன்பான்மலருஞ்சாத்தி
 இன்புறநினைந்துபுசையியன்முறைவழாதுசெய்தல்” எனவருந் திருவினையாட்புராணத்தாலும்,

“நாயிறுமாணிக்கங்கோமேதகந்திங்கள்முத்தம்
 வாய்வயியேஞ்செவ்வாய்வளப்பவளங்களாகும்
 மேயவன்புதனிற் பச்சைவியாழமாம்புட்பராகம்
 காய்க்திரவெள்ளிவச்சங்குஞ்சனிநீலமாமே” எனவரும், பிறதூலாலுமுணர்க.
 ஒன்பதுமணிகளாலியன்ற ஒன்பதுநிலைநையுடைய கோபுரங்களுக்கும் ஒன்பது கிரகங்களுக்கும் சம்பந்தமில்லாதிருக்க அக்கோள்களிருத்தற்குச் செய்துவைத்திருத்தலொக்கும் என அவற்றிற்குச் சம்பந்தங்கற்பித்தலால் தொடர்புயர்வு நவீற்சியணி.(ககஉ)

கார்முகிலுடுக்கையாக்கதிரின்வானவன்
 மார்பணிமணிபதாவட்டமாமதி

சீர்துதற்பூதியாச்செல்வக்கோபுரம்
பார்புகழ்புருடனிலோங்கும்பான்மைத்தே.

(இ-ள்.) செல்வம் கோபுரம் - செல்வமிக்க கோபுரமானது, கார்க்கில் உடுக்கை ஆக கதிர்வானவன் மார்பு அணி மணியது ஆக-கரிய மேகம் ஆடையாகவும் கிரணத்தை யுடைய சூரியன் மார்பிலணிந்த மாணிக்கமாகவும், வட்டம் மாமதி சீர்துதல் பூதி ஆக புகழ் பார் புருடனில் ஒங்கும் பான்மைத்து-வட்டவடிவாகிய பெரிபசந்திரன் அழகிய நெற்றியிலணிந்த விபூதியாகவும்கொண்டு புகழும் உலகவடிவாகிய விராட்புருடனைப் போல உயர்ந்தோங்குந் தன்மையையுடையது.

கோபுரங்கள் விராட்புருடனைப்போல உயர்ந்துதோன்றும் என்றமையால் பன் புபற்றிய வுமைமணியும், அப்புருடனுக்கு மேகம் ஆடையாகவும், சூரியன் மார்பிலணி ந்த மாணிக்கமாகவும், சந்திரன் நெற்றியிலணிந்த விபூதியாகவும் உருவஞ்செய்தலால் இயைபுருவகவணியும் கலந்துவருதலாற் கலவையணி. இன் வேண்டாவழிச்சாரியை.

உலகபுருடனை—

“அனாக்குமேலுலகேமென்முகைக்குக்கீழுலகேமென்றும்
உனாக்கலாலுலகமெல்லாமுருவமாம்புருடன்கிந்த” எனவருந் திருவினையாடற் புராணத்தாலறிக. (ககக)

நச்சியேகம்பரைத்தொழுதுநாடொறுங்
கச்சியில்வாழ்பவரினுதிக்காலையி
லச்சிவலோகத்தையனுகவைத்ததோர்
பொச்சமிலேணியும்போலுங்கோபுரம்.

(இ-ள்.) கோபுரம்-கோபுரமானது, எகம்பரை நச்சினான் தொறும் தொழுது கச்சியில் வாழ்பவர்-திருஎகம்பரை விரும்பினான் தோறுந்தொழுது காஞ்சித்திருப்பயிதில் வாழுகின்றவர், இறுதிகாலையில் அசிவலோகத்தை அனுகவைத்தது ஓர் பொச்சம் இல் ளணியும்போலும்-இறக்குங்காலத்தில் உயர்ந்த சிவலோகத்தை யடையும்படி ஏறவைத் த ஒப்பில்லாத குற்றமிகந்த எணியையுமொக்கும்.

சிவலோகத்திற்கும் கோபுரத்திற்கும் சம்பந்த மில்லாதிருக்கச் சம்பந்தங்கற்பி த்தலால் தொடர்புயர்வு நவற்சிமணி. (ககச)

பரிதியினிழல்செயக்கதிர்க்கும்பன்மணித்
திருவியல்கோபுரச்செல்வவாய்தலின்
முரசுகாலந்தொறுமுழங்குஞ்செவ்வியென்
நருகுறவமரையனைத்தன்மானவே.

(இ-ள்.) பரிதியின் நிழல் செய கதிர்க்கும் பன்மணி திரு இயல் கோபுரம் செல் வவாய்தலின் முரசு-சூரியனைப்போல ஒளிவீச விளங்கும் பல இரத்தினங்களா லமைந்த பொலிவுவாய்ந்தகோபுரத்தினது செல்வமைந்தவாசலிலுள்ள முரசுகள், செவ்வி என்று அமரரை அழைத்தல் மானகாலந்தொறும் முழங்கும்-இதுதான் சிவபிரானைத் தொழுவ ருஞ் சமையமென்று தேவர்களை யருகில்வர வழைத்தலை யொப்பக் காலந்தொறு முழ ங்காநிற்கும்.

கோபுரவாசலில் முரசமுழங்குதலைச் சிவபெருமானைத் தொழவருஞ் சமையமி துதானென்று தேவர்களை அம்முரசு அழைத்தலையொக்கும் என அத்திய வசயித்தலால் தற்குறிப்பணி. (ககடு)

யடுத்தவைம்பாசமாவரணமைந்தனா
 மடுத்தருள்கோயிலிற்றம்பிரானெதி
 ரெடுத்தபூங்கொழிமசையிடபம்வான் மிசை
 யடுத்ததோரிடபத்தோடளவளரவுமே.

(இ-ள்) மடுத்த ஐம்பாசம் ஆவரணம் ஐந்தனால் தடுத்தருள் கோயிலில்-விடாது
 மூழ்த்த ஐவகைப் பாசங்களையும் ஐந்துவகைப்பட்ட பிரகாரங்களால் தடுத்தருள்து
 திருக்கோயிலில், தம்பிரான் எதிர் எடுத்த பூங்கொழிமசை இடபம்-சிவபிரானுக்கு எதி
 ரே மேல்எடுத்த பொலிவமைந்த கொடியின்மே லெழுதிய இடபம், வான்மிசை அடுத்த
 தது ஓர் இடபத்தோடு அளவளாவும் - விண்ணிலேத்து வாழும் ஒப்பில்லாத இடபராசி
 யோடு கலந்துவிளங்கும்.

ஆன்மாக்களைப் பங்கித்து நின்றலால்மடுத்த ஐம்பாசம் என்றார். ஐந்து பாசங்கள்
 வன போகமாகிய சுசுதுக்கங்களைத் தோற்றுவிக்குங் கன்மமலமும், பந்தமாகிய தனுசு
 ண புவனபோகங்களை யுமுறையுங் கூட்டுவிக்கும் மாயாமலமும், அப்போக பந்தங்களை
 துகருமாறு செய்யும் ஆணவமலமும், அச்சுதுக்க விளைவுக்கு இடமாய் ஆன்மாக்களின்
 அறிவிச்சை செயல்களையே தேசப்படுத்து மாயேயமலமும், அவ்வவ்மலங்களை அவ்வ
 த்தொழில்களிற் படுத்திப் பாகம்வருவிக்குந் திரோதாயிமலமுமாம்.

இவற்றை—

“மும்மலநெல்லினுக்குமுனையோடுதவிநிமிப்போல்
 மம்மர்செய்தணுவினுண்மைவழிவினமறைத்துநின்ற
 பொய்மைசெய்போகபந்தபோத்திருத்துவங்கள் பண்ணு
 மிம்மலமூன்றிடுநெயிருமலமிசைப்பனின்னும்,
 மாயையின்காரியத்தைமாயேயமலமசென்று
 மேயுமும்மலங்கடத்தந்தொழிவினையுற்றவேவுந்
 தூயவன்றனதோர்சத்திரோதானகரிபதென்றும்
 ஆய்வரிம்மலங்களைத் துமணுக்கையணைந்துநிற்கும்” எனவருந் சிவஞான
 சித்தியாரால் உணர்க.

இடபக்கொடிக்கும் இடபராசிக்குஞ் சம்பந்தமில்லா திருக்கச் சம்பந்தந்சற்பித்
 தலால் தொடர்புயம்பு நவற்சியணி. (ககக)

தங்குலத்திறைவிசெய்ப்புகைச்சால்பினை
 யங்கணன்மகிழ்வொடுங்காணுமானையி
 னெங்குளவகாகருமீண்டினுலெனப்
 பொங்கெழிற்கிகரங்கள் பொலிந்துதோன்றுமால்.

(இ-ள்) தங்குலத்து இறைவிசெய் புகைசால்பினை - தமதுகுலத்திற் றேன்றிய
 உமையம்மையின் புகையின் மேன்மையை, அங்கணன்மகிழ்வுதும்புகாணும் ஆசையின்
 எங்கு உள்ள வகைகளும் ஈண்டினால் என்னபொங்கு எழில் சிகரங்கள் பொலிந்துதோ
 ன்றும்-அவ்விடத்து நல்லமகிழ்ச்சியோடு காணும் ஆசையால் எவ்விடத்திலுமுள்ள மலை
 களும்வந்து நெருங்குகிறபோலத் திருக்கோபுரமுதலிய வற்றிலுள்ள மிகுந்த அழகினையு
 டைய சிகரங்கள் நெருங்கித்தோன்றுநிற்கும்.

இமயமலையி லுமையம்மை உற்பவித்தருளிய சார்பால் நமது மரபிலுதித்தவர்
 செய்யும் சிவபூசையைக் காண்போமென மற்றைமலைகள் வந்துநெருங்கின என்பார்

தங்குலத்தினைறவி செய்ப்புசைச்சால் பிணக்கானும் ஆசையின் எஞ்ஞாவனாகளுமீன் டிளுலெனஎன்றார், உமையம்மை இமயமலையி லுற்பவித்தருளியதை—

“மெய்த்தவமியற்றியவெற்பன்காணிய
அத்தடமலருமோரவித்தத்தின்மேற்
பைத்ததோர் குழுவியின்படிவத்துற்றனை
எத்திறத்துயிரையுமீன்றதொன்மையான்” எனவருங் கந்தபுராணத்தா

ல் அறிக.

மலைகள்வந்து நெருங்கினுற்போல் என்றமையால் இல்பொருளுவமையணி. சிக
ரியெனப் பாடமாயில் கோபுரங்கள் எனக்கொள்க. (௧௧௭)

கன்மநோய்குடைபவர்கடப்பச்செய்திடும்
பன்மலர் துவன்றியதீர் ந்தப்பாங்கரிற்
பொன்மலர்மண்டபம்பொலிந்துதோன்றுவ
தென்மணிப்பேழையைத்திறந்தமுடிபோல்.

(இ-ள்.) குடைபவர் கன்மநோய் கடப்பச் செய்திடும் பன்மலர் துவன்றிய தீர்த்
தம்பாங்கரில்-தம்மையடைந்து மூழ்குவோர் கன்மமலமாகிய நோயினின்று நீங்கச்செய்
யும் பலவகைப்பட்ட மலர்கள் நெருங்கிய தீர்த்தக்களாயின் பக்கத்தில், பொன்மலர்
மண்டபம் பொலிந்து எம்மணி பேழையை திறந்த முடிபோல் தோன்றுவது - பொன்
஠ாற்செய்த மண்டபமானதுவிளங்கிச் சூரியனையொத்த மாணிக்கங்களமுத்திய பெட்டி
யைத்திறந்த மேன்முடியைப்போலத் தோன்றுகின்றது.

கன்மமலம்ஆவது உயிரினிடத்துச் சுகதுக்கங்களை முதற்காரணமாய்கின்று தோ
ற்றுவிப்பது, இது சிவதீர்த்தங்களில் விதிப்படித்தோயுஞ் சிவபுண்ணியத்தால் இருவினை
யொப்பு மலபரிபாகத்திலவந்த திருவருண்ணாணத்தால் கழிதலால் கன்மநோய் குடை
பவர் கடப்பச்செய்திடும் பன்மலர் துவன்றிய தீர்த்தம்என்றார்.

சிவபுண்ணியத்தால்வந்த திருவருண்ணாணத்தால் கன்மமலம் நீங்கும் என்றதை—

“என்றவினையுடலோடேகுமிடையேறும்வினை-தோன்றிலருளேசும்” எனவ.
ரும் திருவருட்பயனாலும்,

சிவபுண்ணியம் என்றதை—

“அயின்கிதைபொறையேமெய்ம்மையறைதலேயரியநாணே

உயர்ந்தவாதரவேயுள்ளமொடுக்கலேகொடுக்கைதானே

வியந்தவர்ச்சினையேமெய்யுன்வெறுத்துறுதவமேமேனி

நயந்தபாவனையேயென்னத்தசமிறைவநன்றெந்நாளும்” எனவரும் சிவதரு

மோத்தரத்தாலும் உணர்க.

இன்னதற்கு இதுவே உவமை யெனத்தெரிந்து கூறுதலால் தெரிதருசேற்ற
வுவமையணி. (௧௧௮)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

சேந்தபொற்குண்டத்தோங்குஞ்சிகைத்தழன் மிசையேகம்ப

வேந்தையாவாகித்தேத்தும்புகைபொதிவேள்விச்சாலை

யேய்ந்தசீர்த்தகரவித்தைமுறைப்படியிதயகஞ்சப்

பூந்தழற்சிகைமேலீசற்போற்றுமாயவனையொக்கும்.

(இ-ள்.) சேந்த பொன் குண்டத்து ஓங்கும் சிகை தழல் மிசை-செவந்த பொ
ன்னுலமைந்தவேள்விக்குண்டத்தி லுயர்ந்தோங்குஞ் சுவாலையையுடையவேள்வித்தீயின்

மேல், ஏகம்பவேந்தை ஆவாகித்து ஏத்தும் புகை பொதி வேள்விசாலை - திருவேகம்பத் திறைவறையாவாகனஞ்செய்து துதிக்கும் புகையால் மூடியயாகசாலை, சீர் ஏய்த்தகர வித்தை முறைப்படி இதயம் கஞ்சம் பூதழல் சிகைமேல் ஈசன் போற்றும் மாயவனை ஒக்கும்-சிறப்புவாய்ந்த தகரவித்தையின்முறையே மனமென்னுந் தாமனாயாகிய பொலிவமைந்த தீக்கொழுந்தின்மேல் இறைவனைவணங்குந் திருமாலையொக்கும்.

வேள்வி திருமாலும் வேள்விக்கு இறைவர் சிவபெருமானும் ஆதலால் ஏகம்ப வேந்தையா வாசித் தேத்தும்எனவும், பிருகு முனிவன் சாபத்தால் திருமால் மனம்வருங்கிக் காஞ்சித் திருப்பதியை யடைந்து சிவவேடம்பூண்டு இதய தாமனாயில் சிவபெருமானை இருத்தி, அப்பெருமானை நோக்கித் தவம் புரிந்தமையால் ஏய்ந்த சீர்த்தகர வித்தை முறைப்படி யிதயகஞ்சப் பூத்தழற்சிகைமே லீசற்போற்று மாயவனை யொக்கும் எனவும் கூறினார்—

வேள்வி திருமாலும் வேள்விக்கு இறைவர் சிவபெருமானும் என்றதை,

“ வேள்விநீவரதராசவுயர்வேள்வியிறைநாம்
வாழியம்மகமழிப்பந்நிவாணிவரலாற்
காழறக்கடிதுகாத்திடுகியென்றுகருநார்
பாழிமும்மகிலழித்தவர் பணித்தருளலும்” எனவும், திருமால் சிவவேடம்பூண்டு சிவபெருமானை யிதயத்திருத்தித் தவம்புரிந்தமையை.

“ பூதிமேனியனெற்றி தீட்டுமுப்புண்டரத்தினனக்கமலையன்
சேதவேணியன்றிருவுருத்திரஞ்செப்புநாவின்னடருநீர்களி
வாதவுண்டியன்பிரமமைவகைமனுக்கணித்துளக்கமலநள்ளுந்
மாதுபாகனையிருத்தியைந் தழன்மத்திரின் றருந்தவமுருற்றினுன்” எனவும் வரும் இப்புராணத்தாலும்.

இதயகஞ்சப் பூத்தழற்சிகைமேலீசன் எனப்பின்னர்க் கூறப்படுதலையே தகரவித்தை என்றார்.

தகரவித்தை என்றது பிரமபுரமாகிய இச்சரீரத்திலிருக்கும் தகரமாகிய இதய புண்டரீகம் என்னும் வீட்டுளிருக்கும் தகராகாசமாகிய பரமசிவத்தை.

“ பிரமபுரமென்றெடுத்துரைக்கப்பிறங்குருணவதிகார
வரமன்னியசரீரத்தில்வயங்குதகரமெனச்சிறந்தா
தரமாரிதயகமலத்திறோன்றுந்தகராகாசமே
பரமசிவனென்றெம்மறையும்பகராநிற்கும்பண்ணவர்காள்” எனவருஞ் சூதசங்கீதையில் சாந்தோக்கிய வுபநிடதத்தமைந்த தாற்பரியத்தைப் பின்னுமுரைத்த அத்தியாயத்தாலும் உணர்க.

இடத்தினிகழ்பொருளின் ரொழிலையிடத்தின்மேலேற்றி ஆவாகித்தேத்தும்புகை பொதி வேள்விச்சாலை மாயவனை யொக்கும் என்றமையால் பண்புந்தொழிலும் பற்றி வந்த உவமையணி.

(௧௬௧)

கோழரைகாம்பாச்சாகைவட்டமேற்குடையாப்பொற்பின்
வாழியவொருமாமீதுவளநிழல்கவிப்பவாங்க
ஹாழ்முறையுயிர்கட்கெல்லாமைந்தொழிலோம்பியெம்மா
ஹழ்புனலுலகமேத்தவரசுவிற்றிருக்குமன்னே.

(இ-ள்.) பொற்பின் ஒருமா கோழ் அரை காம்பு ஆக சாகைவட்டம் மேல் குடை ஆக மீது வளம் நிழல் கவிப்ப-பொலிவமைந்த ஒரு மாமரமானது கொழுவியதூ

நேகாம்பாகவும் கிளைகளின் வட்டமே மேற்குடையாகவுக்கொண்டு வளமைவாய்ந்த நிழல்செய்ய, எம்மான் ஆங்கண் ஊழ் முறை உயர்கட்கு எல்லாம் ஐந்தொழில் ஒம்பி ஆழ்புனல் உலகம்எத்த அரசவீற்றிருக்கும்-எமதுபெருமான் அவ்விடத்துத் தாஞ்செய்த ஊழின்முறையே அவ்வுயர்களுக்கெல்லாம் படைப்புமுதலிய ஐந்தொழிலையுஞ் செய்து கடலுமுந்த உலகங்கள் துதிக்க அரசியல்செய்து நிகரின்றியிருந்தருள்வார்.

படைப்புமுதலிய ஐந்தொழில்களும் உயர்களுக்குப் பாகம் வருவிக்கும் தொழில்களாதலால் ஊழ்முறை யுயர்கட்கெல்லா மைந்தொழி லோம்பியென்றார். கோழரை காம்பாச் சாகைவட்டமேற்குடையா என்றது இயைபுருவகவணி, வாழிய அசையிடைச் சொல். (கஉ௦)

பற்பலதேயமெல்லாம்பாங்குடைத்தொண்டைநாடு
பற்பலசங்கநாப்பட்படர்வலம்புரியாமங்கட்
பற்பலநகரமெல்லாம்வட்டமாப்படைத்தகாஞ்சி
பற்பலவலம்புரிக்குட்சலஞ்சலப்பணிலமாமால்.

(இ-ள்.) பல் பல தேயம் எல்லாம் பாங்கு உடைய தொண்டை நாடு பல் பல சங்கம் நாப்பண் படர் வலம் புரி ஆம்-பல பல நாட்டினையெல்லாம் தன்னருகிலுடைய தொண்டைநாடானது பல இடம்புரிச்சங்குகளினிடுவே செல்லும் வலம்புரிச்சங்காம், பல் பல நகரம் எல்லாம் வட்டமாக படைத்த காஞ்சி பல் பல வலம்புரிக்கு உள் சலஞ்சலம் பணிலம் ஆம் - அந்நாடுகளுட் பல்வகைப்பட்ட எல்லா நகரங்களுந் தன்னைச்சூழ வரப்பெற்ற திருக்காஞ்சிநகரமானது பலவகைப்பட்ட வலம்புரிச்சங்கங்களுந் சஞ்சலமென்னுஞ் சங்கமாம்.

சங்கம் என்றது ஆயிரஞ்சங்குகள் சூழ்ந்த இடம்புரிச்சங்கினை. வலம்புரி இடம் புரிச்சங்கு ஆயிரங்களாற்கூழப்பட்டது. சலஞ்சலம் வலம்புரி ஆயிரங்களாற்கூழப்பட்டது. இது பின்னர்வருஞ் செய்யுளோடு முடிதலால் குளகம். (கஉக)

அத்திருக்காஞ்சிவைப்பினலகிலாத் தலங்கடம்முட்
பத்திசேர்மாடக்கம்பம்பாஞ்சசன்னியமாமந்த
வுதநமச்சரிமுகத்துள்விலைவரம்புணராச்சாதி
முத்தமெயொருமாமுலத்திருந்தருண் முக்கண்மூர்த்தி.

(இ-ள்.) அ திரு காஞ்சி வைப்பின் அலகு இல்லாத தலங்கள் தம் உள் பத்திசேர் மாடம் கம்பம் பாஞ்சசன்னியம் ஆம் - அந்த அழகிய காஞ்சித்திருநகரில் அளவில்லாத தலங்களுள் வரிசையாயுள்ள மாடங்கள் நெருங்கிய திருவேகம்பமென்னுந் தலம் பாஞ்சசன்னியமென்னுஞ் சங்காம், ஒரு மாமூலத்து இருந்த அருள் முக்கண்மூர்த்தி - ஒப்பில்லாத மாமரத்தின்கீழெழுந்தருளிய இறைவன், அந்த உத்தமம் சரி முகத்து உள் விலைவரம்பு உணராத சாதிமுத்தம் ஏ-அந்த உத்தமம்வாய்ந்த பாஞ்சசன்னியத்தில் தோன்றிய விலையினளவறிதற்கரிய ஆணிமுத்தமாம்.

காஞ்சித்திருப்பதியில் பல திருத்தலங்களுள் ஆதலால் காஞ்சிவைப்பினலகிலாத் தலங்கடம்முள் என்றார். பாஞ்சசன்னியம் சலஞ்சலம் ஆயிரங்களாற்கூழப்பட்டது. தொண்டைநாடு வலம்புரியெனவும், அதனுட்காஞ்சி சலஞ்சலமாகவும், அதனுள் திருவேகம் பம் பாஞ்சசன்னியமாகவும், அங்கெழுந்தருளிய இறைவர் அதில்தோன்றிய முத்தமாகவும் வரிசைப்படக்கூறுதலால் மாலைபுருவகவணி. (கஉஉ)

பன்மணியெயில்கள்கான்றுபடரிருள்சிப்பவட்டப்
பொன்மதில்கூழ்த்துநாப்பட்சதாசிவப்புத்தேள்வைகுந்

தன்மையாற்கச்சிமுதூர்ததையிசையுயிர் கள்செய்த
கண்மோர்த்தளிப்பான் வந்தகதிர்செய்மண்டிலமேமாமால்.

(இ-ள்) கச்சி முதூர் - காஞ்சியென்னுந் தொன்றுதொட்டுள்ள திருநகர், பல் மணி வெயில்கள் ஊன்று படர் இருள் சீப்ப வட்டம் பொன் மதில் சூழ்ந்து நாப்பண் சதா சிவப்புத் தேள் வைகும் தன்மையால் - பலமாணிக்கங்கள் ஒளிகளைவிசிப் பரவிய இருளையோட்ட வட்டமாகிய பொன்னுலமைந்த மதிலாற்கூழப்பட்டு அதனடுவில் சதாசிவமூர்த்தி யெழுந்தருள்த் தன்மையையுடைமையால், தனா மிசை உயிர்கள் செய்த கண்மம் ஓர்ந்து அளிப்பான் வந்த கதிர் செய் மண்டிலமே ஆம் - நிலவுலகின்மேலானமகோடிகள் செய்த கண்மங்கையுணர்ந்து அதற்குத்தக்க சுகதுக்களைத்தந்து பாகம் வருவிக்க வந்தருளிய சூரியமண்டிலமேயாகும்.

சூரியமண்டிலத்தில் சதாசிவப்பெருமான் எழுந்தருளியிருத்தலால் சதா சிவப்புத்தேள் வைகுந்தன்மையால் கதிர்செய்மண்டிலமேமானும் என்றார். பொருளின்ரொழி ல் உவமைக்குக் குறைபடக்கூறிக் காஞ்சியின் மேம்பாட்டைக்கூறுதலால் தொழிற்குறை விசேடவணி. (கஉக)

விலக்கிலாவற நூல்சொன்னமுனிவரும்விதிவிலக்கா
மிலக்கியமிதன்பாற்கண்டேயிலக்கணம்விதித்தார்போலு
மலக்கணை ததமெண்ணைஞ்ஞமம்பையேவளர்க்குநீபால
கலக்கமிலறங்கட்கெல்லாமாகரங்காஞ்சியன்றே.

(இ-ள்) அலக்கண் நீத்த அறம் எண்ணுஞ்ஞம் அம்பையே வளர்க்கும் நீரால் - துன்பத்தினின்றும் நீங்கிய முப்பத்திரண்டறங்களையும் உமாதேவியே வளர்க்குத் தன்மையால், கலக்கம் இல் அறங்கட்கு எல்லாம் ஆகரம் காஞ்சி - நிலைகலங்குதலில்லாத திருமங்களுக்கெல்லாம் பிறப்பிடங் காஞ்சித்திருநகராதலால், விலக்கு இல்லாத அற நூல் சொன்ன முனிவரும் விதிவிலக்கு ஆம் இலக்கியம் இத்தன்பால் கண்டே இலக்கணம் விதித்தார்போலும் - யாவரும் கைக்கொள்ளத் தருமதூலை வகுத்த முனிவர்களும் தாங்குதும் விதிவிலக்கையே இலக்கியங்களுக்கு இத்திருநகரிடத்திற் கண்டே இலக்கணங்களை யமைத்தனர் என்போலும்.

விதிவிலக்கு விதித்தன செத்தலும் விலக்கியனவொழிதலுமே அறம் ஆதலால் விதிவிலக்காம் இலக்கியம் எனவும், இலக்கியத்தினமையே யிலக்கணமாதலில் அறத்தினமையிற்முற்றும் காஞ்சித்திருப்பதியினிரம்பி யிருத்தலால் இதன்பாற்கண்டேயிலக்கணம் அமைத்தா போலும் என்றார். விதிவிலக்காகிய இலக்கியத்தினமையே காஞ்சியென விதித்தலால் விதியணி. (கஉச)

உவரிசூழலகவைப்பிணையமைகேள்விசான்ற
கவிகளென்றுணர்ப்போர்தம்முட்காஞ்சியைப்புகழாரில்லை
பவவொலம்புகழ்ந்துமின்னுமுலப்புறவதன்சீர்முற்றுஞ்
சிவகிறைகல்விசாலாச்சிறியதேகிளக்கவல்லேனென்.

(இ-ள்.) உவரி சூழ உலகவைப்பின் உணர் அமைகேள்வி சான்ற கவிகள் என்று உணர்ப்போர்தம்முன் காஞ்சியைபுகழார் இல்லை கடல்கூழ்ந்த நிலவுலகிலுள்ள புகழமைந்த தூற்கேள்விக்கணிறந்தகவிகளென்று சொல்லப்படுவோருள் திருக்காஞ்சிநகரைப்புகழ்ந்துகூறாதருலகில்லை, அவர் எல்லாம் புகழ்ந்தும் இன்னும் உலப்புறத அதன்சீர்முற்றும்-அக்கவிகளெல்லாராலும் புகழப்பட்டும் இன்னமும் வளையறைப்படாத அத்திருநகரின் சிறப்புமுறையும், சிவம் நிறை கல்வி சாலாத சிறியதே கிளக்கவல்லேன்-

கன்மைநிறைந்தகல்வியிற் போதாத அறிவிற்குரியயானே அளவறுத்துச் சொல்லவல்லமை யுடையேன் (அல்லன் என்றபடி.)

கவிகள் என்றது ஆசு, மதுரம், சித்திரம், வித்தாரம் என்னும் கவிகளைப்பாடவ ல்வவரை, இதனை முன்னர்க்காண்க யாவரும் புரந்தனர், சொல்ல அல்லன் என்பவை குறிப்பாற் போதரலால் உதாரவணி. (கஉரு)

இத்திருக்காஞ்சிவைப்பிற்பலதளியிடத்துமேவி
யத்தருகம்பவாணரவரவர்க்கருளிச்செய்த
வுத்தமக்காதையெல்லாஞ்சுதனன் றுரைத்தவாரே
முத்தமிழறிஞர்தேறமொழிபெயர்த்துணைப்பேனுய்ந்தேன்.

(இ-ள்.) அ தரு கம்பவாணர் இ திரு காஞ்சி வைப்பில் பல தளி இடத்தும்மேவி-
அந்தமேன்மைவாய்ந்த ஏகம்பவாணர் இந்தச்சிறந்த காஞ்சிநகரிலுள்ளபல திருக்கோயில்
களிலிடங்கொண்டருளி, அவரவர்க்கு அருளிச்செய்த உத்தமக்காதையெல்லாம்சுதன்
அன்று உரைத்த ஆறே-ஒன்றனைவேண்டி வழிபடுமவரவர்க்கு அருள்கூர்ந்த வரலாறு
முழுமையும் சூதமுனிவ ரக்காலத்திற் கூறியவண்ணமே, முத்தமிழ் அறிஞர்தேற மொ
ழிபெயர்த்து உரைப்பேன் உய்ந்தேன்-இயலிசை நாடகமென்னு முத்தமிழின் நேர்ச்சி
யையுடைய சான்றோர் தெளிய வடமொழியினின்றும் தென்மொழியிற் பெயர்த்துக்
கூறத் தொடங்கும் யான் பிறவிக்கடலினின்றும் தப்பினேன்.

உய்வேனென்னது உய்ந்தேனென இறந்தகாலத்தாற் கூறியது துணிவுபற்றி
வந்த காலவருவமைதி. பொருட்டொடர் நிலைச்செய்யுள் முற்றும் நோக்கிக்கூறுவதால்
இது பாவிசுவணி. (கஉசு)

திருநகரப்படலம் - முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம்-உகஅ.

ப தி க ம்.

பதிகம் ஆவது பலவகைப்பொருளையுந் தொகுத்துக்கூறுவது.

இங்குப் பலவகைப்பட்ட சிவபெருமான் மாண்மியங்களைத்தொகுத்துக்கூறுவதால்,

பதிகம் எனப்

“பதிகக்கிளவிபலவகைப்பொருளைத்

தொகுதியாகத்தொகுத்தாபபதவே” என்பது சூத்திரம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாகிரியலிருத்தம்.

சிவபரஞ்சடனாக்காண்டகுமேதுச்செய்தவர் வினாவியவாறுந்
தவவருஞ்சிறப்பினத்தியெம்பெருமான் சனற்குமாரனுக்குவெஞ்சாப
நவையறுத்தருளிச்செவியறிவுறுத்தநலமெலாஞ்சுதமாமுனிவ
னவர்தமக்கியும்பிப்பிஞ்ஞகனுமையாட்கருளியவுண்மைசெப்பியதும்.

(இ-ள்.) சிவ பரஞ் சடனா காண்டகும் ஏது செய்தவர் வினாவி ஆறும் - சிவ
பெருமானைத் தரிசித்துய்தற்குரிய காரணத்தைச் செய்யுந்தவத்தையுடைய வசிட்டர்மு
தலிய முனிவர்தான் சூதமுனிகுரை நோக்கி வினவியவரலாறும், தவல் அரும் சிறப்பின்

நந்தி எம்பெருமான் சனற் குமாரனுக்கு வெம் சாபம் நவை அறுத்த ருளி செவி அறி வறுத்த நலம் எல்லாம் - கெடுதலில்லாத சிறப்பினையுடைய திருநகர்த்தேவர் சனற்குமா ரமுனிவனுக்குத் தாமிட்ட கொடிய சாபக்குறையை யொழித்தருளி உபதேசித்த நல வ்களையெல்லாம், சூத மா முனிவன் அவர் தங்கு இயம்பி பிள்ளுகன் உமையாட்டு அ ருளிய உண்மை செப்பியதும் - அச்சுதமாமுனிவர் அம்முனிவர் களுக்குக்கறிச் சிவ பெருமான் உமையம்மைக்கு உபதேசித்தருளிய வாய்மையைக்கூறியவராலும். (க)

கன்னியாழக்கிழவன் வரம்பெறுகாரைக்காட்டினிழ்ச்சையுருற்றி மின்ன விரம்ணிப்பூட்சிறியெனுமகவான் வீடுபெறெய்தியவாறும் பொன்னுடைப்புத்தேள்புண்ணியகோடிப்புனிதனையருச்சையாற்றி யன்ன வேறுகைக்குமண்ணலோடுலகையுண்டுமீட்டுதலியவாறும்.

(இ-ள்.) கன்னியாழ் கிழவன் வரம்பெறுகாரை காட்டினில் மின் அவர் மணி பூண் சிவி எனும் மகவான் பூசனை உருற்றி வீடு பேறு எய்திய ஆறும் - அழியாத மகதி யாழையுடைய நாரதமுனிவர் நன்மைபெற்ற திருநெற்க் காரைக்காட்டில் மின்னல் போலய்ளக்கும் இரத்தினமழுத்திய ஆபாணத்தையுடைய சிவியென்னும் இந்திரன் பூ சனையெடுத்து முத்திப்பயனை யடைந்தவராலும், பொன் உடைய புத்தேள் புண்ணிய கோடி புனிதனை அருச்சனை ஆற்றி அன்ன ஏறு உகைக்கும் அண்ணலோடு உலகை உ ண்டு மீட்டு உதவிய ஆறும் - திருமகளைத் திருமார்பிலுடைய திருமால் புண்ணியகோடி யிலுள்ள இறைவனை யருச்சித்து அன்னத்தை நடத்தும் பிரமனோடு உலகினையுண்டுமீள த்தந்தவராலும்.

யாழிற்குக் கன்னியென அடைதந்து கூறியது வடநூல்வழக்கு நோக்கியதலா ல் குணவணி. (உ)

அத்தகுமாயோன் வலம்புரிக்களிற்றையடிபிணை வணங்குபுதுது கைத்தலத்திழந்ததெம்மருள் சிலைப்பிற்கதிர்வளை நனைப்பெறுமாறு மெய்த்தபேரன்பின்மலர்மிசைக்கடவுள் வேள்வியெய்துயர்சிவாத்தானத் துத்தமனருளான்மாயனோடுலகையுண்டுமீட்டுதலியவாறும்.

(இ-ள்.) அதகு மாயோன் வலம்புரி களிற்றை அடி இணை வணங்குபு - அந்த ப் பெருமையையுடைய திருமால் வலம்புரி வீநாயகரைத் திருவடிவணங்கி, தனது கைதலத்து இழந்த தெவ்மருள் சிலைப்பில் கதிர்வளை நனைபெறும் ஆறும் - தனது கையி னின்றும் இழந்த பகைவர் மருளுத் கோவத்தையுடைய விளங்கும் வலம்புரிச்சங்கைப் பெற்றவராலும், மெய்த்தபேர் அன்பின் மலர்மிசை கடவுள் வேள்வியெய்து - உண்மை வாய்ந்த பெரிய அன்பினையுடைய தாமரைமலரின்மேல் வசிக்கும் பிரமன் யாகத்தைச் செய்து, உயர் சிவாத் தானத்து உத்தமன் அருளால் மாயன் ஓடி உலகை உண்டு மீட்டு உதவிய ஆறும் - மெம்பட்டியாந்த சிவாத்தான மென்னுந் திருத்தலத்தி லெழுந்தருளிய இறைவனது திருவருளால் திருமாலோடு உலகினையுண்டுமீள அருளிய வராலும்.

தெம்மருளும் நிலைமொழியீற்று வகரமெய் மகரமெய்யாகத் திரிந்ததற்கு முன் னர்க்காட்டிய தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தாலுணர்க. (ஈ)

கருகிருள்விடத்தையிறையவன்பருகக்காட்டியவறக்கடைதணப்ப விருமறைவிதியாற்கடவுளர்மணிகண்டேசனையேத்தியவாறு மருளுறுசெருக்கிற்பொய்யுரைகிளந்தவல்வினை கழிதரவியாதன் பொருவருஞ்சாரந்தாசயப்பெருவரைப்பிற்பூசனையியற்றியவாறும்.

(இ-ள்.) கடவுள் கருகு இருள்விடத்தை இறையவன் பருககாட்டிய அறக்கடை
ணப்ப - தேவர்கள் கருகிய இருள்போன்ற விடத்தினைச் சிவபெருமான் உண்டருள
தாம் தந்த பாவம் தம்மினின்று நீங்க இருமறை விதியால் மணி கண்டேசனை எத்திய ஆறு
ம்-பெருமைவாய்ந்த வேதவிகியால் மணிகண்டேச்சுரனாத் துதித்த வரலாறும், வியாதத்
ன்மருள் உறு செருக்கில் பொய் உரைகிளந்தவல்வினை கழிதர-வியாத முனிவன் மயக்கமிக்க
ஆணவமலச் செருக்கால் நாரணனை பரப்பிரமமென்று பொய்கூறியதால் வினைந்த வலிய
வேலினைப்பயன்கழிய, பொருவு அரும்சார்ந்தாசயம்பெருவரைப்பில் பூசனை இயற்றிய ஆறு
ம்-ஒப்பில்லாத சார்ந்தாசயம் என்னும் பெரிய திருப்பதியில் இறைவனைப் பூசித்தவரலாறும்.

அறக்கடை ஒரு சொல் நீர்மைய, அறத்தினின்று தியைன விருசொல்லாய் நின்ற
லால் வல்வினை யென்று பிராரத்தம் துகரும்போதே இடையே யேறும் கண்மலி
னையை. (ச)

விட்டினை விழைந்தேழ்முனிவரும் பூசைவேறுவேறியற்றியவாறுங்
கோட்டமில் கொள்கைப்பராசரமுனிவன் றொழுது தன் றுரைதவர்க்கொன்று
மாட்டியவரக்கன்குலத்தொடுமடியச் செற்றதும் விளக்கொளிமாயோ
னாட்டமுன்றுடையநாதனைப் பரவிநதிதடுத்தோம்பியவாறும்.

(இ-ள்.) ஏழ் முனிவரும் விட்டினை விழைந்து பூசை வேறு வேறு இயற்றிய
ஆறும்-அத்திரி முதலிய ஏழு முனிவர்களு முத்தியை விரும்பித் தனித்தனிச் சிவபூசை
செய்த வரலாறும். கோட்டம் இல்கொள்கை பராசரமுனிவன் தொழுது-மாறுபடுதலில்
லாத கொள்கையையுடைய பராசர முனிவனென்பவன் சிவபூசைசெய்து, தன் தாதை
யர்கொன்று மாட்டிய அரக்கன் குலத்தொடும் மடியச் செற்றதும் - தனது தந்தையரைக்
கொன்ற சுதாசனென்னு மரக்கன் தனது குலத்தொடு மடியத் தான் செய்யும் வேள்வி
யிற் கொலைசெய்த வரலாறும், விளக்கொளி மாயோன் நாட்டம் மூன்று உடைய நாத
னை பரவி நதி தடுத்து ஒம்பிய ஆறும்-விளக்கொளிவடிவமாய்த்திருமால் மூன்று திருக்க
ண்களையுடைய இறைவனை வணங்கி வேகவதியைத் தடுத்துப் பிரமன் வேள்வியைப்
பாதுகாத்த வரலாறும்.

கொன்றுமாட்டிய ஒருசொன்னீர்மைய.

(இ)

நாண்டியபுகழ்முத்தீச்சரம்பரசியேன்றவன் சிறையினை விடுவித்
தாண்டை நக்க லுழனஞ்சுபி ல்கெயிற்றுப்பணி களையலைத்தொழமாறு
நீண்டவனுணராத் திருவடிபோற்றி நெளியுடற்பணிகளுமெம்மான்
பூண்டுகொண்டருளப் பெற்றமேதகவாற்புள்ளினை வினாவியவாறும்.

(இ-ள்.) ஆண்டகை நலுழன்-ஆண் தன்மையையுடைய கருடன், புகழ் நாண்டி
யமுத்தீச்சரம் பரசி னன்றவன் சிறையினை விடுவித்து - புகழ்நெருங்கிய முத்தீச்சரத்தி
லெழுந்தருளிய இறைவனை வணங்கித் தன்னைப்பெற்ற சுபருணியின் சிறையை விடு
வித்து, நஞ்சு பிங்கு எய்து பணிகளை அலைத்து எழும் ஆறும் - நஞ்சினைச்சிந்தும் பற்க
ளையுடைய பாம்புகளை வருத்தி எழும் வரலாறும், நெளி உடல் பணிகளும் நீண்டவன்
உணராத திருவடிபோற்றி - நெளிந்துசெல்லும் உடம்பினையுடைய பாம்புகளும் நெ
டியோனாகிய திருமால் அறியாத திருவடியை வணங்கி, எம்மான் பூண்டு கொண்டருள
பெற்ற மேதக வால் புள்ளினை வினாவிய ஆறும் - எமகிறைவன் பூண்டருளப்பெற்ற
மேன்மையால் என்கருடாசுகமாவென்று வினாவியவரலாறும்.

மேதகவு ஒருசொல் நீர்மைய.

(சு)

இறுதிநாளிருவர்காய்மேற்றாங்கிவியாழமும்பியமனும்வழுத்த
மறுவறுகாயாரோகணவரைப்பினம்பிரான்மன்னியவாறு
மறுகணியேவணிமஞ்சனீர்க்கூத்தரடியிணையருச்சனைசெய்து
தெறுபுலனவித்தசித்ததொண்ணரியசித்திபெற்றுயந்திடுமொறும்.

(இ-ள்.) எம்பிரான் இறுதி நாள் இருவர் காயம் மேல் தாங்கிவியாழமும் இயம
னும் வழுத்த-எமது பெருமானார் மகாபிரஸங்காலத்தில் பிரமன் திருமாலென்னு மிருவ
ர்களுடைய உடலைத்தமது திருமேனியேற் றாங்கிப் பிரகஸ்பதியும் இயமனுத்துதிக்க,
மறு அறுகாயா ரோகண வரைப்பில் மன்னிய ஆறும் - குற்றமற்ற காயாரோகணமென்
னுந் திருப்பதியில் எழுந்தருளிய வரலாறும், தெறு புலன் அவித்த சித்தர் அறுகு அணி
வேணி மஞ்சள் நீர் கூத்தர் அடி இணை அருச்சனை செய்துண்ணனரிய சித்தி பெற்று
உய்ந்திடும் ஆறும் - வருத்தும் இங்கிரியச் சேட்டைகளை யொழித்த சித்தர்கள் அறுகிணை
யணிந்த சடாபாரதையுடைய மஞ்சள் நீர்க்கூத்தருடைய திருவடிகளை யருச்சித்து
அளவறுத்தற்கரிய சித்திகளைப்பெற்று உய்ந்த வரலாறும்.

காயம் என்றது முழுவெலும்பினை, பிரமன் திருமால் என்னும் இவர்கள் முழு
வெலும்பினை இறைவன் திருமேனியிற் றாங்கியது, மீட்டும் பிரமன் திருமால்தோன்றி
யகாலத்தில் அவர்களுக்குத் தானித்தியனென் னுணர்த்தற்கு.

“ஆதலாற்றனைவியப்பதற்கன் றவைவணீசல்
ஈதலாதொருதிறமுளதியாவருமெவர்க்கு
நாதனேயிவென்றுதன் பாங்கோண்ணித்
திதெலாமொரீமூத்திபெற்றுயந்திடுஞ்செயலே” எனவருங் கந்தபுரா
ணத்தால் அறிக.

(எ)

மாதவன் பரசிப்பிருகுவன் சாபவன்பயந்தபப்பெறுமாறு
மேதகுமொருசார்முனிவரம் தங்கன் வெண்கரிபோற்றியவாறு
மேதமில்வெள்ளிமொழிப்படித்த தீசியிட்டசித்தீசனைத்தொழுது
கோதுவயிரயாக்கைபெற்றோங்கிக்குபன்றனை ப்புறங்கண்டவாறும்.

(இ-ள்.) மாதவன் பரசி பிருகு வன் சாபம் வன்பயம் தப பெறும் ஆறும் - திரு
மால் வணங்கிப் பிருகுமுனிவனிட்ட வலிமசாபத்தின் மிக்கபயம் கெடப்பெற்றவரலா
றும், மேதகும் ஒரு சார் முனிவரர் மதங்கன் வெண்கரி போற்றிய ஆறும் - மேன்மையி
க்க அத்தலத்தின் ஒருபக்கத்தில் முனிசிரோஷ்டகளு ம்தங்கரும்வெண்ணையானையுந் துதி
த்த வாலாறும், தீசி ஏதம் இல் வெள்ளி மொழிப்படி இட்ட சித்தீசனை தொழுது-தீ
சிமுனிவர் குற்றமில்லாத சக்கிரன் கூறியபடி இட்டசித்தீசனை வணங்கி, கோது அறு
வயிர யாக்கை பெற்று ஒங்கி குபன்றனை புறம் கண்ட ஆறும் - குற்றமற்ற வச்சிரதேக
த்தைப்பெற்று வலிமையிடுத்து குபனென்னு மசரீனை முதுகுகண்ட வரலாறும்.

வினையையடுத்துவரும் படியென்னும்இடைச்சொல்முன்வல்லெழுத்துமிகாவெ
ன்பதும்,பெயரையடுத்துவரும்படியென்னும் இடைச்சொல்முன் மிகுதலும்மிகாமையு
முண்டென்பது உணராதமொழிப்படித்த தீசியென்னும் பாடத்தைமொழிப்படி தீசி
யென கூடமொழியிழுதல் வல்லெழுத்து இயல்பாய்வரும் எனத்திருத்தினர், “ஆதிபக
வன்” என்றார்போல நிலைமொழிவருமொழி இரண்டும் வடசொல்லாயிருந்தாலல்லவா
இயல்பாகும், இது பாடசாலைகளிற் கற்குமாணர்க்கர்களுக்கு இவ்விவக்கணம் எளிதிற்
புலப்படுமே? இவர்க்குப் புலப்படாத தொருபெருவியப்பு.

(அ)

அந்தணன் கச்சபாலயத்திறைஞ்சிப்படைத்திடுமாற்றல்பெற்றதுவும். பைந்துழாய்க்கூர்மமாயிடைப்பரசிப்பாதகந்தவிர்த்துய்தவாறு மைந்துறுமாண்டென்னிமாமுனிவன்வழுத்திவானரம்பையனாவர் சந்தனத்திளைக்குமிளமுலைப்போகந்தரையிசைதுகர்ந்துவாழ்ந்ததுவும்.

(இ-ள்.) அந்தணன் கச்சபாலயத்து இறைஞ்சி படைத்திடும் ஆற்றல் பெற்ற துவும்-பிரமன் கச்சபாலயத்திறைவனை வணங்கி உலகைச் சிருட்டிக்கும் வலிமை பெற்றவராலும், பைந்துழாய் கூர்மம் ஆயிடை பரசி பாதகம் தவிர்த்து உய்ந்த ஆறும்-பசிய துளசிமாலையையணிந்த கூர்மமூர்த்தங்கொண்ட திருமால் அவ்விடத்து வணங்கிப் பா தகத்தினின்று தப்பிப்பிழைத்த வ்ரலாறும், மைந்து உறு மாண்டு கன்னிமா முனிவன் வழுத்தி - வலிமைமிகக் மாண்டென்னிமுனிவர் துதித்து, வான் அரம்பையர் ஐவர் சந்தனம் கிளைக்கும் இள முலை போகம் தரை மிசை துகர்ந்து வாழ்ந்ததுவும் - விண்ணு ல்கிலுள்ள ஐந்தாம்பையரது சந்தனஞ்செறிந்த இளமுலைப்போகத்தை நிலவுலகின்மேல் துகர்ந்துவாழ்ந்த வரலாறும்.

“தன்முகமாகத் தானழைப்பதுவே” என்றற்போலப் பெற்றதுவும், வாழ்ந்ததுவும் எனக் குற்றியலுகரப் கெடாதுவந்தது. (௧)

அங்கியங்கடவுளேத்திவிண்புலத்தாரவிப்பொறைமதுகைபெற்றதுவும் பங்கயின்றிறைஞ்சிச்சவுனகமுனிவன்வீட்டினைத்தலைப்படும்பரிசு மங்கருவெப்புவிழியவற்செகுத்தசுரகரம்வானவர்வழுத்திப் புங்கவர்பெருமான் சுக்கிலம்பருகுவெப்புநோய்போக்கியவாறும்.

(இ-ள்.) அங்கி கடவுள் ஏத்தி விண்புலத்தார் அவிபொறை மதுகைபெற்றதுவும் - அக்கினிக்கடவுள் வணங்கி விண்ணுலகிலுள்ள தேவர்களுக்கூட்டும்அவிப்பாகமாகிய பாரத்தைச் சுமக்கும் வலிமையைப் பெற்றவராலும், சவுனக முனிவன் பங்கம் இன்று இறைஞ்சி வீட்டினை தலைப்படும் பரிசும் - சவுனகமுனிவர் ஆகமவிதிப்படி வணங்கி முத்திகெறியை யடையும் வரலாறும், மங்கரு வெப்பு விழியவன் செகுத்த சுரகரம் வானவர் வழுத்தி - கெடுதலில்லாத சுராக்களைக்கொன்ற சுரகரமென்னுந் திருப்பதியைத்தேவர்கள் வணங்கி, புங்கவர் பெருமான் சுக்கிலம் பருகு வெப்பு நோய் போக்கிய ஆறும் - தேவ தேவனாகிய சிவபெருமானது சுக்கிலத்தைப் பருகுதலால் வந்த சுர நோயைப் போக்கியவராலும்—

அம்சாரியை யிடைச்சொல்.

(௧0)

புலிப்பதமுனிவன்கான்முனைபோற்றிப்பொங்குதிட்பாற்கடல்பெற்று வலித்திறம்பார்த்தன்வலவனைமுடிமேன்மலரடிசூட்டியாண்டதுவுங் கலித்தெழுமிமையோர்மலைமகன்மொழியாற்கரிசறத்தெளிந்தருட்குறியிற் சலிப்பறுமியக்கவடிவுகொண்டனைத்தலைவனைத்தொழுதுய்த்தவாறும்.

(இ-ள்.) புலிப் பத முனிவன் கான்முனைபோற்றி பொங்குதிட்பால் கடல்பெற்று-வியாக்கிரபாதமுனிவர் புத்திரராகிய உபமன்னிய முனிவர்துதித்து அலைகள் எழுந்தோங்கும் இனிய பாற்கடலைப்பெற்று, வலி திறல் பார்த்தன் வலவனை முடிமேல் மலர் அடி சூட்டி ஆண்டதுவும்-வலிமையையுடைய அருச்சுனனது தேர்ப்பாகனாகிய கண்ணனது தலைமேல்தாமரைமலர்போன்ற திருவடித் திணைசெய்து அடிமைகொண்டவராலும், கலித்துஎழும்இமையோர் மலைமகள்மொழியால் கரிசு அறதெளிந்து-ஆர

வாஞ்செய்து போர்க்கெழுந்த தேவர்கள் உமையம்மை யருளியமொழியால் குற்றமறச் சிவபிரானென்றுதெளிந்து-சலிப்பு அறம் இயக்கவடிவுகொண்டு அணைந்ததலைவனை அருள் குறியில் தொழுது உய்ந்த ஆதாம் - சலனமற்ற யகூழ்த்திருவுருக்கொண்டுவந்த இறைவனைச் சிவலிங்கமூர்த்தத்தில் வணங்கிப் பவத்தினின்றுத் தப்பிப்பிழைத்த வரலாறும்.

ஆறனுருபுநிற்குமிடத்து இரண்டனுருபுநிற்றலால் உருபுமயக்கம். (௧௧)

ஏதயிப்பதிற்றுப்பதினம்ரோடரோன்பதினம்ருமேத்தியவாறு
மாதர்மேற்றளியிர்கவுணியன்பாட்டான்மால்சிவனுருவுபெற்றதுவு
மாதரம்பூப்பவைவங்கரப்புத்தேளநேகதங்காவதம்பரசி
கோதறவுலகமெண்ணியாங்குதவக்கொடுத்திடுமிறைமைபெற்றதுவும்.

(இ-ள்) ஏசும் இல் பதிற்றுப் பதினம்ரோடார் ஒன்பதின் மரும் ஏத்திய ஆதாம்-குற்றமில்லாத உருத்திரர்முதலிய நூற்றுப்பதினெண்மரும் புகித்துத்துதித்த வரலாறும், மால் மாதர் மேற்றளியில் கவுணியன் பாட்டால் சிவன் உருவு பெற்றதுவும் திருமால் அழகிய திருமேற்றளியில் ஆளுடைய பிள்ளையார் திருப்பாசுரத்தால் சிவசாரூப்பியம்பெற்ற வரலாறும், ஐங்கரப்புத்தேள ஆதரம்பூப்ப அனேக தங்காவதம்பரசி ஐந்து திருக்கரங்களைமடைய மூத்தபிள்ளையார் ஆசையீக்கூர அனேக தங்காவதமெண்ணுந் திருப்பதியைவணங்கி, உலகம் எண்ணியாங்கு கோது அற உதவகொடுத்திடம் இறைமை பெற்றதுவும்-உலகிலுள்ளோர் கருகியது கருகிடபடியே குற்றமறக்கொடுத்த ரூரூம் தலைமையடைப்பெற்ற வரலாறும். (௧௨)

மகதியாழ்முனியும்புத்தருக்கிறையும்வாமபொழிற்றிருக்கயிலாயம்,
பகவனைத்தொழுதுமுப்புரத்தவமைமருட்டியபாவமாற்றியது
மிகலுநர்ச்செகுப்பவிராகவனவழுத்தியெழுவலியெய்றியவாறும்
புகழுறுங்கற்கிப்பாற்றுபுகடைநாட்கபவனைப்புரட்டியவாறும்.

(இ-ள்) மகதியாழ் முனியும் புத்தருக்கு இறையும் வளம் பொழில் திருக்கயிலாயம் பகவனை தொழுது-கதிவீசையை மேந்திய நாரதமுனிவரும் திருமால் மூர்த்தமாகிய புத்தேவனும் வளம்வாய்ந்த சோலைமூர்த்த திருக்கயிலாயமென்னுந் திருப்பதியிலெழுந்தருளிய சிவபெருமானைத் தொழுது, முப்புரத்தவராமருட்டியபாவம் மாற்றியதும், திரிபுரத்திலுள்ள அசுரரையகதிய பாவத்தை நீதிபவரலாறும், இராகவன் இசைநர் செகுப்பவழுத்தி ஏழுவலி எய்திய ஆதாம் - இராமமூர்த்தி ஸ்ராவணஞ்சியனாக்கொல்லப்புகித்து உலகமடையடைந்த வரலாறும், புகழ் உறாமகந்தி போற்றுபுகடை நாள் கடவார புரட்டிய ஆதாம் - உவரும் புகழும் கற்கிமூர்த்தயொண்ட திருமால் புகித்து யுகார்த்திலுள்ள அசுரரைக்கொன்ற வரலாறும்.

இசைநர் போர்ச்செய்வோர் என்னும் பொருள்மேல் நிற்றலால் எதிர்காலவினை முற்றுப்பெயர். ஏழுவலி ஒருபொருட்பன்மொழி. (௧௩)

நறைமலர்ப்பனந்தார்முடியவன்வழுத்திநலம்பயில்வரம்பெறுமாறு
மறைகமுன்மகவான்ருொழுதுசென்னுருவாயசுரநன்சொன்னியாததுணித்து
நிறைபெருங்கீர்த்திகவர்ந்துமிட்டுய்யபுசுளைநிகழ்த்தியவாறு
மறையவன்நலையைகொய்துவெம்பலிதோவயிரவன்புகித்தவாறும்.

(இ-ள்) நறைமலர் பனந்தார் முடியவன் வழுத்தி நலம் பயில் வரம் பெறும் ஆதாம்-தேன்சித்தும் பனைமலர் மாலைமையணிந்த முடியையுடைய பஸபத்திராராம்

பூசித்து நன்மைரிக்க வரத்தைப்பெறும் வரலாறும், அறைகழல் மகவான் தொழுது செல் உருவாய் அச்சுதன் சென்னியை துணித்து - ஒலிக்கும் வீரகண்டையையுடைய இந்திரன் வணங்கிச் செல்லின் வடிவமாய்த் திருமாலுடைய தலையைச்சேதித்து, நிறை பெரும் கீர்த்தி கவர்ந்து மீட்டு உய்ய பூசனை நிகழ்த்திய ஆறும் - அவன் தன்னிடத்தினின்றே கவர்ந்த நிறைந்த பெருங்கீர்த்தியைக் கைக்கொண்டவன் அத்திருமால் பிழைக்கப் பூசித்தவரலாறும், மறையவன் தலையெகொய்து வெம்பலி சேர் வயிரவன் பூசித்த ஆறும்-பிரமணது தலையெகொய்து திருமாலிடத்து உதிரப்பலியையேற்ற வயிரவமூர் த்தி பூசைசெய்த வரலாறும்.

(௧௪)

விண்டுநேர் விடுவச்சேனனார் பரவிவீரபத்திரனித்தணிந்த வெண்டலைவிழுங்குமாழிபைளிகடக்கூத்தினுலெய்தியவாறு மிண்டினுல்வேள்வியாற்றியதக்கன்வீனகெடவருச்சித்தவாறும் விண்டவர்புரத்தினுய்நடுமூவார்,நாழுதுமெய்வரம்பெறுமாறும்.

(இ-ள்.) விண்டு நேர் விடுவச் சேனனார் பரவி வீரபத்திரன் நிறத்து அணிந்த வெண்டலை விழுங்கும் ஆழியை விகடம் கூத்தினுல் எய்திய ஆறும்-திருமாலையொத்த விசுவச்சேனர் பூசித்து வீரபத்திரக்கடவுளுடைய மார்பிலணிந்த உக்கிய தலை மாலே விழுங்கிய சுதரிசனமென்னுஞ் சக்கரத்தை விகடக்கூத்தாலடைந்த வரலாறும், மிண்டினுல் வேள்வி ஆற்றிய தக்கன் வீனகெட அருச்சித்த ஆறும்-ஆணவமல வலியால் யாகஞ்செய்த தக்கன் தனது தீவினகெடப்பூசித்தவரலாறும்,விண்டவர்புரத்தின் உய்ந்திடும் மூவர் தொழுது மெய்வரம்பெறும் ஆறும்-பகைவரது திரிபுரத்தினின்று தப்பிய சுதன் மன்முதலிய மூவரும் பூசித்துத் துவாரபாலகராகிக் காக்கும்விதம் பெற்றவரலாறும்.)

பொன்பெயர் படைத்தோன்கிளைஞரோடெய்திப்பூசைசெய்தரசுபெற்றதுவுங், கொன்பயில்விடையோனருளவழிமாயோன்மடங்கலாயவனுயிர் குடித்த பின்புருந்ருக்கைச்சரமாய்த்ததற்பின்பிழைகெடப்பூசித்தவாறும் [பவன்புடையிரணியாக்களையினுத்தபன்றிபின்வழிபடுமியலபும்.

(இ-ள்.) பொன் பெயர் படைத்தோன் கிளைஞரோடு எய்தி பூசைசெய்து அரசுபெற்றதுவும் - இரணியின்றானது உறவினரோடடைந்து சிவபூசைசெய்து அரசியலடைந்தவரலாறும், மாயோன் கொன்பயில் விடைபோன்அருள்வழி மடங்கல் ஆய் பின்புகும் தருக்கை-திருமால் பெருமைமிக்க இடப ஊர்தியையுடைய சிவபெருமான் திருவருள் வழிநின்று நரசிங்க மூர்த்தமாக யவ்விரணியனுடைய உயிரைக் குடித்தலால் பின்புவந்த செருக்கினை, சரபம் மாய்த்ததன் பின் பிழைகெட பூசித்த ஆறும் - வீரபத்திர மூர்த்தமாகிய என் காற்புள் அழித்த தன்பின் குற்றமீங்கப் பூசித்தவரலாறும், வன்பு உடைய இரணியாக்களை இறுத்த பன்றிபின் வழிபடும் இயல்பும் - வலிமையையுடைய இரணியாக்களைக்கொன்ற திருமால் மூர்த்தமாகியவராகம் பின்பு வழிபட்டவரலாறும்.

அந்தகன்பாசிப்புவிழுமுநாண்டுசுடைமுறையருள்பெறுமாறும் வெந்திரல்வாணனினுதியிற்பரவிவிறற்கணத்தலைமைபெற்றதுவுங் கந்தமென்மலர்கொண்டடிதொழுதோணகாந்தனுங்கதிபெறுமாறு மைந்துறவமுத்திச்சலந்தரன்கடைக்கால்வீட்டின்பமருவியவாறும்.

(இ-ள்.) அந்தகன் பாசி புவிமுழுதும் ஆண்டு கடைமுறை அருள் பெறும் ஆறும் - அந்தகசுரன் வணங்கி நிலவுலகமுழுமையும் ஆண்டு இறுதியில் திருவருளடைந்த

வரலாறும், வெம் திறல் வாணன் இறுதியில் பரசி விறல் கணத்தலைமைபெற்றதுவும் - வெய்ய வலிமையையுடைய வாணசுரன் முடிவிற்ப்புசித்து வெற்றிவாய்ந்த சிவகணங்களுக்குத் தலைமைபெற்ற வரலாறும், ஒண்காந்தனும் கந்தம் மெல்லமர் கொண்டு அடி தொழுது கதிபெறும் ஆறும் - ஒணனும் காந்தனும் வாசமமைந்த மலலாக்கொண்டு இறைவனது திருவடிபூசித்து முத்திபெறும் வரலாறும், சலந்தரன் மைந்து உற வழத்தி கடைக்கால் வீடு இன்பம் மருவிய ஆறும்-சலந்தராசுரன் வலிமைபொருந்தப் பூசித்து மோகூலின்பத்தையடைந்த வரலாறும்.

முற்றும்மைதொகுத்தல்.

(௪௭)

கேசவன் திருமாற்பேற்றினிற் போற்றிக்கின்றொளியாழிபெற்றதுவும்
வேசுறுபரசிராமனேத்தெடுத்துவெம்மழுப்படைபெறுமாறு
தேசுறப்பரளியிரோணுகையென்பாடெய்வதமாகியவாறு
மாசுறுமயோகாசாரியர்தொழுதுவயங்குதம்பதம்பெறுமுறையும்.

(இ-ள்.) கேசவன் திருமாற்பேற்றினில் போற்றி கினர் ஒளி ஆழி பெற்றதுவும் - திருமால் திருமாற்பேற்றிற்பூசித்து விளங்கு மொளியையுடைய சுதரிசனமென்னுஞ் சக்கரத்தைப்பெற்ற வரலாறும், வேசு அறு பரசிராமன் ஏத்தெடுத்து வெம்மழுப்படை பெறும் ஆறும் - இளைப்பொழிந்த பரமசிராமன் பூசித்துக் கொடிய மருவாயுதத்தைப் பெற்ற வரலாறும், இரோணுகை என்பான் தேசு உற பரவி தெய்வதம் ஆகிய ஆறும் - இரோணுகையென்பவன் வினக்க மிகப்பூசித்துத் தெய்வமாகிய வரலாறும், மாசு அறும் யோகாசாரியர் தொழுது வயங்கு தம்பதம் பெறும் முறையும் - குற்றமற்ற யோகாசாரியர் வணங்கி விளங்குத் தமது பதவியைப்பெற்ற வரலாறும்.

வேசு இளைப்பு, இது தேசியச்சொல் “ அனாசேபோன்னம்பலத்தாமமுதே யென்றுன்னருணைக்கி - இனாதே ‘கொக்கொத்திரவுபகலேசற்றிருத்தேவேசற்றேன்” எனவரும் திருவாசகத்தாலுணாக.

(௧௮)

சித்தசன்போற்றியுலகெலாங்காமஞ்செறித்திடமிறைமையுண்டதுவு
மதத்தனோவலாற்றிலைணைநவகிலநீர்த்தங்கனும்வணங்கிப
பைத்தபாப்பல்குல்பாகனாத்தம்பாற்பற்பலவாகன்பெற்றதுவுந்
தத்துநீர்க்கிறைவனருச்சுனை பாற்றித்தங்குமப்பதம்பெறுமாறும்.

(இ-ள்) சித்தசன் போற்றி உலகு எல்லாம் காபம் செறித்திடம் இறைமை பூண்டதுவும் - மனமதன் பூசித்து உலகெள்ள எல்லாவுயிர்களுக்கும் காமமுட்டித் தலைமையென்பெற்ற வரலாறும், அத்தனார் ஏவல் ஆற்றினால் அணைந்த அகில நீர்த்தங்கனும் வணங்கி - சிவபெருமான் ஏவல் முறைமால் வந்த எல்லாத்கீர்த்தங்கனும் வணங்கி, பைத்த பாப்பு அல்குல் பாகனாத்தம்பால் பல்பல வாய்கள் பெற்றதுவும் - வீரித்த பாம்பின்படத்தைப்போத்த அல்குலையுடைய உமையம்மையை இடப்பாகத்திறையுடைய இறைவரிடத்துப் பலவாய்களைப்பெற்ற வரலாறும், தத்தும நீர்க்கு இறைவன் அருச்சனை ஆற்றி தங்கும் அபதம் பெறும் ஆறும் - தாவும் அலைகையுடைய நீர்க்கிறைவனாகிய வருணன் பூசித்து கிலைபெற்ற அந்நீர்க்குத் தலைமையெய்திய வரலாறும்.

(௧௯)

காசிவாழ்விகவநதனுங்காஞ்சிப்பெட்டிலைணைந்துவைகிபதும்
பூசனை யுறற்றிக்காற்றினுன்கந்தவாகனப்பொலிவுறுமாறு
மாசுறுகோள்களொன்பதும்வழுத்தியெண்ணியவரம்பெறுமாறுந்
கேசுறுவாமதேவனன் முனிவன் தொழுதுவெம்பிறவிநீர்ந்ததுவும்.

(இ-ள்.) கசிவாழ் விசுவநாதனும் காஞ்சி பெட்டிலில் அணிந்து வைகியதும்-
காசியிலெழுந்தருளிய விசுவநாதப்பெருமானும் காஞ்சியென்னுந் திருத்தலத்தை விரும்பு
பாலடைந்து தங்கிய வரலாறும், காற்றினால் பூசனை உருற்றி கந்தவாகன் ஆக பொ
லிவுறும் ஆறும் - வாயுதேவன் செவ்வந்திமலர்கொண்டு பூசித்துக் கந்தவாகனாக விள
ங்கும் வரலாறும், மாசு அறகோன்கள் ஒன்பதும் வருத்தி எண்ணிய வரம் பெறும் ஆறு
ம் - குற்றமற்ற நவக்கிரகங்களும் பூசித்துத் தாம் கருகிய வரத்தைப்பெற்ற வரலாறும்,
தேச உறு வாமதேவன் நன்முனிவன் தொழுது வெம் பிறவி தீர்ந்ததுவும் - விளக்கமிக்
க வாமதேவனென்னு நல்ல முனிவன் பூசித்துக் கொடிய பிறவியின்றி நீங்கிய வர
லாறும். (உ௦)

அகனுறப்பாசிமார்க்கண்டி முதலோரிற் பிணைக்கடந்ததுமயன்மா
லிக ஹுசெருக்கின் வருவினை தணப்பவின்கமங்கருச்சித்தவாறுந்
சுகமெலாமிறுத்து முக்கணம்பெருமான் நங்குவிராட்டகாசத்தின்
முகனிறப்புத்தேள் பூசனையுருற்றித்துகிரிநம்பெற்றிடுமுறையும்.

(இ-ள்.) மார்க்கண்டி முதலோர் அகன் உறபாசி இறப்பினை கடந்ததும்-மார்க்க
ண்டேயமுனிவர் முதலினோர் மனமாரப்பூசித்து மரணத்தைக்கடந்த வரலாறும்,
அயன் மால் இகல் உறு செருக்கின் வருவினை தணப்ப இலங்கம் அங்கு அருச்சித்த ஆ
றும் - பிரமனுந் திருமாலுந் தம்முள் மாறுபட்ட இறுமாப்பாலவந்த தீவினை தம்மினின்
று நீங்க அங்குக் காட்சித்தந்த சிவலிங்கத்தைப்பூசித்த வரலாறும், முக்கண் எம்பெரு
மான் சுகம் எல்லாம் இறுத்து தங்கு வீராட்டகாசத்தின் - திரிநேத்திரங்கனையுடைய
வெமது பெருமானார் எல்லாவலகங்கனையுமிழித்து எழுந்தருளிய வீராட்டகாசமென்னு
ந் திருப்பதியில், முகில் நிறம் புத்தேள் பூசனை உருற்றி துகிரி நிறம் பெற்றிடும் முறை
யும்-மேசம்போல நிறத்தையுடைய திருமால் பூசித்துப் பவனநிறம்வாய்ந்த வரலாறும்.

மாண்டுகுகாமக்கண்ணியைவணங்கிமலர்மகள்சாபமாற்றியதும்
பாண்டவர்முதலோர்தொழுதுநல்வரங்கள்பரித்ததும்வணங்கியீசான
வாண்டகையாசைக்கிறைமையெய்தியதும்சகதன்மச்சமாய்ப்போற்றி
வேண்டலர்ச்செருகுத்துவேதநூல்கொணர்ந்துவேதியுயர்தமக்களித்ததுவும்.

(இ-ள்.) மலர்மகள் மாண் தரு காமக்கண்ணியை வணங்கி சாபம் மாற்றியதும்-
திருமகள் திருவருண்மாட்சிமையமைந்த காமாட்சியம்மையை வணங்கித் தனக்குவந்த
சாபத்தை நீக்கிய வரலாறும், பாண்டவர் முதலோர் தொழுது நல்வரங்கள் பரித்தது
ம்-தருமன்முதலிய ஐவர்முதலான ஏனையோர்களும் பூசித்து நல்ல வரங்களைப்பெற்ற
வரலாறும், ஈசான ஆண்டகை வணங்கி ஆசைக்கு இறைமை எய்கியதும்-ஈசானமூர்த்தி
யாகிய பெருவண்மையையுடையோன் பூசித்து வட்டிழிச்சிசைக்குத் தலைமைபெற்ற வ
ரலாறும்,அச்சுதன் மச்சம் ஆய்போற்றி வேண்டலர் செருகுத்து வேதம் நூல்கொணர்ந்து
வேதியுயர்தமக்கு அளித்ததுவும் - திருமால் மச்சருபங்கொண்டு பூசித்துப் பகைவரைக்
கொன்று வேதநூலைக்கொண்டெடுத்து அத்தணர்களுக்குக்கொடுத்த வரலாறும். (உஉ)

மீயுயர்குறளோனவுண்ணைச்சிறையிற்புகுத்துமீண்டிறைஞ்சியவாறு
மாயவன்பாவிக்கடல்விடந்தாக்கும்வெப்புநோய்மாறநின்றதுவு
நாயகியுருவிற்கவுசிகைதோன்றிநாதனைப்பூசித்தவாறுந்
தூயமாகாளப்பாப்பாசிறைஞ்சித்தொல்லைமீறப்பெறுமாறும்.

(இ-ள்.) மீ உயர் குறளோன் அவுண்ணை சிறையில் புகுத்து மீண்டு இறைஞ்சிய ஆறும் - திரிவிக்கிரமமூர்த்தத்தொண்ட திருமால் மாவலியைச் சிறையிற்புகுத்து மீள் வணங்கிய வரலாறும், மாயவன் பரவி கடல் விடம் தாக்கும் வெப்பநோய் மாற நின்ற துவும் - திருமால் வணங்கிக் கடலிறோன்றிய விடம் தாக்குதலால்வந்த வெப்பநோய் தன்னினின்று நீங்கிய வரலாறும், நாயகி உருவில் கவுசிகை தோன்றி நாநனை பூசித்த ஆறும் - உமையம்மை திருவுருவில் கௌசிகையென்பவர் தோன்றி யிறைவனைப்பூசித்த வரலாறும், தூயமாகாளன் பரப்பு அரசு இறைஞ்சி தொல்லே வீடு உற பெறும் ஆறும் - களங்கமில்லாத மகாகாளனென்னும் சர்ப்ப அரசன் வணங்கித் தொன்றுதொட்டுள்ள முத்தியையடைந்த வரலாறும்.

மாகாளன் பாப்பரசு உயர்திணைப்பெயரினீறுகெட்டு வருமொழிமுதல் வல்லெழுத்து மிகுந்தது. இதற்கு முன்னர்க்காட்டிய தொல்காப்பியச்சூத்திரத்தால் அறிக. (உ௬)

அண்ணலாராணை மறுத்த வெந்திமை யறுத்திடக் குமரகோட்டத்தி னண்ணிவீற்றிருந்து சேயிலை வெவெயை கன்பூசித்தவாறு மண்ணெலாப்பரவு மார்க்கண்ட முனிபால் வஞ்சகங்கருதியமாயோன் கண்ணுதற்பிராணை யத்தலத்தி னைஞ்சியவ்வினை கழுவி யவாறும்.

(இ-ள்.) சேயிலை நெடுவேல் நாயகன் அண்ணலார் ஆணை மறுத்த வெம் சிமை அறுத்திட குமரகோட்டத்தில் னண்ணி வீற்றிருந்து பூசித்த ஆறும் - உதிரந்தேயங்கத் தகட்டுவடிவுவாய்த் தீண்ட வேலையெந்திய முருகக்கடவன் சிவபெருமானாராணையை மறுத்த கொடிய தீமையை யொழிக்கக் குமரகோட்டத்திலெழுந்தருளி நிகரின்றியிருந் து பூசனைசெய்த வரலாறும், மண் எல்லாம் பரவு மார்க்கண்டமுனி பால் வஞ்சகம் கருதிய மாயோன் கண்ணுதல் பிராணை அதவசது இறைஞ்சி அவினை கழுவி ய ஆறும் - உலகமெல்லாம் வணங்குமார்க்கண்டமுனிகிடத்து வஞ்சகத்தைக் கருதிய திருமால் சிவபெருமானை அக்காஞ்சியிற்புதித்து அத்தீவினையினின்று நீங்கிய வரலாறும். (உ௭)

சாத்தனார்போற்றியுரிமைபெற்றதுவுமங்களை, சாத்தனார்போற்றியதூர் தீத்தொழிலரக்கர்செஞ்சுத்துவந்திராமன்பலரிந்த ஆத்தேவர்கோன்வலவ னேத்தியவாறுநாரணன்பரவிப்பாப்புநுவிரித்ததுமாயாம் கூத்தனார்முழுதுந்தழவிடையொடுக்கப்பண்டனைச்செய்தவாறும்.

(இ-ள்.) சாத்தனார் போற்றி உரிமை பெற்றதுவும் - சாத்தன் பூசித்துக் கணங்களுக்குத் தலைமைபெற்ற வரலாறும், மங்களை தைவல் போற்றியும் - மங்களையென்பவர் பூசித்த வரலாறும், இராமன் தீ தொழில் அரக்கர் செஞ்சுத்து வந்து பணிந்ததும் - இராமமூர்த்தி கொடுத்தொழியுடைய இராவணனாதிபாக்கொன்று வந்து பூசித்த வரலாறும், தேவர்கோன் வலவன் ஏத்திய ஆறும் - தேவேந்திரன் சாரதியாகிய மாதவியென்பவன் பூசித்த வரலாறும், நாரணன் பரவி டாப்பு உரு இரித்ததும் - திருமால் பூசித்து உமையம்மை சாபத்தால் வந்த பாம்புருவம் நீங்கிய வரலாறும், யானை கூத்தனார் முழுதும் தழல் இடை ஒடுக்கி பண்டனை கொலைசெய்த ஆறும் - கச்சித்திருமயானத்திலெழுந்தருளிய இறைவர் உலகமுற்றும் வெள்வித்தயிலொடுக்கிப் பண்டாசுரனைக் கொன்ற வரலாறும். (உ௮)

ஒவியவுலகைத்தோற்றுவானெங்கோனொற்றைமாமூலத்தின்முனைத்துத் தாவதுசிறப்பினிலளிதைப்பிராட்டி தனைப்பயந்தாங்குவன்விறியின் மூவரைப்படைத்துச்செய்தொழில்வகுந்தூச்செவியறிவுறுத்துமொய்கூந்தற், தேவியுங்கடவுண்மூவரும்பரவச்சிறப்பொடுவீற்றிருந்ததுவும்.

(இ-ள்.) எங்கோன் ஓவிய உலகை தோற்றுவான் ஒற்றை மாமூலத்தின் முளைத்து தாவு அறு சிறப்பின் இலளிதை பிராட்டி தனை பயந்து - எமது பெருமான் வேள்வித்தீயிலொடுக்கிய உலகினை மீளச்சிருட்டிக்க ஒப்பில்லாத மாமரத்தினழிய லெழுந்தருளிக் குற்றமற்ற சிறப்பினையுடைய இலளிதைப்பிராட்டியைத்தந்து, ஆங்கு அவன் விழியின் மூவரையும் படைத்து செய்தொழில் வகுத்து செயியறிவுறுத்து - அப்பிராட்டியினது திருக்கண்களினின்று பிரமன் முதலிய மூவராயுந்ந்து அவர்கள் செய்யும் படைப்புமுதலிய தொழில்களை வகுத்து உபதேசித்து, மொய் கூந்தல் தேவியும் கடவுள் மூவரும் பரவ சிறப்பொடு வீற்றிருந்ததுவும்-நெருங்கிய கூந்தலையுடைய அவ்விலளிதைப்பிராட்டியும் அப்பிரமன்முதலிய மூவரும் வணங்கச் சிறப்போடெழுந்தருளியிருந்த வரலாறும்.

மூவரை என்பதனிறுதியில் முற்றும்மை தொகுத்தல்.

(உசு)

திருவிளையாட்டான் மந்தரத்து மையாள் சிவபிரான் விழியிணைபுதைப்பக் கருகிருட்பிழம்பினுலகெலாமுழ்கிக்கடப்பருங்கவலையுற்றதுவும் வருவினை தண்ப்பப்பூசனை புரிவான் மழவிடைச் செய்கையும்புகன்று பெருநகர்க்காஞ்சிக்கிறையவன் விடுப்பப்பிராட்டியங்கெய்தியவாறும்.

(இ-ள்.) உமையாள் மந்தரத்து திருவிளையாட்டால் சிவபிரான் விழி இணைபுதைப்ப கருகு இருள் பிழம்பின் உலகு எல்லாம் மூழ்கி கடப்பரும் கவலை உற்றதுவும் - உமையம்மை மந்தரகிரியில் ஒரு திருவிளையாட்டால் சிவபிரானது இரண்டு திருக்கண்களைப் புதைத்தலால் கருகிய இருளின் திரட்சியில் உலகமெல்லாமழந்தி யொழித்தற்கரிய கவலையை யடைந்த வரலாறும், காஞ்சி பெருநகர்க்கு இறைவன் வருவினை தண்ப்ப பூசனை புரிவான் மழவிடை செய்கையும் புகன்று விடுப்ப பிராட்டி அங்கு எய்திய ஆறும்-காஞ்சியென்னும் பெரிப திருநகரில் இறைவராகிய சிவபெருமானார் அதனால் வந்த தீவினை நீங்கத் தம்மைப்பூசிக்கும்பொருட்டு வாகனநந்தியின் செய்கையையும் கூறி விடைகொடுக்க உமையம்மை யுத்திருத்தலத்தையடைந்து பூசித்த வரலாறும்.

நகர்க்கு ஏழனுருபு நிற்குமிடத்து நான்கனுருபு வந்தமையால் உருபுமயக்கம்.(உ௭)

மெய்த்தல்லறங்கள்வளர்த்திடுமாறும்விண்டுவிச்சரமகத்தீச மத்தளமாதவிச்சரம்வணங்கிப்போந்தமாந்தருவடிமுனைத்த சத்தறிவிற்பத்தனிமுதற்பொருளைத்தவத்துறை கண்டுகொண்டிறைஞ்சிப் புத்தமிழ்தனை யாள்விதியுளிவழாமைப்பூசனையுளுற்றியவாறும்.

(இ-ள்.) புத்தமிழ்து அனையாள் மெய்த்த நல் அறங்கள் வளர்த்திடும் ஆறும்-பதிய அமிரிதையொத்த அல்வுமையம்மை உண்மைவாய்ந்த நல்ல முப்பத்திரண்டு தருமமும் வளர்க்கும் வரலாறும், விண்டு விச்சரம் அகத்தீசம் மத்தள மாத விச்சரம் வணங்கி போந்து - விண்டு விச்சரத்தையு மகத்தீசத்தையு மத்தளமாத விச்சரத்தையுந் துதித்து வந்தருளி, மாந்தரு அடிமுனைத்த சத்து அறிவு இன்பம் தனிமுதல் பொருளை தவத்தினால் கண்டுகொண்டு இறைஞ்சி விதியுளி வழாமை பூசனை உளுற்றிய ஆறும் - மாமரத்தின்கீழ் எழுந்தருளிய உண்மையறிவானந்தமே திருவுருவாய்ந்த ஒப்பில்லாத இறைவரைத் தவத்தாற்கண்ணுற்று வணங்கி ஆகமவிதியால் வழுவாம்பூசித்த வரலாறும்.

1. வழாமையென்னும் வினையெச்சம் செயவென்னும் உடன்பாட்டு வினையெச்சத் திற்கு எதிர்மறையாதலால் வழாமைப்பூசனையென வருமொழி வல்லெழுத்து மிக்கது. உண்மைப்பொருள் கோக்காது விதியுளிவழாமலும் பூசனையும் என விபரீதப்பொருள்

கள அ

காஞ்சிப்புராணம்

கொண்டு உம்மைத்தொகையாக்கி வருமொழிமுதல் வல்லெழுத்தியல்பாமென வழர்
மை பூசனையெனப் பெரும் பிழைபடத்திருத்தினர், இயல்பாலும் விகாரத்தாலும் பொ
ருள் வேறுபடுமேயென்பது நோக்காமெ இலக்கணமறியார் செயற்கையென வுணர்க.
கருணை மீப்பொங்குந்திருவிளையாட்டாலழைத்து நுங்கம்பைநீர்ப்பெருச்சை
க், குருமணிக்குழையார்கண்டு எம்பதைத்துக்குழகனை த்தமுயியவாறுந்
திருமுலைச்சவடும்வால்வளைத்தழும்புஞ்சிவபிரான் பொலிவுறப்பூண்டு
மருமலர்க்குழலார்காணமுன்னின் நுவரம்பலவருளியவாறும்.

(இ-ள்.) கருணை மீ பொங்கும் திருவிளையாட்டால் அழைத்தும் கம்பை நீர்
பெருக்கை - திருவருள் மீக்கூருந் தமது திருவிளையாட்டால் இறைவர் வருவித்த
கம்பாந் தியவீர்ப்பெருக்கினை, குருமணி குழையாள் கண்டு உளம் பதைத்து குழகனை
தமுயிய ஆறும் - நிறத்தங்கிய இரத்தினமழுத்திய குண்டலத்தையுடைய உமையம்மை
கண்டு மனம் பதைத்து அவ்விறைவரைத்தமுயிய வரலாறும், திருமுலை சவடும் வால்
வளைதழும்பும் சிவபிரான் பொலிவுற பூண்டு - அழகிய தனபாரச்சவட்டையும் வெள்ளி
ய வளையற்றழும்பையும் அவ்விறைவர் விளங்கத் திருமேனியிற்கொண்டருளி, மருமலர்
குழலாள் காண முன் நின்று பலவரம் அருளிய ஆறும் - வாசமிக்க கூந்தலையுடைய
அவ்வுமையம்மை கண்டருள முன்னே காட்சிதந்து பலவரங்களையும் தந்தருளிய வர
லாறும்.

அழைத்தும் ஒருசொன்னீர்மைய.

(உக)

இமவரைப்பிராட்டி கவுரமாரிதம்பெற்றெம்பிரான்வதுவைவேட்ட துவு
முமையவள்ளாளவுரியினிலுயிர்த்தவொளியிழையவுணராமாட்டி.
விமலநாயகன்றனருள்பெறுமாறுமேதகுவிம்மிதத்திறமு
மமைவரவொழுக்குமொழுக்கமுமெங்கோளருட்சிவபுண்ணியப்பேறும்.

(இ-ள்.) இமவரை பிராட்டி கவுரமா நிறம்பெற்று எம்பிரான் வதுவை வேட்
டதுவும்-இமமலையிற்றோன்றிய பெருமாட்டி அழகிய கவுர நிறம் வாங்க்து எழுது பெ
ருமானது திருமணத்தை விரும்பிய வரலாறும், உமையவள் காளம் உரியினில் உயிர்த்த
ஒளி இழை அவுணரை மாட்டி விமலநாயகன் தன் அருள் பெறும் ஆறும் - அவ்வுமைய
ம்மையினது கரிய சட்டையிற்றோன்றிய காளி டசரணாக்கொன்று இறைவரது திருவ
ருள்பெற்று அத்திருநகர்க்குக் காவல்பூண்டு நிற்கும் வரலாறும், மேதகு விம்மிதம் திற
மும் - மேன்மைதங்கிய அற்புதப்பகுதியின் வரலாறும், அமைவர ஒழுகும் ஒழுக்கமும்
எங்கோன் அருள் சிவபுண்ணியம் பேறும் - அந்தணர்முதலிய வருணத்தார் அமையத்
தத்தமக்குரிய நிலையில் நின்று ஒழுகும் ஒழுக்கமும்.

அமைவர ஒருசொல் நீர்மைய.

(ரு0)

மற்றுமோராற்றுகிளந்திடுத்திறத்தின்மால்வனாக்கயிலையினுமையாள்
கற்றையஞ்சடையார்வியியிண்புதைத்துக்காஞ்சியிம்பூசனையாற்றுந்
பெற்றியுமந்தர்வேதியுங்கரிகால்வளவர்கோன்பெருமையும்வினை நோய்
செற்றிடுந்தீர்த்தமுதலியபூன்றின்சிறப்புமீண்டியம்பிட்டுப்படுமால்.

(இ-ள்.) மற்றும் ஓர் ஆற்றால் கிளந்திடும் திறத்தில்-வேறுமோர் புராணங்களிற்
கூறும் பகுதியால், கயிலை மால் வளையின் உமையாள் கற்றை அம் சடையார் விழி
இணை புதைத்து காஞ்சியில் பூசனை ஆற்றும் பெற்றியும் - பெரிய கயிலைமலையின் கறு

மையம்மை நெருங்கிய அழகிய சடாபாரத்தையுடைய இறைவரது இரண்டிருக்கண் களையும் புதைத்துக் காஞ்சித்திருப்பதியிற் பூசிக்கும் வரலாறும், அந்தர் வேதியும் கரிகால் வளவர்கோன் பெருமையும் - அந்தர் வேதியின் வரலாறும் கரிகாற்சோழனது பெருமையின் வரலாறும், வினையோம் செற்றிடும் தீர்த்தம் முதலிய மூன்றின் சிறப்பும் ஈண்டு இயம்பிடப்படும் - அடைந்தோரது இருவினைப்பிணியையொழிக்கும் தீர்த்தத் தலமூர்த் தியென்னு மூன்றினது மான்மியவரலாறும் இவ்விடத்துக் கூறப்படும்.

கரிகாற்சோழன் கலிகாலத்திற் பிறந்தவனுதலால் கலிகால் வளவன் எனவும் வழங்கப்படும். “சிவபரஞ்சடனா” என்னுஞ் செய்யுள்முதல் இச்செய்யுள்காறும் பொருட்டொடர் நிலைச்செய்யுள் வரலாறுகள் கூறப்படுதலால் பாவிசுவணி. இதனால் இரண்டாங்காண்டத்தின் வரலாறு கூறப்பட்டன. . (௩௧)

பதிகம்-முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௩௨௬.

புராணவரலாற்றுப்படலம்.

இது புராணம்வந்த செய்தியின் சமூகம் என்னும் பொருள்மேல் நின்றது.

இதுவும் அது.

மிடல்கெழுதவத்தோர்வேள்விசெய்வினைக்குவேண்டியவேண்டியாங்குதவக் கடவுளான்பயிலுங்காட்சியாலவியூன்கைக்கொளத்துதைத்தவானவரார் தொடர்வுறுமோம்புகைதழிஇச்சுரும்பருளர்தராப்பன்மலர்ப்பொழிலாலடர்தருங்காமர்கற்பகவனமேயாயதுரைமிசாரணியம்.

(இ-ள்.) நைமிசாரணியம் மிடல் கெழு தவத்தோர் வேள்விசெய் வினைக்கு வேண்டிய வேண்டிய யாங்கு உதவ கடவுள் ஆன் பயிலும் காட்சியால் - நைமிசாரணியமானது வலிமைமிக்க தவத்தினையுடைய முனிவர்கள் செய்யும் வேள்வித்தொழிலுக்கு வேண்டிய உபகரணங்களை வேண்டியபடி கொடுக்கக் காமதேனு சஞ்சரிக்குங் காட்சியாலும், அவ் ஊண் கைகொள துதைத்த வானவரால் - அவியூனவைப்பெற நெருங்கிய தேவர்களாலும், தொடர்வுறும் ஓமம் புகை தழுவி சுரும்பர் உளர் தராத பன்மலர் பொழிலால் - தொடர்ந்த அவ்வேள்வியின் புகைதழுவுதலால் வண்டுகள் சஞ்சரியாத பலமலர்களையுடைய சோலைகளாலும், அடர் தரும் காமர் கற்பகவனமே ஆயது - நெருங்கிய விருப்பந்தருங் கற்பகவனமாகவே விளங்கியது.

கலியுகத்தோற்றத்தில் முனிவர்கள் பிரமன்பாற்சென்று யாங்கள் தவஞ்செய்தற்கு ஒரிடங்கூறுகவெனக் குறையிரப்ப, அப்பிரமன் தருப்பையால் ஓர் சக்கராஞ்செய்து இதுபோய் கின்றவிடத்து இருந்து தவஞ்செய்யக்கடவீனொன்றுருட்ட அந்நேமி நின்று சம்பந்தமான இடம் நைமிசம் எனத் தந்தி தாந்தபதமா யவ்விடத்துக்கு வந்ததால் காரணப்பெயர். நேமியோய்ந்த இடம் எனவும் பொருள் கூறுவர். “தாமரைக்கிழவனுய்த்த தருப்பையினேமிதன்னால் - நாமம்தொன்றுபெற்றநைமிசம்” எனக் காந்தத்திலும், இப்படலத்தில் “சிறகர்வண்டியிரும்” எனவருஞ் செய்யுளாலும் உணர்க. புகையுள்ளவிடத்து வண்டுகள் மூசுதலின்மையால் புகைதழிஇச் சுரும்பருளர்தராவெனவும், வசித்த முனிவரும் வசித்தலால் வேள்விசெய்வினைக்கு வேண்டிய வேண்டியாங்குதவக் கடவுளான் பயிலுங்காட்சியால் எனவுங்குறிஞர். வேண்டிய வினைமுற்றப்பெயர். காமமருவுகாமர் எனவந்தது விகாரம், இது கருவிகாரகவேதுவணி. (௪)

தாதவிழ்க்குக்கை நுந்தொடைமலேச்சுந்தம்பிராணடியலதுணரா
மாதவரியற்புமகவினை சிதைப்பவருகருந்தயித்தியரவர்தங்
காதுவெஞ்சாபவலிக்குடைந்தோடுங்காட்சியேகடுக்குமம்மகத்தீ
மீதுயர்ந்தண்டச்சுவர்த்தலமுரிஞ்சவிசும்பெழுநுறுமபுகைப்படலை.

(இ-ள்-) அ மகம் தீ மீது உயர்ந்து அண்டம் சுவர்த்தலம் உரிஞ்ச விசும்பு எழும் நறு
ம்புகை படலை - அந்த யாகத்தீயின்மே லெழுந்துயர்ந்து அண்டங்களின் சுவர்த்தலமாகி
ய சக்கரவாளகிரியை யுரிஞ்சும்படி ஆகாயத்திலெழுந்த நறுமணங்கமழும் புகையின் திர
ட்சி, தாது அவிழ் கடுக்கை நறும் தொடை மலேச்சும் தம்பிரான் அடியலது உணராத
மாதவர் இயற்றும் மகவினை-மகரத்தத்தோடு மலர்ந்த கொன்றைமலராற்றொடுத்த நறும
ணங்கமழு மாணையையணிந்த இறைவரது திருவடியன்றி மற்றொன்றையுணராத பெரி
யமுனிவர்கள் செய்யும் யாகத்தொழிலை, சிதைப்ப வரு கரும் தயித்தியர் அவர் தம் கா
து வெம் சாபம் வலிக்கு உடைந்து ஓடும் காட்சியே கடுக்கும் - அழிக்கவருந் கரிய நிற்
த்தையுடைய அசுரர்கள் அம்முனிவர்களிடம் வருத்துந் கொடிய சாபவன்மைக்குத்
தோற்றுப் புறங்கொடுத்தோடுங் காட்சியையே ஒத்துத்தோன்றும்.

வேள்விக்கு இறைவன் சிவபிரான் ஆதலால் தாதவிழ்க்குக்கை நுந்தொடை
மலேச்சுந் தம்பிராணடியலதுணராமாதவர் எனவும், அம்முனிவர் செய்யும் வேள்விக்கு
இடையூறு தேடுவோர் அசுரர் ஆதலால் இயற்று மகவினை தண்ப்பவருகருந்தயித்தியர்
எனவுபுகுறிஞர். வேள்வியினின்றெழுந்து புறம்போந்த புகைமுனிவர் செய்யும் வேள்
வியையழிக்கவந்த கரிய அசுரர்கள் அவர்களிடுந் சாபவலிக்குப் பயந்தொடுதலையே
யொக்குமெனத் தேற்றுகாரந்தந்து கூறியதால் பண்புபற்றிவந்த நியமவுவமையணியும்.
வேள்விப்புகைக்குஞ் சக்கரவாளகிரிக்குஞ் சம்பந்தமில்லாதிருக்கச் சம்பந்தங் கற்பித்த
லால் தொடர்புயர்வு நவீற்சியணியுப் கலந்துருதலால் கலவையணி. (உ)

கருந்திரையளக்கரகடுடைத்தெழுட்டகணையிருள்பருகுவெங்குறிரோ
னிருந்தவர்வேள்விகளத்தவிப்பாகக் கற்பவந்தனாகுவோன்மான
மருந்தெனக்கிளைத்துவாறுநிலந்தவளம்பொழிந்திளையோக்காந்தாந் டல்.
யிருந்துறவொதுக்கிக்குனிந்துபுக்குலாவிச்சேணிடைப்போய்சிமிந்துறுமா

(இ-ள்-) கரும் திணை அளக்கர் அகடு உடைத்து எழுத்து கணை இருள் பருகு
வெங்குறிரோன்-பெரிய அலைகையுடைய கடலின்வயிற்றைக்கிழித்தெழுந்து மிக்கவிரு
ணைப்பருகுந் குரியன், இருந் தவர் வேள்விகளைத்து அயிபாகம் ஏற்பவந்து அழைக்குவோ
ன் மான-பெரியதபோதனர்கள் செய்யும் வேள்விச்சாலையி லவிப்பாகத்தைப் பெறத்தா
னும் வந்து சேருவோனையொப்ப, மருந்து என கிளைத்து வான் உற நிலந்த வளம் பொ
ழில் கிளைகளை-சல்லியகரணிமுதலிய நால்வகை மருந்தென்று சொல்லக்கிளைத்து ஆகாச
த்தை யளாவவுயர்ந்த சோலையிலுள்ள மரத்தின்கிளைகளை, கரத்தால் திருந்துற ஒதுக்கி
குனிந்து புக்கு உலாவி சேண் இடை போய்நிமிர்ந்து உறும் - கிரணமாகிய கரங்களால்
ஒதுக்கி வளைந்துபுகுந்துஅங்குலாவிச்சிமிதுதூரஞ்சென்று பின்புநிமிர்ந்துதோன்றுவான்.

மருந்து சல்லியகரணி, சந்தானகரணி, சமனியகரணி, மிருதசஞ்சிவனியென நா
ன்குலகைப்படுதலால் மருந்துஎன்றதற்குச் சல்லியகரணி முதலிய நால்வகை மருந்து
என்றும்.

சல்லியகரணி அத்திரசத்திரந்தைத்த புண்ணையாற்றமருந்து, சந்தானகரணி துண்
டு பட்ட அவயவத்தைப் பொருத்துமருந்து, சமனியகரணி விரணந்தழும்புகளை நீக்கு
மருந்து, மிருதசஞ்சிவனிய உயிர்தருமருந்து.

“சல்லியகரணி சந்தானகரணி - சமனியகரணி முதலிலுதித்த - மிருதசஞ்சீவனி மருந்து நால்வகைத்தே ”

“தைத்தவத்திரஞ்சத்திரந்தணிக்கும்
மெய்த்தருமருந்தேசல்லியகரணி.

சந்துசெய்மருந்தேசந்தானகரணி.

விரணமுந்தழும்புநீக்கிமெய்வினைந்
தகைகமைசெய்மருந்தேசமனியகரணி.

உயிர்தருமருந்தேமிருதசஞ்சீவனி” எனவரும் பிங்கலத்தால் உணர்க.

சூரியன் நைமிசாரணிய வழிவருதலை அவிப்பாகும்பெறக் கிணையொதுக்கிப் புருந்துவந்து சிறிது தூரஞ்சென்று ஆகாயத்தில் விளங்குவன் எனக் கவி அத்தியவசயித் து உவமையுருபுதந்து கூறுதலால் தற்குறிப்பேற்ற வுவமையணி. (க)

சிறகர்வண்டி மிரும்வட்டவாய்க்கமலச்செழும்பொகுட்டரசுவீற்றிருக்கு மறைமுதற்கிழுவன் முனிவரர்வேண்டவனோத்தனன்விடுத்தபுன்னேமி யிறவுறாதின்னுமாயிடையுறைவதெனக்கவின் காட்டிடுந்தேத்தீ யறைதரச்செறிந்துநவமுற்றெடுக்குமரும்பெறன்மதுவிறுல்வலயம்.

(இ-ள்.) தேனீ அறைதரச் செறிந்து நவம் ஊற்றெடுக்கும் அரும்பெறல் மது இரூல் வலயம்-தேனீக்களொலிக்கவுறைந்து தேனூற்றெடுக்காநின்றபெறுதற்கரிய தேனடையின் வட்டம், சிறகர்வண்டு இயிரும் வட்டவாய்க்கமலம் செழும் பொகுட்டு அரசவீற்றிருக்கும் மறை முதற்கிழுவன் - சிறகினையுடைய வண்டிகள் தேனுண்டொலிக்கும் வட்டவடிவாகிய வாயையுடைய தாமரையின்செழித்த பொகுட்டிற் படைத்தற் றொழிலைச் செய்ய சிகரின்றியிருக்கும் பிரமன், முனிவரர் வேண்ட வனோத்தனன் விடுத்த புல் நேமி இறவுறாது இன்றும் ஆயிடைஉறைவது என்ன கவின் காட்டிடும் - முனி சிரோஷ்டர்கள் குறையிரப்ப வனோத்துவிடுத்த சருப்பையாலமைந்த சக்கரம் இப்பொழுதும் அவ்விடத்தில் வசித்தலைப்போல அழகைக்காட்டிப்பொலியும்.

இதன்வரலாறு முன்னர்க்காண்க அகரவீற்றின் முன்னற்றி யேனை யுயரீற்றின் முன்னம் அத்துச்சாரியை யொரோவழிவருமென “அத்தேவற்றே” என்னுஞ் சொல் காப்பியக்குத்திரத்துள் நச்சிலாக்கினியர் விதித்தலின் தேன் ஈ என்பதில் நகரவீறுகெட்டு அத்துச்சாரியை பெற்றுத் தேத்தியெனவந்தது. அங்குள்ள தேனடையானது பிரமன்விடுத்த நேமியானது இன்னும் அழியா நாகிருத்தலைப்போல் அழகுசெய்யும் எனக் கூறுதலால் பிறிதின்ருணம்பெறலணி. (ச)

விரும்பியவிடபந்தாங்குதோற்றத்தால்விளங்கொரியுருவினிற்பூத்த வரும்பணிகொண்டகாட்சியாற்பெரியவவையவணிருந்தவராக விரும்புவியுய்யக்கோடலால்யாருமேத்திடும்பெற்றியாலுலவாப் பெரும்பெயர்க்கயிலைக்கடவுளேபோலும்பிறங்கொளிரைமிசக்கானம்.

(இ-ள்.) பிறங்கு ஓளி நைமிசம் காணம்-விளங்கு மொளியையுடைய நைமிசாணியம், விரும்பிய இடபம் தாங்கு தோற்றத்தால் - யாவரும் விரும்பும் இடபஜூதியால் தாங்கப்படுங் காட்சியாலும், விளங்கு ளி உருவினின்பூத்த அரும்பணிகொண்ட காட்சியால்-விளங்குந் தீயையொத்த திருமேனியிலமைந்த அரிய சரப்பாபாணத்தையணிந்த தோற்றத்தாலும், பெரிய வனா அவன் இரும் தவர் ஆக இரும்புவி உய்ய கோடலால்

மேருமலையை யவ்விடத்துப் பெரியவில்லாகப் பெரிய நிலவுலகு பிழைக்கவேந்ததாலாலும், யாரும் ஏத்திடும் பெற்றியால்-எல்லோரும் வணங்குந் தன்மையாலும், (விரும்பிய இடபம் தாங்கு தோற்றத்தால்-யாவரும் வீரும்பிய இடபராசியைத் தாங்குங் காட்சியாலும், விளங்கு எரி உருவினில்பூத்த அரும்பு அணி கொண்ட காட்சியால் - விளங்குந் தீநிறம்போல அரும்பிய அரும்பின் வரிசைகளைக்கொண்ட தோற்றத்தாலும், பெரியவரை அவண் இருந்தவர் ஆக இரும்புவி உய்ய கோடலால்-பெரியோரை யவ்விடத்துப் பெரிய தபோதனர்களாகப் பெரிய நிலவுலகம் பிழைக்கக் கொள்ளுதலாலும், யாரும் ஏத்திடும் பெற்றியால்-எவரும் வணங்குந் தன்மையாலும்,) உலவாத பெரும்பெயர் கயிலை கடவுளே போலும்-கெடாத புகழ்வாய்ந்த கயிலையெழுந்தருளிய சிவபெருமானையே யொக்கும்.

செம்மொழிச் சிலேடையும் பிரிமொழிச்சிலேடையுமாகவந்த ஏதுவுவமையணி.

திசைமுகனுந்தியுறவனோநேமிசேர்ந்திடுங்கொள்கையாலென்று மசைவில்வானவர்க்குப்புளையவியமிழ்தமளித்தலாற்பூமணம்பெறலால் வசைதபுகாட்சிக்கருநிறக்கருவிமழைமுகின்மேனிவந்தமுதாயிசைதலாற்சார்ங்கமேந்தியோனிகர்க்குமிணையிலாரைபிசக்காடு.

(இ-ள்.) இனையிலாத நைமிசம் காடு-ஒப்பில்லாதநைமிசாரணியம், திசைமுகன் உந்தி உறவனை நேமி சேர்ந்திடும் கொள்கையால் - பிரமன் தமது உந்தித் தாமரையிற் றோன்றச் சங்கையுஞ் சுதரிசனமென்னுஞ் சக்கரத்தையு மெந்துங் கொள்கையாலும், என்றும் அசைவில் வானவர்க்கு புளா அவி அமிழ்தம் அளித்தலால்-எக்காலத்துந் தனர்ச்சியில்லாத தேவர்களுக்கும்யந்த அமுதவுணவைக் கொடுத்தாலும், பூமணம் பெறலால்-பூதேவியின் நிருமணத்தைப் பெறுதாலும், கருநிறம் கருவி மழை முகில்வசைதபுகாட்சிவந்த மேனி அழகாயிசைதலால்-கருநிறம்வாய்ந்த தொகுதியாகியமேகம்போலக் குற்றமற்ற காட்சிபோலரைந்த திருமேனியை யழகாய்ப் பொருத்துதலாலும் (திசைமுகன் உந்தி உறவனை நேமி சேர்ந்திடும் கொள்கையால் - பிரமன்செலுத்த வளைந்த தருப் பைப்புற சக்கரஞ்சேர்ந்த கொள்கையாலும், என்றும் வானவர்க்கு புளா அவி அமிழ்தம் அளித்தலால்-எக்காலத்துந் தனர்ச்சியில்லாத தேவர்களுக்கு உயர்ந்த அவிப்பாகமாகிய அமிர்தத்தைக் கொடுத்தாலும், பூமணம் பெறலால்-பூவினமணத்தைப் பெறுதலாலும், வசைதபுகாட்சி கருநிற கருவி மசை முகில்லேல் நிவந்து அழகாய் இசைதலால்-குற்றத்தினின்று நீங்கிய தோற்றத்தையுடைய கருநிறம் வாய்ந்த தொகுதியாகிய மேகங்கள் மேலே உயர்ந்து அழகாய்ப்பொருத்துதலாலும்,) சார்ங்கம் ஏத்தியோன் நிகர்க்கும்-கோதண்டத்தையேந்திய திருமாலையொக்கும்.

இதுவும் அவ்வணி.

(சு)

குலவுநால்வாய்சண்மருவலாலகலங்கொண்டமுந்நூல்வயங்குதலாற் சலமறவேதமொழிநூல்வனத்துத்தாமரையிருக்கைமேவுதலாற் பலபொறிச்சுடிகைப்பையராச்சுமந்தபரவைகுற்புடவியேமுதலாமலர்தலையுலகமுழுதுயின் தளித்தவள்ளலாரைபிசப்புறவம்.

(இ-ள்.) நைமிசம் புறவம் - நைமிசாரணியம், குலவுநால்வாய்ச் சண்மருவலால் - விளங்கும் நான்கு திருமுகங்களைப்பொருத்துதலாலும், அகலங்கொண்ட முந்நூல் வயங்குதலால்-மாப்பிற்கொண்ட முப்புரிநூல் விளங்குதலாலும், சலம் அற வேதம் மொழிதலால்-குற்றமற வேதங்களைக்கூறுதலாலும், வனத்து தாமரை இருக்கை மேவுதலால்-நீரி

ஹள்ள தாமமாயாகிய ஆசனத்திலிருக்கையினாலும் (குலவு நால்வாய்கள் மருவலால் விளங்கும் யானைகள் சஞ்சரித்தலாலும், அகலம்கொண்ட முந்நூல் வயங்குதலால் - பரந்த மூன்று வேதங்களும் விளங்குதலாலும், சலம் அற எதம் ஒழிதலால்-பொய் வேரோடறக்குற்றம் நீங்குதலாலும், வனத்து தாவும் மரை இருக்கைமேவுதலால்-காட்டில் தாவிச் செல்லு மரையென்னும் மிருகங்களிருத்தலாலும்) பல பொறி சுழுகை பை அரா சமந்த பரவை சூழ புடவியே முதலாம் மலர் தலை உலகம் முழுதும் ஂன்று அளித்த வளளல் ஆம் - பல பொறிகளனைந்த உச்சிவாய்ந்த படத்தைபுடைய ஆகிசேடன் சுமந்த கடல் சூழ்ந்த நிலவுலகமுதலாகிய பரந்த இடத்தைபுடைய விண்ணுலகமுழுமையும் படைத்த பிரமனையொக்கும்.

இதுவும் அம்வணி.

(எ)

புகலுமில்வனத்தில்வசிட்டன்வேதாரணியன்புலத்தியன் துருவாசன் சுகன்வசுச்சிரவணுணிமாண்டவியன் சுனப்புச்சன் சமுவர்த்தன் மணிமேசகன் சகன்சுனச்சேபனிராக்ருவன்சம்புதற்பரவாத்திரேயன்சௌ நகமுனிபுலகஞ்சுவலாயன்சமதக்கினிசங்கன்.

(இ-ள்.) புகலும் இவனத்தில வசிட்டன் வேதாரணியன் புலத்தியன் துருவாசன் சுகன் வசுச்சிரவன் ஆணி மாண்டவியன் சுனப்புச்சன் சமுவர்த்தன் மணிமேசகன் சுனச்சேபன் இரைக்குவன் சம்பு தற்பர ஆத்திரேயன் சவுனகமுனி புலகன் ஆசுவலாயன் சமதக்கினி சங்கன்-சொல்லப்படு மிந்த நைமிசாரணியத்தில் வசிட்டனும் வேதாரணியனும் புலத்தியனும் துருவாசனும் சுகனும் வசுச்சிரவனும் ஆணிமாண்டவியனும் சமுவர்த்தனும் மணிமேசகனும் சுனச்சேபனும் இரைக்குவனும் உருத்திரமூர்த்தியையே பரமாகக்கருதும் ஆத்திரேயனும் சவுனகனும் புலகனும் ஆசுவலாயனும் சமதக்கினியும் சங்கனும்.

வடநூல் காஞ்சிமாண்மியத்தில் சம்புதற்பர என்பதை முனிவர்க்கு விசேடமாகக் கொண்டுருத்தலால் சம்புதற்பரன் என ஒருவர் பெயராகக்கொண்டுருந்ததை விலக்கி நாமும் விசேடமாகக்கொண்டாம்.

(அ)

ராவதன்குசருவந்தன்மாதேசனிஸ்கிதன் பராசரன் கற்கன் கிருதுவக்கினிபன் பருப்பதனுசிகேதனராதனசிகர்த்த னுருருவிச்சுவாமித்திரன் குணிபரத்துவாசனுத்தாலகன் வாசச்சிரவன் சாண்டிலியன் காசிபன் வாமதேவன் றுற்பியனிரசனியே.

(இ-ள்.) இராவதன் குசருவந்தன் மாதேசன் இலிகிதன் பராசரன் கற்கன் கிருது அக்கினிபன் பருப்பதன் நாசிகேதன் ராதன் அசிகர்த்தன் உருருவிச்சுவாமித்திரன் குணி பரத்துவாசன் உத்தாலகன் வாசச்சிரவன் சாண்டிலியன் காசிபன் வாமதேவன் தாற்பியன் இரசனி-இராவதனும் குசருவந்தனும் மாதேசனும் இலிகிதனும் பராசரனும் கற்கனும் கிருதுவும் அக்கினிபனும் பருப்பதனும் நாசிகேதனும் நாரதனும் அசிகர்த்தனும் உருருவும் விச்சுவாமித்திரனும் குணியும் பரத்துவாசனும் உத்தாலகனும் வாசச்சிரவனும் சாண்டிலியனும் காசிபனும் வாமதேவனும் தாற்பியனும் இரசனியும்.

அசிகர்த்தன் என்றே யொருமுனிவனுக்குப் பெயராதலால் சிகர்த்தன் எனப் பிழைபட்டதை அசிகர்த்தன் எனத்திருத்தினும். நாம் அச்சிட்ட காஞ்சிப்புராணத்தைத் திருத்தப்புகுந்த இயற்றமிழ்ப்புலவர் “வாழைப்பழம்” என வந்த இடத்து “வாழைபழம்” எனத் திருத்துவதுபோலத் திருத்தப்புகுந்தனாயென்றி உலகோபகாரமாக முத்தூலைக்கொண்டு இன்னோன்னவற்றைத் திருத்தப்புகாமை யாதுகுறையோ அறியோம்.

கண்ணுவன் முதலாமெண்ணருமுனிவர்கழிபெருஞ்சீர்த்தியர்மாசு
மண்ணியமனத்தார்பசுபகியடியார்வடிவெலாநீறுசண்ணித்த
புண்ணியர்மும்மைப்புண்டரநிரையார்க்கமாலிகையர்போர்விடையூ
ரண்ணல்வாழ், லத்திற்பற்றினோரன்னருச்சனைபிறந்துமார்வத்தார்.

(இ-ள்.) கண்ணுவன் முதலாம் எண்ணரும் முனிவர் கழிபெரும் சீர்த்தியர் மா
சு மண்ணிய மனத்தார் பசுபதி அடியார் - கண்ணுவன் முதலிய அளவிறந்த முனிவர்க
ளு மிக்க சீர்த்தியையுடையவரும் குற்றத்தினின்று நீங்கிய மனத்தையுடையவரும் சிவ
பெருமானாயுவரும், வடிவு எல்லாம் நீறு சண்ணித்த புண்ணியர் மும்மை புண்டர
நிரையார் அக்கமாலிகையர் போர் விடையூர் அண்ணல் வாழ் தலத்தில் பற்றினோர்
அண்ணை அருச்சனை இயற்றும் ஆர்வத்தார் - தமது திருமேனியெல்லாம் விபூதி உத்
துளிதஞ்செய்த சிவபுண்ணியத்தை யுடையவரும் திரிபுண்டரக்கீற்றையுடையவரும்
உருத்திராக்கமாலையையுடையவரும் போர்த்தொழிலையுடைய இடப ஊர்தியைச்செலு
த்தும் இறைவர் வாழத் தலத்திற் பற்றுடையவரும் அவ்விறைவரது அருச்சனையைச்
செய்யும் விருப்பத்தையுடையவரும்.

விபூதி, உருத்திராக்கத்தரிததல் சிவதலங்களிலுண்டடைம சிவார்ச்சனை இவை
கள் சிவபுண்ணியமாதலால் புண்ணியத்தர் என்றார். ஆனவமுதலிய மலத்துன்பங்களை
நீறுபடுத்தலால் விபூதிக்கு நீறு எனவந்தது காணப்பெயர். இங்குள்ள முனிவர்கள் வா
னப்பிரத்தம், சர்வியாசம் என்று பாலையுடையவர் ஆதலால் வடிவெலாம் நீறு சண்
ணித்த புண்ணியமுனிவர் எனவரும் மும்மைப் புண்டரநிரையார் எனவும், உருத்திரரது
நேத்திரமாதலால் அக்கமாலிகையார் எனவங்கூறினார்.

ஆனவமுதலிட மலத்துன்பங்களை நீறுபதி, வைது என்பதை—

“அருத்தமதாவது நீறு - உ - மறுப்பதனீறு - வருத்தத்தணிப்பது நீறு வானமளிப்
பது நீறு” எனவருந் திருவாலவாய்த் திருநீற்றுப்படுகத்திலும்,

“மாயனவ்வுழிமுதல்வீரநேர்க்கிபமதியாள் - ந்யெவன்சொலென்றறிவயர்ந்து
ரைத்தலுநிமலன் - ஆயமாயையினடைத்தனனிவனெனவருளித் - தூயநீறளித்தவனுள
மாயையையத்துடைத்தான்” எனவருந் உபதேசகாண்டத்திலும்.

வானப்பிரத்தம் சர்வியாசமென்னும் நிலையுடையோர்கள் விபூதியுத்தானமும்
திரிபுண்டரமுமுடையவர் என்பதை—

“ஒமக்கருவியுதவாதேலெனிரக்கினியையான்மாவிற்
சேமத்துறவாரோபணமேசெய்தல்வேண்டுகில்லறத்தாற்
காயற்புதமந்திரவிதிசெய்துண்டணிந்துத்தானஞ்செய்தல்
நாமப்பவநோயறத்துணிக்குண்மைத்திரிபுண்டரத்தரித்து” எனவும்,

“சிகையுபவீதஞ்செய்கரோயாடைதிரிதண்டங்காண்டலத்தரித்தல்
தகைகெழுநீற்றுத்துள்ளஞ்சருவாங்கமுந்தகச்செய்திடல்விதியின்
வகையொளிர் திரிபுண்டரத்தரித்திடெல்லவயங்குகாயத்திரிசெய்தல்
பகையரெனரித்தோனருட் குறிப்புகைபத்தியிறபுகிதிடன்மரபால்” எனவும்
வருந் சூதசங்கிதையாலும்,

உருத்திரமூர்த்தி கண்ணிறேன்றியதென்பதை—

தேவர்கள் திரிபுரத்தசுரர்களாலே தங்களுஞ் சூரிகழ்ந்த துன்பத்தை விண்ணப்
பஞ்செய்துகொள்ளத் திருக்கைகலாயபதி ஆயிரந்தேவருடும் தம்முடைய மூன்று திரு
க்கண்களையு மலர்த்திக்கொண்டிருப்ப, அவைகளினின்றும் நீர்பொழிந்தன; சூரியருப

மாகிய வலக்கண்பொழிந்த நீரிலே பன்னிரண்டு ருத்திராக்ஷமரமும், சந்திரரூபமாகிய இடக்கண்பொழிந்த நீரிலே பதினாறு ருத்திராக்ஷமரமும், அக்கினிருபமாகிய நெற்றிக் கண்பொழிந்த நீரிலே பத்துருத்திராக்ஷமரமும் உதித்தன எனவுங்கூறஞ் சைவசமயத் திருக்குறளாலும் உணர்க. (க0)

அங்கமுமறையுந்தெளிந்தவர்வேதமந்தித்தவறிவினர்விமலர்
தங்குமஞ்செழுத்தேகிளப்பவர்பொறியைத்தடுத்தயர்ந்தவா மகமனைவி
செங்கனலோடுமுறைபவர்தமைப்போற்சிறுயிரனைத்தையுங்காணும்
பொங்குபேரருளினெல்லையரினையோர்பொவிஷறவொழுங்குடன்குழமி.

(இ-ள்.) அங்கமும் மறையும் தெளிந்தவர் வேதம் அந்தித்த அறிவினர் விமலர் தங்கும் அஞ்செழுத்தே கிளப்பவர் பொறியை தடுத்து உயர்ந்தவர் - ஆறங்கங்களையும் வேதங்களையுந் தெளிந்தவரும் வேதத்தோடு சம்பந்தித்த அறிவுடையவருஞ் சிவபெருமானது ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தையே யுச்சரிப்பவரும் ஐம்பொறியை வென்றுயர்ந்தவரும் மக மனைவி செம் கனலோடும் உறைபவர் - தமது புத்திரரோடும் பத்தினிமாரோடும் வேள்வியோம்புந் தொழிலோடும் வசிப்பவரும், தம்மைபோல் சிறுயிர் அனைத்தையும் காணும் பொங்குபேர் அருளின் எல்லையர் இனையோர் பொவிஷற ஒழுங்குடன் குழமி-தம்மைப்போலச் சின்னாட்களையுடைய உயிர்முழுமையு மொப்பக்காணு மிக்க பெரிய அருளின் எல்லையையுடையவரும் ஆகிய இத்தன்மையையுடையோர் விளங்க ஒழுங்கோடு நெருங்கி.

அங்கம் என்றது சிட்சை, வியாகரணம், சந்தம், நிருத்தம், சோதிடம், கற்பம் என்ற ஆறையும். சிட்சை வேதத்தினுச்சாரலக்ஷணத்தை யுணர்த்துவது. வியாகரணம் வேதத்தின் பதலக்ஷணத்தை யுணர்த்துவது, சந்தம் வேதத்தில் உக்தைமுதலிய சந்தோபேதங்களுக்கு அக்ஷரசங்கியை கற்பிப்பது, நிருத்தம் வைதிகச்சொல்லாராய்ச்சி, சோதிடம் நாரணியம் வராகமுதலியன. இவை வைதிககருமத்துக்குக் காலமுணர்த்துவது, கற்பம் போதாயநீயம், பாரத்துவாசம், ஆபத்தம்பம், ஆத்திகாயமுதலிய ருத்திரத்திலிருந்து வைதிககருமத்தைப் பிரயோகிக்கு முறையைக் கற்பிப்பது எனவரும் இவ்வாறனையும், இது ஒருவகை. வேதத்தினுட்கிடையை யறிந்தவர் என்பார் வேதமந்தித்தவறினர் எனவும், வேதத்திலுள்ள திருமந்திரங்களெல்லாவற்றிலுஞ் சிறந்ததென்பார் விமலர் தங்குமஞ்செழுத்தேகிளப்பவர் எனவும், அவ்வுச்சரிப்பாவ்ளரும் பயன் இது வென்பார் பொறியைத்தடுத்துயர்ந்தவர் எனவும், இதுகாறும் இருவகைநிலையோர்க்கும் பொது, இனி வாணப்பிரத்த நிலையுடையோர்க்கு என்பார் மகமனைவி செங்கனலோடும் உறைபவர் எனவும், சிவகருணையுடையவர் என்பார் தமைப்போற் சிறுயிரனைத்தையுங்காணும் - பொங்குபேரருளினெல்லையர் எனவுங்கூறினார்.

திருமந்திரங்களெல்லாவற்றிலுஞ் சிறந்ததென்பதையும், அதனை யுச்சரிப்பதால் வரும் பயனையும்—

“ஒதுமந்திரங்கட்கெல்லாமுயர்ந்திடுமுயர்ந்துநின்ற
நீதினெல்மறையின்சாரமாகுமால்சிவன்மனன்பர்
ஏதமின்முத்திவீட்டையெய்திடக்கொடுக்குமென்றும்
ஆகியாயுறையுச்சினுருவமாயமருமன்றே” எனவரும் வாயுசங்கிதையாலும்

உணர்க.

(கக)

கறைமிடற்றிறையைக்கண்ணுறக்காணுங்காட்சியாங்கணிச்சியினல்லாண்
மறவினைக்கணிகண்மல்கிபுவுலகவாழ்வெனுநச்சுமாமரத்தை

யிறுமுறைகாண்பதரிதெனத்துணிந்தாரிதுபெறுமுபாயமற்றெவனென்
மறிவினினெடும்போதாய்வுழியவருளருந்ததிகொழுநீதறையும்.

(இ-ள்.) கறை மிடறு இறையை கண்ணுற காணும் காட்சி ஆம் கணிச்சியின்
அல்லால் - களாகண்டத்தையுடைய இறைவனா மனக்கண்ணுற்றொருந்தத் தரிசிக்குங்
காட்சியாகிய மழுவாயுத்தலால்லாமல், மறவினை கணிகள் மல்கிய உலகவாழ்வு என்னும்
நச்சு மாமரத்தை இறும் முறை காண்பது அரிதென்ன துணிந்தார் - பாபத்தொழில்ச
ளாகிய கணிகள் நெருங்கிய பிரபஞ்சவாழ்க்கையென்னும் நச்சுமரத்தினைத்தறிக்கு மு
றையினைக் காண்பதரிதென்று மனத்துணிந்த அவர்கள், இது பெறும் உபாயம் எவன்
என்று அறிவினில் நெடும்போது ஆய்வுழி அவருள் அருந்ததி கொழுநன் ஈது அறையும்-
இதனைப்பெறும் உபாயம் யாதென்று தமதறிவால் நெடும்பொழுது ஆராயுமிடத்து அம்
முனிவருள் அருந்ததிகணவராகிய வசிஷ்டமுனிவ ரிதனைக்கூறுகின்றார்.

ஆய்வுழி “செல்வுழிச்செல்க” என்றும்போல வினைத்தொகையில் வந்தமையால்
வகரத்தோற்றம் உடம்படுமெய் அன்றெனக்கொள்க. உலகவாழ்வை நச்சுமரம் என்ற
மையால் அதனால்தரும் பாவங்களை மறவினைக்கண்மல்கியவெனவுருவகஞ்செய்தும், சி
வதரிசனத்தாலன்றி அதனைப்போக்கல் அரிதாதலால் காட்சியாக்கணிச்சியினல்லால் இது
முறை காண்பதரிதெனவுந் கூறினார்.

சிவதரிசினையால் வரும் பயனை—

“நிறைமொழித்தவப்பிருகுவோகியசாபமெய்திரெஞ்சமுங்கியெங்குபு
நறைமலர்த்துழாய்ப்பட்டைமார்பினொழுநனைத்தீர்வியாதெனப்
பிறைமுடிச்சடைப்பிரானுளன்மனனுப்பிரமமையதுளபா முளேமினிக்
குறையெமக்கெவனென்றுதேறினன்கொழிநினைப்புனற்கச்சியெய்தினுன்”எ
னவரும் இப்புராணத்தால் அறிக. (கஉ)

அறுசீர்க்கழிநெழில்வீருத்தம்.

தவமேமேலாரெந்நியாகுந்தவமேசிவனார் தமைக்காட்டுங்
தவமேதுறக்கமடைவிக்குந்தவமேநானேத்தேவாக்குந்
தவமேவலாரி திசைக்கிறைவார்சார்ங்கனா னுமாக்குவிக்குந்
தவமேகிடைப்பிற்கிடையாததுண்டோவென்றுசாற்றினானால்.

(இ-ள்.) தவமே மேலாம் நெந்நியாகும் தவமே சிவனார் தம்மை காட்டும் - தவ
மே மேலாகிய மார்க்கமாகும் அத்தவமே சிவபெருமானார் திருக்கோலத்தை யுணர்ந்து
ம், தவமே துறக்கம் அடைவிக்கும் தவமே நானே தே ஆக்கும் - அத்தவமே சுவர்க்க
லோகத்தை யடைவிக்கும் அத்தவமே நானேத் தேவனாகச்செய்யும், தவமே வலாரி
திசைக்கு இறைவர் சார்ங்கன் அயனும் ஆக்குவிக்கும் - அத்தவமே இந்நிரனு மற்றைத்
திசைக்காவலருந் திருமாலும் பிரமனுமாகச்செய்விக்கும், தவமே கிடைப்பில் கிடை
யாதது உண்டோ என்று சாற்றினன் - அத்தவமே கைகூடல் கைகூடாததொன்று
உண்டோவென்று கூறினார்.

மாதனம், வாசிகம், காயிகம் எனத் தவம் மூன்றுவகைப்படுதலால் அவற்றைத்
தொகுத்துத் தவம் எனச் சாதியொருமைப்படக்கூறினார். மானதவங்கள் தருமதான
களின்மே லறிவைச்செலுத்தல், சிவகருணை, பொதுமை, இன்சொற்சொல்லுதல், மௌ
னமாகச் சிவத்தைத் தியானித்தல், பஞ்சேந்திரியநீக்கிரகங்கள் முதலியன, வாசிகதவங்
கள் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரங்களை யுச்சரித்தல், பஞ்சப்பிரம மகாமந்திரங்களையும் உபநிடதபாச
ங்களையும் ஒதுதல், சதவருந்திரமந்திரங்களை யுச்சரித்தல், தோத்திரங்கூறுதல், தருமம்

கூறுதல் முதலியன. காயிகதவங்கள் சிவபெருமானை யர்ச்சித்தல், திருக்கோயிலைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்தல், சந்திரியிற்சென்று வணங்கல், சிவதலங்களுக்குச்செல்லுதல், திருப்பணிமுடித்தல், தீர்த்தயாத்திரா முதலியன.

“ மானதமேவாசிகமேகாயிகமேயெனவகுத்த
நாமில்சீர்த்தவமூன்றாயிவற்றின்மானதந்தரும
தானமிசைமதிவைத்தறயவுபொறைமெய்சிவனை
மோனமுறத்தியானித்தலைத்தடக்கல்முதலனந்தம்.

வாசிகமைந்தெழுத்தோதன்மனுப்பஞ்சாந்திமறை
பேசுதவருத்திரந்தோத்திரமுணாத்தல்பெருந்தருமம்
காசகலெடுத்தோதன்முதலனந்தங்காயிகங்கள்
நசனருச்சினைகோயிலவலஞ்செய்கையெதிர்வணங்கல்.

நிருத்தனுறைபகிபலபோய்ப்பணிதல்பணியிறவேற்றல்
நிருத்தன்முடிந்தியாதிரீர்த்தயாத்திராபோய்மெய்
வருத்தமுறவாடலிவைமுதற்பலவவ்வைசமூன்றில்

பொருத்தமுறுகாயிகங்கள்சிறந்தனவிப்புண்ணியத்துள்” எனவருந் திருவி
னையாடற்புராணத்தால் அறிக. (க௯)

அறமேமறங்கண் முழுதழிக்குமறமேகடவுளுலகேற்று
மறமேசிவனுக்கொருவடிவமாகுஞ்சிவனைவழிபடுவோர்க்
கறமேயெல்லாப்பெரும்பயனுமளிக்கும்யார்க்குமெவ்விடத்து
மறமேயச்சந்தவிர்ப்படுதெனவறைந்தான்சாதாதபமுனிவன்.

(இ-ள்.) சாதாதப முனிவன் அறமே மறங்கள் முழுது அழிக்கும் அறமே கடவுள் உலகு ஏற்றும் - அவருள் சாதாதபமுனிவர் தருமமே பாதகங்கள் மூற்றையும் வேரோடறுக்கும் அத்தருமமே விண்ணுலகிற்செலுத்தும், அறமே சிவனுக்கு ஒருவடிவம் ஆகும் சிவனை வழிபடுவோர்க்கு அறமே எல்லாம் பெரும்பயனும் அளிக்கும் - அத்தருமமே சிவபெருமானுக்கு ஒருவடிவமாகும் அச்சிவபெருமானைப் பூசிப்பவர்க்குத் தருமமே யெல்லாப் பெரும்பயனையும் தாராநிற்கும், யார்க்கும் எவ்விடத்தும் அறமே அச்சம் தவிர்ப்பது என்ன அறைந்தான் - எவர்க்கும் எவ்விடத்திலும் அத்தருமமே பகைமுதலியனவற்றால் வரும் அச்சத்தைப் போக்குவதென்று கூறினார்.

பலவகைப்பட்ட அறங்களையும் சிவபிரதிட்டைமுதலியன செய்தலாகிய மேம்பட்ட சிவதருமத்தையுமே அறம் எனக்கொள்க. சிவபெருமானுக்கு அறமே திருவுருவம் என்றதை “அறவாழியந்தணன்றான்சேர்த்தார்க்கல்லாற் - பிறவாழிநீந்தலரிது” என்னுந் திருக்குறளாலும், “அறவுருவஞலவாயரனமுஞ்செவிமடுத்தால்” எனவருந் திருவினையாடற்புராணத்தாலும் உணர்க. அறச்செயலையுடையோர்க்கு அச்செயலே அவர் தேடிய பாவமுற்றையும் ஒழிக்குமாதலால் அறமே மறங்கண் முழுதளிக்கும் எனவும், அறத்தால் சுவர்க்காகிபோகங்களுளவாதலால் அறமே கடவுளுலகேற்றும் எனவும், பிறர்செல்வங்கண்டாற் பொறாமையும், புலன்களின்மேற்செல்லும் ஆசையும், அவை காரணமாகவரும் கோபமும், அதுபற்றிவருங் கடுஞ்சொல்லுமாகிய இந்நான்குமொழிதலே அறம் ஆதலில் இந்த அறத்தையுடையார்க்கேயாவருங்கீழ்ப்பட்டு நடப்பார்களாதலால் அறமே யச்சந்தவிர்க்குமெனவுங்கூறினார்.

அறமே மறங்கண் முழுதழிக்கும் என்றதை—

“ வினக்குப்புகவிருண்மாய்ந்தாங்கொருவன்
தவத்தின்முன்னிலலாதாம்பாவம் - வினக்குடெய்

தேய்விடத்துச்சென்றிருள்பாய்ந்தாங்குநல்வினை
தீர்விடத்துகிற்குமாந்தீது” எனவரும் நாலடியாரிலும்,

அறமே கடவுளுலகேற்றம் என்றதை—

“சிறப்பினுஞ்செல்வமுமீனுமறத்தினூஉங்
காக்கமெவனோவுயிர்க்கு” எனவும்,

நான்கு திக்குணங்களையும் ஒழித்தலை அறம் என்றதை—

“அழுக்காறவாவெருளியின்னாச்சொனாஞ்சு
மீழுக்காவியன்றதறம்” எனவும் வருந் திருக்குறளாலும் அறிக. (கஅ)

கொடையேயெவர்க்குமெப்பேறுங்கொடுக்குநெறியிற்பிறழாத
கொடையேயாருந்தன்வழியினெழுக்கச்செய்யுங்குறைதீர்ந்த
கொடையேபகையையுறவாக்குங்குலவும்பூதமனைத்தினையுந்
கொடையேபுரக்குமென்றுள்ளன்கொள்ளப்புகள் றுந் கவுதமனே.

(இ-ள்.) கௌதமன் கொடையே எவர்க்கும் எப்பேறும் கொடுக்கும்-(அவருள்)
கௌதமமுனிவர் கொடைத்தொழிலே எல்லோருக்கு மெந்தப்பயனையுங்கொடுக்கும்
நெறியில் பிறழாத கொடையே யாரும் தன் வழியின் ஒழுக்கச்செய்யும் - நன்னெறியினி
ன்றுந் தவறாத அக்கொடையே எவருந் தன்வழியினின்று ஒழுக்கச்செய்யாநிற்கும், குறை
தீர்ந்த கொடையே பகையை உறவு ஆக்கும் - நிறைந்த அக்கொடையே பகைவரை
உறவினராகச்செய்யும், குலவும் பூதம் அனைத்தினையும் கொடையே புரக்கும் என்று உள்
ளம் கொள்ள புகள் றுந் - விளங்கும் எல்லா உயிர்களையும் அக்கொடையே யோம்புமெ
ன்று மனங்கொள்ளக்கூறினார்.

பலவகைப்பேற்றிலும் முத்திப்பேறும் ஒன்றாதலால் எப்பேறுங்கொடுக்கும் எ
னவும், கொடுப்போன் வழிப்பட்டது உலகமாதலால் கொடையே யெவருந் தன் வழி
யினெழுக்கச்செய்யும் எனவும், பகைவரை நட்பினராகுதலுந் கொடையேயாதலால்
பகையையுறவாக்கும் எனவும், யாவனாயும் ஒம்புதலால் பூதமனைத்தினையும் கொடை
யே புரக்கும் எனவுக்கூறினார்.

முத்திப்பேற்றையுந் தரும் என்றதை—

“இழிந்தமாந்தர்கைப்பொருள்களுமிகபரத்தாசை
கழிந்தயோகியர்கைப்படிற்றாயவாய்க்களங்கம்
ஒழிந்தவாறுபோல்” எனத் திருவினையாடலிலும்,

“உறக்குந்துணையதோராலம்வித்தீண்டி
இறப்பரிழற்பயந்தாஅங் - கறப்பயனுந்
தான்சிறிதாயினுந்தக்கார்கைப்பட்டக்கால்
வான்சிறிதாய்ப்போர்த்துவிடும்” எனவும்,

உலகம் கொடுப்போர் வழிப்படுதல் முதலியவற்றை—

“பெயற்பான்மழைபெய்யாக்கண்ணுமுலகஞ்
செயற்பாலசெய்யாவிடினுங் - கயற்புலால்
புண்ணிகடியும்பொருகடற்றண்சேர்ப்ப
எண்ணியுலகும்புமாறு” எனவும் நாலடியாரிலும் வருதல் காண்க. (கஇ)

மெய்யேசிறந்தபெருநலமாமெய்யேயெவையுநிலைபெறுத்து
மெய்யாலுழல்கால்கதிர் பிறவுந்தத்தந்தொழிநின் விவகூலா

மெய்யேயெவைக்குமிருப்பிடமாமெய்யேமெய்யேசிவமாகு
மெய்யேபிரமபதமுமெனப்புகன்றான்வினைதீர்காசிபனே.

(இ-ள்.) வினைதீர் காசிபன் - இருவினையினின்று நீங்கிய காசிபமுனிவர், மெய்யே சிறந்த பெருநலமாம் மெய்யே எவையும் நிலைபெறுத்தும் - உண்மையே மேம்பட்ட பெரிய இன்பத்தைத்தரும் அவ்வுண்மையே எப்பொருளையும் நிலைபெறச்செய்யும், மெய்யால் அழல் கால் கதிர் பிறவும் தத்தம் தொழிலின் விலகாவாம்-அவ்வுண்மையால் தீயும் வாயுயும் சங்கிரசுரியர்முதலிய மற்றப்பொருள்களுந் தத்தமக்குரிய தொழிலினின்ற விலகாவாம், மெய்யே எவைக்கும் இருப்பிடம் ஆம் மெய்யே மெய்யே சிவம் ஆகும் மெய்யே பிரமபதமும் என்ன புகன்றான் - அவ்வுண்மையே எப்பொருளும் இருத்தற்கு இடமாகும் அவ்வுண்மையே உண்மையாகச் சிவமாகும் அவ்வுண்மையே பிரமவுலக மென்றும்கூறினார்.

மெய்கூறுதலால் எல்லா அறங்களும் தலைப்படுதலில் மெய்யே சிறந்த பெருநல மாம் எனவும், மெய்மையால் இம்மைக்குவேண்டிய புகழு மறுமைக்குவேண்டிய அற முங் கைகூடுதலால் மெய்யே யெவையு நிலைநிறுத்தும் எனவும், மெய்யொன்றுண்மையால் தீ முதலிய பொருள்களுந் தத்தம் நிலைவரலால் துலவச்செய்தலால் அழல்கால் கதிர் பிறவுந் தத்தம் தொழிலின் விலகாவாம் எனவும், இறைவன் கூறிய வேதாகமங்களின் பொருள் மெய்யே ஆதலால் மெய்யேயெவைக்கு மிருப்பிடமாமெனவும், சிவபெருமானுக்குத் திருவுருவம் உண்மையறிவானந்தமாதலால் மெய்யே மெய்யே சிவமாகும் எனவும், பிரமனது உலகம் சத்தியலோகமாதலால் மெய்யே பிரமபதமும் எனவுந்கூறினார்.

எல்லா அறங்களுந் தலைப்படும் என்றதை—

“ பொய்யாமைபொய்யாமையாற்றினறப்பிற
செய்யாமைசெய்யாமைநன்று” எனவும்,

இம்மைக்கு வேண்டிய புகழையு மறுமைக்கு வேண்டிய அறங்களையுந்ரும் என்றதை—

“ பொய்யாமையன்னபுகழில்லையெய்யாமை
எல்லாவறமுந்தரும்” எனவும்,

இறைவன் கூறிய வேதாகமங்களின் பொருள் மெய்யே என்றதை—

“ யாமெய்யாக்கண்டவற்றுளில்லையெனைத்தொன்றும்

வாய்மையினல்லபிற” எனவுந் திருக்குறளில் வருதல் காண்க. (கஃ)

எச்சமொன்றேயிருமையினுமேலாமிமையோர்க்குவப்பாவ
தெச்சமொன்றேமகத்திறையாமெம்மான்விழையப்படுவதுவு
மெச்சமொன்றேகணிசாலச்சிறந்தபொருளுயிருங்கரும
வெச்சநிகர்வேறில்லையெனப்பரத்துவாசனியம்பினனல்.

(இ-ள்.) பரத்துவாசன் எச்சம் ஒன்றே இருமையினும் மேலாம் - அவருள் பரத்துவாச முனிவர் வேள்வியொன்றே இம்மையினு மறுமையினு மேன்மையை த்தரும், இமையோர்க்கு உவப்பாவது எச்சம் ஒன்றே - தேவர்களுக்கு மகிழ்ச்சி தருவது வேள்வியொன்றே, மகத்து இறையாம் எம்மான் விழையப்படுவதும் எச்சம் ஒன்றே - வேள்விக்கிறைவாகிய எமது பெருமான் விரும்பப்படுவதும் அவ்வேள்வியொன்றே, இருந் கருமம் எச்சம் நிகர் நனி சால சிறந்த பொருளும் வேறு இல்லை என்ன இயம்பினன் - பெருமைவாய்ந்த கருமமாகிய அவ்வேள்விக்கொப்பாக மிகவுந் சிறந்த கருமம் வேறில்லையென்று கூறினார்.

இம்மையிலு மறுமையிலுந்தான் கருதியவற்றையெல்லாம் தருதலால் எச்சமொன்றே யிருமையிலுமேலாம் எனவும், தேவர்களுக்கு அவிபூண்பூட்டுதலால் இமையோர்க்கு உப்பாவ தெச்சமொன்றையெனவும், வேள்விக்குத்தலைவனாகிய சிவபெருமானுக்கு அவ்வேள்வியே பூசையாதலால் எம்மான் விழையப்படுவதும் எச்சமொன்றையெனவும், ஞானவேள்வி, கருமவேள்வி யென்னும் இரண்டினும் கருமவேள்வி காமியம், நித்தியம், கைமித்தியம் என மூவகைப்பட்டு எல்லாச்சற்கருமங்களுள்ளும் சிறந்ததாதலால் எச்சம் நிகர்நனிசாலச் சிறந்த பொருள் வேறில்லையென்னவெனவுங்கூறினார்.

இம்மை மறுமையிற்கருதியனவெல்லாம் தருமென்றது—

நோயினை யொழிக்கவேண்டில் எள்ளினாலும், வறுமையை யொழிக்கவேண்டில் நெய்யாலும் பாலாலும் தாமரைப்பூவாலும், வசியம் வேண்டில் பிச்சிப்பூவாலும், யாருந் தன்னை வணங்க விரும்பில் அலரிப்பூவாலும், பகைவரை யோட்டவிரும்பில் காரொள்ளெண்ணையாலும், தமது மனத்தை யடக்கவேண்டில் தேனினாலும், அட்டமாசித்தியை விரும்பில் பாலினாலும் தயிரினாலும் நெய்யினாலும் ஒருவகைக் கோதுமையினாலும், அரிசியினாலும், சோற்றினாலும், உபசாந்தி, வசியம், பகைவர்கள் சாய வெல்லுதலுமாகிய இவற்றை விரும்பில் வில்வத்தாலும் வேள்வியில் ஆகுதிபெய்யில் இவைகளை.

“ கோயினையொழிக்கவேண்டி டின்னொழுவரும் வறுமைதான் தீர்க்கத் தாயநெய்திம்பால் தாமரைப்போதாற்சோர்விலாவசியமேவேண்டின் வாய்விரிபிச்சிப்பூவினற்றன் பால்யாராயும் வணக்கிடவேண்டில் ஆயிச்சுலரிப்பூவினலுலிலாகுதிபெய்திடவேண்டும்.

பகைவரையோட்டவேண்டி டிற்காரொள்ளெண்ணையாற்பதைப்பறவடக்கம் மிகவுளம்வேண்டி ந்றேனினால் ககொல்லீழ்த்திடவேண்டி டுள்ளியினால்.

பாலினற்றிராநெய்யினற்றேனாலுமையினாலுரிசியாற்பாங்காய் எல்லுறுசோற்றோரென் திபற்றிடெய்துமால்சித்திவிவயத்தால் சால்வுறையோடஞ்செய்கிறதாந்நிவசியந்ந்பொருள்பகையாய்த்

தோல்விசெய்தித்திடெய்துமாலென்னமுன்னே நூறொருத்தூரைத்திடாமல்” என வரும் வாயுச்சங்கித்யாலும்,

சிவயிரானுக்கு வேள்வியுண்டென்றலை—

“ பொல்திருப்பெயரிந்ந்பொருளினிலுயர்ச்சிபூண்டொதேவனென்றேவன் - மலியருளோடுமிருக்கின்றானவனே மகங்களயாவின்னுமெவராலும் - நலிவறுவாராதனைசெய்ப்படுவோனானிடதுடைத்தலென்முரணி - வலியுடைத்தக்கன்றிலையிழந்தித்தவானருக்குறைத்தியாநதியார்” எனவும்,

கருமயாக மூன்றுவகைப்படுதலை—

“ தனாகொள்காமியமேதயங்குநித்தியமேசாற்றுநகைமித்தியமேயென் - துடைசெய்காய்கசல்யாகமுவகைத்தால்” எனவருஞ் சூதச்சங்கிதையிலும் உணர்க. (கல)

மகவேமேலாங்கதியாக்குமகவானுடக்கத்தனைவெல்லு

மகவின்மகவான்முடிவின்மையெய்துமகவின்மகவளிந்த

மகவான்மேலைப்பதமுறுந்தென்புலத்தாரகடனைமாற்றுவது

மகவானன்றியில்லையெனவகுத்தான்றெரிந்துக்கண்ணுவனே.

(இ-ள்.) கண்ணுவன் மகவே மேலாம் கதி ஆக்கும் மகவான் உலகம் தனைவெல்லும் - (அவருள்) கண்ணுவமுனிவர் புத்திரப்பேறே மேன்மையாகிய முத்தியைத் த

ரும் இத்திரனது பதவியைக் கீழ்ப்படுத்தும், மகவின் மகவால் முடிவின்மை எய்தும் - தனது புத்திரனது புத்திரனாகிய பௌத்திரனால் அழியா இன்பம் வாய்க்கும், மகவின் மகவு அளித்த மகவால் மேலை பதம் உறும் - தனது புத்திரனது புத்திரன் பெற்ற புத்திரனாகிய நப்தாவால் சிவபதம் கைகூடும், தென்புலத்தார் கடனை மாற்றுவதும் மகவான் அன்றி இல்லை என்ன தெரிந்து வருத்தான் - பிரிக்கடனை மாற்றுவது அப்புத்திரராலன்றி வேறில்லையென்று ஆராய்ந்து கூறினார்.

புத்திரனால் மோட்சங் கைகூடுதலும், இந்திரபதவி பெறுதலும் உளநாதலால் மகவே மேலாங்கதியாக்கு மகவானுலகந்தனைவெல்லும் என்றார்.

“ எழுபிறப்புந்தீயவைநீண்டாபழிபிறங்காப்-பண்புடைமக்கட்பேறின்” எனவருந் திருக்குறளாலும், “ இந்தவுலகிற்காமுதலியற்றுதொழில்கள் பலசெய்யும்-மைந்தன் வேண்டுமெனவிருப்போன்மக்கட்பதடியாகுவான் - அந்தவுலகிற்காவிரும்போனநங்கூர்முகுமைத்துவிதா-னந்தமுதவுமகவிருப்போன் ஞானியாகுமென்றெண்ணி” எனவரும் பிரபுலிங்கலீலையாலும் உணர்க.

(கஅ)

துறவேயறங்களைவற்றினுக்கும்பெரிதாம்விடையூர் தோன்றலுக்குத் துறவேயுலகைவரச்செய்யுந் துறவேயயன்மாலுலகைகரிக்குத் துறவேயீசனிடத்திருந்துமெவருமேலாச்சொல்லுவதுந துறவேயாமென்றெழுந்துகின் றுசொற்றான்சைவத்துருவாசன்.

(இ-ள்.) சைவம் தருவாசன் துறவே அறங்கள் எவற்றினுக்கும் பெரிதாம் . அவருள் சைவவேடம் புனைந்த துருவாசமுனிவர் துறவறமே எல்லா அறங்களுக்கு மேலாரும், துறவேவிடை ஊர் தோன்றலுக்கும் உலகை வர செய்யும்-துறவறமேஇட ப ஊர்தியை நடத்துந் சிவபெருமானுக்கும் மகிழ்ச்சிவரச்செய்யும், துறவே அயன்மால் உலகு அளிக்கும் - அத்துறவறமே பிரமன் திருமால் பதவிகளைத்தரும், துறவே ஈசன் இடத்து இருத்தும் - அத்துறவறமே சிவபெருமானிடத்திருக்கச்செய்யும், எவரும் மேலாக சொல்லுவதும் துறவே ஆம் என்று எழுந்துகின்ற சொற்றான் - யாவரு மேலாக எடுத்துக்கூறுவதும் அத்துறவறமே யாமென்று எழுந்துகின்று சொன்னார்.

பிரமசரியம், இல்லறம், வானப்பிரத்தமாகிய இந்திலையினின்ற செய்யும் அறங்களிலெல்லாம் துறவறம்பெரிதாதலால் துறவேயறங்களைவற்றினுக்கும் பெரிதாம்எனவும், துறவறநிலைக்குச் சிவபெருமானே தெய்வமாதலால் விடையூர் தோன்றலுக்குத் துறவே யுலகைவரச்செய்யும் எனவும், பிரமநீமுசலியோர் பதங்களை யெளிதாகக்கூட்டுதலால் துறவே யயன்மாலுலகைகரிக்கும் எனவும், சிவத்தில் இரண்டறக்கலக்கச்செய்தலால் துறவே யீசனிடத்திருத்தும் எனவும், துறவறத்திணைச் சிவபெருமானென்றே வழிபடவேண்டுதலால் எவரு மேலாச்சொல்வதுவும் எனவுங்கூறினார்.

எல்லா அறங்களிலும் துறவறம் பெரிதென்றலை—

“ பகவன்மறையத்தமுந்தொடராப்பரமனடியாருளத்தகலாத் தகவன்மெய்வமாதவினுச்சந்நியாசவாச்சிரமம் மிகவுஞ்சிறந்தஅறத்ததால்” எனவும்,

துறவறத்துக்குச் சிவபெருமானே தெய்வமென்றதை—

“ மருவுபிரமசரியனுக்குமன்றன்மலரவன்றெய்வம் திருவமிசுமில்லறத்தாருக்குத்திகிரிக்குடங்கையான்மெய்வம் ஒருவில்வானப்பிரத்தனுக்கொள்ளொளியேழ்பரித்தேரோன்றெய்வம் பொருவில்சந்நியாசிக்குப்போற்றும்சேசனேதெய்வம்.

எவரு மேலாச்சொல்லுவதும் என்றதை—

“ பொறியவித்தொழுக்கினின்றுபொலிபவனையானாலும்

நெறியவித்தடாதுசெய்துநிற்பவனையானாலும்

குறிபடுபுகழ்ச்சந்நியாசிகொண்டவேடத்தினாலே

அறிவுருமமலனென்றேயாவரும்வணங்கத்தக்கோன்” எனவருஞ்சூதசங்கிதை யாலும்,

பிரமன்முதலியோர் பதங்களை யெளிதாகக்கூட்டுவதுஞ் சிவத்தோடி.ரண்டறக் கலக்கச்செய்வதுமென்றதை—

“ யானெனதென்னுஞ்செருக்கறுப்பான்வானோர்க்கு

குயர்ந்தவுலகம்புகும்” என்ற திருக்குறளாலும் உணர்க.

(கக)

இன்னவாறுபன்முனிவருமியம்பினர் பிணங்குழியிவரீட்டு நன்னர்வான் தவங்கொணர்ந்தெனவாயிடைநணுகினன் விடையூரு மென்னையானுடையிறையடிதைவருமிடையுரத்தியானத்தான் பன்னுமெய்த்தவப்பராசரன் பயந்தருள் பண்ணவன்மாணுக்கன்.

(இ-ள்.) இன்ன ஆறு பல்முனிவரும் இயம்பினர் பிணங்குழி - இவ்வகையாகப் பலமுனிவர்களுங்கூறித் தம்முள் மாறுபட்டவிடத்து, இவர் எட்டும் நன்னர் வான் தவ ம் கொணர்ந்தால் என்ன - இம்முனிவர்கள் வருந்தித்தேடிய நல்ல பெரிய தவமே கொண்வெந்து விட்டாற்போல, விடையூரும் என்னை ஆளுடைய இறை அடி-தைவரும் இடை அருத தியானத்தான் - இடப்பலுந்தியை நடத்துமென்னை யாளாகவுடைய சிவபெருமானது திருவடியைத்தோய்ந்து தடவு மிடையுரத்த தியானத்தையுடையவரும், பன்னும் மெய்தவம் பராசரன் பயந்தருள் பண்ணவன் மாணுக்கன் ஆயிடை நணுகினன் - யாவரும் புகழ்ந்துகூறும் பராசரமுனிவன்பெற்ற வியாசரது மாணுக்கருமாகிய சூதமுனிவர் அவ்விடத்து வந்தார்.

இன்ன சுட்டுத்திரிபு, கொணர்ந்தென தொகுத்தல் விகாரம். இயம்பினர் முற்றெச்சம், பிணங்குழி என்பது அதன் முடிபாய் வினைத்தொகை நிலைத்தொடராய் நின்றது.

விளங்குநீற்றொளிகதிர்செய்வீங்கிருளக்கமாலிகைவீசும் வளங்கனிந்தபொன்மேனியான் புண்ணியம்வடிவெடுத்தெனவந்தான் துளங்குருதுயர்புராணமுற்றளந்தந்தொல்லையோனமரர்க்காக் களங்கறுத்தவனுண்மைதேர்த்துயர்க்கெலாங்கருணைகூர்ந்தருள்குதன்.

(இ-ள்.) விளங்குநீறு ஒளி கதிர் செய்ய வீங்கு இருள் அக்க மாலிகை வீசும் வளம் கனிந்த பொன்மேனியான் - விளங்குநீறு திருநீற்றொளியொருபால் விளங்க ஒருபால் மிக்க இருளை உருத்திராக்கமாலை வீசும் பொலிவின் மிகுதி பழுத்த பொன்போலுஞ் செந்நிறம்வாய்ந்த திருமேனியையுடையவரும், உயர் புராணம் முற்றும் துளங்குருது அளந்து அறி தொல்லையோன்-உயர்ந்த பதினெண்புராணங்களையுஞ் சிறிதும் ஐயப்படாது வியாசரிடத்து அளந்தறித்த முதியோருமாகி, அமரர்க்கு ஆக களம் கறுத்தவன் உண்மைதேர்ந்து உயர்க்கு எல்லாம் கருணைகூர்ந்தருள் குதன் புண்ணியம் வடிவெடுத்தால் என்ன வந்தான் - தேவர்களுக்காக ஸ்ரிகண்டங்கறுத்த இறைவரது திருவருளுண்மையைத்தேரித்து உயர்க்குருக்கெல்லாம் கருணைகூர்க்குஞ் சூதமாமுனிவர் அவர்கள் செய்த புண்ணியமே யோர் திருவுருவெடுத்த வந்தார்போல வந்தனர்.

வடிவெடுத்தென தொகுத்தல் விகாரம். சிவபெருமான் திருமால்முதலிய தேவர்களிடத்து மிக்க கருணையையுடையவர் ஏன்பார் அமரர்க்காக்களங்கறுத்தவன் எனவு

ம், அவ்விவைவனைப்போலத் தாமும் அவரது திருவருண்மையை யளந்தறிந்ததைச் சிற்றுயிர்களுமறிந்துய்யப் புராணங்கள் வகுத்தவொன்பார் உண்மைதோந்துயிர்க்கெலாம் கருணைகூர்ந்தருள்குதன் எனவும், வசிட்டர் முதலியோர் தாம் கொண்டமலைவினையொழித்து முத்திகாண்டற் கேதுவை மொழிந் தருளினமையால் அவர்கள் செய்த புண்ணியம் ஓர் வடிவெடுத்து வந்தாற்போல் வந்தனர் என்பார் புண்ணியம் வடிவெடுத்தென வந்தான் எனவுக்கறினார். ஒரு பாலொளி வீச ஒருபால் இருள்மிசுத்து தன்னிற் காட்டியதென்றது குணவதிசயவணி.

திருமால் முதலியோர் குறையிரப்ப விடமுண்டு கறுத்தமை.—

ஒருகால் தேவரும் அசுரரு மிறப்புக்கஞ்சிப் பிரமணிடத்துச் சென்றுகூறப் பிரமன் அவர்களோடு வைகுந்தமடைந்து திருமாலுக்குக்கூற, அத்திருமால் நன்றுகூறினீர், கடல்கடைத் தழுதெடுத்தருந்தில் சாவேமென்றுகூறி அவர்களோடுசென்று கடல்கடையுப்போது தேவரும் அசுரரு முடியா தினைத்துநிற்க, அங்குவந்த வாலி அதுகண்டு கடையும்போது மந்தரகிரி கடலுளாழ்ந்தது, அதுநோக்கித் திருமால் கூர்மமாய்த் தாங்கி அம்மலையைப் பண்டுபோலிருத்த, அவ்வாலி கடையும்போது விடந்தோன்றியது, அதனால் யாவந்தியத் திருமால் முதலியோர் வருந்தித் திருக்கயிலைக்குச்சென்று சிவ பெருமானிடத்து முறையிட அஞ்சலிவென்று அதனைப்பருகி ஸ்ரீகண்டங் கறுத்தனொன்பது இந்நூல்வரலாறு.

“ கண்டுநாத்தழும்பந்தனித்தனிதுதித்துக்கண்மியிலெழுப்பிமுன்வணங்கி முண்டகன்முதலாஞ்சராசரர்குமுகியொழிவராலிநப்பினுக்கஞ்சி யொண்டளிர்ச்சரணஞ்சரணமென்றடைந்தேமுலப்பினைக்கடக்குமாறெமக்குத் தண்டுமாயலங்கற்கருணையங்கடலேசாற்றெனநாரணனெழுந்து.

இத்தினாகொழுநனுளத்திடையெண்ணியெறிபுனலருவியஞ்சாரல் மந்தரப்பறம்புமத்தெனநாட்டி வாசுகியிறென்ப்பூட்டிச்

சுந்தரத்திருப்பாற்கடலினைக்கடைந்துசுவையமிழ்தெடுத்துமென்றுநாப்ப அந்தநாளவர்தாம்பெற்றபேருவகையொடுத் தியம்பவல்லவரோ.

பருங்கொலைப்படக்கையசுரருஞ்சாரும்பற்றினர்தனித்தனியிர்ந்து மொருங்குநின்றிர்த்துமாற்றலாதுடைந்துதன்புடையொதுங்குதல்கண்ணு உக் கருங்கழல்வாலிலிமினீரென்னக்கட்செவிவாலமும்பணமும் இருங்கையிற்பற்றிமுறுகுறவாங்கியிர் த்தனன்கடைந்தனன்புணரி.

ஐயனேயடி யேங்கனறியாமைத்தொடக்குண்ட

கையோமாதலினுன்கண்ணருள்பெற்றெய்தாது

வெய்யாறுஞ்சுவையமிழ்தம்பெற்றப்பொருட்டுவெவ்வினையேம்

பையரவான்மந்தரத்தாற்பாற்கடலைக்கடைந்தேமால்.

துன்றியதிஞ்சுவையமிழ்தந்தோன்றாதுவிடந்தோன்றி

யின்றசராசரமனைத்துமெரிசெய்துநீருக்கிற்

மன்றினருொரித்தாயுன்னருன்றிமுயல்வதெலாம்

ஒன்றொழியவொன்றாமென்றுணைக்குமொழியெய்யாமே ”

“ ஈகமெலாம்பொடிபடுத்தெழுந்தழல்விடமிடற்றின்

றிகழவைத்தனன்முப்புரமெரியெழுச்சிரித்தோன்

அகலருந்தித்தென்குணநிறைந்தபேராண்மைப்

பகவன்மேன்மைமற்றெம்மனோரளவிடற்பாற்றோ ” என இந்நூலில் மணி

கண்டிச்சரப்படலத்தில் வருதல்காண்க.

(உக)

புக்களுதனை முனிவராயாவரும் பொங்கிய பெருங்காதன்
மிக்கவோகையினெதிர்கொடுசுனை விதியுளியவழாதாற்றித்
தக்கவாதனத்திருத்தினர்வினவுவார்தறுகணைம்புலவாழ்க்கை
யொக்கரீப்பயா முன்னயோருந்தவமுஞ்நினைமதனாலே.

(இ-ள்.) புக்க ளுதனை முனிவராயாவரும் பொங்கிய பெருங்காதல்மிக்க ஓகையின் எதிர்கொடுவந்த ளுதமா முனிவரை முனிசிரோஷ்டர்களுள்லோரு மீதார்த்த பெரியகாதலால் முதிர்ந்த மகிழ்ச்சியோடெதிர்கொண்டு, பூசனை விதியுளியவழாது ஆற்றி தக்க ஆதனத்து இருத்தினர் வினவுவார் - (பெரியோர்க்குச்செய்யும்) பூசனையை தூவிற்கூறிய முறையார் சிறிதும் வருவாமற் செய்து விதிவழியமைத்த ஆசனத்திலிருத்தி வினவாரின்றார், தறுகணை ஐம்புலவாழ்க்கை ஒக்க ரீப்பயாம் முன்னரோ அருந்தவம் உஞ்நினைம் அதனால்-கொடுமைபையுடைய பஞ்சேந்திரிய வாழ்க்கையை யொருசேர அகத்தே நீக்க நாம் முன்பே பெறுதற்கரிய தவத்தைச்செய்தோம் அதனால்.

பூசனையாவது அருக்கியம், பாத்தியம், ஆசமனம். வாய்பூச நீர்தருதல் அருக்கியம். கால் சுத்திசெய்ய நீர் தருதல் பாத்தியம். உட்கொள்ள நீர்தருதல் ஆசமனம். இது முதல் ஆதலால் என்பது காறும் ஒருதொடர். (உஉ)

வென்றிவெள்விடைப்பிரானடி காண்பதேவீடுபேற்றினுக்கேது
வென்றுதேறினங்காண்பதற்குபாயமற்றிதுவெனத்தெளிகிலே
மொன்றலாதனவேறுவேறுநாத்தனமுயங்கினம்பிணக்குற்றே
மன்றகண்டிலேந்துணிவுமெய்யுணர்வினான்மலக்குதும்பறச்செற்றேயும்.

(இ-ள்.) மெய் உணர்வினால் மலக்குதும்பு அற செற்றேய்-உண்மை யுணர்ச்சியால் மும்மலக் குறும்பை வேரோடறக்களைந்த பெரியோய், வென்றி வெள்விடை பிரான் அடி காண்பதேவீடு பேற்றினுக்கு ஏது என்று தேறினம் - வெற்றியையுடைய வெள்ளிய இடப ங்றியையுடைய பெருமானார் திருவடிமையக் காணுதலே முத்திப்பயனுக் கோர் காரணமென்று தெளிந்தோம், காண்பதற்கு உபாயம் இதுவென்ன தெளிகில்லேம் - அத்திருவடிமையக் காண்பதற் குபாயம் இதுவென்னத் தெளியேம். ஆதலால், ஒன்று அல்லாதன வேறு வேறு உரைத்தனம் உயங்கினம் பிணக்கு உற்றேம்-ஒன்றல்ல பலபல வெவ்வேறுகத் திருவடிகாண்டற் கேதுக்கூறி மயங்கிப்பிணங்கினேம், துணிவு மன்ற கண்டிலேம்-ஏதனாலும் துணிவினைத் தேற்றமாகக் கண்டறிந்திலேம்.

மற்ற அசைநிலை யிடைச்சொல். மன்றதேற்றப் பொருளில்வந்த இடைச்சொல் நாம் செய்தற் கரியதவத்தால் சிவபிரான் திருவடிமையக் காண்பதே முத்திப் பேற்றிற்கு ஏதுவெனத் தெளிந்தோம் என்றது காரணகாரியவணி தவமுதலாகப் பல படமுன்னர்க்குறினோமென்பார் ஒன்றலாதன வேறு வேறுநாத்தனம் எனவும், அதனால் எங்களுக்கு வந்தது மலைவென்பார் உயங்கினேம் பிணக்குற்றே மெனவுக்கூறினார். (உ௩)

எங்கள் பாக்கியப்பயனை நியைவெனத்திடப்பெற்றேய்யாங்
கொங்குயிர்த்ததார், துளவீனவியாதனக்குலமுனியருளாலே
யங்கண்மூவறுபுராணமுமுணர்ந்தனையறமுதல்பொருண்கிற்
பொங்குசீர்த்தியோய்நீயறிவாததுபுனமுன்றினுமில்லை.

(இ-ள்.) எங்கள் பாக்கியம் பயன் என நீ இவன் எய்திட யார், பெற்றேம்-எங்களுது பாக்கியப்பயனைன்று சொல்லத் தேவரீ ரிங்கெழுந்தருள யாம் பெற்றேம், கொ

ங்கு உயிர்த்ததார் துளவனே வியாதன் - வாசனைவீசந் துளபமாலையணிந்த திருமாளே வியாசமுனிவர், அருலமுனி அருளாலே அங்கண் மூவறு புராணமும் உணர்ந்தனை-அ வ்வியாதமுனிவர் சுருணையால் நிலவுலகிலுள்ள பதினெண் புராணங்களையும் ஐயமறத் தெளிந்தீர், பொங்கு சீர்த்தியோய் அறம் முதல் பொருள் நான்கில் நீ அறியாதது புவ னம் மூன்றினும் இல்லை - மேம்பட்ட கீர்த்தியையுடையீர் தருமமுதலிய நான்கு பொரு ளில் நீரறியாததொன்று மூன்றலகங்களிலுமில்லை.

வியாதன் வேதந்தை விரித்தவன். அறமுதல் பொருள்நான்கு என்றது அறம் பொருள், இன்பம் வீடு என்னு நான்கனை. அறமுதலிய நான்குபொருளினையேபதினெ ண்புராணங்களும், உணர்ந்துதலால் அறமுதல்பொருள்நான்கில் நீ அறியாதது புவன மூன்றினுமில்லை என்றார் எனக்கூறினார். (உச)

ஆதலாற்பலகெறியினுந்துணிந்தவாறன்றிருவடி. காண்டற் கேதுவெங்களுக்குருளுதிவறிதுநீயேகலையுயர்வானிற் பாதவம்பொரப்பெரியவர்காட்சியும்பயன்படாதொழியாதால் சூதமாதவவென்றலுமகங்களினுளும்பியோதுவன்சூதன்.

(இ-ள்.) சூத மாதவ - பெரிய சூதமுனிவரோ, ஆதலால் அரன் திருவடி காண் டற்கு ஏது பல நெறியினும் துணிந்த ஆறு எங்களுக்கு அருளுதி-ஆகையால் சிவபெரு மான் திருவடியைக்காணுதற்குக்காரணமாகப் பலதுறையினு நீர் துணிந்தவழியை யெ ங்களுக்குருள்செய்வீர், உயர் வானில் பாதவம் பொர பெரியவர்காட்சியும் பயன்படா து ஒழியாது வறிது நீ ஏகலை என்றலும் - உயர்ந்த விண்ணுலகிலுள்ள கற்பகத்தைப் போலப் பெரியோர்காட்சியும் பயன்படாமலொழியாது ஆதலால் தேவரீர் எங்களுக் குப்பயன்படாமற் போதலொழிவீர் என்றுகூறவும், சூதன் அகம் களி துளம்பி ஓதுவ ன் - அச்சூதமாமுனிவர் மகிழ்ச்சி மீதுர்ந்து கூறுகின்றார்.

கற்பகத்தை யெதிர்ப்பட்டோர் ஒருபயன் பெறாம லொழிதலில்லை, அதுபோ லப் பெரியோரைக்கண்டவர்கள் தங்கள் மனத்திலுள்ள ஐயத்தை யவர்களாலொழி யாதுபோத வில்லை யென்பார் பெரியவர் காட்சியும் பயன்படாதொழியாது என்றார். இது எடுத்துக்காட்டுவமையணி, உயிர்க்குச் சகசமாகிய மலத்தையொழித்தலால் சிவ பெருமானுக்கு அரன் எனவந்தது காரணப்பெயர்.

“ உயிர்க்குண்மலமொடுக்கலாலேயுயிருள்

உயிர்க்குமரனெனும்பேருண்டு” எனவரும் சைவசமயநெறித்திருக்குறளா லறிக. (உரு)

மொழியுமிப்பொருண்மூவறுபுராணத்துட்காந்தமூவிருகுற்றிற் கழிவில்சீர்ச்சனற்குமாரசங்கிதையினிற்காளிகாகண்டத்திற் றழுவதிர்ந்தமான்மியுத்ததுகந்திபாற்சனற்குமாரன்கேட்டங் கழிவிலாவருள்வியாதனுக்குரைத்திடவவனெனக்குருள்செய்தான்.

(இ-ள்.) மொழியும் இ பொருள் - நான்குறும் இப்பொருள், மூவறு புராணத் துள் காந்தம் மூவிரு கூற்றில் கழிவு இல் சீர் சனற்குமார சங்கிதையில் காளிகாகண்ட த்தில் தழுவதிர்ந்த மான்மியத்தது - பதினெண்புராணத்து னொன்றாகிய கந்தபுராண த்திலுள்ள ஆறு சங்கிதைகளி லொன்றாகிய கீங்குதலில்லாத சிறப்புமாய்ந்த சனற்கு மார சங்கிதையில் காளிகாகண்டத்திற் கழியதிர்ந்தமான்மியுத்துளடங்கிவது, கந்திபால்

சனற்குமாரன் கேட்டு அங்கு அழிவு இல்லாத அருள் வியாதனுக்கு உரைத்திட அவன் எனக்கு அருள் செய்தான் - நந்திராயனாரிடத்துச் சனற்குமாரமுனிவர் கேட்டு அவ்விடத்துத்தம்மை வழிபட்ட அழிவில்லாத கருணையையுடைய வியாதமுனிவர்க்குக் கூற அம்முனிவர் மொகக் கருள்செய்தனர்.

பதினெண் புராணங்களாவன பிரமம், பதுமம், வைணவம், சைவம், பாகவதம், பவிடியம், நாரதீயம், மார்க்கண்டேயம், ஆக்கினேயம், பிரமசைவர்த்தம், இலிங்கம், வராகம், காந்தம், வாமனம், கூர்மம், மச்சம், காருடம், பிரமாண்டங்களாம். மூவரு சங்கிதை சனற்குமாரசங்கிதை, குரசங்கிதை, பிரமசங்கிதை, விஷ்ணுசங்கிதை, சங்கராசங்கிதை, சூதசங்கிதையாம். (உசு)

நீயிர்பேரறிவாளராய்விரதநன்னெறியினிற்பிறழாமே தூயமெய்த்தவவலியினுற்பழமலத்துகள் றுத்துமையோர்பா னாயனாருள்பெற்றுளீராதலின் றுமிப்பொருளுங்கட் கேயவோதுவனொருங்கியமனத்தொடுங்கேண்மின் உளெனலோடும்.

(இ-ள்.) நீயிர்பேர் அறிவாளராய் விரத நல்நெறியினில் பிறழாமே தூய மெய்தவவலியினால்-நீங்கள் பெரிய அறிவியையுடையராய் விரதநெறியினின்றுத்தவறாமல் களங்கமில்லாத உண்மையாகிய தவவலிமையினால், பழ மலம் துகள் அறுத்து உமை ஓர் பால் நாயனார் அருள் பெற்றுளீர் ஆதலின் - தொன்றுதொட்டுள்ள ஆணவமலக்குற்றத்தை யொழித்து உமையம்மையை யொருகூறுடைய இறைவர் திருவருள்பெற்றுள்ளீராதலால், நன்றும் இ பொருள் உங்கட்கு ஏய ஒதுவன் ஒருங்கிய மனத்தொடும் கேண்மின்கள் எனலோடும் - பெரிதும் இப்பொருளை யுங்களுக்குப் பொருந்தக் கூறுகின்றேன் ஒன்றுபட்ட மனத்தோடு கேளுங்கனென்று கூற.

விரதமாவன சிவ விரதங்களை. அவைகள் சித்திரபூரண முதலாக விதித்த தினங்களினோற்றல்.

அவை ஆவன.

“ சித்திபூரணப்பக்கஞ்சக்கிரவாரம்பயில்வாரதிமைதீர்த்து

முத்திரருமைப்பெய்தித்திரத்தொடொருநவமியிவைமூன்றும்பச்சைந்

தத்தைமொழியுமைவிரதந்தீர்முனைவிரதம்வெள்ளிசுரத்தியன்றி

ஒத்துமார்கழிசட்டியிவைமூன்றுமாங்கவனுக்குரிபநோன்பே.

ஐப்பசிவெள்ளிக்கிழமைகார்த்திகைகார்த்திகைச்சட்டியினைமூன்றும்

கொற்படுவேற்றனிக்குமரமுருகவேள்விரதம்வெய்யோன்ருவவுதையிற்

சொற்படுவாயிற்றுசித்திபூரணப்பணியைப்பெய்திற்றொகுத்தவநான்

உற்பவிக்குமவைமூன்றும்வைவரவற்குற்றிடுமவிரதமுணக்கின்மன்னே.

பரித்திசெவ்வாய்விரதத்திறல்வீரபத்திரற்குப்பகுத்தநோன்பு

தெரித்தவரன்முறைநோற்றொருநிலத்திற்பெரியநிலச்சொல்வாரகி

விரித்தபெருங்கிணைகொடும்கொடுநலனுக்கந்துமிகுநான்வைகிப்

புரித்தபெருஞ்சடைப்பெருமான்நிருக்கயிலைபுகுந்துகிபுகுதுவாரால்” எனவருவ

னவாம். இதனை உபதேசகாண்டத்திற்காண்க.

(உஎ)

அண்டர்நாயகனாடம்புரிநாயகனாடியவருளக்கோயில்

கொண்டநாயகன்நிருவடித்தரிசனங்கூடுதற்குபாயஞ்சீர்

மண்மீதீர்த்தமான்மியத்தூரீபெற்றதெவ்வாறெனக்கடாவுற்ற

பண்டைமெய்த்தவர்க்கிருமையும்புலப்படப்புகரஹற்றன்னருதன்.

(இ-ள்.) அண்டர் நாயகன் நடம்புரி நாயகன் அடியவர் உளம் கோயில் கொண்ட நாயகன் திருவடி தரிசனம் கூடுதற்கு உபாயம் - தேவர்களுக்கிறைவனும் ஆனந்த நடனஞ்செய்யுந் தலைவனும் அடியவரது உளத்தையே திருக்கோவிலாகக்கொண்டருளிய பெரியோனுமாகிய சிவபெருமானது திருவடித்தரிசனத்தைக் கூடுதற்குபாயமாக, சீர் மண்டு தீர்த்த மான்மியத்து நீ பெற்றது எவ்வாறு என்ன - சிறப்புமிக்க தீர்த்தமாண்மியத்தில் தேவரீர் பெற்றது எவ்விதமென்று, கடாவுற்ற பண்டை மெய்த்தவர்க்கு இருமையும் புலப்பட சூதன் பகரலுற்றான்-வினவிய தொன்றுதொட்டுள்ள உண்மை வாய்ந்த கண்ணுவர் முதலிய முனிவர்க்கு இம்மைப்பயனும் மறுமைப்பயனும் கைகூட அச்சுதமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினார்.

அண்டர்நாயகன், நடம்புரிநாயகன், அடியவருளக்கோயில் கொண்ட நாயகன் ஒருபொருள்மேல்வந்த பலபெயர்கள். (உஅ)

புராணவரலாற்றுப்படலம் - முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ஈருள்.

சனற்குமாரப்படலம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாகியவிருத்தம்.

தொடுகடல்வரைப்பின் மன்பதைத்தொகைகள் சோழன் மீனவனென வின் டிப், படர்பொலங்குவைகள்கவர்ந்து உருத வண்ணம் பரிந்து காப்பவரென வசரர், கடவுளரியக்கர் சித்தர்கந்தருவர்கின்ன ரர் சாரணர் பிறரு முடனுந்நெருங்கிப்போற்றமுவுலகுமுருவிமேனிவந்ததுமேரு.

(இ-ள்.) தொடுகடல் வரைப்பின் மன்பதை தொகைகள் சோழன் மீனவன் என ஈண்டிப் படர் பொலம் குவைகள் கவர்ந்து உருத வண்ணம் பரிந்து காப்பவர் என்ன - சகரர் தோண்டிய கடல்குழந்த நிலவுலகில் மக்கட்கூட்டங்களுள் சோழனெனவும் பாண்டியனெனவுந்தோன்றி யவர்களால் பரவிய பொற்குப்பல்களைக் கொள்ளை கொள்ளாதபடி வருத்திக்காப்போரைப்போல, அசுரர் கடவுளர் இயக்கர் சித்தர் கந்தருவர்கின்னரர் சாரணர் பிறரும் உடன் உற நெருங்கி போற்ற மேரு மூவுலகும் உருவி மேல் நிலந்தது - அசுரருந் தேவரு மியக்கருஞ் சித்தருங் கந்தருவருங் கின்னரருஞ் சாரணரு மேனையோரும் ஒருசேர செருங்கிக் காவல்செய்ய மேருவானது மூன்றுலகன்றையும் உருவி அதன்மேலுயர்ந்தது.

சோழநிற் களிகாற்சோழனும் பாண்டியருள் உக்கிரகுமாரபாண்டியனும் பொற்குவை கவர்ந்து தங்களிலச்சினையிட்டமையால் சோழன் மீனவனென வீண்டிப்படர் பொலங்குவைகள் கவர்ந்துருவண்ணம் என்றார். அசுரர்முதலியோர் நெருங்கியிருத்தலை, மேருகிரியிலுள்ள பொற்குவியல்களைச் சோழன் முதலானவர்கள் முன்போற் கவரா தவண்ணங் காப்பதுபோலிருந்ததென்று கவி அத்தியவசயித்துக்கூறுதலால் தற்குறிப்பேற்ற வுலமையணி.

சோழனும் பாண்டியனும் பொற்குவையைக் கவர்ந்தமையை—

“சென்கொண்டுகிரிவிலாநொருநாளிலிமய-சிமயமால்வளாகிரித்தருளியீனவதனைப் - பண்ணின்றபடிநிற்கவிதுமேருமுதுகிற - பாம்புலிக்குறிபொறித்ததழித்தபொழுதே” எனக் கலிங்கத்துப்பராணியிலும்,

மின்னருவேலான்முந்நீர்வேலையவணக்கங்கண்டோன்

பொன்னறைமருங்கிற்போகிப்பொத்தியபாறைநீக்கித்

தன்னவாவனவிறுயதமனியமுதத்துமுடிப்

பின்னதுந்தன்னதாகப்பெயரிலச்சினையுந்தீட்டா” எனத் திருவினையாடற்பு

ராணத்திலும் வருதல் காண்க

(க)

சேர்ந்தன முழுதுந்தன்னிறமாக்குஞ்செய்கையாற்றனக்கினமாகிச்

சார்ந்தமாணிக்கவண்ணோகம்பர்தமக்கலால்வணங்கிடாதாகி

வார்த்தபல்கோளாளுநாளுநாவலம்வரவிராப்பகல்விளக்கி

நேர்ந்தபேராசையெட்டையுப்பகுத்துநின்றதத்தமனியக்குன்றம்.

(இ-ள்.) அதமனியம் குன்றம் சேர்ந்தன முழுதும் தன்னிறம் ஆக்கும் செய்கையால்-அந்தப் பொன்மலையானது தன்னைச்சேர்ந்த பொருள் முழுதையும் தன்னிறமாகச் செய்விக்குஞ் செய்கையால், தனக்கு இனமாகி சார்ந்த மாணிக்க வண்ணர் ஏகம்பர்தமக்கு அல்லாமல் வணங்கிடாதாகி-தனக் கினமாய்ச்சேர்ந்த மாணிக்கம்போன்ற கீறம் வாய்ந்த இறைவராகிய திருவேகம் பருங்கன்றி ஏனையோர்க்கு வணங்காமல், வார்த்த பல் கோளும் நான்களும் நாளும் இராபகல் வலம்வர விளக்கி நேர்ந்த பேராசை எட்டையுப் பகுத்து நின்றது-ஒளி மிகுந்த சூரியன்முதலிய ஒன்பது கிரகங்களும் நட்சத்திரங்களும் எந்நாளிலும் இரவிலும் பகலிலும் பிரதிஷ்டை வர இரவையும் பகலையும் தோற்றுவித்து அமைந்த பெரிய எட்டுத்திசைகளையும் உலகினர் அறியப் பாகுபாடு செய்து

மேரு தன்னையடைந்த பொருளைத் தன்னிறமாக்குதல்போலச் சிவபிரான் தன்னையடைந்த வுயிர்களைத் தன்மையமாக்குஞ் செய்கையாலும், தன்னைப்போலுஞ் சென்ற முடைமையாலும் அச்சிவபிரானுக்குவிலாத வணங்கியதென்பார் சேர்ந்தன முழுதுந்தன்னிறமாக்குஞ் செய்கையாற்றனக்கினமாகிச்-சார்ந்தமாணிக்கவண்ணோகம்பர்தமக்கலால் வணங்கிடாதாகியனவும், திருவசக்கரத்தால் சந்திராதித்தர் முதலியோர் சட்டுண்டு வலம்வருதலால் சந்த பல்கோளும் நான்களூளும் வலம்வர விராப்பகல் விளக்கியெனவுக்கறிஞர்.

மேரு தன்னைச்சார்ந்த பொருளையும் தன்னிறமாக்குதலை—

“ பனமாலியப்பொருப்பகஞ்சேர்ந்தபொல்லாக்கருங்காக்கையுப்பொன்னிறமாய் இருக்குமென்றிவ்வாறுணாக்குமன்றேயிவ்விருவிலனை” என்பதனாலும்,

சிவபெருமான் தன்னையடைந்தவனாத் தன்மையமாக்குதலை—

“ மன்னுமருட்குருவாகிவந்தவரின்க்கி மலமகப் பற்றித்தானுக்கிமலரடிக்கிழுவைப்பன்” எனவருஞ் சிவஞானசித்தியாராலும்,

திருவசக்கரத்தார் சந்திராதித்தர் முதலியோர் கட்டுண்டு வலம்வருதலை—

“ நீனிறக்கலிக்கம்புனைந்தவெஞ்சனியின்பரியிருநாண்குடைநெந்தேர் மானிறவிருப்பினியன்றதாமிராருகேதுவின்மணிநெந்தடந்தேர் ஊனியின்றியாரும்வாம்பரியவவாறேமெனவுரைப்பார்பற்றிவரைப் பான்மையிற்றருவன்காற்றெனுகயிற்றிற்பனிலவொலம்வரவியக்கும்” எனவருங் காம்புராணத்தாலும் அறிக. ஏகம்பர்தமக்கலால் வணங்கிடாதாகி என்றது தகுதியுணியும், பேராசையெட்டையுப் பகுத்துநின்றது என்றது தொழிற்தன்மையுணியும் கலந்துவருதலால் கலவையென.

(உ)

என்சேர்க்கழிநெழல்விருத்தம்.

நயக்குமற்றிதனெளிபரந்திமையோர்நாடுபொன்னிறம்படைத்ததென்றேவரும், எயத்தகுங்கிரிமணிபலவான்நிமிதுநின்றிழிமுழங்குவள்ளருவிவயக்கமாண்டமுப்புரிசையன்றிதுத்தவள்ளல்பூட்டுவிட்டிருத்தியசிலையினியக்கமேவுபல்பொறியபன்னகநாணினாந்துகொண்டொளிர்தொடக்கமேயொக்கும்.

(இ-ள்.) நயக்கும் இதன் ஒளி பரந்து இமையோர் நாடு பொன் நிறம் படைத்தது என்று எவரும் வியத்தகும் கிரி - விரும்பும் இம்மேருவினது ஒளி பாதலால் தேவருலகு பொன்னிறம் படைத்ததென்று யாவரும் அதிசயிக்கப்படும் அம்மேருமலையில், மணிபல வரன்றி மீது நின்ற இழி முழங்கு வெள் அருவி - பல ரத்தினங்களை வாரிக்கொண்டு மேளின்றியும் ஒவிக்கும் வெள்ளிய அருவியின் காட்சியானது, வயக்கம் மாண்ட முப்புரிசை அன்று இறுத்த வள்ளல் பூட்டு விட்டு இருத்திய சிலையின் - விளங்குதல் மிக்க திரிபுரங்களை யன்று நகைத்தெரித்த சிவபெருமான் நாணிறக்கி உலகம் நிலைபெற இருத்திய அம்மேருமலையாகிய வில்லின்சன், இயக்கம் மேவு பொறிய பல் பன்னகம் நாண் இலாந்து கொண்டு ஒளிர் தொடக்கமே ஒக்கும் - சஞ்சரித்தலமைந்த பல பொறிகளையுடைய சர்ப்பங்கள் அதற்கு நாணை வரிசையாயமைந்து விளங்குந் தொட

பல இரத்தினங்களையும் வாரிக்கொண்டு வருதலால் அருவி பலநிறம் பெற்றது என்பார் மணிபலவரன்றிமீது கின்றிழி அருவியெனவும், பலநிறங்களையுடைய சர்ப்பம் என்பார் இயக்கமேவு பல்பொறியபன்னகம் எனவுங்கூறினார். தேற்றேகாரந்தந்து தொடக்கமேயொக்கும் எனக்கூறினமையால் நியமவுவனையணி. மற்று அசைநிலை. (ங)

மலையெவற்றையுஞ்சிறகரிவலாரிவயங்கெடப்பொருதழித் தவன்வணக்குஞ் சிலையினைப்பறித்தாங்குவைத்தென்னத்திவலையிற்சிறிதிருவிலைக்காட்டு மலைதினாப்புனலருவிகுழம்மேருவம்பொன்மாற்றினிலதிகமாயதுதா [ம். நிலைபெறத்தவொண்ணிலர் குழிஇசைச்சிற்றைதவக்கனல்குவவலிற் போலு

(இ-ள்.) அலை தினா புனல் அருவிகுழம் மேரு மலை எவற்றையும் சிறகு அரிவலாரி வயங்கெட பொருது அழித்து அவன் வணக்குஞ் சிலையினை பறித்த ஊங்கு வைத்தால் என்ன - அலைக்கும் அலையையுடைய நீர்மயமாகிய அருவிகுழ்த்த மேரு மலை எல்லா மலையினையுஞ் சிறகினையரித்த இத்திரனது வெற்றிகெடப் போர்செய்தழித்து அவ்வித்திரன் வளைக்கும் வில்லினைப்பறித்து மிகவும் வைத்தாற்போல, திவலை இத்திரருவில்லைகாட்டும் - அம்மலையிலுள்ள அருவியின்றி வலைகள் அவ்வித்திரனாசினிறத்தைக்காட்டாநிற்கும், அம்பொன் மாற்றினில் அதிகம் ஆயது நிலைபெற தவர் எண்ணிலர் குழுகி செய் நிறை தவம் கனல் கதாவலில் போலும் - அம்மலையழகிய பொன்வகையுள் மாற்றினி லதிகமானது நிலைபெறும்படி அளவிறந்த தபோதனர்கள் நெருங்கிச்செய்யும் நிறைந்த தவொருப்புப்பற்றறுதலாலொக்கும்.

முற்காலத்தில் மலைகளெல்லாஞ் சிறகொடுபறந்து பற்பல தேசங்களிலுஞ்சென்றிருத்தலால் அங்குள்ள எவவுயிர்களும் மிகவுந் துக்கித்தலைத் தேவர்கள் நோக்கித் துக்கித்து இத்திரனுக்கு முடறமீட, அப்பொழுது இத்திரன் அம்மலைகளுடைய சிறகுகளைச் சேதித்தவருங்கால் அச்சங்கூர்ந்து உவர்க்கடலில் பன்னிரண்டமலைகள் பறந்துவந்து கிழக்குமுதலிய திக்குகளில் விழுந்தன. அவை அக்கடலின் கீழ்த்திசையில் இடபகிரியுந் துந்துபிகிரியும், துமிரகிரியும், தென்பால் சக்கரகிரியும், மைகாகிரியும், வலாககிரியும்

ரியும்; மேல்பால் சோககிரியும், வராககிரியும், நந்தனகிரியும், வடபால் கங்ககிரியும், சந்திரகிரியும், துரோணகிரியுமாம். இவைகள் தேவேந்திரனுக்குப் புறங்கொடுத்தமையால் மலையெவற்றையுஞ் சிறுகரிவலாரி என்றார். நெருப்பிற்காய்ச்சதலால் மாற்றயர்ந்தது என்றதை “சுடச்சுடப்பொன்போலொளிவிடும்” என்பதனாலுணர்க. முன்னது பண்புபற்றிவந்த வுலமையணியும், பின்னது ஏதுவணியும் ஆதலாற்கலவையணி. (ச)

தடாதபேரொளித்தமணியம்பழுத்ததண்ணுச்சுனைக்குடியியங்குவட்டு, வடாதுமாமலைக்காந்தியின் பிறக்க மடங்கிடாதுபல்குடர்விரித்தெழுந்தகெடாததோற்றமேயுழமழமற்றதன்மேற்கிளர்சுரும்பினம்பெடையொடுதழுவி, விடாதுகண்படுபொழிற்சதசிருங்குவெற்பெனத்திசைபோயதொன்முளதால்.

(இ-ள்.) தடாத பேர் ஒளித மணியம் பழுத்த தன் அருத சுனைகுடமி அம் குவடு வடாது மாமலை காந்தியின் பிறக்கம்-தடுத்தற்கரிய பெரியவொளிவாய்ந்த பொன்னிறங்கனிந்த குளிர்ச்சிநீங்காத சுனைகள்வாய்ந்த சிகரங்கனையுடைய வடக்கின்கண்ணுள்ளபெரிய மேருவின் ஒளியின்மிகுதி, மடங்கிடாது பல்குடர் விரித்து எழுந்த கெடாத தோற்றமே உறழ் - மடங்காத பல கிரணங்களையும் விரித்தெழுந்த அழியாத காட்சியையே யொப்ப, அதன்மேல் கிளர் சுரும்பு இசும் பெடையொடுதழுவிவிடாது கண்படு பொழில் சதசிருங்குவெற்பு என திசைபோயது ஒன்று உளது - அம்மலையின்மேல் விளங்கும் ஆணவன்முன்கூட்டம் பெட்டை வண்டுகளோடு தழுவிப் பிரியாதுதுயில் கூருஞ்சோலைகுழித்த சதசிருங்க மலையென்று திசையளவும் பரந்த ஒருமலையுளது.

மேருமலையில் சதசிருங்கமலையுண்டென்பதும் அதனைளவும்—

“பொன்னங்கிரியின்வடபுலத்துமேல்கீழ்ப்புணரியளப்பதற்கு மன்னுகோல்போன வவனாகிடக்குமதற்குவடபுலத்தில் தன்னேரில்லாச்சுவேதவனாசாரமுதனின்வடபுலத்தின் பன்னுஞ்சிருங்கவனாகிடக்குமவற்றினனைவப்பகுத்துரைப்பாம்.”

“திசிரிசுங்கஞ்சாருதியின்றனாசெயுமால்வராயரன்டுங்கிழக்குமேற்காம் இருகடலுத்தனித்தழவியெண்பதினாயிரமாயோசனையவாஃ” எனக்கூர்ப்புராணத்தில் வருதல் காண்க. (இ)

குரவுமாதவியுழினைமந்தாரங்குருந்துபாடலம்பாலைமுந்திரிகை மருதுபோதிபிடாடுளுமைபோமைவஞ்சிகாஞ்சிருக்குமநமையொடுவாணதைளாவுதிசெருந்திசெவெகனமகில்பலாசுசந்தில்லமாவில்லம் வரைதமாலமாதனைகணியறிங்கும்வருளமின்னனநெருங்கினவோங்கும்.

(இ-ள்.) குரவு மாதவி உழினை மந்தாரம் குருந்து பாடலம் பாலை முந்திரிகை மருது போதி பிடாடுளுமை ஒமை வஞ்சி காஞ்சி குங்குமம் - குராகுருங்கத்தி சிறு பூனை மந்தாரம் குருந்து பாதிரிபாலை முந்திரிகை மருது அரசு பிடாடுளுமை ஒமை வஞ்சி காஞ்சி குங்குமம், நமை ஆண் நரை தளா உதி செருந்திசே வகைம், அகில் பலாசு சந்து இல்லம் மாவில்லம் - நமை ஆண் நரை உதிசெருந்தி செம்மரம் புளி, அகில் முள்ள முருக்கு சந்தனம் தேற்றமரம் வில்லம், வரை தமாலம் மாதனைகணி அறிங்கும் வருளம் இன்னன நெருங்கின ஒங்கும்-மூங்கில் பச்சிலை மாதனை வேங்கை மதூரம் மகிழ் இனை போலு மரங்களும் நெருங்கி வளர்ந்தோங்கும். (சு)

அன்றினாற்புரமழலெழநகைத்தவண்ணல்சேவடிக்கன்புறவியல்பிற்
யுன்றுமெய்த்தவயோகியர்க்கெல்லாந்துயநற்றவச்சாலையுமாகித்
தென்றலூர்தார்ப்பூமணங்களுலத்தெளிபுனற்சுனையளவிலகவின்று
பொன்றிடாக்கடவுளர்முதலோர்க்குப்போகபூமியுமாயதப்பொருப்பு.

(இ-ள்.) அ பொருப்பு அன்றினாற் புரம் அழல் எழ நகைத்த அண்ணல் சேவ
டிக்கு அன்பு அறத இயல்பில் துன்று மெய் தவயோகியர்க்கு எல்லாம் தூய நல் தவம்
சாலையும் ஆகி - அந்தச் சதசிருங்கமலையானது பகைவரது திரிபுரங்களில் நெருப்புப்
பற்ற நகைத்தருளிய இறைவரது செவந்த திருவடிக்கு அன்புநீங்காத இயற்கையை
யுடைய நெருங்கிய உண்மைவாய்ந்த தவத்தையுடைய யோகியர்களுக்கெல்லாம் களங்
கமில்லாத நல்ல தவஞ்செய்தற்குரிய சாலையுமாகி, தென்றல் ஊர்தர பூமணம் கருல அ
ளவு இல தெளிபுனல் சுனை கவின்று பொன்றிடாத கடவுளர் முதலோர்க்கு போக பூமி
யும் ஆயது-தென்றல் தவமுதலால் மலர்மணம் நெருங்கத்தெளிந்த நீர்மயமாகிய அளவில்
லாத நீர்ச்சுனைகளாற் பொலிந்து அழியாத பிரமன் முதலியோர்க்குப் போகபூமியுமா

தென்றற்காற்றால் அலர்ந்ததென்பார் தென்றலூர்தர எனவும், அதனால் பொ
லிவுபெற்றதென்பார் பூமணங்களுத்தெளிபுனற்சுனையளவிலகவின்று எனவும், அப்
பொலிவு என்று நீங்காது என்பார் பொன்றிடாதெனவுக்கறினர். கவின்று என்னும்
பெயரடியாகப்பிறந்த வினையெச்சம் பொன்றிடாத என்னும் எதிர்மறைப்பெயரெச்சத்
தின் முதனிலையைக்கொண்டு முடிந்தது. (எ)

அங்கண்வாழ்தருமயன்மனைக்கிழத்தியங்கிராப்பணின்றருத்தவஞ் செ
யல்போற், கொங்குலாந்துவர்ப்பங்கயத்தினாதேர்குறிப்பிடுதிமமசைவற
விருக்கும், பொங்குவெண்டினாதீர்த்தத்தின்மாதேபுரங்கடந்தவரவரமவ
ட்டுதவித், தங்குகாட்சியினறுமலர் பொதுளித்ததை கடுக்கைபொன் சொரி
வனவுடைத்தால்.

(இ-ள்.) அங்கண் வாழ்தரும் அயன் மனைக்கிழத்தி அங்கி நாப்பண் நின்று அ
ரும் தவம் செயல் போல் - அவ்விடத்து வாழும் பிரமனது மனைவியாகிய கலைமகள்
நெருப்பினுலில் நின்று செய்தற்கரிய தவத்தைச் செய்தல்போல, கொங்கு ஊலாம் து
வர் பங்கயத்து இனாதேர் குறிப்பின் ஒதிமம் அசைவு அற இருக்கும் - மகரத்தம் நி
றைந்த செவந்த தாமரையில் இனாகவருங் குறிப்பால் அன்னமானது அசைவற்று நின்
றிருக்கும், பொங்கு வெண் தினாதீர்த்தத்தின் மாதே புரம் கடந்த வர் வரம் அவட்
கு உதவி தங்கு காட்சியின் - எழுந்தோங்கும் வெள்ளிய அலைகளையுடைய தீர்த்தத்தின்
பக்கத்தில் திரிபுரங்களை வென்ற இறைவர் வரத்தை அக்கலைமகளுக்குத் தந்தருளி நி
லைபெற்றிருக்குங் காட்சிபோல, நறுமலர் பொதுளி ததை கடுக்கை பொன் சொரிவ
ன உடைத்து - நறுமணங்கமழு மலர்கன்செறிந்து நெருங்கிய கொன்றைமரங்கள் மலர்
சொரிதலையுடையது.

கலைமகள் அன்னமாகவும், நெருப்பு தாமரையாகவும், தவஞ்செய்தல் அசைவற்
றிருத்தலாகவும், கொன்றை சிவபெருமானாகவும், வரந்தருதல் மலர்சொரிதலாகவும் கூ
றுதலால் ஒப்புமைக்கூட்டி வுவமையணி. (அ)

மீதுசந்திரசூரியர்கிரணம்விரவலாமையினொருபொழுதலர்ந்தோர், போ
துகூட்புமச் செய்கையாங்கின்றிப் புரிமுறுக்குடைந் தென்றுமோரியல்பிற்,

கோதில்பன்மணிக் கதிரொளிவருடக் குளிரந்தலர்ந்திரண்டவந்தைபுங்கடந்து, மாதர்வெண்பிறைக்கண்ணியரடிசேர்மாந்தரொத்துளவளஞ்சுனை மலர்கள்.

(இ-ள்.) வளம் சுனைமலர்கள் மீது சந்திர சூரியர் கிரணம் விரவலாமையின் வளமிக்க நீர்ச்சுனையிலுள்ள மலர்கள் தம்மேல் சந்திரசூரியர்கள் கிரணம் கலத்தலில்லாமையால், ஒருபொழுது அலர்ந்து ஒர்போது கூடும் அ செய்கை ஆங்கு இன்றி - ஒரு பொழுது மலர்ந்து ஒருபொழுது குவியு மச்செய்கை தமதிடத்தில்லாமல், கோது இல் பல் மணி கதிர் ஒளி வருட புரி முறுக்கு உடைத்து என்றும் ஒர் இயல்பில் சூளிரந்து அலர்ந்து - சூற்றில்லாத பல இரத்தினங்களினொளி தடவுதலாற் கட்டவிழ்த்தெப் போதும் ஒரே தன்மையாய் வாடாது மலர்ந்து, இரண்டு அவத்தையும் கடந்து மாதர் வெண்பிறை கண்ணியர் அடிசேர் மாந்தர் ஒத்துள் - கேவலாவத்தை சகலாவத்தை யென்னு மிரண்டவத்தையையுங்கடந்து சுத்தாவத்தையில் அழகிய இளம்பிறை மாலை சூடிய இறைவரது திருவடியைச்சேர்ந்த சிவஞானச்செல்வர்களை யொத்திருந்தன.

பல இரத்தினங்கள் என்றது மாணிக்கத்தையும் முத்தையும். கேவலாவத்தை யென்றது மாயாகருவிகளாயுள்ள காரியமாயையினின்று நீங்கி யாணவமலத்தால் மறைப்புண்டு காரணமாயை தாரகமாகவொடுங்கின வவதரத்தை. சகலாவத்தையென்றது தத்துவமுப்பத்தாறோடு கூடிநின்ற வவதரத்தை. சுத்தாவத்தையென்றது கேவல சகலம் இரண்டுநீங்கிச் சிவனுடைய திருவருளால் அச்சிவத்தோடு கூடிநின்ற வவதரத்தை. மலர் கூட்புதலைக் கேவலாவத்தையாகவும், ஒருபொழுது மலர்தலைச் சகலாவத்தையாகவும், இவ் விரண்டினின்றியென்றும் ஓரியல்பாய் மாணிக்கம் முத்து இவைகளினொளியால் மலர்ந்திருத்தலைச் சுத்தாவத்தையாகவுங்கூறுதலால் ஒப்புமைக்கூட்ட வுமையணி. மலர்கள் என்றது தாமதமாயுங் குமுத்தத்தையும்.

கேவலாவத்தையை—

“அறிவிலனமூர்த்தனித்தனராகாகிஞானங்களோடுஞ் செறிவிலன்கலாதியோடுஞ்சேர்விலன்செயல்களில்லான் குறியிலன்கருத்தவல்லன்போகத்திற்கொள்கையிலலான் பிறிவிலன்மலத்தினோடும்வியாபிகேவலத்திலான்மா” எனவும்,

சகலாவத்தையை—

“உருவினைக்கொண்டுபோகபோக்கியத்துன்னல்செப்பல் வருசெயன்மருவிச்சத்தமாதியாம்விடயந்தன்னில் பரிவதுஞ்செய்திக்கெல்லாயோனியும்புக்குமுன்று திரிநருஞ்சகலமானவவத்தையிற்செவன்சென்றே” எனவும்,

சுத்தாவத்தையை—

“இருவினைச்செயல்களொப்பினீசன்றன்சத்திதோயக் குருவருள்பெற்றுஞானமோகத்தைக்குறுகிமுன்னைத் திரிமலமறுத்துப்பண்டைச்சிற்றறிவொழிந்துஞானம் பெருகியாகன்றன்பாதம்பெறுவதுகத்தாமாமே” எனவும் சிவஞானசித்தி

யாரில் வருதல் காண்க.

(க)

வென்றவைம்புலவாழ்க்கையர்வடிவின்விளங்குபுதியும்வினாகமழுகடாத்த குன்றுபோலுயர்களிற்துநீங்கோட்டுக்குலவுமுத்தமும்வெயுருமணியுள்போதுன்றிவானிலாக் கற்றைகாலவெண்மை நூய்பொன்மைமைய விழுங்கியதே வன்றியவ்வரைப்பொன்மையேவெண்மைதனை விழுங்கியதோவதுவறியேம்.

(இ-ள்.) ஐம்புலம் வென்ற வாழ்க்கையர் வடிவின் விளங்கு பூதியும்-ஐம்புலன் களைவென்ற தவவாழ்க்கையையுடையவரது திருவுருவத்தில் விளங்குத் திருநீறும், வினா கமழ் கட்டாத்த குன்றுபோல் உயர் களிறு நீள் கோடு குலவு முத்தமும் வேய் உரு மணியும் துன்றி வால் நிலா கற்றை கால் வெண்மை-மணங்கமழு மத்தையுடைய மலை போலுயர்ந்த ஆனையினது நீண்ட கொம்பிற்றோன்றிய முத்தும் மூங்கிலுருத்த முத்தும் நெருங்கி வெள்ளிய கிரணநெருக்கை வீசும் வெள் ஒளி, தூய பொன்மையை விழுங்கியதேயோ அன்றி அ வரை பொன்மையே வெண்மைதனை விழுங்கியதோ அது அறியேம் - களங்கமில்லாத அப்பொன்னிறத்தை விழுங்கியதோ அதுவன்றி யம்மலையின் பொன்னிறமே அவ்வெண்மைநிறத்தை விழுங்கியதோ அதனை நாமறியோம்.

திருநீறு முதலியவற்றினொளியையும் பொன்னினொளியையும் புகழ்ந்துகூறுதலால் மிகுதியுணியும், அவ்வொளி பொன்னிறத்தை விழுங்கியதோ, பொன்னிறம் அவ்வொளியை விழுங்கியதோவென அவ்விரண்டுபட்சத்தையும் எடுத்துக்காட்டி. விகற்பித்தலால் உறழ்ச்சியுணியும் கலந்துவருதலால் கலவையணி. வானிலா என்னும் பாடத்தை வானிலாவெனத் திருத்தினவர் அது எவற்றினொளியெனக் கருதிலர்போலும். (க0)

இனையசீர்பெறுசதசிருங்கத்தினெண்ணிலாப்பெருவளத்தனவாகி நனைமலர்ப்பொழில்சண்பகஞ்சரளநரந்தந்தெங்குகோங்கரம்பைகளுடுத்து வனசநீள்களை மல்கியபிரமவனமொன்றுள்ளதாமற்றதனூப்பட்டனை நிகர்ப்பதுதான்மறைக்கிழுவன்னுனமாயதுபிரமமாநகரம்.

(இ-ள்.) இனைய சீர்பெறு சதசிருங்கத்தின், எண்ணிலாத பெருவளத்தன் ஆகி - இத்தன்மைவாய்ந்த சிறப்பினையுடைய சதசிருங்கமலையில் அளவில்லாத பெரிய வளங்கையுடையனவாகி, நனைமலர் பொழில் சண்பகம் சரளம் நரந்தம் தெங்கு கோங்கு அரம்பைகள் உடுத்து - தேனெழுகு மலர்களையுடைய சோலைகள் சண்பகமும் சரளமும் நாரத்தையும் தென்னையும் கோங்கும் வாழைகளுமாகிய இவைகளாற்கும், வனசம் நீள் சனை மல்கிய பிரமவனம் ஒன்று உள்ளது - தாமரைகள் மிக்க சனைகள் நிறைந்த பிரமவனமென்று ஒருவனம் உள்ளது, அதன் நாப்பன் நான்மறைக்கிழுவன் தானமாயது பிரமமாநகரம் தனை நிகர்ப்பது - அவ்வனத்தினம்த்தியில் அயனது தானமாயுள்ள பெரிய பிரமநகரம் தன்னைத்தானெடுத்துள்ளது.

சதசிருங்கத்தில் எனத் தொக்குநின்ற எழாமுருபும், ஆகியென்னும் இறந்தகால வினையெச்சமும், உள்ளது என்னுங் குறிப்பு வினைமுற்றறைக்கொண்டன, உடுத்து செயவெனெச்சத்திரிபு.

(கக)

எழுசேர்க்கழிநெழில்விருத்தம்.

பொற்பமரினையநகர்க்கொருபாங்கர்ப்பொங்கொளிமடங்கலேறென்று பற்பலமடங்கல்சூழவீற்றிருக்கும்பரிசெனத்தவளர்த்தொளியினற்புதக்கோலத்திறஞ்சூழ்ந்தேத்தவருட்சனற்குமாரமா முனிவனெற்பணிபெருமான்சரணுளத்திருத்தியோகுசெய்திருக்குராளொருநாள்.

(இ-ள்.) பொற்பு அமர் இனைய நகர்க்கு ஒரு பாங்கர் பொங்கு ஒளி மடங்கல் ஏறு ஒன்று பல்பல மடங்கல் சூழ வீற்றிருக்கும் பரிசு என்ன - அழகுதங்கிய இப்பிரமநகரத்துக்கொருபக்கத்திலே விளங்கும் ஒளியையுடைய ஆன்சங்கமொன்று பல சிங்கங்கள் புடைசூழ நிகர்நிறியிருக்கும் தன்மைபோல, தவள நீறு ஒளியின் அற்புதம் கோலத்து அறிஞர் சூழ்ந்து எத்த - வெள்ளிய திருநீற்றொளியால் சிவஞானக்கோலத்தையுடைய யோகியர்கள் சூழ்ந்து துதிக்க, அருள் சனற்குமாரமா முனிவன் என்பு அணிபெ

ருமான் சரண் உளத்து இருத்தி யோசு செய்து இருக்கும் நாள் ஒருநாள் - திருவருளை யுடைய சனற்குமாரமுனிவர் எலும்பாபரணத்தையணிந்த இறைவரது திருவடியைத் தமது மனத்தில் நிலைபெறச்செய்து சிவயோகஞ்செய்து இருக்கும் நாளிலொருநாள்.

சிங்கம் வெண்ணிறமுடைமையால் தவளநீற்றொளியின் அம்புதக்கோலத்தறிஞர் சூழ்ந்தேத்த அருட்சனற்குமாரமுனிவன் மடங்கலேறென்று பற்பல மடங்கல் சூழ வீற்றிருக்கும் பரிசெனவிருக்கும் என்று கூறியதால் பண்புவமையணி. இதுமுதல் “என்றெடுத்துவாக்கும்” என்னுஞ் செய்யுள்காறும் ஒருதொடர். (கஉ)

வைகறையெழுந்து கங்கைநீராடிவானவர் முனிவர்தென்புலத்தார் செய்கடனுவப்பத்தெண்புனலிறைத்துநியாசமுந்தியானமுமாற்றிப் பொய்களைவிரசையங்கியின் விதியாற்பூத்தநீறங்கையினெடுத்து நைகரந்தீர்த்தவன்பொடுநியாசநடைபெறுதியானமுன்கை.

(இ-ள்.) வைகறை எழுந்து கங்கைநீர் ஆடி - விடியற்காலத்திலெழுந்து கங்கையில் நானஞ்செய்து, வானவர் முனிவர் தென்புலத்தார் செய்கடன் உவப்ப தெண்புனல் இறைத்து - தேவர்களையும் முனிவர்களையும் பிதிரர்களையும் முன்பு கருதித் தாஞ்செய்யுந் தருப்பணத்தில் அவர்கள் மகிழ்கூரத் தெள்ளிய நீரை யருக்கியந்தந்து, நியாசமும் தியானமும் ஆற்றி - அங்கநியாசகரநியாசங்களையுந் தியானத்தையுஞ்செய்து, பொய்களை விரசை அங்கியின் விதியால் பூத்த நீறு அங்கையின் எடுத்து - உண்மைவாய்ந்த விரசாவோமலிதியினால் மலர்ந்த கிருநீற்றினை அழகிய கையாலெடுத்து, நைகரம் தீர்ந்த அன்பொடு நியாச நடைபெறு தியானமுன்கை-வருத்தத்தினின்றும் நீங்கிய அன்பினோடு அவ்விருவகை நியாசமுறையின் வழியுள்ள தியானமுதலாக.

காலையில் நீராடியபின் தேவர் முனிவர் பிதிரர்களாகிய மூவர்களை யு முவப்பிக்கத் தருப்பணஞ்செய்தல் முறையாதலால் வானவர் முனிவர் தென்புலத்தார் செய்கடனுவப்பத் தெண்புனலிறைத்து எனவும், பாவவிமோசனஞ்செய்துவிக்கும் வைகைவோமமாதலால் பொய்களை விரசையங்கியின் எனவும், வேதத்தில் விதித்த முறைப்படி நீற்றியதால் விதியால் எனவும், சிவபெருமானிடத்துப்பெற்ற கங்கை பிரமலோகத்திருத்தலால் கங்கைநீராடியெனவுங் கூறினார்.

உமையம்மை திருவீரலிற்றேன்றிய பத்துக்கங்கைகளுள் மூன்றுகங்கைகளைத் திருமாலும் பிரமனும் இந்நிரனும் ஆசிய இவர்களுக்குச் சிவபெருமானாரானினர் என்பதை—

“ இறையவன் வேணியுன்புக்கிருந்ததோர்கங்கைதன்னிற்
சிறுவதைவாங்கிமூவர்செங்கையுஞ்செறியநல்க
நிறைதருமன்பாற்றமுந்துநிகழ்விடைபெற்றுத்தத்தம்
உறைநுகொய்கியங்கணுய்த்தனரணையீத்தம்” எனவருங் கந்தபுராணத்தால் அறிக.

தருப்பணம் மகிழ்ச்செய்தல். வைகறை அற்றைநாள் கழிதல் என்னும் பொருள்மேல் நின்று விடியற்போது என்னும் பொருள்மேல் நின்றது. (கங)

அடைவுறுபஞ்சப்பிரமமந்திரத்தாலங்கியென்றற்றொடக்கத்தான் முடிவில்சாபாலமனுக்களேழாற்றான்மூவிரண்டதர்வமந்திரத்தால் வடிவுறுமிடக்கைவைத்துமுன்முக்கான்மந்திரித்தறவினாற்குழைத்துக் கடிக்கெழுசென்னிமுதலடிகாறும்பிரமமோனாந்தையுங்கழறி.

(இ-ள்.) அடைவுறு பஞ்சப்பிரமமந்திரத்தால் அங்கியென்றல் தொடக்கத்தால் முடிவில் சாபாலமனுக்கள் ஏழால் அதர்வம் மூவிரண்டு அதர்வமந்திரத்தால்-முறையா

யுள்ள பஞ்சப்பிரமம்திரத்தாலும் அங்கியென்பதை முதலிலுள்ள திருமந்திரத்தாலும் அழிவில்லாத சாபாலமுனிவர் தொகுத்த திருமந்திரங்களேழாலும் அதர்வவேதத்திலிருந்து அறுவகைப்பட்ட திருமந்திரங்களாலும், முன் வடிவுறும் இடக்கை வைத்து முக்கால் மந்திரித்து அறவினால் குழைத்து-முன்பு அழகமைந்த இடக்காத்தில் வைத்து மூன்று தரம் அம்மனுக்களை மந்திரித்து நீரினாற்குழைத்து, சுடிகெழு சென்னி முதல் அடிக்காறு ம் பிரமம் ஓர் ஐந்தையும் கழறி - தலைமுதல் முழங்கால்காறு மந்தப் பஞ்சப்பிரமம்திரங்களைந்தையு முச்சரித்து.

பாதம் என்றது முழங்காலையாதலால் முழங்கால் என்றும். பஞ்சப்பிரமம்திரமென்றது ஈசானம், தற்புருடம், அகோரம், வாமதேவம், சத்தியோசாதமாகிய ஐந்து திருமந்திரங்களை. அக்கினியென்பதை முதலிலுள்ள திருமந்திரங்கள் ஏழாதலால் அங்கியென்றற்றொடக்கத்தால் எனவும், சாபாலமுனிவர் வேதசிரசுகளினின்றும் தொகுத்த தால் அவர் பெயரால்திருமந்திரங்கள் வழங்குதலில் சாபாலமனுக்களேழால் எனவும், அதர்வணவேதம் மந்திரவடிவாதலால் லதினின்றும் தொகுத்த திருமந்திரங்கள் ஆறுதலால் மூவிரண் டதர்வமந்திரத்தால் எனவுங் கூறினார். பிரமமோனாந்து என்றது அந்தப் பஞ்சப்பிரமம்திரமாதலால் சுட்டு வருவித்துணாதாம். (கசு)

நிறையவுத்துளஞ்செய்துபின்நிரியம்பகங்களானிகழ்த்துமஞ்செழுத்தால் லறவினாசமித்துப்பின்னருந்திரியாயுடந்திரியம்பகமனுவான் முறையினஞ்செழுத்தாற்புண்டரமுன்றுமுச்சுடர் முக்குணமும்மை மறைகண்மூவுலகுமுந்நிறமுத்தீவடிவெனச்சிந்தையிற்கண்டு.

(இ-ள்.) நிறைய உத்துளம் செய்து - நிறைந்துவிளங்க முன்பு திருநீற்றை உத்துளனமாகவணிந்து, பின் திரியம்பகங்களால் நிகழ்த்தும் அஞ்செழுத்தால் அறவின் ஆசமித்து - பின்பு திரியம்பகமந்திரத்தாலும் சொல்லப்படும் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தாலும் நீராலாசமனஞ்செய்து, பின்னரும் திரியாயுடம் திரியம்பகமனுவால் முறையின் அஞ்செழுத்தால் புண்டரம் மூன்றும் - மீளவும் திரியாயுடமந்திரத்தாலும் திரியம்பகமந்திரத்தாலும் முறையினே ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தினாலும் திரிபுண்டரங்களையும், முச்சுடர் முக்குணம் மும்மை மறைகள் மூவுலகு முந்நிறம் முத்தீவடிவு என சிந்தையில் கண்டு - ரூரியன் முதலிய மூன்றொளிகளும் மூன்றுகுணங்களும் மூன்றுவேதங்களும் மூன்றுலகங்களும் மூன்றுநிறமும் முத்தீயும் ஆகிய இவற்றின் வடிவாக மனத்திற் பாவனைசெய்து.

முன்பு பஞ்சப்பிரமம்திரங்களை யுச்சரித்து உத்துளனம் செய்யவேண்டுதலால் நிறைய வுத்துளஞ்செய்துபின் எனவும், அபயிருத்துவைப்போக்குந் திருமந்திரம் ஆதலால் திரியம்பகமனுவால் எனவும், ஆயுனை விருத்திசெய்யுந் திருமந்திரம் மூவகைப்படுதலால் திரியாயுடம் எனவும், முக்குறித்தொருதியாதலால் திரிபுண்டரம் எனவும், முச்சுடர், முக்குணம், மும்மை மூவுலகு முந்நிறம், முத்தீவடிவாக மனத்திற் திரிபுண்டரத்தைப் பாவனை செய்யவேண்டும் என ஆகமங்களில் ஒவ்வொன்றெடுத்துக்கூறுதலால் அவற்றொன்றினைக்கூறாது அவற்றையெல்லாம் திரட்டிப் பொதுமைப்படுத்திச் சிந்தையிற்கண்டு எனவும், சத்தியோசாதம் வெண்ணிறமும், தற்புருடம் மஞ்சளிறமும், வாமதேவம் செந்நிறமுமுடைமையால் அந்நிறமூன்றினையு முந்நிறம் எனவும் கூறினார் முச்சுடர் சோமரூரியாக்கினிகள். முக்குணம் சாத்துவிகம், இராசதம், தாமதம். மும்மை இரக்கு, யசர், சாமம். மூவுலகு சுவர்க்கமத்தியபாதலங்கள். முத்தீ ஆகவனியம், தட்சணாக்கினியம், காரகபத்தியம். குளகமாதலால் கழறியென்னும் வினையெச்சம்செய்து என்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலைகொண்டது. (கடு)

ஐந்துமூவிடத்துமழகுறவணிந்தாங்கருக்கற்குச்சந்திரநீருதவி
யிர்திரதிசையைநோக்குபுமோனமெய்திரநல்லாதனத்தும்பர்ப்
பந்தமில்சுகஞ்சேரிருக்கையனுகிப்பஞ்சபூதத்தையொன்றொன்றி
னுந்துறவொடுக்கியாவியைப்பிரமரந்திரத்தொடுக்கியபின்னர்.

(இ-ள்.) ஐந்து மூவிடத்தும் அழகு உற அணிந்து ஆங்கு அருக்கற்கு சந்திர நீர்
உதவி - உச்சிமுதலிய பதினைக்டிடத்தும் பொலிவுபெற அணிந்து அவ்விடத்துச் சூரி
யனுக்கு அருக்கியங்கொடுத்து, இந்திரதிசையை நோக்குபு மோனம் எய்தி நல் ஆதன
த்து உம்பர் பந்தம் இல்சுகம் சேர் இருக்கையனுகி - கீழைத்திசையைநோக்கி மவுனம
டைந்து நல்ல ஆசனத்தின்மேல் பந்தத்தினின்று நீங்கிய சுகாசனத்திலிருந்து, பஞ்சபூ
தத்தை ஒன்று ஒன்றின் உந்துற ஒங்கி ஆவியை பிரமரந்திரத்து ஒடுக்கிய பின்னர் - பி
ருதிவி முதலிய பஞ்சபூதங்களைபு முறையே ஒன்று ஒன்றிலொடுங்க ஒடுக்கிப் பிராண
வாயுவைப் பிரமரந்திரத்திலொடுக்கியபின்பு.

பதினைக்டிடமாவன உச்சி, நெற்றி, காதுகள், கழுத்து, மார்பு, புயங்கன், உந்தி,
இரண்டு முழங்கை, இரண்டிமணிக்கட்டு, இரண்டுமுழந்தான் என்னும் உறுப்புகளில்
அணியவேண்டிதலால் ஐந்துமூவிடத்தும் அழகுறவணிந்து எனவும், ஒருசங்கருமஞ்செ
ய்வோர் கீழ்த்திசையைநோக்கி யிருக்கவேண்டிதலால் இந்திரதிசையை நோக்குபு என
வும், மான்ரோல், புலத்தோல், வெள்ளாடை, சித்திரம், தருப்பை என்னும் ஆசனத்தின்
ஒன்றாதலால் நல்லாதனம் எனவும், அதன்மேல் சுவஸ்திகம், கோமுகம், பதமம், வீரம்,
கேசரி, பத்திரம், முத்தம், மயூரம், சுகம் என முக்கிய ஆசனம் ஒன்பதுவகைப்படுதலா
ல் சுகஞ்சேரிருக்கையனுகியெனவும், எவ்வாறிருக்கிற சுகங்கிட்டுரோ அவ்வாறிருத்தல்
சுகாதனம் ஆகையால் பந்தமில் எனவும், சங்காரக்கிரமமாகப் பூசுசத்தி செய்யவேண்டு
தலில் பிருதுவிய்ய அப்புவினம், அப்புவைத் தேயுவினம், தேயுவை வாயுவினம், வாயு
வை ஆகாயத்தினம் ஒடுக்கவேண்டிதலால் பஞ்சபூதத்தை யொன்றொன்றினூற் துறவொ
டுக்கியெனவும், இரோசகபூரககும்பகங்களால் பிராணவாயுவைத்தடுத்தல் பிராணயாம
மாதலால் ஆவியைப் பிரமரந்திரத்தொடுக்கிய பின்னர் எனவும் கூறினார். ஆயாமம் தடு
த்தல். இரோசகம் என்றது உள்ளிருக்கிற அசுத்தவாயுவைப் புறத்திற்கழித்தல். பூரகமா
வது புறத்துள்ள சுத்தவாயுவினாலே யியன்றமட்டுஞ் சரிந்ததை நிறைத்தல். கும்பகமாவ
து கழித்தலையும் உட்கொள்ளுதலையும் ஒழித்து உள்ளேயுள்ள வாயுவைத் தடுத்தல். சுக
ஞ்சேரிருக்கையனுகியென்றது ஆதனயோகம்; ஆவியைப் பிரமரந்திரத்தொடுக்கல் பி
ராணயாமயோகம்.

(௧௬)

பாதகக்குழிசிப்புலையுடற்றொடக்கைப்பவனபீசத்தினுணுகிப்
போதாவன்னிபீசத்தால்வேவப்பொடித்தநதுவாரிபீசத்தாற்
சிதமானைத்துத்தரணிபீசத்தாற்றிரட்டிவேறுறுப்பெலாம்பகுத்து
மேதகச்சத்திபீசத்தானிறைந்துமேயபின்விதியுளியுயினோ.

(இ-ள்.) பாதகம் குழிசி புல உடல் தொடக்கை பவன பீசத்தினால் உணக்கி-
பாதகம் நிறைத்த பாண்டமாகிய கீழ்மையான தேகபந்தத்தை வாயுபீசமந்திரத்தினால்
உலரச்செய்து, அது போதா வன்னி பீசத்தால் வேவ பொடித்து வாரி பீசத்தால் சிதம்
ஆக நனைத்து - அதனைப்பொருந்த ஆக்கினையபீசமந்திரத்தால் வேவ நீறுபடுத்தி அத
னை வாருணபீசமந்திரத்தினால் குளிர் நனைத்து, தரணிபீசத்தால் திரட்டி வேறு உறு
ப்பு எல்லாம் பகுத்து - பிருதிவிபீசமந்திரத்தினால் ஒருசேரத்திரட்டிச் சிரமுதலாக வெ
வ்வேறையமைந்த உறுப்புகளை எல்லாம் பகுத்து, மேதகச்சத்திபீசத்தால் நிறைத்து, மே

ய பின் விதியுளி உயிரை - மேன்மைபொருந்தச் சத்திபீசமந்திரத்தினால் முன்போலச் செய்து அமைந்தபின் விதிப்படி பிராணவாயுவை.

பாப்புஞ்சமாகிய சரீரதை வாயுபீசமந்திரத்தினாலுலர்த்தினர் என்பார் பாதகக் குழிசிப்புலையுடற்றொடக்கைப் பவனபீசத்தினுணக்கியெனவும், அப்பாப்புஞ்சத்தை யென்பார் அது வன்னிபீசத்தால் வேவப்பொடித்து எனவும், பூசுத்தியானபின் உற்பத்திக்கிரமங்கூறுவார் வாரிபீசத்தாற் தேமானைத்துத் தரணிபீசத்தாற்றிரட்டி வேற்றுப்பெலாம்பகுத்து மேதகு சத்திபீசத்தானிறைத்து எனவும் கூறினர். பீசம் மந்திரம் இங்குக்கூறியவையெல்லாம் யோகஞ்செய்தற்றுகிய பாவனைகளெனவும், அருக்கற்குச் சந்திரீருதவியென்பதுகாறும் சீத்தியம் எனவும், நல்லாதனத்தும்பர் என்பதுமுதல் “என்றெடுத்துணாக்கும்” என்னுஞ் செய்யுள்காறுங்கூறியது விசேடம் எனவுங்கொள்க. வேவப்பொடித்து முறைவழாதமைத்து என்பதுகாறும் தாரணையோகம். (க௭)

ஆசுதீருடம்பின் முன்புபோலிருத்தியங்களுதாரபக்கயத்துத் தேசுறுமவன்ன ரூபியாய்நிறைந்ததேவியைமுறைவழாதமைத்துப் பேசுருபத்தோராயிரத்தது நூறுபிரிப்பினைப்பிரித்தசபையினுள் மாசுறுமானைமுசுப்பிரான்முதலோர்மகிழ்வுறும்படியவர்க்குதவி.

(இ-ள்.) ஆசுதீர் உடம்பின் முன்புபோல் இருத்தி - சத்தியாகிய அச்சரீரத்தில் முன்புபோல் நிலைபெறச்செய்து, அங்கண் ஆதார பங்கயத்து தேச உறும் வன்ன ரூபியாய் நிறைந்த தேவியை முறைவழாது அமைத்து - அச்சரீரத்தில் ஆளுதாரமாகிய தாமரைகளில் விளக்கம் வாய்ந்த அக்ஷரரூபியாய் நிறைந்த காயத்திரியென்னுஞ் சத்தியை முறையினின்றும் வருவாமல் நியாயஞ்செய்து, பேசு இருபத்து ஓராயிரத்து அறுதாறு உயிர்ப்பினை அசபையினால் பிரித்து மாசு அறும் ஆனைமுசுப்பிரான் முதலோர் மகிழ்வுறும்படி அவர்க்கு உதவி - சொல்லு மிருபத்தோராயிரத்தது நூற்றுச் சுவாசங்களை அம் சமந்திரத்தாற்பிரித்துக் குற்றமற்ற விநாயக்கடவுள் முதலியோர் மகிழ் அவர்க்கு அவற்றை கிவேகித்து.

சத்தியாகிய சரீரம் என்பார் ஆசுதீர் உடம்பு எனவும், முன்புள்ள பிராணவாயுவின இயக்கம்போலச் சத்தியானபின் அதனை நியாசஞ்செய்தனர் என்பார் முன்புபோலிருத்தியெனவும், அவ்வுடம்பிலுள்ள மூலாதாரமுதலிய ஆளுதாரங்கள் என்பார் அங்கண் ஆதாரம் எனவும், மூலாதாரம் நான்கிதழும், சுவாதிட்டானம் ஆறிதழும், மணிபூரகம் பத்திதழும், அநாகதம் பன்னிரண்டிதழும், விசுத்தி பதினாறிதழும், ஆக்கினை இரண்டிதழும், பிரமரந்திரம் ஆயிரவதமுமுடைய தாமரைகளாதலால் ஆதாரபங்கயத்து எனவும், மூலாதாரமுதல் ஆக்கினைகாறும் உள்ள இதழ்களில் காயத்திரி அகரமுதலிய அட்சரரூபமாயிருத்தலால் வன்னரூபியாய் நிறைந்த தேவியெனவும், அந்த ஆதாரங்களில் முன்னர் அவ்வட்சரங்களை முறைப்படி நியாசஞ்செய்யவேண்டதெலால் முறைவழாதமைத்து எனவும், அம்சமந்திரம் நாப்புடைபெயராதுச்சரிக்கும் அசபாமந்திரம் அவ்வாறாதாரங்களுக்கும் வேண்டும். ஆதலால் அசபையால் எனவும், இருபத்தோராயிரத்தது நூற்றுச் சுவாச நிகுவாசங்களை அம்மந்திரத்தாற் கூறுபடுத்தவேண்டதெலால் பிரித்து எனவும், கூறுபடுத்திய அவற்றை மூலாதாரமுதலிய ஆளுதாரங்களிலுமுள்ள மூத்தபின்னையார் முதலிய அகிதேவதைகளுக்கு கிவேதனைஞ் செய்யவேண்டதெலால் ஆனைமுசுப்பிரான் முதலோர் மகிழ்வுறும்படி யவர்க்குதவியெனவுங்கூறினர், நாப்புடைபெயராதுச்சரித்தலாவது உள்ளிருத்தல். அசபையினால் உதவி என்றது தியானயோகம். (க௮)

ஆவியாமிலிங்குத்தந்தரியாகவருச்சனைவிதியுளியாற்றி
மேவியபின்னர்ப்புறந்தினுஞ்சென்னிமுகமுதல்விளம்புறுப்பெல்லாக்

தேவியையையம்பாநெழுத்துருவானசெல்வியைநலம்வரவமைத்துப்
பாவுறும்பிராணயாமங்கண்முறையிற்செய்துபின்பரிதிகாணாவும்.

(இ-ள்) ஆவியாம் இலிங்கத்து அந்தரியாக அருச்சினை விதியுளி ஆற்றி மேவிய
பின்னர் - பிராணனாகிய இலிங்கத்தில் மானதயாகமாகிய அருச்சினையை வேதாகமங்க
ளிற்கூறிய விதியால் செய்து முடித்தபின், புறத்தினும் சென்னி முகம் முதல் விளம்பு
உறுப்பு எல்லாம் தேவியை ஐம்பான் எழுத்து உருவான செல்வியை நலம்வர அமைத்
து - அகத்தமன்றிப் புறத்திலும் தலைமுகம் முதலாகச்சொல்லும் அவயவங்களிலெல்
லாம் தேவியும் ஐம்பதெழுத்தின்வடிவான செல்வியுமாகிய காயத்திரி சத்தியைத் தாங்
கருகிய நன்மை கைகூட அமைத்து, பாவுறும் பிராணயாமங்கள் முறையில் செய்து
பின் பரிதி காணவும் - பரவிய பிராணயாமங்களைப் பதினாறுதரஞ்செய்து பின்பு ருரி
யோதயத்தைக்காணுமளவும்.

பிராணனை பிரமரந்திரத்திலுள்ள அங்குட்ட ரூபியாகிய சிவவடிவாகக் கருத்
வேண்டுமென்பார் ஆவியாவிலிங்கத்து எனவும், அவ்வடிவிற்கு மானதபூசையாற் பூசிக்
கவேண்டும் என்பார் அந்தரியாக வருச்சினை விதிபுளியாற்றியெனவும், இதுகாறும் அக
ப்பூசை என்பார் மேவியபின்னர் எனவும், இனிப் புறப்பூசையென்பா புறத்தினும் எ
னவும், சிரம், கண், காது, மூக்கு, கபோலம், உதடு, பல், வாய், புயம், கண்டம், இருத
யம், மார்பு, கை, கால், வயறு, முகம் ஆகிய வறுப்புகளில் காயத்திரிதேவியை நியாசஞ்
செய்யவேண்டும் என்பார் சென்னிமுகமுதல்விளம்புறுப்பெல்லாம் - தேவியையையம்பா
நெழுத்துருவாய்செல்வியைநலம்வரவமைத்து எனவும், பிராணவாயுவைத்தடுத்தல் சி
ட்டடைகளுளொன்றதலால் பாவுறும் பிராணயாமங்கள் எனவும், அதனைப் பதினாறுதரஞ்
செய்யவேண்டுதலால் முறையிற்செய்து எனவுக்கறினார். பிராணயாமங்கள் முறையி
ற்செய்தல் பிராணயாமயோகம். (கக)

அருமறைக்காயத்திரிப்பெருமனுவையாயிரத்தெட்டுருக்கணித்துக்
கருதியயோகசித்தியின்பொருட்டுக்கணைசனைமுன்புபூசித்துப்
பரிதிமண்டிலத்துந்தண்டிலந்தனினும்பகர்தருமிலிங்கமூர்த்தியினு
மருவுமங்குட்டரூபியாஞ்சிவனைவரன்முறையருச்சனைபுரிந்து.

(இ-ள்) அருமறை காயத்திரி பெருமனுவை ஆயிரத்து எட்டு உரு கணித்து -
அரிய வேதாக்யத்திரியாகிய பெரியமந்திரத்தை ஆயிரத்தெட்டுத்தரம் உருப்போட்டு,
கருகிய யோகசித்தியின்பொருட்டு முன்பு கணைசனை பூசித்து - (அக்காயத்திரியைச்
செபித்தலைவிட்டு) தாங்கருகிய சிவயோகஞ் சித்தியாதற்பொருட்டு முன்பு மூத்தபின்
னையாரைப்பூசித்து, பரிதிமண்டிலத்தும் தண்டிலம் தனினும் பகர்தரும் இலிங்கமூர்த்
தியினும் - ருரியமண்டிலத்திலும், ஒருவகையாசனத்திலும் சொல்லப்படும் இலிங்கமூர்த்
தியிலும், மருவும் அங்குட்ட ரூபியாம் சிவனை வரன்முறை அருச்சனைபுரிந்து - பிரமா
ந்திரத்தில் பொருந்திய அங்குட்ட ரூபியாகிய சிவபெருமானை வேதாகமங்களிற்கூறிய
முறைப்படி அருச்சனைசெய்து.

ருரியன் உதயஞ்செய்யுகாறும் வேதாக்யத்திரி திருமந்திரத்தைச் செபிக்கவே
ண்டுதலால் பின் பரிதிகாணாவும் - அருமறைக்காயத்திரிப் பெருமனுவை யாயிரத்தெ
ட்டுருக்கணித்து எனவும், தாம் செய்யும் யோகம் விக்கினயின்றிக் கைகூடுதற்கு மூத்த
பின்னையாரை முன்பு பூசிக்கவேண்டுதலால் கருகிய யோகசித்தியின்பொருட்டுக் கணை
சனை முன்பு பூசித்து எனவும், கணைசனை முன்பு பூசித்து என்றமையால் வேதாக்யத்திரி
யைச் செபித்தலை விட்டெனவும், ருரியமண்டிலத்திலும் தண்டிலாசனத்திலும் மு

ன்னர்க்குறிய பிராணலிங்கமூர்த்தத்திலும் சிவத்தை அங்குட்டருபமாகத்தாபித்து அருச் சிக்குவேண்டும் ஆதலால் பரிதிமண்டி லத்துந் தண்டிலந்தனினும் பகர்தருமிலிங்கமூர்த்த தியினும்-மருவுமங்குட்டருபியாஞ்சிவனைவான்முறையருச்சனைசெய்து எனவுங்குறிஞர்.

யோகினைக்கூடித் தன்னுடையிதயத்தீசமென்றுரைக்குமெட்டிதழுஞ் சேகரமும் வயிராக்கியமெனும்பொகுட்டிஞ்செப்புவாமாதிசேகரமு மாகியகமலமாவியாயாமத்தலாந்தரக்கண்டமெற்றதன்மே லேகன்மும்மூர்த்தியாகி முக்குணங்கட்கிறைவன்மும்மண்டிலவீசன்.

(இ-ள்.) யோகினை கூடி தன்னுடைய இதயத்து ஈசம் என்று உரைக்கும் எட்டி இதழும் - யோகத்தைக்கூடித் தம்முடைய மனத்தில் ஐசுவரியமென்று சொல்லப்படும் எட்டிதழ்களும், சேகு அறம் வைராக்கியம் என்னும் பொகுட்டிம் செப்பும் வாமாதி சேசரமும் ஆகிய கமலம் ஆவி ஆயாமத்து அலந்தர கண்டு - குற்றமற்ற வயிராக்கிய மென்னும் பொகுட்டிஞ் சொல்லாநின்ற வாமைமுதலிய சத்தியாகிய மகாந்தத்தையுமு டைய தாமரையானது பிராணையாமநிட்டையால் மலரக்கண்டு, அதன்மேல் ஏகன் மும் மூர்த்தி முக்குணங்கட்கு இறைவன் மும்மண்டில ஈசன் ஆகி - அத்தாமரையின்மேலே கருகிய விறைவன் திரிமூர்த்தியும் முக்குணங்களுக்கு இறைவனும் சோமசூரியாக்கி னி மண்டிலங்களுக்கு ஈசனுமாகி.

இருதயநாஸமாகிய அநாகதத்தைத் தாமரையாக வருவகஞ்செய்யவந்தவர் இது யத்து எனவும், அத்தாமரைக்கு ஐசுவரியமே யிதழென்று சொல்லவந்தவர் ஈசமென்று ரைக்கு டெட்டிதழும் எனவும், அதற்குப் பொகுட்டி வயிராக்கியமென்று சொல்லவந்த வர் சேகரமும் வயிராக்கியமெனும் பொகுட்டிம் எனவும், அதற்கு வாகை, சேஷ்டை, ர வுத்திரி, காளி, கலவிகரணி, பலவிகரணி, பலப்பிரமதனி, சர்வபுத்தமனியென்னுஞ் சத்திகளே மகாந்தமென்று சொல்லவந்தவர் செப்புவாமாதி சேசரமும் எனவும், இவை களைபுடைய அத்தாமரை பிராணையாம நிட்டையா லலருமென்று சொல்லவந்தவர் ஆவி ஆயாமத்தலாந்தரக்கண்டு எனவும், அத்தாமரை மேலெழுந்தருளிய விறைவன் மும்மூ ன்றுவகைப்பட்டிருப்பானென்று சொல்லவந்தவர் மும்மூர்த்தி முக்குணங்கட்கிறைவன் மும்மண்டிலவீசன் எனவுங்குறிஞர். ஆகி என்னும் இறந்தகாலவினையெச்சம் முதனிலை த் திவகவணியாய் முக்குணங்கட்கு இறைவன் முதலியவற்றோடு நின்றது. அநாகதத்தி ற்கு எட்டிதழும், வாமைமுதலிய சத்திகளெண்மரும்என்றது ஒருவகை. ஆவியாயாம த்தலாந்தரக்கண்டு என்றது தியானயோகம். (உக)

முக்கணன் புட்டிவருத்தனனீலப்பொன்மயன் முதிர்கறையிடற்றன் றக்கவிசாணன்வன்னிரோநாநற்சுந்யெனருவினனுருவன் புக்கசீர்ப்புருடன்விச்சுவருபுன்புருட்டுதன்சிவன்புருக்தன் வைங்குமெய்யாதுப்பாப பரம்பரமான்மாமகத்துயர்பாப்பிரமம்.

(இ-ள்) முக்கணன் புட்டி வருத்தனன் நீலம் பொன்மயன் முதிர்கறையிடற்ற ன் தக்க ஈசானன் வன்னிரோநாநற் சத்தியன் அருவினன் உருவன் சீர் புக்க புருடன் விச் சுவருபன் புருட்டி தன் சிவன் புருக்தன் வைக்கும் மெய்ச்சத்து பராபரம் பரமான் மா மகத்து உயர் பாப்பிரமம்-முக்கணனும் புட்டிவருத்தனனும் கிருஷ்ணபிங்களனும் மிகவுய் கூறுத்த ஸ்ரீகண்டனும் தருகியையுடைய ஈசானனும் வன்னிரோதாவும் நல்ல சத் தியனும் அருவினனும் உருவினனும் சிறப்பமைந்த புருடனும் விச்சுவருபனும் புருட்டி தனும் சிவனும் புருக்தனும் சிவபெற்ற உண்மையாகிய சத்தும் பராபரமும் பரமான் மாயும் மகத்தும் உயர்ந்த பாப்பிரமமும்.

புட்டிவருத்தனன் - அடியவர்களுக்கு நன்மையை மிகுதியாக விருத்திசெய்கிற வன், நீலப்பொன்மயன் ஸ்ரீகண்டக்கருமையையும் திருமேனியின் செந்நிறத்தையுமுடையோன். ஈசானன் யாவையும் ஆளுதலுடையவன். விச்சுவரூபன் பிரபஞ்சரூபமாயுள்ளவன், புருட்டிதன் எல்லாராலு முன் துதிக்கப்பட்டவன். புருகூதன் முன்னழைக்கப்படுபவன். வன்னிதோ அக்கினிக்கு மூலமாயுள்ளவன். மறையவை வெளி. (உஉ)

என்றெடுத்துரைக்கும்பெயர்களின் பொருளாயிம்பரும்பரவெளிநாப்பனின் பரவொளியின் பிழம்பினையினையசத்தியினோடுநேர்நோக்கி யொன்றுதன்னுயிரையப்பெரும்பொருளோடொன்று வித்திருபகுப்பிற்று மன்றயோகத்தினை சைவறவிருந்தான் மறையவனீன்றருண்மதலை.

(இ-ள்.) என்று எடுத்து உரைக்கும் பெயர்களின் பொருளாய் இயம்பரும் பரவெளி நாப்பன் நின்ற பேர் ஒளியின் பிழம்பினே - என்றெடுத்துக்கூறல் திருநாமங்களின் அருத்தமாய்ச் சொல்லுதற்கரிய பரமாகாசத்தினையினின்ற பெரிய ஒளியின் திரக்ஷியை, இனைய சத்தியினோடு நேர்நோக்கி ஒன்று தன் உயிரை அ பெரும்பொருளோடு ஒன்றுவித்து இருபகுப்பு இறந்து-இந்தப் பராசத்தியினோடுசென்று நேரோ தியானித்துப் பொருந்திய தமதுயிரை யந்தப் பெரியபொருளோடு கலக்கவைத்து ஆண்டானடிமையென்னும் இரண்டுகுப்புமிறந்து, மறையவன் ஈன்றருண் மதலை மன்றயோகத்தின் அசைவு அற இருந்தான் - பிரமன் பெற்ற புத்திரராகிய சனற்குமாரமுனிவர் தேற்றமாகப் பிரானுயாமரிட்டடையில்தீத்திரம்போல அசைவற இருந்தான்.

முக்கணன் முதலிய பெயர்கள் வேதாகமங்களில் எடுத்துரைக்கும் காரணப் பெயர்கள் என்பார் என்றெடுத்துரைக்கும் பெயர்களின் பொருளாய் எனவும், சிதாகாசம் என்பார் பரவெளியெனவும், முதனிலத்திவகமாகநின்ற ஆகியென்னும் வினையெச்சத்தின் முடிபு என்பார் நின்ற எனவும், திருவருளால் சென்று தியானிக்கவேண்டிதலால் இனையசத்தியினோடு நேர்நோக்கியெனவும், ஆகித்தன் ஒளி யேதுவாகக் கண்கள் அச்சூரியனைக்கண்டு பிறிவர நின்றாற்போல ஆன்மா திருவருளேதுவாக அச்சிவத்தினைச் சென்று கூடிப் பிறிவற்றுச் சிவன் சிவன் என்னு மிருபகுப்பொழிந்து நிற்கும் என்பார் ஒன்று தன்னுயிரை யப்பெரும்பொருளோடொன்றுவித் திருபகுப்பிற்று எனவும்கூறினார். யோகத்தினைசைவற இருந்தானென்றது ரிட்டை. (உரு)

ஆங்கவன்வாறரியயோகத்தினுனந்தபரவசனாகி யோங்குபேர நிவின்விழித்தனனுறங்குமேல்வையினும்பர்தம்பெருமான் மாங்குயிர்க்கிளவிமலைமகளோடுமலர்தலையுலகுசுரத்தனிப்பான் வீங்கியகருணையூற்றெழுத்தருமவெள்விடையூற்றிமேல்கொண்டு.

(இ-ள்.) ஆங்கு அவன் அவ்வாறு அரியயோகத்தின் ஆனந்த பரவசனாகி ஒங்கு பேர் அறிவின் விழித்தனன் உறங்கும் எல்லையின் - அபவிடத்து அச்சனற்குமாரமுனிவர் ரவ்விதமாகச் செய்தற்கரிய யோகத்தால் ஆனந்தபரவசத்தையுடையவராகி நிலைபெற்ற அப்பரமாகாசத்திற் சாக்கிராதீதமடைந்தகாலத்தில், உம்பர் தம்பெருமான் மாங்குயில்கிளவி மலைமகளோடு மலர்தலை உலகு காத்து அளிப்பான் - அயன்முதலிய தேவர் பெருமானாகிய இறைவன் மாமரத்திலுள்ள குயிலிசைபோலுஞ் சொல்லுடைய உமையம்மையோடு பாரத் இடத்தினையுடைய உலகினைக் காத்தோம்ப, வீங்கிய கருணை ஊற்றெழுத்தரும வென் விடை யூற்றிமேல் கொண்டு - மிக்க கருணைசுரந்தெழுத் தருமமாகிய வென்னிய இடப ஊர்திமே லாரோகணித்தருளி,

சாக்கிரத்தில் சிவத்தில் கலந்து கருவிகள் தத்தம் விடயத்திற்செல்லாது அவை கழன்று நின்றவிடம் சாக்கிராதீதமாகையால் ஒங்குபேரறிவின் விழித்தனனுறங்குமேல் வையின் என்றதற்குப் பரமாகாசத்திற் சாக்கிராதீதத்தையடைந்து என்றும். இது பிரா தானாகமாகிய யோகம். விழித்தான் முற்றெச்சம். பிரமன் முதலியோரழியுந் தேயுப் பிரணையத்தி லறக்கடவுளிறப்புக்குஞ்சி இடபவடிவங்கொண்டு சிவபிரானாயடைந்து அடியேனை யூர்தியாகக்கொண்டு இறப்பினையொழித்தருளாயென்று குறையிரக்க, அவ் வாரேயருளி யூர்தியாகக்கொண்டருளினராதலால் தருமவெள்விடையூர்தியென்றார்.

தருமம் ஊர்தியானதை—

- “ பெருகுதேயுப்பிரளயமன்னதிற் - தருமம்யாவின்னுக்குந்தனித்தெய்வதம் வெருவியாமிவன்வீடுதுமேலினிபு-புரிவதேதெனப்புந்தியிற்சூழ்த்தே. அறுலாஞ்சடையண்ணலைச்சேர்வனே-லீநிலாதென்றுமுற்றிடுவேனெனத் தேறியேயறத்தெய்வதஞ்செங்கணன்-ஏறதாயொரொழிலுருக்கொண்டதே. ஏற்றின்மேனிகொண்டசன்முனேகியே-போற்றியானின்றுபொன்றிடுந்தன்மையை மாற்றியாற்றல்வழங்கிநிர்கூர்தியாம்-பேற்றையெற்குப்பிரானருளென்னவே.”
- “ இறத்தலையின்மையும்யானமாய்த்தனைப்-பொறுத்திடுந்தன்மையும்பொருவில்வன்மை யும், உறைத்திடமென்பும்வாலுணர்வுநல்கியே - அறத்தனிக்கடவுளுக்கண்ணல்கூறுவா ன்” எனக் கந்தபுராணத்தில் வருதல் காண்க. (உச)

உரகர்க்கந்தருவிராக்கதர்சித்தர்யோகிகளாசைகாப்பாளர் கிராமணிமோலிபாதுகைவருடநிகழமாகாவுடனாக விரிபுகழேனைவீணவல்லவரும்விருதெடுத்தோதியாழ்தடவ விருவிசம்பகத்தினினிதெழுந்தருளியுலவினனென்னையாளுடையான்.

(இ-ள்.) என்னை ஆன் உடையான் - என்னை யாளாகவுடைய அவ்விறைவன், உரகர் கந்தருவர் இராக்கதர் சித்தர் யோகிகள் ஆசை காப்பாளர் மணிநிலா மோலி பாதுகை வருட - நாகலோகத்தாருங் கந்தருவரும் இராக்கதரும் சித்தரும் யோகிகளுந் திசைகளைக்காக்கும் இந்திரன் முதலியோருமாகிய இவர்களது இரத்தினவரிசையையு டைய கிரீடங்களில் திருவடிப்பாதுகை யொருபால் தடவவும், நிகழும் ஆகாவுடன் ஊக புகழ்விர் வீண வீண வல்லவரும் விருது எடுத்து ஓதியாழ் தடவ - யாவராலும் புகழப்படும் ஆகாவோடு ஊகவுட்புகழ்மிக்க மற்ற வீணயில் வல்லவரும் விசயத்தை யெடுத்துப்பாடி வீணயினரம்பை யொருபால் தடவவும், இருவிசம்பு அகத்தின் இனி து எழுந்தருளி உலவினன் - பெரிய விண்ணிலினிதாக எழுந்தருளி யுலாப்போந்தரு

ஆகா, ஊக என்னும் இருவரும் வீணயில்வல்ல கந்தருவர்களாதலால் ஆகாவு டனாக-விரிபுகழேனை வீணவல்லவரும் என்றார். (உடு)

அதுசனற்குமாரன்யோகினில்வைத்தகருத்தினுலநிந்திலனாகிக் கதுமெனவிருக்கையெழாமைகண்டெம்மான்கருணை கூர்ந்துமையவளோடு விதுவணிசடிலத்தெம்மையெழுளத்தின்விழைதரவிருத்திமற்றெம்பாற் பொதுவறவொருங்குமனத்தினனென்னாப்புரிவொடுங்கோயில் புக்கனனூல்.

(இ-ள்.) அது சனற்குமாரன் யோகினில் வைத்த கருத்தினால் அறிந்திலன் ஆ கி - திருவுலாப்போந்தருளியதைச் சனற்குமாரமுனிவர் யோகத்தில் வைத்த கருத்தா லறியாதவராதி, கதுமென இருக்கை எழாமை எம்மான்கண்டு - வினாந்து இருக்கை

யினின்றொழாமையை எமது பெருமான் பார்த்தருளி, கருணைகூர்ந்து உமையவன் ஓடு விது அணி சடிவத்து எம்மையே உளத்தின் விழைதர இருத்தி - கிருபைமீக்கூர்ந்து உமையம்மையோடு இளஞ்சூர் இரணையணிந்த சடாபாரத்தையுடைய எம்மையே மனத்தில் விரும்ப இருத்தி, எம்பால் பொது அற ஒருக்கும் மனத்தினன் என்னு - என்னிடத்தே யுரிமையாக ஒருசேர நிலைபெறுத்து மனத்தினையுடையவனென்றருளி, புரிவொடும் கோயில் புக்கனன் - அன்போடு திருக்கோயிலிற் புருந்தருளினான்.

அகத்திற்கண்டு தரிசித்திருத்தலால் அது சனற்குமாரன் யோகினியில் வைத்த கருத்தினுலிந்திலனாகிக்-கதுமென விருக்கைபெழாமெகண்டு எனவும், வீனையோரிடத்து மனஞ்செலுத்தாமையால் எம்மாற் பொதுவறவொருக்கு மனத்தினனாகி யெனவுங் கூறினார். (உச)

நத்தியெம்பெருமானோக்கினன்வெருண்டுநலமிலாவொட்டகமேபோலந்திலெம்பிரானையிகழ்ந்திருந்ததனுலவ்வுருவாகெனச்சபிப்பச சிந்தைகூர்முனியுமொட்டகமாகிச்செழுநிலத்துழிநருகாலே முந்தைஞான்தியற்றுவல்லினைப்பயனாள்முன்னினன்கச் சிமாநகரம்.

(இ-ள்.) நத்தி எம்பெருமான் கோக்கினன் வெருண்டு நலம் இல்லாத ஒட்டகமே போல் அந்தில் எம்பிரானை இகழ்த்து இருந்ததனால் அ உரு ஆக என சபிப்ப-நத்தியாகிய எமது பெருமான் பார்த்துக் கோபித்துச் சேறிதம் நன்மையில்லாத ஒட்டகத்தைப்போல அவ்விடத்தில் எமது பெருமானை உவமித்து ஊர்வருந்தமையால் அவ்வொட்டகவடிவமாகக் கடவாடென்று சபிக்க, சிந்தைகூர் முனியும் ஒட்டகம் ஆகி செழுநிலத்து உழிநருகாலே-வருத்தமிக்க அச்சனற்குமார முனியவரும் ஒட்டகமாகி வளமிகக நிலவுலகிற் சழன்றுத் திபுக்காலத்தில், முந்தை ஞானந் இயற்றும் நல்லினை பயனால் கச்சி மாநகரம் முன்னினன் - முன்னுளிற்செய்த நல்லினைப்பயனாற் கச்சியென்னும் பெரிய திருநகரத்தை யடைந்தனன்.

செவ்வே தலைய நிறுத்தியிருத்தலில் ஒட்டகமேபோலிருந்ததனால் அவ்வுருவாகெனச்சபிப்ப என்றார். அந்தில் இடப்பெருன்மேல் நின்ற இடச்சொல். (உஎ)

ஆயிடைக்கச்சபேசனாமிறைவனமர்த்தருள்கோயி லொட்டகமே காயுமைப்பொறியினுலகெலாம்படைக்குங்கருத்தினன்மலரணைப்புத்தே யேமாதவத்தினினிதுவீற்றிருக்குஞ்சூழலோடு ஊகுதலோடு நீயபாவத்தொட்டகவடிவாஞ்சிறுவனைக்கண்டனன்முந்தை.

(இ-ள்.) ஆயிடை கச்சபேசனும் இறைவன் அமர்த்தருள் கோயிலின்மேல்-அவ்விடத்திற் கச்சபேசனெழுந்தருளிய திருக்கோயிலின்பக்கத்து, மலர் அனை புத்தேன் உலகு எவாம் படைக்கும் கருத்தினன் காயும் ஐம்பொறியின்-பிரமன் எல்லாவடிவங்களையும் படைக்குக கருத்தோடு அடங்கிய பஞ்சேந்திரியங்களையுடையவாய், தாமதவத்தின் இனிது வீற்றிருக்கும் சூழலில் ஊகுதலோடு - கனங்கமில்லாத பெரிய தவத்தில் இனிதாக நிகரற்றிருக்கிடத்திற்சேர, நீயபாவத்தின் ஒட்டக வடிவாம் சிறுவனை நாதை கண்டனன் - கொடிய பாவத்தினையுடைய வொட்டகவடிவாகிய தனது புத்திரனை அப்பிரமன் பார்த்தனன்.

ஒர்கால் யாவஞ்சிருட்டித்தலைப் பிரமன் பெறும்பொருட்டிக் காஞ்சியிலெய்திக் கச்சபேசத்தில் தவஞ்செய்திருந்தமையால் உலகெலாம் படைக்குங் கருத்தினன் மலரணைப்புத்தேன் - தாமதவத்தினினிதுவீற்றிருக்குஞ்சூழலின் என்றார். (உஅ)

(7) சுரேந்திரன் மாரபட்டினம்.

பாவடிநெடுங்காற்றினாயெழுதோவாய்ப்பழியுடனெளிந்துநீள்கழுத்தின்
பாவருமிழிக்குமொட்டகயாக்கையிலவலைநோக்கினிற்நாதோ
சேவுயர்கொடியானடித்தொழுமபாற்றுத்திருவருட்குரியனும்வனுக்
காவவென்செய்கோவென்மகற்கிதுவந்தடித்ததெவ்வாறெனவெண்ணி.

(இ-ள்.) பா அடி நெடும் கால் திரை எழுதோல் வாய் பழி உடல் நெளிந்து நீள்
கழுத்தின் யாவரும் இழிக்கும் ஒட்டக யாக்கை இளவலை நோக்கின்று - பரந்த அடி
யையும் நீண்டகாலையும் திரைந்தெழுந்த தோல்வாயையும் யாவரும் பழிக்கும் உடம்
பையும் நெளிந்து நீண்ட கழுத்தமாகிய இவ்வுறுப்புக்களோடு கண்டோர் யாவரும் இழி
வுபடுத்தும் ஒட்டகசரீர்த்தையுடைய தானது புத்திரனைப்பார்த்து நின்று, அந்தோ -
ஐயோ, சே உயர் கொடியான் அடிதொழுமபு ஆற்றும் திரு ஒருட்கு உரியனா இவனு
க்கு - உயர்ந்த இடபக்கொடியையுடைய இறைவன் திருவடித்தொண்டு செய்தற்குக்
காரணமாகிய அவன் திருவருளுக்குரியவனாகிய இவனுக்கு, ஆவ என் செய்கோ-ஐயோ
நானென்னசெய்வேன், என் மகற்கு இதுவந்து அடுத்தது எ ஐது என எண்ணி - என்
புத்திரனுக்கு இச்சரீரம் வந்தடுத்தது எவ்வாறென்று சருகி.

யோகினைக்கடி முன்னிகழ்வனைத்துமுணர்ந்தனவ்வினைதவிர்ப்பா
னாகமுறையாற்கச்சபேசன் பாலடைந்தபூசனைசெய்தெத்தெடுப்பான்
மாகர்போற்றிசைக்குமிளம்பிறைமோலிவள்ளையுலகளித்தழிக்கு
மேகனையாமை||ருவொழித்தரியையாண்டநின்னிணையடிபோற்றி.

(இ-ள்.) யோகினை கூடி முன்னிகழ்வு அனைத்தும் உணர்ந்தனன் அவினை தவி
ர்ப்பான் - சிவயோகக்கூடி முன்னடைந்தவெல்லாவற்றையுந்தெரிந்து தன்மகனுக்குவந்
த திவினையையொழிக்க, ஆகமமுறையால் கச்சபேசன் பால் அடைந்து பூசனை செய்து
எத்தெடுப்பான் - சிவாகமமுறையால் உச்சபேசனாகிய இறைவனது சந்திரியையடை
ந்து பூசைசெய்து துதிக்கும் பிரமன், மாகர் போற்றிசைக்கும் இளம்பிறை மோலி வள்
ளலே உலகு அளித்து அழிக்கும் ஏகனே-தேவர்கள் துதிக்கும் இளஞ்சந்திரினைமணிந்த
சடாமகுடத்தையுடைய பெருங்கொடையோய் உலகினைத்தம் தினைப்பாற்றும் ஏகனே,
யாமை உரு ஒழித்து அரியை ஆண்டநின் இணை அடிபோற்றி - திருமால்கொண்ட கூ
ர்மவடிவத்தையொழித்து அத்திருமால் யடிமைகொண்ட நின்றிருவடிக்கு வந்தனம்.

இளம்பிறை மோலிவள்ளலே, உலகளித்தழிக்கும் ஏகனே, யாமையுருவொழித்
தரியையாண்ட நின்னிணையடி என்னு விசேடணங்கள் இரப்போர் தமது குறையி
னின்று நீங்க வேண்டியவற்றை வேண்டியபடியே பெறுவர் என்னுங்கருத்தை யுட்
கொண்டிருத்தலால் கருத்துடையடையணி.

சந்திரன் தக்கன் சாபத்தால் சோட சகலகளுள் பதினைந்து கலைகளிழந்து ஒரு
கலையையும் இழப்பதன்முன்னமே சரணடையச் சிவபிரானார் கரு... கூர்ந்து அத்தக்க
ன் சாபந்தொடராமல் அவ்வொருகலையைத் தமது திருமுடியிலணிந்து கலைவளரும்படி
அனுக்கிரகஞ்செய்தார் என்பதை—

“ தீர்த்தனவன்றியேதிங்கடன்னிடை

ஆர்ந்திகெலையினையங்கையிற்கொளா

வார்ந்திடுசடைமிசைவயங்கச்சேர்த்தினுள்

சார்ந்திலகிவழித்தக்கன்சாபமே” எனக் கந்தபுராணம் சந்திரசாபப்படல

த்திலும்,

படைப்பு உயிர்களுக்கு மலபாகம் வரச்செய்தலும், அழிப்பு இளைப்பொழித்தலுமாதலால் இவை இறைவன் உயிர்களிடத்துவைத்த கருணையென்பதை—

“ அழிப்பினைப்பாற்றலாக்கமவவவர்கண்மமெல்லா
கழித்திடனுசரச்செய்தல்காப்பதுகண்மவொப்பிற்
மெழித்திடன்மலங்கௌல்லாமறைப்பருள்செய்திதானும்
பழிப்பொழிபந்தம்வீடுபார்த்திடினருளேயெல்லாம்” எனச் சிவஞானசித்தி யாரிலும்,

திருமால் கூர்மவடிவங்கொண்டு கடல்கடைந்து தேவர்களுக்கு அமுதுதந்த செருக்கால் உலகுஞ்சக் கடலைக்கலக்கியபோது தேவர்களுஞ்சி வேண்டச் சிவபெருமா ன் அதன் செருக்கினையொழித்துக் கூர்மத்தின் ஓட்டினையணிந்து அத்திருமால் வேண் டிய வரங்களைத்தந்தனன் என்பதை—

“ முன்னொருபிரமநற்பத்திடைநாரணன்மூரிநீர்
மன்னுமந்தரமலையாமையாய்த்தாங்கிவார்கடல்கடைந்
தின்னமுதஞ்சரர்க்கீந்தபின்வெஞ்செருக்கெய்கியாங்
கன்னமுநீர்முழுதுழக்கினாலகெலாமஞ்சவே.
அச்சநீத்தாருயிருய்வகையருள்சுரந்தாங்குநீஇக்
கச்சபத்தின்னுயிர்செற்றதனோட்டினைக்கதுமென
நச்சிபவெண்டலையாலிகைநடுவுறக்கொண்டனன்
பச்சிளங்கிள்ளை பால்வீற்றிருந்தருளியபண்ணவன்.
இப்பெரும்பிழைசுவிர்த்துய்யுமாநாரணனெம்பிரான்
வைப்பெனுடகஞ்சியிற்சோதிவீங்கத்தினைவழிபடே
மெய்ப்படுமன்பினொவிரந்திரந்தேத்தலும்விடைமிகைத்
துப்புறஞ்செஞ்சடைத்தோன்றலங் உவனெதிர்தோன்றினான்” என இப்புரா ணத்திலும் வருதல் காண்க. (ஈ0)

காசிகேதாரம்புட்கரங்குருக்கேத்திரங்கழிநைமிசங்களினு
மோசைகொள்காஞ்சியதிகமென்றுரைப்பதுரைப்பிரமாணமொன்றன்ற
ஸீசனேநீயுமுமையுமேபல்லாவிநகர்ப்படைத்தவரில்லை
தேசுறயானேகண்ணுறக்கண்டுதெளிந்ததாமெந்தவழியினும்.

(இ-ள்.) காசிகேதாரம்புட்கரம் குருக்கேத்திரம் கழிநைமிசங்களினும் ஒசை
கொள் காஞ்சி அதிகம் என்று உரைப்பது உரை பிரமாணம் ஒன்று அன்று - காசியுங்
கேதாரமும் புட்கரமும் குருக்கேத்திரமும் விளக்கமமைந்த நைமிசாரணியமுமாகிய இ
வைகளிலும் புகழ்ச்சியிக்க காஞ்சியே அதிகமென்று கூறுவது ஆகமப்பிரமாணம் ஒன்
றுமட்டுமல்ல, ஈசனே நீயும் உமையுமே அல்லால் இ நகர்ப்படைத்தவர் இல்லை - சிவபெ
ருமானே நீயும் உமையம்மையும்ல்லாமல் இந்த நகரைப்படைத்தவரொருவருமில்லை,
யானே எந்த ஊழியினும் தேசுற கண்ணுற கண்டு தெளிந்தது ஆம் - நானே யெந்த
ஊழிகாலத்திலும் இதனைப் பிரத்தியக்ஷமாகக்கண்டு தெளிந்தது.

காசிமுதலிய திவ்யகேஷத்திரங்களிலுங் காஞ்சி யதிகம் என்பது ஆகமப்பிரமா
ண மொன்றுமட்டுமல்ல பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணம் என்பான் ஈசனேநீயுமுமையுமேயல்
லாவிநகர்ப்படைத்தவரில்லை - தேசுறயானேகண்ணுறக்கண்டுதெளிந்ததாம் எந்தவழியி
னும் என்றான் என்றார்.

சிவபெருமானே யுமையோடு காஞ்சியைப்படைத்தனன் என்பதை—

“ அக்காஞ்சிகலிநாசப்பொருட்டுநாம்படைத்துவைத்ததாலாலே
எக்காலுமந்கரினகத்துயரும்வினைத்துயருமெய்தாவாகும்” என இந்நூலில்
வருதல் காண்க. (கக)

புரியுநின்னருளாலுயர்ந்தவரனேகர்புரவுபூண்டெட்டுருவெடுத்தோய்
வரிவிழியுமையான்மணந்தபேரின்பவடிவமேயிடும்பைநோயறுக்கும்
கருணைவாரிதியேயிரங்கிடாயெமக்குக்களைகணியன்றிவேறிலையென்
றிருகணீர்சொரியநெக்குநெக்குருகியேத்தினதைத்தழும்பேற.

(இ-ள்.) புரியும் நின் அருளால் உயர்ந்தவர் அனேகர் - விரும்பத்தக்க உனது
கருணையால் உயர்ந்துளோர் பலர், புரவு பூண்டு எட்டு உரு எடுத்தோய் - ஆன்மாக்க
ளைக் காத்தற்பொருட்டு அட்டமூர்த்தங்கொண்டோய், வரி விழி உமையான் மணந்த
பேரின்ப வடிவமே - வரியமைந்த கண்களையுடைய உமையம்மையோடு கலந்த பேரி
ன்பசொருபமே, இடம்பை நோய் அறுக்கும் கருணைவாரிதியே - பிறவித்துன்பநோ
யை யொழித்தருளுங் கிருபாசமுத்திரமே, எமக்கு களைகண் நீ அன்றி வேறு இல்லை இர
ங்கிடாய் என்று-எமக்குப் பற்றுக்கோடு நீயெயல்லாமல் வேறில்லையாதலா விரங்கியரு
ளாயென்று, இருகண் நீர்சொரிய நாதமும்பு ஏற நெக்குநெக்குருகி எத்தினான்- இரண்டு
கண்களும் ஆனந்தபாஷ்பஞ்சிந்தவும் தாத்தழும்பேறவும் நெக்குவிட்டுருகித்துதித்தான்.

இந்நிரன்முதலியோர் தத்தம் பதங்களைப்பெற்று மேம்பட்டது சிவபெருமான்
றிருவருளாலாதலால் புரியுநின்னருளாலுயர்ந்தவரனேகர் எனவும், எங்கும் நிறைந்து
ஆன்மாக்களுக்கு அருளுதலால் புரவுபூண்டெட்டுருவெடுத்தோய் எனவும், ஆன்மாக்க
ளுக்குப் பந்தமும் வீடும் அருளுதற்பொருட்டே உமையம்மையோடு கலத்தலால் வரி
விழியுமையான் மணந்த பேரின்பவடிவமே யிடும்பைநோயறுக்கும் களைகணையெனவும்
என்றான் என்றார்.

இந்நிரன்முதலியோர் தத்தம் பதங்களைப்பெற்று மேம்பட்டது சிவபெருமான்
றிருவருளால் என்பதை—

“ வாழ்த்துவதும்வானவர்கடாம்வாழ்வான்மணநின்பால்
தாழ்த்துவதுந்தாமுயர்ந்துதம்மையெல்லாந்தொழுவேண்டிச்
சூழ்த்துமதுகரமுயலுந்தாரோடையையுடையேன்
பாழ்த்தபிறப்பறுத்திவொன்யானுமுண்ணப்பரவுவனே” எனவும்,
எட்டுருவென்றது பிருகிவு, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம், சந்திரன், சூரியன், ஆன்மா.

“ நிலனீர்நெருப்புயிர்நீள்விசும்புநிலாப்பகலோன்
புலனையமைந்தனோடெனவகையப்புணர்ந்துநின்றான்
உலகேழெனத்திசைபத்தெனத்தாரொருவனுமே
பலவாகுகின்றவாதோனோக்கமாடாமோ” எனவும்,

எங்கும் நிறைதலை—

“ அருக்கனிற்சோதியமைத்தோன்றிருத்தகு - மதியிறன்மைவைத்தோன்றி
ண்டிறம் - நியின்வெம்மையெய்தோன்றெதகு - காலினுக்கண்கண்டோனிழறிகழ் - நீரி
லின்கவைநிகழ்ந்தோன்வெளிப்பட - மண்ணிறநின்மைவைத்தோன்” எனவும்,

“ பாரிடையெந்தாய்ப்பரந்தாய்போற்றி - நீரிடைநான் காய்நிகழ்ந்தாய்போற்றி-
தியிடைமூன்றாய்த்திகழ்ந்தாய்போற்றி - வளியிடையிரண்டாய்மிகழ்ந்தாய்போற்றி-வெ
ளியிடையொன்றாய்வினைந்தாய்போற்றி” எனவும் வருந் திருவாசகத்திலும்,

உயிர்களிடத்துப் பிறிவரும் அத்துவிதமாய் நின்றருளுதலை—

“உலகெலாமாகிவேரூபுடனுமாய்” எனவும்,

உயிர்கட்குப் பந்தமும் வீடும் அருளுதற்பொருட்டு உமையம்மையோடு கலத்தலை—

“போகியாயிருந்துயிர்க்குப்போகத்தைப்பிரித்தலே”ரார்” எனவும் வரும் சிவஞானசித்தியாரிலும் வருதல் காண்க.

புரியுநின்னருளாலுய்த்தவரனேகர் எனவும் பாடம்.

(கஉ)

அறுசீர்க்கழிநெடிவ்விருத்தம்.

திசைமாமுகன் வாழ்த்தொலியுந் செனியிற்சென்றே மலுமாரருளுந்துதலான், மிசைவானவர் பூதகணம்புடையின் மிடையப்பெருமானெதிர்தின் மருளி வசை திர்தரவேட்டவரந்தருமேமைந்தாவுரைசெய்கெனவாய்மலர விசைபாடினனோகைது னும்பிடநின்றிதுகூறுதலுற்றனன்வேதியனே.

(இ-ள்.) திசை மாமுகன் வாழ்த்து ஒலி அம் செவியில் சென்று ஏறலும் - பிரமன் வாழ்த்தொலி திருச்செவியுட்சென்றடைய, ஆர் அருள் உந்துதலான் - பெறுதற்கரிய திருவருள் தன்னைச் செலுத்துதலால், மிசைவானவர் பூதகணம் புடையில் மிடைய பெருமான் எதிர் நின்று அருளி - ஆகாயத்தின்மேல் தேவர்களும் பூதகணங்களும் இரண்டுபக்கங்களினும் நெருங்கச் சிவபெருமான் எதிரோ நின்று, வசை திர்தர வேட்டவரம் தருமேமைந்தா உரைசெய்க என வாய்மலர - குற்றந்தீர நீ விரும்பிய வரத்தைக்கொடுப்பேம் மைந்தனே சொல்லக்கடவாய் என்று திருவாய்மலர்ந்தருள, வேதியன் இசைபாடினான் ஒகை துளும்பிட நின்று இது கூறுதல் உற்றனன் - பிரமனானவன் இசைபாடி மகிழ்ச்சி துளும்பின்று இதனைச் சொல்லத்தொடங்கினன்.

சிவபெருமான் கருணமூர்த்தியாதலால் அக்கருணை தன்னைச் செலுத்தக் காட்சி தந்தருளினான் என்பார் ஆசருடையதுதலால் பெருமான் எதிர்நின்று என்றார். இது விதியணி.

(கங)

நின்றொண்டுவழாதவனென்புதல்வனீடுந்தவமுற்றுசனற்குமான் முன்றின்சதகோட்டிடைநின்றிருதான்முன்னிச்சிவயோகுமுயன் றுவதத் தொன்றும்பொழுதுயிடைநிவருதலுணர்ந்தானவனிட்டைகருத்துறலாலன் மங்கருணர்திசபித்தாளுமொட்டைவாக்கையனுயினனே.

(இ-ள்.) என் புதல்வன் கட்டித் தவம் முற்று சனற்குமான் நின் தொண்டு வழாதவன் - எனது புத்திரனாகிப் பி அனலிற்றத் தவத்தைச் செய்துமுடித்த சனற்குமாரமுனிவனென்பவன் உனது திருடனத்தொண்டினின்று நீங்காதவன், முன் தின் சதகோட்டிடை நின் இருதான் முள்ளி சிவயோகு முயன்று தவத்து ஒன்றும் பொழுது நிட்டைகருத்து உறலால் ஆயிடை நீ வருதல் உணர்ந்தானவன் - முன்பு தின்னிய சதகிருங்கமலையிடத்து உனது இரண்டு திருவடிக்கையுங்கருதிச் சிவயோகஞ்செய்து அத்தவத்திற் கலந்து நிற்குங்காலையில் சமாதியிற் கருத்துச்சேதலால் அவ்விடத்து நீ வருதலையறிந்தானவன், அன்று அங்கு அருள் ரங்கி சபித்ததால் அமர் ஒட்டக ஆக்கையன் ஆயினன் - அக்காலையில் அவ்விடத்திற் திருவருள்வாய்ந்த நந்திதேவர் சபித்ததால் உலகத்திற் பொருந்திய ஒட்டகசீரமெடுத்தான்.

தவம் என்றது தியானத்தை. நிட்டையென்றது சமாதியை.

(கச)

இன்றேயிதுதீர்த்தருளென்னவீரந்தெத்தித்தொழுவெந்தையுமெம்மடியார் நன்றேகொடுசெய்தனயாவையவைவம்மால்விலகாவதஞன்மறையோய்

பொன்றாதிதுநத்திதவிர்ப்பனென்புரிவுற்றருள்செய்துமறைந்தனன
லன்றேமலராளிதவத்திறனால்குற்றருணத்தியைவேண்டுதலும்.

(இ-ள்-) இன்றே இது தீர்த்தருள் என்ன இரந்து எத்திதொழ - இப்பொழுதே இவ்வடிவிலே தீர்த்தருளையென்று குறையிரந்து துதித்துவணங்க, எந்தையும் எம் அடியார் நன்றே கொடு செய்தன யாவை அவை நம்மால் விலகா - இறைவரும் எமது அடியார் உய்தற்பொருட்டுச்செய்த காரியங்களெவை அக்காரியங்கள் நம்மால் விலக்கமுடியா, அதனால் மறையோய் இது பொன்றாது - அச்செய்கையால் பிரமனே இத்திமை நம்மால் நீங்காது, நந்தி தவிர்ப்பன் என்ன புரிவுற்று அருள்செய்து மறைந்தான் - நந்தி தவிர்ப்பானென்று விரும்பித் திருவருள்செய்து மறைந்தருளினர், அன்றே மலராளி தவம் திறனால் அங்கு உற்று அருள் நந்தியை வேண்டதலும் - அப்பொழுதே அப்பிரமன் தவப்புகியினு லவ்விடத்தடைந்தருளிய நந்திதேவரைக் குறையிரப்ப.

சிவனடியவர் ஒருவர்செய்த பிழையைக்கருகிச் சபித்தல் அப்பிழைதீர்த்தற் பொருட்டேயாதலால் நன்றே கொடுசெய்தன யாவையெனவும், அடியவரிடீட சாபத் தை அவ்வடியவரோ தீர்க்கச்செய்வித்தலன்றித் தான் தீர்க்காமை அவ்வடியவர்க்கு மகிமையை யுண்டாக்கற்பொருட்டேயாதலால் அவை நம்மால் விலகாவதனால் மறையோய்பொன்றாதிதுவெனவுகூறினர்.

இதனை —

“ ஈசனுக்கிழைத்தகுற்றந்தேசிகனெண்ணித்தீர்க்கும்
தேசிகற்கிழைத்தகுற்றந்தேசிகன்றிர்ப்பதன்றிப்
பேசுவதெவனோதன்பாற்பிழைத்தகாரணத்தால்வந்த
வாசவன்பழியைத்தீர்ப்பான் குரவனெவழியுங்கூற” எனத் திருவிளையாடற்பு
ரில் வருதல் காண்க. (௩௫)

நத்திப்பெருமானுமகிழ்த்தலரோய்நங்கச்சபவீசனெதிர்ப்படலா
லந்தப்பொழுதுதன்புதல்வன் பெறுசாபம் தீர்த்ததுவாயினுமன்பர்கள்பாற்
பந்தித்தபெருங்கருணாகரனென்பதுநாட்டினனெம்மிறைநின்புதல்வன்
கந்தப்பொழில்சூழ்வடமேருவினங்கண்ணெய்துகவிலவுருநீங்குமரோ.

(இ-ள்-) நந்தி பெருமானும் மகிழ்த்து அலரோய் நம் கச்சப ஈசன் எதிர்ப்பு
டலால் அந்த பொழுது உன்புதல்வன் பெறுசாபம் தீர்த்தது - நந்திதேவரு மகிழ்கூர்ந்து
பிரமனே நமது கச்சபேசரது திருமுன்னெதிர்ப்பிடலால் அக்காலையே யுனது புத்தி
ரன் சாபம் நீங்கியது, ஆயினும் எய்மிறை அன்பர்கள் பால் பந்தித்த பெருங் கருணாக
ரன் என்பது நாட்டினன் - ஆனாலும் எமது இறைவர் அடியவரிடத்துப் பந்தித்த பெரிய
கருணாகரனென்பதை நிலைநிறுத்தினார், நின் புதல்வன் கந்தம்பொழில் சூழ் வடமேருவி
ன் அங்கண் எய்துக இ உரு நீங்கும் - உனது புதல்வன் வாசமிக்க சோலைசூழ்ந்த வடகி
சையிலுள்ள மேருமலையில் வரக்கடவன் இவ்வொட்டகவடிவம் அவனினின்று நீங்கும்.

கச்சபேசர் சந்நிதியிலெதிர்ப்பட்ட அப்பொழுதே யிச்சாபம் நீங்கியது என்பார்
நங்கச்சபவீசனெதிர்ப்படலால் - அந்தப்பொழுது தன்புதல்வன் சாபந்தீர்த்தது எனவும்,
என்றோற்றும் என்றது தமது அடியவர்க்கு மேம்பாடு உண்டாக்கும் பெருங்கருணைத்
திறன் என்பார் அன்பர்கள்பாற் - பந்தித்தபெருங்கருணாகரனென்பது நாட்டினன் என
வுகூறினர். (௩௬)

கவையதீர்த்தபினெம்மருளாவிவனம்மாணாக் கனுமாகிகயத்துதவுஞ்
சிவதிக் கையையுற்றுவிநீர்தகலைத்திரள்யாவுமுறீஇச்சிவஞான முணர்ந்

தவமாத்ருவனென்றருள்செய்தகலவலரொளவண்மைத்தனையன்புறுத
னிவர்வுற்றகணத்தரோடும்புகுவித்திப்பாலருமாதவமுற்றியபின்.

(இ-ள்.) கவை தீர்த்தபின் எம் அருளால் - குற்றத்தினின்றும் நீங்கியபின் எமது அருளால், இவன் நம்மாணக்கனும் ஆகி நயந்து உதவும் சிவதீக்கையை உற்று விரிந்த கலை திரள் யாவும் உறி சிவஞானம் உணர்ந்து அவம் மாற்றுவன் என்று அருள்செய்து அகல - இவன்நமது மாணக்கனுமாய் நாம் விரும்பியருளும் சிவதீக்கையைப்பெற்றுப் பலவகைப்பட்டு விரிந்த தூற்றிரளையெல்லா மாராய்ந்து சிவஞானதுலோதிக் குற்றத் தினின்றும் நீங்குவனென்று திருவருள்செய்து நீங்க, அலரோன் அவண் மைந்தனை அன் புறு தன் இவர் வுற்ற கணத்தரோடும் புகுவித்து இப்பால் அருமாதவம்முற்றியபின்-பிர மன் அவ்விடத்துத் தனது புத்திரனை அன்புமிக்க தனது பரந்த கூட்டத்தாரோடும் மே ருவிற்கெல்லவிடுத்து இப்புறம் செய்தற்கரிய பெரிய தவத்தைசெய்தபின்.

சிவதீக்கை என்றது சைவாகமத்தில் விதித்த சட்சுதீக்கை, பரிசுதீக்கை, வாச கதீக்கை, பாவஞதீக்கை, சாஸ்திரதீக்கை, யோகதீக்கைகளை. சட்சுதீக்கையாவது மும்மலங்களினின்றும் ஆன்மாவை நீக்குகை. பரிசுதீக்கையாவது ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தால் பிரார்த்தவாதனையை நீக்குதற்பொருட்டுச் சீடனுடைய தலையிற் திருக்கையாற் பரிசி த்தல், வாசகதீக்கையாவது ஸ்ரீபஞ்சாட்சரத்தை யுபதேசித்தல், பாவஞதீக்கையாவது சீடனைத் தண்ணீர்போலப் பாவனைசெய்து மும்மலங்களிறோய்வத நிறுத்துதல், சாஸ் திரதீக்கையாவது சாஸ்திரங்களில் கேள்வி, விமரிசம், பாவனையென்னும் இந்நெறியா ல் நிறுத்துதல், யோகதீக்கையாவது அட்டாங்கயோகத்தில் நிறுத்துதல்.

இதனை—

“மூவகையாருயிர்வர்க்கமலத்தார்தன்மமூலமலத்தார்பூற்றுமுனையாரன்றே
திவகமாமெனவுருவாய்வந்துநாதன்றிருகோக்காற்பரிசுத்தாற்றிகழும்வாக்காற்
பாவனையான்மிகுதூலால்யோகப்பண்பாற்பரவிவரு மவுத்திரியாற்பாசகாசம்
மேவவருளுதவும்” எனவரும் சிவப்பிரகாசத்தாலுணர்க. (கௌ)

உயர்கச்சியிலோங்குபலாசடியினுறைகச்சபவீசனருட்கருணை
பயில்வுற்றுமுறைப்படியெவவுலகுமபண்டையெனநன்குபடைத்தனன்மற்
றியல்பின்வடமேருவினந்திராணிருக்குநிலைய, நன்மொத்த, நிலைவா
ழயன்மைத்தனெடுஞ்செல்கணத்தவரப்பெருமானடியேத்தியியம்புவரால்.

(இ-ள்.) உயர்கச்சியில் ஓங்கு பலாசு அடியின் உயர கச்சப ஈசன் அருள் கருணை பயில் உற்று - எல்லாத்தலங்களினுமுயர்ந்த திருக்கச்சியில் ஓங்கிய முருக்கமர த்தடியிலெழுந்தருளிய கச்சபேசரது திருவருணைப்பெறுதலால், முறைப்படி 6 உலகும் இயல்பின் பண்டே என நன்கு படைத்தனன் - முறையே எல்லா உலகங்களையும் இய ல்பாக முன்போலவே நன்றாகப்படைத்தனன், வடமேருவின் கந்தி பிரான் இருக்கும் நிலையத்தின் மலர்தலை வாழ் அயன் மைந்தனெடும் செல்கணத்தவர் அபெருமான் அடி எத்தி இயம்புவர் - வடதிசையிலுள்ள மேருவின் கண் கந்தி தேவரிருந்தருளுந் திருக் கோயிலையடைந்து தாமரையில் வாழும் பிரமன் மைந்தனாகிய சனந்ருமாருனோடும் செ ன்ற அப்பிரமகணத்தவர் அங்கத்திதேவருடைய திருவடியைத் துதித்தனர்.

கந்திப்பிரான் கந்திபிரான் எனவருதல் செய்யுளிசைகோக்கித் தொகுக்கும் வழி
த்தொகுத்தல். (கௌ)

வேதாவைமையேயினனீயிர்கள்போய்மேருப்படைகந்திமுதற்குாவன்
பாதாம்புயமேத்தியிம்மைத்தனவன்மாணக்கனுமாப்படிசேர்த்தியிவட்

போதினெவென்றருள்பெற்றவர்தாம்போகத்தனருட்கணிநெட்டகமாங்கோதாருநீத்தொளிபெற்றவனைமாணக்கனெனும்படிக்கொண்டனனே.

(இ-ள்.) வேதா எம்மை ஏயினன் நீயிர்கள் போய் மேருபுடை நந்தி முதல் குரவன் பாதாம்புயம் ஏத்தி - பிரமன் எம்மை ஏவினான் (அச்செய்தி யாதென்னில்) மேருவின் கண் நீங்கள் போய் நந்திதேவராகிய முதலாகியரது திருவடித்தாமரையை வணங்கி, இமைந்தன் அவன் மாணக்கனும் ஆம்படி சேர்த்தி இவண் போதீர் என என்று - இப்புத்திரன் அந்நந்திதேவர் மாணக்கனாகும்படி யடைவீத்து இவ்விடத்து வருவீரென்று கட்டினையிட்டனன் என்று கூறி, அருள்பெற்று அவர் தாம் போக - அந்நந்திதேவரது கிருபைபெற்று அப்பிரமகணத்தவர் செல்ல, தன் அருள் கண்ணின் ஒட்டகம் ஆம் கோது ஆர் உரு நீத்து ஒளிபெற்றவனை மாணக்கன் என்னும் படிக்கொண்டனன்-தமது திருவருட்பார்வையால் ஒட்டகமாகிய குற்றம் நிறைந்த உருவைவிட்டு (அஸ்தமஸ்தக சையோகத்தால்) ஒளிபெற்ற அச்சனற்குமாரனை யாவருந் தமது மாணக்கனெனும்படி யாட்கொண்டனர்.

சட்சிதெக்கையதனர் என்பார் அருட்கணிநெட்டகமாங்கோதாருநீத்தது எனவும், பரிசுதிக்கையால் ஒளிவடிவாக்கினார் என்பார். ஒளிபெற்றவனெனவுங்கூறினார்.

அறுசீர்க்கழி நெடிவிலிருத்தம்.

அன்னேனவன்பாற்றிக்கையுறிவழிபாடாற்றிமுழுதுணர்ந்தான் முன்னர்ப்புராணசியாயநூல்கருமமுத னூறருமநூன் மன்னுசிக்கையெழ்ச்சந்தைவழங்குமொன்பான் வியாகரணம் பன்னுமெண் னூன் முக்கந்தம்பலவுமுறையினேதினலை.

(இ-ள்.) அன்னேன் அவன்பால் திக்கை உறி வழிபாடி ஆற்றி முன்னர் புராணம் முழுது உம் உணர்ந்தான் - அச்சனற்குமாரன் அந்நந்திதேவரிடத்துச் சிவதினென்பெற்றுத் தொண்டிசெய்து முன்பு சிவபுராணங்களை முழுதும் அறிந்தனன், நியாயநூல் கருமமுதல் நூல் தருமநூல் மன்னு சிக்கை ஏழ் சந்தை ஒன்பான் வழங்கும் வியாகரணம் பன்னும் என்ன நூல் முக்கந்தம் பலவும் முறையின் ஒதினன் - பின்பு உத்தரமீமாஞ்சையும் முதலாகிய பூர்வமீமாஞ்சையுந் தருமநூலும் நிலைபெற்ற சினைகளையும் எழுவகைப்பட்டு சந்தையும் ஒன்பதுவகைப்பட்டு வழங்கும் வியாகரணமும் சொல்லுஞ் சோதிட நூலுள் மூன்றுவகைப்பட்ட கந்தமும் மற்றப் பலநூல்களாகிய வவற்றையு முறை யாகக்கற்று.

புராணநூல் தருமநூல் இரண்டும் வேதங்களின் வழியே வந்தனவாதலால் வழிநூல் எனவும், நியாயநூலுங் கருமநூலும் வேதங்களிலுள்ள பொருளை யாண்டேன் டெடுத்துத்தொகுத்தும் விரித்துஞ்செய்யப்பட்ட நூல்களாதலால் பூர்பக்கநூலெனவும், சினைக் க எழுவகைப்பட்டு வேதத்தினுச்சாரலகணத்தையுணர்த்தியும், வியாகரணம் ஒன்பதுவகைப்பட்டு வேதத்தின் பதலகணத்தையுணர்த்தியும், சந்தை எழுவகைப்பட்டு வேதத்தில் உக்தைதமுதலிய சந்தோபேதங்களுக்கு அக்காரசங்கியையுணர்த்தியும், சோதிடநூல் வைதிக கருமத்துக்குக் காலமுணர்த்தியும் வேதங்களுக்குச் சார்பாய்ப் புடைபட்டு நடத்தலாற் சார்புநூல் எனப்படும். மீமாஞ்சையில் சிவப்பேற்றை உத்தரங்கூறுதலால் அதனை நியாயம் எனவும், சிவபூசையைப் பூர்வங்கூறுதலால் அதனைக் கருமமுதனூலெனவுங்கூறினார். முற்றும்மை தொகுத்தல். (சு0)

எழுங்கற்புருத்திரங்களிருக்குமுதலாக 161ன்மறைக ளாயுள்வெதம்விலவேதமமலகாரத்தருவமருத்ததூல்

பாயபலவும்விதிமுறையாற்பயின்றுநக்திப்பிரானருள்சேர்
தூயமுனிவன்பின்னருமொன்றிரந்துவேண்டித்தொழுதுரைப்பான்.

(இ-ள்.) ஏயும் கற்பகுத்திரங்கள் இருக்கு முதலாம் நான்மறைகள் ஆயுள் வேதம் வில் வேதம் அமல் காந்தருவம் அருத்த தூல் பாய பலவும் விதிமுறையால் பயின்று - இவைகளோடமைந்த கற்பகுத்திரங்களும் இருக்குமுதலிய நான்குவேதங்களும் ஆயுள்வேதமும் நிறைந்த தனுவேதமும் இசைதூலுந் தருக்கதூலும் ஆகிய பாரந்த பல தூல்களையும் தூலில் விதித்த விதிப்படி பயின்று, நக்திப்பிரான் அருள்சேர் தூயமுனிவன் பின்னரும் ஒன்று இரந்துவேண்டி தொழுது உரைப்பான் - நக்திதேவரது திருவருளையடைந்த களங்கமில்லாத சனற்குமாரமுனிவர் பின்னுமொருபொருளைக் குறைவிரந்து வணங்கிக்கூறுவார்.

போதாயநீயம், பாரத்துவாசம், ஆபத்தம்பம், ஆத்திரோயமுதலிய சூத்திரங்களாகப் பலவகைப்பட்டு அவை வைதிககருமத்தைப் பிரயோகிக்கு முறையைக்கற்பித்து வேதத்திற்கு அங்கமாய்ச் சார்புதூலாய் நிற்பதால் கற்பகுத்திரங்கள் எனவும், முற்றுணர்வுடைய இறைவனுலருளிய முதல்தூலாதலால் அங்கங்களுக்குப்பின் இருக்கு முதலா நான்மறைகளெனவும், வழிதூல் சார்புதூல் பூருவபக்கதூல் என்பவற்றுளொன்றாய் நிற்பதால் ஆயுள்வேதம் வில்வேதமல்காந்தருவமருத்ததூல் எனவும், ஆசிரியனுக்கு வழிபாடுசெய்து கற்குமுறை பலவாதலால் விதிமுறையாலெனவுங்கூறினார். இது சாஸ்திரநிகை.

(சக)

உன்புடைக்கல்வியெல்லாமுணர்ந்தனனவைகளெங்கு
மன்புடைச்சிவப்பேரென்றேமுத்தியென்றியம்புமெந்தாய்
புன்புலையுடம்புநீங்கிப்பரவெளிப்பொருளைக்கூடு
மன்புடைப்பகவேயன்றேசிவனியல்பதனைச்சேரும்.

(இ-ள்.) எந்தாய் உன்புடை கல்வி எல்லாம் உணர்ந்தனன் அவைகள் எங்கும் இன்பு உடைய சிவபேரே ஒன்றே முத்தி என்று இயம்பும்-என்றந்தையே தேவாரீரிடத்தெல்லாவதாய் மறித்தேன் அந்தூல்கள் எவ்விடத்து நோக்கினும் நோக்குவோர்க்கின்பந்தருள் சிவசக்தி யடைதலாகிய ஒரு நிலையையே மோகுகொண்டு கூறுநிற்கும், புன்புலையுடம்பு நீங்கி பரவெளி பொருளை கூறும் அன்பு உடைய பகவே அன்றே சிவன் இயல்பு அதனை சேரும் - அசுத்தமாகிய மாமிசஞ்செறிந்த தேகப்பற்றினின்று நீங்கி ஞானாகாசமாகிய அம்மெய்ப்பொருளைஉடையும் தலையன்பினபுடைய ஆனமாவல்லவோ சிவசொருபத்தினியல்பையடையாநிற்கும்.

அன்பு தலையன்பு, இடையன்பு, கடையன்பு என மூவகைப்படும். தலையன்பு தலைவன் பெயர், குணங்கேட்டவழித் தன்வசம் அழிதல். இடையன்பு அவனைக் கேட்டவண்ணக் கண்டபொழுது தன்வசம் அழிதல், கடையன்பு கூடினபொழுது தன்வசம் அழிதல். சிவன் நிருநாமங்களைக்கேட்டபொழுதே தன்வசம் அழியும் அடியவர்கூதலால் அன்பு என்றதற்குத் தலையன்பு என்றும்.

(சஉ)

மானிடன்விசம்பைத்தோல்போற்சுருட்டிதல்வல்லோனாயி
னீனமில்சிவனைக்காணுதிடும்பைநீர்விடுமெய்து
மானமார்சுருதிசுடும்வழக்கிவையாதலாலே
பானமரிநையைக்காணுமுபாயமேயறிதல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) மானிடன் விசம்பை தோல்போல் சுருட்டுதல் வல்லோன் ஆயின் ஈனம் இல் சிவனை காணுது இடம்பை தீர் வீடும் எய்தும் - மானிடப்பிறவியுற்றவன் ஆகாயத்தைத் தோல்போற் சுருட்டுதலில் வல்லவனானால் களங்கமில்லாத சிவபெருமானைத் தரிசியாமல் பிறவித்துன்பத்தினின்று நீங்கிய முத்தியையடையக்கூடும், மானம் ஆர் சுருதி கூறும் வழக்கு இவை ஆதலால் - பெருமைநிறைந்த வேதங்களெடுத்துக்கூறும் வழக்கு இவையாதலால், யான் அமர் இறையை காணும் உபாயமே அறிதல்வேண்டும் - அடியேனும் எங்கும் நிறைந்த அச்சிவபெருமானைக்கண்டு தரிசிக்கும் உபாயத்தினையே அடியேன் உணரவேண்டும்.

ஆகாயத்தைத் தோல்போற் சுருட்டுதலுமில்லை, சிவகாட்சியின்றி முத்தியடைதலுமில்லையென்னும் பொருள்மேல் நின்றலால் உடன்பாட்டில்வந்த எதிர்மறையணி, சந ஆங்க துபலவாற்றாணுமருளினை யவற்றினுள்ளுந் தீங்கறவெளிதற்கூடுமுபாயமுஞ்செப்புகென்னு வோங்குசீர்ச்சனற்குமாரனுரைத்தலுஞ்செவிமடுத்த விற்குபேருவகையூப்பவிளம்புவானந்தியெங்கோன்.

(இ-ள்.) அது பல ஆற்றாணும் அருளினை - அவ்வுபாயத்தினைப் பலவகையாலு மருள்செய்தீர், அவற்றின் உள்ளும் தீங்கு அற எளிதில் கூடும் உபாயமும் செப்புக என்ன - அப்பலவகையுள்ளுந் குற்றமற எளிதாக அடைய முபாயத்தையுஞ் சொல்லக் கடவீனென்று, சீர் ஒங்கு சனற்குமாரன் உரைத்தலும் - ஞானச்சிறப்புமிக்க சனற்குமாரமுனிவர் வினவ, நந்தி எம் கோன் செவி மடுத்து வீங்கு பேர் உவகை பூப்ப விளம்புவான் - நந்திதேவராகிய எமது பெருமானார் திருச்செவியாத்தி மிக்க பெருமகிழ்வுதோன்றக் கூறியருளுவார். (சச)

அருள்பெறுசனற்குமாரனறுமுகன்கூறென்றுண்ணைச் சுருதியிற்கிளந்தவாற்றாலறிவினிற்றாயைமுற்று மிருளறவுணர்ந்தாய்நீயேயிருந்தவத்தலைவன்கேட்டி மருளிதீர்ந்துலகமுய்யவிறுயதுவகுத்துச்சொல்வாம்.

(இ-ள்.) இருந்தவ தலைவன்கேட்டி-பெரிய தவசிகோட்டனே கேளாய், அருள் பெறு சனற்குமாரன் அறுமுகன் கூறு என்று உண்ணை சுருதியில் கிளந்த ஆற்றால் - சிவபெருமானார் நிறுவருள்பெற்ற சனற்குமாரமுனிவன் முருகக்கடவுளம்சமென்று உண்ணை வேதத்திற்கூறிய முறையால், நீயே அறிவினில் தூயை முற்றும் இருள் அற உணர்ந்தாய் - நீயே அறிவிற்றாய்மையுடையாய் (ஆதலால்) நாம் கூறிய தூல்முழுமையும் அறியாமை யறத்தெரிந்தாய், உலகம் மருளி தீர்ந்து உய்ய விறுயது வகுத்து சொல்வாம் - உயிர்கள் குற்றத்தினின்று நீங்கிக் கடைத்தேற நீ வினாவியதையும் வகைப்படுத்திக் கூறுவாம்.

தலைவன் அண்மைவிளி. ஐயந்திரிபறவுணர்ந்தாய் என்பார் இருளறவுணர்ந்தாய் என்றார். (சக)

அந்தணரசர்நாய்கிருபிறப்பாளர்வேத மந்திரக்குரியோர்நான்குவகைநிலையிவர்கட்கென்ப நிகையில்பிரமசாரிநிலையுயர்மனையின் வாழ்க்கை சுந்தரவனத்தின் வாழ்க்கைதுறவறமந்நான்காமால்.

(இ-ள்.) அந்தணர் அரசர் நாய்கர் இருபிறப்பாளர் - மறையவரும் கூத்திரியரும் வைசியரும் இருபிறப்பாளராம், (ஆதலால்) வேதமந்திரத்துக்கு உரியோர் இவர்கட்கு நான்குவகை நிலை என்ப - வேதகாயத்திரிக்கு உரியவராவர் (ஆதலால்) இவர்களுக்கும் பிரமசரியமுதலாக நான்குவகைப்பட்ட ஆச்சிரமங்கள் உரியனவென்று கூறுவர், அந்நான்கு நிலைகளில் பிரமசாரி நிலை உயர்மனையின் வாழ்க்கை சுந்தரவனத்தின் வாழ்க்கை துறவறம் ஆம் - அந்த நான்கும் பழிப்பில்லாத பிரமசரியநிலை உயர்ந்த இல்லற நிலை மனையாளோடு காட்டில் வசிக்கும் வாணப்பிரத்தநிலை சன்னியாசநிலையுமாகிய இவைகளாம்.

உபநயனஞ்செய்தவழி ஒருபிறப்பு ஆதலால் இருபிறப்பாளர் என்றார். நிலையென்றது ஆச்சிரமத்தை. (சுசு)

கருநிலைக்கெட்டாமாயுள்பதினென்று கருநீராரும் வருடத்தின்மறையோராதிமூவர்க்குமறையினுசான் மெருருபநயனஞ்செய்வன் முனிவர் தங்கடன்றிர் தத்தற்குப் பொருளிராமறைகளங்கமோதுதற்பொருட்மென்றே.

(இ-ள்) முனிவர் தம் கடன் தீர்த்தற்கு பொருவு இல்லாத மறைகள் அங்கம் ஒதுதல்பொருட்டு - முன்பு முனிவர் கடனைச்செய்து முடித்தற்கு ஒப்பில்லாத வேதங்களும் ஆறங்கங்களாகிய இவைகளைக் கற்றேதுதற்கு, ஆசான் - ஆசிரியன், கரு நிலைக்கு எட்டாம் ஆயுள் பதினென்று கருது சாராரும் வருடத்தின் - கருப்பவாசந்தொடங்கி யெட்டாம்வயதிலும் பதினேராம்வயதிலும் நினைக்கும் பன்னிரண்டாம்வயதிலும், மறையோர் ஆதிமூவர்க்கும் மறையின் தெருள் உபநயனம் செய்வன் - அந்தணர் முதலிய மூன்றுவருணத்தாருக்கும் வேதத்தின் கூறியவண்ணம் தெளிவுதரும் உபநயனத்தைச்செய்து முடிப்பான்.

இதனால் முனிவர்கடன் செய்துமுடித்தற்கு உபநயனஞ் செய்துசொன்னதல் கருவியாதலால் அதற்குக் காலவரையறையும் பிரமசரியநிலையுங் கூறப்பட்டன. நான்குருபு நிமித்தப்பொருட்டு. பிரசரியநிலை உலகுருவாணன், கைட்டிகனெனவும் இருவகைப்படும்.

உலகுருவாணன் வேதங்க்களைக்கற்றபின் இல்லறநிலையிற்செல்பவன். கைட்டிகன் வேதங்க்களையுணர்ந்து உயிர் போங்காதும் அந்நிலையில் ஒழுக்குவான்.

இதனை—

“ உலகுருவாணனென்போன்மறைமுழுதுணர்ந்தபின்னர்

கவையறமகளிர் தம்மைவேட்டுளோனயிட்டிகன்சீர்

தவலருக்கேள்விமுற்றித்தன்னுயிருலக்குங்காறுந்

துவரிதழ்மடவாரின்பந்துய்த்திடாதொழுதுவோனே” எனக் கூடம்புராணத்

தில் வருதல் காண்க.

(சுஎ)

ஆங்கதன்பின்னர்க்காமமறம்பொருட்பேற்றினோடு மோங்குசீர்ப்பிதிர்வானோருகடன்களினொழிவுங்வேண்டி மாங்குயிர்கிளவிமென்றே ருண்மனைவியைமணப்பர்பின்னர் தாங்கரும்வனத்துச்செல்வர்தவயிகக்கிடைத்தல்வேண்டி.

(இ-ள்.) அதன் பின்னர் - அதன்பின்பு, காமம் அறம்பொருள் பெற்றினோடு - அறம்பொருளின்பமாகிய பலன்களோடு, சீர் ஒங்கு பிதிர்வானோர் கடன்களின்

ஒழிவும் வேண்டி - புகழ்மிக்க பிதிரர்களுந் தேவர்களுமாகிய இவர்களது கடன்களொழித்தலுமாகிய இவற்றை விரும்பி, மாங்குயில் கிளவி மென் தோன் மனைவியை மணப்பர் - மாமரத்திலுள்ள குயிலிசைபோலுஞ் சொல்லியு மெல்லிய தோனையுமுடைய மனைவியோடு கலந்தொழுதுவார், தவம் மிக கிடைத்தல் வேண்டி தாங்கு அரும்வனத்திற் செல்வர் - தவமிகவுங் கைகூடுதலை விரும்பியடைதற்கரிய காட்டிற் செல்வர்.

தேவர்கடனும் பிதிர்கடனும் ஒழித்தற்குக் கிருகாச்சிரமம் வேண்டுமாதலால் பிதிரர் வாநோர் கடன்களினொழிவும் வேண்டி மனைவியை மணப்பர் எனவும், அவற்றோடு தவங் கைகூடுதற்கு வானப்பிரத்திலை வேண்டுதலால் தவமிகக் கிடைத்தல்வேண்டித் தாங்கரும் வனத்திற் செல்வர் எனவுங்கூறினார். காமமறம்பொருள் உம்மைத் தொகையாதலால் இயல்பாய்வந்தன. இல்லறநிலை உதாசினன், சாதகனென விருவகைப்படும்.

உதாசினன் மூன்றுகடன்களையுமுடித்தபின் துறவறத்திற் செல்வோன். சாதகன் சாங்காறும் இல்லறநிலையினிற் போன்.

“ஒதுமில்லிற் சினைன்றோனுயருதாசினன்மிக்க
சாதகனெனவிரண்டாந்தன்மையனவற்றின்முன்னோன்
ஏதமில்கடன்கண்மூன்றுக்கழித்தபினில்லிற்றிந்தோன்
திதில்சாதகன்சாங்காறுமில்லொழுக்கதனிற்சேர்வோன்” எனவும்,

வானப்பிரத்திலை சந்நியாசி, தாபசியென விருவகைப்படும்.

சந்நியாசி மனைவியைத்துறந்து காட்டில் வசிப்பவன். தாபசி மனைவியோடு காட்டிற் சென்று அக் கிளிகாரியமுதலியவற்றைச் செய்வோன்.

“வானப்பிரத்தன்சந்நியாசிவளர்தாபசியென்றிருவகையாக்
தானத்தும்வானப்பிரத்தர்தம்மின்முன்னோன்மனைநீத்துக்
கானத்துறைவோன்மற்றையவன்கன்னிக்குப்பின்மனைவியொடு

மோனத்திருந்துதிக்கருமமுறையினாற்றுமுரவோனே” எனவுங் கூட்புராணத்தி ல் வருதல் காண்க. (சுஅ)

கடனெலாம்விண்டபின்புகருதருந்துறவிற் செல்வர்
நடலைகூருலகவாழ்வைவெறுத்துநல்லறிவுதூய்தா
யிடனுடைத்துறவிற்சென்றேயிருவகைநியாயத்தோடு
மடனறநன் னூல்பற்றிமறைமுடிவுணர்தல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) கடன் எல்லாம் விண்டபின்பு கருதரும் துறவில் செல்வர்-வானவர் முதலிய மூவர்கடன்களையெல்லாஞ் செய்துமுடித்தபின் நினைத்தற்கரிய துறவறநெறியிற் செல்வார்கள், நடலைகூர் உலகவாழ்வை வெறுத்து நல் அறிவு தூய்து ஆய் - வஞ்ச மிக்க உலகவாழ்க்கையை வெறுத்து நல்ல அறிவு தெளிய, இடன் உடைய துறவில் சென்று - பரந்த துறவறநெறியிற் சென்று, வகை நியாயத்து ஒடு மடன் அற நல் தூல் பற்றி மறைமுடிவு உணர்தல் வேண்டும் - பின்னர்க்கூறப்படும் இருவகை நியாயங்களினோடு அறியாமை நீங்கச் சிவஞானநிலைத் துனையாகக்கொண்டு வேதத்தின்முடிவை யறியவேண்டும்.

முன்னர்க்குரிய முனிவர்கடன், தேவர்கடன், பிதிர்கடன் என்னு மூன்றென் னும் கடனெலாம் விண்டபின்பு எனவும், பிரமசரியமுதலிய மூவகைநிலையில் நிற்போ

ரும் சந்நியாசநிலையில் செல்லுதற்குரியராயினும் மூவகைநிலையினு முறையேறின்று பின்பு சந்நியாசநிலையிற்செல்லுதல் முறையென்பார் பின்பு எனவும், சந்நியாசநிலை பரமேட்டி, யோகியென விருவகைப்படுதலால் கருதருத்துறவெனவுக்கறினர்.

பரமேட்டியென்பவன் இந்திரியங்களையடக்கிச் சிவயோகஞ்செய்து முத்தியை யடைபவன். யோகியென்பவன் சிவமாகத் தன்னிப்பாவித்துச் சீவன்முத்தனாயுள்ளவன்.

“ பரவுஞ்சந்நியாசரிப்பாரமேட்டி யோகியென

இருவருளார்மற்றவரின்முன்னோனிகலம்புலன்களுள்ளடக்கி

மருவுமயோகத்திருந்துமுத்தியடையமுயல்வோன்மற்றையவன்

கருதுமெவையுந்தானுக்கைவல்லியத்திற்களிப்போனே” எனவருங் கூடும்

புராணத்திலறிக.

(சக)

இருவகைநியாயம்பூர்வமுத்தரமெனப்பேரொய்து

மொருவகைசிவபூசைக்காமொருவகைசிவப்பேற்றிற்காஞ்

சுருதியேயிலிங்கஞ்சொற்சேர்வெடுத்துக்கோளிடமேசொல்லின்

வருபெயரிவற்றான்மென்மைவன்மையென்றிவற்றையாய்தல்.

(இ.ள்.) இருவகை நியாயம் பூர்வம் உத்தரம் என்ன பேர் எய்தும் ஒருவகை சிவபூசைக்கு ஆம் ஒருவகை சிவப்பேற்றிற்கு ஆம் - இரண்டுவகை நியாயங்களும் பூர்வமீமாஞ்சை உத்தரமீமாஞ்சையெனப் பேர்பொருள்தும் அவற்றொளாருவகை சிவபூசைக்குரிய தாம் ஒருவகை சிவத்தைப் பெறுதற்குரியதாம், சொல்லின் சுருதி இலிங்கம் சொல் சேர்வு எடுத்து கோள் இடம் - சொல்லுமிடத்துச் சுருதியு மிலிங்கமும் பதச்சந்தியு மேற்கோளும் தானமுமாக, வருபெயர் இவற்றால் மென்மை வன்மை என்று இவற்றை ஆய்தல்-வரும்பெயர்களாகிய இவ்வேதுக்களால் அபலம் பலமென்று சொல்லப் பட்ட இவைகளை ஆராயக்கடவன்.

கேள்வியும், குறியும் பதச்சந்தியும் பிரகரணமும் தானமும் ஒன்றன்பொருளை யாராய்ந்தறிதற்குவரும் சங்கேதங்களின் பெயர்களாதலால் சுருதியே யிலிங்கஞ் சொற் சேர்வெடுத்துக் கோளிடமே வருபெயரிவற்றால் மென்மை வன்மையென்றிவற்றையாய்தல் என்றார். தானம் முன்பின்னோக்கிப் பொருள்கொள்கை ஆய்தல் உடன்பாட்டில் வந்த வியங்கோள் வினைமுற்று. ஆய்பகுதி, து சாரியை, உகரக்கேடுசந்தி, அல் வியங்கோள் விசுதி. ஏகாரம் எண்ணிடைச்சொல். (இ0)

கடப்படுபூசைபூர்வகருமநூனியாயத்தாகுந்

தொடக்கமீற்பியாசம்பூர்வதைபலமேசொல்லி

னெடுத்துரையருத்தவாதமியைசிவப்பேறுகூற்ற

ரிவதற்கிலிங்கமாயால்.

(இ.ள்.) கடப்படு பூசை பூர்வகரும நூல் நியாத்தாரும் - முறைப்பட்ட சிவபூசை பூர்வமீமாஞ்சையாகிய கருமநூலென்னும் நியாயத்திலடங்கும், சொல்லின் தொடக்கம் ஈறு அப்பியாசம் பூர்வதை பலம் எடுத்து உரை அருத்தவாதம் இவை - சொல்லுமிடத்து உபக்கிரமமும் உபசம்மாரமும் இவ்விரண்டையும் அப்பியசித்தலும் பூர்வதையும் பலமும் எடுத்துக்கூறும் உபாக்கியானமுமாகிய இவைகள், சிவப்பேறுகூற்றற்கு அத்த உத்தரநூல் உண்மை துணிவதற்கு இலிங்கம் ஆம்-சிவத்தையடைதலை சொல்லுதற்கு அமைந்த உத்தரமீமாஞ்சையினுண்மையைத் துணிதற்குக் காரணங்களாம்.

ஏகாரம் எண்ணிடைச்சொல். உபக்கிரமமாவது ஒன்றைச் செய்யத்தொடங்கல், உபசம்மாரம் ஆவது செய்யத்தொடங்கியதைச் செய்துமுடித்தல், பூர்வதையாவது முன்னடத்துவது. பலம் ஆவது அவற்றால் வரும் பிரயோசனம், உபாக்கியானம் ஆவது அவற்றால்வரும் பிரயோசனத்தைக் கதாநுபமாக்கூறுதல். இவை உத்தரமீமாஞ்சையின் உண்மைப்பொருளை யறிதற்குவருஞ் சங்கேதப்பெயர்களாதலால் இவை துணிவதற்கு லிங்கமாகம் என்றார். பூர்வதையென்னும் பாடத்தை அபூர்வதையென்கிறுத்தினர், அதன்பொருளின்னதென வுணரார்போலும்.

(௫௧)

இரவெரியாடுந்தேவையிம்முறைதுணிந்தருளானி
பிரணவமனுவாற்போற்றிப்பேதுறுவுடல்சாங்காறும்
பரளிடினவற்குமுகட்பரன்வெளிப்படுவன்பட்டான்
மருவுபேரின்பந்தும்புதுவிமலனில்வாழலாமே.

(௫-௭) இரவு எரி ஆகும் தேவை இ முறை துணிந்த ருளானி - இரவில் உலகமாகிய மயானொருப்பிற் பவுரிக்கூத்தைச்செய்யு மிறையை முற்கூறிய கருவிகளாற்று ன்நீர்ச சிவஞானி, பேதுறுது பிரணவமனுவால் போற்றி உடல் சாங்காறும் பரவிடின் அவற்கு முக்கண் பரன் வெளிப்படுவன் - மயங்காது பூரிபஞ்சாக்கரமாகிய பிரணவ மங்கிரக்கால் துதித்துச்சரீரம் அழியுளவுந் வணங்கில் அவனுக்கு அவ்விறைவர் காட்சிதச்சுருவார், பட்டால் மருவு பேரின்பம் தும்புது விமலனில் வாழலாம் - காட்சிதந்த ருளினால் பொருங்கியபேரின்பத்தை துகர்ந்து அவ்விறைனிடத்து அழியாது நிலைபெற லாம். (கலப்பானென்றபடி.)

நிவம், ரத்ரி, துணவம், நூன்மா, மாயையென்பவை: பூரிபஞ்சாக்கரத்திலடங்கி நிற் றல்போலப் பிரணவத்திலும் அடங்கிநின்றலால் ஐந்தெழுத்தோமாகிய பிரணவம் என்பா பிரணவமனுவார்போற்றியென்றா. இது வாசகத்தை.

இதனை—

“இஹை ௩த்தி பாசமெழின் மாயையாவி - உறகிற்குமோங்காரத்துன்” எனத் திரு வருட்பயனிடும்,

உலகமாகிய மயானம் என்றதை—

“பொறியுறுமுவிடனும்புவனம்மாள் வயும்

இருதியாயழிவுறுமீ டெல்லையின்

புறையெனுருளிடையுயர்த்துமற்றவன்

உறவருடாசகிழ்ச்சியாறு லுயரென்பவே” எனக் கத்தபுராணத்திலும் வ

ருதல் காண்க.

(௫௨)

பிள்ளவன்மா பவாழ்சியிழைநெருன்சிவமேசேர்வன்
முள்ளருஞ்சிவப்பேற் றிற்குமுறைவருமுபாயிதா
நிநெறிகிறியோயாரர் குறொளியநன்மெளிகாய்கேரா
மநெறிகுட்கணைமமான்பதிகளினமர்தலாகும்.

(௫-௭.) பின்அவன் ஸாவாழ்வில் பிறந்து இருன் சிவமே சேர்வன் - பின்பு அவன் உலகவழக்கையிற் பித்தழியாது சிவமொன் லறயேயடைவான், (ஆதலால்) முன்னரும் சிவப்பேற்றிற்கு முறையரும் உபாயம் ஈது ஆம் - நினைத்தற்கரிய சிவத்தைப் பெறுதற்கு முறையாக முன்னாக்கூறிய உபாபரிதாவாம், இந்நெறி சிறியோர் யார்க்கும் எளியது அன்று-இஃ ஸாவாயம் அறிவிற்சிறியோர் யாவருக்கும் அடைதற்கரியதாம், எளி

தாய் நேராம் அ நெறி முக்கண் எம்மான் பதிகளின் அமர்தலாகும்-அவர்களுக்கு எளிதாய்க் கைகூடு முத்திநெறி திரிநேத்திரங்கனையுடைய எமது இறைவன் திருப்பதிகளில் வசித்து வாழ்தலாம்.

சிறியோர் என்றது இயமாதியட்டாங்கமோகங்களிற் பழகுதலில்லாதவரை. பாவனாதிசைஞ்சொல்லவந்தவர் பின்னவன் மாயவாழ்விற்பிறந்தினான் சிவமேசேர்வன் என்றார். இரூன்முற்றெச்சம். (இங்)

ஆயிடைச்சாக்கடெய்தின் விலங்குநாயடுவான் புள்ளு
மேயபுன் மரங்களே லுமவிடுபேறடைவதுண்மை
நீயிதற்கையக்கொள்ளே லென்ற லுநெடிதுவாழ்ந்து
துயசிரந்திபாதத்தொழுதெதிர்குமாரன் கூறும்.

(இ-ள்.) ஆயிடை சாக்காடு எய்தின் விலங்கு நாய் அறிவான் புள்ளு மேய புல் மரங்கள் எனும் வீடு பேறு அடைவது உண்மை - அத்திருப்பதிகளில் வசித்து மரணத்தைப்பொருத்தின் மிகுமும் நாயும் கொல்லும் பெரிய பறவையும் பொருத்திய புல்லு மரங்களாகிய இவைகள் இழிபிறப்பினை புண்டயனவாயினும் முத்தியையடைவது சத்தியமாம். நீ திசற்கு லுடம் கொள்ளேல் என்றும் - நீ நாம் கூறிய இதற்குச் சிறிதும் ஐயப்படாதேயென்று நீ திசேவருளும், குமாரன் நெடிது உழ்த்து துயசிரந்திபாதம் தொழுது எகிரகூறும் - சனந் குமாரமுனிவர் மிகவும் ஆலோசித்துக் களங்கமில்லாத புகழையுடைய சங்கிதேசுரது திருவடியை வணங்கி எதிரோ வினவுகின்றனர்.

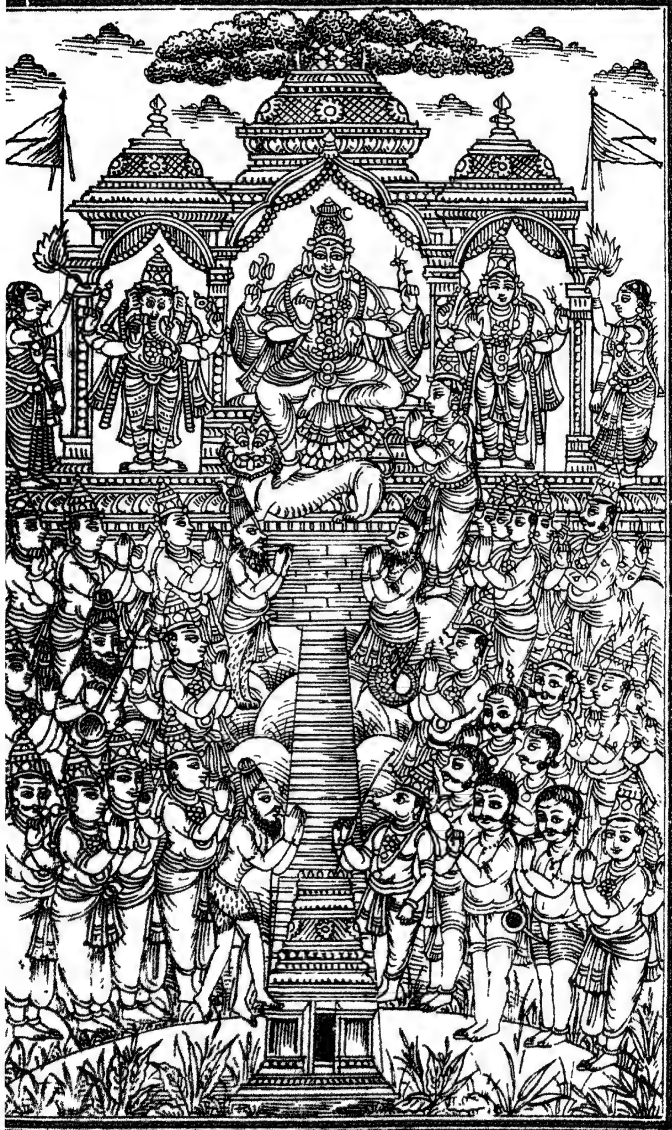
நெடிது உழ்த்து என்னுள் தொடருள் குற்றியலுகாங்கோடாது உடம்படுமெய் 'பெறுதல்' 'தன்முகமா கத்த' 'எழைப்பதுவே' என்றற்போல நின்றது. (இங்)

சீர்த்தலவாழ்க்கையான் றே செவ்வழி பென்றாயைய
பார்த்தலத்திறைவன்மேவுர்பநிகளெண்ணிலவாடிக்
கீர்த்தசாலவந்துண்மேலாய்க்களர்சிவப்பேற்றான் முத்தி
யார்த்தியின் றுதவுத்தானம்யாதுயேருளுகின்றான்.

(இ-ள்.) ஐயசிரந்தலவாழ்க்கை ஒன்றே செவ்வழி என்றும் - ஐயனை யெனியோர்க்குச் செந்தி சிவதலங்களில் வாழ்தலொன்றே சிவத்தைப்பெறுதற்கு வேவழியென்று கூறினும், பார்த்தலத்து இறைவன் சேவும் பதிகள் எண்ணிலவா - நிலவுலகில் அவ்விறைவன் எழுந்தருளுத் திருப்பதிகள் அளவிதராதன, மிகச் சிறிது சால் அவற்றும் மேலாய் கிளர் சிவப்பேற்றால் முத்தி ஆர்த்தி இன்றும் தவும் தாயபயாது நீ அருளுக என்றான் - மிகுந்த புகழ்கமைத்த அத்திருப்பதிகளில் மேலாட்டி விளங்குந் சிவதரிசனப் பயனால் முத்தியடைதலையின்றே கொடுக்கும் திருப்பதியாது அரனைத் தேவரீர் அருள்க்கடவீரொன்று குறைமியர்தனர்.

சனந் குமாரமுனிவர் ஆன்மகோடிகளிடத்து எவ்வதர்சாரூண்மையுடையவராதலால் இதனை வினவினர் என்பார், கிளர்சிவப்பேற்றான் முத்தி-ஆர்த்தியின் றுதவுத்தானம் யாதுயேருளுகின்றான் என்றார் எனக்கூறினார். (இங்)

சப்புத்தென்கணப்பொழுதெண்ணிமுன்னாள்
வன்றிறல்விடையோன்றே விக்குரைத்ததுமனத்துட்கொண்டா
னன்றவர்ப்பணிந்துமைந்தாவரனுமைக்கியம்முமாற்ற
கன்றுரீகேட்டியென்னவான்முறைநவிலுற்றான்.

(இ-ள்.) என்றலும்-என்றுகுறையிரப்ப,நந்திபுத்தேன்கணப்பொழுது எண்ணி நந்திதேவர் கணப்பொழுது ஆலோசித்து, முன் நாள் வன் திறல் விடையோன் தேவிக்கு உரைத்தது மனத்து உள் கொண்டான் அன்று அவர் பணிந்து - முற்பொழுதில் மிக்க வன்மைவாய்ந்த இடபபூர்தியையுடைய அவ்விதைவர் உமையம்மைக்கருளியதைத் தமது மனத்திற்கருதி அப்பொழுது அவர்களை வணங்கி, மைந்தர் அரன் உமைக்கு இயம்பும் மாற்றம் நன்று நீ கேட்டி என்ன வான்முறை நவிலல் உற்றான் - மைந்தனே அவ்விதைவர் உமையம்மைக்குச் சொல்லியருளிய சரிதத்தை மிகவும் நீ கேளாயென்று கிரமமாகச் சொல்லத்தொடங்கினார்.

சிவதலங்களுள் சிறந்தது எதுவென்று முன்பு ஆலோசித்தனர் என்பார் கணப்பொழுதெண்ணியெனவும், இதுதான் மேம்பட்டதென்று கருதினர் என்பார் விடையோன் தேவிக்குரைத்தது மனத்துட்கொண்டான் எனவுங்கறினார். கொண்டான் முற்றெச்சம். (இ-ங்)

சனற்குமாரப்படலம் - முற்றிற்று.

சூகத்திருவிருத்தம்-சகக.

தலவிசேடப்படலம்.

எழுசீர்க்கழிநெழல்விருத்தம்.

இழைத்தபல்மணிகள் காந்திவிட்டு எறிக்கும் எரிசுடர் பேர் ஒளி பரப்பு - தன்னிடத்திழைத்த பல இரத்தினங்கள் ஒளிவீசி விளங்குந் தீயினது விளக்கம் போன்ற பெரிய வொளியின் திரட்சி, மழைகளத்து இறையை தொழ புக்கும் திறல் சால் வானவர் டோககல் ஆற்றாது விழிதுணை இமைப்ப செய்தொறும் - மேகம்போலக் கறுத்த பரீகண்டத்தையுடைய இறைவரை வணங்கப்புகும் வெற்றிமிக்க தேவர்கள் தரிசிக்க இயலாமல் அவர்களது இரண்டுகண்களும் இமைகொட்டசெய்யுந்தோறும், அவர் அவினாவு அறியாது எமக்கு என்னே முடிவுகாலம் பழுத்ததென்று அழுங்குமபடியது ஓர் கணகமண்டபத்தில் - அத்தேவர்கள் அவ்வினைவினையறியாது எங்களுக்கு யாதோ முடிவுகாலம் வந்ததென்று வருத்தும் வகையதாகிய ஒரு பொன்மண்டபத்தில்.

கண்ணிமை கொட்டிதற்குச் காரணம் ஓரிடத்திருக்கவும் முடிவுகாலம் வந்ததோவென்று தேவர்கள் வருத்தநலாகிய காரியம் பிறத்தலைக்கூறுதலால் தொடர்பின்மை யணி. (க)

எழுவலித்திரடோளிரணியன் மருமத்திரத்தநீர் வாய்மடுத்தெழுந்த வெறிமயக்கறுத்தபெருவலி போக்கிவிடுக்குறும்மலமபக்குந்தெறுகெனநரமாமடங்களுள் முழுநுமடங்கலாய்த்திருவடிதாங்கியுறுவதுகடுக்குமடங்கலேற்றெருத்தத்தொளியெறிமணிப்பொலந்தவிசின்.

(இ-ள்.) எழுவலி திரள் தோள் இரணியன் மருமத்து இரத்தநீர் வாய் மடுத்து எழுந்த வெறி மயக்கு அறுத்த பெருவலி நரமாமடங்கல் போக்கி - மிக்க வலிமை வாய்ந்த திரண்ட தோளையுடைய இரணியனது மார்பைக்கீண்டு உதிரரீனாப்பருகுத

லால் மேலெழுந்த தனது வெறியின்மயக்கினைக்களைந்த மிக்க வலிமையை நரசிம்மமூர்த்தி பார்த்து, விலக்குறாத மும்மலமயக்கும் தெறுக என தான் முழுதும் மடங்கலாய் திருவடி தாங்கி உறுவது கடுக்கும் மடங்கல் ஏறு எடுத்தத்து - தன்னால் என்றும் விலக்குதல் அமையாத ஆணவமுதலிய மும்மலத்தின் மயக்கங்களையும் அந்நரசிம்மானது அழிக்கக்கடவாயென்று சரீரமுற்றுஞ் சிங்கவடிவாய்த் திருவடிகளைத் தாங்கியிருத்தலையொக்கும் சிம்மேற்றின் பிடரியில், ஒளி எறிமணி பொலம் தவிசின் - ஒளிவீசம் இரத்தினமிழைத்த பொன்னுலமைந்த ஆசனத்தில்.

ஏநாசனத்தைச் சிங்கஞ் சுமந்துநிற்கலை நரவடிவமுஞ் பெற்ற நரசிம்மமூர்த்தி இரணியனது உயிர்பருகியகாலத்தில் தான் உலகஞ்சுக்கொண்ட புறமயக்காகிய வெறியமயக்கினைச் சிவபெருமான் சரபவடிவாய் ஒழித்தருளினைமையத்தெரிந்து அகமயக்காகிய மும்மலமயக்கினைப் பெருமானாலொழித்துக்கொள்ள முற்றுஞ் சிம்மவடிவாய்ச்சென்று திருவடி தாங்கிக்கொண்டிருத்தலை யொக்குமெனக் கவி உவமவுருபுத்து அத்தியவசயித்துக்கூறுதலால் தற்குறிப்பேற்ற வுவமையணி. (உ)

எரியவிர்த்தனைய துவர்மணிச்சடிவத்தெறிதினாக்கங்கையுடலைந்து பருவருங்கேண்மைச்சிறுபிறைக்கிங்கிப்பற்றித்தனிநுக்கையிற்கொடுபோ தெருமரா எளிப்பான் முழுமதியனுகிச்செவ்விபார்த்துனைவதுமானும் [ய்த் விரிததிர்த்தரளத்தொங்கல்கூழ்வட்டவெண்குடைமீ மிசைசிழற்ற.

(இ-ள்.) முழுமதி - பூரணசந்திரன், எரி அவிர்த்தால் அனைய துவர்மணி சடிவத்து எறி தினா கங்கையுடு அலைந்து பருவரும் கேண்மை சிறுபிறைக்கு இரங்கி - நெருப்பு விளங்கினாலொத்த பவளம்போன்ற சடாமுடியில் வீசம் அலையையுடைய கங்கையினிடத்தலைந்துவருந்தும் தனக்கு நட்பாயுள்ள இளம்பிறைக்கு வருத்தங்கூர்ந்து, பற்றி தன் இருக்கையில் கொடுபோய் தெருமராது அளிப்பான் அணுகி - அவனைப்பற்றித் தன்னிருக்கையிற்கொண்டுபோய் வருந்தாது பாதுகாக்க அவனைக்கிட்டி, செவவி பார்த்து உறைவது மானும் விரிகதிர் தரளம் தொங்கல் சூழ்வட்டம் வெண்குடைமீ மிசை நிறுற்ற - சமையம்பார்த்துறைதலையொக்குங் கிரணம் விரிந்த முத்துமால்கூழ்ந்த வட்டவடிவாகிய தவளக்குடைமேலே யொருபால் நிறுலைச்செய்யவும்.

“உவமைக்குவமையில்லெனமொழிப” என்ற விதியால் அடுத்தவரல் வருவாதலால் எரியவிர்த்தனையசடிவத்து துவர்மணிச்சடிவத்தெனக்கொங்க, தவளக்குடை நிறுல்செய்தலைப் பூரணசந்திரன், இளஞ்சந்திரன் சடாமுவலியிலிருந்து கங்கையினலையால் வருத்தமடைதலைநோக்கி யிரங்கி அவனைத் தன்னிடத்திற்குக் கொண்டுபோகக் காலம்பார்த்திருத்தலை யொக்குமெனக் கவி அத்தியவசயித்துக் கூறுதலால் தற்குறிப்பேற்ற வுவமையணி. (ங)

தொல்லோட்புகழ்க்கொளங்கணுநெருங்கத்துன்றிவெற்றிடங்களின்மையினுலல்லுறழ்மிடத்துப்பிராணிடத்துயிர்த்தவற்றைநாட்கீர்த்திகளிருபாற் செல்லீடந்துருவீக்கொட்பபோலரிமான் செழுந்தவிசொடுமணிக்குடைக்கீழ்மெல்லையுமேலும்வெள்ளொளிபரப்புகிடையினிற்சாமையிரட்ட.

(இ-ள்.) தொல்லை நாள் புழுகள் எங்கணும் துன்றி நெருங்க - முன்னாளிலுள்ள புகழ்க்கொளவ்விடத்துஞ் செறிந்து நெருங்க, வெற்று இடங்கள் இன்மையினால் அல் உறழ்மிடது பிரான் இடத்து உயிர்த்த அற்றைநாள் கீர்த்திகள் இருபால் செல் இடம் தருவி கொட்பபோல் - தாமிருத்தற்கு வெளியிடங்கள் சிறிது மில்லாமையால் இருளையொத்த கண்டத்தைபுடைய இறைவரிடத்துத்தோன்றிய அந்நாளிலுள்ள கீர்த்திகள் இரண்டு

பக்கத்திலுஞ் சென்றடையுமிடத்தைத் தேடிச்சுழலும் வகைபோல, அரிமான் செழும் தவிசொடு மணிசூடைக்கீழ் எல்லையும் மேலும் வெள் ஒளிபரப்பும் இடையினில் சாமரை இரட்ட - சிஞ்சுஞ்சுமந்த செழித்த ஆசனத்தின்மேலும் விளிம்பில் முத்துக்கோத்த தவ னக்குடைக்கீழெல்லையிலுமுள்ள வெள்ளொளியை வீசு மிடையிடத்தில் சாமரைகள் ஒருபால் அசையவும்.

வெண்கவரிகள் அசைதலைச் சிவபெருமானுக்குத் தொன்றுதொட்டுள்ள புகழ் முன்னும் பின்னுமுறைதலால் அற்றைநான் உண்டானபுகழ் அடையுமிடத்தைத் தேடிச் சுழலுதல்போலச் சிம்மாசனத்தின்மேலும் தவளக்குடைக்குக்கீழுமாகிய இடையிடத் திலடைய அசையாநின்றதென அந்நிபவசயித்தால் தற்குறிப்பேற்ற வுலமையணி.(ச)

வேட்டவேட்டாங்குவரங்கள்பெற்றேறும்விண்ணவர துகொடுசெருக்கித் தொட்டமுற்றழியாதறிவுறுப்பவர்போற்கோட்டமுற்றழிகயமுகத்தன் வாட்டிற்றஞரன்முதலியோர்ச்செகுத்தமருப்பொடுசுடர்வடிநெடுவேல் காட்டியகரத்தினறுமுகத்தேவுங்கணைசனுமிருபுடைவயங்க.

(இ-ள்.) வேட்ட வேட்டாங்கு வரங்கள் பெற்று ஏகும் விண்ணவர் அது கொடு செருக்கி கோட்டம் உற்று அழியாது அறிவுறுப்பவர்போல் - தாம் விரும்பியபடி விரும்பிய வரங்களைப்பெற்றுச் செல்லுந் தேவர்கள் அவ்வரங்களாலிறுமாந்து யங்கிய யழியாமல் அறிவினையுறுத்துவோர்போல, கோட்டம் உற்று அழிகயமுகத்தன் வான் திறல் ஞானமுதலியோர் செகுத்த மருப்பொடு சுடர்வடி நெடுவேல் - தம்மொடு மாறுபட்ட பிற்த கயமுகாசரனையும் வாளின் வன்மைவாய்ந்த ஞானபன்முதலிய அசுரர்களையும் கொன்ற கொம்போடு விளங்கும் வடித்த நெடிய வேலை, காட்டிய கரத்தின் அறுமுகத்தேவும் கணைசனும் இருபுடை வயங்க - ஏந்திய திருக்கங்கையுடைய இனையபின்னையாரும் மூத்தபிள்ளையாரும் இரண்டுபக்கங்களிலும் ஒருபால் விளங்கவும்.

அயன்முதலிய தேவர்கள் தாம் விரும்பினவற்றை விரும்பியபடியுடைய வரங்கள் பெறுதலால் ஓர்காற் சிவபெருமானை யவமிதித்துத் தாமே கடவுளென்று செருக்கியபிறகு தின்னமாதலில் அவ்வாறழியாது வாழ்ந்தரு நீனைப்பூட்டுவார்போலப் பலவரங்களையும்பெற்றுச் செருக்கி யயன்முதலியோர்க்குத் தீங்குவிளைத்த கயமுகாசரன் முதலியோரைக்கொன்ற கொம்பையும் வேலையுமேந்தி மூத்தபிள்ளையாரும் இனையபின்னையாரும் இரண்டுபாலும் நின்றனர் என்பார் மருப்பொடு சுடர்வடிநெடுவேல்-காட்டிய கரத்தினறுமுகத்தேவுங் கணைசனுமிருபுடைவயங்க வெனவுங்குறிநர்.

சிவபெருமானிடத்து ஆயுதமுதலியவற்றாலழியாமைமுதலிய பலவரங்கள் பெற்றுச் செருக்கித் தேவர்களுக்கு இடையூறுசெய்ய அவர்கள் வேண்டுகோளால் மூத்தபிள்ளையாரால் அழிந்ததை—

“நின்றவன்றன்னோக்கிநெடியபல்படைகளேவிற்
சென்றிவன்றன்னோக்கொல்லாசிவனருள்வரத்தின்சீரால்
இன்றினிச்செய்வதென்னென்றிவைவறையுன்னியெந்தை
தன்றிருக்கோட்டிலொன்றுதடக்கையின்முரித்துக்கொண்டான்.

தடக்கையிலேந்துகோட்டைத்தந்தியாமவுண்ணீது
விடுத்தலுமனையன்மாற்பாவெய்தெனக்கீண்டுபோகி
யுடற்படியிசையேவீழ்த்தியொல்லையிலோடித்தெண்ணீர்த்
கடற்படியமலன்மைந்தன்கரத்தில்வந்திறுத்ததன்றே” எனக் கந்தபுரா

னத்தில் வருதல் காண்க.

மருப்பொடுசுடர்வேல் என்னும் பெயர்ச்சொல் காட்டிய கரத்தினறுமுகத்தே என்னும் பெயர்ப்பயனிலையையும், மருப்பென்னும் பெயர்காட்டிய கரத்திற் கணேசனுமென்னும் பெயர்ப்பயனிலையையும் கொண்ட எதிர்திரனிறையணியும், அயன்முதலிய தேவர்கள் தாம்பெற்ற வரங்களாற்செருக்கி யழியாதவண்ணம் நினைக்கச்செய்வார்போலக் கொமைபயும் வேலையும் எத்திறறலால் நினைப்பணியுங் கலந்துவருதலால் கலவைவணி.

(கு)

உருவினிற் பெருமை பெருமையன் றுருவிற் சிறுமையெய்தினுமுமைபாக னருளினிற் பெருமை பெருமை பென்றுலகவகிவமுந்தெளிதரக்காட்டி மருமலர்க்கிழவன் முதலியோர்புறத்தாமன்னிடநகுநடைக்குறுத்தாட் பெருவயிற்றழல்கால்குழிவிழிப்பூதப்பெருயகணமருகுநின்றேத்த.

(இ-ள்.) உருவினில் பெருமை பெருமை அன்று - உருவால் வரும் பெருமை பெருமையல்ல, உருவில் சிறுமை எய்கினும் - உருவில் சிறுமையை மடைந்தாலும், உமைபாகன் அருளினில் பெருமை பெருமை என்று உலக அகிலமும் தெளிதர காட்டி - வடிவத்தாற் சிறுமையடையினும் இஹவரது திருவருளால் வந்த பெருமையே பெருமையென்று எல்லாவலகங்களுந்தெளிந்த ஐயம் நீங்கத் தமது செயலாலுணர்த்தி, மருமலர் கிழவன் முதலியோர் புறத்து மன்னிட - வாசமிக்க தாமரைமலரிடத்துள்ள பிரமன்முதலியோர் அருகராகாது புறத்திலொருபால் நிற்க, நகுநடை குறுந்தான் பெருவயிறு அழல் கால் குழிவிழி பூதம் பெரும் கணம் அருகு நின்று எத்தகண்டோர் நகைக்கும் நடைவாய்ந்த சிறிய காலைபும் பெரிய வயிற்றையும் அக்கினியைக்கக்குங் குழிந்த கண்களையுமுடைய பெரிய பூதகணங்கள் பக்கத்தினின்று ஒருபாற்றிதிக் கவும்.

“உருவுகண்டெள்ளாமையெண்ணெடு உருள்பெருந்தேர்க்கச்சாணியன்றருடைத்து” என்னும் திருக்குறளின்பொருளினையெடுத்துக்கூறிப் பிரமன்முதலியோர் உருவிற் பெரியராயினும் திருவருள்குரியரல்லாமையால் அருகராகாமையையும், பூதகணங்கள் உருவிற் சிறியவாயினும் திருவருளுக்கு உரியனவாதலால் அருகாய் நின்றலையும் எடுத்துக்கூறுதலால் எடுத்துக்காட்டுவமையணி. குறுந்தான் வலித்தல்.

(சு)

கண்ணினைக்கடங்காந்திருவருவழகைக் காண்டொறும்பண்டுதான் கொண் பெண்ணுருவெடுப்பகருதிநீன்முகுந்தன் பிரிவிலாதொருபுடையமர்ந்தபுட பண்ணிசைமொழியாள்வனப்புமெமபெருமான் பார்வையுநோக்கிமற்றெமக் கண்ணியவெண்ணமுற்றுறுதினியென்றெழுநதவக்கருத்தினை மீட்ப. [இங்

(இ-ள்.) கண் இணைக்கு அடங்காத திரு உரு அழகை நீள் முகுந்தன் காண் தொறும் பண்டு தான்கொண்ட பெண் உரு எடுப்ப கருதி - பார்ப்போர் இரண்டகண் களுக்கடங்காத இறைவர் திருவுருவழகை நெடுமால் காணுந்தோறும் முன்பு தான்கொண்ட மோகினியடிவெடுப்ப நினைத்து, பிரிய இல்லாது ஒருபுடை அமர்ந்த பண் இசை மொழியாள் வனப்பும் எம்பெருமான் பார்வையும் நோக்கி - இறைவனைப் பிரியாமல் ஒருபாலமர்ந்த இசையைப்பொத்த சொல்லையுடைய உமையம்மையினழகையும் அந்த எமது பெருமான் உமையம்மையின்மேற்செலுத்திய பார்வையையும் பார்த்து, எமக்கு ஈங்கு எண்ணிய எண்ணம் இனி முற்றுறுது என்று எழுந்த அ கருத்தினை மீட்ப - எமக்கு இவ்விடத்தில் எண்ணிய எண்ணம் இனி முடியாதென்று மேலெழுந்த அந்த எண்ணத்தைத்திருப்பவும்.

சிவபெருமானாது அளவிறந்த திருவழகைத் திருமால்நோக்கித் தான்கொண்ட பேரவாவா லொன்றுமுனரது அவரைப்புணர முன்பு தான் பலகாற்கொண்ட கை

தேர்த்த மோகினிவடிவெடுக்கக்ருதி, பின்பு இடப்பாலுள்ள உமையம்மையின் திருவழையும், அவ்வழகின்மேற்செல்லு மிறைவர் திருவருட்பார்வையையும் நோக்கித் தான்கொண்ட கருத்து இன்று முற்றுகொண்காலம்பார்த்து அவ்வெண்ணத்தை விடுத்தனன் என்றமையால் உய்த்துணர் வைப்பணி.

திருமால் தேவர்முதலியரோடு கடல்கடைச்சுவழி யமுதகும்பத்தோன்ற, கடல்கடைந்த சேவரும் அசுரர்களும் நம்மால்துவந்தது என்று தம்முள் மாறுபட்டுப் போர்செய்யத்தொடங்குங்கால் அப்போரின்மையொழிச்சுத் திருமால் மோகினிவடிவாய் அசுரர்முன்னிற்க அவர்கள் மோகன்கொண்டு நெருங்கினர். அமுதத்தையும் என்னையும் விரும்பினோர் எவரோ அவரவர் அவ்வப்பொருள்களைப் பெறலாமென்று கூற அசுரர்கள் தன்னைக் கைக்கொண்டு செல்ல, அவர்களைநோக்கி வலியர்யாரோ அவர் என்னிப்புணர்கவென, அசுரர்கள் யாம் வலியோம் யாம் வலியோமென்று யாவருந் தம்முள் முந்திப் போர்செய்து மாண்டனர். பின்னர் திருமால் தேவரிடஞ்சென்று அமுதம் பறிந்துகொடுத்துத் தேவர்கள் வணங்கவிரும்புதலித்தஞ் சிவபெருமானார் பேரழகுதவர்த திருவருவத்தோடு மோகினிவடிவாய்நின்ற அத்திருமால் முன்சென்று எமது சத்திமாருள் லீயொருசத்தியாதலால் என்னைப் புணர்கவென்றனர். என்பதை—

“இந்தவண்ணமிருக்கமுராரியும் - அந்தவண்ணத்தமலனுமாகியே.

முத்துகூடிமுயங்கியவேலையில் - வந்தனன்னைமைவாழ்விக்குமையனே” என

(எ)

ஆடலைத்தொடங்குந்தொறுந்திருமேனியழகினைக்கண்களான்மடுத்த வாடருமயல்பூண்டவசராய்ச்சதியின்வழிப்பதம்பெரார் தாராநிலையை நாடகத்தலைவர்க்கெதிரடியேங்கணடிப்பாற்கஞ்சுது உன்னஞ்ச் சேடமைவனப்பினுருப்பிமுதலோரவியசசெய்கையான்மறைப்ப.

(இ-ள்.) சேடு அமை உருப்பசி முதலோர் வனப்பின் ஆடலை தொடங்கும் தொறும் திருமேனி அழகினை கண்களான் மடுத்து - பெருமையமைந்த அழகினையுடைய உருப்பசிமுதலிய அரம்பையர்கள் நடனத்தைத் தொடங்குந்தோறும் இறைவரது திருமேனியினழகைக் கண்களால் நோக்கி, வாடரும் மயல் பூண்டு அவசராய் சதியின்வழி பதம் பெயர்தர நிலையைநீங்குதலில்லாத காமமயக்கம் பூண்டு நம்வசமுழிந்து தாளத்தின்வழித் தமது கால்பேராத நிலையை, நாடகம் தலைவர்க்கு எதிர் அடியேங்கள் நடிப்பதற்கு அஞ்சுதம் என்ன அபிநயசெய்கையான் மறைப்ப - நடித்தற்றொழிலில் மேம்பட்ட அவ்வினைவருக்கெகிறோ அடியேங்களாகிய நாங்கள் நடனஞ்செய்தற்கு அஞ்சுகின்றோமென்று அபிநயச்செய்கையினாலே பொருபால் மறைக்கவும்.

திருமால் முதலியோர்களுக்குப் பேரின்பம் விளைக்கும் திருநடனத்தில் சிவபெருமான் வல்லராதலால் நாடகத்தலைவர் எனவும், அவர் யாவராயுந் தம் வசத்தாக்குந் திருநடனத்தையுடையராதலால் அவரை நாங்கள் எவ்வாறு எங்கள் நடனத்தால் வசப்படுத்தப்போகின்றோமென்று மயங்கினராதலால் அடியேங்கணடிப்பதற்கஞ்சுதுமென்ன எனவுந் கருதினார் எனக்கூறினார். சிவபெருமான் திருவழகைத் தமது கண்களாந்ருகி மயங்குதலால் தாம் செய்யும் நடனத் தவறுதலைப் பிறர் அறியாமல் அவியச்செய்கையை மறைத்தனொன்றமையால் யுத்தியணி.

(அ)

மல்லலங்கமலத்திருவடிநோவமறுவலுமறுவலுமோடிக்கல்லொளிபரப்புமணிமுடியழுத்துங்கடவுளர்தொகையினைவிலக்கு

நல்லமெய்ப்பணியைநான்பெறநல்கியவரவர்க்கருள்செய்துபோக்கி
மெய்லேதீர்கருணைமலையினோலக்கத்திருந்தனனென்னையாளுடையான்.

(இ-ள்.) என்னை ஆள் உடையான் - என்னை யாளாகவுடைய இறைவன், மல்ல
அம் கமல திருவடி நோவ மறுவலும் மறுவலும் ஒடி-சிவபெருமானது வளமமைந்த
முகிய தாமரைபோன்ற திருவடிகள் வருந்த மீளவுமீளவுத் தாஞ்சென்று, கல் ஒளி
பரப்பும் மணிமுடி அழுத்தும் கடவுளர் தொகையினை விலக்கும் நல்ல மெய் பணியை
நான் பெற நல்கி-ஒளிவீச மிரத்தினக்கல்லிழைத்த கிரீடத்தை அத்திருவடியிலழுத்தும்
பிரமன்முதலிய தேவர்கூட்டத்தை வேத்திரப்படையால் விலக்கும் நல்ல உண்மைவா
ய்ந்த திருப்பணியை அடியேன் பெறக்கொடுத்தருளி, அவரவர்க்கு அருள்செய்து
போக்கி எல்லை தீர்கருணை மலையின் ஒலக்கத்து இருந்தனன் - அவ்வத்தேவர்களுக்குக்
கருணைசெய்து விடைத்தது அளவிற்றத கிருபையோடு கயிலையங்கிரியில் கொலுமண்ட
பத்தி லெழுந்தருளினார்.

சிவபெருமானார் திருவடியை வணங்கிய அயன்முதலிய தேவர்கள் மீளவும் தம
து முடிகள் அத்திருவடியிற்சென்றழுந்தி வருத்தஞ்செய்யும்படி ஆராவன்பால் வணங்
க அடிக்கடி சென்றனர் என்பார் மல்லலங்கமலத்திருவடிநோவ மறுவலுமறுவலுமோடி
க்-கல்லொளிபரப்புமணிமுடியழுத்துங்கடவுளர் எனவும், தமது திருவடிக்கு இடைபூ
றுசெய்தலை விலக்கும்பொருட்டு வேத்திரப்படையால் விலக்கும் பணியைத் தந்தனர்
என்பார் விலக்கும் நல்ல மெய்ப்பணியை நான்பெற நல்கியெனவுங்கூறினர். (க)

அறுசீர்க்கழிநெடிவ்விருத்தம்.

இருந்தருள்காலெவன்கேழிமம்பொதியடுக்கவீன்ற
முருந்திளமுறுவற்செவ்வாய்முகிழ்முலைக்கடவுட்கற்பிற்
நிருந்திழையுலகமீன்றசெல்விமுத்தேவுங்காண்ப்
பெருந்தகையடிகள்போற்றியிதுவொன்றுபேசலுற்றார்.

(இ-ள்.) இருந்தருள் கால - இவ்வாறெழுந்தருளியிருக்கு மமையத்து, வெண்
கேழ் இம்பொதி அடுக்கல் ஈன்ற முருந்து இள முறுவல் செவ்வாய் முகிழ் முலை கட
வுள் கற்பில் திருத்திழை உலகம் ஈன்ற செல்வி - வெள்ளிய நிறமமைந்த பணியால் சூ
டப்பட்ட இமபர்வதம் பெற்ற மயிலிறகினடியையொத்த புன்முறுவலையுஞ் செவந்த
வாயையுந் தாமரையரும்பையொத்த தனத்தையுந் செய்வத்தன்மையையுடைய கற்பி
னையும் வாய்ந்த எல்லாவுலகங்களையுமபெற்ற உமையம்மை, முத்தேவும் காணாத பெரு
ந்தகை அடிகள்போற்றி இது ஒன்று பேசல் உற்றார் - பிரமன்முதலிய மூன்றுதேவர்க
ளுங் காணுதற்கரிய இறைவரது திருவடியைத்துதித்து இந்தச்செய்தியொன்றை வின
வத்தொடங்கினார்.

அன்னைக்குத் தானீன்ற மக்கள்மேற் காதலுண்மையால் ஆன்மாக்களிடேற உ
பாயம் ஒன்று சிவபெருமானை வினவத்தொடங்கினர் என்பார் உலகமீன்ற செல்வி இது
வொன்று பேசலுற்றார் என்றார். (க0)

கடப்படுமீவிடுபேறுன்றிருவடிக்காட்சிதன்றாம்
கிடைப்பதாமறையீரூய்த்துகிளர்தவந்தியானநிட்டை
நடைப்படிமுதிர்ந்துவாய்ந்தநல்லவர்க்கன்றியுன்ற
னடித்துணைகாண்டலேனொர்க்கரிதரிதாகுமம்மா.

(இ-ள்.) மறை ஈறு ஆய்ந்து கிளர் தவம் தியானம் நிட்டை நடைப்படி முதிர்
ந்து வாய்ந்த நல்லவர்க்கு - வேதமுடிபினை யாராய்ந்து விளங்குந் தவமும் தியானமும்

சமாதியும் முறைப்படி செய்துமுடித்து அவை கைகூடிய நல்லவர்க்கு, உன் திருவடி காட்சி தன்னால் கடப்படும் வீடு பேறு கிடைப்பதாம் - உனது திருவடிக்காட்சியால் முறைப்பட்ட முத்திபெறுகை கைகூடுவதாம், அன்றி உன்றன் அடி துணைகாண்டல் ஏனோர்க்கு அரிது அரிது ஆகும் - அவர்களுக்கன்றி யுனது இரண்டுதிருவடிகளையுங் கண்டு துதித்தல் மற்றையோர்க்குக் கைகூடாது கைகூடாது.

தியானம் ஐம்புலன்கள்வழி மனஞ்செல்லாம லடக்கிச் சிவயோகஞ்செய்தல், நிட்டுடை ஆதாரதரிசனத்தையும் நிராதாரதரிசனத்தையுங்கடந்து மீதானத்துநிற்றல், இவை தம்முள் வேற்றுமையாதலால் தியானசீட்டையெனவும், இவை யுடையோர்க்கன்றி யுன் றிருவடிக்காட்சி யேனையோர்க்குக் கிட்டிடல் அரிதாதலால் துணிவுப்பொருள்பட அடி துணைகாண்டல் ஏனோர்க்கரிதரிதாகும் எனவுங்குறிநூர். (க௦)

ஏனையோர்விலங்குபுட்களிங்குனைக்கண்டுமுத்தி
மேனிலத்துறுவதெவ்வா றென்றனள்வினாதலோடு
முனுடையுயிர்கள்யாவுமுய்யுமாகருணைகூர்ந்து
மானமர்கரத்துப்புத்தேள்வாய்மலர்த்தருளுமன்றே.

(இ-ள்) ஏனையோர் விலங்கு புட்கள் இங்கு உனை கண்டு முத்திமேல் நிலத்து உறுவது எ ஆறு என்றனள் வினாதலோடும் - மற்றையோரும் விலங்குகளும் பறவைகளும் உண்ணத்தரிசித்து மேலுலகமாகிய முத்தியைப்பெறுவது எவ்விதமென்ற உமையம்மை வினாவு, ஊன் உடைய உயிர்கள் யாவும் உய்யும் ஆறு கருணைகூர்ந்து மான் அமர் கரத்து புத்தேள் வாய்மலர்த்து அருளும்-சரீரத்தையுடைய உயிர்களுள்லாம் பிழைக்கும்வண்ணம் கிருபைமீக்கமாந்து மானேந்திய திருக்கரத்தையுடைய இறைவர் திருவாய்மலர்த்தருளுவர்.

உமையம்மை தாம் தந்த வுயிர்களிடத்துக் கருணைகூர்ந்த அன்றே அவரோடு தா தான்மியமாயுள்ள இறைவரும் திருவருள்கொண்டனா என்பார் ஊனுடையுயிர்கள் யாவுமுய்யுமா கருணைகூர்ந்து மானமர்கரத்துப்புத்தேள்வாய்மலர்த்தருளும் எனக்கூறிநூர்.

அரிபரந்தகன்றவுண்கணலர்முலையணங்குகேள்யாம்
பரவெளிபரப்பின்வைகும்பண்பினேமுலகமெங்கும்
விரவியேநிறைந்துநிற்பேம்விளங்குமெந்நாலாம்பாதம்
தரைமுதலுலகாமுன்றுபாதம்வான்றலத்துமேவும்.

(இ-ள்.) அரி பரந்து அகன்ற உண் கண் அலர் முலை அணங்கு கேள்-செவ்வரி பரந்து விசாலித்தமையுண்ட கண்களையும் அடிபரந்த தனத்தையமுடைய உமையம்மையே நீகேள், யாம் பரவெளி பரப்பின் வைகும் பண்பினேம் உலகம் எங்கும் விரவியே நிறைந்து நிற்பேம்-நாம் சிதாகாசப்பரப்பிற்றற்குத் தன்மையைமுடையேம் எவ்வுலகத்துங் கலந்து நிறைந்து நிற்பேம் (ஆதலால்), விளங்கும் எம் நாலாம் பாதம் தரைமுதல் உலகு ஆம்-எமது நான்குபாதங்களுள் விளங்காநின்ற எமது ஞானமாகிப நாலாம்பாதம் நில உலகமுதலிய கீழ் உலகுசுறும் உள்ளது, மூன்றுபாதம் வான் தலத்து மேவும் - மற்ற மூன்றுபாதங்களும் மேலுலகமாகிய விண்ணுலகிலுள்ளன.

நமக்குத் தானம் சிதாகாசம் என்பார் பரவெளிப்பரப்பின்வைகும் பண்பினேம் எனவும், உயிர்களோடுடனாகியும் வேறாகியும் கிற்போம் என்பார் உலகமெங்கும் விரவியே நிறைந்து நிற்பேம் எனவும், எமக்கு நான்குபாதங்களுள்ளனவென்பார் விளங்குமெந்நாலாம்பாதம் எனவும், அந்நான்கு ஓன்று நிலவுலகிலும், மற்றை மூன்று விண்ணுலகிலும்

கிணம் பரவுமெனக்கூறுவது வேதவாக்கியமென்பார் நாலாம்பாதம் தனாமுதலுலகாம் மூன்றாவான் றலத்துமேவு மெனவுக்கறினார். நான்குபாதம் என்றது சரியை, கிரியை, யோகஞ்ஞானங்களை. இதனாற் சுருதிவாக்கியங்கூறப்பட்டது. (கஉ)

ஆவகைவயங்குநம்மையாவருமறியமாட்டார்
ரோவ நம்பெருமைசான்றவுத்தமதலங்கடம்பி
னேவருங்காணவாழ்வேமென்றலுமுவகைபொங்கி
யாவையத்தலங்களென்றாட்கெம்பிரானருளிச்செய்யும்.

(இ-ள்.) ஆவகை வயங்கும் நம்மையாவரும் அறியமாட்டார் - அவவாறாக விளங்கும் நமமை நினைதையுடையோரன்றி யெவரும் உணர்ந்தறியமாட்டார்கள், ஓவரும் பெருமை சான்ற உத்தமம் தலங்கள் தம்மின் ஏவரும் காண வாழ்வேம் என்றலும் - ஒழிதலில்லாத பபருமையிச்ச உத்தமதலங்களில் எவருங்காண வாழ்கின்றோமென்றருள்செய்ய, உவகை பொங்கி அ தலங்கள் யாவை என்றாட்கு எம்பிரான் அருளிச்செய்யும் - மகிழ்கூர்ந்து அத்தலங்கள் எவையென்று வினாவிய உமையம்மைக்கு எமது இறைவர் அருளிச்செய்வார்

திருவடிஞானமுடையவர்க்கன்றி யேனையோர்க்குக் காணலரிது என்பார் யாவரும் உணரமாட்டார் எனவும், அவவேனையோர் தரிசித்துச் சிவஞானமடைதற்கே யுத்தமதலங்களில் அருள்வடிவாயெழுந்தருளி யிருக்கின்றோமென்பார் ஓவரும் பெருமைசான்ற வுத்தமதலங்கடம்பில் எவருங்காணவாழ்வேம் எனவும் என்றருளினார். (கக)

இதுவும்அது.

திருச்சேதுவாலவாய்சிராப்பள்ளிதிருவழுந்திருவையாறு
தருச்சுழமிடைமருதூர்யாமென்றுநடம்புரியச்சலியாத்தில்லை
கருச்சாடிமுதுகுன்றமருணகிரிதிருவிரிஞ்சைகவினரோத்தூர்
மருச்சுழங்குழலுமையேவின்னெய்யாமகிழ்த்துறையும்வளஞ்சூழ்காஞ்சி.

(இ-ள்.) மருகுழம் குழல் உமையே திருச்சேது ஆலவாய் சிராப்பள்ளி திருவழுந்திருவையாறு தரு குழம் இடை மருதூர் யாம் என்றும் நடம்புரிய சலியா தில்லை. வாசமிக்க கூந்தலையுடைய வுமையே திருச்சேதுச் திருவாலவாயுந் திரிராப்பள்ளியுந் திருவழுந்தூர் திருவையாறும் சோலைசூழ்ந்த திருவிடைமருதூரும் நாம் எப்பொழுதும் திருநடைஞ்செய்ய மனஞ்சலியாத திருத்தில்லையும், கருசாடும் முதுகுன்றம் அருணகிரி திருவிரிஞ்சை கவின் ஆர் ஒத்தூர் நின்னெடு யாம் மகிழ்ந்து உறையும் வளம் சூழ் காஞ்சி - அடைந்தோர் பிறவியையொழிக்குந் திருமுதுகுன்றமுந் திருவருணையுந் திருவிரிஞ்சையு மழகமைந்த திருவோத்தூரும் உன்னெடு நாமகிழ்வோடு வசிக்கும் வளப்பமிக்க திருக்காஞ்சியும். (கச)

ஆலவனங்களாத்திதிருச்சயிலஞ்சித்தவடமடியார்சைவக்
கோலகிறைவிரூபாக்கத்திரியம்பகத்திருக்கோகன்னயின்பஞ்
சாலவுதவுச்சயினிமாகாளங்காசிகேதாரமென்றுங்
காலனுரூப்பிரபாசமியமலைமந்தாஞ்சீர்க்கயிலையாதி.

(இ-ள்.) ஆலவனம் காளத்தி திருச்சயிலம் சித்தவடம் அடியார் சைவக்கோலம் கிறை விரூபாக்கம் திரியம்பகம் திருகோ கன்னம்-திருவாலங்காடுந் திருக்காளத்தியும் ஸ்ரீசயிலமுந் சித்தவடமும் அடியவர் சைவக்கோலம் கிறைந்த விரூபாக்கமுந் திரிடம் ப்கமுந் திருக்கோகன்னமும், இன்பம் சால உதவு உச்சயினி மாகாளம் காசிகேதாரம்

என்றும் காலன் உறாத பிரபாசம் இமயமலை மந்தரம் சீர் கயிலையாதி - அடைந்தோர்க் குப் பேரின்பத்தை மிகவுந்தரும் உச்சயினிபுறத்திலுள்ள மகாகாளமும் கர்சிபுந் திருக் கேதாரமும் எந்நாளும் இயமன் அடையாத பிரபாசமும் இமயமலையு மந்தரமும் சிறந்த திருக்கயிலையுமாகிய இவைமுதலாக

றல் உத்தமதலங்கள் இன்னவெனக்கூறப்பட்டன.

(கடு)

எண்ணிலவாய்மருவுமிடங்களைவரைத்தருளவிறைவிகேளா வண்ணலையிவம் அள்ளுஞ்சிறநாதலம்யாதென்னவருளிச்செய்வான் புண்ணியமெய்த்திருக்காஞ்சியெவற்றினுமேம்படுபுரியாமவ்வூர் தன்னைக்கும். யெண்ணினுங்கேட்பினுஞ்சொலினும்வணங்கினும்பேரின்பவீடுவர்க்குநல்

(இ-ள்.) யாம் மருவும் இடங்கள் எண்ணிலவாம் என்ன உரைத்தருள - யாம் எழுந்தருளும் இடம் அளவிலவாமென்று கூறியருள, இறைவி கேளா அண்ணலே இவற்றுள்ளும் சிறந்த தலம் யாது என்ன - உமையம்மை கேட்டு இறைவனே இத்திருத்தலங்களுள்ளும் மேம்பட்ட தலம் யாதென்று வினவியருள, அருளிச்செய்வான் - அவ்விறைவருளிச்செய்கின்றனர், புண்ணியமெய் திருக்காஞ்சி எவற்றினும் மேம்படுபுரியாம் - சிவபுண்ணியத்தின் உண்மையிடுக திருக்காஞ்சி எத்தலங்களினு மேம்பட்ட தலமாம், அ ஊர் தன்னை எண்ணினும் கேட்பினும் சொல்லினும் வணங்கினும் பேரின்பவீடு எவர்க்கும் நல்கும் - அத்திருப்பதியைச் சித்தித்தாலுங் கேட்டாலுஞ் சொன்னாலும் அது இருக்குந் திசையை நோக்கி வணங்கினாலும் பேரின்பமுத்தியை யாவர்க்குந் தாராநிற்கும்.

இதனால் உத்தமதலங்களுள் உத்தமதலம் இதுவெனக்கூறப்பட்டது. (கசு)

அப்பதியினெஞ்ஞான்றுமகிழ்கூர்ந்துநின்னெடுநாமமர்வேமவ்வூர் பற்பலர்சூழவிழுத்தத்தலத்தினுமேம்பட்டதுவாமவிழுத்தத்தினிப்புவனங்காப்பயாம்விச்சுவநாதப்பெயரானிலிங்கந்தாபித் தொப்பருஞ்சீர்பெறவைத்தேங்காஞ்சிநகரிடத்தொருமாமூலம் தன்னில்

(இ-ள்) அ பதியின் எஞ்ஞான்றும் மகிழ்கூர்ந்து நின்னெடு நாம் அமர்வேம் - அத்திருப்பதியில் எந்நாளும் மகிழ்கூர்ந்து உன்னெடு நாம் எழுந்தருளியிருப்போம், அ ஊர் பற்பலர் சூழ அவ்முத்தம் தலத்தினும் மேம்பட்டது ஆம் - அத்திருப்பதியானது பலருஞ்சூழத் திருக்காசியினு மேம்பட்டது, (எவ்வாறென்னில்) அவ்முத்தத்தின் இ புவனம் காப்ப - அக்காசியில் இவ்வுலகங்களைக் காத்தற்பொருட்டு, யாம் விச்சுவ நாதன் பெயரான் இலிங்கம் தாபித்து ஒப்பரும் சீர்பெற வைத்தேம் - நாம் விசுவநாதனென்னுந் திருநாமத்தால் ஓர் அருட்குறியைத் தாபனஞ்செய்து ஒப்பிறந்த இலக்கணம்பெற வைத்தருளினோம், காஞ்சி நகரிடத்து ஒருமாமூலம் தன்னில் - திருக்காஞ்சியில் ஒருமாமரத்தினடியில்,

ஒவ்வொருதலங்களில் சிவபெருமானாவது உமையம்மையாவது விசேடமுடையராயிருத்தல், நாம் இருவரும் இத்தலத்தில் விசேடமுடையரா பெழுந்தருளியிருத்தலால் அதிகம் என்பார் அப்பதியினெஞ்ஞான்று மகிழ்கூர்ந்து நின்னெடு நாமமர்வேம் எனவும், ஈனைய தலங்களில் தேவர்முதலியோர்க்கருள நாமெழுந்தருளினோம், உலகயயக் காசியில் நாமே விச்சுவநாதன் என ஒரு சிவலிங்கப்பெருமானைத் தாபித்தலால் அத்தலங்களிலுங் காசி யதிகமென்பார் இலிங்கந்தாபித் - தொப்பருஞ்சீர்பெறவைத்தோம் எனவுக்கூறினார்.

(கஎ)

தோற்றநிலையிறுதிமறைப்பருளென் னுமைந்தொழிலுநடாத்தயாமே
யேற்றமுடையேகம்பநாதனெ னுந்திருப்பெயர்பூண்டி லிங்கமானேந்
தேற்றயிதனாங்காஞ்சியெவற்றி னுக்குமதிகமென த்தெளிவாயாங்கட்
போற்றியொருநாளேனுமமர்ந்துறையின் முத்திரிலைபுகுதலாமால்.

(இ-ள்.) தோற்றம் நிலை இறுதி மறைப்பு அருள் என்னும் ஐந்தொழிலும் நடா
த்த - சிருட்டி திதி சங்காரம் திரோபவம் அனுக்கிரகம் என்னு மைந்துதொழில்களை
யும் நடத்த, யாமே ஏற்றம் உடைய ஏகம்பநாதன் எனும் திரு பெயர் பூண்டு இலிங்கம்
ஆனேம் - நாமே உயர்ச்சியையுடைய திருவேகம்பநாதனென்னுந் திருப்பெயர் பூண்டு
ஒரிலிங்கவடிவானேம், தேற்றம் இதனால் காஞ்சி எவற்றினுக்கும் அதிகம் என்ன தெ
ளியாய் - தெளிவிக்குமிதனால் திருக்காஞ்சி யெத்தலங்களுக்கும் அதிகமெனத்துணி
வாய், ஆங்கண் போற்றி ஒருநாளேனும் அமர்ந்து உறையில் முத்திரிலை புகுதலாம் -
அவ்விடத்துத் துதித்து ஒருநாளாயினும் விரும்பி வசிக்கில் மோக்ஷநிலையையடையலாம்.

ஒருமாமரத்தின்கீழ்ச் சிருஷ்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அனுக்கிரகமென்
னும் பஞ்சகிருத்தியங்களையும் நடத்த நாமே ஒருசிவலிங்கவடிவமானதால் அக்காசியி
னுங் காஞ்சி யதிகம் என்பார் காஞ்சியிடத்தொருமாமரவந்தன்னில். தோற்றநிலையிறுதி
மறைப்பருளென்னுமைந்தொழிலுநடாத்தயாமே - ஏற்றமுடையேகம்பநாதனென்திரு
ப்பெயர்பூண்டிலிங்கமானேம் எனவும், அதனால் னையோர் ஒருநாளாயினும் எம்மை
த்துதித்து அத்தலத்தில் வசிப்பாரானால் முத்தியையடையார் என்பார் முத்திரிலைபுகுத
லாம் எனவும் அருளினார் எனக்கூறினார். இதனால் புத்திபூர்வத்தால் வரும் பயன் கூற
ப்பட்டது. (கஅ)

வழிச்செலவிற்புகுந்தேனுமறந்தேனுமப்பொருளாசைமருவியேனுங்
கழிப்பருஞ்சீர்க்காஞ்சியினிற்கணப்பொழுதுவதிநேதோருங்கலப்பர்முத்தி
பழிப்பிலாக்காஞ்சியெனத்தன்னியல்பானொருடொழுதுபகரிக்கண்ணி
லொழிப்பரும்பாதகமனைத்துமொழிந்துபெருந்துறக்கவீடுறுதலுண்மை.

(இ-ள்.) வழி செலவில் புகுந்தேனும் மறந்தேனும் பொருள் ஆசை மருவியே
னும் கழிப்பரும் சீர் காஞ்சியினில் கணப்பொழுது வதிந்தோரும் முத்தி கலப்பர்-ஒருந்
க்குச்செல்வோர் இடையிற்சென்றாயினு மறந்தாயினும் பொருள்தேடி றாசையைப்பொ
ருங்கியாயினும் நீங்குதலில்லாத புகழ்வாய்ந்த காஞ்சித்திருப்பதியில் கணப்பொழுதாயி
னுந் தங்குவோரும் முத்தியிற்கலப்பார், பழிப்பு இல்லாத காஞ்சி என்ன தன் இயல்
பான் ஒருபொழுது பகரில் கண்ணில் - புகழ்மைந்த காஞ்சியென்று அவ்வாறன்றித்
தன்னியற்கையறிவால் ஒருவன் ஒருகாலெடுத்துச் சொன்னாலுங் கருகினாலும், ஒழிப்ப
ரும் பாதகம் அனைத்தும் ஒழிந்து பெரும் துறக்க வீடு உறுதல் உண்மை-ஒழித்தலமை
யாத பாதகமுற்றமொழிந்து பெரிய மோக்ஷவீட்டையடைதல் சத்தியம்.

ஒருக்குச்செல்வோன் வழியில் தங்கினாலும் இது காஞ்சியென்று தெரியாது வ
சித்தாலும், பொருள் ஈட்டுதல் காரணமாகச்சென்றிருந்தாலும், வழிச்செல்வோன் கண்
ப்போகிருந்து அப்பாற்சென்றாலும் அக்காஞ்சி முத்தியிற்புகுத்தும் என்பார் கலப்பர்
முத்தியெனவும், காரணங்கருதாது ஒருவன் தன்குபாவத்தால் ஒருகாற்சொன்னாலும்
கினைத்தாலும் பாதகமுற்றம் ஒழித்து முத்திசேர்வன் என்பார், துறக்கவீடுறுதல் எனவு
வும், இது உபசாரவார்த்தையென்பார் உண்மையெனவும் அருளினார் என்றார், இது
னால் அபுத்திபூர்வத்தால் வரும் பெரும்பயன் கூறப்பட்டது. (கக்)

அக்காஞ்சிகவிநாசப்பொருட்டுநாம்படைத்துவைத் ததாதலாலே
யெக்காலுமநகரினகத்துயரும்வினைந்துயருமெய்தாவாகு
மைக்காளஞ்சுவையமிழ்தின்மணந்தவிழிமணிரீவியல்குலெட்டுத்
திக்காளந்தமைப்பொதியும்பெருங்கீர்த்திரகவளஞ்சிறிதுகேட்டி.

(இ-ள்.) மைகாளம் சுவை அமிழ்தின் மணந்த விழிமணி ரீவி அல்குல் - கரிய
விஷத்தின் குணத்தையும் சுவையமைந்த அமுதின் குணத்தையும் கலந்த திருக்கண்
னையும் விளிமயில் முத்துக்கோத்த கொய்சகத்தையுடைய அல்குலையுமுடையோய், அ
காஞ்சி கவிநாசப்பொருட்டு நாம்படைத்து வைத்தது - அந்தக் காஞ்சித்திருநகரம்
கவியை நாசஞ்செய்தற்பொருட்டு நாம் கிருஷ்டசெய்து வைத்தது, ஆதலாலே எக்கா
லும் அநகரின் அகத்துயரும் வினைத்துயரும் எய்தாவாகும்-ஆகையா லெந்தக்காலத்தி
லும் விளையுந் துன்பமும் இருவினையால்வருந் துன்பமும் ஆன்மாக்களையுடையாவாகும்,
எட்டு திக்காளா தமைப்பொதியும் பெரும் கீர்த்தி நகரவளம் சிறிது கேட்டி - எட்டுத்தி
க்கிலுமுள்ள இத்திரன்முதலியோரைப்பொதிந்த பெரிய கீர்த்திவாய்ந்த காஞ்சித்திருநக
ரின் வண்மையைச் சிறிதுகேளாய்.

அபுத்தியூர்வத்தால் கிழந்ததற்கும் பலனுண்டு என்றதற்குக் காரணம் இதனால்
என்பார் அக்காஞ்சி கவிநாசப்பொருட்டு நாம்படைத்துவைத்ததாதலாலே - எக்காலு
மநகரினகத்துயரும் வினைத்துடருமெய்தாவாகும் என்றருளிஞர். இது ஏதுவணி. (உ-0)

கவிமுதற்நீங்கணு நரியவேலியெனச் சூழ்ப்பொழி லுங்காவன்மாறா
நிலையுடையுட்சேனையெனக்குவளைவிழிந்தனரீள்வனமுந்தேவ
குலநிறைபஃநீபெனநிராக்கமலக்குளிர் தடமுங்கயிலைதன்னி
லிலகுறுபல்குவடென்னப்பலதளியுமுடைத்தாகுமெநிரீர்க்காஞ்சி.

(இ-ள்.) கவிமுதல் தீங்கு அணுகரிய வேலியென சூழ் பொழிலும்-கவிமுதலாகி
ய பொல்லாங்குகள் ஆன்மாக்களையடைதற்குக் கூட்டாட்ட வேலியைப்போலச் சூழ்
ந்த சோலைகளையும், காவல் மாறாது நிலை உடைய உள் சேனை என்ன குவளை விழிந்த
னரீள்வனமும் - காவலினின்றும் நீங்காமல் நிற்கும் நிலையையுடைய அந்தரகத்தில்
வைத்த சேனையைப்போலக் குவளைமலர்கள் விழித்தல்போலலாந்த பரந்த நத்தனவன
ங்களையும், தேவகுலம் நிறை பல் தீபம் என்ன கமலம் நிறை குளிர் தடமும் - தேவர்
கோயில்களில் நிறைந்த பலதீபங்களைப்போலத் தாமரைப்பந்திகளாற் குளிர்ந்த தடாக
ங்களையும், கயிலை தன்னில் இலகுறு பல் குவடு என்ன பலதளியும் எந்நீர் காஞ்சி
உடைத்தாகும் - கயிலையங்கிரியில் விளங்கும் பல சிகரங்களைப்போலப் பல திருக்கோ
யில்களையும் அலையெறியும் நீர்குழந்த திருக்காஞ்சிநகரம் உடையதாகும்.

அத்தீங்கு அணுகாவகை என்பார் காவன்மாறாநிலையுடையுட்சேனையெனவென்
றார். பல திருக்கோயில்கள் என்றது திருமால் திருக்கோயில்களையும் இது பலவுவமை
களையும் எடுத்துக்கூறுதலால் பலவயிற்போலியுலமையணி. (உ-க)

பம்பைகம்பைபுண்ணியரீர்மஞ்சணதிவேகவதிபாலிசேயா
றென்பனவேமுலகுமிடுமேழ்மாலையெனவொழுகுமெய்துவோரைச்
செம்பதமங்கரமெடுத்துவினாயநகர் விளிப்பதுபோற்றெங்குநீளும்
வம்பவீழ்ப்பூஞ்சோலைகளுண்மழைமறைத்தகதிர்போலவயங்குமுதூர்.

(இ-ள்.) வம்பு அவிழ் பூஞ்சோலைகள் உன் மழை மறைத்த கதிர்போல வயங்கும்
முதூர் - வாசனையோடு அவிழ்ந்த மலர்களையுடைய சோலைகளுள்ளே மேகத்தான் மறை

க்சப்பட்ட சூரியனைப்போல விளங்குந் தொன்றுதொட்டுள்ள அத்திருநகரில், பம்பை கம்பை புண்ணிய நீர் மஞ்சள் நதி வேகவதி பாவி சேயாறு என்பன ஏழ் உலகும் இதும் ஏழ் மாலை என ஒழுகும் - பம்பையும் கம்பையும் புண்ணியதீர்த்தம மஞ்சள் நதியும் வேகவதியும் பாலாறுஞ் சேயாறும் என்று சொல்லப்பட்ட ஏழுதீர்த்தங்களும் ஏழுலகங்க ளாஞ்சாத்திய ஏழுமாலையப்போல இடையறாதொழுகாநிற்கும், எய்து வோரை செம் பதமம் கரம் எடுத்து விரைய நகர் விளிப்பதுபோல் தெங்கு நீளும் - தம்மை விரும்பி அடைவோரைச் செந்தாமரைபோன்ற தனது கையையோசசி விரைந்துவர அந்நகர மழைத்தல்போலத் தென்னமரங்கள் உயர்ந்தோங்கும்.

சோலைகளுள் மேகம் மறைத்த ககிர்போல வயங்குமுதுநர் என்றது பண்புவமையணியும், ஏழுலகும் சாத்திய ஏழுமலைபோல ஏழுநகிகளுமொழுகுமென்றது அற்புதவுவமையணியும், வருவோரை விரையவருவீர் என்று நகரமைப்பதுபோலத் தென்னமரம் ஒங்கியசையும் என்றது தற்குறிப்பணியும் சேர்ந்து வருதலாற் கலவையணி. (௨௨)

ஐயிருநூற்றுயர்சாகைசாகைகளாப்படைத்திங்கணமர்ந்துவாழுமையனையென் முதலென்றெழுக்கோடிமதுக்களுபமதுவால்யார்க்குமையமறத்தெரிவிக்குமறைமாவின்சாளுபமடைந்தபோலுமையறதுமாம் பொழில்களெஞ்ஞான்றுங்கணிகளாருதமலுமாங்கண்.

(இ-ள்.) உயர் ஐயிரு நூறு சாகை சாகைகளாக படைத்து இங்கண் அமர்ந்துவாரும் ஐயனே என் முதலென்று - உயர்ந்த தனது ஆயிரஞ்சாகைகளே ஆயிரங்கிளைகளாகப்பெற்று இவ்விடத்தில் விரும்பி வாழாநின்ற சிவபிரானே யென் முதலாயுள்ளவனென்று, ஏழுக்கோடி மதுக்கள் உபமதுவால் யார்க்கும் ஐயம் அற தெரிவிக்கும் மறைமாவின் சாளுபம் அடைந்தபோலும் - சத்தகோடி மகாமந்திரங்களாலும் உபமந்திரங்களாலும் எவாக்குஞ் சந்தேகமறத்தெரிவிக்கும் வேதத்தின் வடிவாகிய மாமரத்தின் சாளுப்பியத்தை யடைந்தனபோலழைந்த, ஐயநறும் மாம்பொழில்கள் எஞ்ஞான்றும் கணிகள் அருது ஆங்கண் அமலும் - அழகினையுடைய நறுமணங்கமழு மாமரச்சோலைகள் எந்நாளுங் கணிகள் நீங்காமல் அவவிடத்து நிறைந்து விளங்கும்

சாமவேதம் ஆயிரஞ்சாகைகளையுடையதாதலால் சாமவேதம் என்பதுதோன்ற ஐயிருநூற்றுயர் சாகைசாகைகளாகப்படைத்து எனவும், அது சிவபெருமானையே சுட்டிக்கூறும் என்பதுதோன்ற ஏழுக்கோடிமதுக்களுபமதுவால்யார்க்கும்-ஐயமறத்தெரிவிக்குமெனவும், தன் கீழிறைவனருள்வடிவாயெழுந்தருளியிருக்கின்றனன் என்பதுதோன்ற என்முதலெனவும், ஒருகால்மாறாது எக்காலமும் கணிகளுடைமையால் சாளுபமடைந்தபோலும் எனவுங்கூறினர்.

சாமவேதம் என்பதும், அது ஆயிரஞ்சாகைகளையுடையதென்பதும்—

“கீட்டிசைமுகத்தொன்றடுத்தநாலெந்திறினைத்தூதாலிருக்கதுதென்பால்

ஈட்டியவிரண்டாம்வேதநாறுருவோடெழுந்ததுகுடகிசைமுகத்தில்

நீட்டியசாமமாயிரமுகத்தானிமர்ந்தது” எனத் திருவினையாடற்புராணத்தில் வரு

தல்காண்க. இதனா வின்னதெனத்தோன்றுகிறது என்றமையால் தருதியணி. (௨௩)

விப்பிரகணமுதலால்வார்சங்காரர்வெய்தொழிலர்மயிரினினைஞர்செக்கார்செப்பிடையர்தச்சர்சொல்லர்பொன்வினைஞர்தேவகணிகையுர்கள் கூத்தர்விற்புருவப்பாத்தைமுதலோர்தெருக்கள்கலப்பின்றிவெவ்வேறுகிப் [ண். பொற்பரீண்டகன் றொழுங்காய்மதிக்கணிசெய்கதிர்களைப்பொலியுமாங்க

(இ-ள்.) விப்பிரர்கள் முதல் கால்வர் சங்கரர் பெய் தொழிலர் மயிர் வினைஞர் செக்கார் செப்பு இடையர் தச்சர் கொல்லர் பொன் வினைஞர் தேவகணிகையர்கள் கூத்தர் - அந்தணர் முதலிய நான்குவருணத்தாரும் அனுலோமர் முதலிய சங்கரரும் காருகரும் காவிகருந் செக்காருந் சொல்லப்பபிம் இடையருந் தச்சருந் கொல்லருந் தட்டாருந் தேவகணிகையருந் கூத்தரும், விட புருவம் பரத்தை முதலோர் தெருக்கள் கலப்பின்று வெவ்வேறாகி பொற்ப நீண்டு அகன்று ஒழங்காய் மதிக்கு அணிசெய் கதிர்கள் என்ன ஆங்கண் பொலியும் - வில்லையொத்த புருவத்தையுடைய பரத்தையர் முதலோருமாகிய இவர்கள் தெருக்கள் தம்முட்கலப்பில்லாமல் வெவ்வேறாய் அழகுசெய்யத் தூரமாய் நீண்டு பரந்து ஒழங்குபட்டிச் சந்திரனுக்கு அழகுசெய்யுங் கிரணங்களைப் போல அவ்விடத்தில் நிறையும்.

சந்திரன் நாள்தோறும் தனித்தனி யொவ்வொருகலைகளோடு தோன்றுதலால் மதிக்கணிசெய்கதிகளென வயங்குமோர்பாலென்றார். இது பண்புலமையணி. (உச)
தந்தைதாயிரண்டொழியப்பிறவெலாங்கொளத்தகுமாவணங்கண்மல்கு
மெங்குநீர்வேருவேதாந்தங்கண்முவுலகுமெடுத்துக்கூறு
மங்குநொனக்கோடிமடமயிலே கவ்வென்பதமன்பேபொன்ன
முந்துமிருக்கோதுமஞ்சென்பகுதியடைவொடுபூசைமொழியுமாதோ.

(இ-ள்.) மடமயிலே தந்தை தாய் இரண்டு ஒழிய பிற எல்லாம் கொள தரும் ஆவணங்கள் மல்கும் எந்தலூர்-இனமைதங்கிய மயில்போல்வாய் தந்தை தாயிருவரொழிய மற்றைப் பொருள்களெல்லாம் வாங்கத்தகுங் கூடவீதிகள் நிறைந்த லூர் எந்த லூரோ, வேதவேதாந்தங்கள் முவுலகும் எடுத்துக்கூறும் அந்த லூர் என கோடி - வேதங்களும் வேதசிரசுகளும் மூன்றுகலங்களு மெடுத்துச்சொல்லும் அந்த லூரென்று கொள்ளாய், கவ்வென்பது அயன்பேர் என்ன முந்தும் இருக்கு ஒதும்-கவ்வென்பது பிரமன்பேபொன்ற முற்பட்ட இருக்குவேதங் கூறாநிற்கும், அஞ்சு என் பகுதி அடைவொடுபூசை மொழியும் - அஞ்சென்னும் பகுதி முறையோடு பூசையென்னும் பொருளைத் தாராநிற்கும்.

தந்தைதாயர்கள் ஒவ்வொருவர்க்குந் தனித்தனி யுரியராதலால் அரியொன்பது தோன்றத் தந்தைதாயிரண்டொழிய எனவும், ஏனைப்பொருள்கள் கிடைத்தற்கெளிதென்பதுதோன்றப் பிறவெல்லாங்கொளத்தகும எனவும், நான்குவேதங்களுள் முற்பட்ட தென்பதுதோன்ற முந்து மிருக்கு எனவும், இத்தலம் வேதங்களால் எடுத்துக்கூறப்படுவதென்பதுதோன்ற ஒதும் எனவுக்கூறினார். தந்தைதாயிரண்டொழியவென்பது ஒழிப்பணி. (உடு)

திசைமுகனூலஞ்சிக்கப்படுதலினார்காஞ்சியெனத்திசைபோய்மல்கு
மிசையுடையதிபிரமலோகமென்றுமிதனற்பேபொய்த மாற்று
னசைவிலாதங்குறைவோரொல்லார்க்கும்வீடுதவுமவ்லூர்நாப்பண்
வசையின்நிதிப்பியமாய்ப்புண்டரிகம்போலெமக்குவயங்குங்கோயில்.

(இ-ள்.) இது திசை முகனூல் அஞ்சிக்க படுதலினால் காஞ்சி என திசைபோய் மல்கும் - இது பிரமனூல் அஞ்சிக்கப்படுதலினால் காஞ்சியெனப் பேர்வாய்ந்து திசை தோறும் பரந்து நிறைந்த புகழையுடையது, பிரமலோகம் என்று இதனால் பேர் எய்தும் ஆற்றால் - பிரமலோகமென்று இக்காரணத்தால் பேர்பெற்ற வகையால், அசைவு இலாது ஆங்கு உறைவோர் எல்லார்க்கும் வீடு உதவும் - சற்று மனங் கம்பியாது அந்

திருநகரில் வசிப்போரொல்லோருக்கு முத்தியைத் தாராநிற்கும், அஃநர் நாப்பண் வசை இன்றி திப்பியமாய் புண்டரிகம்போல் எமக்கு கோயில் வயங்கும்-அத்திருப்பதியினடுவில் குற்றமின்றித் தெய்வத்தன்மையுடையதாய் ஒருதாமனையைப்போல எனக்குக் கோயில் விளங்காநிற்கும்.

அஞ்சிக்கப்படுதல் பூசிக்கப்படுதல் இதனால் இருக்கு வேதவாக்கியங் கூறப்பட்டது. (உசு)

அங்கதனிற்சோதிலிங்கவடிவாகியாமென்றுமமர்வேயிவ்வாறிகிரண்டாமறைவிளம்புஞ்சந்தோகாமறையெம்மையொளிவானென்னுந் துங்கநகர் அபிப்பிரமபுரமென்னுமிறுதிமறைசுவர்க்கமென்னும் பங்கமறுதயித்திரியஞ்சோதிசூழ்சுவர்க்கமெனப்பகராரிற்கும்.

(இ-ள்.) அங்கு அதனில் சோதிலிங்க வடிவாகியாம் என்றும் அமர்வேம்-அத்திருநகரில் நாம் ஒளிவாய்ந்த அருட்குறிவடிவா யெந்நாளு மெழுந்தருளி யிருப்பேமென்று, இ ஆறு இங்கு இரண்டாம் மறை விளம்பும் - இவ்வகையாக இங்கு யசர் வேதங் கூறாநிற்கும், சந்தோகாமறை எம்மை ஒளிவான் என்னும் - சாந்தோக்கிய உபரிடதம் எம்மைச் சிதாகாசமென்று கூறாநிற்கும், துங்கம் நகர்தனை பிரமபுரம்-என்னும் - உதுவுமன்றி உயர்ச்சிவாய்ந்த அத்தத்திருநகரை அவவேதம் பிரமபுரமெனவுங் கூறாநிற்கும், இறுதிமறை சுவர்க்கம் என்னும் - அதர்வவேதஞ் சுவர்க்கமென்று கூறாநிற்கும், பங்கம் அறு தயித்திரியம் சோதி சூழ் சுவர்க்கம் என்ன பகராநிற்கும் - குற்றமற்ற அந்த யசர் வேதம் ஒளிமிக் சுவர்க்கமெனவுங் கூறாநிற்கும்.

இதனால் யசர்முதலிய வேதங்களின் வாக்கியமும் உபரிடதவாக்கியமும் கூறப்பட்டன. தயிச்சதிரியம் என்பதை உபரிடதமெனவுங்கூறுவர். உபரிடதமும் வேதம் ஆகையால் சந்தோகாமறை என்றார். (உஎ)

அப்பிரமபுரங்காஞ்சிநகரல்லால்வேறில்லையாகுமென்றே செப்புமுபரிடதமெலாஞ்சிவாகமங்கனொடுமுழங்குஞ்செல்வியிந்தவைப்பினைச்சேயிடையானுமாயிடையாயினுமிருந்துவணங்கிநண்ணி லெப்பெரும்பாவமுநீங்கிவிடெய்துமுனக்குண்மையியம்பினேமால்.

(இ-ள்.) செல்வீ அ பிரமபுரம் காஞ்சி நகர் அல்லால் வேறு இல்லையாகும் என்றே செப்பும் உபரிடதம் எல்லாம் சிவாகமங்கனொடு முழங்கும் - உமையே அந்தப் பிரமபுரங் காஞ்சித்திருநகரன்றி வேறில்லையாமென்று கூறும் வேதசிரசுகள் யாவஞ் சைவாகமங்களோடு முழங்காநிற்கும், இந்த வைப்பினை சேயிடையாயினும் ஆயிடை ஆயினும் இருந்து வணங்கில் கண்ணில் எபெரும்பாவமும் நீங்கி வீடு எய்தும்-இத்திருநகரினைத் தூரதேசத்திலிருந்தாயினும் அத்திருநகரத்திலாயினுமிருந்து வணங்கினாலும் கருதினாலும் எவ்வகைப்பட்ட பெரிய பாவங்களும் நீங்க முத்தி கைகூடும், உனக்கு உண்மை இயம்பினேம் - உனக்கு அத்திருநகரினுண்மையை யெடுத்துச்சொன்னோம்.

இருக்குவேதமும் அதர்வவேதமும் அன்றி, உபரிடதங்களும் அவற்றின் வாச்சியமாகிய ஆகமங்களும் பிரமபுரம் என்று கூறாநிற்கும் என்பார் ஓடு உருபுந்ந்து உபரிடதமெலாம் சிவாகமங்கனொடு முழங்கும் எனவும், வேறில்லையெனவும், அவ்விசேடங்களுண்மையால் வணங்கில் கண்ணில் வீடெய்தும் எனவும், வனையதலங்கள் வேதங்களாலும் உபரிடதங்களாலும் ஆகமங்களாலும் எடுத்துக்கூறப்படாது இத்தலமுட்டி எடுத்துக்கூறப்படுதலால் அதில் வரும் பயன் உண்மையென்பார் உண்மையியம்பினேமெனவும் அருளிணர் என்றார். நீங்கி செயவெனெச்சத்திரிபு. (உசு)

என்றிறைவனுலகுய்யவினவுமலைப்பெருமாட்டிக்கியம்பும்வாய்மை யன் றுவினுவியசனற்குமாரனுக்குத்திருநந்தியறைந்தானன்றேன் வென்றபொறிவாதராயணற்குரைப்பவவெனனக்குவிளம்பல்செய்தான் குன்றையபெருந்நவத் தீர்சிவனைக்காணபதற்கேதுவிதுவேகொண்மின்.

(இ-ள்.) என்று இறைவன் உலகு உய்ய வினாவும் மலைப்பெருமாட்டிக்கு இயம் பும் வாய்மை - என்று சிவபெருமான் ஆன்மகோடிகள் உய்ய வினாவிய உமையம்மை க்குக் கூறியருளிய உண்மையை, குன்று அனைவரையும் பெரும் தவத்தீர் அன்று வினாவிய சன ற்குமாரனுக்கு திருநந்தி அறைந்தான் - மலையையொத்த பெரிய தவத்தினையுடைய மு னிவரோ அக்காலத்தில் வினாவிய சனற்குமாரமுனிவருக்குத் திருநந்திதேவர் கூறியருளி னர், அன்றேன் பொறிவென்ற வாதராயணற்கு உரைப்ப அவன் எனக்கு விளம்பல் செய்தான் - அம்முனிவர் இந்திரியங்களைவென்ற வியாசமுனிவருக்குக்கூற அவர் என க்குக்கூறினர். சிவனை காண்பதற்கு ஏது இதுவே கொண்மின் - சிவபெருமானைக் கா ணுதற்குக் காரணம் இத்திருநகரமேயென்று (யாங்கூறியதை) கைக்கொள்ளுங்கள்.

பதர அயனன் வாதராயணன் எனவந்தது தத்திதாந்தபதம். இலந்தைக்காட்டி ல் வசிப்பவன் என்பது பொருள். உலகு இடவாகுபெயராய் உயிர்கள்மேல் நின்றது.

பரவருமந்தணமாகுமிக்காகைமெய்யன்பிற்படிப்போர்கேட்போர் கரிசுறுநோய்நீங்கிநெடுநாட்புவியின் மக்களொடுங்களித்துவாழ்ந்து வரகுணராய்மறுமையினும்பெரும்போகமினிதுண்டுமாறமுத்தி வீரவுவொன்றுளங்கொள்ளசகுதமுனிமுனிவரர்க்குவிளம்பினால்.

(இ-ள்.) பரவரும் மந்தணம் ஆகும் இ காதை மெய் அன்பில் படிப்போர் கேட் போர் கரிசு உறு நோய் நீங்கி நெடுநாள் புவியின் மக்களொடும் களித்து வாழ்ந்து - சொ ல்லுதற்கரிய இரகசியமாகிய இந்தச் சரித்திரத்தை மெய்யன்போடு படிப்பவருங் கேட் பவருங் குற்றமிக்க நோயினின்றும் நீங்கிப் பலநாளும் நிலவுலகிற் சம்புத்திரர்களோடு ன் களிகூர்ந்து வாழ்ந்து, வரகுணராய் மறுமையினும் பெரும்போகம் இனிது உண்டு மாறமுத்தி வீரவுவர் என்று சுகமுனிவர் உளங்கொள்ள முனிவரர்க்கு விளம்பினான் - சாத்துவிதகுணமுடையவராய் மறுபிறப்பினும் சுவர்க்கபோகத்தை இனிது துகர்ந்து அழியாத முத்தியிற் கலப்பொன்று சுகமுனிவர் மனத்திற்பொருந்தக் கண்ணுவர் முத லிய முனிவர்களுக்குக்கூறினர்.

வேதாகமங்களாலும் உபநிடதங்களாலும் கூறப்படுதலால் பரவருமந்தணமாகு மிக்காதையெனவும், நெடுநாள் களிகூர்ந்து வாழ்ந்தற்கு நோயின்மை காரணமாதலால் கரிசுறுநோய் எனவும், சுவர்க்கபோகம் ஆதலால் மறுமையினும் பெரும்போகம் எனவு ம், அது துகர்ந்துகழித்தலே முத்தியாதலால் இனிதுண்டுமாறமுத்திவீரவுவர் எனவுந் கூறினர். படித்ததுங் கேட்டலுமாகிய காரணங்களால் வருந் காரியங்கள் கூறப்படுத லால் காரணமுல்லையணி.

(க0)

தலவிசேடப்படல முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௪௪௪.

சுரு

திருநெறிக்காராகாட்டுப்படலம்.

மெய்த்தவரயாவருமங்கதகேட்டுவிழித்துணைநீர்வாரக்
கைத்தலமுச்சிமுகிழ்த்துமயிர்ப்புளகங்கண்மலிந்தயர்வார்
முத்திபெற்றற்குயர்காரணமின்றுதொகுத்துமொழிந்தனைநீ
யத்தலமேன்மையனைத்தும்விரித்தருளென்றலுமச்சுதன்.

(இ-ள்.) மெய்தவர் யாவரும் அங்கு அதுகேட்டு விழிதுணை நீர்வார கைத்தல
ம் உச்சி முகிழ்த்து மயிர் புளகங்கள் மலிந்து அயர்வார் - உண்மைவாய்ந்த முனிவர்கள்
யாவரும் அவ்விடத்து அதனைக்கேட்டு இரண்டு கண்களினும் நீர் சிந்த இரண்டுகரங்க
ளையுஞ் சிரமேற்குவிந்து உரோமம் புளகித்துச் சோர்வாராகி, நீ முத்தி பெற்றற்கு உயர்
காரணம் இன்று தொகுத்து மொழிந்தனை - நீ மோகத்தையடைதற்கு உயர்ந்த கர
ணத்தை யிப்பொழுதே தொகுத்துக்கூறினை, அ தலம் மேன்மை அனைத்தும் விரித்தரு
ள் என்றலும் - அந்தத்தலத்தின்மேன்மை முற்றும் விரித்துக்கூறியருளாயென்று வினவ
அ ருதன் - அச்சுதமுனிவர்.

அயர்வார் முற்றெச்சம்.

(க)

கச்சியுளெண்ணுதீர்த்தநிறைந்துளகாமுறுபலதானம்
பொச்சமில்போகமும்வீடுமளிப்பனபோக்கருமேன்மையவா
மச்சமறுத்துவிபாதனெனக்கருள்செய்தமுறைப்படியே
இச்சையினோதுவலந்தணிக்கேண்மினெனச்சொல்லுற்றனனல்.

(இ-ள்.) கச்சியுள் எண்ணு தீர்த்தம் நிறைந்துள் - காஞ்சித்திருநகருள் அளவில்
லாத தீர்த்தங்கள் நிறைந்துள்ளன, (அதுபோல) காமுறு பலதானம் பொச்சம் இல்போ
கமும் வீடும் அளிப்பன போக்கருமேன்மைய ஆம்-விரும்பும் பலதலங்கள் மறதியில்லா
த போகத்தையு முத்தியையுக்கொடுப்பன (ஆதலால் இவ்விரண்டும்) ஒழிதலில்லாத
மேன்மையையுடையனவாம், அச்சம் அறுத்து வியாதன் எனக்கு அருள்செய்த முறைப்
படியே இச்சையின் ஒதுவல் - ஐயம்கிரிபு என்னும் இரண்டினையுமொழித்து வியாசமு
னிவனானக்குக்கூறிய முறையே மகிழ்வோடு கூறாநிற்பேன், அந்தணிக் கேண்மின் என்
னசொல்லுற்றனன் - முனிவர்களே கேளுங்கள் என்று சொல்லத்தொடங்கினான்.

கச்சியுள் என்பதனோடு காமுறுபலதானம் என்பதனைக்கூட்டிக். ஊழியினும்
அழியாதனவாதலால் போக்கருமேன்மையவாம் எனவும், ஐயம்கிரிபு என்னும்
இரண்டும் பிறர்க்கு ஒன்றினைக்கூறுங்கால் அச்சத்தை விளைத்தலால் அவ்விரண்டினையு
ந்தொகுதிபொருளமையால் அச்சம் எனவுக்கூறினார். சொல்லுற்றனன் ஒருசொல் நீர்
மைய, வியாதன் வேதத்தை விரித்தவன். ஏழனுருபுகூட்டிப்பிரித்தற்பொருளில்வந்தது.

இந்ககரிற்புகல்சத்தியமாவிரதப்பெயரிற்றுணபாற்
றன்னிகர்மெய்த்தலமொன்றுளதங்கமர்சத்தியவிரதிச
ொன்னையுடைப்பெருமாட்டியுமோரிருமைந்தருமுடன்மேவ
மன்னியிருத்தலினத்தலமேன்மையயாவர்வகுக்கவலார்.

(இ-ள்.) இ நகரில் புகல்மா சத்திய விரதம் பெயரில் குணபால் தன் நிகர் மெ
ய்தலம் ஒன்று உளது-இந்தத்திருநகரில் சொல்லப்படும் பெருமைவாய்ந்த, சத்தியவிரத
ம், மென்னும் பெயரினால் அத்திருநகர்க்குத் தீழ்த்திசையில் தனக்கொத்த உண்மைவாய்ந்த

திருப்பதியொன்றுளது, அங்கு அமர் சத்தியவிரதீசர் - அத்திருத்தலத்திலெழுந்தருளிய சத்தியவிரதீசரென்னுந் திருநாமம்வாய்ந்த இறைவர், என்னையுடை பெருமாட்டியும் ஓர் இருமைந்தரும் உடன் மேவ மன்னி இருத்தலின் அதல மேன்மையை யாவர் வகுக்க வல்லார்-என்னை யாளாகவுடைய பெருமாட்டியு மொப்பில்லாத மூத்தபிள்ளையாரும் இனையபிள்ளையாரும் தம்முடனே யெழுந்தருளியிருப்ப நிலைபெற்றிருந்தலால் அந்தத்தலத் தினுடைய மேன்மையை எவர்தான் எடுத்துச்சொல்லவல்லவர்.

காஞ்சியில் இறைவரும் உமையம்மையும் விசேடமுடையவராக எழுந்தருளியிருத்தல்போலாது இத்தலத்தில் இறைவரும் உமையம்மையும் மூத்தபிள்ளையாரும் இனையபிள்ளையாரும் விசேடமுடையவராக எழுந்தருளியிருக்கின்றனர்களுள்பாா சத்தியவிரதீசர் என்னையுடைப்பெருமாட்டியு மோரிருமைந்தருமுடன்மேவ எனவும், அந்நால் விசேடமுடையதென்பார் அத்தலமேன்மையை யாவர் வகுக்கவலார் எனவுங் கூறினார். (ந)

சத்தியசத்தியர்சத்தியசோதகர்சத்தியசங்கற்பர்
சத்தியகாமரிருத்தலினப்பதிசத்தியவிரதமதாஞ்
சத்தியநன்னெறியார்க்குமவினாந்தருள்செய்துறுதானமதிற்
சத்தியமாவிரதத்தடமொன்றுளதத்தடநீராடி.

(இ-ள்.) சத்திய சத்தியர் சத்திய சோதகர் சத்திய சங்கற்பர் சத்திய காமர் இருத்தலின் அபதி சத்திய விரதம் ஆம் - சத்தியசத்தியர் சத்தியசோதகர் சத்திய சங்கற்பர் சத்தியகாமரென்னுங் காரணப்பெயர்களுடைய இறைவர் எழுந்தருளியிருத்தலால் அந்தத்திருப்பதியானது சத்தியவிரதமென்னுந் திருப்பெயருடையது, சத்திய நல் நெறியார்க்கும் வினாந்து அருள் செய்துறு தானம் அதில் - சத்தியமாகிய நல்ல மார்க்கத்தை யெவர்க்கும் வினாந்து அருள்செய்யு மத்திருப்பதியில், சத்திய மாவிரதம் தடம் ஒன்று உளது - சத்தியமாவிரதமென்னுந் தடாகமொன்றுள்ளது, அ தடம் நீர் ஆடி-அத்திருத்தடத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து.

சத்தியசத்தியர் அழிதலில்லாத சத்தியமுடையவர். சத்தியசோதகர் உயிர்களிடத்துள்ள உண்மையைச்சோதித்து அணுக்கிரகஞ்செய்கிறவர். சத்தியசங்கற்பர் உண்மையையே சங்கற்பமாகவுடையவர். சத்தியகாமர்-உண்மையை விரும்புகின்றவர். சிவ பெருமான் திருவுருவாகிய சத்துச்சித்தாந்தமென்னு மூன்றனுள் சத்து என்பது சத்திய மாதலால் சத்தியசத்தியர் சத்தியசோதகர் சத்தியசங்கற்பர் சத்தியகாமர் என்றார். அது பகுதிப்பொருள் விசுதி. (ச)

புதனம் நாளினினீர்க்கடனாதிபொருந்தமுடித்தங்க
ணிதமுதுசத்தியமாவிரதீசரையேத்திவணங்குநர்தாங்
கதழ்வினேதீர்த்தருண்மைபுணர்ந்துகலப்பர்கண்முத்தியினை
மதமுறுகாமமயக்கமனைத்துமறுத்துயர்முனிவீர்காள்.

(இ-ள்.) மதம் உறு காமம் மயக்கம் அனைத்தும் அறுத்து உயர் முனிவீர்காள் - கோபமுமிக்க காமமு மயக்கமுமாகிய எல்லாவற்றையுமறுத்துத் தவத்தாலுயர்ந்தமுனிவர்களே, புதன் அமர் நாளினில் நீர் கடன் ஆகி பொருந்த முடித்து - புதவாரத்தில் நீர்க்கடன்முதலியவற்றைப் பொருந்த முடித்து, அங்கண் இதம் உறு சத்திய மாவிரதீசரை ஏத்தி வணங்குநர் நாம் - அவ்விடத்தில் இன்பமிக்க சத்தியவிரதீசரைத் துதித்து வணங்கு வோர்கள், கதழ்வினே தீர்த்து அருள் உண்மை உணர்ந்து முத்தியினை கலப்பர்கள்-

வினாந்தடையும் இருவினையினின்றும் நீங்கித் திருவருளால் பதியுண்மையையுணர்ந்து முத்தியைக்கல்ப்பார்கள்.

நீர்க்கடன் ஆகி என்றது முனிவர் தேவர் பிதிரர் தர்ப்பணக்களுமாகிய நித்தியமும், வபனம் தானமுதலிய நைமித்திகமுமாம். (இ)

மனைவியர்மக்கணிலங்கலைசெல்வமும்மற்றவைவேண்டிடினு
மனையவைமுற்றுமளித்துயர்வீமேளித்திடுமெத்திர்த்த
மினையதடம்பதியிந்திர தீர்த்தமுமிந்திரபுரமுமெனப்
புனைபெயரும்பெறுமப்பெயொய்தியகாரணமும்புகல்வேன்

(இ-ள்.) அ தீர்த்தம் - அந்தத்தீர்த்தமானது, மனைவியர் மக்கள் நிலம் கலை செல்வம் எவை வேண்டிடினு - அனையவை முற்றும் அளித்து உயர் வீடும் அளித்திடும் - மனைவியரும் பிள்ளைகளும் நிலமும் கல்விச்செல்வமும் பொருட்செல்வமுமாகிய எவைகளை விரும்பினாலும் அவை முற்றுங்கொடுத்துப் பின் உயர்ந்த மோகஷத்தையுந் தாரா நிற்கும், இனைய தடம் பதி இந்நிரதீர்த்தமும் இந்நிரபுரமும் என்ன புனை பெயரும் பெறும் - இத்தன்மையையுடைய தடமும் நகரமும் இந்நிரதீர்த்தமும் இந்நிரபுரமும் என்று அலங்கரித்துக்கூறும் பேரும் பெறும், அ பெயர் எய்திய காரணமும் புகல்வேன் - அந்தப்பெயர்வந்த காரணத்தையு மெடுத்துச்சொல்வேன்.

இந்நிரபுரத்திற்குப் பவுந்தரம் என வடமொழியில் வரும். பந்தமும் வீடும் ஆன்மாக்களுக்குத்தரும் என்பார் மனைவியர்மக்கணிலங்கலைசெல்வமுமற்றவைவேண்டிடினு - அனையவைமுற்றுமளித்துயர்வீமேளித்திடும் என்றார். (சு)

மதுமலராளிதன்மேதகு கற்பம்வராகமதுறுமாறு
முதுமனுவந்தநாட்சிவியென்றொருவாசவன்முன்னுளால்
சிறுவினையொப்பனரம்பையராகியமென்குமுதங்களிடைப்
பொதுவறுதானவமாக்கடலுக்குவடாதெரிகனல்போல்வான்.

(இ-ள்.) மதுமலராளிதன் மேதகு கற்பம் வராகம் உறும் முது ஆறு ஆம் மனு அந்தநாள் சிவிய என்று ஒரு வாசவன்முன் உளன்-பிரமனது மேன்மைவாய்ந்த கற்பங்களுள் சுவேதவராககற்பத்தில் பொருத்திய தொன்றுதொட்டுள்ள ஆறாமனுவந்தநாளில் சிவியென்று ஒரு தேவேந்திரன் முன்னிருந்தனன், அரம்பையர் ஆகிய மென்குமுதங்கள் இடைவிதுவினை ஒப்பன் - அரம்பையொன்னும் மெல்லிய ஆம்பல்களுக்குச் சந்திரனையொப்பான், பொது அறு தானவர் மாகடலுக்கு வடாது எரிகனல் போல்வான்-பொதுவில்லாத அசுரனென்னும் பெரிய கடலுக்கு வடவாக்கினியை யொப்பவன்.

இடை உருபுமயக்கம். தானவர்மாக்கடல் உயர்கிணைப்பெயரினீறுகெட்டது. கற்பம் என்பது பிரமனுக்கு ஒருநாள், தேவவருடம் பன்னீராயிரம் சென்றது ஒரு சதிராயுகம், அது எழுபத்தொன்று கழிந்தால் ஒரு மனுவந்தரம், அம்மனுவந்தரம் பதினாறு குகழிந்தால் ஒருகற்பம் எனப்படும். ஒவ்வொரு மனுவந்தரத்திற்கு ஒவ்வொரு இந்நிரர்களாகப் பதினாறுகிந்திரர்களுள். கற்பம் என்பது பகற்பொழுதினை. பதினாறும்மனுக்களாவார் சுவாயம்பு, சுவாரோகிஷன், உத்தமன், தாமசன், இராவதன், சாக்குஷன், வைவச்சதன், சூரியசாவர்ணி, தக்ஷசாவர்ணி, பிரமசாவர்ணி, தருமசாவர்ணி, உருத்திரசாவர்ணி, லொளச்சியன், பெளதியன். பதினாறுகிந்திரர்களாவார் - அரி, விபச்சித்து, சசாந்தி, விபு, மனோசவன், சிவிய, புரந்தரன், மாவலி, அற்புதன், சாந்தி, விருடன், இருத தாமன், திவற்பதி, சசி. சாக்குஷமனுவந்தரத்தில் இச்சரிதை நிகழ்ந்தது. இப்போது நிகழ்வது வைவச்சத மனுவந்தரம்.

“முறையேநடக்குஞ்சுதராயுகமெழுபத்தொன்றுமுடிந்தொழியின்
அறையுமனுவந்தரமாகுமதுதான் பதினென்ககன்றெழுதிதல்
குறைவில் கற்பமெனப்பெமால் கற்பங்குளிர்நான்மலர்ப்பொருட்டில்
உறையுமுகநான்குடையமறைபெருவன்நனக்கோர்பகவாமால்.
மலரோன்பகலிற் பதினென்கிந்திர்தாமிறப்பர்” எனவரும் வாசுபங்கிதையால்
உணர்க. (எ)

கடவுளர்சேனைப்பங்கயபானுகற்சிறையரிவயிரப்
படையவனோர்நாட்கடவுளவைக்கட்பாசிழைவெதிர்பொருதோட்
படவரவல்குற்சசிபுடைமேவர்பன்மணியிரியனைமேல்
வடிவமடங்கன்மேலொர்மடங்கல்போன்மெனவைகினனல்.

(இ-ள்.) கடவுளர் சேனை பங்கயபானு - தேவர்களது சேனையாகிய தாமரைக்கு
ஓர் சூரியன்போல்வான், கல் சிறை அரி வயிரம் படையவன் ஓர்நாள் கடவுள் அவை
கண் - மலையின் சிறகினையரிந்த வச்சிராயுத்தையுடைய இந்திரன் ஓர்நினை தேவர்க
பையில், பாச இழை வெதிர்பொருதோள் பட அரவு அல்குல் சசிபுடை மேவ பல்
மணி அரி அனைமேல் வடிவ மடங்கல் மேல் ஓர் மடங்கல் போன்மென வைகின் -
பசிய ஆபரணத்தையுடைய மூங்கிலையொத்த தோனையும் பாம்பின் படத்தையொத்த
அல்குலையுடைய இந்திராணி யொருபக்கத்திலிருக்கப் பல இரத்தினமழுத்திய சிம்
மாதனத்தின்மேல் வடிவத்தையுடைய சிங்கத்தின்மேலோர் சிங்கமிருந்ததுபோலத் த

தேவசேனையைத் தாமரையாகவும் இந்திரனைச் சூரியனாகவும் கூறியது சிறப்பு
ருவகவணியும், சிம்மாசனத்தில் மேலிருத்தலை ஓர்சிம்மத்தின்மேல் ஓர் சிம்மமிருந்தது
போலெனக்கூறியதால் தொழிற்பண்புவமைமணியும் கலந்துவருதலாற் கலவையணி.

இருபுடைவெண்கவரித்தொகைதுள்ள மிசைசுருடையெழில்செய்ய
விருதுகண்மாகதர்சூதர்முழச்சுவியன்மணிமாரிதியைந்
தருவொடுதேனுவிழிக்கடைநோக்கினைநோக்குபுதலைநிற்ப
வருகுறுகின்னரர்யாழமிர்தஞ்செவியாரவிருந்தயர்.

(இ-ள்.) இருபுடை வெண் கவரி தொகை துள்ள மிசை சுருடை எழில் செய்ய-
இரண்டுபக்கமும் வெள்ளிய சாமரையின் கூட்டங்கள் ஒருபால் துள்ளவும் மேலே வெ
ண்கொற்றக்குடை ஒருபால் நிழல்செய்தழருசெய்யவும், மாகதர் சூதர் விருதுகள் முழக்க
- இருந்து வாழ்த்துவோரும் நின்று வாழ்த்துவோரும் சயவிருதுகளையொருபால் எடுத்து
க்கூறவும், வியன் மணி மாரிதி ஐந்தரு தேனு விழிகடை நோக்கினை நோக்கு புதலை
நிற்ப - பெருமைவாய்ந்த சிந்தாமணியும் உயர்ச்சிவாய்ந்த சங்கநிதியும் பதுமநிதியும் பஞ்
சதருக்களும் காமதேனுங் கடைக்கட்பார்வையைநோக்கி யொருபால் நிற்கவும், அரு
கு உறுகின்னரர் யாழ் அமிர்தம் செவி ஆர விருந்தயர் - அருகிற்பொருந்திய கின்னரர்
தடவும் வீணையினிசையாகிய அமுது ஒருபால் செவிதெவிட்ட விருந்தசெய்யவும்.

ஒடு எண்ணெடு. இதுமுதல் “கணங்கொள்தயித்தியர்” என்பதுகாறும் ஒரு
தொடர், ஐந்தரு ஆவன சந்தானம், அரிசந்தனம், மந்தாரம், பாரிசாதம், கற்பகம். (க)

மணங்கமழ்தோளணிகற்பகமாலேதுளித்தமதுப்புணல்பாய்ந்
துணங்கருமின்பவிழிப்புணலொப்பவுறைத்துவிழிக்கெல்லா

மணங்குபுரிந் திடல்கண்டுபுலர்த்துநர்போலவீர்சாந்தாற்றி
துணங்கிடைமங்கையரோவறவெங்கணுநொய்தினைசைத்தணுக.

(இ-ள்) மணம் கமழ் தோள் அணி கற்பகமாலே துளித்த மது புனல் பாய்ந்து-
வாசங்கமழுந் தோளிலணிந்த கற்பகமாலையானது துளித்த மதுநீரானது பாய்ந்து. உ-
ணங்கரும் இன்ப விழி புனல் ஒப்ப உறைத்து - மாறாத இன்பத்தால் கண்களினின்
றொழுமும் நீனாயொப்பத்துளித்து, விழிக்கு எல்லாம் அணங்கு புரிந்திடல் கண்டு புல-
ர்த்துநர்போல்-ஆயிரங்கண்களுக்கெல்லாம் துன்பஞ்செய்தலைக்கண்டு புலர்த்துவோனா-
ப்போல, அவிர் சாந்தாற்றி துடங்கு இடை மங்கையர் ஓவற எங்கணும் நொய்கின்
அசைத்து அணுகு - வினங்கும் ஆலவட்டத்தைத் துவளு மிடையையுடைய அரம்பை
யர்கள் ஒழிவற எவ்விடத்தும் நின்று வினாந்து அசைத்து ஒருபால் நெருங்கவும்.

அரம்பையர்கள் ஆலவட்டம் வீசுதலைக் கற்பகமாலே துளிக்குந் தேனை உலர்ச்
துவாணாப்போல வீசினரென அத்தியவசயித்து உவமையுருபுதந்து கூறினதால் தற்கு
றிப்பேற்றவுமையணி. (க0)

அரம்பையுருப்பசிமேனகைமுதலியவரிமதர்விழிமடவார்
நிரம்பியகாமநலங்கனியவிரயநெறிமுறைகரமசையப்
பரம்புமிடற்றிசைவீர்மிட விழியிணைபுடைபெயர்பயில்வினெடும்
வரம்பெறுமற்புதமின்னவீர்கொடியெனமகிழ்கடமெதிர்புரிய.

(இ-ள்.) அரம்பை உருப்பசி மேனகை முதலிய அரிமதர் விழி மடவார் - அர-
ம்பையு முருப்பசியு மேனகையுமுதலிய செவ்வரிபார்த்த மதர்த்தகண்களையுடைய தேவ-
கணிகையர்கள், நிரம்பிய காம நலம் கனி அவிரய நெறிமுறை கரம் அசைய - நிறைந்-
த காமச்சுவைகனிந்த அவிரயவழியின் முறையே கையசைய, பரம்பு மிடறு இசை வி-
ம்மிட-பரம்பிய கண்டத்திலிசைவிம்ம, விழி இணை புடை பெயர் பயில்வினெடும்-இர-
ண்டு கண்களும் புடைபெயருங் குறிப்பினெடும், வரம் பெறும் அற்புதம் மின் அவிர்
கொடி என மகிழ் நடம் எதிர் புரிய - நன்மைபெற்ற அற்புதமாகிய ஒளிவாய்ந்த வோர்
மின்னுக்கொடியைப்போல மகிழ்கூரும் நடனத்தை யெதிர் கொயொருபாற் செய்யவும்.

அவ்நடத்தின்வழியே கையும், கையின் வழியே கண்களுஞ்சென்றமையால் ப-
யில்வினெடும் என்றார். (கக்)

மருத்துவர்வானவர்கின்னரர்சித்தர்வசுக்கண்மருத்துக்க
ருருத்திரர்சாத்தியர்கந்தருவத்தருடுக்கணவக்கோள்க
டருக்கினர்மெய்த்தவர்போகிகள்கைபிணைசென்னிமிசைக்குவியா
நெருக்கினுளெய்தியிறைஞ்சிமருங்குநிரல்படநிப்பவோ.

(இ-ள்.) கை இணை சென்னி மிசை குவியா நெருக்கினுள் எய்தி இறைஞ்சி ம-
ருங்கு உற நிரல்பட நிப்பவர் - இரண்டு கைகளையுந் தலைமேற்குவித்து நெருக்கிலடை-
ந்து வணங்கிப் பக்கத்தின்பொருந்த வரிசையாக ஒருபால் நிப்பவர்கள், மருத்துவர் வா-
னவர் கின்னரர் சித்தர் வசுக்கண் மருத்துக்கள் உருத்திரர் சாத்தியர் கந்தருவத்தர் உடுக்-
கள் நவகோள்கள் திருகினர் மெய்த்தவர் யோகிகள் - அச்சுவினிதேவரும் வானவருங் கி-
ன்னரருந் சித்தரும் வசுக்களும் சத்தமருத்துக்களும் உருத்திரர்களுஞ் சாத்தியருங் கந்-
தருவரும் நகைத்திரர்களும் நவக்கிரகங்களும் ஞானச்செல்வத்தால் விளங்கும் உண்-
மைவாய்ந்த தபோதனர்களுஞ் சிவயோகிகளுமாவார்.

அச்சவினிதேவர் இருவர். இவர்கள் ஒருருவினராதலால் அச்சவினிதேவர் எனப் பெயர்வாய்ந்து முப்பத்துமுகக்கோழிதேவர்களுடங்குவர். சத்தமருத்துக்கள் கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு, மேல், கீழ், பலயோனியுயிர். (கஉ)

கணங்கொடயித்தியர் யாவரும்வந்துகடைத்தலைவாய்தலின்மாட்டுணங்குபுசெவ்விகிடைத்திலர்நிற்பவொழிந்தவார்தங்குறைதீர்த்தணங்கருமின்பவெள்ளத்திலமுந்திபளப்பருசெல்வத்தி; னிணங்கலர்கோளரியின்னணமேவுழியெண்ணினனிவைபெல்லாம்.

(இ-ள்.) கணங்கொள் தயித்தியர் யாவரும் வந்து கடைதலை வாய்தலின் மாடு உணங்குபு செவ்வி கிடைத்திலர் நிற்ப - கூட்டடங்கொண்ட அசாரும் அவரொழிந்த யாவரும் வந்து கடைவாயிலில் வருந்திச் சமையங்கிடைத்தாது ஒருபால் நிற்கவும், ஒழிந்தவர் தம் குறை தீர்த்து அணங்கரும் இன்பவெள்ளத்தில் அழுந்தி - அவரொழிந்த ஏனையோர் தமது குறையையொழித்துத் துன்பில்லாத இன்பவெள்ளத்தி லொருபா லமுந்தவும், அளப்பரு செல்வத்தால் இணங்கலர் கோளரி இன்னண மேவுழி இவையெ ல்லாம் எண்ணினன்-அளத்தற்கரிய ஐசுவரியத்தால் பகைவர்க்குச் சிம்மேற்றையொத்த இந்நிரன் இவ்வாறாக இருக்குமிடத்து இவையெல்லாம் கருகினன்.

அழுந்தி செயவெனெச்சத்திரிபு. இன்பமுள்ள இடத்துத் துன்பமும் இருத்த லால் அணங்கருமின்பம் என்றார். (கஉ)

இருவினையொப்புவாய்ந்தபருவம்வந்தெய்தலாலே
மருவருந்துறக்கவைப்பினரசியல்வாழ்க்கைதன்னை
யருவருத்துவார்த்துக்காவற்சிறையிடைபகப்பட்டோரின்
வெருவரும்பதைக்குமஞ்சம்வேறிவைகருத்துட்கொள்வான்.

(இ-ள்) இருவினை ஒப்பு வாய்ந்த பருவம் வந்து எய்தலாலே - இருவினைச்சம த்துவம்வாய்ந்த பருவம் வந்தடைதலால், மருவரும் துறக்க வைப்பின் அரசு இயல் வாழ்க்கை தன்னை அருவருத்து உவர்த்து - அடைதற்கரிய விண்ணுலகரசியல் வாழ் வை யருவருத்து வெறுத்து, காவல் சிறையிடை அகப்பட்டோரின் வெருவரும் பதை க்கும் அஞ்சம் வேறு இவை கருத்துள் கொள்வான் - காவலாகிய சிறைக்கடத்தில் அகப்பட்டோரைப்போல வாய்புலர்த்து பதைத்து அஞ்சி வேறே இவற்றை மனத்தி ம்கருதுவான்.

இருவினையொப்பு ஆவது புண்ணியபாவங்கள் தம்முள் நேரொத்தல். இரு வினையொப்புக்கு மூலமாகிய சிவபுண்ணிய முன்னரே அவனுடைமையால் இருவினை யொப்புவாய்ந்த எனவும், அதன்மேல் சிவனுடைய அருட்சத்திபுகழாகிய சத்திரிபாதம் வருமாதலால் பருவம்வந்தெய்தலாலேயெனவும், அச்சத்தினிரிபாதத்திற்கு மூலமாகிய மலபரிபாகம் வந்தமையால் துறக்கவைப்பின் அரசியல்வாழ்க்கை தன்னை யருவருத்து வர்த்துக் காவற்சிறையிடைபகப்பட்டோரின்-வெருவரும் பதைக்குமஞ்சம் என்றார்.

அழியுமிவ்விடயவாழ்விந்களித்திருந்தந்தோடுகட்டேன்
பழிபவக்கடலிற்காலப்பார்த்தள்வாய்க்கிடந்துநானேன்
வழிமுறையறியாமாயவல்லிருப்புகர்ச்சேற்று
ளிழியுமூர்ப்பன்மியேபோலுழந்தவென்னறிவுநன்றால்.

(இ-ள்.) அழியும் இ விடய வாழ்வில் களித்திருந்து அந்தோ கெட்டேன்-நிலையின்றித்தேயு மிந்த விஷயானந்தத்தில் மகிழ்கூர்ந்திருந்து ஐயோ கெட்டனன், பழிபவம் கடலில் காலம் பார்த்தவாய் கிடந்து நானேன் - பழிக்கும் பிறப்பாகிய கடலில் காலமாகிய பாம்பின்வாயிலகப்பட்டுச் சிறிதும் நாணமில்லாகிருந்தேன், வழிமுறை அறியாமாய வல் இருள் படுகா சேற்றுள் இழியும் ஊர் பன்றியேபோல் உழந்த என் அறிவு நன்று - (இதனால்) சரியைமுதலிய சோபானங்களை யறியாமல் வஞ்சத்தை விளைக்கும் வலிய ஆணவமாகிய வயலின் கணுள்ள சேற்றிலிழங்கியழுந்திய ஊர்ப்பன்றியைப்போலத் துன்புற்றழிந்த எனதறிவு நல்லது.

காலம் என்றது காலத்ததுவத்தை. பவக்கடல், காலப்பாந்தன் என்றது இயைபுருவகவணி. உயிரைப் பங்கித்துநிற்றலால் படுகர்ச்சேறென்றார். ஆணவமலத்தைச் சேராகவுருவகஞ்செய்து வயலையுருவகஞ்செய்யாமையால் ஏகதேசவுருவகவணி, (கடு)

அருவினையுலகமெல்லாம்படைத்தளித்தழிக்குங்காலங்
கருவுறுமெவையுங்காலவயத்தவாங்காலந்தான்மற்
றொருபொருள்வயத்ததன் றுலுத்தியோன் கற்பத்தீரோழ்
பொருவிவிந்திரர்கண்மாய்வர்பொன்றுவர்மனுக்கடாமும்.

(இ-ள்.) காலம் அருவினை உலகம் எல்லாம் படைத்து அளித்து அழிக்கும் - காலமெனனு மொருத்தவம் அடைதற்கரிய இருவினைகளையும் உலகம் யாவையும் கிருட்டித்து ஒம்பியளிக்காநிற்கும், கருவுறும் எவையும் காலவயத்தவாம் - உலகிலுற்பவிக்கு மெப்பொருளு மக்காலத்ததுவத்தின் வசப்பட்டனவாம், காலம் தான் ஒருபொருள் வயத்தது அன்று - அக்காலமானது ஒருபொருளின் வசப்பட்டதல்ல, உத்தியோன் கற்பத்து ஈர் ஏழ் பொருலில் இந்திரர்கள் மாய்வர் மனுக்கள் தாரும் பொன்றுவர் - பிரமனுக்கொருதினமாகிய பிரமகற்பத்தில் ஒப்பில்லாத பதினான்கிந்திரர்களழிவார்கள் மனுக்களும் அவ்வனவே யழிவார்கள்.

காலத்தவம் உலகினையாக்கலும் காத்தலும் அழித்தலும் காலவனாசெய்தலும் கன்மத்தை வளையுத்தலுமுடைமையால் அருவினையுலகமெல்லாம் படைத்தளித்தழிக்குங்காலம் - கருவுறுமெவையுங்காலவயத்தவாம் எனக்கூறினார்.

“மாயையிற்காலமோடுநியதிபின்கலாகிதோன்றும்

ஆவக்காலமூன்றாயாக்கியுமளித்தும்போக்கிக்

காயமோடுவருக்கெல்லாங்காலசங்கையினைப்பண்ணி

நாயகனுணையாலேநடத்திடுமுலகமெல்லாம்” எனவருஞ் சிவஞானசித்தியாரால் அறிக. (கங்)

ஓதுமிக் கற்பம்வேதற்கொருதினம்நாண்முப்ப
தாதலோர்மதியாந்திங்களாநிரண்டாயினுண்டா
மேதயில்வருடநூறேலிருவகைப்பார்த்தமாகப்
போதரும்போதிவன்னுன்பொன்றுவன்மன்மரமாதோ.

(இ-ள்.) ஓது இ கற்பம் வேதற்கு ஒருதினம் அ நாள் முப்பது ஆதல் ஓர் மதியாம் - சொல்லப்படு மிந்தக் கற்பம் பிரமனுக்கொருதினமாம் அந்தநாள் முப்பது கழிந்தால் ஒருமாதமாம், திங்கள் ஆறு இரண்டு ஆயின் ஆண்டாம் - அம்மாதம் பன்னிரண்டானால் அவனுக்கொருவருடமாம், ஏதம் இல் வருடம் நூறேல் இருவகை பார்த்தம் ஆக போதரும் - குற்றமில்லாத அவ்வருடம் நூறாயின் அவை இரண்டுவகைப்பட்ட

பார்த்தமாக வாராநிற்கும், போகில் அன்னான் மன்ற பொன்றுவன் - அக்காலத்தில் அப்பிரமன் தேற்றமாக அழிவான்.

பார்த்தம் என்றது ஆயுளளவு. அப்பார்த்தம் இருவகையென்றது பிரமனுக்கு வகுத்த நூறுவருடத்தின் பகல் இரவிலை. (க௭)

அம்மலர்க்கிழவன்காலமரிக்கொருதினமன்றோனு
மம்முறைநிங்கன்கூடொண்டு நூறெய்கிற்பொன்று
மமமவோசீசியிந்தவநித்தியவாழ்வுவேண்டே
னம்மையிலவீடுபேற்றிற்குபாயமேயறிதல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) அ மலர் கிழவன் காலம் அரிக்கு ஒருதினம் - அப்பிரமனழியுங்காலம் திருமாலுக்கொருநாள், அன்றோனும் அ முறை நின்கன் கூடும் ஆண்டு நூறு எய்தில பொன்றும் - அப்பிரமனும் முற்கூறிய முறையாக மாதங்கூடிய வருடம் நூறுசென்றால் அழிவான், அமமவோ சீசீ இந்த அநித்திய வாழ்வு வேண்டேன் - ஐயோ சீசீ இந்த அநித்தியமாகிய வாழ்விலே விரும்பேன், அம்மையில் வீடுபேற்றிற்கு உபாயமே அறிதல் வேண்டும் - மறுமையில் முத்திபெறுகைக்கு உபாயமெதுவோ அந்நீயே நாமறியவேண்டும்.

அம்ம என்னும் இடைச்சொல் இரக்கப்பொருள்மேலும், சீசீ என்னும் இடைச் சொல் இகழ்ச்சிக்குறிப்பின்மேலும் நின்றன. (க௮)

எண்ணருந்தவந்தானங்கள் பட்டினியெச்சந்தாலே
புண்ணியநன்னீராடப்போதலோமுத்திக்கேது
நண்ணுமியவனை துந்தேறநமக்கெலாங்குருவாம்பொற்பே
ரண்ணலைவினாதுமென்ன துணிந்தனனமரர்கோமான்.

(இ-ள்.) எண்ணரும் தவம் தானங்கள் பட்டினி எச்சம் தாலே புண்ணிய நல் கீர் ஆட போதலோ முத்திக்கு ஏது - நினைத்தற்கரிய தவமும் தானங்களும் உபவாசமு ம் வேள்விசெய்தலுமோ நல்ல புண்ணியநீரில் நீராடச்செல்லுதலோ மோகஷத்திற்குக் காரணம், நண்ணும் இ அனைத்தும் தேற நமக்கு எல்லாம் குரு ஆம் பொன்பேர் அண்ணலை வினாதும் என்ன அமரர்கோன் துணிந்தான் - பொருந்திய இவற்றையெல்லாம் தெளிய நமக்கெல்லா மாசிரியனாகிய பொன்னென்னும் பேர்வாய்ந்த இறைவனாகிய பிரகஸ்பதியை வினாவுவோமென்று தேவர்களுக்கு இறைவனாகிய சிவியென்னு மிந்தி ரான் துணிந்தான்.

ஓகாரம் ஐயப்பொருட்டு.

(க௯)

அவையகத்துள்ளார்க்கெல்லாம்விடையளித்தெழுந்துபோந்து
நவையறவினாவின் தப்புரத்தினை நனுகியங்கட்
புவிபுகழ்குரவற்கூவிப்போற்றிநின்றிதனை வினவான்
சிவியெனத்திசைபோங்கீர்த்தித்தேவர்கட்கிறைவன்மன்றோ.

(இ-ள்.) சிவி என்ன திசை போம் கீர்த்தி தேவர்கட்கு இறைவன் அவையகத் து உள்ளார்க்கு எல்லாம் விடை அளித்து எழுந்து போந்து - சிவியென்னும் பெயர்வா ய்ந்த திசைகள்தோறும் பரந்த கீர்த்தியையுடைய தேவர்களுக்கரசனாகிய தேவேந்திர ன் சபையினிடத்துள்ளவர்களுக்கெல்லாம் விடைகொடுத்தெழுந்துபோய், நவை அற வினாவின் அந்தப்புரத்தினை நனுகி அங்கண் புவி புகழ் குரவன் கூவி போற்றி நின்று

இதனை விவ்வான் - குற்றமற வினாந்து அந்தப்புரத்தினைச்சேர்ந்து அவ்விடத்து உலகு புகழும் ஆசிரியனை அழைப்பித்துத் துதித்து நின்று இதனை வினாவுவான். (உ0)

இவ்வாசியற்கைதன்னிலினியெனக்காசையிலலை
யவ்விதிமுருந்தனேனோவாழ்க்கையுமவாவுகில்லேன்
மெய்வகையுணர்ந்துமுத்திமேவுதற்குபாயமொன்று
செவ்வனோர்ந்துணாதத்யென்னத்தேசிகன் தேர்ந்துசொல்வான்.

(ரு-ள்) இ அரசு இயற்கை தன்னில் இனி எனக்கு ஆசை இல்லை - இந்த அரசியலில் இனி யெனக்காசை சிறிதும்இல்லை, அ விதி முருந்தன் ஏனோர் வாழ்க்கையும் அவாவுகில்லேன் - அந்தப்பிரமணம் திருமாலு மற்றையோருமாகிய இவர்களது வாழ்க்கையையும் விரும்பிலேன், மெய்வகை உணர்ந்து முத்தி மேவுதற்கு உபாயம் ஒன்று செவ்வன் ஓர்ந்து உரைத்தி என்ன தேசிகன் தேர்ந்து சொல்வான் - உண்மையின் கூறுபாட்டையுணர்ந்து மோட்சமடைதற்கு உபாயமொன்றினை மையந்திரிபற ஆராய்ந்து கூறயென்று வினவ அவ்வாசிரியன் தெளிந்து கூறுவானாயினான்.

செவ்வன் என்றமையால் ஐயந்திரிபற என்றும். செயற்கையை இயற்கையாகக் கூறியது இலக்கணம். (உக)

நன்றுநீவினாயமுத்திநற்றவம்வேள்விதானம்
கன்றுபட்டினிவேறென்றாந்காண்பரிதாருமைந்தா
துன்றியமாயவாழ்க்கைத்தொடக்கமுந்துய்யக்கொள்வா
னென்றுமெம்பெருமானுள்ளானவன்றிறமியம்பக்கேட்டி.

(இ-ள்) மைந்தா நன்று நீ வினாய முத்தி நல் தவம் வேள்வி தானம் கன்றுபட்டினி வேறு ஒன்றால் காண்பரிதாகும் - மைந்தனை மிகவும் நீ வினவிய முத்தியை நல்ல தவமும் யாகமும் தானமும் வருத்தும் உபவாசமும் இவையொழிந்த மற்றுமாகிய இவைகளால் அடைதற்கரிதாகும், துன்றிய மாயவாழ்க்கை தொடக்கு அறுத்து உய்ய கொள்வான் என்றும் எம்பெருமான் உள்ளான் அவன் திறம் இயம்ப கேட்டி - நெருங்கிய பிரபஞ்சவாழ்மாகிய கட்டினை யறுத்து நாம் பிழைக்க ஆட்கொள்ள எக்காலத்தும் எமது இறைவனிருக்கின்றான் அவனது வரலாற்றைச் சொல்லக்கேளாம்.

தவம், யாகம், தானமென்னு மிம்மூன்றும் அசுத்தமாயையின் காரியப்பாடாகிய பாசஞானங்களாதலின் அவற்றால் அடைதல் அரிது என்பார் நற்றவம்வேள்விதானம் - கன்றுபட்டினிவேறென்றாந்காண்பரிதாகும் என்றா. (உஉ)

கவிவிருத்தம்.

குறைவிலாமங்கலக்குணத்தனாதவி
னிறைமலமநாதியினீங்கிநின்றவி
னறைகுவர்சிவனெனவறிவின்மேலவ
ரிறையவன்பெருமையையாவர்கூறுவார்.

(இ-ள்) குறைவு இலாத மங்கலம் குணத்தன் ஆதலின் கிறைமலம் அனாதியின் நீங்கி நின்றவின் சிவன் என்ன அறிவின்மேலவர் அறைகுவர் - நிறைந்த மங்கலகுணத்தையுடையவனாதலாலும் நிறைந்த ஆணவமலத்தினின்றும் இயல்பாகவே நீங்கி நின்றாலும் அறிவின் மேலோர் சிவனென்று அவனைக்கூறுவர், இறையவன் பெருமையை யாவர் கூறுவார் - அவ்விறைவனது பெருமையை யெடுத்துக்கூறுவோர் யார்.

இதனால் இறைவனுக்குச் சிவனெனவந்த பெயர்க்காரணம் கூறப்பட்டது. (உரு)

மேலெனப்படுவனவெவைக்குமேலவன்
மாலெனப்படுவனவெவையுமாற்றுவா
நூலெனப்படுவனவெலாதுவன்றவன்
வேலெனப்படும்சிறிபாகமேயினான்.

(இ-ள்.) வேல் என்ன படும் விழி பாகம் மேயினான் - வேலென்று சொல்லப்படும் திருக்கண்களையுடைய உமா தேவியை யொருபாகத்திலுடைய இறைவன், மேல் என்ன படுவன எவைக்கும் மேலவன் - மேலென்று சொல்லப்படுவன எவற்றிற்கும் அப்பாற்பட்டவன், மால் என்ன படுவன எவையும் மாற்றுவான் - மயக்கமென்று சொல்லப்பட்ட யாவையும் நீக்கத்தக்கவன், நூல் என்ன படுவன எல்லாம் துவன்றவன் - நூலென்று சொல்லப்படுவன யாவையும் ஆன்மாக்கள்பொருட்டுத் திருவாய்மலர்ந்தரு

எல்லாச்சமயிகளும் எடுத்துப் பரம் எனக்கூறும் பொருள்களெவையோ அவை களையெல்லாங்கடந்து நிற்பவன் ஆதலால் மேலெனப்படுவன வெவைக்குமேலவன் எனவும், அவ்வத்தெய்வங்களால் போக்குதற்கரிய ஆனவமுதலிய மலங்களை ஆன்மாக்க ளுக்கு ஒழித்து அருள்செய்வோன் ஆதலால் மாலெனப்படுவனவெவையுமாற்றுவான் எனவும், ஒதல், ஒதுவித்தல், கேட்டல், கேட்பித்தல், சித்தித்தல் என்னும் ஐந்தினால் ஆன்மாக்கள் சிவஞானம் பெறவேண்டிதலால் நூலெனப்படுவனவெலாதுவன்றவன் எனவுங்கூறினார்.

(உச)

பங்கயன் தன்னை முன்படைந்துமான்முதற்
புங்கவர்தம்மைப்பிணுவும்பொற்பிணு
னங்கவனிலனெனிலகிலலோகமும்
பொங்கியவல்லிருள்பொதிந்தநீரவே.

(இ-ள்.) பங்கயன் தன்னை முன் படைத்து மால் முதல் புங்கவர் தம்மை பின் உதவும் பொற்பிணு - பிரமனை முன்னாலே படைத்துத் திருமால் முதலாகிய தேவர் களைப் பின்பு தந்த பொலிவியையுடையவன், அவன் இல்லன் எனில் அகிலலோகமும் பொங்கிய வல் இருள் பொதிந்த நீர் - அதன லச்சிவபெருமா னிலனானால் எல்லா வுலகங்களு மிக்க வலிய இருளில் மூடிப்பட்ட தன்மையையுடையனவாம்.

படைப்புக்குப்பின் காத்தல்முதலிய தொழினிகழ்ச்சியுண்மையால் பங்கயன் தன்னை முன்படைத்து மான்முதல் புங்கவர்தம்மைப் பிணுவும் பொற்பிணு எனவு ம், அப்படைப்புமுதலிய தொழிற்கு நிமித்தகாரணமாகிய இறைவனிலனானால் பிரபஞ் சத்தோற்றரவின்மையால் அவனிலனெனிலகிலலோகமும் - பொங்கியவல்லிருள்பொ திந்தநீரவே எனவுங்கூறினார், அங்கு அசைநிலையிடச்சொல்.

(உசி)

பகவிரவிலதுளதெனும்பகுப்பிலா
வகலருமிருள்பொதியநாதிகாலையி
லுசுலரும்பாசிவனெருவையுளன்
மிகுமுணர்வவனிடவெளிப்பட்டோங்குமால்.

(இ-ள்.) பகல் இரவு இல்லாத உள்ளது என்னும் பகுப்பு இல்லாத அகலரும் இ ருள்பொதி அநாதிகாலையில் - பகலும் இரவும் உண்டு இல்லையென்றுணரும் பாகுபா டில்லாத நீங்குதற்கரிய இருள்பொதிந்த சம்மாரகாலத்தில், உசுலரும் பாசிவன் ஒருவ னே உளன் - தனக்கோரழிவில்லாத அவ்விறைவனெருவனே நிலைபெற்றுள்ளான், அ

வன் இடைவெளிப்பட்டு மிகும் உணர்வு ஒங்கும் - அவ்விறைவனிடத்து வெளிப்பட்டு ஞானசத்திதோன்றும்.

பகலும் இருளும் சிருட்டிகாலத்துண்டு என்றும், சங்கரகாலத்திலையென்றும் கூறும் பகுப்புண்மையால் பகலிரவுளதிலதெனும்பகுப்பு எனவும், சங்கரகேவலத்தில் ஆன்மாக்கள் காரணமாயையிலொடுங்குங்காலம் பேரிருளாதலால் இலா அகலருமிருள் பொதியநாகிகாலையில் எனவும், அயன்முதலிய பல்லுயிர்களும் அக்காரணமாயையிலொடுங்க அது தன்னிடத்திலொடுங்கிற்பவன் இறைவனொருவனேயாதலால் உசலரும் பாசிவனொருவனேயுள் எனவும், ஒடுங்கிய அவ்வான்மாக்களுக்குப் பாகம் வருவித்தற்பொருட்டுக் காரணமாயையினின்றுங் கலையாதியாகிய காரியமாயையைத் தோற்றுவித்தற்கு இறைவனின்சாளுனகிரியாசத்திகளை மேவுதலால் மிகமுணர்வு அவனிடையெளிப்பட்டோங்குமெனவுங்கூறினார். கேவலம் என்றது மாயைதாரகமாக ஆணவமலத்தால் ஆன்மாக்கள் மறைப்புண்டு கிடத்தலை.

கேவலத்தைப் பேரிருள் என்றதை—

“ஒருபொருளுங்காட்டாதிருளுருவங்காட்டும் - இருபொருளுங்காட்டாதிது” எனவருந் திருவருட்பயனிலும்,

அயன்முதலிய பல்லுயிர்களும் காரணமாயையிலொடுங்க அது தன்னிடத்திலொடுங்கிறபவன் இறைவனொருவனேயென்றதை—

“சொற்றுவிய்விருவர்பூர்த்தபேதங்கடோன்றியகாரணத்தொடுங்கும்

உற்றிபிசுசமுமொடுங்குமாலனைத்துமொடுங்கிடங்கொடுப்பதுமாயை

மற்றவம்மாயையபேதமாய்ப்பரமன்மாமலரடித்தலத்தொடுங்கும்” எனவருந் கு

ஒடுங்கிய அவ்வான்மாக்களுக்குப் பாகம் வருவித்தற்பொருட்டுக் காரணமாயையினின்றுங் கலையாதியாகிய காரியமாயையைத் தோற்றுவித்தற்கு இறைவன் இச்சாளுனகிரியைகளை மேவுதலை—

“உயிரவையொடுங்கிப்பின்னுமுதிப்பதெனரன்பாவென்னிற்

செயிருறுமலத்தினொஞ்சினதந்தேதென்னிற்சித்தத்

தயர்வொழிகாரியங்கனழியுங்காரணங்கிடக்கும்

பயிறருகாரியம்பின்பண்டுபோற்பண்ணுமீசன்” எனவும்,

“ஒன்றதாயிச்சாளுனகிரியையென்றொருமூன்றுகி

நின்றிடுஞ்சத்தியிச்சைசுயுயிர்க்கருணைசமாகும்

நன்றெலாளுனசத்தியானயந்தறிவதைன்

அன்றருட்கிரியைதன்னொலாக்குவனகிலமெல்லாம்” எனவும் சிவஞானசித்

தியாரிலும் வருதல் காண்க.

(உசு)

எங்குளயாவையுயிவன்வயத்தவா

மெங்கணுமிவனொருவயத்தினெய்திடா

மெங்கணும்விழிமுகமெங்குங்கால்கா

மெங்கணுந்திருவுருவீவனுக்கென்பவே.

(இ-ள்.) எங்குள்ள யாவையும் இவன் வயத்த ஆம்-சுத்திரனாதலால் எவ்விடத்துள்ள பொருள்களு மீவன் வசப்பட்டனவாம், எங்கணும் இவன் ஒருவயத்தின் எய்திடான் - எவ்விடத்தும் இவன் ஒருவசப்பட்டவனல்லன், எங்கணும் விழிமுகம்-எவ்விடத்தும் திருக்கண்களும் திருமுகமும், எங்கும் கால் கரம் - எவ்விடத்தும் திருக்கால்க

நூற் திருக்காமுமுடையவனாதலால், இவனுக்கு எங்கணும் திரு உரு என்ப - இவ்வினைவனுக்கு எங்குத் திருவுருவென்று சொல்லுவார்கள்.

எங்குளபொருள்களையின் வயத்தவாம் என்பதனால் சுதந்தரன் எனப்பட்டுத் தன் வயத்தனாலும், எங்கணுமிவனெருவயத்தினையதிடான் என்பதனால் அந்த சத்தியுடைமையெனப்படும் முடிவிலாற்றடைமையும், எங்கணும்விழிமுகமெங்கும்கால்கரம் - எங்கணுந்திருவுரு என்பதனால் விசுத்ததேகமுடையவனாதலெனப்படும் தூயவுடம்பினனானவன் கூறப்பட்டன.

இதனால் வேதத்தினடுப்பாகத்திலுள்ள ஸ்ரீருத்திரங் கூறப்பட்டது. (உஎ)

அரியயனமரர்களசுரர்யோகிக
ளிருளறுவேதவேதாந்தம்யாருமிப்
பெரியவனாழிணைகாணும்பெட்டினாற்
றெரிகிலர்மாறுகொண்டின்னுந்தேவார்.

(இ-ள்.) அரி அயன் அமரர்கள் அசுரர் யோகிகள் இருள் அறு வேதவேதாந்தம் யாரும் - திருமாலும் பிரமனும் தேவர்களு மசுரர்களும் யோகிகளு மயக்கத்தினின்றும் நீங்கிய வேதங்களும் வேதசிரசுகளும் இவையொழிந்த எவரும், இ பெரியவன் அடி இணைகாணும் பெட்டினால் மாறுகொண்டு தெரிகிலர் இன்னும் தேவார் - இப்பெரியோனது இரண்டு திருவடிமையக்காணும் ஆசையால் தம்முள் மாறுபட்டுத் தெரியாது இன்னுந் தேடாநின்றார்.

அரிமுதல் யோகிகள்காறும் பரதந்திரராதலாலும், வேதம், வேதாந்தத்தங்கள் விந்துதத்துவத்தின் காரியப்பாடாகிய பாசஞானங்களாதலாலும் தெரிகிலர்மாறுகொண்டின்னுந்தேவார் எனவுக்கறிஞர். அரியயன் அமரர்களசுரர் யோகியர் இருளறுவேத வேதாந்தம்யாரும் என்பன துணைவிரவி மிகுதியினையுயர்த்திணைமுடிபேற்றன. (உஅ)

அவனவளதுவெனுமவைதொருநன் றுமிச்
சிவனலான்முத்தியிற்சேர்த்துவாரிலை
துவளருமிமுறைசுருதிகுறுமா
சிவனாழிவழிபுடன்முத்தியெய்துவாய்.

(இ-ள்.) அவன் அவள் அது என்னும் அவைதொறு ஒன்றும் இ சிவன் அல்லால் முத்தியில் சேர்த்து வார் இல்லை - அவன் அவள் அதுவென்னு மச்சுட்டுப்பொருள்கள்தோறும் விரவிற்கு மிச்சிவனையன்றி முத்தியிற்கூட்டுவோ ரொருவருமில்லை, துவளரும் சுருதி இ முறைகூறும் - கெடுதலில்லாத வேதயிம்முறையாற் கூறநிற்கும், இவன் அடி வழிபுடன் முத்தி எய்துவாய் - இவன் திருவடிக்கீழ் வழிபட்டொழுகின் முத்தியையடைவாய்.

பிரபஞ்சம் அவன், அவள், அது என முத்திறப்படுதலால் அவனவளதுவெனு மவைதொறும் எனவும், எங்கணும் விழிமுகமெங்கும்கால்கரம் - எங்கணுந்திருமுகம் என முன்னர்க்கூறப்படுதலில் ஒன்றுமிச்சிவன் எனவும், பேரருளுடையனாதலால் சிவனலான் முத்தியிற்சேர்த்து வாரிலையெனவும், இவ்வாறு ஸ்ரீருத்திரத்தில் கூறப்பீடுதலில் துவளருமிமுறை சுருதிகூறும் எனவுக்கறிஞர். (உக)

பன்னுவதெவன்பலபரிந்துநெஞ்சினு
மந்நியர்தமையொழித்தானையேத்துதி
யின்னதேவீட்டினுக்கேதுவாமெனும்
பொன்னுணாமனக்கொடுபுகழுவான்சிவி.

(இ-ள்) பல பரிந்து பன்னுவது எவன் - பலவாகவருந்தி யான் எடுத்துக்கூறுவது என்னபயன், நெஞ்சினும் அந்நியர் தமையொழிந்து அரணை ஏத்துதி - வாக்காலுமன்றி மனத்தினாலும் அந்நியனொழிந்து அவ்விறைவையே வாழ்த்தாய், இன்னதேவீட்டினுக்கு ஏதுவாம் என்னும் பொன் உரை மனக்கொடு சிவி புகலுவான் - (பான் கூறிய) இதுவே முத்திக்குக் காரணமாமென்னும் பிரகற்பதியின் வார்த்தையை மனத்திற்கொண்டு சிவியென்னு மிந்திரன் வினவுவான்.

உம்மை இறத்ததுதழீஇய உயர்வு சிறப்புப்பொருட்டு.

(௯௦)

சூரவனேயயனரிசூரவனேயிவன்

சூரவனே தந்தைதாய்சூரவனேயெலாங்

சூரவனேயென்று நூல்கூறுமுண்மையைக்

சூரவனேயென்னிதையின்னுகாட்டினும்.

(இ-ள்.) அயன் ஏ சூரவன் அரி ஏ சூரவன் சிவன் ஏ சூரவன் தாய் தந்தை ஏ சூரவன் எல்லாம் ஏ சூரவன் என்று நூல் கூறும் உண்மையை-பிரமனே ஆசாரியன் திருமாலே ஆசாரியன் சிவபெருமானே ஆசாரியன் தாயொடு தந்தையுமே ஆசாரியன் பெறுதற்கரிய எல்லாப்பொருளுமே ஆசாரியனென்று நூல்தெளிக்கு முண்மையை, சூரவனே என் இடை இன்று காட்டினும் - ஆசிரியனே நீ என்னிடத்தில் இன்று தெரிவித்தாய்.

அயன்முதலியோர் தனித்தனி யொவ்வொருவர்க்கும் ஆசாரியர், நீயே அவர்கள் எல்லாம் என்பான் நூல்கூறு முண்மையை - சூரவனேயென்னிதையின்னுகாட்டினும் என்றான்.

(௯௧)

உன்பெருங்கருணையாலுறுதிபெற்றுளோ

னின் பொருமெவ்விடத்தெவ்விதிப்படி

பொன்பொதிசடையனைப்போற்றமாறிது

வன்பொருமடியனெற்கருளுகென்றலும்.

(இ-ள்.) உன்பெரும் கருணையால் உறுதிபெற்று உள்ளேன் - உனது பெரிய திருவருளால் உறுதியை இன்றடைந்தேன், இன்பொருள் எ இடத்து எ விதிப்படி பொன்பொதி சடையனை போற்றும் ஆறு - மகிழ்ச்சியோடும் எந்தத்தலத்தில் எந்த விதிப்படி பொன்போலும் நிறம்பொதித்த சடையையுடைய சிவபெருமானைத்துகிக்கும் வழி, இது அன்பொருள் அடியனெற்கு அருளுக என்றலும் - இதனை யன்போடு அடியேனுக்கருளக்கடவாயென்று சிவி வினவ.

(௯௨)

கடலுடைவரைப்பிணிற் காஞ்சிமாநக

ரிடனுடைக்குணக்கினிலெய்தினொலாம்

முடிவில் சத்தியவிரதீசன் முன்போர.

(இ-ள்.) கடல் உடை வரைப்பினில் காஞ்சிமாநகர் இடன் உடை குணக்கினில் - கடலை யாடையாகவுடைய காஞ்சியென்னுந் திருப்பதியின் பரந்த கீழ்த்திசையில், எய்தினார் எல்லாம் விடலரும் சத்தியவிரததானத்தின் முடிவு இல் சத்தியவிரதீசன் முன்பு - அடைந்தோரெல்லாம் நீங்குதற்கரிய சத்தியவிரதமென்னுந் திருப்பதியில் எழுந்தருளிய முடிவில்லாத சத்தியவிரதீசர் திருமுன்.

(௯௩)

மேற்றிசைச்சத்தியவிரததீர்த்தமொன்

முற்றவுமென்மைபெற்றுடையதாயிடைப்

போற்றும் பசுபதிவிரதம்பூண்டுசென்
றாற்றெழுந்து துதத்துதகமரடியே.

(இ-ள்.) மேல் திசை சத்தியவிரத தீர்த்தம் ஒன்று ஆற்றவும் மேன்மை பெற்று உடையது - மேற்றிசையில் சத்தியவிரதமென்னுந் தீர்த்தமொன்று மிகவு மேன்மைபெற்றுள்ளது. ஆயினுடைய போற்றும் பசுபதிவிரதம் பூண்டு சென்று - அவ்விடத்து யாவருந் துதிக்கும் சைவவிரதம் மேற்கொண்டு சென்று, ஊற்று எழுந்து உறு தடத்து உதகம் ஆடி - சிறப்பமைந்த அத்தீர்த்தத்தில் நீராடி.

சிவபெருமான் சந்நிதிக்கு மேல்பாடுள்ளது என்பார் மேற்றிசைச் சத்தியவிரத தீர்த்தம் என்றார். (௩௪)

விதியுளிமுடித்துநித்தியநைமித்திகம்
புதியநீறுடலெலாம் பொதிந்துபுண்டர
மதிநுதல்விளங்கிடவக்கமாமணி
நிதியெனப்பூண்டுநல்லொழுக்கநீடியே.

(இ-ள்.) விதியுளி நித்திய நைமித்திகம் முடித்து - ஆகமமுறையால் நாள்தோறுஞ்செய்யும் நீர்க்கடன் முதலிய கடன்களை முடித்து, புதிய நீறு உடல் எல்லாம் பொதிந்து புண்டரம் மதிநுதல் விளங்கிட அக்கமாமணி நிதியென்ன பூண்டு நல் ஒழுக்கம் நீடி - புதிய திருநீற்றை யுடம்பெல்லாம்பூசித் திரிபுண்டரத்தை யிளஞ்சந்திரனையொத்த நெற்றியிலணிந்து உருத்திராக்ஷண்கையைப் பொன்போலப்பூண்டு நல்லொழுக்கத்தால் மேம்பட்டு.

நித்தியம் நாள்தோறுஞ் செய்யுங்கடன்கள். நைமித்திகம் விசேடமாகச் செய்யுங்கடன்கள். (௩௫)

தெள்ளொளிப்பளிங்கெனச் சிறந்த செவ்விசால்
வெள்ளொளிச்சத்தியவிரதநாதனை
யுள்ள கக்கமலத்தின் வழிபட்டுண்மையா
னள்ளலர்க்கடந்தவமுத்திநண்ணுவாய்.

(இ-ள்.) நள்ளலர் கடந்தவ - பகைவரைக்கடந்த இத்திரனே, தெள் ஒளி பளிங்கு என்ன சிறந்த செவ்விசால் வெள்ளொளி சத்திய விரத நாதனை - தெளிந்த ஒளியையுடைய பளிங்குபோலச் சிறந்த பொலிவுமிக்க வெள்ளிய ஒளிவாய்ந்த சத்தியவிரதேசனா, உள் அகம் கமலத்தின் உண்மையால் வழிபட்டு முத்தி நண்ணுவாய் - இதயதாமரையில் உண்மையோடு வழிபட்டு முத்தியிலகையடைவாய். (௩௬)

என்றலுமித்திரனிறைஞ்சியென்கொலோ
வென்றிகொள் சத்தியவிரதங்கேள்வியாம்
முன்னுளதொடர்புபோற்சுழலுமென்மனஞ்
சென்றுபற்றியதெனக்குரவன்செப்புவான்.

(இ-ள்.) என்றலும் - என்று கூற, இத்திரன் இறைஞ்சியென்கொலோ வென்றிகொள் சத்திய விரதம் கேள்வியால் தொன்று தொடர்பு உள்ளபோல் சுழலும் என்மனம் சென்று பற்றியது என்ன - தேவேந்திரன் வணங்கி யாதுகாரணமோ வெற்றியமைந்த சத்தியவிரதமென்னுந் தீர்த்தத்தைத் தேவரீர் சொல்லக்கேட்டலோடு முன் சம்பந்தமுள்ளதுபோல இத்திரியத்தின் வயத்ததாய்ச்செல்லு மென்மனமானது சென்று கைக்கொண்டதென்று சிவகூற, குரவன் செப்புவான் - ஆசிரியன் கூறுவான்.

விரதம் கேள்வியால் இரண்டாம்வெற்றுமைத்தொகையில் திரியாதியல்பாதல்
“மெல்லெழுத்துமிருவழி” என்ற சூத்திரத்தில் “வல்லெழுத்துமிருவழிமெலிப்பொடு
தோன்றலும்” என்ற விதியால், உளது என்னும் ஒன்றன்பாற்படர்க்கைக் குறிப்பு வினை
முற்றினீறதொகுத்தல், தொடர்பின் இறுதியில் வரும் உளது என்பது செய்யுளாதலா
ல் மாறினின்றது. (௧௭)

உள்ளது கூறினையும்மையாயிடை
யள்ளிலைக்குவிசியனைத்துபுந்கிரான்
வெள்ளரிர்சசுத்தியவிரதமுழ்கியிண்
டெள்ளரும்விண்ணகர்க்கிறைமையெய்தினும்.

(இ-ள்.) அள் இலை குவிசி உள்ளது கூறினை - கூரிய தகட்டுவழிவுவாய்ந்த வச்
சிராயுத்தையுடைய இந்திரனே உள்ளதை யெடுத்துச்சொன்னாய், நீ உம்மை ஆயிடை
அணந்து புந்கி நான் வெள்ளம் நீர் சத்தியவிரதம் முழ்கி - நீ முற்பிறப்பி லத்திருப்பதி
யையுடைந்து புதவாரத்தில் நீர்மயமாகிய சத்தியவிரததீர்த்தத்தில் முழுகுதலால், எண்டு
எள்ளரும் வின் நகர்க்கு இறைமை எய்தினாய் - இப்பொழுது இகழ்ச்சியில்லாத வின்
னுலகிற்குத் தலைமைபெற்றாய்.

முழ்கியென்னும் வினையெச்சம் காரணகாரியப்பொருளில் வந்தது. (௧௮)

ஒருபொழுதாடினரும்பர்கோனிட
மிருபொழுதயனிடமெண்ணுமுப்பொழு
தரியிடநாற்பொழுதாயின்முத்தியே
மருவுவர்யாரதன்வண்மைகூறுவார்.

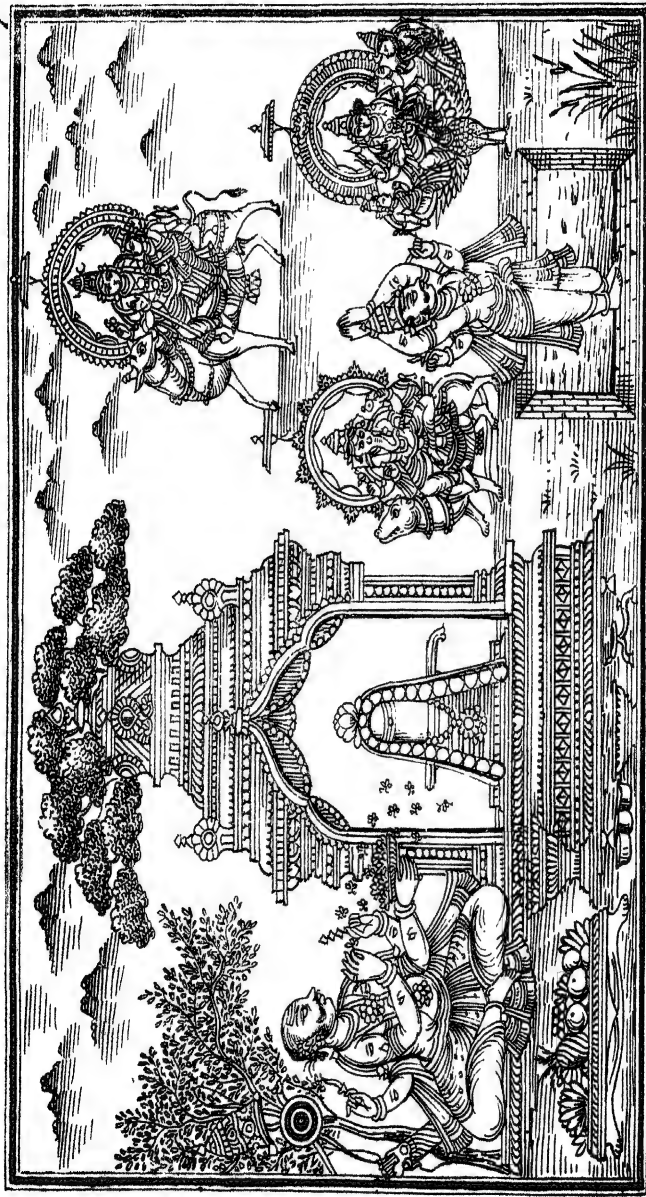
(இ-ள்.) ஒருபொழுது ஆடினர் உம்பர்கோன் இடம் - ஒருநாளில் ஒருபோத்து
நீர் ஆடினவர் இந்திரன் பதத்தையும், இருபொழுது அயன் இடம் - இரண்டுபொழுது
நீராடினவர் பிரமபதத்தையும், என்னும் முப்பொழுது அரி இடம் - வளையறுக்கு
மூன்றுபொழுது நீராடினவர் விஷ்ணுபதத்தையும், நால்பொழுதாயின் முத்தியே மரு
வுவர் - வளையறுத்து நான்குபொழுது நீராடில் முத்தியையுடைவாராகன், யார் அதன்
வண்மை கூறுவார் - (ஆதலால்) யார் அத்தீர்த்தத்தின் பெருமையை யெடுத்துச்சொல்
லுவோர். (௧௯)

புந்திராண்முழுகுநர்புகுவர்முத்தியி
னந்தநாண்முழுகவினரசநீயுமிப்
பந்தமில்விடுறற்பாலையினை
மந்தனமிதுவெனக்கேட்டவாசவன்.

(இ-ள்.) புந்தி நான் முழுகுநர் முத்தியில் புகுவர் - புதவாரத்தில் முழுகுவோர்
முத்தியுலகிற்புகுவார், அரசநீயும் அந்தநான் முழுகவின - அரசனே நீயும் அந்தநாளில்
மூழ்கலால், இ பந்தம் இல் வீடு உறற்பாலை ஆயினை - இந்தப் பந்தமில்லாத மோகநெ
றியையுடையுந் தன்மையையுடையயானாய், இது மந்தனம் என்ன கேட்ட வாசவன் -
இது இரகசியமென்று பிரகற்பகி சொல்லக்கேட்ட சிவியென்னு மிந்திரன்.

பந்தம் என்றது உயிரைப் பந்தித்துநின்ற ஆனைவமுதலிய மலங்களை. (௨௦)

இப்பெருந்திரத்தநீரொற்றைஞான்றினு
மப்புதவாரநாளதிகமாயதென்
செப்புதியென்றலுநதேசிகப்பிரா
னொப்பறுகருணையினுரைத்தன்மேயினான்.

(ସଂଖ୍ୟା-୧୯୮୫-୨୦୦୩-ଏମ୍.ପି.ଆର୍.)

(b) திருநெரிக்காரைக் காட்டிப் படலம்.

LITVINO-MENAKENIANNAN-PRESS, MYLAPORE, 1803

(இ-ள்.) இ பெரும் தீர்த்தநீர் - இந்தப் பெரிய தீர்த்தநீரானது. ஏற்றை ஞான் நிணும் அ புதவாரநாள் அதிகம் ஆயது என் செப்புதி என்றலும்-எந்தநாளிலும் அந்தப் புதவாரநாள் அதிகமானது யாது அதைக் கூறாமென்று வினவவும், தேசிகப்பிரான் ஒப் பு அறு கருணையின் உரைத்தன் மேயினான் - ஆசிரியனாகிய பிரகற்பதி ஒப்பிகந்த கிரு பையோடு சொல்லத்தொடங்கினான்.

(சக)

மதிக்கடவுடராதனை மணந்தீன் மகவான

புதக்கடவுள்கிரகநிலைபெறுவதற்குப்புரிதாதை

கதித்துரைத்தமொழியாறேகருதருஞ்சத்தியவிரதப்

பதிக்கண்ணைந்துயர் தீர்த்தம்படிந்தாடித்தவஞ்செய்தான்.

(இ-ள்.) மதி கடவுள் தானாதனை மணந்து ஈன்ற மகவான புதன் கடவுள் கிரக நிலை பெறுவதற்கு - சந்திரன் தானாயொடு கலந்துபெற்ற புத்திரனாகிய புதன் கிரகங்க ளோடு தான் ஒருவனாக நிற்கும் நிலைபெறுதற்பொருட்டு, புரிதாதை கதித்து உரைத்த மொழி ஆறே - விரும்பிய தனது பிதாவாகிய சந்திரன் மகிழ்கூர்ந்து கூறிய மொழிப்ப டியே, கருதரும் சத்திய விரதம் பதிகண் அணைந்து உயர்தீர்த்தம் படிந்து ஆடி தவம் செய்தான் - நினைத்தற்கரிய சத்தியவிரதமென்னும் பதியிற்சேர்ந்து உயர்ந்த தீர்த்தத்தில் மூழ்கி நீராடித் தவஞ்செய்தான்.

புதக்கடவுள் உயர்திணைப்பெயன்றெகெட்டு வருமொழிமுதல் வல்லெழுத்து மி க்கது. சந்திரன் தானாயைப்புணர்ந்து புதினைப்பெற்ற சரிதத்தை முன்னர்க்காண்க.)

மேதகுசத்தியவிரதப்பெருமானும்வெள்விடைமேன்

மாதுமையாளுடனே நிவயக்கரிமாமுகனிளையோன்

காதல்புரியருணந்திகணநாதர்புடைசூழ

வாதரமோடெழுந்தருளித்திருக்காட்சியளித்தருள்.

(இ-ள்.) மேதகு சத்தியவிரதப் பெருமானும் வெள் விடை மேல் மாது உமையாள் உடன் ஏறி - மேன்மைவாய்ந்த சத்தியவிரதேசரும் வெள்ளிய இடபத்தின்மேல் உமையவளுடனே யாரோகணித்தருளி, வயம் கரி மாமுகன் இளையோன் காதல் புரிய ருள் நந்தி கணநாதர் புடைசூழ - வெற்றியமைந்த ஆனைமுகந்தையுடைய மூத்தபிள் னையாரும் இளையபிள்ளையாரும் ஆன்மாக்களிடத்து விருப்பஞ்செய்யும் நந்திதேவரும் க ணநாதரும் பக்கத்திற் சூழ்ந்துவர, ஆதரமோடு எழுந்தருளி திருக்காட்சி அளித்தருள்- விருப்பத்தோடெழுந்தருளித் திருக்காட்சி கொடுத்தருள்.

சத்தியவிரதேசர்முதலிய ஐவரும்வர தராகையால் மேதகுசத்தியவிரதப்பெரு மானும்வெள்விடைமேல் - மாதுமையாளுடனே நிவயக்கரிமாமுகனிளையோன் எனக் கூறினார்.

(சக)

இக்கைவொழுதுபெருவகாதன

மண்டிபெழமயிர்சிவிப்பமனத்தடங்காப்பேருவகை

கொண்டிலமுறவீழ்ந்துகுழைந்துருகிவிழிதுளிப்பத்

தொண்டனே னுயர்த்தேனென்றெழுந்தாடித்துதிசெய்வான்.

(இ-ள்.) கண்டி பரவசன் ஆகிகைதொழுது பெரும் காதல் மண்டி எழ மயிர் சிவிப்ப - தரிசித்துப் பரவசனாய்க் கைகூப்பி மிக்க ஆசை மீதுர்த்தெழுவும் புனிக்க வும், மனத்து அடங்காதபேர் உவகைகொண்டு நிலத்து உற வீழ்ந்து குழைந்து உருகி

விழி துளிப்ப - மனத்திலடங்காத பெருமகிழ்ச்சி கூர்ந்து பூமியின்மேற்பொருந்த விழுந்து மனங்குழைந்துருகிக் கண்கள் நீர்சிந்த, தொண்டனென் உய்ந்தென் என்று எழுந்து ஆடி துதிசெய்வான் - அடியேனாகிய யான் பிழைத்தேனென்று எழுந்து ஆடித்துதிசெய்யாவின்றன்.

உருகியென்னும் வினையெச்சம் எழுந்து என்னும் எச்சத்தின் முதனிலைகொண்டது. (சச)

நெடியோனுமலரவனுநேடரியதிருவடிகளடியேனுக்கெளிவந்தவருட்கருணைத்திறம்போற்றியொடியாதவெண்குணங்களுடையானையெனையுடையாய்கடியார்சத்தியவிரதநாயகனின்கழல்போற்றி.

(இ-ள்.) நெடியோனும் மலரவனும் நேடரிய திருவடிகள் அடியேனுக்கு எளிவந்த அருள் கருணை திறம் போற்றி - திருமாலும் பிரமனும் பன்றியும் அன்னமுமாகித் தேதேதற்கரிய அழகிய வடிகளே அடியேன்பொருட்டு எளிதாகவந்தருளிய திருவருளின்பகுதிக்கு வந்தனம், ஒடியாத எண்குணங்கள் உடையானே என்னை உடையாய் சுடிய ஆர் சத்தியவிரதநாயக நின் கழல் போற்றி - அழியாத எட்டுக்குணங்களையுடையவனே என்னை யாளாகவுடையவனே காத்தலமைந்த சத்தியவிரதமென்னுந் திருப்பதியிலெழுந்தருளிய இறையவனே யுனது திருவடிக்கு வந்தனம்

திருமாலும் பிரமனும் தேதேதற்கு அரியனாய் நின்றதனை முன்னர்க்கான்க. அவர்கள் நாம் பிரமம் நாம் பிரமம் என்று செருக்கினமையால் நேடரிய எனவும், “பத்திவலையிற் படுவோன்” ஆதலால் அடியேனுக்கெளிவந்த அருட்கருணைத்திறம்போற்றியெனவும், சுதந்திராதுதலால் தன்வயத்ததாலும், விசுத்ததேகமுடையவனாதலால் தூயவுடம்பினதாலும், நிராமயானமாவாதலால் இயற்கையுணர்வின்னதாலும், சர்வஞ்ஞத்துவனாதலால் முற்றமுணர்ந்தலும், அநாதிபோதமுடைமையால் இயல்பாகவே பாசங்களினிங்குதலும், அலுப்தசத்தியுடைமையால் பேரருளுடைமையும், அநந்த சத்தியுடைமையால் முழுவிலாற்றலுடைமையும், திருப்தியுடைமையால் வரம்பிலின்பமுடைமையும் என்னும் எண்குணங்களையும் ஆன்மாக்களின் பொருட்டுக்கொண்டருளிய இச்சாரூபன சத்திகளாலுடைமையால் ஒடியாதவெண்குணங்களுடையானே யெனவுங் கூறினானென்றார். எண்குணங்களுடைமையை—

“எட்டுமூர்த்தியாய்நின்றியலுந்தொழில் - எட்டுவான்குணத்தீசனெம்மான்றனை எட்டுமூர்த்தியுமெம்மிறையெம்முளே - எட்டுமூர்த்தியுமெம்முளொடுங்குமே” எனவருந் திருநாவுக்கரசநாயனார் தேவாரத்தால் உணர்க. (சடு)

என்றேத்தியெந்தையென யான்கிரகநிலைபெறவுங்குன்றதுன்றிருவடிக்கீழ்மெய்யன்புகூர்ந்திடவுயின்ருதியென்வாரத்தித்தீர்த்தம்படிந்துபொறிவென்றோர்முன்னையினிரட்டிப்பயனெய்திவிடுறவும்.

(இ-ள்.) என்று ஏத்தி எந்தையென யான்கிரகநிலை பெறவும் - என்று துதித்து என்றந்தையாகிய சந்திரனைப்போல யானுங் கிரகநிலை பெற்றிருக்கவும், உன் திருவடிகீழ்குன்றது மெய் அன்புகூர்ந்திடவும் - உனது திருவடியின்கீழ்க் குறைவுபடாது மெய்யன்பு கூரவும், இன்று ஆதி என் வாரத்து இத்தீர்த்தம் பொறி வென்றோர் படிந்து முன்னையின் இரட்டி பயன் எய்தி வீடு உறவும் - இன்றுமுதல் என்வாரத்தில் இத்தீர்த்தத்தில் இங்கிரியங்களைவென்ற பெரியோர் நீராடி முன்னிலு மிரண்டிப்பகு பயனடைந்து முத்தியையுடையவும்.

முன்னையினிரட்டிப் பயன் என்றது முன்பு சத்தியவிரததீர்த்தத்தில் நீராடினோ
ரடைந்த பயனை, (சுசு)

வேண்டுமென விரந்தேற்பவளித்தருளியவெள்விடைமே
லாண்டகையங்க நன்றனனான்னுமுதலத்தீர்த்தம்
பூண்டபுகவாரத்துச்சிறப்பெய்தும்புந்தியுறக்
காண்டியெனுங்குரவனுரைகாரூர்த்செவிமடுத்தான்.

(இ-ள்.) வேண்டும் என்ன இரந்து ஏற்ப - வேண்டுமெனக் குறையிரந்து யாசகி
க்க, வெள்விடைமேல் ஆண்டகை அளித்தருளி அங்கு அகன்றான் - வெள்ளிய இடப
பூர்தியின்மேலெழுந்தருளிய இறைவர் தந்தருளிய வங்குநின்றும் நீங்கினர், அன்றமுதல்
அ தீர்த்தம் பூண்ட புகவாரத்து சிறப்பு எய்தும் - அக்காலமுதல் அந்தத்தீர்த்தமானது
நீங்காத புகவாரத்திற் சிறப்பையடைந்து விளங்கும், புந்தி உற காண்டி என்னும் குர
வன் உரை கார் ஊர்தி செவிமடுத்தான் - மனத்திற்பொருந்தக் காணுமென்றருளிய ஆசி
ரியன்மொழியைச் சிவியென்னு மிங், நான் காதிர்கேட்டு.

மடுத்தான் முற்றெச்சம்.

(சஎ)

அப்பொழுதேயரசரிமையம்மறையோன்புடைவைத்துச்
செப்பருஞ்சத்தியவிரதத்திருநகரின்வினாந்தெய்தி
முப்பொழுதுநீராடி முழுந்நுமெய்ப்புகி
மெய்ப்படுகண்டுகைபூண்டுபுண்டமுதுதல்விளங்க.

(இ-ள்.) அ பொழுதே அரச உரிமை அ மறையோன் புடைவைத்து - அக்கா
லத்தே யரசரிமையை அப்பிரகற்பதியினிடத்து வைத்து, செப்பரும் சத்தியவிரதம் திரு
நகரின் வினாந்து எய்தி - சொல்லுதற்கரிய சத்தியவிரதமென்னுந் திருநகரை வினா
ந்தடைந்து, முப்பொழுதும் நீர் ஆடி முழு நீறு மெய் புகி மெய் படு கண்டுகை பூண்டு
புண்டமும் துதல் விளங்க - திரிகாலத்திலும் நீராடித் தேகமுழுதிலும் திருநீறுபுகித்
தனது மேனியிலமைந்த உருத்திராக்கக்கண்டுகை பூண்டு திரிபுண்டரங்கனும் நெற்றி
யில் விளங்க

முதல்மங்கிரியாதலால் அம்மறையோன்பால் வைத்து என்றார்.

(சஅ)

உருத்திர முங்கணித்துள்ளப்புண்டரிகத்துமைபாகன்
நிருப்பதங்கள் சிந்தித்துக்கோயிலினுட்சென்றெய்தி
யருத்தியொடும்பூசனைசெய்தாராமைமீக்கொள்ளப்
பெருத்தெழுந்தபேரன்பிற்பெருமானைத்துதிக்கின்றான்.

(இ-ள்.) உருத்திரமும் கணித்து - ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரந்தையுஞ் செபித்து, உள்ளம்
புண்டரிகத்து உமைபாகன் திருபதங்கள் சிந்தித்து கோயிலினுள் சென்று எய்தி - தன
து இதயமாகிய தாமரையில் உமையை யோர்பாகத்திலுடைய இறைவரது திருவடிக
ளைச் சிந்தித்துத் திருக்கோயிலுட்சென்றடைந்து, அருத்தி ஓடும் பூசனை செய்து ஆரா
மை மீகொள்ள - விருப்பத்தோடும் பூசைசெய்து தெவிட்டாத அன்புமீக்கூட, பெருத்
து எழுந்தபேர் அன்பின்பெருமானை துதிக்கின்றான் - அகிகரித்தெழுந்த பேரன்போடு
அவ்விறைவனைத் துதிக்கின்றானாயினான்.

தெவிட்டாமையாவது ஆசைநீரம்பாமையை. காரியம் தனக்கு முதலாகிய காரணத்தைப் புலப்படுத்துமாதலால் ஆராமையால் முறையெழுந்ததையென்பு என்பார், பெருத்தெழுந்த பேரன்பில் என்றார்.

ஆசை அன்பினைத்தந்தது என்றதை “அன்பீனுமார்வமுடைமை” எனவருந் திருக்குறளால் அறிக, (சுக)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியலிருத்தம்.

மறைமுடிவின்னுந்தேறாமலர்சிலம்படியாய்போற்றி
யறைபுனலுலகமெல்லாம்படைத்தளித்தழிப்பாய்போற்றி
சிறைநிறைவாசத்தெண்ணீர்சசத்தியவிரததீர்த்தத்
துறைகெழுவரைப்பின்மேயசுந்தரவிடங்காபோற்றி.

(இ-ள்.) மறை முடிவு இன்னும் தேறாத மலர்சிலம்பு அடியாய் போற்றி - வே தசிரசின்னமுந்தெரியாத அடியவருளத்தில் மலரும் சிலம்பினையணிந்த திருவடித்தாம னையையுடையாய் வந்தனம், அறை புனல் உலகம் எல்லாம் படைத்து அளித்து அழி ப்பாய் போற்றி ஒலிக்குங் கடல்கூழ்ந்த உலகத்தையெல்லாம் படைத்து ஒம்பியழிப் பவனே வந்தனம், சிறை நிறை வாசம் தெண்ணீர் சத்தியவிரத தீர்த்தம் துறை கெழுவ ரைப்பின்மேய சுந்தர விடங்கா போற்றி - சிறையில் நிறைந்த வாசமமைந்த தெளிந்த நீர்மயமாகிய சத்தியவிரதமென்னுந் தீர்த்தத்தின் றுறையிலமைந்த திருப்பதியிலெழுந் தருளிய பேரழகையுடையாய் வந்தனம்.

டங்கம் உளி. விடங்கம் உளிரீக்கமுடையவன். ஆதலால் பேரழகுடையாய் என்றனம். விந்துத்தவத்தின் காரியப்பாடாகிய பாசஞானமாதலால் மறைமுடிவின் னுந்தேறா எனவும், ஆன்மாக்களுக்குப் பாகம் வருவித்தற்பொருட்டு ஆக்கல் காத்தல முித்தலுடைமையால் அறைபுனலுலகமெல்லாம் படைத்தளித்தழிப்பாயெனவுங்கூறி னார். மலர் என்னுங் காலங்காந்த பெயரொச்சத்தால் அடியவருளம் எனவும் தாமரையெ னவுங் கொள்ளிற்றலால் சொல்லெச்சம். (இ0)

அண்ணலேவிடயத்துன்பமாற்றிலேனோலமோல
மெண்ணரும்யோனிதோறுந்திரிந்தலைநதெய்த்தேனோலங்
கண்ணினுண்மணியேவேறுகண்டிலேன் களைகனோலம்
புண்ணியமுதலேயின்ப்பூரணாவோலமோலம்.

(இ-ள்.) அண்ணலே விடயம் துன்பம் ஆற்றிலேன் ஒலம் ஒலம் - இறைவனே விஷயானந்தத்தால் வருந் துன்பத்திற்குச் சிறிதுஞ்சகியேன் ஆதலால் தேவரீர் அடியே னுக்கபயம் அபயம், எண்ணரும் யோனிதோறும் திரிந்து அலைந்து எய்த்தேன் ஒலம் - அளவறுத்தற்கரிய பலயோனிகள்தோறுந் திரிந்தலைந்திளைத்தேன் அபயம், கண்ணின் உள் மணியே களைகண் வேறு கண்டிலேன் ஒலம் - கண்மணிபோல்வாய் உன்னையன்றி வேறு பற்றுக்கோடி கண்டிலேன் அபயம், புண்ணிய முதலே இன்பம் பூரண ஒலம் ஒல ம் - தருமவடிவாகிய முதல்வனே வரம்பிலின்பமுடையவனே அபயம் அபயம்.

இத்திராகிபோகங்கள் சத்தாதிவிடயங்களால் வரும் துன்பங்கள் என்பான் விட யத்துன்பம் ஆற்றிலேன் எனவும், கண்மலத்தால் வரும் பிறவிகளளப்பிலவென்பான் எண்ணரும் யோனிதோறுந் திரிந்தலைந்தெய்த்தேன் எனவும், கண்மணி இருளையோட் டி யொளியைத்தருதல்போல மலவிருளையோட்டிச் சிவஞானவொளியை ஆன்மாக்க ளுக்குத் தந்தருள்வோனென்பான் பிறிது துவற்சியணிமாகக் கண்ணினுண்மணியேயெ னவும், நீ ருத்திரனைனக் காரணப்பெயருடைமையால் பிறப்பிலலைப்புண்புனைத்த வெ னக்கு நின்னையன்றி வேறு பற்றுக்கோடில்லையென்பான் வேறு கண்டிலேன் களை கனோலம் எனவும், சிவபுண்ணியங்களுக்கு நீ காரணன் என்பான் புண்ணியமுதலேயெ னவும், நீ வரம்பிலின்பமுடைமையால் எனக்கு இன்பருளுதல் உனக்கொருபுராமன்றெ

ன்பான் இன்பப்பூரணவெனவுந் துதித்தனன் என்றார். ருத்திரன் துக்கசாகரத்தினின்றுங் களையேற்றுவான்.

“ இன்னலங்கடலுட்பட்டோர்யானாயுமெடுக்குநீரால்
உன்னரும்பரமமூர்த்தியுருத்திரனெனப்போப்பெற்றான்” எனக் கந்தபுராண
தில் வருதல் காண்க. (இக)

புழுப்பொதிந்தகம்புபாயும்புன்புலையுடலேயோம்பிக்
கழித்தனன் காலமெல்லாங்கடையனேன்பொறிகள் யாண்டு
மிழுத்திழுத்தலைப்பொந்தேனிணித்தினைப்பொழுதுமாற்றேன்
சமூகத்துத்தருள்வாயுன்றன் சரணமே சரணமையா.

(இ-ள்.) கடையனேன் புழுபொதிந்து அசம்பு பாயும் புன் புலை உடலே ஓம்பி
காலம் எல்லாம் கழித்தனன் - நாயிற் கடைப்பட்ட யான் புழுக்களாற்பொதியப்பட்டு
உதிரப்பொசிவு சுரந்து பாயும் புல்லிய கீழ்மையான சரீரத்தை யோர்பொருளாகக் கா
த்துக் காலங்கனையெல்லாம் கழித்தனன், பொறிகள் யாண்டும் இழுத்து இழுத்து அலை
ப்பொந்தேன் இனி தினைபொழுதும் ஆற்றேன் - இந்திரியங்க ளென்னை யெவ்விடத்
து மிழுத்திழுத்து வருத்துதலால் பொந்தலைப்புறமேன் இனித் திணையளவுகாலமுஞ் சகி
யேன், (ஆதலால்) ஐயா சமூக அறுத்து அருள்வாய் உன்றன் சரணமே சரணம்-ஐய
னே என் கெடுகிறிலையை யொழித்தருள் செய்வாய் உனது திருவடியே அடியேனுக்க
டைக்கலம்.

வழக்கிற்கு மாறுபட்டது சீழ்க்கு ஆதலால் சமூக அன்பதற்குக் கெடுகிறிலை
யென்றாம். தினை என்பது சிறுமையைக்காட்டும் ஓரளவை. பாகம் வருவித்தற்கு நீ
யருளிய ததுகரணபுனப்போகங்களுள் ததுவாலாய சிவபுண்ணியங்களைக் கைக்கொள்
ளாது சத்தாதிவிடயமாகிய போகத்தை யொருபொருளாகக்கருதினமையால் புன்புலை
யுடலே யோம்பிக் காலங்கழித்தனன் எனவும், போகத்தைப் பொருளாகப் புனனங்களி
ற்கருதுதலால் கரணங்கள் அதன்வழிப்படுமாதலால் பொறிகள் யாண்டும் இழுத்திழுத்
தலைப்பொந்தேன் எனவும், அதனாலவரும் இளைப்பொழிக்குங் கருணாநிதி நீயாதலால்
சரணடைந்தனனாதலால் சமூகத்துத்தருள்வாயுன்றன் சரணமே சரணமையாவெனவுங்
கூறினான் என்றார். (இஉ)

அடைக்கலமடியேனென்றென்ற முதிர்ந்தயருங்காலை
விடைத் தனிப்பெருமானன்றோன்பத்தியின் விளைவுநோக்கி
நடைப்பிடியுமையாளோடு நண்ணிநீவேண்டிற்றென்றே
யெடுத்துரைத்தருதுமென்றாணிந்திரன் றொழுதுவேண்டும்.

(இ-ள்.) அடியேன் அடைக்கலம் என்று என்று அழுது இரந்து அயரும் காலே-
அடியேன் அடைக்கலம் என்று என்று அழுது குறையிரந்து சோருங்காலத்தில், விடை
தனி பெருமான் அன்றோன் பத்தியின் விளைவு நோக்கி - இடபவூர்தியையுடைய ஒப்பி
ல்லாத இறைவர் அவ்வித்திரனது பத்தியின் முதிர்ச்சியைநோக்கி, நடைப்பிடி உமையா
ளோடும் நண்ணி நீ வேண்டிற்று என்னை எடுத்து உரைத்தருதும் என்றான்-பெண்யானை
போலும் நடையையுடைய உமையம்மையோடும் எழுந்தருளி நீ கருதியதுயாது அதை
யெடுத்துக்கூறும் அதை நாந்தந்தருளுவோமென்று கூறினர், இந்திரன் தொழுது வே
ண்டும் - சிவியென்னு மிந்திரன் றொழுது குறையிரக்கின்றான்.

இக்கிரன் வேண்டுகோளுக்கு இரங்கி யெழுந்தருளியது திருவருளாலாதலால்
நடைப்பிடியுமையாளோடு நண்ணி என்றார். என்று என்று அவவப்பொருளில்வந்த
அடுக்குத்தொடர். (இகூ)

வினைவழிப்பிறந்துவிந்துமெலிந்தநாளெல்லையில்லை
யனையவற்றடிசேருந் தனடிதொழப்பெற்றிலேனா
வினைவருந்தவத்தாலின் றுகின் னருட்குரியானே
வினிவரும்பிறவிமாற்றியென்றனையுய்யக்கோடி.

(இ-ள்.) வினைவழி பிறந்து வீந்து மெலிந்த நாள் எல்லை இல்லை - இருவினையி
ன்வழியே பிறந்து இறந்து மெலிவடைந்த நாள்ளானவில்கே, அடிசேர் அனைவற்ற
உன்மன் அடிதொழ பெற்றிலேன் - அடிசேர் அப்பிறப்புக்கு ஞன்மன் நிருவடிசை வ
ணங்கப்பெற்றிலேன், நினைவரும் தவத்தால் இன்று நின் அருட்கு உரியன் ஆனேன் -
நினைத்தற்கரிய சிவபுண்ணியமுதிர்ச்சியினால் இப்பொழுது நின் திருவருளுக்குரியவனா
யினேன், (ஆதலால்) இனிவரும் பிறவி மாற்றி என்றனை உய்ய கோடி - இனிவரும் பி
றவியையொழித்து என்னையுய்ய ஆட்கொள்வாய்.

யான் எடுத்த பிறவிகளில் இன்றுபோல் வணங்கப்பெறுவேனென பிறப்பொ
ழிவேன், அதுபெறுது இருவினைகளையே மீட்டியிருந்தமையால் பிறப்பொழிந்திலே
னென்பான் வினைவழிப்பிறந்துவிந்து மெலிந்த நாளெல்லையிலையெனவும், இப்பிறப்பி
ல் நான் ஈட்டியது சிவபுண்ணியம் என்பான் நினைவருந்தவத்தால் எனவும், அதனால்
இருவினையொப்பும் சத்திரிபாதமும் வாய்ந்தேனென்பான் இன்று நின்னருட்குரியானா
னேன் எனவும், அவற்றால் மலமொழிப்பாயென்பான் இனிவரும் பிறவி மாற்றியென்ற
னையுய்யக்கோடியெனவும் என்றான் என்றார். (இசு)

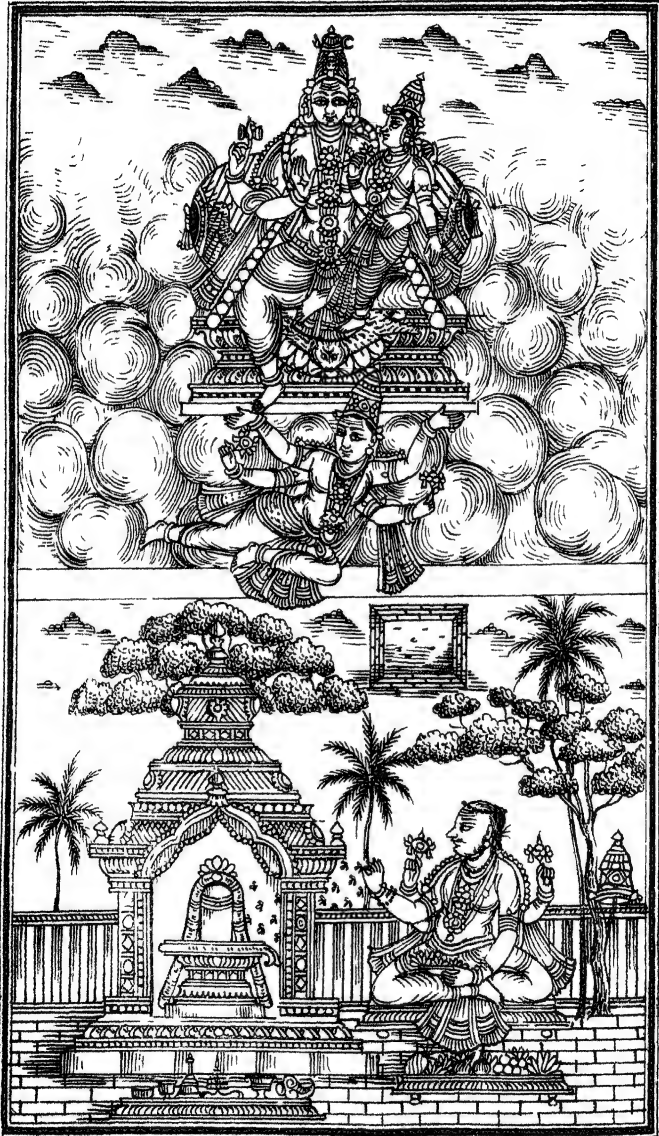
இத்தலத்தீர்த்தமென்றன்பெயரினாலிகவேண்டும்
மத்தனையென்னலோடுமலவகையருளிமீளா
முத்திசேர்கணநாதர்க்குண்முதல்வனாந்தன்மைநல்கிப்
பைத்தபாம்பாரம்பூண்டபண்ணவனிலிங்கத்தானான்.

(இ-ள்.) அத்தனை இ தலம் தீர்த்தம் என்றன் பெயரினால் இலகவேண்டும் எ
ன்னலோடும் - இறைவனை இத்தத்தலமுந் தீர்த்தமும் எனது பெயரினால் இத்திரபுரம்
இத்திரதீர்த்தமென்று விளங்கவேண்டுமென்று குறையிரக்க, பைத்தபாம்பு ஆரம்பூண்
ட பண்ணவன் அவகை அருளி மீளாத முத்திசேர் கணநாதர்க்கு உன் முதல்வனாகும்
தன்மை நல்கி இலங்கத்த ஆனான் - படம் விரித்த பாம்பினே ஆரமாகப்பூண்ட அவ்வி
றைவன் அவ்வித்திரன் குறையிரத்தவண்ண மருள்செய்து மீண்டு பிறத்தலில்லாத க
ணநாதர்க்குன் தலைவனாகுந் தன்மையை யருளிச் சிவலிங்கத்துள் மறைந்தருளினான்.

பேறுகளுள் கணநிபத்தியம் பெரும்பேறுதலால் மீளாமுத்திசேர் கணநாதர்க்
குன் முதல்வனாக தலைமைநல்கியெனக் கூறினார். (இரு)

அறநாண்முதலச்சுழலித்திரபுரமாமங்கட
கற்றைவாரசடையீரோர்காற் கண்ணுறப்பெற்றோர்தாமும்
வெற்றிவேற்காலன் நன்பால்விரவிடார்கருவிலெய்தா
ரிற்றதன்பெருமைமுற்றும்யாவோயிம்பவல்லார்.

(இ-ள்.) அறநாண் முதல் அ சூழல் இத்திரபுரமாம் - அந்நாண் முதல் அத்தி
ருகந் இத்திரபுரமென்னும் பேருடையதாம், அங்கண் கற்றைவார் சடையீர் ஓர்கால்
கண்ணுற பெற்றோர் தாமும் - அவ்விடத்து நீண்ட சடைநெருக்கியையுடைய முனிவ
ர்களே யோர்காலத்து வணங்கப்பெற்றோருமன்றித் தரிசிக்கப்பெற்றோரும், வெற்றி
வேல் காலன் தன்பால் விரவிடார் கருவில் எய்தார் - வெற்றிவாய்ந்த வேலையேந்திய

(அ) புண்ணியகோடசப்படலம்

இயமன் கையிற்படார் பிறப்படையார், அதன் பெருமை இற்று - அதன்பெருமை யித் தன்மைத்து, முற்றும் இயம்பவல்லார் யாவர் - முழுதும் எடுத்துச்சொல்லவல்லவர் யார்.

இத்திரன் சீவகருணையால் யாவருந் தன்போற் பேறடைபச் சிவபெருமான் நி ருவருளைப்பெற்றமையால் ஓர்காற் கண்ணுறப்பெற்றோர்தாமும் - வெற்றிவேற்காலன் றன்பால் விரவிடார்கருவிலெய்தார் எனவுங்கூறினார். உம்மை இறந்ததுழிய வெச்சப் பொருட்டு. இற்று பண்படியாகவந்த ஒன்றன்பாற்பட்டர்கைக் குறிப்புவினமுற்று. ()

சத்தியவிரதங்காணாத் தருவனஞ்செறிதலாலே
சித்திசேர்த்தவர் ந்குநல்குநிறுநெறிக்காணிக்காடென்
றித்திருப்பெயரினோங்குமென்பரான்மாசு தீர்ந்த
வுத்தமக்கேள் விசான் றவுணர்வுடையும்பா மேலோர்.

(இ-ள்.) மாசுதீர்ந்த உத்தமம் கேள்விசான்ற உணர்வு உடைய உம்பர் மேலோர்- குற்றத்தினின்று நீங்கிய உத்தமதூற்கேள்வியில் மிக்க அறிவினையுடைய தேவர்களு மு னிவரரும், சத்திய விரதம் காணாதருவனம் செறிதலாலே சித்தி சேர்த்தவர்க்கு நல்கு ம் திருநெறி காணா காடு என்று இ திரு பெயரின் ஒங்கும் என்பா - சத்தியவிரதமென் னுந் திருப்பதியானது காராயென்னும் விருகாந்ரணியம் நெருங்குதலால் அட்டமாசி த்தியடைந்த முனிவர்களுக்கருநந் திருநெறிக்காணாக்காடென்று இந்த மேம்பட்டபே ரால் உயர்ந்து விளங்குமென்று கூறுவர்.

சத்தியவிரதம் என்னுந்தலம் காராயென்னும் விருட்சக்காட்டார் சூழப்படுதலால் அத்தலத்திருவந்த காரணப்பெயர் என்பார் காணாத் தருவனஞ்செறிதலாலே-சித்திசே ர்த்தவர்க்கு நல்குந் திருநெறிக்காணாக்காடு எனவும், அக்காரணப்பெயர்வந்தது மக்க ளால் அன்று என்பார் உத்தமக்கேள்விசான்ற வுணர்வுடையும்பா மேலோர் எனவுங்கூறி னார். திருநெறியென்னும் விசேடணம் சிவஞானத்தின்மேல் நின்றது, இடத்தினிகழ் பொருளை யிடத்தின்மேலேற்றிக்கூறுதல் உபசாரவழக்காதலால். “ தொட்டினத்து ” எனவருதல் காண்க.

(இள)

திருநெறிக்காணாக்காட்டுப்படல முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-௫௦௧.

புண்ணியகோடசப்படலம்.

செச்சைச்சடையந்தணிர் தேமலரோடைசூழ்ந்த
மெய்ச்சத்தியமாவிரதத்தலமேன்மைசொற்றூங்
கச்சிப்பதியிற்கவர் புண்ணியகோடிமேன்மை
நச்சிப்புக்கின்றனநன்குமதித்துக்கேண்மின்.

(இ-ள்.) செச்சை சடை அந்தணிர் - செவந்த சடைமுழையையுடைய முனிவர் களே, தேம் மலர் ஓடை சூழ்ந்த மெய் சத்திய மாவிரத தலமேன்மை சொற்றூங் - தே ன்சிந்து மலரோடைசூழ்ந்த உண்மைவாய்ந்த சத்தியமாவிரதமென்னுந் தலமேன்மை யைக்கூறினும், கச்சி பதியில் கவர் புண்ணிய கோடி மேன்மை நச்சி புகல்கின்றனம்

நன்கு மதித்து கேண்மின் - கச்சியென்னுந் திருப்பதியில் கண்டோர் மனத்தைக் கொள்ளுகொள்ளும் புண்ணியகோடிசத்தின் மேன்மையை விரும்பிக் கூறுகின்றோம் அதனை நன்கு மதித்துக்கேளுங்கள்.

விரதத்தலம் பொதுவியால் வல்லெழுத்து மிக்கது. (க)

மின்பாய்பொழிற்சத்தியமாவிரதத்தலத்தின்
றென்பாலதுபுண்ணியகோடிநந்தேவன்வைப்பு
வன்பாலர்களெய்நரும்புண்ணியதீர்த்தமாடே
யென்போலிகட்குஞ்சிவப்பேறெளிதெய்துமங்கண்.

(இ-ள்.) புண்ணிய கோடி நம் தேவன் வைப்பு மின்பாய் பொழில் சத்தியமாவிரதத்தலத்தின் தென்பாலது - புண்ணியகோடிசமென்னும் நமதிறைவன் திருப்பதி மேகந் தவழ்தலால் மின்னல் பரந்த சோலைழுந்த சத்தியமாவிரதமென்னுந் தலத்தின் தென்பாலுள்ளது, வன்பாலர்கள் எய்தரும் புண்ணியதீர்த்தம் மாடு என்போலிகட்கும் சிவபேறு அங்கண் எளிது எய்தும் - கொடியர்களாகிய புன்சமயிகளடைதற்கரிய புண்ணியதீர்த்தத்தின் களையில் என்னையொத்த அறிவில்லோர்க்குஞ் சிவபுண்ணியப்பேறு எளிதாக அவ்விடத்திற் கைகூடும்.

முத்தியடைதற்குச் சிவபுண்ணியமூலமாதலால் பேறு என்றார். (உ)

மலர்மேயவன்மேகநல்வாகனகற்பமொன்றிற்
றலமேழ்புகழ்நாரணன்ருமரையாளியாதி
புலகேழையுமின்றிடுமாசையினுமபர்கோனைப்
பலநாண்முகிலினுருக்கொண்டுபரித்தல்செய்தான்.

(இ-ள்.) மலர் மேயவன் மேக நல் வாகன கற்பம் ஒன்றில் - பிரமனது கற்பங்களில் மேகவாகன கற்பம் ஒன்றில், தலம் ஏழ் புகழ் நாரணன் தாமரையாளி ஆதி உலகு ஏழையும் ஈன்றிடும் ஆசையின் - ஏழலகங்களும் புகழுந் திருமால் பிரமன் முதலாக ஏழலகங்களையுஞ் சிருட்டிக்குமாசையால், உம்பர் கோனை பலநாண் முகிலின் உருகொண்டு பரித்தல் செய்தான் - தேவர்கள்தேவனாகிய இறைவனைப் பலநாளும் மேகவுருக்கொண்டு சமந்தனன்.

பிரமன் ஒவ்வொருநாளும் கற்பங்களாதலில் அக்கற்பங்கள்தோறும் திருமால் ஒவ்வொருசெயலைப்பரித்தலால் அக்கற்பங்களுக்கு அதனால் காரணப்பெயர்களாகவரும் என்பார் மேகவாகனகற்பம் எனவும், மேகவாகனகற்பமெனப் பெயர்வந்ததற்குக் காரணங்கூற்தொடங்கினவர் அற்றைநாளில் திருமால் ஓரந்தணர் மரபிற்றேன்றிப் பிரமனோடு எல்லாவுலகங்களையுஞ் சிருட்டிக்க மேகவுருக்கொண்டு சிவபெருமானையாயிரத் தேவவருடம் சமந்ததூதிரிந்தமையில் அற்றைநாளுக்கு மேகவாகனகற்பம் எனப் பெயர்வந்ததென்பார் நாரணன் தாமரையாளியாதி - உலகேழையுமின்றிடுமாசையினும்பர்கோனைப் - பலநாண்முகிலினுருக்கொண்டுபரித்தல்செய்தான் எனவுங் கூறினார், நாரணன் நீரில் வசிப்பவன் என்னும் பொருள்மேல் நின்றலால் காரணப்பெயர், “நாரத்திலுறையுமாற்றாரணன்” எனக் கூர்மபுராணத்தில் வருதல் காண்க. (க)

நம்மானிரங்கிக்கடைக்கண்ணருணல்கிமாலோய்
வம்மோசுரரண்டினிலாயிரவாண்டுமற்றிங்
கிம்மேகவுருக்கொடிதாங்கிளையெம்மைவேண்டு
மம்மாவரநல்குதுமோதுதியென்னவன்னேனும்.

(இ-ள்.) நம்மான் இரங்கி கடைக்கண் அருள் நல்கி - நமதிறைவர் இரங்கிக் கடைக்கண்ணால் திருவருள்செய்து, மாலோய் இங்கு வம்மோ - திருமாலே யிங்குவா, சுரர் ஆண்டினில் ஆயிர ஆண்டு இ மேக உருகொடு தாங்கினை - தேவவருடத்தில் ஆயிரவருடம் இந்த மேகவுருவங்கொண்டு சுமந்தாய், எம்மை வேண்டும் வரம் அம்மா நல்குதம் ஒதுதி என்ன - எம்மிடத்துக் குறையிரக்கும் வரத்தை மிகவும் அருள்வோங்குறையென்றருள், அன்னோன் - அத்திருமால்.

வம்மோ வா என்னும் முன்னிலை யேவெலாருமை வினைமுற்றக்குறகி, மோ என்னு முன்னிலையசை யிடைச்சொல்லு மகரத்தோற்றமும்பெற்று வம்மோ எனவந்தது.

எந்தாயொருநின்றிருமேனியிடப்புறத்து
வந்தேனடியேனுயர்நின்னருள்வண்மைதன்ன
னந்தாதவிவ்வாழ்க்கையுமெய்தினன் ஞாலமுற்றும்
பைந்தாண்மலரோனையுமின்றுபடைத்தல்வேட்டேன்.

(இ-ள்.) அடியேன் எந்தாய் ஒருநின் திருமேனி இடப்புறத்து வந்தேன் - அடியேனாகிய யான். என்றந்தையே ஒப்பில்லாத நினைது திருமேனியினிடப்பாலில் வந்தேன், உயர் நின் அருள் வண்மை தன்னால் நந்தாத இ வாழ்க்கையும் எய்தினன் - உயர்ந்த நினைது அருட்கொடையால் கெடாத இந்த வாழ்க்கையையுமடைந்தேன், இன்று ஞாலம் முற்றும் பைந்தாள் மலரோனையும் படைத்தல் வேட்டேன் - இப்பொழுது உலக முழுமையும் பசிய தண்டையுடைய தாமரையிலுள்ள பிரமனையுஞ் சிருட்டிக்க விரும்பினேன்.

நின்னிடப்பாகத்தில் வந்தமையால் காத்தற்றொழிலை யுடைமையுமன்றிப் பிரமன்முதலாயினோளையும் சிருட்டிக்க விரும்பினேனென்பான் நின்றிருமேனி யிடப்புறத்துவந்தேன் இவ்வாழ்க்கையுமெய்தினன் ஞாலமுற்றும் மலரோனையும் இன்று படைத்தல் வேட்டேன் என்றான். இடப்பாலிலுமையம்மையும் சந்திரனும் திருமாலும், வலப்பாலில் சூரியனும் அக்கினியும் பிரமனும் உற்பத்தி என்பது சுருதிவாக்கியம் ஆதலால் நின்றிருமேனி யிடப்புறத்துவந்தேனென வேண்டினான் என்றார். (இ)

அவ்வாற்றலளித்தருளென்னுமரிக்குநாத
னிவ்வாற்றல்கச்சிப்பதியெய்தியிலிங்கந்தாபித்
தொவ்வாநளினங்களிலுலுயர்பூசையாற்றிற்
செவ்வேபெறுகிறபையெனத்திருவாய்மலர்ந்தான்.

(இ-ள்.) அ ஆற்றல் அளித்தருள் என்னும் அரிக்கு - அவ்வண்மையைத் தந்தருளாயென்று குறையிரக்குத் திருமாலுக்கு, நாதன் கச்சி பதி எய்தி இலிங்கம் தாபித்து ஒவ்வாத நளினங்களினால் உயர் பூசை ஆற்றில் - இறைவர் கச்சித்திருநகரையடைந்து சிவலிங்கந்தாபித்துத் தம்மோடொருமலரு மொவ்வாத தாமரைகளினால் உயர்ந்த சிவபூசையைச்செய்தால், இ ஆற்றல் செவ்வே பெறுகிறபை என்ன திருவாய் மலர்ந்தான் - இந்த வலிமையை நேரே பெறுவாயென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

மலர்களுள் உயர்ந்தது தாமரையாதலால் ஒவ்வாநளினங்களினால் என்றார்.

“பூவினுக்கருங்கலம்பொங்குதாமரை” எனவரும் ஆளுடையரசுகள் தேவாரத்தால் உணர்க. (சு)

அங்கப்பொழுதேவிடைகொண்டருட்காஞ்சியெய்திப்
பொங்கிப்பொலிதீர்த்தநதும்புனவாடிச்சுழும்

தென்கிழம்பொலியிந்திரநன்னகர்த்தென்றிசைக்கட்.
மெக்கச்சிவலிங்கமிருத்திமெய்யன்புதோன்ற.

(இ-ள்.) அங்கு அ பொழுதே விடைகொண்டு அருள் காஞ்சி எய்தி பொங்கி பொலி தீர்த்த நறும் புனல் ஆடி - அவ்விடத்தி லப்பொழுதே விடைபெற்று ஆன்மாய் களுக்கருள்சரக்குங் காஞ்சித்திருநகரையடைந்து மேம்பட்டு விளங்குந் தீர்த்தமாகிய நல்ல நீரில் முழுகி, சூழும் தெங்கில் பொலி இந்நிரல் நகர் தென் திசை கண் துங்க ம் சிவலிங்கம் இருத்தி மெய் அன்புதோன்ற - சூழ்ந்த தென்னமரங்களால் விளங்கும் நல் ல இந்நிரபுரத்தின் மெய்யிசையில் உயர்ந்த சிவலிங்கமொன்றைத்தாபித்து உண்மையாகிய அன்புதோன்ற.

திருமால் பூசிக்கத்தொடங்கியகாலத்தின் முன்னுள்ள தீர்த்தம் என்பார் பொங்கிப்பொலித்த நறும்புனலாடியெனவும், எழுந்த அன்பு தலையன்பு என்பார் மெய்யன்பு எனவுங்கூறினார். (எ)

தெண்ணீர்த்தடமொன்றுவகுத்துத்திருந்தமுழுகி
வெண்ணீற்றணியக்கமணித்தொடைமெய்விளங்கக்
ரீர்க்கமலம்பலகொய்துகருத்துவாய்ப்ப
வண்ணீர்ச்சிவபூசனைநித்தலுஞ்செய்துவாழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) தென் நீர் தடம் ஒன்று வகுத்து திருந்த முழுகி - தென்னிய நீர்மயமாகிய தடாகமொன்று வகுத்து அத்தீர்த்தத்தில் விதிவழி முழுகி, வெண்ணீறு அணி அக்கமணி தொடை மெய் விளங்க-வென்னிய விபூதிப்பொலிவோடு உருத்திராக்கக்கண்டுகை தனது திருமேனியில் விளங்க, கள் நீர் கமலம் பலகொய்து கருத்து வாய்ப்ப வன் நீர் சிவபூசனை நித்தலும் செய்து வாழ்ந்தான் - மதுரைச்சிந்தும் பல தாமரைகளைக் கொய்து தனது கருத்து முற்ற ஆகமவண்மையின் மண்மைவாய்ந்த சிவபூசனையை யெந்நாளுஞ்செய்து வாழ்ந்திருந்தனன்.

திருந்த என்று முன்னர்க்கூறிய நீர்க்கடன்புதலிய நித்தியநைமித்திகங்களை, கருத்துவாய்ப்ப என்றது பிரமனோடெல்லாவுலகங்களையுஞ் சிருட்டிக்கக்கருதியது கைகூடுதலை. (அ)

அன்னோனேவன்மெய்ப்பணியாற்றாமன்புத்தத்

யென்னையகனையென்பணிகொள்வாயென்றேத்திப்
பொன்வாடோன்றுமுன்னரொழுந்துபுனலாடி.

(இ-ள்.) அன்னோன் எவல் மெய் பணி ஆற்றும் அன்பு உத்த தன் நேர் இல்லாத ஓர் மதவேழம் தான் எய்தி - அத்திருமாலேவும் உண்மைவாய்ந்த பணிவிடையைச் செய்யுமன்பு பின்பு நின்று தன்னத் தனக்குத்தானையொத்த மதத்தையுடைய ஒரு கசேந்திரனென்னும் யானையடைந்து, என் நாயகனே'என் பணிகொள்வாய் என்று ஏத்தி பொன் வான் தோன்றும் முன்னர் எழுந்து புனல் ஆடி - எனதிறைவனே அடியேன் செய்யும் பணிவிடையைக் கொண்டருள்வாயென்று துதிசெய்து பொன்போலும் நிறம் வாய்ந்த சூரியன் உதையஞ்செய்தற்கு முன்னெழுந்து நீராடி.

கசேந்திரன் ஆதலால் ஓர்மதவேழம் எனவும், ஒளி என்பது சந்திரசூரியர்களுக்குப் பொதுப்பெயராதலால் பிறிதிரியையுநீக்கிய விசேடணந்தந்து பொன்வான் எனவுங்கூறினார். (க)

நாளலாதாமரைபாதிரிவல்லவநறுமட

தாளுயர்சண்பகமல்லிகைதண்கழுநீர்மொளவல்

கோளறுகோங்குமுதற்பலகொய்துகொடுத்தென்றும்

வேளையளித்தவனுண்மகிழ்வித்திடுமநாளில்.

(இ-ள்.) நான் அலர் தாமரை பாதிரி வில்வம் நறும் புன்னை தான் உயர் சண்பகம் மல்லிகை தண் கழுநீர் மொளவல் - அன்றலர்ந்த தாமரையும் பாதிரியும் வில்வமும் நறுமணங்கமழும் புன்னையும் தூற்றலுயர்ந்த சண்பகமும் மல்லிகையும் தண்ணிய கழுநீரும் வணமல்லிகையும், கோள் அறு கோங்கு முதல் பல கொய்து என்றும் கொடுத்து வேளை அளித்தவன் உன் மகிழ்வித்திடும் அ நாளில் - குற்றமற்ற கோங்கும் இவை மூதலாகிய பலவற்றின் மலர்களைக் கசேந்திரன் கொய்து எப்பொழுதுன்கொடுத்து மண்மதனையின் திருமால் மனமகிழ்ச்செய்தொழுகும் அக்காலத்தில். (க0)

ஒர்பகனீர்நிறைபூத்தடமொன்றுபூக்கொய்வான்

சீர்தகுதிண்கரிசேறலுமங்கொருவன்மீன

நீரிடைநின்றவெருண்டடிபற்றிநிமிர்த்திர்ப்பக்

காரொலிகாட்டியகன்கணாயிர்த்ததுகாய்வேழம்.

(இ-ள்.) ஒர்பகல் நீர் நிறை பூம் தடம் ஒன்று உறுபூ கொய்வான் சீர்தகுதிண்கரிசேறலும் - ஒர்பகல் நிரந்திரைந்த மலர்த்தடமொன்றிற் பூத்த மல்லாக்கொய்யச் சிறப்பால் மிக்க திண்ணிய கசேந்திரனடைய, அங்கு ஒரு வன் மீனம் நீர் இடை நின்ற வெருண்டு அடிபற்றி நிமிர்ந்து ஈர்ப்ப - அத்தடத்திலுள்ள ஒரு முதலையானது நீரில் நின்று கோபித்துக் காலைப்பற்றி அந்நீருளிருக்க, காய் வேழம் கார் ஒலிகாட்டி அகன்கரை ஈர்த்தது - கோபிக்கும் அந்தக் கசேந்திரன் மேகம்போல முழங்கி யிடமகன்ற கரையிலிழுத்தது. (கக)

இவ்வகைதண்புனலிற்கராமீதிவையோவாமே

தெவ்வுடனீர்ப்புழியாண்டுகளெண்ணிலசென்றேகக்

கைவனாயாற்றரிதாயலறிக்கருமாமேகத்

தவ்வடிவோனையழைத்ததுமூலமெனக்கூவி.

(இ-ள்.) இவ்வகை தண்புனலில் கராமீது இவை ஒவாமே தெவ் உடன் ஈர்ப்பு உழி எண் இல ஆண்டுகள் சென்று ஏக - இவ்வகையாகத் தண்ணிய நீர்த்தடத்திலுங் கரையிலும் இவ்விரண்டு மொழியாமல் பகையோடு ஒன்றையொன்றிழுக்குமிடத்து அளவிறந்த வருடங்கள் சென்று கழிய, கைவனா ஆற்று அரிதாய் அலறி கருமா மேகத்து அ வடிவோனை மூலம் என்ன கூவி அழைத்தது - கசேந்திரன் பொறுத்தற்கரிதாய்க் கதறிக் கரிய மேகம்போலத் திருவுருவாய்ந்த அத்திருமலை மூலமெய்ன்று கூவியழைத்தது.

நீருள் முதலை வெல்லுமேயன்றிக் கரையில் வெல்லுதலின்மையால் தண்புனலிற்கராமீதிவையோவாமே - தெவ்வுடனீர்ப்புழி என்றார். ஈர்ப்பு என்னுந் தொழிற்பெயர் பெயரொச்சப்பொருள்மேல் நின்றது. கைவனா சிறப்புருவகவணி.

“நெடுமபுனலுள்வெல்லுமுதலையுடம்புனலின்

நீங்கினதனைப்பிற” எனவருந் திருக்குறளால் அறிக.

(கஉ)

அண்டொலாமயாமூலமலேமென்றகல்போழ்திற்

புண்டடிகக்கட்புண்ணியனன்புள்ளாசின்மேல்

கொண்டெதிரொய்திக்கரியரசெய்துங்கொடுவெந்நோய்
கண்டுளநெக்கானஞ்சலையஞ்செல்களிறென்து.

(இ-ள்.) அண்டர் எல்லாம் யாம் மூலம் அல்லேம் என்று அகல்போழ்தில் - (காணவந்த) தேவர்களெல்லாம் நாம் மூலமல்லேமென்று நீங்கியகாலத்தில், புண்டரிகம் கண் புண்ணியன் நன் புள் அரசின்மேல் கொண்டு எதிர் எய்தி - தாமரைபோலுங் கண்களையுடைய திருமால் நல்ல கருடவூர்தியின்மே லாரோகணித்து எதிரோ காட்சிதந்து, கரி அரசு எய்தும் கொடு வெம் நோய் கண்டு உளம் நெக்கான் அஞ்சலை அஞ்சேல் களிறு என்னு-கசேந்திரனடையுங் கொடிய வெவ்விய நோயைக்கண்டு மனமுடைந்து நீ அஞ்சதலொழிக அஞ்சதலொழிக என்ற பயந்தந்து.

அயன்முதலிய தேவர்களுக்குத் திருமால் மூலமாதலால் தேவர்கள் மூலம் என்னும் சொற்கு நாம் பொருளல்லேமென்று நீங்கினர் ஆதலால் அண்டமொலாம் யாமூலமலேமென்றகல்போழ்தில் எனவும், அவர்களுக்குத்தான் மூலமாய் அவவாசகத்திற்கு வாச்சியமாய் நின்றலால் புண்டரிகக்கட்புண்ணியனன் புள்ளரசின்மேல் கொண்டெதிரொய்தி யஞ்சலையஞ்சேல் எனவுங் கூறினானென்றார். அஞ்சலை என்றதில் அல் எதிர்மறைவிகுதியும், ஐவியங்கோள்விகுதியும், அஞ்சேல் என்றதில் எல் விகுதி எதிர்மறை முன்னிலையேவலொருமை விகுதியும் புணர்ந்து நின்றலால் அஞ்சாதொழிக அஞ்சாதொழிக எனப் பொருள்கூறினும். அஞ்சலையஞ்சேல் துணிவுப்பொருளில்வந்த அடுக்குத்தொடர். கங

ஆழியெறிந்தான் தனதுயிருண்டான்கரியோடும்

வாழியகாஞ்சிமாநகரொய்திசசிவபூசை

வேழமளிக்குமேதகுபள்ளித்தாமத்தா

ஊழ்முறையாற்றித்தவநரிசெய்தங்குறைகாலை.

(இ-ள்.) ஆழி எறிந்தான் அதன் உயிர் உண்டான் கரியோடும் வாழிய காஞ்சிமாநகர் எய்தி-சுதரிசனமென்னுஞ் சக்கரத்தையெறிந்து அம்முதலையினுயிராயுண்டு கசேந்திரனோடும் பெருவாழ்வடையக் காஞ்சித்திருநகரையடைந்து, சிவபூசை வேழம் அளிக்கும் மேதகு பள்ளி தாமத்து ஆல் ஊழ்முறை ஆற்றி தவம் நரி செய்து அங்கு உறைகாலை - சிவபூசனைக்கு அந்தக்கசேந்திரன் தந்த மேன்மைமிக்க திருப்பள்ளித்தாமத்தால் ஆகமமுறையால் அச்சிவபூசனையைச்செய்து மிக்க தவத்தினின்று அவ்விடத்து வசிக்குங்காலத்தில்.

வாழியசெய்யியவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம், இது எய்தியென்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலைகொண்டது. (கசு)

எண்ணருவானோரின்னமுநாடற்கரியானைக்

கண்ணிணையாரக்காண்டகுசாதல்கைமிக்கங்

குண்ணிகழன்பானெக்குருகிக்கணுறைசிந்தப்

புண்ணியவேதப்பழமொழியோதிப்புகழ்கிற்பான்.

(இ-ள்.) எண்ணரும் வானோர் இன்னமும் நாடற்கு அரியானை - அளவிடுதற்கரிய தேவர்கள் இன்னமுந் தேடுதற்கரிய இறைவனை, கண் இணை ஆர காண்டகு சாதல்கைமிக் - தனது இரண்டுகண்களால் காணும் விருப்பம் அதிகரித்து, அங்கு உள்நிசுழ் அன்பால் நெக்குருகி கண் உறை சிந்த புண்ணியம் வேதம் பழமொழி ஓகி புகழ்கிற்பான் - மனத்தினிகழு மன்பிணை கசிந்துருகிக் கண்களினின்றும் ஆனந்தயாஷ்பஞ்

சிந்தப் புண்ணிவடிவமாகிய தொந்துதொட்டுள்ள வேதவாக்கியங்களால் துதித்துப் புகழ்வானுயினுன்.

அளவிற்த புண்ணியங்களை யான்மாக்களுக்கு எடுத்துக்கூறுதலால் புண்ணிய வேதம் எனவும், பசுக்களின்பொருட்டுக் குருபரம்பரை விளங்க அன்றே யிறைவன் திருவாய்மலர்ந்தருளினமையால் வேதப்பழமொழியெனவுங் கூறினார். காண்டரு ஒரு சொன்னீர்மையவாய்க் காலங்கரந்த பெயசொச்சத்தின்மேல் நின்றது. (கடு)

ஒருபொருட்கொச்சகப்பா.

நீராய்நிலனாய்நெருப்பாய்வளிவானு
யேராரிருசுடராயாவியாயாவைக்கும்
வேராகிவித்தாய்வினாவாகியெல்லாமாம்
பேராளாவெங்கள்பிரானேயடிபோற்றி.

(இ-ள்.) நீராய் நிலனாய் நெருப்பாய் வளி வானு வர் ஆர் இருசுடராய் ஆவியாய் - அப்புவாகியும் பிருதிவியாகியும் நெருப்பாகியும் வாயுவாகியும் ஆகாயமாகியும் அழகுநிறைந்த சந்திரசூரியராகியும் ஆன்மாவாகியும், யாவைக்கும் வேர் ஆகி வித்து ஆய் விளைவு ஆகி எல்லாம் ஆகும் பேராளா எங்கள் பிரானே அடிபோற்றி - அவ்வெல்லாப்பொருளுக்கு மூலமாய் அவை தோன்றுதற்குக்கருவியாய் அவற்றின்பயனாகி யாவாமாகிய பேராளனே எங்களிறைவனே திருவடிக்கு வந்தனம்.

பளிங்குமணிகளை நூலிங்கோத்ததுபோலத் தன்பாற்றோன்றிய பிருதுவிமுதல் ஆன்மாகாறும் விரவியிறைதலால் நீராய்நிலனாய்நெருப்பாய்வளிவானு - ஏராரிருசுடராயாவியாய் எனவும், சருவன் பிருதிவியாகியும், பவன் அப்புவாகியும், உருத்திரன் அக்கினியாகியும், உக்கிரன் வாயுவாகியும், மீமன் ஆகாயமாகியும், பசுபதி ஆன்மாவாகியும், ஈசானன் சூரியனாகியும், மாதேவன் சந்திரனாகியும், இவ்வாறு சிவபெருமான் அட்டமூர்த்தியாயமர்தலால் யாவைக்கும் வேராய் எனவும், அவைகள் தோன்றுதற்குக்காரணனாய் நின்றலால் வித்தாய் எனவும், அவற்றில் நிகழும் பயன்கள் தானாய் நின்றலால் வினாவாகியெனவும், இவையெல்லாமாய் நின்றலால் எல்லாமாம் பேராளாவெனவுங்கூறினான்.

பளிங்குமணிகளை நூலிங்கோத்ததுபோல் உலகம் சிவபெருமானிடத்து நிலை

“ நிலவொளிமணிகணூலினிற்கோத்துவைத்தெனநிறைந்தபேருலகம்
மலைமகன்பாகனட்டமூர்த்திகளின்மன்னிடும்” எனவும்,

சிவபெருமான் பிருதுவிமுதலிய பொருள்களில் விரவி அட்டமூர்த்தியாயமர்ந்த மூலமாதலை—

“ மாநிலஞ்சருவன்புனல்பவன்கனலேவயங்குருத்திரனியல்வளிதான்
கானமர்தொடையலுக்கிரன்விசம்புலீமனாங்கருதியமானன்
தானனிவிளங்கும்பசுபதியிரவிதயங்குமீசானன்வெண்மதியம்
ஏனைமாதேவனாகுமாலறியவிங்குநாமெத்தியம்பிபிலே” எனவும் வரும் வாபுசங்கிதையாலும்,

அவைகள் தோன்றுதற்குக் காரணனாய் நின்றலை—

“ விந்துவின்மாயையாகிமாயையின்வவியத்தம்
தந்திடும்விந்துத்தன்பான்வைகரியாகிமாயை
வந்திடும்ராகமாகிமுக்குணமாகிமூலம் [ரிஹம்,
தந்திடுஞ்சிவனவன் தன்சந்திதிதன்னினின்றே” எனச் சிவஞானசித்தியா

அவற்றில் நிகழும் பயனும் எல்லாமாதலும் என்பவற்றை—

“பாரின்மேயினைபாரொருவடிவினைபாரினுக்கறிவொண்ணும்
பாரும்ற்றையப்பாரிடைப்பொருளுநின்னணையிற் பயில்வித்தாய்
நிரின்மேயினைநீரொருவடிவினைநீரினுக்கறியொண்ணும்
நீரும்ற்றையநீரிடைப்பொருளுநின்னணையினிலைப்பித்தாய்.
நெருப்பின்மேயினைநெருப்பொருவடிவினைநெருப்பினுக்கறிவொண்ணும்
நெருப்புமற்றையநெருப்பிடைப்பொருளுநின்னணையினிறுவித்தாய்
மருத்தின்மேயினைமருத்தொருவடிவினைமருத்தினுக்கறிவொண்ணும்
மருத்துமற்றையம்மருத்திடைப்பொருளுநின்னணையின்வதிவித்தாய்.
விண்ணின்மேயினைவின்னொருவடிவினைவிண்ணினுக்கறிவொண்ணும்
விண்ணுமற்றையவ்விண்ணிடைப்பொருளுநின்னணையினிறுவித்தாய்
கண்ணுமாரூயிரருசுடவொற்றினுமியம்முனைகலந்தோங்கி
யெண்ணினுலிறும்பெருமுதல்வநின்னணையடிமலர்போற்றி” எனச் சுருதிவாக்
கியமாகிய இவை இத்தாலிலும் வருதல் காண்க. (க௭).

கொண்டிறைந்தோங்கியபேரின்பக்குரைகடலே
தொண்டொலாமுண்ணத்தெவிட்டாச்சுவையமிர்நே

(இ-ள்.) அண்ட பகிரண்டம் அனைத்தும் அகத்து அடக்கிக்கொண்டு நிறைந்
து ஒங்கிய பேரின்பம் குரைகடலே-அண்டம்போலத் திரண்ட பகுப்பாயுள்ள அண்ட
ங்களாகிய வெல்லாவற்றையுந் தன்னுளடக்கிக்கொண்டு எங்கும் நிறைந்தவைக்கு மே
ற்பட்டு ஆரவாரிக்கும் பேரின்பசமுத்திரமே, தொண்டர் எல்லாம் உண்ண தெவிட்டா
த சுவை அமிர்தே-அடியார்களெல்லா முண்ணும்படி தெவிட்டாத சுவைகணிந்த அமுத
மே, தண்டலே குழ் கச்சி தலைவா அடிபோற்றி - சோலைகுழந்த கச்சித்திருப்பதியிலே
மூந்தருளிய இறைவனே உன் திருவடிக்கு வந்தனம்.

அண்டம் முட்டை. தன்பெருமைக்கு அண்டம் அணுத்துணையாக நிற்வால்
அண்டபகிரண்டமனைத்து மகத்தடக்கிக்கொண்டு எனவும், அவ்வண்டங்கள் தன்னுள்
வியாப்பியமாகத்தானெங்கும் வியாபகமாக நிறைந்து நிற்வால் நிறைந்தோங்கி என
வும், ஒருகாற்சுருக்கமும் ஒருகாற்பெருக்கமுமின்றி யெக்காலத்தும் ஒருபடித்தா யளவி
றந்து நிற்வால் சிறப்புருவகவணியாய் நிறைந்தோங்கிய பேரின்பக்குரைகடலேயென
வும், கடலிற்றேன்றிய வமுதை வருந்திமுயன்றோர் பெறுமாறுபோலப் பேரின்பக்க
டலிற்றேன்றிய திருவருளாகிய அமுதினைத் தலைவன்பின்னு பெறுமாறு சிவோகம் பா
வனைசெய்து நிற்குந் தொண்டினையுடையோர் தத்தமக்கு வேண்டியவாறு பருக நிற
லால் அவ்வணிகோன்றத் தொண்டொலாமுண்ணத்தெவிட்டாச்சுவையமுதெயெனவு
ங்குறினான்.

தன்பெருமைக்கு அண்டம் அணுத்துணையாக நிற்வலும், அவை தன்னுள் வியா
ப்பியமாகத்தானெங்கும் வியாபகமாக நிறைந்து நிற்வலும்—

“அண்டப்பகுதியினுண்டைப்பிறக்கம்
அளப்பருந்தன்மைவளப்பெருங்காட்சி
யொன்றனுக்கொன்றுநின்றெழில்பகரின்
துற்றொருகோடியின்மேற்படவிரிந்தன

இன்னுழைகதிரின்றன்னணுப்புவாயச்
சிறியவாகப்பெரியோன்” எனவும்,

பேரின்பத்தைக் கடல் என்றதை—

“கடலேயினையவானந்தங்கண்டாடொல்லாங்கவாந்துண்ண” எனவும்,

பேரின்பக்கடலிற்றேன்றிய அருளமுது என்றதை—

“அருளாரமுதப்பெருக்கடல்வாயடியாடொல்லாம்புக்கழுந்த

இருளாராக்கையிதுபொறுத்தேயெய்த்தேன்கண்டாயெம்மானே” எனவும்
திருவாசகத்தில் வருதல் காண்க. (கஎ)

மாறாவறக்கடவுண்மானவடியேனு

மேருகித்தாங்கவருள்சுரந்தவெம்மானே

சீரூதுமைகளிப்பத்தேவியாக்கொண்டெனேநின்

கூரூடவைத்தகுணக்குன்றேயடிபோற்றி.

(இ-ள்.) மாறாத அறம் கடவுள் மான அடியேனும் ஏறாதி தாங்க அருள் சுரந்த எம்மானே - தனது நிலைகொடாத தருமதேவதையையொப்ப அடியேனாகிய யானும் இடபவடிவாய்த் தாங்கக் கருணைசுரந்த எனது பெருமானே, உமை சீரூது களிப்ப தேவியாக கொண்டு என்னை நின் கூறு ஆடவைத்த குணம் குன்றே அடிபோற்றி - உமையம்மை கோபியாது களிகூர என்னையு மோர் மனைவியாகக்கொண்டு என்னை நின் இடப்பாகத்திலிருக்கவைத்த குணபருவதமே உன் திருவடிக்கு வந்தனம்.

தேயுப்பிரணயத்திலிறத்தலுக்கு அஞ்சி அறக்கடவுள் இடபவடிவாய் வந்து என்னை யூர்தியாகக்கொண்டருள்கவென்று குறையிரக்கச் சிவபெருமான் கொண்டருளின சாதலால் மாறாவறக்கடவுள் மானவெனவும், திரிபுரசும்மாரகாலத்தில் இடபவடிவாய்த் தாங்கினமையால் அடியேனும் - ஏறாதித்தாங்கவருள்சுரந்தவெம்மானேயெனவும், உமையம்மையோடு இடப்பால் தோன்றினமையால் சீரூதுமைகளிப்பத்தேவியாக்கொண்டெனேநின் - கூரூடவைத்த எனவும், பரதந்திரவயத்தராகிய அயன்முதலிய தேவர் போலாது தன்வயத்ததைதலால் கலங்காமைதோன்றக்குணக்குன்றேயெனவுங்கூறினான்.

அறக்கடவுள் இடபவடிவாய்த் தாங்கினமையை முன்னர்க்கூறினாம்.

திருமால் இடபவடிவாய்த் தாங்கினமையை—

“வீரூர்தருமக்கடவுட்சினவெள்விடைக்கோர்

கூரூதலின்மாயனுமுப்புரங்கொன்றவஞ்ஞான்

நேரூயெமைத்தாங்கினன்” என இந்நூலிற்காண்க.

உமையம்மையும் திருமாலும் இடப்பாலிற்றேன்றினர் என்பது சுருதிவாக்கியம் என முன்னர்க் கூறியிருக்கின்றாம். (கஅ)

திக்காடையாநியணியோடு தன்னை யே

னக்கோடுகண்ணோடுரியென்பணிந்தானே

யிக்காய்மமுமுதலாம்வான்படையோடென்றையுந்

(இ-ள்.) திக்கு ஆடை ஆகி அணியோடு திவினையேன் அக்கோடு கண் ஓடு உரி என்பு அணிந்தானே - திக்காகிய ஆடைமுதலிய ஆபரணங்களோடு திவினையேனாகிய எனது அந்தக்கோம்பிணையும் கண்ணெலும்பிணையும் ஒட்டையுஞ் சுருமத்தையு மெலு

ம்பையும்ணிந்தவனே, இ காய் மழு முதல் ஆம் வான் படையோடு என்றனையும் தக்கோர் புகழ் கணையாக கொண்டாய் சரண்போற்றி-இந்தக்காயு மழுமுதலிய பெரிய ஆயுதங்களோடு என்னையு மேலோர் புகழுமோரம்பாக்கக்கொண்டவனே உன் திருவடிக்கு வந்தனம்.

தாருகாவனமுனிவர்கள் செருக்கினையொழிக்கச் சிவபெருமான் பயிக்க திரு வேடங்கொண்டருளியகாலத்தில் நக்கனாய் நின்றலால் திக்காடையெனவும், பாம்புமுதலியவற்றை ஆபரணமாகக்கொண்டமையால் ஆகியணியோடு எனவும், இரணியாட்சன் உலகினைப் பாயாகச்சுருட்டிப் பிலத்திற்புகுந்தகாலையில் தேவர் வேண்டுகோளால் வராகவருக்கொண்டு சென்று அவனைக்கொன்று கொம்பினாலுலகினைத்தந்தமையா விறுமாப்பற்றுப் பல மலைகளையெல்லா மக்கொம்பிற்கோத்தெறியத் தேவர்கள் வேண்டுகோளால் குமரக்கடவுளையேவி யவ்வராகத்தைக்கொன்று கொம்பினைத் தரித்தமையால் அக்கோடெனவும், சோமகன் என்னும் ஒரு அசுரன் வேதங்களைக்கவர்ந்து கடலிலொளிக்க முனிவர்கள் கலங்கி முறையிட்டபோது திருமால் மீனமூர்த்தங்கொண்டு கடலிற்புகுந்து அவனுயிரை வாங்கி யவ்வேதங்களைக்கொண்டுவந்து அம்முனிவர்களுக்குக் கொடுத்துக் கடலினை நிலைபெயர்க்கலக்கியகாலத்தில் தேவர்கள் மருண்டு குறையிரப்பச் சிவபெருமான் ஐயனானாடேவி யம்மினத்தைக் கொல்வித்து விழியெலும்பினை யணிந்தமையால் கண் எனவும், அமுதுதோன்றத் தேவரும் அசுரரும் கடல்கடைந்தகாலையில் மத்தாகிய மந்தாகிரி கடலிலமூர் தியகாலையில் தான் கமடமூர்த்தங்கொண்டு அம்மந்தாகிரியைத்தாங்கி யக்கடல்கடைந்து அமுதுதவிச் செருக்கிக் கடலைக்கலக்கத் தேவர்கள் வேண்டுகோளால் விராயகக் கடவுளையேவிக் கொல்வித்து ஒட்டினையணிந்தமையால் ஒடு எனவும், தன் பிதாவாகிய இரணியானால் துன்படைந்த பிரகலாதனால் துணிற்றோன்றி நரசிம்மமூர்த்தங்கொண்டு அவ்விரணியனுயிர் மாய்த்த செருக்கால் தேவர்களை வருத்த, அத்தேவர்கள் வேண்டுகோளால் சரபமூர்த்தங்கொண்ட வீரபத்திரக்கடவுளால் அந்நரசிம்மத்தை மாய்த்துச் சுருமத்தையணிதலால் உரியெனவும், சர்வசம்மாரகாலத்திலழிந்த தனது எலும்பினைப்பூண்டமையால் என்பணிந்தானேயெனவும், திரிபுரதகனஞ்செய்தற்குத்தான் அம்பாயமைந்தமையால் தக்கோர்புகழ்க்கணையாக்கொண்டாய் எனவுந் துணித்தனன் என்றார்.

நக்கன் ஆதலை—

“ நராரியினுரிவைநீத்துநக்கனேயாகி” எனவும்,

எலும்பினைப்பூண்டதை—

“ பரமனிலவகையடுந்தொறுமடுந்தொறும்பரமன் - பிரமனாகியோரென்பினைத் தரிக்கும்” எனவும் வருதலைக் கந்தபுராணத்திலும்,

முருகக்கடவுளால் வராகத்தினை மாய்த்ததை—

“ கண்டபொழுதேசினந்துகோலங்காருங்கடலுநடுங்கவார்த்துக் கொண்டவரைகள் பலமருப்பிற்கோத்துப்புவனஞ்ஞலையீச அண்டமனை த்தும்புரக்குஞ்செவவேனத்தினையும்பொடியாகதாறி மண்டமுடுகியெதிரநடந்துமற்றதன்கோடுபிடுங்கினுனே” எனவும்,

“ மாயமகரவலிசிறைத்தவம்மெனச்சாத்தனையேவினானத் தூயவன்மீன்வலைவிசுவோனய்த்தொக்க திரைக்கடல்வாய்ப்புகுந்தான் நாறுத்துழாயணிமீன்பிடித்துநலியச்சவட்டிவிழியெலும்பு தேறும்படியிடந்தேகியெங்கள்சின்மயனங்கை கவிரலிற்சேர்த்தான்” எனவும்,

கூர்மத்தின் ஒட்டிணையணிந்ததை—

“ அந்தப்பொழுதுதொழுதுதேவராமலற்குரைப்பவனைஹம்மோர்
தந்தப்பிரான்முகனோக்கியாமைதருக்குமுழுதுமுருக்குகென்னக்
கந்தப்பகன்றைத்தொடையலானுங்கருதும்பரசவனாகிப்போகி
முந்தப்பிடித்தொருகச்சப்தைதமுருக்கித்திருக்கக்கருக்கினே” எனவும்,

நரசிம்மத்தின் சருமத்தையணிந்ததை—

“ வயவீரவிப்பொழுதேநரமடங்கல்வெறிமாய்த்து
நயமாரவருதியெனநங்கன்பிரானருன்செய்யச்
சயவீரபத்திரனுஞ்சரபவுருக்கொண்டெழுந்து
புயனேருமடம்பினரமடங்கலுயிர்பொருதழித்து” எனவும் வரும் மாபுரப்பு
ராணத்திலும்,

திருமால் அம்பாணதை—

“ தடநெடுவடவரைசாபமும் - படவரவிறைபகர்நாரியும்
மடல்விரிதுளவின்னவாளியும் - கடவுளர்பிறர்பிறகருவியும்” எனவும் இந்து
விலும் வருதல் காண்க.

அ, இ என்னுஞ் சுட்டிடைச்சொற்கள் உயர்வு குறித்தவின்மேல் நின்றன. (கக)

மெய்யடியார்சாத்தும்வினாமலர்போலன்பிலாப்
பொய்யடியேனான்விழியுங்கொண்டருளும்பொன்னடியாய்
செய்யானேநந்திகணத்தவர்போற்சேயேனு
மெய்தியருட்கூத்தினியமுழக்குமபேறளித்தோய்.

(இ-ள்.) மெய்யடியார் சாத்தும் வினாமலர்போல் அன்பு இல்லாத பொய் அடியேன் ஊன் விழியும் கொண்டு அருளும் பொன்னடியாய் - உண்மைவாய்ந்த அடியார் சாத்தும் வாசம்வாய்ந்த தாமரைமலர்போல அன்பு சிறிதுமில்லாத பொய்மைவாய்ந்த அடியேனது ஊனக்கண்ணையுமோர் தாமரைமலர்போலக்கொண்ட பொன்போலுமரிய திருவடியையுடையவனே, செய்யானே நந்திகணத்தவர்போல் சேடேனும் எய்தி அருள் கூத்தின் இயம் முழக்கும் பேறு அளித்தோய் - செந்நிறம் வாய்ந்தவனே நந்திதேவர் முதலிய சிவகணத்தவர்போலத் தூரத்தில் நிற்கும் அடியேனாகிய யானும் அண்மையில் நின்று உனது திருவருட்கூத்துக்கியைய மத்தனமுழக்கும் பலனைத் தந்தருளினவனே.

இந்திரன்முதலியோர் அசுரர்செய்யும் இடருக்காற்றாது குறைவிரக்கத் திருமாலருள்கூர்ந்து கவலையொழிமின், நாம் சிவபெருமானிடத்துச் சுதரிசனமென்னுஞ் சக்கரத்தைப்பெற்றுங்களிடர்தவிர்ப்பேனென்று விடைநல்கி இமயமலைச்சாரலையடைந்து ஆயிரந்தாமரைமலர்களைக்கொய்து சிவபூசனைசெய்துவருங்கால், அத்திருமா லன்பிணையளந்தறிய அத்தாமரைகளுளொன்றை மறைத்தருளினார், அத்திருமாலொன்று குறைபட, சிவபூசனைக்குக் குறைவுவாராமல் தனது கண்ணிலொன்றை யிடந்தருச்சித்தனனாலால் ஊன்விழியுக்கொண்டருளும் பொன்னடியாய் என்றனன்.

“ வெண் ணெய்கமழுஞ்செங்கனிவாய்விமலனிமிலேறுயர்த்தருளும்
அண்ணல்பெயராயிரமோகிப்பொற்றாளிணையிலருச்சிக்கும்
தண்ணங்கமலமாயிரத்தினென்றுகாணுந்நளர்வெய்திக்
கண்ணென்றுகாக்குஞ்செய்யமலர்க்கமலம்பறித்துச்சாத்தினுன்” எனக் கூர்
மடராணத்தில் வருதல் காண்க.

ஆலமளக்கொழும்நாளடைக்கலமென்
ரோலமிடுமெங்கட்குயிரளித்தசீராளர்
காலமேகாலங்கடந்தபெருங்கருணைக்
கோலமேயானந்தக்குன்றேயடிபோற்றி.

(இ-ள்.) ஆலம் அளக்கர் எழும் அந்நான் அடைக்கலம் என்று ஒலம் இடம் எங்கட்கு உயிர் அளித்த சீராளர் - விஷக் கடலிலெழுந்த அக்காலத்திலடைக்கலமென்று முறையிடு மெங்களுக்குயிர்த்தந்தருளிய சீராளனே, காலமே காலம் கடந்த பெரும் கருணை கோலமே ஆனந்தம் குன்றே அடிபோற்றி - காலமே அக்காலத்தைக் கடந்துநின்ற பெரிய திருவருட்கோலமே ஆனந்தபருவதமே உன் திருவடிக்கு வந்தனம்.

கடல் கடையும்போது தோன்றிய விஷத்தால் திருமால்முதலியோர் நிறந்திரிந்து கயிலையையடைந்து வேண்ட அவர்க்கு அருளிணர் என்பதையும், காலத்தவம் இத்தன்மைத்து என்பதையு முன்னர்க்குறிஞம். காலம் என்றது காலத்தவத்தை. சுதந்திரனாதலால் காலங்கடந்த பெருங்கருணைக்கோலமே என்றார். (உக)

என்னப்பலபன்னியிரந்தயநம்
பொன்னுக்கிறைமேலருள்பொங்கியெழ
மின்னற்சடையோன்விடைமீதுவரை
யன்னத்தொடுகாட்சியளித்தனனால்.

(இ-ள்.) என்ன பல பன்னி இரந்து அயரும் பொன்னுக்கு இறைமேல் அருள் பொங்கி எழ - என்று பல துதித்துக் குறையிரந்துசோருந் திருமகள் நாயகனாகிய திருமால்மேல் திருவருள் மீதுார்த்தெழ, மின்னல் சடையோன் விடைமீது வரை அன்னத்தொடு காட்சி அளித்தனன் - மின்னலையொத்த சடையையுடைய இறைவன் இடபவூர்திமேல் இமயலையிற்றேன்றிய அன்னத்தையொத்த உமையம்மையோடு காட்சித்தந்தருளினன்.

வரையன்னம் சிறப்புருவகவணி.

(உஉ)

கண்டானிருகண்களிகூரமகிழ்
கொண்டான்வறியோன்கொழிதெள்ளமுத
முண்டானெனவோடினனானால்
வண்டாமமைதாமனானாரோ.

(இ-ள்.) வண் தாமரை மாது மனனன் - வளப்பம்வாய்ந்த தாமரைமலரில் வசிக்கும் இலக்குமிநாயகனாகிய திருமால், இருகண் களிகூர கண்டான் மகிழ் கொண்டான் - இருகண்களால் களிகூரத்தரிசித்து மகிழ்ச்சிகொண்டனன், கொழி தென் அமுதம் வறியோன் உண்டான் என்ன ஓடினன் ஆடினன் - சுவைகளிந்த தெள்ளிய அமுதத்தை வறியனெருவன் பருகிநாற்போல வோடியாடினன்.

கண்டான், ஓடினன் முற்றெச்சங்கள். ஏனையோர்க்குக் கிட்டாதற்கரிய அயிர்தம் வறியனெருவன் தன் கைப்பட்டுப்பருகில் தன்வசமழிந்து பரவசப்பட்டு நிற்பலபோலச் சிவபெருமான் திருவருள் வசப்பட்டுத் தன்வசமழிந்து நிற்பலால் வறியோன் கொழிதெள்ளமுதம் - உண்டானெனவோடினனானான் என்றார்.

திருவருள் வசப்பட்டோர் நிலையை—

“பித்தரின்மயங்கிமத்தரினமகித்து - நாட்டவர்மருளவுங்கேட்டவர்வியப்பவும்-கடக்களிறேற்றாத்தடப்பேருமத்தின்-ஆற்றேகைவவயஞ்சுவைதரு-கோற்றேன்கொண்டுசெய்தனன்” எனவரும் உண்மைத்திருவாக்கால் அறிக. (உங)

அதுகண்டுமையாலருணைக்குதவி
விதுவொன்றுபொலஞ்சடைவிண்ணவனேர்
முதிருங்குறுமூரன்முகத்தலர
மதுகுதனகேட்டிவரத்தருகேம்.

(இ-ள்.) விது ஒன்று பொலம் சடை விண்ணவன் அதுகண்டு உமைபால் அருள் நோக்கு உதவி - இளஞ்சந்திரனையணிந்த சடாபாரத்தையுடைய இறைவன் அத்திருமாவின் முறுகிய அன்பினைக்கண்டு உமாதேவிபால் அருள்நோக்கஞ்செய்து, ஏர் முதிரும் குறு மூரல் முகத்து அலர - அழகுமுதிர்ந்த புன்னைக திருமுகத்துத்தோன்ற, மதுகுதன கேட்டி வரம் தருகேம் - மதுகுதனனே வேண்டியவரத்தைக்கேள் நாம் தாராநிப்போம்.

உமையம்மையுந் திருமாலும் ஒருகடருதலால் உமைபாலருணைக்குதவி என்றார். மதுகுதனன் மதுவென்னும் அசுரனைக்கொன்ற காரணத்தால் திருமாலுக்கு வந்த காரணப்பெயர்.

(உச)

நரர்வானவர்தம்மினுநாரணநீ
பெருவான்வலிபெற்றுளையெம்மருளாற்
பொருபோரினுளெம்மினும்வென்றிபுனை
வரமெம்மிடைமுன்பெறுமாதவனே.

(இ-ள்.) எம் அருளால் பொருபோரினுள் எம்மினும் வென்றி புனை வரம் எம்மிடை முன்பெறும் மாதவனே-எமது கருணையாற் பகைவரொடும் போர்செய்யும் போரினுள் எம்மைப்பார்க்கிலும் வென்றி மேற்கொண்ட வரத்தை யெம்மிடத்து முன்பெற்ற திருமாலே, நாரண நீ-நாரணனே நீ, நரர் வானவர் தம்மினும் பெருவான் வலிபெற்றுனை-(அதனால்) நரருந் தேவருமாகிய இவர்களுள்ளு மிக்க வலிமையைப் பெற்றுள்ளாய்.

பாரதத்தில் சாந்தியானுசாதபருவத்தில் வீஷ்ணுமீடத்தில் தருமமுதலியவற்றைக் கேட்கச்சென்ற தருமமூர்த்தி அவரால் தருமமுதலிய யாவுங்கேட்டு முடிந்தபின் சிவபெருமான் மான்மியத்தையுஞ் சொல்லியருள்கவெனக்குறையிரப்ப, அவ்வீஷ்ணர் கூறுதற்கு நானருகனல்லன் சிவபெருமான்கூறு கண்ணமூர்த்தியாதலால் அவர்பாற்கேட்டுத் தெளிகவென்றபோது, தருமபுத்திரன் வேண்டுகோளுக்கு இரங்கிக் கூறத்தொடங்கிய கண்ணமூர்த்தி; ஓர்கால் பதினாயிரத்தேவவருடம் சிவபெருமானேநோக்கி நாம் தவஞ்செய்தகாலத்தில் சிவபெருமான் காட்சித்தந்தருள, அசுரர், இராக்கதர்கள் நரராகவும் தேவராகவும் பிறந்து தேவரீர் அருட்பிரசாதத்தைப்பெற்று நரராயுந் தேவராயும் வருத்தவார்களே, அவர்களைத் தேவரீர் கொல்லீர், அடியேன் பலமூர்த்தத்தொகொண்டு அவர்களைக்கொன்று நரருக்குந் தேவர்க்கும் நன்மைசெய்யவேண்டும் வன்மை கொடுத்தருளவேண்டுமெனக் குறையிரப்ப, சிவபெருமான் எம்மிலு மிக்க வலிமைபெறுவாயென வரத்தந்தருளினனெனக் கூறினமையை வுடமொழியில் காஞ்சிமான்மியத்தில் மேற்கோளாகக் கூறியதைத் தாமும் கூறுவாராதலால் பொருபோரினுளெம்மினும்வென்றிபுனை-வரமெம்மிடைமுன்பெறுமாதவனேயெனவும், நீ தவஞ்செய்தது இன்னதற்கெனப் புலப்பட்டமையால் நரர்வானவர்தம்மினுநாரணநீ-பெருவான்வலிபெற்றுளையெனவுந் கூறினார்.()

எனவங்கருள்செய்தலுமிந்திகைகோன்
மன்மொன்றவணங்கிவணங்கியெழுந்
துணதம்புயபாதயுகத்தடியேற்
கனகம்பெறுபத்தியளித்தருளாய்.

(இ-ள்.) என்ன அங்கு அருள் செய்தலும் - என்று அங்குத் திருவருள் செய்ய இத்தினா கோள் மனம் ஒன்ற வணங்கி வணங்கி எழுந்து - இலக்குமிக்குத் தலைவனாகிய திருமால் மனம்பொருந்த வணங்கி வணங்கி யெழுந்து, உனது அம்புய பாத யுகத்து அடியேற்கு அனகம் பெறுபத்தி அளித்தருளாய் - உனது தாமரையோன்ற இரண்டு திருவடிகளின்கீழ் அடியேனாகிய என்ருக்குக் குற்றமில்லாத அன்பினத் தந்தருளாய்.

மனத்தின் வழிப்பட்டது காயம் ஆகலால் மனமொன்ற வணங்கி வணங்கியெனவும், பத்தியால் பாசநீக்கம் பெறுதலில் காரணத்திற்கும் காரியத்திற்கும் ஒற்றுமையுண்மையால் காரணத்தின்மேல் காரியத்தையேற்றி அனகம்பெறுபத்தியெனவுங் கூறினார்.

“பத்திசெய்யமுடியார்ப்பரம்பரத்துப்பவன்” என உண்மைத்திருவாசகத்தில் வருதல்காணக. வணங்கிவணங்கி மகிழ்ச்சிப்பொருளில்வந்த அடுக்குத்தொடர். (௨௬)

வரதாமரையோனெடுமற்றுலகும்
வரதாதரல்வேட்டமனத் துனன்யான்
வரதாவரமீதுவழங்குதிநீ
வரதாவெனவோதிவழுத்தினனால்.

(இ-ள்.) வரதா யான் வரம் தாமரையோனெடு மற்று உலகும் தரல் வேட்ட மனத்தினன் - வரதனே நான் நல்ல தாமரையில் வசிக்கும் பிரமனெடு மற்றெல்லாவலகங்கையுரு சிருட்டிக்கவிரும்பிய மனத்தையுடையவனாயினேன், வரதா நீ நது வரம் வழங்குதி - வரதனே நீ யிந்த வரத்தை யருளுவாய், வரதா என்ன ஒகி வழுத்தினன் - வரதனே யென்று கூறித்ததித்தான்.

மற்று பிறிது பொருளில்வந்த இடைச்சொல். (௨௭)

நின்னாசைநிரம்பவரங்களுலா
மின்னேகொளநல்கினமேரிழைமா
மன்னாபலகால்வரதாவெனநீ
சொன்னாயெமையன்புதனும்புறவே.

(இ-ள்.) ஏர் இழை மா மன்னா நின் ஆசை நிரம்ப வரங்கள் எல்லாம் இன்னே கொள்ள நல்கினம் - அழகிய ஆபரணமணிந்த இலக்குமிக்குத்தலைவனே உனது வீருப் பம் நிரம்ப வரங்களெல்லாம் இப்போதே தந்தோம், எம்மை அன்பு தனும்புற வரதா என்ன நீ பலகால் சொன்னாய்- எம்மை யன்பு தனும்பி வழியப் பலகாலும் வரதா வரதாவென்று புகழ்ந்து கூறினாய்.

நல்கினம் துணிவுபற்றிவந்த காலவழுவுமைதி. (௨௮)

வாசத்துளவோயினிநீவரத
ராசப்பெயராற்பொலிவாயெமதாள்
பூசித்தனைபுண்டரிகங்களினுற்
பேசிற்பதுமாக்கனெனப்பெறுவாய்.

(இ-ள்.) பேசில் - ஆராயில், வாசம் துளவோய் இனி நீ வரதாசன் பெயரால் பொலிவாய் - வாசமிக்க துளபமாலையையணிந்தவனே இனி நீ வரதாசனென்னும் பெயரால் விளங்குவாய், புண்டரிகங்களினால் எம் தாள் பூசித்தனை - தாமரைகளால் எமது திருவடிகளைப்பூசித்தாய், பதுமாக்கன் என்ன பெறுவாய் - (அக்காரணத்தால்) பதுமாக்கனென்னும் ஓர்பெயரும் பெறுவாய்.

“ உண்டற்குரியவல்லாப்பொருளை - உண்டதுபோலக்கூறலுமரபே” என்ற சூத்திரத்தின் ஆக்க வும்மைபால் பேசில் என்றதற்கு ஆராயின் எனப் பிறபொருள் கொண்டாம். தன்னடியவரை மேம்படுத்தும் பேரருளாளனாதலால் இனிவிரத-ராசப் பெயராற்பொலியாய் எனவும், புண்டரிகங்களினுற் பூசித்தனை பதுமாக்கணெனப்பெறுவாய் எனவுக்கறிஞர்.

அடியனா மேம்படுத்துவோன் என்பதை—

“ பூமேலடனொடுமாலும்புகலரிதென்

தேமாநிநிற்கவடிமேனிறுமாக்க

நாய்மேற்றவிசிடடுநன்றூப்பொருட்படுத்த

தேமனியானுக்கேசென்றுதாய்கோத்தும்பீ” எனவரும் உண்மைத்திரு

வாக்கால் உணர்க.

(உக)

அறுசீர்க்கழிநெடிவ்விருத்தம்.

என்றருள்புரிந்தவள்ளலிணையடிவணங்கிமாயோன்

வென்றிவெள்விடையாயின்னும்விண்ணப்பமொன்றுகேட்டி

நின்றிருப்பாதபூசைநித்தலுமடியேனற்ற

நன்றுமிவ்வத்தியேவற்பணியய்தொழுகின்றன்றே.

(இ-ள்.) என்று அருள்புரிந்த வள்ளல் இணை அடிமாயோன் வணங்கி - என்று திருவருள்செய்த இறைவனது இரண்டுதிருவடிகளையுந் திருமால் வணங்கி, வென்றி வெள் விடையாய் இன்னும் விண்ணப்பம் ஒன்று கேட்டி - வென்றிவாய்ந்த வெள்ளிய இடபவாகனத்தையுடையவனே இன்னமும் அடியேன் விண்ணப்பமொன்றைக்கேளாய், கின் திருபாதம் பூசை நித்தலும் அடியேன் ஆற்ற நன்றும் இ அத்தி வவல் பணிய ந்து ஒழுகிற்று - உனது திருவடிப்பூசையை நான்தோறும் அடியேன் செய்துவர மிகவும் இந்தக் கசேந்திரன் யான் ஏவும் பணியைச் சிரமேற்கொண்டு நடந்தது.

நான் ஏவியபணி நின்றிருவடிப்பூசையை முட்டின்று முடித்தற்குக் கருவியாதலால் அதுவும் நின்றபணிசெய்தது என்பான் நித்தலுமாற்ற-நன்றுமிவ்வத்தியேவற்பணியய்தொழுகின்ற என்றான்.

(க0)

என்னிடையன்புசாலப்பூண்டதாஸிதன்பேர்தன்னு

லுன்னெதிரடியேன்வாழுமுயர்வரைக்குடுமியோங்கள்

மன்னுசீருலகினத்திகிரியெனவழங்கல்வேண்டும்

கன்னலஞ்சிலேவேளாகங்கனல்விழிக்குதவவல்லோய்.

(இ-ள்) கன்னல் அம் சிலை வேள் ஆகம் கனல் விழிக்கு உதவ வல்லோய்-அழகிய கருப்புவில்லேந்திய மன்தனது சரீரத்தை நெற்றிக்கண்ணுக் குணவாகத்தரவல்லவனே, என் இடை அன்பு சால பூண்டது - என்னிடத்தில் அன்பினை மிகவும் பூண்டது, இதன் பேர்தன்னால் உன் எதிர் அடியேன் வாழும் உயர்வரை குடுமி ஒங்கல் மன்னுசீர் உலகின் அத்திகிரி என்ன வழங்கல் வேண்டும் - (அதனால்) இந்தக் கசேந்திரன்பேரால் உனக்கெதிரோயடியேன்வாழும் உயர்ந்த மூங்கில்செறிந்த சிகரத்தையுடைய இம்மலை நிலைபெற்ற சிறப்பினையுடைய இந்நிலவுலகில் அத்திகிரியெனப் பெயர்பெற்று வழங்கவேண்டும்.

நின்னிடத்தன்றி யென்னிடத்தும் அன்புபூண்டதென்பான் என்னிடையன்பு சாலப்பூண்டது எனவும், இதன்பெயரால் நான் வசிக்கு மிம்மலையென்றும் வழங்கவே

ண்டும் என்பான் தேற்றப்பொருளில்வந்த தொழிற்பெயர்த்து வழங்கல் வேண்டும் எனவுக்கறிஞன். (கக)

புண்ணியதீர்த்தப்பொய்கைப்புனல்படிந்திங்குளார்செய்
புண்ணியமொன்றுகோடிமடங்குறம்புரிந்துமற்றிப்
புண்ணியகோடிவைப்பிலுயிர்க்கெலாங்கருணைபூத்துப்
புண்ணியகோடிநாதவிலங்கத்திற்பொலிகநாளும்.

(இ-ள்.) புண்ணிய தீர்த்தம் பொய்கை புனல் படிந்து இங்கு உள்ளார் செய் புண்ணியம் ஒன்று கோடி மடங்கு உற புரிந்து - புண்ணியதீர்த்தமாகிய இப்பொய்கையி லுள்ள நீரில் மூழ்கி இங்குள்ளவர் செய்யும் ஒருபுண்ணியம் கோடிபங்காகச்செய்து, இ புண்ணிய கோடி வைப்பில் உயிர்க்கு எல்லாம் கருணை பூத்து புண்ணிய கோடி நாத இலிங்கத்தில் நாளும் பொலிக - இந்தப்புண்ணியகோடியாகிய திருப்பதியில் உயிர்க ளுக்கெல்லாம் திருவருள்செய்து புண்ணியகோடிசொன்னார் திருப்பெயர்வாய்ந்த இச்சி வலிங்கத்தில் எந்நாளும் விளங்கக்கடவாய்.

புண்ணியகோடிதீர்த்தம், புண்ணியகோடிசம் என்னும் இப்பெயர்கள் தீர்த்தத் தில் மூழ்கினோரும், அத்தலத்திற்சென்றோரும் செய்யும் புண்ணியம் ஒன்று பலவாய்ப் பெருகுதலும், அத்தலத்தில் தான் தாபித்துப்பூசித்தலால் சிவலிங்கப்பெருமான் புண் ணியகோடிசன் எனப் பெயர்பெறுதலும் தன் வேண்டுகோளால் வந்தன என்பதுதோ ன்ற இவ்வாறு வேண்டினன். இன்று அத்தீர்த்தத்திற்குப் பொற்றாமரைதீர்த்தமென வழங்குகின்றது. (கஉ)

அடியின்னறண்டாதெனறுங்னனெத்
கடிக்கெழுதற்பத்தண்டார்க்கடவுளர்முனிவர்யார்க்கு
முடிவறுவரங்கணல்கிமுழுதருள்சுரந்துவாழி
கொடியவெஞ்சீற்றத்துப்பிற்கூற்றுயிர்ப்பருகுந்தாளோய்.

(இ-ள்.) கொடிய வெம் சீற்றம் துப்பில் கூற்று உயிர் பருகும் தாளோய் - கொ டிய கோபவன்மையையுடைய இயமனது உயிரைப்பருகும் திருவடியையுடையாய், அடியனேன் தண்டாது என்றும் நின் எதிர் அமர்ந்து போற்ற - அடியனேனாகிய யான் எப்பொழுதும் நீங்காது உணக்கெகிரோ தங்கித்துதிக்க, கடி கெழு கற்பம் தண் தார் கடவுளர் முனிவர் யார்க்கும் முடிவு அறு வரங்கள் நல்கி முழுது அருள் சுரந்து வாழி- வாசமிக்க கற்பகமலராற்றெடுத்த தண்ணிய மாலையையணிந்த தேவர்கள் முனிவர்க ளெல்லோருக்கும் அனவிலலாத வரங்கள் முழுதூர் தந்தருளித் திருவருள் சுரந்து வாழ் க்கடவாய்.

வரதராசப்பெருமானுக்குப் புண்ணியகோடிசப்பெருமான் ஆன்மார்த்தம் ஆத லால் அடியனேன் தண்டாதென்று நின்னெதிரமர்ந்துபோற்ற எனவும், தான் தேவர்மு தலியோர்க்கு அருளுதல் சிவபெருமான் திருவருளாலாதலால் கடவுளர் முனிவர்யார்க் கும் - முடிவறுவரங்கணல்கிமுழுதருள்சுரந்துவாழி எனக் குறையிர்த்தனெனவுக்க- றினார்.

சிவபெருமானார் அருளுதலை—

“யாதொருதெய்வங்கொண்டிரத்தெய்வமாகியாங்கே

மாதொருபாகுறாதாம்வருவர்” எனச் சிவருளைசித்தியாரில் வருதல்காண்க.

பொருள் ஐயத் தீர்த்தப்பொருட்டு இயல்பாம் வழிவல்லெழுத்துமிக்கது ‘இயற் கைமருங்கின் மிகற்கைதோன்றலும்’ என்ற சிறப்புலிகியால். இதனை யுணராதார் பிழையெனக்கருதித் கூற்றுவிர்ப்பருகுந்தாளோய்’ எனப் பிழைபுடச்சிருத்தினர். (கக)

வலம்புரி விநாயகப்படலம்.

அண்ணலேயென்றுவேண்டவவற்கவையருளியெங்கோன்
புண்ணியகோடிநாதவிலிங்கத்துட்புக்கானநாட்
கண்ணுதற்பரணையன் காருருக்கொண்டுதாங்கும்
வண்மையாற்கற்பமேகவாகனப்பெயர்பூண்டன்றே.

(இ-ள்.) அண்ணலே என்று வேண்ட - இறைவனேயென்று குறையிரக்க, எங்
கோன் அவற்கு அவை அருளி - மெது இறைவன் அத்திருமாலுக்கு அவற்றைத் தந்த
ருளி, புண்ணிய கோடி நாத இலிங்கத்துள் புக்கான் - புண்ணியகோடசனென்னுஞ் சி
வலிங்கத்திற் காந்தனன், அ நாள் கண்ணுதல் பரணை மாயன் கார் உரு கொண்டு தாங்
கும் வண்மையால் - அக்காலத்திற் சிவபெருமானைத் திருமால் மேகவடிவுகொண்டு தா
ங்குந் தன்மையால், கற்பம் மேகவாகனப்பெயர் பூண்டன்று - அந்தக்கற்பம் மேகவாக
ன கற்பமென்று பெயர்பூண்டது.

“நின்னாசைநிரம்பவரங்களெலாம் - இன்னேகொளநல்கினம்” என முன்னாருளிய
தால் திருமாலுக்கு வேண்டிய வரங்களெல்லாம் நல்கினர் என்பார் அண்ணலேயெ
ன்று வேண்ட வவற்கவையருளியெங்கோன் - புண்ணியகோடிநாதவிலிங்கத்துட்புக்கா
ன் எனவும், மேகவாகனகற்பம் எனப் பிரமன் ஓர்நாளுக்குப் பெயர்வந்த காரணம்கூறு
வார் கண்ணுதற்பரணையன் காருருக்கொண்டுதாங்கும் - வண்மையாற்கற்பமேகவாக
னப்பெயர்பூண்டன்றே எனவுக்கறிஞர்.

(சூ)

புண்ணியகோடசப்படலமுற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௫௩௩.

வலம்புரிவிநாயகப்படலம்.

கவிவிருத்தம்.

நலம்புரிபுண்ணியகோடிநாதர்தம்
புலம்புரிபெருமையைப்புகன்றுளேமினி
நிலம்புரிதவத்தினீரத்தினீள்வரை
வலம்புரிவிநாயகன்மாட்சிசெப்புவாம்.

(இ-ள்.) நலம்புரி புண்ணிய கோடி நாதர் தம் புலம் புரி பெருமையை புகன்று
ளேம் - ஆன்மாளுக்குக்கின்பஞ்செய்யும் புண்ணியகோடசரது (அடியவர்களுக்கு)
ஞானத்தை வளர்க்கு மாணியைத்தைக் கூறினேம், இனி நிலம் புரி தவத்தினீர் அத்தி
னீள் வரை வலம்புரி விநாயகன் மாட்சி செப்புவாம் - இனி நிலவுலகிற்செய்யுந் தவத்
தைபுடையீர் உயர்ந்த அத்திகிரியிலெழுந்தருளிய வலம்புரிவிநாயகரது பெருமையை
க்கூறுவாம்.

தவமுதலிய சாதனங்களை யனுட்டித்தற்குரிய கருமபூமி நிலவுலகு ஆதலால் நில
ம்புரிதவத்தினீர் என்றார்.

(ச)

முன்னே நாளையனரிமுனிவர்வானவர்
கின்னரோரிடைக்கெழுமித்தங்களுந்
பன்னுதலுற்றனர்படிநர்செய்வினை
யந்நிலைபூமின்றியமிகின்முற்றுமால்.

(இ-ள்.) முன்னை நாள் அயன் அரி முனிவர் வாணவர் கின்னரர் ஓரிடை கெழுமி - முன்னுள் அயனுந் திருமாலு முனிவர்களுந் தேவர்களுந் கின்னரர்களு மோரிடத்தில் நெருங்கி, தங்களுள் பன்னுதலுற்றனர் படிநர் செய்வினை அநிலையுறு இன்றி அழகின் முற்றும் - தங்களுக்குள்ளே யொருவரோடொருவர ஆராய்வாராகி வஞ்சனை யையுடைய அசுரர் செய்யத்தொடங்குங்காரியங்கள் அப்பொழுதே யிடைபூறின்றி யழகிதாக முடியாநிற்கும்.

நாம் தொடங்குங்காரிய மிடையுறு படுகின்றது என்பதைப் படிநர்செய்வினை- அநிலையுறின்றி யழகினமுற்றும் என்ற உபலக்கணத்தாற்கொள்க. பன்னுதலுற்றனர் முற்றெச்சம். (உ)

அங்கவர் தமக்கிடையூற்றையாக்கவு
நங்களுக்கடையூற்றித்தினிதநல்கவு
மிங்கொருகடவுளைப்பெறுதற்கெம்பிரான்
பங்கயத்திருவடி பழிச்சிவேண்டுவாம்.

(இ-ள்.) அங்கு அவர் தமக்கு இடையூற்றை ஆக்கவும் நங்களுக்கு ஊறு தீர்த்து இனிதநல்கவும் இங்கு ஒரு கடவுளை பெறுதற்கு - அவ்விடத்தி லவ்வசுரர்செய்யுங்காரியங்களுக்கு இடையூற்றைச்செய்யவும் நாம் செய்யுங்காரியங்களுக்கிடையூற்றையொழித்தினிதாக அருள்செய்யவும் இவ்விடத்தி லொருகடவுளைப்பெற, எம்பிரான் பங்கயம் திருவடி பழிச்சி வேண்டுவாம் - எமது சிவபெருமானது திருவடியைத்துதித்து வேண்டுவாம்.

ஊறு உறுதல்மேல் தீற்றலால் முதனிலை திரிந்ததொழிற்பெயர். (ங)

என்றுளநுணர்ந்தனொய்திமந்தரக்
குன்றமீடெகம்பிரான்கோயிலுள்ளுருச்
சென்றனர், தொழுதனாசெவ்வீரோக்கிமுன்
னின்றனர்மறைகளாற்றுநிசிகழ்த்தினர்.

(இ-ள்.) என்று உள்ளம் துணர்ந்தனர் எய்தி மந்தரம் குன்றம் மீது எம்பிரான் கோயில் உள் உறா சென்றனர் தொழுதனர் - என்று மனத்துணர்ந்தடைந்து மந்தரமலை மேலெழுந்தருளிய எமது பெருமான் நிருக்கோயிலில் நெருங்கிச்சென்று தொழுது, செவ்வீரோக்கி முன் நின்றனா மறைகளால் துதி நிகழ்த்தினர் - அமயம் நோக்கித் திருமுன்னின்று வேதமொழிகளாற்றுதிக்கத்தொடங்கினார்கள்.

சென்றனர், தொழுதனர், நின்றனர் முற்றெச்சங்கள். மந்தரமும் ஓர்கயிலாயம் ஆதலால் மந்தரக்குன்றம் என்றார். பொருந்தச்சென்றனர் எனப் பொருள்கொண்டு உறா என்னும் பாடம் பிழையென்று கருதி உற எனப் பிழைபடத்திருத்தினவர். செய்யாவென்னும் வாய்பாட்டு உறா என்னும் வினையெச்சம் செய்வெனெச்சமாய்த்திரிந்து அப்பொருளும் படுமேயென்பது நோக்காமை “சொற்றிரியினும்பொருடியியாவின்னக்குறை” என்னும் நன்னூற்றுக்குகிரம் இன்னதிசையிலிருப்பதென அறியாமையே காரணம்போலும். இங்கு நெருங்கியென்பது பொருள். (ஈ)

அறுசொக்கழிநெடில்விருத்தம்.

சற்றிதுதிருவுளஞ்செய்துகேட்டருநுதிதலைவனெவந்
குற்றமேதுறுமனத்தானவக்கொடியவர்தொடங்குசெய்கை
முற்றுறுதுறுபட்டியிவருமெமமனோமுயன்றசெய்கை
யிற்றுறுதுறுதீர்த்தாகவுங்கருணையெனவிரநதார்.

(இ-ள்.) தலைவனே சற்று இது திரு உளம் செய்து கேட்டருளதி - இறைவனே சிறிது இதனைத் திருவுஞ்செய்து கேட்டருள்வாய், வெம் குற்றமே துறுமனம் தானவர் கொடியவர் தொடங்கு செய்கை முற்றுஉறது ஊறு பட்டு அழியவும். கொடியகுற்றமே நெருங்கிய மனத்தையுடைய கொடிய அசுரர்களுடொடங்குஞ் செய்கைமுடியாது இடைபூறுபட்டழியவும், எம் அன்றோ முயன்ற செய்கை இற்று உறது ஊறு தீர்ந்து ஆகவும் கருணை செய் என்ன இரந்தார் - எம்போலியர் செய்தசெய்கைகெடாது இடைபூறுதீர்ந்து பல்கவும் திருவருள்செய்யாயென்று குறையிரந்தார்கள்.

தங்களுக்கும்ங்களுக்கு ஊறுசெய்தலே அவர் உட்கோளாதலால் வெங்குற்றமே துறுமனத்தானவக் கொடியவர் எனவும், அவர்கள் தொடங்குஞ்செய்கை நூங்குள் தொடங்குஞ்செய்கை முற்றுமுமைக்கே ஆதலால் தொடங்குசெய்கை முற்றுறுதுபட்டழியவும் வேண்டினா எனவுள் கூறினர். (ரு)

அம்மொழிசெவிமடுத்தருள்புரிந்தகிலமுமாய்புமாற்றா
லீம்முறைபுரிதுமென்றவர்க்கெலாம்விடையளித்தெழுந்தபோந்து
கொடமைவெள்விடையினுள்சித்திரச்சாலையைக்குறுகியங்கட்
செம்மைசாஸ்கித்திரமயாவையுநோக்கினுன்றேவியோடும்.

(இ-ள்.) அ மொழி செவி மடுத்து அருள் புரிந்து அகிலமும் உய்யும் ஆற்றல் இ முறை புரிதும் என்று அவர்க்கு எல்லாம் விடை அளித்து எழுந்த போந்து - அந்த வார்த்தையைத் திருக்காதிருக்கேட்டுத் திருவருள்செய்து எல்லா உலகங்களும் பிழைக்கும் வகையால் இவ்வாறு செய்வோமென் தவர்களுக்கெல்லாம் விடைத்தெழுந்து சென்றருளி, கொடமை வெள் விடையினுள் சித்திரம் சாலையை குறுகி - இளமைதங்கிய வெள்ளிய இடப்பலுந்திரையுடைய பெருமான் சித்திரச்சாலையையடைந்து, அவ் கண் செம்மை சால் சித்திரம் யாவையும் தேவியோடும் நோக்கினுள் - அவ்விடத்து அழகு நிறைந்த சித்திரம்யாவையும் உமையம்மையோடும் பார்த்தருளினார்.

பேரருளுடையராதலால் உங்களுக்கன்றி யெல்லாவயிர்களுக்கும் அருள்செய் வோம் என்பார் அகிலமுமாய்புமாற்றால் இம்முறைபுரிதும் என்றருளினார் எனார். (சு)

வானகத்தச்சுலகிலமுஞ்சித்திரித்தெழுதிவாய்ந்த
ஆனமில்சாலையுளெழுதுமாமனுக்களோடுபமனுக்க
ளானவெல்லாமுமைக்கெம்பிரான்காட்டுபோதவந்துளாதித்
தானமாரிருவகைப்பிரணவமனுக்களோத்தையல்கண்டாள்.

(இ-ள்.) வானகம் தச்சுலகிலமுஞ்சித்திரித்த எழுதி வாய்ந்த ஊனம் இல் சாலை உள் எழுது மா மனுக்களோடு உபமனுக்கள் ஆன எல்லாம் - விண்ணுலகிலுள்ள தச்சுலக எல்லாவற்றை யுஞ்சித்திரித்தெழுதப்பட்ட குற்றமில்லாத சித்திரச்சாலையி லெழுதிய சத்தகோடி மஹாமந்திரங்களோடு சத்தகோடி உபமந்திரங்களுமாகிய எல் லாவற்றையும், உமைக்கு எம் பிரான் காட்டு போது அவற்றின் ஆதி தானம் ஆர் இரு வகை பிரணவ மனுக்களை தையல் கண்டாள் - உமையம்மைக்கு எழுதுபெருமான் கா ட்டியருளுங்காலையில் அத்திருமந்திரங்களுக்கு முதலாயுள்ள தானத்திற் பொருந்திய பரம் அபரமென்னும் இருவகைப்பிரணவ மனுக்களை யுமையம்மை பார்த்தருளினாள்.

எழுதிவாய்ந்த ஒரு சொன்னீர்மையவாய்ப் பெயச்சுப்பொருள் மேல் நின் றன. பிரணவமொன்றே வாச்சியரூபமாய் நிற்கும்போது பரப்பிரணவம் எனவும், வா சகரூபமாய் நிற்கும்போது அபரப்பிரணவமெனவும் இருவகைப்படுதலால் இருவகை ப்பிரணவமனுக்களென்றார்.

“ பரமென்றும்பரமென்றும்பிரணவமீர்வகையாகும்பரம்யாதெனில்
வரமொன்றுசிறானந்தசொருபமாகியசிவமே ” எனவும்

“ மருவபரப்பிரணவமென்பதுமாயாசொருபமாய்வயங்குசத்த
உருவமே ” எனவும் சூதசங்கிதையில் வருதல்காண்க. (எ)

யினனச்

சிவபிரான்றேவியைத்தழிஇயினன்கூறுவான்செல்விசேட்டி.
தவலிபிப்பிரணவமதுகாண்முவரைத்தந்ததாரு
நவிலின்மற்றதுநினதாருமுச்சத்தியைநல்குமூலம்.

(இ-ள்.) உவகையால் பல் பல் கால் நோக்கி இங்கு இவை எவை உரைத்தி
என்ன - மகிழ்ச்சியாற் பலகாலும்நோக்கி யிவ்விடத்தி லிவைகளெவை அவற்றைக்கூ-
றுவாமென்று வினவியருள, சிவபிரான் தேவியை தழுவினன் கூறுவான் - இறைவன்
உமையம்மையைத் தழுவிக்கூறுகின்றனர், செல்வி சேட்டி - உமையே கேளாய், தவல்
இல் இ பிரணவம் நமது காண் முவரை தந்தது ஆகும் - கெடுதலில்லாத இப்பரப்பிர-
ணவம் நமது திருவுருவம் இது பிரமன்முதலிய முவரைத்தந்த மூலமந்திரமாம், நவி-
லின் மற்றது நினது ஆகும் முச்சத்தியை நல்கும் மூலம் - சொல்லுமிடத்து மற்ற அந்த
அபரப்பிரணவம் நினது திருவுருவமாகும் இது இச்சாசத்திமுதலிய மூன்று சத்திகளை
த்தரு மூலமந்திரம்.

மூலம் என்பதைக் கடைநிலைத்தீவக வணியாகக்கொண்டு முன்னுங்கூட்டுக.
முச்சத்தி என்றது இச்சாஞானக்கிரியைகளை, வாசகம் வாச்சியமாகிய சொல்லும்பொ-
ருளும் சத்திசிவமாதலால் வாசகப்பிரணவத்தைச் சத்தியெனவும், வாச்சியப்பிரணவத்-
தைத்தாமெனவும் கூறுவார் இப்பிரணவ நமதுகாண் எனவும், மற்றது நினதாருமென-
வும்அருளினார். (அ)

மும்மறைமுதலெலாமீன்றிடுமிருமுதுகுரவரான
விம்மனுக்கரியொடும்பிடியெனத்தோன்றலினிவைகளாகி
யம்மநாம்புணர்துமென்றவ்வுருக்கொண்டனராகாலைச்
சும்மைநீருலகெலாமுய்யவந்துதித்தனன்றோன்றலன்றே.

(இ-ள்.) மூ மறை முதல் எல்லாம் ஈன்றிடம் இரு முது குரவர் ஆன
மூன்றுவேதங்கள்முதலிய எல்லாவற்றையும்பெற்ற தாய்தந்தையராகிய
வங்கள், கரி யொடும் பிடி என்ன தோன்றலின் இவைகள் நாம் ஆகி அம்ம நாம் புணர்து-
ம் என்று அ உரு கொண்டனர் ஆடு கால - ஆண்யானை பெட்டையானைபோலத்தோ-
ன்றுதலால் இந்தயானைகள் நாமாகிவியக்கும்படி கலப்போமென்று அத்திருவுருக்கொ-
ண்டு வினையாடுங்காலத்தில், தோன்றல் சும்மை நீர் உலகு எல்லாம் உய்ய வந்து உதி-
த்தனன் - மூத்தபிள்ளையார் கடல்குழு மூலகமெல்லாம் பிழைக்கும்படிவந்து தோ-
ன்றினர்.

மூன்றுவேதங்களாவன இருக்கு, எசுர், சாமம். முதலெலாம் என்றது வழிதூல்,
சார்புதூல், பக்கதூல்களை. இதனை முன்னர்க்காண்க. பிரணவம் குஞ்சராகாரமாதலால்
கரியொடும் பிடியெனத்தோன்றலின் என்றார். அம்ம வியப்புப்பொருண்மேல் நின்ற இ-
டைச்சொல், ஒடுவும் உம் மும் எண்ணிடைச்சொற்கள், கொண்டனர் முற்றெச்சம்.க

கயடு

வயமுதமடித்தலத்திருத்தமெயககலன்பலவணிந்துவாழ்த்த

வியல்புடைப்புதல்வனுமுவகையானெழுந்தெதிர்நடித்தல்செய்தா
னயனமாக்களிகொளநோக்கினுஞலகெலாயின் நங்கை.

(இ-ள்.) கய முகம் பிள்ளையை இருவரும் காதலான் எடுத்து அணைத்து வயம்
உற மடித்தலத்து இருத்தி - அம்மூத்தபிள்ளையானா யிருவரும் விருப்பத்தோடெடுத்த
ணைத்து வெற்றியிகத் திருமடித்தலத்திருத்தி, மெய் கலன் பல அணிந்து வாழ்த்த - சுப
மாகிய பல ஆபரணங்களையும்ணிந்து ஆசீர்வதிக்க, இயல்பு உடைய புதல்வனும் உவகை
யான் எழுந்து எதிர் நடித்தல் செய்தான் - அவ்வியல்புவாய்ந்த அந்த மூத்தபிள்ளையா
ரும் விருப்பத்தோடெழுந்து தாய்தந்தையர் எதிரோ நடனஞ்செய்தருளினர், உலகு எல்
லாம் ஈன்ற நங்கை நயனம் மா களிகொள நோக்கினுள் - எல்லா உலகங்களையும்பெற்ற
ருளிய உமையம்மை தமது கண்கள் மிக்ககளிகூரப் பார்த்தருளினாள்.

தம்மை வழிபட்டொரு கருமமுயல்வோர் அக்கரும முட்டின்று முடிவுபெற
ற்கு அவர்க்குச் சுபஞ்செய்தலையே அணிகலமாகவுடைமையால் அதனை உருவகமாக்கி
மெய்க்கலன் என்றார். (க0)

அங்கையானொத்திநின்றாடல்கண்டகங்களிதானும்பியையன்
பங்கயப்பதந்தொழுதிறைவநீபயந்தசேயிவனையினே
யெங்குளகணங்களும்பல்கணநாதருமெவருமேத்தத்
துங்கமாமிறைமையீந்தருளெனவேண்டலுஞ்சுலபாணி.

(இ-ள்.) அங்கையான் ஒத்தி நின்று ஆடல் கண்டு அகம் களி தானும்பி - அழ
கிய திருக்கரத்தால் ஒத்தறுத்து நின்று ஆடும் ஆடலைக்கண்டு மனக்களிப்புமிகூந்து, ஐய
ன் பங்கயம் பதம் தொழுது - இறைவனது தாமதமலர்ப்போன்ற திருவடியை வண
ங்கி, இறைவ நீ பயந்த சேய் இவனை இன்னே எங்கு உள்ள கணங்களும் பல்கணநா
தரும் எவரும் எத்த - இறைவனே நீபெற்றபிள்ளையாகிய இவனை இப்பொழுதே யெ
வவிடத்திலுமுள்ள தேவகணங்களும் பல சிவகணத்தலைவரு மிவரொழிந்த எவருந்து
திக்க, துங்கம் ஆம் இறைமை ரந்தருள் என்ன வேண்டலும் - உயர்ச்சிவாய்ந்த அக்
ணங்களுக்கெல்லாம் தலைமைதந்தருளாயென்று வேண்ட, சூலபாணி - அவ்விறைவர்.

ஒத்தறுத்தல் - தாளமறுத்தல், தேவகணங்களாவார்.

“ கின்னரர்கிம்புருடர்விச்சாதரர்கருடர்
பொன்னமர்ப்பூதர்புகழியக்கர் - மன்னும்
உரகர்சுரர்சாரணர்முனியார்மேலாம்
பரகதியோர்சித்தர்பாலர்.

காந்தருவர்தாரகைகன்காணப்பசாசுகள்
எந்துபுகழ்மேயவிராக்கதரோ - டாய்ந்ததிறல்
போகாவியல்புடையபோகபூமியாருடனே
ஆகாயவாசிகளாவார் ” எனவருதல் காண்க. (கக)

கடவுளர்முனியவராயனரிபலகணநாதரால்லா
முடன்வரத்திருவுளஞ்செய்தழைத்தோதுவான்மடித்தலத்தின்
மிடலுடைச்சிறுவனையிருத்திமற்றிங்கிவன்வெற்பின்வந்த
மடமயிற்கினியவன்யாம்பெறுமுத்தமாமை

(இ-ள்.) கடவுளர் முனியவர் அயன் அரி பல கணநாதர் எல்லாம் உடன் வா
கிருவுளம் செய்து அழைத்து ஒதுவான் - தேவர்களு முனியவர்களும் பிரமனுத் திருமா

லும் பல கணநாதர்களுமாகிய இவர்களுள்ளாரும் வினாந்துவரத் திருவள்ளஞ்செய்து அழைத்துக் கூறுகின்றனர், மடித்தலத்தின் மிடல் உடை சிறுவனை இருத்தியாம் பெறும் மூத்தமாமைந்தன் - தமது திருமடித்தலத்தில் வலிமைவாய்ந்த அப்பிள்ளையாரை இருத்தி நாம் பெற்ற மூத்தமகனாகிய பெருமைவாய்ந்த இப்பிள்ளை, இங்கு இவன் வெற்பின் வந்த மடமயிற்கு இனியவன் ஓர் மின் - இவ்விடத்து இவன் இமையமலையிலுதித்த இளமைவாய்ந்த மயில்போலும் உமையம்மைக்கு இனியவன் அறியுங்கள்.

தாமும் பராசத்தியும் பூவினாற்றம்போல ஒற்றித்து நின்றலால் மூத்தமகனிடத்துப் பெற்றெடுத்த பிதாவுக்கு மிக்கவிருப்பம் என்னும் உலகவழக்கிற்கு மாறாகத் தம் மிருவரிடத்தும் ஒத்த அன்புநிகழ்ந்தது என்பார் வெற்பின்வந்த மடமயிற்கு இனியவனென்றருளினார். “மூத்தமகனிடத்தார்வமீன்றெடுத்தபிதாமகற்கு முகிருமாற்றால்” என வருதல் கருணை.

(கஉ)

இவனையிவ்வுலகெலாந்தொழுதெழுமிறைமையினிருத்துகின்றோய் குவிமுடிசூட்டுவான் வேண்டுபகரணநீர் கொணர்மினென்றே யாவரவைகொணர்ந்தபின்மைந்தனை மடங்கலாதனத்தினேற்றிச் சிவபிரான் நிருவபிடேகநீராட்டினன் மகுடஞ்சேர்த்தான்.

(இள.) இவனை இ உலகு எல்லாம் தொழுது எழும் இறைமையின் இருத்துகின்றோம் - இப்பிள்ளையை இவ்வுலகெல்லாந் தொழுதெழாநின்ற இறைமைத்தன்மையில் நிலைபெறச்செய்கின்றோம், குவிமுடி சூட்டுவான் வேண்டு உபகரணம் நீர் கொணர்மின் என்று ஏய் - குவிந்த மகுடத்தைச் சூட்டவேண்டுங் கருவியாகிய உபகரணங்களை நீங்கள் கொண்டுவரங்குங் னென்றேவி, அவர் அவை கொணர்ந்தபின் மைந்தனை மடங்கல் ஆதனத்தின் ஏற்றி-அவர்க் எவ்வுபகரணங்களைக் கொண்டுவந்தபின் அப்பிள்ளையாரைச் சிம்மா தனத்திலேற்றி, சிவபிரான் திரு அபிடேக நீர் ஆட்டினன் மகுடம் சேர்த்தான்-அச்சிவபிரான் திருவபிடேகஞ்செய்து திருமடிசூட்டி யருளினான்.

மூத்தபிள்ளையார் தம்மோடொத்த இறைமைத் தன்மையுடையராதலால் தாமே திருமஞ்சனமாட்டி மகுடஞ்சூட்டினர் என்றார்.

(கங)

அரசினுக்குரிய நல்லணிகளானவங்கரித்தன் புகூர்ப் பிரமணமாயனைத் தேவரை முனிவரைப் பெட்டிபிணைக்கி யூர் னுடையும்க்கெலாநாயகனிவனிடையூற்றினுக்குங் கரவிலாநாயகனாக நாம் வைத்தனங்கண்டு கொண்மின்.

(இள.) அன்புகூர அரசினுக்கு உரிய நல் அணிகளான் அலங்கரித்து - அன்பு மிக அரசிற்குரிய நல்ல ஆபரணங்களா லலங்காரஞ்செய்து, பிரமண மாயனை தேவரை முனிவரை பெட்டின் நோக்கி-அயனையும் திருமாளையுந் தேவரையு முனிவரையும் விருப்பத்தோடு நோக்கி, உரன் உடைய உமக்கு எல்லாம் நாயகன் இவன் இடையூற்றினுக்கும் கரவு இல்லா நாயகன் ஆக நாம் வைத்தனம் கண்டுகொண்மின் - இப்பிள்ளையார் வலிமையை யுடைய உங்களுக்கெல்லாந் தலைவனும் தன்னைச் சிந்திப்போர்க்கு நேரும் இடையூற்றை யொழித்தற்கும் சிந்தியாதார்க்குத் தருதற்கும் ஒளித்தலில்லாத நாயகனுமாக நாம் வைத்தோம் அதனைக் கண்டுகொள்ளுங்கள்.

அதனை என்றது வைத்தற் ரொழிவினை. ஒழித்தற்குத் தருதற்கும் நாயகனாதலால் இடையூற்றினுக்குங் கரவிலாநாயகன் என்றார்.

“என்னரோயாநினும்யாவதொன்றெண்ணுதல் முன்னரோயுனதுதான் முடியுற்புணிவரேல்

அன்னர்தஞ்சிந்தைபோலாக்குதியலதுனை
யுன்னவார்செய்கையையூறுசெய்திடுதிநீ” எனவருங் கந்தபுராணத்தாலறிக.

தியவத்தானவர்க்குறிழைப்பானிவனென்றுசெப்புந்
தூயவன்வாய்மொழிதலைமிசைக்கொண்டனர்துதித்திறைஞ்சி
மாயவன்முதலியோர்கணைசனைவணங்கினர்கையுறைக
ளையுமாறுதவினர்விடைகொடுதற்குமதிருக்கைசேர்த்தார்.

(இ-ள்.) இவன் தீய அதானவர்க்கு ஊறு இழைப்பான் என்று செப்பும் தூயவன் வாய் மொழி தலை மிசைக்கொண்டனர் - இப்பிள்ளையார் உங்களுக்கு கிடையூறு செய்யு மசுரர்களுக்கு கிடையூறு செய்வான் என்றுகூறிய இறைவனது திருவார்த்தையைத் தலையின் மேற்கொண்டு, மாயவன்முதலியோர் கணைசனைதுதித்து இறைஞ்சி வணங்கினர்- திருமால்முதலியோர் சிவகணங்களுக்கிறைவனாகிய அப்பிள்ளையாராத் துதித்துத்தொழுது வணங்கினார்கள், கையுறைகள் ஏயும் அறு உதவினர் விடைகொடுத்தமது இருக்கை சேர்த்தார் - கையுறைகளைத் திருவுளத்திற்கு ஏற்குமாறுகொடுத்து விடைபெற்றுத் தங்கள் தங்களுக்குரிய இருக்கையை யடைந்தார்கள். (கடு)

கலிவருத்தம்.

பொருவருந்தடநெடும்புழைக்கையேந்தலு
மிருமுதுகுரவர்தாளிறைஞ்சிமேவுநா
ளொருவருங்கணங்கோடுலளியெங்கணுந்
திருவிளையாடலிற்சிந்தைவைத்தனன்.

(இ-ள்.) பொருவரும் தட நெடும் புழைக்கை ஏந்தலும் இரு முது குரவர் தாள் இறைஞ்சி மேவும் நாள் - ஒப்பில்லாத பெரிய நெடியது வாரம்பொருந்திய துதிக்கையையுடைய பிள்ளையாரும் தமது தாய்தந்தையருடைய திருவடிவையவணங்கி யிருந்தருளுங்காலையில், ஒருவரும் கணங்களோடு உலவி எங்கணும் திருவிளையாடலில் சிந்தைவைத்தனன் - நீக்குதலில்லாத சிவகணங்களோடு சஞ்சரித்து எவ்விடத்தூந் திருவிளையாடல்செய்வதில் திருவுளம்வைத்தருளினர். (கசு)

ஒளித்துநின்றுடன்பயிலுழைச்சிறார்மிசைத்
தெளித்தெழுபுழைக்கைநீர்த்திவலைதூஉயிது
துளித்ததுமுகிலெனச்சொல்லியுள்ளகங்
களிப்பவான்கருமையைக்காட்டிவஞ்சித்தும்.

(இ-ள்.) ஒளித்து நின்று உடன் பயில் உழை சிறார் மிசை எழு புழைக்கை நீர் திவலை தெளித்து தூய - கரந்துநின்று தம்மோடுபயிலுஞ் சிவகணச் சிறுவர்மேல் ஒச்சிய துதிக்கையி னீர்த்துளியைத்தெளித்துத்தூவி, இது முகில் துளித்தது என்ன சொல்லி - இத்திவலை மேகந்துளித்தது என்று அவர்கட்குக்கூறி, உள்ளகம் களிப்பவான்கருமையை காட்டி வஞ்சித்தும் - அதற்குச் சான்றாக அவர்கள்மனங் களிகூர மேகத்தின் கருமையைக்காட்டி வஞ்சனைசெய்தும். (கசு)

குழித்துமுன்னணிந்தனபழமைகூர்ந்தவென்
றொழித்தகல்பாதலத்தூரகம்யாவையு
மிழுத்தெடுத்தணியெனப்புயத்தினேற்றியும்.

(இ-ள்.) புனழ கையின் பூமியை மோந்து உயிர்ப்பு எறிந்து குழித்து - பூமியைத் துவாரம்பொருந்திய துதிக்கையினால் மோந்து மூச்செறிந்து குழிசெய்து, முன் அணிந்தன பழமை கூர்ந்தன என்று ஒழித்து அகல் பாதலத்து உரகம் யாலையும் இழுத்து எடுத்து அணி என்ன புயத்தின் ஏற்றியும் - முன்பணிந்த பாம்புகள் பழமைவாய்ந்தனவென்றொழித்து அகன்ற பாதலவுலகிலுள்ள ஆகிசேடன் முதலிய எல்லாப்பாம்புகளையுமிழத்தெடுத்து ஆபரணமாகத் திருப்பயத்திலேற்றியும். (கஅ)

ஒன்பதுகோள்களுமுடுக்கணங்களுந்
துன்பறப்பிணித்தசைதுருவசூத்திரம்
வன்பனைக்கரத்தினுற்பறித்துமார்பிடை
யன்பமர்நவமணியாரமாக்கியும்.

(இ-ள்.) ஒன்பது கோள்களும் உடுக்கணங்களும் துன்பு அற பிணித்து அசைதுருவ சூத்திரம் - ஒன்பது கிரகங்களையு நட்சத்திரக்கூட்டங்களையுத் துன்பமறத் தன்வசப்படுத்தியசைக்குந் துருவசூத்திரத்தை, வன்பனை கரத்தினால் பறித்து மார்பு இடை அன்பு அமர் நவமணி ஆரம் ஆக்கியும் - வலிய பனையையொத்த துதிக்கையினுற்பறித்து மார்பிலன்பமைந்த நவமணிகளாலாகிய ஆரமாகக்கொண்டும்.

நவக்கோள்களையும் நட்சத்திரங்களையும் தன்வசப்படுத்தி மேருவை வலம்வர வியக்குதலால் பிணித்தசைதுருவசூத்திரம் என்றார். “மற்றிவனா - பான்மையிற்றருவன் காற்றெனுகயிற்றிற் பனிவனாவலம்வரவியக்கும்” எனக் கூட்புராணத்தில் வருதல் காண்க. (கக)

என்னை நீர்கண்டெழாதிருப்பதென்னென்ப
பன்னகமெவற்றையுங்கனன்றுபற்றிவான்
மன்னிடவீசியங்குடைந்தவானதி
தன்னுடைத்தந்தைபோற்சடிவத்தேந்தியும்.

(இ-ள்.) என்னை நீர் கண்டு எழாது இருப்பது என் என்ன பல் நகம் எவற்றையும் கண்ணுபற்றி - என்னை நீங்கள் கண்டு எழாதிருப்பது யாதென்று பலமலைகளெல்லாவற்றையுக் கோபித்துப்பறித்துப்பற்றி, வான் மன்னிட வீசி - ஆகாயத்திற்பொருந்த வீசுதலால், அங்கு உடைந்தவான் நதி தன் உடைய தந்தைபோல் சடிவத்து எந்தியும் - அவ்விடத்திலுடைபட்ட ஆகாசங்கையைத் தன்னுடைய தந்தைபோலச் சடா பாரத்திலேந்தியும்.

உடையவென்னுங் குறிப்பு வினைப்பெயசொச்சத்தி நீறுதொக்கு நிற்பலால் வருமொழிமுதல் வல்லெழுத்து மிக்கது. (உ௦)

இவ்வகைப்பலசிறுகுறும்பெங்கணுமியற்றிக்
கௌவைநீர்வினையாட்டினிற்காதலனெருநாட்
பௌவம்யாவையுமுழக்கினன்பாற்கடல்புகுந்தான்
கொவ்வைவாயுமைபயந்தருள்குஞ்சரக்குரிசில்.

(இ-ள்.) கொவ்வை வாய் உமை பயந்தருள் குஞ்சரம் குரிசில் - கோவைக்கனி போலும் வாயையுடைய உமையம்மைபெற்றருளிய மூத்தபிள்ளையார், இவ்வகை பல சிறுகுறும்பு எங்கணும் இயற்றி கௌவை நீர் வினையாட்டினில் காதலன் - இவ்வகையாகப் பல சிறுகுறும்புகளை யெவ்விடத்துஞ்செய்து ஒலிக்கும் நீர்வினையாட்டில் விருப்பு

கையவனும், ஒரு நாள் பெளவம் யாவையும் உழக்கின் பால் கடல் புகுந்தான் - ஒரு தினம் கடன்முழுதையும் கலக்கித் திருப்பாற்கடலிற் புகுந்தான். (உக)

புகுந்துவெள்ளை நீர் முழுவதும் புழைக்கையின் மடுத்தான் - மிகுந்த பன்மணி நீருறையுயிர்கள் வெம்பணிக்குகோன் - முகுந்தனுந்தியன் திருந்தநான் முகப்பிரான் முகுந்தன் - சகுந்தமன்னவன் திருவும்புழைக்கையுட்காரந்தார்.

(இ-ள்.) புகுந்து வெள்ளை நீர் முழுவதும் புழைக்கையின் மடுத்தான் - சென்று திருப்பாற்கடல் நீர் முழுவதையும் துவாரம்பொருந்திய கரத்தினுற்புகுநீர், மிகுந்த பல் மணி நீர் உறை உயிர்கள் - மிகுந்த பல இரத்தினங்களும் நீரில் வசிக்கு முயுகளும், வெம்பணிக்குகோன் முகுந்தன் உந்தி அன்று இருந்த நான் முகப்பிரான் - கொடிய பாம்பிற்கரசனாகிய ஆகிசேடனுந் திருமாலுந்திய லக்காலத்திருந்த பிரமனும், முகுந்தன் சகுந்த மன்னவன் திருவும் அ புழை கையின் சார்ந்தார் - அத்திருமாலுங் கருடனு மிலக்குமியு மந்தத்துவாரம்பொருந்திய துதிக்கையிற்சேர்ந்தார்கள். (உஉ)

வறுங்கடற்பரப்பகட்டினிலெஞ்சுகூர்மங்க
நுறுங்கரும்பெருஞ்சேற்றிடை யொளிப்பனமுன்ன
ணறுந்துழாயணியாமை யைநலிவுறப்பற்றிக்
குறும்படக்கியபிரான் வருதிறங்குறித்தனபோல்.

(இ-ள்.) முன் நாள் நறும் துழாய் அணியாமையை நலிவு உற பற்றி குறும்பு அடக்கிய பிரான் வருதிறம் குறித்தனபோல் - முன்னாளில் நறுமணங்கமழும் துழாய் மாலையையணிந்து ஆமையை வருந்தப்பிடித்து அதன் குறும்பினையடக்கிய இறைவன் வாராநின்ற திறத்தைக்கருகிடதுபோல, வறும் கடல் பரப்பு அகட்டினில் எஞ்ச கூர்மங்கள் உறும் கரும் பெரும் சேற்றிடை ணிப்பன - வற்றிய கடற்பரப்பினவெல்லெஞ்சிய ஆமைகள் பொருந்திய கரிய பெரிய சேற்றினிடத்து ஒளிக்காநின்றன.

குறித்தன செயல்மேல் நிறலால் வினைமுற்றப்பெயர், திருமால் கூர்மாவதாரங்கொண்டகாலத்தில் மூத்தபிள்ளையார் அக்கூர்மத்தை வதைத்து ஒட்டினைவாங்கினதை முன்னர்க்காண்க. (உஃ)

மாயன் மீன் விழிபறித்தவன் முன் வருமிளவன்
மேயவாறு கண்டனவெனத் துடிப்பனசிலமீன்
பாயபூம்புனலரசனம்பனுக்கிடுத்திறைபோற்
சேயபன்மணிவயின்றொறுமிமைப்பனசிலவே.

(இ-ள்.) மாயன் மீன் விழி பறித்தவன் முன் வரும் இளவல் மேய ஆறுகண்டன என்ன சில மீன் துடிப்பன - திருமாலாகிய மச்சத்தின் கண்ணைப்பறித்த மாசாத்தனுக்கு முன்வந்த மூத்தபிள்ளையார் இவ்விடத்துவந்த வகையை யறிந்தனபோலச் சிலமீன்கள் துடிக்காநின்றன, பாய பூம்புனல் அரசன் நம்பனுக்கு இடம் திறைபோல் சேய பன்மணி சில வயின்தொறும் இமைப்பன - பரந்த அழகிய நீர்க்கிறைவனாகிய வருணன் அப்பிள்ளையார்க்கு இறுத்த திறைபோலச் செந்நிறம் வாய்ந்த சில இரத்தினங்கள் அக் கடலிடந்தொறும் விளங்காநின்றன.

திருமால் மச்சாவதாரங்கொண்டகாலையில் மாசாத்தனார் சென்று அம்மச்சத்தைக்கொன்றமையை முன்னர்க்காண்க. (உச)

ஐயன்வார்செவிக்நாற்றினிலலைகண்மிக்கெறிந்து
வெய்யபேரொலிகாட்டுவபிறவியன்கடல்கண்
மையகன்றதங்கிலைவறங்கூர்ந்தமைகாணாஉக்
கையெறிந்தமுதிரங்கிவிழ்ந்தார்துவகடுக்கும்.

(இ-ள்.) பிறவியன் கடல்கள் ஐயன் வார் செவி காற்றினில் அலைகள் மிக்கு
எறிந்து வெய்ய பேர் ஒலி காட்டுவ - இது ஒழிந்த பெரிய கடல்கள் பின்னையாரது நீண்
டசெவியி லெழுந்த காற்றினால் அலைகள் மிகவும் மிக்க பேரொலியை யெழுப்புதல்,
மை அகன்ற தம் கிலைவறம் கூர்ந்தமை காணா உகை எறிந்து அழுது இரங்கி வீழ்ந்து
அரற்றுவ கடுக்கும்-குற்றம் நீங்கிய தமது உறவாகிய பாற்கடல் வறுமை யடைந்தமை
யைப் பார்த்துக் கையை மேலெடுத்து அழுது இரங்கி வீழ்ந்து கதறுதலை யொக்கும்.
அரற்றுவ செயல் மேல்நிற்றலால் வினைமுற்றுப்பெயர். (உஅ)

இன்னவாறுபாற்கடல்வறந்தழிவுறவிருங்கை
தன்னிலேற்றநீர்மீளவுந்தராமிசைவிடுத்தா
னன்னநீருடன்வீழ்ந்தனரயனரிமுதலோர்
துன்னுரீர்படுதரும்பெனத்திசைதொறுஞ்சிதறி.

(இ-ள்.) இன்ன ஐறு பாற்கடல் வறந்து அழிவுற இருங் கை தன்னில் ஏற்ற
நீர் மீளவும் தரை மிசை விடுத்தான் - இவ்வாறு பாற்கடல் வறந்தழியப் பெரிய துதித்
கையிலேற்ற நீரை மீளவும் நிலவுலகில் விடுத்தனர், அயன் அரிமுதலோர் துன்னும் நீர்
படு தரும்பு என்ன திசை தொறும் சிதறி அன்ன நீருடன் வீழ்ந்தனர் - பிரமனும் திரு
மாலு முதலியோர்கள் நெருங்கிய நீரிற்பட்ட தரும்புபோலத் திசைகள் தோறுஞ் சித்
றி அந்த நீருடன் நிலத்தில் வீழ்ந்தனர்

இன்ன அன்ன சுட்டுத்திரிபுகள். (உஅ)

பின்னரோரிடைத்திரண்டுடன்குழீஇயினர்பெரிது
மின்னலுற்றமைத்தமுட்பேசினரொளியோ
முன்னைநல்வினைப்பயத்தினாலின் றுமுதுலகந்
தன்னில்வந்தவாமறுபிறப்பெனமுத்தனரால்.

(இ-ள்.) பின்னர் ஓரிடை திரண்டு உடன் குழீ இனர் பெரிதும் இன்னல் உற்
றமை தத்தமுள் பேசினர் - பின்பு ஓரிடத்திற்கிரண்டு தம்முள் நெருங்கி மிகவுந் துன்ப
மடைந்தமையைத் தங்களுட் கலந்துபேசும் அரியயன்முதலோர், எளியோம் முன்னை
நல்வினை பயத்தினால் இன்று முது உலகம் தன்னில் வந்த ஆறு மறுபிறப்பு என்ன மதித்
தனர், வல்லமையை யிழந்தோமாகிய நாம் முன்பு செய்த நல்வினையின் பயனால் இந்நா
ளிற் றொன்று தொட்ட நிலவுலகில்வந்த வகை மறுபிறப்பென்று தங்களுட்கருதினர்.

பின்னர் அர்பகுதிப் பொருள்வகுதி. சம்முட்கூழிப் பேசுவோருள் ஓவவொ
ருவரும் ஏனையோரையுளப்பாட்டுத்தன்மைப் பன்மையாக்கிக்கூறுதல் இருவகை கவழக்
கினும்வருமாதலால் எளியோம் என உளப்பாட்டுத் தன்மைப்பன்மையாகக்கூறினார் இ
ஃதறியார் எளியோர் எனப்பிழைபடத்திருத்தினமையால், அவரிலக்கிய இலக்கணப்ப
யிற்சி கற்றோர்க்குப் பெருநகை விளைப்பது வியப்பன்று. (உஅ)

மருட்சிதீர்த்தபின்மாயவனிடக்கையின்வழுவு
முருட்சிகூர்ந்தவெண்சங்கினைக்காண்கிலனுயங்கி,

வெருட்சிகொண்டனன்றேடினன்வியன்நிசைப்புறத்துத்
தெருட்சிகொண்டதுவொலிப்பதுகேட்டனன்செவியில்.

(இ-ள்.) மாடவன் மருட்சிதீர்ந்த பின் இடக்கையின் வழுவும் உருட்சிகூர்ந்த வெண் சங்கினை காண்கிலன் உயங்கி வெருட்சி கொண்டனன் தேடினன்-திருமால் மயக்கம் நீங்கியபின் தனது இடக்கையினின்று வழுவின உருண்ட வெள்ளிய வலம்புரிச் சங்கினைக்காணாது மயங்கி யஞ்சித்தேடினான், வியன்திசை புறத்து அது தெருட்சிகொண்டு ஒலிப்பது செவியில் கேட்டனன். பார்த்த திசையின் புறத்தில் அச்சங்கு தெளிந்து ஒலித்தலைத் தனது காதிற்கேட்டனன்.

காண்கிலன் முற்றெச்சம். துதிக்கையுளடங்கி வெளிவந்த இளைப்பினை மருட்சி என்றார்.

(உஅ)

ஒசையாலதுபாஞ்சசன்னியமெனவுணர்ந்தவ்
வாசையிற்சிலர்தமைச்செலவிடுத்தனனவர்போய்
மாசிலைங்கரப்பிரான்கணம்வாயிடைக்கொண்ட
வேசறுஞ்சரிமுகத்தினைக்கண்டுமீண்டுமொத்தார்.

(இ-ள்.) ஒசையால் அது பாஞ்சசன்னியம் என்ன உணர்ந்து அ ஆசையில் சிலர்தமை செலவிடுத்தனன் - கோஷத்தால் அந்தச் சங்கினைத் திருமால் தனது பாஞ்சசன்னியமென அறிந்து அந்தத்திசையிற் சிலரைச்செல்ல ஏவினான், அவர்போய் மாசு இல் ஐங்கரப்பிரான் கணம் வாயிடைக்கொண்ட வேசு அறும் சரிமுகத்தினைக்கண்டு மீண்டு உரைத்தார்-அவர்கள் சென்று குற்றமில்லாத ஐந்து திருக்காங்களை யுடைய மூத்தபிள்ளை யார் கணங்களுள் ஒருகணநாதன்தனது வாயிற்கொண்டேய இளைத்தலில்லாத அச்சங்கிளைப்பார்த்துத் திரும்பிவந்து கூறினார்கள்.

பகைவாஞ்ச ஒலித்தலில் குன்றுதலில்லாததென்பார் வேசறுஞ்சரிமுகம் என்றார்.

சொன்னவாசகங்கேட்டுளந்துளங்கிமற்றினிநா
னென்னைசெய்வலென்றுசாவினன்கணங்களோடெழுந்து
பன்னகப்பகையரசுமேலகொண்டனன்படர்ந்தான்
கன்னிபாகன்வீற்றிருந்தருள்வெள்ளியங்கயிலை.

(இ-ள்.) சொன்ன வாசகம் கேட்டு உளம் துளங்கி இனிநான் என்னை செய்வல் என்று உசாவின்ன கணங்களோடு எழுந்து-சொன்ன வார்த்தையைக்கேட்டு மனம் நடுங்கி நான் இனி யாதுசெய்வேனென்று தனதுகணங்களோடு வினாவி யெழுந்து, கன்னிபாகன் வீற்றிருந்தருள் வெள்ளி அம் கயிலை பன்னகப்பகை அரசுமேல் கொண்டனன் படர்ந்தான் - உமையை யிடப்பாகத்திலுடைய இறைவன் எழுந்தருளிய திருக்கயிலைக்குப் பாம்பிற்குப் பகையாகிய கருடன் மேலாரோகணித்துச் சென்றனன்.

உசாவின்ன, மேல்கொண்டனன் முற்றெச்சங்கள்.

(நஃ0)

அங்குநந்திதன் னருளிற்றடைகடந்தணுகி
யெங்கனாகுந்நிருமுன்புவிழ்ந்துதாழ்த்தெழுந்து
பங்கயக்கரங்குவித்துநின்றிமவனாபயந்த
நங்கையோடுறைசெவ்விகண்டினன் துநவில்வான்.

(இ-ள்.) அங்கு நந்தி தன் அருளினுல்தடைகடந்து அணுகி எங்கள் நாயகன் திருமுன்பு வீழ்ந்து தாழ்த்த எழுந்து - அவ்விடத்து நந்திதேவருடைய திருவருளிற்றை

றடைகடந்தள்ளே சென்று எங்களிறைவன் சந்நிதியில் வீழ்ந்து தாழ்ந்து எழுந்து, பங்கயம் கரம் குவித்து நின்று இமவரை பயந்த நங்கையோடு உறை செவ்வி கண்டு இன்னது நவில் வான்-தாமராமலர்போன்ற கைகளைக்கூப்பி இமையமலைபெற்ற உமையம்மையோடு எழுந்தருளியிருக்குஞ் சமையத்தைக்கண்டு இதனைக்கூறுவான்.

தடையாவது நத்திதேவரதுகாவலிற் றடைபட்டு நிற்குமிடம். (கசு)

அண்ணலேயுனதானையினடியனேன்கடலுட்
கண்வளர்ந்தனனாயிடையாடல்செய்கனேசப்
பண்ணவன்கடற்புனலொடுமென்னையும்பனைக்கை
யுண்மடுத்தனன்விடுத்தனன் மீளவுமுலகில்.

(இ-ள்.) அண்ணலே உனது ஆணையின் அடியனேன் கடலுள்கண்வளர்ந்தனன்- இறைவனே யுனதானையா லடியேன் பாற்கடலி லறிதுயிலமர்ந்தேன், ஆயிடை ஆடல் செய் கணேசன் பண்ணவன் கடல் புனலொடும் என்னையும் பனைகை உள் மடுத்தனன் மீளவும் உலகில் விடுத்தனன்-அவ்விடத்துத் திருவினையாடல் செய்யுங் கணேசப்பிள்ளையார் அக்கடலிலுள்ள நீரோடும் என்னையும் பனைபோன்ற துதிக்கையில் வாங்கித் திரும்பவும் உலகிலெனினே விடுத்தான். (கஉ)

மறுகுழும்மணிமன் றுளாய்நின் னருள்வலியான்
மறுபிறப்பெனவுய்ந்துநின்பால்வரப்பெற்றேன்
மறுகும்பொழுதென்கையில்வழிஇயினசங்கை
மறுவிலைங்கரப்பிரான்கணத்தொன்றுவெளவியதால்.

(இ-ள்.) மறுகுழும் மணி மன்றுளாய் நின் அருள் வலியால் மறு பிறப்பு என்ன உய்ந்து நின்பால் வர பெற்றேன்-வீதிகள் சூழ்ந்த மாணிக்கங்களமைந்த பொன்னம் பலத்தி லெழுந்தருளியவனே உனது கருணையின் வலியால் இது மறுபிறப்பென்று தப்பித் தேவரீரிடத்து வரப்பெற்றனன், மறுகும் அப்பொழுது என் கையில் வாழ்வின் சங்கை மறு இல் ஐங்கரப்பிரான் கணத்து ஒன்று வவ்வியது -சுழலு மக்காலையி லென்கையினின்று வருவிய அச்சங்களைக் குற்றமில்லாத ஐந்து திருக்கரங்களை யுடைய மூத்த பிள்ளையார் கணத்திலொன்று கவர்ந்தது.

கணத்தொன்று என்றதனை கணங்களுள் தலைவனெருவனை. (கஃ)

ஐயனேயதுவடியனேன்கரத்தெய்தவருளிச்
செய்யவேண்டுமென்றிரந்திரந்திறைஞ்சலுஞ்சிறுமான்
கையனெம்பிரான்கவுரிபாற்கட்கடைசெலுத்தி
வையமுண்டவகேளெளவாய்மலர்ந்தருள்வான்.

(இ-ள்.) ஐயனே அது அடியனேன் கரத்து எய்த அருளிச் செய்யவேண்டும் என்று இரந்து இரந்து இறைஞ்சலும்-இறைவனே யது அடியேன் கையில்வரத் திருவருள் செய்யவேண்டு மென்று பலகாலும் குறையிரந்து வணங்க, சிறுமான் கையன் எம்பிரான் கவுரிபால் கண் கடைசெலுத்தி வையம் உண்டவ கேள் என்ன வாய்மலர்ந்தருள் வான்-சிறிய மாணையேந்திய திருக்கரத்தையுடைய இறைவர் உமையம்மையிடத்துத் திருவருட் பார்வைசெய்து உலகினையுண்ட திருமாலேகே ளென்று திருவாய்மலர்ந்த ருளுவார்.

பாடி

த்தி வையமுண்டவ கேள் என்றார்.

(கசு)

வலம்புரிந்தபேராண்மையோயாமிதுவல்லேம்
வலம்புரிச்சங்குரீபெறக்காஞ்சியில்வைகி
வலம்புரிக்கணபதியைநின்னத்திமால்வனாமேல்
வலம்புரிந்ததாபித்தருச்சனைபுரிமரபால்.

(இ-ள்.) வலம் புரிந்த பேராண்மை யோய்யாம் இது வல்லேம் - வெற்றியமைந்த பெரிய ஆண்மையையுடையோய் யாம் இதனைத்தரவல்லோம் அல்லேம், வலம்புரிசங்குரீ பெற காஞ்சியில் வைகி - வலம்புரிச் சங்கினை ரீ பெறுதற் பொருட்டுக் காஞ்சித்திருப்பதியிலிருந்து, வலம்புரி கணபதியை நின் அத்தி மால்வனாமேல் வலம்புரிந்ததாபித்து அருச்சனை புரி மரபால் - வலம்புரிவினையகரை யுனது பெரிய அத்திகிரியின் மேல்பால் தாபித்து ஆகமமுறையா வருச்சனை செய்யாம்,

தெட்சணவர்த்தமாயுள்ள வலம்புரிச்சங்கினை யருளுதற்பொருட்டு இடத்திருக்கூத்திலுள்ள மோதகம் வலத்திருக்கூத்திலும், வலத்திருக்கூத்திலுள்ள கொம்பு இடத்திருக்கூத்திலும் தெட்சணவர்த்தமாயுள்ள விநாயகரை வலம்புரிக் கணபதியென்றார். வீணைய தலங்களிலுள்ள விநாயகர்கள் இடத்திருக்கூத்தில் மோதகமும் வலத்திருக்கூத்தில் கொம்பும் வாமாவர்த்தமாயுடைய இடம்புரிவிநாயகர்களாதலால் அத்திகிரியிலுள்ள விநாயகரொருவரோ வலம்புரிவிநாயகனைவுணர்க. (கரு)

அன்னவன்றிருவருளினுற்பெறுகெனுமருளைச்
சென்னிமேல்கொண்டுவிடைகொண்டுமீண்டிகாஞ்சியினிற்
கொன்னுமேற்றிசைவாயிலார்குடையுடையத்திக்
கன்னகந்தனில்வலம்புரிக்கணைசனையிருத்தி.

(இ-ள்.) அன்னவன் திருவருளினால் பெறுக என்னும் அருளை சென்னி மேல் கொண்டு விடைகொண்டு மீண்டு - அக் கணைசனது திருவருளினால் வச்சங்கினைப் பெறக் கடவாயென்னுந் திருவருளைச் சிரமேற்கொண்டு விடைகொண்டு திரும்பி, காஞ்சியினில் கொன்னும் மேல் திசை வாயில் ஆர் குடை உடை அத்தி கல் நகம் தன்னில் வலம்புரி கணைசனை இருத்தி - அக்காஞ்சித் திருப்பதியின் மேன்மையமைந்த மேற்றிசையிடத்துப் பொருந்திய குடையினையுடைய அத்தி கிரியில் வலம்புரிக் கணைசப்பின்னையாரா யெழுந்தருளச்செய்து.

பெறுக என்னும் வியங்கோளீறு தொக்கது.

(கக)

தருக்குரீங்கியாவாகனம்பாத்தியாசமன
மருக்கியம்புனலாட்டுடைபூணுநூல்கந்த
வருக்கந்தாபதிப்பலபண்ணியவருக்கங்
குருக்கொள்சண்ணமார்பாகடைகுளிர்புனல்பிறவும்.

(இ-ள்.) தருக்குரீங்கி ஆவாகனம் பாத்தியம் ஆசமனம் அருக்கியம் புனல் ஆட்டு உடை பூணு நூல் கந்த வருக்கம் தூபம் தீபம் பலபண்ணிய வருக்கம் - இறுமாப்பினின்றும் ரீங்கி யாவாகனமும் பாத்தியமும் ஆசமனமும் அருக்கியமும் திருமஞ்சனமும் ஆடையும் பூணு நூலுங்கந்த வருக்கமும் தூபமும் தீபமும் பலசிற்றண்டி வகைகளும், குரு கொள் சண்ணம் ஆர் பாகு அடைகுளிர்புனல் பிறவும் - நிறமமைந்த சண்ணமும் வாசமார்த்த வெற்றிலைச் சுருளும் பனிரீரும் மற்றுள்ளனவுமாகியவற்றை.

பிறவும் என்றது ஆகாயசம்பந்தமான மணியோசைமுதலியவற்றை. தசோபசாரங்களுள் ஆவாகனமும் பாத்தியமும் ஆசமனமும் அருக்கியமும், பஞ்சோப சாரங்க

ளுள் பிருதிவி சம்பந்தமான பண்ணிய வர்க்கமும் கந்தவருக்கமும் சுண்ணமும் குளிர் புனலும் பாகடையும்; அப்பு சம்பந்தமான திருமஞ்சனமும், ஆடையும் உபவீதமும், தேயுசம்பந்தமான தீபமும், வாயுசம்பந்தமான தூபமும்; பிறவும் என்றதனால் மணியோ சைமுதலிய வற்றையும், வாயுசம்பந்தமான சாமரம், மயில் விசிறியாதிகளையும் அடக்கி இதனால் கூறப்பட்டன. (கூஎ)

ஒங்குதந்திகாயத்திரிமனுவினால்தவி
வீங்குகாதலால்வலஞ்செய்துபுயியிடைவீழ்ந்தா
னங்குநீண்டுகைகொட்டினனாடினனமுதான்
நீங்குதீர்மறைமொழிகளாற்றுதிபலசெய்தான்.

(இ-ள்) ஒங்கு தந்தி காயத்திரி மனுவினால் உதவி - பன்னிரண்டு காயத்திரிகளில் உயர்ந்தோங்கிய விநாயககாயத்திரி மந்திரத்தினால்பூசித்து, வீங்கு காதலால் வலம் செய்து புயியிடை வீழ்ந்தான்-மிக்க விருப்பத்தால் வலஞ்செய்து நிலவுலகின்மேல் வீழ்ந்து, ஆங்குநின்ற கைகொட்டினன் ஆடினன் அமுதான் தீங்கு தீர் மறைமொழிகளால் துதி பல செய்தான் - அவ்விடத்து நின்று கைகொட்டி ஆடி யழுது குற்றத்தினின்று நீங்கிய வேதமொழிகளாற் பல துதிசெய்தான்.

காயத்திரி பன்னிரண்டினுள் தந்திகாயத்திரியொன்றாதலால் ஒங்குதந்தி காயத்திரியென்றார். பன்னிரண்டுகாயத்திரிக்குரியராவார் பரசிவம், பிரமன், திருமால், உருத்திரன், உமை, விநாயகக்கடவுள், குமாரக்கடவுள், நங்கிதேவர், நரசிம்மமூர்த்தி, அக்கினி, சூரியன், கருடதேவன்.

வீழ்ந்தான் கைகொட்டினன், ஆடினன், அமுதான் முற்றெச்சங்கள். (கூஅ)

ஒருபோகுகொச்சகம்.

ஐயாமறைமுடிவுந்தேராதவானந்த
மெய்யாபிரணவத்தினுட்பொருளேவேழமுகக்
கையாய்வெளியாய்கரியானேபொன்மையாய்
செய்யாய்பசியாய்பெருங்கருணைத்தெய்வமே.

(இ-ள்) ஐயா மறை முடிவும் தேராத ஆனந்த மெய்யா - மேலானவனே வேதந் தெளிந்தறிபாத இன்ப வடிவாகிய திருமேனியை யுடையவனே, பிரவணவத்தின் உன் பொருளே வேழம் முகம் கையாய் வெளியாய் கரியானே பொன்மையாய் செய்யாய் பசியாய் - பிரணவத்திலமைந்த பொருளே யானையின் திருமுகத்தையும் துதிக்கை யையு முடையாய் வெள்ளிய நிறமுடையாய் கரியநிறமுடையாய் பொன்னிற முடையாய் செந்நிறமுடையாய் பசியநிறமுடையாய், பெரும் கருணை தெய்வமே-பெரியகருணைவடிவமாகிய தெய்வமே.

வீந்து தத்துவத்தின் காரியப்பாடாகிய சொற் பிரபஞ்ச மாதலால் மறைமுடிவுந் தேராத எனவும், சத்துச் சித்தானந்தமே திருமேனியாக வுடைமையால் ஆனந்த மெய்யாவெனவும், பிரணவத்தினின்றுத் தோன்றினமையால் பிரணவத்தி னுட்பொருளேயெனவும்; அத்துத் திருவுருவத்தி லுணர்ந்தி னமையால் வேழமுகக் கையாய் எனவும் திருக்கொம்பால் வெண்ணிற முடைமையால் வெளியாய் எனவும், மும்மத்தத்தாற் கருநிற முடைமையால் கரியானே எனவும், திருமுகத்திலுள்ள புகாரற் பொன்னிற முடைமையால் பொன்மையாய் எனவும், திருமேனியிற் செந்நிற முடைமையால் செய்யாய் எனவும், கருமையுட் பசுமை யடங்குதலால் பசியாய் எனவும், தன்னைச் சிந்

திப்போர்க்கு வரும் இடையூற்றைத் தவிர்க்கத் திருவவதாரஞ் செய்தமையால் பெருந்
கருணைத் தெய்வமே யெனவுக்கறிஞர். மூர்த்தபேதங்களு ளிந்திறங்க ளுடைமையா
லிவவாறு கூறினானெனுமொன்று

பிரணவ வடிவுடைமைக்கும் பேரருளுடைமைக்கும்—

“ மருளறப்புகலுநான்மறைகளிற்றிகழுமெய்ப்
பொருளெனப்படுமவன்புவனமுற்றவர்கடம்
மிருளறுத்தவர்மனத்திடர்தவிர்த்தருளவோ
ரருளுருத்தனையெடுத்தவதரித்துணவன்” எனக்காந்தத்திலவருதலையும்

பிரணவத்தி னுட்பொருளே யென்றதை—

“ மொழியின்மறைமுதலேமுன்னயனத்தேறே
கழியவருபொருளேகண்ணே - தெழியதலால்
ஐயனையெங்கன்கண்பகியேநின்னையலா
தையனேகுழாதெனப்பு” என மூத்தபிள்ளையார் திருமும்மணிக் கோ

வையில் வருதலையும் காண்க.

(ருக)

நல்லோர்க்கும்வானோர்க்குநண்ணுமிடையூற்றுக்

கில்லாமைநல்கவவதரித்தவெம்மானே

வல்லார்முலையுமையாளின்மமழகளிறே

பொல்லார்க்குந்தானவர்க்குமுறிமைக்கும்புத்தேனே.

(இ-ள்.) நல்லோர்க்கும் வானோர்க்கும் நண்ணும் இடையூற்றுக்கு இல்லாமை
நல்க அவதரித்த எம்மானே - நல்லவர்களுக்குத் தேவர்களுக்கும் வருந் துன்பத்திற்குத்
துன்பத்தரத் திருவவதாரஞ்செய்த எமது பெருமானே, வல் ஆர் முலை உமையாள் என்
மமழகளிறே - சூதாடு கருவியை யொத்த தனபாரத்தையுடைய உமையம்மை யின்ற
இனமை வாய்ந்த யானைக்கன்றே, பொல்லார்க்கும் தானவர்க்கும் ஊறு இழைக்கும் புத்
தேனே - கொடியவர்களுக்கும் அசுரருக்கும் இடையூற்றை விளைவிக்குந் தெய்வமே.

நல்லோர் என்றது வானவரிற்சிறந்த அயன் முதலியோரை, பொல்லார்என்றது
அசுரரிற் சிறந்த கொடியோரை. உமையம்மை பிரணவப்பிடி வடிவமாய்ப் பெற்றரு
ளினமைதோன்ற மமழகளிறே யென்றார். நல்லோர் முதலியோர்க்கு ஊறு தவிர்ந்தலும்
பொல்லோர்க்கு ஊறு உண்டாக்கலு முன்னர்க்காண்க.

(சு0)

சூரனுயிருண்டுசுரருலகங்காத்தளித்த

வீரனுக்குமுன்பிறந்தவித்தகாமுப்புமுஞ்

சேரவுருத்ததிருவாளனின்மெடுத்த

வாரணமேயெந்தாய்வலம்புரிக்குஞ்சரமே.

(இ-ள்.) சூரன் உயிர் உண்டு சுரா உலகம் காத்து அளித்த வீரனுக்கு முன்பி
றந்த வித்தகா - சூரபன்மனுயினாயுண்டு தேவருலகத்தைக் காத்தோம்பிய முருகக்கட
வுளுக்கு முன்றோன்றிய சதூரப்பாடுடையவனே, முப்புரமும் சேர உருத்த திருவாளன்
என்று எடுத்த வாரணமே - திரிபுரத்தையும் ஒருசேரக்கொபித்த ஞானச்செல்வத்தை
யுடைய இறைவன்தந்த யானைக்கன்றே, எந்தாய் வலம்புரி குஞ்சரமே - என்றந்தையே
வலம்புரி விநாயகப்பெருமானே.

சிவபிரான் பிரணவங்களிறாய் எழுந்தருளித் தந்தருளினமைதோன்ற திருவா
ளனின்மெடுத்த வாரணமே யென்றார்.

(சுக)

பண்ணியமும் வெண்கோடும் பாசாங்கு சப்படையு
நண்ணிய செங்கைத் தலத்து நாதாவொருகோட்டுத்
தண்ணிய வெண்பிறைத் தாழ்சடையாய் மெய்யடியா
ரெண்ணிய வெண்ணியாங்கீந்தருளும் வள்ளலே.

(இ-ள்.) பண்ணியமும் வெண் கோடும் பாசாங்கு சம் படையும் நண்ணிய செங்
கை தலத்து நாதா-பண்ணிகாரத்தையும் வெள்ளிய கொம்பையும் பாசமும் அங்குசமு
மாகிய ஆயுதங்களையும் பொருந்திய செவந்த திருக்கரத்தையுடைய நாதனே, ஒரு கோ
ட்டி தண்ணிய வெண் பிறை தாழ் சடையாய் - ஒப்பில்லாத வளைந்த தண்ணிய வெண்பி
றைதங்கிய சடையையுடையவனே, மெய் அடியார் எண்ணிய எண்ணியாங்கு ஈந்தருள
ம் வள்ளலே-உண்மையாய்ந்த அடியவர் எண்ணியவற்றை எண்ணியபடியே தந்தருளும்
பெருவள்ளலே.

சிவபெருமானைப்போலச் சடையில் கொன்றைமாலே முதலியன வணிந்திருத்த
லால் தண்ணிய வெண்பிறை தாழ்சடையாய் எனவும், அடியார் எண்ணியவண்ணம் அரு
ள்வோனாலால் எண்ணிய வெண்ணியாங் கீந்தருளும் வள்ளலே யெனவும் கூறினான்.

கொன்றைமாலே முதலியவற்றையணிதலை.

“அலங்கண்மணிகளாக முந்தியருவி
விலங்கண்மிசையிழிவதொக்கும் - பலன்களிகள்
உண்டிணந்தகோன்மருடத்தொண்கடுக்கைத்தாதனைந்து
வண்டிணந்துசோருமதம்” எனவும்,

“சூர்த்தன்பொற்குவட்டின்சூரிகையின்வானயிர்த்து
வார்த்தந்தெழுமதியமன்னுமே - சீர்த்தந்த
மாமதலைவாண்மதியங்கொம்புவயிறுதித்த
கோமதலைவாண்மதியங்கொம்பு” எனவும் மூத்தபிள்ளையார் திருமும்ம

ணிக்கோவையிலும்,

அடியார்க்கு வேண்டியாங்கருளுதலை.

“விநாயகனேவெவ்வினையேவெரறுக்கவல்லான்
விநாயகனேவேட்டைகதணிவிப்பான் - விநாயகனே
விண்ணிற்குமண்ணிற்குநாதனுமாந்தன்மையினற
கண்ணிற்பணிமின்கனிந்து” என மூத்தபிள்ளையார் திருவிரட்டைமணி

மாலையிலும் வருதல்காண்க.

(சஉ)

வழிபடுவோர்க்கெய்ப்பிடத்தின்வைப்பேயுமையான்
விழிகளிப்பமுந்நீர்வினையாடுங்காலே
பொழிமதக்கையூடுபுகுந்துவரப்பெற்றே
னிழிவகன்றுமெய்த்தாய்மையெய்தினென்யானே.

(இ-ள்.) வழி படு வோர்க்கு எய்ப்பிடத்தின் வைப்பே - தன்னை வழிபடுவோ
ர்க்குத் துன்பம்வந்த விடத்து உதவும் வைப்புத்திரவியமே, உமையாள் விழிகளிப்ப மு
ந்நீர் வினையாடும் காலே - உமையம்மை கண்களிகூரச் சமுத்திரத்தில் வினையாடுங்காலத்
தில், யான் மதம் பொழி கையூடு புகுந்து வர பெற்றேன் - யான் மதம்பொழியுந் துதி
க்கையினிடத்துப் புகுந்துவரப்பெற்றேன் ஆதலால், இழிவு அகன்று மெய் தாய்மை
எய்தினேன் - இழிவினின்று நீங்கிப் புனிதமான சரீரத்தையடைந்தேன்,

வறுமையாலடிபட்டினைத் தொருவனுக்கு அவன்கண்விலும் நினைத்திராத செ
மந்தினைடைத்தால் அவனடையும் பெருமகிழ்ச்சிபோலப் பிறவித்துன்பங்களா லடிபட்
டினைத்து வழிபட்ட அடியவர்க்கு அப்பிறவித்துன்பங்கையொழித்துப் பேரின்பு உத
வியருளுதலால் வழிபடுவோர்க் கெய்ப்பிடத்தின் வைப்பேயெனவும், அவர் திருக்கை
ப்பரிசுத்தால் கனங்கமொழிந்தமையால் இழிவுகன்று மெய்த்நாய்மை பெய்தினேன் எ
னவுங் கூறினான். (சுந)

அங்கப்பொழுதினடியேன் கரத்தகன்ற
துங்கப்பணிலமுனைச் சூழங்கணநாதன்
செங்கைத்தலத்துளதாற் செல்வாவெனக்கதனை
யிங்கிப்பொழுதேயளித்தருளாயென்றிரப்ப.

(இ-ள்.) அங்கு அப் பொழுதின் அடியேன் கரத்து அகன்ற துங்க பணிலம் .
அவ்விடத்து அக்காலத்தில் அடியேன் கரத்தினின்று நீங்கிய உயர்ந்தசங்கம், உன்னை ரு
மும் கணநாதன் செங்கை தலத்து உள்ளது-உன்னைச்சூழ்ந்த கணநாதனது செவந்த கர
த்திலுள்ளது, செல்வா எனக்கு அதனை இங்கு இப் பொழுதே அளித்தருளாய் என்று இர
ப்ப-செவ்வனே யெனக்கதனையிங்கு இப்பொழுதே தந்தருளாயென்று குறையிரக்க. ()

வேண்டும்திருநெடுமாத்கெங்கோன்வெளியின்று
காண்டகையபூதகணங்கரத்துக் கொண்டிருந்த
மாண்டபுகழ்ச்சங்கமளித்தருளிமாயோனே
யீண்டுமினக்கின்னும்வேண்டுவதென்னென்றருள.

(இ-ள்) வேண்டும்திருநெடு மாற்கு எங் கோன் வெளியின்று காண்டகைய
பூத கணம் கரத்து கொண்டிருந்த மானீண்ட புகழ் சங்கம் அளித்தருளி - குறையிரந்த
திருமாலுக்கு எம திறைவராகிய மூத்தபிள்ளையார் காட்சித்து காணத்தக்க கணநாதன்
தனது கையிற்கொண்டிருந்த மாட்சிமைவாய்ந்த புகழமைந்த சங்கினைத்தந்தருளி, மா
யோனே ஈண்டு நினக்கு இன்னும் வேண்டுவது என் என்று அருள - திருமாலே இவ்வி
டத்து உனக்கு இன்னும் வேண்டுவதுயாது அது கூறென்றருள்செய்ய. (சுடு)

முன்னையபுண்ணியகோடசர்திருமுன்பென்
றன்றோடிவ்வத்தித்தடங்கிரியில்வீற்றிருந்திங்
கெந்நாளுமெல்லார்க்குமெவ்வரமுமீந்தருளாய்
மன்னாவென்றேத்தமகிழ்ந்தங்கண்வைகினனால்.

(இ-ள்.) முன் ஆய புண்ணிய கோடசர் திரு முன்பு - அயன்முதலிய எல்லாத்
தேவர்க்கு முன்னிலுள்ள புண்ணியகோடசர் திருமுன்னே, என் தன்னோடு இ அத்தி
தடங்கிரியில்வீற்றிருந்து - என்னோடு இந்தப்பெரிய அத்திகிரியி லெழுந்தருளியிருந்து,
இங்கு மன்னா எந்நாளும் எல்லார்க்கும் எவரமும் ஈந்தருளாய் என்று ஏத்த-இவ்விடத்
து இறைவனே எக்காலத்தும் எல்லாருக்கும் எந்தவரத்தையும் தந்தருளாயென்று துதி
க்க, மகிழ்ந்து அங்கண் வைகினன் - மகிழ்கூர்ந்து அவ்விடத்துத் தங்கியருளினர். (சுக)

ஒன்னலவாவாட்டுமுலவைப்படைத்தேவும்
பன்னகப்பூம்பாயற்றிகிரிப்படைக்கோவு
மன்னகடைக்குன்றமால்வரையினுயிர்கட்
கென்னவரமுமளித்தென்றுமேவுவார்.

(இ-ள்) ஒன்ன லலா வாட்டும், உலவை படை தேவும் - பகைவரை வாட்
டுவ் கொம்பாகிய ஆயுதத்தையுடைய மூத்தபிள்ளையாரும், பன்னகம்பும் பாயல் திகிரி
படை கோவும் மன்ன - ஆதிசேஷனையுடைய பாயலாக உடைய சுதரிசனமென்னுஞ் ச
க்கரத்தையுடைய திருமாலும் நிலைபெற, நடை குன்றம் மால் வரையின் ஆர் உயிர்
கட்டு - பெரிய அத்திகிரியர்கண் அரிய உயிர்களுக்கு, என்ன வரமும் அளித்து என்
றும் மேவு வார் - அடியவர்க்கு எவ்வரத்தையும் எக்காலத்துங்கொடுத்து எழுந்தருளி
யிருக்கின்றார்கள்.

நடைக்குன்றம் யானை இது நடையால் யானைமேல் நின்றலால் சிறப்புருவக
வணி. கயமுகாசரன் முதலியோரை வதைத்தலால் ஒன்னலரை வாட்டும் என்றார், என்
ன வினாவிடைச் சொற்றிரிபு. (சுஎ)

மற்றிதனைக்கற்றேருங்கேட்டோருமாசிலர்க்குச்
சொற்றவருமூறுதவிர்ந்தென்றுத்தொல்லுலகிற்
பெற்றமகவாதிப்பெருஞ்செல்வத்தோடுறைநது
பற்றறுத்துமேலைப்பாபோகமேவுவரால்.

(இ-ள்.) இதனை கற்றேரும் கேட்டோரும் மாசு இலர்க்கு சொற்ற வரும்
ஊறு தவிர்ந்து - இதனைக் கற்றவருங் கேட்டவருங் குற்றமில்லாதவருக்குச் சொன்ன
வரு மிடைபூற்றினின்றூ நீங்கி, என்றும் தொல் உலகில் பெற்ற மகவாதி பெரும் செல்
வத்தோடு உறைந்து பற்று அறுத்து மேலை பரபோகம் மேவுவர் - எக்காலத்துந் தொ
ன்றுதொட்டுள்ள உலகத்தில் தாம்பெற்ற புத்திரரோடு பெருஞ் செல்வத்துடனிருந்து
பாசத்தையறுத்து இறுதியில் பரபோகத்தை யடைவார்கள்.

மற்று அசைநிலையிடைச்சொல், உறுதல் ஊறு எனநின்றலால் முதனிலை திரிந்து
தொழிற்பெயா, விக்கினத்தை யொழித்தருளும் கடவுளாதலால் அவரது சரித்திரத்தை
க் கற்றவர்களும் கேட்டவர்களும் பிறர்க்குச்சொன்னவர்களும் அடையும்பயன் இதனை
கூறப்பட்டது. (சுஅ)

வலம்புரிவிநாயகப்படல முற்றிற்று.

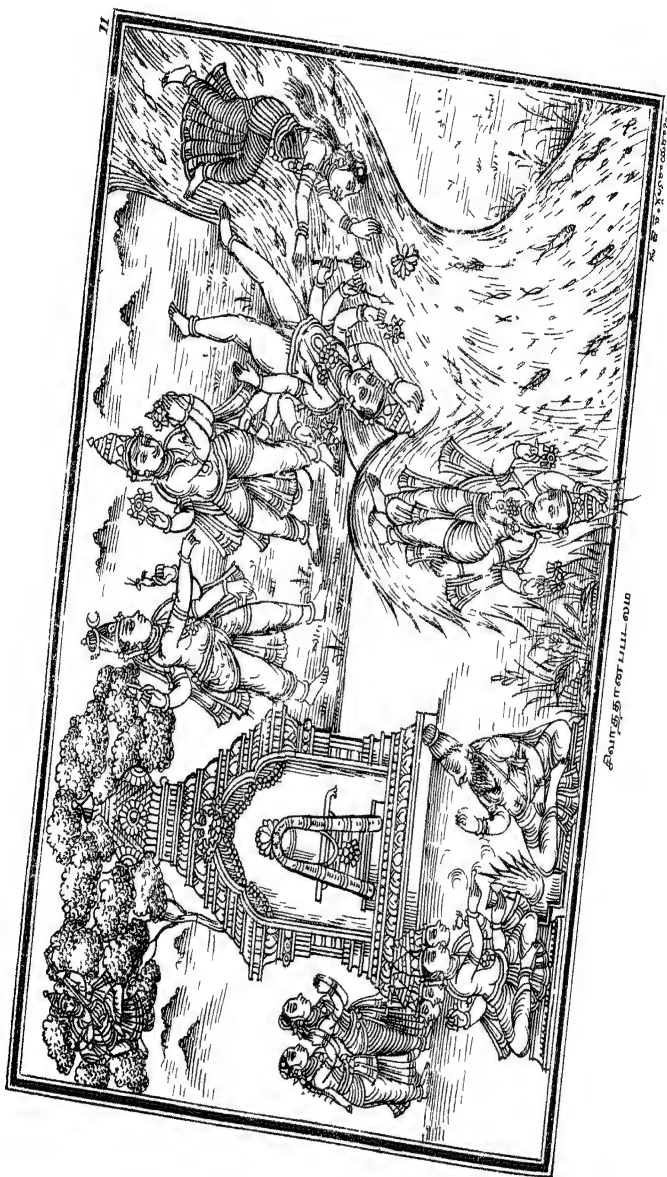
ஆகத் திருவிருத்தம்-ருஅரு.

சிவரத்தானப்படலம்.

ஒருபோகுகொச்சகம்.

அலம்புரிவாவிசூழத்திமாமலைமிசை
வலம்புரிவிநாயகன்வரவிதுபோதினா
னலம்புரிபூசைசெய்நவில்சிவரத்தானமாம்
புலம்புரிபெருமையைபுகலுதுங்கேண்மினே.

(இ-ள்.) அலம்புரிவாவிசூழ் அத்தி மா மலை மிசை வலம் புரி விநாயகன்
வரவு இது - ஒலிக்கும் நீர்மயமாகிய தடாகஞ்சூழ்ந்த பெரிய அத்திகிரியின்மேல் வலம்
புரிவிநாயகரது வருகையிது, போதினான் வலம் புரி பூசை செய் நவில் சிவரத் தான
ம் ஆம் புலம் புரி பெருமையை புகலுதும் கேண்மின்-தாமனாமலரில் வசிக்கும் பிரமன்
நன்மைமிக்க சிவபூசையைச் செய்யும் யாவரும் புகழுஞ் சிவரத்தானமாகிய இடத்தின
து விரும்பும் மானியத்தைச் சொல்லுவோங் கேளுங்கள். (க)

சீவரத்தாண்டவம்

ஆதிநாட்சிவனிடத்துதித்தவனருளினார்
பேதியாதுலகெலாம்படைத்திடப்பெற்றுள்ள
சீதநாண்மலர்மிசைத்திசைமுகன் தன்னைமான்
முதுலகோடுமுண்டாக்கினன் முறைமையால்.

(இ-ள்.) ஆதி நாள் சிவன் இடத்து உதித்து அவன் அருளினால் - முன்னுளில் சிவபெருமான் இடப்பாலிற்றேன்றி யப்பெருமான் நிருவருளால், உலகு எல்லாம் பேதியாது படைத்திட பெற்றுள்ள சீதம் நாள் மலர் மிசை திசை முகன் தன்னை-எல்லாவுலகங்களையும் பேதியாமல் படைக்கப்பெற்றுள்ள குளிர்ந்த அன்றலர்ந்த தாமரைமலர் மேலுள்ள பிரமினை, மால் முது உலகோடும் முறைமையால் உண்டாக்கினன் - திருமால்தொன்றுதொட்டுள்ள உலகத்தோடு முறையார் சிருட்டித்தான்.

இடப்பாலிற் நிருமால்தோன்றினமையைப் பின்னர்க்காண்க. (உ)

விதுமுடிப்பிரான் நிருக்கயிலையின்மேயினான்
பொதுவறத்தொழுதனன்போற்றிநின் றுணாசெய்வான்
மதுமலர்ப்பொகுட்டணிமாளிகைப்பண்ணவன்.

(இ-ள்.) அது மனத்து எண்ணினான் அருக்கறுத்து இளநிலா விது முடிபிரான் திருக்கயிலையின் - அதனை மனத்திற்கருதிப் பொறாமைப்பட்டி இளங்கிரணத்தையுடைய சந்திரனையணிந்த சடைமுடியையுடைய பெருமானது திருக்கயிலையை, மதுமலர் பொகுட்டி அணி மாளிகை பண்ணவன் மேயினான் - தேன்சிந்துத் தாமரையின் பொகுட்டை யாதனமாகவுடைய பிரமணடைந்து, பொது அற தொழுதனன் போற்றிநின் று உணா செய்வான் - தனக்குரிமையாகத்தொழுது துதித்துநின்று கூறுவான்.

தன்வேண்டுகோளுக்கு இரங்கியருள்செய்யு மிறைவன் அச்சிவபெருமானேயாதலால் பொதுவறத்தொழுதனன் என்றார். (ங)

பெருமனின்னிடப்புறத்தரிதனைப்பெற்றனை
யருளொடும்வலப்புறத்தென்னை யின்றளித்தனை
யுருவவைகுந்தமுஞ்சத்தியவுலகமு
மிருவரும்பெற்றுளெமெந்தைநின்னருளினால்.

(இ-ள்.) பெருமனின் இடப் புறத்து அரிதனை பெற்றனை-பெருமானே உனது இடப்புறத்தில் திருமலைப்பெற்றாய், அருளொடும் வலப்புறத்து என்னை ஈன்று அளித்தனை - அருளொடும் வலப்பாலென்னைத் தந்தாய், எந்தை நின் அருளினால் உருவவைகுந்த மும் சத்திய உலகமும் இருவரும் பெற்றுளோம் - என்றந்தையே உனது கிருபையால் வடிவம்வாய்ந்த வைகுந்தத்தையுஞ் சத்திய உலகத்தையும் நாங்களிருவரும் பெற்றோம்.

இது சுருதிவாக்கியமாதலால் தேவரீர் ஆன்மாக்களுக்குத் தனுக்காரண புவனபோகத் தருதற்பொருட்டி திருமாலையும் என்னையுந் தந்தனை யென்பான் இடப்புறத்தரிதனை வலப்புறத்தென்னை யின்றருளினையெனவும், எங்களுக்கு ஓர் தானமாக வைகுந்தமும் சத்தியலோகமும் தந்தனையென்பான் உருவவைகுந்தமுஞ் சத்தியவுலகமும் இருவரும்பெற்றுளெ மெந்தைநின்னருளினால் எனவுங் கூறினான். (ச)

படைப்புதுங்காப்பதும்பணியெமக்காக்கினை
தொடைப்பொலங்கொன்றையந்துணர்துறுஞ்சடைமுடி

விடைக்கொடிப்பகவனேவிருப்பொடுவெறுப்பினை
யுடைத்தநின்னருட்கிருவேங்கருமொத்துளேம்.

(இ-ள்.) தொடை பொலம் கொன்றை அம் துணர் துறும் சடை முடி விடை கொடி பகவனே - மாலையாகப் பொன்னிறம்வாய்ந்த கொன்றையினது அழகிய பூங் கொத்து நெருங்கிய சடாமுடியையுடைய இடபக்கொடியையுயர்த்த பகவனே, படைப்பதும் காப்பதும் பணி எமக்கு ஆக்கினை - படைத்தலும் காத்தலுமாகிய தொழிலை யெங்களுக் கமைத்தாய் ஆதலால், விருப்பொடு வெறுப்பினை உடைத்த நின் அருட்கு இருவேங்கரும் ஒத்துளேம் - விருப்பு வெறுப்பென்னும் இரண்டினின்றும் நீங்கிய நின் நிருவருளுக்கு நான்களிருவரு மொருதன்மையேம்.

எங்களுக்குத் தானந்தந்தருளினமைபோல ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு தொழிலினையும் தந்தருளின யென்பான் படைப்பதும் காப்பதும் பணியெமக்காக்கினை யெனவும், அதனெலவ்களிருவர்பாலும் ஒத்த திருவருளையுடையென்பான் விருப்பொடு வெறுப்பினையுடைத்த நின்னருட்கு எனவும், இதனால் நான்களிருவரும் ஏற்றத் தாழ்ச்சியின்றிச் சமமாயுள்ளேமென்பான் இருவரும் ஒத்துளே மெனவுகுகறிஞன். (இ)

பத்திசெய்துன்னருள்பெற்றுவெம்பாம்பினை
யுத்தமனென்னையிவ்வுலகொடுமீன்றன
னத்திறத்தியானுமம்மாயனோடகிலமுஞ்
சித்தனேபடைக்குமாதிருவுளஞ்செய்குவாய்.

(இ-ள்.) வெம் பாம்பு அனை உத்தமன் - கொடியபாம்பினை மெத்தையாகவுடைய புருடோத்தமனாகிய திருமால், பத்தி செய்து உன் அருள் பெற்று என்னை இவ்வுலகத்தோடுந்தந்தனை, சித்தனே அ திறத்து யானும் அ மாய நோடி அகிலமும் படைக்கும் ஆறு திரு உளம் செய்குவாய் - சித்துவடிவாயுள்ள இறைவனே அப்பகுதியால் யானும் திருமாலோடு எல்லா உலகங்களையும் படைக்கும் வண்ணம் திருவுளஞ்செய்குவாய்.

உன் திருவடிக்கண்பூண்டு என்னிலும் ஏற்றமுடையவனாய் என்னைப்படைத்தனை என்பான் பத்திசெய்து என்னை யிவ்வுலகொடு மீன்றனை எனவும், அதுபோல உன்றிருவடிக்கீழ் யானும் அன்புடைமையால் ஏற்றமுடையவனாய் அவனையுலகோடும் படைக்கவேண்டுமென்பான் அத்திறத்தியானுமம்மாயனோடகிலமும் - சித்தனேபடைக்குமாதிருவுளஞ்செய்குவாய் எனவுகுகறிஞன். (ஈ)

என்றசொற்செனிமடுத்தெம்பிரானுரைசெய்வா
னென்றுகேண்மைந்தனையுனக்கிதுவேண்டுமேற்
சென்றுகாஞ்சியினெமைப்பூசைசெய்திருத்தியான்
மன்றவங்கெய்திநீவேட்டவாவழங்குதும்.

(இ-ள்.) என்ற சொல் எம் பிரான் செலி மடுத்து உரை செய்வான் - என்று குறையிரந்த சொல்லைத்திருச்செவியிற் சாத்திக்கூறியருளுவான், மைந்தனே ஒன்று கேண்மைந்தனே ஒன்று நீகேள், உனக்கு இது வேண்டுமேல் காஞ்சியில் சென்று எம்மைப்பூசை செய்து இருத்தி - உனக்கிவ்வரம் வேண்டுமாகில் காஞ்சிப்பதியிற்சென்று எம்மைப்பூசைசெய்திருப்பாய், யான் அங்கு எய்தி நீ வேட்ட ஆறு மன்ற வழங்குதும் - யாம் அங்குவந்து நீ விருப்பியவகையை நிச்சயமாகத் தந்தருளுவோம்.

யார், பெறுதற்கரியதொன்றை விரும்பினார்களோ அதனைப்பெறுதற்குரிய திருப் பதிகாஞ்சியிலெய்தி யெம்மை வழிபட்டாலன்றிப் பெறுதலரிதென்பார் காஞ்சியினெ மைப் பூசை செய்திருத்தி யான் அங்கெய்கியருளுவோம் எனக்கூறியருளினார். (எ)

ஐயுறேலென்றலுமம்புயன் றாழ்ந்தெழுந்
தொய்யெனக்கச்சியிற்போந்துமைகோன்வளர்
கொய்பொழிற்புண்ணியகோடியின்குணதிசை

(இ-ள்.) ஐயுறேல் என்றலும் - நீ சிறிதும் ஐயப்படாதே என்று இறைவன் கூறியருள, அம் புயன் தாழ்ந்து எழுந்து கச்சியில் ஓய் என்ன போந்து - பிரமன் வணங்கி யெழுந்து காஞ்சிப்பதிக்கு வினாந்துபோய், உமை கோன் வளர் கொய்பொழில் புண்ணியகோடியின் குணதிசை - உமையம்மையின் தலைவனாகிய இறைவனெழுந்தருளிய மலர் முதலியனவற்றைக் கொய்தற்குரிய சோலைகூழ்ந்த புண்ணியகோடசத்தின் கீழ்த்திசையில், எய்து தன் பெயரினால் இலிங்கம் ஒன்று இருத்தினான் - அடைந்து தன் பெயரினாலே சிவலிங்கமொன்று தாபித்தான்.

அங்கெய்கி மன்ற நீ வேட்டவாவழங்குதும் என்பதற்குப்பொருந்த அருளுவோம் என்பார் ஐயுறேலென்றலும் என்றருளினார். எய்து என்னு முதலிலே வினையெச்சத்தின் மேலினின்றது. (அ)

போக்கரும்பிரமதீர்த்தப்பெயர்ப்பொய்கையொன்
றாக்கினுனங்குநீராடிநல்வினைமுடித்
தூக்கமாரன்பினுன்மலரெடுத்துடையவன்
பூக்கமழ்சேவடிப்பூசனைசெய்தபின்.

(இ-ள்.) போக்கரும் பிரமதீர்த்தம் பெயர் பொய்கை ஒன்று ஆக்கினான் - அழித்தற்கரிய பிரம தீர்த்தமென்னும் பெயர் வாய்ந்த பொய்கை யொன்றமைத்து, அங்கு நீர் ஆடி நல் வினை முடித்து - அவ்விடத்தில் நீராடி நித்திய முதலியவற்றை முடித்து, ஊக்கம் ஆர் அன்பினால் மலர் எடுத்து உடைய வன்பூ கமழ் சேவடி பூசனை செய்த பின் - உள்ளக்கிளர்ச்சி நிறைந்த அன்பினால் அப் பொய்கையிலுள்ள மலரை யெடுத்து இறைவனது தாமரைமலர்போன்ற மணங்கமழுஞ் செவந்த திருவடியைப் பூசித்தபின்.

நித்திய முதலியவற்றை முன்னர்க் கூறினும் அங்குக்காண்க, அங்கு என்றமை யால் அப் பொய்கை யென்றும். (க)

தீயவிர்குடங்கையான் திருவுளங்களிவரக்
காயழற்சோமயாகஞ்செயக்கருதின
னையவக்கருத்துணர்ந்தண்டருமுனிவரு
மேயினராயிடைவிண்ணவர்கோடுமெம்.

(இ-ள்.) தீ அவிர்குடங் கையான் திரு உளம் களிவர காய் அழல் சோமயாகம் செய்ய கருதினான் - வேள்வித்தீ விளங்கு முள்ளங்கையையுடைய இறைவனது திருவுளம் களி கூரச்சுட்டு வருத்துந் தீ வாய்ந்த சோமயாகஞ் செய்யக்கருதினான், ஆய அகருத்து உணர்ந்து ஆயிடை அண்டரும் முனிவரும் விண்ணவர் கோடுமெம் மேயினர் - ஆகிய அந் தக்கருத்தினை யறிந்து அவ்விடத்துத் தேவர்களு முனிவர்களும் இந்திரனோடும் வந்தார்கள்.

சிவபெருமானார் திருக்கரத்திலேந்தியதி தேவதாரு வரமுனிவரேவிய வேள்வித்தி யாதலால் தீயவீர்துடங்குகயான் எனவும், அவரிடத்து ஒன்றுபெறவிரும்பினோர் அவர்க்கு விருப்பமுள தொன்றைச் செய்து பெறுதல் எளிதாதலால் திருவுளங் களிவரக்காயழற் சோமயாகஞ் செயக்கருதினான் எனவுங்கூறினார்.

தேவதாரு வரமுனிவர் ஏவியவேள்வித்தி என்றதை—

“ வன்னியந்தேவுமுட்கவந்திகெனலையார்க்கு
முன்னவனெருகையேந்திமுயலகன்றனைமெல்லத்
தன்னடியதனால்வீழ்த்தள்ளியக்கமலத்தானே

வென்னிடையருளாலுள்ளிவிண்ணவர்போற்றநின்றான் ” எனக்கந்தபுராணத்தில்வருதல்காண்க. (க0)

மங்கருந்திறன்மொழிக்கிழத்திவாளுட்டவர்

பங்கயன்வேள்வியைப்பற்றுமக்காலையிற்
றுங்கமார்தருக்களிற்றொக்கனளென்பவே.

(இ-ள்.) மங்கு அரும் திறல் மொழிக்கிழத்தி வான் நாட்டவர் தங்களின் நீங்கி நீர் தன் அகத்து உற்றனன் - கெடுதலில்லாத வெற்றி வாய்ந்த நாமகள் தேவர்களினின்றும் நீங்கி நீரிற் கரந்தனன், பங்கயன் வேள்வியை பற்றும் அகாலையில் துங்கம் ஆர் தருக்களில் தொக்கனன் - பிரமன் யாகத்தைத் தொடங்கிய அக்காலத்தில் உயர்ச்சி வாய்ந்த விருகஷங்களில் வசித்தனன்.

என்ப அசைகலை.

(கக)

எழில்வளர்நாமகளென்றுமில்வுலகிடை
முழவினில்வீணையின்முழங்குதிங்குரல்படுங்
குழவினிலிசையெனக்குலவுகின்றாளென்ப
பழமறைமுழுவதும்பன்னுமில்வகையரோ.

(இ-ள்.) எழில் வளர் நாமகள் என்றும் இ உலகிடை முழவினில் வீணையில் முழங்கு திங்குரல் படுங் குழவில் நல் இசை என்ன குலவுகின்றான் என்ன - தோற்றமிக்க கலைமகள் எக்காலத்தும் இவ்வுலகில் வாச்சியங்களிலும் வீணையிலும் ஒலிக்கும் இனிய குரலமைந்த வேயங்குழலிலும் இசையாக விளங்குகின்றாளென்று, பழமறை முழுவதும் இ உகை பன்னும் - தொன்றுதொட்டுள்ள வேதங்கள் முழுது மில்வகையாகக் கூற நிற்கும்.

தருக்களில் வசித்தமையால் வாச்சியங்களிலும் வீணையிலும் வேயங்குழலிலும் இசைவழுவாகவிருக்கின்றான் என்பது வேதவாக்கியம் என்பார் முழவினில் வீணையில் முழங்குதிங்குரல்படுங் - குழவினிலிசையெனக்குலவுகின்றான் - பழமறைமுழுவதும்பன்னும் என்றார். (கஉ)

ஆதலிற்காண்கிலானயனுஞ்சாவித்திரி
வேதகாயத்திரியென்னுமின்றாருட
னேதமிறீக்கையுற்றிருமகச்சாலையுட்
போதறுங்கலைமகள்கேட்டுளம்புழுங்கினான்.

(இ-ள்.) ஆதலில் அயனும் காண்கிலான் - ஆதலாற் பிரமனுங் கலைமகளை உணராதவனாகி, சாவித்திரி வேதகாயத்திரி என்னும் மின்னார் உடன். ஏதம் இல் திக்கை உற்

று இருமகம் சாலையன் போதலும் - சாவித்திரி காயத்திரியென்னு மாதர்களுடனே குற்றமில்லாத தீக்கைவாய்ந்து பெரிய யாக்காலையுட்செல்ல, கலைமகன்சேட்டு உள்ளம் புழுங்கினான் - நாமகள் கேட்டு மனங் கொதித்தான்

தனது ஞானசத்தியாகிய கலைமகன் தருக்களிலொளித்தமையாற் காணான் என்பார் ஆதலிற் காண்கிலனயனும் எனவும், தனது இச்சாசத்தியாகிய சாவித்திரியோடும் கிரியாசத்தியாகிய காயத்திரியோடும் வேள்வியைச்செய்து முடிக்கத் தீட்சைபெற்றனன் என்பார் சாவித்திரி வேதகாயத்திரியென்னு மின்றொருடன் ஏதமில்லக்கையுற்று எனவும், அதுகண்டு மனம் புழுங்கினான் என்பார் உளம் புழுங்கினான் எனவுங்கூறினார். (௧௬)

திருமகச்சாலையைப்பாழ்ப்படச்செய்வலென்
 றிருவிசும்புழிநாளிடித்தெனக்கொதித்தெழுந்
 தொருநதிவடிவுகொண்டுருகெழத்தோன்றினான்
 கருநிலையுயிரொலாயின் றநள்காரணி.

(இ-ள்.) கருநிலை உயிர் எல்லாம் ஈன்றநான் காரணி - கருப்பத்தானத்தி லெல்லாவியிர்களையும் பெற்ற கலைமகன், திருமகம் சாலையை பாழ்ப்பட செய்வல் என்று இருவிசும்பு ஊழி நாள் இடித்தால் என்ன கொதித்து எழுந்து - அழகிய வேள்விச்சாலையைப் பாழ்ப்படச் செய்வேனென்று பரந்த மேகங்கள் ஊழிகாலத்தி லெழுந்தாலென்னக் கொதித்தெழுந்து, ஒருநதி வடிவுகொண்டு உருகெழ தோன்றினான் - ஒருநதி வடிவத்தைக்கொண்டு யாவருக்கு மச்சமிக வந்தனன். (௧௭)

மலர்மிசைவருதிசைமுகனுயர்மகவினைபுரியிடமே
 யலவவனுறைபுலகமுமுடனழிவுசெய்திடவெழல்போற்
 பலகுமிழிகளலைதிராதுரைபயில்வுறவகல்ககனத்
 தலமிசைநிமிர்விசையொடுவருதகையதுகுலநதியே.

(இ-ள்.) குலநதி - நன்மைவாய்ந்த அந்நதி, மலர்மிசை வருதிசை முகன் உயர்மகவினை புரி இடமே அல்ல அவன்உறை உலகமும் உடன் அழிவு செய்கிட எழல்போல் - திருமாலுந்தத்தாமரையில்வந்த பிரமன் உயர்ந்த யாகத்தொழில் செய்யு மிடமேயல்ல அவன் வசிக்குஞ் சத்தியவுலகத்தையும் வினாந்தழிப்பேனென்றெழுதல்போல, பலகுமிழிகள் அலை திராதுரை பயில்வுற அகல் ககனம் தலமிசை நிமிர் விசையொடு வருதகையது - பல குமிழிகளும் அலைகின்ற திரையும் துரையும் நெருங்கப்பரந்த விண்டலத்தின்மேல் நிமிர்ந்த விசையோடும் வருந்தன்மையையுடையது. (௧௮)

வரியளியினமுளர்நறைமதுமலரவன்மகவினையைப்
 புரிவுறவிடமுதவியதொருபுவியிதவெனவெருளா
 விரிபணமணிவிடவரவிதைவெருவரவுடனெளிய
 வரின்றுகடனிலமுழுவதுமகழ்வதுகுலநதியே.

(இ-ள்.) குலநதி - அந்நதியானது, ஒரு புவி இது வரி அளியினம் உளர்நறைமதுமலரவன் மகவினையை புரிவுற இடம் உதவியது என்ன வெருளா - ஒப்பில்லாத நிலவுலகமாகிய இது வரிவாய்ந்த வண்டின் கூட்டங்கள் பரவத் தேன் சிந்தும் மலரில் வசிக்கும் பிரமன் வேள்வித்தொழிலைச்செய்ய இடந்தந்ததென்று கோபித்து, விரிபணம் மணி விடம் அரவு இறை வெருவா உடல் நெளிய அரில் அறு கடல் நிலம் முழுவதும் அகழ்வது - விரிந்த படங்கள்தோறு மிரத்தினங்களையும் விஷத்தையுமுடைய ஆகிசே

ஷன் அஞ்சவும் அவனுடல் ரெளியவுங் குற்றமற்ற கடல்கூழ்ந்த வுலகமுற்றறையுந் தோ

வெள்ளம் பூமியை அகழ்ந்துவருதலை நிலவுலகு பிரமனுக்கு இடந்தந்ததென்று கருதி யகழ்ந்தது எனக்கவி அத்தியவசயித்துக்கூறுதலால் தற்குறிப்பேற்றவணி. (௧௬)

விரவியமறைவீதியுளிமகவினைபுரியுபகரணத்
திரவியமுழுதுதவினவியைவெனவெழுசினமதனும்
பரவியபுனனிறைகழனிசுநிலகயநினைபொழிவி
ஹரவியல்வளமுழுதழிவுசெய்துறுவதுருவநதியே.

(இ-ள்.) குலகி - மேன்மைவாய்ந்த அந்நதி, விரவிய மறை விதி உளி மகவினை புரி உபகரணம் திரவியம் முழுதும் இவை உதவின என்ன எழும் சினம் அதனால்- எப்பொருளுமமைந்த வேதவீதியால் வேள்வித்தொழிலைச் செய்தற்குக் கருவியாகிய உபகரணங்கள் முழுவதையு மிவைகள் தாராநின்றன என்னும் கோபத்தால், பரவிய புனல் நிறை கழனிகள் பல கயம் நிரா பொழிலின் உரவு இயல் வளம் முழுதும் அழிவுசெய்து உறுவது - பரந்த நீர்நிறைந்த வயலிலும் பல கயங்களிலும் வரிசையாயுள்ள சோலையிலும் உள்ள பெருமையமைந்த வளமுழுவதையும் அழித்து வாராநின்றது.

உளி மூன்றும்வேற்றமைச் சொல்லுருபிடைச்சொல், முழுது என்னும் உரிச் சொல்லடியாகப்பிரந்த பெயர்ச்சொல்லினிறுதியில் இணைத்தென அறிபொருளில்வந்த முற்றும்மை தொகுத்தல், கழனிகளிலும் சோலைகளிலும் உள்ள வளங்களை நதிவாரி வருதலைக்கவி இவ்வாறத்தியவசயித்துக் கூறுதலால் தற்குறிப்பேற்றவணி. (௧௭)

ஒடிவறுமகமதுதனிலவியுணவருமிருசுடரை
யிடைவழியினிலெதிருறுதலுமெழுவெகுளியினெடுகைப்
பிடியெனவுடன்வினாவொடுகொடுபெயர்வதுபொரவிருகேழ்க்
கடிகெழுமமாமலர்பல கொடுக்கெடுவதுநதியே.

(இ-ள்.) நதி - அந்நதியானது, ஒடிவு அறும் மகம அது, ரும் இருசுடரை இடை வழியினில் எதிர் உறுதலும் எழு வெகுளியினெடு - அழிதலில்லாத அந்தவேள்வியில் அவிப்பாகத்தை யுண்ணவருஞ் சந்திரசூரியர் நடுவழியிலெதிர்ப்பட எழாநின்ற கோபத்தோடு, கைபிடி என்ன உடன் வினாவொடு கொடு பெயர்வது பொர - கையிலடங்கிய கவளத்தைப்போல அவர்களை ஒருசேர வினாந்துகொண்டு வருவதையொப்ப, கடிகெழு இருகேழ் மமாமலர் பலகொடு கெடுகிடுவது - வாசயிக்க செம்மை வெண்மையென்னும் நிறம்வாய்ந்த தாமமாமலர் பலவற்றையுங்கொண்டு வா

இருகேழ்மமாமலர் என்றது செந்தாமரை வெண்டாமரைகளை. வெள்ளம் சந்திரசூரியர்களை யெதிர்ப்படுதலில்லையாக எதிர்ப்பட்டுப் பிடித்துவருவதுபோல உவமையுருபுத்து கூறினமையால் இப்பொருளுவமையணி. (௧௮)

அயனிடையுறும்வெகுளியினைபொழுதினைவழியியைவசேந்
தியல்வதுபொரவெரிமருள்குவளைகளிடையிடையொளிர
வெயரெனவுறைசிதறிடமுலைமிசையணிதுகில்முழறித்
துயல்வரல்பொரவனையொடுதினா தொகவருவதுநதியே.

(இ-ள்.) நதி அயனிடையுறும் வெகுளியின் அனை பொழுது - அந்நதி பிரமனிடத்து மிக்க கோபத்தோடு வாராநின்ற காலையில், இணை வழியினை வசேந்து இயல்

வது பெரா எரி மருள் குவளைகள் இடை இடை ஒளிர - இரண்டு கண்களுஞ் செந்நிறம் வாய்ந்து வருவதை யொப்ப நெருப்பு மருளுஞ் செந் குவளைகளிடங்கள் தோறும் விளங்கவும், வெயர் என்ன உறை சிதறிட - வெயர்வை போலத் துளிகள் சிந்தவும், முலை மிசை அணி துகில் குழறி துயல்வரல் பொர வனா யொடு திரைதொக வருவது - தனத்தின் மேலணிந்த உத்தரீயத் தடுமாறி யசைதலை யொப்ப மலையோடு அலைகள் நெருங்க வாராநின்றது.

இனை விழியவை சேந்தியல்வது பொர எனவும், வெயர் என எனவும், முலை மிசையணி துகில் குழறித் துயல்வரல் பொர எனவும், உபமேயத்தை யுபமானமாக்கி உபமானத்திற்குக் குறைவுதோன்றச் சொல்லுதலால் எதிர் நிலையணி. (௧௬)

அவியுணரிறைசுரர்பலனாயுமலைசெயவெழுசெயல்போற்
கவிழ்தலையனாகுவுடுகொடுவெதிர்களினொடுகடுகிடு
புவிமுதலறவருபிரளயநிலையுணர்புரையவருஞ்
செவியொடுவிழிவெருவரவருதிறலதுகுலநதியே.

(இ-ள்) குல நதி அவி உண நிறை சுரர் பலனாயும் அலை செய்ய எழு செயல் போல்-மேன்மை தங்கிய நதியானது அவிப் பாகத்தையுண்ணவேள்விச்சாலையில் நிறைந்த தேவர் பலனாயும் வருந்த எழுஞ் செயலைப்போல, கவிழ் தலையன குவடுகளொடு வெதிர் களினொடு கடுகி - கவிழ்ந்த தலையை யுடையனவாகிய மலைகளொடு மூங்கில்களொடும்விளைந்து, புவிமுதல் அற வரு பிரளயம் நிலையுணர்புரையவரும் செவியொடு விழிவெருவர வருதிறலது - எல்லாவுலகங்களும் வேரோ டறவரும் பிரளயநிலையைக் கண்டுணர்ந்த மேலோருங் காத்தோடு கண்களுங் கேட்டும் பார்த்தும் அஞ்ச வாராநின்ற வன்மையை யுடையது. (௨௦)

அள்ளவிநிறைகளமுழுவதுமழிவுசெய்தபினதனி
னுள்ளறநடவெனமிசுசினமொடுகறகறவழிபாற்
கள்ளிகன்பலபலகொடுவிடுகணைநுதிநிகரயில்வாய்
முள்ளுடைமுதல்பலபலகொடுமுடுகுவதுயர்நதியே.

(இ-ள்) உயர் நதி அள்ளவி நிறை கனம் முழுவதும் அழிவு செய்த பின் - உயர்ந்த நதியானது மிக்க அவிப்பாகம்நிறைந்த வேள்விகளைமுற்று மழிவுசெய்த பின்பு, அதனின் உள்உற நட மிகு சினமொடு கற கறவென வழிபால் கள்ளிகள் பல பல கொடு - அக்களத்தினுள்ளே பொருந்த நடும்படி மிக்க கோபத்தோடு கறகறவென்று பால்வழியும் பல கள்ளிகளையுங்கொண்டு, விடு கணை நுதி நிகர் அயில் வாய் முள் உடை முதல் பல பல கொடு முடுகுவது - எய்யு மம்பினுணியையொத்த கூரிய வாயையுடைய முள் செறிந்த உடைமுதலிய பல முட்செடிகளைக் கொண்டு விளைந்து வாராநின்றது.

கறகற வென கறகற என்னும் ஒலிக் குறிப்புப் பொருள் மேல் நின்ற இரட்டைக் கிளவியாகிய இடைச்சொல்லி னிறுதியில் நிற்கும் எனவென்னும் இடைச்சொல் நட என்னும் பெயர்ச்சத்தி னிறுதியில் நின்றது, செய்யுளாதலால். நடவருவது என்றதற்கு “இடித்து வெளிசெய்து” என்பதற்குக்கூறிய துறைகொள்க. (௨௧)

மேற்படுகலைமகணதியெனவேற்றுருவுறுசால்பிற்
கேற்புறவவயமவைகளுமேத்தெழிலுருமாறித்
தோற்றியவெனவறன்மிசைவருதுத்திரண்மணிமலர்கள்
போற்றுதுபலகொடியுடனெழில்பூத்தணைவதுநதியே.

(இ-ள்.) நதி மேற்படு கலை மகள் நதியென வேற்றரு உறு சால்பிற்கு ஏற்புந்-
நதியானது மேற்பட்ட கலை மகளானவள் நதியாக வேற்றரு வமைந்த தகுதிக்கேற்ப,
அவயம் அவைகளும் ஏத்து எழில் உரு மாறி தோற்றிய என - முகமுதலிய அவயவங்க
ளும் பலருந் துதிக்கு மழகிய உருவமாறித் தோற்றினவை போல, அறல் மிசை வரு
துதிரள் மணி மலர்கள் போற்றறு பல கொடி உடன் எழில் பூத்து அணைவது - கரும
ணலு மேலே வரும் புனிதமாகிய திரண்ட முத்துகளு மலர்கள்பூத்து விளங்கும் பலபூங்
கொடியுடனே அழகமைந்து வாரா நின்றது.

நதி வடிவமாக வருவமாரிய கலைமகள் அப்பொழுது நிகழுஞ்செய்கையிற் பய
ன்படுதற் பொருட்டு உபமானப் பொருள்கள் கூந்தல்முதலிய உபமேயத்தி னுருவத்
தைக்கொண்டு பரிணமித்தலால் திரிபணியும், கூந்தல் பற்கள் முகமுதலிய வுறுப்புக
ளாகிய உபமேயப் பொருள்களை அறல் முதலிய உபமானச் சொற்களால் இலக்கண
யாகக் கூறுதலால் உயர்வு நவீந்தியணியுங் கலந்துவருதலாற் கலவையணி. (உஉ)

வருநெறியெதிருறுபுரிசைகண்மாளிகைநிரையகமும்
ஹுமிடியெனவதிர் தருமொலியோடொருநதிவடிவாய்ப்
பருவரல்செய்யலிம்முறைவருபாரதிசெயலதனை
முருகவரளியெனவிசைபயிரைதமுனிகண்டான்.

(இ-ள்.) வரும் நெறி எதிர் உறு புரிசைகள் மாளிகை நிரை அகழ் உற்று - வ
ரும் வழியி லெதிர்ப்பட்ட மதில்களின் வரிசைகளையு மாளிகையின் வரிசைகளையு பறி
த்து, உரும் இடியென அகிர் தரும் ஒலியோடு ஒரு நதி வடிவாய் பருவரல் செய்ய இ
முறை வரு பாரதி செயல் அதனை-இடியைப்போல ஒலிக்குந் கோஷத்தோடு ஒரு நதி
யின் வடிவமாய் எல்லா வுயிர்களுக்குந் துன்பஞ் செய்ய இம்முறையாக வருங்கலைமக
ளது செய்கையை, முருகு அலர் அளியென இசைப்பயில் நாரத முனி கண்டான் - வாச
மிக் கமலரில் ஒலிக்கும் வண்டுகளைப்போல நரம்புகளில் விரலா விசையெழுப்பும் நார
தமுனிவன் பார்த்தான்.

“மெல்விசைகள்வண்டின்கிண்போலப் - பண்ணரம்பின்மிசைப்பயில்” எனச்சி
லப்பதி காரத்திலும் “பசும் பொன்யாழ் - நரம்பு தேனாத்தெனத்தீண்டி” சீவகசிந்தா
மணியிலும் வருதலால் முருகவ ரளியென விசைப்பயில் என்பதற்கு இவ்வாறு பொருள்
கூறினாம். (உங)

கண்டுசெய்யசடைகட்டவிழுவோடிமுனிவன்
புண்டரீகனைவணங்கியெதிர்நின்றபுகல்வா
னண்டர்நாயகநின்வேள்வியையழிக்கமுனிவு
கொண்டுவாணிநதியாய்க்குறுகுதின்னளளரோ.

(இ-ள்.) முனிவன் கண்டு செய்ய சடை கட்டு அவிழ ஒடி புண்டரீகனை வண
ங்கி எதிர் நின்று புகல்வான் - அம் முனிவன் பார்த்துச் செவந்த சடை முடியின் கட்டு
க்குலைந்த விழுவோடிப் பிரமனை வணங்கி யெதிர்நின்று கூறுவான், அண்டர் நாயக நின்
வேள்வியை அழிக்க முனிவுகொண்டு வாணி நதியாய் குறுகுதின்னன் - தேவர்களுக்
குத் தலைவனே உனது யாகத்தை யழிக்கக் கோபங்கொண்டு கலைமகள் ஓர் நதிவடிவ
மாய் வருகின்றனன். (உஃ)

கடிதுநீதடையியற்றுதியெனக்கழறலும்
படியினுன்முகனுளத்திலுமைபங்கரிருசே

வடியிருத்தினனறிந்தனரனைத்துமிறைவர்
நெடியமாயனை விளித்திதுநிகழ்த்தவறுவார்.

(இ-ள்.) நீ கடிது தடை இயற்றுகி என கழறலும்- நீ வினாந்து தடைசெய்வா
யென்று அம்முனிவன்கூற, படியில் நான் முகன் உளத்தில் உமை பங்கன் இருசேவடி.
இருத்தினன் - நிலவுலகில் பிரமனானவன் நனது மனத்தில் உமை யம்மையை யிடப்
பாலிலுள்ள இறைவரது இரண்டு செவந்த திரு வடிக்கையு மிருத்தினன், இறைவர் அ
னைத்தும் அறிந்தனர் நெடிய மாயனை விளித்து இது நிகழ்த்தவறுவார் - இறைவர் எல்
லாவற்றையு மறிந்து நீண்ட திருமலை யழைத்து இதனைக் கூறுவார்.

பவ நென்னுந் திருப்பெயர்க்காரணத்தால் அடியவர் உனக் கோயிலி லெழுந்
தருளி யிருப்பவராதலின் இருந்தபடி யறிந்தனர் என்பார் இறைவரனைத்து மறிந்தனர்
ஒன்றார். புலன் எனச் சுருதிகூறத் திருநாமத்திற்கும் அப்பொருட்டு. (உரு).

வேள்விரீவரதராசவுயர்வேள்வியிறைநாம்
வாழியம்மகமழிப்பநதிவாணிவரலாற்
காழறக்கடிதுகாத்திடுதியென்றுகருதார்
பாழிமும்மதிலழித்தவர்பணித்தருளலும்.

(இ-ள்.) வரதராச நீ வேள்வி-வரத ராசனை நீயாகம், நாம் உயர் வேள்வி இ
றை - நாம் உயர்ந்த யாகத்திற் குரிய பயனை யருள்வோ னாதலினதற் கதிபதி, அமகம்
அழிப்ப வாணி நதி வரலால் - அந்த யாகத்தை யழிக்கக் கலைமகள் நதிவடிவாய் வரு
கையால், கருதார் பாழி மும்மதில் அழித்தவர் காழ் அற கடிது காத்திடுதி என்று பணி
த்தருளலும் - பகைவரது உயர்ந்த மூன்றுமதில்களையும் அழித்த இறைவர் அக்கலைமகள்
கொண்ட வயிரமற் றிவிரந்து காப்பாயென்று திருவுளம்பற்ற.

திருமால் வேள்வி வடிவ மெனவும், அவ் வேள்விக் குரிய பயனைத் தந்தருளு
வான் சிவபெருமா நெனவுஞ், சுருதி கூறுதலால் வேள்வி நீ வரதராச வுயர் வேள்
வி யிறை நாம் என்றனர்.

வேள்வி திருமாலெண்பதும் வேள்விக்கிறைவன் சிவபிரான் என்பதும்—

“ மரகதமேனீமாயவனெச்சமற்றதற்கிறையிளமதியோ
டரவணிபெருமானெனத்தெரிந்திட்டியாற்றுவோர்பிறப்பொழிந்துய்வார்
பிரமன்மால்வலாரிமுதலியசுராப்பெருமகத்திறைவரென்றெண்ணி
உரமிசைசெய்வோர்கற்பகாலாந்தமுழுவாரிரெளரவவளற்றில்” எனவரும் சூத
பால் உணர்க, வாழி அசைநிலை. (உசு)

உந்துவேள்வினைகாப்பமனமூக்கியெதிர்சென்
றைத்தியோசனையினாகனை விரித்ததன் மிசை
ணமந்துநிலம்போல்வழிமறுத்துமலரோன்
றந்தைகண்வளர்தல்கண்டன்கலைத்தலையியோ.

(இ-ள்.) உந்து வேள்வி வினை காப்ப மனம் ஊக்கி எதிர் சென்று ஐந்துயோ
சனையில் நா கனை விரித்து - அவிப் பாகத்தைத் தேவர்களுக்குத் தரும் வேள்வித் தொ
ழிலைக் காக்க மனஞ் செலுத்தி யபிமுகமாகச் சென்று ஐந்து யோசனை தூர வளவில்
சர்ப்பசயனத்தை விரித்து, அதன் மிசை மைந்து நீல் மலைபோல் மலரோன் தந்தை
வழி மறுத்து கண் வளர்தல் கலை தலைவி கண்டனன் - பிரமன் றந்தையாகிய திருமால்
திருக்கண் வளர்தலைக் கலைமகள் பார்த்தான். (உசு)

கண்டுசேயிடைபுகன்று நெறிகண்டு வடபான்
மண்டியேகவதுநோக்கியரிபாதிவழியின்
மிண்டிநாப்பண்வழி தஞ்சமலர்வாணிவிலகித்
கொண்டவேகமொடுதென்றிசையுமக்குறுகினான்.

(இ-ள்.) கண்டு சேயிடை அகன்று நெறி கண்டு வடபால் மண்டி ஏக அரி அது நோக்கி - அதனைக்கண்டு தூரத்தில் நீங்கி வேறொரு வழிகண்டு வேள்விச்சாலைக்கு வடபாலாக நெருங்கிச்செல்ல, பாதி வழியின் மிண்டி நாப்பண் வழி தஞ்ச - பாதி வழியில் வளர்ந்துசென்று அவ்வழி நடுவில் திருக்கண் வளர, மலர் வாணி விலகி சொண்ட வேகமொடு தென்திசை உறகுறுகினான் - வெண்டாமரையில் வசிக்குங் கலைமகள் ந்கு நின்று விலகித்தான் கொண்டவேகத்தோடு தென்றிசை முகமாகப் பொருந்தச் சென்றான்.

(உஅ)

யமங்கவன்னடா துபிணைகச்சிநகரந

தன்னிடைக்குலையெனக்கிடைகொளத்தவளமான்
முன்னர்நோக்கிமுடிசாய்த்துநனிநாணமுதிர
வன்னதென்றிசையினீளிடையகன்றுவிலகி.

(இ-ள்.) பின்னும் அங்கு அவன் விடாது பிணை கச்சி நகரம் குலை என்ன கிடை கொள்ள - மீளவு மத்திருமால் விடாது செல்வஞ் செறிந்த அக்காஞ்சி நகரத்தில் ஓர் கரைபோலக்கண் வளர, தவளமான் முன்னர் நோக்கி முடிசாய்த்து நனி நாணம் முதிர - வெள்ளிய கலைமகள் முன்பு பார்த்துத் தலைசாய்த்து மிகவும் வெட்கமுறுக, அன்ன தென்திசையில் நீளிடை அகன்று விலகி - அந்தத் தென்திசைக்குத் தூரமாகவே அங்கு நின்று அகன்று நீங்கி.

(உக)

வேள்விசெய்களமதன் குணதிசைக்கண்விரவி
யாழியிற்செலநடந்தனளயன்றன்மனைவி
தாழ்வுதீர்த்தயனுகந்தன்மகிழ்ந்து நலைவன்
குழ்கணங்கொடுமாயனெதிர்தோன்றியருள்வான்.

(இ-ள்.) அயன் தன் மனைவி வேள்வி செய்களம் அதன் குணதிசை கண் விரவி ஆழியில் செல நடந்தனன் - பிரமன் மனைவியாகிய கலைமகள் யாகசாலையின் கீழ்த்திசையில் கலந்து கடலிற் கலக்கச்சென்றனன், அயன் தாழ்வு தீர்த்து உகந்தனன் - பிரமன் அக்குறையினின்று நீங்கி மகிழ்கூர்ந்தனன், தலைவன் மகிழ்ந்து குழ்கணங்கொடுமாயன் எதிர்தோன்றி அருள்வான் - இறைவன் எனபுகூர்ந்து புடைகுழிந்த சிவகணங்கொடுந் திருமாலுக்கெதிரே காட்சித்தந்தருளுவான்.

(௩௦)

இதுவும்அது.

சொன்னவண்ணஞ்செய்தநீ சொன்னவண்ணஞ்செய்தவ
னென்னவென்றுமோங்குதியித்திருப்பெருநதி
மன்னுவல்வினையெலாம்வாட்டுவேகவதியென
விந்நிலத்தினிற்சிறந்தின்பவாழ்வளிக்கவே.

(இ-ள்.) சொன்ன வண்ணம் செய்த நீ சொன்னவண்ணம் செய்தவன் என்ன என்றும் ஒங்குதி-சொன்னவண்ணஞ்செய்த நீ சொன்னவண்ணஞ் செய்த பெருமாளென்று எக்காலத்தும் உயர்ந்து விளங்கு வாய், இ திரு பெரு நதி மன்னு வல்வினை எலாம்

வாட்டுவேகவதி என்ன இ நிலத்தினில் சிறந்து இன்பவாழ்வு அளிக்க - இந்த அழகிய பெரியநதி நிலை பெற்ற வலிய வினைகளை யெல்லா மொழிக்கும் வேக வதியென்று இந் நிலவுலகத்திற் சிறந்து ஆன்மாக்களுக்கு இம்மை யின்பமும் மறுமை யின்பமும் தரக் கடவது.

சொன்னவண்ணஞ் செய்தபெருமானுக்கு, யதோத்காரியெனத் திருநாமம் வழங்கும்; அத்திருநாமத்திற்கும் அதுவேபொருள். (௩௧)

இரவிரூட்கணிக்நதியிப்பதிக்கணய்திடும்
வரவுகாணநீ யொருவாள் விளக்கொளியென
விரவினாய் விளக்கொளியிண்டு வென்னமேவுகென்
றருளியெந்நையிம்முறைவேள்விகாத்தளித்தபின்.

(இ-ள்.) இரவு இருள் கண் இநதி இபதி கண் எய்திடும் வரவு காண - இரவிகண் இருளில் இந்த நதியானது இந்நகரில் வரும் வரவைக்காண, நீ ஒரு வாள் விளக்கு ஒளி என்ன விரவினாய் - நீ ஒப்பில்லாத விளக்கொளியைப்போலக் கலந்தாய், விளக்கு ஒளி விண்டு என்ன மேவுக என்று எந்தை அருளி இ முறை வேள்வி காத்து அளித்தபின் - விளக்கொளிப் பெருமானெனப் பேர்வாய்ந்து விளங்கக்கடவாயென்று மெது இறைவன் அருள்செய்து இம்முறையாக வேள்வியையோம்பிப்பாது காத்தபின்.

நன்னராற்றுநீரொன நண்ணினுடருக்களின்
மன்னிநிற்பநோக்கிவன்ருருவிற்செய்தண்டிடு
முன்னவாணிதன்னையேற்றேய்த்ததீக்கையுற்றனன்
முன்னுசீர்கலையினுற்சோமமேற்றபின்னரோ.

(இ-ள்.) நன்னர் ஆற்று நீர் என்ன நண்ணினுள் தருக்களின் மன்னி நிற்ப நோக்கி - நன்மைவாய்ந்த நதிவடிவமாகவந்த கலைமகள் விருட்சங்களில் நிலைபெற்று நின்றலைப் பார்த்து, வன் தாருவில் செய் தண்டி டுநீ இன்ன வாணி தன்னை ஏற்று ஏய்ந்த தீக்கை உற்றனன் - வலிய அம்மரத்திற்செய்த தண்டத்தால் இந்தக் கலைமகளையேற்று வேள்விக்குரிய தீட்சைவாய்ந்து, சீர் தன்னு சீர்கலையினால் சோமம் ஏற்ற பின்னர் - அத் தண்டத்திற்பொருந்திய கலைமகள் கலையோடு அச்சோமமாகத்தைச் செய்யத்தொடங்கியபின்.

தருவிலுள்ள கலை மகள் கலையை அம் மரத்தாற் செய்த தண்டத்தி லேற்றுவேள்வி செய்யத் தொடங்கினமையால் ஏய்ந்த தீக்கை யுற்றனன் எனவும், பின்னர் கலையெனப் பதிலால் வானா வாணி தன்னை யேற்று எனவும் கூறினார் - வடமொழியில் கலைமகள் தேசினைத் தண்டத்தி லேற்று என்று வருதலால் விலையினு லென்னும் பாடத்தைக் கலையினால் என்றும். ஒடு என்னும் உருபு ஏதப்பொருளில்வந்த ஆலுருபிலும், ஆல் உருபு தலைமையில்வந்த வுடனிகழ்ச்சிப் பொருளிலும் வந்தன. (௩௩)

இன்ன வட்பகுத்திரீயிருத்துவிக்கெனப்படு

நனமயிததிராவருணன் கரத்தளிப்பவம
மின்னே வாங்கிமீட்டவரவேதன்மாட்டிருத்தினர்.

(இ-ள்.) இருத்து விக்கு என்ன படும் அன்னவர்க்கு இன்னவள் பகுத்தி நீ என்ன கிளந்து அம் புயத்தன் அகதை நன் மயித்திரா வருணன் கரத்து அளிப்ப - இரு

த்த விக்குக னெனப்படும் அத்தன்மையோருள் இக்கலைமகளை அத்தண்டத்தினின்று வேறு பிரிப்பாய் நீ யென்று கூறிப் பிரமனைவன் அத் தண்டத்தை வசிட்ட முனிவர் கையிற் கொடுக்க, அமின்னை வாங்கி மீட்டு அவர் வேதன் மாடு இருத்தினர் - அந்தக் கலைமகளை யத்தண்டத்தினின்றும் வாங்கிப் பிரித்து அவ்விருந்துவிக்குகள் அப்பிரமன் பக்கத்தி லிருத்தினார்கள்.

இருந்து விக்குகள் வேள்விச் சாலையிலுள்ள கல சாராதனைசெய்வோர்கள், அவர் களுள் தலைமையாய் முதலிலுள்ளவர் வசிட்ட முனிவராதலால் இருந்து விக்கெனப் படும் அன்னவர்க்கு மயித்திராவருணன் கரத்தளிப்பவெனக்கூறினார். சூரியன் வருண் ன் இவர்கள் சம்பந்தமுள்ளவன் என்னும் காரணத்தால்வந்த மித்திரா வருணசம்பந்தி என்பது மயித்திரா வருணனைவந்தது சத்திதாந்த பதம். அன்னவர்க்குள் பதனிறு தியில் கூட்டிப் பிரித்தற்பொருளில்வந்த ஏழனுருபு தொக்குநீன்றது. (108)

அறுசீர்க்கழிநெழில்விருத்தம்.

மீண்டுதிசைமுகன் தன்பான்மேவியவாணிமகிழ்த்தாங்
கீண்டியதன்னுருக்கொண்டேயெச்சத்துணைவியுமாகிக்
காண்டகுபாங்கிருப்பக்காதலன்வேள்விமுடித்தா
ளுண்டைவிதிமுறைத்தெண்ணீராமுனன்வலவியைவென்றான்.

(இ-ள்) மீண்டு திசை முகன் தன்பால் மேவிய வாணி மகிழ்த்து ஆங்கு காண்டி ய தன் உரு கொண்டே எச்சம் துணைவியும் ஆகி காண்டகு பாங்கர் இருப்ப - அத்தண் டத்தினின்றும் திரும்பிவந்த கலைமகளானவன் மகிழ்கூர்ந்து அவ்விடத்து நெருங்கிய தன து வடிவைவக்கொண்டு யாகத்துக்குத் துணைவியாய்க் காணத்தக்க தனது கணவன் பக் கத்திருக்க, காதலன் வேள்வி முடித்தான் ஆண்டை விதிமுறை தெள் நீர் ஆமுன் னவல்லினை வென்றான் - அவர் கணவனாகிய பிரமன் யாகத்தை முடித்து அவ்விடத்து விதியின்முறையே தெளிந்த நீரில் அவமிருதநானஞ்செய்து வலியலினியினின்றும் நீங் கினான்.

பராசத்தம் புசிக்கும்போதே யிடையிலேறுதலால் ஆகாமியவினையை வல்வி னையென்றார். (109)

அங்கணங்ககத்தின் முன்னரணைந்துமனைவியர்மூவர்
துங்கவசிட்டன்முதலோர் சுராசுரர்சூழ்ந்துதுதிப்பத்
தங்குமவைக்கணிருந்துசம்புலையுள்ளத்திருத்திப்
பொங்கியவன்பிறியானம்புரிந்துவழிபடும்போது.

(இ-ள்.) அங்கண் இலங்கத்தின் முன்னர் அணைந்து மனைவியர் மூவர் துங்கவ சிட்டன்முதலோர் சுரர் அசுரர் சூழ்ந்து துதிப்ப - அவ்விடத்திற் சிவலங்கத்தின் முன் சென்று கலைமகள் சாவித்திரி காயத்திரியென்னும் மனைவியர் மூவரும் தவத்தாலுயர்ந்த வசிட்டன் முதலிய முனிவர்களுந் தேவரு மசுரரும்புடைசூழ்ந்து துதிக்க, தங்கும் அ வை கண் இருந்து சம்புலை உள்ளத்து இருக்கி பொங்கிய அன்பில் கியானம் புரிந்து வழிபடும்போது - தான்றங்கிய சபைக்களத்திலிருந்து இறைவனைத்தனது மனத்திலிரு த்தி மேலெழுந்த அன்பிறற்றியானித்து வழிபடுங்காலத்தில்.

அவமிருதநானஞ் செய்தபின் மீண்டும் யாகசாலையிற் சென்றிருத்தல் முறையாத லால் வசிட்டன் முதலோர் சுராசுரர் சூழ்ந்து துதிப்பத்-தங்குமவைக் கணிருந்து எனக்கூறினார். (110)

வானவியங்கள் கவிப்பமலர் மழையண்டர்சொரிய
ஆனமில்சாமரையேந்தியுருத்திரமாதிரிட்டப்
பான்மையினறகந்தருவாபாடிவிருதெடுத்தோத
ஞானசந்தர்முதலோர்நண்ணியிருபுடையெத்த.

(இ-ள்.) வான இயங்கள் கவிப்ப மலர் மழை அண்டர் சொரிய - தேவதுந்து
பிக னொருபா லொலிக்கவும் மலர் வருஷத்தைத் தேவர்க னொருபாற் சொரியவும்,
உருத்திர மாதர் ஊனம் இல் சாமரை எந்தி இரட்ட - உருத்திர கணிகையர் குற்றமி
ல்லாத சாமரையையேந்தி ஒருபால் வீசவும், கந்தருவர் பான்மையினால் விருது எடுத்து
பாடி ஒத - கந்தருவர் முறையால் செய விருதை யெடுத்துப் பாடி யோர்பாற் புகழவு
ம், ஞானசந்தர் முதலோர் நண்ணி இரு புடை ஏத்த - அருள் ஞானம் வாய்ந்த சந
ந்தர் முதலிய முனிவர்வந்து இரண்டு பக்கத்திலும் நின்று துதிக்கவும்.

சந்தர், சநாதர், சனற்குமாரர், சககர் நால்வரும் திருவருண் ஞாநமுடையவ
ராதலால் ஞானசந்தர் முதலோர் என்றார். (௩௭)

எண்டிசையாளர்முடிசுளிரையடி. தாங்கிநடப்ப
வண்டுளர்கோதையுமையையடி த்தலமீதுறக்கொண்டு
பண்டைமழவிடையேறிப்பண்ணவர்சம்பெருமானும்
விண்டலமேற்கொளவெய்திவிழைதருகாட்சியளித்தான்.

(இ-ள்.) எண் திசை ஆளர் முடிசுள் இணை அடி தாங்கி நடப்ப - அட்டகித்
குப் பாலர்கள் தமது தலைகளில் இரண்டு திருவடிகளைத் தாங்கி நடக்கவும், பண்ணவர்
தம் பெருமானும் வண்டு உளர் கோதை உமையையையடி தலம் மீது உற கொண்டு
பண்டை மழ விடை ஏறி - தேவர்கள் தலைவனாகிய இறைவனும் வண்டிக ளொலிக்குங்
கூந்தலை யுடைய உமையம்மையைத் தன் மடித்தலத்தின் மேற்பொருந்த அமைத்துத்
தொன்று தொட்டுள்ள இடப ஊர்தியின் மேலா ரோகணஞ் செய்து, விண் தலம் ஏர்
கொள எய்தி விழைதரு காட்சி அளித்தான் - ஆகாயத்தி லழகமையப் பொருந்தி விரு
ம்பத்தக்க காட்சி தந்தருளினான்.

அறக் கடவுளே இடப தேவர் ஆதலால் பண்டை மழவிடையென்றார். இதனை
முன்னர்க்காண்க. (௩௮)

கண்மீவிரிஞ்சனெழுந்துகரையறுகாதல் கைமிக்குக்
கொண்டபுளகங்கண்மல்க்குவித்தகைசென்னியிலேற
விண்டமொழிகள்குழறவின் பவெள்ளத்திடையாடி
மண்டனில்வீழ்ந்துவணங்கிமறைமொழிகொண்டுதிப்பான்.

(இ-ள்.) விரிஞ்சன் கண்டு எழுந்து கரை அறுகாதல் கைமிக்குகொண்ட புளக
ங்கள் மல்கு குவித்தகை சென்னியில் ஏற-பிரமன் கண்டெழுந்து அளவில்லாத ஆசை
மீதார்தலாலரும்பிய புளகங்கள் நிரம்பக்கூடப்பிய கை சிரசின்மேலேற, விண்ட மொழி
கள் குழற இன்பவெள்ளத்திடை ஆடி - கூறிய துதிகள் தடுமாறப் பேரின்பவெள்ளத்தி
ல்முழுதி, மண் தளில் வீழ்ந்து வணங்கி மறைமொழிகொண்டு துதிப்பான் - நிலவுலகி
ன்மேல் வீழ்ந்து வணங்கி வேதவாக்கிபங்களாற் றுதிக்கத்தொடங்கினான்.

தான் கருதியது கைகூடியாததலால் கரையறுகாதல்மிக்கு எனவும், காதல் அன்
பின் காரியப்படாததலால் அன்பினைக் காதலாகவுபசரித்தும், மீதார்ந்த பேரின்பத்தால்
வினைந்ததாதலால் கொண்டபுளகங்கண்மல்க்கு குவித்தகைசென்னியிலேற-விண்டமொ

ழிகள்குழறியெனவும், தண்டாகாரமாக வீழ்ந்தனன் ஆதலால் மண்டனில் வீழ்ந்து வணங்கியெனவுக்கூறினார். (௩௧)

அடியவரிழைத்தகுற்றமனந்தமும்பொறுப்பாய்போற்றி
கொடியவர்தம்மைச்செய்யுங்குற்றங்கண்டொறுப்பாய்போற்றி
யொடிவறுவணக்கமுற்றுங்கைக்கொளுமுடையாய்போற்றி
முடிவிலாமொழிகட்டுகல்லாம்வாச்சியமுதலேபோற்றி.

(இ-ள்.) அடியவர் இழைத்த குற்றம் அனந்தமும் பொறுப்பாய்போற்றி - அடியவர் செய்த அளவில்லாத குற்றமனைத்தையும் பொறுப்பவனே வந்தனம், கொடியவர்தம்மை செய்யும் குற்றம் கண்டு ஒறுப்பாய்போற்றி - கொடியோர் செய்யுங் குற்றங்களைக்கண்டு அவர்களைத் தண்டிப்பவனே வந்தனம், ஒடிவு அறும் வணக்கம் முற்றும் கைகளும் உடையாய் போற்றி - ஆன்மாக்கள் செய்யுந் நீங்குதலில்லாத வணக்க முழுமையுங் கைக்கொள்ளும் என்னை யாளாகவுடையவனே வந்தனம், முடிவு இல்லாத மொழிகட்கு எல்லாம் வாச்சியமுதலேபோற்றி - அளவுபடாத வேதவாசகங்களுக்கெல்லாம் வாச்சியமாயுள்ள காரணனேவந்தனம்.

கொள்வோன் வன்மையால் அடியவர் செய்யுங் குற்றம் புண்ணியமாய் முடிதலால் குற்றமனந்தமும் பொறுப்பாய்போற்றியெனவும், அடியவரல்லாதவர் கொடிய ராதலால் கொடியவர் எனவும், அவர்கள்செய்யும் புண்ணியம் பாவமாதலால் குற்றங் கண்டொறுப்பாய்போற்றியெனவும், அயன்முதலிய எல்லாத் தேவர்களும் தானும் நின்றலால் அவவத்தேவர்களுக்குச்செய்யும் வணக்கங்கள் முற்றும் இறைவனாய் நிற்குந் தன்னைவந்து சார்தலால் ஒடிவறுவணக்கமுற்றுங் கைக்கொள்ளுமுடையாய் எனவும், வேதம் வரையறுத்தற்கரியதாதலால் அதனை முடிவிலாமொழிகள் எனவும், அது அவவினைவனையே சுட்டிக்கூறுதலால் வாச்சியமுதலேயெனவுக்கூறினார்.

அடியவர்செய்த பாவம் புண்ணியமாம் என்றது சிவாபராதியாய் நின்ற தனது பிதாவின் காலையறவெறிந்த சண்டசநாயனாபரிடத்தும், அடியவரல்லாராசெய்யும் புண்ணியம் பாவமாமென்றது தக்கனிடத்துங்காண்க. இவற்றை—

“அரணடிக்கண்பர்செய்யும்பாவமுமறமதாகும்
பரணடிக்கண்பிலாதார்புண்ணியம்பாவமாகும்
வரமுடைத்தக்கன்செய்தமாவேள்வீதிமையாகி
நரரினிற்பாலன்செய்தபாதகம்நன்மையாய்த்தே” எனவும்,

எல்லாத் தேவர்களுந் தானும் நின்றலால் அவ்வவர்களுக்குச்செய்யும் வணக்கந் தன்னைச்சாரும் என்றதை—

“யாதொருதெய்வங்கொண்மரத்தெய்வமாகியாங்கே
மாதொருபாகனாந்தாம்வருவர்” எனவும் சிவஞானசித்தியாரிலும்,

வேதம் இறைவனையே சுட்டிக்கூறும் என்றதை—

“பரவுறுமறையருத்தம்பரமென்றும்பரமென்றும்
இருவகையாகுமுன்னதியல்சகளத்தின்வேறாய்ப்
பொருவினிட்களமாய்நின்றபூரணசிவமேயாகும்” எனச் சூதசந்தையிலும்

வருதல் காண்க.

(௪௦)

சீதநீருலகம்போற்றுந்தேவர்க்குந்தேவேபோற்றி
கோதறவுண்மைகாட்டுங்குரவர்க்குங்குருவேபோற்றி

பூதநாயகனேபோற்றிபுரிசர்க்குமீசாபோற்றி
பாதியிலுமையவைத்தபசுபதியேபோற்றிபோற்றி.

(இ-ள்) சீதம் நீர் உலகம் போற்றும் தேவர்க்கும் தேவேபோற்றி - குளிரந்த கடல்கூழ்ந்த உலகிலுள்ள ஆன்மாக்கள் போற்றும் தேவர்க்கும் தேவனே வந்தனம், கோது அற உண்மை காட்டும் குரவர்க்கும் குருவேபோற்றி - குற்றமற உண்மை நெறியை ஆன்மாக்களுக்கு குணர்த்தும் ஆசியர்க்கும் ஆசிரியனே வந்தனம், பூதநாயகனே போற்றி புரி ஈசர்க்கும் ஈசா போற்றி - பஞ்சபூதங்களுக்குத் தலைவனே வந்தனம் இத்திர பதமுதலிய வற்றையாளும் இத்திராதியர்க்கும் இறைவனே வந்தனம், பாதியில் உமையவைத்த பசுபதி போற்றி போற்றி - இடப்பாவில் உமையம்மையை வைத்த பசுபதியே வந்தனம் வந்தனம்

அயன்முதலிய தேவர்களுக்குத் தேவனாதலால் சீதநீருலகம்போற்றும் தேவர்க்குந்தேவையெனவும், ஆன்மாக்களுய்ய உண்மைநூலை விளக்கிய ஆசிரியர்களுக்கு ஆசிரியனாதலால் கோதறவுண்மைகாட்டித் குரவர்க்குக்குருவேயெனவும், பஞ்சபூதாதிகளாயிருத்தலால் பூதநாயகனேயெனவும், இத்திரபதமுதலியவற்றையாள மித்திராதியனாயானுஞ் சருவாதிகளுதலால் புரிசர்க்கு மீசா எனவும், பிரமன்முதல் பிபிலகாந்தமுள்ள ஆன்மாக்களுக்குத் தலைவனாதலால் பசுபதியெனவுகூறினார்.

உண்மைகாட்டித் குரவர்க்குக்குருவே என்றதை—

“ தும்பியுமினும்வண்டுஞ்சுரும்பருநிறைந்துபாட
பம்பியமுனைகவாய்விண்டுபசுநரூவெள்ள்வாக்கும்
வம்பியல்கடுக்கைகமலைமலிகடைப்பெருமானெங்கள்
அம்பிகைபாகத்தோனையாகியாசிரியனாவான்.

அன்னவனடிமாணக்கனாயிரமணிவாயம்பொற்
பன்னகப்பாயன்மீதுபயோதரம்போலத்துஞ்சும்
மின்னகுமணிப்பூண்மாயன்வினம்புற்றவன்மாணக்கன்
கன்னலபகுதலைத்திஞ்சொற்கலைமகன்மாணான்மாதோ.
மொழிதருமவன்மாணக்கன்முக்குறும்பெறிந்துசன்மப்
பழிதபுத்துயர்ந்துநின்றபடர்புகழ்ச்சனற்குமாரன்
இழிவறுமவன்மாணக்கனித்திரியங்கள்செல்லும்
வழிமனம்போகவொட்டாமாதவவியாதன்மன்னே.

மற்றவனடிமாணக்கன்மாதவத்துயர்ந்துளீர்யான்” எனவும்,

வேதத்தினடுக்கண்டத்திலுள்ள சதவுருத்திரதோத்திரங்களாதலால் தேவர்க்குந்தேவே, பூதநாயகனே புரிசர்க்குமீசா பசுபதியே என்றதை—

“ தருவாதிசொருபோற்றிதருபசுபதியேபோற்றி
திருவாளர்புகழும்பல்கேத்திரபதிபோற்றிபோற்றி
மருவாரோடதிருக்கவன்செந்துபதியேபோற்றி
யொருவாதயாவருக்குமொருபதிபோற்றிபோற்றி” எனவும் வருஞ் சூதச

ங்கிதையிற்காண்க.

(சக)

ஒருமுறைபத்துநூறுபுறமுறையுனதாள்போற்றி
மருவரும்பொருளேபோற்றிமறுவலும்போற்றிபோற்றி
யிருணிறமிடற்றாய்போற்றியென்றுகாததமும்பவேத்தித்
திருமலர்க்கடவுள்போற்றச்சிவபிரானருளிச்செய்யும்.

(இ-ள்.) ஒரு முறை பத்து நூறாயிரம்முறை உன தான் போற்றி - ஒரு தரமு மன்று, பத்து, தூறு, ஆயிரத்தரமும் உனது திருவடிக்கு வந்தனம், மருவரும் பொரு ளே போற்றி மறுவலும் போற்றி போற்றி - எப்பொருளிலுங் கலந்த அரிய பொருளே வந்தனம் மீளவும் வந்தனம் வந்தனம், இருள் நிற மிடற்றாய்போற்றி என்று - இருள்போ லுங் கரிய நிறம்வாய்ந்த ஸ்ரீ கண்டனே வந்தனமென்று, திருமலர் கடவுள் நா தழும்ப ஏத்தி போற்ற சிவபிரான் அருளிசெய்யும் - அழகிய தாமரையில் வசிக்கும் பிரமன் நாதத்தழும்பேறத் துதித்து வணங்கச் சிவபிரானு ரருளிச்செய்வார். (௪௨).

உவந்தனமறையோயுன்றன்பத்தியினுறுதிநோக்கிச்
சிவந்தருமெம்பானீமுன்வேட்டவாதிருமாலோடும
பவந்தருமலகமெல்லாம்படைத்தியாலென்றுநல்கத்
தவந்திகழ்வேதன்மற்றுமிதுவொன்றுதாழ்ந்துவேண்டும்.

(இ-ள்.) மறையோய் உன்றன் பத்தியின் உறுதி நோக்கி உவந்தனம் - பிரமனே உனதுபத்தியின் உறுதியைப் பார்த்து மகிழ் கூர்ந்தோம், சிவம் தரும் எம்பால் நீ முன் வேட்ட ஆறு திருமாலோடும் பவம் தரும் உலகம் எல்லாம் படைத்தி என்று நல்க-நன் மை மிக்க எம்மிடத்து நீ விரும்பியபடி திருமாலுடனே தோன்று முலகமெல்லா வற் றையும் படைப்பா யென்று திருவருள்செய்ய, தவம் திகழ் வேதன் மற்றும் இது ஒன்று தாழ்ந்து வேண்டும் - தவத்தால் விளங்கும் பிரமன் மீளவும் இதனைத் தாழ்ந்து வே ண்டவான்.

மற்று பிறிது பொருளில்வந்த இடைச்சொல்.

(௪௩)

என்றனத்தானமாகயானுறையிருக்கைதன்னை
யுன்றனத்தானமாகக்கோடலானும்பபோறே
நன்றுமித்தானமென்றுநவில்சிவாத்தானப்பேரா
னின்ரிடவிங்குநாளுநீயினிதுறைதல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) உம்பர் ஏறே எந்தன் ஆத்தானம் ஆக யான் உறை இருக்கை தன்னை உன் தன் ஆத்தானம் ஆக கோடலான் - திருமால்முதலிய தேவர்களாகிய ஆனைகளுக்கு ஓர் ஆண்சிங்கம் போன்றவனே எனக்குரிய தானமாக நாளிருக்கும் இருக்கையை உன க்குரிய தானமாக நீ கைக்கொள்ளுதலால்,நன்றும் இ தானம் என்றும் நவில் சிவாத்தான ப்பேரால் நின்று இங்கு நாளும் நீ இனிது உறைதல் வேண்டும்-மிகவும் இந்தத்தானம் எக்காலத்தும் யாவரும் புகழுஞ் சிவாத்தான மென்னும் பேரால் நிலை பெற இவ்விடத் து எந்நாளும் நீ இனிதாக வாசஞ்செய்ய வேண்டும்.

சிவாத்தானமெனவந்ததுபோல் என்றனத்தானமாக எனவந்தது- ஆ து என்னும் ஆறனுருபு ஈறுதொக்கு நின்றதாகக்கொண்டு என்றனத்தானமாக என்பதற்கு எனது தா னமாக எனப் பொருள்கொள்ளலும் ஒன்று. பிரமேச்சரம் என்பது சிவாத்தானம் என் னும் பெயரால் வழங்கவேண்டும் என்பான் இத்தானம் என்றும் நவில் சிவாத்தானப்பே ரால் நின்று இங்குநாளும் நீயினிதுறைதல்வேண்டும் என்றான். வேண்டும் என்பது வேண்டிக்கோடற்பொருட்கண்வருதலால் வேண்டிக்கோடற்பொருட்கண்வந்த வியங் கோள் வினைமுற்று.

(௪௪)

நின்னருட்குரியேனாகிநின்பணிதலேநின்றானு
வுன்னடியிணைக்கீழ்ப்பத்தியுலப்புருதடியேனென்று
நன்னெறியொழுகச்செய்யாய்நவில்சிவாத்தானத்தெய்தி
யென்னரோயெனினுநின்னையேத்தினோரும்பக்கோடி.

(இ-ள்.) நின் அருட்கு உரியேன் ஆகி நின் பணிதலைநீற்று - உனது திருவருட் குரியவனாகி உனது திருப்பணியினின்றும், ஆனான் உன் அடி இணைக்கும் பத்தி உலப்புறாது அடியேன் என்றும் நல் நெறி ஒழுக செய்யாய் - நீங்காத உனது திருவடிக்கீழ் யான் கொண்ட அன்பு அழியாது அடியேன் எக்காலத்தும் உனது அருள் நெறிப்பட்டு டொ முகச்செய்தருளாய், நவிலி சிவாத்தானத்து எய்தி என்னோ எனினும் நின்னைவந்தினோர் உய்ய கோடி - யாவரும் புகழ்மயிச் சிவாத்தானத்தையடைந்து எத்தன்மைய ராயினு முன்னை வணக்கினோர் கடைத்தேற ஆட்கொண்டருள்வாய்.

என்னோ மெனினும் என்றது கீழாயினோரை.

(சடு)

உவாமுதற்சிறந்தநாளினுடைதிரைப்பிரமதீர்த்தத் தவாவுடனாடிச்செய்யுங்கடன்முடித்தடிசேளுள்ளேத் தவாதசீர்ச்சிவாத்தானத்துவழிபடுந்தகையோர்செல்வக் குவாலொடுமினிதுவாழ்ந்துமுத்தியிற்கூடச்செய்யாய்.

(இ-ள்.) அடிகேள் - அடிகளே, உவா முதல் சிறந்த நாளில் உடை திரை பிரமதீர்த்தத்து அவாவுடன் ஆடி செய்யும் கடன் முடித்து உன்னை தவாதசீர் சிவாத்தானத்து வழிபடும் தகையோர் - அமாவாசை முதலாக சிறந்த நாள்களில் கலையொடுமோதி யுடைந்த அலைகளையுடைய பிரமதீர்த்தத்தில் விருப்பத்தோடு நீராடித் தாண்டிச் செய்யுங்கடன்களை முடித்துத் தேவரீரைக் கொடாத சிறப்புவாய்ந்த இச்சிவாத்தானத்திற் றொன்றே படுத்தன்மையை யுடையோர், செல்வம் குவாலொடும் இனிதுவாழ்ந்து முத்தியிற்கூட செய்யாய்-செல்வத்திரளோடும் இம்மையில் இனிதாக வாழ்ந்து மறுமையில் முத்திநெறியிற்கூடச் செய்யாய்.

உவாமுதற் சிறந்தநாளென்றது விதிபாதம், கிருஷ்ணாட்டமி, கிருஷ்ணசதுர்த்த சி, கிரகணம், பித்திர்தினங்கள். செல்வக்குவாலொடும் இனிதுவாழ்ந்து என்றது இம்மையிலும், முத்தியிற்கூட என்றது மறுமையிலும் எனக்கொள்க.

(சஎ)

என்றிரத்தேத்தவெல்லாமருள்புரிந்திலிங்கத்தெங்கோ னென்றினையனுமாலையுலகொடும்விழுங்கிமீளத் தொன்றுபோன் முறையானல்கித்துகளறுசிவாத்தானத்தின் மன்றவன்ருளானமுன்னர்வைகின் னுவகைகடர்ந்து.

(இ-ள்.) என்று இரந்து ஏத்த எங்கோன் எல்லாம் அருள்புரிந்து இலிங்கத்து ஒன்றினன் - என்று குறையிரந்து பிரமன்றுதிகக் எமது பெருமான் அவன் குறையிரந்த எல்லா வற்றையு மருள்செய்து சிவலிங்கத்திற் கலந்தனன், அயனும் மாலை உலகு ஓடும் விழுங்கி மீள் தொன்றுபோல் முறையால் நல்கி - பிரமனுந் திருமாலையுலகோடும் தன்னுளடக்கி மீளவும் முன்போல முறையாற் சிருட்டித்து, துகள் அறு சிவாத்தானத்தின் மன்றவன் அருளால் முன்னர் உவகைகடர்ந்து வைகின் - குற்றமற்ற சிவாத்தானத்தி லவ்விறைவன் திருவருளால் அவன் திருமுன்மகிழ்கூர்ந்துதங்கி.

வைகின் முற்றெச்சம்.

(சஎ)

எழுசீர்க்கழிநெடிவ்விருத்தம்.

முத்துமனத்தைத்தோற்றினனதன்பான்முழங்குகாயத்திரியதனிற் சந்தைகளவற்றிற்சாமமச்சாமந்தன்னிடையெசுர்களங்கவற்றின்மைந்துடைநெடுமாலவனிடையுப்பைபங்குழப்பியர்களின்மதியமம்மதியினுந்துறும்பசுக்கள்பசுக்களினம்கவானுவனிடையுலகெலாந்தந்தான்.

(இ-ள்.) முத்துமனத்தை தந்தனன் - முற்பட மனத்தைச் சிருட்டித்தனன், அதன்பால் முழங்கு காயத்திரி - அம்மனத்தினிடத்து முழங்காநின்ற காயத்திரியையும்,

அதனில் சந்தைகள் அவற்றில் சராமம் அசாமந்தன்னிடை எசர்கள் - அதனிடத்திலிருந்து வேதங்களையும் அவ்வேதங்களிலிருந்து சாமத்தையும் அச்சாமத்திலிருந்து எசர்களை யும், அவற்றின் மைந்து உடை நெடுமால் அவனிடை பைங்கூழ் பயிர்களின் மதியம்-அவைகளிலிருந்து வலிமையையுடைய திருமாலையும் அத்திருமாலிடத்திலிருந்து பசியபயிர்களையும் அப்பயிர்களிடத்திலிருந்து சந்திரனையும், அமதியின் உத்தரம் பசுக்கள் பசுக்களின் மகவான் உவனிடை உலகு எல்லாம் தந்தான் - அச்சந்திரனிடத்திருந்து பசுக்களையும் அப்பசுக்களிடத்திருந்து இந்திரனையும் அவ்வந்திரனிடத்திருந்து உலகமெல்லாவற்றையுஞ் சிருட்டித்தான்.

பைங்கூழ் என்றது ஓடதிகளை.

(சஅ)

இம்முறையொருவரொருவரைப்படைத்துச் செருக்கும்றிவர்களைப் பரமென், தும்மைவல்லிணையான் மருளுநர் மருள்கவுண்மை நூலுணர்ந்தருள்குடஞ், செம்மையோரெல்லாம்விடமிடற்றடக்கித்தேவரைப்பூந்துயர்குணங்கண், மும்மையுங்கடந்தமுதல்வனையெவர்க்குமூலகாரணனெனத்தெளிவார்

(இ-ள்) இம்முறை ஒருவர் ஒருவரை படைத்து செருக்கும் இவர்களை பரமென்று - இம்முறையாக ஒருவர் ஒருவரைப்படைத்து இறுமாக்கும் இத்திருமாலையும் பிரமனையுமோர்பொருளென்று, உம்மை வல்லிணையான் மருளுநர் மருள்க - முற்பிறப்பிற் செய்த வலிய தீவினையால் மயங்குவோர் மயங்குக, உண்மை நூல் உணர்ந்து அருள்குடும் செம்மையோர் எல்லாம் விடம் மிடறு அடக்கி தேவரை புரந்து உயர் குணங்கள் மும்மையும் கடந்த முதல்வனே எவர்க்கும் மூலகாரணன் என்ன தெளிவார் - பொய்நூலையொழித்து மெய்நூலையுணர்ந்து திருவருளோடுகூடும் நடுநிலைமையையுடையோர் யாவரும் விசேஷதை ஸ்ரீகண்டத்திலடக்கிப் பிரமன்முதலிய தேவரைப் பாதுகாத்து உயர்ந்த முக்குணங்களையுங்கடந்த இறைவனே யாவர்க்கும் மூலகாரணனென்று தெளிவார்கள்.

பிரதிருதித்தவத்தின் காரியப்பாடாதலால் குணங்கள் மும்மையுங்கடந்த என்றார்.

(சக)

சிவரத்தானப்படலம்-முற்றிற்று.

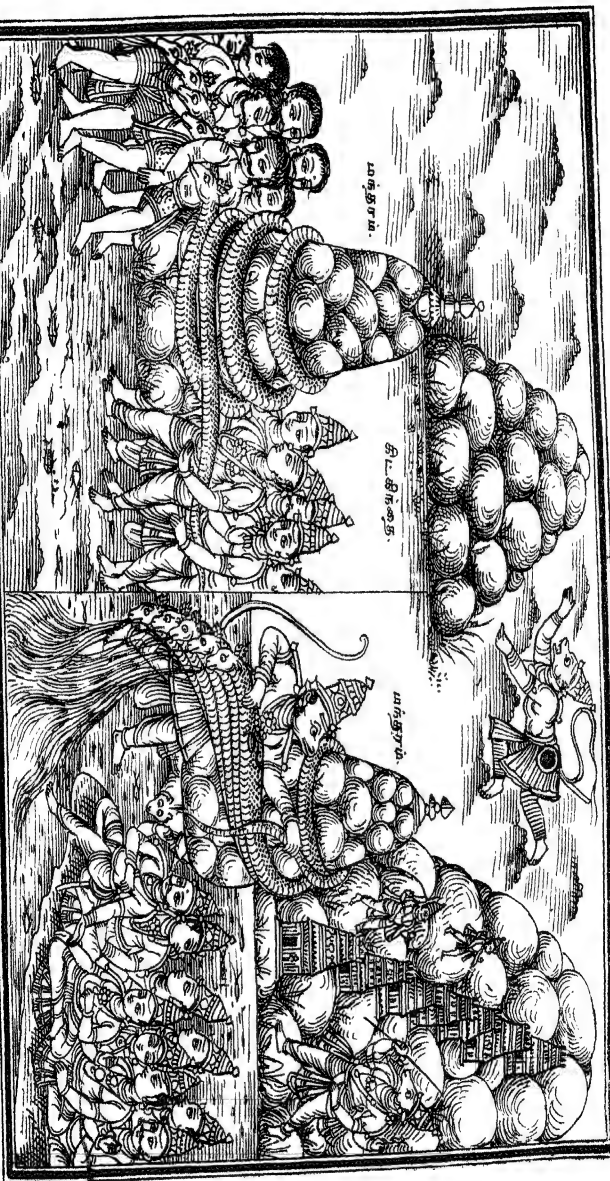
ஆகத் திருவிருத்தம்-௬௩௨.

மணிகண்டிச்சரப்படலம்.

எழுதிர்க்கழிநெடில்விருத்தம்.

நிமிறுகாலுழக்கமுகையுடைந்தலர்ந்து நெட்டி-தழ்வாய்தொறுநறவ, முமிழ்மலர்த்தடஞ்சூழ்திருச்சிவரத்தானத்துண்மையைத்தெரிந்தவாறுநாத்தா, மமிழ்தமுங்கைப்பக்குழாங்குழாமாகியறிஞர்தாங்கழகங்கடோறுந், தமிழ்தெனிகாஞ்சிவரைப்பினின்மணிகண்டிச்சரத்தலத்தியல்புரைப்பாம்.

(இ-ள்.) நிமிறு கால் உழக்க முகை உடைந்து அலர்ந்து நெட்டி-தழ் வாய் தொறும் நறவம் உமிழ் மலர் தடம் சூழ் திரு சிவரத்தானத்து உண்மையை தெரிந்த ஆறு உரைத்தாம் - வண்டுகள் மிதித்துக் காலாற்கலக்க அரும்புகள் நெகிழ்ந்துவிரிந்து நீண்ட இதழின் வாய்தோறந் தேனைச்சிந்து மலர்கள்நெருங்கிய தடாகஞ்சூழ்ந்த அழகிய சிவரத்தானத்தினுண்மையைத் தெரிந்தபடி கூறினோம், அறிஞர் தாம் குழாம் குழாமாகி அமிழ்

தமும் கைப்ப தமிழ் தெரி காஞ்சி வணாப்பினில் - அறிவுடையோர் கூட்டங் கூட்டமாய் அமுதமும் கசக்கக் கல்விச்சாலைகள்தோறும் தமிழ்துலையாராயும் காஞ்சித்திருநகரில், மணிகண்டச்சரம் தலத்து இயல்பு உணாப்பாம் - மணிகண்டச்சரமென்னும் தலத்தியல்பினை யெடுத்துக்கூறுவாம்.

வடமொழிக்கு எதிராகிய தென்மொழிக்குத் தமிழ் எனப்பெயர்வந்தது இனிமையைத்தருவது என்னுங்காரணம் பற்றியாதலால் சுவைப்பொரு ளெல்லாவற்றிலுமிக்க சுவைப்பொருள் அமிழ்தமாதலால் அமிழ்தமுங்கைப்ப என்றார். இதனை முன்னர்க்காண்க. (க)

பாட்டளியுளருங்கற்பகநறுந்தார்ப்பனிமுடிக்கடவுளர்தாமும்
வாட்டிறல்படைத்தவசுரருமுன்னவல்வினையிறப்பினுக்கஞ்சி
வேட்டனர் சாவாமருந்தினைப்பெறுவான்வெறிநறாக்கொப்புளித்தலர்ந்த
தோட்டணிக்கமலக்கிழவனையெய்தித்துணையடிபழிச்சிசின் னுணாப்பார்.

(இ-ள்.) பாட்டு அளி உளரும் கற்பக நறும் தார் பனி முடி கடவுளர் தாமும்-இசைபாடி வண்டிகளுலாவும் கற்பகமலரார் நெடுத்த நறுமணங்கமழு மாலையின் குளிர்ச்சிவாய்ந்த கிரீடத்தையுடைய தேவர்களும், வாள் திறல் படைத்த அசுரரும் முன்னவல் வினை இறப்பினுக்கு அஞ்சி சாவாமருந்தினை வேட்டனர் பெறுவான் - வாளின் வன்மையைப்பெற்ற அசுரரு முற்காலத்தில் வலியவினையால் வரும் இறப்பினுக்கஞ்சி அமுதத்தினை விரும்பிப்பெற, வெறி நறா கொப்புளித்து அலர்ந்த தோடு அணி கமலம் கிழவினை எய்தி துணை அடி பழிச்சி நின்று உணாப்பார் - மணங்கமழும் தேனைக் கொப்புளிக்கு மலர்ந்த இதழின்வரிசையையுடைய தாமரைமலரில்வசிக்கும் பிரமணியடைந்து அவனது இரண்டு பாதத்தையும் துதித்துநின்று கூறுவார். (உ)

முக்குணப்பகுப்பின் மூவுருக்கொண்டுமுத்தொழிலியற்றியோயெங்குந்
தொக்கநின் விழிப்பினிமைப்பினிலெமக்குத்தோற்றமுமொடுக்கமுமாமா
லொக்கநாயிறப்புக்கஞ்சிவந்தடைந்தேமுலப்புறாதிருந்துபோர்புரியத்
தக்கதோருபாயந்தெரித்தெமக்குராயய்தலைவனையென்பதுகேட்டு.

(இ-ள்.) முக்குணப்பகுப்பின் மூ உரு கொண்டு முத்தொழில் இயற்றி யோய் - சத்துவமுதலிய முக்குணங்களின்பகுதியால் பிரமன்முதலிய மூவர்வடிவுகொண்டு சிருட்டிமுதலிய முத்தொழிலையுஞ் செய்கின்றவனே, எங்கும் தொக்க நின் விழிப்பின் இமைப்பினில் எமக்கு தோற்றமும் ஒடுக்கமும் ஆம் - எவ்விடத்தும் நெருங்கிய உமது விழிப்பாலும் இமைப்பாலும் மெங்களுக்குப் பிறப்புமிறப்புமாகும், நாம் ஒக்க இறப்புக்கு அஞ்சிவந்து அடைந்தேம்-நாங்கள் ஒருசேர இறப்பினுக்கஞ்சிவந்து சரணடைந்தோம், உலப்பு உறுது இருந்து போர்புரிய தலைவனே தக்கது ஓர் உபாயம் தெரித்து எமக்கு உரையாய் என்பது கேட்டு - நாங்களழியாதிருந்து போர்செய்ய எமது தலைவனே தக்கதோருபாயத்தை யாராய்ந்து எமக்குக் கூறாயென்பதைச் செவீசார்த்தி.

பிரமணியும் திருமாலையும் எடுத்துக்கூறுமிடத்து அவர்களுையே பரமாகக் கூறுவது துல்வழக்காதலால் முத்தொழிலியற்றியோய் எனவும், சத்துவகுணத்திற் சத்துவகுணம் திருமேனியும், தொழிலிற் றமோகுணமும் உருத்திரனுடைமையாலும், தமோகுணம் திருமேனியும் தொழிலிற் சத்துவகுணம் திருமாலுடைமையாலும், தொழிலால் இராசதகுணமும் திருமேனியுக்குணமுமே பிரமனுடைமையாலும் முக்குணப்பகுப்பின் மூவுருக்கொண்டு எனவும், பிரமனோக்கற்பத்தில் பதினான்குத்திரரழிவராதலால் நின் விழிப்பிற் றோற்றமு மிமைப்பிலொடுக்கமுமாமாமெனவுங் கூறினார்கள்.

“ உயர்ச்சத்துவநற்குணதேகமுடையனாயுஞ்சங்கரம்
அயரத்தகுதமோதகுணமுடையனாயுமவிற்கின்றேன்
இயலின்பொலியுமுருத்திரனாவியைதாமதவண்குணவுடம்பும்
வயமார்திகைக்காச்சத்துவநற்குணமுமுடையோன்மாதவனே.”

“ இராசதகுணமெய்யுமியைதருகிருட்டிக்கா

வொராதொளிரக்குணமுமுடையவனேபிரமன் ” என வருதலைச் சூதசங்கி
தையிற்காண்க.

பிரமகதப்பத்தில் பதினான்குத்திரரழிவர் என்பதை முன்னர்க்காண்க, (க)

மடநடைக்கலைமானிளமுலைதினைக்குமார்பிணைவரொடுமெழுந்து
நடலைநீர்காட்சிவைகுத்தவரைப்பினண்ணுபுவிழியுறக்கண்டான்
படவராவணையின்முனிவார்பழிச்சமலர்மகள் பதாம்புயம்வருட
வடர்சிறைக்கலுமுன்முதலியோர்சூழவறிதுயிலமர்ந்தநாயகனை.

(இ-ள்.) மடநடை கலை மான் இள முலை தினைக்கும் மார்பிணை அவரொடும்
எழுந்து நடலை நீர் காட்சி வைகுத்த வரைப்பின் நண்ணுபு - தளர்ந்து நடக்கும் நடையி
னையுடைய கலைமகனது இளமைவாய்ந்த முலைகளிடையுறது துகருமார்பினையுடைய
பிரமனவ்விருகிறத்தாரோடுமெழுந்து பொய்யினின்று நீங்கிய வைகுத்த வெல்லையில
டைந்து, பட அரா அணையில் முனிவார் பழிச்ச மலர் மகள் பதாம்புயம் வருட - பட
த்தையுடைய சம்ப்சயனத்தின்மேல் முனிவர்கள் வணங்கவும் திருமகள் திருவடிவருட
வும், அடர் சிறை கலுமுன்முதலியோர்சூழ அறிதுயில் அமர்ந்த நாயகனை விழியுற கண்
டான் - நெருங்கிய சிறகினையுடைய கருடன்முதலியோர் புடைசூழ அறிதுயில்செய்யுந்
திருமலைக் கண்களாற்பார்த்தனன். (ச)

கண்டொரத்தழும்பத்தனித்தனிதுதித்துக்கண்டியிலெழுப்பிமுன் வணங்கி
முண்டகன்முதலாஞ்சராசரர்குழுமிமொழிவராலிறப்பினுக்கஞ்சி [சூத்
யொண்டளிர்ச்சரணஞ்சரணமென்றடைந்தேமுலப்பினைக்கடக்குமாறெமக்
தண்டுழாயலங்கற்கருணையங்கடலேசாற்றெனநாரணனெழுந்து.

(இ-ள்.) கண்டுநா தழும்ப தனி தனி துதித்து கண் துயில் எழுப்பி முன் வண
ங்கி - கண்டுநாத தழும்பேறத் தனித்தனிதுதித்து அறிதுயிலினின்று மெழுப்பி முன்
னேநின்றவணங்கி, முண்டகன் முதலாம் சரர் அசுரர் குழுமி மொழிவர் - பிரமன் முத
லிய தேவர்களும் அசுரர்களுங்கூடக் கூறுவார், இறப்பினுக்கு அஞ்சி ஒண் தளிர் சர
ணம் சரணம் என்று அடைந்தோம் - நாங்களிறப்பிற்கஞ்சி யொள்ளிய தளிர்போன்ற தி
ருவடிவையச் சரணமென்று அடைந்தோம், உலப்பினை கடக்கும் ஆறு எமக்கு - அவ்வி
றப்பைக் கடக்கும்விதம் எங்களுக்கு, தண் துழாய் அலங்கல் கருணையங்கடலே சாற்று
என்ன நாரணன் எழுந்து - தண்ணிய துழாய்மாலையையணிந்த கிருபாசமுத்திரமே கூற
யென்று குறையிரப்ப அத்திருமாலெழுந்து. (இ)

நெடிதுபோதெண்ணிச்செய்வகைதுணிந்துநீயிர்மற்றஞ்சலிரினிநா
முடிவுறுதிருப்பக்கடல்கடைந்தெடுத்துமுனிவறப்பருகுவாமமிழ்தங்
கடிபடுமமிழ்தம்பருகிமுனிவறப்பைக்கடக்கலாமென்றலுங்களிகூர்ந்
தடியிணைவணங்கிக்கடையுமாறெவ்வாறளக்கையெனவினாவினரால்.

(இ-ள்.) நெடிது போது எண்ணி செய் வகை துணிந்து நீயிர் அஞ்சலிர் - நெ
டிம்போது கருதித்தாஞ்செய்யும் வகையைத்துணிந்து நீங்களஞ்சாதொழியுங்கள், இனி

நாம் முடிவுறுது இருப்ப கடல் கடைந்து எடுத்து முனிவு அற அமிழ்தம் பருகுவாம்- இனி நாமழியாதிருக்கக் கடலைக்கடைந்து அமுதத்தையெடுத்து வெறுப்பறப் பருகுவாம், கடி படும் அமிழ்தம் பருகிதன் இறப்பைக் கடக்கலாம் என்றலும் - மணமமைந்த அமுதத்தைப்பருகினால் இறப்பைத்தாண்டலாம் என்றுகூற, களி கூர்ந்து அடி இலை வணங்கி அளக்கரை கடையும் ஆறு எ ஆறு என்ன வினா யினர் - சளிப்புமிக்கு இரண்டு திருவடிகளையும் வணங்கிக் கடலைக்கடையும் வகையெவ்வகை யென்ற வினாவிற்குள்.

சுராசுரர்கள் இறப்பினைக் கடக்கும் உபாயந்தேடுத லரிதாதலால் நெடிதுபோ தெண்ணியெனவும், அதனைச் செய்விக்கும் இறைவன் தானாதலாவிற்களைத் தன்னோடு எப்படுத்தித் தன்மைப்பன்மை வினைதந்து நாம் பருகுவாம் எனவுங்கூறினான், புரணங்களிற்கூறும் ஐந்துறுப்புக்குள் பாற்கடல்கடைதல் ஒன்றாதலால் இங்குக்கூறினார். (சு)

இந்தினாகொழுநனுளத்திடையெண்ணியெறிபுனலருவியஞ்சாரன் மந்தரப்பறம்புமத்தென நாட்டி வாசுகிகயிறெனப்பூட்டிச் சுந்தரத்திருப்பாற்கடலினைக் கடைந்து சுவையமிழ்தெடுத்துமென்றுரைப்பவந்தநாளவர்தாம்பெற்றபேருவகையாரொடுத்தியம்பவல்லவரோ.

(இ-ள்.) இந்தினா கொழுநன் உளத்திடை எண்ணி எறி புனல் அருவி அஞ்சாரல் மந்தரம் பறம்பு மத்து என்ன நாட்டி வாசுகி கயிறு என்ன பூட்டி - இலக்குமி நாயகனாகிய திருமால் தன்மனத்திடையெண்ணி யலையெறியும் நீர்மயமாகிய அருவியொழுகும் அழகிய சாரலமைந்த மந்தரமலையை மத்தாகநாட்டி வாசுகியென்னும் பாம்பைக் கடைகயிறுகப்பூட்டி, சுந்தரம் திரு பால்கடலினை கடைந்து சுவை அமிழ்து எடுத்தும் என்று உரைப்ப - அழகிய திருப்பாற்கடலைக்கடைந்து சுவையமைந்த அமுதத்தையெடுப்போமென்றுகூற, அந்தநான் அவர்தாம் பெற்ற பேர் உவகையார் எடுத்து இயம்பவல்லவர் - அக்காலையிலவர்கொண்ட பெருமகிழ்ச்சியை யாரொடுத்துக் கூறவல்லவர்.

இறப்பினுக் கஞ்சியடைந்தவர் அவ்விறப்பினைக் கடத்தற்கு ஒருபாயங்கூறினமையால் அன்றெழுந்த மகிழ்ச்சிக்கு ஓரளவின்மையால் பெற்ற பேருவகையார் எடுத்தியம்பவல்லவர் என்றார். (எ)

கனாபொருதிரங்கும்வென்டினாத்திருப்பாற்கடலிடை யாவருமெய்தி நினாமணிக்குவட்டுமந்தரநிறுவிரெளியுடல்வாசுகிசுற்றி வரைபெதிரடோளசுரருஞ்சுரரும்வலிப்புழியவர்தமைநோக்கி விரைநுர்த்துளிக்கும்பசுந்துழாயலங்கல்விண்ணவனென்றுபேசுவனல்.

(இ-ள்.) கனா பொருது இரங்கும் வென் தினா திரு பால் கடலிடை யாவரும் எய்தி-கனாயொடு மோதியொலிக்கும் வெள்ளிய திரையையுடைய திருபாற்கடலிடை யாவருமடைந்து, மணி நினா குவடு மந்தரம் நிறுவி நெளி உடல் வாசுகி சுற்றி - இரத்தினவரிசைகளமைந்த மந்தாகிரியை மத்தாக நாட்டி நெளிந்த சரீரத்தையுடைய வாசுகியென்னுள் கடைகயிற்றைச்சுற்றி, வரைபெதிரள்தோள் அசுரரும் சுரரும் வலிப்புழி-மலையையொத்த திரண்ட தோளையுடைய அசுரருந் தேவர்களு மிழக்கும்போது, அவர்தம்மைநோக்கி விரைநுர்த்துளிக்கும் பசும் துழாய் அலங்கல் விண்ணவன் ஒன்று பேசுவன் - மணங்கமழும் தேன்துளிக்கும் பசிய துழாய்மலையைமணிந்த திருமாலொன்று கூறுவான். (அ)

இருதிருத்தவருள்வான் சுவையமிழ்தமெறுழிநற்கடைந்தெடுத்தவரோ பருகிடத்தகுமாலேனையோரொய்தற்பாலதன்றென்பதுகேட்டுப்

பொருதிறலசுரர்மகிழ்தெழுந்தார்த்துப்பொறியராவிருபுடைபற்றித்
தருவலியிகையாலீர்த்தனரசலந்தன்பெயர்நாட்டியதன்றே.

(இ-ள்) இரு திறத் தவருள் வான் சுவை அமிழ்தம் எழழினால் கடைந்து எடு
த்த வோ பருகிட தரும் - இவ்விருதிறத்தோருள் பெரியசுவையமைந்த அமுதத்தை வ
லிமையினால் கடைந்தெடுத்தவரே பருகத்தரும், ஊனையோர் எய்தல் பாலது அன்று
என்பது கேட்டி - மற்றையோர் அவ்வமுகினை யடையுந் தரத்தினர் அல்லொன்பது
கேட்டி, பொரு திறம் அசுரர் மகிழ்ந்து எழுந்து ஆர்த்து பொறி அரா இரு புடைபற்
றி தரு வலி மிகையால் ஈர்த்தனர் - போர்செய்யும் வலியமைந்த அசுரர்கள் மகிழ்கூர்
தெழுந்து கோஷித்துப் படப்பொறியையுடைய அவ்வாசுகியை இரண்டுபெக்கத்தும்
நின்று பற்றிமிக்க வலியாலிழுத்தனர், அசலம் தன் பெயர் நாட்டியது - அம்மந்தரகிரியா
னது காரணத்தால் தனக்குவந்த பெயர்ப்பொருளை நிலைநாட்டியது.

அசலம் அசைதலில்லாதது என்னும் பொருள்மேல் நிற்கலால் மலைக்கு ஓர்க்
காப்பெயராதலால் அசலந்தன் பெயர்நாட்டியதெனவும், சுராசுரர்கள் சோர்வில்லாதது
முயலுதற்குக் கூறினாராதலால் வான்சுவையமிழ்தமெழுகிற கடைந்தெடுத்தவரே பரு
கிடத்தருமா லேனையோடொத்தபாலதன்மெனவும் கூறினார். (க)

இயக்கலாற்றாமையினேத்ததானவரையெதிருறுங்கடவுளர்நோக்கி
வியத்தகவெழுந்தாரீரினிவிடுகின் விடுமினென்றெய்திவாசுகியை
வயத்துடன் பற்றியீர்த்தனரவரும்வலியிழந்தெய்தத்தனரின்னார்
செயத்தகுந்திறமேதனியெனயாருஞ்சிந்தையிற்கவலைகூர்பொழுது.

(இ-ள்.) இயக்கல் ஆற்றாமை இளைத்த தானவரை எதிர் உறும் கடவுளர் நோக்
கி - மந்தரகிரியைத்திரிக்க இயலாமையாலினைப்புற்ற அசுரரை யெதிரின்னிற தேவர்கள்
பார்த்து, வியத்தக எழுந்து இனி நீர் விடுகின் விடுகின் என்று எய்தி வாசுகியை வயத்
து உடன்பற்றி ஈர்த்தனர் அவரும் வலி இழந்து எய்த்தனர் நின்றார் - அநிசயங்கூர எழு
ந்து இனி நீங்கள் விடுங்கள் விடுங்கென்றெழுந்து அத்தேவர்களும் வலிமையிழந்து
இளைத்து நின்றார்கள், இனி செய் தரும் திறம் ஏது என யாரும் சிந்தையில் கவலை கூர்
பொழுது-இனி நாம் செய்யத்தகுங் கடமை யாதென்று யாவரும் மனத்திற் கவலைகொ
ண்டபொழுது.

இறப்பினைக்கடத்தற்கோருபாயம்பெற்றும் அவ்வுபாயங் கைகூடச்செய்யும் வலி
யிலராய் நிற்கலால் கவலைகூர்ந்தார் என்பார் செய்த்தகுந் திறமேனியென யாருஞ்சிந்
தையிற் கவலைகூர்பொழுது என்றார், விடுகின் விடுகின் துணிவுப்பொருளில்வந்த அடு
க்குத்தொடர். (க)

வலனுயிர்செகுத்தவானவனுயிர்த்தவாலியாங்குரக்கினத்தலைவன்
பலகடவிடத்துஞ்சென்றுபாண்டரங்கன்பதாம்புயமருச்சனைபுரிவான்
புலனுயர்சிற்பினியிடையில்பாற்போதலுமாலயன்முதலோர்
நலமுநோக்கியவகைமீதுரநல்வரவேற்றுநின்றனரால்.

(இ-ள்.) வலன் உயிர் செகுத்த வானவன் உயிர்த்த வாலியாம் குரங்கு இனம் தலை
வன் - வலாசரனுடைய உயிரைக்கொன்ற இத்திரஹம்பெறப்பட்ட வாலியாகிய குரங்
கின் கூட்டங்களுக்குத்தலைவன், பல கடவிடத்தும் சென்று பாண்டரங்கன் பதாம்புயம்
அருச்சனை புரிவான் புலன் உயர் சிறப்பின் ஆயிடை இயல்பால் போதலும் - பலகடல்
களிலுள்ள தீவுகந்தோறுஞ் சென்று சிவபெருமானது பாததாமரைகளை யருச்சனைபுரிய

அறிவாலுயர்ந்த சிறப்பினால் அவ்விடத்து இயல்பாகச்செல்ல, மால் அயன் முதலோர் நலம் உற நோக்கி உவகையீதார நல்வரவு ஏற்று நின்மனார் - திருமால் பிரமன் முதலியோர் இன்பமிகப் பார்த்துக் களிப்பதிகரிக்க அவனது நல்வருகையை ஏற்று நின்றார்கள்.

தன்னொடு போர்க்குவந்த வலாகுரனொடு போர்புரிய இத்திரன்வலிமையில்தான் அவனை வஞ்சத்தால் வென்றவனாதலால் வலனுயிர் செகுத்தவானவன் எனவும், அவன் புதல்வனாதலால் வானவனுயிர்த்த வாலியெனவும், அவனொடோறுங்கடனீராடிச் சிவபிரானை வணங்குதல் நியமமாதலால் வாலியாங்குரக்கினத்தலைவன் பலகடலிடத்துஞ்சென்று பாண்டரங்கன் பதாம்புயத்தாட்சனைபுரிவான் எனவும், சிவபெருமான் திருக்கூத்திற்குப் பாண்டரங்கம் என்பது திருநாமமாதலால் கக்காரணத்தோன்றப் பாண்டரங்கனெனவும், அதுபோல அன்று அங்குவந்தனனாதலால் ஆயிடையியல்பாற்போதலும் என்றார்.

வந்தவனையனை மாயனை வணங்கிவானவர்க்கஞ்சலியளித்துச் சிந்தனை யொருக்கிரிவண்முயலுஞ்செயலிதுவென்னெனவினவக் கந்தமாமலரோனுள்ளவாறுரைத்துக்கருதருந்தெய்வமிங்குன்னைத் தந்ததாலெமக்குநீ துணைசெய்யத்தகுமென விறுத்தனனவனும்.

(இ-ள்.) வந்தவன் அயனை மாயனை வணங்கி வானவர்க்கு அஞ்சலி அளித்து - வந்த வாலி பிரமனையும் திருமாலையும் வணங்கித் தேவர்களுக்கு அஞ்சலிவந்தனஞ்செய்து, சிந்தனை ஒருக்கிரி இவண் முயலும் செயல் இது என்னென வினவ - நீங்கள் மனத்தை யொருப்படுத்தி யிவ்விடத்து முயலுஞ்செய்கை யென்னென்று வினாவ, கந்தமாமலரோன் உள்ள ஆறு உடைத்து கருதரும் தெய்வம் இங்கு உன்னை தந்தது - வாசமிக்க பெருமையையுடைய தாமரைமாலிலுள்ள பிரமன் உள்ளபடி கூறி நினைத்தற்கரிய தெய்வமிங்கு உன்னைக்கூட்டி முடித்தது, எமக்கு நீ துணைசெய்ய தரும் என்ன இறுத்தனன் அவனும் - எமக்கு நீ துணைசெய்யவேண்டுமென விடைதந்தனன் அந்த வாலியும்.

தேவர்களுக்குத் தலைவராதலால் அயனை மாயனை வணங்கியெனவும், அவர்களுக்குத் தேவர்கள் கீழ்ப்பட்டவராதலால் வானவர்க்கஞ்சலியளித்து எனவும், இச்சராசுரர்களாவியலாத காரியம் இவனால் முடியும் எனப் பிரமன் கருதினனாதலால் தெய்வமிங்குன்னைத் - தந்ததாலெமக்கு நீ துணைசெய்யத்தகுமென விறுத்தனனெனக் கூறியதாகவுங்குறிநார்.

(கஉ)

பெருவலிபடைத்தசுராசுரர்குழுமிப்பெறலருந்திறத்தினிலெளியே [வந்
னெருவனேவல்லேன்யாமெலாமொருங் குற்றுத்தியைக்கடைதுமேற்றெய்
தருவதுகாணடுமெனநகைத்தியம்பித்தானவர்கடவுளொல்லாம்
வருகெனவிளித்துவாலிமாசுணத்தினவாற்புறம்பற்றிநின்றிர்த்தான்.

(இ-ள்.) பெருவலி படைத்த சுராசுரர் குழுமி பெறல் அரும் திறத்தினில் எளியேன் ஒருவனே வல்லேன் - மிக்க வலிமையைப்படைத்த அசுரர்களுந் தேவர்களும் நெருங்கி அடைதற்கரிய விப்பகுதியில் எளியேனாகிய யான் ஒருவனே வன்மையையுடையேன், யாம் எல்லாம் ஒருங்கு உற்று உத்தியை கடைதும் மேல் தெய்வம் தருவது காண்டும் என்ன நகைத்து இயம்பி - நாமெல்லாம் ஒருசேரத்திரனொடு கடலைக்கடைவோம் அதன்மேல் தெய்வத் தருவதைக் காண்போமென்ற நகைத்துக்கூறி, தானவர்கடவுளர் எல்லாம் வருகென விளித்து வாலி மாசுணத்தின வால் புறம் பற்றி நின்றார் - அசுரர்களுந் தேவர்களும் யாவரும் வரக்கடவீதென்று அவர்களை வாலியழைத்து அவ்வாசுகியினது வாற்புறத்தைப்பற்றி நின்ற இழுத்தனன்.

பிரமன் தன் வலியைக்கருதிக் கூறியதற்குத் தானிறுமாப்படைந்து தன்னை கன்கு மதியாது கூறினான் என்பார் எனியேன் ஒருவனோவல்லேன்னவன், இவர்களோடு நானும் ஒருவனாகின்று கடைகின்றேன் அதன்மேல் தெய்வங்கட்டிமுடிப்பது பாப்போமென்றானென்பார் ஒருங்குற்றுத்தனியைக் கடைதுமேற்றெய்வத் தருவதுகாண்டிம் எனவும், தேவர்கள் வலியிலர் எனக் கருதினென்பார் நகைத்தியம்பியெனவும், இவர்கள் வலியளவறுத்தற்கு நினைத்தனன் என்பார் அவர்களை யொருபால் நிறுத்திக் தான் வாற்புறம்பற்றி நின்றிர்த்தான் எனவுக்கூறினார். (க௭)

பருங்கொலைப்படத்தையசுரருஞ்சாரும்பற்றினர்தனித்தனியிர்த்து மொருங்குகின்றிர்த்துமாற்றலாதுடைந்துதன்புடையொதுங்குதல்காணா உகருங்கழல்வாலிவிடுமினீ'ொன்னுக்கட்செவிவாலமும்பணமு [க் மிருங்கையிற்பற்றிமுறுகுறவாங்கியிர்த்தனன்கடைந்தனன்புணரி.

(இ-ள்) பரும் கொலை படத்தை அசுரரும் சுரரும் பற்றினர் தனிதனி ஈர்த்தும் ஒருங்கு நின்று ஈர்த்தும் ஆற்றலாது உடைந்து தன்புடை ஒதுங்குதல் காணா உ - மிக்ககொலையையுடைய அம்பாம்பின் படத்தை யசுரருந்தேவருஞ் சேரப்பற்றி நின்று தனித்தனியிருத்து மொருசேர விழுத்தும் ஆற்றலமயரில் தோற்றுத்தன்பக்கத் திலொதுங்குதலைக்கண்டு, கரும் கழல் வாலி நீர் விடு மின் என்னு கட் செவி வாலமும் பணமும் இரும் கையில் பற்றி முறு குற வாங்கி ஈர்த்தனன் புணரி கடைந்தனன் - பெருமைவாய்ந்த வீரகண்டையையுடைய வாலி நீங்கள்விடுங்கொன்று அப்பாம்பினது வாலையும் படத்தையுந் தனது பெரியசையாற்பற்றித் தேகமுறுகவளைத்து இழுத்துக் கட

சுராசுரர்கள் வன்மையைக்கண்ட வாலி தனது வன்மையைக்காட்டினான் என்பார் விடுமினீ'ொன்னுக் கட்செவிவாலமும்' பணமும் இருங்கையாற்பற்றிக் கடலைக் கடைந்தனன் என்றார். (க௮)

ஒருகரமுடக்கியொருகரநீட்டியுவவுநீர்மதுகையிற்கடையோ தருவனாக்குமியந்தரங்கடலுளாழ்தலுங்கச்சபவடிவாய்த் திருமறுமார்பன் றாங்கவச்சயிலந்தென்கடன்மீச்செலமி, நப்பக் கருமுகிலுவண்ணன் கரமிசைநீட்டிக்கனங்கொளவிருத்தினன்வரையே.

(இ-ள்.) ஒருகரம் முடக்கி ஒருகரம் நீட்டி உவவு நீர் மதுகையில் கடைபோது - ஒருகையை முடக்கி ஒருகையை நீட்டிப் பெரியகடல் நீளாவலிமையோடு கடையுங்காலத்தில், குடமி அரு மந்தர உரை கடலுன் ஆழ்தலும் - அடைதற்கரிய சிகரத்தையுடைய மந்தரமலை கடலிலாழ், திரு மறு மார்பன் கச்சப வடிவாய் தாங்க - இலக்குமிவும் சீவற்சொன்னு மறுவம்பொருந்திய மார்பகத்தையுடைய திருமால்சுமத்தலால், சயிலம் தெண் கடல் மீ செல மி தப்ப கரு முகில் வண்ணன் மிசை கரம் நீட்டி வரை கனம் கொள இருத்தினன் - அழுந்திய அம்மலை தெள்ளியகடல்மேலெழுந்து மிதக்கக் கரியமேகம்போலு நிறத்தையுடைய திருமால் கையைமேலே நீட்டிக் கனக்க அம்மலையை

கடலிலழுந்திய மந்தரகிரிமேலெழு திருமால் அம்மார்த்தங்கொண்டனர் ஆதலால் தாங்கக் கச்சபவடிவாய் எனவும், மேலெழுந்து மிதக்குங் கனம்வாய்ந்து மிதக்கத் திருக்கரங்களை நீட்டி யிருத்தினனாதலால் கரங்களை நீட்டிக் கனங்கொளவிருத்தினன் எனவுக் கூறினார். கனங்கொள் என்பதற்கு வளாவினைமுதலாதலால் ஏகாரம் அசை நிலையாகக்கொள்க. இதனையுணராது வாளாவரையெனத் திருத்தியினைத்தனர். (கரு)

அழைக்கழிநெழில்வருத்தம்.

இருத்தியபின்னரியேறுமிடம்வலமாகவரையைத்
திரித்துக்கடுகச்சுழற்றித்தெண்டினாவேலையலறிச்
சுரித்துவிரித்துப்பரந்துதுள்ளிக்கொதித்தெழுந்தாட
வாந்திக்கலக்கிமறுகவலித்துக்கடைந்திடிகாலை.

(இ-ள்.) இருத்தியபின் அரி ஏறும் இடம் வலமாக வரையை திரித்து கடுக சுழ
ற்றி - திருமால் இருத்திய பின்பு ஆண்சிங்கத்தையொத்த அவ்வாலியும் இடமும் வலமு
மாக அந்த மலையைத்திரித்து விளையச்சுழற்றுதலால், தென் தினை வேலை அலறி சுரித்து
விரித்து பரந்து துள்ளி கொதித்து எழுந்து ஆட-தெள்ளிய அலையையுடைய கடல் கடறி
அந்நீரைச் சுருக்கி மீள்விரித்துப் பரந்து துள்ளிப் பொங்கியெழுந்து மேலெழ, வருத்தி
கலக்கி மறுக வலித்து கடைந்திடிகாலை-அக்கடலை வருத்திக்கலக்கி அது சுழல அம்ம
லையை இழுத்துக் கடைந்திடுங்காலத்தில்.

கடையுங்காலத்தில் கடையப்படும் பொருளின் றொழில்களிவையாதலால் அ
லறிச்சுரித்து விரித்துப் பரந்து துள்ளிக்கொதித்தெழுந்தாட எனத் தொழிற்றன்மை
யணிபடக்கூறினர். (௧௬)

ஆற்றரிதாகியினைப்புற்றரவிறைவாயினுரைகள்
காற்றியுயிர்ப்புவிடலுங்கடுஞ்சுடுநீர்க்கடலெங்குந்
தோற்றுதுரைகள் பரம்பித்தொக்ககலப்பிடைநின்றங்
கூற்றுறழாலாலமென்னுங்கொடுவிடந்தோன்றியதன்றே,

(இ-ள்.) அரவு இறை ஆற்றரிதாகி இளைப்பு உற்று வாயில் துரைகள் காற்றி உ
யிர்ப்பு விடலும் - வாசுகியென்னும் பாம்பு ஆற்றற்கரிதாகி யிளைத்து வாயினின்று துரை
களைக் கக்கிப் பெருமூச்செறிய, சுழி சுடு நீர் கடல் எங்கும் தோற்று துரைகள் பரம்பி
தொக்க கலப்பு இடை நின்றும்-மிகவுஞ் சுடாநின்ற நீர்மயமாகிய கடலில் எவ்விடத்துந்
தோன்றிய அந்துரைகள் பரவுதலால் நெருங்கிய கலப்பினிடத்தில் நின்றும், கூற்று உ
றழ் ஆலாலம் என்னும் கொடுவிடம் தோன்றியது - இயமனையொத்த ஆலாலமென்னுங்
கொடிய விடமானது தோன்றியது.

வாலி யிருபாலும்பற்றி மாறிமாரியிழுத்தலால் அதற்கு வாசுகி யாற்றாமையில்
ஆற்றரிதாகியெனவும், பெருமூச்சோடு வாய்துரை நீர்க்கலந்தவிடத்து விடந்தோன்றி
யதால் பரம்பித்தொக்க கலப்பிடைநின்றங் - கூற்றுறழாலாலமென்னுங்கொடுவிடந்
தோன்றியதெனவுக்கூறினர். பரம்பி காரணகாரியப்பொருளில் வந்த வினையெச்சம்.
தோற்றிய தன்வினைப்பொருளில்வந்த பிறவினைப்பெயரெச்சம். ஆலஹாலம்- ஆலாலம்
வடமொழிச்சிதைவு. (௧௭)

அளக்கர்முழுதும்வறப்பவண்டகடாகமழற்றத்
துளக்கிலுயிர்த்தொகைமுற்றுஞ்சுட்டெழும்வல்விடத்தீயின்
கிளக்கருவெம்மைகதுவிக்கேழுடல்வாடிவெதும்பி
விளக்கமுறம்புகழ்வாவிவெரினனோட்டமெடுத்தான்.

(இ-ள்.) அளக்கர் முழுதும் வறப்ப அண்டகடாகம் அழற்ற துளக்கு இல் உயிர்
தொகை முற்றும் சுட்டு எழும் வல்விடம் தீயின்-கடல் முழுதும் வறக்கவும் அண்டகடா
கந் தீப்பற்றவும் நடுக்கமில்லாத உயிர்த்தொகை முழுவதையுஞ்சுட்டு வருத்தியெழா
நின்ற வலிய விஷமாகிய தீயினால், கிளக்கு அருவெம்மை கதுவிக்கேழ் உடல் வாடி வெ
சுக

தம்பி - சொல்லுதற்கரிய வெம்மை பற்றுதலால் நிறம்வாய்ந்த தனதுடல் வாடிவருந்தி, விளக்கம் உறும் புகழ் வாலிவெரீ இனன் ஓட்டம் எடுத்தான் - ஒளிமிக்க புகழ்வாய்ந்த வாலி யஞ்சியோடினான். வெரீஇனன் முற்றெச்சம்.

கடலருகு நின்று வாலி கடைதலா லக்கடலிற்றேன்றிய விஷவேகம் முன்பு வாலியைப்பற்றியதென்பார் வெம்மைகதுவிக்கேழுடல்வாடிவெதும்பி - விளக்கமுறும் புகழ்வாலிவெரீஇனனோட்டமெடுத்தான் என்றார். (கஅ)

வருகனல்வல்லிடந்தாக்கிரமயவன்வெண்ணிறமேனி
கருகினன்னுதொடங்கிக்கரியனென்பெயர்பெற்றான்
நிருமலரோனுடற்பொன்மைதீர்த்துபுகைநிறமுற்றான்
வெருவுகிசைக்கிறையோரும்வேற்றுருவெய்தியமுதார்.

(இ-ள்.) வருகனல் வல்லிடம் தாக்கிரமயவன் வெண்ணிறமேனி கருகின்ன அன்றுதொடங்கி கரியன் என்ன பெயர்பெற்றான் - கடலிற்றேன்றிய திணையொத்த வலியவிடத் தாக்குதலால் திருமால் வெள்ளிய நிறம்வாய்ந்த திருமேனி கருகி அக்காலந் தொடங்கித் கரியனென்று பேர்பெற்றான், திருமலரோன் உடல் பொன்மை தீர்த்து புகை நிறம் உற்றான் - அழகிய தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமன் தேகத்தின் பொன்னிறம் நீங்கிப் புகைநிறம் பெற்றான், வெருவுகிசைக்கு இறையோரும் வேற்றுரு எய்தி அமுதார் - யாவருமஞ்சு மட்டிக்குப்பாலகரும் நிறம் திரிந்து வேறு உருவமடைந்தார்கள்.

திருமால் கருநிறம்பெற்றமைக்கும் பிரமன் தாமிரநிறமடைந்தமைக்குங் காரண மிதனென்பார் கரியனென்ப பெயர்பெற்றான், மலரோன் புகைநிறமுற்றான் என்றார். (கஆ)

யாரும்பதைபதைத்தோட்டமெடுத்தினிச்செய்வதென்னென்று
சார்புபிறிதொன்றுங்காணுந்தாளொடுதான்களிடற
நாரணனேமுதலானோர்நண்ணினர்க்கின்பமளிக்குஞ்
சீர்கெழுவெள்ளிக்கயிலைத்திருமலைநோக்கிநடந்தார்.

(இ-ள்.) யாரும் பதை பதைத்து ஓட்டம் எடுத்து இனி செய்வது என் என்று சார்பு பிறிது ஒன்றும் காணார் - எவரும் பதை பதைத்தோடி யினிநாஞ்செய்வ தென்னென்று தமக்கோர் புகலிடங்காணாது, நாரணனே முதலானோர் நண்ணினர்க்கு இன்பம் அளிக்கும் சீர் கெழு வெள்ளி கயிலை திருமலை நோக்கி தாளொடு தான்கள் இடற நடந்தார்-திருமால் முதலியோர் தம்மையடைந்தோர்க்கு இன்பத்தைச் செய்யும் புகழ் வாய்ந்த வெள்ளியாகிய கையென்னுந் திருமலையையோர்க்கித் தாளொடுகால் பின்ன நடந்தார்கள்.

அரசன் கோந்தீழ்வாழ்ங் குழிகள் பிறரால் தமக்கோரிடையுறுவரின் அவ்விடையூற்றைக் களைத்துத்தற்பொருட்டுத் தம்மையாரும் அரசனிடத்துச் செல்லுதல் போல, இறைவன் ஆணையின் கீழ்வாழும் அபன்முதலிய தேவர்களும் அசுரர்களும் விஷத்தால் தமக்குவந்த இடையூற்றைக் களைத்துவதற்கு அவ்விறைவன்பார் சென்றடைதல் முறையாதலால் சார்பு பிறிதொன்றுங்காணார் நாரணனேமுதலானோர் வெள்ளிக்கயிலைத் திருமலைநோக்கி நடந்தார் என்றார். (கஆ)

வெங்கதிர் தாக்கவுடைந்தோர்மென்னிலுச்சேர்ந்தெனச்சென்று
மங்கலவெற்பிணையெய்திவஞ்சவிடத்துயர்நீங்கி
யங்கண்வரையவைவணங்கியருளொடுமேறியினங்கா
றங்கியபோகபுரமுன்சற்றிளாப்பாறியிருந்தார்.

(இ-ள்.) வெம் கதிர் தாக்க உடைந்தோர் மெல் நிழல் சேர்ந்தால் என்ன சென்று மங்கல வெற்பினை எய்தி - சூரியகிரணஞ் சுட்டி வருந்துதலால் அதற் கினைத்தவர்கள் தண்ணிய நிழலைச் சேர்ந்தாற்போலச் சேர்ந்து அடைந்தோர்க்கு மங்கனத்தைச் செய்யுந் திருக்கயிலையை யடைதலால், வஞ்சவிடம் துயர் நீங்கி அங்கண் வளாயைவணங்கி அருளோடும் ஏறி - கொடியவிஷத்தால் விளையுந்துன்பத்தினின்றும் நீங்கி அழகிய இடத்தையுடைய திருக்கயிலையை வணங்கித் திருவருளாலேறி, இளங் கால் தங்கிய போக புரம் முன் சற்று இளைப்பாறி இருந்தார்-தென்றல் தங்கிய முதலிடமாகிய போக புரத்தில் முன்பு சிறிது இளைப்பாறி யிருந்தார்கள்.

போகபுரம் சிவபெருமான் உமையம்மையோடு உல்லாசமாய் ஓர்கா விருக்குந் தானம், மென்னிழல் சேர்ந்தெனச் சென்று இருந்தார் எனக்கூட்டித் தொழிலும் பயனும் பற்றிவந்த உவமை யணியாகக்கொள்க. (உக)

அறுசீர்க்கழிநெழில்விருத்தம்.

படைத்தபெருந்துயர்நீங்கினாற்றிசையுங்கண்விடுத்தப்பார்ப்போரங்கண், விடைக்கொடியோன்றிருக்கயிலேவிரிசுடர்வெண்கதிரீட்டும்விளக்கத்தன்பா, லடைக்கலமென்றுறுந்தம்மைத்தொடர்ந்துவருங்கொடுவிடமங்கணைவுருமைப், புடைத்துந்தித்தள்ளுவானீட்டிதடங்கைகளெனப்பொலிவகண்டார்.

(இ-ள்) அங்கண் விடை கொடியோன் திருக்கயிலை விரிசுடர் வெண்கதிர் நீட்டும் விளக்கம் - அவ்விடத்து இடபக் கொடியையுடைய சிவபெருமானது திருக்கயிலையானது விளங்கும் வெள்ளிய கிரணத்தைவீசும் விளக்கமானது, படைத்த பெரும்துயர் நீங்கி நால் திசையும்கண் விடுத்து பார்ப்போர் - தாம்படைத்த பெரிய துன்பத்தினின்றும் நீங்கி நான்கு திசையிலுந் தம்முடைய கண்களைச் செலுத்திப் பார்க்குந் திருமால் முதலிய தேவர்கள்; தன்பால் அடைக்கலம் என்று உறும் தம்மை தொடர்ந்து வரும் கொடு விடம் அங்கு அனை வுருமை புடைத்து உந்தி தள்ளுவான் நீட்டி தடம் கைகள் என்ன பொலிவ கண்டார் - தன்னிடத் தடைக்கலமென வடையுந் தங்களைப் பின்றொடர்ந்துவரும் கொடிய விடமானது அவ்விடத்திலவர்களைச்சேராமல் தாக்கியுந்தித்தள்ள நீட்டிய நீண்ட கைகளைப்போல விளங்குவதைப் பார்த்தார்கள்.

திருக்கயிலை கிரணம் வீசுதலைத் தன்னையடைந்த திருமால்முதலிய தேவர்களைப் பின்றொடர்ந்துவரும் விஷவேகத்தைத் தடுத்தித் தள்ளுதற்குக் கைகளை நீட்டியது போலிருந்ததெனக் கவி அத்தியவசயித்துக் கூறுதலால் தற்குறிப்பேற்ற வுவமையணி. தள்ளுவசெயல்மேல் கிற்றலால் வினைமுற்றுப்பெயர். (உஉ)

கடலகமிகிழித்தெழுந்தவிடவேகமாற்றாதுகழியுநொந்தா
ரிடர்பெரியரளித்தக்காரர்தோவென்றிரங்கினபோலிலகும்வெள்ளித்
தடவனாமேற்றாங்கருவிபணித்திவலைநீர்தங்கண்முகத்துவிசப் [ர்.
படருநெடுந்தடங்கொடிகள்சார்தாற்றித்தொழில்செய்யும்பான்மைகண்டா

(இ-ள்.) கடல் அகடு கிழித்து எழுந்த விடவேகம் ஆற்றாது கழிய நொந்தார்-கடலின்வயிற்றைக்கிழித்தெழுந்த விஷத்தின் வேகத்துக்குச்சிறிதும் பொறாது மிகவும்வருங்கிய திருமால்முதலிய தேவர்கள், அந்தோ இடர் பெரியர் அளித்தக்கார் என்று இரங்கினபோல்-ஐயோ துன்பத்தில் மிக்கவராயினர் நம்மாற் பாதுகாக்கத் தக்கவர் என்றவர்களுக் கிரங்கினதுபோல, இவரும் வெள்ளி தடவரை மேல் தூங்கு அருவி பனி திவலை நீர் தங்கள் முகத்து வீச - விளங்காநின்ற பெரிய வெள்ளி மலையின்மேல் அசைந்

திழியும் அருவியானது குளிர்த நீர்த்துளியைத் தங்கள் முகத்தில் வீசவும், படரும் நெடும் தடம் கொடிகள் சாந்தாற்றி தொழில் செய்யும் பான்மை கண்டார். பரவிய நெடிய பெரிய கொடிகள் சிற்றூல வட்டம்போல வீசுந்தொழில் செய்யுந் தன்மையை யும் பார்த்தார்கள்.

திருமால் முதலிய தேவர்கள் விஷவேகத்தால் மிகவு மெலிந்தனர், ஆதலால் நம்மாற் பாதுகாக்கத் தக்கவரென அருவிகளும் கொடிக ளைசதலும் சீதள வுபசார ஞ்செய்தலையொப்ப அவர்கள் முகத்தில் நீர்த்துளிகளை வீசியதெனவும் ஆலவட்டம் இ ராட்டியதெனவுங் கவியத் தியவசயித்துக் கூறுதலால் தற்குறிப்பேற்றவணி. இரங்கின வினைமுற்றுப்பெயர்.

(௨௩)

அச்சமுறவருவிடத்தையானெடுத்துப்பருகுவென்றற்றல்சாலப் பச்சைவரையுயர்கயிலைப்பறம்புவாயங்காந்தபரிசேபோலச் செச்சைமணிகிடந்திமைக்குமுழைகடொறும்வெண்ணீறுதிகழப்பூத்த பொச்சமிலாமுனிவர் குழாரிராரிரையாவீற்றிருக்கும்பொலிவுகண்டார்.

(இ-ள்.) அச்சமுற வருவிடத்தையான் எடுத்து பருகுவல் என்று ஆற்றல் சால பச்சை வரை உயர் கயிலை பறம்பு வாய் அங்காந்த பரிசேபோல - பயமிகவாராநின்ற விஷத்தை நானே யெடுத்துப் பருகுவேனென்று வலிமையிகப் பசியமூங்கில்கருயர்ந்த திருக்கயிலை மலையாயைத்திறந்த தன்மையே போல, செச்சை மணிகிடந்து இமைக் கும் முழைகள் தொறும் வெண்ணீறு திகழ பூத்த பொச்சம் இல்லா முனிவர் குழாம் நிரா நிரையா வீற்றிருக்கும் பொலிவு கண்டார் - செவந்த மாணிக்கங்கள் கிடந்து வி ளங்குந் குகைகள்தோறும் வெள்ளிய திருநீறு திருமேனியில் விளங்க அணிந்த உண் மை நிலையில் மறத்தலில்லாத முனிவர் கூட்டங்கள் வரிசை வரிசையாக நிகரின்றியிருக் கும் அக்குகைகளின் விளக்கத்தைப் பார்த்தார்கள்.

குகைகளிருத்தலைத் திருமால்முதலியோர் அஞ்சவரும் விஷத்தைத் திருக்கயி லை நான் பருகுவேனென்று வாய்திறந்ததை யொக்குமெனக் கவி அத் தியவசயித்தலால் தற்குறிப்பேற்ற வுவமையணி.

(௨௪)

அமுந்தாழிப்புனலகத்துவடவையுமக்கடுவெம்மைக்காற்றாதங்க ணெழுந்தோடிமுன்னகத்திருக்கயிலைப்பருப்பதத்திலெய்திமுன்னர் விழுந்தாறுதன்னில்வரங்கிடப்பதெனவயங்குமொளிமேவுசெக்கர்ச் செழுந்தாமமணிபடுத்தநெறிநோக்கியநெறிமேற்சேறுவற்றார்.

(இ-ள்.) அமுந்த ஆழி புனல் அகத்து வடவையும் அகடு வெம்மைக்கு ஆற்றா து அங்கண் எழுந்து ஓடி முன்னக திருக்கயிலை பருப்பதத்தில் எய்தி முன்னர் விழுந்து ஆறு தன்னில் வரம் கிடப்பது என்ன - ஆழ்ந்த கடல் நீரினுள் இருக்கும் வடவாமுகாக் கினியும் அந்த விடத்தின் வெம்மைக்குச் சிறிதுமாற்றாது அவ்விடத்து நின்றெழுந்தோ டி. அத்தேவர்களுக்கு முன்பு திருக்கயிலை மலையையடைந்து திருமுன் விழுந்து வழியில் வரங்கேட்கக் கிடத்தலைப்போல, வயங்கும் ஒளிமேவு செக்கர் செழும் தாமம் மணிபடு த்த நெறி நோக்கி அ நெறி மேல் சேறல் உற்றார் - விளங்காநின்ற ஒளியிருத்த செந்நிறம் வாய்ந்த மாணிக்கங்களைப் படுத்த வழியை நோக்கி யவ்வழியின்மேற் செல்லத் தொ டங்கினார்.

மாணிக்கக் கற்பதித்த சோபானங்களைக் கடலிற்றோன்றிய விஷத்தின் வெம் மைக்கு ஆற்றாது அக்கடலிலுள்ள வடவா முகாக்கினியும் திருமால்முதலிய தேவர்களு

க்குமுன் சென்று வரங்கேட்பக் கிடந்ததை யொக்குமெனக் கவி அத்திய வசயித்தலால்

இந்திரனாப்பட்டதுயர்க்குளமிரங்கியவருருமெழிலிசேர
வந்தணுகியெந்தைபிரானெதிரின்னுமுறையிட்டான்மானமுன்னர்
முத்துகுடமுதுமுதலாம்பேரியங்கள்பலமுழங்குமுழக்கங்கேட்டுச்
சுந்தைநளிகளிகூர்ச்சார்ங்கையன்முதலியோர்தினேத்துச்சென்றார்.

(இ-ள்.) இந்திரனா பட்டதுயர்க்கு உளம் இரங்கி அவர் உளரும் எழிலிசேர
வந்து அணுகி எந்தை பிரான் எதிர் நின்று முறையிட்டான் மான - தேவேந்திரன் பட்
டதுன்பத்திற்கு மனமிரங்கியத் தேவேந்திரன் செலுத்து மேகங்கள் ஒரு சேரவந்த
டைந்து எமது தந்தையாகிய சிவபிரா னெதிரின்னு முறையிட்டா லொப்ப, முன்னர்
முத்து குடமுது முதலாம் பல பேர் இயங்கள் முழங்கு முழக்கம் கேட்டு சார்ங்கன்
அயன் முதலியோர் சுந்தைநளிகளிகூர் தினேத்து சென்றார். அப்பெருமான் திருமுன்
முந்திய குடமுதுமுதலிய பல பெரியவாச்சியங்கள் ஒலிக்கு மொலியைக் கேட்டுத்
திருமாலும் பிரமனுமுதலிய தேவர்கள் மன மிகவுங் களிகூர் ழுக்களிப்பி லிடையறாது
முந்திச் சென்றார்கள்.

குடமுது முதலிய வாச்சியங்க ளொலித்தலைத் தன்னை ழூர்தியாகக் கொண்ட
இந்திரன் விஷத்தினால் வருந்தியதற்கு மனம்வருந்தி முன்பு (வ. ௩) சிவபிரானிடத்து
முறையிட்டதை யொக்குமெனக் கவி அத்தியவசயித்தலால் இத்தையும் அவ்வணி. (௨௬)
யாமெய்திமுறையிடும்போதருடருமோமுனிந்திமோவெம்மானென்று
நாமெய்திச்செல்வோர்களாங்காங்குப்பூதகணநாதர்கூடித்
தோமெய்திப்பிழைத்தோருஞ்சரணடையினருள்சரக்கு மெங்கோனென்று
தாமெய்தித்தம்மியல்பிற்புகழெடுத்தோதுவகேட்டுத்தளர்வுதீர்த்தார்.

(இ-ள்.) யாம் எய்தி முறையிடும்போது எம்மான் அருள் தருமோ முனிந்திடு
மோ என்று நாம் எய்தி செல்வோர்கள் - நாமடைந்து முறையிடிக் காலத்தில் எமது
பெருமானார் அருள் செய்வாரோ கோபிப்பாரோ என்று அச்சமடைந்து செல்லுந் திரு
மால்முதலிய தேவர்கள், ஆங்கு ஆங்கு தாம் எய்தி பூதகணநாதர்கூடி தோம் எய்தி பி
ழைத்தோரும் சரண் அடையின் அருள் சுரக்கும் எங்கோன் என்று தம் இயல்பில்
புகழ் எடுத்து ஒதுவ கேட்டு தளர்வு தீர்த்தார் - அவ்வவ்விடங்களில் தாம் அடைந்து
கணநாதர்கூடித் குற்றம் வாய்ந்து தமக்குத் தவறுசெய்தவர்களுந் தம்மைச் சரணடைந்
தார் திருபை செய்வானென்று தமது இயல்பால்ப் பெருமானார் புகழை யெடுத்தோதுவ
தைக்கேட்டுத் தளர்ச்சியில் நின்றும் நீங்கினார்கள்.

தாஞ்செய்யு முற்பசிக்குச் சிவபெருமான் அருள்வானே முனிவானே வென்று
அச்சங்கூர்ந்து செல்லுந் திருமால்முதலிய தேவர்கள் அப்பெருமான் திருமுன் கணநா
தர்களின்று திருவடிக்குப் பிழைத்தோருஞ் சரணடையினத் தீங்கினைப்பொறுத்தருளு
மிறைவ னீயல்லவாவென்று புகழ்தலைக்கேட்டு மகிழ்கூர்ந்து சென்றனர் என்றமையால்
இன்பவணி. (௨௭)

தம்மினத்தோர்வரவுதனைமுன்னெய்தியறிவிப்பச்சார்வோரென்ன
வம்மலைவாழெண்ணிலாவரிபிரமர்சேவைசெய்யுமையம்பார்த்துக்
கொம்மைமழவிடைப்பெருமான்கோயிலினுட்சென்றணையக்குறித்துகோக்கி
விம்மியெழும்பெருமகிழ்ச்சிதலைசிறப்பமாலயனும்வினாந்துசெல்வார்.

(இ-ள்.) தம் இனத்தோர் வரவு தனை முன் எய்தி அறிவிப்பசார்வோர் என்ன-
தமது இனத்தோராகிய திருமால் பிரமன் வருகையைத் தாமுன்னடைந் தறிவிக்கச்
செல்லுவோரைப் போல, அமலை வாழ் எண்ணிலா அரி பிரமர் சேவை செய்யும் அ-
மையம் பார்த்து கொம்மை மழவிடை பெருமான் கோயிலினுள் சென்று அணைய குறி
த்து நோக்கி - அந்தத் திருக்கயிலையில் வாழும் அளவில்லாத அரி பிரமர்கள் சேவை
செய்யுஞ் சமையத்தைப் பார்த்து இளமைவாய்ந்த இடப ஊர்தியையுடைய சிவ பெரு-
மான் திருக்கோயிலினுள்ளே சென்று சேர அதனைக் குறித்துப்பார்த்து, விம்மி எழும்
பெருமகிழ்ச்சி தலை சிறப்ப மால் அமனும் வினாந்து செல்வார் - அகிகுறித்தெழும் பெ-
ருமகிழ்ச்சியானது மிக்கூர அத்திருமாலும் பிரமனும் வினாந்துசெல்வார்கள்.

திருக்கயிலையில் வாழும் அளவிறந்த அரிபிரமர்கள் சிவபெருமான் சேவை
செய்தற்குச் சென்றனைதலைத் தம்மினத்தோர் வருகையைத் தெரிவிப்பதற்கு முன் செ-
ன்றனர் எனக் கவியத்திய வசயித்துக் கூறுதலால் தற்குறிப்பேற்ற வவமையணியும்,
அவர்கள் செல்வதை நோக்கி யிவர்கள் தடையின்றிக் களிகூர்ந்து சென்றனர் என்ற
மையால் இன்பவணியுங் கலந்து வருகையாற் கலவையணி.

அரிபிரமர்கள் திருக்கயிலையில் வாழ்தலை—

“வியன்கமலத்தயன்மென்பால்விரவிமெய்ம்மைச்

சரசவதிமுனிவர்க்குத்தலைமையவங்கிரிவருஞ்சாரக்கண்டார்” எனவும்,

“உத்தரத்திற்பிறுமாநீர்முருத்திரரும்பரிதியருமுள்ளாரன்றே” எனவும் சிவதருமோத்
தரத்தில் வருதல் கண்டாக. (உஅ)

எம்பிரானுருக்கொண்டங்குறைவோரையவனெனச்சென்றெய்தியோர்பா-
லம்பிகையிலாமையினாலவனல்லொனத்தெளிந்தேயப்பாலேகிச்
செம்பதுமைவளர்மார்பனயன்முதலாம்பாவர்களுஞ்சேரவீண்டி.
கம்பனமர்ந்தினிதுறையுந்திருக்கோயிற்கடைத்தலையெண்ணினாரால்.

(இ-ள்.) எம்பிரான் உரு கொண்டு அங்கு உறை வோரை அவன் என்ன
சென்று எய்தி ஓர் பால் அம்பிகை இலாமையினால் அவன் அல்லர் என்ன தெளிந்தே
அப்பால் ஏகி - எமது பெருமானார் திருவுருக்கொண்டங்குறையிப்போரை யப்பெருமா-
னொன் றடைந்து ஓர்பாகத்தி லுமையம்மையிலாமையால் இவர் அவரல்லொனத்
தெளிந்து அப்பாற் சென்று, செம்பதுமை வளர் மார்பன் அயன் முதலாம்பாவர்களும்
சேர ஈண்டி கம்பன் அமர்ந்து இனிது உறையும் திருக்கோயில் கடைத்தலையை நன்-
ணினார் - இலக்குமி வசிக்கு மார்பினையுடைய திருமாலும் பிரமனுமுதலிய தேவர்கள்
ஒருசேர நெருங்கி யப்பெருமானார் விரும்பி யினிதாக எழுந்தருளியிருக்குங் கோயிலி-
ன் கடைவாயிலை யடைந்தார்கள்.

திருக்கயிலையில் வசிக்கும் உருத்திரர்களைச் சிவபெருமான் எனச்சென்றனைந்த
திருமால் முதலியோர் ஓர்பாறுமையம்மையிலாமையால் வனவல்லொனத் தெளிந்த
மையால் எதுவிலக்கணி.

திருக்கயிலையில் உருத்திரரிருத்தலை முன்னர்க்கானக.

(உக)

கணங்கண்மிடைமுதற்றடையிற்றடையுண்டிநின்றனர்என்கள்கருமதேவ
ருணங்குதயித்தியிரண்டிற்சுடவுளர்கண்முன்றிலொருநாளுக்குதன்னி
லணங்குசாத்தியர்முதலோர்மருத்துக்கண்முனிவலொமைந்திலாநி
னிணங்கமழ்வேற்றிசைக்கிறவொண்மர்களுந்தடையுண்டு நின்றாரன்றே.

(இ-ள்.) கருமதேவர் கணங்கள் மிடை முதல் தடையில் தடையுண்டு நின்ற னர்கள் - கருமதேவர்கள் சிவகணங்கள் நெருங்கிய முதற்றிருவாயிலிற் தடைபட்டு நின்றார்கள், இரண்டில் உணங்கு தயித்தியர் மூன்றில் கடவுள்கள் ஒரு நாற்கு தன்னில் அணங்கு அறசாத்தியர் முதலோர் - இரண்டாந்திருவாயிலில் வருந்திய அசுரரும் மூன்றாந்திருவாயிலிற் றேவர்களும் நான்காந்திருவாயிலில் வருத்தத்தினின்றும் நீங்கிய விசுவேதேவர் முதலோர்களும், ஐந்தில் மருத்துக்கள் முனிவர் எல்லாம் ஆறில் நிணம் கமழ் வேல் திசைக்கு இறைவர் எண்மர்களும் தடையுண்டு நின்றார்-ஐந்தாந்திருவாயிலில் சத்தமருத்துக்களு முனிவரெல்லோர்களும் ஆறாந்திருவாயிலில் நிணக்கமழும் வேலையெந்திய அட்டதிக்குப்பாலகருந் தடைபட்டு நின்றார்கள்.

தேவர்கள் மகாதேவர், கருமதேவர் என இருவகையர். மகாதேவர் பிரமன் சிருட்டியிற்பட்ட தேவர்கள். கருமதேவர் நிலவுலகில் யாகாதிபண்ணியஞ்செய்து தேவசரீரம் பெற்றவர்கள்.

கணங்களாவாரிவ்வகையர் என்பதை—

“ திணமேயுடையார்சிவனேவியதே

எணமேயுடையாரிடோதுமிலார்

கணமேயிலரோகரிசேதுமிலார்

நணமேன்மையநோலநோலோ” எனச் சிவதருமோத்தரத்தில் அதிக. (௩௦)

தாமனாயோன் திருமாலுந்தடையின் நியணைந்து தனித்தடையின் வைகுந்தேமருதார்ந்திபிராண்டிபணிந்தாரவன்கொண்டுசெலுத்தச்சென்று காமருசீரம்பையர்களாடலொடுபாடலறாக்கடியார்செல்வப் பூமருபேரவைநாப்பணமர்ந்தருளும் பெருவாழ்வின் பொலிவைக் கண்டார்.

(இ-ள்.) தாமனாயோன் திருமாலும் தடையின் நி அணைந்து தனி தடையின் வைகும் தேமருதார்ந்தி பிரான் அடிபணிந்தார் - பிரமனும் திருமாலும் தடையில் லாமற்சென்று ஏழாம்பிரகாரத்திற்றங்கிய தேன்பொருந்திய மாலையையணிந்த நந்திதேவரது திருவடியை வணங்கினார்கள், அவன் கொண்டு செலுத்த சென்று காமருசீர் அரம்பையர்கள் ஆடலொடு பாடல் அறாத கடியார் செல்வம் பூமருபேர் அவை நாப்பண் அமர்ந்தருளும் பெருவாழ்வின் பொலிவை கண்டார் - அந்நந்திதேவர்கொண்டு செலுத்த வள்ளேபோய் விருப்பமிக்க அழகுவாய்ந்த அரம்பையர்களது பாடலோடு ஆடலறாத ஒளியிக்க ஞானச்செல்வப்பொலிவுவாய்ந்த பெரிய சபையினடுவிலெழுந்தருளிய பெருவாழ்வாகிய சிவபெருமானது பொலிவைத் தரிசித்தார்கள்.

ஏழாம்பிரகாரம் சிவபெருமானுக்கு அணித்தாதலால் தனித்தடையென்றார். (.)

கண்டுபெருங்குகி கூர்ந்துகணநாதர் பிரம்படியிற்கலங்கியேங்கி மண்டியபேர்ச்சமுடனன்புமிருபுடையீர்ப்பவணங்கித்தாழ்ந்தே யண்டனெ திரீளிடைநின்றஞ்சலிசென்னியிலேவழிநீர்வாரக் கொண்டமயிர்ப்புக முறப்பலமுறையும்பணிந்தெழுந்துகுடந்தம்பட்டார்.

(இ-ள்.) கண்டு பெரும் களிகூர்ந்து கணநாதர் பிரம்படி கலங்கி ஏங்கி மண்டிய பேர் அச்சமுடன் அன்பும் இருபுடை ஈர்ப்ப வணங்கி தாழ்ந்து - தரிசித்த மிக்க களிப்படைந்து சிவகணநாதரது பிரம்படியாற்கலங்கி வருந்தி நெருங்கிய பெரிய அச்சத்தோடு அன்பு முன்னும் பின்னு முந்த வணங்கித் தாழ்ந்து, அண்டன் எதிரீளிடை நின்று அஞ்சலி சென்னியில் ஏற வழிநீர் வார கொண்ட மயிர் புளகம் உறப

லமுறையும் பணிந்து எழுந்து குடந்தம் பட்டார் - சிவபிரானைதிரோ தூரத்தினின்றி
கூப்பிய கைதலை மேலேறவும் கண்களினின்றும் ஆனந்தபாஷ்பஞ்சிந்தவும் அரும்பிய
மயிர்ப்புளகம் உடலிற் புளிக்கவும் பல தடவையு மெய்கோட்டிக் கைகுவித்து வணங்
கியெழுந்த நின்றார்கள்.

திருவோலக்கத்தில் நெருக்கினை விலக்கக் கணநாதர்களைச்சிய பிரம்படி தம்
மேலுந் தாக்குமோவென்றஞ்சினராதலால் பிரம்படியிற் கலங்கியேங்கி மண்டியபேரச்
சமுடன் எனவும், அச்சந்தோன்றினுங் குன்றாத ஸ்லையன்பினராதலால் அன்பு மிருபுடை
யீர்ப்பவெனவுங்குறினார். குடந்தம் மெய்கோட்டிக் கைகுவித்தல் “குடந்தமெய்கோ
ட்டிக் கைகுவித்தலென்ப” எனவரும் பிங்கலந்தையாலுணர்க.

கணநாதர் ஆவார் இவ்வகையர் என்பதை—

“ படிசேர்பலமேனியரேபடரும்

சடைமாமுடியார்தகுநீறுடையார்

புடையேபுயமுமொருநாலுடையார்

அடியாரவகேணநாயகரோ” எனச் சிவதருமோத்தரத்தாலுணர்க. (௩௨)

ஒருபோருகொச்சகம்.

வாரத்தானந்திபிரான்மலரோனுந்திருமாலுஞ்

சேரத்தாம்வந்ததிறம்விண்ணப்பஞ்செயக்கொன்றை

யீரத்தாருடையானுமிண்டவரைத்தருகென்றார்.

(இ-ள்.) தூரத்தே இவர் நிற்ப வாரத்தால் நந்திபிரான் அணித்து ஆக தொழுது
அனைந்து - சேய்மையிலே யிவர்கள் தாழ்ந்து நிற்க உரிமையால் நந்திதேவர் சிவபிரான்
சமீபமாகத்தொழுது சென்று, மலரோனும் திருமாலும் சேர தாம் வந்த திறம் விண்ண
ப்பம் செய்ய - பிரமனுந் திருமாலு மொருசேரவந்த திறத்தை விண்ணப்பஞ்செய்ய,
கொன்றை ஈரம் தார் சடையானும் ஈண்டு அவரை தருக என்றார் - கொன்றைமலரார
ற்றொடுத்த குளிர்த்த மாலையையுடைய அவ்வினைவனும் இவ்விடத்தி லவரைத் தரக்க
டவாயென்றருளினார்.

வாரம் என்றது அகம்படித்தொண்டினுரிமையை.

(௩௩)

நந்திபிரான்நிருப்பிரம்பையசைத்தருள நான்மலர்மே

லந்தணனுநெடியோனுமஞ்சலிசேர்கரத்தோடும்

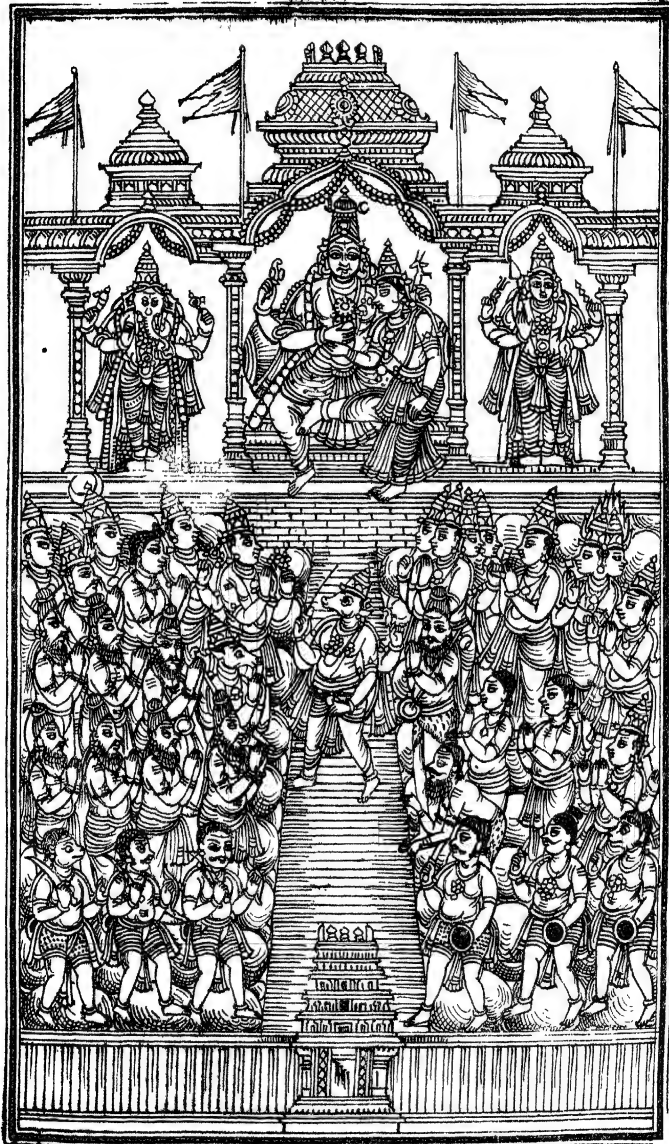
வந்தனுமிகுருங்குறலுமணிநிலாநகைமுகிழ்ப்பப்

பைந்நெடியாரொருகூற்றிற் பரம்பொருண்மற்றிதுகூறும்.

(இ-ள்.) நந்தி பிரான் திரு பிரம்பை அசைத்தருள நான் மலர்மேல் அந்த
ணனும் நெடியோனும் அஞ்சலிசேர் கரத்தோடும் வந்து அணுகி மருங்கு உறலும் -
நந்திதேவர் நிருப்பிரம்பையசைத்தருள அன்றலர்ந்த தாமரைமலர்மேல்வசிக்கும் பிர
மனுந் திருமாலு மஞ்சலிகூப்பிய கையோடுவந்தடைந்து பக்கத்திற்பொருந்த, மணி
நிலா நகை முகிழ்ப்ப பைந் தொடியான் ஒரு கூற்றில் பரம் பொருள் இது கூறும் - மு
த்துநிலவைப்போலப் புன்னகையரும்ப உமையம்மையை யொருபாகத்திலுடைய இ
றைவர் இதனைத்திருவாய் மலர்ந்தருளுவார்.

சிவபெருமான் இங்கு அவரைத்தருகுவெனப் பணித்தருள நந்திதேவர் சமிக் கை
செய்தழைத்தனர் என்பார் பிரம்பையசைத்தருள என்றார்.

(௩௪)

மாயனீயிருந்தையுருவாய்த்தனையென்மலர்மேவுந்
தூயநீபுகையுருவந்தோற்றினையென்னென்றருளு
மாயபொழுதாண்டாணடுக்கணநாதரலைப்பெய்கிந்
தேயமுறைமுறையிட்டார்புறநின்றவிமையவர்கள்.

(இ-ள்.) மாயன் நீ இருந்தை உரு வாய்த்தனை என் மலர் மேவும் தூய நீ புகை உருவம் தோற்றினை என் என்று அருளும் ஆய பொழுது - திருமாலே நீ கரிபோலுங் கரிய உருவினைவாய்ந்தாய் அது யாதுகாரணம் தாமரை மலரில்வசிக்கும் பிரமனே நீ புகைவடிவம் வாய்ந்தாய் அது யாதுகாரணம் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளுங்காலத்தில், ஆண்டு ஆண்டு கணநாதர் அலைப்ப மெலிந்து ஏய புறம் நின்ற இமையவர்கள் முறை முறையிட்டார் - அவ்வல்லிடங்களிற் சிவகணநாதர் வருத்தப் புறத்தில் நின்ற தேவர்கள் மெலிவுகூர்ந்து சிவபெருமான் திருச்செவியிற்பொருந்த முறையோ முறையோயென் றோலமிட்டார்கள்.

முறைமுறை அவலப்பொருளில்வந்த அடுக்குத்தொடர்.

(கடு)

ஆங்கவர்கண்மிகமுழக்குமாவோசைதிருச்செவியேற்
நீங்கிதெவனென்றருளவம்புயத்தோனெதிர்வணங்கிப்
பாங்குடையசுராசுரருன்பாதங்கடொழப்போந்தார்
பூங்கழற்கால்வெம்பூதகணந்தடுப்பப்புறநின்றார்.

(இ-ள்.) ஆங்க அவர்கள் மிகமுழக்கும் அரவோசை திருசெவி ஏற்று ஈங்கு இது எவன் என்று அருள - அவ்விடத்தி லவர்கள் மிகவு முழக்குமா வோசையைத் திருச் செவியிலேற்று இவ்விடத்து இக்குறையீடு யாதென்று திருவாய்மலர், அம்புயத்தோன் எதிர் வணங்கி பாங்கு உடைய சுரர் அசுரர் உன்பாதங்கள் தொழ போந்தார் - பிரமன் எதினோ வணங்கித் தொண்டெசெய்யுந் தேவர்களும் அசுரர்களுந் தேவரீருடைய திருவடி களை வணங்குவந்தனர், பூ கழல் கால் வெம்பூதகணம் தடுப்ப புறம் நின்றார் - பொலி வமைந்த வீரகண்டைகட்டிய காலையுடைய பூதகணங்கள் தடுக்கப் புறத்தில் நின்றார்கள்.

அவருட் பெரியோனாகிய திருமால் கடைக்கணிக்கப்பிர மன்கூறினா னதலால் அம்புயத்தோ னெதிர்வணங்கி யென்றார்.

(கசு)

விளித்தருளிக்கருணைசெய்யவேண்டுமெனத்திருநோக்க
மளித்தெதநந்தினைப்பணித்தருளவவனய்தித்
தெளித்தெழுபல்கணத்தோரைத்தடுத்திதுள்ளார்செல்கவெனத்
துளித்தமதுப்பிரம்பசைத்துச்சுராசுரரைப்புகுவித்தான்.

(இ-ள்.) விளித்தருளி கருணை செய்ய வேண்டும் என்ன - ஆதலாலவர்களை யழைத்தருளித் திருவருள் செய்யவேண்டுமென்று பிரமன் குறையிரக்க, எந்தை நந்தி தனை திரு நோக்கம் அளித்து பணித்தருள - எமது பெருமான் நந்திமேல் திருநோ க்கஞ்செய்து அருள்செய்ய, அவன் எய்தி தெளித்து எழு பல்கணத்தோரை தடுத்து உள் செல்க என்ன மது துளித்த பிரம்பு அசைத்து சுரா சுரரை புகுவித்தான் - அந் நந்திதேவரைடைந்து தேவர்க ளசுரர்கள்மேல் அதட்டியெழுந்த பலபூதகணத்தலைவரைத் தடுத்து உள்ளேசெல்லக் கடவீவொன்று தேனைத்துளித்த பிரம்பினையசைத்துத் தேவர் களையும் அசுரர்களையும் உள்ளே செல்லச்செலுத்தினர்.

பிரமன் வேண்டுகோளால் சுராசுரர்களைத் தருகவென்று பணித்தருள நந்திதே வர்முதலாம் ஆவரணங்காறுஞ் சென்றெய்தி வருகவென அனுனுஞ்செய்ய, செல்லுஞ்

சராசரர்களைத் திருவோலக்கஞ் சென்றடையுந் தரத்தினரிவர்களல்லரோ யெனக் குண் டோதரனுந் தண்டியும் செல்லுமவர்களைத் தடுத்தமையால், அவர்களைத்தடுத்து உள்ளே செலுத்தினனொன்பார் தடுத்துள்ளாற் செல்கவெனப் பிரம்பசைத்துச் சராசரரைப்புகு வித்தான் எனவும், உடைமைக்கு முடையதுக்கும் ஒற்றமையுண்மையால் மலராற்றொ ட்த்த மாலை வேய்ந்திருத்தலால் அம்மலர் மாலை தேன் துளித்தலை உடையகின்மேலேற் றித் துளித்தமதுப்பிரம்பு எனவுங்கூறினார். (௯௭)

உய்த்தனமுய்த்தனமென்றேயும்பர்களுந்தானவரு முந்திமணிவாய்தலிடைமுடிநெருங்குதுழைந்தேகி யெந்தைபிரான்வீற்றிருக்குமோலக்கமெதிர்நோக்கிப் புந்திமிறைகளிகூரத்தொழுதெழுந்துபோற்றினார்.

(இ-ள்.) உம்பர்களும் தானவரும் உய்த்தனம் உய்த்தனம் என்றுமுந்தி மணிவாய் தல் இடைமுடி நெருங்குதுழைந்து எகி - தேவர்களு மசாரர்களும் நாம் பிழைத்தோம் பிழைத்தோமென்று முற்பட்டு இரத்தினமழுத்திய வாயிலினிடத்துத் தங்கள் கிரீடம் நெருங்க உள்ளேசென்று, எந்தை பிரான் வீற்றிருக்கும் ஒலக்கம் எதிர் நோக்கி - எமது பெருமான் நிகரின்றியிருக்குங் கொலுமண்டபத்தை யெதிரோநோக்கி, புந்தி மறை களி கூரதொழுது எழுந்து போற்றினார் - மனத்தில் நிறைந்தகளிப்பு மிகவணங்கியெழுந்து

உய்த்தனம் உய்த்தனம் உவகைப்பொருளில்வந்த அடுக்குத்தொடர். (௯௮)

அங்கவனாயெதிர்நோக்கிநகைத்தருள் கூர்ந்தருள்வாரி பங்கயத்தோயுருமாறி முகஞ்சாம்பிமெய்பணிப்ப விங்கிவார்கட்குற்றதெவனென்றருளமறைப்புத்தேள் செங்கையிணை முகிழ்த்திறைஞ்சிவிண்ணப்பஞ்செய்கின்றான்.

(இ-ள்.) அருள் வாரி அங்கு அவரை எதிர் நோக்கி நகைத்து அருள் கூர்ந்து - கிருபாசமுத்திரமாகிய இறைவர் அங்கவர்களை யெதிரோபார்த்துப் புண்ணைசெய் தரு ள்கூர்ந்து, பங்கயத்தோய் உருமாறி முகம் சாம்பி மெய்பணிப்ப இங்கு இவர் கட்டு உற்றது எவன் என்று அருள்-தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமனே யுருவமாறி முகம் வா டித் தேகம்நெங்க இவ்விடத்து இவர்களுக்கு நேரிட்டது யாதென்று திருவாய் மலர்ந்த ருள், மறை புத்தேள் செங்கை இணை முகிழ்த்து இறைஞ்சி விண்ணப்பம் செய்கின்றான் - பிரமன் செவந்த இரண்டுகரங்கையுஞ் சிரமேற்குப்பி வணங்கிவண்ணப்பஞ் செய்கின்றான்.

அறிந்தம் அறியான்போல் வினாவியருளினன் என்பான் நகைத்துப் பங்கயத் தோய் இவர்கட்குற்ற தெவனென்றருள என்றார். (௯௯)

ஐயனேயடியேங்களறியாமைத்தொடக்குண்ட கையமோமாதவினுன்கண்ணருள்பெற்றெய்தாது வெய்யநறுஞ்சுவையமிழ்தம்பெறற்பொருட்டுவெவ்வினையேயம் பையரணன்மந்தரத்தாற்பாற்கடலைக்கடைந்தேமால்.

(இ-ள்.) ஐயனே அடியேங்கள் அறியாமை தொடக்கு உண்ட கையமோம் ஆத லின் - மேலானவனே அடியேங்களாகிய யாம் அஞ்ஞானத்திற் சிமிழ்ப்புண்ட கீழ்மக்க ளாதலால், உன் கண் அருள் பெற்று எய்தாது வெய்ய நறும் சுவை அமிழ்தம் பெறல் பொருட்டு-தேவரீர் திருநோக்கம் பெறுதடைந்து விரும்பும் நறுமணங்கமழுஞ் சுவை

வாய்ந்த அமுதத்தைப் பெறும்பொருட்டு, வெவ்வினையே மைப் பரவால் மந்தரத்தால் பால் கடை கடைந்தேம் - கொடிய தீவினையையுடைய யாம் படத்தினையுடைய வாசகியாலு மந்தரகிரியாலும் பாற்கடலைக் கடைந்தோம்.

மலச்சிமிழ்புண்ட் பரதந்திரர் என்பான் அநியாமைத் தொடக் குண்டகைய ரோமென்றான். (௪௦)

துன்றியதிஞ்சுவையமிழ்தந்தோன்றாதுவிடத்தோன்றி
யின்னுசராசரமனைத்துமெரிசெய்துநீருக்கிற்
றன்றினரொரித்தாயுன்னருளன்றிமுயல்வதெலா
மொன்றொழியவொன்றாமென்றுகாக்குமொழிமெய்யாமே.

(இ-ள்.) அன்றினர் ஊர் எரித்தாய் - பகைவரது திரிபுரம் எரித்த இறைவனே, துன்றிய தீம் சுவை அமிழ்தம் தோன்றாது விடம் தோன்றி இன்று சராசரம் அனைத்தும் எரி செய்து நீருக்கிற்று-(கடைந்தகாலத்தில்) நெருங்கிய இனிய சுவையமைந்த அமுதத்தோன்றாமல் விஷத்தோன்றி யிப்பொழுது சராசரங்கள் யாவையுமெரித்து நீருக்கியது, உன் அருள் அன்றி முயல்வது எல்லாம் ஒன்று ஒழிய ஒன்றும் என்று உரைக்கும் மொழி மெய்யாம் - உன்றிருவருளன்றி யொருவன் முயலுமுயற்சி யெல்லாமொன்றொழிய வொன்றாகுமென்று கூறியவார்த்தை மெய்யாகும்.

உன்னருளன்றி முயலுமுயற்சி பயன்படாதென்னும் பொருளால் முன்சொல்லப்பட்ட வர்ணியமாகிய சிறப்புப்பொருள் சாதிக்கப்படுதலால் வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி. (௪௧)

இற்றொழிந்தோரொழியவேறெஞ்சியயாஞ்சிலர்வந்திங்
குற்றனம்வண்ணமுமாறியுயங்கினேநீயல்தோர்
பற்றிலேமிவ்வளவினுலகமெலாம்பாழாகுஞ்
சற்றுமினித்தாழாதுதண்ணளிசெய்திரங்காயால்.

(இ-ள்.) இற்று ஒழிந்தோர் ஒழிய வேறு எஞ்சிய யாம் சிலர் வந்து இங்கு உற்றனம் வண்ணமும் மாறி உயங்கினேம் - இறந்தொழிந்தோரொழிய இறவா தெஞ்சிய யாமுஞ் சிலரும் வந்து இங்குச் சரணடைந்தேம் நிறமு மாறி மயங்கினேம், நீ அலது ஒர் பற்று இலேம் இவ்வளவில் உலகம் எல்லாம் பாழாகும் - நீயன்றி யாதொரு பற்றுக் கோடும் இல்லேம் இவ்வளவுக்குள் உலகமெல்லாம் பாழாய் முடியும், சற்றும் இனி தாழாது தண் அளிசெய்து இரங்காய் - சிறிதும் இனித் தாழாது தண்ணிய கருணைசெய்து இரங்கியருளாய்.

தேவரீர் கருணைசெய்யத் தாழ்த்தால் விஷத்தால் பெருங்கேடு வரும் என்பான் முக்காலத்துக்கும் பொதுவாகிய ஆகும் என்னும் வினைமுற்றுத்தந்த கூறினான். (௪௨)

ரயாம்

விதுமுடித்தபெருங்கருணைவெள்ளமேயென்றிரந்தான்
மதுமலர்த்தார்விண்ணவருமனங்கலங்கிமுறையிட்டா
ரதுவுணர்த்தெம்பெருமானுமஞ்சலீரொன்றருளி.

(இ-ள்.) விது முடித்த பெருங்கருணை வெள்ளமே இதுபொழுது காத்திலையேல் எமக்கு இறுதி இன்றே யாம் என்று இரந்தான் - இனஞ்சந்திரனை முடித்த பெரிய கிருபா வெள்ளமே இப்பொழுது காத்தவொழிந்தா லெமக்கு முடிவு இப்பொழுதே யாமென்று பிரமன் குறை யிரந்தான், மது மலர் தார் விண்ணவரும் மனம் கலங்கிமு

நையிட்டார் - தேன் சிந்துங் கற்பகமலரார் றெருத்த மாலையணிந்த தேவரு மனங் கலங்கி முறையிட்டார்கள், எம்பெருமானும் அது உணர்ந்து அஞ்சலீர் என்று அருளி-
எமது இறைவனு மதனைத் திருவுளத்தி லெண்ணி யஞ்சுத லொழியுங்கொன்று கடைக்

பரமகருணாதியாதலால் அவர் முறையீட்டுக்கிரங்கி அபயந்தந்தனர் என்பார்
'அதுவுணர்ந் தஞ்சலீரேன் றருளியென்றார்' (சுந)

இருந்தவாறுளத்தெண்ணினுன் மலர்க்காரீட்டக்
கருந்தழங்குகமலமீச்சிறையளிகடுப்பப்
பெருந்திருக்கரத்தெய்தியேர்செய்துபேராளன்
றிருந்துபார்வையிற்சிற்றருவாயடங்கியதால்.

(இ-ள்.) இருந்த ஆறு உளத்து எண்ணினுன் மலர் கரம் நீட்ட - தாம் இருந்த வீ
டத்தே இருந்தருளித் திருவுளத்திற் கருதித் தாமரை மலர்போன்ற திருக்கரம் நீட்ட,
கருந்தழங்கி கமலம் மீசிறை அளி கடுப்ப பெரும் திரு கரத்து எய்தி ஏர் செய்து
பேராளன் திருந்து பார்வையில் சிற்றருவாய் அடங்கியது-பெரிய தீப்போன்ற விடம்
தாமரைமலர்மேற் சிறுகிளையுடைய வண்டையொப்பப் பெரிய அழகிய திருக்கரத்தடை-
ந்து அழகுசெய்து யாவர்க்குமேம்பட்ட அவ்விறைவனது திருந்திய திருநோக்கார் சிறி
ய வடிவமாயடங்கியது.

சுருவருஞ்ஞத்துவம் எனப்படு முற்று முணர்த்தற்றன்மைதோன்ற ஆலாலமுலக
மெல்லாம் பரவி நீறுக்குவதை யுணர்ந்தனன் என்பார் இருந்தவாறுளத்தெண்ணினுன்
எனவும், பிரமன்முதலிய பசுக்களிடத்துப் பெருங்கருணையானன் என்பார் அலுத்த சத்
தியென்னும் பேரருளுடைமைதோன்ற மலர்க்காரீட்டினுன் எனவும், சுதந்திரன் எனப்
படுந் தன்வயத்ததூதல் தோன்றப் பேராளன் எனவும், அனந்தசத்தி யெனப்படும் அள
விலாற்றலுடைமைதோன்ற அதனதாற்றல் குன்றியதென்பார் மலர்க்கரமெய்தித் திரு
ந்துபார்வையிற் சிற்றருவாயடங்கியதெனவுங் கூறினார். (சுச)

அண்டர்மாலயனுலகெலாமதிர்வுறப்பரந்து
மண்டு வெஞ்சினக்கடுவலிபோய்மலர்க்கரத்தி
னெண்டளிர்ப்பதத்தடியவார்சின்தைபோலொடுங்கக்
கண்டவெம்பிரான்பெருமையார்கட்டுரைத்திடுவார்.

(இ-ள்.) அண்டர் மால் அயன் உலகு எல்லாம் அதிர் உற பரந்து மண்டு வெம்
சினம் கடுவலிபோய் - தேவர்களுந் திருமாலும் பிரமனு மற்ற உயிர்களும் நடுங்க வெ
ங்கும் பரவி நெருங்கிய கொடிய கோபத்தையுடைய விஷமானது தனது வலிமை
கெட்டு, மலர் கரத்தின் ஒண் தளிர் பதத்து அடியவார் சின்தைபோல் ஒடுங்க கண்ட -
தாமரை மலர்போன்ற திருக்கரத்திற் றனது ஒள்ளிய தளிர்போன்ற மெல்லிய திருவ
டியிலொடுங்கிய அடியார் மனம்போலொடுங்கி நிற்கச்செய்த, எம்பிரான் பெருமையார்
கட்டுரைத்திடுவார் - எமதிறைவர் பெருமையை யெவர்தாம் தொடுத்துச்சொல்லும்
வலிமையையுடையவர். (ஒருவருமில்லையென்றபடி.)

விடயங்கள் தோறும் பரவிய மனம் திருவருள் மேலீட்டா லவ்விடயவாதனை
குறைத்து என்னுந் தொழில் பொருளிலிருந்து கொள்ளப்படுதலால் தொழிற்குறை
வியே-வணி. (சுஊ)

தன்னடித்தொழும்பாற்றுமோர்தமிழ்முனிகரத்தி
லுன்னுமுன் கடற்புனலெலாமுழுந்தளவாமே
லன்னதென்கடற்றேரூன்றியபெருவிடமம்மாள்
பொன்னலர்க்கரத்தடங்கியதென்பதோர்புகழோ.

(இ-ள்.) தன் அடி தொழும்பு ஆற்றும் ஓர் தமிழ்முனி ஁ன்னுமுன் கரத்
தில் கடல் புனல் எல்லாம் உழுந்து அளவா மேல் - தனது திருவடித்தொண்டு
செய்யும் ஓர் அகத்தியமுனிவன் நினைத்தற்கு முன் திருக்கரத்தில் கடலிலுள்ள நீரால்
லாம் ஓர் உழுந்தளவா யடங்குமாயில், அன்ன தெண் கடல் தோன்றிய பெருவிடம்
அம்மாள் பொன் அலர் கரத்து அடங்கியது என்பது ஓர்புகழோ - அந்தத் தென்னிய
கடலிற்றேன்றிய பெருவிடமானது அவ்விறைவனது தாமரை மலர்போன்ற திருக்க
ரத்திலடங்கிய தென்று நம்மால் புகழ்ந்து கூறுவது அவனுக்கோர் புகழ்ச்சியோ.

கடலிலொளித்த விருத்திராக்ஷனை வெளிப்படுத்திப் பொருட்டு இந்திரன் வே
ண்டுகோளால் அகத்திய முனிவர் கடலை ஆசமித்தலால் தமிழ் முனிகரத்தில் உன்னு
முன் கடற்புனலெலா முழுந்தளவா மேல் என்றார். தனது அடியவர்களுள் ஒருவராகிய
அகத்தியமுனிவர் கருதியபோதே விரிந்த கடற்புனல் சுருங்கியுமுன் சளவாமானால் இ
றைவன் கருதியகாலையில் அக்கடலிற்றேன்றி யுலகமுற்றும் பரவிய ஆவாலம் சிற்றள
வாய்ச் சுருங்கித் திருக்கரத்திடங்கியது என்பது அவ்விறைவனுக்கோர் புகழல்ல என்
றது மேன்மேலுயர்ச்சியணி. (சக)

சேயிதழ்த்தடம்பங்கயக்கரத்திடைச்சிவனுங்
காயுநஞ்சினைக்காண்டோறும்பதைக்கும்வானவரைப்
பாயுமால்விடைப்பண்ணவன்பரிந்தெதிர்நோக்கித்
தூயவெண்ணிலாக்குறுநகைமுகிழ்த்தனன்சொல்வான்.

(இ-ள்.) சேயிதழ் தடம் பங்கயம் கரத்து இடை சிவனும் காயும் நஞ்சினை
காண்டோறும்பதைக்கும் வானவரை-செவந்த இதழையுடைய தாமரைமலரையொத்த
கையினிடத்துப்பொருங்கிய வருத்தும் நஞ்சினைப் பார்க்குந்தோறு மனம் பதைக்குந்
தேவர்களை, பாயும் மால் விடை பண்ணவன் பரிந்து எதிர்போக்கி - பாய்ந்து செல்லுந்
திருமாலாகிய இடபத்தையுடைய இறைவன் அன்புகூர்ந்து எதிரோபார்த்து, தூய வெள்
நிலா குறுநகை முகிழ்த்தனன் சொல்வான்-புனிதமாகிய வெள்ளிய கிரணம்வாய்ந்த புன்
னகை செய்தருளிக் கூறுகின்றான்.

நிலங்கடந்த நெடுமுடியன்னலாதலால் அடியவர்க் கருதியதை வினாந்தருள அ
வ்வண்ணலை விடையாகக்கொண்டனன் என்பார் பாயுமால்விடைப் பண்ணவன் என்
றார். (சஎ)

செறியுநஞ்சினையுண்குமோசேயிடைச்செல்ல

வறிதுமூங்கையர்போறஹோருபுடைமணந்த
நெறிகருங்குமுன்மலர்புகநோக்கினனி கழ்த்தும்.

(இ-ள்.) செறியும் நஞ்சினை உண்குமோ சேயிடை செல்ல எறிகுமோ புகன்
மின்கள் என்று அருள் செய்ய - நெருங்கிய நஞ்சையுண்போமோ அன்றித் தூரத்திற்
செல்ல எறிவோமோ இவற்றுள் யாதுசெய்வோம் சொல்லுங்கொண்டு வினவியருள்,
இமையோர் வறிது மூங்கையர் போறஹும் - தேவர்கள் வரண ஊமைகள்போலிருக்க
வும், ஒரு புடை மணந்த நெறி கருங் குழல் மலர் முகம் நோக்கினன் நிகழ்த்தும் - ஒரு

பால் கலந்த நெறிந்த கரியகந்தலையுடைய உமையம்மையின் தாமரை மலர்போன்ற முகத்தைநோக்கிக் கூறுவான்.

இறைவ நஞ்சினைப்பருகி யெம்மைக்காக்க வெனக்கூறில் பாவமாதலாலும், பருகாதொழிக வெனக்கூறில் தமக்குத் தீங்குவருமாதலாலும் சிவபெருமானருளிய வினாவுக்கு விடையில்லாதொழிந்தனர் என்பார் வறிதுமூங்கையப்போறலும் என்றார்.

அரிவைகேட்டியிக்கொடுவிடமகிலமுமொருங்கே
யெரிமடுத்ததுன்பார்வையாலின்னமுதாமாம்
புரிவதொன்றினைப்பருகிற்புகழிறீயென்ன
வரிவிழிக்கடைதோய்மணிக்கணங்குழைமடமான்.

(இ-ள்.) அரிவை கேட்டி இ கொடு விடம் அகிலமும் ஒருங்கே எரி மடுத்தது - உமையே கேட்பாய் இந்தக்கொடியவிடமானது எல்லா உலகங்களையும் ஒருசேரத்தீவாய்ப்பெய்தது (ஆயினும்), உன் பார்வையால் இன் அமுது ஆம் - உனது அருட்பார்வையால் அது இளியஅமுதமாம், பருகினால் புரிவது ஒன்று இல்லை - இதனைப் பருகினால்தான் செய்வதொன்றில்லை, நீ புகழி என்ன - நீ கூறியென்று வினாவ, வரி விழி கடை தோய் மணி கணம் குழை மடமான் - வரியமைந்த கட்கடைதேய்ந்த இரத்தினமழுத்திய திரண்ட ருண்டலத்தையணிந்த உமையம்மை.

கணம் திரட்சி. திருமால்முதவிய தேவர்கள் மூங்கையாய் நிற்க அவர்கள்மே லுள்ள கருணையால் அருள்வடிவாகிய உமையம்மையைநோக்கி வினவினர் என்பார். அரிவைகேட்டி யெனவும், நீ ஆன்மாக்களிடத்துக் கொண்ட கருணையால் உலகமுற் றும் நீரூக்கியவிடம் முக்காலத்து மமுதமாயிற்றென்பார் முக்காலத்துக்கும் பொதுவாகியவினைத்தது இன்னமுதாம் எனவும், இதனைப்பருகில் தனக்குத் தீங்கு தருவதொன் றில்லையென்பார் பருகினாற் புரிவதொன்றில்லை யெனவும், இறைவன் திருவாய்மலர்ந் தருளினன் என்றார். (சக)

உலகெலாந்தருமன்னையவ்வுலகின்மேல்வைத்த
வலகிலாப்பெருங்கருணையாற்கொழுநன் மாட்டமைந்த
தலைமையன்பினுன்மலர்முகமொருபுடைசாய்த்துக்
குலவுசெங்கையின்விடத்தினைநோக்கினள்குறித்து.

(இ-ள்.) உலகு எல்லாம் தரும் அன்னை அ உலகின் மேல் வைத்த அலகு இலா பெரும் கருணையால் - எல்லா உயிர்களைபுந்தந்த உமையம்மை அவ்வுயிர்களின்மேல் வைத்த மிக்ககருணையாலும், கொழு நன் மாடு அமைந்த தலைமை அன்பினால் மலர் முகம் ஒரு புடை சாய்த்து குலவு செங்கையின் விடத்தினை குறித்து நோக்கினள் - நாய்களிடத்துவைத்த தலையன்பினால் தாமரைமலர்போன்ற முகத்தை யொருபக்கத்தில் வளைத்து விளங்காநின்ற செவந்த கையிலேந்திய விஷத்தினைக் குறித்துப்பார்த்தாள்.

உமையம்மை உலகமாநா ஆதலால் உண்ணுதலொழிக வெனக்கூறுத லமையா மையாலும், இறைவனிடத்துத் தாதான்மியமாய் நிற்குந்தலையன்பின ராதலால் உண் ணெனக்கூறுத லமையாமையாலும், சிறக்கணித்து நோக்கினர் என்பர் ஒருபுடைசாய் த்துநோக்கினள் என்றார். சிறக்கணித்தல் குறுக்கேபார்த்தல். (இ0)

மாழையுண்கணிநோக்கலுந்திருவுளமகிழ்ந்து
பாழிமால்விடைகொடியிசையுயர்ந்தருள்பகல
னேழைவானவர்க்கிரங்குமேயினிதுகண்ணோடி
பாழிவல்லிடம்பருகினுனகிலமுமுய்ய.

(இ-ள்.) மாழை உண் கணி நோக்கலும் - மாவடுவின் பிளவையொத்த கண்களையுடைய உமையம்மைபார்த்தருள, பாழி மால் விடை கொடி மிசை உயர்த்தருள் பகவன் றிரு உளம் மகிழ்ந்து - பெருமையமைந்த திருமாலாகிய இடபத்தைக் கொடியின்மேலுயர்த்தருளிய இறைவன் திருவுளமகிழ்கூர்ந்து, ஏழை வானவர்க்கு இரங்கியே இனிது கண்ணோடி ஆழி வல் விடம் அகிலமும் உய்ய பருகிஞன்-ஓழமையையுடைய தேவர்களுக் கிரக்கங்கூர்ந்தே யினிதாகக் கண்ணோட்டஞ்செய்து கடலிற்றோன்றிய விஷத்தை யெல்லா உலகமும் பிழைக்கப்படுகிஞன்.

பிறக்கணித்த பார்வையால் பெருங்கருணையுள்ளதைத் திருவுளத்தமைத்தனராதலால் திருவுளமகிழ்ந்து எனவும், அவரொடு தாதான்மியமாய் நின்ற இவரும் பேரருளராதலால் ஏழை வானவர்க்கிரங்கிக் கண்ணோடி பருகினன் எனவும் கூறினார். மாழை வடுவின்மேல் நிறலால் முதலாகுபெயர். (இக)

பருகுவெங்கடுமிடற்றிடையேகுழிப்பாரா
மருமலர்ப்பிரான் முருந்தனேவஞ்சநஞ்செம்மான்
நிருமிடற்றினுக்கழகுசெய்தமரர்சேயிழையா
ரருமிடற்றுநூல்காத்ததுகாண்கெனவறைந்தான்.

(இ-ள்.) பருகுவெம் கடு மிடறு இடை ஏகுழி மருமலர் பிரான் பாரா-இறைவன் பருகிய கொடிய வீடம் கண்டத்திற் செல்லு மிடத்து வாசமிக்க தாமரை மவரில் வசிக்கும் பிரமன் பார்த்து, முருந்தனே வஞ்ச நஞ்ச எம்மான் நிருமிடற்றினுக்கு அழகு செய்து அமரர் சேயிழையார் அரு மிடறுநூல் காத்தது காண்க என அறைந்தான் - திருமாலே வஞ்சமமைந்த நஞ்ச எமது இறைவனது ஸ்ரீகண்டத்திற்கு அழகு செய்து இந்திரன் முதலிய தேவர்களது மனைவியரது அரிய மங்கல நாணக்காத்தது காண்க உவாயென்று கூறினான்.

ஸ்ரீகண்டத்தில் விடம் தங்க இறங்கு நலைப்பிரமன் நோக்கித் திருமாலே சிவ பிரான் ஸ்ரீகண்டத்தில் விஷத்தங்கச் செய்தல் நம்முடைய மனைவிமார் கழுத்திலுள்ள மங்கல நாணக்காத்தற்குச் செய்யும் ஓரறிகுறியென்பான் சேயிழையார் - அருமிடற்றுநூல் காத்ததுகாண்கென வறைந்தான் என்றார்.

“செற்றாலமுயிரனைத்துமுண்டுவேநிமிர்ந்தெழுவஞ்சிந்தைமேற்கொள்
பற்றாலங்கததுகர்ந்துநான்முகனேமுதலோர்தம்பாவைமார்க்குப்
பொற்றாவிதனையளித்தோன்” எனக் காந்தத்தில்வருதல்காண்க. (இஉ)

ஈககர்வானயிசைண்டக்கருமுகிஹநோய்
கெடத்தளிர்ந்தபைங்குழெனச்சுராகரர்கெழுமிக்
கடற்பெரும்புனலுடைந்தெனக்காதன்மீக்கர
வடற்கணிச்சியோய்சயசயபோற்றியென்றார்த்தார்.

(இ-ள்.) மிடறு செக்கர் வான்மிசை விடம் கரு முகில் உற - கண்டமாகிய செக்கர் வானத்தின் மேல் விஷமாகிய கரிய மேகம் பொருந்த, நோய் கெட தளிர்ந்த பைங்கூழ் என்ன சுராகரர் கெழுமி கடல் பெரும் புனல் உடைந்தால் என்ன காதல் மீக்கர - நோய் கெடத்தளிர்ந்த பசிய பயிணப்போலத் தேவர்களு மசரர்களும் நெருங்கிக் கடலிலுள்ள பெரிய நீருடைந்தாற்போல மகிழ்ச்சியுடிகளிக்க, அடல் கணிச்சியோய் சயசயபோற்றி என்று ஆர்த்தார்-கொல்லுதலமைந்த மழுவாயுத்தையுடையோய் சயசய உனக்கு வந்தனமென்று கோஷித்தார்கள்.

ஸ்ரீகண்டம் செக்கர் வானமாகவும், அதிற்றங்கிய விஷம் மேகமாகவும், அதனை நோக்கிய சுராசுரர்கள் பைங்குழாகவும் இயைய வருவகஞ்செய்தலால் இயைபுருவக வணியும், கடலுடைந்துபோல ஆர்த்தார் என்றது தொழிலுவமையணியும் கலந்துவ ருதலார் கலவையணி. உடைந்தென தொகுத்தல் விகாரம். (௩௧)

நாரணாதியர்கிளர்ச்சியைநோக்கிநன்கருளிக்
கோரவல்விடமிடற்றிடையமைத்தனன்குழக
ராவாயிடைவயிற்றிடையன்றிமற்றிடைக்க
ரமைத்திடவல்லவரமிழ்தமேயானும்.

(இ-ள்.) குழகன் நாரணாதியர் கிளர்ச்சியை நோக்கி நன்கு அருளி கோரம் வல் விடம் மிடறு இடை அமைத்தனன் - பேரழகை யுடைய இறைவன் திருமால்முதலிய தேவர்களது கிளர்ச்சியைப் பார்த்து மிகவு மருள்செய்து கொடிய வலியவிடுத்ததை ஸ்ரீகண்டத்தில் வைத்தனன், அமிழ்தமே ஆயினும் வாய் இடை வயிறு இடை ஆர அ ன்றி இடை கண்யார் அமைத்திட வல்லவர் - அமுதமே யானாலும் வாயில் வயிற்றில் பொருந்த அவ்லாமல் இடையில் எவர் அமைக்க வல்லவர்.

கடவுளராயினும் உண்ணு மொருவர் பெறுதற்கரிய அமுதங் கிடைப்பின் வாயிலாவது வயிற்றிலாவது வைத்தலேயன்றி அவற்றினிடையில் வைப்பவர் ஒரு வரு மில்லையென்பார் இடைக்கண் ஆரமைத்திடவல்லவர் எனவும், அநந்த சத்தியாகிய அளவிலாற்ற லுடைய இறைவன் தான் என்பதைத் திருமால் முதலிய தேவர்கட்கு உணர்த்தினன் என்பார் மிடற்றிடை யடக்கினன் எனவும், விடவேகத்துக்கு ஆற்றாது நிறமாறிய திருமால் முதலியோர்போல உண்டருளியும் பொலிகுருந்து திருந்தனன் என்பார் குழகன் எனவுங் கூறினார். குழகன் பேரழகுடையவன். இது கவி கூறுதலால் கவிக்கூற்றுத்திறை. ஆயின் என்னும் எச்சம் இடைக்குறை. (௩௪)

சகமெலாம்பொடிபடுத்தெழுந்தழல்விடமிடற்றிற் .
நிகழவைத்தனன்முப்புரமெரியெழுச்சிரித்தோ
னகலருந்திறத்தெண்குணநிறைந்தபேராண்மைப்
பகவன்மேன்மைமற்றெம்மனோளவிடற்பாற்றோ.

(இ-ள்.) முப்புரம் எரி எழ்சிரித்தோன் சகம் எல்லாம் பொடி. படுத்த எழும் தழல் விடம் மிடற்றில் நிகழவைத்தனன்-சிரிப்புரங்கள் தீயெழுச்சிரித்தருளிய இறைவன் எல்லா உலகங்களையும் நீறு படுத்தி யெழுந்த தீயை யொத்த விஷத்தை ஸ்ரீகண்டத்தில் விளங்க வைத்தருளினன், அகலரும் திறத்து எண்குணம் நிறைந்த பேர் ஆண்மை பக வன்மேன்மை எம்மனோர் அளவிடற்பாற்றோ - நீங்குதலில்லாத எண்குணப்பகுதியை யும் நிறைந்த பேராண்மையையுடைய ஐசுவரியமுதலிய அறுகுணங்களையுமுடைய இ றைவனது மேன்மை எம்போலியர்களால் அளவிடும் பகுதியையுடையதோ.

எண்குணங்களாவன தன்வயத்தாதுதல், தூயவுடம்பினாதுதல், இயற்கையுணர்வி னாதுதல், முற்றுமுணர்ந்தல், இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதல், பேரருளுடைமை, மு டிவிவாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமையுமாம் அறுகுணங்களாவன ஐசுவரியம், வீரியம், புகழ், திரு, ஞானம், வைராக்கியம். பகம் என்னும் பெயர்க்கு இவ்வறுகுணங் களு முன்மையால் இறைவன் ஆவான் பகவனாதுதல் இதனை யிறப்பெயராக்கி யெண் குணங்களையுமுடைய பகவன் எனப் பொருள்கொள்ளுதலுமொன்று. முப்புரங்கள் தீயெ ழுச்சிரிக்க வல்லோனென்னும் விசேஷணம் உலகினை நீறுபடுத்தும் விடத்தீயைத் திரு மிடற்றிலடக்கவல்லோனென்னுங்கருத்தை யுட்கொண்டிருத்தலால் கருத்துடையடை யணி. (௩௫)

சுந்தரத்திருமாலயன் சுராசுரர் முனிவ
ரிந்திராதியர் கவலைதீர்த்தெண்ணருங்களிப்பாற்
சிந்தையன் பொடுமஞ்சலிசென்னிமேற்கொண்டு.

(இ-ள்.) சுந்தரத்து இடை அடக்கிய கறை விடம் காணாஉ - ஸ்ரீகண்டத்தி
லடக்கிய கரிய விஷத்தைக்கண்டு, சுந்தரம் திருமால் அயன் சுரர் அசுரர் முனிவர் இ
ந்திராதியர் கவலைதீர்த்து - அழகிய திருமாலும் பிரமனுந் தேவர்களும் அசுரர்களு மு
னிவர்களு மிந்திரன் முதலியோர்களுந் கவலையினின்று நீங்கி, எண்ணரும் களிப்பால்
சிந்தை அன்பு ஓடும் அஞ்சலி சென்னி மேல் கொண்டு - வராயறுத்தற்கரிய களிப்
பால் மனத்திற்கொண்ட அன்போடும் அஞ்சலிவந் தனத்தைச் சிரசின்மேற்கொண்டு.

ஆலகாலத்தை ஸ்ரீகண்டத்தி லமைத்தருளியதைத் திருமால் முதலியோர் கண்
டபோதே அவர்க்குப் பொலிவுவந்தது என்பார் சுந்தரத்திருமாலயன் என்றார். (௩௪)

நீலகண்டனே போற்றியெண்குணங்களானிறைந்த
மூலகாரணபோற்றிமுன்சிறுவனுக்கிரங்கும்
காலகாலனே போற்றியின்றெம்முயிர்காத்த
வேலவார்குழல்பங்கனே போற்றியென்றிசைத்தார்.

(இ-ள்.) நீலகண்டனே போற்றி எண் குணங்களால் நிறைந்த மூலகாரண
போற்றி - ஸ்ரீகண்டத்தை யுடையவனே வந்தனம் அட்ட குணங்களால் நிறைந்த மூல
காரணனே வந்தனம், முன்சிறுவனுக்கு இரங்கும் காலகாலனே போற்றி - முன்பு ஓர்
சிறுவனாகிய மார்க்கண்டேயனுக்கு இரங்கிய காலனுக்குக்காலனுய்ளவனே வந்தனம்,
இன்று எம் உயிர்காத்த ஏலவார் குழல் பங்கனே போற்றி என்று இசைத்தார் - இப்பொ
ழுது எமதுயிரை யோம்பிய மயிசாசாந்தணிந்த நீண்ட குழலையுடைய உமையம்மையை
இடப்பாகத்திலுடையவனே வந்தனமென்று துதித்தார்கள்.

தம்மைக் காத்தருளியது ஸ்ரீகண்டமாதலால் நீலகண்டனே போற்றியெனவும்,
உல்குமுற்றும் நீறுபடுத்த வெழுந்த விடவேகத்தை யொழிக்க வல்லோன் இறைவனுத
லால் எண் குணங்களா னிறைந்த மூலகாரண வெனவும், அவ்விஷதால் மெலிந்த
வெங்களுக் கிரங்கிய பரமகருணாதியே என்பார் முன் சிறுவனுக்கிரங்கும் காலகால
னேனவும், எம்மைக் காத்தற்பொருட்டே அம்மையப்பனும் கின்றாய் என்பார் எம்மு
யிர்காத்த வேலவார்குழல் பங்கனே போற்றி எனவும் வரும் அபிப்பிராயத்தோடுகூடிய
விசேஷணங்களை வாக்கியரூபங்களாகக்கூறுதலால் கருத்துடையடையணி. காலகால
ன் காலனுயிர்வாங்கினவன் என்னும் பொருளின் மேற்றது. (௩௫)

என்றபோதருள்சுரந்துமக்காற்றவின் றளித்தேந்
தொன்றுபோற்கடல்கடந்துவான்சுவையமிழ்துண்பீர்
பொன்றிலீனாத்திருவருள் புரிந்தனன்புனித
னென்றுபின்னரும்வேண்டுவர்மான்முதலும்பர்.

(இ-ள்.) என்ற போது புனிதன் அருள் சுரந்து உமக்கு ஆற்றல் இன்று அளித்
தேம் - என்றுகூறிய காலத்தில் இறைவன் கருணைசுரந்து உங்களுக்குக் கடல்கடையும்
வலிமையை இப்போது தந்தோம், தொன்றுபோல் கடல் கடைந்து வான் சுவை அ
மிழ்து உண்டீர் பொன்றிலீர் என்ன திருவருள் புரிந்தனன் - முன்போலக் கடலைக்க

டைந்து பெரியசுவைகணிந்த அழுத்தையுண்டீர்கள் இறத்தலொழிவீர்களென்று திருவருள் சுரந்தனன், மால் முதல் உம்பர் ஒன்று பின்னரும் வேண்டவர் - திருமால்முதலியதேவர்கள் ஒருகாரியத்தைப் பின்னருக்குறையிரப்பார்கள்.

எமது திருவருள்பெருமையால் முன் கடல்கடையும் வலிமையில்லீர் என்பார் அருள்சூர்த்துமக்கு ஆற்றலின்மளித்தேம் எனவும், இன்று எமது அருள்பெறுகையால் முன்போலக் கடல்கடையின் என்பார் தொன்றுபோற் கடல்கடைந்து எனவும், அமுதம் பருகுதல் இறத்தலொழிதற்கன்றோ என்பார் அமிழ்துண்பீர் பொன்றிலீர் எனவும் அருளினர் என்றார். காரு என்னும் வடமொழியியாயத்தால் இப்பொருள்பட நின்றதெனவுணராத தொன்றுபோற் கடல்கடைந்து என்னும்பாடத்தைத் தொன்றுபாற் கடல்கடைந்து எனப்பெறும் பிடைபடத்திருத்தினர், முன்பு நீங்கள் கடைந்தது புதுப்பாற்கடல் இன்று பழம்பாற்கடல்கடைந்து எனப்பொருளகொண்டனாபோலும்; தண்டிலமைந்த கலைமகந்தேசால் என ஒருபுடைவலிந்து பொருள்கொள்ளினர் “துன்றுசீர்விலையிரு” எனச் சிவாத்தானத்திலிருக்கும்பாடத்தை “துன்றுசீர்விலையினால்” எனத்திருத்தினர். வேள்விசெய்யுங்கால் மரவுரியாலும் இலையாலும் வேள்விசெய்ய வேண்டுமென விகியுளதோவென வுணர்ந்தோராகப்பாற் கேட்டுணராத ஏடுகளிற் புள்ளியிடவேண்டுமிடத்து புள்ளியிடாமல் எழுதிவழங்கும் பரடத்தைச் சுத்தபாடமாகக்கருதினவர் தொன்றுபாற்கடலெனத்திருத்த அஞ்சுவரோ? அஞ்சார், அஞ்சார். (இஅ).

பொதுமைநீத்துநின்றிருவடிக்கன்புபூண்டொழுக்கக்
கதுவுநின்னருனொடாமுமெம்வயிற்கலப்ப
விதுமுடிச்சடைவள்ளலேயருளெனவேண்ட
வதுவிழங்கினன்விடைகொடுத்தருளினமலன்.

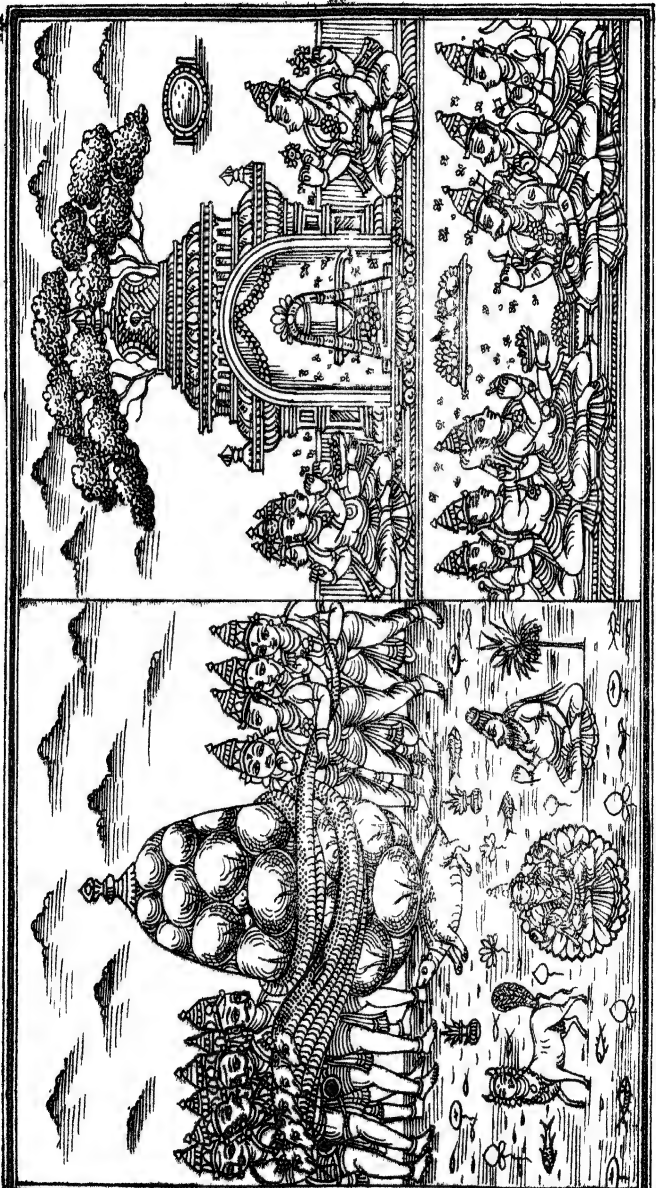
(இ-ள்) பொதுமை நீத்து நின் திருவடிக்கு அன்பு பூண்டு ஒருக கதுவும் நின் அருள் நான் தொறும் எம் வயின் கலப்ப - பொதுமையினின்று நீங்கி உனதுதிருவடிக்குத் தலையன்புபூண்டுநடக்க நீங்காத உனதுதிருவருள் நான்தோறும் எமதிடத்திற் கலக்கும்படி, விது முடி சடை வள்ளலே அருள் என்ன வேண்ட அமலன் அது வழங்கினன் விடைகொடுத்து அருளினன் - இளஞ்சந்திரனையணிந்த சடாமுடியையுடைய இறைவனையருளாயென்று குறையிறக்க அவ்விறைவன் அதுதந்து விடைகொடுத்தருளினான்.

ஏகான்மவாதிகள் பிரமனேபரம் எனவும், திருமாலே பரமெனவும், உருத்திரனேபரம் எனவும் அன்புபூண்டொழுதுதல்போல வொழுகாது நீயேபரமெனத்தேர்ந்து ஒருகவேண்டும் என்பார் பொதுமைநீத்து எனவும், நின்றிருவடிக்கீழ்ப்புபூண்டொழுகல் நின்றிருவருளாலாதலால் அன்புபூண்டொழுக்ககதுவும் நின்னருனொடாமும் எம் வயிற்கலப்ப என இரந்தனா என்றார் “அவனருளாலே யவன்ருள்வணங்கி” எனப்பெரியோரும் பணித்தனர். (இக).

மீண்டுமப்பொருட்டிருள் விடம்பருகினன்றைவன்
பூண்டவிப்பெரும்பிழையுறும்படிசிவபூசை
யாண்டுசெய்துமென்றெண்ணினர்தெளிந்தனரிதனை.

(இ-ள்) மீண்டு மான் அயன் முதலிய விண்ணவர் குழுமி ஈண்டு நம்பொருட்டி இருள் விடம் இறைவன் பருகினன் - மீளவுந் திருமாலும் பிரமன்முதலிய எல்லாத் தேவர்களும் நெருங்கி யிவ்விடத்தி நமதுபொருட்டி இருள்போன்ற விடத்தை இறை

சுத்தமங்கலம் திருமங்கலம்

சுத்தமங்கலம் திருமங்கலம்

வன் பருகினான், பூண்ட இ பெரும் பிழை அறும்படி சிவ பூசை யாண்டு செய்தும் எ ன்று எண்ணினர் இதனை தெளிந்தனர் - நாமேற்கொண்ட இந்தப்பெரிய தவறுநீங்கச் சிவபூசையை மெய்விடத்துச் செய்வோமென்று கருகியிதனைத்தெளிந்தனர்.

இறைவன் விடம்பருகுதற்கு நாம் மூலமாயிருந்தோம் என்பார் பூண்டவிப் பெரும்பிழை யென்றார். மீண்டு செயவெ னெச்சத்திரிபு. (௬௦)

தலமுந்தீர்த்தமுமூர்த்தியுஞ்சிறந்தமெய்த்தானங்
குலவுகாஞ்சிமாநகரமாமநகர்குறுகி
நலமுறச்சிவபூசையுஞ்நிறிபினசியா
வலகிலபாவமுநகிக்குமென்றப்பதியெய்தி.

(இ-ள்.) தலமும் தீர்த்தமும் மூர்த்தியும் சிறந்த மெய் தானம் குலவு காஞ்சி மாநகரமாம் - தலமும் தீர்த்தமுமூர்த்தியு மோம்பட்ட உண்மையாகிய தானம்விளங்கா நின் காஞ்சியென்னும் பெரியநகரமாம், அநகர் குறுகி நலம் உற சிவ பூசனை உஞ்நிறிபு - அந்தத்திருநகரையடைந்து நன்மையிசச் சிவபூசனைசெய்தால், நசியா அலகில் பாவ மும் நகிக்கும் என்று அபகி எய்தி - அழியாத அளவில்லாத பாவமும் அழியுமென்று அத்திருநகரையடைந்து.

மூர்த்திதலம் தீர்த்தங்கள் சிறந்ததானம் காஞ்சித்திருப்பதியின்றி வேறின்மையா ல் மெய்த்தானம் குலவு காஞ்சிமாநகரமாம் எனவும், தாஞ்செய்த பெரும்பாவம் அங் கெய்திச் சிவபூசனைசெய்வோர்க்கன்றி யொழியாவென்பார் சிவபூசையுஞ்நிறிபினசியா அலகிலபாவமும் நகிக்குமென்று எனவும் தேற்றப்பொருள்பட மூக்காலத்துக்கும் பொ துவாகிய வினமுற்றுக்கள்தந்து கூறினர். (௬௧)

அன்றுதம்முயிரளித்ததுமணிகண்டமென்னு
நன்றியான்மணிகண்டநாதப்பெயரினங்கம்
வென்றபுண்ணியகோடிநாதர்க்குமேல்பாங்க
ரொன்றுமன்பினுலிருத்தினர்பூசையுஞ்நிறி.

(இ-ள்.) அன்றுதம் உயிர் அளித்தது மணிகண்டம் என்னும் நன்றியால் மணி கண்ட நாதன்பெயர் இலங்கம் - அக்காலத்தில் தமது உயிர்தந்தது மணிகண்டமே யெ ன்னும் நன்மையால் மணிகண்டநாதனானார் திருப்பெயருடைய இலங்கத்தை, வெ ன்ற புண்ணிய கோடி நாதர்க்கு மேல் பாங்கர் ஒன்றும் அன்பினால் பூசனை உஞ்நிறி இ ருத்தினர் - பாபத்தைவென்ற புண்ணியகோடி நாதர்க்கு மேற்றிசையின்ப பக்கத்திற் பொருந்திய தலையன்பிழை பூசனைசெய்து தாபித்தார்கள்.

தம்முயிர்காத்தது பரீகண்டமாதலால் அந்நன்றிகருதித் தாமருச்சிக்கத் தாபித்த சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு அத்திருநாமந்தந்தனர் என்பார் மணிகண்டப்பெய ரிலிங் கம் இருத்தினர் எனவும், காலத்திற்செய்த நன்றியாதலால் அந்நன்றிக்குக் கைம்மாறு பூசையேயென்பார் பூசையுஞ்நிறியெனவுங் கூறினர். (௬௨)

மணிகண்டிச்சர்தம்முருளினால்வன்பிழைதவிர்த்து
பணியிழைக்கடல்கடைந்தமிழ்தெடுத்தனர்பருகித்
தணியில்வெஞ்சினத்தானவர்தமைத்துரந்தகற்றிப்
பிணியுரீங்கினநிறப்புருப்பெருநலம்பெற்றார்.

(இ-ள்.) மணிகண்டிச்சர்தம் அருளினால் வன் பிழை தவிர்த்து பணியினால் கடல் கடைந்து அமிழ்து எடுத்தனர் - மணிகண்டிச்சரது திரு அருளினால் வலியபிழை யினின்றும் நீங்கி வாசகியினால் கடலைக்கடைந் தருமெடுத்து, பருகி தணிவு இல்வெய்

சினம் தானவர் தமை தூர்த்து அகற்றி பிணியும் நீங்கினர் இறப்பு உறாத பெரு நலம் பெற்றார் - அதனைப்பற்றி நீங்காத பெரிய கோபத்தையுடைய அகரையோட்டி விலக்கி நோயினின்றும் நீங்கினார் இறவாதபெரிய இன்பத்தையும் அடைந்தார்கள்.

எடுத்தனர் முற்றெச்சம்.

(௬௩)

அத்தலத்திடைத்தன்பிழைமுகலவாசுகியும்
பத்தியிற்பனாமணிசனைப்பண்புறவிருத்திச்
சுத்தநீர்நிறையனந்த நீர்த்தத்தடந்தொட்டு
நித்தமக்கரைக்கண்ணிருந்தருச்சனைநிரப்பி.

(இ-ள்) அதலத்து இடை தன்பிழை அகல வாசுகியும் பத்தியில் பனாமணிசனை பண்பு உற இருத்தி - அந்தத் திருத்தலத்தில் தனது குற்றம் நீங்க வாசுகியென்னும் பாம்பும் அன்பினால் பனாமணிசனை ஆகம் விகியமையத் தாபித்து, சுத்தம் நீர் நிறை அனந்த நீர்த்தம் தடம் தொட்டு நித்தம் ஆகரை கண் இருந்து அருச்சனை நிரப்பி - புனிதமாகிய நீர் நிறைந்த அனந்த தீர்த்தமென்னுந் திருக்குளந்தோண்டி நாள்தோறு மந்தக்கரையிலிருந்து அச்சிவபெருமானுக்கு அருச்சனைசெய்துமுடித்து.

சிவபெருமான் விஷம்பருகத் தந்தவன் தானுதலால் அத்தவறுதீர அருச்சித்தற்கு வாசுகியும் சிவலிங்கப் பெருமானைத் தாபித்தனன் என்பார் வாசுகியும் பனாமணிசனைப்பண்புற விருத்தியென்றார். உம்மை இறந்ததுசமீபிய வயர்வு சிறப்புப்பொருட்டு.(௬௪)

பனாமணிசனைத்தன்பணமணிகளாற்பரவி
நணுவகத்தமர்நம்பனேநலிவுசெய்விடத்தை
யுணவெனக்கொளுமுத்தமாவெனத்துதித்துமையான்
மணுளன்மேனியிலிழையெனப்பயில்வரம்பெற்றான்.

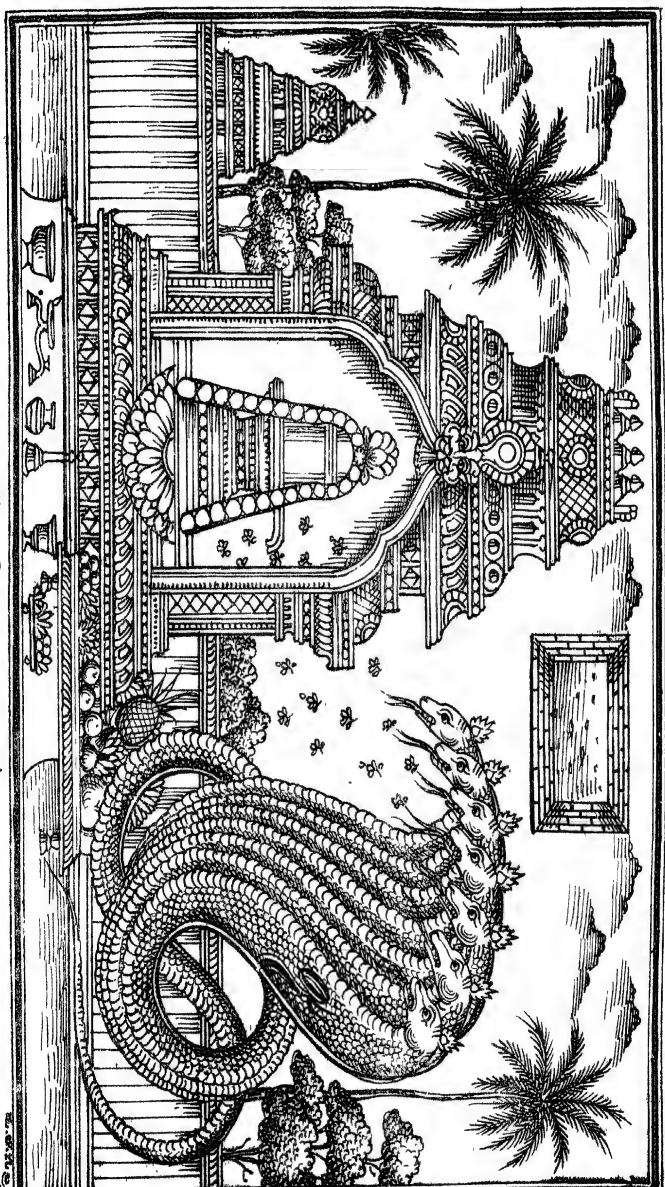
(இ-ள்) பனாமணிசனை தன் பணம் மணிகளால் பரவி - பனாமணிசனைன்னுந் திருப்பெயருடைய இறைவனைத் தனது படத்திலுள்ள இரத்தினத்தினுற் பூசித்து, நணு அகத்து அமர் நம்பனே நலிவு செய்விடத்தை உணு என்ன கொளும் உத்தமாளின் துதித்து - நணுமரத்தின் கீழெழுந்தருளும் இறைவனே உயிரகருககுத் துன்பஞ் செய்யும் விஷத்தனை யுணவுகொள்ளும் உத்தமனே யென்று துதித்து, உமையான் மணுளன் மேனியில் இழை என்ன பயில்வரம் பெற்றான்-உமையம்மையினது தலைவனாகிய அவ்விறைவனது திருமேனியில் ஆபரணமாகப் பொருந்தும் வரத்தினைப்பெற்றனன்.

திருநணு கொங்கு நாட்டிலுள்ள திருப்பதி. நணு அகத்தமர் என்பதற்குப் பலன் என்னும் பெயர் உண்மையால் இதயத்தில் நண்ணியமர்ந்த எனப்பொருள் கொள்ளுதலும் ஒன்று.

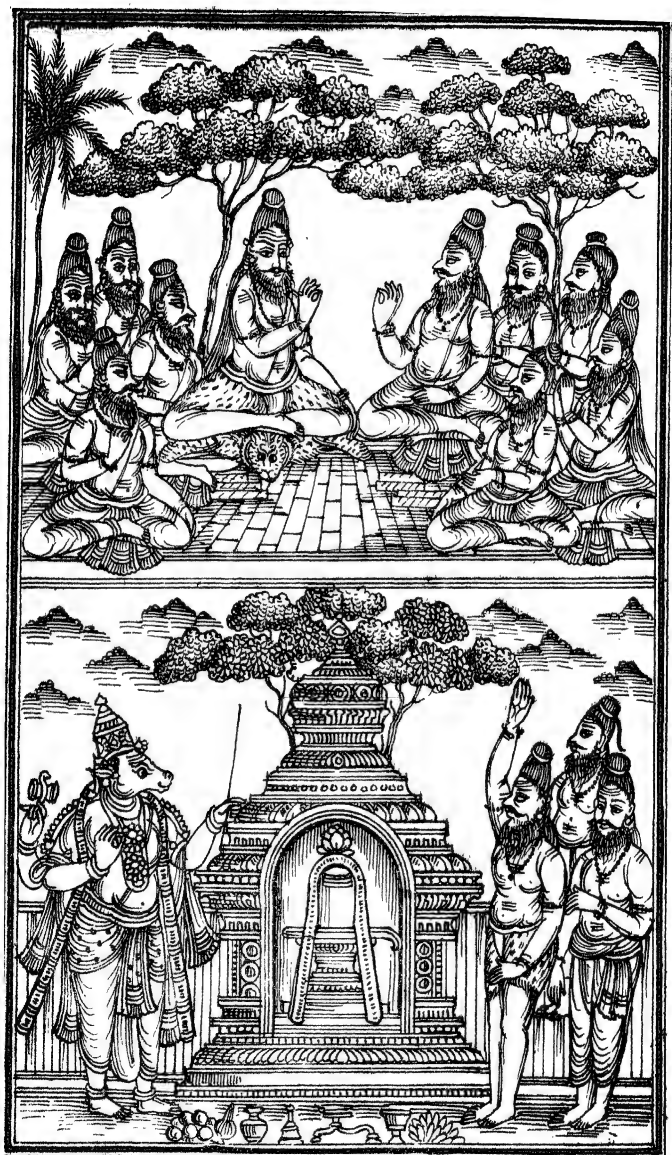
(௬௫)

கொங்கலர்ந்தபூந்துணர்தொறுநறுநறக்கொழிக்கும்
பொங்கர்கூழ்க்கலிக்கச்சியுட்பழமறைப்பொருளா
யங்கண்வாழ்மணிகண்டனையருச்சனை யாற்றித்
துங்கமுத்தியிற்சேர்ந்தவர்தொகுப்பினெண்ணிலரால்.

(இ-ள்.) கொங்கு அலர்ந்த பூ துணர்தொறும் நறுநற கொழிக்கும் பொங்கர்கூழ் கலிக்கச்சியுள் - மகரந்தத் தோடலர்ந்த பூங்கொத்துகள் தொறுந் தேனைத்துளிக்குஞ் சொல்கூழ்ந்த புகழ்மிசூந்த கரங்குசியுள், பழையறைப்பொருளாய் அங்கண்வாழ் மணிகண்டனை அருச்சனை ஆற்றி துங்கம் முத்தியில் சேர்ந்தவர் தொகுப்பின் எண்ணிலர் - தொ

பி. மணிநாதன் டி. ச. பி. பி. பி. பி. பி.

ய. சார்ந்தாசயப்படலம்.

ன்ற தொட்டுள்ள வேதங்கள் னருத்தமாயவ்விடத்தில் வாழும் மணிகண்டநாதனாயருச்சுனை செய்து உயர்ந்த முத்திரெறியிலடைந்தவனா வனாயறைசெய்யின் அளவில் லாதவராவார்கள்.

முதலுக்குஞ் சினைக்கும் ஒற்றுமையுண்மைமால் சினைவினையை முதல்மேலேற்றி நரூக்கொழிக்கும் பொங்கர் என்றார். (௬௬)

அடுங்காலமிதுவென்னவிடமெழுவனாவெருவியயன்மாலேனோர் கொடுங்காலன் தனைக்குமைததகுநாகழற் கீழ்ச்சரணபுகுதக் கொதித்துவாழ்நான், பிடுங்காமலருள்புரிந்தபரம்பொருளையன் றியுமோபிரானுண்டென்ன, நடுங்காதார்தமைக்காணப்பெற்றிடினுமென்னுள்ள நடுங்குமாதோ.

(இ-ள்.) அடுங் காலம் இது என்ன விடம் எழலும் நனி வெருவி அயன் மால் ஏனோர் கொடும் காலன் தனை குமைத்த குறா கழல கீழ் சரண்புகுத - சர்வசங்காரங் காலமிக்காலமென்று ஆலகாலவிடத்தோன்ற மிகவு மஞ்சிப் பிரமணந் திருமாலும் அவரொழிந்தோரும் கொடுமைவாய்ந்த காலனைக்கொன்ற வீரகண்டை யொலிககுந் திருவடிக்கீழ்ச் சரணடைய, கொதித்து வாழ் நான் பிடுங்காமல் அருள் புரிந்த பரம் பொருளை அன்றி - அவ்விடங் கொதித்து அத்தேவர்கள் வாழ்நாளைக் கணையாமல் திருவருள்செய்த இறைவனை யல்லாமல், ஓர் பிரான் உம உண்டு என்ன நடுங்காதார் தமை காணப்பெற்றிடினும் என் உன்னம் நடுங்கும் - ஓர் இறைவனு முண்டென்றுகூறச் சிறிதும் நடுங்காதவனாக் காணப் பெறுதலில்லை பெற்றாலும் எனதுமனம் நடுங்காநிற்கும்.

அன்றி யென்னும் வினையெச்சத்தினின்று பிரிந்து பிரான் என்பத னிறுதியிற் கூட்டிம் பொருததயில் புணர்ச்சிக்கண்வந்த உம்மை உயாவு சிறப்புப் பொருளிலும், நஞ்சுண்டதனாற் சுத்திராணதலையுணர்ந்த காட்சிப்பிரமாணத்தினால் பிறர் உண்டென்று கூற யாவரும் நடுங்குவோரோயென்னும் பொருள்மேல் நிற்றலால் பெற்றிடின என்னும் வினையெச்சத்தில்வந்த வுமமைபெறத லில்லையென்னும் பொருள்மேல் நிற்றலால் எதிர் மறையிலும்வந்தன. இடத்தினிகழ்பொருளுக்கும் இடத்துக்கும் ஒற்றுமையுண்மையால் வீரகண்டையாகிய இடத்தினிகழ்பொருளின் ரொழிலை இடத்தின்மேலேற்றிக் குறாகழல் என்றார். (௬௭)

மணிகண்டிச்சரப்படலம் - முற்றிற்று.

ஆகத்திருவருத்தம் - ௬௬௬.

சார்ந்தாசயப்படலம்.

கலிலைத்துறை.

வளைத்த பாப்பணிபணிமணிகண்டநாயகன

முனைத்தவெண்பிறைக்கண்ணியோன்வரவிதுமொழிந்தாம்

வினைத்தகுளினுவினைத்துறும்வியாதனைக்காதத

வினைத்துசசார்ந்தவர்சாரபினுன்வரவினியிசைப்பாம்.

(இ-ள்.) வளைத்த பாம்பு அணி அணி மணிகண்ட நாயகனும் முனைத்த வெண்பிறை கண்ணியோன் வரவு இது - மண்டிவித்த சற்பமாகிய அரணத்தை யணிந்த மணிகண்டேசுரராகிய தோன்றிய இவஞ் சர்க்கினைக் கண்ணியாக அணிந்த இ

றைவரது வருகையாகிய இதனைக் கூறினோம், விளைந்த குளினால் இளைத்ததும் வியாதனை காத்த இளைத்த சார்ந்தவர் சார்பினால் வரவு இனி இசைப்பாம் - தாம் செய்த சபத்தினால் இளைத்துச் சரண்புகுந்த வியாதமுனிவரைக் காத்த இளைத்துச் சார்ந்தோர்க்கோர் சார்பாயுள்ள இறைவரது வருகையை யினிக்கூறுவாம்.

சார்ந்தாயசம் சார்ந்த வியாதனால் ஆச்சிரயித்தல். (௧)

பராசரப்பெயர் முனிவரன்பழுது வரத்தாம்
தராதலத்திடைத்தோன்றினான் மறைதனிப்பதினெண்
புராணமேனவுமபகுத்துயர்புரவுழுண்டோங்கிப்
பிரானெனத்தகுவியாதனும் பெரியவன்மேனான்.

(இ-ள்.) பராசரன் பெயர் முனிவரன்பழுது அறு வரத்தால் தராதலத்து இடைதோன்றினான்-பராசரனென்னு முனிவரது குற்றத்தினின்று நீங்கியதவத்தினால் டிலவுலகத்திற்கேற்றி, நான் மறை தனி பதினெண் புராணம் எனவும் பகுத்து உயர்புரவுழுண்டு ஒங்கி உயா பிரான் என்ன தகு வியாதன் ஆம் பெரியவன் மேல் நான் - நான்கு வேதங்கனையு மொப்பற்ற பதினெண் புராணங்களையும் அவை யொழிந்த எவற்றையும் பகுத்து அவற்றால் ஆன்மாக்களைக் காத்தலைப்பூண்டு மேம்பட்டியர்ந்த முனிவர்களுக்கு இறைவனென்னும் பெரிய முனிவரன் துவாபரபுகத்தினிறுதியில்.

தோன்றினான் முற்றெச்சம். (௨)

பப்

படியில்யாங்கினிச்செல்வதென்றஞ்சிமெய்ப்பனித்துக்
கடிநறும்புனற்கங்கைசூழ்காசியினெய்தி
முடிவின்மாதவஞ்செய்துவீற்றிருந்தனன் முறையால்.

(இ-ள்.) கொடிய பாதகம் கலியுகம் வரும் நிலை குறித்து படியில் யாங்கு இனி செல்வது என்று அஞ்சி மெய் பனித்து-கொடுமைவாய்ந்த பாதகத்தை விளைக்குங் கலியுகம் வரும் காலத்தைக்குறித்து நிலவுலகில் எவ்விடத்தில் இனி நாம் செல்வது என்று பயந்து தேகம் நடுங்கி, கடி நறும் புனல் கங்கைசூழ் காசியின் எய்தி முடிவு இல் மாதவம் முறையால் செய்து வீற்றிருந்தனன் - மிக்க நறமணங்கமழும் நீர்மயமாகிய கங்கைசூழ்ந்த காசித் திருப்பதியையடைந்து அளவில்லாத பெரிய தவத்தை வேதத்திற்கூறிய முறையாற்செய்து நிகரின்றியிருந்தான். (௩)

அங்கண்மெய்த்தவரயாவருமவனடிவணங்கி
யிங்கெமககுநீமறைமுடிபுண்மையீதென்னச்
செங்கைநெல்லியிற்றெளிவரத்தெருட்டுகென்றிரந்தார்
வெங்கொடும்பகைவினைக்குறும்பெறிந்துயர்வியாதன்.

(இ-ள்.) அங்கண் மெய்தவர் யாவரும் அவன் அடிவணங்கி - அவ்விடத்து உண்மைவாய்ந்த தபோதனார் யாவரும் வியாதனுடைய பாதத்தை வணங்கி, இங்கு எமக்கு நீ மறை முடிபு உண்மை நது என்ன செங்கை நெல்லியில் தெளிவர தெருட்டுகென்று இரந்தார் - இவ்விடத்தி லெமக்கு வேதசிகையினுண்மையை யிதுவென்று செவந்த உள்ளங்கையில் வாய்ந்த நெல்லிக்கனிபோல ஐயம் நீங்கத் தெளியச்செய்வாயென்று குறையிரந்தார்கள், வெம் கொடும் பகை வினை குறம்பு எறிந்து உயர்வியாதன் - கொடிய புகையாகிய இருவினையென்னும் குறும்பினவென்ற உயர்ந்த வியாதமுனிவன்.

பலபடக்கூறும் வேதம்போலன்றி இறைவனுவான் ஒருவனையே கூறுவது வேதமுட்பென்பார். மறைமுடி புண்மையெனவும், யாங்கள் முன்னரோ யுணர்ந்திருப்பினும் ஐயமுளதென்பார் தெருட்டிக் எனவும், உள்ளங்கையிலுள்ள நெல்லிக்கனி தன்னகத்துள்ள வித்தின் வடிவத்தைப் புறம்பே யுணர்த்துவதுபோல இலைமறைகாய்போல வேதசிரசில் மறைந்துகிடக்கும் உக்திடையைப் புலப்படுத்தவேண்டும் என்பார் ஈதென்னச் செங்கை நெல்லியிற் றெளிவரத்தெருட்டிக் எனவும், நலவினையும் பொன்விலங்குபோலிடருறுத்தும் என்பார் கொடுவினைக்குறும்பெனவுக்கறிஞர். (சு)

வ

மிருவகைப்படுநியாயமாயுண்மறையெழிற்க்கத்
தருவவேதம்விலவேதமோடருத்த நூலிவற்றின்
பொருளினுண்மைமற்றிதுவிதுவெனத்தனிபுகன்றான்.

(இ-ள்.) மிருதி தூல் புராணம் தொகை வேததூல் அங்கம் இருவகைப்படும் நியாயம் ஆயுள் மறை எழில் கந்தருவ வேதம் விலவேதமோடி அருத்ததூல் - மிருதிதூலும் பதினெண்புராணமும் நான்கு வேதங்களும் ஆறங்கங்களும் பூரவ மீமாஞ்சையும் உத்தர மீமாஞ்சையும் ஆயுள்வேதமும் அழகிய கீதவேதமும் தனுவேதமும் தருக்கதூலமாகிய, இவற்றின் பொருளின் உண்மை இது இது எனன தனி புகன்றான் இத்தூல்களின் பொருளுண்மையிது விதுவென்று தனித்தனி யெடுத்துக்கூறினான்.

மிருதி தூல் சுருகியர்த்தத்தை வாதிக்கிற வைதிகதூல். பதினெண் புராணங்களாவன பிரமம், பதமம், வைணவம், சைவம், பாகவதம், பவடியம், நாரதியம், மார்க்கண்டேயம், ஆக்கினேயம், பிரமகைவர்த்தம், இலிங்கம், வராகம், கார்த்தம், வாமனம், மற்சம், கூர்மம், காரூடம், பிரமாண்டம். ஆறங்கங்களாவன சிட்சை, வியாகரணம், சந்தம், நிருத்தம், சோதிடம், கற்பம். ஆயுள்வேதம், கந்தருவவேதம், ததுவேதம் அருத்த வேதம் ஆகிய இந்நான்கும் உபவேதம் எனக் கூறப்படுதலால் இவற்றை யிறுதியில் வைத்தும், இங்குக் கூறியவை முதனூலும், வழிநூலும், சார்புநூலும், பூருவபக்கநூலும் ஆதலின் இவை இறைவனுண்மையை யுணர்த்துக் கருவிதூல்களாதலால் முன்னரவற்றின் பொருட்டுணிபைத் தனித்தனி கூறினான் எனவுக்கூறினார். (இ)

பெருவலித்தவமுனிவரர்கேட்டுளம்பிறழா
தொருவழிப்பட்டத்துணிந்தொருவார்த்தையினெமக்குச்
சுருதி நூன்முடிபிதுவெனத்தொகுத்துணாயென்றார்
மருளின்மூழ்கியசிர்த்தையின்வியாதமாமுனிவன்.

(இ-ள்.) தவம் பெருவலி முனிவரர்கேட்டு உளம் பிறழாது ஒருவழிப்பட துணிந்து ஒரு வார்த்தையின் எமக்கு சுருதி தூல் முடிபு இது என்ன தொகுத்து உரை என்றார் - தவத்தின் பெரியவன்மை வாய்ந்த முனிச் சிரோஷ்டர்கள் கேட்டுத் தமது மனம் ஒன்றினும் பிறழாது ஒரு வழிப்பட்டிருக்கத் துணிந்து ஒரு வார்த்தையாலெமக்கு வேததூல்முடிபு இது வென்றுதொகுத்துக் கூறென்றார்கள், மருளில்மூழ்கிய சிர்த்தையின் வியாதமாமுனிவன் - ஆணவமல மயக்கத்தின் மூழ்கிய மனத்தையுடைய வியாத முனிவன்.

முனிவர்களவற்றைக்கேட்டு இவற்றால் எங்கள் மனம் ஒரு வழிப்படவில்லை யென்பார் உளம் பிறழாது எனவும், அவற்றின் பொருட்டுணிபை யுள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல அளந்தறிந்த வனியாதலால் பலபடக்கூறுது ஐயந்தீர ஒரு வார்த்தையால் வேத சிரசின்துணிபு இது வெனத் தெருட்டிக் வென்பார் ஒரு வழிப்பட்டத் துணிந்தொ

ருவார்த்தையினைமக்குச் சுருதிதான் முடிபிது வெனத் தொகுத்துரை யெனவுங் கூறினொனக் கூறினார். (சு)

உறுவரயாராயுநோக்கிமுன் னுரைக்குமாறாகத்
தறுகணண்மையிற்கூறுதலுற்றனன் நவத்தீ
ரறிவுநூலெலாம்பன்முறையாயினுத்தெளியப்
பெறுவதொன்றதுநாரணனே பரப்பிரமம்.

(இ-ள்.) உறுவர் யாராயும் நோக்கி முன் உரைக்கு மாறு ஆக தறுகணண்மையிற் கூறுதல் உற்றனன் - முனிவாக னெல்லோராயும்பார்த்து முன்புகூறியவார்த்தைக் குமாறாகத் தீத்தொழி லமைந்த ஆண்மையோடு சொல்லத் தொடங்கினன், தவத்தீர் அறிவு நூல் எல்லாம் பல் முறை ஆயினும் தெளிய பெறுவது ஒன்று - உண்மை நூலெல்லாவற்றையும் பல தடவை யாராயப்பெற்றாலு மனத் தெளியப்படுவ தொருபொருளே, அது நாரணனே பரப்பிரமம் - அப்பொருள் நாரணனே அதுவே பரப்பிரமம்.

சுருதி தூல் முதலியவற்றின் துணிபு இது பரம், இது பரம் என முன்னர்த் தனித்தனி யெடுத்துக் கூறினாதலால் முன்னுரைக்கு எனவும், ஆண்மலச் சிமிழ்ப் பிற்பட்டவனாதலால் முன்னர்த் கூறியதை மறத்தலில் மாறாக எனவும், அச்சிமிழ்பின் செருக்கால் உரைத்தன னாதலால் தறுகணண்மையிற் நாரணனே பரப்பிரமம் கூறுதலுற்றனன் எனவுங் கூறினார்

செருக்கு ஆண்மலத்தின் குணமென்பதை—

“வேறுகினகின்விகற்பங்கற்பம் - குரோதமோகங்கொலையுருந்ததனக விராயென்குணனுமரணவமெனவிளம்பினை” எனவரும் இருபாவீருபஃதிற்

காண்க.

(ஏ)

வண்ணமாமறை நூற்குமே னூலிலைமதியோ
ரொண்ணுகேசவன் நனகருமேற்றெய்வமுமில்லை
கண்ணுமெவ்வகை நூல்கட்டுருதுணிபிது காண்மி
னுண்மையுண்மையிதெனக்கரமெடுத்தானின்றுரைத்தான்.

(இ-ள்.) வண்ணம் மாமறை நூற்குமேல் நூல் இல்லை மதியோர் எண்ணு கேசவன் தனக்கு மேல் தெய்வமும் இல்லை-சத்தவிகற்பங்களை யுடைய பெரிய வேதநூலுக்கு மேற்பட்ட நூலுமில்லை அறிவுடையோரொண்ணுக திருமாலுக்குமேற்பட்ட தெய்வமுமில்லை, கண்ணும் எவகை நூல் கட்டும் துணிபு இது காண்மின் - ஆராயும் எவ்வகைப்பட்ட உண்மை நூல்களுக்குத் துணிபிதுவே காணுங்கள், ஈது உண்மை உண்மை என்னகரம் எடுத்து நின்று உரைத்தான் - இது சத்தியம் சத்தியம் என்று கையை மேலெடுத்துக் கூறினான்.

வேதங்களி னொருவகை யுறுப்பென்பான் வண்ணமா மறையெனவும், சுருதிமுத னூலென்பான் மறை நூற்குமே னூலிலையெனவும், அதுபோலப் பிரதிபிம்ப பாவந்தோன்ற நாரணனையுறி பரப்பிரமம்வேறில்லை என்பான் எண்ணு கேசவன் நனக்கு மேற்றெய்வமு மில்லையெனவும் இது சத்தியம் என்பான் உண்மை யுண்மை வீதெனக் கரமெடுத்து நின்றுரைத்தான் எனவும் கூறினார். (அ)

கேட்டமாதவர்வெரீஇயினர்கிளர்மறைப்பொருட்டுக்
கோட்டமாமிதுவெம்மனோர்கோட்டக்கதன்றா
னுட்டியிங்கிவன்புகன்றதென்னென்றுளநடுகி
நீட்டிசெஞ்சடைமுனிவரன் நன்னேநேர்நோக்கி

(இ-ள்.) கேட்ட மாதவர் வெரீ இனர் இது கிள் மறை பொருட்கு கோட்டம் ஆம் எம்மனோ கோள் தக்கது அன்று - கேள்வியுற்ற தபோதனர்களுஞ்சி இவ்வாக்கி யம் விளங்கும் வேதப் பொருளுக்கு மாறு பட்டதாம் எம்போலியராலும் இது கொள் னத்தக்கதல்ல, ஈங்கு இவன் நாட்டி புகன்றது என் என்ற உளம் நடுங்கி நீட்டு செம் ச டை முனிவரன் தன்னை நேர் நோக்கி-இவ்விடத்து இவன் வற்புறுத்திக்கூறியது யாது காரணமென்று மனம் நடுங்கி நீட்டிய செவந்த சடாமுடியை யுடைய வ்யாதமுனிவனை நேரோநோக்கி.

ஸ்யிருதி நூலுணர்ந்த வைதிக முனிவர்களாதலால் கேட்டமாதவர் வெரீஇனர் எனவும், தாமுணர்ந்த சுருதி நூற்பொருளை வாதிக்கிற மிருதிநூற்கு வியாதன் கூறியது மாறுபட்டிருந்ததலால் மறைப பொருட்குக் கோட்டமா மிது வெனவும், இது நமது கோட் பாட்டிற்கு மறுதலைப் பட்டதாதலால் இதுநம்மனோ கோட்டக்கதனறெனவும், இது விபரீதமென்று கருதின ராதலால் உளநடுங்கியெனவுங்கூறினர். (௬)

வாதராயணநீயிவண்மொழி தருமாற்றம்
வேதநூற்பொருளுண்மையேயாமெனில்விசுவ
நாதனாதிருமுன்பெமக்குரையென நவின்ரு
ரோதுகேனெனமூர்க்கனுமெழுந்துசென்றுற்று.

(இ-ள்) வாதராயண நீ இவண் மொழி தரு மாற்றம் வேதநூல் பொருள் உண் மையே ஆம் என்னில் - வியாதனை நீ யிவ்விடத்துக்கூறிய வார்த்தை வேதநூற் பொரு ளின் உண்மையே யாமென்றால், விசுவநாதனா திருமுன்பு எமக்கு உரை என்னநவின் ரூர் - விசுவநாதனா திருமுன்னின்று எமக்கு இதனைக் கூறியென்று கூறினார்கள, ஒது கேன் என்ன மூர்க்கனு ம எழுந்து சென்று உற்று- அவ்வாறே சொல்வேனென்று மூர்க் கனுமிய வியாதனும் சநிதிமுன் சென்று அடைந்து.

நீகூறியது சத்தியமாயின் விசுவேசர் திரு முன்னின்று கூறுகவென்பார் வேத நூற் பொருளுண்மையே யாமெனின் விசுவ - நாதனா திருமுன் பெமக்குரையென நவின்ரூர் எனவும், அவன் ஆணவமலச் செருக்காலெழுந்தனன் என்பார் ஒதுகேனென மூர்க்கனுமெழுந்து சென்றுற்று எனவுங் கூறினர். (௭)

விசுவேசன் முன்னின்றிருகரமிசைநிமிர்த்தாங்
கச்சமின் நிமுன்புகன்றதேபுகன்றனைநதோ
விச்சைநூல்பலகற்பினுஞ்சிவனருள்விரவாக்
கொச்சையோர்தமைவிடுவதோகொடுமலச்செருக்கு.

(இ-ள்.) விசுவேசன் முன் நின்று இருகரம் மிசை நிமிர்த்த ஆங்கு அச்சம் இன்றி முன் புகன்றதே புகன்றனன் - விசுவேசன் நிருமுன்பு நின்று இரண்டு கைக னையு மேலே யெடுத்து அவ்விடத்துச் சிறிதும் அச்சமில்லாமல் முன் சொல்லியதையே சொன்னான், அந்தோ விச்சை நூல் பல கற்பினும் சிவன் அருள் விரவாத கொச்சை யோர் தம்மை கொடு மலம் செருக்கு விடுவதோ - ஐயோ அறிவு நூல் பலவற்றையுங் கற்றாலுஞ் சிவனருளோடு கலவாத அறிவீனரைக் கொடிய மலச்செருக்கு விடுமோ.

மலச்செருக்குடையோர் பழிபாவங்கட்குச் சிறிதும் அஞ்சார் என்பார் விச்ச வேசன்முன்னின்றிருகரமிசைநிமிர்த்தாங் - கச்சமின்நிமுன்புகன்றதேபுகன்றனன் என வும், அவனறியாமை பெரிதென்றிரங்குவார் அந்தோவெனவும், ஞானநூல் பலகற்பி னும் சிவபிரான் நிருவருளைத் தலைப்பட்டாதார்த்து மெய்யுணர்ச்சிதோன்றென்பார் வி

சுச்சுநல் பல்சுற்பிணுஞ் சிவனருள்விரவாக் - கொச்சையோர்தமைவிடுவதோகொடு
'மலச்செருக்கு எனவுங்குறிஞர். இது கவிசுற்றுத்துறை. (கக)

அறிவுபோலடர்ந்தெழுமறியாமையின்வலியாற்
பொறியிலானி துகிளப்பவும்வெகுண்டிலன் புனிதன்
மறுவில்கூற்றெலாந்தன்பெயரொனுமறைவழக்கால்
வெறிமலர்க்குமுலுமையொடுமகிழ்ந்துவீற்றிருந்தான்.

(இ-ள்.) அறிவு போல் அடர்ந்து எழும் அறியாமையின் வலியால் பொறியிலா
ன் இது கிளப்பவும் - அறிவுபோல் நெருங்கி மேலெழும் அறியாமையின் வலிமையால்
அறிவிவ்லாத வியாதமுனிவனரிதைக்கூறவும், மறு இல் கூற்று எல்லாம் தன் பெயர் என்
னும் மறை வழக்கால் புனிதன் வெகுண்டிலன் - குற்றமில்லாத வேத சிரசின் வாக்கிய
ங்களெல்லாம் தனது திருநாமமே யென்னும் வழக்கினால் இறைவன் சிறிதும் முனியா
து, வெறி மலர் குழல் உமையொடு மகிழ்ந்து வீற்றிருந்தான் - வாசமிக்க மலரணிந்த
கூந்தலையுடைய உமை யம்மையோடு மகிழ்கூர்ந்து நிகரின்றி யிருந்தருளினன்.

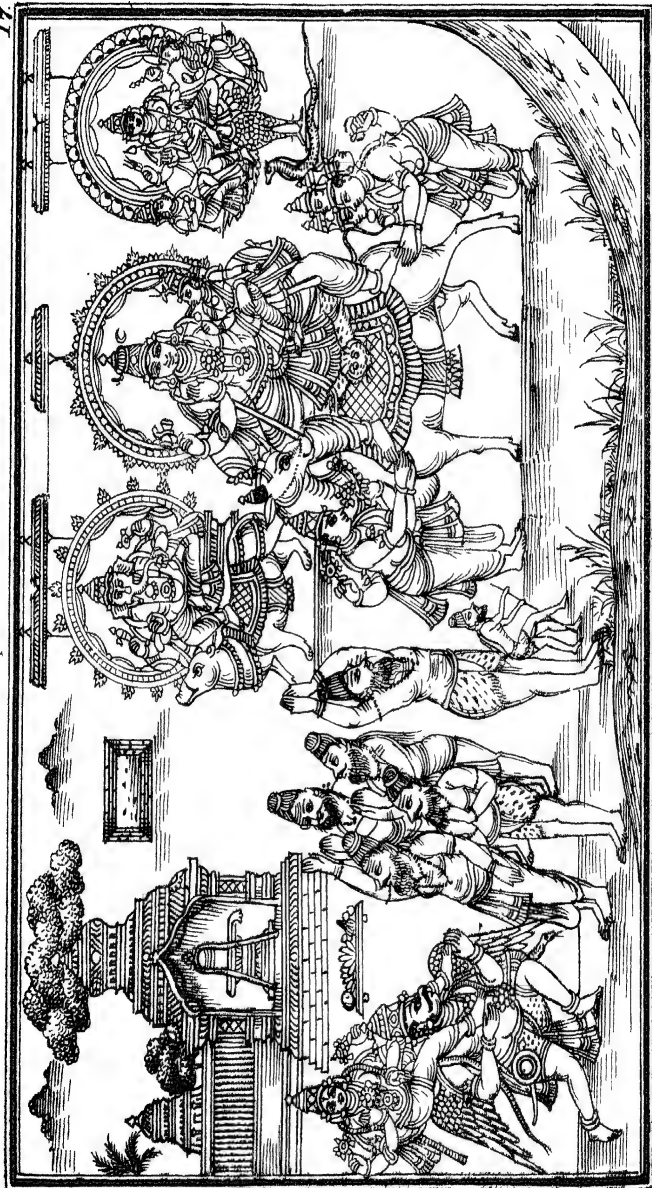
வியாதமுனிவர்க்கு மெய்யுணர்ச்சி மேலிட்டிருந்ததுபோல இன்று பொய்யுண
ர்ச்சிமேலிட்டது என்பார் அறிவுபோலடர்ந்தெழுமறியாமையின்வலியால் எனவும், வே
தத்தினடுக்கண்டமாகிய ஸ்ரீருத்திரம் பிரமன் முதல் பிபிலிகாந்தமளவுந்தானெயெனக்
கூறுதலால் மறுவில்கூற்றெலாந்தன்பெயரொனுமறைவழக்கால் இது கிளப்பவும் வெகு
ண்டிலன்புனிதன் வெறிமலர்க்குமுலுமையொடுமகிழ்ந்து வீற்றிருந்தானெனவுங் கூறி
ஞர். உம்மை இழிவு சிறப்புப்பொருட்டு. (கஉ)

நத்தியெம்பிரான்வெகுண்டுநான்மலர்க்கரமெடுத்த
வந்தவண்ணமேயசைவறநிற்குமாசபிப்ப
மந்தனாயினனிமிர்த்தகைமடக்கவல்லாமை

(இ-ள்.) நத்தி எம்பிரான் வெகுண்டு நான் மலர் கரம் எடுத்த அந்த வண்ண
மே அசைவு அற நிற்கும் ஆறுசபிப்ப - நத்திதேவராகிய எமதுபெருமானார் கோபுங்கு
ர்ந்து அன்றலர்ந்த தாமரை மலரையொத்த கைமேலெடுத்த அந்தப்படியே அசைவ
ற்று நிற்கும் வண்ணம் சபிக்க - மந்தன் ஆயினன் நிமிர்த்த கைமடக்கவல்லாமை
நிந்தையால் சிலை தூணம் ஒத்து அசைவு அற நின்றான் - அறிவீனனாகிய வியாதன்
நிமிர்த்த கையைமடக்க வன்மையின்மையாகச் செய்த சிவநிந்தையினுற் கற்றுணை
யொத்துச் சிறிதும் அசைவற நின்றனன்.

சிவபிரான் வாளாவிருக்கவும் சந்தியினின்று செய்த அசத்தியத்துக்கு நத்தி
தேவர் ஆற்றாராயினர் என்பார் மலர்க்கரமெடுத்த அந்தவண்ணமே யசைவறநிற்குமா
சபிப்ப எனவும், அச்சாபநேரிட்ட அன்றே சிவநிந்தை முத்திர்தலில் கையன்றி யேனை
யுறுப்புகளும் அசைவற நின்றதென்பார் சிலைத் தூணமொத்தசைவறநின்றான் எனவும்,
வேததூணர்ச்சி மிக்கிருப்பினும் திருவருண்ருனத்திற் றலைப்படாமையா லறிவிலா
னாயினன் என்பார் மந்தனாயினன் எனவுங்குறிஞர். (கங)

தெற்றற்செஞ்சடையெம்பிரான்நிருமுன்புராட்டும்
வெற்றித்தம்பமொத்திலகிவல்லிடம்பைகூர்வியாதன்
பற்றிச்சிந்தையினெடியமாவீணையடிபரவ
வற்றைப்போதுமுன்றோன்றிநின் றச்சுதனைறைவான்.

(இ-ள்.) தெற்றல் செம் சடை எம்பிரான் திரு மூன்று நாட்டும் வெற்றி தம்பம் ஒத்து இலகி வல் இடும்பை கூர் வியாதன் - பின்னிய செவந்த சடை மூடியையுடைய எமது இறைவன் சந்திரியில் நாட்டிய வெற்றியமைந்த துவசத்தம்பத்தை யொத்து விளங்கிக் கொடிய துன்பமீதுர்ந்த வியாதமுனிவன், கிந்தையில்பற்றி நெடிய மால் இணை அடிபரவ அற்றைப்போது முன் தென்றி நின்று அச்சுநன் அறைவான-மனத்திறியானித்துத் திருமாலினுடைய இரண்டு திருவடிகளையுத் துணிக்க அக்காலையில் அவன் முன்னே காட்சிதந்து நின்று இதனைத் திருமால் கூறுவான்.

பொய்ம்மையால் வந்த பயன் அன்றே பலித்தலால் வெருவினன் என்பார் உல்லிடும்பைகூர்வியாதன் - பற்றிச்சிந்தையினெடியமாலினையடிபரவ என்றார். (௧௪)

என்னகாரியஞ்செய்தனையென்னையுங்கெடுத்தாய்
பன்மறைப்பரப்பியாவையும்பாற்படுத்தவற்றுட்
சொன்னமெய்ப்பொருளுண்மையைத்துணிந்தநீயந்தோ
கொன்னுமிம்மயக்கெவ்விடைப்பெற்றனை கூறாய்.

(இ-ள்) என்னகாரியம் செய்தனை என்னையும் கெடுத்தாய் - நீ கெட்டதுமன்றி யென்னையும் கெடுத்தாய், பல் மறை பரப்பு யாவையும் பாற்படுத்து அவற்றுள் சொன்ன மெய் பொருள் உண்மையை துணிந்த நீ - பலவேதங்களின் பரப்புகளை யெல்லாம் பகுதிப்படுத்தியவ்வேதங்களுன்கூறிய உண்மைப் பொருளி னிச்சயத்தைத் துணிந்த நீ, அந்தோ கொன்னும் இமயக்கு எ இடை பெற்றனை கூறாய் - ஐயோ அச்சந்தரும் இந்த மயக்கத்தை யெவ்விடத்திற் பெற்றாய் இதனைச் சொல்லாய்.

காட்சிதந்த திருமால் பயனில் காரியஞ் செய்தனையென்பார் என்னகாரியஞ்செய்தனையெனவும், நீ யறியாமையாற் கெட்டதுமன்றி எனக்குங் கேடுகுழி நினைத்தாய் என்பார் இறந்ததுசுழீஇய எச்சவும்மைதந்து என்னையுங்கெடுத்தாய் எனவும், வேதங்களினுட்கிடையைத் தெரிந்தன்றோ அளவிறந்த வேதங்களை ஆண்மாக்களுணர்ந்துய்தற்பொருட்டுத் துறைப்படுத்தினாய், அவ்வாறு துறைப்படுத்திய வுனக்கு இந்நீக்கெடுமதி யெங்கிருந்து முனைத்ததென்பார் கொன்னுமிம்மயக்கெவ்விடைப்பெற்றனை கூறாயெனவுங் கூறினார். (௧௫)

ஏனையாராயுமறத்துறந்தியாவருமென்றும்
பான்மையிற்றியானஞ்செயப்படுமொருமுதல்வன்
மேன்மைகூர்சிவனொருவனையெனவிரித்தன்றே
நான்மறைத்தலையாமதர்வசகைகவிலும்.

(இ-ள்.) ஏனையாராயும் அற துறந்து யாவரும் என்றும் பான்மையில் தியானம் செய்யப்படும் ஒரு முதல்வன் - பிரமன்முதலிய தேவர்கள் பரமல்லனான அறக்களைத்திட்டி யாவராலும் எக்காலத்தும் முறையால் தியானஞ் செய்யப்படும் ஒரு இறைவன், மேன்மை கூர் சிவன் ஒருவனே என்ன விரித்து நால் மறை தலையாம் அதாவது வச்சி னாக விலும் - மேன்மை நிறைந்த சிவனொருவனே புரமென்று விரித்து நான்கு வேதங்களுள் தலைமைவாய்ந்த அதர்வ சிரசு கூறநிற்கும்.

பிரமன்முதலிய தேவர்களுையென்பார் ஏனையாராயுமெனவும், அவர்கள் தியானஞ் செய்யப்படும் பொருள்ல்லர் என்பார் 'அறத்துறந்து எனவும், தியானிப்போர் முனிவர்முதலிய எல்லோருமென்பார் யாரும் எனவும், அவரால் தியானிக்கப்படும் இறைவன் சிவபெருமான் ஒருவனே என்பார் தியானஞ்செயப்படு முதல்வன் மேன்மை கூர்சிவனொருவனையெனவும், நான்கு வேதங்களுள் சிவமே பரப்பியாமெனக்கூறும்

உபநிடதங்களைத் தொகுத்து வரையறுத்துக்கூறுவது வேதாந்தநூலாகிய அதர்வசிகை யென்பார் நான்மறைத்தலையும் அதர்வச்சிகைகளிலும் எனவுக்கூறினார்.

“சருவகாரணஞ்சிவனேயாகின்றபடியாலுந்தயங்கவற்கே பொருவில்சுப்பத்தைச்செய்தல்பூரணமாயிருக்கின்றபொலிவிலுமும் ஒருசாம்பழம்த்திதானையவனேயுளத்தாமரையினுப்பண் திருவார்த்தமாதவத்தீர்முக்கியமாத்தியானமதுசெய்யத்தக்கோன்.

காரியசொருபமாகியசெந்தாமரைத்தடங்கட்கரியோன்முன்னோர் சீரியர்களுமுக்கியமாத்தியானஞ்செய்தேவரல்லர் பேரியன்மெய்ச்சிவசேடமெல்லாருமாதலின்பேசுதரமான தாரியறோட்டேவரைநீத்துச்சிவனையேயுள்கறகுதிமாதோ.

அறையதாவச்சிகையிந்தத்தாற்பரியத்தேமுடிவுண்டாயிருக்கும்” எனச் சூத சுங்கிதை சருவசாத்திர சங்கிரகமுரைத்த வத்தியாயத்தில் வருதல்காண்க. (௧௬)

யாமெலாமவனிணையடித்தியானஞ்செய்பசுக்க ளாமெனத்தெளியவனருள்சேர்தலிற்பசுவும் பூமிசைத்தியானப்பொருளாமெனப்புனைந்து தோமறச்சிலநூல்புகலுண்மையுந்துணியாய்.

(இ-ள்-) யாம் எல்லாம் அவன் இணை அடி தியானம்செய் பசுக்கள் ஆம் என்ன தெளி-நாங்களைல்லாம் பசுபதியாகிய அவ்விறைவனது இரண்டுதிருவடிக்கையுந் தியா னஞ் செய்யும் பசுக்களென்று நீ தெளியாய், அவன் அருள் சேர்தலில் பசுவும் பூமிசைதி யானப் பொருளாம் என்ன புனைந்து தோம் அற சில நூல் புகல் உண்மையும் துணியாய்- அவ்விறைவனது திருவருளை யடைதலாற் பசுக்களாகிய யாங்களும் நிலவுலகின்மேற் றியானஞ் செய்யப்படும் பொருளா மென்று புனைந்து குற்றமறச் சிலநூல் புகலும் உண்மையையும் நீ துணியாய்.

அயன்முதல்யோரை யுளப்படுத்தி யாமெலாம் எனவும், நாங்கள் சிவனைத் தியா னஞ்செய்யும் பொருள்களாதலால் எங்களைப் பசுக்கள் எனவும், எங்களால் தியானஞ்செ ய்யப்படுவோன் அவனாதலால் அவன் பசுபதியென்பார் யாமெலாமவனிணையடித்தியா னஞ்செய் பசுக்கள் ஆமெனத்தெளியெனவும், அவன் திருவடித்தியானத்தால் நிலவுல கில் மாண்டராகிய பசுக்களாற் றியானஞ்செயப்படும பொருள்களாக விளங்குகின்றோ மென்பா அவனருள் சேர்தலிற் பசுவும் பூமிசைத்தியானப்பொருளாம் எனவும், இது உண்மையன்று எவர்களுக்குப் புனைந்தரையாதலால் புனைந்தாயெனவும், இவ்வாறு கூறுதல் வேதங்களுட் சில வுபநிடதங்கள் என்பார் தோமறச்சிலநூல் புகலுண்மையுந் துணியாய் எனவுக் கூறினார்.

திருமால் முதலியோர் நிலவுலகில் தியானப்பொருள்களாக நிலவுதலை—

“வாழ்த்துவதும்வானவர்கடாம்வாழ்வானமனநினைவால் தாழ்த்துவதும்தாமுயர்ந்துதம்மையெலாந்தொழுவெனடி.” என வேதகிரிசி னருத்தமாகிய திருவாசகத்தில் வருதல்காண்க. (௧௭)

அறிஞர்கொண்டகோட்பாடி துவறிந்திலையம்மா பிறிவிலாணவச்செருக்கினின்மயங்கியபேதாய்

குறிபிறிழ்த்திடாதென்னுமைமெய்யுறக்கோடி.

(இ-ள்.) பிறிவு இல் ஆணவம் செருக்கினில் மயங்கிய பேதாய் அறிஞர் கொண்ட கோட்பாடு இது அறிந்திலை அம்மா - நீக்குதலில்லாத ஆணவச் செருக்கால் அறிவு நிலைகலங்கிய பேதையே அறிவுடையோர் கொண்ட கொள்கையிது இதனை யறியா தொழிந்தா யிஃதோர் பெருவியப்பு, வெறிப நீ இனி உய்வது வேட்டனை ஆயில் குறி பிறழ்ந்திடாது என் உரை மெய் உற கோடி - பயனிழந்த நீ இனிப்பிழைத்தலை விரும் பினுயானால் வேதங்கள் விதித்த குறியினின்றும் பிறழாது யாகுகடறும் வாக்கியத்தைச் சத்தியமாகக் கைக்கொள்ளாய்

செம்புள்ளவனவுவு களிம்பு நிறநல்போல ஆன்மபோதம் உள்ளவனவும், மலம் நிறநலால் பிறிவிலாணவம் எனவும், ஆணவம் வினைக்குத் தீக்குணங்களில் கொடிதாதலால் செருக்கால்எனவும், அச்செருக்கால் விதிவிலக்குகளை மறத்தலால் மயங்கிய எனவும், முன்னர்க்கூறிய வாக்கியங்கள் அறிவுடையோர்கொண்ட கோட்பாடாதலால் அதனைச்சட்டி அறிஞர்கொண்ட கோட்பாடாது எனவும், எல்லாமுணர்ந்த நீ இதனை யுணராதது பெருவியப்பு ஆதலால் அம்மா எனவும், நீ உய்யக்கருதினையாயில் முன்னர்க்கூறிய குறியில் நிற்கவேண்டுமாதலால் குறிபிறழ்ந்திடாதெனவும், நீ கூறியது போலன்று நாம் கூறுவது மெய்யுனாயாதலால் கோடியெனவுக்கறிஞர். (௧௮)

மந்திரத்தழன்மகத்தினுக்கிறையவன்மகவான்
சந்தமாமறைக்கிறையவன் முமனாகுகிழவன்
னிந்திராதியாமுலகினுக்கிறையவன்யானே
மைந்தனையெனகுகிறையவன் மணிமிடற்றிறையோன்.

(இ-ள்.) மைந்தனை மந்திரம் தழல் மகத்தினுக்கு இறையவன்மகவான்-மைந்தனே வேத மந்திர விதியாலமைந்த அககினிவாய்ந்த வேள்விகுத் தலைவன் இந்திரன், சந்தம் மாமறைக்கு இறையவன் தாமரை கிழவன் (அவ்வேள்வியைவிதிக்கும்) சந்தமமைந்த பெரிய வேதத்திற்குத் தலைவன் தாமரையில் வசிக்கும் பிரமன், இந்திராதியாம் உலகினுக்கு இறையவன் யானே-இந்திரன் முதலாகிய எவ்வுயிருக்கும் தலைவன் நானே, எனக்கு இறையவன் மணி மிடறு இறையோன் - எனக்குத் தலைவன் ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய சிவபெருமானே.

ஏகாரம் எண்ணின்மேல் நின்று தேற்றப்பொருளில் வந்தது. மகவான், இறையவன் இவற்றினிறுகியில் ஏகாரந்தொகுத்தல். உலகு இடவாகுபெயராயுயிர்களின்மேல் நின்றது. இந்திரனுயர்ந்தவன், அவனிலும் பிரமனுயர்ந்தவன், அவனிலு நானுயர்ந்தவன், என்னிலுஞ் சிவபிரானுயர்ந்தவன் என மேன்மேலும் உயர்குணத்தால் ஒன்றற்கொன்றுயர்வாதலைக் கூறுதலால் மேன்மேலுயர்ச்சிடணி. (௧௯)

அகிலநாயகனவற்குமேலிறையவனில்லை
யகிலலோகமுமவன் நிருவாணையினடக்கு
மகிலலோகமும்படைத்தளித்தாழிப்பவனவனே
மால்.

(இ-ள்.) அகில நாயகன் அவற்கு மேல் இறையவன் இல்லை - எல்லாப் பொருள்களுக்கும் தலைவனாகிய அச்சிவபெருமானுக்கு மேற்பட்ட தலைவனொருவிலலை, அகிலலோகமும் அவன் கிரு ஆணையில் நடக்கும் - எல்லா உலகங்களும் அவ்விறைவது கிருவாணியினு வியங்கும், அகிலலோகமும் படைத்து அளித்து அழிப்பவன் அவனே - எல்லா உலகங்களையுஞ் சிருட்டித்துக் காத்தழிப்பவன் அவ்விறையவனே யென்று, அகில நூல்களும் உரைத்திடும் துணிபு இதுவாம் - வேதமுதலிய எல்லா நூல்களும் எடுத்துக் கூறும் நிச்சயம் இதுவேயாம்.

சிவபிரானை எப்பொருட்டும் இறைவன் என்று கூறியது என் கோட்பாடுமட்டு
ம் அன்று, சுருதிமுதலிய நூற்றுணிரும் இதுவாமெனக்கூறுவார் அகிலநூல்களுமுறைத்
திடுந் துணிபுதுவாம் என முக்காலத்திற்கும் பொதுவாகிய வினைமுற்றுத்தந்து கூறினா
ர். காரணத்தைக் காரியத்துடன் சேர்த்துக்கூறுதலால் ஏதுவணி. (௨௦)

வாணமெத்தயான்வைகுந் கவாழ்வுபெற்றதுவு
ருநாநான் முகன் சத்தியவுலகநண்ணியது
மேனை விண்ணவர்த்தபவாழ்க்கையெய்தியது
மானுயர்த்தவனருட்குறியருச்சனைப்பயனால்.

(இ-ள்) : வாணம் எத்தயான் வைகுந்த வாழ்வு பெற்றதுவும் - உலகிலுள்ளோர்
துதிக்க நான் வைகுண்ட வாழ்வை அடைந்ததுவும், ருநா நான்முகன் சத்திய உல
கம் நண்ணியதும் - உண்மை ருநாம் வாய்ந்த பிரமன் சத்திய உலகை யடைந்ததும்,
மேனை விண்ணவா தத்தம வாழ்க்கை எய்தியதும் - அவரொழிந்த தேவர்கள் தத்தமக்
கூரிய பதங்களை யடைந்ததும், ஆன் உயாத்தவன் அருள் குறி அருச்சனை பயனால் - இட
பக்கொடியைய யுயர்த்த சிவபெருமான் திருவுருவாகிய சிவலிங்கப் பெருமானை வழிப
ட்டருச்சித்த பயனாலென்றறி.

தாம் முதலியோர் வைகுண்டமுதலிய வாழ்வைப்பெற்றது சிவார்ச்சனைப்பய
னாலென்றதை—

“ வளங்கனியும்வைகுந்தப்பெருநகரீமருவிவாமுமாறும்
விளங்குசதுமறைக்கிழவன்சத்தியலோகத்திருக்கைமேவுமாறும்
உளங்கவர்மற்றைப்பதங்களீந்திரன்முன்னோர்மருவிமேவுமாறும்
களங்கனியைநிகர்களத்தாற்பூசித்தபலனென்றுகருதிடாய்கொல்” எனவரும் கு
தசங்கிதையாலுணர்க. (௨௧)

அன்னவன்றிருவடிகளே சரணமென்றடைமோ
வின்னதரயநின்மயக்கினைவிடுமதியின்றேற்
பின்னல்வேணிரீகெட்டனைபிறையுங்கெடுக்க
வுன்னுகின்றையெனவெகுண்டிராத்தனன்றிருமால்.

(இ-ள்) அன்னவன் திருவடிகளே சரணம் என்று அடைமோ இன்னது ஆய
நின்மயக்கினை விடு-அவ்விறைவரது திருவடிகளையே சரணமென்று நீ அடையாய் இத்
தன்மையான நின்மயக்கத்தை யொழியாய், மதி இன்றேல் பின்னல் வேணிரீ கெட்ட
னை பிறையுங் கெடுக்க உன்னுகின்றனை என்ன வெகுண்டு திருமால் உரைத்தான் -
உனக்கு இவ்வறிவில்லையாயில் பின்னிய சடாமுடிமையுடைய நீ கெடுவாய் நீ கெடுவ
துமன்றிப் பிறையுங் கெடுக்கக் கருதுகின்றாயென்று கோபித்துத் திருமால் கூறினன்.

மதியின்றேல் என்பதற்கு மதி இன்றேல் எனப்பிரித்து நான் சொன்னவற்றை
த் துணி இல்லையாயில் எனப் பொருள்கொள்ளுதலும் அமையும். மோ, மதி முன்னிலை
யொருமை யேவற்பொருண்மையாகிய கட்டுரைச் சுனைப்பொருள் காட்டவந்த அசை
நிலையுடைச்சொற்கள். நீ நரகமடைவது தின்னம் என்பார் துணிவுபற்றிவந்த கால
வழுவமைதியாக இறந்தகாலந்தோன்றக் கெட்டனையெனவும், நீயடைவதுமன்றி ஐயந்
தீர வினாவின்ரும் நரகடையச்செய்கின்றாய் என்பார் பிறையுங்கெடுக்க வுன்னுகின்ற
னையெனவும் கூறினார்.

ஏனையோரைப் பரமெனக்கூறுவோர் நரகடைதலை—

“ சுற்றதேகாகாரத்தினாலொன்றாயிருக்கினுந்தலையொடுதாளும்
காற்றியமலத்திரொப்பெனவுரைக்கற்கழிமடர்சாமுள்கொள்வாரோ

ஆற்றல்சேருந் திரப்பிராந்தரியையனையொப்பதிகமென்றாப்போர்
பாற்றரிதாயகொடுகிரயத்துப்பற்புண்புழுவருண்மை” எனவருஞ் சூதச
ங்கிதையால் உணர்க.

(௨௨)

வாயுறுத்தியகடுமொழிகேட்டனன்மற்றைத்
தூயவானவத்தொகையெலாந்துநும்பெனக்கழித்தான்
பாயுமாவிடைப்பகவனேபரமெனத்தெளிந்தா
னையுமாறருள்கிடைத்தாயிரிந்தவத்தலைவன்.

(இ-ள்.) ஏயும் ஆறு அருள்கிடைத்து உயர் இருந்தவம் தலைவன்-பொருந்தும் வண்
ணர் திருவருள் வாய்ந்துயர்ந்த பெரிய தவத்தலைவனாகிய வியாதன், வாய் உறுசதிய கடு
மொழி கேட்டனன் மற்றை தூயவானவர் தொகை எல்லாம் துரும்பு என்ன கழித்தான்-
அத்திருமால் வற்புறுத்திக்கூறிய கடுஞ்சொல்லைக்கேட்டு அச்சிவபெருமானொழிந்த புனி
தமாகிய திருமால் முதலிய தேவாகூட்டங்கையெல்லா மேரார் துரும்பாகக்கருகிக் கழி
த்து, பாயும் மால் விடை பகவனே பரம் என்ன தெளிந்தான் - பாய்ந்து செல்லுந் தி
ருமாலாகிய இடபவூர்தியையுடைய இறைவனையே பரமென்று தெளிந்தனன்.

தன்னைச் சரணடைந்த வியாதமுனிவனுக்குத் திருமால் இடித்துக்கூறிய கடுஞ்
சொல்லே சிவபிரான் திருவருள் மேலிடச்செய்தது என்பார் ஏயுமாறருள்கிடைத்துயரி
ருந்தவத்தலைவனெனவும், அத்திருவருளால் திருமால் முகலியோனாப் பரமல்லனாகக்
கழித்தனென்பார் தூயவானவத்தொகையெலாந் துரும்பெனக்கழித்தான் எனவும்,
தான் பற்றுக்கோடாகச் சரணடைந்த திருமாலே சிவத்தைப் பரமெனக்கூறுதலால்
அவரைப்பரமென்று தெளிந்ததை யொழிந்தனன் என்பார் பாயுமால்விடைப்பகவனே
பரமெனத் தெளிந்தானெனவுக்கறிஞர்.

(௨௩)

மெய்த்தவத்தவர் தமையெந்நீரோக்கிமேதகையீ
ரித்தகைத்தமா லுமக்குமென்போலவெய்தியதோ
சுந்தமாமறைமுழுவதுந் துகளறத்தெரிந்த
சித்தர்காலேனைவினவியதென்கொலோசெப்பீர்.

(இ-ள்.) மெய் தவத்தவர் தம்மை எந்நீரோக்கி மேதகையீர் இ தகைத்த மால்
உமக்கும் என்போல எய்தியதோ-உண்மையான தபோதரானையெந்நீரோ பார்த்து மே
ன்மையையுடையீர் இத்தன்மையையுடைய மூக்கம் உங்களுக்கும் என்போலவந்த
தோ, சுத்தம் மா மறை முழுவதும் துகள் அற தெரிந்த சித்தர்கள் என்னை வினவியது
என்கொலோ செப்பீர் - புனிதம் வாய்ந்த பெருமையமைந்த வேதங்கள் முற்றுங் குற்றி
மறத்தெரிந்த மனமுடையவர்களே என்னைப் பரம்பொருள் யானென்று வினவியது யா
துகாரணம் கூறீர்.

என்னைப்போல சீங்களும் வேதமுற்றும் ஐயந்திரிபறவுணர்ந்தீர் என்பான் மாம
றைமுழுவதும் துகளறத்தெரிந்த சித்தர்கள் எனவும், உணர்ந்து ம் எனக்கு விபரீதவுணர்
ச்சி முனைத்ததோபாலுங்களுக்கு முனைத்ததோவென்பான் இத்தகைத்தமால் உமக்கு
மென்போல வெய்தியதோவெனவும், என்னை வினவியது என்மடமையை வெளிப்படு
த்தற்பொருட்டோவென்பான் என்னை வினவியதென்கொலோவெனவுக்கறிஞன். ()

விச்சுவன்சிறைப்புள்ளரசுயர்த்தவன்வினம்பும்
விச்சுவாதிகனெறுழ்வளிச்சினவிடையூர்தி
யெச்சமேசுரும்புளர்துழையலங்கலானென்ப
வெச்சநாயகன்பொலந்துணரிதழிமாலிகையான்.

(இ-ள்.) சிறை புள் உயர்த்தவன் விச்சுவன் - சிறையையுடைய கருடக்கொடியை யுயர்த்த திருமால் பிரபஞ்சவடிவாயுள்ளவன், ஏழ்மலி சின விடை ஊர்தி விளம்பும் விச்சுவாதிகன் - வன்மையையுங் கோபத்தையுமுடைய இடபபூர்தியாகிய சிவபெருமான் சொல்லப்பட்ட அப்பிரபஞ்சத்திற்கு அதிதப்பட்டவன், சுரும்பு உளர் துழாய்அலங்கலான் எச்சமே-வண்டுகள் பரந்த துழாய்மாலையையணிந்த திருமால் வேள் விவடிவாயுள்ளவன், பொலம துணர் இதழி மாலிகையான் எச்சநாயகன்-பொன்னிறம் வாய்ந்த கொன்றைப்புங்கொத்தாற்றொடுத்த மாலையையணிந்த இறைவன் அவ்வேள்விக்குத்தலைவன்.

திருமால் பிரபஞ்சவடிவாயுள்ளவன் என்பான் சிறைப்புள்ளரசுயர்த்தவன் விச்சுவன் எனவும், சிவபெருமான் பிரபஞ்சாதீதப்பட்டவன் என்பான் சினவிடையூர்தி விச்சுவாதிகன் எனவும், திருமால் வேள்வியும் அப்பெருமான் வேள்விப்பயனைத்தரும் இறையும் என்பான் துழாயலங்கலான் எச்சம் பொலந்துணரிதழியான் எச்சநாயகனெனவுக்கறிஞன் திருமாலையே யிடபமாகவுடையவன், பிரணவப்பொருள் தானாயுள்ளவனென்பதைக் குறிப்பித்தற்குச் சினவிடையூர்தியெனவும், பொலந்துணரிதழிமாலிகையான் எனவுக்கறிஞர். என்பாயன் கருதியோ விச்சுவன் என்னும் பாடத்தை விச்சுவமெனத் திருத்தினர்போலும். (உடு)

மாயையாங்கொடுமுரன் தனைச் செகுத்து யர்வயவன்
மாயையாள் பவன் முப்புரங்கன ற்றியவன் னல்
சாயன் மாமயில்வனிதையே நாரணன் றரியார்
சாயவென்ற சீர்ப்புருடனாக ணுதற்றலைவன்.

(இ-ள்.) கொடு முரன் தனைச் செகுத்து உயர் வயவன் மாயை ஆம் - கொடிய முரசுரனைக்கொன்ற திருமால் மாயைவடிவாயுள்ளவன், முப்புரம் கனற்றிய வள்ளல் மாயை ஆள் பவன் - திரிபுரங்களையும் நகைத்தெரித்தவன் அம்மாயையை ஆளாநிற்பவன், நாரணன் சாயல் மாமயில் வனிதையே - திருமால் பெரிய மயில்போலுஞ் சாயலையுடைய பெண்பால் ஆவான், கண்ணுதல் தலைவன் தரியார் சாயவென்ற சீர் புருடனாம் - நெற்றிக்கண்ணையுடைய இறைவன் பகைவர்கள் சாய்ந்து பின்னிட வெற்றிகொண்ட சிறப்புவாய்ந்த ஆண்பாலேயாவான்.

திருமால் மாயை, சிவபிரான் மாயையைத் தன்வயத்தாளுகவுடையான் என்பான் முரனுயிர் செகுத்தோன் மாயை, முப்புரங்கு னற்றியவன் னல் மாயை யாள் பவன் எனவும், திருமால் யோனி, சிவபிரான் புமலுத்துவன் என்பான் திருமால்வனிதை, கண்ணுதல் சிவபிரான் புருடனாம் எனவுக்கறிஞன். முரனுயிர் வாங்குதலிலும் திரிபுரங்களிலுள்ளாரை நகைத்தெரித்தல் உயர்ந்தோன் செயலென்பதைக் குறிப்பித்தற்கு முரனுயிர் செகுத்துயர் வயவன் எனவும், முப்புரங்கு னற்றியவன் னல் எனவும், இந்திரன் வேண்டு கோளால் நரசுரனைக் கொல்லப் பாதலுவுகிறதென்று அடிவந்து நீரரண்முதலிய ஆறரண்களுள் பாசவரணுக்குத் தலைவனாகிய முரசுரனுயிர் குடித்தமையால் முரனுயிர் செகுத்தவனெனவும், ஆண்பாலுக்குரிய சாதியடையாதலால் தரியார் சாயவென்ற சீர்ப்புருடனெனவுக் கூறிஞர். (உசு)

என்ன மாமறையிருதிநூல் புராணமற்றெவையும
பன்னுகின் றதிலையுறற்பாலதொன்றுளதோ
புன்மருட்சியின் மயங்குகினைன்புலங்கொளத்தெருட்டா
தென்னையிலவணங்கண்டனி ரிதுறுமக்கழுகோ.

(இ-ள்.) என்ன மாமறை மிருதி நூல் புராணம் மற்று எவையும் பன்னுகின்ற இவ் ஐயுறல் பாலது ஒன்று உளதோ-என்று பெரிய வேதங்களும் மிருதிநூல்களும் புராணங்களும் அவை யொழிந்த யாவும் அவ்வாறெடுத்துக்கூறுவதில் சந்தேகக்கொள்ளும் பகுதிய தொன்றுண்டோ, புல் மருட்சியின் மயங்கினென் புலம் கொள்ள தெருடாது என்னை இவண்ணம் கண்டனார் இது துமக்குஅழகோ - எவற்றிலும் புல்லியமயக்கத்தால் மயங்கிய யான் அறிவுகொள்ளத் தெளிவிககாமல் என்னை யிவ்விதமாகச் செய்தீர் இச்செய்கை யுங்களுக் கழகாகுமோ.

இல்லையெனவும், அழகல்லவெனவும் நின்றலால் ஓகாரங்கள் எதிர்மறைப் பொருள்மேல் நின்றன. இது முன்னர் யானெடுத்துக் கூறியதுபோலன்று அருள் வயத்ததாகிய சுருதிமுதலிய தூற்றுணிபென்பான் ஐயுற்றபாலதொன்றுளதோவெனவும், யான முன்னர்க்கூறியது ஆணவச்செருக்காலென்பான் புன்மருட்சியின்மயங்கினெனவும், என்னைப்போலச் சுருதிமுதலிய தூற்றுணிபை நீவிரு முனர்த்தீர் என்பான் புலங்கொளத்தெருட்டாதெனவும், தெருட்டுவிராயின் நாவெழாமலும் அசைவநின்றஐய மொழிவேனெனப்பான் என்னை யிவ்வணங்கண்டனாரிது துமக்கழகோவெனவுங் கூறினான்.

சிவனையாவோயருச்சனைசெயாதவர்சிவன்மற்
றெவனாயாயினுமருச்சனையியற்றியதுண்டோ
கவர்மனத்தினையொழித்தினியாமெலாங்கவலா
தவன்மலர்த்துணைச்சரணமேயடைதுமென்றியம்பி.

(இ-ள்.) யாவோ சிவனை அருச்சனை செய்யாதவர் சிவன் மற்று எவனா ஆயினும் அருச்சனை இயற்றியது உண்டோ - யார்தான் சிவபெருமானை யருச்சனைசெய்யாதவர் அச்சிவபெருமான் தன்னையொழிந்து யானாயாகிலும் அருச்சனைசெய்ததுண்டோ, கவர்மனத்தினையினியாம் எல்லாம் ஒழித்து கவலாது அவன் மலர்துணைச்சரணமே அடைதும் என்று இயம்பி - பிளவுபட்ட மனத்தினையினியாமெல்லா மொழித்துச் சிறிதங் கவலைகூராது அவவிறைவனது தாமரைபோன்ற திருவடி யையடைவோமென்றுகூறி.

சிவபிரானையன்முதலியோர் நிலவுலகிற் பூசித்து நின்றலை முக்காலத்தும் காண்கின்றோமேயன்றி, அச்சிவபிரான் அயன்முதலிய தேவர்களுள் ஒருவரை யாயினும் அருச்சித்து நின்றலைக் காட்சிப் பிரமாணத்தாற் கண்டிலம் என்பான் சிவனை யாவோயருச்சனை செயாதவர் சிவன்மற் - றெவனாயாயினும் அருச்சனை யிபற்றியதுண்டோவெனவும், ஆகமப் பிரமாணத்தாலு மன்றிக் காட்சிப் பிரமாணத்தாலும் இது காணப்பட்டதாதலால் இனி ஐயமொழிக வென்பான் கவர்மனத்தினையொழித்து எனவுங் கூறினான். உருத்திரமூர்த்தி சிவலிங்கப்பெருமானைத் திருவிடைமருதில் யருச்சித்தமையால் தன்னையொழித்து என்றும் மற்று வினமார்த்தப்பொருளிலவந்த இடைச்சொல்.

பவளமுண்டகக்கிழத்திதோய்பனைப்புயக்குரிசி
றவளமேனியைநீனிற்மாக்கிவெண்சலதி
துவளவந்தெழுங்கொடுவிடமிடற்றினிற்றாங்கக்
கவளமாக்குகின்பெருமையார்கணித்திடவல்லார்.

(இ-ள்.) பவளம் முண்டகம் கிழத்திதோய்பனை புயம் குரிசில் தவளமேனியை நீல் நிறம் ஆக்கி - பவளம் போலுஞ் செந்நிறம் வாய்ந்த தாமரையில் வசிக்கும் இவ் குருமி தோயும் பருத்த புயத்தையுடைய திருமாலது வெள்ளிய மேனியை நீல நிறஞ் சூடு

செய்து, வெண் சலதி துவள வந்து எழும் கொடுவிடம் மிடற்றினில் தூங்க கவளம் ஆக்கும் நின் பெருமையார் கணித்திடவல்லார் - திருமால் முதலியோருமன்றித் திருப் பாற்கடலும் வருந்த வந்து தோன்றிய கொடியவிடம் மூிகண்டத்தில் நிலைபெற அதனைக் கவளமாகச்செய்த உனது பெருமையை யார்தான் அளவறுக்கவல்லார்.

திருமால் பரதந்திரனென்பான் குரிசில் தவளமேனியை நீன்றமாக்கியெனவும், நீ சுதந்திரனென்பான் கொடுவிடமிடற்றினிற்றூங்கக் கவளமாக்குநின் எனவும், சுதந்திரனாவான் பெருமை பரதந்திரர் எடுத்துக்கூறும் அளவில் அடங்காதென்பான் பெருமையார் கணித்திடவல்லார் எனவும் கூறினான். (உசு)

சிரித்தெரித்தனைமுப்புரந்திற்சமன்வாழ்நா
ளிரித்தழித்தனைபுதையினுலங்கையார்க்கிறையை

பொரித்துவிட்டனைகாமனைப்பொறிநுதல்விழியால்.

(இ-ள்.) முப்புரம் சிரித்து எரித்தனை உதையினால் திறல் சமன் வாழ்நாள் இரித்து அழித்தனை - திரிபுரங்களை நகைத்தெரித்தாய் உதையால் வலியையுடைய இயமனுடைய வாழ்நாளைக் கெடுத்தழித்தாய், பெருவிரல் துகியின் இலங்கையார்க்கு இறையை நெரித்து வீழ்த்தினை - திருவடியின் பெருவிரல் துனியால் இராவணனை நெரித்துக்கொன்றாய், நுதல் பொறி விழியால் காமனை நீது ஆக பொரித்து விட்டனை - நெற்றியிலுள்ள திக்கண்ணினால் மன்மதனை நீரூகப் பொரித்துவிட்டாய்.

மிருககண்யேமுனிவர் புத்திரராகிய மார்க்கண்டேயர் தமது பிதாவின்னுரை குபெற்றுக் காசியிலடைந்து சிவபெருமானைப்பூசித்து இயமனைவென்றா என்பதை—

“ எறிந்தான் பாசமீர்த்திடலுற்றானிதுபோழ்திங்
கறிந்தான்ரூணுமீசனையேததியடிநீழற்
பிறிந்தானல்லன்மற்றினியிந்தப்பெருமைந்தன்
மறிந்தானன்றோவென்றிமையோருமருளுற்றார்.

மார்க்கும்பாசங்கந்தரமுற்றுமிடரில்லா
மார்க்கண்டன்முற்றோன்றினனின்பால்வருதுன்ப்
தீர்க்கின்றாநீயஞ்சுலயென்றேகிளையாழிக்
கார்க்கண்டத்துக்கண்ணுதலையன் கழறுற்றான்.

மதத்தான்மிக்கான்மற்றிவன்மைந்தனுயிர்வாங்கப்
பதைத்தானென்றாவுன்னிவெகுண்டான் பதிமூன்றுஞ்

யுதைத்தான்கூற்றன்விண்முகில்போன்மண்ணுறவீழ்ந்தான்” எனவும்,

சூரபன்மாதிய ரிடர்நீங்கப் பிரமன் வேண்டுகோளால் மன்மதன் திருக்கயிலைக் குச்சென்று பாணப்பிரயோகஞ்செய்து நீராகின்ன் என்பதை—

“ எறிதருகணிச்சிச்செங்கையீசன்மேலிலக்கநாடுங்
குறியினர்போலகின்றகொடுத்தொழின்மாரன்றுஞ்சும்
நெறியினர்க்கச்சமுண்டோநினைப்பதுமுடிப்பென்னொ
நறுமலர்வாளியைந்துநாதன்மேற்செல்லவிட்டான்.

விட்டவெம்பகழியைந்தும்வியத்தருவிமலன்மீது
பட்டலுஞ்சிறிதுவேளைப்பார்த்தனன்பார்த்தலோடும்

கட்டழல்பொதிந்தெற்றிக்கண்ணதுகடிதேகாமற்

புறங்கண்

கட்டதுகயிலைமுற்றுஞ்சூழ்புகைபரவிறன்றே” எனவும் வருட ஏற்கின

ராணத்தாலும்,

இராவணன் குபேரனைவென்று அவன் விமானங்கவர்ந்து அவ்வூர்தியின்மேல் சமவணத்திற்கு அண்மையில் வரும்போது அவ்விமானம் அப்பாற்செல்லாது நிற்க, நந்தி தேவர் நோக்கி யிவ்வழியூர்தியோடு செல்லுதலொழிகவென மறுக்க இராவணன் கோபித்துத் திருக்கயிலையை யெடுத்தபோது சிவபிரான் திருவடிப்பெருவிரலாலுன்றி யக்கால் அக்கயிலையின்கீழ் நெரிபட்டோய்ந்தனன் என்பதை—

“வைதலுந்தசக்கிரீபன்வான் ஞாடர்கயிலைவெற்றைப்
வெய்தினிலெடுப்பவேந்தன்விரற்றலைதுனியாலுன்நப்
பையுருற்றமுங்கிமாழ்கிப்பரமனைப்பழிச்சிவெய்யோன்
ஐதுணர்சாமகானமறிவுடன் பாடலுற்றான்.

ஆயிரம்பருவமில்வாறமுதலாலரக்காகோனுக்

கேய்வுறவியம்புராமமிராவணனென்றுகூறி

மாய்வறுவாமுநல்கிவிடுப்பவாளரக்கன்போந்து

மியுயரிமயவெற்பின்மேலியோரணங்கைக்கண்டான்” எனவருங் கூர்ம

புராணத்தாலும் அதிக. திரிபுரவிசயம் முன்னர்க்காண்க.

(௧௦)

பிரமஞ்சிரமுகினிற்பேதுறக்கொய்தாய்

சுரர்கள்யானாயுஞ்சிறுவிதிவேள்வியிறொலைத்தாய்

நரமடங்கன் மின்வாமனங்கூர்மநற்கேழ

லுரமெலாமறத்தடிந்தனையொவ்வொருகூற்றால்.

(இ-ள்.) பிரமஞ்சிரம் உகிரினில் பேது உற கொய்தாய் - பிரமனது தலையைப் பெருவிரல் நகத்தால் மயங்கக்கொய்தாய், சுரர்கள் யானாயும் சிறுவிதி வேள்வியில் தொலைத்தாய் - பிரமன் நிருமால் முதலிய தேவர்கள் யானாயும் தக்கன் யாகத்திலழித்தாய், ஒவ்வொரு கூற்றால் நரமடங்கல் மின் வாமனம் கூர்மம் நல் கேழல் உரம் எல்லாம் அற தடிந்தன - ஒவ்வோரசித்தால் நரசிம்மமும் மற்சமும் வாமனமும் கூர்மமும் வராகமுமாகிய இவற்றின் வன்மையையெல்லாம் நீங்கப்போக்கினாய்.

நானே பிரமமென்றகங்கரித்த பிரமன் நடுத்தலையைக் காலவயிரவர் தோன்றி நகத்தாற்கொய்ததை—

“என்னக்குழிலெதெருட்டவுளந்தெருளாதெகிணப்பாகனெடுங்
கன்னிப்படலைத்துழாய்மார்பன்செம்மாந்துறைதல்கண்ணுற்றங்
சூன்னற்கரியபேரொளியாமுக்கட்பெருமானெருகோடி
மின்னுக்க திரொண்டிசையனப்பவிசும்பூடறுத்துவெளியின்றான்.

சுடர்பன்னிரண்டுமின்மினியிறொன்றவெறிக்கும்பேரொளியும்
படைகடி கழுமெண்டோளுமுகமோரைந்தும்பானிறத்த
வடலையணித்தவெழின்மெய்யுமலங்குசோதிமுக்கண்ணும்
உடைவு வருவ நோக்கியயனஞ்சாமுகமீதுரைத்ததுவே.

முன்னமெனதுதுதனுப்பணுதித்தநீயோமுதல்வனெனப்
பின்னும்வெகுண்டுகூறுதலும்பின்பைப்பிறைதாழ்மணிமவுலிப்

பொன்னங்குடுமிவனாகுழைத்தபுனிதன்காரிமுகநோக்க

அன்னோனிடக்கைநகதுதியான்மலரோனைந்தாந்தலையகழந்தான்” எனவும்,

செய்து, கெக்கன் சிவபெருமானேடிகவி வேள்விக்கு இறையாகத் திருமால்கொண்டு ஆக்கும் நீதவர்களோடு வேள்விசெய்தகாலத்தில் வீரபத்திரக்கடவுளால் அத்திருமால் பாற்குியோர் ஒழக்கப்பட்டதை—

னை “புவனகோழுகுந்திக்கும்புராரிவெஞ்சிற்றத்தியில்
கவைபடுருவவைவேற்காய்சினவீரன்றோன்றி.

கள்ளு

அள்ளிமண்ணிடைகளிற்றொடுமரைத்ததொருகை
பிள்ளைவெண்பிறையெயிற்றபிலவாய்மறலியை

ஆரழற்கடவுளுவியைகழ்ந்ததொருகை

கார்நிறத்தநிருதிக்கடவுள்கைகள்விழிதோள்

ஈருண்மூனாகுடர்சின்துடவெறித்ததொருகை

வாரிதிக்கினைறையவாரியின்மடுத்ததொருகை” எனவும் வருங் கூர்மபுராணத்

திலும்,

வாமனாவதாரத்தில் மாலுயை வாட்டிச் சிறையில் வைத்துச் செருக்கியகாலத்
தில் வயிரவர்தோன்றி யொறுத்து உரியுரித்துப் போர்வையாகக்கொண்டதை—

“பற்றினன்வயிரத்தண்டம்பகிரண்டமதிரவோச்சிச்

சுற்றினனுருமுக்காலத்தெழித்தனன்றுளவமார்பில்

எற்றினனெற்றவோடுமெறிபடுசண்டவாயு

முற்றுறவிறுமூரிவெங்கிரியிற்சாய்ந்தான்.

கருநிறக்கமஞ்சுன்மேக்காரதருநித்துவாங்கித்

திருநிறத்தமையக்காளகஞ்சுகமென்னச்சேர்த்தி

வெரிதுறப்பிடுங்குமென்புதண்டெனவிடுத்தக்கொண்டான்

மருமலர்த்துளவமாயோனவமயக்கந்திர்த்தான்” எனவரும் உபதேசகாண்

டத்திலும் உணர்க.

நரசிம்மம், மற்சம், கூர்மம், வராகம் இவ்வவதாரங்களிலொறுத்ததை முன்ன
ர்க்காண்க. (௩௧)

அந்தகன்றனைமாயனைச்சூலமிதமைத்த

வெந்தைநின்பெருந்தகைமையானென்னநிந்திசைப்பேன்

சிந்தைமையவிறொழுத்தையென்செய்பிழைபொறுத்தே

யுந்துபேரருட்கருணையாலுய்வகையருளாய்.

(௩-ள்.) அந்தகன் தன்னை மாயனை சூலம் மீது அமைத்த எந்தை நின் பெரும்
தகைமையான் என் அறிந்து இசைப்பேன் - அந்தகாசரனையுந் திருமாலையுஞ் சூலத்தி
ற் கோத்தமைந்த என் றந்தையே உன் பெருந்தன்மையை நான் எவ்வாறறிந்து கூறப்
போகின்றேன், தொழுத்தையேன் சிந்தை மையலில் செய் பிழை பொறுத்தே உந்து
பேர் அருள் கருணையால் உய்வகை அருளாய் - அறிவிற்கிறிய யான் மனத்திற்கொண்ட
மயக்கத்தாற்செய்த குற்றமனைத்தும் பொறுத்துப் பிறவியைப்போக்கும் உனது பெரிய
திருவருளால் யான் உய்யும்வண்ணங் கருணைசெய்யாய்.

சிவபெருமான் தாருகவனத்திற்சென்று பலியிரந்து மீண்டு மந்தரகிரியிற்சென்
றெழுந்தருளி யிருக்குங்காலையில் அந்தகாசரன் போர்க்குவர அதனை யுணர்ந்து நந்தி
தேவராடிகணங்கனையும் திருமால் முதலிய தேவனாயும் காலவயிரவனாயும் போர்செ

ய்ய அனுப்பியகாலையில் கணக்களையும் தேவர்களையும் நெருக்கி அந்தகாசரன் புறங்கண்டகாலையில் காலவயிரவர்தோன்றி அந்தகாசரனைச் சூலத்தாற்குத்திக் கோத்து ஏந்தினர் என்பதை—

“நந்திதன்னயர்வுநோக்கிநாகினும்பரிதிகோடி
அந்தரத்தெழுந்ததென்னவவியர்மணிக்கதிர்கன்வீசச்
சந்திரமவுலியண்டகோளனகசென்றதாக்கக்
கந்ததிரிடோட்காலவயிரவன்கடிதின்வந்தான்.
ஆல்மும்வடவைத்தீயுங்கொப்புளித்தவுணர்நெய்த்தோர்
வேலையிற்குளித்துத்தெவ்வர்வெண்ணிண்ச்சேறுபுகிக்
காலன்வெம்பசியுறாதுகளித்துயிர்விருந்துநால்கும்
சூலவேறிருமித்தந்தகாசரற்றொடர்ந்துசென்றான்.
கந்தபிழைக்கைநால்வாய்க்கடாக்களிற்றொருத்தல்போலும்
அந்தகாசரன்நன்மார்ப்த்தழிபெருங்குருகிகால
இந்திரன்முதலதேவரினற்றஞ்சினர்தொழுதுவாழ்த்தக்
கொந்தழற்கூலவேலாற்குத்திமீதேந்தினானே” எனவும்,

சிவபெருமானனுஞ்ஞாயல் பன்னிரண்டுதேவவருடம் பலியேற்றலவுந் காலவயிரவமூர்த்தி வைகுந்தமடைந்தகாலையில் சங்கமுதலிய பஞ்சாயுதங்களையேந்தி விவெச்சேனன் போர்செய்தற்குக்கருதிச் சக்கரத்தைச்சுழற்றி யெதிர்த்துப் போர்செய்ய அவ்வயிரவமூர்த்தி சூலத்தாலவனுடலினைக்கோத்து ஏந்தினர் என்பதை—

“பங்கயன்றலையோடேந்தியகாரிமாலுழைப்படர்தலுஞ்சினவிச்
சங்கொடுநெமிநாந்தகம்வரிவிறண்டமென்றுநாக்குமைப்படையும்
சிங்கவேறினையவிச்சுவசேனனெடுத்தமர்தினைப்பதற்கெண்ணி
அங்குகொப்புளிக்குஞ்சக்கரந்திரியாவழலின்வீழ்ப்பதங்கமொத்தெதிர்த்தான்.
விச்சுவசேனன்வெகுண்டெழுன்னெய்திவெஞ்சமம்புரிதலுநகைத்துக்
கச்சையங்களிறிநீருரிபுனைந்தகனலுமிழ்கண்ணுதற்காரி
அச்சணங்கெரிகான்முத்தலைப்படையினுங்கவனுடலினைக்கோத்துப்
பச்சைமாலுறையுளெய்தலும்” எனவும் வருந் கூடாமுராணத்திலும்,

“அல்லதங்கவர்தங்களைமுத்தலையிலால்
மெல்லவேயெடுத்தேந்திடும்” எனக் கந்தபுராணத்திலும்,

அவர்கள் செய்த அபராதத்தின்பொருட்டு ஒறுத்தலே அதுக்கிரகம் என்பார் அமைத்த எந்தை நிற்பெருந்தகைமை என்றார்.

“தந்தைதான்புதல்வனைத்தண்டஞ்செய்தவன்

எந்தைதான்றண்டங்களியற்றியெய்திய
பந்தமங்ககற்றிநல்லருன்பணிப்பனல்” எனவரும் வாயுசங்கிதையிலுந் காண்க.

சிற்றறிவினைச்செய்த அபராதத்தை யொறுத்துத் தீர்த்தமையா வருளவேண்டும் என்பான் பேரருடகருணையா லுய்வகையருளாயென்றான். (௧௨)

யொன் றுகாதலானெக்குநெக்குருகியான்பிரிந்த

கன்றுபோற்பதைத்தலந்திரந்தயருமக்காலேக்

(இ-ள்) என்று கண்கள் நீர் சொரிய நாதமும்ப நின்று ஏத்தி - என்று துதித்துக் கண்களினின்று ஆனந்தபாஷ்பஞ்சிந்தவும் நாததமும்பேறவும் நின்று வணங்கி, ஒன்று காதலான் நெக்கு நெக்கு உருகி ஆன் பிரிந்த கன்றுபோல் பதைத்து அலந்து இரந்து அயரும் அ காலே - பொருந்திய அன்பால் மனம் நெக்குவிட்டுருகிப் பசுவைப்பிரிந்த கன்றைப்போலப் பதைப்பதைத்து வருந்திக்குறையிரந்து சோரும் அக்காலத்தில், கொன்றை வார் சடை குழகனும் கருணைகூர்ந்தருளி - கொன்றைமாலையையணிந்த சடை முடியையுடைய இறைவனுங் கிருபைபெய்தருளி.

நெக்கு நெக்கு பன்மைப்பொருளில்வந்த அடுக்குத்தொடர். (௩௩)

வெள்ளியங்கிரியெழுந்தென விளங்கொளியிடைமேல்
வள்ளைவார்குழையுமையொடுமிகுந்தினிதேறிப்
பிள்ளைவாரணக்கடவுளும்பிறங்கெரிவடிவே
லள்ளிலைப்படைமேந்தலுமிருபுடையணுக,

(இ-ள்.) வெள்ளியங்கிரி எழுந்தால் என்ன விளங்கு ஒளி விடை மேல் வள்ளை வார் குழை உமையொடு மிகுந்து இனிது ஏறி - வெள்ளியமலை யெழுந்தாற்போல விளங்கு மொளியவாய்ந்த இடப பூர்தியின்மேல் வள்ளைத் தண்டையொத்த திருக்காதில் நீண்டசையுங் குண்டலத்தை யுடைய உமை யம்மையோடு இனிதாக ஆரோகணித்து, பிள்ளை வராணம் கடவுளும் பிறங்கு எரிவடிவேல் அன் இலை படை ஏந்தலும் இருபுடை அணுக - யானை முகத்தையுடைய மூத்தபிள்ளையாரும் விளங்கும் தீவாய்ந்த வடித்தவேலாகிய கூரிய தகட்டுவாகிய ஆயுதத்தை யேந்திய இளையபிள்ளையாரும் இரண்டு பக்கத்தில்வரவும்.

எழுந்தென தொகுத்தல் விகாரம். (௩௪)

பிறங்குசக்கரபாணியும்பிரமணுமிருபா
லறங்குலாந்திருவடியிணை தாங்கினர் நடப்ப
மறங்குலாம்படைக்கடவுளர்வான் மிசையிடைந்து
கறங்குவண்டு குக்கற்பகமலர் மழைபொழிய.

(இ-ள்.) பிறங்கு சக்கர பாணியும் பிரமணும் இருபால் அறம் குலாம் திருவடி இணை தாங்கினர் நடப்ப - விளங்குந் திருமாலும் பிரமணும் இரண்டு பக்கத்திலுந் தரும வடிவாகிய திருவடி யிணைகளைத்தாங்கி யொருபால் நடக்கவும், மறம் குலாம் படை கடவுளர் வான் மிசையிடைந்து கறங்கு வண்டு உறாத-கற்பக மலர் மழை பொழிய - கொலைத்தொழில் விளங்கும் ஆயுதத்தை யேந்திய தேவர்கள் ஆகாயத்தின் மேல் நெருங்கி யொலிக்கும் வண்டுக ளடையாத கற்பக மலர் மாரியை யொருபாற் பொழியவும்.

தாங்கினர் முற்றெச்சம், சிவபிரான் அறவடிவாதலால் அறங்குலாந்திருவடியிணையென்றார். (௩௫)

எட்டுமாதிரத்தலைவரும்போற்றெடுத்திறைஞ்ச
வட்டவெண்குடைநந்திதன் நிருக்கரம்வயங்கக்
கட்டுசாமரையுருத்திரகன்னியிரட்ட
வொட்டிமாகதார்குதர்கள்வாழ்த்தொலியெடுப்ப.

(இ-ள்.) எட்டு மாதிரம் தலைவரும் போற்று எடுத்து இறைஞ்ச - எட்டுத் திசையிலுள்ள இந்திரன் முதலிய எண்மரும் ஒருபால் போற்றி யென்கூறித் துதிக்கவும் வட்டம் வெண் குடை நந்தி தன் திரு கரம் விளங்க - வட்டமாகிய வெள்ளிய குடையானது நந்திதேவரது திருக்கரத்தில் ஒருபால் விளங்கவும், கட்டு சாமரை உருத்திர கன்னியர் இரட்ட-அமையக் கட்டிய சாமரையை உருத்திர கன்னியர் ஒருபால் அசைக்கவும், ஒட்டி மாகதர் சூதர்கள் வாழ்த்தொலி எடுப்ப - நெருங்கி யிருந்து புகழ்பாடுவோரும் நின்று புகழ்வோரும் வாழ்த்தொலியை யொருபாலெடுக்கவும். (௩௬)

நீண்டசெஞ்சடைப்புதுமதியிளநிலாவிரிப்ப
விண்டுபூதவெங்கணங்களோடெதிரொழந்தருளி
மூண்டபேரருளுற்றெழக்குறுகைமுகிழ்த்து
மாண்டசீர்முனித்தலைவனை நோக்கிவாய்மலரும்.

(இ-ள்.) நீண்ட செம் சடை புது மதி இள நிலா விரிப்ப - நீண்ட செவந்த சடாமுடியில் இளஞ் சந்திரன் இள நிலவை யொருபால் வீசவும், ஈண்டு பூத வெம் கணங்களோடு எதிர் எழுந்தருளி - நெருங்கிய கொடிய பூதகணங்களோடு எதிரோ காட்சி தந்தருளி, மூண்ட பேர் அருள் உற்று எழ குறு நகை முகிழ்த்து மாண்ட சீர் முனி தலைவனை நோக்கி வாய் மலரும் - மேலெழுந்த பெருங்கருணை மிக்கெழப் புண்ணகையரும்பி மாட்சிமைப்பட்ட சிறப்பு வாய்ந்த வியாதமுனிவனைப்பார்த்துத் திருவாய் மலர்ந்தருளுவான். (௩௭)

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

எவனை நீ மதித்து நம்முன் குறறவிசைத்தாயிந்நா
ளவனிகேதோகாண்டி மற்றெம்மடியினை தாங்கியின்றான்
சவலைநீபேதைநீராத் சாற்றினை பெம்மைத்தேரு
துவலையாமதத்திற்பட்டோரிடும்பைநோயுழப்பர்கண்டாய்.

(இ-ள்.) எவனை நீ மதித்து நம்முன் குள் உற இசைத்தாய் இ நாள் அவன் இதோ காண்டி எம் அடி இணைதாங்கி நின்றான் - எவனை நீ பொருளாகக்கருதி நம்முன் னணைகூறினாய் இப்போது அவனை யிதோ காணாய் அவன் எனது திருவடிகளைத் தாங்கி நின்றனன், சவலை நீ பேதை நீரால் சாற்றினை - அறிவிழந்த நீ பேதைமைத்தன்மையால் அத்திருமாலைப் பரம்பொருளென்று கூறினாய், எம்மை தேருது உவலை ஆம் மதத்தில் பட்டோர் இடும்பை நோய் உழப்பர் கண்டாய் - எம்மைப் பரமெனத்தெளியாது சுழற்சியமைந்த கொள்கையிற் சிக்குண்டோர் துன்பநோயில் எக்காலத்தும் வருந்துவர் நீயே காணாய்.

வனையோரைப் பரம் எனத்தெளிந்தோனா உவலையாமதத்திற்பட்டோர் என்றார்.
எம்மைப் பரமெனத் தேரார் அடைவதை—

“ மாயவற்றுகுமலர்மகற்குமுருத்திரதேவன்குறைந்தமாண்பனென்றும்
நேயமுறுதமமாறேனென்றுமுளத்திடைநினைப்போர்நீத்தற்கொண்ணத்
தீயநாகிடைவீழ்வாரிருவருக்குமுருத்திரனேசிறந்தோனென்று
தூயமனத்திடைநினைவார்முத்தியெனும்பெருவாரிதொனைத்துவாழ்வார் ” என
ச்சூதசங்கிதையில் வருதல்காண்க. (௩௮)

வடிவுடையெமதிடப்பால்வந்தவன்மாயனேனைக்
கடிமலர்ப்பொகுட்டுமேயகடவுளெம்வலப்பால்வந்தோ
னிடிபுரிதகையோயின்னவிருவருமெம்பாலன்பா
மடியவர்க்கடிமைபூண்டேயனுக்கராயமர்வர்கண்டாய்.

(இ-ள்.) மாயன் வடிவு உடைய எமது இடப்பால் வந்தவன்-திருமால் வடிவம் அமைந்த எமகிடப் பாகத்திற் றேன்றினவன், ஏனை கடி மலர் பொருட்டு மேய கடவுள் எம் வலம் பால் வந்தோன்-அவனெழிந்த வாசமிக்க மலரிற்றேன்றிய பிரமன் எமது வலப்பாகத்திற் றேன்றினவன், இடி புரி தகை யோய் இன்ன இருவரும் எம்பால் அன்பு ஆம் அடியவர்க்கு அடிமை பூண்டே அணுக்கராய் அமர்வர் கண்டாய் - உறுதி மொழிகூறல் தன்மையையுடையோய் இந்த இருவரும் எமகிடத்தன்புபூண்ட அடியார்க்கு அடிமைத்திறம்பூண்டே யெமக்கு அணுக்கராயிருக்கின்றனர் நீ யதனைக்காணாய்.
புரிதல் இடைவிடாது செய்தல். (௩௬)

கற்பங்கடோறுந்தோன் றுங்கணக்கிலாப்பிரமர்மாயர்
முற்பொன்றுதலைகள்கோந்துநாற்றியமுளிபுன்மலை
பொற்பொன்றுநமதுசென்னிபுயமரைசரணமெங்குந்
சிற்பங்கள்விளங்கப்பூண்ட திறமிதுநோக்கிக்காணாய்.

(இ-ள்.) கற்பங்கள் தோறும் தோன்றும் கணக்கு இல்லாத பிரமர் மாயர் முன் பொன்று தலைகள் கோத்து நாற்றிய முளி புன் மலை - கற்பங்கள்தோறும் தோன்றிய அளவிற்ற பிரமர்களுந் திருமால்களு முன்புழிந்தகாலையில் அவர்கள் தலைகளைக்கோத்துத் தொங்கவிட்ட உலாந்த புல்லிய மலைகள், பொற்பு ஒன்று நமது சென்னி புயம் அரை சரணம் எங்கும் சிற்பங்கள் விளங்க பூண்ட திறம் இது நோக்கி காணாய் - அழகமைந்த நமது சிரம் தோள் இடை பாதமாகிய எவ்விடத்தும் சிற்பத்தொழில் விளங்க நாம் தரித்தவகையை அறிவுகூர்ந்து காணாய்.

அடியில் வருஞ் செய்யுளோடு முடிதலால் ஒருதொடர். இது பகுதிப்பொருள் விசுதி. (௪௦)

மாண்டவிண்ணவர்களெற்புமாலையும்பலவும்பூண்டே
மீண்டிலைபூண்டதெற்றுக்கென்றியேனின்போல்வார்க்குப்
பூண்டமாலொழிப்பானன்றோப்பொன்றுறுமரித்தவாழ்வுங்
காண்டகுமெமதுரித்தத்தன்மையுங்காட்டக்கண்டாய்.

(இ-ள்.) மாண்ட விண்ணவர்கள் என்பு மாலையும் பலவும் பூண்டு மீண்டு இவை பூண்டது ஏற்றுக்கு என்றியேல் - அழிந்த அத்தேவர்களுடைய எலும்புமாலையும் பலவற்றையும் பூண்டு மீளவும் கண்ணெலும்புமுதலிய இவற்றைப்பூண்டது யாதுக்கு என்று வினவுவாயாகில், நின் போல்வார்க்கு பூண்ட மால் ஒழிப்பான் அன்றோ பொன்றும் அரித்தவாழ்வும் காண்டகும் எமது நித்த தன்மையும் காட்ட கண்டாய் - உன்னை யொத்த தேவர்முதலியோர்க்கெழுந்த அகந்தையையொழிக்க அப்பிரமர் முதலியோர் அழியும் அரித்தவாழ்வையுங் காணத்தக்க எமது நித்தியத்தன்மையையுந் தெரிவிக்கக் காணாய்.

கண்டாய் துணிவுப்பொருட்கண்வந்த காலவமுலமைதி. கண்ணெலும்புமுதலியவற்றைப் பூண்டதை முன்னர்க்குறிய “நரமடங்கல்மீன்” எனவருஞ் செய்யுளால் உணர்க. பல என்றது அவர்கள் சிகையை உபவீதமாயணிதல் முதலியவற்றை.

“ஆதலாற்றனைவியப்பதற்கன்றவையணிதல்
ஈதலாதொருகிறமுளதியாவருமெவர்க்கு
நாதனையிவனென்றுதன்பாங்கோநண்ணித்

தீதெலாமொரீஇமுத்திபெற்றுய்ந்திடுஞ்செயலே” எனக் கந்தபுராணத்திலும் வருதல் காண்க. (௪௧)

சொன்மறைமுடிபுதேறுந்துயருட்டலைவனீயே
பன்முறையுலகமெல்லாம்படைத்தளித்தழிக்குமெம்மை
நன்மைகூர்வழிபாடாற்றிமுத்தியிண்ணுகென்னுப்
புன்மருளகலநல்கிமறைந்தனன்பூநாதன்.

(இ-ள்.) சொல் மறை முடிபு தேறும் தூயர் உள் தலைவன் நீயே - சொல்நனைந்த வேதசிரசினுட்கிடையாத்கெளியு முனிவர்களுள் சிலோஷ்டன் நீயே, பன்முறை உலகம் எல்லாம் படைத்து அளித்து அழிக்கும் எம்மை - பலமுறையும் உலகமெல்லா வற்றையுஞ் சிருட்டித்துக் காத்தழிக்கு மெம்மை, நன்மை கூர் வழிபாடு ஆற்றி முத்தியில் நண்ணுக என்னு பூதநாதன் புல் மருள் அகல நல்கி மறைந்தனன் - நன்மையிடுக தொண்டெய்து மோஷுத்திலடையக்கடவாயென்று பூதகணநாதனாகிய இறைவன் அஃபமாகிய மயக்கம் நீங்கக் கருணைசெய்து மறைந்தருளினன்.

தேவதாராவநமுனிவர் கொல்ல வேவிய பூதகணங்கள் சிவபிரானிடத்து வரா அவர்களை நோக்கி நீங்கள் நமக்குச் சேனையாகவென்றருள அவவாறே சேனையாயமைந்து நிற்றலால் பூதநாதன் என்றார்.

“ஆரிடோவல்போற்றியண்டமுந்துளங்கவார்த்துச்
சாரதர்வருதலோடுசங்கரனவானோக்கி
நீரொமையகன்றிடாதுநித்தலுந்தானையாகிச்
சேருதினொன்றுற்றோர்நீவினைநோக்கவல்லான்” எனக் கந்தபுராணத்திற்
வருதல் காண்க. பஞ்சபூதங்களுக்கு நாயகன் எனிலும் அமைபும். (சஉ)

நாயகன்கிளந்தவெல்லாங்கேட்டுளநடுங்கியஞ்சித்
தீயனேனந்தோடுகட்டேனென்னிதுசெய்தேனிற்கா
ளேபுமீம்மடமைக்கேதியாதென வியாதனெண்ணி
யாயதோர்மூர்த்தமெம்மாநடியினைசிற்தைசெய்து.

(இ-ள்.) நாயகன் கிளந்த எல்லாம் கேட்டு உள்ளம் நடுங்கி அஞ்சி தீயனேன் அந் தோ கெட்டேன் இது என்செய்தேன்-இறைவன் திருவாய்மலர்ந்தருளிய மெய்ம்மொழி களை எல்லாங்கேட்டு மனம் நடுங்கிப் பயந்து கொடியுறையு யான் ஐயோ கெட்டே னே இது என்னகாரியஞ்செய்தேன், இ நாள் ஏயும் இ மடமைக்கு ஏது யாது என்ன வியாதன் ஆயது ஓர் மூர்த்தம் எண்ணி எம்மான் அடி இணை சிற்தை செய்து - இக்கர லையிற்பொருந்திய இந்த அறியாமைக்குக் காரணம் யாதென்று அமைந்த ஒரு முகூர்த் தகாலம் வியாதமுனிவன்கருதி எமது இறைவனது இரண்டுகிருவடி களையுஞ்சிற்தித்து.

அறியாமையால் வந்த பழிக்குத் தீர்வு யாதகாரணமென்று சிறிதுபொழுது ஆ லோசித்தனன் ஆதலால் ஓர்மூர்த்தம் எண்ணியென்றார். (சங்)

விருதுடைக்காசிவைப்பின் விச்சுவநாதன்யார்க்கு
மருள்வதுமெய்யேயாகுமாயினும்பிக்குவாழ்வார்
தெருமரத்தேவர்கூடியுறுகள்செய்பவென்ப
விருவினையுடையேனிக்ருவைகுதற்கிடையுயீதால்.

(இ-ள்.) விருது உடைய காசி வைப்பின் விச்சுவநாதன் யார்க்கும் அருள்வது மெய்யே ஆகும் ஆயினும் - வெற்றியமைந்த காசியென்னுந் திருப்பதியில் விசுவேசர் எவர்க்கும் கருணைசெய்வது உண்மையேயாம் ஆனாலும், ஈகடு வாழ்வார் தெருமர தே வர் கூடி, ஊறுகள் செய்ப என்ப - இவ்விடத்து வாழ்வோர்மனச்சுழற்சியடையத் தேவ சூக

ர்கள்கூடி யிடையூறு செய்வார்களென்று பெரியோர் சொல்லுவார்கள், இருவினையுடையேன் இங்கு வைகுத்தற்கு, இடையூறு - ஆதலால் நல்வினை தீவினையென்னும் இருவினையுடையேன் இங்கு வசித்தற்கு ஈதோர் இடையூறும்.

காசியில் வசிப்போர்க்குப் புண்ணிய மேலிடத்தற்குசி இந்திரன்முதலியோர் கூடி அப்புண்ணியத்திற்கு இடையூறு தேடுதலால் தேவர்கூடி யூறுகள்செய்ய என்றார்.

தீரப்பாதகமுடையோர்க்கு மரணகாலத்தில் பிரமதாரகமுபதேசித்து முத்தியிழ்ப்புருத்தலால் விச்சுவநாதன் யார்க்கும் அருள்வது மெய்யேயாகும் என்றார்.

“மேவருதெய்வக்கங்கைகூழ்காசிலிருப்பமிக்கதுமக்கென்றும்

ஆவயினுடம்பினிக்குமெவ்வுயிர்க்குமருள்செறிபிரமதாரகத்தை

ஒவறுணர்ந்திமுத்தியித்திடமோமொப்பிலத்தலத்திடையொழியாப்

பாவவல்லுயிர்க்குமரணத்தான்முத்தியபப்பதற்கையமொன்றின்றே” எனச் சூதசங்கிதையில் வருதல் காண்க. முக்காலத்திலும் அருள்வது மெய்யமையாதலால் ஆகும் என முக்காலத்திற்கும் பொதுவினைத்து கூறினார். (சச)

இடையறுகாசிமுதூர்தன்னினுமிருமைசான்ற

விடையறுக்காஞ்சிமுதூரெம்பிராற்கினியதாரு

மிடையொசிமுலையாள்பாகன்கருணையாலெவார்க்குமவ்வு

ரிடையிடையுறென்றின்றிமுத்திவிடெளிதினெய்தும்.

(இ-ள்.) இடை அறு காசி முதூர்தன்னினும் இருமை சான்ற இடையறுத காஞ்சிமுதூர் எம்பிராற்கு இனியது ஆகும் - சார்ந்தார்க்கு அருளுதலில் பின்னிடுதலில்லாத காசியென்னுந் தொன்றுதொட்டுள்ள திருப்பதியையப்பார்க்கிலும் இம்மை மறுமையின்பங்கள் நிறைதலால் அவ்வின்பம் நீங்காத காஞ்சியென்னுந் தொன்றுதொட்டுள்ள திருப்பதியானது எமது பெருமானுக்கு இனியதாம், இடை ஓசி முலையாள் பாகன் கருணையால் எவர்க்கும் அஊர் இடை இடையூறு ஒன்று இனிநி முத்திவிடெளிதினெய்தும் - இடைமுறித்தற்குக் கருவியாகிய தனத்தையுடைய உமையம்மையை யிடப்பாகத்திலுடைய அவ்வினைவரது திருவருளால் யாவர்க்கும் அவ்வூரிடத்து இடையூறு சிறிதுமில்லாமல் மோகூஷவிடெளிதில் வந்தடையும்.

வைரவர் காவலால் தேவர்செய்யும் இடையூறில்லையென்பார். இவ்வூர்-இடையிடையூறுன்றின்றி முத்திவிடெளிதினெய்தும் எனவும், ஏனைத்தலங்களிலும் இத்தலம் என்றுந் சிறந்ததென்பார் எம்பிராற்கினியதாருமெனவுகூறினார். சான்ற காரணப் பொருளில்வந்த இறந்தகாலப்பெயர்ச்சம். (சரு)

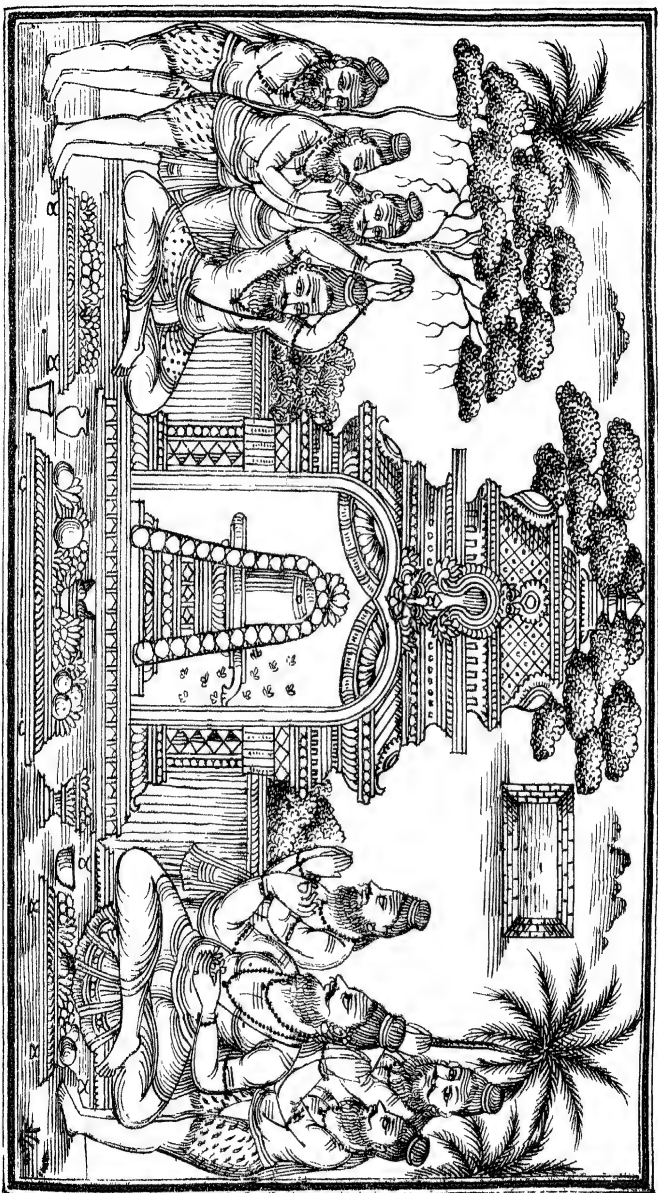
காசியினிறப்பமுத்திகாஞ்சியைநினைப்பமுத்தி

யாசறவுதவுமென்னுமருமபொருடுணிந்துசிகந்தை

மாசுதீர்முனிவர் கோமான் வினாந்துமாணக்கரோடும்

தேசினுந்நிசைபோங்காஞ்சித்திருநகரடைந்தான்மன்னே.

(இ-ள்.) காசியின் இறப்ப முத்தி காஞ்சியை நினைப்பமுத்தி ஆச அற உதவும் என்னும் அரும்பொருள் துணிந்து - காசியினிறத்தலால் முத்தியுங் காஞ்சியை நினைத்தலால் முத்தியுங் குற்றமற அத்திருப்பதிகள் தருமென்னும் அரிய பொருள்முடிபையாராய்ந்து, சிகந்தை மாசு தீர் முனிவர் கோமான் வினாந்து மாணக்கரோடும் தேசினுந் நிசைபோம் காஞ்சி திருநகர் அடைந்தான் - மனக்கோட்டத்தினின்றி நீங்கிய முனிவர் தலைவனாகிய வியாதமுனிவன் வினாந்துசென்று தனது மாணக்கரோடும் புகழினுந் நிசையளவுஞ்சென்ற காஞ்சியென்னுந் திருநகரையடைந்தான்.

வேதாகமங்களின் முடிபு இதுவாதலால் ஆசறவுதவும் என்னும் அரும்பொரு ளெனின் என்றார், இறப்ப, நினைப்ப செயல்மேல் நின்றலால் வினமுற்றுப்பெயர். (சுசு)

திகழ்சிவகங்கையாடித்தேமலரொருமாமூலப்
பகவணைவழிபாடாற்றிமஞ்சனீர்நதியின்பாங்கர்
நிகழ்மணிகண்டநாதநெடுந்தகைநிருதிவைப்பிற்
மகவினாவினைத்துச்சார்ந்தார்சார்பினுன்றனைத்தாபித்து.

(இ-ள்.) திகழ் சிவகங்கை ஆடி தேமலர் ஒருமா மூலம் பகவணை வழிபாடு ஆற்றி - விளங்குஞ் சிவகங்கையில் நீராடித் தேன்மிக்க மலர்கள் நிறைந்த ஒப்பில்லாத மாமரத்தினடியி லெழுந்தருளிய இறைவனை வழிபாடுசெய்து புகித்து, மஞ்சள் நீர் நதியின்பாங்கர் நிகழ் மணிகண்டநாதன் நெடுந்தகை நிருதிவைப்பில் - மஞ்சள் நீர் நதியின் பக்கத்து விளங்கு மணிகண்டநாதரென்னு மழியாத தன்மையையுடைய அவ்விறைவருக்குத் தென்மேற்குத்திசையில், தகவினால் இளைத்துச் சார்ந்தார் சார்பினுன் தனை தாபித்து - ஆகமமுறையால் இளைத்துச் சார்ந்தார் சார்பினுன் என்னுந் திருநாம முடையவனைத் தாபனஞ்செய்து. (சஎ)

விதியுளிப்பூசையாற்றிவிழைதகத்துதிக்குங்காலே
மதிபொதிசடிவமோலிவரதனுமகிழ்ச்சிபொங்கி
யெதிரொழுந்தருளிவேண்டும்வரமெவனியம்புகென்ன
முதிர்பெருங்காதனீடிமுனிவரன்வேண்டுகிற்பான்.

(இ-ள்.) விதி உளி பூசை ஆற்றி விழைதக துதிக்கும் காலே - ஆகமவிதியாற் புகித்து இறைவர் விருப்பங்கூரத் துதிக்குங் காலத்தில், மதி பொதி சடிவ மோலி வரதனும் மகிழ்ச்சி பொங்கி எதிர் எழுந்தருளி வேண்டும் வரம் எவன் இயம்புகஎன்ன-இளஞ்சந்திரனை யணிந்த சடாமகுடத்தையுடைய அவ்விறைவரு மகிழ்ச்சிகூர்ந்து எதி ரோ காட்சிகொடுத்தருளி வேண்டும் வரம் யாது அதனைக் கூறாயென்றருள், முதிர் பெருங்காதல் நீடி முனிவரன் வேண்டுகிற்பான் - முறுகிய பேரன்பு மீதுர்தலால் முனிசிகோட்டனாகிய வியாதமுனிவன் வேண்டுவான்.

இயம்புக என்னும் வியங்கோளிது. தொகுத்தல். உளி மூன்றும்வேற்றுமைச் சொல்லுருபாதலால் “இயல்புளிக்கோலோச்சும்” எனவருதல்போல வருமொழி வல்லெழுத்துமிக்கது. இயல்பாதலும் மிகுதலும் தொடர் குறித்த பொருள் குறித்தற்கன்றோ? அங்கனமாக இங்கு மிக்க விடத்துத் தொடர்குறித்த பொருள் வேறுபட்டதுண்டோ? அன்றி வழக்கிற்கு மாறுபட்டதுண்டோ? இஃது சிறிது முனராத இயல்பா மெனத் திருத்தினவர் எங்கு இலக்கணங் கற்றனரோ? யாம் அறியோம்,யாம் அறியோம்,(சஅ)

ஐயனையினைத்துச்சார்த்தேற்கரும்பெற்றசார்பாயிந்தத்
தெய்வலிங்கத்துகாளுஞ்செழித்துவீற்றிருந்துஞால
மும்வகையவரவர்க்குவேட்டனவுதவாய்சின்றான்
மெய்வகைப்பத்திகாயேற்கருளிவைவேண்டுமென்றான்.

(இ-ள்.) ஐயனை இளைத்து சார்த்தேற்கு பெறல் அரும் சார்பு ஆம் இந்த தெய்வலிங்கத்து நாளும் செழித்து வீற்றிருந்து - ஐயனை யினைத்தடைந்த எனக்குப் பெறுதற்கரிய சார்பாய் முனைத்தெழுந்த இந்தத் தெய்வத் தன்மையையுடைய சிவலிங்கத்தி லெந்நாளும் பிரியாது நிகரற்றிருந்து, ஞாலம் உய் வகை அவரவர்க்கு வேட்டன உதவாய்-உயிர்கள் பிழைக்கும் வண்ணம் அவரவர்களுக்கு விரும்பினவைகளைத் தந்தருளாய்,நின்

தான் மெய் வகை பத்தி நாயேற்கு அருள் இவை வேண்டும் என்றான் - உனது திருவடியில் உண்மையமைந்த தலை அன்பினை நாயிற் கடைப்பட்ட எனக்கருளாய் இவை தான் அடியேனுக்கு வேண்டுமென்று குறையிரந்தான். (௪௯)

அவ்வா முழுதும்காள்வியாதனுக்கருளியெங்கோள்
பெளவநீருலகம்போற்றப்பைத்தபாம்பல்குறத்தெங்கேழ்க்
கொவ்வைவாய்க்களபக்கொங்கைக்குலவலாப்பிடியினேடுஞ்
செவ்வீதினவியாதசாரந்தாச்சிரயமாவிலிங்கத்துற்றான்.

(இ-ள்.) அவரம் முழுதும் அநாள் வியாதனுக்கு எங்கோள் அருளி - அந்த வரமுற்று மக்காலையில் வியாத முனிவனுக்கு எங்கோள் தந்தருளி, பெளவம் நீர் உலகம் போற்ற பைத்த பாம்பு அல் குல் செம் கேழ் கொவ்வை வாய் களபம் கொங்கை குல வரை பிடியினேடும் - கடல் சூழ்ந்த உலகு போற்ற விரித்த பாம்பின் படத்தை யொத்த அல் சூலையுஞ் செந்நிறம்வாய்ந்த கோவைக் கனிபோன்ற திருவாயினையுங் கலவைச்சாந்தணிந்த திருத்தனத்தையுமுடைய நன்மையமைந்த இமயமலையிற்றோன்றிய பெண்யானையையொத்த உமையம்மையோடும், செவ்வீதின வியாத சாரந்தாச்சிரயமா இலிங்கத்து உற்றான் - செவ்வீதாக வியாத சாரந்தாச் சிரயமென்னும் திருப்பெயர் வாய்ந்த மகத்துவம் அமைந்த சிவலிங்கத்துள் மறைந்தருளினன். (௬௦)

முழுதுணர்கேள்விசான்றவியாதனே முறைமைமாறிப்
பழுதுபூண்டிவ்வாறெள்ளப்பட்டனென்னிலன்றோ
வழுவுறுதலொன்றானுமுள்ளவாறுணரமாட்டா
விழுதையோர்தெளிவர்கொல்லோவிருவருக்கரியா னுண்மை.

(இ-ள்.) முழுது உணர்கேள்வி சான்ற வியாதனே முறைமை மாறி பழுதுபூண்டு இ ஆறு எள்ளப்பட்டன என்னில் - முற்று முணர்ந்த கேள்வியில் வல்ல வியாத முனிவனே முறையினின்று மாறிக் குற்றம்பூண்டிவ்வாறாகப் பலராலும் இகழப்பட்டானானால், அன்றோ வழு அறுதல் ஒன்று ஆயினும் உள்ள ஆறு உணரமாட்டாத இழுதையோர் இருவருக்கு அறியான் உண்மை தெளிவர்கொல் ஒ-ஐயோ குற்றத்தினின்று நீங்கிய ஒரு தூலையினும் உள்ளபடி யறியமாட்டாத அறிவில்லோர் பிரமன் திருமாவிருவருக்கு மறிதற்கரிய இறைவனது உண்மையைத் தெளிந்தறிவாரோ. (அறியார் என்றபடி.)

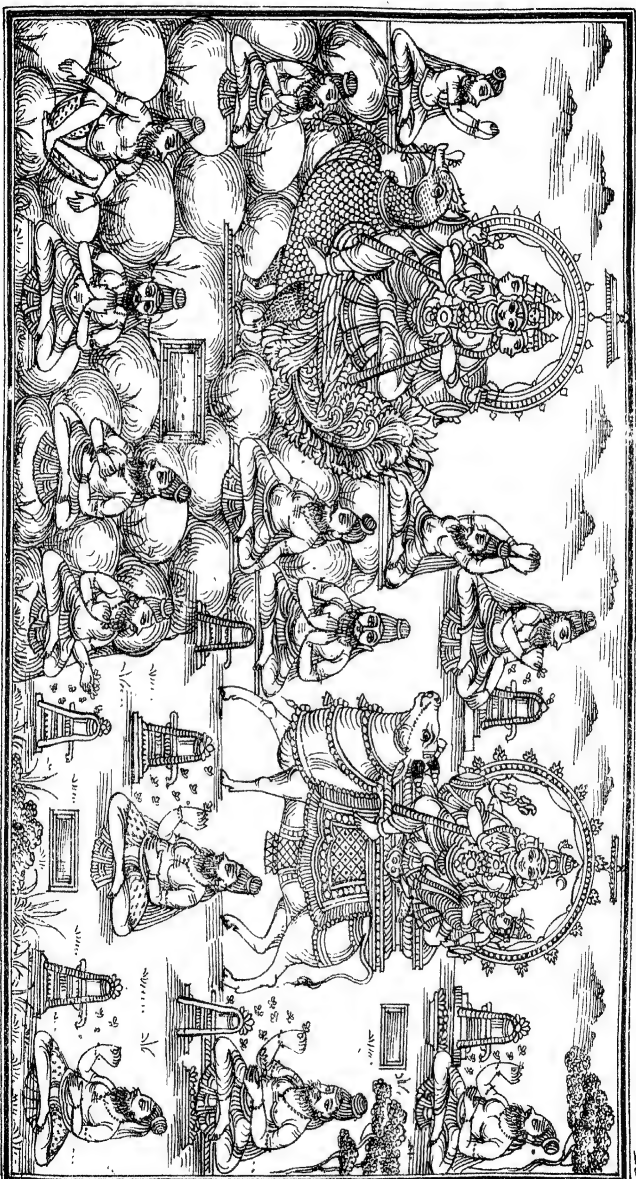
ஒருபொருளை மற்றொரு பொருளாகத்துணியும் விபரீதமும், பல தலைப்படவுணரும் ஐயமுமாகிய மயக்கவுணர்ச்சியோடுணர்ந்தவொன்பார் உள்ளவாறுணரமாட்டா என்றான். ஒருபொருளை மற்றொருபொருள் எனத் துணிதல் குற்றியை மகனென்றுணர்ந்தல், பல தலைப்படவுணர்தலாவது பழுதையைக்கண்டு பழுதையோ, பாம்போவெனத் துணியாது நின்றல். (௬௧)

சாரந்தாசயப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௭௦௦.

ச த த த ன ப ப ட ல ம்.

சரத்திரட்வல்லவியாதனையரண்டருள்சாரந்தானாக்
காததபிரான்றிறமிங்கிதுகட்டுணாசெய்தேமா

லேத்தருமஞ்சணதிப்புடையேழ்முனிவோரெந்தாய்
சோத்தெனவேத்தியவேழிடமேயவளஞ்சொல்வாம்.

(இ-ள்.) சாத்திரம் வல்ல வியாதனை ஆண்டருள் சார்த்தானா காத்த பிரான் தி
றம் இது இங்கு கட்டுரை செய்தேம் - பலதூல்களிலுந்தேர்ந்த வியாதமுனிவரை யா
ண்டருளுஞ் சார்த்தானாக்காத்த பிரானாகிய இறைவனது அருட்டிறமாகிய இதனை யி
வ்விடத்துக்கடறினோம், ஏத்து அரும் மஞ்சள் நகிபுடை ஏழ் முனிவோர் எந்தாய் சோத்
து என்ன ஏத்திய ஏழ் இடம் மேய வளம் சொல்வாம் - துதித்தற்கரிய மஞ்சள் நகிநீர
த்தில் ஏழுமுனிவர்களும் என் தந்தையே வந்தனமென்று துதித்த சத்ததானங்களிற்பொ
ருந்திய வரலாற்றைக்கூறுவாம்.

சோத்தம் இழந்தோர் செய்யும் வந்தனம்.

(க)

அத்திரிசுச்சன்வசிட்டனருட்பிருகுப்பாசங்
கைத்துயர்கொளதமர்காசிபரோடங்கிராவென்றேழ்
மெய்த்தவரும்பனிசூழிமயக்கிரிமேன்முன்னு
ளுத்தமமானவருந்தவமாற்றலுறுங்காலே.

(இ-ள்.) அத்திரிசுச்சன் வசிட்டன் அருள் பிருகு பாசம் கைத்து உயர் கௌ
தமர் காசிபரோடு அங்கிரா என்ற ஏழ் மெய் தவரும் - அத்திரியும் குச்சனும் வசிட்ட
னும் கருணைவாய்ந்த பிருகுவும் பாசபந்தத்தை வெறுத்துயர்ந்த கௌதமனும் காசிபனு
ம் அங்கிராவமென்று சொல்லப்பட்ட எழென்னு மிலக்கத்தையுடைய உண்மைவாய்
ந்த முனிவர்களும், பனிசூழ் இமயம் கிரிமேல் முன் நான் உத்தமம் ஆன அருந்தவம்
ஆற்றலுறும் காலே - பனிசூழ்ந்த இமயமலையின்மேல் முன்னாளில் நன்மையான செய்தற்
கரிய தவத்தைச்செய்யுங்காலையில.

ஒடு என்னெடு. என்ற என்னும் பெயரொச்சத்தினிறுதொக்கது.

(உ)

ஆயிதழம்புயவாழ்க்கைநெடுந்தகையாங்கெய்தி
நீயிர்விழைந்தமைகூறுமினென்ற லுநேர்போற்றிப்
பாயிருள்சீத்துவிளங்கொளிகான்றெழுபாணுப்போன்
மீயுயர்தோற்றமுறுந்தவவேந்தர்விளம்புற்றார்.

(இ-ள்.) ஆய் இதழ் அம்புயவாழ்க்கை நெடுந்தகை ஆங்கு எய்தி நீயிர் விழைந்
தமை கூறுமின் என்றலும் - ஆராய்ந்த இதழையுடைய தாமரைமலரில் வாழும் பிரமன
வ்விடத்தடைந்து நீங்கள் விரும்பினவற்றைக் கூறுங்களென்று கூற, நேர் போற்றி
பாய் இருள் சீத்து விளங்கு ஒளி கான்று எழு பாணுபோல் மீ உயர் தோற்றம் உறும்
தவம் வேந்தர் விளம்புற்றார் - நேரே துதித்துப் பரவிய இருளைக்கெடுத்து விளங்குமொ
ளியைப் பரப்பியெழுந்த சூரியனைப்போல மேம்பட்டியர்ந்த தோற்றமிக்க தவத்தையு
டைய முனிவர்கள் கூறுவார்கள்.

தெளிவுபற்றி எதிர்காலத்தை இறந்தகாலமாக விளம்புற்றார் எனக் கூறியது
துணிவுபற்றிவந்த காலவழுவமைதி.

(ஈ)

முதுக்குறைவாளர்பெறத்தகுமுத்தியருட்செல்வ
மதிக்குறைவுற்றுமூலவோர்களும்ற்றெளிதிருக்கடப்
புதுக்குமுபாயமெமக்கருளென்னமலர்ப்போதன்
விதுக்குறைசூடிமலர்ப்பதமேத்திவிரிக்கின்றார்.

(இ-ள்) முதுக்குறை வாளர் பெற தரு முத்தி அருள் செல்வம் மதி குறைவு உற்ற உழல்வோர்களும் எளிதில் கூட புதுக்கும் உபாயம் எமக்கு அருள் என்ன - பேர நிவுடையோரடையத் தருமுத்தியாகிய அருட்செல்வத்தைச் சிற்றநிவுடையராய் வருக்திச்சுமலும் பேரதையரு மெளிதாகக்கூடப் புதுக்காநின்ற உபாயத்தை யெமக்கருளா யென்று வேண்ட, மலர் போதன் விது குறை சூடி மலர் பதம் ஏத்தி விரிக்கின்றான் - தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமன் இளஞ்சந்திரனையணிந்த இறைவனது மலர்போன்ற திருவடிகளைத்துதித்து விரித்துக்கூறுகின்றான்.

முதுக் குறைவுடையோரடையக்கூடு முத்தியை முதுக்குறைவில்லாரடையச் செய்யும் உபாயம் வியக்கத்தக்கதாதலால் புதுக்கும் உபாயம் என்றார். (ச)

பற்றிகலந்துக்குற்றமில்லிந்தைப்பனவீர்கான்
கற்றுயர்காட்சிக்கொற்றமிலோருங்கருநோய்தீர்
பெற்றியினுற்றுப்பெறலருமுத்திப்பேறெய்து
மற்றமிலேதுக்கேண்மினுமக்கின்றறைகிற்பேன்.

(இ-ள்.) பற்ற இகல் அற்று குற்றம் இல் சிந்தை பனவீர்கான் - விருப்பு வெறுப்பற்றுக் குற்றத்தினின்று நீங்கிய மனத்தையுடைய முனிவர்களே, கற்று உயர் காட்சி கொற்றம் இல்லோரும் கருநோய்தீர் பெற்றியின் உற்று பெறல் அரும் முத்தி பேறு எய்தும் அற்றம் இல் ஏது கேண்மின் உமக்கு இன்று அறைகிற்பேன் - பலனூல்களைக் கற்றுயர்ந்த அறிவின் வெற்றி சிறிதும் இல்லோரும் சன்னமாகிய நோயினின்றும் நீங்கிய தன்மையில் மேம்பட்டுப் பெறுதற்கரிய முத்திப்பலனையடையும் குற்றமில்லாத காரணத்தைக் கேளுங்கள் உமக்கு இப்பொழுது கூறுவேன்.

கற்றுவல்லோர்க்கு வெற்றி நுண்ணறிவேயாதலால் காட்சிக்கொற்றம் எனவும், இல்லார் என்னும் எதிர்மறை வீணைமுற்றால் சொல்லெச்சமாய் நின்ற உடையோர் என்னுங் குறிப்பு வீணைமுற்றுப்போதலால் பெறலருமுத்தியெனவுக்கூறினார், பகிரானத் தாலன்றிக் கற்றறிவு சொற்பிரபஞ்சமாகிய பாசஞானமாதலால் பெறுதற்கரிதாதலின் கொற்றமுடையோரும் பெறலருமுத்தியென்றார்.

“நூலுணர்வுணராதுண்ணியோன்காண்க” எனவும், “பாசஞானத்தாலும்பசுஞானத்தாலும் பார்ப்பரியபரம்பரனை” எனவும் பெரியோர்களும் பணித்தருளுதல் காண்க. (இ)

அறுசீர்க்கழிநெடில்விருத்தம்.

தருமமென்றியம்புமொன்றேதழல்விடம்பருகுமெங்கோன்
நிருவுளங்கருணைபூப்பச்செய்யுமவ்வருளால்யார்க்கு
மருவருமுத்திப்பேறுவாய்க்குமத்தருமந்தானு
மருள்சிவதருமமாவித்தருமமென்றிருகூறாமல்.

(இ-ள்.) தருமம் என்று இயம்பும் ஒன்றே தழல் விடம் பருகும் எங்கோன் திரு உளம் கருணை பூப்ப செய்யும் - தருமமென்று சொல்லப்பட்ட ஒரு பொருளே தீயை யொத்த விடம்பருகிய எமது இறைவனது திருவுளம் அருள் பூப்பச் செய்யாநிற்கும், அ அருளால் மருவரு முத்திபேறு வாய்க்கும் - அத்திருவருளா லெவர்க்கு மடைதற்கரிய முத்திப்பேறு கிடைக்கும், அ தருமம் தானும் அருள் சிவ தருமம் ஆவீ தருமம் என்று இரு கூறு ஆம் - அத்தருமமும் அருள் வடிவாகிய பதி புண்ணியமென்றும் பசுபுண்ணிய மென்றும் இருவகைப்படும்.

தருமத்தால் சித்தசுத்தியும், சித்தசுத்தியால் சாந்தியும், சாந்தியா லட்டாங்கயோ கமும் உண்டாதலால் தருமமென்றியம்புமொன்றே சமுல்விடம்பருகுமென்கோன்-நிரு வுளங்கருணைபூப்பச்செய்யும் எனவும், அத்தருமஞ்செய்வோர் யாவராயினும் அத்திருந றுளால் முத்தியையடைதலால் அவ்வருளால் யார்க்கு மருவருமுகிப்பேறுவாய்க்கும் எனவும், அத்தருமம் இரண்டுவகைப்படுதலால் அருள் சிவதருமமாவித்தருமென்றிருக் குமால் எனவுகூறினார்.

“கருமத்தான்ஞானமுண்டாங்கருமத்தைச்சித்தசுத்தி தருமத்தாலிகந்தசுத்தியைத்தருமநல்கும் அருமைத்தாந்தருமத்தாலேசாந்தியுண்டாகுமாண்ட பெருமைத்தாஞ்சாந்தியாலேபிறப்பட்டாங்கயோகம்” எனவரும் திருவினா யாடம்புராணத்தால் அறிக. (௧)

பளகறுமிட்டியாதிபசுதருமங்கள்காலத் தளாவாரிழ்கழியுமென்றுமவச்சிரவரிசிமானத் தளர்வுறாநிலைபேறெய்துமுயர்சிவதருமமன்பா லுளமுதர்சிவனையெண்ணன்முதற்பலவுளவாமன்றே.

(இ-ள்.) பளக அறும் இட்டியாதி பசு தருமங்கள் காலத்து அளவையில் கழியும்- குற்றமற்ற வேள்விமுதலிய பசுபுண்ணியங்கள் வரையறுத்தகாலத்திலழியும், என்றும் வச்சிர அரிசி மான தளர் உறுத நிலை பேறு எய்தும் உயர் சிவதருமம் - எக்காலத்தும் வயிர் அரிசியையொப்பத் தளராத நிலைபெறும் உயர்ந்த சிவதருமமானது, அன்பால் உளம் உற சிவனை எண்ணல் முதல் பல உள ஆம் - அன்பினால் மனத்திற்பொருத்தச் சிவனைத் தியானித்தல் முதலாகப் பலவகைப்படும்.

யாகமுதலிய சற்கருமங்களால் வரும் சுவர்க்காதிபயன்களை யுள்ளடக்கிப் பளக றுமிட்டியாதி பசுதருமங்கள் எனவும், அப்பயன்கள் அத்தருமத்தளவு வரையறைப்பட் டிருத்தலால் காலத்தளவையிற்கழியும் எனவும், வயிர்ந்தாற்செய்த வரிசி ஏனைய இரத் திநங்களால் அழியாது நிலைபெறுதல்போலச் சிவதருமத்தால் வந்த பயன் என்று நிலைபே றுடைமையால் வச்சிரவரிசிமானத் - தளர்வுறாநிலைபேறெய்தும் எனவும், அச்சிவதரும ம் கொல்லாமை, பொறுமை, உண்மைகூறல், பழிபாவங்களுக்கு நாணுதல், புண்ணியங்களிலே மிக்க விருப்பம், மனமுதலியவற்றை யொடுக்கல், சற்பாத்திரங்களிற் கொடு த்தல், தவம், சிவார்ச்சனை, சதா சிவாதிவிக்கிரங்களைத் தியானித்தல் எனப் பத்துவகை ப்பட்டுப் பிரதிட்டைமுதலிய பலவகைப்படுதலால் சிவனை யெண்ணன்முதற் பலவுள வாம் என்றார்.

ஏனைய இரத்திநங்களா லழியாமையை—

“வயிர்வுசியுமயன்வினையிரும்புஞ் - செயிற்றுபொண்ணிச்செம்மைசெய்யாணியுந் தமக்கமைகருவியுந்தாமாமவைபோல்-உடாத்திறமுணர்த்தலுமுனாயதுதொழிலே” எனவரும் அகத்தியத்தாலும்,

கொல்லாமை முதலிய சிவதருமங்கள் பத்துவகைப்படும் என்பதை—

“அயிங்கிதைபொறையேமெய்ம்மையறைதலேயரியநானே உயர்ந்தவாதரவேயுள்ளமொடுக்கலேகொடுக்கைதானே வியந்தவார்ச்சனை யேமெய்யுன்வெறுத்துறுதவமேமேனி நயந்தபாவனை யேயென்னத்தருமிவைவந்நெந்நாளும்” எனவரும் சிவதருமோ ச்த்தரத்தாயும் உணர்க. (௭)

சிவலிங்கப்பதிட்டைசெய்தலெவற்றுஞ்சிறந்ததாகுஞ்
சிவபத்தர்பதிட்டைதானுமன்னதேயிவைதாஞ்செல்வச்
சிவனமர்தலங்கடம்பிற்செய்பயன்கோடிமேலாஞ்
சிவநிறைகாஞ்சிவைப்பிற்செய்திடினனந்தகோடி.

(இ-ள்.) சிவலிங்கம் பதிட்டை செய்தல் எவற்றுளும் சிறந்தது ஆகும் சிவபத்
தர் பதிட்டை தானும் அன்னதே - சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்தல் எல்லாத் தருமங்
களிலு மெம்பட்டதாம் சிவனடியார் பிரதிஷ்டையும் அத் தன்மையதே, இவை தாம்
செல்வம் சிவன் அமர் தலங்கள் தம்மில் செய்பயன் கோடி மேலாம் - இவ்விரண்டை
யும் அருட் செல்வத்தையுடைய சிவபெருமா நெடூந்தருளிய தலங்களில் செய்யும் பல
ன்கள் ஏனைத்தலங்களிற்செய்தலிலுங் கோடியினும் மெம்பட்டதாம், சிவம் நிறை காஞ்
சிவைப்பில் செய்திடிச் அனந்தகோடி - நன்மை நிறைந்த காஞ்சியென்னுந் திருப்பதி
யிற்செய்தால் அளவில்லாத கோடிபங்கு மேலாம்.

சிவலிங்கபிரதிஷ்டைசெய்தல் சிவார்ச்சனையிலும், சதா சிவாதிலிங்கரகங்களை
த் தியானித்தலிலும் அடங்குதலால் இவ்விரண்டும் ஏனைத்தருமங்களிலும் சிறந்ததென்
பார் சிவலிங்கப்பதிட்டைதானு மெவற்றுஞ் சிறந்ததாகும் எனவும், அவனடியார்
ஏனையோர்க்கு அவனோடொப்பாராதலால் சிவபத்தர் பதிட்டைதானும் அன்னதே
யெனவுக்கூறினார். இங்கு மேன்மேலும் ஒன்றற்கொன்றுயர்குணத்தைக்கூறுதலால் மே
ன்மேலுயர்ச்சியணி.

(அ)

காஞ்சியைநினைப்பிற்காசிக்கடி நகர்வசித்தபேறங்
காஞ்சியேயெவற்றினுள்ளுஞ்சிறந்ததுகாண்மினென்னுங்
காஞ்சிசூழ்குல்வாணிகணவனார்மொழியுட்கொண்டு
காஞ்சியையடைந்தார்மாசுகடிந்துயரொழுவர்தாமும்.

(இ-ள்.) காஞ்சியை நினைப்பில் காசி கடி நகர் வசித்த பேறு ஆம் - காஞ்சியெ
ன்னுந் திருப்பதியை நினைத்தால் காசியென்னுங் காவல்பூண்ட பெரிய நகரில் வசித்
தபலனும் அதனால், காஞ்சியே எவற்றினுள்ளும் சிறந்தது காண் மின் என்னும் காஞ்சி
சூழ் அல் குல் வாணி கணவனார் மொழி உள் கொண்டு - காஞ்சித்திருப்பதியே எல்
லாத் திருப்பதியுள்ளு மெம்பட்டது அதனைக்கண்டு தரிசியுங்களென்றகூறங் காஞ்சியெ
ன்னு மாபரணத்தை யணிந்த அல்குலையுடைய கலைமகள் கணவனாகிய பிரமனது சொ
ல்லையுட்கொண்டு, மாசுகடிந்து உயர் எழுவர் தாமும் காஞ்சியை அடைந்தார் -
குற்றத்தினின்றும் நீங்கி யுயர்ந்த சத்தமுனிவர்களுங் காஞ்சித் திருநகரையடைந்தனர்.

காஞ்சி ஏழுகோவைகளா யிடையிற்கட்டும் ஒருவகை ஆபரணம்.

(க)

அருட்சிவகங்கைநன்னீரடியேகம்பவாணர்
திருப்பதந்தொழுதுமஞ்சட்செழுநதிக்ககையினெய்தி
யருத்திகூர்வியாதநாதனணிமையிற்றத்தம்பேரா
னிருத்தினரிலிங்கம்பூசையியற்றினரார்வத்தோடும்.

(இ-ள்.) அருள் சிவ கங்கை நல் நீர் ஆடி ஏகம்ப வாணர் திருபதம் தொழுது-
திருவருள் வாய்ந்த நல்ல சிவ கங்கையில் முழுதி ஏகம்ப வாணரது திருவடி களை வண
ங்கி, மஞ்சள் செழு நதி களையின் எய்தி அருத்திகூர் வியாத நாதன் அணிமையில் -
செழித்த மஞ்சள் நதி தீரத்தை யடைந்து ஆன்மாக்க ளிடத்தில் அன்பு பிழ்க் சார்ந்தா
டைக்காததீபிரானார் சமீபத்தில், தத்தம் பேரான் இலிங்கம் இருத்தினர் ஆர்வத்தோ

மே பூசை இயற்றினர் - தத்தமக்குரிய நாமங்களால் சிவலிங்க தாபனஞ் செய்து அன்
போடுஞ் சிவபூசை செய்தனர். (௧௦)

பச்சிலைபழம்போதேனும்பறித்திட்டுப்பத்திசெய்வோர்க்
கெச்சமிவருமைப்பேறுமளித்தருளிறைவாபோற்றி
முச்சகமுதலேபோற்றிமுலைச்சுவட்டணியாய்போற்றி
நச்சினூர்க்கினியாய்போற்றியெனத்துதிநவிலுங்காலே.

(இ-ள்.) பச்சிலை பழம் போதேனும் பறித்து இட்டு பத்தி செய்வோர்க்கு எச்சம்
இல் இருமை பேறும் அளித்தருள் இறைவாபோற்றி - பச்சிலையாயினும் பழமலராயி
னும் கொய்து அருச்சித்து அன்பு செய்வோர்க்குக் குறைவில்லாத இம்மை மறுமைப்
பயனைத் தந்தருளும் இறைவனே வந்தனம், முச்சகம் முதலே போற்றி முலை சுவடு அ
ணியாய் போற்றி என்ன துதி நவிலும் காலே - மூன்றுவகுக்கும் காரணனே வந்தனம்
உமையம்மையினது தனச்சுவடாகிய ஆபரணத்தை யுடையவனே வந்தனம், நச்சினூர்
க்கு இனியாய்போற்றி - விரும்பியடைந்தவர்க்கு இனியவனே வந்தனம் என்று துதிக்க

“பத்திவலையிப்படுவோன்” ஆதலால் தன்பார் பத்திசெய்வோர் ஆகமவிலக்கா
யுள்ள பொருள்களைக்கொண்டு பூசிப்பினும் அதனை நோக்கான் என்பார் பச்சிலைபழம்
போதேனும் பறித்திட்டுப்பூசைசெய்வோர்க் - கெச்சமிவருமைப்பேறுமளித்தருளிறை
வா எனவும், தோன்றியழியுமாலையதென்பார் முச்சகம் எனவும், தோன்றியழியும் பொ
ருள்களுக்குத் தோற்றமும் அழிவுமில்லாதவனே முதல்வனாவான் என்பார் முச்சகமுத
லேயெனவும், ஆன்மாக்களுக்குப் போகும் ஊட்டுதற்பொருட்டே யறிஞறியாக வுமைய
ம்மையை மணந்தருளினன் என்பார் முலைச்சுவட்டணியாய்போற்றியெனவும், தன்னை
வேண்டினவர்க்கு இன்பம் அருள்வோன் என்பார் நச்சினூர்க்கினியாய் போற்றியென
வுக்கூறினார்.

“போகியாயிருந்துயிர்க்குப்போகத்தைப்பூரிவதோரார்” எனச் சிவஞானசித்தி
யாரிலும், “ஆற்றேனாகவையஞ்சுவைதரு-கோற்றேன்கொண்டசெய்தனன்” எனத் திரு
வாசகத்திலும் வருதல் காண்க. (௧௧)

ஆயிடைவெளிரின்றெம் மானத்திரிபிருகுவாதித்
தூயனானோக்கிவைவச்சு சமனுவந்தரத்தி
னீயிரொம்மாணையாற்றுகமுமேழ்முனிவராயின்
மாயிருமுத்தியீற்றின்வழங்குதுமென்றுபின்னும்

(இ-ள்) ஆயிடை எம்மான் வெளிரின்று அத்திரி பிருகு ஆதிதூயனா நோ
க்கி - அவ்விடத்தில் எமகிறைவன் காட்சித்து அத்திரி பிருகு முதலாகிய புனிதசீல
ரைப்பார்த்து, வை வச்சுத மனு அந்தரத்தில் நீயிர் எம் ஆணை ஆறு ஆல் நீகமும் ஏழ்
முனிவர் ஆயின் - வை வச்சுத மனு வந்தரத்தில் எமது ஆணை வழியால் நீகமும் ஏழு
முனிவரா குங்கன், மாயிரு முத்தி ஈற்றின் வழங்குதும் என்று பின்னும் - பெரிய முத்தி
யை முடிவில் அருளுவோமென்று அருளி மீளவும்.

எழு முனிவராவார் காசிபர், கௌசிகர், பரத்துவாசர், அத்திரி, கௌதமர்,
வசிட்டர். (௧௨)

ஏழிலிங்கத்துமெம்மைத்தரிசித்தோர்க்கிருமைப்பேறும்
வாழ்வளித்தருள்கேமென் றுவாங்கொடுத்தகன்றூனையன்
பாழ்வினையறுக்குஞ்சத்தகானத்திற்பணியப்பெற்றோ
ருழ்வலித்தொடக்குரீங்கியும்பர்கோனடியிற்சேர்வார்.

(இ-ள்.) எழு இலங்கத்தும் எம்மை தரிசித்தோர்க்கு இருமை பேரூம் வாழ்வு அளித்தருள் கேம் என்ற வரம்கொடுத்து ஐயன் அகன்றான் - ஏழி லிங்கத்திலும் எம்மைத் தரிசித்தவர்க்கு இகபர போகமாகிய வாழ்வினைத் தந்தருள்வோமென்று வரந்தது அவ்வினைவனீங்கி யருளினன், பாழ்வினை அறுக்கும் சத்ததானத்தில் பணிய பெற்றோர் ஊழ்வலி தொடக்கு நீங்கி உம்பர்கோன் அடியில் சேர்வார்-சஞ்சிதவினையை ப்போக்குஞ் சத்ததானத்தில் வணங்கப் பெற்றவர்கள் ஊழாகிய வலிய கட்டினின்றும் நீங்கி யவ்வினைவனது திருவடி யை யடைவார்கள்.

சஞ்சிதம் தொன்றுதொட்டுவரும் வினையாதலால் பாழ்வினையென்றார். பழமையென்னும் பண்பு ஈறுகெட்டு முதனீண்டு பாழ் என நின்றது. ஊழ் ஆகூழ், போகூழ் களை. சஞ்சிதவினை நீங்கினோர் ஏனை வினைப்பயன்களினீங்குதல் எளிதாதலால் ஊழ்வினைத்தொடக்கு நீங்கியென்றார்.

(௧௩)

சத்ததானப்படலம் முற்றிற்று.

- எ ன் னு -

ப ரா ச ரோ ச ப் ப ட ல ம்.

ஒருபோகுகொச்சகம்.

தருமம்பிறழாதசத்ததானத்தின்
பெருமையுரைசெய்தாஞ்சத்திபெறுமைந்தன்
தருதந்தையர்க்கொன்றவரக்கர் தமதாவி
பருகவழிப்பட்டபாராசரஞ்சொல்வாம்.

(இ-ள்.) தருமம் பிறழாத சத்த தானத்தின் பெருமை உரை செய்தாம் - தருமத்தினின்றும் தத்த நிலையில் மாறுபடாத சத்த தானத்தின் பெருமையைக் கூறிலும், சத்தி பெறுமைந்தன் தரு தந்தையர் கொன்ற அரக்கர் தமது ஆவி பருக வழிப்பட்ட பராசரம் சொல்வாம் - சத்திபெற்ற புத்திரன் றன்னிப்பெற்ற சத்திமுதலாகிய தந்தையர்களைக் கொலைசெய்த அரக்கர்களுடைய பிராணனைப்பருக வழிபட்டிப்பூசித்த பராசரோசமென்னும் திருப்பதியின் பெருமையைக் கூறுவாம்.

தருமம் என்றது பசுதருமம், சிவதருமங்களை. இடத்தினிகழ்பொருளின் ரொழிலையிடத்தின்மேலேற்றித் தருமம் பிறழாத சத்ததானம் என்றார்.

(௧)

மத்தப்புலன்வென்றவசிட்டன் தரவந்தார்
பத்தையிருமக்கள்பதுமத்தவனொப்பார்
சத்திமுதலானோர் தகவாலிவர்வாழ்நாட்
சத்தநெறிதேர்விச்சுவாமித்திரனென்போன்.

(இ-ள்.) மத்தம் புலன் வென்ற வசிட்டன் தரவந்தார் ஐ இருபத்து மக்களும் பதுமத்தவரின் ஒப்பார் - மயங்கிய ஐம்புலன்களை வென்ற வசிட்ட முனிவர் புத்திரராகிய நூறுமக்களும் பரமேனோடொப்பாவார், சத்தி முதலானோர் இவர் தகவால் வாழ்நான்-சத்திமுதலான அந்நூற்றுவருக்குகியா லிவர்வாழ்நகாலத்தில், சத்த நெறி தேர்விச்சுவாமித்திரன் என்போன் - புன்தமாகிய நன்னெறியை யாராய்ந்த விசுவாமித்திரனென்பவன்.

(௨)

அசித்துப்புரஞ்செற்றோனருளா னுயர்ந்தோங்கும்
வசிட்டனுடனென்றுமாகொண்டுள்ளான்
வசிக்குந்தவவாழ்க்கைவசிட்டன்குலமெல்லா
நசிக்கும்படியொன்றுநாடியிதுசெய்தான்.

(இ-ள்.) அசித்து புரம் செற்றோன் அருளான் உயர்ந்து ஓங்கும் வசிட்டன் உட
ன் என்றும் மாறு கொண்டு உள்ளான்-புன்னகைசெய்து திரிபுரத்தை யெரித்தருளிய இ
றைவனது திருவருளால் மேம்பட்டுயர்ந்த வசிட்டனோடு எக்காலத்தும் பகைமை பூண்
டுள்ளோன். தவவாழ்க்கை வசிக்கும் வசிட்டன் குலம் எல்லாம் நசிக்கும்படி ஒன்று
நாடி இது செய்தான் - தவவாழ்வில் வசிக்கும் வசிட்டனது குலங்களெல்லாம் நசிக்கும்
வண்ணம் ஒன்றை ஆலோசித்து இதனைச்செய்வான்.

செய்வானெனப்பாலது செய்தான் என வந்தது வினாவுபற்றிவந்த காலவழுவ
ணைதி. (௩)

மன்னர்வழித்தோன் நிவசிட்டன்சாபத்தாற்
னுன்னுமரட்கன்னாஞ்சுதாசனெ னும்பெயரோன்
றன்னை விளித்தேவத்தறுகண்ணவனெய்தி
யிந்நூற்றுவர் தம்மையெடுத்துவாய்ப்பெய்தான்.

(இ-ள்.) மன்னர் வழி தோன்றி வசிட்டன் சாபத்தால் தன்னும் அரக்கன் ஆம்
சுதாசன் என்னும் பெயரோன் தன்னை விளித்து எவ-அரசர்மரபிற்றோன்றி வசிட்டன
து சாபத்தால் அரக்கவடிவுவாய்ந்த சுதாசனென்னும் பேரையுடைய அரக்கனை யழை
த்துக்கொல்ல எவ, தறு சண்ணவன் எய்தி இ நூற்றுவர் தம்மை எடுத்து வாய் பெய்தா
ன்-கொடுமையையுடைய அவ்வரக்கன் சென்று சத்திமுனிவன் முதலிய இந்த நூறுபே
ரையும் எடுத்து விழுங்கினான்.

தனக்குப் பகைவராயினோர் உயிர்வாங்க ஒருவன் கருதில் அவர்க்குப் பண்கவ
ராயுள்ளவரை யேவில அக்காரியம் எளிதின் முடியுமாதலால் வசிட்டமுனிவர் சாபத்
தால் இராக்கதனாகிய சுதாசனை விசுவாமித்திரன் எவ்விதான் என்பார் விளித்தேவ என
வும், தான் அம்முனிவரிடத்திற்கொண்ட கோபமாதற்குத் தனக்கோர் கணகனாக
விசுவாமித்திரன் நேர்ந்ததால் தன் வஞ்சினத்தை முடித்தனனென்பார் இந்நூற்றுவர்
தம்மை யெடுத்து வாய்ப்பெய்தான் எனவுங் கூறினார். அரக்கனென்றும் தறுகண்ணவன்
விரித்தல் விகாரம். (௪)

வடமீனவனோடும்வசிட்டனதுகேட்டுப்
படர் கூர்ந்தமுதேங்கியாற்றிப்பறம்பேறிப்
புடவீமிசைவீழப்பூமாதளநெக்கா
ளுடல்விண்டொழியாமேதாங்கியுயிவீத்தாள்.

(இ-ள்) வடமீன் அவனோடும் வசிட்டன் அதுகேட்டு படர் கூர்ந்து அழுது
எங்கி ஆற்றி பறம்பு ஏறி புடவீ மிசை வீழ - அருந்ததியோடும் வசிட்டமுனிவன் அத
னைக்கேட்டுத் துன்பங்கூர்ந்தமுது சிறிது ஆற்றி மலைமேலேறி நிலத்தின்மேல் வீழ, பூ
மாத உளம் நெக்காள் உடல் விண்டு ஒழியாமே தாங்கி உய்வித்தாள் - நிலமகள் மன
முடைந்து அவர்கள் தேகம் உயிரின் நீங்கி யொழியாமல் தாங்கிச் சீவிக்கச்செய்தாள்.

உயிரிழந்த மக்கள் சோகத்தால் தாமிறத்தற்குச் சிறிதுபொழுதுயிர்தாங்கி நிற்க
லால் ஆற்றி என்றார்.

“கடந்தமக்களுங்கடப்பரோமக்கன்மேற்காதல்” என்றார் பிறரும். (௫)

வன்பற்பதமேறிவீழ்ந்துமாயாமே
யன்பிற்புவிதாங்கவயர்ச்சிதெளிந்தேங்கி
யின்பமகவெல்லாமிழந்தசோகத்தாற்
றுன்பக்ககாகாணர்புலம்பிச்சோர்காலே.

(இ-ள்.) வன் பற்பதம் ஏறி வீழ்ந்து மாயாமே அன்பில் புவி தாங்க - வலிய மலைமேலேறி வீழ்ந்தும் உயிர்கழியாதாய் அன்போடு நிலமகள் தாங்குதலால், அயர்ச்சி தெளிந்து ஏங்கி இன்பம் மகவு எல்லாம் இழந்த சோகத்தால் துன்பம் ககாகாணர் புலம்பி சோர் காலே-சோகஞ் சிறிது தெளிந்து வருந்தி யின்பத்தைத்தரு மக்களையெல்லாமிழந்த சோகத்தினால் துன்பமாகிய கடற்களையைக்காணாமல் வருந்திச் சோருங்காலத்தில்.

சோகம் தன்வயமிழிந்திருத்தல். தன்வயமிழிந்தவன் கடலிலழுந்தினால் ககாகாணர்தலரிதாலால் சோகத்தாற் றுன்பக்ககாகாணர் புலம்பிச் சோர்காலையென்றார். காணர் முற்றெச்சம். (சு)

கொன்னும்வசிட்டன் தன்குலமைந்தரின் மூத்தோன்
மன்னுந்தவச்சுந்தியென்பான்மனையாட்டி
யன்னசெயல்சேனாவயற் றிக்கருப்பத்தாற்
றுன்னும்வயிறெற்றிப்புரளுந் துயர்கண்டான்.

(இ-ள்.) கொன்னும் வசிட்டன் தன்குலம் மைந்தரின் மூத்தோன் மன்னும் தவம் சத்தி என்பான் மனையாட்டி - நிலபெற்ற வசிட்டமுனிவரது தூறுபுத்திரருள் மூத்தவனாகிய நிலபெற்ற தவத்தினையுடைய சத்தியென்பவன் மனையாள், அன்ன செயல்சேனா அரற்றிகருப்பத்தால் துன்னும் வயிறு ஏற்றி புரளும் துயர் கண்டான் - அந்தச் செயலேக்கேட்டுக் கதறிக்கருப்பம் வாய்ந்த தனது வயிற்றின்மே லடித்துக்கொண்டு நிலத்திற் புரளுந் துன்பத்தை யவ்வசிட்டமுனிவன் பார்த்தான்.

துன்பத்தின்மேற் றுன்பமடைந்தான் என்பார் ஏற்றிப்புரளுந் துயர்கண்டான் என்றார். அன்ன அகரச்சுட்டின் றிரிபு. (எ)

ஆவாவென்செய்தாயந்தோகெட்டேனென்
றாவாச்சந்தானத்தானத்தனையெற்றி
மூவாக்குலமுற்றுமுடிக்கமுயல்கின்றாய்
பாவாயெனநைந்துகூறப்பிணத்தோளி.

(இ-ள்.) ஆவா என் செய்தாய் அந்தோ கெட்டேன் என் தாவாத சந்தானம் தானம் தன்னை ஏற்றி மூவாத குலம் முற்றும் முடிக்க முயல்கின்றாய்-ஐயோ என்னகாரியஞ்செய்தாய் அந்தோ கெட்டேனே எனது கெடாத சந்ததியின்மூலமாகிய வயிற்றை மோதிக்கெடாத என் குலமுழுமையும் வேரோடறுக்க முயலுகின்றாய், பாவாய் என்ன நைந்து கூற பிணத்தோளி - பாவைபோல்வாயென்று வருந்தி யவ்வசிட்டன் கூற மூங்கிலையொத்த தோனையுடைய அதிர்ச்சதியானவன்.

ஆவா இரக்கப்பொருளிலும், அந்தோ அச்சப்பொருளிலும், கெட்டேன் இரக்கக்குறிப்பின்மேலும் வந்த இடைச்சொற்கள். (அ)

மாமன்மொழிக்கஞ்சிவாளாவமர்போது
துமென்மலர்க்கூந்தலெற்றுத்துயர்க்காற்றாய்.

பூமென்கருப்பத்துட்பொலியுக்குழவிநைந்
தாமென்கனிவாய்விண்டமுபேரொலிகேட்டு.

(இ-ள்.) மாமன் மொழிக்கு அஞ்சி வாளா அமர்போது தூ மெல் மலர் கூந்தல்
எற்றும் தயர்க்கு ஆற்றாது - மாமனது வார்த்தைக்குப்பயந்து சும்மாவிருக்குங்காலத்தி
ல் குற்றமில்லாத மெல்லிய மலரையணிந்த கூந்தலையுடைய அவ்வகிர்சந்தி தன் கையா
லறைந்த துன்பத்திற்குச் சிறிதும் ஆற்றாது, பூமென் கருப்பத்து உள் பொலியும் குழ
வி நைந்து ஆமென் கனிவாய் விண்டு அமுபேர் ஒலி கேட்டி - அழகிய மெல்லிய கரு
ப்பத்தில் விளங்கும் குழந்தை வருந்தி ஆவென்று கோவைக்கனிபோன்ற மெல்லிய வா
யைத்திறந்தழாநின்ற பேரோசையைக்கேட்டு.

ஆ குறிப்பிடைச்சொல்.

(க)

அறுசீர்க்கழிநெழில்விருத்தம்.

இவ்வோதையெவரோதையெனவசிட்டன் தன் னுள்ளத்தெண்ணிற்ரு
மவ்வெல்வையப்படநாகச்சேக்கையிசைக்கண்படுக்குமறவோன்றோன் நிச்
செவ்வாய்மைமுனிவரின் சந்தானந்தழைத்தோங்கத்தேயம்வாழ
வொவ்வாதார்குலஞ்சிதையின் மகனுக்கொருமைந்தனுதிக்கின் றானல்.

(இ-ள்) இ ஒதை எவர் ஒதை என்ன வசிட்டன் தன் உள்ளத்து எண்ணிற்ரு
அ ஏல்லை - இந்த ஒசை யாரோசையென்று வசிட்டமுனிவன் தன்மனத்திற் கருதா
நிற்கும் அச்சமையத்தில், பட நாகம் சேக்கை மிசைகண் படுக்கும் அறவோன் தோன்
றி செவ்வாய்மை முனிவரின் சந்தானம் தழைத்து ஒங்க தேயம் வாழ-படத்தையுடைய
ஆதிசேடனாகிய அணையின்மேல் அறிதுயில்செய்யுந் தருமமூர்த்தியாகிய திருமால் கா
ட்சித்தது செவ்விய வாய்மையையுடைய முனிசிரோட்டனே நின் சந்தானந்தழைத்தோ
ங்கி வளரவும் உலகிலுள்ள வுயிர்கள் வாழவும், ஒவ்வாதார்குலம் சிதைய நின் மகனுக்கு
ஒருமைந்தன் உதிக்கின்றான் - பகைவரது குலம் அழியவும் உனது புத்திரனுக்கோர்
புத்திரன் தோன்றுகின்றான்.

திருமால் உயிர்களைக்காக்கும் கடவுளாதலால் அறவோன் என்றார்.

(க0)

அணங்கொருபாலமர்த்தபிரான் திருவடிக்குமெய்யன்பனகிலநூலு
முணர்ந்துதெளிந்தெனையொப்பான்பாணியாதின்னே வந்துறுமாகானென்
றிணங்கமொழிந்தேகியபின்வசிட்டனுத்தன்மனக்கவலையின் நிவாழ்ந்து
வணங்குமிடையருந்ததியோடானந்தத்தலைசிறப்பவைவரும்போது.

(இ-ள்) அணங்கு ஒருபால் அமர்த்தபிரான் திருவடிக்கு மெய் அன்பன்-உமை
யம்மையை யொருபாகத்திலுடைய இறைவனது திருவடிக்கு மெய்யன்புபூண்டவன்,
அகில நூலும் உணர்ந்து தெளிந்து என்னை ஒப்பான் பாணியாது இன்னே வந்து உறு
ம் ஆறு காண் என்று இணங்க மொழிந்து எகியபின் - எல்லா நூல்களையும் ஆராய்ந்து
தெளிந்து அசுரரைக்கொல்லுதலில் என்னையொப்பவன் சிறிதுந் தாமதியாது இப்பொழு
தேவந்து தோன்றும் வகையைக் காணயென்று பொருந்தக்கூறிச் சென்றபின், வசிட்ட
னும் தன்மனம் கவலை இன்றி வாழ்ந்து வணங்கும் இடை அருந்ததியோடு ஆனந்தம் த
லைசிறப்ப வைவரும்போது - வசிட்டமுனிவனுத் தன்மனத்திற் சிறிதுந் கவலையில்லாமல்
வாழ்ந்து துவரும் இடையையுடைய அருந்ததியோடு ஆனந்தமீதுரை வசிக்குங்கால
த்தில்.

அரக்கனா வேரோடு களைதலால் ஏனையொப்பான் என்றார்.

(கக)

சத்திமனைக்கிழந்தியிற் சந்திபா. லுலகய்யத்தநுமம்வாழ
வுத்தமச்சீர்ப்பாசரன் வந்தவதரிப்பவிராக்கதர் தம்முர்கடோறு
மொய்த்தெழுந்தருதிமழைபொழிந்தனவான் முனித்தலைவன்மகவைநோக்கி
மெய்த்தமனங்களிகூர்ந்துசாதமுதற்சடங்களைத்துமவிதியிற்செய்தான்.

(இ-ள்.) சத்தி மனைக்கிழத்தி அதிர் சந்திபால் உலகு உய்ய தருமம் வாழ உத்த
மம் சீர் பராசரன் வந்து அவதரிப்ப - சத்திமுனிவரது மனையாளாகிய அதிர்சந்தியினி
டத்து உலகமீடேறவுந் தருமம் நிலைபெறவும் நன்மைவாய்ந்த புகழினையுடைய பராசர
முனிவன் வந்துதோன்ற, இராக்கதர் தம் ஊர்கள்தோறும் வான் மொய்த்து எழுந்து
குருதி மழைபொழிந்தன - இராக்கதர்களுடைய ஊர்கள்தோறும் மேகங்கள் நெருங்கி
மேலெழுந்து உதிர மழையைச் சிந்தின, முனி தலைவன் மகவை நோக்கி மெய்த்த மன
ம் களிகூர்ந்து சாதம் முதல் சடங்கு அனைத்தும் விதியில் செய்தான் - முனிவர்களுக்
குத் தலைவனாகிய அவ்வசிட்டமுனிவன் குழந்தையைப்பார்த்து உண்மைவாய்ந்த மனங்
குதுகுலித்துப் பிறந்த நான்முதல் செய்யுஞ் சடங்குமுற்று முறையாற்செய்தான்.

பிறந்தநான்முதல் செய்யுஞ் சடங்குகளாவன சாதகன்மம், உத்தாபனம், நாமக
ரணம், அன்னப்பிராசநம், பிரவாசம், பிண்டவிர்த்தி. சவுளம், உபநயனம், காண்டோ
பக்கிரமணம், காண்டமோசநம், சமாவர்த்தநமுதலியன. சாதகன்மம்-புத்திரோற்பத்தி
யானகாலத்திற்செய்யுங் கிரியை, உத்தாபனம்-அசுத்தமாகிய வறை வீட்டினின்றஞ் சு
த்தமாகிய வுயர்ந்தவிடத்திற் குழந்தையைச் சேர்ப்பிக்குங் கிரியை, நாமகரணம்-பேரி
டுதலிற்செய்யுங் கிரியை, அன்னப்பிராசநம்-சோறுட்டுதலிற்செய்யுங் கிரியை, பிரவா
சம்-குழந்தையை யெடுத்துக்கொண்டாலையத்திருச்செல்லுங் கிரியை, பிண்டவிர்த்தி-
சீரத்தை விர்த்திசெய்யுங் கிரியை, சவுளம்-மயிர்வினைக்குச்செய்யுங் கிரியை, உபநயன
ம்-பரசிவத்தைத் தரிசிப்பதற்குச் சமீபமாகிய நயனத்தை யுண்டாக்குங் கிரியை, காண்
டோபக்கிரமணம்-வேதபாதங்களை யத்தியயநம்பண்ண வாரம்பிக்குங் கிரியை, காண்
டமோசநம்-அத்தியயநத்தை விடச்செய்யுங்கிரியை, சமாவர்த்தநம்-பிரமசரியவிரதத்தை
யொழித்தற்குச்செய்யுங் கிரியை. (கஉ)

இளம்பிறைபோல்வளர்மைந்தனொருநூன் றுமடித்தலமீதிருநதுநோக்கி
வளம்பயிலுமங்கலமின்றிருந்தனையால்யாண்டையன்மற்றெநதையென்ன
வுளம்பரியப்பயந்தானோவினாவதலுமவள்கேட்டங்குள்ளமாழ்கி
விளம்புவான் பிள்ளாயுள் நந்தைதனைவெருண்டரக்கன் மிசைந்தானென்று.

(இ-ள்.) இளம்பிறைபோல் வளர்மைந்தன் ஒரு நூன்று மடித்தலம் மீது இருந்
து நோக்கி வளம் பயிலும் மங்கலம் இன்று இருந்தனை - இளஞ்சந்திரன்போல் நாளுக்கு
நாள் வளரும் பராசரமுனிவன் ஒருநாள் தன் தாயின் மடிமேலிருந்து அன்னையைப்பா
ர்த்து வளம் அமைந்த மங்கலநாணில்லாமலிருந்தாய், எந்தையாண்டையன் என்ன உள
ம் பரிய பயந்தவனோ வினாவதலும் - எது பிதா எவ்விடத்திலிருக்கின்றனென்று மனம்
வருத்தத் தன்னைப் பெற்றவனோ வினாவ, அங்கு அவன் கேட்டி உள்ளம் மாழ்கி விளம்பு
வான் பிள்ளாய் உன் தந்தைதனை வெருண்டு அரக்கன் மிசைந்தான் என்று - அவ்விட
த்தி ல்வவதிர்ச்சி கேட்டி மனமயங்கிக்கூறுகின்றான் குழந்தாய் உனது பிதாவைக் கோ
பித்துச் சதாசனென்னும் அரக்கன் விழுங்கினன் என்று.

இது பின்வருஞ் செய்யுளைக்கொண்டு முடிதலால் ஒருதொடர். (கங)

அழதிரங்கிக்கண்ணீரானிளமைந்தன் மனையாட்டவருகுமுற்றத்
வழுவகன் முனிமடவார்முனிவரருமருந்ததியு மவசிட்டன் றுனுந்

தொழுதியெனக்கிடந்தாற்றியழக்கண்டுசூலிதிருவருளாலின்னே முழுதுலகும்வாய்மடுப்பலெனவெகுண்டான் முனிவரிளவேறுபோல்வான்.

(இ-ள்.) இரங்கி அழுது கண்ணீரால் இளமைந்தன் தனை ஆட்ட - மனமிரங்கியழுது கண்ணீரிலால் இளஞ்சிறுவனாகிய பராசரனை நீராட்ட, அருகுமுத்த வழு அகன்ற முனி மடவாரும் முனிவரரும் அருந்ததியும் வசிட்டன் தாலும் தொழுதி என்ன அரற்றி அழ கண்டு - பக்கத்திற்குமுத்த குற்றத்தினின்றே நீங்கிய முனிவர் பன்னியரும் முனிசிரோஷ்டரும் அருந்ததியும் வசிட்டமுனிவரும் மயிர்குரல்போல நிலமெங்கிடந்து கதறியழப் பார்த்து, முனிவர் இள ஏறுபோல்வான் சூலிதிரு அருளால் இன்னே முழுது உலகும் வாய் மடுப்பல் என்ன வெகுண்டான் - முனிவரருள் இளஞ்சிங்கம்போன்ற பராசரமுனிவன் இறைவனது திருவருளால் இப்பொழுதே உலகமுற்றும் விழுங்குவேனென்று கோபித்தான்.

முனிமடவார் என்பதனிறுதியில் எண்ணும்மை தொகுத்தல். (கச)

அம்மொழிகேட்டுயர்வசிட்டனுலகெல்லாமென்செய்யுமப்பாவந்த வெம்மைநிலையர்க்குரலும்வோறுப்பச்சிவபூசைவிழையாயென்ன விம்முறையேல்விடைபூர்தியென்பூசைகொண்டருளியின்னே நல்குஞ்செம்மைநூற்றுணிபானசிறந்ததலம்யாததனைச்செப்புகென்றான்.

(இ-ள்.) உயர் வசிட்டன் அ மொழி கேட்டு - உயர்ந்த வசிட்டமுனிவன் அவ்வார்த்தையைக்கேட்டு, அப்பா உலகம் முற்றும் என்செய்யும் அந்த வெம்மை நிலை அர்க்குரலும் வேர் அறுப்ப சிவபூசை விழையாய் என்ன - அப்பனே யுலகமுழுமையும் யாதுசெய்யும் அந்தக் கொடிய நிலையையுடைய இராசநாதர்குலத்தை வேரோடறுக்கச் சிவபூசையை விரும்புவாய் என்று கூற, இ முறையேல் விடைபூர்தி என் பூசைகொண்டருளி இன்னே நல்கும் செம்மை நூல் துணிபு ஆன சிறந்த தலம் யாது அதனை செப்புக என்றான் - நீ கூறிய இது முறையானால் இறைவன் எனது பூசையைக் கைக் கொண்டருளி யிப்பொழுதே வேண்டி யாங்குக் கொடுக்கும் வேதநூற்றுணிபாயுள்ள மேம்பட்ட தலம் யாது அதனைக் கூறக்கடவாயென்று பராசரமுனிவன் வினவினான்.

அப்பனே யுலகு நமக்கென்னசெய்தது அதனை வருத்தாதேயென்பான் உலகெல்லாமென்செய்யும் என்றான். (கரு)

கலிவிருத்தம்.

என்றலுந் துநீவினாதிந்நலந்
துன்றியபெரும்பதி துயவானவர்
முன்றிலுமரங்கமுமுகிலுரிஞ்சநீண்
மன்றமுமுழவருக்காஞ்சிமாநகர்.

(இ-ள்.) என்றலும் நீ வினாது நன்று - என்றுகூற நீ வினவினது நல்ல காரியம், இ நலம் துன்றிய பெரும்பதி - இந்த வேதநூற்றுணிபமைந்த பெரிய திருப்பதி, துயவானவர் முன்றிலும் அரங்கமும் முனில் உரிஞ்ச நீன் மன்றமும் முழவு அருத காஞ்சிமாநகர் - பரிசுத்தமாகிய தேவர்கள் வசிக்குந் திருக்கோயில் முற்றத்திலும் நாடகசாலையிலும் மேகந்தடவ உயர்ந்த அம்பலத்திலு முழுவோசை நீங்காத காஞ்சியென்னும் பெரிய நகரமாம். (கச)

மறுவறுவானவர்மனிதர்மற்றுளோ
ருறுபெருந்தவொனையுள்ளிட்டோர்களும்
பெறலரும்பேறுபெற்றெய்தும்பெட்டின
துறுவழிநினைப்பினுமுத்தியிவது.

(இ-ள்.) மறு-அறு வானவர் மனிதர் மற்றனோர் உறுபெருந்தவர் என்னை உள் எரிட்டோர்களும் பெறல் அரும் பேறுபெற்று எய்தும் பெட்பினது - அத்திருப்பதி குற்றமற்ற தேவர்களு மனிதர்களும் அவரொழிந்தோரும் மிக்க பெரிய தபோதனர்களு ம் என்னை உள்ளிட்டவர்களும் அடைதற்கரிய பயன் பெற்றதையும் விருப்பத்தையு டையது, இறுவழி நினைப்பினும் முத்தி சுவது-சாங்காலத்தில் நினைத்தாலும் முத்தியை த்தருவது.

மற்று என்னும் இடைச்சொல் பிறிதுபொருள்மேல் நின்றலால் மற்றனோர் என் றது நரகரை. இதனால் அங்கு வசிப்போரடையும் பயனும் பிறதலத்திலிருந்து சாங் காலத்தில் நினைத்தாலடையும் பயனுங் கூறப்பட்டன. பெட்பினது, சுவது என்னும் வினைமுற்றுகள் இடத்தின்மேல் நின்றலால் வினைமுற்றுப்பெயர்கள். (க௭)

பன்னருங்கொடியவெம்பாதகர்க்குமப்
பொன்னகர்வரைப்பினோர் தினத்துட்போர்விடை
மன்னவன் திருவருள்வாய்க்குமேயெனி
னுன்னையொப்போர்க்கினியோதல்வேண்டிமோ.

(இ-ள்.) பன்னரும் கொடிய வெம்பாதகர்க்கும் அ பொன்னகர் வரைப்பின் ஓர் தினத்து உள் - சொல்லுதற்கரிய மிக்க கொடிய பா தகர்களுக்கும் இலக்குமி வசிக்கு ம் அந்நகரெல்லையில் ஓர்காலத்தில், போர்விடை மன்னவன் திரு அருள் வாய்க்குமே என்னின் உன்னை ஒப்போர்க்கு இனி ஒதல் வேண்டும் ஒ-போர்செய்யு மிடபலுந்தியை யுடைய இறைவன் திருவருள் வாய்க்குமானால் உன்னைப்போத்தவர்க்கு இனி நான் கூற வேண்டுவதொன்றுண்டோ.

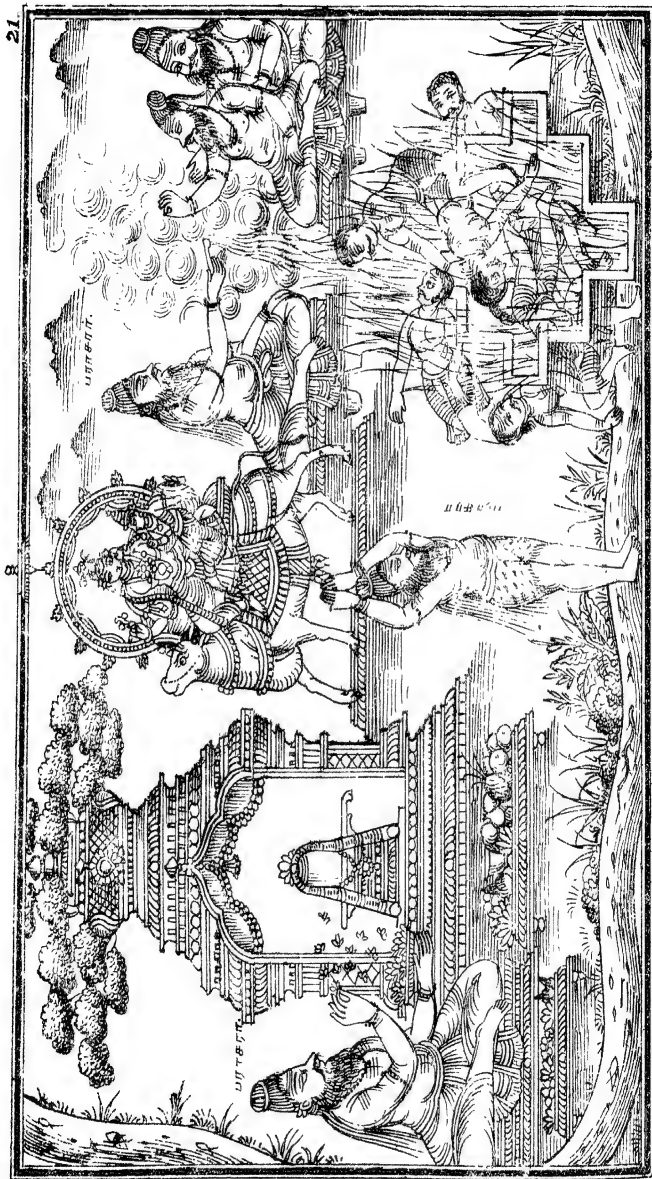
பாதகர்க்கும் என்பதனிறுதியில் நின்ற லும்மை ஏனையோர்க்குமன்றியென நிற் றலால் இறந்ததுதழீயி எச்சப்பொருட்டு. ஏனையோர் என்றது மத்திமரை. ஒருதினம் அதன்மர் அங்கு வசிப்பினும் சிவபெருமான் திருவருள் வாய்க்குமாயின், உத்தமனாகிய உனக்கு அத்திருவருள் வாய்த்தல் எளிதென்பான் உன்னையொப்பார்க் கினியோதல் வேண்டிமோ என்றான் என்றார். (க௮)

ஆயிடைச்செல்கெனும்வசிட்டனம்புயத்
தூயமென்மலர்ப்பதந்தொழுதெழுந்துதன்
முயினைவிடைகொடுதடங்கொள்காஞ்சியிற்
காய்பொறிப்பராசரன்கடுகவெய்தினான்.

(இ-ள்.) ஆயிடை செல்க என்னும் வசிட்டன் அம்புயம் தூயமென் மலர் பதம் தொழுது எழுந்து - அவ்விடத்திற் செல்லக்கடவாயென்று கூறிய வசிட்டமுனிவரது புனிதமாகிய தாமரைமலையொத்த பாதத்தைத் தொழுதெழுந்து, தன் தாயினை வி டை கொடு தடம் கொள் காஞ்சியில் பொறிகாய் பராசரன் கடுக எய்தினான் - தனது தாயிடத்து விடைபெற்றுத் தடாகஞ்சூழ்ந்த காஞ்சித்திருநகரில் இங்கிரியங்களைவென்ற பராசரமுனிவன் விராந்தடைந்தான். (க௯)

கம்பைநீராடியேகம்பநாயகர்
தம்பனிமலர்ப்பதந்தாழ்ந்துமஞ்சனீர்
வம்பவழிகரையிசைமணிகண்ட்சர
நம்பர்தம்பவடகுடஞாகர்கண்ணினான்.

(இ-ள்.) கம்பை நீர் ஆடி ஏகம்ப நாயகர் தம் பனிமலர் பாதம் தாழ்த்து - கம் பையில் நீராடி ஏகம்பநாயகரது குளிர்த்த தாமரைமலர்போன்ற திருவடினைப்ப

ப. பரமசுத்தேசம். லம்.

மருதம். ௩௬

ணிந்து, மஞ்சள் லீர் வம்பு அலிர் கரையிசை மணிகண்டச்சர நம்பர் தம் வடகுட ஞாங்கர் நண்ணினான் - மஞ்சள்தியி னது மலாவாசனை பரந்த கரையின்மேல் உள்ள மணி கண்டச்சரத்திலெழுந்தருளிய இறைவர்க்கு வடமேற்றிசையின் பக்கத்தடைந்தான்.()

தன்பெயரினிலிங்கமொன்றிருத்தித்தாவினா
வன்பினின் மலரெடுத்தருச்சித்தேத்துழிப்
பொன்புரிவேணியோன்கருணைபூத்தெதிர்
வன்பழவிடைமிசைவந்துதோன்றியே.

(இ-ள்.) தன்பெயர் இலிங்கம் ஒன்று இருத்தி தாவு இல்லாத அன்பினின் மலர் எடுத்து அருச்சித்து ஏந்து உழி - தனது பேரா விலிங்கமொன்று தாபித்துக் கெடுதலில்லாத அன்போடு மலரெடுத்தருச்சினைசெய்து துதிக்குமிடத்து, பொன்புரி வேணியோன் கருணைபூத்து எதிர் பழ வல் விடைமிசை வந்து தோன்றி - பொற்புரியையொத்த சடாபாரந்தையுடைய இறைவன் கருணைசெய்து அம்முனிவனுக்கெகிறோ வவிய பழைய இடபவூர்கியின்மேல் வந்து காட்சித்தது.

திருமால் இடபவடிவாய்த் தாங்குவதற்குமுன் தருமவிடையுளதாதலால் பழவிடையென்றது அறக்கடவுளாகிய இடபத்தை. (உக)

வேட்டனகூறுகென்றருளவேதநூற்
பாட்டினுற்பலமுறைபழிச்சித்தாழ்ந்துமுன்
வாட்கதினாம்படைமார்பிற்கின்கிணிக்
தாட்டுணைமழமுனிசாற்றன்மேயினான்.

(இ-ள்.) வேட்டனகூறுகள் என்றருள - நீ விரும்பினவற்றைச் சொல்லக்கடவாயென்று வினவியருள, முன் வேதநூல் பாட்டினால் பலமுறை பழிச்சி தாழ்ந்து - திருமுன்னின்று வேதநூற்பாட்டினுற் பலமுறையும் துதித்து வணங்கி, வாள் கதிர் ஐம்படை மார்பில் கின்கிணிக் தான் துணை மழமுனி சாற்றல் மேயினான் - ஒளிவாய்ந்த பஞ்சாயுதவடிவாயமைந்த ஆபரணத்தையணிந்த மார்பினையுஞ் சதங்கையணிந்த இரண்கொல்களையுமுடைய இளமைப்பருவம்வாய்ந்த பராசரமுனிவன் கூறத்தொடங்கினான்.

மக்களுக்குப் பிள்ளைமைப்பருவத்திற் காப்புடைக்கடவுளாகிய திருமாலின் பஞ்சாயுதவடிவாகச்செய்த ஆபரணங்களைப்பூட்டுதல் மரபாதலால் வாட்கதினாம்படைமாற்பு என்றார். பஞ்சாயுதங்களாவன சங்குசக்கர கதாகட்க கோதண்டங்கள், சாற்றன் மேயினான் வினாவுபற்றிவந்த காலவழுமைதி. (உஉ)

எழுவிடைப்பரிமிசையெந்தையெந்தையோர்
குறுவனியார்க்களுற்கோட்பட்டானவ
னுறுகுலமுழுவதுமறவியூர்புகத்
தெறுவரமெனக்கருள் செய்யவேண்மொல்.

(இ-ள்.) எழுவ் விடை பரிமிசை எந்தை எந்தை ஓர் குறுவலி அரக்கனால் கோட்பட்டான் - வலிமையையுடைய இடபமாகிப் குகினாயின்மேலெழுந்தருளும் எந்தையே என்றந்தையானவன் சிறிய வலிமையையுடைய ஓர் இராக்கதனால் கொல்லப்பட்டான், அவன் உறுகுலம் முழுவதும் மறவி ஊர்புக தெறுவரம் எனக்கு அருள் செய்ய வேண்டும் - அந்த இராக்கதனது வலிமைமிக்க குலமுற்றும் இயமனது ஊறிற்செல்லக் கொல்லும் வரத்தை மெனக்குத் தேவரீர் அருள்செய்யவேண்டும்.

யானை, குகினா, தேர் ஊர்திகளாதலால் விடைப்பரியென்றார்.

(உ௩)

ஈண்டுநீயினிதமர்த்தெவர்க்குமின்னருண்
மாண்டகுசிறப்பினின்வழங்கவேண்டுமா
லாண்டகையென்றிரந்தன்புமேதக
வேண்டலுமெம்பிரான்விளம்பன்மேயினுன்.

(இ-ள்.) ஆண்டகை ஈண்டு நீ இனிது அமர்ந்து எவர்க்கும் இன் அருள் மான் தருசிறப்பினின் வழங்கவேண்டும் என்று - ஆண்டன்மையையுடையாய் இவ்விடத்து நீ யினிதாக எழுந்தருளி யாவர்க்கும் இனிய அருளை மிக்க சிறப்போடு தந்தருளவேண் டுமென்று, இரந்து அன்பு மேதக வேண்டலும் எம்பிரான் விளம்பல் மேயினுன்-ருறை யிரந்து அன்பு மேம்படவேண்ட எமது இறைவன் கூறத்தொடங்கினுன்.

அயனரிமுதலிய பலருந் தன்வயத்தராயொழுருதலால் சிவபிரானே ஆண்டகை யென்றார், இவ்வாறன்றி அயன்முதலிய தேவர்களுள் மேம்பட்ட திருமாலே பலகாலு ம் பெண்வழுவங்கொள்ளாதலால் ஆண்டகையென்றாரெனினுமமையும், (உச)

மைந்தநின் பூசையிற்றம்பிமாரோடு
நுந்தைதமற்றெமையடைந்துற்றுநோன்மைசா
லந்தணனாமுனைக்காணுமாயசையின்
முந்துறநின்றவாகாண்டிமொய்ப்பினேய்.

(இ-ள்.) மைந்த நின் பூசையில் நுந்தை தம்பிமாரோடு எம்மை அடைந்துற் று - மைந்தனே உனது பூசையால் உனது பிதாவானவன் தனது தம்பிமாரோடெம மையடைந்து, நோன்மைசால் அந்தணன்ஆம் உன்னை காணும் ஆசையின் முந்துற நின் ற ஆறு மொய்ப்பினேய் காண்டி - முயற்சியால் தவயிக்க அந்தணனாகிப உன்னைக்கா னும் விருப்பால் முற்பட்டு நின்ற வகையை வலிமையுடையோய் காண்பாய்.

காண்டி வினாவுபற்றிவந்த காலவழுவமைதி. அடைந்துற்று, முந்துற ஒருசொ ன்னீர்மைய, (உரு)

அரக்கரைக்கொலைசெய்யும்வேள்வியாற்றியங்
நெருப்பினிலவர்தமைநீறுசெய்தியிங்
வரைப்பினிலென்றுநாமகிழ்ந்துவாழ்துமென்
நுரைத்தனன்மறைந்தனன்வேதத்துச்சியிங்.

(இ-ள்.) இ வரைப்பினில் அரக்கரை கொலைசெய்யும் வேள்வி ஆற்றி அ நெருப் பினில் அவர் தமை நீறு செய்தி - இந்த எல்லையில் இராக்கதரைக் கொலைசெய்யும் இரட் ஷோக்கையாகுஞ்செய்து அவ்வேள்வி நெருப்பில் அவரை நீறுசெய்வாய், என்றும் இ வரைப்பு இல் நாம் மகிழ்ந்து வாழ்தும் என்று உரைத்தனன் வேதத்துச்சியில் மறைந் தனன் - எப்பொழுது மித்தானத்தில் நாம் மகிழ்ந்து வாழ்வோமென்று கூறி வேதசி ரசில்மறைந்தருளினன்.

இரட்சோக்கனம் தியரைக் கொலைசெய்தற்குச்செய்யும் யாகம், தானிருந்தருள் வது வேதசிரசு ஆதலால் வேதத்துச்சியில் என்றார், (உரு)

பராபரன்றிருவருள்பெற்றுப்பாய்புகழ்ப்
பராசரநெடுத்தகைபனைத்தவேள்வியிற்
பராய்மனத்தரக்கரைநீற்றிப்பாற்றினுன்
பராயசீருநுவர்தம்பகர்ச்சியாற்க்கதம்.

(இ-ள்.) பாய் புகழ் பராசரன் நெடும் தகை பராபரன் திரு அருள் பெற்று மனத்து பணைத்த வேள்வியில் பராய் - பரந்த புகழையுடைய பராசரனென்னும் பேரையுடைய பெரியோன் இறைவனது திருவருளைப்பெற்றுமனத்தால் பெரியபுகழ்தில்வணங்கி, அரக்கரை நீற்றி பராய சீர் உறுவர் தம் பகர்ச்சியால் கதம் பாற்றினான் - இராசுததரைக்கொன்று பரந்த சிறப்பினையுடைய முனிவரது இன்சொல்லாற் கோபத்தினின்றும் நீங்கினான்.

பராபரன் பரைக்கு நாயகன் எனவும், பரம் அபரம் எனப்பிரித்து மேலும் கீழும் ஆனவன் எனவும், மேன்மையுள் கீழ்மையும் ஆனவன் எனவும் பொருள்கொள்க. ()

எழுசீர்க்கழிநெடில்விருத்தம்.

விரிபுனல்படிந்தோர்பருகினோர் தீண்டப்பெற்றுளோர் தமக்கும் வீடளிக்கு முரிதிரைமுகட்டுவராவன முகளுமுழங்கொலிமஞ்சனீராரற்றங்கணாமிசைத்தகைசரன் முனிவரர்வழுத்துங்கண்ணுதல்வளாகங்களின் னுமுரைசெயப்புக்கா லுலப்புறுகாண்மினுயர்நிலைப்பெருந்தவமுனிவர்.

(இ-ள்.) உயர் நிலை பெரும் தவம் முனிவீர் - உயர்ந்த நிலையையும் பெரிய தவத்தையுமுடைய முனிவர்களே, விரிபுனல் படிந்தோர் பருகினோர் தீண்டப்பெற்றுளோர் தமக்கு உம் வீடு அளிக்கும் - விரிந்த மஞ்சனத்திர்த்த நீரில் எழுகினோரும் அதனைப் பருகினோரும் பரிசிக்கப்பெற்றோருமாகிய இவர்களுக்கு மோகூத்தைத்தரும், முரிதிரை முகடு வரால் இனம் உகளும் முழங்கு ஒலி மஞ்சள் நீர் ஆற்றங்கணாமிசை - முரிந்த அலையின் முகட்டில் வராலின்கட்டங்கள் தாண்டு முழங்காநின்ற ஒலியையுடைய மஞ்சள்நீர் ஆற்றங்கணாமேல், தகைசரன் முனிவரர் வழுத்தும் கண்ணுதல் வளாகங்கள் இன்னும் உரை செய்ய புக்கால் உலப்புறு காண்மின் - பெருமையமைந்த முனிவரோஷ்டர்கள் தாபித்துத் துதிக்கும் இறைவனது திருக்கோயில்களை யின்னமுங் கூறப்புகுந்தால் அளவுபடா அவற்றைக்காணுங்கள்.

ஏனைய திர்த்தங்களில் நீராடினோர் அடையும் பயன்போலப் பருகினோரும் பரிசித்தோரும் அடைதலரிது, இம்மஞ்சனத்திர்த்தத்தில் படிந்தடைந்த பயன் பருகினோரும் பரிசித்தோரு மடைதலெளிதென்பார் வீடளிக்கும் என்றார். தமக்கும் என்பதை ஏனையிடங்களிலுங் கூட்டிப் பொருள்கொள்ளப்படுதலால் கடைநிலைத் தீவகவணி. ()

பராசரேசப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-எகக.

ஆதிபிதீசப்படலம்.

கலிவிருத்தம்.

பராரைமாரிழற்பண்ணவன்மேவிவாழ்

பராசரேசம்பகர்த்தனமாதவன்

பராயபைம்பொழிலாதிபிதீச்சரம்

பராகமாவினைப்பற்றறவோதுவாம்.

(இ-ள்.) பராரை மாரிழல் பண்ணவன் மேவிவாழ் பராசரேசம் பகர்த்தனம் - பஞ்சத் தூரையுடைய மாமரத்தி னிழற்கீழ் எழுந்தருளிய இறைவன் விரும்பிவாழும்

பராசசேமென்னுந் திருப்பதியின் பெருமையைக் கூறினோம், மாதவன் பராய பைம் பொழில் ஆதிபிதீச்சரம் விளைபற்று பராகம் ஆக அற ஒதுவாம் - திருமால் வணங்கிப் பூசித்த பசிய சோலைசூழ்ந்த ஆதிபிதீச்சரம் என்னுந் திருப்பதியின் பெருமையை இரு வினையின் பற்றுத் துகளாக நீறுபட இனி யெடுத்துக்கூறுவாம்.

ஆதிபிதீசம் நான்குபக்கங்களிலும் விளக்கஞ்செய்த தீபப்பிரகாசரால் பூசித்த திருப்பதி. ஆ உபசர்க்கம், தீபிதம் விளக்கஞ்செய்தல். (க)

அன்னவூர்திமகத்தையழிப்பவென்
றுன்னிவாணிநதியருக்கொண்டநாட்
கன்னிபால்வளர்கண்ணு டலேவலின்
முன்னோகிமுருந்தன்றடுத்தனன்.

(இ-ள்.) அன்னவூர்தி மகத்தை அழிப்பல் என்று வாணி உன்னி நதி உருகொண்ட நாள்-பிரமன் வேள்வியை யழிப்பேனென்று கலைமகள் கருதி யொரு நதி வடிவு கொண்டகாலத்தில், கன்னி பால் வளர் கண்ணுதல் வலின் முருந்தன் முன்னர் ஏகி தடுத்தனன் - உமையை இடப்பாகத்திலுடைய இழைவன் வவலால் திருமால் முன் சென்று தடுத்தனன்.

வளர் என்னுஞ் சொல்லாற்றலால் இடப்பாகத்தினின்றும் உமையம்மையென்றும் பிரியப்பெற்றிலர் என்பார் கன்னிபால் வளர் என்றார், தாதான்மிய சத்தியாதலின்.

அங்கங்கெய்தித்தடுத்துமடங்கிடாப்
பொங்குவேகப்புதுநதிகள்ளிராத்
துங்கக்காஞ்சியிற்றுண்ணெனத்தேதான்றலுஞ்
சங்கபாணிதளர்ந்தழிவுற்றரோ.

(இ-ள்.) அங்கு அங்கு எய்தி தடுத்தும் அடங்கிடாது பொங்கு வேகம் புது நதி நன் இராதுங்கம் காஞ்சி இல் துண் என்ன தோன்றலும் - தடுத்தும் பலவழிப்பட்டிச் செல்லுதலால் அவ்வவ்விடங்களிற்சென்று தடுத்தும் அடங்காமல் மிக்க வேகத்தையுடைய புதிய அந்நதிப்பெருக்கானது நடுவிரவில் உயர்ந்த காஞ்சியென்னுந் திருப்பதியில் விளாந்து தோன்ற, சங்கபாணி தளர்ந்து அழிவுற்று - சங்கையேந்திய கரத்தையுடைய அத்திருமால் மனந்தளர்ந்து வருந்தி. (ங)

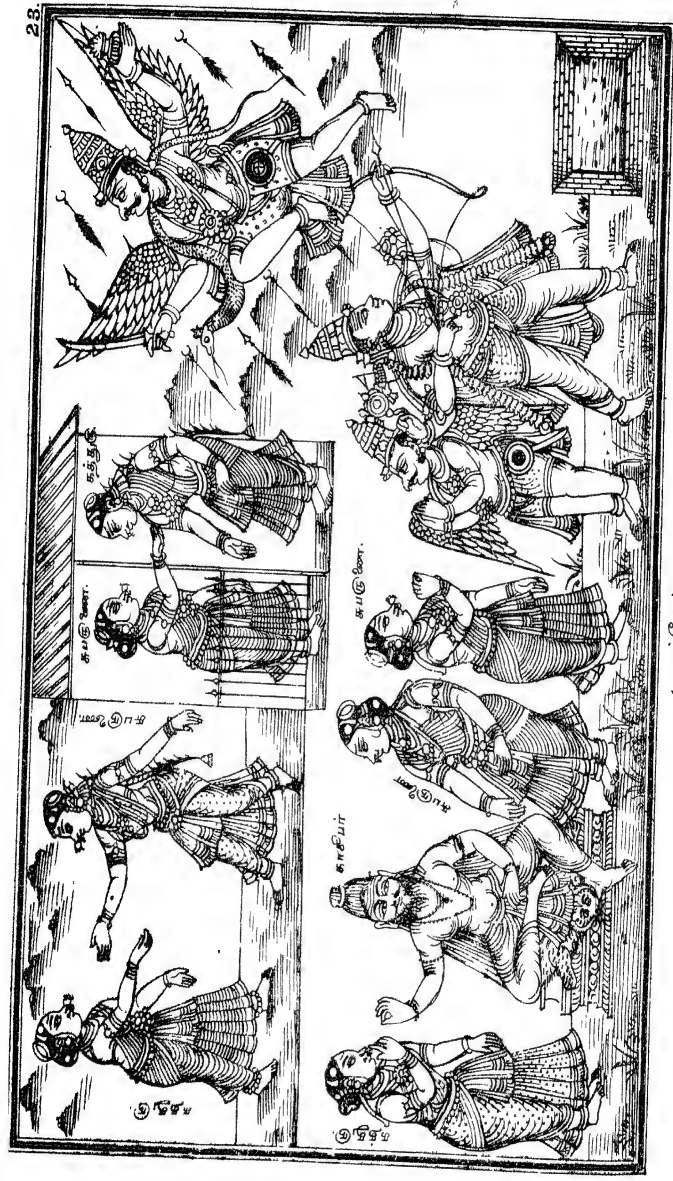
பெருவிளக்கொளியாகிப்பிறங்கிமற்
கருணைமால்கரிகாத்தவன்ருழவி
னருகுமேற்றிசையாதீபிதீசமென்
றொருசிவக்குடியுங்கணிருத்தியே.

(இ-ள்.) மன்பெரு விளக்கு ஒளி ஆகி பிறங்கி - திருமாலது ஒழிந்த பெரிய விளக்கொளியாய் விளங்கி, கருணை மால் கரி காத்தவன் சூழல் இன் அருகு - தனது கருணையால் மயங்கிய கஜேந்திர னென்னும் யானையைக்காத்த வரதராச டொழுந்தருளிய புண்ணியகோடசத்தின் பக்கத்தில், மேல் திசை ஆதிபிதீசம் என்று ஒரு சிவக்குறி உங்கண் இருத்தி - மேற்றிசையில் ஆதிபிதீசொன்று திருநாமம்வாய்ந்த ஒரு சிவலிங்கப்பெருமானை அவ்விடத்துத்தாபித்து.

மன் வினமாற்றுப்பொருளில்வந்த விடைச்சொல்.

(ச)

பூசையாற்றிப்புரிவரம்பெற்றெழுந்
தோசைநீத்தந்தடுத்துயர்வேள்விகாட

A முத்திசுப்பலம்.

சு. ப. சிவசுந்தரம் எழுதினது.

தாசையாடையவனெதிர்வைகினுன்
விசுசோதிவிளக்கொளியண்ணலே.

(இ-ள்.) சோதி வீச விளக்கு ஒளி அண்ணல் பூசை ஆற்றி புரி வரம் பெற்று எழுந்து ஓசை நீத்தம் தடுத்து - ஒளிவீசந் தீப்பிரகாசனென்னுந் திருநாமம்வாய்ந்த திருமால் அச்சிவலிங்கப்பெருமானைப் பூசித்துத் தான் விரும்பிய வரத்தைப் பெற்றெழுந்து ஓசையையுடைய அவ்வெள்ளத்தைத்தடுத்து, உயர் வேள்வி காத்த ஆசை ஆடை அவன் எதிர்வைகினுன் - பிரமன்செய்யு முயர்ந்த யாகத்தைக் காத்துத் திகழையே யாடையாக உடைய இறைவனெதிரி லமர்ந்திருந்தனன்.

தேவதாருவநமுனிவர் பன்னியர் அகந்தையையொழித்தற்பொருட்டுச் சிவபெருமான் பிட்சாடனமூர்த்தங்கொண்ட காலையில் திக்கே ஆடையாகவிருந்தலால் ஆலசயாடையென்றார். (௭)

செங்கண்மாறொழுமா தீபிதிச்சரம்
பொங்குகாதலிற்போற்றப்பெறுநர்தா
மிங்கண்வேண்டும்வரங்களுமெய்திமற்
றங்கண்முத்திப்பதமுமடைவரால்.

(இ-ள்.) செங்கண்மால் தொழும் ஆதிபிதிச்சரம் பொங்கு காதலில் போற்ற பெறுநர்தாம் - செவந்த கண்களையுடைய திருமால் வணங்கும் ஆதிபிதிச்சரமென்னுந் திருப்பதியை மிக்க விருப்பத்தோடு வணங்கப்பெறுவோர், இங்கண் வேண்டும் வரங்களுமெய்தி அங்கண் முத்தி பதமும் அடைவர் - இவ்வுலகத்தில் வேண்டும் வரங்களையுமடைந்து மேலுலகத்தில் மோகஷத்தையுமடைவர்.

இங்கண் என்றமையால் அங்கண் என்றதை மேலுலகம் என்றும், பெறுநர் நகரம் இடைநிலையாய் எதிர்காலத்தின்மேல் நிற்கலால் எதிர்காலவினைமுற்றுப்பெயர். (௮)

ஆதிபிதிசப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௭௭௭.

முத்திசப்படலம்.

கலிவிருத்தம்.

கற்றைச்செஞ்சடைக்காமருகொள்கையி
ரற்றநீத்தருளாதிபிதிச்சரஞ்
சொற்றனம்புள்ளரசுதொழுதுசீர்க்
கொற்றமுற்றமுத்திச்சரங்கூறுவாம்.

(இ-ள்.) செஞ்சடை கற்றை காமரு கொள்கையிர் அற்றம் நீத்தருள் ஆதிபிதிச்சரம் சொற்றனம் - செவந்த சடாபாரத்தையுடைய விருப்பந்தருந் தவக்கொள்கையையுடையிர் குற்றத்தை நீக்கியருளும் ஆதிபிதிச்சரத்தின் பெருமையைச் சொன்னோம், புள்ளரசு தொழுது சீர் கொற்றம் உற்ற முத்திச்சரம் கூறுவாம் - கருடன் வணங்கிச் சிறப்புவாய்ந்த வெற்றியடைந்த முத்திச்சரத்தின் பெருமையைக் கூறுவாம். (௯)

மன்னுகாசிபன்றன்மனையாட்டியர்,
பன்னுகத்துருப்பாவையுபருணை

யென்னுமாதிரிவருந்தம்முரு

நன்னலத்தைநயந்துகொண்டாடினார்.

(இ-ள்.) மன்னு காசிபன் தன் மனையாட்டியர் பன்னுகத்தருபாவை சுபருணை என்னும் மாதர் இருவரும் - நிலைபெற்ற காசிபனது மனைவியராகிய சொல்லப்பட்ட சுத்தருவென்னும் பதுமைபோல் வாளுஞ் சுபருணையென்னுஞ் சொல்லப்பட்டவளுமாகிய பெண்களிருவரும், தம் உருநல் நலத்தை நயந்து கொண்டாடினார் - தமதுருவின் மிக்க அழகினை விரும்பித் தம்முட்கொண்டாடி.

நன்னலம் ஒருபொருட்பன்மொழி ஆதலால் மிக்கவழகு என்றும். ஆடினார் முற்றெச்சம். (௨)

தத்தமேனித்தகைநலஞ்சாற்றுபு

மெய்த்தபூசல்விளைத்தனர்தோற்றவ

ருய்த்தவெஞ்சிறைமேவுகென்றொட்டின

ரத்தவத்தனை யண்மிவினாயினார்.

(இ-ள்.) மெய்த்த பூசல் விளைத்தனர்-மிகு பேராடிய அவ்விருவரும், தம் தம் மேனி தகை நலம் சாற்றுபு-தத்தமக்குரிய மேனியினழகை நமது நாயகனிடத்துக்கூறி, தோற்றவர் உய்த்த வெம் சிறை மேவுக என்று ஒட்டினார்-அம்முனிவரால் அழகில் தோற்றவர்கள் செலுத்துங் கொடிய சிறைக்கூடத்திலடையக்கடவவொன்று தம்முட் சபதங் கூறி, அ தவத்தனை அண்மி வினாயினார் - அக்காசிபமுனிவனையடைந்து எங்களுள்ளழகுடையவர் யானென்று வினவினார்.

மெய்த்த என்னும் பெயரடியாகப்பிறந்த இறந்தகாலப்பெயரெச்சம் மிக்கவென்னும் பொருள்மேல் நின்றது. “உண்டற்குரியவல்லாப்பொருளை - உண்டனபோலக் கூறலுமரபே” என்ற சூத்திரத்தில் “கூறலும்” என்ற எதிரதுதழீஇய எச்சவும்மையால்.

பைத்தபாப்பகல்குற்பணிமொழிக்

கத்துருப்பெயர்க்காரிகைவேறலார்

சுத்தநீர்மைச்சுபருணைப்பேரிய

மைத்தகண்ணியைவெஞ்சிறைமாட்டினார்.

(இ-ள்.) பைத்த பாப்பு அகல் அல்குல் பணிமொழி சுத்துரு பெயர் காரிகை வேறலால் - விரிந்த பாம்பின்படத்தையொத்த அகன்ற அல்குலையும் இனிய சொல்லையுமுடைய சுத்துருவென்னும் பெயரையுடையாள் வெல்லுதலால், சுத்தம் நீர்மை சுபருணை பேரிய மைத்த கண்ணியை வெம் சிறை மாட்டினார் - புனிதமாகிய குணத்தையுடைய சுபருணையென்னும் பெயரையுடைய மையெழுதிய கண்களையுடைய வளைக்கொடிய சிறைக்களத்திற் செலுத்தினார்.

தனது நாயகனாகிய முனிவனால் தான் மிக்க வழகுடையவென்று சொல்லப்பட்டான் ஆதலால் வெஞ்சிறைமாட்டினார் என்றார். (௪)

வீடுசெய்யெனவங்கவள்வேண்டலும்

கூடுமூன்றும்வீடுமபிற்குளிராமிதிப்

பாடுதோன்றாமழிந்தமர்பண்ணவர்

நீடுகாவலினுள்ளதுநேரிழாய்.

(இ-ள்.) வீடு செய் என்ன அங்கு அவன் வேண்டலும் - என்னைச் சிறைக்களத்தில் நின்று விடுவிப்பாயென்று அவ்விடத்து அச்சபருணை வேண்ட, நேரிழாய் கூடும் மூன்றாம் விசம்பில் குளிர்தி பாடு தோன்றும் அமிழ்தம் - பெண்ணே கூடிய மூன்றாம் உலகமாகிய சுவர்க்கத்தில் குளிர்த்த சந்திரனிடத்துத்தோன்றும் அமுர்தம், அ பண்ணவர் நீடு காவலின் உள்ளது-அங்குள்ள தேவர்களது மிக்ககாவலில் உள்ளது.

பூமி யந்தரசுவர்க்கம் என்றதனால் கூடு மூன்றாம் விசம்பு என்றார். அடியில்வருஞ் செய்யுளைக்கொண்டு முடிதலால் ஒருதொடர். (௩)

அதுகொணர்ந்திங்குளித்துநின்வெஞ்சிறை
விதுமுகத்திவிடுவித்துக்கொள்ளெனக்
கதிர்செய்ப்புண்முலைக்கத்தருந் தரு
மதியழிந்துவருந்திச்சுபருணை.

(இ-ள்.) விது முகத்தி அது கொணர்ந்து இங்கு அளித்து நின் வெம் சிறை விடுவித்து கொள் என்ன - சந்திரனை யொத்த முகத்தையுடைய சுபருணையே அதனையிங்குக் கொண்டுவந்து கொடுத்து உனது கொடிய சிறையை விடுவித்துக் கொள்ளாயென்று, கதிர் செய்ப்புண் முலை கத்தருந் தருந் தரு மதி அழிந்து வருந்தி-விளங்கும் ஆபரணத்தையுடைய கத்தருவென்பவன் கூறச் சுபருணை யறிவழிந்துவருந்தி. (சு)

ஆசின்மெய்த்தவமாற்றியரும்பெற்ற
காசிபன்னருள்பெற்றுக்கலுழினை
மாசிலாதமகவெனவீன்றனள்
பேசினுளம்மகற்கிதுபெற்றியே.

(இ-ள்.) ஆச இல் மெய்தவம் ஆற்றி பெறல் அருங் காசிபன் அருள் பெற்று - குற்றமில்லாத உண்மை வாய்ந்த தவத்தைச் செய்து பெறுதற்கரிய காசிப முனிவனுடைய கருணையைப் பெற்று, கலுழினை மாசு இல்லாத மகவு என்ன ஈன்றனள் - கருடனைக் குற்றமில்லாத புத்திரனாகப் பெற்ற அச்சபருணை, அ மகற்கு இது பெற்றி பேசினான் - அப்புத்திரனுக்குத் தான் சிறையினின்று நீங்குதற்குக் காரணமான தன்மை

தவமாவது சிவபெருமானைப் பூசித்தலை.

(எ)

கேட்டெழுந்துகிளர்ந்துவிடைகொடு
கோட்டமில்புட்குலத்தரசுன்னைதன்
வாட்டநீப்பவலிந்துகடுகிவிண்
னாட்டினின்னமிழ்துற்றுழிநண்ணினான்.

(இ-ள்.) கோட்டம் இல் புன் குலத்து அரசு கேட்டு எழுந்து கிளர்ந்து விடை கொடு - மாறுபடுதலில்லாத பறவைக் கூட்டங்களுக்குக் கரசனாகிய கருடன் அதனைக் கேட்டு மேலெழுந்து விளங்கி விடைபெற்று, அன்னை தன் வாட்டம் நீப்ப வலிந்து கடுகி - தனது தாயினது வாட்டத்தை நீக்க வலிந்து வினாந்து சென்று, விண் நாட்டின் இன் அமிழ்த உற்ற உழி நண்ணினான் - விண்ணுலகில் இனிய அமிழ்த திருக்கு மிடத்து அடைந்தான்.

சுபருணை தவத்தால் மூட்டையினின்று தோன்றிய கருடனது கிளர்ச்சியை நோக்கித் தேவர்கள் நடுங்கிய காலத்தில் நீங்க எஞ்சுனமீன் உங்களுக்குப் பகைஞர்க

ளாகிய அசுரர்களை வேரோடு கல்லுவேனென அவர்க்கு அபயத் தந்தமையால் கோர்ட்
டமில் எனக் கூறினார். (அ)

அங்கண்வையகாவலராயினார்
தங்கள் வீரத்தப்பொருதேற்றெதிர்
வெங்கண்வெண்கயவேந்தனையோப்பினான்
பொங்குவேகப்பொலஞ்சிறைக்காற்றினால்.

(இ-ள்) அங்கண் வையகாவலர் ஆயினார் தங்கள் வீரம் தப பொருது - அ
வ்விடத்து அமுதத்தைக் காத்திருந்த காவலாளருடைய வீரங்கெடப் போர்செய்து,
ஏற்று எதிர் வெம் சுண வெண் கய வேந்தனை பொங்கு வேகம் பொலம் சிறைகாற்றி
னால் ஒப்பினான் - ஏற்றெதிர்த்த கொடிய கண்களையுடைய வெள்ளையனை பூர்தியையு
டைய இத்தனை அதிகரித்த வேகத்தையுடைய பொன்னிறம் வாய்ந்த சிறகின் சுற்
றின் வேகத்தால் ஒட்டினான். (க)

அமிழ்தம்வெளவியகல்வுழிமாலெதிர்த்
துழிழ்சினத்தினுருத்துவெம்போர்செயத்
தமியனாயுவண்ணுந்தாக்கின
னிமிழ்சைப்போரிருவர்க்குமுண்டதே.

(இ-ள்) அமிழ்தம் வெளவி அகல்வுழி மால் எதிர்த்து உமிழ் சினத்தின் உருத்து
வெம் போர் செய்ய-அமுதத்தைக் கவர்ந்து நீங்கு மிடத்துத் திருமாலெதிர்த்து மிக்க
சினத்தோடு கோபித்துக் கொடிய போரைச்செய்ய, தமியன் ஆய உவண்ணும் தாக்கி
னால் இமிழ் இசை போர் இருவர்க்கும் மூண்டது - தனியனாகிய கருடனும் போர்செ
ய்ய ஒலவாய்ந்த போர்த்தொழில் இருவர்க்கு மூண்டது.

இங்கிரன் புறத்தரத் திருமால் அவனுக்குத் துணையாகப் போர்க்குவந்தனர் எ
ன்பார் மாலெதிர்த் - துமிழ்சினத்தினுருத்துவெம்போர்செய எனவும், தனக்கோர் து
ணையிலலாது கருடன் போர்க்கெதிர்த்தனன் என்பார் தமியனாயுவண்ணுந்தாக்கினான்
எனவுக்கூறினார். இமிழ்சை ஒருபொருட்பன்மொழி. (கௌ)

ஏழெக்கியமுந்நாளிருவருந்
தாழ்வொன்றின் நிச்சமர்பெரிதாற்றுழி
யாழிமாயனகமகிழ்கூர்ந்துயர்
பாழிவன்சிறைப்பார்ப்பினைநோக்கியே.

(இ-ள்) ஏழ் அகக்கிய முந்நாள் இருவரும் தாழ்வு ஒன்று இன்றி சமர் பெரிது
ஆற்று உழி - இருபத்தொருநாள்களும் அவ்விருவருந் தம்முன் தாழ்வு சிறிதுமில்லா
மல் போர்த்தொழிலை மிகவுரு செய்யுமிடத்து, ஆழி மாயன் அகம் மகிழ் கூர்ந்து உயர்
பாழி வன்சிறை பார்ப்பினை நோக்கி-சுதரிசனமென்னுஞ் சக்கரத்தை யேந்திய திருமா
ல் மனமகிழ்ந்து உயர்ந்த பெருமையாய்ந்த வலிய சிறகினையுடைய கருடனைப்பார்த்து.

இவனைப் போரில் வெல்லுத லரிதென்று திருமாலோர் வஞ்சனை சூழ்ந்தார்
என்பார் ஆழிமாயனகமகிழ் கூர்ந்துயர் பாழிவன் சிறைப்பார்ப்பினை நோக்கி யென்றார்
அதனைப் பின்னர்க்கான்க. (கக)

வன்புள்வேந்தநின் வீரமகிழ்ந்தன
னென்புடைவரங்கொள்ளொன வீரவிய

ஊன்பெருந்திறற்குண்மகிழ்ந்தேன்மற்றென்
றன்புடைவரங்கொள்ளெனச்சாற்றினான்.

(இ-ள்.) வன் புன் வேந்த நின் வீரம் மகிழ்ந்தனம் என்புடை வரம் கொள் என்
ன - வலிய பறவைகளுக் கரசுறுதிய கருடனே உனது வீரத்தை மகிழ்ந்தேம் என்னி
டத்து வரங்கொள்ளா யென்று திருமால்கூற, இவன் ஈங்கு உன் பெரும் திறற்கு உன்
மகிழ்ந்தேன் என்பன் புடை வரம் கொள் என்ன சாற்றினான் - இக்கருடன் இவிடத்து
உனது பெரிய வன்மைக்கு மன மகிழ்ந்தேன் என்னிடத்து வரங் கொள்ளா யென்று
கூறினான்.

திருமால் போல இவன் வஞ்சனை சூழ்ந்தில னென்பார் ஈங்கிவன் உன் பெருந்
திறற்குள் மகிழ்ந்தேன் மற்றென் றன்புடை வரங்கொள் னெனச் சாற்றினான் என்றார்.
திருமாலிடத்து வரங்கோடலை மாற்றி நின்றலால் மற்று வினை மாற்றுப் பொருளில் வந்
த விடைச்சொல்.

(கஉ)

மாயனம்மொழிகேட்டுமகிழ்ச்சியிற்
றாயையோதியசொற்றவறையென
னீயெனக்குநெடுத்தகையூர்தியா
யேயுமிவ்வரம்யான்கொளநல்கென்றான்.

(இ-ள்.) மாயன் அமொழி கேட்டு மகிழ்ச்சியின் தூயை ஒதிய சொல் தவறாய்
என்னின் - திருமாலத்த வார்த்தையைக் கேட்டு மகிழ்ச்சியோடு புனித குணமுடைய
யாய் நீ சொன்ன சொல் தவறையானால், எனக்கு நீ நெடுந் தகை ஊர்தியாய் ஏயும் இ
வரம் யான் கொள்ள நல்கு என்றான் - எனக்கு நீ பெருந் தன்மையை யுடைய வாக்க
மாகப் பொருந்திய இவ்வரத்தை நான் பெற அருளா யென்று கூறினான்.

தன்னிலும் வலிய னிடத்து வலியில்லோன் கூறும் இரப்பினாயாகத் திருமால்
கூறினர் என்பார் இவ்வரம் யான்கொள நல்கென்றான் என்றார்.

(கக)

ஆர்த்திகூர்தரவம்மொழிகேட்டொரு
மூர்த்தமெண்ணியுயிர்த்துமொழிந்தமெய்
வார்த்தையிற்பிறழ்வஞ்சியற்றுகெனச்
சீர்த்தியாளன்விடைபெற்றுச்சென்றான்.

(இ-ள்.) ஆர்த்தி கூர்தர அமொழி கேட்டு ஒரு மூர்த்தம் எண்ணி உயிர்த்து -
ஆசை மிக அந்த வார்த்தையைக் கேட்டு ஒரு முகூர்த்த காவங் கருகிப் பெருமூச்செறி
ந்து, மொழிந்த மெய் வார்த்தையில் பிறழ்வு அஞ்சி அற்று ஆக என்ன சீர்த்தி ஆன
விடைபெற்றுச் சென்றான் - தான்கூறிய உண்மை வார்த்தையிற் பிறழ்தற்கஞ்சி யப்ப
டியே யாகட்டுமென்று புகழையுடைய அக்கருடன் விடைபெற்றுப் போயினன்.

கருடன் திருமால் சூழ்ந்த சூழ்ச்சி வஞ்சனை யென்று கருதினான் என்பார் ஒரு
மூர்த்தமெண்ணி யுயிர்த்து எனவும், பராக்கிரமம்போல வுண்மையிலும் பிறழ்ச்சியில்
லான் என்பார் மொழிந்த மெய்வார்த்தையிற் பிறழ்வஞ்சி யெனவும், தன் தாய்க் கருந்
தை முற்று வித்து மீண்டு வந்து ஊர்தியாவே நென்பான் விடைபெற்றுச் சென்றான்
எனவுங்கூறினான்.

(கசு)

மறுவிலக்கத்துருமாட்டுச்சுகதைக்குடங்
குறியெதிர்ப்பைகொளக்கொடுத்தனனையெச்

சிறையினீக்கினன்சிறாவங்களபரம
கறுவுசெய்துகொலைசெயுங்காதலான்.

(இ-ள்.) சிறு அரவங்கள் பால் கறுவு செய்து கொலை செய்யும் காதலான் - கோபிக்கும் பாம்புகளிடத்துக் கோபங்கொண்டு கொலை செய்யும் அக்கருடன், மறு இல்கத்துரு மாடு சுதை குடம் குறி யெதிர்ப்பை கொள்ள கொடுத்து அன்னையை சிறையின் நீக்கினன் - குற்றமில்லாத கத்துரு விடத்து அமுத கலசத்தைக் குறி யெதிர்ப்பையாகக் கொள்ளக் கொடுத்துத் தனது தாயைச் சிறையில் நின்ற நீக்கினன்.

அவன் குறித்ததைக் கொடுத்து அதற்கெதிராகத் தன் தாயினைச் சிறையினின்ற மீட்டமையால் குறி யெதிர்ப்பை கொளக் கொடுத் தன்னையைச் சிறையினீக்கினன் எனவும், தன் தாய் கத்துருவுக்குத் தொழும்பு பூண்டொழுங்குங் கால் அவளைச் சமந்து திரிந்தது போலத் தானும் அவளின்ற மக்களைச் சமந்து கொண்டு என்றும் திரிந்தமையால் அவர்களைக் கொலைசெய்யக் கறுவின தைலால் அரவங்கள் பாற்கறுவு செய்து கொலைசெய்யுங்காதலான் எனவுங் கூறினார். குறியெதிர்ப்பை என்பதற்கு அளவு குறித்து வாங்கிய படியே யதற்கெதிர் கொடுத்தல், என “வழியார்க் கொன்றீவதே” என்னுந் திருக்குறளில் பரிமேலழகரொழுதி யிருத்தலைக்காண்க. (கடு)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

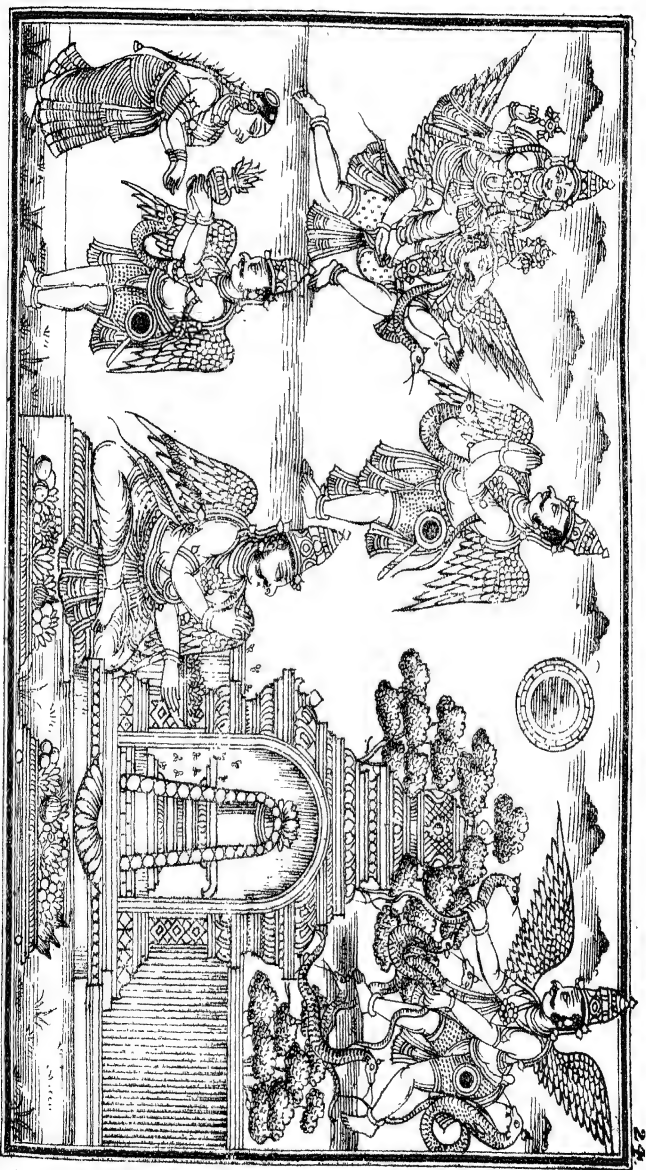
கச்சிவைப்பினை யெய்தியாநீபிதக்கடிநகர்வடகீழ்பார
னச்சுமன்னைதன்சிறைக்குவீடருளுமுத்திசனைநயந்தேத்தி
யிச்சையாற்றினிற்பெருவரம்பெற்றனனெழுவலிப்பணிக்குட்ட
மச்சமுற்றிடச்சிறகெழுவளியினிலைத்தெழுபுள்வேந்தன்.

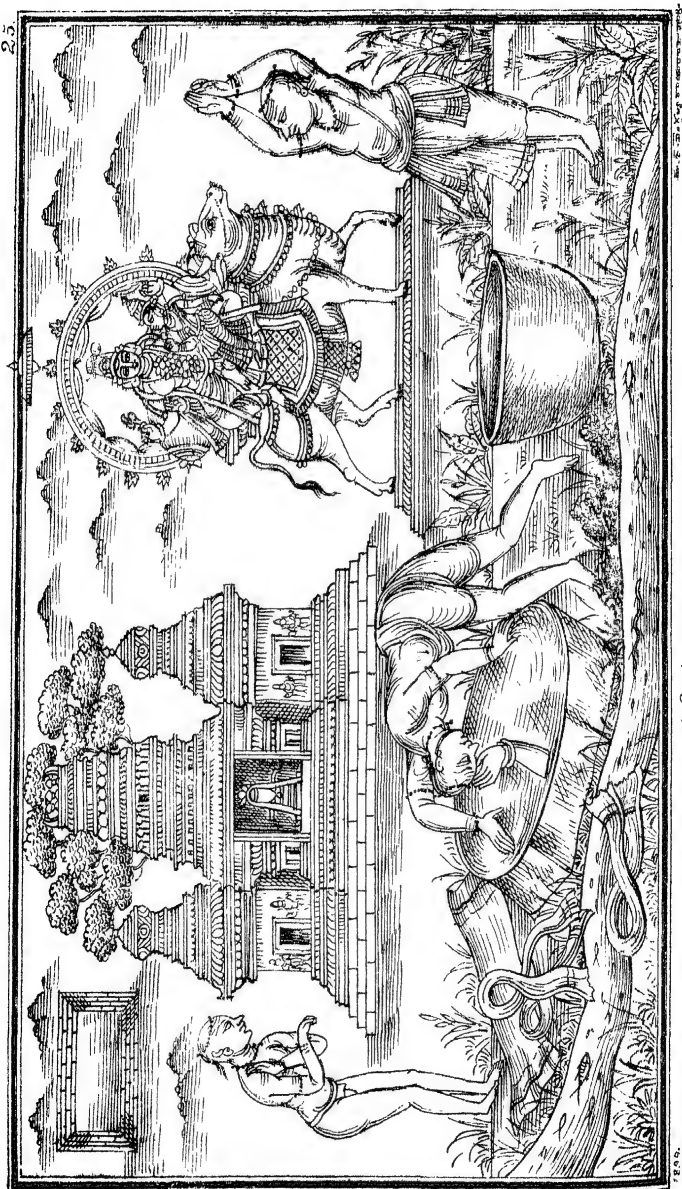
(இ-ள்.) ஏழுவலி பணி கூட்டம் அச்சம் உற்றிட சிறகு ஏழு வளியினில் அலைத்து ஏழு புள் வேந்தன் - வலிமை மிக்க பாம்பின் கூட்ட மச்சமடையச் சிறகில் நின்றும் ஏழாநின்ற காற்றினால்வருத்தி யெழுங் கருடன், கச்சிவைப்பினை எய்தி ஆதி பிதம் கடி நகர் வடகீழ் பால்-காஞ்சி யென்னுந் திருப்பதியையடைந்து ஆதி பிதமென்னுங் காவல்பூண்ட நகரத்தின் வடகீழ்த் திசையில், நச்சம் அன்னை தன் சிறைக்கு வீடு அருளும் முத்திசனை நயந்து ஏத்தி - விரும்புந் தனது சிறைக்கு விடுதலையைத் தன் தாய் முன்பு பூசித்ததா லருளிய முத்திசனென்னு மிறைவனை விரும்பித் துதித்து, இச்சை ஆற்றினில் பெருவரம்பெற்றனன் - தனது இச்சைவழியால் பெரிய வரத்தையடைந்தான்.

அன்னை தன் சிறைக்கு வீடருளு முத்திசன் என்றமையால் சிறையினின்ற நீங்குதற்குத் தன் தாய் முன்பு பூசித்தனன் என்பது போதரலால் தாய் முன்பு பூசித்த என்றும். (கசு)

சித்தமாசொரீஇவிளங்குமேகாலியார்திருக்குறிப்புத்தொண்ட
ராத் தலத்தினில்வீடுபெறெய்தினர்மற்றுமாயிடைப்போற்றி
முத்திசொரீந்தவரெண்ணிலார்மதிமுடிமுழுமுதலடிப்போதின்
வைத்தசின்னையின்முக்குறும்பெறிந்துயர்மாதவத்தலைவீர்காள்.

(இ-ள்.) மதி முடி முழு முதல் அடி போதின் வைத்த சிந்தையின் முக் குறும்பு எறிந்து உயர் மாதவம் தலைவீர்காள் - இளஞ் சந்திரனை யணிந்த சடா முடியையுடைய இறைவனது திருவடித் தாமனையில் நிலை பெற வைத்த மனத்தால் காமம் வெகுளி மயக்கமென்னு முக் குறும்புகளையும்வீசி யுயர்ந்த பெரிய தவத்தினை யுடைய சிரோட்டர்களை, சித்தம் மாசு ஒருவி விளங்கும் ஏகாலியார் திருக்குறிப்புத் தொண்டர் அச்

லத்தினில் வீடு பேறு எய்தினர் - மனத்திலுள்ள களங்கத்தைப் போக்கி விளங்காநின்ற ஏகாலியர் குலத்திற் றேன்றிய திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனார் அந்தத் திருப்பதியில் முத்திப் பயனை யடைந்தனர், மற்றும் ஆயிடை போற்றி முத்தி சேர்ந்தவர் எண்ணி லார் - மீளவும் அத்திருப்பதியில் இறைவனைத் துதிசெய்து மோகக்ஷ மடைந்தவர்கள் அளவில்லாதவர்கள்.

காஞ்சித்திருநகரில் முத்திசத்தினருகில் ஏகாலியர் குலத்திலவதரித்துச் சிவனடி யார் ஆடைகளை யொலித்துத் திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார் முத்தியடைந்தனர் என் பது திருத்தொண்டர்புராணவரலாறு.

“ அவ்வகையதிருநகரமதன்கணொருமருங்குறையவார் இவ்வுலகிற்பிறப்பினாலேகாலிக்குலத்துள்ளார் செவ்வியவன்புடைமனத்தார்சீலத்தினெறிநின்றார் மைவ்விரவுகண்டரடிவழித்தொண்டருளராறார் ” எனத் திருத்தொ ண்டர் புராணத்தில் வருதல்காண்க. (௧௭)

முத்திசப்படலம் - முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௮௦௧௪.

பணதரீச்சரப்படலம்.

அறுசீர்க்கழிநெழில்விருத்தம்.

கவையடிக்கயவாய்க்கருமேதிகளுழக்கியகடிவாவிச் சுவைநறும்புனல்வானைமீன்குதிக்குமுத்திச்சரத்தியல்சொற்றங் குவைமலர்ச்செழும்பொதும்பரிப்பாட்டளிகொழிநருமடுத்தும்ப ரவையித்தகப்பண்பயில்பணதரீச்சரமினியறைகிற்பாம்.

(இ-ள்.) கவை அடி கயவாய் கரு மேதிகள் உழக்கிய - பிளவுபட்ட காலையும் பெரிய வாயையும் உடைய கறுத்த எருமைகள் கலக்குதலால், கடி வாவி சுவை நறும் புனல் வானை மீன் குதிக்கும் முத்திச்சரத்து இயல். சொற்றாம் - வாச மிக்க தடாகத் தில் சுவை மிக்க நல்ல நீரில் வானைமீன் குதித்தெழு முத்திச் சரத்தினது இயலை முன் கூறினும், குவை மலர் செழும் பொதும் பரில் பாடு அளி கொழி நருமடுத்து உம்பர் அவை வியத்தக பண் பயில் பணதரீச்சரம் இனி அறைகிற்பாம் - மலர்க்குப் பிலையு டைய மரஞ் செறிந்த சோலையில் இசைப் பாட்டினை யுடைய வண்டுகள் அச்சோலை கொழிக்குந் தேனை வாய் மடுத்துத் தேவர் சபை அகிசயங்கூர இசைபாடும் பணதரீச் சரத்தின் பெருமையை யினியெடுத்துக் கூறுவாம்.

இங்குள்ள சோலைகளில் தேனை யுண்ட வண்டுகள் பாடும் இசைப் பாட்டுவிண் ணுலகிற் சென்றது எனச் சம்பந்த மில்லாதிருக்கவுஞ் சம்பந்தங் கற்பித்தலால் தொடர் புயர்வு நவீர்சியணி “தடவுங்கயவும் நளியும்பெருமை” என்ற சூத்திரத்தால் கயவாய் என்றதற்குப் பெரியவாய் என்றும். (௧)

பழுக்கச்சுட்டபொற்பிழம்பெடுத்தப்பியபரிசுறத்திருமேனிக் கழுக்கடைப்படையெந்துமுத்திசனெண்கழலடிதொழும்பேற்று விழுக்கித்தங்கிளைமுருக்குறுங்கலுமுனதெறுழ்வளித்திறனேக்கி வழுக்கில்வெம்பணிக்குலங்கனும்பிரானடிவழிபடகிளைவுற்று.

(இ-ள்.) பழக்க சுட்ட பொன் பிழம்பு எடுத்து அப்பிய பரிசு உறழ் திருமேனி கழக் கடை படை எத்தும் முத்தீசன் ஒண் கழல் அடி தொழும் பேற ஆல் - பழக்கக் காட்சிய பொன்றிரட்சியை யெடுத்தப்பிய தன்மையையொத்த திருமேனியை யுடைய ரூபாயுசத்தை யேந்திய முத்தீசனது ஒள்ளிய வீர கண்டையை யணிந்த திருவடிபைத் தொழும் பலனால், இழுக்கு இல் தங்கினை முருக்குதும் கலுமுனது எழும் வலி திறன் நோக்கி வருக்கு இல் வெம் பணி குலங்களும் பிரான் அடி வழிபட நினைவுற்று - தப்பாது தங்கள் சுற்றமுழுமையையுங் கெடுக்குங் கருடனது வலிமையின் நிறத்தைப் பார்த்துக்கொடுந் தொழிலினின்றும் வருவாத கொடிய பாம்பின் கூட்டங்களும் அவ்விறைவனது திருவடிபை வழிபடக்கருதி.

சிவபிரானை வழி படுதலால் பகைவரை யழிக்கும் வன்மைபெற்ற தென்பார் தொழும்பேற்றால் இழுக்கில் தங்கினை முருக்குறுங்கலுமுனெனவும், அப்பெருமான் நிருவருனால் தங்களை வருத்துங் கருடன் செயலொன்ற அப்பெருமானையன்றி மற்றொரு கடவுளரை வழிபட்டால் முற்றறுதெனப் பாம்புகள் கருகினவென்பார் பிரானடி வழிபட நினைவுற்று எனவுங்குறிஞர். தமது சுற்றங்களைக்கெடுத்தலால் எஞ்சிய பாம்புகள் தாமுய்ய வழிபட்டன என்னும் பொருள்மேல் நிற்பதெனவுணராது தங்களை முருக்குறும் என்னும் பாடத்தைத் தங்களை எனத் திருத்தினர். இவற்றுள் நயமுடைய தின்ன தென வுணரார்போலும் (உ)

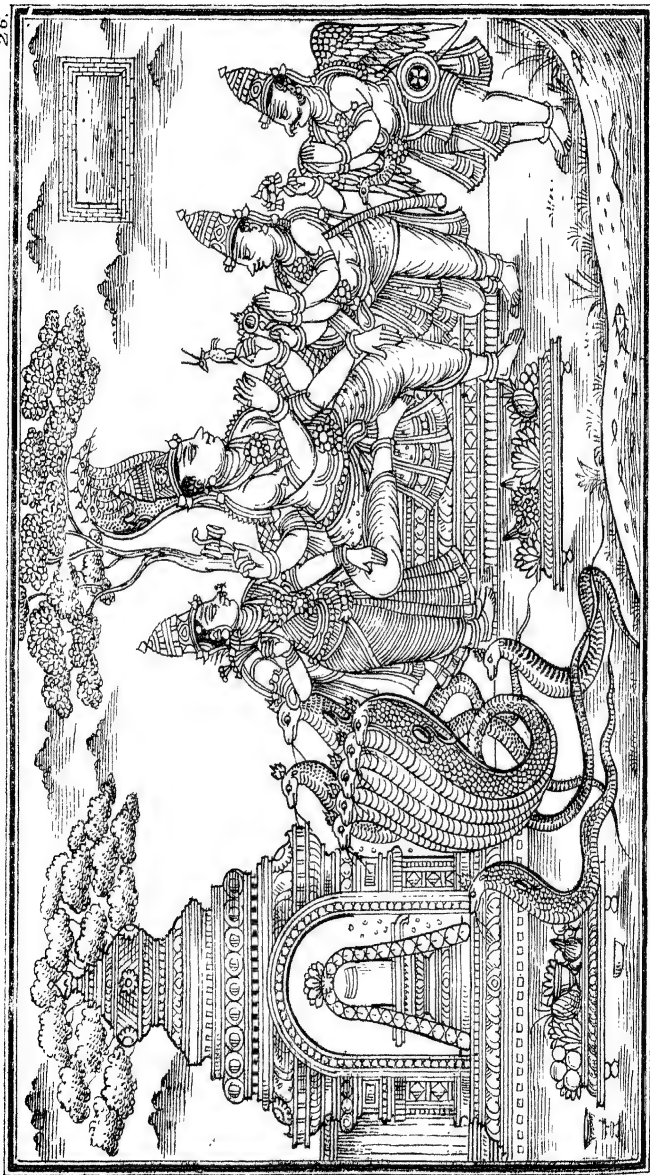
தழங்குதிங்கினை முழக்கறுத்தட நெடுங்கச்சிமாநகர் சார்ந்து முழங்குவென் டினாசுழித்துவானியிர்ந்துநான் முகன் மகந்த பச்சிநி வழங்குநன்னிவடக்கணுதிபிதவளநகர்த்தென்பாங்கர்ப் பழங்கனையறப்பணதரிச்சரன்றனைப்பத்தியிற் றுபித்து.

(இ-ள்.) தழங்கு திங்கினை முழக்கு அறுத தட நெடுங் கச்சிமா நகர் சார்ந்து - ஒலிக்கும் நெடிய மருத நிலப்பறையின் முழக்கமறுத பரந்த நெடிய கச்சி யென்னும் பெரிய திருக்கரை யடைந்து, முழங்கு வெண் தினா சுழித்து வான் நிமிர்ந்து நான் முகன் மகம் தப்சிநி வழங்கும் நல் நதி வடக்கு கண் - ஒலிக்கும் வெள்ளிய அலைகள் சுழித்து ஆகாயத்தையளாவ நிமிர்ந்து பிரமன்செய்யும் வேள்விகெடக் கோபித்துவரும் அழகிய வேகவதிரதியின் வடக்கில், ஆதிபிதவளநகர் தென்பாங்கர் - ஆதிபிதிச்சரமென்னும் வளமைவாய்ந்த நகரின் தென்பக்கத்தில், பழங்கண் நோய் அற பணதரிச்சரன் தனை பத்தியில் தாபித்து - தமக்கு நேர்ந்த துன்பநோய் நீங்கப் பணதரிச்சரனென்னுந் திருநாமம்வாய்ந்த சிவலிங்கப்பெருமானை யன்போடு தாபனஞ்செய்து.

பிரமன் செய்த வேள்வியை யழிக்க நதி வடிவாய்வந்ததை முன்னர்க்காண்க.

விதிமுறைச்சிவபூசனை யாற்றிமால்விடைக்கொடிப்பெருமானின் புதியபூங்கமலருச்சனைப்பேற்றினாற்புள்ளிறைமிடலெய்தி யதிர்வுறுத்தெமையலைத்திடவெரீஇயினமடைக்கலமபுருத்தேமையாங்கதியெமக்குவேநில்லையென்றிரத்தலுங்கண்ணுதலருள்கூர்ந்து

(இ-ள்.) மால் விடை கொடி பெருமான் - திருமாலாகிய இடபக்கொடியை யுயர்த்த பெருமானே, விதி முறை சிவ பூசனை ஆற்றி நின் புதிய பூங்கமல் அருச்சனை பேற்றினால் - ஆகமவிதியின் முறையே சிவ பூசனையைச்செய்து உனது அன்றலர்த்த தாமரை மலரை யொத்த திருவடிக்குச் செய்யும் அருச்சனைப் பலத்தினால், புன் இறை மிடல் எய்தி அதிர்வுறுத்து எம்மை அலைத்திட யாம் வெருவினம் அடைக்கலம் புருத்தேம் - கருடன் வலிமை யடைந்து நடுக்கஞ் செய்து எம்மை வருத்த நாங்க னஞ்சி

யடைக்கலம் புகுந்தேம், எமக்குக் கதிவேறு இல்லை என்று இரத்தலும் கண்ணுதல் அருள் கூர்ந்து - எங்களுக்குக் கதி நினை யன்றி வேறில்லை யென்று குறையிரக்கச் சிவ பெருமா னருள்கூர்ந்து.

அதிர்வுறுத்து ஒரு சொன்னீர்மைய, பெருமான் அன்மைவிளி. தம்மின் மிக்க பகைவரைக் கெடுக்கும் வலிமை வேண்டினோர் சிவபிரானை யடைய வேண்டிதலால் அருச்சுனைப் பேற்றினார் புள்ளிறை மிடலெய்தி யதிர்வுறுத்தெமை யலைச்சிடை வெனவும், பகைவரா லலைக்கப்பட்டவர் அவ்வலைப்பினை நீக்கிக் கொள்ளுதற்கு அப் பெருமானையே சரணடைய வேண்டிதலால் யாம் வெருவின மடைக்கலம் புகுந்தேம் என வுங்குறிய தாகக் கூறினார். சூரபன்மனிதத்தும், அச்சூரபன்மன லலைப்புண்ட ஆயன் முதலிய தேவரிடத்துங்காண்க. (௪)

பன்னகங்களைப்பணியெனத்தாங்கினன்பன்னகாபரணன்ற னின்னருட்பெறுமதுகையான்மற்றவைவெய்கதைபாலரியோடுந் துன்னவெம்பகைக்கலுமுனைக்கலுமுனைநகங்கொலென்றஞ்சாமே பன்னிமேன்மையின்வினாயினவிமமொழிபாரொலாமெடுத்தோதும்.

(இ-ள்.) பன்னகங்களை பணி என்ன தாங்கினன் பன்னகாபரணன் தன் இன் அருள்பெறும் மதுகையால் அவை - சர்ப்பங்களை யாபரணமாகத் தாங்கியருளினன் (அதனால்) அச்சர்ப்பாபரணத்தைபுடைய இறைவனது இனிய அருளைப்பெறும் வன்மையால் அப்பாம்புகள், எந்தைபால் அரியோடும் துன்னும் வெம் பகை கலுமுனை கலுமுனை சுகம் கொல் என்று அஞ்சாமேபன்னி மேன்மையின் வினாயின - எந்தையாகிய அவவிறைவனிடத்துத் திருமாலோடும் அடைந்த தமக்குக் கொடிய பகையாகிய கருடனை நோக்கிக் கருடனை சுகமாவென்று சிறிதும் அஞ்சாமற்குறி மேன்மையோடு வினாயின, இ மொழி பார் எல்லாம் எடுத்து ஒதும் - இந்தப்பழமொழியை உலகிலுள்ள யாவரும் எடுத்துக்கூறுவர்.

தேவ தாருவன முனிவர் முரணிப் பின்னோவப் பகைத்து வந்த பாம்புகளை அணியாகக் கொண்டவன் தன்னைச் சரணடைந்த பாம்புகளை யணியாகக் கோடலரிதன்றதலால் பன்னகங்களை யணியெனத் தாங்கினன் எனவும், தம்மைத் தாங்கிய சிவ பெருமான் திருவருளைப் பெறுதலால் கருடனிலும் மிக்க வன்மையடைந்து அக்கருடனை நோக்கி யேன் கருடா சுகமா வென்று வினாவிய தாதலால் துன்னு வெம்பகைக் கலுமுனைக் கலுமுனை சுகங்கொலென் றஞ்சாமே பன்னி மேன்மையின் வினாயின எனவும், இவ்வாக்கியம் அன்று தொட்டு உலகில் வழங்கி வந்த தாதலால் இம் மொழி பாரொலாமெடுத்தோதும் எனவுங் கூறினார்.

தோவதாருவன முனிவரோவிய பாம்புகளை யணியாகவணிந்தனர் என்பதை.

“ வந்தியபின்னர்வேள்வியெரியழற்கிடையெண்ணில் பார்த்தளங்கெழுந்துதியோர்பணியினாற்சேற்றத்தோடும் போந்தனவவற்றையோன்புள்ளினுக்கஞ்சித்தன்பால் சேர்த்திடுபணிகளோடுஞ்செவ்விதிமுனைந்தானெங்கோன் பணியெலாம்பணியதாகிப்பரணிடைத்திகழ” எனக் கந்தபுராணத்தில் வருதல் காண்க.

(இ)

சிறியராயினார்சார்பினைவிழையன்மின்றிறல்கெழுபெரியோரா மறிஞராயினார்சார்பினைவிழையினோவலரிதழ்விரிகொன்றை வெறிநுறுந்தொடையெம்பிரான்சார்பினைவிழைதலாலுராகங்கண் மதுவிலாற்றல்சால்கலுமுனைவினாயினவாழ்ந்தனையோவென்ன

(இ-ள்.) உரகங்கள் அலர் இதழ் விரி கொன்றை வெறி நறும் தொடை எம்பி
ரான் சார்பினை விழைதலால் - பாம்புகள் அலர்ந்து இதழ் விரிந்த கொன்றை மலராத்
றொடுத்த வாசமிக்க நறுமணங் கமழு மாலையை யணிந்த எமது பெருமானது சார்பி
னை விரும்புதலால், மறு இவ் ஆற்றல் சால் கலுழனை வாழ்த்தினையோ என்ன வினாவின
குற்றமில்லாத வலிமைமிக்க கருடனைநோக்கி என்கருடா சுகமாவென்று வினவின,
(அதனால்) சிறியராயினார் சார்பினை விழையன் மின் திறல் கெழு பெரியோராம் அறி
ஞர் ஆயினார் சார்பினை விழைமின் - சிறியோர் சார்பினை விரும்பாதொழியுங்கள் வலி
மைமிக்க அறிவீந் சிறந்தோர் சார்பினை விரும்புங்கள்.

முன்னது நற்பொருட் காட்சியணியும் பின்னது விதியணியுங் கலந்து வருதலா
ற் கலவையணி. (ஈ)

பவளச் செந்தளிர் நீட்டியபைம்பொழிற்பணைதரீச்சரவைப்பிற் [ங்
சுவளைக்கண்ணியோடுயிர்க்கெலாமின்னருள்கொழித்து வீற்றிருந்தோங்கு
கவளக்கைவரையுரித்தவனிக்கதைகற்றவர்கேட்டோர்க்குங்
தவளப்பூதிக்கொண்மேனியீர்வெம்பணித்தழல்விடமணுகாதால்.

(இ-ள்.) தவளம் பூதி கொள் மேனியீர் - வெள்ளிய விபூதியை யணிந்த மேனி
யையுடைய முனிவர்களே, பவளம் செம் தளிர் நீட்டிய பைம் பொழில் பணைதரீச்சர
வைப்பில் சுவளை கண்ணியோடு உயிர்க்கு எல்லாம் இன் அருள் கொழித்து வீற்றிருந்
து ஒங்கும் கவளம் கைவரை உரித்தவன் இ கதை - பவளம் போலச் செந்நிறம்பாய்
ந்த தளிர்கள் தளிர்ந்த பசிய சோலை சூழ்ந்த பணைதரீச்சர மென்னுந் திருப்பதியில் சுவ
ளைமலரை யொத்த திருக் கண்களையுடைய உமாதேவியோடு ஆன்மக் கருக்கெல்லா
மினிய திருவருள்செய்து நிகரின்றியிருந் துயர்ந்தோங்கிய கவளத்தையுண்ணும் யானை
யையுரித்துத் தோலைப் போர்வையாகப்போர்த்த இறைவனது இச்சரித்ததை, கற்றவர்
கேட்டோர்க்கும் வெம்பணி தழல் விடம் அணுகாது - கற்றோர்க்குங் கேட்டோர்க்குங்
கொடிய பாம்பினது தீயையொத்த விஷத்தால் வருமரணம் வந்தடையாது.

“அள்ளிக்கொள்வன்னகுறுமுகிழவாயினும்” என்றற்போலச் செந்தளிர் நீட்டி
ய பைம்பொழில் எனவந்தது “உண்டற்குரிய அல்லாப்பொருளை” என்ற சூத்திரத்தில்
வந்த வும்மையால். இவ்விரண்டும் கவி கூற்றத்துறை. (எ)

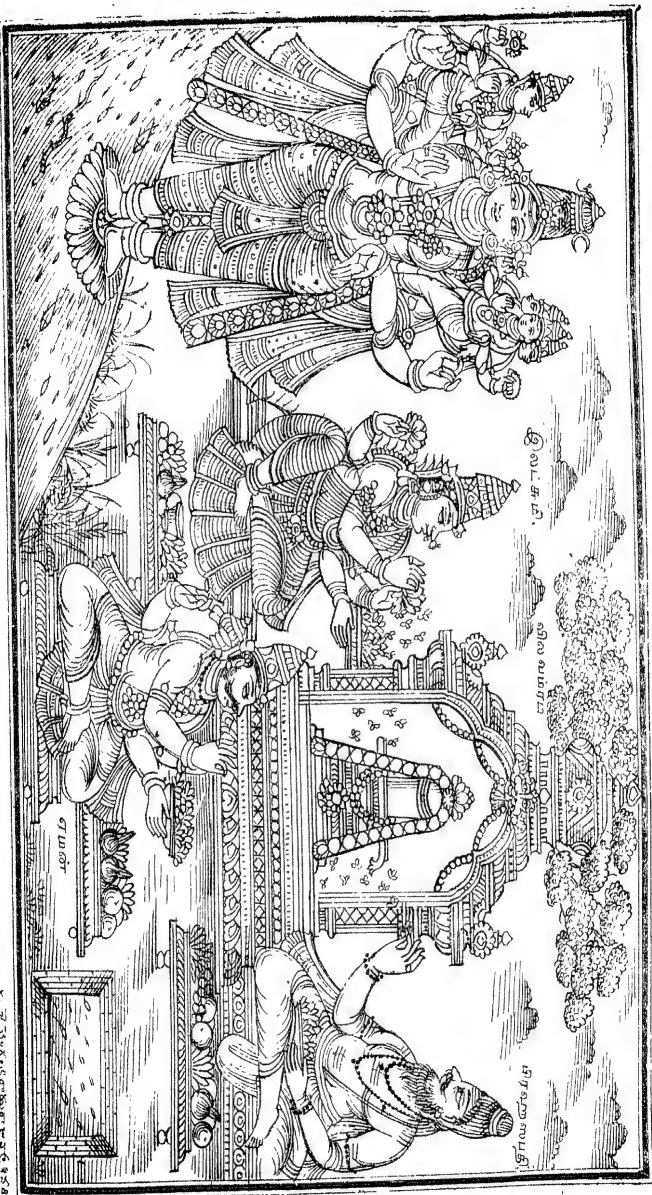
பணைதரீச்சரப்படலம் - முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - அஉஉ.

கா ரோ ண ப் ப ட ல ம்.

வயிறுளைத்தலறிச்சங்கினமுயிர்த்தமணிநிலாவெறித்திருள்சீத்துப்
பயில்வினாமுளரியிலஞ்சிசூழ்கிடந்தபணைதரீச்சரமிதுபகர்ந்தாந்
துயில்வரவறியாப்பல்விந்துவைக்குந்துமணிந்தெற்றிசூழ்காஞ்சிக்
சூயிொனச்சிறந்தவுத்தமத்திருக்காரோணத்தினுண்மையையுணர்ப்பாம்.

(இ-ள்.) சங்கு இனம் வயிறு உளைந்து அலறி உயிர்த்த மணிநிலா எறித்து இருள்
சீத்து பயில் வினா முளரி இலஞ்சி சூழ்கிடந்த பணைதரீச்சரம் இது பகர்ந்தாம் - சங்கின்
கூட்டங்கள் கருப்ப வாதினைப் பட்டுக் கலங்கிப் பெற்ற முத்துகள் கிரணங்களை
வீசி யிருளைக் கெடுத்து விளங்கும் வாசம் வாய்ந்த தாமரைகளை யுடைய தடாகஞ் சூழ்

ந்த பணதர்ச்சரமாகிய இத்தனைக் கூறிலும், துயில் வரவு அறியாத பல்வியம் துவைக்கும் துமணி தெற்றி குழ் காஞ்சிக்கு உயிர் என்ன சிறந்த உத்தமம் திருக் காரோணத்தின் உண்மையை உணர்ப்பாம் - நித்திரை செய்தலையறியாத பல வாச்சியங்க ளொலிக்குங் களங்க மில்லாத இரத்தினங்க ளிழைத்த வேதிகை சூழ்ந்த காஞ்சித் திருப்பதிக்கு உயிர் போலச் சிறந்த உத்தமம் வாய்ந்த திருக்காரோணத்தினது உண்மையை யினி யெடுத்தோதுவாம்.

காயா ரோகணம் காரோணம் எனவந்தது வடமொழிச் சிதைவு. துயில் வர வறியாப் பல்வியம் என்றது என்று மொலிக்கும் என்னு முக்கியப் பொருளின் வினை யை யொப்புடைப் பொருண்மேற்றந்து கூறுதலால் குணவணி. (௧)

படுக்கலை முகுர்த்தத்தகாட்டைகளுள் ரூபகவிராப்பக்கமேதிங்க ளொடும்புணரிருதுவாண்டுகத்தொடக்கத்தோதியவவயவப்பகுப்பா னிடும்பைதீர்காலங்கழிவுறுங்காலத்தெ தல்லையில்யாவருமிறுவர் நெடும்புலக்குதும்புகடந்துளீருலகினிலைப்பதோர்பொருளுமற்றின் ரூல்.

(இ ள்.) நெடும் புலம் குறம்பு கடந்துளீர் படுக் கலை முகுர்த்தம் காட்டைகள் பகல் இரா பக்கம் திங்கள் ஒடும் புணர் இருது ஆண்டு உகம் தொடக்கத்து ஓதிய அ வயவம் பகுப்பான்-வித்யங்கனிற் செல்லுதலில் மிக்க இந்நிரியங்களாகிய குறுகிலமன்ன னைக்கடந்த முனிவர்களே அமைந்த கலையும் முகூர்த்தமும் காட்டைகளும் பகலும் இரவும் பக்கமும் மாதமும் இவற்றொடுகூடிய இருதுவும் வருடமும் யுகமுமாகிய தொ டக்கத்தோடுகூறிய அவயவமாகிய பகுப்பினால், இடும்பை தீர் காலம் கழிவுறும் காலத் து எல்லையில் யாவரும் இறுவர் - நிறைந்த காலமானது கழியு மக்கால அளவில் தேவர் முதலிய யாவரும் அழிவார்கள், உலகில் நிலைப்பது ஓர் பொருளும் இன்று - உலகத்தி லறியாது நிலைபெறும் ஒருபொருளுமில்லை.

நிமிடம் பதினைந்து கூடியது காட்டை, காட்டை முப்பது கூடியது கலை, கலை முப்பதுகூடியது முகூர்த்தம், முகூர்த்தம் முப்பது கூடியது இரவும் பகலும், அது பதினைந்து கூடியது பக்கம், பக்கம் இரண்டு கூடியது மாதம், ஆறு மாதங் கூடியது ஒரு அயனம், இரண்டயனங் கூடியது ஒரு வருடம், இவ்வளவை கூடிய வருடம் மா னுட வருடம், இவ்வருடம் தேவர்களுக்கு ஒருநாள். இத்தனைமுன்னர்கூறிய வகையாக உழந்துகொள்க. என்ற எண்ணிடைச்சொல்.

“ உற்றிடுநிமிடமோர்பதினைந்துகாட்டையென்றுணர்த்திடப்படுமால் மற்றவக்காட்டைமுப்பதுகலையாம்வகுத்திடுங்கலையொருமுப்பான் பெற்றிடுமுகுர்த்தமாமதுமுப்பானிராப்பகல்பின்னராங்கலையே பக்கமோரிரண்மொதமாதனுட்பகர்ந்திடுமமரபுக்கந்தான்.

பக்கமோரிரண்மொதமாதனுட்பகர்ந்திடுமமரபுக்கந்தான் மிக்கதாம்பகலாமிரவெனலாமான்மேவுறுபூருவபக்கம் தொக்கதென்புலத்தார்தமக்கதுதிங்கயனமாஞ்சொற்றவீரயன தக்கவோர்வருடமானுடர்க்கென்னச்சாற்றுவரறிவினயிக்காரோ.

மானுடவருடந்தேவர்கட்கொருநாண்மாசறுவடதிசையனம் ஆனதோர்பகலாந்தென்றிசையனமிரவெனவறைந்திடலாமால் பான்மைசால்வருடமுப்பதோர்திங்களாகுமாற்பகர்ந்திடுதிங்கள் ஊனமிலோர்பானிரண்டுமோர்வருடமாகுமாலுணர்ந்துணர்த்திடிவே” என வர் புசங்கிதையில் வருதல்காண்க. (௨)

ஈண்டுமோரிருபானுயிர்த்தலைபட்டியன்றநாற்பத்துமூன்றிலக்க யாண்டெனப்படுவதான்குதத்தளவையிம்முறையாயிரமிறந்தாற் காண்டருமயனுக்கொருபகலதுவேகற்பமாயிரவுமத்துணைத்தவ் வாண்டகைக்கந்தாண்முப்பதோர்திங்களஃதொருபன்னிரண்டாண்டே.

(இ-ள்.) நான்கு உகத்து அளவை ஈண்டும் ஓர் இரு பான் ஆயிரம் தலையிட்டி யின்ற நாற்பத்து மூன்று இலக்க ஆண்டு என்ன படுவ - கிரோதாயுக முதலிய நான்கு யுக அளவைகள் இப்ப குப்பால் நெருங்கிய நாற்பத்துமூன்றிலக்கத்திருபதினாயிரவரு டங்கள் என்று சொல்லப்படுவன, இ முறை ஆயிரம் இறந்தால் காண்டரும் அயனுக்கு ஒருபகல்-இம்முறையாக ஆயிரம் கடந்தால் காணத்தரும் பிரமனுக்கு ஒருபகல், அது வே அ ஆண்டகைக்கு நற்பம் ஆம்-அப்பகலே அப்பிரமனுக்கு ஒருகற்பமாம், இரவும் அத்துணைத்த-இராப்பொழுதும் அவ்வளவினது, அ நான் முப்பது ஓர் திங்கள் அஃது ஒரு பன்னிரண்டு ஆண்டு - அவ்வாறமைந்த நான் முப்பதும் ஒருமாதம் அம்மாதம் ப்ன் னிரண்டுவருடமாம்.

“மூன்று தலையிட்ட முப்பதிற் நெழுத்தும்” என்றும்போல இருபானுயிர்த் தலையிட்டியன்ற நாற்பத்து மூன்றிலக்கம்” என்றார், இருபதி னுயிரத்தைத் தனது தலையிலிட்ட நாற்பத்து மூன்றிலட்சம் என்பது பொருள். (௧)

பகர்த்தவாண்டொருநூற்றிருவகைப்பராத்தம்பற்றநில்வெள்ளிவண்டோடு தகர்த்திடவுடைத்துமுடங்குகான் ஞிமிறுதழங்கிசைப்பேட்டோடுநறுத்தே னுகர்த்தபண்பயிறும்பொகுட்டலர் கமலநோன்மலரணங்கினுக்கரங்க நிகர்த்தநாவகத்துப்பழமறைகொழிக்குநெடுத்தகைக்கிறுதிவந்துறுமால்.

(இ-ள்.) பகர்த்த ஆண்டு ஒரு நூறு இருவகை பராத்தம் - சொல்லப்பட்ட அ வ்வருடம் ஒரு நூறு இருவகைப் பராத்தமாகும், பற்று அறில் வெள்ளி வண்டோடு தகர்த்திட உடைத்து முடங்கு கால் ஞிமிறு தழங்கு இசை பேடு ஓடு நறும் தேன் நுக ர்த்த பண் பயிறும் பொகுட்டி அலர் கமலம் நோன் மலர் அணங்கினுக்கு - இக்கா ல வளவை யொழிந்தால் முடங்கிய காலையுடைய ஆண் வண்டுகள் வெள்ளிய வளவிய இதழ் உடைபட வுடைத்து ஒலிக்கும் இசையையுடைய பெண்வண்டோடு நறுமணங் கமழந் தேனப்பருகி யிசைபாடும் பொகுட்டோடலர்ந்த பொறுத்தலமைந்த தாமனா மலரில் வசிக்கும் கலைகளுக்கு, அரங்கம் நிகர்த்த நா அகத்து பழமறை கொழிக்கும் நெடுந் தகைக்கு இறுதிவந்துறும் - நாடகசாலையையொத்த நாவினிடத்துப் பழமையா கிய வேதங்களைக்கொழிக்கும் பிரமனுக்கு முடிவுவந்து கூடும்.

வாக்கின் செல்லியெனவந்த காரணப்பெயர்க்கமையப் பிரமனாவின் நடித்தலா ல் கமலமலரணங்கினுக் கரங்கம் நிகர்த்தநாவென்றார். (௪)

அங்கதுமுகுந்தன் தனக்கொருபகலாமம்முறையாண்டு நூறெய்திற் செங்கதிர்ப்பரிதிமழுங்கவிட்டெறிக்குஞ்சேயொளிலிலைவரம்பிகந்த பைங்கதிர்க்கடவுட்கவுத்துவயிமைப்ப்பசந்துழாய்துயல்வருமார்பிற் கொங்கலர்கதுப்பிற்றிருவினையாடுங்குரிசிலுமெய்துவனெடுக்கம்.

(இ-ள்) அங்கு அது முகுந்தன் தனக்கு ஒரு பகலாம் அ முறை ஆண்டு நூறு எய்தில் - அப்பிரமனிததிக்காலம் திருமாலுக்கொருநாளாம் அம்முறையாக நூறுவரு டம் வந்தால், செம் கதிர் பரிதி மழுங்க சேயொளி விட்டு எறிக்கும் விலை வரம்பு இகந்த பைங்கதிர் கடவுள் கவுத்துவம் இமைப்ப - செவந்த ஒளிவிளி விளக்கும் விலை யினளவுகடந்த அரிய இரணத்தையுடைய சேய்வத்தன்மைவாய்ந்த கவுத்துவமணி விள

ங்க, பசும் துழாய் துயல் வரும் மார்பில்லெகொங்கு அலர் கதாப்பின் திரு விளையாமெம் ஞரி சிலும் ஒடுக்கம் எய்துவன் - பசிய துழாய்மலை தொங்கியசையு மார்பில் மகரந்தத்தோ டலர்ந்த உந்தலையுடைய திருமாத விளையாமெம் திருமாலும் ஒடுக்கம் அடைவான்.

பசுமையென்னும் பண்பு முன்னர்ப் “பச்சைப்பின்னை” என்றாற்போல அருமை மேலும் பின்னர் நிறத்தின் மேலு கின்றது. இருளுள்ள விடத்தில் ஒளித்தோற்றஞ் சிற க்கு மாதலால் கவுத்து வமிமைப் பப்பசுத் துழாய் துயல் வரும் என்றார். (டு)

இருவருமொருங்கேயிறவருங்காலையெந்தையெயொடுக்கியாங்கவர்த முருவமீதேற்றிக்கோடலாற்காயாரோகணப்பெயரதற்கு துமால் வருமுறையிவ்வாறெண்ணிலா விரிஞ்சர்மாயவர்காயமேற்றாங்கிக் கருணையாலங்கண்டம்புரித்தருங்காலமாய்க்காலமுங்கடந்தோன்.

. (இ-ள்.) இருவரும் ஒருங்கே இற வரும் கால எந்தையே ஒடுக்கி ஆங்கு அவர் தம் உருவம் மீது ஏற்றி கோடலால் காயாரோகணம் பெயர் அதற்கு உறும் - பிரமணுந் திருமாலும் ஒரு சேர அழிய வருந் காலத்தில் என் றந்தையாகிய சிவ பெருமானே அவ்விருவரையும் ஒடுக்கி அவ்விடத்து அவ்விருவர் தம் முழுவுலும்பைத் தமது திரு மேனியி லேற்றிக்கொள்ளுதலால் காயாரோகணமென்னும் பேர்பொருள்தும், இ ஆறு வரு முறை என் இல்லாத விரிஞ்சர் மாயவர் காயம் - இவ்வாறு வருமுறையால் அள வில்லாத பிரமர்களுந் திருமால்களுமாகிய இவர்களது காயத்தை, காலம் ஆய் காலமும் கடந்தோன் மேல் தாங்கி கருணையால் அங்கண் நடம்புரித்தருளும் - காலமாகி அக்கால த்தையுங்கடந்த இறைவன் திருமேனிமே லவற்றைத்தாங்கிக் கருணையோடு அவ்விடத் தில் நடனஞ்செய் தருளுவான்.

அவர்களழியும் காலத்துவர் தானாய் நின்றான் என்பார் காலமாய் எனவும், அக் காலத்துவர் தானாய் கிற்றலால் அவர்களுக்கு வரையறுத்த காலம்போலத் தனக்கோர் கால வரையறையில்லாதானென்பார் காலமுங்கடந்தானெனவும் கூறினார்.

காலமாய்க்காலமுங் கடந்தோன் என்றதை—

“ஆதலின்பிரளயத்தைப்பிரகிருதிப்பிரளயமென்றைவரத்தன் போதுறைபுத்தேன் முதலாமெத்தேவுமிறத்துபிறத்துழல்வர்போற்றும் மேதருகாலத்துருவாய்க்காலவனாகடந்துவெறுவெளியாயென்றுரு சாதல்பிறப்பில்லாதனைப்பிரமமகேச்சரனென்றுணாப்பர்த்தக்கோர்” எனக் கூர்புரானத்தில் வருதல் காண்க. (சு)

ஆதலாற்சிறந்த திருநகரத்தையடைந்துளோரிருமையுமெய்தி மேதருதுரியங்கடந்தபேரின்பவீட்டினைத்தலைப்படவல்லர் சீதளகமலப்பொருட்டினைக்கிழத்திசெஞ்சடைப்பிராணேவிலலத்தாற் கோதறவழிபட்டச்சுதன்றனக்குக்கொழுநுப்பெற்றனளங்கண்.

(இ-ள்.) ஆதலால் சிறந்த திருநகர் அதனை அடைந்துளோர் இருமையும் எய்தி மேதரு துரியம் கடந்த பேரின்ப வீட்டினை தலைப்பட வல்லர் - ஆகையால் மேம்ப ட்ட அத் திருநகரையடைந்த வர்கள் இம்மைப் பயன் மறுமைப் பயனென்னு மிரண் டினை யு மடைந்து மேம்பட்ட துரியத்தைக் கடந்த பேரின்பத் தரு முத்தி யிணையடை ய வல்லவ ராவார், அங்கண் சீதளம் கமலம் பொருட்டு அனை கிழத்தி செம் சடை பி ராணை விலலத்தால் கோது அற வழி பட்டு அச்சுதன் தனக்கு கொழுநன் ஆக பெற்ற னன் - அத் தலத்தில் குளிர்த்த தாமரையின் பொருட்டாகிய அணையில் வசிக்குந் திரு (டு)

மகன் செவந்த சடாமுடியையுடைய இறைவனைக் குற்றமற வழிபட்டுத் திருமலைத் தனக்கு நாயகனாக அடைந்தான்.

பசுக்கரணம் சிவக்கரணமாய் நிற்கல் நின்மலதூரிய நிலையாதலால் மேதகு தூரியமெனவும், அப்பசுக்கரணஞ் சிவக்கரணமாய்க் கருவிகளோடுகூடி நிற்குஞ் சகலசாக்கிரத்தில் அக்கருவிகளோடுங் கூடாநிற்கும் நின்மலதூரியாதீத நிலையே பேரின்பமயமான முத்தியாதலால் கடந்த பேரின்பவீட்டினைத் தலைப்படவல்லார் எனவும் கூறினார் (எ)

பிறங்கொளிவிசும்பிற்குரவனும்வியாழப்பெருந் "கையாயிடை யெய்திக் கறங்கிசைவிளரிப்பாட்டளியிபிரந்துகளிமதுவுண்டு தேக்கெறிந்தங் குறங்குபொன்னிதழிநூற்தொடைவேணியொருவனையருச்சனை யாற்றி யறங்கொசிழப்பிற்சேந்தநாததழும்பவாரணமொழிகளாற்றுதிப்பான்.

(இ-ள்.) பிறங்கு ஒளி விசும்பில் குரவன் ஆம் வியாழன் பெருந்தகை ஆயிடை எய்தி - வினங்கு மொளி வாய்ந்த விண்ணுலகிற்குக் குருவாகிய பிரகற்பதி யென்னும் பெருந் தன்மையை யுடைய கடவுள் அவ்விடத்து வந்த, அளி கறங்கு இசை விளரி பாட்டு இயிர்த்த களி மது உண்டு தேக்கெறிந்து அங்கு உறங்கு பொன் இசழி நறும் தொடை வேணி ஒருவனை அருச்சனை ஆற்றி - வண்டுகள் ஒலிக்கும் விளரிப் பண்ண மைந்த பாட்டினைப் பாடிச் களித்துத் தேனுண்டு தேக்கெறிந்து அவ்விடத்து உறங்கும் பொன்போன்ற கொன்றைமலராற்றொடுத்த நறுமணங்கமழு மாலையையணிந்த சடாமுடியையுடைய இறைவனை யருச்சனை செய்து, அறம் களைசிறப்பில் சேந்த நாதமுப்ப ஆரண மொழிகளால் துதிப்பான் - தருமதூலை யெடுத்துக்கூறுஞ் சிறப்பாற் செவந்த நாததழும்பேற வேதமொழிகளாற் றுதித்தான்.

தருமம் தானியாகு பெயராய் தூல்மேல் நின்றது. அத்தூலைத் தன்னை வழிபடுவோர்க்கு என்றுங் கூறுதலால் வந்த செம்மையென்பதா அறங்களை சிறப்பிற்சேந்தநா என்றார். (அ)

பிராமணனீயேகடவுளர்தம்முட்பிஞ்ஞகாவேனை யொர்தம்முட் பிராமணன்யானே பிராமணன் தனக்குப் பிராமணன் கதியுணையிகழ்வோன் பிராமணன்ல்லன் தன்குலதெய்வம்விண்டுபின் னொன்றனைத்தொழும்பு பிராமணற்கிரண்டும்பயப்படாநிரையம்புகுவனென்றுயர்மறைபேசும்.

(இ-ள்.) பிஞ்ஞகா கடவுளர்தம் உள்நீயே பிராமணன் - இறைவனை அயன் முதலிய தேவர்களுள் நீயே பிராமணன், ஏனையோர் தம் உள் யானே பிராமணன் - மறையோருள் யானே பிராமணன் (ஆதலால்) பிராமணன் தனக்கு பிராமணன் கதி - பிராமணனுக்குப் பிராமணனே கதி, உன்னை இகழ்வோன் பிராமணன் அல்லன் உன்னை யிகழ்த்துபேசுவோன் அப்பிராமணனேயாவன், தன் குலதெய்வம் விண்டு பின் ஒன்றனை தொழும் அ பிராமணற்கு இரண்டும் பயப்படா நிரையம்புகுவன் என்று உயர்மறை பேசும் - தன்னு குலதெய்வமாகிய உன்னை யடையாது பின்பு மற்றொரு தெய்வத்தொழும் அந்தப் பிராமணனுக்கு இம்மை மறுமைப்பயன் சிறிதும் பயன்படா நாகத்தையே யடைவானென்று உயர்ந்த வேதங்கள் சொல்லாநிற்கும்.

திருமால் சத்திரியருள் வணங்கப்படும் சத்திரியனாதல்பேரால் பிரமன் முதலிய தேவர்களுள் நீயே பிராமணனென்பான் பிரிநிலை ஏகாரத்திற் பிராமணனீயேயெனவும், அவரொழிந்தோர்க்குப் பிராமணன்தான் என்பான் பிரிநிலை ஏகாரத்திற் ஏனையோர் தம்முட்பிராமணன் யானேயெனவும், ஆதலால் உன்னைச் சாணடைத்தேன் என்பான் பிராமணன் தனக்குப் பிராமணன் கதியெனவும், தன்குலதெய்வமாகிய வுள்

னை யிகழ்ந்து தன்னை யுபசரித்து வழிபடும் சத்திரிய வைசியகுத்திரர்களுக்குத் தெ ள்வங்களாகிய திருமாலையும் பிரமனையும் இந்நிரனையும் வழிபட்டு வணங்குவோன் அ ப்பிராமணன் என்பான் உனை யிகழ்வோன் பிராமணன்ல்லன் எனவும், அவன் பிறகட ளுளான வணங்குதல் அஃறிணைப்பொருள்களுளொன்றனை வணங்குதலோடொக்கும் என்பான் தன் குலதெய்வம் விண்ணி பின்னொன்றனைத்தொழும் எனவும், அஃறிணைப் பொருள்களுள் ஒன்று இருமையும் தருமென்பது கருதலுங் கூடாதென்பான் இருமை யும் பயப்படா எனவும், தம் கணவனை யிகழ்ந்து பரபுருடனா விரும்பும் பெண்டிர்க ளுக்கு நரஃகு சித்திக்குமாறுபோல உன்னை யிகழ்ந்து பிறகடவுளான வழிபடும் பிராம ணனுக்கு நரஃகு சித்திக்குமென்பது திண்ணம் என்பான் நிராயம்புகுவன் எனவும், இ து வேதவாக்கியம் என்பான் உயர்மறைபேசும் எனவுங்கூறினார். பிள்ளுநன் தலைக்கோ லமுடையவன் பிராமணன் வேதமுணர்ந்தவன். இமயம், மலயம் என்பன இடைநிலை பழையாயிற்று இமையம், மலையம் என வழங்குதல்போல நிரயம் நிராயம் என வந்ததெ னக்கருதாது நிராயம் எனவரும் இடந்தோறும் நிரயம் எனத் திருத்துகவென்றனர்; கோக்குங்காற் போலியிலக்கணமும் உணரார்போலும். (க)

அடியனே னுள்ள அடைக்கலநீயேயன்றையும் தத்தனுக்குருவும் அடியினடைப்பதுமைகேள்வனுமயனுத்தொடர்வருஞ்சோதியேசெல்வக் கொடியிசையிடபமுயர்த்தருள்கருணைக்குன்றமேயருட்பெருங்கடலே படிபுகழ்மறை தூல்வடித்ததெள்ளமிழ்தேபகவனையிணையடிபோற்றி.

(இ-ள்.) அடியனேன் உன் தாள் அடைக்கலம் அன்னையும் அத்தனும் குருவும் நீயே - உன்றிருவடிக்கு அடியேனடைக்கலம் தாயுந்தகப்பனும் ஆசிரியனும் நீயே, து டி இடை பதுமை கேள்வனும் அயனும் தொடர்வரும் சோதியே செல்வம் கொடி யிசை இடபம் உயர்த்தருள் கருணை குன்றமே அருள் பெரும் கடலே - உடுக்கையை யொத்த இடையையுடைய திருமுகநாயகனாகிய திருமாலும் பிரமனுத் தொடர்ந்து கா ணுதற்கரிய பேரொளியே செல்வம்வாய்ந்த கொடியின்மேல் இடபத்தை யுயர்த்தியரு ளிய திருபாமலையே வரையறுத்தற்கரிய திருவருட்கடலே, படி புகழ் மறை தூல் வ டித்த தெள்ளமிழ்தே பகவனே இனை அடிபோற்றி-உலகு புகழும் வேததூலாகிய கரு ம்பினின்றும் வடித்தெடுத்த அமுதமே இறைவனே உன் திருவடிக்கு வந்தனம்.

அன்னையும் தத்தனும் குருவும் நீயேயாதலால் அடைக்கலம் எனவும், வேதசிகையி னுட்கிடைப்பொருளாயிருத்தலால் படிபுகழ்மறைதூல் வடித்ததெள்ளமிழ்தேயெனவுந் துதித்தான் என்றார். வேததூலைக்கரும்பெனக்கொள்ள நிறைவால் ஏகதேசவுருவகவணி. என்மெய்தீத்தேத்துமாண்டளப்பா னுக்கெம்பிரானெதிருமூர்தருளி நன் றுமீவேட்டகூறுகென்றருளவீழ்ந்துவிழ்ந்திறைஞ்சினனவில்வான் குன்றவிற்குழைத்துப்புரிசைமூன்றிறுப்பக்குறுகைமுகிழ்த்தருள்குமுகர் நின்றிருவடிக்கீழிடையருப்பத்தெனநியெனக்கருள்செயவேண்டும்.

(இ-ள்.) என்று எடுத்து எத்தம் ஆண்டளப்பானுக்கு எம்பிரான் எதிர் எழு ந்தருளி நன்று நீ வேட்ட கூறுக என்று அருள் - என்று எடுத்துக்கூறும் பிரகற்பதிக்கு எமது பெருமான் எங்கோ காட்சித்தருளி மிகவும் நீ விரும்பினவற்றைச் சொல்லுகவே ன்மருள், வீழ்ந்து வீழ்ந்து இறைஞ்சினன் நவில்வான் - நிலத்தின்மேல் வீழ்ந்து வணங் கிக்கூறுவான், குன்ற வில் குழைத்து புரிசை மூன்று இறுப்ப குறுகை முகிழ்த்தருள் குமுகர் - மலையாகிய வில்லை வளைத்து மூன்றாமுகையுமிழ்கப் புன்னகை முகிழ்த்தருளிய போழகனே, நின் திருவடி கீழ் இடைபடாத பத்தெனநி எனக்கு அருள்செய்யவேண்டும்.

உனது திருவடியின்கீழ் நீங்காத பத்திமார்க்கத்தை யழகுநுக்குக் கருணைசெய்யவேண்டும்.

பகைவரை வெல்லுதற்கு வீரர் வில்லை வளைப்பது வழக்கு என்பதுதோன்றக் குன்றவில் குழைத்த எனவும், அவ்வில்லிற்றெடுத்து எய்யும் அம்பிற்குத் திரிபுரம் இலக்காகும் வலியிலதென்பதுதோன்றத் திரிபுரமிறப்பக் குறாநகை முகிழ்த்தருள் எனவும், திருமால் அழகிற்சிறந்தான் அல்லனென்பது குறிப்பித்தற்கு மூத்தோனெனவும், சிவபெருமான் அழகிற்சிறந்தவனென்பது குறிப்பித்தற்கு இளையோன் எனவும் வேதநூல்களில்வழங்கும் வழக்குத்தோன்றக் குமுகாவெனவுங்குறிநான் என்றார். வீழ்ந்து வீழ்ந்து உவகைப்பொருளில்வந்த அடுக்குத்தொடர். வேட்டை செயப்படுபொருள்மேல் நின்றலால் வினைமுற்றுப்பெயர். (கக)

வளங்கெழுவேகவதிநதித்தென்பால்வயங்குமித்தீர்த்தநீர்படிந்து விளங்குமென்வாரத்துன்னடிச்சேவைவிழைதகப்பெற்றுளோர்த்தத் தமுளங்கொளுமுறுதிப்பயனளித்தருளிமுத்தியுமுதவியீண்டென்று மிளங்கதிர்முலையோடினிதமர்ந்தருளாவிவ்வரம்வேண்டுமென்றிரந்தான்.

(இ-ள்.) வளம் கெழு வேகவதிநதி தென்பால் வயங்கும் இத்தீர்த்தம் நீர் படிந்து விளங்கும் என் வாரத்து உன் அடி சேவை விழைதக பெற்றுளோர் - வளமிக்க வேகவதிநதியின் தென்பக்கம் விளங்காநின்ற இத்தீர்த்தநீரில் மூழ்கி விளங்காநின்ற என் வாரத்தில் உனது திருவடிச் சேவையை விரும்பப் பெற்றவர்கள், தம் தம் உளம் கொளும் உறுதி பயன் அளித்தருளி, முத்தியும் உதவி ஈண்டு என்றும் இளங்கதிர் முலையோடு இனிது அமர்ந்தருளாய் இவரம் வேண்டும் என்று இரந்தான் - தமது மனத்திற்கருதும் உறுதிப் பயனைத் தந்தருளி மறுமையிலவர்க்கு மோகஷத்தையுத் தந்து இவ்விடத்தி லெப்பொழுதும் இளமை தங்கிய கிரணத்தை யுடைய தனத்தையுடைய உமையம்மையோடு இனிதாக வெழுந்தருளாய் இவ்வரந்தா னடியேனுக்கு வேண்டுமென்று குறையிரந்தான்.

உளங்கொளு முறுதி யென்றது இகபோகத்தை. (கஉ)

அங்கவைவழங்கிக் கடவுளர்க்காசானுமபெருந்தகைமையுந்நிச்சி [ப்பப் சங்குவெண்குழையானிவிங்கத்தின்மறைந்தான் நருமனங்கெய்தியேத்தெடு புங்கவன்றோன்றித்தென்றிசைக்கிறையாம்புரவளித்தெமைவணங்குநர்க்கு மங்கருந்தண்டியிற்றிலன் னுனக்குமானுமிப்பதமெனவிடுத்தான்.

(இ-ள்.) அங்கு அவை வழங்கி கடவுளர்க்கு ஆசான் ஆம் பெரும் தகைமையும் நல்கி சங்கம் வெண் குழையான் இலிங்கத்தின் மறைந்தான் - அவ்விடத்து அவ்வாங்களைத் தந்து தேவர்களுக் காசிரியனாகும் பெருத் தன்மையையுங் கொடுத்தருளிச் சங்கமாகிய வெள்ளிய குண்டலத்தை யுடைய இறைவன் சிவலிங்கத்தில் மறைந்தருளினான், தருமன் அங்கு எய்தி ஏத்தெடுப்ப - இயமன் அவ்விடத் தடைத்து துதிக்க, புங்கவன் தோன்றி தென் திசைக்கு இறை ஆம் புரவு அளித்து எம்மை வளங்கு நர்க்கு மங்கு அரும் தண்டம் இயற்றில் அன்று உனக்கு இபதம் மாளும் என்ன விடுத்தான் - இறைவன் காட்சி தந்து தென்றிசைக் கிறைவற்றிய காவலையருளி யெம்மை வளங்கு வோர்க்குக் கெடுதலில்லாத தண்டத்தைச் செய்தா லக்காலத்தே உனக்கு நாமருளிய இப்பத மழியுமென்றருளிச் செய்தான்.

தேவர்களுக்குப் பிரகற் பதி ஆசிரியனா யிருத்தல் முன்னரில்லை யென்பார் ஆசானும் பெருந்தகைமையும் நல்கியனவும், இயமன் தென்றிசைக்கு முன்னர்க் காப்

புடைக் கடவுளாத வில்லையென்பார் தென்றிசைக்கிறையாம் புரவளித் தெனவும், எமது அடியவய் செய்யும் பாவமும் அறமாய் முடிதலால் அறம் எனக் கருதாது தண்டஞ் செய்வாயாகில் அது உனக்குத் தீராய் பாவமாய் யுன்பதத்தை யிழப்பிக்கும் எனப்ர் அன்றுனக்கு மாளுந் இப்பதம் எனவிடுத்தார் எனவும் அருளினார். (கக.)

தென்புலத்தவர்க்குச் செய்கடனாங்குச்செலுத்திதன்வீடுபெற்றுப்புவார் மின்பழுத்தன்னநெறித்தவார்சடி லம்வீழெனவெரிப்புறங்கிடப்பப் பொன்பழுத்தனையவைவ் கழனாப்பப்பரிதவக்கொள்கையீரனே கரன்புசெய்தங்கட்பேறுபெற்றுயர்ந்தாரத்தலமேன்மையார்மொழிவார்.

(இ-ள்.) மின் பழுத்தால் அன்னநெறித்தவார் சடி.லம் வீழ் என்ன வெரிப் புறம் கிடப்ப பொன்பழுத்தால் அனைய ஐந்தழல் நாப்பண் புரி தவம் கொள்கையீர்-மின்பழுத்தா லொத்த நெறித்த நீண்ட சடை பொன் விழுது போல முதுகின் புறத்துக் கிடக்கப் பொன் பழுத்தா லொத்த பஞ்சாக்கினியின் மத்தியிற் செய்யுந் தவத்தினையுடையீர், தென் புலத்தவர்க்கு செய் கடன் ஆங்கு செலுத்திதன் வீடு பெற்று உய்வார் - பிதிர்க ளாக்குச் செய்யுந் கடமைகளை யத்தலத்திலிருந்து செய்து ஒருவன் முடிக்கில் அவன் மரபிலுள்ளோர் முத்திபெற்றுப்புவார்கள், அனேகர் அன்புசெய்து அங்கண் பேறு பெற்று உய்ந்தார் அதலம் மேன்மை யார் மொழிவார் - அளவிலோர் அன்பு கூர்ந்து வழிபட்டு அத்தலத்தில் ஆனம் லாபத்தைப் பெற்றுயர்ந்தார்கள் ஆதலால் அத்தலத்தின் மேன்மையை யெடுத்துக் கூறுவோர் எவா.

ஐந்தழலாவன நாற்றிசையில் வளர்த்துத் தழுவும் சூரியன் வெப்பத் தழுவும் பழுத்தன்ன தொகுத்தல்விதாரம். (கச)

காரோணப்படலம் - முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௮௩௫.

சித்திசப்படலம்.

கொச்சகப்பா.

மருக்காவ்வண்ணீதமதுஹ்ருமவாவத்
திருக்காயாரோகணத்தின்சீர்மையிதொற்றாங்
கருக்காயுமற்றதற்குவடகீழ்சார்கண்டோர்
தருக்காதசித்திசந்தன்னியல்புசொல்வாம்.

(இ-ள்.) மரு காவ் வண்ணீதமது ஹ்ருமவாவத் திரு காயாரோகணத்தின் சீர்மை இது சொற்றாம் - வாசமிக்க நீலோற் பலத்தில் வண்டுகள் குடைந்தா தத் தேனை பூற்றுந் தடாகஞ் சூழ்ந்த திருக் காயாரோகணத்தின் மான்மிய மாகிய இதனை யெடுத்துக் கூறினாம், கரு காயும் அதற்கு வடகீழ் சார் கண்டோர் தருக்காத சித்திசம் தன் இயல்பு சொல்வாம் - தன்னையடைந்தோர் பிறப்பை யொழிக்கும் அத்தவத்திற்கு வடகீழ்ப் பக்கத்தில் அடைந்தோர் ஆணவ மலத்தாற் செருக் கடைதவிலலாத சித்திசத் தினியல்பை யெடுத்துக்கூறுவாம். (க)

அறுசீர்க்கழிநெடிவ்விருத்தம்.

காம்பைமாதியின் கரைப்பெருங்காதல்கூர் தவமார்த்துமால்வரைக்
மொழிமஞ்சளின்காப்பணிர்துமெய்குளிரவாடுநீர்மணங்கமழ்ந்தெழுஉப்

பாம்புமஞ்சணீர்நதி யெனப்புடைபரந்துசேறலும்பாய்புனற்சடை
யெம்பிரானருள்பொங்குமோகையினிவிங்கமாயவணெழுந்துதோன்றினான்.

(இ-ள்) கம்பை மாநதியின் கரை பெருங்காதல் கூர் தவம் ஆற்றும் மால் வரை கொம்பு மஞ்சளின் காப்பு அணிந்து மெய் குளிர ஆடிக் கீர்மணம் கழிந்து எழுந்து பாம்புமஞ்சள் கீர் நதினென புடை பரந்து சேறலும் - கம்பை யென்னும் பெரிய நதியின் கரையில் மிக்க அன்பு கூர்ந்து பெரிய தவத்தைச் செய்யும் பெரிய இமயமலையிற் சேறன்றிய பூங் கொம்புபோன்ற உமை யம்மை மஞ்சட் காப்பினை யணிந்து திருமேனி குளிர ஆடிக் கீர் வாசல் கழிற் தொழுதலால் நெருங்கிய மஞ்சள் கீர் நதியென்றகூற இடம் பரந்துவர, பாய் புனல் சடை எம்பிரான் அருள் பொங்கும் ஓகையின் இலிங்கம் ஆய் அவன்எழுந்து தோன்றினான் - பரந்த கங்கையை யணிந்த சடாமுடியை யுடைய எம நிறைவன் தனது திருவருளாற் பொங்கிய மகிழ்ச்சியோடு சிவலிங்கவடிவா யவலிடத் தொழுந்து தோன்றினான்.

சிவ பெருமான் உலகமுற்றும் பரவுங் கங்கையைச் சடையிற் றரித்தனன் என்பார் பாய் புனற் சடையெனவும், அக் கங்கையைப் புல்லிசென்று நனைத் தருளினன் என்பார் எம்பிரானருள் பொங்கு மோகையி னெனவும், உமை யம்மை யாடிய மஞ்சளீரில் விருப்புடைய சென்பார் இலிங்கமா யவணெழுந்து தோன்றினான் எனவுங் கூறினார். ஆய் செய வெனெச் சத்திரிபு. (உ)

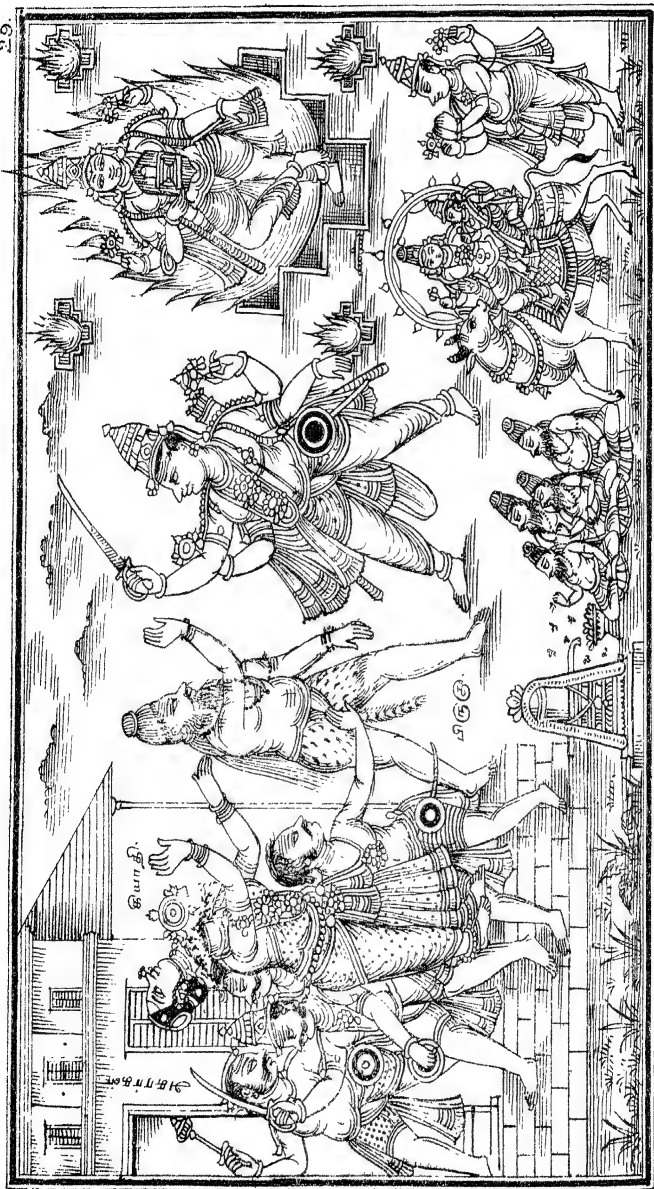
கூடுகொள்கையாற் குலவுமஞ்சணீர்க்கூத்தனென்று பேர்கொண்டநாயகனுடைய தாளினை சித்தர்பற்பலரணைகூடபோற்றிவான் சித்தியெய்தலாற் பாடுசான்ற சித்தீசனும் பெயர் பார்விளங்கும் வவண்ணல் சந்நிதி மாடுகூவலொன்றுன்னினோர்க்கெலாம் வழங்கு சித்திசால் சித்த தீர்த்தமே.

(இ-ள்-) கூடு கொள்கையால் குலவும் மஞ்சள் கீர் கூத்தன் என்று பேர் கொண்டநாயகன் ஆடு தான் இணை சித்தர்பற்பலர் அணைந்து போற்றிவான் சித்தி எய்தலால் - இவ்வாறெழுந்தருளிய கொள்கையால் விளங்குகின்ற மஞ்சள் கீர்க் கூத்தனென்று திருநாமம் வாய்ந்த இறைவனது நடனஞ் செய்யும் இரண்டு திருவடிகளையும் பல சித்தர்களுக்கூடத் துதித்துப் பெரிய அட்டமா சித்திகளையும் அடைதலால், பாடுசான்ற சித்தீசனும் பெயர் பார்விளங்கும் அ அண்ணல் சந்நிதி மாடு கூவல் ஒன்று - பெருமை நிறைந்த சித்தீசனென்னும் பெயர் உலகில் விளங்க எழுந்தருளிய அவ்விறைவனது சந்நிதியின் பக்கத்தில் கிணரென்று, உன்னினோர்க்கு எல்லாம் வழங்கு சித்தி சால் சித்த தீர்த்தம் - கருதினவர்க் கெல்லாம் அருளும் சித்தி நிறைந்த சித்த தீர்த்தமென்னும் பெயர்வாய்ந்துது.

வாய்ந்துது என்னும் பயனிலை தொக்கு நின்றது. சிவபெருமான் மஞ்சணீர்நதிக்கரையில் எழுந்தருளிய விருப்பத்தால் மீதுளந்த மகிழ்ச்சியா லாடியருளிய காரணத்தால்வந்த திருப்பெயர் என்பா மஞ்சணீர்க் கூத்தனென்று பேர்கொண்ட நாயகன் என்றார். (கூ)

ஒற்றையாழியங்கொடிஞ்சிவையமீதொளிபரப்பிவீங்கிருமித்தெழுங் கற்றைவெங்குதிரர்க்கடவுளுள்ளுங்கருமுடத்திறற் காரிகாளினு மெற்றுதெண்டிநாசசித்ததீர்த்தநீயெய்தியாடியவ்வெந்தருடொழுங் கொற்றவாழ்வீனார்க்கெழுபிறப்புநோய்க்காடியோசனைக்கப்படிந்ததே.

(இ-ள்-) ஒற்றை ஆழி அம் கொடிஞ்சி வையம் மீது ஒளி பரப்பி வீங்கு திருள் துமித்து எழும் கற்றை வெம் கதிர் கடவுள் நாளினும் கரு முடம் திறல் காரி நாளி

A. அபிதராயநத்திர்த்துதானயிடலம்.

னம் - ஒருருளை பூண்ட அழகிய கொடிஞ்சி வாய்ந்த தேரின்கே லொளிவீசி மிக்க னைத் துண்டு செய்து எழுந்த நெருங்கிய கொடிய கிரணத்தை யுடைய ஞாயிற்றுக் கிழ மையிலும் கரு நிறமும் முடத் தன்மையு முடைய வலிமை வாய்ந்த சளிக்குழமையி லும், ஏற்று தெண் திரை சித்த தீர்த்தம் நீர் எய்தி ஆடி அ ஏந்தல் தாள் தொழும் கொ ற்றம் வாழ்வினார்க்கு - கனா யொடு மோதுந் தென்சிய அலையை யுடைய சித்த தீர்த்த த்தை யடைந்து நீராடி அவ்விறைவனது திருவடிசைய வணங்கும் வெற்றி வாய்ந்த வா ழ்வினையுடைய வர்க்கு, எழுபிறப்பு நோய் கோடி. யோசனைக்கு அப்புறத்தது - ஏழு பிறப்பென்னும் நோய் கோடியோசனைக்கு அப்பா ளுள்ளதாம்.

திருவடி வணங்கும் பேற்றால் எழு பிறப்பினையும் புறங் காணாதலால் தான் தொழுவ் கொற்ற வாழ்வினார்க்கு என்றார். (௪)

சித்திரிசப்படலம் - முற்றிற்று.

ஆகத்திருவருத்தம் - அகக.

அரிசாபபயந்திர்த்ததானப்படலம்.

என்சீர்க்கழிநெழில்வருத்தம்.

புரிமுறுக்குடைந்தவிழுவாறடிப்புண்முரன் றுவாய்மடுக்குமின்னரை விரிமலர்த்தடம்புடையுடுத்திசீர்தீசமேன்மையின் விளைவியம்பினு முரியமற்றதனுத்தரத்துறுமுவணவூர்தியாச்சிரமவைப்பினிற் றிரிவிவாவரிசாபவெம்பயந்திர்த்தவானவன்சீர்த்திகூறுவாம்.

(இ-ள்.) புரி முறுக்கு உடைந்து அவிழ ஆறு அடி புன் முரன்று வாய்மடுக்கும் இன் நறை விரி மலர் தடம் புடை உடுத்த சித்தீசம் மேன்மையின் விளைவு இயம்பினும்- மலர்க் கட்டின் முறுக்குடைந் தவிழ ஆறு காற் புன்னாகிய பறவைகள் ஒலித்துப் பரு கும் இனிய தேனோடு விரிந்த தாமரை மலரையுடைய தடாகம் புடைசூழ்ந்த சித்தீசத் தினது மேன்மையின் விளைவை யெடுத்துக் கூறினும், உரிய அதன் உத்தரத்து உறும் உவண ஊர்தி ஆச்சிரமம் வைப்பினில் திரிவு இல்லாத அரி சாபம் வெம் பயம் தீர்த்த வானவன் சீர்த்தி கூறுவாம் - கருதிய நன்மைகள் பெறுதற்குரிய அத் திருப்பதியின் உத்தர திசையிற் பொருந்திய உலகளந்த பெருமா னாச்சிரமமாகிய அத் திருப்பதியில் அரிசாபத்தின் மாறுபடாத கொடிய பயந்தீர்த்த இறைவனதுசீர்த்தியை யெடுத்துக் கூறுவாம். (௧)

செப்புமுன்னைநாளதிதிமைந்தருந்திதியின்மக் கருமிடையறாதுபே ரப்புமாரிபெய்தெண்ணிலாண்டுகளழுக்கறுத்துவெஞ்சமரியற்றுழி மைப்புறுத்தகண்ணரம்பைமார்முலையுழுதமார்பினர்வலியிழந்தலுந் துப்பெறிந்தபூங்கமலவாள்விழித்தோன்றலெய்திவெம்படைவிதிர்த்தனன்.

(இ-ள்.) செப்பும் முன்னை நாள் அதிதி மைந்தரும் திதியின் மக்களும் இடைய றாது பேர் அப்புமாரி பெய்து எண் இல் ஆண்டுகள் அழக் கறுத்து வெம் சமர் இயற் றுஉழி-சொல்லு முன்னாளில் அதிதி புத்திரராகிய அசுரருந் திகிபுத்திரராகிய தேவர்க ளுஞ் சிறிது பொழுதும் நீங்காது மிகவுஞ் சரவருஷத்தைச் சிந்தி அளவில்லாத வருட ங்கனெல்லாம் பெரமுமை கொண்டு கொடிய போர்செய்யுந் காலத்தில், மைப்பு உறு த்த கண் அரம்பை மார் முலை உழுத மார்பினர் வலி இழத்தலும் - மையெழுதிய கண்

கனையுடைய அரம்பையர் முலை தோய்ந்த மார்க்பையுடைய தேவர்கள் தத்தம் வலிமையை யழிக்க, துப்பு ஏறிந்த பூம் கமல வான் விழி தோன்றல் எய்தி வெம்படை விதித்தனன் - செந்நிறத்தை வீசாநின்ற செந் தாமரையை யொத்த ஒள்ளிய கண்களையுடைய திருமால் அங்கு வந்து கொடிய ஆயுதத்தை யசைத்தனன்.

அசுரர்கள் முன்னேரும் தேவர்கள் பின்னேரும் ஆதலால் ஒருவர்க் கொருவர் அழுக்காறு கொண்டனர் என்பார் அழுக்கறுத்து எனவும், இதனால் போர்விளைந்தது என்பார் எண்ணிலாண்டுகள் வெஞ்சம ரியற்றுழி யெனவும், தேவர்களுக்கு அசுரரால் வரும் இடைபூற்றைத் திருமால் ஒழிப்பவன் என்பார் தோன்ற லெய்தி வெம்படை விதித்தனன் எனவும் கூறினார். மைப்பு தொழிலாகுபெயராய் அஞ்சனத்தில் மேல் நின்றது. (உ)

எஞ்சுதானவரஞ்சியோட்டெடுத்திருமையோகுசெய்பிரகுமாமுனி தஞ்சுமாமனைக்கிழத்திபூமகடாயெனப்படுங்கியாதிதன்புடை வஞ்சமின்றிவந்தடைக்கலம்புகவருந்துறேன்மினென்றபயங்கியப் பஞ்சின்மெல்லடிப்பாவையாச்சிரமத்தினுள்ளுறப்பாதுகாத்தனன்.

(இ-ள்) எஞ்சு தானவர் அஞ்சி ஓட்டெடுத்து இருமை யோகு செய் பிரகு மா முனி தஞ்சம் மாமினை கிழத்தி பூமகன் தாய் என்னப்படும் கியாதி தன் புடை - போரில் இறவாதெஞ்சிய அசுரர்கள் அஞ்சிப் புறங்காட்டி யோடிப் பெருமையமைந்த சிவயோகு செய்யும் பிரகு முனிவனுக்குப் பற்றுக்கோடாகிய இல்லறக் கிழமை பூண்டவளும் திரு மகளுக்குத் தாயென்று சொல்லப் படுபவளுமாகிய கியாதியினிடத்து, வஞ்சம் இன்றி வந்து அடைக்கலம் புக வருந்துறேன் மின் என்று அப் பஞ்சின் மெல் அடி பாவை அபயம் நல்கி - மனக்கோட்ட மில்லாது வந்து அடைக்கலம் புக வருந்துதலொழி யுங்க ளென்று அந்தப் பஞ்சினு மெல்லிய பா தத்தையுடைய கியாதியான வன் பயந்தந்து, ஆச் சிரமத்தின் உள் உற பாது காத்தனன் - தனது ஆச்சிரமத்தினுள்ளே அவவசுரர்களிருக்க இடந்தந்து ஓம்பினான்

தம் மரபினுக்குக் குருவாயுள்ள சுக்கிரன் தாய்கியாதி யானதால் நம்மைப் பாதுகாப்பாளென்று அடைக்கலம் புருந்தனர் என்பார் வஞ்சமின்றி வந்தடைக் கலம்புக வெனவும், தனது புத்திரனாகிய சுக்கிரனை வழிபடுவார்க ளிவர்களெனக் கருதினானாதலால் அபய நல்கி யாச்சிரமத்தினுள்ளுறப் பாதுகாத்தன னெனவுங் கூறினார். பிரகு வின் புத்திரனாதலால் பார்க்கவன் எனவந்த காரணப்பெயரால் உணர்க. (க)

சீற்றமிகக்கெழுச்சேந்தகண்ணினுன்றிகிரியோச்சியங்கெய்துமாதவன் போற்றிவாய்தலின்வைகுமாமியைப்பொருக்கெனச்சிரந்துணிததுவீழ்த்தலு மேற்றெழுந்தகூகுவொலித்திரளிருசெவித்தொலையேறுமாமுனி மாற்றருந்திறல்யோகுநீங்கிமுன்மனைவியிட்டதுமற்றுநோக்கினான்.

(இ-ள்) சீற்றம் மிகு எழ் சேந்த கண்ணினுன் றிகிரி ஓச்சி அங்கு எய்தும் மாதவன் - கோபமிதாந் தெழுச் செவந்த கண்களை யுடையவனாகிச் சுதரிசன மென்னுஞ் சக்கரத்தை யெறிந்து அங்கடைந்த திருமால், போற்றி வாய்தலின் வாகும் மாமிையை பொருக்கென சிரம் துணித்து வீழ்த்தலும் - அவர்களை யோம்பி யவ்வாச்சிரமத்தின் வாயலிற் றங்கிய தனது மாமிையை வினாந்து தலையைத் துணித்து வீழ்த்த, ஏற்று எழுந்த கூகூ ஒலி திரள் இரு செவி தொலை ஏறும் மாமுனி - மிகுந் தொழுந்த கூகூ வென்னு மொலியின் திரட்சி தன திரண்டு செவியிலு மேறப்பெற்ற பெருமையை யுடைய அப் பிரகு முனிவன், மாற்றரும் திறல் யோகு நீங்கி முன் மனைவி பட்டதும் மற்றும் நோக்கினான் - நீங்குதற்கரிய வெற்றி வாய்ந்த சிவயோகத்தி னின்றும் நீங்கி முன்பு தன்மனைவி யிறந்ததையு மங்கு நிகழ்ந்ததையும் பார்த்தான்.

அடைக்கலம் புருத்தோலா யோம்புங் கருத்துடையோர் அவர்களுக்குப் பகையாயினோர்க்கு உதவியாயினோர் உறவினராயினும் அது நோக்காது அவர்களை யொறுப்பார் என்பார் போற்றி வாய்தலின் வைகுமா மியைப் பொருக்கெனச் சிவந்துணிந்து எனவும், தனது மனைவி யிறத்தற்கு நேர்ந்த காரணத்தையும் பிருகுமுனிவ னுணர்ந்தான் என்பார் பிதிது பொருள் படமற்று நோக்கினான் எனவுங்கூறினார். (சு)

கண்டுமாழ்கினன் துயரின் மூழ்கினன் கண்கள்சேந்தனனிதழ்துடித்தனன் மணடுவெங்கனற் பொறிபெட்டிபவமமாதவன் தனைவெருண்டுநோக்கினு னெண்டரிர்க்கரத்தரிவைதன்னை மற்றுனக்குமாமியைத்ததுசுண்ணாளுப் பிண்டினுற்கொலைசெய்துவிட்டினாய் வெய்யபாவிநீபுய்யுமாறெவன்.

(இ-ள்) கண்டு மாழ்கினன் துயரின் மூழ்கினன் கண்கள் சேந்தனன் இதழ் துடித்தனன் - கண்டு மயங்கித் துன்பத்தில் மூழ்சிங் கண்கள் செவந்து இதழ் துடித்து, மண்டு வேம் கனல் பொறி தெறிப்ப அமாதவன் தனைவெருண்டு நோக்கினான் - கெருங்கிய கொடிய கோபத்திப்பொறி தெறிக்க அத்திருமாலையப்பார்த்து, ஒண் தளிர் கரத்து அரிவை தன்னை உனக்கு மாமியை-ஒள்ளிய தளிர் போலுங் கையை யுடைய எனக்குப் பத்தினியும் உனக்கு மாமியுமாயுள்ள இவளை, தறுகணுஎன் ஆய் மிண்டினால் கொலை செய்து விட்டினாய் வெய்ய பாவி நீ உய்யும் ஆற எவன் - பழிக்கஞ்சாதவனாய் கொடுமைமையுடைய வலிமையாற் கொலைசெய்து கொன்றாய் நீ கொடியபாவி நீபிழைக்கும்வகை எவ்வாறு என்று.

பெண்டிற்களைக் கொலைசெய்வது போரில் வீரர்க்கு விலக்கென்பதையும், அதுவுமன்றி இறுதியின் பத்தினியென்பதையும், மாமி தாயோடொப்பான் என்பதையுஞ் சிறிதுமுணராத கொன்றனை, ஆதலால் நீ பெரும்பாவியென்பான் தறுகணுஎனாய் மிண்டினாற் கொலைசெய்து விட்டினாய் வெய்ய பாவி நீ எனவும், இப்பெரும்பாவத்திற்குத் தீர்விலையென்பான் உய்யுமாறெவன் எனவுங் கூறினார் என்றார். மாழ்கினன், மூழ்கினன், சேந்தனன், துடித்தனன், நோக்கினான் இவை முற்றெச்சங்கள்.

போர்வீரர் பெண்டினாக் கொலைசெய்தல் பெரும்பாவம் என்றதை—

“ஆவுமானியற்பார்ப்பனமாககரும் - பெண்டிரும்பிணியுடையிருந்தென்புல - வாழார்க்கருங்கடனிறுக்கும்-பொன்போற்புதல்வர்ப்பெருந்திரும் - எம்மம்புகடிதுவிடுதும்மண்ணேர்மின்” எனவும், பார்ப்பணியைக் கொலைசெய்தல் பெரும்பாதகம் என்றதை—“அத்தனைமுதலோரரசனைச்செகுப்பினந்தணற்கடித்தவர்க்குரைத்த

மைந்துறுகமுலாயிற்றலக்கமுலாய்வயங்குபார்பனிக்குகொலைக்கோடொன்” எனவுஞ் சூதசங்கிதையில் வருதல் உணர்க. (இ)

எடுத்தியம்பியசைவமேயெவற்றுள் ளுழத்தமமென்னில்யாங்களுங். கடுத்ததும்பியகண்டனாடிக்கமலமன் றிவேறுறிகிலேமெனின் றெடுக்குகாக்குமிச்சத்தியத்தினுற்றுயருழந்துநீநரகவல்வினை மடுத்தவெமபிறப்பொருபெய்துகவழுவுபாதகக்குழிசியாயினாய்.

(இ-ள்.) வழுவுபாதகம் குழிசி ஆயினாய் - நன்னெறியினின்றும் வழுலிய பெரும்பாதகத்திற்கு ஓர் பாத்திரமாயுள்ளவனே, எடுத்து இயம்பிய சைவமே எவற்று உளும் உத்தமம் என்னில் - வேதங்களாலெடுத்துக் கூறப்பட்ட சைவமே எச்சமயங்களுள்ளும் உத்தமமான சமயமாயில், யாங்களும் கடுததும்பிய கண்டனார் அடி கமலம் அன்றி வேறு அறிகிலேம் என்னில் - நாங்களும் விஷம்பிறைந்த ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய இறைவரது திருவடித் தாமரையைன்றி மற்றொன்றை யறியோமாயில், தொடுத்த உரைக்கும் இச்சத்தியத்தினால் நீ துயர் உழந்து நரக வல்வினை மடுத்த வெம் பிறகு

ப்பு ஒரு பது எய்துக - எண்ணற்றெடுத்துக் கூறப்பட்ட இந்தச்சத்தியமொழியினாலே நீ துன்பமடைந்து நாகிற்கேதுவாகிய தீவினையமைந்த கொடிய பிறவிபத்தையு மடையக்கடவாய்.

சைவம் வேதமுடிவிற்கூறப்படுவதாலும், எனச்சமயங்கள் வேதமுதலிற்கூறப்படுதலாலும் சைவமே சிறந்ததென்பான் எடுத்தியம்பிய சைவமே செயலற்றுஞ் சூத்தமென்னில் எனவும், சிவபெருமான் நிருவடித்தொண்டு பூண்டொழுசற்கு மேம்பட்டதொன்றில்லை என்பான் கடுத்ததும்பியகண்டாருடிக்கமலமன்றிவேறறிகிலேம் எனவுந் கூறினான்.

“ தீங்கிலாதயர்சைவநற்றருமமேசிறப்ப

ழங்குமுத்தமகருமென்றுரைத்திடப்படுமால்” எனவும்,

“ அழிவினான்மறைமுடிவின்லறைந்திடுதருமம்

பமுதிலாப்பரசருமென்றுரைத்திடப்படுமால்

மொழியுமம்மறைமுடிவின்மொழிந்திடுதருமம்

விழையவெய்திடுமபரநற்றருமமேவிரிக்கில” எனவும் வரும் வாயுசங்கி

தையிலும்,

சிவபெருமான் திருவடித்தொண்டுக்கு மேம்பட்டதொன்றில்லையென்றதை—

“ சாற்றிடுமுறுப்பியாவந்தலைக்குமேலுயராவால்

காற்றிடுநிகன்யாவக்ககைமேலுயராவான்

மாற்றிடும்பலரைப்போற்றும்பலமெலாமடுத்தோர்சன்மம்

பாற்றிடுநிசுவனைப்போற்றும்பலததின்மேலுயராவன்றே” எனச் சூதச

ங்கிதையில் வருதலும் காண்க.

(சு)

நின்றனக்கடித்தொண்டுபூண்டவர்கெறியலாப்புறத்தாற்றுநூல்வழித் துன்றுதீக்கையுற்றென்றுமுப்புஞ்சுட்டவெய்பிரான்நிருவடிப்பிழைத் தொன்றுமுன்றுதண்டேந்தியினராயுலபதி ஸாதவெந்நிரயமேவுக மன்றவநகவாக்கண்டுளோராகளும்றவியூரினைச்சுருகியாய்குவே.

(இ-ள்.) நின்றனக்கு அடிதொண்டுபூண்டவர் நெறி அல்லாத புறத்து ஆறு நூல் வழி துன்று தீக்கை உற்று - உனக்கு அடித்தொண்டு பூண்டவர்கள் வேதநெறிக்குமாறான புறச்சமய நூல்வழியேயமைந்த தீகைகூப்பெற்று, என்னு உம் முப்புரம் சுட்ட எம்பிரான் திருவடி பிழைத்து ஒன்று மூன்று தண்டு ஏந்தினாராய் உலப்பு இலாத வெம் நிரயம் மேவுக-எக்காலத்தும் திரிபுரத்தை நகைத்தருளிய எமது பெருமானது திருவடிக்குத் தவறுசெய்து ஏததண்டத்தையும் திரிதண்டத்தையுமேந்தி இழிந்த தன்மையாராகி யளவில்லாத கொடிய நரகத்திலடையக்கடவர், மற்ற அங்கு அவர் கண்டு னோர்களும் மறவி ண்றனை குறுகி மாய்க - தேற்றமாக அங்கு அவரைக் கண்டவர்களும் யமபுரியையடைந்து அழியக்கடவார்கள்.

சுமார்த்தசந்நியாசம் - சைவசந்நியாசம், வைணவசந்நியாசமென விருவகைப்படும், அச்சுமார்த்தசந்நியாசத்தில் வைணவசந்நியாசமுடையவா ஏததண்டம் ஏந்தித் திருமாலே வழிபடுகின்றவர்களாதலால் திரிதண்டமேந்திய வைணவசந்நியாசிகளோடு அவர்களுய்க் கூட்டியுரைத்தார். பிருகுமுனிவ னிங்குத் திருமாலே வழிபடு மறையவர்க்குச் சாபமிட்டதுபோலக்கௌதமமுனிவர் அந்தணர்களைநோக்கிச்சினந்து சாபந்ததது சூதசங்கிதையிலும், தக்கன் யாகத்துவந்த அந்தணர்களைத் ததிசுமுனிவர் சபித்தது காந்தத்திலும், கூட்புராணத்திலும் இப்புராணத்திலும் வருதலை யடியிற்காண்க.

ஒர்காலத்துப் பண்வீரண்டு மழைவந்து வற்கடமிருந்தமையால் சில அந்தணர்கள் பசியால் வருத்திச் சிவபெருமானே பொருளெனவுணர்ந்த கௌதமமுனிவரைச்

சரணடைய, அவர்களுக்கு அபயந்தத்து ஒம்பிவருங்கால் எங்கு மழைபெய்து வற்கட நீங்க அம்மறையவர்கள் தத்தம் நாட்டிற்குச்செல்ல முனிவரைநோக்கி விடைதருகவே ன வினவியபோது அவர் இசையாதவராக, அதனைநோக்கி ஒரு சூழ்ச்சியா விவனாவீட்டு நீங்கவேண்டுமென்று கருதிக் கோவதைசெய்தவரிடத்து நாம் வசித்தல் முறையன் றென்று நினைக்கையிபோது அவர்களைச் சினைந்து நோக்கிச் சாபமொழிந்ததை—

“சீவர்கள்போற்பிற்ந்திறந்துகிரிகின் றமாயன்முதற்சிறியதேவர்
பாவமறுத்தன்பபாயாள்பரசிவனினதிகமெனப்பற்றியாயுந்
தாவரியமயக்கதமக்குண்டாகமாயன்முதல்சாற்றுவதேவர்
யாவர்களுமவர்தருதிக்கேற்பனவுமுமக்கருளாகிரிந்துபோக,
சக்கரஞ்சங்கங்கதைதாமரைமுதலாமடையாளந்தணுவிறுங்கித்
துக்கமிகவரசிலைபோற்பாதிமதிபோற்சுடருந்தீபமேபோல்
மிக்கதுதலங்கிதங்கொண்டிறவட்டவடிவும்விழைந்தீட்டுநீவர்
தக்கநெறியொழுகாதுநீநெறிச்சென் றளறனைத்துந்தாழ்ந்துசோர்க” எனச் சூ
தசங்கிதையிலும்,

“பேசரியமறைமகளொலம்பராபரனீயெனவணங்கிப்பெரிதுபோற்றும்
ஈசனையும்பனாயுநீற்றொடுகண்டி.கையினையுமிகழ்ந்துநீவர்
காசினியின்மறையவராயெந்நாளுப்பிறந்திறந்துகதியுறது
பாசமதினிடைப்பட்டுமறையுளையாநெறியதனிப்படுவீவொன்றான்” எனக் காந்த

“என்னவேதக்கன்கூறவிருந்தவமுனிவர்தாமும்
மன்னுயிரனைத்துங்காக்குமணிநிறவண்ணன்யார்க்கும்
முன்னையோனென்னநெஞ்சின்முதுக்குறைவனைத்துநீங்கத்
துன்னியமாயையுள்ளமறைப்பமாழாந்துசொன்றார்.
என்றலந்ததிசெருஞ்சமொரியெழக்கண்ணுசீறிக்
குன்றவிற்கடவுடனையிகழ்ந்திடுகுற்றந்தன்னை
பொன்றிவெந்நாகத்தன்னிப்புருந்துநெஞ்சுழிகிடொன்றத்
துன்றியமுனிவருள்ளஞ்சோர்வுறமுனிந்துவைதான்” எனக் கூர்மபுரர்
ணத்திலும்,

“அவைக்களத்துறையும்பார்ப்பார்தருபொருட்காசைகூர்ந்து
கவர்த்தபுல்லறிவின்மன்னுகட்டுதொழிற்நக்கன்கூற்றே
நிவப்புறப்புறலோடுநெடுந்தைகமறுவில்லகாட்சித்
தவத்திறந்திசெறிவிப்பிரர்தம்மைநோக்கி.
படுபொருள்வெஃகூரீராற்பார்ப்பனைக்கடையீர்காணீர்
நடுவிகந்துரைத்தவாற்றாண்டலேகடெராழுக்கம்பூண்டு
கெடுநெறிபற்றிச்சைசுவநிந்தையீற்றினர்ச்சிகொண்டு
கொடுமுகக்கவியிறேன்றிக்கலாய்த்தனிரிடும்பைகடர்ந்து,
வைதிகப்புறத்தராசுச்சைசுவநூல்வழியைக்கைவிட்
டுய்தியில்புறநூல்பற்றியுலப்பருமறையினிந்தை
யைதெனப்புகன்றுவேற்றுமொழியினையாதரித்துப்
பொய்திகழ்நகினுய்க்கும்புண்டரம்பொலியக்கொண்டு.
எண்டிகழ்மறையீறெல்லாமியம்புவெண்ணீற்றுமும்மைப்
புண்டரமக்கமாலேசிவலிங்கபூசைதம்மில்

விண்ட டாவயிரக்கொண்டு திகிரியான் வெந்தபுண்னைத்
தண்டுசங்காழிகஞ்சக்குறிகளைத் தனுவிர் ழுங்கி.

அர்தனர் தமக்குத் தேவாமாணடி சமுதானோளின்
வந்தவர் தமக்குத் தேவாமாயனைத் தழுவிப்பேணி
நிந்தனைக்குரிய ராகிலிபிசைத்திரிசுவாளா

நொந்துநீர் தழுவுமாலுதுங்களுக்கருள்செய்யானால்" என இப்புராணத்திலும்
வருதல் காண்க. (எ)

எவ்வமே மிகுந்தமோகுணம்பயின் நிழிந்தமோனியின் மீனமாநியாம
வெவ்வினைப்பவந்தோறுமின்னலேவிரவுவாயெனவெய்யசாபமிட்
டவ்வியத்தொகையிரியநாறுமப்பிருகு வெள்ளியாலாவிபெற்றெழு
நவ்வியாள் விழிமனைவிதன் னொருநாரியாகனை வருத்திவைகினுன்.

(இ-ள்.) அவ்வியம் தொகை இரிய நூதம் அபிருகு - பிறவித் துன்பக்கூட்டம்
பின்னிட அழிக்கும் அந்தப் பிருகுமுனிவன், எவ்வமே மிகும் தமோகுணம் பயின்று
இழிந்த யோனியில் மீனம் ஆதியாம் வெவ்வினை பம் நோதும் இன்னலே விரவுவாய்
என்ன வெய்ய சாபம் இட்டி - துன்பமே மிகுந்த தமோகுணத்திக்குமுருகி யிழிவுபட்ட
யோனிகளில் மச்சமுதலாகிய கொடிய வீணையமைந்த பிறப்புகள்தோறும் துன்பமேய
டைவாமென்று கொடியசாபமிட்டி, வெள்ளியால் ஆவிபெற்று எழும் நவ்வியாள் விழி
மனைவி தன் ஓடும் நாரியாகனை வழுத்தி வைகினுன் - சுக்கிரகுலையாபெற்றெழுந்த மா
னையும் வானையுமொத்த கண்களையுடைய மனைவியாகிய சிவாதிதோடு உமையம்மையை
யிடப்பாக்கத்தினுடைய இறைவனைத் துரித்தா இவ்வாழ்க்கைகயிலமர்ச்சனன்

தன்மனைவி சிவத்தெழுச் சுக்கிரனைநினைத்தவனவே அச்சுக்கிரன்வந்துதவின்
என்பார் வெள்ளியா லாவிபெற்றெழும் என்றார். (அ)

நிறைமொழித்தவப்பிருகுவோதியசாபமெய்திநெஞ்சமுங்கியேங்குபு
நறைமலர்ந்துழாய்ப்படலைமார்பினாழிமுனிதன் றீர்வியாதெனப்
பிறைமுடிச்சடைப்பிராணுளன் மனுப்பிரமமைந்துளயாமுளேமினிச்
சுறையெய்க்கெவனென் னுதேறினுன் கொழிதினாப்புனம் கச்சியெய்தினுன்.

(இ-ள்.) நிறை மொழி தவம் பிருகு ஓதிய சாபம் நறை மலர் துழாய் படலை
மார்பினுன் எய்தி நெஞ்சு அழுங்கி ஏங்குபு இதன் நீர்வியாது என்ன நாடினுன் - நிறை
மொழிவாய்த்த தவத்தையுடைய பிருகுமுனிவன் கூறிய சாபத்தைத் தேன்சிற்துத் துழா
ய்மாலையையணிந்த மார்பையையுடைய திருமாலடைந்து மனநொந்துவருந்தி யிதற்
குப் பிராயச்சித்தம் யாதென்று நாடி, பிறைமுடி சடை பிரான் உள்ள மனு பிரமம்
ஐந்து உள்ள யாம் உள்ளேம் இனி குறை எமக்கு எவன் என்று தேறினுன் கொழி தி
னா புனல் கச்சி எய்தினுன் - இளஞ்சந்திரனையணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபிரா
னொருவனுண்டு அவனருள்பெறுதற்குப் பஞ்சப்பிரம மந்திரமுண்டு நாமுமிருக்கின்
றோம் இனிச் குறைபாடி எமக்குயாது என்று தெளிந்து முத்துகளை ஒதுக்கும் நீரையு
டைய கச்சித்திருநகரை யடைந்தான்.

அருள்கூர்ந்து கூறினும் வெருண்டு கூறினும் அம்மொழிகள் அவ்வப்பயிண்களை
யன்றே கொடுத்தலின் நிறைமொழியெனவும், அவற்றிற்குத் தவம் காரணமாதலால்
நிறைமொழித்தவம் எனவும், தனக்குவேண்டி யாங்கருளுஞ் சிவபெருமானொருவனிரு
த்தலால் பிறைமுடிச்சடைப்பிராணுளன் எனவும், சகனவடிவாகிய சகுனோபாசனைக்
குப் பஞ்சப்பிரமமந்திரம் உரியதாதலால் மனுப்பிரம மைந்துள எனவும், என்றும் சிவ

பெருமானை வழிபடுதல் தனக்கு என்றும் இயல்பாதலால் அவ்வினையேதோன்ற யாரு
மேனெனவும், வேண்டுஞ் சாதனங்கள் குறைவின்நிருத்தலால் நமக்கு யாதுகுறையெ
ன்று கருதினனாதலின் இனி குறையெமக்கெவனென்று தேறினொரு அபுக் கூறினான்.)
தாயநீர்ச்சிவகங்கைவாவியுட்டோய்க்கொழுந்தொருமாவின்மீது நவரத்
நாயனாடிவழுத்தியேகியஞ்ஞாங்கர்வைகுமாச் சிரமமொன்றைமந்
தாயிடைச்சிவகங்கைமொன்றுகண்டன்புந் தரவருச்சித்தேசக் கையா
கேயுமாறருள்பெற்றுமாதவமியற்றநின்றனன்வயப்புளனாயே.

(இ-ள்.) வயம் புன் னுந்தி - வெற்றிவாய்ந்த கருடவூர்தியையுடைய நிரமால்,
தாயநீர் சிவகங்கை வாவி உள் தோய்ந்து எழுந்து ஒரு மாவின் மீது நவரத்
நாயனாடி வழுத்தி ஏகி அருங்கர் வைகுமர் ஆச்சிரமம் ஒன்று அமைத்து - புனிதமவாய்ந்த
நீர்மயமாகிய சிவகங்கைத் திருக்குளத்தில் நீராடி யெழுந்து ஒரு மாமரத்தினிழுவில்
வாழும் இறைவரது நிருவடியைத் துதித்துச்சென்று அச்சிவகங்கை தேர்க்ககிண்பக
கத்தில் தான்வசிகும் ஒரு ஆச்சிரமசதை அமைத்து, ஆயிடை சிவலிங்கம் ஒன்று க
ண்டு அன்பு கூர்க்க அருச்சித்து எத்தி - அவ்விடத்திற் சிவலிங்கமொன்றைத் தாபிசு, ஏ
அன்புமிக அருச்சினைசெய்து துதித்து, அங்கு ஏயும் ஆர் அருள் பெற்று மாதவம் இயற்
றல் உற்றனன் - அவ்விடத்துப் பொருந்தும்வண்ணம் திருவருள்பெறப் பெரிபதவஞ்
செய்யத் தொடங்கினான்.

சுலபட்சண முதலியவற்றைச்செய்து தவஞ்செய்யத் தொடங்கினமையால் மா
தவம் என்றான். பெற்று செயவெனெச்சத்திரிபு. (க0)

பூதிமேனியென்றறிதீட்டுமுப்புண்டரத்தினனக்கமாலையன்
சீதவேணியோன் நிருவருத்திரஞ்செப்புநாவினனடகுநீர்கணி
வாதவுண்டியானபிரமமவைகமனுக்கணித்துளக்கமலநன்றரு
மாதுபாகனையிருத்தியைநருழனமரதின்நருந் தவமுஞ்நிறுந்து.

(இ-ள்.) பூதிமேனியன் நெற்றி தீட்டும் முப்புண்டரத்தினன் அக்கம் மாலையன்
சீத வேணியோன் திரு உருத்திரம் செப்பும் நாவின் - விபூதியணிந்த மேனியையு
டையவனும் நெற்றியிலணிந்த திரிபுண்டரத்தைதடியுடையவனும் உருத்திராக்க மாலையை
யுடையவனும் குளிர்ந்த சடாமுடியையுடைய இறைவனது சத்தருத்திரங்களைக்கூறும்
நாவையுடையவனுமாகி, அடகு நீர்க்கணி வாத உண்டியன் - இலையும் நீருங் கணியங்
காற்றமாகிய இவைகளையுண்ணும் உணவினையுடையவனுமாகி, ஐ வகை பிரமம் மனு
கணித்த உள்ளம் கமலம் நன் உற மாது பாகனை இருத்தி ஐந்தழல் மத்தி நின்று அருந்
தவம் உருற்றினான்-பஞ்சப்பிரமமங்கிரந்தைச்செயித்து இதயதாமரை நலிவின்பொருந்த
இறைவனையிருத்திப் பஞ்சாக்கினிமத்தியினின்று செய்தற்கரிய தவத்தைச்செய்தான்.

ஐந்தழலினின்று தவஞ்செய்தலாவது நான்குபக்கமும் தீவளர்த்திச் சூரியனை
நோக்கித் தவஞ்செய்தல். (கக)

இன்னவாறுபல்லாண்டுமாதவமியவனியற்றுழிமுக்கணையகன் [றப்
பொன்னிமாசுலப்பூவை கன்னொடும் புடைமிடைந்துபல்கணங்கள்போற்று
பன்னாமவ்வினிகத்தினின்றெழுஉப்பாய்விடைப்பரிமேலனைந்துநீ
நன்னர்வேட்டனகூறுகென்றலுறுந்துழாய்மலர்ப்படலைமோலியான்.

(இ-ள்.) இவன் இன்ன ஆறு பல் ஆண்டு மாதவம் இயற்ற உழி-இத்திருமால் இ
வ்விதமாகப் பலவருடம் பெரிய தவத்தைச்செய்யுங்காலத்து, முக்கண் நாயகன் பொ

ன் இராசலம் பூவை தன்னெடும் பல்கணங்கள் புடை மிடைந்து போற்றற பன்னும் அ இலங்கத்தின் நின்ற ஏழு உ - திரிநேத்திரத்தையுடைய இறைவன் பொற்கட்டி நிறைந்த இமயமலையிற்றோன்றிய உமையம்மையோடும் பலசிவகணங்கள்நெருங்கிப் பக்கத்திற்றுதிக்க யாவரும்புகழும் அச்சிவலிங்கத்தினின்றும் எழுந்து, பாய் விடை பரிமேல் அணைந்து நீ நன்னர் வேட்டன கூறுக என்றலும் - பாய்ந்துசெல்லும் இடபமாகிய குதிரையின்மே லாரோகணித்து நீ மிகவும் விரும்பினவற்றைக்கூறுவாயென்றருள, நறம் துழாய் மலர் படலை மோலியான் - நறுமணங்கமழத் துழாய்மலராரற்றொடுத்த மாலையணிந்த கிரீடத்தையுடையகிருமால்.

பலவருடம் என்றது பலதேவவருத்தை. வேட்டன செயப்படுபொருள்மேல் நின்றலால் வினைமுற்றுப்பெயர். (கஉ)

எட்டுறுப்பினுமைந்துறுப்பினுமிருநிலத்திடைவீழ்ந்துவீழ்ந்தெழுந்தட்டமூர்த்தியாய்போற்றியென்னை யாளன்னலேயடிபோற்றி யென்வினைக்கட்டமுந்தவாபோற்றிமாரிலாக்கருணைவெள்ளமேபோற்றிபோற்றியென்முட்டதும்பியகாதலாற்றொழுதுருகிரீர்விழிசொரியவின்றாவான்.

(இ ள்.) எட்டு உறுப்பினும் ஐந்து உறுப்பினும் இருநிலத்து இடைவீழ்ந்து வீழ்ந்து எழுந்து அட்டமூர்த்தியாய்போற்றி-அட்டாங்கத்தாலும் பஞ்சாங்கத்தாலும் பெரிய நிலவுலகின்மேல் தண்டாகாரமாய் விழுந்துவிழுந்து எழுந்து அட்டமூர்த்தியாயுள்ளவனேவந்தனம்,என்னை ஆள் அண்ணலே அடிபோற்றி என் வினை கட்டு அடித்தவாபோற்றி மாறு இல்லாத கருணை வெள்ளமே போற்றி போற்றி என்று - என்னை யடிமை கொண்ட இறைவனே நின்றிருவடிக்குவந்தனம் எனது வினையின்கட்டையறுத்தவனேவந்தனம் மாறுதலில்லாத கிருபாவெள்ளமே வந்தனம் வந்தனமென்று, உன் ததும்பியகாதலால் தொழுது உருகி நீர் விழி சொரிய வின்றாவான் - மனதில் நிரம்பிய விசுப்பத்தால்தொழுது மனநெக்குவிட்டுருகிக் கண்கள் நீர்சிர்த்தக்கூறுவான்.

அட்டாங்கம் எட்டுறுப்புகள் நிலத்திற்குரையப்பணிதல். எட்டுறுப்புகள் தலை, இரண்டுகை, இரண்டுசெவி, மோவாய், இரண்டுதோள். இதனைச் சாஷ்டாங்கம் எனவுங்கூறுவர். பஞ்சாங்கம் ஐந்துறுப்புகள் நிலத்திற்குரையப்பணிதல். ஐந்துறுப்புகள் தலை, இரண்டுகை, இரண்டுமுழந்தாள்,

இவற்றை--

“வலஞ்செய்துதண்டனைமானவிவிவழிதழுவத்
தலந்தன்னிற்பணிந்தெழுதலைகரமற்றிருகண்ணர்
துலங்குமோவாய்புயங்கனெனுமெட்டுந்தோடமயிர்

இலங்குசிரங்கரமுழந்தாளெனுமைந்துமிசைசந்திடவே” எனவருஞ் சிவதருமோத்தரத்தால் உணர்க.

பிருதுவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம், ஆன்மா, சூரியன், சந்திரனாகிய வுலகம் நிலபெறச் சருவன், பவன், உருத்திரன், உக்கிரன், விமன், பசுபதி, ஈசானன், மாதேவனென அட்டமூர்த்தியாய் நின்றலால் அட்டமூர்த்தியாய் போற்றியெனவும், மெய்யன்பரிடத்து என்று மொருபடித்தான கருணையையுடையோனாதலால் மாறிலாக்கருணைவெள்ளமேயெனவுந் துதித்தனன் என்றார்.

அட்டமூர்த்தியாயிருத்தலை--

“நிலவொளிமணிகணுலிளிற்கோத்துவைத்தெனநிகழ்த்துபேருலக
மலைமகள்பாகனட்டமூர்த்திகளின்மன்னிடுஞ்சருவனற்பவன்சீர்

இலகுருத்திரன்சொலுக்கிரன்வீமன்பசுபதியிறஞ்சமீசானன்
அலகிலாக்குணங்களுடையமாதேவனாவராலட்டமூர்த்திகளே.
மாநிலஞ்சருவன்புனல்பவன்கனலேவயங்குருத்திரனியல்வளிதான்
கானமர்தொடையலுக்கிரன்விசம்புலிமனாகருகியமானன்
தானனிவிளங்கும்பசுபதியிரவிதயங்குமீசானன்வெண்மதியம்
ஏனைமாதேவனாகுமாலறியவிற்குநாமெடுத்தியம்பிடிவே” எனவரும் வாயுசங்கி
தையாலும்,

மெய்யடியாரிடத்து என்றும் ஒருபடித்தான கருணையையுடையான் என்பதை—
“ மாநிலாதமாக்கருணவெள்ளமேவந்துமுந்தினிம்மலர்கொடாளிணை
வேநிலாப்பதப்பரிசுபெற்றநின்மெய்மையன்பருன்மெய்மைமேவினார்” எனவ
ரும் உண்மைத்திருவாசகத்தாலும் உணர்க (க௭)

ஐயனேயுனைச் சரணமெய்தினே னடியனேனினைமற்றோர்பற்றிலேன்
பொய்யில்கேள் விசால்பிருகுமாருனிபுகன்றசாபநோய்க்கஞ்சுகொந்தளே
ஹய்யுமாறருள்செய்யவேண்டுமென்றுரைத்தலந்துநின்றிரப்பவெம்பிரான்
மைபுலாமவிழிப்பதுமைகொங்கைதோய்மார்பகேளெனவாய்மலர்த்தனன்.

(இ-ள்) அடியனேன் ஐயனே உன்னை சரணம் எய்தினேன்னினை ஒரு பற்று
இல்லேன் - அடியேன் ஐயனே உன்னைச் சரணமடைந்தேன் உன்னையன்றி வேறொரு
பற்றுக்கோடுமில்லேன், பொய் இல் கேள்வி சால் பிருகுமாருனி புகன்ற சாபம் நோ
ய்க்கு அஞ்சி கொந்துளேன் - உண்மையமைந்த தூற்கேள்விமிக்குந்த பிருகுமுனிகூறிய
சாபநோய்க்கஞ்சி வருந்தினேன், உய்யும் ஆறு அருள் செய்ய வேண்டும் என்று உரை
த்து அலந்த நின்ற இரப்ப - நான் பிழைக்கும்வண்ணம் திருவருள் செய்யவேண்டு
மென்றுகூறி வருந்திநின்ற குறையிரப்ப, எம்பிரான் மை உலாம் விழி பதுமை கொ
ங்கை தோய் மார்ப கேள் என்ன வாய் மலர்த்தனன்-எமகிறவன் மையெழுதிய கண்
களையுடைய திருமகளது தணந்தோயு மார்பையுடைய திருமாலே கேளெனத் திருவாய்
மலர்த்தருளுவான். (க௮)

நடுவிகந்திடாநம்மடித்தொழும்பராளுட்டப்
படுவதொன்றெதுவஃதவ்வப்பயன்றனைப்பயந்தே
வீடுவதல்லதுபழுதுறுதின்றுநீமெலிய
வடுமிச்சாபமுமனுபவித்தல்லதுவிடாதால்.

(இ-ள்.) நடு விகந்திடாத நம் அடி தொழும்பரால் நாட்டப்படுவது ஒன்று எது
வோ அஃது அ அ பயன்றனை பயந்தே விடுவது அல்லது பழுது உறுது - நடுவு நிலை
மையினின்றும் நீங்காத நம்முடைய திருவடித்தொண்டராவிடப்படுஞ் சாபமெதுவோ
அச்சாபம் அந்தந்தப் பயனைத்தந்தே விடுவதன்றித் தவறுபடாது, இன்று நீ மெலிய அ
டும் இச்சாபமும் அனுபவித்தல்லது விடாது - இப்பொழுது நீ வருந்த வருத்தும் இச்
சாபமும் அனுபவித்தாலல்லது அச்சாபம் உன்னைவிடாது.

அடியனாவிட்டி நாமகலோம், நம்மைவிட்டவரகலாராதலால் அவளோ நாம்
அவரிடுஞ்சாபம் பழுதுபடாது ஆதலால், நீயனுபவித்துத் தீரவேண்டுமெயன்றி யது
விடாதாதலால், பயந்தேவிடுவதல்லது பழுதுறுது எனவும், அனுபவித்தல்லது விடா
தாதலால் எனவும் அருளினார்.

அடியவனாலிட்டி நாமகலேரம் அவர் நம்மைவிட்டகலார் என்பதை—

“ புன்னெறியிலேச்சோனுகின்னவைபொருந்திநிற்கில்

அன்னவந்தாமேயாசின்மறையுணரந்தணைர்

உன்னிநிமன்பர்தம்மையொழிந்தகன்றுறையேம்யாமும்

நன்னெறியவருளுருநம்மைவிட்டகன்றிடாரே” என வாயுசங்கிதையில் வருதல் காண்க. (கடு)

தாங்குகொள்கையினுயர்ந்தநம்மடியவர்தமக்கோர்

திங்கிழைத்திடுங்கொடியரைச்செகுப்பதேநரும

மாங்குமவல்லிருட்குழிவிழுந்தழங்குவர்தேநோ

யாங்கணுவ்வொம்மடியவர்தமக்கிடரிழைத்தேநோர்.

(இ-ள்.) தாங்கு கொள்கையின் உயர்ந்த நம் அடியவர்தமக்கு ஓர் கீங்கு இழைத்திடும் கொடியரை செகுப்பது ஏ கருமம்-எண்வகையடையாளங்களையும் மேற்கொண்ட கொள்கையாலுயர்ந்த நமது அடியருக்கோர் குறைவுசெய்திடும் கொடியராயின்மையின் கொல்லுவதே கருமமாம், ஆங்கும் வல் இருள் குழிவிழுந்து அழுங்குவர்-மறுமையிலும் வலிய நரகக்குழியில் விழுந்து வருந்துவார்கள், எம் அடியவர்தமக்கு இடர் இழைத்தோர் அந்தோ யாங்கண் உய்வர் - எமது அடியவர்க்குத் துன்பஞ்செய்தவர்கள் ஐயோ எவ்விதத்தில் உயிர் பிழைப்பார்கள்.

எண்வகையடையாளங்களாவன—

“ பத்தரோடுறவுகோடல்பூசனைகிழந்துபார்த்தல்

உத்தமபூசைசெய்தலுடம்பூர்ப்பொருட்டால்வாட்டல்

வித்தகக்கதைகள்கேட்டல்கேட்டுமெய்விதிர்ந்தனம்மைச்

சித்தமீ திருத்தல்பாவித்திடலெனலாமால்செப்பில்” எனவும்,

நமது அடியவர்க்குத் கீங்குசெய்தார் இம்மையிலும் ஒதுக்கப்பட்டு மறுமையிலும் நரகத்தில் அழுந்துவர் என்பதை—

“ ஆங்கவரீநோக்காற்பாவம்யாவையுமகலச்செய்வோர்

ஈங்கிவர்தம்மைநெஞ்சிலிகழ்த்துளையாடினோர்கள்

வீங்கமுனரகத்தன்னில்வீழ்ந்துவீழ்ந்தாவிசோர்ந்து

திங்குறுபிறவிதன்னிற்சேர்ந்துசேர்ந்துழலுவாரே” எனவும் வாயுசங்கிதையில் வருதல் காண்க. (கடு)

பெருகுமன்பினுலெம்மைநீ வழிபடும்பேற்றா

விருமைசான்முனிசபித்திடுமையிருபிறப்புந்

திரிபுருதுலகினுக்குபகாரமாந்தெளிநீ

யருளுமைநீதனிவேநதனிற்றண்டமும்புரிகேம்.

(இ-ள்.) பெருகு அன்பினால் எம்மை நீ வழிபடும் பேறால் - பெருகிய அன்பினால் நம்மை நீ வழிபடும் பலனால், இருமை சான்முனி சபித்திடும் ஐயிரு பிறப்பும் திரிபு உறுது உலகினுக்கு உபகாரம் ஆம் நீ தெளி - இம்மை மறுமைப்பயனில் நிறைந்த பிரகுமுனிவன் சபித்த பத்தப்பிறப்பில் நீ புரியுஞ்செயலும் ஆன்மகோடிகளுக்கு உபகாரமாய் முடியும் அதனை நீ தெளியாய், ஐந்தினில் அருளும் ஐந்தினில் தண்டமும்புரிகேம் - உன்பிறப்பைந்தினில் பார்க்காகமும் மற்ற ஐந்தில் நிக்கிரகமும் யாம் செய்வேம் என்று வாய்மலர்ந்தருளலும்.

நம்மடியவர் குஞ்செய்த தீங்கினையொழிக்க நம்மையே வழிபட்டபயனால் அப்பி
றப்புகளிற்பரியுஞ் செயல் ஆன்மகோடி களுக்குப்பெரும்பயனாகிய முனக்குப்பெரும்ப
யனாகிய முடியும் என்பார் ஐயிருபிறப்புந்திரிபுறா துலகினுக்குபகாரமாம் எனவும், ஐந்
தனிலருளும் மைந்தினிற்றண்டமும் புரிகேம் எனவும் அருளினார் என்றார். பரசிராம
ன், இராமன், பலராமன், கண்ணன், சுந்தரனும் ஐந்தவதாரங்களில் சிவனைப் பூசித்
துப் பேறுபெற்றார்கள் என்பதை—

தனது பிதாவாகிய சமதக்கினியேவிய பணியைமறாது செய்தபெற்ற வரமூன்
றனுட் பரசிராமன் சிவவிரான் திருவடிக்கீழ் இடையறா அன்புபெற்றமையை—

“ தென்றிசையடையவெய்திமகேந்திரப்பொருப்புச்சேர்ந்து

கொன்னையஞ்சடி லத்தெந்தைகுரைகழன்மறவாளுகி

யின்றளவிறவானன்பினருச்சீனையியற்றியின்றான்

பொன்றிணிசடையீசன் நன்மையார்புகலற்பாலார் ” எனவும்,

இராமன் சிவபூசைசெய்ததை—

“ வந்திழிவுற்றுச்சேதுவினோர்பான்மயில்பாகத்

தெந்தைபிரானுக்கற்சீனைசெய்தானிகலாடித்

தந்தபெரும்பாவந்தொலைவுற்றான்றனிலெவ்ளேற்

றந்தணனுக்கவ்காலயமுற்றமுமைலித்தான் ” எனவும்,

பலராமன் பூசித்ததை—

“ எந்தைபிரானிச்சேவடி பூசித்திகலேராய்

வந்திடுபோராலகாரையெல்லாமடிவித்தான்

உய்த்திடவெண்ணித்தன்னிலையோகத்துடனின்றான்

சிந்தனைமுற்றித்தன்னுறுகிபிற்சென்றுற்றான் ” எனவும்,

திருத்தவைதாரத்தில் உபமன்னியுமுனிவரிடத்தில் சிவதிட்டைபெற்றுச் சிவ
பெருமான் திருவடிக்கீழிடையறா அன்புபூண்டமையை—

“ பன்னுதவத்தோனுபமன்னியனைப்பணிவுற்றுப்

பொன்னவிரவேணிக்கன்புபுரிந்தபுயல்வண்ணன்

அந்நிலைன்றான்ருச்சீனைசெய்தானவையற்றான்

செந்திலைபற்றிச்செய்வனயாவஞ்செயமுற்றான் ” எனவும், உபதேசகான்

டத்தில் வருதலையுணர்க.

மச்சம், கூர்மம், வராகம், நரசிங்கம், வாமனம் என்னும் ஐந்தவதாரங்களிலும்,
சோமுகாசுரன் முதலிய அசுரர்களும் இராக்கதர்களும் அயன்முதலிய பல்லுயிர்க்
குந் தீங்குசெய்தலை யொழித்தருளுநற் பொருட்டுக்கொண்ட மச்சாவதார முதலிய
ஐந்தவதாரங்களிலும் அத்தியவர்களைக்கொன்று செருக்கால் மயங்கிப் பல்லுயிர்களுக்
கும் நடுக்கம்வாய்க்க நின்றமையில் தேவர்கள் வேண்டுகோளால் மச்சமுதலிய அவ்வவ
தாரமூர்த்திகளை யொறுத்துச் சிவபெருமா னருளினமையை முன்னர்க் கூறியிருக்கின்
றோம் அங்குக்காண்க. (௧௭)

என்றுவாய்மலர்த்தருள லுநெடியவனிறைஞ்சி

நன்றுமுய்த்தனனடியனேனஞாலத்தினையே

சென்றுதண்டமுமருளுமற்றியான்பெறச்செய்யின்

மன்றனிப்பெரும்பேற்றினும்பேறுமற்றுளதோ.

இஉ

(இ-ள்.) என்று வாய்மலர்ந்து அருளலும்-என்று இறைவன் திருவாய்மலர்ந்து அருளலும், நெடியவன் இறைஞ்சி அடியனேன் நன்றும் உய்த்தனன்-திருமால்வணங்கி யடியேன் மிகவும் பிழைத்தேன், நீயே ஞாலத்தில் சென்று தண்டமும் அருளும் யான்பெற செய்யின் -நீயே நிலவுகத்தில் வந்து நிக்கிரகத்தையும் அனுக்கிரகத்தையும் யானடையச் செய்தால், மன்ற இ பெரும் பேற்றினும் பேறு உளதோ - தேற்றமாகிய இப்பெரிய பயனிலும் வேறுபயனுண்டோ.

தண்டமும் அருளோடொக்குமாதலால் இருவகையிலும் அருளைப்பெற்றேனென்று களித்தான் என்பார் தண்டமும் மருளுமற்றி யான்பெறச்செய்யின் மன்றவிப்பெரும் பேற்றினும் பேறுமற்றுளதோவெனக் கருதினான் என்றார்.

தண்டமும் அருளோடொக்கும் என்பதை—

“ மற்றவன்றேன்வழிமலரினோன்முதல்
உற்றுறைந்தமர்ந்திடுமுயிர்வர்க்கங்களைத்
தெற்றெனத்தண்டங்கள்செய்துசேர்ந்துப்
பற்றியபாவங்கள்பறியநீக்குவான்.

தந்தைதான்புதல்வனைத்தண்டஞ்செய்தவன்
சிந்தைகொடவினைசிதைக்குமாறுபோல்
எந்தைதான்றண்டங்களியற்றியெய்திய
பந்தமதகற்றிநல்லருள்பணிப்பனல் ” என வாயுசங்கிதையில் வருதல்

காண்க.

(கஅ)

இன்னுமோர்வரம்பேண்மெவலெளியனேற்குன்பான்
மன்னுமேதகுமுழுவலன்பருண்மதிவள்ளால்
பன்னுமிவ்வரிசாபவெம்பயந்தவிரிவிங்கந்
தன்னிலென்றுநீயமர்ந்தருளென்றலுந்தலைவன்—

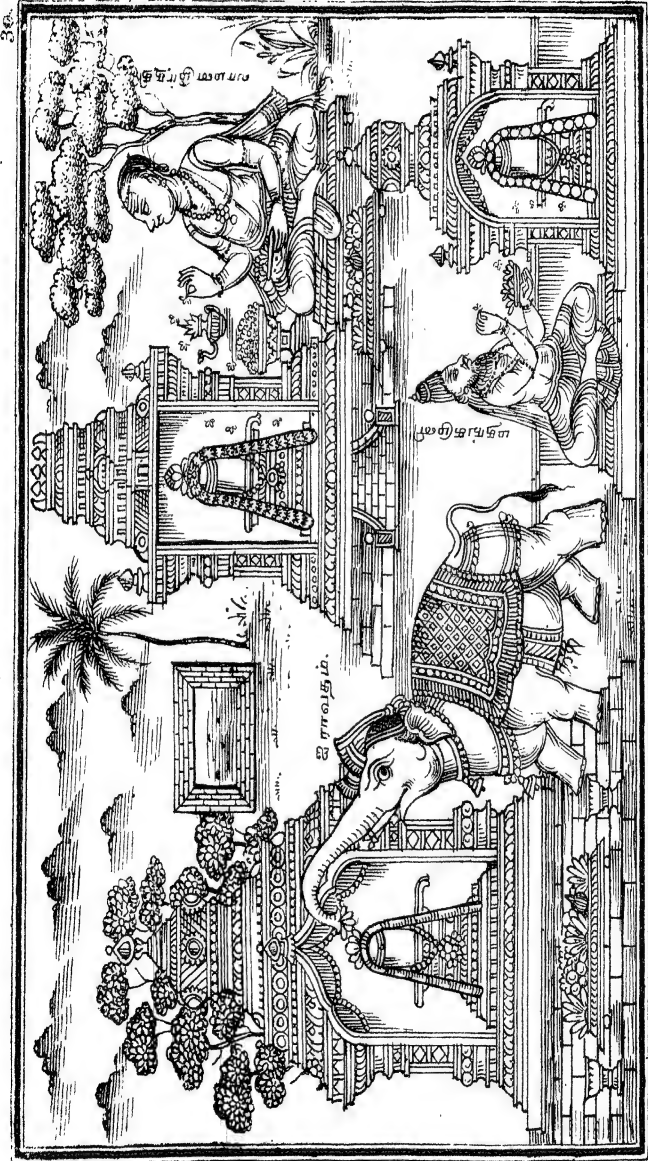
(இ-ள்.) வள்ளால் இன்னும் ஓர் வரம்பேண்மெவல் - வள்ளலே இன்னமும் ஓர் வரம்பேண்டுகின்றேன், எளியனேற்கு உன்பான் மன்னும் மேதகு முழுவல் அன்பு அருள் மதி - எளியனாகிய எனக்கு உன்னிடத்து நிலைபெற்ற மேன்மைதங்கிய எழுமையும்விடாது தொடர்ந்த அன்பு எனக்கருளாய், பன்னும் இ அரி சாபம் வெம்பயந்தவிரிவிங்கம் தன்னில் என்றும் நீ அமர்ந்தருள் என்றலும் - கூறும் இந்த அரிசாபபயந்தீர்த்த சிவலிங்கத்தில் எக்காலத்தும் நீ அமர்ந்தருளாயென்று குறையிரப்ப, தலைவன்—

முறுகி வளர்ந்த போன்பே சிவமாதலில் அச்சிவத்தையடையவேண்டும் என்று கருகினாலால் உன்பால் மன்னுமேதகு முழுவலன்பருண்மதி வள்ளால்என்றான், மதி முன்னிலையசை.

அன்பே சிவமாதலை—

“ அன்புஞ்சிவமுமிரண்டென்பரறிவிலார்
அன்பேசிவமாவதாருமறிகிலார்
அன்பேசிவமாவதாருமறிந்தபின்
அன்பேசிவமாயறிந்திருப்பாரே” எனவருந் திருமந்திரத்தால் அறிக.

வேட்டயாவையும்வழங்கின னுவகைமீதூர்ந்து
பாட்டளிக்குலம்விருந்தயர்பசந்துழாய்மார்பன்
ரோட்டலர்க்கரங்குவித்தெதிர்நிற்பமுச்சுடரா
காட்டமுன் னுடைநாயகனிலிங்கத்தின்மறைந்தான்.

(சு. அரிசாமயயந்தீர்த்துதானப்படலம்.)

சு. அரிசாமயயந்தீர்த்துதானப்படலம்.

(இ-ள்.) வேட்ட யாவையும் வழங்கினன் - விரும்பின எல்லாவற்றையும் தந்த ருளினன், உவகை மீதுர்ந்து பாட்டு அளி குலம் விருந்து அயர் பசம் துழாய் மார்ப ன் தோடு அவர் கரம் குவித்து எதிர்திற்ப - மகிழ்ச்சி மீதுர்ந்து இசைப்பாட்டையு டைய வண்டின்கட்டங்களுக்கு விருந்துசெய்யும் பசிய துழாய்மாலையையணிந்த திரு மால் இதழோடலர்ந்த தாமரைமலர்போன்ற கையைக்குவித் தெனிகோநிற்க, முச்சுட ராம் நாட்டம் மூன்று உடைய நாயகன் - சோமரூபியாக்கினியாகிய மூன்றகண்களையு டைய இறைவன், இலிங்கத்தில் மறைந்தான் - சிவலிங்கத்தில் மறைந்தருளினான்,

வண்டிகளுக்குத்துழாய்மாலவிருந்துசெய்தலாவது தேனையூட்டிதல். அஃறிணைப் பொருளை யுயர்கிணைப்பொருள் போலவைத்து விருந்துசெய்யும் எனக்கூறியது புனை ந்தனா. (உ௦)

அனையகுழலின் குணது முக்காலமும் மறிவான்
முனிவர் சிற்சிலரொய்து முனிவிங்கமொன் றிருத்தி
யினியபூசனையேற்றிடவவர்க்கதுவீந்தார்
கனியுமன்பருக்கருளு முக்காலனானேசம்.

(இ-ள்.) முக்காலமும் அறிவான் முனிவர் சிற்சிலர் எய்கி முன் இலிங்கம் ஒ ன்று இருத்தி இனிய பூசனை இயற்றிட அவர்க்கு அது ஈந்தார் - திரிகாலங்களையும் உ ணரச் சிலமுனிவரங்கடைந்து முன்பு சிவலிங்கமொன்றினைத்தாபித்து இனியபூசனை யைச்செய்ய அவர்க்குத் திரிகாலஞானத்தைத் தந்தருளினார், கனியும் அன்பருக்கு அருளும் முக்கால னானேசம் - (ஆதலால்) முதுகிய அன்பருக்கருநர் திரிகால னா னேசமென்னுந் திருப்பதி, அனைய குழலின் குணது - அத்தன்மையையுடைய அரிசா பயந்தீர்த்த நானத்தின் மேப்பா லுள்ளது.

குணக்குள்ளது குணதுனை வந்தது மருஉ.

(உ௧)

வித்தமற்றிதன்வடக்கதுவெம்புலனடங்க
மதங்கமா முனியருநர் சனை புரிமதங்கேச
மதன்குடக்கபிராமீசமச்சுதன் குறளாய்ச்
சிதைந்துமாவலிதபத் தெறவமுத்தியவரைப்பு.

(இ-ள்.) வெம்புலன் அடங்க மதங்க மாமுனி அருச்சனை புரி மதங் கேசம் வித் தத் இதன் வடக்கது - கொடிய ஐம்புலனடங்க மதங்கமாமுனி யருச்சனைபுரிந்த மதங் கேசமென்னுந் திருப்பதியெடுத்துக்கூறிய இத்திரிகால னானேசமென்னும் இத்திருப்ப திக்கு வடபாலுள்ளது, அச்சுதன் குறளாய் மாவலி சிதைத்து தப தெற வமுத்திய அபி ராமீசம் வரைப்பு அதன் குடக்கு உள்ளது - திருமால் குறள்வடிவாய் மாவலியென்பவ னழிந்துகெடக் கொல்லும்பொருட்டுத் தாபித்துப்பூசித்த அபிராமீசமென்னுந் திருப்பதி மதங்கேசமென்னுந் திருப்பதியின் மேற்கிலுள்ளது.

அபிராமீசம் என்னுந் திருப்பதி அயிராவத்திற்குப் பென்யானையாகிய அபிரா மம் பூசித்ததன லப்பெயர்வந்தது. அந்ததலத்தில் வாமனமூர்த்தி பின்பு பூசித்து வலி மைபெற்றார் என்பதுகருத்து. குடக்கு என்பதனிறுதியில் உள்ளது என்பது தொகுத்தல்.

அத்தளிக்குடபாலதன் றிமையவர்கடைபோ
தத்திமேலெழும்வெண்கரியருச்சனையாற்றி
யத்திகட்குரசாகிவிண்ணரசினேத்தாங்க
வத்தனாரூள்பெறுமயிராவதீச்சரசமால்.

(இ-ள்.) அன்று இமையவர் கடைபோது அத்திமேல் எழும் வெண் கரி அருச்சினை ஆற்றி - அக்காலத்தில் தேவர்கள் கடையும்போது கடல்லெழுந்த வெள்ளையானை யருச்சினைசெய்து, அத்தி கட்டு அரசு ஆகி வின் அரசினை தாங்க அத்தனார் அருள் பெறும் அயிராவதிச்சரம் அதளி குடபாலது - மற்றத் திக்குயானைகளுக்கரசா யிந்திரனைத்தாங்க இறைவந்திருவருளைப்பெற்ற அயிராவதிச்சரமென்னுந்திருப்பதி அந்த அபிராமீசமென்னுந் திருப்பதிக்கு மேல்பாலுள்ளது, (உ௬)

துவற்றுதேத்துளி துறுமலர்ப்பொதும்பர் சூழ்கிடந்த
விவற்றுளொன்றனிலெந்தை தாள் வழிபடப்பெற்றோர்
கவற்றுமவல்வினைப்பிறவிவித்தாயகாமாதி
யவற்றினீங்குபுமமுலவானடியிணைசேர்வார்.

(இ-ள்.) துவற்று தேத்துளி துறுமலர் பொதும்பர் சூழ்கிடந்த இவற்றுள் ஒன்றனில் - செறிந்த தேன்றுளியைச் சிந்தும் நெருங்கியமலையுடைய சோலைகளூழ்ந்து கிடந்த இத்திருப்பதிகளொன்றில், எந்தை தாள் வழிபட பெற்றோர் கவற்றும வல்வினை பிறவிவித்து ஆயகாமாதி அவற்றின் நீங்குபு மமுலவான் அடி இணை சேர்வார் - இறைவனது திருவடிக்கு வழிபாடுசெய்யப்பெற்றவர்கள்வருத்துங் கொடிய ஆகாமிய வினையாகிய பிறவிக்கு வித்தாயுள்ள காமமுதலிய அவற்றினின்று நீங்கி அவலிறைவனது இரண்டுதிருவடிகளையு மடைவார்கள்.

பிராரத்தவினை துகரும்போது இடையிலேறும்வினை ஆகாமியமாதலாலதனை வல்வினை எனவும், அதுவே காமம், மயக்கம், கோபம் எனப் பிறவிக்கு வித்தாய் மூவகைப்படுதலால் பிறவிவித்தாய் காமாதியெனவும் கூறினார்.

“அவாவென்பவெல்லாவுயிர்க்குமெஞ்ஞான்றும்-தவாப்பிறப்பீனும்வித்து” என நாயனார் கூறினமை காண்க, (உ௭)

அரிசாபயந்தீர்த்ததானப்படலம் - முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - அ௬௬-

இட்டசித்தச்சரப்பட்டலம்.

அறுசேடியாசிரிடவிருத்தம்.

திகழரிசாபந்தீர்த்ததிருநகர்முதல்வாணடர்
புகழயிராவதிசப்பொன்மதில்வணாப்பிறாக
நிகழ்தருதளிகள்சொற்றூகிறையயிராவதிசத்
திகழ்தருந்தென்சாரிட்டசித்திசத்துண்மைசொல்வாம்.

(இ-ள்.) திகழ் அரி சாபந்தீர்த்த திருநகர்முதல் வாணடர் புகழ் அயிராவதிசம் பொன் மதில் வணாப்பு ஈறு ஆக நிகழ் தருதளிகள் சொற்றாம் - விளங்குகின்ற அரிசாபந்தீர்த்த திருநகர்முதலாக விண்ணுலகினர்புகழும் அயிராவதிசமென்னும் பொன்மதில்சூழ்ந்திருப்பதி யிருகச்சொல்லுந் திருப்பதிகளின் பெருமையைக்கூறினும், நிறை அயிராவதிசம் திகழ் தரும் தென்சார் இட்டசித்திசத்து உண்மை சொல்வாம் - வளம் நிறைந்த அயிராவதிசமென்னுந் திருப்பதிக்குவிளங்குகின்ற தென்பாகத்திலுள்ள இட்டசித்திசமென்னுந் திருப்பதியினுண்மையை பெடுத்திவ்வாம். (௧)

தொழுதகுபெருமைசான் றசுக்கிரனங்கனெய்திக்
கெழுதகுபூசையாற்றிக்கிடைத்தனன் சித்தியெல்லா
முழுநருள்பெற்றவன்தோன் மொழிவழித்த தீசியெய்தி
வழிபடுமுறையினே த்திவச்சிரயாக்கைபெற்றான்.

(இ-ள்.) தொழுதகு பெருமைசான் ற சுக்கிரன் அங்கண் எய்தி கெழுதகு பூசை ஆற்றி சித்தி எல்லாம் கிடைத்தனன் - யாவருந்தொழுத்தக்க பெருமையமைந்த சுக்கிரனென்பவன் அத்திருப்பதியையடைந்து நிறைந்த சிவபூசைசெய்து அட்டமாசித்திகளையும் பெற்றனன், அருள் முழுது பெற்ற அன்னோன் மொழி வழி தீசி எய்தி வழிபடும் முறையின் எத்தி வச்சிர யாக்கை பெற்றான் - சிவபெருமான் திருவருள்முற்றும் பெற்ற அச்சுக்கிரன் மொழிவழியே தீசிமுனிவனடைந்து வழிபடுமுறையிற் சிவபெருமானுக்குவழிபட்டு வச்சிர தேகத்தைப்பெற்றனன்.

இகபரசாதனங்களை முத்தியையும் பெறவேண்டினோர் சிவபூசையாலன்றி யேனையவற்றால் பெறுதலரிதாதலால் கெழுதகுபூசை என்றார்.

“ மலர்ந்தமண்புரக்க வேண்டின்வானகங்காக்கவேண்டின்
அலர்ந்தபூவிருக்கவேண்டின்விருகடங்கிடக்கைவேண்டின்
நலந்தருமின் பழுத்தநண்ணிடவேண்டி நுகுற்றின்
வலந்தருமுயிர்குடித்தமலரடிப்பூசைசெய்வார்.

திருவமிக்கடையவேண்டி ந்செம்மகப்பேறுவேண்டின்
மருவலர்ச்செருக்கவேண்டின்மாண்பொருள்கல்விவேண்டின்
வரும்பெரும்புழச்சிவேண்டின்வான்முதலெவ்விடத்தும்

பொருவிவியூசையன்றிமற்றெவற்றாலும்பூவா ” எனச் சூதசங்கிதையில் வருதல்காண்க. (உ)

உதீசிமாநாகங்கோட்டி முப்புரமொழுத்தவயிரா
வதீசனுக்கணியதென்பால்வையியவுணர்வுக்கெட்டா
வதீதனைவழுத்தியநாள்வச்சிரயாக்கைபெற்ற
ததீசியின் செயல்விரித்துச்சாற்றுவன்முனிவீர்கேண்மின்.

(இ-ள்.) உதீசி மாநாகம் கோட்டி முப்புரம் ஒழத்த அயிராவதீசனுக்கு அணிய தென்பால் வையிய உணர்வுக்கு எட்டாத அதீதனை வழுத்தி - வடக்கின்கணுள்ள பெரிய பொன்மலையைவளைத்துத் திரிபுரங்களை நகைத்தெரித்த அயிராவதீசனுக்குச் சமீபித்த தென்பாலுள்ள இட்டசித்தீச்சரத்திலெழுந்தருளிய நூலுணர்ச்சிக்கெட்டாத அதீதனாகிய இறைவனைத்தொழுது, அநான் வச்சிர யாக்கை பெற்ற ததீசியின் செயல் விரித்து சாற்றுவன் முனிவீர்கேண்மின் - அந்காலையில் வச்சிரயாக்கையைப்பெற்ற ததீசி முனிவரது செயல்கையை விரித்துக்கூறுவன் முனிவர்களே கேளுங்கள்.

நூலுணர்வு விந்துதத்துவத்தின் காரியப்பாடான நால்வகைவாக்கைப்பற்றி நிகழுஞ் சாத்திரஞானம் ஆதலால் உணர்வுக்கெட்டா வதீதனை என்றார்.

“மறைத்திறோக்கிவருந்தினர்க்கொளித்தும்” எனவும்,

“இத்தக்கிரத்திற்காணுமென்றிருந்தோர்க்கு

கத்தக்கிரத்தினவ்வயினொளித்தும்” எனவும் வாதவூரடிகள் பணித்தருளின மையாற்காண்க. (க)

பிருகுளின்மரபிறோன்றும்பிறங்குழித்த தீசிமேலோ
எருவிமாமதமால்யானைக்குபனெனுமரசன்மன்னோ

டொருவருங்கேண்மையெய்தியளவளாயுதையுங்காலை
யிருவருமொருநாள் ௩ டி. நகுபொழுத்தினையசொல்வார்.

(இ-ள்.) பிருகுவின் மரபில் தோன்றும் பிறங்குசீர் ததீசி மேலோன் அருவி மா
மத மால் யானை குபன் என்னும் அரசன் தன்னோடு - பிருகுவின்மரபில் சியவனமுனி
வர்க்குத்தோன்றிய விளங்காசீன்ற புகழையுடைய சாவனியென்னும் காரணப்பெய
ரையுடைய ததீசியென்னும் பெரியோன் அருவிபோலொழுகும் பெரியமத்தத்தையும்
அம்மதமயக்கத்தையும் வாழ்ந்த யானைச்சேனைமையுடைய பிரமனது தும்மலிற் பிறந்த
காரணத்தால் குபனென்னும் காரணப்பெயரையுடைய அரசனோடு, ஒருவு அரும் கே
ண்மை எய்தி அளவளாய் உறையும் காலை - நீங்குதலில்லாத நட்பினையடைந்து கலந்து
வசிக்குங்காலத்தில், இருவரும் ஒருநாள்கூடி நகு பொழுது இனைய சொல்வார் - இவ்
வருவம் ஒருநாள் தம்முட்கலந்து சிரிக்குங்காலத்தில் இத்தன்மையனவான வார்த்தைக
ளையெடுத்துப் பேசுவார்.

சியவனர்புத்திரன் சாவனியெனவந்தது தத்திதாந்தபதம் (ச)

விப்பிரர்கொல்லோவன்றிவேந்தரோபெரியொன்னு
மப்பொழுதத்தணைரரசரிற்சிறந்தோரொன்னச்
செப்பினன் ததீசிமன்னன் மன்னரோசிறந்தோரொன்றா
னிப்பரிசிருவருக்குமெழுந்ததுவயிரப்பூசல்.

(இ-ள்.) விப்பிரர் கொல்லோ அன்றி வேந்தரோ பெரியர் என்னும் அப்பொழு
து ததீசி அத்தனோர் அரசரில் சிறந்தோர் என்ன செப்பினன் - அத்தனர்களோ அவர்க
ளன்றி யரசர்களோ தம்முட்பெரியவர் என்று அரசன் வினவியபோது ததீசிமுனிவன்
அரசரிலும் அத்தனரோ சிறந்தோர் என்று கூறினன், மன்னன் மன்னரோ சிறந்தோர் என்
றான் - குபன் என்னும் அரசன் அத்தனரிலும் அரசரோ சிறந்தவனொன்று கூறினான், இ
பரிசு இருவருக்கும் வயிரம் பூசல் எழுந்தது - இத்தன்மையாக முனிவனுக்கும் அரச
னுக்கும் வயிரம் வாய்ந்த போர் எழுந்தது. (இ)

அழலெனமுனிவன் சீறியடித்தனனடித்தலோடு
மழலைவண்டியிருந்தாரான் வச்சிரஞ்சுழற்றிவீசிப்
பழமறைமுனிவனாகையிருதுணிபடுப்பவன்னோன்
கிழமைகூர்வெள்ளிதன்னை நினைந்துகீழ்நிலத்துவீழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) முனிவன் அழல் என்ன சீறி அடித்தனன் அடித்தலோடும் - ததீசிமு
னிவன் தீப்போலக்கோபித்து அடித்தான் அவனடிக்க, மழலை வண்டு இமிரும் தாரான்
வச்சிரம் சுழற்றி வீசி பழ மறை முனிவன் ஆக்கை இரு துணி படுப்ப - மழலைச்சொ
ற்களைப்போல வண்டுகளினசைபாடுமாலையையணிந்த குபனென்னுமரசன் வச்சிராயுதத்
தைச் சுழற்றிவீசித் தொன்றுதொட்டுள்ள ததீசிமுனிவனது சரீரத்தை இரண்டு துண்டு
செய்ய, அன்னோன் கிழமை கூர் வெள்ளி தன்னை நினைந்து கீழ்நிலத்து வீழ்ந்தான் - அ
த்ததீசிமுனிவன் தன்னொடுநட்புகொண்ட சுக்கிரனைக்கருதிப்பூமியின்மேல்விழுந்தனன்.

சுக்கிரனுணர்ந்துபோந்துதுணியுடல்பொருத்திக்கூட்டி
யக்கணத்தெழுப்பித்தேற்றியறைகுவான்முனிவகேண்மோ
கக்கலர்கமலவாவிக்காஞ்சியினணுகியன்பான்
மூக்கணற்றொழுதியாண்டுங்கொலையுருமுதன்மைகோடி.

(இ-ள்.) சுக்கிரன் உணர்ந்து போந்து துணி உடல் பொருத்தி கூட்டி அக்கணத்து எழுப்பி தேற்றி அறைகுவான் - சுக்கிரன் அறிந்துவந்து ஹனுபட்ட சரீரத்தைப் பொருத்திக்கூட்டி யப்பொழுதே யெழுப்பித் தேற்றிக் கூறுவான், முனிவகேணமோ - முனிவனே கேளாய், நக்க அலா கால வாவி காஞ்சியில் நணுகி அன்பால் முக்கணன் தொழுது யாண்டும் கொலை உறாத முதன்மைகோடி - விளங்கிய தாமரைகள் நிறைந்த தடாகஞ்சூழ்ந்த காஞ்சித்திருப்பதியையடைந்து முறுகிய அன்பால் சிவபெருமானை வணங்கி எக்காலத்தும் கொலையுண்ணாத முதன்மையைக் கொள்ளாய். (எ)

இழைமணிமாடக்காஞ்சியிட்டசித்தீசுவைப்பின்
மழைதவழ்மிடற்றுப்புத்தேன்மலரடிவழுத்திப்பெற்றேன்
விழைதகுமிருதசஞ்சீவனியிதுவதன்மென்பாங்கர்த்
தழைபுகழிட்டசித்திரும்புன்றமொன்றுண்டால்.

(இ-ள்.) மணி இழை மாடம் காஞ்சி இட்டசித்தீசம் வைப்பில் மழை தவழ்மிடற்று புத்தேன் மலர் அடிவழுத்தி விழைதகு மிருதசஞ்சீவனி இது பெற்றேன் - இரத்தினமிழைத்த மாடங்கள்நெருங்கிய காஞ்சியிலுள்ள இட்டசித்தீச்சரத்தி லெழுந்த ருளியமேகம்போலக் கருநிறம்வாய்ந்த ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய இறைவரது தாமரை மலர்போன்ற திருவடிவையெடுத்து விரும்பத்தக்க மிருதசஞ்சீவனியென்னு மிம்மந்திரத்தைப்பெற்றேன், அதன் தென்பாங்கர் புகழ் தழை இட்டசித்தி தரும் புனல் தடம் ஒன்று உண்டு - அத்திருப்பதியின்தென்பாலில் புகழ்நிறைந்த இட்டசித்திரும் நீர்மயமாகிய தடாகமொன்றுள்ளது.

மிருதசஞ்சீவனிமந்திரம் மாணத்தை நீக்கி உயிர்தருமந்திரம், அது உயிர்தரு மருந்துபோன்றவின் உவமையாகுபெயராய் மம்மந்திரத்திற்குவந்தது “உயிர்தருருந்தேமிருதசஞ்சீவனி” எனப் பிங்கலத்தில் வருதல் காண்க. இதனைப் பின்னர்க்காண்க. இட்டசித்தி விரும்பியபயன் கைகூடுதல். (அ)

அக்கடம்படிந்தோர்தம்பாலாருள்சுரக்கும்சன்
பத்தியாலதனைக்கண்டோர் திண்டினோர்பருகலுற்றோர்
புத்தியோடாடப்பெற்றோரம்பொருளின்பமயீடாஞ்
சித்திகள்பெறுவாரென்றாலதன்புகழ்செப்பற்பாற்றோ.

(இ-ள்.) அதம் படிந்தோர் தம்பால் ஈசன் ஆர் அருள் சுரக்கும்-அந்தத்திருக் குளத்தில் நீராடினோரிடத்து இறைவன்நிறைந்த திருவருளைச்சுரப்பான், பத்தியால் அதனை கண்டோர் திண்டினோர் பருகலுற்றோர் புத்தியோடு ஆடபெற்றோர் அறம் பொருள் இன்பம் வீடு ஆம் சித்திகள் பெறுவர் என்றால் - அன்போடு அத்தீர்த்தத்தைக் கண்டவர்களும் பரிசித்தவர்களும் பருகினவர்களும் புத்திபூர்வத்தோடு நீராடப்பெற்றவர்களும் அறமும்பொருளும் இன்பமும் வீடுமாகிய சித்திகளைப்பெறுவார்களானால், அதன் புகழ் செப்பல் பாற்று ஒ - அத்திருப்பதியின்புகழை நம்மாவெடுத்துக்கூறும் பகுதியையுடையதோ (அல்ல என்றபடி.)

பெறுவர் என்னும் பாடத்தைப் பெறுவர் எனத் திருத்தினர். ஆர் விசுகி அர் விசுகியுணர்ந்தும் பொருளை யுணர்த்தாதெனக் கருதினர்போலும். இதனைப் பாடசாலைகளிற் கற்குஞ் சிறுவர்களை வினவின் ஐயம் ஒழியுமென்க. (க)

எழுசேடியாசிரியவிருத்தம்.

மல்லனீரரிவாரமுழ்கிடின்ககவிலான்மகவீனநிபி
மில்லமில்லவன்முனைவியெய்துவனாயுளில்லவனஓதுங்

கல்வியில்லவன் கல்வியெய்துவன் கண்ணிலான் விழிபெறுகுவன்
செல்வமில்லவன் செல்வமேவுவனர சிலானரசுசெய்யுமாள்.

(இ-ள்) மல்லல் நீர் அரி வாரம் மூழ்கிடின் மகவு இல்லான் மகவு ஈன்றிடும் - வளமடைந்த இட்டசித்திரத்தத்தில் அநிவாரமூழ்கினால் புத்திரனில்லாதவன் புத்திரனைப்பெறுவான், இல்லவ இல்லவன் மனைவி எய்துவன் ஆயுள் இல்லவன் அஃது உறு மனையியில்லாதவன் மனைவியை டைவான் ஆயுளில்லாதவன் ஆயுளையடைவான், கல்வி இல்லவன் கல்வி எய்துவன் கண் இல்லான் விழி பெறுகுவன் - கல்வித்தேர்ச்சியில்லாதவன் கல்வியைப்பெறுவான் கண்ணில்லாதவன் கண் உணர்ப்பெறுவான், செல்வம் இல்லவன் செல்வம் மேவுவன் அரசு இல்லான் அரசு செய்யும் - செல்வம் இல்லாதவன் செல்வம்பெறுவான் அரசியலில்லாதவன் அரசியலைப்பெறுவான். (க0)

அலகைபூதமதாதிபற்றியலைக் கநின் றவரிரவிராள்
குலவுமத்தடமாடினாகவைகோடியோசனை பின்னிடும்
கலிகெழுந்துயர் குட்ட வெம்பிணி முயலகன் பெருநோயலாம்
விலகிரீங்குமநரீ படிந் றிடெமக்கணத்திதுமெய்மையே.

(இ-ள்.) அலகைபூதம் ஆதி பற்றி அலைக்க நின்றவர் இரவி நாள் குலவும் அதம் - ஆமன் அங்கு அவை கோடியோசனை பின்னிடும் - பசாசும் பூதமுமுதலானவை பற்றிவருத்த நின்றவர்கள் ஞாயிற்றுக்கிழமையில் விளங்கும் அத்தீர்த்தத்தில் நீராடில் அவ்விடத்து அவைகள் கோடியோசனைதூரம் பின்னிட்டோடும், அநீர் படிந்திடும் அக்கணத்து கலிகெழும் துயர் குட்ட வெம்பிணி முயலகன் பெருநோய் எல்லாம் விலகிரீங்கும் - அத்தீர்த்தில்மூழ்கும் அப்பொழுதேமிகத்தான் பந்தைவினைக்கு வு குட்டநோயு முயலகனென்னும் பெருநோயுமாகிய இவையெல்லாம்விட்டுத் தூரத்தில் நீங்கும், இது மெய்மை - இது சத்தியம்.

முயலகநோய்நாளுக்குநாள் உடம்புமெலியும் நோய். அது புகுதிப்பொருள் விசுதி.

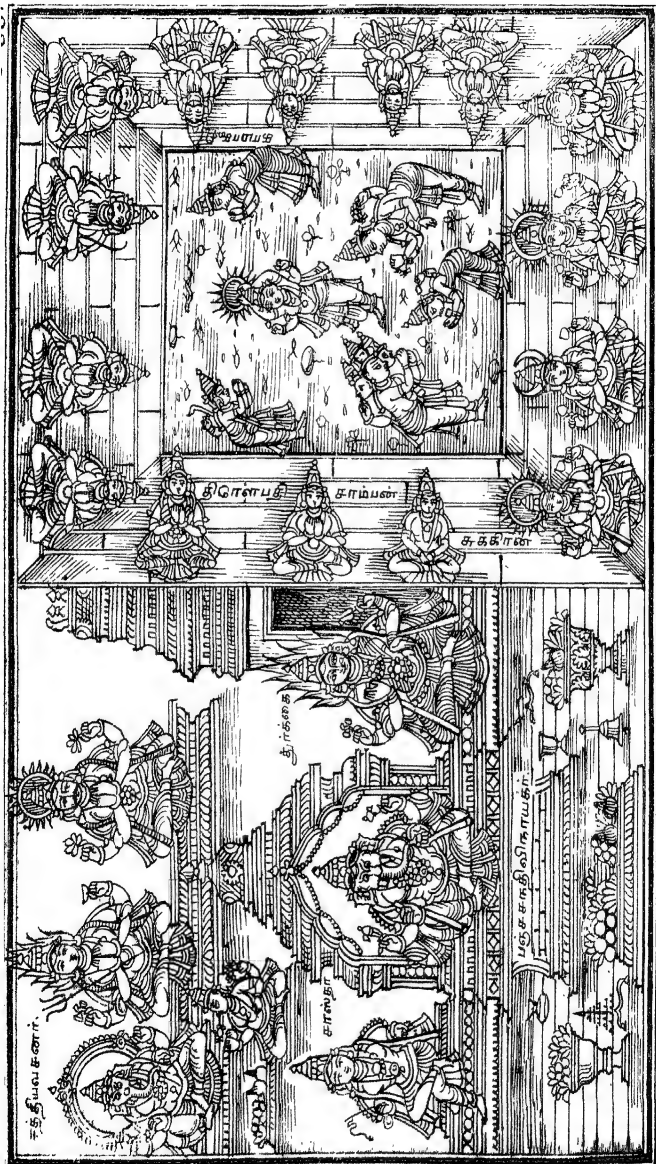
காதளாவியகுழைகிழித்துவிடங்கனிந்துகுமிழ்மமிசை
மோதுமையரிவாட்டடங்கண் முகிழ்த்தகொங்கை துணங்கிடை
மாநராயினுமைந்தராயினும்வந்துபூம்புனலாடினோர்
யாதுயாதுவிரும்பினுமவ்விட்டசிநதியளிக்குமாள்.

(இ-ள்.) காது அளாவிய குழை கிழித்து விடம் கனிந்து குமிழ் மிசை மோதும் ஐயரி வாள் தடம் கண் - காதிலணிந்த குண்டலத்தைக்கிழித்து விஷத்திற்பழுத்துக் குமிழ்ப்பூவையொத்த நாசியேல்மோதும் ஐயரிபடர்ந்த வாள்போன்றபரந்தகண்களையும், முகிழ்த்த கொங்கை துணங்கு இடை மாதராயினும் - மைந்தராயினும் வந்து பூம்புனல் ஆடினோர் - அரும்பிய கொங்கையையும்சிறுகிய இடையையுமுடைய பெண்களாயினும் புருடர்களாயினும்வந்து பொலிவடைந்த அத்தீர்த்தத்தில்முழுகினோர், யாது யாது விரும்பினாலும் அ இட்டசித்தி அளிக்கும் - எதையெதை விரும்பினாலும் அவ்விட்டசித்தி தீர்த்தங்கொடுக்கும்.

மல்லனீர் என்பதுமுதல் இச்செய்யுள்காறும் புத்திபூர்வத்தால் நீராடப்பெற்றோரடையும் பயன்கள் கூறப்பட்டன. (கஉ)

முந்துகந்தனில்வாணிதன்னொடுமுளரிமெல்லணைநான்முகன்
வந்துமேதகுமிட்டசித்திமலர்ந்தடந்தனிலாடிநன்
றுந்துசுத்தியலோகவாழ்க்கைபடைத்திடுநொழுலோடுற
விந்துசேகரனருள்கிடைத்தனனெழுமவலித்தவமுனிவனே.

(அ) (ஆ) (இ) (ஈ) (உ)

B. கச்சேரிப்பட்டம்.

ந.இ.ட.சுத்தீசப்பட்டலம். குபேரன்.

(இ-ள்.) எழுவல் தவம் முனிவனே - மிக்கதவத்தையுடையதீதிரியே, முந்து உகம் தனில் வாணி தன்னெடு முனி மெல் அணை நான்முகன் வந்து - கிரோதாயுகத்தில் கலமகளோடு தாமனாயாகிய மெல்லியதளிமத்தில் வசிக்கும்பிரமன்வந்து, மேதரும் இட்டசித்தி மலர் தடத்தினில் ஆடி நன்று உந்து சத்தியலோக வாழ்க்கை படைத்திடும் தொழிலோடு உற இந்து சேகரன் அருள் கிடைத்தனன் - மேன்மைமிக்க இட்டசித்திரீர்த்தத்தில்ரீராடி நன்மைமிக்க சத்தியலோகவாழ்க்கையும் படைக்கும் தொழிலும் அமைய இறைவனது திருவருள்பெற்றனன்.

ஒடு எண்ணிடைச்சொல்.

(க௭)

ஏயுநற்றிரோதாயுகத்தினென்னுழப்படிந்துமறைத்தனு
வாயிரங்கதிராண்டுதன்நினைத்தத்தடம்படிந்தோர்க்கான்
மேயசித்திகள்வினாவினல்கவும்விருச்சிகத்தினந்நாளுயின்
வாயுமப்பயன்மிகவினாந்துவழங்கவும்வரமெய்தினுன்.

(இ-ள்.) என்னுழ ஏயும் நல் கிரோதாயுகத்தின் படிந்துமறைத்தனு ஆயிரம் கதிர் ஆண்டு-சூரியன் பொருந்திய நல்ல கிரோதாயுகத்தில்ரீராடி வேதவுடம்பையும் ஆயிரங்கிரணங்களையுமடைந்து, தன் நினைத்து அதம் படிந்தோர்க்கு அரன் மேயசித்திகள் வினாவில் நல்கவும்-தனதுவாரத்தில் அத்தீர்த்தத்தில் முருகினோர்க்கு இறைவன் விரும்பத்தக்கசித்திகளை வினாவோடருளவும், விருச்சிகத்தின் அநான் உயின் வாயும் அபயன் மிக வினாந்து வழங்கவும் வரம் எய்தினுன் - கார்த்திகைமாதத்தில் அவ்வாரத்தில் ரீராடில் பொருந்திய அப்பயன்களை மிகவும் வினாந்துவந்தருளவும் வரம்பெற்றான்.

சூரியன் வேதசொருபியென்னும் பெயர்பெற்றமையும் ஆயிரங்கிரணங்களை யடைந்தமையும் அத்தீர்த்தரீரிலாடிய பின்பெற்றமையால் படிந்து மறைத்தனுவாயிரங்கதிராண்டு என்றார்.

(க௮)

துவாபரத்தரிபூவின்மாதொடுதோன்றியத்தடமாடினான்
றவாதுபல்லுயர்காக்கும்வாழ்வொடுமால்பதந்தனைப்பெற்றான்
னுவாமதிக்கலையானதும்பிகைகலியுகத்திலந்ரீர்படிந்த
தவாநிறைந்தருள்கம்பநாயகர்பாதிமேனியடைந்தனன்.

(இ-ள்.) துவாபரத்து அரி பூவின் மாதொடு தோன்றி அதம் ஆடினான் - துவாபரயுகத்தில் திருமால் திருமகளோடுவந்து அத்தீர்த்தத்தில் ரீராடி, மால் தவாதுபல் உயிர்காக்கும் வாழ்வொடு பதந்தனை பெற்றனன் - அத்திருமால் கெடாத பலவுயிர்களையும் காக்கும் வாழ்வோடு வைகுத்தபவியையும்பெற்றான், உவா கலை மதி ஆனன அம்பிகை கலியுகத்தில் அநீர் படிந்து அவா நிறைந்தருள்கம்பநாயகர் மேனி பாதி அடைந்தனன்-கலைகணிதைந்த சந்திரனையொத்த முகத்தையுடைய உமையம்மை கலியுகத்தில் அத்தீர்த்தத்தில்ரீராடி விருப்பத்தோடு நிறைந்தருளிய ஏகம்பநாதரது திருமேனியிற் பாதிபெற்றனர்.

திருவேகம்பர் பிரிவாற்றாமைதோன்ற அவாநிறைந்தருள்கம்பநாயகர் என்றார்.

இவர்களுல்வருநான்குக்களுக்கிறைவராயினர்மற்றுமிச்
சிவமுறம்புனலாடிமுன்னினகாணிழந்தபலெய்தினுன்
ஹளமாமதிமுயகலபபிணிசாடினன்பகனென்பவன்
அவளுமாறுயர்வீரபத்திரன்ஹெட்டவான்விழிபெற்றனன்.

(இ-ள்.) இவர்கள் நால்வரும் நான்கு உகங்களுக்கு இறைவர் ஆயினர் - இவர்கள்நான்குபேரும் நான்குயுகங்களுக்குத் தலைவர்களானார்கள், மற்றும் இ சிவம் உறும் புனல் முன் தினகரன் ஆடி இழந்த பல் எய்தினுன் - மீளவும் இந்த நன்மைமிக்க தீர்த்த

தத்தில் முன்பு சூரியன் முழுகித் தக்கன் யாகத்திலிழந்த பல்லைப்பெற்றான், தவளம் மாம தி முயலகம் பிணி சாடினன் - வெள்ளிய பூரணசந்திரன் நாளுக்குநாளினைக்குமுயலக நென்னும் நோயினின்றிங்கினான், பகன் என்பவன் துவளும் ஆறு உயர் வீரபத்திரன் தொட்டவான் விழி பெற்றனன் - பகன்னன்னும் பெயராயுடையசூரியன் வருந்தும் வண்ணம் வெற்றியில்மிக்க வீரபத்திரக்கடவுள் தக்கன்யாகத்திற்குேண்டிய ஒளிவாய்ந்த கண்களைப்பெற்றனன்.

கிதோதாயுகத்தில் பிரமனும், கிதோதாயுகத்தில் சூரியனும், துவாபராயுகத்தில் திருமாலும் கலியுகத்தில் உமையம்மையும் நீராடித் தாங்கள் கருதிய இட்டசித்திகளையும் பெற்றதமன்றி அவ்வயுகங்களுக்கு அவரவர்களேயிறைவர்களாயினார் என்பார் இவர்கள் நால்வரும் நான்குகங்களுக்கு கிறைவராயினர் எனவும், முன் தினகரனிழந்தபலெய்தினான் எனக்கூறிப் பகனென்பவன் வீரபத்திரன் தொட்டவான் விழிபெற்றனன் எனப் பின்னர் கூறியது கற்பேதம் எனக்கொள்க. மேடமுதலிய இராசிகளிற் பிரவேசிக்கும் ஆதித்தர் பன்னிருவரில் கன்னிராசியற் பிரவேசிக்கும் ஆதித்தனுக்குப் பகன் என்பது பெயராதலில் அந்த ஆதித்தன் எனக்கொள்க.

“சூரியனார்தொண்டைவாயினிற் பந்தனை

வாரிகெரித்தவாறுந்திபற

மயங்கிற்று வேள்வியென்றுந்திபற” எனவும்,

“உண்ணப்புகுந்தபகனெளித்தோடாமே

கண்ணைப்பறித்தவாறுந்திபற

கருக்கெடநாமெலா முந்திபற” எனவும்,

கன்னிராசியற் பிரவேசிக்கும் ஆதித்தனுக்குப் பகன் எனப் பெயர்வந்ததை—
மாசிலீன் வருணன் பங்குனிபூடாசித்திலாடஞ்சன்னைவகாசிக்
காசறுதாதாவானியந்திரனாழியற் சவிதாநலாவணிக்கு
நாசமில்விச்சுவான் புரட்டாசிபகனைப்பசிபருச்சனிசீர்
விசுகார்த்திகைதொட்டாநன்மார்கழிக்குறித்திரன் னறைக்குவிட்டுணுவே” எனவு
ம் கூர்ப்புராணத்தில் வருதல் காண்க. பகன் ஒருதேவன் என்பாரும் உளர். (௧௬)

வடதிசைக்கிறைவரைமடக்கொடி வடிவு நோக்கியிழந்தகண்

ணுடனாற்கொருநட்புமெய்தினனே துச்சருமேளனு

முடல்சனைக்கருவிழியுருப்பசியுகளொங்கைமணந்தனன்

மிடல்கொள்கண்ணனளித்தசாம்பனுக்குட்டவெம்பிணிநீங்கினான்.

(இ-ள்) வடதிசைக்கு இறைவரை மடமை கொடி வடிவு நோக்கி இழந்த கண் உடன் அறக்கு ஒரு நட்பும் எய்தினன் - வடதிசைக் கிறைவனாகிய சூரேரனும் உமையம்மையின் நிருவுருவத்தினழகை விரும்பப்பார்த்தலால் தானிழந்தகண்களோடு சிவபிரானுக்கு ஒருநட்பையு மடைந்தான், ஒது துச்சருமேளன் உம் கணை உடல் கருவிழி உருப்பசி உகை கொங்கை மணந்தனன் - யாவரும் புகழ்ந்துபேசுந் துச்சருமேளனென்னுமொருமுனிவனும் அம்பொடுபோர் செய்யுங் கரியகண்களையுடைய உருப்பசியினுடைய இரண்டென்களையுங்கலந்தனன், மிடல் கொள்கண்ணன் அளித்த சாம்பனும் குட்ட வெம்பிணி நீங்கினான் - வலிமைமிக்க கண்ணுரத்திபெற்ற சாம்பனென இவனும் குட்டமாகிய கொடிய நோயினின்றிங்கினான்.

சாம்பன் என்பவன் கண்ணன் தேவியாரான் சாம்பவதியின்புத்திரன், ஊர்வசி நூப்பசியெனவந்தது வடமொழிச்சிதைவு. பிரமனுடைய தொடையிற்குேன்றினைவ ஒருநூல் அப்பெயர் வந்தது. (௧௭)

நிடதமன்னியநளையோத்திராமனீள்புகழ்ப்பாண்டவர்
மடனிலிங்கிவர்முத்திறத்தருமருவலாயழித்துவென்
நிடனிழந்நிமிறைமையெய்தினரிரியுமைம்புலவாழ்க்கையோய்
தடவுமென்மலரிட்டசித்திறந்தடம்படிபேற்றினால்.

(இ-ள்.) இரியும் ஐம்புல வாழ்க்கையோய் - இந்திரியவாழ்வின்னு நீங்கியத
தெரியே. நிடதம் மன்னிய நளன் அயோத்தி இராமன் நீள் புகழ் பாண்டவர் மடன் இவ்
இவர் முத்திறத்தரும் இங்கு-நிடதத்தில்வாழும்நளனும் அயோத்தியில்வாழும்ராமனும்
மிக்கபுகழ்வாய்ந்த பாண்டவருமாகிய அறியாமையினின்று நீங்கிய இந்தமூவரும் இத்தி
ருப்பதியில், தடவு மெல் மலர் இட்ட சித்திறந்தரும் தடம் படி பேறினால்-பரந்த மெல்
லிய தாமரை+நெருங்கிய இட்டசித்திநீர்த்தத்தில் நீராடியபலனால், மருவலானா அ
ழித்து வென்று இடன் இழந்திடும் இறைமை எய்தினர் - பகைவரையழித்து வென்று
தமது நாட்டையும் இழந்த அரசரிமையையு மடைந்தார்கள். (ஈஅ)

அறசீர்க்கழிநெடிவ்விருத்தம்.

தோற்றமார்வடாதுவெந்நோய்துமித்திடுந்தருமதீர்த்தம்
போற்றருங்குணைவிண்ணோர்புகழ்தருமருத்ததீர்த்தம்
கூற்றுறுந்தெனாமாறக்குறாபுனற்காமதீர்த்தத்
சாற்றியகுடாதுமுத்தித்தீர்த்தமத்தடத்துளோங்கும்.

(இ-ள்.) அ தடத்துள் தோற்றம் ஆர் வடாது வெம் நோய் துமித்திடும் தருமம்
தீர்த்தம் - அவ்விட்டசித்திதீர்த்தத்தின்காட்சி நிறைந்த வடபாலிலுள்ளதுறையில் கொ
டிய நோமைய்போக்குந் தருமதீர்த்தமும், போற்றரும் குணது விண்ணோர் புகழ்தரும்
அருத்த தீர்த்தம் - புகழ்நற்கரிய கீழ்பாலுள்ளதுறையில் தேவர்கள்புகழு மருத்ததீர்த்த
மும், கூற்று உறும் தெனது மாறாது குறா புனல் காமதீர்த்தம்-இயமன்வசிக்ஞ் தென்
பாலிலுள்ளதுறையில் நீங்காசொலிக்கு நீர்மயமாகிய காமதீர்த்தமும், சாற்றிய குடாது
முத்திதீர்த்தம் ஒங்கும் - சொல்லப்பட்ட மேல்பாலுள்ள துறையில் முத்திதீர்த்தமும்
உயர்ந்துவிளங்கும்.

வடக்குள்ளதுவடாது, குணக்குள்ளதுகுணது, தெற்குள்ளதுதெனது, குட்
குள்ளதுகுடாது எனவருநல் மருஉ. அத்தீர்த்தத்திலுள்ள நான்குதுறைகளும் தருமார்த்
த காமமோட்சங்களைத்தருமென இதுறன்கூறப்பட்டன. (ஈக)

நாற்பயனுதவுந்நீர்த்தநான்குடையிளையதீர்த்த
மேற்புறத்திங்கடோறுஞ்சிறந்ததேயெனினுஞ்சால
மேற்படுமிடபங்கும்பம்விருச்சிகங்கடகந்தன்னிற்
பாற்படுமவற்றின்மேலாங்கார்த்திகைப்பானுவாரம்.

(இ-ள்.) நால் பயன் உதவும் தீர்த்தம் நான்கு உடைய இளைய தீர்த்தம் - அறமு
தலிய நான்கு பயன்களையுந்தரும் இத்தீர்த்தமானது, ஏற்பு உற திங்கள் தோறும் சிறந்
ததே எனின் உம் - அமையமாதங்கள்தோறுஞ் சிறந்ததேயாயினும், இடபம் கும்பம் வி
ருச்சிகம் கடகம் தன்னில் சால மேற்படும்-வைகாசியும்மாசியும் கார்த்திகையும் ஆடியு
மாகிய இம்மாதங்களில் மிகவு மேம்பாடுடையதாம், கார்த்திகை பானுவாரம் பாற்படு
ம் அவற்றில் மேலாம் - கார்த்திகைமாதத்தில் வரும் ஞாயிற்றுக்கிழமை பகுதிப்பட்ட
அந்நான்கு மாதங்களிற்கு மேம்பட்டதாம்.

இடபரவியிலும் கும்பரவி மேற்பட்டது, கும்பரவியினும் விருச்சிகரவி மேற்பட்
ட்டது,அதினும் கடகரவி மேற்பட்டது என்பார் முறைபிறழவைத்துத் தம்மில் என்ன

து தன்னில் எனவும், கூறிய மாதங்களில் கடகரவி மேற்படினும் விருச்சிகரவியில் வந்த ஞாயிற்றுக்கிழமை மேற்பட்டது என்பார் பாற்படுமவற்றின்மேலாக் கார்த்திகைப் பானுவாரம் எனவும் கூறினார். (உ௦)

பானுநாள் விடி யற்போதின த்தடம்படிந்தோர் யாவ
 றோனுமங்கவர்களுய்தும்பேறெவரியம்பற்பாலார்
 தானநீராடலோமங்கணித்தலத்தடவுக்கஞ்சத்
 தேனலரிட்டசித்தி தீர்த்தத்தொன்றனந்தமாயால்.

(இ-ள்.) பானுநாள் விடியல் போதில் அ தடம் படிந்தோர் யாவோனும் அந் கு அவர்கள் எய்தும் பேறு எவர் இயம்பற்பாலார் - ஆகிவாரத்தி லுதயகாலத்தி லத்தீர் த்தத்தில் நீராடினோ ரொவராயினும் அவ்விடத்தவர்களடையும் பயன் யார்தானெடுத்து க்கூறும் பகுதியையுடையார், அ தடவு கஞ்சம் தேன் அலர் இட்டசித்தி தீர்த்தத்து தா னம் நீர் ஆடல் ஓமம் கணித்தல் ஒன்று அனந்தம் ஆம் - அந்தப் பெரிய தேன்சிந்துந் தா மலாமலர் நிறைந்த இட்டசித்தி தீர்த்தக்கரையிலிருந்து பூதானமுதலியவற்றைச்செய்தலும் நீராடுதலும் ஓமஞ்செய்தலும் செபித்தலுமாகிய இவைகளைச்செய்தால் அவை யொன்றுக்கொன்று அவ்வில்லாத பயனைத்தரும். (உக)

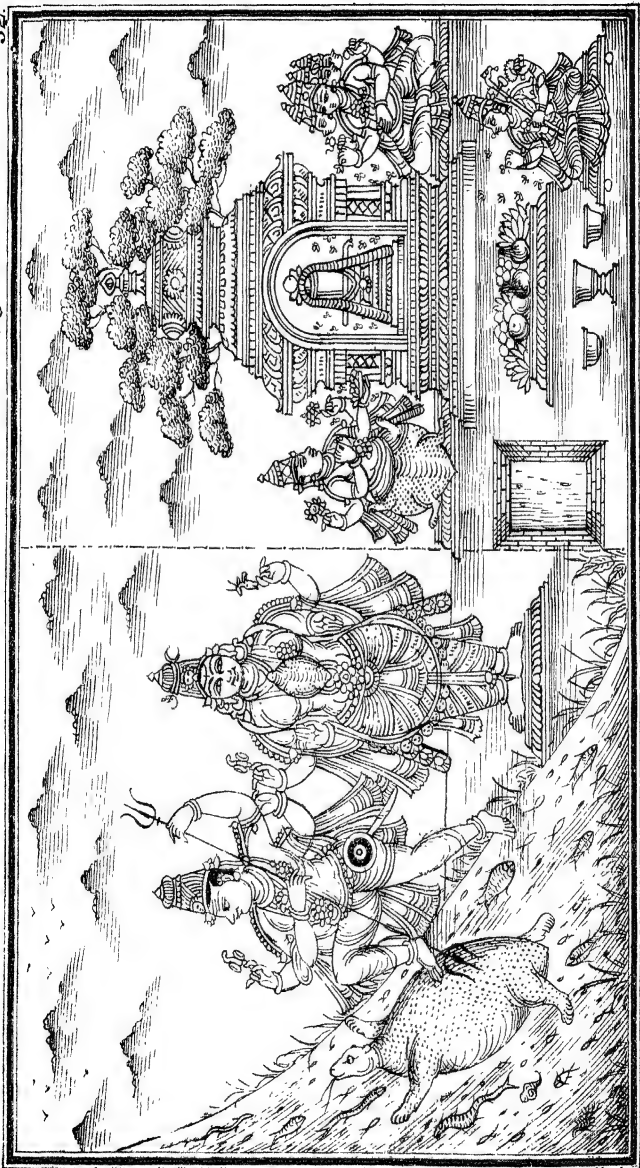
ஆதலினங்கண்மூழ்கியருங்கொலையுறாதமேன்மை
 திதறப்பெறுகென்றோதிமிருதசஞ்சீவனிப்பேர்
 மேதகுமனுவுநல்கிச்சுக்கிரன்விடுப்பப்போந்து
 கோதிலாமுனிவனோகைகூர்ந்துகாஞ்சியினைச்சேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) ஆதலின் அங்கண்மூழ்கி அரும் கொலை உறாத மேன்மை திது அற பெறுக என்று ஒதி - ஆதலா லத்தீர்த்தத்தில் நீராடி அடைதற்கரிய கொலையை யினிய டையாத மேன்மையைக் குற்றமறப் பெறக்கடவாயென்று கூறி, மிருதசஞ்சீவனிப்பேர் மேதகு மனுவும் நல்கி சுக்கிரன் விடுப்ப போந்து - மிருதசஞ்சீவனியென்னும் பேர்வா ய்ந்த மந்திரத்தையும் உபதேசித்துச் சுக்கிரனனுப்பச்சென்று, கோது இல்லாத முனிவன் ஒகை கூர்ந்து காஞ்சியினை சேர்ந்தான் - குற்றமில்லாத ததிசுமுனிவன் மகிழ்கூர்ந்து காஞ்சியென்னுந் திருப்பதியை யடைந்தான். (உஉ)

சேர்ந்தவனிட்டசித்தி தீர்த்தநீர்படிந்துகண்ணீர்
 வார்த்திடவிட்டசித்திவரதனையருச்சித்தன்பு
 கூர்ந்தனன்சின்னாள் பின்னர்க்குழப்பிறைமோலிதோன்றி
 யீர்த்தனன்யயிரயாக்கையினிவருங்கொலையெய்தாமே.

(இ-ள்.) சேர்ந்தவன் இட்டசித்தி தீர்த்தம் நீர் படிந்து கண் நீர் வார்த்திட இட்டசித்தி வரதனை சின்னாள் அருச்சித்து அன்பு கூர்ந்தனை - சேர்ந்தததிசுமுனிவன் இட்டசித்தித்தடத்தில்மூழ்கக் கண்ணீர்சித்த இட்டசித்திவரதனைச் சிலநாளாருச்சித்து அன்புகூர்ந்தான், பின்னர் குழ பிறை மோலி தோன்றி இனி வரும் கொலை எய்தாமே வயிர யாக்கை சந்தனை - பின்பு இளம்பிறையையணிந்த சடாமகுடத்தையுடைய இ னைவன் காட்சித்து இனிவருங் கொலைசாராமல் வச்சிரசரீரத்தைத் தந்தருளினன்.

மிருதசஞ்சீவனியென்னு மந்திரத்தைச் சுக்கிரனிடத்துப்பெற்றுப் பூசித்தமை யால் சிவபெருமான் அருளடைந்து இனிவருங் கொலையெய்தாமே வச்சிரயாக்கையிற் தான் என்றார். (உ௩)

A கச்சேபுரிலுள்ள.

அவ்வகைவரங்களெல்லாமண்ணல்பாற்பெற்றுமிண்டு
மெய்வகைத்ததிசியெய்திவேத்தவைவேந்தன்சென்னி
யெவ்வமிலிடத்தாளோச்சியுதைத்தனனிவனுக்கென்று
தெவ்வெனச்சமரினேற்றமாயனைச்செயிர்த்துவென்றான்.

(இ-ள்.) அ வகை வரங்கள் எல்லாம் அண்ணல் பால் பெற்று மீண்டு மெய்
வகை ததிசி வேத்து அவை எய்தி - அவ்வகையாக எல்லாவரங்களையும் இறைவனிடத்
துப் பெற்றுத்திரும்பி உண்மைவாய்த்தத்திசுமுனிவன் அரசபவையடைந்து, வேந்
தன் சென்னி எவ்வம் இல் இடம் தான் ஒச்சி உதைத்தனன் - குபனதுதலையின்மேல்
குற்றமில்லாத இடக்காலேநீட்டியுதைத்தான், இவனுக்கு என்று தெவ் என்ன சமரின்
ஏற்ற மாயனை செயிர்த்து வென்றான் - இவனுக்காகப் பகைபூண்டுபோரிலேற்ற திரு
மாலைக்கோபித்தெதிர்த்து வென்றான்.

என்று நான்காம்வேற்றுமைச் சொல்லுருபு, வச்சிரயாக்கைபெற்றமையால் திரு
மாலையும் வென்றமையில் செயிர்த்துவென்றான் என்றார். (உச)

இடனுடைப்புரிசைசுற்றுமிட்டசித்திசவைப்பிற்
குடகிசைசுமுகமாவைகுங்குமுகளைவழிபட்டின்னு
கடலை தீர்ந்திட்டசித்திகண்ணினொண்ணிலாதார்
புடவியிலதன்றனீர்மையாவரோபுகலுநீரார்.

(இ-ள்.) இடன் உடைய புரிசை சுற்றும் இட்ட சித்திச வைப்பில் குடகிசை
சுமுகமாக வையும் குமுகளை - பரப்பமைந்த மதில்கூழ்த்த இட்டசித்திசமென்னுந் திருப்
பதியில் மேற்றிசைசுமுகமாக எழுந்தருளிய இறைவனை, என் இல்லாதார் இன்னும் வ
ழிபட்டு கடலை தீர்ந்து இட்டசித்தி நண்ணினர் - அனவல்லாதார் இன்னும் வழிபட்டுப்
பிறர்செய்யும் வஞ்சனையினின்றானீங்கி யிட்டசித்திகளையடைந்தார்கள், புடவியில் அதன்
தன் நீர்மை புகலும் நீரார் யாவர் - நிலவுலகில் அதன்றன்மையை யெடுத்துச்சொல்லு
வோர்யாவர். (உரு)

இட்டசித்திச்சரப்படலம் - முற்றிற்று.

ஆகத்திருவருத்தம் - அஅஅ.

கச்சபேசப்படலம்.

கவிநிலைத்துறை.

ஒடரிக்கண்ணியாராடலும்பாடலுமோவுருச்
சேடமையிட்டசித்திசமென்மையிதுசெப்பினு
மாடமைத்தோளியோர்பாகர்வாழ்நன்னதன்நென்புடைத்
தோடவிழ்சோலைசூழ்கச்சபேசத்தியல்சொல்லுவாம்.

(இ-ள்.) அரி ஒடு கண்ணியார் ஆடலும் பாடலும் ஒவுருத் சேடு அகம் இட்ட
சித்திசம் மேன்மை இது செப்பினும் - செவ்வரிபார்த்தகண்களையுடைய பெண்களது ஆ
டலும்பாடலும்நீங்காத பெருமையமைந்த இட்டசித்திச்சரத்தின் பெருமையைக்கறி
னும், அமை ஆடு தோளி ஓர் பாகர் வாழ் அன்ன தன் தென்புடை தோடு அவிழ் சோ
லை சூழ் கச்சபேசத்து இயல் சொல்லுவாம்-மூங்கிலைவென்ற தோளையுடைய உமையம்
மை யோர்பாகத்துவாழும் இறைவரது இட்டசித்திச்சரத்தின் தென்பாலில் மலர் இத
ழலிழ்ந்த சோலைசூழ்த்த கச்சபேசத்தின் மான்மியத்தை யெடுத்துகூறுவாம். (க)

ஐவகைப்பூ நமாலயன் முதலாய பல்சராசா
மெவ்வகையுள்ளவுமீது செய்தியமாமயிலொடு
மவ்விரவாட்டயர்ந்தங்கவைமீளவுமாக்குவான்
மெவ்வடுகுறுகைச்சிற்பரன்றிருவுளஞ்செய்தனன்.

(இ-ள்.) ஐவகை பூதம் மால் அயன் முதலாய பல் சரம் அசரம் எவகை உள் னவும் ஈறு செய்து - பிருதிவிமுதலாகிய ஐந்துவகைப்பட்டபூதங்களும் திருமாலும் பிர மனுமுதலாகிய பலஇயங்கியற்பொருளும் நிலையிற்பொருளுமாக எவ்வகையாய்உள்ள னவற்றையுமறித்து, இமயம் மா மயிலொடும் அ இரவு ஆட்டு அயர்ந்த அங்கு அவை மீளவும் ஆக்குவான் - உமையம்மையோடு அவ்விராப்போதில் பவுரிக்கூத்தைச்செய்து அவ்விடத்து அவற்றை மீளவும்படைக்க, செவ் அடு குறு நகை சிற்பரன் திரு உளம் செய்தனன்-சிரிபுரங்களை முறுவலித்தெரித்த புன்னகையையுடைய இறைவன் திருவுளங்கொண்டனன்.

சம்மாரகாலம் இரவிலாதலால் அவ்விரவு எனவும், யாவையுமொடுக்கியபின் முன்புபோலத் தருதற்பொருட்டுத் திருக்கூத்துப்பிரித்தனன் என்பார் இமயமாமலையொடும் ஆட்டயர்ந்த கவைமீளவுமாக்குவா னெனவுங்கூறினார். (உ)

உலகெலாமழிவுறுங்காலையுந்தன் னுடைக்காவலிற்
குலவுசீர்க்காஞ்சியிற்சோதிலிங்கத்துருக்கொண்டெழுந்
திலகுதன்சத்தியான்முன்புபோல்யாவையுநல்கினு
னலகிலாநாமருபங்களுமாக்கினுண்ணலே.

(இ-ள்.) உலகு எல்லாம் அழிவுறும் காலையும் தன்னுடைய காவலில் சீர் குலவு காஞ்சியில் அண்ணல் சோதி லிங்கத்து உரு கொண்டு எழுந்து - எல்லாவகைகளும் பழியுங்காலத்தும் அழியாது தனதுகாவலிற் சிறப்போடுவிளங்கும் காஞ்சித்திருப்பதியிலிறைவன் சோதிலிங்கத் திருவுருவங்கொண்டெழுந்து, இலகு தன் சத்தியால் முன்பு போல் யாவையும் நல்கினான் அலகு இல்லாத நாம ரூபங்களும் ஆக்கினான் - விளங்கா நின்ற தனது கிரியாசத்தியால் இறுதிக்காலத்தின் முன்புபோல அண்டங்கள் யாவையும்படைத்து அவற்றில் வரையறைப்படாத இயங்கியற்பொருள்களையும் நிலையிற்பொருளையுத் தந்தருளினான்.

யாவையுநல்கினான் என முன்னர்க்கூறி அலகிலா நாமரூபங்களுமாக்கினான் என்பின்னர்க்கூறுதலால் யாவையும் என்பதற்கு அண்டங்கள் எனவும், நாமரூபங்களெனக்கூறுதலால் அயன்முதலியோர்களையும் எனக்கூறினாம். (ங)

போற்றுசீர்வ்விங்கத்தினைப்போற்றினோர்யாவரு
மாற்றரும்வீடுபேறெய்துவர்நான்முகன்வாணியோ
டாற்றலானாயிடைமாதவமாற்றியவ்வங்கனை
னூற்றமாருளினிற்படைத்திடுந்தலைமைபெற்றோங்கினான்.

(இ-ள்.) போற்று சீர் அ இலிங்கத்தினை போற்றினோர்யாவரும் மாற்றரும் வீடு பேறு எய்துவர் - திருமால்முதலிய யாவரும்போற்றாஞ் சிறப்புறாய்ந்த அச்சோதிலிங்கத்தைத்துதித்தோர் யாவரும் கீங்குதற்கரிய முத்திப்பயனையடைவார்கள், நான்முகன் வாணியோடு ஆற்றலான் ஆயிடை மாதவம் ஆற்றி அ அங்கணை ஊற்றம் ஆர் அருளினால் படைத்திடும் தலைமை பெற்று ஓங்கினான் - பிரமன் கலைமகனோடு வலிமையால்

அவ்விடத்துப் பெரியதவத்தைச்செய்து அவ்விறைவனுடைய ஊற்றமார்த்த திருவரு னாற்சிருட்டிக்குத் தலைமையடைந்து சிறப்புற்றான்.

என்று மாறுதலின்மைதோன்ற ஊற்றமாரருள் என்றார்.

(சு)

முன்னொருபிரமகற்பத்திடைநாரணன்மூரிநீர்
மன்னுமந்தரமலையாமையாய்த்தாங்கிவார்கடல்கடைந்
தினன முதஞ்சரர்க்கீர்த்தபின்வெஞ்செருக்கெய்தியாங்
கன்ன முந்நீர்முழுதுழக்கினுலகெலாமஞ்சவே.

(இ-ள்.) முன் ஒரு பிரமகற்பத்து இடை நாரணன் மூரி நீர் மன்னும் மந்தரம் மலை ஆமையாய் தாங்கி வார் கடல் கடைந்து - முன்பொருபிரமகற்பத்தில் திருமால் பெரியகடலில் மத்தாகநாட்டிய மந்தரமலையைக் கூர்மவடிவங்கொண்டதாங்கி நீண்ட அக்கடலைக்கடைந்து, இன் அமுதம் சுரர்க்கு ராந்த பின் வெம் செருக்கு எய்தி ஆங்கு அன்ன முந்நீர் முழுது உலகு எல்லாம் அஞ்ச உழக்கினான் - இனிய அமிர்தத்தைத் தே வர்களுக்குக்கொடுத்தபின் கொடிய இறுமாப்பையடைந்து அவ்விடத்து அத்தன்மையையுடைய கடல்முற்றும் உலகமெல்லாம் அஞ்சக்கலக்கினான்.

(இ)

அச்சுரீத்தாருயிருய்வகையருள்சுரந்தாங்குமீஇக்
கச்சபத்தின்னுயிர்செற்றதனோட்டினைக்கருமென
நச்சியவெண்டலைமாலிகைநடுவுறக்கொண்டனன்
பச்சிளங்கிள்ளைபால்வீற்றிருந்தருளியபண்ணவன்.

(இ-ள்.) பச்சிளங் கிள்ளை பால் வீற்றிருந்தருளிய பண்ணவன் - பசியுள்ளாங்கிளி போன்ற உமையம்மை யிடப்பாலாக நிகரின்றியெழுந்தருளிய இறைவன், ஆர் உயிர் அச்சம் நீத்து உய்வகை அருள் சுரந்து ஆங்கு உற்று கச்சபத்தின் இன் உயிர் செற்று - அரியஉயிர்கள் அச்சம்நீங்கிப் பிழைக்கும்வண்ணம் திருவருள்சுரந்து அவ்விடத்துச்செ ல்று திருமாலின்வடிவாகிய கூர்மத்தின் இனியஉயிலாவாங்கி, அதன் ஒட்டினை கதும் என்ன நச்சி வெண் தலை மாலிகை நடு உற கொண்டனன் - அக்கூர்மத்தினோட்டினை வினாந்து விரும்பத்தக்க உட்கிய தலைமாலையினடுவே மதாணியாகப் பொருந்தக்கொ ண்டனன்.

அயன்முதலிய பல்லுயிர்களும் உய்யும்வண்ணங் கொண்டருளிய சுகனத்திருவு ருவென்பது தோன்றப் பச்சிளங் கிள்ளைபால் வீற்றிருந்தருளிய பண்ணவனெனக் கூறினார். கூர்மத்தை யொறுத்ததை முன்னர்க்கான்க.

(சு)

இப்பெரும்பிழைதவிர்ந்துய்யுமாரணனெம்பிரான்
வைப்பெனுங்காஞ்சியிற்சோதிவிங்கத்தினைவழிபடேஉ
மெய்ப்படுமன்பிழைவிரந்திரத்தேத்தலும்விடைபிசைத்
துப்புறழ்செஞ்சடைத்தோன்றலங்கவனெதிர்தோன்றினான்.

(இ-ள்.) நாரணன் இ பெரும் பிழை தவிர்ந்து உய்யும் ஆறு எம்பிரான் வைப்பு என்னும் காஞ்சியில் சோதி விங்கத்தினை வழிபட்டு மெய் படும் அன்பினால் இரந்து இர ந்து எத்தலும்-திருமால் இந்தப்பெரிய குற்றத்தினின்றும் நீங்கிப்பிழைக்கும்வண்ணம் எம திறைவன் தானமாகிய காஞ்சியென்னுந் திருப்பதியிலுள்ள சோதிமயமாயெழுந்தருளிய இவ்வகத்தைவழிபட்டு மெய்ப் படுமவாய்ந்த அன்பாவிரந்து இரந்துதுதிக்க, விடை பிசை சூப்பு உறழ் செம் சடை தோன்றல் அங்கு அவன் எதிர் தோன்றினான் - இடபவழிதியி

ன்மேல் பவளத்தையொத்த செவந்த சடாமுடியையுடைய இறைவன் அத்திருப்பதியில் அத்திருமாலுக்கெதிரே காட்சித்தருளினான்.

ஆன்மாக்களுக்கு நடுக்கம் விளைத்தது சிவபிரான் ஆணைவழி நிலலாமையால் ஆதலின் இப்பெரும்பிழை தவிர்த்து என்றார். இரந்திரர்து பண்மைப்பொருளில்வந்த அடுக்குத்தொடர்.

(ஏ)

காண்டலுங்கண்கணீர்வார்தரக்கரையறுகாதலிம்
பூண்டபேரன்பினால்வீழ்ந்துவீழ்ந்திறைஞ்சினன்போற்றின
ணுண்டகாயாருயிர்த்தலைவனேயங்களுவடியனேன்
வேண்டுவயாவையுந்தந்தருளென்றெதிர்வேண்டினான்.

(இ-ள்.) காண்டலும் கண்கள் நீர் வார்தர கரை அறு காதலில் பூண்ட பேர் அன்பினால் வீழ்ந்து வீழ்ந்து இறைஞ்சினன் போற்றினான் - தரிசித்த அப்பொழுதே கண்களினின்றும் நீர்சிந்த அளவிறந்த ஆசையாலு மேற்கொண்ட பெரிய அன்பினாலும் நிலத்தின்மேல் வீழ்ந்து வீழ்ந்து வணங்கித் துதித்தான், ஆண்ட காய் ஆர் உயிர் தலைவனே அங்குறு அடியனேன் வேண்டுவ யாவையும் தந்தருள் என்று எதிர் வேண்டினான் - ஆண்டனமையையுடையாய் பெறுதற்கரிய எனது உயிர்த்தலைவனே அங்குனனே அடியேன் வேண்டும் வரங்கள் யாவையும் தந்தருளாயென்று எதிரின்று குறையிரத்தான்.

காரியமுள்ளவிடத்துக் காரணமுண்மையால் கரையறுகாதலின் என்றமையாது பூண்டபேரன்பினால் எனவும், சிவபெருமான் புமஸத்துவமுடைமையோனாதலால் ஆண்டகாய் எனவும், ஆண்டகையுடைமையால் யோனியாகிய தனக்குப் பிராணநாயகனாதலால் ஆருயிர்த்தலைவனெயனவும் கூறினான்.

(அ)

மழுவலாணிணையடிப்பொதுவறுபத்தியுமால்பதத்
தழிவிலாவிறைமையுமவ்விளங்கந்தனக்கன்றுதொட்
டொழிவருங்கச்சபேசத்திருநாமமுமும்பரார்
தொழுதெழுவாங்காணுமையொடுமினிதமர்தோற்றமும்.

(இ-ள்.) மால் - திருமால், மழுவலான் இணை அடி பொது அறு பத்தியும் பதத்து அழிவு இல்லாத இறைமையும் - மழுவேந்திய இறைவனது இரண்டு திருவடிகட்கும் உரிய பத்திமையும் வைகுத்தத்தில் நிலைபெறையுள்ள இறைமைத்தன்மையும், அ இலிங்கம் தனக்கு அன்று தொட்டு ஒழிவு அரும் கச்சபேசம் திருநாமமும் - அச்சோதிலிங்கம் தனக்கு அக்காலந்தொட்டு ஒழிதலில்லாத கச்சபேசனென்று திருநாமமும், உம்பரார் தொழுது எழு ஆங்கு அரன் உமை ஓடும் இனிது அமர் தோற்றமும் - தேவர்கள் வணங்கியெழு அவ்விடத்து இறைவன் உமையம்மையோடானிடாக எழுந்தருளுந் காட்சியும்.

தனக்குமேற் சிவத்தையன்றி மற்றொரு பொருளின்மையால் பொதுவறுபத்தியும் எனவும், இத்திரன்முதலியோர் ரூபன்மன்முதலிய அசுரர்களால் தத்தம் பதங்களிலரசியலிழந்து நிற்கல்போலாது என்று நிலைபெற்ற இறைமைத்தன்மையை நிலைபெறவேண்டதெலால் பதத்தழிவிலாவிறைமையும் எனவும், தன்னுற் பூசிக்கப்பட்டதால் அன்று தொட்டு ஒழிவருந் கச்சபேசத்திருநாமமும் எனவும், முன்பு சோதிலிங்கமெனத் திருநாமமுடைமையால் அவ்விளங்கத் தனக்கு எனவும், தனக்கு உமையம்மையோடருளிய காட்சியின் பொலிவுபோல இங்குத்தரிசிக்கும் ஆனம்கோடிகளுக்குந் தந்தருள விரும்பின

மையால் உம்பரார் தொழுதெழுவாங்கரானுமையொடு மினிதமர்தோற்றமும் என வேண்டினான் என்றார். (க)

அத்தலந்திகழவிழுத்தமாந்தலத்தினுமதிகமா
வைத்திடுந்தலைமையும்வரமெனக்கொண்டனவள்ளலுஞ்
சித்தநீடுவகையினங்கவைமுழுவதுந்தேத்துழாய்ப்
பத்தனுக்கருள்புரிந்தாயிடைமறைந்தனன்பரையொடும்.

(இ-ள்.) அதலந்திகழ் அவிழுத்தம் ஆம் தலத்தினும் அதிகம் ஆக வைத்திடும் தலைமையும் வரம் என்ன கொண்டான் - அந்தக் காஞ்சித்திருப்பதி விளங்குங் காசித் திருப்பதியினும் அதிகமாக நிலைபெற்றோங்குந் தலைமையுமாகிய இவைவிதன்க்கு வரமாகத் திருமால் கொண்டனன், வள்ளலும் சித்தம் நீடு உவகையின் அங்கு அவை முழுவதும் தேம் துழாய் பத்தனுக்கு அருள் புரிந்து ஆயிடை பரையொடும் மறைந்தனன் - அவ்விறைவனுந் திருவுளத்தில் மிக்க மகிழ்ச்சியால் அவ்விடத்து அவ்வாறும் தோன்சிந்துந் துழாய்மாலையணிந்த அத்திருமாலுக்கு அருள்செய்து அவ்வுண்மையம்மையோடு மறைந்தருளினன்.

எடுத்த பிறப்பிலேயே முத்தியையருளுவது காசித்திருப்பதியென்பதுதோன்ற திகழவிழுத்தமாம் எனவும், தனது செருக்கால் வினைந்த பாவத்தை யொழித்தருளினமைபோலத் தன்னை நினைத்தவளவில் புத்திபூர்வமாக ஆனமகோடிகள் செய்த பாவத்தைப்போக்கி முத்தியருளவேண்டினனென்பதுதோன்ற அத்தலந்திகழவிழுத்தமாந்தலத்தினுமதிகமா - வைத்திடுந்தலைமையும்வரமெனக்கொண்டனன் எனவும், இவற்றிலொன்றும் குறைபடாதருளினன் என்பதுதோன்றச் சித்தநீடுவகையினருளினன் எனவுகூறினார்.

காசித்திருப்பதியினும் காஞ்சித்திருப்பதி அதிகம் என்பதை—

“ஆயிடைநாம்வதிந்துறையுத்திருப்பதிகன்பலகோடியவற்றுண்மேலாமாயிரத்தெட்டவற்றதிகமொருநூற்றெட்டவற்றதிகமறுபத்தெட்டாமாயினவற்றுயர்காசிகாஞ்சியெனுமிரண்டதிகமறிவான்மிக்கோராயினவையிரண்டிள்ளுஞ்சாலநமக்கினியநகரணிநீர்க்காஞ்சி” என இப்புராணத்தில் வருதல் காண்க. (க0)

அன்றுதொட்டென் றுமக்காஞ்சியினீங்கலாதமர்ந்திடுங்
கொன்றைவார்சடையனைக்கச்சபேசன்றனைக்கும்பிடச்
சென்றவர்கண்டவர்கருகினர்யாவருந்திதீர்ந்
தொன்றியொன்றாநிலைமாறிலாமுத்திபெற்றுய்வோ.

(இ-ள்.) அன்றுதொட்டி என்றும் அ காஞ்சியின் நீங்கலாது அமர்ந்திடும் கொன்றைவார் சடையனை கச்சபேசன்றனை கும்பிட சென்றவர் - அக்காலந்தொட்டி எக்காலத்தும் அந்தக் காஞ்சித்திருப்பதியினின்று நீங்காதெழுந்தருளிய கொன்றைமாலையையணிந்த நீண்ட சடாமுழையையுடைய கச்சபேசனைக் கும்பிடச்சென்றோரும், கண்டவர் கருகினர் யாவரும் தீது தீர்ந்து ஒன்றி ஒன்றா நிலைமாறிலாத முத்தி பெற்று உயவர்-தரிசித்தவர்களுஞ் சிந்தித்தவர்களும் ஆகிய எவர்களும் ஆணவமலத்தினின்றும் நீங்கிச் சிவத்தொடுகலந்து அந்நியமாய் நிற்குஞ் சீவன்முத்த நிலையினின்று பின்னர் மாறுதலில்லாத பரமுத்தியைப் பெற்றுய்வார்கள்.

கலந்து அநநியமாய் நின்றலாவது பேரறிவாகிய சிவமும் சிற்றறிவாகிய தாமும் சூரியனொளியுள் கண்ணொளியும்போல அத்துவிதமாய் நின்று அங்குத் தாமுளராதலே யுணராத சிவமொன்றினையே யுணர்ந்து நின்றல்.

“சங்கரனே-டொக்கவுறைந்திவரவீனையவனிவரைவிடாதே

உடந்தையாய்ச்சிவன்மேற்றமொன்றுமேகாண்பார்” எனச் சிவஞானசித்தியாரி ல் வருதல் காண்க.

இந்நூலாசிரியர் வடமொழியின்படியே தமிழில் மொழிபெயர்த்தருளினமையால் வடமொழியில் “கச்சபேசர் பிரணவசொருபமாகிய முருக்கமரத்தினிழந்தீழ் எழுந்தருளியிருக்கின்றனர்” என்றிருக்கிறது, இது தமிழில் மொழிபெயர்த்திருக்கவேண்டும், இச்செய்யுள் திருவாவடுதறையிலிருந்து எனக்குவந்த பிரகியினும் தொண்டை நாட்டில் கிடைத்த பிரதிகளினும் இன்மையால் இடையில் விடுபட்டதுபோலக் காணுகிறது. (கக)

தூர்க்கையஞ்சாத்தனுமிரவியும்வயிரவத்தோன்றலும்

நற்கரிமுகனுடனேவருங்கச்சபநாயகன்

பொற்கமலப்பதம்பூசனையாற்றியங்குடனமர்ந்

தொற்கமில் கணங்களோடப்பரிக்காவல்பூண்டுறுவரால்.

(இ-ள்.) தூர்க்கையும் சாத்தனும் இரவியும் வயிரவத்தோன்றலும் நல் கரிமுகன் உடன் ஐவரும் - தூர்க்கையஞ்சாத்தனுஞ் சூரியனும் வயிரவக்கடவுளும் நல்ல ஆணைமுகத்தையுடைய மூத்தபிள்ளையாருமாகிய ஐவரும், கச்சப நாயகன் பொன் கமலம் பதம் பூசனை ஆற்றி அங்கு உடன் அமர்ந்து ஒற்கம் இல் கணங்களோடு அபுரி காவல் பூண்டு உறுவர் - கச்சபேசரது பொன்னிறம்வாய்ந்த திருவடித்தாமரைக்குப் பூசனை செய்து அங்கு ஒருசேரவசித்துக் குறைவில்லாத சிவகணங்களோடு அத்திருநகர்க்குக் காவல்பூண்டிருப்பார்கள்.

தூர்க்கைமுதலிய ஐவரும் கச்சிக்காவல்பூண்டொழுகற்பொருட்டே சிவபூசனை செய்தார் என்பார் பொற்கமலப்பதம் பூசனையாற்றி யப்பரிக்காவல் பூண்டுறுவரால் என்றார். உடன் எண்ணிடைச்சொல். (கஉ)

அந்தணீர்கச்சபேசக்குடவைப்பினிலாயிதழ்க்

கந்தமாமலர்மிசைச்செல்விதன் கணவனார்போற்றிசெய்து

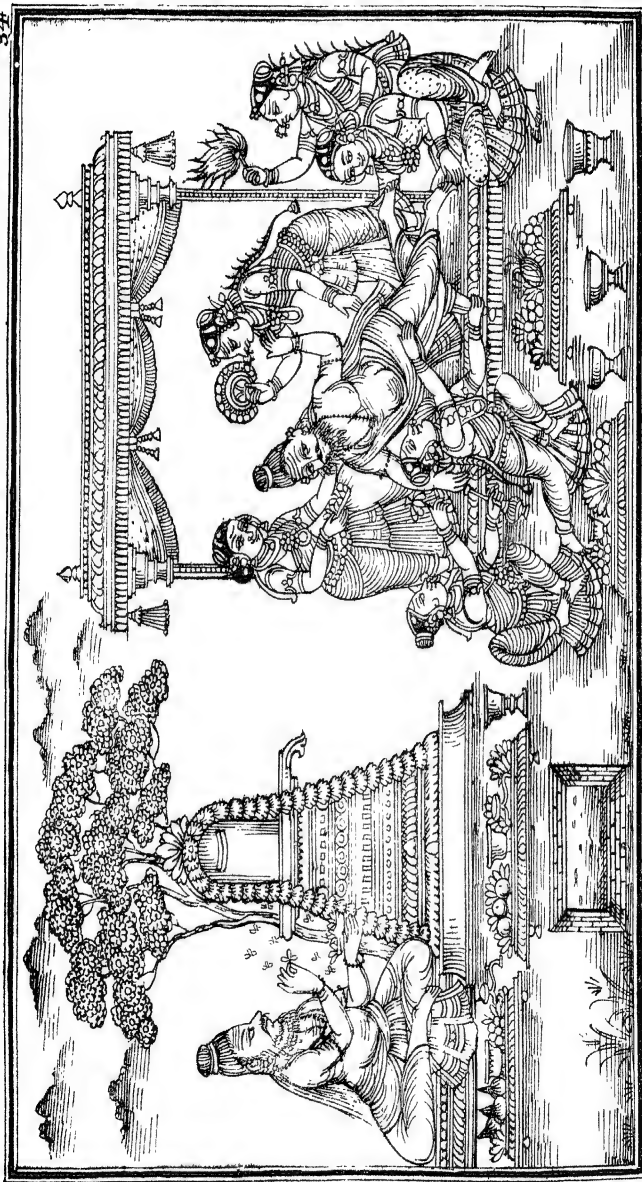
துய்த்தசத்தியமொழிவிநாயகனுளனவற்போற்றினு

ரெந்தவூறுந்தவீர்திம்மையேவேட்டவையெய்துவார்.

(இ-ள்.) அந்தணீர் கச்சபேசம் குடவைப்பினில் ஆய் இதழ் கந்தம் மாமலர்மிசை செல்விதன் கணவனார் போற்றிசெய்து உய்ந்த சத்தியமொழி விநாயகன் உளன்- முனிவர்களே கச்சபேசத்தின் மேற்றிசையின் ஆராய்ந்த இதழமைந்த வாசமிக்க பெருமை வாய்ந்த தாமரைமலரிலெழுந்தருளிய இலக்குமியின் கணவனாகிய திருமால் வணங்கிப் பிழைத்த சத்தியவசன விநாயகக்கடவுள் எழுந்தருளியிருக்கின்றனர், அவன் போற்றினார் எந்த ஊறும் தவிர்த்து இம்மையே வேட்டவை எய்துவார் - அக்கடவுளை வணங்கினார் எந்த இடையூற்றினின்றும் நீங்கி யிப்பிறப்பிலேயே விரும்பினவற்றை யடைவார்கள். (கங)

கச்சபேசப்படலம் - முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௦௧.

மாணடு கன்னிமுனிவர்.

A சடிகாதர தீர்த்தப்படி. இம்.

மாணடு தன்னிமுனிவர். X. ௨. பூசு பிலையா ௩௦௬.

சகோதரதீர்த்தப்பட்டலம்.

எழுசீர்க்கழிநெழில்விருத்தம்.

வெள்ளிக்குப்பாயம்போர்த்தெனப்பொதிந்தவெண்டிருநீற்றொளிக்கதிர்களள்ளிக்கொள்வனையமேனியீர்கச்சபாலயமறைந்தனமலகோய்தள்ளிப்பேறுதவுமததலக்குடபாற்சகோதரதீர்த்தநீர்க்ககையிற் [வாம். புள்ளித்தோலாடையுனைந்தநம்பெருமான்பொலிவுறு மிருக்கைகண்மொழி

(இ-ள்) வெள்ளி குப்பாயம் போர்த்தால் என்ன பொதிந்த வென் திருநீறு ஒளி கதிர்கள் அள்ளி கொள்வனைய மேனியீர் கச்சபாலயம் அறைந்தனம் - வெள்ளியாலமைந்த சட்டையைப்போர்த்தாற்போல நெருங்கிய வெள்ளிய திருநீற்றினொளிகள் அள்ளிக்கொள்ளும்படி அமைந்தமேனியையுடையீர் கச்சபாலயமென்னுந் திருப்பதியின்மேன்மையைக்கூறினோம், மலம் நோய் தள்ளி பேறு உதவும் அதலம் குடபால் சகோதர தீர்த்தம் நீர் கையில் புள்ளி தோல் ஆடை புனைந்த நம்பெருமான் பொலிவுறும் இருக்கைகள் மொழிவாம் - ஆணவமலநோயைநீக்கி முத்தியையடைவோர்க்கருளும் அக்கச்சபாலயத்தின்மேற்றிசையிலுள்ள சகோதரதீர்த்தக்கையில் புள்ளிவாய்ந்த புவித்தோலாடையையுடுத்த நமதினைவன் எழுந்தருளியிருக்குந்திருப்பதிகளை யெடுத்துக்கூறுவாம்.

நீற்றொளியின் மிகுதியைக்கூறுவார் அள்ளிக்கொள்வனையவென்றார். உடம்படுமெய்யல்லாதவகரம் “ விண்வத்துக்கொட்கும் ” என்றாற்போலவந்தது. (க)

மன்னுமெய்க்கிளவிக்கரிமுகன்றென்பான்மாண்டகன்னீசனைவழுத்திக் கன்னியோர்பாகனருளினுன்மாண்டகன்னிமாமுனிவரனென்பான் மின்னிடைக்கடவுண்மடந்தையனாவர்வீங்கிளவனமுலைநினைத்துப் பொன்னுலகிடத்தினுகர்பெரும்போகம்புவிமிசையிருந்தவாதுகார்தான்.

(இ-ள்.) மன்னும் மெய்கிளவி கரிமுகன் தென்பால் மாண்ட கன்னீசனை மாண்ட கன்னி மாமுனி வரனென்பான் வழுத்தி கன்னி ஓர்பாகன் அருளினால் - நிலைபெற்ற சத்தியவிராயகக்கடவுளின் தென்பாலிலெழுந்தருளிய மாண்டகன்னீசனா மாண்ட கன்னி முனிசிரோஷ்டன் துதித்து உமையம்மையை யோர்பாகத்திலுள்ள இறைவனது திருவருளால், மின் இடை கடவுள் மடந்தையர் ஐவர் வீங்கு இள வனம் முலை நினைத்து - மின்னல்போன்ற இடையையுடைய அரம்பையனாவன அவரது பருத்த இளமையுள் சந்தனக்கோலமுமணிந்த தனபோகத்தை யிடையறுது துகர்ந்து, பொன் உலகு இடத்தின் துகர் பெரும் போகம் புவி மிசை இருந்த ஆறு துகார்தான் - பொன்னுலகாகிய போகபூமியில் துகரும் பெரிய போகத்தை நிலவுலகின்மேலிருந்தபடி யனுபவித்தனன்.

மாண்டகன்னி மண்ட என்னும் வடசொல்லின் தாது அடியாகவந்தமையால் அவல்காரமான காதையுடையவன் என்பது பொருள். அவனால் வழிபட்ட இறைவராதலால் சிவபெருமானார்க்கு மாண்டகன்னீசனென்னுந் திருநாமம் வந்தது. மாண்டகன்னியென வந்ததுபோலச் சிற்சில இடங்களில்வந்த வழுக்களை யுணர்ந்து திருத்தாது பெறுவார் என்பதைப்பெரும் பிழைபட்டதாகக்கருதிப்பெறுவர் எனத் திருத்தியதுபோல இன்றோன்வற்றைத் திருத்தியது பெரும்புலமை வருமெனக் கருதியதுபோலும். (1)

மதமலமறுக்குஞ்சகோதரத்தடநீர்வரைப்பிடைவளாகமொன்வியற்றியதனிடையினிதுவீற்றியிருந்தரம்பையநல்லாரிளமுலைப்போகன்

சதமகன் சமழ்ப்பதுகர்த்தனனெடுநாள் கடைமுறைமுத்தியிற்சார்ந்தான்
சிதரரித்தடங்கணையரம்பையர்தந்தீர்த்தமென்றுரைப்பதத்தடமே.

(இ-ள்.) மதம் மலம் அறுக்கும் சகோதரத்தடம் நீர் வரைப்பு இடை வளாகம் ஒன்று இயற்றி-வலிய ஆணவமலத்தை யறுக்குஞ் சகோதரதீர்த்தத்துள் மாளிகையொன்றமைத்து, அதன் இடை இனிது வீற்றிருந்து அரம்பை அ நலார் இளமுலை போகம் சதமகன் சமழ்ப்ப நெடுநாள் துகர்ந்தனன்-அம்மாளிகையினிடத்து இனிதாக வீற்றிருந்து அவ்வரம்பையரது இளமைவாய்ந்த தனபோகத்தை இத்திரனும் நாணங்கூர நெடுநாள் துகர்ந்தனன், கடைமுறை முத்தியில் சார்ந்தான் - இறுதியில் வாமதேவமுனிவர் அதுக்கிரகத்தால் முத்தியையடைந்தான், அ தடம் அரி சிதர் தட கண் ஐயரம்பையர்தம் தீர்த்தம் என்று உரைப்பது-அந்தத்தீர்த்தம் செவ்விர்பரந்த பெரிய கண்களையுடைய ஐயரம்பையர் தீர்த்தமென்று கூறப்படும்.

தனது தவபலத்தினால் அத்தீர்த்தத்துள் ஒருமாளிகையையமைத்தனென்பார் நீர்வரைப்பிடைவளாகமொன்றியற்றியெனவும், நெடுநாள் அரம்பையர் போகதுகர்ந்து உவர்ப்புத்தோன்றச் சிவபிரானை முன்னர் வழிபட்ட பேற்றால் வாமதேவமுனிவர் அதுக்கிரகம்பெற்று முத்தியையடைந்தான்என்பார் கடைமுறை முத்தியிற்சார்ந்தான் எனவும் கூறினர். இத்தீர்த்தம் வடமொழியில் பஞ்சாபஸரசரச என வழங்கப்படும்.(௩)

வரிவிழிசேப்பக்குடமுலைமதர்ப்பவால்வளை கறங்கவண்டியிருந்தெரிமலர்க்கூழைத்தையலார்குடையுந்தெண்புன்றமடமதன் குலைமே
லெரியலர்குடங்கைமாண்டகன்னீசனிணிதமரிருக்கையிள்குடசாரரி
லிலுத்தருள்வன்னீசமொன்றுண்டாலதுவருங்காரணங்கேண்மின்.

(இ-ள்.) வரி விழி சேப்ப குடம் முலை மதர்ப்ப வால்வளை கறங்க வண்டு இமியும் தெரிமலர் கூழை தையலார் குடையும் தெண்புனல் தடம் அதன்குலைமேல் - வரியமைந்த கண்கள் செவக்கவும் குடம்போன்ற முலைகள் மதர்க்கவும் வெள்ளிய வளையல்களொலிக்கவும் வண்டுகளொலிக்கு மாராய்ந்த மலரையணிந்த கூந்தலையுடைய ஐயரம்பையர்கள் நீராடு தெள்ளிய நீர்மயமாகிய அத்தீர்த்தக்கரைமேல், அரி அலர் குடங்கை மாண்ட கன்னீசன் இனிது அமர் இருக்கையின் குடசார் - யாகாக்கினியையேந்திய அகங்கையையுடைய மாண்டகன்னீசரினிதாக எழுந்தருளுந் திருக்கோயிலின் மேல் பால், அரில் அறுத்தருள் வன்னீசம் ஒன்று உண்டு அதுவரும் காரணம் கேண்மின் - அடியவர் மலக்குற்றத்தை யொழித்தருளும் வன்னீசமென்னுந் திருப்பதி யொன்றுண்டு அத்தலம்வந்த காரணம் கேளுங்கள்.

தேவதாருவருமுனிவர் கொல்ல எவிய யாகாக்கினியைத் தான் அந்தணனாதலால் அகங்கையில் எந்தினன் என்பார் எரியலர் குடங்கை என்றார்.

“ வன்னியந்தேவுமுட்கவந்திடுகனையொர்க்கு

முன்னவனொருகையேந்திமுயலகன் றன்னேமெல்ல” எனவும்,

அந்தணனாதலை—

“ அந்தணர்க்காகியீசனேனையொர்க்கரியேவேதா

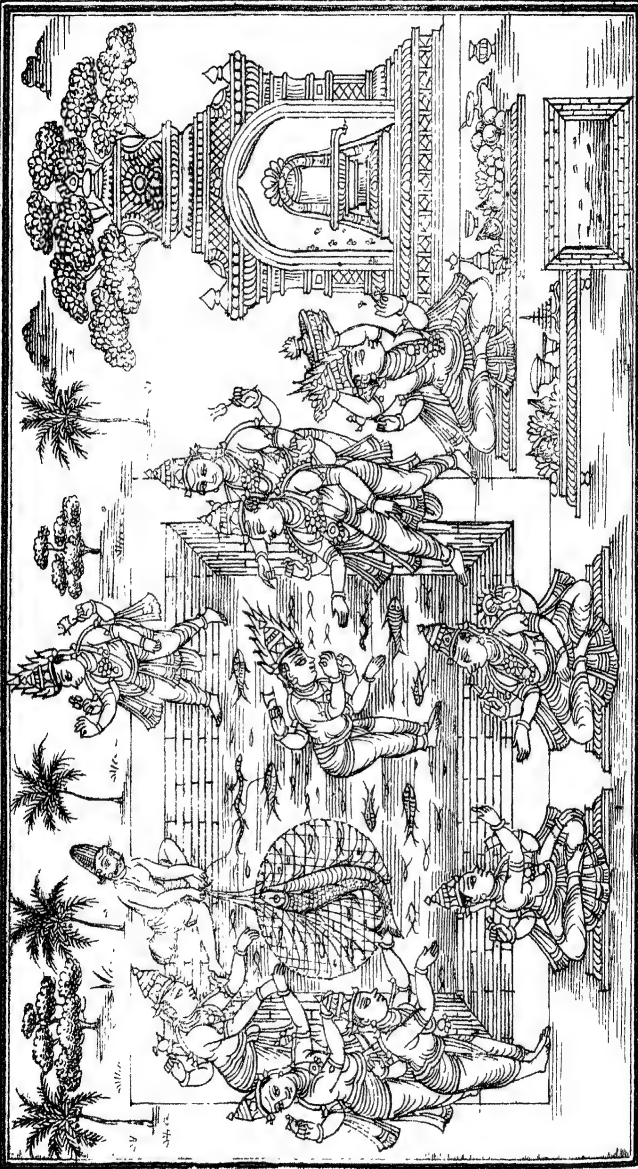
வித்திரனென்றுவேதமியம்பியமறையொர்தங்கண்

முந்தையின்முதலேத்துமுறையகன்றொழுகல்பெற்ற

தந்தையைவிலக்கிவேறுதேடுவான் றன்மையன்றே” எனவும் கந்தபுரா

ணத்தில் வருதல் காண்க.

(௪)

வள்ளிடிர்.

ஈ. சகோதரதீர்த்தப்படலம்.

சு. சகோதரதீர்த்தப்படலம்.

மூதழந்தகடவுடன் னுடன்பிறந்த முன்னவர் மும்மையருள்ளார்
பேதுறாமதகைமூவரும் விண்ணோர்பெறுமவிசுமக்கலாற்றாது
மேதருமாவியிறத்தனரதனை விரிதழற்பண்ணவனேக்கி
யாதினிப்பிரிவவெனக்குமிவ்விடம்பெய்துமேயென்று னாமமுங்கி.

(இ-ள்.) முது அழல் கடவுள் தன்னுடன் பிறந்த முன்னவர் மும்மையர் உள்
ளார்-பெரிய அக்கினிக்கடவுளோடுபிறந்த முன்னோர் மூன்றுபேருள்ளார், பேது உறாத
மதகை மூவரும் விண்ணோர் பெறும் அவி சுமக்கல் ஆற்றாது மேதரும் ஆவி இறந்த
னர் - பிறர்வலிமைக்குமயங்காத வன்மையையுடைய அம்மூவருந் தேவர்கள்பெறும்
அவிப்பாகத்தைத்தாங்க இயலாது மேன்மைவாய்ந்த தமதுபிராணனை விட்டார்கள்,
அதனை விரி தழல் பண்ணவன் றோக்கி இனி யாது புரிவல் எனக்கும் இ இடம்பெ
ய்துமே என்று உளம் மழுங்கி - அவ்விடத்தலை அக்கினிதேவன் பார்த்து இனி என்ன
செய்வேன் எனக்கும் இத்துன்பம் வருமேயென்று மனம் வருந்தி.

முன்னவர் மூவர் என்றது காருகபத்தியம், தக்கணக்கினியம், ஆகவனியம்என்
னும் யாகாக்கினிமூன்றையும். அக்கினிக்கு அவலியவாகனன் எனப்பெயராதலால் வி
ண்ணோர் பெறும் விசுமக்கலாற்றாது என்றார். அவ்வியம் தேவருணவு. கவ்வியம் பிதி
ர்க்களுணவு. (இ)

மகோத்தியனையவையரம்பையர் தம்வாவியினுள்ளுந் கரந்து
சகோதரர்தம்மையிழந்தவென்றனக்குச்சகோதரீதடம்புனலே
யுகாதெனைப்புரத்தியென்றுரைத்தங்கணுறைந்தனனன்றுதொட்டளிகண்
முகேகொனப்பாயுமலர்த்தடமதற்குமொழிபெயர்ச்சகோதரதீர்த்தம்.

(இ-ள்.) ஐயரம்பையர் தம் மகோத்தி அனைய வாவியினின் உள் உற கரந்து
சகோதரர் தம்மை இழந்த என்றனக்கு - ஐயரம்பையரது பெருங்கடலையொத்த தடா
கத்தினுள்ளே பொருந்தமறைந்து சகோதரரையிழந்த எனக்கு, தடம் புனலே நீசகோத
ரம் என்னை உகாது புரத்தி என்று உரைத்து அங்கண் உறைந்தனன்-பரந்த தீர்த்தமே நீ
சகோதரம் என்னைவருந்தாது பாதுகாப்பாயென்றுகூறி அவ்விடத்திருந்தனன், அன்று
தொட்டு அளிகள் முகேகொன பாயும் மலர் தடம் அதற்கு மொழி பெயர் சகோதரதீர்த்
தம் - அக்காலந்தொட்டு வண்டுகள் முகேகொன்று மொய்த்துப்பரவும் மலர்நெருங்கின
அத்தடத்திற்குக் கூறும்பெயர் சகோதரதீர்த்தம்.

முகேகொன மொய்த்தலின்கணிகழு மொலிக்குறிப்பு. சகோதரர் சகவுதரர் என
நிற்றலால் கூடப்பிறந்தவரென்னும் பொருட்டு. மகா உத்தி மகோத்தி எனவந்தது வட
மொழிப்புணர்ச்சி. தம்மைச்சரணமடைந்தவர்க்கு அபயந்தருவோர் தமதுவருத்ததை
நோக்காதிருத்தலை முன்னர்வேண்டிக் கோடல் கடனாதலால் உகாதெனைப்புரத்தியென்
றான் என்றார். (க)

எரிதழம்புத்தேளன்ன ணமுறையவிமையவொங்கணுந்துருவிப்
பெரிதினைப்பெய்தியாண்டுவந்துற லும்பெருந்தடத்துறையுமின் வர்க்குத்
தெரிதரவியம்பிறாடுவெங்கனலோன் செயிர்த்தடைக்கலம்புருத்தேனைப்
பரிவுறக்காட்டிக் கொடுத்தநீர் தூண்டிற்படுகொலையுருகெனச்சபித்து.

(இ-ள்.) எரி தழல் புத்தேள் அன்னணம் உறைய இமையவர் எங்கணும் துருவி
பெரிது இளைப்பு எய்தி ஆண்டு வந்துறலும் - எரியும் அழற்கடவுள் அவ்வாறமறைந்து
வசிக்கத் தேவர்களெவ்விடத்துந்தேடி மிகவும் இளைப்படைந்து அவ்விடத்துவர, பெ

ருந் தடத்து உறையும் மீன் அவர்க்கு தெரிதர இயம்பிற்றாக - பெரிய அவ்வரம்பை யார் தீர்த்தத்தில்வசிக்குமின்கள் அவர்களுக்கு விளங்கக்கூற, வெம் கனலோன் செயிர் த்து அடைக்கலம் புகுந்தேனை பரிவுற காட்டி கொடுத்த நீர் தூண்டில் படு கொலை உறுக என்ன சபித்து - அவ்வழங்கடவுள்கோபித்து அடைக்கலம்புகுந்த என்னை இங்கு வருந்தக்காட்டிக்கொடுத்தநீங்கள் தூண்டிலிலகப்படுங்கொலையை யடையக்கடவீர்க ளென்றுசபித்து.

இயம்பிற்றுஎன்னும் வினைமுற்று வினையெச்சப்பொருளில்வரும் ஆகவென்னும் இடைச்சொல்லையடுத்த வினையெச்சப்பொருள்மேல் நின்றது. (எ)

மின்னெனவெளிக்கொண்டிரந்தநின்றழைக்கும் விண்ணவர்தங்களைநோக் முன்னுறப்போமின்வருவலென்றியம்பிமுளரிநீர்த்தடமதன்கரையின் [கி மன்னுவன்னீசவள்ளலையிருத்திமரபுளியருச்சனையாற்றி யன்னவனருளாற்பெற்றனனிமையோரவியெலாஞ்சுமந்திடுமாத்றல்.

(இ-ள்.) மின் என்ன வெளி கொண்டு இரந்து நின்ற அழைக்கும் விண்ணவர் தங்களை நோக்கி முன் உற போமின் வருவல் என்று இயம்பி - மின்னல்போல அத்தீர்த்தத்தினின்றும் வெளிப்பட்டித் தங்கள்குறைகூறி நின்றழைக்குந் தேவர்களைப்பார்த்து முன்னே செல்லுங்கள் பின்னேவருவனென்றுகூறி, முளரி நீர் தடம் அதன் கரையில் மன்னும் வன்னீச வன்னலை இருத்தி மரபுளி அருச்சனை ஆற்றி இமையோர் அவி எல்லாம் சுமந்திடும் ஆற்றல் அன்னவன் அருளால் பெற்றனன் - தாமரைகள்நெருங்கிய நீர்மயமாகிய அத்தடத்தின்கரையில் நிலைபெற்ற வன்னீசொன்னுத்திருநாமம்வாய்ந்த இறைவரைத்தாபனஞ்செய்து ஆகமமுறையாலருச்சனைசெய்து தேவர்களுக்கிடும் அவியெல்லாம்சுமக்கும் வன்மையை அவ்விறைவன் நிருவருளாலடைந்தனன்.

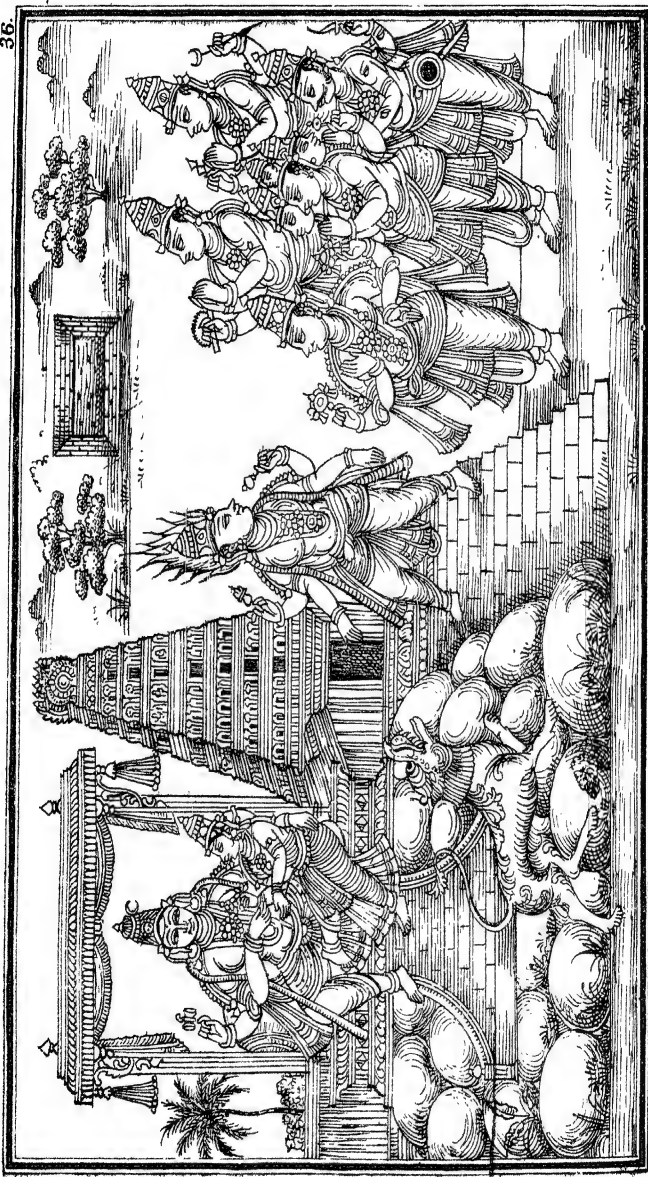
உறஎன்னும் வினையெச்சம் முன் என்னுங் காலவேற்றுமையை வற்புறுத்திநின்ற லால் பிரிநிலை ஏகாரத்தந்து முன்னே என்றார். (அ)

தமையன்மார்மூவர்சுமக்கலாற்றாதுதளர்வுறுமவியெலாந்தானே [லோ கமையுறப்பொறுக்குமதுகைபெற்றிமையோர்முழாத்தினுட்கலந்தனன்கன னிமையவில்வாங்கிப்புரிசைமூன்றிறுத்தவெந்தைவன்னீசனையன்மி யமைவருமன்பால்வழிபடப்பெற்றோருந்திறலெய்திவீடடைவார்.

(இ-ள்.) கனலோன் தமையன் மார் மூவர் சுமக்கலாற்றாது தளர்வுறும் அவி எல் லாம் தானே கமை உற பொறுக்கும் மதுகை பெற்று இமையோர் முழாத்தினுள் கலந் தனன் - அவ்வழங்கடவுள் தனதுதமையன்மார்மூவருஞ்சுமக்க இயலாதுவருந்தும் அவ் வவிப்பாகங்கையெல்லாம் தானேயமையச்சுமக்கும்வலிமையைப்பெற்றுத் தேவர்கள் கூட்டத்திற் கலந்தனன், இமைய வில்வாங்கி புரிசை மூன்று இறுத்த எந்தைவன் வீச னை அண்மி அமைவரும் அன்பால் வழிபட பெற்றோர் அரும் திறல் எய்தி வீடு அடை வார் - மேருவில்லைவளைத்துத் திரிபுரங்களைகைத்தெரித்த எமதிறைவனாகிய வன்னீச னையடைந்து அமைந்த அன்பினால் வழிபடப்பெற்றவர்கள் அடைதற்கரிய வன்மை யையடைந்து மோகூத்தையடைவார்கள்.

பகைவரை வணக்கும் வலிமையையடைய விரும்பினோர் வன்னீசரை வழிப ட்டால் அடைவர் என்பது தோன்ற வழிபட்டோ ரருந்திறலெய்தி யெனவும், இறுதியில் முத்தியையும் அடைவர் என்பது தோன்ற வீடடைவார் எனவுங் கூறினார். (க)

விளம்புவன்னீசந்தனன்குமேல்பாங்கர்விழைதருஞ்சவுனகேச்சுரத்திற் களங்கனிவிளர்ப்பவிடங்கிடந்திமைக்குங்கதைபிடற்றழகனையிருத்தி

A. சுரகரிசபபட-லம்.

வளம்பயில் காத்தரசுவுன கமுனிவன் மரபுளியருச்சுனையாற்றி
யுளம்பயின் மலநோய்தவிரந்து பேரின்பவீடுபேறுமற்றதவ்வரைப்பு.

(இ-ள்.) விளம்பு வன்னீசம் தனக்கு மேல் பாங்கர் விழைதரும் சவுனகீச்சரத்
தில் களங்கனி விளர்ப்ப விடம் கிடந்து இமைக்கும் கறை மிடறு அடிகளை இருத்தி -
யாரும்புகழும் வன்னீசத்துக்குமேற்றிசையில் விரும்பப்படும் சவுனகீச்சரமென்னுந்திரு
ப்பதியில் களம்பழம்பெருப்ப விஷம்பிலெற்றுவிளங்குந் ஸ்ரீகண்டத்தைபுடைய
இறைவரைத்தாபித்து, வளம்பயில் காத்தல் சவுனகமுனிவன் மரபுளி அருச்சுன ஆற்றி
உளம் பயில் மலநோய் தவிரந்து பேரின்பம் வீடு உற்றது அ வரைப்பு - முறுகிய அன்
பினையுடைய சவுனகமுனிவர் ஆகமவிதிப்படி யருச்சுனசெய்து ஆன்மாவின்நீங்
காத மலநோய் நீங்கிப் பேரின்பத்தைத்தரு முத்திப்பயனை யடைதற் கிடமாயிருந்தது
அச்சவுனகீச்சரம்.

ஆனவம், மாயை, காமியம்என்னு மும்மலங்களும் அரிசியினின்று நீங்காது மு
னை, தவிடு, உமிபோல் ஆன்மாவின்நீங் காது நின்றலால் உளம்பயில் மலநோய்என்
னார். மலம் சாதியொருமை. (க0)

சகோதர தீர்த்தப்படலம் - முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - சுருக.

சுரகரிசப்படலம்.

என்சீர்க்கழிநெழில்விருத்தம்.

தாண்டவமாடுதல்வல்லபெம்மான் றங்குஞ்சகோதர தீர்த்தப்பாங்கர்
மாண்டகன்னீசம்வன்னீசம்விண்ணுமண்ணும்புகழுஞ்சவுனகீச
மீண்டுவிளங்கவெடுத்தாநாடெம்மைபுநல்கிடுஞ்சவுனகீசத்
தாண்டகைவைப்பின்வடக்கண்மேவுமண்ணந் சுரகரம்பன்னுகிற்பாம்.

(இ-ள்.) தாண்டவம் ஆடுதல் வல்ல பெம்மான் தங்கும் சகோதர தீர்த்தம் பா
ங்கர் மாண்ட கன்னீசம் வன்னீசம் விண்ணும் மண்ணும் புகழும் சவுனகீசம் ஈண்டு விள
ங்க எடுத்து உரைத்தாம் - நடனஞ்செய்தலில்வல்ல இறைவர் எழுந்தருளிய சகோதர
தீர்த்தத்தின் பக்கத்தில் மாண்டகன்னீசமும் வன்னீசமும் விண்ணுலகமு மண்ணுலக
மும் புகழுஞ் சவுனகீசமுமென்னுந் திருப்பதிகளை இவ்விடத்தில் விளங்க எடுத்துக்கூறி
னாம், எம்மையும் நல்கிடும் சவுனகீசத்து ஆண்டகை வைப்பின் வடக்கண்மேவும் அண்
ணல் சுரகரம் பன்னுகிற்பாம் - எப்பிறப்பின்பயனையும் ஆன்மாக்களுக்குத்தந்தருளுஞ்
சவுனகீசத்தி லெழுந்தருளிய இறைவரதுதிருப்பதிக்கு வடபாலுள்ள பெருமையமை
ந்த சுரகரமென்னுந் திருப்பதியின்மாமியத்தை இனிக்கூறுவாம்.

அயன்முதலிய தேவர்க்குவாய்ந்த சுத்தை யரித்தருளிணமையால் அத்திருப்பதிக்குச்
சுரகரம் எனப் பெயர்வந்தது. (க)

கவிவிருத்தம்.

சுந்தரத்திருமான்முதற்சூழ்சுட

ரந்தரத்தவர்க்காரமுதிந்தது

கந்தரத்துமுனிக்கணம்போகுசெய்
மந்தரப்பெயர்மால்வனாயுண்டரோ.

(இ-ள்.) கந்தரம் திருமால் முதல் சூழ் சுடர் அந்தரத் தவர்க்கு ஆர் அமுது ஈந்தது-அழகிய திருமால்முதலாகிய ஒளிபரந்த விண்ணுலகத்தவர்க்குப்பெறுதற்கரிய அமிர்தத்தைக்கொடுத்ததாகிய, கந்தரத்து முனி கணம் போகு செய் மந்தரம் பெயர் மால்வரை உண்டு - குகைகளில் முனிவர்கூட்டங்கள் சிவயோசுஞ்செய்யு மந்தரமென்னும் பெயர்வாய்ந்த ஒரு பெரியமலையுண்டு.

ஈந்தது என்னுந் தெரிவினைமுற்றுப் பெயரச்சத்தின்மேல் நின்றது. (உ)

சுற்றும்யாளிமுழைதொறுந்துஞ்சுவ
வெற்றிமத்தெனவேலைகடைந்தநா
ளற்றீக்குமமுதமிடையிடைப்
பற்றிநின் நிடும்பான்மைநிகர்க்குமால்.

(இ-ள்.) சுற்றும் யாளிமுழை தொறும் துஞ்சுவ - எப்பக்கத்தும் யாளிகள் அம்மலையின்குகைகள்தோறும் துயில்கூர்தல், வெற்றி மத்து என்ன வேலை கடைந்த நாள் அற்றம் நீக்கும் அமுதம் இடை இடை பற்றி நின்றிடம் பான்மை நிகர்க்கும்-அம்மலையை வெற்றிவாய்ந்த மத்தாகக்கொண்டு தேவாசுரர்கள் கடலைக்கடைந்தகாலத்தில் மரணத் தைநீக்கும் அமுதமானது அம்மலையினிடந்தோறும்கலந்துநிற்குந்தன்மையையொக்கும்.

யாளி வெண்மையாதலால் பண்புபற்றிவந்த வுலமையணி. (ங)

வஞ்சிக்கப்படுதானவர்வாரியின்
விஞ்சத் திஞ்சுதைவேறுகடைந்தெய்தத்
தஞ்சத்தற்பெயர்ப்பானகழ்தன்மையி
னஞ்சப்புற்றங்ககழ்வகுடாவடி..

(இ-ள்.) வஞ்சிக்கப்படு தானவர் வாரியின் விஞ்ச தீம் சுதை வேறுகடைந்து எய்த - யானாயும்வஞ்சிக்குமசுரர்கள் கடலில்மேம்பட்ட இனிய அமுதை தேவரையன் றித்தாமே வேறேகடைந்தடைய, தஞ்சம் தன் பெயர்ப்பான் அகழ் தன்மையின் அஞ்ச புற்று அங்கு குடா வடி அகழ்வ - பற்றுக்கோடாயுள்ள தன்னைப்பெயர்க்கத்தோண்டுந் தன்மையைப்போல யாவரும்ஞ்சப்புற்றாஞ் சோற்றைக்காழிகள் தோண்டாநிற்கும்.

குடாவடிவனைந்த காலையுடையது என்னும் பொருள்மேல் கிற்றலால் காரணப் பெயர். வஞ்சிக்கப்படு “ உட்கப்படாஅர் ” என்றாற்போலப் படுசொற்குப் படுபொருள் வாராமைகாண்க. கரடி கிழங்கும்தலை அசுரர்கள் கடல்கடையப் பெயர்த்தற் கொக்குமெனக் கவி அத்தியவசியித்துக்கூறுதலால் தற்குறிப்பேற்றவுலமையணி. (ச)

துன்னுதானவர்குமுஞ்செயலறிந்
தன்னகுன்றம்பெயர்ப்பரிதாகமா
மன்னுமார்பினன்பள்ளிகொண்மாட்சியின்
மின்னுநீன் முகின்மீமிசைத்துஞ்சுமால்.

(இ-ள்.) துன்னு தானவர் குழும் செயல் அறிந்து அன்ன குன்றம் பெயர்ப்பு அறிது ஆக - நெருங்கிய அசுரர்கள் தோண்டக்கருதுஞ் செயலையறிந்து அம்மலையையவர்கள் பெயர்த்தற்கரிதாக, மா மன்னும் மார்பினன் பள்ளி கொன் மாட்சியின் மின்னும் நீலமுகில் மீமிசை துஞ்சும் - திருமுகன்வசிக்கும் மார்பினையுடையதிருமால் பன்

ளி கொள்ளும் மாட்சிமையைப்போல் விளங்குங் கரியமேகங்கள் அம்மலைமேல் நிலைபெற்றுலவும்.

மேகம் அம்மலையிற் றுயில்கூருதலைத் தயித்தியவயிரியாகிய திருமால் அவர்களுக்கு அம்மலை மத்தாகப் பயன்படாதிருத்தற்கு இருத்துதல்போலப்பள்ளிகொண்டார் எனக்கவி அத்தியவசயித்துக்கூறுதலால் இதிலும் அவ்வணி. (௫).

திரிபு.

செல்லியங்குழல்வண்டி மிந்தேக்கடி.

வல்லியங்குழவாட்கண்படுப்பு

வல்லியங்குழலார்வெறியாடிய

பல்லியங்குழலாற்பணித்தஞ்சுமால்,

(இ-ள்.) செல் இயங்கு உழல் வண்டு இமிர் தேக்கு அடி - மேகங்கள் தவழாநின்ற (உன்னதத்தையும்) சுழன்று திரியாநின்றவண்டுகள் (தேனுண்டு) இசைபாடும் (பூங்கொத்தையுமுடைய) தேக்கமரத்தின்கீழ், வல்லியம் குழவாள் கண் படுப்பு - புலிகள் தமதுகுட்டியை யொள்ளிய கண் துயிலச்செய்யும், அல்லி அம் குழலார் வெறியாடிய-அகவிசுழால் (ஆகியமாலையைடணிந்த) அழகிய கூந்தலையுடைய குறமகளிர் வெறியாட்டயருமிடத்தினிகழும், பல் இயம் குழல் ஆல் பணித்து அஞ்சும் - பலவாச்சியங்களினொலியாலும் வேய்க்குமுலொலியாலும் நடுக்குற்று அஞ்சும்.

குழவென்னும் பண்பு ஆகுபெயராய்க் குட்டிமேல்நின்றது. வெறியாடல் குறிஞ்சிநிலத்திற்குரிய கருப்பொருள்களுள்ஒன்று. இயம். குழல் கருவி யாகுபெயரா யொலிமேல்நின்றன. ஆல் இரண்டனுள் முன்னது ஏதுப்பொருளில்வந்த மூன்றாமுருபின்னது அசைநிலை. (௬)

இரண்டிப்பாடகமடக்கு.

காமரம்புகனற்றமரம்பரர்

காமரம்புகனற்றமரம்பர

ரோமமல்கியிருந்துணர்கான்றரு

வேமமல்கியிருந்துணர்கான்றரும்.

(இ-ள்.) காமர் அம்பு கனற்று அமர் அம்பரர் - மன்மதபாணம் உடற்றாநின்ற போரினுக்கு (உடைந்த) அரமடந்தையர்கள், புகல் காமரம் நல் தமரம் - பாடுங்காமரமென்னும் (ஒரிசையாகிய) நல்ல ஒலியை. பரர் ஏமம் அல்கிஇருந்து உணர் காந்தரு - அந்நியரானகுறவர் மறைவிடத்திற்றங்கியிருந்து (கேட்டு இசைவிகற்பங்களை) ஆராயும் காட்டின்கண்ணுள்ள மரங்களில், ஏமம் மல்கிய இருமை துணர்கான் தரும்-பொன்னொளிபோல் நிறைந்த மலர்ந்த பெரியபூங்கொத்துக்கள் வாசம்வீசும்.

அம்மலையிலுள்ள குறவரும் பண்விகற்பங்களுணர்ந்தோர் என்பார். உண்ணொன்றார். மகளிர்பாடலால் மலருமரம் குருக்கத்தியாதலால் இருந்துணர்கான்றரும் என்றார். மல்கியவென்னு பெயரொச்சத்தின் னீறுகெட்டது. காமர் ரகரவீறு உயர்வின் கண்வந்த பால் வருவமைதி. (௭)

வண்டலம்படர்மாவரையாரமை

வண்டலம்படர்மாவரையாரமை

பிண்டியைவனநாறியவிலல்லமுன்

பிண்டியைவனநாறியவிலல்லமுன்,

(இ-ள்.) வண்மை தலம் படர் மா வரையார் - வளவிய இடங்களிற் செல்லும் கரிமலையின்கணுள்ளருமவரது, அமை பிண்டி ஐவணம் நாதிய இல்லம் முன் - செய்த மைத்த திணைமாவும் மலையெல்லும்பொருந்திய குடில்களின் முன்னர், பிண்டி ஐவணம் நாதிய வில்லம் உம் - அசோகும் அழகிய சுனைநீரும் மணம் வீசாநின்ற வில்லமரமும், வண்டு அலம்பு அடர் மா அரை ஆர் அமை - வண்டுகளிசைபாடாநின்ற நெருங்கிய மா மரமும் தூரையுடைய ஆத்தியும் மூங்கிலும் உள்ளன.

நிலைமொழி யுயிரீரூதலின் வருமொழியின் இகரவயிரூர்த்த மெய்யை வகர உடம்படு மெய்யாக்கி இல்லமெனக்கொண்டு தேற்றாமரமெனினும் அமையும். விரிந்துந் தொக்குநின்ற உம்மைகள் எண்ணப்பொருளில்வந்தன. அன்றிக் கடைநிலைத்தீவக அணியெனு மமையும். உள்ளன என்னும் பயனிலைதொக்கது. இத்தொடர் பொருள்சூழித் துவந்த அடிமறிமாற்று.

(அ)

வானரம்பையராவிற்பயந்துதாய்
வானரம்பையராவிற்பயந்தரத்
தானிரப்பவியக்கணத்தூண்டிசை
தானிரப்பவியக்கணத்துஞ்சமே.

(இ-ள்.) வானரம் பை அராவின் பயந்து வான் தாய் - குரங்கினங்கள் படத் தையுடைய பாம்பிற்குப்பயந்து விண்ணுலகிற்றாவி, அரம்பையர் ஆ வின் பயம் தர - அங்ஙனம் வசிக்கும் தெய்வமகளிர் காமதேனுவின் ஒளிபொருந்திய பாழையூட்ட தாம் நிரப்பு அவிய கணத்து உண்டு - அக்குரங்கினங்கள் தாம் (பசியென்னும்) வறுமை கெடக்கணப்போதினுண்டு, தால் இசை நிரப்ப வியம் அம் கண் துஞ்சம் - அம்மகளிர் நாவாலிசையைப்பாட (தாலாட்டுப்பாடல் செய்ய என்றபடி) (அக்குரங்கினங்கள்) பரந்த அழகிய கண்டியில்கடரும்.

தானிரப்பவிய என்பது எதுகைநோக்கி நகரம் நகரமாகவந்தது. யமகம் திருக்கல் களில் இவ்வாறு பெரும்பாலும்வருதலையுணர்க. ஏற்றற்சை. அராவின்-உருபுமயக்கம்.

முரசுபந்தம்.

ஒவ்வோரடி ஒவ்வொருவரியாக நான்கடியும் எழுதி மேலிரண்டுவரியும் தம்முட்கோமூத்திரியாகவும், கீழிரண்டுவரியும் தம்முட்கோமூத்திரியாகவும், சிறுவார் போக்கப்பட்டு மேல்வரி யிரண்டாம் வரியினும் மூன்றாம் வரியினும் நான்காம் வரியினும் கீழுற்று மீண்டு மேல் நோக்கவும், கீழ்வரி அவ்வாறே மேலுற்று மீண்டு கீழ்நோக்கவும் பெருவார் போக்கப்பட்டு இந்தவார் நான்கும் நான்குவரியாகவருவது.

வஞ்சிவிருத்தம்.

அடிமடக்கு.

தானமாந்தருமஞ்சரி, வானமாந்தருமஞ்சரி

தானமாந்தருமஞ்சரி, வானமாந்தருமஞ்சரி.

(இ-ள்.) தானம் ஆம் தரும் சரி - சோடசதானமும் உண்டாகிய முப்பத்திரண்டறங்களும் (உலகத்தில்) சஞ்சரிக்க, வானம் ஆம் தரும் ஆம் சரி - மேகங்கள்நீளாப்பொழிபாநின்ற அழகிய அம்மலையின்பக்கத்தில், தானம் மாந்தரு மஞ்சரி - யானையின் மதசவங்களும் மாமாங்களின் பூங்கொத்துக்களும், வானம் மாந்தர் உம் அஞ்ச அரி - விண்ணுலகத்திலுள்ளோரும் நிலவுவகிலுள்ளவரும் அஞ்சாரிந்ந் சிங்கங்களு முன்னம்.

சுரிஎன்னு முதனிலைத்தனி வினை எச்சப்பொருளில் வந்தது. ஈறு கெட்ட தெனி னு மனையும், தானம் மாந்தரு மஞ்சரி அரி இவை விசுகி பெறுதுவந்தசாதி யொருமை கள். வானம் இடவாகுபெயர். தொக்கும் விரிந்தும் வந்த உம்மைகள் எண்ணப்பொரு ளில்வந்தன. (க0)

கவிவருத்தம்.

தகாவிசுற்பத்தான்வந்தாட்கு.

தந்தைதித்தித்ததோதிதைதாதுதேத்
தொத்துதித்தத்தித்தத்தத்தித்தாதுத்
துத்தித்தேதத்ததிதைத்தித்தத்தத்

(இ-ள்.) தந்தை தித்தித்தது ஓது இதை - கிளிகள் தித்தித்தவசனங்களைப்புக லாரின்ற புதியதினைப்புனம், தாது தேம் தொத்து உதித்து தித்தித்தது - (வேங்கைமாங் களில்) மகரந்தத்தையுந் தேனையுமுடைய பூங்கொத்துகளரும்பக் குறமகளிர் காவலு டையதாய், அத்தித்து-யானையின் கொம்புகளும், துதுத்திது - பாம்பினது புனிதமா ன தலையின்கண்ணுள்ள ரத்தனங்களும், ஏதத்த தீது உதை தீத்தது அத்து ஒத்த தாது - துன் பப்புகுதியவான திங்குகளையோட்டாரின்ற நெருப்பிற் சுடப்படுதலால் (மாற்றியுர்ந்து) செவந்த நிறம்பொருந்திய பொற்கட்டிகளும், ததைத்து துதித்தது - நெருங்கப்பெறுத லால்(யாவரும்) புகழுத்தன்மையையுடையது.

தித்தித்தது வினைமுற்றுப்பெயர். தித்தித்ததென்னும் வினைமுற்று எச்சமாய்த் து தித்ததென்னும் குறிப்பு வினைமுற்றின் தொழிற்பண் பைக்கொண்டுமுடிந்தது யானைக் கொம்புமுதலியவை குறிஞ்சிக்கருப்பொருளாதலானும், அந்நிலத்துள்ள புனத்தின் சிற ப்புக்கூறுதலானும் அத்தித்து துத்தித்து என்னும் ஏழாம் வேற்றுமை யிடப்பொருளி ன்கணவந்த குறிப்பு வினைமுற்றுக்கள் கொம்பையும் மணியையும் உணர்த்தின. துத்தி இரும்படியாகுபெயர் துத்தி படப்பொறி. அது படத்தையுணர்த்தித்தானியாகுபெயராய் அது தலையை யுணர்த்திச் சினையாகு பெயராயிற்று. உதித்து செயவெனெச்சத்திரிபு. தத்த படுவிகுதி குன்றிவந்த செயப்பட்டுவினைத்தொழிற்பெயர். ததைத்து மெல் லொற்று வல்லொற்றாய் வந்த பிறவினையெச்சம். (கக)

கோழத்திர்.

இரண்டிரண்டுவரியாக ஒருசெய்யுள் எழுதப்பட்டு மேலுங்கீழும் ஒன்றிடை யிட்டு வாசித்தாலும் அச்செய்யுளேவருவது.

வானளாவின்வார்களியாவிரா
கானறாவின்வார்களியாவிரா
தேனலம்பின திங்கடமாருமான்
தானவம்பன றாங்கெடலுருமால்.

(இ-ள்.) வான் அளாவின் வார் கனி ஆவிரா - ஆகாயத்தைபளாவிய நீண்ட க னியையுடைய ஆவிராயும், கான் அறா வின் ஆர் கடியா வரை - வாசம் நீங்காத விரா மரமும் ஆத்திரமரும் நீங்காத அம்மலையின்கண்ணுள்ள, தேன் அலம்பின திங்கடம் ஆரும் மான் தானம் அம்பு-வண்டுகளாரவாரிக்க இனிய மதநிறைந்த யானைகளின் மதநீரானது, அனல் தாம் கெட ஊரும் - (புனங்களிற்பற்றிய) நெருப்பு அவியச்செல்லும்

தாம் சாரியை.

(கஉ)

ஈற்றடி யெழுத்துகள் ஏனை மூன்றடியுள்ளும் கரந்து நிற்கவருவது.

கந்தமல்கியகாவீற்குலாய்க்கமழ்ந்
தந்திமானுவீர்தளிர்க்கொக்குதிர்
செந்துவர்க்கனிதித்திக்குமாசினி
மந்திமாந்திமகிழ்ந்துகுதிக்குமால்

(இ-ள்.) கந்தம் மல்கிய காவில் குலாய் - வாசம் நிறைந்த சோலையின்கண்குலவி, கமழ்ந்து அந்தி மானும் அவீர் தளிர் கொக்கு உதிர் செம்மை துவர் கனி - வாசம்வீசி வண்ணத்தாற் செவ்வானத்தைநிகர்க்கும் விளங்குந் தளினாயுடைய மாமரத்தினின்று முதிர்ந்த செவந்த கனியையும், தித்திக்கும் ஆசினி - தித்தியாநின்ற ஈரப்பலாவின் கனியையும், மந்தி மாந்தி மகிழ்ந்து குதிக்கும் - பெண்குரங்குகள் புசித்துக் கனிகூர்ந்து குதித்து விளையாடும்.

அந்தி மானுந்தளிர் பண்புபற்றிவந்த ஷவமை அணி.

(௧௩)

மாத்திநாடுகருங்கம்.

ஒருபொருள் பயக்கும் ஒருசொல் ஒருமாத்தினாயைக்குறைப்ப வேறுபொருள் பயக்குஞ் சொல்லாய் வருவது.

*விடியற்காலத்தோர்மாத்தினாவீர்த்து
||மடியுநஞ்சொன்றுமாய்ந்ததுமொன்றுமாய்
கடிகொளந்தியிற்கானவர்தங்களுரான்
ஒருடியுநீளையார்ப்பொடுலம்புமால்.

(இ-ள்.) விடியற்காலத்து - விடியலாகியகாலம், (விடியல் - காலை) ஓர் மாத்தினாவீர்த்தது உம் - ஒருமாத்தினாயைச் சுருக்க அது கலையென்றாயிற்று, கலை-கலைமான் ஒவியும் - மடியும் நஞ்சு - மடியச்செய்யுந் தன்மையையுடையநஞ்சு, (நஞ்சு - காரி,) ஒன்று மாய்ந்தது உம் - ஒரு மாத்தினாயைச்சுருக்க கரிஎன்றாயிற்று, கரி - யானையொலியும், ஒன்று மாய் கடிக்கொள் அந்தியில் - ஒரு மாத்தினா குறைந்த அச்சத்தைத்தாராநின்றமாலையில் (அந்தி மாலை) (ஒரு மாத்தினா குறைந்த மாலையென்றமையால்-மலையென்றாயிற்று) அம்மலையில்வசிக்கும், கானவர் தங்கள் ஒன்று ஒடியும் நீள் அறை - குறவர் களது ஒருமாத்தினா குறைந்த நீண்டபாறை) பாரையென்றமையால் பறையென்றாயிற்று) பறை-பறையினது, ஆர்ப்போடு உலம்பும்-சுத்தத்தோடுகடி யொலிக்கும்.

* இத்தூலாசிரியர் நடுவுநிலைத்தினையினியல் கூறப்புகுந்த அதிகாரத்தில் திணையை முறைசெய்தற்கேதுவாக வகுத்த சிறுபொழுதுள் வைகறையை விடியலெனக் கொண்டு, வைகறை, விடியல், புலரி என்பன ஒரு பொருட்கிளவியெனவும், விடியல் இருள் புலர்தற்பொருட்டெனவும், காலையை விடியலென்றல் பொருந்தாதெனவும், கூறி எற்பாட்டைக்காலையெனவும், எற்பாடு ஞாயிற்றினுதயமெனவும், தொல்காப்பியச் சூத்திரவிருத்தியிற்கொண்டார், அற்றாக இங்ஙனம் விடியலேக்காலையெனக்கொண்டது, மாறுகொளக்கூறலன்றோவெனின். அற்றன்று இலக்கணையாகக்கொண்டதென்க.

|| எனப்பவொ னெனப்பாலது இவ்வாழ்வானென்பான் என்புறிப்படுவிகுதி தொக்குகின்றற்போலக், குடிமடிந்து குற்றம்பெருகும், என்புறிமடிவத்து எனப்பாலது பிறவினைப்பொருளுணர்த்தும் விவ்வுகுதி தொக்கு மடிந்துஎன நின்றதென இத்தூலாசிரியர் தொல்காப்பியச்சூத்திர விருத்தியுட்கொண்டமைகாண்க,

கலைமான் ஒலியும் யானையொலியும் குறவர் பறையொலியோடுகூடியொலிக்கும் என்பது கருத்து. விடியல்காலம் பிறிதினியையுநீக்கத்தில்வந்த இருபெயரோட்டுப் பண்புத்தொகை. அத்துச்சாரியை தவிர் வழிவந்தமையின்விரித்தல் சாரியை காலே காரி என்பவற்றின் பயனிலையாகிய வீந்தது மாய்த்ததுஎன்னும் வினாமுற்றுப்பெயர்கள். அவற்றோடு சார்ந்திய மாத்தினாயின் பயனிலையாயும் வந்தன. மடியும்பிறவினை விசுதி தொக்குகின்ற பெயொச்சம்.

(கசு)

மாத்தினாவருந்தனை.

ஒருபொருள் பயக்கும் ஒருசொல் ஒருமாத்தினாபெற்று வேறுசொல்லாய்ப் பொருள் பயந்து நிற்பது.

அளபொன்றேறியவண்டதிரார்ப்பினு
லளபொன்றேறியமண்ணதிர்த்துக்கன
வளபொன்றேறியபாட்டலரீஞ்சுனை
யளபொன்றேறழகூடலைந்தாமரால்.

(இ-ள்.) அளபு ஒன்று ஏறிய வண்டு - ஒரு மாத்தினாகூடிய வண்டு, (வண்டு அளி) (அளபொன்றேறிய அளியென்றமையால்) ஆளி - ஆளியென்னும் ஓர் மிருகம், அதிர் ஆர்ப்பினால் - ஒலிக்கு முழக்கத்தால், அளபு ஒன்று ஏறிய மண் - ஒரு மாத்தினாகூடிய மண் (மண் தாரா) (அளபொன்றேறிய தரையென்றமையால்) தாரா - நட்சத்திரங்கள், அதிர்ந்து உக்கன-கம்பித்துதிர்ந்தன, அளபு ஒன்று ஏறிய பாட்டு - ஒரு மாத்தினாகூடியபாட்டு (பாட்டு கவி) அளபொன்றேறிய கவியென்றமையால்) காவி-நீலோற்பலங்கள், அலர் ஈரம் சுனை - அலராதின்ற குளிர்த் த சுனையிலுள்ள நீரானது, அளபு ஒன்று ஏறு அழகு ஊடு - ஒரு மாத்தினாகூடிய, அழகு-ஊடு (அழகு-வனப்பு) (அளபொன்றேறியவனப்பு என்றமையால் வானப்பு) வான் அப்பு ஊடு - ஆகாசகங்கையினிடத்தில், அலைந்து ஆடும் - கலந்தசையும்.

ஆளி முழக்கத்தால் நட்சத்திரங்கள் விண்ணினின்றும் என்பதும், சுனைநீர் ஆகாசகங்கையோடு கலக்கும் என்பதும் கருத்து. ஈரம் ஈனொனின்றது செய்யுண்மரூஉ சுனை இடஆகுபெயர்.

(கடு)

எழுத்துவருந்தனை.

ஒருபொருள் பயப்பதோர் சொல்கூறியதனில் ஒவ்வொருமுத்து நீக்க வெவ்வேறு பொருள் பயப்பது.

காந்தள்போல்வனகாமுகர்வீழ்வன
போந்துசேர்ப்பர்கள்பூக்குறியவைப்பன
சாந்தநாரியசாரவினாரிமா
ரோந்துசொழிற்கைதகைகேதகை.

(இ-ள்.) சாந்தம் நாரிய சாரலின் நாரிமார் ஏந்து சீர் எழிவகை - சந்தனமரம் வாசம் வீசாநின்ற அம்மலைப் பக்கங்களில் வசிக்குங் குறமகளிரது சிறப்புவாய்ந்த அழகியகைகள், காந்தள் போல்வன - காந்தன்மலரொயொப்பவனாம், நாரிமார்தகை - அம்மடவார் அழகு, காமுகர் வீழ்வன - காமிகளால்மயங்கி வீழ்ப்படுவனவாம், போந்து சேர்ப்பர்கள் பூகுறியவைப்பன கேதகை - (இரவுக்குறிக்கண்) வந்து (தலைவர்ப்பெருமையாற்றும் வந்தமை யறிதற்கு) தலைவர்களா லழகியவறிகுறியாக வைக்கப்படுவன தானை மலர்கள்,

கைதகை கேதகை என்பனவற்றைக் கைதகை கேதகைஎன்பிரித்துக் காந்தன் போல்வன காமுகர்வீழ்வன போந்து சேர்ப்பார்கள் பூக்குறிவைப்பன என்பவற்றோடு முறை நிரனிறையாகக்கொள்க நாரிமார் என்னுஞ்சொல் தகை யென்பதனையும் பொருணிலைபாகக் கொண்டு நிற்றலின் அது முதனிலைப்பொரு ட்டவக அணி ஒருசொன்னிற்றே தனித்தனி யுசுவென்னும் பொருள்கேளெனினும் அமையும். நாரிமார் ஒருமையிற் பன்மைவந்தபால் வழுவுமையி. கேதகை பொருளாகு பெயர். இரவுக்குறிக்கட்போந்த தலைவர் தலை விவரப்பெறுமையின் குறிவைத்துச் செ ன்றமை தலைவிக்கிரங்கலைத்தரும அதலின் இரங்கலுரிப் பொருட்குரிய நெய்தறநிலைவ ராகச் சேர்ப்பொன்றா (கசு)

உபயநாகபந்தம்.

இரண்டொப்பு தம்முள் இணைவனவாக உபகேசமுறையால்நன் வரைந்த வற்று ளிரண்டுசெவியெழுதப்பட்டிச் சந்திகளினினற எழுத்தே மற்றையிடங்களினும் உறுப் பாய் நிற்கவருவது.

ஆம்பனீன்மருப்பாரமுமாசது
சாம்புமாணவுக்குங்குந்தமுத்தமும்
பூம்பசுமபொழிநீடும்புனாயிரு
ளோம்பிப்பப்பொளிமேவுமுட்டாதரோ.

(இ-ள்) ஆம்பல் நீன் மருப்பு ஆரம் உம் - யானையினது நீண்ட கொம்பிற்பிறத் த முத்தமும், மாச அறு காம்பு மாண உகும் கதிர் முத்தம் உம் - குற்றமற்ற மூங்கில் கள் மாட்சிமைப்படச்சிந்திய கிரணங்களையுடைய முத்தமும், பூ பசுமை பொழில் நீடும் புனா இருள் ஒம்பி - பூக்களையுடைய பசுமையின்கண் நீடிய பெரிய இருளையோட் டி, முட்டாது பப்பு ஒளிமேவும் - குறைபாடில்லாமல்பரவிய ஒளியை வீசும்.

முத்தங்களினொளி சந்திரகிரணம்போலக் குறைபாடின்றி யிருளையோட்டுமெ ன வியப்புதோன்றக் கூறினமையின் குண அதிசய அணி. (கசு)

செம்பொன்னகணசேர்முகைநீலமா
வம்புநீடுமருங்குளியாரவிள்
கொம்புபூமலிபொன்னவிரகுன்றத்துள்
பம்புசேணதிப்பாமருட்டாருமே.

(இ-ள்) செம்பொன் நன்மை கூன சேர் முகை நீலம் மா வம்பு நீடு மருங்கு அளி-செவந்தபொன்னலாகிய நல்லகூனையிற்பொருந்திய முகைத்த நீலோற்பலங்களின் பெருமை பொருந்தியவாசம் நீடிய பக்கங்களில் (சஞ்சரிக்கும்) வண்டுகள், ஆரவின் கொம்புப்பூ மலி பொன் அவிரா குன்றத்து ஊர் பம்புசேண நதி - மிசவுமலர்ந்த கோட் டிப்பூக்கள் நிறைந்த பொற்கட்டிகள் விளங்காநின்ற அம்மலையின்கண் தவழாநின்ற நெ ருங்கிய ஆகாயகங்கையில், பா மருட்டு ஆரும்-பாய்ந்து அவ்வாகாயகங்கையைச் சூன நீனென்றே மயங்குதலைப் பொருத்தும்.

பா முதனிலைத்தனிவினை வினைஎச்சப்பொருளில்வந்தது. மருட்டு முதனிலைத் தொழிற்பெயர். ஆகாசகங்கைநீரைச் சூனநீனென்று மயங்கினமையின் மயக்க அணி. ()

கழிதூய்ம்.

ஒருசெய்யுள் எவ்வெட் டெழுத்தாக நான்குவரி யெழுதப்பட்டு மேனின்ற கீழிழிந்தும் கீழ் நின்று மேலேறியும், புறநின்று வந்துண் முடிய அவ்வரி நான்குமே யா கியச் செய்யுளே வருவது.

வஞ்சித்துறை.

மதிபகவேயான்ற, திணைமணிமாவரின்
பமர்துறுசேவாயா, கனிதுவன்யுமாவே.

(இ-ள்.) மதிபகவேம் ஆன்ற திணைமணி - சந்திரனுடல்பிளவுபட (உடர்ந்த) மூங்கில்களமைந்த திணைப்புனத்திற்சென்று, மா ஆ அன்பு அமர் துறச்சே யுமா - பெரிய பசுக்களுடன் அன்புபொருங்கிய நெருங்கிய இடங்கள் (அப்புனத்திலுள்ள திணைக்கதிர் களைமேய்ந்து) (உடல்) வாடா, மா கனி துவன்றும் - (அம்மலையிலுள்ள) மாமரங்கள் (எப்போதும்) கனிகளால் நெருங்கி நிற்கும். (கக)

சநுப்பதோபந்திரம்.

நினாயாக அறுபத்து நான்கறைகீழி எவ்வெட்டெழுத்தால் ஒவ்வோரடியாகத் தொடுத்த நான்கடியுமேனின்று கீழிழியவுங், கீழ்நின்று மேலேறவும் எழுதப்பட்டு மேனி ந்று கீழிழியவும் கீழ்நின்று மேலேறவும் முதறொடங்கியுறுதியாகவும், இறுதிதொடங்கி முதலாகவும் மாலைமாற்றாக நான்குமுகத்திலும் வாசித்தாலும் அச்செய்யுளை வருவது.

கவிவருத்தம்.

வியாவாமாவாயாவி, யாவாயாராயாவாயா
வாயாடேமாமாடேயாவா, மாராமாதோதோமாராமா.

(இ-ள்.) ஆமா வியாவாம் - (அம்மலையிலிருக்கும்) காட்டுப்பசுக்கள் (எந்நாளும்) இறவாவாம், வாயா வீ ஆ ஆராயா வாயார் ஆமா - கிடைத்தற்கரிய பூக்களைப் பசுக்க ளாராய்ந்து வாய்நிரம்பக் (குதட்டிப்புசித்து) (உடல்) வாடாவாம், வாய் ஆடு மா மாடு ஏயா - பொருந்தியுடையாடுகள் (தமக்குக் குறைவின்மையின்) பெரிய (அம்மலை) ப்ப க்கங்களிலுள்ள வேறிடத்திற் செல்லாவாம் - ஆம் ஆர் ஆம் - அருவிலேயும் ஆத்திரமறும் எங்குமுனவாம், மாது மா தோம் ஆரா - அழகிபமாமரங்கள் (குறைவின்றி நின்றலின்) குற்றத்தைப்பொருந்தா

ஏகாரம் தேற்றப்பொருளிலும், ஒகாரம் அசைநிலைப்பொருளிலும்வந்தன. அம் மலை தெய்வத் தன்மையுளதாதலின் அங்கிருக்குங் காட்டுப்பசுக்கள் வியான்றார். தெ ய்வமணமும் வாடாமையுமுளதாதலின் கிடைத்தற்கரியமலர் என்றார். பருவகாலமன்றி எந்நாளும் பூத்துக்காய்த்துப் பழுத்துநின்றலின் அவையின்மையென்னுங் குற்றங்கள் கண்டோர்சொல்லப் பொருந்தா என்பார். மாதோம் ஆரா என்றார். ஆர்என்னும் வீண ப்பகுதி வீணயெச்சப் பொருளில்வந்தது. (உ0)

மாலைமாற்று.

ஒருசெய்யுளை ஈற்றடியைமுதலாகக்கொண்டு வாசிப்பினும்.

அச்செய்யுளேவருவது.

தேடாவாழைமாவீடாதே, தேனூராமாவாழாயாதே
தேயாழாவாமாரானாதே, தேடாவீமாவாழாவாதே.

(இ-ள்.) தேன் தா வாழை மாவீடாது - வானத்திலுள்ள விருச்சிகராகியதைத் தோயாநின்ற (உன்னதத்தையுடைய) வாழைமாங்கனும் மாமரங்களும் (எந்நாளும்) கெடாமல் நிற்கும், தேன் ஆர் ஆமா வாழ் ஆயாது - (சோலையிலுள்ளமலர்கள் ஒழுக் கும்) தேனைப்புசித்துச் (சஞ்சரிக்கும்) காட்டுப்பசுக்கள் தம்வாழ்விற்கெடாது நிலைபெ றும், தேயாழ் ஆ ஆம் - தெய்வத்தன்மையுடைய மிதுனராகியதைத் (கீண்டாநின்ற உய

ர்ச்சியையுடைய) ஆச்சாமரங்கள் பங்கிநிற்கும், ஆர் ஆனது - ஆத்திமரங்கள் நீங்காது நிலைபெறும், தேடா வீ மாழை வாடாது - எளிதிறங்கிடக்கும் மலர்க்கையுடைய புளியமரங்களும் உலராது நிற்கும்.

ஏகாரம் நான்கும் அசைநிலையடைச்சொற்கள். அம்மலைதெய்வத்தன்மையையும் கயிலைமுதலியவற்றோடொன்றாகச்சேர்த்தெண்ணப்படு மான்மியத்தையுமுளதாதலின், அங்கிருக்கும் மரங்களும் யிருக்களும் கெடா என்பார் வாழை மா மாழை வீடாதென்றும் ஆமாவாழாயா தென்றும் கூறினார். (உக)

காணதகாப்பு.

ஒருசெய்யுள்முடிய எழுதப்பட்டதன்றி மொழியின் முதலெழுத்துத்தொடங்கி ஒவ்வோரொழுத்து இடையீட்டு வாசிக்கப் பிறிதொருசெய்யுள் போதுவது.

ஒருபோருகொச்சகம்.

இனநீடியயாணைவிலாருலாவ

வனமோடிமாதவியாருநாவி

புனமோடிநையாதவிலாருண்மன்னி

யனல்வாயவியாருவகன்றிமாநோ.

(இ-ள்.) வில்லார் உலாவ நீடியயாணை இனம் வனம் ஓடி - வில்லையுடையகுறிவர்கள் உலாவுதலைக்கண்டு அச்சமுற்ற யானையின்கூட்டங்கள் காட்டில் வினாந்தோடும் அரவத்தைக்கேட்ட, மாதவி ஆரும் நாவி - குருக்கத்திமரங்களில் (மறைந்து) தங்கிய கத்தூரிமிகும், புனம் ஓடி நையாத இல் ஆர் உள் மன்னி - தினைப்புனத்தின்கட்பயந்தோடிக் குறைவின்மையின் வருந்துதலில்லாத குறவர் குடிசையுட்சேர்ந்து, அனல்வாய் கன்றி அவி ஆருவ - (அக்குடிசையிலுள்ள) நெருப்பிற் பட்டிவாடி (அக்குறவர்கட்கு) உணவாகப் பொருந்தும்.

வாய் என்னும் முதனிலைவீனையெச்சப்பொருளில்வந்தது. (உஉ)

காணதகரப்பிற்கார்த்து.

வஞ்சித்துறை.

கருவிவானனி, மருவியாடின, விருவியாடின, வருவியாடின.

(இ-ள்.) கருவி வான் நனி ஆடின அருவி - கூட்டமாகிய மேகங்கள் மிகவும் பொழியாநின்ற நீராலாய (அம்மலையினின்றாவீழும்) அருவியினிப்பெருக்கில், மாடு இருவி இனம் மருவி ஆடின - பக்கத்திலுள்ள தினைத்தாட்கூட்டங்கள் பொருந்தி மூழ்காநிற்கும்.

இனம் அருவி நிலைமொழியினது மகரம் கெடுதல் விகாரம். (உஃ)

திரிபங்கி.

ஒருசெய்யுளாய் உறுப்பமைந்து ஒருபொருள் பயப்பதனை மூன்றாகப்பிரித்து எழுத வெவவேறுசெய்யுளாய் தனித்தனியே பொருள் பயந்து தொடையும் கிரியையும் தனித்தனியேகாண வருவது.

காப்பியக்கலித்துறை.

சுந்தனமார்தடஞ்சாரலெலாந்தனிவானளவுங்
கொந்துலர்வீடும்காவினெலாங்குனிமார்தருவி
னந்துயதேன்படுஞ்சுழலெலாநனிமார்தர்வினழ
கந்தநிலாங்கடந்தாழ்கரிபோங்கனிவீழ்ந்தழியும்.

(இ.ள.) சந்தனம் ஆர் தட சாரல் எல்லாம் நனி மாந்தர் விழை கந்தம் நிலாம் - சந்தனமாங்கள் நிறைந்த விசாலித்த மலைப்பக்கங்களெல்லாம் மிகவும் மனிதர் விரும்பும் மலர்வாசனை விளங்கும், தனி வான் அளவும் கொந்து அலர் வீ நெடுமை காவின் எல்லாம் கடம் தாழ் கரிபோம் - ஒப்பற்ற ஆகாயத்தை யளவிய பூங்கொத்தின்கண் அலர்ந்த பூக்களையுடைய நெடிய சோலைகளிலெல்லாம் மதமொழுகாநின்ற யானைகள் சஞ்சரிக்கும், சூழல் எல்லாம் குனி மாந்தரு இன் நந்திய தேன் படும் கனி வீழ்ந்து அழியும் - அம்மலையினிடமெல்லாம் (கனிப்பொறையால்) தலைவனைந்த மாமரங்களினது மிகுந்த தேன் பொருந்திய கனிகள் சிந்தி அழியும்.

இத்தொடர்கொண்டு கூட்டுப்பொருள்கோள்.

(உச)

இக்கவியுட்பிரித்தசெய்யுள்கள்.

சந்தனமார்-கொந்தலர்வீ

நந்தியதேன்-கந்தநிலாம்.

(இ.ள.) சந்தனம் ஆர் - சந்தனவிருகஷத்தில்திறைந்த, கொந்து அலர் வீ - பூங்கொத்துகளில்மலர்ந்த மலர்களாலும், நந்தியதேன் - அம்மலரில் உண்டாகிய தேனாலும், கந்தநிலாம் - வாசம் எங்கும் பரவும்.

(க)

தடஞ்சாரலெல்லாம்-நெடுங்காவினெல்லாம்

படுஞ்சூழலெல்லாம் கடந்தாழ்கரிபோம்.

(இ.ள.) தடசாரல் எல்லாம் - பெரிய மலைப்பக்கங்களெல்லாவற்றிலும், நெடும் காவின் எல்லாம் - நெடிய சோலைகளெல்லாவற்றிலும், படும் சூழல் எல்லாம் - அவற்றினயலிலமைந்த மரச்செறிவுகள் எல்லாவற்றிலும், கடம் தாழ் கரி போம் - மதந்தங்கிய யானைகள்செல்லும்.

(உ)

தனிவானளவும்-குனிமாந்தருவின்

நனிமாந்தர்விழை-கனிவீழ்ந்தழியும்.

(இ.ள.) தனிவான் அளவும் - ஒப்பில்லாத விண்ணுலகையளவும், குனிமாந்தருவின்-கனிப்பொறையால்வளைந்த மாமரத்தினது, நனிமாந்தர்விழை - மிகவும் மானிடர்விரும்பும், கனிவீழ்ந்து அழியும் - கனிகள் அங்குவீழ்ந்து அழியாநிற்கும்.

(ங)

நாம் இச்சித்திரகவிட்கு உரையெழுதியச்சிட்டகாலையில் சோர்வால் கட்டளைக்கலித்துறை யெனவந்த வழு, பிழைகிருத்தத்திலடங்காததோர் பெருவியப்பு.

பிறிதுபொட்டு.

ஒருசெய்யுள் அடியையுள் தொடையையும் வேறுபடுப்பச் சொல்லும் பொருளும் வேறுபடாது வேறொரு செய்யுளாய் வருவது.

கவிவிருத்தம்.

ஆன்றார்ந்தகாவினளியாடுபூந்தேன்

மான்றீன்றவோன்மணியீர்ங்கவுண்மாச்

சான்றோங்குகாட்டிற்றயங்குமணிமுத்தோ

டேன்றார்ந்துநாட்டினடக்கவெழுமார்த்து.

(இ.ள.) ஆன்று ஆர்ந்த காவின் அளி ஆடுபூ தேன் - பெருமை அமைந்து நிறைந்த சோலையிலுள்ளவண்டுகள் தினைத்தாடாநின்ற - பூவினின்றொழுகும் தேன்பெருக.

ருக்கானது, வேரல் மான்று ஈன்ற மணி - மூங்கில்கள் ஒன்றோடொன்று தாக்குதலா
ல்சிந்திய முத்துக்களை, ஈரம் கவுள் மா சான்று ஒங்கு காட்டில் தயங்கு மணி முத்தோடு-
மத்தாற்குளிரந்த கபோலத்தையுடைய யானைகளால் நிறைந்தோங்கிய மூல்லைநிலத்
தில்விளங்கு முத்துகளோடு, என்று ஊர்ந்து நாட்டின் நடக்க ஆர்த்து எழும் - வாரிச்
சென்று கோஷித்து மருதநிலத்திற்கெல்ல எழாநிற்கும்.

மான்று மால் என்னும் பண்படியாகப் பிறந்த வினைபெச்சம்.

வேறுபடுபு ஒழுக்கிசைச்செப்பலோசைத்தாய் ஈராசிடையிட்டு இரு குறளிரு விக
ற்பத்தானடந்து காசென்னுவாய்பாட்டாலிற்ற நேரிசைவெண்பாவாய் வந்தசெய்யுள்.

“ ஆன்றந்தகாவினளியாடுபுந்தேன்மாண்
நின்றவேன்மணியீர்வகவுண்மா - சான்றோங்கு
காட்டிற்றயங்குமணிமுத்தோடேன் னூர்ந்து
நாட்டினடக்கவெழுமார்த்து ”

கலிவருத்தத்திற்குக்கூறிய பொருளே இவ்வெண்பாவிற்குங் கொள்க. (உரு)

என்சீர்க்கழிநெடிவ்விருத்தம்.

இனையவளம்பலபெற்றுநீடியிம்பருமும்பருமேத்தவாய்ந்து [க்
நனைமலர்க்காவுமருங்குடுத்துநளிர்மழைப்போர்வைதன் மெய்யிற்போர்த்து
களைகதிர்ப்பன்மணிச்சென்னிமேல்வான்கங்கைதலைசசுற்றுமானவோங்கிப்
புனைபுகழ்மல்கவரசுவைகும்பொற்பமர்மந்தரவெற்பின்மாதோ.

(இ-ள்.) இனைய பலவளம்பெற்று நீடி - இதுபோலும் பலவளங்களையும் பெ
ற்றோங்கி, இம்பர் உம் உம்பர் உம் ஏதவாய்ந்து - மண்ணுலகமும் வண்ணுலகமுந்
துதிக்க வமைந்து, நனைமலர் காவு மருங்கு உடுத்து - கன்னொழுகு மலையுடைய
சோலையாகிய ஆடையை மருங்கிலுவித்து, நளிர்மழை போர்வை தன்மெய்யில்போர்த்
து - குளிரும் மேகமாகியபோர்வையைத் தனது உடம்பில்போர்த்து, களை கதிர் பல்
மணி சென்னிமேல் - மிக்ககிரணம்வாய்ந்த பல இரத்தினங்கள்நிறைந்த சென்னியின்
மேல், வான் கங்கை தலைச்சுற்றுமான ஒங்கி - ஆகாயகங்கை தலைச்சாத்தைஒப்ப உயர்ந்
து, புனைபுகழ் மல்க அரசு வையும் பொற்பு அமர் மந்தரவெற்புஇல் - மேற்கொண்ட
புகழ்மீரம்ப அரசியல்செய்திருக்கும் பொலிவுநிறைந்த மந்தரமலையில்.

மந்தரமலை சோலைகளாற்றமுப்பட்டு மேகத்தவழ ஆகாயகங்கையைத் தோயவி
ருத்தலை, சோலையை ஆடையாகவும், மேகத்தைப் போர்வையாகவும், ஆகாயகங்கையை
த் தலைச்சாத்தாகவுங் கவி அத்தியவசயித்துக்கூறுதலால் தற்குறிப்பேற்ற வுவமையணி.

ஆருயிர்யாவையுமுய்யுமாற்றலற்புதமேனியெடுத்துநின்று
பேரருளைத் தொழிலாட்டுகந்தபிஞ்ஞகன்கந்தனைநல்கவேண்டிச்
சீரிமயத்துமடப்பிடியைத்திருமணஞ்செய்தபின்பெய்தியங்க
ணேரியலர்த்தப்புரத்தின்மன்னியின்பக்கலவிநடாத்தலுற்றான்.

(இ-ள்.) ஆர் உயிர் யாவை உம் உய்யும் ஆறு ஆல் - நிறைந்த பிரமன்முதலிய
ஆனம்கோடிகளெல்லாம் பிழைக்கும் வகையால், அற்புதம் மேனி எடுத்து நின்று-ஞான
மே திருமேனியாகக்கொண்டு நின்று, பேர் அருள் ஐந்தொழில் ஆட்டு உகந்த பிஞ்ஞகன்-
தனதுபெருங்கருணையால் சிருட்டமுதலிய வைந்தொழில்களை வினாயாட்டாகவிரும்பிய
விறைவன், கந்தனை நல்கவேண்டி சீர் இமயத்து மடமைபிடியை திருமணஞ்செய்தபின்-
தேவர்கள் இடையூற்றைநீக்க முருகக்கடவுளைத் தந்தருளவிரும்பிய சிறப்புவாய்ந்த இம

யமலையிற்றேன்றிய இளமைவாய்ந்த பெண்யானையொத்த உமையம்மையைத் திருமணஞ்செய்தபின்பு, அங்கண் எய்தி ஏர் இயல் அந்தப்புரத்தில் மன்னி இன்பம் கலவி நடத்தல் உற்றான் - அம்மந்தரமலையை அடைந்து அழகமைந்த அந்தப்புரத்தினைப் பொருத்தி இன்பமமைந்த புணர்ச்சிசெய்தத் திருவுளங் கொண்டருளினான்.

திருமால்முதலிய பல்லுயிர்களும் சூரபன்மன்முதலிய அசுரர்கள்செய்யு மிடை யூற்றினின்று நீங்கியுய்யும்வண்ணம் உமையம்மையோடு அந்தப்புரத்திலுற்றார் என்பார் ஆருயிர்யாவையு முய்யுமாற்றால் ஏரியஸ்தப்புரத்தின் மன்னியின்பக்கலவிநடாத்த லுற்றான் எனவும், நிஷ்களவடிவமாகிய சுந்தகிவம் ஆன்மாக்களுக்குப் பந்தம் அருளு தற்பொருட்டு ஞானவடிவமாகிய பராசத்தியையே திருவுருவாகச் சகளீகரித்துச் சிரு ட்டிமுதலிய ஐந்தொழில்களைக் கொண்டருளினார் என்பார் அற்புதமேனியெடுத்து நின்று பேரருளந்தொழிலாட்டுகந்த பிள்ளுகண் எனவுங் கூறினார்.

திருமால்முதலியோர் அசுரர்களிடையூற்றினின்று நீங்குதற்பொருட்டே என்

“ புங்கவர்யாவரும்பொருமல்கொள்ளலீர்
உங்கடம்பொருட்டிலவ்வோங்கல்வையு
மங்கையைமணந்துதும்வருத்தநீக்குதும்
இங்கினியாவருமேருகென்றான் ” எனவும்.

பராசத்தியே திருவுருவாகச் சகளீகரித்து என்பதை—

“ பொன்மைநீலாதிவன்னம்பொருந் திடப்பளிங்கவற்றின்
தன்மையாய்நிற்குமாபோற்சத்திதன்பேதமெல்லாம்
நி:ஸ்மலன்னுறையத்தோன்றிநிலமையொன்றாயேநிற்பன்
முன்னாட்சத்திதன்பால்முகிழ்க்குந்தான்முனையானன்றே ” எனச்சித்தி

யாரிலும்வருதல் காண்க.

கந்தன் ஆறுதிருவுருவங்களு மொன்றாகத் திரட்டப்பட்டவனென்னும்பொரு மேல்நிற்பலால் காரணப்பெயர்.

“ சேயவன்வடிவமாறுந் திரட்டியொன்றாச்செய்தா

யாயதனாலேகந்தனமெனுராமம்பெற்றான் ” எனவும், கந்தபுராணத்தில் வருதல்காண்க. (உஎ)

வண்டிமீர்கூந்தலிமயவல்லி வனம் முலை தாக்க மகிழ்ந்து புல்
கண்டுகேட்டுண்டியிர் துற்றுப்பன்னாட்கலவிப்பெருநலம் துய்க்குங்காலே
மாண்டருணர்ந்துவெருவியஞ்சியம்பிகை தன்பாற்கருப்பவீறு
கொண்டிடுமுன்னஞ்சிதைவுசெய்யுங்கொள்கையினங்கியையேவினார்களர்.

(இ-ள்.) வண்டு இமீர் கூந்தல் இமயவல்லி வனம் முலை தாக்க மகிழ்ந்து புல்
லி - வண்டுகள் ஒலிக்கும் கூந்தலையுடைய உமையம்மையின் சந்தனக்கோலமணிந்த
தனங்கள் திருமார்பிலமுந்த மகிழ் கூர்ந்து தழுவி, கண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்து
உற்று பல் நாள் கலவி பெருநலம் துய்க்கும் காலே - கண்டுகேட்டுண்டியிர் துற்றுப் பரிசித்
துப்பலநாளும் புணர்ச்சியால்வரும் மிக்கவின்பத்தைத் திளைக்குங்காலையில், அண்டர் உ
ணர்ந்து வெருவி அஞ்சி அம்பிகை தன் பால் கருப்ப வீறு கொண்டிடுமுன்னம்-திருமா
ன்முதலியதேவர்கள்உணர்ந்து வாய்புலர்ந்து பயந்து உமையம்மையினிடத்துக் கருப்ப
வீறு கொண்டவதற்குமுன், சிதைவு செய்யும் கொள்கையின் அங்கியை ஏவினார்கள் - அத
னைப்பிழிக்குங் கோட்பாடுடைமையால் தீக்கடவுளையேவினார்கள்.

சிவபெருமான் வீரியத்தைத் தாம்பருகுங் கருத்தினராதலாலும், தீக்கடவுள் அவ்வியவாகனன் ஆதலின் அவன் வாய்ப்படுவது தம்வாய்ப்படுவதாதலாலும் அத்தீக்கடவுளையேவினாராதலால் அங்கியையேவினார்கள் என்றார். அம்மையைத் திருமணம்புணர்ந்தபின் தேவர்கள் வேண்டுகோளால் பண்டுள்ள ஆறுதிருமுகங்களோ டெழுந்தருளினர், அத்திருமுகங்களாறிலுமுள்ள ஆறு நெற்றிக்கண்களினின்றும் ஆறுநீப்பொறிகள் தோன்றி யாவையுந்தகிக்க, அதற்கஞ்சிச்சரணடைந்த தேவர்க்கு அஞ்சலிவென்று அபயந்தந்து தீக்கடவுளையும் வாயுவையும் அழைத்து அவர்கள் பாற்கொடுத்துக் கங்கையில் விடுகவெனக் கட்டளையிட்டருள், அவர்கள் சுமந்துசென்று கங்கையில்விட்டனர் எனக் கந்தபுராணத்திற் கந்தருந்பத்திசொல்லி யிருக்கின்றது, இது வேறுபடுதல் கற்பபேதத்தால் எனவுணர்க. (உஅ)

ஏவலுமங்கிமற்றங்கணையம்பெருமான்கோயில்வாயின்முன்னர்த் தேவியுகைக்குமடங்கல்வையுஞ்செய்கையைநோக்கிநடுங்கியிண்டு மேவியவின்னோர்குழாத்தைநண்ணிவினவுமவர்க்குவினோத்ததோதி நீவிர்களேயவனெய்தியூறுநிகழ்த்திடுமின்களெனக்கரைந்தான்.

(இ-ள்.) ஏவல் உம் அங்கி அங்கண் ஏகி - ஏவ அத்தீக்கடவுள் மந்தரகிரியிற் சென்று, எம் பெருமான் கோயில் வாயின் முன்னர்த் தேவி உகைக்கும் மடங்கல் வையும் செய்கையை நோக்கி நடுங்கி மீண்டு - எமதுபெருமான் திருக்கோயில்வாயிலின்முன்னே உமையம்மை ஊர்தியாகநடத்துஞ் சிங்கம் செருக்கோடுவீற்றிருக்குஞ் செய்கையைப்பார்த்து நடுக்கங்கூர்ந்து திரும்பி, மேவிய வின்னோர் குழாத்தை நண்ணி - தன்னைவிரும்பியேவிய அத்திருமால்முதலிய தேவர்கூட்டத்தையடைந்து, வினவுமவர்க்கு வினோத்து ஒதி - தான்சென்றசெய்கியை வினவிய அத்தேவர்களுக்கருநிகழ்த்த செய்கியைக்கூறி, நீவிர்களே அவன் எய்தி ஊறு நிகழ்த்திடு மின்கள் எனக் கரைந்தான் - நீங்களே அவ்விடத்தடைந்து இடைபூற்றைச்செய்யுங்கள் என்று அவ்வக்கினிகூறினான். ()

அரியயனாதிமாரொல்லாமம்மொழிகேட்டுளமுங்கிரொந்து பெரிதுயர்மந்தரப்பாங்கரெய்திப்பேணிநிலமிசைவீழ்ந்திறைஞ்சியுரியமுறையின்பழிச்சிசின்றேயோலிடுமாற்றமுணர்ந்துநம்மான் [ண்
நெரிவையொடாடும புணர்ச்சிராப்பட்சென்றனன்வெற்றையோடு மங்க

(இ-ள்.) அரி அயன் ஆதி அமரர் எல்லாம் அ மொழி கேட்டு உள் அமுங்கி நொந்து - திருமால் பிரமன்முதலிய தேவர்களையாரும் அந்த வார்த்தையைக்கேட்டு மனம்வருந்தி நொந்து, பெரிது உயர் மந்தரம் பாங்கர் எய்தி - மிகவும் உயர்ந்த மந்தரமலையின் பக்கத்தையடைந்து, நிலமிசை பேணி வீழ்ந்து இறைஞ்சி உரிய முறையின் பழிச்சிசின்றி ஒலிடுமாற்றம் உணர்ந்து-நிலத்தின்மேல்விரும்பித் தண்டாகாரமாக வீழ்ந்து வணங்கித் தத்தமக்குரிய முறையோடு துதித்துநின்ற முறையிடம் வசனத்தை, நம்மான் உணர்ந்து தெரிவை ஒடி ஆடும் புணர்ச்சி நாப்பண் வெற்றையோடும் அங்கண் சென்றனன்-நமதிறைவனுணர்ந்து உமையம்மையோடு கலந்துநிற்கும் புணர்ச்சிக்கிடையில் வெற்றையோடும் அத்தேவரிடத்துச் சென்றனன்.

தாங்கள் நிற்குமுறையில்நின்று துதித்தனர் என்பார் உரியமுறையிற் பழிச்சி நின்று என்றார். (௩௦)

கண்டனர்காமனைச்செற்றகோவைக்கழிபெருங்காதல்களாயிகப்பப் புண்டரிகக்கண்முகுந்தன்வாசப்பூந்தவிசாளியுருத்திரர்க

ளண்டர்மருத்துவார்சாத்தியர்களனை வருமெல்லையிலன்புபொங்கிச்
கொண்டமயிர்ப்புளகங்கண்மல்கக்குவித்தகரத்தொடுமேத்தலுற்றார்.

(இ-ள்.) காமினை செற்ற கோவை கண்டனர் - மனமதனைப்பொடித்த விறைவ
னைக்கண்டு, கழி பெரும்காதல் கரை இகப்ப புண்டரீகம் கண் முருத்தன் வாசம் பூம்
தவிச ஆளி உருத்திரர்கள் அண்டர் மருத்துவர் சாத்தியர்கள் அனைவரும் எல்லை இல்
அன்பு பொங்கி-மிக்கபெரிய ஆசைவரம்புகடந்து செல்லத்தாமரைமலையொத்த கண்
களையுடைய திருமாலும்வாசமிக்க தாமரையை ஆசனமாகவுடையபிரமனும் பதினொரு
கோடி உருத்திரர்களும் தேவர்களும் மருத்துவர்களும் சாத்தியர்களுமாகிய எல்லோ
ரும் அளவில்லாத அன்புமீதுர்த்தலால், கொண்டமயிர்ப்புளகங்கண்மல்க குவித்த கரத்
தொடும்ஏத்தல் உற்றார் - தமது உடம்பிலரும்பிய புளகங்கள் நிரம்பக்கூப்பிய கையோ
டுந்துதிக்கத் தொடங்கினார்கள்.

பாகம் பெண்ணோடாதல் ஆன்மாக்களின்பொருட்டே, தனக்கெனச் சிறிதும்
வேண்டாதவன் என்பார் காமினைச்செற்ற கோவை என்றார். (கக)

வெள்விடைபூங்கொடிமீதுவைத்துவென்றிமழுப்படையேந்திவஞ்சக்
கள்ளர்கருத்தினகப்படாதகண்ணுதற்சாமிநின் றுளிரணையி
லள்ளளக்கடிமிர்த்தந்தன்னுற்பூசனையாற்றியமிர்தாரானே
மொள்ளருமாமலரிட்டிறைஞ்சிச்சுமனற்றென்பெயரெய்தினேமால்.

(இ-ள்.) பூம் கொடி வெள் விடைமீ வைத்து வென்றிமழுப்படை ஏந்திவஞ்சக்
கள்ளர் கருத்தில் அகப்படாத கண்துதல் சாமி - பொலிவமைந்த கொடியின்மேல்
வெள்ளிய இடபம் நிலைபெறவைத்துவெற்றிவாய்ந்த மழுவாயுத்தையேந்தி வஞ்சமுங்
கள்ளமுமுடையோர் இதயத்திலகப்படாத நெற்றிக்கண்ணையுடைய சுவாமியே, நின்
தான் இணை இல் அள்ளல் அளக்கர் அமிர்தம் தன்னால் பூசனை ஆற்றி அமிர்தர் ஆனேம்-
உனது இரண்டு திருவடியிலும் சேற்றையுடைய கடலிற்றேன்றிய அமிர்த்தாற்பூசனை
செய்து அமிர்ததொனப் பெயர்பெற்றோம், என் அரும் மாமலர் இட்டு இறைஞ்சி சும
னர் என்னும் பெயர் எய்தினேம் - விலக்கில்லாத பெருமைகொண்ட மலர்கொண்டரு
ச்சித்துவணங்கிச் சுமனர்என்னும் பெயரையும் அடைந்தேம்.

தேவர்களுக்கு அமிர்தர் சுமனர் எனவந்த பெயர்க்காரணங்கூறினார். சுமனர்
நல்லமனமுடையவர். அசுரர்கள் தங்களை நன்குமதித்தலால் உன்னை வழிபடுங்கருத்தி
லர் என்பார் வஞ்சக்கள்ளக் கருத்தினகப்படாத கண்ணுதற் சாமியெனவும், அவர்கள்
செய்யுந் துன்பத்தினின்ற னீங்குதற்கு என்றும் வழிபடுதலுடைமையால்வந்த காரணப்
பெயருடையேம் என்பார் அமிர்தாரானேம் சுமனொனும் பெயர் எய்தினேம் எனவும்,
அவர்கள் செய்யும் துன்பத்தினை யொழித்தருளாய் என்பார் வெள்விடை பூங்கொடிமீ
துவைத்து வென்றிமழுப்படை யேந்தியெனவுங் கூறினார். (கஉ)

ஆழியுடைப்புவிமீதொர்சிற்றூராள்பவர்தம்மையடுத்தவருந்
தாழ்வருமின்பமகிழ்ச்சியெய்தித்தகைபெறவாமுகின்றார்கொள்ளிற்
பாழியுயாகிலாண்டகோடிப்பரப்புமுழுதுமாசுசெய்யு
மாழைவிழியுமைபாகநின்னைவந்தடுத்தேங்களுக்கென்குறையே.

(இ-ள்.) ஆழி யுடைய புவிமீது - கடலையாடையாகவுடைய நிலவுலகின்மே
ல், ஒரு சிற்றானா ஆள் பவர் தம்மை அடுத்தவர் உம் தாழ்வு அரும் இன்பம் மகிழ்
ச்சி எய்தி - ஒரு சிற்றானா யாள்பவனாயடுத்தவர்களும் குறைதலில்லாத இன்பத்தை

யும் மகிழ்ச்சியையுமுடைந்து, தகை பெற வாழுகின்றார்கள் என்னில் - பொலிவுபெற வாழுகின்றார்களானால், பாழி உயர் அகிலாண்டகோடி பரப்பு முழுது உம் - மிகவும் உயர்ந்த அகிலாண்டகோடிப் பரப்புமுற்றும், அரசு செய்யும் மானை விழி உமைபாக- அரமியல்செய்யும் மாவடுவின் பிளவையொத்த கண்களையுடைய உமாதேவியை இடப் பாசுத்திலுடையவனே, நின்னைவந்து அடித்தேங்களுக்கு குறை என் - நின்னைவந்தடித்த எங்களுக்குக் குறையாது.

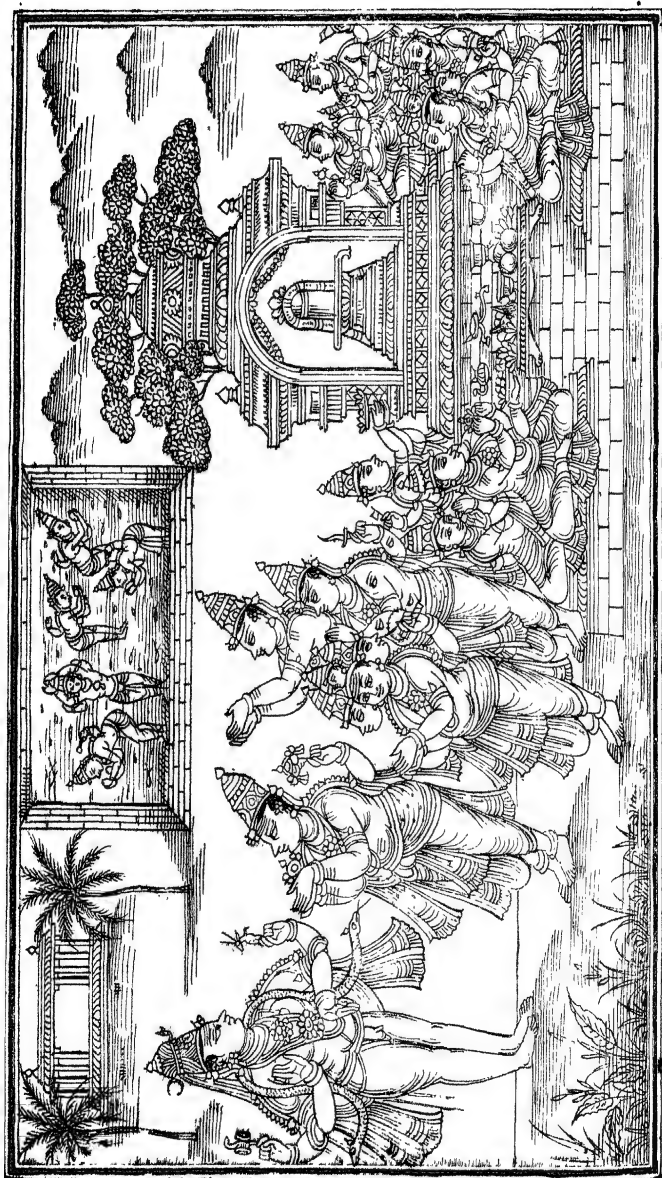
சிற்றாரன்வோரையும் அண்டகோடிகளாள்வாரையும் அடைந்தோர் பெறும் பயனுக்குப் பிம்பப் பிரதிபிம்ப பாவங்கூறுதலால் முரணெடுத்துக் காட்டுவமைபுணி. துறந்தவருள்ளக்கமலமேவுஞ்சோதித்திருவுருபோற்றிபோற்றி மறந்திகழ்வோரையெறிந்துவீசுமறந்திகழ்வாட்படையாளிபோற்றி யுறந்தமலர்ப்பதம்போற்றியாங்களுந் தனடைக்கலங்கண்டு கொள்ளென் துறந்தலைநின்றவமார்போற்றவங்கண்ணேக்கியருள்சார்த்து.

(இ-ள்.) துறந்தவர் உள்ளம் கமலம் மேவும் சோதி திரு உரு போற்றி போற்றி - பற்றிகத்தோர் இதயமாகிய தாமரையிலெழுந்தருளிய பிரகாசவடிவாயுள்ளவனே வந்தனம், மறம் திகழ் வோரை எறிந்து வீசும் மறம் திகழ் வான் படை ஆளி போற்றி- தனக்குப் பகையாயினோரைக் கொன்றுதுணிக்கும் கொலைத்தொழிலால் விளங்கும் ஒள்ளிய சூலப்படைமுதலிய ஆயுதங்களையுடையவனே வந்தனம், உறந்த மலர் பதம் போற்றி - அனுக்கிரகத்தில்திகழ் தாமரைமலரையொத்த திருவடிக்குவந்தனம், யாங்கள் உன்தன் அடைக்கலம் கண்டு கொள் என்று அறந்தலை நின்ற அமரர் போற்ற - நாங்கள் உனதடைக்கலம் கண்டுகொள்ளாயென்று தருமத்தின் தலைநின்ற திருமால்முதலியதேவர்கள் துதிக்க, அங்கணன் நோக்கி அருள்சுரந்து - சிவபெருமான் நோக்கி அருள்கூர்ந்து.

பவன் என்னும் பெயர்க் காரணங்கூறுவார் துறந்தவருள்ளக் கமலமேவுஞ் சோதித்திருவுரு போற்றியெனவும், சூலாயுதமுதலியவற்றை யேந்துதல் பாவத்தின் வழிநிற்போரை யொறுத்தற்கு எனக் கூறுவார் மறந்திகழ்வோரை யெறிந்துவீசு மறந்திகழ்வாட்படை போற்றியெனவும், அறத்தின்வழி நிற்போர்க்கு நீ யருள்வாயெனக்கூறுவார் யாங்களுந் தனடைக்கலங்கண்டுகொள் ளென்றறந்தலை நின்றவமார்போற்றவெனவுங் கூறினார். (கச)

வேண்டுவகூறுமின்னுங்கட்கின்னேமேவரநல்குதுமென்றருள விண்டியமாயினையுள்ளிட்டோர்தம்மேவலினுள்முதனேத்தியெந்தாய் மாண்டமலைமகள்பாற்கருப்பம்வாய்ப்பதுவேண்டிலர்மரன்முலோர் காண்டகவந்தனர்மேலியற்றுங்கடனறியேங்களைனக்ககாரந்தான்.

(இ-ள்.) வேண்டுவகூறு மின் னுங்கட்கு இன்னேமே வரம் நல்குதம் என்று அருள - வேண்டுவெனவற்றைச் சொல்லுங்கள் உங்களுக்கு இப்பொழுதே விரும்பும் வரத்தைத் தந்தருள்வோமென்று அருள்செய்ய, ஈண்டிய மாயனை உள்ளிட்டோர்தம் எவலின் - நெருங்கிய திருமாலையுள்ளிட்ட தேவர்களினது எவலினால், நான் முகன் எத்தி எந்தாய் மாண்ட மலைகள் பால் கருப்பம் வாய்ப்பது மால் முதலோர் வேண்டிலர் காண்டக வந்தனர் - பிரமன்வணங்கி எந்தந்தையே மாட்சிமைப்பட்ட உமையம்மையினிடத்துக் கருப்பம்வாய்த்தலைத் திருமால்முதலியோர் விரும்பாது தேவரீரைக் காணவந்தார்கள், மேல் இயற்றும் கடன் அறியேங்கள் என்ன காரந்தான் - இனித் தேவரீர்செய்தருளும் கடமையை யாங்களறியோம் எனக்கூறினான்,

கர்த்தத்துவம், அகர்த்தத்துவம், அந்நிதா கர்த்தத்துவமென்னும் பிரபுத்துவ சாமர்ச்சிய குணமுடையோய் என்பார் மேலியற்றுங் கடனறியெங்களெனக் கரைந்தார் என்றார். அவையாவன ஆன்மாக்கள் நினைத்த வொன்று கைகூடாது வேறொன்று கைகூடுதலும், நினைத்த அதுவேவந்து கைகூடுதலும், நினையாத வொன்று கைகூடுதலும் ஆம்.

“ ஒன்றைநினைக்கினதுவொழிந்திட்டொன்றாகும்

அன்றியதுவரினும்வந்தெய்தும் - ஒன்றை

நினையாதமுன்வந்துநிற்பினுநிற்கும்

எனையானுமீசன்செயல் ” என ஒளவையார் அருளிய திருவாக்கால் உணர்க.

(௧௫)

அறுசீர்க்கழிநெடில்விருத்தம்.

தனக்கெனச் சிறிதுமவேண்டாததன்மையனுயிர்கட்கென்றே

நினைப்பருநடனமபூண்டநின்மலனற்றேவநிதந்

பணித்தமுத்துருக்கியன்னவென்புனல்பருகுமின்க

னென்புகன்றருளவல்லேயெரியிறையங்கையேற்றான் -

(இ-ள்.) தனக்கு என்ன சிறிதும் வேண்டாத தன்மையன் - தனக்கென்று ஒரு பொருளையும் வேண்டாத தன்மையையுடையவனும், உயிர் கட்கு என்றே நினைப்பு அரும் நடனம் பூண்ட நின்மலன் - உயிர்களின்பொருட்டே சங்கற்பமொழித்த திருவினையாடலை மேற்கொண்ட நின்மலனாகிய இறைவன், அற்றேல் - அத்தன்மைத்தாயின், இந்த பணித்தமுத்துருக்கினால் அன்ன வென்புனல் பருகுமின்கள் என்ன புகன்று அருள - இந்தக் குளிர்தமுத்தினை யுருக்கினாலொத்த வெள்ளியபுனை உண்ணுங்களென்று கூறியருள, எரி இறை அங்கை வல்லே ஏற்றான் - அக்கினிக்கடவுள் விரைந்து உள்ளங்கையிலேற்றினன்.

ஆன்மாக்களைப்போல விருப்பு வெறுப்புச்சார்தலில்லாத நின்மல சொரூபதைலால் தனக்கெனச் சிறிதும் வேண்டாததன்மையன் எனவும், தன்னைவிட்டு நீங்கித் தனித்தொருமுதலாய் நிலலாத உயிர்களுக் கோருயிராய் உடனிற்றலில் அவ்வுயிர்களுக்கும் தனதானையாவரும் இருவினைப்பயன்களை துகர்வித்தற்குப் பஞ்சகிருத்தியங்களினை நடத்துதலால் உயிர்கட்கென்றே நினைப்பரு நடனம்பூண்டநின்மலனெனவுங் கூறினார்.

எண்ணரும்வருடங்காறுமாயிரவிரவிப்பொற்பி

னண்ணல்பாணின்றுவீழமுதனையவ்வனலோனுண்ண

விண்ணவொவர்க்குமந்நான்மேவருங்கருப்பநீடத்

துண்ணெனத்துளங்கிவெப்புநோயினிற்றொடக்குண்டார்கள்.

(இ-ள்.) எண் அரும் வருடம் காறும் இரவி பொற்பின் அண்ணல் பால் நின்ற வீழும் அதனை - வரையறுத்தற்கரிய தேவவருடம் காறும் ஆயிராரு குரியர்கள் உதயமானதுபோன்ற பொலிவோடு சிவபெருமானிடத்து நின்று வீழும் அவ்வென்புனை, அ அனலோன் உண்ண - அத்தீக்கடவுளுண்ண, விண்ணவர் எவர்க்கும் அந்நான் மேவரும் கருப்பம் நீட துண்ணென துளங்கி வெப்பு நோயினில் தொடக்குண்டார்கள் - திருமால்முதலிய தேவர்க் கொவர்க்கும் அடைதற்கரியகருப்பம் ஒங்கவினாந்து நடுங்கிச் சுரநோயில் கட்டுண்டார்கள்.

அக்கினிதேவன் தங்களவ்விய வாகனனாலால் அவன் பருகியது தாங்கள் பருகியதாதலில் அவ்வனலோனுண்ண விண்ணவொவர்க்கு மந்நான்மேவருங் கருப்பநீட என்றார்,

(௧௬)

மீளவுயிரந்துவேண்டும்விண்ணவர் குழாத்தை நோக்கி
வாளெனப்பிறழ்ந்துநீண்டுமதர்த்தரிபரந்துகூற்றை
யாளெனக்கொண்டுமைதோய்த்தகல்விழிச்சேனைவிலவேட்
காளையையமுனிந்தவீரன்கருணையால்விளம்பலுற்றான்.

(இ-ள்.) மீளவும் இரந்து வேண்டும் விண்ணவர் குழாத்தை - மீளவும் இரந்து வேண்டிய தேவர்கூட்டத்தை, வான் என்ன பிறழ்ந்து நீண்டு மதர்த்த அரிபரந்து கூற்றை ஆள் என்ன கொண்டுமை தோய்த்த அகல் விழி சேனை வில் வேள் காளையைய முனிந்த வீரன் நோக்கி - வாளைப்போலப்பிறழ்ந்து நீண்டு மதர்த்தச் செவ்வரிபரந்து இயமனை யடிமையாகக்கொண்டுமை யெழுதப்பட்டிடுப் பரந்த கண்களையுடைய பெண்களாகிய சேனையையும் வில்லையையுமுடைய மன்மதனை நீருக்கிய இறைவன் பார்த்தருளிக் கருணையோடு சொல்லத்தொடங்கினான்.

இயமனுக்குக் கொலைத்தொழிலப் பெண்கள் கண்கள் கற்பித்தனன்பார் கூற்றையாளெனக்கொண்டு என்றார். மை தோய்த்த கல்விழிச்சேனையென்றது சிறப்புருவகவணி காமனையெரித்த வரலாற்றை முன்னர்க்கூறினும் அங்குக்கானக. (சஅ)

கராத்நுயிர்பருகிவேழங்காத்தவன் முதலாரீவர்
பராய்த்தொழங்காஞ்சிவைப்பிறப்பில்சுரகரீசமென்னச்
சுராக்கமவனுவிதொலையநாமமைத்ததான
மிராக்கதிரொறிக்குமிந்துமுடிநமக்கினியசூழல்.

(இ-ள்.) கராத்து உயிர் பருகி வேழங் காத்தவன் முதல் ஆம் ரீவர் - முதலையினது உயிரைப்பருகிக் கஜேந்திரனென்னும் யானையைக்காத்த திருமான்முதலாகவுள்ள நீங்கள், பராய் தொழும் காஞ்சி வைப்பில் பயில் சுரகரீசம் என்ன - துதித்துவணங்குங் காஞ்சியென்னுந் திருப்பதியிலமைந்த சுரகரீசமென்று, சுராக்கன் ஆம் அ வுணன் ஆவி தொலைய - சுராக்கனுடைய அசுரனுடையவுயிர்கழிய, நாம் அமைத்த தானம் - நாமமைத்தருளிய திருப்பதி, இரா கதிர் எறிக்கும் இந்து முடி நமக்கு இனிய சூழல் - இரவில் கிரணத்தைவீசும் இளஞ்சந்திரனையணிந்த சடாமுடிடையுடைய நமக்கு இனிய இடமாம்.

சுர அக்கன் சுராக்கன் எனவந்தது. கராத்நுயிர் இடையில்வந்த அத்துச்சாரியையின் அகரவுயிர் கெடவந்தது. (சக)

சுரகரீசத்தின்பாங்கர்ச்சுரகரதீர்த்தமுண்டால்
வீரவிநீர்படிந்தோர்பாவவெப்புநோய்முழுதாரீங்கு
மிரவிநாள்கழியநன்றாரீரவனெய்திரம்மைப்
பரவிநீராடினீந்தவெப்புநோய்பாறுங்காண்மின்.

(இ-ள்.) சுரகரீசத்தின் பாங்கர் சுரகரதீர்த்தம் உண்டு - சுரகரதீர்த்தத்தின்பக் கத்தில் சுரகர தீர்த்தமென்றென்றுண்டு, நீர் வீரவி படிந்தோர் பாவ வெப்பு நோய் முழுதும் நீங்கும் - அத்தீர்த்தத்தில் கலந்து நீராடினோர் பாவமும் சுரநோயும் முற்றுங்கழியும், இரவி நாள் கழிய நன்று ஆம் - ஞாயிற்றுக்கிழமையில் மிகவும் நல்லதாம், (ஆதலால்) நீர் அவண் எய்தி நம்மைபரவி நீராடில் - நீங்கள் அவ்விடத்தில் சென்று நம்மைவணங்கி யத்தீர்த்தத்தில் முழுகினால், இந்த வெப்பு நோய் பாறும் காண் மின்-இந்தச்சுரநோய் கெடும்பாருங்கள். (சௌ)

ஆயிடை நீங்கிப் பின்னர் மேருவை அணுகியங்கண்
மேயவிக்கருப்பந் தன்னை விடுமினென்றகன்று நீங்க
மாயனே முதலாம் விண்ணோர் மகிழ்ந்தெழுமுள்ளத்தோடு
தூயசீர்க்காஞ்சியெய்திச் சுரகரத்தன்னைக்கண்டார்.

(இ-ள்.) ஆயிடை நீங்கி பின்னர் மேருவை அணுகி அங்கண் மேய இ கருப்பம் தன்னை விடுமின் என்று அகன்ற நீங்க - அச்சுரகரத்தினின்று நீங்கிப் பின்பு மேருநிரி யையடைந்து அவ்விடத்துப் பொருங்கிய இக்கருப்பத்தை விடுங்கென்ற அபுரினி ன்றும்பிரிந்து நீங்கியருள, மாயனே முதல் ஆம் விண்ணோர் மகிழ்ந்து எழும் உள்ளத் தோடும் தூய சீர் காஞ்சி ஏய்தி சுரகரம் தன்னைக்கண்டார் - திருமாலுள்ளிட்ட தேவர் கள் மகிழ்ச்சிமி தூர்ந்தோங்கிய மனத்தோடும் புனிதமாகிய சிறப்புவாய்ந்த காஞ்சித்திரு ப்பீதியை அடைந்து சுரகரீசத்தைக் கண்டார்கள்.

தாமடைந்த வெப்புநோய்க்குத்தீர்வருளப் பெற்றனராதலால் மகிழ்கூர்ந்தனர் ஆகலின் மகிழ்ந்தெழு முள்ளத்தோடும் என்றனர். (சக)

காண்டலுமுவகைபொங்கிச் செயத்தரு கடன்கண்முற்றித்
தீண்டினோர் பிறவிமாய்க்குஞ்சுரகரதீர்த்தமாடி.
மாண்டருசுரகரீசவள்ளலையருச்சித்தேத்தி
வேண்டினர்வேண்டலோடும்வெப்புநோயொழியப்பெற்றார்.

(இ-ள்.) காண்டல் உம் உவகை பொங்கி செய தரு கடன்கள் முற்றி - கண் டபொழுதே மகிழ்ச்சிமி தூரச் செய்யத்தகு கடன்களைச்செய்துமுடித்தது, தீண்டினோர் பிறவி மாய்க்கும் சுரகரதீர்த்தம் ஆடி - பரிசித்தவர்களது பிறப்பினையொழிக்குஞ் சுரக ரதீர்த்தத்தில் நீராடி, மாண்டரு சுரகரீச வள்ளலே அருச்சித்து ஏத்தி வேண்டினர் - மாட்சிமையமைந்த சுரகரீசத்தில் எழுந்தருளிய இறைவனை அருச்சனைசெய்துதுதித் துக் குறையிரந்தார்கள், வேண்டல் ஒடி உம் வெப்பு நோய் ஒழிய பெற்றார் - வேண் டலால் சுரநோயொழியப்பெற்றார்கள்.

செயத்தரு கடன்களாவன சங்கற்பமுதலியன. பொங்கி செயவெனெச்சத்திரிபு ஒடி உருபு ஏதுப்பொருளில்வந்தது. (சஉ)

பெற்றபிணங்கணீங்கிப்பெறலருமேருக்குன்றி
னுற்றமாத்தினாயினன்னோர் வயாவுகோயொழிவுபெற்றார்
மற்றவாகட்டினீங்கிவளங்கெழுசுடர்பொற்சோதி
பற்றினம்பரிந்துறையிரமென்பபரந்துதோன்றி.

(இ-ள்.) பெற்ற பின் அங்கண் நீங்கி - சுரநோய்நீங்கப்பெற்றபின் அவ்விடத் தினின்றுநீங்கி, பெறல் அரும் மேருக் குன்றில் உற்ற மாத்தினாயின் அன்னோர் வயாவு நோய் ஒழிவு பெற்றார் - ஏனையோர் அடைதற்கரிய மேருமலையை யடைந்தவளவில் அத்திருமால் முதலியோர் கருப்பநோயொழிந்தார்கள், வளம் கெழு சுடர் பொன் சோதி அவர் அகட்டின் நீங்கி - வளமையிக்கு விளங்கும் பொன்னிறமமைந்த ஒளியான து அவர்களது வயிற்றினின்றுநீங்கி, பற்று இளம் பரிதி தூறியிரம் என்ன பரந்த தோ ன்றி - அகலாத இளமையாய்ந்த இலகூழ்ம் சூரியர்களைப்போல எங்கும் பரவித் தோன்றி. (சக)

வடவரைமுழுதுஞ்செம்பொன் வண்ணமாச்செய்துதெண்ணீர்த்
தடநெடுங்கங்கையாற்றாற்சரவணப்பொய்கைமேவிச்
கடவுளர்முனிவொல்லாமுய்யுமாகருணைகாட்டிச்
சுடர்வடிநெடுவேலண்ணலமுமகன்றேன்றினான்.

(இ-ள்.) வடவரை முழுது உம் செம்பொன் வண்ணம் ஆக செய்து - வடபா
லுள்ள மலைமுழுதும் செம்பொன்னிறமாகச்செய்து, தென் நீர் தட நெடுங் கங்கை ஆற்
ரால் சரவணம் பொய்கை மேவி - தென்னிய நீர்மயமாகிய பெரிய நெடியகங்கையின்
வழியால் சரவணப்பொய்கையையடைந்து, கடவுளர் முனிவர் எல்லாம் உய்யும் ஆறு
கருணை காட்டி - தேவர்களும் முனிவர்களும்கூடிய எல்லோரும் பிழைக்கும்வண்ணங்
கிருடைசெய்து, சுடர் வடி நெடு வேல் அண்ணல் அறுமுகன் தோன்றினான் - விளங்க
வடித்த நெடியவேலெந்திய ஆறுதிருமுகங்கையுடைய முருகக்கடவுள் உத்பஞ்
செய்தார்.

சரவணத்திற் றேன்றினமையால் சரவணபவன் எனவும், கங்கைசுமந்து சரவ
ணத்திற் செலுத்தியதால் காங்கேயன் எனவும், காந்திகை முலையூட்ட நின்றமையால்
காந்திகேய, நென்னவுந் திருநாமமும், உமையம்மை கூட்டியருள் ஒருருவா யமைந்தன
னாதலால் கந்தனெனவுந்திருநாமமும் வாய்ந்தனன்னென்பதுதோன்றச்சுருக்கி, தடநெடுங்
கங்கையாற்றாற் சரவணப்பொய்கை மேவிச் கடவுளர் முனிவொல்லா முய்யுமா கரு
ணைகாட்டிச் சுடர்வடி நெடுவேலண்ண லறுமுகன்றேன்றினான் என்றார்.

“நங்கனநமதுகண்ணிலெய்தியகுமரன்கங்கை
தாங்கினன்கொண்டுசென்றுசரவணத்திடுதலாலே
காங்கெயனெனப்பேர்பெற்றான்காமர்பூஞ்சரவணத்தின்
பாங்கரில்வருதலாலேசரவணபவனென்றானான்.
தாயெனவாரல்போந்துதனங்கொன்பாலருத்தலாலே
எய்தோகார்த்திகேயனென்றொருதொல்பேர்பெற்றான்
சேயவன்வடிவமாறுந்திரட்டியொன்றாய்ச்செய்தாய்
ஆயதனலேகந்தனமெனநாமம்பெற்றான்”

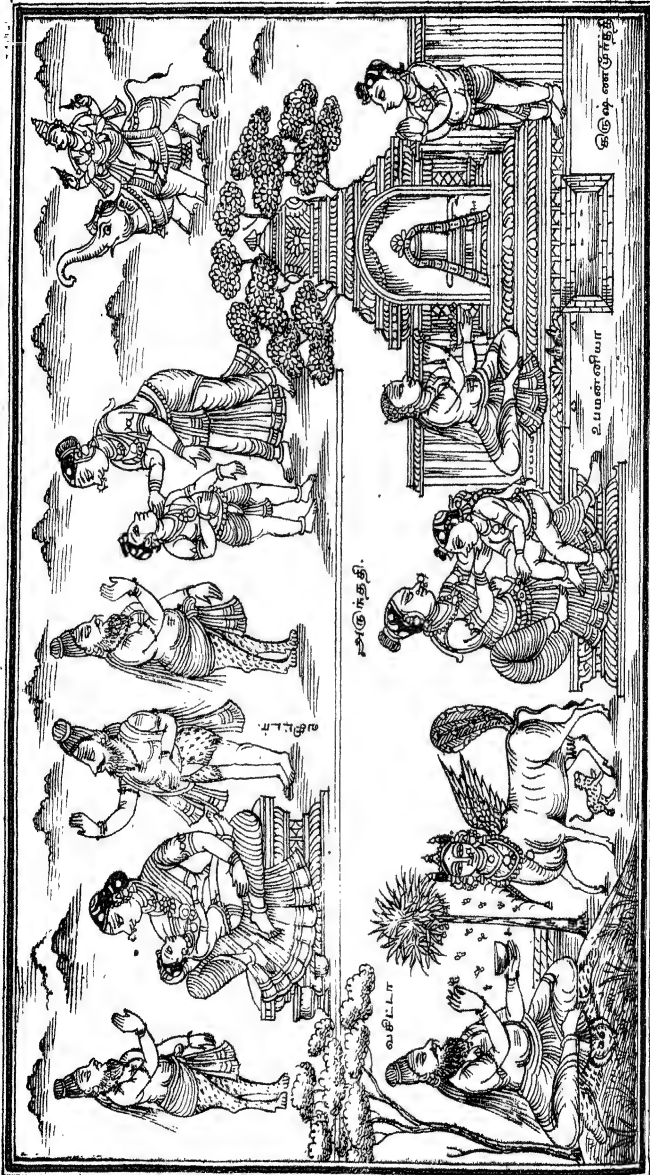
எனக் கந்தபுராணத்தில் வருதல் காண்க.

(சச)

சுரந்தவிர்த்தமாரக்கார்த்தசுரகரதிர்த்தமாடி
வரந்தருஞ்சுரகரிசவள்ளைவணங்கிப்போற்றி
நிரந்தரமன்புசெய்யப்பெற்றவாநெடுநீர்ஞாலத்
தரந்தைநோய்தவிர்த்துமுத்திப்பெற்றினையடைவார்மாதோ.

(இ-ள்.) சுரம் தவிர்த்து அமரர் காத்த சுரகர திர்த்தம் ஆடி - சுரத்தையொழி
த்துத் திருமால்முதலிய தேவர்களைக்காத்த சுரகரதிர்த்தத்தில் நீராடி, வரம் தரும் சுரகரி
சவள்ளை வணங்கி போற்றி நிரந்தரம் அன்பு செய்ய பெற்றவர் - அடியவர்க்குவேண்
டிய வரங்களைத்தந்தருளும் சுரகரிசத்தில் எழுந்தருளிய இறைவனைவணங்கித் துதித்து
எந்நாளும் வழிபாடுசெய்யப் பெற்றவர்கள், நெடு நீர் ஞாலத்து அரந்தை நோய் தவி
ர்ந்து முத்தி பெற்றின அடைவர் - கடல்குழந்த நிலவுலகில் துன்பந்தரும் சுரநோய்முத
லிய நோயினின்று நீங்கிப் பின்னர் மோகந்தையடைவார்கள்.

வழிபாட்டிற்கு அன்பு காரணமாதலால் காரணத்தைக் காரியமாக வுபசரித்தார்.
முத்தியே பேருதலால் முத்திப்பெற்றென்றார்.

A - தானே னுன்றிச் சரப்பிடலம்.

கருஷ்ணமுர்த்தி

சுரகரீசம் சுரகரீ ஈசம் எனப்பிரித்துச் சுரகரீசம் எனக்கொள்ளுதல் சம்பாவனா பூர்வபத சமாசம்என வடமொழிவிதி கொள்க. சுரத்தினை யரித்தலையுடைய வீசம் எனப்பொருள். சுரகர ஈசம் என வரில் சுரகரோசமெனவரும். இதுபோல வருவனவற்றை யெல்லாம் பொருளறிந்து சமாசங்கொள்க. “அர்த்தநாரீ ஈசன் அர்த்தநாரீசன்” எனவருதல் உணர்க. (சுடு)

சுரகரீசப்படலம் - முற்றிற்று.

ஆகத திருவிருத்தம்-கருக.

தான்றோன்றிச்சரப்படலம்.

கிளைத்தெழுங்குழறித்திங்கட்கீற்றினங்கொழுந்துமோலி
வளைத்தழம்பாளன்வைகுஞ்சுரகரவளாகஞ்சொற்றூர்
திளைத்தவர்கருவிலெய்தாச் சுரகர தீர்த்தத்தென்பா
லிளைத்தவர்க்கிரங்குந்தான்றோன்றிச்சரத்தியல்புசொல்வாம்.

(இ-ள்.) கிளைத்து எழும் குழவி திங்கள் கீற்று இளம் கொழுந்து மோலி - இரு கோடுவாய்ந்தெழுந்த இளஞ்சந்திரனாகிய கீற்றின் கொழுந்தினையணிந்த சடாமகுடத்தையுடைய, வளை தழும் பாளன் வாகும் சுரகர வளாகம் சொற்றூர் - உமையம்மையின் வளையற்றமும்பினையணிந்த திருமேனியையுடைய இறையவன் எழுந்தருளிய சுரகரீசமென்னுந்திருப்பதியை எடுத்துக்கூறிலும், திளைத்தவர் கருவில்எய்தாத சுரகர தீர்த்தம் தென்பால் இளைத்தவர்க்கு இரங்கும் தான்றோன்றிச்சரத்து இயல்பு சொல்வாம் - நீராடினோர் அன்னைகருப்பத்திலடையாத சுரகரதீர்த்தத்தின் தென்பக்கத்தில் பிறப்பிலிளைத்தடைந்தவர்க்கு இரங்கியருளும் தான்றோன்றிச்சரத்தின் நன்மையை எடுத்துக்கூறுவாம்.

கிளைத்தெழும் என்றமை இருகோடுவாய்ந்து எழும் எனவும், இளந்திங்கள் என்றமையால் இளந்திங்களாகிய கீற்றெனவும், இளமையே கொழுந்தாதலால் கொழுந்து எனவும் பொருள்கூறிலும். (சு)

முழுமலத்தொடக்குநீங்கியாருயிர்முத்திசேர்வான்
மழுவலான்றானேதோன் றும்வாய்மையாற்றுன்றோன்றிச்சு
கெழுதகுபெயரினோக்குங்கிளக்குமவ்விவிங்கத்தனைத்
தொழுநொருசிறுவனநிம்பால்பெற்றவாசொல்லக்கேண்மின்.

(இ-ள்.) முழுமலம் தொடக்கு நீங்கி ஆர் உயிர் முத்தி சேர்வான் மழுவலான் - ஆணவமலச்சிமிழ்ப்பினின்றும் நீங்கி அரிடவுயிர்கள் முத்தியை யடைய மழுவேந்தியவல்ல இறைவன், தானே தோன்றும் வாய்மையால் தான் தோன்று ஈசன் கெழு தகு பெயரின் ஓங்கும் கிளக்கும் அ இலிங்கம் தன்னை - தானே தோன்றிய வுண்மையால் தான்தோன்றிசமென வமைந்த பெயராலோங்கிய சொல்லப்பட்ட அவ்விவிங்கத்தை, ஒரு சிறுவன் தொழுது தீம்பால் பெற்ற ஆறு சொல்ல கேண்மின் - ஒருமழமுனிவன் வணங்கி இனிப்பாலைப்பெற்ற வரலாற்றைச்சொல்லக்கேளுங்கள்.

மாயை காமியங்களுக்கு ஆணவம் காரணமாதலால் முழுமலமெனவும், திருமாமுதலியோர் ஆன்மவர்க்கமாதலால் உயினெனவும், நெல்லின்கணிந்து தோன்று

முளைக்கு நிமித்தகாரணமாக உமிழிற்றல்போலக் கண்மாயாமலங்களுக்கு நிமித்தகாரணம் ஆதலால் முழுமலம் எனவும், தேவதாருவனமுனிவர்கள் கொல்லவேவிய மழுவினையேந்துதலால் மழுவலான்னவங் கூறினார்.

ஏனைமலங்களுக்கு ஆணவங் காரணமாதல்—

“ மும்மலநெல்லினுக்குமுளையொடுதவிடுமிப்போல்
மம்மர்செய்தனுவினுண்மைவடிவின்மறைத்துநின்ற

பொய்ம்மைசெய்போகபந்தபோத்திருத்துவங்கன்பண்ணும் ” எனவருஞ் சித்தியாரிலும்.

தேவதாருவனமுனிவர்கள்விய மழுவாயுதத்தை யேந்துதலை—

“ இங்கிதுபொயபின்னறையிறுதிசெய்கணிச்சியொன்று
செங்கனலிடையிற்றேன்றித்தீயவர்விடுப்பவெஞ்சு
சங்கரன்னதமுன்னஞ்சார் தலுமதனைப்பற்றி
அங்கையிலேந்திரம்மடுபடையாதிடுவன்றான் ” எனக் கந்தபுராணத்

திலும் வருதல் உணர்க.

(உ)

சலிப்பறுதவவசிட்டன் தங்கையைமணந்துருளப்
புலிப்பதமுனிவனீன் தபுகழுபமனியனென் னு
மொலிச்சிறுசுதங்கைத்தாளோன் மாதல னுறைபுண்மேவிக்
கலிப்பகைச்சுரபித்தீம்பாலுண்டுளங்களித்துவாழ்நான்.

(இ-ள்.) ஞானம் புலிப் பத முனிவன் சலிப்பு அறு தவ வசிட்டன் தங்கையை மணந்து ஈன்ற - சிவஞானம்வாய்ந்த வியாக்கிரபாதமுனிவர் கலங்குதலில்லாத தவத் தையுடைய வசிட்டமுனிவரது தங்கையைமணஞ்செய்து பெற்ற, புகழ் உபமனியன் என்னும் ஒலி சிறு சதங்கை தாளோன்-யாவராலும்புகழப்பட்ட உபமன்னிய முனிவரொன்று சொல்லப்படும் ஒலியமைந்த சிறியசதங்கையையணிந்த காலையுடைய மழுமுனிவர், மாதலன் உறையுள் மேவி கலி பகை சுரபிதீம்பால் உண்டு உளங் களித்து வாழ் நான்- தனதுமாதலராகிய வசிட்டமுனிவரது ஆச்சிரமத்தையடைந்து வறுமைக்குப் பகை யாகிய காமதேனுவின் இனியபாலேஉண்டு மகிழ்கூர்ந்து வாழும்காலையில்.

விடயங்களிற்கலங்காத நிலையே தவமாதலால் சலிப்பறு தவமெனவும், கருதியடைந்தோர் வறுமையை யொழிக்கவேண்டி யாங்குதவுதலால் கலிப்பகைச் சுரபிஎன வுங்கூறினார்.

(க)

தாதையுந்தாயுமேகித்தநயனைக்கொண்டுதங்கண்
மேதகுமிருக்கைபுக்குமேவுழிச்சிறுவன் தீம்பாற்
காதாமெய்தியன்னையடிபணிந்திரப்பவந்நான்
கோதறுநென்மாரீரிற் குழைத்திதுகோடியென்றான்.

(இ-ள்.) தாதையும் தாயும் ஏகி தநயனைக் கொண்டு தங்கண் மேதகும் இருக்கை புக்கு மேவுழி - வியாக்கிரபாதரும் அவர்மனைவியும் வசிட்டர் ஆச்சிரமஞ்சென்று தமதுபுத்திரனாக் கைக்கொண்டு தமது மேன்மையடைந்த ஆச்சிரமத்தையடைந்து இருக்குங்காலத்தில், சிறுவன் தீம்பாலுக்கு ஆதரம் எய்தி அன்னை அடி பணிந்து இரப்ப - மழுமுனிவர் இனியபாலுக்கு விருப்பங்கூர்ந்து தமது தாயின்பாதத்தைவணங்கிக்குறையிரப்ப, அந்நான் கோது அறு நெல்மா நீரில் குழைத்து இது கோடி என்றான் - அக்காலத்தில் குற்றமற்ற அரிசியின்மாவை நீரிற் செறிவாகக்குழைத்து இதனை உண்ணுபென்று கொடுத்தான்.

தமது மாதலர்வீட்டில் பாலுண்டு வளர்ந்தமையால் தீம்பாற்கு ஆதரமெய்கி எனவும், இங்கு அது அரிதாதலால் அன்னையடிபணிந்து இரப்ப எனவும், தவிடு மிகளி னின்றூங்கிய தாகலால் கோதறு எனவும், முதலுக்குஞ் சினைக்கும் ஒற்றமை யுண்மை யால் அரிசியை நென்மா எனவுங் கூறினார்.

(சு)

ஏற்றனன்பருகித் தீம்பாலன்றிதுபுனலென்றேருச்சி
மாற்றினன் மாதலன்றன் மனைவயிற்பருகு தீம்பா
லாற்றவுரினைத்துதேம்பியமுதமுதிரங்கநோக்கிக்
கோற்றெழுநற்றய்கெஞ்சமுனைந்திதுகூறலுற்றார்.

(இ-ள்.) ஏற்றனன் பருகி - தாய் தந்தையர்கொடுத்தவை யேற்றுண்டு, இது தீம் பால் அன்று புனல் என்று ஒச்சி மாற்றினன் - இது இனியபாலல்ல நீனென்று எறிந்தோ ழித்து, மாதலன் தன் மனை வயின் பருகு தீம்பால் ஆற்றவும் நினைந்து தேம்பி அழுது அழுது இரங்கநோக்கி-தமது மாதலாது ஆச்சிரமத்தில் இருந்து பருகிய இனிய பால் மிகவும் நினைந்து தேம்பி அழுது வருந்துதலைப்பார்த்து, கோல் தொடி நல் தாய் நெஞ் சம் உளைந்து இது கூறல் உற்றான் - கோல்போலத்திரண்ட வளையலையணிந்த நல்ல தாயானவள் மனம்வருந்தி இதனைச் சொல்லத்தொடங்கினாள்.

ஏற்றனன், மாற்றினன் முற்றெச்சங்கள். அழுதழுது பன்மைப்பொருளில்வந்த அடுக்குத்தொடர். பாலென வருமிடந்தோறும் தீம்பாலெனவருதல் காமசேனுவின் பாலென்பது குறிப்பித்தற்கு.

(இ)

தவம்புரிநிலையின்வைகுஞ்சார்பினேமதாஅன்றுமுன்னாட்
சிவன்றனைவழிபடாமையிலம்படுத்தித்தினைங்க
ளவந்தெறுமான்பால்யாண்டுப்பெறுகுவம்பாமுக்கட்
பவன்றனைவழிபாடாற்றிப்பான்மிகப்பெறுதிகண்டாய்.

(இ-ள்.) தவம் புரிநிலையில் வைகும் சார்பினேம் - நானும் உன்றந்தையும் தவ ன்செய்யும் நிலையினிற்குஞ் சார்பையுடையேம், அதா அன்று - அதுவுமன்றி, முன்னா ள் சிவன்றனை வழிபடாமை இலம்படு திறத்தினைங்கள் - முற்பிறப்பிற்சிவபெருமானைச் செல்வத்தின்பொருட்டு வழிபடாமையால் வறுமையுடையும் பகுதியுடையேம், அப்பா அவம் தெறும் ஆன் பால் யாண்டு பெறுகுவம் - அப்பனேகும்மத்தினின்றூங்கிய பசவி ன்பாலை எவ்விடத்துப்பெறுவோம், முக்கண் பவன்றனை வழிபாடு ஆற்றி பால் மிக பெ றுகி-முன்றுகண்களையுடைய சிவபெருமானுக்கு வழிபட்டு மிகவும் பாலைப்பெறுவாய்.

பவன் அடியாருளக் கோயிலில் அமர்வோன். சிவபெருமானை வழிபட்டால்வே ண்டியபொருளைக் குறைபாடின்றிப் பெறுவாயென்பதுதோன்ற மிகப்பெறுகின்றான். சிவன்றனை நான்கனுருபுநிற்குமிடத்து இரண்டனுருபுவந்தது உருபுமயக்கம். சிவபிரா ன்முதலியோரும் உமையம்மைமுதலியோரும் பசவினுடலாயிருத்தலாலதனை வழிபடு வோர் அவர்களை வழிபட்டார் அடையும்பவன் அடைவார் ஆதலால் அவர் தெறுமாள் என்றார்.

“ அரனாதியொருமூவரமோசன்மருமானும்

ஒருவாமலுறைவார்களுமையாதிமடவாரும்

அரிதாயமறையோர்களுடலாவினுடலார்வம்

ஒருவாதுவழிபாடுபுரிவார்களுயர்வாரோ ” எனச் சிவதருமோத்தரத்தில் வ ருதல் காண்க.

(சு)

கச்சிமாநகரத்தெய்திக்கண்ணுதல்பூசையாற்றி
இச்சையினேற்றமாகப்பெறுவையென்றியம்புமன்னை
மெச்சிடவிடைகொண்டேகிவிழைதருகாஞ்சியெய்தி
முச்சகம்புகழுந்தான்றோன்றிச்சரமுதலைக்கண்டான்.

(இ-ள்.) கச்சி மாநகரத்து எய்தி கண்ணுதல் பூசை ஆற்றி - காஞ்சி என்னும் பெரியதிருப்பதியையடைந்து சிவபெருமானைப்பூசிக்கில், இச்சையின் ஏற்றம் ஆக பெறுவை என்று இயம்பும் அன்னை மெச்சிட விடை கொண்டு எகி-உன்விரும்பத்துக்கு ஏற்றமாகக் கருதியதைப் பெறுவாயென்றுகூறிய தமதன்னைமெச்ச விடைபெற்றுச் சென்ற, விழை தரு காஞ்சி எய்தி முச்சகம் புகழும் தான்றோன்றிச்சரமுதலை கண்டான் - யாவரும் விரும்பத்தக்க காஞ்சித்திருப்பதியையடைந்து சுவர்க்கமுதலிய மூன்றுலகத் தாரும்புகழும் சுவாயம்புவ முதல்வனைத்தரிசித்தார்.

ஏனைத்தலங்களிற் சென்று சிவபெருமானை வழிபடுதலிலும் காஞ்சியையடைந்து சிவபெருமானை வழிபடல் அன்றிறபெறுதல் திண்ணமாதலால் கண்ணுதல் பூசையாற்றி னிச்சையினேற்றமாகப் பெறுவை யென்றான். (எ)

கண்டுளங்குழைந்துநெக்குக்களாயிலாக்காதல்பொங்கித்
தொண்டனே னுயர்ந்தேனென்றுதொழுநெழுந்தாடிப்பாடி
யிண்டைவார்சடிலத்தண்ணலிணையடியருச்சித்தங்க
ணண்டரும்வியகருமாற்றுலருந்தவம்புரியுமெல்லே.

(இ-ள்.) கண்டு உளம் குழைந்து நெக்கு களா இலாத காதல் பொங்கி-தரிசித்து மனங்குழைந்து நெக்குவிட்டு வரம்பிகந்த அன்புமீதுர்தலால், தொண்டனென் உயர்ந்தேன் என்று தொழுது எழுந்து ஆடி பாடி - தொண்டனேனாகியான் ஈடேறினேனென்று தண்டாகாரமாகவீழ்ந்து வணங்கி எழுந்து ஆனந்தக்கூத்தாடிப்பாடி, இண்டைவார் சடிலத்து அண்ணல் இணை அடி அருச்சித்து - கொன்றைமாலையையணிந்த நீண்டசடாமுடியையுடைய இறைவனது இரண்டுதிருவடிகளையுருச்சித்து, அங்கண் அண்டரும் வியக்கும் ஆற்றால் அருந் தவம் புரியும் எல்லை - அவ்விடத்துத் தேவர்களும் அநிசயக்கூரும் வகையால் செய்தற்கரியதவத்தைச் செய்யுமிடத்து.

இண்டை தண்டவடிவமாகச்செய்தமலை. இண்டை இண்டைமலாற்றொடிக் தமலை எனப்பொருள் கூறுவாருமுண்டு. உனங்குழைதற்கும் நெக்குவிடதற்கும் அன்புகாரணமாதலால் காரியத்தைக் காரணமாகவுபசரித்துக் காதல்பொங்கி என்றார். (அ)

தகைபெறுசயம்புலிங்கதலத்துறைகணிச்சிப்புத்தே
ருகைமுகிலூர்தியண்ணலுருவுகொண்டெய்திப்பத்தி
மிகையினையளந்துதானாத்தன்மையவிளங்கக்காட்டி
நகைமுகமருளித்தீம்பாற்கடலினையழைத்துநல்கி.

(இ-ள்.) தகை பெறு சயம்புலிங்க தலத்து உறைகணிச்சி புத்தேள் - பொலிவமைந்த சுவாயம்புவதலத்தில் எழுந்தருளியபாசாயுதமேந்திய இறைவன், முகில் ஊர்தி உகை அண்ணல் உருவு கொண்டு எய்தி-மேகத்தை பூர்தியாகச்செலுத்தும் இந்திரனது வடிவுகொண்டு அங்கடைந்து, பத்திமிகையினையளந்து தான் ஆம் தன்மையை விளங்கக்காட்டி - அவன் தன்பாற்கொண்ட அன்பின் மிகையையளந்தறிந்து அவ்வடிவந்தானே யென்னுந் தன்மையை அம்மழமுனிவர்க்குவிளங்க வுணர்த்தி, நகை முகம் அருளி தீம்பால் கடலினையழைத்து நல்கி - புன்னகையரும்பும் திருமுகப்பொலிவுகாட்டி இனிய பாற்கடலையழைத்துத்தந்து.

அவனது அந்நினை யளத்தற்குக் காமதேனுவுடைய இந்திரனுருக்கொன் டானென்பார் முகிலூர்தி யண்ணலுருவுகொண்டெய்தி எனவும், அந்த இந்திரன் வரு கையை நன்குமதியாது அவனை யிகழ்த்தமையால் பத்திமிகையினை யளந்தெனவும், தன் பர லன்புடைமை தோன்றுதலால் தானுந் தன்மை வினங்கக்கூட்டி எனவுங் கூறினார்.

இந்திரனை யிகழ்த்தமையையும் பத்திமிகையை யளந்தமையையும்—

“ஆயகாலேமணியிடற்றோனமரர்கோமானுருத்தாங்கி
மேயப்பொருந்திமழுவேந்துமிறைவன் றன்னையிகழ்த்திடலும்
வாயினகோராத்திரந்தன்னைச்செபித்தாங்கவணமாய்த்திடுவான்
துயரீற்றையங்கையினால்வாங்கிச்சளித்தேயெறிந்தனனால்.
எறிந்தவகோராத்திரந்தன்னைநந்திவிலக்கவெழிற்சிறுவன்
சிறந்தவாவிலிவெனனமூலாக்கினியைச்செவ்வனே
உறைந்தாங்கெழுப்பச்சிவனுணர்ந்தேயாங்குகனலையித்தவன்முன்
மறங்கொன்மமூவாள்பிறத்திடபமேறிவராமாதொடும்வந்தான்”

என வாயுசங்கிதையில் வருதல்காண்க.

(௧)

முற்றுணர்சுளியுமூவாவிளமையுஞ்சாக்காடெய்தாப்
பெற்றியுமுதவியின்னுமவேண்டுவபேசுகென்றான்
கற்பகஞ்சுரபிசிந்தாமணிவளைகமலமெல்லாம்
பற்றுடையடியாவெற்பணிசெயப்பணிக்கும்வள்ளல்.

(இ-ள்.) கற்பகம் சுரபி சிந்தாமணி வளை கமலம் எல்லாம் பற்று உடை அடியார் ஏவல் பணி செய பணிக்கும் வள்ளல் - கற்பகமும் காமதேனுவும் சிந்தாமணியும் சங்க நிதியும் பதுமநிதியும்ஆகிய எல்லாப்பொருளும் தன்பாலன்புடைய அடியவர்களும் ஏவல் கேட்டு நிற்ப்பணித்தருளும் வள்ளலாகிய இறைவன், முற்று உணர் தெளிவு உம் மூ வாத இளமையும் சாக்காடி எய்தாத பெற்றி உம் உதவி - எல்லாவற்றையும் ஒருங்குண ருந் தெளிவும் மூப்படையாத இளமைப்பருவத்தையும் மரணத்தையடையாத தன்மையையுந்தந்து, இன்னும் வேண்டுவ பேசுக என்றான் - இன்னும் வேண்டுவன வற்றைக் கேட்க என்றருளினான்.

கற்பகமும், சுரபியும், சிந்தாமணியும், சங்கநிதியும், பதுமநிதியும் இந்திரனுக் குரிய பொருள்களாயினும் அவனுக்கு அப்பொருள்களில் சுதந்தரமில்லையென்பது தோ ன்ற அடியாராவெற்பணிசெய எனவும், தனதடியவர் வேண்டியக்கால் அவற்றையரு ளுஞ் சுதந்தரன் இறைவனென்பதுதோன்றப்பணிக்கும் வள்ளல் எனவும், இளமை மூப் பதே மூப்பென்பதுதோன்ற இளமையின் வினையாக்கி மூவாவிளமை பென்றதனால் என்றும் பாலபருவமும், வேதாகமங்கள் முற்றையும் ஐயந்திரிபற ஓதாதுணர்ந்த உண ர்ச்சியென்பதுதோன்ற முற்றுணர்ந்தெளிவும் எனவும், அந்த மூவாவிளமையை யுடை மையால் சிரஞ்சீவியென்பது தோன்றச் சாக்காடெய்தாப் பெற்றியுமெனவுங் கூறினார்.

“பணிந்தவனையுழைக்கவியுச்சிமோந்துபரமேட்டி.

பிணங்குவழிமாதிரினோக்கியுன்றன்பின்னையிவனென்ன
வணங்குமருங்குநன்றவனாமலர்க்கையவன்றன்றலேமெல்லைத்
துணங்கியிறவாப்பதந்தன்னையடைதியென்னவுதவினளால்.

புரட்டுகிளையபாற்கடலும்போதாச்சுவையகீழ்பாலும்

திரட்டியவன்றனைக்கொடுப்புச்சேம்பொன்வடபான்மேருவினை

மருட்டிதும்பலகுலியாவளகைவேந்தன்மகிழ்ந்தவன் தன்
பொருட்டாங்குதவமற்றவனும்பொங்குமுவனகயாற்பணிந்தான்
அரண்மான் பாசபதஞானம்விரதயோகமழிவின்றித்
திருந்திவிரிந்தசங்கிதையாகமங்கள்செய்யுஞ்செயல்கொடுத்து ” என வாயுசங்கி
தையில் வருதல்காண்க. (க0)

என்னலுமுனிவன்போற்றியளியனேற்குணதுநோன்றான்
மன்னுபேரன்புவேண்டுமற்றுமிவ்வின்கமூர்த்தி
தன்னிலெக்காஹீங்காந்தண்ணருள்கொழித்துவாழ்த்து
துன்னினோரொவர்க்கும்பாவந்துமித்துவீடுதவவேண்டும்.

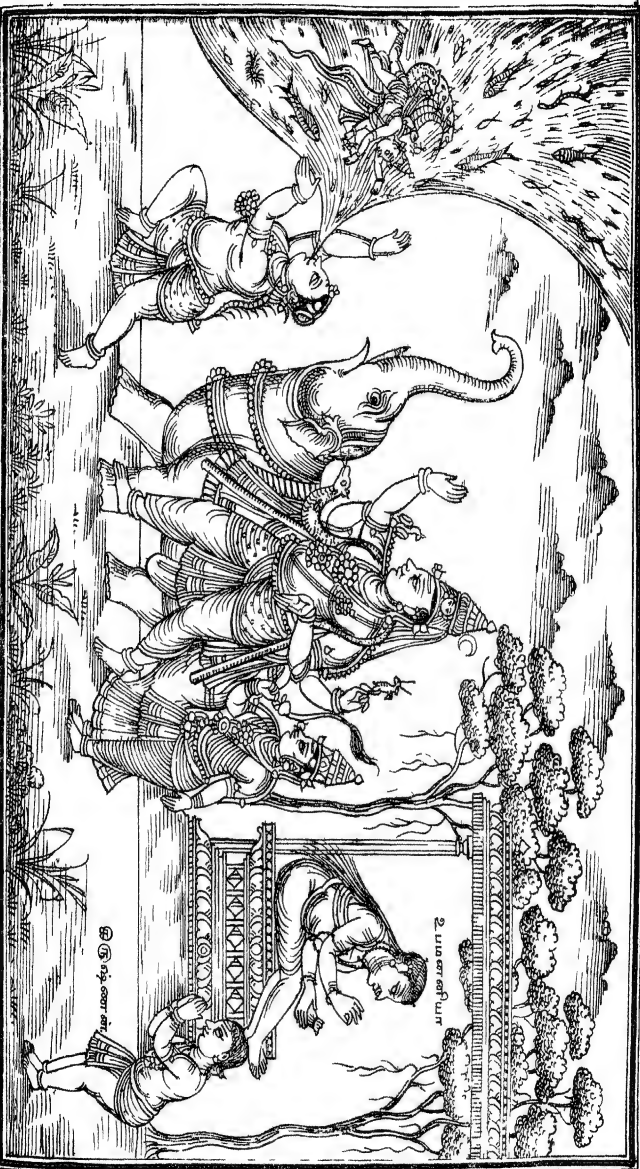
(இ-ள்) என்னலும் முனிவன் போற்றி எளியனேற்கு உனது நோந்தான் மன்
னுபேர் அன்பு வேண்டும் - என்று இறைவனருள மழமுனிவர் வணங்கி எளியரு
கிய எனக்கு உனது அருள் வன்மையமைந்த திருவடியில் நிலைபெற்ற பெரிய அன்புவே
ண்டும், மற்றும் இ இலிங்கமூர்த்தி தன்னில் எக்கால உம் நீங்காததன் அருள் கொழி
த்து வாழ்த்து தன்னினோர் எவர்க்கும் பாவம் துமித்து வீடு உதவவேண்டும் - அதுவும
ன்றி இச்சுவாயம்புவ மூர்த்தத்தில் எந்நாளும் நீங்காமல் ஆன்மகோடிகளுக்குத் தன்
னிய அருள்சரந்து அடைந்தோர் எவர்க்கும் பாவத்தைவேரோடறுத்து மோகஷந்தந்த

அடியார்க்கருளும் வன்மைவாய்ந்த திருவடிஎன்பார் நோந்தான்எனவும், எழு
மையையும்வீடாது தொடர்ந்த அன்புவேண்டுமென்பார் மன்னு பேரன்பு வேண்டுமெ
னவும், சரணடைந்தோர் எவர்க்கும் பிறப்பொழித் தருளவேண்டுமென்பார் பாவந்து
மித்து வீடுதவவேண்டுமெனவுநகடிறார். மற்று யிற்று பொருளிலவந்த இடைச்சொல்.

என்றுசின்றிரந்துபோற்றுமிளவலுக்கருளிச்செய்து
மன்றலங்குழலியோடுமிலிங்கத்தின்மறைந்தானைய
என்றுதொட்டறிஞர்க்கெல்லாமருட்பெருங்குரவனாகி
வென்றிவெள்விடையான்சைவம்விளக்கிவீற்றிருந்தானன்னை.

(இ-ள்) என்று சின்று இரந்து போற்றும் இளவலுக்கு அருளிச்செய்து - என்
று கூறிசின்று குறையிரந்து துதிக்கும் உபமன்னியமுனிவருக்கு அவ்வாறேஅருளிச்செ
ய்து, ஐயன் மன்றல் அம் குழலி யோடும் இலிங்கத்தில் மறைந்தான் - இறைவன்வாச
மிக்க கூந்தலையுடைய உமையம்மையோடு சுவாயம்புவ இலிங்கத்தின் மறைந்தருளிநா
ன், அன்னேன் - அம்மழமுனிவர், அன்று தொட்டு அறிஞர்க்கு எல்லாம் அருட்பெ
ரும் குரவன் ஆகி வென்றி வெள் விடையோன் சைவம் விளக்கி வீற்றிருந்தான் - அக்
காலந்தொட்டுப் பக்குவர்க்கெல்லாம் கருணைமிக்க ஆசாரியமூர்த்தமாய் வெற்றிவாய்
ந்த வெள்ளிய இடபவூர்தியையுடைய சிவபெருமானது சைவநிலையைப் புலப்படுத்தி
நிகரின்றியிருந்தான்.

தீயநெறியினின்றும் நீங்கிச் சிவபத்திவாய்ந்த சிவனடியார் என்பார் அறிஞர்க்கெ
ல்லாம் எனவும், அந்த அடியவர்களது பக்குவமுணர்ந்து சாம்பவீமுதவிய தீகைகூயால்
மும்மலங்கனையும்போக்கிய வ்வான்மாவுள்விரவிய சிவபெருமான் திருவடிக்கூந்தரிசிப்
பிப்பபவனே யாசாரியனாதலால் அருட்பெருங்குரவனாகி யெனவும், சிவபெருமானே
அநாதிசைவனாதலால் அவனிடத்துத்தோன்றிய ஆதிசைவம், மகாசைவம், அநுசைவ
ம், அவார்த்தசைவம், பிரவரசைவம், அந்தியசைவம் என்னும் சைவங்களினிலையை
ஆகமம் உணர்த்தலின் ஆன்மாக்களுக்கு அதனை விளக்கஞ்செய்திருந்தமையால் வென்
விடையான் சைவம் விளக்கியெனவுந் கூறினார்.

உயமனளியார்

திருநீலையர்

(B. தரனாரேனநீச்சு ரபபடலம்

சு. 2 பாக. 1899. 1899.

அறிஞர் என்றதை—

“ அறைந்திடுவியுதிதன்னாணக் கரன்றியேயுறைபவர்தமக்கும்
சிறந்திடுபத்தியில்லவர்தமக்குந்தெறியொழுஞுவோர்தமக்கும்
மறங்கெழுமழுவாளன்னறன்னடியாரல்லவர்தமக்குமாசறவே
திறம்பலின்ருகிச்செப்பொனாதென்னச்செய்யநான்மறையுரைத்திடமால் ”
எனவரும் வாயுசங்கிதையிலும்,

அருட்பெருங் குரவனாகி யென்றதை—

“ சாம்பவியாற்சத்தியான்மந்திரியாற்சத்திபதிந்
தாம்பயத்தின்பேதமாராய்ந்து
வீட்டிமலமுன்றுமுயிருள்விமலன்பொற்பாதந்
காட்டுமவன்றேசிகனேகாண் ” எனவரும் சைவசமயநெறியாலும்,

வெள்விடையான் சைவம் விளக்கி என்றதை—

“ அரியசதாசிவனென்போனநாதிசைவனவன்பால்
அவதரித்தசிவமறைபோராதிசைவரிவர்பால்
உரியசிவதிக்கைபெற்றபூசுரர்மாசைவர்
உயர்ந்தவரசன்வணிகனதுசைவராவார்
பெரியகுவினைப்புயத்தோனவாந்தரசைவன்சீர்
பெறுசவன்னனாகியதுலோமர்பிரவரராம்
விரியவனியிசையொழிந்தோரந்தியசைவத்தோர்
விரிந்திடுமேழ்சைவவிதமிவையெனதூல்விளம்பும் ” எனவருஞ்செய்யுளா
லும் உணர்க. (கஉ)

பிருகுமாமுனிவன் சாப்பிணிப்பினுற்பிறந்துவியு
மருமலர்த்துளவோன்கண்ணனாயநான்மணிதயாக்கை
யருவருப்பெனவாங்கெய்தியத்தருமுனிவன்மன்பாற்
றிருவளர்திக்கையுற்றுத்தேகசுத்தியினைப்பெற்றான்.

(இ-ள்.) பிருகுமாமுனிவன் சாபம் பிணிப்பினால் பிறந்து வியும் மருமலர்
துளவோன் கண்ணன் ஆய நான் - பிருகுவென்னும் பெருமைவாய்ந்த முனிவனிட்ட
சாபத்தொடக்கினால் பிறந்திறக்கும்வாசமிக்க துளபமாலையையணிந்த திருமால் கலா
ணாக அவதரித்தகாலையில், மனித யாக்கை அருவருப்பு என்ன ஆங்கு எய்தி அந்நகு
முனிவன் தன்பால் திருவளர் திக்கை உற்று - மனுடதேகம் அருவருக்கத் தக்கதென்று
அக்கச்சித் திருப்பதியையடைந்து அந்த நடுவுநிலைமையையுடைய உபமன்னியமுனிவ
ரிடத்து நூனமிக்க சிவநிலைகூபெற்று, தேகசுத்தி யினை பெற்றான் - தேகசுத்தியினை
யடைந்தான்.

பிருகுமுனிவனால் திருமாலுக்குவந்த சாபத்தினை முன்னர்க்காண்க, கண்ணன்
வதாரத்தில் அக்கண்ணன் உபமன்னிய முனிவரையடைந்து சிவநிலைகூபெற்று நூ
னேபதேச மடைந்தமையால் முனிவன்மன்பால் திருவளர் திக்கையுற்றுத் தேகசுத்தியி
னைப்பெற்றான் என்றார்.

உபமன்னிய முனிவரிடத்துச் சிவநிலைகூபெற்றுத் தேகசுத்தி யடைந்ததை—

“ கண்ணன்நூனமடைந்திடவுங்கனியாயமுதச்சின்மழலை
வண்ணமகவையடைந்திடவுமவேண்டி முனிவன்பாலடைந்து
ருஅ

நண்ணிவலங்கொண்டி. நைஞ்சுதலுநவைசெய்மலம்யா வையுங்கழிந்த
தெண்ணிமுனிவன்வெண்ணீற்றையெடுத்தாங்கவன் நன்மெய்யணிந்தான்.
பன்னிருகிங்கன்பாசுபதவிரதத்தைப்பாங்கா
மன்னுறவியற்றுவித்துமாசிவாஞானஞ்சொற்றான்
அன்னதையடைந்துதுயபுதல்வணையடையவேண்டிப்
பொன்னலர்சடையோன்றன்னிப்போற்றிமாதவங்கள்செய்தான் ” எனவாயு
சங்கிதையில் வருதல்காண்க. (கங)

பாண்டவர் தூதனென்னப்பயிலியபெயரான்க
ஹண்டகையடிகள்போற்றிவைகினுன்னறுதொட்டு
நீண்டிலகளந்தமாலேநிறைநிருநீற்றுக்கோலம்
பூண்டியர்சைவனென்னப்புகன்நிடுமுலகமெல்லாம்.

(இ-ள்.) பாண்டவர் தூதன் என்ன பயிலிய பெயரான் அங்கண் ஆண்டகை
அடிகள் போற்றி வைகினுன் - பாண்டவதூதப்பெருமான் என்ன வந்தபெயரோடு
அவ்விடத்து இறைவனது திருவடிகளைவணங்கி இருந்தருளினான், அன்று தொட்டு
நீண்டி உலகு அளந்த மாலே - அக்காலந்தொட்டுத் திருவிக்கிரம வடிவங்கொண்டு உல
கினையளந்த திருமாலே, நிறை நிருநீற்று கோலம் பூண்டு உயர் சைவன் என்ன உலகம்
எலாம் புகன்றிடம் - பொலிவுநிறைந்த திருநீற்றுக்கோலம்பூண்டு உயர்ந்த சைவனெ
ன்று உலகமெல்லாஞ் சொல்லாநிற்கும்.

இடையிற் கண்ணன் சிவதீக்கை பெற்றமையால் பாசுபதசைவனாயின் என்
பார் நிருநீற்றுக்கோலம் பூண்டியர் சைவனென்னப் புகன்றிடுமுலகமெல்லாம் என்றார்.
பாசுபதசைவனுடை முன்னர்க்காட்டிய மேற்கோளால் உணர்க. (கச)

தானறோன்றிச்சரப்படலம் - முற்றிற்று.

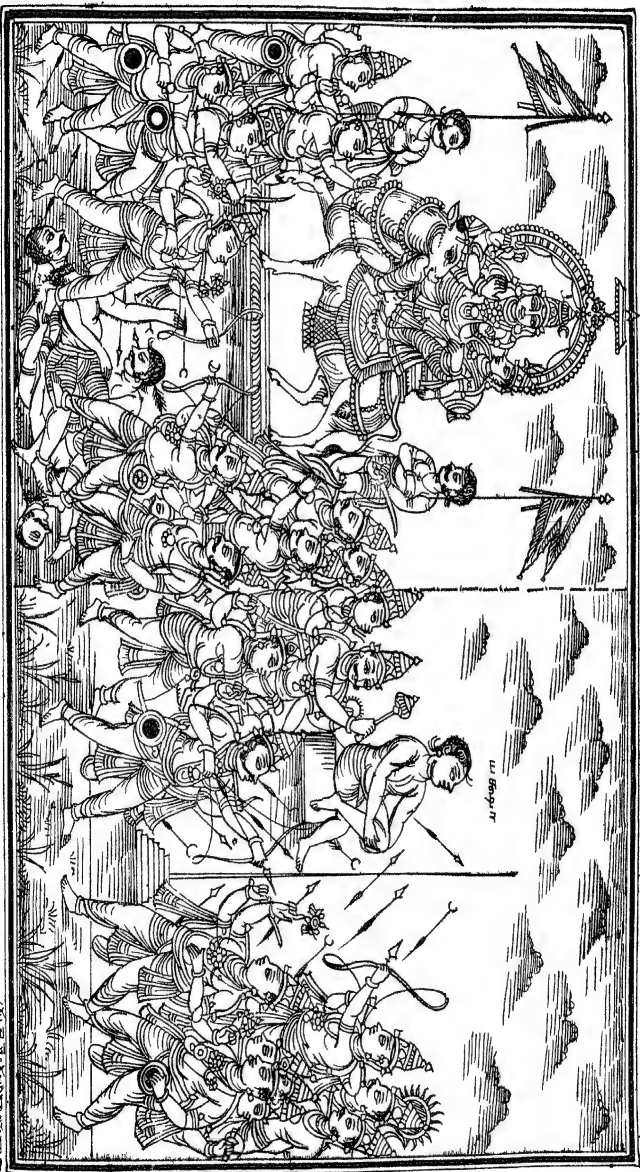
திருவிருத்தம் - கூறா.

அமரீசப்படலம்.

அமரீ தேவர்கள் பலனாயும் உணர்த்தும் வெருவசனமாதலால் அமரீசப்பட
லம் எனவந்தது. அமரோசப்படலம் எனவரில் பலனாயுமன்றி யொருவனாயுஞ் சுட்டும்
ஆதலால் அமரீசம் எனக்கொண்டார்.

தெத்தேயெனவரிவண்டினமுரலமதுச்சிந்துந்
தொத்தேர்மலர்ப்பொழில்சுற்றுசுவாயம்புவஞ்சொற்று
முத்தார் துறையதன்கீழ்த்திசைமுப்பத்துமுக்கோடிப்
புத்தேளிரும்வழிபாடுசெயமரீச்சரம்புகல்வாம்.

(இ-ள்.) வரி வண்டு இனம் தெத்தே என முரல் - வரியமைந்த வண்டின்கூட்
டங்கள் தெத்தேஎன்று இசைபாட, மது சிந்தும் தொத்து ஏர் மலர் பொழில் சுற்று
சுவாயம்புவம் சொற்றாரும் - தேனைச்சிந்தும் பூங்கொத்துகளிற் பொலிவுவாய்ந்த மலர்
களையுடைய சோலைகூழ்ந்த சுவாயம்புவமென்னும் தானறோன்றிச்சரத்தைக் கூறினும்,
முத்து ஆர் துறை அதன் கீழ்த்திசை - முத்தம்ஆர்ந்த நீர்த்துறையையுடைய அதன்
கீழ்த்திசையில், முப்பத்து முக்கோடி புத்தேளிரும் வழிபாடு செய் அமரீச்சரம் புகல்

வாம் - முப்பத்துமுகக்கோடி தேவர்களும் வழிபாடுசெய்யும் அமரீச்சரம் என்னுத் திருப்பதியை எடுத்துக் கூறுவாம்.

தெத்தே இசைக் குறிப்பை யுணர்த்தும் இடைச்சொல், புத்தேளிர் காண்போர் க்குப் புதுமையை விளைப்போர் என்னும் பொருள்மேல் நின்றலால் காரணப்பெயர்.()

வரிவண்டினமுரலாமணமாலேக்கடவுளரு
முரிநுண்ணிடைத்திதிமைந்தருமுன்னொளருகாலத்
தெரிமண்டியெனச்சீறியெதிர்த்துப்பொரலுற்றார்
நரிபேய்கொடிசேனங்கமுருதுலுங்களஞாங்கர்.

(இ. ள்.) வரி வண்டு இன முரலாத மணமலை கடவுள் உம்-வரிவாய்ந்த வண்டின்கூட்டங்கள் மொய்த்து ஒலிக்காத மணம்வாய்ந்த கற்பகமாலையையணிந்த தேவர்களும், முரி நுண் இடை திதிமைந்தர் உம் முன்னுள் ஒருகால்த்து - தனத்தைச்சமக்க லாற்றாது முரியும் நுண்ணிய இடையையுடைய திதிபுத்திரராகிய அசுரரும், பன் டோர்காலத்தில், நரி பேய் கொடி சேனம் கமுரு உழலும் களஞாங்கர் - நரியும்பேயும் காகமும் பருந்தும் கமுருஞ்சுழன்றுகிரியும் போர்க்களத்தின்பீக்கத்து, எரி மண்டி னால் என்ன சிறி எதிர்த்து பொரல் உற்றார் - தீநெருங்கினுற்போலக் கோபித்துத் தம் முளெதிர்த்துப் போர்செய்யத் தொடங்கினார்கள்.

தேவர்களணியுமலர்மலை வண்டுகள்மூசாத மலர்மலையாதலால் வரிவண்டின முரலா மலர்மலையென்றார். (உ)

முற்றிப்பலவுகமங்கவர்தண்டாதமர்முயலக்
கற்றைச்சடையிறையோன்மலைமகளோடியர்க்கனத்
துற்றுச்சமராதற்றிறேநோக்கியுறைந்தனனல்
வெற்றித்திறந்தோலாவகைமேன்மேலமர்மூண்ட.

(இ. ள்.) பல உகம் முற்றி - பலவுகமாகக் கோபமுதிர்ந்து, அங்கு அவர் தண்டாது அமர் முயல - அவ்விடத்துச்சாரும் அசுரரும் நீங்காது போசெய்ய, கற்றை சடைஇறையோன் மலைகள் ஒடு - நெருங்கியசடையினையுடைய உமையம்மையோடு, உயர் க்கனத்து உற்று சமராதல் திறம் நோக்கி உறைந்தனன்-உயர்ந்த விண்ணிற்பொருந்திப் போராடுத்திறத்தைநோக்கி யிருந்தருளினன், வெற்றி திறம் தோலாவகை மேன்மேல் அமர்மூண்ட - வெற்றியின்பகுதியில் தோற்படையாதவண்ணம் மேலும் மேலும் அவர்களுக்குப் போர்மூண்டன.

சிவபிரான் திருவருளினிற்ப் போர்செய்ய முயன்றமையால் இருவருள் ஒருவர் பாலும் வெற்றிதோன்றிலது என்பார் வெற்றித்திறந்தோலா வகையெனவும், வெற்றி பெறப்போர்த்தொழிலில் மூண்டனராதலால் மேன்மே லமர்மூண்டனெனவுக்கறிஞர்.

உண்ணுவமுதனையாளெனையுடையான்முகநோக்கி
யெண்ணுலுணர்வரியாயிருதித்தோரிவர்தம்மூண்
மண்ணுவிறலொருகற்றினர்வாகைபுனைகெனலும்
விண்ணுடாவன்னுனவர்வென்றாதிதல்கொண்டார்.

(இ. ள்.) உண்ணாத அமுது அனையான் என்னை உடையான் முகம் "நோக்கி - உண்ணாத அமுதத்தையொத்த உமையம்மை என்னையாளாகவுடைய சிவபெருமான் திருமுகத்தைநோக்கி, எண்ணல் உணர்வு அரியாய் இருதித்தோர் இவர் தம் உள் -

மனத்தால் அறிதற்கரிய இறைவனே இருகூற்றாராயுள்ள இச்சராசுரரூள், விறல் மண்ணு ஒருகூற்றினர் வாகை புனைக எனலும் - வெற்றியின் மாட்சிமைப்படாத இருதித்தருள் ஒருவர் வெற்றிமாலே புனையக் கடவொன்றுகூற, விண்ணுடரை வன் தானவர் வென்றார் திறல் கொண்டார் - சிவபிரான் நிருவருள்செய்யச் சுரர்களைவலிய அசுரர்களவென்று வாகைமாலே புனைந்தார்கள்.

வென்றார் முற்றெச்சம், உண்ணு வமுதனையான் விலக்குருவகவணி. சிவபெருமான் திருவருளை யசுரர்பால்வைக்க வென்றனர் என்பார் விண்ணுடரை வன்றானவர் வென்றார் என்றார். (சு)

அதுகண்டுமையந்தோபெருமானே யருள் புரியாய்
மதுவொன்றியவெற்றித்தொடைவானோர்புனைகெனலும்
விதுவொன்றியசடையோனருள்விண்ணோர்புடைவைப்ப
முதுவன் பகையறவென்றனர்முடிவானவரம்மா.

(இ-ள்.) அது கண்டு உமை அந்தோ பெருமானே அருள் புரியாய் - உமையம்மை அதுநோக்கியருளி ஐயோ இறைவனே திருவருள்செய்யாய், மது வொன்றிய வெற்றி தொடை வானோர் புனைக எனலும் - தேன்பொருந்திய வெற்றிமாலையாகிய வாகையைத் தேவர்கள் அணியக்கடவர் என்று குறையிரப்ப, விது ஒன்றிய சடையோன் அருள்விண்ணோர் புடைவைப்ப - சந்திரனையணிந்த சடாபாரத்தையுடைய சிவபெருமான் அசுரர்களிடத்துணைத்தஅருளைத் தேவர்களிடத்து வைத்தலால், முடி வானவர் முது வன் பகை அற வென்றனர் - கிரீடத்தையணிந்த தேவர்கள் தொன்றதொட்டிள்ள வலிய அசுரர்களது பகைமையை வேரோடறவென்றார்கள்.

தேவாசுரர் வன்மையும் வலியின்மையும் தனது செயல்என்பது தோன்ற முன்னர் வென்ற அசுரர் பின்னர்தோற்க வானவர்க்கு அருள்செய்தனன் என்பார் முதுவன் பகை யறவென்றார் முடிவானவர் என்றார். (இ)

வெற்றிப்பறைசாற்றிப்பெருவிறல்விண்ணவர்மீண்டு
கொற்றத்துயர்கடவுள்ளவைக்களமேவரக்குறுகிச்
செற்றுச்செருவென்றோங்கியதிறலோடுமெகுற்றார்
மற்றப்பொழுதுயர்வாசவன்மதமுற்றுஅசெய்வான்.

(இ-ள்.) பெருவிறல் விண்ணவர் வெற்றி பறை சாற்றி மீண்டு - பெரியவன் மையபுடைய தேவர்கள் வெற்றிப்பறை யறைந்து திருமபி, கொற்றத்து உயர் கடவுள் அவைக்களம் மேவர குறுகி - வெற்றியாலுயர்ந்த தெய்வசபைக்களத்தைப் பொருந்த அடைந்து, செற்று செருவென்று ஒங்கியதிறல் ஒடு உறை குற்றார் - கோபித்துப் போரில்வென்றுயர்ந்த வன்மையா விறுமாந்திருந்தார்கள், மற்று - அது வொழிந்து, அப்பொழுது உயர் வாசவன் மதம் உற்று உரை செய்வான் - அக்காலையில் வெற்றியா லோங்கிய இத்திரன் அகங்கரித்துக்கூறுவான்.

மற்று என்னும் இடைச்சொல் வினைமாற்றுப் பொருளில் வந்தது. (சு)

அச்சோவெனதான்மைத்திறமார்கூறுவொன்று
னச்சீரவன்றனைவெங்கனலவனைச்சமனிருதி
யச்சூரனையவனைப்புனலரசன்வளியவனை
யச்சீலனை யளகைக்கிறையிசானனங்கவனை

(இ.ளா.) அச்சோ எனது ஆண்மை திறம் ஆர் கூறுவர் என்றான் - ஐயோ எனது ஆண்மைத்திறத்தை யார் எடுத்துக்கூறுவர் என்று கூறினான், அச்சீர் அவன் தன்னை வெங்கனல் - அந்தச்சீராக அவ்விந்திரனைநோக்கி அக்கினிக்குடவுளும், அவனை சமன் - அவ்வக்கினிக்குடவுளைநோக்கி இயமனும், அச்சூரனை நிருதி - அவ்வியமனைநோக்கி நிருதியும், அவனை புனல் அரசன் - அந்நிருதியைநோக்கி வருணனும், அவனை வளி - அவ்வருணனைநோக்கி வாயுவும், அச்சீலனை அனகைக்கிளற - அந்த வாயுவைநோக்கிக்குபேரனும், அங்கு அவனை ஈசானன் - அவ்விடத்து அக்குபேரனைநோக்கி ஈசானனும்.

நசானை மலரோரானவன் றனை நாரணனிகவிப்

பேசாவிறல்பேசிப்பிணக்குறுபூசலைநோக்கித்

தூசார்வனமுலையம்பிகை துணைவற்றொழுதின்றோர்

மாசார்செருக்கொழியும்படி வள்ளாலநுளென்றாள்.

(இ-ள்.) ஈசானை மலரோன் - அவ்விசானைநோக்கிப் பிரமனும், அவன்
றனை நாரணன் - அப்பிரமனைநோக்கித் திருமாலும், இகலி - தம்மைப்புகழ்ந்து ஒருவர்
ர்க்கொருவர் பகைத்து, பேசாவிதல் பேசி - எடுத்துப் பேசுதற்கரிய வலிமையையெ
ல்லாம் எடுத்துப்பேசி, பிணக்குறு பூசலை நோக்கி-தம்முட்பிணங்கும் பெரிய வாரவார
த்தைக் கடைக்கணித்தருளி, துசு ஆர் வன முலை அம்பிகை துணைவன் தொழுது -
உத்தரீயமணிந்த சந்தனக்கோலம்வாய்ந்த தனக்கையுடைய உலையம்மைதமது துணை
வராகிய இறைவனைவணங்கி, இன்னோர் மாசு ஆர் செருக்கு ஒழியும்படி வள்ளால் அ
ருள் என்றான் - இவர்போல்வாரது குற்றம்வாய்ந்த ஆணவச்செருக்கு ஒழியும் வண்
ணம் வள்ளலே அருளாமென்று கூறினார்.

வள்ளல் பெருங்கொடையாளன்.

(2)

எழுசீர்க்கழிநெடிஸ்விருத்தம்.

நிணம்புல்குஞ்சுலம்வலமாகவேந்திடுமொல்விஞ்சுன்முதலோர்
பிணம்புல்குஞ்சுலமாட்டிகெந்துபிறைவேணிவைத்தபெருமான்
கணம்புல்குதேவர்முரணைத்தவிர்ப்பவவர்முன்புகாமாளிவீழ்
மணம்புல்குதொங்கலணிதோளியக்கவடிவொன்றுகொண்டனுகினன்.

(இ-ள்.) நினைம் புல்கு சூலம் வலமாக ஏந்தி - பகைவரது நினைம்வாய்ந்த சூலத்
தை வலப்புறமாகஏந்தி, செடுமால் விரிஞ்சன் முதலோர் பிணம் புல்கு காட்டில் நடம்
ஆட்டு உகந்து பிறை வேணி வைத்த பெருமான் - திருமாலும் பிரமனும்முதலிய தே
வர்கள் பிணமாகவமைந்த சர்வசங்காரகால வெளியாகிய மயானத்தில் நடனஞ்செய்த
லேவிரும்பி இளைஞ்சந்திரனைச் சடாமகுடத்தில்வைத்த இறைவன், தேவர் கணம் புல்கு
முரணைத் தவிர்ப்ப அவர் முன்பு - தேவர்கூட்டட்கொண்ட மாறுபாட்டை யொழித்த
ருள அவர்கள்முன்னே, காம மருவு அளி வீழ் மணம் புல்கு தொங்கல் அணி தோள்
இயக்க வடிவு ஒன்று கொண்டு 'அணுகினான் - தேலேவிரும்பிய வண்டுகள்வீழும் வா
சம்வாய்ந்த மாலையணிந்த தோளையுடைய யகந்திநிலவுருவொன்றுகொண்டடைந்தான்.

காமம்ருபு காமர் - தொகுத்தல், நடமாட்டுகந்து பிறைவேணிவைத்த பெருமான் என்ற விசேஷணம் அழிந்த திருமால்முதலியோர் தத்தம் பதங்கனையும் அதிகாரங்களையு மீளவடைந்துய்தற்கு என்னுங் கருத்தை யுட்கொண்டிருத்தலால் கருத்துடையடையணி.

சந்திரன் தக்கன்சாபத்தால் சோடசகலைகளுள் பதினைந்து கலையையுமிழந்து ஒரு கலையையு மிழப்பதன்முன் சரணடையச், சிவபிரான் கருணைகூர்ந்து அந்தத் தக்க

ன்சாபந் தொடராமல் அந்த வொருகலையைத் தனது திருமுடியிலணிந்து இழந்த கலை கனையடைய அப்பெருமான் அருள்செய்தனன் என்பதை—

“தீர்த்தனவன்றியேதிங்கடன்னிடை
ஆர்த்திகலைகனையங்கையிற்கொளா
வார்த்திசுடைமுழுவயங்கச்சேர்த்தினான்
சார்த்திலதிவ்வுழித்தக்கன்சாபமே” எனக் கந்தப்புராணத்தில் வருதல்

காண்க.

(௯)

அணுகித்தரும்பையெதிரட்டுமுன்னரிதுமாந்தவைகுமவனைப் பணிலத்தனாதியிமையோர்கடேணுக்கியிவணீபயிற்றுமிதுவென் றுணிபுற்றுவைகுமொருநீயெவன்கொல்புகலென்றுசொல்லுமொழிகேட் டெணர்வீற்சிறந்ததவர்கண்டுநொள்ளுமுவனின்னபேசலுறுவான்.

(இ-ள்.) அணுகி தரும்பை எதிர் நட்டு முன்னர் இறுமாந்து வைகும் அவனை- தேவர்சபையையடைந்து ஒருதிரும்பினை அவர்களெகிரோட்டு அவர்முன்னே இறுமா ப்புற்று இருந்தருளும் இறைவனை, பணிலத்தன் ஆகி இமையோர்கள் நோக்கி இவண் றீ பயிற்றும் இது என் - சங்கினையேந்திய திருமால்முதலிய தேவர்கள்பார்த்து இவ்விட த்திலே நீ செய்யும் இக்காரியமென்ன, துணிபு உற்று வைகும் ஒரு நீ எவன் கொல் புகல் என்று சொல்லும் மொழிகேட்டு - சிறிதும் அச்சமின்றி இறுமாந்திருக்கும் நீயார் சொல்லாயென்று வினவும் வார்த்தையைக்கேட்டு, உணர்வில் சிறந்ததவர் கண்டுகொள் றும் உவன் இன்ன பேசல் உறுவான் - அறிவின் மேம்பட்ட தவத்தையுடையோர் மன க்கண்ணற்கண்டு தெரிசிக்கும் இறைவன் இதனைக்கூறுவான்.

திருமால்முதலியோர் மலச்சிமிழ்ப்புடையராதலாலறியாது வினையினர் என்பார் ஒரு நீ யெவன் கொல்புகல் எனவும், மலச்சிமிழ்ப்பினின்று நீங்கித் திருவருளார் மன்னை வழிபட்டோரா லுணரப்படுவா னென்பார் உணர்வீற்சிறந்த தவர் கண்டுகொள்ளும் எனவுங் கூறினர்.

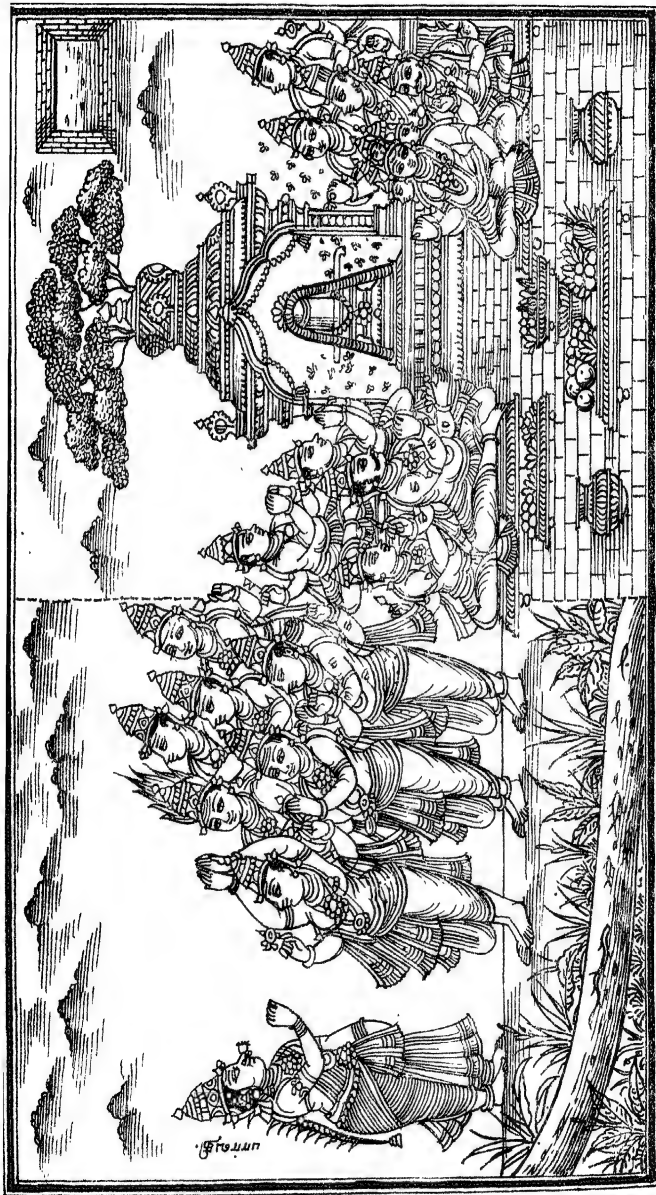
(௧௦)

எவனே னுமாகவருநா னுமாதுவலியின்றளக்கலுறுவென் றுவளாதுநம்முனடுமித்துரும்புதுணிசெய்யவல்லனெவனே வவனே தயித்தியனாவென்ற மீளியறிகென்றுரைப்பமகவா னிவராவெழுந்துகுவிசத்தைவீசிவறிதேயினேத்தனனரோ.

வரும் நான் எவனேனும் ஆக - வந்த நான்யாராயினுமாக, துமாது வ லியின்று அளக்கல் உறு வேன் - உங்களுடைய வலியையின்று வரையறுக்க வந்தே ன், நம்முன் துவளாது நடும் இத்துரும்பு துணி செய்ய வல்லன் எவன் ஓ - நம்முன் துவளாமல்நட்ட இத்துரும்பினைத் துண்டிசெய்ய வல்லவனெவனே, அவனே தயித்தி னை வென்ற மீளி அறிக என்று உரைப்ப - அவனே அசுரனைவென்ற திண்ணியனெ ன்று அறியக்கடவாய் என்றுகூற, மகவான் இவரா எழுந்து குவிசத்தை வீசி வறிதே இளைத்தனன் - இந்நிரன் றுள்ளியெழுந்து வச்சிராயுத்தத்தைவீசி வலியிழந்து இளைத் தான்.

(௧௧)

மற்றைத்திசைக்கணுறையோரும்வன்மைமுழுதுஞ்செலுத்திவலியி லொற்றைத்தரும்பையசைவிக்குமாற்றலிராயுடைந்துவிடலுஞ் செற்றத்தெழுந்தவயனார்தமாதுபடையைச்செலுத்தவரியு மற்றப்படாதபடைவீசியார்ப்பவவகூர்மழுங்கியனவே.

ப. அமரீசபட்டலம்.

திருநீச்சுரர்.

௧௦ ஆம் பதிப்பு ௧௯௪௪

(இ-ள்.) மற்றை திசைகண் உறை வோரும் வன்மை முழுதும் செலுத்தி - அவனொழிந்த தென்கிழக்குமுதலிய திசையிலுள்ள ஏனைத்திக்குப் பாலகர்களும் தங்கள் வன்மைமுற்றுஞ் செலுத்தி, வலி இல் ஒற்றைத் தரும்பை அசைவிக்கும் ஆற்றல் இலராய் உடைந்துவிடல் உம் - வலிமையில்லாத ஒருதரும்பை அசைவிக்கச்செய்யும் வன்மையில்லாதவராய்ப் பின்னிட, செற்றத்து எழுந்த அயனார் தமாத படையை செலுத்த - கோபத்தோடெழுந்த பிரமன் தனது தண்டத்தைச்செலுத்த, அரியும் அற்றப்படாத படை வீசி ஆர்ப்ப - திருமாலும் பின்னித்தலில்லாத தனது சுதரிசனமென்னுஞ் சக்கரத்தையெறிந்து கொக்கரிக்க, அவை கூர் மழுங்கியன - அத்தண்டமுஞ் சக்கரமும் கூர்மழுங்கி ஓய்ந்தன.

(௧௨)

தூரும்பொன்றுதன்னில்வலிமுற்றிமுந்தசுரரச்சமெய்திவியவா
விரும்பண்புகூரவெவனீயியம்புகெனலும்மியக்கவடிவாய்
வரும்பாண்டரங்கனுருவங்கரபபமறுகித்திகைக்குமவார்முன்
கரும்பொன்றுதோளிமலையாண்மடநகையெதிர்காட்சித்தந்தருளிணர்.

(இ-ள்.) தூரம்பு ஒன்று தன்னில் வலிமுற்றும் இழந்த சுரர் அச்சம் எய்தி வியவா - ஒருதரும்பால் தனது வலிமைமுற்றுமிழந்த திருமால் முதலிய தேவர்க ளச்சங் கூர்ந்த அகிசயித்து, இரும் பண்பு கூர எவன் நீ இயம்புக எனலும் - மிக்ககளிப்பினை யாங்கன்கூர நீயாரென்று சொல்லுகவென்று வினவ, இயக்கவடிவாய்வரும் பாண்டரங் கன் உருவம் கரப்ப-யக்ஷவடிவாய் வந்தருளிய இறைவனது திருவுருவம் மறைந்தருள, மறு கிதிகைக்கும் அவர் முன் - மனஞ்சுழன்று மயங்குமவர்கள் முன்னே, கரும்பு ஒன்று தோளி மலையாண் மடத்தை எதிர் காட்சி தந்தருளிணர் - கரும்பையொத்த தோளையுடையவராகிய உமையம்மை அவர்களுளிரோ காட்சித்தந்தருளிணர்.

திரிபுரமெரிக்க நிலவுலகாகிய தேரினமேற் பிரமன் சாரதியாகச் செலுத்தச்சென்ற காலத்து அப்பிரமன் கலைமகள் பிரிவால் வருந்துதலை, சிவபெருமான் தன்னுள்ளத்தில் கொண்டு அக்கலைமகளுருவாய் அவன்முன் நின்றாடிய கூத்திற்குப் பாண்டரங்க மெனப் பெயராதலால் பாண்டரங்கனென்பது காரணப்பெயர். “தேர்முன்னின்ற திசைமுகன்காணப்-பராதியாடியவியன் பாண்டரங்கமும்” எனச்சிலப் பதிகாரத்தில் வருதல்காண்க, பாண்டரங்கனென்றதைப் பண்டரங்கனெனத் திருத்தினரும் உளராலோவெனின்? பண்டரங்கனென்பதே பதமெனக்கருகினரோ? அன்றிச் செய்யுளியிசை கோக்கிக் குறுக்கல் விசாரமாகக்கொண்டனரோ? யாதோ அறியோம். பாண்டரங்கனை வவருவதில் செய்யுளின் இளைசு குன்றாமை காண்க.

(௧௩)

எதிர்காணநின்ற கருணைப்பிராட்டியிருதாள்பழிச்சிமிமையோர்
முதிர்காதல்கொண்டுவழிபட்டுவண்கைமுடிமீதுகூப்பியுலகம்
பதினலுமீன்றமுதல்வீயியக்கர்பதியாயணந்தவவன்யார்
மதியேமெமக்குமொழிகென்றிரப்பமலைவல்லியின்னபுகலும்.

(இ-ள்.) எதிர்காண நின்ற கருணை பிராட்டி இருதாள் இமையோர் பழிச்சி - எதிரோதரிசிக்கக் காட்சித்துநின்ற அருள்வடிவாகிய உமையம்மையின் இரண்டிருவடிகளையும் தேவர்கள் வணங்கி, முதிர்காதல் கொண்டு வழிபட்டு வண்கை முடிமீது கூப்பி - முறுகிய அன்பால் வழிபாடுசெய்து வளவிய தமதுகையைச்சிரமேற்குவித்தி, உலகம் பதினாலும் ஈன்ற முதல்வீ இயக்கர் பதியாய் அணந்த இவன் யார் - பதினா ன் குலகங்களையும் பெற்றருளிய முதல்வியே யக்ஷர்களுக்குத் தலைவனும் இங்குவந்த ன்வயார், மதியேம் எமக்கு மொழிக என்று இரப்ப மலைவல்லி இன்னது புகலும் -

அவனை இன்னனெனக் கருதாத எமக்கு இன்னனெனச் சொல்லக் கடவாயென்று குறையிரக்க உமையம்மை யிதனைக்கூறுவார்.

காதல் அன்பின் காரிய மாதலால் காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரித்துக் காதல் கொண்டென்றார். இன்னது துவ்விகுதி தொகுத்தல் விகாரம். (கசு)

எவன் வாணிகேள் வன்முதலோர்ப் பங்கணிலேபேறுசெய்யுமிறைவ
னெவனெப்பொருட்குமாதாரமாகியெவருந்தொழப்படுபவ
னெவன் முற்றுமாக்கிலேசெய்துபோக்கியறிஞர்க்கினிக்கும்முத
னவனென்றுகாண்மினிமையீரியக்கவடிவாகிவந்தவழகன்.

(இ-ள்.) இயக்க வடிவாகிவந்த அழகன் - இங்கு யகஷவடிவாயெழுந்துவந்தருளிய பேரழகன், வாணிகேள்வன் முதலோர் பதங்கள் நிலேபேறு செய்யும் இறைவன் எவன் - பிரமன்முதலியோர் பதங்கள் நிலேபெறச்செய்வோனெவன், எப்பொருட்கும் ஆதாரம் ஆகி எவரும் தொழப்படுபவன் எவன்-சித்தசித்தாகிய எவ்வகைப்பட்ட பொருட்கும் அவை ஆதேயமாகத்தான் ஆதாரமாகி எவராலும் வளங்கப்படுவோன்எவன், முற்றும் ஆக்கி நிலே செய்து போக்கி அறிஞர்க்கு இனிக்கும் அமுதன் எவன் - யாவையுஞ் சிருட்டித்தாக் காத்தழித்தாத் தன்னை உணரும் பக்குவர்க்கு இனிக்கும் அமுது போல்பவன் எவன், அவன் என்று இமையீர் காண்மின் - அவனேயென்று தேவர்களே உணருங்கள்.

திருமான்முதலிய தேவர்களிலும் இவன் பேரழகன் என்பது குறிப்பித்தற்கு அழகனென்றார். இதனால் பலவேறுவகைப்பட நிற்கும் அநந்தசத்தியாகிய வரம்பிலாற்றலுடமை கூறப்பட்டது. (கரு)

எவனுக்குமுற்றும்வடிவங்களாகுமெவனுண்மையாரும்மரியா
ரொவனெங்கும்யாவும்றிவுற்றுநிற்பனெவனுடைக்குமுலக
மெவனைத்துதிக்குமறையீறுமுற்றும்மெவனங்கவைக்குமரியா
னவனென்றுகாண்மினிமையீரியக்கவடிவாகிவந்தவழகன்.

(இ-ள்.) இயக்க வடிவு ஆகி வந்த அழகன் - யகஷவடிவாகிவந்த பேரழகையுடையவன், எவனுக்கு முற்றும் வடிவங்கள் ஆகும் - எவனுக்கு உலகமுற்றும் உருவங்களாகும். உண்மையாரும் அறியான் எவன் - தனதுண்மையை எவரும் உணர்தற்கரியனாய் நிற்பவனெவன், எங்கும் யாவும் அறிவுற்ற நிற்பன் எவன் - எவ்விடத்தும் எவ்வுயிரிலும் அறிவுறுத்திநிற்பவனெவன், எவனால் உலகம் நடக்கும் - எவனால் உலகங்களியலும், மறையீறு முற்றும் எவனைத் துதிக்கும் - வேதாந்தமுற்றும் எவனைத் துதியாநிற்கும், அங்கு அவைக்கும் அறியான் எவன் - அவ்விடத்து அவ்வேதாந்த முற்றுக்கும் உணர்தற்கரியான் எவன், இமையீர் அவன் என்று காண்மின் - தேவர்களே அவனேயென்றறியுங்கள்.

எவனுக்கு முற்றும் வடிவங்களாகும் என்றதனாலும், எங்கும் யாவும் நிற்பன் என்றதனாலும் சர்வஞ்ஞத்துவம் எனப்படும் முற்றுமுணர்தலும், எவனுண்மையாரும் அறியான் என்றதனாலும், எவனங்கவைக்கு மரியான் என்றதனாலும், சுதந்திரனெனப்படுந் தன்வயத்ததனாலும், எவனால் நடக்கு முலகம் என்றதனால் அநந்தசத்தியாகிய அளவிலாற்றலுடைமையும், அநாகிபோதம் அநாகி முத்தத்தன்மை யெனப்படும் இயல்பாகவே பாசங்கணிங்குதலும் இதனாற் கூறப்பட்டன.

எவனும்மெண்ணினெவன்முள்பழிச்சினெவனைக்கருத்தினிறுவில்
 னெவன் பர்சேவைபுரியிற்பவங்களிரிவுற்றுமுத்திமருவு
 மெவனுண்மையின்பவறிவாகிநிற்பனெவனிந்துவேணிமுடியா
 னவனென்றுகாண்மினிமையிரியக்கவடிவாகிவந்தவழிகள்.

(இ-ள்) இயக்கவடிவாகி வந்த அழகன் - யகநவடிவாகிவந்த பேரழகுடைய
 வன், எவன் நாமம் எண்ணின் - எவனுடைய திருநாமங்களைக்கருதினால், எவன் தான்
 பழிச்சின் - எவனுடைய திருவடியைத்தரிசித்தால், எவனைக் கருத்தில் நிறுவில் - எவ
 னை இதயத்தில் இருத்தினால், எவன் அன்பர் சேவை புரியில் - எவனுடையடியவரர்
 சேவை செய்தால், பகவத்கள் இரி வற்று முத்திமருவும் - சணனங்க னொழிந்து முத்
 திகைக்கடும், உண்மை இன்பம் அறிவாகி நிற்பவன் எவன் - சத்துச்சித்து ஆனந்தவடி
 வாய் நிற்பவனெவன், இந்து வேணி முடியான் எவன் - சந்திரனையணிந்த சடாமுடி
 யையுடையவனெவன், அவன் என்று இமையீர் காண்மின் - அவனெயென்று தேவர்க
 ளோகாணுங்கள்.

இதனால் எவனும்மெண்ணின் என்பதுமுதல் முத்திமருவும் என்பது காரும் அ
 லுத்த சத்தியெனப்படும் பேரருளுடைமையும், எவனுண்மை யின்பவறிவாகி நிற்பன்
 என்றதனால் விசுத்ததேகம் எனப்படும் துயவுடம்பினதாலும், இந்து வேணி முடியான்
 என்றதனால் பல்வேறுவகைப்பட நிற்கும் அநந்தசத்தியாகிய வரம்பிலாற்ற லுடைமை
 யுங் கூறப்பட்டன. முன்னர்க்குறின குணங்களையே மீட்டுங்கூறியது செயல் வேறு
 பாட்டின்மேல் நின்றலால் கூறியது கூறலன்றுசெய்யுளாதலால் கூட்டிப்பொருள் கொ
 ள்கவெண்ணும் அமையும். (கன)

இவ்வாறுகூறித் தானே யவனெனத் திருமால்முதலிய தேவர்களுக்கு இறைவ
 னுணர்த்தினமையை—

“ அண்டத்தொருப்பெலாமெவனினொருமவனெண்ணில்லாத
 அண்டத்துயிருக்குயிராகியமைந்தானெவன்மற்றவனென்றும்
 அண்டத்தகத்தும்புறத்துமெவன்சான்ருயமைந்தானவனிகின்
 மண்டத்திருலுருவனெவனவனென்றறிமினெனையிமையீர்.
 எவனும்பதக்கணிலெபெறுதல்செய்யுமிறைவனெஞ்ஞான்றும்
 எவனென்பொருட்குமாதாரமாகியிருக்குமீணயில்லான்
 எவனான்மறைதும்போல்வார்க்குமுண்மைதெரிந்திட்டிடப்படான்
 எவன்மெய்யன்பின்வலைப்படுவானவனென்றறிமினெனையிமையீர்.
 எவனைவணங்கின்யாவுமுறுமெவனைவழுத்தினினித்திருக்கும்
 எவனைநீனையிற்பிறவியறுமெவனைமறையிறெடுத்துகாக்கும்
 எவனைமெய்ஞ்ஞானியர்தொழுவரெவனையரியனென்றுரைப்பர்
 எவனைநாசமிலியென்பரவனென்றறிமினெனையிமையீர் ”

எனச் சூதசங்கிதையில் வருதல்காண்க.

ஒற்றைத்துரும்பினுமதாற்றன்முற்றுமொழிவித்தகன்றவவனைப்
 பற்றுற்றுவிடிகின்றிலீர்கள்பழையோனவன்நன்வலமே
 யற்றத்தினீக்குமவன்பாலுதித்தவகிலந்தனக்குவலமா
 மற்றுத்தமக்குமுதலாயமண்ணின்வலியேகடாதிவலிபோல்.

(இ-ள்) தமக்கு முதலாய மண்ணின் வலியே கடாதி வலிபோல் - தமக்கு மு
 தற்காரணமாகிய மண்ணின் வலிமையே காரியப்பாடாகிய கடகலசாதிமுதலிய பாண்
 டுக

டங்களின் வலிமையைப்போல, அற்றத்தின் நீக்கும் அவன் பால் உதித்த அநிலம் தனக்கு வலம் ஆம் - பக்குவான்மாக்களை மலக்குற்றத்தினின்று நீக்கியருளும் அம்முதற்காரணனாகிய இறைவனிடத்திற்கேற்றிய காரியப்பாடாகிய எல்லாப்பொருளுக்கும் அவன் வலிமையாம் (ஆதலால்) ஒற்றை துரும்பின் துமுது ஆற்றல் முற்றும் ஒழிவித்து அகன்ற அவனை - ஒருதரும்பால் உமதுவலிமைமுற்றும் ஒழிவித்து நீங்கிய அவனை, நீவிர் பற்றுற்று - நீங்கள் உமதுவலிமையைப் பெரிதாகக்கருதி, பழையோன் அவன் மன் வலமே அறிகின்றி லீர்கள் - தொன்று தொட்டுள்ள அவனதுவன்மையே உங்களது வலிமையென்று அறிந்திலீர்கள்.

காரணகாரியங்களின் பிம்பு பிரதிபிம்பப்பாவங்களை யெடுத்துக்கூறுதலால் எடுத்துக்காட்டுவமையுணி. (கஅ)

இனி நீ விருந்திபெறுமாறு அபாப்பலிமையாதமுக்கணிதையோன் பனிவீசு கம்பைநளிநீர் துளிக்குமொருமாநிழற்படியிலென்றனை யாண்டுகொண்டுமகிழ்காமர் கச்சிதனிலெய்திவெள்ளேவிடையோன் அனிதீர்சரண்கள் சரணென்றடைந்துதொழியின்கருமபருலகீர்.

(இ-ள்.) உம்பர் உலகீர் - விண்ணுலகிலுள்ளதேவர்களே, இனி நீவிர் உய்தி பெறும் ஆறு உரைப்பல்-இனிநீங்கள் பிழைக்கும்வண்ணங் கூறுகின்றேன், இமையாதமுக்கண் இறையோன்-இமையாத மூன்றுகண்களையுடைய இறைவன், பனி வீசு கம்பைநளிநீர் துளிக்கும் ஒருமாநிழல் படியில்-குளிர்ச்சிவீசுங் கம்பாநதி பெருமைவாய்ந்த நீர் துளியைத் துளிக்கும் ஒருமாவிழிலின்கீழ், எந்தனை ஆண்டுகொண்டு மகிழ் - என்னையிடப்பாகத்தந்து ஆண்டுகொண்டு மகிழ்கூடும், காம மருவு சச்சி தனில் எய்தி - விருப்பந்தருங் கச்சித்திருப்பதியையடைந்து, வெள்ளை விடை யோன் துளி தீர் சரண்கள் சரண என்று அடைந்து தொழியின்கள் - வெள்ளிய இடபவூர்தியை இறைவனது இயல்பாகவே துன்பத்தினின்று நீங்கிய திருவடிகளை அடைக்கலமென்று அடையுங்கள்.

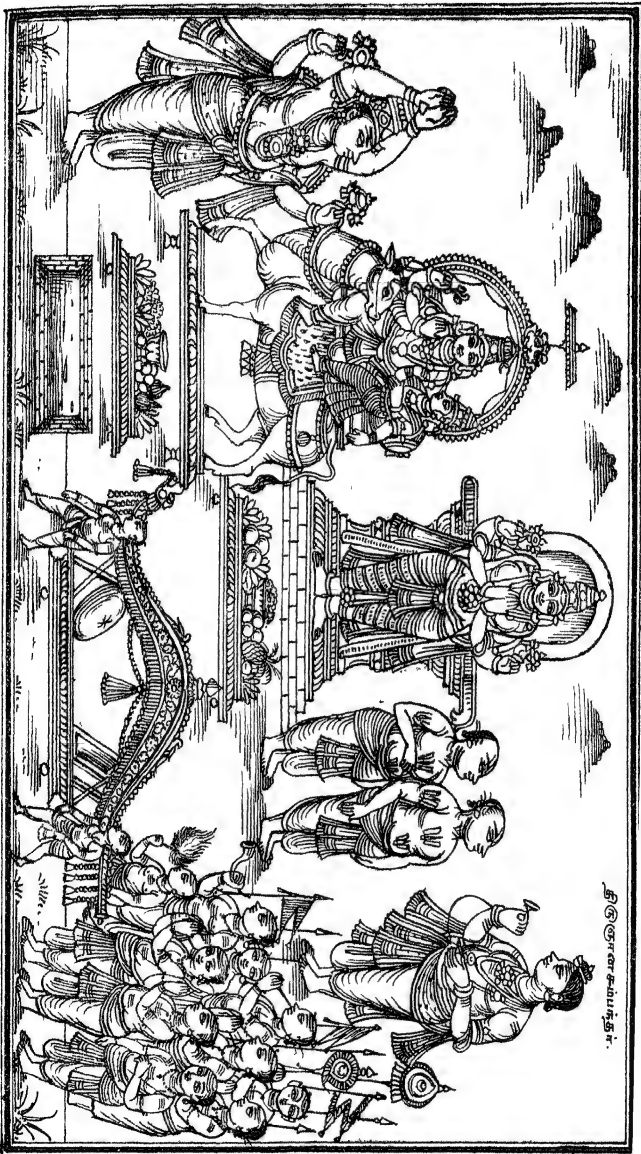
பிறவித் துன்பத்தினின்று நீக்கப்படும் உயிர்கட்கு இயல்பாகவே துன்பத்தினின்று நீங்கிய பொருளால் இயலுமென்பதுதோன்ற துளிநீர் சரண்கள் சரணென்று எனவும், யான் கம்பாநதியிற் பூசித்தமையா லெனக்கு இடப்பாகத் தந்தருளினர் என்பது தோன்றக் கம்பை நளி நீர் துளிக்கு மொருமாநிழற் படியிலென்றனை யாண்டுகொண்டு எனவுக்கூறினார். காமமருவு காமருவு தொகுத்தல். (கக)

என்றுகூறின மறைந்தன னுலகமீன்மெடுத்தா ளன்றுமாலயன் றொடக்கமாமமரர்களெல்லா நன்றுநம்மறிவருந்தவாறென் னுளநாணிச் சென்றுசேர்ந்தனர் கச்சியாந்திருநகர்த்தேத்து.

(இ-ள்.) என்று உலகம் என்று எடுத்தவன் கூறினன் மறைந்தனன் - என்று உலகத்தையீன்றெடுத்த வுமையம்மைகூறி மறைந்தருளினார், அன்று மால் அயன் தொடக்கம் ஆம் அமரர்கள் எல்லாம்-அக்காலத்துத்திருமால் பிரமன்முதலியதேவர்களெல்லோரும், நம் அறிவு இருந்த ஆறு நன்று என்று உளம் நாணி - நமதறிவிருந்தவகை நன்றாயிருந்தது என்று தங்களைத் தாங்களேயிகழ்தலால் மனங்கூசி, கச்சி அம் திருநகர் தேத்து சென்று சேர்ந்தனர் - கச்சியாகிய அழகிய திருநகரிடத்துச் சென்றடைந்தார்கள்.

தமதறியாமையைக்கருதி நொந்தனர் என்பார் நன்று நம்மறிவிருந்தவாறென்று ளநாணியென்றார். (உ௦)

திருநாளை சுயம்பந்தன்.

திருமேழந்ரெய்யபடலம்.

சு. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12.

திரிதசீச்சரப்பெயரினும்சிவக்குறியிருத்திக்
கரியகண்டனையருச்சனைகரிசறவாற்றிப்
பெரிதுமாயிடல்பெற்றனர்வாங்கனும்பெற்று
ரரிவைபாகனுக்கினியதாமத்திருக்கோயில்.

(இ-ள்.) திரிதசீச்சரப் பெயரினால் - மூன்றாந்தசையாகிய கௌமாரதசையை யுடைய திருமால்முதலிய தேவர்களால் பூசிக்கப்படுதலினால் திரிதசீச்சரர் என்னும் திருநாமத்தால், சிவக்குறி இருத்தி - சிவலிங்க தாபனஞ்செய்து, கரிய கண்டனை கரிச அற அருச்சனை ஆற்றி - ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய இறைவனைக் குற்றமற ஆகமவிதியால் ருச்சித்து, பெரிது மாயிடல் பெற்றனர் - மிகவும் பெரியவன்மைகளைப் பெற்றார்கள், வாங்கனும் பெற்றார்-அதுவன்றிப் பலவாங்கனையும் பெற்றார்கள், அதிருக்கோயில் அ ரிவைபாகனுக்கு இனியது ஆம் - அந்தத்திருக்கோயில் உமையம்மையை இடப்பாகத் திலுடைய இறைவனுக்கு மகிழ்ச்சிதருவதாம்.

பால யவ்வன கௌமார மென்னும் மூன்று தசையில் திருமால்முதலிய தேவர்கள் மூன்றாந்தசையாகிய கௌமாரதசையை யுடையவராதலால் திரிதசனான அவர்க் குப்பெயர்வந்தது காரணப்பெயர். பாலபருவம் முருகக்கடவுளுக்கும், யவ்வபரு வம் சிவபெருமானுக்கும் உள்ளன என்பது வேததூற்றுணிபு. (உக)

அமரீசப்படலம் - முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-ககக.

திருமேற்றளிப்படலம்.

துளிமதுத்தொடைக்கடவுளர்தொழும்மரீசங்
களிவரப்புகன்மனமுருத்திரகணமுதலோ
ரளியினொறொழுதேத்துமீனாம்பதிறொன்பான்
றளிகளீன்டெடுத்தியம்புதும்வழுத்தபுநெறியீர்.

(இ-ள்.) மது துளி தொடை கடவுளர் தொழும் அமரீசம் - தேன்துளிக்கும் மலர்மாலையையணிந்த திருமால்முதலிய தேவர்கள்வணங்கும் அமரீசத்தை, களி வர புகன்றனம் - களிப்புண்டாக முன்புசொன்னோம், உருத்திர கணமுதலோர் அளியினால் தொழுது ஏத்தும் - சதஉருத்திரர்முதலியோர் அன்பால்தொழுதுதுதிக்கும், ஈனாம்பதிற்று ஒன்பான் தளிகள் - நூற்றுப்பதினெட்டுத் திருத்தளிகளை, வழுத்தபு நெறியீர் ஈண்டு எடுத்து இயம்பு தும் - குற்றத்தினின்றானீங்கிய நெறியையுடையர் இவ்விடத்து எடுத்துக்கூறுகின்றோம். (க)

சேகுநீரமரீசத்தின்சேயிடைத்தென்பான்
மாகவைப்பிணையுரிஞ்சியமணிமதிர்காயா
ரோகணக்குடபாங்கர்நூற்றுப்பதினெட்டு
நாகர்போற்றிடநலங்கெழுதலங்கண்ணொளவால்.

(இ-ள்.) சேகு நீர் அமரீசத்தின் சேயிடை தென்பால் - குற்றத்தினின்றானீங்கிய அமரீசத்திற்குத்தூரமாகிய தென்கிசையில், மாக வைப்பிணை உரிஞ்சிய மணிமதிர்காயாரோகணம் குடபாங்கர் - விண்ணுலகையளாவிய இரத்தினயிழைத்த மகில்குழ்

ந்த காயாரோகணமென்னுந் திருப்பதியின்மேற்பக்கத்தில், தூற்றுப் பதினெட்டு நா
கர் போற்றிட நலம் கெழு தலங்கள் நன்கு உள - உருத்திரகணங்களாகிய தூற்றுப்பதி
னெண்மர்கள் வணங்க நன்மையமைந்த திருப்பதிகள் மிகவு முன்னள்.

திருமால்முதலிய தேவர்கள் தமதிறமாப்பால் வினைந்த குற்றத்தினின்று நீங்கு
தற்கு வழிபட்ட தலமாதலால் சேகுநீ ரமரீசம் என்றார். (உ)

அண்டங்காத்தமருருத்திரர் தூற்று வரருட்சீ
கண்டன்வீரன்குரோதனே முதற்கருதணமர்
மண்டலத்திறையேர் இருநால்வரும்வழுத்திப்
பண்டுபூசனைபுரிந்திடப்பட்டவத்தளிகள்.

(இ-ள்.) அண்டம் காத்து அமர் உருத்திரர் தூற்றுவர் - அண்டங்களைக்காத்து
அமர்ந்த கபாலீசர்முதலிய உருத்திரர் தூற்றுவரும், அருள் சீ கண்டன் வீரன் - கரு
ணையையுடைய ஸ்ரீகண்டரும் வீரரும், குரோதனே முதல் கருது எண்மர் - குரோத
னே முதலாகக்கருதும் எண்மரும், மண்டலத்து இறையேயார் இருநால் வரும் - புவனா
திபொண்மரும் (ஆகிய இவர்களால்) அதளிகள் வழுத்தி பண்டு பூசனை புரிந்திடப் பட்
ட - அந்தத்திருத்தளிகள் துதித்து முன்பு பூசிக்கப்பட்டுள்ளன.

கபாலீசன், அசன், புத்தன், வச்சிரதேகன், பிரமத்தன், விபூதி, அவ்வியன்,
சத்தா, பிடுகி, திரிசோதியன் என்னும் இப்பதினமரும் இந்திரதிக்கிலும், உருத்திரன்,
உதாசனன், பிங்கலன், காதகன், அயன், சுவலன், தகனன், வெப்புரு, பிரமாந்தகன்,
க்ஷயாந்தகன் என்னும் இப்பதினமரும் அக்கினிதிக்கிலும், யாமியன், மிருத்தியு, அரன்,
தாதா, விதாதா, கத்திரு, காலன், தன்மன், சங்க்யோத்தா, வியோக்கிருதன் என்னும் இ
ப்பதினமரும் யமதிக்கிலும், நீருதி, மாரணன், அரந்தா, சூருரதிருட்டி, பயாந்தகன்,
ஊர்த்துவ காயன், விருபாக்ஷன், தூமிரு, லோகிதன், தெங்கிட்டிருணன், என்னும் இ
ப்பதினமரும் நிருதிதிக்கிலும், பெலன், அகிபெலன், பாசஅத்தன், மகாபெலன், சு
வேதா, செயபத்திரன், தீர்க்கவாகு, செலாந்தகன், வடவாமுகன், தீமான் என்னும் இ
ப்பதினமரும் வருணதிக்கிலும், சீக்கிரன், லகு, வாயு வேகன், தீக்ஷணன், சூக்குமன்,
க்ஷயாந்தகன், பஞ்சாந்தகன் பஞ்சசிகன், கபத்தி, மேகவாகனன் என்னும் இப்பதினம
ரும் வாயுதிக்கிலும், நீதீசன், ரூபலான், கன்னியன், செளமியன், செளமியதேகன், பிர
மத்தன், சுப்பிரகடன், பிரகாசன், இலக்குமிவான், சோமேசன் என்னும் இப்பதின
மரும் ரூபேரதிக்கிலும், வியாத்தியதீபன், ஞானபுகன், சருவன், வேதபாரகன், மாத்தி
ருவிருத்தன், பிங்கலாக்ஷன், பூதபாலன், பெலப்பிரியன், சர்வவித்யாதிபன், தாதாஎன்
னும் பதினமரும் ஈசானதிக்கிலும், அனந்தன், பாலகன், வீரன், பாதாளாதிபதி, விபு,
இடபத்துவசன், உக்கிரன், சுப்பிரன், உலோகிதன், சருவன் என்னும் இப்பதினமரும்
அண்டகடாகத்தின் கீழாகிய விஷ்ணுதிக்கிலும், சம்பு, விபு, கெனுத்தியக்ஷன், திரியக்ஷ
ன், திரீதேசகவாதகன், சன்வாகன், விவாகன், நபன், லீபசு, விலக்ஷணன் என்னும் இ
ப்பதினமரும் அண்டகடாகத்தின் மேலாகிய பிரமதிக்கிலும் ஆக அண்ட கடாசத்தின்
புறம்பேயுள்ள இந்திரதிக்குமுதலிய பத்துத்திக்கிலுமிருந்து அவ்வத்திக்குப்பாலகரால்
பூசிக்கப்பட்டு தூறுபுவனங்களையும் பாதுகாப்போராதலால் அண்டங்காத்தம ருருத்தி
ரர் தூற்றுவொன்றார். குரோதனர்முதலிய எண்மரையும், மண்டலத்திறையேர் எண்
மரையும் வருமிடங்களிற்காண்க. (ங)

இருமையுத்தருமேன்மையத்தளிகளையென்றும்
பொருளின்மெய்த்தவர்பற்பலரருச்சனைபுரிவார்

கருதரும்புகழுவற்றிடைக்கண்டவர்களுநோ
யொருவிவீடு மூன்றளியென்பதொன்றுளதால்.

(இ-ள்.) இருமை உம் தரும் மேன்மை அ தளிகளை - அடைந்தோர்க்கு இகபர போகங்களையும் தாராநின்ற மேன்மையையுடைய அந்தத் திருத்தளிகளை, என்றும் பொருவில் மெய்த்தவர் பல் பலர் அருச்சுனை புரிவார் - எக்காலத்தும் ஒப்பில்லாத உண்மைவாய்ந்த தவசிகோவந்தர்களுபவரும் அருச்சியாநின்றாரர்கள், கருது அரும் புகழ் அவற்று இடை கண்டவர் கருநோய் ஒருவி வீடு உறும் மேற்றளியென்பது ஒன்றுளது - நினைத்தற்கரிய புகழ்ச்சிவாய்ந்த திருத்தளிகளுள் தரிசித்தோர் பிறவியாகிய நோயினின்றும் நீங்கி மோட்சத்தையுடைய திருமேற்றளியென்னுந் திருத்தளி ஒன்றுளது.

தரிசித்தோர்க்கு இகபரபோகங்களை வினாந்தருளுவது என்பார் இறுமையுந் தரு மேன்மையத் தளிகளெனவும், கண்களால்கண்டு பரிசித்தவரும் பந்தத்தினின்றும் நீங்கி முத்தியடைவதென்பார் கருநோயொருவி வீடுமெனவும் கூறினார். (சு)

நவிலுமத்தலத்தெய்திமுன்னாகணைப்புத்தேள்
கவிரி தழ்ச்சிமறுதுணுகிடைக்கவுரி கன்களபக்
குவிமுலைத்தடச்சுவடுதோய்குரிசில்சாருபம்
புவிமிசைப்பெறவிழைந்துமெய்த்தவம்புரிந்தனனாள்.

(இ-ள்.) நவிலும் அதலத்த - சொல்லாநின்ற அத்திருப்பதியை, முன் நாகணைப் புத்தேள் எய்தி - சர்ப்பசயனத்தையுடைய திருமாலங்கடையது, கவிர் இதழ்சிமறுதுணுகு இடை கவிரிதன் - முருக்கமலரையொத்த இதழையும் சிறுகிய துணுகிய இடையையுமுடைய உமையம்மையினது, களபம் குவி முலை தட முலை சுவடு தோய்குரிசில் சாருபம் புவிமிசைபெற விழைந்து - கூட்டுவர்க்கமணிந்த குவிந்த பெரிய தனச்சுவடுதோய்ந்த சிவபெருமானது சாருபத்தை நிலவுலகின் மேற்பெற விரும்பி, மெய்தவம் புரிந்தனன் - உண்மையாகிய தவத்தைச்செய்தனன்.

அங்கையேந்தும் அம்மானும் அங்கேந்தும்மானும் என முன்னர் வந்ததுபோல நாக அணை நாகணையென வந்தது மருஉஎன இந்நூலாசிரியர் கொண்டனர். (ரு)

ஐம்புலன்களையடக்கினின்றபுகைதுறந்து
நம்புநீற்றணியக்கமாலிகையுடனயந்து
கம்பியாதுருத்திரங்கணித்திதயநற்கமலத்
தெம்பிரானருள்வடிவினையிடையுறுதிருத்தி.

(இ-ள்.) ஐம்புலன்களை அடக்கி நின்று - பஞ்சேந்திரியங்களைப் பரிசுமுதலிய விடயங்களிற் செல்லாதொடுக்கி நின்று, அறுபுகை துறந்து - காமம் முதலிய அறுவகைப்புகையையும் புறக்கண்டு, நம்பு நீறு அணி-விரும்புந் திருநீற்றுக்கோலத்தை, அக்கமாலிகை உடன் நயந்து - உருத்திராக்கமாலையோடு கைக்கொண்டு, கம்பியாது உருத்திரம் கணித்து - மனஞ்சலியாது ஸ்ரீருத்திரத்தைச் செயித்து, இதயம் நல் கமலத்து எம்பிரான் அருள்வடிவினை இடை அறுது இருத்தி - இதயமாகிய பொலிவமைந்த தாமரையில் எமது பெருமானது திருவருள்வடிவை இடையாரும் நிலைபெறச்செய்து.

அறுவகையென்றது காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மாற்சரியங்களே, அடக்கியென்றது காமமுதலிய அறுவகையிலுஞ் செல்லாது நிறுத்துதலாதலால் அடக்கினின்று எனவும், அவற்றையடக்கியகாலத்தில் அவை தாமே கழலுதலால் புகை துறந்து எனவும், நீறும் அக்கமாலையும் உருத்திரங்கணித்தற்கு ஓர் அறிஞரியாகிய அங்க

மாதலால் நீற்றணியக்கமாலீகையுடனயந்து எனவும், முத்திபெறுவோர்க்குரிய சாதனம் உருத்திரம் கணிப்பதாதலால் உருத்திரங்கணித்து எனவும், சிவபெருமானுக்கு இருதயன் என்பது ஒரு திருநாமமாதலால் இதயநற்கமலத்து இடையுருதிருத்தியெனவுங்கூறினார்.

சிவபெருமானுக்கு இருதயன் என்பது ஓர் திருநாமம் என்றதனை—

“ எல்லாருடையவிருதயத்துமிருத்தலாலேசிவத்தினுக்கு
நல்லாருணாப்பரிருதயமென்றொருபேர்புகழநான்மறையும்” எனச் சூதசங்கி
தையில் சாந்தோக்கிய உபநிடதத்தமைந்த தாற்பரியம் உணர்த்த அத்தியாயத்திற்காண்க.

ஆற்றருந்தவமியற்றுழியழல்விழித்ததுகட்
கூற்றைவென்றருள்பரம்பொருள் கருணைகூர்ந்தலா
னேற்றின்மீதெழுந்தருளியெம்மடியரிற்சிறந்தோய்
நோற்றுநொந்தனவேட்டனதுவறியென்றருள.

(இ-ள்.) ஆற்று அருந்தலும் இயற்ற உழி - செய்தற்கரிய தவத்தைச் செய்யுமி
டத்து, அழல் விழி ததுகண் கூற்றை வென்றருள் பரம் பொருள் - தீக்கொப்புளிக்கு
ந் கண்களையும் அஞ்சாமையையும் உடைய இயமனை உதைத்து வென்றருளிய சிவபி
ரான், கருணைகூர்ந்து அடல் ஆன் ஏற்றின் மீது எழுந்தருளி - கிருபைகூர்ந்து வலிய
விடபவூர்தியின் மேலெழுந்தருளி, எம்மடியரிற் சிறந்தோய் நோற்று நொந்தனை, எமது
அடியவருட்சிறந்தவனே நீ தவஞ்செய்து உடல் வாடினாய், வேட்டன துவறி என்ற
ருள் - நீ விரும்பினவற்றை சொல்லாயென்றருள்செய்ய.

அடியவருள் திருமால் உத்தம அடியவனாதலால் அடியரிற்சிறந்தோயென்றரு
ளினார். (௭)

உந்திபூத்தவனளப்பருமுவகையுட்டினேத்துச்
சந்தமாமலாடியிசைவீழ்ந்துதாழ்ந்தெழுந்தா
னென்னைதீதரமுழுவதும்பெற்றுளேனிர்தா
ளந்திலென்றனக்களித்தருளையநின்னுருவம்.

(இ-ள்.) உந்திபூத்தவன் அளப்பரும் உவகை உள் தினைத்து - உலகமுற்றும் பூத்
த உந்தியையுடைய திருமால் அளவறுத்தற்கரிய மகிழ்ச்சியில் இடையறாதழுந்தி, சந்த
மாமலர் அடியிசை வீழ்ந்து தாழ்ந்து எழுந்தான் - நிறம்வாய்ந்த பெருமையமைந்த தா
மாமலனாயொத்த திருவடியின்மேல் தண்டாகாரமாகவீழ்ந்து வணங்கி எழுந்து, ஏந்
தை நீ தரமுழுவதும் பெற்றுளேன் - என் தந்தையே முன்னரோ நீ தந்தருள் வரமுற்ற
ம் பெற்றேன், இந்நான் ஐய நின் உருவம் என் தனக்கு அளித்தருள்-இந்நாளில் ஐயனே
உனது திருவருவத்தை அடியேனுக்குத் தந்தருளாய்.

கரூர-தேவவருடம் தவஞ்செய்து வேண்டிய வரங்கள் முன்னரோ பெற்றுளே
னாதலால் மீட்டு மவைபெறவிரும்பிலேனென்பான் நீதரமுழுவதும்பெற்றுளேனென
வும், இன்று நினது சாரூப்பியத்தில் விருப்புனதென்பான் இந்நான் ஐயநின்னுருவம் அளி
த்தருளெனவுங் கூறினென்றார். அந்தில் அசைநிலை இடைச்சொல். (௮)

என்றவாய்மொழிதிருச்செவியேறலுமெங்கோ
னென்றுகூறுதலுற்றனனுவணமீதுயர்த்தோய்
நன்றுதேர்வைவச்சுதமனுவந்தாநனுகு
மன்றுநாளிரண்டற்றுடையிருபதாங்கலியில்.

(இ-ள்.) என்று வாய்மொழி திரு செவி ஏறலும் - என்று திருமால் குறையிர்ந்த வாய்ச்சொல் திருச்செவியிற்செல்லவும், எங்கோன் ஒன்று கூறுதல் உற்றனன் - எம்திறைவன் ஒருமொழி சொல்லத்தொடங்கியருளினன், உவண மீது உயர்த்தோய் நன்று தேர் - கருடக்கொடியை உயர்த்த திருமாலே மிகவும் தெரிவாய், வைவச்சுதமனுவந்தரம் நாலிரண்டு ஈற்று உடை இருபதில் கலியுகம் நணுகும் - வைவச்சுவதமனுவந்தரத்தில் வரும் எட்டை இறுதியிலுடைய இருபதாஞ்சதுராயுகத்தில் கலியுகம்வரும், அன்று - அக்காலையில்.

வைவச்சுவமனுவந்தரம் ஏழாவது மனுவந்தரம். சென்றமனுவந்தரங்கள் சுவாயம்பு, சுவாரோசிஷன், உத்தமன், தாமசன், இனாவதன், சாக்குஷன். நாலிரண்டிற்குடையிருபது என்றதை இருபத்தெட்டை. (க)

காழிமாநகர்க்கவுணியர்குலத்தொருகாளை
யேழிசைத்தமிழ்ஞானசம்பந்தனெம்மடியான்
யாழநீபெறவெம்முருவிங்குவந்தளிப்பா
ஸுழியோயதுகாறுமிவ்வரைப்பினிலமர்ந்து.

(இ-ள்.) காழிமாநகர் கவுணியர்குலத்து ஒருகாளை-சீகாழியென்னும் பெருமை வாய்ந்த திருநகரில் கவுணியகோத்திரத்திலவதரித்த ஒருமைந்தன், ஏழிசை தமிழ்ஞான சம்பந்தன் எம் அடியான்-ஏழிசையமைந்த தமிழில்வல்ல திருஞானசம்பந்தனைத் திருப்பெயர் வாய்ந்து எமக்கு அடிமைபுண்டு உள்ளான் ஒருவன், நீ எம் உரு பெற இங்கு வந்து அளிப்பான் - நீ எமதுதிருவுருவைப்பெற இவ்விடத்துவந்தே கொம்பான், ஆழியோய் அது காறும் இவ்வரைப்பினில் அமர்ந்து - சுதரிசனமென்னுஞ் சக்கரத்தை யுடையோய் அச்சாருப்பியத்தைப் பெறுங்காறும் இத்திருப்பதியிற்றங்கி.

யாழமுன்னிலையசை. காளியென்னும் நாகத்தினுற் பூசிக்கப்படுதலில் அத்திருப்பதிக்குக் காழியெனப் பெயர்வந்த காரணத்தால் காழிமாநகர் எனவும், அங்குள்ள அந்தணர் குலத்தில் கவுணியர்கோத்திரத்தில் புறச்சமய களைகட்டுச் சைவவான் பயிரோங்கத் திருவவதாரம் செய்தருளினமையால் அந்தணர்குலமென்பது தோன்ற கவுணியர்குலமெனவும், குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளி, தாரம்என இசை எழுவகைப் படுதலால் ஏழிசையெனவுங் கூறினர். (க0)

ஈட்டருந்தவமியற்றுக்கென்றருளிரீங்குதலுங்
கோட்டமின்றிமாலம்முறைவதிந்துபூங்கொன்றைத்
தோட்டலங்கலாற்றொழப்புருமுத்தமிழ்விசை
பாட்டலங்கலாற்பரஞ்சுடர்திருவுருப்பெற்றான்.

(இ-ள்.) ஈட்டி அரும் தவம் இயற்றுக என்றருளி ரீங்குதலும் - செய்தற்கரிய தவத்தைச்செய்யக் கடவாயென்றருளிரீங்க, மால் கோட்டம் இன்றி அமுறைவதிந்து - திருமால் மனக்கோட்டமில்லாது அருளியமுறையே தவஞ்செய் திருந்து, பூ கொன்றை தோட்டி அலங்கலான் தொழ புரும் முத்தமிழ் விசை பாட்டி அலங்கலான் - பூக்கொன்றை யிதழாற்றொடுத்த மாலையணிந்த இறைவனை வணங்கப்புகுந்த இயலிசைநாடகமென்னு முத்தமிழையும் ஓதாதுணர்ந்த பின்னையார்தொடுத்த திருப்பதி கமாயி மாலையால், பரஞ்சுடர் திருவுரு பெற்றான் - இறைவனது திருவுருவத்தை அடைந்தான்.

திருநெறித் தமிழ்வேதத்தின் மான்மியத்தை யுலகறிந்துயும் வண்ணம் ஆளுடையபின்னையார் திருப்பாசுரத்தால் சாருப்பியம்பெறுதற்கு இத்திருப்பதியிலிருந்து

தவமியற்றுக்கவென்பார் ஈட்டருந் தவமியற்றுக்கென்றருளி யெனவும், இயலிசைநாடக மென்னு முத்தமிழையுழ மோதாதுணர்ந்தவ னென்பார் முத்தமிழ் விரகொனவும், செய் தவங் கைகூடுதலால் வந்தருளினர் என்பார் தொழப்புகும் எனவும், அத்தவப்பயனாற் சாளுப்பியம் பெற்றனன் என்பார் பாட்டலங்கலாற் பரஞ்சுடர் திருவுருப்பெற்றருனெ னவுங்கூறினார். (கக)

திருமேற்றளிப்படலம் - முற்றிற்று.

திருவிருத்தம் - ௧00௨.

அனேகதங்காவதப்படலம்.

அச்சதருத்திரராதியர்போற்றுபு
மெச்சியபஹ்ளிமேன்மைவிளம்பினு
மெச்சமின்மேற்றளியின்வடசாரமர்
கச்சியநேகதங்காவதங்கூறுவாம்.

(இ-ள்.) அச்ச தருத்திரர் ஆதியர் - அந்தச்சதருத்திரர் முதலியோர், போற்றுபு மெச்சிய பஹ்ளிமேன்மை விளம்பினும் - போற்றிவியந்த பலதளியின் மேன்மையை எடுத்துக்கூறினும், எச்சம் இல் மேல் தளியின் வடசார் - குறைதலில்லாத திருமேற்ற ளியின் வடாதுபக்கத்தில், அமர் கச்சி அனேக தங் காவதம் கூறுவாம் - யாவராலும் விரும்பப்பட்ட கச்சியிலுள்ள அனேகதங் காவதமென்னுந் திருப்பதியை எடுத்துக் கூறுவாம்.

முன்னர்க்கூறிய கபாலீசனமுதலிய உருத்திராதியர்கள் பூசித்துத் தத்தங் கருத்து முற்றும் ஒரு சேரப்பெற்றனராதலால் வியந்தனர் என்பார் மெச்சிய பஹ்ளியென்றார். அனேக தங்காவதம் அனேகபலன்களைத் தருகிற வேள்வித்தானம் என அத்திருப்பதியின் மேல் நின்றலால் காரணப்பெயர், அனேகபலன்களைத்தரும் பிரமபுரம் எனினுமையும்.

கறையடிச்சிறுவீழிக்கடுநடைச்சொரிமதப்
பிறையெயிற்றெறுழ்வலிப்பிளிரொலிக்கரிமுகத்
திறைபுகழ்க்கச்சியிலெய்தியெம்பிரான்றனை
நிறையுமெய்க்காதலானருச்சனைநிரப்புவான்.

(இ-ள்.) கறை அடி சிறு வீழி கடு நடை சொரிமதம் - உரையொத்த காலை யும் சிறுசிய விழியையும் வினாந்துநடக்கும் நடையையும் சொரியும் மதத்தையும், பிறை எயிறு எறுழ் வலி பிளிறு ஒலி - பிறையையொத்த தந்தத்தையும் மிக்கவலிமையும் பிளிறும் ஒலியையுமுடைய, கரி முகத்து இறை - யானைமுகக்கடவுள், புகழ் கச்சியி ல் எய்தி - புகழ்ச்சியையுடைய கச்சித்திருப்பதியிலடைந்து, எம்பிரான் றனை நிறை யும் மெய் காதலான் - எமதுபெருமானை நிறைந்த உண்மையாகிய விருப்பத்தால், அருச்சனை நிரப்புவான் - அருச்சனைசெய்யத் தொடங்கினான். (உ)

சயமிகுமனேகபேச்சுரனெனத்தன்குறிப்
பெயரினாவின்கமொன்றிருத்தினன்பெட்பொடு
மயர்வறும்பூசனைமாபுளிப்புரிதரு
மியல்புகண்டெம்பிரானெதிொழுந்தருளினான்.

(இ-ள்.) சயம் மிகும் அநேக பேச்சுரன் என - வெற்றிமிகுந்த அநேகபேச்சுரனென்று, தன் குறி பெயரிலால் - தனதுகாரணப்பெயரால், இலங்கம் ஒன்று இருத்தினான்-சிவலிங்கமொன்றைத் தாபித்து, பெட்டி ஒடும் - விருப்பத்தோடும், மயர்வு அரும் பூசனை - மயக்கமொழிந்த சிவபூசனையை, மரபு உளி - ஆகமமுறையால், புரிதரும் இயல்பு கண்டு - செய்யும் இயல்பினைக்கண்டு, எம்பிரான் எதிர் எழுந்தருளினான் - எமதுபெருமானாகிய இறைவன் எதிரோ கரட்சித்தருளினான்.

அநேகபம் யானை, அநேகமரங்களை முறித்துத் தள்ளுதலென்னும் பொருள்மேல்நிற்றலால் காரணப்பெயர். இருத்தினான் முற்றெச்சம். (ங்)

வேட்டதென்மைந்தனேவிளம்பெனத்தாதைதன்
முட்டிணைமலர்மிசைத்தாழ்ந்தெழுந்திபமுக
ஷாட்டினில்யான்செயும்பணியெவனல்கெனப்
பாட்டளிதுதைமலர்க்கொன்றையான்பகர்தரும்.

(இ-ள்.) மைந்தனே வேட்டது என் விளம்பு என்ன - மைந்தனே நீ விரும்பியது யாதாகுறையென்றுவினவ, தாதை தன் தாள் துணை மலர்மிசை தாழ்ந்து எழுந்து-தனதுபிதாவின் இரண்டு பரததாமரை மலர்மேலும்வணங்கி எழுந்து, இப முகன் நாட்டினில் யான் செயும் பணி எவன் நல்கு என - யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுள் உலகில் யான்செய்யும் பணியாது அருளாயென்றுகூற, பாட்டு அளி துதை கொன்றை மலரரன்பகர்தரும் - இசைப்பாட்டோடு வண்டுகள்நெருங்கிய கொன்றை மலர்மாலையையணிந்த இறைவன்சொல்லுவான். (சு)

கவிநிலைத்துறை.

சுருதிநூன்முறைநிறுவவுந்துயவர்தொடங்குங்
கருமமுறுதீர்த்தளிப்பவந்தயித்தியர் கயமைத்
திருவிலார்க்கிடையூற்றினைச்செய்யவுயிவணி
வருதல்வேட்டெமைமுன்னோவழுத்தினர்வானோர்.

(இ-ள்.) சுருதி நூல் முறை நிறுவவும் - வைதிக முறையை நிறுத்தவும், தூயவர் தொடங்கும் கருமம் ஊறு தீர்த்து அளிப்பவும் - புனிதமுடையோர் தொடங்கும் கருமத்திற்குவரும் இடையூற்றைத் தவிர்த்து அதனைப்பாதுகாக்கவும், தயித்தியர் கயமை திருவு இல்லார்க்கு இடையூற்றினைச் செய்யவும் - அசுரராகிய கீழ்மைத்தன்மையுடைய செல்வமில்லார் செய்யும் காரியத்திற்கு இடையூற்றைச் செய்யவும், இவண் நீ வருதல் வேட்டு - இவ்விடத்து நீவருதலைவிரும்பி, வானோர் எம்மை முன்னோ வழுத்தினர் - திருமால்முதலிய தேவர்கள் எம்மை முன்னோ வழிபட்டு வணங்கினார்கள்.

சுருதியின் சம்பந்தம்சிரௌதம் எனவும், வேதசம்பந்தம் வைதிகம் எனவும் வருதலில் இரண்டும் ஒருபொருட்கிளவிகளாதலால் சுருதிநூன்முறையென்றதற்குவைநிகமுறையென்றும், தேவர்கள் வேண்டுகோளை முன்னர்க் கூறியிருக்கின்றும் அங்குக்காண்க. (டு)

ஆதலாற்புறச்சமயநூலரட்டருக்கென்றுத்
திதுசாஸிடையூற்றினைவினைமதிசிவனூல்
வேதநன்னெறியொழுகுநர்க்கூறுகள்விரவா
தேதநீத்தருள்புரிதியெய்மாணையின்வலியால்.

(இ-ள.) ஆதலால் எம் ஆணையின் வலியால் - ஆகையால் எமது ஆளுநரின் வலிமையால், புறச்சமய நூல் அரட்டருக்கு - புறச்சமய நூல்வழியொழுதும் கீழ்மக்களுக்கு, என்றும் தீது சால் இடை யூற்றினை வினை - எக்காலத்தும் தீங்குநிறந்த இடைபூற்றைச்செய், சிவன்தூல் வேதம் நல்நெறி ஒழுருநர்க்கு - ஆகமநூல்நெறியிலும் வேதநூல் நெறியிலும் ஒழுருவோர்க்கு, ஊறு கள் விரவாது ஏதம் நீத்து அருள் புரிதி - இடைபூறுகள் வந்தடையாது அவ்விடையூறுகளை யொழித்தருள் செய்வாய்.

மதிமுன்னிலை யசைநிலை இடைச்சொல்.

புறப்புறச் சமயங்களைத் தொகுத்துப் புறச்சமயம் என்றார். புறப்புறச்சமயம் ஆஸன உலோகாயதம், செனத்திராந்திகம், யோகாசாரம், மாத்நிகம், வைபாடிகம், ஆருகம் என ஆறு, புறச்சமயமாவன தருக்கம், மீமாஞ்சை, ஏகான்மவாதம், சாங்கியம், யோகம், பாஞ்சராத்திரம்என ஆறு, இவைபதிபசுபாச விலக்கணங்களை யுணர்ந்து நூலுக்கு முற்றமுறுதலைப்பட்டன வாதலால் புறச்சமய நூலரட்டருக்கெனவும், சிவனது நூல்என ஆகமத்தின்மேல் நின்றலால் சிவனூல் எனவும், விக்கினேஸ்வரன் என்னும் பெயர்க்காரணத்தால் புறச்சமயநூல் அரட்டருக்கு விக்கினஞ்செய், வைதிக சைவநூல் வழிநிற் போர்க்கு விக்கினத்தை யொழியென்பாராதலால் இடைபூற்றினை வினை ஊறுகள் விரவாதருள்புரிதி யெனவுகூறினார், விக்கினேஸ்வரர் விக்கினத்தைத் தடுப்பவர், விக்கினத்தை யான்பவொன்னும்பொருள்மேல் நின்றலால் பெயர்க்காரணம் என்றும், அதுவென்னும் ஆறனுருபு “கபிலரதுபாட்டு” என்றார்போலச் செய்யுட் கிழமைக்கண்வந்தது. (ச)

உலகெலாமுனைவழுத்துகவழிபடாதொழியிற்

கலிகொள்வேதியரும்பராயினுமவர்கரும

நிலமிசைப்பயனெய்துறாதுகிளின்னினைத்தாண்

மலர்வழுத்தினோர்பெரும்பயனெய்துகமாதோ.

(இ-ள.) உலகு எல்லாம் உன்னை வழுத்துக - உலகங்கள்முற்றும் உன்னைத்துதித்து வழிபடக்கடவன, வழிபடாது ஒழியில் - உன்னைத்துதித்து வழிபடாதொழிந்தால், கலி கொள் ஷேகியர் உம்பர் ஆயினும் அவர் கருமம் நிலமிசை பயன் எய்துறாது அழிக - புகழ்ச்சியிக்க முனிவர்களாயினும் தேவர்களாயினும் அவர்கள்செய்யுங் கருமங்கள் நிலவுலகின்மேல் பயன்படாதொழியக்கடவன, நின் இணை தான் மலர் வழுத்தினோர் பெரும் பயன் எய்துக - உனது இரண்டு திருவடித்தாமரைகளைத்துதித்து வழிபட்டோர் செய்யுங் கருமங்களும் பெரும்பயன் அடையக்கடவன

வழிபடாதொழியில் திருமால் முசலியோர்க்கன்றித் தமக்கும் என்பார் நிலமிசைப்பயனெய்துறாதுகிளெனவும், வழிபடில் தமக்கும் அவ்வாறென்பார் நின்னினைத்தான் மலர்வழுத்தினோர் பெரும்பயனெய்துக வெனவுகூறினார். திரிபுரதகனஞ்செய்தருளச் சென்றகாலையில் அச்சமுறிந்ததும், பூசித்தகாலையில் திரிபுரம் வென்றமையும் “திங்களணிசடைப்பெருமான் பூசையாற்றித் திரிமதிலுங் கடந்திடமுன் னின்றான்யாவன்” எனவருதல்காண்க. (எ)

மங்கலங்களுமமங்கலமாமுனைவழுத்தார்
தங்களுக்கிவைவரமுனக்கருளினந்தக்கோ
யிங்குநீயின்னுமொன்றுகேளிரணியபுரமா
மங்கண்வாழ்பவர்கேசியேமுதற்பலரகரர்.

(இ-ள.) உன்னை வழுத்தார் தங்களுக்கு மங்கலங்களும் அமங்கலமாம் - உன்னைத்துதித்து வழிபடாதவர் செய்யும் மங்கல காரியங்களும் அமங்கலமாய் முடியும்,

இவை வரம் தக்கோய் உனக்கு அருளினம் - இவ்வரங்களை நடுவுநிலைமை யுடையோய் உனக்குத்தந்தருளினோம், இங்கு நீ இன்னும் ஒன்று கேள் - இவ்வீடத்து நீ இன்னம் ஒரு செய்தியைக்கேள், இரணிய புரம் ஆம் அங்கண் வாழ்பவர் கேசியை முதல் அசுரர் பலர் - இரணிய புரமாகிய அவ்வீடத்தில் வாழ்வோர் கேசிமுதலாகிய பல அசுரருள்ளார்.

பகைவர், நொதுமலர், நட்பினொன ஒருபாற் கொடாது பொதுவாகத் தண்ணருள்புரிவான் நீயாதலால் இவ்வரம் உனக்குத் தந்தோம் என்பார் தக்கோய் என்றார்.

அவனியாவையுமலைத்துவெங்கொலைபுரிந்தமர்வார்
அவர்களாருயிர்தாளினாற்செகுத்தவர்கருவு
ளவர்கள் சத்தியாம்வல்லபையணங்குவீற்றிருக்கு
மவளைநாடொறுங்கெழீஇக்கலந்தன்புகொண்டமர்வாய்.

(இ-ள்.) அவனியாவையும் அலைத்து வெம் கொலை புரிந்து அமர்வார் - உலகமுற்றையும் வருத்திக்கொடிய கொலைசெய்து அவ்வசுரரிருக்கின்றனர், அவர்கள் ஆர் உயிர் தாளினால் செகுத்து - அவர்களது அரியஉயிரை உனதுகாலால் உதைத்தழித்து, அவர் கருவுள் அவர்கள் சத்தியாம் வல்லபை அணங்கு வீற்றிருக்கும் - அவர்களது கருப்பத்துள் அவர்கள் சத்தியாகிய ஓர் தெய்வப்பெண் வீற்றிருப்பான், அவனை நாடொறும் கெழுவி - அவனை நாடொறுந்தழுவீ, கலந்து அன்பு கொண்டு அமர் வாய் - அச்சத்தியோடுகலந்து அவளிடத் தன்புகூர்ந்தமர்வாய்.

உன்னை வழிபடுவோர்க்கு அருள அச்சத்தியோ டிருப்பாயென்பார் அவனை நாடொறுங்கெழீ இக்கலந்தன்புகொண்டமர்வாய் என்றார். (க)

வல்லபைத்திருவோடுனைவழிபடப்பெற்றோர்க்
கொல்லேவேட்டனயாவையுமுறுகெனவருளி
யெல்லையின்பெருங்கருணையாலுச்சிமோந்தெடுத்துப்
புல்லியெம்பிரான்விடுத்தனன் மீண்டனன் புதல்வன்.

(இ-ள்.) வல்லபை திருவோடு - வல்லபை என்னுஞ் சத்தியோடு, உன்னைவழிபடப்பெற்றோர்க்கு - உன்னை வழிபாடு செய்யப் பெற்றவர்க்கு, ஒல்லே வேட்டன யாவையும் உறுக என அருளி - விரைந்து அவர்கள் விரும்பிய யாவும் அடையக்கூடவென்ற அருள் செய்து, எம்பிரான் எல்லை இல் பெருங்கருணையால் உச்சிமோந்து எடுத்து புல்லி விடுத்தனன் - எமதுபெருமான் அளவில்லாத பெரியகருணையோடு உச்சியை மோந்து எடுத்துத்தழுவீ விடைத்தந்தருளினன், புதல்வன் மீண்டனன் - விநாயக்கடவுள் திரும்பினார்.

நாம் அருளியவண்ணம் வல்லபையோடுன்னை வழிபடுவார்க்கு வேண்டிய வேண்டியாங்குவரக் கடவனவென்பதுதோன்ற வல்லபைத் திருவோடுனை வழிபடப்பெற்றோர்க் கொல்லேவேட்டன யாவையு முறுகெனவென்றருளினார். (க௦)

மீண்டநாயகனிரணியபுரத்தினைமேலி
யீண்டுதானவக்குழுக்களைத்தாளினாலெற்றமிக்
காண்டகுந்திறன்முருங்குவன்றழித்தவாகருவின
மாண்டசத்தியைவாங்கினன்மணந்துவீற்றிருந்தான்.

(இ-ள்.) மீண்டநாயகன் இரணிய புரத்தினைமேலி - திரும்பிப் விநாயக்கடவுள் இரணியபுரத்தையடைந்து, ஈண்டுதானவர் குழுக்களை - நெருங்கிய அசுர கூட்

டங்களை, தாளினால் ஏற்றி - திருவடியால் உதைத்துருட்டி, காண் தகும் திறல்முருங்க-யாவர்களு மெச்சத்தகும் அவர்கள் வலிமைகெட, வென்று அழித்து - வெற்றிகொண்டழித்து, அவர் கருவில்மாண்ட சத்தியை - அவர்கருப்பத்தில் மாட்சிமைப்பட்டு இருந்த வல்லபையென்னுஞ் சத்தியை, வாங்கினன் மணந்து வீற்றிருந்தான் - வாங்கி அவளோடுகலந்து வீற்றிருந்தருளினன்.

வாங்கினன் முற்றெச்சம்.

(௧௧)

விநாயகப்பிரானருச்சனை புரியவீற்றிருக்கு
மநேகபேசனை யநேகதங்காவதத்திறைஞ்சி
னிதாவெந்துயர்ப்பிறவி தீர்த்தென்னையாளுடையான்
மறதுவெள்ளியங்கயிலையிற்சார்ந்துவைகுவரால்.

(இ-ள்.) விநாயகப்பிரான் அருச்சனைபுரிய வீற்றிருக்கும், அனேகபேசனை - விநாயகக்கடவுள் அருச்சனைசெய்ய எழுந்தருளியிருக்கும் அனேக பேசனை, அனேகதங்காவதத்து இறைஞ்சின் - அனேகதங்காவதமென்னுந் திருப்பதியில் வணங்கில், இன்றாத வெந்துயர் பிறவிதீர்த்து-தீங்குவினைக்குங் கொடியபிறவித் துன்பத்தினின்று நீங்கி, என்னை ஆளுடையான் தனது வெள்ளி அங்கையிலே சார்ந்து வைகுவார் - என்னை ஆளாகவுடைய சிவபெருமானது கைலையையே யடைந்து தங்குவார்கள்.

விக்கினங்களை நீக்கியருளுங் காரணத்தால் விநாயகனைத் திருப்பெயர்வாய்ந்த இறைவனால் பூசிக்கப்பட்ட பெருமானாதலால் அப்பெருமனைப் பூசிக்கில் தாம் எடுத்த கருமமுட்டின்று முடித்துப் பெறுவாராதலால் வெந்துயர்ப்பிறவி தீர்த்து வெள்ளியங்கயிலையிற் சார்வார் என்றார்.

(௧௨)

அனேகதங்காவதப்படல முற்றிற்று.

ஆக - திருவிருத்தம் - ௧௦௧௪.

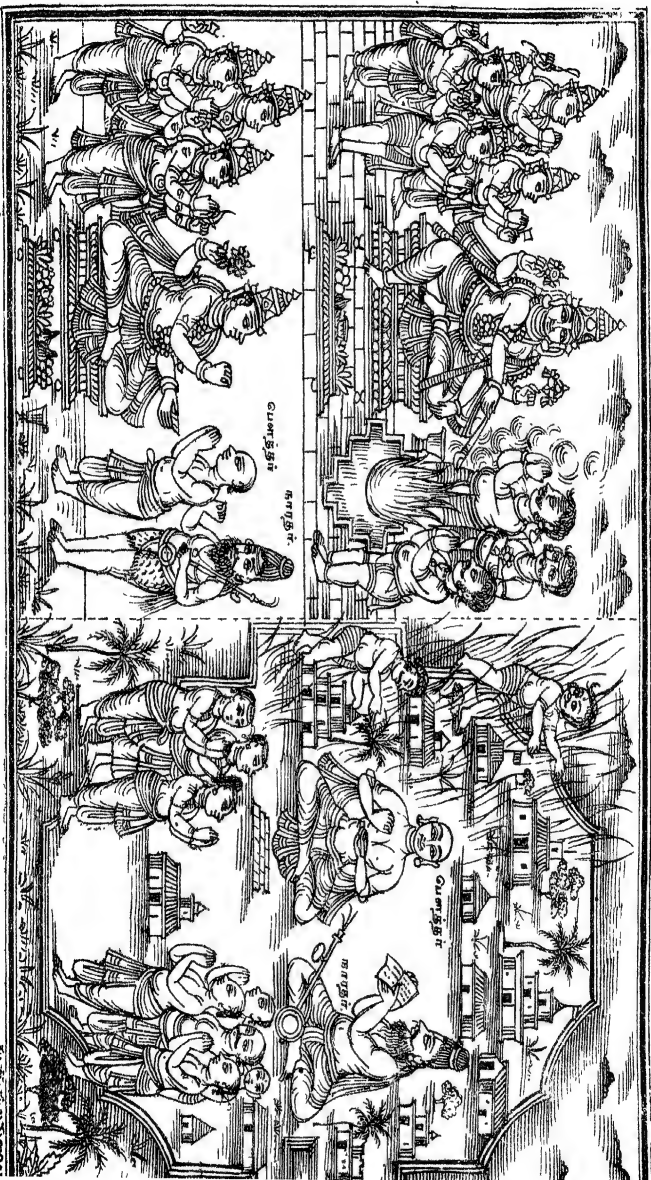
கயிலாயப்படலம்

அல்லிப்பூஞ்சேக்கைமிசையன்னச்சேவல்பெடைக்குருகைப்
புல்லிக்கண்படுபொய்கையநேகதங்காவதம்புகன்றூ
மெல்லைச்செய்மணிக்கோயிலதன்மேல்பாங்குகிறைஞ்சினவர்க்
கொல்லைப்பேரருள்கூருங்கயிலாயத்தைபுராசெய்வாம்.

(இ-ள்.) அல்லிபூ சேக்கைமிசை - அகவிதழையுடைய தாமரையாகிய ஆசனத்தின்மேல், சேவல் அன்னம் - ஆண்ணமானது, பெடைகுருகை புல்லி கண்படுபொய்கை - பெட்டையன்னத்தைத் தழுவித் துயில்கூரும் பொய்கை சூழ்ந்த, அநேகதம் காவதம் புகன்றும்-அனேகதங்காவதமென்னுந் திருப்பதியை யெடுத்துக்கறினும், எல்லை செய்மணிகோயில் அதன்மேல் பாங்கு-படிவைச்செய்யும் மாணிக்கங்களிழைத்த அத்திருகோயிலின் மேற்றிசையில், இறைஞ்சினவர்க்கு ஒல்லைபேர் அருள்கூரும் கயிலாயத்தை உரைசெய்வாம் - வணங்கினவர்க்கு விரைந்து பெரிய திருவருள்செய்யும் திருக்கயிலாயமென்னுந் திருப்பதியைக் கூறுவாம்.

(௧)

சிலமீதுமந்தரத்துநெறிதாழ்கூந்தலரம்பையர்வாழ்
புலமீதுமவெவ்வேறுபொன்னின்வெள்ளிதனிவிரும்பில்

வலமேவுமாதவத்தான்மயனார்வகுத்தமுப்புரிசை
யுலமேவுபுயத்தவுணர்க்குளவாயினவான்முன்னுளில்.

(இ-ள்.) நீலம் மீதும் அந்தரத்தம் - பூமிமேலும் அந்தரத்தின்மேலும், நெறி தாழ் கூந்தல் அரம்பையர் வாழ்புலம் மீதும் - நெளிந்து தாழ்ந்த கூந்தலையுடைய அரம்பையர்கள் வாழ்ந் சுவர்க்கத்தின்மேலும், வெவ்வேறு பொன்னில் வெள்ளிதனில் இரும்பில் - தனித்தனியாகப் பொன்னினாலும் வெள்ளியினாலும் இரும்பினாலும், வலம் மேவும் மாதவத்தால் மயனார்வகுத்த முப்புரிசை - வன்மையமைந்த அவ்வசர்கள் பெரியதவத்தால் மயனென்பவன் வகுத்த மூன்றாமதில்களும், உலம்மேவும் புயத்து அவுணர்க்கு முன்னுளில் உளவாயின - திரண்டகல்லையொத்த புயத்தையுடைய அசுரர்களுக்கு முற்காலத்தில் உண்டாயின.

சுவர்க்கத்தில் பொன்மதிலும், அந்தரத்தில் வெள்ளிமதிலும், நிலவுலகில் இருப் புமதிலும், என எதிர்நிரனிறைப்பொருள் கோளாகக்கொள்ள வைத்தார். தாரகாசுரனென்பவனை முருகக்கடவுளுயிர்வாங்கியபின் அவன் புத்திரராகிய வித்துமாலி, தாரகாக்கன், கமலாக்கன் என்னுமூவர்கள் பிரமனை நோக்கி நெடுங்காலம் தவஞ்செய்தமையால் வலமேவுமாதவத்தாலெனவும், அத்தவவன்மையால் மயன் தமதேவலின்வழி நின்றியற்றுதலால் மயனார்வகுத்தவெனவுங் கூறினார்.

“தாரகாசுரனென்போன்றனைக்கொல்லத்தேவலொளந்தாழ்ந்துவேண்டச்-சூரதடிந்தோன்கொன்றதற்பின்வனின்நதிரல்வித்துமாலியுஞ்சூரக் - காரணையெய்த்தாரகாக்கனுஞ்சொல்கமலாக்கன்றனுந்தேனார் - வேரிமலர்ப்பொருட்டுறைவான்நனைநோக்கியியதவம்விருப்பிற்செய்தான்” என விங்கபுராணத்தில் வருதல்களன்க. (உ)

அங்கவற்றினுறுமவுணர்சுருதிமிருதியாய்ந்துணர்ந்தோர்
துங்கநிலையாகமங்கன்முழுதுந்தேர்ந்துதுகளில்லோர்
கங்கையணிசடைப்பெருமான்வழித்தொண்டாற்றுங்கடப்பாட்டோர்
தங்குதிருவெண்ணீறுசண்ணித்தொளிகால்வடிவினார்.

(இ-ள்.) அவற்றின் உறும் அவுணர் சுருதி மிருதி ஆய்ந்துணர்ந்தோர் - அம்மதிலில் வசிக்கும் அசுரர்கள் வேதநூலையும் அவ்வேதசம்பந்தமாகிய வைதிகநூலையும் ஆராய்ந்தறிந்தவரும், துங்கம் நிலை ஆகமங்கள் முழுதும் தேர்ந்து துகள் இல்லோர் - உயர்ந்த முத்திநிலையை யுணர்ந்தும் சைவாகமங்கள்முற்றும் ஆராய்ந்து மலக்குற்றத்தினின்று நீங்கினவரும், கங்கை அணிசடை பெருமான் வழிதொண்டு ஆற்றும் கடப்பாட்டோர் - கங்கையையணிந்த சிவபெருமான் அருள்வழிநின்று திருத்தொண்டு செய்யும் கடமையையுடையவரும், தங்கு திருவென்றீறு சண்ணித்து ஒளிகால் வடிவினார்-நிலைபெற்ற அழகிய வெள்ளிய விபூதியைப்பூசி ஒளிவீசும் வடிவீனையுடையவரும்.

ஆகமம் - ஆ-பாசம், க-பசு, ம-பதியெனவும் பொருள்படுதலில் திரிபதார்த்தலக்ஷணத்தை யுணர்த்துநூலாதல் துங்கநிலையாகமங்கள் எனவும், ஆ - சிவஞானம், க - மோக்ஷம், ம - மலநாசம் என்பது பொருளாதலால் அதனையுணர்ந்து மலக்குற்றமொழிதலில் ஆகமங்கள்முழுதுந் தேர்ந்துதுகளில்லார் எனவும், அதனார் சிவஞானமேவிடுதலில் கங்கையணிசடைப்பெருமான் வழித்தொண்டாற்றுங் கடப்பாட்டோர் எனவும், தங்குதிருவெண்ணீறு சண்ணித்தொளிகால்வடிவினார் எனவுங்கூறினார். (க)

சிவவிங்கத்தருச்சனையேசெய்யுநியதிக்கடன் பூண்டார்
சிவதருமத்தலைநின்றார்திகழ்ப்பூணுஞ்சாதனத்தார்

சிவனடியார்தமைக்காணினுவகைதானும்புஞ்சிந்தையினர்.
சிவநெறியிற் பிறழாதசெயலிற்றமக்குநிகரில்லார்.

(இ-ள்.) சிவலிங்கத்து அருச்சுனையே செய்யும் நியதிகடன் பூண்டார் - சிவலிங்கத்தை யருச்சித்தொழுதும் நியமத்தை மேற்கொண்டவரும், சிவதருமம் தலைநின்றார் - சிவதருமத்தின் வழிநின்றவரும், திகழ்பூணும் சாதனத்தார் - விளங்க உருத்திராக்கமாலேபூணும் சாதனத்தையுடையவரும், சிவன் அடியார் தம்மைகாணின் - சிவனடியவரைக் கண்டால், உவகைதானும்பும் சிந்தையினர் - மகிழ்ச்சி உதும்பும் மனமுடையவரும், சிவநெறியில் பிறழாதசெயலில் தமக்குநிகர் இல்லார் - சைவநெறியில் நின்றவருவாத செயலையால் தமக்குப் பிறர் ஒப்பில்லாதவரும்.

சிவதருமங்கள் பத்துவகைப்படும் - அதனை முன்னர்க்காண்க. சாதனம் ஸ்ரீபஞ்சாக்கரமூச்சரித்தல், அதற்கு அவயவம் விபூதியும் உருத்திராக்கமாலிகையும் ஆதலால் அவயவியாகிய சாதனத்தை அவயவம் அவயவிக் கொற்றமையுண்மையால் அதன் றொழிபில் அவயவிமேலேற்றித் திகழ்ப்பூணஞ்சாதனத்தார் எனவுங் கூறினர். சிவஞானமேலிட்டால் மோகூஷ்விருப்பினராதலால் சிவலிங்கத் தருச்சுனையே செய்யுநியதிக் கடன்பூண்டார் முதலாக ஆன்மாக்களுக்கு மலநாசம்பண்ணிச் சிவஞானமுதிப்பித்து மோகூஷ்கொடுக்கு தூலுணர்ச்சியின் பயன் இதனால் கூறப்பட்டன. (ச)

எவ்விடத்துஞ்சிவகதையேயியம்புவோருங்கேட்போரு
மெவ்விடத்துஞ்சிவபணியேயியற்றுவோருமெச்சுநரு
மெவ்விடத்துஞ்சிவனடியாரொதிர்கொள்வீருந்துபுரந்தருத
லெவ்விடத்துஞ்சிவநாமமுழக்கமன்றியிலையங்கண்.

(இ-ள்.) எவ்விடத்தும் சிவகதையே இயம்புவோரும் கேட்போரும் - எந்த இடத்திலும் சிவகதையையே படிப்பவரும் அதனைக் கேட்பவரும், எவ்விடத்தும் சிவபணியே இயற்றுவோரும் மெச்சுநரும் - எந்தவிடத்தும் சிவபணியையே செய்வோரும் அதனைப் புகழ்வோருமாயிருந்தலால், எவ்விடத்தும் சிவன் அடியார் எதிர்கொள்வீருந்து புரந்தருதல் - எந்தவிடத்திலுஞ் சிவனடியவரை எதிர்கொண்டு வீருந்தோம்புதலும், எவ்விடத்தும் சிவநாமமுழக்கம் அன்றி அங்கண் இல்லை - எந்தவிடத்திலும் சிவநாமத்தை யுச்சரித்தலுமன்றி அச்சுநிரிபுரத்தில் வேறுசெயலில்லை.

சிவனடியார்க்குரிய எண்வகையடையாளங்களுள், எவ்விடத்துஞ் சிவகதையே யியம்புவோர் என்றதனால் வித்தகக்கதைகள் கேட்டல் எனவும், கேட்போர் என்றதனால் கேட்டுமெய்விதிர்த்தல் எனவும், எவ்விடத்துஞ் சிவபணியேயியற்றுவோர் என்றதனால் உத்தம்பூசைசெய்தல் எனவும், மெச்சுநர் என்றதனால் பூசனைமகிழ்ந்துபார்த்தல் எனவும், சிவனடியார் எதிர்கொள்வீருந்துபுரந்தருதல் என்றதனால் பத்தரோடுறவுகோடல், உடம்பு நம்பொருட்டால் வாட்டல்எனவும், எவ்விடத்துஞ் சிவநாமமுழக்கம் என்றதனால் நம்மைச் சித்தத்தில் பாவித்திடலெனவும் கூறினர்.

“குழைந்துநற்றருமஞ்செய்துகோதறவுரைநற்கிங்கென்பாற்
றழைந்தபேரன்பினேடுந்தாழ்விலாஞானந்தன்னில்
அழுந்தடியார்கட்கெட்டுவகையடையாளமுண்டால்” எனவும்,

“பத்தரோடுறவுகோடல்பூசனைமகிழ்ந்துபார்த்தல்
உத்தம்பூசைசெய்தலுடம்புநம்பொருட்டால்வாட்டல்
வித்தகக்கதைகங்கேட்டல்கேட்டுமெய்விதிர்த்தனம்மைச்
சித்தமீகிருத்தல்பாவித்திடலெனலாமாற்செப்பில்” எனவும் வாடியுக்கினதையில்

வருதல்காண்க.

இத்தகையதயித்தியராவியல்போகியுடைத்தழியுஞ்
சித்தமுடைக்கடவுளர்போய்த்குருமால்சரணஞ்சரணடைந்தார்
பைத்தபணிச்சேககையிசைமலர்க்கண்படுக்குப்பசுந்துவப்த்
தொத்துவியுந்நுநாராவவோடிதனைத்தொடங்கினான்.

(இ-ள்.) இத்தகைய தயித்தியரால் - இத்தன்மையையுடைய அசுரராதனால், இரியல்போகி உடைந்து அழியும் சித்தம் உடைய - புறங்கொடுத்து நிலை கெட்டழியும் மனத்தை உடைய, கடவுளர்போய் திருமால் சரணம் சரண அடைந்தார் - தேவர்கள் சென்று திருமால் திருவடிபுகுபுகு லடைந்தார்கள், பைத்தபணிச்சேககையிசை மலர்க்கண்படுக்கும் பசுந்துவப்த் தொத்து விரியும் நறும்தாரோன் - படம்விரித்த ஆதிசேடனாகிய சயனத்தின்மேல் தாமரைமலர்போன்ற திருக்கண்துயிலும் பசியனுளவின் பூங்கொத்துவிரிந்த நறுமணங்கமழும் மாலைபயணிந்த திருமால், அவரோடு இதனை தொடங்கினான் - அத்தேவர்ஃளோடு இவ்வேள்வியைச்செய்யத் தொடங்கினான்.

அசுரர்களை வேரோடறக்களையும் வரம் திருமால் சிவபிரானிடத்துப் பெற்றுடைமையால் அவரால் வருந்துன்பங்களைத் தருமாற்புகவிடமாதலால் திருமால்சரணஞ்சரணடைந்தார் எனக்கூறினார். (சு)

வேதமனுவெடுத்தோதிக் கொடியவேள்விபுரிகாலைப்
பூதமிகதோன்றினவாலவைதாமும்மைப்புரஞ்சிதையக்
காதுகென் னுந்திருநெடுமாலேவலாற்றிற்கடிதனைந்து
நீதிநிலைத்தயித்தியர்முன்னிற்கலாற்றுகழிந்தனவே.

(இ-ள்.) வேதமனு எடுத்த ஒதி கொடியவேள்வி புரிகாலை - வேதத்திற்குடைய மனுவினையெடுத்துச் சரித்துக்கொடிய ஆயிசார யாகத்தைச் செய்யுங்காலையில், பூதம் மிக தோன்றின-பூதங்கள் பெரும்பாலும் அந்த யாகத்தினின்றும் தோன்றின, அவைதாம் மும்மைபுரம் சிதைய காதுக என்னும் திருநெடுமால் - தோன்றிய அப்பூதங்களை நோக்கித் திரிபுரங்களும் அழியக் கொல்லக்கடவீர் என்று ஏவிய திருமாலினது, ஏவல ஆற்றில் கடித்து அனைந்து - ஏவலின்வழியே வினாந்தடைந்து, நீதிநிலைத்தயித்தியர் முன்னிற்கலாது அழிந்தன - நீதியினிலையையுடைய அசுரர்முன்னே நிற்க இயலாது புறங்க

திதியின்புத்திரர் தயித்தியர் என நின்றலால் தத்திதாந்தபதம். (௭)

அதுகாணா உரணிநடுங்குமமரர்தம்மைமுகநோக்கி
மதுவாருநுந்துளபமாயனிதனைவகுத்துரைப்பா
னிதுகேண்மினமரங்காளச்சோவவுணரொல்லாரும்
பொதுமேவிநடவிற்தும்புத்தேள்சரணஞ்சரணடைந்தார்.

(இ-ள்.) அதுகாணா உரணிநடுங்கும் அமரர்தம்மை முகம்நோக்கி - அப்பூதங்கள் புறங்கொடுத்துவருதலைக்கண்டு நடுக்கங்கூரும் தேவர்களது முகத்தைநோக்கி, மதுவாரும் நறுந்துளபமாயன் இதனைவகுத்து உரைப்பான் - தேவையுடைய நறுமணங்கமழுந் தளபமாலையையணிந்த திருமால் இம்மொழியைவகுத்துக் கூறுவான், நமரங்காள் இதுகேண்மின் - நம்முடையவர்களே இதனைக்கேளுங்கள், அச்சோ - இது ஆச்சரியமான செய்கை, அவுணர் எல்லாம் - அத்திரிபுரத்திலுள்ள அசுரர்களெல்லாரும், பொதுமேவி நடம் நவிற்தும் புத்தேன் சரணம் சரண அடைந்தார்-பொன்னம்பலத்திலெழுந்தருளித் திருநடனஞ்செய்யும் இறைவனது திருவடியைப் புகலாகவடைந்தார்கள்.

அமரர்தம்மை-ஆறனுருபிற்குமிடத்து இரண்டனுருபின்றது உருபுமயக்கம்.

தித்தொழிலின் தலைநின்றகொடியோனுஞ்சிவபத்தி
வாய்த்தவர்கள் சாவாத மதுகையுடையர் யாமவரைப்
பூத்தது திக்கணையொன்றாற்பொருக்கென்றழிக்கும்வலியில்லே
மார்த்தபுகழ்ச்சிவபெருமான் றுனையதற்கு வல்லவனாம்.

(இ-ள்.) தித்தொழிலின் தலைநின்ற கொடியோனும் சிவபத்தி வாய்த்தவர்கள்-
கொடிய தொழிலில் மேம்பட்டு நின்ற கொடியவரானாலும் சிவபத்தியுடையவர்களாத
லால், சாவாத மதுகையுடையர் யாம் அவரை பூத்தது திக்கணை ஒன்றால் - நாம் அவர்க
ளை விஷந்தோய்ந்த கூர்மையையுடைய ஓரம்பால், பொருக்கென்று அழிக்கும் வலி
இல்லேம்-வினாந்தழிக்கும் வன்மையில்லேம், புகழ் ஆர்ந்த சிவபெருமான் தானே அத
ற்கு வல்லவன் ஆம் - மெய்ப்புகழ்ச்சி நிறைந்த சிவபெருமானே அவரை அழித்தற்கு
வல்லவனாவான்.

ஆர்த்தவலிக்கும் வழிவலித்தல், திருமால்முதலிய தேவர்கள் பரதந்திரர்போலா
து சிவபெருமானைப்போலச் சுதந்திரராகையால் சாவாத மதுகையுடையர் எனவும், நம
து அம்பால் அவரை அழிக்கவலியில்லேமெனவும், அவர்களைப்போற் சுதந்திரமுடைய
சிவபெருமானு லவரழிக்கப்படுவாராதலால் ஆர்த்தபுகழ்ச்சிவபெருமான் றுனையதற்கு
வல்லவனாம் எனவுக்கூறினார்.

“ அம்பலத்தாடி பொற்றாட்கடியருமனையர்பாத
வம்பலர்க்கடிமையுற்றமதியருமெந்தஞான்றும்
உம்பரும்புகழாரின் சுதந்திரமுடையராகில்
எம்பிரான்சுதந்திரத்தையிசைத்திடவேண்டும்கொல்லோ” எனச் சூத
சங்கிதையில் வேதப்பிரமாணியவசாரமுணர்த்த வத்தியாயத்தில் வருதல் காண்க. (க)

ஒருபோருகொச்சகம்.

அணையவனடிபேணியடைந்தவரவர்கண்ட
ரினியவர்கிவபத்திசுதைவுசெய்திடுகேமயா
நினைதருமிதுவல்லாற்பிறிதிலைநெறியென்றாப்
புனைபுகழ்நெடுமாயன்புகன்றிதுபுரிநிற்பான்.

(இ-ள்) அவர் அணையவன் அடிபேணி அடைந்தவர் - அவ்வசாரர்கள் சிவபெ
ருமானது திருவடியை விரும்பிப்புகலடைந்தவர்கள், இனி அவர் சிவபத்தி சுதைவு
செய்திடுகேம் - இனி யவர்கொண்ட சிவபத்தியை யழிப்போம், யாம் நினை தரும் இது
அல்லாமல் பிறிது நெறி இல்லை என்து - யாம் நினைக்கும் இச்செயலன்றி வேறு செயலி
ல்லையென்று, புகழ் புனை நெடு மாயன் புகன்று இது புரிநிற்பான்-புகழ்பூண்ட நிலங்கடந்
த திருநெடுமால் கூறி இதனைச் செய்வான்.

நாம் வஞ்சத்தா லவர்களை வெல்லவேண்டுமென்பான் இனி யவர் சிவபத்தி சி
தைவுசெய்திடுகேம் என்றான். (க0)

மறைநெறிபழுதென்றுமறுமையொன்றிலையென்று
முறைதருபொருளெல்லாங்கணத்தழிவுறுமென்று
மறைதருமொருநூலையாக்குபுவடிவத்திற்
பொறைபுரிதன்கூற்றோர்புருடனைவருவித்தான்.

(இ-ள்.) மறைநெறி பழுது என்றும் மறுமை ஒன்று இல்லையென்றும் - வேதநெ
றி வருவென்றும் மறுபிறப்பொன்றில்லையென்றும், உறைதரு பொருள் எல்லாம் கண்

த்து அழிவுறும் என்றும்-உலகிலுள்ள பொருள்களெல்லாம் கணபங்கமாகு மென்றும், அறைதரும் ஒருநூலையுக்குபுகூறும் ஒரு சித்தாந்தத்தைச்செய்து, பொறை புரிதன் வடிவத்தின் கூறு - யாவையுந் தாங்குந் தனது திருவுருவத்தின் அம்சத்தினின்றும், ஓர் புருடனை வருவித்தான் - ஒரு மாயாபுருடனை வருவித்தான்.

மண்ணினின்றும் கடா திகள் தோன்றுவதுபோலப் பிருதுவி, அப்பு, தேயு, வாயு வெண்ணு நான்முபூதங்களின் கூட்டுறவால் உருவாதிகடோன்றுமேயன்றி, கன்மமொன்றுளதென்றும், சிவனென்றொரு பொருளுண்டென்றும், இறைவனொருவனுள்ளென நன்றுக்கூறு நெறிவழுவென்பது திருமால் தந்த சித்தாந்தமாதலால் மறைநெறி பழுதென்றும் எனவும், காட்சியொன்றே யவர்களுக்குப் பிரமாண மாதலால் இவ்வலகிற் பெண்களோடு துகரும்போகமே சுவர்க்கபோகமன்றி வேறில்லையென்பது அச்சித்தாந்தத்தின் மதமாதலால் மறுமை யொன்றில்லையெனவும், உலகிலுள்ள பொருள்களெல்லாம் காட்சி, அது மானமென்னும் அளவைகளால் அறிவும் அறியப்படும்பொருளுமா யொருமாத் திகையிற் கெடுமென்பது அவர்கள் உட்கோளாதலால் உறைதருபொருளெல்லாங் கணத்தழிவுறுமென்றும்-அறைதருமொருநூலையெனவுங்கூறினார்.

மறைநெறி பழுதென்றதை—

“ இப்படியன்றிக்கண்மமுயிரிவைவறுண்டென்று
செப்பிடுமவர்க்குமண்ணோர்செய்துதிங்குந் தமென்றே
ஒப்பிலாமலடிபெற்றமகனொருமுயற்கொம்பேறித்
தப்பிலாகாயப்பூவைப்பறித்தமைசாற்றினோ” எனவும்,

மறுமை யொன்றில்லையென்றதை—

“ வாசமார்சுமுலினார்கண்மணியல்குந் தடத்தேழும்கி
நேசமார்சுமுதச்செவ்வாயமு தினைநிறையவுண்டு
தேசலாமணிமென்றோண்மேற்சேர்ந்துவீற்றிருந் திடாதே
மாசலாமனத்தோடொல்லாமறுமைகொண்டழிவார்மன்னே” எனவும்,

பொருளெல்லாங் கணத்தழிவுறும் என்றதை—

“ மருவியவளவைகாட்சிமானமென்றிரண்டிவற்றால்
சுருதியபொருள்களானோருயமாய்க்கணத்திற்பங்கம்வரும்” எனவும்
சித்தியார் பரபகூத்தில் வருதல் காண்க. உலோகாயத் சம்பந்தமு முடைமைபற்றி யவர்கள் சித்தாந்தமும் எடுத்துக்கூறினும்

(கக)

அங்கவன் முகநோக்கியடலரிபு கல்கிற்பா
னிங்கிதுபுத்தாகேளினையதொர்நூல்கொண்டே
பொங்கியசிவநேசம்பூண்டியர்புரவவுணர்
தங்கனைமயல்பூட்டிச் சிவநெறிதபுவிப்பாய்,

(இ-ள்.) அங்கு அவன் முகநோக்கி-அவ்விடத்தில் அம்மாயாபுருடன் முகத்தைப்பார்த்து, அடல் அரிபு கல்கிற்பான் - வலிமைவாய்ந்த திருமால் கூறுவான், புத்தா இங்கு இது கேள்-புத்தனே இவ்விடத்து இதனைக்கேள், இனையது ஓர் நூல்கொண்டு-இனைய தொருநூலுக்கொண்டு, பொங்கிய சிவநேசம்பூண்டு உயர் புர அவுணர் தங்களை-மீதூர்ந்த சிவநேசத்தை மேற்கொண்டியர்ந்த திரிபுரங்களிலுள்ள அசுரர்களை, மயல் பூட்டி சிவநெறி தபுவிப்பாய் . மயக்கிச் சைவநெறியினின்றும் தப்பியாய்.

(கஉ)

நாரதன்றுணையாகடமதியிருவீர்க்குஞ்
சீரியமறைவாய்மைசிக்தையினிலைபெறுகென்

தேர்பெறவிடைநல்கயாழிசைமுனிவோனும்
தேரனும்வினாந்தெய்தித்திரிபுரமணுகுறலும்.

(இ-ள்.) நாரதன் துணையாக நட - நாரதமுனிவன் துணையாக நீ செல்லாய், இருவீர்க்கும் சீரிய மறைவாய்மை சிந்தையில் நிலைபெறுக என்று ஏர்பெறவிடைநல்க-(வேதவாய்மையை விலக்கச்செல்லும் உங்களிருவருக்கும்) சிறந்தவேதவாய்மை பிறழாது உங்கள்மனத்தில் நிலைபெறக்கடவதென்று பொலிவுபெற விடைதந்தருள், யாழிசைமுனிவோனும் தேரனும் வினாந்து எய்தி திரிபுரம் அணுகுறலும்- வீணையினைசையின்வல்ல நாரதமுனிவனும் புத்தனும் வினாந்துசென்று திரிபுரத்தையடைய.

மதிமுன்னிலையசையிடைச்சொல். அடுத்ததுகாட்டும் பளிங்குபோல ஆன்மா அடுத்தவிடயங்களின் தன்மையாதலால் நீங்கள் திரிபுரவாசிகளுக்குக்கூறும் வேதபாகிய மொழிகளால் உங்கள் மனத்திரியாது நீங்கள் முன்பயின்ற வேதவாய்மையில் நிலைபெறுகவென்று திருமாலருளினராதலால் சீரியமறைவாய்மை சிந்தையினிலைபெறுகென் - தேர்பெற விடைநல்க என்றார்.

அடுத்ததின் தன்மை ஆன்மா ஆதலை—

“ பன்னிறமேகாட்டும்பழகம்போலிந்திரியந்
தன்னிறமேகாட்டுத்தகைநினைந்து - பன்னிறத்துப்
பொய்ப்புலனேவேறுணர்ந்துபொய்ப்பொய்யாமெய்கண்டான்
எப்பொருட்டுக்குந்தெய்வமாம்வேறு” எனச் சிவஞானபோதத்தில் வருதல்
காண்க. (க௭)

மீயுயர்புரமுன்றின்மேவுநரவார்செய்யு
மாயையின்மருளுற்றுமற்றவர்மாணுக்க
ராயினரவர்கூறுஞ்சாத்திரமதுநம்பித்
தீயதொர்வழியொழுக்கிச்சிவநெறிதனை விண்டார்.

(இ-ள்.) மீ உயர் புரமுன்றில் மேவுநர்-மேலே உயர்ந்த திரிபுரங்களில் வாழ்
வோர், அவர் செய்யு மாயையில் மருள் உற்று அவர் மாணுக்கர் ஆயினர். அவர்கள்
செய்யும் மாயையால் மயங்கி அவர்கள் மாணுக்கராயினார்கள், அவர் கூறும் சாத்திரம்
அது நம்பி - அப்புத்தனும் நாரதமுனியுக்கூறும் சித்தாந்தத்தை நம்பி, தீயது ஓர்
வழி ஒழுகி சிவநெறிதனை விண்டார் - அந்தாலிற்கூறும் தீயவழியில் ஒழுகிச் சைவ
வொழுக்கத்தைக் கைவிட்டார்கள். (க௮)

தாழ்நெறிதலைகின்றுசாதனந்திருநீறு
வாழ்வுறுஞ்சிவதருமநெறிகைவிட்டா
ருழ்வலியெவாவெல்வாருங்குவர்மனை வியரும்
யாழ்முனிமொழிகேட்டுக்கற்பினையிழந்தார்கள்.

(இ-ள்.) தாழ் நெறி தலைகின்று-இழிந்த நீயநெறியில் இடைவிடாது நின்று,
சாதனம் திருநீறு வாழ்வுறும் சிவதருமம் மறை நெறி கைவிட்டார் - பூரீபஞ்சாக்
முச்சரித்தலையும் திருநீரணிகலையும் நிலைபெறும் சிவதருமத்தையும் வேதநெறியை
யும் கைவிட்டார்கள், ஊழ்வலி எவா வெல்வா - ஊழின் வலிமையை எவர் வெல்
வார்கள், உவர் மனைவியரும் - இத்திரிபுரவாசிகள் மனைவியரும், ஊங்கு யாழ்முனி
மொழிகேட்டு கற்பினை இழந்தார்கள் - மிகவும் நாரதமுனிவன் கூறும் மொழியைக்
கேட்டுக் கற்பினிலையைக் கைவிட்டார்கள்.

சாதனம் என்பது ஸ்ரீபஞ்சாக்கரமுரைத்தலையெனப் பொருள்கூறியதை—

“ தீதறவிவன் றனுண்மைசெப்புமந்திரங்கடாமே

சாதனமவையொத்துத்தயங்கல்சாத்தியமதாமால்

ஒதியவிவற்றைநன்காவற்றறுவுணர்ந்தோன்றானே

ஏதமின்றாகயாவுமெய்திடவுணர்ந்தமேலோன்” என வாயுச்சங்கிதையில்

வருதல் காண்க.

(கூடு)

விழியுறக்கண்டதுவேமெய்யெனுந் துணிபினரா

யிழிதொழில்பலபுரியுமிவர்செயன்முழுதோர்ந்து

பழுதறுபுகழ்மாயோன்பண்ணவர்புடைசூழக்

கழிபெறுமகிழ்வோடுங்கைலையைபணுகின்னாள்.

(இ-ள்.) விழி உற கண்டதுவே மெய் என்னுந் துணிபினர் ஆய் - கண்ட டசுக்கண்ட காட்சியே மெய்யென்று துணியுந் துணிபினே யுடையவராய், பல இழிசொழில் புரியும் இவர் செயல் முழுதும் ஒர்ந்து-பல இழிதொழில்களைச் செய் யும் இவரது செயல் முற்றுமுணர்ந்து, பழுது அறு புகழ்மாயோன் - குற்றத்தினி ன்று நீங்கிய திருமால், பண்ணவர் புடைசூழ கழிபெறு மகிழ்வு ஒடும் கைலையை அணுகின்ன - தேவர்கள் புடைசூழ்ந்துவர மிக்கமகிழ்ச்சியோடும் திருக்கைலையை அடைந்தான்.

திருமால் இவர்கள் சைவநெறியினின்று வழுவதற்குத் தீயது சூழ்ந்தானாத லால் தான் செய்தொழில் கைதந்தது கருகினுனென்பார் கழிபெறு மகிழ்வோடும் எனவும், நாம் தேவர்கள் கருந்து முற்றுப்பெற வெற்றியடைந்தோமென் நெழுந்தா னென்பார் கைலையை யணுகினனாள் எனவும் கூறினர்.

(கூடு)

அங்குணைந்திறையோனையடியிணைதொழுதேத்திப்

பங்கயக்கரங்கூப்பிப்பரிவொடுமுரைசெய்வான்

சங்கணிகுழையாய்முப்புரமுறுதானவர்தா

மெங்களுக்கிடர்செய்ய நொந்தனமிதுகாறும்.

(இ-ள்.) அங்கு அணைந்து இறையோனை அடி இணை தொழுது ஏத்தி-அந் திருக்கைலையை யடைந்து இறையவனது இரண்டு திருவடிகளையுந் தொழுது துதித்து, பங்கயம் கரம் கூப்பி பரிவொடும் உரை செய்வான் - தாமரைமலரையொ த்த கைகளைக் குவித்து அன்போடு கூறுவான், சங்கு அணி குழையாய்-சங்கா கிய குண்டலமுடையாய், முப்புரம் உறு நானவர் தாம் எங்களுக்கு இதுகாறும் இடர் செய்ய நொந்தனம் - திரிபுரவாசிகளாகிய அசுரர்கள் எங்களுக்குத் துன் பஞ்செய்ததால் இதுகாறும் மெலிந்தோம்.

தேவர்கள் தன்பால்வந்து குறையிரந்ததுபோலத் திருமால் சிவபெருமான் திருக்கையிலையை யடைந்து குறையிரந்தனனாதலால் முப்புரமுறுதானவர்தாம்-எங் ளுக்கிடர்செய்ய நொந்தன மிதுகாறும் என்றான்.

(கூடு)

மாயையினெறிகாட்டும்புத்தனின்மருளுற்றுத்

தூயநன்னெறிவிட்டார் துகள்படுமவர்தம்மை

மாய்வுசெய்தெமையாள்வாயாமோவனிதைமுத

லாயினர்தமைமுன்னுண்மருள்புரியடிகேளோ-

(இ-ள்.) யாமனை வனிதை முதல் ஆயினர் தம்மை-யாமனைபென்னும் பெய ரையுடையவள் முதலாகவுள்ள தேவதாருவனமுனிவர் பன்னியர்களை, முன்னாள் மருள் புரி அடி கேள்-முன்னுணில் எங்குள்பொருட்டு மயக்கிய அடிகளே, மாயை

யின் நெறி காட்டும் புத்தன் இல் மருள் உற்றுத்தனது மாயையால்புன்னெறியைப் புலப்படுத்திய புத்தனால் அறிவுமயங்கி, தூய நல் நெறி விட்டார்-கனங்கமில்லாத வைதிகசைவ நெறிகளைக் கைவிட்டார்கள், துகள் படும் அவர் தம்மை மாய்வு செய்து எம்மை ஆள் வாய்-(ஆதலால்) தேவரீர் திருவடி பிழைத்தொழுகிய அவர்களை யழித்து எம்மை அடிமைஆகவாங்காய்.

ஒ முறை யீட்டின்கண்வந்தது. யாமனை முதலாக நாற்பத்தெண்ணிரவர் என்பார் யாமனை வணிகை முதலாயினர் எனவும், இவர்கள் தங்கள் கணவர்களாகிய பிருகுமுதலிய முனிவர்கள் கருமத்தைக் கடவுளாகக்கொண்டு ஏனைக் கடவுள்களை அவமதித்தமைபோலத் தமது கற்பினைக் கடவுளாகக்கொண்டு உமையம்மை முதலியோரையவமதித்தமையால் அவர்களை மயக்கினையென்பான் மருள்புரியடிகேள் எனவும், அதுபோலத் தீங்குசெய்யும் திரிபுரவாசிகளைப் புத்தனால் மயக்கினேம் என்பான் புத்தனின் மருளுற்றுத் தூய நன்னெறிவிட்டார் எனவுங் கூறினர்.

தமது கற்பினைக் கடவுளாகக்கொண்டதை—

“ இன்னணங்கன்னிக்கற்பிளையன்றிக்கடவுள்வேறின்றெனவிருந்த அந்நலர்யாரும்பின்றொடந்தேக” எனவருங் கூட்புராணத்தால் அறிக.

வஞ்சிவிருத்தம்.

என்றுமானியம்புசொல், சென்றுவார்செவிசேர்தலு மன்றுளாடியவான்பொரு, ளொன்றுகூறுதலுற்றிபிம். -

(இ-ள்.) என்று மாயன் இயம்பு சொல் சென்று வார்செவி சேர்தலும்-என்று திருமால் கூறியசொல் சென்று நீண்ட திருச்செவியையடைய, மன்று உள்ஆடிய வான் பொருள்-பொன்னம்பலத்தில் திருகடனஞ் செய்தருளிய பொருளாயுள்ள வன், ஒன்று கூறுதல் உற்றிபிம்-ஒருமொழி கூறத்தொடங்கினான் (கக)

கருவிமுதெயில்காதுபோர்க், கருவியொன்றிலங்காண்வரக் கருவிகூடிற் கணத்தவர், கருவெலாமிறல்காண்டியால்.

(இ-ள்.) கருவி முது எயில் காது போர் கருவி ஒன்றிலம்-கூட்டமாகிய தொன்றுதொட்டுள்ள மூன்று மதில்களையும் நீறுக்கும் போர்க்குரிய கருவிகள் ஒன்றுங் காணும், காண்வர கருவி கூடில்-அமைய அக்கருவிகள் கூடினால், கணத்து அவர் கரு எல்லாம் இறல் காண்டி-அவ்வசுரர்கருவெல்லாம் அழிதலை இன்றே காண்பாய்.

என்னும்வாய்மொழியெம்பிரான், முன்னர்நந்திமுகத்தினாற் சொன்னகாலேத்துழாயனு, மன்னதேவரோடாயந்தனன்.

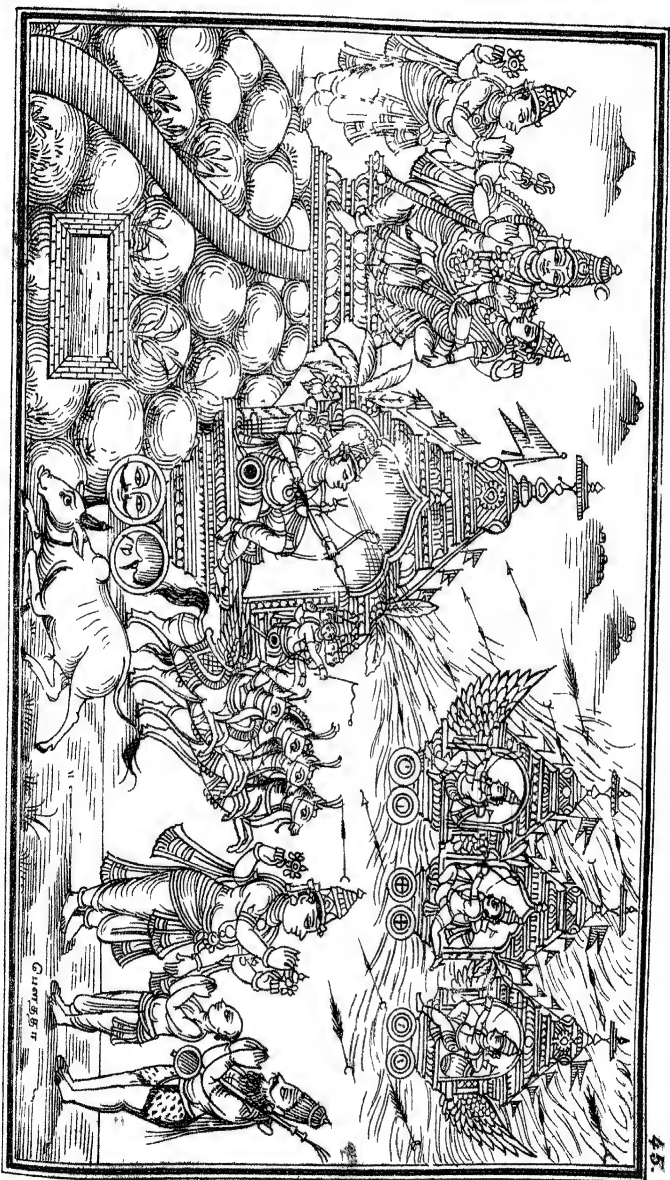
(இ-ள்.) என்னும் வாய் மொழி-என்றருளும் மெய்யுணாயை, எம்பிரான் முன்னர் நந்தி முகத்தினால் சொன்ன காலே - எமது பெருமான் திருமால் முதலிய தேவர்முன்னே நந்திதேவர் திருமுகத்தை நோக்கிச் சொல்லியருளியகாலத்தில், துழாயனும் அன்னதேவரோடு ஆயந்தனன் - துளபமாலையையணிந்த திருமாலும் அத்தேவர்களோடு ஆராய்வான்.

ஆயந்தனன் என்பது வினாவுபற்றிவந்த காலவருவமைதி. மொழி என்னாது வாய்மொழியென்றது வேண்டாகூறல், இது போர்த்தொழிற்கு வேண்வென என்பது தோன்றற்கு.

இதுவும் அது.

உருகெழுநிலமொருவையமு, மிருகடரிருபுடையாழியுஞ் சுருதிகடுகளதுவாசியு, மருமலரணையவன்வல்வனும்.

(உக)

(இ-ள்.) உருகெழு நிலம் ஒருவையமும் - வடிவமிக்க நிலவுவகு ஒருதேரும், இரு சுடர் இரு புடை ஆழியும் - சந்திர சூரியர் என்னும் இருசுடரும் இரண்டுபக்கம் திலுள்ள உருளையும், சுருகிகள் துகள் அறுவாசியும் - நான்குவேதங்களும் குற்றமில்லாத குதிகளும், மருமலர் அணையவன் வலவனும் - வாசமிக்க மலரில் வசிக்கும் பிரமண தேர்ப்பாங்களும். (உஉ)

தடநெடுவடவாசாபமும், படவரவிறைபகர்நாரியு
மடல்விரிதுளவினன்வாளியுங், கடவுளர்பிறாபிறகருவியும்.

(இ-ள்.) தட நெடு வடவாசாபமும் - பெரிய நெடியுமேருமலை விலலும், பட அர வுிறை பகர் நாரியும் - படத்தையுடைய ஆதிசேடன்சொல்லும் நானும், மடல் விரி துளவினன் வாளியும்-இசுழ்விரிந்த துளபமாலையைபணிந்த திருமால் பாணமும், கடவுளர் பிறர் பிற கருவியும் - ஏனக்கடவுளர் போர்க்குரிய மற்றை கருவிகளும்.

அவ்வில்லிற்கு மணி கலமகளாகவும், பிரணவம் வேதக்குதிகளை கடத்தும் முட்கோலாகவும், மேருவில்லிற்கு நான் ஆதிசேடனாகவும், திருமாலாகிய அம்பினிமருவாயாகவும், அம்பின் வாயியமகனாகவும், அம்பினுனிவடவையாகவும் அமைதலாற் கடவுளர் பிறர்பிற கருவியும் என்றார். (உரு)

அயினரதுபொழுதண்ணலு, மேய்வுறுமிரதமதேறினான்
மாயிருநெடியவில்வாங்கினான், காய்கனலுமிழ்களைபூட்டினான்.

(இ-ள்.) ஆயினர் - ஆனார்கள், அது பொழுது - அக்காலையில், அண்ணலும் ஏய்வுறும் இரதம் அது ஏறினான், சிவபிரானும் அவரமைத்தேரிலேறி, மாயிரு நெடிய வில் வாங்கினான் - பெரிய நெடிய வில்லினைவளைத்து, காய்கனல் உமிழ் களை பூட்டினான் - சுட்டுவருத்தும் தீயுமிழும் அம்பினைப்பூட்டி.

ஏறினான், வாங்கினான், பூட்டினான் முற்றெச்சங்கள். அது பகுதிப்பொருள் விசுதி (உரு)

எறுழுவலிமுழுவதுமெண்ணினான், கறுவுறுகுறுநகைகாட்டினான்
முறுவலினுயர்புரமும்மையு, நெறுநெறுநெறுவெனநீறின.

(இ-ள்.) எறுழுவலி முழுவதும் எண்ணினான் - திரிபுரவாசிகள் வலினை முற்றுக்கருதுதலால் தான்கோத்தெய்யும் அம்பிற் கிலக்காகாமையைக்கருதி, கறுவுறு குறுநகை காட்டினான் - கோபமிக்க புன்னகையரும்பினான், முறுவலின் உயர புரம் மும்மையும் - அவனது புன்னகையால் உயர்ந்த திரிபுரங்களும், நெறு நெறு நெறுவென நீறின-நெறுநெறு நெறு என்று சாம்பலாயின. (உரு)

பரவுறுமிமையவர்பார்த்தனர், குரவையினெடுமகிழ்கூர்த்தனர்
பொருபுளகமுமுடல்போர்த்தனர், அரகரகரவெனவார்த்தனர்

(இ-ள்.) பரவுறும் இமையவர் பார்த்தனர் - வணக்குந் தேவர்கள்பார்த்து, குரவையினெடு மகிழ் கூர்த்தனர் - கைகோத்து ஆடுதலோடு மகிழ்கூர்ந்து, பொரு புளகமும் உடல் போர்த்தனர் - தம்முனொத்த மயிர்ப்புளகம்போர்த்து, அரகர கர என ஆர்த்தனர் - அரகர கரவென்று கோஷித்தார்கள்.

பார்த்தனர், கூர்த்தனர், போர்த்தனர் முற்றெச்சங்கள். கூர்த்தனர் வலித்தல் விகாரம். (உரு)

அறுசீர்க்கழிநெடிவிலிருத்தம்.

அணையவானவர்க்கரும்பெறல்வரம்பலவருள்செய்துகயிலாயத்
தெனையுடைப்பிராணினிதெழுந்தருளினனிமையவொல்லாரு

நனைமலர்த்துழாயநாரணனயனெடுநயம்பெறக்குழீஇயந்நான்
வினையிகந்துலகுய்யுமாறிஃனொன்றுவிதிக்கலுற்றனர்மன்னே.

(இ-ள்.) அனையவானவர்க்கு பெறல் அரும் வரம் பல அருள்செய்து-அந்தத் தேவர்களுக்குப் பெறுதற்கரிய பலவரங்களையும் தந்தருளி, என்னை உடைய பிரான் கயிலாயத்து இனிது எழுந்தருளினன்-என்னை யாளாகவுடைய பெருமான் திருக் கயிலாயத்தில் மகிழ்கூர்ந்து எழுந்தருளினான், இமையவர் எல்லாரும்-தேவர்களெல் லாரும், நனைமலர் துழாய் நாரணன் அயனெடுநயம்பெற குழவி-தேன்சிந்துத் துள பமாலையையணிந்த திருமாலும் பிரமனும் நன்மைபெறத் தம்முட்கூடி, அநான் உலகுவினை இகந்து உய்யும் ஆறு-அக்காலத்தில் உயிர்கள் இருவினையினின்று நீங்கி உய்யும்வண்ணம், இஃது ஒன்று விதிக்கல் உற்றனா - இச்செய்தியொன்றை விதிக்கத் தொடங்கினார்கள்.

திருமால்முதலிய தேவர்கள் விதிக்கத்தொடங்கியது ஆன்மாக்கள் உடம் பெடுத்தற்குரியபயனை யடைதற்குவேண்டிய விதியையாதலால் உலகுய்யுமாறிஃ தொன்று விதிக்கலுற்றனர் என்றார். (உஎ)

இற்றைநாண்முதற்சைவலிங்கார்ச்சனையிலவார்வினைமாசு
செற்றநீற்றணிகண்டி கையிதந்தவாநிவன்பெயர்வழுத்தாகார்
கற்றுமஞ்செழுத்துருத்திரங்கணித்திடாரொமக்கயலவராக
வற்றவாறவர்கடையோயெனவகுத்தவரவரிடம்புக்கார்.

(இ-ள்.) இற்றை நாள் முதல்-இந்த நாள்முதல், சைவலிங்க அர்ச்சனை இல் லவர்-ஆகமவழியே சிவலிங்கார்ச்சனை யில்லாதவரும், வினையாக செற்ற நீற்று அணி கண்டிகை இகந்தவர் - இருவினை யென்னும் ஈளங்கத்தைப் போக்கிய விபூதியின் பொலிவையும் உருத்திராக்கக் கண்டிகையையும் கைவிட்டவரும், சிவன் பெயர் வழுத்தாதார்-சிவனுடைய நாமத்தை யெடுத்துத் துதியாதவரும், கற்றும-வேதனால் களைக் கற்றும், அஞ்சொழுத்து உருத்திரங் கணித்திடார் - ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தையும் ஸ்ரீருத்திரங்கனையும் செபிக்காதவர்களும், எமக்கு அயலவர் ஆக - எங்களுக்கு அய லாராக்கடவர், அற்ற ஆறு - அவர்க்கு அற்றபடியே, அவர் கடையரே என்ன வகுத்து - நாரதமுனிவனும் புத்தனும் எங்களுக்கு அயலாரோயென எடுத்துக்கூறி, அவர் அவர் இடம் புக்கார் - திருமால்முதலிய அத்தேவர்கள் தத்தம் பதங்களிற்

இற்றை நாள்முதல் என்றமையால் இதற்குமுந்திய நாளிலுள்ளவரும் என நாரதமுனிவனையும் புத்தனையும் குறிப்பித்துக்கூறலால் அற்றவாறவர் கடையரோ யென் வகுத்து என்றார். சைவலிங்கார்ச்சனை, விபூதி உருத்திராக்கமணிதல், சிவ நாமமோதல் ஆகிய இவைசைவசமயிகளுக்குரிய புறத்திலக்கணம், ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத் தையும் ஸ்ரீருத்திரத்தையுஞ் செபித்தல் அவர்களுக்குரிய அகத்திலக்கணம், ஆத லால் இவையிலலோர் புறச்சமயிகளாதலில் எமக்கயலவராக என்றார்.

“வாசப்பூதியுத்திரமாமணி
பூசிப்பூணல்லுரவணப்பூசித்தல்
ஆசைப்பாட்டினரணைப்புகழுதல்
ஈசற்குள்ளனநாமமியம்புதல்.”

“எந்தையீசனருச்சனையோம்புதல்” எனவும்,

“உளத்திலக்கணமூன்றென்றுரைத்தனம்

அளக்கினஞ்செழுத்துன்னல்” எனவும் உபதேசகாண்டத்தில் வரு

மன்னுநாரதமுனிவனும்புத்தனுமனங்கவன் றழிந்தேங்கி
யென்னகாரியமியற்றினமிமையவரியம்பியமொழிகேட்டுப்
பன்னருஞ்சிவபத்தரினுயர்ந்தவர்பழமறைககாகண்டோ
ரன்னதானவர்தமைவறிதேமயல்பூட்டினமந்தோவே.

(இ-ள்.) மன்னும் நாரத முனிவனும்-நிலைபெற்ற நாரதமுனிவனும், புத்தனும்-
புத்தனும், மனம் கவன்று அழிந்து எங்கி - மனங் கவலைகூர்ந்து வருந் தியிரங்கி,
இமையவர் இயம்பிய மொழி கேட்டு- திருமால்முதலிய தேவர்கள்கூறிய வார்த்தை
யைக்கேட்டு, என்னகாரியம் இயற்றினம் - என்னகாரியஞ் செய்தோம், பன் அரும்
சிவபத்தரில் உயர்ந்தவர் - சொல்லுதற்கரிய சிவபத்தரியுயர்ந்தவரும், பழமறை
ககாகண்டோர் - தொன்றுதொட்டுள்ள வேதவரம்பைக் கண்டவருமாகிய, அன்ன
தானவர் தம்மை - அந்த அசுரர்களை, அந்தோ வறிதே மயல் பூட்டினம்- ஐயோ வா
ளா புன் னெறியில் மயங்கினோம்.

திருமால்முதலிய தேவர்கள் தம்முட்குருவிச் சைவசமயிகட் ஞரியபுறத்தி
லக்கணமும் அகத்திலக்கணமு மில்லாதவர்கள் தங்கட்கயலவலோ என்றமையால்
நாரதமுனிவனும் புத்தனு மனங்கவன் றழிந்தேங்கி என்றார். (உக)

பழியில்வாய்மையர்பலர்தமைத்தீவழிப்படுத் கவிப்பொரும்பாவக்
கழிவுவேததூல்யாங்கணுங்கண்டிலேங்கற்போடியின்மேலு
மொழிவுறாதெமக்கிருணரகினிச்செயல்யாதெனவுளநெக்கார்
சுழிபுனற்பண்ணைக்காஞ்சியினெய்தினர்தொடுபழிவினைமாற.

(இ-ள்.) பழியில் வாய்மையர் பலர் தம்மை - குற்றமற்ற வுண்மைநெறியில்
நின்ற அவ்வசுரர்கள் பலனாயும், தீவழி படுத்த இ பெரும்பாவம் கழிவு - கொடுவழி
யில் செலுத்திய இப்பெரும் பாதகத்திற்குத்தீர்வ, வேததூல் யாங்கணும் கண்டி
லேம் - வேததூல் முழுதிலும் கண்டறியோம், எமக்கு இருள் நரகு - எமக்கு அந்த
காரம்போன்ற நரகு, கற்ப கோடியின் மேலும் ஒழிவுறது - கோடிகற்பங்கள் மே
லும் ஒழியாது, இனி செயல் யாது என உளம் நெக்கார் - இனி இதற்கு நாம்செய்
யும் பிராயச்சித்தம் யாதென்று மனமுடைந்து, தொடு பழி வினைமாற - துட்மைத்
தொட்டலைக்கும் தீவினைப்பயன்மாற, சுழி புனல் பணை காஞ்சியின் எய்தினர்-சுழி
க்கும் நீர்மயமாகிய வயல்குழந்த காஞ்சித் திருப்பதியை யடைந்தார்கள்.

கருத்தவிர்த்தருள் மழுவலான் புரநதருள்காஞ்சியிற்புகலோடு
மிருப்புக்குன்றுறழ்திண்பெருந்தீவினையெம்பிரானருளாலே
பருத்திக்குன்றெனநொய்மையதாயதுபார்த்துனரிருவோரு
மருத்திகூர்ந்தன ரவ்விடம்பருத்திக்குன்றாமெனப்பெயரிட்டார்.

(இ-ள்.) கருதவிர்த்தருள் மழுவலான் - அடியவர் பிறவியை ஒழித்தருளும்
மழுவேந்திய வல்லவனாகிய இறைவன், புரந்தருள் காஞ்சியில் புகலோடும்-பாதுகாத்
தருளும் காஞ்சித்திருப்பதியிற்புக, இரும்புகுன்று உறழ் திண் பெரும் தீவினை-இரு
ம்புமலையையொத்த திண்ணிய பெரிய பாவப்பரப்பு, எம்பிரான் அருளாலே பருத்தி
குன்று என்ன நொய்மையது ஆயது - எமது இறைவன் திருவருளால் பருத்திம
லையைப்போல நொய்மையதானது, இருவோரும் பார்த்தனர் - நாரதனும் புத்தனும்
பார்த்து, அருத்தி கூர்ந்தனர் - அன்புமீதுர்ந்து, அ இடம் பருத்திக்குன்று ஆம்
என பெயர் இட்டார்-அந்தவிடத்துக்குப் பருத்திக்குன்றென ஓர் நாமந்தந்தனர்.

ஃமபுமலைபோலப் பாரமாயிருந்த தங்கள் தீவினைப்பரப்புக் காஞ்சித்திருப் பதியையடைந்த வன்றே நொய்துபட்டதென்பார் பருத்திக்குன்றென நொய்யொ யதாயது எனவும், அக்காரணத்தால் அவ்விடத்திற்கு வந்தபெயரென்பார் பருத்திக்கு ன்று எனவும், இன்றுகாறும் அப்பெயரே வழங்கிவருவதென்பார் துணிவுபற்றி ஆமெ னப்பெயரிட்டார் எனவுங் கூறினார். (௧௧)

அவ்வரைப்பினிலிருந்துகொண்டிருவருமதன்வடகீழ்பாங்க றொவ்வமில்லதோர்விசித்திரக்கோயிலங்கியற்றினரதனுள்ளாற் சைவர் சூழ்கயிலாயநாதன்றனைத்தாபனஞ்செய்தேத்திச் செவ்வன்மாதவம்பன்னெடுகாளுற்செய்தனர துகாலே.

(இ-ள்:) இருவரும் அ வரைப்பினில் இருந்துகொண்டு - நாரதமுனிவனும் புத்தனும் அந்தவெல்லையிலிருந்து, அதன் வடகீழ்பாங்கர் - அப்பருத்திச் சூன்றின் வடகீழ்த்திசையில். எவ்வாறு இவ்வது ஓர் விசித்திரம் கோயில் அங்கு இயற்றினர்-சூற் றமில்லாத ஒப்பில்லாத பலவகைச் சித்திரம்வாயந்த கோயிலொன்றை அவ்விடத்த மைத்து, அதனுள் - அத்திருக்கோயிலுள், சைவர் சூழ் கயிலாய நாதன் தன்னை தாபனஞ்செய்து எத்தி - சைவர்கள்சூழ்ந்த கயிலாயநாதனைத் தாபனஞ்செய்துவனை ங்கி, செவ்வன் மாதவம் பல் நெடுநாள் உற செய்தனர்-செவ்வேபெரிய தவத்தைப் பலநாள் மிகவுஞ் செய்தனர்.

சிம்புநல்வழிச் சித்திரம் வாய்ந்ததென்பார் எவ்வமில்லதோர் விசித்திரக்கோ யில் என்றார். (௧௨)

பளிக்குமால்வரைநிமிர்ந்தனவிடைமிசைப்பல்கணம்புடைசூழ வொளிக்குழாந்திரண்டெழுந்தெனவெழுந்தருளொருவனைக்கண்ணுற்றார் தெளிக்குமின்னிசைத்திவவியாழ்முனிவனுந்தேரானும்விழிநீருட் குளிக்குமேனியர்பலமுறைபணிந்தனர் கூறுதலுற்றாரால்.

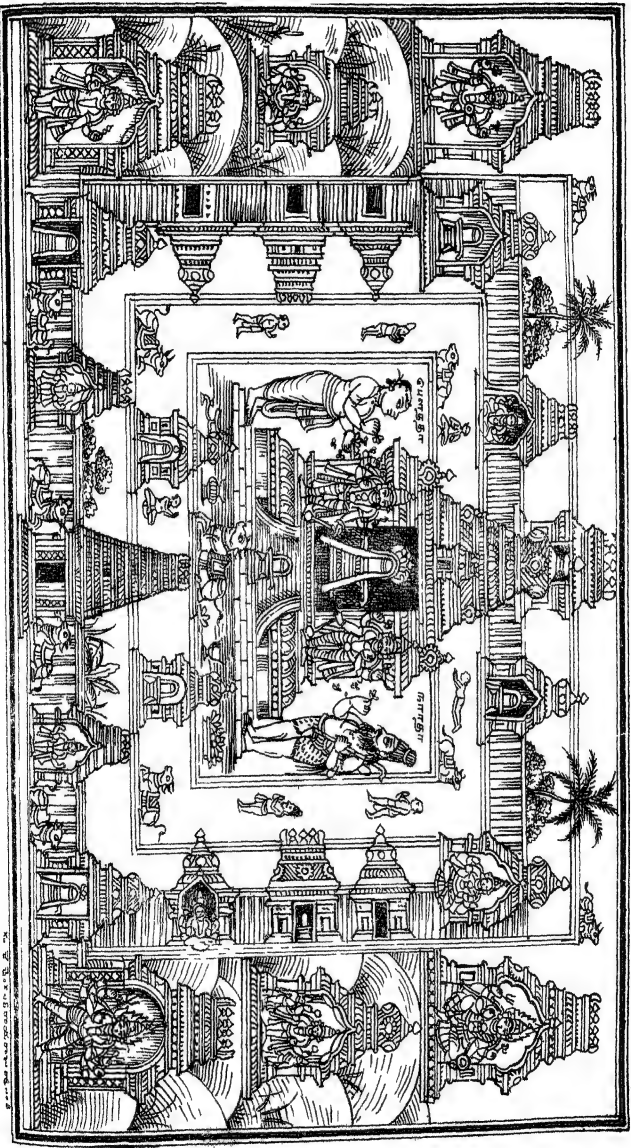
(இ-ள்.) மால் பளிக்கு வரை நிமிர்ந்தால் அன்ன விடை மிசை - பெரிய பளிக்குமலை நிமிர்ந்தாலொத்த இடப்பலுர் தியின்மேல், பல் கணம் புடை சூழ ஒளி குழாம்நிரண்டு எழுந்தால் என்ன எழுந்தருள் ஒருவனை - பலசிவகணங்கள் புடை சூழ ஒளிக்கூட்டம் ஒருசேரத் திரண்டெழுந்தாற்போல எழுந்தருளிய இறைவனை, சுண்ணுற்றார் - தெரிசித்து, இன் இசை தெளிக்கும் திவவு யாழ் முனிவனும் தேர னும் - இனிய இசையை விரிக்கும் வாய்க்கூட்டமைந்த வீணையையேந்திய நாரதனும் புத்தனும், விழி நீருள் குளிக்கும் மேனியர் - கண்கள்சுரக்கும் ஆந்தப்பாஷ்பத்தில் மூழ்கும் மேனியை யுடையவராய், பலமுறை பணிந்தனர் கூறுதலுற்றார்-பலமுறை பணிந்து சொல்லத்தொடங்கினார்கள்-

நிமிர்ந்தன தொகுத்தல் விகாரம்.

(௧௩)

ஐயனேயுன்கடியையாயடியோமரில்படுபுறநூலான் மையல்பூட்டினேமிப்பிழைபொறுத்தருள்வள்ளலேயெனவேண்டத் தெரய்யில்பூத்துளிம்மாந்தெழுந்தணிகெழுதுணைத்தபூண்முலைகோபச் செய்வாயுமைக்கொருபுறமளித்தருள்சிவபிரானிதுபேசும்.

(இ-ள்.) ஐயனே உனக்கு அடியை - இறைவனே யுனக்கு அடியவராயி னானா, அடியரேம் அரில் படு புற நூலால் மையல் பூட்டினேம் - உனக்கு அடியா ரிய யாம் சூற்றமமைந்த புறச்சமயநூலால் மயக்கம் பூட்டினேம், வள்ளலே இபிழை பொறுத்தருள் என்ன வேண்ட - வள்ளன்மையையுடையாய் இந்தப் பிழையைப்

சென்னைப்பள்ளம்

பொறுத்தருளாயென்று குறையிரக்க, தொய்யில் பூத்து விம்மாந்து எழுந்து அணி கெழுதுணைத்த பூண் மூலை-தொய்யிலெழுதி இறுமாந்து எழுந்து பொலிவுமிக்க இரண்டாயுள்ள பூண்மூலையையும், கோபம் செய்ய வாய்உமைக்கு- இந்நிரகோபத்தையொத்த செவந்த வாயையுமுடைய வுமையம்மைக்கு, ஒருபுறம் அளித்தருள் சிவபிரான் இது பேசும்-ஒருபாகர் தந்தருளும் சிவபெருமானார் இச்சையைருளுவார்.

தீவழியிற்புகுத்துவ தென்பது தோன்ற அரில் எனவும், அந்தாலால் மயக்கியது தீராப் பெரும்பாதகம் என்பதுதோன்றப் புறநூலால் மையல் பூட்டினேம் பழியெனவும், உடைமைக்கும் உடையதற்கும் ஒற்றுமை யுண்மையால் உடையவன் வினையையுடைமை மேலேற்றித் தொய்யில்பூத்து எனவுங் கூறினார். (௩௪)

கொடியரீதிழைத்தபாவங்கோடியாண்டவதிராற்றுங்

கடனெறியெவற்றினுங்கழிவுறுகண்டீரந்த

மடியரைப்படிற்றுநூலாற்பொருளினுலாசைகாட்டிப்

படியிசைமயக்குவோர்கள்படுகுழிநரகில்வீழ்வார்.

(இ-ள்.) கொடிய ரீர் இழைத்த பாவம் - கொடுமையையுடைய நீங்கள் செய்தபாவங்கள், கோடி யாண்டு அவதி ஆற்றும் கடன் நெறி எவற்றினனும் கழிவுறு-கோடிவருடத் தெல்லுகாறும் நீங்கள் செய்யும் தவநெறிகளுள் எவற்றினனும் நீங்கா, நந்தம் அடியரை படிது நூலால் பொருளினால் ஆசைகாட்டி படி மிசை மயக்குவோர்கள் - நமது அடியவர்களைப் பொய்ந்தூலாகிய புறச்சமயநூலாலும் பொருளாலும் ஆசையையுறுத்தி நிலவுலகின்மேல் மயக்குகின்றவர்கள், நரகு படுகுழியில் வீழ்வார் - நரகமாகிய படுகுழியில் வீழ்த்தழுந்துவார்.

பலயுகங்காறும் தீர்வாக அரியதவங்களைச்செய்யினும் திராத பெரும்பாதகச் செய்கையை நீவிருடையீர் என்பது தோன்றக் கொடியரீர் என்றார்.

பாதகமெவற்றினுக்குத்தீர்திறம்பகருநூல்கண்

மேதகுமடியார்தம்மைமயக்கியவினையினோர்க்கு

நோதகுநரகேயன்றிநுவன்றிடாவேறுதண்ட

மோதுழியதுவுங்காஞ்சியுற்றவர்க்கொழிவுகூடும்.

(இ-ள்.) பாதகம் எவற்றினுக்கும் தீர் திறம் பகரும் நூல்கள் - எல்லாப்பாதகங்களுக்குத் தீர்வுவிதிக்கும் தருமநூல்கள், மேதகும் அடியார் தம்மை மயக்கிய வினையினோர்க்கு - மேன்மைதக்கிய சிவனடியவர்களை மயக்கிய கீழ்நின்ற புன்சமயத் தீவினையுடையோருக்கு, நோதகு நரகே அன்றி - வருந்தத்தக்க நரகமேயன்றி, வேறு தண்டம் நுவன்றிடா-வேறுதண்டங்கூறா, ஒது உழி - சொல்லுமிடத்து, அதுவும் காஞ்சி உற்றவர்க்கு ஒழிவு கூடும் - அத்தீவினைக்கும் காஞ்சித் திருப்பதியையடைந்தவர்க்குத் தீர்வுண்டாகும்.

மேதகுமடியார் தம்மையெனக் கூறுதலால் சிவனடியவர்களை யெனவும், மயக்கிய வினையினோர் என்றதனால் கீழ்நின்ற புன்சமயத் தீவினையுடையோர்க்கு எனவும், பொதுதூல் என்பது தோன்றப் பாதகம் எவற்றினுக்குத் தீர் திறம் பகரு நூல்கள் என்றதனால் தருமநூல்கள் எனப்போதரலால் அந்நூலுட் சிறப்புவிதியெனவுங்கொள்க. (௩௫)

கச்சியினுறுதலானுங்கடுவினைமெவிதாய்விட்ட

நிச்சையினிலிங்கமிங்கணிருத்தபுவழிபாடாற்று

மச்செயல்வலியாற்சாலக்கழிந்ததேயானுங்கேண்மின்

முச்சகம்புகழுநல்யாழ்முனிவனேபுத்தோறே.

(இ-ள்.) கச்சியில் உறுதலால் - காஞ்சித்திருப்பதியை யடைதலால், தும் கடு வினை மெலிதாய் விட்டது- துமதுகடியதீவினை மெலிதாகியது, இச்சையின்- இச்சையால், இலிங்கம் இங்கண் இருத்துபு வழிபாடு ஆற்றும் அச்சையல் வலியால்- சிவலிங்கத்தை யிவ்விடத்தில் தாபித்து வழிபாடுசெய்யும் அந்தச்செயலின் வன்மையால், சாலகழிந்ததே ஆயினும் - மிகவுந் தீர்த்ததெயானாலும், முச்சகம் புகழும் நல் யாழ் முனிவனே புத்தர் ஏறே - மூன்றுலகமும் புகழும் நாரதமுனிவனே புத்தருள் ஆண்சிங்கம் போன்றவனே, கேண்மின் - கேளுங்கள். (௩௭)

பிறர்க்குபகாரமாதற்பெற்றியானொருகாற்பாவத் திறத்தினைப்பரிவோனுஞ்சிவநெறிச்சிதைவுதன்னை மறப்பினுமெண்ணலோம்பலெண்ணினோர்வழங்கல்செல்லா நெறிப்படுகென்கிவ்விழந்துநீந்தருமிடம்பைகூர்வார்.

(இ-ள்.) பிறர்க்கு உபகாரம் ஆதல் பெற்றியான் - பிறர்க்குபகாரமாகுந் தன்மையால், ஒருகால் பாவம் திறத்தினை புரிவோனும்- ஒருகாலத்தில் பாவத்தின் பகுதியினைச் செய்வாராயினும், சிவன் நெறி சிதைவுதன்னை மறப்பினும் எண்ணல்-சிவதருமத்துக்கு வைத்தபொருளைச் செலவுசெய்தலை மறதியிலும் எண்ணதொழியக் கடவர், ஒம்பல் எண்ணினோர் - அச்சிவதருமத்துக்குவைத்த சொத்தைக்கொண்டு வேறுதருமத்தை வளர்த்தலைக் கருதினோர், வழங்கல் செல்லாத நெறிப்படு நரகில் வீழ்ந்து-எவரும் அடைதலில்லாத வழியமைந்த நாகத்தில் வீழ்ந்து, நீர் தரும் இடம்பை கூர்வார் * கடத்தற்கரிய துன்பம் துகர்வார்.

பிறர்க்கு உபகாரஞ் செய்தற்பொருட்டு விலக்குவழியில்நின்று ஒருகால் பொருளிட்டலும் பாவம் ஆதலால் அதனை விலக்குக என்பார் எதிர்காலவினையெச்சந்தந்து புரிவோனும் எனவும், சிவதருமஞ் செய்தற்கு வைத்தபொருளைக் கொண்டு பிறர்க்கு உபகாரஞ் செய்தலையும், அச்சொத்தைக்கொண்டு வேறுதருமம் வளர்த்தலையும் மறதியிலும் எண்ணுதல் அதனிலும் பெரும்பாவம் என்பார் வழங்கல்செல்லா நெறிப்படு நரகின் வீழ்ந்து நீந்தருமிடம்பைகூர்வார் எனவுக்கூறினார் மேன்மேலும் ஒன்ற கொன்றிழிகுணத்தா லுயர்வாதலைக் கூறினமையால் மேன்மே லுயர்ச்சியணி.

இன்றுநீர்வழுத் துமன்புக்கிரங்கினே துமதுபாவர்
துன்றுபல்பிறவிதோறுஞ்சுழன்மலாற்கழியாதாகும்
நன்றதுகழியுமாறுநவிலுதுமினையவைப்பின்
மன்றமற்றெமைப்புகித் துவலம்புரிந்துறைதிொன்றும்.

(இ-ள்.) இன்று நீர் வழுத்தும் அன்புக்கு இரங்கினேம் - இப்போது நீங்கள் எம்மைத்துதித்து வழிபடு மன்பினுக்கு மனமிரங்கினேம், துமது பாவம் துன்று பல் பிறவி தோறும் சுழன்று அல்லாமல் கழியாதுஆகும்-தும்முடையபாவம் நெருங்கியபலபிறவிகள்தோறும் உடம்பெடுத்துச் சுழன்றுதிரிந்தல்லாமல் நீங்காதாகும், அது கழியு மாறு நன்று நவிலுதும் - அத்தீவினைநீங்கும் வண்ணம் மிகவுங் கூறுவோம். இனைய வைப்பில் - இந்தத்திருப்பதியில், மன்ற எம்மை புகித்து - எம்மைத் தேற்றமாகப்புகித்து, என்றும் வலம் புரிந்து உறைதிரி - எக்காலத்தும் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து வாசஞ்செய்யுங்கள்.

நீங்கள் செய்த பாதகத்திற்குத் தீர்வு பலபிறவிகள் தோறும் பிறந்தாலன்றி யொழியாதென்பது தோன்றச் சுழன்மலாற்கழியாதாகும் எனவும், நாம் அருணைக் கஞ் செய்தலால் இம்மையிலேயே பற்பல பிறப்பெடுத்து இறத்தலையொக்கும் என்

பது தோன்ற வலம்புரிந்துறைநீர் எனவும் கூறினார். வலம்புரிதல் பிறப்பிறப்போ
டொக்கும் என்பதைப் பின்னர்க்காண்க. (௩௬)

வலஞ்செயப்புருமப்போ தும்வெளிக்கொளும்போ தும்வாயிற்
புலந்தனை சுருங்கையாகப்புரி தும்ங்கவையெகன்மப்
பலங்களை நுகருந்தோற்றமிறப்பெனும்பகுதியாகி
யிலங்கவிண்ணிதுவாழ்மினிதுதியிற்றருதுமுத்தி.

(இ-ள்.) வலம் செய்ய புரும் அப்போதும் - பிரதக்ஷிணஞ் செய்யப்புரும்
அக்காலத்தும், வெளிக் கொள்ளும் போதும் - புருந்து வெளிப்படுங் காலத்தும், வா
யில் புலந்தனை சுருங்கையாக புரிதும்-அவ்வாயிலைத்திட்டி வாயிலாகச்செய்வோம்,
அங்கு அவையே - அவ்விடத்தே அத்திட்டிவாயில்களே, கன்மப் பலங்களை நுகரும்
தோற்றம் - புருதல் கன்மபலத்தாவாகிய பயன்களை நுகரவரும் பிறப்பும், இறப்பு
என்னும் பகுதி ஆகி - வெளிப்படுதல் இறத்தலென்னும் பகுதியுமாய், இலங்க
ஈண்டு இனிது வாழ்மின் - விளங்க இவ்விடத்தி லிவ்வாறு பிரதக்ஷிணஞ்செய்து
இனிதாக வாழுங்கள், இறுதியில் முத்தி தருதும் - முடிவில் முத்திகொடுப்போம்.

நீவிர்செய்த பாதகத்திற்குத் தீர்வில்லை யாயினும் இவ்வாறு வலஞ்செய்தே
பிறப்பிறப்பைக் கழிக்கவேண்டும் என்பார் இலங்க விண்ணிது வாழ்மினிதுதியிற்
றருது முத்தியென்றார். (௪௦)

சித்திகளெவையுநல்கும்விசித்திரச்சிற்பம்வாய்ந்து
சித்தர்களருச்சித்தேத்தத்திகழ்கயிலாயமேன்மை
சித்தமாசுகன்றோர்க்கன்றித்தெரிவுறாகாண்மினென்று
சித்தசனெரியநோக்குஞ்சேவகன்கரந்துபோந்தான்.

(இ-ள்.) சித்திகள் எவையும் நல்கும்- எல்லாச்சித்திகளையும் தந்தருளும், விசி
த்திரம் சிற்பம் வாய்ந்து - விசித்திரம் அமைந்த பணிதிபெற்று, சித்தர்கள் அருச்சி
த்து எத்த-சித்தியுடையோர் அருச்சினசெய்து துதிக்க, திகழ் கயிலாயம் மேன்மை-
விளங்கும் திருக்கயிலாயமென்னும் திருப்பதியின்மேன்மை, சித்தம் மாசு அகன்றோர்
க்கு அன்றி-மனக்குற்ற மொழிந்தவர்க் கல்லாமல், தெரி வுற-காணப்படா, காண்மி
னென்று-நீங்கள் கண்டுகொள்ளுங்களென்று, சித்தசன் எரிய நோக்கும் சேவகன்-
மன்மத்தை நீராகப் பார்த்தருளும் வெற்றியையுடைய பெருமான், கரந்து போந்தான்-
திருவுருக்கரந்து எழுந்தருளினான்.

பற்பல சமயங்களுக்கு இறைவராயுள்ள பிரம்மன்முதலியோரை யொறுத்து
அதுக்கிரகஞ்செய்த இறைவனாயுள்ள வீரனாதலால் சித்தசனெரிய நோக்குஞ் சேவ
கள் என்றார்.

“தெரிமறையந்தணன்றலையச்சீறியே
இருவிரனுதியிறக்கிள்ளியெந்தினன்”

“மானுடமடங்கலைச்சரபவல்துருத்
தானுறத்தாங்கியேசாயமோ தினன்
ஆனதோர்வீரனுவந்துதக்கனை
வானவர்தம்மொமொயதுறினன்”

“வயங்கியெலரித்தனன்மனைநீற்றிறுனன்” எனவாயுசங்கிதையில் சிவன்
விசயமுரைத்த வத்தியாயத்திற்காண்க.

இருவரும்வ்வாறங்கணிற்றைவனைவலஞ்செய்தேத்திக்
கருவறநெடுநாள்வைகித்திருவருட்கலவிபெற்றார்
திருவளர்காஞ்சிமுதூர்த்திண்பெருங்கயிலைபோலும்
மொருதலமதுவேயன்றியுலகமூன்றிடத்தும்மில்லை.

(இ-ள்.) இருவரும் அஆறு அங்கண் இறைவனை வலஞ்செய்து எத்தி- புத்த
னும் நாரதமுனிவனும் அவ்வகையாக அவ்விடத்துச் சிவபெருமானைப் பிரதக்ஷிணஞ்
செய்து துதித்து, கருஅற நெடுநாள்வைகி திருவருள் கலவிபெற்றார்- தமது பிற
விரீங்கப் பலநாள் தங்கி அவ்விறைவனது திருவருளோடு கலத்தலைப் பெற்றார்கள்,
திருவளர் காஞ்சி முதலுணர்-பொலிவுமிக்க காஞ்சி என்னும் தொன்றுதொட்டுள்ள நக
ரில், திண்பெருங் கயிலைபோலும் ஒருதலம் அதுவே அன்றி - கலங்கா நிலையையு
டைய பெரிய திருக்கயிலையையொத்த ஒரு திருப்பதி அதுவே யல்லாமல், உலகம்
மூன்றிடத்தும் இல்லை-சுவர்க்க மத்தியபாதலம் என்னும் மூன்றிடங்களிலுமில்லை.

நெடுநாள் வலஞ்செய்து துதித்து அங்குவசித்தலால் திருவருள் பதிவுபெ
ற்றனாதலின் திருவருட்கலவி பெற்றாரெனவும், திருவருட்பதிவு பெற்றவழிச் சஞ்
சித மொழிதலில் கருவற எனவும், இத்திரன் முதலியோர் நிலையைக் கலக்கிய
இராவணன் நிலைமை கலங்கத் தன்கீழ்ப்படுத்தலில் திண்பெருங் கயிலையெனவும்,
அக்கயிலைபோல இக்கயிலாயம் நிலவுலகில் இருத்தலின் திருவளர் காஞ்சிமுதூர்
ஒரு தலமெனவும், அது தனக்குத்தானே ஒத்துளாதலில் அதுவேயன்றி உலக
மூன்றிடத்து மில்லையெனவும் கூறினார்.

கயிலாயப்படல முற்றியது.

ஆ திருவிருத்தம் - ௧0௫௬.

வீரராகவிசப்படலம்.

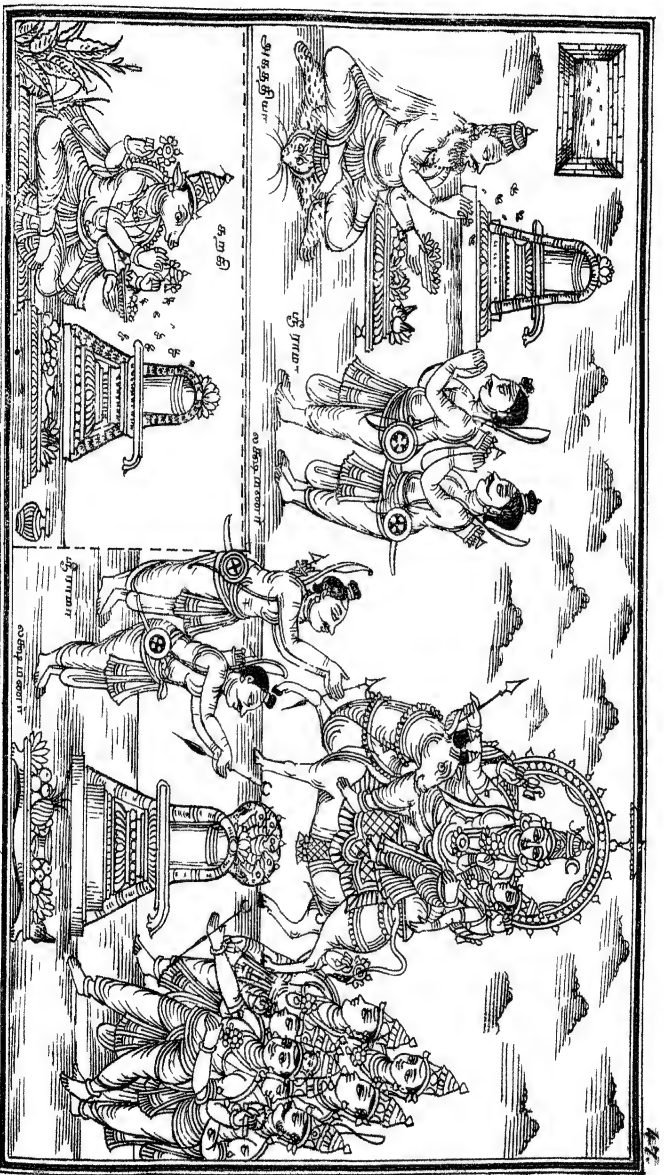
அறுசீர்க்கழிநெடிலாகிரியவிருத்தம்.

புத்தருக்கிறையுநல்பாழ்ப்புலங்கெழு முனியும்போற்ற
வத்தனானிதுவைகுங்கயிலையினடைவுசொற்றூ
மித்தருவரைப்பின் கீழ்பால் னநறாக்கொப்புளித்துத்
தொத்தலர்பொழில்சூழ்வீரராகவஞ்சொல்லுற்றும்.

(இ-ள்.) புத்தருக்கு இறையும் நல்லாழ் புலங்கெழு முனியும் போற்ற - புத்
தருக்கு இறைவனும் நல்லயாழின் புலமைமிக்க நாரதமுனிவனும் துதிக்க, அத்தனார்
இனிது வாகும் கயிலையின் அடைவு சொற்றும் - இறைவன் இனிதாக எழுந்தரு
ளிய திருக்கயிலையின் முறைமையைக் கூறினும், இத்தரு வரைப்பின் கீழ்பால்- இந்
தமேன்மை தங்கிய திருப்பதியின் கீழ்பாலில், இளநறா கொப்புளித்து தொத்து
அலர் பொழில்சூழ் வீரராகவம் சொல்லுற்றும் - பதனழியாத தேனைக்கொப்புளி
க்கும் பூங்கொத்தலர்த பூஞ்சோலை சூழ்ந்த வீரராகவமென்னும் திருப்பதியை இனி
யெடுத்துக் கூறுவாம்

(க)

ஒன்னலர்குருதிமாந்தியொளிறுவேலிராமனென்பான்
றன்மனைக்கிழத்திதன்னைத்தண்டகவனத்துமுன்னாட்

அகத்தியர்

கந்தி

பீரம

லகஷ்மணர்

பீரம

லகஷ்மணர்

வீரராகவீதபடலம்

ச. விநாயகன் ஓ. என். சிவன்

கொன்னுடைத்துறுகட்சீற்றங்கொடுத்தொழிலரக்கன்வெளவித்
துன்னருமில்லங்கைபுக்கான்மேல்வருதுயரநோக்கான்.

(இ-ள்.) ஒன்னவர் குருதிமாந்தி ஒளிதுவேல் இராமன் என்பான் தன்மனைக்
கிழத்தி தன்னை-பகைவரது உயினாவாங்கிப் பிரகாசிக்கும் வேலையுடைய இராமனெ
ன்பவனது இல்லறக் கிழமைபுண்ட மனைவியை, முன்னான் - முன்னாளில், கொன்
உடைய தறுகண் சீற்றம் கொடுத்தொழில் அரக்கன் - அச்சத்தைத்தரும் அஞ்சாமை
யையும் கோபத்தையும் கொடியதொழிலையுமுடைய இராவணன், மேல்வருதுயரம்
நோக்கான் - இனித் தனக்குவரும் துன்பத்தை நோக்காதவனும், சண்டகவனத்து
வெளவி - தண்டகாரணியத்தில் பஞ்சவடிநீரத்தினின்று வஞ்சகத்தார் கவர்ந்து,
துன் அரும் இலங்கைபுக்கான் - அடைதற்கரிய இலங்கை நகரிற்புருந்தான்.

வெளவி - என்ற சொல்லாற்றலால் வஞ்சகத்தார் கவர்ந்து என்றும், தன்கி
ளையோடறக்கெடும் துன்பமாதலால் - மேல்வரு துயரம்நோக்கான் என்றார். (உ)

பெய்கழல்கறங்குநோன்றாட்பெருவிறவிராமனந்தா
ளெய்சிலைத்தம்பியோடுமிடருந்தமுங்கியேங்கிக்
கொய்தழைவனங்கொங்குங்கொட்புறீஇக்கமலவாவிச்
செய்புடைபுடுத்தகாஞ்சித்திருவளர்நகரஞ்சேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) பெய்கழல் கறங்கு நோந்தான் பெருவிறல் இராமன் - கட்டியவீர
கண்டை யொலிக்கும் வன்மைமிக்க திருவடிபையும் பெருமைவாய்ந்த வெற்றியை
யுமுடைய இராமன், அந்நான் எய்சிலை தம்பியோடும் இடர் உழந்து அழுங்கி ஏங்கி -
அக்காலையில் அம்பெய்யும் வில்வினையேந்திய இலக்குமணனோடும் துன்பத்தில் வரு
ந்திப் பொலிவழிந்திரங்கி, கொய்தழை வனங்கள் எங்கும் கொட்புற்று-கொய்தற்க
மைந்த தழைகளமைந்த காடுகொங்குஞ் சுழன்றுதிரிந்து, கமலம்வாவி செய்புடை
உடுத்தகாஞ்சி திருவளர் நகரஞ்சேர்ந்தான் - தாமனாகள் நிறைந்த தடாகங்கனையும்
வயல்களையும் தன்பக்கத்தில் சூழ்ந்த காஞ்சியென்னும் நகரத்தை அடைந்தான்.

உடையவனது வெற்றியின் வன்மையை உடைமைமேலேற்றிக் கழல்கறங்கு
நோன்றான் எனவும், சீரையை இழத்தலால் இடருந்தமுங்கி யேங்கியெனவும்,
அவனைத் தேதெற்பொருட்டிக் கொட்புற்றன னாதலால் கொய்தழை வனங்கொங்
கும் கொட்புறீஇ எனவும் கூறினார். (ங)

இடம்பைநோயறுக்குந்தெண்ணீரொழிற்சிவகங்கையாடி.
நெடும்பணையொருமாமூலநின்மலக்கொழுந்தையேத்திக்
கொடும்படைச்சனகனின் நகோதையைப்பெறுவான் கூற்றை
யடும்புகழ்ச்செய்யதானையிரந்துநின்றமுதுவேண்டி.

(இ-ள்.) இடம்பை நோய் அறுக்கும் தென்றீர் எழில் சிவகங்கை ஆடி-பிற
வித் துன்பங்களை வேரோடறுக்கும் தென்றிய நீர்மயமாகிய தோற்றமிக்க சிவகங்
கையில் நீராடி, நெடும்பணை ஒருமாமூலம் நின்மலக்கொழுந்தை ஏத்திட நீண்ட
சாகைகளையுடைய வொப்பில்லாத மாமரத்தின்கீழ் அங்குரித்த ஞானக்கொழுந்தா
கிய இறைவனைத்துதித்து, கொடும்படை சனகன் ஈன்றகோதையை பெறுவான்—
கொடிய சேனைகளையுடைய சனகன்பெற்ற புத்திரியாகிய சீரையைப்பெற, கூற்
றை அடும்புகழ் செய்யதானை இரந்து நின்று அழுதுவேண்டி - இயமனை வென்று
புகழ்வாய்ந்த திருவடிக்கீழ்த் தனது குறையிரந்து அழுது துதித்து.

வேத்தின் சாகைகளே சாகையென்பது தோன்ற நெடும்பணை யெனவும்,
வேதமே மாமரமென்பதுதோன்ற ஒரு மாமரமெனவும், அவ்வேத்ததுளடக்கிய ஞா

ன காண்டமென்பது தோன் றமூலநின் மலக்கொழுந்தையெனவும், கூற்றுவனையன்றி இராவணனையும் வென்றது உபலக்கணத்தாற் றேன்றக் கூற்றை யடும்புகழ்ச்செய்ய தானையிரந்து நின்று அழுதுவேண்டியெனவும், சீதையைப்பெறக் கருதினனாதலில் கருத்துடை யடையணிதோன்றக் கோசையைப் பெறுவான் எனவும் கூறினர். தானே - ஏழனுருபு நிற்குமிடத்து இரண்டனுருபு வந்தது உருபுமயக்கம். (ச)

தாழ்ந்தெழுந்தேகித்தென்பாலகத்தியீச்சாத்தின்முன்னர் வாழ்ந்திருந்தகைமைசான் றவண்டமிழ்முனியைக்கண்டான் சூழ்ந்தவெந்துயரத்தோடுமோடினன்றுணைத்தாண்மீது வீழ்ந்தனன்புலம்பலோடும்வெருவலோலென்னத்தேற்றி.

(இ-ள்.) தாழ்ந்து எழுந்து ஏகி - வணங்கியெழுந்து அப்பாற்சென்று, தென்பால் அகத்தியீச்சாத்தின் முன்னர் - அதன் தென்பாலுள்ள அகத்தியீச்சாத்தின் முன்னே, வாழ்ந்திடும் தகைமைசான் ற வண்தமிழ் முனியைக் கண்டான் - வாழ்ந்தன்மை வாய்ந்தவளவிய தமிழ்க்கரசாகிய அகத்தியமுனிவரைக் கண்டு, சூழ்ந்த வெந்துயரத்தோடும் ஓடினன் - தன்னை விடாது சூழ்ந்த கொடிய னுண்பத்தோடும் ஓடி, துணைத்தான்மீது வீழ்ந்தனன் புலம்பலோடும் - அவரது இரண்டு திருவடிகள் மீது விழுந்து அழுது புலம்ப, வெருவலால் என்னதேற்றி - சற்றும் அஞ்சாதே என்று இராமனைத்தேற்றி.

கண்டான், ஓடினன், வீழ்ந்தனன்-என்பன முற்றெச்சங்கள். பிரிவால் வந்ததாகவின் சூழ்ந்த வெந்துயரமென்றார். (இ)

இத்துணையிடும்பைக்கேதுவெவனெனவினாவஞ்செல்வ முத்தமிழ்முனிவன்கேட்ப்புகுந்தவா மொழியலுற்றான் மைத்தவார்கரியகூந்தற்கெளசலைமணந்ததினனோட சத்துவகுணத்தான்மிக்கதசரதனீன்றசெம்மல்.

(இ-ள்.) இத்துணை இடம்பைக்கு ஏது எவன் என்ன வினாவும் - இவ்வளவு துன்பத்திற்குக்காரணம் என்ன எனதுவினாவும், முத்தமிழ் செல்வம் முனிவன்கேட்ப இயலிசை நாடகமென்னும் முத்தமிழ்ச் செல்வத்தையுடைய அகத்தியமுனிவர் வினவ, மைத்தவார்கரியகூந்தல் கௌசலை மணந்ததினனோ - மைபோலும் நிறத்த கரியகூந்தலையுடைய கௌசலையைப்புணர்ந்த திண்ணியதோனையுடைய, சத்துவகுணத்தால் மிக்க தசரதன் ஈன்ற செம்மல் புகுந்த ஆறு மொழியலுற்றான் - சாத்து விதகுணத்தால் மேம்பட்ட தசரதசக்கரவரத்திபெற்ற பெருமையிற்சிறந்த இராமன் நடந்தவரலாற்றினைச் சொல்லத்தொடங்கினான்.

அரசி யலைத்துறந்து காட்டில்புகுந்ததும், தன்னைக்கண்டு மகிழ்கூராது துயரத்தோடு ஓடிவந்து வீழ்ந்து புலம்புதலும் நோக்கினனாதலால் இத்துணை இடம்பைக்கு ஏது எவனென வினாவினரென்றார். (சு)

கலிலிலைத்துறை.

எம்பிரானிதுகேட்டருளேழிரண்டாண்டு
வெம்புகாட்டகத்துறைதிநீவியனிலந்தாங்கி
நம்பியாகியபரதனேவாழ்கென நுவன்று
கம்பியாதெனையெந்தையிக்காரிடைவிடுத்தான்.

(இ-ள்.) எம்பிரான் இது கேட்டருள் - எமது பெருமானே இதுனைக் கேட்டருளாய், கீவழு இரண்டு ஆண்டு வெம்புகாட்டகத்து உறைதி - நீ பதினான்குவரு

டம் தீயால்வெதும்பும் காட்டில் வாசஞ்செய்வாய், நூல்பி ஆகிய பரதனே வியன நிலம் தாங்கி வாழ்க எனதுவன்று - உனது தம்பியாகிய பரதனே பார்த்த நிலஉலகத் தைத்தாங்கி வாழக்கடவனென்றுகூறி, என்னை கம்பியாகு என்னை இகான் இடை விடுத்தான்-என் தந்தை சிறிதும் நடுக்கமுறாது என்னை இக்காட்டிலிடத்தாள் செல்ல

தனது வாய்மை காத்தற் பொருட்டுச் சிறிது நடுக்கிலென்பான் கம்பியா தெனே விடுத்தான் என்றார். (எ)

ஏயவானே யைச்சிரமிசைக்கொண்டெழுமெனையே

தூயசீரிலக்குமணனுஞ்சீதைகையுந்தொடர்ந்தா

ராயமுவுருந்தண்டகவனத்தமர்ந்திருநாண்

மாயமானெனத்தோன்றினனங்கண்மாரீரன்.

(இ-ள்.) ஏய ஆணையை சிரமிசைக்கொண்டு எழும் என்னை - எவனையெவிய ஆணையைத் தலைமேற்கொண்டு காட்டிற் செல்லும் என்னை, தூயசீர் இலக்குமண னும் சீதையும் தொடர்ந்தார் - புனிதமாகிய புழுவாய்ந்த இலக்குமணனும் சீதை யும்பின் தொடர்ந்தார்கள், ஆய மூவரும் - ஆகிய நாங்கள் மூவரும், தண்டகவனத்து அமர்ந்திருநான் - தண்டகாரணியத்தில் பஞ்சவடி தீரத்தில் வசிக்குங் காலையில், மாரீசன் மாயமான் என்ன அங்கண் தோன்றினன்-மாரீசனானவன் வஞ்சனையுடைய மான்வடிவமாக உருவங்கொண்டு தோன்றினான். (அ)

தோன்றிமற்றெனேச் சேயிடைக்கொண்டுபோய்ச்சுலவி

மான்றவம்பிளிற்றொன்றுவான்சீதையைவலியா

னன்றவெம்பியைவிளித்துவிழ்ந்தனனதுகேளா

வேன்றசீதையைவிடுத்தென்தொடர்ந்தனனிளவல்.

(இ-ள்.) தோன்றி என்னை சேயிடை கொண்டுபோய் சுலவி - எங்களுக்குப் புலப்பட்டு என்னைத் தூரத்திற்கொண்டுபோய்ச் சுழன்றுதிரிந்து, மான்ற அம்பி னில் பொன்றுவான் - பெருமையமைந்த எனது அம்பினால் உயிர்விடுமாரீசன், சீதையை வலியான் ஆனற எம்பியை விளித்து வீழ்ந்தான் - சீதையையும் வலி மையாலமைந்த என் தம்பியையும் அழைத்துவீழ்ந்தான், இளவல் அது கேளா என்ற சீதையை விடுத்து என்னைத் தொடர்ந்தான்-இலக்குமணன் தனைக்கேட்டுத் தனது பாதுகாப்பில் அமைந்த சீதையைவிடுத்து என்னைக் காணவந்தான்.

எனது கையிலகப்படாது செனனென்பான் சுலவியெனவம், எனது குரல்போல் அழைத்து வீழ்ந்தனனென்பான் - சீதையை வலியானொன்ற வெம்பியை விளித்து வீழ்ந்தானெனவும் கூறினான். (அ)

“உழைத்தவாரீஉரம்புகப்புல்லியோன்

இழைத்தமாயயின்னெருலாலிசைத

தழைத்ததுண்டதுகேட்டயர்வெய்துமால்

மழைக்கனேழையென்றுள்ளமருந்தினான்.” என்கரும எதுவால் உணர்க.

அனையகாலையிலிரா வணனவட்கவாந்தகன்றான்

புனை மலர்க்குமுற்பூங்கொடி தணத்தவிற்புலம்பி

ரினையுமென்னுயிர்பொன்றுமுனிரங்குதியெந்தா

யுனையடைந்தனன்சாணமென்றமுதமுதுரைத்தான்.

(இ-ள்.) அனையகாலையில் - அக்காலையில், இராவணன் அவன் கவர்ந்து அன்றான் - இராவணன் அச்சீதையைக்கவர்ந்து நீங்கினான், மலர் புனை குழல் பூங் கொடி தணத்தலில்-மலரையணிந்த கூந்தலையுடைய பூங்கொடிபோன்ற சீதையைப் பிரிதலால், புலம்பி இனையும் என் உயிர் பொன்று முன் - புலம்பிவருத்தும் எனது யிர் இறந்துபடுதற்குமுன், எந்தாய் இரங்குதி - என் தந்தையே திருவுள மிரங்குவாய், சரணம் உனையடைந்தான் என்று அழுது அழுது உரைத்தான் - உன்னைச் சரணடைந்தே நென்றழுது நழுது கூறினான். (க0)

உரைத்தவாய்மொழிகேட்டெதிரகத்தியனுரைப்பான்
வினாத்ததார்ப்புவேந்தகேள்விகுநீருலகி
னினாத்தவைம்பெருமபூதத்தினிலைபெறுமுடல்
தெரிக்கில்யாவையுமுடன்பிறந்தவையெனத்தெளிதி.

(இ-ள்.) உரைத்தவாய் மொழிகேட்டு அகத்தியன் எதிர் உரைப்பான் - இராமன் கூறிய உண்மைமொழியைக்கேட்டு அகத்தியமுனிவர் எதிரே கூறுகின்றார், வினாத்ததார்ப்புவேந்த கேள்-வாசம்வீசம் மலராற்றெடுத்த மாலையையணிந்த தோளையுடைய இராமனே கேளாய், வீங்கு நீர் உலகில் - மிக்கநீர் மயமாகிய கடல்குழந்த நிலவுலகில், நினாத்த ஐம்பெரும் பூதத்தின் நிலைபெறும் உடலம்யாவையும் - வரிசைப்பட்ட பிருதிவுமுதலிய ஐந்து மகாபூதங்களால் நிலைபெற்ற சரீரங்கள் யாவையும், தெரிக்கில் உடன் பிறந்தவை என்ன தெளிதி - ஆராயில் யாவும் தன்னுடன் பிறந்த வையே யென்று நீ தெளிவாய்.

இருவகைப்பிரபஞ்சத்துள் காயப்பிரபஞ்சம்போல உலகப்பிரபஞ்சத்திற்கும் பகுப்புடைமைதோன்ற உலகில் நினாத்த வைம்பெரும் பூதத்தினெனவும், திரியக்கு முசலிய உயிர்களின் சரீரமும் ஐந்து மகாபூதங்களால் நிலைபெறுதலில் அவையும் உடன்தோன்றின வென்பதுதோன்ற யாவையு முடன்பிறந்தவையெனவுக்கூறினார்.

மற்றுயிர்க்குவேருணல்பெண்ணெனவழக்கஞ்
சற்றுயில்லைநீர்ச்சலதிபுட்புலதூரும்பின்
பெற்றிபேரலுமிப்பூதத்தின் கூட்டமும்பிரிவுங்
கற்றுளோயிவையிருமைக்குமாயைகாரணமாம்.

(இ-ள்.) மற்று உயிர்க்கு வேறு ஆண் அலி பெண் எனவழக்கம் சற்றும் இல்லை-தேகத்திற்குந் உயிர்களுக்கு வேறே ஆணென்றும் அலியென்றும் பெண்ணென்றும் வழங்குதல் சிறிதுமில்லை, பூதத்தின் கூட்டமும் பிரிவும்- இந்தப் பஞ்சமகாபூதங்களின் கூட்டமும் பிரிவும், நீர் சலதி உன்படு பல தூரும்பின் பெற்றி போலும் - நீர் மயமாகிய கடலிற்பட்ட பலதூரும்பின் தன்மையையொக்கும், கற்றுளோய்-வேதமுதலிய தூல்களைக்கற்ற இராமனே, இவை இருமைக்கும் - பஞ்சமகாபூதங்களின் கூட்டமும் பிரிவுமெனவுங் கூறினார். கடலிலகப்பட்ட தூரும்பு ஒரு மாம் -மாயையே முதற்காரணமாகும்.

ஆண் அலி பெண் என்றல் காயத்திற்குந் உயிர்க்கில்லையென்பார் வினை மாற்றுப்பொருளில் வந்த மற்றென்னும் இடைச்சொல் தந்து மற்றுயிர்க்கு வேருணலி பெண்ணெனவும், அம்மூன்றும் அவயவப் பகுப்பால் வந்ததென்பார் வழக்கஞ் சற்றுமில்லையெனவும், அதுபோல உலகப்பிரபஞ்சத்திற்கும் பிருதிவுமுதலிய பஞ்சமகாபூதங்களின் பரிணாமங்களே அவயவப் பகுப்பென்பார் பொதுப்பட இப்பூதத்தின் கூட்டமும் பிரிவுமெனவுங் கூறினார். கடலிலகப்பட்ட தூரும்பு ஒரு கூல் தம்முட்கூடுதற்கும் பிரிதற்கும் காற்றுக் காரணமாதல்போல் பஞ்சமகாபூதங்

கள் கூடுதற்கும் பிரிதற்கும் மாயை காரணமென்பார் இவையிருமைக்கும் மாயைகாரணமாம் எனவும் கூறினார். கூட்டமென்பது தோற்றமும் பிரிவென்பது அழிவுமெனக்கொள்க.

இருவகைப்பிரபஞ்சத்தின் தோற்றக்கேடுகளை—

“காயத்தினழிவுதோற்றங்கண்டனமுலகிற்காணு
நீயித்தையுரைத்தவாறிற்கென்னெனினிகழ்த்துமுண்ணை
மாயத்தவுலகம்பூநீர் தீவளிவானமாதி
யாயித்தானென்றினென்றுதோன்றினிந்தழிதலாலே” எனவும்,

மாயை முதற்காரணமென்றதை—

“தோற்றமுநிலையுமீறுமாயையின்றொழிலதென்றே
சாற்றிடுமுலகம்வித்துச்சாகாநியனுக்களாக
வேற்றதேவீண்டுநிற்குமில்வேலியைவதின்ரு
மாற்றமீமற்றதாயித்தான்மாயையைமதித்திடாயே” எனவும் சிவஞான
சித்தியாரில் வருதல் காண்க. (சுஉ.)

செய்வினைப்பயனுள்ள நுவருமெனத்தெளிதி
யெவ்வமுற்றுமுந்திரங்கலைமகிழ்ந்திருவெனலும்
பெளவமுற்றுமோருமுந்தளவாக்கிமுன்பருகுந்
சைவமாமுனிமொழிச்செதிரரசனுஞ்சாற்றும்.

(இ-ள்.) செய்வினைப்பயன் உள்ளது வரும் என்னத் தெளிதி - தாம்செய்த இருவினையின் பயனுள்ளது எதுவோ அதுவே வருமென்று நீ தெளிவாய், எவ்வம் உற்று உழந்து இரங்கலை மகிழ்ந்து இரு என்னலும் - துன்பமுற்று மனம்வருந்தி இரங்குதலொழிக நீமகிழ்கூர்ந்திரு என்று முனிவர்கூற, பெளவம்முற்றும் ஓர் உழந்து அளவாக்கிமுன் பருகும் சைவமாமுனி மொழிக்கு-கடல்முழுமையும் ஓர் உழந்த மிழாவண்ணஞ்செய்து முன்பு இந்நிரன்பொருட்டு ஆசுமனஞ்செய்த சைவ தவவேடம் பூண்ட தவசிவோஷ்டராகிய அகத்தியமுனிவ ரருளியமொழிக்கு, அர்சனும் எதிர் சாற்றும் - இராமனும் எதிரோ கூறுவான்.

போர்க்குப் புறங்கொடுத்துக் கடலிலொளித்த விருத்திராசரன் உயிராவாங்க இந்நிரன் வேண்டுகோளால் கடலினை அந்நான் ஒருமுந் தமிழாவண்ணமாக்கி அசுத்தியர் ஆசுமனஞ் செய்தான்பொது புராணவரலாறு.

செய்வினைப்பயன் உள்ளது வருமென்பதை

“வளம்படவேண்டாதார்யார்யாருமில்லை
அளந்தனபோகம்அவரவராற்றல்
விளங்காய்திரட்டினுளில்லைகனங்கனியைச்
காணச்செய்தாருமில்”

என நாலடிநானூற்றில் வருதல் காண்க.

(சுசு)

அத்தரின்னுரைமுழுவதுமுண்மையையாணு
மித்தலைக்கிதுவிணங்குமோமனையவண்மாற்றான்
கைத்தலத்தகப்பட்டிழித்தத் துவங்காண்போன்
பித்தனென்றுலகுரைத்திமொதலிற்பெரியோய்.

(இ-ள்.) அத்தரின் உரைமுழுவதும் உண்மையே ஆயினும் - இறைவனே உனது வார்த்தை முற்றும் உண்மையே யானாலும், பெரியோய் மனையவன் மாற்றான்

கைத்தலத்து அகப்பட்ட உழி - முனிவரில் சிவோத்தனே தனது மனையாள் பகை வன் கையில் அகப்பட்டவிடத்து, தத்துவங்காண்போன் பித்தனென்று உலகம் உணர்த்திடும் ஆதலில்-ஞானநூலை ஆராய்ந்து துறவறம் பூண்பவனைப் பிச்சென்று உலகினர் கூறுவராதலால், இத்தலைக்கு இது இணங்குமோ-இந்தச் சமயத்திற்கு தேவரீர் கூறியவார்த்தை ஒக்குமோ.

ஒரு பொருளை இழந்தவழித் துறவறம்பூண்போன் ஏனைப்பொருளில் பற்று விடாளுதலால் மனையவன் மாற்றன் கைத்தலத் தகப்பட்டுழித் தத்துவங் காண் போன் பித்தனென் றுலகுரைத்திடும் ஆதலின் எனவும், நான் வீரன்மரபிற் பிறந்த வளுதலில் என் வீரத்தைக் காட்டாசொழியேளுதலால் இத்தலைக்கிது இணங்குமோ எனவும்கூறினான். ஏனைப்பற்றுக்களை விடாநென்பதை “துப்புரவில்லாத் துவரத்து றவாமை-உப்பிற்குகாடிற்கும்கூற்று” என்னும் திருக்குறளிற் குப் பரிமேலழகர் எழு திய உரையானும், வீரன்மரபிற் பிறந்த எனக்கு இது இணங்குமோ என்பதனை, கண வனையிழந்த ஒருவீரமகள் தனக்கெழுத்திரன் போர்க்குச் செல்லுகையில் அவனை நோ க்கிக் கூறுவதாகப் புறப்பொரு ளிலக்கணத்திற் கூறிய “எந்தைகண்ணின்ருன் தந் தை யெய்ப்போற்கிடக்கின்றான்” எனவரும் எதுவாறு முணர்க. (கசு)

பறந்தலைப்புருந்தொன்னலர்ச்செகுத்துயிர்பருகிச்
சிறந்தசீதையைமீட்டபினை யநீதெரிக்கு
முறந்ததத் துவளுநானத் துக்குரியவளுவை
னறைந்தவாறலதென்னுளமடங்கிடாதென்றான்.

(இ-ள்.) பறந்தலைப்புருந்து ஒன்னலர் செகுத்து உயிர் பருகி சிறந்த சீதையை மீட்டபின் - போர்க்களத்திற் புருந்து இராவணன்முதலிய பகைவர்களைக் கொன்று அவர்களுயிரைப்பருகி மேம்பட்ட சீதையைத் திருப்பியபின், ஐயநீ தெரிக்கும் உறந்த தத்துவளுநானத்திற்கு உரியவன் ஆவேன் - ஐயனே நீவற்புறுத்திய ஆராய்ந் துணரும் தத்துவளுநானத்திற்கு உரியவளுவேன், அறைந்த ஆறு அல துஎன் உள்ளம் அடங்கிடாது என்றான் - நான் சொன்ன வகைசெய்தாலன்றி என்மன மடங்காடுசென்று இராமன் கூறினான்.

உறந்த என்பது ஆராய்ந்துணருமெனக் “கூறியதை உறக்கும் துணையதோர் ஆலம் வித்து” என்பதனுணர்க. (கடு)

மலையமாதவன்கேட்டுநின்மனத்துறும்விழைவு
கலைமதிக்கமுஞ்சிறுவனோடொக்குமக்கிள்ப்பூண்
முலைமடந்தையைராவணன் கவர்த்துபோமுறைமை
யிலைகொள்வேவினையெவருனக்கியம்பினொன்றான்.

(இ-ள்.) மலைய மாதவன் கேட்டு - பொதியமலையில் வசிக்கும் அசுத்தியமுனிவர் கேட்டு, நின் மனத்து உறும் விழைவு கலைமதிக்கு அழும் சிறுவனோடு ஒக்கும் - உன்மனத்திலமைந்த பற்றுக்கலையையுடைய சந்திரனை நோக்கிப் பிடித்துத்தர் வென்று அழும் பின்னையோடொக்கும், அ கதிர்ப் பூண்முலை மடந்தையை இராவணன் கவர்த்துபோம் முறைமை-அந்த ஒளியமைந்த முத்தாரத்தை யணிந்த தனத்தையுடைய சீதையை இராவணன்கவர்த்துசென்ற முறைமையை, இலைகொள்வேவினைய்தகட்டுவடிவை யமைந்த வேலையேந்திய இராமனே, உனக்கு இயம்பினர் எவர் என்றான் - உனக்குச் சொல்லினவர் யாடொன்று வினவினார்.

நிலையல்லாததை நிலையினதெனக் கொண்ட விருப்பம் கற்பிதமென்பார் - மனத்துறும் விழைவு கலைமதிக்கமுஞ் சிறுவனோடொக்கும் எனக்கூறினார். (கசு)

சடாயுவென்றுயர் கழுகிறைசானகிபொருட்டு
விடாதுபோருழந்திறப்பவன் விளம்பிடத்தெளிந்தேன்
கடாதுகொண்டவட்பெயுந்திறமருளெனக்களையும்
வடாதுவெற்புழ்புயத்தனை மாமுனிநோக்கி.

(இ-ள்.) சடாயு என்று உயர் கழுகு இறை - சடாயுவென்று சொல்லப்பட்டு
மேம்பட்டியுந்த கழுகிறகிறைவனுள்ளவன், சானகி பொருட்டு போவிடாது உழ
நது இறப்பவன் விளம்பிடத் தெளிந்தேன் - சிதையினிமித்தம் போர்முகத்து விடா
மவிராவணனோடு போர்செயுது உயிர்விடும் அச்சடாயு கூறத்தெளிந்தேன், கடாது
கொண்டு அவன் பெறும்திறம் அருள்என்ன-அச்சடாயு கூறியதால் அச்சிதையையா
னடையுந் திறத்தை எனக்கு அருளாயென்று, களையும் வடாது வெற்பு உழ் புயத்த
னை மாமுனி நோக்கி - குறை இரந்து கூறும் வடக்கின்கண்ணுள்ள மேருமலையை
டியாத்த புயத்தையுடைய இராமனை அகத்திய முனிவர் நோக்கி.

சடாயுவென்பவன் நீங்களிச்சிதையோடு இக்காட்டில் வசியங்கள் நான் உங்
களாக் காப்பேனென்று அடைக்கலத் தந்தமையால் சானகிபொருட்டு விடாது போ
ருழந் திறப்பவன் என்றா.

“கேட்டுவந்தனன்கேழ்க்கிளர்மௌலியான்
தோட்டலக்கலினீர்துறந்தீர்வளம்
நாட்டில்நீவிரும்நன்னுதலதானுமிக்
காட்டில்வைகுதிர் காக்குவல்பான்என்றான்.

வார்ப்பொற்கொக்கைமருகியைமக்கோ
ஏர்ப்பச்சிந்தனையிட்டுவரக்கர்தம்
சீர்ப்பைச்சிக்கறத்தேறினன்சேக்கையில்
பார்ப்பைப்பார்க்கும்பறவையிற்பார்க்கின்றான்.

எனவருவனவற்றற் காண்க.

(கள)

நின்கருத்திதுவேலுயர்நெடுவனாகுழைத்து
வன்கண்மாற்றலர்புரம்பொடிபடுத்தவன்மலர்த்தான்
புன்கணீங்குமாறடைக்கலம்புகுமதியவனே
யுன்கருத்தினை முடித்திடவல்லெனென்றுணராய்.

(இ-ள்.) நின்கருத்து இதுவேல் - உன்னுடைய கருத்து இதுவாகில், உயர்
நெடுவனாகுழைத்து வன்கண் மாற்றலர்புரம் பொடிபடுத்தவன் மலர்த்தான் - உயர்
ந்த நெடிய மேருமலையை வில்லாகவளைத்து அஞ்சாமையையுடைய பகைவரது திரி
புரங்களை நீறுபடுத்திய இறைவனது தாமரை மலர்போன்ற திருவடி, புன்கண் நீங்
கும் ஆறு அடைக்கலம்புகு- உனது துன்பம் நீங்கும்வண்ணம் சரணடைவாய், அவ
னே உன்கருத்தினை முடித்திட வல்லன் என்று உணராய் - அவனே உன்னுடைய
எண்ணத்தை முற்றுவிக்க வல்லானென்று நீ அறியாய்.

நீ வீரமேவெண்டினை யாதலால் திரிபுரங்களை நீறுபடுத்த மேருமலையை வில்
லாகவளைத்தவன் சரண்புகுந்தால் உன்கருத்து முற்றுமென்பான் மலர்த்தான் புன்கண்
ங்குமாறடைக்கலம்புகு எனவும், அவ்விறைவனீங்கலாகப் பிறரைச்சரணடைந்தால்
உன்கருத்து முற்றுதலையான் பிரிநிலை ஏகாரந்தந்து அவனே உன்கருத்தினை முடி
த்திட வல்லெனென்றுணராய் எனவும் கூறினார். மதி-முன்னிலையசை. உயர் நெடு

வரைகுழைத்து வன்கண்மாற்றலர் புரம்பொடிபடுத்தவன் என அபிப்பிராயத்தோடு கூடிய விசேடியத்தை யெடுத்துக்கூறுதலால், சுருத்துடையடை கொளியணி. (கஅ)

உலகம்யாவையுமொருநொடிப்பொழுதினிழிப்போ
நிலையும்விலவினன்கொடுங்கொலைப்பகழியனிகர
வலகிலாற்றலனுருத்திரனெருவனேயன்றி
யிலையெனப்புகன்றேலிடுமியம்பருஞ்சுருதி.

(இ-ள்.) உலகம் யாவையும் ஒருநொடிப் பொழுதினில் அழிப்போன் - எல்லா உலகங்களையும் ஒரு நொடிப்பொழுதில் அழிப்பவனும், நிலையும் வில்வினன் - கேடில்லாத வில்லையுடையவனும், கொடும் கொலை பகழியன் - கொடிய கொலைத் தொழிலுடைய அம்பையுடையவனும், கிகர அலகு இல் ஆற்றலன் - தனக்கு ஒப்பில்லாத வரம்பில்லாத வன்மையை யுடையவனும். உருத்திரன் ஒருவனே-உருத்திரமூர்த்தி பொருவனே, அன்றி இல்லை என - அவனையன்றி இல்லையென்று, இயம்பு அரும் சுருதி புகன்று ஒவிடும் - சொல்லுதற் கரிய வேதங்கள் முறையிடும்.

நானுதல் முதலாகிய கேடில்லாத திரவில்வினனென்பார் நிலையும் வில்வினனெனவும், கொன்றே திரும்புவதன்றிப் பிறரால் கண்டிக்கப்படாத அம்பையுடையவனென்று கூறும்என்பார் கொடுங்கொலைப் பகழியனெனவும், உலகமுற்றையும் நீறுபடுத்தித் திருவுளத்திற் சுருதிய அன்றே நீறுபடுத்துதலில் வல்லவனென்று கூறும் என்பார் உலகம்யாவையும் ஒரு நொடிப்பொழுதினி லழிப்போன் எனவும், இவை முற்றும் உடைமையால் என்குணத்துள் வரம்பிலாற்றலுடையோன் என்று கூறும் என்பார் நிகராவலகிலாற்றல எனவும், ஆன்மக்களைத் துன்பத்தினின்று நீக்கி இன்பத்தை யருளும் காரணத்தால் உருத்திரனெனப் பெயர்வாய்ந்த இவனெருவனேயன்றி வேறில்லையென்று கூறுமென்பார் உருத்திரனெருவனேயன்றி இலையெனப்புகன்று எனவும், இவ்வாறுமுறையிடுதல் இருக்கு, யசர், சாமம் என்று மூன்று வேதங்களு மென்பார் ஒத்திடும் இயம்பரும் சுருதி எனவும் கூறினார். (கக)

தென்றிசைக்கிறையிராவணன்நிருவடிவிரலி
னென்றனெலிறக்கண்டனனெருசிறுதுரும்பா
லன்றுவிண்ணவாதருக்கொடுமிடலறச்செய்தான்
வென்றிபூண்டியர்நகைவிழிக்கருகிர்ப்படையான்.

(இ-ள்.) தென் திசைக்கு இறை-தென் திசைக்கு இறைவனாகிய இயமனை, திருவடி ஒன்றனால்-திருவடியொன்றாலும், இராவணன் விரலின் ஒன்றனால்-இராவணனைத் திருவடிவிரலி நென்றிறனாலும், இறக்கண்டனன்-அழியக் கண்டனன், ஒரு சிறு துருப்பால் அன்று விண்ணவர் தருகொடு மீடல் அற செய்தான்-ஒரு சிறிய துரும்பினால் அக்காலையில் தேவர்களது இறுமாப்போடு வலிமைகெடச் செய்தவனும், வென்றிபூண்டு உயர் கூட உகிர்-வெற்றியை மேற்சொண்டியர்ந்த கூறிய நகத்தையும், நகை விழி படையான்- புன்னகையையும் நெற்றிக்கண்ணையும் ஆயுதமாக அடையவன்.

தென்றிசைக்கிற இராவணன் நிருவடிவிரலி நென்றிறனாகக் கண்டனன் பெயரும் வினையும் நின்றமுறை நிரனிறை. இயமனைத் திருவடியா லுதைத்ததும், சிறுதுரும்பால் தேவரிறுமாப்பையொழித்ததும், திரிபுரங்களைப் புன்முறுவலா லெரித்ததும், மன்மதனை நெற்றிக்கண்ணு லழித்ததும் முன்னர்க் காண்க. இராவணன் திக்குவிஜயங்கொண்டு சரவணப்பொய்கையி னண்டையில் வரும்போது

அவன் விமானஞ் செல்லாது தடைபட்டு நிற்க, நந்திதேவர் நோக்கி இங்குச் செல்லுதலொழியெனத் தடுக்கவும், அவனாயிகழ்ந்து, கைலையை வேரோடகழ்ந்து, என்னகர்க்குச் செல்லுவேனென்று அகழுங்காலையில் சிவபெருமானுணர்ந்து திருவடிப் பெருவிரலாலான் அதன்கீழ்கப்பட்டு நெடுநாள் அழுதனன் என்பதும், ஒருக்கால் பிரமன் யாவையும் படைத்தலால் யானே இறைவனென்று இறுமாந்தபோது வேதம் பிரணவம், நீ இறைவனல்லவென்று இறுமாப்பு ஒழிக்கவும், இறுமாந்தமையால் வயிரவழர்த்தி வெளிப்பட்டு அவனடுத்தலையைக் கொய்தனனென்பதும் புராண வரலாறுகள்.

ஆயுதங்களாகிய உபாங்கங்களால் வெல்வோ ரிறைவரல்லர், தனது சாங்கத்தால் பிறரால் வெல்லுதற்கரியவற்றை வென்றோ னெருவனே இறைவனென்பது தோன்ற இச்செய்யுளாற் கூறப்பட்டது. (உ௦)

அனையருகியதனிமுதல்பாற்சாணடைந்தோ
ரானையவேட்டினுமெண்மையினெய்துவரதனாற்
கனையொள்பூந்தடமுடுக்கவிக்காஞ்சிமாநகரிற்
புனைமலர்க்குழல்பாகனையருச்சனைபுரிவாய்.

(இ-ள்.) அனையன் ஆகிய தனி முதல் பால் சரண் அடைந்தோர் - அத்தன்மையையுடைய ஒப்பற்ற இறைவனிடத்துச் சரண்புகுந்தவர்கள், எனைய வேட்டினும் எண்மையின் எய்துவர்-எத்தன்மைகளையுடைய செயல்களை விரும்பினாலும் எளிதாயடைவார், அதனால் - அச்செய்கையால், கனையொள் பூ தடம் உடுத்த இகாஞ்சிமாநகரில்-மிக்க மலர்களையுடைய தடாகங்கள் சூழ்ந்த இந்தக் காஞ்சியென்னும் பெரிய திருப்பதியில், மலர் புனை குழல் பாகனை அருச்சனை புரிவாய் - மலரை யணிந்த கூந்தலையுடைய உமாதேவியை இடப்பாகத்திலுள்ள இறைவனை யருச்சனை செய்யாய்.

உபாங்கங்களால் வெல்லவேண்டுமோர் சாங்கங்களால்வெல்லும் இறைவனை வழிப்படிஸ் அவர்கள் வெல்லுதல் எளிதாதலால் எனைய வேட்டினும், எண்மையினெய்துவனென்றார். (உ௧)

வீரம்வேண்டினையாதலின் விதியுளிவழாது
வீரராகவப்பெயரினால்விமலனையிருத்தி
வீரனே தொழுதேத்துதியெனமுனிவிளம்ப
வீரர்வீரனுமமுறைபூசனைவிளைப்பான்.

(இ-ள்.) வீரம் வேண்டினையாதலின்-வீரத்தை விரும்பினையாதலால், விதியுளி வழாது-ஆகம வழியால் தவறாமல், வீரராகவன் பெயரினால்-வீரராகவனென்னும் உனதுபெயரினால், விமலனையிருத்தி-சிவபெருமானைத் தாபித்து, வீரனே தொழுது ஏத்துதி என்ன முனி விளம்ப - வீரனே நீ தொழுது துதிப்பாயென்று அகத்தியமுனிவர் கூற, வீரர் வீரனும் - வீரருள் வீரனாகிய இராமனும், அ முறை பூசனை விளைப்பான்-அம்முறையே தாபனஞ்செய்து சிவபூசைசெய்யத் தொடங்கினான்.

அறுசீர்க் கழிநெடில் விருத்தம்.

வெண்ணீறுங்கண்டுகையமுடல்விரவப்பாகபதவிரதம்பூண்டு
தண்ணீடுமலர்க்கடுக்கைவீரராகவமுதலைத்தாபித்தன்பா
லெண்ணாறுமிருதாறுமாயநிருப்பெயரியம்ரியருச்சித்தேத்தி
யுண்ணிபெருங்காதல்வளர்த்தோங்கத்தொழுதுநயன் துருகுங்கலை.

(இ-ங்.) வெண்ணீறும் கண்டிகையும் உடல் விரவ - வெள்ளிய விபூதியும் உருத்திராக்கக்கண்டிகையும் தமது திருமேனியில் பொருந்த, பாசபத விரதம் பூண்டு- பாசபத விரதத்தை மேற்கொண்டு, தண்ணீடு மலர் கடுக்கை வீரராகவ முதலேத் தாபித்து-குளிர்ச்சியிடுக்க கொன்றைமாலையணிந்த வீரராகவ சிவலிங்கப்பெருமானைத் தாபனஞ்செய்து, அன்பு ஆல-அன்போடு, எண்ணாறும் இருதூறும் ஆய திருப்பெயர் இயம்பி - ஆயிரம் திருநாமங்களை எடுத்துக்கூறி, அருச்சித்து எத்தி-அருச்சினைசெய்து துதித்து, உள் நீடு பெருங்காதல் வளர்ந்து ஒங்க தொழுது - மனத்தில் மிக்க பேராசை வளர்ந்து மீதூரவணங்கி, நயந்து உருகுங்காலை - இன்பங்கூர்ந்து மனமுருகுங்காலையில். (உ௯)

எவ்வமறப்புரிபூசைக்கெம்பெருமான் நிருவுள்ளமிரங்கிப்போற்று மவ்விலங்கத்தடைநின்றமெழுந்தருளிவிடைமேற்கொண்டமராகுழ நவ்விவியுமையோடுங்காட்சிகொடுத்தருளுநலையாவென்றித் தெவ்வெடுண்ணுபுபத்தோன்றல்பலமுறையுந்தொழுதேத்திச்செப்பலுற்றான்

(இ-ள்.) எவ்வம் அற புரி பூசைக்கு-குற்றமற்செய்யுஞ் சிவபூசைக்கு, எம் பெருமான் திரு உள்ளம் இரங்கி-எமது பெருமான் மனமிரங்கி, போற்றும் அ இலிங்கத்து இடை நின்றும் எழுந்தருளி விடைமேல் கொண்டு - அவ்விராமமுர்த்தி துதிக்கும் அச்சிவலிங்கப்பெருமானிடத்தினின்றும் எழுந்தருளி ரிஷபாரூடனாய், அமரர் குழ நவ்வி விழி உமையோடும் காட்சி கொடுத்தருளுதலும் - தேவர்கள் சூழ்ந்துவர மான்போலும் திருநோக்கத்தையுடைய உமையம்மையோடும் காட்சிகொடுத்தருள, நலியாத வென்றி தெவ் அடு திண் புயம் தோன்றல் - பிறரால் வருந்துதல் லொழிந்த வெற்றிவாய்த்த பகைவரைக் கொல்லும் திண்ணிய புயத்தையுடைய அவ்விராமன், பலமுறையுந் தொழுது எத்தி செப்பலுற்றான் - பலமுறையும் வணங்கித் துதித்துச் சொல்லத்தொடங்கினான். (உ௯)

அண்ணலையடியேனுக்கெளிவந்தபெருங்கருணையமுதேயன்பர், புண்ணியமேயிராவணனாமரக்கரீகோன்பொலந்தொடித்தோட் சீதையென்னும், பெண்ணரசைக் கவர்ந்தெடுத்துப்போயினான் முறைபிறழாமவனையின்னே, நண்ணலருடபறந்தலையிற்களையோடுமுடிக்கவரநல்குகென்றான்.

(இ-ள்.) அண்ணலே அடியேனுக்கு எளிவந்த பெருங்கருணை அமுதே-இறைவனே அடியேன்பொருட்டு எளிதாகவந்தருளிய பெரிய திருக்கருணையமுதே, அன்பர் புண்ணியமே-அன்பர் தேடிய சிவபுண்ணியப்பேறே, இராவணனும் அரக்கர் கோன் - இராவணனாகிய இராட்சதத் தலைவன், பொலந்தொடி தோள் சீதை என்னும் பெண் அரசை கவர்ந்து எடுத்து போயினான் - பொன்னலாகிய வளையலையணிந்த தோளையுடைய சீதையென்று சொல்லப்படும் பெண்களுக்கரசியை வஞ்சித்தெடுத்து இலங்கைக்குப் போயினான், முறை பிறழும் அவனை இன்னே நண்ணல் அரும் பறந்தலையில் கிளையோடு முடிக்க வரம் நல்குக என்றான்-மனுநீதியினின்றும் தவறிய அவ்விராவணனை இப்பொழுதே யடைதற்கரிய போர்க்களத்தில் அவன் சுற்றத்தோடு உயிர்வாங்க வரம் அருளக்கடவாயென்று குறையிரந்தான். (உ௯)

எனப்புலச்சிவபெருமான் நிருவருள்கூர்ந்தெமக்குநீயின்றுதொட்டு மனக்கினியனாயுலகில்வீரராகவனெனும்பேர்மருவிவாழ்வாயுனக்கிகலியெதிர்த்தோர்களைத்துணையதோனுமவருடையக்காண்டிபணித்தநறுந்தொடையோயென்றருளசெய்தபாகபதப்படைபுரல்கி.

(இ-ள்.) என புகல - என்றுவேண்டிக்கூற, சிவபெருமான் திரு அருள் கூர்ந்து - சிவபெருமான் திருவருள்செய்து, எமக்கு நீ இன்றுதொட்டு மனக்கு இனியன் ஆய் உலகில் வீரராகவன் என்னும் பெயர் மருவி வாழ்வாய் - எமக்கு இங்காலந் தொட்டு எமது திருவுளத்திற்கு இனியனாகி நிலவுலகில் வீரராகவனென்னும் பெயரைப்பொருத்தி வாழக்கடவாய், உனக்கு இகலி எதிர்த்தோர்கள் எத்தனைத் துணையோனும் அவர் உடைய காண்டி - உன்னோடுபகைத்துப் போர்செய்ய எதிர்த்தவர்கள் எவ்வளவு வீரத்தை யுடையவராயினும் அவர் புறங்காட்டியோடக் காண்பாய், பனித்த நறுந் தொடையோய் என்று அருள் செய்து பாசபதம் படையும் நல்கி-தேன்துளிக்கும் நறமணங்கமழும் மாலையையுடையோய் என்று அருள்செய்து பாசபதன் திரத்தையுந் தந்தருளி. (உரு)

முள்ளனாக்காம்பனிமுளரிப்பொருட்டணையோன்றனிப்படையுமுரன் றுமாக்கள், கொள்ளையிடுகறைத்துளவோன்படையுமவர்தமைக்கொண்டு கொடுப்பித்தேனைக், கள்ளவழித்தார்க்கட வளர்தம்படையிறவுநல்குவித்துக் கருணைகூர்ந்து, நள்ளலரைப்பொடிபடும்பெருவா முமளித்தருளினவிலு கிற்பான்.

(இ-ள்.) முன் அரை காம்பு அணி முளரிப் பொருட்டு அணையோன் தனிப்படையும் - முள்வாய்ந்த துளையுடைய காம்பில்அலர்ந்த தாமரைமலர் பொருட்டையாசனமாகவுடைய பிரமனென்னும் பெயர்வாய்ந்த ஒப்பில்லாத அத்திரத்தையும், மாக்கள் முரன்று நறை கொள்ளையிடும் துளவோன் படையும் - வண்டிக ளொலிசுதுத் தேனைக் கொள்ளுகொள்ளும் துளவமாலையையுடைய நாராயணனென்னும் அத்திரத்தையும், அவர் தம்மைக்கொண்டு கொடுப்பித்து-அப்பிரமணுத் திருமாலும் கொடுக்கச்செய்தருளி, என - அவர் ஒழிந்த, கள் அவிழ் தார் கடவுளர் தம் படை பிறவும் நல்குவித்து - தேன்சீர்த்தும் மாலையையுடைய இத்திரன்முதலியோர்களாலே அவரவர் அத்திரங்களையும் பிறவற்றையும் தரச்செய்தருளி, நள்ளலரை பொடிபடும்பெரு வலமும் அளித்தருளி-பகைவரை நீரூக்கும் பெரிய வன்மையுந் தந்தருளி, கருணைகூர்ந்து நவிலுகிற்பான்-கருபைசெய்து சொல்லியருளுவான். (உஎ)

கவற்றிறெடும்பகை தூர்க்குமிவையுனக்குக்கருணையினுளரித்தேங்கண்டா யிவற்றிறெடுமிளவலொடுங்கிடுக்கிழையுடத்தமர் சுக்கிரீபன்சேனை, யவற்றெடும்போய்ப்பரவைகடந்திராவணனைக்கிளையோடுமறுத்துவீரஞ் சுவற்றியபின்சீதைகயொடுமிண்டாசுபுரிந்துகலி தூர்த்துவாழ்வாய்.

(இ-ள்.) நெடும் பகை கவற்றி தூர்க்கும் இவை - பெரிய பகைவர்களைக் கூலைப்படுத்தியோட்டும் அத்திரங்களை, உனக்கு கருணையினால் அளித்தேம்-உனக்கு நமதுகருபையினால் தந்தருளினோம், இவற்றிறெடும்-இவற்றோடும், இளவலோடும்-இலக்குமணனோடும், கிட்கிந்தை இடத்து அமர்சுக்கிரீபன் சேனை அவற்றெடும் போய் - கிட்கிந்தையினிடத்து வரிக்கும் சுக்கிரீபனோடும் அவன் சேனையோடும் சென்று, பரவை கடத்து இராவணனை கிளையோடும் அறுத்து வீரம் சுவற்றியபின்-கடலைக்கடந்து இராவணனை அவன் சுற்றத்தோடும் வேறுத்து வீரத்தைக் கெடுத்த பின், சீதையொடு மீண்டு அரசுபுரிந்து கலி தூர்த்து வாழ்வாய்-சீதையோடும் திரும்பி அரசியல்செய்து உயிரகளுக்கு வருந்துன்பத்தநீக்கி வாழ் வாய். (உஅ)

என்றருள வெதிரிறைஞ்சியிராகவன்மற்றிதுவொன்றுவினாதுவற்று னன்றினுர்புரமெரித்தோய்குறுமுனிவனாருயிர் சுட்காண்மைபெண்ணை

யொன்றுமில்லையாகையெலாமுடன்பிறந்தவாருமென வுரைத்தல்செய்தான். மன்றவெனக்கவையமுழுதுந்தேறவிரித்தருளென்றுவணங்கிவேண்ட.

(இ-ள்.) என்றருள்-என்று இறைவன் அருள், இராகவன் எதிர் இறைஞ்சி இது ஒன்று வினாதல் உற்றான் - இராமன் எதினோவணங்கி இறந்தச்செய்தியொன்றை வினவுவான், அன்றினார் புரம் எரித்தோய்-பகைவாது திரிபுரங்களை யெரித்தவனே, குறுமுனிவன் ஆர் உயிர்க்கு ஆண்மை பெண்மை ஒன்றும் இல்லை-அரிய உயிர்க்கு ஆணென்றும் பெண்ணென்றும் கூறும்வகை சிறிதுமில்லை, யாக்கை-அவ்வகை சரீரத்தைப் பற்றிவந்ததே, எல்லாம் உடன்பிறந்த ஆகும் என்ன உரைத்தல் செய்தான்-இவ்வயிர்களுள்ளாம் சம்முடன்பிறந்தனவாமென்று கூறினான், மன்ற எனக்கு அவை முழுதுந் தேற விரித்தருள் என்று வணங்கி வேண்ட - தேற்றமாக எனக்கு அவைமுழுதும் விரித்தருளென்று வணங்கிவேண்ட. (உசு)

வேதாந்தநிலையனைத் துமவன்றெளியவிரித்துரைத் துவரங்ருணல்கி
காதார்த்தகுழைபுமையாளுடனாகவிலங்கத் தூட்காரந்தா நெங்கோ
ரைதார்த்தபரஞ்சுடராமியவிலங்கந்தனைத்தொழுதுகயந்தோரொல்லாங்
கோதார்த்தபகைவென்றுபெருஞ்செல்வமெய்தியருள்கூடுவாரால்.

(இ-ள்.) எம் கோன்-எமது இறைவனாகியசிவபெருமான், வேதாந்த நிலையனைத் தும்-வேதாந்த நிலைமையுற்றும், அவன் தெளிய விரித்து உரைத்து வரங்கள் நல்கி-அந்த விராமன்மனத்தெளிய வெடுத்துக்கூறி வேண்டும் வரங்களைத்தந்தருளி, காது ஆர்ந்த குழை உமையான் உடனாக - ஞாண்டலத்தையணிந்த திருச்செவியையுடைய உமையம்மையோடு, இலிங்கத்துள் கரத்தான் - சிவலிங்கத்துள் மறைந்தருளினார், நாத அந்தப் பரஞ்சுடராம் அ இலிங்கம் தன்னைத் தொழுது-நாதத்ததுவத்திற்கு அப்பாலுள்ள மேலான ஒளியாகிய இச்சிவலிங்கத்தை வணங்கி, நயந்தோர் எல்லாம் கோது ஆர்ந்த பகை வென்று - விரும்பி வழிபட்டோர் யாவரும் குற்றமிக்க பகைவனாவென்று, பெருஞ் செல்வம் எய்தி அருள் கூடுவார்-பெரியசெல்வத்தை யடைந்து திருவருளைக்கூடி வாழ்வார்கள்.

உபநிடதம் என்பார்-வேதாந்தநிலையனைத்தும், சத்தியின் செயலாகிய அதுக்கிரகம் என்பார்-அவன்தெளியவிரித்துரைத்து எனவும், எல்லா ஆன்மாக்களுக்கும் ஞானத்தையுண்டாக்கும் நாதத்ததுவத்தின் அப்பாலுள்ள நிரவிகாரமாகிய சுத்தமாயையென்பார் - நாதார்த்தம் எனவும், அதனிடத்தே சிவபெருமான் வேண்டும் திருமேனி கொண்டருள்வா நென்பார் - பரஞ்சுடராமியவிலங்கம் தன்னை எனவுங்கூறினார்.

வேதாந்தநிலை-பராசத்தியின் செயலாகிய அதுக்கிரகம் என்றதை,

“ வேதாந்தத்தே யிருப்பார் ” எனவருந் திருக்களிற்றுப்படியாரிலும்,

நாதார்த்தம்-குழிவை பென்றதை,

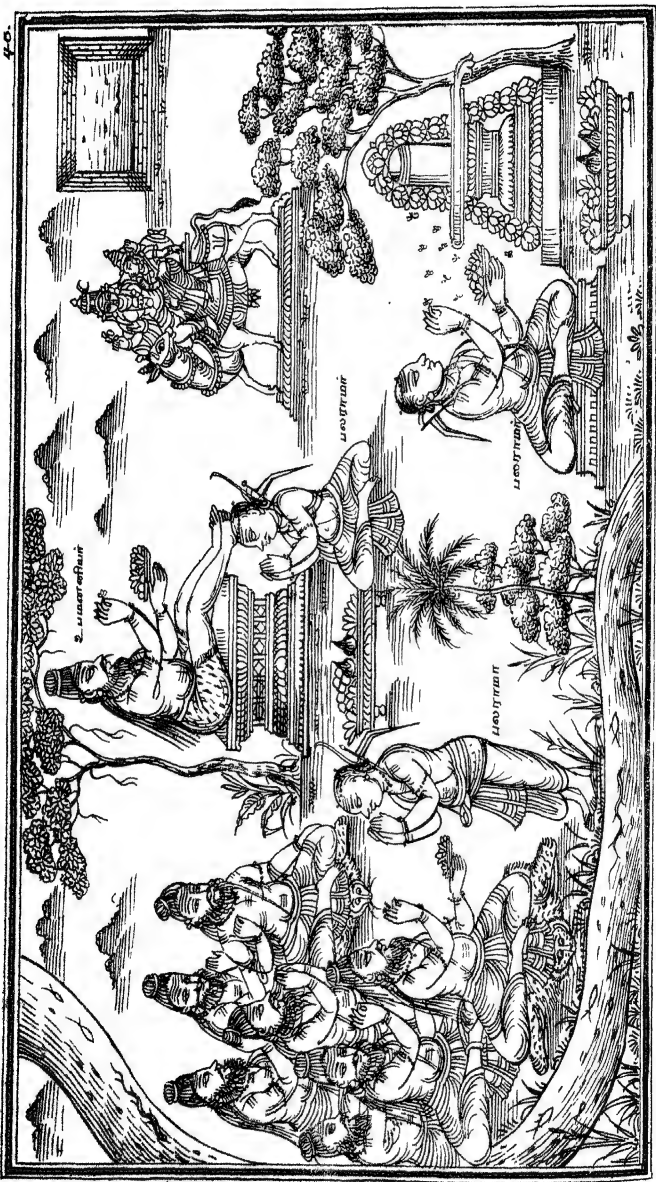
“ பலகலைநாதவிந்துவாதிக்கூடுமொளிவளர்குழிவை ” எனவரும்

சிவப்பிரகாசத்திலும், உணர்க.

(க0)

என்கீர்க் கழிநெடி லாளிரிய விருத்தம்,

தகைபெறுமிக்கடிவரைப்பின்தென்பான்மண்ணித் தடங்கரையிற்கற்
கீசத்தலமாமங்க, னுதமுடி விற்கயவர்தமையழிப்பமாயோ னுயர்பிருகுசா
பத்தாற்கக்கியாகி, யிகழருஞ்சீர்க்காஞ்சியில்வந்துவிடந்தாபித்தினிதேக்சீ
யெண்ணிலரும்வரங்கள்பெற்றான், புகழுதுமல் விவிங்கத்தைத் தொழுது
மண்ணிப் புளலாமுமவர்பெறுவார்போகமவீடு.

மலர்-177 பிப்ரவரி 1955

(இ-ள்.) தகைபெறும் இகழ்வணாப்பின் தென்பால் - பொலிவுமிக்க காவல்வாய்ந்த இந்த வீரராகவீசத்தின் தென்பக்கத்தில், மண்ணி தடங்கனாயில் கற்கீசத்தலம் ஆம் - மிர்த்தனாதீர்த்தத்தின் பெரியகனாயின்கண் கற்கீசமென்னுந் தலமுள்ளது, அங்கண் - அத்திருப்பதியின்கண், உகம்முடிவில் கயவர்த்தம்மை மாயோன் அழிப்ப - யுகார்த்தத்தில் கீழ்மக்களைத் திருமால் அழிக்க, உயர்பிருகு சாபத்தால் கற்கி ஆகி - உயர்ந்த பிருகுமுனிவருடைய சாபத்தால் கற்கியவதாரங்கொண்டு, இகழ் அருஞ் சீர்காஞ்சியில்வந்து - இகழ்தலில்லாத சிறப்புவாய்ந்த காரஞ்சித்திருப்பதியில் வந்து, இலிங்கம் தாபித்து எண்ணிலரும் வரங்கள் பெற்றான் - சிவலிங்கத்தாபனம் செய்து அளவிடுதலிலரிய வரங்களைப்பெற்றனன், புகழ்உறும் அ இலிங்கத்தைத் தொழுது - யாவரும் புகழும் அக்கற்கீசப்பெருமானை வணங்கி, மண்ணிபுனலாடு மலர் போகம் வீடுபெறுவார் - அம்மிர்த்தனாதீர்த்தத்தில் நீராடுவார் இம்மைப்பயனாகிய போகத்தையும் மறுமைப்பயனாகிய மூத்தியையும் பெறுவார்.

பிருகுசாபத்தால் திருமால் பிறப்புவாய்த்ததை முன்னர்க் காண்க.

வீரராகவீசப்படலம் முற்றிற்று.

- ௧0௮௭.

பலபத்திரராமீசப்படலம்.

எண்சீர்க்கழிநெடில்விருத்தம்.

பகலோனைப்பல்லுகுத்துமதியைத்தேய்த்துப்படைவேளைப்பொடிபடுத்தபழையோனென்றுந், திகழ்வீரராகவீச்சரத்தினோடுதிருத்தகுதற்கீச்சரமும்புகன்றாமிப்பாற், புகழுறுகற்கீச்சரத்தின்மேல்பாற்கண்டோர்பொருவலித்திண்பகட்டுரையுடையக்காணும், நிகழ்பலபத்திரராமீச்சரமென்றோதுநீடுதிருத்தானவளம்பாடலுற்றும்.

(இ-ள்.) பகலோனை பல் உகுத்து - சூரியனது பல்லுத்தகர்த்து, மதியை தேய்த்து - சந்திரனைத்தேய்த்து, படைவேளை பொடிபடுத்த பழையோன் - பெண்கள்சேனையையுடைய மதனை நீறுபடுத்திய தொல்லோனாகிய இறைவன், என்றும் திகழ் வீரராகவீச்சரத்தினோடு - எக்காலமும் விளங்கும் வீரராகவீச்சரமென்னும் திருப்பதியோடு, திருத்தகு கற்கீச்சரமும் புகன்றும் - செல்வமிக்க கற்கீசமென்னும் திருப்பதியையும் எடுத்துக் கூறினும், இப்பால் - இனி, புகழுறு கற்கீச்சரத்தின்மேல் பால் - யாவரும் புகழும் கற்கீச்சரமென்னும் திருப்பதியின்மேலேத் திசையில், கண்டோர் - தெரிசித்தோர்கள், பொருவலி திண்பகடு ஊர்தி உடைய காணும் நிகழ் பலபத்திரராமீச்சரம் என்று ஒதும் நீடுதிருத்தான வளம்பாடலுற்றும் - போர்செய்யும் வன்மைவாய்ந்த திண்ணிய எருமைக் கடாவை யூர் தியாகவுடைய இயமன் புறங்காட்டி யோடச்செய்யும் எல்லையாக நிகழும் பலபத்திரராமீச்சரமென்று கூறப்படும் செல்வமிக்க திருப்பதியின் வளப்பத்தினைச் சொல்லத் தொடங்குவாம்.

தக்கன் வேள்வியில் அவிப்பாகம்பெற வந்த சூரியன்பல்லு யுகத்தா லென்பதும், சந்திரனைத் தேய்த்தான்பதும் புராணவரலாறுகள். உலகத் தொற்றத்திற்கு முன்னுள்ளோளுதலால் பழையோன் என்றார்.

“ மூப்பா வினையவன் முன்னவன் பின்னவன் மூப்புறங்கள் ” எனக் கோவைத் திருவாசகத்தில் வருதல் காண்க.

(௧)

மண்ணின் மிக்குவயங்கு துவரைவாழ்
கண்ணன் முன்வருகாளையலப்படை
யண்ணலாம்பலபத்திரவாண்டகை
பண்ணுவெஞ்சமர்ப்பாரதமூண்டநாள்.

(இ-ள்.) மண்ணில் மிக்கு வயங்கு துவரை வாழ் கண்ணன் முன்வரு காளே- நிலவுலகில் மேம்பட்டு விளங்கும் துவாரகாபுரியில் வாழும் கண்ணமூர்த்திக்கு முன் பிறந்த காளையாகிய, அலப்படை அண்ணல் ஆம் பலபத்திர ஆண்டகை-கலப்பையெ ன்ணும் ஆயுதத்தை ஏந்திய இறைவனாகிய பலபத்திரராமனென்னும் பெயரையு டைய ஆண்தன்மை மிக்கோன், பண்ணு வெஞ்சமர் பாரதம்மூண்டநாள்- கொடிய போர்செய்யும் பாரதப்போர் மூண்டகாலையில்.

(உ)

கார்த்தகைக்கடும்புசெய்கதைவப்
போர்த்தொழிற்குப்பொருதமனத்தனய்த்
தீர்த்தயாத்திரைசெய்யத்தொடங்கினு
னோர்த்தவாணிநதிக்கையெய்தினுன்.

(இ-ள்.) கார்த்தகை கடும்பு செய்-மேகம்போலக் கைம்மாறுகரு தாது கொடுக்கும் நீண்ட கையையுடைய சமது உறவினர் செய்யும், கைதவம் போர் தொழிற்கு பொருதமனத்தன்ஆம்-வஞ்சம் வாய்ந்த போர்த்தொழிலுக்கு ஆற்றாத மனமு டையவனாய், தீர்த்தம் யாத்திரை செய்ய தொடங்கினுன்-தீர்த்தயாத்திரை செய்யத் தொடங்கி, எர்த்த வானி நதிக்கரை எய்தினுன்-அழகுவாய்ந்த சரசுவதி தீர்த்த த்தில் வந்தடைந்தான்-

(ங)

அங்கண் முப்புரமட்டபிரான் தளி
யெங்குமுள்ளனநோக்கியிறைஞ்சியத்
துங்கவைப்பினிற்றொக்கமுனிவார்
தங்கள்சேவடிதாழ்ந்துவினாவுவான்.

(இ-ள்.) அங்கண் முப்புரம் அட்டபிரான் தளி எங்கும் உள்ளன நோக்கி இறைஞ்சி-அவ்விடத்தில் திரிபுரத்தை நகைத்து எரித்தருளிய இறைவனது திருக் கோயில்கள் எவ்விடத்தும் உள்ளனவற்றைப்பார்த்து வணங்கி, அ துங்க வைப்பினில் தொக்க முனிவார் தங்கள் சேவடி தாழ்ந்து வினாவுவான்-அந்தந்திருப்பதியில் நெருங்கிய முனிசிரேட்டர்களது செவந்த திருவடிகளை வணங்கி வினாவுவான். (ச)

ஈசன்வைகுமிடங்களெவையெவை
யாசின்னோற்குமவற்றுளுமேலதார்
தேசின்மிக்கதிருநகர்யாவது
பேசுகென்னமுனிவர்பேசுவார்.

(இ-ள்.) ஈசன் வைகும் இடங்கள் எவை எவை - சிவபிரான் எழுந்தருளிய திருப்பதிகள் யாவையாவை, ஆசு இன்று ஒங்கும் அவற்று உள்ளும்-குற்றமில்லாமல் உயர்ந்து விளங்கும் அத்திருப்பதிகளுள்ளும்,மேலது ஆம் தேசு இல் மிக்க திருநகர் யாவது-விளக்கத்திலுமிக்க திருநகரம் யாது, பேசுக என்ன முனிவர்பேசுவார்- சொல்லக்கடவீரென்று வினவ முனிசிரேஷ்டர்கள் சொல்லுவார்கள். (ரு)

பருவனாத்தோட்பரதன்வருடமே
சுருமபூமியெனப்படுங்காணது

மருவுமெவ்வுலகத்தினுமாண்டதார்

திருமலர்ப்பனந்தேந்தொடைமார்பனே.

(இ-ள்.) பனம் திரு மலர் சேன் தொடை மார்பனே-பொலிவமைந்த பனை மலராற்றொடுத்த தேன்சிந்தும் மாலையையுடைய மார்பனே, பருவரை தோள் பரதன் வருடமே கருமபூமி என்னப்படும் - பெரிய மலையையொத்த தோளையுடைய பரதன் வருடமானது கருமபூமியென்று சொல்லப்படும், அது மருவும் எவ்வுலகத்தினும் மாண்டது-அக்கருமபூமி பொருந்திய எவ்வுலகத்தினும் மாட்சிமைப்பட்டது.

பரதவருடமானது - தென்கடலுக்கும், இமயகிரிக்கும் நடுவிலுள்ளபாகம். இதுகண்டமெனவும்படு மாதலால், பரதன் வருடமெனவும்,கிம்புருடகண்ட முதலிய எட்டுக்கண்டத்தி லுள்ளவர்களும், விண்ணுலகிலுள்ளவர்களும், நாகலோகத்திலுள்ளவர்களும் பரத்கண்டத்தை யடைந்து நல்வினை தீவினைப் பயன்களை அனுபவித்தற்கு மூலமானகண்ட மாதலாலும், தேவர்களும், முனிவர்களும் ஓர் குறைபெற்றால் அக்குறை தீர்த்தபொருட்டுத் தவம்,பூசை முதலியன செய்தற்குரியபூமியாதலாலும், அக்கண்டத்தைக் கருமபூமியெனப் படுமெனவும், மேற்கூறிய கண்டமுதலிய எல்லாவற்றிற்கும் அது சிறந்ததாகையால் அது மருவுமெவ்வுலகத்தினு மாண்டதாமெனவுங் கூறினார்.

பரத வருடம் என்றதை

“அம்புவிவினிசதமுதலேமங்காறுமரிவருடமேமமுதலிமையநாப்பன்

கிம்புருடந்தென்கடற்குமிமையமென்னுங்கிரிக்குநடுப்பாரதமாம்”எனவும்.

கருமபூமிஎன்றதை

“நாலிருகண்டத்தோரும்விண்ணுளோரும்நரகினருமவ்விடத்தினண்ணிவைகி மேலையிருவினையாற்றியவற்றிற்கேற்றவியன்பயன்கடையப்பொனவிளம்புமாற்றற் சீலமிகுபாரதமாங்கண்டமொன்றேதீவினைநல்வினையாகுஞ்செயற்கைக்கெல்லா மூலமொருகுறைபெறினேவந்துதேவர்முனிவர்களுந்தவம்பூசைமுயல்வாங்கண்” எனக் கந்தபுராணத்திலும்,

“பாரதவருடமொன்றேபழிப்பருங்கருமபூமி

யோருமிவ்வுருடந்தன்னிலுலப்பினல்வினைகள்செய்தோ

ரோர்கெழுதுறக்கமெய்தியிருப்பர்தீவினைகள்செய்தோர்

சேர்வருநரகினெய்தித்தீவினையுழப்பின்றே”எனக் கூடம்புராணத்திலும்

வருதல் காண்க-

கருமபூமிவரைப்பிற்கடவுளர்

மருவிடங்கர்சிறந்தனமாட்சியோ

யருள்விறோக்குமவற்றினுமேலவார்

தருமசக்கரபாணிதலங்களே.

(இ-ள்.) மாட்சியோய் - பெருமைபொருந்திய பலபத்திராமனே, கருமபூமி வரைப்பில் - கருமபூமியெல்லையில், கடவுளர் மருவு இடங்கள் சிறந்தன - தேவர்கள் வசிக்கும் இடங்கள் சிறந்தன, தரும சக்கரபாணி தலங்கள் - தருமவடிவாகிய திருமால் வசிக்கும் திருப்பதிகள், அருள் விளைக்கும் அவற்றினும் மேலவாம்-ஆன்மாக்களுக்குக் கருணைசெய்யும் அக்கடவுளர் தலங்களினும் மேம்பட்டனவாம். (எ)

அவற்றின்மிக்கனமானிடராக்கிய

சிவத்தலங்கள்கடவுளர்செய்தன

வவற்றின்மேலனவாகுஞ்சயம்புவாஞ்

சிவத்தலங்களவற்றிற்கிறந்தன

(இ-ள்.) மானிடர் ஆக்கிய சிவத்தலத்தங்கள்- மானிடர் தாபிந்து அருச்சித்த சிவஸ்தலங்கள், அவற்றில் மிக்கன - அத்திருமால் திருப்பதிகளினும் மேம்பட்டன, கடவுளர் செய்தன அவற்றில் மேலன ஆகும் - தேவர்கள் தாபித் தருச்சித்த திருப் பதிகள் அத்திருப்பதிகளினும் மேம்பட்டனவாகும், சயம்பு ஆம் திருத்தலங்கள்-சய ம்புவாகிய சிவஸ்தலங்கள், அவற்றில் சிறந்தன-அத்திருப்பதிகளினும் மேம்பட்டன.

சிவலிங்கம் இருவகையுட் பரார்த்த இலிங்கம் சயம்பு, தைவிகம், ஆரிடம், மானிடம் என நான்கு வகைப்படுதலால் தைவிகத்தில் ஆரிடத்தையடக்கி மானிட மூர்த்தமாய்வந்த இராமன் முதலியோர் பதிட்டைசெய்த சிவதலம், திருமால் திரு ப்பதியிலும் மேம்பட்டதாதலால் அவற்றின்மிக்கன எனவும், அவற்றிலும் திருமால் முதலிய தேவர்களும் அகத்தியமுனிவர் முதலியோரும் பதிட்டைசெய்த சிவத்தல ங்கள் மேம்பட்டன ஆதலால் கடவுளர்செய்தன வவற்றின்மேலன எனவும், குரு கேஷத்திர முதலிய புண்ணியஸ்தலங்களிற்றானே தோன்றிய சயம்புலிங்கம் மேம்ப ட்டது ஆதலால் அவற்றிற் சிறந்தன எனவுங் கூறினார்.

சிவலிங்கம் நான்குவகைப் படுதலை.

“சயம்புவுந்தைவிகமுமாரிடமுயாந்தர்

நயந்தலிங்கந்தானுமெனநான்கு” எனவரும் சைவசமயநெறித் திருக்கு மளாலும், இவர்களாற் பதிட்டை செய்தல் முதலியனவற்றை

“பரவையாநிலத்துயிர்க்கெலாங்குருவெனப்பட்ட

வரனமர்ந்திடுமிலிங்கங்கள்பலவிதமவற்றிற்

சூரவரேத்துறத்தோன்றினகொழும்புயலவண்ணன்

மரபினுற்பிரதிட்டையின்மாரிலத்தமர்ந்த.

முனிவராற்பிரதிட்டையினமர்ந்தனமற்றை

மனிதராற்பிரதிட்டையினமர்ந்தனமற்றைப்

புனிதர்விஞ்சையரக்கர்வானசுரர்கிம்புருட

ரணையராற்பிரதிட்டையினமர்ந்தனவில்லங்கம்.” எனவரும் உபதேசகான்

டத்தாலும் உணர்க.

சயம்புவைகுந்தலங்களுண்மிக்கவாம்

வியந்தெடுத்தாவிளம்பப்படுமவை

நயந்தவங்கவற்றுள்ளுநற்காசிமிக்

சூயர்ந்ததன்னதிற்காஞ்சியுயர்ந்ததே.

(இ-ள்.) சயம்புவையும் தலங்களுள் - சயம்புமூர்த்தியெழுந்தருளிய திருப்ப திகளுள், வியந்து எடுத்து விளம்பப்படும் அவை மிக்க ஆம்-அயோத்திமுதலாக அதி சயித்தெடுத்துக் கூறப்படும் திருப்பதிகள் மேம்பட்டவாம், நயந்த அவற்றுள்ளும் - விரும்பிக் கூறப்படும் அவ்வேழு திருப்பதிகளுள்ளும், நல் காசி மிக்கு உயர்ந்தது - நல்ல காசிபென்னும் திருப்பதி மேம்பட்டியர்ந்தது, அன்னதில் காஞ்சி உயர்ந்தது- அத்திருப்பதியிலும் காஞ்சியென்னும் திருப்பதி மேம்பட்டது.

அயோத்தி முதலிய திருப்பதிகளாவன - அயோத்தி, மதுரை, காசி, அவந் திகை, துவாரகை, மாயை, காஞ்சி.

“நிலத்திடைச்சிறந்த நகொனப்படுவீன்புகழியோத்திமா மதுரை மலர்ப்பொழிற் காசி யவந்திகை துவமைமாயை வண்காஞ்சியென்றுணாப் பார்” என இந்துலிற் பின்வருதல் காண்க.

ஒதுகாஞ்சிக்குயர்ந்ததுமொப்பதும்

தலத்திடையிலேபுகலுமம்

மாதலக்தனுததந்வருத்தமும்

பாதகப்பயனுமபடராவரோ.

(இ-ள்.) ஓதுகாஞ்சிக்கு உயர்ந்ததும் ஒப்பதும் - யாவரும் புகழும் காஞ்-
திருநகர்க்கு மேம்பட்டதும் ஒத்துள்ளதும், பூசலத்து இடை இல்லை - நிலவுவகத்-
தில் வேறு இல்லை, புகலும் அமாதலத்தின் - சொல்லப்படும் அந்தப் பெரிய திருப்-
பதியில், உகத்தின் வருத்தமும் - கலியுகத்தின் வருத்தமும், பாதகப் பயனும் படரா-
பாதகத்தால் வருந் திங்கும் வந்தடையா.

உகத்தின் வருத்தமும் என்றமையால் வருத்தந்தருவது கலியுகமாதலால் கலியுக
மென்றும், அக்கலியுகத்தில் பாவப்பகுதியே விளைதலால் பாதகப்பயனும் என்றலால்.

பிறந்துளோர்கள்வதியப்பெறுநரங்

கிறந்துளோருளத்தெண்ணுநர்யாவரு

மறந்தழைக்குமேகம்பரருளினர்

சிறந்தமுத்தியுறுவதுதேற்றமே.

(இ-ள்.) பிறந்துளோர்கள் - அததிருப்பதியிற் பிறந்தவர்களுந், வதியம்
பெறநர் - வசிக்கப் பெறுவோரும், அங்கு இறந்துளோர் - அங்கு இறந்தவர்களுந்,
உளத்து எண்ணுநர் யாவரும் - மனத்தில் சிந்திப்பவர்களு மாகிய இவர்முதலிய எல்-
லோரும், அறந்தழைக்கும் ஏகம்பர் அருளினால் - தருமவடிவாகிய ஏகம்பரது திருவ-
ருளால், சிறந்த முத்தி உறுவது தேற்றம்-மேம்பட்ட முத்தியையடைவது நிச்சயம்.

கலியுகத்தால்வருந் திங்கு அக்காஞ்சித் திருப்பதியிற் பிறந்தவர் முதலியோர்
க்கு இன்மையால் சிறந்த முத்தியுறுவது தேற்றம் என்றார். (கக)

இதவும் அது.

என்றறிவுறுத்திய வியலபின்மாதவர்

மன்றலம்பூங்கழல்வணங்கியாதவ

னன்றவலோவலிற்காஞ்சியண்பியங்

கொன்றியவளனெல்லா முவந்துநோக்கினன்.

(இ-ள்.) என்று அறிவு உறுத்திய இயல்பின் மாதவர் மன்றல் அம் பூங்க-
ழல் வணங்கி - என்று தெரிவித்த இயல்பினையுடைய பெரிய தபோதனர்களது வாச-
மமைந்த அழகிய தாமனாபோன்ற திருவடியை வணங்கி, யாதவன் அன்று அவர்எ-
வலில் காஞ்சி அணமி - யதுமரபிற்றோன்றிய பலபத்திரராமன் அன்று அவர்களது
எவலால் காஞ்சித் திருப்பதியை யடைந்து, அங்கு ஒன்றியவளன் எல்லாம் உவந்து
நோக்கினான்-அவவ்விடத்துப் பொருந்திய வளங்களையெல்லாம் மகிழ்கூர்ந்து பார்த்-
தான்.

யாதவன் யதுமரபிற் றோன்றினவன் என்னும் பொருள்மேல் நின்றலால்
பதம். (கஉ)

தெறுமழுப்படைச்சிவதீர்த்தம்யாவையு

முறைமையினாடினமுரசுகண்படா

விறையவன்கோயில்களெவையும்போற்றிவண்

டறைபெழிலேகம்பமருச்சித்தேத்தினான்.

(இ-ள்.) தெறுமழுப்படை சிவதீர்த்தம் யாவையும் முறைமையின் ஆடி-
னன் - கொல்லும் மழுவாயுதத்தை யேந்திய சிவபிரானுக்குரிய தீர்த்தம் எல்லாவற்-
றையும் முறைமையோடு நீராடி, முரசு கண்படா த இறையவன் கோயில்கள் எவையு-
ம்போற்றி-முரசு கண்டியிலாத சிவபெருமானது திருக்கோயில்களெவற்றையும் தெரி

சித்து, வண்டு அறைபொழில் வகம்பம் அருச்சித்துவத்தினுள்-வண்டுகள் ஒலிக்குள்
சோலைமூத்த திருவேகம்பத்தை யருச்சித்துவணங்கி,

காஞ்சித்திருப்பதியிற் பல திருப்பதிகளும் பல சிவதீர்த்தங்களும் இருத்த
லால் சிவதீர்த்தமயாவையும், கோயில்களெவையும் என்றார். (கங்)

அந்நகர்வயினமார்த்தருளுஞ்சீருப

மன்னியனிணைய 9.வணங்கித்தொண்டியுண்

டுன்னருந்திருச்சிவதீக்கையுற்றனன்

றன்னுடைப்பெயரினோரிலிங்கத்தாபித்தான்.

(இ-ள்.) அநகர்வயின் அமர்த்தருளும் சீர் உபமன்னியன் இணை அடி வண
ங்கி - அந்த நகரத்திலெழுந்தருளிய சிறப்புவாய்ந்த உபமன்னிய முனிவரது நூ
ண்டு திருவடிகளையும் வணங்கி, தொண்டியுண்டு - அவர்க்குத் தொண்டியுண்டு, உன்
அரும் திருசிவதீக்கை உற்றனன் - நினைத்தற்கரிய பொலிவுவாய்ந்த சிவதீக்கை
யைப்பெற்று, தன் உடைய பெயரின் ஓர் இலிங்கம் தாபித்தான். தனது பெயரி
னால் ஒரு சிவலிங்கப் பெருமானைத் தாபித்து.

தனது பின்னோன் சிவதீக்கைபெற்றுப் பயன்பெற்றது போலத் தானும் உப
மன்னிய முனிவரிடத்துச் சிவதீக்கை பெற்றனன் என்பார் சீர் உபமன்னியனினைய
யடி வணங்கித் தொண்டியுண் - டுன்னருந் திருச்சிவதீக்கை யுற்றனன் என்றார். (கசு)

உண்ணிறைகா கலினருச்சித்தோகையாற்

பண்ணிசைமொழிகளிற்பழிச்சுமேல்வையிற்

கண்ணுதற்சிவபிரான்கருணைகூர்ந்தெதிர்

விண்ணவர் தொழவிடைமீதுதோன்றியே.

(இ-ள்.) உன்றிறைகாதலின் அருச்சித்து - மனத்தில் நிறைந்த அன்போடு
அருச்சிசெய்து, ஓகையால் பண் இசைமொழிகளில் பழிச்சும் எல்லையில்-மகிழ்
ச்சியால் பண்ணும் இசையும் நிறைந்த பாசரங்களால் வணங்குவ் காலத்தில், கண்து
தல் சிவபிரான் கருணைகூர்ந்து - நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமான் திருவருள்
கூர்ந்து, எதிர் விண்ணவர்கொழி விடைமீது தோன்றி-அப்பலபத்திராமனுக் கெதி
ரோ தேவர்கள் வணங்க இடபலுந்தி மேல் ஆரோகணித்துக் காட்சித்தருளி.

பண்ணும் இசையும் பாவோடணந்தது என்பார் பண்ணிசைமொழிகளில்
என்றார். “பா வோடணைதலிசையென்றார் பண்ணென்றார். என இசைமரபில் வருதல்
காண்க. பண் இத்தளமுதலியன. இசைநாத நாமக்கிரியை முதலியன.

என்றறிவுறுத்திய என்னுஞ் செய்யுள்முதல் இதுகாறும் ஒரு தொடராதலால்
வினைமுற்றுக்களை யெச்சங்களாக் க் அருச்சித்து என்னும் வினையெச்சத்தோடு முடிக்க.

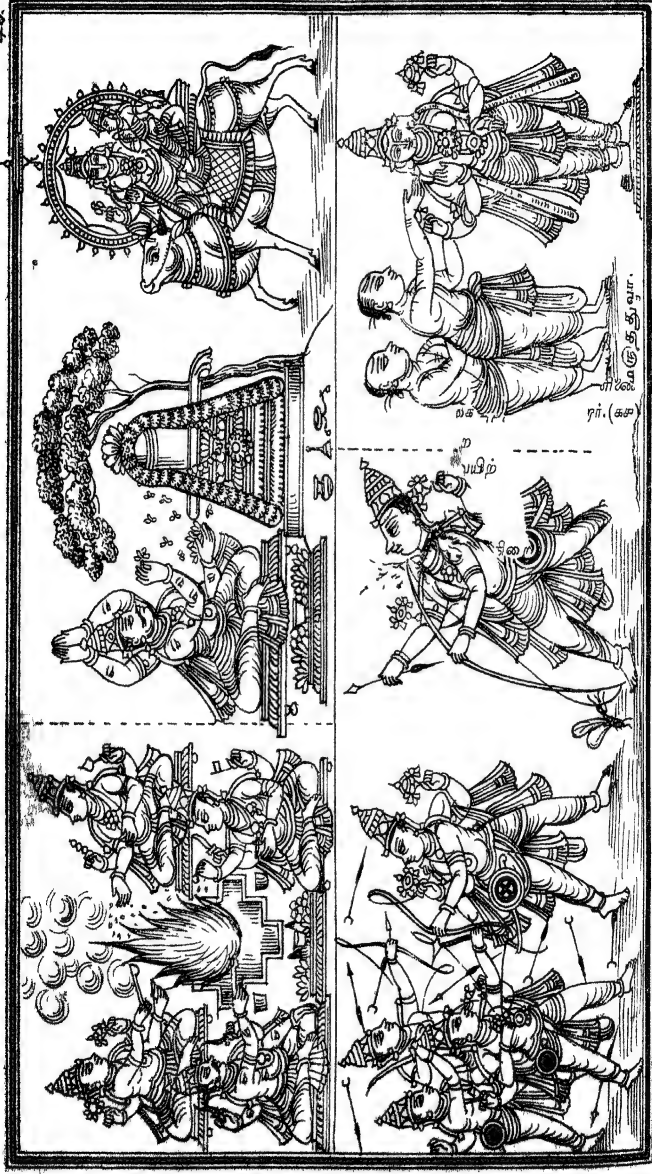
வேண்டுவகூறுகென்றருள மெய்யெலாம்

பூண்டபேருவகையிற்புளகம்போர்த்தனன்

முண்டவகவிற்றுநின் சரணிலேழையேற்

காண்டகையிடையருவன் புகல்குதி.

(இ-ள்.) வேண்டுவகூறுக என்றருள - வேண்டுவனவற்றைக் கேளாயென்று
அருள்செய்ய, மெய் எல்லாம் பூண்டபேர் உவகையில் புளகம்போர்த்தனன்- தனது
உடலமுற்றும் மீதூர்த்த மிக்கமகிழ்ச்சியால் புளகம்போர்த்து, தாண்டவம் நவிறு
நின் சரண் இல்-ஆனந்த நடனஞ்செய்யும் உனது திருவடியில், ஆண்டகை இடை
அருத அன்பு ஏழையேற்கு நல்குதி - ஆண்டகாய் இடையருத அன்பினை ஏழை
யேற்குத் தந்தருளாய்.

வணிகநாதயடலம்

பிரமணமுதலிய தேவதாசர் முதலுக்கும் ஆண்பாலாயுள்ளவன் எனப் பது முன்னாக கூறப்படுதலால் ஆண்டுகட்குப் பின்னராவது ஆண்டுகட்கு அண்ணலமவிரி (௧௬)

இச்சிவலிங்கத்திற்சிறியநாதோடு
நிச்சலுமினி கமர்ந்தருளினான்.
நச்சிணோர்க்கிருமையுநல்குவாயென
வச்செயனமுடியுது மருளிரீங்கினான்.

(இ-ள்.) இ சிவலிங்கத்தின் இ மபரது ஓடும் - இந்நகர் சிவலிங்கத்தி லும யத்திற்குள்ளுறிய உமையம்மையொடும், நிச்சலும் இனிது அமாந்தருளி - எந்நா ளும் இனிதாக எழுந்தருளி, நின் அம் நச்சிணோர்க்கு இருமையும் நல்குவாய் என்ன - விரும்பி வழிபட்டோர்க்கு இம்மைப்பயனையும் மறமைப்பயனையும் நகரு ளவாய் என்று குறையிரக்க, அ செயல் முழுவதும் அருளி வீங்கினான் - அந்நகர் செ ி திழற்றும் தந்தருளி அங்குநின்று நீங்கினான். (௧௭)

காருடை பளிக்குருநகலபடைவான்படைக்
தாருடைப்போந்தினுனரூபிகேதபுரம்
சீருடையிலிங்கத்தைத்தெரிசிதேகாலாலா
மேருடைக்கைலையினிதுவாழ்வாரால்.

(இ-ள்.) சீருடை - பளிக்கினையொத்த உருவத்தையும், கால உடை பக் கலபை, வான் படை - கருடையமைந்த கலபப்பென்னும் பெரிப ஆயுதத்தையு முடைய இவ்வுடை யான் தாபித்து எதிர் - பனைமலராத் தெரிதகமாலையை தாபிப்பவன் - ரூபித்து அருந்தித் து வணங்கிய, சீர் உடைய இலிங்கத் தைத்தெரிசித்தோர் கண்களும் - சிறப்பு வாய்ந்த சிவலிங்கப்பெருமானை வணங்கினோ ரெல்லாரும், ளர் உடைய கைலையில் இனிது வாழ்வார் - பொலிவமைந்த திருக்கயிலை யைய யடைந்து அங்கு நீழிவாழ்வார்கள்.

பலபதநிராமன பனைமலர் மாலையுடைபோன ஆதலால், தாருடைப்போந்தி னான் என்றா, “சேவலங்கொடியான்” என்றும் போலத் தாருடைப் போந்தினான் எனவந்தது பொருத்தமில் புணர்ச்சி திருமாலவெண்மயிர் அம்சம்பலபதநிராமன தலால் பளிக்குரு என்றா

“என்றுரைப்பார்துவெண்மைகருமைசோமயிரிணாநி
நனறெனவழங்கிப்போற்றுநான முகன் முதலிநோகட
கொன்றுபேரனபினோடுமலிடைவளி” என - கூடமுரணாக்சில வருகல
காண்க.

பலபதநிராமீசப்படலம் முற்றியது.

ஆக திருவிருத்தம் - ௧௧௦௮.

வன்மீகநாதப்படலம்.

கவிநிலைத் துறை

தேனெழுற்பொலம்பூங்கடுக்கைச்சொழுந்தார் வினாககினறதோள
வானொழிமிடற்றண்ணலவைகுற்றல்தகிரஞ்சொற்றன
மீனொழுகடஞ்சூழ்கனபர் சிமத்திக்கினவின்னாட்டவா
கோனொழுகிலபெற்றவனமீகநாதத்தினியலகுவாயாம்.

(இ-ள்.) தேன்தாழ்பொலம்பூங்கடுக்கை - தேன்தங்கிய பொன்னிறம்வாய்ந்தகொன்றை மலரால்தொடுத்த, செழுந்தார் வினாக்கின்றதோள்-வாடாதமாலைமணங்கமழும் தோளையும், வான்தாழ் மிடறு அண்ணல்வெகுற்ற பலபத்திரம் சொற்றனம்-விண்ணுலகு வணங்கும் ஸ்ரீகண்டத்தைபுடைய இறைவன் எழுந்தருளிய பலபத்திராமிச்சரத்தைக் கூறினோம், மீன்தாழ் தடஞ்சூழ் அதன் பச்சிம்ம திக்கின் - மீன்தங்கிய தடாகம் சூழ்ந்த அத்திருப்பதியின் மேலத்திக்கில், விண்ணாட்டவர் கோன்தாழநிலை பெற்றவன் மீகநாதத்தின் இயல் கூறுவாம். இந்திரன் வணங்க நிலைபெற்றுள்ள வன்மீகநாதமென்னும் திருப்பதியி னியல்பை எடுத்துக் கூறுவாம். (க)

புத்தேளிர்முன்னுள்ளிருங்கேகுழீஇக்கொண்டபுகழெழய்துவான் முத்தீவளர்த்தோர்மகம்வேட்கலுற்றார்கண்மொழிகின்றன ரீத்தால்வருங்கீர்த்தியெல்லாநமக்கும்பொதுத்கானெனக் கொத்தார்மலர்க்கூந்தல்பங்கன்றுணைத்தாள்குறிக்கொண்டரோ.

(இ-ள்.) புத்தேளிர் முன்னாள் ஒருங்கே குழீஇக்கொண்டு - திருமால்முதலிய தேவர்கள் முன்னுள்ள ஒருசேரக்கூடி, புகழ் எய்து வான் முத்தீவளர்த்து ஓர் மகம் வேட்க லுற்றார்-புகழடைய ஆகவனியமுதலிய மூன்று தீயையும்வளர்த்து ஓர் யாகம்செய்யத் தொடங்கினவர்கள், இத்தால் வருங்கீர்த்தி எல்லாம் நமக்கும் பொதுத்தான் என்ன மொழிகின்றனர் - இவ்வேள்வியால் வரும் புகழ் நமக்கெல்லாம் பொது என்றுகூறி, மலர் கொத்து ஆர் கூந்தல் பங்கன் துணைத்தாள் குறிக்கொண்டு - மலர்க்கொத்து நிறைந்த கூந்தலையுடைய உமையை யிவ்வுருத்திலுள்ள இறைவனது இரண்டு திருவடிகளையு மருகி.

முத்தீ என்றது காருகபத்தியம், தக்கணக்கினியம், ஆகவனியம். (உ)

குருக்கேத்திரத்தேமகஞ்செய்யுழிழைவைக்கொழங்கொன்றைவெள்ளெருக்கோடணைக்குஞ்சண்டிச்செம்மலார்தம்மினருள்கூர்தலாலுருக்கூர்பளிக்குப்பிறம்பிற்பெருங்கீர்த்தியுண்டாதலுந்தருக்கான்முருத்தன்கவர்ந்தானடந்தான்மடுப்பக்கொடான்.

(இ-ள்.) குருக்கேத்திரத்து ஏமகம் செய்யும் எல்லை - குருக்கேத்திரத்தில் வேள்விசெய்யுங் காலையில், கொழங்கொன்றைவெள்ளெருக்கு ஓடி அணைக்கும் சுண்டிச்செம்மலார் - கொழுவிய கொன்றைமலராத் றெடுத்த மாலையை வெள்ளியவெள்ளெருக்கோடி சூடிய சடாமுடிபையுடைய இறைவர், தம் இன் அருள் கூர்தலால் தமது இனிய திருவருள் கூர்தலால், உருகூர்பளிங்கு பறம்பு இல் பெருங்கீர்த்தி உண்டாதலும் - உருமிக்க பளிங்குப் பாறைபோலப் பெரும்புகழ் உண்டாக, முருத்தன் தருக்கால் கவர்ந்தான் நடந்தான் - திருமால் இறுமாப்பால் அப்புகழைக்கொண்டுகொண்டு நடந்தான், தடுப்புகொடான் - தேவர்கள் இடையே நின்று தடுக்கவும் கொடானாகி.

சிவபிரானுக்கு அருளே திருவுருவாதலால் அவர்க்கே யவ்வருளுரிய தென்பார் தம்மினருள் என்றார். (ங)

ஒடுந்திறங்கண்டுவிண்ணோர்தொடர்ந்தெய்தலுற்றாவன் பீடொன்றுவில்லம்புகைக்கொண்டு வெம்புசல்பெரிதாற்றுபு நீடும்பர் தமமைபபுறங்கண்டுபின்னீளிடைச்சென்றுநின் மீடின்றியெல்லீருமொருவேற்குடைந்தீர்களெனக்கனன்.

(இ-ள்.) ஒடும் திறம் கண்டு விண்ணோர் தொடர்ந்து எய்தலுற்றார் - கொடானாகியோடுந் திறத்தைக்கண்டு தேவர்கள் பின்தொடர்ந்து சென்றார்கள், அவன் பீடு

ஒன்று வில் அம்பு கைக்கொண்டு வெம்பூசல் பெரிது ஆற்றறுபு - அத்திருமால் பெருமையமைந்த வில்லினையும் அப்பினையும் கையிலேந்திக் கொடியசண்டையை மிகவும் செய்து, நீதி உம்பர் தம்மை புறம் கண்டு பின்னீளிடை சென்று நின்று - அளவில்லாத தேவர்களை முதுகுகண்டு பின்பு சேய்மையிற்சென்று நின்று, எல்லீரும் ஈடு இன்றி ஒரு வேற்கு உடைந்தீர்கள் என நக்கனன்-நீங்கள் எல்லீரும் தனி நின்ற எனக்கு நிகராகாது புறங்கொடுத்தீர்களென்று சிரித்தனன்.

பலரும் திரண்டு ஒரு சேரப் போர்க்கெதிர்த்தும் துணையின்றி நின்ற என்னோடு போர்க்காற்றாது புறங்கொடுத்தீரென்பான் ஈழன்றி யெல்லீரு மொருவேற்குடைந்தீர்களென நக்கனன் என்றார். (சு)

நக்கான் முகத்தாலவன்றேசமுற்றறுஞ்சாமையாய்க்காலேநீங்குற்றவாற்றாலடல்விற்கமுத்தூன்றுபுமைக்காளமன்னு னெடுமபோதுவாளாதுநின்றான்ருனதுக்காளியன்னுன்றனிலைகண்டுபுகழ்வெளவுதிற்றெண்ணினுன்.

(இ-ள்.) நக்கான் - சிரித்ததிருமாலது, முகத்து ஆல் அவன் தேசமுற்றும் நறஞ் சாமை ஆய் அக்காலே நீங்குற்ற ஆறு ஆல் - முகத்தினின்றும் அத்திருமாலது ஒளிமுற்றும் நறுமணங்கமழும் சாமையரிசியாய் அக்காலத்தில் நீங்கிய வகையால், அடல் வில் கழுத்து ஊன்றுபு - வலியவில்லில் தனது கழுத்தையூன்றி, மைக்காளம் அன்னுன் நெடுமபோது வாளாது நின்றான்-மேகத்தையொத்த நிறத்தையுடையதிருமால் நெடுமபோது அசைவற நின்றனன். ருனதுக்காளி அன்னுன்தன் நிலைகண்டு புகழ்வெளவுதிற்ற எண்ணினுன் - கீழைத்திசையைத் தனக்குரிய திசையாகவுடைய இந்திரன் அத்திருமாலினது நிலைமையைக்கண்டு அவன் புகழைக் கொள்ளுகொள்ளத் திறத்தைக்கருதினான்.

ஆல் உருபுமயக்கம். தேசமுற்ற நீங்கினமையால் வலியுழந்தான் என்பார் அடல்விற்கமுத்தூன்றுபு நெடுமபோது வாளாது நின்றான் எனவும், இது தான் அவன்கவர்ந்தபுகழை நாம் கவரும் அமையமென்று கருதினன் என்பார் புகழ்வெளவுதிற்றெண்ணினுன் எனவுங் கூறினார். (இ)

கச்சிப்பதிக்கண்வினாந்தெய்தியங்கட்கடுக்கைப்பிராணிச்சித்த நயிலாயநிருதித்திசைக்கண்ணிலங்கநீரீஇ நச்சித்தொழங்காலையெங்கோனணைந்தென்னே நவில்கென்றலும் பச்சைத்துழாயண்ணல்கவர்கீர்த்திவிண்ணோர்பெறப்பாலியாய்.

(இ-ள்) கச்சி பதிக்கண் வினாந்து எய்தி - கச்சித்திருப்பதியை வினாந்து அடைந்து, அங்கண் கடுக்கைப்பிரான் இச்சித்த நயிலாயம் நிருதித்திசைக்கண் இலங்கம் நிரீஇ - அவ்விடத்துக் கொன்றைமாலையையணிந்த இறைவன் விருப்பிய நயிலாயத்தின் நிருதித்திசையில் சிவலிங்கம் ஒன்றைத் தாபனஞ்செய்து, நச்சி தொழங்காலையெழுந்தி வண்ணங்காலத்தில், எங்கோன் அணைந்து என்னை நவில்க என்றலும்-எமது பெருமான் எழுந்தருளி உனது எண்ணம் யாது அதனைச்செல்லு என்றருளுதலும், பச்சைத்துழாய் அண்ணல் கவர்கீர்த்தி விண்ணோர்பெறப்பாலியாய்-பசியதுழாய் மாலையையணிந்த திருமால் கொள்ளையாடியகீர்த்தியைத் தேவர்கள் பெறஅருள்செய்யாய். (சு)

என்னுளவின்றேத்துசுகிகேள்வனுக்கெம்பிரானோதுவான் வன்மீகநாதப்பட்டிசுதுச்செல்லுருங்கொண்மொர்வில்லுடை.

யந்நாணத்தின்றுபின்னீர்த்திகொள்கென்னவருள்செய்தலும்
பொன்னாடர்கோமானும்விடைகொண்டமீண்டான் பொருக்கென்றேரோ.

(இ-ள்.) என்னுந்நவின்னு ஏத்து சசிகேள்வனுக்கு எம்பிரான் ஒதுவான்-என்று கூறித்தூதிக்கும் இந்திராணிக்குத் தலைவனாகிய இந்திரனுக்கு எடுத்து பெருமான் கூறுவான், வன்மீகம் நாப்பண் சிறுச்செல் உருக்கொண்டு வார்வில் உடைய அநான் அறதின்று பின்னீர்த்திகொள்க என்ன அருள்செய்தலும், புற்றின் மத்தியில் சிறிய செல்லின் வடிவங்கொண்டு நீண்டவில்லிற்சூட்டிய அந்தநான் அறத்தின்று பின்பு கீர்த்திகொள்ளக் கடவாயென்று அருள்செய்ய, பொன் நாடர் சோமானும் விடை கொண்டு பொருக்கென்று மீண்டான் - பொன்னுலகிலுள்ள தேவர்களுக்கு இறைவனாகிய இந்திரனும் விடைபெற்று வினாந்துதிரும்பி. (எ)

அவ்வாறுபுற்றிற்கிளைத்தெய்தியந்நாணத்தின்றுழிப்
பைவாய்ப்பணிப்பாயலான்சென்னியறுபட்டுவீழ்ந்தவ்விட
மீவ்வாய்மையாற்சின்னமா கேசவத்தானமென்றாயதாற்
செவ்வேகுறைச்சென்னியாறங்கேணுந்நிருத்தக்கதே.

(இ-ள்.) ஆறு புற்றில் கிளைத்து எய்தி அநான் அறதின்ற உழி-அவ்வகை யாகப் புற்றிற்கேற்றி அந்த நாணத்தின்றவிடத்து, பைவாய் பணி பாயலான் சென்னி அறுபட்டு வீழ்ந்த இடம் - படம்பொருந்து தலையுடைய ஆதிசேடனைப் பாயலாகவுடைய திருமாலினது தலையறுபட்டுவீழ்ந்த இடம், இவாய்மையால் சின்னமா கேசவத்தானம் என்றுஆயது-இந்த உண்மையால் சின்னமாகேசவ மென்னும் ஒரு திருப்பதி உண்டாகியது, செவ்வே - செவ்விகாக, குறைசென்னியாறு- குறை படுதலையுடைய சிரோந்தியென்னும் ஆறு, அங்கண் ஒடும் திருநதக்கது - அவ்விடத் திலோடும் பொலிவால் மேம்பட்டது.

கேசவன் என்பதற்கு மயிராழைகள் எனவும், பிரமனையும் உருத்திரமூர்த்தியையும் தத்தந்தொழிவீற் பிரோரிக்கச்செய்கிறவன் எனவும் பொருள் கூறுவர். இங்குத் திருமால் சிரசு அறுபட்டு வீழ்ந்தகாரணத்தால் சின்னமடைந்த மகாசிரசால் சுவத்தன்மையை யடைந்தானென்ப பொருள்கொள்ளப்படுதல் இவ் வாய்மையாற் சின்னமா கேசவத்தானமென்றாயது என் மதனலுணர்க. (அ)

(இதவும்அது.)

ஆயகாலையிவ்வன்புடை நின்றபுப்புக்கழைப்
பாயவிண்ணவர்கவர்த்துகொண்டோகையிற்படாந்தார்
மாயிரும்புவிமிசைவளரிருபிறப்பாளர்க்
கேயுமெச்சனாமாயவனின்மையினுயங்கி.

(இ-ள்.) ஆயகாலையில - அவ்வாறான காலத்தில், அவன்புடை நின்றும் அப் புகழை பாயவிண்ணவர் கவர்த்துகொண்டு ஓகையிற்படாந்தார் - அத்திருமாலினிடத்து நின்றும் அப்புகழைப் பரவிய விண்ணவர்கள் கொள்ளையாடி விரைந்து சென்றார்கள், மாயிரும் புவி மிசைவளர் இருபிறப்பாளர்க்கு - பெரிய நிலவுலகின்மேல் வசிக்கும் அந்தணர்களுக்கு, ஏயும் எச்சன் ஆம் மாயவன் இன்மையின் உயங்கி-பொருத்திய எச்சனாகிய திருமாலில்லாமையால் மனம்வருந்தி.

வேதத்திற்கு கூறுங் கருமகாண்டத்தின் வடிவாயுள்ளவன் திருமாலாதலால் வேள்விசெய்த லொழிந்தனொன்பார் இருபிறப்பாளர்க் - கேயு மெச்சனாமாயவனின்மையினுயங்கி என்றார். (க)

மீட்டுமெய்தினன்காஞ்சியைவிதியுளிவழிபட்
மீட்டுமென்பினுக்கெம்பிரானெதிரெழுந்தருளப்
பாட்டிசைப்பழமறைகளாற்பரசினனவிவ்வான்
ரோட்டலர்க்குழற்சசிமுலைதினைத்ததோட்குரிசில்.

(இ-ள்.) மீட்டும் காஞ்சியை எய்தினன் - மீளவும் காஞ்சிப்பதியையடைந்து, விதியுளிவழிபட்டு ஈட்டும் அன்பினுக்கு எம்பிரான் எதிர் எழுந்தருள்-ஆகவியதியால் வழிபட்டுத் தேடிய அன்பின்பொருட்டு எமது பெருமானாகிய இறைவன் எதினோ காட்சித்தருள, பழமறைபாட்டி இசைகளால் - தொன்றுதொட்டுள்ள வேதத்தின் பொருள்சளமைந்த இசைப்பாடல்களால், தோடி அலர் குழல் சசிமுலை தினைத்ததோள் குரிசில் பரசினன்னவியல் வான்-இதழமைந்த மலரையணிந்த கூந்தலையுடைய இந்திராணியினது முலைப்போகத்தை இடையறாது துகந்த தோளையுடைய இந்திரன் வணங்கிக் கூறுவான்.

(க0)

அறுபதமுான்ரிசைமுழக்குமாயிதழ்
நறுமலர்க்கடுக்கைகூழ்சடிநாயக
வெறுழ்வரிச்சிலையினுலெச்சரனாகிய
சிறுமலர்த்துளவினுள்சென்னியற்றதால்.

(இ-ள்.) அறுபதம் முான்று இசைமுழக்கும் ஆய்தழ் கடுக்கை நறுமலர் சூழ்சடிநாயக - வண்டுகளொலித்து இசைபாடும் ஆராய்ந்த இதழ்களையுடைய கொன்றையினது நறுமணங் கமழும் மலர்மாலையுடைய சடாபாரத்தையுடைய இறைவனே, எழுவவி சிலையினுல் எச்சனாகிய சிறுமலர் துளவினுள் சென்னி அற்றது - மிக்கவன்மையையுடைய வில்லினுல் எச்சனையுள்ள குறுமலரார் நெருடித்த துளபமாலையை யணிந்த திருமாலினது தலை யறுபட்டது.

(கக்)

உறப்புறுமெங்களுக்குதவுமுண்டியு
மறத்தொழில்பயிலையமானர்க்கான்றவான்
துறக்கமுமில்லையாய்விட்டதுட்கென
விறத்தவினெச்சனிவ்வுலகினெம்பிரான்.

(இ-ள்.) எம்பிரான் - எமது பெருமானே, உறப்புஉறும் எங்களுக்கு உதவும் உண்டியும் - வன்மையமைந்த எங்களுக்கு உதவும் உணவும், அறத்தொழில் பயில் இயமானர்க்கு ஆன்றவான்துறக்கமும்-வேள்வித்தொழிலில் கைவந்த ஆன்மாக்களுக்க கமைந்த சுவர்க்கபோதமும், எச்சன் இ உலகினில் உட்கென இறத்தலில் - திருமால் இவ்வுலகில் யாவரும் அஞ்ச இறத்தலால், இல்லை ஆய்விட்டது - இன்றாய் முடிந்தது.

தேவர்களுக்கு அவியும், வேள்விசெய்வோர்க்குச் சுவர்க்கமும் திருமாலின் மையின் இல்லையாயின் வென்பார் இறத்தலினில்லையாய் விட்டது என்றான். (கஉ)

ஆதவினெச்சனுக்களித்திசென்னியென்
றோதினர்வேண்டலுமுரைத்தன்மேயினுன்
மாதர்வெண்குழச்சிறுமதிக்கொழுந்தினை
போதொடுமிலைச்சியசடிஸ்ப்புங்கவன்.

(இ-ள்.) ஆதலின் எச்சனுக்கு சென்னி அளித்தி என்று ஓதினர் - ஆதலால்

அத்திருமாலுக்குத் தலைதாராயென்று குறையிரந்துவேண்ட, மாதாவெண்குழ சிறும
திக் கொழுந்தினை போதொடு மிலைச்சிய சடிமம் புங்கவன் - அழகியவெள்ளிய இள
மைவாய்ந்த பிறைக்கீற்றினைக் கொன்றைமலர் முதலியவற்றை ரொடுத்த மாலைகளைச்
சூடிய சடாபாரத்தையுடைய இறைவன், உரைத்தல் மேயினான் - சொல்லத் தொடங்
கினான். (௩௩)

எம்புடைவரம்பெறுமிருமருத்துவ
உம்பரினவன்றலையொன்றிக் கூடுக
நம்புமிவ்விருவருந்தமாணையாற்
பம்பியவேள்வியில்பாகமெய்துக.

(இ-ள்.) எம்புடை வரம்பெறும் இருமருத்துவ உம்பரின் அவன்தலை ஒன்றி
கூடுக - எம்மிடத்து வரம்பெற்ற இருமருத்துக்களாகிய தேவரா லத்திருமால் செ)
ன்னி கண்டத்தோடு ஒன்றுபட்டுக் கூடக்கடவது, நம்பும் இவ்விருவருட்-நம்மைப்
பற்றுக்கோடாகக் கொண்டிந்த அசுவினிதேவ ரிருவரும், நந்தம் ஆணையால்-நமது
ஆளுநரால், பம்பியவேள்வியில் பாகம் எய்துக - நெருங்கிய வேள்வியில் உங்களோ
டொப்பாக அவிப்பாகம் அடையக்கடவர்.

அசுவினி தேவர் இரட்டை வடிவாயுள்ளவர், அவர்கள் செல்லும்போது
இருவரும் உடன்செல்லுவோராதலால் இருமருத்துவவும்பர் எனவும், அவர்கள் தே
வகணத்துள் அடங்காது வேறுநிற்றலில் இதுமுதல் தேவகணத்துடனங்கி அவிப்
பாகம் பெறுக என்றருளுதலால் நந்தமாணையாற் பம்பிய வேள்வியிற் பாகமெய்து
கவெனவுங் கூறினார். (௩௪)

என்றருண்மழுவலான்சரணமேத்திமற்
றென்றிதுவேண்டுவானுடையநாதனே
மன்றநின்னருளிநாற்புற்றின்வாயெழுந்த
தின்றுநாணறச்செயுத்திறல்பெற்றேனனோ.

(இ-ள்.) என்றருண் மழுவலான் சரணம் எத்தி - என்றருளிய இறைவனது
திருவடிபைய வணங்கி, இது ஒன்று வேண்டுவான் - இத்தனை யொன்று குறையிரக்கு
மிந்திரன், உடைய நாதனே - என்னையாளாகவுடைய இறைவனே, மன்ற நின் அரு
ளினால்புற்றின் வாய் எழுந்தான் அற தின்று - தேற்றமாக உனது கருணையால் புற்
றினகண்ணெழுந்து நாணறத்தின்று, செய்யும் திறல்பெற்றேன - பொருதடையும்
வெற்றியைப்பெற்றேன். (௩௫)

ஆதலின்வெவ்வினைத்தொடக்கறுக்கும்மீ
மேதகுவுரைப்புவன்மீகநாதமென்
றோதவுங்கண்டவர்பிறவியோவவு
மீதிநீவரமெனவிடையினேந்தலும்

(இ-ள்.) ஆதலின் - ஆதலால், வெவ்வினையெனத்தொடக்கு அறுக்கும் இமேதகு
வரைப்பு - கொடியதீவினையின் சம்பந்தத்தை வேலோடறுக்கும் இந்த மேன்மைதங்
கிய திருப்பதி, வன்மீகநாதம் என்று ஓதவும் - பலரும் வன்மீகநாதமென்று கூற
வும், கண்டவர் பிறவிஓவவும் - தரிசித்தவர் பிறவியினின்று நீங்கவும், நீவரம் ஈதி
என்ன - நீ வரந்தந்தருளாயென்று இந்திரன் குறையிரக்க, விடையின் எந்தலும் -
சூடபவூர்தியையுடைய இறைவனும். (௩௬)

தந்தனம்வரமெனச்சாற்றிநீங்கினு
 னிந்திரன் மீண்டனனிருமருத்துவத்
 தந்திரத்தலைவராலெச்சன்றன்கிர
 முந்துபோற்பொருத்தலுமுளரிக்கண்ணினுன்

(இ-ள்.) வரம்தந்தனம் என்ன சாற்றிநீங்கினுன் - அவ்வாறு வரந்தந்தோமெ
 ன்றுகூறி இறைவனங்கு நின்றும் நீங்கியருளினுன், இந்திரன்மீண்டனன் - இந்தி
 ரன் அங்கு நின்றும் திரும்பி, இருமருத்துவத் தந்திரத்தலைவரால் - அசுவினிதேவ
 ராகிய ஆயுள் தூல் ஆராய்ச்சியுடையோரால், எச்சன்தன் கிரம்முந்துபோல் பொருத்
 தலும் - திருமாலினது தலைய முன்பு போற் பொருத்தச் செய்ய, முளரிகண்ணி
 னுன் - தாமரைமலரை யொத்த கண்களையுடைய அத்திருமால். (௬௭)

தெய்வத்தின்வலியினுற்சென்னிபெற்றெழுஉக்
 கொவ்வைச்செவ்வாயுமைகூறன்றாடொழு
 தவ்வத்தனையாலவியின்பாகமங்
 குய்வித்தோர்க்கமைத்துத்தன்னுலகம்புக்கனன்.

(இ-ள்.) தெய்வத்தின்வலியினுல் சென்னிபெற்று எழுஉ - சிவபெருமான்
 நிருவருள்வலியினால் தலைபெற்றெழுந்து, கொவ்வை செவ்வாய் உமைகூறன் தான்
 தொழுது - கோவைக்கணியையொத்த செவந்தவாயையுடைய உமையம்மையை இட
 ப்பாகத்திலுடைய இறைவனது திருவடிவையவணங்கி, அ அத்தன் ஆணையால் அவி
 யின்பாகம் - அந்த இறைவனது ஆளுதலால் அவிப்பாகத்தை, அங்கு உய்வித்தோ
 ர்க்குஅமைத்து தன் உலகம் புக்கனன் - அவ்விடத்துத் தன்னைச்சிலிக்கச்செய்த அசு
 வினிதேவர்க்குத் தேவர்களோ டொப்ப விதித்துத் தனது உலகமாகிய வைகுந்
 தத்திலடைந்தனன்.

எம்புதல வரம்பெறு மிருமருத்துவத் - தந்திரத்தலைவரால் என முன்னர்க்கு
 நியதனால் தெய்வத்தின் வலியினுற் சென்னிபெற்று என்றார். (௬௮)

இகழருமுகுந்தனையிந்தவாழிழி
 தகவுறவிமெபையிற்றங்குநீர்மையா
 லுக்லருஞ்செல்வத்தையுடம்பையல்லது
 புகழினேவிரும்பலும்போதத்துன்பமே.

(இ-ள்.) இகழ் அருமுகுந்தனே - பழிப்பில்லாத திருமாலே, இந்த ஆறு -
 இப்படி, இழி தகவுடற இடிம்பையில் தங்கும் நீர்மையால்-இழிந்த தன்மைமீக்கூரசு
 துன்பத்திற்றங்கிய தன்மையால், உகல் அரும் செல்வத்தை உடம்பை அல்லது புக
 ழினே - அழிதலில்லாத செல்வத்தையும், உடம்பையும் இவையன்றிப் புகழினையும்,
 விரும்பலும் போததுன்பம் - விரும்புதலும் மிகவுந் துன்பமாம்.

திருமால் புகழைவிரும்பி யித்துன்பம் துகர்ந்தனராதலில் செல்வமுந் தேச
 மும் ஆன்மாக்களுக்குத் துன்பந்தருதல்போலப் புகழினே விரும்பித்தேதேதலும் அவை
 களுக்குத் துன்பந்தருதல் எளிதெனக் கூறுதலால் சிறப்பணி. (௬௯)

வன்மீகநாதப்படலம் முற்றிற்று.

ஐக திருவிருத்தம் - ௧௧௨௪.

வயிரவீச்சப்படலம்.

கவிவிருத்தம்.

வயிரவாளினான் வணங்கி வெந்துயர்
வயிரமாற்றுமவன் மீகமோதினும்
வயிரமாடமற்றதற்குத்தென்றிசை
வயிரவீச்சரமரபியம்புவாம்.

(இ-ள்.) வயிர வாளினான் வணங்கி வெந்துயர் வயிரம் மாற்றும் வன்மீகம் ஓதினும் - உச்சிராயுதத்தையேந்திய இத்திரன் வணங்கித் தனக்குநேர்ந்த கொடிய துன்பத்தின் மிகுதியை மாற்றிய வன்மீகமென்னுந் திருப்பதியை யெடுத்துக்கூறினான், வயிரம் மாடம் அதற்கு - வயிரமென்னும் ஒருவகைரத்தினத்தாலமைந்த மாட வரிசையையுடைய அவ்வன்மீக நாத்தத்திற்கு, தென்திசை வயிர வீச்சரம் மரபு இயம்புவாம் - தென்திசையிலுள்ள வயிரவீச்சரமென்னுந் திருப்பதியின் வரலாற்றை எடுத்துச்சொல்லுவாம்.

வடவரைத்தலைமுஞ்சமானெனுந்
தடநெடுங்கிரிதன்னிடைச்சிலர்
படிமவுண்டியர்பாங்கினோற்றுழி
யடலனப்பிரானருளினெய்தினான்.

(இ-ள்.) வடவரை தலை முஞ்சமான் என்னும் தடநெடுங்கிரி தன்னிடை - மேருமலையின் சிகரத்திலுள்ள முஞ்சமான் என்னும் பெரிய நெடியமலையில், சிலர் படிம உண்டியர் பாங்கின் நோற்றஉழி - சில முனிவர் தவவேடத்திற்குரிய வுணவினராய் முறையாகத் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த விடத்தில், அடல் அன்னப்பிரான் அருளின் ஏய்தினான் - வலிமைவாய்ந்த அன்னவூர்தியையுடைய பிரமன் அருளோடு அவர்பாலடைந்தான்.

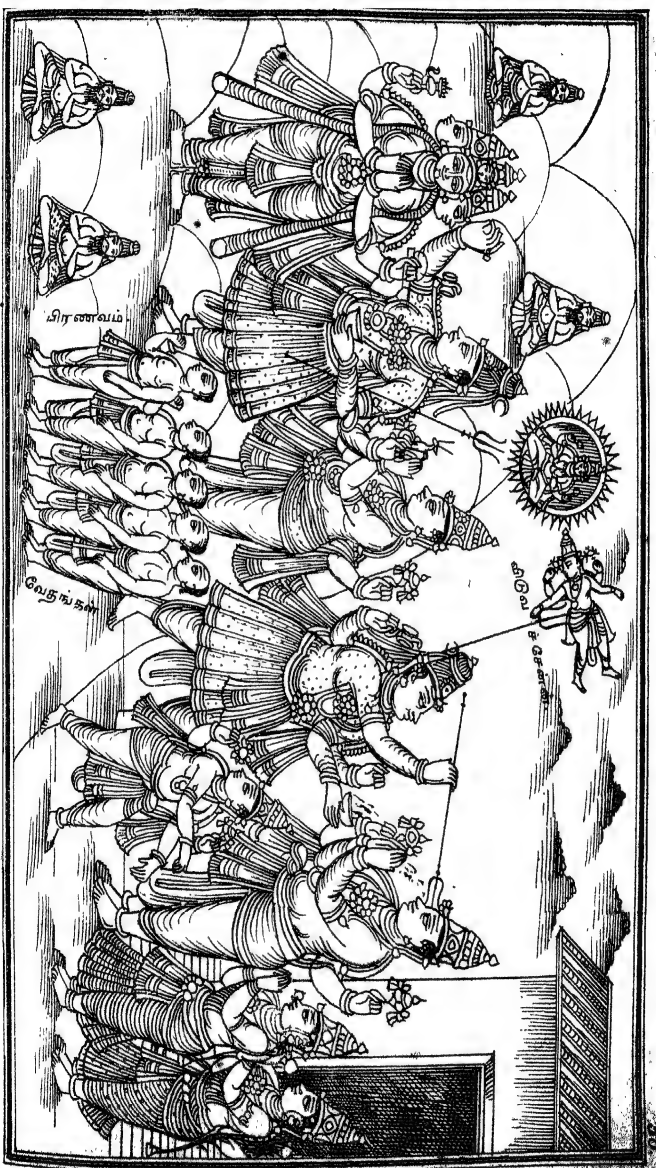
மேருவின்சிகரத்தில் பலதானக்களுவாதலால் முஞ்சமானெனுந் தடநெடுங்கிரி தன்னிடை எனவும், வாயுபட்சணமுதலிய உணவினராதலால் படிமவுண்டியரெனவுக்கூறினார். (உ)

வதனைமந்தொடும்வந்துதோன்றினான்
பதமலாத்துணைபணிந்திறைஞ்சினார்
துதிமுழக்கினர்க்குமுந்துகைதொழுஉக்
கதமறுத்தவரிதுகடாயினார்.

(இ-ள்.) வசனம் ஐந்தொடும் வந்து தோன்றினான் - தனக்கு இயல்பாயுள்ள ஐந்துமுகங்களோடும்வந்து காட்சிதந்தனன், கதம்அறுத்தவர் பதமலர் துணைபணிந்து இறைஞ்சினார் - கோபத்தையறுத்த அமமுனிவர் அவனது இரண்டு பாததாமரை மலர்களையும் தாழ்ந்துவணங்கி, துதிமுழக்கினர்க்குமுந்து கைதொழுஉ - தோத்திரமுழக்கத்தால் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து கைகடப்பி, இது கடாயினார் - இதனை வினவுவார்.

இறைஞ்சினார் முற்றெச்சம். முக்குறும்புகளு ளொன்றாதலால் கதமறுத்தவரென்றார். (க)

இலகுமிச்சகம்யார்முதற்றுமன்
ஊலகெவன்புடைபுயிர்த்தொடுங்கிடும்

A. வயிரவீசியாமை.

பலபசுக்களின் பாசநீத்தரு
டலைவன்யாரிதுசாற்றுகென்றனர்.

(இ-ள்.) இலகும் இசகம் யார் முதற்று-விளங்கும் இவ்வுலகு யானாமுதலாக வுடையது, மன் உலகு எவன்புடை உயிர்த்து ஒடுங்கிடும் - நிலைபெற்ற அவ்வுலகு யாரிடத்தில்தோன்றி ஒடுங்கும், பல பசுக்களின் பாசம் நீத்தருள் - பல ஆன்மாக்களின் மலத்தைப்போக்கி அருளும், தலைவன் யார் - இறைவன்யார், இது சாற்றுக என்றனர் - இதனைச் சொல்லுக என்றார்.

இதனும் பதியிலக்கணமும், அப்பதியாற்பாசங் காரியப்படுத்தலும், அவற்கிடையேயுள்ள ஆன்மாக்கள் முத்தியடைதற்குக் காரணமுங்கூற்றிற் பட்டன. (அ)

ஐம்முசுத்தயனனையகாலையின்
மம்மர்நெஞ்சினன்மயங்கிக்குறுவான்
இம்மறைப்பொருள்யாருமுய்வகை
நும்மனக்கொளநுவலக்கேண்மினே.

(இ-ள்.) ஐமுகத்து அயன் அனையகாலையில் - ஐந்துமுகங்களையுடைய பிரமன் அக்காலத்திலு, மம்மர்நெஞ்சினன் மயங்கி கூறுவான் - மாயையால் மயங்கிய நெஞ்சத்தால் மயக்கமுற்றுச் சொல்லுவான், இம்மறைப்பொருள் யாரும் உய்வகை - இந்தக் கூடப்பொருளினையாவருமீடேறும் வண்ணம், நும்மனம்கொளநுவலக்கேண்மின் - உமதுமனம் நிலைபெற யாம் சொல்லக்கேளுங்கள்.

மலச்சிமிழ்ப் புடையோளும்ப் பரத்திராபட்டவ னாதலால் மம்மர்நெஞ்சினன் எனவும், இவன்கூறுங்கூற்றுப்பொய்மையாதலால் மயங்கி எனவும், உங்கட்குக் கூறும் இது பலர்க்கும் பயன்படுமாதலால் இம்மறைப் பொருள்யாரு முய்வகை எனவும் கூறினான்.

உலகினுக்கியானொருவனையிறை
புலகமென்கணையுதித்தொடுங்கிடு
முலகெலாமெனைவழிபட்டும்பர்மே
லுலகினைத்தலைப்படுங்களுண்லாயே.

(இ-ள்.) உலகினுக்கு யான் ஒருவனே இறை - உலகத்திற்கு யானொருவனே பதியாயுள்ளவன், உலகம் என்கண்ணே உதித்து ஒடுங்கிடும் - உலகம் என்னிடத்தே தோன்றி யொடுங்கும், உலகு எல்லாம் என்னை வழிபட்டு உம்பர்மேல் உலகினைத் தலைபடுங்கள் - உலகமெல்லாம் என்னை வழிபட்டு விண்ணுலகிற் கெல்லா மேலாயுள்ள முத்திநிலையிற் கூடும், உண்மை - இது சத்தியம்.

உம் விசுதி ஒருமை பன்மைகட்குப் பொதுவாதலால் அப்பொதுமையை நீக்குதற்குக் கள் விசுதி பன்மைப்பொருளில் வந்ததெனக் கொள்க.

கலிநிலைத்துறை.

என்றான்விரிஞ்சனதுகாலையிலவேதமெல்லா
முன்றோன்றியங்கண்மொழிகுற்றனமுண்டகத்தின்
வென்றோர்புராணம்பலசாத்திரம்வேதமற்றுங்
குன்றான்மவல்லான்றனையேமுதலென்றுகூறும்.

(இ-ள்.) என்றான்விரிஞ்சன் - என்று இவ்வாறு கூறினான் பிரமன், அதுகாலையில் வேதம் எல்லாம் முந்தோன்றி - அக்காலையில் வேதம் எல்லாம் அவனுக்கு

முன் புறப்பட்டு, அங்கண்மொழி குற்றன் - அவ்விடத்திற் சொல்லத்தொடங்கின, முண்டகத்தின்வென்றேயும் - தாமதமலரில் வசிக்கும் ஐம்புன்களை வென்றவனே, புராணம் பலசாத்திரம் வேதம் மற்றும்-புராணங்களும் பலசாத்திரங்களும் வேதங்களும் மற்றுள்ளனவும், குன்று ஆன்றயில்லான் தனையே முதல் என்று கூறும்- மேருவை வில்லாகக்கொண்ட இறைவனையே உலகிற்கு முதலவென்று கூறாநிற்கும்.

ஐம்புலன்களையும் வென்றேன் விதிவழி யொழுதுவோனென்பது தோன்ற வென்றேய் எனவும், அவரது தாய்மையை அவன்மேலேற்றிக் கூறியது இழிவு தோன்ற நிற்றலின் குறிப்பெனவுங்கொள்க.

உருத்திரன்முதல் என்றதை—

“மறைகளாகமங்களுருத்திரனுக்குமன்சயசொருபத்தினாலும்
அறைதருபரத்ததுவொருபத்தினாலும்மமாபெருவிசேடம்
நிறைதரவுரைத்தபடிமுடித்துளவொடுந்தொடைமாயவன்நனக்கு
நறைவழிந்தொழுங்குமலநாள் முகற்குநவின்நதின்ருலுணர்ந்திடுவீர்”

எனச் சூதசங்கிதையில் பரமவிஞ்ஞானமுடைந்த அத்தியாயத்தில் வருதல் காண்க.

அவனேமறுவற்றபரம்பிரமம்புராண
னவனேமுழுதுகதருகாரணமாங்கெவர்க்கு
மவனேயிறைவன்றொழுவார்க்கருள்வீடளிப்போ
னவனேயெனவோதிவெவ்வேறுமுறைப்பவர்கண்.

(இ-ள்.) அவனே மறுவு அற்ற பரம் பிரமம் - அவ்விறைவனே சூற்றமற்ற மேலான பிரமமாயுள்ளவன், புராணம் - திருமால் முதலிய தேவர்களுக்கு முன்னுள்ளவன், அவனே முழுதும் தரும்காரணம் - அவ்விறைவனே யாவையுந் தந்தருளுங் காரணனாயுள்ளவன், ஆங்கு - அதுபோல, எவர்க்கும் அவனே இறைவன் - யாவர்க்கும் அவனே பதியாயுள்ளவன், தொழுவார்க்கு அருள் வீடு அளிப்போன் அவனே என்ன - என்று தன்னையணங்கி வழிபடுவோர்க்கு முத்தியையுங் கொடுப்பவன் அவனேயென்று, அங்கண் ஒதி - அவ்விடத்தில் காண்குவேதங்களும் எடுத்துக்கூறி, 'வெவ்வேறும் உரைப்ப - தனித்தனிபாகவும் எடுத்துக் கூறாநின்றன.

அவனேமுழுதுந் தரும்காரணம் என்பதையும் அவனே இறைவன் என்பதையும்.

“அறிவொன்றில்லாப்பாசமுற்றறிவுமயங்கியுறைபசவும்
செறியுஞ்சிருட்டிதனைநன்காச்செய்யவறியாவாதலினால்
உறையுங்கருத்தாவுளவனவன்றான்யாவனென்னிலுயாபதியாய்க்
குறையின்றையீச்சுனென்னக்கூறும்பழையான்மறையே”
எனவாயுசங்கிதையிலும்,
தொழுவார்க்கருள் வீடளிப்போன் என்பதை

“ஆதலின்முத்திவிருப்பினோனெனையுமாழியங்கதலத்தனையும்
காதலியாம்பரபரிவனடியேகருத்துறத்தியானிக்கவேண்டி”

எனச் சூதசங்கிதை சாமகோபநிடத தாற்பரியமுறைத்த அத்தியாயத்திலுங் காண்க.

எச்சன் நனக்குமிமையோர்க்குமெவ்வேறுயார்க்கு
மச்சங்கரனையரசன் விசுவாநிகன்சீர்
நச்சம்முனையீன்றருட்பார்வையினோக்கிநல்கு
மெய்ச்சித்துருவென்றறியென்றறிருக்குவேதம்.

(இ-ள்.) இருக்குவேதம் - இருக்குவேதமானது, எச்சன் தனக்கும் இமையோர்க்கும் எவேதியர்க்கும் - திருமாலுக்கும் தேவர்களுக்கும் எவ்வகைப்பட்ட மூலிவர்களுக்கும், அச் சங்கரனே அரசன் - அந்த வருத்திரமூர்த்தியே தலைவனாயுள்ளவன், விசுவாதிகன் - பிரபஞ்சத்திற்கு அதிதப்பட்டவன், சீர்நச்சம் உண்ணுகன்று அருள் பார்வையில் நோக்கிக் கல்கம் - புகழை விரும்பியவுள்ளைப்படைத்துத் தனது திருவருட் பார்வையால் கடைக்கணித்துப் படைப்புத் தொழில் சந்தருளும், மெய்சித் துரு என்று அறிவன்றது - உண்மை யடையந்த அறிவுவடிவாயுள்ளவனென்று அறியாமென்று கூறியது.

யாவஞ் சிவபிரானிடத் துதித்தொடுங்குதலாலே எச்சன் தனக்கு இமையோர்க்கு மெவ்வேதியர்க்கும் அச்சங்கரனே யிறைவனெனவும், பிரபஞ்சத்திற்கு அதிதப்பட்டி நிற்றலால் விசுவாதிகனெனவும், படைப்புத்தொழிற்குப் பிரமாவினைத் தந்து அத்தொழிலையும் அவனுக்குப் புலப்படுத்தி யருளினமையால் உணவின் மருட்பார்வைகளைக்கி னல்கும் எனவும், இயல்பாகவே பாசங்களினின்று நீங்கினவனாகலால் மெய்சித் துருவெனவும் இருக்குவேதங் கூறியதென்றார்.

யாவஞ் சிவபிரானிடத் துதித்தொடுங்கும் என்றையும் விசுவாதிகன் என்றதையும்,

“ஆதலான்மறையிற்சொல்லியபடியேயனைத்துலகமுஞ்சிவனிடத்தே போதமிக்கிறுப்பத்தியிலயமாம்பொலியவன்மகிமைதேர்பவரார்” எனவும்,
 “ஆதலாலிருபக்கத்தினும்மறை-யளவையென்னும்வீடயத்திலையமென்மேதகும்பரமார்த்தமதாகவேதந்தான்சொலநாதி யென்றேருவீர்
 சேதமில்லாவறிவுருவாகியசிவனதற்குவியஞ்சகனென்பரால்” எனவும் சூதசங்கிதையில் வேதப்பிரமாணிய விசாரமுரைத்த வத்தியாயத்தில் வருதல் காண்க.
 வடமொழியில் காஞ்சித்தல மான்மியத்தில் இருக்குவேதங் கூறுதலை.

“சுலோராணாஸிவெளராஜா-வ்யா ஹணாநாஹவிலஹ-ஹாஜா-விபுயிடுகாரிஹஸஸ்தாஹ - ஜ்யாயிராஹ-ஹவஸூதி” இதனாலுணர்க. (க)

தன் கூற்றில் வருங்கணநாதர் தடுக்கலாற்றாக்
 கொண்கூர்சுரபாதி யரால்வயங்கூறும்விண்ணோர்
 வன்காழ்வலிசெற்றவன் யாரவனெனநிக்கு
 நன்காரணமென்றுநவின்றதடுத்தவேதம்.

(இ-ள்.) அடுத்தவேதம் - யசர்வேதமானது, தன்கூற்றில் வருங் கணநாதர் தனது அம்சத்தினின்றவந்த கணநாதர்களாகிய, தடுக்கல் ஆற்றாதகொண்கூர் சுரபாதியரால் - பிறரால் தடுக்கவியலாத அச்சமுறுத்தும் வீரபத்திரர்முதலியோரால், வயங்கூறும் விண்ணோர் வன்காழ்வலிசெற்றவன்யார் - தமதுவெற்றியைப் புகழ்ந்து பேசும் திருமால்முதலியோரது பேர்த்தற்கரிய இறுமாப்பின் வன்மையை அழித்தவன்யார், அவனெனநிக்கு நன்காரணம் என்று நவின்றது - அவனே மதிக்கப்படும் முதற் காரணமாயுள்ளவனென்று எடுத்துக் கூறியது.

மச்சமூர்த்தத்தைச் சாத்தனாலும், கூர்மமூர்த்தத்தை மூத்த பின்னையாலும் வராகமூர்த்தத்தை முருகக்கடவுளாலும், நரசிம்மமூர்த்தத்தையும் தக்கனையும் சூரியசந்திராதியர்களையும் வீரபத்திரக்கடவுளாலும், வாமனமூர்த்தத்தையும் பிரமன்முத

லியோனாயும் வயிரவாக்கடவுளாலும் ஒறுத்து அருளினைமையால் கொண்கூர் சரபாதி யரால் எனவும், இவர்கள் தனது அம்சத்தினின்றும் வந்தவராதலால் தன்கூற்றில் வருங் கணநாதர் எனவுங்கூறினார். இவ்வரலாறுகளை முன்னர்க் கூறியிருத்தல் காண்க.

யசுர்வேதங்கூறுதலை

“யவ்யூர்ஸமெஜவீரஹஜீஸாஹாஹெஷுமஹெணஸூரெஃ ।
ஸாஸிதாஸக்யுஹெஷுரிவிஸுஹாஸஹிகாரணம் ॥ இசனனுணர்க.

தோலாவவைவநாப்பணடைந்துதுரும்புநட்டு
மாலாதிவிண்ணோர்வலிமுற்றவமுமாற்றவல்லோ
னாலமுண்டோனவனையகிலங்களுக்கு
மேலாயவேதுவெனவிண்டதுசாமவேதம்.

(இ-ள்.) சாமவேதம் - சாமவேதமானது, தோலாத அனைவநாப்பன் அன ந்து - தம்முள்ளோர்வலியடையாத தேவர்கள் சபையினதில் வந்து, துரும்புநட்டு - ஒரு துரும்பினாட்டு, மால்ஆதி விண்ணோர் வலிமுற்றவும் மாற்றவல்லோன் - திரு மால்முதலிய தேவர்களது வலிமைமுற்றும் நீக்கவல்லவன், ஆலமுண்டோன் - விஷத்தைபுண்டவன், அவனே அகிலங்களுக்கும் மேலாய ஏது எனவிண்டது - அவனே எல்லாவற்றிற்கும் முதற்காரணமென்று கூறியது.

தோலாவவைவநாப்பணடைந்துதுரும்புநட்டு என்றதை

“கேட்டமாதேவன்குறுநகைமுசிழ்த் துக்கினர் துரும்பொன்றெதிரநாட்டி
வாட்டமினினதுவலியெலாங்கொண்டிற்றிதைத்தறித்தியென்றுதாப்ப
நீட்டமுற்றெழுந்தமானவாதிப்பெருளேலெனச்செந்தமுறையு
திட்டரும்வலியாவையுமுறத்தெரித்தூந் திரணமவ்வாற்றிநந்ததுவே” எனவ
ருந்தலை,

சூதசங்கிதையில் சாம சாகோபநிடத நார்பரியமுறைத்த அத்தியாயத்திலும்
விடமுண்டருளினைமையை

“தூயவனாயபெம்மான்சுத்திரனாகையாற்றான்
பாயபல்கருமுய்யப்பாற்கடலெழுந்தபொல்லாத்
தியவல்லிடமுமுண்டான்” எனவருதலை, வேதப்பிரமானியவிசார முறை
த்த உத்தியாயத்திலும் முணர்க.

சாமவேதங்கூறுதலை,

“யஜாஜ்ஜாபிஷிதஹெவெயஹவஹஜீநவஹவஹிஷெஷுதஹெந
வாஹவஹுஷுஹெஹதஹஜஹமகஸிவஃ” இசனனுணர்க. (கக)

வளிதாழ்விசும்பைப்பகந்தோலிற்கருட்டவல்லோ
ருளோற்புடைவீங்கியெழுந்துதிருண்டுருண்ட
விளவெம்முலைபங்கனையன்றியுமின்பமுத்தி
யளவிற்பெறலாமெனவிண்டதநர்வவேதம்.

(இ-ள்.) அதர்வவேதம் - அதர்வசிகையானது, வளிதாழ்விசும்பை பசம்
தோலில் சுருட்டவல்லோர் உள்ளேஸ்-காற்றமுறும் ஆகாயத்தைப் பரிபாதோலைப்போல
ச்சுருட்டவல்ல வருளராளுள், புடைவீங்கி எழுந்துகிரண்டு உருண்ட இளவெம் முலை
பங்கனை அன்றியும் - பக்கத்திற்கனைத்து எழுந்துகிரண்டு உருட்சிவாய்ந்த இளமைய

மைந்த விருப்பந்தரும் தனத்தையுடைய வுமையம்மையை ஒரு பாகத்திலுடைய ஒரு த்திரமூர்த்தியைப் பற்றுக்கோடாகப்பெறாமலும், இன்பம் முத்திரளவில் பெறலாம் எனவிண்டது - பேரின்ப மீதுரும் முத்தியைத் தான்கருகிப் புளவில் ஒருவனடையலாமெனக் கூறியது.

விண்ணினைத் தோல்போலச் சுருட்ட வல்லவருமில்லை, சிவபிரானையன்றி முத்திபெறுதலு மில்லையென உளோல், பெறலாம் என்னும் உடன்பாட்டு வினையில் நின்று போதரலால் எ திரிமறை யணி. ஒரு பொருளைப் பொய்யாக்குதற்கு மற்றொரு பொய்ப்பொருளைக் கற்பித்தலால் பொய்த்தற் குறிப்பணி.

சிவபிரானையன்றி முத்தி கைகூடாதென்றதை,

“மாயவற்குமலர்மகற்குமுருந்திரதேவன்குறைந்தமாண்பெனென்று
நேயமுறுசமமானேனென்றுமுளத்திடைநினைப்போர்நீந்தற்கொண்ணாத்
தீயநரகிடைவீழ்வாரிருவருக்குமுருந்திரனேசிறந்தோனென்று
நாயமனத்திடைநினைவார்முத்தியெனும்பெருவாரிதுனைத்துவாழ்வார்.
சருவகாரணஞ்சிவனையாகின்றபடியாலுந்தயங்கவற்கே
பொருவில்சுப்பதைச்செய்தல்பூரணமாயிருக்கின்றபொலிவினாலும்
ஒருசாம்பமூர்த்திதானையவவனேயுளத்தாமரையினுப்பண்
திருவார்ந்தமாதவத்தீர்முக்கியமாத்தியானமதுசெய்யத்தக்கோன்.
காரியசொருபமாகியசெந்தாமரைத்தடங்கட்கரியோன்முன்னேர்
சீரியர்காள்முக்கியமாத்தியானஞ்செய்திடத்தக்கதேவரல்லர்
பேரியன்மெய்ச்சிவசேடமெல்லாருமாதலிற்பேசிதரமான
தாரியரோட்டேவரைநீத்துச்சிவனையெயுள்கறகுதிமாதோ.
அறையதர்வச்சிகையிந்தத் தாற்பரியத்தே முடிவுண்டாயிருக்கும்
மறைபலவினுக்கு மதர்வண மறையே முடிவு”எனச் சூதசங்கிதையில்
சருவசாந்திர சங்கிரகமுரைத்த வத்தியாயத்திலும்.

பரசிவனுணர்ச்சியின்றிப்பல்லுயிர் த்தொகையுமென்றும்
விரவியதுயர்க்கீழெய்திவீர்பேறடைதுமென்ற
வருவமில்லிசம்பிற்றோலையுரித்துடுப்பதற்கொப்பென்றே
பெருமறையியம்பிற்றென்னிற்பின்னுமோர்சான் லுமுண்டோ
எனக் கந்தபுராணத்தில் உபதேசப் படலத்திலும் வருதல் காண்க.

அதர்வணவேதந் கூறுதலை

“உருவஹிதஞ்ஞானவெபுரம் - வெஷயிஷுனியிஷுரீ - துஷாஸம்
ஹிவிநாஸி - தியுஷுதிரவாநாநாநா” இதனானுணர்க. (௧௨)

முனிவோரொதிரந்தணன்வேதமொழிந்தகேட்டுத்
தனிநாயகன்மாயையின்முழ்கிவெகுண்டுசாற்றும்
சினநீடுதமோகுணசீலனுருத்திரன்ருன்
மனமோடுரைசெல்லருநிட்களம்வான்பிரமம்.

(இ-ள்.) முனிவோர் எதிர் வேதம்மொழிந்த - முனிவர்களுக்கெதிரே நா
ன்கு வேதங்களுங்கூறிய வாக்கியத்தை, அத்தணன்சேட்டு - பிரமன்சேட்டு, தனி
நாயகன் மாயையின்முழ்கி வெகுண்டுசாற்றும் - ஒப்பில்லாத வுருத்திரமூர்த்தி எவ்
யமாயையிற் சிமிழ்ப்புண்டு கோபித்துக் கூறுவான், சினநீடும் தமோகுண சீல ஒரு

ததிரன்னுன் - கோபமிக்க தமோகுண சீலனாகிய உருத்திரனே, மனம் உரைசெல்ல
ரும் நிட்களம் வான் பிரமம் - மன வாக்குகளுக்கு அதிதமாகிய நிட்களமும் பெரிய பிர
மமுவாவான்.

நிர்க்குணமாகிய நிட்களம் முக்குணங்களு ளொன்றாகிய தமோகுணத்தை
யே யொழுக்கமாகவுடைய வருத்திரனே ஆவான் என்பான் நிட்களமெனவும், மா
யாதீதமாகிய பிரமம் மாயையின் காரியப்பாடாகிய குணவசத்ததோ என்பான் வா
ன் பிரமம் எனவும், இவையல்லன் என்பான் தமோகுணசீல வருத்திரன்னுன் மனமோ
ரைசெல்லரு நிட்களம் வான் பிரமம் எனவும் கூறினனெனவும், இவன் இவ்வாறு
மயங்கிக் கூறுதற்கு அவ்விறைவனது மாயையின் சிமிழ்ப்புண்ட காரணத்தாலென்
பார் தனிநாயகன் மாயையின் மூழ்கியெனவுங் கூறினார். (கக)

சால்பா னுயரோமென்மொழிப்பொருள் சம்புவென்ற
லேலாதெனவம்மனுலேவடிவெய்திவந்து
மாலா லுரைசெய்தனை நீ கமலப்பொகுட்டின்
மேலாயிதுகேண்மதியென்று முன்னின்று சொல்லும்.

(இ.ள்.) சால்பான் உயர் ஓம் என்மொழிப்பொருள் சம்பு என்றல் ஏலாது
என்ன - நிறைவால் உயர்ந்த பிரணவத்தினுட்கிடைப்பொருள் உருத்திரமூர்த்தியே
என்று கூறுதல் பொருந்தாது என்று அப்பிரமன்கூற, அ மனுலேவடிவு எய்திவ
ந்து - அப்பிரணவமே ஒருருவெடுத்துவந்து, நீமாலால் உரைசெய்தனை - நீ மயக்க
த்தார் கூறினை, கமலப்பொகுட்டின் மேலாய்-தாமரைப்பொருட்டின்மேல் வசிக்கும்
பிரமனே - இது கேள்மதி என்று முன்னின்று சொல்லும் - இதனைக் கேளாயென்று
அவன் முன்னின்று கூறுநிற்கும்.

வேதங்கள் கூறியதை மறுத்தற்கு அவற்றிற்கு முதலாகிய பிரணவத்தின்
பொருள் உருத்திரனல்லவென்பான் ஒமென் மொழிப்பொருள் சம்புவென்ற லேலா
தெனவும், இவ்வாறுகூறிய பிரமனது மயக்கினை யொழித்தற்கு அப்பிரணவமே ஒருரு
க்கொடுவந்து நீ கூறியது மயக்காலென மறுத்தது என்பார் முன்னின்று சொல்லும்
எனவும் கூறியதாகக் கூறினார். மதிமுன்னிலை யகை. (கச)

வேதத்தலையிடுபுகலுற்றுயர்வேதவீற்றும்
போதச்சுரமாய்நிறுவப்படுபொற்பினேன்யான்
மாதர்ப்பகுதிக்குளடங்கியவங்கினேற்கு
மாதிரிபரமயாரவனாகுமகேசனம்மா.

(இ.ள்.) யான் - நான், வேதத்தலையில் புகல் உற்று-வேதத்தின்முதலிலுஞ் சொ
ல்லப்பட்டு, உயர்வேத ஈதும் - உயர்ந்தவேதங்களினி னுதியிலும், போதசுரம் ஆய்
நிறுவப்படு பொற்பினேன் - பொருத்தச் சுரவடிவாய் நாட்டப்படும் பொலிவினை
யுடையேன், மாதர்ப்பகுதிக்கு உள் அடங்கி வயங்கினேற்கும், ஸ்திரி வாசகமாகிய
சுத்தமாயைக்குளடங்கி விளங்கிய எனக்கும், ஆதிபரமகேசன் - முதலாயுள்ள பரம
னும் இறைவனும், யார் அவனாகும் - யாரென்னில் அவ்வுருத்திரனே யாவான்.

வேதத்தின்முதலிலும் இறுதியிலும் யான் கூறப்படுதலால் வேதத்தலையிற்
புகலுற்றுயர் வேதவீற்றும் எனவும், அவ்வேதத்தில் உதாத்தம், அருதாத்தம் சொ
ரிதம் என மூவகைச்சுரவடியாய் நிறைவால் போதச்சுரமாய் நிறுவப்படுபொற்
பினேன் யான் எனவும், விரித்துத்துவத்தின் காரியப்பாடாதலால் மாதர்ப்பகுதிக்குள்

டங்கி வயங்கிநேற்கும் எனவும், தானும் உருத்திரனும் வேறல்லாமையாலும், தனக்குத் தெய்வம் அவளுதலாலும் ஆதிபரம் யாரவனாகு மகேசனம்மாவெனவும் பிரணவங் கூறியதாகக் கூறினர்.

போதச்சுரமாய்நிறுவப்படுபொற்பினேன்யான் என்றதை

“சோர் தாவிலு தாத்வனு தாத்தசொரிதங்கெனுஞ்சரமோர்மூன்றில்” எனவும், தானும் உருத்திரனும் வேறல்லாமையாலும் தனக்குத் தெய்வம் அவனாகலாலும் என்றதை.

“அகரமுதன்மூன் மனையுமுதச்சேர்த்தோமெனைவந்தானலரினமேலோன்
அகநிலவிப்பிரனைவத்துப்பரசிவமேபிரதிவிப்பமாயிருக்கும்
அகலமுதவாதுவின்மற்றதுசிவவாசகமென்றேயறிஞர்சொல்வர்
அகமில்பரம்பொருளதுவரிதுவுமிரண்டலவிரும்புமதுமப்போலும்.
தண்ணியவிம்மந்திரத்திற்குதுதெய்வம்பரசிவமே” எனவும் சூட்சுங்கிணையில்
வருதல் காண்க.

பிரணவங்கூறுதலை

“யொஹ்னெவாழிசராவூதம் - வெவாஜெவ்வாராத்தகும்-அவ்யு
புகுதிநீதவ்யு - யம்பரவஸிஜெவ்வாராம்” இத்தலுணாக, (௩௫)

எழுசீர்க்கழிநெடிஸ்விருத்தும்.

என்றி துவிளம்பும்பிரணவந்தையுமிகழ்ந்ததன்பெருமையேவியப்ப
மன்றலந்துளவோனாயினடைத்தோன்றியம்நயான் கருத்தனென்றுரைத்தான்
குன்றருங்கொடுநோயாணவக்குறும்பாற்கோட்படுமிருவருமில்வா
றென்றியசெருக்கான்மீமிசையிகலியோவறப்பிணங்குமவ்வேலை.

(இ-ள்.) என்று இது விளங்கும் பிரணவத்தையும் இகழ்ந்துதன் பெருமையே வியப்ப - என்று இதனைக் கூறும் பிரணவத்தையும் இகழ்ந்து கூறித்தனதுபெருமையே நன்குமதித்துப் பிரமண்கூற, மன்றல் அம் துளவோன் ஆயினதோன்றி - வாசமிக்க துளவமாலையை யணிந்த திருமால் அவ்வீடத்துத்தோன்றி, மன்றயான் கருத்தன் என்று உரைத்தான் - தேற்றமாக யானேமுதல்வனென்று கூறினான், குன்றுஅரும் கொடுநோய் ஆணவம் குறும்பால் கோட்படும் இருவரும் - குறைதலில்லாத கொடியநோயாகிய ஆணவமெனனுங் குறும்பினால் சிமிழ்ப்புண்ட அவ்விரவரும், இஃது ஒன்றிய செருக்கால் மீமிசை இகலி - இவ்வகையா லமைந்த இறுமாப்பால் மேலுமேலும் தம்முள்மாறுபட்டு, ஒவு அறபிணங்கும அ வேலை - ஒழிவறப்பிணங்கும் அச்சமையத்தில.

பிரமணுந் திருமாலும் ஆணவக் கோட்பட்டவராதலால் குன்றருங்காடுநோ
யாணவக் குறும்பால் கோட்படு மிருவரும் என்றார். (௩௬)

மலர்ந்தபொன்னிறக்கேசமுமுகரோமங்கனும்வடிவமுங்காட்-19-

கலந்திகழிர்விமண்டிலத் துறையுநாயகனனைய துகண்டார்

*சலந்தவிர்த்தநாள்வாணுகெழுத்தோன்றித்தமனியக்கிரியெனநின்றான்.

(இ-ள்.) நலம் திகழ்இரவி மண்டிலத்து உறையும் நாயகன் - ஒளிநலத்திசையும் சூரியமண்டலத்தில் வசிக்கும் இறைவன், அவர்ந்தசெங்கமலம் நிகர்இணை விழி

யும் - மலர்ந்த செந்தாமரை மலரையொத்த இரண்டு நேத்திரங்களும், அது முகிழ்ந்தால் அனையது ஓர்விழியும் - அதுகுவிந்தால் லோத்ததோர் துத்தகண்ணும், மலர்ந்த பொன்றிதத்தகேசமும் முகரோமங்களும் வடிவமும் காட்டி - விளங்கிய பொன்னிறம் வாய்ந்த சிகையும் முகரோமங்களும் திருவுருவமுமாகிய இவற்றைக்காட்டி, சலந்த விர்த்தருள்வான் உருகெழு தோன்றி தமனியம்கிரி என்னநின்றான் - இவ்விருவருங் கொண்ட பெருங்கலகத்தைத் தவிர்த்தருளவும் அவர்களுக்கு அச்சந்தோன்றவும் புலப்பட்டு மேருருவப்போல அவர்களுக்கெதிரோ நின்றருளினான், அனையதுகண்டான் - அத்தோற்றத்தைத் திருமால் பார்த்தான்.

சூரியமண்டலத்தில் வசிக்குஞ் சதாசிவம் இத்திருவுருவமுடையதென யசர் வேதத்திற் கூறப்பட்டுளது ஆதலால் அதனையிங்குக் கூறினார். (கஎ)

காண்டலுநெடியோனங்கிநீத்தகண்ணான் கமலநாண்மலர்மிசைக்கடவுளீண்டையென்புதல்வாவருகெனவிளிப்பவெகுண்டருளெம்பிரானுருவி ண்ணடுவந்துதித்தவயிரவப்புத்தேனயன்மிசைச்செல்வுழியயனு மாண்டகுபிரமப்படையெகிர்விடுத்தான்வந்தத்தடும்பரும்படையே.

(இ-ள்) நெடியோன் காண்டலும் நடுங்கிநீத்து அகன்றான் - திருமால் கண்ட அன்றே நடுக்கங்கூர்ந்து அங்குநின்றும் நீங்கினான், கமலம் நாண்மலர்மிசை கடவுள் ஈண்டை என்புதல்வாவருக என்னவிளிப்ப - தாமரையினது அன்மலர்ந்த மலர்மேல் வசிக்கும் பிரமன் இவ்விடத்து என் புத்தினே - வரக்கடவாயென்றழைக்க, வெருண்டருள் எம்பிரான் உருவின் ஆண்டுவந்து உதித்த வயிரவப்புத்தேன் அயன்மிசை செல்வுழி - கோபித்தருளிய எமது பெருமான் திருவுருவினிடத்து வந்துதோன்றிய வயிரவக்கடவுள் பிரமன் மேற்செல்லுமிடத்து, அயனும் மாண்டகு பிரமப்படை எதிர் விடுத்தான் - அப்பிரமனும் மாட்சிமைதங்கிய பிரமத்திரத்தை எதிரோ செலுத்தினான், அ தடுப்பரும் படைவந்தது - தடுத்தற்கரிய அப்பிரமத்திரம் எதிரோவந்தது.

முன்னொரு கற்பத்தில் பிரமன் யாவஞ் சிருட்டித்துத் தான்பரம் என்று இறு மாந்தகாலையில் அவன் சிருட்டி பல்காமையால் திருமாலால் தெருட்டப்பட்டுச் சிவ பெருமானே பொருளெனத்தேறி நிட்டைகூடியகாலையில், அச்சிவபெருமான் திருவருளால் சிருட்டியைத் தேற்றுவிக்க மாதேவன் முதலிய பதினொருருத்திரர் அப்பிரமன் நெற்றியி லொவ்வோர் கற்பத்திற்கேன்றிய காரணத்தால் ஈண்டையென்புதல் வாவருகென என்றான். பதினொரு ருத்திரர் மாதேவன், அரன், உருத்திரன், சங்கரன், நீலலோகிதன், ஈசானன், விசயன், வீமதேவன், பவோற்பவன், கபாலி, செளமியன். (கஈ)

வருபடைவேகக்காற்றினிள்முரிய வினாந்துசெல் வயிரவப்புத்தே டிருமலர்க்குரிசில்பழித்திடெஞ்சாஞ்சிரத்தனையுகிரினுன்கொய்தான் பெருவிறலுயிர்போய்விழுந்தபின் மீளப்பிஞ்ஞகனருளினலுயர்ந்து மருள்வலிநீங்கியெழுந்தனன்மறையோன்வள்ளலவணங்கிரிந்தேத்தும்.

(இ-ள்.) வருபடைவேகம் காற்றினிள்முரிய வினாந்துசெல் வயிரவப்புத்தேன் - வரும் ஆயுதம் கதியின்காற்றால் முறிபட வினாந்துசென்ற வயிரவக்கடவுள், திருமலர் சூரிசில்பழித்திடம் அஞ்சஆம் சிரத்தினை உகிரினால் கொய்தான் - பொலிவமைந்த தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமனது பழிக்கும் அஞ்சார் தலையை நகத்தினுற் கொய்தனன், பெருவிறல் உயிர்போய் விழுந்தபின் - பெரியவன்மையோடு தனது

யிர்சோர்ந்து விழுந்தபின், மறையோன்மீன் பிஞ்ஞகன் அருளினால் உயர்ந்து மருள் வலி நீங்கி எழுந்தனன் - அப்பிரமன் மீளச் சிவபிரானருளினாலே உயிர்பெற்று ஆனை வமலத்தின் கட்டினின்று நீங்கியெழுந்து, வள்ளலைநங்கி நின்று எத்தும் - இறைவனை வணங்கிநின்று துதிக்கின்றான்.

எழுந்தனை முற்றெச்சம்.

(சகூ)

வினைநறையுருக்குங்கமலமென்பொருட்டுமேவொருமெனே பெடுத்தாண்ட களைகனையாலிது துணைவனேசருமக்கலங்கனேபிரமனேயிருகால் வளைசுருபினாகபாணியேயுனக்குகெய்யவிமடுத் துநவல்லோம முனைவறப்புரிகேமுலப்பருமவாழ்நாளுதவிமற்றெந்தமைக்காங்க.

(இ-ள்) வினைநறையுருக்கும் கமலமென் பொருட்டு மேவரும் என்னை எடுத்து ஆண்டகளைகனே - சுரக்குந் தேனைச்சிந்துந் தாமரையினது மெல்லிய பொருட்டி டிவ்வசிக்கும் என்னைத் துன்பக்கடலினின்று எடுத்து அடிமைகொண்டபற்றுக்கோடாயுள்ளவனே, ஆலிதுணைவனே சருமக் கலங்கனே பிரமனே - உயிர்க்கோ துணைவனே தோலை ஆடையாகவுடையவனே பிரமமூர்த்தமாயுள்ளவனே, இருகால் வளைசுருபினாகபாணியே - இரண்டிருதையும் வளையும் பிணைத்தையெந்திய திருக்கமற் றையுடையவனே, உனக்கு நெய்அவி மடுத்து நல் ஓமம்உனோவு அற புரிகேம் - உனக்கு நெய்யாகிய அலையைச் சொரிந்து நல்லவேள்வியைத் தன்பமறச் செய்கின்றோம், உலப்பு அருமவாழ்நான் உதவி எந்தம்மை காக்க - அழிவில்லாத ஆயுள்நானைத் தந்து எம்மைக் காத்தருள்க.

எனக்குப் பதியாயுள்ளவனே என்பான் ஆலிதுணைவனே யெனவும், நரசிம்மத்தின் சருமத்தினை யாடையாகவுடைமையால் எனக்கன்றித் திருமாலுக்கும் பதியாயுள்ளவனே என்பான் சருமக்கலங்கனேவெனவும், எங்களுக்கு அநீதப்பட்டபொருளாயுள்ளவனே யென்பான் பிரமனேயெனவும், என்றும் நிக்கிரத்தலையே குறித்த வில்லினையென்பான் இருகால் வளைசுருபினாகபாணியேயெனவும், இன்றுநேர்ந்து போல இனிநேராவண்ணம் சிவவோமஞ் செய்கின்றேன் காக்க வென்பான் நல்லோமமுனை வறப்புரிகேமுலப்பரும வாழ்நாளுவி மற்றெந்தமைக் காக்கவெனவுங் கூறினான்.

(உ௦)

கரைபொருதிரங்கிவெண்டிரைசுருட்டுங்கருங்கடல்புடையுடுத்தகன்ற தரைபொருவிசும்பினுள்ளிடைப்போந்ததமுனிற்சுடொறிகாந்திற் குரைபுனன்மோலிக்குழங்கனே தறுகட்கொடுஞ்சினைக்கடுந்தொழிற்பகட்டு விரைசெலற்கூற்றினைடுதிற்பாசமிடலறத்துணித்தெமைக்காக்க.

(இ-ள்) வெனினை கரைபொருது இரங்கி சுருட்டும் கருங்கடல்புடை உடுத்த அகன்ற தரையொடு விசும்பின் நன் இடை-வெள்ளிய அலைக்கனையொடுமோதியொ வித்துச் சுருட்டாநின்றகரிய கடல்புடைகுழந்து பரந்தநிலவுலகிற்கும் விண்ணுலகிற்கும் நடுவே, போந்ததழல் நிறம்சுடர் எறிகாந்தி - வெளிப்பட்ட தீப்போலும் நிறம் வாய்ந்து ஒளிவீசும் ஒளிப்பிழம்பாகிய, குரைபுனன் மோலிக்குழகனே - ஒலிக்குங் கங்கையையணிந்த சடாமவுலையையுடைய போழுகுடையவனே, தறுகண்கொடும் சினம் கடும்தொழில்பகடு விரைசெலல் கூற்றின் அடுதிறல் பாசமிடல் அறதுணித்து எம்மை காக்க - அஞ்சாமையும் கொடிய கோபத்தையும் கொடிய தொழிலையுமுடைய எருமைக்கடா வீரதியோடு விரைந்து வரும் இயமனது கொல்லும் வலிமைவாய்ந்த பாசத்தின் வலிமையை அறச்சேதித்து எம்மைக் காத்தருள்க.

தாமே பிரமமென இறுமாந்த தனக்குந் திருமாலுக்கும் இடையே சமவருவா யெழுந்தருளித் தமது இறுமாப்பை யொழித்தருளுலால் போந்த தமுனிற் சடரொ றிகாந்தி - குறாபுனன்மோலிக் குழகனேயெனவும், தன்னைச்சரணடைந்த மார்க்கண் டேயர் மரணத்தை யொழித்தருளியதுகண்டோளுதலில் அமுயேன்மரணத்தையுமொ ழித் தருள்கவெனக் குறையிரந்தா னுதலால் வினாசெலற் கூற்றினடுதிற்றப்பாச மிட லறத் துணித்தெமைக் காக்கவெனவுங் கூறினென்றார். (உக)

உலகெலாம்விரியுமாதிகாலத்தினொருவனேயாகிநின்றான்ளாய் பலதிறப்புவனநாயகர்தம்மைப்பாற்படப்பயந்தளித்தருள்வோய் மலர்தலையுலகமீளவந்தொடுங்கமன்னிவீற்றிருந்தருண்முதலே யலகிலாவருளானெய்யவிமிசைந்தீண்டாயுளையளித்தெமைக்காக்க.

(இ-ள்.) உலகு எல்லாம் விரியும் ஆதிகாலத்தில் ஒருவனே ஆகி நின்று உள் ளாய் - எல்லாவுலகங்களுந் தோன்றும் ஆதிகாலத்தில் ஒருவனாய் நின்றான்ளவனே, பலதிறம் புவனம் நாயகர் தம்மை பால்பட பயந்தளித்து அருள்வோய் - பலதிறப் பட்ட புவனங்களுக்கு இறைவராயுள்ள பிரமன்முதலியோரைப் பகுதிப்பட வீன்று ஒம்பி அருளுகின்றவனே, மலர்தலை உலகம் மீளவந்து ஒடுங்க மன்னி வீற்றருந்த ருள் முதலே - பரந்த இடத்தையுடைய அவ்வுலகங்கள் இறுதிக்காலத்தில் தன்பால் மீளவந்து ஒடுங்கத் தனக் கொடுக்கமில்லாது சிகரின்றி யிருந்தருளும் முதலாயுள்ள வனே, ஈண்டு அலகுஇல்லாத அருளால் நெய்அவி மிசைந்து ஆயுளை அளித்து எம்மை காக்க - இவ்விடத்து வரம்பில்லாத திருவருளால் அவிப்பாக்கத்தை துக்காந்து ஆயுளைத் தந்து எம்மைக் காத்தருள்க.

மஹா பிரஜையகாலத்தில் பிரமனுந் திருமாலும் உபசம்மாரத்தைப்பொருந்த, மீட்டும் பிரபஞ்சத்தைத் தருதற்பொருட்டித் தனதிச்சையாற் றிருமேனிகொண்டென் ளவ னுருத்திர னொருவனேயென்பான் உலகெலாம்விரியு மாதிகாலத்தி லொருவ னே யாகிநின்றான்ளாய் எனவும், அவ்வுருத்திரனே குக்கும சிருட்டியை யுண்டாக் கித் தூலகிருத்தியங்களுக்குப் பிரமாதியனைத் தனது பாகத்தினின்றுந் தருதலால் பலதிறப் புவன நாயகர் தம்மைப் பாற்படப் பயந்தளித்தருள்வோ யெனவும், யாவு முதிக்குங் காலத்தில் அவன் சந்தியில் உதித்ததுபோல ஒடுங்குகாலத்தில் அவன் சந்தியிலொடுங்கத்தான் நித்தமாயிருத்தலால் மலர்தலையுலக மீளவந்தொடுங்க மன்னிவீற்றிருந்தருண் முதலேயெனவுங் கூறினார்.

ஆதிகாலத்தி லொருவனேயாகிநின்றான்ளாய் என்றதை.

“மூப்பானியைவன் முன்னவன் பின்னவன்” எனவருங் கோவைத் திருவா சகத்திலும்,

பிரமாதியனைத் தனதுபாகத்தில் தருதலை

“புரிதலும்தத்தவத்தினுக்கிரங்கிப்பொன்னெடுங்குன்றினைவாங்கி வரிசிலையாகவளைத்தவன்வரலுமலரவன்வணங்கிரின்வலப்பால் பரிவுறவுதித்தேன்யானின துடப்பாற்பங்கயங்கண்ணன்வந்துதித்தான்

யாவூர் தன்னிடத்திலொடுங்கத் தானென்றிலுமடுங்காது நிற்குநிலைமையை

“உழிதருகாலுங்கனலும்புனலொடுமண்ணும்விண்ணு

இழிதருகாலமெக்காலம்வருவதுவந்ததற்பின்

உழிதருகாலத்தின்னடியேன்செய்தவல்வினையைக்
கழிதருகாலமுமாயவகாத்தெம்மைக்காப்பவனே” எனத் திருவாசகத்தி
லும் வருதல் காண்க. (௨௨)

சிறுவிதிமகவாய்முன்வரும்பிராட்டியமபிகைசீரிலக்குமிகோ
மறுவறுமகிலகாரணிமலையான்மகளெனப்பெயரியதலைவி
நறுமலர்க்கடுக்கைத்தொடையலெம்பெருமானலங்கெழுசத்தியேவினேமா
சறுமுறையிருதாள்வழிபடுகின்றேமாயுளையளித்தெமைக்காக்க.

(இ-ள்.) சிறுவிதி மகவாய் முன்வரும் பிராட்டி அம்பிகைசீர் இலக்குமி கோ-
தக்கனுக்குப் புத்திரியாய் முன்புவந்தருளிய பிராட்டியும் அம்பிகையும் சிறப்புவாய்ந்
த இலக்குமியும் பூதேவியும், மறுவு அறும் அகிலகாரணி மலையான்மகள் என்ன பெ
யரியதலைவி-குற்றமற்ற அனைத்துலகங்கட்குங் காரணியும் இமோற்பருவத ராசன் புத்
திரியும் எனப்பெயர்வாய்ந்த தலைவியே, கடுக்கைநறுமலர்தொடையல் எப்பெருமான்
நலம் கெழுசத்தியே - கொன்றையினது நறுமணங்கமழும் மலராற்றெடுத்த மலைய
ைய யணிந்த எமது பெருமானது அருட்சத்தியே, வினேமாசு அறுமுறை இருதாள்
வழிபடுகின்றேன் - இருவினையெனனுங் களவகம் நீங்கும் வண்ணம் உனது இரண்
டுகிருவடிகளையும் வழிபட்டுத் துதிகுகின்றேன், ஆயுளை அளித்து எம்மை காக்க -
ஆயுளைத்தந்து எம்மைக் காத்தருள்க.

தக்கன் தவத்திற்கிங்கிக் காளிந்தியில் ஓர்பால் தாமமாமலர்மேற் சங்கவடி
வா யவன்கண்ணிற்குப் புலப்பட்டுப் பின்னாப் புத்திரியாய் முன்னிருந் தருளின
மையால் சிறுவிதிமகவாய் முன்வரும் பிராட்டியெனவும், பின்னர் அவனிடத்துவர்
ப்புத்தோன்றி இமோற்பருவத அரசன் தவத்திற்கிங்கிக் தடாகத்திலோர் தாமமா
மலர்மேல் புத்திரிவடிவாக விருந்தருளினமையால் மலையான் மகளெனவும், இவர்
ரால் அயோனிஜமுடையவளென்பதும், தக்கனுக்குப் புத்திரியாயிருந்த நாமமுற்று
மொழிய இமவான்மகள் என்னும்பெயரைப் பூண்டனென்பதுத்தோன்ற இமவான்
மகளெனப் பெயரிய தலைவியெனவும், தாய்போ லெவ்வயிர்க்கண்ணும் அருளுடை
மையால் அம்பிகையெனவும், தன்னைச் சரணடைந்தோர்க்குப் பெருஞ்செல்வம்
அருளுதலால் இலக்குமியெனவும், உயிர்நினைத் தாங்குதலால் கோவெனவும், பிரபன்
முதலிய பல்லுயிர்த் தொகையுந் தோன்றுதற்குக் காரணமாயிருத்தலால் அகிலகாரணி
யெனவும், நிட்களமாகிய சிவபெருமா னுன்மாக்களுக்குப் பந்தமுமுத்தியும் அருளு
தற்குத்தா னிச்சாளுான கிரியாசத்தியாய் நின்றலால் எம்பெருமா னலங்கெழுசத்தி
யேயெனவுங் கூறினான்.

தக்கனுக்குக் காளிந்தி நதியில் தாமமாயில் ஓர்சங்க வடிவாயிருந்தனள்
என்பதை

“போனதோதக்கனென்போன்புறாதவிட்புனற்காளிந்தித்
தூநதியிடைபோய்முழுகித்துண்ணெனவரலுமோர்பால்
தேனியிர்கமலமொன்றிற்சிவனிடத்திருந்ததெய்வ
வானியிர்வணிலம்வைகமற்றவனதுகண்ணுற்றான்” எனவும்
இமவானுக்கு இமயமலையிலுள்ள தடாகத்தில் மலர்ந்த தாமமாயில் மகன்
மையாயிருந்தனள் என்பதை

“மெய்த்தவமியற்றியவெற்பன் கானிய
அத்தடமலருமோரவந்தத்தின்மேல்

வைத்ததோர்குழுவியின்புலவத்தற்றன்
எத்திறத்துயிரியுமின்றதொன்மையான்” எனவும் கந்தபுராணத்தில் வரு
தல் காண்க.

காமதேனுவுடைய யுமையர்மை நின்று பிரமாத்ரி முதலிய உயிர்களுக்கு அரு
ளுகின்றனனென்று ஸ்ரீசூகதத்தில் கூறுதலால் கோ என்பதற்குக் காமதேனுவுணப்
பொருள்கொள்ளலு மொன்று. (உக)

அகிலமீன்றெடுத்தவிருமுதுகுரவீரடி யிணை போற்றியென்றேத்து
நகுமலர்ப்பதுமத்தவிசினேன்றுதிக்குநயந்துளங்கருணை கூர்ந்தருளி
முகிழ்முலையொருபான்மணந்துவீற்றிருந்துமுரண்கெடக்கூற்றுயிர்குடித்த
பகையடுகணிச்சியாநியமபகவன்பிரமணைப்பார்த்திதுபகரும்.

(இ-ள்.) அகிலம் என்று எடுத்த இருமுது குரவீர் - அனைத்துலகையுந் தந்
தருளிய நாய்தந்தையராயுள்ளீர், அடி இணைபோற்றி என்று எத்தும் நகுமலர்ப்பதுமம்
தவிசினேன்று துதிக்கு - உமது இரண்டு திருவடிகளுக்கும் வந்தனமென்று துதிக்கும்
விளங்குந் தாமனாமலனா யாசனமாகவுடைய பிரமனது துதிக்கு, நயந்து உனம்
கருணை கூர்ந்தருளி-விரும்பித் திருவளவகருணைகூர்ந்து, முகிழ்முலை ஒருபால் மணந்
துவீற்றிருந்து முரண்கெடக்கூற்று உயிரகடித்த - தாமனா யரும்பையொத்த திருந்
தன்நையுடைய உமையர்மையை ஒருபாகத் துமணந்து இயமனது வலிமைகெட
அவனுயிர் குடித்தருளிய, பகை அடுகணிச்சி ஆதியமபகவன் - பகைவரது உயிர்பரு
கும் பரசினே யேந்திய ஆதியாகிய பகவன், பிரமணை பார்த்து இதுபகரும் - பிரமணை
நோக்கி இது கூறுவான்.

பிரபஞ்சம் யாவும் தோன்றுதற்கு மொடுங்குதற்கும் ஒருருவே அம்மையப்
பனென்னுமிருருவாய் நின்றருளினீர் என்பான் அகிலமீன்றெடுத்த இருமுதுகுரவீர்
எனவும், சிவபெருமான் பிரமசாரியாகவும், அம்மை கன்னியாகவும் உள்ளீரென்பான்
குரவீர் என்றமையாது முது குரவீரெனவுங் கூறினான். (உச)

பிரபஞ்சம் தோன்றுதற்கும் ஒடுங்குதற்கும் அம்மையப்பனாயிருத்தலை
“ அம்மையப்பனையலகுக்கம்மையப்பனென்றறிக” எனத் திருக்களிற்றுப்
படியாநிலும்,

சிவபெருமான் பிரமசாரியாகவும் அம்மை கன்னியாகவுமிருத்தலை
“ சிவஞ்சுத்திதன்னையீன்றுஞ்சுத்திதான்சிவத்தையீன்றும்
உவந்திருவரும்புணர்ந்திங்குலகுயிலெல்லாமீன்றும்
பவன்பிரமசாரியாகும்பான்மொழிகண்ணியாகும்” எனச்சிவஞானசித்தியா
நிலும் வருதலையுணர்க்

இன்றுதொட்டுநீநான்முகனாகியெம்மாணையிற்றிழாமே
நன்றுவாழ்தியால்வேட்டதுநவில்லெனநாயினேனுய்ந்தேனின்
கொன்றுநின்னடிக்கன்புதந்நடியனேனுஞ்நிறியபிழையெல்லா
மன்றீர்பொறுத்தருளெனத்திசைமுகன்வேண்டலும்வரமீந்து.
(இ-ள்.) இன்றுதொட்டு நீ நான்முகன் ஆகி-நீ இந்நாந்தொடங்கி நான்குமு
கக்களையுடையவனாகி, எம் ஆணையில் பிழாமே நன்று வாழ்தி - எமது ஆஞ்ஞையி
னின்றும் வருவாமல் மிகவும் வாழ்வாய், வேட்டது நவில்ல என்ன - நீ விரும்பிய

தைக் கூறக்கடவாயென்று இறைவனருள, காயினேன் உயந்தேன் - நாயிற்கடைய
பட்ட அடியேன் பிழைத்தேன், இங்கு நின் அடிக்கு ஒன்றும் அன்பு தந்து அடிய
னேன் உருற்றிய பிழை எல்லாம் மன்ற நீ பொறுத்தருள் என்ன திசைமுகன் வே
ண்டதும் - இவ்விடத்து நின் திருவடிகளை மூலமந்த அன்பினைத் தந்து அடியேன் செ
ய்த தவறுகளையெல்லாம் தேற்றமாக நீ பொறுத்தருளாயென்று பிரமன் குறையிர
ந்து கூற, வரம் ஈந்து - அவ்வரததைத்தந்து. (௨௫)

கூர்த்தகுலமங்கபாலமங்கொண்டுகைதொழுதொருபுடைநிறகுத்
கூர்த்தநோக்குடைவயிரவத்தோன்றலேநோக்கினனிதுசொல்லவா
கார்த்தமேனியோய்வயிரவகாலனீகலவிகரணன்சீர்சரல

வார்த்தைசூழ்பெலவிகரணன்பெலப்பிரமதனனுமாகின்றாய்.

(இ-ள்.) கூர்த்த குலமும் கபாலமும் கொண்டு கைதொழுது ஒருபுடை நிற
கும் கூர்த்த நோக்கு உடைய வயிரவத் தோன்றலே நோக்கினன் - கூரிய குலப்படை.
யையும் கபாலத்தையும் எந்திக் கைகூப்பி ஒருபால் ஒதுங்கிநிற்கும் பார்ப்போருக்கு
அச்சத்தைத்தரும் பார்வையைமுடையவயிரவக்கடவுளேநோக்கி, இது சொலவான் -
இறைவனது கூறுவான், கார்த்தமேனியோய் - கரியமேனியை யுடையோய், நீவயி
ரவகாலன் கலவிகரணன் சீர்சரல் வார்த்தைசூழ் பெலவிகரணன் பெலப்பிரமதன
னும் ஆகின்றாய் - நீ காலவயிரவன் கலவிகரணன் சிறப்பமைந்த புகழிடைவிடாது
சூழ்ந்த பெலவிகரணன் பெலப்பிரமதனனும் ஆகின்றாய். (௨௬)

சறுவபூதைகதமனனீயெம்முடைத்தனையர்கடமின் மூத்த
சிறுவனையெனத்திருவருள்செய்துநீதிற்றகணம்புடைசூழ
வெறிமலர்த்துழாய்ப்பண்ணவன்முதலியவிண்ணவருலகெல்லாங்
குறுகிவார்கதைப்பிச்சையேற்றவர்மனக்கொடுஞ்செருக்கறமாற்றி.

(இ-ள்.) சறுவபூதைகதமனன் - சறுவபூதைகதமனன், நீ எம்முடை தனையர்கள்
தம்மில் மூத்த சிறுவனே என்ன திருவருள்செய்து - நீ எம்முடையபுத்திரர்களுள் மூத்
தபிள்ளையே யென்று திருவருள்செய்து, நீ திறல்கணம்புடைசூழ வெறிமலர்துழாய்
பண்ணவன்முதலிய விண்ணவர் உலகு எல்லாம் குறுகி-நீவெற்றியமைந்த சிவகணங்
கள் புடைசூழ்ந்துவர வாசமிக்க துன்பமாலையையணிந்த திருமால்முதலிய தேவர்கள்
துவைகுந்த முதலிய அனைத்துலகையுமுடைந்து, வார்த்தைப்பிச்சை ஏற்று-மிக்க வுதிர்
ப்பிச்சையையேற்று - அவர்மனம் கொடும் செருக்கு அற மாற்றி - அத்திருமால் முதலி
யோர் மனத்திலெழுந்த கொடிய இறுமாப்பினை வேரோடறவொழித்து.

வேதத்தில வாமதேவ திருமந்திரத்தில் தனக்கமைந்த கலவிகரணன் முதலிய
திருநாமங்கள், தானே அவனாய் நின்றலால் நீயே நான் என்பார கலவிகரணன் பெலவி
கரணன், பெலப்பிரமதனன், சர்வபூதை கதமனன் நீயென்றருளினார். (௨௭)

விதியைப்பற்றுமியம்முனிவராசெருக்கையும்வீட்டுகென்றருள்கூரும்
பதியைத்தாழ்த்தனன்விடைகொடுவயிரவப்பண்ணவன்படர்குற்றான்
மதியக்கீற்றணியெம்பிரான்மறைந்தனன்வார்கழறொழுதேத்தி
யதிர்விற்தீர்த்திடுமலரவன்முதலியோரவரவரிடம்புக்கார்.

(இ-ள்.) விதியைபற்றும் இ முனிவரர் செருக்கையும் வீட்டுக என்று அருள்
கூரும்பதியை - பிரமனைப்பற்றுக் கோடாகப்பட்டறிய இந்தமுனி சீரேஷ்டர்களு
டைய இறுமாப்பையும் அழிக்கக்கடவாயென்று திருவருள் கூர்ந்த இறைவனை,

வயிரவப் பண்ணவன் தாழ்ந்தனன் விடைகொடு படர்குற்றான் - வயிரவக்கடவுள் வணங்கி விடைகொண்டு சென்றனன், மதியம் கீற்று அணி எம்பிரான் மறைந்தனன் - இளஞ்சந்திரனை யணிந்த எமதிறைவன் மறைந்தருளினன், வர்கழல் தொழுது ஏத்தி - அடைதற்கரிய திருவமையை வணங்கித் துதித்து, அதிர்லில் தீர்த்திடு மலரவன் முதலியோர் அவரவர் இடம்புக்கார் - நடுக்கத்தினின்று நீங்கிய பிரமன் முதலியோர் தத்தமக்குரிய பதர்திற் சென்றனர்.

தானே பிரமமென இறுமாந்த பிரமனைவழிபட்ட முனிவர்களுக்கும் அந்த இறுமாப்பு உண்மையால் அவர்களுக்கும் பரிக்கிரக முனதாக நிக்கிரகியென்பார் விதியைப் பற்றுமிப் முனிவர் செருக்கையும் வீட்டுகென் நருள்கூடும் பதியையென்றார் (௨௮)

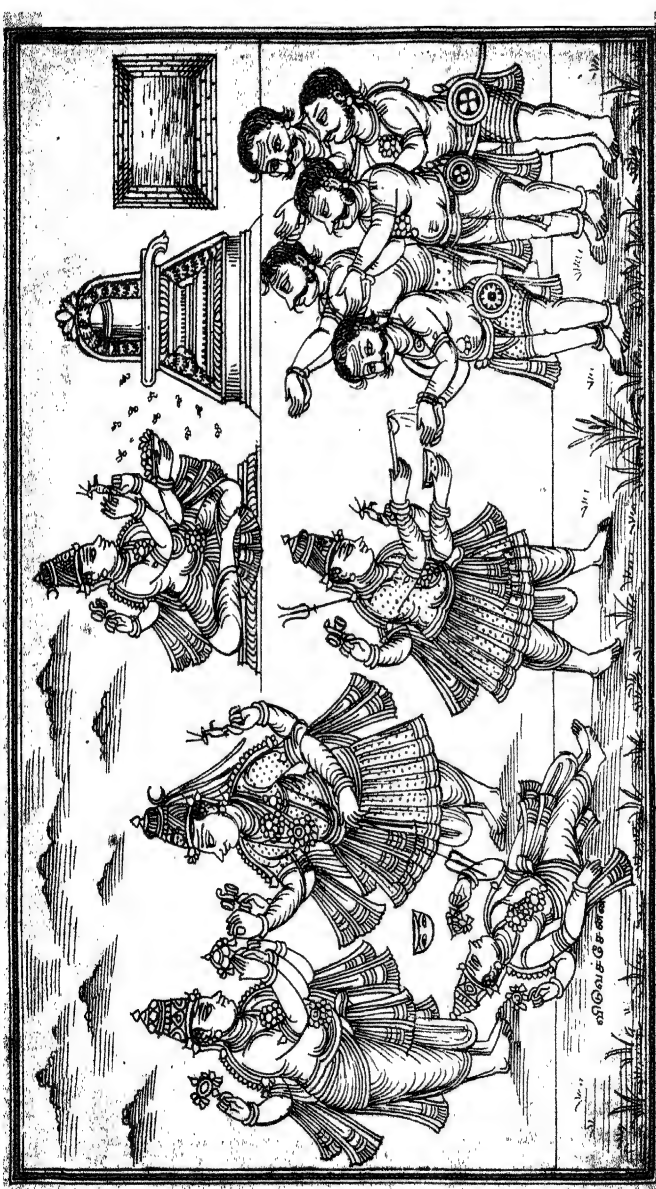
உட்கத்தோன்றியவாயிரவன்முன்னுற நெடியவனுல்குற்றான்
றட்குச் சென்றெறிவாயிலோர்த்துரந்தனன்விவெச்சேனனைத்தாக்கிக்
கொட்கக் குலத்தினுறியினிற்கோத்தனன்குறுகினன்வட்காரை
வட்கப்போர்புரிமாயவனிருக்கையுண்டதுகையினிகரில்லான்.

(இ-ள்.) உட்கதோன்றிய வயிரவன் முன்னுற நெடியவன் உலகுற்றான் - கண்டோர் நடுங்கத் தோன்றி யருளிய வயிரவக்கடவுள் முன்னே திருமாலுலகையடைந்து, வாயிலோர் எதிர்த்தகசென்று துரந்தனன் - வாயில்காப்போ ரொதிகோதையெய்யச் சென்று முதுருகண்டு, விடுவச் சேனனைதாக்கி குலத்தில் துதியினில் கொட்க கோத்தனன் - விஷ்வசேனனைப் போரில்மோதிச் குலத்தினுனியில், சுழலக் கோத்து, வட்காரை வட்கபோர்புரி மாயவன் இருக்கை உக்குறுகினன் - குன்றப் பகைவரைப் புறங்கொடுக்கப் போர்செய்யும் திருமாலது இருக்கையுட் சென்றான், மதுகையில் நிகர் இல்லான்-வலிமையில் தனக்கொப்பில்லாத அவ்வயிரவக்கடவுள்.

பிச்சைதேரியவருஞ்செயல்கேட்டனன்பெட்பொடும்விரைந்தெய்தி
பச்சைமேனியோன்மனைவியரிருவரும் பாங்குறவெறிக்கொண்டு
செச்சைநான்மலர்ந்திருவடி வணங்கினன்செம்புனற்பலியாரு
மெச்சகெற்றிபிளரம்பினைப்பிடுங்குபுவிட்டனன் கபாலத்துள்.

(இ-ள்.) பிச்சைதேரிய வரும்கெயல் பச்சைமேனியோன் கேட்டனன்-பிச்சைநாடிவந்த செயலினைத் திருமால் கேட்டு, மனைவியர் இருவரும் பாங்குற பெட்புடும் வினைந்து எய்தி எதிரகொண்டு - சிதேவி பூதேவி என்னும் இருவரும் இருபாலும் வர விருப்பத்தோடும் வினைந்து சென்று எதிரோற்று, செச்சைநான்மலர் திருவடிவணங்கினன் - செவந்த அன்றலாந்த சாமராமலரை யொத்த திருவடியை வணங்கி, செம்புனல் பலி - அத்திருமாலினது உதிர்த்தைப் பலியாக, யாரும் எஞ்ச நெற்றியின் நரம்பினை பிடுங்குபு கபாலத்துடன் விட்டனன் - கண்டோர் யாரும் நடுங்க நெற்றியி னரம்பினைப் பிடுங்கிக் கபாலத்தில் விட்டான்.

எஞ்ச எச்சவலித்தல் விகாரம். நம்மைப் பரிக்கிரகித்தற்பொருட்டு வந்தனன் என்பது தோன்றப் பெட்பொடும் வினைந்தெய்தியெனவும், அப்பிரமனோடு தானும் விரவி யானே பிரமமெனத் திருமாலு மிறுமாந்தன னாதலால் அவனையு மொறுத்தன னென்பது தோன்ற யாரும் எச்சகெற்றியி னரம்பினைப் பிடுங்குபு செம்புனற்பலி விட்டனன் எனவுக்கூறினார்.

B. வயிரனீசப்பட்டலம்.

தாரையாகினுராயிரமாண்டளவொழுதியுந், குறெய்த்தோ
ரீரவெண்டலைக்கபாலத்தைநிறைத்திலுதுத், கமுற்றறலோடும்
வீரமாதவனிலமிசைமூர்ச்சித்துவீழ்ந்தனனதுகாலே
வாரமுற்றருள்வயிரவன், நிருக்கையால் வருடினன் மயநீர்த்தான்.

(இ-ள்.) தாரையாகி துராயிரம் ஆண்டு அளவும் ஒழுகியும் - தாரைதானையாய் துரூண்டு காறும் ஒழுகியும், தகும் நெய்த்தோர் நரம்பெண் தலை சுபாலத்தை நிறைத்திலுது - மிகவுஞ்சோர்ந்த வுதிமானது குளிர்ந்த வெள்ளிய தலையாகிய பிரமகபாலத்தை நிறைக்காதொழிந்தது, இரத்தம் முற்றும் அறலோடும் - இரத்தமுமுமையும் அறச்சோர்ந்தவுடனே, வீரமாதவன் நிலமிசை மூர்ச்சித்து வீழ்ந்தனன் - வீரத்தையுடைய திருமால் பூமியின்மேல் மயங்கி வீழ்ந்தான், அது காலே - அக்காலையில், வாரம் உற்றருள் வயிரவன் - அன்புகூர்ந்தருளும் வயிரவக்கடவுள், நிருகையால் வருடினன் மயல்தீர்த்தான் - தனது நிருக்கையால் வருடி அத்திருமாலின் மூர்ச்சையை யொழித்தருளிஞன். (கஉ)

அயர்வுயிர்த்தனனெழுந்தனன் குசியளித்தனன் குரிசார்ங்கன்
வயிரவப்பிரான் நிருவடிப்பத்தியுமற்றவன் நன்மாட்டுப்
பயிலுமின்னருட்கருணையும் வேண்டினுன்பரிந்தவறக்கைவநல்கிப்
பெயர்புமிண்டனன் பிச்சைதேர்ந்தருளியபிறுண்டு மெய்நினன்மாதோ.

(இ-ள்.) குரிசார்ங்கன் அயர்வு உயிர்த்தனன் எழுந்தனன் அஞ்சலி அளித்தனன் - வளைந்த வில்லினையேந்திய திருமால் சோர்வுநீங்கி எழுந்து கங்குப்பி, வயிரவப்பிரான் நிருவடிப்பத்தியும் அவன்தன் மாடுபயிலும் இன் அருள் கருணையும் வேண்டினுள் - வயிரவக் கடவுளது நிருவடிக்கீழ்ப் பத்திமையையும் அவனிடத்தமைந்த இனிய நிருவருளையும் குறையிரந்து வேண்டினுள், அவற்கு அவைபரிந்து நல்கி - அத்திருமாலுக்கு அவற்றை அன்புகூர்ந்து தந்தருளி, பெயர்புமிண்டனன் பிச்சைதேர்ந்தருளிய பிறுண்டும் எய்நினன் - அவ்வைகுந்தத்தினின்றும் பெயர்ந்து திரும்பிப் பிச்சைதேர்ந்தருள எனைய இடங்களிலுஞ் சென்றருளிஞன்.

பிற ஆண்டு பிற என்னும் இடைச்சொல்லி னீறுகெட்டது. (கஉ)
உலகமெங்கணுந்திரிந்து நெய்த்தோர்ப்பலியேற்பவனெனவொன்றார்
வலமிசைந்தவேற்கடவுளர்தருக்கறவாங்கினன் முனிச்செல்வா
குலமடப்பிடி யந்நலாராயுங்குறுகையினின்மயல்பூட்டி
நிலவரைப்பினிர்காஞ்சியையணுகினெடுந்தகைநெறியானே.

(இ-ள்.) நெடுந்தகை நெறியான் - ஒருபாற் கோடாது நடுநிலையின்வழி. நின்ற வயிரவக்கடவுள், உலகம் எங்கணும் திரிந்து நெய்த்தோர்பலி ஏற்பவன் என்ன - உலகமுற்றுத் திரிந்து உதிரப்பலியை யிரப்பவரைப்போல, ஒன்றார்வலம் இசைந்த வேல்கடவுளர் தருக்கு அற வாங்கினன் - பகைவரது வலிமையைக் குடித்த வேலேந்திய திருமால்முதலிய கடவுளரது இறுமாப்பை அறவாங்கி, முனிச்செல்வர் குலம்மடப்பிடி அந்நலாராயும் குறுகையினின் மயல்பூட்டி - முனீர்திரையுமன்றியவர்கள் பன்னியராகிய இளமைவாய்ந்த பெண்யானையை யொத்தகுலமடவாராயும் புன்னகையால் மையல்பூட்டி, நிலவரைப்பினில் காஞ்சியை அணுகினன் - நிலவுலகின்மேலுள்ள காஞ்சித் திருப்பதியை யடைந்தனன்.

தாமே பிரமமென இறுமாந்தவ்வாக் கண்ணோடாதொழுகும் நடுநிலையினின் று நென்பார் நெடுந்தை நெறியோன எனவும், சிவபெருமான் விதித்தவழி லின் மனனென்பார் முனிச்செல்வர் - சூலமடப்பிடி அந்நலனாயுமெனக் கூறினார். அந் நலனாயும் என்றதில் உம்மை இறந்தது தழீஇய எச்சப்பொருட்டு. (௩௩)

கறைக்கபாலத்தையொருவயினிறுவினன்சேனேகாவலன்றன்னை யிறைத்தசெம்புனற்சூலத்தினுதியினின்றிழிச்சுபுமாலவேண்ட நிறைத்தபேரருட்கருணையா லுதவினனிகழந்ததன்பெயரானே மறைக்குநாயகன்வயிரவீச்சரசர் நனைநிறீஇயினன்வழிபட்டான்.

(இ-ள்.) கறைகபாலத்தை ஒருவயின் நிறுவினன் - உதிரமேந்திய கபால த்தை ஒரிடத்தில் வைத்து, சேனேகாவலன் தன்னை - விடுவச்சேனனை, செம்புனல் இறைத்த சூலத்தின் றுதியினின்றிழிச்சுபு-உதிரத்தை வீசிய சூலத்தினுதியினின் று இரக்கி, மால்வேண்ட நிறைத்தபேர் அருள்கருணையால் உதவினன் - திருமால் வேண்ட நிறைந்தபேரருளால் அவனைத்தந்து, நிகழ்ந்த தன் பெயரான்-நிலைபெற்ற தனதுபெயரினால், மறைக்கு நாயகன் வயிரவீச்சரசர் தன்னை நிறுவினன் வழிபட்டான் - வேதங்களுக் கிறைவளுகிய வயிரவீச்சரசர் சிவலிங்கப்பெருமானைத் தாபனஞ் செய்து வழிபட்டுப் பூசித்தான்.

நிறுவினன், உதவினன், நிறீஇயினன் முற்றெச்சங்கள், (௩௪)
ஐயனேமறைமுடியிசைநடித்தருளாமலனையெனையாண்ட மெய்யனையெனப்பழிச்சிநெக்குருகினன்விளங்கியிவ்விலிங்கத்தே தையலோடனிதமர்ந்தருளியானுகின்சந்நிதியெதிர்வைகி யுய்யுமாறருளடியனேன்செயத்தகுமுறுபணியருளென்றான்.

(இ-ள்) ஐயனே - யாவர்க்கு மேலானவனே, மறைமுடியிசை நடித்தருள் அமலனே-வேதசொசின்மேல் நடித்தருளும் இறைவனே, என்னையாண்ட மெய்யனே என்னப்பழிச்சி நெக்கு உருகினன் - என்னையடிமைகொண்ட உண்மையனே என்ன வணங்கி மனம்நெக்குவிட்டுருகி, இ இலிங்கத்துவிளங்கி-இச்சிவலிங்கத்தேவிளங்கி, தையலோடு இனிது அமர்ந்தருள் - உமையம்மையோடு இனிதாக வமர்ந்தருளாய், யானும் நின்சந்நிதி எதிர்வைகி உய்யும் ஆறு அருள் - யானும் உனது சந்நிதியி னென திகோ தங்கிப் பிழைக்கும் வண்ணம் அருளாய், அடியனேன் செயத்தரும் உறுபணி அருள் என்றான் - அடியேன்செய்யக்கூடியமிக்கபணியைஅருளாயென்று குறை பிரந்தான். (௩௫)

வேண்டுகின்நிரந்துரைத்தலுங்கருணையான்மேவியிங்குகுறைகின்றே மீண்டொயெதிர்வைகியித்தருநகர்புரந்தினிதமர்வாயாற் காண்டசூங்கபாலத்தினெய்த்தோராரின்கணங்களுக்கருளென்னாப் பூண்டபேரருள்வழங்கினனெம்பிரான்வயிரவப்புத்தேனும்.

(இ-ள்.) வேண்டி நின்று இரந்து உரைத்தலும் - தனது குறைவேண்டியிரந் துகூற, எம்பிரான் கருணையான் மேவி இங்கு உறைகின்றேம் - எமது பெருமான் திருவருளால் காட்சிதந்து இச்சிவலிங்கத்து இடைவிடாது வசிக்கின்றேம், நண்டு நீ எதிர்வைகி இதிருநகர்புரந்து இனிது அமர்வாய்-நீ இவ்விடத்திலே எதிகோதங்கி இத்திரு நகராப்பாதுகாக்க இனிதாக எழுந்தருள்வாய், காண்டரும் கபாலத்திலுநெ

யத்தோனா - காணத்தகுங் கபர்வத்திலுள்ள உதிரத்தை, நிண்கணங்களுக்கு அருள்
என்ன - உண்கணங்களுக் கருளாயென்று, பூண்டபோ அருள்வழங்கினன் - தன்க
கியலபாயுள்ள பெரிய திருவருளை வழங்கினன், வயிரவப்புத்தேனும் - வயிரவக்கட
வுளும். (௩௬)

குருதியீரம்புனல்கணங்களுக்களித்தனன்குடிப்புழிச்சிலவேனும
பருகுதற்குப்போதாமைகண்டவனிமேற்பறந்தலைப்பெருவேந்த
செருவிலேற்றுவிரம்மடிந்தவா விண்மிசைத்தழுவாங்கவாசெநீ
ரிரணமண்டிலவயிரவன்கணங்களுக்கினிதமைத்தருள்செய்தான்.

(இ-ள்.) ஈர்குருதியுனல் கணங்களுக்கு அளித்தனன் - குளிரந்த உதிரபு
ணலைத் தனதுகணங்களுக்குக் கொடுத்தனன், குடிப்புழி - அக்கணங்கள் குடிக்கு
மிடத்து, சிலவேனும பருகுதற்கு போதாமைகண்டு-அக்கணங்களுட் சிலவற்றிற் கா
யினும் பருகுதற்குப் போதாமையைப் பார்த்து; அவனிமேல் பறந்தலை பெருவேந்
தர்செருவில் ஏற்று உயிரமடிந்தவர்-நிலவுலகின்மேல் போர்க்களத்திற் பெரிய அரசர்
கள் போரிலேற்று உயிரமடிந்தோர், விண்மிசைத்திழ அங்கு அவர் செநீர் இரண
மண்டில வயிரவன்-வீரசுவர்க்கத்தில் விளங்க அப்போர்க்களத்தில் அவர்களது உதி
ரத்தை இரணமண்டில வயிரவக்கடவுளாய் நின்று, கணங்களுக்கு இனிது அமைத்த
ருள்செய்தான் - தனது கணங்கள் பருகுதற்கு இனிதாக அமைத்தருளினான்.

தமது கணங்களுக்குச் சிவபெருமா னனுநைபால் தன்கபர்வத்திலுள்ள உதி
ரத்தை யக்கணங்களுக்குண்பித்தும் போதாமையால் போரிலேற்றுவிரிமுந்த வேந்தா
கள் வீரசுவர்க்கம் புருவோர்களதுதிரத்தை அக்கணங்களுக் கூட்ட நின்றனனென்
பார். இரணமண்டில வயிரவனென்றார். (௩௭)

கயிரவத்தெழில்கவரந்தவாயாய்ச்சியர்பாடியிற்கவரந்துண்ட
தயிரவற்கயர்வொழித்தருள்வயிரவத்தம்பிரான்றொழுதேத்தும்
வயிரவப்பெயரீசனைவணங்குநரவமிருத்துவினீங்கிச்
செயிரவத்தைகணமுழுவதுங்கடந்துபோய்ச்சிவனடிநிழல்சேர்வார்.

(இ-ள்.) கயிரவத்தொழில் கவரந்தவாய ஆய்ச்சியர் பாடியில் - ஆம்பலினது
அழகைக் கொள்ளுகொண்ட வாயையுடைய இடைப்பெண்களது பாடியில், கவரந்து
உண்ட தயிரவற்கு அயர்வொழித்தருள்வயிரவத் தம்பிரான் - தயினைக் கவரந்துண்ட
திருமாலுக்கு மூர்ச்சையை யொழித்தருளும் வயிரவக்கடவுள், தொழுது ஏத்
தும் - வணங்கித் துதிக்கும், வயிரவப்பெயர் ஈசனை வணங்குநர்-வயிரவீசனைவணங்
குவோர், அவமிருத்துவில் நீங்கி - அவமிருத்துவினின்று நீங்கி, செயிர் அவத்தை
கள் முழுவதும் கடந்துபோய் - குற்றந்தரும் சகல கேவலாவத்தைகள் முற்றும்
நீங்கி, சிவன் அடிநிழல் சேர்வார் - சிவபெருமானது திருவடி நிழலைச் சேர்வார்கள்.

கலாதிமுதலிய கருவிகளின்றி ஆணவமலத்தால் மறைப்புண்டு மாயையிலொ
டுங்கிக் கிடத்தலாலும், நிமித்தகாரணமாகிய அவ்வாணவமலத்தால் தோன்றும் மா
யை, கன்மமென்னு மலங்களைப் பொருந்தியிருவினைப்பயன்களை துகர்த்தகுப் பிறப்
பிறப்புகளிற் பட்டுக் கலையாதி தத்துவங்களை யடைதலாலும் செயிரவத்தைகள்
எனவும், இருவினை யடைதற் கேதுவாகிய மலங்களினின்று நீங்க இருவினையொப்
பும், சத்திரிபாதமும், குருவருளும், ஞானசாதனமும், பெற்று, மும்மல நீக்கமும்,
வாசனை நீக்கமும், ஞானப்பெருக்கமுமாகிய இவற்றைக்கூடித் திருவனைக் கூடுத
ற்குச் சுத்தாவத்தை காணுமாதலால் முழுவதுங் கடந்துபோய் எனவும் கூறினார்.

“கேவலசகலசுத்தமென்னுமுன் றவத்தையான்மர
மேவுவன்கேவலந்தன்னுண்மைமெய்பொறிகளெல்லாங்
காவலன்கொடுத்தபோதுசகலனுமலங்களெல்லாம்
ஒவினபோதுசுத்தமுடையனுற்பவந்துடைத்தே” எனச் சிவஞானசித்தி
யாரில் வருதல் காண்க, (௩௮)

வயிரவீசப்படலம் முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம்-௧௧௬௨.

விடுவச்சேனீசப்படலம்.

கலிநிலைத்துறை.

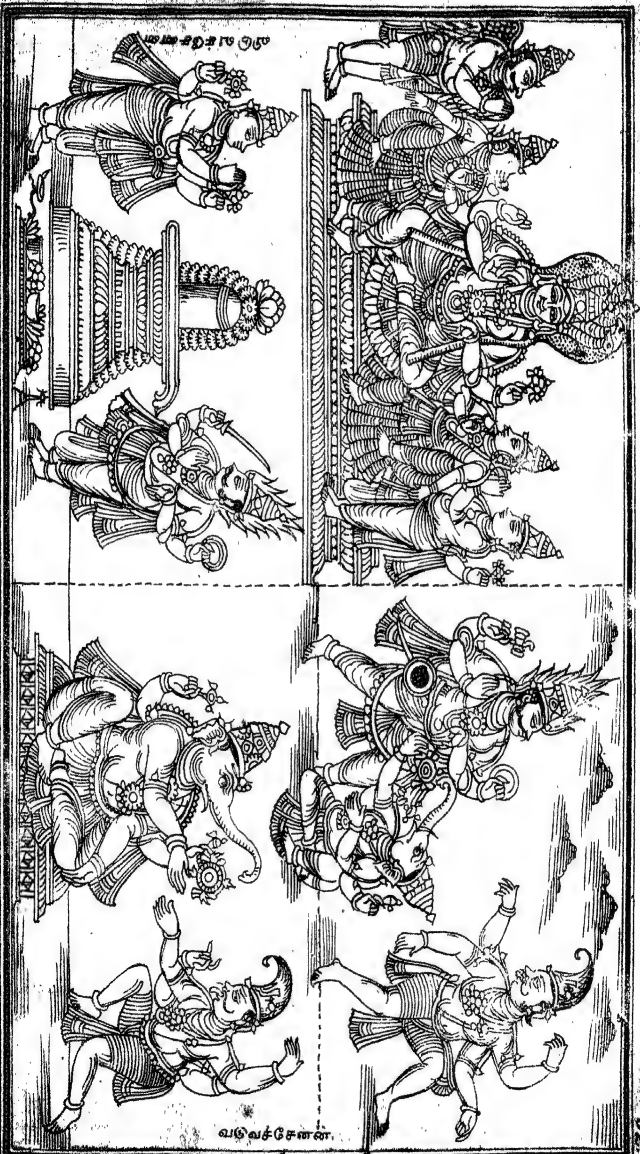
போதணிபொங்கருடுத்ததண் கச்சிப்புரத்திடை
மாதர்வண்கோயில்வயிரவீசத்தைவகுத்தன
மாதியுமந்தமுமில்லானமர்ந்தருளங்கதன்
மேதகுதென்பால்விடுவச்சேனீச்சரம்விள்ளுவாம்.

(இ-ள்.) போதுஅணிபொங்கர் உடுத்ததண் கச்சிப்புரத்து இடை-மலர்கள் பொ
வியும் சோலையுழந்த தண்ணிய காஞ்சிநகரத்தின்கண், மாதர்வண்கோயில் வயிரவீச
த்தை வகுத்தனம் - அழகுவாய்ந்த வளவிய திருக்கோயிலமைந்த வயிரவீசத் திருப்
பதியை எடுத்துக்கூறிலும், ஆதியும் அந்தமும் இல்லான் அமாந்தருள் அதன் மேதகு
தென்பால் - தனக்கோர் முதலுமிறுதியு மில்லாத அவ்விறைவனெழுந்தருளிய அத்
திருப்பதியின் மேன்மைவாய்ந்த தென்பாலிலுள்ள, விடுவச்சேனீச்சரம் விள்ளுவாம்-
விடுவச் சேனீச்சரத்தை எடுத்துக் கூறுவாம். (௧)

சந்திரசேகரன்றாளிணையேத்திவிடைகொண்டே
யந்தண்விரசைகடந்துவைகுந்தமடைந்தபின்
சந்தரப்பொற்றவிசேறியிருந்திருக்கும்நனன்.

(இ-ள்.) வெம்மொழில் தக்கனா வேள்விவிளிந்தநான்-கொடியதொழிலையு
டைய தக்கன் வேள்வி யழிந்தகாலையில், மாயவன் சந்திரசேகரன் தாள்இணை ஏத்தி-
திருமால் சிவபெருமானது இரண்டு திருவடிகளையும் வணங்கி, விடைகொண்டு அந்
தண் விரசை கடந்து வைகுந்தம் அடைந்தபின் - விடைபெற்று அழகிய தண்ணிய
விரசாநதியைக் கடந்து வைகுந்தத்தையடைந்தபின்னர், சந்தரம் பொன் தவிசு ஏறி
இருந்து இது சூழ்ந்தனன்-அழகிய பொன்னுலமைந்த ஆசனத்தின்மே லேறியிருந்து
இதனை ஆலோசித்தனன். (௨)

மலைவறுகாட்சிவிடுவச்சேனன்முதன்மந்திரித்
தலைவர்தமக்குநிகழ்ந்ததுசாற்றிக்கவன் றனன்
குலவுமரக்கரவுணைப்போரிற்கொலைசெய்திவ்
வுலகமுழுவதுமோம்புகவென்றொழிலாகுமால்.

வடுவச்சேனா

வடுவச்சேனா

விடுவச்சேனா கற்பனா.

(இ-ள்.) மலைவு அறுகாட்சி விடுவச்சேனன் முதல்மந்திரி தலைவர்தமக்கு - மாறுபடுதலில்லாத தோற்றத்தையுடைய விடுவச்சேனன் முதலிய மந்திரித்தலைவர் க்கு, நிகழ்ந்தது சாற்றி நவன்நன்ன-வேள்வியில் கடந்த செய்தியைக் கூறிக் கலை கூர்ந்தான், குலவும் அரக்கர் அவுணைபோரில் கொலைசெய்து - எங்கும் தீக்குசெ ய்து உலவும் அரக்கனாயும் அசுரனாயும் போரில் உயிர்வாங்கி, இ உலகம்முழுவதும் ஒம்புதல் என்னொழில் ஐகும் - இவ்வுலகமுழுமையும் பாதுகாத்தல் என்னு தொழி லாம்.

காவற்றொழில் செய்வோர் ஆன்மகோடிகளுக்குத் திங்குசெய்வோனா யொ றுப்பதுங் காவற்றொழிற் கீழ்ப்பட்டமையால் குலவுமரக்கரவுணைப் போரிற் கொ லைசெய்திவ் - வுலகமுழுவது மோம்புத லென்றொழிலாகும் என்றன். (ங)

ஏயுமலங்கரத்தின்றித்தொடங்குமுழுவன்போ லாயுதங்கையின் றியெவ்வாறகிலம்புரப்பல்யான் காய்கதிர்மண்டிலந்தோற்றுங்கடவுண்மாசக்கர மாய்வறும்யாக்கைத்ததீசியினால்வாய்மடிந்ததே.

(இ-ள்.) கரத்து ஏயும் அலம் இன்றித்தொடங்கும் உழவன்போல் - கையில் பொருந்திய கலப்பையிலாமல் உழத்தொடங்கும் உழவன்போல, யான் ஆயுதம் கைஇன்றி எ ஐது அகிலம்புரப்பல் - நான் ஆயுதங் கையில்லாமல் எவ்வகையான் உலகினைப் பாதுகாப்பேன், காய்கதிர் மண்டிலம் தோற்றும்கடவுள் மாசக்கரம் - சுட் டுவருத்தும் சூரியன் மண்டிலம்போலப் புலப்படும் தெய்வத்தன்மையை யுடைய எனது பெரியசக்கரமானது, மாய்வு அறும் யாக்கைத்ததீசியினால் வாய்மடிந்தது - அழி வில்லாத சரீரத்தையுடைய ததீசிமுனிவரால் வாய்மழங்கியது.

திருமால் சக்கரம் ததீசிமுனிவரால் வாய்மடிந்தது என்பதை இட்டசித்தீசப் படலத்திற் காண்க. (ச)

அறுசேர்க்கழிநெடில்விருத்தம்.

மதனுடைத்திண்சலந்தரனையுயிர்செகுப்பச்சிவபெருமான்வகுத்தசோதிச் சுதரிசனப்படையன்னேன் தரப்பெற்றேன் ஁தின்றுதக்கன்வேள்வி சிதைவுசெயுந்திறல்வீரபத்திரன்மேல்விடுத் தலுமச்செல்வன்பூண்ட கதமுறுவெண்டலையொன்றுகவ்வியதாலினிர்செய்யக்கடவதென்னே.

(இ-ள்.) மதன் உடையதிண் சலந்தரனை உயிர்செகுப்ப - வலியையையு டைய திண்ணிய சலந்தராசரனை உயிர்வாங்க, சிவபெருமான் வகுத்த சோதி சுதரிச னப்படை அன்னேன் தரபெற்றேன் - சிவபெருமான் கால்விநனுதியால் வகுத்த ஒளியமைந்த சுதரிசனமென்னுஞ் சக்கரத்தை அப்பெருமான் தரப் பின்புபெற்றேன், அ஁து- அச்சக்கரத்தை, இன்று தக்கன் வேள்வி சிதைவுசெய்யும் திறல்வீரபத்திரன் மேல்விடுத்தலும் - இக்காலையில் தக்கன்செய்த யாகத்தை யழித்த வெற்றிவாய்ந்த வீரபத்திரக்கடவுள் மேலெறிய, அ செல்வன் பூண்டகதம் உறுவெண் தலைஒன்று கவ்வியது-அக்கடவுள்பூண்டகோபமிக்க வெள்ளியதலைமாலையில் ஒருதலை கவ்வியது- இனி செய்யக்கடவது என் - இனிநான் செய்யக்கடவது யாது.

சலந்தரனுயிர்வாங்கச் சிவபெருமான் கால்விநனுதியால் சக்கரம் வகுத்தமைய முன்னர்க் காண்க. (டு)

நஞ்சுபடுதொனையெயிறுதனையிழந்தகாகத்தினுயிர்ப்புமொன்ன ரஞ்சுதகத்தலைச்செல்லுங்கோடிழந்தகடாக்களிற்றினடனுமேற்றார்

நெஞ்சருவப்பாயுமிருமருப்பிழந்தவன் - யேற்றினெறிப்புங்கூவாய்
வஞ்சநெடும்படையிழந்தமதவீரன் - வீறுமெவன்செய்யுமாதோ

(இ-ள்.) நஞ்சுபடு தொளை எயிறுசளை இழந்த நாகத்தின் உயிர்ப்பும் - நஞ்சு அமைந்த தொளைவாய்ந்த பல்லினையிழந்த பாம்பின் மூச்சும், ஒன்றா அஞ்சுகத் தலைசெல்லும் கோடு இழந்த கடாகளிற்றின் அடலும் - பகைவருஞ்ச அவர்மேட்செல்லும் கொம்பினையிழந்த மததையுடைய யானையின் வலிமையும், ஏற்றார் நெஞ்சு உருவ பாயும் இருமருப்பு இழந்தவிடை ஏற்றின் நெறிப்பும் - பகைவருது மார்பிலுரு வப்பாயும் இரண்டு கொம்பையு மிழந்தகாளையினது காதின் நெறிப்பும், கூர்வாய் வஞ்சநெடும்படை இழந்த மதவீரன் வீறும் எவன்செய்யும்-கூர்மைவாய்ந்த கொலைத் தொழிலையுடைய நெடிய ஆயுதத்தை இழந்தவலிமை யிழந்தவீரனது பெருமிதமும் யாது செய்யும்.

இது எடுத்துக்காட்டு வமையனி

(ஈ)

அழிகரத்துள நாயிற்சிவனருளால்வியனுலகமளிப்பேனன்றிப்
பாழிலுள தட்டம்புயத்தீரென்செய்வேனெனக்கவன்றுபரியுங்காலை
வாழநெடும்பொலஞ்சிறையபுள்ளூர்திதனக்கிரண்டாமவடிவமான
காழிகரத்தபெருங்கீர்த்தி யுலம்பொருதோட் கனைகழற்கால்விடுவச்சேனன்.

(இ-ள்.) பாழிவரை நடம்புயத்தீர் - பருக்கமுலையையொத்த பெரியபுயத்தை யுடையவர்களே, அழிகரத்து உளது ஆயில் - சக்கரங்கையிலிருந்தால், சிவன் அரு ளால் வியன் உலகம் அளிப்பேன் - சிவனுடைய திருவருளால் பரந்தவுலகத்தைப் பாதுகாப்பேன், அன்றி என்செய்வேன் என கவன்று பரியுங்காலை - அச்சக்கரமன்றி யாதுசெய்வேன் என்று கவலைகூர்ந்து வருந்துங்காலத்து, நெடும்பொலம்சிறைய புள்ளூர்திதனக்கு இரண்டாம்வடிவம் ஆன - நெடிய பொன்னிறம் வாழ்ந்த சிறகினையு டைய ஓர் தியாகிய கருடனுக்கு இரண்டாம் வடிவாயுள்ள, காழ் இரந்த பெருங்கீர் ச்சி உலம் பொருதோன்களை கழல்கால் விடுவச்சேனன் - பகைமைகடந்த பெரிய கீர்த்தியையும் திரண்டகல்வோடு போர்செய்யும் தோளையும் ஒலிக்கும் வீரகண்டை கட்டிய காலையமுடைய விடுவச்சேனன்.

வாழிஅசைநிலை. காழ்வயிரம் - பண்பாகு பெயராய்பகைவர்மேனின்றது.

திருமால்போலக் கருடனும் பரத்துவ முடைமையால் அக்கருடனுக்கு விசுவச்சேனன் கீழ்நின்றவன் என்பார் வாழி நெடும்பொலஞ்சிறைய புள்ளூர்தி தனக்கிர ண்டாம் வடிவமான என்றார்.

(எ)

அன்றென்னையிரவனூர்குலத்தின்விடுவித்தேயருநநீலக்
குன்றன்னாந் தனக்காழி கொணர்த்தளித்துக்கடன்றீர்த்துக்கொள்வேலிநா
ளென் றெண்ணியெழுந்திறைஞ்சிவவயி ரபத்திரன்பாலயான்போயின்னே
நன்றுள்ள மகிழ்வித்துக்கொடுவருவலாழியெனநவின் றுபோற்ற.

(இ-ள்.) அன்று வயிரவனார் என்னை குலத்தின் விடுவித்து அருளும் நீலம் குன்று அன்னான் தனக்கு - அக்காலத்தில் வயிரவனார் என்னைச் குலத்தினின்றும் விடுவித்தருள்செய்த நீலமுலையையொத்த திருமானுக்கு, இந்நாள் ஆழி கொணர்ந்து அளித்து கடன்றீர்த்து கொள்வேன் என்று- இந்நாளிற் சக்கரங்கொண்டுவந்து கொ டித்து எளது கடனைத் தீர்த்துக்கொள்வேனென்று, எண்ணி எழுந்து இறைஞ்சி - கருதி எழுந்து வணங்கி, இன்னே வயவீரபத்திரன்பால் யான்போய் - இப்பொழுது

வெற்றியையுடைய வீரபத்திரக்கடவுளிடத்து யானே சென்று, நன்று உள்ளாகிவிடத்
து ஆழிகொடு வருவல் என்ன நலின்று போற்ற-அவனது உள்ளமிசவுறு கிழஞ்செய்து
சுதரிசனமென்னும் சக்கரத்தைக் கொண்டுவருவேனென்று சொல்லித், துதிச்சே.

வயிரவக்கடவுள் ஈலத்திற் கோப்புண்டிடுந்த சன்னையிலிவித்தது னைம்மா
று கருதாத நன்றியெனக் கருதினனாசலால் ஆழிகொணர்ந்தளித்தும் கடன்சுட்டித்துக்
கொள்வேணிந்தான் - என்றெண்ணி என்றார். இதனை வயிரவச்சப்படலத்திற் காவக
அங்கவனைக்கொண்டாடிவிடை கொடுத்தான் திருமார்பலவனுமபோந்து
புங்கவர்க்குமவயவீரனிருகைமுதற் கோபுரமுன்பு ககாலை
மங்கருஞ்சீர்பாணுகம்பன முதலாயவாயிலகாவலர்க்குவினாசிப்
பங்கமுறவெகுண்டெழுந்தாரச்சுறுத்தாதுக்கினா பழங்கனிட

(இ-ள்.) திருமார்பன் அங்கு அவனை கொண்டாடி விடைகொடுத்தான் - நு
லக்குமிவசிக்கும் மார்பினையுடைய திருமால் அவ்விடத்து அவனைப்புகழ்க்குது விடை
த்தன்ன, அவனுப் போந்து புங்கவர்க்கும் வயவீரன் இருக்கைமுதல் கோபுரமுன்
புக்காலை - அவ்விடுவச்சேனனுஞ் சென்று சேவர்கள் சூழ்ந்த வெற்றியையுடைய
வீரபத்திரக்கடவுளது அரசிருக்கையின் முதற்கோபுரவாயலின் முன்புருந்தகாலையில்,
மங்கரும் சீர்பாணுகம்பன் முதலாயவாயில் காவலர்கள் நோக்கி - ஆழிதலிலலாத பெ
ருமைவாய்ந்த பாணுகம்பன் முதலாகிய வாயிலகாப்போர் பார்த்து, பங்கம் உற வெரு
ண்டு எழுந்தார் அச்சமுத்தார் அதுக்கினார் பழங்கண்ணிட - அவ்விடுவச்சேனன் அவ
மதிப்புறக் கோபித்தெழுந்து அச்சமுறுத்தித் துன்பமுற இதழ் அதுக்கினார்கள். (க)
பிறைசெய்தகரங்கொண்டபிடர்பிடித்துநீர் இடைக்கண்ணுந்தலோடுங்
கறைசெய்தவெற்றாளைக்காவலனாங்கிருந்தெண்ணிக்கவலைகூர்ந்தான்
முறைசெய்தமுனிவோர்களுந்நெறியிற்செலநோக்கிமுன்போய்நின்று
மிறைசெய்தசெயலனைத் துந்தனவரவுமாங்கவர்க்குவிளங்கக்கூறி.

(இ-ள்) பிறைசெய்த கரங்கொண்டு பிடர்பிடித்து நீர் இடைக்கண்ணு உந்த
லோடும் - அந்தச் சத்திரன்போல விரலிடை வளைந்த கையைக்கொண்டு பிடரைப்
பிடித்து வெள்ளிடையிற்றள்ள, கறைசெய்த வேல்தானை காவலன் ஆங்கு இருந்து
எண்ணி கவலை கூர்ந்தான் - உதிரந்தோய்ந்த வேலேந்திய சேனையையுடைய
விசுவசேனன் அவ்வெள்ளிடையிலிருந்து தான்வந்த செய்தியை எண்ணிக் கவலை
கூர்ந்தான், முறைசெய்த முனிவோர்கள் அந்நெறியில் செலநோக்கி - ஆன்மாக்க
ளுக்கு நன்னெறியைவிதித்த முனிவர்களவ்வழியிற் செல்லப்பார்த்து, முன்டோய்
நின்று மிறைசெய்த செயல் அனைத்தும் தன்வரவும் ஆங்கு அவர்க்கு விளங்ககூறி -
அவர்கள் முன்சென்றுவாயில் காப்போர் சனக்கு அச்சமுறுத்திய செய்திமுழுவதும்
பையும் தனது வருகையையும் அவர்களுக்கு விளங்க எடுத்துச்சொல்லி.

ஆங்கு அசைநிலை. அங்குட்டத்துக்கும் தற்சனிக்கும் இடையிலுள்ள வெ
ளியைப் பிறைசெய்த கரங்கொண்டு என்றார். (40)

இனிச்செய்யுந்திறநீவிர்கூறுகெனத்தாபநருமெண்ணினோக்கிப்
பனித்துண்டமிலேந்தானைக்காஞ்சியபிறற்றாபித்துப்பரவிப்போற்றின்
மனத்தொன்றுமெண்ணமெலம்பெறுவாபென்றியம்புகலுமகிழ்ச்சிகூர்ந்து
கனித்தொண்டைவாயுமையாளொடுபாகன் நிருந்தாஞ்சுகரஞ்சேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) இனி செய்யும் திறம் நீவிர் கூறுக என்ன - இனி யான்செய்யும் வகையை நீங்களே யெடுத்துக் கூறுங்களென்று வினவ, தாபதரும் எண்ணி நோக்கி - முனிவர்களும் ஆராய்ந்துபார்த்து, பனிதுண்டம் மிலைந்தானை காஞ்சியினில் தாபித்து பரலிபோற்றின்-குளிர்ந்த இளஞ்சந்திரனை யணிந்த சிவபெருமானைக் காஞ்சியென்னுள் திருப்பதியில் தாபனஞ்செய்து வணங்கித்துதித்தால், மனத்து ஒன்றும் எண்ணம் எல்லாம் பெறுவாய் என்று இயம்புதலும் - உன்மனத்திலமைந்த எண்ணத்தை யெல்லாம் பெறுவாயென்று கூற, மகிழ்ச்சி கூர்ந்து தொண்டைகனிவாய் உமையாள் ஒருபாகன் திருக்காஞ்சி நகராஞ்சேர்ந்தான் - களிகூர்ந்து கோவைக்கனியையொத்த வாயையுடைய உமையம்மையை ஒருபாகத்திலுடைய இறைவனது காஞ்சியென்னுள் திருநகரை யடைந்தனன்.

அடைந்தோர் துன்பமொழிப்பவன் என்பார் பனித்துண்டம் மிலைந்தானை யெனவும், துன்பத்துடைத்தற்கே நீ கருதியதாதலால் அது கைகூடுமென்பார் மனத்தொன்று மெண்ணமெலாம் பெறுவாயென்றியம்புதலும் மெனவும் கூறினார், (கக)

அங்கடைந்துதன்பெயராற்சிவலிங்கமிருத்திமகிழ்த்தருச்சித்தேத்திப் பொங்குபெருங்காதலினியதவம்பூண்டிருந்தானாகவந்தான் வெங்கடுகேர்வியாக்கிரணும்சகரணும்பஞ்சமேட்டிரணுமென்னுமிங்கிவரமுத்தானவரும்வரப்பேற்றாலெவ்வுலகும்வருந்தச்செய்வார்.

(இ-ள்.) அங்கு அடைந்து - அத்திருநகரையடைந்து, தன்பெயரால் சிவலிங்கம் இருத்தி மகிழ்த்து அருச்சித்து எத்தி - தனது பெயரால் சிவலிங்கதாபனஞ்செய்து மகிழ்கூர்ந்து பூசித்து வணங்கி, பொங்குபெருங் காதலினால் இனிய தவம்பூண்டு இருந்தானாக - மீதுர்ந்த பெரியவிரும்பத்தால் இனிய தவத்தை மேற்கொண்டிருக்க, அந்நான் - அக்காலையில், வெங்கடுகேர் வியாக்கிரணும் அசகரணும் பஞ்சமேட்டிரணும் என்னும் முத்தானவர் இவரும்-கொடிய விஷத்தையொத்த வியாக்கிரணும் அசகரணும் பஞ்சமேட்டிரணும் என்று சொல்லப்படும் அசுரர்களாகிய இம் மூவர்களும், வரம்பேற்றால் எவ்வுலகும் வருந்த செய்வார் - தான்பெற்ற வரத்தின் பயனால் எந்தவுலகமும் வருந்தச்செய்வாராயினார்கள்.

வியாக்கிரன் புலிவடிவாயுள்ளவன், அசகரன் மலைப்பாம்பின்வடிவாயுள்ளவன், பஞ்சமேட்டிரன் ஐந்து ஆண் குறியையுடையவன். இருந்தான் என்னும் வினையுற்ற ஆகஎன்னும் இடைச்சொல்லோடு புணர்த்தினமையால் வினையெச்சமாகக் கொள்க - தானவரும் என்பதில் நின்றவும்மை பொருத்தத்தில் புணர்ச்சி (கஉ)

அன்னோரைத்தெறுபாக்குவிண்ணாடர்விரிஞ்சுறெடுமளவளாவிப் பொன்னாடையுடையான்கைப்படையின்றிவறங்கூரும்புதுமைநோக்கி யென்னுதனித்தணுகிமகிழ்ந்திறைஞ்சியியம்புதலுமியமீன்ற மின்னாளுமிடத்தானுவயவீரபத்திரனை விடுத்தான்மன்னோ.

(இ-ள்.) அன்னோரை தெறுபாக்கு விண்ணாடர் விரிஞ்சுறெடும் அளவளாவி - அவ்வசுரரைக் கொல்லத் தேவர்கள் பிரமனோடுங் கலந்து, பொன் ஆடை உடையான் கைபடை இன்றி வறங்கூரும் புதுமைநோக்கி - பீதாம்பரத்தையுடைய திருமால் தனது கையில் சுதரிசனமென்னுஞ் சக்கரமில்லாமையால் வறுமையை யடையுள் துன்பத்தைப் பார்த்து, என்னாதன் இடத்து அணுகி - எனது இறைவனாகிய சிவபெருமானிடத்துச் சென்று, மகிழ்த்து இறைஞ்சி இயம்புதலும்-மகிழ்கூர்ந்து வணங்

கிக்கூற, இமயம் ஈன்ற மின் ஆளும் இடத்தானும் - இமயமலை பெற்ற உமையம்
மையை இடப்பாகத்திலுடைய அச்சிவபெருமானும், வயவீரத்திரை விடுத்தான் -
வெற்றியையுடைய வீரத்திரக்கடவுளை யேவினான்.

காவற் றொழிவுக்குச் சக்கரமின்மையால் வறங்கூர்ந்தனன் ஆதலால் பொ
ன்னுடையுடையான் கைப்படையின்றி வறங்கூரும் என்றார். (௧௬)

அவனனுதித்தயித்தியர்கண் மூவராயு மெதிர்ந்து பொருதழித் துவீட்டித்
தவநிறையுத்திருக்காஞ்சிவளநகர்க்கு நெறியானே சார்தலோடுஞ்
சிவமுதலேத்தொழுதுறையு முருந்தனார் தஞ்சேனைத்தலைவன ங்கே
கவலையெலாம்விண்டகலவயவீரன் தனையெளிதிற்காணப்பெற்றான்.

(இ-ள்.) அவன் அனுதி தயித்தியர்கண் மூவராயும் எதிர்ந்து பொருது
அழித்துவீட்டி - அவ்வீரபத்திரக்கடவுள் சென்று வியாக்கின் முதலிய அசுரர் மூவ
ரையும் போரிவெதிர்ந்து போர்செய்து அழித்துக்கொன்று, தவம்நிறையும் திருக்
காஞ்சி வளநகர்க்கு நெறியானே சார்தலோடும்-தவம்நிறைந்த திருக்காஞ்சி என்னும்
வளமைவாய்ந்த நகருக்கு அவ்வழியேவந்து சார, சிவமுதலை தொழுது உறையும்
முருந்தனார்தம் சேனைத்தலைவன் - சிவபிரானைவணங்கி வசிக்கும் விசுவச்சேனன்,
ஆங்கேகவலை எல்லாம் விண்டு அகல வயவீரன் தனை எளிதில் காண பெற்றான் -
அவ்விடத்தே எல்லாக்கவலையும் நீங்கியொழிய வீரபத்திரக்கடவுளை எளிதாகத் தெரி
சிக்கப் பெற்றான்.

சிவபூசையின் பேற்றால் எளிதில் தெரிசிக்கப் பெற்றனன் என்பார் சிவமுத
லைத் தொழுதுறையு முருந்தனார் தஞ்சேனைத்தலைவன் வயவீரன் தனை யெளிதிற்
காணப்பெற்றான் என்றார். (௧௭)

முயல்வுற்ற மரிதாய திருக்காட்சி முயலாமேயெய்தப்பெற்று
னியல்புற்ற பெருந்தவத்தீர்சிவபூசைப்பயனெவவோயளக்கற்பாலார்
பெயர்வுற்றுச்சென்றாடுந்தீர்த்தமெதிர்வந்தாடப்பெற்றேனென்னான்
பயில்வுற்ற மகிழ்வோடும்வீழ்ந்திறைஞ்சிமறைமொழியாற்பரசலுற்றான்.

(இ-ள்.) முயல்வுற்றும் அரிது ஆய திருக்காட்சி முயலாமே எய்த பெற்
றான் - காண்முயன்றும் காண்டற்கரிய திருக்காட்சியைச் சிறிதும் முயலாமலே அ
டைய விசுவச்சேனன் பெற்றனன், (ஆதலால்) இயல்பு உற்ற பெருந்தவத்தீர்-இயல்
பாகவே அடைந்த பெரியதவத்தையுடையீர், சிவபூசையன் எவர் அளக்கற்பாலார்-
சிவபூசையின்பயனை அளத்தறியும் பகுதியையுடையார் எவர், பெயர்வு உற்று செ
ன்று ஆடும் தீர்த்தம் எதிர்வந்து ஆடபெற்றேன் அன்னான் - தனது நிலையினின்றும்
பெயர்ந்துபோய் ஆடும் சிவதீர்த்தம் தனக்கெதிரோவர் நீராடப்பெற்றவனை யொத்த
விசுவசேனன், பயில்வு உற்ற மகிழ்வோடும் வீழ்ந்து இறைஞ்சி மறைமொழியால்
பரசலுற்றான் - நிறைந்த மகிழ்ச்சியோடும் தண்டாகாரமாய் வீழ்ந்து வணங்கி வேத
வாக்கியங்களால் துதிக்கத்தொடங்கினான்.

தான் வீரபத்திரக்கடவுளைக் கண்டு தெரிசிக்க வருந்திச் சென்றும் வாயில்கா
ப்போரால் கோபுரவாயிலிலுள் அடையப்பெறுது வருத்தங்கூர்ந்தவ னாதலால் முயல்
வுற்று மரிதாய திருக்காட்சியெனவும், சிவபூசைப்பேற்றுவின்னு எளிதாயடைந்தமை
யால் முயலாமே யெய்தப்பெற்றான் எனவும், பிரமன் சிருட்டியிற்பட்ட முனிவர்க
ளாதலால் இயல்புற்ற பெருந்தவத்தீர் எனவும், இவனிடத்துச் சிவபூசைப் பேற்றி

னைக் காட்சிப் பிரமாணத்தா லறியப்படுதலால் சிவபூசைப் பயனெவனோ யனக்கற்பா லார் எனவும், உடல்வாட நெடுஞ் சூரஞ்சென்று ஒருவனுதிற்றருயி கங்கைமுதலிய புண்ணிய தீர்த்தங்கள் அவனிடத்தே யவையடைய நீராடினனை யொத்தவனா யிருந் தமையால் பெயர்வுற்றுச் சென்றநித் தீர்த்தமெலா முவந்தாடப் பெற்றேனென்னான் எனவும் கூறினார். (கரு)

நன்பார்நீர் தீவளிவா னுலகெங்கும்விராய்நின்ற நலமேபோற்றி
முன்பா லுந்தென்பா லும்பின்பா லும்வடபா லுமே லுமூவா
நின்பா ரச்சிலேபோற்றியன்பா ளர்க்கன்பான நித்தபேற்றி
வன்பா ளர்தமைச்சீதும்வெம்புலிப்போ த்தன்னானெயென்றுவாழ்த்தா.

(இ - ள்.) நன்பார் நீர் தீவளிவான் உலகு எங்கும் விராய்நின்ற நலமே போற்றி - நல்ல பிருதிவியும் நீரும் அக்கினியும் வாயுவும் ஆகாயமுமாகிய பஞ்சபூதங் களிலுமவற்றாலுமைந்த உலகத்திலும்கலந்து குணவடிவாயுள்ளவனெவந்தனம், முன் பாலும் தென்பாலும் பின்பாலும் வடபாலும் மேலும் மூவாதநின்பாரம் சிலேபோற்றி - கீழ்பாலும் தென்பாலும் மேல்பாலும் வடபாலும் ஆகிய நான்குதிக்கிலும் அதற்கு மேலுள்ள விண்ணுவகிலும் ஒங்கிக்கொதுநின்ற உனது கனத்த வில்லுக்கு வந்த னம், அன்பா ளர்க்கு அன்பான நித்தபோற்றி - அன்பினையுடையோர்பால் அன்பு நீங்காத நித்தனே வந்தனம், வன்பா ளாதம்மைச்சீதும் வெம்புலிபோ த்து அன்னானே என்று வாழ்த்தா - கொடியவனாக் கோபித்தொறுக்கும் கொடிய புலிப்போ த்தையொ த்தவனெயென்று வாழ்த்த.

பிருதிவியிற் சத்தமுதலிய ஐந்துள், அப்புலில் கந்தம் நீங்கலாக வேளைநா ன்கும், தேயுலில் ரசம் கந்தம் நீங்கலாக ஏனைமூன்றும், வாயுவில் ரூபம், ரசம், கந் தம் நீங்கலாக ஏனை இரண்டும், விண்ணில் ஏனை நீங்கலாகச் சத்தமொன்றும் ஆக நின்று அவற்றை நிலபெறச் செய்தலால் நன்பார் நீர் தீவளி வான் நின்ற நலமே யெனவும், ஆன்மாக்கள் வினைக்கீடாக அவற்றின்பய னுகர்வித்தற்கு அவ்வான்ம கொழிகளோடு சத்திவடிவாய் விரவிகின்றலால் உலகெங்கும் விராய்நின்ற நலமே யெனவும், பஞ்சபூதங்களிற் றன்மாத்தினை வடிவாகவும், உயிர்கள்தொறுஞ் சத்திரு பமாகவும் நின்றலால் நலமேயெனவும், தென்பால், வடபால் என்றமையால் கீழ்ப்பாலை முன்பாலெனவும் மேல்பாலைப் பின்பாலெனவும், இத்திக்குகளிலும் வானிலு முருவி நிற்பது மேருவா தலால் நின்பா ரச்சிலேபோற்றியெனவும்கூறினான்.

பிருதுவிமுதலிய பூதங்களி லவ்வவற்றின் குணமாய் நின்றலை

“பாரிடையெந்தாய்ப்பந்தாய்போற்றி - நீரிடைநான்காய்நிகழ்த்தாய்போற் றி - தீயிடைமூன்றாய்திகழ்த்தாய்போற்றி - வளியிடைபிரண்டாய்மகிழ்த்தாய்போற் றி - வெளியிடையொன்றாய்வினைந்தாய்போற்றி” எனத் திருவாசகத்திலும், ஆன்மாக்கள் வினைக்கீடாக அவற்றின் பயனுக் வித்தற்கு விரவிகின்றலை,

“உலகெலாமாகிவெறுயுடனுமாயொளியாயோங்கி

அலகிலாவுயிர்கள் கன்மத்தானையினமந்துசெல்லத்

தலைவனாய்” எனச் சிவஞான சித்தியாரிலும் வருதல்காண்க. வாழ்த்தா

செய்து என்னும் எச்சத்திரிபு.

(கசு)

திருவுள்ளங்களிசிறப்பவேட்டெவன்புகலென்னாச்செம்மல்கேட்பக் கருவண்ணன் றமனானேன்கைகூப்பினிந்நியம்புங்கவுரிபாக னருளுண்மைதெளியாததக்கன் றன்வேள்வியையீயழித்தஞான் று கெருளின்நியமரேற்றுகெடுமாலுன்பிசைவிடுத்திுகிரிதன்னை.

(இ-ள்.) திருவுள்ளங்களிசிறந்து வேட்டது எவன் புசுள்ளென செம்மல்கே
ட்ப - திருவுள்ளம் களிகூர்ந்து நீவிரும்பியது யாது அது கூறவென்று வீரபத்திரக்கட
வுள் சேட்க, கருவண்ணன் தமன்ஆனென்-கரியநிறத்தைபுடைய திருமாலுக்கு உறவி
னனாகிய விசுவசேனன், கைகூட்பிநின்று இயம்பும் - கைகுவித்துநின்று சொல்
லுவான், கவுரிபாகன் அருள் உண்மை கெளரியாத தக்கன்கண் வேள்வியை நீ அழி
த்தனான் - உமையம்மையை இடப்பாகச்சிலுடைய இறைவனது திருவருளுண்
மையை யுணராத தக்கனது யாகத்தை நீயழித்த காலத்தில், நெடுமால் நெருள் இன்
றி அமா ஏற்று உன்மிசை விடுத்ததிகிரிதன்னை - நெடியதிருமால் உனது வன்மை
யைச் சிறிதும் உணராது போரில் எதிர்த்து உன்மேல் வீசிய சக்கிரத்தை.

காஞ்சிப்பராணத்தைப் பரிசிப்பவர் கற்றவரேயன்றி யேனையோரல்லர், அகா
கட்டுச் செம்மல் என்னும் பத்சூல் உவிரமெய்வின்மேலிட்ட புள்ளியைத் தவறெ
ன வொழித்தல் அவர்க்கரிதன்று, அசைப் பிழைதிருத்தத்தில் போடத் துணிந்தவர்
புகலென்னு என்னும் பாடம் புகலென்னும் எனவந்த வழுவைவருவென் றுணர்ந்த
வர்போலும்.

அற்றவர்கட்கினியாயுன்றிருமேனிமிசைப்புண்டவயன்கபாலம்
பற்றிவிழங்கியதுநாளடியேனுக்களித்தியெனப்பாகரக்கோள்
சொற்றதுநங்கரத்திலைகபாலத்தின்வாயுளதேற்றுகளொன்றிலலாய்
மற்றதுவேதரக்கோடியெத்திறத்துமெனபுக்கன்றான்வாகைவேலான்.

(இ-ள்.) அற்றவர்கட்கு இனியாய் உன்திருமேனி மிசைபூண்ட அயன்க
பாலம் பற்றிவிழங்கியது - சஞ்சமில்லாது சரண்புகுந்தோர்க்கு இனியவனே உன
துதிருமேனியிற் பூண்ட பிரமகபாலமானது அச்சக்கரத்தைப்பற்றி விழங்கியது,
இந்நாள் அடியேனுக்குஅளித்தி என்ன பகர - இப்பொழுது அடியேனுக்குக் கொடு
ப்பாயென்று வினவ, கோள - கேட்டருளி, வாகைவேலான்-வெற்றியாலையை யணி
ந்த வேலையுடைய வீரபத்திரக் கடவுள், சொற்றது நங்கரத்து இல்லை - நீவினவியது
நமதுகையிலில்லை, கபாலத்தின்வாய் உளதேல் - பிரமகபாலத்தின் வாயிலுள்ளதா
னால், துகள் ஒன்று இல்லாய் யாசொரு சுவமுஞ் சிறிதுமில்லாதனே, எதிர்த்
தும் அதுவேதரக்கோடி என்னபுகன்றான் - எவ்வகையும் அப்பிரம கபாலமே தரக்
கொள்ளவாயென்று விடைந்தான்.

(கௌ)

உரைத்தமொழியுளங்கொள்ளாவினிச்செய்வதென்னெயென்றோர்ந்தான்யாருஞ்
சிரிக்கலுறக்காரவிரண்டுங்கரபிரண்டுங்குஞ்சிதமாய்ச்செய்துகொண்டு
வரித்தகழல்வீரனெதிர்வாய்நாசிவிழியிணையைமாறிமாறிச்
சுரித்ததைத்துநடஞ்செய்தானெவ்வமொடுபயங்காட்டி யெயிறுதோன்ற.

(இ-ள்.) உரைத்தமொழி உளங்கொள்ளா - கூறிய சொற்பொருளை மனத்திற்
கருதி, இனிச்செய்வது என்ன என்று ஒர்ந்தான் - இனிச்செய்வது என்னவென்று
கருதிய விசுவசேனன், யாரும் சிரிக்கலுற காரிரண்டும் கரம் இரண்டும் குஞ்சித
மாய் செய்துகொண்டு-வெருஞ்சிரிக்க இரண்டுகால்களையும் கைகளையும் வளைத்துக்கொ
ண்டு, கழல்வரித்தவீரன் எதிர்வாய் நாசி விழி இணையை மாறிமாறி சுரித்து அசை
த்து - வீரகண்டைகட்டிய வீரபத்திரக்கடவுளுக்கெதிரோ வாயையும் மூக்கையும் இர
ண்டு கண்களையும் மாறிமாறிச்சுழித்து அசைத்து, எவ்வமொடு பயமகாட்டி ஏயிறு
தோன்ற நடனஞ்செய்தான்-கண்டோர்க்குத் துன்பத்தையும் பயத்தையும் காட்டிப்
பற்கள்தோன்ற நடனஞ்செய்தனன்.

(காடி)

இவ்வண்ணமுடல்குனிவனைந்துநெளிந்தொருவிசுடமியற்றநோக்கிச் செவ்வண்ணவயவீரன்வறிதுநகைதோற்றுதலுந்திரண்டோரொல்லாமைவண்ணக்கடல்கிளர்ந்தாலெனநகைத்தாரக்காலேமலர்மேல்வையும் அவ்வண்ணநகுபைங்கண்வெண்டலையும் துநோக்கிச்சிரித்தலோடும்.

(இ-ள்.) இவ்வண்ணம் உடல்குனிவனைந்து நெளிந்து ஒருவிசுடம் இயற்ற நோக்கி - இவ்வாறு உடல் குனிவனைந்து நெளிந்து ஒருவிசுடநடத்தைச் செய்யப் பார்த்து, செவ்வண்ணம் வயவீரன் வறிது நடைதோற்றுதலும்-செந்நிறமுடைய வீர பத்திரக்கடவுள் புன்னகைசெய்தருள, திரண்டோர் எல்லாம் மைவண்ணம் கடல் கிளர்ந்தால் என்னநகைத்தார் - அங்குக் கூழுவவொல்லோரும் கரியநிறம் வாய்ந்த கடல் கிளர்ந்தொழுகின்றபோல நகைத்தனர், அகாலேமலர்மேல் வையும் அவண்ணம் நகுபைங்கண் வெண்டலையும் அதுநோக்கி சிரித்தலோடும்- அந்தக்காலத்தில் தாமரை மலர்மேல் வசிக்கும் அந்தப்பிரமனது விளங்கும் பசியகண்களையுடைய உக்கியதலையும் அவனைநோக்கிச்சிரிக்க. (கக)

பேராழிபதன்வாயிற்றழிந்துபுவிமிசைவீழப்பொருக்கென்றங்கை யோராணை முகக்கடவுள் துகவார்த்தங்கறியான் போன்றிருப்பநோக்கிப் பேராண்மைப்படைத்தலைவனினிச்செயலேதென்றமுன்கிப்பேதுற்றந்தச் சீராளன் நிருமுன்புநகைகண்டவிகடநடஞ்செய்துவேண்ட.

(இ-ள்.) பேர் ஆழி அதன்வாயில் கழிந்து புவிமிசைவீழ- பேர்த்தொழிற்குரிய சக்கரம் அதன் வாயினின்றங்கழிந்து நிலவுலகின்மேல் வீழ்பொருக்கென்று அந்நகை ஓர் ஆணைமுகக்கடவுள் அதுகவார்த்த அங்கு அறியான்போன்று இருப்ப - வினாந்து அழகிய திருக்கரத்தால் பொலிவமைந்த விநாயகக்கடவுள் அச்சக்கரத்தைக் கவார்த்து அவ்விடத்து அறியாதவனைப்போலிருக்க, பேர் ஆண்மை படை தலைவன் நோக்கி-பெரிய ஆண்தன்மையையுடைய விசுவசேனன் பார்த்து, இனிசெயல் ஏது என்று அமுங்கி பேதுற்று - இனிச்செய்வது யாதென்று மனம்புழுங்கி மயங்கி, அந்தசீராளன் திருமுன்பும் கைகண்ட விகடநடம்செய்து வேண்ட - அந்தவிநாயகன் சந்நிதியிலும் தனக்குக்கைவந்த விகடநடத்தைச்செய்து குறையிரக்க. (உ௦)

ஏக்கறவானவனியற்றும்கடநடநெடும்போதெம்பெருமானோக்கி மாக்கருணை சுரந்தருளியாழியவன் நனைக்களித்தான்வரத்தான்மிககீர் போக்கறுமிக்காரணத்தாலன்றுமுதற்காஞ்சியினப்புழைக்கைத்தேவை பூக்கமுறுந்திறல்விகடசக்கரவிநாயகனென்றுலகங்கூறும்,

(இ-ள்.) ஏக்கறவான் அவன் இயற்றும் விகடநடம் நெடும்போது எம்பெரு மானோக்கி - தாழ்ந்துநின்ற அவ்விசுவசேனன்செய்யும் விகடநடனத்தினை நெடு நேரம் எழுது பெருமானாகிய விநாயகக்கடவுள் பார்த்தருளி, வரத்தால் மிககீர்-வரத் தால் மேம்பட்டவர்களே, மாக்கருணை சுரந்தருளி ஆழி அவன் தனக்கு அளித்தான்- பெரிய கருணைகூர்ந்தருளிச் சுதரிசனமென்னுஞ் சக்கரத்தை அவ்விசுவசேனனுக்குக் கொடுத்தருளினன், போக்கறும் இக்காரணத்தால்-குற்றமற்ற இந்தக்காரணத்தினால், அன்றுமுதல் காஞ்சியில் அபுழைக்கை தேவை - அக்காலமுதல் காஞ்சியிலெழுந்தரு ளிய விநாயகக்கடவுளை, ஊக்கம் உறும் திறல் விகடசக்கரவிநாயகன் என்று உலகம் கூறும் - உள்ளக்களிப்பு மிக்க வெற்றிவாய்ந்த விகடசக்கர விநாயகனொன்று உலகி னுள்ளோர் கூறுகிறார்.

எக்கறவு தாழ்த்துநிறல் “ உடையார்முன்னில்லாப்போலேக்கற்றுங்கற்றார்,
கடையகோகல்லாதவர் ” என்னுந் திருக்குறளால் அறிக. (உக)

த த த ம்.

விகடசக்கரவிநாயகனளித்தவத்திகிரி

அகமலர்ச்சியாற்பெற்றனன் மீண்டனனகிலம்

புகழுமால்புரத்தெய்தினுன்பொலம்புனையாடைத்

தகவினாடியிறைஞ்சியச்சக்கரமீந்தான்.

(இ-ள்.) விகடசக்கரவிநாயகன் அளித்த அதிகிரி அகமலர்ச்சியாற் பெற்ற
னன் மீண்டனன் - விகடசக்கரவிநாயகர் கொடுத்த அந்தச்சக்கரத்தை மனமகிழ்ச்சி
யால்பெற்று மீண்டு, அகிலம்புகழும் மால்புரத்து எய்தினுன் - எல்லாவகமும் புக
ழும் வைகுந்தத்தையடைந்து, பொலம்புனை ஆடை தகவினான் அடி இறைஞ்சி
அச்சக்கரம் ஈந்தான் - பீதாம்பரத்தையணிந்த அத்திருமாலது திருவடியையவணங்கி
அச்சக்கரத்தைத் தந்தனன்.

பெற்றனன், மீண்டனன், எய்தினான் முற்றெச்சங்கள்.

(உஉ)

கண்டனன் பணிப்பாயலான்கவலைகண்முழுதும்

விண்டனன் முழீஇக்கொண்டனன் மீமிசைவியப்புக்

கொண்டனன் றனதமைச்சியல்புண்டவக்குரிசிற்

கண்டர்போற்றுசேனாபதித்தலைமையன்றளித்தான்.

(இ - ள்.) பணிப்பாயலான் கண்டனன் கவலைகள் முழுதும் விண்டனன்
தழுவிகொண்டனன் - ஆதிசேடனைப் பாயலாகவுடைய திருமால்கண்டு கவலைகள்
முற்று நீங்கித் தழுவிக்கொண்டு, மீமிசை வியப்புகொண்டனன் - அளவிறந்த வியப்
பினை மேற்கொண்டு, தனது அமைச்சியல்புண்ட அக்குரிசிற் - தனது அமைச்
சியலை மேற்கொண்ட அவ்விசுவசேனனுக்கு, அண்டர்போற்று சேனாபதித்தலைமை
அன்று அளித்தான் - தேவர்கள் வணங்கும் சேனாபதிப்பட்டத்தை அக்கா

மீமிசை மிகுதிப்பொருளில்வந்த அடுக்குத்தொடர், அமைச்சியலின்மேல்
சேனாபதிப்பட்டமும் தந்தனன் என்பார் அண்டர்போற்று சேனாபதித்தலைமையன்
றளித்தான் என்றார். (உஉ)

உருத்திரச்செயல்வீரபத்திரன்புடையுற்றுத்

திருத்தகும்படைபெற்றவாசெப்புகென்றிசைக்குங்

கருத்தனுக்கவணிகழ்ந்தனயாவையுங்கரைந்தா

னருத்திகூர்படைக்கிறையவனச்சுதன்மேளா.

(இ-ள்.) உருத்திரச்செயல் வீரபத்திரன்புடை உற்று திரு தகும்படை பெற்
ற ஆறு செப்புக என்று இசைக்கும் கருத்தனுக்கு - உருத்திர மூர்த்தியின் செய
லையுடைய வீரபத்திரக் கடவுள்பாலடைந்து செல்வமிக்க சுதரிசனமென்னுஞ் சக்க
ரத்தைப் பெற்றவகையைச் சொல்லக்கடவாயென்று கூறுந் திருமாலுக்கு, அருத்தி
கூர் படைக்கு இறையவன் அவன் நிகழ்ந்தன யாவையும் கரைந்தான் - விருப்பமிக்க
சேனைக்குத் தலைவனாகிய விசுவசேனன் அவ்விடத்து நிகழ்ந்த செய்திகள் யாவும்
எடுத்துக்கூறினான், அச்சுதன்கேளா - அத்திருமால் கேட்டு.

ஒறுத்தற் செயல்தோன்ற உருத்திரச் செயல் எனவும், காத்தற்றொழிற்குரிய படையென்பது தோன்றத் திருத்தகும் படையெனவும், காக்கும் வினைமுதல் என்பது தோன்றக் கருத்தனுக்கு எனவும், அழியாமையை யுடையோன் என்பது தோன்ற அச்சத்தெனவும் கூறினர். ஆறு ஆ தொகுத்தல். (உச)

முறுவல்பூத்தனன் மொழியும்விகடநாடகத்தை
யுறுவோறெனயெம்மெதிர்காட்டுகென்றுரைப்பத்
தெறுபெரும்படைக்கிறைவனுந்திருந்தவைக்களத்து
நறுமலர்த்துழாயவெனதிர்நடித்தனனத்தனை.

(இ-ள்.) முறுவல் பூத்தனன்-புன்முறுவல் செய்து, உறுவர் ஏறுஅன்றாய் - முனிவராகிய யானைகளுக்கு ஆன்சிக்கயபோல்வாய், மொழியும் அ விகடநாடகத் தை எம் எதிர் காட்டுக என்று உரைப்ப - நீகூறிய அந்தலிகடக் கூத்தினை எமக்கெதி ரோ காட்டக் கடவையென்று, தெறுபெரும் படைக்கு இறைவனும் - கொல்லும் பெ ரிய சேனைக்குத் தலைவனாகிய விசுவசேனனும், திருந்து அவைக்களத்து நறுமலர்த் துழாய் அவன் எதிர் அதனை நடித்தனன் - திருந்திய அவைக்களத்தில் நறுமணங் கமழும் துளபமாலையணிந்த அத்திருமாலுக்கெதிரோ அந்கூத்தினை நடித்தான். (உரு)

நோக்கியற்புறமெய்தினன் மாயவனுவல்வா
ஹர்குமாற்றலோயுள்ளமும்விழிகளுமுவகை
மீக்கொளப்புரிவியத்தகுமிப்பெருவிகடம்
பார்க்கில்யாவோகழிபெருமகிழ்ச்சியிற்படாதார்.

(இ-ள்.) நோக்கி அற்புதம் எய்தினன் மாயவன் துவல்வான் - பார்த்து அதி சயங்கூர்ந்து திருமால் கூறுவான், தூக்கும் ஆற்றலோய் - பகைவரைப் புறங்கா ணும் வன்மையையுடையவனே, உள்ளமும் விழிகளும் உவகை மீக்கொள புரி வியத் தகும் இ பெரு விகடம் பார்க்கில் - மனமும் கண்களும் களிகூர நீ செய்யும் விரும் பத்தகும் இப்பெரிய விகடக் கூத்தைப் பார்த்தால், யாவோ கழிபெருமகிழ்ச்சியில் படாதார் - யார்தான் மிக்கமகிழ்ச்சியைக் கூராதவர். (உச)

எமக்குநன்மகிழ்வளிக்குமிக்கூத்தினையிதன்மே
எமக்குமுன்னுந்நலங்கெழீஇநடிக்குநம்மடியார்
தமக்குவேட்டனவழங்குவேந்தழன்மணிக்கதிர்க
ளிமைக்குங்காஞ்சியின்வரதராசப்பெயரொம்முன்.

(இ-ள்.) தழன்மணிக்கதிர்கள் இமைக்கும் காஞ்சியின் - மாணிக்கங்களொளி வீசுந் காஞ்சித்திருநகரில், வரதராசப் பெயர் எம்முன் - வரதராசனென்னும் பெய ரையுடைய வெமதுசுந்நிதியில், எமக்கு நன்மகிழ்வு அளிக்கும் இ கூத்தினை- எமக்கு நல்ல மகிழ்ச்சியைத்தரும் இந்த விகடக்கூத்தினை, இதன்மேல் நமக்குமுன் உற நலம் கெழுவி நடிக்கும் நம் அடியார் தமக்கு வேட்டன வழங்குவேந்தழன்மணிக்கதிர்க ளிமைக்குங்காஞ்சியின்வரதராசப்பெயரொம்முன்.

இதனால் விகடக்கூத்தால் விளையும் பயன் கூறப்பட்டது. (உஎ)

எவர்களித்தனிக்கூத்தினையிற்றுமார்வத்தா
ரவர்களேயெமக்கினியவாசாலவென்றறுளிப்
புவனமேத்துமத்திகிரியைவிதியுளிப்பூசித்
துவகைமீக்கொளக்கரமிசைக்கொண்டனனுரைப்பான்.

(இ-ள்.) எவர்கள் இத்தனிக் கூத்தினை இயற்றும் ஆர்வத்தார் - எவர்கள் இந்த வொப்பிலலாத விடக்கூத்தினைச் செய்யும் விருப்பினையுடையவரோ, அவர்களே எமக்கு சால இனியவர் என்று அருளி - அவர்களே எமக்கு மிகவுப் இனியவரென்றருள்செய்து, புலனம் ஏத்தும் அ திகிரியை விதியுளி பூசித்து - நிலவுலகு வணங்கும் அச்சக்கரத்தை விதிவழியே பூசித்து, உவகை மீக்கொள கரமிசை கொண்டனன் உடாப்பான் - களிப்பு மீதுரத் தனது னையின்மேலேநீங்கி கூறுவான்.

சிவபெருமானிடத்திருந்து பெற்ற சுதரிசனமாதலால் விதியுளிப்பூசித்து என்றார். (௨௮)

முன்னையநாயர்க்குச் சிவியின்வயிரவமுதல்வன்
றன்னே வேண்டினிறந்திருந்தாலுத்தலைக்கிடந்த
நின்னையான் விடுவித்தனனதற்குநேராக
வின்னதாயகைம்மாறுநீயளித்தனையிந்நான்.

(இ-ள்.) முன்னையநான் உயர்க்குச் சிவின் வயிரவ முதல்வன் தன்னே வேண்டி நின்று இரந்து குலத்தலை கிடந்த நின்னையான் விடுவித்தனன் - முன்னாளில் வளத்தாலுயர்ந்த காஞ்சியின்கண் வயிரவக்கடவுளேவேண்டி மிகவுங் குறையிரந்து அச்சுலத்தினுணியிற்கிடந்த வுன்னையான் விடுவித்தேன், அதற்கு நேராக இன்னது ஆயகைம்மாறு இந்நான் நீ அளித்தனை - அதற்கொப்பாக இத்தன்மையையுடைய பிரதியுபகாரத்தை இந்நாளில் நீ செய்தாய்.

செய்ந்நன்றி யறிவோர்க்குச் செய்யுந்நன்றி பயன்படாதொழியாதென்பான் குலத்தலைக்கிடந்த நின்னையான் விடுவித்தனனதற்குநேராக, இன்னதாயகைம்மாறுநீ யளித்தனையிந்நான் என்றான். (௨௯)

அறுசீர்க்கழிநெழில் விருத்தம்.

செய்ந்நன்றியறிவோருமதன்பயனைப்பெறுவோருந்தினாரீர்வைப்பி
னின்னன்றியாருளரோகாஞ்சியின்தொழுதேத்துமிலங்கம்போற்றி
யுன்னன்பின்செய்வித்தனைக்கேட்டோர்களும்முலகமுறுகவென்னுத்
தன்னன்பின்கிழவோனைத்தழிஇக்கொண்மெகிழ்ந்திருந்தான் சார்ங்கபாணி.

(இ-ள்.) செய் நன்றி அறிவோரும் அதன்பயனை பெறுவோரும் - ஒருவர் செய்த நன்றியை அறிகின்றவர்களும் அச்செய்ந்நன்றியாலாய பயனை மீட்டளிக்கக் கருதுகின்றவர்களும், தினாரீர்வைப்பில் நின் அன்றி உளர் யாரோ - கடல்குழந்த நிலவுலகில் நின்னையன்றி வுள்ளவரையாரோ, காஞ்சியில் நீ தொழுது ஏத்தும் இலிங்கம்போற்றி - திருக்காஞ்சியில் நீ வணங்கித்துதிக்கும் சிவலிங்கத்தை வந்தித்து, உன் அன்பின்செயல் இதனை கேட்டோர்கள் - உனது அன்பால் நிகழ்ந்த இச்செய்தியைக் கேட்டவர்கள், எம் உலகம் உறுக என்ன - எமது பதத்தையுடையக்கடவ ரென்றுகூறி, சார்ங்கபாணி தன் அன்பின் கிழவோனை தழிஇக்கொண்டு மகிழ்ந்து இருந்தான் - கோதண்டத்தை யேந்திய திருக்கரத்தையுடைய திருமால் தனது அன்பிற்குரிய விசுவசேனனை தழுவி மகிழ்கூர்ந்திருந்தான்.

பிறர்செய்த நன்றியை மறவா திருப்போருமரியர், அதற்குக் கைம்மாறு என்று செய்வோமென்று அமையம்பார்ப்போருமரியர், இவ்விருதிருத்தாரியல்பையும் நின்னிடத்திற்கண்டெனென்பான், செய்ந்நன்றியறிவோரு மதன்பயனைப்பெறுவோருந் தினாரீர்வைப்பின் - நின்னன்றி யாருளரோ என்றான். (௩௦)

விடுவச்சேனிச்சப்படலமுற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம்-கககூ.

தக்கீசப்படலம்.

கவிநிலத்துணை

வீரவினோர்தணக்கலாற்றாவிடுவச்சேனீச்சரத்தின்
வரவினைத்தெரிந்தவாறுவகுத்தெடுத்துனாத் தேயிப்பா
விரவெரியாடுமெம்மானினிதமர்நெடுங்கீழ்ப்பாங்கர்
கரவிலார்க்கருளுந்தக்கீச்சரத்தியல்கட்டுலாப்பாம்

(இ-ள்.) வீரவினோர்தணக்கல் ஆற்றாந் 'விடுவச்சேனீச்சரத்தின்' வரவினை தெரிந்த ஆறு வகுத்து எடுத்து உடைத்தேம் - தன்னைக் கலந்து வழிபட்டோர் பிரி தற் கமையாத விடுவச்சேனீச் சரத்தின் வருகையைத் தெரிந்தவண்ணம் வகுத்து எடுத்துக் கூறினேம், இப்பால் - இதன்மேல், இரவு ஏரி ஆடும் எம்மான் இனிது அமர்நெடுங் கீழ்ப்பாங்கர் - இரவில் தியாடிய எமதிறைவன் இனிதாக வெழுந்தருளிய அப்பெரிய திருப்பதியின் கீழ்த்திசையில், கரவு இலார்க்கு அருளும் தக்கீச்சரத்து இயல் கட்டுலாப்பாம் - பொய்யடிமை யில்லாதவர்க்கு அருளும் தக்கீச்சரத்தின் வரலாற்றைத் தொகுத்துக் கூறுவாம்.

பிரமன் இருவகைப் பரார்த்தத்தில் இரண்டாம் பரார்த்த மிரவாதலால் இரவு எனவும், அதுவே சங்கரகால மாதலால் எரியாடுந் தேவையெனவும், மெய்யடிமை யுடையோர்க்கு அருள்வோன் ஆதலால் கரவிலார்க் கருளுமெனவுங் கூறினார். (க)

பொறிவரிச்சரும்புமூசப்புரிமுறுக்குடைந்துவின்றோ
செறியிதழ்ப்புழங்காற்கஞ்சத்திருமலர்ப்பொருட்டுவாழ்க்கை
யறிவனதேவலாற்றாலடல்வனித்தக்கனென்போன்
மறிவருவரத்தாற்பல்லோர்மைந்தரைப்படைத்தான்மன்றோ.

(இ-ள்.) பொறி வரி சுரும்புமூச புரிமுறுக்கு உடைந்து விள்ளும் - புள்ளியும் வரியும் அமைந்த வண்டிகள் புறத்தில் மொய்க்கக் கட்டின் முறுக்குடைந்து மலரும், செறி இதழ் புழங்கால் கஞ்சம் திருமலர் பொருட்டு வாழ்க்கை - நெருங்கிய இதழையும் தொலைபுமைந்த தண்டையுமுடைய பொலிவுவாய்ந்த தாமரைமலரின் பொருட்டில் வாழும் வாழ்க்கையையுடைய, அறிவனது ஏவல் ஆற்றல் அடல்வலி தக்கன் என்போன் - பிரமனது ஏவல்வழியால் மிக்க தவவன்மையையுடைய தக்கனென்று சொல்லப்படுவோன், மறிவருவரத்தால் பல்லோர்மைந்தரை படைத்தான் - அழிதல்லாத தவப்பேற்றினால் அரியஸ்வன் முதலிய பலபுத்திரர்களைப்பெற்றான்.

அங்கவர்த்தக்கனேவலாற்றினுற்படைப்பானெண்ணித்
தங்களுண்முயலுங்காலைத்தந்திரிக்கருவிச்சால்பி
னங்கையோர்பாகற்பேணுநாரதனவர்பாற்றேன்றி
யிங்குநீருழக்குஞ்செய்கையென்னெனக்கடாவவன்றோ.

(இ-ள்.) அங்கு அவர் தக்கன் ஏவலாற்றினால் படைப்பான்எண்ணி - அவ்விடத்துஅவ்வரியஸ்வன் முதலிய புத்திரர்கள் தமது தந்தையாகிய தக்கனது ஏவல் வழியினால் படைக்கக் கருதி, தங்களுள் முயலுங்காலை - தம்முள் படைக்க முயலுங்கால், தந்திரி கருவிசால்பின் நங்கைஞர் பாகன்பேணும் நாரதன் - யாழ்நரம்புக்கருவியில் குரல்முதலிய இசையெழுப்பும் நிறைவால் பாகம் பெண்ணோடாகிய இறை

வனை வழிபட்டுப்பாடும் நாரதமுனிவன், அவர்பால் தோன்றி இக்குநீர் உழக்கும் செய்தி என்னகடாவ-அம்முனிவர்களிடத்து வெளிப்பட்டு இவ்விடத்து நீர்வருந்திமுயலுஞ் செய்தியாதென்று வினவ, அன்றோ - அந்த அரியஸவன் முதலிய முனிவர்கள்.

(௬)

படைமினென்றெம்மைத்தாதைபணித்தனன்படைக்குமாற்ற
லடைவெமக்கருளிச்செய்யாயையவென்றிறுத்தாரீகௌ
நடைநெறிபிறழாவாய்மைநாரதன்மகதிநல்யா
முடையவனையார்தேறச்செவியறிவுறுக்கலுற்றான்.

(இ-ள்.) படைமின் என்று எம்மை தாதைபணித்தனன் - படையுங்களென்று எங்களை எமது தந்தையாகிய தக்கன் எவினான், படைக்கும் ஆற்றல் அடைவு எமக்கு அருளிச்செய்யாய் - படைக்கும் வலிமையினடைவை எங்களுக்கு கருளுவாய், ஐய என்று இறுத்தார் - ஐயனே என்று வினவினார், கௌ - அதனைக்கேட்டு, நடைநெறிபிறழாவாய்மை நாரதன் மகதிநல்யாழ் உடையவன் - வேதநடையினெறியினின்றும் பிறழாத உண்மையையுடையநாரதனென்னும் பெயரிய மகதி வீணையையுடையோன், அனையார்தேற செவி அறிவுறுக்கலுற்றான்-அவர்கள்தெளியச்சொல்லத்தொடங்கினான்.

(௭)

ஐந்தொழினடாத்துமுக்கணையனையுலகமெல்லா
மைந்துறப்படைக்கின்றானுந்மற்றுநீருழந்தீராயிற்
பந்தமேபயக்கும்பந்தப்படைப்பினற்பயப்பதென்னே
வெந்தளைப்பட்டோர்வேறுநிகளமும்விழைவரேயோ.

(இ-ள்.) ஐந்தொழில் நடாத்தும்முக்கண் ஐயனே உலகம் எல்லாம் மைந்துறப்படைக்கின்றான் - படைப்பு முதலியவைந்தொழில்களை நடத்தும் மூன்றுகண்களையுடைய சிவபெருமானே உலகனைத்தும் நிலைபெறச் சிருட்டிக்கின்றனன், மற்றுநீர் உழந்தீர் ஆயின்- அவனொழிய நீங்கள் இத்தொழிலில் வருந்தி முயல்வீரானால், பந்தமேபயக்கும் பந்தப்படைப்பினால் பயப்பது என்-பந்தத்தைத்தரும் பந்தமாகிய சிருட்டித்தொழிலால் உங்களுக்கு வரும்பயன் யாது, வெந்தளைப்பட்டோர் வேறுநிகளமும் விழைவரேயோ - கொடியவிலங்கின் கோட்பட்டோர்கள் அதன்மேல் வேறொருவிலங்கினையும் பூண விரும்புவரோ, (விரும்பாரென்றபடி)

படைப்பு, நிலை, ஒடுக்கம், மறைப்பு, அருள் என்னும் ஐந்தொழில்களும் சூரியன்சந்தியில் தாமரை மலர்தலுங் குவிதலும் இயல்பாதல்போலத் தனது சந்தியில் படைப்புமுதலிய ஐந்தொழில்களும் நிகழத் தான் விசாரமின்றி யிருப்பானென்னும் பொருளாற்றல் தோன்ற ஐந்தொழினடாத்தும் எனவும், தனக்கென வின்றியான்மாக்களுக்குப் பாகம்வருவித்தற் பொருட்டுத் தனதிச்சாளுனக் கிரியைகளால் படைக்கின்றான் என்பதுதோன்ற மைந்துறப்படைக்கின்றான் எனவும், நீவிர்படைக்கத் தொடங்கியது புகழைவிரும்பியாதலால் அது தோன்றப்பந்தமே பயக்குமெனவும், அது தம்பொருட்டாதல் தோன்றப் பந்தப்படைப்பினாலெனவும், இயல்பாகவே பாசமுடைய நீங்கள் வேறுமோர் பெரும்பாசத்தை விரும்பினீரென்பது தோன்ற வெந்தளைப்பட்டோர் வேறுநிகளமும் விழைவரேயோவெனவுங் கூறினார். மற்றுபிறிதுபொருளில்வந்த இடைச்சொல்.

(௮)

பிணிப்புறுநிகளநீக்கும்பெற்றியேயெவரும்பெட்பர்
கணிப்பருந்தவத்தானமிக்கீர்தெளிமினோகருணைவெள்ள

மணிக்குளத்திறைவன்பாதம்வழிபடலொன்றையன்றிப்
பணித்திடுமெவைவபுநதீயபந்தமேபயக்குங்கண்டிர்.

(இ-ள்.) எவரும் - உலகில்யாவரும், பிணிப்பு உறுகிளநீக்கும் பெற்றிவெப்
பர் - தம்மைச் சிறைப்படுத்தும் விலங்கினை நீக்கும் தன்மையையே விரும்பாநிற்பர்,
கணிப்பரும் தவத்தான்மீக்கீர் தெளிமின் - வரையறுத்த தவத்தான் மேம்பட்டவரோ
யாம் கூறுவதைத் தெளிந்துணருங்கள், கருணைவெள்ளம் மணிக்களத்து இறைவன்
பாதம் வழிபடல் ஒன்றே அன்றி - கிருபாசமுத்திரமாகிய இறைவனது திருவடிக்
கீழ் வழிபடுதலொன்றே பந்தமொழிதலன்றி, பணித்திடும் எவையும் தீயபந்தமே பய
க்கும்கண்டிர்கூறும் எத்தொழிலும் கொடியபந்தமே தாராநிற்கும்.

உலகிற் கறேருமன்றி யேனையோரும் தமது சிறையினைநீக்க முயலுவர்,
நீவிர் சிறைப்பட முயலுகின்றீரென்பார் பிணிப்புறு நிகளநீக்கும் பெற்றியே யெவ
ரும் பெட்பர் எனவும், தவத்தா லாயபயனை யடைகிலீர் என்பார்கணிப்பருந்தவத்தான்
மீக்கீர் தெளிமினே எனவுங்கூறினார். (சு)

ஆருயிர்க்குறுதிப்பேறாமரும்பயனெவற்றினுள்ளுஞ்
சீரியமுத்தியொன்றேசிறந்ததாமேனைப்பேறு
பேரிடாப்பாலவாகுமாதலாற்பேசுக்கேண்மி
னாரியோர்பாகன்மேயகச்சிமாநகரநண்ணி.

(இ-ள்.) ஆர் உயிர்க்கு உறுதிப்பேறும் அரும்பயன் எவற்றின் உள்ளும் - பெ
றுதற்கரிய வுயிர்களுக்கு உறுதிப்பேறுகிய அடைதற்கரிய பயன்களெவற்றினுள்
ளும், சீரியமுத்தி ஒன்றே சிறந்தது ஆம் - சிறந்த முத்திப்பேறென்றே மேம்பட்ட
தாம், எனேபேறு பேரிடர்பால ஆகும் - மற்றப்பேறுகள் துன்பத்தின் பகுதியவா
கும், ஆதலால் பேசுகேண்மின் - ஆதலால் நான்சொல்லக் கேளுங்கள், நாரி ஓர்பா
கன் மேய கச்சிமா நகரம் நண்ணி - உமையம்மையை யோர்பாகத்திலுடைய இறை
வனெழுந்தருளிய கச்சியென்னும் பெரிய திருநகரத்தை யடைந்து.

சற்கருமங்களிற் நிலைப்படும் உயிர்கள் மக்களுயிர்களாதலால் ஆருயிர் என
வும், அச் சற்கருமங்கள் பசுபுண்ணியங்களாதலில் அந்நூல் வரும்பயன் அத்துணைச்
சிறப்பின் ருதலால் அரும்பய னெவற்றினுள்ளும் எனவும், சிவபுண்ணியத்தால்
வரும் முத்திப்பயனென்றே யழியாததால் சீரியமுத்தியொன்றே சிறந்ததாமெ
னவும், அதுவொழிந்த அந்தச் சற்கருமங்களால்வந்த சுவர்க்காதி போகங்கள் பந்
தத்தைத் தருவதாதலால் பேரிடர்பால வாகுமெனவும், அம்முத்திப் பேறடை
வதற்குச் சரியைமுதலிய நான்குஞ் சாதனங்களாதலால் நாரியோர்பாகன் மேய கச்
சிமாநகர நண்ணியெனவுங் கூழினார்.

சற்கருமங்களினை என்பதும் அவற்றால்வரும் பயனழியும் என்பதும்
“தானமியாகந்தீர்த்தமாச்சிரமந்தவங்கள் - சாந்திவிரதங்கன்மயோகங்கள்சரித்தோர்
ஈனமிலாச்சுவர்க்கம்பெற்றிமைப்பளவின்மீள்வர்” எனவும்,

அச்சற்கருமங்களில் மேம்பட்டு முத்தியைத் தருவது சரியைமுதலிய என்றது.
“ஈசனியோகக்கிரியாசரியையினினின்றோர் - ஊனமிலாமுத்திபதம்பெற்றால்
கமெல்லாம், ஒடுங்கும்போதான்முனிஸாதொழியினுற்பவித்து - ஞானநெறி
யடைந்தடைவாசிவனையங்கு - நாதனேமுன்னிற்சினனுருவாநற்றுளே”

எனவரும் சிவஞான சித்தியாராலுணர்க. (எ)

சிவலிங்ககிறுவிப்போற்றித்திகழ்சிவஞானப்பேற்றாற்
கவலும்பொய்ப்பிறவிமாசுகமுவிவீடுறுமினென்னு

நுவலுஞ்சீர்முனிவர்கோமானேன்கழலிறைஞ்சியேத்தித்,
தவலின் தத்தக்கனின்முரத்தொழிறலெனின்றுய்ந்தார்.

(இ-ள்.) சிவலிங்கம் நிறுவிபோற்றி- சிவலிங்க தாடனஞ்செய்து வழிபட்டு, திகழ்சிவஞானப்பேற்றால்-விளங்கும் சிவஞானப் பேற்றினால், கவலும்பொய் பிறவி மாசு கழவி வீடு உறுமின் என்னு-துன்புறுத்தும் வாழ்க்கையமைந்த பிறவி என்னும் அழுக்கைக்கழவி முத்தியை யடையுங்கொன்ற, நுவலும் சீர்முனிவர் கோமானே நோன்கழல் இறைஞ்சி ஏத்தி- கூறுஞ் சிறப்புவாய்ந்த நாரதமுனிவரது அடைந்தோர் துன்பத்தை யொழிக்கும் வன்மைவாய்ந்த திருவடியை வணங்கித் துதித்து, தக்கன ஈன்றார் தவல் இன்று அதொழில் துலகின்று உய்ந்தார்-தக்கனார் பெறப்பட்ட அரிய ஸ்வன்முதலிய முனிவர்கள் ஓர் கேடில்லாது அந்தச் சிவார்ச்சனைத் தொழிலில் நின்று முத்திப்பேறு பெற்றார்கள்.

சிவலிங்கபூசனையாற்சிவஞானம்கைகடும், அச்சிவஞானத்தால்பிறவி நீங்கி முத்திவாய்க்கும் என்பார் சிவலிங்க நிறுவிப்போற்றித் திகழ்சிவஞானப்பேற்றார் - கவலும்பொய்ப்பிறவிமாசுகழவிவீடுறுமினென்னு என்றார்.

சிவலிங்கபூசனையாற்சிவஞானம் அடைந்து முத்தியடைவார் என்றதை
“ஈசனியோகக்கிரியாசரியையினினைன்றோர்” என முன்னெடுத்துக் காட்டிய
சித்தியாரால் உணர்க. (அ)

வினை வலித்தக்கன்கேளாவெய்துயிர்த்தமுங்கிவெறு
தனை யரைப்படைத்தானன்றோர் தமகமும்முனிவனெய்தி
யினையவாறியம்பிநீட்டபக்காஞ்சியினிவிங்கந்தாபித்
தனை யவாறருச்சித்தேந்தியவர்களுமுத்தரானார்.

(இ-ள்.) வினைவலி தக்கன்கேளா வெய்துயிர்த்துஅமுங்கி - திவினையின்வன் மைவாய்ந்த தக்கன் கேட்டுப் செருமூச்செறிந்து மனம்புமுங்கி, வேறுதனையரை படைத்தான் - வேறு புத்திரர்களைச் சிருட்டித்தனன், அன்றோர் தமக்கு அ முனி வன் எய்தி இனைய ஆறு இயம்பி மீட்ப - அப்புத்திரர்கட்கு அந்த நாரதமுனிவ னடைந்து முன்னரவர்கட்குக் கூறியவண்ணமே கூறிச்சிவார்ச்சனை வழியிற்செலுத் த, காஞ்சியின் இலிங்கம் தாபித்து - அவர்களும் காஞ்சித் திருப்பதியிற் சென்று சிவலிங்கப் பெருமானைத் தாபனஞ்செய்து, அனைய ஆறு அருச்சித்து ஏத்தி அவர்க ளும் முத்தர் ஆனார் தமக்கு முன்னோர் பூசித்தவண்ணமே தாமும் பூசித்து வணங்கிப் பின்வந்தோர்களும் லீவன்முத்தரானார்கள். (க)

தக்கனாடருண்முழுகித்தழலெழேநோக்கியென்றன்
மக்களைச்சிவன் பாலன்புமருவறுத்துலகவாழ்க்கை
யொக்கநீகெடுத்தாய்மக்கண்மனையுனக்கின்மையாக
முக்கணற்குரியாபென்னுமுனிவனைச்சபித்துப்பின்னர்.

(இ-ள்.) தக்கனார் இடர் உள் மூழ்கிதழல் எழநோக்கி - தக்கன் துன்பத்தில் மூழ்கிக் கோபமெழப்பார்த்து, என்னன் மக்களைச் சிவன்பால் அன்புமருவறுத்து - எனது பிள்ளைகளைச் சிவனிடத்து அன்புகொளுவச்செய்து, உலகவாழ்க்கை ஒக்க நீ கெடுத்தாய் - உலகவாழ்வினை ஒருசேர நீ கெடுத்தனை (ஆதலால்) முக்கணற்கு உரியாய் - மூன்றுநேத்திரங்களுடைய சிவனுக்குரிய வழிபாடு பூண்டொழுகும் நாரத

முனிவனே, மக்கள்மனை உனக்கு இன்மை ஆக என்னு - மக்களும் மனைவியும் உனக்கு இல்லாதொழியக் கடவதென்று, முனிவனைசபித்து-அம்முனிவனைச்சபித்து, பின்னர் - பின்பு. (க0)

காணியர்தமையேபெற்றான்முனிவனுங்கனன் றுநோக்கி
நின்னுடைப்புதல்வரெல்லாநெறிச்செலவிடுத்தேனற்று
லென்னே மற்சபித்தாய்பேதைத்தக்கநீயின்னேநெற்றித்
தன்னிடைவிழித்தவெம்மான்றண்டிக்குப்படுகவென்றான்.

(இ-ள்.) கன்னியர்தமையே பெற்றான் - பெண்களையே தக்கன் பெற்றான்; முனிவனும் கனன்று நோக்கி-நின்னுடை புதல்வர் எல்லாம் நெறிசெல விடுத்தேன்-நாரதமுனிவனுங் கோபித்துப் பார்த்து உன்னுடைய புத்திரர்களெல்லாரையும் மூத்திருநெறியிற் செல்லவிடுத்தேன், அற்று - அத்தன்மைத்தாக, என்னைமன் சபித்தாய்-என்னை உபசரியாது சபித்தனை, பேதைதக்க - பேதைத்தன்மையையுடைய தக்கனே, நீ இன்னே நெற்றிதன்னிடைவிழித்த எம்மான் தண்டிக்க படுக என்றான் - நீ இப்பொழுது நெற்றியில் விழித்த விருபாக்கத்தையுடைய எமகிறைவனால் தண்டிக்கப்படுவாயென்று சபித்தனர்.

மன் உபசரியாதென்னும் பொருண்மேனிற்றலால் ஒழியிசைப் பொருட்டு.(கக)

இவனிலையினுவாமேனையிமையவர் தமைத்ததிசித்
தவமுனிசபித்தான்பார்ப்பான் தவறிவிதமியனென்னே
யவமுறப்பொருதெல்லீருமகாரணத்தெதிர்த்தீர்நீயிர்
சிவபிரான்வெகுளித்திக்கோட்படுகெனச்செயிர்த்துமேனோள்.

(இ-ள்.) இவன் நிலை இதுவாம் - இத்தக்கனுடைய நிலைமை யிங்குக்கூறியதாம், பார்ப்பான் தவறிவிதமியன் - யானே அந்தணன் சிறிதுங் குற்றமில்லாதவன் பின்னுந் துணையல்லாதவன், என்னை அவன் உறபொருது - என்றோடு வீணாகப் போர்செய்து, எல்லீரும் அகாரணத்து எதிர்த்தீர் - நீங்கெல்லீரும் காரணமின்றி எதிர்த்தீர்கள், நீயிர் சிவபிரான் வெகுளிதி கோட்படுக என செயிர்த்து - நீங்கள் சிவ பெருமானது கோபத்தினால் கொள்ளப்படுக வெனக்கோபித்து, வீணே இமையவர் தம்மை - மற்றைத்தேவர்களை, ததிசிதவமுனி சபித்தான்-ததிசி என்னும் பெயர்வாய்ந்த தவத்தையுடைய முனிவர் சபித்தனர்.

மூன்றனுருபு நிற்குமிடத்து இரண்டனுருபுவந்தது உருபு மயக்கம். (கஉ)

இருதிருத்தவர்க்குஞ்சாபம்பழுத்தவாரியம்புகின்றோங்
கருவியாழ்முனிவன்சீறிக்கழறியபின்னர் தக்கன்
நெருமருமயலின்மூழ்கிச்செருக்கினுற்புரமூன்றட்ட
வொருவனையன் றிவேள்வியுருந்துவான் றொடங்கினுண்.

(இ-ள்.) இருதிருத்தவர்க்கும் சாபம் பழுத்த ஆறு இயம்புகின்றும் - தக்கன் தேவர்களென்னும் இருதிருத்தவர்க்கும் இட்டசாப முகிர்ந்து பயன்பட்ட விதத்தை இனிக்கூறுவாம், கருவியாழ்முனிவன் சீறிக்கழறிய பின்னர் - ஆயிரம் நரம்புகள் வாய்ந்த பேரியாழையுடைய நாரதமுனிவன் கோபித்துச் சபித்தபின், தக்கன் நெருமருமயலின்மூழ்கி செருக்கினுல் - தக்கனுனவன் சுழலும் மயக்கத்தில் மூழ்கி அகங்காரத்தால், புரம்மூன்று அட்ட ஒருவனை அன்றி வேள்வி ஒருந்ருவான் தொடங்கினான் - திரிபுரங்களை நகைத்தெரித்த சிவபெருமானை அழையாது யாக்குச்செய்யத் தொடங்கினான். (கக)

மருத்துவர் முனிவர்க்கித்தர் வசக்களா தித்தர் மற்றை
யுருத்திராயன் மாலேனோர் யாவருமுடங்குசேரத்
திருத்தகவிளித் துவேள் விசெய்வுறித்ததீச மேலோ
னுருத்தனனவையே நோக்கித்தக்கனுக்குரைக்கலுற்றான்.

(இ-ள்.) மருத்துவர் முனிவர்க்கித்தர் வசக்கள் ஆதிதீசர் மற்றை உருத்திரர்
அயன்மால் எனோர் யாவரும் உடங்குசேர - மருத்துவர்களும் முனிவர்களும் கித்தர்
களும் வசக்களும் சூரியர்களும் மற்றை உருத்திரர்களும் பிரமணம் விஞ்ஞையும்
அவரொழிகதோர் எல்லோரும் ஒருங்குசேர, திருத்தகவிளித் துவேள்வி செய்வுறி-
சிற்புவாய்ப்ப அழைத்து வேள்விசெய்யு மிடத்து, ததீசமேலோன் உருத்தனன்
அவையையே நோக்கி தக்கனுக்கு உரைக்கலுற்றான் - ததிசியென்னு முனிவர்கோயித்
துச்சுபையிலுள்ளோரை நோக்கித் தக்கனுக்குச் சொல்லத் தொடங்கினான்.

இங்குக் கூறிய வருத்திரர்கள் இந்திரன் பிரமன் முதலியோ ளை உடங்குகளில்
அவர்களைக் காத்தற்கு நின்ற உருத்திரர்களை. உடம்படுமெய்யல்லாத வசரத்தோற்
றம் செய்யுள் விகாரம். (கசு)

அளித்தருள் பயக்கும் வேள்விக்கரசனஞ்சிவனையே ன்ரு
விளித்திலையெவன்கொலென்று வினாவுத்தக்கன்கொல்லு
மிளிப்பறுமெச்சந்தன்னையெச்சத்தாற்றொழுவுவென்னத்
தெளித்திடுஞ்சுருதியெச்சன் மாயவனெனவுஞ்செப்பும்.

(இ-ள்.) அளித்து அருள் பயக்கும் வேள்விக்கு அரசன் ஆம் சிவனை-பாதுகா
த்து அருள்சுரக்கும் வேள்விக்குத் தலைவனாகிய சிவபெருமானே, ஈண்டு விளித்திலை
எவன்கொல் என்று வினாவுதல் தக்கன்கொல்லும்-இவ்விடத்து அழைக்கவில்லை அது
யாதுகாரணமென்று வினாவத்தக்கன் கூறுவான், இளிப்பு அறும் எச்சம் தன்னை எச்
சத்தால் தொழுக என்ன சுருதிதெளித்திடும்-இழிவிலவாத எஞ்ஞத்தை எஞ்ஞத்தால்
வணங்கக் கடவாயென்று வேதந் தெளியக்கூறும், எச்சன் மாயவன் எனவும் செப்
பும் - அந்த எஞ்ஞவடிவாயுள்ளவன் திருமாலே யெனவும்கூறுநிற்கும்.

வேதமானது எஞ்ஞத்தை எஞ்ஞத்தால் பூசியென்று கூறுகின்றது என்பான்
எச்சந்தன்னை யெச்சத்தாற் றொழுவுவென்னத் தெளித்திடுஞ் சுருதியெனவும், முன்
னுள்ள எச்சம் திருமலை யுணர்த்தியதன்றி உருத்திரமூர்த்தியைக் கூறவில்லையே
யென்பான் எச்சன் மாயவனென்று செப்பும் எனவும்கூறினான்.

திருமாலுக்கு எச்சனெனப் பெயருள்ளதை

“தக்கனையுமெச்சனையுந் தலையறுத்து” எனத் திருவாசகத்தில் வருதல்காண்க.
வடமொழியிலுள்ள காஞ்சிமான்மியத்தில்

யஜீஃவமஃஹாவிஷ்டஃ யதுஜோவிஷ்டஃ ஸரிதிரஸூஃகி : யஜே
நெவ ஸஹாயஜீயேஜணவஃரஹதி || என வருதல்காண்க. (ககி)

ஆதலினெச்சமூர்த்தியச்சுதனவனையென்பிப்
போதருந்தமோகுணத்தினுருத்திரனீணமுப்போதற்
கேதுவொன்றில்லையாகாண்டியென்றலுமுனிவனக்கு
நோதருமவையினுள்ளாரயாராயுநோக்கிச்சொல்லான்.

(இ-ள்.) ஆதலின் - ஆதலால், எச்சமூர்த்தி அச்சுதன் - எஞ்ஞமூர்த்தியாயு
ள்ளவன் திருமால், அவனே அன்றி-அத்திருமாலே வருதற்குரிய னல்லாமல், போ

தரும் தமோருணத்தின் உருத்திரன் - அமைந்த தமோருணத்தையுடைய உருத்திரமூர்த்தி, ஈண்டு போதற்கு ஏது ஒன்று இல்லகாண்டி. என்றலும் - இவ்விடத்திற்கு வருதற்குக்காரணம் ஒன்றில்லை காணையென்று தக்கனகூற, முனிவன் நக்குநோதரும் அவையின் உள்ளார் யாராயும் நோக்கி சொல்லான்- ததீசிமுனிவர் நகைசெய்து வருந்தும் அவைக்களத்திலுள்ள யாராயும் பார்த்துச் சொல்லுவான்.

எஞ்சொருபி திருமால் ஆதலால், அவன் இங்கு வருதற்குரியனையன்றித் தமோருணத்தையுடைய உருத்திரமூர்த்தியிங்கு வருதற்குக் காரணம் என்னவென்பான் தமோருணத்தி னுருத்திர னிங்குப்போதற் கேதுவொன்றில்லை காண்டியென்றலும் என்றான். தக்க நவைக்களத்திலுள்ளவர் பின்னர் தீராததுன்ப முறுதலால் நோதருமவையினுள்ளார் என்றார். (கசு)

எச்சத்தால் லெச்சமென்னுபறைப்பொருளி துவோகநீர்
எச்சத்தின்வேறாமேனைக்கருமங்கட்கெச்சம்போல
வெச்சத்திற்குயர்ந்தோன்வெள்ளையேற்றினெனுங்கருத்தா
லெச்சச்சொல்லதனும்குங்கட்பகவீனையியமபுமங்கண்.

(இ-ள்.) எச்சத்தால் எச்சம் என்னும் மறைப்பொருள் இதுவோகநீர் - எய்தா லெய்யம் நடத்துகவென்னும் வேதப்பொருள் இதுவா நீங்கள் சொல்லுங்கள், எச்சத்தின் வேறாம் எனக்கருமங்கட்கு - எய்தத்திற்கு வேறுகிய மற்றைச் சற்கருமங்கட்கு, எச்சம்போல - எய்தமுயர்ந்ததுபோல, எச்சத்திற்கு உயர்ந்தோன் - ஆராதிக்கப்படு பொருள்களுள் அதிகளவுள்ளவன், வெள்ளை எற்றினான் என்னும் கருத்துஆல் - வெள்ளிய இடபவாகனத்தையுடைய உருத்திரமூர்த்தியே என்னுங் கருத்தினால், எச்சச் சொல் அதனால்- ஆராதிக்கப்பட்டதென்னும் பொருள்மேனிற்ற எஞ்சச் சொல்லால், முக்கண்பகவீனா அங்கண் இயம்பும் - திரிநேத்திரத்தையுடைய உருத்திரமூர்த்தியையே அவ்விடத்தில் இறைவன் என வேதங்கூறுநிற்கும்.

திருமாலால் எய்த நடத்துகவென்று கூறுவதா வேதத்தின் கருத்தென்பார் எச்சத்தா லெச்சமென்னு மறைப்பொருளி துவோகநீர் எனவும், அதன் கருத்து எய்துங்களுக்கு வேறுகியதான முதலிய சற்கருமங்களுள் எஞ்சமுயர்ந்ததுபோல எஞ்சுத்துக்கு அதிகளவுள்ளவன் உருத்திரனையென்பது என்பார் எச்சத்தின் வேறாமேனைக் கருமங்கட்கெச்சம்போல - எச்சத்திற் குயர்ந்தோன் வெள்ளையேற்றினெனுங் கருத்தால் எனவும், முன்னுள்ள எச்சம் என்னுஞ் சொல்லுக்கு ஆராதிக்கப்படுவது என்னும் பொருளுண்மையால் எஞ்சத்தால் ஆராதிக்கப் படுபவனென உருத்திரனையே வாதிப்பதென்பார் எச்சச்சொ லதனுள் முக்கட்பகவீனையியம்புமங்கண் வணவுக்கூறினார். தானமுதலிய சற்கருமங்களாவன தானம், தீர்த்தம், ஆச்சிரமம், தவம், சாந்தி, வீரதம், கன்மயோகங்கள் முதலியன.

யஜெ நயஞ்ஜிதூஷுர ஸுதொயு: கிஜி: | யயாபொகெஷுயஜெ ஷுயகஜிணா ஸெஷுஷுராரித: |

வனவயஜாஸிவஸெஷுஷுயஜெஸெநஸஷித: | யொயஷுஷுயி கொபொகெஷுதொதெநஷிவஷுஷுமெ | எனவருதல் காண்க. (கசு)

உலகியல்பு தம்மிலும் உயர்ந்தோரைப் பூசிப்பது வழக்கன்றித் தம்மோடொத் தவனாயினு மிழிந்தோரையினும் பூசித்தல் வழக்கின்மையால் அகந்தெறப் பூசைசெய்வா ராருளார் எனவும், அதுவே வேதவியாதலால் வேள்வித் தரணன் று

தவழைவகுஜிதெஹீநொ நஹீஸாரொஹீயஸாரம் । சுபுரா
ணஹீதொராஜா மொகூபாஸிபகிநீஸாரம் । எனவருதல் காண்க. (சு)

மலாதலையுலகமெல்லாம்புரிபடுகவுள்ளென்று
மலைபடலுயிர்த்தநஞ்சாமமுதமுபுத்தருளும்மருச்
சிலையுடைமுத்தலைபெண்ணியாரிது,ரளியா'வன்னபு
பலர்புகழ்த்தீசிமேலோன்பகர்ந்தன்னபகர்க்கேட்டு.

(இ-ள்.) மலாநிலை உலகம் எல்லாம் வழிபடு கடவுள் - பரந்த உலகத்திலுள்ள
எவர்களெல்லாம் வழிபட்டு வணங்குங்கடவுள், என்றும் அலைகடல் உயிர்த்த நஞ்சும்
அமுது செய்தருளும் மேருசிலையுடைய முதலே என்று- எக்காலத்தும் அலைகளைக்
கும் கடல்தந்த நஞ்சினையமுது செய்தருளிய மேருவை வில்லாகவுடைய உருத்திர
மூர்த்தியே என்று, இதுதெளியார் யார் என்று - இத்தனைத் தெளிந்தனராதார் யாவ
ரென்று, பலர்புகழ் ததிசிமேலோன் பகர்ந்தனன் - பலரும்புகழும் ததிசிமுனி சிரே
ஷ்டர் கூறினர், பகரக்கேட்டு - அவர் கூறக்கேட்டு.

தான்முதல்வனென்பதை யுணர்ந்ததற்கு நஞ்சத்தை ஸ்ரீகண்டத்தில் வைத்ததும் உலகை நிலைபெறச்செய்த மேருவை வில்லாகக்கொண்டருளியதுமே சான்றாக அதனை யுணராதார் யாமென்பார் யாரிதுசெளியார் என்றார். தான்முதல்வனென்பது தெரிதற்கு நஞ்சண்டு ஸ்ரீகண்டத்திலடக்கியதை முன்னர்ச் சூதசுகிகதையிற் காட்டியதையும், உள்ளே செல்லாது ஸ்ரீகண்டத்தில் நிறுத்தியதை மணிகண்டேசாப் படலத்திலும் காண்க.

சாண்டுவண்ணவயஜே நவநெடுநொவ வநொவதுதெ || பெ
ஜேநயஜித ௧)த்யஜம்சாண்டுவஜம்மதுதி || எனவருதல்கண்க

அவைக்களத்துறையும்பார்ப்பார்தருபொருட்காசைக்கூர்ந்து
கவர்த்தபுல்லறிவின்மான்றுகடுத்தொழிற்றக்கன்கூற்றே
நிவப்புறுப்புசலலோடுநெடுத்தைகமறுவில்காட்சித்
தவத்திறற்றதீசீசிறிவிப்பிரந்தம்மைநோக்கி.

(இ ள்.) அவைக்களத்து உறையும் பார்ப்பார் - அவைக்களத்தில் வசிக்கும் முனிவர்கள், தருபொருட்கு ஆசை கூர்ந்து - தக்கன்தரும் பொருளுக்கு ஆசைகூர்ந்து - சுவரததபுலஸறிவின் மான்று - பிளவுபட்ட புல்லிய அறிவால் மயங்கி, கடுந்தொழில் தக்கன்கூற்றே நிவப்புடற புகலலோடும்-கொடியதொழில்பூண்ட தக்கனது வார்த்தையையே வாய்மையென்று நடுநிலைமை யிகந்துகூற,டுண்டு தகை மறுவில்காட்சி தவம் திறவ ததிசீழி - குற்றமற்ற தோற்றமே தவத்தின்வன்மையாக வமைந்த ததிசீமுனிவர் கோபித்து, விப்பிரர் தம்மைகோக்கி - அந்தணராகிய முனிவர்களைப் பார்த்து,

அச்சனக்கேட்ட முனிவர் தக்கன்தரும் தானப்பொருளால் தமதுவறுமை நீங்க வந்தவர்களாதலால் கவர்ச்சுபுல்லறியின் மான்று கடுந்தொழிற் தக்கன்கூட் றேறிவப் புறப்புகலலோடு என்னவும், அவர்கள் நடுநிலையினின்றும் பிறழ்ந்து கூறி னாதலால் ததீசி சீறியெனவுங் கூறினார், (உக)

படுபொருள் வெஃகுநீராற்பார்ப்பனக்கடையர்காணீர்
நடுவிகந்தனாத்தவாற்றானடலைகூரொழுக்கம்பூண்டு
கெடுநெறிபற்றிச்சைவநிந்தையிற்கிளர்ச்சுகொண்டு
கொடுமுகக்கலியற்றேன்றிக்கலாய்த்தனீரிடும்பைபுகூர்ந்து.

(இ-ள்.) படுபொருள் வெஃகும் நீரால் - அவன்கொடுக்கும் பொருளை நீங்
கள் பொருளாக விரும்பிய தன்மையால், பார்ப்பனக்கடையர் - அந்தணர் சாதியுட்
கடைப்பட்டவராய், நடு இகந்து உணர்த்த ஆறல் - நடுநிலைமையினது நீங்கிய தன்
மையால், காணீர் - அனுபவத்திற் காணீர், நடலைகூர் ஒழுக்கம் பூண்டு - வஞ்சகமிக்க
ஒழுக்கினையேற் கொண்டு, கெடுநெறிபற்றி - எரிவாய்நரகத்திற் செலுத்தும் திருநெறி
யைக் கைக்கொண்டு, சைவநிந்தையில் கிளர்ச்சிகொண்டு - சைவநெறியை நிந்தை
செய்யுந்தொழிலில் ஊக்கங்கொண்டு, கொடுமுகக்கலியற்றேன்றி இடும்பைபுகூர்ந்து
கலாய்த்தனீர் - கொடுமைவாய்ந்த கலியுகத்திற் றேன்றி நீங்கள் துன்பங்கூர்ந்து
தத்தமக்குள் கலகஞ்செய்தவராய்.

சைவத்திற்கு வேதம் உடல்போல் நிற்கும் ஒற்றுமை நயங்கருதிச் சை
வநிந்தையில் எனக்கூறினா றோனும் உபலக்கணத்தால் வேதநிந்தையி லெனவுங்
கொள்க. (உஉ)

வைதிகப்புறத்தராகிச்சைவதூல்வழியைக்கைவிட்
டுய்தியில்புறதூல்பற்றியுலப்பருமறையினிந்தை
யைதெனப்புகன்றுவேற்றுமொழியினையாதரித்துப்
பொய்திகழ்நரகினுய்க்கும்புண்டரம்பொலியக்கொண்டு.

(இ-ள்.) வைதிகப்புறத்தர் ஆகி-வைதிகநெறிக்குப் புறம்புபட்டவராகி, சை
வதூல்வழியைக் கைவிட்டு - வைதிகநெறியோடிபுடைய சைவதூல் நெறியை
க்கைவிட்டு, உய்தி இல் புறதூல்பற்றி - நீங்கள் உய்தற் கேதுவில்லாத புறதூலைக்
கைக்கொண்டு, உலப்பு அருமறையின் நிந்தை ஐது எனப்புகன்று - அழிதவில்லாத
வேதநிந்தையை அழித்தாகக்கூறி, வேறுமொழியினையாதரித்து - பாஞ்சராத்திர முத
லிய ஆகமவாக்கியங்களைக் கைக்கொண்டு, பொய்திகழ் நரகின் உய்க்கும் புண்டரம்
பொலியக்கொண்டு - பொய்யொழுக்கால் வரும்நரகிற் செலுத்தும் மேலநோக்கிய புண்
டரங்கள் விளங்கப்பூண்டு.

சுசம்பந்தமாகிய தூலைக் கைவிட்டவர் சைவதூலைக் கைக்
பேயென்பது தோன்ற வைதிகப் புறத்தராகியெனவும், அதனைக் கைவிடுவோர் புறச்
சமயிகளென்பதுதோன்றப்புறதூல் பற்றியெனவும், புறதூலொழுக்கம்பூண்டேர்க்கு
உய்வில்லை யென்பதுதோன்ற உய்தியில் எனவும், அப்புறதூலின் மயக்கினால் வேத
மொழியாகிய ஆப்தவாக்கியத்தைப் பொய்யெனக் கூறுவொன்பது தோன்ற மறை
யினிந்தை ஐதெனப்புகன்று எனவும், அதனைப் பொய்யென்று கூறுதற்குச் சாதன
மாயுள்ளதூல் அது என்பது தோன்ற வேற்றுமொழியினையாதரித்து எனவும், அத
னால் நரகிற்செலுத்தும் சாதனங்களைக் கைக்கொள்வ ஒன்பதுதோன்றப் புண்டரம்
பொலியக்கொண்டு எனவுங் கூறினார். (உஉ)

எண்டிகழ்மறையீறெல்லாபியப்பும்வெண்ணீற்றுமும்மைப்
புண்டரமக்கமாலேசிவலிங்கபூசைதம்மின்
விண்டிடாவயிரங்கொண்டுநிகிரியான்வெந்தபுண்ணைத்
தண்டெங்காழிசஞ்சுக்குறிகளைத்தனுவிறற்றுகி.

(இ-ள்) என்ன திகழ் மறையீறு எல்லாம் இயம்பும் வென்று மும்மைப்புண்டாம் - யாவருடைய எண்ணத்திலும் விளங்கும் வேதசிரசுகளெல்லாம் கூறும் வெள்ளிய விபூகியாலடைந்த திரிபுண்டரமும், அக்கமாலே சிவலிங்கபூசை தம்மின் விண்டிடா வயிரம்ம்கொண்டு - உருத்திராக்கக் கண்டிகையும் சிவலிங்கபூசையுமாகிய இவற்றில் நீங்காத வயிரங்கொண்டு, திகிரியான் வெந்தபுண்ணை - திருமாலது சங்கு சக்கரக் குறிகளால் வெந்தபுண்ணினையும், தண்டு சங்கு ஆழி கஞ்சம் குறிகளை தனு வில்தாங்கி - கதையும் சங்கமும் சக்கரமும் தாமனையும் ஆகிய குறிகளையும் தமது சரீர

வேதசிரசுகளால் எடுத்துக்கூறு மான்மியத்தை யுடையதென்பார் மறையீ நெல்லா மியம்பும் வெண்ணிறெனவும், அந்தணருள் ஒருவகுப்பின ரணியப்படுவது வேதத்தார் கூறப்படாததென்பார். திகிரியான் வெந்தபுண்ணைத் - தண்டுசங்காழிக ளுஞ்சக் குறிகளைத்தனுவின்றற்கு யெனவுஞ்சுறிஞர்.

வேதசிரசுகளாற் கூறப்படுவதென்பதை.

“மந்திரத்தொடுதிரிப்பினுமந்திரமுணரார்

தந்திரத்தொடுதிரிப்பினுமிக்கிவந்தம்மை

முந்தைமூவரென்றேத்தலாமென்பதுமுறையாம்

புந்தித்துசார்பாலிதேருபநிடம்புகலும்.

மற்றியாமினிப்புலப்படவுணாப்பதென்மறைநூல்

சொற்றதன்றியென்செருக்கொடுசொற்றதோசுருதி

முற்றுமிப்படிமுறையிடும்”. என உபதேசகாண்டத்தில் வருதல் காண்க”

அந்தணர்தமச் சூத்தேவாமரனடிதழாதுதோளின்

வந்தவர்தமக்குத்தேவாமாயனைத்தழுவிப்பேணி

நிந்தனைக்ஞரியராகிலமிசைத்திரிகவாளா

நொந்துநீர்தழுவுமாலுங்களுக்கருள்செய்யானால்.

(இ-ள்) அந்தணர் தமக்குதே ஆம் அரன் அடி தழாது - மறையவர்க்குக் கடவுளாகிய உருத்திர மூர்த்தியின் திருவடிகளைத் தழுவியுழிபடாது, தோளின் வந்தவர்தமக்கு தே ஆம் மாயனைத் தழவி பேணி-பிரமனது தோளில் வந்த கஷத்திரியருக்குக் கடவுளாகிய திருமாலேத் தழுவியுழிபட்டு, நிந்தனைக்கு உரியர் ஆகி நிலம் மிசை திரிக - நிந்தைக்ஞரியவராகி நிலவுலகின் மேல் திரியக்கடவீர், வாளா நொந்து நீர்தழுவும் மாலும் தங்களுக்கு அருள்செய்யான் - பயனின்றி நீங்கள் தழுவியுழிபடுக்திருமாலும் உங்களுக்குக் கருணைசெய்யான்.

அந்தணர்கள் தமக்குரிய கடவுளை வணங்கில் முத்தியிற் றலைப்படுவர் என்பதையும், சத்திரியர்க்குக் கடவுளாகிய திருமாலே வழிபடுவோர் முத்தியிற்றலைப்ப படார் என்பதையும்.

“அந்தணர்க்கா தியீசனேனையோர்க்கரியேவேதா

விர்திரனென்றுவேதமியமயமறையோர்தங்கண்

முந்தையின் முதலீந்துமுறையகன்றொழுக்கப்பெற்ற

தந்தையைவிலக்கிவேறுதேவோர்தன்மையன்றே” எனக் கந்தபுராணம் தநீ

கிப்படலத்தில் வருவது காண்க.

(2௫)

என்னவெங்கொடியசாபமியம்பினுன்சிதம்புத்தக்கன்
றன்னே முன்செயிர்த்துநோக்கிச்சாற்றுவானசசமின்றிப்
பொன்னவீரசடிவத்தேவைய்கழந்தனைப் பொறியிலாதாய்
நின்னுடைக்குலத்துக்கின்னே முடிபெனநிலைவிற்கோடி.

(இ-ள்.) என்ன வெம் கொடிய சாபம் இயம்பினுன் - என்று கொடிய சாபத்தைக்கூறி, சிதம்பு தக்கன் தன்னை முன்செயிர்த்து நோக்கி சாற்றுவான் - கீழ்மையையுடைய தக்கனைமுன்பு எதிரோ கோபித்துப் பார்த்துக் கூறந் ததீசிமுனிவர், அச்சம் இன்றி பொன் அலிர் சடிவம் தேவை இகழ்ந்தனை - சிறிதும் அச்சமில்லாமல் பொன்போல விளங்குஞ் சடாமருடத்தையுடைய இறைவனை இகழ்ந்தாய், பொறி இல்லாதாய் - அறிவில்லாதவனே, நின் உடைய குலத்துக்கு இன்னே முடிவ என நினைவில்கோடி - உன்னுடைய குலத்திற்கு இப்பொழுதே இறுதி வந்ததென்று கருத்திற் சொள்வாய். (உள்)

வழிபடற்குரியார்தம்மைவழிபடன்மறுத்துமற்றை
வழிபடற்குரியரல்லார்தமைவழிபடுவோராகி
வழிஇனாதமக்குத்தெய்வம்வகுத்திடுங்கொடியதண்டம்
வழியினாலின்னையெய்துமென்பதுவழங்காமன்னே.

(இ-ள்.) வழிபடற்கு உரியார் தம்மை வழிபடன் மறுத்து - தாம் வழிபாடுசெய்து பூசித்தற்குரியவரை வழிபட்டு முகுதலை மறுத்து, வழிபடற்கு உரியர் அல்லார்தம்மை வழிபடுவோர் ஆகி வழியீ இனாதமக்கு - வழிபட்டுப் பூசித்தற்கு உரியவரல்லாரை வழிபட்டுப் பூசித்து வருவினர்க்கு, தெய்வம் வகுத்திடுங்கொடியதண்டம் - தெய்வமே வகுக்கும் கொடிய தண்டமானது, வழியினால் இன்னே எய்தும் என்பது வழங்காம் - முறையாலின்மையிலே வருமென்பது வழங்காம்.

நீ அந்தனனாபிருந்தும் நீ வழிபடுதற்குரிய சிவபெருமானை வழிபடாது சத்திரியர் வழிபடுதற்குரிய திருமலை வழிபடுதலால் நீயும் உன்னைத் தழுவினின்றவர்களும் இன்றே யொறுக்கப் படுவீனென்பது தோன்ற உலகியன் மேல்வைத்துக் கூறினமையால் இது பிறிது துவர்சியணி. (உள்)

என்றனன் தீசிச்செம்மலெழுந்துகின்றிருக்கைபுக்கா
னன்றதுநோக்கிப்பூமேலாண்டகையச்செமய்திக்
துன்றியகுழுவின்னீங்கிச்சுடர்மழுப்படையான்பாங்கர்ச்
சென்றனன்சென்றபின்னர்ச்சிறுவித்யெழுந்துநின்றது.

(இ-ள்.) என்றனன் ததீசிசெம்மல் - என்று ததீசி முனிவர்கூறி, எழுந்து தன் இருக்கைபுக்கான் - அங்குநின்ற மெழுந்து தமதுறையுனைச் சென்றடைந்தார், பூமேல் ஆண்டகை அன்று அதுநோக்கி - தாமனாமேல் வசிக்கும் பிரமன் அக்காலத்தில் அதனைப்பார்த்து, அச்சம் எய்தி துன்றிய குழுவின் நீங்கி சுடர்மழுபடையான்பாங்கர்சென்றனன் - அச்சங்கூர்ந்து அங்குநெருங்கிய கூட்டத்தினின்று நீங்கி விளங்கும் மழுவாயுத்தையுடைய சிவபெருமான் பக்கலில் சேர்ந்தான், சென்ற பின்னர் சிறுவிதி எழுந்து நின்று - சென்றபின் தக்கன் எழுந்துநின்றது.

தானே யிறைவெனெனச் செருக்கித் தலையிழந்தவனாகலாலும், ததீசிமுனிவர் கூறியது சத்தியவசனமாதலாலும், தக்கன் செருக்கால் இனிவிரைவது பெருந்தீங்காதலாலும் அஞ்சினான் என்பார் அச்சமெய்தியெனவுந் கூறினார். (உள்)

எச்சனாந்துளவினையடைக்கலமென்றுபோற்றி
யச்சுனருளால்வேள்வீதொடங்கலுமனையதெல்லா
முச்சகம்புகமுநல்பாழ்முனிவரன்மொழியக்கேளாப்
பச்சிளங்கொடியினன்னுள்பரம்பொருட்கிதனைக்கூறும்.

(இ-ள்) எச்சன் ஆம் துளவினானே அடைக்கலம் என்றுபோற்றி - வேள்விவடி
வமாகிய திருமால் அடைக்கலமென்று துதித்து, அச்சதன் அருளால் வேள்வீதொ
டங்கலும் - அத்திருமாலது கருணையால் வேள்விசெய்யத் தொடங்க, அனையது
எல்லாம் முச்சகம்புகமும் நல்பாழ் முனிவரன்மொழிய - அச்செய்தியை யெல்லாம்
மூன்றலகமும் புகழும் நல்ல மகதியாழையுடைய நாரதமுனிவர்கூற, பச்சிளங்
கொடியின் அன்னான் கேளா - பசிய இளங்கொடியையொத்த உமையம்மை கேட்ட
ருளி, பரம்பொருட்கு இதனைக்கூறும் - சிவபெருமானுக்கிதனைக் கூறுவார். (உக)

இறைவனையெனக்குமுன்னர்த்தாதையென்றிருந்ததக்கப்
பொறியிலிநமக்குத்திங்கேநாடொறும்புரியுந்தியோன்
மறைநெறிவேள் விச்செந்தீவளர்க்குமாலதனையின்னே
குறைபடச்சிதைத்தின்பாற்கொளத்தகுரிவரமீதென்றான்.

(இ-ள்) இறைவனே எனக்குமுன்னர் தாதை என்று இருந்த தக்கன்பொறி
யிலி - இறைவனே எனக்குமுன்னே தந்தையென்று பெயர்வாய்ந்திருந்த தக்கனை
ன்னு மறிவிலான், நமக்கு நான்தொறும் திங்கேபுரியும் தியோன் - நமக்குநான் தோ
றும் திங்கையே செய்யும் கொடுமையை யுடையான், மறைநெறிவேள்வி செந்தீ
வளர்க்கும் - வேதநெறியிற்கூறும் வேள்வித்தியை வளர்க்கின்றான், அதனைஇன்னே
குறைபடசிதைத்தி - அதனை இப்பொழுதே குறைபட அழிப்பாய், நின்றால் கொ
ளத்தகும் வரம் ஈது என்றான் - உன்னிடத்தில் யான் பெறத்தகும் வரம் இதுதா
னென்று கூறினார்.

கொடியோளுதலால் எமக்குத் தந்தையெனத் தக்கன் நின்றது கொடிது என்
பார் தந்தையென்றிருந்த தக்கப் பொறியிலியெனவும், அறிவிலனுதலால் அவன் நம்
மைத் தன்கீழ்ப்பட்டவொன்று கருதினான் என்பார் திங்கே நாடொறும் புரியுந்தி
யோன் எனவும், அறியாமையாலெழுந்த இறுமாப்பால் முறைபிறழ்ந்தனன் அதற்
குத்தக்க தன்டம் இயற்றுக என்பார் வேள் விச்செந்தீ வளர்க்குமா லதனை யின்னே
குறைபடச் சிதைத்தியெனவும் கூறினார். (கூ)

இருள் குடியிருந்தகூந்தலிறைவிதன்மாற்றங்கேளாத்
தெருள் குடியிருந்தசிந்தைதவரச்செவந்தநோன்று
ளருள் குடியிருந்தபெம்மானழிதகைத்தக்கனெஞ்சின்
வொருள் குடியிருந்துமொயம்பின்வீரபத்திரனைத்தந்தான்.

(இ-ள்) இருள்குடி இருந்த கூந்தல் இறைவிதன் மாற்றங்கேளாத் - இருள்
குடியிருந்தா லொத்த கூந்தலையுடைய உமையம்மையின் திருவார்த்தையைக் கேட்
டருளி, தெருள் குடிஇருந்த சிந்தை - தெருட்சியே குடியிருந்த திருமனத்தில், செ
வந்த நோன்தான் தைவர - கோபங்கூரும் வலிய முயற்சிபரிசிக்க, அருள்குடிஇருந்த
பெம்மான் - திருவருளே ஒருருக் கொண்டவிறைவன், அழிதகை தக்கன் நெஞ்சின்
வெருள் குடிஇருந்தும் மொயம்பின் வீரபத்திரனை தந்தான் - அழியுந் தன்மையை
யுடைய தக்கனது மனத்தில் அச்சங் குடியேறச் செய்யும் வலிமை யினை யுடைய
வீரபத்திரக் கடவுளைத் தந்தருளினார்.

ஆன்மாக்களிடத்து அருளே குடிக்கொண்டிருத்தலால் தெருள் குடியிருந்த சிந்தையெனவும், ஒறுத்தலும் அருள்தலால் செவந்தனோன்றான் தைவர அருள் குடியிருந்த பெம்மான் எனவுக்கறினார். (கக)

எண்ண நுழலகமீன்றசிறந்தெட்டெம்பிராட்டி.

வண்ணவார்புருவமீப்போயநெரிப்பவாய்துடிப்பப்பொங்கிக்

கண்ணறுசினமீக்கொல்டுபத்திரகாளியென்னும்

பெண்ணைங்கரசையின்றாள்பிறங்கெரிசிதறுங்கண்ணாள்.

(இ-ள்.) எண்ணரும் உலகம் ஈன்றசிறு அகடு எம்பிராட்டி - அளவிறந்த வுலகங்களைத் தந்தருளிய சிறுகிய திருவயிற்றையுடைய அன்னையாகிய எழுது பெருமாட்டி, வண்ணம் வார்புருவம் மீப்போய் நெரிப்பவாய் துடிப்ப பொங்கி - அழகிய நீண்ட புருவம் நெற்றிமேல் நெரிக்கவும் திருவாய்துடிக்கவும் கோபம்கூர்ந்து, கண்ணாறுசினம் மீக்கொண்டு - தாட்சணியம் இகத்து கோபம் மீக்கூர்ந்து, பத்திரகாளியென்னும் பெண் அணங்கு அரசை பிறங்கு எரிசிதறும் கண்ணாள் ஈன்றாள் - பத்திரகாளியென்னும் தெய்வப் பெண்களுக் கரசை விளங்குந் தீப்பொறிசித்தும் திருக்கண்களையுடையவராய்த் தந்தருளினார். (கஉ)

பத்திரகாளியீரபத்திரானிருவார்தாமு

மத்தனையுமையையோற்றிப்பணியெமக்கருளிரொன்

முத்தலைச்சூலத்தண்ணன்மொயம்பனையருளினேக்கி

யித்திருமடையோடுமிறைப்பொழுதின்கட்போந்து.

(இ-ள்.) பத்திரகாளியீரபத்திரானிருவார்தாமும் அத்தனை உமையையோற்றிப்பணி எமக்கு அருளிர் என்ன-பத்திரகாளியும் வீரபத்திரக்கடவுளுமாகிய இருவரும் இறைவனையும் உமையம்மையையும் வணங்கி யாங்கள் செய்யும்பணியை எமக்கு அருளுவீரென்று வினவ, முத்தலைச்சூலத்து அண்ணல் மொயம்பனை அருளின் நோக்கி, மூன்று கவராயுள்ள சூலத்தையேந்திய விறைவன் வீரபத்திரக்கடவுளைத் திருவருட்பார்வையால்பார்த்தருளி, இதிருமடையோடும் இறைபொழுதின்கண்போந்து - இந்த வெற்றிக்குரிய பத்திரகாளியோடும் இறையளவு பொழுதிற்சென்று.

பத்திரகாளி விஜயலக்ஷ்மியாதலால் திருமடந்தையென்றார். (கங)

பழித்தொழிறற்க்கன்வேள்விபாழ்ப்படுத்துமையாள்சீற்ற

மொழித்திபென்றருளிச்செய்தானொள்ளிழையுமையுமவ்வா

றழித்துநீர்வருநிதொன்றுவிடைகொடுத்தருளப்பெற்றுத்

தெழித்தனரொழந்தார்சென்றாரிருவருஞ்சீற்றம்பொங்க.

(இ-ள்.) பழித்தொழில் தக்கன் வேள்விபாழ்ப்படுத்து-தீத்தொழிலையுடைய தக்கனது யாக்கதைப் பாழ்செய்து, உமையாள் சீற்றம் ஒழித்தி என்றருளிச் செய்தான்-உமையம்மையினது கோபத்தை ஒழிப்பாயென்றருளினான், ஒள்ளிழை உமையும் அவ்வாறு நீர் அழித்து வருநிர் என்று விடைகொடுத்தருளப்பெற்று - ஒளிவீசும் ஆபரணங்களையணிந்த உமையம்மையும் அவ்வாறே நீங்கள் தக்கன்வேள்வியை யின்மேயழித்துவருவீர்களென்று விடைகொடுத்தருள அத்திருப்பணியைமேற்கொண்டு, இருவரும் சீற்றம்பொங்க - வீரபத்திரக்கடவுளும் பத்திரகாளியும் கோபம் மீதூர, தெழித்தனர் எழுந்தார் சென்றார் - அதட்டியெழுந்து சென்றனர்.

தக்கன் பழித்தொழிலை யுடையோனாதலால் அவன்செய்யும் வேள்வியும் பழிப்பமைந்த தென்பதுதோன்றப் பழித்தொழிற் தக்கன்வேள்வி பாழ்ப்படுத்து என

வும், இது தன்பொருட்டன்றென்பதுதோன்ற உமையான் சிற்றம் ஒழித்தி யென் றருளிச்செய்தானெனவும் கூறினார். (கச)

எழுசீர்க்கழிநெடி விருத்தம்.

சண்டவாயுமந்தமாகவடவையங்கிதண்ணெனச்
சண்டபானுமதியமொப்பமொய்தயங்கு தென்றிசைச்
சண்டன்வீறுசாந்தமெய்தவெஞ்சினந்தலைக்கொளீஇச்
சண்டிகைத்தலைவியோடுதலைவனங்கனெய்தினான்.

(இ - ளீ.) சண்டவாயும் மந்தம் ஆக-சண்டமாருதக்காற்றுந்தென்றற்காற்றாக வும், வடவை அங்கி தண்ணென-வடவாக்கினியும் தண்ணென்று குளிரவும், சண்ட பானு மதியம் ஒப்ப - ஊழிகாலத்திற்கேற்றும் சூரியனும் சந்திரனையொப்பத் தண் ணென்ற கதிர்வழங்கவும், மொய்தயங்கு தென்றிசை சண்டன் வீறுசாந்தம் எய்த- வலிமை யோடுவிளங்கும் தென்றிசைக்கிறைவானாகிய இயமனும் மிக்க சாந்தகுண த்தையடையவும், வெஞ்சினம் தலைக்கொளுவி - கொடிய கோபமேற்கொண்டு, சண் டிகைத் தலைவியோடு தலைவன் அங்கண் எய்தினான் - பத்திரகாளியோடு வீரபத்திரக் கடவுள் அவ்வேள்விச்சாலையைடைந்தார்கள்.

சண்டமாருதக்காற்றும் வடவாக்கினியும் ஊழிக்காலத்திற்கேற்றாஞ் சூரிய னும் உலகினையழிக்க மிக்க உக்கிரமுடைமையாலும் இயமன், என்று முறுகிய கோப முடைமையாலும் அவை இவர்கள் கொண்டகோபத்திற்குக் கீழ்ப்பட்டவையென்பார்- சண்டவாயு மந்தமாக வடவையங்கி தண்ணெனச் சண்டபானு மதியமொப்ப மொய்த யங்கு தென்றிசைச் சண்டன்வீறு சாந்தமெய்த எனவுக்கூறினார். (கரு)

தன்னேநேருரோமசப்பெயர்க்கணந்தவப்படைத்
தன்னவெங்கணங்கடம்மைவேள்வியாற்றுசாலையின்
வெந்நெருப்புவைப்பவேவியுப்புருந்துமேவலாத்
புன்னெறிச்செஃறக்களுவிபொன்றுமாதாணித்தனன்.

(இ - ளீ.) தன்னேநேர் உரோமசப்பெயர்க்கணம் - தன்னையொத்த உரோமச னென்னும்பெயரையுடைய கணதிபர், தவப்படை தன்னம்வெங்கணங்கள் தம்மை- தமது பெரியசேனைகளிலுள்ள சிறிய கொடிய கணங்களை, வேள்வியூற்ற சாலையில் வெந்நெருப்பு வைப்ப ஏவி - தக்கன் யாகசாலையில் கொடிய தீவைக்க ஏவி, உள் புருந்து மேவலாத புலநெறிச்செல் தக்கன் ஆவி பொன்றும் ஆறு துணித்தனன் - அடைதல் கூடாத புல்லிய நெறியில்சென்ற தக்கனுடைய உயிர் அழியும் வண்ணம் அவன் தலையைச் சேதித்தனன். (கங)

உழைபுருக்கொடோடும்வேள்வியுயிர்செகுத்தருக்கர்தம்
விழிகண்மற்றைமுப்பதிற்றிரண்டுபல்லுமவீழ்த்தினான்
வழுவுமிந்துவைச்சினந்துதேய்த்துவன்னிராவினோ
டெழுகார்துணித்துமற்றுமேற்றதண்டமாற்றுவான்.

(இ - ளீ.) உழை உருக்கொடு ஒடும் வேள்வி உயிர் செகுத்து-மானுருக்கொண் டோடிய யாக புருடன் உயிர்வாங்கி, அருக்கர்தம் விழிகள் மற்றை முப்பதிற்றிர ண்டுபல்லும் வீழ்த்தினான்-சூரியனுடைய கண்களை யகழ்ந்து முப்பத்திரண்டு பல்லே யும் தகர்த்தான், வழுவும் இந்துவை சினந்து தேய்த்து - பின்வாங்குஞ் சந்திரனைக் கோபித்துத்தேய்த்து, வண்ணி எழுநாலினோடு கரந்துணித்து மற்றும் ஏற்ற தண்டம்

ஆற்றுவான் - தீக்கடவனது ஏழு நாவோடு அவனது கையையும் துண்டிசெய்து ஏனையோர்க்கு அவர்கள்செய்த அபராதத்திற்கேற்ற தண்டங்களையும் செய்வானுயினர்.

சூரியர் பன்னிருவராதலால் பன்மையீறுத்து அருக்கா எனவும், அவர்களுள் பகன்கண்ணை அகழ்ந்து சேட்டாவின் பல்லைத் தகர்த்தலால் விழிகண்மற்றை முப்பதிற்கிரண்டுபல்லும் வீழ்த்தினான் எனவும், உயிர்போக்காத ஒறுப்பு தண்டமாதலால் ஏனையோர்க்குச் செய்ததுபோல மற்றைத்தேவர்களுக்கும் அவரவர்கள் அபராதத்திற்குத் தக்கதண்டஞ் செய்யப்புகுந்தமையால் மற்றுமேற்ற தண்டம் ஆற்றுவான் எனவும் கூறினார்.

(௩௭)

குலவுவாணிதன்னிடத்துவீங்குகொங்கைமூக்கரிந்
துலகமீன்றவன்னையும்பர்பெண்டிருக்குமுதுபுரிந்
திலகுமேனே விண்ணவர்க்குமுனிவருக்குமெண்டிசைத்
தலைவருக்கும்வீரனன்றுதக்கதண்டமாற்றினான்.

(இ-ள்.) குலவுவாணிதன் இடத்துவீங்கு கொங்கைமூக்கு ஆறிந்து - விளங்குங் கலைமகனது இடப்பாலுள்ள பருத்ததனத்தின் சூசகத்தையும் மூக்கினையுமிரிந்து, உலகம் ஈன்றஅன்னை - உலகத்தைப்பயந்த வுமாதேவியின் ஆனையால், உம்பர் பெண்டிருக்கும் உதுபுரிந்து - இந்திராணிமுதலிய பெண்களுக்கும் அத்தண்டத்தைச் செய்து, இலகும் ஏனே விண்ணவர்க்கும் முனிவருக்கும் எண்ணிசை தலைவருக்கும் - விளங்காநின்ற மற்றைத்தேவர்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் திக்குப்பாலர்களாகிய இந்திரன்முதலிய எண்மருக்கும், வீரன் அன்று தக்கதண்டம் ஆற்றினான் - வீரபத்திரக்கடவுள் அவரவர்களுக்குத்தக்க தண்டஞ் செய்தருளினார்.

கலைமகள் வலப்பாலுள்ள தனம் சாரீரமென்பதும், இடப்பாலுள்ளதனம் சங்கீதமென்பதுந் தோன்ற இடத்து வீங்குகொங்கை எனவும் அக்கலைமகளன்றி ஏனைத் தெய்வப்பெண்களுக்கும் அத்தண்டஞ் செய்தது தன்னெடுவெந்த பத்திரகாளியால் என்பது தோன்ற உலகமீன்றவன்னையும்பர்பெண்டிருக்கு முதுபுரிந்து எனவுக்கறினார்.

(௩௮)

தடங்கொள்சாலைமுற்றும்வெந்தழற்களித்தியுபமும்
பிடுங்கிவேள்வியாற்றினோர்பெருங்கழுத்தைநாணிநான்
மடங்கயாத்துவேள்வியங்கமற்றவுமெடுத்தெடுத்தி
திடங்கொள்கங்கையூடமுத்தியிட்டவன்கணங்களே.

(இ-ள்.) வன்கணங்கள் - வலிய உரோமசன்முதலிய கணதிபர்களின் படைக்கணங்கள், தடங்கொள்சாலை முற்றும் வெந்தழற்கு அளித்து - பரந்தவேள் விச்சாலை முழுமையையும் கொடிய தீக்கடவுளுக்கு உன்பித்து, யுபமும்பிடுங்கி - வேள்வித் தம்பத்தையும் பிடுங்கி, வேள்வி ஆற்றினோர் பெருங்கழுத்தை - வேள்வி செய்யும் இருத்துவிக்குகளது பெரியகழுத்தினை, நாணிநால் மடங்கயாத்து - அங்குள்ள கயிறுகளால் மடங்கக்கட்டி, வேள்வி அங்கம் மற்றவும் எடுத்து எடுத்து இடம்கொள் கங்கை ஊடு அழுத்தி இட்ட - வேள்விக்கு அங்கமாகிய ஆகவனியமுதலிய வற்றையும் சமித்துமுதலிய மற்றவுபகரணங்களையும் வாரிவாரிப்பரந்த கங்கையினடுவி லழுத்தின.

வேள்விக்குச் சாங்கமாயுள்ளன ஆகவனியமுதலிய மூன்றக்கினிகளும், உபாங்கமாயுள்ள சமித்து முதலியனவும் அடங்க வேள்வியங்க மற்றவுமெடுத்தெடுத்து என்றார். (௩௧)

இன்னவண்ணம்வேள்விமுற்றுயிற்றவாறுகாண்டலும்

பொன்னுடைத்துழாயினன்பொருதுளம்புழுங்கினன்

முன்னர்வெள்கிமான முந்தமொப்பறப்பையேறெனப

பன்னுமூர்நிமேலிவார்துபடையெடுத்தெதிர்த்கனன்.

(இ-ள்.) இன்னவண்ணம் வேள்விமுற்றும் இற்றஆறு காண்டலும்- இவ்வாறு யாகமுற்றும் அழிந்தவகையைக்கண்டஅன்றே, பொன் உடையதுழாயினன்பொருது உளம்புழுங்கினன்- இலக்குமியைத் திருமாபிலுடைய துளபமாலையை யணிர்த்த திருமால்மனம்பொருது புழுங்கி, முன்னர்வெள்கி-முன்னிற்கநாணி, மானம் உட்கமானம் பிடர்பிடித்துந்த, மொப்பறப்பை ஏறு எனன பன்னும் ஊர்திமேல் இவர்த்து-நெருங்கியபறவைகளுக்குள் சிங்கமெனைச் சொல்லப்படும் கருடஊர்தி மேலேறி, படை எடுத்து எதிர்த்தனன் - சுதரிசனமென்னுஞ் சக்கரத்தை யெடுத்துப் போர்க்கெழுந்தான்.

தக்கன் செய்யும் வேள்விக்குத் தான் இயமானனாயிருந்து அத்தக்கன் முதலியோர்க்குக் கேடுகூழ்ந்தமையால் முன்னர் வெள்கி எனவும், அந்நாணத்தால் மானம் மீதுர்த்தமையால் மானமுந்த எனவும், அவ் வீரபத்திரக்கடவுளோடு போர்செய்யவலியிலனானும் அம்மானத்தாற் போர்க்கெழுந்தமையால் மொப்பறப்பை யேறெனப் பன்னு மூர்நிமேலிவார்து படைபெடுத்தெதிர்த்தனன் எனவும்கூறினார். (௪0)

ஆயகாலையண்ணலாணையாற்றினுன்முகப்பிரான்

மேயவையமுன்னருப்பவேறிவீரவள்ளலு

மாயனோடெதிர்த்துவெம்படைக்கலம்வழங்கினு

னேயவங்கண்முண்டபூசல்யாவர்சொல்லவல்லாரே.

(இ-ள்.) ஆயகாலே - அவ்வாறான காலத்தில், அண்ணல் ஆணைஆற்றில்-சிவ பெருமானது ஆணைவழியால், நான்முகப்பிரான் மேயவையம்முன்னர் உய்ப்ப - நான்கு திருமுகங்களையுடைய பிரமன்பொருந்திப் தேனா முன்னே கொண்டுவர, வீரவள்ளலும் ஏறி - வீரபத்திரக்கடவுளும் ஏறி. மாயனோடு எதிர்த்து வெம்படைக்கலம் வழங்கினன் - திருமாலோ டெதிர்த்துக் கொடிய ஆயுதங்களை வீசினான், அங்கண் ஏயபூசல் மூண்ட - அவ்விடத்தில் பொருந்திய போர்முண்டன, யாவர்சொல்லவல்லர் - (அதனை) யார்தான் எடுத்துச் சொல்லவல்லவார்.

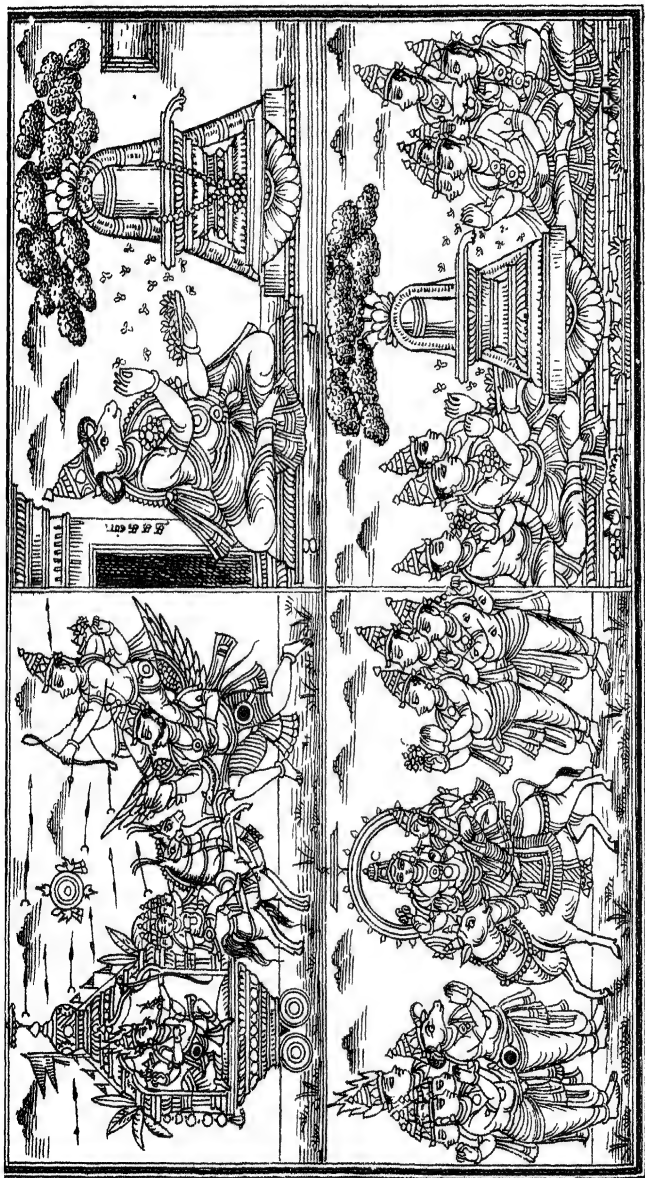
திருமால் ஊர்திமேல் நின்று போர்செய்து நிறறலாலும் வீரபத்திரக்கடவுளுக்கும் ஊர்திவேண்டதலாலும் சிவபிரானனுளுயால் பிரயன் தேர்கொண்டுவந்தனனாலால் அண்ணலாணையாற்றில் நான் முகப்பிரான் மேயவைய முன்னருப்பவேறி என்றார். (௪௧)

வெற்றிதோல்வியின்றிநின்றுவெஞ்செருப்புரிவுழிச்

செற்றமிக்குமாயன்வெய்யதிகிரியைச்செலுத்தினான்

மற்றுவீரபத்திரன்றன்மார்பின்முண்டமாலையு

ளொற்றைவெண்கபாலமப்படைக்கலத்தையுண்டதால்.

சு. தக்கிசபட்டலம்.

(இ-ள்.) வெற்றிதோல்வி இன்றி நின்ற வெம்செருபுரிவழி-வெற்றியும் தோல்வியும் இல்லாமல் இருவரும் நின்று கொடிய டோர்த்தொழில்செய்யுமிடத்து, மாயன் செற்றம் மிக்கு வெய்ய திகிரியை செலுத்தினான் - திருமால் கோபம்கூர்ந்து கொடிய சதரிசனமென்னுஞ்சக்கரத்தைச் செலுத்தினான், வீரபத்திரன் தன்மார்பின் முண்டமால உள் ஒற்றை வெண்கபாலம் - வீரபத்திரக்கடவுளது மார்பிலணிந்த தலைமாலையுள் ஒரு வெள்ளிய கபாலமானது, படைக்கலத்தை உண்டது - அச்சதரிசனமென்னுஞ் சக்கரத்தை உண்டது. (சஉ)

அறுசீர்க்கழிநெடில்விருத்தம்.

உணங்கரும்வலத்தவாழியுணங்கியதோர்ந்துமாற்றார்க்
கணங்குருழ்கணங்களண்டம்வெடிபடமுழங்கியார்த்துத்
துணங்கையாட்டயருமோதைதுஞ்சிறொழியநின்ற
கணங்கெழுசுரர்கள்கேளாக்கலங்கியோட்டெடுக்குமேல்வை.

(இ-ள்.) உணங்கு அரும்வலத்த ஆழி உணங்கியது ஓர்ந்து - கெடுதலில்லாத வெற்றியையுடைய சதரிசனமென்னுஞ் சக்கரமானது நிலையுரிந்ததை யாராய்ந்து, மாற்றார்க்கு அணங்கு குழ்கணங்கள் - பகைவர்க்கு வருத்தஞ்செய்யும் சிவகணங்கள், அண்டம்வெடிபட முழங்கி ஓர்ந்து - பலவண்டங்கள் வெடிபடக் கோவிதது முழங்கி, துணங்கை ஆட்டி அயரும் ஒதை- துணங்கை யாடலைச்செய்யும் ஸூடத்துண்டாகிய சத்தத்தை, துஞ்சிறு ஒழியநின்ற கணம் கெழுசுரர்கள் கேளாக்கலங்கி ஓட்டெடுக்கும் ஏல்வை - இறந்தவர் ஒழியநின்ற கணங்களாகிய தேவர்கள்கேட்டுக் கலங்கியோடுஞ் சமையத்தில்.

சிவபெருமானருளியதாலால் உணங்கரும்வலத்தவாழி எனவும், தேவகணங்கள் பதினெண்வகைப்பட்டிருந்தலால் கணங்கெழுசுரர்களெனவுகூறினார். துணங்கை இருகையையுமுடக்கிப் பழுப்புடை யொற்றியாடல் “முடக்கியிருகை பழுப்புடை யொற்றித் - தொடக்கிய நடையது துணங்கையாகும்” என்பதனாலும், கணங்கெழுசுரர்கள் என்றதை—

“கின்னரர்கிம்புருடர்விச்சாசர்கருடர்
பொன்னம்பூதர்புகழியக்கர்-மன்னும்
உரகர்சுரர்சாரணர்முனிவர்மேலாம்
பரசுதியோர்சித்தர்பாவர்.

காஞ்சருவர்தாரகைகள்காணப்பசாசுகள்
ஏந்துபுகழ்மேயவிராக்கதரோ - டாய்ந்ததிறல்
போகாவியல்புடையபோகபூமியாருடனே

ஆகாயவாசி-ளாவார்” எனவருதலாலும் உணர்க. (சரு)

காண்டருவீரர்ச்செம்மல்கணங்களானவளைத்துத்தாளின்
மாண்டருவிகளையாப்புவலித்தலும்புரவிமானேர்
தூண்டியவெகினப்பாகன்றுணையடிதொழுதிரந்து
வேண்டினனடிகேள்சிறம்விடுத்தருளினியென்றேத்தி.

(இ-ள்.) காண்தருவீரர் செம்மல்கணங்களான் வளைத்து-காணத்தக்க வீரபத்திரக்கடவுளினுடைய கணங்களால் வளைக்கப்பட்டு, தாளின்மாண்டரு விகளையாப்புவலித்தலும்-காவில் சிமிழ்த்த கொடியதனையாகிய விலக்கினையவர்கள் பூட்டலும், புரவி

மான் தேர்துண்டிய எகின்பாகன்-குதிரையூட்டிய தேரைச்செலுத்திவந்த அன்னப் பாசனாகியபிரமன், துணை அடிதொழுது இரங்குவேண்டினன் அடிகேள் இனிசீற்றம் விடுத்தான் என்று ஏத்தி-அவ்வீரபத்திரக்கடவுளது இரண்டு திருவடிகளையும் தொழுது குறையிற்று வேண்டி அடிகளே இனிக் கோபத்தை விட்டருளாய் என்றுதுதித்து.

தத்தம் ஊர்தியை நடத்துவோர் அவ்வவ் ஐர்திகளுக்குப் பாகராதலால் அன்னத்தையுரும் பிரமனை - எகின்படாகன் என்றார். (சச)

மாதர்வெண்கமலத்தோன்றல்விண்ணப்பஞ்செலிமடுத்து
மேததைகுகுணங்குளோடும்வெகுளியைவிடுத்து நாமம்மான்
பாதநாமரைக்கீழ்ச்சிந்தைபதித்தனன்பதித்தலோடும்
பூதரமகளுந்தானுமாயிடைப்போந்தான்ண்ணல்.

(இ-ள்) மாதர்வெண்கமலத்தோன்றல் விண்ணப்பம் செலிமடுத்து - அழகிய வெண்டாமரையில் வசிக்கும் பிரமன்குடைய விண்ணப்பத்தைத் திருச்செவி சாத்தி, மேததைகுகுணங்குளோடும் வெகுளியைவிடுத்து - மேன்மைவாய்ந்த கணங்குளோடும் மீதுர்ந்த கோபத்தை விடுத்து, நம்மான் பாதநாமரைக்கீழ் சிந்தைபதித்தனன் - இறைவனது திருவடிக் தாமரையின்கீழ் தனதுமனத்தையிருத்தினன், பதித்தலோடும் - அவ்வாறுபதிக்க, அண்ணல் பூதரமகரும் தானும்ஆயிடை போந்தான் - சிவபெருமான் மலைமகளுந்தானும் அவ்விடத்தில் எழுந்தருளிணன்.

பால்வீரவிச் சிறந்துநிற்பதால் போந்தான் என ஆண்பால் முடிபுத்து கூறினர்.

குடமுழாபதலைதக்கைகொக்கரைபணவங்கோதை
படகமாகுளிதடாரிதகுணிச்சம்பம்பைமொந்தை
துடிபணைதிமிலைகண்டைதொண்டகம்பேரிகல்ல
வடமுதலியங்குளெல்லாம்வயின்றொறுமியம்பிமல்க.

(இ-ள்) குடமுழா பதலை தக்கை கொக்கரை பணவம் கோதை - குடமுழாவும் பதலையும் தக்கையும் பணவமும் கோதையும், படகம் ஆகுளி தடாரி தகுணிச்சம்பம்பை மொந்தை - படகமும் ஆகுளியும் தடாரியும் தகுணிச்சமும் பம்பையும் மொந்தையும், துடிபணை திமிலை கண்டை தொண்டகம் பேரி கல்லவடம் முதல் இயங்கள் எல்லாம் வயின்றொறும் இயம்பிமல்க - துடியும்பணையும் திமிலையும் கண்டையும் தொண்டகமும் பேரியும் கல்லவடமும் முதலிய வாச்சியங்களெல்லாம் இடங்கள்தொறும் கோவித்து ஒருபால் முழங்கவும்.

பதலை - வாயகன்றபறை. தக்கை - பம்பைவாச்சியம். கொக்கரை, கோதை ஒருவகை வாச்சியங்கள். பணவம் - தம்பட்டம். படகம் - ஒருகட்பறை. ஆகுளி - சிறுபறை. தடாரி - மத்தளம். தகுணிச்சம், மொந்தை, திமிலை, கண்டை, கல்லவடம் ஒருவகைப்பறைகள், பணை - மருதநிலத்துப்பறை. தொண்டகம் - குறிஞ்சிநிலப்பறை, பம்பை, பேரி வெளி. (சக)

வளைவயிர் பணிலஞ்சின்னவங்கியந்தாராகாளங்
கிளைபடுநரம்புவிணைதீங்குழன்மிடற்றுக்கீத
முளவெண்ணப்பறவுங்கா லுந்துவைப்பவாயுநநதுணமய
யளவவினுலகமெல்லாமிசைமயமாகித்தேங்க.

(இ-ள்.) வளை வயிர் பணிலம் சின்னம் வங்கியம் தாராகாளம் - வளைந்தகொம்பும் சங்கமும் சின்னமும் இசைக்குழலும் தாராயும் காளமும், கிளைபடு நரம்புவிணை

திங்குதல் மிடறுகீதம் உள ஏனை பிறவும் காலும் துடைப்பு ஒலி - கிணைநரம்பைந்
சவீணையும் இனிய வேய்க்குமலும் சாரீரீகமுமாயுள்ள மற்றைப் பிறஇசைகாச்சி
யங்களும் புலப்படுத்தும் ஒசையின் முழக்கங்கள், உறந்துவிட்டி அளவின் - அநி
கரித்துப் பொருமி எங்குங்கலத்தலால், உலகம் எல்லாம் இசையமமாகி தேங்க-உலக
மெல்லாம் இசையமமாய் ஓர்பால் நிரம்பவும்.

வங்கியம் - இசைக்குழல், வீணைநரம்புகள் இணை, கிணை, பகை, நட்பு என
நான்குவகைப்படும். அவற்றுள் கிணை என்றது ஐந்தாமநரம்பினை. அவற்றை விரிந்
கிற் பெருகும். ஏனை ஏனை குறுக்கல் விகாரம். (௨௭)

வாலொளிக்கவிகைபிச்சஞ்சாமமாமணிப்பூண்டொங்க
லாலவட்டங்கண்மற்றும்விடைக்கொடியருகுசெல்லச்
காலனைச்செருத்தவாறுமுப்புரங்காயந்தவாறும்
போல்வனவுலகந்தேறப்பூதர்கள்விருதுபாட.

(இ-ள்.) வால் ஒளிக்கவிகை - வெள்ளிய ஒளியையுடைய குடையும், பிச்சம்-
பீலிக்குடையும், சாமரை மணிப்பூண் தொங்கல் - கவரியும் இரத்தினங்களால் பூண்
கட்டிய மயிற்றோகையும், ஆலவட்டங்கள் மற்றும் விடைக்கொடி அருகுசெல்ல -
ஆலவட்டங்களும் அது ஒழிந்தனவும் இடபக்கொடியருகே செல்லவும், காலனைசெ
ருத்த ஆறும் முப்புரம் காயந்த ஆறும் - இயமனை உயிர்பருகிய வரலாறும் திரிபுரங்
களை நகைத்தெரித்த வரலாறும், போல்வன- இவைபோல்வனவுமாகிய வரலாறுகளை,
உலகம் தேற பூதர்கள் விருதுபாட - உலகிலுள்ளோர் தெளிந்துய்யப் பூதர்கள் ஓர்
பால் விருதுகள்பாடவும்.

தண்ணை யடைக்கலம் அடைந்தவர்களைக் காத்தருள்வோன் என்பதுணர்ந்து
ஆன்மகோடிகள் சரணடைந் துய்யப் பாடினர் என்பதுதோன்றக் காலனைச் செருத்
தவாறு முப்புரங்காயந்தவாறும் போல்வன வுலகந்தேற என்றார். (௨௮)

ஏற்றுருக்கொண்டுதன்போலினையடிதாங்கப்பெற்று
மாற்றலனாகித்தன்னேர்தருக்கியமாயோன்செய்ய
காற்றலைப்பிணிப்புக்காணுங்களிப்பினுன்மேல்கொண்டிக்கு
மாற்றல்சாலறவெள்ளேறுபரந்துசெண்டாடிச்செல்ல.

(இ-ள்.) தன்போல் ஏறு உருக்கொண்டு இணையடி தாங்கப்பெற்று-தன்னைப்
போல் இடபவடிவங்கொண்டு சிவபெருமானது இரண்டு திருவடிகளையும் சுமக்க
அடைந்து, மாற்றலனாகி தன்னேர் தருக்கிய மாயோன்செய்ய கால்தலைப் பிணிப்பு
காணும் களிப்பினால் - தனக்குப் பகைவனாய்த் தன்னெதிரே இறுமாப்படைந்த திரு
மாலது செவந்த காலின்பூட்டிய விலங்கின் சிமிழ்ப்பினைக் காணும் மகிழ்ச்சியால்,
மேல்கொண்டு உய்க்கும் ஆற்றல்சால் அறம் வெள்ளேறுபரந்து செண்டாடி செல்ல -
மேல்கொண்டு செலுத்தும் வலிமைமிக்க தருமமென்னும் வெள்ளியவிடை எங்கும்
பரவிச் செண்டாடி ஓர்பாற்செல்லவும்.

திருமால் விடையாகத்தாங்கியது தருமதேவதை விடையுருக்கொண்டு தாங்
கியதற்குப் பின்னர் ஆதலால் அது தன்னுள் அழுக்காறடைந்தது என்பார் பிணிப்
புக்காணும் களிப்பினால் மேல்கொண்டிபுக்கும் - ஆற்றல் சாலறவெள்ளேறு பரந்து
செண்டாடிச்செல்ல என்றார். (௨௯)

வெள்ளநீர்க்கிடையோன்வைத்தவிழியவனெவ்வங்காண
வெள்கியாங்கடியிற்சாத்தும்வினாமலர்க்குவையுண்மூழ்க
வெள்ளொலும்பணிகடங்குளினத்தவார்மெலிவுநோக்கி
யுள்ளுடைந்தமூவதேயப்பவொன்றொடொன்றலம்பியாட.

(இ-ள்.) வெள்ளநீர்க் கிடையோன் வைத்தவிழி - பார்கடலில் அறிதாயின் கொள்ளும் திருமால் மலராகச்சாத்திய சுண, அவன் எவ்வங்காண - அத்திருமால் தனையுண்டு வருந்தும் வருத்தத்தைக்காண, வெள்கியது ஆங்கு அடியில் சாத்தும் வினாமலர்க்குவை உள் மூழ்க - நாணம் கூர்ந்துபோலச் சிவபெருமான் திருவடியிற் சாத்தும் வாசமிக்க மலர்க்குப்பையுள் ஓர்பால் மூழ்கவும், வெள்ளெழு அணி சுள் தங்கள் இனத்தவர் மெலிவுநோக்கி - வெள்ளிய எலும்பாகிய ஆபரணங்கள் தங்குளினத்தவராகிய திருமால்முதலியோரது மெலிவினைப்பார்த்து, உள் உடைந்து அழுவது ஏய்ப்ப - மனமுடைந்து அழுதலையொப்ப, ஒன்றோடொன்று அலம்பியாடி - ஒன்றோடொன்று மூங்கி ஓர்பாலாடவும்.

சுலந்தனை மாய்த்த சக்கரம் பெறுதற்பொருட்டுத் திருமால் தனது விழிமலரைச் சாத்தினமையால் அக்கணமலர் அடியவார்சாத்திய மலர்க்குப்பையுள் மூழ்கிக் கிடத்தலை, அத்திருமால் இன்று இறுமாந்தமையால்; தனையுண்டு வருந்துதலேக்காண வருத்தங்கூர்ந்து கரந்தது எனக்கவியத்தியவசயித்துக் கூறுதலால் தற்குறிப்பேற்றவுமையணி திருமால்முதலியோர் எலும்பினைத்தான் நித்தியன் எனப்பலப்படுத்தற்கு அணியாகத் தாங்கிநின்றலால் அது ஒன்றோடொன்று மூங்கி யொலித்தலை அவர் சுண்மெலிவு நோக்கியமூதலை யொத்ததெனக் கூறுதலால் இதுவும் அவ்வணி. சக்கரம் பெறத் திருமால் பூசித்ததை முன்னர்க்காணக. (இ-)

புன்னெறித்தலைநின்றெங்கோன்றையிகழ்ந்திடும்பைபூண்ட
வின்னையெனக்கூணாகவளித்திடுமிறைவனென்னு
மன்னுபேருவகைபொங்கிமலர்ந்தெனநளினச்செங்கை
தன்னிடையங்குசெங்கேழிணொரித்தழல்கூத்தாட.

(இ-ள்) புல் நெறித்தலை நின்று எங்கோன்தனை இகழ்ந்து இடம்பை பூண்ட இன்னா - புல்லிய தீவழியில் நின்று எமது பெருமானையிகழ்ந்து துன்பம்பூண்ட இத்தன்மையதா, இறைவன் எனக்கு ஊண்ட ஆக அளித்திடும் என்ன-சிவபெருமான் எனக்கு உணவாகத் தந்தருள்வான் என்று, மன்னுபேர் உவகை பொங்கி மலர்ந்தாலென்ன - நிலைபெற்ற பெரியமகிழ்ச்சி மிக்கூர்ந்து மலர்ந்தாற்போல, நளினம்செங்கை தன் இடையங்கு செங்கேழ் இணர் எரிதழல் கூத்தாட-தாமமாமலையொத்த செவந்த தன்கையினிடத்து விளங்கும் செந்நிறம் வாய்ந்த தீப்பிழம்பு ஓர்பாற் கூத்தாடவும்.

தக்கன்செய்த பழித்தொழிலுக்கு ஏனையோர் உடன்பட்டு நின்றலால் புன்னெறித்தலைநின்று என்றார். சிவபெருமான் திருக்கரத்திலேந்தியு"வேள்வித்தீ ஒரு பால் விளங்குதலை, தன்னையிகழ்ந்தவனா யெனக்கு உணவாகத் தந்தருள்வொன்று விளக்கஞ்செய்ததை யொக்குமெனக் கவிஅத்தியவசயித்துக் கூறுதலால் தற்குறிப்பேற்றவணி. தேவதாருவமுனிவர் வேள்வியிற்றந்த மான்முதலியவற்றை யேவியுஞ் சிவபெருமானுக்கோ ரிடையூறு மவை செய்யாமையால் முடிவில் வேள்வித்தீயினையேவ அதனையுந் தனது திருக்கரத்திலேந்தினர்என்பது கந்தபுராணம் ததீசியுத்தரப்படலத்தில் வருதல்காணக, மலர்ந்தென தொகுத்தல் விகாரம். (இச)

உய்திறனுணராமற்றையும்ப் போற்பழிப்புணமே
செய்திறன்முன்னர்த்தேறிக்கொடிஞ்சித்தேர்செலுத்தியுய்ந்த
மைதபுதன்னேன்சீலமறிந்துளமகிழ்ச்சிபூத்தாங்
கைதெனவயன்கபாலமற்புதமுறுவல்காட்ட.

(இ-ள்.) உய்திறன் உணராதமற்ற உய்ப்போல் - தாம் உய்யும் வகை
யைச் சிறிதும் உணராது மற்றைத்தேவர்கள்போல, பழிப்புணமே செய்திறன்முன்
னர்த்தேறி - தானும் பழிப்படையாமல் செய்யும்வகையை முன்பேபெளிந்து, கொடி
ஞ்சிதேர் செலுத்தி உய்ந்த மைதபுதன்னேன்சீலம் அறிந்து உளம் மகிழ்ச்சி பூத்தால்
ஆங்கு - மொட்டையுடைய தேரைச்செலுத்திப் பிழைத்த குற்றத்திலின்று நீங்கிய
தனக் குரியவனதுசீலத்தைத்தெரிந்து மனமகிழ்ச்சி கூர்ந்ததுபோல, ஐதென அயன்
கபாலம் அற்புதம் ஈறுவல் காட்ட - அழகாகப் பிரமகபாலமானது அதிசயம் விளைக்
கும் புன்சிரிப்பு ஓர்பால் காட்டவும்.

பூத்தாங்கு தொகுத்தல் - இதுவும் அவ்வணி.

(௫௨)

மாறடுமதுகைத்தல்னைவள்ள லுக்கியம்பிக்கொல்வித்
தூறுகாணமாரிந்நாளுலந்தவாநோக்கியோகை
யேறுதன்முடியசைத்துத்தகுந்தகுமென்பதேபோ
லாறணிசுடிமோலிவிகொக்கிறகசைவுற்றாட.

(இ-ள்.) மாறு அடுமதுகை தன்னைபகைவரைக்கொல்லும் வலிமையையுடைய
தனது செயலை, வள்ளலுக்கு இயம்பி கொல்வித்து - சிவபெருமானுக்குக்கூறிக் கொ
லைசெய்வித்து, ஊறுகாண் அமரர் - நமக்குநேருந் துன்பத்தைக் கண்டு மகிழ்கூரும்
தேவர்கள், இந்நான் உலந்த ஆறுநோக்கி - இந்நாளில் அழிந்தவகையைப் பார்த்து,
ஓகை ஏறுதன் முடிஅசைத்து தகுந்தகும் என்பதேபோல் - மகிழ்ச்சிமிக்க தனது
தலையைக் கம்பித்துத் தகுந்தகும் என்றுகூறுவதுபோல, ஆறு அணிசுடிமோலி கொ
க்கு இறகு அசைவுற்றாட - கண்கையையணிந்த சடாமகுடத்திற் செருகிய பகன்
என்னும் அசுரனது இறகு ஒருபால் அசைந்தாடவும்.

தேவர்கள் வேண்டுகோளால் சிவபெருமான் தனது உயிர்பருகினமையால்
தனக்கு இடையூறுதேடிய வத்தேவர்களின்று உயிரிழந்துகிடத்தலைக் கண்டுமகிழ்
கூர்தல்போல அசைந்தாடியதெனச் சிவபிரான் சடாமவுலியி லணிந்த பகாசுரன் இற
கினைக் கவி அத்தியவசயித்துக் கூறுதலால் இதுவும் அவ்வணி. இரண்டனுரடும்
பயனிலையுந் தொகுமிடத்து வருமொழி வல்லெழுத்துமிகுதல் பொதுவிதியால்
வருமென்பதுணராது, இயல்பாம் எனக்கருதி மதுகைத்தன்னை யென்னும்பாடத்தை
மதுகைத்தன்னையெனத் திருத்தினர், அவர் போலியிலக்கணம் இதுமட்டோ? “தழு
வினா தழீஇனா” என அளபெடையின்கண் வருதலை நோக்காது “வழீஇனா” என்
னும்பாடத்தை வழிஇனா” எனத் திருத்தினர், இவர்திருத்தம் இலக்கணநூல் கற்றுண
ரார் வியக்கத்தக்கதுபோலும்.

(௫௩)

மறைமுதலேவலாற்றின்வயமகனியற்றுத்தண்டக்
குறையினைநிரப்பவெண்ணிக்கொடுவிடமிறைப்பதேபோற்
கறையனற்றுத்திப்பாந்தடகலன்கள்வாய்பூட்டுவிட்டு
முறைமுறைக்கவைநாட்டிமூசெனவுயிர்த்துநோக்க.

(இ-ள்.) மறைமுதல் எவல் ஆற்றின் - வேதங்களுக்கு முதல்வகுதிய இறை
வனது எவலின் வழியே, வயமகன் இயற்றும் தண்டக்குறையினை நிரப்பஎண்ணி -

வீரபத்திரக்கடவுள் தேவர்களைத் தண்டஞ்செய்யும் குறைபாட்டினை நிரப்பச்சுருதி, கறை அணல் துத்திபார்த்தன் கலன்கள்-வீதம்வாய்ந்த மேல்வாயையும் படப்போதியையுமுடைய சர்ப்பாபரணங்கள், கொடுவிடம் இறைப்பதேபோல் - கொடியவிஷத்தை யிறைத்தல்போல, வாய்பூட்டுவிட்டு முறைமுறை கவைநாட்டி மூசுஎன உயிர்த்து நோக்க-வாய்திறந்து முறைமுறையாகப் பிளவுபட்ட நாக்குகளைநீட்டி மூசென்றபெருமூச்செறிந்து ஓர்பால் பார்ச்சவும்.

தேவர்கள் தமக்கு ஓர்வகையால் பகைவராதலால் வீரபத்திரக்கடவுளாலொறுக்கப்பட்டுக் குற்றயிராய்க் கிடந்த தேவர்களுயிர் முற்றுங்கழிய விடத்தினைச் சிவபிரானணிந்த சர்ப்பாபரணங்கள் கான்றதெனக் கவிஅத்திய வசயித்துக் கூறுதலால் இதுவும் அவ்வணி. (௫௪)

கணங்கெழுபாற்றுப்பந்தர்ப்பறந்தலைக்களத்துஞாங்கருணங்குருதுமிமையோராவியுள்ளதோவிலதோவென்னப்பிணங்களைத்தொட்டுப்பார்ப்பான்பிணைக்கரநீட்டியாங்குவணங்குடன்மதியம்வெண்கேழ்வளங்கநிரப்பாநிற்ப.

(இ-ள்.) கணங்கெழுபாறு பந்தர் பறந்தலை களத்துஞாங்கம் - கூட்டமாகத்திரண்ட பருந்தின்பந்தலையுடைய போர்க்களத்தின் பக்கத்தில், உணங்குறும் இமையோர் ஆவி உள்ளதோ இல்லதோ என்ன - வெட்டுண்டு வருந்தும் தேவர்களுக்கு உயிருள்ளதோ இல்லையோவென்று, பிணங்களை தொட்டுப்பார்ப்பான் பிணைகரம் நீட்டினால் ஆங்கு - பிணங்களைத் தொட்டுப்பார்க்கப் பின்னியகரங்களை நீட்டிப் பரிசித்தால்போல, வணங்கு உடல் மதியம் வெண்கேழ் வளம் கதிர் பரப்பாநிற்ப - வளைந்த சரீரத்தையுடைய சந்திரன் வெள்ளிய நிறத்தையுடைய வளம்வாய்ந்த கிரணத்தை ஓர்பால் பரப்பவும்.

சிவபிரான் அணிந்த இளஞ்சந்திரன் நிலவு வீசுதலைத் தன்னினத்தவராகிய தேவர்கள் உயிரிழந்தனரோ இல்லாவென்று தொட்டுப் பரிசித்தல்போலக் கிரணம் வீசியதென்று கவிஅத்திய வசயித்துக் கூறுதலால் இதுவும் அவ்வணி. (௫௫)

இகழ்ந்தவர்தமக்கேபின்னுபின்னருள்புரியவேண்டிப் புழுந்திறனோக்கியுள்ளம்பொறாதுவேர்த்தாடிப்பொங்கியகந்தளார்த்தெழுந்தவீழ்ந்துபுரண்டுகையெறிந்தாலன்னநெருஞ்சடைக்கங்கைமாதிரிரந்தாந்தாற்பியாட.

(இ-ள்.) இகழ்ந்தவர் தமக்கேபின்னும் இன் அருள் புரியவேண்டி புரும்பிறன் நெருஞ்சடை கங்கைமாதிரி நோக்கி-நன்னையிசுழ்ந்த திருமால்முதலிய தேவர்களுக்குப் பின்னும் அருள்செய்ய விரும்பி இறைவன் செல்லும் வகையைப் பரந்தசடையிலுள்ள கங்காதேவி பார்த்து, உள்ளம் பொறாது வேர்த்து ஊடிப்பொங்கி-மனம் பொறாது வேர்த்துப் பிணங்கிச் சினங்கூர்ந்து, அகம்சளர்ந்து எழுந்து வீழ்ந்து புரண்டு கை எறிந்தால் அன்ன - மனந்தளர்ந்து எழுந்து விழுந்து புரண்டு கையைமோதினாற்போல, நிரந்தரம் ததும்பியாட - நெருங்கிய அலைகள்ததும்பி ஒருபாலாடவும்.

சடையிலணிந்த கங்கை சிவபெருமானுக்கு வந்த இகழ்ச்சி தனக்கும் உளதாதலில் மீட்டும் இகழ்ந்த அவர்க்கு அருள்செய்யச் சென்றமைக்கு இணங்காது ஊடிப் புரண்டு கைகளோமோதியதுபோல இருந்ததெனக் கவிஅத்தியவசயித்துக் கூறுதலால் இதுவும் அவ்வணி. (௫௬)

தாதையென்றிருந்து தீங்கேதாங்கினுந் தாக்கநல்கப்
போதனோயானென்று மும்பூவையையத்தழிஇக்கொண்டேரு
மாதாங்குப்பவன்னவணங்கினையேட்டாற்கையாற்
காதலித்திறுகப்புல்லியனைத்திடுங்காட்சிதோன்ற.

(இ-ள்.) தாதை என்று இருந்து தீங்கே தாங்கினுந்-எனக்குத் தந்தையெ
ன்று பேர்பூண்டிருந்து என்றத் தீங்கே செய்துவந்த தக்கனுக்கு, ஆக்கம் நல்லாய்
போதனோன் என்று ஊடுப்புவையை தழுவிக்கொண்டு ஏகும் ஆதாம் கடுப்ப - வாழ்
நான் கொடுத்தருள நான்வானோன் என்று பிணங்கும் உமையம்மையை ஒருபால் தழு
விச்செல்லும் விருப்பினை யொப்ப, அன்ன அணங்கினை-அந்த உமையம்மையை, இட
ப்பால் கையால் காத்தித்து இறுகப்பல்லி அணைத்திடும் காட்சிதோன்ற - தனது இட
ப்பாகத்தில் திருச்சரத்தால் இறுகத்தழுவி அணைத்தருளும் காட்சி ஒருபால் தோன்
றவும்.

தன்னு லொறுக்கப்பட்டவனாப் பரிக்கிரகித்தல்தனது அருட்சத்தியாலாத
லால் ஆக்கநல்கப்போதனோன் யானென்றாயிடுமென்றார். உமையம்மையை யொருபா
லணைத்துச்செல்லுதலை, எனக்குத் தந்தையென்று பெயர்ப்பூண்டிருந்தும் எனக்கு
என்றத் தீங்கேசெய்து வந்த தக்கனுக்கு இன்று ஆக்கந்தரவாரோன் என்று ஊடிய
உமையம்மையினூடலெ யொழிக்கத் தழுவினர் எனக் கவியத்திய வசயித்துக் கூறுந்
லால் தற்குறிப்பேற்றவணி.

தனது சத்தியால் அருளுதலை—

“இடப்பாகமாதரானோடிபைந்துயிர்க்கின்பமென்றும்

அடைப்பாளும்” எனவரும் சிவஞானசித்தியாரால் உணர்சு. (இ-ள்)

சுருதியென்பிரத்தமூளைகுடருடற்குறைகமென்றும்

பொருகளந்திருந்கண்சாத்தாப்பொருட்டவண்மறைப்பார்போலக்

தருமலாமாரிதுவியுருத்திரகணங்கன்சாரக்

சுருணைகூர்ந்தருளித்தோன்றுங்கடவுளையெவருங்கண்டார்.

(இ-ள்.) சுருதி என்பு இரத்தம் மூளை குடல் உடல் குறைகள் துன்றும் பொரு
களம் - உதிரமும் எலும்பும் தசையும் மூளையும் குடலும் கவந்தங்கனம் நெருங்கிய
பேரர்க்கணத்தை, திருக்கண் சாத்தாப்பொருட்டி அவண் மறைப்பார்போல - இறை
வன் தனது திருக்கண்களைச் சாத்தாவண்ணம் அவ்விடத்தில் மறைப்பவர்போல,
உருத்திரகணங்கள் தருமலாமாரி துவிகார - உருத்திரகணங்கள் வாசம் வீசும் மலர்
மழைசித்தி ஒருபாற்சாரவும், சுருணைகூர்ந்தருளித்தோன்றும் கடவுளை எவரும் கண்
டார் - கிருபைகூர்ந்தருளிக் காட்சித்தருளஞ் சிவபெருமானைத் திருமால்முதலிய
யாவரும் தரிசித்தார்கள்.

இரத்தம் செந்நிறம் அது தசைமேல் நிற்தலால் பண்பாகுபெயர். (இ-ள்)

கொடுங்களுக்கண்டுவேர்த்துக்குழறிவாய்வெருஉங்காலன்னை

யடுங்களுவொழித்துவல்லையனைத்திடப்பெறுஞ்சிறுப்போ

னடுங்குறுமிமையோரொல்லாநாதனைக்காண்டலோடு

நெடுங்களிதுளம்பியோகைநீடினார்வணங்கிசின்றார்.

(இ-ள்.) கொடுங்களுக்கண்டுவேர்த்து குழறிவாய் வெருவுங்கால்-கொடிய கனவு
கண்டி வேர்த்து வாய்குழறிப் புலருங்காலத்தில், அன்னை - தாயானவள், அடுங்களு

ஒழித்து வல்லே அணைத்திடபெறும் சிறாபோல - அம்மக்களை வருத்துங் கணவினை யொழித்து வினைத்து அணைக்கப்பெற்ற பிள்ளைகளைப்போல, நடுங்குறும் இமையோர் எல்லாம் நாதனைகாண்டேலாடும் - நடுங்குந் தேவர்களெல்லாம் சிவபெருமானைக்கண்ட அன்றே, நெடுங்கனி துளம்பி ஓகை நீடினார் வணங்கினின்றார் - மிக்க களிமீதுர மகிழ்கூர்ந்து வணங்கி நின்றார்கள்.

ஆண்பாலுக்குப் பெண்பாலே யுவமைகூறினாராயினும் மக்கள்பாற் செய்யுங் கருணைக்கு அன்னை மோம்பட்டவளாதலால் கருணையின் மிகுதிதோன்றச் சிவபிரானை அன்னையாகவும், தேவர்களை மக்களாகவும் ஒப்புமைக் கூட்ட வுவமையணியாகப் பான்மாறுபடுதலில் வந்தவுவமையணி வருவமைதிபடக் கூறினார். (106)

இன்னாரைநோக்கியெங்கோன்முறுவலித்தெமக்குவேள்வி
நன்னிடைப்பாகமென்னே தந்திலீரீர்துநிற்க
மன்னுபேரடிபேரணமவலியினீர்பலருமென்னே
பன்னுமோர்வீரற்காற்றாதுடைந்தனிர்பகர்மினென்றான்.

(இ-ள்.) எங்கோன் இன்னாரைநோக்கி முறுவலித்து-எமது பெருமான் இத்தன்மையையுடைய தேவர்களைப் பார்த்துப் புன்னகைசெய்தருளி, எமக்கு வேள்வி இடைபாகம் என்னேதந்திலீர் - எமக்கு வேள்வியில் அலிப்பாகத்தை யாதுகாரணம் கொடுக்கலீர், அஃதுநிற்க-அது நிற்க, பலரும் பன்னுபேர் அடிபேர் ஆண்மை வலியினீர்-நீங்கள்பலரும்நிலைபெற்ற போர்க்களத்தில் எதிர்ந்தோணாக் கொல்லும் பெரிய ஆண்மையில் வலியீர், பன்னும் ஓர் வீரற்கு ஆற்றாது உடைந்தனீர் என்னே பகர்மின் என்றான் - இப்போது பலரும் புகழும் ஒருவீரனுக்குச் சிறிதும் ஆற்றாது தோற்றிர் அது யாது காரணம் கூறுங்களென்று வினவியருளினான்.

இகழ்ச்சிதோன்றத் திருமால்முதலிய தேவர்களைப் புகழ்ந்து கூறுதலால் இது கஞ்சப்புகழ்ச்சியணி. (107)

அடியிணைதொழுதுமாயோன்முதலியவமார்சொல்வா
ரடிபடுமெங்களாண்மைதுநம்பொன்றிலன்றேகண்டா
யடியாராமெம்மைப்பல்குந்ருங்குபோலாட்டுவிப்ப
தடிகளுக்கழகோவெந்தாயாற்றிலேமுய்யக்கொள்ளாய்,

(இ-ள்.) அடியிணைதொழுதுமாயோன்முதலிய அமர்சொல்வார் - இரண்டு திருவடிகளையும் தொழுது திருமாலமுதலிய தேவர்கள் கூறுவார்கள், அடிபடம் எங்கள் ஆண்மை துருப்பு ஒன்றில் அன்றே கண்டாய் - உன் திருவடிக் கீழ்ப்பட்ட எங்கள் ஆண்தன்மையை நீ நட்ட ஒருதுருப்பினிடத்து அக்காலத்தில் பார்த்தருளினாய், அடியார் ஆம் என்மை பல்கால் குரங்குபோல் ஆட்டுவிப்பது - உமது அடியார்களாகிய எங்கோப் பலகாலும் குரங்குபோல் ஆட்டுவித்தல், அடிகளுக்கு அழகோ-தேவரீருக்கழகோ, எந்தாய் ஆற்றிலேம் உய்யக்கொள்ளாய் - என்றந்தையே நாங்கள் பொறுத் திலே உய்ய எங்களை ஆட்கொண்டருளாய்.

சலந்தராசராலும், அந்தகாசராலும், திரிபுராதியர்களாலும், பிரமனுந்திருமாலுங்கொண்ட அகந்தையையொழிக்க வவர்க்கிடையே யெழுந்த சோகிமலையின் தோற்றத்தாலும், வயிர்வழுந்தியாலும், மூத்தபிள்ளையாராலும், இளையபிள்ளையாராலும், ஐயராலும், கடலிறேன்றிய நஞ்சினாலும் இன்னும் பலவேதுவினாலும் அறிவுறுத்து ஒறுத்தமையால் பல்காற் குரங்குபோலாட்டுவிப்ப-தடிகளுக்கழகோ வெந்தாயாற்றிலே முய்யக்கொள்ளாய் எனக்குறையிரந்தனர் என்றார். (108)

அத்தனேபல்காண்வாறுணர்ந்துமுடையடைமாசின்
மைத்துறுபதைநீராற்பின்பினுமயங்குகின்றேன்
கைத்தனையாடியோச்சிக்காசியுமாள்வரல்லா
லெத்தனேபிழைசெய்தாலுயிகப்பேரோவடிமபெற்றோர்.

(இ-ள்.) அத்தனே-இறைவனே, பல்கால் இ ஆறு உணர்த்தியும் - பலகாலம் இவ்வகையாக ஒறுத்து அறிவுறுத்தியும், ஆடைமாசின் மைத்துறுபதைநீரால் பின் பின்னும் மயங்குகின்றேன்-ஆடையிற்படிந்த அழுக்குப்போலக்கறத்தமைந்த அநியா மையின் தன்மையால் பின்னும் பின்னும் மயங்கியே யிருக்கின்றோம், அடிமைபெற் றோர் எத்தனை பிழைசெய்தாலும்- அடிமைகொண்டவர்கள் அவ்வடிமைகள் எத்தனை தவறுகள் செய்தாலும், கைத்தனையாடி ஒச்சிக்காசியும் ஆள்வர் அல்லாமல்-சிறியவிலல் குபூட்டி அடித்து ஒறுத்துப் பின்னும் ஆள்வாரோயல்லாமல், இகட்பரோ - கையிடு வோர் உலகிலுண்டா (இல்லையென்றபடி)

கைக்குடை, கைவாய்க்கால் என்பன சிறுமையையுணர்ந்தி நின்றற்போலக் கைத்தனையென்பதில் கை சிறுமைமேல் நின்றது. (௬௨)

கறுத்தநின்மிடறுநோக்கேங்கையணிகபாலநோக்கேம்
வெறுத்தவெள்ளென்புநோக்கேம்விழிபடிக்கிடத்தனோக்கேம்
குறுத்தமோட்டா மையோடும்பன்றியின்கோடுநோக்கே
மிறுத்தமும்விதியினோமதெயனலெம்பாற்கண்டேம்.

(இ-ள்.) கறுத்தநின்மிடறுநோக்கேம் - விஷத்தாற்கறுத்த உனது ஸ்ரீ கண் டத்தையும் பார்க்கேம், கை அணி கபாலம்நோக்கேம் - திருக்கரத்திலணிந்த கபாலத் தையும் பார்க்கேம், வெறுத்தவெள் என்புநோக்கேம் - உவர்க்கத்தக்க வெள்ளிய எலும்புபாலையையும் பார்க்கேம், விழி அடிக்கிடத்தல் நோக்கேம் - கண்கள் திருவடி யின்கீழ்க் கிடத்தலையும் பார்க்கேம், குறுத்தமோடி ஆமையோடும் பன்றியின்கோடும் நோக்கேம்-அவையவங்களை உள்ளடக்கிய பெரிய ஆமையின் ஒட்டையும் பன்றியின் கொம்பையும் பார்க்கேம், இறுத்தமும் விதியின் ஆறே மதி எனல் எம்பால்கண் டேம் - இறுதிசெய்யும் விதியின்வழியே மதிசெல்லுமென்பதை எம்மிடத்தே அறி ந்தேம்.

எங்களகந்தையை யொழித்தருளுதற்பொருட்டே தேவரீர் இவைகளை யடை யாளங்களாகக் கொண்டருளியும், மலச்சிமிழ்ப்பாலவற்றை நோக்காது எங்களிலொ ருவனாக வுண்ணக்கருதி யிவ்வாறாயினும் என்பார் இறுத்தமும் விதியினோ மதி யென லெம்பாற்கண்டேம் என்றார். (௬௩)

பொங்கருட்பரமானந்தபூரணமுதலேயிங்கு
நங்கனையாளத்தோன்றியைந்தொழினடாத்தலோரே
மங்கையைமணந்தாயென்றுமக்களையுபிர்த்தாயென்று
மெங்களிலொருவனாகவெண்ணியேயிகழ்ந்துகெட்டேம்.

(இ-ள்.) பொங்கு அருள் பரமானந்த பூரணமுதலே - மிக்க திருவருளால் பேரின்ப நிறைவாய் எங்கும் நிறைந்த முதல்வனே, இங்கு நங்களை ஆளதோன்றி ஐந்தொழில் நடாத்தல் ஒரோம்- இவ்விடத்தில் எங்களை அடிமைகொள்ளத் திருவுருக் கொண்ட படைப்புமுதலிய ஐந்தொழில்களையும் நடத்துவதைச் சிறிதும் அறியேம், மங்கையை மணந்தாய் என்றும் (எங்களைப்போல்) ஒரு பெண்ணைக் கலந்தாயென்

றும், மக்களை உயிர்த்தாய் என்றும் - பிள்ளைகளைப் பெற்றாயென்றும், எங்களில் ஒருவனாக எண்ணியே இகழ்ந்து கெட்டேம்-எங்களுள் ஒருவனாக உன்னை இதுகாறும் கருதியே அந்தோ அவமதித்துக் கேடுற்றேம்.

உமையம்மையைத் தேவரீர் ஒருபால் மணந்தது எங்களுக்குப் பாகம்வாய்க் கப் படைப்புமுதலிய ஐந்தொழில் நடத்துதற்பொருட் டென்பதுணர்ந்திலேம் என்பார் நங்களை யாளத்தோன்றி யைந்தொழி டைத்தலோடும் எனவும், மூத்தபிள்ளையார் முதலியோரைத் தந்தது எங்களுக்கதையா விடையில் அசுரர்களால் வந்த துன்பத்தை யொழித்தற் பொருட்டென்ப துணரது எங்களைப்போல நீயும் ஒருபெண்ணையுடையாய் பிள்ளைகளை யுடையாயெனக் கருதித் தேட்டோம் என்பார் மங்கையை மணந்தாயென்று மக்களையுயிர்த்தாயென்றும் - எங்களிலொருவனாக வெண்ணியேயிகழ்ந்துகெட்டேம் எனவுகூறினார்.

“சாவமுன்னுட்டக்கள்வேள்வித்தகர் நின்றுநஞ்சமஞ்சி

ஆவவெந்தாபென்றவிர்தாலிடுகம்மவரவோ

மூவரென்றேயெய்பிரானொடுமெண்ணிவிண்ணுண்டமெண்மேற்

தேவொன்றேயிறுமார்தென்னபாவந்திரிதவோ” எனவரும் உண்மைத்

திருவாக்கால் உணர்-

(சுச)

கடவுள் யாஞ்செருக்காவண்ணங்கண்டனமுப்புமாற்றால்

விடமுதலடையாளங்கணிர்நிறுமேனிலைவத்தா

யடலுறுமலையுந்தேருச்செருக்கநிந்திந்நாளெங்க

ளுடலினுமடையாளங்களுறுத்தினைபோலுமுயந்தேம்.

(இ-ள்) கடவுள் - கடவுளே, யாம் செருக்காதவண்ணம் கண்டனம் உய்யும்

ஆறல் - யாங்கள் இறுமாப்படையாத வண்ணம் கண்டு பிழைக்கும் வகையால், விடமுதல் அடையாளங்கள் நிந்திருமேனிலைவத்தாய்-விஷமுதலிய அறிகுறிகளை நிந்திருமேனியில் வைத்தருளினும், அடல் உறும் அலையும்தேருத செருக்கு அறிந்து - வருத்தும் அவைகளையுந் தெளிந்துய்யாத எங்கள் இறுமாப்பினை யுணர்ந்து, இந்நாள் எங்கள் உடலினும் அடையாளங்கள் உறுத்தினை போலும்-இந்நாளில் எங்களுடைய உடம்பிலும் அறிகுறிகளைச் செய்தாய்போலும், உயந்தேம் - இனிமேலாகிலும் நாங்கள் கருணர்ந்து பிழைப்போம்,

விடத்தை மூர்கண்டத்தில் வைத்ததும் சிங்கவிரிதரித்தது முதலிய அறிகுறிகளையும் தேவரீர் திருமேனியிற் கொண்டருளியது எங்களுக்கதையை யொழித்தற்பொருட்டே என்பார் விடமுதலடையாளங்களின் திருமேனிலைவத்தாயெனவும், அவற்றையுந் தேருது மீளவும் அகந்தையுற்றேம் என்பார் அடலுறுமலையுந்தேருச்செருக்கநிந்தெனவும், இனியேனும் யாங்கள் மறவாதுணர்ந்துய்தற் பொருட்டே தலுறுணித்தல் முதலிய சின்னங்களை யெங்களுடலிற் செய்தனையென்பார் எங்களுடலினுமடையாளங்க ளுறுத்தினைபோலு முயந்தேமெனவுங் கூறினார். (சுரு)

இன்றெமையொறுப்பவீரன்போந்ததுன்னேவலாக

வன்றெமையொறுப்பப்போந்தவிடமுமுன்னருளையென்று

மன்றயார்தெளிந்தேமிந்நாளிழத்தெமைவனாநிறுத்த

லென்றுகின்கடனையன்றோவீரிலாக்கருணைவாழ்வே.

(இ-ள்) இன்று எமை ஒறுப்ப வீரன் போந்தது உன் வலாக - இன்று எங்களைத் தண்டிக்கும் வீரபத்திரக்கடவுள் வந்தது உனது வலம் வழிபோல, அன்று எமை

ஓறுப்போந்த விடமும்- அக்காலத்தில் எங்களை ஓறுக்கவந்த விடமும், உன் அருளை என்று -உனது திருவருளையென்று, இந்நான் மன்றாயம் தெளிந்தேம் -இக்காலையில் துணிவாகத் தெளிந்துய்ந்தேம், ஈறு இல்லாத கருணைவாழ்வே - முடிவில்லாத திருவருள் வாழ்க்கைக் கிடமாயுள்ளவனே, எம்மை இடித்துவளாறுத்துச் சல் என்றும் நீன்க டன் அன்றோ-எங்களை இடித்தறிவுறுத்தி உன்னுனை எல்லையிலிறுத்தல் எக்காலத்தும் உனது கடமை அல்லவா.

ஆக உவமை யருபிடைச்சொல் லடியாகவந்த விளையெச்சம் ஆசலால், போல் எனப் பொருள் கொண்டாம். “ஆள்வாரிலி மாடாவேனோ” எனவருந் கண்ணகி. (௫)

அன்றுனை மதியாதாழிகடைந்தது உமன்றிபெய்மேற்
சென்றடர்வதனுக்கஞ்சிச்செல்வநீயமுதுசெய்யக்
கொன்றிடுஞ்சங்காட்டிக்குற்றமேற்குற்றஞ்செய்தே
மின்றுனையிகழ்ந்ததொன்றோடொழிதனிணுந்கேகமெந்தாய்.

(இ-ள்.) அன்று உனைமதியாது ஆழிகடைந்ததும் - அக்காலத்தில் உன்னோடு மதியாது திருப்பாற்கடலை யாங்கள் கடைந்ததும், அன்றி - அக்குற்றமன்றி, எம்மேல் சென்று அடர்வு அசனுக்கு அஞ்சி - எங்கள் மேற்சென்று கொல்லும் அந்நஞ்சினுக்கு அஞ்சி, செல்வ - செல்வனே, நீ அமுது செய்ய - நீ திருவமுதுசெய்ய, கொன்றிடுஞ்சங்காட்டி குற்றம்மேல் குற்றம்செய்தேம் - எங்களைக் கொல்லவெழுந்த நஞ்சினே நீ பருகக்காட்டிக் குற்றத்தின்மேல் குற்றஞ்செய்தேம் அக்குற்றம், இன்று உன்னை இகழ்ந்தது ஒன்றோடு ஒழிதலின் எந்தாய் உய்ந்தேம்-இக்காலத்தில் உன்னை அவமதித்தவால் வந்த ஓறுப்பினால் ஒழிந்துபோகலின் என்றந்தையே இனிப்பிழைத்தோம்.

உன் அனுநையுபன்றி நாங்கள் கடல் கடையச்சென்றது ற்றமென்பதுதோன்ற அன்றுனை மதியாதாழி கடைந்தது உம் எனவும், அமுதுபருகத் தேவரீர் ஆனையின் வழிநில்லாத எங்கள் உயிர்பருக எழுந்த நஞ்சினையுண்டருள முன்புசெய்த அபராதத்தின்மேல் அபராதஞ்செய்தமையால் அது என்றுநீர்விலலாத பெருங்குற்றம் என்பது தோன்ற அமுதுசெய்யக் கொன்றிடு நஞ்சங்காட்டிக் குற்றமேற் குற்றஞ்செய்தேம் எனவும், அக்குற்றங்களுக்குத் தீர்வு தேவரீனா யவாறுத்த தக்கனவேள்விக்குச் சென்றது என்பதுதோன்ற இன்றுனை யிகழ்ந்த தொன்றோ டொழிதலினெனவும், எங்களுக்குச்செய்த வடுவே இனித் தீநெறியிற் புகுத்தாதென்பது தோன்ற உய்த்தே மெந்தாயெனவுங் கூறினா.

(௬௭)

அளவறுகாலத்தீவாயள்ளலிற்ருளித்துந்தீரா
வளருமிச்சிவத்துரோகம்வயப்புசுழ்விர்நன்றன்
லெளிநினிற்றவிர்த்தாயன்றையிப்பெருங்கருணைப் பெருகாய்
தெளிவிலாச்சிறுமையேங்கள்செய்குறியெதிர்ப்பையென்னே.

(இ-ள்.) அளவறுகாலம் - பலகாலும், தீவாய் அள்ளலில் குளித்தும் தீராது வளரும் இச்சிவத்துரோகம் -எரிவாய் நாகத்தில் மூழ்கியும் தீராது வளரும் இச்சிவ அபராதத்தை, புசும் வயம் வீரன் தன்னால் எளிதினில் தவிர்த்தாய் அன்றே- புசும்பி யையுடைய வீரபத்திரக் கடவுளால் எளிதாகத் தவிர்த்தாயல்லவா, எந்தாய் இப்பெருங்கருணைக்கு தெளிவிலாத சிறுமையேங்கள் செய்குறியெதிர்ப்பை என்னே-எங்கள் தந்தையே நீசுமந்த இந்தப் பெரியகருணைக்கு என்றும்மயங்கிய சிறுமையையுடைய யாங்கள்செய்யும் கைம்மாறு யாதுளது. (ஒன்றுமில்லை என்றபடி) (௬௮)

நாங்கள் தேவர்களுக்குச் செய்த அபராதம் எரிவாய்நரகம் புகினும் தீராத
என்பது புலப்பட அளவறுகாலம் தீவாயள்ளலிற் குளித்துத் தீராவளருமிச்சிவத்
துரோகம் எனவும், நரகம் புகுத்தி வருத்தாமல் வீரபத்திரக்கடவுளால் எங்களுட
லில் வடுப்படுத்தி யெளிதிற் றவிர்த்தனை யென்பது புலப்பட வீரன்மன்னுலெளிதி
னிற் றவிர்த்தாயெனவும், இம்மாதிலாத கருணைக்கு யாங்கள்செய்யுங் குறியெதிர்
ப்பை வேறிலது என்பது புலப்படச் செய்துறி யெதிர்ப்பை யென்னேயெனவுங்
கூறினார். குறியெதிர்ப்பை யெனபதற்கு அளவகுறித்துவாங்கி அவ்வாங்கியவாறே
யெதிர்கொடுப்பது எனத்திருக்குறளில் பரிமேலழகர் எழுதிய வுரையாற்பொருள்
கொள்க. (56)

இனையனபலவும்பன்னியிரந்திரந்தலந்துகண்டங்
கனையவாய்குமுறக்கண்ணீர்வார்த்திடக்கரங்களுஞ்சி
புனையநின்றிமைபோடொல்லாம்போற்றுழிமுட்டாட்கஞ்ச
மனையவனெம்பிரானை வணங்கிவிண்ணப்பஞ்செய்வான்.

(இ-ள்.) இனையனபலவும்பன்னி இரந்து இரந்து கண்டம் அலந்து - இவை
போல்வன பலவற்றையுஞ் சொல்லித்தாழ்ந்து நின்று குறையிர்த்து தாமதுகண்டங்கள்
புலந்து, கனையவாய் குமுறக்கண்ணீர் வார்த்திட கரங்கள் உச்சி புனையநின்று இமை
யோர் எல்லாம் போற்று உழி - மிகவும் வாய்குமுறவும் கண்ணீர்சிந்தவும்கைக
ளுச்சிமேல் ஏறவும் நின்று தேவர்களெல்லாம் வணங்குமிடத்து, முன்தான் கஞ்சம்
மனையவன் எம்பிரானை வணங்கி விண்ணப்பஞ் செய்வான் - முன்னமந்த சண்டை
யுடைய தாமதமாலலாத தனக்கோ ரில்லமாகவுடைய பிரமன் எமது பெருமானை
வணங்கி ஓர் விண்ணப்பம் செய்துகொள்ளுவான். (57)

வேள்வியிற்பாகநல்காமருண்மனவிண்ணோரொல்லாந்
தாழ்நெறித்தக்கனோடுங்குறைவறுதண்டம்பெற்றார்
வாழியவினிரீயெச்சர்வரமுறவருளிச்செய்து
பாழ்படச்சிதைந்தவிண்ணோர்பண்டுபோ லுய்யச்செய்யாய்.

(இ-ள்.) வேள்வியில் பாகம் நல்காத மருள் மனம்விண்ணோர் எல்லாம் - வே
ள்வியில் உனக்குப் பாகத்தைத் தாராத மருண்ட மனத்தையுடைய தேவர்களெ
ல்லாம், தாழ்நெறி தக்கனோடும் குறைவறு தண்டம்பெற்றார்-இழிந்த நெறியில் நின்ற
தக்கனோடும் நிரம்பத் தண்டம்பெற்றார்கள், இனி ரீ எச்சம் வாழிய - இனியாகிலும்
ரீ வேள்விவாழ, வரம் உற அருளிச்செய்து-வரத்தைத் தந்தருளி, பாழ்பட சிதைந்
த விண்ணோர் பண்டுபோல் உய்யசெய்யாய் - பாழ்பட வேள்விச்சாலையில் அழிந்த
தேவர்கள் முன்போலுய்யச் செய்தருளாய். (58)

கடுந்தலைப்பிணிப்புண்டார்க்குங்கட்டறுத்தருளாயென்ன
வடுங்கரியுறித்தபெம்மானம்முறைகடைக்கண்சாத்த
விடும்பைதீர்த்துய்ந்தாரன்னோர்யானாயுநோக்கிப்பின் னுங்
கொடும்பிழைமுழுதுரீங்கும்வழியினைக்கூறலுற்றான்.

(இ-ள்.) கடுந்தலை பிணிப்புண்டு ஆர்க்குங்கட்டு அறுத்தருளாய் என்ன - கொ
டிய விலங்கால் சிமிழ்ப்புண்டு பந்தப்பட்டு நிற்கும் கட்டினை அறுத்தருளாய் என்று
குறையிரக்க, அடுங்கரி உறித்தபெம்மான் அம்முறை கடைக்கண்சாத்த - தேவர்களை
வருத்திய கயாசுரனை யுறித்துப் போர்த்தருளிய விதைவன் பிரமன் குறையிரந்தமு
றையே கடைக்கண் சாத்தியருளுதலால், இடும்பை தீர்த்து உய்ந்தார் - துன்பத்தி

என்ற நீங்கிப் பிழைத்தனர், அன்னோர் யாராயும் நோக்கி - அத்திருமால் முசுவிய எல்லோரையும் பார்ந்து, பின்னுங் கொடும்பிழை முழுதுநீங்கும் வழியினை கூறலுந் தான் - மீளவும் அவர்கள் செய்த கொடிய தவறுகள் முழுமையும் நீங்கும் வழியையும் சொல்லத்தொடங்கினான்.

தக்கனகத்தைக் குடன்பட்டுத் திருமால்முசுவிய தேவர்கள், அவன் செய்யும் வேள்வியை முடிக்கின்ற தவறு பெரிதாகலான் கொடும்பிழை முழுதும் எனவும், தன்னை யிகழ்த்தொழுகியதைப் பொறுத்ததுமன்றி அத்தவறுகள் நீங்கி அநாகளுந் தும் வண்ணம் அருளும் பெருங்கருணையானதலால் நீங்கும் வழியினைக் கூறலுந் தான் எனவும் கூறினார். கயாசானென்பவன் தேவர்முசுவியோரை வருத்தி நிலவுல கிலுள்ள மக்களுந்ரியாயும் பருகித் திரிசூலமுனிவர்கள் கண்டுபயந்து காசியையடை ந்து மணிகர்ணிகையென்னும் திருக்கோயிலில் புகுந்து சிவபெரு மான் நிருவடிக்கீழ் சரண்புக, அவர்களைத் துரந்துசென்ற அவ்வசுரன் அவர்களைக் கண்டு அத்திருந் கோயிலின் வாயலுட் செல்லுகையில் சிவபெருமா னுக்கிரவமவங்கொண்டு அவன து தொடையில் ஒரு திருத்தானை யூன்றித் தனது திருக்கரங்களிலுள்ள நகங்களால் அவனைப் பிளந்து, தனது திருமேனி ஒளியால் கண்டொன்றையிழந்த மக்களுந் தீர்க்கக் கண்ணொளி தருதற்பொருட்டு அவ்வசுரனது தோலைப் பார்ந்தருளினா னென்பது புரா னவரலாறு.

ஆளுநாயகனெதறிந்துயிர் த்தொகையனைத்தும்
வாளிலாதுகண்ணயர்வதுமாற்றுதன்பதித்து
நீளிருங்கரியுரித்திடுமதளினைநிமலன்
ரோளின்மேற்கொடுபோர்த்தனனாள்புரிதொடர்பால்.
எனக் கந்தபுராணத்தில் ததீசியுத்தரப்படலத்தில் வருதல்காலாக. (௭௧)

எமக்குநீர்பெரி துங்குற்றமிழைத்தனிரவைதீந் துய்ய
நமக்குமிக்கினியகாஞ்சிநகர்வயின்ண்ணீர் நங்க
ணிலைத்தொளிரகயிலாயப்பாநா தனியம்புங்குற்றி
னமர்த்தவேற்றக்கனீன்றவரியச்சுவப்பேர்மைந்தர்.

(இ-ள்.) எமக்குநீர் பெரிதும் குற்றம் இழைத்தனிர - எமக்கு நீங்கள் மிக வும் பிழைசெய்தீர்கள், அவைதீர்ந்து உய்ய நமக்கு மிக்கு இனியகாஞ்சி நகர்வயின் ண்ணீர் - அக்குற்றங்களினின்று நீங்கி உய்தற்பொருட்டு நமக்கு மிகவு மினியகா ஞ்சித் திருப்பதியை அடைவீர், அங்கண் இமைத்து ஒளிர் கயிலாயப்பால் - அப்பதி யில்விளங்கி ஒளிவீசும் திருக்கயிலாயமென்னுந் திருத்தலத்தின் பக்கத்தில், நாரதன் இயம்பும்சூற்றின் - நாரதமுனிவர் உபதேசித்த மொழியால், அமர்த்தவேல் தக்கன் ஈன்ற அரியச்சுவப்பேர்மைந்தர் - போர்செய்யும் வேலையுடைய தக்கன்பெற்ற அரி யச்சுவன் முதலிய புத்திரர்கள். (௭௨)

பொதுவநம்பிகுமமைப்போற்றுமாயிடைக்கட்சென்று
கதுமெனவிவிங்கந்தாபித்தருச்சிமின்கரிசுநீங்க
விதியுளித்தக்கன்றாணுமம்முறைவிழைகபூசை
யிதுபுரிகாறுநங்கட்கிடும்பையேபுரிவர்மாற்றார்.

(இ-ள்.) பொது அந் நம்மைநம்பி போற்றும் ஆயிடை கண்ணென்று - உரி மையாக நம்மைத்துதிக்கும்வ்விடத்திற் சென்று, கதுமென இலிங்கம் தாபித்து என்

அருச்சிமின் → விநாயகர் கிவலிங்கந்தாபித்து அருச்சியுங்கள், கரிசந்நகர் விநாயகர் தக்கன்தானும் இடமுறை பூசை விழைக - தானசெய்த குற்றத்தினின்று நீங்க ஆக மவழியிலே தக்கனும் இவ்வழியில் நீன்று பூசைசெய்யக் கடவன், இதுபுரி காறுப றங்கட்கு இடும்பையே மாற்றார் புரிவர் - இச் சிவபூசையைச் செய்துமுடிக்கத் தொடங்கு மனவும் உங்களுக்கும் பகைவராகிய அசுரர்கள் துன்பமே செய்யாநிற்பர்.

நமக்குத் தீங்குசெய்த அபராதம் தீர்த்தப்பொருட்டு நம்மை வழிபட்டுப் பூசித் தபின் அசுரர்களால் வரும் இடையூறு நெழியுமென்பதும், நம்மை வழிபடுங்காலத்தி னிடையிலுள்ள காலாப்சாரில் அவ்வசுரர்கள் துன்பமே செய்வாரென்பதுந் தோன்ற இது புரிகாறு றங்கட் ஸிடும்பையே புரிவர் மாற்றா எனவும், பல கடவுளனாய்க் கடவுளராகக் கருதி வழிபட்டது போலாது அவர்களைக் கழித்துச் சிவபெருமானே யே பற்றுக்கோடாகப் பற்றினவென்பது தோன்றப் பொதுவற நம்பி நம்மை என வுங் கூறினார்.

(௭௬)

கவிநிலைத்துறை.

அணையர்தாரகன்ஞாபன்மாமுதலாகு

மினையதானவொன்றறியின்களென்றருளிக்

கணைபொலங்கழல்வீரணங்கணங்களுஞ்குழத்

தனைகிரத்தவன்கயிலையைச் சார்ந்தனணிப்பால்.

(இ-ள்.) அணையர் - உங்களுக்குப் பகைவராயுள்ளவர், தாரகன் ஞாபன்மா முதலாகும் இனையதானவர் என்று அறியின்கள் என்றருளி - தாரகாசுரன் ஞாபன்மா முதலிய இவ்வசுரர்கள் என்றறியுங்களென்று கூறியருளி, கணைபொலங்கழல் வீர னும் கணங்களும் குழு தனைகிரத்தவன் கயிலையை சார்ந்தனன் - ஒலிக்கும் பொன் னுலமைந்த வீரகண்டை கட்டிய வீரபத்திரக்கடவுளும் சிவகணங்களும் புடைசூழ்ந் துவர (தன்னிலும் உயர்வில் ஒப்பில் ஒருவரு மின்மையால்) தனக்குத்தானே ஒத்த இறைவன் திருக்கயிலாயத்தை யடைந்தருளினன், இப்பால் - இப்புறம்.

நமக்குத் தீங்குசெய்த அபராதம் சிவபூசையால் தீருங்காறும் உங்களுக்குப் பகைவராயுள்ளவர் தாரகன்முதலிய அசுரர்கள் என்பார். தாரகன் ஞாபன்மா முத லாகு மினைய தானவொன் றறியின்கள் என்றார்.

(௭௭)

புள்ளினத்தரசுயர்த்தவனாதிப்புத்தேளிர்

வள்ளலாணையின்கிளவிபொச்சாத்தலின்மதுகை

நன்னருஞ்ஞாபன்மாமுதறியத்தியர்நலிய

விள்ளருநதுயர்ப்பெருங்கடலாழ்த்தனர்மெலிந்து.

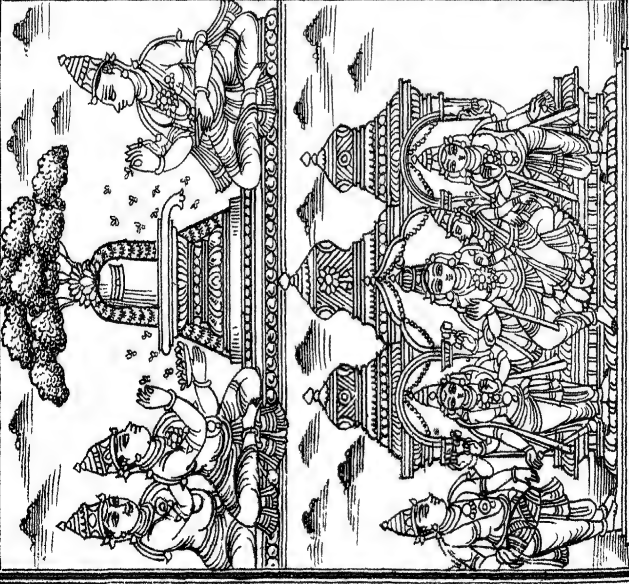
(இ-ள்.) புள் இனத்து அரசு உயர்த்தவன் ஆதி புத்தேளிர்-பறவைகளுக் கா சான் கருடனைத் துவசத்திலுயர்த்திய திருமால் முதலியதேவர்கள், வள்ளல் ஆணை யின் கிளவிபொச் சாத்தலின் - சிவபெருமா ணைவழிநின்ற உய்திமொழியை மற த்தலால், மதுகை நன்னருஞ்ஞாபன்மா முதல் தயித்தியர் நலிய - வலிமைமிக்க ஞாபன் மா முதலிய அசுரர்கள் வருத்த, மெலிந்து விள்ளருந்துயர் பெருங்கடல்ஆழ்த்தனர் - உடல் மெலிந்து துன்பமென்னும் பெரியகடவி லழுந்தினர்.

உழுவசத்தின னொன்பார் பொச்சாத்தலின் என்றார்.

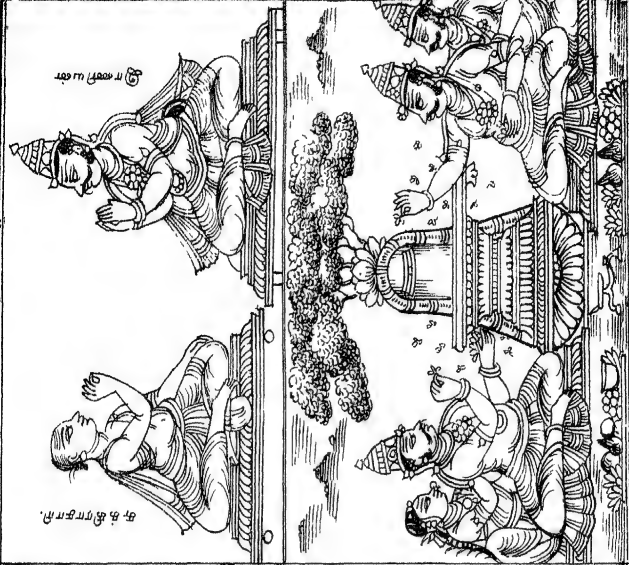
(௭௮)

மெலிந்தபின்மறைக்கிழவனையுசாவுபுவிடையோன்

வலிந்தவாய்மொழிநினைநதுபோய்க்கச்சியைமருவி

மேயராசி கோட்டப்பலம்.

இரணியன். இரணீதப்பலம். இரணியாஷ்டன்.

சு. க. கிரகாசரி.

இரணியன்.

யிஷிங் கமாயிடைநீரீஇத்தொழுதிமெப்பைதீர்ந்துயந்தார்

பொலந்தவிண்ணவர்தம்மொடுதக்கனும்போகி.

(இ-ள்.) மெலிந்தபின் - ரூபன்மன் முதலிய அசுரர்களால் உலர்ந்த பின்பு, மெலிந்தபின்பு உசாவடி-தங்களுக்கு நேர்ந்த துன்பத்திற்கு (காரணம்யாசென்று) பின்புணரோக்கி வினாவி, விடையோன் வலிந்த வாய்மொழி நினைந்துபோய் - ஸூடப லூதியையுடைய இறைவன் பணித்தருளிய திருமொழியை நினைந்து சென்று, கச்சியைமருவி - கச்சித் திருப்பதியை யடைந்து, இலிங்கம் ஆய்டை நிறுவி தொழுது இலிங்கை தீர்ந்து உயந்தார் - சிவலிங்கப் பெருமானே அத்திருப்பதியிற் குபித்யூப் பூசித்துத் திருமால் முதலிய தேவர்கள் துன்பத்தினின்றும் நீங்கிப் பிழைத்தாவான், பொலிந்த விண்ணவர் தம்மொடு தக்கனும்போகி - அவரொழிந்த தேவர்களோடும் தக்

உய்திமொழியாதலால் - மொழியென வாளாகுறது வாய்மொழி யெனவும், திருமால் முதலியோர் பொருட்டுப் பிரமன் குறையிரந்தமையால் அபராந்தரின் தீர்வு சிவபிரானருளியதை உணர்த்தினுனென்பது தோன்ற விடையோன் வலிந்த வாய்மொழிநினைந்து போய் எனவுங்கூறினார். (எசு)

மக்கள் பூசனை விளைத்தவச் சூழலையருவி

நெக்தவன்பினுறருருருசிவலிங்கநிறுவித்

தக்கவாய்மையிற்றொழுதனன் வெவ்வினை தணந்தான்

மிக்கசீர்க்கணநாதனும்வீறுபெற்றிருந்தான்.

(இ-ள்.) மக்கள் பூசனை விளைத்த அச்சூழலையருவி - தனது மக்கள் பூசித்த அத்திருப்பதியையடைந்து, நெக்க அன்பினுல்தான் ஒரு சிவலிங்கம் நிறுவி-கச்சித் அன்பினல் தானொரு சிவலிங்கத்தைத்தாபித்து, தக்க வாய்மையில் தொழுதனன் வெவ்வினை தணந்தான் - ஆகமவழியால் பூசித்துக் கொடிய வினையினின்றும் நீங்கி, மிக்க சீர்க்கணநாதன் ஆம் வீறுபெற்று இருந்தான் - மேம்பட்ட புகழையுடைய சிவ கணங்களுக்குத் தலைவனாகிய நிகரில் பெருமையை யடைந்திருந்தனன்.

காரணத்திற்கும் காரியத்திற்கும் ஒற்றுமை உண்மையால் காரணத்தைக் காரியமாக மிக்கவன்பினுல் என உபசரித்தார் வெவ்வினையாவது - சிவபிரானையிழந்தமையால்வந்த ஈழில்லாத அபராத்ததை. தொழுதனன், தணந்தான் முற் றெச்சங்கள். (எஎ)

தக்கசூழலடலம் முற்றிற்று.

தம் - ௪௨௭௦.

முப்புராரிகோட்டப்படலம்.

சிறுவதீர்த்தநீயஞ்சலென்றியமனைச்சீறி

மறுவதீர்த்தவன்மேயதக்கீச்சரமவகுத்தாஞ்

சுறுவதீர்த்தமேல்பாங்கநிறுழந்தவர் க்கவமா

யுறுவதீர்த்தருண்முப்புராரீச்சரமுரைப்பாம்.

இ-ள். சிறுவ-சிறுவனே, தீர்த்தபுனிதமுடையவனே, நீ அஞ்சல் என்று யுயமனைச்சீறி - நீ அஞ்சாதே என்று இயமனைக்கோபித்து, மறு அது ஈர்த்தவன்

மேய தக்கீச்சரம் வருத்தாம் - தனது அடியனாகிய மார்க்கண்டேயனுக்கு அவன் செய்த குற்றத்தின்பொருட்டி உதைத்தருளிய இறைவன் எழுந்தருளிய தக்கீச்சரத்தை எடுத்துக்கூறினும், சறுவதீர்த்த மேல்பாங்கரில் - சறுவதீர்த்தத்தின் மேற்றிசையில், தாழ்த்தவர்க்கு அவம் ஆய் உறுவதீர்த்தருள் முப்புராரீச்சரம் உடாப்பாம்-வணங்கினவர்க்கு அவமாய் வந்தடையும் தீங்குகளைத் தீர்த்தருளிய முப்புராரீச்சரத்தை யெடுத்துக் கூறுவாம்.

மார்க்கண்டேயர் பாலபருவ முடையவராதலால் சிறுவ எனவும், அன்றே சிவஞான முடைமையால் தீர்த்த எனவும், சிலகேடுகள் நாலமின்றி வருதலுடைமையால் அவமாயுறுவ எனவும் கூறினார். (க)

அதுசொக்கழிநெடில்விருத்தம்.

முப்புரங்களினமுவர் புத்தன் மொழித்திறத்துமயங்கிடா
தப்பணிந்தவர் தாள் பணித்தருளாற்றினின்றனராதலாற்
பொய்ப்புரந்தபுகாலே நீற்றை நாவின் மன்னவர்போலெரி
நாட்டிவாழ்த்தனரீரணையினிற்பவர்க்கிடர்சாருமோ.

இ-ள். முப்புரங்களின் முவர்-திரிபுரங்களுக்குத் தலைவராகிய சுதன்மன் முதலிய மூவரும், புத்தன் மொழித்திறத்து மயங்கிடாது-திருமால் கூறுகிய புத்தன் கூறியவழியில் மயங்காது, அப்பு அணிந்தவர், தான் பணிந்து அருளாற்றினின்றனர் ஆதலால்-கங்கையை யணிந்த சடாபாரத்தையுடைய இறைவனது திருவடிவையவணங்கித் திருவருளின்வழி நின்றனராதலால், பொய்ப்புரந்தபுகாலே-அழிவதாகிய திரிபுரம் அழிந்தகாலையில், நீற்றுஅறை நாவின் மன்னவர்போல்-நீற்றறையில் சமணர்களால் வைக்கப்பட்ட திருநாவுக்கரசுகள் உயிர்பிழைத்திருந்ததுபோல, எரிதப்பி வாழ்த்தனர்-முப்புரத்தில் பற்றிய தீயினின்றும் உயிர்வாழ்ந்திருந்தார்கள், ஈசன் ஆணையில் நிற்பவர்க்கு இடர் சாருமோ - சிவபெருமானது ஆணைவழியில் நிற்போர்க்கு ஒருபோதுந் துன்பஞ் சாருமா (சாராதென்றபடி)

சார்பிலாத பத்தியுடையோரென்பது தோன்றப் புத்தன் மொழித்திறத்து மயங்கிடாதெனவும், அப்பத்தியால் சத்தினிபாத முடையோரென்பதுதோன்ற அருளாற்றினின்றனரெனவும், அச்சத்தினிபாதததால் திருநாவுக்கரசர்க்கு நீற்றறை கழுநீர் பொய்கைபோலிருந்ததுபோல இவர்களுக்குத் தீப்பற்றிய முப்புரமும் அவ்வாறிருந்தன வென்பதுதோன்ற எரிதப்பி வாழ்த்தனர் எனவுங் கூறினார்.

திருநாவுக்கரசர்க்கு நீற்றறை கழுநீர் பொய்கைபோலிருந்தலை-

“வெயயீற்றறையதுதான்வீங்கிளவேனிற்பருவந்
தைவருதண்டென்றலணை தண்கழுநீர்த்தடம்போன்று
மொய்யொளியெண்ணிலவலர்த்துமுரன்றயாமொலியினதாய்
ஐயர் திருவடிநீழலருளாடுக்குளிர்த்தே.” எனத்

திருத்தொண்டர் புராணத்தில் வருதல் காண்க.

முன்னர் தொடங்கியதை முடித்தற்கு ஈசனாணையில் நிற்பவர்க்கு இடர் சாருமோ எனப் பின்னுமொரு காரணம்வைத்துக் கூறினமையால் இது வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி. (உ)

சுதன்மனென்றுசுசீலனென்றுசுபுத்தியென்றுசொலப்படு
மதன்மரீததவம்முவருக்குமருள்சூர்துமைபாகு

ரிதம்விளங்கவரங்கள்வேட்டவிளம்புமின்னெனவங்கவர்
பதம்வணங்குபுநின்றிருப்பணிவாயிலகாப்பருளென்றனர்.

(இ-ள்.) சுதன்மன என்று சுசிலன் என்று சுபுத்தி என்று சொல்லப்படும் அசன்
மயி நீதத அம்மூவருக்கும்-சுதன்மனென்றும் சுசிலனென்றும் சுபுத்தியென்றும் சொ
ல்லப்பட்ட பாபத்தினின்று நீங்கிய அந்தத் திரிபுராதிபராகிய அம்மூவாக்கும், உமைய
பாகனார் அருள்சூந்து-உ மையை இடப்பாகத்திலுடைய இறைவர்களுணைசூந்து, வே
ட்ட வரங்கள்-நீங்கள்விருப்பிய வரங்களை, இதம் விளங்க விளம்புமின்னென்-நன்மை
தோன்ற வினவங்கனென்றருள, அங்கு அவர்பசம் வணங்குபு நின்றிருப்பணி வ
யில்காப்பருள் என்றனர் - அவ்விடத்து அம் மூவரும் இறைவன் திருவடி யைவண
ங்கி யுனது திருப்பணியாகத் திருவாயிலக் காத்துநிற்க அருள்செய்யா யென்று
கு-மயிர்த்தனர்.

(௭)

கச்சிமாநகரொய்திருக்குறிகண்டுபூசனைசெய்மினே
விச்சையாற்றினுமக்குநந்தளியாயிலகாவலும்துமென்
றச்சனாரருளசெய்துநீங்கலுமங்குணைந்துவரம்பல
ரிச்சனுத்தருமுப்புராரியிலங்கமொன்றுநிதினார்.

(இ-ள்.) கச்சிமாநகர் எய்திருக்குறி சுண்டுபூசனை செய்மின் - கச்சியெண்ணம்
பெரிய நகரினையடைந்து நமது அருட்குறியைத் தரிசித்துப் பூசைசெய்யுங்கள்,
இச்சையாற்றின் உமக்கு நம் தளியாயில் காவலும் ஈதும் என்று - உமது இச்சை
வழியே உங்களுக்கு நமது கோயிலின் திருவாயிற் காப்புக் கொடுப்போமென்று,
அச்சனார் அருள்செய்து நீங்கலும் - இறைவர் திருவருள்செய்து நீங்கியருள், அங்கு
அணைந்து-அத்திருநகரையடைந்து, பல வரம் ரிச்சனும் தரும் முப்புராரி இலங்கம்
ஒன்று நிதிஇயினார் - பலவாங்கரும் நிகழ மடியாவர்க்கருளும் முப்புராரியெண்ணம்
திருப்பெயர் வாய்த்த சிவலிங்கமொன்று தாபனஞ் செய்தார்கள்.

அச்சனார், ரிச்சல் - திசைச்சொற்கள்.

(௮)

பூசையாற்றியுளத்திலெண்ணியபேறுபூண்டனர்முப்புரா
ரீசமேனவையள காவலலுநோவரப்பெயர்வண்மையான்
மாசிலகாஞ்சிவயங்குகோட்டமென்பபுடும்மெனவாய்திறந்
தோசையாலுயர்கூதனோகமுனிவகணத்தர்வினாவுவார்.

(இ-ள்.) பூசையாற்றி உளத்தில் எண்ணியபேறு பூண்டனர் - சிவபூசை செ
ய்து மனத்திலெண்ணிய பேறு பெற்றார்கள், முப்புராரீசமேன்மை அளக்க வல்லு
நர் ஏவர் - முப்புராரீசமேன்னும் திருப்பதியின் மேன்மையை வரையறுத்துச் சொ
ல்லவல்லவர் ஏவர், அப்பெயர் வண்மையால்- அந்தப் பெயரின் சீரால், மாசில்காஞ்
சிவயங்கு கோட்டமெனப்படும் என - குற்றமில்லாத திருக்காஞ்சி கோட்டமெ
ன்று வழங்கப்படுமென்று, வாய்திறந்து ஓசையால் உயர் சூதன் ஒது-திருவாய் மலர்ந்
து புகழாலுயர்ந்த சூதமுனிவர் கூற, முனிக்கணத்தர் வினாவுவார் - கண்ணுவமுனி
வர் முதலிய முனிக்கூட்டத்தவர் வினாவுவார்.

காஞ்சிக்குக் கோட்டம் எனப் பெயர்வந்த காரணம் அத் திருத்தளிகளின்
கூட்டத்தாலென்னும் பொருண்மை மேல்நிறைவால் என்பார் மாசில காஞ்சிவயங்கு
கோட்டம் எனப்படும் என்றார்.

(௯)

முப்புரத்துறைவோருளிகிவர்மூவருந்திருநாயகன்
செப்புமாயமயக்கினுக்குளகப்படாதுசெழும், தழற்
கைப்பரம்பொருள்பத்திவாய்மைகடைப்பிடித்துநிலைத்தவா
றெப்படித்திதுவற்புதச்செயலெங்களுக்குராயென்றும்.

(இ-ள்.) முப்புரத்து உறைவோர் உள் இங்குஇவர் மூவரும் - திரிபுரத்தில் வசிக்கும் அசுரநாள் திருவாயில் காவல்பூண்ட சுதன்மன் முதலிய மூவரும், திருநாயகன் செப்பும்மாய மயக்கிணுக்கு உள் அகப்படாது - திருமால் கூறிய மாயமயக்கிற் சிமிழ்ப்புறது, செழும்தழல்கை பரம்பொருள் பத்திவாய்மை கடைப்பிடித்து நிலைத்த ஆறு எப்படித்து - கொழுவிய தழலைத் திருக்கரத்திலேந்திய விறைவனபால் மெய்ப்பத்தியைப் பற்றுக்கோடாகப் பற்றிநிலைத்த வகை யெத்தன் மைத்து, இது அற்புதச்செயல்- இது ஓர் வியப்புச் செய்தி, எங்களுக்கு உரைஎன்றலும் - எங்களுக்கு கருளாய் என்று வினவ.

தீப்பற்றிய புரத்தன் அவர்கள் மட்டும் இறவாதிருந்த செய்தி ஓர் பெருவியப்பாதலால் இது அற்புதச்செயல் என்றனர். (சு)

தத்துவெண்டினாவேலைநஞ்சமிடற்றடக்கியதம்பிரான்
பத்திமார்க்கமிரண்டுசூற்றதுபற்றுறுத்துயரந்நணீர்
புத்திநல்குவதொன்றிரண்டறுபூணப்பொருளோமொ
முத்திநல்குவதொன்றிரண்டனுண்முன்னியம்பியபத்திதான்.

(இ-ள்.) பற்று அறுத்து-இருவகைப் பற்றினையு மொழித்து, உயர் அந்தணீர் உயர்ந்த அந்தணர்களே, வெள்திதைத்து வேலை நஞ்சம் மிடறு அடக்கிய தம்பிரான் பத்திமார்க்கம் இரண்டு கூற்றது - வெள்ளிய அலைகள் தாலும் கடலிற் றேன்றிய நஞ்சினை பூக்கண்டத்தி லடக்கிய இறைவனது பத்திமார்க்க மிரண்டு வகையாயுள்ளது, ஒன்று புத்தி நல்குவது - அவறநிலை முன்னுள்ள நொன்று சுவர்க்காதி போகக்களைத் தருவது, ஒன்று - பின்னுள்ள ஒன்று, இரண்டு அறு பூணப் பொருளோடு உலாம் முத்தி நல்குவது - ஆண்டான் அடிமையென்னும் பகுப்பொழிந் திவத்தோடு அந்நியமாய் நிற்கும் பரமுத்தியைத் தருவது, இரண்டனுள் முன் இயம்பிய பத்திதான் - இவ்விரண்டனுள் முன்னர்க்கூறிய பத்தியானது. (எ)

சார்புபற்றியுதிக்குமற்றையதொன்றுசத்திபதிந்தமெய்ச்
சார்பினெய்துமிரண்டுமுத்திதழைக்குமாயினும்வெவ்வினைச்
சார்பினோபெறுசார்புபற்றியபத்திதானிடைவிள்ளுமச்
சார்பிலாதெழுமுண்மையன்புதணப்புறகெவர்கட்குமே.

(இ-ள்.) சார்புபற்றி உதிக்கும்-ஒருசார்புபற்றித் தோன்றும், மற்றையது ஒன்று- ஏனையொன்று, சத்திபதிந்த மெய்ச்சார்பின் எய்தும்-திருவருட்பதிவின் சார்பால்வரும், இரண்டும் முத்திதழைக்கும்ஆயினும் - இவ்விரண்டு பத்திமையும் பரமுத்தி அபரமுத்திகளைத் தருமாயினும், வெவ்வினை சார்பினோ பெறுசார்பு பற்றிய பத்திதான் இடைவிள்ளும்-கொடிய இருவினையின் சார்பையுடையோ பெற்ற சார்புபற்றிய பத்திமையானது இடையே நீங்கும், அச்சார்பிலாது எழும் உண்மை அன்பு எவர்கட்கும் தணப்புறுது - அந்தச் சார்பிலாது தோன்றும் மெய்யன்பு எவர்களுக்கும் ஓர்போதும் குறைபடாது.

காமியபத்தி யென்பார் - சார்புபற்றி யுதிக்குமெனவும், நிஷ்காமிய பத்தி யென்பார் - சத்திபதிந்த மெய்ச்சார்பி னெய்து மெனவும், நல்வினை பொன்வினவகை யொத்தவின் பிறப்பை வினைக்கு மென்பார் வெவ்வினையெனவும், தாங்கள் கொண்ட காமியபத்தி நேர்த்தகுறையால் தாங்கள் விரும்பினவற்றைத் தாராதொழியினுமொழியும். அதனால் தாங்கள் கொண்டபத்தியி லவர்க்கு உவர்ப்புத் தோன்றமென்பார் சார்புபற்றிய பத்திதானிடை விள்ளும் எனவும், போகம்வேண்டாத

செய்து ஞானமும் கிப்பிலிதென்பார். சார்பிலாதெழு முண்மையன்பு தண்புரு
தெவர்கட்கும் என்றார். (அ)

செய்தசெய்வனவாயதீவினையாவும்சிவபத்தர்பா
லெய்திடாகமலத்திலைக்கமலத்தினென்றறிமிகளோ
வைதுகாமம்விழைந்தபத்தியுநல்லறத்துறையார்பெறி
னைதராதிதுபத்திபேதமுணர்ந்துளோர்நவில்கிற்பதே.

(இ-ள்.) செய்தசெய்வன ஆயதீவினையாவும் - முன்புசெய்து கழிந்தன
வும் இனிச்செய்வனவுமாகிய தீவினைப் பயன்கள் யாவும், கமலத்து இலை கமலத்
தின் - தாமரையிலையிலுள்ள நீர்த்துளிபோல, இச்சிவபத்தர்பால் எய்திடாது என்றுஅ
றிமின்கள் - இரத்த சிவனடியாரிடத்தில் அடையாவென்று அறியுந், ஐதுகாமம்
விழைந்த பத்தியு - அழகிதாகக் காமத்தை விரும்பிச் செய்யும் பத்திமையையும், நல்
அறத்துறையார் பெறின்கை தராது - நல்ல சிவபுண்ணிய வழிநின்றோர் பெற்றால்
ஒருபோதும் கெடாது, இது பத்திபேதம் - இதுதான் பத்திமைமையின் பேதமென,
உணர்ந்துளோர் நவில்கிற்பது - ஐயந்திரிபற யாவமுணர்ந்தவர்கள் கூறுவது.

சஞ்சித வினையென்பார் - செய்த எனவும், ஆகாமிய வினையென்பார் செய்
வன எனவும் ஞானசிரியன் திருவருள் நோக்கத்தால் சஞ்சிதமொழிதலும் சிவபூச
னைப் பேற்றால் - ஆகாமியமொழிதலும் உள என்பார்—தீவினையாவும் இச்சிவபத்தர்
பாலெய்திடா தெனவும், தாமரையிலையில் வீழ்ந்த நீர்த்துளி அவ்விலையோ டியையி
ல்லா திருத்தல்போல அவ் வினைப்பயன்கள் இவர்களோடியைபில்லா திருக்குமென்
பார் கமலத்திலை கமலத்தி னெனவும், பசுபுண்ணிய முடையோர்க்கு இடையிற் கா
மியபத்தி விள்ளுமேயன்றிச் சிவபுண்ணியமுடையோர்க்கு இடையே விள்ளாதென்
பார் ஐதுகாமம் விழைந்தபத்தியும் நல்லறத்துறையார்பெறினாதெனவும்கூறினார்.

திரிபுரத்தவர்சார்புபற்றியபத்தியோர்நனிதீமையே
புரிமனத்தினராதலால்வருபுத்தநாரதரான்மயன்
மருவியிற்றனரின்னமுவரும்வள்ளல்சத்திபதிந்தெழும்
பெரியபத்தியராதலால்வர்பேசுமையல்கடந்தனர்.

(இ-ள்.) திரிபுரத்தவர் - திரிபுரங்களில் வசிப்பவர்,சார்புபற்றிய பத்தியோர்
ஆதலால் - சார்புபற்றிய பத்திமையுடையோ ராதலாலும், நனிதீமையே புரிமனத்
தினர் ஆதலால் - அதனால் மிகவும் பிறருக்குத் தீமையேசெய்யும் மனத்தினராதலா
லும், வருபுத்தன் நாரதன் மயல்மருவிஇற்றனர் - தம்மை மயக்கவந்த புத்தனாலும்
நாரதனாலும் மயக்கம் பூண்டழிந்தனர், இன்னமுவரும் வள்ளல் சத்திபதிந்து எழும்
பெரிய பத்தியராதலால் - சுதன்மன் முதலிய இந்த மூவரும் இறைவரது திருவரு
ட்பதிவின் பத்திமையுடையோராதலால், அவர் பேசும் மையல் கடந்தனர் - அப்புத்
தனும் நாரதனும் கூறிய மயக்கவுகையினின்றும் தப்பியுய்ந்தார்கள். (க௦)

கலிவருத்தம்.

பேறுமெய்தினொன்றுபேதுரு
வாறுமேதகுருதன்மாதவர்
கூறுகூற்றினுக்கிறைகொடுத்தென்
வேறுமாக்கதைமேல்விளம்புவான்.

(இ-ள்.) பேறும் எய்தினார் என்று - துவாரபாலகராகிய பெருப்பயனைய ாடைந்தாரென்று, பேது உறாத ஆறு - மயங்காதவண்ணம், மேதகு சூதன் மாதவர் கூறும் கூற்றினுக்கு இறைகொடுத்தனன் - மேன்மை வாய்ந்த சூதமுனிவன் கண்ணாவர் முதலிய முனிசிகோவட்டர்கள் வினவுஞ் சொற்களுக்கு விடைகொடுத்தருளினான், வேறுமாகதைமேல் விளம்புவான் - வேறொருபெரிய வரலாற்றினை யினியெடுத்தக் கூறுவான். (க)

முப்புராரிகோட்டப்படலம்முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௧௨ அ. ௧.

ரணியீசப்படலம்.

அரணியின் கனலையா கூற்றடு
சாணிமுப்புராரசஞ்சாற்றினு
முரணியங்கதன் குணக்கண்முன்றொழு
பிரணியீச்சரத்தியல்புரைத்துமால்.

(இ-ள்.) அரணியின் கனல் ஐயர் - தீக்கடை கோலாலெழுந்த வேள்வித் தீயையுடைய முனிவர்களே, கூற்றுஅடி சாணி முப்புராரசஞ் சாற்றினும் - இயமன தூயிடைப்பருகிய திருவடிமையுடைய இறைவனது முப்புராரசமென்னும் திருப்பதியை யெடுத்துக் கூறினும், முரணி - தேவர்களோடு பகைத்து, அங்கு அதன் குணக்கண் - அம்முப்புராரசீசத்தின் கீழ்பால், முன்மொழும் இரணியீச்சரத்தியல்பு உரைத்துமால் - இரணியகசிபு முன்பு வணங்கிய இரணியீச்சரத்தின் இயல்பினை எடுத்துக் கூறுவாம்.

தீக்கடை கோலால் தீயமைத்து வேள்விசெய்தல் முனிவர்க் கியல்பாதலால் அரணியின்கனலையொன்றார். ஐயர் அண்மைவிளி.

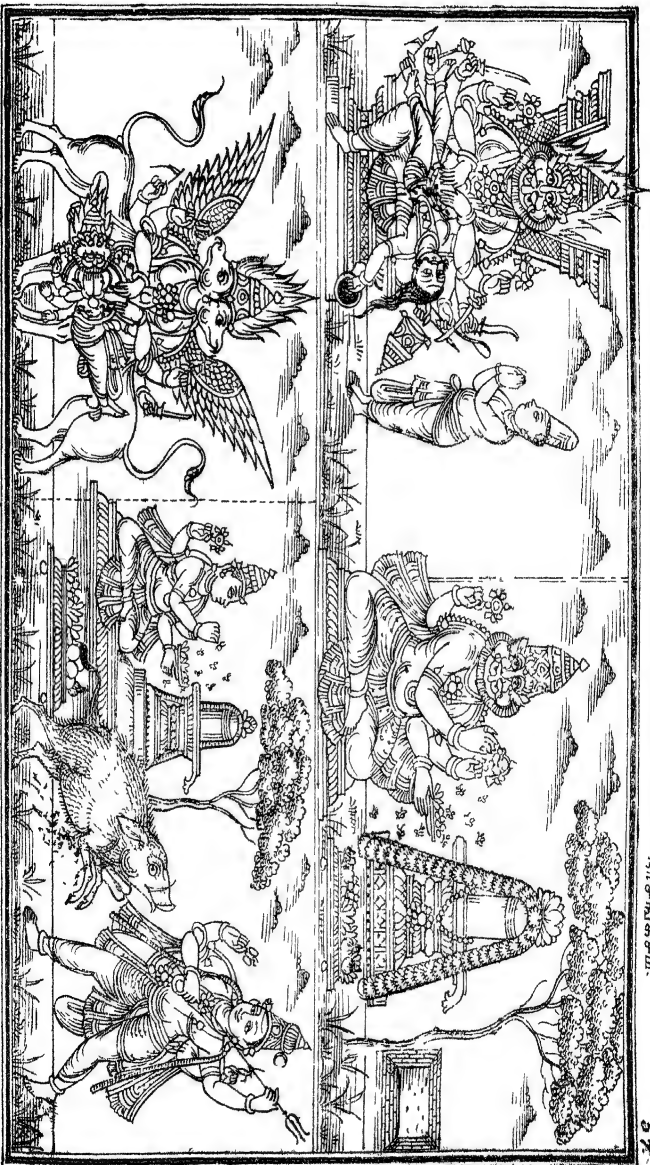
(க)

இரணியப்பெயரசுரரேறனுள்
குரவனுந்நலங்கொளுத்துவெள்ளியைச்
சரணமேத்துவான்றனியிடத்தினில
வரவழைத்தனன் வணங்கிவினடனன்.

(இ-ள்.) இரணியப்பெயர் அசுரர் ஏறு அன்னான்-இரணியகசிபென்னும் பெயருடையவனுய் அசுரர்களாகிய யானைகட்டு ஓர் சிங்கம்போல்பவன், குரவனுய் நலங்கொளுத்து வெள்ளியை - தனக்காசிரியனுய் வேண்டிய நன்மைகளைத் தரும் சுக்கிரனே, சரணம் ஏத்துவான் தனி இடத்தினில் வர அழைத்தனன் வணங்கி வினடனன்-திருவடியை வணங்கி ஏகாந்ததானத்தில் வரவழைத்து வணங்கிக்கூறினன்.

இரணியகசிபு என்பது பின்மொழிகெட்டு முன்மொழி யப்பொருள் தந்த நிற்றலால் பின்மொழிகெட்ட முன்மொழி நிலையல். இதனை வடநூலார் நாமைகதேசநாமக் கிரகணம் என்பர். ஏறு என்று கூறி அசுரனை வாளாகூறியது ஏகதேசவுவனமயணி. கொளுத்து என்ற சொல்லாற்றலால் வேண்டியவென உபசரித்தாம். (உ)

அரும்பெற்றற்றிருவரசுநான் பெற
தரும்படித்தொருவிரதஞ்சாற்றென

சுரகுருகுலம்.

சுரகுருகுலம்.

சுரகுருகுலம்.

சுரகுருகுலம்.

விரும்புமந்திரக்கிழவன்வீங்குதோ
ளிரும்பினன்னவநகிறைவழங்குவான்

(இ-ள்.) அரும் பெறல திருஅரசு நான் பெற தரும்படித்து ஒருவிரும்பு சாற்றி
என-பிறராத் பெறுதற்கரிய பெரிய அரசியலை நான் பெறத், ரும் அளவினநாகிய ஓர்
விரதம் கூறாய் என்று வினவ, விரும்புமந்திரக் கிழவன்- விரும்பு மந்திராலோசனைக
சூரியவனாகிய சுக்கிரன், வீங்குதோள் இரும்பின அன்னவற்கு இடம் வடிக் குவான்-
இரும்பினையொத்த பருத்த தோளையுடைய இரணிய கசிபுக்கு விடை கூறுகின்ற
யினான்.

பல்லாயிரம் அண்டங்களையும் தனதடிக்கீழ்ப்படுத்து மரசியலென்ப ஓர் நாளாறு
அரும்பெறத் திருவரசெனவும், அசுரமந்திரிகளில் வெள்ளிமுதல் மந்திரியென்பது
சோன்ற மந்திரக்கிழவன் எனவங்குறிஞர். (௧)

வேட்டவாறிதுவாயின்மேவரக்
கேட்டியிவ்வுரைகேடிலாற்றலோய்
நாட்டமூன்றுடைநாதன்சேவடிச்
கீட்டுமன்பிணற்றவமிழைத்திநீ.

(இ-ள்.) கேடு இல் ஆற்றலோய் - கெடுதலில்லாத வன்மையை யுடையோய்,
வேட்ட ஆறு இதுவாயின்-விரும்பியவகையிதுவானால், இவ்வுரை மேவரக்கேட்டி-
யான்கூறும் இடமெய்மொழியைக்கேளாய், நீ நாட்டமூன்றுடைய நாசன்சேவடிக்கு
சட்டிடு அன்பினால் சுவாமிழைத்தி-நீ மூன்று கண்களையுடைய இறைவனது செவந்த
திருவடிக்கீழ்ப் பொன்போலீட்டிடு அன்போடு சுவஞ்செய்வாய்

உலகிலரியது பொன்னுதலால் அப்பொருளாற்றல் தோன்ற சட்டிடுமன்பின
லென்றார். (௨)

பதுமவாழ்க்கையான்படைக்குமாற்றலு
மதுவைமாட்டினுன்னிபடும்வான்மிசை
யதுலனதயோராசையாட்சியும்
பொதுநடிப்பவன்பூசைப்பேற்றோ.

(இ-ள்.) பதுமவாழ்க்கையான்படைக்கும் ஆற்றலும் - தாமதையே யிடமாக
வுடைய பிரமன் சிருட்டிக்கும் வன்மையும், மதுவைமாட்டினுன் அளிப்பும் - மது
வென்னு மசாணுயிர் பருகிய திருமால் காத்தலும், வான்மிசை அதுலன்-ஆதியோர்
ஆசை ஆட்சியும் - விண்ணுலகிலுள்ள இந்திரன் முதலியோர் தமதடிக்கீழ்ப்படுத்தி
என்டிசையையும் ஆளுதலும், பொதுநடிப்பவன் பூசைபேறு - பொன்னம்பலத்தில்
நடிக்கும் இறைவனது பூசையில்வரும் பேறும். (௩)

செல்வமாண்மையேர்சீர்த்திவாழ்வருள்
கல்விகட்டெழின்மகளிர்காழிலாச்
சொல்வலித்திறஞ்சூழ்ச்சியேனவு
மல்வெருடங்களுனருச்சனைப்பயன்.

(இ-ள்.) செல்வம் ஆண்மை எர் சீர்த்திவாழ்வு அருள் கல்விகட்டெழில் மக
ரிர் - செல்வமும் ஆண்மையும் பொலிவுக்கீர்த்தியும் வாழ்வும் அருளும் கல்வியும்
பேழமும் நல்லமனைவி வாய்த்தலும், காழ் இல்லாத சொல்வலிதிறம் சூழ்ச்சி என
வும்-இளகிய சொல்வலியின்றிறமும் ஆலோசனையும் இஃதொழிந்த மற்றுள்ளனவும்,

அல்வெருவங்களுள் அருச்சுனைப்பயன் - இருளஞ்சும் ஸ்ரீகண்டதையுடைய இனர வனது அர்ச்சுனையால் வரும்பயனும்.

கட்டெழில் எண்ததனால் ஏர் என்பதற்குப் டொலிவெனவும், சொல்லவந்த திறம் என்றமையால் காழிவென்பதற்கு இனகியவெனவும் பொருள்கூறினும் பூசனையும் அருச்சுனையும் ஒரு பொருளாதலால் இதனால் வரும்பயனை.—

“சாற்றிடுமுறுப்பியாவந் ஸ்ரீகண்டேஜயராபாவக
காற்றிநிகழ்கரையாவங்கங்கசைமேலுயராவான
மாற்றிடுபலனாப்போதறும்பலமெலாபுத்தேர்ச்சன்மம
பாற்றிடுஞ்சிவனைப்போற்றுப்பலத்தின்மேலுயரான்தே.
மலர்ந்தமண்பூக்கவேண்டி ன்வானகங்காக்கவேண்டி
னலந் பூவிருக்கவேண்டி னலந் கட்டிடுக்கவேண்டி
னலந் தருமின்பமுத்திநல்லணிவேண்டி நகற்றின்
வலந் தருமியிர்குடிந் துமலரடிப்புகைசெய்வார்.
திருவமிக்கடையவேண்டி ந்செம்மகப்பேறுவேண்டின்
மருவலாச்செருக்கவேண்டி ன்மாண்பொருள்கல்விவேண்டின்
வருபெரும்புகழ்ச்சிவேண்டி ன்வான்முடிவெவ்விடத்தும்
பொருவிவிபுகையன்றிமற்றெவற்றினுற்புகா.
வானவரியங்கர்சித்தர்கருடர்கின்னார்மாநகர்
தானவந் திருநர்விச் சாதர்முனிவர்கண்மறறை
மானவரிவருள்யாரோமதிமுடிப்பெருமான்பாசத
தானவர்ச்சுனைசெயாதாச்சிறப்புணாப்பினீளும்.”

எனச் சூதசங்கிதையில் சிவபூசாவிதியும் செய்தோர் பெருமையும் உரைத்த
அத்தியாயத்தில் வருகல் காண்க. (ஈ)

மெய்த்தவிண்ணவரிருக்கைவேண்டி னு
நத்துமாலயனகரம்பேண்டி னு
முத்திவேண்டி னுமூவருஞ்சிவ
பத்தியொன்றனுலெய்தற்பாலவே.

(இ-ள்.) மெய்த்த விண்ணவர் இருக்கை வேண்டினும் - உண்மை யுடைய
தேவர்களது இருக்கையை விரும்பினாலும், நத்துமால் அயன்கரம் வேண்டினும் -
பாஞ்சசன்னியமென்னும் சங்கினை ஏந்திய திருமால் பிரமன்முதலியோர் இருக்கை
யை அடைய விரும்பினாலும், முத்திவேண்டினும் - மோட்சத்தை யடையவிரும்பி
னாலும், மூவரும் சிவபத்தி ஒன்றனால் எய்தல்பால் - அவைகெடுதலில்லாத சிவபத்தி
யொன்றனாலும் தன்மையனவாம்.

சிவபத்தி பலவகைப்படும அசுனை யொன்றென்றது சாதி யொருமைபற்றி
யென்க. பலவகைப் படுமென்றதை.—

“தேர்கிரவணமுதற்செப்புமன்றுட
ஞ்சிவஞானத்திலவீர்வேதாந்தத்திற்
பூணவிபூகிமுப்புண்டாத்தினி
லார்நூவெழுசிரத்தையுமப்பத்திரோ.
அக்கமாமணிவடமன்பிற்புணுதன்
மிக்கபஞ்சாக்கரம்விரும்பியெண்ணுதல்

டொக்கமிலசிவலிங்கபூசையாறறுதல்
தக்கவப்பூசையைத்தரிசித்ததிடல்.
புலனமைசிவபிராண்பூசைக்காகிய
நலனமையபகரணங்கணல்ஞ்சல்
வலனடைபூசையின் கிழ்ச்சிபுத்திடல்
பலனமையிவையுடையதரிசியாகுதல்
சிவன்விழாத்தரிசிக்குமிச்சைசேசனை
பலனவிழாத்தரிசிக்குப்பாந்நல்லவாக
சுவமையிலன்னடாணதியோகையி
னவமுதநலசலுநயக்கும்பதறியே.” எனவும்,
சிவபகதியால் வருமபயனை,

“போகமுள்ளனவெலாம்புணர்குவல்லது
மோகமுள்ளனவெலாமுருக்கத்தக்கது
யோகமார்முத்தியையுதவுநீறு
பாகமாத்தருசிவபக்தியொன்றே.” எனவும்,

சூதசக்திதையில் சிவபக்தி விசாரமுரைத்த வத்தியாயத்தில் வருதல் காண்க. (௭)

ஒன்னலார்பிணியுரகமண்ணைகோ
ளென்னவுமவாக்கிடரிழைத்திடா
வன்னவாகலானரனடித்தொழின்
முன்னினர்க்கெவனரிதுமொய்ம்பினை.

(இ - ள்) மொய்ம்பினேய்-வலிமையையுடைய இரணியகரிபே, ஒன்னலார்பிணி உரகம் மண்ணைகோள் என்னவும் - பகைவரும் நோயும் பாம்பும் பைசாசும் நவக்கிரகங்களும் இவை போல்வனவும், அவர்க்கு இடர் இழைத்திடா-அச்சிவபக்தியுடையோர்க்குத் துன்பஞ்செய்யா, அன்ன ஆக்லாடர் - அத்தன்மை யுடையனவாகலான், அரன்அடிதொழின்-சிவபெருமானது திருவடியை வணங்கின், முன்னினர்க்குஅரிது எவன் - கருதிவழிபட்டவர்க்குக் கைகூடுதற் கரியபொருளாய் (யாவும் கைகூடுமென்றபடி.)

தொழினென்னும் வினையெச்சத்தினின்று தொழுதலென்னும் தொழிற்பெயரைப் பிரித்துத் தொழிலில் முற்பட்டவர்க்கு எனப் பொருள் கொள்ளுதலுமொன்று. ஆதிபாத்திரம், ஆதிதெய்விகம், ஆதிபவதிசம் என்னும் தாபத்திரயத்தால் வரும் இடர் பலவாகலால் ஒன்னலார்பிணியுரகமண்ணைகோளென்று கூறியமையானது எனவுமென்றார்

அறசீர்க்கழிநெடில்விருத்தம்.

சிவன்றன்றிருவுருவைக்காணாதகண்ணைகுருடாஞ்சீர்சால்
சிவன்றன்றிருவுருவையெண்ணாதசிற்தையேபித்தாமென்றுஞ்
சிவன்றன்றிருப்புகழைக்கோளச்செவியேசெவிடாமன்றிற்
சிவன்றன்றிருப்புகழையோதாதவாயேதிணிந்தழங்கை.

(இ-ள்) சிவந்தன் திருவுருவைக் காணாதகண்ணை குருடிலும்- சிவபெருமானது திருவுருவைக் கண்டு தெரிசிக்காத கண்ணை குருடாகும், சீர்சால் சிவந்தன் திருவுருவை எண்ணாத சிந்தையே பித்தாம் - சிறப்பமைந்த சிவபெருமானது திரு

வருவைச் சிந்தியாத மனம் பித்துடையதாம், என்றும் சிவன்தன் திருப்புகழே ளாத செவியே செவிடாம் - எக்காலத்தும் சிவனது திருப்புகழைக் கேட்காத காதே செவிடாகும், ஆன்பில் சிவன்தன் திருப்புகழை ஒதாதவாயே திணிந்த மூங்கை - அன்போடு சிவபெருமானது திருப்புகழை யெடுத்துக் கூறாதவாயே சிறிதும் குழறுதலில்லாத ஊமையாம்.

சிவபெருமான் திருவருவைத சரிசித்தற்கும் சிந்தித்தற்கும் - அவனது திருப்புகழைக் கேட்டற்கும் அதனை ஒதுதற்குமே கண்களும் சிந்தையும் காதும் வாயும் பெற்றிருந்தும் அது செய்யாத துடத்து இவையாமென்பார் - குருடாம் பித்தாம் செவிடாம் மூங்கையாம் என்றார்.

அவ்வாய்வங்குளைய பயன்களைப் பெற தலை—

“தலையே நீ வணங்காய் தலை-மாலேதலைக்கணிந்து
தலையாலேபலிதேருந்தலைவனைத், தலையேநீவணங்காய்,
கண்களாகணமின்களோ கடல்-நஞ்சண்டகண்டன்நனை
யெண்டோள்வீசினின்றும்பிரானறனைக்-கண்காள் காண்மின்களோ,
செவிகாள்கண்மின்களோ சிவ-னெம்மிறைசெம்பவன
எரிபோல்மெனிப்பிரான் நிறமெப்போதும்-செவிகாள்கண்மின்களோ,
வாயேவாழ்த்துகண்டாய் மரு-யானையுரிபோர்த்துப்
பேய்வாழ்காட்டகத்தாடும்பிரான்நனை, வாயேவாழ்த்துகண்டாய்.
நெஞ்சேநீநினையாய் நிமிர்-புன்சடைநின்மலனை
மஞ்சாடும்மலைமங்கைமண்ணை-நெஞ்சேநீநினையாய்”

எனத் திருநாவுக்கரசுகளருளிய திருப்பதிகத்தாலுணர்க, (க)

நில்லா இளமையும் யாக்கையுமின்னினியேநீங்குமன்றிப்
பொல்லாதநோயுமடந்துபெரும்பையுள்புகுத்துநீரோ
நெல்லாகதைத்துடலமேகாமுன்னெறிக்கேசெல்வோமென்ன
வல்லாணுதைத்தானையர்ச்சிப்பாரிவ்விடும்பைவாழ்க்கைவெல்வார்.

(இ-ள்.) இளமையும் நில்லாது-இளமையும் நிலநில்லாது, யாக்கையும் இன்னினியே நீங்கும் - சரீரமும் இப்பொழுதே கழியும், அன்றி - இதுவுமன்றி, பொல்லாதநோயும் அடர்ந்து பெரும்பையுள் புகுத்து நீரால் - கொடியனோயும் இடையே நெருங்கிப் பெரியதுன்பத்திற் செலுத்துமுண்மையால், எல்லாம் நனாத்துடலம் ஏகாமுன்-சரீரமெல்லாம் நனாத்துக் கழிதற்கு முன்னமே, நல்கெறிக்கே செல்வோமென்ற-நல்லவழியின் கண்ணே செலுவோமென்று, வல்லுன் உகைத்தானே அர்ச்சிப்பார் இஃதும்பைவாழ்க்கை வெல்வார்-வலிய இடபஜ்ஜாதியைச் செலுத்துமிறைவனை அருச்சித்து வழிபடுவோர் என்றும்இத்துன்பத்தையே வினைக்கும் இவ்வுடல் வாழ்க்கையை வெல்லுவார்கள்.

இளமை நீரிற்றேன்றிய குமிழிபோலக் கணப்பொழுது நின்று நீங்குவது என்னும் பொருள்தோன்ற நில்லாது எனவும், சரீரம் நீரிலெழுதிய எழுத்தைப்போலன்றே யழியுமென்பது தோன்ற இன்னினியே நீங்குமெனவும், இச்சிறுபொழுதிற் கிடையே என்னும் பொருள்தோன்ற அன்றியெனவும், ஒன்றல்ல பலவென்னும் பொருள்தோன்ற அடர்ந்தெனவும், வருவது சிறிதல்லவென்பது தோன்றப் பெரும்பையுள் எனவும், கணப்பொழுது நிற்குமுடல் நிற்குமளவும் இத்துன்பத்தையே செய்யுமென்னும் பொருள்தோன்றப் புகுத்துநீரால் எனவும், அப்புல்லிய யாக்கை கழி

தற்கு முன்னமே நன்னெறியிற் செல்லவேண்டுமென்னும் பொருளதோன்ற உடல்
மேகாமுன நன்னெறிகளே செல்வோமென்னுனவும், திருமால்முதலிய தேவர்களை
அருச்சித்தால் பிறப்பொழியாது இச்சிவபெருமா ஹேருவனையே அருச்சித்தால் பி
ப்பொழியுமென்பது சோனற் வல்லாணுகைகளை யுடைய பிடிவிடுபடா வாடி
கை வெல்லா எனவும் கூறினா

சிவபெருமா ன ஒருவனையே யாசன்க்கில் பிறப்பொழியுமென்பதை

“சங்கரனருளால் னனுஞ்சதமுக்கனமுதல்வானேருந்

தவ்வானடோகமீவேளுசந்நிவியிலவேங்குண்டா

பொங்குண்டாணிதமுக்கடபராணனை பலலயிராடு

மக்கனிரட்டாகமோககருளுசந்நிவியெருளால்

முறையுமசகாலுளளமுக்கிடுபெருளாநதநவ

மனனுமாதேவனபாகமநந்தேனமடநிபுசை

யுன்னுபாநநிடுவோசனமமெருகோடியிறேழ்

பன்னுநதககியுறாகளபகாதவீதுலைபுணைப

எனசருதசன்கிதையில் சிவ பிரசாதத்தால் சத்தியசக்தி முக்திசாரக
கையுணாதக வக்தியாயக்தில் வருதல் காண்க (க)

பகதனமொழிப்பகுதிசேவையினைஞகூறுமபரிசாலீசன

பதநனவநிஸியசேவசனேபாசலினிபாநமைபூண்ட

பதகாபடிமமொழுதககுலவெனறுமபாசலீசன

பகதொனப்படுவாணடி கையுந்நிமபரிசுதமெய்யோ

(௫௭) பகதனமொழிப்பகுதி - பகதனென்னும் சொல்லிற் குரியதா
சேவையினைக்கூறுமபரிசால சேவையைக்கூறும் என்னமயால், ஈசனபகதனவ
றகு இனிமசேவகன ஆகலின் சிவபெருமான அபததன்குடி அவனுக்கு இனிப
சேவகளுடனளோதலால், இபாணமைபூண்ட பதகாபடிமம் ஒழுகும் குலன ஓன
றும் பாக்கவேண்டா - இந்நனமையை மேற்கொண்ட அடியவரது உருவநகையு
ஒழுகத்தையும் குலசதையும் சிறிதும் பாக்கவேண்டியதில்லை, பததொனப்படுவா
கணடிகையுந்நிமபரிசுதமெய்யோ - அபததனொன்று சொல்லப்படுவோ யாவ
னெனில் உருக்திராகக கணடிகையையும் வீழ்தியையும் தரித்த திருமேனியை
யுடைபோ

பகதன என்னுஞ்சொல்லுக்குத்தாது - பகதி ஆதலால் பகதனமொழிப்பகுதி
யெனவும், அசனொருந வஸதுபரிக்கியானம், அதாவது உபாசித்தல் ஆதலால்
சேவையினைக்கூறுமபரிசால எனவும், பூசனை யேறபவன் பூசகன எனவருதல்
போலச சேவையேறகு மீசன சேவகனெனவருதலால் ஈசன பகதனவநிகனிய
சேவகனே யாதலின் எனவும், உபாசித்தலென்னும் பொருளுடையோரதலால் -
இப்பானமை பூண்ட பகதொனவும். அவரொழுககமுங்குலமும் உடம்பினைப்பற்றி
நிறைவால் ஓன்றும் பாக்கவேண்டாவெனவும், பகதொப புறக்திலியும் அறிகுறி
கணடிகையுந்நிம ஆதலால் பகதொனப்படுவா கணடிகையுந்நிமபரிசுதமெய
யோ எனவும் கூறினா (க)

அங்கவகைக்காணப்பெறுகிறபிறகங்கைநீராடற்பேறு

மங்கவாபாறபேசப்பெறினகிலதீரத்தமுந்தோயந்தோராவா

அங்கவர்க்குச்செய்ப்பூசையண்டருக்குமூவருக்குமாகுங்கனடா
யங்கவர்க்கேதானமளிப்பரவர்தம்பாலேற்பநல்லோர்.

(இ-ள்.) அங்கவரை காணப்பெறுகிற்பில் கங்கைநீராடல் பேரம் - அங்கு அச்சிவபத்தனாத் தரிசிக்கப்பெற்றால் கங்கைநதியில் நீராடுதலால் வரும்பயன்போலாம், அங்கு அவர்பால் பேசப்பெறின் - அங்கு அப்பத்தரிடத்தில் பேசப்பெற்றால், அகிலதீர்த்தமும் தோய்ந்தோராவர் - அதுவொழிந்த எல்லாப் புண்ணியதீர்த்தங்களிலும் நீராடிய பயனைப்பெற்றோராவர், அங்கு அவர்க்கு செய்பூசை - அவ்விடத்தே அப்பத்தர்களுக்குச் செய்யும்பூசை, அண்டருக்கும் மூவருக்கும் ஆகும் - தேவர்களுக்கும் பிரமன் முதலிய மூவருக்கும் செய்யும்பூசையை யொக்கும், நல்லோர் - ஆதலால் நல்லொழுக்கமுடையோர், அவர்க்கே தானம்அளிப்பர் அவர்தம்பால் ஏற்பர் - அப்பத்தருக்கே தானங்கொடுப்பார் அவரிடத்தே ஒருபொருளை யேற்பார்.

நல்லொழுக்கமுடையோர் ஒருபொருளைப் பெறவேண்டில தம்மைப்போல் நல்லொழுக்கமுடையோரிடத்தே பெறவேண்டுதலால் அவர் தம்பாலேற்பபொருளைக் கூறினார். ஆகும் என்றது உவமை இடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த வினைமுற்று, “ஆள்வாரிலிமாடாவேனோ” எனவருதல் காண்க. (கஉ)

மாயனயன்விண்ணாடர்வாழ்வுந் துரும்பாமதிக்குமிந்தத்
தூயசிவனடியார்மேம்பாடியானேயோ சொல்லவல்லேன்
பாயபெருங்கீர்த்தித்தோன்றால்பலசொல்ல யெண்ணையிநரா
ளாயபிறவெல்லாங்கழித்துச்சிவனடியேயர்ச்சித்துய்வாய்.

(இ-ள்.) பாயபெருங்கீர்த்தி தோன்றால் - எங்கும்பரவிய பெருங்கீர்த்தியையுடைய இரணியகசிபே, மாயன் அயன் விண்ணாடர் வாழ்வும் - திருமால்வாழ்வும் பிரமன்வாழ்வும் இந்திரன்முதலிய தேவர்கள் வாழ்வுமாகிய இவற்றை, துரும்பாகமதிக்கும் இந்த தூயசிவனடியார் மேம்பாடு - ஓர் துரும்பாகக் கருதும் இந்தப்பரிசுத்தமுடைய சிவனடியாரது மேம்பாட்டை, யானேயோ சொல்லவல்லேன் - நானோ எடுத்திச்சொல்லும் வன்மையுடையேன் (அல்லேனென்றபடி) பலசொல்லி என்னை - நான் பலபல எடுத்துக் கூறிப் பயனென்ன, இந்நாள் ஆயபிறவெல்லாம் கழித்து சிவனடியே அர்ச்சித்து உய்வாய், இப்பொழுது நீ கைக்கொண்ட பிறகடவுளரை யெல்லாங்கழித்துச் சிவபெருமானையே பூசித்து நீயெண்ணிய எண்ணத்தை முடிப்பாய்.

துரும்பா மதிக்குமென்னுந் தொடரை துரும்பு ஆம் எரித்துத் துரும்பு போல எண்பொருள்கொள்ளுவது மொன்று. (கக)

என்னுங்குரவண்ணைத்தாடொழுதோகையெய்தியெந்தாய்
பன்னம்பரம்பொருளையெத்தானத்தெவ்வாற்றும்பண்டுகூர்ப்
பொன்னங்கழிவினைகள் பூசித்திடுவதெனும்பொன்னோன்கேட்ப
மன்னம்பிருகதரவந்தமைந்தன்வகுப்பான்மன்னோ.

(இ-ள்.) என்னுங்குரவன் இணைத்தான் தொழுது ஓகை எய்தி-என்றுகூறிய ஆசிரியனது இரண்டி திருவடிகளையும் வணங்கி மகிழ்கூர்ந்து, எந்தாய் - என்றந்தையே, பன்னம் பரம்பொருளை எத்தானத்து எ ஆரூல் - யாருங்கூறப்படும் இறைவனை எந்தத்திருப்பதியில் எந்தவகையால், பண்டுகூர பொன்னங்கழிவினைகள் பூசித்திடுவது என்னும் பொன்னோன்கேட்ப - விதிவழிப் பொன்போலு மரிய அழகிய அவனது திருவடிகளைப் பூசனை செய்வதென்று வினவிய இரணியகசிபு கேட்டி

மகிழ்கூர, மன்னும் பிருகு தரவந்த மைந்தன் வருப்பான் - நிலைபெற்ற பிருகுருனி வன் பெறவந்த சுக்கிரன் கூறுவான்.

இரணியகசிபு பொன்மயமாயுள்ளோன் என்னும் பொருள்மேல் நிற்குந் காரணப்பெயராசலால் பொன்னோன் என்றார்.

(சுசு)

கவிநிலைத்துறை.

எங்கணுநிறைந்துநிற்குமெம்பிராற்கினியவாய்
பங்கமில்லாபுமண்மேற்பலவுளவவற்றுட்காசி
யங்கதிர்காஞ்சிமேலாங்காஞ்சியினதிகமில்லை
செங்கதிர்மதியஞ்செந்தீமண்டிலமடியருள்ளம்.

(இ-ள்) எங்கணும் நிறைந்து நிற்கும் எம்பிராற்கு - எவ்விடத்தும் நிறைந்திருக்கும் எமது பெருமானுக்கு, இனிய ஆய பங்கம் இல் வணாப்பு மண்மேல் பலவுள இனியனவாகிய குற்றமில்லாத திருப்பதிகள் பலவுண்டு, அவற்றுள் காசிஅதிகுட - அத்திருப்பதிகளில் காசியென்னும் திருப்பதி அதிகமாம், அங்கு அதில் காஞ்சிமேலாம்-அத்திருப்பதியினும் காஞ்சித்திருப்பதி மேம்பட்டதாம், காஞ்சியின் அதிகம்இலலை-அதனால் காஞ்சித்திருப்பதியினும் மேம்பட்ட திருப்பதி யொன்றமில்லை, செங்கதிர்மதியம் செந்தீமண்டிலம் அடியர்உள்ளம் - சூரியமண்டிலமும் சந்திரமண்டிலமும் அக்கினிமண்டிலமும் அடியவர்மனமும்.

சந்திரமண்டிலத்திற்கு மேம்பட்டதென்பது சூரியமண்டில மேம்பட்டதென்பதுதோன்ற அதனை முன்வைத்தும், அக்கினிமண்டிலத்திற்குச் சந்திரமண்டலம் மேம்பட்டதென்பதுதோன்ற அதனை முன்வைத்தும், இம்மூன்றினுக்கும் மேம்பட்ட தென்பதுதோன்ற அடியருள்ளமெனவும் முறைபடவைத்தோதினார்.

இது பின்வரும்செய்யுளொடு முடிதலால் இது குளகம்.

(கரு)

மந்தரங்கயிலைதம்மில் மேம்படவயங்கித்தோன்றும்
அந்தமாநகரினங்கோன்வல்லினார்தருள்சுரக்கும்
மந்திரவெழுத்தஞ்சோதிப்பச்சிலைமலரேதேனும்
சிந்தைகூரன்பிற்சாத்தித்தொழுவதேசிவனுக்கின்பம்.

(இ-ள்) மந்தரம் கயிலை தம் இல் மேம்பட வயங்கி தோன்றும் அந்தமாநகரின் - மந்தரகிரியும் திருக்கயிலையுமாகிய இவற்றுள் மேம்பாடமைய விளங்கித்தோன்றுகின்ற அந்தப்பெருமைவாய்ந்த காஞ்சித்திருப்பதியின்கண், எங்கோன் வல்லினார்து அருள்சுரக்கும் - எழுந்தருளிய வெமது பெருமான்மிகவுல்லினார்து அருள்செய்வான், மந்திரம் அஞ்செழுத்து ஒதி - திருமந்திரமாகிய ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தை யுச்சரித்து, பச்சிலைமலர் ஏதேனும் - பசிய இலையையாயினு மலரினையாயினும், சிந்தைகூர் அன்பில் சாத்தி தொழுவதே சிவனுக்கு இன்பம் - மனத்தில் முறுகியெழுந்த அன்பினார் சாத்தி வணங்குதலே அச்சிவபெருமானுக்கு மிக்க மகிழ்ச்சியாம்.

அடியவர்மனத்தினு மந்தரமலை மேம்பட்டதென்பது தோன்ற மந்தரம் பின்னும், செங்கதிர் மண்டிலமுதலிய வெல்லாவற்றிற்கு மேம்பட்டதென்பது தோன்றத் திருக்கயிலையை யிறுதியில்வைத்துந் கூறியதனால் மேன்மே லாய்ச்சி நவீற்சியணி. எல்லாமந்திரங்களினும் ஸ்ரீபஞ்சாக்கர மேம்பட்டதாதலால் மந்திரமஞ்செழுத்தெனவும், பச்சிலை மலர்களுள் யாதாயினும் ஒன்றுகொண்டு மீதுரந்த பத்திரமயால் வழிபட்டுச் சாத்துதலே சிவபெருமானுக்கு ஆராமகிழ்ச்சி யாதலால் ஒதிச் சிந்தைகூரன்பிற் சாத்தித் தொழுவதே சிவனுக்கின்பம் எனவுங் கூறினார்.

எல்லா மந்திரங்களுள்ளும் ஸ்ரீபஞ்சாக்கரம் மேம்பட்டது என்றதை.

“ஒதுமந்திரங்கட்கெல்லா முயர்ந்திடுமுயர்ந்துநின்ற
திநிலநான்மறையின்சாரமாதலுந் திவன்மறண்பர்
வதமின்முத்திவீட்டையெய்திடக்கொடுக்குமென்றும்
ஆதியாயுதையுமிசனுருவமாயமருமன்றே” எனவரும் வாயு சங்கிதையி
னாலும்,

பச்சிலைமலர்களுள் ஒன்றுகொண்டு சாத்தி வழிபடுதற்குப் பத்தி காரணம்
என்றதை,

“பத்திவலையிற் படுவோன்காண்க” என்ற உண்மைத் திருவாக்காலும்,

“பத்தியாருயிருளப்பங்கயத்திடைத்

தித்தியாநின்றசொற்செய்யவாய்ப்பாரா

சத்தியோடிதையவனறங்குவானே” எனச் சூதசங்கிதையிற் சிவபத்தி விசா
ரமுரைத்த அததியாயத்தில் வருதலும் உணர்க. (கசு)

கண்டிகைநீறுமெய்யிற்கவின் றிடவில்வாறங்கண்

அண்டனைத்தொழுதுமெய்ப்பேறடைகெனுங்குரவன்பாந

புண்டரீகங்கனடோற்றியெழுந்தனன்பொறிவண்டேதுந்

தண்டலைக்காஞ்சினோக்கிநடந்தனன்றறுகணுளன்.

(இ-ள்.) கண்டிகை நீறுமெய்யில் கவின்றிட - உருத்திராக்கக் கண்டிகையும்
விபூதியு முடம்பிற் பொலிந்து விளங்க, இவ்வாறு அங்கண் அண்டனை தொழுதுமெ
ய்ப்பேறு அடைக என்னும் குரவன் பாதபுண்டரீகங்கள்-இவ்வகையாக அந்தக் காஞ்
சித்திருப்பதிக்க ணெழுந்தருளிய சிவபிரானைப் பூசித்து என்முழியாத பெரும்பய
னையடையக் கடவாயென்று கூறிய தனது ஆசிரியன் பாத்தாமரைகளை, தறுகணுளன்
போற்றி எழுந்தனன் - வன் கண்மையை யுடைய இரணியன் வணங்கியெழுந்து,
பொறிவண்டு ஐந்தும் தண்டலை காஞ்சினோக்கி நடந்தனன் - புள்ளியமைந்த வண்டு
கள் மூக்காலுழு மலர்களையுடைய சோலைகூழ்ந்த காஞ்சித் திருப்பதியை நோக்கி
நடந்தான்.

சிவனடியார்க் குரிய புறத்திலக்கணம் பத்துள் உருத்திராக்கவடமும் விபூதி
யுஞ் சிறந்தன வாதலால் கண்டிகை நீறுமெய்யிற் கவின்றிட எனவும், சிவனருளாற்
போந்த பயனாதலால் மெய்ப்பயனெனவுங் கூறினார்.

புறத்திலக்கணம் பத்தாவன, -

“வாசப்பூதியுருத்திரமாமணி - பூசிப்பூணல்குரவரைப்பூசித்தல்
ஆசைப்பாட்டினரைணைப்புகழுதல் - ஈசற்குள்ளனநாமியம்புதல்.

எந்தையீசனருச்சனையோம்புதல் - தந்திரச்சிவதன்மம்புரிசுதல் [தல்.
முந்தையோன்கதைகேட்டன்முறைமையாற்-புந்திகூர்ந்தரஞலயம்போற்று

ஒத்தபத்தரிடத்தலதோரிடம்-துய்த்தனீத்தலத்தொண்டரிற்றொண்டராய்ச்
சித்தமன்புறவீதன்முன்செப்பிய - பத்துமிங்கிவைகாணப்படுதிரால்” என

உபதேச காண்டத்தில் வருதல் காண்க.

இடத்திற்கும் இடத்தினிகழ் பொருளுக்கும் ஒற்றுமை யுண்மையால் இடத்
தினிகழ் பொருளை இடத்தின்மே லேற்றிப் பொறிவண்டேதுந் - தண்டலைக் காஞ்சி
யென்றார். (கன)

தன்னுடன்பிறந்தகேண்மைத்தானவனிரணியாக்கன்

அன்னவன்றனையனந்தகாசுரன்பிரகலாதன்

முன்னுறுபுதல்வரன்னோ வழிவருமுதலியோரும்
மின்னுமாவலியோவாணன் விரோசனன் முதலியோரும்.

(இ-ள்.) தன் உடன் பிறந்தகேண்மை தானவன் இரணியாக்கன் - தன்னொடு பிறந்த இரையோடுகிய இரணியாக்கனும், அன்னவன் சமையன் அந்தகாசரன் - அவ் விரணியாக்கன் புத்திரனாகிய அந்தகாசரனும், பிரகலாதன் முதல் முபுதல்வன் - அவ் விரணியன் புதல்வனாகிய பிரகலாதன் முற்பட்ட புத்திரர்களும், தன்னொடுவழி வரும் உரியதேசில் மின்னும் விரோசனன் மாவலிவாணன் முதலியோரும் - (அப்பிரகலாதன் அந்தகாசரன் என்னும்) பெயருடையார் வழியில்வந்த உரிய ஒரியால் விவங்கிய விரோசனனும் மாவலியும் வாணனு முதலானவர்களும்.

செய்யுளாதலால் முன்பின்னாகக் கூறினார். இரணியன் புத்திரன் பிரகலாதன். இரணியாக்கன் புத்திரன் அந்தகாசரன். இரணியனும் இரணியாக்கனும் இருமாலால் உயிரிழந்தபின் பிரகலாதன் அரசுபுரிந்து சுவத்தின்மேற் சென்றபின்னும், அந்தகாசரன் அரசுபுரிந்து வயிரவக்கடவுளால் வலிசூழிச் சிவகணத்தலைவனாகிய காலத்திலு, அப்பிரகலாதன் புத்திரனாகிய விரோசனன் அரசுபுரிந்து சுனற்றுமார முனிவரால் சிவஞானம் பெற்றுச் சீவன்முத்தனயின்னன், பிற்பு அவன் புத்திரனாகிய மாவலியென்பவன் அரசுபுரிந்து திருமாலால் புனிதனாயிற் அவன் புத்திரன் வாணசுரன் அரசுபுரிந்தனன், என்பது கூடும்புராணத்திற் கூறியிருத்தலால் அன்னவன் தனையணந்த காசரன் முதலாக விரோசனன் எனவும், மாவலிகுருவானன் முதலிய புத்திரர் நூற்றுமாரதலால், அவர்கள் புத்திரரும் அடங்க முதலியோரும் என அவ் கூறினார்.

(சுஉ)

பற்குகாயா திவா திமணைவியர் பலருமேனைச்

சுற்றமுமொருங்குகாஞ்சித்தொன்னகொய்தித்தாந்தாம்

பெற்றிடும்பெயரான்மூங்குட்பிரான்ருறிநிறுவிப்போற்றக்

கொற்றமார்முப்புராரிகோட்டத்தின்ருணபாலெய்தி.

(இ-ள்.) பற்குகாயாதி ஆதி மணைவியர் பலரும் - தன்னைப் பற்குகோடாகப் பற்றிய காயாதி என்பவனும் அவன்முதலிய ஏனையோர் மணைவியர் பலரும், ஏனை சுற்றமும் ஒருங்குகாஞ்சி தொல்நகர் எய்தி - மற்றையுறவினரும் ஒருசேரக் காஞ்சியென்னுந் தொன்றுதொட்டுள்ள திருக்களையடைந்து, தாந்தாம் பெற்றிடும் பெயரால் முக்கணபிரான் ருறிநிறுவி போற்ற - தன்னொடுவந்த அவரவர் தத்தும் பெயர்களால் சிவலிங்கப் பெருமானைத் தாபித்து வணங்க, கொற்றம் ஆர் முப்புராரிகோட்டத்தின் குணபால் எய்தி - வெற்றிநிறைந்த முப்புராரிகோட்டத்தின் கழைத்திசையில் தானடைந்து.

(சுக்)

தன்பெயரிலிங்கமொன்று தாபித்துக்ருவன் கூறு

மன்புடைமுறைமையாறேயருச்சீனையாற்றியுண்டி

யின்பமும்வெறுத்துப்பன்னாண்மெய்த்தவமியற்றுமேல்வைப்

பொன்பொதிசுடிலப்புத்தேனெதிரெழுந்தருளப்போற்றி.

(இ-ள்.) தன்பெயர் இலிங்கம் ஒன்று தாபித்து - தனதுபெயரால் சிவலிங்கமொன்று தாபனஞ்செய்து, குரவன் கூறும் அன்புடைமுறைமை ஆறே அருச்சீன ஆற்றி - ஆசிரியன் உபதேசித்த அன்புவாய்ந்த ஆகமமுறையே சிவபூசனைசெய்து, பலநாள் உண்டி இன்பமும் வெறுத்து மெய்த்தவம் இயற்றும் ஏல்வை - பலநாளும்

எடு

உணவையும் இன்பத்தையும் வெறுத்து உண்மைவாய்ந்த தவத்தைச் செய்யுங்காலையில், பொன்பொதி சடிஸ்புத்தேன் எதிர் எழுந்தருளபோற்றி - பொன்போலும் நிறம்பொதிந்த சடாமருடத்தையுடைய சிவபெருமான்நேகோ காட்சித்தருளத்துதித்து.

இன்பமென்றது இளமரக்காவும், மண்டபமும், புட்பசயனமும், மகளிர்போகமும் முதலியவை. மெய்த்தவமென்றது - இயம நியமாதிகள் வழியினின்ற ஐம் பொறியடக்கி மனநிறுத்தல் முதலியவை. (உ0)

மக்களின் விலங்கின்மற்றையோனியின்மண்ணில்விண்ணில்

உக்கதிப்படைகடம்மினுணங்கவினீரமென்னத்

தக்கதிற்புறம்பினுள்ளிற்பகவினிலிரவிற்காவாப்

பொக்கமில்வரமுமும்மைப்புவனமும்புரக்கீழ்ப்பேறும்.

(இ-ள்.) மக்களில் விலங்கின் மற்றையோனியின் மண்ணில் விண்ணில் உக்கதிப்படைகள் தம்மில் - மக்களாலும் விலங்குகளாலும் ஏனையோனிகளாலும் பிருதிவியாலும் அப்புறாலும் தேயுறாலும் வாயுவாலும் ஆகாயத்தாலும் தீச்சிந்தும் ஆயுதங்களாலும், உணங்கல் ஈரம் என்னதக்கதில் புறம்பில் உள்ளில் பகவினில் இரவில் - இவையொழிந்த உலர்ந்ததும் ஈரமும் என்று சொல்லத்தக்க பொருள்களாலும் புறம்பிலும் உள்ளிலும் பகற்பொழுதிலும் இரவிலும், சாவாதபொக்கம் இவ்வரமும் மும்மை புவனமும் புரக்கும்பேறும் - சாகாத குற்றமில்லாத வரமும் பூமி அந்தர சுவர்க்கமென்னும் திரிபுவனங்களையுங் காக்கும் பயன்களுமாகிய இவைகளை.

“அபனுயர் சதாசிவம்” என்றற்போல மண்ணில் விண்ணில் எனக்கூறியதில் இடையிலுள்ள ஏனைப் பூதங்களை வருவித்துப் பொருள் கொள்ளுதல் “இடையிலுள்ளனவெல்லா மறைதலால்” என்னும் ஏதுவாற் கொள்க.

உணங்கல் ஈரமென்பன மக்கள் முதலாகிய மேற்கூறிய பொருள்களு ளடங்குமாயினும் அவையொழிந்த பொருள்களும் உளவாயின் அவற்றையுங் கொள்க என்பான் உணங்கவி னீரமென்னத்தக்கதில் எனவும், மக்களும் விலங்குகளும் தீப்படைகளமாகிய இவற்றால் புறம்பிலிற்றுதி ஓரிடத்து நேரிடுமென்பான் புறம்பிலெனவும், மற்றையோனியில் மண்ணில் விண்ணில் என்னும் இவைகளால் இறுதி ஓரிடத்து நேரிடுமென்பான் உள்ளிலெனவும், மேற்கூறிய அவைகளால் சாதல் பகற்பொழுதிலும் இராப்பொழுதிலும் என்பான் பகலிலில் இரவில் சாவா எனவும்கூறினான். மற்றையோனிக ளென்றது - தேவரும், புள்ளும், நீர்வாழ்வனவும், பறவையும் தாபரமுமாம். (உச)

எம்பிரானருளக்கொண்டானிரணியகசிபுமரசையம்பகன்முதலியோருமவரவர்க்கினியபெற்றார்வம்பலர்மலரிட்டன்னோர்வழுத்தியதலங்களோடுமும்பர்குழிரணியீசமுத்தமச்சிறப்பினோங்கும்.

(இ-ள்.) இரணியகசிபும் எம்பிரான் அருளக்கொண்டான் - இரணியகசிபு என்பவனும் எமது சிவபெருமான் அருள்செய்ய வேற்றனன், ஆசை அம்பகன் முதலியோரும் அவரவர்க்கு இனிய பெற்றார் - இரணியாக்கன் முதலிய ஏனையோரும் தத்தமக்கினிய பயன்களைப்பெற்றார்கள், அன்னோர் வம்பு அலர் மலர் இட்டு வழுத்திய தலங்களோடும் - அவ்விரணியாக்கன் முதலியோர் வாசனையோடலர்ந்த மலர்

கொண் டருச்சித்து வணங்கிய தலங்களோடும், உம்பர் சூழ் இரணியீசம் உத்தமச் சிறப்பின் ஒங்கும் - தேவர்கள் சூழ்ந்து வணங்கும் இரணியீசமானது மேம்பட்ட சிறப்பொடு அத்தலங்களில் உயர்ந்து விளங்காநிற்கும்.

இரணியன் பெற்ற அரிய வரங்களைத் தாமும் பெறக்கருதின ஞென்பதுதோ ன்ற உம்பர்சூழ் என்றார்.

(உஉ)

இரணியீசப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௬௦௬.

நாரசிங்கேசப்படலம்.

தரணிமேற்புகழ்தாங்கியகாஞ்சியி
னிரணியீச்சரமேன்மையியம்பினு
மரணிலைத்தவதன்ருடபாங்கரின்
முரணிநூசிங்கீசமொழிசுவாம்.

(இ-ள்.) தரணிமேல் புகழ் தாங்கிய காஞ்சியின் இரணியீச்சரம் மேன்மை இயம்பினும் - நிலவுலகின்மேல் புகழ்பொறுத்த காஞ்சித் திருப்பதியிலுள்ள இரணியீச்சரத்தின் மேன்மையை முன்னர் எடுத்துக் கூறினும், அரண்நிலைத்த அதன் ருடபாங்கரில் முரணின் நாரசிங்கீசம் மொழிசுவாம். (பிறவியெப்பொழியக் கருதினோர்க்கு) அரணை நிலைத்த அத்திருப்பதியின் மேற்றிசைப் பக்கலில் உள்ள பகைவொடு மாறுபடுதலையுடைய நாரசிங்கமென்னும் திருப்பதியை இனியெடுத்துக் கூறுவாம்.

அரண் என்ற சொல்லாற்றலால் பிறவி வெப்பொழியக் கருதினோர்க்கு எனவும், நாரசிங்கமென்ற சொல்லாற்றலால் முரணின் என்றதற்குப்பகைவொடு மாறுபடுதலையுடைய எனவும் பொருள்கொண்டாம்.

(௧)

தக்கன்வேள்வியஞ்சாலையவியுணப்
புக்கதேவர் புரளச்சவட்டிய
முக்கண்ணருள்பெற்றபின்மூவுல
கொக்கவாடகன்னாடுபடுத்தோங்கலால்.

(இ-ள்.) தக்கன் வேள்வி அம்சாலை அவி உண்ணப் புக்கதேவர் - தக்கனது அழகிய வேள்விச்சாலையில் அவிப்பாகம் உண்ணச்சென்ற திருமால்முதலிய தேவர்கள், புரள சவட்டிய முக்கண்ண அருள் பெற்றபின் - நிலைகெடக் கொன்றருளிய சிவபெருமானது திருவருளை யடைந்தபின், ஆடகன் மூவுலகு ஒக்க தாள்படுத்து ஒங்கலால் - இரணியன் மூன்றுலகங்களையும் ஒருசேரத் தனது அடிக்கீழ்ப் படுத்தி அரசுசெய்து யாரிலும் மேம்பட்டிருத்தலால்.

(உ)

வண்ணவண்டிமிராமலர்க்கற்பகக்
கண்ணிவிண்ணவர்யாருங்கவன்றுபோய்த்
தண்ணுந்துளவோனடிதாழ்ந்தெழுஉக்
கண்ணிலாக்கனகன்செயல் கூறலும்.

(இ-ள்.) வண்ணம் வண்டு இமிராத கற்பகம் மலர் கண்ணிவிண்ணவர் யாருங் கவன்றுபோய் - நிறம்வாய்ந்த வண்டிகள் மதுவுண்ண மூசியொலியாத கற்பகமலர் மாலையணிந்த தேவர்கள் யாவருங் கவலைகூர்ந்து சென்று, தண்ணறும் துளவோன் அடிசாழ்த்து எழுந்து கண்ணில்லாத கனகன்செயல் கூறலும் - தண்ணிய நறுமணங் கமழும் துளபமாலையை யணிந்த திருமாலினது திருவடிபயை வணங்கி யெழுந்து கண்ணோட்டமில்லாத இரணியனது தீட்சையலை யெடுத்துக் கூறவும்.

ஆன்மாக்கள் தந்தம் குறைபாடொழியக் குறைவிரப்பது காப்புடைக் கடவுளிடத்தாதலால் தண்ணறும் துளவோனடி தாழ்த்தெழு உ என்றார். (க)

ஐம்படைத்திறலாண்மைககாஞ்சிபுக்
மெம்பிரான்றனினையடியேத்துபு
வெம்புதெய்வினைவெல்லுமுபாயமவ்
புறம்புகோனருள்வெய்யவுணர்ந்தரோ.

(ஏ-ள்.) ஐம்படைத்திறல் ஆண்டகை காஞ்சிபுக்கு எம்பிராந்தன் இளை அடி எத்துபு - சுடரிசைமுதலிய பஞ்சாயுதங்களை யேந்திய வெற்றிவாய்ந்த காஞ்சித் திருப்பதியை யடைத்து எழுது சிவபெருமானது திருவடியைவணங்கி, வெம்புதெய்வினை வெல்லும் உபாயம் - கோபித்துப் போர்க்கெழும் பகைவருகிய இரணியனை வெல்லும் உபாயந்த, அ உம்பர்கோன் அருள்செய்ய உணர்ந்து - அத்தேவர்களுக்கெய்வருகிய சிவபெருமான் திருவருள்செய்யத் தெரிந்து,

சயரு, சக்கரம், கதை, கட்கம், கோதல்டமெனத் திருமாலேந்திய படை ஐந்துவகைப்படுதலால் ஐம்படை யெனவும், புருடோத்தமனென்னுந் திருப்பெயருடைமையால் ஆண்டகை எனவும், மக்கள்முதல் பகலினில் இரவில் சாவாவரமுடையவருதலால் அவனைவெல்லதற்கு எத்துபு உபாயம் உணர்ந்து எனவுங்கூறினார். (ச)

உந்துதன்னொருகூற்றையுயவன்பெறு
மைந்தன்மாடுறவைத்துத்தருக்குழி
யெந்துநீயிரியுய்துறனீங்கெனத்
சுந்தரப்பொலக்தூணங்கிழித்தெழுதி.

(இ-ள்.) உந்துதன் ஒருகூற்றை- எவ்விடத்தும் இடையூறின்றிச் செல்லும்சன் னொரு ஆம்சத்தை, உவன்பெறும்மைந்தன் மாடுஉறவைத்து-அவ்விரணியன் பெற்ற பிரகலாதனிடத்துப் பொருத்தவைத்து, தருக்கு உழி - அவ்விரணியன் யானே இறைவனென்று அகங்கரிக்குமிடத்து, சுங்கு நீ இனி உய்திறன் எந்து என்னு - நீ இவ்விடத்து இனிப்பிழைக்கும் வகை என்னவென்று, சுந்தரப்பொலம் தூணங்கிழித்து எழுத்து-அழகிய பொன்னிறம்வாய்ந்த தூணங்கிழித்தெழுந்து.

எந்துதிசைச்சொல். பாம்பாற் கடிப்பித்தலும் யானையால் மிதிப்பித்தலும் ஆகிய தீத்தொழில்களால் பிரகலாதனுயிர்வாங்க வலாளரால் இரணியன் செய்வித்தும் உயிர்போகாமை தோன்ற உந்துதன்னொரு கூற்றை எனவும், தன்பேரே திருமந்திரமாக யாரும் உச்சரிக்கச் செய்தனனென்பது தோன்றத் தருக்குழி எனவும், அவன் கேட்ட வரங்களுள் உணங்கல் ஈரமென்னும் பொருள்களால் சாவாமை ஒருவரம் ஆதலால் அவ்வுணங்கலும் ஈரமுமில்லாத தூண் என்பது தோன்றத் தூணங்கிழித் தெழுதி எனவும் கூறினார். (இ)

கொட்குமானிடக்கோளரியாகியவ்
வட்கிலாணைக்கவான்மிசைவைத்திரு
ண்டுகும்தியின்வாய்தனைள்ளிருந்
துட்குசுருகிர்கொண்டொங்கிறியே.

(இ-ள்.) கொட்கும் மானிடக்கோளரி ஆகி-கண்டோர் யாவரும் மனஞ்சுழ
லும் நரசிமம் முர்த்தமாகி, அவ்வட்கிலாணை கவான்மிசைவைத்தது - அவ்வுட்கிலாணை
விற்கு அஞ்சாது போர்க்கெழுந்த அவ் விரணியனைத் தனதுதொடையின் மேல்
வைத்து, இருள் மட்கும் அந்தியின் வாய்தலின் நள் இருந்து - இருளபின் கலங்கும்
அந்திப்பொழுதில் வாய்தலி னடுவேயிருந்து, உட்குசுர் உகிர்கொண்டி உட்குற்
கண்டோர்கள் கூசும் கூரியநகத்தால் அவன்மாற்பைப்பினந்து.

மக்கள் விலங்கில் சாவாவரம் பெற்றமையால் இவ்விரண்டிலுமல்லாத திருவுரு
வேன்பது புலப்படக் கொட்குமானிடக் கோளரியாகி எனவும், மண்ணில் விண்ணிய
சாவா வாமுடைமையால் அவையின்மை புலப்படக் கவான்மிசை வைத்தெனவும்,
பகலில் இரவில் சாவா வாமுடைமையால் அவையிரண்டு மின்மைபுலப்பட இருள்
ட்கும் அந்தியிலெனவும் புறம்பில்உள்ளிச் சாவாவர முடைமையால் அவையின்மை
புலப்பட வாய்தலில் உள்ளிருந்தெனவும், ஆயுதநககிற் சாவா வாமுடைமையால்
அது இன்மைப்புலப்படக் கூருகிர் கொண்டொங்கிறி எனவுங்கூறினார். (சு)

வன்கணனுயிர்வவளியிரத்தநீ
ரென்கணுகெனவாய்படுத்திம்மெனத்
தன்கணையதுந்தருக்கின்மாயங்கினுன்
புன்கண்மும்மைப்பொழிற்கும் விளைத்தனன்.

(இ-ள்.) வன்கணன் உயிர்வவ்வி இரத்தநீர் என்கண் ஆக என்ன வாய்மடு
த்து - தறுகண்மையையுடைய இரணியனது உயிவாவாங்கி அவனது உதிரநீர் என்
னிடத்தே அமையவென வாய்மடுத்துத் தேக்கி, இம்மென தன்கண் எய்தும் தருக்கில்
மயங்கினுன் - அந்நால் வினாந்து தன்னிடத்துப் பொருந்திய களிப்பால் மயங்கி,
புன்கண்மும்மை பொழிற்கும் விளைத்தனன் - துன்பத்தைச் சுவர்க்கமுதலிய மூன்று
லகத்துக்குஞ் செய்தனன்.

மயங்கினுன் முற்றெச்சம்.

(எ)

பிரகலாதன்பிறங்கெழிற்செய்யவள்
சுரருமேத்தித்துதிசெயுநன்னய
வுரையுங்கேட்கலனுன்மத்தமேவிடிற்
சுரையுமென்மொழிகாதினிலேறுமோ.

(இ-ள்.) பிரகலாதன் பிறங்கு எழில் செய்ய வள் சுரரும் எத்தி - பிரகலாத
னும் விளங்கும் அழகினையுடைய இலக்குமிதேவியும் தேவர்களும் வணங்கி, துதிசெ
ய்யும் நலநயஉரையும்கேட்கலன் - வாழ்த்தும் இனியவசனங்களையும் கேளாதவனாயி
னான், உன்மத்தம் மேவிடில் சுரையுமென்மொழி காதினில் ஏறுமோ - ஒருவனுக்குப்
பித்தேறினால் பிறர்கூறும் மெல்லிய சொற்கள் அவன்காதிற் செல்லுமா (செல்லா
தென்றபடி.)

முன்னர் கூறியதை முடித்தற்குப் பின்னொருகாரணம் வைத்துக் கூறிய
யதுவேறுப்பொருள் வைப்பணி. (அ)

உய்தியில்லவன் சோரியொன்றித் துணை
வெய்யவாயசெருக்குவினைக்குமேற்
பையுள்குழப்பதகன்கொடுமையை
பையயாவரளவிடற்பாலரே.

(இ-ள்.) உய்தி இல்லவன் சோரி ஒன்று - தான் உய்யும் வகையறியாத இரணியனது உதிரமொன்றே, இத்துணை வெய்ய ஆய செருக்கு விளைக்குமேல் - இவ்வளவு கொடிய செருக்கினைத் திருமாலுக்கே விளைக்குமானால், பையுள்குழ அப்பதகன்கொடுமையையாவர் அளவிடற்பாலர்-ஆன்மாக்களுக்குத் துன்பமே கருதும் அவ்விரணியனது கொடுமையை வரையறுத்துக் கூறும் தன்மையையுடையோர் யார் (ஒரு வருமில்லை யென்றபடி)

ஐய - இரக்கக்குறிப்புப் பொருளில்வந்த விடைச்சொல் - இதுகவிகூற்றத்திறை.

அணையகாலையயன் முதல்விண்ணவ
ரினையுநெஞ்சினரஞ்சினரொம்பிரான்
றனையடைந்துசரணமென்றேத்தினார்
வினையிகந்துயர்மந்தரவெற்பின்மேல்.

(இ-ள்.) அணைய காலைய அயன்முதல் விண்ணவர் இனையும் நெஞ்சினர் அஞ்சினர் - அக்காலத்தில் பிரமன் முதலிய தேவர்கள் வருந்துமனமுடையரா யஞ்சி, உயர் மந்தரவெற்பின்மேல் எம்பிரான்தனை அடைந்து சரணம் என்று வினை இகந்து எத்தினார் - உயர்ந்த மந்தரகிரியின்மேல் சிவபெருமானையடைந்து யாங்கள் அடைக்கலமென்று தங்களுக்கு நேர்ந்த தீவினையினின்று நீங்கித் துதித்தார்கள்.

திருக்கயிலைபோல மந்தாகிரியும் ஓர் தானமாதலால் மந்தரவெற்பின்மேல் எம்பிரானனைச் சரணடைந்து என்றார்.

வாய்புலர்ந்துநடுக்குறவந்தவ
ரோயவார்த்தைதிருச்செவியேற்றனன்
பாயபல்கணமேத்தப்பணிவரை
யாயினோடினிடாடல்செயாண்டகை

(இ-ள்.) பாய பல்கணம் ஏத்த - பரவிய பல சிவகணங்களுந் துதிக்க, பணிவரை ஆயினோடு இனிது ஆடல் செய் ஆண்டகை - உமையம்மையோடு இனிதாகக் கலந்தருளிய இறைவன், வாய்புலர்ந்து நடுக்குற வந்தவார் ஏயவார்த்தை திருச்செவியேற்றனன் - வாய்புலர்ந்து நடுக்குற்று வந்தடைந்த பிரமன்முதலிய தேவர்களது இரப்புளையைத் திருச்செவியிலேற்று.

ஏற்றனன் முற்றெச்சம்.

அஞ்சலீரொன்றளித்தனன்சிம்புளாய்
வஞ்சமானிடவாளரியாயுனைத்
துஞ்சவித்துரிகொண்டொளிகேதாற்றினான்
றஞ்சமுண்டவர்தஞ்சரணயினான்.

(இ-ள்.) அஞ்சலீர் என்று அளித்தனன் - அஞ்சதலொழியினென்று அபயந்தந்து, சிம்புள் ஆய் வஞ்சம் மானிடவாளரி ஆயுனை துஞ்சவித்து உரிகொண்டு-சரபவடிவாய் வஞ்சம்வாய்ந்த நரசிம்மத்தின் வாழ்நாளிப்போக்கி அதன் தோலை ஆடையா

கக்கொண்டு, தஞ்சம் உண்டவர்களுஞ் சரண் ஆயினான் ஒளிதோற்றினான்-அடைக்கலம் புகுந்தோர்க்கு அடைக்கலத் தானமாயுள்ள இறைவன் புகழொடு விளங்கினான்.

ஒளி பலரும் அறிய நின்றல்போலப் புகழும் பலருங்கேட்க நின்றலால் உவமையாகுபெயராய்ப் புகழ்மேனிற்றது. சிங்கம் எல்லாமிருகங்களிலும் மேம்பட்ட தாலால வாளரியென்றார். வான் ஒளி. (கஉ)

நரமடங்கலினாரணனுந்திருக்காஞ்சியை
விர்விநாரசிங்கீச்சரவேந்தைநிற்றியினான்
பரவியேத்தினன்வெவ்வினைநீத்தருள்பற்றினு
னாவநீருடையத்தலமுத்தமமாகுமால்.

(இ-ள்.) நரமடங்கலின் நாரணனும் திருக்காஞ்சியை விரவி - நரசிம்மாபுரம், தங்கொட்டை திருமாலும் காஞ்சித் திருப்பதியையடைந்து, நாரசிங் கீச்சரவோலம் நிறீதியினான் - நாரசிங்கீச்சர மென்னும் திருப்பதியில் சிவலிங்கப் பெருமானைத் தாபனஞ்செய்து, பரவி ஏத்தினன் வெவ்வினை நீத்து அருள்பற்றினான் - வணங்க வாழ்த்திக் கொடிய அம்மயக்க வினையினின்றும் நீங்கிச் சிவபெருமான் நிருவருளையடைந்தான், உரவுநீர் உடைய அத்தலம் உத்தமம் ஆகும் - பெரிய நீர்வளம் வாய்ந்த அத்திருத்தம் எல்லாத் திருத்தலங்களிலும் மேம்பட்டு விளங்கும். (கங)

வாரகீச்சரமன்னதன்மெற்குதுமன்னுபொற்
பேரான்நன்னொடுதோன்றியபொன்விழிப்பேரினான்
பார்தான்வெளவினன்பாதலத்தேகலும்பைந்துழாய்த்
தாரான்சூகரமாயவன்றன்னேச்சவட்டியே,

(இ-ள்.) வாரகீச்சரம் அன்னதன் தெற்குது - வாரகீச்சரமென்னுந் அத்திருந் தலத்திற்குத் தெற்குளது, மன்னுபொன்பேரான் சன்னொடுதோன்றிய பொன்விழி பேரினான் - இரணியனோடு பிறந்த இரணியாக்க நென்னும் பெயரையுடையவன், பார்தான் வெளவினன் பாதலத்து எகலும் - நிலவுலகைக் கவர்ந்து பாதலத்திற் செல்ல, பைந்துழாய் தாரான் சூகரம் ஆய் அவன்தன்னை சவட்டி - பசியதுன்பமாலையை யணியந்த திருமால் வராகமூர்த்தங்கொண்டு அவ்விரணியாக்க னுயிலாவாங்கி. (கச)

முன்போற்பாரைக்கொணர்ந்துநிறீஇமதமுண்டுழிக்
கொன்பாயேற்றவன்வேடுருக்கொண்டியிருண்டொரு
வன்பார்கோடுபிடுங்கியணிந்தபின்மற்றவ
னன்பாலீசனையர்ச்சனைசெய்தருள்பெற்றதே.

(இ-ள்.) முன்போல் பாரைக்கொணர்ந்து நிறுவி - முன்போல அந்நிலவுலகைக் கொண்டுவந்து நிலநிறுத்தி, மதம்முண்ட உழி - இதுமாந்து அட்டகுல பர்வதங்கள் முதலியவற்றைத் தனது வக்கிரதந்தங்களால் கோத்து வீசியவழி, கொன்பாய் ஏற்ற வன் வேடுருக்கொண்டு உயிர் உண்டு - நிகரின்றிப் பாய்ந்து செல்லும் இடபவூர்தியையுடைய சிவபெருமான் தேவர்கள் வேண்டுகோளால் வேடுவவடிவங் கொண்டு அவ் வராகத்தின் உயிர் பருகி, ஒருவன்பு ஆர் கோடுபிடுங்கி அணிந்தபின் - அவ்வராக மூர்த்தத்தின் வலிமைவாய்ந்த வக்கிரதந்தத்தைப் பிடுங்கி அத்திருமால் செருக்காத வண்ணம் திருமாற்பி லணிந்தபின், அவன் அன்பால் ஈசனை அர்ச்சனைசெய்து அரு

ன்பெற்றது - அத்திரு மால் அன்போடு சிவபெருமானை அருச்சித்துத் திருவருள் பெற்ற திருத்தலமாம்.

முருகக்கடவுள் கொண்டவேடுவத் திருவுருவம் சிவபெருமானது அனுநையாலாதலால் அதனைச் சிவபெருமான்மேலேற்றி வேடுருக்கொண்டெனக் கூறினார். மதமூண்டுழியென்னுஞ் சொல்லாற்றலால் இறுமாந்து வக்கிரதந்தத்தால் அட்டகுல பாவதங்களைக் கோத்தெறிதல் முதலிய வென்றும். முன்னர்க் கூறிய செய்யுளில் தெற்கது வென்பது - அர்ச்சனைசெய் தருள்பெற்ற தென்பதனோடு முடிதலால் ஒரு தொடர்.

(கடு)

நாரசிங்கிசப்படலமுற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம்-கங்குஅ.

அந்தகேசப்படலம்.

நாராக்கொன்றையனாரசிங்கிச்சரம் தன்னோடு வாராகிச்சரம்
மேன்மைதெரிந்து வழங்கினாய்- கொன்றையைய யணிந்த சிவபெருமானது நார
சிங் கிச்சரத்தோடு வாராகிச்சரத்தின் மேன்மையையும் முன்னர் தெரிந்து கூறி
னம், ஏர் ஆர்கின்ற இதன் குணபாங்கர் - பொலிவு நிறைந்த இவ்வாராகிச்சரத்தின்
கீழ்பகசலில், எழுவலிபோர் ஆன் எற்றவர் அந்த கவிச்சரம் போற்றுவாம் - மிக்கவ
லிமையையும் போர்த்தொழிலை முடைய இடபலூர்தியையுடைய பெருமானாதது
அந்தக் கவிச்சரத்தின் மேன்மையை இனியெடுத்துக் கூறுவாம்.

(இ-ள்.) தார் ஆர் கொன்றையன் நாரசிங்கிச்சரம் தன்னோடு வாராகிச்சரம்
மேன்மைதெரிந்து வழங்கினாய்- கொன்றையைய யணிந்த சிவபெருமானது நார
சிங் கிச்சரத்தோடு வாராகிச்சரத்தின் மேன்மையையும் முன்னர் தெரிந்து கூறி
னம், ஏர் ஆர்கின்ற இதன் குணபாங்கர் - பொலிவு நிறைந்த இவ்வாராகிச்சரத்தின்
கீழ்பகசலில், எழுவலிபோர் ஆன் எற்றவர் அந்த கவிச்சரம் போற்றுவாம் - மிக்கவ
லிமையையும் போர்த்தொழிலை முடைய இடபலூர்தியையுடைய பெருமானாதது
அந்தக் கவிச்சரத்தின் மேன்மையை இனியெடுத்துக் கூறுவாம்.

(க)

இரணியாக்களளித்திடுமந்தகுனென்பவன்
மரபினெகதையையாயிடையேத்திவரம்பெறுஉ
முரணையட்டிரான்முதல்விண்ணவரயாராயு
முரணில்வென்றுபுறக்கொடைகண்டெகாண்டனன்.

(இ-ள்.) இரணியாக்கள் அளித்திடும் அந்தகன் என்பவன் - இரணியாக்கள்
பெற்ற அந்தகனென்னும் அசுரன், மரபின் எந்தையை ஆயிடை எத்திவரம்பெற்று -
ஆகமுறையார் சிவபெருமானை அவ்விடத்துப் பூசித்து வரம்பெற்று, முரணை அட்ட
பிரான் முதல் விண்ணவரயாராயும் - முரணையுடைய வாங்கிய திருமால்முதலிய தே
வர்கள் யாராயும், உரனில் வென்று புறக்கொடை கண்டு உலகு ஆண்டனன்-தன்
துவலிமையால் வென்று அவர்கள் புறக்கொடுத்தலை நோக்கி உலகினையாண்டனன்.
நரகாசுரன் அரண்களைக் காப்போன் முரணதலால் அவனைக் கண்ணமூர்த்தத்
தின் முன்கொன்றமையால் முரணை யட்டபிரான் என்றார். இக்காரணம்பற்றி முரணி
என்பது அவர்க்கோர் திருநாமம்.

(உ)

அன்னதரனவனுக்கழிவெய்தியச்சத்தினார்
பொன்னவாமருமத்தவனாதிப்புத்தேளிர்தா
மின்னிடைக்குருடுக்கம்வினைத்திறுமார்தணி
மன்னுபூண்முலையார்வடிவத்தையெடுத்தோர்.

(இ-ள்.) அன்னதானவனுக்கு அழிவு எய்தி - அந்த அசுரனுக்குப் புறங்கொடுத்து, அச்சத்தினால் பொன்அவாய் மருமத்தவன் ஆதிபுத்தேளிர் தாம், தமது உயிர் போற்றுதற்கு இலக்குமி விரும்பிய திருமாற்பையுடைய திருமால்முதலிய தேவர்கள், மின் இடைக்கு நடுக்கம் வீளைத்து இறுமாந்து அணிமன்னு பூண்மூலையார் வடிவத்தை எடுத்து - மின்னல்போன்ற இடைக்கு நடுக்குடெய்திறுமாந்து பொலிவமைத்த ஆபரணங்களை யணிந்த தனங்களையுடைய பெண்கள் வடிவத்தையெடுத்து.

(௩)

கொள்ளிவட்டமெனச்சுகமெங்கணுங்கொட்புறீஇ

வெள்ளியங்கயிலைக்கிரிமேவினர்முத்தலை

யள்ளிலைப்படையங்கணனாரநுள்பெற்றவண்

வள்ளிமாமிகணங்களினோடும்வதிந்தனர்.

(இ-ள்.) கொள்ளிவட்டம் என்ன சுகம் எங்கணும் கொட்புற்று - கொள்ளிவட்டம் என்னுந் தீப்பொறிபோல உலகெங்குஞ் சுழன்று, வெள்ளியங் கயிலைக்கிரிமேவினர் - வெள்ளியாகிய அழகிய கயிலையங்கிரியை யடைந்து, முத்தலை அள்ளிலைபடை அங்கணனார் அருள்பெற்றுமூன்றுகவராயுள்ள கூரிய நகட்டுவடிவமாகிய குலத்தையேந்திய சிவபெருமானாரச் திருவருளைப்பெற்று, அவண் வள்ளிமாமிகணங்களினோடும் வதிந்தனர் - அவ்விடத்து உமையம்மை கணங்களோடும் கயிலையிற்

அங்கணனார் உயர்வுகுறித்தற்கண் பலர்பாலில் வந்த ஆர்என்னும் இடைச் சொல் அங்கணனென்னும் இயற்பெயர் முன்வந்தது. மேவினர் முற்றெச்சம். (சு)

இன்னவாறுபல்காலமகல்வழியெம்பிரான்

மன்னுதாருவனத்துறைமாதவர்தங்களைத்

துன்னிமையல்கொளீஇயவருண்மைசோதித்திடு

மன்னசெய்கைநினைந்தவனெய்தினனவ்விடை.

(இ-ள்.) இன்ன ஆறு பல்காலம் அகல்வழி - இவ்வாறுபல்காலஞ்சென்றபின், எம்பிரான் மன்னு தாருவனத்து உறைமாதவர் தங்களை - எமதுபெருமான் நிலைபெற்ற தேவதாருவனத்திற்றங்கிய பிருகுமுதலிய முனிவர்களை, துன்னிமையல்கொளவி அவர் உண்மை சோதித்திடும் அன்ன செய்கை நினைந்து அவண் எய்தினன் - அவர்களுையடைந்து காமத்தைமூட்டி அவருண்மை நிலையை யாராய்ந்தறியும் அச்செய்தியைக்கருதி அவ்விடத்தடைந்தான், அ இடை - அச்சமையத்தில்.

கௌதமமுனிவர்சாபத்தால் தேவதாருவனத்தினின்ற வந்த முனிவர்களவேதவொழுக்கமும்சிவபத்தியு நீங்கிக் கிலவீழும் தீவியைநிர் சிமிழ்ப்புண்டெருமத்தையே பொருளுனமதித்து இறுமாந்திருக்க, அவர்களுயுயர்வித்தற்பொருட்டுப்பிட்சாடனத்திருவருவங்கொண்டனர்என்பதுபுராணவரலாறுதலால் எம்பிரான் மன்னு தாருவனத்துறை மாதவர் தங்களைத் துன்னி மையல்கொளீஇ என்றார்.

“நெற்றித்தழந்தபெரியோனு நேமியோனுமீங்கிவர்க

ளுற்றதிமைநிரயத்திற்பன்னாளுழப்பினல்லாது

முற்றறுதென்றுளத்தெண்ணித்தீமைபயக்குமுன்னுல்கள்

சொற்றரவனாமகிமருட்டமுனிவரவற்றிற்றுவுக்குண்டார்.

அன்னதூலின்வழிதூல்கள் முனிவரோதியுளுடையதி

யின்னற்கடலுள்வீழ்ந்திடலுமெம்மானதனுக்குளமிரங்கிப்

பன்னுமறையோர் துயர் தீர்ப்பான்பலியேற்றுண்டல்தலைக்கிடாய்
மன்னுமுயர் தாருகவனத்தினன்றோர் சாலைமருங்கடைந்தான்.”

எனக் கூர்மபுராணத்தில் வருதல் காண்க.

(இ)

அந்தகாசுரன் விண்ணவர் வெள்ளியடுக்கலின்
வந்துபெண்மையராகிமறைந்துறைசெய்திகேட்
டுத்துசீற்றமிருத்தவனெய்தியுடற்றுழி
முந்துமம்பிகைதன்னருள்பெற்றுமுகுந்தனார்.

(இ-ள்.) அந்தகாசுரன் - அந்தகாசுரனென்பவன், விண்ணவர் வெள்ளி அடுக்
கலின் வந்து பெண்மையர் ஆகி மறைந்து உறை செய்தி கேட்டு - தோற்றதிறுமால்
முதலியதேவர்கள் கையைக்கிரியில்வந்து பெண்மைவடிவடையவராய்க்காந்து வசிக்
குஞ் செய்தியைக்கேட்டு, உந்து சீற்றம் மிகுத்து அவண் எய்தி உடற்று உழி- போ
ர்க்குவந்து கோபவகடர்ந்து அவ்விடத்தடைந்து போசெய்யுமிடத்து, முகுந்தனார்
முந்தும் அப்பிகை தன் அருள்பெற்று - திருமால் யாவருக்கு முற்பட்டவுமையம்
மையின் திருவருள்பெற்று.

(சு)

எண்ணில்பெண்டிர்தமைப்படைத்தேயினரத்தடங்
கண்ணினார்க்கிடைகண்டகனோடினனுகமற்
றண்ணலாருறுவோரமர் தாருவனத்திடை
நண்ணியங்கனாடாத்தியசெய்கைநவிறுவாம்.

(இ-ள்.) என் இல் பெண்டிர் தம்மைப் படைத்து எயினர் - அளவில்லாதசத்
திகளைப்படைத்து வலினார்கள், அ தடகண்ணினார்க்கு இடைகண்டகன ஒழனனாக -
அந்தப்பரந்தகணையுடைய விண்டு சத்திகளுக்குத்தோற்ற அந்தகாசுரன் புறங்கொ
டுத்தோட, அண்ணலார்-சிவபெருமானார் (பிட்சாடனமூர்த்தங்கொண்டு) உறுவோர்
அமர் தாருவனத்து இடை நண்ணி - பிரகுமுனிவர் முதலிய முனிவர்கள் சங்கிய
தேவதாருவனத்திற் சேர்ந்து, அங்கண் நடாத்திய செய்கை நவிறுவாம் - அவ்வ
னத்தில் நடத்திய திருவிளையாடலை யினிக் கூறுவாம்.

அந்தகாசுரனுக்குத்தோற்றுப்பெண்வடிவமாய் உமையம்மையின்கணங்களா
யேவல்செய்துநின்ற திருமால்முதலியதேவர்களோடும்போர்செய்ய அந்தகாசுரன்போ
ர்செய்யவேற்றவழி, நந்திதேவர் கண்டாகண்ணன்முதலியகனாகிபேரோடு அவனோடு
போர்செய்துபுறங்கொடுத்தகாலையில் திருமால் தூறுசத்திகளையமைத்துப் போர்க்
கேவ, அச்சத்திகள் அவனைவென்றுவாகைபுனைந்தனர் என்பது புராணவரலாறு.

“கணங்களுடைந்துபுறங்கொடுப்பக்காயாமேனித்திருநெடுமொ
லணங்குநோய்செயாரிநெடுங்கட்சத்தியொருதூறமைத்துவிட
நிணங்கொள்வடிவேலந்தகப்பேரவணன்றன்னெனிகர்வோரைத்
துணங்கையார்த்துபேய்க்கணங்கடுள்ளமலைகிரொனவிடுத்தான்.

விடுத்தவோராயிரமவுணர்விளியநந்திமுதற்கணங்க
ளடுத்தவிண்ணசத்திகளவந்தடர்த்துவாகைபுனைத்திடலுங்
கடுத்தாழ்மிடற்றெங்கண்ணுதலோன்கணங்கட்காற்றாதுடைந்துபுறங்
கொடுத்தானுலகமொருமூன்றுங்கொலைகூழந்தகாசுரனே.”

எனக் கூர்மபுராணத்தில் வருதல் காண்க.

(எ)

ஒன்போகுகொச்சகம்.

கழல்தறங்கப்பனிக்கலனுங்கரத்தேந்திப்பலபரிநி
மழகதரின்வரும்பெருமானுடிமுழககஞ்செலிமெடுத்துக்
குழலிசைகேட்டருகணையுமகணமெனக்குளிர் தூங்கிப்
பழிதபுதாபகமடவார்பலிகொண்டுமருங்கணைந்தா.

(இ-ள்) கழல்தறங்க பவிக்கலனும் கரத்து எந்தி - வீரகண்டையொலிக்கப்ப
லிபாத்திரத்தைத் திருக்கரத்திலேந்தி, பலமழ பரிநிகதிரின் ஒருப்பெருபான் துடி
முழக்கம் செலிமெடுத்து - பலஇளஞ்சூரியர் ஒளிபோலத்தோன்றியிருளிய சிவபெரு
மானது உடுக்கையின் முழக்கத்தைத் தமதுசெவியிறேக்கி, குழல் இசைகேட்டு கு
ளிர்தூங்கி அருகு அணையும் அசனம் என்ன-வேயங்குழலின்இசையைக்கேட்டுமகி
ழ்கூர்ந்துஅருகணையும்அசணப்புன்போல, பழிதபு தாபதமடவார் பலிகொண்டு மரு
ங்கு அணைந்தார் - கற்புவாய்ந்தபிருகுமுனிவர்முதலியோர்பண்ணிமார்க்க்பிச்சைகொ
ண்டு வீதியில் வந்தார்கள்.

உவமைக்கும் பொருளுக்கும் ஒற்றுமையுண்மையால்குளிர்தூங்கியென்னும்
பொருளின்றொழிவே உவமைக்குங்கொள்க. பிட்சாடன மூர்த்தமாதலால் பலிக்கல
னு கரத்தேந்தி என்றார். பிட்சாடனம் பிட்சையேற்கச்சஞ்சரித்தல். (அ)

நிலவலாந்தநகைமுகிழ்க்குமணிவாய்க்குநெடுஞ்சூலத்
தலைகிடந்ததிண்டோட்டுருதடமார்பினழகினுக்கு
மலைமடந்தைநகரஞ்சேப்பவருடுமிருகுறங்கினுக்குங்
கலைநுடங்கவருமடவார்கண்மலரிட்டிறைஞ்சினார்.

(இ-ள்.) நிலவு அலர்ந்த நகைமுகிழ்க்கும் மணிவாய்க்கும் - சந்திரனது வெ
ள்ளிய நிலைவப்போல விளங்கியபுன்னகையரும்பும்அழகியதிருவாய்க்கும், நெடும்
சூலம் தலைகிடந்த திண்டோட்டும் தடமார்பின் அழகினுக்கும் - முதன்மைவாய்ந்த
நெடிய சூலங்கிடந்ததிண்ணியதோள்களுக்கும்பார்த்ததிருமார்பி னழகினுக்கும், மலை
மடந்தை கரம்சேப்ப வருடும் இருகுறங்கினுக்கும் - உமையம்மை திருக்கரஞ்செவக்
கத்தைவரும் இரண்டு திருத்தொடைகளுக்கும், கலைநுடங்கவரும்மடவார், கண்மலர்
இட்டி இறைஞ்சினார்-மேகலை சோரப் பலிகொண்டவரும் தேவதாருவனமுனிவர்பண்
னிமார் தமது கண்களாகியமலர்களைச் சாத்தி வணங்கினார்கள்.

பிரமன் திருமால்உருத்திரன்என்போர் மூன்றுருவமும் தன்னுருவென்பது புலப்
படுத்தற்குத் தாங்கினு னென்பார்சூலத்தலைகிடந்ததிண்டோட்டும் எனவும், தெரிசிட
போர் மலரிட்டுவணங்குதல் முறையென்பார் கண்மலரிட்டிறைஞ்சினார் எனவும்கூறி
னார். கண்மலர் கண்ணாகிய மலர், கண்மூடியை மலர் எனப்பொருள்கொள்ள நின்ற
லால்செம்மொழிச் சிலேடையணி. தோளும்,மார்பும், தொடையும் கலவியின்பந்தரு
ம் இடங்களாதலால் அவற்றை வணங்கினார் என்பார். இறைஞ்சினாரொனவும்கூறினார்.

சூலம் பிரமன்முதலிய மூவர்வடிவு என்றதை “ஒருதாளீரயின் மூவிலைச்சூல
மேந்தினே” எனவருந் திருவெழுக்கற்றிருக்கையில்வருதல்காண்க. (க)

கண்மலரைபெம்மாணுந்திருமேனிகவரவவர்
பண்மலரும்வாய்மலரும்பனிமலருமுகமலருந்
தண்மலரும்விழிமலருந்தாண்மலருங்கைமலரும்
விண்மலருமின்னனையவிளங்கிழையாரொதிகவார்த்தார்.

(இ-ள்.) கண்மலரை எம்மானா திருமேனி கவர-தமது கண்ணாகிய மலரை எமது பெருமானா திருமேனிகொள்ளுகொள்ள, அவர் பண்மலரும் வாய்மலரும் பனிமலரும் முகமலரும்-அவ்விறைவரது சாமகாணம்பாடும்கிண்கிணியாயலந்த குளிர்ந்த சிவ வாய்மலரும் திருமுகமலரும், தண்மலரும் விழிமலரும் தான்மலரும் கைமலரும்-தண்ணையோடுமலர்ந்த திருக்கண்மலரும், திருவடிமலரும், திருக்கரமலரும் ஆகிய இவற்றை, விண்மலரும் மின் அனைய விளங்கிழைபார் எதிர்கவாந்தார்-வானிற்றேன்றிய மின் னலையொத்தபெண்கள் அதற்கெதிராகக்கொள்ளுகொண்டனர்.

கிண்கிணியாங்கொள்ளுமலர் போது ஆதலால் வாய்மலரும் பனிமலரும் என்றார். முனிவர் பன்னியர்தமது கண்மலராகிய இழிந்த பொருளைத்தந்து, இறைவனது திருவாய்மலர் முதலிய உயர்ந்த பொருளை ஏற்றமையைச் சொல்லுதலால், இது பரிவீர்த்தியணி. (௪௦)

எம்பிரான் திருமேனியுள முழுதுமிடங்கொள்ள
நம்பியநாண்முதனாஞ்ஞுத்துச்சிலர்போற்புறநடப்பக்
கொம்பனையார்களுண்டு களித்தோரினிருமருங்கும்
பம்பினொராடினாற்பாடினொன்செய்வார்.

(இ-ள்.) எம்பிரான் திருமேனி உளம் முழுதும் இடங்கொள்ள-எமது பெருமானா திருமேனியானது அம்முனிவர் பன்னியரது மனமுற்றும் தமக்குப் புக்கிலாகக் கவர்ந்தகொள்ளுதலால், நம்பிய நாண்முதல் நான்கும் துச்சிலர்போல் புறநடப்ப-அதற்குமுன் புக்கிலாகக் குடியிருந்த நாண்முதலியநான்கு குணமும் ஒதுக்குக் குடியிருந்தவர்போற் புறத்தில் நடக்க, கொம்பு அனையார்களுண்டுகளித்தோரின் இருமருங்கும் பம்பினார் ஆடினார் பாடினார் என்செய்வார்-பூங்கொம்பையொத்த அம்முனிவர் பன்னியர்களுண்டு களித்தோரைப்போல இரண்டுபக்கங்கலிலும் நெருங்கி ஆடினார்களன்பாடினார்கள் இதுவொழிந்து என்செய்வார்கள்.

புக்கில் உரியவீடு. துச்சில் பிறவீடு. நானம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு என்னும் இந்நான்கு குணங்களின் வன்மையே சுற்பாதலால் நாண்முதல் நான்குமென்றார். அக்குணங்களுள் நாண் முற்படக் கூறியது “உயிரினுஞ்சிறந்தன்று நாணே நாணினும் செயிர்தீர்காட்சிக்கற்புச்சிறந்தன்று” எனவருதலில் உயிரினும்நான்சிறந்ததாகலால் நாணுக்குப் புக்கிலாகிய அவர்கள் மனத்தைத்தனக்குப் புக்கிலாகச்சிவபெருமான் திருமேனிகவர்ந்ததால், உடையவன்வெகுண்டபோது குடிபோகும் ஒதுக்கிடமுடையார்போற் குடிபோதலால் துச்சிலர்போல் புறநடப்பென்றார். நாண்பிறனைக்காண நாணுதல், மடம் அவர்குணத்தைக் கனவிலும் அறியாமை, அச்சம் அவரைக்காணில் அஞ்சியொளித்தல், பயிர்ப்பு அவரின்பத்தை யருவருத்தல். பம்பினார்முற்றெச்சம். (௧௧)

தண்ணறுஞ்சந்தனந்தீயத்தரளவடநீருகக்
கண்ணெகிழ்பூந்தொடைமுகங்களிவண்டினெடுங்கருக
வெண்ணரியகாமத்தீயிடைக்குளித்தார்புரம்பொடித்த
வண்ணலிளநகைபோலுமடிகளிலாநகையென்பார்.

(இ-ள்.) தண் டறும் சந்தனம் தீய தரளவடம் நீறு ஆக - தண்ணிய நறுமணங்கமழும் சந்தனம் ஒருபால் தீயவும், முத்துவடம் ஒருபால் நீருகவும், உள்நெகிழ்வு

ஈதொடை மூசும்களிவண்டிவெழும் கருக- கன்னொடுமலர்ந்தமலராத்ருடித்த மலர்
மாலையம்பால்மொய்த்த மதுக்களிப்பினையுடைய வண்டுகளோடு ஒருபால் கருகவும்,
எண்ணிய காமம் தியிடை குளித்தார் - நினைத்தற்கரியகாமமென்னுந்தியில் மூழ்கிய
முனிவர் பன்னியர், அடிகள் இவர்களை - அழகில்முதலவராகிய இவரது புன்னகை,
பரம்பொடித்த அண்ணல் இளநகைபோலும் என்பார். திரிபுரங்களை நிறுபடுத்திய இ
வையவரது புன்னகையையொக்கும் என்பார்கள்.

ஊரிற்பற்றிய தீக்கோட்பட்டவர் அது தப்பி நீருட்குளித்தால்அத்திவெம்மை
தீரும், காமத்தீக்கோட்பட்டார் அந்நீருட்குளிப்பினும்மலைமுழையினெளிப்பினும்
தீராத தலால்எண்ணியகாமமெனவும், அதுதம்மால் விரும்பப்பட்டகாதலார்தோள்
ன்றித் தீராததலால் புரம்பொடித்த அண்ணலிளநகைபோலுமடிகளினகையென்பார்
எனவும் கூறினார். அடிகள் முதலாவார். இங்கு அழகின்மேனிற்றலால்அழகின்மு
தலாவாரென்றும், “காதலாராமார்பன்றிக் காமக்குமருந்துறையாய்” எனவருதல்கா
ண்க.

(கஉ)

வழுவுமுடைகரத்திடுக்கிக்கொணர்த்தபலியிடமாட்டார்
தொழுககையார்பனந்தாளினணிந்தருளத்தொடையேந்தி
பெழுமவளின்மறுகுவாரொம்பிரான்கடைக்கணிப்ப
முழுதருள்பெற்றுயந்தேமென்றகமலரமுகமலர்வார்.

(இ-ள.) வழுவும் உடைகரத்து இடுக்கிக்கொணர்த்தபலி இடமாட்டார் -
இடையினின்றும்வழுவிவ ஆடையைமுழங்கையாலிடுக்கிக்கொண்டெவந்து பலியையி
டமாட்டாத முனிவர்பன்னியர், தொழுககையார் பனந்தாளின் அணிந்தருள -யா
வராலுந்தொழப்பட்ட இறைவர் திருப்பனந்தாளின்கீழ்அணிந்தருள, தொடைவந்தி
எழும்அவளின்மறுகுவார் - மாலையேந்தி யெழுந்தாடகைபோலச் சுழன்று, எம்பிரான்
கடைக்கணிப்ப முழுதுஅருள்பெற்று உயந்தேம் என்று அகம்மலர முகம்மலர்வா-
மதுபெருமான்கடைக்கணித்தருளமுற்றும்அவரது திருவருளைப்பெற்று மனமலர
முகமலர்ந்தவராயினார்.

திருப்பனந்தாளில் தாடகையென்னும்ஓர் அரக்கிபெருமானுரை வழிபட்டுப்
பூசித்துவருங்கால், ஓர்நான் திருப்பள்ளித்தாமஞ்சாத்தக் கைகளைத்தூங்கியகாலையில்
இடையில்லைமழுவ, எவ்வகையாலிடுக்கமுயலினும்அக்கலைசோர்தலை நோக்கிக்கவ
லையுறும்போது அப்பெருமா னார் தாழ்ந்துபூசினையேற்றனர் என்பது புராணவரலாறுத
லால்தொழுககையார்பனந்தாளினணிந்தருளத்தொடையேந்தியெழுமவளின் எனவும்,
அத்தாடகைக்கருளியதுபோலஇவர்களுக்கும்அருளினராதலில்கமதுகருத்துமுற்றிய
தென்று, உவகைகூர்ந்தனராதலால் மறுகுவாரொம்பிரான்கடைக்கணிப்ப முழுதருள்
பெற்றுயந்தேமென்றகமலரமுகமலர்வார் எனவுகூறினார்.

(கங)

தக்கபலிகொளவந்தீர்தனப்பிச்சைதருகின்றேம்
கைக்கொடுபோயிதோவெனமுன்னுநெளிப்பார்கழிகாம
மிக்கயாங்களுநீரும்வெற்றையேமாயினமா
லிக்கிடந்ததுகினுமதோவெமதோசொற்றிடுமென்பார்.

(இ-ள.) தக்க பலிகொள வந்தீர்தனப்பிச்சை தருகின்றேம் - தக்கபலியினை
யெங்கள்மாட்டுப் பெறவந்தீர் (ஆதலால்) தனப்பிச்சை தாராரின்றோம், இதோ கைக்
கொடுபோம் என்ன முன் உரம் நெளிப்பார் - இதோ கைக்கொண்டுபோமென்று

அவர் முன்னின்று முனிபோக்குவார், மிக்க கழிகாமம் யாங்கனும் நீரும்-மிக்ககழிகாம நெறியிற் சென்ற யாங்களும் நீரும், வெறுஆனாயேம் ஆயினம் - திகம்பரமாயினேம், இக்கிடந்ததுகில் துமதோ எமதோசொற்றிடம் என்பார் - இக்குக்கிடந்தஆடை உம் முடையதோ எம்முடையதோ சொல்லும் என்று வினவுவார்.

சுவர்போருள்படச் செம்மொழிச் சிலேடையாக முன்னர்க்குறிப்பின்னர் அதன்போருள்புலப்படுத்தவாரைக்கொடுபோமிதோவெனமுன்னுரநெளிப்பார் எனவும், யாம் புணர்ச்சிவிரும்பினமெனப் புலப்படுத்தவார் கழிகாமமிக்க யாங்களும் நீரும் வெற்றனாயேமாயினம் எனவும், எமமைப்போல நீரும் மிக்க கழிகாமமுடையீர் ஆதலால், எம்மைப்புணரவாரீர் எனப் புலப்படுத்தவார் இக்கிடந்ததுகில் துமதோ எமதோ சொற்றிடமெனவும் கூறினார். தகக டலிகொளவந்தீர் என்பது முதல் முன் னுரநெளிப்பாரென்பது காறும் அவர்கருதையறிந்து தமதுகருத்தோடுகூடிய செய்கையாகக்கூறுதலால் அட்பவணியும், யாங்களும் நீரும் வெற்றனாயேயாயினமால் ஆகில் துமதோ எமதோ என்பது காறும் அவரது காந்தசெய்கையைத்தாமறிந்தகருத்தோடுகூடியசெய்கையால்வெளிப்படுத்தலால் கரவவெளிப்படுபணியுங்கலந்துவருதலால் கல்வையணி.

(கசு)

எமமல்குறும்மல்குவினையொக்கும்போலுமது
செம்மலீருடன் சேர்த்துத்தெரிதுமெனவருகணைவார்
வொம்முலைவாரணமெங்களிடைக்கீறுவினையாமே
நம்முகிர்த்தோட்டியினடக்கினறனுண்டுமக்கென்பார்.

(இ-ள்) எம் அல்குறும் உம் அல்குல் இணை ஒக்கும் போலும்-எமதல்குறும்பாப் புக்கும் உமதல்குறும்பாப்புக்குந்தம்முன் இணையொத்துத்தோன்றும்போலும், செம்மலீர்பெருமையிற்சிறர்கவலோ, அது உடன்சேர்த்தி தெரிதும் என அருகு அணைவார்-அதனை இணைபடச்சேர்த்துத் தெரிவோமென்று முனிவர் பன்னியர் இறைவன் அருகு செல்லுவார்கள், வெம்முலை வாரணம் எங்கள் இடைக்கு ஈறுவினையாமே - விருப்பந்தரும்எமதுமலையாடியயானைகளெங்களிடைக்கு இறுதிவினையாமல், நம் உகிர்த்தோட்டியின் அடக்கின் நுங்கு அறன் உண்டு என்பார் - நுமது நகமாகிய அங்குசத்தினால் அவ்வானைகளையடக்கினால் நுமக்குத்தரும் தலைப்படுமென்று கூறுவார்.

புறக்கரணத்தை விரும்பினேமென்று புலப்படுத்துவார் நம்முகிர்த்தோட்டியினடக்கின்னவையும், எமது கருத்தைமுடிப்பின்உமக்கு அறனுண்டென்று புலப்படுத்தவார் நுமக்கு அறனுண்டெனவுங் கூறினார். புறக்கரணம் ஆவது கலவியில்கத்தால் தனத்தைக்கின்றதல். இதுவும் அட்பவணி.

(கடு)

மன்றநீரிநந்தபலியாமளித்தேமற்றியாங்க
ளொன்றிரத்தளியாக்காகுகழன்றேயுமக்கென்பார்
நின்றெனினும்விடுவோமோகீர்ங்வினைவேள்பறந்தலைக்கட
சென்றுபெரும்போர்வினைத்தும்வலைமினெனத்தெழித்தெழுவார்.

(இ-ள்) நீர் இரத்தபலி மன்ற யாம் அளித்தேம் - நீரிநந்தபலியையாம்தேற்றமாகத்தந்தேதாம், யாங்கள் ஒன்று இரத்தது அளியாக்கால் உமக்கு இகழ் அன்றே என்பார் - யாங்களிரத்ததொன்றைநீர்கொடாதொழிந்தால்உமக்கு இகழ்ச்சியல்லவா என்றுகூறுவார், இன்று எளிதும் விடுவோமோ - நீ ரில்லையென்றாலும் யாங்களுமை விடுவேமா, ஈரங்களை வேள்பறந்தலைக்கண்சென்று பெரும்போர் வினைத்

தும்-மன்மதனோடுபோர்களுத்திற்சென்றுபெரியபோர்க்கலாஞ்செய்வல்லேம், வளைமின் என தெழித்து எழுவார் - நீர் எங்களுக்குத் தஞ்சமாக நின்று முற்றுடைசெய்யுமென்றுஅத்தடி எழுவார்கள்.

நீர் இரத்தையாங்கொடுத்தோம், நாங்களிர், கொன்றைக்கொடுப்பதுகைம்மாறன்றோ? அது கொடாகொழியில் துமக்குப்பழியன்றோ? எனக்கூறி யதின்பொருளை, எங்கணவேள்பறந் தலைக்கட்சென்று பெரும்போர் விளைத்துவளையினெனத் தெழித்தெழுவார் என்பதனால் விளக்கினமையால் துட்பவணி. மன்மதனதுபோரொன்றது புணர்ச்சியை. (௧௬)

யாங்கொணர்ந்தபலியோடுமெம்முடையவளையாழி
பூங்கடி. னொழுதக்கொண்டிப்புனிதகேயவையளித்தால்
ஆங்கிரந்தமாலார்க்குவளையாழிமீட்டளித்த
விங்குநீர்க்கலிக்கச்சிவநாயகரொப்பிவாண்டார்.

(இ-ள்.) புனிதரோ யாங்கொணர்ந்த பலியோடும் எம்முடைய வளை ஆழி பூங்கடிகை உறகொண்டார் - சேலமுடையீர் நாங்கன்கொண்டெவந்தபலியோடும் எங்களுடைய வளையலையும் ஆழியையும் பொலிவமைந்தபலிபாத்திரத்தில்பொருந்தக் கவாந்தீர், அவை அளித்தால் - அவற்றைத் தந்தால், ஆங்கு இரந்த மாலார்க்கு வளை ஆழி மீட்டு அளித்த - அவ்விடத்துக் குறையிரந்த திருமாலுக்குவளையையும் ஆழியையும் திரும்பத்தந்த, விங்குநீர் கலிக்கச்சி வநாயகர் ஒப்பி எனபார் - எங்கும் பரவிய நீர்ப் பெருக்கினஒலிமிக்ககாஞ்சித்திருப்பதியிலெழுந்தருளியவிநாயகக்கடவுளையொப்பாவீரொன்றுகூறுவார்.

முன்னர்க்குரிய வளை ஆழி வளையலும். மோகிரமும். பின்னர்க்குரிய வளை ஆழி, சங்குஞ், சக்கரமு மாதலால்செம்மொழிச் சிலையணி. ஆங்கென்றது கச்சித்திருப்பதி, சங்கு சக்கரங்கள் திருமாலுக்கருளியதை வலம்புரி விநாயகப்படலத்திலும், விடுவச்சேனீசப்பட்டலத்திலுங்காண்க. (௧௭)

பாம்பலதிங்கிஓதல்குல்பகடல்லவிலைகொங்கை
கோம்பியலதிநாசுகோளரியன்றி துமருங்கு
லேம்பலிக்குமிவைதம்மைக்கோளரிழைப்பவெனவெருவிப்
போம்பரிசுநினையாதீர்புல்லுமினென்றடிதொழுவார்.

(இ-ள்.) இங்கு இஃது பாம்பு அலது அல்குல் - இவ்விடத்து இதுபாம்பல்ல அல்குலாம், இவை பகடு அல்ல கொங்கை - இவைகளையானைகளல்லகொங்கைகளாம், இது கோம்பி அலது நாசி-இது பச்சோந்தியல்ல நாசியாம், இது கோள் அரி அன்று மருங்குல் - இது வலிய சிங்கமன்று இடையாம், எம்பலிக்கும் இவை தம்மை கோள் இழைப்பது எனவெருவி - வருத்தும்இவைகளைநமக்குத் தீங்குசெய்வனவென்றவற்றிற்கஞ்சி, போம்பரிசு நினையாதீர் - எம்மை விட்டுப்போந் தன்மையைநினைத்த லொழிவீர், புல்லுமின் என்று அடிதொழுவார்-எம்மைத் தழுவுமென்று திருவடிகளை வணங்குவார்.

இங்கு ஒருபொருளையொழித்தமற்றொருபொருள் இங்குண்டெனலால் ஒழிப்புச்சொல் விரிந்துவந்த ஒழிப்புக் காட்டணி. (௧௮)

இவ்வாறுதம்பிரான்றிருமேனியெழிதோக்கிச்
செவ்வாய்மைக்கற்பிழந்தார்திறங்கண்டுவெகுண்டெழுந்த

வவ்வாழ்க்கைமுனிவரிசொபங்களடிகள்பாற்

றுவ்வாமையுறநோக்கிக்கொடுவேள்விதொடங்குதலும்,

(இ-ள்.) இ ஆறு சம்பிரான் திருமேனி எழில்நோக்கி-இவ்வகையாக இறைவரது திருமேனியின்பொலிவைப்பார்த்து, செவ்வாய்மைகற்புஇழந்தாநிறம்கண்டுவெருண்டு எழுந்த அ வாழ்க்கை முனிவர் இடி சாபங்கள் - நடுநிலைமையின் வாய்மையையுடைய கற்பின்நிலைமையை யிழந்த தங்கள்பத்தினிகளின் திறத்தைக்கண்டுகோபித்தெழுந்தஅந்தவாழ்க்கையையுடையபிருகுமுதலியமுனிவர்கள் இட்ட சாபமானது, அடிகள்பால் துவ்வாமை உறநோக்கி கொடுவேள்வி தொடங்குதலும் - சிவபெருமானிடத்துப் பொருந்தாமையைப்பார்த்துக்கொடியயாகத்தைச் செய்யத்தொடங்குதலும்,

நடுநிலைமையின் வாய்மையாவது கற்பில் பிறழாது நின்றல். இயல்பாகவே வினையின் தரீங்கி விளங்கும் இறைவனுக்கு அவனில் வினையினின்ற தரீங்கிவிளக்கப்படும் அறிவினையுடையவயர்களிடுஞ்சாபம் ஏறுதென்பார் அடிகள்பாற்றுவ்வாமையுறநோக்கினவும், சாபத்தால் அபியாமைநோக்கி உயிர்வாங்க ஆபிரவேள்விசெய்தனரென்பார் கொடுவேள்வி தொடங்குதலுமெனவுங்கூறினர். (கக)

எழுந்த முயலகன் புலிபாம்புழைபூதமெரிமழுவுந்
தொழுந்தகையாரைக்கொண்டுதொடங்குதிருநடங்காணாஉ
விழுந்தயர்ந்துசோந்துள்ளம்வெரீஇனா தமக்குமதிங்
கொழுந்தணிவாரறிவளிப்பக்குறைதீரத்தொழுதெழுந்தார்.

(இ-ள்.) எழுந்த முயலகன் புலி பாம்பு உழை பூதம் எரிமழுவும்-அவ்வேள்வியினின்றமெழுந்த முயலகனும்புலியும்பாம்பும்மானும் பூதமும்வேள்வியினழலும்பாசமாகிய இவைவகையேவ, தொழும் தகையார் கைக்கொண்டு-யாவரும்வணங்குந் தன்மையையுடைய இறைவர் அவற்றைக் கைக்கொண்டு, தொடங்கு திருநடங்காணாஉ-தொடங்கியதிருநடனத்தைத்தரிசித்து, விழுந்து அயர்ந்து சோந்துஉள்ளம் வெருவினாந்தமக்கு - தண்டாகாரமாய் வீழ்ந்து மெய்மறந்துமனம்சோந்துஅஞ்சினவர்க்கு, மதிக்கொழுந்து அணிவார் அறிவு அளிப்பகுறை தீரதொழுது எழுந்தார் - இளஞ்சந்திரனையணிந்த இறைவர்உணர்ச்சித்தருளத் தாம்செய்த அபராதந்தீர வணங்குமெழுந்தனர்.

முயலகன்மேல் திருவடிபூன்றியும், புலியினதனை உரித்துடுத்தும், பாம்பையணி கலனாகப்பூண்டும், மாணையும் வேள்வித்தீயையும் பாசையும் திருக்கரங்களினேந்தியும், பூகங்களைப்படைகளாகவும் கொண்டமையால் கைக்கொண்டெனவும், அதன்மேல் முனிவர்செய்யும்செயல்வேறின்மையால் திருநடங்காணாஉ எனவும், கௌதம முனிவனுக்குச்செய்தஅபராதத்தால் இடமுந்தமுனிவர்களுக்கு அருள்கூர்ந்தனராதலால்மதிக்கொழுந்தணிவாரறிவளிப்பக்குறை தீரத்தொழுதெழுந்தார் எனவுங்கூறினர். கவுதமமுனிவருக்குச்செய்த அபராதமாவது,—

அந்தகாசரன்கொடுங்கோலந்தாத்துங்குறைபாட்டால்பன்னிரண்டு வருடம் மழைவறங்கூறத் தேவதாருவனத்திலுள்ளபிருகுமுதலிய முனிவர்கள் தமதுஅழிபசிரீங்கக்கவுதமர் மனையில்வந்துஅப்பசிரீங்கிவசிக்குங்கால், பன்னிரண்டுவருடந்தீர்த்துவற்கடம் நீங்க அம்முனிவர்த்தத்தம்ஆச்சிரமங்களில்செல்லரினையுக்கூர்ந்துதமதுமாயையால்நரம்பெழுந்துஉடல்மெலிந்தனாபசவினையமைத்துவிட, அதனை அக்கவுதம

முனிவர்கோக்கிஇப்பசுவைக்காப்போமென்றுஅதனுடலைத் தைவர அப்பசு கீழேவிழுந்து இறந்தது. அதனைநோக்கியபிருகுவாதிமுசலியமுனிவர்களெல்லோரும் பசுவைக்கொன்றோன் வீட்டில் நாம் இரோம்என்றுசொல்லித்தேவதாருவனத்திலுள்ள தத்தம்ஆச்சிரமத்தைச்சார்ந்தனர், அதனை அக்கவுதமமுனிவர்களுள் திருஷ்டியாற்பார்த்துநம்மினினுநீங்குதற்கு இம்முனிவர்களெய்த சூழ்ச்சியென்றறிந்து இவர்கள் வேதனால்ஒழுக்கினைக்கைவிடச் சிவபெருமானிடத்துக்கொண்டபத்திமைகுன்றி நரகிலீழிக்கடவொனச்சுபித்தனர், அவர்களும் அவ்வாறாயினர் என்பது புராணவரலாறு.

“கோதமன் ஞானக்கண்ணற்குறித்தினிதுணர்ந்துநோக்கி
மாசுவரிழைத்ததிதென்றறிநதுநான்மறைவல்லோர்கள்
வேதநூலொழுக்கமாறிவிடையவனப்பிற்பீர்து
திதுநரகின்வீழ்கவென்றுவெஞ்சினத்தினவைதான்.
வைதவெஞ்சாபந்தன்னுலம்மையிலமுனிவரயாரும்
ஐதுணர்விழந்துவேதமுதலியவனைத்துநீக்கிச்
செய்தவவொழுக்கமாறித்திவினைச்சிமிழ்ப்புண்டியாரு
மெய்துதற்கரிதாம்வெய்யவிடர்க்கடலதனிலீழ்ந்தார்”

எனக் கூடும்புராணத்தில் வருதல் காண்க

(உ-0)

சென்னிமிசைக்கரங்கூப்பித்தெய்வசிகாமணிபோற்றி
யின்னருளாலெமைப்புரக்கவெழுந்தருளுஞ்செயல்போற்றி
பொன்னிதழித்தொடையாயெம்பிழையனைத்தும் பொறுத்தருளிப்
பன்னரியமுத்திரிலைப்பரபோகமருளென்றார்.

(இ-ள்.) சென்னிமிசை கரம் கூப்பி தெய்வசிகாமணி போற்றி - தமதுசிறர்களின்மேல கைகளைக்குவித்துத் தேவர்க்காமணியேவந்தனம், இன் அருளால் எமை புரக்க எழுந்தருளும் செயல்போற்றி - இனிய திருவருளால்எங்களைப்பாதுகாக்க வெழுந்தருளியசெயலுக்குவந்தனம், பொன் இத்தழி தொடையாய் எம்பிழை அனைத்தும் பொறுத்தருளி - பொன்போலமலர்ந்த கொன்றைமலரற்றொடுத்த மாலையை யணிந்தவனே யாங்கள்செய்த குற்றமுற்றும் திருவுளஞ்செய்துபொறுத்து, பன் ஆரிய முத்திரிலை பரபோகம் அருள் என்றார் - சொல்லுதற்கரிதாகிய மோட்சநிலையாகிய சிவபோகத்தை எங்களுக்கருளாயென்று குறையிரந்தார்கள்.

தேவரீரையோர்பொருளாகக்கருதாதுயாங்களவமதித்த தீங்கினைச்சுற்றுந்திருவுளத்திற் கொள்ளாது எங்களைப்பாதுகாக்கவந்தசெயலால் பேரருளுடையாயென்பார் இன்னருளாலெமைப்புரக்கவெழுந்தருளுஞ்செயல்போற்றினவும், பிரணவப்பொருளாய்த்தான்நிற்றலையாவருமுணர்ந்துய்தற்கோ ரறிகுறியாய்க் கொன்றைமாலையையணிந்தாயென்பார் பொன்னிதழித்தொடையாயெனவும், மக்கள்செய் பிழையை தந்தகை பொறுத்தருளதல்போலப்பொறுத்தருளினாயென்பார்.- எம்பிழையனைத்தும் பொறுத்தருளினவும், சிவத்தோடிண்டறக்கலந்தே யின்புறுதல் முத்திரிலைஎன்பார் பன்னரிய முத்திரிலைப் பரபோகம் எனவுண்கூறினர்.

(உ-க)

அவ்வண்ணந்தொழுதிரந்தவருண்முனிவர்க்கருள் கூர்ந்து
செவ்வண்ணத்திருமேனிச்சிவபிரானிதுகூறு
மில்வண்ணம்வேண்டுதிரோலெழிற்காஞ்சிரகர்வயிற் போய்
மெய்வண்ணநாற்குலத்துந்தோன்றியவண்மேவுதிரால்.

(இ-ள்.) அவ்வண்ணம் தொழுது இரந்த அருள் முனிவர்க்கு - அவ்வகையாக வணங்கிக்குறையிரந்த தனது அருள்வழியின் முனிவர்களுக்கு, செவ்வண்ணத்திரு மேனிசிவபிரான் அருள்கூர்ந்து இதுகூறும் - செந்நிறம்வாய்ந்த திருமேனியையுடைய சிவபெருமான் திருவருள்கூர்ந்து இதனைக்கூறுவான், இவ்வண்ணம் வேண்டுதிரோல் - இவ்வகையைவிரும்புவீராகில், எழில்காஞ்சிநகர்வயின்போம் - அழகிய காஞ்சி யென்னும் திருப்பதியிற்சென்று, மெய்வண்ணம் நால்குலத்தும் தோன்றி அவண் மேவுதிர் - மெய்நெறியையுடைய அந்தணர் முதலிய நான்குவகைவருணத்திலும் பிறந்து அவ் விடத்தில் வசிப்பீர்.

அனுவோமர் முதலியோர் மரபின்றோற்றத்துக்குக் காரணாயிருத்தலால்மெய் வண்ணநால்குலத்தும் என்றார். (உஉ)

அறுசீர்க்கழிநெடிவ்விருத்தம்.

பற்றறத்துறந்தோர்பற்றுட்பட்டவளோனும் ஞானம்
பெற்றவர்ப்பட்டவளோனும் பெரும்பனிகழுதை ஞானி
புற்றராப்புல்லுப்பூடுபுழுமரமேனுங்காஞ்சி
நற்றலத்திறுதிக்கூடினம்மடிகலப்பதுணமை.

(இ-ள்.) பற்று அற துறந்தோளோனும் - இருவகைப் பற்றும் துறந்தவராயினும், பற்று உட்பட்டவளோனும் - இருவகைப் பற்றுக் கோட்பட்டவராயினும், ஞானம் பெற்றவளோனும் மடவளோனும் - அறிவுடையவராயினும் அறிவில்லாராயினும், பெரும் பனிகழுதை ஞானி புற்று அரா புல்லு பூடு புழு மரமேனும் - பெரிய பன்றியாயினும் கழுதையாயினும் நாயாயினும் புற்றில்வசிக்கும்பாம்பாயினும் புலலாயினும் பூடாயினும் புழுவாயினும் மரமாயினும், காஞ்சிநல் தலத்து இறுதி கூடின நம் அடி கலப்பது உண்மை - காஞ்சியென்னுந் திருத்தலத்தில் உயிர் விட்டால் நமது திருவடியிற்கலத்தல்சத்தியமாம். (உ௩)

ஆதலினங்கணில்லாற்றொழுகிவீடடைமினென்னக்
காதலின்வணங்கிப்போற்றிக்கடும்பொடும்பிருகுவாதி
யேதமினாற்பத்தெண்ணியிரவருங்காஞ்சிநண்ணிக்
கோதறுமரபினுன்றநாவகைக்குலத்துந்தோன்றி.

(இ-ள்.) ஆதலின் அங் கண் இல்லாறு ஒழுகி வீடு அடைமின என்ன - ஆதலால் அத்திருப்பதியில் இல்லறவழியில்நின்ற இறுதியில் முத்தியையுடையுங்களென்ற ஞான, பிருகு ஆதி எதம் இல் நாற்பத் தெண்ணியிரவரும் காதலின் வணங்கிப்போற்றி கடும்பு ஒடும் - பிருகுமுதலாகிய குற்றமில்லாத நாற்பத்தெண்ணியிர முனிவரும் விருப்பத்தோடுவணங்கித்துதித்துத் தமது சுற்றத்தோடும், காஞ்சி நண்ணி கோது அறு மரபின் ஆன்ற நாவகை குலத்தும் தோன்றி - காஞ்சித்திருப்பதியை யடைந்து குற்றமற்ற மரபாயமைந்த நாவகைக்குலத்திலும் பிறந்து.

கடும்பென்றது மனைவிமக்கள் முதலாயினோரை. துறவறநிலையினும் இல்லற நிலைசிறந்ததாதலால் இல்லாற்றொழுகி வீடடைமினென்றார். துறவறத்தினும் இல்லறம் சிறந்தது என்பதை - “அறத்தாற்றினில்வாழ்க்கையாற்றிற் புறத்தாற்றிற் - போ ஓய்ப் பெறுவதெவன்” எனத்திருக்குறளில் வருதல் காண்க. (உ௪)

மெல்லிதழ்நறுமென்போதால்விதியுளிவெவ்வேறன்பி
னல்லுறழ்மிடற்றுப்புத்தேளருட்குறியருச்சித்தேத்தி

நல்லனவரங்கள்பெற்றுநாயகனருளாலங்க
ணில்லறநெறியின்மண்ணிவாழ்ந்தனரினையநீரால்.

(இ - ள்.) மெல் இதழ் நறுமென் போதால் - மெல்லியஇதழ்வாய்ந்த நறு
மணங்கமழும் மெல்லிய மலரால், விதியுளி-ஆகமவிதியால், வெவ்வேறு அன்பின்அ
ல்உறழ் மிட்டு புத்தேள் அருட்ருறி அருச்சித்து ஏத்தி - தனித்தனியாக அன்போடு
இருளையொத்த ஸ்ரீ கண்டத்தையுடைய சிவலிங்கப் பெருமானைத் தாபித்துஅருச்சினை
செய்துவணங்கி, நல்லன வரங்கள்பெற்று - நல்ல ரங்களைப்பெற்று, நாயகன் அரு
ளால் அங்கண் இல்லறநெறியின் மண்ணி வாழ்ந்தனர் - சிவபெருமான் திருவருளால்
அவ்விடத்தில் இல்லறநெறியினிலேபெற்று வாழ்ந்தார்கள், இனையநீரால்-இத்தன்மை
யால்.

(உரு)

எல்லேதீர்காஞ்சியுள்ளார்யாவருமுனிவரங்கட்

கல்லெலாமிலிங்கஞ்சீதப்புனலெலாங்கங்கைசொல்லும்

சொல்லெலாமனுக்கள்கைகாற்றொழிலெலாம்விடையோனேவல்

செல்லலாந்தகைத்தன்றம்மதென்றிசைக்கிழவற்கவ்வூர்.

(இ-ள்.) எல்லேதீர் காஞ்சி உள்ளார் யாவரும் முனிவர் - அளவிறந்த மா
ன்மியத்தையுடைய திருக்காஞ்சியில்வசிக்கிறவர்களெல்லோரும்முனிவர்களே, அங்
கண் கல் எல்லாம் இலிங்கம் - அவ்விடத்திலுள்ளகற்களெல்லாம்சிவலிங்கங்களாம்
சீதம் புனல் எல்லாம் கங்கை - குளிர்த்த நீரெல்லாம் கங்கையாம், சொல்லும் சொல்
எல்லாம் மனுக்கள் - அவ்ஞ்ஞோர்சொல்லும்சொற்களெல்லாந்திரும்ந்திரங்களாம்,
கைகால் தொழில் எல்லாம் விடையோன் ஏவல் - கையாலும் காலாலும்செய்யும்
தொழில்களெல்லாம் இடபவூர்தியையுடையோன் திருப்பணிகளாம், (ஆதலால்) அவ்
வூர் - அக்காஞ்சித் திருநகரானது, தென்திசைக் கிழவற்குசெல்லல்ஆம் தகைத்து அன்
று - தென்திசைக்குரிய இயமன் தன் தொழிலைநடத்தற்குச்செல்லுந்தன்மையை யுடை
யதல்ல.

பிருகுவாதி நாற்பத்தெண்ணூயிர முனிவர்களும் காஞ்சித்திருநகரின் பிறத்த
லால் எல்லேதீர் காஞ்சியுள்ளார்யாவரும்முனிவர்எனவும், அவர்கள் ஒருசேரச் சிவலி
ங்கந்தாபித்துப்பூசித்தலால் அங்கட் கல்லெல்லா மிலிங்கமெனவும், அவர்கள் அங்
குச் சிவபெருமானுக்குத் திருமஞ்சனமாட்டக் கண்ட நீரெல்லாம் கங்கையாதலால்
சீதப் புனலெலாங் கங்கையெனவும், அவர்க ளுச்சரிப்பது ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர முதலிய
திருமந்திரங் ளாதலால் சொல்லுஞ் சொல்லெலா மனுக்களெனவும், தனது திருக்
கரங்களா ளருச்சித்தலும் காலால் திருக்கோயிலை வலம்வருதலு முடைமையால் கை
காற் றொழிலெலாம் விடையோனேவல்எனவும், இவர்களிருக்குந்திசையையும் இய
மன் மறந்தாயினும் திரும்பிப்பாராளுகையால் செல்லலாந்தகைத்தன்று எனவும்கூறி
னார். அம்ம உரையாசை யிடைச்சொல்.

சிவனடியாரிருக்குந் திசையை இயமன் திரும்பிப் பாரானென்பதை.

“நண்ணருங்கதிபெறுகமதுதொண்டனா

மண்ணுலகத்தவர்தனிதோயென

வெண்ணலையவர்தமையாமென்றெண்ணுதி

கண்ணுறினன்னவர்கழலின்வீழ்தியால்.”

எனக்கந்தபுராணத்தில் வருதல்காண்க.

(உ௬)

அருந்தவக்கிழவர்தங்கள்செயலதுவாகவிப்பாற்
பெருந்தகைகயிலைநண்ணிப்பிராட்டியோடமர்ந்தானங்கட்
டிருந்திழைமகளிர்கோலங்கொண்டிறுமாலைதி
யிருந்திறங்காரும்போற்றிமருங்குறவிருக்குமேல்வை.

(இ-ள்.) அருந்தவம் கிழவர்தங்கள் செயல்அதுவாக - அரியதவத்துக்குரிய முனிவரது செயலற்றாக, இப்பால் பெருந்தகை கயிலை நண்ணி பிராட்டியோடு அமர்ந்தான்-இப்பாற் பெருந்தன்மையையுடைய சிவபெருமான் திருக்கயிலையையடைந்து உமையம்மையோ டெழுந்தருளி யிருந்தான், அங்கண் திருந்திழை மகளிர் கோலங் கொண்டு உறை திருமால் ஆதி இருந்திறல் சுரம்போற்றி மருங்கு உறஇருக்கும் எல்லை - அவ்விடத்தில் திருந்தியஆபரணங்களை யணிந்த பெண்கள் கோலங் கொண்டு வசிக்கும் திருமால் முதலிய பெரியவன்மைவாய்ந்ததேவர்களும் வாழ்த்திப்படைசூழ்ந்திருக்குஞ்சமையத்தில்.

(உஎ)

தனைப்புறங்கண்டமின்னாந்தமைப்பற்றிவருதுமென்னு
மனத்தருக்குய்ப்பமீட்டெந்தகன்வருதல்காணாஉப்
புனத்துழாய்ப்புத்தேண்முன்னர்ப்போற்றிவிண்ணப்பஞ்செய்ய
வினைத்தொடக்கறுக்குமெங்கோன்வயிரவன்நனைவிடுக்தான்.

(இ-ள்.) தனைப் புறங்கண்ட மின்னாற் தம்மைப்பற்றி வருதும் என்னும் மனத் தருக்கு உய்ப்ப - தன்னை முன்புபுறங்கண்ட பெண்களைப்பற்றிவருவோமென்னுமனச் செருக்குப் பிடர்பிடித்து முந்திச்செலுத்த, மீட்டும் அந்தகன் வருதல்காணாஉ புனத்துழாய் புத்தேள் முன்னர் போற்றி விண்ணப்பம்செய்ய-மீளவும்அந்தகாசுரன்வருதலைக்கண்டு முல்லைநிலத்திலுள்ளதுழாய்மாலையையணிந்த திருமால் சிவபெருமான் திருமுன்வணங்கி அவன்வருகையைவிண்ணப்பஞ் செய்துகொள்ள, வினை தொடக்கு அறுக்கும் எங்கோன் வயிரவன் தன்னை விடுத்தான் - தன்னை யடைந்தோர்க்குக் கன்மமலச்சிமிழ்ப்பினைவேரோடறுக்கும்எதுபெருமான்வயிரவக்கடவுளையேவினான்.

திருமால் தனது மாயையாற்புணர்த்துநாறுசத்திகளாலோடியஅந்தகாசுரன் பெண்களுக்குப் புறங்கொடுத்தோமே யென்னு மானமீக்கூர்சலால் அவர்களைப் பற்றிக் கொடுவருவோமென்றுமீட்டும்போர்க்கெழுந்தா நென்பார் தனைப் புறங்கண்ட மின்னாற் தமைப்பற்றிவருதுமென்னுமனத்தருக்குய்ப்பமீட்டெந்தகன் வருதல்காணாஉ எனவும், அவ்வருகையைக்கண்டு திருமால்விண்ணப்பஞ்செய்ய அத்திருமால் முதலியோரோடு வைரவக்கடவுளை எவினொனென்பார் போற்றி விண்ணப்பஞ்செய்ய எங்கோன்வயிரவன்நனைவிடுத்தான் எனவும், கன்மமலம் பிறவிக்குவித்தாதலால் பிறப்பொழிக்கத் தன்னைவந்தடைந்த அடியவர்க்குஅப்பிறவிக்கேதுவை யொழிப்பானென்பார். வினைத்தொடக்கறுக்கு மெங்கோன் எனவுங்கூறினார்.

திருமால் முதலியோரோடு வயிரவக்கடவுளை யேவினொனென்பதை.—

“ஆலவிடநிகர்வெஞ்சினத்திறலந்தகாசுரனடிசமங்
கோலவருவாதையொற்றர்கூறவெஞ்ஞெருன்ருவிலந்தணன்
காலவயிரவனந்தியாதிசுணங்கன்கூழ்வரவண்டிழாய்
மாலினோடுமிசுலவுணர்வெருவாமலைதியென்றுவழங்கினான்”.

எனக் கூடும்புராணத்தில் வருதல் காண்க.

(உஅ)

வயிரவன்படையோன்முன்னும்வானவர்க்கிடுக்கண்செய்வான்
வயிரவன்றுடியன்சேனேவலத்தவனாகிப்போந்த
வயிரவன்மனத்தான்றனைப்பொருதுவனஞ்சுலத்தேந்தி
வயிரவன்களிப்புமிக்குவாகையினடனஞ்செய்தான்.

(இ-ள்.) வயிரம் வன்படையோன் முன் ஆம் வானவர்க்கு இடுக்கண்செய்வான் - வலியவச்சிராயுதத்தையேந்திய இந்திரன்முதலிய தேவர்களுக்குத் துன்பஞ்செய்ய, வயிரம் வந்துடியன்சேனை வலத்தவன் ஆகிப்போந்த - சேகமைந்தவலிய உடுக்கைவாச்சியமுடையவனும்சேனையைவலப்பக்கத்திலுடையவனுமாய்ப்போர்க்குவந்த, வயிரம் வல் மனத்தான் தன்னை பொருது-வயிரம்பற்றிய மனத்தையுடைய அந்தகா சுரனைப்போர்செய்து, வனஞ்சுலத்து ஏந்தி - கூரிய சூலத்தால் கோத்தேந்தி, வயிரவன் களிப்பு மிக்கு வாகையின் நடனஞ்செய்தான்-வயிரவக் கடவுள் களிப்பீழ்க்கூர்ந்துவெற்றியால்நடனஞ்செய்தருளிணை.

தேவர்களோடு வழிவழிப் பகைமையை யுடையோனாதலால் வயிர வன் மனத்தான் என்றார். (உக)

அந்தகற்கருளாலுண்மையறிவுவந்துதிப்பவன்னோன்
கொந்துமுத்தலைச்சூலத்திற்கோப்புண்டுகிடந்தவாறே
கந்தமென்மலர்த்தாள்போற்றித்துதித்தலுங்காரிப்புத்தேள்
மைந்தயாமகிழ்ந்தாம்வேட்டவரமினிப்புக்கறியென்ன.

(இ-ள்.) அந்தகற்கு அருளால் உண்மை அறிவுவந்து உதிப்ப - அந்தகாசுரனுக்குச்சிவபெருமானருளால்மெய்ஞ்ஞானம்வந்து முனைக்க, அன்னோன் கொந்துமுத்தலை சூலத்தில் கோப்புண்டு கிடந்த ஆறே - தன்னைக்கோத்தழன்று கவராயுள்ள சூலத்திற் கோப்புண்டபடியே, கந்தம்மென் மலர்த்தாள் போற்றி துதித்தலும்-வாசம் வாய்ந்த மெல்லியதாமரைபோன்ற திருவடிகளைப் போற்றித்துதிக்க, காரிப்புத்தேள் மைந்த யாம்மகிழ்ந்தாம் வேட்டவரம் இனி கழறி என்ன-வைரவக்கடவுள்மைந்தனையாம் மகிழ்கூர்ந்தனம் நீவிரும்பியவரம்பாது இனிக்குறவாயென்றுவினவியருள.

திருவருளால் மெய்ஞ்ஞானம்வந்து முனைக்க வயிரவக்கடவுளைச் சிவபெருமானாகத் துதித்தான்என்பா - கந்தமென் மலர்த்தாள்போற்றித் துதித்தலும் என்றார்.

சிவபெருமானாகக்கருதித்துதித்தலை,

பொருப்புறழ்சூலவேலின்வைதுதிபுதையக்குத்தி
யருக்கன்மண்டிலமட்டேந்தியந்தகாசுரன் றன்மேனி
கருக்கலம்பாவநீங்கிக்கண்ணுதற்கடவுடனனை

எனக் கூர்மபுராணத்தில் வருதல்காண்க.

தானவன்முத்தியொன்றேதந்தருளென்றானற்றேல்
கோனருள்பெற்றுக்காஞ்சிருதுருவாமென்றுநண்ணி
யானுடையூர்தியண்ணலருளினுற்றனதுகாப்பா
மாநகொய்திச்சூலவைத்தலைக்கிடந்தான்ற்றனை.

(இ-ள்.) தானவன் முத்தி ஒன்றே தந்தருள் என்றான் - அந்தகாசான்முத்தியொன்றையே தந்தருளாயென்று குறையிரந்தான், அற்றேல் - அத்தன்மைத்தாகில், கோன் அருள்பெற்று காஞ்சி குறுகுவாம் என்று நண்ணி - சிவபெருமான் திருவரு

ளைப்பெறக்காஞ்சியையடைவோம் என்று அடைந்து, ஆன்உடை ஊர் தி அண்ணல் அருளினால்-இடபவூர்தியையுடைய சிவபெருமான் திருவருளால், தனது காப்பாம் மாநகர் எய்தி சூலம்வைதலை கிடந்தான் தன்னை-தனது காவலாகிய காஞ்சித்திருநகரத்தை யடைந்து சூலத்தினுளியில்கோப்புண்டு கிடந்த அந்தகாசரனை.

பெற்று-செயவெனெச்சத்திரிபு.

(கக)

தெறும்புரமெரித்தார்கம்பந்திகழ்சிவகங்கைத்தீர்த்தம்
நறும்புனன்மூழ்குவித்துத்திருவருணல்கிப்பாசக்
குறும்பறுத்தளித்தான்றண்டக்குரிசிலந்தகனுந்தன்பே
ருறும்பழவிவிங்கத்துள்ளாற்கரந்தனனொருமைபெற்றான்.

(இ-ள்.) தெறும்புரம் எரித்தார் கம்பம் திகழ் சிவகங்கைத்தீர்த்தம் நறும்புனல் மூழ்குவித்து - தேவகளைவருத்தும் திரிபுரங்களைகைத்தெரித்தபெருமானது கம்பா தீர்த்தமும் விளங்குஞ் சிவகங்கைத்தீர்த்தமுமாகிய நறுமணங்கமமும்நீரில் மூழ்கச்செய்து, திருவருநல்லகி பாசம் குறும்பு அறுத்து தண்டக்குரிசில் அளித்தான்-திருவருட்பதிவுசெய்து பாசமாகிய குறுநிலமக்களேவோடாறுத்து நந்திகணங்களுக்குக்கணு திபத்தியமும் தந்தருளிணன், அந்தகனும் தன்பேர் உறும்பழவிவிங்கத்துடன் கரந்தனன் ஒருமைபெற்றான் - அந்தகாசரனும் தனது பேராலமைந்த தொன்றுதொட்டுள்ள சிவவிங்கத்துள்ளே மறைந்து கலந்தான்.

வடமொழியில் கணுதிபத்தியம் மூன்புதந்தானென்றிருத்தலுமன்றிக் கூடும் புராணத்திலும்,

“எனுமறைத்து திகள்கேளாவெப்பிரான்மகிழ்ச்சிகூர்ந்து
முனைபடுசூலவைவேல்முகட்டினின் றிறக்கியேத்து
மனையவன்மேனினைதவந்தருட்கடைக்கண்ணினோக்கித்
தனதுபேருருவம்பார்க்குந்தலைமையும்வழங்கினோனே.

அந்தகாசரன்வெற்பீன்றவுமையொடுமரணப்போற்றி
யெந்தையான்செய்ததீங்கையாவையும்பொறுத்தியென்ன
மைத்துடைவடிவேற்காலவயிரவனளித்தவண்ண
நந்தியின்கணங்கட்கெல்லாம்நாதனயிருத்தியென்றான்.”

எனவும் வருதலால் தண்டக்குரிசில் என்றதற்குக் கணுதிபத்தியம் என்றும். (கஉ)

அந்தகேசப்படலம் முற்றிற்று.

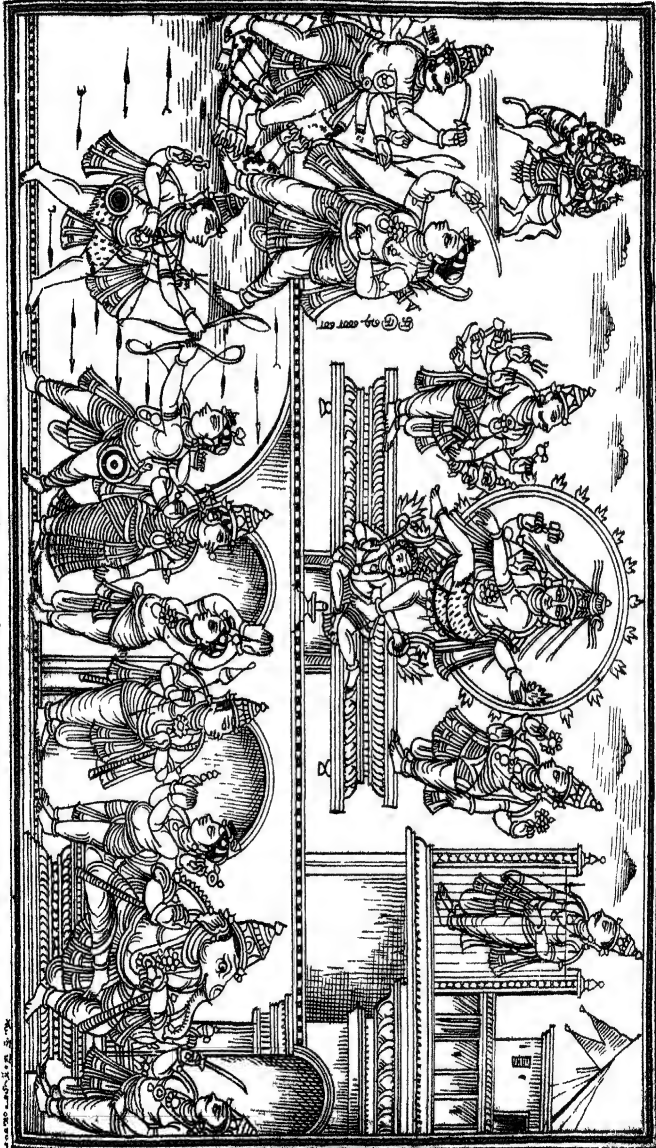
ஆகத் திருவிருத்தம் - கருநா.

வாணீசப்படலம்.

கவிவிருத்தம்.

அறம்பயில்காஞ்சியினந்தகீச்சரத்
திறஞ்சிறிதறிந்தவாசெப்பினுமினிப்
பிறங்குசரத்தளிக்கணுதுபேதுரூப்
பறம்புவில்லுழுவர்வாணீசம்பன்னுவாம்.

(இ-ள்.) அறம்பயில் காஞ்சியின் அந்தகீச்சரத்திறம் சிறிது அறிந்த ஆறு செப்பினும் - மூப்பத்திரண்டறங்களும் இடைவிடாது நிலைபெறும் காஞ்சியென்னும்

சுருதிபாசனம்

சுருதிபாசனம்

திருப்பதியிலுள்ள அந்திச்சரத்தின் வரலாற்றைச்சிறிது தெரிந்தவண்ணக்கூறிலும், இனி பிறங்குசீர் அத்தளிக்குது - இனிவிளங்கும் புகழ்வாய்ந்தவத்திருப்பதியின் கீழ்பக்கலில், பேது உறத பறம்புவில்உழவர் வாணீசம் பன்னுவாம் - நிலைகலங்காத மேருமலையாகிய வில்லென்னுமெரால்பகைநிலத்தையுமுமிறைவர் திருத்தளியாகிய வாணீசத்தையினிக்கூறுவாம்.

அம்மை முப்பத்திரண்டறக்களையும் வளர்த்தமையால் அறம்பயிலெனவும், உலகுநிலைகலங்காதுநின்றலால்பேதுருப்பறம்பு வில்லெனவும் கூறினார். வில்லேருழவர் என்னுதுவில்லுழவர் என்று சிறப்புமையமணியில்வந்தகேசவுருவக வணி.)

எறுமுடைவாணனென்றியம்புதானவன்

நெறுவினைக்காஞ்சியினருட்சிவக்குறி

நிறுவினனருச்சனைநிரப்பிமாதவ

முறுவரினுளுற்றினுலப்பில்காலமே.

(இ-ள்.) எறழ் உடையவாணன் என்று இயம்புதானவன்-வலிமையுடைய வாணனென்று சொல்லப்படுமசுரன்-தெறுவினை காஞ்சியின் அருள்சிவகுறி நிறுவினன்-அடைந்தோர்கண்மலத்தைதப்போக்கும்காஞ்சியென்னுந் திருப்பதியில் சிவபெருமானைத் தாபித்து, அருச்சனை நிரப்பி-சிவபூசனையைச்செய்துமுடித்து, மாதவம் உறுவரின் உலப்பு இல் காலம் உருற்றினான்-பெரியதவத்தைமுனிவர்களைப்போலஅளவில்லாத காலம் செய்தான்.

நிறுவினன் முற்றெச்சம் - பிரார்த்தனாகரும்போது இடையேயேறும் ஆகாமியமென்னுங்கண்மலத்தைச்சிவபெருமான் திருவருள்தலைப்படில் அதுஒழிக்குமாதலால் தெறுவினைக் காஞ்சியின் என்றார். “ஏன்றவினை யுடலோடேகுமிடையேறும் வினை-தோன்றி வருளேசும்” எனவரும் திருவருட் பயனுணர்சு. (உ.)

அன்பினுக்கெளிவருமழகளுங்கவன்

முன்புறத்திருநடமுயலக்கண்டன

னென்புநெக்குருகநின்றேறத்தினுனந்தி

தன்பெருங்கணத்தொடுமுழவுதாக்கினான்.

(இ-ள்.) அன்பினுக்கு எளிவரும் அழகன் - அடியார் அன்பிற்கு எளிவந்தருளும் பேரழகையுடைய சிவபெருமான், அங்கு அவன் முன்பு உறநிருநடனம்முயல்கண்டனன்-அவ்விடத்து அவ்வாணசுரன்முன்பேபொருந்தத்திருநடனஞ் செய்தருளநோக்கி, என்புநெக்குருக நின்ற எத்தினுன்-எவம்புகட்டுவிட்டுருகநின்றதுதித்து, நத்திதன் பெருங்கணத்தொடு முழவுதாக்கினான்-நத்திதேவரதுமிக்ககணத்தோடுகின்ற குடமுழாதாக்கினான்.

யானெனதென்னுந்தங்கள்சுத்தரவீனத்தை யுணர்ந்துவழிபட்டுநிற்குமடியாரன்பினுக்கு எளிதாய் வந்தருள்வோனாதலால் அன்பினுக்கெளிவருமழகன் என்றார். அடியாரக் கெளரியதைலை.

“புற்றுமாய்மரமாய்ப்புணல்காலையுண்டியாயண்டவாணரும்பிறரும், வற்றியாருகின்மலரடிகாணுமன்னவென்னையோர்வார்த்தையுட்படுத்திப்பற்றினாய்” எனவரும் திருவாக்காலுணர்சு. (ங)

குடமுழவிறுகரங்குலுங்கத்தாக்குதோ

றடர்பெருங்கருணைகூர்ந்தழிகளாயிரர்

தடநெடுங்கரம்பெறநல்கித்தானவ
விடலைநீவேட்டதுவிளம்புகென்றனும்.

(இ-ள்.) குடமுழவு இறகரங்குலங்க தாக்குதோறு - குடமுழாவைத் தனது இரண்டுகைகளுங்குலங்கமோ துந்தோறும், அடிகள் அடர் பெரும்கருணை கூர்ந்து - சிவபெருமான் மிக்கபெரியகருணைசெய்து, ஆயிரம் தட நெடுங்கரம்பெறநல்கி-பெரியநெடியஆயிரங்கரங்களைப்பெறத்தந்தருளி, தானவ விடலை நீவேட்டது விளம்புக என்றனும் - அசுரருட்சிறந்தோய் நீவிரும்பியதைவினவுகஎன்றருள்.

பெண்களுக்குப் பேதைமூதலிய ஏழ்பருவம்போலப் புருடருக்கும் “பாலன், மீளி, மறலோன், திறலோன், காளை, விடலை, முதுமகன்” எனப்பருவம் எழாகலால் தானவ விடலையென்றார். (சு)

ஆயிரமுளரிநீண்டலர்ந்தநீனிற்
மாயிருங்குன் றுறழ்வாணன் றுழந்தெழுஉத்
தீயழம்புரிசையுந்திற லுமாக்கமும்
பாயமுவுலகமும்பரிக்குங்கொற்றமும்.

(இ-ள்.) ஆயிரம் முளரி நீண்டு அலர்ந்த நீலநிறம் மாயிரும் குன்றுஉறழ் வாணன் தாழ்த்தெழுஉ - ஆயிரந்தாமரைகள் நீண்டுமலர்ந்தநீலநிறத்தையுடைய பெரிய மலையையொத்த வாணசுரன் வணங்கி எழுந்து, தீ அழல் புரிசையும் திறலும் ஆக்கமும் பாய முவுலகமும் பரிக்குங் கொற்றமும-தீமதியையும் வலிமையையுஞ் செல்வத்தையும் பரவிய மூன்றலகங்களையும் காக்கும் வெற்றியையும். (இ)

ஒவருநிலைமையுமுன்னடித்துணை
மேவருபத்தியும்வேண்டினேனெரு
மாவடிமுனைத்தெழுவள்ளலேயெனக்
காவணியுட்கொளிர்கம்பவாணனும்.

(இ-ள்.) ஒவருநிலைமையும் உன்அடித்துணை மேவரு பத்தியும் வேண்டினேன். ஒருவராலும் ஒழிதலில்லாததினமைநிலைமையும்உனது திருவடியின்கீழ்அமைதற்கரிய பத்திமையையும் வேண்டினேன், ஒருமா அடிமுனைத்து எழுவள்ளலே என்ன- ஒப்பில்லாத மாமரத்தின்கீழ் முனைத்தெழுந்தஅருட்கொடையையுடையாய் என்று குறையிரக்க, கா அணிஉடுத்துஒளிர் கம்பவாணனும் - சோலைகள் நிரைநிரையாகப்புடை சூழ்ந்துவிளங்கும் திருவேகம்பவாணனாகிய சிவபெருமானும். (சு)

அனையவைமுழுவதுமளித்துநீங்கினான்
புனைபுகழ்சுரர்கோன்புவனம்பாவையுந்
தனதடிப்படுத்தினன் றருக்கிவாழநான்
முனைவனைத்தொழுதெழக்கயிலைமுன்னினான்.

(இ-ள்.) அனையவை முழுவதும்அளித்து நீங்கினான் - அவ்வரங்கள்முற்றுந்தந்து நீங்கியருளிணன், புனைபுகழ் அசுரர்கோன் புவனம்பாவையும் தனதுஅடிப்படுத்தினன் தருக்கி வாழும்நான்-புகழ்கூடிய வாணசுரன் மூன்றலகங்களையும் தனதடிக்கீழ்ப்படுத்தி இறுமாந்து வாழும்காலத்தில், முனைவனெதொழுது எழ கயிலைமுன்னினான் - சிவபெருமானைவணங்கி யின்பங்கூரத் திருக்கயிலாயத்தை யடைந்தான்.

சிவபெருமானையடைந்த ஆக்கத்தால் பெரும்புகழ்குடினான் என்பார் புனைபுகழ்சுரர்கோன் என்றார். (ஏ)

நம்மையாளுடையவனடனவேலையிற்
செம்மலாயிரமணிக்கடகச்செங்கையாற்
ஞெம்மெனக்குடமுழாவெழுப்பசூராதகட்
கொமமைவெளவீடையினுன்கருணைகூர்ந்தோ.

(இ-ள்) நம்மையாளுடையவன் ஈடனவேலையில் - நம்மை யடிமையாகவுடைய சிவபெருமான் திருநடனஞ் செய்நருளுஞ்சமையத்தில, செம்மல்-வாணசூரன், மணிக்கடகம் ஆயிரம் செங்கையால் - இரத்தினக்கடகங்களணிந்தசெவ்நத ஆயிரவகைகளால், கொம்மென குடமுழா எழுப்ப - கொம்மெனது குடமுழுவொலியெழுப்ப, சூராதகன் கொம்மை வெளவீடையினுன் கருணைகூர்ந்து - அச்சந்தருங்கணகளையும் இளமையும்வாயந்த இடபவூதியையுடையசிவபெருமான் கருணைசூர்ந்து. (அ)

எவ்வரமவிழைநதனையெனினுநலகுது
மவ்வரமபுகலெனவசூரனகூறுவான
செவ்வனினறிருவடிச்சேவைரித்ருவஞ்
செய்வதுவிழைந்துளேனகருணைசெயதுநீ.

(இ-ள்) எவ்வரம் விழைநதனை எனினும் நலகுதும் - எம்பால் எந்தவரத்தை விரும்பினயானாலும் அதனைத்தருவோம், அவ்வரம்புகல என்ன-அந்தவரத்தைக் கூறியென்றறா, அசூரனகூறுவான-வாணசூரன் சொல்லுவான், செவ்வனின் திருவடிசேவை ரித்தலும் செய்வது விழைந்துளேன் - ஆகமமுறையே நின் திருவடித் தரிசனத்தைத்தினமுஞ்செய்தலை நான்விரும்பினேன், நீ கருணைசெயது-நீ திருவருள் செய்து. (க)

பீடுமொமுருகவேளவரைப்பிராட்டியோர்
கோட்டிளங்குளிறொட்கோட்கணங்களி
னீட்டமொடெயறியெனனிநுகைவாய்தலின்
மாட்டிருந்தெனக்கருளெனவணங்கினான்.

(இ-ள்.) பீடு உயா முருகவேள்(ஒடு) வரைப்பிராட்டி(ஒடு)-பெருமையாலுயர்ந்த இனையிளையாரோடும் உமையம்மையோடும், ஓர் கோடு இளங்குளிறொடு கோள்கணங்களின் ஈட்டமொடு எய்தி - ஒற்றைக்கொம்பினையுடையமூத்தபிள்ளையாரோடும் வலிமையமைந்த கணங்களின் கூட்டங்களோடுமொழந்தருளி, என் இருக்கைவாய்தலின் மாடு இருந்து எனக்கு அருள் என்ன வணங்கினான்-என் கோயில்வாய்தலின்பக்கலிலிருந்து எனக்கருளாயென்று வணங்கினான். (க0)

கணங்களாவார் - எவியபணியைச் செய்வோர்.

எண்ணியவெண்ணியாங்களி நகுமெந்நதயவ்
வண்ணமேயாயிடைமருவிலைகிணான்
கண்ணுறுமசூரனுங்காலந்தோறுமங்
கண்ணலையடிதொழுதன்பின்வைகுநாள்.

(இ-ள்.) எண்ணிய எண்ணியாங்கு அளிக்கும்எந்தை - எண்ணியவற்றைஎண்ணியபடியே தத்தருளும் எமதுபெருமான், அவ்வண்ணமே ஆயிடை மருவி வைகினான் - அவன்கருதியபடியேகோயிலின்வாய்தலிற் பொருந்தியெழுந்தருளினான் கண்ணுறும் அசூரனும் காலந்தோறும் - கருதிவழிபடும் அவ்வாணசூரனும் மூன்றுகாலத்தோறும், அங்கு அண்ணலை அடிதொழுது அன்பின்வைகுநாள் - அவ்விடத்துச் சிவபெருமானைத்திருவடிவணங்கி யன்போடுவாழ்ந்தாலத்தில

(கக)

வாசவனெடியவன் மற்றையாரையும்
பூசலிற்புறங்கொடுத்திரியப்போக்கினான்
காசணிமிடறுடைக்கடவுண்முன்னுறீஇ
யேசறுசெருக்கினுவிதுவிளம்புவான்.

(இ-ள்.) வாசவன் நெடியவன் மற்றையாரையும் - இத்திரியையும் திருமாலையும் அகொழிந்த பிரமன் முதலியோரையும், பூசலில் புறங்கொடுத்து இரியப்போக்கினான் - போர்க்களத்தில் புறங்கொடுத்தோடப்போக்கி, காசு அணி மிடறுடை கடவுண்முன் உறீஇ - நீலமணிபோலும் கருநிறம்வாய்ந்த ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய சிவபெருமான் முன்பு சென்று, ஏசு அறு செருக்கினால் இது விளம்புவான் - பழிப்பற்ற இறுமாப்பாலிதனைக் கூறுவான். (கஉ)

என்னொடுமோரொதிர்ந்திரியப்போயினு
ஒன்னருமினிமற்றென்புயக்கண்ணேதியை
யென்னுடைப்பிரானிடைத்தீர்ப்பவெய்தினே
னென்னே நின்றிருவுளமியம்புவாயென.

(இ-ள்.) என்னரும் - திருமால் முதலிய எத்தன்மையோரும், என்னொடுமோர் எதிர்த்து இரியப்போயினார் - என்னொடுமோரில் புறங்கொடுத்தோடினார்கள், ! இனி என்புயம் கண்ணேதியை - இனி என்புயத்தைத் தின்னும் திணவை, என் உடைப் பிரான் இடைத் தீர்ப்ப எய்தினேன் - என்னையாளாகவுடைய பெருமானாகிய உன்பால்தீர்க்கவந்தேன், நின் திருவுளம் என்னை இயம்புவாய் என்ன - உன் திருவுளம் யாது கூறியென்று வாணசரன் வினவ. (கங)

வெருவலனெதிர்நின்ற விளம்பக்கேட்டலும்
திருவடிவிரலுக்கிரிவிழிசிரிப்பினால்
மருவலர்க்கடந்தருண்மதுகையெம்பிரான்
குருநிலாநகை முகிழ்த்திதனைக் கூறுமால்.

(இ-ள்.) வெருவலன் எதிர்நின்ற விளம்ப கேட்டலும் - சிறிதும் அஞ்சாது எதிரோன்று கூறக்கேட்டருளி, திருவடி விரல் உகிரி விழி சிரிப்பினால் - திருவடியாலும் விரலாலும் நகத்தாலும் கண்ணாலும் புன்சிரிப்பாலும், மருவலர் கடந்தருள் மதுகை எம்பிரான் - பகைவரைக்கடந்தவலிமைவாய்ந்த எமது பெருமான், குருநிலாநகை முகிழ்த்து இத்தனைக் கூறும் - வெள்ளியசந்திரகிரணத்தையொத்த புன்னகையரும்பிய தனைக்கூறியருளுவான்.

திருவடியால் இயமனையும், விரலால் இராவணனையும், நகத்தால் பிரமனையும், கண்ணால் மதனையும், புன்னகையால் திரிபுரங்கனையும் வென்றருளினமையால் திருவடிவிரலுக்கிரி விழிசிரிப்பினால் மருவலர்க்கடந்தருள் எனவும், ஏனைத்தேவர்கள் தமது உபாங்கங்களால் வெல்லுதற்கரிய இவர்களைத்தனது சாங்கங்களால் எளிதாய் வென்றமையால் மதுகையெம்பிரானெனவும், அவ்வாணனை வெல்லுதல் தனக்கோர் அரிதன்மையால் குருநிலாநகை முகிழ்த்து எனவுங் கூறினார். (கச)

முதுதவப்பிருகுவின்சாபமொய்ம்பினு
லெதுகுலத்துதித்தெனக்கினியனாகிய
புதுமலர்த்துளவனிற்புயக்கண்ணேதியைக்
கதுமெனப்போக்குவான் வருவன் காணெனு.

(இ-ள்.) முதுதவம் பிருகுவின் சாபம் மொய்ப்பினால்-தொன்றுதொட்டுத்தவம்வாய்ந்தபிருகுமுனிவன் தந்தசாபத்தின்வலிமையால், எதுகுலத்து உதித்துஎனக்கு இனியன் ஆகிய புதுமலர துளவன் - எதுகுலத்திற்றின்றுள்ளனக்குஇனியனாயுள்ள அன்றலந்ததுளபமாலையணித்ததிருமால், நின் புயம்கண் டெலைய கதுமெனப் போக்குவான் வருவன்காண் என - உனதுபுயத்தைத்தின்னும் சினையினாந்துபோக்க வருவான் நீகாணவென்று.

(௧௮)

தற்றொழுமுவான் றனைத்தான்செகுப்பது
நற்றிமமன்றெனநாடியிவ்வணஞ்
சொற்றனன்றிருவுளஞ்சுளித்தியாவையு
மற்றமில்வனவளதுகொண்டாட்டுவான்.

(இ-ள்.) யாவையும் அற்றம்இல் அவன்அவன் அதுகொண்டுநீட்டுவான்-சேதனேசேதனென்று சொல்லப்பட்டஎல்லாப்பொருள்களையும் குற்றமில்லாதஅவன்அவன்அதுவெனச்சுட்டுணர்வாய்நிற்கும்பிரபஞ்சமாக்கொண்டிருட்டிமுதலியமுத்தொழில்வழிப்படுத்துமிறைவன், தன்தொழுவான் தன்னை தான்செகுப்பது நல்திறம் அன்றுஎன திருவுளம் நாடிச் சுளித்து- தன்னை வணங்கும்வாணசுரனைத் தான்கொல்லுதல்நல்லதல்லவென்று திருவுளத்திற்கருதிக்கோபித்து, இவ்வண்ணம் சொற்றனன்-இவ்வகையாகக் கூறியருளினன்.

உலகு சேதனம்அசேதனென்னஇருவகைப்படுதலால் அத்நையாவையுமெனவும், அது அவனவனதுவென முத்திறப்பட்டுச்சுட்டுணர்வாய்நின்ற பிரபஞ்சமாய்ச் சுதந்தரயின்றிற்றலால், அற்றமில்வனவனதுகொண்டுஎனவும், அது தன்பால் இருட்டிதிநாசங்களை அமைத்துகிடத்தலின் அதனை அத்தொழில் வழிபட்டித்தும் சுதந்தரமுடையோனதலால் ஆட்டுவான்எனவுகூறினார்.

(௧௯)

இருள்குடியிருந்தபுன்மனத்தீனீங்கிவன்
முரணினையடக்கவேபோலுமுந்தைநாட்
செருவகத்தெம்மினுந்திறல்கொள்வாயென
வரமரிக்கெம்பிரான்வழங்குஞ்சூழ்ச்சியே.

(இ-ள்.) முந்தைநான் - முந்நாளில், செருஅகத்து - போக்களத்தில், எம்மினும் திறல்கொள்வாய்என்ன-எம்மைப்பார்க்கிலும்வெற்றிகொள்வாயென்று, வரம்அரிக்கு எம்பிரான் வழங்கும் சூழ்ச்சி- ஒருவரத்தைத் திருமாலுக்குஎம்பெருமான் தந்தருளியவாலோசனை, இருள்குடி இருந்தபுல் மனத்தின் ஈங்குஇவன்முரணினையடக்கவே போலும் - இருள்குடியேறியபுல்லியமனத்தையுடைய இவனதுவலிமையைபடக்கவேபோலும்.

திருமால்பதியிரத்தேவவருடம் மைநாகபர்வதத்தில் அரியதவஞ்செய்தமையால் சிவபெருமானெழுந்தருளியுனக்கு யாதுவரம்பெண்டும்அதனைக்கேளென, தேவரீர்திருவருளைக்கொடிய அசுரர்கள் தவஞ்செய்துபெற்றுமானுடமுதலியபிறப்புகளிற் பிறந்து, தேவர்கள்முதலியோர்க்கு இடுக்கண்ணேசெய்துவருதலால், அவர்களுயிர்பருகஎமக்குவலிமைத்தந்தருளவேண்டிமென்றுகுறையிரப்ப, சிவபெருமான்சுருணைகூர்ந்து எம்மொடுபோர்செய்யினுமிக்கவன்மையையுனக்குத்தந்தம். என்றருளினனெனக் கண்ணன் தருமனுக்குக் கூறியருளினனென முன்னர்க்கூறியிருக்கின்றமங்குக்காண்க.

(௨௦)

(இ-ள.) நம்பன் ஈதுஉகாத்தலும் நக்குகைஎறிந்து - இறைவன் இதனைக் கூற சீகிரித்துக்கைகொட்டி, எம்பிரான்-எமது பெருமானே, அம்பகம் முளரியான் முப்பது முறையில் என்னொடு ஏற்று - தாமடைபோன்றகண்களையுடையஅத்திருமால் முப்பதுதரம் என்னோடுபோருக்கேற்று, உம்பரா கணத்தொடு ஓடிஉய்த்துளான் - தேவர் கூட்டத்தோடும்புறங்கொடுத்தோடிப்பிழைத்தான், அமருக்கு ஆற்றலான் - அவ ளுன்னொடு போர்செய்தற்கு வன்மையுடையவன். (கஅ)

(இ-ள்.) அவனை ஓர் ஆண்டைக் மீளியாகவைத்து எவன்இது எந்தை நீ கிளர் தனைன்ன-அத்திருமூலை ஓராண்மைத்தன்மையுடையோனாகவெண்ணி என்றந்தையேயென்னஇதனைக்கூறினயென்று, சுவர்மனக் கொடுந்தொழில் தறுகண்காய்சினம் தவல் உடைஊழினுன் இகழ்ந்து சாற்றலும்-பிளவுபட்டமனத்தாலும்கொடியதொழிலாலும் அஞ்சாமையாலும் முறுகியெழுந்தகோபத்தாலும் தனதுஆக்கமழித்தற்குரிய போகூழையுடைய வாணசுரன் இகழ்ந்துகூற.

அவன் மர்க்கிடைந்தவன் தனைக் கொண்டுடையவன்
சுவர்மதமடக்கியநினைந்தகண்ணுதற்
சிவபிரான் சூறாகைமுகிழ்த் துச்செப்புவான்
நவலநுமாற்றலோய்சாற்றக்கேண்மதி.

மதி - முன்னிலையடை.

(இ.ள்.) நின் அமார்க்கு உடைந்தபின் நின்னை அடக்குவான் - உனதுபோர்த் தொழிலுக்குத்தோற்றபின் உன்னையடக்க, துன்னுகீர் உபமனியனுக்கு தொண்டியு

ண்டு - நிலைபெற்றபுகழையுடைய உபமன்னியருக்கு அடிமைபூண்டு, என் அருட்கு உரியன ஆய் எழும்படைத்தன் - எனது திருவருட்குரியவனான வலிமைபெற்றான், அன்னவன் முன்னவன் ஆக எண்ணலை - அத்திருமாலேமுன்னுள்ள திருமாலாகக் கருதுதலொழிக.

எண்ணலை - எதிர்மறையியங்கோள் வினைமுற்று. சுண்ணமூர்த்தி உபமன்னி. முனிவரால் திருவடித்தீக்கைபெற்றுச், சிவபூசைக்குரியவனாய்ப்பெருப்பேறுபெற்ற மையை.

“அடுத்தடுத்தன்பிளேடுமவணங்குமாய் துளவினேனை
யெடுத்திருகையானீ விழைந்ததென்னியம்புகென்றாக்
கடுத்திகழ்மிடற்றேன்கூறக்கண்ணன்வாய்புகைத்துநின்மெல்
விடற்கருமன்புமற்றேராசிதுவனுபவேண்டிமென்றான்.

மழகதிர்ப்பரிதியேய்க்குங்கவுத்துவங்கிடந்தமார்ப
விழைவினீகேட்டவெல்லாம்விருப்பொடுமனித்தோமென்றாக்
சூழவிவெண்டிங்கட்கண்ணியிலச்சியகட்டின் கூறக்
கழையிசைவடித்தக்கண்ணன் கவுரிதான் மலரிற்றழங்கூர்.

வணங்கியகண்ணன் தன்னையெழுக்கெனவாழ்த்திவண்ணச்
சுணங்கனிதுணைமென்கொங்கைதொலைவிலாவாங்கணல்க
வணங்கரவசைத்தவண்ணலாய்ப்பிழிதுளவோளேடுங்
கணங்கடான்போற்றிச்செல்லக்கயிலமால்வரையிற்பென்றான்.”

எனக்கூர்ப்புராணத்தில் வருதல்காண்க.

(உக)

என்னநாளவன்வருமென்றியேலொரு
நின்மகட்கோர்ப்புழிநிகழநின்னகர்
நன்னெடுங்கொடியுளொன்றொடியுநான்வரு
மென்னலுமசுரர்கோனிருக்கையெய்தினான்

(இ-ள்) என்னநாள் அவன் வரும் என்றியேல் - எந்தநாளில் அவன் வருவானென
றுவினவுவாயாகில், ஒருநின்மகட்கு ஓர்ப்புழிநிகழ - ஒப்பில்லாதஉனது புத்திரிக்கு ஒருப
ழிச்சொல்லிகழ, நின்நகர் நல்நெடுங்கொடியுள் ஒன்று ஒடியும் நாள்வரும் என்ன
லும் - உனதுநகரில் கட்டியபெரியதுவசங்கனி லொருதுவசம் ஒடியும்காலத்தில் வரு
வானென்று கூற, அசுரர்கோன் இருக்கையெய்தினான் - அசுரர்களுக்கு அசுகுதிய
வாணசுரன் சன்கோயிலுள் போயினான்.

என்ன, எ - என்னும் வினாவிடைச்சொற்றிரிபு. தன்மகட்குப்பழிவிழைதலும்
துவசங்களுளொன்றொடிதலுமுளவா தலைநோக்காதுபோர்வருதலையே, ஓர்பொரு
ளாகக்கருதிமகிழ்ந்தனனாதலால் அசுரர்கோனிருக்கையெய்தினான் என்றார்.

போர்கைகூடுமென்றுமனமகிழ்ந்ததை,--

“என்றலுஞ்செருகமக்கெய்துமென்றுமனமகிழ்ந்
தன்னவனென்னுழையடர்வதெந்நாளென
வுன்னுடைத்துவசம்வீழ்போதெனவுகாசெயத்
தன்னுடைநகர்வயின்வந்துசார்ந்தனனேரோ.”

எனக்கூர்ப்புராணத்தில் வருதல்காண்க.

(உஉ)

அங்கொருநாளவன்பயந்தவாயிழை
கங்குலிற்கனவினிற்கண்ணன்சேய்பெறும்
பொங்கெழிலனுநத்தன்புல்லப்புல்லினான்
வெங்களிப்பெய்திவள்ளிழிப்பக்கண்டிலான்.

(இ-ள்.) அங்கு ஒருநாள் அவன்பயந்த ஆயிழை - அவ்விடத்து ஒருநாள் அவ்
வாணசுரன்பெற்றபுத்திரியாகிய உசையென்பவன், கங்குலில் கனவினில் கண்ண
ன்சேய்பெறும் பொங்கு எழில் அனுநத்தன் புல்லப்புல்லினான் - இராப்போதில்சொ
ப்பனத்தில் கண்ணன்புத்திராகிய உருக்குமணிபெற்றபிரத்தயம்மனன்சாரூமதியெ
ன்பவனோடுகலந்துபெற்ற மிககஅழகையுடைய அனுநத்தன் தழுவத் தாண்டித் தழவி,
வெங்களிப்பு எய்தினன் விழிப்ப கண்டிலான் - மிக்ககளிகூர்ந்துவிழிப்பக்காணது.
புல்லினான், எய்தினன், கண்டிலான் முற்றெச்சங்கள். (உரு)

கையெறிந்தமுதுகண் கலுழந்துசோர்ந்தனள்
மெய்யணிசிதைந்துமெய்வெறுவிதாதலகண்
டைநெனத்தன்மலரானங்களுக்குட்டினான்
றையறன்மருகியாச்சார்வதோர்ந்தென.

(இ-ள்.) கைஎறிந்து அமுது கண்கலுழந்து சோர்ந்தனள் - இழந்தோமெயெ
ன்றுகையையோதியமுதுகண்களில்நீர்பெருக்கிச்சோர்ந்து,மெய் அணி சிதைந்து மெ
ய்வெறுவிதாதல் அனங்கண்கண்டு - இளைத்தலால் அவயவங்களிலணிந்த ஆபரணங்கள்
கழன்று உடம்புபொலிவிழந்திருத்தலைமன்தன்கண்டு, தையல்தன் மருகியுசார்வது
ஒர்ந்தனள் என்ன ஐ எனதன் மலர்கூட்டினான்-அவ்வுசையானவன் தனதுமருகியாகவ
ருவதைஅறிந்தான்போலப் பொலிவிழந்தவுடம்பிற்குப் பொலிவுசெய்யத்தனதுஅம்
யாகியமலரைச்சூட்டினான்.

உருக்குமணிபெற்ற பிரத்தயம்மனன்முதலிய பதின்மருள் மன்மதனொருவன
தலால் தன்மருகியாகச்சார்வதோர்ந்தென என்றார். மனத்திற்காமமுனையோன்றிய
துணர்ந்துமன்தன் அம்பெய்யுஞ்செய்தியை, தனக்குமருகியாகப்பின்வருதலையுணர்
ந்துபொலிவிழந்தஉசையினுடம்புபொலிவுபெறுதற்குத் தனதம்பாகியமலர்கொண்டல
ங்கரித்தனனெனக, கலிஅத்தியவசயித்துக்கூறுதலால் தற்குறிப்பேற்றவணி. (உசு)

களங்கனிக்கூந்தலிற்கவற்றித்தற்றெறத்
துளங்குறுபழம்பகைத்தொடர்பின்வேள்கரி
விளங்கிழைமுந்துதன்வீறுகாட்டலா
விளங்கொழுமுதலரிந்தென்னச்சாம்பினான்.

(இ-ள்.) களம் கனி கூந்தலின் கவற்றிதன்தெற-களங்கனியைப்போலக்கூறு
த்தகூந்தலால்வருத்தித்தன்னையுண்புறங்காண்டலால், துளங்கு உறு பழம்பகைதொ
டர்பின் - நடுக்கமுறுப்பழையபகையின்றொடர்ச்சியால், வேள்கரி - மன்மதனுடைய
யானையாகிய இருட்போதானது, விளங்கிழை முந்து தன் வீறுகாட்டலால் - அவ்வு
சையென்பவளுக்குமுற்படத் தனதுவலியின் பெருக்கினக்காட்டுதலால், இளங்கொ
டிமுதல் அரிந்தென்ன சாம்பினான்-முதிராதபசுங்கொடியை வேரோடரிந்தாற்போல
வாடிவிழுந்தான்.

அரிந்தென்ன தொகுத்தல்விகாரம். உவமைக்கும்பொருளுக்கும் ஒற்றுமை
யுண்மையால் பொருளின்ஒருழிலாகியவாடுதலை உவமைக்குங்கொள்க. தனதுகூந்த

லால் வருத்துதலில்முதுகு காட்டிய விருட்போதானது இதுதான் அமையமென்று கா
மத்தால்வெட்டியஉணையை இன்றுவருத்தியசென்றுகூறுதலால் மாற்றுகிலையணி. (1)

பழிவருமென்றசொற்பழுதுருவகை
யுழைவிழிக்கிறந்துபாடொழிப்பவலவினாந்
தெழுபவன்போலிருள்கிழித்துவெய்யவன்
சுழிபுனற்கருங்கடன்முடிட்டுத்தோன்றினான்.

(இ-ள்.) பழிவரும் என்றசொல் பழுது உருதவகை - உண்மகளுக்குப்பழி ஒரு
மென்று சிவபெருமானருளியசொல்பழுதடையாதவண்ணம், உழைவிழிக்குதிற்
பாடுபழிப்ப-மான்போன்றகண்களையுடைய உணைக்குருளுவால் இறச்சலையொழிச்சு,
வெய்யவன் வல்வினாந்து எழுபவன்போல் இருள்கிழித்து சுழிபுனல் கருங்கடல் முக
டுதோன்றினான்-சூரியன்மிகவும்வினாந்து உதயஞ்செய்பவன்போல்வ்விருளைக்கிழித்து
ச்சுழிக்கும்நீர்மயமாகியகரியகடலின் முகட்டிலுதயஞ்செய்தான்.

சிவபெருமான் கண்மகட்கோர்பழிநிகழுமென முன்னர்க்கூறியருளிளமையா
ல் பழிவருமென்றசொல்லனவும், அவ்விருளேநீடித்துநின்பில் அவளுயிர்விவொன்அத
னாலச்சொல்பழுதுபடுமேயென்று சூரியனிருள்கிழித்தெழுந்தானென்பார் இறந்துபா
டொழிப்ப விருள்கிழித்து வெய்யவன்தோன்றினான் எனவுக்கூறினார்.

போல்வன உவமையிடைச்சொல்தந்து கூறுதலால் தற்குறிப்பேற்ற உவமை
யணி. (உசு)

அறுசீர்க்கழிநெடில்விருத்தம்,

அத்திறங்கேட்டதோழியாய்ந்துருப்படத்திற்பீட்டி-
யித்தனர்க்குமரனேயோவென்றுளமகிபூச்சினோக்கித்
தத்துநீர்த்துவனாநண்ணித்தவிசொடுத்துயில்கின்றானேச்
சித்திரமெனக்கொண்டெய்தித்திருந்திழைமுன்னருய்த்தான்.

(இ-ள்.) அத்திறம் கேட்ட தோழி-அந்தவரலாற்றைக்கேட்ட தோழியானவ
ள், ஆய்ந்து உருபடத்தில்தீட்டி - அவள்கனவிற்சண்டஅனுருத்தனைஆராய்ந்து அவ
னது உருவைப்படத்திலெழுதி, இ தனிகுமரனேயோ என்று உளம் மகிழ்ச்சினோக்கி-
இந்தலுப்பில்லாதகுமரனாவென்றுகூறிஅவள்மனமகிழ்தலைப்பார்த்து, தத்துநீர்துவனா
நண்ணி-தாவும்நீர்மயமாகியதுவாரகாபதியையடைந்து, தவிசொடுத்துயில்கின்றானே-
கண்டேயிலுமணையோமும்அவ்வனுருத்தனை, சித்திரம் என்னகொண்டு எய்தி திருந்தி
ழைமுன்னர் உய்த்தான் - சித்திரம்போலஅசையாதுகொண்டெவந்து அவ்வுசையென்

இவளால்காமங்கொள்ளப்பட்டவன் இன்னானென்றுணர்த்தற்பொருட்டு எல்லா
அரசர்களுயும்படத்திலெழுதிப்பின்னர்அனுருத்தனுருவையெழுதிக்காட்ட, அதுகண்
டுஅவன்மகிழ்கூர்தலால் தத்துநீர்த்துவனானன்றார்.

“கொழுதியிளவின்வண்டுகூட்டுண்ணுஞ்சில்லோ திக்கொம்பர்காணப்
பழுதினம் திருகத்தோழியரோவியர்போலத்துரிகையாற்படத்தின்மீது
முழுதுலகின்மன்னையமுன்னெழுதியனுருத்தன்முழவுத்திண்டோ
ளெழிலெழுதிக்காட்டுதலுங்காமவிடந்தலைக்கொண்டாங்கினைந்துவீழ்த்தான்.”

எனக் கூடம்புராணத்தில் வருதல்காண்க.

(௨௭)

கண்டனனகரனீன்றகனங்குழையமிழ்தமள்ளி
யுண்டனென்னயோகைதுநம்பினருவனைப்புல்லிக்
கொண்டனள்காளேமேனிவனப்பெலாங்குறித்துநோக்கி
விண்டனள்கவலையன்றான்விழித்தனன்வினைந்தகாமம்.

(இ-ள்.) அகரன் ஈன்ற-வாணகரன்பெற்ற, கனங்குழை கண்டனன்-பொன் னுலமைந்தகுண்டலத்தையுடைய உசையென்பவன்கண்டு, அமிழ்தம் அள்ளி உண்ட னன் என்ன ஓகை துநம்பினன் - அமிழ்தத்தைக்கையால் அள்ளியுண்டவனைப்போ ல்உள்ளமகிழ்தூங்கி, உவனைப்புல்லிக்கொண்டனன் - அவ்வனுருத்தனைத்தழவி, காளே மேனி வனப்பு எல்லாம் குறித்து நோக்கி கவலைவிண்டனன் - அவ்வனுருத்தனது மேனியின்பொலிவையெல்லாங் குறித்துப்பார்த்துக் கவலைதீர்ந்தான், அன்னான்விழி த்தனன்-அவ்வனுருத்தன்விழித்தான், காமம்வினைந்தது-காமமவனுக்கு மூண்டது.

வினைந்ததென்னும் ஒன்றன்பாற்படர்க்கை யீறுதொக்கது, கனகம்கனம் என் வந்தது இடைக்குறை. கண்டனன், துநம்பினன், கொண்டனன் முற்றெச்சங்கள்.

இளமுலைவருடிமோந்துமுத்தமுண்டிதழ்த்தேன்மாந்தி
விளரிவண்டிமிருந்தாரான்மேகலைநெகிழ்த்துநீவித்
தனைவிடுத்தகலயாணரல்குலந்தடத்துண்முழ்கி
வினைபெருங்கலவிப்போகவெள்ளத்தினமுந்தினுலை.

(இ-ள்.) விளரிவண்டுஇமிரும்தாரான் இளமுலை வருடிமோந்து-விளரியென் னுமோரிடாகத்தைப்பாடும் வண்டிகள் மொய்க்கும்மாலையையுடையஅனுருத்தன் இள மைவாய்ந்ததனத்தையெருடிக் கூந்தலின் மணத்தேமோந்து, முத்தம் உண்டு இதழ்த் தேன்மாந்தி-முத்தந்தந்து அதரபானம்பருகி, மேகலை நெகிழ்த்து நீவி தனைவிடுத்துஅ கல-மேகலையைநெகிழ்த்து ஆடையாகிய பந்தம்விட்டகல, யாணர் அருகில் அம்தடத் துள் மூழ்கி-அல்குலாகிய அழகியதடாகத்துள்மூழ்கி, பெருங்கலவி வினைபோகம் வெ ள்ளத்தில் அழுந்தினான்-பெரியகலவியால் விளையும்போகவெள்ளத்தில் அழுந்தினான்.

துணைவிழிசேப்பச்செவ்வாய் துடிப்பவேர்வரும்பப்புக
மணிமிடறெழுப்பவார்ப்பவால்வனைதடந்தோள்வெற்பிற
பனைமுலைக்களிரல்யானைபாய்ந்துபாய்ந்துமுக்கமெல்கு
மணைமிசைக்கலவிப்பூசன்மடந்தையுமரடினாளே.

(இ-ள்.) துணைவிழி சேப்பச் செவ்வாய் துடிப்பவேர்வு அரும்ப - இரண்டிசை ன்களுஞ்செவக்கவுச்செவ்வாய்துடிக்கவும் வேர்வையரும்பவும், புகம் அணிமிடறு ஒலிப்ப - அமுகுபோன்றஅழகியகண்டமொலிக்கவும், வால்வனைஆர்ப்ப - வெள்ளியவ னையல்களொலிக்கவும், தடதோள்வெற்பில் பனைமுலை களிரல்யானை பாய்ந்துபாய் ந்து உழக்க - பெரியதோளாகியமலையில் பருத்தமுலையாகிய நல்லயானைகள்பாய்ந்து பாய்ந்துகலக்கவும், மெல்கும் அணைமிசை கலவி பூசல்மடந்தையும் ஆடினான்-மெல்லி ய மெத்தையின்பேரில் கலவிப்போனாஉசையென்பவனும் ஆடினான். (கூ)

புணர்ச்சியின்மருங்குரிற்றல்புனாயெனவிலகுமேலோர்
குணத்தையுற்றுடையுநாணும்புறஞ்செலத்தூர்த்தர்மான
விணர்க்குமுல்கட்டுவிட்டுமருங்கெலாங்கொட்பநோக்கி
யினைச்சிலம்பார்ப்பத்தண்டாதின்னலதுகர்ந்துவாழ்நான்.

(இ-ள்.) புணர்ச்சியின் மருங்குநிறல் புனாயென விலகும் மேலோர் குணத் தைஉற்று - ஒருவர் புறஞ்செய்யுங்கலவியின்பக்கல்ந்பது சூற்றெய்ன் றுசெல்லும்மே லோரதுகுணத்தையொத்து, உடையம் நாணும் புறம்செல்ல-உடையும்சுட்டுமொடுபி றந்துஒக்கவளர்த்தநாணமும்புறத்திற்செல்லவும், தூர்த்தா டன-அதனைக்கண்டகாமு க்கையொப்ப, வணர் குழல் கட்டு விட்டு மருங்கு எல்லாங்கொட்டி - வளர்த்தகூந்தல் சுட்டுவிட்டவிழ்த்து பக்கந்நளிலெல்லாஞ்சுழலவும், நோக்கி இளை சிலம்பு ஆர்ப்ப - அவற்றைநோக்கிஇரண்டிகால்களிலுபணிந்தசிலம்புகளொலிக்கவும், தண்டாது இன் னலம் துதர்ந்து வாழ்நான்-நீங்காமல்இனிய இன்பத்தைதுதர்ந்து இருவரும்வாழங்கா லேயில்.

நாணிகந்துபுல்லினொன்பதுதோன்ற,மேலோர்குணத்தையுற்றுஉடையும்நாணு ம்புறஞ்செலவனவும்,விடர்க்கள் வரப்பிசந்துப் பலவிடங்களிலும்அதனைக்காணச்சுழன் றுகிரிவதுபோல்கூந்தலும் கலவியால்கட்டவிழ்த்துசூலந்தகிடந்தென்பதுதோன்ற வணர்க்குழல்கட்டுவிட்டுமருங்கெலாங்கொட்டபனவும், இவற்றைநோக்கி இஃசோர் பெருவியப்பென்றுவியந்துகொவித்ததுஎன்பதுதோன்றநோக்கியிணைச்சிலம்பார்ப்ப எனவும், இவைபுணர்ச்சிக்காலத்துநிகழ்வனஎன்பதுதோன்றத் தண்டா தின்னலதுகர் ந்துவாழ்நான்எனவுக்கறிஞர்.

(நக)

தளிரியனிற்றம்பேறுகித்தையலாள் கருடா மெய்த
வளமனைகாப்போர்நோக்கிவாணனுக்குணத்தவன்ன
ளினவலையரிசிற்பற்றியிருஞ்சிறைப்படுத்தாந்காணாஉ
வளமருமயிலிறேம்பிப்பெண்கொடியாரற்றிவீழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) தளிரியல் தையலாள் - தளிர்போலும்சாயலையுடையஉசையென்ப வன், நிறம் வேறுகி கருப்பம் எய்த - நிறம்பசந்துகருப்பமடைய, வளம் மனைகாப் போர்க்கோக்கி - மணிபொன்வளம்வாய்ந்தகோயிலுள்காவல்லுண்டோர் அதனைநோ க்கி, வாணனுக்கு உணர்த்த - வாணசுரனுக்குத்தெரிவிக்க, அன்னான் இளவலைஅரிதில் பற்றி இரும்சிறை படுத்தான் - அவ்வசரன்அவ்வனுருத்தனைவலிந்துபற்றிப்பெரியசிறைப்படுத்தினான், காணாஉ அளமரு மயில்போல் பெண்கொடிதேம்பி - அதனைக்க ண்டிசுழலுமயில்போலப் பெண்களுள்பூங்கொடிபோல்வாள்வருந்தி, அரற்றி வீழ்த்தா ள் - கதறிவீழ்த்தான்.

அனுருத்தனோடுபோர்செய்துபற்றினுனென்பதுதோன்ற அரிதிப்பற்றியொ ன்ஞர்.

வாணன்போர்செய்துபற்றினுனென்பதை,—

“உலம்பொருதுயர்த்ததிண்டோள்வாணனங்கதனையோரா
வலங்கெழுமைந்தனோடும்வாளமரழுவத்தேற்றுப்
பொலங்கொடியுலம்பிநையப்பொருப்புறழ்தடந்தோள்வீக்கி
யலங்கலங்குன்றன்னையருஞ்சிறைப்படுத்தினானே”;

எனவருங்கூர்ப்புராணத்தாலுணர்க.

(உஉ)

வீழ்த்தயர்பொலங்கொடிக்குத்துணையெனவிசும்புநக்க
வீழ்த்தயர்கொடியுமந்நாள்வெய்யகாலுதைப்பவிறு
வீழ்த்ததுவாணன்கொண்டவிழுத்தவப்பேறுமொக்க
வீழ்த்ததுநிகழ்த்தசெய்கைவினைமாமுனிவனோர்தான்.

(இ-ள்.) வீழ்த்து அயர் பொலம் கொடிக்கு துணையென - வீழ்த்து அயரும் பொற்கொடிபோல்வாளுக்கு ஒப்பாக, விசுப்பு நக்க வீழ்த்து உயர்கொடியும் அந்நான் வெய்யகாலத்தைப்பிற்று வீழ்த்து - விண்ணினோராவநங்கவிண்ணிலோங்கியது வசமும் அக்காலையில்கொடியுயர்நறடிக்கமுறித்து வீழ்த்து, வாணன் கொண்ட விழுந் தவப் பேறும் ஒக்கவீழ்த்து-வாணசுரன் கொண்டமேன்மைவாய்ந்தவப்பயனு - ஒருசேரவீழ்த்து, நிகழ்த்த செய்கை வீணை மாமுனிவன் ஒத்தான் - நடந்தசெய்தி யைநாரதமகாமுனிவருணர்ந்தார். (௯௩)

சிலைத்தொழின்மாண்டதன் செய்சிறுவனைக்காணுதெற்கு மிலைப்புணர்கிறோத்துவாடுந் துவாரகைக்கிறைபாலெய்திப் புலப்படப்புகலக்கேட்டுப்பொருபடைபெழுகவென்னு வுலப்புயத்துளவத்தாரானொலிமுரசுறைவித்தானால்.

(இ - ள்.) சிலைத்தொழில் மாண்ட தன் செய்சிறுவனை - விறற்றொழிவில் மேம்பட்டதனதுபுத்திரனாகியபிரத்யுயம்மனதுபத்திரனை, காணாது எங்கும் இலை புணர் கிளைத்து வாடும் துவாரகைக்கு இறைபால் எய்தி - காணாமல்எவ்விடத்தும் இலைபோலப்புளபுளையாதுழந்துவாடிக்கேடாரின்ற துவாரகாபுரிக்கிறைவனாகிய கண்ணனிடத்துச்சென்று, புலப்பட புகல-விளங்கக்கூற, கேட்டு- அதனைக்கேட்டு, பொருபடை எழுக என்னு - வானுறையோர்செய்தற்குச்சேனையெழுகவென்று, உலம்புயம் துளவம் தாரான் ஒலிமுரசு அறைவித்தான் - திரண்டகல்லையொத்தபுயத் தித்துளபமாலையணிந்தகண்ணமூர்த்திஒலிக்கும்முரசுறைவித்தான். (௯௪)

வியவரினுணர்ந்தார்சாற்றும்விசிமுரசோதைகேட்டுச் செயிரறத்தொருவவங்கட்சேனையெயல்லமாறச் சயமுடையிமையோர்தங்கள்சிதறுநல்வினைகடாமு முயர்முரசோதைகேட்டவ்வம்பாற்றொருவமாதோ.

(இ - ள்.) வியவரின் உணர்ந்தார் சாற்றும் விசிமுரசு ஒதைகேட்டு - ஏவலா ளராலுணர்ந்துயானைமேல்பறையறைவோர்சாற்றும்வார்க்கட்டமைந்தமுரசொலியைக் கேட்டு, செயிர் அற தொருவ அங்கண் சேனையே அல்ல-குற்றமற்போர்க்குருங் குவனஅவன்சேனையெயல், மாறாத சயமுடை இமைபோர் சங்கள் - நீங்காதவெற் றியையுடையதேவர்களது, சிதறு நல்வினைகள் தாமும் உயர்முரசு ஒதைகேட்டு உம் பர்பால் தொருவ-அவரினின்றூர்க்கியஆசுழ்ச்சுநூர்உயர்ந்தஅம்முரசொலியைக்கேட்டு அத்தேவரிடத்தும் நெருங்குவன.

வாணசுரனுலிந்திரன்முசுலியோர்இடர்ப்படுதலுன்று, கண்ணமூர்த்திபோர் க்கெழுதலால் அது ஒழித்ததென்பார், சிதறுநல்வினைகடாமுமுயர்முரசோதைகேட் டவ்வம்பர்பற்றொருவமாதோஎன்றார். (௯௫)

கடுந்தொழிலசுரர்தம்பாற்றெறப்படுங்காலதாதர் கெடுந்தொழிலையார்ப்பற்றக்கிளர்ந்துவேற்றுருவுகொண்டு கொடுந்தொழின்முற்றக்கற்றாலையகூர்ங்கோட்டுநால்வா யடுந்தொழிற்றதுகண்வேழமளப்பிலபண்ணினார்கள்.

(இ - ள்.) கடுந்தொழில் அசுரர் தம்பால் தெறப்படுங் காலதாதர் - கொடுந் தொழிலையுடையஅசுரர்களால்வருத்தப்படும்யமதாதர்கள், கெடுந்தொழில் அனையார் பற்ற கிளர்ந்து வேற்றுருவுகொண்டு-கெடுந்தொழிலையுடையஅவ்வசுரரைப்பற்றியுயிர்

கவரேடெழுந்துமுன்னருருவமாரிவேற்றருவங்கொண்டி, கொங்கெசொழில் முற்றி
கற்றால் அனைய கூர்ங் கோட்டு நால்வாய் அமிற் தொழில் தறுகண் கேழும் அனப்பில
பண்ணினார்கள்-கொடியதொழில் ஒருசேரக்கற்றலொத்த கூரியகொம்பையும் தொ
ங்கிபசையும்வாயையும் கொல்லுந்தொழிலையம்அஞ்சாமைபயமுடைய அளவில்லாத
யானைகளை அலங்கரித்தார்கள்.

அசுரர்களுயிர்கவாவன்மையின்மைபால் அவர்களுட்குதந் டெடாவித்து
நின்றய மதுதர்கள் இன்று அவாசுருயிர்கவர அமையம்பார்த்தசமைபால், தங்களுக்கா
ந்து யானையுருந்தொண்டு வந்தாலுட்ததென்ன, யானைகளோட்கவி அத்தலையாயிக்கு
யதலால் இதுதற்குறிப்பேற்றவணி. (௬௧)

சுவைமணிமோல்விண்ணோர்மனமெலாங்குழறிமம்மைந்
கவலுறவருத்தினரை வெலற்கிதுகாலமென்ன
வவபவங்கொண்டு வெவ்வேறனைந்தெனவினாசெல்காட்சி
யிவறுசிக்கொண்டபாய்மாவெண்ணிலபண்ணினரால்.

(இ-ள்.) மணி சுவை மோலி விண்ணோர் மனம் எல்லாம் குழறி-இரத்தினக்
கூட்டங்கள்மைந்தகிரீடத்தையணிந்ததேவர் கன்மனமெல்லாம் ஒருசேரத்திரண்டி, நம்
மை கவலுற வருத்தினரை வெலற்கு இது காலம் என்ன-நம்பை வருத்தினோவெ
ல்லுதற்குஇதுதானமையபென்று, அவயவங்கொண்டு வெவ்வேறு அனைந்து என்ன-
குதிரைவடிவங்கொண்டுவெவ்வேறுவகைப்பட்டவந்தாற்போல், வினாசெல்காட்சி -
வினாந்துசெல்லுந்தேற்றத்தையுடைய, இவறு சீர்கலினம் பாய்மா என்ன இவபண்
னினர் - யாவரும்விரும்புமிலக்கணம்வாய்ந்தகடிவாளம்பூண்ட அளவில்லாதகுதிரை
களைஅலங்கரித்தார்கள்.

மனவேகம்போல்து திரையின்வேகத்தக்கூறுதல்வழக்காதலால்குள்ளருதி
ரைகளை, அசுரர்களால் வருத்தப்பட்டதேவர்களுடைய மனங்கள், அவர்களைவெல்லச்
செல்லுங்கண்ணமூர்த்திபற்றுக்கோடாக அவ்வசுரர்களைவெல்லுதற்குக்காலம்வாய்த்
தென்று குதிரைகளாக அமைந்தனபோலுமென, கவிஅத்தியவசயித்துக்கூறுதலால்
இஃவுமவ்வணி. (௬௨)

வரைமகன்கிரீசனோங்கற்குறிஞ்சிமன்மதக்கைவெற்பெண்
றுபெறுகிழமைபோனாபொருங்குதன்வாய்தல்வைத்த
புளையினுன்றன்மேற்சிறிவனாயெலாம்புறப்பட்டாங்கு
வினாசெலற்கொடிஞ்சித்திண்டேர்பண்ணினர்கோடிமேலும்.

(இ-ள்) வரைமகன் கிரீசன் ஓங்கல் குறிஞ்சி மன்மதம் கை வெற்பு என்று
உரை பெறு கிழமைபோனா - இமயபர்வதத்திற்குநன்றிய உமையம்மையும் வெள்ளி
யங்கிரியிலெழுந்தருளியசிகவபெருமானும் மலைநெருங்கியகுறிஞ்சிலத்திற்குஇறைவ
னாகியமுருகக்கடவுளும் மதஞ்சித்தும்புதிக்கையையுடையமலையாகியவிநாயகக்கடவு
ளுமென்று சொல்லப்படுக்தமக்குரியவர்களாகியஇவர்களை, ஒருங்கு தன்வாய்தல்வை
த்த புளையினுன் தன்மேல் வரை எல்லாம் சீறி புறப்பட்டால் ஆங்கு-ஒருசேரத்தனது
வாய்தலில்காவலாகவைத்தருற்றமுடையவாணன்மேல்மேருமுதலியமலைகளெல்லா
ரகோபித்துப்புறப்பட்டாற்போல, வினா செலல் கொடிஞ்சி திண் தேர் கோடிமே
லும் பண்ணினர்-வினாந்துசெல்லுமொட்டையுடைய திண்ணிய தேர்கள் கோடியெ
ன்று மிலக்கத்திண்மேலும்அலங்கரித்தார்கள்.

உமையும்கிவபிராணம்முருகக்கடவுளும், விநாயகக்கடவுளும், தம்மொடுசம்பந்தமுடையவால், இவர்கள் தன்மையைச்சிறிதுமோராது தனது வாயிலுக்குக்காலாக வைத்தபேரபாரதியில் னாதலால் இவனுயிர்வாங்குதற்கு இதுதான் அமையலமன்றமே ருமுதலியாமலைகளெல்லாம் அவன்மேற்சோயித்துப்போர்க்கொழுதல்போலுள்ளன என, கவி அத்தியவசித்துக்கூறுதலாலிதுவும்வண்ணி. (௬௮)

தடமதிலெரியாற்கோலப்பெற்றவன் தன்னையேவ
விடவரம்பெறவும்வல்லுமெனத் துணிந்தனையானாவ
கொடுசெலம் குறித்துப்பல்வேறுருவுகொண்டணைத்தகாட்சி
வடவைநேர்சீற்றத்துப்பின் மள்ளருமொய்க்தார்பல்லோர்.

(இ-ள்.) தடமதில் எரியால் கோல பெற்றவன் - பெரியமதிலைநெருப்பால் சோலவரம்பெற்றவாணன், தன்னையேவவிட வரம்பெறவும் வல்லும் என வடவைது ணிந்து - தன்னையேவவரம்பெறவும் வல்லான் எனவடவா முகாக்கினிதுணிந்து, அனையான் ஆவி கொடு செல குறித்து-அவ்வாணைசுரனுடையவுயினாவாங்கிவரக்கருதி, பல் வேறு உருவுகொண்டிணைந்த காட்சி-பல்வேறுவகைப்பட்ட உருவங்கொண்டிவந்தாலொத்தேற்றத்தையுடைய, நேர்சீற்றம் துப்பின் மள்ளரும் பல்லோர் மொய்த்தார் - தமக்குத்தாமையொத்தகோபவன்மையுடைய காலாட்களும்நெருங்கினார்கள். நம்மினத்தவனாமதிலாகக்கோலவரம்பெற்றவவன் நம்மையுமோர்கார்வரம்பெற்றுமதிலாகக்கோலவான், அதற்குமுன்னமேநான் அவனுயிர்நருகவேண்டுமென்று வீரத்தோற்றங்கொண்டணைந்த தோற்றம்போலுமென, கோபவன்மையையுடைய காலாட்களை, கவி அத்தியவசயித்துக்கூறுதலாலிதுவும்அவ்வண்ணி.

நெருப்பைத்தனக்குமதிலாகக்கோலவாணன்வரம்பெற்றமையை,—

“குணிப்பரும்பெருநிதிக்குவையுந்தெவ்வாற்
கணிப்பறநிவந்தெழுநவலிக்கோட்டையுந்
தணிப்பருபெருவலித்தகையுந்தெய்வமா
மணிப்படுவாங்குளும்வழங்கவேண்டுமால்.”

எனஉபதேசகாண்டத்தில் வாணசுரன்பூசனைச்சுருக்கத்தில்வருதல்காண்க. (௬௯)

பண்ணுநாற்படையின் வீக்கம்பார்த்துமண்ணடுங்காவண்ணம்
வண்ணவெண் கவிகைபிச்சங்கொடிகண்மேன்மறைப்பாத்தீம்பால்
வெண்ணிறப்புணரிநள்ளுமேயதன்றோற்றங்காட்டிக்
கண்ணனுந்தானைநாப்பட்டகுகளிறுகைத்துச்சென்றான்.

(இ-ள்.) பண்ணும் நாற்படையின் வீக்கம்பார்த்து மண்ணடுங்காத வண்ணம்- ஆலங்கரிக்கும்பாணை முதலிய சேனையின்பெருக்கைப்பார்த்துமண்ணுலகம்படுங்காத வண்ணம், வெண் கவிகை பிச்சம் கொடிகள் மேல் மறைப்ப - வெள்ளியநிறத்தையுடையகுடையும்பீலிக்குடையும்துவசங்களும் தன்மேலேமறைக்க, தீம்பால்வெள் நிறம்புணரி நள்ளுமேய தன் தோற்றங்காட்டி - இனியபால்நிரப்பியவெள்ளியநிறத் தையுடைய பாற்கடலின்மத்தியிலெழுந்ததனதுகாட்சியைக்காட்டி, கண்ணனும் தானைநாப்பணக்குகளிறு உகைத்துச்சென்றான்-சண்ணமூர்த்தியுஞ்சேனையினெலிலமத தையுடையபாணைபாச்செலுத்திச்சென்றான்.

கொடிகள் நிலவுகைமறைத்தலை, மண்ணுலகுசேனையின்மிகுதியைப் பார்த்து இவைகளையும்சம்போமோவென்று நடிக்காதபடிமறைத்தலையொக்குமென,

கவிஞ்சதிரவசயித்துக்கூறுதலால், இதுவும்வண்ணம், வெள்ளியருடைமுசலியவற்
றைதநிருப்பற்சடலாகவும், கண்ணமூர்த்திபையதன்டையெழுந்தருளியநிருமலாக
வவகூறுதலால் ஒப்புமைகூட்டவுவமையனியுக்கலந்தவருதலால் கலவையணி. (௪௦)

கொழுநாடமார்க்குச்செல்லக்ஞலமனையகத்துவாளாக்
கெழுவுறுதகையொலககிழத்தியுந்திருவைகுந்தப
பழமனையியற்கைவல்லேபார்த்தனன்மீளவிண்ணம்
லெழுவதுகடுக்குச்சேனைச்செவியைடையெழுந்ததுளி.

(இ-ள்.) சேனை செவவு இடை எழுந்த தூளி - சேனைகள்சேனைதபுரத்
தூறுப்போர்க்குச்செல்லுதலாலிடையெழுந்ததூளியானது, கொழுநன் ஆடு ஆயர்
ர்க்குச்செல்ல-தனதுகணவனாகியநிருமால்பொரும்போர்க்குச்செல்ல, குலமனை அகத
துவாளா கெழுவுறுதகையொலககிழத்தியும் - (சேனைனைப்பிரிதலால்) கண்மை
வாய்த்தனதில்லகத்தில்வாளாவிற்குடநிலமகளுர், திருவைகுந்தம்பழமனை நூற்
தைவல்லேபார்த்தனன் மீள விண்ணமேல் எழுவதுகடுக்கும் - (தான்முன்னிருந்த) ஸ்ரீ
வைகுந்தமாகியபழையவீட்டினியல்லைவினாந்தபார்த்துத்திருப்பவிண்ணுலகின்மீது
பார்த்துசெல்லுதலையொக்கும்.

சேனைநெருக்கால் நிலவுலகிலெழுந்ததூளி ஆகாயத்தின்மேற்செல்லுதலை, பூ
தேவியானவந்தனதுநாயகன்போர்க்குசெல்லுதலால்தான்வாளாவிற்குத்தவினும்
நாய்முன்புவித்தபழையவீட்டாகிய ஸ்ரீவைகுந்தத்தைப்பார்த்துத்திருப்பிவாலாமென்
துபோதலையொக்குமென, கவி அச்சதிரவசயித்துக்கூறுதலால் இதுவும்வணி. (௪௧)

இன்னமளங்ககோழுமெழுந்தபார்த்தசேனை
தூன்னலரணுகல்செல்லாச்சேனாணிபுரத்தையுற்ற
வன்னதுதெரிந்தவாணைமுழுவியிழித்துநக்குத்
தன்னிகரம்போர்க்கேனைத்தலைவரைபெய்நாலை.

(இ-ள்.) இன்னமன் அளக்கர் ஏழும் எழுந்தது அன்ன பரந்த சேனை-இவ்வகை
யாகவெழுதலும் எழுந்தாற்போலப்பரவியசேனையானது, தூன்னலர் அணுகல்செல்
லாசேனாணிதபுரத்தை முற்ற-பகைவர்அடைதற்கரியசேனாணிதபுரத்தைச்சூழ, அன்னது
செரிந்த வாணன் அழல் எழ வியிழித்து நக்கு-அதனைத்தெரிந்தவாணசுரன் தீழவியிழித்
துச்சிரித்து, தன்னிகர் அப்போர் சேனை தலைவரை எயினான்-தன்னையொத்தகொல்லு
தற்கெழுநிலவமைந்தபோர்த்தொழிலில்வல்லசேனாபதிகளைப் போர்த்தொழிற்கு எவி
னான். (௪௨)

எழுந்தனபடைகணவர்குமியம்பினளியங்களுக்கும்
வழிந்தனவிலாழிமண்ணும்வானமுஞ்செறியத்துன்னி
யொழுங்கினதூளியேய்த்திற்கண்டவருமண்மாரி
பொழிந்திடும்போலும்வாணன்புரத்தெனமருட்கைகொள்ள.

(இ-ள்.) படைகள் நான்கும் எழுந்தன இயங்கள் எங்கும் இயப்பின-யானை
முதலியகான்குபடைகளும்போர்க்கெழுந்தனவாச்சியங்களெங்கும் ஒலித்தன, விலாழி
வழிந்தன-குதிராவாய்நூயும் யானைத்துதிக்கைகளும்வழிந்தன, சேய்த்திற்கண்ட
வர்-தூரத்தின்பார்த்தவர்கள், வாணன் புரத்து உருமண்மாரிபொழிந்திடும்போலும்
என்ன மருட்கை கொள்ள - வாணசுரனதுசேனாணிதபுரத்தில்கிந்துதற்கெல்லையாகிய
மண்மாரிபொழிதல்போலுமெனமயங்க, தூளி மண்ணும் வானமும் செறிய துன்னி
ஒழுங்கின-தூளி மண்ணுலகினும்விண்ணுலகினும்படியெநருங்கவொழுங்குபட்டன. (1)

தன்னுயிர்க்கணவன்மேற்சென்றானையுள்ளமுங்குக்கன்சார்
பொன்னுருப்புவணிமாதுபுழுதியாற்புனைப்படைச்சிறி
யன்னவன்மருமனோவவயுபெயர்த்துத்திற்த்துச்சென்று
மின்னிலைப்படையசேனைவியனகர்வெளிக்கொண்டவ்வே.

(இ-ள்.) தன் உயிர் கணவன் மேல் செல் தானே கண்கள் உள் அழுங்க-தனது
யினாபொத்தநாயகன்மேற்செல்லுஞ்சேனையின்கண்கள்னுள்ளேயுறுத்த, பொன் உரு
பு வணி மாது புழுதியால் புதைப்ப - பொன்னையொத்ததிறம்வாய்ந்தலிமா தானவன்
புழுதியாற்புதைக்கவும்,மின்னிலை படைய சேனை-மின்னலையொத்ததகட்டுவடிவாகிய
ஆயுத்தத்தையெந்தியசேனையானது, சிறி அன்னவன் மருமனோவ் அடிபெயர்த்து அதிர்
த்துசென்று வியன் நகர் வெளிக்கொண்டன்று-அதனைக்கண்டு கோபித்துஅப்பூதேவி
யின் மார்பம்நோவக்கால்பொர்த்துக்கோவித்துச்சென்று பரந்தநகரினின்றும் வெளி
ப்பட்டது.

சேனையினெருக்காலெழுந்தபுழுதி எங்கும்பரவிபெழுதலை, பூதேவியானவள்
தன்கணவன்மேற் போர்க்குச்செல்லுதலறிந்து அசுரர்களைப் புதைத்தனளென
வும், அவ்வசுரச்சேனாகள் பூரி அதிர்ச்செல்வதை, அதுநோக்கி அப்பூதேவிமார்பு
நோவ அடிவைத்து அதிர்த்துச்சென்றனர் எனக்கூறுதலால் மாற்றுநிலையணி. (சச)

விதிர்படைமின்னுக்காட்டவிலாழிநீர்தாணாகாட்ட
வதிரொலியுரும்காட்டவந்தநாட்டலைமேக
மெதிரெதிருடன் குலென்னவிருபெருங்கருவிச்சேனை
கதிர்முலைச்சயமான்மெச்சக்கைகலந்தமரின்முண்ட.

(இ-ள்.) விதிர்படை மின்னு காட்ட-சேனைகள்விதிர்க்கும்வாளாயுதம்மின்ன
லைக்காட்டுதலாலும், விலாழி நீர் தாணாகாட்ட - யானைத்துதிக்கைநீரும் குதிரை
வாய்நூறாயும் மழைத்தானையைக்காட்டுதலாலும், அதிர் ஒலி உருமு காட்ட-சேனை
ஒலிக்குறொலிஇடையைக்காட்டுதலாலும், அந்தநான் - அக்காலத்தில், படலைமேகம் -
கிரண்டமேகமானது, எதிர் கதிர் உடன்றால் என்ன - எதிரெதிரோதம்முட்போர்க்
கெழுதல்போல, இரு பெருங் கருவி சேனை - கண்ணமூர்த்தியின்சேனையும் வாணன்
சேனையும், கதிர் முலைச்சயமான் மெச்சக்கைகலந்து அயரின்முண்ட - விளங்கும்
தனத்தையுடைய சயலட்சுமிவியக்கக்கைகலந்து போர்த்தொழிலில்முண்டன.

கருவிச்சேனை - கருவியென்னும்பொதுப்பெயர் சேனையென்னும் சிறப்புப்
பெயரை விசேஷித்துவந்த இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை. (சசு)

ஒருபோகு கொச்சகம்.

செங்களத்துடல்கிடப்பவருதிண்டிறலரை
யங்குநின்றெதிர்கொளப்புருகரொப்பவழல்சால்
வெங்களத்து செருத்திறமைநோக்கவியல்வா
னெங்குமொய்த்தனர்களிந்தொடையன்மோலியிமையோர்.

(இ-ள்.) செங்களத்து உடல் கிடப்ப-போர்க்களத்தில்தமதுஉடல்கிடக்க, வரு
திண்டிறலரை-வீரசுவர்க்கபோகநாகரவருந்திண்ணியவீரரை, சந்தொடையல் மோ
லிஇமையோர் - குளிர்த்தகற்பகமலர்மாலையணிந்த மகுடத்தையுடையதேவர்கள்,அங்
குநின்று எதிர்கொள புருநர் ஒப்ப-விண்ணுலகினின்றுஎதிர்கொள்ளவருவோரையொ
ப்பவும், அழல்சால் வெங்களத்து உறு செருத்திறமை நோக்க - கொடியபோர்க்
களத்திலிரண்டபடைவீரர்களுஞ்செய்யும்போரின் திறமையைநோக்கவும், இயல்வான்
எங்கும் மொய்த்தனர்கள்-பரந்தவிண்ணுலகெங்கும் நெருங்கினார்கள். (சசு)

கல்லு பறப்பொருள்களத்திருவரங்கமகனின
மொழிபற்சயமடக்கொடிநடிப்பமிடையும்
உலலிப்பற்மொகைமுழக்கெனவெழுப்பபடகஞ்
சல்லித்க்கைமுதலெண்ணிலதழங்குவனவா

(இ-ள்.) கல் இயல் பொருள்கள் திருஅங்கம் அன்னில - வீர்புகழ்வரைநக
கல் காட்டியபோர்ச்சுனமாகியநாடகசாஸனில, உலலியில் சய மடக்கொடி நடிப்ப -
உலலியிபுலவாய்த்தவிசயமாதலுடனஞ்செய்ய, மிடையும் பல இயல் தொகை மு
ழக்கு என-நெருங்கியபலவாச்சியத்தினமுழக்கம்போல, எழுப்பபடகம் சல்லி தக்கை
முதல் எண்ணில சமநகுவன - ஒலியெழும்பும் ஒருகட்பதையும் சலலிக்கையெண்ணு
மொருவகைவாச்சியமும் பம்பையமுதலாக அளவில்லாத வாச்சியங்கள் ஒலிக்காதினா
றன.

(சுள்)

பொருதொழிற்றிறனில்வல்லபகவன் | 11 மரி
மொருவாணையென லுணர்ந்தன ரெனச்சிவன் முடிச்
செருகுதும்பையைநிலைச்சினர்கெழித் துமிடலா
லிருத்திறத்தருமுடற் றுசமர்யாவா | மொழிவாரா.

(இ-ள்.) பொரு தொழில் திறனில் வல்ல பகவன் - போர்த்தொழிற்றிறத்தில்
வல்லவிறைவன், புரமுகமும் ஒருவனே எனல் உணர்ந்தனர் என்ன-திரிபுரத்தநகை
த்தழித்தருத்திரனொருவனே யென்றுணர்ந்தார்போல, சிவன் முடி செருகு தும்பை
யை நிலைச்சினர்-அச்சிம்பெருமான்சடாமருடத்தில்செருகிய தும்பைமாலையைத் தம
துமுடியிற்குடி, மிடலான இருதிறத்தரும் தெழித்து உடற்று சமர் யாவர் மொழிவா
ரா-தமதுவன்மையால் இருபகுதிப்பட்டசேனைகளும் அதட்டிச்செய்யும்போர்த்தொழில்
யாரெடுத்துக்கூறவல்லவர்.

போர்த்தொழிலில்வல்லபகவன் தானொருவனேயென்றுயிர்தருக்கு உணர்ந்
தற்குத்தும்பைமாலையைச்சடையி மருகுனன்னெரபது வீரருணர்ந்தாரெனபார், பொரு
தொழிற்றிறனில் வல்லபகவன் புரமுகமொருவனேயெனவும், தாமும்போரிட வல
லோரெனபதுணர் ததற்குத்தும்பையைச் சூடினொனபார் சிவன் முடிச்செருகுதும்பை
யையினைச்சினா எனவுகூறினார்,

போர்த்தொழில்தொடங்கற்குச்சும்பை மாலையுதிதிலை,--

“கார்கருதிநின்றதிரங்கெனவைவிழுப்பணையன்
சோர்கருதிருமாளிலநினைப்பப்-போர்கருதித்
துப்புடைத்தும்பைமலைத்தான் லுகளறுசீர்
வெப்புடைத்தானையெய்வேந்து”

எனவரும்புற்பொருள் வெண்பாமாலையாலுணர்க.

(சுஅ)

கரிகளுருநரொடுங்கரிகளுருநர்களும்
புரவியுருநரொடும்புரவியுருநர்களும்
இரதமுருநர்களோடிரதமுருநர்களும்
மரபிம்மன்னரொடுமன்னருமெதிர்த்துபொருவார்.

(இ-ள்.) கரிகள் ஊருநர் ஒடும் கரிகள் ஊருநர்களும் - யானைநடத்தும் வீர
ரோடு யானைநடத்தும்வீரரும், புரவிஊருநர் ஒடும் புரவிஊருநர்களும்-குதிரைநடத்
தும்வீரோடுகுதிரைநடத்தும்வீரரும், இரதம் ஊருநர்கள் ஒடி இரதம் ஊருநர்களும்-

தேர்நடத்தும் வீரர்களோடு தேர்நடத்துவீரர்களும், மரபின் மன்னரோடும் பன்னரும் எதிர்த்து பொருவார்-முறையால் அரசர்களோடு அரசர்களும்திரிந்துபோர்செயவார்கள்.

யானைவீரர்களும் குதிரைவீரர்களும் தேர்வீரர்களும் அரசர்களும் தட்டின மாரிப்போர்த்தொழில் வினைக்காது தத்தமக்குள் போர்வினைத்தனரென்பார் இவ்வாறு கூறினார். (சூக)

தண்டமென்பெயர்வழிக்குதலுதானவயவே

தண்டமோச்சிபெறிதண்டமனையொன்னலர்களைகைத்

தண்டமோடுபுயுதண்டமுநிலத்தினுருளத்

தண்டமாற்றுலசமர்க்கணிமென்பதுளதோ.

(இ-ள்.) தண்டம் என் பெயர்வழிக்கு உதவுதான் வயம் வேதண்டம் - தண்டமென்னும் பெயரைத்தான் செல்லும்வழிக்குத்தந்த மதத்தையும்வெற்றியையுமுடைய லைபோன்றயானைகள், எறிதண்டம் அவைவஞ்சி- வீசுந்தண்டங்களை யேர்த்தி, ஒன்னலர்களைதண்டமோடுபுயும் தண்டமுநிலத்தில் உருள தண்டம்ஆற்றுல-பனகவர்களாகிய அவ்வியானைவீரர்கள் கையிலேந்திய அத்தண்டாயுதங்களோடு அவர்களது புயககளாகிய தண்டங்களும் நிலத்தினமேலுருளத்தண்டஞ்செய்யாநின்றன, சமர்க்கண் இனம் என்பதும் உளதோ-போரில் தமக்கினமெனக்கருதிப்போர்செய்தலுமுண்டோ (இல்லையென்றபடி)

யானைசெல்லும்வழிக்குத்தண்டமெனவோர் பரியாயநாமம்வந்ததுயானைதான் செல்லும்வழியில் நேர்படும்பொருளைத்தண்டித்துச்செல்லுங்காரணத்தால்தண்டமென்பெயர்வழிக்குதலு என்றார்.

வேதண்டம்-மலை, அதனையானையாக உருவகஞ்செய்தற்குத் தானமென்னஞ்சாதிபடைத்து கூறினமையால்சிறப்புருவகஉவமையணி. (சூக)

ஏறுதேர்வயவரேற்றெதிர்த்துத்திகிரி

மாறுதேரிடைநுழைந்திடுவவானெழுவரைக்

கூறுகொண்டமுழைநின்றெழுகுலப்பறவைகள்

வேறுகுன்றமுழையிற்சூடிபுகல்விழையவே.

(இ-ள்.) வான் எழுவரை கூறுகொண்ட - ஆகாயத்தை யளவியமலையின் பகுதியிலமைந்த, முழை நின்று எழுகுலப்பறவைகள் - முழையினின்றமேலெழும்பறவைக்கூட்டங்கள், வேறு குன்றம் முழையில் சூடி புகல் விழைய-வேறுமலைக்குகையில்கூடிபுகுதலையொப்ப, தேர் ஏறு வயவர் ஏற்று எதிர்த்து திகிரி-தேரின்மேலேறியவீரர்கள் தம்முள்ளெதிர்த்து ஒருவர்க்கொருவரொத்தோ யெறிந்தசக்கரமானது, மாறு தேர் இடை நுழைந்திடுவ - இடசாரிவாசாரியாகமறிவெதிரினிடத்தில் நுழையாநின்றன. (சூக)

ஒருபோகுகொச்சகம்.

ஆடுபரிசாரிகைதொடங்குதொறடங்கார்

சேடுடைமுடித்தலைகள்விழந்துதமந்தேரி

னோடுருடப்பவொருநீயிருமெமைப்போ

லீடழியவேகவினெனத்தடைசெய்தென்ன.

(இ-ள்.) ஆதி பரிசாரிகை தொடங்கு தொறு - வெற்றிவாய்ந்தகுதிகைகள்இட சாரிவசாரியாச்செல்லுந்தேராரும், அடங்கார்சேடி உடை முடிதலைகள் வீழ்ந்துப கைவரதுபெருமைவாய்ந்தமகுடமணிந்த தலைகள்மறுவீழ்ந்து, ஒரு நீயிரு உம்மைப் போல் ஈடிஅழிய எகலிர் என்ன தடை செய்தால்என்ன-ஒப்பில்லாதீங்களும எங்களைப் போல்பெருமைகெடப்போர்க்குச்செல்லுதல்தவிர்வீனென்றுதடை செய்தாற்போல, த மர் சேரினாடு உருள் தடுப்ப-போர்க்குச்செல்லும்தமதுஉறவினாறுதேரின்உருளையை த்தடுக்காநின்றன.

குதியாயினதுவேகத்தால் பகைவரதுதலைகள்மறுவீழ்ந்து இனிப்போர்க்குச் செல்வோர்தேரின் துருளையைத்தடுத்தலை, அத்தலைகள் 'முனிப்போர்க்குச்செல்லும்த மதுஉறவினானோக்கி, நீங்களுமஎம்மைப்போலதலைகள்மு ண்டுபெடச்செல்லன்மிக னென்று, கவி அஞ்சியவசியத்துக்கூறுதலால் தந்தறிப்பேற்றவுவமையணி. (ருஉ)

வண்டுமுரல்வாவியுறைகஞ்சமனை யானோக்
கொண்டுதனிநுக்கைசெல்குடர்க்கொழுநொப்பத்
திண்டிறலடங்கலர்சிரந்திருகியெந்தி
யண்டவெளியிற்சுழல்வசுற்றிவிடுமாழி,

(இ-ள்.) வண்டுமுரல் வாவி உறை கஞ்சம் மனையானை-வண்டுகள்தேனுண்டு பாடும்தடாகத்திலுமலர்ந்தமாமையாகிய தனதுமனைவியை, கொண்டு தன் இருக்கை செல்குடர் கொழுநன் ஒப்ப-கைக்கொண்டு தன்னிருக்கையிற் செல்லும்குரியனையொப் ப, சுற்றிவிடும் ஆழி-வீரர்களாகுரர்களமேலவீசியசக்கரம், திண்டிறல் அடங்கலர் சிரம் திருகி ஏந்தி-வலிமையாய்ந்தபகைவர்களதுதலைகளைத்திருகியெந்தி, அண்டம் வெளியில் சுழல்வ - வான்வழியிற்சுழலாநின்றன.

குரியனை-சக்கரமாகவும், பகைவர்தலைகளைத் தாமரையாகவுங்கூட்டி ஒப்புமை கூறுதலால் ஒப்புமைகூட்டவுவமையணி. (ருக)

மீச்செல்வயவெங்கரிகளொன்றன்மிசையொன்றங்
கோச்சுகதைதமாற்றுகதையொளளிழைமடச்செவ்
வாயச்சியர்கோலாட்டநிகர்வண்மையினை நோக்கி
யேச்சுறுவிகும்பினிமையாதவர்வியப்பார்.

(இ-ள்.) மீ செல் வயம் வெங்கரிகள்-போரின்மேற்செல்லும்வெற்றிவாய்ந்த யானைகள், ஒன்றன் மிசைஒன்று அங்கு ஒச்சுகதை மாற்று கதை-தம்முள்ஒன்றின்மே லொன்று அவிடத்துஒச்சியதண்டாயுதங்களும் ஒவ்வொருயானைகளும்வற்றைமாற் றுந்துண்டாயுதங்களும், ஒன் இழை மடமை செவ்வாய்ச்சியர் கோலாட்டம் நிகர் வ ண்மையினை நோக்கி - ஒளரியவாபரணத்தையணிந்தஇளமைவாய்ந்தசெவந்தவாயை யுடையபெண்கள்போடும் கோலாட்டத்தையொக்குந்திறமையைப்பார்த்து, ஏசு அ று விகும்பின் இமையாதவர் வியப்பார்-பழிப்பில்லாதவிண்ணிலுமையொட்டாதுபா ர்த்ததேவர்கள் அநிசயிப்பார்கள்.

போர்க்கெழுந்தயானைகள்ஒன்றன்மேலொன்றுதண்டாயுதத்தையொச்சுதலும், ஒன்றுதண்டாயுதத்தால்தனைமாற்றுதலும், பெண்கள்கோலாட்டமாகுலையில்ஒர்பெ ண்போடுங்கோலைமற்றோர்பெண்மாற்றுதல்போலுமென்பார் ஒன்றற்கோச்சுகதைமா ற்றுகதை யொள்ளிழைமடச்செவ்வாய்ச்சியர் கோலாட்டநிகர் என்றார். (ருச)

விழித்தவெருளிக்கணிட்டுத் தொறுமேவா
ரழித்திமைபெனக்கருதியார்ப்பொனவென்கி
யொழித்துவலனோக்கினழல்சீற்றநணிகாட்டித்
தெழித்துவிறல்சாற்றியமோற்பர்திதிபெற்றார்.

(இ-ள்.) திதிபெற்றார் - திதியென்பவன்பெற்றஅசுரர்கள், விழித்த வெருளிகண் இடன் ஆடுதொறும்-இமைகொட்டாதுவிழித்தகோபத்தீச்சிந்தும் தமதுகண்களுளிடக்கண்களாடுந்தோறும், மேவார் அழித்து இமையென கருதி ஆர்ப்பர் என்னவென்கி - நமக்குப்பகைவராகியதேவர்கள் நமக்கு அஞ்சிய மொட்டினொன்றாகருகிக்கோலிப்பாரேயென்றுநாணங்கூர்ந்து, ஒழித்து வலன்னோக்கின் அழல் சீற்றம் நணிகாட்டி தெழித்து-அவ்விடக்கண்களாடுதலேமறைத்துவலக்கண்ணால் அழலுங்கோபக்குறிப்பையுமிகவங்காட்டியதட்டி, விறல் சாற்றி அமர் ஏற்பர்-நெடுமொழிகூறிப்போருக்கெதிரவாரயினர்.

புருடர்க்குஇடக்கண்ணாடுதல்பின் வருந்திங்கிணைமுன்குறிக்குப் ஓர்நிமித்தமாதலால் இடனாடுதொறும் எனவும், போரில்இடைகொட்டிதல் அஞ்சுதலில்லிகழ்வதாதலால் தமக்குஉற்பாதிகழ்தலை, நாமஞ்சிஇமைகொட்டினமெனத்தேவர்கள்கருதுவாரேயென்று நாணங்கூர்ந்தனராதலால் மேவாரழித்திமையெனக்கருதி யார்ப்பொனவென்கியெனவும், வலக்கண்ணால் கோபமிகுதியைக்காட்டி அதனேமறைத்தனராதலால் ஒழித்து வலனோக்கினழல்சீற்றநணிகாட்டினவையும், தமதுஆண்மையையெடுத்துக்கூறுதலால் விறல்சாற்றி எனவுங்கூறினார்.

தமதாண்மையெடுத்துக்கூறுதல் நெடுமொழிவஞ்சியென்றதை,—

“இன்னொனல்வேண்டாவென்னேடுதெரிசீறி

முன்னர்வருகமுரண்கனலு - மன்னர்

பருந்தார்படையமருட்பலலார்புகழ

விரந்தாயடைகுறுவார்வின்.”

எனப்புறப்பொருள் வெண்பாமாலையில் வருதல்காண்க

(நுடு)

இதுவுமது.

வெங்கட்கரிகடி ஆந்திடவிண்ணத்தொழுமவுணர்
ரங்கைகப்பிடியெஃகத்துடனணிகின்றமைகாணு
நங்கட்கிடர்புரிவாரிவண்ணுகுற்றனொன்னு
வுங்கட்செறிவிண்ணோரிரிவுற்றருளாமஞ்சி.

(இ-ள்.) வெங்கண் கரிகடிது உந்திட விண்ணத்து எழும் அவுணர்-கொடியண்களையுடையபானைகள்ளினாந்துசெலுத்திவாரிற் போர்க்கெழும்அசுரர்கள், அங்கை பிடி எஃகத்துடன் அணிகின்றமை காணு- அழகியகையிற்பிடித்தவேலோடுவருதலைக்கண்டு, நங்கட்கு இடர்புரிவான் இவண் நணுகுற்றனர் என்ன - நமக்குத்துன்பஞ்செய்ய இவ்விடத்துவந்தனொனக்கருதி, உங்கண் செறிவிண்ணோர் உளம்அஞ்சி இரிவுற்றார் - அவ்வானில்நெருங்கியதேவர்கள்மனநடுங்கிஅங்குநின்ற நீங்கினார்.

உந்திடசெய்தெனெச்சுத்திரிபு.

(ருசு)

தெவ்வட்டழல்படைவெய்யவார்விண்ணிற்செலவுந் துங்
கெளவைக்கரிபிளிறிக்கடமொழுகப்புவிவீழ்வ

வெவ்வப்படவலீனத்தெறுமிறைபேவலினெழிவி
வெவ்விற்படைமாயற்கொருதுணையாய்வரல்வீழும்.

(இ-ள்.) செவ் அட்டு அழல் படைகெய்வவர் வீண்ணில் செல்ல உந்தும் கௌவை கரி - பகைகளைக்கொன்றுகொடுக்கும் மாயுதங்கோயேந்தி பஞ்சுரர்கள் வானிற்செல்லுகடத்தும் ஆரவாரக் கூடியுடை பாயனை, பிளிகடம் ஒழுக புவி வீழல் - இவாத்துமதஞ்சிந்தநிலவலநின்மேல் வீழ்தல், வலனை எவ்வப்பட தெறுவ லுனை எவலின் - வாணசையானததுன்பப்பட உயிர்வாங்கிப்படுத், லொணுடையவேவலால், ஏழ்வி வெவ்விற்படை மாயற்கு ஒருதுணையாய்வரல்வீழும்-மேகமானதுகொடியவிற்பேயையையுடையதிருமாலுக்கு ஒருதுணையாவருதலையொக்கும்.

உவமைக்குப்பொருளுக்கும் ஒற்றுமைஉண்மையால் முழங்குதலும் ஒலித்தலும் மேகத்திற்குக்கொண்டு ஒப்புமைகூட்ட வுவமையணிபாக்ககொள்க. (ருள)

ஒருவன்றிறல்வுணன்கதமுடனாக்கியபரிமா
பெருவிண்மிசைபெய்திசுசுழல்காற்பட்டுமுல்பெற்றி
வருவெங்கதிமான் தேர்விசையிறற்பியவாசி
தெருமந்தினங்காணாதவனுழிசந்தெனத்திகழும்.

(இ-ள்.) ஒருவன்திறல் அவுணன்கதம் உடன் ஊக்கியபரிமா-ஒப்பில்லாதவலிமைவாய்ந்த ஓரவுணன்கோபத்தொடுசெலுத்தியகுதிகையானது, பெருவிண்மிசை எய்தி சுழல்கால் பட்டு உழல் பெற்றி - இடம்பரந்தஆகாயத்தின்மேலடைந்துஅங்குள்ளசுழல்காற்றிலகப்பட்டுழலுந்தன்மை, வரு வெங்கதி மான் தேர் விசையில் தப்பியவாசி-உதித்தசூரியனதுகுதிரையுட்டியதேரின்விசையால் அத்தேரினின்றும்பூட்டுவிட்டகுதிரை, தெருமந்து இனம் காணாது அவனை உழிந்தநால் என்ன திகழும்-வருந்தித்தனதின் தந்தைக்காணாது அவ்விடத்திற்சுழன்றதேராலவினங்காநிற்கும்.

சூரியன்தேரிற்பூட்டிய குதிரைகளேழாதலால் தேர்விசையிற்பூட்டுவிட்டகுதிரை எனைக்குதிரைகளைக்காணாதவிடத்துச் சுழலுமாதலால் தேர்விசையிறற்பியவாசி தெருமந்தினங்காணாதவனுழித்தெனத்திகழும் என்றார். தந்தெனதொகுத்தல் விகாரம். (ருள)

இதுமவுது.

துன்னுருகுதித்தசைவழுக்கிவிழுசூர்
வெந்நிடைமதங்கன்றுகுத்துவெண்மருப்பு
முன்னுறவுரீஇரிமாவபைந்தர்முலைபெற்ற
தென்னெனவரம்பையர்மருட்கையினிசைப்பார்

(இ-ள்.) துன்னுருகுதித்தசை வழுக்கி விழு சூர் வெந்நிடை-நிலத்திற்செறித்தஉதிரம்படித்தசையால்வழுக்கிவீழ்ந்த அவுணவீரர்களினதுமுதுகினிடத்து, மதம்கன்று குத்து வெள் மருப்பு முன்உரீ இவி நிமிர்வ-மதச்சுதையுடையயானைகள்குத்திய வெள்ளிய கொம்புகள் பாரிற்பொருந்த வருவிமேலேவிளங்குதலை, மைந்தர் முலைபெற்றது என்ன அரம்பையர் மருட்கையின் இசைப்பார்-புருட்கள்கண்மமைப்போலமுலைகளைப்பெற்றது யாதுகாரணமென்றுவானில்நெருங்கிய அரம்பையர்களமயங்கிக்கூறுவார்கள்.

வெந் எனக்கூறிப் பின்னர் முன்னென்றமையால்மார்பமென்றும், முதுகிற் குப்பின்னெனவழுங்கும்வழுக்கால். முதுகிற்பட்டு மார்பிலுருவியயானைக்கொம்பினையரம்பையர்முலையெனக்கருதிமயங்கினமையால் மயக்கவணி. (ருக)

அட்டகல்கழன்மறவராசுமிசையெஃகம்
பட்டபுழைநின்றிழைபாய்குருதிவெள்ள
மொட்டலரையானுயிர்குடிபபலெனவொல்லீ
யுட்டிகழ்மறக்கனல்வெளிப்படுவதெனாகும்.

(இ-ள்) அட்டி அழல் கழல் மறவா ஆகம் மிசை-பகைவனாகுகொன்றுகொபிக்கும் வீரகண்டைகட்டியவீரரதுமார்பினமேல், எஃகம் பட்ட புழைநின்று பாய்குருதி வெள்ளம்இழிவு - வேல்பட்டுருவிப்பொனையினின்றுபரவிய உதிரம்வெள்ளமவழிதல், உள் திகழ் மறம் கனல்-அவாகன்மனத்தில்தீவினக்கும்வீரமென்னுமங்கனி, ஒட்டலரையான் உயிர்குடிப்பல் என ஒல்லி வெளிப்படுவது ஓகும்-பகைவர்களையானே உயிர்தரு குவென்னுறுவினாந்து வெளிப்படுத்தியொகும்.

வீரம்செந்திறமுடைமையால் மார்பினின்று உதிரமொழுதுவீரம்வெளிப்படுவதொக்கும் என்றார். இதுபண்புபற்றிய உவமையணி. (சு-0).

கடுங்களிறுலகக்கைநகழற்றியெறிகாற்றோக்
கொடிஞ்சியினிரைத்தகுருமாமணிகளுக்க
வடும்படைவலத்தினர்ந்தெழித்தெழுமதிப்பி
னெடுங்கனமீனினாநிலத்துகுவமானும்.

(இ-ள்) கடுங்களிறு கைக்கைநகழற்றி எறி - கண்டோர்க்குஅச்சமுறுத்தும் யானைகந்து திக்கையிலேந்திய தண்டாயுதத்தைச்சமுற்றியெறிதலால், கால்தேர் கொடிஞ்சியின் நிரைத்த குருமாமணிகள் உக்க-உருளமைந்ததேர்மொட்டில்நிரைபடப்பதித்த நிறத்தங்கியபெரிய இரத்தினங்கள்சிந்துதல், அடுப்படை வலத்தினர் தெழித்து எழும் அதிர்ப்பின் நெடும் ககனம் மீன் நிரை நிலத்து உருவ மாணும் - கொல்லும்படைக்கலத்தின் வெற்றிவாய்ந்தோர் உரப்பியெழும் அதிர்ச்சியால்பரந்த ஆகாயத்திலுள்ளநகைத்திரவரிசைகள்நிலவுலகிற் சிந்துதலையொக்கும்.

உக்க உருவ என்னும்பலவின்பாற்படர்க்கைவினமுற்றுகள் பெயராய்த் தொழில்மேனின்றது. (சு-1)

நீள்கொடிமிசைத்துகிலனைத்தினுநெடுங்கோல்
வாளிகள்பொதிந்தவைசிதர்ந்துவியல்வானின்
மீளிகளதிர்ப்பினுயர்விண்மிசையதாருத
தாளதிரவுக்கதழைபோன்றனபறப்ப.

(இ-ள்) நீள்கொடி மிசைத்துகில் அனைத்தினும் நெடும் கோல் வாளிகள் பொதிந்து-நீண்டகொடியிலுள்ளஆடைகள்முற்றிலும் நெடியஅர்புகள்பொதிதலால், அவைசிதர்ந்து பறப்ப-அககொடிச்சீலைக்கிழிப்பதென்பதல், வியல் வானின் மீளிகள் அதிர்ப்பின்-பரந்தமேகப்போலவீரர்கள்முழங்கும்முழக்கால், உயர் விண்மிசையதாருதாள் அதிர உக்க தழைபோன்றன - விண்ணுலகிலுள்ளகற்பகவிருகைத்தின்தூதிரச்சிந்தியதழைகளையொத்தன.

பறப்பதொழிள்மேனிற்றலால் வினமுற்றுப்பெயர். (சு-2)

கைப்படையிழந்தவொதிரந்தவர்கடாவு
மெய்ப்படுபெருமபடைபறித்தெதிர்விடுப்பா
ரொப்பொருளுமற்றுழியுமேதிலர்கணல்கு
மப்பொருள்கொளெங்குளெனுமானமுடையார்போல்,

(இ-ள்.) எப்பொருளும் அற்ற உழியும் - எல்லாப்பொருளுந்தீர்த்தவிடத்தும், எதிலுள்ளனலகும் அப்பொருள் கோளேறுகள் என்னும் மானம் உடையார்போல்-அயலாகொடுக்கும் அந்தப்பொருளைநாங்கள் கொள்ளேமென்னும் மானதையுடையவரைப்போல, கைப்படை இழந்தவர் (சம்மோடெ திரங்கவாபெல்) கையிலுள்ள ஆயுதங்களைவிசி இனிவருவோர்மேலெறி தற்குஆயுதமில்லாச்சுரோகன், எதிர்த்தவர்கடாவும் மெய்ப்படு பெரும்படைபறித்து எதிர்ப்புப் பா - முன்னரெதிர்த்தே கார்வீசிய தமது தேகத்திறைதச்சுடெரிபவே நபடைமைப்பறித்து எதிரோவீச்சுரோகன்.

எதிர்த்த பகைவர்மேல் தமதுகையிலுள்ள ஆயுதங்களைப் போக்கி இளிபெரும் பகைவர்மேல் எய்தற்குஆயுதமினமையால், இத்தற்குமுன், தந்தேதத்தில் தைபுக்கிந்த ஆயுதத்தைநோக்கிப் பறித்தெறித்தனனானக கூறப்பலால். இது, துறப்பைத்திணையுள்வந்த தூழிலாட்டுத்துறை. இசை, -

“மொய்யகததமன்னர்முரணினினியொன்னாக்கொல்
கையகத்துக்கொண்டானசமூல்விடலை—வெய்ய
விசுடர்சிற்திவினாயகலம்போழ்த்த
பசுடரெஃகம்பறித்து”

எனவரும் புறப்பொருள்வெண்பா மாலையாலுணர்க.

(௬௩)

வீடினார்வயப்பொருநர்வீடினவிபங்கள்
முடினரிலங்குருதிமுடினபிணங்கள்
கூடினகருங்கொடிகள்கூடினபருந்து
மாடினமகிழ்ந்தலகையாடினகவந்தம்.

(இ - ள்.) வயப்பொருநர் வீடினர் - வெற்றியையுடையபோர்வீரர்கள் இறந்தார்கள், இபங்கள் வீடின - போர்க்கெதிர்த்தயானைகளும்இறந்தன, கிலங்குருதிமுடின - நிலவுலகை அவற்றினின்றும்மிழிந்தவுகிரவெள்ளமுடின, பிணங்கள்முடின - பிணங்களுமுடின, கருங்கொடிகள் கூடின - (அவற்றின் நகையையுண்ண) கரியகாக்கைகளும்நெருங்கின, பருந்தும்கூடின-பருந்துகளும்நெருங்கின, மகிழ்ந்து அலகை ஆடின-மகிழ்கூந்துபேய்க்கூட்டங்களும் துணகையாடின, கவந்தம் உம் ஆடின - குறைத்தலைகளும்ஆடின.

இபங்கள், பிணங்கள், கொடிகள், பருந்துகள், அலகைகள் இவற்றினின்று தியில் எண்ணுப்பொருளில்வந்த இறந்ததுதழீஇ.ப எச்சவும் மைகள் தொக்குநின்றன. (௬௪)

எங்கணுநிணங்குடரிறைச்சிகொழுமுனை
யெங்கணுமுரிந்தசிலைவாள்பலகையெஃக
மெங்கணுமிறுத்தகிடுகச்சுருள்கொழுஞ்சி
யெங்கணுமுடித்தலைநிமிர்தனவிடங்கள்.

(இ - ள்.) எங்கணும் நிணங்குடர் இறைச்சிகொழுமுனை - எவ்விடத்தும் நிணமங்குடரும்இறைச்சிகுட்கொழுவும்முனையும், எங்கணும் முரிந்தசிலை வாள் பலகைஃகம் - எவ்விடத்தும் முறிபட்டவில்லும்வாளும்கேடகமுமவேலும், எங்கணும் இறுத்த கிடுகு அச்சு உருள் கொழுஞ்சி-எவ்விடத்தும்முறிபட்ட தேர்மரச்சுற்றுமொட்டும், எங்கணும் முடித்தலை - எவ்விடத்தும்மகுடமணித்தலைகளும், இடங்கள் நிமிர்ந்தன - இடங்கள்தோழம் இவ்வாறுநிறைந்தன.

கொழு என்பது தசையில் ஒருவகை. “குடருங்கொழுவங்குருதியுமென்பும்” எனவருதலாலுணர்க. (௬௫)

பிணங்கொளையர்ந்துவிழுபெற்றியரும் விழ்போட்
கணங்கொளெதண்டமுமவிசித்ததடிவன்வா
குணங்கொளப் புல்லியகொழுங்குடருமங்கேழ்
நிணங்கொளபெண்மணியுநீத்தறியலாகா.

(இ - ள்) பிணங்கொள அயந்தவிழு பெற்றியரும் - பிணங்கொளெனவ
ற்றைக்கண்டுசொர்ந்து ஒருசேரவீழ்ந்தன்மையாயும், வீழ் தோள் கணங்கொள
தண்டமும் - அறுபட்டதோள்கூட்டக்கொளும்வீழ்முத்தண்டாயுதங்களையும், தடிவி
சித்த வன்வார் குணங்கொள - வில்லிற்கட்டியநெருங்கியவாரும் நானுமாகியஇ
வைகளோடு, புல்லியகொழும்புடர் உம்-தழுவிய கொழுவியகுடர்க்களையும் அங்கேழ்
நிணங்கொளபெண் மணியும்-அழகிய நிறம்வாய்ந்த நிணங்கொளபெண்மணியையும்,
நீத்து அறியல் ஆகா - வேறுபிரித்துஅறியமுடியா.

இவைகள் தம்முள் ஒத்திருத்தலால் நீத்தறியலாகா என்றார். (௬௬)

மண்ணிடமெலிந்ததுபிணக்குவைவின்வாளோ
னண்ணிடமெலிந்ததுடல்விட்டுறுநர்போழ்ந்து
விண்ணிடமெலிந்ததவர் துண்ணிமிடைவோரை
யெண்ணிடமெலிந்தனர்விசும்பினிமையாதார்.

(இ - ள்) பிணக்குவைவின் - பிணக்குப்பல்களால், மண் இடம் மெலிந்
தது - நிலவுலகமானதுசுமக்கலாற்றது வலிகுன்றியது, உடல்விட்டு உறுநர் போழ்
ந்து - தமதுசரீரத்தை இங்குவிட்டுவீரசுவர்க்கம்புகும்வீரர் தன்னைப் பிளந்துசெ
ல்லுதலால், வாளோன் நண் இடம் மெலிந்தது- சூரியன்பொருந்தியமண்டிலம்வலி
குன்றியது, அவர் துண்ணி - சூரியமண்டிலம்பிளந்துசென்ற அவ்வீரர்களுநெருங்குத
லால், விண் இடம் மெலிந்தது-வீரசுவர்க்கமிடமின்றியொழிந்தது, மிடைவோரை -
அங்கு அடைந்தவரை, விசும்பின் இமையாதார் எண் இடம்மெலிந்தனர் - அவ்வீர
சுவர்க்கத்திலவசிக்கும்தேவர்கள் அளவறுத்துக்கூறவன்மையில்லாதவராயினர்.

வீரசுவர்க்கம்புகும்வீரர் சூரியமண்டிலத்தைக்கிழித்து ஒளிவாய்ந்து செல்லுத
லால் வாளோனண்ணிட மெலிந்துடல்விட்டுறுநர்போழ்ந்து என்றார். போழ்ந்து,
துண்ணி, காரண காரியப்பொருளில்வந்த இறந்தகாலவினையெச்சங்கள். (௬௭)

மிடைந்துசுமரின்னணம்விளைத்துழியிசைத்தேன்
குடைந்ததொடைவல்லவுணவீரர்வலிகுன்றி
யுடைந்தனர்நடுங்கினரொடுங்கினர்சிதரந்தா
ரிடைந்தனர்பெயர்ந்தனரிரிந்தனர்களெங்கும்.

(இ-ள்) மிடைந்துசுமர் இன்னணம் விளைத்தஉழி- இருவகைச்சேனைகளும்
போர்த்தொழிலில் இவ்வாறுபொருதவிடத்து, இசை தேன் குடைந்த தொடைவல்
அவுணர் வீரர் வலி குன்றி-இசைபாடும்வண்டுகள்மூக்காற்கிளரும்மலராதொழுத்தமாலை
யையணிந்த அசுரவீரர்களும்தமதுவலிமைகுன்றி, எங்கும் உடைந்தனர் நடுங்கினர் ஒடு
ங்கினர் சிதரந்தார், எங்கும்சிலர்புறங்கொடுத்தார்கள், சிலர்நடுங்கினார்கள், சிலர்ஒடுங்கி
னார்கள், சிலர்சிதறியொழுகினார்கள், இடைந்தனர் பெயர்ந்தனர் இரிந்தனர் - சிலர்பி
ன்னிட்டார்கள், சிலர்போர்க்களத்தினின்றபெயர்ந்தார்கள், சிலர்போர்த்தொழிலைக்
கைவிட்டார்கள். (௬௮)

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

கள்ளவிழுமலர்வாவித் துவரைக்கோன் கடற்சேனை
மாளர்படைக்கல்லெறியான் வல்லாண்மைக்குடமுடைய
வுள்ளிருத்தனாண்டு களிற்றனித்தனியேயிரிந்தோடி
நள்ளலான்பெருஞ்சேனைநகாநோக்கிநடந்தனவால்.

(இ-ள்.) கள் அவிழுமலர் வாவி துவரை கோன்கடல் சேனை மள்ளர் படை
கல் ஏறியான் - தேனெடுமலர்ந்த தாமரைமலாசெறித்தடாகஞ்சும்பத் துவரைப்பதி
கிறைவனாகியகண்ணனதுகடல்போன்றசேனாவீரர்களின் தந்தையுதமாகியகல்லெறியா
ல், வல் ஆண்மை குடம் உடைய - வன்மைவாய்ந்தவீரமென்னுங்குடம்உடைபட
உள் இருந்த னான்களின் - அக்குடத்திலிருந்தநாடுகளைப்போல, நள்ளலான்
பெரும் சேனை-வாணசுரனதுபெரியசேனை, தனித்தனியே இரிந்துஒடிநகர்நோக்கி
நடந்தன-தனித்தனியே போகவொழிவைக்கவிடப்பிறங்காட்டி யோடிச்சோணித
புரத்தை நோக்கிநடந்தன.

கண்ணன்சேனாவீரர்ஆயுதத்தைக்கல்லாகவும், வாணசுரன்சேனாவீரர்கள்
ன்களாகவும்,அவர்களாண்மையைக்குடமாகவும், அக்குடமுடையதவழிஅதனுள்ளிருந்
தனாண்டிசித்தறித்தனியோடுதலபோல அசுரனபெருஞ்சேனாவீரர்கள் தமதுஆண்
மை கெடச்சித்தறிப்பிறங்காட்டியோடுதலாகவும் ஒப்புமைகூறுதலால்ஒப்புமைக்கூட்
டவுவமையணி.

(௯௯)

போர்தாங்குமறவீரர்பின்முடுக்கிப்போதரலுந்
தார்தாங்கிமுதலவாய்ப்பற்கடைமன்னுதவளமதிக்
கூர்தாங்குமொருகோட்டுகருஞ்சரப்புத்தேள்காணாஉச்
சூர்தாங்கிவருபடையைத்தொலைத்துழக்கிச்சலாட்டினான்.

(இ-ள்.) போர்தாங்கும் மறவீரர் பின் முடுக்கி போதரலும் - போர்த்
தொழிலைத்தாங்கும்வெற்றிவாய்ந்தகண்ணன்சேனாவீரர்களவாணசுரன்சேனாவீர்களை
ப்புறங்கண்டுதொத்திச்செல்ல, தார்தாங்கி முதல் வாய்ச் சடை மன்னுதவளம்
மதிகூர்தாங்கும் ஒருகோடுகருஞ்சரப்புத்தேள்காணாஉ-வெற்றிமாலையதாங்கிமுதல்வாய்
தலில் நிலைபெற்றவெள்ளிய இளஞ்சந்திரனையொத்த கூர்மையாய்ந்தஒருகொம்பினே
யுடைய விநாயகக்கடவுளதனைநோக்கி,சூர்தாங்கி வருபடையைத்தொலைத்து உழக்கிச
லாட்டினான்-கண்டோரஞ்சுதலைமேற்கொண்டுபோர்க்குடரும்கண்ணன் சேனாவீர்களை
ப்புறங்கண்டுகலக்கியிர்வாங்கினான்.

(௧00)

கண்ணனுமற்றினியென்னேசெயலென்றுகடுகச் சென்
றுண்ணமைந்தபாலடிசில்கனிவருக்கமுறுசுவைய
பண்ணியங்களைப்பலவும்முதுசெயப்படைத்திறைஞ்ச
வண்ணல்வயப்பகட்டேந்தலத்தொழிவின்மகிழ்ந்திருந்தான்.

(இ-ள்.) கண்ணனும் மற்று இனி என்னேசெயல் என்று கடுக சென்று- கண்
ணமூர்த்தியும்வேறேஇனிநாம்செய்யுஞ்செயலென்னவென்று முதல்வாய்தலில்விளந்
துசென்று, உண்அமைந்தபால் அடிசில் கனிவருக்கம் உறுசுவைய பண்ணியங்கள் எ
னைபலவும் அமுதுசெய படைத்து இறைஞ்ச - உண்ணவமைந்தபாற்சோறும்சுள
வருக்கங்களும் மிக்கசுவையமைந்த பண்ணியங்களுமுதலியமற்றைச் சிறுமண்டிகளை
யும் கிருவமுதுசெய்யப்படைத்து வணங்க, அண்ணல் வயம் பகடு எந்தல் அத்தொ

திலில் மகிழ்ந்திருந்தான் - பெருமைவாய்ந்த வெற்றியையுடைய யானை முகக்கடவுள் அதைத்திருவமுதுசெய்யும் அத்தொழிலில் களிகூர்ந்தனர்.

இதனால் மூத்தபிள்ளையார் அடியவர்களையும் வைவேத்தியத்தால் மகிழ்கூர்ந்து வேண்டியாங்குவரம் அருள்வனென்பது போதரப்பட்டது. (௭௧)

இதுகண்டுமற்றிரண்டாங்கடவைவகுமிளந்தோன்ற
லெதுமைந்தன்வருகென் மகிலைவாங்கியேற்றெழுவது
மதுவொன்றுமலர்த்துளவோன்பூசனையான்மகிழ்விப்ப
வதுகண்டுமகிழ்ந்திருந்தானுமுதகப்பண்ணவனும்.

(இ-ள்.) இதுகண்டு மற்று இரண்டாம் கடைவாகும் இளந்தோன்றல் எதுமைந்தன் வருக என்று சிலைவாங்கி ஏற்று எழுவதுமகண்ணன்சேனைவருதலைக்கண்மூதல்வாயிலொழிய இரண்டாம்பாயிலிலெழுந்தருளியஇளையபிள்ளையார்எதுகுலத்திற்றோன்றிய கண்ணனை போர்க்குவருகஎன்றுவில்லினைவளைத்துஎதிர்த்துப்போர்க்கெழு, மது ஒன்று மலர் துளவோன - தேன்கிற்றும்துளபமலாமலையையணிந்த கண்ணன், பூசனையால் மகிழ்விப்ப - பூசித்தலால்மகிழ்கூர்ச்செய்ய, ஆறுமுகப்பண்ணவனும் அபரகண்டு மகிழ்ந்திருந்தான்-ஆறு திருமுகங்கையுடைய முருகக்கடவுளும் அக்கண்ணன்பூசித்தலைக்கண்டுமகிழ்கூர்ந்திருந்தனன்.

இதனால் முருகக்கடவுள் அடியர்களையும்பூசனையையுலகுவேண்டியாங்கருள்வனென்பதுபோதரல்காண்க. (௭௨)

இருவர்களும்விடையளிப்பவெழின்மூன்றாங்கடைநண்ணி
மருமலர்த்தராக்கருங்கூந்தன்மலைமகளைக்கண்டிறைஞ்சித்
திருவருள்பெற்றினிதேகத்திகழ்நாலாங்கடைமேவு
முருகெழுமெஞ்சினவெள்ளேறுயர்த்தபிரான்கண்டனனால்.

(இ-ள்.) இருவர்களும் விடைஅளிப்ப ஏழில் மூன்றாம் கடைநண்ணி-மூத்த பிள்ளையாரும்இளையபிள்ளையாருட்வாணனோடுபோர்செய்யவிடைத்தருளஅழகியமூன்றாம்வாயிலையடைந்து, மரு மலர் தார் கருங்கூந்தல் மலைமகளை கண்டு இறைஞ்சி - வாசனையீசம் மலர்மலையையணிந்த கரியகூந்தலையுடைய உமையம்மையைக்கண்டு வணங்கி, திருவருள்பெற்று இனிது ஏக-உமையம்மையின்றிருவருபெற்று அவ்வாயிலைக்கடந்து தடையின்றிச்செல்ல, சிகழ் நாலாம் கடை மேவும் - விளங்கும்நாலாம் வாயிலிலெழுந்தருளிய, உரு செழு வெம் சினம் வெள்ளறு உயர்த்தபிரான் கண்டனன் கண்டோர்க்கு அச்சமுறுத்தும்கொடியகோபத்தையுடைய இடபத்தைக்கொடியிலுயர்த்தருளியசிலவெருமான்கண்டருளினன்.

உமையம்மையானைத்துயிர்க்கும்அன்னையாதலால்தன்னவைவணங்கும்அடியவர்க்குஅருள்செய்வாரென்பார் மலைமகளைக் கண்டிறைஞ்சித்திருவருள்பெற்று எனக்கூறினார். (௭௩)

முத்தநாண்மைநாகமுதுநாகத்தருந்தவஞ்செ
யிந்தநாணற்கெம்மான்யானைவந்துடன்ருளு
மைந்துமிருளுட்பின் கண்வாளைநீபெறுகென்னத்
தத்தவரம்பெய்யாமைபாதுகாதற்பொருட்டு.

(இ-ள்.) முத்தை நாண்மைநாகம் முது நாகத்து அருந்தவம் செய் இந்த நாணற்கு - முன்னிலில் மைநாகமென்னும்பெயர்வாய்ந்தமலையில் செய்தற்கரிய தவத்தைச்செய்த இந்தத்திருமாலாகிய கண்ணமூர்த்திக்கு, எம்மான் - எமதிறைவனாகிய

சிவபெருமான், யானேவந்து உடன்றாலும்—யானேநின்றொடுவந்துபோர்செய்தாலும், மைந்து மிகும் ஞாட்பின் கண் வாகைபெறுக நீ என்ன—வலிமைமிக்க போரின்கண்நீயேவெற்றிமாலைபெறக் கடவாயென்று, தந்தவரம் பொய்யாமை பாதுகாத்தற் பொருட்டு—அன்றுதந்தருளியவரம் பொய்க்காமல் இன்றுபாதுகாத்தற்கு.

பதினாயிரத்தேவருடம் மைநாகபருவதத்தில்திருமாலிருந்துவந்துசெய்தகாலையில்சிவபெருமான்காட்சிதந்துவேண்டியாங்கருளினனென்பதுமுன்னர்க்காண்க, இது பின்வருஞ்செய்யுளோடு முடிதலிற் றுகுகம். (எசு)

பிளுகநெடுஞ்சிலையேந்தியெதிர்திற்ப்பெருந்திருமா
லதைதியாயனந்தமாயானந்தமாயொளியாய்
மனதிகளுக்கெட்டாதவான்கருணைப்பரம்பொருளைத்
தனதுவிழிகளிகூரக்கண்டெய்தித்தாழ்ந்தெழுந்தான்.

(இ-ள்.) பிளுகம் நெடுஞ் சிலை ஏந்தி எதிர்திற்ப்பு—பிளுகமென்னும் பெயர்வாய்ந்தநெடியவில்லினையேந்திச்சிவபெருமானைதினோமிக்க, பெருந்திருமால்—பெரியதிருமாலாகியகண்ணமூர்த்தி, அனுகியாய்—தனக்கோர்முதலில்லாதவனாய், அனந்தமாய்—இறுதியில்லாதவனாய், ஆனந்தமாய்—அடியவர்க்குப்பேரின்பந்தரும் இன்பவடிவாய், ஒளியாய்—ஒளியுள்ள பொருள்களுக்குஒளிதருவோனாய், மனதிகளுக்கெட்டாதவான்கருணைபரம் பொருளை—ஏனையோர்மனவாக்குக் காயங்களுக்கு அதிதமாகிய பெரியகருணைவடிவாயுள்ள சிவபெருமானை, தனது விழிகளிகூர கண்டு எய்தித்தாழ்ந்து எழுந்தான்—தனது கண்களிகூரத்தரிசித்து அருகணைந்து வணங்கி எழுந்தனன்.

திருமாலுக்குத்தந்தவரத்துள்ளான்வந்துநின்றொடுபோர்செய்யினும் நீயேவெல்வாயென்று அன்றருளியவரம்பொய்க்காமல்இன்றுபலர்க்கும் உணர்த்தினனென்பதுதோன்ற யானேவந்துடன்றாலும் ஞாட்பின்கண் வாகை நீ பெறுகென்னத்தந்தவரம்பொய்யாமைப்பாதுகாத்தற்பொருட்டுப்பிளுகநெடுஞ் சிலையேந்தி யெதிர்திற்பனன்றார். யாவருக்கும் முன்னோனென்பார் அனுகியாயெனவும், ஏனையோர்க்குஇறுதிசெய்யுந்தனக்குலர் இறுதிசெய்யவோன்இன்மையால்அனந்தமாய்எனவும், அடியவர்க்குஎன்றும் இன்பமேவினாத்து நிறமலால் ஆனந்தமாய்எனவும், சூரியன்முதலியஒளியுள்ளபொருள்களுக்கு ஒளிதந்துநிற்கும் ஒளிவடிவாய்நிற்றவால்ஒளியாயெனவும், மனமுதலியதத்துவங்களைக் கடந்துநிற்போனாதலால் மனதிகளுக்கெட்டாத எனவும், அதிதப்பட்டு நிற்பினும் ஆன்மாக்களிடத்துப்பெருங்கருணை யாளனாதலால்வான்கருணைப் பரம்பொருளை எனவுங் கூறினார். (எடு)

நாத்தழும்பப்புகழ்பாடிநளினமலர்க்கைகூப்பிச்
சோத்தெந்தாயெனச்சொல்லியிமையவர்க்கேயருள்சுரந்து
காத்தருளுங்கடனுடையாய்கண்ணோடாவவுணர்சூலத்
தீத்தொழிலான்மனைவெல்லத்திருவருள்செயெனக்கென்றான்.

(இ-ள்.) நா தழும்ப புகழ் பாடி நளினம் மலர்கை கூப்பி—நாத்தழும்பேறப்புகழ்ந்துபாடித்தாமமாமலர்போன்றகைகளைச்சிரமேற்குவித்து, எந்தாய் சோத்தம் என்ன சொல்லி—என்றந்தாய்சோத்தமெனவாழ்த்தி, இமையவர்க்கே அருள்சுரந்துகாத்தருளும் கடன் உடையாய்—தேவர்களுக்கே அருள்சுரந்து காத்தருளும் கடனையுடையாய், கண்ணோடாத அவுணர் சூலம் தீத்தொழிலான் தன்னைவெல்ல—(அத்தேவர்களிடத்து) கண்ணோட்டஞ்செய்யாத அசுரர்சூலத்திறுன்றியனாகொடுத் தொழிலையு

ஹைய வாணனைவெல்ல, எனக்கு திருவருள் செய் என்றான்—எனக்குத்திருவருள் செய்யாயென்று குறையிரந்தான்.

சோத்தம் இழிந்தோர்செய்யும்வந்தனம். அதுசோத்து எனக்கடைக்குறையாய் நின்றது. (எசு)

என்றிரந்துநனிலேண்டிருநெடியோர்

குன்றநெடுஞ்சிலைவல்லான்குறுமுரல்காட்டியெமை

வென்றன்றேவாணனைநீவிறல்கொள்வதெம்மோடு

(இ-ள்.) என்று இரந்து நனி வேண்டும் நெடியோனை—என்றுகுறையிரந்து மிகவும்வேண்டும் திருமாலை, குன்றம் நெடும் சிலை வல்லான் எதிர்நோக்கி குறுமுரல் காட்டி—மேருவைநெடியவில்லாக வளைத்தபெருமான் எதிரோகடைக் கணித்துப்பின் முறுவல்செய்து, எம்மை வென்று அன்றே வாணனை நீ விறல் கொள்வது—எம்மை வென்றல்லவா வானுசுரனைப் பின்புநீ வெற்றிகொள்வது, எம்மோடு மன்ற போர்க்கு எழுக என்ன—எம்மோடு போர்செய்தற்குத்தேற்றமாக வருகவென்றருள், மணிவண்ணன் உளம் நடுங்கி—நீலமணிபோலும் நிறமுடைய கண்ணன் மனநடுங்கி. (எஎ)

என்னருளிச்செய்தவாமெவ்வுயிர்க்குமெளியேற்கு

மன்னவனீராய்நொடுமாறிழைப்பதெனக்கழுகோ

உன்னடிக்கீழ்மெய்த்தொண்டிபூண்டுரிமைப்பணிசெய்வேன்

மன்னிடத்திலிவ்வாரேசாமீநின்றிருவருளே.

(இ-ள்.) அருளி செய்த ஆறு என்—தேவரீரருளியவகையாது, எ உயிர்க்கும் எளியேற்கும் நீ மன்னவன்—பிரமன்முதல்புல்லீராகவுள்ள அனைத்துயிர்களுக்கும் எளியேனாகிய எனக்கும் நீதலைவன், நாயனொடு மாறு இழைப்பது எனக்கு அழகோ—தலைவனாகிய தேவரீரோடுமாறுபட்டுப் போர்செய்வது எனக்கழகா, உன் அடிக்கீழ் மெய்தொண்டு பூண்டு உரிமை பணி செய்வேன் தன் இடத்தில்—உனது திருவடிக் கீழ்உண்மைத்தொண்டிபூண்டுஉரிமைப்பணிசெய்யாநிற்பேனிடத்தில், சாமீநின் திருவருள் இவ்வாரே—இறைவனேஉனதுதிருவருளில்வண்ணமாயிருந்ததோ.

பிரமன்முதலியுயிர்களுக்குந்தான் தலைவனாதலித்தன்னைப்பிரிப்பான்எவ்வுயிர்க்கு மெனவும், தனக்குநீதலைவனுள்ளானென்பான்எளியேற்குமெனவும், யாங்கன் பசு நீ பதி என்பான் மன்னவனீ எனவும், நீபதியாதலால் நின்றோடு பசுவாகிய யான்போர் செய்தல்அழகோஎன்பான்நாயனொடுமாறிழைப்பதெனக்கழுகோஎனவும், ஏனையோர்நின்றிருவடிக்குப் புறத்தொண்டுசெய்வோர்யானொருவனகத்தொண்டிசெய்வோன்என்பான் உரிமைப்பணிசெய்வேனெனவும், திருவடிக் கீழ்ப்பட்டதொண்டரிடத்துஇசமானன்மாறுபடுதல்வழக்கோஎன்பான்சாமீநின்றிருவருளிவ்வாரேஎனக் கண்ணமூர்த்தி குறையிரந்தான்எனவுங்கூறிலார். (எசு)

எவ்வுயிர்க்குந்தான் தலைவனென்றதையும்தனக்குஇறைவன் தலைவனென்றதையும்.

“கருமிகிடப்பதங்கன்களக்குமிவற்றிற்பசுக்குமாம்

மருவியிவற்றின்மனிதர்களிவவாதேதாரதம்மியத்தா

னொருவர்க்கொருவர்விவேகாதிக்கமுள்ளோராயிருக்கின்றார்

சருவக்கியனாகியசிவனோசாற்றெலார்க்குமதிகனென்பார்.”

எனவருஞ்சுங்கிதையாலும்,

யாங்கன்பசுவென்பதையும் நீ பதியென்பதையும்—

“மறையவன்முதலாநிற்பதிறதாமெவையுமன்னி
யுறைதருபசுக்களாகுமுற்றிடுபசுக்கட்கெல்லா
நிறைதருபதியாயென் றுநிலவியேயுறைதலாலே
யிறைவனைவேதநான்கும்பசுபதியென் றுகூறும்”

எனவரும்வாயுசங்கிதையாலுணர்க.

(எஅ)

எந்தையடியருச்சீனையாலெதிரந்தாராப்புறங்காண

மைந்துபெறும்யானின்னோடமோற்கவல்லுவலோ

பந்தமுறுமுலகனைத்துந்தொழிற்படுத்தூரின்னெதிரின்

றுய்ந்தவருமுளையோவுபரிடத்தனிமுதலே.

(இ-ள்.) எந்தை அடி அருச்சீனையால் எதிரந்தாரா புறம் காண மைந்து பெறும் யான்—என்றந்தையேதவாரீர் திருவடியருச்சீனையால் என்னெடுபோர்க்கெதிர்த்தவரை முதுகாணவலிமைபெறும் யான், நின்னோடு அமர் ஏற்க வல்லுவலோ—உன்னோடு போர்செய்யவன்மையை உடையேனோ, உபரிடதம் தனிமுதலே—வேதசிரசிலுள்ள ஒப்பற்றமுதல்வனே, பந்தம் உயும் உலகு அனைத்தும் தொழில் படுத்தும் நின் எதிர் நின்று உய்ந்தவரும் உளையோ—பந்தப்பட்ட வுயிர்களனைத்தையுட்சிருட்டிமுதலிய தொழிற்படுத்தும் உன்னெதிர்போர்க்குநின்றுபிழைத்தவருமுண்டோ.

மைநாகபர்வதத்தின்பதினயிரந்தேவவருடம்தவஞ்செய்துபோரிலெதிர்த்தவரை ப்புறங்காணச்சிவபெருமானிடத்துவரம்பெற்றோளுதலால்எந்தைஅடியருச்சீனையாலெ திரந்தாராப்புறங்காணமைந்துபெறும்யானெனவும், குறையிரந்தோர்க்கு ஆற்றலளிக் கும்பேராற்றலுடையவனீயாதலால்நின்னோடமோற்கவல்லுவலோஎனவும், ஆன்மாக்க ள் அனாதியேமலச்சிமிழ்ப்புண்டவராதலால்பந்தமுறுமுலகனைத்துமெனவும், அப்பாச ப்பிணிப்பிணப்போக்கச்சிருட்டிமுதலியதொழிலினைக்கொண்டருளினையாதலால், தொழிற்படுத்தினின்னவும், அவவளவிலாற்றலுடையநின்பழிநிற்பதன்றி நின்எதிரிநிற்ப தொன்றுமின்மையால்எதிரின்னுய்ந்தவருமுளரேயோ எனவுக்கறினான். உலகென் றது உயர்ந்தோர்மேனிற்றலால் ஆன்மாக்களென்றும்.

ஆன்மாக்கள்அனாதியேமலச்சிமிழ்ப்புண்ட தென்பதையும், அதனைப்போக்கச் சிருட்டியமுதலிய தொழிற்படுத்தியதென்பதையும்.

“நிலவும்பரமவான்மாவைநின்றசீவனநிகலான்

மலரோன்முதற்றுவரமீராய்மன்னுமெவையும்பசவாகு

மலகின்மாயாபாசத்தாற்பிணித்தங்கவற்றைநரகிடையும்

விலகியொளிகால்கதிபிடையும்வைத்துவினாயாவென்சிவனே.

எனவரும்வாயுசங்கிதையாலுணர்க.

(எக)

எண்ணிகந்தவண்டமுழுதொருநொடியிலெரிக்குதவுங்

கண்ணமைந்ததுதலாய்க்குக்கடையேனூரிலக்கன்றே

வண்ணமெலாம்பாங்காணநீநகைத்தமாத்திரையே

யண்ணலார்புரமுன்றுங்கூட்டோடேயழிந்தனவால்.

(இ-ள்.) எண் இகந்த அண்டம் முழுதும் ஒரு நொடியில் எரிக்கு உதவும் கண் அமைந்த துதலாய்க்கு — அளவிற்றந்தஅண்டமுற்றையும் ஒருநொடிப்பொழுதில்நீக்

கூட்டிய தீக்கண்வாய்ந்த நெற்றியையுடையவனுக்கு வண்ணம் எல்லாம் யாம் காண்—
நிகழ்த்தசெய்திகளெல்லாம் நான்கண்டுதெரிய, நீ நகைத்த மாத்திரையே—நீ நகைத்
தவளவே, அண்ணல் ஆர் புரம் மூன்றும் கூட்டோடே அழிந்தன—பெருமையமை
ந்ததிரிபுரமூன்றுக்கூட்டோடுகிடைத்தன (ஆதலால்) கடையேன் ஓர்இலக்குஅன்று
கடைப்பட்ட யான் ஓர்குறியாவது.

எல்லாவுயிர்களுக்கும்யல்பூட்டும்மன்மதனுடையீரக்கியதுதற்கண்ணுக்கு அன்
டமுழுதும் ஓரிலக்கல்லவென்பான் எண்ணிகந்த அண்டமுழுதொருநொடியிலெரிக்குத்
வய், கண்ணமைந்துதலாய்க்கு எனவும், நீறுபட்டமன்மதன் தனதுபுத்திராகவிர
க்கவும் அவனுக்குஉடல்தரும்வண்மைதனக்கில்லைஎன்பான் கடையேனோரிலக்கன்றே
எனவும், திரிபுரம்எரித்தகாலையில்தான்அம்பாகவும், ஊர்தியாகவும்கின்றேனென்பான்
வண்ணமெலாம்யாங்காணஎனவும், நின் துதற்கண்ணன் நிற்புன்முறுவலும் எரிக்குதவ
மென்பான்நீநகைத்தமாத்திரையே யாங்காண வண்ணலார்புரமூன்றுக் கூட்டோ
டேயழிந்தன எனவுங் கூறினார். (அ)

தூரும்பொன்றிப்புத்தேளிர் தருக்கெல்லாந்தொலைவித்தாய்
கரும்பொன்றுசிலையானே துதல்விழியாற்கனற்றினாய்
சுரும்பொன்றுமலர்ப்பாதப்பெருவிரலாற்சுடரிலங்கை
யிரும்பொன்றுமனத்தானையிடருழப்பக்கண்டனையால்.

(இ-ள்.) தூரும்பு ஒன்றில் புத்தேளிர் தருக்கு எல்லாம் தொலைவித்தாய்—நட்
டவொருதூரும்பினால் பிரமன்முதலிய தேவர்கள் துதிமுறம்படையெல்லாம் அழித்தாய்,
கரும்பு ஒன்று சிலையானே துதல்விழியால் கனற்றினாய் — கரும்பாகவமைந்தவில்லை
யுடைய மன்மதனை நெற்றிக்கண்ணாலெரித்தாய், சுரும்பு ஒன்று மலர்பாதம்பெரு
விரலால் சுடர்இலங்கை இரும்பு ஒன்று மனத்தானே இடர் உழப்ப கண்டனே—வண்டு
கள்பழந்த தாமரைமலரையொத்த திருவடியிலுள்ள பெருவிரலினால் விளங்கும் இல
ங்கைக்கிறைவாகிய இரும்புபோலும் வலியமனத்தையுடைய இராவணனைத் துன்பங்
கூரக்கண்டருளினாய்.

சிவபெருமான் விசயமெடுத்துக்கூறுவான் இச்செய்யுள்முதல் “நெடுஞ்சடை
யாய்” என்பதுகாறும் செய்தற்கரியசெய்கையை எடுத்துக்கூறினானெனவுணர்க. இச்
செய்யுள்முதலியவற்றால்வந்தவரலாறுமுன்னரமைந்துகிடைத்தமையை அங்கங்குக்கா
ன்க. இதுசெய்தால்நாம் உயிரிழப்போம்என்பது சிறிதுங்கருதாது ணுழிதோறோங்
கும்கயிலையைப்பேர்க்கமுயன் றனனாதலால் சுடரிலங்கை—யிரும்பொன்றுமனத்தானே
என்றார். (அ)

நோனாகசூற்றுவினே நோன்றாளாலுயிருண்டாய்
தேனாமிமலரானைநகுதியாற்சிரங்கொய்தாய்
மீனமைபன் நிரவெறிமடங்கலுலகளந்தான்
றாணமென்பிழவிகளுந்தண்டிக்கப்பட்டனவே.

(இ-ள்.) நோனாக கூற்றுவினே நோன்தாளால் உயிர்உண்டாய்—திருவடியரிசி
க்கவலியில்லாதஇயமனைத்தவமுயன்றடைதற்கரியதிருவடியினால்உயிர்பருகினாய், தேன்
ஆமைமலரானைநகந்துதியாற்சிரங்கொய்தாய் — வண்டுகள்தேன்பருகச்சுழன் துறியும்
தாமரைமலரிலுள்ளபிரமனைநகத்தின் துனியினுல்தலையரிந்தாய், மீன் ஆமை புன்றி
வெறி நரமடங்கல் உலகு அளந்தான் ஆம் என் பிழவிகளும் தண்டிக்கப் பட்டன—கூர்ம

மும்வராகமும் வெறிவாய்த்தநரசிங்கமும்உலகிணையளந்ததிரிவிக்கிரமமூர்த்தமும் ஆகிய எனதுபிறவிகளும்ஒறுத்தருள்செய்யப்பட்டனவல்லவா.

தக்கன்றன்வேள்வியைநீதரவந்ததனிவீரன்
புக்கன்றியழித்தநாளென்னோடும்புத்தேளிர்
நொக்கன்றுபட்டபாடுபடுத்தியம்பிற்சொல்லளவின்
மிக்கன்றாலுனக்கிவையும்வீளையாடற்செய்கையே.

(இ-ள்.) நீ தரவந்த தனி வீரன்—நீ தரவந்தவொப்பிலலாதவீரபத்திரக்கடவுள், தக்கன் தன்வேள்வியை புக்கு அன்று அழித்தநான்—தக்கனதுவேள்விச்சாலையை யடைந்து மனைவரங்கொண்டு அழித்தகாலையில், என்னோடும் புத்தேளிர் நொ கன்று பட்டபாடு எடுத்து இயம்பின் சொல் அளவின் மிக்கன்று—அடியேனாகிய என்னோடும் தேவர்கள்மனம்வருந்திக்கன்றிப் படுந்துன்பத்தை யெடுத்துச்சொல்லின்அச்சொல்லள வின் மேற்பட்டது, உனக்கு இவையும் விளையாடல் செய்கையே—இவையு வும்தேவ ரீர்செய்யும் சிறுவினையாட்டாம்.

புக்குக்கன்றி புக்கன்றி எனவந்ததுதொகுத்தல்விகாரம் நொ என்னுமுதனி லைத்தனிவினை எச்சத்தின்மேனின்றது.

அற்றமுறவெகுண்டிவருமடற்கங்கைவீறடக்குங்
கற்றைநெடுஞ்சடையாய்மற்றெனைமுனியக்கருதினையேற்
சற்றுநீமுகநிமிர்த்துநோக்கினதுசாலாதோ
வெற்றிமலர்த்திருக்கரத்துப்படைக்கலமும்வேண்டுமோ.

(இ-ள்.) அற்றம்உறவெகுண்டு வரும் அடல்கங்கைவீறு அடக்கும்கற்றை நெடு ஞ்சடையாய்—உலகுநடுக்கமடையக்கோபித்துவரும் வலிய கங்கையின் செருக்கைய டக்கும்நெருங்கிய நெடியசடையையுடையாய், என்னைமுனியக்கருதினையேல்—என்னை க்கோபிக்கத்திருவுளவ்கொள்வாயானால், சற்று நீ முகம் நிமிர்த்து நோக்கின் அது சாலா தோ—சிறிது நீமுகநிமிர்த்துப்பார்த்தால் அதுஅமையாதோ, வெற்றி மலர் திருக்கரத்து படைக்கலமும் வேண்டுமோ — வெற்றிவாய்த்த தாமரைமலரையொத்ததிருக்கரத்தில் ஆயுதமும் எடுக்கவேண்டுமா.

தனதுசாங்கங்களாலும், துரும்பாலும்பிறிதுமாப்பைமாய்த்தருளியவுனக்கு உ பாங்கமும்வேண்டுமோஎன்பான் நீமுகநிமிர்த்துநோக்கினது சாலாதோ எனவும், திருக் கரத்துப்படைக்கலமும்வேண்டுமோ எனவுங்கூறினான்.

(அச)

வரவாளிவிடையேறுமனைவியெனநின்னக்குறுப்பா
மடியேனையெதிர்ப்பதுநின்னருட்பெருமைக்கொல்லுவதோ
குடியோடுமெனையடிமைகொண்டாயின்றெனக்கிரங்காய்
கடியாழிவிடமயின்றகண்டாரின்னடிபோற்றி.

(இ-ள்.) வடி வாளி விடைஏறும் மனைவிஎன்ன நினக்கு உறப்பு ஆம் அடி யேனை—வடித்தவாளியும் இடபமும் மனைவியுமென நினக்கு உபாங்கமாயமைந்த அடி யேனாகியஎன்னை, எதிர்ப்பது நின் அருள்பெருமைக்கு ஒல்லுவதோ—ஒருபொருளா கக்கருதிப்போருக்கெதிர்ப்பது உனதுநிருவருட்பெருமைக்கியையுமா, குடியோடும்என் னை அடிமை கொண்டாய்—என்குடியோடும் என்னையடிமைகொண்டவனே, இன்று எனக்குஇரங்காய்—இக்காலையில் எனக்கு இரங்கியருளாய், கடிஆழி விடம் அயின்ற

கண்டா நின் அடி போற்றி—அச்சமுறுத்தும் கடலிற்றேன்றியவிடத்தை துக்ரந்தரு
ளியகண்டத்தைபுடையவனே நின் திருவடிக்குவந்தனம்.

திரிபுரம் எரித்தகாலையில் அம்பாகவும், ஊர்தியாகவும், திருமாலிருந்தான் என்ப
தும், அந்தகாசரனுக்கு அஞ்சியதிருமால் பெண்வழியாய் உமையம்மைபாலிருந்தவழி
ச்சிவபெருமான் அத்திருமாலே வலப்பாகங் கொண்டனன் என்பதும் புராணவரலாறு.

அம்பாகக்கொண்டதை?—

“பொன்னங்குடுமிசேயிவரைசிலையாய்ச்சேடன்புரிநாணயக்
கன்னித்துளவத்திருநெடுமால்கணையாய்” எனவும்,
திருமாலேவலப்பாலிற்கொண்டருளினமையை,—

“வலப்புறமதனின்மேயவண்டுகண்படுக்குங்கூந்தல்
உலப்பருங்காலாதிதவுருவமாயொளியாயொன்றாய்க்
கலப்பிலவ்வியத்தந்தோன் றுங்காரணமாகியானு
நலத்தகுணக்குன்றருநாரணனாகுமன்றே”

எனவும் கூர்ப்புராணத்திலும்,

ஊர்தியாகக்கொண்டருளினமையை,—

“சாற்றுவவவிடைக்கேதனைத்தாங்குபேர் - ஆற்றலீந்தசெயலறிந்தல்லவோ -
மாற்றலார்புரஞ்சென்றுழிமாயவன் - ஏற்றின்மேனிகொண்டந்தையைத்தாங்கினான்”
எனக் கந்தபுராணத்திலும் வருதல்காண்க. (அடு)

என்றென்றுபலமுறையுமிரந்திரந்துதொழுதிறைஞ்சும்
குன்றெடுத்தகுடையானுக்கெங்கோமானிதுகூறு
மன்றரீவெருவிலேநின்மனக்கவலையொழிகண்டா
யன்றுனக்குமைநாகத்தளித்தவரமறந்தனையே.

(இ-ள்.) என்று என்று பலமுறையும் இரந்து இரந்து தொழுது இறைஞ்சும்
குன்று எடுத்த குடையானுக்கு—என்று என்றுபலதடவையும் குறையிரந்து குறையிரந்து
தொழுதுவணங்கும் கோவர்த்தனகிரியைக்குடையாகவெடுத்த கண்ணனுக்கு, எம்கோ
மான் இது கூறும்—எம்திறைவன் இது கூறியருளுவான், மன்ற ரீ வெருவிலே—தேற்
றமாக ரீ அஞ்சதலொழிக், நின் மனக்கவலை ஒழி—உன் மனத்திலுள்ளதுன்பத்தை
யொழியாய், அன்று உனக்கு மைநாகத்து அளித்த வரம் மறந்தனையோ—அக்கா
லத்தில் மைநாகபர்வதத்தில் உனக்கு நான்மறந்தவரத்தை மறந்தாயோ.

எண்ணிகந்த வண்டமுதலெனக்கூறிய சிவபிரான் விசயந்தோறும் குறையிரத்
தலும் வணங்குமுடையையால் என்றென்றுபலமுறையுமிரந்திரந்துதொழுதிறைஞ்
சும் எனப்பன்மைப் பொருள்பட அடுக்கிக் கூறினார். (அஎ)

நின்வரவுவாணனுக்குமுன்னோரிகழ்த்தினம்யா
மன்னவனையினிரீவென்றடல்வாகைபுனைகிற்பாய்
மின்னிமைக்குமணிமார்பவிசையனொடுபுரிவெம்போர்
முன்னெமக்குமுருகவேள்வினையாட்டிற்சிறந்ததால்.

(இ-ள்.) யாம் நின்வரவு வாணனுக்கு முன்னோ ரிகழ்த்தினம்—யாம்நினது
வருகையை வாணசரனுக்கு முன்னோ கூறியிருக்கின்றனம், மின் இமைக்கு மணிமார்
பஅன்னவனை இனி ரீ வென்று அடல்வாகை புனைகிற்பாய்—மின்னல்போல கிளங்கு
ங்கவுத்துவமணிந்த மார்பையுடையவனே அவ்வாணசரனை இனி ரீ வென்றுகிவற்றி

மாலே புனைவாய், விசையனெடு முன் புரி வெம் போர் எமக்கு முருகவேன் வினையாட் டின் சிறந்தது—அருச்சுனனெடு நாம் முன்புசெய்தகொடிய போர்த் தொழில்முன்பு எமக்கு முருகக்கடவுள்செய்த வினையாடல்போலும் களிசெய்வதாம்.

கைலையின்சாரலில்சிவபெருமானிடத்துப்பாசபதாஸ்திரம்பெறத்தவஞ் செய்யு ன் காலையில், துரியோதனனேவிய மூகனென்னும் அசுரன் வராகவடிவாய்த்தவஞ்செய்யும்அருச்சுனனுயிர்வாங்கச்சென்றகாலையில், சிவபெருமான் திருவுளமிரங்கிவேடுருக் கொண்டுஅவ்வராகத்தின் பின்றொடர்ந்து ஓரம்பினை யேவியகாலையில், தவநிலையிலிருந் த அருச்சுனன்னோக்கி நமது தவத்தினை இது அழிக்குமென்று அஞ்சி அவனும் ஓரம்பினையேவ, இவ்வம்புகளால்அவ்வராகம் உயிர்விட்டமையால்துன்பொருட்டுவேடுருவாய்வந்த சிவபெருமானுக்கும் அவ்வருச்சுனனுக்கும்போர்விளைந்ததென்பதுபாரத லரவாறாதலால்விசயனெடு முன்புரி வெம்போர் எனவும், அவன் தன்பால் போன் புஷ்டயவனாதலால் அவனெடுசெய்த போர்வினையாட்டுஎனக்கு இன்பந் தந்தமையால் எமக்கு முருகவேன் வினையாட்டின் சிறந்தது எனவுங் கூறினன். (1)

அம்முறையேகணப்பொழுதுநின்றோடுமமர்புரிகே
மம்முறைகண்டிலகும்பர்மகிழ்வுறுகவிதுவன்றித்
தெம்மரபிற்செய்கில்லேமஞ்சாதியெனத்தேற்றிக்
கைமுகத்திம்பிடித்திருந்தகார்முகத்தைவணக்கினன்.

(இ-ள்.) அ முறையேகணப்பொழுதுநின்றோடுமஅமர்புரிகேம்—அவ்வாறே கணப்பொழுதிலநின்றோடு போர்செய்வேம், இ முறை கண்டு உலகு உம்பர் மகிழ்வுறுக—இப்போர்த்தொழில் முறையைக்கண்டு மண்ணுலகமும் விண்ணுலகமும்மகிழ்ச்சியடையக்கடவன, இதுஅன்றி தெம் மரபில் செய்கிலேம்—இவ்வாறன்றிப்பகைவர் செய்யும் முறையினின்று போர்செய்யேம், அஞ்சாதி என தேற்றி—நீ அஞ்சதலொழிகளனஅவன் மனத்தைத் தேற்றுவித்து, கைமுகத்தில் பிடித்திருந்த கார்முகத்தை வணக்கினான்—தனது திருக்கரத்தில் பிடித்திருந்தபிணைமென்னும்வில்லைவளைத்தருளி

நீஎன்னோடு செய்யும்போர்பார்த்தனெடு போர்புரிதல்போலன்றி, பகைவரிடத்துப் புரியும்போர் போலன்றென்பார்அம்முறையே கணப்பொழுது நின்றோடு மமர்புரிகேம், தெம்மரபிற் செய்கில்லேம் எனவும், எம்பால் நீ தலையன்புடைமையால் அஞ்சாதியெனத் தேற்றி எனவுங் கூறினார்.

அஞ்சாதி இகர விஞ்சி பெற்றுவந்த வியங்கோள் வினைமுற்று. (அஅ)

உயந்தேனெம்பெருமானேயருளாயென்றுரைத்துரைத்து
மந்தாரமணங்கமழமலரடிகடொழுதிசைந்து
பைந்தாமநறுத்துளவப்பண்ணவனும்பகைமுருக்குஞ்

(இ-ள்.) எம்பெருமானே உயந்தேன் அருளாய் என்று உரைத்து உரைத்து—எமது பெருமானே பிழைத்தேன் அருளாயென்று கூறிக்குறைபிரந்து, மந்தாரமணம் கமழும் மலர்அடிகள் தொழுது — மந்தாரமணங்கமழும் தாமராமலரையொத்த திருவடிகளை வணங்கி, இசைந்து—போர்த்தொழிற் கிசைந்து, நறும் துளவம் பைந்தாமம் பண்ணவனும்—நறுமணங் கமழும் துளபமலராற்றெடுத்த பசியமாலையை யணிந்ததிருமாலும், பகை முருக்கும் சிந்தாத விறல் சார்ங்கம் சிலைவாங்கி நாண் எறிந்தான்—பகை

வர் உயிர்பருகும் வெற்றி குன்றாத தானேந்திய சார்ங்கமென்னும் வில்லினை வளைத்து
க்ருணத்தொனி செய்தான். (௮௧)

பவளவெற்பொருளிலவொப்பெதிர்ந்தெனப்பருஉக்கை
கவளமால்களிற்றட்டவரிருவருங்கடுகித்
துவளவார்சிலைவாங்கினர்நாணெறிசுமமை
திவளவூற்றமுவுலகமுஞ்செவிடுறப்பொதிந்த.

(இ-ள்.) பவளம் வெற்பொரு ளிலம் வெற்பு எதிர்ந்தால் என்ன—பவளமலை
யோடு ளிலமலைபோர்செய்ய எதிர்ந்தாறபோல, பருஉ கை கவளம் மால் களிறு அட்ட
வர் இருவரும் கடுகி—பருத்தது திகையால்கவளகவர்ந்துன்னும் மதமயக்கத்தையு
டைய யானையை உயிர்வாங்கிய இருவரும் விரைந்து, வார்சிலை துவள வாங்கினர்,—
நீண்ட தமது வில்வளைய வளைத்து, நாண் எறி சுமமை—நாணினைத்தொட்டெறிதலால்
விளையுமுழக்கம், திவளல் உற்ற முவுலகமும் பொதிந்த—நடுக்கமுற்ற சுவர்க்கமுதலிய
மூன் மலகமுஞ் செவிடுபடப் பொதிந்தன.

கண்ணன் கஞ்சனேவிய சுவலயாபீடமென்னும் யானையினுயிர்பருகினமையா
லும், தேவர்மூனிவர் வேண்டுகளால்சிவபிரான் கயாசூன் உயிர்பருகினமையாலும்சவ
ளமால் கரியட்டவரிருவரு மென்றார். (௯௦)

மண்டிமோதையின்மற்றவாரசினக்கனல்புறநீர்
கொண்டவிப்பவான்வழி திறந்தாலெனக்குலையா
வண்டம்விண்டதுபுடவியும்விண்டதப்பெருநீர்
ருண்டல்வேட்கையினுணங்குவாய்பிளந்தமையொப்ப.

(இ-ள்.) மண்டும் ஓனதயின்—எங்கும் பொதிந்த க்ருணத்தொனிகளால், அவர்
சினம் கனல்—அவர் கோபாக்கினியை, புறம்நீர்கொண்டு அவிப்ப வான் வழிதிறந்தால்
என்ன—புறத்திலுள்ள நீரைக்கொண்டவிக்கவிண்ணுலகமும்மண்ணுலகமும்வழிதிறந்
தாற்போலவும், உணங்கி—அக்கோபக்கனலால் உடல்கருகி, அ பெருநீர் உண்டல்
வேட்கையின்வாய் பிளந்தமை ஒப்ப—அப்பெரியநீரைஉண்ணும் விருப்பால்வாய்
திறந்தமையை யொப்பவும், குலையா அண்டம் விண்டது புடவியும் விண்டது—நிலை
குலைந்து விண்ணுலகமும் வாய்திறந்தது மண்ணுலகமும் வாய்திறந்தது.

வானென்றமையால் மண்ணுலகெனக்கொண்டது உபலக்கணம். க்ருணத்தொனி
களால்விண்ணும்மண்ணும்விண்டதுதஅவர்களுக்கெழுந்தகோபக்கனலை நீர்கொண்டவி
க்க அவைவாய்விண்டன எனவும், அக்கோபக்கனலால்கருகியவழித்திறந்தவிண்ணுமண்
ணும் அவ்வாட்டந்தீர் நீர்பருகுதற்கு வாய்பிளந்ததை யொக்குமெனவும், பலவுவமை
தோறும் பலவுவமைச் சொல் தந்து புணர்த்தினமையின் பலவயிற்போலி உவமையணி.

சிலையினொலிக்கிளர்ச்சியாற்றிண்புவிவழிர்வுற்
றலையுமுதையிழைமானுடமரம்பறவை
பலவுந்தத்தமுண்மோதுபுதெளிதரப்பயிற்றுந்
தலைவொப்படியப்படியுலகெனுந்தகுதி-

(இ-ள்.) சிலையின்நாண் ஒலி கிளர்ச்சியால்—வில்லிலெழுந்த க்ருணத்தொனி
யின் மிகுதியாலும், திண்புவி அதிர்வுற்று அலையும் ஊதையின்—திண்ணிய நிலவுலகு

அதிர்ந்து அலையுங்காற்றினால், ஆழி மானுடம் மரம் பறவை பலவும்—கடலும் மானுடமும் மரமும் பறவைகளும் ஆகிய பலபொருள்களும், தலைவர் எப்படி அப்படி உலகு என்னும் தகுதி—தம்மையாட்டுந்தலைவர்கள் எவ்வாறே அவ்வாறே என்னுஞ்செய்தியை, தத்தம் உள் மோதுபு தெளிதர பயிற்றும்—தம்முள்ளே ஒன்றோடொன்றுமோதியாவரும் தெரிந்துய் உணர்த்தும்.

விசுவனும் விசுவாதிசனுமாயுள்ள திருமாலும் சிவபெருமானும் தம்முள்மோதுதலின் குணத்தொனியிலெழுந்த காற்றால் அவவடிவமாகிய இயங்கியற்பொருளும் நிலையின்பொருளும் தம்முள் மோதுதல் “அவனன்றியோரணுவமசையாது” என்னு முது மொழிப்பொருளை விளக்கிய தென்பார்தலைவரொப்படி யப்படி யுலகெனும் தகுதிபலவுந்தத்தமுள் மோதுபு தெளிதரப்பயிற்று மென்றார். இது எடுத்துக் காட்டுவமையணி.

மூர்ச்சினத்துடனடித்துழிமுதல்வனென்றறிந்து
மீளநோக்கியாங்கெம்பிரான்சரணமுன்வீழ
நீள்பெருந்தடங்குனிவரிச்சிலையிடைநெடியோன்
வாளியொன்றுதொட்டேயினனருச்சனைமாண்பின்.

(இ-ள்.) முதல்வன் என்று அறிந்தும் மூள் சினத்துஉடன் அடுத்த உழி—தனக்கு முதல்வனென்று தெரிந்தும் மூண்டகோபத்தோடு போர்செய்ய நெருங்கிய விடத்து, மீளநோக்கி ஆங்கு—மீளவும் முதல்வனென்று திருமால் தெரிந்துணர்ந்தாற்போல, எம்பிரான் சரணமுன் வீழ—எமது பெருமான் நிருவடிமுன்னேவிழ, நெடியோன் நீள்பெரும் தட குனி வரி சிலை இடை—திருமால் நீண்ட பெரிய வளைந்த கட்டமைந்த வில்லினிடத்து, வாளி ஒன்று தொட்டு அருச்சனை மாண்பின் ஏயினன்—அம்பொன்று தொடுத்து அருச்சனைபுரியும் மாட்சிமைபோல ஏவினன்.

திருமால் தனக்குச்சிவபெருமான் முதல்வனென்று தெரிந்திருந்தும் அவனனுஞ் சார்போர்க்குத்தொடங்கிய காலையில் அப்போர்க்குரிய குணநிகழுமென்பது தோன்ற மூள்சினத்துடனடித்துழி எனவும், சினமூண்ட வழியும் வழிபாடு அத்திருமால்குன்றிலெனப்பது தோன்ற ‘மீளநோக்கியாங்குநெடியோன் வாளியொன்றுதொட்டருச்சனை மாண்பின்’ ஏயினன் எனவுங் கூறினார்.

(கூட)

சத்திசத்திமானாகியவிருகிறத்தவரும்
தொத்தழற்கணை தூண்டினர்மூண்டதுபெரும்போர்
பைத்தமாநிலமயிர்த்ததுபனிவிசுந்திறுத்தார்
சித்தர்சாரணரிமையுவரியக்கர்கந்தருவர்.

(இ-ள்.) சத்தி சத்திமான் ஆகிய இருகிறத்தவரும் அழல்தொத்து கணைதூண்டினர் பெரும்போர் மூண்டது—சத்தியும் சத்திமானும் ஆகிய இரு பகுதிப்பட்ட இருவரும் தீத்திரனைச் சிந்தும் அம்பினைச் சிந்தினார்கள் பெரிய போர்த்தொழில் மூண்டது, பைத்தமாநிலம் அயிர்த்தது—பரந்த நிலவுலகிலுள்ளோர் ஐயங்கொண்டனர், பனிவிசும்பு இறுத்தார் சித்தர் சாரணர் இமையவர் இயக்கர் கந்தருவர் அயிர்த்தனர்—குளிர்ந்த விண்ணில் நிலைபெற்ற சித்தரும் சாரணரும் தேவர்களும் இயக்கர்களும் கந்தருவர்களும் ஐயங்கூர்ந்தனர்கள்.

திருமால் சத்திவழிவாகவும், சிவபெருமான் அச்சத்திக்குத் தலைநாடுவாயிருத் தலால் சத்திசத்திமானிய இருதிறத்தவருமென்றார். சத்தியாதலை முன்னர்விசந்த கூர்புராணச்செய்யுளானுணர்க. இறுத்தார்என்னும் வினைமுற்றுப் பெயரெச்சத்தில் வந்தது. அயிர்த்தது என்றமையால் அயிர்த்தனொன்னும் வினைமுற்றுச் சொல்லெச்ச மாய் நின்றது. (கச)

புட்டில்லீக்கியகரத்திடைப்பொருளிலேகுழையத்
தொட்டவானிகளிறுநிராண்முகிலெனச்சொரிவா
ரட்டிற்கையுமடைப்பர்கள்கணத்தவைமாற்றி
முட்டவெங்கணைமீளவுமுடுக்குவார்தொலைப்பார்.

(இ-ள்.) புட்டில் வீக்கிய கரத்திடை பொருளிலே குழைய தொட்டவானிகள்— கையுறைகட்டிய கையிலேந்திய பொருதற்குரிய வல்லவைய ஏறிட்டவம்புகளை, இறுதி நான் முகில் என்ன சொரிவார்—ஊழிகாலத்தின் மேகம்போலச் சொரிந்து, அட்டி கிக்கையும் அடைப்பர்கள்—எட்டுத்திக்கையும் அடைப்பார்கள், கணத்து அவை மாற் றி—கணப்பொழுதில் அவவம்பினைமாற்றி, முட்ட வெங் கணை மீளவும் முடுக்குவர் தொலைப்பார்—நெருங்கும்படி கொடியபாணங்களை மீளவும் கடித்து விடுவார் அவற்றை மாற்றுவார். (கரு)

கடவுள்வான்படையெண்ணிலவழங்குவர்க்குநோய்
படரும்வெப்பொடுகுளிர்பிணிபடைத்தெதிர்விடுப்பா
ருடலுமற்றவையொன்றினொன்றிவறக்காண்பா
ரணவின்னணம்வினைத்தனரற்புதப்பூசல்.

(இ-ள்.) வான் கடவுள் படை எண்ணில வழங்குவார்—பெரியதெய்வத்தன் மையையுடைய ஆயுதங்களை அளவிலவாக ஒருவர்மேலொருவர் வீசுவார்கள், கடு நோய் படரும் வெப்பு குளிர்பிணி படைத்து எதிர்விடுப்பார்—கொடிய நோயாகப்பரவிய உ ஷ்ணசுரமும் சீதசுரமும் ஆகிய நோய்களையுண்டாக்கி ஒருவர்க்கொருவரெதிரேவிடுப் பார்கள், உடலும் அவை ஒன்றின் ஒன்றுஅழிவுற காண்பார்—வருத்தும் அந்நோய் களை ஒன்றொன்று அழிவுபெறக்காண்பார்கள், அடைவின் இனணம் அற்புதம் பூசல் வினைத்தனர்—முறைமையாக அற்புதத்தரும்போரினை இவ்வாறுவினைத்தார்கள்.

தேவாஸ்திரங்களைத் தொட்டபின் சைவசுரம், வைணவசுரமென்னுமிரண்டு நோய்களைப்படைத்து ஒருவர்மேலொருவர் வீசினர் ஆதலால் வெப்பொடு குளிர்பிணிப டைத்தெதிர் விடுப்பார் எனவும், சைவசுரம் உஷ்ணரூபமாயிருத்தலால் வெப்புஎனவும், வைணவசுரம் சீதரூபமாயிருத்தலால் குளிரெனவும், அன்று உஷ்ணசுரத்தால் சீதசுரம் அழிதலால் ஒன்றினொன்றிவறக்காண்பா எனவுங் கூறினார். இவற்றைச்சுரதேவர் என்பர். (கசு)

மூவருந்தொழுமுதல்வனைமுனைந்தனனினியென்
னாவதோவெனமுனிவரஞ்சினரகில
தேவரஞ்சினர்பூதங்களஞ்சினதேவர்
கோவுமஞ்சினன்றிருவுளக்குறிப்பினையுணரார்.

(இ-ள்) திருவுளம் குறிப்பினை உணரார் — சிவபெருமான்திருவுள்ளக்குறிப் பினை உணராராகி, மூவரும் தொழும் முதல்வனை முனைந்தனன்—பிரமன் முதலிய மூவரும் வணங்கும் இறைவனேபோர்செய்தான், இனி என் ஆவதோ என்ன முனிவ

ரர் அஞ்சினர்—இனிஎன் னாவதோ வென்று முனிவரஞ்சினர்கள், அகில தேவர் அஞ்சினர்—எல்லாத் தேவர்களும் அஞ்சினார்கள், பூதங்கள் அஞ்சின—பிருத்திவிமுதலியபஞ்சபூதங்களும் அஞ்சின, தேவர்கோவும் அஞ்சினன்—தேவர்களுக்கரசனாகிய இந்திரனும் அஞ்சினான்.

அகிலதேவரென்ற துயக்கூகந்தருவர்முதலியோரை. (௯௭)

இளிவில்வெஞ்சுமரின்னணநெடும்பொழுதாற்று
மளாவின்மற்றினியாற்றிலேனடியனேனென்னு
முளரிநோக்கினான்வணங்கலுமுழுவாவல்செய்தடியார்
கெளரியனென்பதுவிளக்கினவென்னையாளுடையான்.

(இ-ள்) இளிவு இல் வெம் சமர் இன்னணம் நெடும் பொழுது ஆற்றும் அளவில்—குறைவில்லாத போர்த்தொழிலை இவ்வாறுநெடும்பொழுதாற்றும் செய்யும் அமையத்தில், அடியனேன் இனி ஆற்றிலேன் என்னு முளரி நோக்கினான் வணங்கலும்—அடியேனாகிய யான் இனித்தேவர்கோடு போர்செய்தற்கு ஆற்றவில்லேனென்று தாமரைபோலும் கண்களையுடைய திருமால்வணங்க, என்னை ஆளுடையான்முழுவல் செய்து அடியார்க்கு எளியன் என்பது விளக்கினன்—என்னையாளாகவுடைய சிவபெருமான் புன்னகைசெய்து அடியவர்களுக்குத்தான் எளியனென்பதைக்கண்ணனிடத்துப்பலப்படுத்தருளினான்.

போர்த்தொழிலைவிட்டு நின்றனனென்பான் அடியார்க்கெளரியனென்பது விளக்கினனென்றார். (௯௮)

அடிகளேவச்சென்றொளவிறகுமண்சுமந்து
மடபொறுத்துமோரரிவைதாதாற்றியும்வெள்கா
தடியரெண்ணமேமுடிப்பதுவிரதமாக்கொண்ட
வடிகள்வாடையிக்கண்ணனுக்களித்ததோர்வியப்போ.

(இ-ள்.) அடிகள் நோவ சென்று ஆள் என விறகு மண் சுமந்தும் அடிபொறுத்தும் — திருவடிகள்வருந்தச்சென்றுபாணனுக்கும் வந்திக்கும்ஆளென்றுவிதகினை யும் மண்ணினையும்சுமந்தும் பாண்டியன் கைப்பிரம்படிபட்டும், ஓர் அரிவைதாது ஆற்றியும்—ஓர் பெண்பொருட்டு நள்ளிரவில் தூதுசென்றும், வெள்காது அடியர் எண்ணமே முடிப்பது விரதம் ஆக கொண்ட அடிகள்—சற்றும்நாணாது அடியவர்க்கேண்டு கோளேமுடிப்பது விரதமாகக்கொண்டஇறைவன், வாகை இ கண்ணனுக்கு அளித்தது ஓர்வியப்போ—வெற்றியை இந்தக்கண்ணனுக்குத்தந்தது ஓர் அதிசயமோ.

வடதிகையிலிருந்துவந்ததிகையில்வல்லஏமநாத னென்பவன், பாண்டியன் வைக்களத்துச்சென்றுதானபாடும்இசைவன்மையைக்காட்டித் தன்னிலும் இசைவல்லோர் இல்லையெனஇறுமாந்து அரசன்செய்யும்வரிசைகளைப்பெற்று அவன்விட்டவிதி திற்தென்றிருந்தகாலையில், பாண்டியன் அவன்கொண்ட இறுமாப்பினை யொழிக்க இசைப்பாணனைவிளித்து இவனெடுபாடவல்லையோவெனவினவ, உமதருளும் இறைவனதருளும் இருந்தால்பாடவல்லேன் என் அகூறிச்சேரமகந்தரக்கடவுள் திருக்கோயிலிற்சென்று குறையிரந்து தமதில்விற்சென்றனர். சிவபெருமான் கருணைகூர்ந்து நரம் பெழுந்துநல்கூர்ந்த ஓர்முதியராய் விறகாளென விறகுசுமந்து மதுராயின்வீதிசென்று இசையாவினுகூறிவாங்குவோரினமையின், மாலைப்பொழுதில் அவவேமநாதன் இல்லி

ற்குஅண்மையில் தான் சுமந்துவந்தவிறகினைச்சாத்தித்தாங்கொண்ட திருவுருவத்துக் கேற்பவமைந்த வீணையைக்கொண்டுபாடத்தொடங்கினர், அதனைச்செவிப்படுத்திய அவ்வேமநாதன்பாற்கற்றோரங்கணுதி, நியானாயென்றுவின்வ, இங்குள்ள இசைப்பாணரிடத்தில் இசைகற்றோருளையானொருவன், நீதசையொடுங்க மூத்தமுதியோன் ஆதலால் இனிநீஇசைபாடற்காகாய் என்று என்னைத்தள்ளிவிட்டனன் அன்றுமுதல்விறகுசுமந்து உயிர்பிழைக்கின்றேனெனக்கூற, அதனைத்தன்மாணக்கராற்கேள்வியுற்ற ஏமநாதன், அன்றிராத்திரியே அவசூற்றன்றனாண்ட இம்முதியோன் இவவாறுபாடுவானாயின் அப்பாணன்எவ்வாறுபாடுவானோ வென்றஞ்சித் தனபரிசனத்தோடு மறைந்துசென்றனென்பதும்,

வாதஜூரடிகள் குதினாகோடற்குக்கொடுத்த பொருளைஅவர்பாற்பெறப் பான்மையினேவலால், நீர்வறந்து கால்சுமும் வைகைநதியில்திறுத்தியொறுக்குங்கடும்பகலில் அவ்வடிகள்சிவபெருமானைச்சிந்தித்துவருந்த, அப்பெருமானருளால் ஊழிவெள்ளம்மேபு, லபெள்ளம்உவட்டெடுத்தும்அனாயைக்கவரவருதலைக்கண்டு பாண்டியனஞ்சி, அம்மதுரைநகரிலுள்ளயாவர்க்கும்களாகோல அளந்துவிட்டு ஏவலாளரால் வேலைவாங்குங்காலையில், பிட்டுலிற்கும்முதியவளாகிய வந்தியென்பவளுக்கு ஆளின்மையால்நமக்களந்த களாயைக்கோலாவிழன் அரசன்ஓதுப்பானே யென்றஞ்சிசிவபெருமானிடத்துமுறையிட்டனள், அப்பெருமான்கருணைகூர்ந்துகூலியாள்வழுவங்கொண்டு அவவந்திபால்வந்து நீவிற்கும்பிட்டுகருள் உதிர்த்தபிட்டுகளைக்கூலியாகக்கொடுக்கில் உன்னளாய் உனக்களந்ததைக்கட்டிமுடிக்கின்றேனென்று கூலிபேசுமண்சுமந்தனொன்பதும்,

வந்திக்குஆளெனவந்த இறைவன்ஏனையோர்க்களாகோலியதுபோல வந்திக்களந்தகளாயைக்கோலாது வாளாவிருத்தலைஅரசன்கண்ணெனந்து பிரம்பாலடிக்க அடிசுமந்தனொன்பதும், ஆளுடையநம்பிகள் தொண்டைநாட்டில் சங்கிலிநாய்ச்சியாராத்நிருமணமுடித்து, தம்மைத்தடுத்தாட்கொண்ட வீதிவிடங்கப்பெருமானைத்தரிசிக்கத் திருவாருருக்கு எழுந்தருளுதலைக்கேள்வியுற்ற அங்குள்ளபரவைநாய்ச்சியார் பெருங்கலாங்கொண்டிருந்தனர், அங்கெழுந்தருளிய ஆளுடையநம்பிகள்அதனையுணர்ந்து, அத்துனிநீக்கவும் நீங்காதுவளர்தலைநோக்கிச் சிவபெருமானிடத்துக்குறையிரக்கச் சிவபெருமான்சென்று ஊடல்தீர்த்தனொன்பதும் புராணவரலாறுகள்.

பாணபத்திரராளாய் வந்தருளினமையை—

“ சிந்தைதேதாயுமம்பொறிகளுஞ்செவிகளாய்ப்புலன்க

னைந்துமோசையாவிசைவலாணிருந்தனனாகப்

பந்தநான்மறைநாவினாற்பத்திரனாளாய்

வந்துபாடினாரிந்தனச்சுமையொடுமறைந்தார்” எனவும்,

வந்திக்குக்கூலியாளாய்வந்தருளினமையை—

“ பிட்டிடுவேனுனக்கென்றா தற்கினைசந்துபெரும்பசியாற்

சுட்டிடநான்மிகமெலிந்தேன்சுவைப்பிட்டிஓதுநீர்தவெல்லா

மிட்டிடுவாயதுமுந்தத்தின் றுநானினைப்பாறிக்

கட்டிடுவேனின்னுடையகனாயென்றான் களாயில்லான்” எனவும்,

பாண்டியனால்பிரம்படிபட்டருளினமையை—

“ கண்டனன்கனன்றுவேந்தன்கையின்பொற்பிரம்புபுராங்கி

யண்டமுமளவிவாதவயிர்களுமாகமாகக்

கொண்டவன்முதுகில்வீசிப்புடைத்தனன்கூடையோடு

மண்டனையுடைப்பிற்கொட்டிமறைந்தனனிறைந்தசோதி” எனவும்,

வரும் திருவிளையாடற்புராணத்திலும்,
பரவைநாய்ச்சியாரிடத்துச் சிவபெருமான்சென்று ஊடல்தீர்த்தனொன்பதை,—

“ அன்புவெண்டிந்தம்பெருமானடியார்வேண்டிந்றேவேண்டி
முன்புகின்றவிண்ணப்பஞ்செய்தநம்பிமுகநோக்கித்
துன்பமொழியாமுனக்கோர்நூதனாகிப்பொழுதே
பொன்செய்மணிப்பூண்பரவைபாற்போகின்றோமென்றருள்செய்தார்”
எனவரும் பெரியபுராணத்திலும்காண்க. (கூக)

தம்பிரான்பெருங்கருணையின்சால்பினைநோக்கி
யும்பரார்த்தனருவணவேற்றிறைவனுமாவா
வெம்பிரானருளென்னிடைபிருந்தவாறென்னென்
றம்பிகாபதியுதொழுதானந்தமுற்றான்.

(இ-ள்) தம்பிரான் பெருங் கருணையின் சால்பினை நோக்கி உம்பர் ஆர்த்த
னர்—சிவபெருமான் பெரியதிருவருளினிமிகுதியைப்பார்த்துத் தேவர்கள் கோஷித்தா
ர்கள், உவணம் ஏறு இறைவனும்—கருடஆர்தியையுடையகண்ணும், ஆவா எம்பி
ரான் அருள் என் இடை இருந்த ஆறு என் என்று—அந்தோன்னிடத்து எம்பெரு
மான் திருவருள்எளிதாயிருந்தவண்ணம்யாதோவென்று, அம்பிகாபதி அடிதொழுது
ஆனந்தம் உற்றான்—அவ்விறைவனதுதிருவடியைவணங்கிப்பின்பங்கூர்ந்தான்.

அரியோனாதலால்பெறுத்தற்கியஅவன் திருவருள் எனக்குக்கிடைத்தது ஓர்பெரு
வியப்பென்பான் இருந்தவாறென்னென்றான். (க00)

துண்டவெண்பிறைக்கண்ணியோன்போர்வினை துறப்பக்
கண்டு வெஞ்சினந்தலைக்கொளி இக்கனைசழலவுண்
னண்டம்விண்டெனவார்த்தனன்மாயனையுடுத்தான்
மண்டுதிச்சிலைவனைத்தனர்வினைத்தனர்பூசல்.

(இ-ள்.) வெண் பிறை துண்டம் கண்ணியோன்—இளஞ்சந்திரனைமாலையாகத்
தரித்தசிவபெருமான், போர் வினை துறப்ப—போர்த்தொழிலைக்கைவிட்டுநிற்ப, கனைக
ழல் அவுணன் கண்டு வெம் சினம் தலை கொளிஇ—ஒலிக்கும்வீரகண்டைகட்டிய வாண
சுரன்பார்த்துக்கோபமீ தூர்ந்து, அண்டம் விண்டால்என்ன ஆர்த்தனன் மாயனை அடுத்
தான் — அண்டகடாகம்வெடித்தாற்போலக்கோவித்துக் கண்ணையடுத்தான், தீம
ண்டு சிலை வனைத்தனர் பூசல் வினைத்தனர்—கோபாக்கினிமிக்க வில்லினைவனைத்துப்
போர்வினைத்தார்கள்.

ஆர்த்தனர், வளைத்தனர் முற்றெச்சங்கள். ஊழிதோறும் சந்திரன்ஒவ்வொரி
டைபூற்றால்சிவிரான் திருவடியிற்சரணடைதலால்வெண்பிறைக்கண்ணியான் எனவும்,
உடையவனுக்கும் உடைமைக்கும் ஒற்றுமையுண்மையால் உடையவன் ஞாழிலைஉடை
மைமேலேற்றிமண்டுதிச்சிலை எனவும்குறிஞர். தக்கன்சாபத்தால்ஒரகால் கலைகுறைந்த
ன்னென்பதும், வீரபத்திரக்கடவுள் திருவடியால்ஒரகால் தேய்ப்புண்டுமெலிந்தன்னெ
ன்முன்னர்க்காண்க. (க0க)

தூழில்வன்படையிருவருநெடுமொழி துவல்வார்
பாழிவன்புயம்புடைத்தெழுஉவஞ்சினம்பகர்வா

ருழியீற்றனல்விழியுக்ச்சீறுவருலகைப்
பூழியாக்குவார்சாரிகைசுற்றுவர்பொருவார்.

(இ-ள்.) தூழில் வன்படை இருவரும் நெடுமொழி துவல்வார் — கொலைத் தொழிலமைந்தவலியுச்சேனையுடைய இருவருந்தம்முள்நெடுமொழிகூறி, பாழிவன் புயம் புடைத்து எழுஉ வஞ்சினம் பகர்வார்—திரண்டவலியுயுத்தைக் கொட்டி ஒரு வருக்கொருவார்சபதங்கூறி, ஊழி ஈறு அலை விழி உக சீறுவார்—இறுதிக்காலத்து வடவாமுகாக்கினியைக்கண்கள்சிறந்தக்கோபித்து, உலகை பூழி ஆக்குவார் சாரிகை சுற்று வார் பொருவார் — உலகினைப்புழுதியாக்கிஇடசாரிவலசாரியாகச்சூழ்ந்துதம்முட்போர்செய்வார்கள்.

நெடுமொழிஎன்பதைமுன்னர்விளக்கினும். துவல்வார், பகர்வார், சீறுவார், ஆக்குவார், சுற்றுவார்முற்றெச்சங்கள். (௧0௨)

இனையர்மண்டமாந்ராட்பிடையெம்பிரானருள்சேர்
வனைமலர்த்துழாய்வானவன்மதுகைமீக்கொண்டு
முனைவரிச்சிலைவாளிதேர்முடிஉளையிற்றுத்துத்
தனியனாக்கினன்சலம்புரியவுணருக்கிறையை.

(இ-ள்) இனைய அமர் மண்டு ராட்பு இடை—இத்தன்மை வாய்ந்த போர்நெருங்கிய போர்க்களத்தில், எம்பிரான் அருள் சேர் வனைமலர்த்துழாய் வானவன்—எமதுபெருமான்நிறுவருள்பெற்றதுழாய்மலர்மாலையணிந்தகண்ணன், மதுகை மீ கொண்டு முனை வரி சிலை வாளி தேர் முடிஉளை இறுத்து—வலிமைமீக்கூர்த்துபோரில்முனையும் கட்டமைந்தவில்லிலேறிட்டஅம்பால் தேர்மொட்டுகனையுறுத்துத்தள்ளி, சலம்புரி அவுணருக்குஇறையை தனியன் ஆக்கினன்—மனவயிரங்கொண்ட அசுரர்களுக்குத்தலைவனாகிய வாணசுரனைத்தனியனாகச்செய்தான்.

பலதேர்சுளிலேறிப் போர்புரிந்தமையால் முடிகளெனப்பன்மையீறுத்து கூறினார். (௧0௩)

கருப்புத் துண்டெனதுற்றுப்பத்தடுக்கியகனகப்
பொருப்புத்தோள்களையரிவுழிமதனுடல்பொடித்த
நெருப்புக்கண்ணினொனெதிரொழுந்தருளிரீள்கருணை
மருப்புக்குஞ்சரங்காத்தவன்மேற்செலவழங்கி.

(இ-ள்.) கனகம்பொருப்பு தாற்றுப்பத்து அடுக்கிய தோள்களை கரும்பு துண்டு என்ன அரிவு உழி—பொன்மலையொத்த ஆயிரத்தோள்களைக்கரும்பைத்துண்டு பித்தியதுபோலத் துணித்தவிடத்து, மதன்உடல்பொடித்தநெருப்பு கண்ணினான் எதிர் எழுந்தருளி — மன்மதனுடைய உடலை நீறுபடுத்தியதிருக்கண்ணையுடைய சிவபெருமான்எதிரோ காட்சித்தருளி, நீள் மருப்பு குஞ்சரம் காத்தவன்மேல்கருணை செலவழங்கி—நீண்டகொம்பினையுடைய கஜேந்திரனென்னும் யானையை முதலையினின்றும் காத்த கண்ணன்மேல்தனது அளவில்லாததிருவருள்செல்லவழங்கி. (௧0௪)

கண்ணனையுதுகேட்டியிக்களைகழலவுணர்
னண்ணல்வாய்மையுன்போலெமக்கன்புமிக்குடையா
னெண்ணம்வாய்ப்படம்பூசையினமைந்ததோளிரண்டும்
வண்ணவாண்மலர்வதனமுமரிதலோம்பென்றான்.

(இ-ள்) கண்ணனே இது கேட்டி—கண்ணனே இதுகளாய், இகனை கழல் அவுணன்—இந்தவொலிக்கும் வீரகண்டையைக் கட்டிய வாணசுரன், அண்ணல் வாய்மை உன்போல் எமக்கு அன்பு மிக்கு உடையான்—பெருமையையும் உண்மையையும் உடைய உன்னைப்போல என்பால் மிக்க அன்பினையுடையான், எண்ணம் வாய்ப்பு—அவனது கருத்துமுற்ற, ஈழபூசியின் அமைந்த தோள் இரண்டும்—நம்மைப் பூசிக்கும் பூசனையில் அமைந்த அவனது தோளிரண்டையும், வண்ணம் வால்மலாவதனமும் அரிகல் ஓம்பு என்றான்—நிம்மவாய்த் த ஒள்ளிய தாமரைமலர்போன்றமுடித்தையும் அரிதலொழிக என்றருளிளுன்.

அன்பில் அளவுபடாமையையும், தலைமையையுங் குறித்தற்கு அண்ணல் வாய்மையுன்போலென்றான். (க0ரு)

அறுசீர்க்கழநெடில் விநீந்தம்.

என்றவாய்மொழிகேட்டலுந்தொழுதெழுந்தியாதவர் குலத்தோன்றல்
மன்றமாமறை முழுவது முழுவது முருத்திரனெனுமாற்ற
லொன்றுமன்பொடுமுன்னடியருச்சினையுநற்றினோனெமைபெல்லா
நன்றுபூசனையியற்றியோனாதல் னாற்கரம்விடுத்தேனல்.

(இ-ள்.) என்ற வாய் மொழி யாதவர்குலம் தோன்றல் கேட்டலும் தொழுது எழுந்து—என்றருளிய வாய்மொழியை யாதவர் குலத்திற் றேன்றியகண்ணன்கேட்டு நிலத்தின்மேல் வீழ்ந்து வணங்கி எழுந்து, மன்ற மாமறை முழுவதும் முழுவதும் உருத்திரன் என்னும் ஆற்றால்—தேற்றமாகப் பெருமையமைந்தவேதம் இயங்கியற்பொருளாய்வுமநிலையிற்பொருளாய்வுமஉருத்திரனே என்று கூறுபவகையால், ஒன்றும் அன்பொடும் உன் அடி அருச்சினை உளுற்றினேன்—பொருத்திய அன்போடும் உனது திருவடிக்கீழ்வழிபட்டு அருச்சினைசெய்த இவ்வாணன், எம்மைஎல்லாம் நன்று பூசனை இயற்றியோன் ஆதலின்—எம்மை யெல்லாம் பெரிதும் பூசனைசெய்தோனாதலால், நால் கரம் விடுத்தேன் — அடியேன்நான் குகரங்களை அரியாதொழிந்தேன்.

சிவபிரான் அருளியமொழி அருண்மொழியாதலால் வாயெனவேண்டாகூறினார். யசர்வேதத்தில் ஸ்ரீருத்திரத்திலாய்வும உருத்திரமூர்த்தியே என்று கூறுதலால் முழுவதும், முழுவதும் என்றதற்கு இயங்கியற் பொருளும் நிலையிற்பொருளுமென்றும். யாவும் உருத்திரமூர்த்தியே என்று ஸ்ரீருருத்திரங்கூறுதலால் பிரமன் முதல் பிபிலிகாபரியந்தம் தன்னோடு எப்படுத்தி எமையெல்லாமெனவும், அவ்வாற்றால் உன்னைப் பூசித்தவன் எம்மையெல்லாம் பூசித்தவனாய் முடிதலால் நன்று பூசனையியற்றியோனாதலின் எனவும், தேவாரருளியது இரண்டுகை, அடியேன் விட்டது நான்குகை யெனத்தன துக்கீழ்மையைவெளிப்படுத்தினாதலால் நான்கரம்விடுத்தேனெனவுந்கூறினான்.

நான்குகரம் அரியாதொழிந்தமையை—

“காயெரிகவிழ்க்கும்வெம்போர்க்கண்ச்சியெம்பெருமானெய்தி
மாயிருஞாலமுண்டோய்செருக்கினுன்மலையுயர்வாண
னாயிரம்புயத்தினுன் குடியுமொழித்தறுத்தியென்னப்
பாயொளிப்பரிதிதுணைடிப்பகர்ந்தவாற்றித்திட்டானே”

எனவருந் கூர்மபுராணத்தா லுணர்க.

(க0சு)

அடியுள்ளென்பிழையாவையும்கொறுத்தருளையனையெனத்தாழ்ந்து
கொடியின்மேல்விடையுயர்த்தவனானையிற் குடவனைக்குடங்கையான்

மடிவில்வாணனைக்கேண்மைகொண்டாங்கவன்மகளைத்தன்மசனீன்ற
விடலைசேர்வுறமணம்புணர்த்துடன்கொண்டுமிண்டனன்றன்மூதூர்.

(இ-ள்.) ஐயனே அடியனேன் பிழையாவையும் பொறுத்தருள் என்னதா
ழ்ந்து—ஐயனே அடியேன் செய்த பிழை மூற்றும் பொறுத்தருளாயென்று குறை
யிரந்து வணங்கி, கொடியின்மேல் விடை உயர்த்தவன் ஆணையால்—துவசத்தின்மேல்
இடபத்தை உயர்த்திய சிவபெருமானுணையால், குடம் வளை குடம் கையான் மடிவில்
வாணனை கேண்மை கொண்டு—குடம் போலத்திரண்டபாஞ்சசன்னிய மென்னுஞ்
சங்கினையேந்தியஉள்ளங்கையபுடையகண்ணப்பகைவரால்அழிதலில்லாத வாணசு
ரணையுறவுகொண்டு, அவன் மகளை தன்மகன் ஈன்ற விடலை சேர்வுற மணம்புணர்த்து
தன் மூது ஊர் உடன் கொண்டு மீண்டனன்—அவ்வசரன்புத்திரியாகிய உசையென்
பவளைத்தனது புத்திரனாகிய பிரத்துய்மனன் பெற்றஅனுருத்தன் கலப்பமணஞ் செய்து
தனது தொன்று தொட்டுள்ள துவாரகாபுரிக்கு உடன் கொண்டு திரும்பினன்.

ஆங்குஅசைநிலை.

(௧0௭)

ஐயிரண்டினிலுறழ்தருமும்முறையமரகத்துடைந்தெள்ள
லெய்தினுனெனப்பட்டவன்றனைக்கொண்டேயிவன்செருக்கறக்கண்டான்
செய்யச்செய்திடாதொழியவேறென்றனைச்செய்யவும்வல்லோனும்
பையராவணிபண்ணவன்பெருமையையாவேரபகர்கிற்பார்.

(இ-ள்.) ஐயிரண்டினில் உறழ்தரும் மும்முறை—முப்பதுதரம், அமர்அகத்து
உடைந்து எள்ளல் எய்தினுன் என்ன பட்டவன் துணைகொண்டே—போர்க்களத்தில்
புறங் கொடுத்தலால் அவனுல் இகழப்பட்ட திருமாலுக்கொண்டே, இவன் செருக்கு
அற கொண்டான்—இவ்வாணசுரனது இறுமாப்பறக் கண்ணுல்அவன் புறங்காண
ச்செய்தருளினன், செய்ய—ஒன்றனைச் செய்யவும், செய்திடாது ஒழிய—அதனைச்செ
ய்யா தொழியவும், வேறு ஒன்றனை செய்யவும்—அது பொழிய மற்றென்றனைச் செய்
யவும், வல்லோன் ஆம் பை அராவணி பண்ணவன் பெருமையை யாவர் பகர்கிற்பார்—
வல்லவனாகிய சர்ப்பாரணத்தை யணிந்த சிவபெருமானது பெருமையை எடுத்துக்
கூறவல்லவர் எவர்.,

பத்தொடுபெருக்கிய மூன்று முப்பதாதலால் ஐயிரண்டினிலுறழ்தரு மும்முறை
எனவும், முப்பது தரம் போர்க்களத்தில் வாணசுரனுக்குப் புறங் கொடுத்து அவனாலிக
முப்பட்ட திருமாலுக் கொண்டே அவ்வசரன் புறங்காணச் செய்தோன் அளவிலாற்ற
னுடையவனாதலால் அமரகத்துடைந்தெள்ள, லெய்தினுனெனப்பட்டவன்றனைக் கொ
ண்டேயிவன் செருக்கறக் கண்டானெனவும், இவனுக்கு இஃதோர் அரிதல்ல வென்
னுப்பொருள்தோன்றச்செய்யச்செய்திடா தொழியவேறென்றனைச்செய்யும் என்னும்
பொருளால் மூன்னர்க் கூறியவாணியமாகிய சிறப்புப்பொருள் சாதிக்கப்பட்ட வேற்
றுப்பொருள் வைப்பணியால் பையராவணிபண்ணவன்செய்கையையாவோபகர்கிற்பார்
எனவுங் கூறினார்.

ஈஸ்வரன் பிரபுத்துவ சாமர்த்திய ருணங்கள்மூன்றனுள் ஒன்றனைச் செய்தல்
கர்த்தத்துவமும், செய்யா தொழிதல் அகர்த்தத்துவமும், வேறென்று செய்தல் அ
ன்யதாகர்த்தத்துவமும் ஆதலால் செய்யச் செய்திடா தொழிய வேறென்றனைச்செய்
வும் வல்லோன் என்றார். இது உயிர்களிடத்தென்பதுதோன்ற “ஒன்றைகிணக்கிலசி
வொழிற்கிட்டொன்றாகு, மன்றியதுவரினும் வந்தெய்தும்—ஒன்றைநினையாதமுன்வந்து
நிற்பினுநிற்கு, மெனியானுமீசன் செயல்” என ஒளவையார் கூறியதிருவாக்காலறித.

கருவிமாழுகின் மேனியோனகன்றபின் கனங்குழையுமைபாக
மருவநாயகன் வாணனோநோக்கிரின் மணிப்புயக்கண்தேதி
பொருவினய்கொலாமெனக்குறுநகைமுமிழ்த் துரைத்தலு முடிசாய்த்துப்
பெருமமற்றினிவீடுபேறளித்தியென்றிரந்தனன்பெருநேசன்.

(இ-ள்) கருவிமாழுகில் மேனியோன் அகன்ற பின்—திரண்டகரியமேகம்போ
லத்திருமேனியையுடையகண்ணன் துவரைப்பதிக்குச்சென்றபின், கனகம் குழைஉமை
பாகம்மருவும் நாயகன் வாணனோநோக்கி—பாகம் பெண்ணோடாயின இறைவன் வாண
சுரணைப்பார்த்தருளி, நின்மணியுயக்கண்தேதி பொருவினய்கொல்என்னகுறுநகைமுமிழ்த்
துரைத்தலும்—இரத்திரொபரணங்களைடணிந்த உனது புயங்களில் எழுந்த தினவினோக்கி
னயோவென்று புன்னகைசெய்து வினவ, பெருநேசன் முடிசாய்த்து பெரும இனி வீடு
பெறுஅளித்தி என்று இரந்தனன்—முழுவலன்புடையவாணசுரன் தலையிறக்கிப்பெரு
மாளே இனி முத்தியைத் தந்தருளாயென்று குறையிரந்தான்.

போகம்வேண்டிச்சிவபெருமானையருச்சித்துப்பெற்றபின்னர் அப்போகத்தால் வ
ருங்கெடுதியையன் குணந்தாளுதலால் இனிவீடுபேறளித்தியென்றிரந்தனனென்றார்.

முத்திவேண்டுமேற்காஞ்சியினெய்திரீமுன்னெமைநிறீஇப்போற்று
மத்தலத்திடைப்பெறுதியென்றருள்புரிந்தகன்றனனெங்கோமான்
பத்திமேதருவானனுங்காஞ்சியிற்படர்ந்துதான்என்றோழுதேத்து
நித்தனாரருளாற்கணத்தலைமைபெற்றானந்தநிலைபெற்றான்.

(இ-ள்) முத்தி வேண்டுமேல் நீகாஞ்சியின் எய்தி—முத்தியினை விரும்பு வா
யானால் நீகாஞ்சித்திருப்பதியையடைந்து, முன் எம்மை நிறுவி போற்றும் அதலத்தி
டை பெறுதி என்றுஅருள் புரிந்து எங்கோமான் அகன்றனன்—முன்பு எம்மைத்தாபி
த்து நீவழிபட்ட அந்தத்திருத்தளியில் பெறுவாயென்று திருவருள் செய்துஎமதி
றைவன் நீங்கியருளிணன், பத்தி மேதரும் வாணனும் காஞ்சியில் படர்ந்து தான்தொ
ழுது ஏத்தும் நித்தனார் அருளால்—சிவபத்தியில் மேம்பட்ட வாணசுரனும் காஞ்சித்
திருப்பதியிற் சென்றுதான்முன்பு தாபித்து உழிபட்ட இறைவந்திருவருளால், கண
த்தலைமைபெற்று ஆனந்தநிலை பெற்றான்—சிவகணங்களுக்குத்தலைமை பெற்றுச்சீவன்
முத்திநிலையை யடைந்தனன். (கக0)

வரிச்சினைச்சுரும்புளர்தரக்குவிமுகைமுறுக்குடைந்தலர்வாசம்
விரித்தநெட்டிதழ்ப்பங்கயப்பொய்கைசூழ்வியத்தருவாணிச
மருச்சனைக்குரிமரபினிற் போற்றிசெயடியவர்கருத்தீமை
நரிச்சுநீங்கமெய்ப்பெருநலக்கிழமைவீடெய்துவர்நமரங்காள்.

(இ-ள்) நமரங்காள்—நம்முடையவர்களே, வரிசினை சுரும்பு உளர்தர—வரி
யமைந்தசிறுகிணையுடையவண்டுகள்மூக்கால் கிளர, குவிமுகை முறுக்கு உடைந்துஅல
ர்வாசம் விரிந்த நெட்டிஇதழ் பங்கயம் பொய்கை சூழ் வியத்தரும் வாணிசம்—
குவிந்தஅரும்பின் முறுக்கவிற்பந்து அலர்ந்து வாசம்பரந்த நெடிய இத்தழையுடைய தா
மனாகள் நிறைந்ததடாகஞ்சூழ்ந்த கண்டோர்வியக்கும்வாணிச மென்னும் திருத்தளி
யில், அருச்சனைக்கு உரி மரபினில் போற்றி செய்அடியவர்—அருச்சனைசெய்தற்குரிய
ஆகமவழியால் வழிபடும்அடியவர்கள், கரு தீமை நரிச்சு நீங்க—பிறவித்துன்பத்தால்
வரும் பழிப்புநீங்க, மெய்பெரு நலம் கிழமைவீடு எய்துவர்—உன்மையும்அறிவும் இன்
பமுமாகிய இவற்றைத்தனக்குரிமையாகவுடைய முத்தியையடைவார்.

சூதமுனிவர் கூறுதலால் கண்ணுவமுனிவர் முதலியோரைத்தம்மோளெப்பித் திரமரம் காளெனவும், சிவத்தோடிநண்டறக்கலத்தலேவீழ்பேரூதலால் அச்சிவம்சத்து ச்சித்தானந்தங்கனையேதிரவுருவாகவுடைமையில் மெய்ப்பெருநலக்கிழைவீடெனவும் கூறினார். தீமை என்றது ஆதியாத்மீகமுதலிய தாபத்திரயங்களை. நரிச்ச பழிப்பு. “நரிப்பாய் நாயேனிருப்பேனே நம்பியினித்தானல்காயே” எனவருந்திருவாசகத்தா லுணர்க. விரித்தனவந்ததுவிரித்தல்விதாரம். அருச்சுணைக்குரி நான்கனுருபுநருமிட த்துலர்வினையையிடையிற்பெய்து பொருள்கோடல்துமர்த்த மெனக் கொள்க. வழக்கி லும் “அரிசிக்குப் போனான்” “பூவிற்குப் போனான்” எனவருதலுணர்க. (௧௧௧)

வாணீசப்படல முற்றிற்று.

ஆட திருவருத்தம் ௧௪௫௧.

திருவோணகாந்தன்றளிப் படலம்.

கலவீநந்தம்.

பேணவல்லார்பிறவிதீர்த்தருள்

வாணநாதமரபுசொற்றனம்

யாணர்வண்மைபெறுமிதன்ருணக்

கோணகாந்தன்றளியுரைத்துமால்.

(இ-ள்.) பேண வல்லார் பிறவிதீர்த்தருள் வாணநாதன் மரபுசொற்றனம்— விரும்பி வழிபடவல்லவர் பிறவித்தொடக்கை நீக்கியருளும்வாணீசத்தின்வரலாற்றை முன்னர்க்கூறிலும், யாணர் வண்மை பெறும் இதன் குணக்கு ஓணகாந்தன் தனி உரை த்தும் - புதுமையையும் வளமையையும்இடையறாதுபொருந்திய இவ்வாணீசத்தின்கீழ் பாலுள்ளதிருவோணகாந்தன்றளியைக் கூறுவாம்.

காண்போர்க்குள்ளும்புதுமையைவினைத்தலில் யாணாளனவும், புதுமையை வினைப்பது மணியும், பொன்னும், நெல்லுமாதலால் இவையென்றும் இடைவிடாது நிலை பெறுதலில் பெறுமெனவும் கூறினார். (௧)

மருவல்லார்தாழ்வாணன்றன் னுடைப்

பொருவில்சேனைத்தலைமைபூண்டவர்

தருமவாற்றினின்றொழுதுதானவ

ரிருவரோணன்காந்தனென்றுளார்.

(இ-ள்.) மருவலார் தாழ் வாணன் தன் உடைய பொருவு இல் சேனை தலைமை பூண்டவர்—பகைவர்கள்வணங்கும்வாணசுரனுடைய ஒப்பில்லாதசேனைகளுக்குத் தலைமைபூண்டாராகிய, தருமஆறின்னின் றுஒழுதுதானவர்இருவர்—சிவதருமவழியினின் றொழுகும்அசுரரிருவர்கள், ஓணன் காந்தன் என்று உள்ளார்—அவர்கள் ஓணனென்று க்காந்தனென்றும் பேருடையவர்கள்.

சிவதருமம் இன்னவெனமுன்னொடுத்துக்காட்டியசிவதருமோத்தரச் செய் புளாலுணர்க, (௨)

வன்புபூண்டமனவகப்படா

வென்புபூண்டவிறைவர்தம்மடிக்க

கன்புபூண்டவறிவின்மேலவர்

துன்புபூண்டதொடர்புநீக்குவார்.

(இ-ள்.) வன்பு பூண்ட மனம் அகப்படாத என்பு பூண்ட இறைவர் தம்அடிக்கு—அன்பாலின்காதமனத்துக் கப்பாற்பட்ட எலும்பினை ஆபரணமாகப்பூண்ட இறைவரதுதிருவடிக்கீழ், அன்பு பூண்ட அறிவின் மேலவர்—முழுவலன்பு பூண்டசிவஞானத்தின்மே லீட்டையுடையவராய், துன்புபூண்ட தொடர்பு நீக்குவார்—துன்பமமைந்தபிறவியை நீக்குவாராகி.

இதுபின்னர்ச் செய்யுளைக்கொண்டுமுடிதலால் குளகம். நெக்குவிட்டுக் கசியுமனத்தையுடையவடியார்க்கன்றிக்கசியாதமனத்திறகுஅப்பாலுள்ளவனாதலால்வன்புபூண்டமனவகப்படாஎனவும், சர்வசங்காரகாலத்தில்தானொருவனைரித்தியனென்று புலப்படுத்தற்குத்திறுமால் முதலியோரொன்பினை ஆரமாகத்தாங்கினோனாதலால்என்புபூண்டவிறைவர்எனவும், அவன்றிருவடிக்கீழ்க்கொள்ளும்தலையன்பேசிவஞானமாதலால்அன்புபூண்டவறிவின் மேலவர்எனவும், அதனால்பவத்தொழில் ஒழிவாராதலால் துன்புபூண்டதொடர்பு நீக்குவார் எனவுங்கூறினா,

நெக்கு விட்டுருகும்அன்பினர்மனத்துப்படுவோனென்பதை,—“பத்திவலையிற் படுவோன்காண்க” எனவும், கசியாதமனத்திலகப்படானென்பதை,—“சித்தமுஞ்செல்லாச் சேட்சியன்காண்க” எனவும் வரும்திருவாசகத்தாலும்.

தான்ரித்தியனென்பதுணர்த்தற்குஎலும்பினை யாபரணமாகப்பூண்டன நென்பதை,—

“ஆதலாற்றனைவியப்பதற்கன் றவையணித
லீதலாதொருதிருமுள தியாவாக்குமெவர்க்கு
நாதனேயிவனென்றுதன்பாங்கோநண்ணித்
தீதெலாமொரீஇழுத்திபெற்றயந்திடுஞ்செயலே”

எனவரும் காந்தத்தாலும்.

அன்பேசிவஞானமென்றதை,—“வித்துமதனங்குரமும்போன்றிருக்கு மெய்ஞ்ஞானம்” எனவும்,

அதனாற் பிறப்பொழிதலை,—“வல்லபடி —வாதனையை மாற்றும்வகையிதுவே” எனவும்வரும் திருக்களிற்றுப்படியாராலும் உணர்க. (ரு)

ஒங்குகாஞ்சியூரைநண்ணினார்
தெங்குதெண்ணீர்த்தீர்த்தந்தொட்டனர்
பாங்கிலிங்கம்பதிட்டைசெய்தனர்
ரங்கணன்பிழ்நூசையாற்றினார்.

(இ-ள்.) ஒங்கு காஞ்சி ஊரை நண்ணினார்—வளத்தாலோங்கிய காஞ்சியென்னுந்திருப்பதியை யடைநகர, தென் நீர் தேங்கு தீர்த்தம் தொட்டனர்—தெள்ளியநீர்நிறைந்ததீர்த்தங்கண்டு, பாங்கு இலிங்கம் பதிட்டை செய்தனர்—அதனையலில்சிவலிங்கப்பிரதிட்டைசெய்து, ஆங்கண் அன்பின் பூசை ஆற்றினார்—அவவிடத்தில் அன்பாற் பூசை செய்தனர்.

நண்ணினார், தொட்டனர், செய்தனர் முற்றெச்சங்கள்.

(ச)

ஆற்றும்புருவரன்புநோக்கிய
நீற்றுமேனிரிமலனம்மையோ
டேற்றின்மேலாற்காட்சியீதலும்
போற்றியின்பப்பூணரிமூழ்கினார்.

(இ-ள்.) ஆற்றும் இருவர் அன்பு நோக்கிய நீற்று மேனி நிலன்—தன்னைப் பூசையாற்றிய இருவரது மெய்யன்பினைக் கடைக்கணித்தருளிய திருநீறுசண்ணித்த திருமேனியையுடைய இறைவன், அம்மையோடு ஏற்றின்மேல் காட்சி ஈதலும்— உமையம்மையோடு இடபஜீதி மேலாரோகணித்துக்காட்சித்தந்தருள், போற்றி இன்பம் புணரி மூழ்கினர்—வணங்கிப் பேரின்பமாகிய கடலிலமூந்தினார்கள். (டு)

கரையில் காதல்கைமிகத்தொழும்
புரையிலார்க்குப் பொங்குவெள்ளிமால்
வரையினுள்ளிருள்வழங்கிரீ
ருரையின் வேட்டவரமென்றோதினார்.

(இ-ள்.) கரை இல் காதல் கை மிக தொழும் புரையிலார்க்கு—அளவிறந்தவா சைதம்மைவிழுங்கக் கைகுவித்துவணங்கிய குற்றமில்லாத அவவிருவருக்கும், பொங்கு வெள்ளி மால் வரையினர் இன்னருள் வழங்கி—விளங்கும் வெள்ளிமலையிலெழுந்தரு ளிய இறைவரின்ருள்வருள் செய்து, நீர் வேட்ட வரம் உணர்மின் என்று ஓதி னார்—நீங்கள்விரும்பிய வரத்தைக்கூறுங்களென்று திருவாய்மலர்ந்தார். (சு)

கைகள் கூப்பிக்கண்கள் நீருகச்
செய்யபாதந்தொழுது செப்புலா
ராயனே மெய்யறிவுதந்தெமை
யுய்யக்கோடி புனக்கடைக்கலம்.

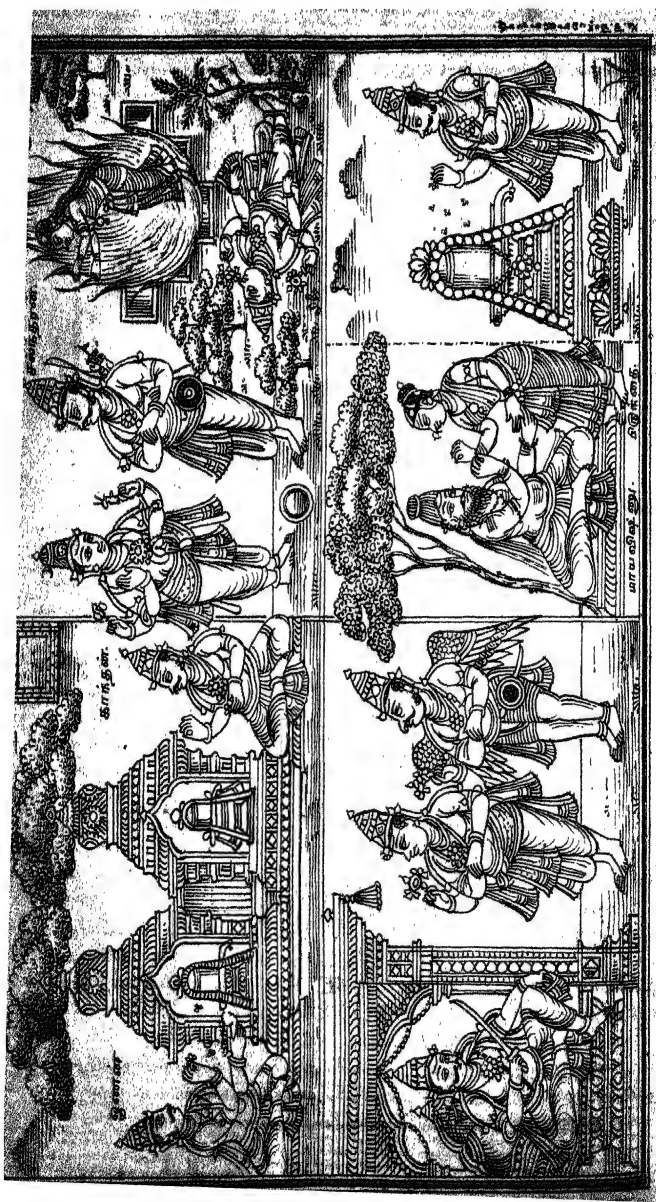
(இ-ள்.) கைகள் கூப்பி கண்கள் நீர் உக செய்ய பாதம் தொழுது செப்பு வார்—கைகளைச் சிரத்தின் மேற்கூப்பிக் கண்களினின்றும் ஆனந்தபாஷ்பம்சிந்தச்செவ ந்த திருவடிகளைவணங்கிக் கூறுவார், ஐயனே மெய்அறிவு தந்து—யாவார்க்குமேலான வனே எங்களுக்குச்சிவஞானந்தந்து, எம்மை உய்ய கோடி—எங்களை உய்ய ஆட்கொ ண்டருளாய், உனக்கு அடைக்கலம்—உனக்கு நாமுகளைடைக்கலம். (எ)

இனைய தீர்த்தமாடியெம்பெயர்
புனையிலிங்கம்போற்றப்பெற்றவர்
நினைவுமுற்றுநிரப்பியீண்டிரீ
யெனையநாளுமினிதுவைகுரவாய்.

(இ-ள்.) இனைய தீர்த்தம் ஆடி—யாங்கள்கண்ட இந்தத்தீர்த்தத்தில் நீராடி, எம் பெயர் புனை இலிங்கம்போற்றப்பெற்றவர்—எமது பெயர்புனைந்த இந்தச்சிவலிங்கத்தைவ ணங்கிப் பெற்றவர், நினைவுமுற்றும்நிரப்பி—எண்ணிய எண்ணமுற்றும்முடித்து, ஈண்டு நீளைய நாடும் இனிதுவைகுரவாய்—இச்சிவலிங்கத்தினிடத்து நீளநாடும் இனிதாக எழுந்தருளாய். (அ)

என்றுபோற்றுமிருவர்க்கன்னவை
மன்றலொற்றைமாவீழலா
னன்றமங்கணல்கிவையினுள்
னன்றுதொட்டோதற்புத்தலம்.

(இ-ள்.) என்று போற்றும் இருவர்க்கு—என்றுவழிபட்டு வணங்கும் அவ்வி ருவர்க்கும், மன்றல் ஒற்றைமாவின் நீழலான்—வாசம்வீசும் ஒப்பில்லாத மாமரத்தின் நீழலில் எழுந்தருளிய இறைவன், அன்னவை நன்றும் அங்கண் நல்கி வைகினுள்

சுலந்தரன்.

மாவலிக்கு. திருநாடு.

சுலந்தரிகுப்படலம்.

சுலந்தரன்.

அவ்வரங்களைப்பெரிதும் அவ்விடத்துத்தந்திருத்தருளினன், அன்றுதொட்டு அஃது அற்புதம் தலம்—அக்காலந்தொட்டு அத்தலம்சிவஞானம் விளைக்குந்தலமாம். (க)

திருவோணகாந்தீந்ந்நிப்படல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் ௧௪௬௦.

ச ல ந் த ரீ ச ப் ப ட ல ம்.

ஓந்போது கொச்சகம்.

ஓணனார்க்கரியவரோணகாந்தன்றளி
நீணகர்மேன்மையைத்தெரிந்தவாநிகழ்த்தினு
மாணமர்காட்சிசான்மற்றதன்வடதிசைப்
பேணியசலந்தரீசத்தியல்பேசுவாம்.

(இ-ள்.) ஓணனார்க்கு அரியவர் - திருவோணநாளிற்குரியதிருமால் அறிதற்கரிய ஐயுறவொழுந்தருளிய, ஓணகாந்தன்றளி நீள் நகர் மேன்மையை தெரிந்த ஆறு நிகழ்த்தினும்—திருவோணகாந்தன்றளியென்னும் பெரிய திருநகரத்தின்பெருமையைத்தெரிந்தவண்ணமெடுத்துக்கூறினும், மாண் அமர்காட்சி சால் அதன் வடதிசை—பெருமைமிக்க தோற்றம்வாய்ந்த திருவோணகாந்தன்றளியின் வடபக்கலில், பேணிய சலந்தரீசத்து இயல் பேசுவாம்—யாவரும் விரும்பிவழிபட்டசலந்தரீசத்தின் வரலாற்றினை யெடுத்துக்கூறுவாம். (க)

சலத்திடைத்தோன்றியோன் சலந்தரப்பெயரிய
குலப்புதழ்த்தானவன்கோநகர்க்காஞ்சியி
னலச்சிவலிங்கமொன்றமைத்துநாளுந்தொழு
துலப்பருமெய்த்தவமுந்நிறினவவழி.

(இ-ள்.) சலத்து இடை தோன்றியோன் சலந்தரப்பெயரிய குலப்புதழ்த்தானவன் - நீர்ப்பெருக்கினிடத்துப்பிறந்தவனாகிய சலந்தரனென்னும்பெயரினையுடையமேன்மைவாய்ந்த புகழையுடைய ஓரசரன், கோநகர் காஞ்சியின்—எல்லாநகரங்களுக்கும் அரசுத்தன்மைவாய்ந்த நகரமாகிய காஞ்சித்திருப்பதியில், நலம்சிவலிங்கம் ஒன்று அமைத்து—நலமமைந்த ஓர் சிவலிங்கத்தைத்தாபனஞ்செய்து, நாளும் தொழுது—எந்நாளும் வழிபட்டுவணங்கி, உலப்பு அரும் மெய்தவம் உந்நிறினன்—கெடுதலில்லாத உண்மைவாய்ந்த தவத்தைச்செய்தான், அவவழி—அவவிடத்தில்.

நீர்ப்பெருக்கில்தோன்றியகாரணத்தால்சலந்தரனென்னும்பெயருடையானது தலால்சலத்திடைத்தோன்றியோன் சலந்தரப்பெயரிய எனவும், அயோத்தி, மதுரைகாசி, அவந்திகை, துவரை, மாயை, காஞ்சியெனப்படும் நகரங்களேழுள்ளும்காஞ்சிமேம்பட்டதாதலால் கோநகர்க்காஞ்சி யெனவும், மனமிந்திரியங்களின்வழிசெல்லாதுநிறம்பொருட்டுவிரதங்களாலுண்டிசுருக்கிக்கோடையிலும், வெயிலிலும், பாரிக்காலத்தும்பனிக்காலத்தும் நீரிலும்நின்று உடற்குவருந் துன்பத்தையோக்காது தனதுநிலையி

சலத்திடைத்தோன்றினென்பதை,—

“சீர்கெழுமண்டமுற்றுந் தெண்புனற்பெருக்கினாடு, நீரிடைவெய்தாத்தோன்று நெருப்பெனவினிது தோன்றி” எனவருங் கூடும்புராணத்தாலும்.

ஏழுநகரங்களுள்ளும் காஞ்சிமேம்பட்டதென்பதை,—

“நிலத்திடைச்சிறந்தநககொனப்படுவரீன்புகழயோத்திமா மதுரை
மலர்ப்பொழிற்காசியவந்திகை துவரைமாயைவண் காஞ்சியென்றுரைப்ப
மலக்குறும்புகூருகரமேழுள்ளமேம்படுகாஞ்சி”

என இந்நூலின் இரண்டாம் காண்டத்திலும் வருதல் காண்க.

(௨)

காட்சித் தந்தருளிய கண்ணகன் மாநிழ
லாட்சியார்த்தொழுதெழுந்தான் மையும் துரையு
மாட்சிசாலிபைமையும் மற்றலர்த்தெறுதலு
மீட்சியின்றருளெனவேண்டி னுன்பின்னரும்.

(இ-ள்.) காட்சி தந்தருளிய கண் அகன் மாநிழல் ஆட்சியார் தொழுது எழு
ந்து—தனக்குக்காட்சித் தந்தருளிய இடம்பரந்தமாமரத்தினதுநிழலை ஆட்சியாகவுடைய
இறைவனை வணங்கியெழுந்து, ஆண்மையும் மதுகையும் ஆட்சி சால் இறைமையும்—
ஆண் தன்மையையும் வன்மையையும் பெருமையமைந்த தலைமைத்தன்மையையும், மா
ற்றலர் தெறுதலும்—பகைவருபா வாங்குதலையும், மீட்சி இன்று அருள் என்னவேண்
டினான்—மீளாதருளாயென்று குறையீரந்தான், பின்னரும்—மீளவும்.

எல்லா அண்டங்களுக்குத் தலைவனாகத் தலைவிரும்பினானதலால் மாட்சிசாலிபைமையு
மெனவும், திருமால் முதலியோராவவரங்கள் அழியாது நிலைபெறவேண்டினானத
லால் மீட்சியின்றருளெனவெனவுக்கூறினார்.

(௩)

நின்னலாலென்னுயிர்ப்பவரின்மையும்
துன்னருமுத்தியிச்சூழலிற்பெறுவதும்
பின்னல்வார்சடையினுருளெனப்பெற்றுமீண்
டன்னவாறுலகுதன்னடிப்படுத்தாளுநான்.

(இ-ள்) நின் அலால் என்உயிர் பீப்பவர் இன்மையும்—நின்னையன்றி என்னு
யினா வாங்குவோரில்லாமையும், துன்அரும் முத்திஇருமுலில் பெறுவதும்—அடைத
ற்கரியமுத்தியை இத்திருத்தளியிலடைதலுமாகிய இவ்வரங்களை, பின்னல் வார்சடை
யினாய் அருளெனப்பெற்றுமீண்டு—பின்னியநீண்ட சடையையுடையாய் இவ்வரங்களை
யருளாயென்று பெற்றுத் திரும்பி, அன்ன ஆறு உலகுதன அடிப்படுத்து ஆளுநான்—
அவவாறே உலகங்களைத்தன்னடிக்கீழ்ப்படுத்தியாளுங்காலையில்.

(௪)

இந்திரன் முதலியவெண்டிசைக்கிறைவரைக்
கந்தமென்மலர்மிசைக்கடவுளைவென்றுபின்
பைந்துழாய்க்குரிசிலைப்பன்னகப்பகையொடும்
வெந்திறனாகபாசத்தினால்வீக்கினான்.

(இ-ள்.) இந்திரன் முதலிய எண்டிசைக்கு இறைவரை—இந்திரன் முதலாக எட்டு
த்திக்குகளுக்கும் தலைவராயுள்ளவரையும், கந்தம் மெல்மலர்மிசைக்கடவுளை வென்று—
வாசம்வீசும் மெல்லியதாமரைமலர்மேல் வசிக்கும் பிரமணியும்வென்று, பின் பைந்து
ழாய் குரிசிலை—பின்புபுரியதுழாய்மாலையையணிந்த திருமலை, பன்னகம் பகையொடும்
வெந்திறல் நாகபாசத்தினால் வீக்கினான்—கருடனோடும் கொடிய வன்மைவாய்ந்தநாக
பாசத்தினாகட்டினான்.

(௫)

சிறையிடைமாட்டினன் சிற்சிலநாட்செல
வறைகழல்வானவர்வணங்கிரிந் தவணனைக்

குறையிரத்தனையனைக்கொண்டுமீண்டேகிறார்

பிறையெயிறம்வுணனும்பெருமிதத்துறையுநான்.

(இ-ள்) சிறை இடை மாட்டினன்—சிறையில்வைத்தான், சிற்சிலநாள்செல்ல—சிலநாள்கழிய, அறைகழல்வானவர்அவுணனைவணங்கிநின்று—ஒலிக்கும்வீரகண்டையயணிந்த தேவர்கள் வணங்கித் தாழ்ந்து, குறைஇரந்து அனையனைக்கொண்டுமீண்டுகிறார் — குறைகூறி அத்திருமலைச்சிறையினின்றுமீட்டமீளத்திரும்பினார்கள், பிறை எயிறு அவுணனும் பெருமிதத்து உறையுநான் — இளஞ்சந்திரனையொத்த வக்கிரதந்தத்தையுடையசலந்தராசரன் இறுமாப்போடு அரசுசெய்துவசிக்குங்காலையில்.

மீண்டு-செயவெனெச்சத்திரிபு.

(ஈ)

இறுதிநாளமிகத்தலினெறுழ்விடைப்பாகனைத்

தெறுவென்றெழுந்துபார்கயிலையைச்சேறலு

முறுதுபர்ச்சிறையிடைபுறையுநானன்னவல்

பெறுமனைக்கிழத்தியைக்காமுறும்பின்னேகோன்.

(இ-ள்.) இறுதிநாள்அடுத்தலின்—தனக்குஅழிவுநாளமிகத்தலால், எறுழ்விடைப்பாகனை தெறுவல்என்று எழுந்து உயர் கயிலையைசேறலும் — வலியிடுபவர்க்கியையுடையஉருத்திரமூர்த்தியைக்கொல்வேனென்றுபோர்க்கெழுந்துஊழிதோறோங்குந்திருக்கயிலையையடைய, உறுதுயர்ச்சிறைஇடைஉறையுநான்—மிகக்குன்பம்வாய்ந்தசிறைக்களத்தில்வசிக்குங்காலையில், அன்னவன்பெருமனைக்கிழத்தியைகாமுறும்பின்னேகோன்—அச்சலந்தராசரன் இல்லாழ்க்கைக்குரியபிருந்தையைவிருப்பியதிருமால். (ஏ)

அற்றமீதென்றறிந்தம்மனைப்புறமுறத்

தூற்றமும்பொழிலிடைத்தூத்தவவடிவுசொண்

முற்றிடக்கண்டனளொசியிடைப்பிணைமுலை

முற்றிழைதாழ்ந்துமுன்னின்றிதுவினவுவாள்.

(இ-ள்.) ஈது அற்றம் என்று அறிந்து—இதுசமயமென்றறிந்து, அமுனைபுறம் உறுதூற்றமும்பொழில் இடை தூத்தவவடிவுகொண்டு உற்றிட—அந்தச்சலந்தராசரன் கோயிலின்புறத்துப் பொருந்தநெருங்கியமலர்களையுடைய சோலையினிடத்தில் புனிதமாகியதவவேடங்கொண்டேவர, ஒசுஇடைபிணைமுலைமுற்றிழைகண்டனள்—துவளும்இடையையும்பெருத்தமுலையையும்தொழில்முற்றிய ஆபரணத்தையுமுடையபிருந்தைகண்டு, தாழ்ந்து முன்னின்று இது வினவுவாள் — வணங்கி முன்னேநின்று இதுனை வினவாதினரால்.

(அ)

நற்றவத்தடிகளீர்ந்திமுடிக்கடவுளைச்

செற்றுமீள்வேனெனச்சென்றவெங்கொழுநர்பால்

வெற்றியோதோல்வியோவினைவதொன்றறிகிலே

நெற்றிதுமொழியினீர்ொன்னமால்கூறுவான்.

(இ-ள்) நல் தவத்து அடிகளீர்—நல்லதவத்தால்மேம்பட்டவர், நதிமுடிக்கடவுளை செற்று மீள்வேன்னெனசென்ற எம் கொழுநர்பால்—கங்கையையணிந்தசடாமுடியையுடையசிலபெருமானைவென்றுகிரும்புவேனென்று போர்க்குச்சென்றவெமதுகணவரிடத்து, வெற்றியோ தோல்வியோ வினைவது—வெற்றியோதோற்போவினைவது, ஒன்று அறிகிலேன்—சிறிதுமறியேன், இதுஎன்றுமொழியினீர்ரென்ன — இதுஎத்தன்மைத்தாம்நீர்கூறுமின்னன்றுபிருந்தைவினவ (திருமால்கூறுவான்.)

(ஈ)

அஞ்சபூதங்களும்வற்றிடைப்பொருள்களும்
பஞ்சதீபட்டதுபடவிழிதிறந்தருள்
செஞ்சடைப்பகவல்முன்சென்றவருய்ந்துளார்
புஞ்சவெள்வளைபினையுறிந்திலேபோலுநீ.

(இ-ள்) புஞ்சம் வெள்வளையினாய்—கிரண்ட வெள்ளியவளையையுடைய பிருநதையே, அஞ்சபூதங்களும் அவற்றிடைப் பொருள்களும் — பஞ்சபூதங்களும் அவற்றினிடத்துள்ளபொருள்களும், பஞ்சதீபட்டதுபட விழிதிறந்தருள் செஞ்சடைபகவன்முன்—தீயில்பஞ்சப்பட்டபாடுபட, இறைவன்முன்சென்று உயர்ந்துஉளார்எவர்—போர்க்குச்சென்று உயர்வாழ்ந்தோர்எவர், நீ அறிந்திலேபோலும்—நீ அறியாய்போலும்.

பிருதிவிமுதலிய அஞ்சபூதங்களும் மண்டிலங்களாதலால்அவற்றிலுள்ள இயங்கியற்பொருள்களும்நிலையிற்பொருள்களும் என்பார்அவற்றிடைப்பொருள்களுமெனவும், காமன்பட்டது கண்கூடாதலால் அப்பொருள்களெல்லாம் நீறுபடுமென்பார் அவற்றிடைப்பொருள்களும் பஞ்சதீபட்டது படவிழிதிறந்தருள் பகவனெனவும், இன்பம்வினைக்கும் புன்னகையால் திரிபுரம்பட்டபாடு கண்கூடாதலால்யாவைவுஞ்சுட்டெரிக்குந்திக்கண்ணாற்படும்பாடு கூறவேண்டுமோவென்பார் முன்சென்றவருய்ந்துளாராவொனவுக்கறிஞர்.

(௧௦)

அன்னபேராளனுடமரினுக்கேகலாற்
பன்னகப்பட்டமெனப்பரந்தகலஞ்சுலா
யுன்னுடைக்கேள்வனும்பொன் றுவா னுண்மைகா
ணென்னவாய்விண்டனவ்வளைகரந்தெய்தினுன்.

(இ-ள்) பன்னகம் படம்என்னப்பரந்த அகல்அஞ்சுலாய் — பாம்பின்படத்தை யொத்துப்பரந்தஅஞ்சுலையுடையாய், அன்னபேராளன்ஓடு அமரினுக்குகலால்—அப்பேராற்றலுடையோனிடத்துப்போர்க்குச்செல்லுதலால், உன்உடையகேள்வனும் பொன்றுவான்உண்மைகாண்என்ன—உன்னுடையபுருடனும்இறப்பானிதுசத்தியமென்று, வளைகரந்துளய்தினுன் வாய்விண்டனன்—பாஞ்சசன்னியத்தமைதைத்துத்தவவேடங்கொண்டுவந்ததிருமால் திருவாய்மலர்ந்தனன்.

பன்னகப்பட்டமெனப்பரந்த கலஞ்சுலாய் என்றது அவளிகையாமையால்மீண்டு தன்னுருக்கரந்து சலந்தரன்வடிவாய்த் திருமால்வந்து அவளின்பத்தை அகர்த்திருந்தனன்என்பது தோன்றுதல்காண்க.

(௧௧)

கலிநிலைத்துறை.

அந்தவெல்லையோர் தானவன்பங்கிசோர்ந்தலையச்
சந்தமென்புயத்துகிலுடைசழங்கவேரொழுக
வுந்துநெட்டுயிர்ப்பெறியமெய்நடுக்குறவோடி
வந்துதோன்றிவாய்புலரநின் றின்ன துவகுப்பான்.

(இ-ள்) அந்த எல்லை ஓர் தானவன்பங்கிசோர்ந்து அலைய—அந்தஅமையத்திலுரசுள்ளிகைகூலிந்தசையவும், சந்தம்மென்புயத்துகில்உடைசழங்க வேர் ஒழுக—சந்தனக்குழம்பணிந்தபுயத்திலுணர்ந்தஉத்தரீயஞ்சரியவும்வேர்வைசிற்தவும், உந்து நெட்டுயிர்ப்புறிய மெய் நடுக்குற ஒடிவந்துதோன்றி—விடும்பெருமூச்செறியவுந்தேகம்நடு

ங்கவுமோடிவந்துமுன்னேபுலப்பட்டி, வாய்புலர நின்று இன்னது வகுப்பான்—வாய்நீர் வறப்பநின் நிதனைக்கூறுவான்.

(கஉ)

இறைவி சின்மறனிக்கொழுநனீள்கயிலையினிளவண்
டறைகடுக்கையான்றையறைகூவுமவ்வளவி
னறைமலர்க்கரங்கணிச்சியேனாக்கினுனமது
நிறைகடற்பெரும்படையெலாநீற்றினுனதன்பின்.

(இ-ள்.) இறைவி—தலைவியே, நின் தனி கொழுநன் நீள்கயிலையின் இளவண்டு அறை கடுக்கையான் தன்னை அறைகூவும் அவ்வளவில்—உனதுகணவனாகிய சலந்தரன் ஓங்கியசயிலையின்கண் இளமைவாய்ந்தவனென்கள் தேனுண்முகசபாமென்கொன்றை மலர்மாலையையணிந்த சிவபெருமானைப் போர்க்குழைக்குமவவமையத்தில், நறை மலர் கரம் சணிச்சியான் நோக்கினான் — வாசங்கமழந்தாமரைமலையொத்ததிருக்கரத்தில் பரசினையேந்தியபெருமானெற்றிக்கண்ணுலநோக்கி, நமது நிறைகடல் பெரும் படை எல்லாம் நீற்றினான்—நமது கடல்போலநிறைந்த ஆயிரங்கோடிசேனாவெள்ள நகனையும் நீறுபடுத்தினான், அதன்பின்—அதற்குப்பின்னர்.

நெற்றிக்கண்ணுலநீறுபடுத்தினென்பதையும், ஆயிரங்கோடிசேனாவெள்ளமென்பதனையும்,—

“திங்கள்ங்கண்ணிப்புத்தேனுதல்விழிதிறப்பவாங்க
ணங்கியம்பொறியொன்றெய்தியாயிரகோடிவெள்ளம்
வெங்கண்வாள்வணர்தம்மைச்சாம்பராய்விளியுறப்
பொங்குவெஞ்சிறத்தூப்பினவணர்கோன்போரினேற்றான்”

எனவருங் கூடம்புராணத்தாலுணர்க.

(கரு)

பரிதிமண்டிலமாயிரமெனக்கதிர்பரப்பு
முருவவாழியொன்றாக்கினனொளிரும்படையாற்
பொருவலித்திறம்சலந்தரன்பொன்றினுனதனை
வெருவிநீளிடைக்கண்மீண்டும்இத்தலைப்போந்தேன்.

(இ-ள்.) ஆயிரம் பரிதி மண்டிலம் என்ன கதிர்பரப்பும் உருவஆழி ஒன்றுஆக்கினன்—ஆயிரஞ்சூரியமண்டிலம் ஒருசேரக்கூடானுற்போலக்கிரணத்தைப்பரப்பு முருவமைந்த ஓர்சக்கரத்தைத் தனது திருவடிவிரலாற்சமைத்தனன், ஒளிரும் அ படையால் பொரு வலிதிறல் சலந்தரன் பொன்றினான்—(எனது அம்புக்குநீயிலக்காகா யிதனையெடுத்து உனதுதலைமேல்வைக்கில் உன்னொடுபோர்செய்வேன் என்றவளவில் தானெடுத்தவைத்த) விளங்குச்சக்கரத்தால் போர்செய்யுஞ்சலந்தராகரன் இறந்தனன், அதனை நீர் இடை கண்டு வெருவியீண்டு இத்தலைபோந்தேன்—அதனைச்சேய்மையில்நின்று கண்டஞ்சித்திரும்பி யிவ்விடத்தில்வந்தேன்.

திருவடிவிரலாற் சக்கராஞ்சமைத்தமையும், என்னம்புக்கிலக்காகாய் இதுதனையெடுத்தானினனொடு போர்செய்வேன என்பதனையும்.

“ஏற்றிகலவணன்றன்னையம்பிரானகைத்துநோக்கி
யாற்றலையெனதுவாளிக்கெனவுரைத்தலங்குசெம்பொற்
காற்றலவிரலாற்கீறிக்கடுப்பினோர்நெமிபண்ணித்
தோற்றுமீதெடுக்கிலுள்ளோடமர்செயத்துணிவலென்றான்,
என்றலுமவுணர்கோமானிலங்குவாளெயிறுகின்று

அசு

பொன்றவழ்திகிரிக்கூற்றைவருந்தொடுமெடுத்தும்பொங்கித்
தன்றலையீதுவைப்பத்தலைமுதலடியீராகக்
குன்றிருகூறுசெய்தாலெனவுட்குறைத்ததன்றே”
எனவருங் கூர்மபுராணத்தாலுணர்க.

(கசு)

என்றவாய்மொழிகேட்டலுங்கொம்பரையிழந்த
மன்றலங்கொடிபோற்கிடந்தலமருமயிலை
வென்றிவேள்படைதொனைத்திடமெலிவுறுநெடியோன்
சென்றுபற்றினன்றிருந்திழைகுறித்திதுசெப்பும்.

(இ-ள்.) என்ற வாய் மொழி கேட்டலும்—என்றுகூறிய வார்த்தையைக்கேட்டு
கொம்பரை இழந்த மன்றலும் கொடிபோல் கிடந்து அலமருமயிலை—தான்படர்த்த
குப்பற்றுக்கோடாயிருந்த கொம்பினையிழந்த வாசமமைந்தகொடிபோலக்கிடந்துவருந்
தும்மயில்போல்பவளை, வென்றி வேள்படை தொனைத்திட மெலிவுறு நெடியோன் செ
ன்றுபற்றினன்—வெற்றியமைந்தமன்மதனம்புசென்றுதொனைக்கமனமெலியுந்திருமால்
சென்றுகைப்பற்றினன், திருந்திழை குறித்து இது செப்பும் — பிறந்தையானவன்
திருமால்கருத்தைபுணர்ந்து இதனைக்கூறுவான்.

அவன் வாய்மொழியைக்கேட்டு நம்மைத்திருமால் வஞ்சித்துப்புணர்ந்தானெ
னச்சினந்து உன்னவதாரங்களுள் உன்மனைவியை யரக்கனிடத்துப் பறிகொடுத்துவரு
ந்துவைவென்று அத்திருமாலுச்சபித்தனனென்றதை, “என்றவாய்மொழிகேட்டலும்”
என்றஅதிகாரத்தார் கொள்க.

(கரு)

மன்னுகேள்வனையிழந்துளேன்வைகல்மூன்றாகவழி
பின்னைரினம்னைக்கிழத்தியேயாகுவல்பெரும
வென்னவஞ்சித்துநீங்கினண்மனையகத்தெய்தி
வன்னிபுக்குயிர்விடுத்தனள்கற்பினில்வழாதாள்.

(இ-ள்.) பெரும—பெருமானே, மன்னு கேள்வனை இழந்துள்ளேன்—நிலைபெ
ற்ற எனதுகணவனையிழந்தேன், வைகல் மூன்று அகன்ற பின்னை—இன்றுமுதல் மூன்று
நாள்கழிந்தபின், நின் மனைக் கிழத்தியே ஆகுவல் என்ன—உனதுமனைவியாகின்றே
னென்று, கற்பினில் வழாதாள் வஞ்சித்து நீங்கினள் மனை அகத்து எய்தி வன்னி புக்கு
உயிர்விடுத்தனள்—சிறிதுவ்சற்பினின்றும்வழாதபிருந்தை திருமலைவஞ்சித்து அவன
கையினின்றூங்கித் தனதுகோபிலையடைந்து தீயிற்பாய்ந்து உயிர்விட்டாள். (கசு)

அறுசீர்க்கழ்நெடில் விநீந்தம்.

ஏம்பலோடுறையுமாயனித்திறமுணர்ந்தானந்தச்
சாம்பரிந்புரண்டுபெய்க்கோட்டலுர்தம்மின்மாழ்கித்
தேம்பினானையாள்செல்வத்திருவுருவுளத்திற்பீட்டி
யோம்பினுனைன்செய்வானங்குழித்தானெடுநாளிப்பால்.

(இ-ள்.) ஏம்பலோடு உறையும் மாயன் இத்திறம் உணர்ந்தான்—காமத்துள்
பத்தால்நானெண்ணி உயிர்சமந்திருக்குந்திருமால்பிருந்தையிறந்திடுச்செய்தியைக்கேள்
வியுற்று, அந்த சாம்பரிந் புரண்டு - அவள்நீராகிய சாம்பரிடத்தில் விழுந்துபுரண்டுபேப்
கோடப்பட்டவர் தம்மின் மாழ்கி தேம்பினான்—பேயால்கொள்ளப்பட்டவரைப்போல
மகிமயங்குவருந்தினான், அநையாள் செல்வம் திருவுரு உளத்தில் தீட்டி ஒம்பினான்—அ
ப்பிருந்தையினது பொலிவமைந்த திருவுருவத்தை மனமாகியபடத்திலெழுதியிடைவி

டாது பாதுகாத்தான், என் செய்வான்—இதுவன்றியென்னசெய்வான், அங்குநெடுநான் உழித்தான்—அவலிடத்தில்நெடுநான் சமுன்றுதிரிந்தான், இப்பால்—இப்பறம்.

உணர்ந்தான் முற்றெச்சம்.

(௧௭)

இமையவர்பலருமாலையெங்கணுந்தேடிக்காணார்
சுமையரீள் கயிலைநண்ணித்திருவடிவணங்கிக்கூட
வமையெனத்திரண்டுநீண்டுபசுந்தணியிலங்குபொற்றேரு
ஞமையொருபாகத்தென்கோனவன்றிறமுணர்ந்துசொல்லும்.

(இ-ள்.) இமையவர் பலரும்மாலை எங்கணும் தேடி காணார்—தேவர்கள் பலரும் திருமாலைத்தேடிக்காணாமல், சுமையம் நீள் கயிலை நண்ணி திருவடி வணங்கி கூட—சுகரங்களாலுயர்ந்தோங்கிய திருக்கயிலையையடைந்து சிவபெருமான் திருவடியைவணங்கிக் கூட, அமை என திரண்டு நீண்டு பசந்து அணி இலங்கு பொன் தோள் உமை ஒரு பாகத்துளங்கோன்—மூங்கில்போலத்திரண்டுநீண்டுபசந்து ஆபரணத்தால்விளங்கும் பொன்னிறம் வாழ்ந்த திருத்தோள்களையுடைய உமையம்மையை யொருபாகத்திலுடைய எமகிறைவன், அவன் திறம் உணர்ந்து சொல்லும்—அவனது வரலாற்றையுணர்ந்து திருவாய்மலர்ந்தருளுவன்.

(௧௮)

சொற்பயில்கமலேகேள்வன்சலந்தரன் துணைவியாய்
கற்பினிற்சிறந்தகாமர்விருந்தையைக்காமுற்றன்னான்
பொற்புருவிழந்தவிம்ப்பொடியிடைக்கிடக்கின்ருளால்
விற்பொலிவிசம்பின்வாழ்க்கைவிண்ணவர்கேண்மினென்னு.

(இ-ள்.) சொல் பயில் கமலே கேள்வன்—புகழ்மைந்தஇலக்குமிக்கணவனாகியதிருமால், சலந்தரன் துணைவியாய் கற்பினில் சிறந்த காம மருவுவிருந்தையை காமுற்று—சலந்தரன்மனைவியாகிய கற்பிற்சிறந்தவிருப்பஞ்செய்யும் பிருந்தையைவிரும்பி, அன்னான் பொற்பு உருவு இழந்த சமம் பொடி இடை கிடக்கின்றான்—அப்பிருந்தையின் பொலிவுவாய்ந்த வடிவுரீறுபட்டசுகோட்டின் சாம்பரிலம்மயங்கிக்கிடக்கின்றான், வில் பொலி விசம்பின்வாழ்க்கை விண்ணவர் கேண்மின் என்று—கிரணம்விளங்கும் விண்ணுலகவாழ்க்கையையுடையதேவர்களே கேளுங்களென்று.

காமமருவு காமர்தொகுத்தல்விகாரம்.

(௧௯)

பாயபல்லுலகுமீன்றபனிவரைப்பிராட்டிமேனிச்
சேயொளிக்கலவைச்சாந்தினழுக்கினைத்திரட்டிநல்கி
நீயிரிங்கிதனையந்தரீற்றிடைவித்துவீரேன்
மாயவன்மயக்கந்தீர்க்குமரங்கண்மூன்றுளவாமென்றான்.

(இ-ள்.) பாய பல் உலகும் ஈன்ற பனி வரைப்பிராட்டிமேனி—பரந்தலவண்டங்களையுமின்றங்கண்ணியாயுள்ள உமையம்மையின் நிருமேனியிலுள்ள, சேய் ஒளி கலவை சாந்தின் அழுக்கினை திரட்டி நல்கி—செந்நிறம்வாய்ந்த கலவைச்சந்தனமாகிய வழுக்கைத்திரட்டித்தந்து, நீயிர் இதனை இங்கு அந்த நீரிடைவித்து வீரோல்—நீங்கள் இவ்வழுக்கினை இவ்விடத்தில் அந்தச்சாம்பரில்விதைப்பீரோயானால், மாயவன் மயக்கம் நீர்க்கும் மரங்கள் மூன்று உளவும் என்றான்—திருமாலதுகாமமயக்கத்தை யொழிக்கும் மூன்றுமரங்கள் முனைக்குமென்று கூறியருளினான்.

(௨௦)

வண்ணவரதனையுமுறுஷ்டைகொடுவணங்கிப்போந்து
தண்ணைகவிருந்தைவீந்தசாம்பரின் வித்தலோடு

மண்ணலந்துளவமங்கேழ்நெல்லிநீளகத்திமூன்றுங்
கண்ணெதிர் தோன்றக்கண்டாண்கரியவன் மகிழ்ச்சிகொண்டான்.

(இ-ள்.) விண்ணவர் அதனை ஏற்று விடைகொடு வணங்கி போந்து—தேவர்
கள் அவ்வழங்கினைக் கையிலெந்திவிடைபெற்றுத் தொழுது சென்று, தன் நகை விரு
ந்தை வீந்த சாம்பரில் வித்தலோடும்—குளிர்த்தபுன்னகையுடையபிருந்தைநீராகியசாம்
பரில் விதைக்க, அண்ணல் அம் துளவம் அம் கேழ் நெல்லி நீள் அகத்தி மூன்றும்—பெ
ருமைவாய்ந்த அழகியதுளபும் அழகியநிறம்வாய்ந்த நெல்லியும் ஒங்கிய அகத்தியும்
ஆகியமூன்றுமரங்களும், கண் எதிர் தோன்ற கரியவன் கண்டான் மகிழ்ச்சி கொண்டா
ன்—தனதுகண்களுக்கெதிரோ முனைக்கத்திருமால் கண்டு மகிழ்கூர்ந்தான். (உக)

மென் துணர்த்துளவந்தன்னை விருந்தையாத்துணிந்து புல்லிக்
குன்றருங்கமுமனீங்கிக்குலவுதன்னிருக்கைசார்ந்தான்
மூன்றுபுதுழாய்முன்மூன்றுந் துவாதசிவழுத்தப்பெற்றோர்க்
கன்றினர்க்கடந்தமாயோராரருள்கருமன்னே.

(இ-ள்.) மெல் துணர் துளவம் தன்னை விருந்தை ஆக துணிந்து புல்லி - மெல்
வியபூங்கொத்தையுடைய துளவினை அப்பிருந்தையாகத் துணிந்துதழுவி, குன்றறும்
கமுமல் நீங்கி குலவு தன் இருக்கை சார்ந்தான்—குறைதலில்லாத அத்துன்பத்தினின்
றுநீங்கிவிளங்கும்தனதுவைகுந்தத்தை யடைந்தான், துன்று பூம்துழாய் முன் மூன்
றும் துவாதசி வழுத்த பெற்றோர்க்கு—மலர்நெருங்கிய துழாய் முதலிய வம்மூன்றுமர
ங்களையும் துவாதசிதியிலவணங்கப்பெற்றவர்க்கு, அன்றினர் கடந்தமாயோன் ஆர்
அருள்கருக்கும்—பகைவனாவென்றதிருமால் நிறைந்த அருளினை அவர்களுக்குச்சுரந்து
அருளுவான்.

துவாதசி அவர்க்குரியகிணமாதலால் துவாதசிவழுத்தப்பெற்றோர் எனக்கூறி
னும் துழாயணிதலும் ஏனையவற்றையுட்கொள்ளாதது மென்பொருள் கொள்க. (உஉ)

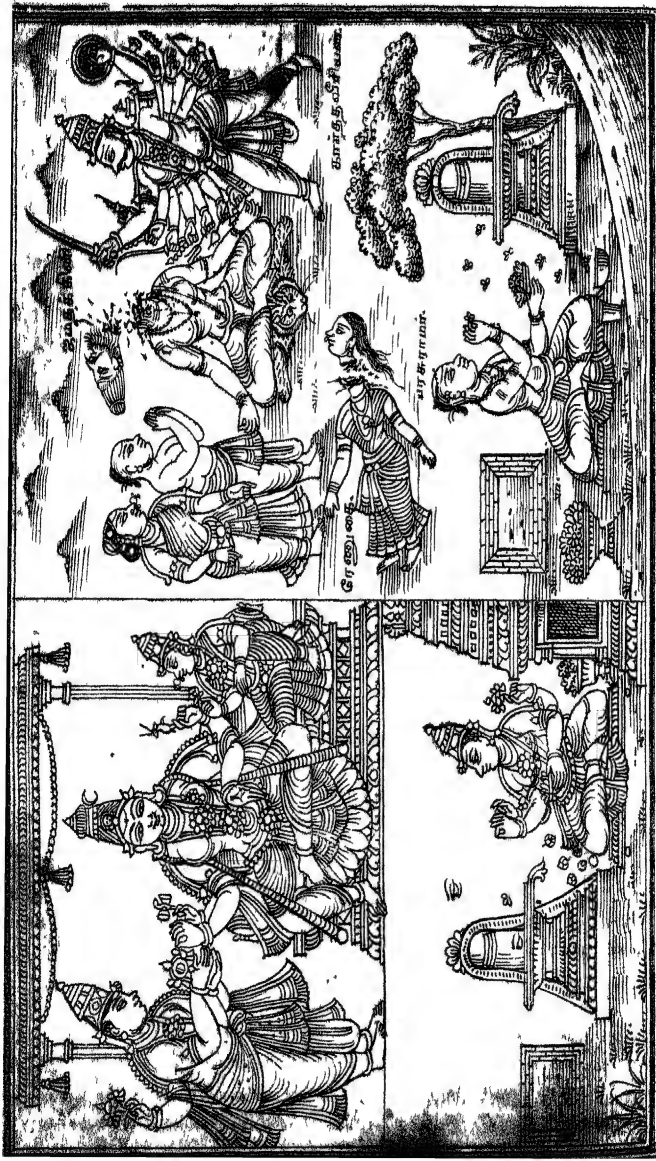
தடவரையிகந்ததிண்டோட்சலந்தரன்கயிலைவெற்பில்
விடபிடற்றிறையால்வீந்துவினனர்க்காஞ்சிவைப்பிற்
படரொளிப்பிழம்பாய்த்தோன்றிப்பரசுதன்னிலங்கமூர்த்தத்
துடனுறக்கலந்தானனனேன்பெருமையாருரைக்கவல்லார்.

(இ-ள்.) தடவரை இகந்த தின்ன தோள் சலந்தரன்—பெரியமேருமலையைவெ
ன்ற தின்னைய தோளையுடைய சலந்தரசுரன், கயிலை வெற்பில் விடம் மிடறு இறை
யால்வீந்து—கயிலையங்கிரியிலெழுந்தருளிய விடத்தையடக்கிய ஸ்ரீ கண்டத்தையுடைய
இறைவனால் உயிரிழுந்து, வியன் நகர் காஞ்சி வைப்பில் படர் ஒளி பிழம்பாய்தோன்றி-
பரந்தநகரமாகியகாஞ்சித்திருப்பதியில்பரவிய ஒளித்திரட்சியாய் எழுந்தருளி, பரசு
தன் இலிங்க மூர்த்தத்து உடன் உற கலந்தான்—தன்னல்லபிபட்டு வணங்கப்படும்
சிவலிங்கமூர்த்தத்தில் இரண்டறக்கலந்தான், அன்னேன் பெருமை யார் உரைக்கவல்
லார்—அச்சலந்தரன் பெருமையை யார்தானெடுத்துக் கூறவல்லவார்.

சிவபெருமானால் தனக்குஇறுதிவந்தவிடத்துத்தன்னாம்பூசிக்கப்பட்டஇலிங்கத்
தில் கலத்தலை முன்னேகுறையிரந்துபெற்றனனாதலால்இலிங்கமூர்த்தத்துடனுறக்கலந்
தான் என்றார். (உங)

சலந்தரீசப்படல முற்றிற்று.

ஆட திரு வி ரு த்த ம் ௧௪௯௩.

திருமாற்பேற்றுப் படலம்.

அறுசீர்க்கழ்நெடில்விநீதம்.

வணங்குநர்க்கிருமைப்பேறுமேன்மையின்வழங்கியெங்கோ
னிணங்கியசலந்தரீசவரவினையெடுத்துச்சொற்றூ
மணங்களுரடல்பாடல்முழக்கருவணிநீள்விதிக்க
கணக்கெழுதிருமாற்பேற்றுக்கடிநகர்ப்பெருமைசொல்வாடி.

(இ-ள்) வணங்குநர்க்கு இருமை பேறு மேன்மையின் வழங்கி—தம்மைவணங்
குவோர்க்கு இம்மை மறுமைப்பயன்களை மகிழ்ச்சியோடுதந்து, ஏன்கோன் இணங்கிய
சலந்தரீசம் வரவினை எடுத்து சொற்றாம்—எமதுபெருமானெழுந்தருளிய சலந்தரீசத்
தின்வரலாற்றையெடுத்துக் கூறிலும், அணங்கு அன்னர் ஆடல் பாடல் முழக்கு அருத
அணி நீள் வீதி கணம் கெழு திருமாற்பேறு—தெய்வப்பெண்களையொத்தநாடகப்பெ
ண்களது ஆடல் பாடல் முழக்கம்நீங்காத அழகியரீண்டலீதியின்கூட்டங்கள்நெருங்
கியதிருமாற்பேறென்னும், கடி நகர் பெருமை சொல்வாம்—காவல்லுண்டநகரத்தின்
பெருமையை எடுத்துக்கூறுவாம்.

(க)

குவலையங்காவல்லுண்டகுபனெனுமரசற்காகச்
சிவநெறித்ததிசியோடுஞ்செருச்செய்நாள்விடுத்தவாழி
தவமுனிவயிரயாக்கைதாக்கிவாய்மடிதலோடுங்
கவலுறுமனத்தனிக்கிடுஞ்சமர் துறந்தமாயோன்.

(இ-ள்) குவலையம் காவல் பூண்ட குபன் எனும் அரசற்குஆக—நிலவுலகுகாவ
ல்லுண்டகுபனென்னும்அரசன் நிமித்தமாக, சிவம் நெறி ததிசி ஓடும் செரு செய்
நாள்—சிவஞானநெறியினின்ற ததிசிமுனிவனோடும் போர்செய்யுங்காலையில், விடுத்த
ஆழிதவ முனி வயிரம் யாக்கை தாக்கி வாய்மடிதலோடும்—அம்முனிவன்மேல் தானெ
றிந்தசக்கரமானது தவத்தையுடைய அத்ததிசிமுனிவர் வச்சிரதேகத்தின்மேல்தாக்கி
வாய்மடிய, கவல் உறு மனத்தன் ஆகி கடுஞ் சமர் துறந்த மாயோன்—வருந்துமனத்
தையுடையவனாகக் கொடியபோர் த்தொழிலைக்கைவிட்டதிருமால்.

குபனென்னும்அரசனோடு ததிசிமுனிவர்நட்பாயிருந்தகாலையில் ஓர்நாளிருவரு
க்கும்பெருங்கலாம்வினைய, அவ்வரசன்வச்சிராயுத்ததால்துண்பெட்டஅத்ததிசிமுனிவன்
சச்சிரனுயிர்பெற்று, இட்டசித்தீச்சரஞ்சென்று சிவபெருமானைவழிபட்டு வச்சிரதே
கம்பெற்று, மீண்டுஅக்குபனுடைய சிரசையிடக்காலால்உதைத்துருட்ட, அக்குபன்பொ
ருட்டாகத்திருமால் சக்கரத்தையேவி அச்சக்கரம் வாய்மடிதலால்அத்திருமால்புறங்
கொடுத்தனன் என்பது முன்னர்க்கூறிய இட்டசித்தீச்சரப்படலத்தின் வரலாறுதலா
ல்வயிரயாக்கைதாக்கி வாய்மடிதலோடும் என்றார்.

(உ)

இனிப்படைபெறுவதெவ்வாறென்றுவாள்வணர்க்காற்றாப்
பனிப்புடையிழைபூர்தம்மையுசாவினன்படைக்கெல்லாந்
தனிப்பெருங்குருவாய்சன்சலந்தரனமடியக்கண்ட
சினப்பொறிசிறுநூல்துவாய்த்திகிரியொன்றுளதென்றோரந்தான்.

(இ-ள்) இனிப்படை பெறுவது எவ்வாறு என்று வாள் அவணர்க்கு ஆற்றாத
பனிப்புடைய இமையோர் தம்மை உசாவினன்—அவனுருயிர்வாங்க இனியேறுசக்கரம்
பெறுவதெவ்வாறென்று வாரிவைத்து அசுரருக்குப்புறம் கொடுத்தநடுக்கத்தையுடைய

தேவர்களைவினவி, படைகட்டு எல்லாம் தனி பெருங்குருவாய்—ஆயுதங்களுக்கெல்லாம் ஒப்பில்லாதபெரியகுருமூர்த்தமாய், ஈசன் சலந்தரன் மடிய கண்ட சினம் பொறி சிதறும் தீவாய் திகிரி ஒன்று உளது என்று ஓர்ந்தான்—சிவபெருமான் சலந்தராகரன் மடியத் திருவிரல்துதியாற் கண்டகோபமாகிய புலிங்கஞ்சிந்தும்தியைவாயிலுடையசுத ரிசனமென்னுஞ் சக்கரம்ஒன்றுண்டு என்று தானுணர்ந்தான்.

புலிங்கம் தீப்பொறி, திருவிரல்துதியால் சக்கரங்கண்டமையை முன்னர்ப்பட லத்திற்காண்க. சலந்தரன்மடிந்தபின் அவ்வசுரனுக்கு உவ்வினராயுள்ள அசுரர்கள் நமது குலத்தைத்தேவர்கள் வேரோடு கெடுக்கின்றனரோ அவர்களைநாம் வேரறக்களேவோமெ ன்று இத்திரன்முதலியோரோடு போர்செய்ய, அவ்வித்திரன்முதலியோர் போர்க்காற்றா துதிருமாவிடத்துக்கூற, அவர்கள் குறைதவிர்க்கக்கருகியகிருமால் தனதுசக்கரம்பவாய் மடிந்தமையைக்கருகினனாதலால் இனிப்படைபெறுவதெவ்வாறு எனவும், அதனைத் தேவர்களோடுகுழந்தனனாதலால் அவுணர்க்காற்றாப்பணிப்புடையமையோர் தம்மை யுசாவின்ன எனவும், எல்லாப்படைகளுக்கும்நீதலைமையுண்டுளதாதலால் படைகட்டெக் கல்லாந்தனிப்பெருங்குருவாயெனவுங் கூறினார்.

தனதுசக்கரம் வாய்மடிந்ததைத்திருமால் கருகினமையை,—

“சலந்தரன்கிணாகளாயவவுணருந்தறுகட்பேழ்வாய்
வலங்கெழுவபிரத்திண்டோளரக்கரும்வந்தூந்தம்
குலங்கெடமுருக்குகின்றவமரனாக்கொன்றுநாமென்
றிலங்கொளிலிரிக்குமாடத்திந்திரனகரிற்சேர்த்தார்.
கூற்றெனவுரறியார்த்துக்கொல்சினத்தவுணர்வெம்போ
ரோற்றமர்புரியுமேல்வையிந்திரன்முதலதேவ
ராற்றவராசுநெஞ்சமழிந்துவென்கொடுத்துப்போகி
மாறதலர்தானேமுற்றுவைகுந்தநகரிற்சேர்த்தார்.
பாவடிப்பருமயானைப்பரவமுன்வந்துகாத்
தேவர்கடேவவெய்யதீத்தொழிலவுணர் தம்மா
லோவறுதுயரமுற்றேமுய்திறங்காணெமென்னத்
தாவருந்துகிகள்கூறிவருந்தொடுஞ்சாற்றலுற்றார்” எனவும்,

அதனைத்தேவர்களோடு வினவிச்சிவபெருமானிடத்துச் சக்கரமொன்றுளதெ

“இலங்குவெண்டிங்கட்கண்ணியம்பிரான்வெகுண்டுமுன்னஞ்
சலந்தரனுடலம்போழந்தசக்கரம்பெற்றாயென்னில்
வலங்கெழுவவுணர் தம்மைமாட்டுதலெளிதாமென்னாப்
புலன்களும்னனும்வேறாய்விண்ணவர்புகன்றாரன்றே”
எனவும் கூர்மபுராணத்தில் வருதல்காண்க.

(சு)

உவகைமீதூரவிண்ணோர்க்கோதினனிதனைவேண்டிச்
சிவனடிபரசினின்னேதிருவருள்சுரக்குமென்னா
வவரொடும்போந்துகாஞ்சியணிகரவடமேல்பாங்குந்
துவரிதமுமையாள்போற்றுஞ்சுடரொளியிலிங்கங்கண்டான்

(இ-ஊ) உவகை மீதூர விண்ணோர்க்கு ஓதினன்—மகிழ்ச்சியினைத் தேவர்களுக் குக்கூறி, இதனை வேண்டி சிவன் அடி பரவின் இன்னே இருவருள் சுரக்குமென்னா—இ

ச்சக்கரத்தை வேண்டிச்சிவபெருமான் திருவடி யை வணங்கில் இப்பொழுதே திருவருள் செய்வானென்று, அவரோடும் போந்து—அத்தேவர்களோடு சென்று, காஞ்சி அணிநகர் வடமேல் பாங்கர்—காஞ்சியென்னும் அழகிய திருநகரின் வடமேற்றிசையில், துவர் இதழ் உமையாள் போற்றும் சுடர் ஒளி இலிங்கம் கண்டான்—பவளம்போன்ற இதழையுடைய உமையம்மை வழிபட்டுவணங்கும் சோதியிலிங்கத்தைத் தரிசித்தான்.

சிவபெருமான் திருவடியை யருச்சிச்சின் சக்கரம் எளிதிற்பெறலாமென்றதை,—

“ இமையாக்கருங்கண்முலை தாங்கியிருமருங்குலபிராணி
யமையார்தடந்தோணலதுகருமண்ணன் முதலாநமரங்கா
ஞமையாள்கணவன்றாள் போற்றிநேமியடைந்திக்குடற்றவுணர்
தமைவேரோடுந்தடிந்திடுவன் றளரேலென்னவிடையளிந்தான்”
எனக் கூர்மபுராணத்தில் வருதல்காண்க.

(௫)

சேயிழைக்கவுரிசெங்கைதைவரச்செவந்துதோன்றிப்
பாயொளிப்பவளக்குன்றரென்பெயர்ப்படைத்துநாங்கா
மாயிரமுகங்களங்கணருந்தவர்வழுத்தவைகு
நாயனார்தமைக்காண்டோறுநாரணனிறும்புதுற்றான்.

(இ-ள்.) சேய் இழை கவுரி செங்கை தைவரச் செவந்து தோன்றி—மாணிக்கங்குளிழைத்த ஆபரணத்தையணிந்த வுமையம்மை செவந்திருக்கரத்தார்தடவச்சென்ற மயாய்ந்துகாட்சிதந்து, பாய் ஒளி பவளம்குன்றர் என்னபெயர்ப்படைத்து உபரந்த ஒளியையுடைய பவளமலையாளொனத்திருநாமம் வாய்ந்து, ஆயிரம் நான்கு ஆம் முகங்கள்—அளவிறந்த நான்கு முகங்கள் தோறும், அங்கண் அருந்தவர் வழுத்த வையும் நாயனார் தமைகாண்டோறும்—அவ்விடத்துச் செய்தற்கரிய தவத்தைச் செய்யும் முனிவர்கள்வணங்கும் இறைவரைத்தரிசிக்குந் தோறும், நாரணன் இறும்புது உற்றான்—திருமாலதீசய முற்றான்.

தரிசிக்குந் தோறுந்திருமாலுக்குநவவமாய்ப்புலப்படுதலால் நாரணன் காண்டொறு மிறும்புதுற்றான் என்றார்.

(௫)

நிறைபெருங்காதல்கூரவாயிடைநியமம்பூண்டு
மிறைவழியிகந்துபாசுபதத்தனிவிரதமாற்றி
முறைபெறுவெண்ணீறங்கமுழுவதும்பொதிந்துபாசப்
பொறைதவிர்த்தருளுமும்மைப்புண்டரதுதலீற்றீட்டி.

(இ-ள்.) நிறை பெருங்காதல்கூர் ஆயிடை நியமம் பூண்டு—நிறைந்த பேரன்பு மீதர அவவிடத்தில் ஆகமநெறியிற்கூறிய விரதங்களை மேற்கொண்டு, மிறைவழி இகந்து பாசுபதத்தனி விரதம் ஆற்றி—பொய்நெறியினின்றாக் கிடுப்பில்லாத பாசுபதவிரதம்பூண்டு, முறை பெறு வெண்ணீறு அங்கம் முழுவதும் பொதிந்து—சிவாக்கினியிலுண்டாகிய வெள்ளியதிருநீற்றினைச்சரிமுற்றும் உத்துளைஞ் செய்து, பாசம் பொறைதவிர்த்து அருளும் மும்மை புண்டரம் துதலில் தீட்டி—பாசமாகிய சூமையைப் போக்கியருளுந்திரிபுண்டரங்களை நெற்றியிலிட்டு.

தான் செய்யுங்கடன்களை ஆகமவழிபாற் கொண்டானென்பார் ஆயிடை நியமம் பூண்டெனவும், ஆகமவிலக்குகளை யொழிந்தானென்பார் மிறைவழியிகந்து எனவும், பசுபதிசம்பந்தமானவிரதங் கொண்டானென்பார் பாசுபதத்தனிவிரதமாற்றி எனவும், அந்தணர் முத்தியமுதவர்க்கும் சிவாக்கினியில் வினைத்ததிருநீறு உரிமையதென்பார் முறை

பெறுவெண்ணீரெனவும், சிரசமுதல்பாதபரியந்தம் உத்தாளனஞ் செய்வது அவ்விர தத்துக்குரிய தென்பார் அங்கமுழுவதும் பொதிந்தெனவும்; பசிதம், பசுமம், கூடாரமெ னத்திருநீற்றுக்குவந்தபெயர்க் காரணங்களுள் கூடாரமென்பது உயிர்களுக்கும்லத்தை க்கமுவுங்காரணத்தால்வந்தகாரணப் பெயராதலின் அத்தலுமைந்ததிரிபுண்டரங்கள் மூ ம்மலங்கனையும் போக்குவதென்பார் பாசப் பொறை தவிர்த்தருளும் மூம்மைப்புண்டர மெனவுங் கூறினர். பசிதமென்பது சிவத்துவத்தைவிளக்குவது, பசுமம் என்பது பா வங்களைநீராக்குவது. கூடாரமென்பது உயிர்களது மலத்தைக்கழுவுவது.

திரிபுண்டரங்கள் ஆணவங் காயிய மாயைஎன்னு மூம்மலங்கனையும் போக்குங் குறியென்பதனை “நீற்றுக்கோடிநிமிர்ந்து காட்டியும்” எனவரும் வாதவூரடிகள் திருவா க்காலநிக. ஆசைக்கு அன்புகாரணமாதலால் காரியத்தைக்காரணமாகவுபசரித்தார். (1)

கண்டுகைமாலேபூண்டு கதிரொளிபரப்புமாழித்
திண்படைபெறுதல்வேண்டிச் சங்கற்பஞ்செய்துகொண்டு
விண்டலத்திமையோரங் சண்வேண்டிவெட்டுத் துநல்க
மண்டிபேரன்பாற்பூசைவிதியுளிவழாது செய்வான்.

(இ-ள்.) கண்டுகைமாலே பூண்டு கதிர் ஒளி பரப்பும் ஆழி திண் படை பெறுத ல்வேண்டி—உருத்திராக்கமாலேபூண்டு விளங்கும் ஒளியை வீசும் சுதரிசனமென்னும் திண்ணியசக்கராயுதத்தைப்பெறவிரும்பி, சங்கற்பம் செய்து கொண்டு—முன்னர்ச்சங் கற்பம் செய்து, விண் தலத்து இலமையோர் அங்கண் வேண்டிவ எடுத்து நல்க—விண்ணு லகிலுள்ளதேவர்கள் அவ்விடத்தில்வேண்டும் உபகாரணங்களைமுறையேயெடுத்துக் கொ டுக்க, மண்டுபேர் அன்பால் பூசை விதி உளி வழாது செய்வான்—நெருங்கிய பேரன் பால் சிவபூசையை ஆகமவிதியால்வழுவாமற் செய்வானென. (எ)

மாயிருங்கமலப்போதுகைக்கொண்டுமாட்சிசான்ற
வாயிரந்திருநாமத்தானித்தலுமருச்சித்தேத்தி
மேயினன் றிருமாலன் னோன்பத்தியின் விளைவுகாண்பான்
பாயிரமறைகடேரூபரம்பொருளொருநாளங்கண்.

(இ-ள்.) திருமால் மாயிருங்கமலம் போது கைக்கொண்டு—திருமால் பெரு மைனாய்ந்த தாமரைமலரைத்தனதுகையால், மாட்சிசான்ற ஆயிரம் திருநாமத்தால் நித் தலும் அருச்சித்து ஏத்தி மேயினன்—பெருமையமைந்த பலன்முதலிய ஆயிரந்திருநாம ங்களால்நாள்தோறும் அருச்சினைசெய்து வணங்கி வழிபட்டு வந்தான், அன்னோன் பத்தியின் விளைவுகாண்பான் — அத்திருமாலது பத்தியின்முதிர்ச்சியினைக்காண, பாயிரம்மறைகள் தேறாத பரம் பொருள் அங்கண் ஒருநான் — பாயிரமமைந்த வே தங்களால் அறிதற்கரிய சிவபெருமான் அவ்விடத்தில் ஒருநான்.

மறைகள் விந்து தத்து வத்தின்காரியப்பாடுகளாகிய சொற்பிரபஞ்சங்களாதலா ல் அவற்றாலுணர்த்தற்கரியானென்பார் பாயிரமறைகடேரூப்பரம்பொருள் என்றார். (அ)

சுை.

நறைவாருமிதழ்துறுத்தசெழும்பொகுட்டுநளினமாயிரத்திலொன்று
மறைவாகத்திருவுள்ளம்வைத்தருளக்கருவிமுகில்வாட்டுமேனி
யிறையோனும்பண்டிபோற்பவன்முதலாமாயிரம்பேரெடுத்தாக்கூறிக்
குறையாதபேரன்பிழந்துமமலர்கொடுபூசைபுரியுமேல்வை.

(இ-ள்.) நறை வாரும் இதழ்துறுத்த செழும்பொகுட்டு நளினம் ஆயிரத்தில் ஒன்று மறைவாக திருவுள்ளம்வைத்தருள — தேன்கீர்த்தும் இதழ்கள் நெருங்கிய

வளம்வாய்ந்த ஆயிரந்தாமரைகளுள் ஒன்று குறையத்திருவுள்ளங் கொண்டருள, கருவி முகில் வாட்டும் மேனி இறையோனும்—திரண்டமேகத்தினைநித்தால் வென்ற திருமாலும், பண்டுபோல் பவன்முதலாம் ஆயிரம்பேர் எடுத்து கூறி—முன்பு போலப்பவன்முதலாகிய ஆயிரத்திருநாமங்கனையெடுத்துக் கூறி, குறையாத பேர் அன்பின் பதுமம்மலர் கொண்டு பூசை புரியும் ஏல்வை—குன்றுதலில்லாத பேர்ன்பால் தாமரைமலரைக்கொண்டுபூசனைபுரியுங் காலையில். (க)

பன்னுமொருதிருப்பெயர்க்குநறுங்கமலங்காணுமைப்பதைத்துநோக்கி பென்னினிமேற்செயலென்றுதெரிந்துணர்ந்துதனதுவிழியிடந்துபெம்மாள் கொன்மலர்த்தாண்மிசைச்சாத்திக்களிகூர்ந்தானுறுப்பிணையுங்கொடுப்பதல்லாமென்மையுறத்தாங்கொண்டவிரதத்தைவிடுவார்களோகொள்கைமேலோர். [ன்

(இ-ள்.) பன்னும் ஒரு திருப் பெயர்க்கு நறுங் கமலம் காணுமை பதைத்து நோக்கி—கூறும்ஆயிரத்திருநாமங்களுள் ஒருநாமத்திற்குநறுமணங்கமழும் தாமரைமலரைக்காணுமையால் மனம்பதைத்துப்பார்த்து, இனிமேல் செயல் என் என்றுதெரிந்து உணர்ந்து—அம்மலரின்மையால் இனிமேல்அடியேன் செயல் என்னொருமென்று தெரிந்துஆராய்ந்து, தனது விழி இடந்து பெம்மாள் கொன் மலர் தாள் மிசை சாத்திக்களிகூர்ந்தான்—தனது கண்ணைப் பெயர்த்துச்சிவபெருமானது பெருமைவாய்ந்ததிருவடித் தாமரைமலர்மேல் சாத்திக்களிப்புற்றான், கொள்கை மேலோர் உறுப்பிணையும் கொடுப்பது அல்லால்—ஓர் விரதத்தைக் கைக்கொண்டஅறிவின்மேலோர் தாம்கொண்ட விரதத்துக்கோர் குறைபாடுவரில் தமதவையவங்கனையும் அறிந்து கொடுத்து நிலை நிறுத்துவரேயன்றி, மென்மைஉற தாம் கொண்ட விரதத்தைவிடுவார்களோ—குறைபடத் தாம் கொண்டவிரதத்தைக் கைவிடுவார்களோ (விடாொன்றபடி.)

தனது பூசனைக்குக் குறைபாடுவாராவண்ணம் அம்மலர்க்குமாறாகத்தமதுறுப்பு களுள் சிறந்த வுறுப்பொன்றினைக் கொண்டபூசிக்கக்கருகினுதலால் தெரிந்துணர்ந்தென்றார். தாங்கொண்ட விரதங்கள் பிழையாவண்ணம் துலையேறிய சிபியடத்தும், தேவர்களவேண்டுமொளால் தனது முதுகந்தண்டுகொடுத்த தத்சியிடத்தும் நிகழ்ந்ததைக் காண்க. அதனால்கொள்கைமேலோர் உறுப்பிணையுங்கொடுப்பதல்லால், மென்மையுறத்தாங்கொண்டவிரதத்தை விடுவார்களோ எனக்கூறினார். பின்னடியிற் சொல்லப்பட்டசிறப்புப் பொருளால் முதன்மூன்றடியிற் கூறப்பட்டவாணியமாகிய பொதுப் பொருள்களைச்சாதிக்கப்படுதலால் வேற்றுப் பொருள்வைப்பணி.

திருமால்கொண்ட முழுவலன்பிணையுணரஅருச்சிக்குந் தாமரைகளில் ஒன்றனைச்சிவபெருமான் மறைத்தருள, அதுகண்மெனந்தளர்ந்துதனது கண்ணைப்பறித்து அருச்சித்தானென்பதனை.

“மோட்டானைந்தினினிதாட்டித்தீபமுருகார்ப்புகையடிசில் வேட்டாதரவினுடனேந்திவினாகொப்புளிக்குந்துழாய்மார்பன் சூட்டாடரவகங்கணத்தோன்பெயராயிரநாடொறுந்துதித்துத் தாட்டாமரையாயிரஞ்சாத்தித்தயாவின்வழிபட்டிடுகளின். வையமளந்தசேவடியுங்கண்ணுமுகமும்வாய்மலருஞ் செய்கரியதிருநெடுமாலன்புநோக்கத்தெறுகினத்த வெய்யமதவெங்களி றுரித்தோன்வினாகொப்பளிக்குநறவுயிர்க்கு மையகமலமாயிரத்தினொருபோதறியாதகற்றினன்.

வெண்ணெய்க்கமழுஞ்செங்கணிவாய்விமலனிமிலேறுயர்த்தருளு
மண்ணல்பேராயிரமோதிப்பொற்றாளிணையிலருச்சிக்கும்
தண்ணக்கமலமாயிரத்தினுன்றுகாணுந்நளர்வெய்திக்
கண்ணென்றுரைக்குஞ்செய்யமலர்க்கமலம்பறித்துச்சாத்தினுன்”

எனக் கூர்மபுராணத்தில் வருதல்காண்க.

பாறிலுகுமழுப்படையோன்மாயவன்நனன்பினொருப்பாடுநோக்கி
மாறிலாப்பெருங்கருணையூற்றெடுப்பச்செழுஞ்சோதிமலரப்பாங்கர்
நூறியோசனையளவுமெரிகொளுந்தநோக்கரும்பேருருவுதாங்கி
யிறிலாக்கதிர்ரவிமண்டிலநின்நிழிந்தெதிகோகாட்சியிந்தான்.

(இ-ள்) பாறு இலகும் மழு பட்டையோன்—பருந்துகள் புடைசூழ்ந்துவிளங்கும்.
பரசாயுதத்தை யேந்தியசுவபெருமான், மாயவன்தன் அன்பின் ஒருப்பாடு நோக்கி—தி
ருமாலினுடைய அன்பினொருமையை நோக்கி, மாறு இல்லாதபெருங் கருணை ஊற்று
எடுப்ப செழும் சோதி மலர—மாறுதலில்லாத பெரியதிருவருள் சுரக்கவும் நிறைந்த
வொளி எங்கும் பரவவும், பாங்கர் நூறுயோசனை அளவும் எரி கொளுந்த நோக்கு அ
ரும் பேர் உருவு தாங்கி—பக்கங்களிலே நூறுயோசனையளவும் தீப்பற்றவும் அளவிடக்கரி
ய பெரியதிருவுருவுதாங்கி, ஈறு இல்லாத கதிர் இரவி மண்டிலம் நின்று இழிந்து எதிகோ
காட்சி ஈந்தான்—அளவிடக்கரிய கிரணத்தைபுடைய சூரியமண்டிலத்தினின்றிழிந்து
எதிகோ காட்சித்தருளினுன்.

இயல்பாகவேஉயிர்களிடத்துப் பேரருளுடைமையால் - மாறிலாப் பெருங்கரு
ணை என்றார். “மாறிலாப்பெருங்கருணை வெள்ளமே” எனவாதவ்யரடிகள் திருவாக்கா
லுமுணர்க. (கக)

இறைவரவுகண்டஞ்சிப்புடைமருவுமிமையவரோட்டெடுப்பநோக்கி
நிறையுவகைதலைசிறப்பத்திருநெடுமாலிருநிலத்தின்வீழ்ந்துதாழ்ந்து
முறைமையினுலட்டாங்கபஞ்சாங்கமுறைவணங்கிமுடிக்கையேற
மறைமொழியிற்றுதித்தாடியானந்தவிழிமாரிவெள்ளத்தாழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) இறை வரவு கண்டுஅஞ்சி புடை மருவும் இமையவர் ஓட்டெடுப்ப தி
ருநெடுமால் நோக்கி—சிவபெருமான்வருதலைக் கண்டுஅச்சம்கூர்ந்து பக்கலில் மருவிய
தேவர்கள் ஓட்டெடுக்க நெடியதிருமால் பார்த்து, நிறை உவகை தலை சிறப்ப—நிறை
ந்த மகிழ்ச்சியீக்கூர, இரு நிலத்தின் வீழ்ந்து தாழ்ந்து—பெரியநிலவுலகின்மேல் தண்
டாகாரமாகவீழ்ந்துகுழைந்து, அட்டாங்க பஞ்சாங்க முறைமையினுல் உறவணங்கி
முடிக்கை ஏற—அட்டாங்க பஞ்சாங்க முறைமையினுல் பொருந்த வணங்கித் தனது
கைதலைமே லேற, மறை மொழியில் துதித்து ஆடி விழிஆனந்த மாரி வெள்ளத்து ஆ
ழ்ந்தான்—வேதவாக்கியங்களால் துதித்துக் கண்கள் பொழியும் ஆனந்தபாஷ்ப வெள்
ளத்தில் அழுந்தினுன்.

அட்டாங்கம் எட்டுறுப்புக்கள் நிலத்தில் தோயப்பணிதல். எட்டுறுப்புக்கள்
தலை, இரண்டுகை, இரண்டுசெவி, மோவாய், இரண்டுதோள், இதனைச்சாஷ்டாங்க மெ
னவுங் கடறுவர். பஞ்சாங்கம் - ஐந்துறுப்புக்கள் நிலத்தில் தோயப்பணிதல். ஐந்துறுப்
புக்கள் தலை, இரண்டுகை, இரண்டு முழந்தாள்.

சிவதருமோத்தரம் சிவஞானதானவியலில்,—

“வவஞ்செய்து தண்டதனைமான விதிவழிதழுவத்
தலந்தன்னிப்பணிந்தெழுகதலைகரமற்றிருகன்னந்
தூலங்கு மோவாய்ப்புயங்களுனு மெட்டுந் தோயமயி
ரிலங்குசிரங்கரமுழந்தாளெனு மைந்துமிசைந்திடவே”

எனவருஞ் செய்யுளீரூணர்க.

(க௮)

ஆங்கவனையெதிர்நோக்கிரின்பூசைக்கமகிழ்ந்தேழுணக்கிஞ்ஞான்று
தேங்கமலவிழியளித்தேம்பதுமாக்கனெனும்பெயரிற்றிகழ்வாயிவ்வுந்
பாங்குபெறுதிருமாற்பேறெனப்பொலிகவென்றருளிப்பானுகோடி.
தாங்குகதிர்ச்சுதரிசனப்பெயராழிந்தனிப்படையுமுதவியெங்கோன்.

(இ-ள்.) ஆங்கு அவனை எதிர் நோக்கி நின்பூசைக்கு அகம்மகிழ்ந்தேம் —
அவ்விடத்து அத்திருமலை எதிகோடைக் கணித்தருளி உனதுபூசனைக்கு மனங்களி
கூர்ந்தேன், உனக்கு இ ஞான்று தேம் கமல விழிஅளித்தேம்—உனக்கு இந்நாளில்
தேன் சிந்துந் தாமரைக்கண் தந்தோம், பது மாக்கன் என்னும் பெயரில் திகழ்வாய்—
அதனாற் பதுமாக்கனென்னும்நாமத்தால் விளங்கக்கடவாய், இ ணர் பாங்கு பெறும்
திருமாற் பேறு என பொலிக என்றருளி — இரந்தலூர் பொலிவுபெற்றதிருமாற்பே
றென்று திருநாமம் வாய்ந்து விளங்கக்கடவ தென்றருளி, பாணுகோடி தாங்கு கதிர்
ச்சுதரிசனம் பெயர் ஆழி தனி படையும் எங்கோன் உதவி — கோடிகுரியர்கள்ஒரு
சேரவுதயஞ்செய்தாற்போலஒளிவீசும்சுதரிசன மென்னுஞ்சக்கராயுதத்தையும் எமது
பெருமான்மந்தருளி.

கமலக்கண்ணென்னும் பெயர்திருமாலுக்குச்சிவபெருமான்மந்தருளின னெ
ன்பதை,—

“வையம்பொதிந்தசெங்கனிவாய்மாயோனன் புக்குண்மகிழ்வுந்
றையன்கையாற்புறநீவியடியிற்புனைந்தமலர்கண்ணு
மெய்தநல்லிச்சுதரிசனமென்னுஞ்சுடராழியுமீந்து
செய்யகமலக்கண்ணென்னுமெயருஞ்சிறப்பினொடுமெளித்தான்”

எனவருங் கூம்புராணத்தா லுணர்க.

(க௯)

வெல்லரியசெறுநரையுமிப்படையால்வெல்வாயாலீண்டுநின் னாற்
சொல்லியபேராயிரங்கொண்டெமைப்பூசைபுரிவார்க்குத்துகடர்த்தென்று
மெல்லையிலாவிடளிப்பேமிங்கிவையன்றியுந்தீண்டச்செவந்தாராதிப்
பல்குபெயர்க்கொண்டெம்மைத்தொழுவோருமுத்தியினிற்படர்வாருண்மை.

(இ-ள்.) வெல் அரிய செறு நரையும் இ படையால் வெல் வாய்—ஏனைப்படையால்
வெல்லுதற்கரிய பகைவனாயும் இச்சக்கரத்தால் வெல்லுவாய், நின்னாற் றாண்டு
சொல்லிய பேர் ஆயிரம் கொண்டு எம்மைப்பூசைபுரிவார்க்கு—உன்னலிவ்விடத்து வழிபட்
டஆயிரத்திருநாமங்களைக் கொண்டபூசனை செய்வார்க்கு, துகள் தீர்த்து என்றும் எல்லை
இல்லாத விடேஅளிப்பேம்—அவர்கள் துமலக்குற்றத்தைப்போக்கி எக்காலத்தும் அழிவில்
லாதமுத்தியைத்தருவோம், இங்கு இவை அன்றியும்—இவ்விடத்தருளிய இவ்வரங்கு
ல்லாமலும்; தீண்ட செவந்தார் ஆதி பல்கு பெயர் கொண்டு எம்மை தொழுவோரும்
முத்தியினில் படர்வார்—பவன்முதலிய ஆயிரத்திருநாமங்களையும் ஒப்பத் தீண்டச் செவ
ந்தார் முதலாக எமக்கு அமைந்த திருநாமங்களால் எம்மை வணங்குவோரும் முத்தி
யை யடைவார், உண்மை—இது சத்தியம்.

(கசு)

தணிவொன்றுமனமுடையார்புகழ்தீண்டச்செவந்தபிரான் சாதரூபர்
மணிகண்டர் தயாரிதியார் பவளமலையார் வாட்டந்தவிர்த்தார்—பாசம் பிணி விண்ட சாகிசனர் திருமாற்
பிணிவிண்ட சாகிசனர் திருமாற்குப் பேறளித்தாரொனும்பேபொட்டு
மணிகொண்டவாயிரம்பேர்க்கொப்பனவாமறிமதியென்றருளிச்செய்தான்.

(இ-ள்.) தணிவு ஒன்று மனம் உடையார் புகழ்தீண்ட செவந்த பிரான் சாத ரூபர் மணி கண்டர் தயாரிதியார் பவளமலையார் வாட்டந்தவிர்த்தார்—ஒடுங்கிய மன முடைய சிவயோகிகள் புகழும் தீண்டச் செவந்தபிரான் சாதரூபர் மணிகண்டர் தயா ரிதியார் பவளமலையார் வாட்டந்தவிர்த்தார், பாசம் பிணி விண்ட சாகிசனர் திருமாற் குப் பேறளித்தார் என்னும் பேர் எட்டும்—இயல்பாகவே பாசத்தினின் மரீங்கிய சாகிசனர் திருமாலுக்குப் பேறளித்தார் என்னுந் திருநாமங்களுட்டும், அணி கொண்ட ஆயிரம்பேர்க்கு ஒப்பனவாம் அறிமதி என்று அருளிச்செய்தான்—பொலிவமைந்த ஆயிரந்திருநாமங்களுக்கு ஒப்பனவாமென்று தெரிவாய் என்று திருவாய் மலர்ந்தனன்.

தீண்டச்செவந்தாராதிப் பல்குபையொனத் தொகுத்துக் கூறியதை இங்குவ குத்து வரையறைசெய்வார் பெயரொட்டு மெனவும், அவ்வெட்டுத் திருநாமங்களும் பவ ன்முதலிய ஆயிரந்திருநாமங்கள் தரும் பயன் தருமென்றும் ஆயிரம்பேர்க்கொப்பென வங்கூறினார். மதிமுன்னிலையசை. சாகிசனர் வேதசாகைகளுத்தலைவர். (௧௫)

நம்பிரான்வாய்மலர்ந்தமொழிகேட்டுப்புண்டரி கநயனத்தோன்நல் செம்பதுமத்தாளிறைஞ்சிச்சென்னிமிசைக்கரங்கூப்பிச்செந்நின்றேத்தி பெம்பிரானிந்கருட்கணப்பொழுதுவதிந்தவர்க்குமிறவாவாழ்க்கை யும்பர்வீடளித்தருளாயின்னுமொருவரமடியேற்குதவாயென்று.

(இ-ள்.) நம்பிரான் வாய்மலர்ந்த மொழி புண்டரிகம் நயனம் தோன்நல் கேட் டு—நமதுபெருமான் திருவாய்மலர்ந்த அனுநொழைத்தாமரைபோலும் கண்களையுடைய திருமால் கேட்டு, செம்பதுமம் தான் இறைஞ்சி செந்நின்று சென்னி மிசை கரம் கூப்பி ஏத்தி—செந்தாமரைமலர்போன்ற திருவடியை வணங்கி நோனின் தலைமேல் க்கைகூப்பி வாழ்த்தி, எம்பிரான்—எமது பெருமானே, இந்நகருள் கணப்பொழுது வதிந்தவர்க்கும்—இந்தத்திருநகருள் கணப்பொழுது தங்கினவர்க்கும், இறவாத வாழ்க்கை உம்பர்வீடு அளித்தருளாய்—அழியாத வாழ்க்கையாகிய முத்தியின்பத்தை தந்தருளாய், இன்னும் ஒருவரம் அடியேற்கு உதவாய் என்று—இன்னமொருவரமெனக் குத்தந்தருளாயென்று குறையிரந்து.

தண்டாகாரமாய்த் திருவடிமேல்வீழ்ந்து வணங்கினனென்பதுதோன்றப் பதுமத்தாளிறைஞ்சியெனவும், அதன்மேல் தன்குறையிரந்தனென்பது தோன்றச்செந்நின்று சென்னிமிசைக்கரங்கூப்பி யேத்தியெனவும், இந்நிரன் முதலியோர் வாழ்க்கையழி தல்போல முத்திவாழ்க்கையழியாதென்பது தேர்ந்த இறவாவாழ்க்கையும்பர்வீடளித்தருளாய் எனவும் கூறினான். (௧௬)

வள்ளலேயென்பூசைகொண்டருளும்வ்விவிலங்கம்வணங்கப்பெற்றோர் பள்ளரீர்வரைப்பினுளசிவலிங்கமெவ்வெவையுப்பணிந்தபேறு கொள்ளவருளெனவேண்டவேண்டிவார்வேண்டியதேகொடுக்குமெங்கோ னெள்ளருஞ்சீர்நெடியோனுக்கவையனைத் துமருள்செய்தவ்விவிலங்கத்துற்றார்.

(இ-ள்.) வள்ளலே—பெருங்கொடையானனே, என்னுசை கொண்டருளும் இ ல்விவிலங்கம் வணங்க பெற்றோர்—எனது பூசையைக்கொண்டருளிய இச்சிவலிங்கப்

பெருமானை வணங்கினவர்கள், பன்னிரீர் வராப்பின் உள்ள சிவலிங்கம் எவ்வெவையும் பணிந்த பேறு கொள்ள அருள் என்னவேண்ட—கடல்கூழ்ந்த நிலவுலகிலுள்ள எல்லாச் சிவலிங்கங்களையும் வணங்கிய பெரும்பயனையருளாயென்று குறையிரக்க, வேண்டுவார் வேண்டியதே கொடுக்கும் எங்கோன்—தம்பாற் குறையிரந்தவர் குறையிரந்தபொருள் யாவும் கொடுக்கும்எமது பெருமான், எள்ளரும்சீர் நெடியோனுக்கு அவையனைத்தும் அருள்செய்து அ இலிங்கத்து உற்றான்—இஃழ்வில்லாத புகழ்வாய்ந்த திருமாலுக்கு அவன்வேண்டியவரமுற்றுந்தந்தருளி அச்சிவலிங்கத்துள் மறைந்தருளினன்.

இயல்பாகவே எப்பொருளிலும் பற்றில்லோன் வேண்டினோர்க்குவேண்டிய படி தந்தருள்வோனாதலால் வள்ளலேனவும், ஏனையோர் பரகந்தரர் தான்சுதந்த ராதலால் வேண்டுவார் வேண்டியதையே கொடுக்குமெங்கோனெனவும், வீரத்தால் ஏனையோர்க்குவந்தபுகழ் பொய்ப்புகழ் இவனுக்குவந்தபுகழ் மெய்ப்புகழாதலால் எள்ளுஞ்சீர் நெடியோனுக்கு எனவுக்கறிஞர். வள்ளலே என்றமையான் அனாதிபோத மாகிய இயல்பாகவே பாசங்களை நீங்கிநிறலும், வேண்டுவார் வேண்டியதையே கொடுக்கும் எங்கோன் என்றமையால் சுதந்தரனாகிய தன்வயத்தினாலும் காண்க. (௧௭)

கொழிக்குமணித்தடந்தினாரீரிலஞ்சிதொறுமினவானைகுதித்துப்பாய்ச் செழிக்கும்வளம்பொழிற்காஞ்சிப்பலதளியுண்மேதகையதிருமாற்பேற்றின் வழிச்செலவினொருபோதுவதிந்தவருமாறாதபிறவிப்பாச மொழிப்பொனிலெஞ்ஞான் மங்குறையோர் தமக்கினியென் னுரைக்குமாறே.

(இ-ள்.) மணிகொழிக்கும் தட தினா ரீர் இலஞ்சி தொறும் வானினுன் குதித்து பாய செழிக்கும் வளம் பொழில் காஞ்சி பல தளியுள்—முத்துகளைக் கொழிக்கும் பெரிய அலையையுடைய நீர்மயமாகிய தடாகங்கள் தோறும் வானையின் கூட்டங்கள் குதித்துத்தாவ நீர்வளஞ்செழித்த சோலைகூழ்ந்த காஞ்சியின் பலதிருப்பதிகளுள், மேதகைய திருமாற்பேற்றின் வழி செலவில் ஒருபோது வதிந்தவரும்—மேன்மைவாய்ந்த திருமாற்பேற்றென்னும் திருப்பதியின் வழியில் ஓர் ஊர்க்குச்செல்வோர் இடையிலுள்ள வசிப்பவர்களும், மாறாதபிறவிப்பாசம் ஒழிப்பர்என்னில்—இடைவிடாத பிறவியைவிடாக்கும் பாசத்தையொழிப்பொன் மேலோக்கூறுவரானால், எஞ்ஞான்றும் அங்கு உறைவோர் தமக்கு இனி என் உரைக்கும் ஆறு—எந்நாளும்ங்கு வசிப்பவர்க்கு வரும்பயன் இனியான் எடுத்துக்கூறும் வகையாதுளது.

ஓர் ஊர்க்குத் திருமாற்பேற்றின் வழிச்செல்வோர் அன்றிரவிலங்குத் தங்கின ராயின் அவர்கள் பெறும்பேறு அனாதியேதொடங்குவரும் பாசப்பிணிப்பு நீங்குவராயின், என்றமங்குறையோர் பெறும்பயன் தம்மாலளவறுத்துச் சொல்லுதலரிதாதலால் திருமாற்பேற்றின்—வழிச்செலவினொருபோது வதிந்தவருமாறாத பிறவிப்பாச—மொழிப்பொனிலெஞ்ஞான் மங்குறையோர் தமக்கினியென் னுரைக்குமாறே எனக்கூறினார்.

திருமாற்பேற்றுப்படலம் முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் கடுக்க.

பரசிராமீச்சரப் படலம்.

—:0:—

அறுகீர்க்கழிநெடில் விந்ந்தம்.

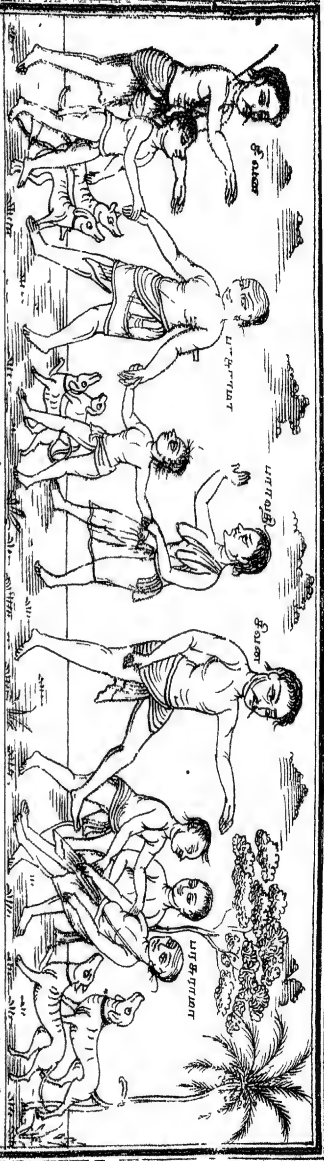
சுழிபாடுபெரிமுந்திமலைமகளும் யோகியரும் துழாயினனும் வழிபாடுசெய்வைவருமணிகண்டர்மாற்பேறுவகுத்தாம்பண்சன் கொழிபாடற்சுரும்பினஞ்சூழ்மருப்பொ தும்பர்மாற்பேற்றின் குணபால்வேந்தர் பழிபாடிக்கொலைசெய்தோன்பரசிராமீச்சரத்தின்பான்மைசொல்வாம்.

(இ-ள்.) சுழிபாடுபெரி உந்தி மலைமகளும் யோகியரும் துழாயினனும் வழிபாடுசெய்வையும் மணிகண்டர் மாற்பேறு வகுத்தாம்—நீர்ச்சுழிபுறங்கொடுத்து வருந்துதற்கெல்லையாகிய திருவந்தியையுடைய உமையம்மையும் சிவயோகியரும் துழாய்மாலையையணிந்த திருமாலும் வழிபட்டுவணங்க வெழுந்தருளிய மணிகண்டரது திருமாற்பேற்றையெடுத்துக்கூறிலும், பண்கள் கொழிபாடல் சுரும்புணம் சூழ் மருபொதும்பர் மால்பேற்றின் குணபால்—பண்களைக் கொழிக்கும் பாடலையுடைய வண்டின் கூட்டங்கள்சூழ்ந்த வாசமிக்க சோலைசூழ்ந்த திருமாற்பேற்றின் கீழ்பாலில், வேந்தர் பழிபாடி கொலைசெய்தோன் பரசிராமீச்சரத்தின் பான்மைசொல்வாம்—அரசர் குலத்திற்குள்ளே நியபழியை யெடுத்துக்கூறி அக்குலம் வேரோடறக்கொலைசெய்தவனாகிய பரசிராமன் பூசித்த பரசிராமீச்சரத்தின் தன்மையையினியெடுத்துக் கூறுவாம்.

பண்பலவகைப்படுத்தலால் பன்மையீறுத்து பண்களெனவும், பருந்தொடுனிழல் சென்றற்போல பாடலோடுபண் அணைதலால் கொழிபாடலெனவும் கூறினார். () சிவம்பழுத்தபிருகுமுனியிடுஞ்சாபத்தொடர்ச்சியினற்றிருமான்முன் னாட்டவம்பழுத்தாலனையசமதக்கினியோடு இரோணுகைக்குத்தநயனாகிய யவம்பழுத்தகுறும்பெறியுமிராமனெனவைவகுதுநாளன்னையாலோர் நவம்பழுத்ததிக்குணர்ந்துதன்றானைதனையேவநாடித்தேறி.

(இ-ள்.) சிவம்பழுத்த பிருகுமுனி இடம்சாபம் தொடர்ச்சியினால் - சிவநேசன் கணிந்த பிருகுமுனிவன் தனக்கிட்ட சாபத்தொடர்ச்சியினால், திருமால் முன்னான் தவம்பழுத்தால் அனைய சமதக்கினியோடு இரோணுகைக்கு தநயன் ஆகி—திருமால் முன்னாளில் தவமே கணிந்தாலொத்த திருவருளையுடைய சமதக்கினி முனிவருக்கும் அவன்பன்னியாகிய இரோணுகைக்கும் புத்திரனாகி, அவம்பழுத்த குறும்பு எறியும் இராமன் என வைகுறும் நான்—தீங்குகணிந்த சீற்றங்காமம் மயக்கமென்னும் பகைவர்களை வேரோடறிந்தபரசிராமனெனப் பெயர்கொண்டு தங்குங் காலையில், அன்னபால் ஓர் நவம்பழுத்த தீங்கு உணர்ந்து தன்தானை தன்னை ஏவ தேறி நாடி—தனது தாயாகிய இரோணுகையிடத்துப்பதிதாகமுனைத்த ஓர் தீங்கினைத்தனது கிட்டையால் தாமுணர்ந்து தனது பிதாவாகிய சமதக்கினிமுனிவர் தன்னையேவ அதனைத் தெளிந்து ஆராய்ந்து.

அசுரர்க்குப்புகலிடந்தத் சமதக்கினியின துமனைவியும் தனதுமாயியுமாகியகியாதினுயினாத்திருமால்பருகினைதையும்முனிவருணர்ந்துசின்னத்துப்பிறுபலியடைகவெனச்சாபத்தந்தமையால்—பிருகுமுனியிடுஞ் சாபத்தொடர்ச்சினால் தநயனாகி எனவும், சமதக்கினிசிவபூசைக்கு நாள்தோறும் கங்கைநீர்திரட்டிவரும்பணியில்கின்ற இரோணுகையென்பவன், ஓர்நாள் நீர்திரட்டச்சென்றவன் ஆகாயத்திற்குசெல்லும்ஓர் கந்தருவனில்அக் கங்கைநீரில் பிரதிபிம்பிக்க, அதனைக்கண்டு சிறிதுதன் மனநிலைகலங்கத்தனது கற்பின்நிலையால் கையாற்றிரட்டத்திரண்டநீர் அன்றுகிரளாமையால், தனதுமனமஞ்சி வரும்

ப. பரகராமர்சீவன்சீவன்சீவன்.

இயிதுயாதாம் முடியுமோவெனக் கைகெறித்து நடுங்கிவருதற்குக் காலம்தாழ்க்க, அதனைத் தனது நிட்டையாலுணர்ந்தனனாலால் அன்னையாலோர் நவம்பழுத்த தீங்குணர்த்தெனவும், தனது சொல்லைக் கடவாதொழுகுதலையே தமது புத்திரன் விரதமாகக் கொண்டோனாதலின் அவன்தனது அன்னையைக்கொல்லத்தன்னை ஏவினாலதலால் தன்றைத்தனையேவி எனவும், அவ்விரதத்தைக் கடைப்பிடித்தமையால் தேறிநாடியெனவுக்கூறினார்.

நவம்பழுத்த தீங்குணர்ந்தென்றதை,—

அப்புறம்சமீபவேணிக்கருச்சினைதொகுக்குங்காலை
கப்பிளமுலையிளோணுகையெனுங்கற்பினிற்பா
ளப்பெடுத்திருட்டியென்றுமாங்கவற்கருளாநிப்பாள்.
இற்படுகற்பினேழைக்கெழுதியிலகமன்றா
ளற்படுகூந்தலோர்நாளறவெடுத்திருட்டவென்னா
நிம்புழிக்ககனமீக்கந்தருவெனாநிழிலைக்கண்டாள்
கற்படுமனத்தளந்நாட்சிறிதுளங்கவல்வதானாள்.
வளைத்தளிர்ச்செங்கைமாட்டிவாரநீர் திரண்வொராக்
கினைத்துளிச்சித்தியோடவெருவினள்கிளிடென்சொல்லா
டளிர்க்கையான்மறுத்தும்வாரத்திரண்டிலதளிநீரன்னா
ளினைத்தனனுசுப்பையொத்தாளேங்கினனருருவமெல்லாம்.
கரகெரித்துதர்மவைக்குங்கண்ணினைசுழலாநிற்கும்
வரனுடைத்தெய்வநோக்குமில்லமறாட்சிபார்க்கும்
விரதமாதவனையென்னாவெள்குறும்வெதும்புமவிம்மு
மரவுதீக்கிடந்தாலென்னவாக்கைவெந்தழலாநிற்கும்.
கழிவதுகாலமென்னாக்கண்டனன்கடவுட்கங்கை
வழிபுன்றசென்னியோன் மனருச்சினைவைகிறென்னா
வொழுமுமென்சடையோனோக்கியென்கொலென்றனர்தனுற்றா
னழிதகவிவட்குவந்தேதார்த்தனனிகந்தானுள்ளம்.”

எனவரும் செய்யுள்களாலும்,

தனதுபுத்திரன் தனதுசொல்லைக் கடவானென்பதை,—

ஐயரீயுரைக்கற்பாலயாவையுமளியேன்கேட்கச்
செய்தவமுளதால்யாதுசினையுமோசினையாதென்ன
எய்திமெனக்கீதென்றியுண்டுகொலுரைத்தியென்றான்
மொய்தருசடையான்மைந்தற்கின்னெனமொழிவதானான்.

எனவருஞ் செய்யுளாலும் உபதேசகாண்டத்தில் வருதல்காண்க.

(௨)

தாதைமொழிகடவாமைதருமமெனத்தனையீன்றுவளர்த்ததாயையே
தமுறக்கதொலைசெய்துமுனியருளான்மீண்டியவெழுப்பிநின்றான்
மேதகையமுனிமகிழ்ந்துவெகுளிதனையறவிடுத்துச்சமாதிமேவும்
போதவனைவெகுண்டெய்திக்காததவீரியன்கோறல்புரிந்தான்மன்னோ.

(இ-ள்.) தாதை மொழி கடவாமை தருமம் என—தனதுதந்தையின்சொல்லைக்
கடவாமையே தருமமென்று, தன்னை ஈன்று வளர்த்த தாயை ஏதும் உற கொலைசெய்து
அ - தன்னைப்பெற்று வளர்த்த தாயைக்குற்றமுறக்கொலைசெய்து;முனி அருளால்மீண்டு

உய்ய எழுப்பி நின்றான்—தனது பிதாவினருளால் மீளவும் தனதன்னை யுயிர் பிழைக்க வெழுப்பிநின்ற பரசிராமன், மேதகைய முனி மகிழ்ந்து வெகுளிதனை அற விடுத்து—மேன்மைவாய்ந்த வச்சமதக்கினிமுனிவரும் தனது புத்திரன்பால் மகிழ்கூர்ந்து எழுந்தகோபத்தை பற்றறவிடுத்து, சமாதிமேவும் போது—சமாதிகூடிநின்ற காலையில், அவனை எய்தி வெகுண்டு—அம்முனிவனையடைந்து கோபித்து, காத்தவீரியன் கோறல் புரிந்தான்—காத்தவீரியாச்சனன்கொலைசெய்தான்.

தனதுதாயைக்கொன்று மீண்டபின் தனதுதாதையால்மூன்றுவரம்பெற்ற ஒருவரத்தால் தாயைப்பிழைப்பித்தும், ஒருவரத்தால் தனது பிதாகோபத்தைப்பற்றவிடச்செய்தும், மற்றொருவரத்தால் சிவபெருமான்நிருவடிக்கண் பும்பெற்றனனாதலால் முனிவருளான் மீண்டிய வெழுப்பிநின்றான் எனவும், மேதகையமுனி மகிழ்ந்து வெகுளிதனை யறவிடுத்து எனவும், காத்தவீரியாச்சனன் அரசுபுரியங்கால் நிலவுலகின் பரப்பைப்பார்த்தற்கு அளவில்லாத சேனைகளோடுபோந்து எட்டுத்திக்குமுலாவவருங்கால், சமதக்கினிமுனிவர் பன்னகசாலையையடைந்து அவரைவணங்கிநம்ப, அம்முனிவரோட்க்கி நீயிகவும் உடல்வெயர்த்து இளைத்துவந்தனை ஆகையால் நாம்தரும்கனிசுழங்கு கனையருந்தி யிளைப்பாறிச் செல்வாய் என்று முனிவர்கூற, அரசன் என்னொடுவந்தசேன வெள்ளமளவில்லை அவர்களை விட்டுத்தனியேனுகளோன் ஆதலால் நான்போதற்குவிடை தந்தருளவேண்டுமென விரந்தனன், அதனைக்கேட்டவம் முனிவர்காமதேனுவால் அவ்வரசனுக்கும் அவன்சேனைக்கும் நல்விருந்தமைக்க, அதனை நுகர்ந்துகனிகூர்ந்த அவ்வரசன் அம்முனிவரைநோக்கி இக்காமதேனுவை அடியேனுக்கருளவேண்டுமென்று குறை யிரப்ப, அம்முனிவர் புன்னகைசெய்து இசையாது தமது தவச்சாலைக்குட்குச் சென்றனர். அஃதுணர்ந்த அவ்வரசன் அக்காமதேனுவைப்பற்றித்தன்னகருக்குக்கொடுபோகத்தனதுசேனையோடு முற்றுகைசெய்தகாலையில், அக்காமதேனு சினந்து தனதுமயினாச்சிவிரக்க அம்மயிரக்கால்தோறும் கோடாகோடிவெள்ளம்தோன்றி அவன்சேனமுற்று மழித்தமையை அரசன்நோக்கி எஞ்சினசேனையோடு தன்னகருட்போயினன். அது கண்டஅவன்மைந்தர் நால்வரும் தமதுதாதையைவணங்கி இத்தீங்குவிளைத்தது முனிவராதலால்இரவிற்கென்று அவன் தலையைச்சிதைத்து வருகின்றோமென்று அனுனைடுபற்றுச்சென்றுநிட்டையிலிருந்தமுனிவர்தலையைச்சேதித்தனர் என்பதுபுராணவரலாறு.

முனிவர்பால் மூன்றுவரம் பெற்றமையை.

“ ஒருவரம்பெருளிரீவிட்டொழித்தியென்றுரைத்தான்மற்றைத் தருவரமென்னையின்றொருந் திடத்தருதியென்ற னிருவரமொழியமற்றொன்றிசனதிரநாட்போதி ஁ருகும்பெனக்குவேண்டுந் தருதியென்றுரைத்துகின்றான்” எனவும்.

முனிவர்பால் காமதேனுவைத்தரவேண்டுமென்று குறையிரப்ப அவரிசையாது சென்றமையை.

“ காயெரிகதுவுங்கானக்காயிலைகிழங்கேயன்றி நீயிதுவிரும்பற்பாலையல்லையிச்சரபிநின்பான் மேயினதுணர்ந்தால்யாரும்விரும்பினர்கவர்ந்துகொள்வ யோவியச்சரபிபோமுன்னெமக்குநீயளித்தியென்றான் வேந்தனதுரைத்தலோடுமலிரதமாதவத்தின்மிக்கோன் சேந்தனனிருகணைக்குச்சிரித்தனன்சிறியோர்க்கென்ன வேயந்தநன்கிழைப்பத்தீமையெய்துதறிண்ணமென்னு வோரயந்தனனுள்ளமீதற்கியைந்திலை

எனவும் உபதேசகாண்டத்தில் வருதலோடுஇந்நூலில் காத்தவீரியனே தன்னையி ரேணுகைநோக்கமேலெழுந்தான் எனவும், அதன்பொருட்டுமுனிவரன் சினங்கிராமனால் இரேணுகையின் சிரத்தைச்சேதிப்பித்தனனெனவும், அதனைக்காத்தவீரியனுணர்ந்து முனிவனைக்கொன்றனெனவழங்குறியதுகம்பேதமெனக்கொள்க. அதனையிரேணுகைச் சரப்படலத்திற்காண்க.

மிடல்படைத்ததிராடிண்டோளிராமனது நோக்கிநெடுவெகுளியீக்கொண்ட டடல்படைத்தவயவேந்தர்குலமுழுதுமிறுப்பேனென்றார் துப்பொங்கிக் கடல்படைத்தவரிடமயிலே ரோனருள்வேண்டி விரைந்தெய்திக்கலந்தார்தங்க ளுடல்படைத்தபேறெய்துங்காஞ்சியினோரிலிங்கமமைத்தருச்சித்தேத்தி.

(இ-ள்) மிடல் படைத்த திரள் தின் தோள் இராமன் அதுநோக்கி நெடு வெ குளி மீக்கொண்டு — வலிமைபடைத்த திரண்ட தின்னியதோளையுடைய இராமன் தனது தந்தைகொலையுண்டதைப்பார்த்துப்பெருங்கோபம்மீதூர, அடல்படைத்த வயம் வேந்தர் குலமுழுதும் இறுப்பேன் என்று ஆர்த்து பொங்கி—பகைவருயி்ப் பருகுத லால்வந்த வெற்றிவாய்ந்த அரசர்குலம்முற்றும் வேரோடழிப்பேனென்று கோவரித் துக்கிளர்ந்து, கடல் படைத்த விடம் அபின்ரோன் அருள் வேண்டி விரைந்து எய்தி— கடலிற்றோன்றிய விஷத்தையுண்ட சிவபெருமான் திருவருள்வேண்டி விரைந்துசெ ன்று, கலந்தார் தங்கள் உடல் படைத்த பேறு எய்தும் காஞ்சியின் ஓர் இலிங்கம் அமை த்து அருச்சித்து ஏத்தி—விரும்பி அடைந்தோர் தமது சரீரம்பெறுதற்குரிய பயனைய டைத்தற்கெல்லையாகிய காஞ்சித்திருப்பதியில் ஓர் சிவலிங்கந்தாபித்து அருச்சின செ ய்து வணங்கி.

ஆன்மாக்கள் சரீரம்பெற்றது இறைவனைவணங்கிப் பிறவிலெப்பொழித்தற்பொ ருட்டேயாதலின் அப்பேறடைதற்கு எல்லையாயுள்ளது காஞ்சிஎன்பார் கலந்தார்தங்க ளுடல்படைத்த பேறெய்தும் காஞ்சியின் எனக்கூறினார். (சு)

ஆற்றரிய தவமாற்றியையம்புலனுமகத்தடக்கியமர்ந்தானாகக் கீற்றிளவென்பிறைக்குழவி தவமுநெடுஞ்சடிவமுடிக்கிழுவோனந்நான் மாற்றரும் பேரருட்கருணை கூர்ந்தருளியவனன்பின்வாய்மைகாண்பான் ரோற்றமுறுமறைதேருத்திருவடி கணிலந்தோயவருகின்றானால்.

(இ-ள்) ஆற்றரிய தவம் ஆற்றி ஐம்புலனும் அகத்து அடக்கி அமர்ந்தான் ஆக— செய்தற்கரிய தவத்தைச்செய்து ஐந்துபுலன்களும் தனது மனத்தின்வழியடங்கிநிற்க, யே இள வெண் பிறை குழவி தவமும் நெடும் சடிவம் முடி கிழுவோன்—இளமைவாய்ந் தசத்திரன்வழந்தாரும் நெடிய சடாமருடத்தையுடைய இறைவன், அந்நான்—அக் காலையில், மாற்றரும் பேர் அருள் கருணை கூர்ந்தருளி—மாற்றுதற்கரிய பெரியதிரு வருள் கூர்ந்து, அவன் அன்பின் வாய்மை காண்பான்—அவ்விராமன் உண்மை யைக்கண்டருள், தோற்றம் உறும் மறை தேறாத திருவடிகள் நிலம் தோய வருகின்ற ன்—தன்னால் தோன்றிய வேதங்கள் தெளிதற்கரிய திருவடிகள் நிலவுலகிற்றோய வந் தருகின்றான்.

புலன்வழிமனஞ் செல்லாது நிறுத்தினனென்பது தோன்ற ஐம்புலனுமகத்தட க்கி எனவும், அம்மனத்தை இறைவன் பால்நிறுத்தினனென்பது தோன்ற அமர்ந்தானெ னவும், தனது ஆணைவழிப்பட்ட பரத்தராகிய அயன்முதலியோரால் போக்குதற் கரியதென்பது தோன்ற மாற்றரும் பேரருட்கருணை எனவும், குருபரம்பலாவிளங்கு

வேதங்களைத் தந்தருளினனென்பது தோன்றத்தோற்றமுறு மறை எனவும், தன்னூற் றோன்றினவேனும் தன்பெருமையை அறியாவென்பதுதோன்றத் தேராத்நிருவடி களெனவுங் கூறினார். ஆக என்னும் இடைச்சொல் அமர்ந்தானென்னும் வினையுமுற்றொடு புணர்ந்துவினையெச்சப் பொருள் தந்தது காண்க. தன்னிடத்திறோன்றியவையும் தன்னையுணராவென்றதை “தம்பெருமைதானறியாத் தன்மையன் காண் சாழலோ” எனவரும் உண்மைத் திருவாக்காலுணர்க. (ரு)

கலிவீர்த்தம்.

மால்வரையீன்றவயங்கிழைமாது
நூல்வரைமார்புடைநோன்றகைமரவும்
வேல்வலனேந்தியவித்தகணுந்தன்
போல்வடிவந்தழவிப்புடைநண்ண.

(இ-ள்.) மால் வரை என்ற வயங்கிழை மாதும் — பெரிய இமயமலை பெற்ற வுமையம்மையும், நூல் வரை மார்பு உடையனோன் தகைமரவும்—உபவீதத்தங்கிய திரு மார்பினையுடைய வலியின்றன்மைவாய்ந்த யானைமுகக்கடவுளும், வேல் வலன் ஏந்திய வித்தகனும்—வேலைவலத்திருக்கரத்திலேந்திய முருக்ககடவுளும், தன்போல் வடிவம் தழவி புடை நண்ண—தன்னைப்போலத்திருவுருவந்தாங்கிப் பக்கலில் வரவும். (சு)

நான்மறைவள்ளுகிர்நாய்புறஞ்சூழக்
கான்மலர்சேர்த்தசெருப்பெழில்காட்ட
ஊன்மலிகாழகமீதிஹுத்துத
தோன்மலிகச்சணிதோன்றிவிளங்க.

(இ-ள்.) நால் மறை வன் உகிர் நாய் புறம் சூழ—நான்கு வேதங்களும் கூரிய நகத்தையுடைய நாய்களாகப் புறத்திற்குழவும், கால் மலர் சேர்த்த செருப்பு எழில காட்ட—திருவடித்தாமரையிற் சேர்த்ததொடுதோல் ஒருபால் விளங்கவும், ஊன் மலி காழகம் மீதில் உறுத்த — இடையிறொடுத்த சல்லடத்தின்மேல்வலிந்து கட்டிய, தோல் மலி கச்ச அணி தோன்றிவிளங்க—தோலாலமைந்த கச்சின் பொலிவு ஒருபால் தோன்றி விளங்கவும்.

ஊன் முதலாகுபெயராய்ச் சினைமேனின்றது. (எ)

ஏரியல்கொண்டசுவன்மிசையிட்ட
வாரினனுட்கும்நடையின்னமாணச்
சீரியல்கோக்கொலைசெய்புலையன்போ
லாரிருண்மைத்தனமேனியனுகி.

(இ-ள்.) ஏர் இயல் கொண்ட சுவல் மிசை இட்ட வாரினன்—அழகமைந்த பிட ரின் மேல்இட்ட தோல்வாரையுடையவனும், உட்கும் நடையின்ன்—பிறர்கண்டஞ்சும் நடையையுடையவனும், சீர் இயல் கோ கொலை செய் மாணாத புலையன்போல்—சிறப்ப மைந்த பசுக்கொலை செய்யும்மாட்சிமைப்படாதபுலையன்போல், ஆர் இருள் மைத்தால் அன்னமேனியன் ஆகி—நிறைந்த இருள்கறுத்தாலொத்த மேனியையுடையவனாகி.

மைத்தன்னதொகுத்தல்விகாரம்.

வெங்கதருச்சியின்மேலியகாலை
யங்கலுழும்புனலாற்றிடையெய்திப்

பங்கமில்செய்வினை பான்மைதொடங்கும்
பங்கவமாதவன்நன்னெதிர்போந்தான்.

(இ-ள்) வெம் கதிர்உச்சியின் மேவிய காலே- சூரியன்உச்சியில்வந்தடைந்தகாலத்தில், அம் கலுழ் பூம் புனல் ஆற்றிடை எய்தி—பொலிவுமிக்க அழகியநீர்மயமாகியபாலியாற்றையடைந்து, பங்கம் இல் செய்வினை பான்மை தொடங்கும்—சூற்றமில்லாமற் செய்யங்கடன்களின்நன்மையை அவ்வுச்சிப்போதில்தொடங்கிய, பங்கவ மாதவன் தன் எதிர் போந்தான் — உயர்ச்சிவாய்ந்தபெரியதவத்தையுடைய அவ்விராமனுக்கெதிரே

அங்கலுழ்ப்புனலாற்றிடை என்றதனல்பாலின் றும். பிரமசரியநிலையுடையோர் திரிகாலசந்திக்கடன்களையும் செய்தொழுகல்மரபாதலால் வெங்கதிருச்சியின்மேவியகாலே, செய்வினையதொடங்கும் என்றார். (௧௬)

கொட்குமனத்தையொருக்கியகொள்கை
வட்குறவைம்பொறிவாட்டுமிராமன்
கட்கமழ்கின்றசளிப்பினனாகித்
துட்கெனநேர்வருசோதியைநோக்கா.

(இ-ள்) கொட்கு மனத்தை ஒருக்கிய கொள்கை-விடயங்களிற்சென்றுமூலம் மனத்தையடக்கியகொள்கையால், ஐம்பொறி வட்குற வாட்டும் இராமன்—மெய்முதவியஐம்பொறிகளுந்தத்தஞ் செயலிற்குன்றவாட்டிய இராமன், கள் கமழ்கின்ற களிப்பினன் ஆகி — கள்ளுண்டகளிப்பையுடையவனாகி, துட்கென நேர்வரு சோதியை நோக்கா—நடுக்கமுறத்தனக்குநேரேவந்தசிவபெருமானேநோக்கி.

தன்மனத்தையடக்கியசெயலால்மெய், வாய், கண், மூக்கு, செலியென்னும்ஐம்பொறிகளும்பரிசுமுதலியஐம்புலன்களிற் செல்லாதொழிந்தனவாதலில் மனத்தையொருக்கியகொள்கைவட்குறவைப்பொறிவாட்டுமிராமன் எனவும், கள்ளுண்டவன்வாயில்கள் கமமுமாதலால் கட்கமழ்கின்றகளிப்பினனாகினவன்உதினார். (௧௭)

வாய்திறவாதுமலர்க்கையசைப்பிற்
சேயிடை யேகெனச்செப்பலுமுக்க
னையகனண்மையினண்ணினன் போபோ
நீயெனவிள்ளவுநீங்கலனாகி.

(இ-ள்) வாய் திறவாது மலர்கை அசைப்பின்—வாய்திறவாமல்தாமரைமலர் போன்றகையசைப்பினால், சேயிடை ஏகு என்ன செப்பலும் - தூரத்திற்செல்லக்கடவாயென்று கூற, முக்கண் நாயகன் அண்மையின் நண்ணினன் - திரிநேத் திரங்கனையுடைய இறைவன்சமீபத்தில்தவர, நீ போபோ என்னவிள்ளவும்—நீ தூரத்திற்செல்லுபோஎன் னகூறவும், நீங்கலனாகி—செல்லாதவனாய்.

உச்சிப்போதிற்றான்செய்யுங்கடன்களைச்செய்யுங்காலீழாயினரோவொய்திறத் தல்மரபன்மையால் மலர்க்கையசைப்பிற்சேயிடை யேகெனச் செப்பலுமென்றார். போபோவிரைவுப்பொருளில்வந்தஅடுக்குத்தொடர். (௧௮)

சை

மாயனொடுநான்முகன்மனக்குருநிசேயோ
னையவிழைசாலவணிமைக்கனுறலோடுந்

தூயமுனிசீற்றமொடுசொல்லுமறவாய்மை

போயபசுவுணுகரிழிந்தபுலையாநீ.

(இ-ள்.) மாயனொடு நான்முகன் மனக்கு நனி சேயோன் ஆய இறை-திருமாலும் பிரமனுமாகிய இவர்கள் மனத்துக்கு மிகவுந் தூரமாயுள்ள இறைபவன், சால அணிமைக் கண் உறலோடும்—மிகவும் அண்மையில்வர, தூய முனிசீற்றமொடு சொல்லும்—களங்கமில்லாத அவ்விராமன் கோபத்தோடு கூறுவான், அறம் வாய்மைபோய பசு ஊண்டுகர் இழிந்த புலையாநீ—தரும் நெறியைக் கைவிட்ட பசுவின் றசையைதரும் இழிந்த புலையனே நீ.

திருமால் பிரமன் முதலியோர் மனத்துக் கெட்டாத இறைவன் இவண்ணமையிற் சென்றது அவனது முழுவலன் பின்பொருட்டாதலால் சேயோன் அணிமைக்கணுறலோடும் எனவும், தனது அகக்கண்ணால் நோக்காது புறக்கண்ணால் அவ்விராமன்நோக்கினதைவின் அறம்வாய்மை போய பசுஊன் துகர்இழிந்த புலையாநீஎனக்கூறினான் எனவும். கூறினான் தரும் என்றும் நிலை பேறுடைமையின் அறவாய்மை என்றனர். (கஉ.)

தருக்குறுவதென்னையி துதண்டமதுசெய்வா
ரொருத்தரிவணில்லையெவவுன்னினைகொலென்றான்
மருத்துணர்நெடுஞ்சடைமறைத்துவருபெம்மா
னருத்தமறைநாய்கடமையேயினவன்பால்.

(இ-ள்.) தருக்குறுவது இது என்னை—நீ இதுமாக்கும்இச்செய்கையாதுதன் டமது செய்வார் ஒருத்தர் இவண் இல்லை என உன்னினை கொல் என்றான்—உன்னைத் தண்டஞ் செய்வோர் இங்கு ஒருவருமில்லை யென நீ கருதினாயோ என்று கூறினான், மரு துணர் நெடுஞ் சடை மறைத்து வரு பெம்மான்—வாசங்க மழும் பூங்கொன்றையணிந்த நீண்ட சடாமகுடத்தை மறைத்து வந்தருளிய இறைவன், அருத்தம் மறைநாய்கள் தம்மை அவன்பால் ஏயினன்—பொருளமைந்த வேதங்களாகிய நாய்களை அவ்விராமனிடத்து ஏவினான். (கஉ.)

கொற்றவடிவேற்சடவுள்கோளிபமுசத்தோ
ஊற்றெழுவெகுட்சியரினோடியிருசையும்
பற்றினர்கணுப்புடைவளைப்பவிருபாலர்
வெற்றியுறுகைப்படுவிழுத்தவனைநோக்கி.

(இ-ள்.) கொற்றம்வடிவேல் கடவுள்—வெற்றிவாய்ந்த கூரிய வேலேந்திய முருகக்கடவுளும், கோள் இபம் முகத்தோன்—வலியயானேமுகக்கடவுளும், உற்று எழு வெகுட்சியரின் ஓடி—மீதெழுந்த கோபமுடையோரைப்போல வினாத்தோடி, நாய் புடை வளைப்ப இருகையும் பற்றினர்கள்—வேதங்களாகிய நாய்கள் பக்கத்திற் சூழ அம் முனி வனது இரண்டு கையையும் பிடித்தார்கள், இருபாலர் வெற்றி உறு கைப் படுவிழுத்தவனை நோக்கி—தனது இரண்டு புத்திரர்களது வெற்றியமைந்த திருக்கரங்களிலகப்பட்ட மேன்மை யமைந்த அவ்விராமனைப்பார்த்து.

இருபால ரென்றதற்கு இராமனிரண்டுபக்கலும் நின்ற இருவரெனப் பொருள் கொள்ளினும் அமையும். (கசு)

கலிநிலைத்துறை.

அந்தோபாவமையமிரக்கும்பார்ப்பான்
நொந்தாய்போலுமென்றுநுவன்மங்கிமவெற்புத்

தந்தாள்வெவ்வாய்நாயைவிலக்கத் தவநோன்பி
 னந்தாவாய்மையிராமனுந்மான்முகநோக்கி.

(இ-ள்.) அந்தோ பாவம்—ஐயோ இவைபாவம், நீஐயம் இரக்கும் பார்ப்பான்
 நொந்தாய் போலும் என்று துவன்று - நீபிச்சையெடுக்கும் பார்ப்பான் அதனாவருந்தி
 னாய்போலு மென்று கூறவும், அங்கு இம் வெற்பு தந்தாள் வெவ்வாய் நாயை விலக்க-
 அவ்விடத்துப் பரவத அரசன்புத்திரியாகிய உமையம்மை கொடிய வாயையுடைய நா
 யைவிலக்கவும், தவம் நோன்பின் நந்தாத வாய்மை இராமனும் நம்மான் முகம் நோக்கி-
 தவமாகிய விரதத்தில் நிலை பெயராதாநின்ற உண்மைச் செயலையுடைய இராமனும்
 நமது பெருமானது திருமுகத்தைப் பார்த்து.

பிரமன் முதலிய எவ்வுயிர்க்கும் அன்னை யாதலால் இரக்கங்கூர்ந்தனனென்பது
 தோன்ற இமவெற்புத் தந்தாள் வெவ்வாய் நாயை விலக்க எனவும், அந்தணர்க்குவீரபி
 ல்லையென்பது தோன்ற ஐயமிரக்கும்பார்ப்பானீயெனவுங் கூறினார். துவன்றுசெயவெ
 னெச்சத்திரிபு. (கரு)

ஷடி

எனைப்புடையுற்றய்திண்மென்தென்னீதறவன்றா
 லுனக்கிதுபாவகாணெவ்வெவ்ஷோ னுறுபாவ
 நினக்குளதோசொலெனக்குளதோநீ தான்யாரே
 யெனக்கொருகேள்போற்றேன் நிரிகின்றயெனவவ்ளோன்.

(இ-ள்.) புடையுற்றய்என்னை—என்பக்கலில் வந்தாய் அதயாது, திண்மெது
 என்—அதுவுமன்றி யென்னைத் தீண்டுவதுயாது, ஈது அறன்அன்று—இச்செய்கை
 தருமமல்ல, இது உனக்கு பாவம் என்ன—இச்செய்கை உனக்கு பாவமென்று அவவி
 ராமன் கூற, எங்கோன் உறுபாவம் நினக்குளதோ எனக்குளதோ சொல்—எமது
 பெருமான் பரிசித்தலால் வரும்பாவம் உனக்குண்டோ எனக்குண்டோ கூறாய், நீ
 தான் யார்—நீ யார், எனக்கு ஒரு கேள்போல் தோன்றிடுகின்றாய் என்ன—எனக்கோ
 ருறவினன்போல் புலப்படுகின்றாய் என்று கூறியருள, அன்னோன்—அவவிராமன்.

நீயும் என்போல் இருக்கின்றாய் என்பார் நீதான் யாரெனவும், என்னைப்போலி
 ருத்தலால் நீ யெனக்கு உறவினன் ஆகவேண்டு மென்பார் எனக்கொரு கேள் போற்
 றேன்றிடுகின்றாய் எனவும், அதனால் உன்னைப்பரிசித்தலால் பாவம் என்றனை, அது
 நினக்கோ எனக்கோ எனபார் உறு பாவம் நினக்குளதோ எனக்குளதோசொல் என
 வுங்கூறினார். (கரு)

என்னிதுசொற்றனையான்சமதச்சிகினியென்பாவ்ற
 னன்மகனுகுவனீபுலையோனெனைநாணுமே
 யுன்னுறவாகவுரைத்ததுநன்றெனவொப்பில்லான்
 மன்னியசீர்ச்சமதக்கினிதன்மகனீயேயோ.

(இ-ள்.) இது சொற்றனை என்—நீ இதுகூறினாய்யாது, யான் சமதக்கினி
 என்பான்நன் நன்மகன்ஆகுவன்—யான் சமதக்கினி முனிவனுடைய நல்ல புத்திரனு
 வேன், நீ புலையோன்—நீ புலையன், நாணுமே என்னை உன் உறவாக உரைத்தது
 நன்று என்ன—நாணும் வென்னை உனதுறவாகக் கூறியதுநல்லதென்று அவ்விராமன்
 கூற, ஒப்பில்லான்—தனக்கோரொப்பில்லாதவிதமென, மன்னிய சீர் சமதக்கினி
 தன் மகன் நீயேயோ—நிலைபெற்ற சிறப்பினையுடைய சமதக்கினி முனிவனுடைய புத்
 திரன் நீதானா. (எக்)

கழியவெனக்குறவாயினையையமில்லக்கண்டா
யிழிவறநின்றையளித்தவிரேணுகையென்பாளென்
பழுதறுசீர்மனையாட்கினியாளம்பரிசாலே .
விழுமிய நீயுமெனக்கினியாய்காணெனவிண்டான்.

(இ-ள்) எனக்கு கழிய உறவு ஆயினே—எனக்கு மிகவும் உறவானும், ஐயம்இல்
லை—உறவாவதற்குச் சந்தேகமில்லை, இழிவு அறநின்றே அளித்த இரேணுகை என்
பாள்—குறையற வுண்ணப் பெற்ற இரேணுகை யென்பவள், பழுது அறுசீர் என்மனை
யாட்கு இனியாள்—ஆம் பரிசால்—குற்றமற்ற கற்புவாய்ந்த என்மனைவிக்கு மனத்துக்கி
னியவளாகுந் தன்மையால், விழுமிய நீயும் எனக்கு இனியாய்காண் எனவிண்டான்—
மேம்பட்ட நீயும் எனக்கினியவளும் அதனை அறியாய் என்று இறைவன் திருவாய் மல

உமையம்மை திருவழக்கீழ் வழிபடுத்தன்மையளாதலால் இரேணுகை யென்பா
ளென்பழுதறு சீர் மனையாட்கினியாள் எனவும், அம்முறையாலெனக்கும் நீ இனியானு
தலால்விழுமிய நீயு மெனக்கினியாய் எனவும் அருளினார். (கஅ)

இராமனெருப்பெழநோக்கிவெகுண்டனெல்லாரும்
பராவுறுவேதியென்னெதிர்பார்த்திதுசொற்றாய்க்கு
விராவியதண்டமுனக்கரிவிக்குமதேயன்றித்
தாரதலமேற்பிறிதில்லெனலோடுந்தலைவன்றான்.

(இ-ள்.) இராமன் நெருப்பு எழ நோக்கி வெகுண்டனன்—அவ்விராமன்கோபா
க்கினி யெழப்பார்த்துச் சினந்து, எல்லாரும் பராவுறு வேதியன்—யான் யாவரும்
வணங்கும் அந்தணன், என் எதிர்பார்த்து இது சொற்றாய்க்கு—என்னெதிரே நின்ற
எண்ணப்பார்த்து இதனைச் சொன்ன உனக்கு, விராவிய தண்டம் உன் நாக்கு அரிவி
க்கும்அதேஅன்றி, செய்தற்குரிய தண்டம் உன் நாக்கையரியும் தண்டமே அல்லாமல்,
தாரதலம் மேல் பிறிது இல் எனலோடும்—நிலவுலகின்மேல் வேறு தண்டமில்லை யெ
ன்று கூற, தலைவன்தான்—இறைவன். (கக)

யாவரும்ச்சுறுதாய்கொலையென்றுசெய்மாபாவி
யோவிலருட்குணமொன்றிலையென்புடைவல்லாயே
னாவரிவாய்சிரமும்மரிவாயினிராணய்கே
ளோவறுகேளிர்தமைததழுவாதவராருள்ளார்.

(இ-ள்.) யாவரும் அச்சுறும் தாய்கொலைஏன்று செய்மா பாவி—யாரும் அஞ்சும்
தாயைக் கொலைசெய்தலை மேற்கொண்டு செய்யும் பெரும்பாவி நீ, ஒலில் அருள் குணம்
ஒன்று இல்லை—ஆதலால் நீங்குதலில்லாத கருணைக் குணம், சிறிது மில்லாய், என்பு
டை வல்லாயேல்—என்னிடத்தில் நீவன்மை யுடையாயானால், நா அரிவாய் சிரமும்
அரிவாய்—நீ நாக்கு மரிவாய் தலையுமரிவாய், இனி நாணய்கேள்—நீ இத்தொழிற்குச்
சிறிதும் நாணய் நான் சொல்வதைக்கேள், ஓவறு கேளிர்தம்மைத் தழுவாதவர் ஆர்
உள்ளார்—இடைவிடாது சூழ்ந்த உறவினைத்தழுவாது நடப்பவர் உலகில் யாருள்
ளார் (யாவரும் தழுவவு ரென்றபடி)

நீ யென்னிலும் வன்மையையுடையாயானால் நாவு மரிதல் கூடும், சிரமு மரிதல்
கூடும். அஃதில்லா மையால்சிறிதும்உன்னாலியலாதென்பார்நாவரிவாய் சிரமும்மரிவாய்
என இழிவு சிறப்புமமை தந்து கூறினார். (உ௦)

பாம்புடனேனும்பழமைவிலக்கார் தமராநோர்
வேம்பினையொப்பக்கைப்பினும்விள்ளாருலகத்தோர்
தோம்பலபேசிச்சுற்றம்வெறுக்குங்கொடியோனைத்
தேம்பிடும்வண்ணஞ்செற்றிடல்வேண்டும்மெனவெம்பி.

(இ-ள்.) தமராநோர்—உறவினராயுள்ளவர்கள், பாம்புடனேனும் உலகத்தோர் பழமை விலக்கார்—பாம்புக்கொப்பானவராயிருப்பினும் உலகினர்தமரிடத்துப்பழமை பாராட்டுவார், வேம்பினையொப்பக் கைப்பினும் விள்ளார்—வேம்பை யொப்ப அத்தம ராநோர்க்குத் திற்பினும் அவரை விட்டுப் பிரியார், பல தோம்பேசி சுற்றம் வெறுக்கும் கொடியோனை—(குற்றஞ் சிறிது மில்லா திருக்கவும்) பலகுற்றங்களை யெடுத்துப்பேசுஉற வினரை அருவருக்குங் கொடிய வுண்ணை, தேம்பிடும் வண்ணம் செற்றிடல் வேண்டும் என்ன வெம்பி—வருந்தும் வண்ணம் ஒறுக்கவேண்டுமென்னக் கோபித்து.

பழமை செல்வமுள்ளகாலத்துத்தமராநோர் தமக்குச் செய்தவுபகாரம், தமராயி னோர் வறுமைவந்தவழிக்குணம்பேறுபழனும் அந்நன்றியைப் கருதியவரைத்தழுவுவர் என்பார்பாம்புடனேனும்பழமைவிலக்கார் தமராநோர் எனவும், குணவேறுபாட்டால் தமக்கு ஓர்கால்தீங்குசெய்யினும் அத்தீங்கினோர்க்காதுதமக்குள்ளதொடாநோக்கு வர் என்பார்வேம்பினையொப்பக்கைப்பினும்எனவுக்கறிநார். (உக)

சுணங்கனையெல்லாமேற்செல்வேவித்துரிசோதிக்க
கணங்கெழுக்கல்லுமோடுமெடுத்தக்கடிதோச்சி
யணங்கொருபாலானறிவுறியம்மாமுனிவெந்தி
யிணங்கவெகுண்டான்றண்டமெடுத்தான்புடைவீசி.

(இ-ள்) அணங்கு ஒருபாலான் சுணங்களை எல்லாம் மேற்செல்ல ஏவி—உமைய ம்மையை யோர்பா லுடைய இறைவன்நாய்களை யெல்லாம் முனிவன்மேற் செல்ல ஏவி, துரிசுஒதி—அவன் குற்றங்களை யெடுத்துக்கூறி, கணம் கெழுக்கல்லும் ஓடும் எடுத்துக்கடி கூ ஓச்சி எறிவுறி—திரண்ட கல்லையும் ஓட்டையும் எடுத்து வினாந்து ஓச்சி யெறியுமி டத்து, அ மா முனி வெந்தி இணங்க வெகுண்டான் தண்டம் எடுத்தான் புடைவீசி— அந்தப் பெரிய அவ்விராமன் கொடிய தீப்பறக்கச் சினந்து தண்டத்தை யெடுத்துப்

வெகுண்டான். எடுத்தான். முற்றெச்சங்கள். (உஉ)

ஞாளிகடம்மையதுக்கினனள்ளவருந் செற்ற
மீளியின்மேற்செல்விட்டனன்வேழமுகக்கோனக்
கோளுறுதண்டமுரித்திருகூறுபடுத்திட்டான்
காளியொடாடியகண்ணுதல்வெய்யகதங்காட்டி.

(இ-ள்) ஞாளிகள் தம்மை அதுக்கினன்—தம்மேல் வந்த நாய்களை அதுக்கி, னள்ளவர் ஊர் செற்ற மீளியின்மேல் செல தண்டம்விட்டனன்—பகைவரது திரிபுரங்களை நகைத்தெரித்த இறைவன்மேல் தண்டத்தைஎறிந்தனன், வேழ முகக்கோன் அ கோள் உறு தண்டம்முரித்து இருகூறுபடுத்திட்டான்—யானை முகத்தையுடைய விநாயா கக்கடவுள் அந்தவலிமையமைந்த தண்டாயுதத்தை முரித்து இரண்டு கூறு படச் செய்தான், காளியொடுகூடிய கண்ணுதல் வெய்ய கதங்காட்டி—காளியோடு நடனஞ் செய்தருளிய இறைவன் கொடிய கோபக்குறிப்பைக் காட்டி.

அதுக்கின்மூற்றெச்சம்.

(உ௩)

வன்மொழிகூறிப்புலையர்தொழுத்தைமகனாரீ
யென்மகனோவத்தண்டமெறிந்தாய்தெய்வத்தா
லன்னதுபக்கதுதாய்கொலையஞ்சாயருளில்லாய்
நின்னையினிக் கொல்வேனெனநேர்த்தானகரமோச்சி.

(இ-ள்.) வன்மொழி கூறி—கடுஞ்சொற் கூறி, புலையர் தொழுத்தை மகனாரீ என் மகன் நோவதண்டம் எறிந்தாய் — புலையரடியான் மகனாகிய நீ என்னுடைய புத்திரன் வருந்தத் தண்டாயுத்தை யெறிந்தாய், தெய்வத்தால் அன்னது பக்கது— ஊழால் அத்தண்டாயுதம் முறிந்தது, தாய்கொலை அஞ்சாய் அருளில்லாய்—தாய்கொலைக்குச்சிறிது மஞ்சாய் சுருணையுமில்லாய், நின்னை இனி கொல்வேன் என்ன கரம் ஓச்சி நேர்த்தான்—உன்னை இனி நான் கொலைசெய்வேனென்று கையை மேலேசாச்சி யன் எதிர்த்தருளினான்.

இரோணுகைபுலையர்க்குத்தெய்வமாய்நிறவால் தன்னையுபசரிப்போரைத்தானும் உபசரித்துகிற்பாளாதலால் புலையர்தொழுத்தைமகனாரீஎன்றார். புலையர்தொழுத்தை என்றதற்குப்புலையராற்றொழப்பட்டவனெனினும்அமையும். (உ௪)

நேர்த்திகுகாலையினீண்மறைஞாளிகண்முன்னாகச்
சார்ந்துதூர்த்துமுமிக்கலுமத்தகையானச்சங்
கூர்ந்துபதைப்புடனோடினன்வெண்கிறுகூன்றிங்கள்
வார்த்தசடைப்பெருமானும்விராந்துதொடர்ந்துற்றான்.

(இ-ள்) நேர்த்திகு காலையில் நீண்மறை ஞாளிகள் — எதிர்த்த காலத்தில் வரம் பில்லாத வேதங்களாகிய நாய்கள், முன்ஆகசார்ந்து தூர்த்து முமிக்கலும், அவலிறை வனுக்கு முன்னாகச் சென்று தூர்த்தவும், அத்தகையான் அச்சம் கூர்ந்து பதைப்புடன் ஓடினன்—அவ்விராமன் அச்சங்கூர்ந்து பதைத்து ஓடினான், வெண்கிறுகூன் திங்கள் வார்த்த சடைப்பெருமானும் விராந்து தொடர்ந்து உற்றான்—வெள்ளிய சிறிய இளஞ் சந்திரனை யணிந்த நீண்ட சடையையுடைய இறைவனும்விராந்து பின்சென்றான்.

அறுசீர்க்கழநெடில் விருத்தம்.

ஒற்றையங்கரத்தாற்பற்றிக்கோடலுமுடையான்நீண்டப்
பெற்றுமெய்ப்புளகம்போர்ப்பப்பெரி துளமகிழ்ந்தானிச்சீர்ப்
பற்றியுமிழிஞன்நீண்டப்பபிபெருஞ்சங்கைகொண்டி
முற்றவெந்துயரின்மூழ்கிவெகுண்டனன்மொழிதலுற்றான்.

(இ-ள்.) ஒற்றை அம் கரத்தால் பற்றிக் கோடலும்—அழகியஒருதிருக்கரத்தால்பிடித்துக்கொள்ளவும், உடையான் தீண்டப்பெற்று மெய் புளகம் போர்ப்ப பெரிது உளம்மகிழ்ந்தான்—தன்னையாளாகவுடைய இறைவன் தீண்டப்பெறுதலால் தனதுசீர முற்றும்புளகரும்பமிகவுமனமகிழ்ந்த அவ்விராமன், இ சீர் பற்றியும் — சிவபெருமான் பரிசித்தலிச்சிறப்புவாய்ந்தும், இழிஞன் தீண்டப்பபி பெரும் சங்கைகொண்டி — இழி ஞானநீண்டப்பட்டோமேஎன்னும் ஒர்பெரிய ஆலோசனைசெய்து, முற்ற வெம் துயரில் மூழ்கி வெகுண்டனன் மொழிதலுற்றான்—முழுதுங்கொடியதுன்பத்தில் மூழ்கிச்சின் ந்துகூறத்தொடங்கினான்.

சிவபெருமான்திருக்கரப்பரிசயப்படுத்தலால் அவனையறியா துமகிழ்ச்சி மீ தூந் ததுஎன்பர்மெம்ப்புகள் போர்ப்பப்பெரிதுளமகிழ்தான் எனவும், கண்கூடாகப்பிலைய னாகத்தோன்றுதலிலைவோசுத்தனன் என்பார் இச்சீர்ப்பந்தியுமிழினுன் நீனடப்படுபெ ரஞ்சங்கைக்கொண்டு எனவும்கூறினார். (உச)

மறிகடல்வரைப்பின்யாங் னாயினுமறையோன்றின்னைப்
பொறியிலியிழிந்தவாழ்க்கைப்புலைமான்வெருவராமே
செறியழுங்கடைந்தகையாற்றீண்டுமேயல்வச்சாந்
பிறிவினிற்பிறழாவண்ணமாடுஞ்ஞானடாந்துங்காலே.

(இ-ள்) பொறி இலி—அறியில்லாதபுலையனே, அவ்வச் சாதி பிறிவினில்— அத்தத்தச்சாதிகளத்தம்நிலையினின்று, பிறழாத வண்ணம் பிஞ்ஞகன் நடாத துங்கா லைகடந்தருடவாதவண்ணம் இறைவன் நடத்துங்காலையில், மறிகடல் வரைப்பின்யாங் கண்ஆயினும்—அலைகள் மடங்கும் கடல்குழிர் உலகத்தில் எவ்விடத்திலாயினும், மறையோன்றன்னை இழிந்தவாழ்க்கை புலை நகன்—அந்தணனை யிழிந்தவாழ்க்கையையுடையபுலைபன், வெருவராமே செறி அழுக்குஅடைந்த கையால் தீண்டுமே — சிறிதுமஞ்சா துநெருங்கியழுக்கடைந்தகையால் தீண்டுவாரு (தீண்டான்என்றபடி)

உலகில்வருணங்களைத்ததமக்குநூல்கள்வருத் தநிலையினின்று, வருவாதொழுது தல் இறைவன்செயலாதலால் அவ்வச்சாதிபிறிவினிற்பிறழாவண்ணம் பிஞ்ஞகனடாத துங்காலையெனவும், உயாந்தவாழ்க்கையையுடைய அந்தணரை இழிந்தவாழ்க்கையையுடையபுலைபன்தீண்டுதல் என்றுமில்லையாதலால் மறையோன்றன்னையிழிந்தவாழ்க்கைப்புலைமகன்வெருவராமேசெறியழுக்கடைந்தகையாற்றீண்டுமேஎனவும்கூறினார்.

இன்னினியுன துசென்னியிறுவதுதேற்றங்காண்டி-

புன்னெறிக்குலத்தேயென்னப்புகன்றுதன்னுளத்தேவெம்பிப்
பன்னரும்புலையன்றன்டாற்பட்டினேனந்தோசீசி

யென்னுடைந்தவமுமயா னுமழிந்தவாறெனப்புழுங்க.

(இ-ள்) புல் நெறி குலத்தோப்—தாழ்ந்தநெறியில்கின்றகுலத்திழிந்தமந்தோய், இன்னினி உனது சென்னிஇறுவதுதேற்றமகாண்டி என்ன புகன்று—இப்பொழுதே உனதுதலைதகர்தல்நிச்சயம் அதுகாணாய் என்றுகூறி, தன்உள்ளத்தே வெம்பி — தன்மனத்தேபுழுங்கி, பன்னரும் புலையன் தன்பாஸ்பட்டுளேன் - சொல்லுதற்கரியபுலைத்தொழிலையுடையோன்கைப்பட்டுடன், அந்தோ—ஐயோ, சீசீ என்னுடைய தவமும் யானும்—சீசீஎன்னுடையதவமும்நானும், அழிந்த ஆறுஎன்னபுழுங்க — நிலையழிந்தவகைகண்ணியிருத்ததென்றுமனம்புழுங்கிநிற்க.

சிவபெருமான்சுத்தந்தரனாதலில் தலைதகர்களான அவ்விராமன் தந்தசாபம் பயன்படாமையால், அந்தோசீசீயென்னுடைந்தவமும்யானும் அழிந்தவாறெனப்புழுங்குகின்றார். இனிஇனிஎன்றது இன்னினிஎனவந்ததுகடைக்குரைவிகாரம். (உஅ)

விழிபயினுதலுமுநீர்விடம்பொதிமிடறுங்கூர்வாய்

மழுமறிக்கரமுந்நெசங்கேழுவர் வருங்கரதுசரலுக்

கழிபுலேவேடந்தாங்கியெழுந்தருள்கருணை துதோன்ற

விழிவறுமிராமல்கூற்றுச்செவிமடுத்தினையசொல்வான்.

(இ-ள்) . விழி பயில் துதலும் முந்நீர்விடம் பொதி மிடறும்—தீக்கண்ணமைந்த திருநெறியும் கடலிற்றேன்றிய விவதம் நெருங்கிய ஸ்ரீகண்டமும், கூர் வாய் மருத அள

மறிக்கரமும் செம்கேழ்வடிவமும் கரந்து—கூர்மையமைந்த மழுவையுமானையுமேந்திய திருக்கரங்களும் செந்நிறம் வாய்ந்த திருவுருவமும் மாகிய இவைகளை மறைத்து, சால கழி புலவேடம் தாங்கி-மிகவுங்கழிந்த புலையன்வேடத்தைத் தாங்கி, எழுந்தருள் கருணை தோன்மல்—எழுந்தருளிய இருபாரிதியாகிய இறைவன், இழிவறும் இராமன் கூற்று செவி மடுத்து இனிய சொல்வான்—இழிவில்லாத இராமன் வார்த்தைக்குத் திருச்செவிகொடுத்து இச்சொற்களைச் சொல்வான். (உக)

வடுவறுமறைவலாளர்மரபினையெனில்யான்மீண்டப்
படுகுவையல்லேநீ தான்பார்ப்பனக்கடையனுவை
யடுதொழிப்புலையன்யானவ்வொழுக்கினிற்சிறந்தவாற்றா
லிடுகிடைத்தாயைக்கொன்றோயெவ்வினுங்கடையனீகாண்.

(இ-ள்.) வடுவறு மறைவலாளர் மரபினையென்னில்—குற்றமற்ற அந்தணர் குலத்தில்நீ தோன்றினையானால், யான் தீண்டநீ படுகுவைஅல்ல—என்னால்நீ தீண்டப் படுவாயல்ல, பார்ப்பனக்கடையன் - நோக்கில்நீ அந்தணர்குலத்தில் கடைப்பட்டவன், யான் ஆவை அடுதொழில் புலையன்—நானே பசுவைக்கொல்லும் புலைத்தொழிலையுடையவன், இடுகு இடை தாயை கொன்றோய் — துவளும் இடையையுடைய தாயைக்கொலை செய்தவனநீ, அ ஒழுக்கில் சிறந்த ஆறல்—அப்புலைக்குலத்திற்குரிய ஒழுக்கத்தில்சிறந்துநின்ற வகையால், நீ என்னினும் கடையன்—நீ என்னினும் கடைப்பட்டவன்.

புலைக்குலத்திற்கேன்றினோர் பசு வைக்கொலை செய்தல் தொழிலையன்றித்தாயைக் கொலை செய்தல் இயற்கையன்றென்பார் யான் ஆவையடு தொழிப்புலையன்—நீ தாயைக்கொன்றோய் எனவும், நான் புலையர்க்குரிய தருமத்தில் வழுவா துநிற்கின்றேனநீ அக்குலத்துக்குச் சிறிது மியலாதகொலைத்தொழிலையுடையா யென்பார் அவ்வொழுக்கினிற் சிறந்தவாற்றல்லநீ என்னினும் கடையன் எனவும்கூறினார். (கஉ)

இழிஞ்ருக்கழிஞ்ஞையெனக்குரிய உமையெய்திக்
கழிபெருமகிழ்ச்சிகூர்வாயுனககியான் களைகணவேன்
மொழிவதுசரதமென்றானவ்வுரைமுனிவன்கேளாப்
பழியுறுகதையிற்றாக்கப்படுமரலென்னப்பொங்கி.

(இ-ள்.) இழிஞ்ருக்கு இழிஞன் ஆனம்—கடைப்பட்டவர்க்குக் கடைப்பட்டவனாய், எனக்கு நீ அடிமை எய்தி கழி பெரு மகிழ்ச்சி கூர்வாய்—ஆதலால் எனக்கு அடிமைப்பட்டு மிக்கமகிழ்கூர்வாய், உனக்கு யான் களைகண் ஆவேன்—உனக்குயான் ஓர்பற்றுக் கோடாயிருப்பேன், மொழிவது சரதம் என்றான்—நான் கூறுவதுசத்தியமென்று இறைவன் சொன்னான், அ உரை முனிவன் கேளா — அந்தவார்த்தையைப் பரசிராமன்கேட்டு, பழி உறு கதையில் தாக்கப்படும் அரவு என்ன பொங்கி—கொல்லுதலைமந்த தண்டத்தால் அடிக்கப்படும் பாம்பைப்போலக்கோபமீ தூர்ந்து.

இறைவரது கடுஞ்சொல் தண்டத்தால் மடித்தல் போல இருத்தலால் பழியுறுகதையிற்றாக்கப்படுமரலென்ன என்றார். (கக)

ஆண்ணலைமலர்க்கையோச்சியடித்தளமமரத்தேறு.
புண்ணியமுதல்வன் றாதுவாம்பொருக்கெனபுனிவன் றன்வோந்
திண்ணியவிரண்டுகையுஞ்சிங்கெனவொருசைபற்றிக்
கண்ணற்க்கொடிவூங்கப்படுததன்னகமலக்கையால்.

(இ-ள்.) அண்ணலை மலர்க்கை ஓச்சி அடித்தனன்—சிவபெருமானைத்தனது மலர்போன்றகையாலோச்சி அவவிராமனடித்தான், அமரர்தேறுதபுண்ணியமுதல்வன் தானும்—தேவர்களுணர்த்தற்கரியபுண்ணியவடிவாகியஇறைவனும், பொருக்குளன முனிவன் தன்னை திண்ணிய இரண்டுகையும் சிக்கென ஒருகைபற்றி—வினாந்து அம்முனிவனைத்திண்ணிப அவனது இரண்டுகைகளையும் சிக்கென்றுதனது ஒருதிருக்கரத்தால்பற்றி, கமலம்கையால் சுண் அறகொடிநு வீங்க புடைத்தனன்—தாமமாலர்போன்றதனதுமற்றொருதிருக்கரத்தால்தாட்சினியமற அவனதுகேபோலமவீங்க அடித்தருளினன்.

சிக்கென என்றது - உழுவாது பிடித்தல். (௩௨-)

முறைமுறையதிரத்தாக்கியிருவருமுனைந்துவெம்போர்
மிறையுறப்புரிதலோடுமெல்லியற்பிராட்டினோக்கி
யிறைவனின் அடிக்கீழ்ப்பினியவன்வருந்தாவண்ணம்
பொறைசொளப்புடைத்தியென்றாள்புனிதனுமெல் திறுக்க.

(இ-ள்.) இருவரும் முறை முறை அதிரதாக்கி முனைந்து வெம்போர் மிறைஉற புரிதலோடும்—இறைவனும் முனிவனும் முறை முறையேயதிர மோதிப்பின்னிடாமல் கொடிய போர்த்தொழிலைக் கண்டோரஞ்சச்செய்ய, மெல்லியல் பிராட்டி நோக்கி—மென்மைத்தன்மைவாய்ந்த உமையம்மை பார்த்தருளி, இறைவன்—இறைவனே, நின் அடிக்கீழ் அன்பின் இனியவன்—உன் திருவடிக்கீழ்ப்புமிக்கோன், வருந்தாவண்ணம் பொறை கொள் புடைத்தி என்றாள்—அவன் வருந்தாவகைசகிக்கும்வண்ணம்மோதுவாயென்றுமையம்மையருளினார், புனிதனும் மெலிதில் தாக்க — இறைவனும் வருந்தாதுமோத. (௩௩-)

கடனறிமுனிவன்வாகைதனதெனக்கருதிவாங்கும்
வடவரைச்சிலையோன்மார்பிற்கரங்கொடுவல் திறுக்கி
மிடலுறத்தெழித்தானுகவிண்ணவர்கடரியகோமான்
கெடலருஞ்சினமீக்கொண்டான்போன்மறைக்கிழவன் தன்னை.

(இ-ள்.) கடன் அறி முனிவன் வாகை தனது என்ன கருதி—போர்செய்யுந் திறனறிந்த அவவிராமன் வெற்றிதன்னதென்று கருதி, வாங்கும் வடவரை சிலையோன் மார்பில்—வளைக்க வளைந்த மேரு மலையையில்லாகவுடையவன் திருமார்பில், கரம் கொடுவலிதில் தாக்கி—முட்டியாகப்பிடித்ததனதுகையால் வினாந்துதாக்கி, மிடல் உற தெழித்தானுக—மிகவுந் கோவுத்தானுக, விண்ணவர்க்கு அரிய கோமான் கெடலரும் சினம் மீக்கொண்டான்போல்—தேவர்களுக்கரியதாகியஇறைவன் அழிதவல்லாத கோபம் தூர்த்தவண்போல, மறை கிழவன் தன்னை—அந்தணாகிய முனிவனை.

இறைவன் கருணையால் வலியில்லான்போலமோதுதலால்நாம்இனிவெற்றிகொள்வோமெனக் கருதினானுதலில் கடனறிமுனிவன் வாகைதனதெனக்கருதி என்றார்.

கன்றிடக்கரங்கள் கால்பிணிப்புறக்கட்டினோன்றா
ளொன்றினுலுருட்டிச்சேணினுந்தினுனவனைவேத
வன்றிறன்ஞாளிசுற்றிவளைந்தனமருங்குநின்ற
வென்றிகொண்மைந்தர்நோக்கிவிலாவிற்ச்சிரித்திட்டாரால்.

(இ-ள்.) அவனை கன்றிட கரங்கள் காலில் பிணிப்பு உற கட்டி—அம்முனிவனை வருந்தஅவனதுகைகள் இரண்டுகாலில் பிணிப்பமையப்பிணித்து, நோன்தாரின் ஒன்றினால் உருட்டி 'சேணின் உந்தினுன் — தனதுவலியதிருவடி யொன்றால் தலை

கீழாகஉருட்டி விண்ணிம்செல்ல எறிந்தான், வேதம் வந்திறல் ஞானிசுழி வளைந்த
ன—வேதமாகிய வலியநாய்கள் சூழ்ந்துவளைந்தன, பருந்த நின்ற வென்றி கொள் மை
ந்தர்நோக்கி விலாஇற சிரித்திட்டார்—பக்கத்தில் நின்றவிநாயக்கடவுளும் முருகக்கட
வுளும்பாந்திஅவனது விலாவெலும்புமுறிய மோதினார்கள்.

சிரித்திட்டாரொனவந்தது குறுக்கல்விகாரம். விலாவிறச்சிரித்திட்டாரொனப்
பாடமோதி விலாவெலும்புகட்டுவிடச்சிரித்தானெப் பொருள் கொள்ளுதலு மொன்று.

நிருவினையாட்டானண்ணல்சேவா? மகமலத்துந்தப்

பருவருமுளத்தனாகிப்பசும்புதல்செறியரீண்ட

தருவாடித்தலத்தினாவிசாம்பினானைத்துவீழ்ந்தான்

மருமலர்க்கருமென்கூந்தல்ரேணுவைலை மந்தனம்மா.

(இ-ள்.) அண்ணல் நிருவினையாட்டான சேஅடி கமலத்த உந்த—இறைவன்
தனது நிருவினையாட்டால் செவந்தநிருவடித்தாமமாயால் மேலேசெல்ல எறிய, முரு
மலர் கருமெல் கூந்தல் இரேணுகைமைந்தன்—வாசங்கமமும் மலரையுணர்ந்த கரிய
மெல்லியகூந்தலையுடைய இரேணுகையின்புத்திரனாகிய அவவிராமன், பருவரும் உளத்
தன்னாகி—வருந்தும் மனத்தையுடையவனாகி, பசும் புதல் செறிய ரீண்ட தரு அடி தல
த்தின்—பசியபுதல்கள் புடைநெருங்க ஓங்கிய மரத்தின்மீழ், ஆவி சாம்பினான் ஒத்து
வீழ்ந்தான்—உயிர்போனவனையொத்து வீழ்ந்தான். (௩௬)

அடங்கருந்துயரத்தாமுமல்வுநிலேரிக்கஞ்சத்

தடம்புனல்குடைந்துவாசந்தாங்கிமெல்லமலாப்பூஞ்சோலை

யிடத்தொழுவதிற்துவீழ்ந்தார் எனனுயிர் தளிப்பச்செல்லு

மடந்தையரென்னமெல்லப்பாடந்ததுமலையத்தென்றல்.

(இ-ள்.) அடங்கரும் துயரத்து ஆழம் அ உழி—அடங்குநற்கரியதுன்பத்தில்
அமுந்தியஅச்சமையத்தில், மலையம் தென்றல் - பொதியமலையிலுள்ள தென்றற்காற்று
வேரி கஞ்சம் தடம்புனல் குடைந்து—வாசம்மைந்ததாமனாகள் நிறைந்ததடாகத்தி
லுள்ளரீறிப் படிந்து, வாசம் தாங்கி மெல் மலர் பூம் சோலை இடம் தொழும் வதிந்து—
வாசஞ்சுமந்து மெல்லியமலரையுடைய பொலிவமைந்தசோலையினிடம் தொழந்தங்கி
வீழ்ந்தார் இன் உயிர் தளிப்ப செல்லம் மடந்தையர் என்ன மெல்லப்பட்டாந்தது—தம்
மைவிரும்பியதலைவரதுவாடிய இனிய உயிர்தளிர்க்கச் செல்லம் பெண்களைப்போல மெ
ல்லச்சென்றது.

தாம் கூறியகுறிபிடித்துவந்ததலைவர்பால் அக்குறிபிடித்து வந்ததலைவியரால்
காமத்தால் உணங்கிய அத்தலைவரது உயிர்அவ்வெப் பொழிந்துதலணிதாதலால் வீழ்
ந்தாரின்னுயிர்தளிப்பச்செல்லுமடந்தையரென்னஎன்றார். குடைந்து, தாங்கி, வதிந்து
என்னும் வினையெச்சங்கள் ஒன்றையொன்று கொண்டுதென்றல்என்னும் வினையுத
லின் பயனாகிய படிந்ததென்னும் பயனிலையின் முதனிலையைக் கொண்டன. (௩௭)

தேம்பொதியினங்காங்கிமேனிதைவரத்தெளிவுதோன்றி

மேம்படுமயர்ச்சிநீங்குகிழித்துணைவிடுத்துநோக்கித்

தேம்பினானிடம்பைக்கெல்லையினுள் நிரியாச்சிந்தை

மேம்பலன்மறையோனெஞ்சத்திவையிவையெண்ண லுற்றான்.

(இ-ள்.) தேம்பெரிதுளம் கால்மேனிதைவர—வாசம் பொதிந்ததென்றற்கா
ற்றுத்தனது மேனியிப்படிய, நிரியாத சிந்தை ஏம்பல் இல் மறையோன் — மாறுபடா

தமனத்திற்சிறிதும் வருந்துதலில்லாத அஃவிராமன், தெளிவுதோன்றி மேற்படும் அயர்ச்சிநீங்க—தெளிவுபிறந்து தன்னைவிழுங்கிய சேர்வுகிறிது நீங்க, விழித்தனை விடுத்திரோங்கி தேம்பினான் இடம்பைக்கு எல்லே ஆயினான்—இரண்டுகண்களையுந்திறந்து பார்த்துவருந்தித்துன்பத்துக் கோருறையுளாய், நெஞ்சத்து இவை இவை எண்ணல் உற்றான்—மனத்தில் இவவிச்செயல்களைக் கருதத்தொடங்கினான் (௩௮)

கலிவிருந்தம்.

மறைபொழுதும்வழாநெறிவாய்மையோர்க்கு

கிறைவனமுனிவன்குலத்தெய்தினே

லிறையவேதமுமங்கரியாடிமு

முறையினேநினன்முவறுசல்லியும்.

(இ-ள்.) மறை ஒழுக்கம் வழாத நெறிவாய்மையோர்க்கு இறைவன் ஆம் முனிவன் குலத்து எய்தினேன்—வேதவொழுக்கினின்றும் வருவாத நெறியின் மெய்மையினின்றும் முனிவர்களுக்குத்தலைவனாகிய சமதக்கினி மரபிற்பிறந்தேன், றிறைய—ரூபந்தீர, வேதமும் அங்கமும் நியாயமும் மூவறு கல்வியும்—வேதங்கனையும் ஆறங்கங்கனையும்நியாயங்கனையும் பதினென்பாடைகளையும், முறையின் ஒதினேன்—முறையாகக்கொள்ளேன்.

ஆறங்கம், நியாயம் என்றதை முன்னர்க்காண்க, பதினென்பாடையாவன அங்கம், அருணம், கலிங்கம், கவுசிகம், காம்போசம், கொங்கணம், கோசலம், சாவகம், சிங்குளம், சிந்து, சீனம், சோனகம், திரவிடம், துருவம், பப்பரம், மகதம், மராதம், வங்கம். (௩௯)

பன்னெடும்தடையாவும்பயின்றானே

லின்னனாயவெனக்கிதுகாலையின்

முன்னைவல்லினைமூட்டிவினைந்தொ

றென்பபாவமெவரிதுதாங்குவார்.

(இ-ள்.) நெடும் பல் படையாவும் பயின்றனேன்—கெடியஆயுதப்பயிற்சிகள் எல்லாம் கற்றுள்ளேன், இன்னன் ஆய எனக்கு இது காலையில்—இத்தன்டையையுடையவனாகிய எனக்கு இக்காலத்தில், முன்னை வல்லினை மூட்டி வினைந்த ஆறுஎன்ன பாவம் - பழவினைவந்து மூளுகையால் நமக்குவினைந்ததிப்பயன் என்னபோகுமோ, இது தாங்குவார் எவர்—இதனை யாற்றுவோரெவர்.

போகடழைவல்லினைஎனவும், அப்போகூழிற்கொடியதை என்னபாவமெனவங்கூறினர். (௪௦)

என்னையின்றவள் வெம்பழியெய்துநீஇக்

கொன்னுமென்றார் சிரங்குறைபட்டனர்

பின்னரெந்தையும் பேதையரசனார்

சென்னியிற்றுச் சிதைந்தனம்மவோ.

(இ-ள்.) என்னை என்றவள் வெம்பழி எய்துநீஇ—என்னைப்பெற்றானாகையென்பவள் கொடியபழிவாய்ந்து, கொன்னும் என்னால் சிரம் குறைபட்டனர்—பிறர்கண்டுஅஞ்சும் என்னால்தலையறுபட்டனர், பின்னர் எந்தையும் பேதை அரசனார்—மீளவும்எந்தந்தையும் பேதைமையையுடையகாத்வீரியார்ச்சனனால், அம்மவோசென்னி இற்று சிதைந்தனன்—ஐயோதலைதுமிக்கப் பட்டுஅழிந்தான்.

வெம்பழிஎய்துநீஇளன்றது நீரில்பிரதிபிம்பித்த ஓர்சாயலைவிரும்பினோக்கியதை.

ஈண்டுமற்று மிழிஞ்நடலைக்கரந்

தீண்டியென்னை யவமநிசெய்கிட

மூண்டவெம்பழிமூழ்கியுமையலோ

மாண்டிலேனுயிர் வல்லினைபேனரோ.

(இ-ள்.) மற்றும் ஈண்டு இழிஞன் புலை கரம் தீண்டி என்னை அவமதி செய்கிட—மீளவும் இவ்விடத்து ஓர் புலையன்புலால் மணங்கமழும்தனது கையாற்றீண்டி என்னையவமதிக்க, வல் வினையென் மூண்ட வெம்பழிமூழ்கியும்—கொடியதீவினையையுடைய யான்மேற்கொண்டெழுந்த கொடியபழியில் மூழ்கியும், ஐயவோ உயிர் மாண்டிலேன்—ஐயோ உயிரிழந்திலேன்.

(ச-உ.)

கவளமாகக்கடல்விடமுண்டருள்

சிவனையேத்துந செல்லலுறார்களாந்

பவலாடித்துணைபற்றியுமென்னிடர்க்

கவதிகண்டிலுனற்புகமற்புதம.

(இ-ள்.) கடல் விடம் கவளம் ஆக உண்டருள் சிவனை ஏத்துநர் செல்லல் உறாக்கள்—கடலிற்றேன்றிய விடத்தைக்கவளமாக வுண்டருளிய சிவபிரானை வணங்குவோர் சிறிதுந் துன்பமடையார்கள், பவன் அடி துணை பற்றியுள்ள இடர்க்கு அவதிகண்டிலன்—அப்பெருமான் இரண்டிருவடிகளையும் புணையாப்பற்றியும் எனதுதுன்பத்துக்கு ஓர்எல்லை கண்டிலேன், அற்புதம் அற்புதம்—இது ஓர்ஆச்சரியம் ஆச்சரியம்.

இறைவனுக்குச் சிவன், பவன் எனவந்த திருநாமங்கள்,—

ஆன்மாக்களுக்கு மங்களஞ்செய்வோனென்னும் பொருள்மேல்நின்றசிவனென்னுங் காரணப்பெயரை, அப்பொருள்தோன்றக் கவளமாகக்கடல்விடமுண்டவன்என விசேடந்தந்து சிவனைஎனவும், தியானிக்கப்படுவோன் என்னும் பொருள்மேலின்றபவன்என்னுங் காரணப்பெயரை அப்பொருள்தோன்ற அடித்துணைபற்றியும் என்னிடர்க் கவதி கண்டிலனென விசேடந்தந்துபவன்எனவுங் கூறினார்.

விடமுண்டமங்களந் தந்தமையை,—

“செற்றவமுயிரனைத்து முண்டிடவேநிமிர்ந்தெழனுஞ் சிந்தைமேற்கொள்

பறரலங்ந்துகர்ந்து நான்முசுனேமுதலோர்தம் பாவவமார்க்குப்

பொற்றலிதனையளித்தோன், எனக்காந்தத்திலும்,

தியானிப்போர்க்கு நன்மையருளுவோ நென்பதை,—

“பவனெம்பிரான்பனிமாமதிக் கண்ணிவிண்ணோர் பெருமான்

சிவனெம்பிரானென்னை யாண்டுகொண்டானென்றிழைக்கண்டும்” எனவும்,

“அவனென் நுநானுன்னையஞ் சாதேனையல்லறுப்பானே யென்றேனானே சிவனென் நுநானுன்னையெல்லாஞ்சொல்லச்செல்வந்தருவானேயென்றேனானே பவனாகியென்னுளத் துள்ளேநின் றுபண்டைவினையறுப்பாயென்றேனானே யவனென்றேயாதிபேயை யாறனையென்றென்றேநானரற்றிநைகின்றேனே”

எனவருந்திருவாக்குகளாலுமுணாக.

(சங்)

இன்பஞ்செய்தலிற்சங்கரனெம்பிரா

னின்பமாக்கலிற்சம்புவிடும்பைநோ

யெப்பதோட்டுமியல்பினுருத்திர

னென்பராலவையென்னிடைபொய்த்துவோ.

(இ-ள்.) எம்பிரான் இன்பம் செய்தலில் சங்கரன்—எம்திறைவன் அடியவர்க்கு இன்பஞ் செய்தலால் சங்கரனென்னுந் திருநாமமும், இன்பம் ஆக்கவில் சம்பு—இன்பம் உண்டாக்குதலால் சம்பு வென்னுந் திருநாமமும், இமம்பை நோய்என்பது ஓட்டும் இயல்பின் உருத்திரன்என்பர்—குடும்பதுன்பத்தையும் பிரவீனோயையும்போக்குதலால் உருத்திரனென்று கூறுவார்கள், அவைஎன் இடைபொய்த்த — அத்திருநாமங்களின்பொருள் என்னிடத்துப் பொய்யாயின.

சங்கரனென்னும் திருநாமம் இன்பங்கொடுப்பவ் நென்னும் பொருண்மேல் நிற்றலால் அடியவரவேண்டுகோளை அருள்வோனென்னும் பொருண் மேல்நின்றதென்பார் எம்பிரான் இன்பஞ்செய்தலிற் சங்கரனெனவும், சம்பு என்னுந் திருநாமம்—ஆன்மாக்களுக்கு இளைப்பொழித்தலால் இயல்பாகவே இன்பம் உண்டாக்குவோ நென்னும் பொருண்மேனிற்ற தென்பார் இன்பமாகக் கலிற் சம்பு வெனவும், உருத்திரனென்னுந் திருநாமம்—ருத்னென்னுந் தாது குடும்பதுக்கத்தை யுணர்த்தலில் அதனை யொழிக்கும் பொருண்மேனிற்றதெனவும், அதனுள் ருக்னென்னுந் தாது நோயையுணர்த்தலில் அந்நோயை யொழிக்கும் பொருண்மேனிற்ற தெனவும் கூறுவார் இமம்பைநோயென்ப தோட்டுமியல்பினுருத்திரனென்பராலெனவும், சிவன், பவன், சங்கரன், சம்பு, உருத்திரன்என்னுந் திருநாமங்கள் முன்னோர் காரணப்பெயரெனக்கூறுவானை அவர்மேலேற்றிக் கூறுவார் என்பரால் எனவுகூறினார். (சச)

பேதைநீரிற்பெரும்பிழைசெய்துளே

ஒதலாலிவ்வுருந்துயொய்தினேன்

பூதநாதனைப்போதப்பழிச்சியென்

னேதந்தீர்வலெனத்துணிந்தேத்துவான்.

(இ-ள்.) பேதைநீரில் பெரும் பிழைசெய்துளேன் ஆதலால்—அறியாமையின் தன்மையால் தாய் கொலையாகிய பெருங்குறையினைச்செய்தோனாதலால், இ அருந்துயர் எய்தினேன்—அடைதற்கரிய இத்துன்பத்தையடைந்தேன், பூதநாதனை போதப்பழிச்சி—பூதங்களுக்குத் தலைவனாகிய இறைவனைப் பொருந்தவணங்கி, என் ஏதம்தீர்வல் என்னதுணிந்து எத்துவான்—எனதுகுற்றம் தீர்வேனென்று வணங்குவான்.

தனது பிதாவின் அனுஞ்ஞாயல்தாய்கொலைசெய்தமையால் பேதைநீரிற்பெரும்பிழைசெய்துளேன் எனவும், அதனால் இப்புலையனால் யான்கடைப்பட்டபுலையனெனக் கூறப்பட்டேனாதலால் இவ்வருந்துய் ரெய்தினேனெனவும், தேவதாருவனமுனிவர் தன்னைக்கொல்ல ஏவிய பூதங்களுக்குத் திருவருள்செய்து அவற்றைப்படைகளாகக் கொண்டருளினமையால் அவனை வணங்கில் என்புலைத்தொழில் திருமாதலால் பூதநாதனைப்போதப்பழிச்சியென்—னேதந்தீர்வலெனத்துணிந்து எனவுகூறினன்.

தாருகாவனமுனிவரோவப்பட்டுக்கொல்லவந்தபூதங்களைப்படைகளாகக் கொண்டருளினமையை,—

“ஆரிடரேவல் போற்றியண்டமும் துளங்கவார்த்துச்

சாரதர்வருதலோடுஞ்சங்கரனவரைநோக்கி

நீரொமையகன்றிடாது நிதந்நுந்தானையாகிச்

சேருதிருன்றானுற்றோர்தீவினை தீர்க்கவல்லான்”

எனக்கத்தபுராணத்தில்தவருதல்காண்க.

(சுரு)

வேறு.

மூவாதபடைப்புமுதல்தருநீழில்

தோவாமையியற்றியுரிமதொல்கை

டாவாமலேமூன்றுமறத்தருவா

யாவாவடியேனுன்னடைக்கலமே.

(இ-ள்.) மூவாதபடைப்பு முதல் தொழில் ஐந்தும்—அழியாதகிருட்டி முதலிய பஞ்சகிருட்சியங்களையும், ஓவாமல் இயற்றி—ஒழியாமற்செய்து, உயர்த்தொகைகள் தாவாமல்—ஆன்மகோடிகள் பிறப்பிறப்புகளிற் பட்டுவருந்தாமல், மூன்றும் அறதருவாய்—மூமலவகளும் நீங்க அவற்றிற்குமுதலி தந்தருளும் இறைவனே, ஆவா அடியேன உன் அடைக்கலம்—ஐயோவன் திருவடிக்கடைக்கலம்.

படைப்பால் கன்மநீங்குமுகத்தால் மலபாகம் வரச்செய்தலும், திதியால் கன்மங்கழியும் வண்ணம் அதனை நுகரச்செய்தலும், சங்காரத்தால் இளைப்பாற்றலும், திரோதத்தால் கன்மவொப்பு வருவித்து மலங்களை முதிரவைத்தலும், அனுக்கிரகத்தால் பந்தம் விடுவித்தலும் ஆகிய ஐந்தொழில்களும் தனக்கென வொன்றினறிஆன்மாக்களுக்கு உறுதியுக்குத்தொழிலாகவுடையா நுகலால் மூவாதபடைப்பு முதறறோழிலை—தோவாமையியற்றி யுயிர்த்தொகைக—டாவாமலே மூன்றுமறத்தருவாய், எனவும், அவ்வான்மகோடிகளுள் யானொருவனாதலில் என்னையும் காவாயெனன நாதலால் ஆவாவடியேனுன் னடைக்கலமெனவுங் கூறினன்.

படைப்பு முசலியஐந்தொழிலும் ஆன்மாக்களுக்கு உறுதியுப்பனவென்பகை,—

“அழிப்பினைப்பாற்றலாக்கமவவவர்கன்மமெல்லாம்

கழிக்கிடனுகரச்செய்தல்காப்பதுகன்மவொப்பிற்,

நெழித்திடல்மலங்களைல்லாமறைப்பருள்செய்திதானும்

பழிப்பொழி பந்தம்விடுபார்த்திடினருளேயெல்லாம்”

எனவருஞ்சிவஞானசித்தியாரா லுணர்க.

(சுள்)

படியாதியபற்பலதத்துவமாய்க்

குடலாந்தமகன்றகுருஉச்சுடோ

முடியாமுடிவேமுதலாமுதலே

யடிகளையேனுன்னடைக்கலமே,

(இ-ள்.) படி ஆதிய பற்பல தத்துவம் ஆய்—பிருதிவிமுதலிய பலவகைப்பட்ட தத்துவங்களுந்தானாகியும், அந்தம் குழிலை அகன்ற — அவற்றினிறுதியிலுள்ள மகாமாயையுங்கடந்த, குருஉ சுடோ—நிறங்கொண்ட வொளியே, முடியா முடிவே—மகாப்பிரளயத்தினும்அழியாத முடிவாயுள்ளவனே, முதலாம் முதலே—நிருமாஸ்தமுதலியபல்லுயிர்க்கும் முதலாயுள்ளவனே, அடிகேள் அடியேன் உன் அடைக்கலம்—அடிகளே அடியேன் உனக்குஅடைக்கலம்.

பிருதிவிமுதல் நாததத்துவமீறுகவுள்ள முப்பத்தாறுதத்துவமென்பார்படியாதியபற்பலதத்துவமாய் எனவும், அம்முப்பத்தாறுதத்துவங்களுந்தோற்றுதற்கு மகாமாயைகாரணமாதலால் அதனையுங்கடந்து நின்றவனென்பார் குடலாந்தமகன்ற எனவும்,

ஒன்றினுங்கலத்தலின்றித்தானே சுயம்பிரகாசமாய் நிற்பவனென்பார் குறூஉச்சுடரோ எனவும், இறுதிக்காலமுந்தானுய் நிற்பவனென்பார் முடியாமுடிவே எனவும், அக்காலத்தில் தானொருவனே அழியாது நிற்பவனென்பார் முதலாமுதலே எனவுங்கூறினர்.

பிரபஞ்சமுற்றுந்தானையாய்நிற்பது படியாகிய பற்பலத்ததுவமாய் என்பதனாலும், அவற்றிற்குவேறாய்சின்று உடம்பொடுகிலை பெற்றவினப்பயன்களை அவ்வவ்வுயிர்களுக்கும் தனதானையால் கூட்டுவனென்பது குழலாந்தமகன்ற என்பதனாலும், ஒன்றாய்வேறாய் நிற்குஞ்சிவமென்பது குறூஉச்சுடரொன்பதனாலும், அவ்வுயிர்கள் ஐந்தொழிலிற்பட்டுச்செல்லுங்கால் அவ்வைந்தொழில் நடாத்தும் பதிரூபமாய்த்தானின்றிப்பனென்பது முடியாமுடிவே முதலாமுதலே என்பதனாலும் தோன்றக்கூறினர். (சுஎ)

உமையாளொருபாலுனையாய்முறையோ
விமையாசலவில்லிறைவாமுறையோ
வமையாவிடமுண்டமைவாய்முறையோ
தமைநாடினர்தந்தலைவாமுறையோ.

(இ-ள்.) உமையாள் ஒருபால் உடையாய் முறையோ—உமையம்மையை யொருபாகத்திலுடையவனே நானிவவாறுவருந்துவது முறையா, இமையாசல வில் இறைவா முறையோ—மகமேருவை வில்லாகவுடைய இறைவனே இது முறையா, அமையாத விடம் உண்டு அமைவாய் முறையோ—பிறருண்டற்கமையாதவிடத்தையுண்டு நித்தியமாயுள்ளவனே, இது முறையா, தமை நாடினர்தம் தலைவா முறையோ—தம்மைக்கருகினர்க்குத்தலைவனுள்ளவனே இது முறையா.

உயிர்களிடத்து என்றும்மாறாத கருணையையுடையாயென்பான் உமையாளொருபாலுடையாய் என்றும், திருமால்முதலிய எல்லாத்தேவரினும் மேம்பட்டபராக்கிரமமுடையாயென்பான் இமையாசலவில்லிறைவானெனவும், தேவர்கள் வேண்டுகோளுக்கிரங்கிவிடமுண்டு நித்தியத்தன்மை காட்டினுயென்பான் அமையாவிடமுண்டமைவாயெனவும், பசுவின் உடல்முற்றும் பால்விருவிநிற்பினும்அதன்மடியிற்பால் சுரந்துநிறல்போல், எல்லாப்பசுக்களுக்கும்பதியாயினும் அடியவரிடத்துப்பதித்தன்மை நிறைந்துநிற்பாயென்பான் தமைநாடினர்தந்தலைவா எனவும், என்னையிப்பிலையன்கையில்நீக்கி என்வேண்டுகோளுக்கிரங்கிக்காத்தருள்வாயென்பான் முறையோ எனவுங்கூறினர்.

கச்சிப்பதியெய்துபுரின்கழல்க
ணச்சிப்பணிசீர்நரர்வானவரு
ளிச்சித்தபெருதவளோயெனினும்
பொச்சத்தொடுபோயினர்தாமுளரோ.

(இ-ள்.) கச்சிபதி எய்துபு—கச்சியென்னுந்நிற்ப்பதியை யடைந்து, நீன் கழல்கள் நச்சிபணிசீர் நரர்வானவருள் இச்சித்த பெருதவர்—உனதுதிருவடியை விரும்பிப்பணிந்த சிறப்புமாய்ந்த நரருள்ளும்தேவருள்ளும் தாம் இச்சித்தவரங்களைப்பெருதவராய், ஏ எனினும் பொச்சத்தொடு போயினர்தாம் உளரோ—ஏ என்னும்அளவினும் பொய்த்துப்போனவர் எங்கேனுமுண்டா (இல்லையென்படி.)

ஏ என்னும் நெட்டெழுத்து இரண்டுமாத்திரையளவாதலால் அவ்வளவாயினும் தாமதியாதுஉடனே பெறுவொன்பதுதோன்ற, பெருதவளோயெனினும் பொச்சத்தொடுபோயினர்தாமுளரோ என்றும்.

உடனே பெறுவொன்றதை,

அஅ

“ சாத்திரம்பலபேசஞ்சுழங்காள்
கோத்திரமுங்குலமுங்கொண்டென்செய்வீர்
பாத்திரஞ்சிவமென்றுபணிதிரோல்
மாத்திரைக்குளருளுமாம்பேறோ”

எனவரும் ஆளுடைய அரசுகள் திருவாக்காலுணர்க.

(௪௯)

உளையுஞ்சிறியேனிடருன்னலையோ
களை கண்பிறகண்டிலனெம்பெருமா
னியையாதினியேனுமிரங்கிடுவாய்
முனையாவனமதிவேயந்தமுடிச்சடையோய்.

(இ.ள.) எம் பெருமான்—எமதிறைவனே, உளையும் சிறியேன் இடர் உன்னலையோ—வருந்துஞ்சிறியேனது துன்பத்தைத்திருவுள்ளத்தில் கொண்டிலையோ, பிறகண் கண்டிலன்—உன்னையன்றிவேறுபற்றுக்கோடுசிறிதுங்காணேன், வாமதி வேயந்த சடைமுடியோய்—வானில் முனைத்த இளஞ்சந்திரனை யணிந்தசடாமுடியையுடையவனே, இனியேனும் இளையாது இரங்கிடுவாய்—இனியேனும்பராமுகஞ்செய்யாது அடியேன்பால் இரக்கங் கூர்த்தருள்வாய்.

முனையான் மகிவிடந்தன்னும் விசேடணம் குறையிரப்போர் குறையினின்றும் நீக்கி அவர்க்குவேண்டியாந் கருள்வரென்னும் கருத்தை யுட்கொண்டிருத்தலால் கருத்துடையானி தோன்ற இளையாதினியேனு மிரங்கிடுவாயெனவுங் கூறினான். மற்றத்தேவர்கள் குறையிரப்போர் துன்பத்தைத்தாமே நீக்குதற்கு வலியில ரென்பது தோன்ற உயர்துணைச்சொல்லாற் கூறாது அஃநீணைப்பன்மை யிடைச்சொல்லாற் பிறன

தக்கன்சாபத்தால் சந்திரன் கலையிழந்து பின்னர்ச் சிவபெருமானால் கலைநிரம்பினன் என்னும் வரலாற்றை முன்னர்க்காண்க.

(௫௦)

என்றின்பழிச்சியிரந்தயர்கின்றமேருக்
குன்றன்னதவத்தவனன்பினளாயகொள்கை
துன்றுந் துதிவார்த்தைசெவித்தூணையேற்றுநின்று
நன்றும்பெரிதுள்ளமகிழ்த்தருணங்கைபாகன்.

(இ.ள.) என்று இன்ன பழிச்சி இரந்து அயர்கின்றமேரு குன்று அன்னதவத்தவன்—என்று இவ்வாறு துதித்துக் குறையிரந்துசோர்கின்ற மேருமலையை யொத்ததவத்தையுடைய அவ்விராமன் கூறிய, அன்பின் அளாயகொள்கைதூன்றும் துதிவார்த்தை—அன்போடுகலந்த கொள்கை நெருங்கிய துதிகளை, செவிதுணை ஏற்று நின்று—இரண்டிருச்செவிகளிலும் அமையக்கேட்டு, நன்றும் பெரிது உள்ளம் மகிழ்த்தருள் நல்கைபாகன்—மிகவுந்திருவுள்ள மகிழ்த்தருளிய பாகம் பெண்ணோடாயினஇறைவன்.

அன்போடெழுந்த துதியாதலால்அன்பினளாய துதிவார்த்தைஎன்றார், (௫௧)

அன்னனெதிரவவுருமுன்னுருவாகத்தோற்றித்
தன்னோர்வடிவங்கொடிருந்திழைத்தையலோடு
மின்னார்வடிவேற்படைவிண்ணவன்வேழப்புத்தே
ளென்னுவருமைந்தரொடுந்திருக்காட்சியீந்தான்.

(இ-ள்.) அன்னன் எதிர்—அவவிராமனுக்கெதிரே, அ உரு முன் உருஆக தோற்றி—அப்பூயுருவத்தைமுன்னுள்ள திருவுருவமாகத்தோற்றி, தன்னேர்வடிவங் கொள் திருத்திழைதையலோடும்—தனக்குத்தானே யொத்த திருவுருவத்தையுடைய திருந்திய ஆபரணத்தையணிந்த வுமையம்மையோடும், மின் ஆர் வடிவேல் படை விண்ணவன் வேழம் புத்தேள் என்ன வரும் மைந்தரோடும்—மின்னலை யொத்தவேலேந்திய முருகக்கடவுள் விநாயகக்கடவுள் எனவரும் புத்திரர்களோடும், திருக்காட்சிந் தான்—அழகியகாட்சி தந்தருளினான்.

முன்னர்க் கொண்ட பூயுருவத்தை மாற்றியருளின ரென்பது தோன்ற அவ் வரு முன்னுருவாத் தோற்றித்—தன்னேர் வடிவங்கொள் எனக்கூறிஞர். தன்னேர் வடிவங்களென்றதை உமையம்மைக்கும் விநாயகக்கடவுளுக்குங் கூட்டிப்பொருள் கொள்க.

(ருஉ)

கண்டான்முனிவன்கழிகாதனடுக்கமச்சங்
கொண்டானெழுந்தான் றுனிகூருமிடுக்கண்முற்றும்
விண்டானுவகைக்கடல்முழ்கிமருட்கைமேவித்
தண்டாதவன்பிற்பெருமானிருதாள்பணிந்தான்.

(இ-ள்.) முனிவன்கண்டான்—இராமன் தெரிசித்து, கழிகாதல் நடுக்கம் அச்சம்கொண்டான் எழுந்தான்—மிக்கவிருட்பத்தையும் நடுக்கத்தையும் அச்சத்தையுங்கொண்டெழுந்து, துனிகூரும் இடுக்கண்முற்றும் விண்டான்—துன்பமிக்கவருத்தமுற்றும் நீங்கி, உவகை கடல்முழ்கி மருட்கைமேவி—மகிழ்ச்சியென்னும் கடலுளமுந்தி மயக்கம்கூர்ந்து, தண்டாத அன்பில் பெருமான் இருதாள்பணிந்தான்—நீங்காத அன்பினால்

ம வண்

சிவபெருமானைத் தீர்சித்தமையால் கழிகாதலெனவும், முன்னர்க்கொண்டுவந்த வருவத்தை இழிவுபட இகழ்ந்துகூறினமையால் நடுக்கமும், அதனால் யாதுதீங்குவிளையுமோ எனக்கருதலால் அச்சமுங்கொண்டாளுதலால்கொண்டானெனவும், தனதுவேண்டுகோளுக்கிரங்கினமையால் துனிகூருமிடுக்கண்முற்றும் விண்டானெனவும், துன்பமீதுர்ந்தவழியின்பத்தோன்றாதலால் உவகைக்கடன்முழ்கினஎனவும், அம்மகிழ்ச்சியால்மயங்கினனாதலால் மருட்கை மேவினஎனவும், அம்மயக்கால் அன்பினிலை திரியாது நின்றனனாதலால் தண்டாதவன்பின் எனவுக்கூறிஞர்.

(ருக)

பணிந்தான்றையொல்லையெடுத்திணைத்துப்பனிக்கோ
டணின்தானருள்கூர்ந்துநம்பக்கமிருத்தாமன்பிற்
றுணின்தாயுளம்வேட்டதுசொல்லுதியென்னவுள்ளம்
தணிந்தார்வமுறக்கமஞ்சலிசார்த்திரின்று.

(இ-ள்.) பணிந்தான் தன்னை—அன்பிற்பிறழாது வணங்கிய இராமனை, பனிகோடு அணிந்தான் ஒல்லையெடுத்து அணைத்து அருள்கூர்ந்து—இளஞ்சந்திரனை யணிந்ததுவொவ்வீராதெடுத்திணைத்துக்கருணைகூர்ந்து, நம்பக்கமிருத்தும் அன்பில் துணிந்தாய்—நமதுபக்கவில் இருத்தும் அன்பிற்றுணிந்து நின்றோய், உளம் வேட்டது சொல்லுதிஎன்ன—உன்மனத்தில் விரும்பியதைச் சொல்லாயென்று திருவாய்மலர்ந்தருள, உள்ளம் தணிந்து, ஆர்வம் உறகரம் அஞ்சலி சார்த்திரின்று—தனதுமனம் அடங்கி அன்பு மீதாசகைகளைக்கப்பிநின்று.

* மனம் அன்பின்வடிவாய் நின்றனனென்பது தோன்ற உள்ளத்தணிந்து என

வும், காரியத்தைக்காரணமாகவுபசரித்தமைதோன்ற ஆர்வமுற எனவுங்கூறினார்.

பின்னும் சமீபத்திறையோய்பிழையொன்றுமில்லா
வென்றோதையாகுஞ்சமதக்கினியென்னுமஞ்சும்
வென்றான்மனையேகயவேந்தனருச்சனன்றான்
கொன்றானவனைக்குலத்தோடறக்கொன்றழித்து.

(இ-ள்.) பின் தாழ் சமீபத்து இறையோய்ப்—பின்னேதாழ்ந்த சமீபத்தையுடைய இறைவனே, பிழைஒன்றும் இல்லாத எந்தாதை ஆகும் சமதக்கினிஎன்னும் ஐஞ்சும் வென்றான்தனை—பிழைசிறிதுமில்லாத எந்தாதையாகியசமதக்கினி யென்னும் ஐர்புலன்களையும் வென்றமுனிவனை, ஏகயவேந்தன் அருச்சனன்றான் கொன்றான் — ஏகயனென்னு அரசன் மரபிற்றேன்றிய காத்த வீரியார்ச்சனன் கொன்றான், அவனை குலத்தோடு அற கொன்று அழித்து—அக்காத்த வீரியார்ச்சனனைச் சந்திரகுலத்தோடு

ஏகயன்புத்திரன் தருமன், தருமன்புத்திரன் தருமநேத்திரன், அவன்புத்திரன் கிரத்தி, அவன்புத்திரன் சஞ்ஞக்கியன், அவன்புத்திரன் மயிட்டொமன், அவன்புத்திரன் துத்தமன், அவன்புத்திரன் கிருதவீரியன், அவன்புத்திரன் காத்தவீரியன், ஆதலால் ஏகயவரசன் மரபிற்றேன்றிய காத்தவீரியார்ச்சனன் என்றும். (ருரு)

எந்தைக்கவர்தங்குருதிப்புனலங்கையேந்தி
நிந்திப்பறுதார்ப்பணமாற்றியசிந்தைநேர்ந்தே
னந்தத்திறலுன்னடியேற்குள்ளென்னவையன்
வந்திக்குமழுப்படைமீதுகடைக்கண்வைத்தான்.

(இ-ள்.) எந்தைக்கு—என்பிதாவுக்கு, அவர்தம் குருதிப்புனல்அங்கை ஏந்தி—அவ்வரசர்களது உதிரநீரை அழகியகையிலேந்தி, நிந்திப்பு அறுதார்ப்பணம் ஆற்றியசிந்தை நேர்ந்தேன்—இகழ்ச்சியொழிந்த பிதூர்த்தார்ப்பணத்தைச் செய்யஉடன்பட்டிருக்கின்றேன், அந்த திறல் உன் அடியேற்கு அருள் என்ன—அந்த வலிமையைஉன்னடியமையாகிய எனக்கருளாயென்றுகுறைபிரக்க, ஐயன் வந்திக்கும் மழுப்படைமீது கடைக்கண் வைத்தான்—சிவபெருமான்யாவரும்வணங்கும் பரசாயுத்தின்மேல் திருக்கடைக்கண் சாத்தினான்.

பிரமவேள்வி, தேவவேள்வி, மானுடவேள்வி, பிதூர்வேள்வி, பூதவேள்வி ஆகிய ஐவகையுள் பிதூர்வேள்வியின்றியமையாததாக்கையால் நிந்திப்பறுதார்ப்பணம், அவ்வேள்வி அவ்வவர்களுக்குத்திருப்தி செய்வதாதலால் அப்பொருள்தோன்றத் தார்ப்பணமெனவுங்கூறினான். (ருகூ)

திருவுள்ளமுணர்ந்துகணிச்சிதிருந்துதன்கூடர்
றொருநிண்படையாக்கவுவற்கதூரல்கியெங்கோவர்
பெருவெண்களிறாளிதடுப்பினும்பேணலாணைச்
செருவின் கண்விடாதுசெகுத்தனைவெற்றிகொள்வாய்.

(இ-ள்.) கணிச்சி திருவுள்ளம் உணர்ந்து—தான் திருக்கரத்திலேந்திய பரசாயுதம்தனது திருவுள்ளத்தைஉணர்ந்து, திருந்து தன்கூறு ஒரு திண்படை ஆக்க—திருந்திய தனது அம்சத்தினின்று ஒருதிண்ணிய ஆயுதத்தைத்தார, எங்கோன் உவற்கு அது நல்கி—எமதிறைவன் அவ்விராமனுக்குஅப்படையைத் தந்தருளி, பெரு வெண்களிறாளி தடுப்பினும்—பெரிய வெண்ணையானையுடைய இரத்திரன் போர்த்துணையாய்வந்துதி

ப்பிணம், பேணலானா செருவின்கண் விடாது செகுத்தனை வெற்றி கொள்வாய்—பகை வரைப் போரில் விடாதுகொன்று நீயேவெற்றி கொள்வாய். (௫௭)

பரசுப்படைபெற்றனையப்பெயர்பற்றிவாழ்கென்
 ரவச்சடையங்கணனின்னருள்செய்யவன்னேனான்
 மரபிற்றொழுதில்விவிலங்கத்துமகிழ்ந்துவாழ்வாய்
 புரமட்டருள்புண்ணியவிப்புனல் யாறுமூழ்கி.

(இ-ள்.) பரசுபடை பெற்றனை—என்னிடத்துப்பரசாயுதம் பெற்றாய், அப்பெயர் பற்றி வாழ்க என்று—அப்பெயரை உனக்குவாய்ந்த பெயருக்குமுன்பற்றி வாழக்கடவா யென்று, அரவம் சடை அங்கணன் இன்அருள் செய்ய—சர்ப்பத்தையணிந்த சடாபார த்தையுடைய இறைவன்இனிய வருளைச்செய்ய, அன்னேனம்மரபில் தொழுது—அப் பரசிராமன்ஆகம் முறையால் வணங்கி, புரமட்டருள் புண்ணிய இ இலிங்கத்து மகிழ் ந்துவாழ்வாய்—திரிபுரங்களைநகைத் தருளியபுண்ணியவடிவாயுள்ள இறைவனேஇவ்வ ருட்குறியில் மகிழ்கூர்ந்து வாழ்ந்தருளாய், இ புனல் யாறு மூழ்கி—இந்த நீர்மயமாகிய பாலநதியில் மூழ்கி,

முன்னே இயற்பெயர்இராமனாதலால் இப்போதுபரசுபெற்ற காரணத்தால் பரசிராமனென்றுபெயர்பூண்டு வாழ்கவென அருள்செய்கனன் என்பதுதோன்றப் பரசுப் படைபெற்றனையப்பெயர் பற்றிவாழ்கென் நின்னருள்செய்ய எனவும், அட்டாங்கபஞ் சாங்க முறையால்வணங்கினன் என்பதுதோன்ற அன்னேனம்மரபிற்றொழுது எனவும் கூறினார். (௫௮)

கற்றைக்கதிர்வெள்ளொளிகான்றிருட்கட்டறுக்குங்
 கொற்றச்ச்சிராண்முதனார்களிற்கொள்ளுமென்பேர்
 பற்றிப்பயிலில்விவிலங்கம்பணிந்தன்பர்க்கேனற்
 தற்றைப்பகனல்குருவொய்துகவாக்கம்வீடு.

(இ-ள்.) கற்றை கதிர் வெள் ஒளி கான்று இருள் கட்டறுக்கும் கொற்றம் ச்சிராண் முதல் நார்களில்—நெருங்கியவெள்ளிய நிலவவலிசி இருளாகியசிரிழ்ப்பை யறுக் கும் வெற்றிவாய்ந்த திங்கட்கிழமை முதலியகிழமைகளில், கொள்ளும் என் பேர் பற்றி பயில் இ இலிங்கம்பணிந்து—பூண்டனதுபெயரால்வாய்ந்த இச்சிவலிங்கத்தை வணங்கி, அன்பர்க்கு ஏன்றது—அடியவாக்குத் தம்மால்இயன்றதை, அற்றை பகல் நல்குநர் ஆக்கம் வீடு எய்துக—அந்நாளிற்றருவோர் இம்மையிற் செல்வத்தையும் மறுமையில் முத்தியையும் அடையக்கடவர்.

கொற்றமென்றஅடையால் அமாவாசைஅட்டமிமுதலிய புண்ணியகாலங்கடையதிங்கட்கிழமைமுதலிய கிழமைகளென்பார்கொற்றச்ச்சிராண்முதனார்களில் என்றார்.

எனவேண்டிவணங்கிவணங்கியெழுந்தகாலே
 முனிவன்மனக்கவ்வரமுற்றும்வழங்கிமூரிப்
 பனிமால்வரைநல்கியபைந்தொடிமைந்தரோடு
 மனலங்கைகொள்ளணல்கரந்தபினங்கனீங்கி.

(இ-ள்.) எனவேண்டி வணங்கி வணங்கி எழுந்தகாலே—என்று குறையிரந்து வணங்கிவணங்கி எழுந்தகாலத்திற், அனல்அங்கை கொள் அண்ணல்—தீயைத்திருக்கரத்திற் ஏந்திய இறைவன், முனிவன் தனக்கு அவ்வரம் முற்றும்வழங்கி—பரசிராமனுக்கு அவன்குறையிரந்த வாமுற்றாந்தந்து, மூரி பனி மால் வரை நல்கிய பைந்தொடிமைந்த

தரோடும் கரந்தபின்—பெரிய இமபர்வதஅரசன்பெற்ற உமையம்மையோடும் மூத்த பிள்ளையார் இளையபிள்ளையாரோடு மறைந்தருளியபின், அங்கண்ணீங்கி—அவ்விடத்து நின்று நீங்கி. (௬௦)

முனிவன் முனிவன் மழுவான் மணிமோலிவாய்ந்த
சினவெம்படைவேந்தர்தமைச்செருவிற்படுத்துக்
கனலன்னசெழுங்குருதிக்கயநீரிறைத்திட்
முனமன்னுபிதிர்க்கடனூற்றிமெய்யின்பமுற்றான்.

(இ-ள்.) முனிவன் முனிவல் மழுவால்—அப்பரசிராமன்கோபத்தோடு வலிய மழுவாயுத்தால், மணிமோலிவாய்ந்த சினம்வெம்படைவேந்தர் தம்மை செருவில் படுத்து—மகுடத்தையணிந்தகோபம் வாய்ந்தகொடிய ஆயுதங்கனையேற்கிய காத்தவீரியன் முதலிய அரசர்களைப் போரிற்றுகொன்று, கனல்அன்ன செழுங்குருதி கயநீர் இறைத்திட்டு—தீயையொத்த செந்நிறம்வாய்ந்த கொழுவிய இரத்தம்நிரப்பியருளத்தில் உதிரநீரை இறைத்து, மன்னு இனம்பிதிர்க்கடன் ஆற்றி மெய் இன்பம் உற்றான்—தொன்று தொட்டுநிலைபெற்ற பிதிர்க்கடன்கள்செய்து பொய்த்தலில்லாத இன்பம் கூர்ந்தான்.

ஐந்துகுளந்தோண்டிஅக்குளங்களில் புகைவர்களுதிர நீரைநிறைத்தனனாலைச் செழுங்குருதிக்கயமெனவும், புகைவருதிரநீரால் நீர்க்கடன்செய்ய வேண்டிமெனநோற்படிமேயசெய்து முடித்தனனாலை மெய்யின்பமுற்றான் எனவுகூறினார்.

ஐந்துகுளந்தொட்டு உதிரநீர் நிரப்பினமையை—

“அன்னவன் மரபினோக்குமடுதழற்புலியேறென்ன
மன்னரையொருங்குபற்றிவளர்குருக்கேத்திரத்தின்
றன்னிலைகொண்டிசென்றானகுட்டமோரைந்துதொட்டு
நெய்நிலைக்குருதிவேலோர்செம்புனனிரப்பினனாள்”

என உபதேசகாண்டத்தில் வருதல் காண்க.

(௬௧)

அப்பொற்பினாட்சிவலிங்கமெய்யான்பினங்க
ணைப்பெற்றியனோனுமிறைஞ்சினிறைஞ்சமுன்னர்க்
கைப்பட்டதோராமலகக்கனிபோலவீடுஞ்
செப்பற்கரிதாகியசெல்வமுமெய்திவாழ்வார்.

(இ-ள்.) அப்பொற்பின்—அத்தன்மையால், அருள் சிவலிங்கம்—பரசிராமன் தாபித்த அருட்குறியாகிய சிவலிங்கப்பெருமானை, மெய்அன்பின் அங்கண் எப்பெற்றியனோனும் இறைஞ்சின்—மெய்யன்போடு அவ்விடத்து எத்தன்மையராயிருப்பினும்அவர் இறைஞ்சினால், இறைஞ்சமுன்னர்—அவர்கள் வணங்குதற்கு முன்னமே, கைப்பட்ட ஓர்ஆமலகக்கனிபோல—உள்ளங்கையிலேந்தியஓர் நெல்லிக்கனிபோல, வீடும்செப்பற்குஅரிதாகிய செல்வமும் எய்திவாழ்வார்—மறுமையில் முத்திரிநிலையையும்இம்மையில் அளவறுத்தற்கரிய செல்வத்தையு மடைந்துவாழ்வார்கள்.

உள்ளங்கையிற்பட்ட நெல்லிக்கனியின் புத்திலுள்ளவகைகள் அகத்துங்காணப்படுதல்போல, கைப்பட்டதோராமலகக்கனிபோல எனவும், அதுஐயமொழித்தல் போல மறுமையில் வீடும் இம்மையில் செல்வத்தையும் அடைந்து வாழ்தல் ஐயமின்மையால் இறைஞ்சமுன்னர் எனவுகூறினார்.

(௬௨)

பரசிராமீச்சரப்படலம் முற்றிற்று.

ஆட நிருவீருத்தம் கடுளக

கலிவந்தம்.

கொங்கவிழ்நறுமலர்கொன்றைவேணியன்
நங்கியபரசிராமீச்சரம்சாற்றினும்
மங்கதன்றென்புடையலைநதிக்கரைப்
பொங்கர்குழிநோணுகீச்சரத்தைப்போற்றுவாம்.

(இ-ள்.) கொங்குஅவிழ் நறுமலர் கொன்றைவேணியன்—மகரத்தத்தோடவிழ்ந்தகொன்றையினது நறுமணங்கமழும் மலர்மாலையை யணிந்த சடாமுடியையுடைய இறைவன், தங்கிய பரசிராமீச்சரம் சாற்றினும்—எழுந்தருளிய பரசிராமத்தை யெடுத்துக்கூறினும், அங்கு அதன் தென்புடை — அத்தளியின் நென்பாவில், அலைநதிகரை பொங்கர்குழி இரேணுகீச்சரத்தைப் போற்றுவாம்—அலையையுடைய பாலிநதியின் கரையில் சோலைக்குந்த இரேணுகீச்சரத்தை யெடுத்துக்கூறுவாம். (க)

கரேணுகதிப்பகைகணவனன்பார்பா

னரேணுகவெல்பரசிராமனம்புதா
யிரேணுகையென்பவளழகினெல்லையாள்.

(இ-ள்.) கரேணுகதிபகை கணவன் அன்பர் பாதரேணு — பெண்யானைபோலும் நடையையுடைய உமையம்மையின்மணனாகிய இறைவனது அடியவர்பாததாளியே, கவசம் உடல்தாங்கி—கவசமாகத் தனதுடலில் தரித்து, நேர்ந்தமன்னர் ஏன் உக வெல்பரசிராமன் — எதிர்த்த அரசரது வலிகெட வென்ற பரசிராமமுனிவன், நம்புதாய்இரேணுகை என்பவள்—விரும்பியதாயாகிய இரேணுகையென்று சொல்லப்படுவாள், அழகின் எல்லையாள்—அழகிற்கோர் எல்லையாக உள்ளவள். (உ)

விச்சைதேர்பெற்றியவருமவேந்தனார்
மெச்சியவரத்தினிற்றேன்றுமெல்லய
லச்சமதக்கினிமனைவியாயினான்
பொச்சமில்லகற்பினின்பொலியுமேன்மையாள்.

(இ-ள்.) விச்சைதேர் பெற்றிய வருமவேந்தனார்—பலகல்விகளையும் தெரிந்துணர்ந்த தன்மையையுடைய அபேத்தியவருமென்னும் அரசனது, மெச்சியவரத்தினில் தோன்றுமெல்லியல்—யாவரும் மெச்சும்வரத்தாற் பிறந்த பெண்ணாவள், அச்சமதக்கினி மனைவியாயினான்—அந்தச்சமதக்கினிமுனிவன்பன்னியாயினான், பொச்சம் இல் கற்பினில்பொலியும் மேன்மையான்—சூற்றமில்லாத கற்பால் விளங்கும்மேம்பாடுடையான்.

அபேத்தியவருமென்பது, இந்திரகோபமென்பது” கோபமென முன்மொழிகெட்டுப் பின்மொழி அப்பொருளேதந்து நிறற்போல, அபேத்தியவென்னு முன்மொழிகெட்டு வருமென்பது அப்பொருளேதந்து நிறற்பால் நாமகதேச நாமக்கிரகணம். அபேத்தியவருமென்பது பகைவராத் பேதிக்கப்படாத கவசத்தையுடையோனென்னும் பொருள்மேல் நிறற்பால் சாரணப்பெயர். (ங)

மனையறக்கிழமையினொழுமுரணாழை
நனைமலர்க்குழலியோர்ஞான்றுபொய்கையிற்
கனைநிறைத்தடம்புனல்கவரப்போந்துழி
வினைவழிக்கண்டனன்காத்தவீரியன்.

விளங்கும் கூந்தலையுடைய இரேணுகை பிரதிபிம்பத்திற்கென்றதனது மனத்தை, பொன்னெனவாய்மையில் தன்வழிப்படுத்து—விரைந்துதனது கற்பின் உண்மையால் தன்வழிப்படுத்தி, மாண் குடத்து ஆம் முகந்து எடுத்துமீண்டு அகத்தை நண்ணினான்—மாட்சிமைப்பட்ட குடத்தால் தண்ணீரை முகந்தெடுத்து மீளத் தனது வீட்டையடைந்தான்.

நீர்பிரிதிபிம்பித்தபிம்பத்தை இவன் நோக்குங்கால், மன்மதவிவளுளத்தில் சிறிது காமந்தேசான்றியதென்று உணர்ந்தான் என்பார் காமனுஞ்சிறிது தன்மதுகை காட்டினான் எனவும், சீச்சீஎன்னசெய்தோம் எனச், சென்ற தன்னுளத்தைத் திருப்பினான் என்பார் உளத்தைப்பொள்ளெனவாய்மையிற் றன்வழிப்படுத்து எனவும், முன்போல நீர் திரளாமையால் கையில் வந்த நீரில் அவன்பிரிதிபலித்தமையால் அந்நீரை அருவருத்துவிட்டுக் குடத்தில் முகந்தனன் என்பார் மாண் குடத்தாமுகந்தெடுத்து எனவுங் கூறினார்.

சிவபூசைமுதல் பருகுதல் காறும் உள்ளநீரில் ஒருவன் முகம் பிரதி பிம்பிக்குமா ளில் அந்நீர்பிரேதத்தின்மேற் பட்ட நீரைப்போல விலக்காதலால் அருவருத்துவிட்டென்றும், மீண்டு—செயவெனெச்சத்திரிபு (எ)

எதிரறப்போந்துழிமுனிவனோறான்
மதிமுகமனைவிபாணித்தவாற்றினைக்
கதுமெனவறிவினிற்கருதித்தேர்ந்தனன்
முதுநெறிகோடியமூர்க்கன்செய்கையே.

(இ-ள்.) எதிர் உற போந்த உழி—முனிவனுக்கெதிரே சென்றவிடத்து, முனிவர் ஏறு அன்னை—முனிவர்களுக்குள் ஆண்சிங்கம்போன்ற சமதக்கினி முனிவன், மதிமுகம் மனைவிபாணித்த ஆற்றினை கதுமென அறிவினில் கருதி—சந்திரனையொத்த முடித்தையுடைய தனது பன்னிரீர்க்குச்சென்றவன் தாமதித்தவகையை விரைந்துநா னதிரட்டியால் நோக்கி, முதுநெறிகோடிய மூர்க்கன் செய்கைதேர்ந்தனன்—மனுநீதியினின்றும் தவறிய காதலவியன் செய்கையை உணர்ந்தனன், (அ)

வடவையின் வெகுண்டிதன்மகனை நோக்கினான்
படர்புகழிராமரிப்பயந்தபூங்குழல்
கடல்புனையெழினலங்காமுற்றண்மினான்
விடமெனத்தோன்றியகாத்தவீரியன்.

(இ-ள்.) வடவையின் வெகுண்டிதன்மகனை நோக்கினான்—வடவாமுகாக்கி னிபோலக் கோபித்துத்தன் மகனைப்பார்த்து, படர் புகழ் இராம—பரவியபுகழையுடைய இராமனே, நின் பயந்த பூங்குழல் கடல் புனையுழில் நலம்—உண்ணப்பெற்ற இரேணுகையின் கடலையொத்த அழகின்பொலிவை, விடம்என்னதோன்றியகாத்தவீரியன் காமுற்று அண்மினான்—விடம்போலவந்த காத்தவீரியன் விரும்பியடைந்தான். (ஆ)

ஆங்கவனிளமையுமரசுமாற்றலு
நீங்கருமடமையுநிறைந்தநீர்மையா
லிங்கிவட்டபற்றுவுனம்மையெண்ணலா
னோங்குயர்குணத்தினோயுரைப்பக்கேட்டியால்.

(இ-ள்.) ஆங்கு அவன் இளமையும் அரசும் ஆற்றலும் நீங்கரும் மடமையும் நிறைந்த நீர்மையால்—அக்காத்தவீரியன் இளமையும் அரசியலும் வன்மையும் நீங்குதலில் அக

லாத அறியாமையும் ஒருசேரநிறைந்துள்ள தன்மையால், ஈங்கு இவள்பற்றுவன் எம்மை
எண்ணலான்—இவ்விடத்து இவனை வலிந்திழுப்பான் எம்மையோர்பொருளாகக் கரு
தான், ஓங்கு உயர் குணத்தினையு—ஓங்கு உயர்ந்த குணத்தையுடைய பரசிராமனே,
உரைப்புகேட்டி—யானென்று சொல்லக்கேளாய்.

பிதாவின் வழிநிற்றற்குரியோன் நியொருவனென்பான் ஓங்குயர்குணத்தினே
யன்றான். (க0)

என்னுடையாணையினிற்றியேலிவள்
சென்னியைத்தட்டி மதிவினாந்து செல்கெனத்
தன்னுடைக்குருமொழிசிரத்திற்றங்கின
னன்னையைக்கொடுபுறத்தனுகினனரோ.

(இ-ள்.) என் உடைய ஆணையில் நிற்றியேல்—என்னுடைய ஆணையின் வழிநீ
நிப்பாயானால், இவள் சென்னியைத்தட்டி—இவளுடைய தலையைத் துணிப்பாய், வினாந்
து செல்களன்ன—நீவினாந்து செல்லக்கடவாய் என்றனுனாஞ்செய்ய, தன் உடைய குரு
மொழி சிரத்தில்தாங்கினான்—தனக்கோர் குருவுருவமாயுள்ள பிதாவின் மொழியைத்
தலையிற்றங்கி, அன்னையைக்கொடு புறத்து அனுகினான்—தனது தாயைக்கொண்டு
கொலைக்களத்தை யடைந்தான்.

தாங்கினான் முற்றெச்சம். மதிமுன்னிலையசையிடைச்சொல். (க௧)

அல்லலேபெண்ணெனப்பிறத்தலாங்கதி
னல்லலேயிளமையிற்சிறத்தலாங்கதி
னல்லலேகட்டழகுடைமையாங்கதி
னல்லலேயிரவலர்சார்பினாகுதல்.

(இ-ள்.) பெண் எனபிறத்தல் அல்லலே—உலகில் பெண்ணாகப்பிறத்தல்பெ
ருந்துன்பமே, ஆங்கதின் இளமையில் சிறத்தல் அல்லலே—அதினும் இளமைப்பருவ
தில் சிறந்திருத்தல் பெருந்துன்பமே, ஆங்கதில் கட்டழகுடைமை அல்லலே—அதி
னும் பேரழகுடைமை பெருந்துன்பமே, ஆங்கதின் இரவலர்சார்பின் ஆகுதல் அல்லலே—
அதினும் ஸ்ரீயர்மனைவியாகுதல் பெருந்துன்பமே.

காமுகர்பலரும்விரும்பப்படுவதால் அல்லலே பெண்ணெனப்பிறத்தலெனவும்,
அப்பிறப்பில் இளமைப்பருவம்வாய்ந்தகாலையில் காமுகர்பலரும் பின்தொடரநிறைவால்
அல்லலே இளமையிற்சிறத்தல் எனவும், அப்பருவத்தில் கட்டழகுடைத்தா யிருப்
பில் சோர்வுபார்த்துப்பிறராக் கவரப்படுதலால் ஆங்கதின் அல்லலே கட்டழகுடைமையெ
னவும், இளமையும் கட்டழகுடைமையுமுடைய ஓர்பெண்ணெல்லமுதலிய வலியாரக்
கன்றி எளியார்க்குமனைவியாகின் அதனால் தன்கணவனுக்குமின்றித் தனக்கும் பலதன்
பம்வனைதலால் ஆங்கதின் அல்லலே யிரவலர் சார்பினாகுதலெனவுங்குறிஞர்.

இதுகவிகூற்றுத் துறை. ஆங்கு அசைநிலையிடைச்சொல். (க௨)

அரங்குறைபடுத்தவாளங்கையேந்திநல்
லுரங்குறைபடுத்திடாவுறுவனன்னேதன்
சிரங்குறைபடுத்துமீண்டெய்தித்தேசிகன்
வரங்குறைபடுத்திடாவடிவணங்கலும்.

(இ-ள்.) அரங்குறை படுத்த வான் அங்கைஎந்தி—அரத்தாலராவப் பட்டவாளி
னையழகிய கையிலேந்தி, நல் உரம் குறைபடுத்திடாத உறுவன்—மிக்கவன்மைகுறைப

டாத பரசிராமன், அன்னைதன் சிரம் குறைபடுத்து மீண்டுஎய்தி — தனதுதாய்நின்ற
த்தைச்சேதித்துக் கொலைக்களத்தினின்றும் திரும்பியடைந்து, தேசிகள் வரம் குறைப
டுத்திடாத அடிவணங்கலும் — தனதுபிதாவின்து வேண்டியவரங்குறைபடாது கொடுக்
குந்திருவடியை வணங்குகிறேன். (க௬)

துன்பமுற்றருந்தவனிரங்கிச்சொல்லுவான்
வன்பெருமன்னவன்மகட்டுமைந்தன்
பென்பதுமென்னிடத்தன்புமின்றியா
னின்புடைக்கண்டனநிறிவீனீடியோய்.

(இ-ள்) அருந்தவன் துன்பம்உற்று இரங்கி சொல்லுவான்—செய்தற்கரியதவ
த்தைபுடையவன் துன்பங்கூர்ந்துமனமிரங்கிக்கூறுவான், நீவன்பெருமன்னவன்மகட்
குமைந்தன் என்பதும் — நீவன்மையின் பெருமைவாய்ந்தஅபேத்தியவருமனதுபுத்திரி
க்குப் பிள்ளையென்பதையும், என்னிடத்து அன்பும் — என்னிடத்திற் கொண்டவன்
பையும், அறிவின் நீடியோய்—அறிவில்மிக்க பரசிராமனே, இன்றுயான் நன்புடைக்
கண்டனன்—இப்பொழுது நான் உன்னிடத்துக் கண்கூடாகப் பார்த்தேன்,

சத்திரியன்மரபிற் றோன்றினவன் உன் தாயாதலால் நீ கொலைக்குச் சிறிதும்
அஞ்சாமையும், முனிவர்மரபிற் றோன்றினமையால் பிதாவின் சொற்பிறழாமையும்ஆகிய
இருவகைக்குணத்தையும் உன்னிடத்தில் கண்டேன்என்பான்இன்றியானின்புடைக்க
ண்டனன்என்றான். (க௭)

என்னுரைநிறுவியேணுந்தாய்கொலை
நன்மையன்றுலகமும்பழிநவிறுமென்
றன்னுரைப்படியவனேகித்தாழ்குழல்
சென்னியைப்பொருந்துறச்சேர்த்தெழுப்பியே.

(இ-ள்.) என் உரைநிறுவியே எனும்—என்னுடைய சொல்லை உலகில் நிலை
பெறச் செய்தாயாயினும், தாய்கொலை நன்மைஅன்று—தாயைக்கொலைசெய்தல் நல்ல
செய்கையன்று, உலகமும்பழி நவிறும்—உலகமும்பழிக்கூறும், எந்தன்உரைப்படி அ
வண்ஏகி—என்னுடைய சொற்படிஅக்கொலைக்களத்திற் சென்று, தாழ்குழல் சென்
ளியை பொருந்துற சேர்த்து எழுப்பி—இரேணுகையின் துணிக்கப்பட்டதலையெக்கழு
த்தொடு பொருந்தச்சேர்த்து எழுப்பி, (க௮)

பொன்னடிவணங்கியஞ்சலித்துப்போற்றியெ
ன்னேநின்றகருத்தினுக்கடுத்தவாறுசெல்

தன்னுடைத்திருமகற்கியம்பித்தாபதன்.

(இ-ள்) பொன் அடி வணங்கி அஞ்சலித்து போற்றி—பொன்னிறம்வாய்ந்த
அவன்பாதத்தை வணங்கிக் கைகூப்பித்துதித்து, என்அன்னே நின்றகருத்தினுக்கு அடுத்
தஆறு செல்களென்ன அங்குஅகற்றி—என்அன்னையே உன்கருத்துக்குஇயன்றபடிசெல்
லுமிடத்திற் செல்லக்கடவாயென்றுஅவ்விடத்து விடுத்து, ஈண்டுஎய்துவாய் என்ன—
இவ்விடத்துவரக்கடவாய் என்று, தாபதன் தன்உடைய திருமகற்கு இயம்பி—சமதக
கினி தன்னுடைய புத்திரனுக்குக்கூறி, (க௯)

வெகுளியேயுயிரக்கெலாம்வினைக்குந்தீவினை
வெகுளியேகுணந்தவம்விரதமாய்க்குமால்

வெகுளியேயறிவினைச்சிதைக்கும்வெம்மைசால்

வெகுளியிற்கொடும்பகைவேறென்றில்லையால்.

(இ-ள்) வெகுளியே உயிர்க்கு எல்லாம் தீவினை விளைக்கும்—கோடமே உயிர்களுக்கெல்லாம் தீங்கினைவிளைக்கும், வெகுளியே குணம் தவம் விரதம் பாய்க்கும்—அக்கோபமே குணத்தையும் தவத்தையும் விரதத்தையும் கெடுக்கும், வெகுளியே அறிவினைசிதைக்கும்—கோபமே மெய்யறிவினையழிக்கும்மாதலால், வெம்மை சால் வெகுளியில் கொடும்பகை வேறுஒன்றுஇல்லை—தீமையமைந்த கோபத்திலும் கொடும்பகை ஒருவனுக்கு வேறென்றில்லை.

தம்மின்வலியார், ஒப்பார், எளியார், என்னுமிவரிடத்திற்சினத்தைத்தவமுடையோர்கொள்ளில் அவ்வலியாரால்தான் வாதிக்கப்படுதலும், ஒப்பாரிடத்துக்கொள்ளினதான் செய்வன அவர்செயதலும், தம்மின்மெலியாரிடத்தில் கோபங் கொள்ளில் இம்மையிற் பழியும்மறுமையிற் பாவமும் விளைதலால்வெகுளியேயுயர்க்கெலாம் வினைக்குந் தீவினைஎனவும், துறந்தார்க்கு என்றுமுகத்திலுள்ளனவாகிய புன்னகையும் உயிர்களிடத்தி லுண்டாகிய மகிழ்ச்சியும்ஆகியஅருட்குணத்தையும், யாவுந்தருதற்கேதுவாகிய தவத்தையும் விரதத்தையும்அழித்துப்பிறவித்துன்பத்தைஅத்தவமுடையார்க்குவிளைக்குமாதலால் வெகுளியே குணந்தவம் விரதமாய்க்கும் எனவும், தவஞானங்களிற் பெரியராய்த் தம்மையடுத்தோர்க்கு உறுதிமொழிகிளக்குமவரனுபூதியையும்கோபங்கெடுக்கு மாதலால் வெகுளியேயறிவினைச்சிதைக்கும் எனவும், இவற்றைஎல்லாம் அக்கோபமேதருதலால் வெம்மைசால் வெகுளியிற் கொடும்பகை வேறென்றில்லையால் எனவும் கூறினார்.

(கவு)

என்றிவைதன்மனத்தெண்ணிவெஞ்சின

மொன்றறத்துறந்தினிதுறையுங்காலையப்

புன்றொழில்வேந்தனஃதுணர்ந்துபொள்ளென

வென்றிமாதவன்சிரந்துணித்துமிண்டனன்.

(இ-ள்.) என்று இவைதன்மனத்து எண்ணி—என்றுசொல்லப்பட்டஇவற்றைத் தம்மனத்திற்குநுதி, வெம்சினம் ஒன்றுஅறதுறந்து இனிது உறையும் காலை—கொடிய கோபத்தைவிரைவிட்டுத் தானினிதாகத்தவத்திலிருக்குங்காலையில், அப்புனதொழில் வேந்தன் அஃதுஉணர்ந்து—அந்தப்புல்லியதொழிலையுடைய காததவீரியன் அதனையுணர்ந்து, பொள்ளென வென்றி மாதவன் சிரந்துணித்து மீண்டனன்—விரைந்துவெற்றிவாய்ந்தஅம்முனிவனுடைய தலையைச்சேதித்துத் திரும்பினான்.

காததவீரியன் தனக்கொருதீங்கினை முனிவன்சுருதாதிருக்கவும், அவன்தலையைச் சேதித்தற்குக்காரணமாயாதென்னில், மீளவும்அம்முனிவன் தவமேற் சென்றமையின் எங்கேநம்மைக் கொல்வதற்குத்தவமேற்சென்றானே எனத்தன்னறியாமையினுற் கருகினுனதலில் சிரந்துணித்து மீண்டனன் என்றார். அஃதென்றது தவநிலையை.

மதலையினுவிபெற்றகன்றமாணிழை

யிதமுறுகணவனையிழந்ததுன்பினு

னுதலருமகன்வரப்பேறுநோககியப்

புதல்வனதிசைவுபெற்றாங்குப்போயினான்.

(இ-ள்.) மதலையின் ஆக்பெற்று அகன்ற மாண் இழை—தனதுபுத்திரனுலயிற் பெற்றுஇறப்புநீங்கிய அவ்விருணுகை—இதம்உறுகணவனைஇழந்ததுன்பினால்—இன்ப

மிக்க தனது கொழுனனாகிய முனிவனை. இழந்த துன்பமிகுதியால், துதலரும் மகன் வரம்பேறுநோக்கி—சொல்லுதற்கரிய புதழ்வாய்ந்த தனதுபுத்திரனாகியபரசிராமன்காஞ்சித்திருப்பதியிற் பெற்றவரத்தின் பயனைப்பார்த்து, அப்புதல்வனது இசைவுபெற்று ஆங்குபோயினான்—அப்புத்திரனதுதன்பாடு பெற்று அத்திருப்பதிக்குச் சென்றான். (1)

இளங்களிவண்டினமிமிரும்பூம்பொழில்

வளங்கமழ்காஞ்சியைமருவிமைந்தது

ருளங்கொளவழிபட்டநகரினாங்குற

விளங்கொளிச்சிவக்குறிவிதியிற்றாபித்தாள்.

(இ-ள்.) இளங்களிவண்டுஇனம் இமிரும் பூம்பொழில்வளம் கமழ் காஞ்சியை மருவி—இளமைவாய்ந்த மது மயக்கையுடைய வண்டின் கூட்டங்கள் ஒலிக்கும்மலனா யுடைய சோலையிலுள்ள வாசவளங்கமழங் காஞ்சித்திருப்பதியையடைந்து—மைந்த னூர்உளங்கொள வழிபடுநகரின்—தனதுபுத்திரன் மனமொருப்பட வழிப்பட்டுப் பூசித் ததிருத்தளியின் பக்கவில், ஊங்குஉற விளங்கு ஒளிசிவக்குறி விதியில் தாபித்தாள்— மிகவும்விளங்கு மொளியையுடைய சிவலிங்கப்பெருமானை ஆகமவிதியாற்றாபித்து, (உ0)

தாபித்தாள்—முற்றெச்சம்,

மகவிடத்திருத்து பேரன்பின்மாட்சிமை

தகவுறப்பூசனை தவாதுபல்பக

லகமுறப்பரிவுழி யருளியாங்கெதிர்

நகமடைப்பிடி யொடுநம்பன் றேன்றினான்.

(இ-ள்.) மகவிடத்து இருத்துபேர்அன்பின்—தாய்பிள்ளையிடத்து இருத்தும் பெரியவன்பு போல, மாட்சிமைதகவுஉற பூசனை—அன்பின்பெருமை மிகவும் பொருந்தச் சிவபூசனையை, தவாது பல்பகல் அகம்உறபரிவுழி—நீங்காது பலநாளும்மன மொருப்படச்செய்யுமிடத்து, அருளி-அவளுக்குஅருள்கூர்ந்து, ஆங்கு எதிர்பகமடப்பிடி யொடு நம்பன் தோன்றினான்—அவவிடத்து அவளுக்கெகிரே இமபருவதத்திற்றேன்றிய உமையம்மையோடு இறைவன்காட்சித்து அருளினான், (உ௧)

துண்ணிடையிரேணுகை மடந்தைநோக்கினு

ளுண்ணிகழ்காதல் னுருகிக்கைதொழுஉ

வண்ணமென்ருயிலினஞ் சமழ்ப்பவாய்திறந்

தண்ணலைப்பழிச்சிநின் மறைதன்மேயினான்.

(இ-ள்.) துண்இடைஇரேணுகைமடந்தைநோக்கினான்—துண்ணியிடையை யுடைய இரேணுகையென்பவள் தரிசித்து, உள்நிகழ் காதலின் உருகிகைதொழுஉ—உள்ளத்தில்கிழும் அன்பால்அவளுள்ளமுருகிக்கை கூப்பி, வண்ணம் மென்ருயில் இனம் சமழ்ப்ப—நிறம்வாய்ந்த மெல்லியருயிலின்கூட்டம்நாணங்கூர, வாய்திறந்து அண்ணலைப்பழிச்சிநின்று அறைதன்மேயினான்—வாய்திறந்து இறைவனைத்துதித்தினைறு தன்குறைகூறத்தொடங்கினான். (உ௨)

ஏதமிலுயிர்த்தொகை யெவற்றினுக்குநீ

தாதைதாயிமவரைத் தையலாகுமாற்

கோதறுமிருமுது குரவர்மாட்டெவர்

மேதகுமானம்விட்டியம்பிடாதவர்.

(இ-ள்.) ஏதத்தில் உயிர்த்தொகை எவற்றினுக்கும் நீ தாதை—குற்றமில்லாத சீவராசிகளெவைகளுக்கும் நீபிதா, தாய்—அவற்றிற்குத்தாயாயுள்ளவள், இமவலாதையல் ஆகும்—உமையம்மையாவாள், கோதுஅறம் இருமுதுகுரவர் மாடு—குற்றமில்லாததமது தாய்தன்சையரிடத்து, மேதகுமானம் விட்டு இயம்பிடாதவர்—மேன்மைவாய்ந்த தமதுமானத்தை விட்டுக் குறைகூறுதலாய்நூள், (இலானைப் படி)

மானம் தமதுகுறைகூறுதற்கு நாணுதல்.

(உரு)

அடியனேன்பலதிறத்தினும்பரிபவமடைந்தேன்
பொடிகொள்மேனியாயின்குணைப்பூசனைபுரியும்
படியிலாப்பெருவாழ்வுபெற்றெய்தினேன்படியேயார்
கடிதராதருள்வைத்தெனைக்காப்பதுன்கடனூல்.

(இ-ள்.) அடியனேன்பலதிறத்தினும் பரிபவம்அடைந்தேன்—அடியேன்பலவகையினும் துன்பமுற்றேன், பொடிகொள்மேனியாய் இங்கு உன்னை பூசனைபுரியும் படிஇல்லாத பெருவாழ்வு பெற்று எய்தினேன்—விபூதிசண்ணித்த திருமேனியையுடையாய் இங்குஉன்னைப் பூசிக்குமளவில்லாத பெருஞ்செல்வத்தைப் பெற்றேன், படியேயார் கடிதராத அருள்வைத்து என்னைகாப்பது உன்கடன்—உலகிலுள்ளோர் என்னைஇகழ்ந்தி ரீக்காது கருணைவைத்து என்னைக் காத்தலுன்கடனும்.

நான்கருநாதிருக்கவும் என்னைக்காத்தவீரியன் கருதி என்னைவஞ்சித்ததுவும், அதனால் என்கற்புநிலை திரிந்து நீர்திரளாமையும், அதனை எடுத்து கணவனுணர்ந்துஎன் னையவமதித்தமையும், அதனால் நிகழ்ந்தசெய்தியையும், பலவாதலால் பலதிறத்தினும் பரிபவமடைந்தேன் எனவும், அப்பழிநீங்கத் தேவரீரைப்பூசிக்கப்பேறுபெற்றமையில் என்னைக்கற்பினிலைதிரிதலால் ஒதுக்கப்பட்டவளென்று உலகிலுள்ளோரிகழாவண்ண மருள்வையென்னக்குறையிருந்தமையால் கடிதராதருள்வைத்து எனவுக்கூறினான். ()

புகழமாக்கமுமுத்தியுமுயிர்க்கருள்புராண
னிகழுமின்ன லுந்தவிர்ப்பவனிருண்மலக்கிழங்கை
யுகழுநாயகன்யாங்கணுநிறைந்தவனடியார்
திகழுமன்பினுக்கெளியவன்சிவபிரானென்றும்.

(இ-ள்.) புகழும் ஆக்கமும் முத்தியும்—இம்மையிப்புகழையும் போகத்தையும் மறுமையில் முத்தியையும், உயிர்க்கு அருள்புராணன்—ஆன்மாக்களுக்கு அருள்செய்யும் புராணனும், இகழும் இன்னனும் தவிர்ப்பவன்—பெரியோரால் கிழப்பபடும் பிறவித்துன்பக்களை ஓட்டுகின்றவனும், இருள்மலக்கிழங்கை அகழும்நாயகன்—பிறவிக்குவித்தாகிய கிழங்குகளை வேரோடுகல்லி யெறியுந்தலைவனும், யாங்கணும் நிறைந்தவன்—எவ்விடத்தும் நிறைந்துள்ளவனும், அடியார்திகழும் அன்பினுக்கு எளியவன்—அடியவரதுமுறுகிய அன்பினுக்கு எளியவனும், என்றும்சிவபிரான்—எக்காலத்துஞ்சிவபெருமானே (அன்றிலேநிலை.)

(உரு)

கொழுநன்யாரினுமினியவனென்றுகூறுவரக்
கொழுநனிவ்வுடற்குரியவன்குறிக்கிலாருயிர்க்குக்
கொழுநன்நந்தைதாய்செல்வமுமேனவுக்கொன்றைக்
கொழுநனைத்தொடைக்குளிர்சடைச்சிவபிரானென்றும்.

(இ-ள்.) கொழுநன்யாரிலும் இனியவன் என்று கூறுவர்—நாயகனே மக்கள் முதலிய எல்லாரிலும் மனத்துக்கினியவனென்று சான்றோர்கூறுவார், குறிக்கில் அகொழுநன் இவ்வுடம்பிற்கு உரியவன்—ஆராயில் அந்நாயகன் இவ்வுடலுக்கேயின்பஞ் செய்தற்குரியவன், ஆர் உயிர்க்கு கொழுநன் தந்தை தாய் செல்வமும் எனவும்—அரிய யஉயிர்களுக்குக் கணவனும் பிதாவும் தாயும் பொருளும் மற்றுள்ளனவும், கொன்றை கொழுநனைதொடைகுளிர்சடைசிவபிரான் என்றும்—கொன்றையினதுகொழுவிய அரும்பாற்றொடுத்த மாணையயணிந்தகுளிர்த்தசடையை யுடையசிவபெருமானே என்று மாம்.

இவ்விரண்டு செய்யுளிடத்திலும் ஏனைத்தேவர்களினின்றும் சிவபெருமானைப் பிரித்தமையால் அதனிறுதியில் பிரிநிலை ஏகாரந்தொக்கது, ஆன்மாக்களுக்கு இன்பம் செய்யும் இறைவன் ஆகவின். (உசு)

இனையவாயினபெருமகளெடுத்தெடுத்தெனக்கு
வினையினீங்குமென்கணாடொடும்விரித்துணாக்கு
மனையநிறெழுதுய்ந்துளாரளவிலாரடியேன்
மனையனுக்குமீண்டரும்பெற்றபேறுதந்தளித்தாய்.

(இ-ள்.) இனைய ஆயின—இத்தன்மையவாகிய செய்கைகளை, பெருமகள்—பெருமைவாய்ந்த றோணுகையே கேளாயென்று, எடுத்து எடுத்து எனக்கு வினையில் நீங்கும் என் கணவன் நாஸ்தொடும் விரித்து உணாக்கும்—விதந்து விதந்து எனக்கு இருவினையினின்றுநீங்கிய எனது கணவன் நாஸ்தோடும் நின துவரலாற்றைவிரித்துக்கூறுவான், அனைய நின் தொழுது உய்ந்துளார் அளவிலார்—அத்தன்மையைபுடைய உன் னைவணங்கிச் சிவித்தவர்கள் அளவில்லாதவர்கள், அடியேன் தனையனுக்கும் ஈண்டுஅரும் பெறல்பேறு தந்துஅளித்தாய்—அடியேன் பெற்ற புத்திரனாகிய பரசிராமனுக்கும் இவ் விடத்தும் பெறுதற்கரிய பயனைத் தந்தருளினாய். (உஎ)

ஐயனேயடியேனையுங்காத்தருள்சலத்
தையலேசகமுழுவதுமளித்திடுந்தாயே
யுய்யுமாறெனைக்காத்தருளுமைச்சரணடைந்தேன்
பொய்யர்சிந்தையினகப்படர்போற்றியென்றிரந்தாள்.

(இ-ள்.) ஐயனே அடியேனையும் காத்தருள்—ஐயனே நீ இத்தன்மையனாதலால் அடியேனையுங் காத்தருளாய், அசலம் தையலே சகம்முழுவதும் அளித்திடும் தாயே—இமமலையிற்றோன்றிய உமையம்மையே உலகமுற்றுந்தந்தருளிய தாயே, உய்யும் ஆறு என்னைகாத்தருள்—அடியேன் உய்யும்வண்ணம் என்னைக்காத்தருளாய், பொய்யர் சிந்தையில் அகப்படர் உம்மைசரண அடைந்தேன் போற்றி என்ன இரந்தாள்—பொய்யொழுக்கினின்றோர் மனத்திலகப்படாத தன்மையைபுடையீர் உங்களைச் சரணாகவடைந்தேன் வந்தனம் என்று குறையிரந்தாள்.

பொய்யொன்றுது கடவுளில்லையெனக்கூறும் நாத்திகரை. (உஅ)

அம்மையப்பராயகிலமும்புரந்தருள்கருணைச்
செம்மலார்நகைமுகிழ்த்தெழத்திருவுளமகிழ்ந்தே
யெம்மைவேட்டவைவிளம்புதியிமயமீன்றளித்த
கொம்மைமென்முலையுனக்கவைதருமெனக்கூற.

(இ-ள்) அம்மை அப்பர்ஆய் அகிலமும் புரந்தருள் கருணைசெம்மலார்—தாயுந்தந்தையுந்தாமேயாகியாவுங்காத்தருளுங்கருணைநீதியாகியஇறைவர், நகைமுகிழ்த்து எழ—திருவுள்ளங்களிகூர்ந்து, எம்மை வேட்டவை விளம்புகி — எங்களைவிரும்பிக்குறையிரந்தனவற்றைக் கூறாய், இமயம் ஈன்றுஅளித்த கொம்மைமெல்முலை உனக்கு அவைதரும் என்கூற—இமமலைபெற்றதிரண்டமெல்லியதனத்தையுடையஉமையம்மை உனக்கு அவற்றைத்தந்தருள்வாயென்றருள,

பராசத்தியினிடமாகவிருந்து ஆன்மாக்களுக்கு அருளுதலால் அம்மையப்பராய கிலமும்புரந்தருள்கருணைச்செம்மலார் இமயமீன்றளித்தகொம்மைமென்முலையுனக்கவைதரும் என்றார். (உசு)

அன்பினேத்திரின்றிரோணுகையணியிழைவேண்டு
மென்பணிக்கினியாய்நனிவிழுத்தகவெய்தித்
துன்பமெண்ணிலபட்டயான் றாயநின் னருளான்
மன்பதைக்கெலாம்வழிபடுதெய்வமாய்வயங்கி.

(இ-ள்.) இரோணுகை அணி இழைஅன்பின் ஏத்திரின்றிவேண்டும்—இரோணுகையென்பவள் அன்பின்வழி கின்றுதுதித்துக் குறையிரப்பாள்,என்பணிக்குஇனியாய்—எனதுகுற்றேவலுக் கருள்செய்வோய், எண்ணிலதுன்பப்பட்டயான்—அளவிக்ந்ததுன்பத்துப்பட்டயான், தாயநின் அருளால் நனிவிழுத்தகவெய்தி—களங்கமில்லாத உனது திருவருளால் மிகவும்மேன்மையை யடைந்து, மன்பதைக்கு எல்லாம்வழிபடுதெய்வம் ஆய்வயங்கி—மக்கட்பரப்புக்கெல்லாம் யான்வழிபடுந் தெய்வமாய் விளங்கி. (சூபு)

போகமவ்வவரவேண்டியபுணர்ப்பெலாங்கன்கூட
டாகநல்குபேறெனக்கருளில்விலங்கத்தி
னேகநாயகவினிதமர்ந்திருமையுமெவர்க்கு
நீகனிந்தருள்புரிமதியெனநிகழ்த்துதலும்.

(இ-ள்.) ஏகநாயக—ஒப்பில்லாத விறைவனே, அவ்வவர் வேண்டிய போகம் புணர்ப்பு எல்லாம் கண்கூடாக நல்கு பேறு எனக்குஅருள்—அவரவரவேண்டும் போகமுஞ்சித்தியுமாகிய யாவும்பிரத்தியக்ஷமாக அவ்வவர்களுக்கு அருளும்பேறுஎனக்கு அருளாய், இனிது இலிங்கத்து அமர்ந்து—இவ்விலங்கத்தினிடமாக நீஇனிதாகஎழுந்தருளியிருந்து, எவர்க்கும்இருமையும் நீ கனிந்து அருள்புரிஎனநிகழ்த்துதலும்—யாவர்க்கும் இம்மையில்போகத்தையும்மறுமையில்குத்தியையும்நீமகிழ்ச்சுந்தருளாய் என்றுகூறிக்குறையிரக்க. (சூக)

அண்ணலாருமைகூற்றினுலவட்கவையுதவி
மண்ணின்மேற்கல்யுகத்துறுமானிடர்கருது
மெண்ணமெண்ணியாங்கியாவையுமிழிகுலத்துள்ளார்
நண்ணி வேட்டனசாலமிக்களிப்பவநல்கி.

(இ-ள்.) அண்ணலார்—சிவபெருமானார், உமைகூற்றினால் அவட்கு அனைஉதவி-உமையம்மை திறத்தினால் அவ்விரோணுகைக்குஅவ்வரங்களைத் தந்து, மண்ணின்மேல்சலியுகத்து உறு மானிடர்கருதும்எண்ணம் எண்ணியாங்குயாவையும்—நிலவுவளிகல்கலியுகத்திலுமிக்கமானிடப் பிறப்புமாய்ந்தோர்கருதிய வெண்ணங்களை எண்ணியபழுமுற்றுந்தாவும், இழிகுலத்துள்ளார் நண்ணிவேட்டனமிக்கு அளிப்பவும்—இழிகுலத்தோரடைந்து விரும்பிக்குறையிரந்தனவற்றை அவர்க்குமிகவுங் கொடுக்கவும், நல்கி—வார்த்தந்தருளி.

உலகில் உள்ளமக்கள் எக்கடவுளையாயினும்வழிபட்டுஅக்கடவுளரால் ஒன்றுபெறுதல், சிவபெருமான் அவர்கள் முன்னிலையாகநின்ற அருளுதலேயாதலால் அண்ணலாருமை கூற்றினாவையவட்கருளி யென்றார்.

எக்கடவுளாவணங்கினும் அவவழிபாட்டுக் கிரங்கிச்சிவபெருமானேவந்தருளுவனென்றதை,—

“இங்குநாஞ்சிலர்க்குப்பூசையிற்றினுலிவர்களோவர்
தங்குவான்றருவரன்றேலத்தெய்வமத்தனைக்கா
ணெங்கும்வாழ்தெய்வமெல்லாமிறைவனானையினுனிற்
பதங்குநாஞ்செய்யஞ்செய்திக்கண்ணைவைப்பாலளிப்பான்”

எனவருஞ் சித்தியாராலுணர்க.

(௩௨)

கொம்புள்ளிபெறத்தெய்வத்திருவுருக்கொடுத்துக்
கம்புளர்மலைமகளொடுங்கரந்தருள்செய்தார்
வம்புளர்முழலிரேணுகைமடந்தையப்பொழுதே
யம்புவிக்கொருதெய்வதமாயினளமமா.

(இ-ள்.) கொம்புஅண்பெற—பூங்கொம்பையொத்த இரேணுகைபெற, தெய்வத்திருவுருக்கொடுத்து—அழகியதெய்வ வருவங்கொடுத்து, கம்புளர்மலைமகளொடும்கரந்தருள்செய்தார்—இறைவன் உமையம்மையொடும் மறைந்தருளினார், வம்புளர்முழல் இரேணுகைமடந்தை—வாசமிக்கநீண்ட கூந்தலையுடைய ரேணுகையென்பவள், அப்பொழுதே அம்புவிக்கு ஒருதெய்வதம் ஆயினள்—அன்றே மானிடவுருவொழிந்து நிலவுகிற்கோர் தெய்வவடிவானாள்.

(௩௩)

கலிவந்தம்.

காதராவணியினாற்பலகைவாட்கையினான்
போதராசன்முதற்பலகணமபுடையுற
வேதராசிகள்பயில்விரிபொழிற்காஞ்சியின்
மாதராளாயிடைத்தெய்வமாய்வைகினான்.

(இ-ள்.) காதஅரா அணியினான்—(இரேணுகைதெய்வவடிவாகியகாலத்துக்) காதில் சர்ப்பகுண்டலத்தையுடையவனும், பலகைவான்கையினான்—கேடகத்தையும்வானையுமேந்தியகையையுடையவனாமாய், போதராசன்முதல்பலகணம்புடையுற—போதராசன்முதலியசிறுதெய்வகணங்கள் புடைசூழ, வேதராசிகள் பயில்விரிபொழிற்காஞ்சியில்—இருக்குமுதலிய வேதங்கள் இடைவிடாது பயிலும்மலர்விரிந்த சோலைசூழ்ந்த காஞ்சித்திருப்பதியில், மாதரான் ஆய்இடைதெய்வம்ஆய்வைகினான்—அவவிரேணுகை அவுவிடத்துத்தெய்வமாக வசித்தனள்.

அந்தணர்கள் வேதமோதுதலாலும், வேள்விகள் தொடங்குதலாலும்என்றும்மிலைபெறுடைமையல் வேதராசிகள் பயில்என்றார்.

(௩௪)

எண்ணியாங்குதவிசெய்திரேணுகையீச்சரத்
தண்ணலார்பெருமையாரளவிடற்பாலரோ
கண்ணுமிக்காதையைக்கற்றரைப்போரையல்
வொண்ணுதற்றெய்வதமுறுசெய்யாதரோ.

(இ-ள்.) எண்ணியதுஆங்கு உதவிசெய்து இரேணுகை ஈச்சரத்து அண்ணலார்பெருமையார் அளவிடற்பாலர்—அடியாரெண்ணிய வெண்ணங்கொடுத்தருளும்ரே

ஊசீச்சரத்தில் எழுந்தருளிய இறைவர்பெருமையைவரையறுத்துக் கூறுப்பகுதியுடையோர்யார், கண்ணும் இக்கூதையைகற்றுஉரைப்போரை—கருதும் இவ்வரலாற்றைக்கற்றுப்படனஞ்செய்பவர்களை, அஃண்ணுதல் தெய்வதம் ஊறுசெய்யாது—அவ்வொள்ளிய நெற்றியையுடைய தெய்வமானது சிறிதுமிடையூறுசெய்யாள்.

தன்புகழையோதுவோர்க்கு வேறுசிறுதெய்வங்களாவரும் இடையூற்றையொழித்து நன்மைசெய்வாளென்பார் கற்றுரைப்போரை யவ்வொண்ணுதற்மெய்வமுறுசெய்யாதென்றார். தெய்வதம்பொருளால் உயர்நிலையேனும் சொல்லால் அஃறிணையாதலால் செய்யாது என அஃறிணைமுடிபுத்தார்.

(௩௫)

இரேணுகீச்சாப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் ௧௬௦௮.

யோகாசாரியர்தளிப் படலம்.

ஒருபோது கோபீசகம்.

உரவுநீர்ச்சடைமுடிப்பகவனானுமையொடும்

விரவிவாழிரேணுகையீச்சரம்விளம்பினும்

பரசிராமீச்சரத்தெனதுபாலியோகமாக்

குரவர்கூழ்ப்பொளித்திறனிணிக்கூறுவாம்.

(இ-ள்) உரவு நீர் சடைமுடி பகவனார்—கங்கையையணிந்தசடாமகுடத்தையுடைய விறைவர். உமையொடும் விரவிவாழ் இரேணுகையீச்சரம் விளம்பினும்—உமையம்மையொடும் கலந்துவாழும் இரேணுகீச்சரத்தை முன்னொடுத்துக்கூறினும், பரசிராமீச்சரத்தெனதுபால்—பரசிராமீச்சரத்தின் தென்பாலில், யோகமாக் குரவர்கூழ்பல்தளித்திறன் இனிகூறுவாம்—யோகாசாரியர்கள் பூசித்த பலதளிகளின்வரலாற்றை இனிஎடுத்துக் கூறுவாம்.

உமையம்மையை இடப்பாகத்திலுடைமையால் உமையொடும் விரவிவாழ் என்றார்.

(௧)

சுவேதனேசுவேதகேதுக்கருத்தொடர்பிலாச்

சுவேதசீகன்சுவேதாச்சுவன் றுயசீர்க்

சுவேதலோகிதனெடுஞ்சுதாரனேசாதனஞ்

சுவேதநீற்றணியொளிர் துந்துமிமுதலியோர்.

(இ-ள்.) சுவேதன் சுவேதகேது கருதொடர்பு இல்லாத சுவேதசீகன்சுவேதாச்சுவன்—சுவேதனும் சுவேத கேதுவும் பிறவிப்பற்றுச் சிறிதுமில்லாத சுவேத சீகனும் சுவேதாச்சுவனும், துயசீர் சுவேதலோகிதன் நெடுஞ்சுதாரன்—களங்கமில்லாத புகழ்வாய்ந்த சுவேதலோகிதனும் மேம்பட்டசுதாரனும், சாதனம் சுவேதநீற்றணி ஒளிர் துந்துமி முதலியோர்—சாதனமாகக்கொண்ட வெள்ளியதிரூற்றின் பொலிவால் விளங்கும் துந்துமி முதலானவர் முதலாக.

ஏகாரமும் ஒடுவும் எண்ணிடைச் சொற்கள்.

(௨)

எயுமெய்த்தவமருவிலகுளீசண்முடி

வாயினோர்மற்றுமெண்ணில்லவரகிழமும்

பாயசீர்யோகமாக்குரவர்கள்படைமழுத்

துயவன்கூற்றினிற்றேன் றியோரிவர்கடாம்.

(இ-ள்.) ஏயும் மெய்தவம் அறாத இலகுளீசன் முடிவாயினோர்—பொருந்த உண்மைத்தவத்தினின்று நீங்காத இலகுளீசன் இறுதியாயுள்ளவரும், மற்றும் எண்ணில்லவர்—இவ்வொழிந்த அளவில்லாதவர்களுமாயுள்ளவர்கள், அகிலமும்பாயசீர்யோகமாக்குரவர்கள்—எங்கும்பரந்த புகழ்வாய்ந்த யோகாசாரியர்கள், இவர்கள் தாம்மழுப்படைதூயவன் கூற்றினில் தோன்றியோர்—இவர்கள் பரசாயுத்தையேந்திய உருத்திரமூர்த்தியின் அம்சத்தினின்றுத் தோன்றினவர்கள்.

துந்துமிமுதலாக இலகுளீசன் ஈறாகஇடையிலுள்ளோர்பலராதலால் துந்துமிமுதலியோர் என்றதற்குத் துந்துமிமுதலானவர் முதலாகனப் பொருளுரைத்தாம். இவர்கள் வேள்வித்துறைகளிலுள்ளமகருஷிகள் எனவேதங்கொடுத்துக் கூறப்படுதலால் அகிலமும்பாயசீர் எனவிசேடந்தத்து கூறினார். (ங)

யோகமாக்குரவர்தம்முயர்பதத்தெய்தவு

மோகவல்லினையுமுத்தியின்வைகவும்

போகுவென்கயிலையின்மெய்த்தவம்புரிவுழி

யேகநாயகனவர்க்கெதிரொழுந்தருளியே.

(இ-ள்.) யோகமாக் குரவர்தம் உயர்பதத்து எய்தவும்—யோகாசாரியர்களது உயர்ந்த பதவியையடையவும், மோகவல்லினை உறாத முத்தியில்வைகவும்—விரும்பத்தால் விளையும் ஆகாமியவினைவந்தடையாமல் முத்தியில் நிலைபெறவும், போகுவென்கயிலையில் மெய்த்தவம் புரிவுழி—அண்டமுகடளாவிய வெள்ளியகயிலையின் சாரலில் உண்மையாய்ந்த தவத்தைச்செய்யுமிடத்து, ஏகநாயகன் அவர்க்கு எதிர் எழுந்தருளி—இறைவன் அவர்களுக்கெதிரோ காட்சித்தந்தருளி.

இத்திரபதம் துருவபதம் முதலியதுபோல யோகாசாரியர் பதமொன்றிருந்தலால் அப்பதத்தையடையவும், அப்பதத்தினின்று நீங்கியபின் சிவபிரான் திருவடியிற் கலத்தலும் வேண்டிதவம் புரிந்தனராதலால் மெய்த்தவம் புரிவுழி எனவும், ஆகாமியம் பிறவிக்கேதுவாதலால் மோகவல்லினையெனவும், தவம்செய்தற்கு உரியபூமி கருமபூமி லால் வென்கயிலையெனவும் கூறினார். (ச)

அறுசீர்க்கழநெடில் விருத்தம்.

அம்மரீர்கச்சிமுதூரணுகிமாநீழல்வைகு

மெம்மடிவமுத்திவெவ்வேறிஸீங்கமங்கிருத்திப்போற்றி

மம்மரீர்தவங்களாற்றிவைகுமினாண்டுதுங்க

தம்மனக்கருத்துமுற்றத்தருதுமென்றருளிச்செய்தான்.

(இ-ள்.) ரீர் கச்சி முதூர் அணுகி—ரீர்வளஞ்செறிந்த கச்சியென்னும் தொன்றுதொட்டுள்ள திருப்பதியையடைந்து, மா நீழல் வைகும் எம் அடிவழுத்தி—மாமரத்தின் கீழெழுந்தருளிய எமது திருவடிகளைவணங்கி, வேறு வேறு இலங்கம் அங்கு இருத்தி போற்றி—தனித் தனி சிவலிங்கப்பெருமானை அத்திருப்பதியில் தாபித்துவணங்கி, மம்மரீர்த் தவங்கள் ஆற்றிவைகுமின்—குற்றத்தினின்று நீங்கிய தவத்தைச்செய்து இருங்கள், ஆண்டு துங்கள் தம்மனக்கருத்து முற்ற தருதும் என்று அருளிச்செய்தான்—அவ்விடத்திலுங்கள் மனக்கருத்து முடியும்வண்ணம் அருள்வோமென்றுஇறைவன் கூறினான்.

கச்சியின் பெருமையைக்கூறுவோர்க்கு அவரறியாவண்ணம்வியப்புத்தோன்றுமென்பது தோன்றாமலென விசேடந்தந்தகூறினார். அம்மலியப் பிடைச்சொல், ()

மற்றவர்தொழுதுபோற்றிவள்ளலேவிடைகொண்டேகி
முற்றிழைமகளிர்நல்லாரூடலினுக்குத்தழுத்தங்
கற்றைவெண்ணிலவுகான்றுகனையிருள்பருகுநீண்ட
பொற்றடநெடுந்தேர்வீதிபொலிதருக்காஞ்சிநண்ணி.

(இ-ள்.) அவர் தொழுது போற்றி—அந்த யோகாசாரியர்கள் தொழுது வாழ்
த்தி, வள்ளலை விடைகொண்டு ஏகி—இறையவனிடத்து விடைபெற்றுச்சென்று, முற்
றிழைமகளிர் நல்லார் ஊடலின் உருத்த முத்தம்—தொழில்முற்றிய ஆபரணத்தை
யணிந்தபெண்கள் தத்தம் கணவரிடத்துவினைந்த ஊடலால் களைந்துவிசிய முத்து
வடம், கற்றைவெள்ளிலவு கான்று களை இருள் பருகும்—நெருங்கியவெள்ளியநிலவை
வீசி மிக்கஇருளைப்பருகுவதற்கு எல்லையாகிய, நீண்டபொன் தடநெடுந்தோவீதிபொலி
திருகாஞ்சி நண்ணி—உயர்ந்தபொன்னுலமைந்த பெரியநெடியநிலைதேர்கள மைந்த
வீதி விளங்கும் காஞ்சித்திருப்பதியையடைந்து.

கற்புடைமகளிர் என்பதுதோன்ற மகளிர்நல்லார் எனவும், பரத்தையர்வாயில்
சென்று மீண்டதலைவனொடு கலாம்வினைத்தனர் என்பதுதோன்ற ஊடலினு குத்த
முத்தம் எனவுகூறினார்.

(சு)

முழங்கிசைஞ்ஞிமிறுபாயமுறைமுறுக்குடைந்துதிந்தேன்
வழங்குபூங்கமலத்தெண்ணீர்மணிச்சிவகங்கைதோயந்து
பழங்கனையறுக்குமாவிற்பகவளைவழிபாடாற்றித்
தழங்கொலிமறையினற்றாற்றித்தனியிலிங்கஞ்செய்தார்.

(இ-ள்.) இசை முழங்கு ஞிமிறுபாய—இசைபாடும் வண்டுகள்வந்து வீழ,
முறை முறுக்கு உடைந்து தீம்தேன் வழங்கு பூங்கமலம் தெள் நீர் மணி சிவகங்கை
தோயந்து—அரும்பின் முறுக்கவிழ்ந்து இனியதேனைஊட்டும் தாமராமலர்களையுடை
யதெள்ளிப் நீர்வற்றதசிவகங்கையில் படிந்து, பழங்கண் நோய்அழிக்கும் மாவின் பக
வளைவழி பாடுஆற்றி—துன்பத்தைவினைக்கும் பிறவிநோயையறுக்கும் மாவினிழலிலே
முந்தருளிய இறைவனைவழிபட்டு, தழங்கு ஒலி மறையின் ஆற்றால் தனி தனி இலிங்
கம் செய்தார்—முழங்கும் ஒலிவாய்ந்த வேதாகமவழியால் வேறு வேறாகச் சிவலிங்கப்
பெருமானைத் தாபனஞ்செய்தார்கள்.

வண்டுகள் இசைபாடுதலால் அவவிசைக்கு உருகித் தேன்தருமென்பார்முழங்
கிசைஞ்ஞிமிறுபாய முறைமுறுக்கு எனவும், மணியுள்ள அளவும் ஒளியுள்ளதுபோலச்
சிவகங்கை உள்ளஅளவும் நீருள்ளதென்பார் தெண்ணீர் மணிச்சிவகங்கையெனவும்,
உதாதத்தம், அனுதாதத்தம், சொரிதம்என்னுமொலியின் பேதங்களைவேதமுடையதென்
பார் தழங்கொலிமறையெனவும், உடலைக்கூறிப்பவழிஉயிருமடங்குதல்போலவேதத்தைக்
கூறியவழிஆகமமும் அடங்குமென்பார் மறையினற்றால்எனவுகூறினார், “மணியீரும்
மண்ணுமலையும்” என்னுந் திருக்குறளில் மணியீர்என்றதற்கு வற்றாதநீரொன்பரிமேல
ழகா எழுதிய உரையா லுணர்க.

(ஏ)

முன்பொருகாலத்தங்கண்முதல்வனைத்தொழுதுமுந்துற்
றைம்பதிற்றைவரீயோகாசாரியராகிமுத்தி
தம்பதமாகக்கொண்டாவொளத்தாமுமன்
எம்பனைத்தத்தம்பேராளலத்தகரிநுவிப்போற்றி.

(இ-ள்.) முந்நூற்றைம்பதிற்றைவர் முன்பு ஒருகாலத்து அங்கண் முதல்வனை தொழுது—மூந்நூற்றைம்பத்தைத்துபேர் முன்பொருகாலத்தில் அத்தலத்தில் இறைவனைத்தாபித்து வணங்கி, யோகாசாரியர் ஆகி—யோகாசாரியர்களாகி, முத்திதம்பதம் ஆகக்கொண்டார்—தமதுபதம்போல முத்தியைக் கைக்கொண்டார்கள், அவொன்ன—அவர்களைப்போல, தாமும் அன்பின்—சுவேதன்முதல் இலகுளீசன் ஈறகஉள்ளவரும் முறுகிய அன்பால், நம்புனை தம்தம்பேரால் நலம் தகநிறுவி போற்றி—இறைவனைத் தத்தமக்குள்ள நாமங்களால் விளக்கம் வாய்ப்பத்தாபித்து வணங்கி.

இவர்கட்குமுன் முந்நூற்றைம்பதிற்றைவர் இறைவனையங்குப்பூசித்து யோகாசாரியர்களானாதலால் அவரை இங்குக்கூறினர். (அ)

கறையணிமிடற்றுப்புத்தேள்கருணையாலுக்கடோறு
நிறைபுகழ்படைத்தயோகாசாரியநிலைமையெய்திக்
குறைவிலாமுத்திபெற்றாராங்கவர் குலவிப்போற்று
மிறையவன்றளிகளையார்க்கும்வீடுபேறெளிதென்கும்.

(இ-ள்.) கறையணி மிடற்று புத்தேள் கருணையால் — விடத்தையடக்கிய ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய இறைவர்திருவருளால், உகங்கள்தோறும் நிறைபுகழ்படைத்த யோகாசாரியர் நிலைமையெய்தி—உகங்கள்தோறும் நிறைந்தபுகழ்வாய்ந்த யோகாசாரிய நிலைமையடைந்து, குறைவில்லாத முத்திபெற்றார்—என்றும் அழிவில்லாத முத்தியின் பதத்தைப் பெற்றார்கள், ஆங்கு அவர் குலவி போற்றும் இறையவன், தளிகள்—அத்திருப் பதியிலவர்கள் வசித்துவழிபட்ட சிவபெருமான் திருத்தளிகள், யாவர்க்கும் வீடுபேறு எளிதில் நல்கும்—எவ்வகையோர்க்கும் முத்திப்பயனையெளிதாகத் தந்தருளும்.

யோகாசாரியர் பதம்பெற்றோர் மனுவந்தரம் எழுபத்தெட்டியுகங்களில் இருபத்தெட்டாங்கவியுக்காறும் அப்பதத்திலிருந்து நிலவுலகில் மகான்களாயவதரித்து பல மான்மியங்களுஞ்செய்து முத்தி பெறுவதுவழக்காதலால் யுகங்கள் தோறும் யோகாசாரிய நிலைமையெய்திக் குறைவிலாமுத்திபெற்றார் என்றார். மகான்களாவார் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி முதலியோர் (ஆ)

வென்றிகொளினையவெல்லாம்பரசிராமீச்சரத்தின்
தென்றிசைதொடங்கிச்சார்வதீர்த்தத்தின்வடபால்காறும்
ஒன்றருஞ்சுவேதலிங்கமுதலிலகுளீசமீராத்
துன்றிமெவற்றுண்மேலாச்சொல்லப்படுமிலகுளீசம்.

(இ-ள்.) வென்றி கொள்ளினையவெல்லாம்—வெற்றியமைந்த இத்திருத்தளிகளெல்லாம், பரசிராமீச்சரத்தின் தென்றிசை தொடங்கி—பரசிராமீச்சர மென்னுந்திருத்தளியின் நென்பால்தொடங்கி, சார்வதீர்த்தத்தின் வடபால் காறும்—சுவதீர்த்தத்தின் வடபாலளவும், ஒன்று அருஞ்சுவேதலிங்கம் முதல் இலகுளீசம் ஈறு ஆக—அடைதற்கரிய சுவேதலிங்கமுதல் இலகுளீசமிறுதியாக, துன்றிமெ—செறிந்துவிளங்கும், இவற்று உள்—இவைகளுள், இலகுளீசம்மேலாக சொல்லப்படும்—இலகுளீசமென்னுந்திருத்தளிமேலாகச் சொல்லப்படும்.

சர்வம் என்னும் வடமொழியில் உள்ளளரகரம் தமிழில் நகரமாக வருதலால் லகரத்திற்கும் ளகரத்திற்கும் பேதமின்மைபோலப் பேதமின்மையுணர்க. (க)

யோகாசாரியர் தனிப்படலம் முற்றிற்று.

ஆக, திருவிருத்தம் ௧௬௧௮.

சறுவதீர்த்தப் படலம்.

அறுசீர்க்கழ்நேடில் விருத்தம்.

இருட்கொடும்பிறவிமாற்றுமிலகுளிச்சரமீரூக்கத்
தருக்கறுகாட்சியோகாசாரியர்தளிகள்சொற்றூ
மருத்துதைமலர்மேற்பூத்தவளம்புனல்குடைவோர்தங்கள்
கருத்தவிர்சறுவதீர்த்தக்கணாபொலிதலங்கள்சொல்வாம்.

(இ-ள்.) இருள் கொடும் பிறவி மாற்றும் இலகுளிச்சரம் ஈறு ஆக—அஞ்ஞானத்தால் விளையுங் கொடிய பிறப்பினைப்பொழிக்கும் இலகுளிச்சரம் இறுதியாக, தருக்கு அறுகாட்சி யோகாசாரியர் தளிகள் சொற்றும்—மலச்செருக்கொழிந்தபெற்றினைபுடைய யோகாசாரியர்கள் பூசித்த திருத்தளிகளை யெடுத்துக்கூறிலும், மருதுதைமலர்மேல்பூத்த வளம்புனல் குடைவோர்—வாசஞ்செறிந்தமலர்கள் மேலேமலர்த்தவளம் வாய்ந்ததன்பாலுள்ள நீரில்படிந்தோர், தங்கள் கருத்தவிர்சறுவதீர்த்தக்கணாபொலிதலங்கள் சொல்வாம்—தமதுபிறப்புறுத்தக்கெல்லையாகிய சறுவதீர்த்தத்தின்களையில் விளங்கும் திருத்தளிகளை யெடுத்துக்கூறுவாம்.

பிறவிக்கு ஏது அஞ்ஞானமாதலால் இருள் எனவும், காரணகாரியங்களுக்கு ஒற்றையுண்மையால் காரணத்தின் தன்மையைக் காரியத்தின்மேலெற்றிக்கொடும் பிறவியெனவும், தானல்லாத வுடம்பினையானென்றும், தன்னேடுமையிலலாத பொருளைத்தனதென்றுங்குருதிப்பற்றுமிடத்தெழுமிறுமாப்பாதலால் அதனைத்தருக்கெனவும், அது ஒழிதற்கு மெய்யறிவு ஏதுவாதலால் அறுக்காட்சி யெனவுக்கறிஞர். (க)

குடவனையலறியீன்றகுருஉமணித்தரளக்குப்பை
படலைவெண்ணிலவுகான்றுபடரிருளிரிப்பஞாங்க
ருடைதிரையொதுக்குந்தெண்ணீரொலிபுனற்சறுவதீர்த்தத்
தடநெடுங்கரையிற்காமீச்சரமெனுந்தலமொன்றுண்டால்.

(இ-ள்.) குடம் வளை அலறி ஈன்ற குருமணி தரளம் குப்பை—குடம்போலத் திரண்ட சங்குகள்கூலினைத்து கதறியுயிர்த்த வெண்ணிறம்வாய்ந்த மூத்தினிறீரட்சிகள், படலை வெள் நிலவு கான்று படர் இருள் இரிப்ப—திரண்டவெள்ளிய நிலவை வீசிப்பரவிய இருளையோட்டும்படி, ஞாங்கர் உடை திரை ஒதுக்கும்ஒலிதென் நீர்புனல் சறுவதீர்த்தம் தடம் நெடுங்கரையில்—கரையின் பக்கங்களில் உடைந்தஅலைகள் கொழிக்கும் முழங்குந் தெள்ளியநீர்மயமாகிய நெடிய சறுவதீர்த்தத் திருக்குளக்களையில், காமீச்சரம் என்னும் தலம் ஒன்று உண்டு—காமீச்சரமென்னுந் திருத்தளியொன்றுள்ளது.

குருஉ இயற்கையளபெடை.

(உ)

கருப்புவிற்குழையவாங்கிக்கடிமலர்ப்பகழி தூண்டு
மருப்பிளங்கொங்கைச்சேனையடல்வலிக்காமன்முன்னாண்
மருப்பொதியிதழிக்கோமான்மனத்திடைப்பிறந்தானையன்
றிருப்பதயிறைஞ்சிப்போற்றிசெய்துமற்றிதனைவேண்டும்.

(இ-ள்.) கரும்பு வில் குழைய வாங்கி கடிமலர் பகழி தூண்டும்—கரும்பாகிய வில்வனைய வளைத்து வாசழிக்க மலரம்புகளைச் செலுத்தும், அரும்பு இளங்கொங்கை சேனை அடல்வலி காமன்—அரும்பினையொத்தமுதிராத தனத்தையுடைய பெண்களாகிய சேனைகளால் வெற்றிவாய்ந்த வன்மையையுடைய மன்மதன், மூன் நாள்கு

பொதி இதழி கோமான் மனத்து இடை பிறந்தான்—முன்னொருகாலத்தில் மணம் பொதிந்த கொன்றைமலரார்ற்றொடுத்த மாலைமையணிந்த இறைவனது மனத்தினிடத்துப்பிறந்து, ஐயன் திருபதம் இறைஞ்சி போற்றி செய்து—அவ்விறைவனது திருவடிகளை வணங்கித் துதித்து, இதனை வேண்டும்—இதனைக் குறையிரப்பான்.

பிறந்தான் மூற்றெச்சம். தேவர்கள் வேண்டுகோளால் சிவபெருமான்மையாக நிலையைக் கெடுத்தற்பொருட்டுஅப்பெருமான் திருமுன் சென்றுஅம்புதூண்டியகாலையில் அவ்விறைவன்தீக் கண்ணால் நீறுபட, அதனைபுணர்ந்து மனங்கவன்ற அவன்மனை வியாகியஇரதிஅப்பெருமான்பார்க்குறையிரக்கையில்உமையைத் திருமணமுடிக்குங்கால் உன் கணவனுக்கு உயிரளிப்போமென்றருளித் திருமணமுடிந்தபின் அந்தஇரதி திருமுன்வந்து குறையிரப்பத்தனது திருவுளத்திற்குறிக்கச்சாம்பராயின அம்மன்மதன்வந்து தோன்றினானதலால் முன்னாள் மனத்திடைப்பிறந்தான் என்றார்.

சிவபெருமான் மனத்தில்அன்று தோன்றினமையை—,

“சீருறுகணவனில்லாள்செப்பியமாற்றங்கேளா
வாருயிர்முழுதுநின்றேயனைத்தையுமுணர்ந்துகூட்டும்
பேரருளுடையநாதன்பேதுறன்மடந்தையென்னு
மாரன்வந்துதிக்கும்வண்ணமனத்திடைநினைந்தானன்றே.
நினைதருமெல்லைதன்னினெடியமான்முதலாவுள்ள
வனைவருமருட்கையெய்தவழுங்கியலிரதிநோக்கி
மனமகிழ்சிறந்துகார்காண்மஞ்ஞையிற்களிப்பவங்கட்
குனிசிவிகொண்டமாரன்கொம்மெனத்தோன்றினானே.

எனவரும் கந்தபுராணத்தாலுணர்க.

(ந)

மகப்பயில்பிறவிக்கேதுவாகிவண்புணர்ப்புநல்கி
யிகப்பில்சீரிரதிக்கென்றுமினியனாய்க்கொடுப்போர்கொள்வோ
ரகத்திருந்தினையசெய்கையாற்றியென்னானேமூன்று
சகத்தினுஞ்செலுத்தும்பேறுதந்தருளென்னக்கேட்டு.

(இ-ள்.) மகப்பயில் பிறவிக்கு ஏதுவாகுபுணர்ப்பு இவ்வணல்கி — உலகில்மக்கட்பேறு தோன்றும் பிறவிக்குக் காரணமாகிய புணர்ச்சியை இங்குக்கூட்டி, இகப்பு இல் சீர் இரதிக்கு என்றும் இனியன்ஆய்—நீங்குதலில்லாத அழகின் பொலிவுவாய்ந்த இரதிக்கு எக்காலத்தும் மனத்துக்கினியவனாய், கொடுப்போர் கொள்வோர் அகத்து இருந்து இனையசெய்கை ஆற்றி—கொடுப்போரும்ஏற்போருமாகிய இவர்கள்மனத்தில் குடியிருந்து கொடுத்தலுமேற்றலுமாகிய இச்செய்கையை நடத்தி, என் ஆணைமூன்று சகத்தினும் செலுத்தும் பேறுதந்தருள் என்னகேட்டு—எனது ஆக்கஞ்சுவர்க்கமத் தியபாதல மென்னு மூன்றுலோகத்திலும்நடத்தும் பயனைத்தந்தருளாயென்று கு

ஆடவர்மகளிர் கருக்குப்போகங்கூட்டத்தான் போகியாயிருக்கவேண்டுமென்ற குறையிரந்தா னதலால் இகப்பில் சீரிரதிக்கென்று மினியனாய் என்றான். (சு)

மற்றெமக்கினியமூதூர்வளம்பயில்காஞ்சியங்க
ஹற்றெமைவழிபட்டேத்தியுங்குவைபெறுகென்றெங்கோன்
சொற்றலும்வினாந்துகாஞ்சித்தொன்னகொய்திக்காம
னற்றமில்சுறுவதீர்த்தத்தடந்தினாயலைக்குங்கோட்டின்.

(இ-ள்.) எமக்கு இனிய மூதூர் வளம்பயில்காஞ்சி—எமக்கு என்று மினிய தொன்று தொட்டுள்ள திருநகரம் வளமிக்க காஞ்சியாம், அங்கண்உற்று எம்மைவழி பட்டு ஏத்தி—அவ்விடத்தடைந்து எம்மைப்பூசித்து வணங்கி, ஊங்கு உவை பெறு கென்று எங்கோன் சொற்றனும்—மிகவுயிவற்றைப் பெறக்கடவையென்று எம்திறை வன் கூறியருளலும், காமன் விராந்து காஞ்சி தொல்நகர் எய்தி — மன்மதன் விராந் துகாஞ்சியென்னும் தொன்று தொட்டுள்ள திருநகரையடைந்து, அற்றம் இல் சறுவ தீர்த்தம் தடதிரை அலைக்குங்கோட்டின்—குற்றமில்லாத சறுவதீர்த்தத்தின பெரியஅ

தவாதபேரனபிற்காமீச்சரன்னையிருத்திப்போற்றி
யுவாமதிமுகத்துமென்றோளொள்ளிழையுமையாடன்னைக்
கவான்மிசைக்கொண்டபெம்மான் கண்ணருள்கிடைத்துநெஞ்சத்
தவாவிபேறுமுற்றாமநிலையெய்தினுலை.

மற்று—அசைநிலை

(இ-ள்.) தாவாத பேர் அன்பின் காமீச்சரன் தன்னை இருத்தி போற்றி—கெ டாதபெரிய அன்போடு காமீச்சரனென்னும் திருநாமத்தையுடையசிவலிங்கப்பெருமா னைத் தாபித்து வணங்கி, உவாமதிமுகத்து மெல்தோள் ஒள் இழை உமையாள் தன் னை—பூரணசந்திரனையொத்த திருமுகத்தையும் மெல்லிய தோளையுமுடைய உமை யம்மையை, கவான்மிசைக்கொண்ட பெம்மான் கண் அருள்கிடைத்து—தனது தொ டைமேற் கொண்டருளிய இறைவனது திருவருட்பார்வையைப் பெற்று, நெஞ்சத்து அவாவிய பேறுமுற்றும் அந்நிலைஎய்தினான்—தன்மனத்தில் விழைந்தபேறு முழுமையு ம் ஒரு சேரவப்பொழுதே பெற்றனன்.

தவாதகுறுக்கல்விகாரம். உயிர்களுக்குப்போகம்புணர்க்கப்பூசித்தோனாதலால் அதற்கேற்ற திருவுருவங்கொண்டான்என்பார். உமையாடன்னைக்கவான்மிசைக்கொண்ட பெம்மான்என்றார்.

(சு)

ஏதமிலுயிர்களெல்லாந்தோற்றுதற்கேதுவாகிக்
கோதறத்தானமீவோன்கொள்பவன்றானுந்தானாய்
மேதகுமிறைமைபெற்றுவிளங்கினுன்மறையோரோற்கும்
போதுளத்தவனையெண்ணிற்புறாதவிர்த்துய்வாரன்றே.

(இ-ள்) ஏதம் இல் உயிர்கள் எல்லாம் தோற்றுதற்கு ஏதாது—கேடில்லாத வுயிர்களியாவும் பிறத்தற்குத்தான் காரணமாகி, கோது அறதானம் ஈவோன்தானும்— குற்றமறத்தானம் கொடுப்போனும், கொள்பவன்றானும் தான் ஆய்—ஏற்போனுந்தா னாகி, மேதகும் இறைமைபெற்று விளங்கினான்—மேன்மைவாய்ந்த தலைமைபெற்று மன்மதன் விளங்கினான், மறையோர் ஏற்கும்போது—அந்தனர் தானமேற்குங்காலே யில், அவனைஉளத்துண்ணில் புறாதவிந்துஉய்வார்—அம்மன்மதனை மனத்திற்கரு தினால் தானபலத்தால் தமக்கு வருங்குற்றத்தி னின்றும் நீங்கியுயிர்பிழைப்பார்கள்.

உடலுக்குக்கேடன்றி யுயிர்கட்குக் கேடில்லாமையால் ஏதமிலுயிர்களெல்லாம் எனவும், உடலோடநியமாய்கிறற்றலில் உடலின்தோற்றமே யுயிரின்தோற்றமாதலால் தோற்றுதற் கேதுவாகியெனவும், தாம்தேடிய பெருநகருளொன்றையீவோந்தாம றிமையாலியற்றிய தீங்குகளைக் கழித்தற்கே யாதலால்கோதறத்தானமீவோன் என வும், தானமீதலால் வரும் நற்புயனில் ஏற்றலால் வருந் தீயபயன் கழிதலில் கொள்ப

வன்றூணர் தானும் எனவும், இவ்விருவருந்தானும் நிறத்தில் உடல்வளர்த்தற் பொருட்டுத் தானும் ஏற்கும் அந்தணர் தீங்கினைத் தன்னைக் கருதில் ஒழிப்பான் ஆதலால் அவனையெண்ணிற் புரைதவிர்ந்து எனவும், அவாவால்வினையுந் தீங்கொழியில் உய்தல் எளிதலால் உய்வார் எனவும், கொடுப்போன் கொள்வோன் றுணாமையென்றது—ஒரு பொருளைக் கொடுப்போன் மறுமையில்போகதுகர்த்தற்காதலானும், வான் குவோன் இம்மையில்போகது கர்த்தற்கேயாதலானும் இப்போகம் ஊட்டுதற்கு இறைவன் தானாதலானும் கொடுப்போன் கொள்வோன் தானையெனவுண்கூறினார். முன்னர்ச் செய்யுளில் காமீச்சரனைத் தாபித்து வழிபட்டானெனக்கூறியது - பிரமன் முதல் மகேசுரனீராக நால்வரும் நான்குபால்களாகவும், சதாசிவம்பரப்பாகவும் அமைந்திருக்கு மஞ்சத்தின்மேல் மகாதிரிபுர சுந்தரியைத்திருத்தொடைமேல் சிவபெருமான் கொண்டருளின அவசரத்திற்குக்காமீச்சரனைத் திருநாமமாதலால் அவ்விறைவனைக் கூறினாரெனக்கொள்க - இது தேவியாகமத்திற் கூறப்பட்டது.

பரவினோர்விழைந்தகாமப்பயனளித்தருளுங்காமீச்
சரகர்வந்தவாறுசாற்றினமிதன்பாலாகப்
பரிதிமான் தடந்தேரீர்க்கும்பரிக்குளம்பிதறிப்போய
திருமணிச்சுகரக்கோயில்வயங்குதீர்த்தீசமுண்டால்.

(இ - ள்.) பரவினோர் விழைந்தகாமம் பயன் அளித்தருளும் காமீச்சரம் நகர்வந்த ஆறு சாற்றினம்—தன்னைவணங்கினோர் விரும்பியகாமப்பயனைத் தந்தருளும் காமீச்சரமென்னுந் திருத்தளிவந்த வரலாற்றினைக் கூறினும், இதன்பால் ஆக—இச்சறுவதிர்த்தக்கரையிடமாக, பரிதிமான் தடதேர் ஈர்க்கும்பரி குளம்பு இடறிபோய - ரூரியனது குதிரைபூட்டிய பெரியதேரினையி முத்துச்செல்லும் குதிரையின் காற் குளம்பிடறவுயர்ந்த, திருமணிசுகரம் கோயில் வயங்கு தீர்த்தீசமென்று—அழகிய இரத்தினங்களிறுத்த சுகரத்தையுடைய திருக்கோயில் விளங்குந் தீர்த்தீசமென்னும் ஒரு திருத்தளியுண்டு.

காமப்பயன் என்றது அறம்பொருளினிப்பங்களை, காமன்விரும்பியதும் அதுவாகலின். இடறி செயவெனச் சத்திரிபு.

(அ)

குழையுதைநெடுங்கட்செவ்வாய்க்கோமளச்சயிலப்பாவை
விழைதகத்தழுவுமாற்றால்விரிசினைத்தனிமாரீழல்
மழைதவழ்மிடற்றுப்புத்தேள்வருகெனவிளித்ததூன்று
தழைபுனற்றலைவனோடுந்தடநதிவடிவந்தாங்கி-

(இ-ள்.) குழை உதை நெடுங்கண் செவ்வாய் கோமளம் சயிலப்பாவை—குண்டலத்தின்மேற் பாயும்நெடிய கண்களையுஞ் செவந்தவாயினையுமுடைய இனமைவாய்ந்த வுமையம்மையை, விழைத கத்தழுவும் ஆறுஆல்-விரும்பக்கூர்த்தழுவும் வகையால், விரிசினைத்தனிமாரீழல்—பரந்தகண்களையுடைய ஒப்பில்லாத மாமரத்தினிழற் றீழெழுந்தருளிய, மழைதவழ்மிடற்று புத்தேள்—மேகம்போலக் கருநிறம்வாய்ந்த ஸ்ரீ கண்டத்தையுடைய இறைவன், வருக என விளித்ததூன்று—வரக்கடவாயென்று அழைத்தகாலையில், தழைபுனல் - அண்டங்களினைகத்தும் புறத்துந் தழைத்த தீர்த்தங்கள், தலைவன் ஓடும் தடநதிவடிவந்தாங்கி—வருணனோடும் பெரியநதியுருக்கொண்டு.

இலக்குமி முதலியோரினும் உமையம்மையழகுடைமையில் அவர்களினு மிள மையுடையளாதலால் கோமளச்சயிலப்பாவையெனவும், ஆன்மாக்கள் தத்தம் போகது கர்த்தரு உமையம்மையைத் தழுவினனாதலால் விழைதகத்தழவுமாற்றால் எனவும், மே கம் உணங்கியயாவும் தழைக்கக் கருநிறம்வாய்ந்துதோன்றுவதுபோல, விடத்தாஜ ணங்கிய திருமால்முதலிய தேவர்கள் தழைக்கக் கண்டங்குறுத்தமையால் மழைதவ ழ்மிடற்றுப் புத்தேளெனவும், நீர்க்குத்தலைவன் வருணனாதலால் தலைவனோடு மென வங்குகிறார். (க)

விழுமியவண்டத்துள்ளும்புறத்தினும் விரவுந்தீர்த்த
முழுவதுந்திரண்டுகாஞ்சிமுதுநகர்க்குடபாலெய்திக்
கொழமலர்த்தனிமாரீழற்குழகனையுமையாள்வல்லைத்
தழுவலுமெழுந்தவேகந்தணிந்துமீட்டல்கியங்கண்.

(இ-ள்.) விழுமிய அண்டத்து உள்ளும் புறத்தினும் விரவும் தீர்த்தம் முழுவதும் திரண்டு—பெரிய அண்டங்களி னுள்ளும்புறத்தும் கலந்துநிறைந்த தீர்த்த முற்றும் ஒரு சேரத்திரண்டு, காஞ்சிமுதுநகர்க்குடபால் எய்தி—காஞ்சியென்னுந் திருப்பதியின் மேல் பாலடைந்து, கொழமலர்த்தனிமா ரீழற்குழகனை—அன்றலர்த்த மலரையுடைய ஒப்பில்லாத மாமரத்தினிழலி லெழுந்தருளிய பேரழகையுடைய இறைவனை, உமையாள் வல்லை தழுவலும்—(அதற்கஞ்சி) உமையம்மைதழுவ, எழுந்த வேகந்தணிந்து மீட்டி அங்கண் அல்கி—தான் ஒட்டெடுத்து வந்தவேகந்தணிந்து மீள அவ்விடத்தில் சுருங்கி.

அழகில் திருமால் முதலியோர்க்கு இனையோனாதலில் குழகனெனவும், இறை வன் நிருக்கருத்து முற்றியபின் வேகந்தணிந்து சுருங்கினமையால் வேகந்தணிந்து அங்கணல்கி எனவுங்குகிறார். மீட்டி செயவெனெச்சத்திரிபு. (க)

கலைமதிக்குழவிமோலிக்கடவுளைத்தீர்த்தராசத்
தலைவனென்றிருத்திவிங்குந்தடம்புனலருவிக்குன்றச்
சிலைதுதற்பிடியினோடுமருச்சனைதிருந்தச்செய்ய
மலையினைக்குழைத்ததிண்டோள்வள்ள லுமெதிரேநின்று.

(இ-ள்.) கலை மதி குழவிமோலி கடவுளை—இளஞ்சுநகிரனை யணிந்த சடா முடியையுடைய இறைவனை, தீர்த்த ராசத்தலைவன் என்று இருத்தி—தீர்த்தராசன் என்று திருநாமமிட்டுச் சிவலிங்கப்பெருமானைத்தாபித்து, அருவிக்குன்றம் சிலைதுதல் பிடியினோடும அருச்சனை திருந்த செய்ய - அருவிபாயும் இமமலையிற் றேனறிய வில்லையொத்த நெற்றியையுடைய உமையம்மையோடும் பூசனையை ஆகாமலிதிப் படி செய்ய, மலையினைக்குழைத்ததிண் தோள்வள்ளலும் எதிரேநின்று—மேருவை வில்லாகவளைத்த திண்ணியசோனையுடைய இறைவனும் காட்சித்தருளி.

குன்றப்பிடியென்று, அதனோடு சிலை துதலெனவிசேடத்தந்து கூறினமையால் சிறப்புருவகவணி, (க)

இற்றைஞான்றாநியாகதும்மிடக்கெய்திமுழ்கிச்
செற்றமின்முனிவர்விண்ணோதென்புலவாணர்தங்கட்
சூற்றநீர்க்கடன் கணல்கியுறுபொருளுநர்க்கீந்து
மற்றெமையின்னடக்காண்போர்முத்தியின்மருவச்செய்கேம்.

(இ-ள்.) இற்றை ஞான்று ஆதியாக, இந்நாள்முதலாக தம் இடத்து எய்தி மூழ்கி-உங்களிடத்தடைந்துபடிந்து, செற்றம்இல்முனிவர் விண்ணோர்-கோபந்தீர்த்த முனிவர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும், தென்புலவாணர் தங்கட்கு உற்ற நீர்க்கடன்கள் நல்கி-பிதூர்களுக்கும் நீர்க்கடன்களைச் செய்து, உறுபொருள் உறுநர்க்கு ஈந்து-தம் மிடத்து உள்ளபொருளை முனிசிரேஷ்டர்களுக்குக் கொடுத்து, எம்மை எண்ண காண் போர்முத்தியில் மருவசெய்கேம் - எம்மை யிவ்விடத்தில் கண்டு தரிசிப்போர் மோட்சத்தையடையச் செய்வேம்.

சினமொழிதல் முனிவர்க்குரிய கடனாதலில் செற்றமில்முனிவனெனவும், நீராடியபின்முனிவர் தேவர் பிதூர்கடன்செய்வது முறையாதலால் முனிவர் விண்ணோர் தென்புலவாணர் தங்கட்குற்ற நீர்க்கடன்கணல்கி யெனவுங்கூறினர். (கஉ)

இன்னமும்புகலக்கேண்மினெனப்பெருங்கருணை கூர்ந்து தன்னிகர்பிராட்டியாரத்தழீஇக்கொளச்செயதவாற்று லன்ன தற்கியைபக்கைமாரளிப்பவனென்னவங்கேழ்ப் பொன்னவிர்சடையோன்றீர்த்தப்புனல்களுக்கிதனைநாட்டும்.

(இ - ள்.) இன்னமும் புகலகேண்மின் என பெரும் கருணை கூர்ந்து - இன்ன மூங் கூறக்கேளுங்களென்று மிக்கவருள்கூர்ந்து, தன்னிகர் பிராட்டி ஆரத்தீஇ கொள செய்த ஆற்றால் - தனக்குப்பிறர் நிகரில்லாத உமையம்மை நிரம்பத்தழுவச்செய்த தன்மையால், அன்னதற்கு இயைய கைம்மாறு அளிப்பவன் என்ன - அதற்குமையச்செய்நன்றி யறிந்து செய்தருளுவோன்போல, அம்கேழ்பொன் அவிர்சடையோன் தீர்த்தப்புனல்களுக்கு இதனைநாட்டும்-அழகிய நிரம் வாய்ந்தபொன்போல விளங்கும் சடாமுமையபுடைய இறைவன் தீர்த்தங்களுக்கு இவ்வரத்தை தந்தருளுவர்.

உமையம்மை வலியத் தழுவிக்கொள்ளச் செய்தமையால் ஆரத்தீஇக்கொளச் செய்தவாற்றாலெனவும், காலத்தாற் செய்த நன்றியாதலால் அதற்கியையக் கைம்மாறு செய்யத் திருவுளத்திற் கருதினன் போலு மாதலால் அன்ன தற்கியையக்கைம்மாரளிப்பவனெனவும் கூறினர். (கஉ)

கொலைகளிற்கொடுமைசான்ற பார்ப்பனக்கொலைவல்வீரக் கொலைகருக்கொலைதாய்தந்தைகொலைகவைக்கோட்டுநல்லான் கொலைமுதற்பிறவுநீங்குங்கொடுவினைப்பாசத்தெவ்வைக் கொலைபுரிமரபினும்பாற்குடைந்தெமைத்தொழப்பெற்றோர்க்கே.

(இ - ள்.) கொலைகளில் கொடுமை சான்ற பார்ப்பனக்கொலை - கொலைகளுள் கொடுமைமிக்க அந்தணர் கொலையும், வல்வீரக்கொலை கருக்கொலை - வலிய வீரரைக் களவிற்கொல்லுதலும் கருவைக் கொல்லுதலும், தாய்தந்தை கொலை கவைகொடுநல் ஆன்கொலைமுதல் பிறவும்-தாய்தந்தையனைக் கொல்லுதலும் பிளவு பட்ட நல்ல கொம்பினையுடைய பசுவைக்கொல்லுதலும் ஆகிய இக்கொலை முதலிய மற்றைக் கொலைமுதலியவைகளும், கொடுவினை பாசம் தெவ்வை கொலைபுரி மரபின்றும்பால் குடைந்து எம்மை தொழ்பெற்றோர்க்கு நீங்கும்-கருமமலமாகிய பாசப்பகையினை ஒழிக்கும் மரபினையுடைய உம்மிடத்து மூழ்கியெம்மை வணங்கப்பெற்றவர்க்கு நீங்கும்.

அந்தணர் கொலைசெய்வோரோடு நட்புக்கொண்டவரும் மாபாதகராதலால் கொலைகளிற்கொடுமை சான்ற பார்ப்பனக் கொலை எனவும், வீரனைப்போரி லேற்று அறநெறியாற் கொல்லாது வஞ்சத்தால் கொல்லுதல் கொடுக்கொலையாதலால் வல்

வீரக்கொலை எனவும், கருக்கொலையும் தாய் தந்தையர் கொலையும், பசுக்கொலையும் அதனினுக்கொடியனவாதலால் கருக்கொலை தாய்தந்தை கொலைகளைகோட்டு நல்லான் கொலை எனவும், ஆசிரியனைக்கொல்லுதல் முதலிய கொடுங்கொலை யடக்கிமுதற்பிறவுமெனவுங் கூறினார். (கசு)

முரிதினாசுருட்டுதெண்ணீர் நும்கிடத்தொருகான்மூழ்கி
விரிபுகழ்த்திருவேகம்பம்விழைதகக்காணப்பெற்றேரு
ருரிமையினுன்றநாற்கூற்றுறுதியும்பெறுவர்மீள
வரிவையரகட்டுளெய்தாதெம்மருளகட்டின்வாழ்வார்.

(இ - ள்.) முரிதினா சுருட்டு தென்னீர்நும் இடத்து ஒருகால் மூழ்கி - கணாக னோடு மோதுதலால் முரிந்த அலைகள் மடங்கிவருந் தென்னிய நீர் மயமாகிய உம்மி த்து ஓர் தரம்படிந்து, விரிபுகழ் திரு ஏகம்பம் விழைதக காணப்பெற்றேர் - பரந்த புகழையுடைய திருவேகம்பத்தை அன்பு மீ தூரத்தரிசிக்கப்பெற்றவர், உரிமையின் ஆன்ற நால்கூற்று உறுதியும் பெறுவர்-மக்களுயிர்க்கு உரிமையாக வமைந்தநான்கு பகுதியவாகிய அறம் பொருளின்பம் வீடென்னும் நான்கு பயனையும் பெறுவார்கள், மீள அரியைர் அகட்டுள் எய்தாது, அவற்றைப் பெறுதலால் மீளவும் பெண்கள் கருவுண்டையாமல், எம் அருள் அகட்டின் வாழ்வார்-எமது திருவருட் கருப்பத்தில் வாழ்வார்கள்.

மக்களுடம் பெடுத்தோர் அவ்வுடம்பாற் பெறுதற்குரியபயன் அறமுதலிய நான் குமே யாதலால் உரிமையினுன்ற நாற்கூற்றுறுதியும் பெறுவொன்றார், உம்மிடத் தில் மூழ்கி எம்மை வணங்கப் பெறுதலால் அறமுதலிய பயன்களைப்பெறுவானெனவும், பிறவாரொனவும், திருவருள் பெறுவாரொனவும் கூறுதலால் காரணமாலையணி. (கடு)

என்றிதுநிறுவித்தீர்த்தநாயகனிலிங்கத்துற்று
என்றுதொட்டங்கண்மேவுமலங்கொளிச்சுறுவதீர்த்தத்
தின்றடம்புனலின்மூழ்கியெழில்வளர்திருவேகம்பஞ்
சென்றுகண்டிறைஞ்சப்பெற்றோர்செய்கொலைத்தீமைதீர்வார்.

(இ - ள்.) என்று இதுநிறுவித்தீர்த்தநாயகன் இலிங்கத்து உற்றுன் - என்று இப் பலனை அத்தீர்த்தங்களுக்குத் தந்தருளித்தீர்த்த நாயகனென்னுந் திருநாமம் வாய்ந்த இறைவன் அச்சிவலிங்கத்துட் கரந்தருளினான், அன்று தொட்டு அங்கண் மேவும் அலங்கு ஒளிசுறுவதீர்த்தத்து இனிமை தட்புனலின்மூழ்கி - அக்காலந்தொட்டு அவ்வி டத்தமைந்த விளங்கும் ஒளிவாய்ந்த சுறுவதீர்த்தத்தின் இனிய பரந்த நீரில் மூழ்கி, எழில் வளர் திரு ஏகம்பம் சென்று கண்டுஇறைஞ்ச பெற்றோர் - தேற்ற மிக்கதிரு வேகம்பத்தைத் தரிசித்து வணங்கப்பெற்றவர்கள், செய் கொலை தீமைதீர்வார் - தாம் செய்த கொடுங் கொலையாலவரும் தீயபயனினின்றும் நீங்குவார்.

தட்புனல் உரிச்சொற்றொடராதலால் பொதுவிதியையேலாது மெல்லெழுத்து மிக்கது. (கசு)

தந்தையைச்செகுத்தபாவந்தணந்தனன்பிரகலாதன்
முந்தையோர்ச்செகுத்தபாவம்விடணன்முழுதூர்தீர்த்தான்
மைந்துடைப்பரசிராமன்வீரனாவதைத்தபாவஞ்
சிந்தினன்சுறுவதீர்த்தச்செழும்புனல்குடைந்தபெற்றால்.

(இ - ஈ.) சறுவதீர்த்தம் செழும்புனல் குடைந்த பேற்றால்-சறுவதீர்த்தத்திலீ
நிறைந்தபுனலில்மூழ்கியபயனால், பிரகலாதன் தந்தையை செகுத்தபாவம் தணந்தனன்-
பிரகலாதன் தனது பிதாவாகிய இரணியனைத் திருமாலார் கொல்வித்தபாவத்தினின்
றும் நீங்கினான், வீடணன்முந்தையோர் செகுத்தபாவம் முழுதும் தீர்ந்தான்-விபீட
ணன் தனது மூத்தோராகிய இராவணன் முதலியோரை இராமமூர்த்தியால் கொல்
வித்த பாவமுற்றும் நீங்கினான், மைந்துடைய பரசிராமன் வீரனாவதைத்த பாவம்
சிந்தினன் - வலிமையையுடைய பரசிராமன் தன்னோடுபோர் செய்யக்கருதாத வீரர்
களைக் கொன்ற பாவத்தினின்றும் நீங்கினான்.

பரசிராமன் தன்னோடு போர்செய்யக் கருதாத வீரனாவதைத் தமையால் பா
சிராமன் வீரனாவதைத்தபாவஞ் சிந்தினனென்றார். (௧௭)

அருச்சுனன் துரோணமேலோனாகியர்ச்செகுத்தபாவம்
பிரித்தனனசுவத்தாமன் பெறுங்கருச்சிதைத்தபாவ
பிரித்தனனுலகிலின்னுமெண்ணிலர்சறுவதீர்த்தத்
திருப்புனல்குடைந்துதிராக்கொலைவினைத்தீமைதீர்த்தார்.

(இ-ஈ.) அருச்சுனன் துரோணமேலோன் ஆகியர் செகுத்தபாவம் பிரித்தனன்-
அருச்சுனனுனவன் துரோணசாரியன்முதலிய ஆசிரியரைக்கொன்றபாவத்தினின்றும்
நீங்கினான், அசுவத்தாமன் பெறும் கருச்சிதைத்தபாவம் இரித்தனன்-துரோணன் புத்
திராகிய அசுவத்தாமனென்பவன் (இனி உத்தரை) பெறுங்கருவை அழித்தபாவத்
தினின்றும் நீங்கினான், உலகில் இன்னும் எண்ணிலர்-உலகத்தில் இன்னும் அளவில்
லோர், சறுவதீர்த்தம் திருப்புனல் குடைந்து திராத கொலைவினை தீமை தீர்த்தார்-
சறுவதீர்த்தத்தின் அழகிய நீரில்மூழ்கித்தீர்வில்லாத கொலைத் தொழிலால் வந்ததீய
பயனின்றும் நீங்கினார்கள்.

துரோணமேலோன் ஆகியொன்று கிருபாசாரியனுள்ளிட்டானா. (௧௮)

சிலைதுதன் மகளிர்மைந்தரின்னுமத்தெண்ணீர்மூழ்கிற்
கொலைவினைப்பாவந்தீர்வார்குராகடம்பரப்பென்றெண்ணித்
தலைவருமுகிலின்கூட்டந்தனித்தனிவாய்மடுக்கு
மலைபுனற்சறுவதீர்த்தப்பெருமையாரளக்கற்பாலார்.

(இ-ஈ.) சிலை துதல் மகளிர் மைந்தர் இன்றும் அத்தெள்ளீர் மூழ்கில் கொலைவி
னை பாவந்தீர்வார் - வில்லையொத்த நெற்றியையுடைய பெண்களும் புருடரும் இப்
போதும் அந்தச்சறுவதீர்த்தத்தில் நீராடில் கொடுங்கொலைத்தொழிலால் வினைத்தபாவ
த்தினின்றும் நீங்குவார், தலைவருமுகிலின் கூட்டம் குராகடல்பரப்பு என்றுஎண்ணி
தனிதனிவாய் மடுக்கும் - செறிந்துவரு மேகத்தின்கூட்டங்கள் இது ஒலிக்குங்கட
ம்பரப்பென்று கருதித் தனித்தனி நீர்பருகும், அலைபுனல் சறுவதீர்த்தம்பெருமை-
அலைக்கும் நீர்மயமாகிய சறுவதீர்த்தத்தின் பெருமையை, அளக்கற்பாலார்யார்-
அளவறுத்துக் கூறும் பகுதியையுடையோர் எவர்:

யார் என்னும் வினாவினைக் குறிப்புமுற்று இங்கு இன்மை மேல்நின்றது. (௧௯)

மற்றதன்கரையின்கீழ்பால்வருணனெம்பெருமான் தன்னை
முற்றிழைக்கங்கையாளோடிருத்திமுன்றொழுதுநீரு
ளாற்றையுயர்க்குநீர்க்குமொருதனித்தலைவனாகப்
பெற்றனனதன்பேர்கங்காவரமென்பபிறங்குமாலோ;

(இ - ள்.) அதன் கரையின்கீழ்தால் - அத்தீர்த்தக்கரையின் கீழ்பாலில், வருணன் முற்றிழைக்கையாளோடுமுன் இருத்தி தொழுது-தொழில்முற்றிய ஆபரணமணிந்த கங்கையோடு எழுதுபெருமானைத்தாபித்து முன்னர் வணங்கி, நீருள் உற்று உறைஉயிர்க்கும் நீர்க்கும்ஒருதனிதலைவன் ஆக பெற்றனன் - நீரிற்பொதித்துவசிக்கும் உயிர்களுக்கும் நீருக்கும் ஒப்பில்லாத தலைவனாகப்பெறுபெற்றான், அதன்பேர் கங்கா வரம் என்ன பிறங்கும் - அத்திருத்தளியின் பெயர் கங்காவரமென்னப் பெயர்பெற்று விளங்கும். (௨௦)

பாற்றினமிடைந் கூர்வாய்ப்படைமழுக்குடங்கைப்புத்தேன்
மாற்றருங்கருணை முந்நீர்வாரியினிறைந்துதெங்கு
நாற்றிசையணவுஞ்சீர்த்தநளிபுனற்சறுவதீர்த்த
மேற்றிசைக்ககைக்கண்மேவும்விச்சுவநாதத்தானம்.

(இ - ள்.) பாறு இனம்மிடைந்த கூர்வாய் படைமழுக்குடங்கைப்புத்தேன்மாற்ற ரும், கருணை முந்நீர்வாரியின் - பருந்தின் கூட்டங்கள் நெருங்கிய கூரியவாய் வாய் ந்த மழுவாயுத்தை யேந்திய உள்ளக்கையையுடைய இறைவனது மாறுதலில் லாத கிருபைக்கடல்போல, நிறைந்துதேங்கும் - நிறைந்துதேங்கிய, மால்திசை அ ணவுஞ் சீர்த்தி நளிபுனல் சறுவதீர்த்தம் மேல்திசை கரைக்கண் விசுவநாதத்தானம் மேவும் - நான்கு திசைகளிலும் அளரவிய கீர்த்தியையுடைய பெரிய நீர்மயமாகிய சறுவதீர்த்தத்தின் மேற்றிசையில் விச்சுவநாதருடைய திருத்தளியமைந்து விளங் கும். (௨௧)

மலர்தலையுலகின் கழுக்கண்வானவனினிதுவைருந்
தலமெலாமருவுங்காஞ்சிவிச்சுவநாதன்றன்பாற்
கலிபுகழ்விசுவநாதமுதல்வனுங்காசிதன்னில்
இலகொளிமாடக்காஞ்சிநகரமக்கினிதெனறெண்ணி.

(இ - ள்.) மலர்தலை உலகின் கழுக்கண்வானவன் - பரந்த இடத்தையுடைய உல கின் கண் திரி நேரத்திரங்கலையுடைய இறைவன், இனிதுவைரும் தலம் எலாம் காஞ் சிவிச்சுவநாதன் தன்பால் மருவும்-இனிதாக எழுந்தருளியதலங்கள் யாவும் காஞ்சியில் விச்சுவநாத இறைவன் சந்திதானத்தில் ஒருசேர அமைந்திருக்கும், புகழ்கலி விச வநாதமுதல்வனும் - புகழ்பிக்க விசுவநாத இறைவனும், காசிதன்னில் இலகு ஒளி மாடம் காஞ்சிநகர் இனிது என்று எண்ணி - தானெழுந்தருளிய காசியென்னுந் திருப்பதியினும் விளங்கு மொளிவாய்ந்த மாடங்கள் நெருங்கிய காஞ்சி என்னும் திருநகரம் தமக்கினிதென்று கருதி.

விச்சுவநாதன் என்னும் பாரடம் அச்சின்பிழையெனக் கற்போர் யாவரும் எளி திற்றெறிந்து விச்சுவநாதனைனக்கொண்டே பாடம் ஒதுவர், அஃதோர்பிழையாகக் கருதித்திருத்தினவர் பொருண்மயக்கதரும் காசி என்னும் பாடம்பெருவழுவன்றோ எனவுணர்ந்து காஞ்சியெனத்திருத்தாது விட்டது சரியென்று விட்டனர்போலும்.

வெள்ளிவெண்கயிலையாதுயிடங்களின்மேன்மைசான்ற
வள்ளலம்பழனக்காஞ்சியணிககர்ச்சறுவதீர்த்தப்
பள்ளநீர்க்கரைக்கணையிவைகினன்பரிவாலங்கண்
வள்ளலைத்தொழுதுமுத்திமண்டபங்காண்போர்முத்தர்.

(இ - ள்.) வெள்ளி வெண்கயிலை ஆகி இடங்களில்—வெள்ளியாகிய வெள்ளி யதிருக்கயிலைமுதலிய திருப்பதிகளினும், மேன்மைசான்ற அள்ளல் அம் பழனம் காஞ்சி அணிநகர் - மேன்மைமிக்க சேறுவாய்ந்த அழகிய வயல்குழந்த காஞ்சியென்னும் அழகிய திருநகரில், சறுவதீர்த்தம் பள்ளம் நீர் கணாக்கண் எய்திவைகின் - சறுவதீர்த்தமாகிய நீர்மயமாகிய தடாகத்தின் கரையிலெழுந்தருளினன், பரிவால் அக்கண் வள்ளலெதொழுது முத்திமண்டபம்காண் போர்முத்தர் - அன்போடு அவ்விடத்து இறைவனை வணங்கி முத்திமண்டபத்தைத் தரிசிப்போர் சீவன் முத்தராவார் கள். (உ௬)

மண்டபவருநாள் செல்லாக்காஞ்சிமாநகரின் மூன்று
மண்டபந்திகழுமுத்திச்சரத்தெநிர்வயங்குமுத்தி
மண்டபமொன்றுசார்வதீர்த்தத்தின்மருங்குமுத்தி
மண்டபமொன்றுகண்டோர்தமக்கெலாம்வழங்குமுத்தி.

(இ - ள்.) மண்தப வருநாள் செல்லாத காஞ்சிமாநகரில் மூன்றுமண்டபம் திகழும் - நிலவுலகு அழியவரும் ஊழிகாலத்தும் அழியாத காஞ்சியென்னும் பெரிய திருநகரத்தின் கண் மூன்றுமண்டபங்கள் விளங்கும், முத்திச்சரத்து எநிர்வயங்கும் முத்திமண்டபம் ஒன்று - முத்திச்சரத்தின் எதிரேவிளங்கும் முத்திமண்டபம் ஒன்று ளது, சார்வதீர்த்தத்தின் மருங்கு முத்திமண்டபம் ஒன்று - சறுவதீர்த்தத்தின் பக்கத்தில் முத்திமண்டபம் ஒன்று ளது, கண்டோர்தமக்கு எல்லாம் முத்திவழங்கும்-தரிசித்தோர்க் கெல்லாம் அவ்விரண்டு முத்தியைத்தரும். (உ௭)

உருவமென்கமலம்பூத்த உயர்சிவகங்கைத்தென்பார்
நிருவிராமீச்சரத்துச்சிவபிரான் நிருமுன்கை
விருவினைப்பிறவிக்கஞ்சியெய்தினோர்க்குதுபேரின்ப
மருவுறும்பரமானந்தமண்டபமொன்றுமாதோ.

(இ - ள்.) உருவம் மென்கமலம் பூத்த உயர்சிவகங்கைகென்பால் திருஇராமீச்சரத்து சிவபிரான் திருமுன்கை - உருவமைந்த மெல்லிப் தாமரைநம்பூத்த உயர்ந்த சிவகங்கையின் தென்பக்கத்தில் திருவிராமீச்சரத்தில் எழுந்தருளிய சிவபிரான் திருமுன்கை, இருவினைபிறவிக்கு அஞ்சி எய்தினோர்க்கு - நல்வினைத் தீவினையென்னும் இருவினையால் வரும் பிறவியையஞ்சியடைந்தோர்க்கு, உதுபேரின்பம் மருவுறும் பரமானந்த மண்டபம் ஒன்று - மிக்க பேரின்பத்தை வினைக்கும் பரமானந்தமண்டபம் ஒன்று ளது. (உ௮)

மண்டபமினையமூன்றும்வைகறையெழுந்துநேசங்
கொண்மொளினையப்பெற்றோருணர்வெலாங்கொள்ளைகொண்ட
பண்டைவல்வினையின்வீறும்பற்றியமலங்கள்மூன்றும்
விண்டுபேரின்ப வெள்ளவேலையிற்றினைத்துவாழ்வார்.

(இ - ள்.) மண்டபம் இனையமூன்றும் - இந்தத்திருமண்டப மூன்றையும், வைகறையெழுந்து நேசம்கொண்டு உளம் நினைப்பெற்றோர் - விடியற்காலையிலெழுந்து அன்புபூண்டு மனத்தில் நினைப்போர், உணர்வு எல்லாம்கொண்டகொண்ட பண்டைவல்வினையின் வீறும் - தமது அறிவையெல்லாங் கொள்ளைகொண்ட சஞ்சிதவினையின் பெருக்கமும், பற்றியமலங்கள் மூன்றும் விண்டு - முனைதவிடே மிபோல ஆன்

மாலைவிடாது பற்றிய ஆணவமாயை காமியமென்னு மூன்றாமலகளும் நீங்கி, பேரின்பம் வெள்ளம் வேலையில் திளைத்துவாழ்வார் - பேரின்பமென்னுங் கடலுள் அமுந்திவாழ்வார்கள்.

சஞ்சிதவினே பிறவிக்குவித்தாகலின் உணர்வெலாங் கொள்ளுகொண்ட பண்டைவல்லினையின்வீறு எனவும், அது நினைதலால்வரும் சிவபுண்ணிய முதிர்ச்சியால் அது வொழியுமாதலால் வின்தெனவுங் கூறினார். (௨௬)

சறுவதீர்த்தப் படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் ௧௬௪௪.

நவக்கிரகீசப்படலம்.

கலிநிலைத்துறை.

தழங்குபெரும்புனற்பரவைச்சறுவதீர்த்தத்தடங்கோட்டின் முழங்குமறித்திருக்கரத்துமுதல்வனிடங்கொடுத்துரைத்தாம் வழங்குவளிக்கடவுளுமொன்பதிற்றுக்கோளும்வழிப்பட்ட குழங்குநறுந்தொடைக்கொன்றைக்குழகன்றளிகளினிப்புக்வாம்.

(இ - ள்.) தழங்குபெரும் புனல்பரவை சறுவதீர்த்தம் தடகோட்டில்-ஒலிக்கும் பெரிய நீர்மயமாகிய பரந்த சறுவதீர்த்தமென்னும் பரந்த திருக்குளக்கரையில், முழங்கும் மறி திருக்கரத்து முதல்வன் இடங்கள் எடுத்து உரைத்தாம்-அண்டங்கள்வெடி படஒலிக்கும் மாணையேந்திய திருக்கரத்தையுடைய இறைவனது இடங்கனையெடுத்தகூறலினும், வழங்கு வளிக்கடவுளும் ஒன்பதிற்றுக்கோளும்வழிப்பட்ட - வீசும்வாயு தேவனும் நவக்கிரகங்களும் வழிப்பட்டிப்பூசித்த, குழங்கு நறுந்தொடைகொன்றை குழகன் தளிகள் இனிப்புக்வாம் - அழகிய நறமணங்கமழ்க் கொன்றைமாலையையணிந்த பேரழகையுடைய இறைவனது தளிகளை இனியெடுத்துக் கூறுவாம்.

பைத்தலைப்பூண்வயிரவனார்பனைத்தடந்தோளந்தகளை முத்தலைச்சூலத்தலைநின்றிழித்தருளன்றுமுழங்கழல்வாயத்தகைத்திண்சூலத்தாலகழந்தசூலத்தடந்தீர்த்த மித்தரைக்கட்சிறப்பெய்துமுவாவிலநீரினிதாடி.

(இ - ள்.) பைதலை பூண் வயிரவனார்பனைத்தடம் தோள் அந்தகளை - படத்தைத் தலையில்வாய்ந்த சர்ப்பாபாணத்தை யணிந்த வயிரவர்க்கடவுள் பருத்ததோளையுடைய அந்தகாசுரனை, முத்தலை சூலத்தலை நின்று இழித்த ரூன்று - மூன்று கவராயுள்ள சூலத்தின்றலை நின்று இறக்கியகாலையில், முழங்கு அழல்வாய் அத்தகைத்திண்சூலத்தால் அகழ்ந்த சூலத்தடம் தீர்த்தம் - முழங்கும் தீயைவாயிலுடைய அத்தன்மையையுடைய தன் திண்ணிய சூலத்தினால் தோண்டிய பெரிய சூலத்தீர்த்தம், இதனைக் கண்டிறப்பு எய்தும்-இந்நிலவுலகில் சிறப்படையும், உவாவில் அந்நீர் இனிதாடி-அமரவாசையில் அத்தீர்த்தத்தினினிதாக மூழ்கி.

அந்தகாசரனை வயிரவக்கடவுள் சூலத்தாற் கோத்தமையும், அச்சூலத்திலிருத்திறக்கி அவனுக் கருளினமையும் அந்தகேசப்படலத்திற் காண்க. அமாவாசை, பூரணை, சிநி வாலிஇம் மூன்றும் உவா ஆதலால் அவாவாசை யென்றும்.

தென்புலத்தோர்கடன்செலுத்திலனையர் துறக்கஞ்சென்றெய்தி யின்புறுவாரதன்கரைக்கணிலிங்கமமைத்துமருத்திறைவன் மென்பனிநீர் செவ்வந்திவேரிச்செழும்பூப்பலகொண்டு வன்பகலவழிபட்டுக்கந்தவாகனெனப்பெற்றான்.

(இ-ள்.) தென்புலத்தோர் கடன்செலுத்தில் - பிடிரர் நீர்க்கடன்களைச் செலுத் தில், அனையார் துறக்கம் சென்று இன்புறுவார்-அப்பி திரர்கள் விண்ணுவகிற் சென்ற டைந்து இன்பத்தையடைவார், அதன்கரைக்கண் மருத்துஇறைவன் இலிங்கம் அமை த்து, அத்தீர்த்தக்கரையில் வாயுதேவன் சிவலிங்கதாபனஞ்செய்து, மென்பனி நீர் செ வ்வந்திவேரி செழும்பூப்பலகொண்டு - மெல்லிய பனிநீரையும் வாசமிக்க அன்றலர் ந்த செவ்வந்திமலர்பலவற்றையுந் கொண்டு, வன்பு அகலவழிபட்டு கந்தவாகன் என பெற்றான் - திமைநீங்க வழிபாடுசெய்து கந்தவாகனென ஓர் பெயரும் பெற்ற

ர்-கந்தம் வகிக்கிறவன்.

(௩)

மருத்தேத்துஞ்செவ்வந்திச்சரமால்வரைப்பின்வடகுடக்கார் திருத்தேத்துக்கதிர்ப்பரிதிச்செவ்வன்பரிதிக்குளந்தொட்டுக் கருத்தேய்த்துவிடளிக்குமநீராட்டிக்கருதாரு ருருத்தேத்துஞ்சரர்க்கருளுமொளியைத்தொழுதுவரம்பெற்றான்

(இ-ள்.) மருத்து ஏத்தும் செவ்வந்திச்சரமால் வரைப்பின்வடகுடக்கு ஆம் திருத்தேத்து - வாயுதேவன் வழிபட்டு வணங்கும் செவ்வந்திச்சரமென்னும் எல்லையின் கண்வடமேற்காகிய அழகிய எல்லையில, கதிர்ப்பரிதி செவ்வன் பரிதிக்குளந்தொட்டு - ஒளிவாய்த்த சூரியன் தன்பெயரால் ஒரு திருக்குளந்தோண்டி, கரு தேய்த்து வீடு அளிக்கும் அந்நீர் ஆட்டி - பிறவியையொழித்து முத்தியைத்தரும் அந் நீரைக்கொண்டு அபிபேகஞ்செய்து, கருதார் ஊர் உருத்து ஏத்தும் சுரர்க்கு அருளும் ஒளியைதொழுது வரம்பெற்றான் - பகைவரது திரிபுரத்தைப்புன்னகையா லெரித்து த்தன்னைவணங்கிய தேவர்களுக்கருளிய சிவபெருமானை வணங்கி வழிபட்டான்.

திரிபுரத்தையெரித் தருளியது தேவர்கள் இடுக்கண்தீர்த்தற் பொருட்டாதலிங் தனதுஇடுக்கண்தீர்த்து அருளுதற் பொருட்டுக் கருதாருர் உருத்தேத்துஞ்சுரர்க்கரு ளும் ஒளியைத்தொழுது என விசேடணத்தை வாக்கியரூபமாகக் கூறுதலால் கருத் துடையடையணி.

(௪)

வீங்கிருள்சீத்தொளிபரப்பிப்பைங்கூழ்புரக்கும்வெண்கதிரோன் நேங்கமலமுுகையவிழ்க்குஞ்சறுவதீர்த்தத்தென்றிசையி னுக்கணறுஞ்சுவைத்தெள்ளாரமுதத்தடந்தொட்டதன்கோட்டிற் பாகுபெறப்பிஞ்ஞகன்னுளருச்சித்தேத்திப்பயன்பெற்றான்.

(இ-ள்.) வீங்கு இருள்சீத்து ஒளிபரப்பிப்பைக் கூழ்புரக்கும் வெண்கதிரோன்- பரந்த இருளை யோட்டி யொளியை வீசிப் பசியபயிரையோம்புஞ் சந்திரன், தேம்க மலமுுகை அவிழ்க்கும் சறுவதீர்த்தத்தென்றிசையின் ஆங்கண் - வாசம்வீசும் தாமரை

அரும்புடைந்து தேன் சிந்தும் சறுவதீர்த்தத்தின் தென்பாவில் அவ்விடத்து, நறும் சுவை தென் ஆர்அமுதம் தடம்மொட்டு-நறிய சுவைவாய்ந்த தென்னிய அமுத்தீர்த்த மெடுத்து, அதன்கோட்டில் - அத்தீர்த்தக்கரையில், பிஞ்ஞகன்தான் பாங்குபெற அருச்சித்து ஏத்தியயன் பெற்றான் - இறைவனது திருவடியை ஆகமவிதிவழியரு ச்சனைசெய்து வணங்கிப்பயன் பெற்றான். (௫)

நலமொன்றுசெவ்வந்தீச்சரக்கீழ் ஞாங்கரோழிலிங்கீ
நிலமைந்தன்மதிமைந்தன்வியாழம்வெள்ளரிநீசெனி
யலமந்தவிருபாந்தளருச்சித்தருங்கோணிலைபெற்றார்
வலம்வந்தங்கவைதொழுவோர்தம்மைக்கோள்கள்வருத்தாவால்.

(இ-ள்.) நலம் ஒன்று செவ்வந்தீச்சரக்கீழ் ஞாங்கர் ஏழ் இலிங்கம் - நன்மையு
மைந்த செவ்வந்தீச்சரக்கீழ்ப் பாவில் ஏழு சிவலிங்கங்களை, நிலமைந்தன் மதிமைந்
தன் வியாழம் வெள்ளரிநீசு சரி அலமந்த இருபாந்தள் அருச்சித்து, செவ்வாயும் புத
னும் வியாழமும் வெள்ளரியும் புகழ்மிக்கசரியும் சுழன்று திரியும் இராருகேதுக்க
ளும் அருச்சனை செய்து, அரும்கோள் நிலைபெற்றார் - தமக்குரிய கிரகபதங்களைப்
பெற்றார்கள், அங்கு அவை தொழுவோர் தம்மைக்கோள்கள் வருத்தா - அவ்விடத்தில்
பிரதக்ஷிணம்வந்து வணங்குவோர்கள் அந்நவக்கிரகங்களை வருத்தமாட்டா. (௬)

நவக்கிரகீச்சரப் படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் ௧௬௫௦

பிறவாத்தானப்படலம்.

கலி விநீதம்.

பவனனோடொன்பதற்றுக்
யிவறிப்போற்றுமிடங்கள் கூட
சிவனைச்செவ்வாய்முதலியோர் தொழும்
புவியிற்பிறவாத்தானம்போற்றுவாம்,

(இ-ள்.) பவனனோடு ஒன்பதற்றுக் கோள்களும், வாயுதேவனோடு நவக்கிரகங்
களும், இவறிப்போற்றும் இடங்கள் கூறிலும் - விரும்பித்தாதிக்கும் தளிகளையெடுத்
துச்சொன்னும், சிவனை செவ்வாய் முதலியோர் தொழும் புவியில் - சிவபெருமா
னைச் செவ்வாய் முதலிய கிரகங்கள் வணங்கும் நிலவுலகில், பிறவாத்தானம் போற்
றுவாம் - பிறவாத்தான மென்னுந் திருத்தளியை எடுத்துக்கூறுவாம். (௭)

வாமதேவனென்னுமா முனி
காமரன்னை கருவின்வைகுநாட்
பேமுறுத்தும்பிறவியஞ்சினு
னேமுறுமையிதுநினைக்குமால்

(இ-ள்.) வாமதேவனென்னு மாமுனி-வாமதேவனெனப் பெயர்வாய்ந்த மகரி
ஷி, காசர் அன்னைகருவில் வைக்கும் நாள் - அழகிய தன் தாய்க்கருப்பத்தில் தந்திய
நாளில், பேம் உறுத்தும் பிறவி அஞ்சினுன் - அச்சத்தைத்தரும் பிறவியை அஞ்சி
எழுருமை இதுநினைக்கும் - சிறிதும் மயங்காமல் இதனை நினைப்பான். (௮)

பொதியுமாயப்புவிழிறோன்றினான்
மதிமயங்கிமற்றுமின்னணம்
கொதிபிறப்பிற்கொட்புறதெனக்
கதிபனையிங்கருளிச்செய்யென.

(இ - ள்.) மாயம்பொதியும் புவியில்தோன்றி - மாயையாலமைந்தநிலவுலகிற் பிறந்து, நான் மதிமயங்கிமற்றும் இன்னணணம் கொதிபிறப்பில் கொட்புறது, நான் அறிவுமயங்கி மீளவும் இவ்வாறுவருத்தும் பிறப்பிறப்பிட்டுச் சமுலாது, எனக்கு அதிபனே இங்கு அருளிச்செய் என - எனக்கு இறைவனே இவ்விடத்து அருளிச்செய்யாயென்று குறைவிரக்க.

மற்று பிறிது பொருளில்வந்த இடைச்சொல்.

(௩)

தோற்றமீறில்லாதசோதிவெள்
ளேற்றினுனையிதயத்தன்பினுற்
போற்றுகாலைபுனிதனாண்டுமீஇச்
சாற்றலுற்றான்வமுனிக்கரோ.

(இ - ள்.) தோற்றம் ஈறு இல்லாதசோதி வெள் ஏற்றினுனே - தனக்கோர்பிற் ப்பு இறப்புமில்லாதவொளியாய்ந்த வெள்ளிய இடபவூர்தியையுடைய இறைவனே, இதயத்து அன்பினால் போற்றுகாலை - தன்மனத்தில் அன்போடுதியானிக்குங்காலையில், புனிதன் ஆண்டு உற்று தவமுனிக்கு சாற்றலுற்றான் - சிவபெருமான் அவ்விடத்தெழுந்தருளித் தவமவாய்ந்த வாமதேவமுனிக்குக் கூறத்தொடங்கினான். (௪)

மண்ணின்மீதுதோன்றிமற்றெமை
நண்ணிககாஞ்சிநகரிப்பூசனை
பண்ணுமோவெம்பவத்தொடக்குனே
யண்ணுறாதென்றருளிச்செய்தனன்.

(இ - ள்.) மண்ணின்மீதுதோன்றி காஞ்சிநகரில் எம்மை நண்ணி பூசனைபண்ணு - நிலவுலகிறோன்றிக் காஞ்சித்திருநகரத்தில் அடைந்து எம்மைப் பூசனைசெய், வெம்பவத்தொடக்கு உன்னை அண்ணுறது என்று அருளிச்செய்தனன் - கொடிய பிறவித்தொடக்கு உன்னையடையாதென்று அருள்செய்தனன்.

மோ - முன்னிலையசை.

(௫)

வள்ளல்புகலுமாற்றங்கேட்டன

பள்ளமுந்நீர்ப்படியிசைப்பிறந்
தெள்ளருஞ்சிர்க்காஞ்சியெய்த்

(இ - ள்.) வள்ளல்புகலும் மாற்றம் கேட்டனன் - இறைவனருளிய திருவார்த்தையைக்கேட்டு, உள்ளம் மேன்மேல் உவகைபூத்தனன் - தனது உளத்தில் மேலுமேலும் மகிழ்சூர்ந்து, பன்னம் முந்நீர்ப்படி மிசைபிறந்து - கடல்கூழ்ந்த நிலவுலகிற் பிறந்து, என்னரும் சிர்காஞ்சி எய்தினான் - இகழ்ச்சி இல்லாத சிறப்புவாய்ந்தகாஞ்சித்திரு நகரையடைந்து.

கேட்டனன், பூத்தனன், எய்தினான் முற்றெச்சங்கள்.

(௬)

இலிங்கமங்கணிநிதிருத்தினாற்
புலங்கொண்முறையிற் பூசையாற்றுபு
கலங்குபிறவிக் கரிசினீங்கினான்
மலங்கருஞ்சீர்வாமதேவனே.

(இ - ள்.) மலங்கருஞ்சீர் வாமதேவன் - செடுதலில்லாத சிறப்பு வாய்ந்த வாம தேவனென்னு முனிவன், இலிங்கம் அங்கண் இனிது இருத்தி-சிவலிங்கப்பெருமா னைஅவ்விடத்து இனிதாகத்தாபித்து, தூல்புலங்கொண்முறையின் பூசை ஆற்றுபு - ஆகமதூலிற்கூறிப் முறையே பூசனைசெய்து, கலங்குபிறவிகரிசினீங்கினான்-கலங் குதற்கெல்லையாகிய பிறவியாகிய குற்றத்தினின்று நீங்கினான். (எ)

அன்னவாற்றாற்பிறவாத்தானமாயதா
லின்னதானம்வழிபட்டேத்தப்பெற்றவர்
பின்னர்மாதர்கருவினெய்திப்பேதுறார்
கன்னிபாகன் கருணைவெள்ளங்காண்பரே.

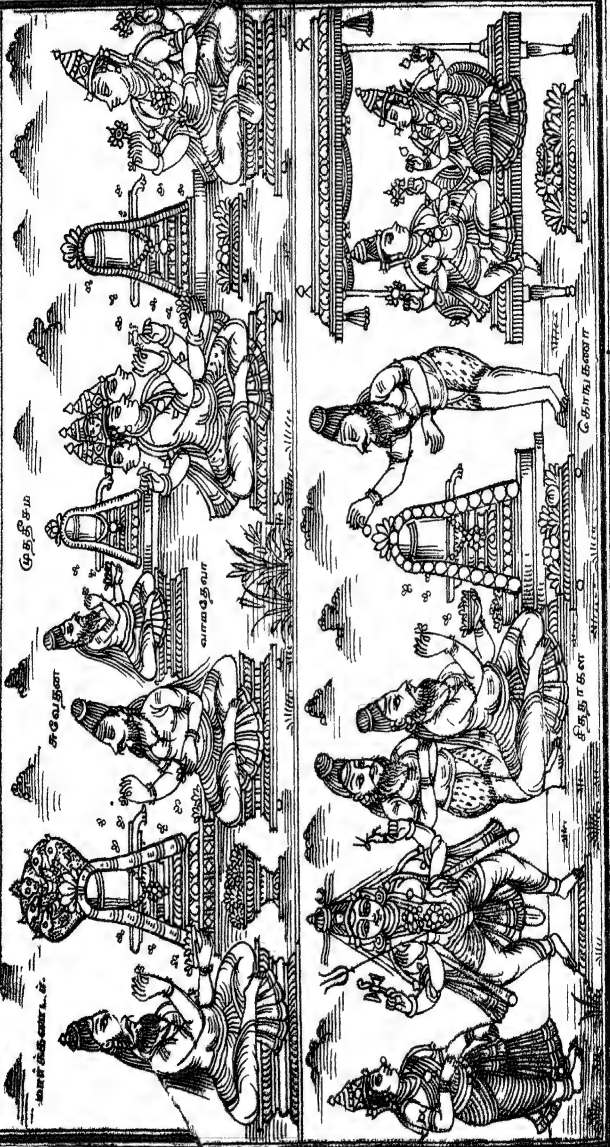
இ - ள்.) அன்ன ஆற்றால் பிறவாத்தானம் ஆயது - அத்தன்மையால் அத்தா னம் பிறவாத்தானமெனப்பெயர்பெற்றது, இன்னதானம் வழிபட்டு ஏத்தபெற்றவர்- இத்தானத்தைவழிபட்டு வணங்கப்பெற்றவர்கள், பின்னர் மாதர் கருவின் எய்திப் பேதுறார் - பின்பு தாய்மார் கருப்பத்தையடைந்துமயங்காது, கன்னிபாகன் கருணை வெள்ளங்காண்பர்-உமையை இடப்பாகத்திலுடைய இறைவனது அருள்வெள்ளத்

இத்திருத்தனியையடைந்து வழிபட்டு வணங்கினோர் திருவருளடைந்து பிற வாரென்பார் - பின்னர் மாதர்கருவினெய்திப் பேதுறார் கன்னிபாகன் கருணைவெள் ளங்காண்பர் என்றார். (அ)

அங்குட்போற்றிவாமதேகனருளினார்
றுங்கக்கயிலையெய்தினோன்றொழுதேழுஉக்
கங்கைச்சடையாணுதலிலிங்கங்கைக்கொடு
பங்கப்பழனக்காஞ்சிப்பதியின் மீண்டரோ.

(இ - ள்.) வாமதேகன் அங்கண்போற்றி - வாமதேகனென்னும் ஓர் சிவகணத் தலைவன் அப்பிறவாத்தானத்தைவணங்கி, அருளினால் துங்கம் கயிலை எய்தி - அவ்வி றைவனருளால் பெருமை வாய்ந்ததிருக்கயிலையையடைந்து, நோன்தான் தொழுது எழுந்த - அவ்விறைவனது வலியதிருவடியையடைந்து, கங்கைச்சடையான் உதவு - 'ங்கம் கைக்கொடு, கங்கையையணிந்த சடாபாரத்தையுடைய இறைவன் தந்த ருளிய சிவலிங்கத்தைக் கையிற் கொண்டு, பங்கம் பழனம் காஞ்சிப்பதியில் மீண்டு - சேரமைந்தவயல்கூழ்ந்த காஞ்சித்திருப்பதியில் திரும்பி.

அடியவர் பிறவிநோயை நீக்கும்வன்மையுடைமை தோன்றநோன்றான் என வும், என்றும் நீர்வளம் அருததென்பது தோன்றப் பங்கப்பழனமெனவுக்கறினார். வாமதேவனென்னும் பாடம் தவறுதலால் வாமதேகனெனப் பாடங்கொள்க. வாம தேகன் சுந்தரமான சரீரமுடையவன். (ஈ)

முத்தீசம்

சுவேதுன

வாமதேவர

செகாங்கணர

சித்தர்கள்

வீரட்டகாசம்

பிறவாரதூதனய்யடலம்

சுந்தரமங்கலம்

மேன்மைசான்றபிறவாத்தானமேற்றிசை
ஞானவாவிஞாங்கர்முத்தீச்சரனென
மானமுத்தித்தளியினிறுவிவாழ்த்தினு
னெனவெண்கோட்டணியார்க்கினிதாமன்னதே.

(இ - ள்.) மேன்மைசான்ற பிறவாத்தானம் மேல்திசை - மேன்மைமிக்க பிறவாத்தானத்துக்கு மேல்பாலில், ஞானவாவிஞாங்கர் - ஞானகூடத்தின் பக்கத்தில், முத்தீச்சரன் என்னமானம் முத்தித்தளியில் நிறுவிவாழ்த்தினான் - முத்தீச்சரனெனச் சிவலிங்கப்பெருமானை பெருமையமைந்த முத்தித்தளியில் தாபித்து வணங்கினான், அன்னது ஏனம் வெண்கோடு அணியார்க்கு இனிது ஆம் - அத்திருத்தளியின்பற்றியின் வெள்ளிய கொம்பினை அணியாகவணிந்த இறைவர்க்கு இனியது.

பிறவாத்தானப்படலம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ௧௧௧௦.

இறவாத்தானப்படலம்.

க லி தி லை நீ து னை.

புள்ளிவண்டுபெடையோடாடிப்பொங்கரிற்
பள்ளிகொள்ளும் பிறவாத்தானம் பன்னினும்
துள்ளிவானைபாயுநீர்க்குழிதனயல்
வெள்ளிவரையாரிறவாத்தானம்விள்ளுவாம்.

(இ - ள்.) புள்ளிவண்டு பெடையோடு ஆடி - புள்ளியமைந்த ஆண்வண்டுகள் பெண்வண்டுகளோடுகலந்து, பொங்கரில் பள்ளிகொள்ளும் பிறவாத்தானம் பன்னினும் - சோலையிலுறங்கும் பிறவாத்தானத்தையெடுத்துக்கூறிலும், வானைதுள்ளிபாயும் நீர்க்குழி இதன் அயல் - வானைதுள்ளிப்பாயும் நீர்க்குழிந்த இப்பிறவாத்தானத்தின் பக்கவில், வெள்ளிவரையார் இறவாத்தானம் விள்ளுவாம் - வெள்ளியங்கிரியையுடைய இறைவரது இறவாத்தானத்தையெடுத்துக்கூறுவாம். (க)

இறவிக்கஞ்சிச்சிஃரூபதர்கண்மாதவ
முறையிற்செய்தார்முன்னாள்நாண்முன்னுற
நறவிறற்கிழுமுளரிமேல்நாண்ண்ணிநின்
நறவர்க்கென்னேவேட்டதென்றானுவகவர்.

(இ - ள்.) சில்தாபதர்கள் இறவிக்கு அஞ்சி - சில முனிவர் இறப்புக்கஞ்சி, முன்னாள் மாதவம் முறையிற்செய்தார் - முன்னாள் பெரியதவத்தை முறையாகச்செய்தார்கள், நறவில் திகழும்முளரி மேலோன் அந்நாள் முன்னுற நண்ணிநின்று - தேன் மிகுதியால் விளங்கும் தாமரைமலரில்வசிக்கும் பிரமன் அக்காலத்தில் அவர்கள் முன்னடைந்து நின்று, அறவர்க்குவேட்டது என்னே என்றான் - முனிவர்களை நோக்கி நீங்கள் விரும்பியது யாதென்று வினவினான், ஆங்கு அவர் - அவ்விடத்த அம்முனிவர்கள்.

அறவர்க்கு நான்கனுருபுவந்தது உருபு மயக்கம்.

(௨)

உலகமுழுதுமுதவுமெந்தாயுன்னடித்
தலமேயன் நிச்சரணமில்லெஞ்சாவதற்
கலகிலச்சமுந்நேமதனைவெல்லுமா
நிலகவெங்கட்குரையாயென்றங்கேத்தினார்

(இ - ள்) உலகம் முழுதும் உதவும் எந்தாய் - உலகமுழுதும் ஒரு சேரத்தந்த எந்தந்தையே, உன் அடித்தலமே அன்றிவேறு சரணம் இல்லேம் - உனதுதிருவடித் துணையன்றி வேறுசரணமில்லே, சாவதற்கு அலகில் அச்சம்உற்றேம் - இறத்தற்கு அளவில்லாத அச்சமடைந்தேம், அதனைவெல்லும் ஆறு இலக - அப்பிறப்பினைவெல்லும் உபாயம்விளங்க, எங்கட்கு உரையாய் என்று அவ்ரு எத்தினார் - எங்களுக்குக்கூறிய ருளாயென்று அவ்விடத்தித் துதித்தார்கள். (௬)

செங்காலன்னப்பாகன்கேளாத் தேத்துணர்க்
கொங்கார்பொங்கர்க்காஞ்சிநண்ணிக்கோமனோ
பங்காராதிபகவன்பாதம்வழிபடி
னங்கேயிதனைப்பெறலாமென்று ஞானவர்களும்கூறு.

(இ - ள்) செங்கால் அன்னப்பாகன் கேளா-செவந்தகாலையுடைய அன்னனார் தியையுடைய பிரமண்கேட்டு, தேத்துணர் கொங்கு ஆர் பொங்கர் காஞ்சிநண்ணி - தேன்சிந்தும் பூக்கொத்துகளில் மகரந்தங்கள் நிறைந்த சோலைசூழ்ந்த காஞ்சித்திருப்பதியை யடைந்து, கோமனோபங்கு ஆர் ஆதிபகவன் பாதம் வழிபடி - உமையம்மையை இடப்பாகத்திலுடைய இறைவன் திருவடிக்கு வழிபடில், அங்கே இதனை பெறலாம் என்றான் - அவ்விடத்தே இவ்வரத்தைப் பெறலாமென்று கூறினான், அவர்களும் அம்முனிவர்களும். (௭)

அன்னத்தோன்றலடிகள் போற்றிவிடைகொடு
நன்னர்க்காஞ்சிநகரண்ணிநாயகன்
றன்னைத்தாபித்தேத்திச்சாவாமாட்சியின்
மன்னப்பெம்மானுதவப்பெற்று வாழ்ந்தனர்.

(இ - ள்) அன்னத்தோன்றல் அடிகள்போற்றி விடைகொடு - அன்னனார் தியையுடைய இறைவனது திருவடிகளை வணங்கி விடைபெற்று, நன்னர் காஞ்சிநகரம் நண்ணி - நன்மைவாய்ந்த காஞ்சித்திருநகரத்தையடைந்து, நாயகன் தன்னைதாபித்து எத்தி - இறைவனைத் தாபனஞ்செல்து வணங்கி, சாவாதமாட்சியின் மன்னபெம்மான் உதவபெற்றான் - இறைவதநிலைமையில் நிலைபெற இறைவனருளப்பெற்று வாழ்ந்தார்கள். (இ)

சுவேதனென்பான் வாழ்நாட்கழிவுது எனுநாட்
சுவேதந்தீற்றுமாடச்சூழலதனிடைச்
சுவேதநல்லா னூர்தினை ஞானமுதனன்
சுவேதனீற்றானீத்தானிறவித்துன்பமே.

(இ - ள்) சுவேதன் என்பான் வாழ்நாட்கு அழிவுதுன்னும் நாள் - சுவேதனென்பவன் தனது ஆயுள் நாளுக்கு அழிவுநேர்ந்த காலையில், சுவேதம் தீற்று மாடச்சூழல் அதனிடை - சாந்து தீற்றியமாடங்கள் சூழ்தலையுடைய அத்திருத்தளியினிடத்து, சுவேதநல்லான் ஊர்தினோன்தான் தொழுதனன் - வெள்ளியநல்ல இடப்பலுத்தியையுடைய இறைவனது பிறவிரோய்ர்க்கும் வளமைவாய்ந்த திருவடிபையவணங்கி, சுவேத

நீற்றான் இறவிதுன்பம் நீத்தான் - வெள்ளியதிருநீற்றையணிந்த அச்சவேதனென்ப, வன் இறப்பின் துன்பத்தினின்று நீங்கினான்.

நீத்தான் முற்றெச்சம். பிறக்கும்போது நேருந்துன்பத்தினும் இறக்கும்போது நேருந்துன்பம் பெரிதாதலால் இறவித்துன்பமென்றார்.

“மரணவேதனையறிஞர் யாவரே

கடவுளையறிகிற்பார்.” எனவருஞ்செய்யுளாலுணர்க. (௩)

மார்க்கண்டேயனங்கட்போற்றிமறலியைத்

தாக்கிலைமைபெற்றான்சாலங்காயின

னாக்கமைந்தன்மகனும்மங்கணைத்துபு

சாக்காடற்றான் கணநாதச்சீர்தழுவினான்.

(இ-ள்.) மார்க்கண்டேயன் அங்கன்போற்றி - மார்க்கண்டேய முனிவர் அத்திருத்தளியிற் சிவபெருமானை வழிபட்டு, மறலியைதாக்கி நிலைமைபெற்றான் இயமனைவென்று சாவாநிலைமையைப் பெற்றனன், சாலங்காயினன் ஆக்கமைந்தன் மகனும் அங்கன் ஏத்துபு - சாலங்காயின முனிவனது செல்வம்போன்ற பவுத்திரனும் அச்சிவபிரானை வழிபட்டு - சாக்காடு அற்றான் கணநாதச் சீர்தழுவினான். இறப்பொழிந்து சிவகணங்களுக்குத் தலைமையாதற் சிறப்பையடைந்தான்.

சாலங்காயின முனிவன் வழிவந்த பவுத்திரனென்பார் ஆக்கமைந்தன் மகனுமென்றார் - அற்றான் முற்றெச்சம் (௪)

ஆயுன்மாய்வினின்னுமங்கணண்ணிலர்

தூயவன்பிறற்றொழுதுநிலைமைபெற்றன

ரேயவாற்றாலாயுள்வேட்டோர்யாவரும்

பாயசீர்த்தியிறவாத்தானம்பணிகவே.

(இ-ள்.) ஆயுன்மாய்வின - சீரணஆயுள் முடிவில், இன்னும் எண்ணிலர் அங்கன் - இன்னும் அளவில்லாதார் அத்திருத்தளியில், னாயஅன்பில் தொழுது நிலைமைபெற்றனர் - முறுகிய அன்பால் வழிபட்டு வணங்கி இறவாதநிலைமையைப்பெற்றார், ஆயுள்வேட்டோர் யாவரும் - நீடித்த ஆயுளைவிரும்பிய சீரணாயுடையவரும், ஏய ஆற்றல் - தங்களுக்குக் கூடிய வனகயால், பாயசீர்த்தி இறவாத்தானம் பணிக பரந்த கீர்த்திவாய்ந்தஇறவாத்தான மென்னுந் திருத்தளிரை! வழிபட்டு வணங்கக் கடவர்.

வல்வினை மெல்வினை என்னும் பத்திரெறியில் ஒருவகையா லென்பார் ஏய வாற்றலென்றார். வல்வினைப்பத்தி பிள்ளையயறுத்துக் கறிசமைத்து ஊட்டல் முதலியன-மெல்வினைப்பத்தி ஆகமவிதிப்படி சரியைகிரியைகளால்வழிபடல்முதலியன.

மெல்வினைப்பத்தியென்றதை, -

“ஆதியையர்ச்சித்தற் கங்கமும்ங்கங்கே
தீதில் திறப்பலவுஞ் செய்வனவும் - வேதியனை
நல்வினையா மென்றேநமக்கு மெளிதானவற்றை
மெல்வினையே யென்றது நாம் வேறு” எனவும்,

வல்வினைப்பத்தியென்றதை, -

வரங்கள் தருஞ் செய்யவயிரவர்க்குத் தங்கள்
காங்களினுள்ளது கறியாக்க-விடங்காதே

கொல்வினையே செய்யுங் கொடுவினையே யானவற்றை
வல்வினையே யென்றது நாமற்று' எனவும்,

திருக்களிற்றுப் படியாரில் வரும் திருப்பா சுரங்களாலுணர்க.

இறவாத்தானப்படலம் முற்றிற்று.

கூட திருவிருத்தம். ௧௧௬௬ அ.

மகாலிங்கப்படலம்.

கலநிலைத்துறை.

வெள்ளைத்திங்கட்பிள்ளைக்கீற்றுமிளிர்சடை
வள்ளற்கோமானிறவாத்தானம்வாழ்த்தினான்
கிள்ளைச்சொல்லார்பயிலுமதனின்கீழ்த்திசை
விள்ளற்கருமானிங்கத்தானம்விள்ளுவாம்.

(இ-ள்.) வெள்ளைக்கீறு பிள்ளைக்கீற்றுமிளிர்சடை வள்ளல்கோமான் - வெள்ளிய இளஞ்சந்திரன் விளங்கும் சடாமுடியையுடைய இறைவனது, இறவாத்தானம் வாழ்த்தினான் - இறவாத்தானத்தின் பெருமையை யெடுத்துக்கூறினாம், கிள்ளைசொல்லார்பயிலும் அதனின் கீழ்த்திசை - கிளிபோலுஞ் சொல்லையுடைய பெண்கள் இடைவிடாது சஞ்சரிக்கும் அவ்விறவாத்தானத்தின் கீழ்த்திசையிலுள்ள, விள்ளற்கு அருமால் இலிங்கத்தானம் விள்ளுவாம், சொல்லுதற்கரிய மகாலிங்கத்திருத்தனியை யெடுத்துக் கூறுவாம்.

ஆன்மாக்களுக்கு அருளுவோன் என்பது தோன்றத்திங் கட்பிள்ளை மிளிர்சடை வள்ளல் என்றார். (க)

அறுசீர்க்கழி நெடில் விருத்தம்.

வையமுழுதுமடியவருமோ முழிமுடிவின்
வெய்யவிருள்வந்தடரவிரீர்ச்சலதிவேகஞ்
செய்துநிமிர்ந்துபொங்கித்தேங்கிக்கிடந்தகாலைப்
பையவுறக்கநீத்துமீளப்படைக்கவண்ணி.

(இ - ள்.) வையம் முழுதும் மடியவரும் ஒருழி முடிவின் - உலகமுற்றம் அழியவரும் ஒருழியிறதியில், வெய்ய இருள்வந்த அடர் - கொடிய இருள்வந்துழுட, விரீர் சலதி வேகம் செய்து நிமிர்ந்து பொங்கி தேங்கி கிடந்தகாலை - பெரிய நீர்மயமாகிய கடல் தனது நிலகடந்து எங்கும்பரவி விழுங்கிய காலையில், பைய உறக்கம் நீத்து மீளப்படைக்க உன்னி - மெள்ள யோக நித்திரையினின்று நீங்கிமீளவும் உலகினைப்படைக்கக் கருதி. (உ)

துங்கத்தன துரகரிந்கடருமறையின்கிழவ
னெங்குமலைகள் புரளவேகப்புணரிவெள்ளர்
தங்குசெயலைநோக்கித்தடவுக்கருவிமுகில்போ
லங்க ணரவிறுயிலுமையன்றையுங்குண்டான்.

(இ - ள்.) அங்கம்நகரில்சுடரும் மறையின் கிழவன் - விளங்கும் வேதங் கட்டுரிய பிரமன், எங்கும் மலைகள்புரள வேகம் புணரீவெள்ளம்தங்குசெயலை கோ க்கி - உயர்ந்த தனதுசத்திய வுலகில் எவ்விடத்தும் மலைகள்புரள வேகத்தையுடைய கடல்நிலைபெற்ற செயலைப்பார்த்து, கடவுகருவி முகில்போல்-பெரிய திரண்டமேகம் போல, அங்கண் அரவில் துயிலும் ஐயந்தனையும் கண்டான் - திருவைகுந்தத்தில் சர்ப்பசயனத்தில் அறிதுயில் கொள்ளுந் திருமாலையும் பார்த்தான். (௧)

கண்டுபுடையின னுக்கிடுகெழுப்பிமையல்
கொண்டுநீயாரொன்றுவினவக்கொண்டலனையா
னண்டமுழுதுங்காக்குமகிலமுதல்வன்யானே
மிண்டுநீயாரொன்பால்வேட்டதென்கொலென்றான்.

(இ - ள்.) கண்டுபுடையின் அணுகி கடுக எழுப்பி - பக்கவிலடைந்து கண்டு வினையெழுப்பி, மையல்கொண்டு நீயார் என்று வினவ - மயக்கங்கொண்டு நீ யாரொன்றுபிரமன்வினவ, கொண்டல் அனையான் அண்டமுழுதும் காக்கும் அகிலமுதல் வன்யானே-மேகத்தையொத்த திருமால் எல்லாவண்டங்களையும் காக்குஞ் செயலால் அவ்வண்டங்கள் முழுமைக்கும் முதல்வனாயுள்ளவன் யானெருவனே, மிண்டுநீயார் என்பால் வேட்டது என்கொல் என்றான் - இங்குவந்த நீயார் என்னிடத்து விரும்பியதுயாதுஎன்று வினவினான்.

தனது செருக்கால் திருமலைத் தனக்கு முதல்வனென்றுணராமையால் மையல் கொண்டென்றார். (௨)

நறவமொழுஞமலரோன்கேட்டுநகையுட்கொண்டு
பிறருமல்லர்நீயுமல்லேபேணியுலக
நிறுவுமுதல்வன்யானேயென்னுமினையநெறியின்
மறவிக் கூறித்தம்முளுடல்வளர்த்துநின்றார்;

(இ - ள்.) நறவம் ஒழுஞமலரோன் கேட்டு நகை உட்கொண்டு - தேன்சிந்துந் தாமரையில் வசிக்கும் பிரமன் புன்னகையை யுட்கொண்டு, பிறரும் அல்லர் நீயும் அல்ல - உன்னையன்றிப் பிறருமுதல்வரல்லர் நீயும் முதல்வனல்ல, பேணி உலகம் நிறுவும் முதல்வன்யானே என்னும் இனையநெறியின் - விரும்பி உலகங்க ளைப்படைத்து நிறுவுதலால் யானெருவனே முதல்வன் என்று கூறும் இந்நெறியா ல், மறவிகூறி - ஒருவரோடொருவர் மாறுபட்டுக்கூறி, தம்முள் ஊடல்வளர்த்துநின்றார் - தம்முள் பெருங்கலாம் வினைத்து நின்றார்கள்.

பிரமன் உலகினைப்படைத்தலால்யான் முதல்வனெனவும், திருமாலவ்வுலகி னைக் காத்தலால் யான் முதல்வனெனவும் ஒருவர்க்கொருவர் கூறுதலால் இனைய நெறியின் மறவிக் கூறித் தம்முளுடல் வளர்த்து நின்றார் என்றார். (இ)

நாணுககழலசசிலையினுபபூட்டி.

முந்தைக்கணைகடீர்த்தார்மூரிக்கனவிவருணன்
இந்துவீரவிப்படையுமேவியவைகள்மடியப்
பந்தவினையின்மருள்வளர்த்தத்தம்படைவிட்டார்த்தார்.

(இ - ள்.) சிந்தை நாணுககழல - தமதுமனத்திலுள்ள மானமாகிய நாண்கழல சிலையில் நாணுபூட்டி - வில்லில் நாண்பூட்டி, முந்துகணைகள் தூர்த்தார்-முற்பட்ட பாணங்களை யொருவரேமே லொருவரெய்தார்கள், மூரிகனவிவருணன் இந்து இரவி

படையும் எவ்வி அவைகள் மடிய - பெரிய தேயு அஸ்திரத்தையும் வருணஸ் திரத்தையும் சந்திராஸ்திரத்தையும் சூரியாஸ்திரத்தையும் ஒருவர்மேலொருவரேவி அவ்வஸ்திரங்கள் மடிய, பந்தலிணையின்மருள்வார் தத் தம்படைவிட்டு ஆர்த்தார் - மலபந்தச் சிமிழ்ப் பால்மயங்கும் அவ்விருவரும் தத் தமக்குரிய ஆயுதங்களை யொருவர்மேலொருவர்வீசிக்கோவித்தார்கள்.

இவர்கள் செய்யும் போரால் தாங்கள் முதல்வரெனக் கொண்டமான்ம் பின்னரிழத்தலில் சிந்தைநாணுக்கழலச்சிலையைப் பூட்டினவரும், வருணஸ்திரத்தாலக்கினியஸ்திரமும், சூரியாஸ்திரத்தால சந்திராஸ்திரமும் அழிதலால் அவைகள் மடிய எனவுங் கூறினார். நாணுக்கழல நாணுப்பூட்டியென்றது பொருண் முரணணி. (௬)

மும்மைப்புவன மீன்றோன்படையுமுருத்தன்படையும்
தம்முட்பொருதுமாய்ந்தபின்னர்க்கமலததவிசோன்
வெம்மைப்பாசுபதமாப்படையைவிடுப்பமாயோன்
செம்மலுருத்திரத்தின்படையைச்செலுத்தினின்றான்.

(இ - ள்.) மும்மைப்புவன் ஈன்றோன் படையும் - மூன்றலகங்கனையும் தந்த பிரமன் விட்ட தண்டும், முருத்தன்படையும் - திருமால் எறிந்த சக்கரமும், தம்முள் பொருதுமாய்ந்தபின்னர் - தம்முள் போர்செய்து அழிந்தபின், ஈமலத்தவிசோன் வெம்மை பாசுபதமாப்படையை விடுப்ப - தாமரையை யாசனமாகவுடைய பிரமன் கொடிய பாசுபதாத்திரத்தைத் தொடுக்க, மாயோன் செம்மல் உருத்திரன் திண்படையை செலுத்தி நின்றான் - திருமால் பெருமைவாய்ந்த உருத்திராஸ்திரத்தைத் தொடுத்துநின்றான். (௭)

அம்மவிரண்டுபடையுமயுதவருடநேர்ந்து
தம்முளுடலுங்காலேத் தழங்குமெரியின்பொறிக
டும்மவெழுந்துதோன்றிச்சோதியிலிங்கவடிவாய்
நம்மையுடையபெருமானவற்றினடுவுகின்றான்.

(இ - ள்.) இரண்டு படையும் அயுதவருடம் நேர்ந்து தம்முள் உடலுங்காலே - தண்டும் சக்கரமும் பதினாயிரவருடம் தம்முள்ளே தீர்ந்து போர்செய்யுங்காலையில், தழங்கும் எரியின் பொறிகள் தும்ம எழுந்து தோன்றி - அவ்வாயுதங்கள் முழங்குந்தீப் பொறிகளைச்சிந்த அப்பொறிகளெழுந்து புலப்பட்டு, சோதிஇலிங்கவடிவாய் - அதனொளியே சிவலிங்கவடிவமாய், நம்மையுடைய பெருமான் அவற்றின் நடுவுகின்றான் - நம்மையாளாகவுடைய பெருமான் அவ்வாயுதங்களினடுவெகின்றருளினான்.

அவ்வஸ்திரங்கள் செய்யும் போர்த்தொழிலை வியந்து கூறுதால் அம்மலியப்புப்பொருள்மேல் நின்ற இடைச்சொல் தந்து கூறினார். (௮)

நின்றசோதியுருவினேர்த்தவிரண்டுபடையும்
சென்றுகரப்பநோக்கித்தெருமந்தரியுமயனு
மின்றுதோன்றுமிதுவென்னென்றுதம்முள்ளெண்ணிக்
கன்றுமிதன்றனடியுமுடியுங்காண்டுமென்னு.

(இ - ள்.) நின்ற சோதி உருவின் - எழுந்தருளிய ஒளிவடிவாகிய சிவலிங்கத்தில், நேர்த்த இரண்டு படையும் சென்று கரப்பநோக்கி - தம்முள் போர்செய்ய வெறிந்தபாசுபதாஸ்திரமும் உருத்திராஸ்திரமும் சென்றொளிக்கப்பார்த்து, அரியும் அயனுத் தெருமந்து - திருமாலும் பிரமனும் மனஞ்சுழன்று, இன்றுதோன்றும் இது

என்னென்று தம்முள்எண்ணி - இப்பொழுது இங்குத்தோன்றிய இச்சிவலிங்கம்யா
தென்று தம்முட்கருதி,கண்டும் இதன்தன் அடியு முடியும் காண்டும் என்ன-அடைந்
தோர் பிறவியையொழிக்கும் இச்சிவ்விங்கத்தின் அடியையு முடியையுங் காண்போ
மென்று. (க)

கேழலெகினமாகிக்கீழுமேலுந்துருவி
பூழினிரண்டைஞ்ஞாறுவருடமுழிதந்துற்றார்
வாழிமுடியைக்காணவண்டுமுரலுமலரோன்
பாழிச்சிறகர்முறியாப்பையுளெய்திவீழ.

(இ - ள்.) கேழல் எனின் ஆகி கீழுமேலும் துருவி - வராகமும் அன்னமுமா
கிப் பாதலத்தின்கீழும் அண்டத்தின் மேலும் திருவடியையும் திருமுடியையும் தேடிச்
சென்று, ஊழின் - முறையாக, இரண்டு ஐஞ்ஞாறு வருடம் உழிதந்துற்றார் - ஆயிரத்தே
வருடம் சமுன்று திரிந்தார்கள், வண்டுமுரலும் மலரோன் முடியைக்காண - வ
ண்டுகள் தேனுண்டிசை பாடுந் தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமன் திருமுடியைக்கா
ணுது, பாழிசிறகர் முறியாபையுள் எய்திவீழ - பெருமையமைந்த சிறகுமுறிபட்டு
த்துன்பமுற்று நிவந்திவீழ.

காணுமுற்றெச்சம்.

(க0)

நாறுந்துளவத்தவனுநாடிச் சரணங்காணன்
வீறும்வலியுங்குன்றியெய்ப்புமிளைப்பும்விரவ
வேறும்பரவைப்பெருநீரிடையுளெழுந்தக்கும்று
மாறுமிருவர்களுமாலெய்திமருட்கைகொண்டார்.

(இ - ள்.) நாறும் தளவத்தவனும் நாடி சாரணம் காணன் - நறுமணங்கமழும்
தூழாய் மாலையையணிந்த திருமாலுந் திவருடியைத் தேடிக்காணுது, வீறும் வலியும்
குன்றி எய்ப்பும் இளைப்பும் விரவ - இறுமாப்பும் வலிமையுக்குறைத்து சோர்வும்
இளைப்புமீது, ஏறும்பரவை பெருநீர் இடையுள் எழுந்து அங்குத்து - கரையொடுதா
க்கும் கடலின் பெருவெள்ளத்தின் மீதெழுந்து பிரமன் நின்றவிடத்துத் தானும்வந்த
டைந்து, மாறும் இருவர்களும் மால் எய்தி - தம்முள் மாறுபட்டெழுந்த திருமாலும்
பிரமனும் தம்முள் மயக்கமெய்தி, மருட்கைகொண்டார் - மருட்கையடைந்தார்கள்.

தமக்குசேர்ந்ததுன்பங்களை யொருவர்க்கொருவர் உசாவிவருத்தமுற்றதால் மா
லெய்தி எனவும், தாம்கொண்ட இறுமாப் பொழிந்தமையால் மருட்கைகொண்டாரெ
னவுங் கூறினார். (கக)

எழு கீரடியாசிரிய விருத்தம்.

ஏழுபொழுதுகவனொளவடிவிதைமதெழுமுனிருதிறன
யோமெனவுமையெனமருவியிருக்கோடுயர்நெறியருள்புரியெசுவஞ்
சாமமுமெனநிலைபெறவிரிவுற்றங்கவைதம்வலிமிகுமவர்முற்
காமுதுதகையநல்வடிவொடுநின்றினையனகருணையினுரைசெயுமால்.

(இ - ள்.) ஏழ் உறுபொழுது - இவ்வாறு இருவருமயங்குங் காலையில், அவன்
ஒலிவடிவின் நாதம் எழுபு-அவ்விடத்துச் சத்தவடிவனதாயோர் நாதத்தோன்றி, ஓம்
என்ன உமை என்ன இருதிறனாய் மருவி - அந்நாதம் ஓம் எனவும் உமா எனவும்
இருகூறுவதைப்பட்டு அவர் முன்தோன்றி, இருக்கு ஓமி உயர்நெறி அருள்புரி எசுவம்
சாமமும் என நிலைபெற அங்கு அவைவிரிவிவற்று - ருக்கு வேதத்தோடு உயர்ந்த சன்

மார்மகத்தை ஆன்மாக்களுக்கருளும் யசர்வேதமும் சாமவேதமுமென அவ்விடத்து அவைகள் நிலைபெறவிரிந்து, சம்வலிமிகும் அவர்முன் காமுறுத்கைய நல்வடிவொடு நின்று - தத்தமக்குரிய ஆணவவலியில்மிக்க அப்பிரமன் திருமாலுக்கு முன்னர்விரும்பும் பொலிவினையுடைய வருவத்தோடு நின்று, இனையுள் கருணையின் உரைசெய்யும் - இத்தன்மையுள்ளவற்றைக் கருணையோடு கூறுநிற்கும்.

பிரணவமொன்றே பரப் பிரணவமென்றும் அபரப்பிரணவ மென்றும் இருதிறப்பட்டுப் பரப்பிரணவம் வாச்சிய ரூபமாகவும், அபரப்பிரணவம் வாசகரூபமாகவும் நிறமில் பரப்பிரணவம் ஒலிவடிவினதென்பதும், அபரப்பிரணவம் நாதவடிவினதென்பதும் தோன்ற ஒலிவடிவினதெழுமு முனிருதிருவையெனவும், அப்பரப்பிரணவம் சிவமாதலால் ஒமெனவும், அபரப்பிரணவம் உமையாதலால் உமாவெனவும் அந்நாதமெழுந்ததால் ஒமெனவுமையென மருவி எனவும், இவரும் மயக்குடையராதலில் அந்நாதத்தின் பொருளுணராமையால் அந்நாதம் இருக்கு, யசர், சாமமென முத்திறப்பட்டு வேதபுருடன்வடிவாய் இவர்களுக்கு முன்னின்று கூறுதலில் இருக்கோடு எசவுஞ்சரமமுமென அவை நிலைபெற விரிவுற்று வடிவொடு வுரைசெய்யும் எனவுந் கூறினார். ஒலிவடிவு அர்த்தமுடையது - நாதவடிவு அர்த்தமில்லாதது. (கஉ)

எவனடிமறையவார் மகவினையாலிருவினையலிகெடவழிபடுவாரெனவனாரியயனெனு துமையொரு தனிடவலவடிவிலிவ்வருள்வோரெனவனுமெதும்பதமுறநிறவுமிறையவனுமதிருள்கழியவருமவன துகுறியிதுவநிமினெனவருள்வழிவருமறையவைபுகல.

(இ - ள்.) அடிமறையவர் மகவினையால் - நான்குவருணங்களுள் முதல் வருணமாகிய அந்தணர்கள் தாம் செய்யும் வேள்வித் தொழிலால், இருவினை வலிகெடவழிபடுவான் எவன் - தத்தம் நல்வினை தீவினையின் வலிமைகெட வழிபடநிற்பவன் எவன், அரிஅயன் என்னும் தும்மை - திருமாலும் பிரமனும் என்று சொல்லப்பட்டவங்களை, ஒருதன் இடம் வலம் வடிவிலிவ்வாருள்வோன் எவன் - ஒப்பில்லாத தனதுருவின் இடப்பாலிலும் வலப்பாலிலும் தோன்ற அருள்செய்வோன் எவன், உம்மை தும்பதம் உற நிறவும் இறையவன் எவன் - உங்களை உமது வைகுந்தம் சததிய லோகமென்னும் பதங்களில் அதிகாரபோகங்களோடு பொருந்திநிற்க நிலைபெறச் செய்யும் இறைவனெவன், உமது இருள்கழியவரும் அவனதுகுறி - உமது அஞ்ஞான இருள்கழியவரும் அவனே அச்சிவலிங்கம், இது அநிமின் என்னு - இதனை யறிந்தாய்மின்களென்று, அருள்வழிவரும் மறை அவைபுகல - அவனருள்வழியே வந்தவேதங்கள் அவற்றை யெடுத்துக்கூற.

இருக்கோடியார் சாமம் எசுவென முன்னர்க்குறினமையால் எவனடிமறையவார் மகவினையாலிருவினையலிகெட வழிபடுவான் என்பது இருக்குவேத வாக்கியமெனவும், எவனாரியயனெனு துமையொரு தனிடவல வடிவிலிவ்வா வருள்வோன் என்பது யசர்வேத வாக்கியமெனவும், எவனுமெதும்பத முறநிறவுமிறையவனும திருள்கழியவரும் என்பது சாமவேதவாக்கியமெனவும், நிரனிறையாகக்கொள்க. உலகத்தோற்றத்திற்குத் திதிக்குத் திருமலை யிடப்பாலிலும் பிரமனைவலப்பாலிலும் தருதலால் அரியயனெனு துமையொருதனிட வலமருள்வோன் என்றார். (கங்)

நறைகமழ்துவனணிதொடையவனுநகைமலரணைப் பைசமறையவனுமறைமொழிசெவியுறமயல்கழிவுற்றலைகடல்வரும்விடமமுதுசெயு

மிறைவனை முறைமுறைபரசினராலெனையுடைமுதல்வனுமவரெதிரின்
றுறைபெருமயனினையினிவிடுமோவுதவுதும்விழைவனவுரைமினென.

(இ - ள்.) நறைகமழ் தளவுஅணி தொடையலனும் - தேங்கமழுந்துளவ மாலை
யையணிந்த திருமாலும், நகைமலர் அணைமிசை மறையலனும் - விளங்கும் தாமரை
மலராகிய ஆசனத்தின்மேலுள்ள பிரமனும், மறைமொழிசெவி உறமபல்கழிவுற்று-வே
த்புருடன் கூறியவார்த்தை தமது செவியிற் புலப்பட மயக்க நீங்கி, அலைகடல்வ
ரும்விடம் அமுதுசெயும் இறைவனைமுறை முறைபரசினர்-அலைக்குங் கடலிற்றே
ன்றிய விடத்தினையமுது செய்தருளிய இறைவனை முறைமுறையாக நின்றவணங்
கினார்கள், என்னைஉடைய முதல்வன் உம் அவர் எதிரின்று-என்னையாளாகவுடைய
இறைவனும் அவர்களுக்குக் காட்சிதந்து, உறைபெரும் மயலினை இனிவிடும் - உங்
களினின்று நீங்காத பெரிய மயக்கினையினிவிடுங்கள், விழைவன உரைமின்உதவுதும்
என்ன - நீங்கள் விரும்பினவற்றைக் கொடுப்போம் அவற்றைக் கூறுங்களென்றருள.

பங்கயனிநகரமுச்சிமிசைப்பயில்வுறவடிதொழுதுளமுருகி
யெங்குறையின்றிபொறுத்தருளியெளிவருநாயகவுளையுரை
துங்குருமயலினியெனையனுகாதுன்புடைநிலைபெறுமன்புதவி
மங்கலிவாழிதொடென்வடிவிலவந்தருளெனமொழிவிண்டனே.

(இ - ள்.) பங்கயன் இருகரம் உச்சிமிசைப்பயில்வுற - தாமரைமலரில் வசிக்கும்
பிரமன் தனது இரண்டுகைகளும் உச்சிமேலேற, அடிதொழுது உளம் உருகி - திரு
வடியை வணங்கி மனங்கசிந்துருகி, எம் குறை இன்று பொறுத்தருளி எளியவருநா
யக-எமது பிழைபாட்டை இன்று பொறுத்துஎளிதாகவந்தருளிய நாயகனே, உன்னை
உணராது உங்கு உறு மயல் இனி என்னைஅணுகாது-உன்னை யறியாது இவ்விடத்து
என்னை விழுங்கிய மயக்கம் இனி யென்னை வந்தடையாமல், உன்புடை நிலைபெறும்
அன்பு உதவி - உன்னிடத்தில் நிலைபெற்ற தலையன்பினையடியேற்குத்தந்து, மங்க
லில் ஊழிதொறும் - நிலைகொடாத ஐழிகாலந்தோறும், என் வடிவில் வந்தருள் என
மொழிவிண்டனன் - என்னுருவிற்கேன்றி அடைந்தமயக்கினை யொழித்தருளா யெ
ன்று குறையிர்த்தனன்.

முன்னொருகற்பத்தில் பிரமனானவன் மூன்றுலகங்களையுஞ்சிருட்டித்துத்தானே
பரமென்றகங்காரங்கொண்டு சிவபெருமானை மறந்து சராசரங்களைச் சிருட்டிக்க,
அவை பெருகாமையால் வருந்திற்கும்போது திருமால்வந்து எமது முதல்
வனாகிய சிவபெருமானை மறந்தமையால் அவை பெருகலொழிந்தன, ஆதலின் இனி
யேனும் அவனது திருவருளைப் பெறத் தவம் புரிக என்றனன், அவ்வாறு தவம்
புரிந்தும் சிவபெருமான் வெளிப்படாமையால் வருந்தி அழும்போது கண்ணீர்த்துளி
கள் பசாசுகளாய் நெருங்க, அதனைக்கண்டு இறந்தவன்போல்மூர்ச்சித்தபோது, அச்சிவ
பெருமான்கனவில்வந்தருளி உன்னைப்பரமென்று மதித்தமையால் சிருட்டித்தொழில்
உனக்குக் கைகூடம்போயிற்று, அது கைகூடும்வண்ணம் நமது பத்திலுள்ள உரு
த்திர கணத்தை அணுப்புவோம் என்றருளி மறைந்தனன், அக்கனவுணர்ந்தெழுந்த
பிரமன் நல்லொழுக்கம்பூண்டு மனந்தெளிந்து அச்சிவபெருமானை நிட்டைகூடிச்சிந்
திக்க அச்சிவபெருமான் திருவருளால் பதினொரு உருத்திரர்கள் அவனெற்றியினி
ன்றும் வெளிப்பட்டிவந்து தோன்றி அவன் மயக்கொழித்தல் ஊழிதொறுமாத
லால், ஊழிதொடென் வடிவில்வந்தருளென்றான்.

சிறுமகள் விழைநருநிகழ்மருமச்செம்மலுமடியிலோ தொழுதினியிம்
மருளெனையொருபொழுதினுமடர் லுன்னடிவழிபடுசெயல்பிறழல்
கருமுகிலுறழ்மிடறுடை யவநில்கருணையென்னிடைநிலைபெறநிறுவி
லொருகுறையுளதுகொலடியடியேற்கென்றுளமகிழ்வுடனோதினனல்.

(இ - ள்.) திருமகள் விழைநருநிகழ் மருமச்செம்மலும் - திருமகள் விரும்பும் திருமார்பையுடைய திருமாலும், அடி இணைதொழுது-இரண்டு திருவடிகளையும் வணங்கி, கருமுகில் உறழ்மிடறு உடையவ-குற்கொண்ட மேகம்போன்ற ஸ்ரீகண்டத் தையுடையவனே, நின்கருணை என் இடைநிலை பெறநிறுவில் - உனது திருவருளை என்னிடத்தில் நிலைபெற நிறுத்தில், மருள் என்னை ஒருபொழுதினில் அடரல் - இனிமயக்கம் என்னை பொருபொழுதேனும் வந்தடைதலும், உன் அடிவழிபடு செயல்பிறழல்-உன் திருவடிக்கு வழிபாடுசெய்யும் செயலினின்று பிறழ்தலுமாகிய, ஒருகுறை அடியேற்கு உளது கொல் என்று உளமகிழ்வுடன் ஒதினன்-ஒரு குறையடியேற்கு முண்டோவென்று மனமகிழ்ச்சியோடு கூறினான்.

மருள் அடைதலும், செயல் பிறழ்தலும் ஆகிய செயல் இருதிறப்படினும் அது மக்களுயிர்க்குக்குறைபாடாதலால் “சிலிகைபொறுத்தான்” என்றும் போல ஈறுதோன்றிய சாதிபொருமையாக ஒருகுறையுளது கொலென்றார். (கசு)

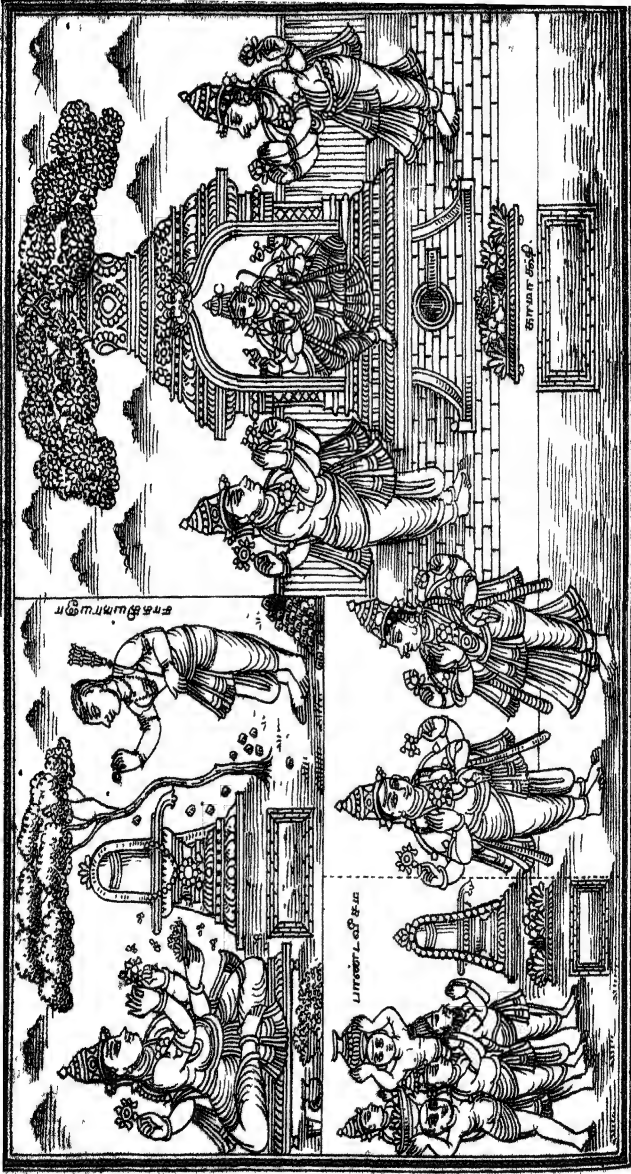
அறுசீர்க்கழ் நெடில் விருந்தம்.

இவ்வண்ணமிருவர்களுமிரந்தேத்திவிண்ணப்பஞ்செய்யக்கேளா
வவ்வண்ணமாகவெனப்பெருங்கருணை கூர்ந்தருளியகிலமீன்ற
மைவண்ணக்கருங்கூந்தன் முலைச்சுவடும்வளோததழும்புமாறாமேனிச்
செவ்வண்ணப்பரமேட்டிபின்னருமங்கவர்க்கிதனைத்தெரிததுக்கூறும்.

(இ - ள்.) இவ்வண்ணம் இருவர்களும் இரந்து ஏத்தி விண்ணப்பம்செய்ய கேளா - இவ்வாறு பிரமணுந் திருமாலுந் தமது குறையிரந்து வணங்கி விண்ணப்பஞ்செய்யக்கேட்டு, அவ்வண்ணம் ஆக என பெருங்கருணைகூர்ந்தருளி - அவ்வாறே யாக வெனப் பேரருள்செய்து, அகிலம் ஈன்ற மைவண்ணம் கரும் கூந்தல் முலைசுவடும் வளைத்தழும்பும் மாறாதமேனி செவ்வண்ணம் பரமேட்டி-மை போலுங்கருநிறம்வாய்ந்த கூந்தலையுடை உமையம்மையின் தனபாரச்சுவடும் வளையற்றழும்பு மாறாத செந்நிறம்வாய்ந்த இறைவன், பின்னரும் அவர்கு அவர்க்கு இதனைதெரித்து கூறும்-மீளவும் அவ்விடத்து அவர்களுக்கு இதனை விளங்கக்கூறியருள்வான். (கசு)

இற்றைநாணீர்காணுமிவ்விவங்கப்பெருவடிவயிறுதிக்கால
முற்றநாள்னுநாதுகொற்றங்கொடிருக்காஞ்சிமூதூர்மாடே
பற்றுபெருங்காதலிற்றாபித்துவழிபட்டுப்பரசியானுப்
பெற்றியுறுவியானுலகம்படைத்தளிக்கும்பெருமதுகைபெற்றுவாழ்மின்.

(இ - ள்.) இற்றைநாள் நீர்காணும் இவ்விவங்கப் பெருவடிவம் - இந்நாளில் நீங்கள் தரிசித்த இந்த மாகாலிங்கத்தின் பெருமையை, இறுதிக்காலம் முற்று நாள்அணுகாது - உலகினையழிக்கும் ஊழிகாலந் தன்பாலனுகாமல், கொற்றம்கொள் திருக்காஞ்சி மூதூர்மாடு - வெற்றியமைந்த திருக்காஞ்சி யென்னுந் தொன்றுதொட்டுள்ள திருநகரில், பற்றுபெரும் காதலினால் தாபித்து வழிபட்டுபரசி - முறுகியபோன் பால்தாபனஞ்செய்து வழிபட்டு வணங்கி, ஆனாதபெற்றி உறுவியன் உலகம்படை-

புகழ்பெற்ற சூதகர்

பாண்டிச்சூதகர்

சீராம காமயாமி

வீரராம காமயாமி

த்து அளிக்கும் பெருமதுகை பெற்று வாழ்மின்-இனி நீங்காத தன்மையிடுகப் பரந்த வுலகத்தைப்படைத்துக் காக்கும் பெரியவலிமையைப்பெற்று வாழுகள்.

ஆனப்பெற்றியுறு என்ற விசேடணத்தைப் படைத்தளிக்கும் மதுகை என்பதனோகி கூட்டுக. பிரமணம் திருமாலும் ஓர் கால் தாம் கொண்டபடைப்பையும் காப்பையும் மறத்தலில் இப்பூசனைப் பேற்றால் என்றும் கைவிடாமையோன்ற ஆனப்பெற்றியுறு பெருமதுகை யென்றார்.

(௧௮)

கொண்டனாநீரகல்வரைப்பினும்முதலோர்விண்ணவர்களவுணர்சித்தர்பண்டைவினைக்குறும்பெறியுமுனிவார்மானிடர்யாரும்பாசக்கூட்டம் விண்டகலும்படியின்றிதொட்டெமமையினிங்கத்தின்மீளாநேசங் கொண்டபூசனைபுரிபுரிவோர்க்குமயலென்றுக்குறுகலோழ்பல்.

(இ - ள்.) வெண்திரை நீர் அகல்வரைப்பின் - கடல்குழந்த நிலவுலகில், தும் முதலோர் விண்ணவர்கள் அவுணர் சித்தர்பண்டை வினைக்குறும்பு ஏறியும் முனிவார் மானிடர் யாரும் - நீங்கள் முதலியோரும் ஏனைத்தேவர்களும் அசுரர்களும் சித்தரும் பழவினையாகிய சஞ்சிதமென்னும் குறும்பினை யோட்டிய முனிசிரேட்டர்களும் மக்களும் ஆகியயாவரும், பாசக்கூட்டம் விண்டு அகலும்படி இன்றுதொட்டு-ஆணவமாயை காமிய மென்னும் மலங்களும் தம்மினின்று நீங்கும்வண்ணம் இக்காலம் தொட்டு,எம்மை இலிங்கத்தில் மீளாநேசங்கொண்டுபூசனைபுரிசு-எம்மை இச்சிவலிங்கத்தில் தலையன்புபூண்டு பூசனைசெய்யக்கடவர், புரிவோர்க்கு மயல் என்றும் குறுகல் ஒழம்பல்-பூசனைசெய்வோர்க்கு மயக்கம் எக்காலத்தும் வருதலையான் ஒழிக்கக்கடவன்.

ஒழம்பல் உடன்பாட்டு வியங்கோள்வினை முற்று.

(௧௯)

கடப்பாடுவறுமைபயமனக்கவலைபசியாவங்கடுநோய்மற்ற முடற்றாமையாங்கவர்க்குமீளவினைப்பிறவியுறலுற்றினுமின்பங் கிடைத்தாளுப்பெருமகிழ்ச்சிதலைசிறப்பநனிவாழ்கிளருஞ்சிற்ற நடைக்காலன்மற்றவர்பானனுக்கநம்மாலை வலியான்மன்றோ.

(இ - ள்.) நம் ஆணைவலியால் கடப்பாடு - நமது ஆணைவலியால் முறையாக, வறுமை பயம் மனக்கவலை பசியாவம் கடுநோய் மற்றும் உடற்றாமை - வறுமையும் அச்சமும் மனக்கவலையும் பசியும் பாவமும் கொடிய நோயும் மற்றுள்ளவும் அணுகி வருத்தாமலும்,ஆங்கு அவர்க்கு மீள வினைப்பிறவி உறல் உறினும்-அவ்விடத்தவர்க்கு இருவினையால் பிறவி வந்தடையினும், இன்பம் கிடைத்து ஆன பெருமகிழ்ச்சி தலை ஐறப்ப - அப்பிறவியி லென்றும் இன்பமே நுகர்ந்து இடையில் நீங்காத பெருமகிழ்ச்சி மீதுராவம், நனிவாழி - மிகவும் வாழக்கடவர், கிளரும் சிற்றம் நடைக்காலன் அவர்பால் நாணுகற்க - விளங்கும் கோபத்தையே ஒழுக்கமாகவுடைய இயமன் அவரிடத் தடையாதிருக்க.

நம்மை இச்சிவலிங்கத்தில் வழிபட்டோர்க்குப் பிறவியில்லை யென்பார் பிறவியுல லுறினுமெனவும், உற்றாலும் என்றும் இன்பமே நுகர்வ னென்பார் இன்பம் கிடைத் தெனவும், சிறிதுந் துன்பமேயில்லை யென்பார் ஆனப் பெருமகிழ்ச்சி தலை சிறப்ப எனவும், இயமன்கொண்டவொழுக்கங் கோபமே என்பார் கிளருஞ் சிற்றநடைக் காலனெனவுங் கூறினார்.

(௨௦)

வேதியர்மன்னவர்வணிகர்வேளாளர்சங்கரத்தின்மேயோராக
முதிமையோருரகர்த்தியிராக்ரகந்தருவர்முனிவராகப்
பூதிதருமிலங்கபூசனையிலலார்பூதிசாதனங்கள்பேணு
ரேதிலராமிழிஞரினுமிழிஞரேயவரோடுபேச்சியம்பிணோரும்.

(இ - ள்.) வேதியர் மன்னவர் வணிகர் வேளாளர் சங்கரத்தின்மேயோர் ஆக-
அந்தணரும் அரசரும் வணிகரும் வேளாளரும் இவர்கள்கூட்டத்தால் வந்த சங்கர
மரபினராயினுமாக, முதுஇமையோர் உரகர் தயித்தியர் அரக்கர் கந்தருவர் முனிவர்
ஆக-பிரமன் சிருட்டியிற் பட்டதேவர்களும் நாகரும் அசுரரும் அரக்கரும் கந்திருவரு
முனிவருமாயினுமாக, பூதிதரும் இலங்கபூசனை இல்லார் பூதிசாதனங்கள் பேணு
ஏதிலர் ஆம் - பூசிப்போர்க்கு ஐசுவரியந்தருஞ் சிவலிங்க பூசனையிலாதவர்களும்
விபூதியணிதலையும் ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தைப் பயிலாதவர்களும் நமக்கு அயலாராம்,
அவர் ஒடு பேச்சு இயம்பிணோரும் (நமக்கு அயலாராகிய) அவர்களோடு பேசுகின்ற
வரும், இழிஞரினும் இழிஞர் - கடைப்பட்ட இழிகுலத்தோரினு மிழிகுலத்தின
ராவார்.

அந்தணர் முதலியநான்குவருணத்தாருள் உயர்குலத்தானும் தாழ்ந்தகுலப்பெண்
ணங் கூடிப்பிறந்தவன் அதுலோமணும், உயர்குலப்பெண்ணும் தாழ்ந்தகுலத்தானங்
கூடிப்பிறந்தவன் பிரதிலோமணு மாதலால் சங்கரத்தின் மேயோர் எனவும்,
சிவலிங்க பூசனையிலாதவரும் பூதிசாதனங்களிலாதவரும் நமக்கு அயலவராக
அவரோடு பரிசயஞ்செய்வோர் சிவலிங்க பூசனையும் பூதிசாதனங்களுடையவருமா
யினும் இழிஞரினு மிழிஞராதலால் அவரோடு பேச்சியம்பிணோ மிழிஞரினுமிழி
ஞர் எனவுக்கூறினார். (உக)

நியதிமகந்தவந்தானம்விரதநிலைபிறவற்றினிகழ்த்தும்பூசைப்
பயனெவையுமிலங்கபூசனைக்கோடிகூற்றினொருபயனுக்கொவ்வா
வியனுலகமுய்யுமுறையிவ்வாறுநமதானைவிதித்தேம்போற்றி
யுயனுறுவீரென்றருளிச்சிவபெருமானடியருளக்கோயில்புக்கான்.

(இ - ள்.) நியதி - தாம் செய்யுங்கடனாக, மகம் தவம் தானம் விரதநிலைபிறவ
ற்றின் - வேள்வியும் தவமும் தானமும் விரதநிலையும் மற்றுள்ளனவுமாகிய இவைக
ளால், நிகழ்த்தும்-பூசையான் எவையும் - ஏனைத்தேவர்களை வழிபட்டுச்செய்யும் பூச
னையால் வரும் பயன்கள் எல்லாம், இலங்கபூசனை கோடிகூற்றின் ஒருபயனுக்கு
ஒவ்வா - சிவலிங்கபூசையால் வருங்கோடிபயன்களுள் ஒருபயனுக்கும் ஒப்பாகா,
வியன் உலகம் உய்யும்வகைஇ ஆறு - பரவிய ஆன்மாக்களாயும் வண்ணமில்வகை
யாக, நமது ஆனை விதித்தேம் - நமதானையாக இச்சிவலிங்க பூசனையை யான்மா
க்களின் பொருட்டுவிதித்தேம், போற்றி உய்யல் உறவீர் என்றருளி - இச்சிவலிங்க
த்தைப் பூசித்து உய்யுங்கனென்றருளி, சிவபெருமான் அடியர் உளம்கோயில்கொண்
டான் - இறைவன் தனது அடியவரிதயமாகிய திருக்கோயிலில் எழுந்தருளினான்.

வேள்விமுதலியன பலரையும் வழிபட்டுச்செய்யும் பூசனைகளென்பார் நிகழ்த்
தும் பூசைப் - பயனெவையு மிலங்கபூசனைக்கோடி கூற்றினொரு பயனுக்கொவ்வா
வெனவும், ஆன்மாக்களுய்தற் பொருட்டே இச்சிவபூசனையை விதிப்போம் என்பார்
வியனுலக முய்யுமுறையிவ்வாறு நமதானை விதித்தேம் எனவுங் கூறினார்.

வேள்விமுதலிய பலபூசனைகளும் சிவபூசையேற்றம் என்றதை,--

“மருக்கினர் மலர்களுட்டா மரைமலருயர்ந்தாற் போலும்
வருக்கமுள்ளவற்றுட் டெய்வமிளிர் தருவுயர்ந்தாற் போலும்
உருக்கொள் பன்மனுக்களுள்ளுமைத் தெழுத்துயர்ந்தாற் போலும்
தருக்குபல் பூசையுள்ளுந் தம்பிரான் பூசையேற்றம்” எனவும்,

சிவபூசணையாற் பெரும்பயன் என்றதை,—

“சாற்றிடு முறுப்பியாவுந் தலைக்கு மேலுயராபாவங்
காற்றிடு நதிகன்யாவுங் சுங்கைமேலுயராவானம்
ஆற்றிடும் பலரைப் போற்றும் பலமெலாமடித்தோர் சன்மம்

பாற்றிடுந் சிவனைப்போற்றும் பலத்தின் மேலுயராவன்றே” எனவும்,
சூத சங்கிதையில் வருதல் காண்க. (உஉ)

பாப்பணையிற்றுயில்வோனும்பனிமலரிற்பயில்வோனும்பணின் தூநீங்கி
யாப்பமைநீர்த்தடம்பொய்கைத்திருக்காஞ்சிவளநகரமெய்தியாங்கண்
யீப்பொலியுமகாலின்கறிநீஇத்தொழுதுபயன்பெற்றார் விரிநீர்வைப்பி
னீப்பரியசிவலிங்கவழிபாட்டின் பேறெவரே நிகழ்த்தவல்லார்.

(இ - ள்.) பாம்பு அணையில் துயில்வோனும் பனிமலரில் பயில்வோனும் பணி
ந்து நீங்கி - சர்ப்பசயனத்திலறி துயில்கொள்ளுந் திருமாலும் சூளிர்த்ததாமரை மலர்
மேல் வசிக்கும் பிரமனும் வணங்கி யங்குநின்று நீங்கி, யாப்பு அமை நீர் தடபொய்
கை திருகாஞ்சி வளநகரம் எய்தி - கட்டமைந்த நீர்மயமாகிய பெரியபொய்கைகள்
சூழ்ந்த காஞ்சியென்னும் வளம்வாய்ந்த திருநகரத்தையடைந்து, ஆக்கண்மீ பொலி
யும் மகாலிங்கம் நிறுவி தொழுது பயன்பெற்றார் - அவ்விடத்து மேம்பட்டு விளங்கும்
மகாலிங்கத்தினைத் தாபித்து வணங்கிப் பேறுபெற்றார்கள், விரிநீர்வைப்பின் - கடல்
சூழ்ந்த நிலவுலகில், நீப்பு அரிய சிவலிங்கம் வழிபாட்டின்பேறு (அடியருள்ளத்தினி
ன்று) நீங்குதவல்லாத அச்சிவலிங்கத்தினை வழிபட்டு அடையும்பயனே, நிகழ்த்தவல்
லார் எவர் - எடுத்துச் சொல்லவல்லாரெவர்.

முதற் கடவுளாகிய திருமாலும் பிரமனும் வழிபட்டுப் பேறுபெற்ற மகாலிங்க
மாதலில் எனைக்கடவுளர் முதலியோர் வழிபட்டுப் பேறடைந்தமைய எக்கலரி தென்
பார் வழிபாட்டின் பேறெவரே சிகழ்த்தவல்லார் எனக் கூறினார். (உங்)

மகாலிங்கப்படலம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் கசுக்க.

வீராட்டகாசப்படலம்.

அறுசீர்க்கழி நெடில் விருத்தம்.

தண்சாமர்புனல்குடையுந்தையலார்திமிர்ந்தநறுந்தகராநாம

விண் காவலுடையார்முன்னிளநகைபூத்திவ்வா லமவிடுக்காவன்றி
யுண்காவென்றருள்செய்தான்வீராட்டகாசநகருநாத்துமாலோ.

(இ - ள்) தண்காமம் மருவு புனல் குடையும் தையலார் திமிர்ந்த நறும் தகரம் ஞாமல் - தண்ணிய விருப்பஞ்செய்யும் நீரில் மூழ்கும் பெண்கள் தமதுதனத்தில ப்பிய நறுமணம் கமழும் தகரமும் ஞாமலும் விரவிச்சமைந்த சாந்து, எண்காதம் கமழ் இலஞ்சி மகாலிங்கம் தளிபுகன்றும் - எட்டுக்காததூரம் மணம் வீசும் குளம் நிறைந்த மகாலிங்கத் திருத்தளியை யெடுத்துக்கூறினும், இதன் வடாது - இதன் வடபாலில், விண்காவல் உடையார் முன் - விண்ணைக்காவலாகவுடைய திருமால் முதலிய தேவர்கள் முன், இளநகைபூத்து இ ஆலம் விடுக்க ஆ அன்றி உண்க ஆ என்றான் செய்தான் - புன்னகையரும்பி இங்குவந்த விஷத்தினை விடுக்கக்கடவேனா உண்ணக்கடவேனாவென்று சாவியவிறைவனது, வீராட்டகாசகர் உரைத்தும் - வீராட்டகாசமென்னுந் திருத்தளியின் பெருமையையெடுத்துக் கூறுவாம்.

தகரம் - வாசனைத்திரவியம், ஞாமல் - குங்குமப்பூ. இவை யிரண்டும் விரவிச்சமைந்த சாந்தின்மேல் நிறைந்தால் தகரஞாமல் உம்மைத் தொகைப்புறத்துப் பிறந்து அன்மொழித்தொகை. திருமால் முதலியோர் விஷத்தாலுணங்கித் திருக்கையிலையடைந்து சிவபிரானிடத்தில் முறையிட்டகாலத்தில் நீங்களுஞ்சலீரென்று அருளிச்சிவபெருமான் திருவுளத்தில் கருதித் திருக்கரம் நீட்ட, உலகமுற்றும் கவரவெழுந்த நஞ்சு ஓர் வண்டளவுக்கு அத்திருக்கரத்தில் வந்திருக்க, அத்தேவர்களைநோக்கி இவ்விடத்தை யுண்பேமா தூரத்திலெறிவோமா என்றுவினவியதால் விண்காவலுடையார் முன்னிளநகைபூத் திவ்வாலம் விடுக்காவன்றியுண்காவென்றான் செய்தான் என்றார்.

“செறியு நஞ்சினையுண்குமே சேயிடைச்செல்ல-வெறிகுமோ புகன்மின்களென்றான் செய” என மணிகண்டிச்சரப்படலத்தில் வருதல் காண்க. விடுக்க, உண்க என்னும் வியங்கோள் வினை முற்று நறு தொக்கது. (க)

வள்ளவாய்நறைக்கமலவெண்பீடத்தாசிருக்குமாதான்னப் புள்ளவாநடைநல்லாண்முலைமுகட்டிற்கோட்டியபூங்களபந்தோய்ந்த கள்ளவாந்தொடைத்திண்டோண்மறைக்கிழுவனொருவனுக்குக்கடையேனுதுள்ளவாயிறைவகுத்தபராத்தங்கனோரிரண்டுமொழிந்தகாலே. [ள்ளத்

(இ - ள்.) வள்ளம் வாய் நறை கமலம் வெண்பீடத்து அரசு இருக்கும் மாதர் அன்னப்புள் அவாம் நடை நல்லான் - கிண்ணம்போலும் வாயையுடைய தேன்சிற்தும் வெண்டாமரையில் அரசியல் செய்திருக்கும் அழகிய அன்னப்பேடு விரும்பும் கலைமகளது, முலைமுகட்டில் கோட்டிய பூங்களபந்தோய்ந்த - தனச்சிகரத்தில் திமிர்ந்த அழகிய சாந்துபடிந்த, கள்அவாவும் தொடைதிண் தோன் மறைக்கிழவன் ஒருவனுக்கு - மதுவிரும்பும் மாலையையணிந்த வேதத்திற்குரியவனாகிய பிரமனுக்கு, கடையேன் உள்ளத்துள் அவாம் இறைவகுத்த பராத்தங்கள் ஓரிரண்டும் ஒழிந்தகாலே - நாயினும் கடைப்பட்ட எனது மனத்தள்ளே விரும்பிக் குடிபுகுந்த சிவபெருமான் வகுத்த இரண்டு பராத்தங்களும் நீங்கின காலத்தில்.

தேவவருடம் பனிரண்டாயிரம் ஒரு சதுரயுகம், அச்சதுரயுகம் எழுபத்தொன்று கடந்தால் ஒருமனுவந்தாம், அவ்வாறு பதினான்கு மனுக்கள் கழிந்தால் அக்காலத்தளவு பிரமனுக்கு ஓர் பகற்பொழுது, அவ்வாறே இரவிற்கு மளவை அப்பகற்பொழுதினைப் பிரமகற்பமென்பர், அப்பிரமகற்பம் முந்துற்றறுபது சென்றால் பிரமனுக்கு ஓர் வருடம், அவ்வாறு நூறுவருடம் கழிந்தால் ஒரு பரம் அதுபோல இரவுமாகலில் பராத்தங்களோ ரிரண்டென்றார்.

“கற்ப முந்துற்றற்புது செல்காலமறைக்கடவுளுக்கோர் வருடமாகுஞ் சொற்
றயாண்டொரு தூறுகழித்தல்பரம்” எனக் கூர்ம புராணத்தில்வருதல் காண்க. (உ)

ஐவண்ணநிறம்படைத்ததிருமுகமந்துடையபிரானருளால்நதிச்
செவ்வண்ணக்காலத்தீயுருத்திரப்புத்தேனுதற்கட்செந்தீப்பொங்கி
மொய்வண்ணவண்டமெலாமுழங்கிரிமிர்த்தெழுந்துருக்கியுண்டுதேக்கி
மெய்வண்ணமனத்தன்பர்வினைப்பறம்பிரீருக்கிவிட்டதாக.

(இ - ள்.) ஐவண்ணம் நிறம்படைத்ததிருமுகம் ஐந்துடையபிரான் அருளால்-
வெண்மைமுதலியநிறங்களைப்படைத்த ஐந்து திருமுகங்கையுடைய இறைவனது
அருளால், அந்திசெவ்வண்ணம் காலத்தீயுருத்திரப்புத்தேனதுதல்கண் செந்தீபொ
ங்கி - அந்திப்போது ஒத்த செந்நிறம்வாய்ந்த காலாக்கினியுருத்திரக்கடவுளது நெற்
றிக்கண்ணிலுள்ள செந்தீ வெளிப்பட்டு, மொய்வண்ணம் அண்டம் எல்லாம் முழங்கி
நீமிர்ந்து எழுந்து உருக்கி உண்டு தேக்கி - நெருங்கிய வண்டங்கள் யாவிலுமுழ
ங்கிப்பரவியெழுந்து அவற்றினிலே செடுத்தழித்து அத்தீபருகிவயிறுநிரம்பி, மெய்வ
ண்ணம்மனத்து அன்பர்வினைப் பறம்பில் நீறு ஆக்கிவிட்டது-உண்மைவாய்ந்த மனத்
தையுடையஅடிவரது இருவினையாகிய மலைநீருதல்போல யாவையும் நீருக்கியது.

ஆயநாளிரவில்லைபகவிலையயனில்லையரியுமில்லை

மேயவான்முதற்பூதமில்லையேனைப்பவுதிகத்தைவிளம்புமாறென்

பாயபேரண்டமெல்லாமிவ்வாறுபடநீற்றிப்புரமுன்றட்ட

காய்க்ணையோனாந்தமேலீட்டிற்றன்னியல்புகருத்துட்கொள்ளா.

(இ - ள்.) ஆயநாள் இரவு இல்லை பகல் இல்லை - அவ்வாறழிந்தகாலையில் சந்தி
ரனுமில்லை சூரியனுமில்லை, அயன் இல்லை அரியும் இல்லை - பிரமனுமில்லை திருமாலு
மில்லை, மேய வான் முதல் பூதம் இல்லை - பொருந்திய பிரகிவிமுதலியபஞ்சபூதங்
களுமில்லை, ஏனை பவுதிகத்தை விளம்பும் ஆறு என்-(பிரகிவிமுதலியபஞ்சபூதங்களு
மில்லையாக) அவற்றின் காரியப்பாடாகிய மற்றைச்சராசரங்களினிலையெடுத்துக்
கூற என்னவிருந்தது, பாயபேர் அண்டம் எல்லாம் இவ்வாறு பட நீற்றி - பரந்த
பெரிய அண்டங்கனையெல்லாமிவ்வகையழிய நீறுபடுத்தி, புரமூன்றும் அட்டகாய்
கணையோன் ஆனந்தமேலீட்டில் தன் இயல்புகருத்து உட்கொள்ளா - திரிபுரங்களை
யெரித்துச்சுட்டுவருத்தும் திருமாலாகிய அம்பினையுடைய உருத்திரமூர்த்தி ஆனந்த
மேலிதெலால் தான் எவைக்கும் இறைவனாய் நிற்குமியல்பினைத் தன்றிருவுளத்தமை
த்து,

பிரமன் இருவகைப் பரத்தமுஞ் சென்றகாலையில் பிரமன்முதலிய எவ்வகை
யுயிரும் பிரகிருதியிலுள்ளடங்கும், அப்பிரகிருதிக்குப் பிரகிருதப்பிரளயமெனக்கூறப்
படும், அக்காலையில் திருமால்முதலியவெத்தேவரும் அப்பிரகிருதப்பிரளயத்திலடங்குத
லால் ஆயநாளிரவில்லை பகவிலையயனில்லை யரியுமில்லை-மேயவான்முதற்பூதமில்லை
யேனைப்பவுதிகத்தைவிளம்புமாறென் எனவும், படைப்பிலும் காப்பிலும் இளைப்ப
டைந்த ஆன்மாக்களின் இளைப்பொழித்தற்குக்காலமதுவாதலின் தான் ஆனந்தங்
கொண்டனதுதலால் ஆனந்தமேலீட்டில் எனவும், அக்காலமேதானாய் அக்காலவரை
யறையுட்படாது சாதல்பிறத்தலொழிந்து தானொருவனை நின்றலால் தன்னியல்பு
கருத்துட்கொள்ளாவெனவுக்கூறினார்.

திருமால்முதலிய உயர்யாவும் பிரகிருதியிலொடுக்குமெனவும், அக்காலம் பிரகருதப்பிரளயமெனவும், அக்காலத்தில் தானொருவனே எஞ்சி நிற்பவனெனவுங் கூறுதலை,—

“கம்பமும் தூற்றறுபது செல்காலமறைக்கடவுளுக்கோர்வருடமாகுஞ் சொற்றயாண்டொருதூறுகழிதல்பரம்பரமற்குத்தொகுத்தவாயுள் மற்றிவ்வாறொருதூறுவருடமுநானம்மறையோற்குச்சென்றகாலே யுற்றசராசரமனைத்தம்பிரகிருதியதனிடைப்போயொடுக்குமன்றே.

யததைப்பிரகிருதபட.

போதுறைபுத்தேள்முதலாமெத்தேவுமிற்றதுபிறந்தபுழல்வர்போற்று மேதகுசாலத்துருவாய்க்காலவரைகடந்துவெறுவெளியாயென்றுஞ் சாதல்பிறப்பில்லாததனைப்பிரமமகேச்சுமெனன் றுரைப்பர்தக்கோர்.”

எனக்கூர்ப்புராணத்தில் வருதல் காண்க.

(சு)

கடைநாளுமழியாதுதன்னொருபாற்பெருமாட்டிகாப்பவைகு நடைமாறாத்திருக்காஞ்சிநகர்மன்னியுலகின் நநங்கைகாண விடையாமவிரவெல்லாந்திருக்கூத்துநவின் நருளியெழுமுசால்வெள்ளை விடையாளுந்தனிப்பாகுனர்த்தார்த்துவிநரகைவினைத்தான்மேன்மேல்.

(இ - ள்.) கடைநாளும் அழியாது - அப்பிரளயத்தினுமழியாமல், தன் ஒரு பால் பெருமாட்டிகாப்பவையும் - தனதொருபாகத்துள்ள இறைவிபாதுகாக்க நிலை பெற்ற, நடைமாறாத்திருக்காஞ்சிநகர் மன்னி - அந்தணர்முதலியோர் நல்லொழுக்க மாறாத காஞ்சியென்னுந் திருநகரிலெழுந்தருளி, உலகு ஈன்ற நங்கைகாண - அண்டங்கனையெல்லாமின்ற கன்னியாகிய உமையம்மை கண்டு களிக்க, இரவு இடையாமம் எல்லாம் திருக்கூத்து நவின்றருளி - அவ்விராப்பொழுதின் நள்ளிருள்முற்றும் திருக்கூத்துச்செய்தருளி, எழுச்சால் வெள்ளைவிடையாளும் தனிப்பாகன் ஆர்த்து ஆர்த்து மேல் மேல் வீரகைவினைத்தான் - வலிமைபிக்கவெள்ளிய இடப்பலூர் திமைய நடத்தியருளும் பாகனாகிய இறைவன் கொக்கரித்து மேலுமேலும் வீரகையைச் செய்தருளினான்.

இருவகைப் பராதத்துள் இரவுமொரு பராதமாகலில் அவ்விரவினிறுதியில் யாவும்பிதலில் அன்று உமையம்மை காணத்திருக்கூத்துச்செய்தருளுதல் இயல்பாதலால் உலகின்றநங்கைகாணவிடையாமவிரவெல்லாந் திருக்கூத்து நவின்றருளி எனவும், யானைமுதலிய பூர்தியை நடத்துவோர் பாகரெனக்கூறப்படுதல் மரபாதலால் விடையாளுந்தனிப்பாகன் எனவும், வீரகை வினைக்கும்போது எழுமொலிகொக்க ரையாதலால் ஆர்த்தார்த்து வீரகைவினைத்தான் மேன்மேல்எனவுகூறினார்.

ஆர்த்தார்த்து என்பது உவகைப்பொருளில்வந்த அடுக்குத்தொடர். (இ)

அவ்விரவுபுலர்காலேத்திருநடனரீத்திலிங்கவடிவமாகி யவ்வரைப்பின்விளங்கினுதைவினில்வீராட்டகாசத்தேவா மவ்விளிங்கமவழிபட்டுச்சிலர்சித்தரம்புதமாகுசித்திபெற்ற ரவ்வியல்புதனைக்கேட்டுக்கொங்கணமாமுனிச்செல்வனங்கனெய்தி.

(இ - ள்.) அ இரவுபுலர்காலே திருநடனரீத்து இலிங்கவடிவம் ஆகி-அவ்விராப் புலருங்கால் திருநடனத்தினின்று நீங்கி இலிங்கவடிவாய், அவ்வரைப்பின் விளங்கி னான் ஆதலினால் - அக்காஞ்சித்திருநகரில் விளங்கினான் ஆதலால், வீராட்டகாசத்தே

வாம் அ இலிங்கம்-அவ்வீராட்டகாசத்திருத்தளியிலெழுந்தருளிய இறையாகிய அச், சிவலிங்கத்தை, சிலர் சித்தர்வழிபட்டு அற்புதமாம் சித்திபெற்றார் - சித்தருட்சிலர் வழிபாடுசெய்து அற்புதமாகிய சித்தியைப்பெற்றார்கள், கொங்கணமா முனிச்செல்வன் - பெருமையமைந்த கொங்கணமுனிவன், அவ்வியல்புதன்கேட்டு அங்கன் எய்தி - அவ்வரலாற்றைக்கேட்டு அத்திருத்தளியையடைந்து.

யாவுமொடுங்கியபின் பண்டுபோல் தன் சந்தியிற்றேற்ற இலிங்கவடிவாயினு னாதலால் அவ்விரவு புலர்காலத் திருநடன நீத்திலிங்கவடிவமாகி - யவ்வரைப்பின் விளங்கினான் என்றார்.

(சு)

அவ்விலிங்கமேன்மையினை யளந்தறிவானுங்கதன்றன்சென்னிமீது செவ்வனேதன்குளிகையீத்திட்டான்மற்றெவற்றின்சிரமேல்வைப்பி னெவ்வமுநரீரூக்குமனை யதையக்கணமேயவ்விலிங்கமுள்ளால் வெளவியதுதனைக்கண்டான்வியப்பெய்தியவ்வலங்கமுன்னர்வைகி.

(இ - ள்.) அ இலிங்கம் மேன்மையினை அளந்தறிவான் - அச்சிவலிங்கத்தின் மேன்மையினை அளந்தறிதற்பொருட்டு, ஆங்கு அதன் தன் சென்னிமீது செவ்வனே தன்குளிகை ஈர்க்கிட்டான் - அச்சிவலிங்கத்தின் திருமுடிமேல் தனது குளிகையை வைத்தான், மற்று எவற்றின் சிரமேல்வைப்பின் - அதுவொழிந்த எப்பொருள்களின் சிரத்தின்மேல்வைத்தாலும், எவ்வம் உற நீரூக்கும்-அப்பொருள்கள் அழிவுபட அப் பொழுதே அக்குளிகை நீறுபடுத்தும், அ இலிங்கம் அனையதை அக்கணமே உள் வெளவியதுதனைக் கண்டான் - அச்சிவலிங்கம் அக்குளிகையை அந்தக்ஷணமே தன் னுள்ளே கவர்ந்ததைக்கண்டு, வியப்பு எய்தி அ இலிங்கம் முன்னர்வைகி-தானத்சயங்கூர்ந்து அச்சிவலிங்கத்தின் திருமுன்னர்க்கொங்கணமுனிவர் இருந்து.

மற்று வினைமாற்றுப் பொருளில்வந்த இடைச்சொல், கண்டான் முற்றெச்சம். மெய்த்தவங்களினிதாற்றிப்பேறுற்றானின்னுமவண்மேவிச்சீர்சால் சித்திகளையுழுவாதுபெறுகின்றோரெல்லையிலர்செந்நீர்தேக்கு முத்தலைவேல்வீராட்டகாசசன்மேன்மையெவர்மொழிவார்மாய னத்தலத்தேவழிபட்டுப்பவளநிறம்பெற்றானவ்வகையுஞ்சொல்வாம்.

(இ - ள்.) மெய்த்தவங்கள் இனிது ஆற்றிபேறுஉற்றான் - உண்மைவாய்ந்தவ ங்களைவழுவின்றிச்செய்து தான்விரும்பியபயன்களை ஒருசேரவடைந்தான், இன்னும் எல்லையிலர் அவண்மேவி-இன்னும் அத்திருத்தளியை யளவில்லாத முனிவர்களவ்விடத்தடைந்து, சீர்சால்சித்திகளை உழவாது பெறுகின்றோர்-சிறப்புமிக்க அஷ்டமா சித்திகளை வருந்தாமல் எளிதிற் பெறுகின்றார்கள், செந்நீர்தேக்குமுத்தலைவேல் வீராட்டகாசசன்மேன்மை எவர்மொழிவார்-பிரமன்முதலியோர்உதிர்த்தைநிரம்பமடுக்கும் மூன்றுகவராயுள்ள சூலாயுத்தையேந்திய வீராட்டகாசசத் திருத்தளியிலெழுந்தருளிய இறைவன் மகிமையை யார்தான் எடுத்துக்கூறுவார், மாயன் அத்தலத்தேவழிபட்டு பவளநிறம் பெற்றான் - திருமால்அந்தத்தளியிலேவழிபட்டுப்பவளநிறம்பெற்றான், அவ்வகையும் சொல்வாம் - அவ்வரலாற்றையுமெடுத்துக்கூறுவாம்.

புலன்வழிமனத்தைச்செலுத்தாது வெயில் மழை பனிமுசலிய துன்பினைப்பொறுத்துத் தான்கருதியநிலையில் நின்றானாதலால் மெய்த்தவங்களினிதாற்றியெனவும், திருமால் மாயையில் வல்லோனாதலால் தான்வேண்டிய நிறத்தைப்பெறுது அரிய

தவஞ்செய்து பவளநிறம் பெற்றானாதலால் மாயனத்தலத்தே வழிபட்டுப் பவளநிறம் பெற்றான் எனவுங் கூறினார். (அ)

அறுசீர்க்கழி நெடில் விருத்தம்.

விரிதிரைசுருட்டிக்கரைமிசையெறியும்வெள்ளிவெண்பாற்கடல்வரைப்பி
னெரிமணிமாடப்போகமாபுரத்தினெய்தருந்தனியிடத்திருந்து
புரிமுறுக்குடைந்துநவுகொப்புளிக்கும்பூந்தவிசணங்கிளேடிணங்கி
வரிவளைக்குடங்கைவானவன்விளையாட்டியற்கையின்மகிழ்வுறுமொருநாள்.

(இ - ள்.) விரிதிரை சுருட்டி கரையிசை எறியும் - பரந்த அலைகள் சுருண்டு கரையின்மேல் முத்துகளைவீசும், வெள்ளி வெண்பால் கடல்வரைப்பின் - வெள்ளி போலும் வெள்ளிய பாற்கடலெல்லையில், எரிமணிமாடப்போக மாபுரத்தின் எய்தரு ம்தனியிடத்திருந்து - தீப்போலுஞ் செந்நிறம்வாய்ந்த மாணிக்கங்களழுத்திய மாட மமைந்த போகமாபுரத்திலடைதற்கரிய எகாந்தவிடத்திலிருந்து, புரிமுறுக்கு உடைந்து நநவுகொப்புளிக்கும் பூந்தவிச அணங்கிலேடி இணங்கி - அரும்பின் முறுக்கவி ழ்ந்து தேனைக்கொப்புளிக்கும் தாமரைமலரை யாசனமாகவுடைய திருமகளோடு கலந்து, வரிவளை குடங்கை வானவன் விளையாட்டு இயற்கையின் மகிழ்வுறும் ஒருநாள் - வரிகளமைந்த டாஞ்சசன்னிய மென்னும் சங்கினையேந்திய உள்ளங்கை யையுடைய திருமால் தனது திருவிளையாட்டியல்பால் மகிழ்க்கும் ஓர் காலத்து.

மாயிருஞ்ஞாலமுழுதுமீன்றளித்தாமனைவியுமணைனுமாயோ
ராயிடைப்பொழுதுகழிப்பியதம்முட்கதைசிலவறைகுவானமைந்தார்
பாயபரப்பணியிலறிதுயிலமர்வோன்பனிமலர்க்கிழத்தியைநோக்கித்
தேயுதுண்ணுசுப்பினகன்றபேரல்குலொருகதைகேளெனச்செப்பும்.

(இ - ள்.) மா இரு ஞாலம் முழுதும் ஈன்று அளித்து மனைவியும் மணைனும ஆயோர் - பெரிய நிலவுலகைப்படைத்துங்காத்தும் தம்முள் மனைவியும் மணைருமாயிருந்த திருமகளுந் திருமாலும், ஆயிடைப்பொழுது கழிப்பிய - அப்போகமாபுரத்து நாள்கழிக்க, தம்முள் சிலகதை அறைகுவான் அமைந்தார்-தம்முள் சில கதைகளைப் பேச வமைந்தார்கள், பாயபரப்புஅணியில் அறிதுயில் அமர்வோன் - பரந்த சர்ப்பச யனத்தில் யோகநித்திரைகூரும் திருமால், பனிமலர்க்கிழத்தியை நோக்கி-குளிர்ந்த தாமரை மலரில்வசிக்கும் திருமகளைப்பார்த்து, தேயும் துன்று சுப்பின் அகன்ற பேர் அல்குல் - இளைத்த துண்ணிய இடையையும் பரந்த அல்குலையுமுடையாய், ஒருக தை கேள் என செப்பும் - ஒருகதை கேளாயெனக் கூறுவான்.

திருமாலுக்குப்படைத்தலும் காத்தலுமுடையையால் அவ்விரண்டுதொழிலுக்கு முதற்கடவுளாயிருந்த அன்னேன் போகதுகர்த்தம் பொருட்டுச் சத்தியுந்தானுமாயிருந் திப்பட்டு நின்றானாதலால் மாயிருஞ்ஞாலமுழுது மீன்றளித்து மனைவியும் மணைனும ஆயோரெனவும், ஆதிசேடன் மூன்றுலட்சயோசனை அளவு அகலமுடையனாகலால் பாயபரப்பணியில் அறிதுயிலமர்வோ னெனவுங் கூறினார். (க௦)

நன்னிறம்படைத்தநாமநீர்ப்பரவைநளிதிரைப்பாற்கடன்மாமை
புன்னிறந்தோற்றவொள்ளொளிவிரிக்கும்புகரறுக்கியிலையெம்பெருமான்
மின்னிடைமருங்குலுமையுடனொருநாட்கறங்குவெள்ளருவியஞ்சாரற்
தன்னிறமாண்டமந்தரப்பறம்பிறநனியிடத்தினிதுறுமேல்வை

(இ - ள்.) நல் நிறம்படைத்த நாமம் நீர்ப்பாவை நளிதிரை பால்கடல் மாமை-
நல்ல நிறம்வாய்ந்த அச்சத்தைத்தரும் நீர்ப்பரப்பையுடைய பெரிய அலையமைந்த பா-
ற்கடலின் பொலிவு, புலநிறம்தோற்ற வெள் ஒளிவிரிக்கும்புகர் அறுகயிலை எம்
பெருமான் - புற்கென்று தோன்ற வெள்ளிய ஒளிவீசும் சூற்றமற்ற திருக்கயிலையி-
லெழுந்தருளிய எமது பெருமான், மின் இடை மருங்குல் உமையுடன் ஒருநாள்-
மின்னலையொத்த இடையையுடைய உமையம்மையோடு ஒருநாள், வெள்ளருவி
அம்சால் தன் நிறம்மாண்ட மந்தரப்பறம்பில் - வெள்ளிய அருவி ஆறு ஒழு-
கும் அழகிய சாரலிற்றனதுஒளிமிக்க மந்தரகிரியிலுள்ள போகமாபுரத்தில், தனிஇட-
த்து இனிதூறும் ஏல்வை - ஏகாந்தத்தானத்தில் இனிதாக எழுந்தருளியிருக்குமெ-
யத்தில்.

சிவபெருமானுக்குப் போகமாபுரம் மந்தரகிரியிலுள்ள சாதலால் மந்தரப்பறம்
'பிறற்றனியிடத்து என்றார். (கக)

எழான் மிடற்றளிகள்கொள்ளை கூட்டுண்ண ஈர்த்தொடைநறுவிரியைம்பாற்
கழாமணிமேனிப்பிராட்டியையேநோக்கிக்காளியென்றெம்பிரானழைப்ப
வழாரிலைக்கற்பிணுள்ளகம்வெதும்பிவரிவிழிநித்திலமுருகுத்துக்
குழாமுடையிமையோரேத்தெடுத்திறைஞ்சுங்கோமனையின்னதுகூறும்.

(இ - ள்.) எழான் மிடறு அளிகள் கொள்ளை கூட்டுண்ண ஈர்த்தொடை நறு-
விரிஐம்பால்-கண்டத்தொனியோடு வண்டுகள் கொள்ளைகொண்ணெண்ண்குளிர்த்தமல-
ர்மலை தேனையொழுக்கும் கூந்தலையுடைய, கழாத மணிமேனிப் பிராட்டியையேநோ-
க்கி-சாண்பிடியாத நீலமணியை யொத்த திருமேனியையுடைய எமதிறைவியை
நோக்கி, காளி என்று எம்பிரான் அழைப்பகாளியே என்று எமதுபெருமான் அழை-
க்க, வழாத நிலைகற்பிணுள்ளம் வெதும்பி வரிவிழிநித்திலம் உருத்து-கற்பினிலை
யின் வருவாத திருவுள்ளம் வெம்பி வரிவாய்ந்த கண்களினின்றும் நீர் சிந்தி, குழாம்
உடைஇமையோர் ஏத்து எடுத்திறைஞ்சும் கோமனை இன்னதுகூறும்-தேவர் குழாம்
வாழ்த்திவணங்கும் உமையம்மை யிதுகூறுவான்.

முதல் சினைக்கொற்றுமை உண்மையால் சினையின் குணத்தை முதல் மேலேற்றி
ஈர்த்தொடையெனவும், கூந்தல், முடி, கொண்டை, சுருள், குழல், பனிச்சை என
ஐவகையாக முடிக்கப்படுதலால் ஐம்பால் எனவும், காளிநிறமுடைமையில் காளியெ-
னவும் கூறினார். காளம் கருமை. முடி மயிரைஉச்சியில் முடித்தல், கொண்டை
பக்கவில் முடித்தலில், சுருள் - பின்னே செருகுதல், குழல் - சுருட்டிமுடித்தல்,
பனிச்சை பின்னிமுடித்தல். (கஉ)

விடுத்தகைக்காளநிறம்படைத்துளன்யான்வெண்ணிறம்படைத்துளையே
நெடுத்தகாய்நமக்குப்புணர்ச்சியெவ்வாறுநிகழும்நிற்கிதுகாறும்
கடுத்தகையென்மாட்டருளினுலின்பக்கலவியிற்றினைத்தனையினிநா [தாள்
னடுத்தகைப்படை யோய்கவுரியாம் வண்ணம்பெறு முறையருடியென்றிரர்

(இ - ள்.) யான்விடும் தகைகாள நிறம்படைத்துளன் - யானோ தேவரீர்வெ-
றுக்கும் கருநிறமுடையேன், நீயே வெண்ணிறம் படைத்துளை - நீயோ வெள்ளிய
நிறம் படைத்துள்ளாய், நெடுத்தகாய்-இவ்வாறு உண்மையால் அளவிறந்த பொலிவி-
னையுடையாய், எவ்வாறு நமக்குப் புணர்ச்சி நிகழும் - எவ்வாறு நம்மிருவர்க்குள்
கலப்புக்கூடும், இதுகாறும் கடுத்தகை என்மாடு - இந்நாள்காறும் வெறுக்குந்தன்மை

யுடைய வென்னிடத்து, அருளினால் இன்பக்கலவியில் தினைத்தனை-தேவரீர் திருவருளால் கலவியில் என்பால் இன்பதுகர்ந்தாய், அமீம் தகைபடையோய் - கொல்லுந் தகைமைவாய்ந்த சூலப்படையை யுடையோய், இனிநான் கவுரியாம் வண்ணம் பெறுமுறை அருடி என்று இரந்தான்-இனி நான் கவுரியாம்வகையைப் பெறும் வண்ணம் அருளாய் என்று குறையிர்த்தனன்.

கவுரி - பொன்னிற முடையவன்.

(௧௩)

பொலங்குவட்டியமயப்பனிவரைப்பிராட்டிபுகன்றனதிருச்செவிகாத்தி யிலங்குவெண்ணீர் துச்சந்தரக்கடவுளியம்புவான்வரிவிழிகேட்டி கலங்களுரெய்தேல்கடவுள்கருமப்பொருட்டுணையிம்முறையழைத்தே நலங்கொளவுலகநாடொறும்புரத்தனங்கடனாதலிற் கண்டாய்.

(இ - ள்.) பொலம் குவடு இமயம்பனிவரை பிராட்டிபுகன்றன திருச்செவிகாத்தி - பொற்குவையமைந்த சிகரத்தையுடைய இமமலையிற்றோன்றிய வுமையம்மை, குறையிர்த்தனவற்றைத் திருச்செவியிற்சாத்தி, இலங்குவெண்ணீறு சுந்தரக்கடவுள் இயம்புவான் - விளங்கும் வெள்ளிய திருநீறணிந்த அழகிய இறைவன் கூறுவான், வரிவிழிகேட்டி - வரியமைந்தகண்களையுடைய வுமையேகேளாய், நலங்கொள உலகம் நாள்கொறும்புரத்தல் - நன்மைமிகவுலகினை நாள்தோறும் பாதுகாத்தல், நம் கடன் ஆகலில் - நமது கடனாதலால், கடவுள்க் கருமப்பொருட்டு உன்னை இம்முறை அழைத்தேன் - தேவர்கள் குறையிர்த்த கருமத்தை முடித்தற்பொருட்டு உன்னை யிவ்வாறழைத்தேம், கலங்கு அருள் எய்தேல் - ஆதலால் நீ கலங்குந் துன்பமுறாதே.

நம்பன் சும்பன் என்னும் அசுரர்களால் இந் திரைமுதலியோர் தமது செல்வத்தை யிழந்து உமாசேவியார் திருவடிகளைச் சரணடைந்து தமது துன்பத்தை யெடுத்துக்கூறக் கருணைகூர்ந்திரங்கியஞ்சற்கவென்றருளி, கயிலையக்கிரியின் சாரலில் அம்மைதனியே வந்தெழுந்தருளியிருக்கும்போது அவ்வசுரர்களின் பரிசனங்களாகிய சண்டன் முண்டனென்னு மிருவர் அங்கு வந்துநீ யார் தனித்திருத்தற்குக் காரணம் யாது, சும்பன் என்னும்சுரேந்திரன் மூவுலகிற்கும் அதிபன் அவனிடம் வருகவென்று கூற, நாம் இங்குத் தவம்செய்து கொண்டிருக்கின்றோம் ஆடவரோடுமாயாடில மென்று உமாசேவியார் மறுத்தருளினர், அதுகேட்ட அவ்வசுரரிருவரும் சும்பனென்னு மசுரேந்திரனுக்குக்கூற, அவன் கேட்டு இனியொருதரம் சென்றழையுங்கள் வாராயின் வலிந்துபற்றி வருகவென்றேவ, அவர்கள் சென்று நெருங்கும்போது உமையார் கோபித்த அளவில் திருத்தோளினின்று ஓர் பெண் தோன்றி யவர்களைக்கொன்று அவ்வுமையாரால் சாமுண்டியெனப் பெயர்பெற்று விளங்கினள், அவ்வசுரர்களோடுவந்த வீரர்களுள் எஞ்சிய சிலர் சென்று அவ்வசுரேந்திரனுக்குரைப்ப அவன் தாமக்கண்ணன்முதலிய அசுரவீரர்களை யேவ, அவர்கள் நெருங்கியபோது அபிராமிமுதலிய சத்தமாதர்களைத் தந்து அவர்களைப் போரில் வதைத்ததைக் கேள்வியுற்று நிகம்பனென்னு மசுரேந்திரன் சேனைகளோடு போர்க்கு வந்து அவனுமிறந்தபின் அவன் மூத்தோனாகிய சும்பனும் போரில் வந்து மடிந்தனன்.

அது கேட்ட அவர்கள் மருகனாகிய இரத்தவீசனென்னும் அசுரன் போர்க்கு வந்தகாலையில் சத்தமாதர்களாயுத்தால் தொலைப்புண்ட அவனுடல் சிந்தும் ஒவ்வோ ரிரத்தத்துளியிலும் அசுரவீரர்கள் பலர்தோன்றி எங்கும் போர்செய்தலை அச்சத்தமாதர்கள் கண்டதிகயித்த உமாதேவியார்க்குக்கூற, உமாதேவியார் மாயையானது அவ்வுமாதேவியார் கோபமுற்றுத்திரண்டு ஒருவடி வெடுத்தாற்போலக் காளியென்னும்

பெயர்கொண்டு தோன்ற அக்காளியை நோக்கியருளி நாம் அவனோடுபோர் செய்யும் போது சிந்துமுதிரத்தையும் தசையையும் வீழாது கபாலத்திலேநிதியருந்துகவென்று கூறியப்பணியில் நிறுத்தியவனையும் வதைத்துக் காளியைநோக்கி நீ தேவர்களை யவருலகிற் குடியேற்றினாய் நீ யவர்க்கும் வேண்டி யாங்குவரங்களைத்தந்து வடாரணிமமாகிய திருவாவங்காட்டிற்குச்சென்றுஅங்குப் பெருமானாரோடு நடனஞ்செய்க என ஏவினார் என்பது வரலாறுதலால்கடவுளர் கருமப்பொருட்டுணையிம்முறையழைத்தேன் என்றார்.

(கச)

ஃகவுரந்நமபெறுமாறுனக்குரைப்பல்
வெற்றிடமின்றியெங்கணுநிறைந்துபரவெளிப்பரப்பிடைமேவும்
பெற்றியன்யானேயாயினுந்தகைசால்பீடியர்தலங்களின்மாட்டு
மற்றமின்மறையோரகத்தினுமுலவாவருள்சுரத்தினிதுவீற்றிருப்பேன்.

(இ - ள்.) அது பின்னர் தெளிதி - அதனைப் பின்னர் நீ யுணர்வாய், கவுரம் நிறம்பெறும் ஆறு உனக்கு உரைப்பல் - நீ கவுர நிறம்பெறும் வண்ணமுனக்குக் கூறுவன், வெற்றிடம் இன்றி - இடையிடில்லாமல், எங்கணும் நிறைந்து பரவெளி பரப்பு இடைமேவும் பெற்றியன் யான்-எங்கும் நிறைந்து சிதாசாசப்பரப்பிலமரும் தன்மையன் யான், ஆயினும் - யான் இத்தன்மையனானாலும், தகைசால் பீடி உயர் தலங்களின் மாடு உம் - பொலிவுமிக்க பெருமையாலுயர்ந்த தலங்களிடத்தும், அற்றம் இல் மறையோர் அகத்தினும் - குற்றமில்லாத வேதங்களையுணர்ந்த அந்தணர் கள் மனத்திலும், உலவாத அருள் சுரந்து இனிது வீற்றிருப்பேன் - அழிவில்லாத கருணைசுரந்து இனிதாக நிகரற்றமர்வேன்.

பின்னர் நிகழ்தல் யான் விளித்த காரணத்தால் நீயேயுணர்வாய் என்பார் அது பின்னர்த் தெளிதி யெனவும், யான் சர்வஞ்ஞத்துவன் என்பார் வெற்றிட மின்றி யெங்கணு நிறைந்து எனவும், யான் ஞானவடிவின் என்பார் பரவெளிப்பரப்பிடை மேவும்பெற்றியன் எனவும், யான் இத்தன்மையனாயினும் ஆன்மாக்களுணர்ந்துய் தற்பொருட்டுத் திருமேனிகொண்டு திருத்தலங்களிலும் வேதாகமங்களையுணர்ந்து என்னை வழிபட்டுப் பூசிக்கு மறையவர் மனத்திலும் நீக்காதிருப்பேனென்பார் தகைசால் பீடியர் தலங்களின் மாட்டும் அற்றமின் மறையோரகத்தினுமுலவாவருள் சுரத்தினிது வீற்றிருப்பேன் எனவுங் கூறியருளினானெனக் கூறினார். கவுர நிறம் கருமையும் வெண்மைங் கலந்த நிறம் எனவுங் கூறுவர்.

(கடு)

மேம்படுமவற்றினுத்தமத்தளிகளவிகியுளிமறைநெறியொழுக்க
மோம்பிமிக்குயர்ந்தோருள்ளமுமெனக்குச்சிறந்தனவவற்றினுமேலாய்த்
தேம்பொழில்வேலிக்காசிமாநகரும்யோகிகள்சிந்தையுஞ்சிறந்த
வாம்பகரவற்றிற்காஞ்சியமுண்மையடியவருள்ளமுஞ்சிறந்த.

(இ - ள்.) மேம்படும் அவற்றினும் - மேம்பட்ட அத்திருத்தலங்களிலும், உத்தமத்தளிகள் - மேம்பட்ட தலங்களும், விதி உளி மறை நெறி ஒழுக்கம் ஒம்பி மிக்கு உயர்ந்தோர் உள்ளமும் எனக்கு சிறந்தன - முறையால் வேதாகமங்களின் நெறியில் வழுவாமல் நின்று மிசவும் உயர்ந்தவரது மனமும் மேம்பட்டன, அவற்றினும் மேல் ஆம் - அவைகளிலு மேம்பட்டதாய், தேம்பொழில் வேலிகாசிமாநகரும் யோகிகள் சிந்தையும் சிறந்த ஆம் - தேன்சிந்துஞ் சோலைகளை வேலியாகவுடைய காசியென்னுந் திருநகரும் சிவயோகிகளிடையமு மேம்பட்டனவாம், பகர் அவற்றில் காஞ்சியும்

கடு

உண்மை அடியவர உள்ளமும் சிறந்த - அவைகளிலுங் காஞ்சியென்னுந் திருநகரும் மெய்யடி யவரிதயமும் மேம்பட்டன.

முன்னர் எல்லாத்தலங்களையும் அந்தணரையும் எடுத்துக்கூறி, அவற்றிலும் காசியும் வேதாகம வொழுக்கங்களினின்றியர்த்தோரிதயமு மேம்பட்டனவெனவும், அவற்றிலும் காஞ்சித்திருநகரும் அடியவருள்ளமுஞ்சிறந்தன வெனவும் ஒன்றற்கொன்று யர்ச்சி கூறுதலால் மேன்மேலுயர்ச்சி நவீற்சியணி. (கசு)

தகைபெறுமவற்றின்வேறெனக்கினியதானமற்றெங்கணுமில்லை நகைமலர்க்கொடியேயந்கரெய்திநயந்தெனையருச்சுனையாற்றி மிகையறுதவத்தான்வேட்டவாபெறுதியென்றலும்விளங்கிழையுமையாள் பகைவினை துரக்குங்காஞ்சியினெய்திப்பஞ்சதீர்த்தக்கரை ஞாங்கர்.

(இ - ள்.) நகைமலர் கொடியே - விளங்கும் பூங்கொடிபோல் வாய், தகை பெறும் அவற்றின் வேறு எனக்கு இனியதானம் ஏங்கண்ணும் இல்லை - பொலிவுவாய்ந்த அவைகளிலும் வேறேயெனக்கு மகிழ்ச்சி தருமிடமெவ்விடத்திலுமில்லை, அந்நகர் எய்தி எண்ணையந்து அருச்சினை ஆற்றி - அத்திருநகரையடைந்து என்னையருச்சித்து, மிகை அறுதவத்து ஆன்வேட்ட ஆறுபெறுதி என்றலும் - தனக்கு மற்றொன்று மேம்பட்டதொழிந்த தவத்தினால் நீவிரும்பியவண்ணம் அடைவாயென்றருள, விளங்கு இழை உமையாள் - விளங்கும் ஆபரணத்தையணிந்த உமையம்மை, வினை பகைதூர்க்கும் காஞ்சியின் எய்தி - இருவினையென்னும் பகையைத் தன்னையடைந்தவர்களுக்கு ஓட்டிங் காஞ்சியென்னுந் திருநகரையடைந்து, பஞ்சதீர்த்தம் கரை ஞாங்கர் - பஞ்சதீர்த்தக் கரையினருகில். (கசு)

மெய்யடியருள்ளம் போலக் காஞ்சித் திருநகரிருப்பதால் அவற்றின் வேறெனக்கினியதான மற்றெங்கணு மில்லையெனவும், என்னையருச்சித்தல் முதலிய தவத்தினும் மேம்பட்ட தவம் வேறின்மையால் மிகையறுதவத்தான் எனவும், அத்தவத்தால் எண்ணிய எண்ணியாங்க டைதல் கூடுமாதலால் வேட்டவா பெறுதியெனவும், இருவினையும் பிறவிக்குவித்தாதலால் பகைவினையெனவும் கூறினார்.

மாதவம்மியற்றிப்பொன்னுருப்பெற்றுக்கவுரியாய்வயங்கினளினைய மேதகுமிறும்பூதென்னெனப்புக்ல்வேன்வெறிமலர்ப்பங்கயத்தவசின் மாதர்வாணகையாயென்றெடுத்துரைத்தான்மந்தரமலமரச்சுழற்றி ஓதநீரளக்கரமுதெடுத்திமையோர்க்கூட்டியபெருந்திறற்குரிசில்.

(இ - ள்.) மந்தரம் அலமரசுழற்றி - மந்தரகிரி மத்தாகச்சுழலத் திருப்பி, ஓதம் நீர் அளக்கர் அமுது எடுத்து இமையோர்க்கு ஊட்டிய பெருந்திறல் குரிசில் - வெள்ள மயமாகிய கடலைக்கடைந்து அமுதினையெடுத்துத்தேவர்களுக்கு ஊட்டிய பெருமைவாய்த்திருமால், வெறிபங்கயம் மலர் தவசின் மாதர்வான் நகையாய் - வாசம் வாய்ந்த தாமரைமலராகிய ஆசனத்திள் வசிக்கும் அழகிய ஒள்ளிய நகையையுடைய திருமகனே, மாதவம் இயற்றி பொன்உருபெற்று கவுரியாய் வயக்கினள் - பெரிய தவத்தைச்செய்து பொன்னுருவாய்ந்து உமையம்மை கவுரியெனத் திருநாமம் பெற்று விளங்கினார், மேதகும்இறும் பூது என் என்ன புகல்வேன் - மேன்மைவாய்ந்த வியப்பினை யென்னவென்று எடுத்துக்கூறும் வன்மையேன் (அல்லன் என்றபடி).

தன்னு லெடுத்திக்குற வலியிலனென்பான் என்னென்புகல்வேன் என்றான். எவன் என்னும் வினாவிற்குறிப்பு வினைமுற்று இன்மைமேல் நின்றது. பொன்னு ருப் பெற்றமாகத் திறத்தால் வந்த காரணப்பெயரோயாகு எனக் கூறுதலுமுண்டு.() செய்யவள்கேட்டுவியப்புமிக்கூர்ந்துசெப்புவாளென்னையாளுடையாய் ஐயவிச்செயலைக்கேட்டொறுமுலவாவற்புதம்பயக்குமானமன்ற மெய்யுணர்விற்பச்சத்தியஞ்சிவமும்வினைக்குமில்வினைவுகளெல்லா மையறத்தெளிந்தோர்திருவினையாட்டின்வண்மையென்றியம்புவர்மன்றே.

(இ - ள்.) செய்யவள். கேட்டு வியப்புமிக்கூர்ந்து செப்புவான் - திருமகள்கே ட்டு அதியமீதூர்ந்து கூறுகின்றான்,என்னை ஆள்உடையாய்-என்னையாளாக வுடைய இறைவனே, இச்செயலை கேள்சொறும் ஐய உலவாத அற்புதம்பயக்கும் - இச் செயலினைக் கேட்டுத்தோறும் ஐயனென்கெடாத அற்புதத்தினை வினைக்காநிற்கும், மன்றமெய் உணர்வு இன்பம் சத்தியும் சிவமும் வினைக்கும் இவினைவுகள் எல்லாம்- தேற்றமாகச் சத்துச்சித்தானந்தமே திருவுருவாகவுடைய பராசத்தியும் சிவமும் ஆன் மாக்களாய் தற்பொருட்டுக்கருணை கூர்ந்து செய்யுமிச்செயல்களை யெல்லாம், மையற தெளிந்தோர் திருவினையாட்டின் வண்மை என்று இயம்புவர் - ஐயந்திரிபறத்தெளி ந்த மேலோர் இது திருவினையாட்டின்றி மென்று கூறுவர்.

தெளிந்தோர்போக திருவுருவின் செயலை இவ்வாறு கூறுவர் என்றமையால் தெளிவில்லோர் ஏனையோர் போலத் தமக்கெனக் கொண்ட திருவுருவெனக் கூற நிறலால் உபலக்கணம், அதனைப்பின்னர்க் காண்க. (கக)

இற்றலாற்காமற்காய்ந்துமுற்றுணர்ந்துவரம்பிவின்புடையவிசனுக்கு மற்றெவனுளதோவல்வினையாட்டுமுலகெலாமுய்யுமாதன்றே அற்றெனவுணராக்கயவர்கள்காமத்திறமெனக்கருதுவரனையர் பெற்றியையாரேதெளிதரற்பாலார்பிறங்கொளிமணிரிதற்குரிசில்.

(இ - ள்.) பிறங்கு ஒளி மணி நிறம் குரிசில் - விளங்கு மொளிவாய்ந்த நீலம ணிபோல நிறம்வாய்ந்த இறைவனே, இற்று அல்லாமல் - இதுவல்லாமல், காமன் காய்ந்து முற்று உணர்ந்து வரம்பு இல் இன்பு உடைய ஈசனுக்கு - மனத்தனைச் சினந்தெரித்து முழுதொருங்குணர்ந்து அளவிறந்த இன்பத்தையுடைய இறைவனு க்கு, மற்று எவன்உளதோ - தனக்கெனவொன்றுளதா, அவினையாட்டும் உலகுஎல் லாம் உய்யும்ஆறு அன்றே - அத்திருவினையாடலும் ஆன்மாக்களெல்லா முய்யும் பொ ருட்டல்லவா, அற்றுஎன உணராத கயவர்கள் - ஆன்மாக்களின் பொருட்டென வுணராத கீழ்மக்கள், காமம் திறம் என்ன கருதுவர் - இதுகாமப்பகுதியெனக் கருது வர், அனையர் பெற்றியை தெளிதரல் பாலார் யார் - அச்சிவஞ்சத்தியின் செயலைத் தெளிந்து கூறும் பகுதியையுடையவ ரெவர்.

அநாதிபோதமுடைமையும், சர்வஞ்ஞத்துவ முடைமையும், திருப்பதியுடைமை முடைய இறைவனென்பான் காமற்காய்ந்து முற்றுணர்ந்து வரம்பிவின்புடைய விசனுக்குளவும், இறைவனுக்குஇஃதோர் திருவினையாட்டன்றியியல் பாகவேபாசங்க ளில் னின்று நீங்கினோனுக்கு வேறுண்டோஎன்பான் இற்றலால் மற்றெவனுளதோ வேனவும், நிர்விகாரமாயுள்ளவிவர்கள் பால் இதுநிகழ்ந்தது ஆன்மாக்களாய்தற்பொ ருட்டென்பான்அவ்வினையாட்டுமுலகெலா முய்யுமாதன்றே யெனவும், இதனையுண ரார் ஏனைத்தேவர் செயல்போலக் காமத்திறனெனக் கூறுவர் என்பான், அற்றெனவு

காமத்திறமெனக் கருதுவர் எனவும், அவ்வாறுணர்வோர் அரியர் என்பாள் அனையர் பெற்றியையாரேதெளிதரற்பாலார் எனவுங்கூறினான்.

இவ்வாறு கூறுதலை,

“ போகியா யிருந்துயிர்க்குப் போகத்தைப் புரிதலோரார்

யோகியா யோகமுத்தியுதவுதலதுவு மோரார்

வேகியானுற்போற் செய்தலினையினை வீட்டயோரலார்

ஊகியா மூடரெல்லாமும் பரினொருவனென்பர்” எனவருஞ்சிவஞான சித்தியாரால்உணர்க. (௨௦)

நிலையியற்பொருளுமியங்கியற்பொருளுகிலைபெறத்தொழிற்படுத் துடைய தலைவனங்கவனேபனிவரைப்பிராட்டிதன்னையினையுமிடப்பான் மலரணைப்புத்தேடன்னையுமெனையும்வலப்புடைக்காலருத்திரனைக் கலைமகடனையுமுளத்திடைத்தந்தான்காததுயிர்த்தழிப்பதுகருதி.

(இ - ள்.) நிலை இயற் பொருளும் இயங்கியற்பொருளும் நிலைபெறத்தொழிற்படுத் து உடைய தலைவன் அவனே - அசரப்பொருளும் சரப்பொருளும் தத் தம் நிலையி னிற்க அங்கவற்றின் வினைக்கீடாகத் தொழிற்படுத்தும் இறைவன் அச்சிவபெரு மானே, பனிவரைபிராட்டி தன்னையும் நின்னையும் இடப்பால் - இமமலையிறேன் றிய உமையம்மையையும் உன்னையும் இடப்பாலிலும், மலர் அணைப்புத்தேள் தன்னையு ம்என்னையும் வலப்புடை-தாமரை மலரை ஆசனமாகவுடைய பிரமனையும் என்னையு ம் வலப்பாலிலும், காலருத்திரனை கலைமகள் தனையும் உளத்து இடை-காலருத்திர மூர்த்தியையும் நாமகளையும் தனது திருவுளத்திலும், காத்து உயிர்த்து அழிப்பது கருதி தந்தான் - ஆன்மாக்களைக் காத்துப்படைத்து அழித்தலைக் கருதிப் படைத்த னன்.

ஆன்மாக்களிருவினைகளுக்கீடாக நிலையியற்பொருளும் இயங்கியற்பொருளுமா கியசராசங்களைத்தொழிற்படுத்தும்இறைவன்அச்சிவபெருமானையாதலால்நிலையியற் பொருளுமியங்கியற்பொருளு நிலைபெறத்தொழிற்படுத்துடைய தலைவனங்கவனே எனவும்,அவ்வாறுதொழிற்படுத்தக்கீடாகஅவ்வான்மாக்களுக்குத் தத் தம் போகதுகள் விக்கும் காத்தற்றொழிலையுடைய உன்னையிடப்பாலிலும், அப்போகம்,துகர்த்தருரிய உடம்பைத்தரும் படைப்புத்தொழிலையுடையபிரமனை வலப்பாலிலும்,காத்தல படைத்தலெண்ணுற் தொழிலிப்பட்ட ஆன்மாக்களின் இளைப்புஒழித்தற்றொழிலாகிய அழித்தலையுடைய உருத்திரமூர்த்திபைத் திருவுளத்திலும் படைத்தாளுதலால் இடப்பால் வலப்புடை உளத்திடை காத்துயிர்த் தழிப்பது கருதித்தந்தனன் எனவுங்கூறினான்.

அகிலமூர்தானையருட்டொழிநடாத்துமாங்கவற்கெவற்றினுஞ்சால மிகுபெருங்காதலுமையவளிடத்தும்விரவுநின்னிடத்தினுமன்றே முகிலுறழ்கூந்தலவளெனநீயுமுதலவனையுன்னடியேற்கு மகிழ்வுமீக்கினைப்பவவ்வுருப்பெறுதியென்றனன்மலரணைக்கிழத்தி.

(இ - ள்.) அகிலமும் தானே அருள்தொழில் நடாத்தும் ஆங்கு அவற்கு-யாவும் தானாய்த் தனது திருவருளால் அம்முத்தொழில் நடாத்தும் அவ்வினைவனுக்கு, எவற்றினும் சாலமிகுபெருங் காதல் உமையவளிடத்தும் விரவுநின் இடத்தினும் அன்றே - தானாயுள்ள எப்பொருளினும் மிகவும் பெரியவிருப்பம் உமையம்மையிடத்

திலும் அவனிடப் பாகத்திற்குலந்த வுன்னிடத்திலு மல்லவா, (ஆதலால்) முகில் உறழ் கூந்தல் அவனென நீயும்முதல்வனே - மேகத்தையொத்த கூந்தலையுடைய அம்முதல்வியைப்போல நீயும் முதல்வனல்லவா, உன் அடியேற்கு மகிழ்வுமிக்கினே ப்ப-உனது அடியேனாகிய எனக்கு மகிழ்ச்சிமீதுர, மலர்னைக் கிழத்தி அ உருபெறுதி என்றன் - தாமரைமலரை யிருக்கையாகவுடைய திருமகள் அத்திருவுருவைப் பெறுவாயென்றன்.

யாவந் தானும் நின்றலால் எவற்றினுமெனவும், எப்பொருளிலும் விருப்பமுடையோனென்பான் எவற்றினு மெனவும், அப்பொருள்களினும் உமையம் மையிடத்தும் உன்னிடத்தும் மிக்கவிருப்பின் என்பான் சாலமிகுபெருங்காசலுமையவனிடத்தும் விரவுநின்னிடத்தினு மன்றே எனவும், அவ்விறைவன்விருப்பிற்குக் கொள்கலனாய் உமையம்மை நின்றலால் முதல்வியானாற்போல நீயும் ஒரு சேரநின்றலால் முதல்வனவையென்பான் முகிலுறழ் கூந்தலவனென நீயுமுதல்வனே எனவும், அம்முதல்வியேட்ட நிறம் தந்ததுபோல நீயும் முதல்வனாதலால் உன்காளநிறம் நீங்கச் செந்நிறம் உனக்குந்தருவா னென்பான் பெறுதியெனவும், நீஅவ்விறைவன் இடப்பாவிற்றேன்றியது போல நானும் அவன் வலப்பாவிற்றேன்றிதலால் நான்வேட்டவரந் தருவா யென்பான் உன்னடியேற்கு மகிழ்வுமிக்கினேப்பனவும், பொன்னிறமும் செந்நிறத்துடங்கு மென்பான் அவ்வுருப் பெறுதிஎனவுங் கூறினான். (உஉ)

விளங்கிழைமாற்றமச்சுதன்கேளாவெகுண்டுவிளங்கும்ஆபரணத்தையணிந்த திருமகள்கூறிய வார்த்தையைத் திருமால் கேட்டுச்சினந்து, நின்மனக் கருத்து இதுவேல் - உன் எண்ணம் இதுவானால், களங்கனி அனையேன் தன்னுடன் இந்நாள்காறும் - களங்கனியையொத்த கரிய நிறத்தையுடைய உன்னோடு இந்நாள்காறும், பொலம் சுடர்நிறத்தாய் நீ - பொன்போலவிளங்கும் செந்நிறமுடைய நீ, வளம் கெழும் இன்பம் என்னணம் துகர்ந்தாய் - வளமிக்க போகவின்பத்தை எவ்வாறு திளைத்தாய், இனி செக்கர்வான் உருவம் உளம்கொளப் பெறுகேன் என்று - இனிச் செக்கர்வானதையொத்த திருவுருவத்தை உன் மனத்துக்கியையப் பெறுவேனென்று அத்திருமுகக்குக்கறி, ஊங்குகதுமென சுந்தனன் - அவ்விடத்து விரைந்து மறைந்தான். (உஉ)

(இ - ன்.) விளங்கிழைமாற்றம் அச்சுதன் கேளாவெகுண்டு-விளங்கும்ஆபரணத்தையணிந்த திருமகள்கூறிய வார்த்தையைத் திருமால் கேட்டுச்சினந்து, நின்மனக் கருத்து இதுவேல் - உன் எண்ணம் இதுவானால், களங்கனி அனையேன் தன்னுடன் இந்நாள்காறும் - களங்கனியையொத்த கரிய நிறத்தையுடைய உன்னோடு இந்நாள்காறும், பொலம் சுடர்நிறத்தாய் நீ - பொன்போலவிளங்கும் செந்நிறமுடைய நீ, வளம் கெழும் இன்பம் என்னணம் துகர்ந்தாய் - வளமிக்க போகவின்பத்தை எவ்வாறு திளைத்தாய், இனி செக்கர்வான் உருவம் உளம்கொளப் பெறுகேன் என்று - இனிச் செக்கர்வானதையொத்த திருவுருவத்தை உன் மனத்துக்கியையப் பெறுவேனென்று அத்திருமுகக்குக்கறி, ஊங்குகதுமென சுந்தனன் - அவ்விடத்து விரைந்து மறைந்தான். (உஉ)

கச்சிமாநகரமெய்துவீராட்டகாசகல்வரைப்பினுக்கெதிராவச்சிவன்வீரநகைதிரண்டனையசுக்கரதீர்த்தமுண்டாக்கி முச்சகமேத்துங்கவகையிற்சிறந்தவத்தடமுழ்க்கிரோன்டியறிப்பி பச்சைமால்வதிந்தரன்வதிந்திடம்பச்சைவண்ணனாலயமெனப்பொமால்.

(இ - ன்.) கச்சிமாநகரம் எய்தி வீராட்டகாசவரைப்பினுக்கு எதிராக - காஞ்சியென்னும் பெரிய திருநகரையடைந்து வீராட்டகாசமென்னுந் திருத்தளிக்கெதிராக, அசிவன் வீரநகைதிரண்டால் அனையசுக்கரதீர்த்தம் உண்டாக்கி - அச்சிவபெருமான் வீரநகைதிரண்டாலொத்த சுக்கரதீர்த்தமொன்றமைத்து, முச்சகம் ஏத்தும்

உங்கையில் சிறந்த அத்தடமுழி - மூன்றுலகமும் வணங்கும் உமையம்மையாற் சிறந்த அத்தீர்த்தத்திற்படிந்து தவஞ்செய்து, பச்சைமால் வதிந்தான் - பசியநிறம்பவாய்ந்த திருமால் வசித்தனன், வதிந்த இடம் பச்சைவண்ணன் ஆலயம் என்னப்படும் - பச்சைவண்ணன் ஆலயமென வழங்கப்படும். (உச)

ஆங்கனம்வைகிநாடொறுமீரேழாயிரமளிகெழுபொருட்டுத் தேங்கமழ்கமலங்கொண்டு வீராட்டகாசமாதேவனையருச்சித் தோங்குபேரன்பிறற்றொழுதெழுந்திரப்பவுலப்பருங்கருணைமீக்கூர்ந்து மாங்குயில்பாகனெதிரெழுந்தருளிவழங்கினன்பவளநேர்வடிவம்.

(இ - ள்.) ஆங்கனம் வைகி-அவ்விடத்தில் வசித்து, நாள்தோறும் அளிகெழு பொருட்டு தேங்கமழ் ஈரேழாயிரம் கமலங்கொண்டு - நாள்தோறும் வண்டுசுள் சூழ்ந்த பொருட்டமைந்து தேன்கமலும் பதினாலாயிரம் தாமரைசுள்கொண்டு, வீராட்டகாசமாதேவனை அருச்சித்து - வீராட்டகாசத்திலெழுந்தருளிய இறைவனை யருச்சனை செய்து, ஒங்குபேர் அன்பில் தொழுது எழுந்து இரப்ப - முறுகிய பேரன்பாற்றொழுது வாழ்த்தியெழுந்துகுறையிரக்க, உலப்பு அறும் கருணைமீக்கூர்ந்து-அளத்தற்கரிய திருவருள் மீதூர்ந்து, மாங்குயில் பாகன் எதிர் எழுந்தருளி - மாங்குயிலிசையை யொத்த சொல்லையுடைய உணாயம்மையை யிடப்பாகத்திலுடைய இறைவன் அத்திருமாலுக்கெதிரே காட்சி தந்தருளி, பவளம் நேர்வடிவம் வழங்கினன்-பவளத்தை யொத்த திருவருவத்தைத் தந்தருளினன்.

உமையம்மை அருட்சத்தியாதலால் கருணைமீக் கூர்ந்து என்றார். (உரு)

பொரியரைக்காயாம்போது உறழ்வண்ணங்கழீஇத்துகிர்புரைநிறமெய்திப் பெரிதுளமகிழ்ந்தானையிடைச்சிலநாள்வைகிமீண்டாவண்ணப்பெருமான் விரிதிரைத்தீம்பாற்கடலகத்தணுகிவினாமலர்க்கிழத்தியோடிணங்கித் தெரியிழைத்திருவேகாண்டிநீபவளச்சேயொளிதலைக்குமில்வடிவம்.

(இ - ள்.) பொரி அரைகாயாம்போது உறழ்வண்ணம் கழீ இதுகிர்புரைநிறம் எய்தி - பொருக்குப்பொருத்திய தூரையுடைய காயாமலரை யொத்த நிறத்தினின்றும் நீங்கிப் பவளத்தையொத்த நிறம்பாய்ந்து, அரவு அனை புத்தேள் பெரிது உளம் மகிழ்ந்தான் - சர்ப்பசயனத்தையுடைய திருமால் மிகவும் மனமகிழ்ந்து, ஆயிடை சிலநாள் வைகிமீண்டு - அவ்விடத்துச் சிலநாள் வசித்து அங்கு நின்றந்திரும்பி, திரைவிரிதீம்பால் கடல் அகத்து அணுகி - அலைவிரிந்த இனியபாற்கடலிடத்துள்ள போகமாபுரத்தை அடைந்து, விரைமலர்கிழத்தியோடு இணங்கி-வாசமிக்க தாமரை மலரில்வசிக்கும் திருமகளோடு கலந்து, தெரிஇழைதிருவே - சிறந்த ஆபரணத்தை யணிந்த திருமகளே, பவளம்சேய் ஒளிதழைக்கும் இவடிவம் நீகாண்டி-பவளம் போலச் செந்நிறங்களிந்த இவ்வுருவத்தை நீபாராய். (உச)

கச்சறப்பண்ணத்துபுலபாரந்தெழுந்தகதிர்மணிமுலையினுய்துவென னிச்சையாற்பெற்றேன்விழைந்தவாரென்மாட்டின்னலறுகொளக்கேட்டுப் பச்சிளந்தோகையிற்றிறமடி களிச்சையாற்படைத்ததேன்மாய விச்சையேபோலுநிலைமையன்றெனக்கீ தென்பயன்விளைத்திடமென்றான்.

(இ - ள்.) கச்ச அறபணத்து புடைபாரந்து எழுந்த கதிர் மணிமுலையினுய்-கச்ச க்கிழியப் பருத்து அயலிற் பாரந்து ஒங்கி விளங்கும் முத்துமாலையை யணிந்தமுலையி

னும், இது என் இச்சையாற்பெற்றேன்-இது எனது இச்சையாற்பெற்றேன், விழைந்த ஆறு என்மாடுஇன்னலம் நுகர் என-நீ விரும்பிய வண்ணம் என்னிடத்து இனியபோகம் நுகராயென்றருள, பச்சினம் தோகைகேட்டு - பசிய இளமைவாய்ந்த மயிலையொத்த திருமகள் கேட்டி, அடிகள் இச்சையால் இந்நிறம் படைத்ததேல் - தேவநீ இச்சாசத்தியால் இந்நிறத்தைப் பெற்றதாயின், மாயவிச்சையே போலும்-மாயவித்தைபோலும், எனக்கு ஈது நிலைமை அன்று - எனக்கு இது நிலையல்ல, என்பயம் விளைத்திடும், என்றான் - எனக்கு யாது இன்பந்தருமென்றனன்.

திருமால் போகத்தையே கருதினவனொதலால்அப்போகக்குறிப்புத்தோன்றக் கச்சுறப்பணைத்துப் புடைபரந்தெழுந்தகதிர் மணிமுலையினும் எனவும், நீ விரும்பியது செந்நிறமாதலால் அவ்விருப்பம் கைகூட்ட இந்நிறம் என்னிச்சையாற் பெற்றேனென்பது தோன்ற என்னிச்சையாற்பெற்றேன் எனவும், நீ விரும்பியது செந்நிறமாதலால் இனி என்னோடு போகதூர்த்தற்குத் தடையின் மென்பது தோன்ற விழைந்தவாறென்மாதெனவும், யான் முன்னர்க் கருநிறமுடைமையால் என்னோடு நுகர்ந்தபோகம் உனக்கு மகிழ்ச்சிவிளைக்காதென்பது தோன்ற இன்னல நுகரென எனவும், இத்திருமால் வஞ்சத்தில் வல்லோனாகலால் இவன் பெற்றஇந்நிறம் உண்மையன்றென்பதுதோன்றஅடிகேளிச்சையாற் பெற்றதுமாய விச்சையே போலும் எனவும், இச்சையால் வந்த இந்நிறம் என்றும் உள்ளதல்ல தென்பது தோன்ற நிலையன்றெனவும், இச்சையாலென்றமையால் இந்நிறம் மெய்யன்றென்பது எனக்கு விளைந்தமைதோன்ற என் பயன் விளைத்திடமெனவுக் கூறினான். (உஎ)

பாய்சிறைக்கலுழப்புள்ளரசுகைக்கும்பஹலைச்சேக்கையன்வெருளாநீயினியிருந்தைவண்ணமாகென்னச்சபித்தலுநேரிழைமேனிச்சேயொளிகருகக்கண்டுளம்பதைத்தாள்சிறியனேன்செய்பிழைபொறுத்திங்கேயுமிச்சாபந்தவிர்த்தருள்பொறையாள் கொண்கனையென்றடிபணிந்தாள்.

(இ - ள்.) பாய்சிறை கலுழப்புள் அரசு உகைக்கும் பஹலைச்சேக்கையன் வெருளா - பரவிய சிறகையுடைய கருடனை ஊர்தியாக நடத்தும் ஆதிசேடனைச் சயனமாக வுடைய திருமால் கேட்டுக்கோபித்து, நீ இனி இருந்தை வண்ணம் ஆக என்ன சபித்தலும் - நீ இனி கரியின் வண்ணம் ஆகக்கடவாயென்று சபிக்க, நேரிழைமேனிசேய் ஒளிகருககண்டு உளம் பதைத்தான்-திருமகள் தனது மேனிசெந்நிறம் கருநிறம் வாய்ப்பக்கண்டு மனம் பதைத்தனன், சிறியனேன் செய்ய்பிழை பொறுத்து இங்கு ஏயும் இச்சாபம் தவிர்த்தருள் - சிறியேன் செய்யும் பிழையைப் பொறுத்து இவ்விடத்தமைந்தஇச்சாபத்தைத் தவிர்த்தருளாய், பொறை ஆள்கொண்கனே என்று அடிபணிந்தான்-பொறுமைவாய்ந்த எனது தலைவனே என்று திருமாலையணங்கினான்.

கருடன் பறவைவடிவாயினும் வேதவடிவின்னென்பது தோன்றக் கருடப்புள்ளரசு எனவும், தன்னைப்போலலகினைத் தாங்குந் தொழிலுடைமை தோன்றப்பஹலைச்சேக்கையன் எனவும், இவ்வாற்றலுடையோன் சாபம் தன்னையொத்தோர் மாட்டுஞ் செல்லு மென்பது தோன்ற நீ இருந்தை வண்ணமாகெனச் சபித்தலுநேரிழைமேனி சேயொளிகருகக் கண்டினம் பதைத்தான் எனவும், நீ அனைத்துயிரையுந்தாங்கும் அருண்முதல்வனென்பது தோன்றப் பொறையாள் கொண்கனே எனவும், அவ்வுயிருள் யானுமோருயிராதலால் என்னையுந்தாங்காய் என்பது தோன்ற அடிபணிந்தான் எனவுக் கூறினான். (கஎ)

‘விதமுனை கடந்ததிகிரியோனிரங்கிச்சிற்றத்தால்விரைந்துனைச்சபித்தே
னம்முறையாற்றற்கிரிநிறம்பெற்றபாயினுமுன்னையின் விழைய
வெம்முலைப்போகமெனக்குளதாகவெருவலையெனத்தழிஇக்கொள்ளச்
செம்மலர்த்திருவுமடியிணையிறைஞ்சித்திருந்துதன்னிருக்கையுட்புக்கரள்.

(இ - ள்) தெவ்முனைகடந்த திகிரியோன் இரங்கி - போர்முனையுக்கட
ந்த சுதரிசனமென்னுஞ் சக்கரத்தையேந்திய திருமால் திருவுளம் இரங்கி, சீற்ற லத்
தால் விரைந்து உன்னை சபித்தேன் - கோபத்தால் விரைந்து உன்னைச்சபித்தனன்
அம்முறை ஆற்றால் கிரிநிறம் பெற்றாய் ஆயினும் - அச்சாபவழியால் கரிபோலக்கரு
நிறம்வாய்ந்தாயாயினும், முன்னையில் விழைப - முன்னையிலும் மேம்பட, வெம
முலைபோகமெனக்குளதாக-விருப்பந்தரும் தனபோகமெனக்குலண்டாக்கக்கடவது,
வெருவரேல் என தழிஇக்கொள்ள-இச்சாபத்திற்குச் சிறிதும் அஞ்சதலொழிகவெனத்
திருமால் தழுவிக்கொள்ள, செம்மலர் திருவும் அடியினை இறைஞ்சிதிருந்து தன்னிரு
க்கையுட்புக்கரள் - செந்தாமரையில் வசிக்கும் திருமகளும் அத்திருமால் து இரண்டு
திருவடிகளையும் வணங்கித் திருந்தியதனது கோயிலுட்புகுந்தான்.

காத்தற்றொழிலுக்குத் தேவர்மக்கள்முதலியோருக்கு அசுரர் முதலியோரால் வரு
ந்திங்கினை யொழித்தல் கடனாகலால் தெவ்முனைகடந்த எனவும், காத்தற்குக் கட்க
முதலிய பஞ்சாயுதங்களிருப்பினும் அவற்றுட்சிறந்தது சிவபெருமானிடத்துப் பெ
ற்றசக்கரம் சிறந்ததாதலால் திகிரியோபெனவும், என்றந்தோலாத வீரமுடையனாயி
னுங் கருணையுடைமை காத்தற்றொழிலாலாதலால் இரங்கினனவும், தாமென்றுங்கோப
முடைமையால் செற்றத்தாலெனவும், உன்கருத்து இக்கருநிறத்தால் போகஞ்சுருங்
குமே என்றதாதலால் முன்னையின்விழைய வெம்முலைப்போகம் எனக்குளதாக என
வும், உன்ருத்து முற்றுப்பெற அருள்செய்தமையால் வெருவலெனவுங் கூறினான்.

புக்கபிளங்கட்பாங்கியர் தம்மோடுசாவினள் புதுநருக்கான்று
நக்கபூஞ்சோலைக்காஞ்சிமாநகரைநண்ணியாங்கினைவழிகளிற்ப்பத்
திக்கொலம்பரசத்திகமுலகாணித்தீர்த்தநீர்த்தடங்கரைமாதே [ள்.
மைக்குழலுமையாளினிதமர்ந்தருளித்தவஞ்செயும்வரைப்பினைக்கண்டா

(இ - ள்.) புக்கபிள் - தன்நிருக்கோயிலுட் சென்றபின், அங்கண்பாங்கியர்
தம்மோடு உசாவினள் - அவ்விடத்துத் தனதுபாங்கியரோடு வினவி, புதுநருக்கான்று
நக்கபூம் சோலை காஞ்சிமாநகரைநண்ணி - புதியதேசைச்சிந்தி விளங்கிய மலர்கள்செ
றிந்த சோலைகள்கூற்த காஞ்சியென்னுந் திருநகரையடைந்து, ஆங்கு இணையழிக
ளிற்ப்ப - அத்திருநகரில் தனது இரண்டுகண்களுங் களிகூர, திக்குளஸ்ஸாம் பரசதி
கழ் உலகாணித்தீர்த்தம் தடகரைமாடு-எட்டுத்திக்குகளும் வணங்கவிளங்கும் உல
காணித்தீர்த்தத்தின் பெரியகரையின் அயலில், மைகுழல் உமையாள் இனிதுஅமர்
ந்தருளி தவம்செயும் வரைப்பினைக்கண்டாள் - மேகம்போலங் கரியகூந்தலையுடைய
உமையம்மை இனிதாகவெழுந்தருளித் தவஞ்செய்யும் எல்லையினைத் திருமகள் கண்
டாள்.

தனதுகோயிலுட்சென்று ஆன்மாக்கள் வேண்டியாங்கருள்செய்யுந் தலம்யா
தென்று பாங்கியரோடு வினவினளென்பார் பாங்கியர் தம்மோடுசாவினள் எனவும்,
காசிமுதலிய தலங்களினும் காஞ்சிமேம்பட்டதென அவர்களுக்கறக்கேட்டனள் என்
பார் காஞ்சிமாநகரைநண்ணி எனவும், அக்காஞ்சித் திருநகர் என்றும் மலர்களம்மலர்

ந்து அவ்வப்பருவத்திற்செறிந்துள தென்பார் நீக்க பூஞ்சோலை எனவும், அந்நகர்வு
ய் உமைதவஞ்செய்யும் பேறுளதென்பார், திக்கேலாம் பரசத்திகழும் எனவும் கூறி
னார்.

அணையநல்வரைப்புதுண்பிலமாகியருட்பரவெளியதாய்ந்திகழுங்
கணைகடலுமிக்கைநிலமகட்டுந்தித்தானமாங்கமழ்நறுங்கடுக்கைத்
தனிமுதற்பிரமந்தனக்கொருவடிவாந்தாழ்முதுமையவட்கடியா.
வினைதடிமூலத்திருவுருவதுவேவிளங்கொளிக்காஞ்சியும்பதியுள்.

(இ - ன்.) விளங்கு ஒளி காஞ்சி அம்பதியுள் - விளங்கும் பிரகாசத்தையுடைய
காஞ்சிநகரத்தினில், அணைய நல் வரைப்பு - அந்தநல்ல இடம், துண்பிலம் ஆகி அருள்
பரவெளியதாய் திகழும் - துட்பமாகிய பிலமாகி அருள்தரும் பரமாகாசமாய் விளங்
கும், கணைகடல் உடுக்கை நிலமகட்டு உந்தித்தானம் ஆம் - சத்திக்கின்றகடலை
ஆடையாகவுடுத்த பூமிதேவிக்குக்கொப்பூழாகிய இடமாம், கமழ் நறுங் கடுக்கை தனி
முதல் பிரமம் தனக்கு ஒரு வடிவு ஆம் - நறுமணங்கமழும் கொன்றைமாலையையணி
ந்த தனிமுதலாகிய இறைவனுக்கு ஒப்பற்றவடிவமாகும், அடியார் வினை தடும் சாழ்
குழல் உமையவட்கு மூலத்திருவுரு அதுவே - அடியாருடைய வினைகளைக்கெடுக்கும்
நீண்டகூந்தலையுடைய உமாதேவியாருக்கும் அதுவே காரணத்திருவுருவமாம். (எ-று.)

காஞ்சித்திருப்பதியுள் அந்த நல்ல இடம் பிலவடிவமாய் பரமாகாசமாய்த்தோன்
றும். பூமிதேவிக்கு உந்தித்தானமாகும். சிவபெருமானுக்கு ஒப்பற்ற திருவுருவமா
கும், உமாதேவியாருக்குக் காரணமாகிய திருவுருவமதுவே யாகுமென்றதென்க.

சிவயோகிகள் சிவஞானத்தாற்காணும் பரவெளியேயன்றி ஏனையோர் ஊனக்க
ண்ணாற் காணுந்தரத்தன்றாகலான் துண்பிலமாகி எனவும், அதுவே அருளாகிய பரா
சத்தியின் சொருபமாய் விளங்கலான் அருட்பரவெளியதாய்த்திகழும் எனவும், அகோ
சரவடிவாகிய பராசத்தியின்றாளாலே கோசரப்பொருளாகிய சகலத்தவங்களும்தோ
ன்றுதற்குக் குடிலா ரூபமாயிருப்பதால் நிலமகட் குந்தித்தானமெனவும், நிஷ்களசிவ
ம் சதாசிவாதி ரூபங்களெடுப்பதற்கு அக்குடிலாசத்தியே யிடமாயிருத்தலால் தனி
முதற் பிரமந்தனக்கொருவடிவாம் எனவும், அன்பர்பொருட்டு இறைவனிச்சையாற்
கொள்ளுந்திருமெனிக்கிசைத்தவாறே சிவசத்தி கிரியாவடிவங்கொள்வதற்கும் அக்கு
டிலாசத்தியே யிடமாயிருத்தலால் அடியார்வினைதடி மூலத்திருவுருவதுவே எனவும்
கூறினார். (ங-ஈ)

குறைவிலாநிறைவாயுண்மையறிவாய்க்கொட்புறுமனமடங்கிடமாய்
மறைமுடிப்பொருளாயின்பமாய்ச்சிவமாய்மாசதவயங்குபேரொளியை
நிறைதவயோகத்தலைவரிவ்வாறுநெஞ்சகந்தேவழிபடுவார்
அறைகடற்பரப்பிற்காஞ்சிமாநகரினாயிடைவழிபடுவாரால்.

(இ - ன்.) குறைவு இல்லா நிறைவாய் - குறைவற்றநிறைவாய், உண்மையாய்
அறிவாய் கொட்புறுமனம் அடங்கு இடமாய் - சத்தாய்ச் சித்தாய் சுழல்கின்ற மனமட
ங்குதற் கிடமாய், மறைமுதல் பொருளாய் - வேதசிரசாகிய உபநிடதப்பொருளாய், இ
ன்பமாய் சிவமாய் மாச அற வயங்கு பேரொளியை - சகவடிவாய் சிவமாய் குற்றமுத

யிலுங்கும் பெரியபிரகாசத்தை, நிறைதவயோகத்தலைவர் - நிறைந்த தவயோகத்தினை யுடையதலைவர், இவ்வாறு நெஞ்சுகத்தே வழிபடுவார் - இவ்வகையாக மனத்தின் கண்ணே வழிபடுவோர், அறைகடல் பரப்பில் காஞ்சி மாநகரில் ஆயிடை வழிபடுவார் - சத்திக்கும் கடல்கூற்றை உலகத்தில் சிறந்த காஞ்சிநகரமாகிய அவ்விடத்தில் வழிபடுவார்கள்.

குறைவற்ற நிறைவாயும் சத்தாயும் சித்தாயும் மனமடங்கிடமாயும் உபநிஷதப் பொருளாயும் ஆனந்தமாயும் சிவமாயும் விளங்கும் பரஞ்சோதியைத் தவத்திற்சிறந்த சிவயோகிகள் இவ்வகையாக இதயமலத்தின்கண் வழிபடுவார்கள். அன்றியும் காஞ்சி மாநகரத்தினும் வழிபடுவார்கள் என்றதென்க.

சிவயோகமே அழியாததவமும் யோகமுமாதலால் நிறைந்தவயோக மெனவும் அச்சிவயோக மியற்றுவோரோ யாவரினுஞ் சிறந்தவராதலால் தலைவனாவும், அவர்கள் வழிபடும் சிவசொருபம் சோதிவடிவாதலால் பேரொளியெனவும், அச்சிவசொருபத்தினிலக்கணம் குறைவிலாநிறைவாகவென்பது முதலாகக் கூறியனவேயாதலால் குறைவிலாநிறைவாயுண்மையா யறிவாய்க் கொட்புறு மனமடங்கிடமாய், மறைமுதற் பொருளாயின்பமாய் மாசறவயங்கு பேரொளியெனவும், அவ்விவக்கணமுடைய சிவ சொருபத்தை யகத்தேவழிபடுவதன்றிப் புறத்தேயும் வழிபடும் அன்புடையவர்தலால் நெஞ்சுகத்தே வழிபடுவார் காஞ்சிமாநகரினுயிடைவழிபடுவா னெனவுக்கூறினார்.

பேரொளியை நெஞ்சுகத்தே வழிபடுவார் காஞ்சிமாநகரினுயிடை வழிபடுவார் என்றதனால் காஞ்சிமாநகரம் ஞானிகளாலேயே வழிபடுஞ்சிறப்பினையுடைய தென் மலுமாம்.

குறைவிலாநிறைவென்றது சிவமன்றி ஒருபொருளு மின்மையையுணர்த்தலால் தன்வயத்தனாதலையும், உண்மையென்றது அழிதலைக்காட்டும் மாயாவடிவத்தை யொழித்து நித்தியத்தைக்காட்டும் அருளுடைமையை யுணர்த்தலால் தூயவுடம்பினனாதலையும், அறிவாயென்றது மறந்து மறத்தியும் அறிவை யொழித்து அறிந்தாங்கரியும் அறிவையுணராததலால் இயற்கை யுணர்வின்னாதலையும், கொட்புறுமனம் அடங்கிடாமையென்றது - எண்ணியவாறெய்தப் பெறுதுமலும் ஆன்மவறிவைச் சிவமன்றென் றொழித்து ஆவ்வான்மவறிவை விளக்கும் அறிவையுணர்த்தலால் முற்றுமுணர்தலையும், மறை முடிப்பொருளென்றது பாசவறிவுக்கெட்டாதென்றொழித்து பத்திரா னத்தையணர்த்தலால் இயல்பாகவே பாசங்களினிங்கிநிறலையும், இன்பமாயென்றது தான் பாசமொழிந்திருத்தலன்றித் தன்னையடைந்தோர்க்கும் அவரை அநாதியே தொடர்ந்த பாசத்தை மோசனஞ்செய்து முததியின்பத்தை யருளுவெனப்பதுணர்த்தலால் பேரருளுடையனாதலையும், சிவமாய் என்றது அமங்கலத்தையொழித்து நித்திய கல்யாணகுணத்தை யுணர்த்தலால் முடிவிலாற்றலுடைமையையும், வயங்கு பேரொளியென்றது பிரிதொன்றால் வருமெவையும் ஆனந்தத்தையடைவதொழிந்து தனது ஆனந்தலேசத்தால் எவரையும் எவற்றையும் ஆனந்திக்கச்செய்கின்றனன் என்றுணர்த்தலால் வரம்பிலின்பமுடைமையையும் விளக்கிய தெனவுமாமென்க.

மேலேச்செய்யுளில் பரவெளியதாய்த்திகழுமென்றதை இச்செய்யுளில் அதன் விளக்கம் இத்தன்மைத் தெனவும் அவ்வொளியைக் காண்போரினையொனவும் விதந்தமைகாண்க.

மாநகரினாயிடை என்பதில் இன் அல்வழிச்சாரியை. அகரச்சட்டு நீண்டிநின்
றது. ஆல் அசை. (௩௨)

ஒருமுறையங்கடகாமமாந்தருமமுஞ்ஞநர் தமக்குமத்தருமந்
தருபயன்கோடியாதலிற்கரடத்தடத்திழிகடாமபடுகலுழிப்
பெருவனாவதனப்பிள்ளையைக்குகளைப்பெற்றவளமார்பிலமதுதான்
கருதருதர்ம்க்கோடியென்றுலகிற்காரணப்பெயரினல்வயங்கும.

(இ - ள்.) ஒருமுறை அங்கண் காமம் ஆம் தருமம் உஞ்ஞநர் தமக்கும் - (பல
முறையன்றி) ஒருமுறை அவ்விடத்தில் காமியார்த்தமாகிய தருமத்தைச் செய்பவர்க
ளுக்கும், அத்தருமம் தருபயன்கோடியாதலின் - அத்தருமங்கொடுக்கும்பயன் கோடி
யாகையால், கரடம் தடத்து இழி கடாம் படு கலுழி பெருவனா வதனப் பிள்ளையை
குக்களைப்பெற்றவன்-மதச்சுவட்டினின்று மிழிகின் மதவெள்ளத்தையுடைய பெரியம
லைபோன்றயானைமுகத்து விநாயகப்பிரானையும் குமரநாயகனையும் ஈன்ற அம்பிகையும்,
அமர்பிலம் அது - விரும்பியெழுந்தருளும் பிலமானது, கருதரு காமக்கோடி என்று
உலகில் காரணப்பெயரினால் வயங்கும் - நினைத்ததற்கரிய காமகோடியென்று உலகில்
காரணப்பெயரால் விளங்கும்.

ஒர்முறை அவ்விடத்தில் சுவர்க்காகிபோகங்களை விரும்பித்தருமத்தைச்செய்பவர்க
ளுக்கும் அத்தருமம் தருமபயன் கோடியாகையால் அக்காரணம்பற்றி உமாதேவியார்
வீற்றிருக்கும் அப்பிலமானது காமக்கோடியென்றும் பெயர்பெறமென்றதென்க.

இச்செய்யுளால் நிலமகட் குந்தித்தானமென்றதை விநாயகப்பிரானையும் முருகக்
கடவுளையுமின்றவளென்று காட்டி விதந்தமைகாண்க. (௩௩)

அன்றியுங்காமக்கிறையவாதனதரணையவர்கோடியாத் தரலால்
என்றுமோரியல்பினெங்கணுமவிரவியெவற்றினுங்கடந்தபேரொளியைத்
குன்றுறழ்கொம்மைக்குவிமுலைத்தடத்தாற்குழைத்தருள்கருணையெம்பிராட்டி
நன்றுவீற்றிருக்கும்பேரொளிப்பிலத்திற்கப்பெயர்நாட்டலுமாமால்.

(இ - ள்.) அன்றியும் காமக்கிறையவர் தனதரணையவர்கோடியார் தரலால்-அல்லாம
லும்செல்வத்திற்கிறைவராகிய குபேரனைப்போல்வார் கோடிபேணாத் தருதலால், என்
றும் ஒரியல்பின் எங்கணும் விரவி-எக்காலத்தும் ஒரியல்பினையுடையதாகி எங்குங்கல
ந்து, எவற்றினும் கடந்த பேரொளியை - எப்பொருளினுக்கும் அப்பாற்பட்ட பெரிய
சோதியை, குன்று உறழ் கொம்மை குவிமுலை தடத்தால் - மலையை யொத்த வட்ட
மாகிக் குவிந்த முலையாகியதடத்தால், குழைத்தருள் கருணை எம்பிராட்டி - குழைத்த
அருள்வடிவினையுடைய எமதிறைவி, நன்று வீற்றிருக்கும் பேரொளிப் பிலத்திற்கு -
நன்றாக வீற்றிருக்கும் பேரொளியையுடைய பிலாகாசத்திற்கு, அப்பெயர் நாட்டலு
ம் ஆம் - அக்காரணத்தாலும் அந்தப் பெயரை நாட்டுதலுமாகும்.

அல்லாமலும் செல்வத்திற்கிறைவராகிய குபேரனைப்போல்வார் கோடி பேணாத்
தருதலால் எந்நாளும் ஒரியல்பினையுடையதாய் எங்குங் கலந்து எப்பொருளுக்கு மப்
பாற்பட்டு நிற்கும் ஒளிப்பிழம்பாகிய சிவபெருமானை முலைத்தடத்தாற் குழைத்தரு
ளிய எமது பெருமாட்டி வீற்றிருக்கும் காரணத்தாலும் அப்பிலத்திற்குக் காமக்கோ
டியென்று அப்பெயர் கூற்றலு மொன்றாகு மென மென மென

செல்வத்திற் குபேரனைப்போல்பவதைத்தருதலான் காமக்கிறையவர் கோடியுந் தரலால் எனவும் அப்பாலேக்கப்பாலாகிய இறைவனை இமயவல்லி முலைச்சவட்டாற் குழைத்தமையான் எவற்றினுங் கடந்தபேரொளியைக் குவிமுலைத்தடத்தாற் குழைத்தருளெம்பிராட்டி எனவுங்கூறியதென்க. இச்செய்யுளால் நறுங்கடுக்கைத் தனியுதற்பிரமத் தனக்கொருவடிவார் தாழ்குழலுமையவட்கு மூலத்திருவுருவதுவே என்றதை எவற்றினுங்கடந்த பேரொளியை, குவிமுலைத்தடத்தாற் குழைத்தருள் கருணையெம்பிராட்டி, நன்று வீற்றிருக்கும் பேரொளிப்பிலம் என்று விதந்தமைகாண்க. (௩௪)

இன்னுமிப்புவனப்பரப்பினிந்நாமமென்பமனைவியர்மக்கள் பொன்னணியிருக்கை பூண்முதற்பலவாம்பூந்தளிர் விரலங்கவற்றும் தன்னடிவணங்கியிரந்தவர்தமக்குத்தடங்கிரியயந்தபேராட்டி அன்னவைகோடியுளரித்திடலானுமப்பெயரெய்துமங்கதுவே.

(இ - ள்.) இன்னும் இப்புவனப் பரப்பினில் காமம் என்பன - இன்னும் இவ்வுலகமாகிய பரந்தவிடத்தில் காம மென்று சொல்லப்படுவன, மனைவியர் மக்கள் பொன் அணி இருக்கை பூண் முதல் பலவாம் - மனைவியரும் மக்களும் பொன்னும் அழகிய இருப்பிடமும் ஆபரணமுமுதலாகிய பலவாம், பூ தளிர் அணி நலம் கவற்றும் தன் அடி வணங்கி இரந்தவர் தமக்கு - பொலிவு பெற்ற தளிரினுடைய பேரழகைக் கவலைப்படுத்தும் தனது சீபாதங்களைப் பணிந்து இரந்தவர்க்கு, "தகவுகிரி யயந்த பேராட்டி - மலையரையன் பெற்ற இறைவி, அன்னவைகோடி அளித்திடலானும் - அவைகோடி தருவதனாலும், அது அங்கு அப்பெயர் எய்தும் - அது அவ்விடத்தில் அப்பெயரையடையும். (௭ - ௮.)

இன்னும் இவ்வுலகில் விரும்பப்படும் பொருள்களாகிய மனைவி மக்கள் பொன் இருக்கை பூண் முதலிய பலவற்றையும் அப்பிலத்தின் கண் வீற்றிருக்கும் உமாதேவியார் தன்னடி வணங்கி யிரப்போர்க்குக் கோடியாகத் தருவதினனும் காமகோடிப் பெயரெய்து மென்ற தென்க.

காமமென்று இன்பத்திற்குவிடயமாகிய பொன்னணியிருக்கை பூண்முதற்பலவாமென்பதுநோக்கி அங்ஙனங்கூறியதென்க. (௩௫)

அல்லதுஉங்கவைத் தாட்கரும்பகட்டுதயடுதொழிற்குற்றினைக்குமைத்த கொல்லையேற்றண்ணனு தலவிழிச்செந்திக்கோட்படுமொரு தனிக்கருபு வில்லியைவிளையாட்டியற்றை யிற்கோடிசாமராவிழித்துணைக்கடையால் அல்லியங்கோதையாங்களித்திடலால்பெயர்பூண்டதுமாமால்.

(இ - ள்.) அல்லதும் - அன்றியும், கவைசாள் கருபகடு ஊர்தி அடுதொழில் கூற்றினை - பிளவுபட்டகாலையுடைய கரிய எருமைக்கடாலூர்தியையுடைய கொலைத் தொழில் செய்யும் யமனை, குமைத்த கொலை ஏற்று அண்ணல் துதல்விழி செம்மீ கோள்படும் ஒரு தனி கருப்பு வில்லியை - வருத்திய கொலைத்தொழிலையுடைய பெருமையமைந்த விடையை யுணக்கும் சிவபெருமானுடைய நெற்றிக்கண்ணில் தோன்று நெருப்பில் கொள்ளப்பட்டொழிந்த ஒப்பற்ற கரும்பினை வில்லாகவுடைய மன்மதனை, விளையாட்டு இயற்கையில் கோடி சாமராக - விளையாட்டியற்கையாற் கோடி மன்மதர்போல, விழித்துணை கடையால் - இருகண்ணின் கடையாலும், அல்லியம்

கோதை ஆங்கு அளித்திடலால் அப்பெயர் பூண்டதும் ஆம் - அகவிதையுடைய அழகிய மலர்மலை யணிந்த உமையம்மை அவ்விடத்திலளிப்பதனால் அப்பெயரையடைந்ததுமாம். (௭ - று.)

அன்றியும் இயமனை வருத்திய இறைவன் துதல்விழித்தியாலெரிந்த மன்மதனை ஓர்விளையாட்டாகக் கோடி மன்மதராய்த் தனது கடைக்கண்ணினின்றும்வர அம்மை யருளியதாலும் காமகோடி யென்று பெயர் பெற்ற தென்ற தென்க.

பகடு என்று இடபமுதலியனகுறிக்குமேனும் கவைத்தாட்கருமை என விசேடித்தமையான் எருமையென விளக்கின்றது. ஆக என்னும் ஆக்கச்சொல் உவமைப்பொருள்குறித்து நின்றது ஆள்வாரிலிமாடாவேனோ என்புழிபோல. (௩௬)

மற்றுமாருயிர்சேர்நாற்பொருட்பயனில்வகுத்தமூன்றாவதுகாமம் பற்றுக்காமத்திற்கோடியாமுடிவிற்பயில்வதுவீடுபேராகும் உற்றவர்தமக்குவீடுபேரளிக்குமுண்மையினுலும்பெயரார் சொற்றிடப்படுமாலுலகெலாமீன்றாளமர்ந்தருள்சுடரொளிவிமானம்.

(இ - ள்.) மற்றும் ஆருயிர் சேர் நாற்பொருள் பயனில் - பின்னும் மக்கட் பிறப்பினரடையும் நான்காகிய உறுதிப்பொருளில், வகுத்த மூன்றாவது காமம் பற்றுக்காமத்தில் கோடியாம்-வகுக்கப்பட்ட மூன்றாவதாகிய காமப்பகுதி பற்றுகின்றகாமத்தினது கோடியாகிய, முடிவில்-முடிவின்கண், பயில்வது வீடுபேறு ஆகும்-சொல்லப்படுவது முத்தியாகும், உற்றவர் தமக்கு வீடு பேறு அளிக்கும் உண்மையினாலும் - தன்னையடைந்தவர்க்கு அம்முத்திப்பயனைக்கொடுக்கும் உண்மையினாலும், உலகு எல்லாம் ஈன்றான் அமர்ந்தருள் சுடர் ஒளி விமானம் அப்பெயரால் சொற்றிடப்படும் - எல்லா வுலகங்களையு மீன்ற இறைவியினுடைய மிக்க பிரகாசமுள்ள விமானம் அந்தக் காமகோடி என்கின்ற பெயரினால் சொல்லப்படும். (௭ - று.)

மக்கட்பிறப்பினர் அடையும் பொருள்களாகிய அறம் பொரு ளின்பம் வீடு என்னும் நான்கினில் மூன்றாவதாகிய காமப் பகுதியின் கோடியாகிய முடிவில் சொல்லப்படுவது வீடு பேராகும். அப்பேற்றைத் தம்மை யடைந்தோர்க்கெல்லா மளிக்கு முண்மையினாலும் அவ்வுமாதேவியாருடைய விமானம் காமகோடியென்று பெயர் பெறுமென்ற தென்க.

இந்திரன் முதலிய இறையவர்பதங்களும், அந்தமில்லின்பத்தழிவில் வீடும் நெறியறிந்து எய்தற்குரிய மாந்தர்க்குறுதியென உயர்ந்தோரானெடுக்கப்பட்ட அறம்பொருளினின்பம் வீடென்னு நான்கனுள் மூன்றாவது காமமாதலான் மற்றுமாருயிர்சேர்நாற்பொருட்பயனில் வகுத்த மூன்றாவது காமம் எனவும், அது துய்த்துக்கழிந்த பின்னொய்துவது அந்தமில்லின்பத்தழிவில் வீடாகலான் பற்றுக்காமத்தின் கோடியாமுடிவிற்பயில்வது வீடு பேராகுமெனவும், அக்காமத்தின் கோடியாகிய வீடுபேரளிப்பதனால் உமையம்மை வீற்றிருக்கும் பிலம் காமகோடியெனப்படுதலான் உற்றவர்தமக்கும் வீடுபேரளிக்குமுண்மையினுனும் அப்பெயரார் சொற்றிடப்படுமெனவுங் கூறினார். (௩௭)

பின்னருமொன்றுககரமேயகரமகரமாப்பிரிநருமூன்றும் அன்னலேறுலகக்குமயனரியீசஞ்ஞமுந் தேவனாப்பகரு

இன்னவாதம்மையுக்கந்தொறுங்கோடிமுறையெழில்விழிகளிற்படைத்தாள்
மின்னிடைப்பிராட்டியென்பதனுமப்பெயர்விளங்குமென்பதுவே.

(இ - ள்.) பின்னரும் ஒன்று - மற்றும் ஒன்று, ககரம் - ககரமும், அகரம் - அகரமும், மகரமும் ஆக-மகரமுமாக, பிரிதருமூன்றும் - பிரியும் மூன்று வன்னமும், அன்னம் ஏறு உகைக்கும் அயன் அரி ஈசன் ஆய முததேவரை பகரும்-அன்னத்தை யூரும் பிரமனும் திருமாலும் உருத்திரனும் ஆகிய மும்மைப்பெருந்தேவரைக் குறிக்கும், இன்னவர் தம்மை - இவர்களை, மின்னாடைப் பிராட்டி - மின்போலு மிடையையுடைய உமாதேவி, உகந்தொறும் கோடி முறை விழிகளில் படைத்தாள் என்பதனாலும்-உகங்கடோறும் கோடி முறையாகத் தனது கண்களிற் படைத்தாளென்று சொல்லப்படுவதனாலும், அப்பெயர் விளங்கும் என்பது - அப்பெயர் தோன்று மென்று உரைக்கப்படுவது. (எ - று.)

மற்று மொன்று ககரம் அகரம் மகரமுமாகப் பிரிந்திருக்கும் மூன்று வன்னமும் அயன் அரி அரன் என்னும் மும்மைத்தேவரைக்குறிக்கும். இம்மும்மைத்தேவரையும் உமாதேவியார் யுகங்கத்தோறும் கோடி முறையாகப் படைத்தாராதலினாலும் அக்காமகோடிப் பெயரைப் பெறு மென்ற தென்ச.

யுகமென்றதின்னெகற்பார்த்ததினை, மும்மைப்பெருந்தேவருக்கு முரியவன்னங்ககரமும் அகரமும் மகரமுமாகவின் 'பின்னருமொன்றுககரமேயகரமகரமுமாகப்-பிரிதரு மூன்றும் எனவும், அன்னவற்றிற்குரிய மும்மைப்பெருந்தேவரும் அயனு மாலு முருத்திரனுமாகவின், அன்னவேறுகைக்குமயனரியீசனாயமுத்தேவரைப்பகரும் எனவும், இன்றோன்றோரை உமையம்மை தன்விழிக்கடையானல்லான் அப்பெயரையெய்துதலின் உகந்தொறுங் கோடிமுறை விழிகளிற்படைத்தாளென்பதனுமப் பெயர்விளங்கும் எனவுங்கூறினார்.

(ந.அ)

வேறுமொன்றுங்கட்காவெனப்படுவாள்வெண்மலராட்டிமாவென்பாள்
ஊறுதேங்கமலப்பொருட்டணையணங்காமுங்குவரிருவருமுகிலை
மாறுகொளும்பா லுமைவிழிக்கோடி.தன்னிடைவருமுறையானும்
ஏறுமத்திருப்பேரெம்பெருமாட்டிக்கென்றெடுத்தியம்புவருணாந்தோர்.

(இ - ள்.) வேறும் ஒன்று ஆங்கண் - பின்னரு மொன்று அவ்விடத்து, கா எண்ப்படுவாள் - கா வென்று சொல்லப்படுவாள், வெண்மலராட்டி - வெண்டாமரையில் வசிக்கும் நாமகன், மா என்பாள் தேம் ஊறு கமலப் பொருட்டு அனை அணங்கு ஆம் - மா வென்று சொல்லப்படுவாள் தேன் சுரக்கும் செந்தாமரையில் வசிக்கும் தெய்வப் பெண்ணாகிய பூமகளாம், ஊங்குவர் இருவரும் முகிலை மாறுகொள் - அவ்விருவரும் மேகத்தை மாறுகொண்ட, ஐம்பால் உமை விழிகோடி தன்னிடை - கூட்தலையுடைய உமாதேவியினுடைய கட்கடையின் கண், வருமுறையானும், தோன்றிவருகின்ற முறைமையானும், எம்பெருமாட்டிக்கு-எமது தலைவீக்கு, அந்திருப்பெயர் ஏறும் என்று - அந்தக்காமாக்கி யென்னும் திருப்பெயர் வழங்குமென்று-உணர்ந்தோர் எடுத்து இயம்புகர் - மேலோர்க்கெடுத்துக் கூறுவார்கள். (எ - று.)

பின்னரு மொன்று காவென்று சொல்லப்படுவாள் சரஸ்வதி யெனவும், மா வென்று சொல்லப்படுவாள் இலக்குமி யெனவும் ஆகிய இவ்விருவரும் உமாதேவியாரது

கடைநோக்கின் கண் தோன்றிவருகின்ற முறைமையினனும், எம்பெருமாட்டி காமாட்சியென்னுந் திருப்பெயரெய்துவானென்று பெரியோரெடுத்துக் கூறுவார்கள் என்ற தென்க.

கல்வியையும் செல்வத்தையுங்கடைக்கண்ணே யுதவலான் அவற்றிற்குத்தேவதைகளாகிய நாமகளையும் மூகளையுமிறைவிக்கண்ணென்றொன்பது மொன்று. (ந.சு)

விந்துவின்வயங்கியம்மைவீற்றிருக்கும்வியன்றிருச்சக்கரவடிவாம் அந்தவான்பிலந்தானியம்பியகாமமனைத்திற்குமாதரமாகிப் பந்தமில்லாமக்கோட்டமென்றொருபேர்பரித்திமற்றெவற்றினுக்கும் முந்தியபீடமாதலினுதிபீடமுமொழிந்திடப்படுமால்.

(இ - ளா.) விந்துவின் வயங்கி அம்பை வீற்றிருக்கும் வியன் திருச்சக்கரவடிவாம் வட்டாக்காரமாகிய சுழியைப்போல் விளங்கி அம்பிகை யெழுந்தருளி யிருக்கும் சிறந்த சக்கரவடிவாகிய, அந்த வான் பிலந்தான் இயம்பிய காமம் அனைத்திற்கும் - அந்த சிறந்த பிலாகாசமானது சொல்லப்படும் காமங்களனைத்திற்கும், ஆதரமாகி-ஆதரவாய், பந்தம் இல் காமகோட்டம் என்று ஓர் பேர் பரித்திடும் - பந்தமில்லாத காமகோட்ட மென்றொருபெயரைத்தாங்கும், எவற்றினுக்கும் முந்திய பீடம் ஆதலின் - எல்லாப் பீடங்களினும் முற்பட்ட பீடமாகையால், ஆதி பீடமும் மொழிந்திடப்படும் - அது ஆதி பீட மென்றுஞ் சொல்லப்படும். (எ - று.)

சுழியைப்போல் விளங்கி உமாதேவியார் வீற்றிருக்கும் பெரிய சக்கர வடிவாகிய அந்தப்பெரிய பிலமானது காமங்களுக்கெல்லாம் ஆதரவாகி மாயாசம்பந்த மில்லாத காமக்கோட்ட மென்று ஓர் பெயரைப் பெறும், அன்றியும் சத்தி பீடங்களாயுள்ள எல்லாப் பீடங்களுக்கும் முதற் பீடமாதலினால் ஆதி பீட மென்றும் சொல்லப்படுமென்றதென்க.

பிரகிருதி மாயையாற்றேன்றும் பிரமன்முன் னும் தேவர் முதலியோர் தோன்றுதற்கிடமாகலின் விந்துவின் வயங்கி அம்பைவீற்றிற்கும் என்றார். சத்திபீடம் அறுபத்துநான்காதலால் அவற்றுள் இப்பீடம் தலைமையென்பது தோன்ற ஆதிபீடமென்றார்.

அறுபத்துநான்காவன, க. காமகோட்டபீடமும், உ. அன்னபூரணிபீடமும், ஸ்ரீ காஞ்சியிலுள்ளது, ஈ. இலக்ஷ்மியீடம் கோலாபுரத்திலுள்ளது, ச. ரேணுகாபீடமும் று. துளஜாபுரபீடமும் ஈ. சப்தசிருங்கபீடமும் மாதாபுரத்திலுள்ளது, எ. ஜைவாலா முகிபீடம் இங்கூலையிலுள்ளது, அ. பிராமரிபீடம் சாகம்பரியிலுள்ளது, ஈ. தூர்க்கைபீடமும் கௌ. வந்தியாசலபீடமும் ஸ்ரீரத்தத்தந்திகையிலுள்ளது, கக. பீடாடேவிபீடம் விமலையிலுள்ளது, கஉ. கௌசிகிபீடம் ஸ்ரீசந்திரலையிலுள்ளது, கங. நீலாம்பரிபீடம் நீலபருவசத்திலுள்ளது, கச. சாம்புநதேஸ்வரிபீடம் ஸ்ரீநகரத்திலுள்ளது, கரு. இரகசியகாளிபீடம் நேபாளத்திலுள்ளது, கஈ. மீனாக்ஷிபீடம், மதுரையிலுள்ளது, கஎ. சுந்தரிபீடம் வேதாரணியத்திலுள்ளது, கஅ. யோகேஸ்வரிபீடம் மகாலசத்திலுள்ளது, கஊ. நீலசரஸ்வதிபீடம் சீனாவிலுள்ளது, உ௦. வகலைபீடம் வைத்தியநாதத்திலுள்ளது, உக. புலகேஸ்வரிபீடமும் உஉ. திரிபுரபைரவிபீடமும் மணிநீபத்திலுள்ளது, உங. காயத்திரிபீடம் புஷ்கரத்திலுள்ளது, உச. சண்டிகைபீடம் அம்

சேசத்திலுள்ளது. ௨௫, புஷ்கோகூணிபீடம் பிரபாசத்திலுள்ளது. ௨௬, சேவிபீடம் நைமிசத்திலுள்ளது. ௨௭, புருசுதபீடம் புஷ்கராசுத்திலுள்ளது. ௨௮, இரதிபீடம் ஆஷாடத்திலுள்ளது. ௨௯, தண்டினிபீடம் சண்டமுண்டியிலுள்ளது. ௩௦, பூதிபீடம் பாரபூதியிலுள்ளது. ௩௧, நகுலேஸ்வரிபீடம் நாகுலத்திலுள்ளது. ௩௨, சந்திரிகைபீடம் அரிச்சந்திரத்திலுள்ளது. ௩௩, சாரதாபீடம் ஸ்ரீகிரியிலுள்ளது. ௩௪, திரிசூலபீடம் பஞ்சநத்திலுள்ளது. ௩௫, சூகூதமபீடம் ஆம்பிராதகேஸ்வரத்திலுள்ளது. ௩௬, சாங்கரிபீடம் மகாகாளத்திலுள்ளது. ௩௭, சர்வாணிபீடம் மத்தியமாபிதத்திலுள்ளது. ௩௮, மார்க்கதாயினிபீடம் கேதாரத்திலுள்ளது. ௩௯, பைரவிபீடம் பைரவத்திலுள்ளது. ௪௦, மங்களபீடம் கமையிலுள்ளது. ௪௧, ஸ்தாணுப்பிரியைபீடம் குருகேசத்திரத்திலுள்ளது. ௪௨, ஸ்வாயம்புபீடம் வியபிநாகுலத்திலுள்ளது. ௪௩, உக்கிரபீடம் கனகலத்திலுள்ளது. ௪௪, விஸ்வேசைபீடம் வீமலேஸ்வரத்திலுள்ளது. ௪௫, உஹானந்தபீடம் அட்டகாசத்திலுள்ளது. ௪௬, மகாந்தகைபீடம் மகேந்தரத்திலுள்ளது. ௪௭, பீமபீடம் பீமத்திலுள்ளது. ௪௮, பவானிபீடம் வஸ்திரீபத்திலுள்ளது. ௪௯, உருத்திராணிபீடம் அர்த்தகோடகையிலுள்ளது. ௫௦, விசாலாக்ஷிபீடம் அவிமுத்தத்திலுள்ளது. ௫௧, மகாபாகைபீடம் மகாலயத்திலுள்ளது. ௫௨, பத்திரகாளிபீடம் கோகர்ணத்திலுள்ளது. ௫௩, பத்தினாபீடம் பத்திரகர்ணிகத்திலுள்ளது. ௫௪, உற்பலாக்ஷிபீடம் சுவர்க்குத்திலுள்ளது. ௫௫, ஸ்தாண்வீசைபீடம் ஸ்தாணுவிலுள்ளது. ௫௬, கமலபீடம் கமலாலயத்திலுள்ளது. ௫௭, பூரசண்டைபீடம் சகலண்டத்திலுள்ளது. ௫௮, திரிசந்திரிகைபீடம் குரண்டலத்திலுள்ளது. ௫௯, மகுடேஸ்வரிபீடம் மாகோடத்திலுள்ளது. ௬௦, சாண்டகைபீடம் மண்டலேசத்திலுள்ளது. ௬௧, காளிபீடம் காலஞ்சரத்திலுள்ளது. ௬௨, தொனிபீடம் சங்குகர்ணத்திலுள்ளது. ௬௩, தூலபீடம் தூலகேஸ்வரத்திலுள்ளது. ௬௪, பரமேஸ்வரிபீடம் ஞானிகளிதயகமலத்திலுள்ளது. இவற்றைத் தேவிபாகவத்திற்காண்க. (௪௦)

இனையதாகிய திருப்பிலமதனையெழான்மிடற்றிளஞ்சருப்பினமுாலும்
நனைகலுழந்தலர்மலாத்தவிசிருக்கைநகைமலர்க்கொடிகண்டுக்கைதொழுதே
அனையசூழலினிடப்புறம்வைகியடங்கலார்புரமழலெழச்சிரித்த
முனைவனர்க்கொருசத்தியாயின்பாய்முழுதுமாகியவகிலகாரணியை.

(இ - ள்.) இனையதாகிய திருப்பிலம் அதனை - இத்தன்மையதாகிய பிலத்தை, எழால் மிடற்று இளமை சுருப்பினம் முரலும்-எழுச்சியையுடைய கண்டதொலியையுடைய வண்டினம் பாடும், நனை கலுழந்து அவர் மலர்த்தவிச இருக்கை நகை மலர்கொடிகண்டு - தேன் சிந்தியவரும் தாமரைப்பூந் தவிசிருக்கையிலிருக்குந் திருமகள் தெரிசித்து, கை தொழுது அனைய சூழலின் இடப்புறம் வைகி - கை தொழுது அந்த விடத்தி னிடப்புறந்தங்கி, அடங்கலார் புரம் அழல் எழ சிரித்த முனைவனர்க்கு - பகைவரது புரந்திமெழ நகைத்த முதல்வனுக்கு, ஒரு சத்தியாய் இன்பாய் முழுதும் ஆகிய அகிலகாரணியை - ஒப்பற்ற சத்தியாகி இன்பவடிவாய் அவர் வேண்டும்வடிவங்களுமாகிய அகிலத்துக்குக் காரணமாயிருப்பவனே. (௭ - று)

இத்தன் மையதாகிய பிலாகாசத்தை இலக்குமி கண்டு கை தொழுது அப்பிலத்தின் இடப்புறத்திற்தங்கி இறைவனுக்கு ஒரு சத்தியாகிய உலக காரணியையென்ற தென்க.

(௪௧)

பாதமொன்றொடுநிவித்தியாற்றநாக்கப்பதமிரண்டொடுபதிட்டையாற்புனற்கண், பாதநான்கொடுவித்தையாற்கணற்கட்பதங்கொட்டொடுசீந்தியால்வளிக்கட, பாதமொன்பதனொடுவெளிப்பரப்பிற் பகருஞ்சார்த்தியினதிதமாங்கலையாற், பாதமாயிரத்தொடுபரவெளிககட்பயிலுமக்கரத்தனிமுதற்பனையை.

(இ - ள்.) பாதம் ஒன்றொடு நிவித்தியால் தனாக்கண் - பிருதிவியில் பாதமொன்றொடு நிவித்திகலையானும், பதம் இரண்டொடு பதிட்டையால் புனல்கண் நீரினீற் பதமிரண்டொடு பிரதிட்டாகலையானும், பாத நான் கொடு வித்தையாற் கணற்கண் - நெருப்பில் பாத நான் கொடு வித்தியாகலையானும், வளிக்கண்பதங்க ளெட்டொடு சாந்தியால் - காற்றில்பதங்க ளெட்டனோடு சாந்திகலையானும், பாதமொன்பதனோடு வெளிப்பரப்பில் பகருஞ் சாத்தியினதிதமாம் கலையால் - வானில் சொல்லப்படும் பாதமொன்பதனோடு சாந்தியதித கலையானும், பாதமாயிரத்தொடுபர வெளிக்கண் பயிலும் - பரவெளியில் ஆயிரம் பாதத்தினோடு விளங்கும், அக்கரம் தனிமுதற் பனையை - வன்ன வடிவாகிவிளங்கும் தனி முதலாகிய பனையை. (எ - று)

பிருதிவியில் நிவித்திகலையால் ஏகபாதத்தோடும், அப்புவில் பிரதிட்டாகலையால் இரண்டுபாதத்தோடும், அக்கினியில் வித்தையால் நான்குபாதத்தோடும், வாயுவில் சாந்திகலையால் எட்டொபாதத்தோடும், ஆகாயத்தில் சாந்தியதிதகலையால் ஒன்பது பாதத்தோடும், பரவெளியின்கண் ஆயிரங்கலையோடும் விளங்கும் அக்கர சொருபியாகிய பராசத்தியை என்றதென்க. (சஉ)

கருமைசெம்மைவெண்ணிறமுடையானைக்காமக்கோடிவான் பிலவடிவானையருவிதாழ்குவட்டணிமலைமகனாமாயையோடுலகனைத்துமீன்றானை [திந்துயருகிறெக்குநெக்குளப்பெருங்கோயிலுள்ளுறுத்தியென்னுடம்பினைப்பொருவமிக்கருநிறஞ்செதினெடுப்பான்கருணைசெய்கெனவழிபடலுற்றான்.

(இ - ள்.) கருமை செம்மை வெண்ணிறம் உடையானை-கருமைநிறமும் செம்மை நிறமும் வெண்மை நிறமுமுடையவனே, காமக்கோடி வான் பிலவடிவானை - சிறந்த காமகோடியாகிய பிலவடிவமாயிருப்பவனே, அருவி தாழ்குவடு அணிமலை மகனே-அருவி பாய்கின்ற சிகரங்களையுடைய அழகிய மலையையான் புத்திரியை, 'மாயையோடு உலகு அனைத்தும் சன்றானை-மாயையையும் அதன் காரியமாகிய உலகத்தையும் பெற்றவனே, நெக்கு நெக்குருகி-மிகநெகிழ்ந்துருகி, உள்ளம் பெரு கோயில் உள்ளுறுத்தி - உள்ளமாகிய பெருங்கோயிலின் கண் அமைத்து, என் உடம்பினை பொதிந்து - என்னுடலிற் சேர்ந்து, மருவும் இக்கருநிறம் செதிள் எடுப்பான் கருணை செய்க என்ன - பொருந்துமிந்தக் கருநிறத்தின் சட்டையை யெடுக்கும்படி கிருபை புரிவாயென்று, வழிபடல் உற்றான் - வழிபாடு செய்யத்தொடங்கினான். (எ - று.)

கருமை செம்மை வெண்மை என்னும் மூன்று நிறங்களையுடையவனே, காமக்கோடியென்னும் பிலவருவமாயிருக்கின்றவனே, மலையையான் புத்திரியை, உலகமீன்றவனே, உள்ளத்திலெண்ணி என்னுடம்பினிற் பொதிந்திருக்கின்ற கருநிறச்சட்டையை நீக்கும்வண்ணம் கருணைசெய்வாயென்று வழிபாடுசெய்யத்தொடங்கினான் என்றதென்க.

தானே பிரமனாதி மும்மைப்பெருந்தேவருக்குஞ் சத்தியாம் நின்று மும்மைத் தொழினைத்தலில் இறைவியைக் கருமை செம்மை வெண்ணிறமுடையான் என்றும் கூறினார். கருமை செம்மை வெண்ணிறமுடையானே என்றதற்கு “மூவருக்கு முதற் பிரப்பு நின்றுக்குணக்கடல்” எனப் பிறருங்கூறியதனானுணர்ச்சு. (௪௩)

வருணனானவாருணியென்னப்பிருகுமாதவற்கருளியவாற்றாற்
பிருகுவாரநாளுனைவழிபடுவார்பெருவளத்தொடுவாழ்வொன்றுரைப்ப
வருவினைப்புலக்குறும்பெறிந்துயர்ந்தபிருகுமாமுனிமகளடியேற்கும்
நப்புவில்லியைக்காய்ந்தவார்க்கினியாய்.

(இ - ள்.) வருணனார் உன்னைவாருணி என்னவருணன் உன்னைவாருணியென்று, பிருகுமாதவற்கு அருளியவாற்றல் - பிருகுவென்னும்மேம்பட்டதவத்தினனுக்கு அருளியவகையால், பிருகுவாரநான் உன்னை வழிபடுவார் பெரு வளத்தொடு வாழ்வார்-சுக்கிரவாரமாகிய நாளில் உன்னைவழிபடுவோர் பெருஞ்செல்வத்துடன் வாழ்வார்கள், என்று உரைப்ப - என்றுசொல்ல, வருவினை புலக்குறும்பு எறிந்து உயர்ந்த பிருகுமாமுனிமகள் - ஆகாமியமாகிய புலத்தின் குறும்பினையகழ்ந்து தவத்திலுயர்ந்த பிருகு வென்னும்முனிசிஷேஷ்டன் மகளாகிய குருமகள், அடியேற்கும் கருணைசெய்வது உனக்கு கடன் - என்றுஅடியேனுக்கும் கிருபைசெய்வது உனக்குக்கடனாகுமென்று, கரும்பு வில்லியைக் காய்ந்தவார்க்கு இனியாய்-கரும்புவில்லையுடைய மனம்தனைக்காய்ந்த சிவபெருமானுக்கினியானே. (௪ - று.)

பிருகுமுனிவருக்கு வருணன் உன்னைவாருணி என்று கூறியிருக்கின்றபடியால் அவரது வாரமாகிய சுக்கிரவாரத்தில் உன்னை வழிபடுவோர் பெருஞ்செல்வத்தோடும் வாழ்வார்களென்றுசொல்ல, அப்பிருகுமுனிவருக்கு யானுமோர் மகள் ஆகையால் அடியேனுக்கும் கருணைசெய்வது கடனல்லவா என்றதென்க. (௪௪)

காவெனப்பெயரியகலைமகளைமுந்தைஞான் றுநின்கண்ணெனப்புரந்தாய்
மாவெனப்பெயருடையமற்றெனையுமலர்ந்தநின்விழிபோற்புரந்தருளி
ஏவெனப்பிறத்தடங்கனாய்காமக்கண்ணியாமபெயரொய்துவையென்னுப்
பூவெனப்பயிலணைபிசைக்கிழத்திபோற்றிசைத்தலுமெகொழுந்தருளி.

(இ - ள்.) கா என்னப் பெயரியகலைமகளை - காவென்னும் பெயரையுடைய நாமகளை, முந்தை ஞான் றுநின்கண் என்ன புரந்தாய்-முன்னாளில் நின்கண்போலக்காதாய், மாவெனப்பெயருடைய என்னையும் மலர்ந்த விழிபோல் புரந்தருளி-மாவென்னும் பெயருடைய திருமகளாகிய என்னையும் மலர்ந்த நின்கண்போலக்காததருளி, ஏ என பிறத் தடவு கண்ணாய் - அம்பென்னும்படிப்பிறமும் விசாலமர்கிய கண்களையுடையானே, காமக்கண்ணியாம் பெயர் எய்துவை என்னு - காமாட்சியென்னும் பெயரடைவையென்று, பூ என்னப் பயில் அணைமிசை கிழத்தி போற்றிசைத்தலும்-பூவென்று சொல்லப்படும் அணைமேலிருக்கும் திருமகள் துதிசெய்தலும், எதிர் எழுந்தருளி - எதிர்கொதோன்றி நின்று. (௪ - று.)

காவென்னும் பெயரையுடைய வாணியை முன்னாளில் உன்கண்போலுங்காதனை, அதுபோலும் மா என்னும் பெயருடைய என்னையும் காத்து காமாக்கியென்னும்

பெயணாப்பெற்றிருள்வாயென்று இலக்குமி போற்றிவணங்கவும் அக்காமாகழிதேவி யெகியோயெழுந்தருளி என்றதென்க. (சுரு)

எம்பிராட்டிவான்கருணை கூர்ந்தருளியேடவிழ்ந்தபூர்த்தவிசுறையணங்கே கம்பியாதிமற்றுன்னுடற்கருமைகரியசார்தமாக்கழிகமுன்னையினும் நம்புநல்லுருப்பெறுதியிப்பொழுதேநாரணற்குமிக்குரியவளாவாய் வம்பறுத்தெழுந்தோங்கியண்ணாந்துமதர்த்துவிங்கியவனமுலைத்தோகாய்.

(இ - ள்.) எம்பிராட்டி வான் கருணை கூர்ந்தருளி-எம்திறைவியாகிய உமாதேவி சிறந்த கிருபைமிகுந்து, ஏடு அவிழ்ந்த பூ தவிசு உறை அணங்கே - இத்தழ்விரிந்ததாம னை மலராகிய ஆசனத்திலிருக்கும் இலக்குமியே, கம்பியாதி - நடுங்காதிரு, உன்உடல் கருமை கரியசார்ந்த ஆக கழிக - உன்னுடலிப்பொருந்திய கருமைநிறம் அணியும் கரி யசார்தமாக வொழியக்கடவது, முன்னையினும் நம்பும் நல்லுரு இப்பொழுதே பெறுதி- முன்னையினும் மதிக்கின்ற நல்லவடிவத்தை இப்பொழுதேயடைவாய், நாரணற்கு மிக்கு உரியவன் ஆவாய்- திருமாலுக்குமிக்கவுரிமையுடையவளாவாய், வம்பு அறுத்து எழுந்து ஒங்கி அண்ணாந்து - கச்சைக்கிழித்து எழுந்து ஒங்கியுயர்ந்து, மதர்த்து வீங் கிய வனமுலை தோகாய்-பருத்துவிம்மிய முலையையுடைய மயில்போல்வாளே. எ-று.

எமது பெருமாட்டியாகிய உமாதேவியார் மிகவும் கருணைகூர்ந்து கமலாசனத்தி ல் வீற்றிருக்கு மழகியையுடையாளே நீயஞ்சற்க, உன்னுடற்கருமை கரிய சத்தமாகக் கழியக்கடவது, அதுவேயுமன்றி உன்னுடைய மேனி முன்னையினும் பொலிவு பெற்றோங்கப்பெறுவாய், இலக்குமியே உன் நாயகனுக்கும் உரியவளாவாய் என்ற தென்க. (சுரு)

அழகுவாய்ந்தநின்வடிவினிற்கழியுமனையசார்தணிந்துதலினர்தமக்கு விழவுமின்பமுஞ்செல்வமும்புகழுமேகலின்மையுமிகமுமற்றொழிக பழையவேதமுற்றுணர்ந்துயர்சிதப்பிப்பனுவலாட்டியுமிவணமர்செயலாற் கழிவினன்பினீவேட்டவாறெனக்குக்காமக்கண்ணியாம்பெயருறுகென்ன.

(இ - ள்.) அழகுவாய்ந்த நின்வடிவினின்றுங் கழியும் அனையசார்து-அழகையு ந்த நின்வடிவத்தினின்றுங் கழியும் அந்தச்சார்து, அணி நுதலினர் தமக்கு - அணி கின்ற நெற்றியினையுடைய மாதர்களுக்கு, விழவும் இன்பமும் செல்வமும் புகழும் மே கல்-விழவு மின்பமும் திருவுங் கீர்த்தியும் மேவக்கடவது, இன்மையும் இகழும் ஒழிக- வறுமையும் தாழ்வுமொழியக்கடவது, பழைய வேதம் முற்றுணர்ந்து உயர் சிறப்பின் பனுவலாட்டியும் - பழமையான வேதங்களை முழுதும்நிந்துயர்ந்த சிறப்பினையு டைய நாமகளும், இவண் அமர் செயலால் - இவ்விடத்தி ல்மருஞ்செய்கையால், கழிவில் அன்பின் நீ வேட்டவாறு எனக்கு காமக்கண்ணியாம் பெயர் உறுக என்ன- நீங்குதலில்லாத அன்பினையுடைய நீவிரும்பியவண்ணமே எனக்கு காமாட்சி யென் னும் பெயரெய்தக்கடவதென்றுசொல்ல. (எ - று.)

அழகுபெற்ற உனது வடிவத்தினின்றுங்கழிந்த சாந்தையிடுகின்றவர்களுக்கு விழவு இன்பம் செல்வம் புகழ் பொருந்துக, வறுமை தாழ்வு இவையெல்லா மொ ழியக்கடவன, நீ அன்பினால் வேண்டியவண்ணமே இவ்விடத்தில் கலைமகளும் வீற் றிருத்தலால் காமாகழியென்னும் பெயரையும் யான் பெறுகின்றேன் என்றதென்க.

மற்று என்றது தூர்த்தசை அவகீர்த்தியுமாம். இவை வடதுவற்ற கண்டது.

இனையவாறிவணிகழ்வுழிச்சுரும்பிரிமிருந்தாமனாயுந்தியங்கடவுண்
மனையகத்துமாமடந்தையைக்காணுண்மனமமுங்கினன்பிரிவுநோய்வருத்தக்
கனைகடற்பரப்பெங்கணுந்தேடிக்காஞ்சிமாநகராவயிற்றண்டான்
அனையதாரமுமிறைவியுந்தம்முளறைவகேட்டவனொளித்தூரின் நனனல்.

(இ - ள்.) இனையவாறு இவண் நிகழ்வுழி - இவ்வாறு இப்பிலத்தின்கண் இறை
விபால் இலக்குமிவரமேற்றிருக்க, சுரும்பர் இமிரும் தாமனா உந்தி அம் கடவுண் -
வண்டிகளொலிக்கும் நாபிக்கமலத்தையுடைய அழகிய திருமால், மனையகத்து மா மட
ந்தையை காணுண் - தனதுவாழ்க்கையாகிய வைகுந்தத்தில் இலக்குமிபைக்காண்கி
லனாகி, மனம் அமுங்கினன் - மனவருத்தமடைந்தான், பிரிவுநோய் வருத்த - தலைவிகள்
னைப்பிரிந்தநோய் தன்னைவருத்தச்செய்ய, கனைகடல்பரப்பு எங்கணும்தேடி - ஒலிச்
சும் கடல்குழந்த பூவுலகமுற்றுந் துருவி, காஞ்சி மாநகர் ஆவயின் கண்டான் - காஞ்
சிமாநகரமென்னும் திருப்பதியின்கண் பார்த்தனன், அனைய தாரமும் இறைவியும் -
அந்தவிலக்குமியும் உமாதேவியும், தம்முள் உறைவகேட்டு - அவ்விருவரும் தம்மு
னொத்து அவ்விடத்திலிருத்தலைக்கேட்டு, அவண் ஒளித்து நின்றனன் - அவ்விடத்
தில் மறைந்து நின்றனன். (எ - று.)

இவ்வகையாகப் பிலத்தின்கண் காமாகதியினிடத்தில் வரம்பெற்றுக்கொண்டிருக்கு
ருக்குள் சமயத்தில் திருமால் தனது நாயகியாகிய இலக்குமியை வைகுந்தத்திற்
காணுது எங்குற்றனனோ வென்று மனமாழ்கி எங்கணுந் தேடுங்கால் காஞ்சிப்பதி
யின்கண் கண்டு அங்குதனதுதேவி வரங்கேட்டு முறைமையும் உமாதேவிவேண்
டியாங்கருநர் பெருந்தகையையும்கேட்டுத் தன்வருகையையுணர்த்தாது அவ்விடத்
தில் ஒளிந்து நின்றனன் என்றதென்க. (சு - று.)

ஒள்வளைக்கரத்திருவருமவனையுணர்ந்துநோக்கினரென்னையாளுடையாள்
கள்வனொதுதிவணிற்பவன்யாரோயெனக்கடாயினள்கடிமலரணங்கும [ங்கி
வெள்கலுற்றுமுன்னிறைஞ்சினண்மாயோன்வினாவினமபிகைதிருவடிவனை
உள்ளகம்பெருமகிழ்ச்சியிற்றிளைப்பவொருமருங்குறவொடுங்கிநின்றனனே.

(இ - ள்.) ஒள் வளை கரத்து இருவரும் - ஒள்ளிய வளையிலையணிந்தகையையுடை
ய இருவரும், அவளை உணர்ந்து நோக்கினர் - அத்திருமால் அறிந்து நோக்கினர்,
என்னை ஆளுடையாள் கள்வன் ஒத்து இவண் நிற்பவன் யாரே என கடாயினள் -
இருவருள் என்னை யாளுடைய முதல்வி கள்வனைப்போலு மிங்கு நிற்பவன் யார்
என்று வினாவினர், கடிமலர் திருவும் வெள்கலுற்று முன் இறைஞ்சினன் - வாசனையுடைய
தாமரைமலரிலிருக்கும் திருமகளும் நாணங்கொண்டு முன்னின்று வணங்கி
னன், மாயோன் வினாவின் அம்பிகை திருவடிவணங்கி - மாயவன் வினாவாக
உமையம்மை திருவடிகளைவணங்கி, உள்ளம் பெரு மகிழ்ச்சியின் திளைப்ப - உள்
ளம் பெரிய மகிழ்வெய்த, ஒரு மருங்குற ஒடுங்கி நின்றனன் - ஒரு புறத்திற்
பொருத்த வொடுங்கி நின்றான். (எ - று.)

ஒளித்து நின்ற திருமாலு உமாதேவியும் திருமகளும் திருமாலென்றுணர்ந்தனர். அவ்விருவரும் உமாதேவியார் அத்திருமாலுப்பார்த்து கன்வணைப்போலும் இங்கு நிற்கும் நீ யாவன் என்று வினாவினர். அப்பொழுது இலக்குமி நாணமுற்று முன்னே தனதுநாயகனை வணங்கிநின்றனள். திருமாலும் வினாந்து காமாகுழியம்மையை வணங்கி உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சி மீதூர ஓர் புறத்தில் நின்றனன் என்றதென்க.

கற்புடைமகளிர்க்கு நாணமுடைமையும் தெய்வந்தொழுது கொழுநனையே தொழுதலும் இலக்கணமாகலான் வென்கலுற்று முன்னிறைஞ்சினன் என்றார். (சக)

நங்கைநாகணைக்குரிசிலேநோக்கிநின்றவந்தனையோவெனவினவி அங்கண்முச்சகரீபுரந்தளிக்குமாருயிர்த்தொகையினிதுவாழ்ந்தனவே பங்கயக்கணையென்றலுங்கலுழப்பாகனின்னருட்கருணைபெற்றுடையேம் எங்கள்வாழ்வினுக்கெவன்குறையானுமிவளுமுய்ந்தனமெனத்தொழுதுதூத்தான்

(இ - ள்.) நங்கை நாகணை குரிசிலே நோக்கி - உமையம்மை சரீர்ப்பசயனத்தையுடைய திருமாலுப்பார்த்து, நன்று வந்தனையோ என வினவி - நன்றாகவந்தனையோ என்று வினாவி, அங்கண் ரீ புரந்தளிக்கும் முச்சகம் ஆருயிர்த்தொகை இனிது வாழ்ந்தனவே - நீ காக்கும் இடமகன்ற மூவுலகமும் அருமையாகிய உயிர்த்தொகைகளும் இனிமையாக வாழ்ந்திருக்கின்றனவா, பங்கயம் கண்ணை என்றலும் - தாமரை மலர் போன்ற கண்களையுடையாளே யென்று சொல்லுதலும், கலுழப்பாகன் நின் அருள் பெற்றுடையேம் எங்கள் வாழ்வினுக்கு என்குறை - கருடவாகனத்தையுடைய திருமால் நின்னருட்கருணைபெற்றுள்ளேமாகிய எங்கள் வாழ்விற்ரு யாதுகுறை, யானும் இவளும் உய்ந்தனம் என்ன தொழுது உரைத்தான்-யானு மிவளும் பிழைத்தோமென்று தொழுது நின்று கூறினான். (எ - று.)

(இறைஞ்சி ஓர் புறத்தில்,நின்ற) திருமாலுப்பார்த்து நன்றாகவந்தனையோ வென்றும் உன்னால் காக்கப்படும் உலகமும் உயிர்களும் வாழ்ந்திருக்கின்றனவோ வென்றும் வினாவி, அத்திருமால் உனது கருணைபெற்றுடையேமாகிய எங்களுக்கு யாதுகுறை புனது யானும் இலக்கியியும் பிழைத்தோம் என்று தொழுது கூறினான் என்றதென்க.

நன்றுவந்தனையோ என்று நீ சுகமா என்று வினாவியதாகும். நன்று வந்தனையோ எனவும்,நீ புரந்தளிக்கும் ஆருயிர்த்தொகையினிது வாழ்ந்தனவே எனவும்,இறைவராயுள்ளோர் தன்னாணையை மேற்கொண்டொழுஞ்வேர் தம்மாட்டுவெந்துழி வினாவுங் கூற்றுக்களாமெனவும், நின்னருட்கருணை பெற்றுடையேம், எங்கள்வாழ்வினுக்கு என்குறை, உய்ந்தனம் எனவும் விடைகூறுதல் இறைவராணையைக் கடவாதொழுஞ்வேரது கூற்றுக்களாமெனவுங் கொள்ளற்பாற்றென்க. (இரு)

இறைவியின்னருமொன்றவற்கியம்புமீண்டுமுப்பதிற்றிரண்டறம்வளர்க்கும் முறையினென்னற்சாலையீதிங்கோர்மூரிப்பாரிடமிதற்கிடையூறாய்க் குறைவிலாற்றவினுழிதருமதனைக்குறும்படக்குதிநீயெனவேவ நறைமலர்த்துழாய்மோலியுமிறைஞ்சிநயந்துபஞ்சதீர்த்தத்தடங்கரைப்பால்

(இ - ள்.) இறைவி பின்னரும் அவற்கு ஒன்று இயம்பும் - இறைவி பின்னும் அவனுக்கு ஒன்று கூறுவாள், ஈண்டு முப்பதிற் றிரண்டறம் வளர்க்கும் முறையின்

என் அறச்சாலை ஈது - இவ்விடத்தில் முப்பத்திரண்டு தருமங்களை வளர்க்கும் முறைமையையுடைய எனது தருமச்சாலை யிது, இங்கு ஓர் மூரி பாரிடம் - இவ்விடத்தில் ஒரு வலிமையுள்ள பூதம், இதற்கு இடையூறாய் குறைவில் ஆற்றலின் உழிதரும்-இதனுக் கிடையூறாக குறைவற்றவன்மையால் சுழலாநிற்கும், நீ அதனை குறும்பு அடக்குதி என்ன ஏவ - நீ அப்பூதத்தின் குறும்படக்க வேண்டுமென்று சொல்லிச் செலுத்த, நறை மலர்த்துமாய் மோலியும் இறைஞ்சி நயந்து - தேன் தங்கிய துமாய் மலர்மாலையணிந்த கிரீடமுடைய மாயோனும் வணங்கிப் பணியைவிரும்பி, பஞ்ச தீர்த்த தடவு கணாப்பால்-பஞ்சதீர்த்தமென்னுந் தீர்த்தத்தின் களாயின்பால். (௭-ஹ.)

(பிழைத்தோமென்று கூறிய திருமாலே) உமாதேவியார் பின்னரும்பார்த்து இவ்விடம் யான் முப்பத்திரண்டு அறங்களையுஞ்செய்யும் அறச்சாலையாகும் அவ்வறத்திற் கிடையூறாக ஓர் பூதம் மிக்க வன்மையோடு திரிகின்றது, அதனை அடக்குவாயென்று ஏவ அத்திருமாலும் அப்பணியை யேற்று வணங்கி பஞ்சதீர்த்தக்களையின்கண் என்ற தென்க.

தம்மாற்றந்த காவற்றொழில் தட்டணாக் கடிதலும் அறத்தைக் காத்தலும் ஆதலால் அத்தொழிலில் வல்லனாயிருத்தலைக்கண்ணுறுதற்கு எவிய எவலாகுமென்று கொள்ளலுமொன்று. (ருக)

அன்றுபாரிடம்பாரிடைவீழ்த்தியாற்றலான்மிதித்ததன்மிசைநின்றான் நின்றவன் றனையுந்திமேலெழும்பநெரித்திருந்தனநிருந்தவன் றனையும் வென்றிசால்விற்ப்பூதமேலுந்தீண்டுமற்றதன்மிசைப்படக்கிடந்தான் கன்றுபூதமும்வலிமுழுதிமுந்துகமலக்கண்ணைவணங்கியொன்றிரக்கும்.

(இ - ள்.) அன்று பாரிடம் பாரிடை வீழ்த்தி ஆற்றலான் மிதித்து அதன் மிசை நின்றான் - அந்நாளில் பூதத்தைப் பூமியில் விழச்செய்து தனது வன்மையான் மிதித்து அதன்மேல் நின்றான், நின்றவன் தனை உந்தி மேலெழும்ப-(அவ்வண்ணம்) நின்ற திருமால்தள்ளி (பூதம்) மேலெழும்ப, நெரித்திருந்தனன் - திருமால் எழுந்த பூதத்தை பூமியில் நெரித்து அதன் மேல் உட்கார்ந்திருந்தான், இருந்தவன் தனையும் வென்றி சால் விறல் பூதம்உந்த - அவ்வாறு தன் மேலிருந்தவனையும் வெற்றி நிரம் பியவலியுள்ள பூதம் தள்ள, நீண்டு மற்று அதன் மிசை படக்கிடந்தான் - (பூதத்தால் தள்ளப்பட்ட திருமால் அப்பூதத்தினும்) நீண்ட வடிவங்கொண்டு மேற்பொருந்தப்பள்ளிகொண்டனன், கன்று பூதமும் வலி முழுது இழுத்து கமலக்கண்ணை வணங்கி ஒன்று இரக்கும் - வருத்துகின்ற பூதமும் வலிமை யெல்லாமிழுந்து தாமரை மலர் போன்ற கண்ண பிரானை வணங்கி யொன்றை யிரக்கும். (௭ - ஹ.)

(பஞ்ச தீர்த்தக் களாயின் கண்) நின்ற திருமால் அறத்துக் கிடையூறியற்றிய பூதத்தைப் பூமியிற்றள்ளி தனது வன்மையால் மிதித்து அப்பூதத்தின்மேல் நின்றனன், நின்ற அத்திருமாலே அப்பூதத் தள்ளிப் போர்க்கு மேலெழ, அதனைத் திருமால் பூமியிலிருத்தித் தான் அதன்மேல் வீற்றிருந்தனன். தன்மேல் உட்கார்ந்த திருமாலே அப்பூதம் மீளவுந்தள்ள, தள்ளுண்ட அத்திருமால் மீளவும் நீண்ட வுருவ மெடுத்து அப்பூதத்தைப் பூமியில் தண்டாகாரமாகவீழ்த்திச் சயனித்துக்கிடந்தனன். பின்பு அப்பூதம் அத்திருமாலே முன்போல் தள்ளுதற்கியலாது தன் வலி குன்றி அத்திருமாலே வணங்கி ஓர் வரத்தைக் கேட்கத் தொடங்கிய தென்ற தென்க. (ருஉ)

வள்ளலேமலர் த்திருவிளையாடுமார்பனேபெரும்பசியெனைவருத்த
வுள்ளுடைந்துளேணும்தேறடியேற்கொருமகன் றனையுயிரோடுமுதவின
கொள்ளுமப்பலியேற்றுளமகிழ்வேன்கொடுத்தியிவ்வாமெனக்கெனவாவப்
பள்ளியோனும்ற்றுகெனவிளம்பிப்பத்தர்போற்றவத்தலத்தினிதிருந்தான்.

(இ - ள்) வள்ளலே மலர்த்திரு விளையாடும் மார்பனே - வள்ளற்ன்மையுடையானே தாமரை மலர்மேலெழுந்தருளிய திருமகள் விளையாடுகின்ற மார்பினையுடையானே, பெருபசி எனைவருத்த உள்ளுடைந்துளேன் - பெரும்பசியென்னை வருத்தலினால் உள்ளக் கலங்குகின்றேன், ஆண்டு தேறும் அடியேற்கு - வருடந்தோறு மடியேனுக்கு, ஒரு மகன் றனை உயிரோடு முதவின் - ஒரு பிள்ளையை உயிரோடு முதவிசெய்தால், கொள்ளும் அப்பலியேற்று உள்ளம் மகிழ்வேன் - கொள்ளுகின்ற அத்தப் பலியையேற்று மனமகிழ்வேன், இவ்வரம் எனக்கு கொடுத்தி என்ன - இவ்வரத்தை எனக்குத்தருவாயென்றுகேட்க, அவரப்பள்ளியோனும் ஆக என் விளம்பி - சர்ப்பசயனத்தையுடைய திருமாலும் அவ்வாறளிப்போ மென்று சொல்லி, பத்தர்போற்ற அத்தலத்து இனிதிருந்தான் - தன் அடியவர்கள் துதிசெய்ய அத்தலத்தில் இனிமையாகவீற்றிருந்தான். (௭ - று.)

(வணங்கி நின்றிரந்த பூதம் திருமாலே) வள்ளலே என்று வாழ்த்தி என்னைப் பெரும்பசி வருத்த அதனால் யான் மனங்கலங்கியுள்ளே னாகையால், தேவரீர் எனக்கு வருடந்தோறும் ஓர் மகனை உயிரோடு கொடுப்பீராயின் அதனை யானுண்ணும் பலியாகக்கொண்டு மனமகிழ்வேன் இதுவே யான் வேண்டும் வரமாகும். அவ்வரத்தைக் கொடுமென்றுகேட்க அத்திருமால் அப்பூதத்திற்கு அவ்வாறே ஆகுவென்று கூறி தன்னடியார்கள்போற்ற அத்தலத்தில் வீற்றிருந்தான் என்றதென்க. (௫௩)

கள்வனின் றவனிருந்தவன்கிடந்தோனென்னுநால்வகைக்கரிசறுவடிவால் வெள்வளைக்கரக்கடவுளங்கமர்ந்தான்விமலநாயகியாணையினற்றான் முள்ளையிற்றராப்பணம்புளையல்குன் முளரிமாதாமப்பிலத்தயலிருந்தான் புள்ளையர்த்தவற்கினிபவாமங்கட்போற்றப்பெற்றவர்குவருத்தம்புகுவார்.

(இ - ள்) கள்வன் நின்றவன் இருந்தவன் கிடந்தோன் - கள்வன் நின்றான் இருந்தான் கிடந்தான், என்னும் நால்வகை கரிசறுவடிவால் - என்று சொல்லப்படும் நால்வகையான குற்றமற்ற வடிவத்தால், வெள்வளை கரம் கடவுள் - வெண்மையாகிய சங்கமேந்திய கையையுடைய திருமால், விமல நாயகி ஆணையின் ஆற்றால் - அனாதியே மல நீங்கிய இறைவியினுடைய ஆணையின்வழியால், அங்கு அமர்ந்தான் - அங்கெழுந்தருளினான், முள் எயிறு அரா பணம் புளை அல்குல் முளரி மாதம் - முள்ளைப் போன்ற பல்லையுடைய பாம்பின் படம்போன்ற அல்குலையுடைய தாமரையாரும், அபிலத்து அயல் இருந்தான் - அப்பிலாகாசத்தின் அருகிலிருந்தான், புள்ளையர்த்தவற்கு இனியவாம் அங்கண் போற்ற பெற்றவர் - கருடக்கொடியையுடைய திருமாலுக்கினியவாகிய அவ்விடத்தில் துதிக்கப்பெற்றவர், வைகுந்தம் பெறுவார் - வைகுந்தத்தையடைவார்கள். (௭ - று.)

அப்பஞ்சதீர்த்தக்களையில் வீற்றிருக்குந் திருமால் கள்வனெனவும் நின்றவனெனவும் இருந்தவனெனவும் கிடந்தவனெனவும் கூறும் நால்வகை வடிவங்களோடு

உமாத்தேவியின் ஆணையின் வலியால் அங்கு பொருந்தி வாழ்ந்திருந்தீனன், அவன் மனைவியாகிய இலக்குமியும் பிலாகாசத்தினருகில் அமர்ந்திருந்தீனன், திருமாலுக் கினிமையாகிய அவ்விடத்தில் அவனைப்போற்று மவனடியார்கள் வைகுந்தபத்தத்தை யடைவார்களென்றதென்க.

இறைவன் தலைவியாகிய உமையம்மை வசிக்கும் இடமாகிய அவ்வறச்சாலையில் ஏனைய தேவர்கள் வசித்தற்கியலாதாகலான் விமலநாயகியானேயினற்றான் ஞானரிமா தும் புள்ளையர்த்தவருகு இனியவாம் என்றார். (௫௪)

கறைமிடற்றிறைவையும் வீராட்டகாசமேன்மையின்றொடர்ச்சியாலிங்கே அறைகழற்றிருநாயகன்வரலாறனைத்துங்கூறினும்த்திருநகரை நிறைவிருப்பினால்வழிபடப்பெறுவோர்நிலமிசைப்பெருவாழ்வினராகிப் பிறைமுடிப்பிரானறிருவடிக்கலப்பிற்பெறலரும்பரபோகமுற்றிருப்பார்.

(இ - ள்) கறை மிடற்று இறை வையும் - நீலகண்டத்தையுடைய இறைவன் வசிக்கும், வீராட்டகாச மேன்மையின் தொடர்ச்சியான் - வீராட்டகாசத்தினது மேன்மையின்றொடர்பினால், இங்கே அறைகழல் திருநாயகன் வரலாறனைத்தும் கூறினும் - இவ்விடத்தில் சததிகின்ற வீரக்கழலையுடைய திருமகள் கேள்வனுடைய வரலாறனைத்துஞ் சொல்லிமுடித்தாம், அத்திரு நகரை நிறை விருப்பினால் வழிபடப் பெறுவார் - அந்தத் திருநகரத்தை நிறைந்த விருப்பினால் வழிபாடுசெய்வோர், நிலமிசை பெரு வாழ்வினராகி - பூமியின்மேல் பெரிய வாழ்வினையுடையவராய், பிறை முடிபிரான் திருவடிக்கலப்பின் பெறலரும் பரபோகம் உற்றிருப்பார் - சந்திரனை முடியிலணிந்த இறைவனுடைய திருவடிக்கலப்பினால் பெறுத்தற்கரிய பரபோகத் துய்த்திருப்பார்கள். (ஏ - று.)

திருமாலடியார்க்கு வைகுந்தம் அளிக்கும் அத்திருப்பதியின் வரலாற்றை இறைவன் வீற்றிருக்கும் வீராட்டகாசமேன்மையின் ரொடர்ச்சியினு விதுகாறு மெடுத்ததுக் கூறினும், ஆகையால் அவ்வீராட்டகாசத்தை நிறைந்த அன்பினால் வழிபடப்பெறுவோர்கள் இவ்வுலகின்கண் பொருளாலடையும் வாழ்வினையும் அம்மையில் அருளாலடையும் சிவபோகத்தையும் அடைந்து வாழ்ந்திருப்பா னென்றதென்க.

காஞ்சித்திருப்பதியில் பேரவாவுடன் அன்போடு வழிபடுவார்க்கே வாழ்வெல்லாம் உண்டாகுமென்பதுதோன்ற நிறைவிருப்பினால் வழிபடப்பெறுவோர் பெறலரும் பரபோகமுற்றிருப்பானென்றார். (௫௫)

வீராட்டகாசப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம். ௭௭௬௬.

பாண்டவீசப்பட்டலம்.

பேரின் பச்சாக்கியனாகல்லெரிக்கும்பேறுதவு
வார்தங்கும்வீராட்டகாசவரவிதுவாற்
சீர்தங்குதென்பாற்றிநுப்பாண்டவீச்சரமாம்
கார்தங்குமிஞ்சிக்கடிநகரங்கட்டுரைப்பாம்.

(இ - ள்.) பேரின் பச் சாக்கியனாக் கல் எறிக்கும் - முத்தியின்பத்தையுடைய சாக்கிய நாயனார் மலரன்றிக் கல்லெ யெறிந்ததற்கும், பேறு உதவு வார்தங்கும் வீராட்டகாசம் வரவு இது - முத்தியின்பத்தையளிக்கும் இறைவன் வீற்றிருக்கும், வீராட்டகாசத்தின் வரலாறிதுவாகும், தென்பால் சீர்தங்கும் திருப்பாண்ட வீச்சரம் ஆம் - (வீராட்டகாசத்திற்கு) தென்பாகத்திலுள்ள சிறப்புப்பொருந்திய பாண்டவீச்சரமாகிய, கார்தங்கும் இஞ்சி கடி நகரம் கட்டுரைப்பாம் - மேகந்தவழும் மதில்கூழ்ந்த காவலையுடைய திருத்தளியை இனி யெடுத்துச்சொல்வாம். (ஏ - று.)

இதுகாறுஞ் சாக்கியநாயனார் கல்லாலெறிய அதற்குப் பேறளித்த வீராட்டகாசத்தின் வரலாற்றைச் சொன்னோம். இனி அதன் தென்பாலுள்ள பாண்டவீச்சரத்தின் வரலாற்றைச் சொல்லுகின்றோம் என்றதென்க.

உம்மை உயர்வு சிறப்பு. ஆல் - அசை.

சிறின்பத்தைத் துன்பமெனக்கருதி வீட்டின்பத்தைத்தரும் சிவ நியமத்தை இன்பமெனக் கருதினவொன்பதுதோன்றப் பேரின் பச் சாக்கியனார் எனவும், விதியிற் கூறும் மலர்களா லருச்சிப்போர்க்கும் கொடுத்தற்கரிய சிவப்பேற்றைக் கல்லாலெறிந்ததற்குத் தந்த கருணையுடையானென்பது தோன்றக் கல்லெறிக்குப் பேறுதவு வார் எனவும் கூறினார்.

சங்க மங்கை யென்னுந் தலத்தில் வேளாண் குலத்தில் அவதரித்த சாக்கிய நாயனார் எத்தவத்துள்ளும் அருளுடைமையே பெரிதென்றெண்ணி எல்லா வுயிர்களிடத்தும் மிக்க அருளுடையராய் வாழும் நாளில் காஞ்சிப்பதியை யடைந்து உண்மைத் தெய்வம் எச்சமயத்துள்ளதோ அதனைத் தெரிந்துணர்ச் சமயங்களை யாராய்ந்துழிப் புறப்புறச் சமயங்களுளொன்கிய புத்தசமயத்தை அங்கு கண்ணுற்றனர். அச்சமயம் தாம் நியதமாகக் கொண்டிருக்கும் சிவகாருண்ணியத்தை மேற்கொண்டிருத்தலால் இச்சமயமே உண்மைத் தெய்வத்தை நன்குணர்ந்தும் என்றாயத் தொடங்கியவழி, அச்சமயத்தில் பொய்த்தெய்வம் கூத்தாடுதலை யுணர்ந்து, இதுவென்னோ நம்கொடுமையிருந்தவா நென்றெண்ணி, உள்ளமாமூர்ந்து ஈசனருள் கூட்டும் அழிவில்லாத சைவ நெறியே உண்மைப்பொருளை யுணர்த்தஞ் சமயமென்றும், அச்சமயத் தெய்வமே ஆன்மாக்களை உய்விக்கு மென்றும், தெளிந்து சிவலிங்க மூர்த்தியை வழிபட எண்ணினார். எண்ணிய அவ்வளவே வீராட்டகாசமாகிய அத்திருத்தலத்தில் ஓர் சிவலிங்கம் கட்டபுலனுக்குத்தோன்ற அக்கணமே அன்பு மீதுர்ந்து பெருமானை யாஞ்சிக்கத் தொடங்கினார். தொடங்கிய தொண்

பூவது கல்லாலெறிந்துவந்ததாம், அது இறைவனுக்கு அன்பானபடி காணின் கண்ணப்பதேவர் செருடியும், உவப்பானவகையேபோல் இச்செயலுமாயிற்று. ஒருநாள் மறந்து உண்ணத்தொடங்க கல்லெறியும் ஞாபகம்வர யான் இன்றயர்த்தேனென்றெழுந்து காதலோடு வினாந்து புறப்பட்டுக் கல்லெடுத்துக் குறி கூடும் வகையெறிந்தனர். கண்ணுதற்பெருமானும் வெள்விடையிவந்து தோன்றிச் சிவலோகத்திற் பழவடிமைப் பாங்குளியெழுந்தருளினார். (க)

தருமம்பயந்ததநயன்முதலோர்
உருகெழுவெங்காட்டினுரோமசனேயாதித்
திருமுனிவர்தம்மோடுந்தீர்த்தமெலாமாடக்
கருதிநடந்தார்கழியாதகாதலார்.

(இ - ள்.) தருமம் பயந்த தநயன் முதலோர் - அறக்கடவுள்பெற்ற தருமராசன், முதலிய ஐவர், உருகெழு வெங்காட்டில் - அச்சுத்தை விளைவிக்கும் கொடிய ஆரணியத்தின்கண், உரோமசனே ஆகி திருமுனிவர்தம்மோடும்-உரோமச முனிவர் முதலியமுனிவர் கூட்டடங்கலோடும், தீர்த்தம் எல்லாம் ஆட கருதி - எல்லாதீர்த்தங்களிலும் மூழ்கிவர நினைத்து, கழியாத காதலார் நடந்தார்-மிக்கவாசையையுடையவராய் நடந்தார்கள். (௭ - று.)

தருமன் முதலாகக் கூறும் பாண்டவவாவரும் ஆரணிய வாசஞ்செய்யுங்காலத்து உரோமச முனிவர் முதலிய முனிவர்களோடு தீர்த்தயாத்தினை செய்யக் கருகிச் சென்றன ரென்றதென்க.

தீர்த்த மாடுதல் சிவ புண்ணியத் தொன்றாதலின் கழியாத காதலார் எனவும், பிறர் சென்றெய்தற் கருமையாகலின் உருகெழுவெங்காடு எனவுக்கூறினார்.

துரியோதனையாக்க விரியற்றிய அதர்ம வழியால் தமக்குடைய பெருஞ்செல்வங்கழியவந்தும் அக்கழிவை நோக்கி தமது அறநெறியில் அணுவளவேனும் தவராதிருந்தன ரென்பார் தருமம் பயந்த தநயன்முதலோர் ரொன்றனு மொன்று.

தருமம் காதலார் முற்றெச்சம்.

(௭)

அங்கங்கிலிங்கநிறுவியருச்சித்துப்

பங்கந்துமிக்கும்பரம்பொருளைப்போற்றிசைத்துச்

சிங்கம்படுக்குந்திறலார்வருநெறியார்

தெங்கம்பொழில்சூழ்திருக்காஞ்சிறண்ணினார்.

(இ - ள்.) அங்கு அங்கு இலிங்கம் நிறுவி அருச்சித்து - (பாண்டவர்கள் சிவ தீர்த்தமாட்ச் சென்ற) அந்தர்த்தத்தலங்கள்தோறும் சிவலிங்கஸ்தாபனஞ் செய்து அருச்சினையிற்றி, பங்கம் துமிக்கும் பரம்பொருளை போற்றிசைத்து - இருவினையாகிய அளற்றைவற்றச்செய்யும் மேலாகிய இறைவனைத்துதிசெய்து, திறல் ஆர் சிங்கம்படுக்கும்வரும் நெறியார் - வெற்றிவாய்ந்த சிங்கங்கள் கண்ணுறங்கும் ஆரணியத்தின் வழியே வருகின்றவர்களாகிய ஐவரும், தெங்கம் பொழில்சூழ் திருக்காஞ்சி

நண்ணினார் - தென்னஞ் சோலைகள் சூழ்ந்த அழகிய காஞ்சி நகரத்தை யடைந்தார்கள். (௭ - ஹ.)

தீர்த்த யாத்திரை செய்யத்தொடங்கிய பாண்டவர்கள் அந்தந்தத் தீர்த்தங்களில் மூழ்குவதேயன்றி அங்கங்கே சிவலிங்க மூர்த்தியையுந் தாபித்து அருச்சுனே முதலியன இயற்றி சிங்கங்கள் கண்ணுறங்கும் காட்டின் வழியே வருகின்றவர் காஞ்சித்திருப்பதியை யடைந்தார்களென்றதென்க.

சேற்றிலாழ்ந்தினோர் அடிபெயர்த்தலரிதாதல்போல் இருவினைகளையும் ஆன்மாக்கள் கடத்தலரிதாகலின் வினையைப் பங்க மெனவும், அவ்வினை இறைவனாலன்றி நீங்காதாகலான் பங்கம் துமிக்கும் பரம்பொருளெனவுங் கூறினார். (௩)

அங்கட்பலதளியுநோக்கியகமகிழ்ச்சி
பொங்கித்திருக்கம்பமாதிரியாப்புண்ணியநீர்க்
கங்கைச்சடிலக்கடவுளிடமெல்லாந்
துங்கப்போன்பிறற்றொழுதுதொழுதேகினார்.

(இ - ள்.) அங்கண் பல தளியும் நோக்கி அகமகிழ்ச்சி பொங்கி - அக்காஞ்சித் திருநகரத்திலுள்ள பல தளிகளையுந் கண்ணுற்று மனத்தின் கண் ஆனந்த மீதுர்ந்து, திருக்கம்பம் ஆதியாக புண்ணிய நீர் கங்கை சடிலம் கடவுள் இடம் எல்லாம் - திருவேகம்ப முதலாகக் கூறப்பட்ட புண்ணியத்தைத்தரும் நீர் மயமாகிய கங்கையை யணிந்த சடா முடியையுடைய இறைவன் வீற்றிருக்கும் தெய்வத்தலங்களையெல்லாம், துங்கம் பேரன்பின் தொழுது தொழுது ஏகினார் - புனிதமாகிய பேரன்பினால் தளிகள் தோறும் பணிந்து பணிந்து சென்றனர். (௭ - ஹ.)

காஞ்சித் திருப்பதியை யடைந்த பாண்டவர்கள் அங்கங்குள்ள வற்புத்தளிகளை யெல்லாம் கண்ணுற்றவளவிலே மிக்க மகிழ்ச்சி யடைந்து பின்னர் திருவேகம்ப முதலிய தலைமைத் தலங்களையும் தலையன்போடு வணங்கிச் சென்றனர் என்ற தென்க.

எங்குங் காண்டற்கரிய பலவற்புதங்களைக் காஞ்சித்திருப்பதியில் எங்குங்கண்டனரென்பார் அங்கண் பல தளியும் நோக்கி அகமகிழ்ச்சி பொங்கி யெனவும், அதியுத்தோடும் கண்ட தளிகளில் தலைமை பெற்று விளங்குவது ஏகம்ப வாணன்வாழும் திருவேகம்ப முதலிய தளிகளென்பார் - திருக்கம்பமாதிரி கடவுளிடமெல்லா மெனவும், அத்தலங்களிற் சென்று பெருமானைக் கண்டகாலத்து இவர்களுக்கும் ஞாபகியது தலையன் பென்பார் துங்கப் பேரன் பெனவுங் கூறினார்.

திருக்கம்பம் என்றது திருவேகம்பத்தை. ஆதியாக என்றது கள்ளக் கம்பம், நல்ல கம்பம், வெள்ளைக் கம்பம், கச்சி மயானம், திருவோணகார்த்தன்றரி, கச்சபேசம், காயா ரோகணம் முதலாயின. (சு)

வீராட்டகாசங்கடைக்கால்வினம்மலர்கொண்
டாராப்பேரன்பினருச்சித்ததன்றென்பால்

ஏராதத்தம்பெயாசாத்தியல்லாருந்
தாரார்த்தகொன்றைச்சிலிவிங்கந்காபிந்கார்.

(இ-ள்)- எல்லாரும் - பாண்டவனாவரும், கடைக்கால் வீராட்டகரீசம் வியன் மலர்கொண்டு ஆராத பேர் அன்பின் அருச்சித்து-(திருவேகம்ப முதலிய தலங்களைத் தெரிசித்துக்கொண்டு) இறுதியில் வீராட்டகாச மென்னுந்திருத்தளியை யடைந்து (அங்கெழுந்தருளி யிருக்கும் இறைவனை) சிறந்த மலர்களைக்கொண்டு அடங்காத பேரன்பினால் அருச்சினைசெய்து, அதன் தென்பால் ஏர் ஆர தம் தம் பெயர் சாத்தி- அவ்வீராட்டகாசத்திற்குத் தென்பால் பொலிவு பெறத் தங்கன்தங்களுடைய பெயர்களே அவ்விவிலங்கங்களின் பெயர்களாக நிறுவி, கொன்றைதார் ஆர்த்த சிவலிங்கம் தாபித்தார் - கொன்றைமாலையை யணிந்த சிவலிங்கப் பெருமானை பிரதிஷ்டை செய்தார்கள். (எ-று.)

திருவேகம்ப முதலிய தலங்களை முன்னந் தெரிசித்து இறுதியில் வீராட்டகாசத்தை யடைந்து அங்கெழுந்தருளியிருக்கும் பெருமானை மலர்களாலருச்சித்து அத்தலத்திற்குத் தென்பால் பாண்டவனாவரும் தங்கன்தங்கன் பெயர்களால் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்தார்களென்றதென்க. (இ)

அறமைந்தன்வீமன் விசயனலர் பூந்தார்
நறவிண்டதிண்டோணாகுசகாதேவர்
மறனின்றியின்றோர்மனைக்கிழமைபூண்ட
முறையொன்றுகற்பிற்றுரோபதைமுன்னோரோர்.

(இ - ள்) அறம் மைந்தன் வீமன் விசயன் நறவு விண்ட அலர் பூந்தார் தின்னதோன் நகுல சகாதேவர் - தருமபுத்திரன் வீமசேனன் அருச்சுனன் தேனொழுக்கும் அழகிய மலர்மாலையை யணிந்த திண்ணிய தோளையுடைய நகுலன் சகாதேவன், மறன் இன்றி இங்னோர் மனைக் கிழமை பூண்ட முறை ஒன்று கற்பின் துரோபதை முன்னோரோர்-கொடுமையில்லாமல் தருமன் முதலிய ஐவருக்கும் மனைவியாயிருந்த முறைதவராத கற்பிலக்கணம் வாய்ந்த துரோபதை முதலாயினோரும். (எ-று.)

தருமன் வீமன் அருச்சுனன் நகுலன் சகாதேவன் இவர்கள் மனைவியாகிய துரோபதை முதலாயினோரு மென்றதென்க.

ஐவருக்கும் மனைவியாயிருந்த துரோபதை ஐவருக்குள் ஒருவனா ஓர் கால் விழைந்து ஒருவனா வெறுத்தும், வெறுத்தவனா ஓர் கால் விழைந்துமுன் விழைந்தவனா ஓர் கால் வெறுத்தும் இல்லறத்தைப் புரியாது ஐவரிடத்தும் ஒத்த மனத்தளாய் அவ்வறத்தைப் புரிந்தனளென்பார் மறனின்றியின்றோர் மனைக்கிழமை பூண்ட என்றார்.

மறம் என்பதற்கு பாபமெனப் பொருள்கொண்டு ஐவரோடு புணர்ந்தும் அதனால் பாபத்தை யடைந்து பழிப்போர் பூணுது கற்பிற் சிறந்தானென்று புகழப்பட்டாளாதலால் பாபமில்லானெனகூறலு மொன்று. நாணம் மடம் அச்சம் பயிப்பு என்னும் நான்கும் கற்பிலக்கணத்திற்கு முறையாகக் கூறுவருணங்க ளென்பார் - முறையொன்று கற்பென்றார். (ஈ)

ஔமனனசிகண்டிமற்று
மேரார் கழற்கால் யதுமரபின் மன்னருடன்
ஊரானுற்கன்பினுரோமசர் முற்கலனார்
பாரார் வியாதர் முதலாய பன்முனிவர்.

(இ - ன்.) சீர் ஆர் திருட்டத் துமனன் சிகண்டி - பெருமை வாய்ந்த திரு
ட்டத்தும்னன் சிகண்டி, ஏர் ஆர் கழல் கால் யதுமரபின் மன்னருடன் - அழகு
பொருந்திய வீரகண்டையை யணிந்த கால்களை யுடைய யதுமரபிற் றேன்றிய அரசர்
சர்கள் (ஆகிய) இவர்களுடன், ஊர் ஆனாற்கு அன்பின் உரோமசர் முற்கலனார் - இட
பலூர்தியையுடைய இறைவனுக் கன்பு பூண்ட உரோமசர் முனிவர் முற்கல முனி
வர், பார் ஆர் வியாதர் முதலாய பன் முனிவர் - உலகம் புகழும் வியாச முனிவர்
நதலாகக் கூறும் பல முனிவர்களும். (௭ - று.)

திருட்டதும் னன் சிகண்டி யதுகுலவேந்தர் உரோமசர் முற்கலர் வியாசர்
முதலிய பல முனிவர்களு மென்றதென்க.

வியாச முனிவர், யாவரும் எடுத்துக் கூறும் புகழ்போயவராதலால் பாரார் வி
யாதர் எனவும், வியாச முனிவர் முதலாகக் கூறிய முனிவர்க ளெல்லாம் சிவ பெரு
மானுக்கன்பு பூண்டவரென்பார் ஊரானுற் கன்பினுரோமசர் முதலாய பன்முனிவர்
எனவுங் கூறினார்.

பன் முனிவராவார் கவுசியன், பஞ்சதபர், சிகி, கிகழிபர், உக்கிரர், கௌசிகனார்,
வீதகவ்யர், திவாதகசிபு, பெளரிசுச்சரர், நாகர், மௌத்கில்லியர், என்று வடநா
லிற் கூறியாங்குணர்க. (௭)

என்றினையொல்லாமிலிங்கந்தனித்தனியே
நன்றிருத்தியேத்திரயப்பாடுபெற்றாரால்
அன்றவர்கன்போற்றுமிலிங்கமவைகண்டோர்
மன்றினடமாமெவள்ளலருள்பெறுவார்.

(இ - ன்.) என்று இனையர் எல்லாம் தனித்தனியே இலிங்கம் நன்று இருத்தி
ஏத்தி நயப்பாடு பெற்றார் - தருமன் முதலாகக் கூறிய அவர்களெல்லாம் தனித்தனி
யே சிவலிங்கப் பெருமானை அழகு பெறத்தாபனஞ் செய்து போற்றி தாம் தாம் வே
ண்டியவற்றையெளிதிற் பெற்றார்கள், அன்று அவர்கள் போற்றும் இலிங்கம் அவை
கண்டோர் - அந்நாளில் அவர்கள் வழிபட்ட சிவலிங்கமூர்த்தங்களை (இன்றும்) தரிசி
க்கப் பெற்றவர்கள், மன்றில் நடமாடும் வள்ளல் அருள் பெறுவார் - சிற்சபையில்
ஆனந்த நடனஞ் செய்யும் இறைவன்றிருவருளைப் பெறுவார்கள் (௭ - று.)

தருமன் முதலாக மேற்கூறியவர்களெல்லாம் தத்தம் பெயரால் சிவலிங்க மூர்
த்தியைத்தாபித்து வேண்டிய வரங்களைப் பெற்றார்கள். அவ்விலிங்க மூர்த்தங்களை
இன்றுங்காண்ப் பெற்றோர் இறைவன்றிருவருளைப் பெறுவார் என்றதென்க. (௮)

அன்னவற்றின்றென்பாற்கயிலாயம்வ்வாப்பில்
நன்னர்கயிலாயநாதன் றனைநிதுவி

மன்னுந்திசைக்கிறைமைபெற்றான்மருவலார்க்
கின்னல்புரிமுத்தலைவேலீசானனென்பவே.

(இ. ள்.) மருவலார்க்கு இன்னல்புரி முத்தலைவேல் ஈசானன்-பகைவீர்களுக்குத் துன்பஞ் செய்யும் முத்தலைவேலேந்திய ஈசானதேவர், அன்னவற்றின் தென்பால் கயிலாயம் - அப்பாண்டவீச்சரத்தின் தென்திசையில் கயிலாய மென்னுந் திருத்தளி யொன்றுண்டு, அவ்வரைப்பின் நன்னர் கயிலாய நாதன் தனை நிறுவி - அத்திருத் தளியில் நன்மை பயக்கும் கயிலாய நாதனைத் தாபித்து, மன்னுந்திசைக்கு இறை மைபெற்றான்-நிலைபெற்ற ஈசான திசைக்கு நாதன் என்னுந் தலைமையைப்பெற்ற னன். (எ - று.)

ஈசானமூர்த்தி பாண்டவீச்சரத்திற்குத் தென்பாலுள்ள கயிலாயமென்னுந் திரு ப்பதியில் கயிலாயநாதனென்னு நாமத்தால் சிவலிங்கமூர்த்தியைப்போற்றி ஈசான திசைக்குத் தலைமையாய்வாரும் பேற்றைப்பெற்றனன் என்றதென்க.

அன்னவற்றின் தென்பால் கைலாயமெனவும் அவ்வரைப்பில் கயிலாயநாதன் தனை நிறுவினெனவும் கூறியதால் காஞ்சித்திருப்பதியில் ஒவ்வொருவரும் பூசித்த லிங்கங்கள் அவ்வவர்களார் தாபிக்கப்பட்டன அல்லனவென்றும் அவைமுன்னரோ யுள்ளனவென்றும், உள்ள அவ்விலிங்கங்களை அவ்வவர்கள் கண்டு தந்தம்பெயரால் இ றைவனைத் தியானஞ் செய்தால் ஆவாகித்து வழிபட்டனொன்றுங் கொள்ளக்கிடந்தன.

பாண்டவீச்சரப்பூடலம் முற்றிற்று.

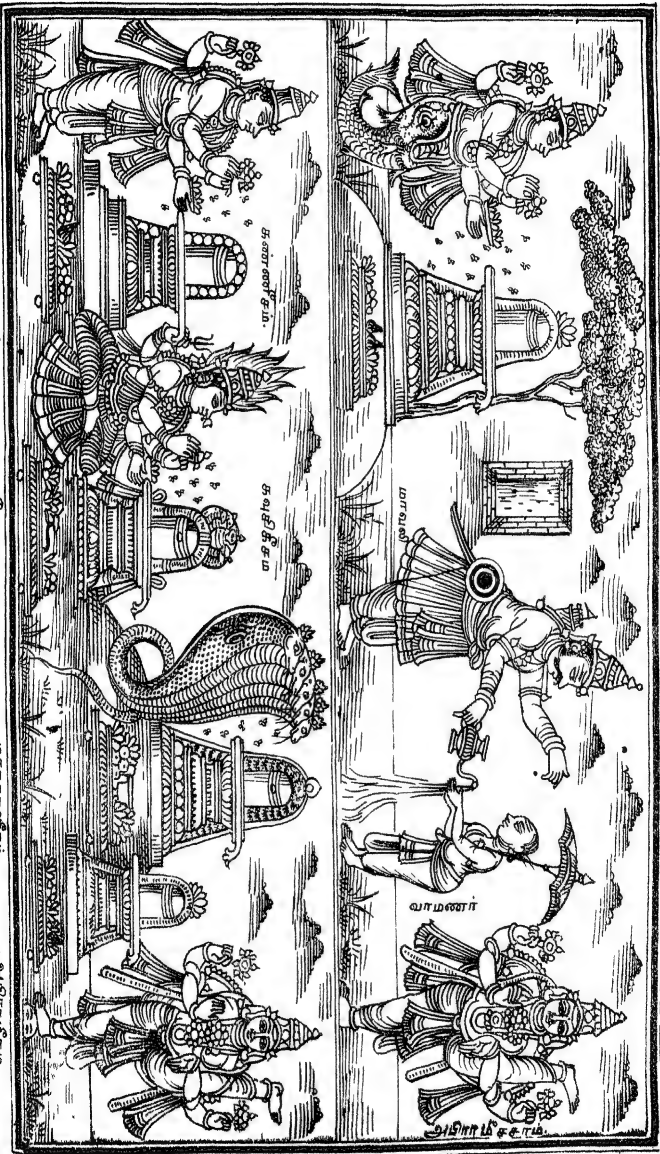
ஆக திருவிருத்தம் - களவுரு.

மச்சீசப்படலம்.

பார்த்தராதியோர்வழிபடும்புகழ்
ஆர்த்தசூழல்கள்விளம்பினாமருள்
கூர்த்தவப்புலக்குடக்கணிப்பிரீர்த்
தீர்த்தஞாங்கர்மச்சீசங்கூறுவாம்.

(இ - ள்.) பார்த்தர் ஆதியோர்வழிபடும்புகழ் ஆர்த்த சூழல்கள் விளம்பினும்-அரு ள்சனன் முதலியோர் வழிபட்ட புகழ்வாய்ந்த திருத்தளிகளின் வரலாற்றை யெடுத் துக்கூறினும், அருள்கூர்த்த அப்புலம் ரூடக்கண் - இனி அருள்மிக்க அத்திருத்தளி களுக்கு மேற்றிசைக்கண், இப்பிரீர் தீர்த்தம் ஞாங்கர் - நீர் மயமாகிய இப்பிரீர்த்தத் தினருகிலுள்ள, மச்சீசங்கூறுவாம் - மச்சீசத்தின் வரலாற்றை இனியெடுத்துக் கூறு வாம். (எ - று.)

அருச்சுனன் முதலியோர் பூசித்த பாண்டவீச்சரத்தின் வரலாற்றைக்கூறினோம். அதன்மேற்றிசையில் இப்பிரீர்த்தத்தினருகிலுள்ள மச்சீசமென்னுந் திருப்பதியின் வரலாற்றை இளிக்கூறுவாம் என்றதென்க.

சு. ஸ்ரீராமர் ச. ம.

சு. ஸ்ரீராமர் ச. ம.

ம. ஸ்ரீராமர் ச. ம.

வா. ஸ்ரீராமர் ச. ம.

அ. ஸ்ரீராமர் ச. ம.

ம. ஸ்ரீராமர் ச. ம.

ம. ஸ்ரீராமர் ச. ம.

அ. ஸ்ரீராமர் ச. ம.

சு. ஸ்ரீராமர் ச. ம.

ஒப்பிலற்புதமுணர்த்தவெம்பிரான்
இப்பிமுத்தமங்கெடுத்தளித்தலால்
செப்பரும்புகழ்ப்பிதிர்ந்தமென்
றப்பெரும்பெயரதனுக்காயதே.

(இ - ள்.) எம்பிரான் ஒப்பில் அற்புதம் உணர்த்த - எம்திறைவனாகிய சிவபெருமான் உவமை கூறுதற்கரிய அற்புதத்தை (இத்திருக்காஞ்சியின் கண் யாவார்க்கும்) உணர்த்த, சிப்பிமுத்தம் அங்கு எடுத்து அளித்தலால் - இப்பியிற்றேன்று முத்தங்களை யவ்விடத்து யெடுத்துக்கொடுத்தலால், செப்பு அரும் புகழ் இப்பிதிர்ந்தம் என்று - சொல்லுதற்கரிய புகழ்வாய்ந்த இப்பிதிர்ந்தமென்று, அப்பெரும் பெயர் அதனுக்கு ஆயது - அந்தப் பெரியபெயர் அத்தீர்த்தத்திற் காகியது. (௭ - று.)

இறைவன் எங்குங்காணுதற்கரிய அற்புதவத்சியங்கள் இக்காஞ்சித் திருப்பதியின் கண்ணுள்ளனவென்று உலகினர்க்குணர்த்த இப்பியிற்றேன்று முத்தங்களை யவ்விடத்து எடுத்துக்கொடுத்தலால் இப்பிதிர்ந்தமென்னும் பெரும் பெயரதனுக்குண்டாகியதென்றதென்க.

இராதர்திரசுநப்பத்தில் காஞ்சித்திருப்பதியில் வித்தியாதரொன்னும் வேதியர் ஒருவர் இளம்பருவமும் பேரமுகமுடையவராய் வாழ்ந்திருந்தனர். அவர் ஸ்வேதமுதலிய கலைகளை முன்னருணர்ந்து, பின்சிவதீக்ஷையையடைந்து சிவாகமநெடியுணர்ந்து, ஷடத்துவாசோதனைசெய்து, சிவசாதனத்தை மேற்கொண்டு, சிவயோகநெறியிற்சிறந்து, சிவயோகியெனப்பெயர் பெற்றிருந்தனர். ஓர்நாள் யோகநிலையிலிருந்து சோசகபூசகம்பகஞ்செய்து, வான்வழியே அளகாபுரிக்குச்சென்று அங்குள்ள மந்தாகினியையடைந்திருந்தழி அங்குநீராவந்த இளம்பருவத்து மின்னற்கொடிபோன்ற மாதாபலரிருத்தலைக்கண்டனர். அவருள் அழகிற்சிறந்த ஓர் மங்கையைக்காழ்ந்து அம்மங்கை தன்வயமாக ருபேரணையருச்சிக்க அக்குபேரன் அவர்முன்தோன்றி நீர்கருதியது யாதென்ன, தன்கருத்தை யவனுக்கு வெளியிட அச்சிவயோகிகருதியவாரே கோகாவதி யென்னும் மாதை மணஞ்செய்வித்தனன். பின்னர் அச்சிவயோகி அம்மாதோடு காஞ்சிப்பதியிலிப்பிதிர்ந்தக் களாயைநண்ணி இல்லறவொழுக்கம் பூண்டிருந்தனன். இச்சிவயோகி தனக்குப் புத்திரப்பேரின்மையைநாடி மாழாந்து கம்புடைமனையியும் சற்புத்திரனும் சிவபக்தியும் முத்தியும் சிவார்ச்சணையானன்றியமையப்பெருதென்று வேதங்களிற் கூறக்கேட்டிருக்கின்றோமாதலால் புத்திரப்பேற்றை நாடி இனி சிவார்ச்சணையெய்தே துணிவென்றெண்ணி அவ்வாறியற்ற ஓர் சற்புத்திரன் பிறந்தான். அப்புத்திரப்பேரடைந்த சிவயோகியினது மனையாட்டியாகிய கோகாவதி அவரினுஞ்சிறந்த சிவபக்தியை மேற்கொண்டு காலையிலெழுந்து நீராடி சிவசாதனமுடையளாய் ஆயிரம் முத்தங்கொண்ட ஒவ்வோர் முத்தாரத்தை இறைவன் ஆயிரத்திருநாமங்களில் ஒவ்வோர் திருநாமங்களைக்கூறிச்சாத்தும் நியதியைக்கடைப்பிடித்து அர்ச்சித்து வந்தனன். ஓர்நாள் சிவபூஜார்த்தம் முத்தாரமுதலிய சகலதிரவியங்களையும் நியமித்துவைத்து தன்னைவிட்டு நீங்கப்பெருகிரங்கும் மகவையும் ஆங்கிருத்தித் தான் அகத்தில் வழிபடுவதாகிய அந்தர்யாகமியற்றி யவசமுற்றிருந்தகாலத்து அவளது தவத்திற்சிறந்த புத்திரன் பூஜாத்திரவியங்களிற் சிறந்து விளங்கும் முத்தாரங்க

ளிலொன்றை தூபத்திற்கமைந்துள்ள தூபாக்கினியிலிட, அம்மாலை கரிந்துபொரிந்தது பின்பு கோகாவதி அந்தர்யாகத்தை முடித்து புறம்பே சிவபெருமானை அர்ச்சிக்கத்தொடங்குங்கால் அர்ச்சனைக்குரிய முத்தாரமொன்றுகுறைய, இவ்வாரம் குறைதற்குக் காரணம் யாதென்று துணுக்குற்று, நாம் கடைப்பிடித்த நியமம் இன்றொழிந்ததே என்று அம்முத்தாரத்தையாராயுங்கால் அவளது புத்திரன் அம்ம என்று தூபாக்கினியைக் காட்டவும் முத்தாரத்தை யக்கினியிலிட்டது நமது புத்திரந்தானென்றுணர்ந்து இப்புத்திரன் சிவபூஜைக்குரிய திரவியத்தை அக்கினியிலிட்டதால் சிவத்திரவியத்தை யபகரித்ததாலடையும் பாதகத்துக்குரியனாயினன். நாமும் சிவநியமத்தை யிழந்தோரடையும் பாதகத்துக்குரிமையானேம். ஆகையால் அம்மகவையும் வீட்டி நாமும் இறந்து படுவதே தீர்வென்றெண்ணி குழந்தையை தரையில்மோதி வாளால் கழுத்தைச்சேதிக்குங்கால் அம்மையப் பரண்டெழுந்தருளி அப்பளுகிய இறைவன் நிற்க நிற்க வென்றருளி அவள் கைப்பற்றியிருந்த வாளே தாம் கைப்பற்றினர், அம்மையாகிய இறைவி அக்குழந்தையை யெடுத்து கண்டத்தினின்றும் பெருகிய உதிரவெள்ளத்தை தமதாடையாற்றடைத்து இப்படியுஞ் செய்வாருண்டோ வென்றிரங்கி உயிரோடெழுச்செய்தனர். பின்னர் இறைவன் கோகாவதியைநோக்கி அன்புடையானே ! நீ என் மாட்டுவைத்திருக்கும் அன்பினை உலகினொல்லாமறிந்துய்யுமாறு இயற்றிய திருவிளையாடல்துவாகும். ஆகலான் உன்புத்திரனும் சிவத் திரவியத்தை யபகரித்த பாதகத்தை யனுபவித்தற்குரியவனமல்லன் நீயும் சிவநியமத்தையிடையே யிழந்தோரடையும் பாதகத்துக்குரியவனமல்லே என்றருளி நீ யெம்மை முத்தாரத்தாலெம்மையென்றுங்குன்றாவண்ணம் யருச்சினைபுரிய அற்புதமாகிய முத்தங்களை இவ்விப்பிதிர்த்தத்தில் இப்பொழுதே யுண்டாக்கியிருக்கின்றோம். அவைகளால் எம்மையருச்சித்தின்புறுவாய் நீயும் அதனையணிவாய். இஃதன்றி நீயெப்பொருளை விழையினும் அப்பொருளைத் தருகின்றோமென்றின்னருன்புரிய, கோகாவதி பெருமானே யான்வேண்டுவதொன்றுள என்னால் பூசிக்கப்பட்டுள்ள இவ்விவிங்கத்தின் கண் நீயார்ந்து தெரிசிக்கப்பெற்றோர்க்கு வேண்டி யாங்கருன்புரிவதும், இத்திர்த்தத்தின் மூழ்குவோர் எல்லாப்பாதகங்களினின்று நீங்கவும் வேண்டுகென்றனன்; அவ்வாறே ஆருகவென்று அவ்விவிங்கத்தின்கண் திருவுருக்கரத்தனர். பின்னர் அச்சிவயோகியும் கோகாவதியும் அச்சிவலிங்க மூர்த்தியை வழிபட்டு இறுதியில் இறைவன்றிருவருளால் யாவரும் அதிசயிக்குமாறு அச்சிவலிங்கப் பெருமானோடு கலந்து கரந்தனர். இவ்வரலாறு இத்நூலின் வடமொழியிற்கண்டது.

(உ)

மற்றதன்கமை மச்சலிங்கமொன்

ற்றற்பில்லரியருச்சித்துள்ளது

துற்றபாதகச்சோமகாசுரன்

கற்குமாமறைகவர்ந்தொளித்தநாள்.

(இ - ள்) அதன்கமை மச்சலிங்கம் ஒன்று சுற்றம் இல் அரி அருச்சித்து உள்ளது - அந்த இப்பிதிர்த்தக்களையில் மச்சலிங்கமென்றது அஞ்சதலில்லாத திருமால்பூசித்துவழிபட்டது, துற்றபாதகம் சோமகாசுரன் - பாபக்குழிசிலாகிய சோமகாசுரனென்னும் ஓரசுரன், கற்கும் மாமறைகவர்ந்து ஒளித்தநாள் - வேதியர்களால் கற்கப்படும் பெருமையையுடைய வேதங்களைக் களவாற்கவர்ந்து கடலில் ஒளித்தநாளில்.

இப்பிதிர்ந்தக்கரையில் மச்சலிங்கமென்று ஓர் சிவலிங்கமொன்றுள்ளது, அது திருமால் மச்சாவதாரங்கொண்டகாலத்தில் பூசிக்கப்பெற்றது. காரணம், சோமகாசரன் வேதங்களைக் கவர்ந்து கடலில் ஓளித்தநாளில் என்க. (ங)

ஒத்தொழிந்தனவுலகமயாவையும்
நீத்தவேள்வியநிலைமைகுன்றலால்
தித்தெலுமபசிக்கேவர்மாயனைச்
சோத்துநீசரணைனத்துதித்தனர்.

(இ-ள்.) ஒத்து ஒழிந்தன உலகம் யாவையும் நீக்க—வோங்க விலலாமர் போயின, உயிர்கள் எல்லாவற்றைக்கொய்துநீட்டின, (திவ்விரண்டொழியவே) வேள்விய நிலை குன்றலால்—யாகமுறைகளுக்கிலை இயாதின (அ-சூல) தீத்தெலும பசி தேவர் மாயனைச் சோத்து நீசரண என்னத் துதித்தனர்—தீயுற்பின்புரியுமாறு உதாராக்கினிதேவகாசரன் சுட (அத்தேவர்கள்) திருமாலைச் சோத்து என்றடைந்து நீயே எங்கருககு அடைதலால் பொருளென்று தோத்திரஞ்செய்தார்கள் (எ.அ.)

வேதம் அசுரன் கைப்பட்டசூனல் ஒன்றோடொன்று மாறுபட்டு உலகத்தில் அசுர யோதல் நீங்கி எல்லாவற்றைக்கருங்குறைந் தன, யாகமுறைகளுந் கொண்டின. அ-சூல தேவர்களும் தீயினுங்கொடிய பசிகொடியுடையாராய் திருமால்பார் பென்று நீயெயடைக்கலமென்றுதுதித்தனர், வேதம் உலகங்கொடியொடைய தூலாடலால் அசுரரெனொழியவே அன்னுடையதும் அறங்கரும் அவர்களுணர்வதின்றி யொழிபுணவென்பார ஒத்தொழிந்தன உலகம்யாவையும் நீத்த எனவும், அங்குற்றவே அக் வறட்டாலட்டும் பொருளுந்குன்றி வேள்விகளியற்றாத லொழிபுணவென்பார வேள்வியநிலைமை குன்றலால்லெனவும், வேள்விகுன்றவே அவ்வேள்வியால் இன்பபுறையடையுந் தேவர்களும் துன்புற்றனரென்பார் தீத்தெலுமபசிக்கேவரெனவும், அசுரரீராமாயையால்வெல்வோன் திருமாலையாதலால் மாயனைச்சோத்து நீசரணைனத்துதித்தன ரெனவுங் கூறினர். (ங)

சோத்தம் இழித்தோர் செய்யும் அஞ்சலி.

அஞ்சலீரெனவருளியச்சுதன்
நெஞ்சகத்துறநினைவினாடினான்
எஞ்சுறாமறையாவுங்கைக்கொடு
வஞ்சனாழியுண்மறைந்கவண்ணமே.

(இ-ள்.) அச்சுதன் அஞ்சலீர் என்னஅருள்—திருமால் (என்னைத் துதித்தேவர்களை நோக்கி) அஞ்சாதிர்களென்று அடியாந்து, வஞ்சன் எஞ்ச உற மறையாவும் கைகொடு அழிப்புந் மறைந்தவண்ணம்—வஞ்சகனாகிய அசுரன் தீறிதும் விடாது வேதமுமுதாம் அக்கிரமித்துக்கொண்டு கடலிலொளிந்த குழிச்சியை, நெஞ்சகத்து உறநீயே விடாமனான்—தன்னுள்ளத்திற் பொருந்த அலோசித்தனன் (எ.அ.)

திருமால் தவிர்த்து துதித்தேவர்களை வஞ்சலீரென்று அருள்பெடுத்து வருள்தல் சில வேதத்தைக் கவர்ந்த சோமகாசரனை வெல்லும் முறையெல்லாம் முடிபுந் காடினென்க.

பகைகளை வெல்லத்துணியோ நெருவன் தன்பகைகரதுகாலத்து வலிநெய்யைகளை பெல்லாம் வகையாகக் குழிந்தொழியின அவனா வெற்றியடைந்து அநிகலின் வஞ்சனாழியுண்மறைந்த வண்ணம் நெஞ்சகத்துறநினைவினாடினான் (ங)

பிருகுமாமுனிசபித்தபெற்றியால்

ஒருவருங்கயலுருவுதாங்குபு

மருமலர்ப்பொழிற்காஞ்சிவைப்பிடைப்

பொருவிளிப்பிரீர்ப்புடையினண்ணினான்.

(இ-ள்.) பிருகுமாமுனி சபித்த பெற்றியால்—(முன்னொருகாலத்தில் தன்னைத்) தவத்திற்சிறந்த பிருகுமுனிவர் சபித்திருக்கின்ற சாபத்தினுரிமையால், ஒருவரும் கயல் உருவுதாங்குபு—ஒப்பிகந்த மச்சவடிவங் கொண்டு, மருமலர் பொழில் காஞ்சி வைப்பிடை—நறுமணங்கமழும் மலர்ச்சோலைக்குந்த காஞ்சித்திருப்பதியின்கண், பொருவு இவ் இப்பிரீர்ப்புடையில் நண்ணினான்—ஒப்பிகந்த இப்பிரீர்த்தக் கணாயில் வந்து சேர்ந்தான் (எ-று)

பிருகுமுனிவர் சபித்தபடியே மச்சவடிவங்கொண்டு காஞ்சித் திருப்பதியி லிப்பிரீர்த்தக்கணாயில் வந்து சேர்ந்தனரென்க.

மேலைச்செய்யுளில் நினைவில் நாடினானென்று கூறியதால் பிருகுமுனிவர் தன்னைச் சபித்த பத்துப் பிறப்பினுள் ஒப்பிறப்பு மச்சமாதலால் அப்பிறப்பை இப்பொழுதெடுத்து வேதங்களைக் கவர்ந்து கடலுட்சென்ற சோமகாசரனை வெல்வோமென் றெண்ணினு னென்பார் பிருகுமாமுனி சபித்த பெற்றியால் ஒருவருங்கயலுருவு தாங்குபு என்றார்.

பிருகுமுனிவர் திருமலைச்சபித்த வரலாற்றை முன்னர் அரிசாபபயந்தீர்த்த படலத்திற்காண்க.

(க)

சலங்கொண்மீனுருத்தன்பெயர்நாட்டியங்

கிலிங்கமன்பினிருத்துயருச்சனை

துலங்கச்செய்தருள்பெற்றுத்தொகுதிநிக்

கலங்கண்மல்குகடலகத்தெய்தினான்.

(இ-ள்.) அங்கு சலங்கொன் மீன் உரு தன்பெயர் நாட்டி இலிங்கம் அன்பின் இருத்தி—அத்தீர்த்தக்கணாயில் நீர்வாழ்வனவாகிய மச்சவடிவந்தாங்கித் தன்பெயரோ பெயராகவைத்து ஓர்சிலவிலங்கப்பெருமானை யன்போடி தாபாஞ்செய்து, அருச்சனை துலங்க செய்து அருள் பெற்று—அருச்சனையை விதிப்படிசெய்து (அப்பெருமானால்)தானெண்ணியவாறே திருவருள்பெற்று, நிதி தொகு கலங்கண் மல்கு கடல் அகத்து எய்தினான்—நல்லிதிகள் தொக்கிருக்கும் கப்பல்கள் நெருங்கிய கடலினுட்சென்றனன்.

அவ்விப்பிரீர்த்தக்கணாயில் மச்சவடிவந்தாங்கித் தன் பெயரால் சிலவிலங்கத்தைத் தாவித்தருச்சித்து, ஒருவருள்பெற்றுக் கடலிற் சென்றன னென்க.

(எ)

சோமகன்றனையட்டுச்சுருதிகண்

மாமறைக்குலத்தார்க்குவழங்கினான்

நாமநீர்க்கடனாகணைப்பள்ளிமேல்

தாமரைக் குண்வளருந்தகைமையான்.

(இ-ள்.) நாம நீர் கடல் நாக அனை பள்ளிமேல் தாமரைக்கண் வளரும் தகைமையான்—(கண்டோர்க்கு) அச்சத்தரும் நீரையுடையகடலில் சேஷசயனத்தின்மேல் தாமரைமலர்போன்ற கண்ணுறங்கும் தகுதியையுடையதிருமால், சோமகன்றனை அட்டி—சோமகாசரனைக்கொன்று, சுருதியன் மாமறைக்குலத்தார்க்கு வழங்கினான்—(அவ்வசரஞ் சுவரப்பட்டிருந்த) டேசங்கோ வேதியர்களுக்கும் தந்தனன்.

கடலிற் சேவசயனத்திற் கண்வளருந்திருமால் கடலிலொளித்திருந்த சோமகாசரனைக் கொன்று வேதங்களை வேதியர்களுக்குத் தந்தனென்க. (அ)

சங்கநேருருப்பஞ்சசனப்பெயர்
வெங்கணையுமாயிடைவீட்டியே
துங்கவோரைவலமபுரித்தோற்றமாம்
அங்கவன்றனெ லும்பையணிந்தனன்.

(இ-ள்.) ஆயிடை சங்க நேர் உரு பஞ்சசனப்பெயர் வெம் கண்டாயினையும் வீட்டி— (சோமகாசரனைக்கொன்ற) அவ்விடத்தில் சங்கினைட போலும் வடிவினவாய்ந்தபஞ்சசனனென்னும் பெயருடைய கொடுங்கண்ணனாகிய அசுரனையுங்கொன்று, துங்க ஓசை வலம்புரித் தோற்றமாம் அங்கவன்றன் எலும்பை—இனிய ஓசைமிகக் கலம்புரிக்கடிவமாகிய அவனெலும்பை, அணிந்தனன்—தன் திருக்கரத்திற்குமினன். (எ-று)

சோமகாசரனைக் கொன்ற அக்கடற்கரையின்கண் சங்கின்வடிவையாகிய பஞ்சசனனென்னும் பெயர்பூண்ட வசுரனைக் கொன்று பின்னர் ஓசைமிகக் கலம்புரிச் சங்கமாகத் தோன்றும் அவன் எலும்பை தன் திருக்கரத்திலேற்றினனென்க.

இதனால் திருமால் திருப்பரத்திற்குங்கியிருக்கும் சங்கம் பாஞ்சசன்னியம் என்னும் பெயர்பெற்றதற்குக் காரணமும் அது அசுரனுடைய வடிவென்றும் அவ்வசுரனைக்கொன்று சோமகாசரனுக்குத் தோழனானவனென்றும் கொள்ளக்கிடந்தன. சங்கங்கிறிற்சிற்றத்து பாஞ்சசன்னியமாநாலால் அதனோசை முப்பது யோசனைதூரம் கேட்கப்படுமென்றார் துங்கவோசை யென்றார். “சோமகண்ணென்குரன் முன்னுட்கருதியனைத் துங்கவாந்துகொண்டு, டாமடுங்கிடல் புக்ககலைப் பார்ப்பனமாகக் கவீஇயிரப்ப, காமமுப்படையெம்பிரான் பெய்நல்லுள்பெற்று நறுநதுழாய்ப்படந், தாமடுங்கிலொரு மீனமாகித் தாநதிகாமோதுந் சலதிபுக்கான்.” “புக்குத்தருவனுயிர் சவட்டிப் போற்றிடுவேதமனைத்துங்கொண்டு, நெக்குக்கசுவனத்தார் கரத்தேரீட்டிபு.” எனவரும் யாபூரபுராணம் திருமாலவதாரமூர்த்திகள் பூசித்த படலத்திற்காகன்க. ஆயிடையென்புழிச் சூட்டு நீண்டது. காமநீகொன்புழி நாளென்னும் உரிச்சொல் றாது திரிந்துநின்றது. (க)

கச்சிமாநகர்வைப்பிற்கருத் துழாய்
மச்சமர்ச்சித்தமச்சலிங்கத்தினை
நச்சியேத்துநர் தாமபெறுநன்னலம்
இச்சகத்தெவரிற்றென்றளப்போ.

(இ-ள்.) கச்சிமாநகர் வைப்பில் கருத்துழாய் மச்சம் அர்ச்சித்த மச்சலிங்கத்தினை—காஞ்சித்திருப்பதியின்மீது கரிய துளபமாலையணிந்த திருமால் மச்சவடிவாகொண்டு அர்ச்சித்த மச்சலிங்கத்தை, நச்சி ஏத்துநர்தாம் பெறும் நல நலம்—விரும்பி வழிபடுவோர் பெறும் முத்தியின்பத்தை, இச்சகத்து எவர் இன்று என்று அளப்பர்—இவ்வளவின்கண் யாவர் இவ்வளவினை பெற்று அளந்துகூறவல்லவர். (இவ்வயென்றபடி).

காஞ்சித்திருப்பதியில் திருமால் மச்சாவதாரங் கொண்டு அர்ச்சித்த செலிங்கப்பெருமானை விரும்பி வழிபடுவோரடையும் முத்தியின்பத்தை ஒருவரும் இவ்வளவிற்றென்று கூறாரென்க. (க௦)

மச்சிசப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் களகூறு.

அபிராமிச்சுரப்படலம்.

காவுருழக்களுலிச்சுருப்பினம்
மேவுமச்சலிங்கேசமவிளம்பினும்
வாவிமல்குமதன்வடமேற்றிசைத்
தாவிச்சிரபிராமிச்சுரஞ்சொல்வாம்.

(இ-ள்.) காவுருழ களுலி சுருப்பு இனம் மேவும் மச்சலிங்கேசம் விளம்பினும்—
சோலை சுற்றிலும் வண்டினங்கள் பொருந்தி இடைவிடாதொலிக்கும் மச்சலிங்கேசமெ-
ன்னும் திருப்பதியின் வரலாற்றை யெடுத்துக்கூறினும், வாவி மல்கும் அசன் வடமேல்
துசை தாவில்சீர் அபிராமிச்சுரம் சொல்வாம்—தடாகங்கள் சூழ்ந்த மச்சீர்த்தின் வட-
மேற்றிசையில் கெடுதலில்லாத சிறப்பினைவாய்ந்த அபிராமிச்சுரமென்னும் திருப்பதியின்
வரலாற்றை இனியெடுத்துக் கூறுவாம். (௭-அ.)

இதுகாறும் மச்சலிங்கேசத்தின் வரலாற்றை யெடுத்துக்கூறினும், இனியதன்வட-
மேற்றிசையிலுள்ள அபிராமிச்சுரத்தின் வரலாற்றை யெடுத்துக் கூறுவாம் என்க. (௭)

மாவலியெனப்பெயர்மரீஇயதானவர்
காவலனுல்கொங்காத் தளிக் குறார்
தேவர்கட்கிறையவனரசுதேய்தலின்
யாவதுசெயலெனக்கினியென்றெண்ணுழி.

(இ-ள்.) மாவலி என்ன பெயர் மருவிய தானவர் காவலன்—மாவலியென்னும்
பெயரையுடைய அசுரவேந்தன், உலகு எல்லாம் காத்து அளிக்கும் நான்—மூன்றுலோ-
கங்களையும் தன் செங்கோலால் பாதுகாத்து வருவாயில், சேவர்கட்கு இறையவன்
அரசு தேய்தலின்—தேவர்கள் நிலைவனாகிய இந்திரனது ஆணைசெல்லுதலிற்றிக் குன்ற
ந்தூருருதலால், எனக்கு இனிய வது செயல் என்று எண்ணுழி—எனக்கு இனி செய்ய
த்தகுந் செயல் யாது என்று எண்ணுங்காலத்தில் (௭-அ.)

மாவலி என்னுமசுரன் எல்லாவலங்களையும் காத்தளிக்கும் நாளில் இந்திரனு-
டைய அரசச்செல்வம் குன்றிவர அதனைநோக்கி எனக்கு இனிச்செய்யத்தகுந் செயல்
யாதென்று அவசமுற்றென்னெனக் காலத்தில் என்க.

மாவலிச் சக்கரவர்த்தியினுளையே மூன்று லோகங்களினுள் சென்று வருவதென்-
பார் தானவர் காவலன் உலகெலாம் காத்தளிக்கு பெனவும், அசுரகுணை மேலிட்டகா-
லத்துத் தேவர்கள் வாழ்வுகுன்றியதென்பார் தேவர்கட்கிறையவனரசுதேய்நிலென
வுண்குறினார். (௭)

செத்தளிர்மலரடித்திருவினையகன்
இந்திரற்கிளையவனென்னக்காசிபன்
மைந்தனாய்க்குறாருத்தாங்கிமன்னினன்
முந்தையோர்க்கரசியலுதவமுன்னியே.

(இ-ள்.) செந்தளிர் மலரடி திருவின் "நாயகன்—செம்மையாகிய தளிர்போன்ற பாதங்கடையுடைய இலக்கும் நாயகனாகிய திருமால், இவ்விதற்கு இளையவன் என்ன—தேவெந்திரனுக்கு இளையவனென்று யாவருங்கூட, காசிபன் மைந்தனாய் குறள் உருதாங்கி—காசிபமுனிவருடைய புத்திரனாய் வாமனவடிவங்கொண்டு, முந்தையோர்க்கு அரசியல் உதவ முன்னியே மன்னினான்—முற்பட்டவர்களாகிய தேவர்களுக்கு அரசியலைக் கொடுக்க நினைத்து (காஞ்சிப்பதிக்கு) வந்தனன். (௭-அ)

திருமால் உபேந்திர நென்னுகூறக் காசிப முனிவருடைய புத்திரராய வாமன வடிவங்கொண்டு இவ்விதனாக் கரசியலையளிக்கக் காஞ்சித்திருப்பதிக்கு வந்தனனென்க.

அலங்கொளிக்காஞ்சியினபிராமீச்சர
இலிங்கமங்கியபுளிவழிபட்டேத்தினான்
வலம்பெறச்சிலப்பகல்வையெக்கங்கைநீர்
சிலம்புவேணியனருள்செய்யப்போந்தனன்

(இ-ள்.) அலங்கு ஒளி காஞ்சியில் அபிராமீச்சர இலிங்கம் இயல்புளியுழிபட்டு ஏத்தினான்—ஒளி விளங்குங் காஞ்சித் திருப்பதியின்கண் எழுந்தருளியிருக்கும் அபிராமீச்சர இலிங்கத்தை ஆகயலிதியார் பூசித்துத் தோத்திரார் செய்து, வலம்பெற அங்கு சில பகல்வையி (மாவலியை வெல்லும்) வன்மையைப்பெற அத்தளியிற்றானே சிலநாள் தங்கி, கங்கை நீர் சிலம்புவேணியன் அருள்செய்ய போந்தனன்—கங்கை யொலிக்குஞ் சடைமுடியையுடைய இறைவன் (வேண்டியவாறே) அருள்செய்ய மாவலிபாற் சென்றனன் (௭-அ)

அக்காஞ்சித்திருப்பதியில் அபிராமீச்சரமென்று மிலிங்கத்தை யருட்சித்துத் தான் மாவலியை வெல்லும் வன்மையைப்பெற அங்கு சில நாள் தங்கி அவ்வபிராமீச்சரரால் அவ்வசரனை வெல்லும் வன்மையை யருளப்பெற்று மாவலிபாற் சென்றனன் என்க.

எல்லா நகரங்களிலும் மேம்பட்டு விளங்கும் நகரம் காஞ்சியென்பார் அலங்கொளிக்காஞ்சி என்றார்.

(ச)

வெய்யவாளவுணர்கோன்வேள்விச்சாலையில்
எய்திமூவடிநிலமிரந்துவேண்டினான்
கைதவமுணர்ந்தெறித் தடுத்தகாழ்ப்பு
மையறுவெள்ளியைவிழியைமாற்றினான்.

(இ-ள்.) வெய்யவாள அவுணர்கோன் வேள்விச்சாலையில் எய்தி—(கயவகைக் கொல்லும்) கொடுமை வாழ்ந்த வானேந்திய மாவலி யியற்றும் யாகசாலையிற் சென்று, மூவடி நிலம் இரந்து வேண்டினான்—(தன்னடியாலனக்கும்) மூன்றடிநிலத்தை யாசித்தனன், கைதவம் உணர்ந்து எதிர் தடுத்த காழ்ப்பும் மையறு வெள்ளியை—திருமால் வஞ்சத்தை யுணர்ந்து மாவலிக்கெதிரோ நின்று தடைசெய்த வன்மையிற் சிறந்த குற்றமற்ற சுக்கிரனுடைய, விழியை மாற்றினான்—கண்ணைப் பறித்தனன். (௭-அ.)

திருமால் மாவலி யாகசாலையிற் சென்று மூன்றடி நிலம் யாசித்தனன். அவ்வஞ்சத்தை யுணர்ந்த சுக்கிரன் மாவலியைத் தடுக்க அத்திருமால் அவனது கண்ணென்றைப் பறித்தனனென்க.

அசுராகுரு, வாபனனாயவந்தவன் மாவலியை வஞ்சிக்க வந்த திருமாலென்றேயுணர்ந்தனனென்பார் கைதவமுணர்ந்தெனவும், அத்திருமால்கேட்ட மூவடி உலகங்களோடு மாவலியையும் கொள்ளக் கருதினனென் றுணர்ந்தனனென்பார் எதிர் தடுத்தெனவும், அசுரர்களுக்குத் தீங்குவருங்கால் அவர்களுக்குக் குரூபாயுள்ளான் தடுத்தலறமென்பார் மையுறுவெள்ளியெனவும், அசுரர்களைச்சகாத்தல் அவன்கடனாதல்போல் சரர்களைக் காத்தல் திருமால் கடனென்பார் வெள்ளியை விழியை மாற்றினனெனவுகூறினார். வெள்ளியை உருபுமயக்கம். (டு)

தன்னடி மும்மையினளவைசாலிடம்
அந்நிலையவுணர்கோனளிப்பவேன்றனன்
கொன்னுறவளர்ந்தனனண்டகூடமேல்
சென்னிபோயுரி னுறத்திகழ்ந்துதோன்றினன்.

(டு-ள்) தன்னடி மும்மையின் அளவை சால் இடம்-தன்னடியாலானக்கும் மூன் மடியளவாகியபெரியஉலகை, அ நிலை அவுணர்கோன் அளிப்ப ஏன்மனன்-அப்பொழுதே தானவர் வேந்தனாகிய மாவலித்தத்தர் செய்யவேற்று, கொன் உற வளர்ந்து-(யாவரும்) அச்சுற வளர்ந்தோங்கி, சென்னி அண்டகூடமேல் போய் உரி னுறத்திகழ்ந்து தோன்றினன் - சிரம் மேலண்டங்கையெல்லாம் கடந்து உராய்ந்து சென்று (அவ்வண்டமு கட்டில்) விளங்கி யாவரும் காணத்தோன்றினன். (எ-று.)

திருமால் வேண்டிய மூன்றடி நிலத்தை அப்பொழுதே அவுணர்கோன் தத்தர் செய்ய அக்கையில் நீரேற்று அண்டகூடத்தின்மேல் தனது சிரம் யாவருங்காண விளங்கி திருவிக்கிரமனாக நீண்டவளர்ந்தன னென்க, (சு)

ஈரடிப்படுத்தனனுலகம்பயாவும்
ரோரடிக்கிடம்பெருனுதவினான் றனை
ஆரிடைப்பாதலச்சிறையினுக்கினன்
ஏருடைப்புரந்தரற்கிறைமைநல்கினன்.

(டு-ள்.) உலகம் யாவும் ஈரடி படுத்தனன் - திரிவிக்கிரம வடிவங்கொண்ட திருமால் எல்லா வுலகங்களையும் இரண்டடியாக அளந்து, மற்று ஓர் அடிக்கு இடம் பெறுத-மற்றோரடிக்கு வேறிடமில்லாமல், உதவினான் தனை - தனக்குத் தத்தஞ்செய்த மாவலியை, ஆரிடை பாதலம் சிறையில் ஆக்கினன் - கீழுலகமாகிய பாதலத்தில் சிறைப்படுத்தி, ஏர் உடைப் புரந்தரர்க்கு இறைமை நல்கினான் - சிறப்பினை வாய்ந்த தேவேந்திரனுக்கு அரசியலைத் தந்தனன். (எ-று.)

திரிவிக்கிரம வடிவங்கொண்ட திருமால் எல்லா உலகங்களையும் தன்னிரண்டடியால் அளந்து மற்றோரடிக்கிடமில்லாமல் தத்தஞ்செய்த மாவலிபாற் சென்று மூன்றடிவதடிக்கு இடமங்கேயென்றுவினவ அவன் தன் முடியைக்காட்ட திருமால் அக்கணமே தன்னடியை அவன்முடியில் வைத்துப் பாதலத்தில் சிறைப்படுத்தி அவ்வசுரன்பாற்பட்ட திரிலோகங்களும் இரத்திரனானவின் வழியே செல்ல அவ் விந்திரனுக்கு அரசியலைத் தந்தனனென்க, (எ)

மறுவறுங்காஞ்சிமாயைப்பிண்ணுபு
நறுமலர்ச்சடையபிராமநாயகன்

கண்ணீசப்படலம்.

பிறைமுடிக்காட்டுவான்வாமனப்பெயர்
நிறைபுனற்குண்டமொன்றகழ்ந்துநீடியே.

(இ-ள்.) மறு அறும் மா காஞ்சி வரைப்பில் நண்ணுபு - குற்றமற்ற பெருமை பொருந்திய காஞ்சித் திருப்பதியில் திருமால் சேர்ந்து, நறுமலர் சடை அபிராம நாய கன் பிறை முடிக்கு ஆட்டுவான் - நல்ல கொன்றை மலர். மாலையையணிந்த சடைமு டியையுடைய அபிராமீச்சுரரது பிறைதங்கிய திருமுடிக்கு அபிடேகஞ் செய்ய, நிறைபுனல் குண்டம் ஒன்று அகழ்ந்து வாமனப்பெயர் நீடி, நிறைந்த நீர்மயமாகிய தடாகமொன்றையகழ்ந்து வாமனதீர்த்தமென்று பெயர்வைத்து. (எ-று)

திருவிக்கிரம மூர்த்தி இந்திரனுக்குரசியலளித்த பின்னர் காஞ்சித் திருப்பதியில் தான் முன்னர் வழிபட்ட அபிராமீச்சுரரை யபிடேகஞ்செய்யத் தன்பெயரால் வா மனதீர்த்தமென்று ஓர் தடாகத்தைக் கண்டனன் என்க. (அ)

புண்ணியப்பூம்புனலாட்டிப்போர்விடை
அண்ணலைத்தொழுதுலகளந்தபேருரு
கண்ணுதன்மகிழ்வுறக்காட்டிப்பூந்துழாய்ப்
பண்ணவளையிடைப்பணியின்மேயினான்.

(இ-ள்.) புண்ணியம் பூம் புனல் ஆட்டி-புண்ணியத்தைத்தரும் சிறப்பினை வாய்ந்த அத்தீர்த்தத்தினால் இறைவனை யபிடேகஞ்செய்து, போர்விடை அண்ணலை தொழுது - போர்புரியவல்ல விடைமேலழகனைவணங்கி, உலகு அளந்த பேர் உரு கண்ணுதல் மகி ழ்வுற காட்டி-தான் திருவிக்கிரம வடிவங்கொண் டிலகங்கனையெல்லாம் இரண்டடியாக அளந்த பெரிய வடிவத்தை நெற்றி எட்டத்தையுடைய இறைவன் மகிழக் காண்பித்து, ஆயிடை பூ துழாய் பண்ணவன் பணியில் மேயினான் - அவ்விடத்தில் துளபமலர் மாலையையணிந்த திருமால் அவ்விறைபணியிற் றலைப்பட்டனன். (எ-று.)

தன்பெயராற்சமைக்கப்பட்ட தீர்த்தத்தால் இறைவனையபிடேகித்து வழிபட்டுத் தான்கொண்ட திரிவிக்கிரம வடிவத்தைக் கண்ணுதல்மகிழக்காட்டி அவ்விறைபணியிற் றலைப்பட்டன னென்க. (கூ)

அபிராமேச்சுரப்படல முற்றிற்று.

தும் களஎசு.

கண்ணீசப்படலம்.

வாமனப்பெயர்மாணிதொழும்பி
ராமநாதவரைப்புவிளம்பினும்
நாமநீர்த்தடங்காஞ்சிநகர்வயின்
ஏமமாண்டகண்ணீசமியம்புவாம்.

(இ-ள்.) வாமனப்பெயர் மாணிதொழும் அபிராம நாதவரைப்பு விளம்பினும் - வாம னனெனப் பெயர்பெற்ற பிரமசாரி வணங்கும் அபிராமநாதேசுவரர்வீற்றிருக்குந் திருத் தளியின் வரலாற்றைக் கூறினோம், நாமம் நீர் தடம் காஞ்சி நகர்வயின் - நீர்வளமிக்க

ரிய காஞ்சிப்புராணம், ஏம மாண்ட கண்ணீசம் இயம்புவாம்-காவல்மிக்க கண் னீசமென்னும் திருப்பதியின் வரலாற்றை யிளி யெடுத்துக் கூறுவாம். (௭-அ.)

இதுகாறும் வாழ்நாள்பூசித்த அபிராமிச்சரத்தின்வரலாற்றை யெடுத்துக்கூறினும், இனிக் கண்ணீசமென்னும் திருத்தளியின் வரலாற்றை எடுத்துக் கூறுதுமென்க. (க)

கடலுயிர்த்தகடுவிடந்தாக்கிமுன்

உடலெலாங்கரிவுற்றுவெதும்பலால்

படவராவணைப்பண்ணவன் மாழ்கியல்

விடமயின்றவிமலனைப்போற்றுவான்.

(இ-ள்.) முன் கடல் உயிர்த்த கடுவிடம் தாக்கி உடல் எல்லாம் கரி உற்று வெதும்ப லால் - முன்னொருகாலத்தில் பாற்கடலின்றோன்றிய கொடிய விடச்சவாலை தாங்குவத னால் சீரமுற்றும் கருகி வெதும்பிய கொடுமையால் - படம் அரா அணைபண்ணவன் மாழ்கி - படம்வாய்ந்த சரப்பசயனத்தையுடையதிருமால் வருத்தமுற்று, அ விடம் அயின்ற விமலனை போற்றுவான் - அவ்விடத்தை யுண்டருளிய நீலகண்டமூர்த்தியை வழிபடவெண்ணி. (௭-அ.)

முன்னொருகாலத்தில் பாற்கடலில்தோன்றிய விடம் தேவர்களைத்தாக்கிப் பல நிறங் களையுடைய அவர்களுடைய சீரத்தின் பொலிவுகளைப்போக்கி யாவரும் கருநிறமொன் றினையேபெற்று வருந்த வெதும்பியதனால் அவ்விடம் தோன்றுதற்குத் தலைவராயிருந்த திருமால் மிகவும்மாழ்கித் தம்முதல்வனாகிய இறைவனைப்போற்ற வெண்ணினானென்க.

தேவர்கள் யாவரும் அசுரர்களால் போர்முகத்தில் இறந்து படாதுவாழக் கருதித் திருமாலிடத்துச் சென்று கூற, அத்திருமால் தேவர்களை நோக்கி அஞ்சலிரென்று அபயத்தந்து தன் பக்கமுள்ள பாற்கடலின்கண் யாவனாயுன்கொண்டு சென்று அங்கு அமிழ்தமீந்து வாழ்விக்க எண்ணி அவர்களை வாழ்விக்க ஹியாது பாற்கடலில் விடம் தோன்ற அந் தேவரோடு தானும் இறந்து படவந்த மானத்தை மேற்கொண்டு மாழ்கி னனாதலால் அமரரெல்லாம் மாழ்கினரென்று பொதுமையிற் கூறுது அவருள் வேறு பட விதந்து படவராவணைப் பண்ணவன் மாழ்கி யென்றார். (உ)

திருமால்முதலிய தேவர்கள் விடத்தால் கரியநிறம் பெற்றமையை முன்னர் மனி கண்டிசப் ப்டலத்திற் காண்க.

கச்சியெய்தினன்கண்ணலிங்கத்தினை

நச்சியன்பினிநீநயந்தேததினான்

பச்சைமென்கொடிப்பாகன்கருணைகூர்ந்

திச்சையாதுவிளம்புதியென்றலும்.

(இ-ள்.) கச்சி யெய்தினன்-(இறைவனை யாச்சித்து வழிபடவெண்ணிய திருமால்) காஞ்சிப்பதியை யடைந்து, கண்ண லிங்கத்தினை நச்சி - கண்ணலிங்கேசனை வீரம்பி, அன்பின் நிறுவி நயந்து ஏத்தினான் - அன்பினால் தூபனஞ்செய்து ஆர்வத்தோடு வழி பட்டனன், பச்சை மென்கொடி பாகன் கருணைகூர்ந்து - (அத்திருமால் வழிபாட்டிற்குக் கருணைமிசூந்து, யாது இச்சை விளம்புதி என்றலும் - உன் வேண்டுகோள் யாது அந் தைக்கூறுக வென்றநான் செய்யவும், (௭-அ.)

விடத்தோன்ற மயங்கியதிருமால் காஞ்சித்திருப்பதியையடைந்து கண்ணீசப்பெருமனை வழிபட அவ்வழிபாட்டிற்கு உமைபாகன் கருணைகூர்ந்து உன் வேண்டுகோள் யாதென்று கேட்டருளினனென்க. (ந.)

குமுதவாய்ப்பசுங்கோமனைகூறீ
இமிழ்திரைக்கடல்வெவ்விடமென்பொருட்
டமுதுசெய்தனையங்கதன்முன்னமத்
திமிரநஞ்சஞ்சிறிதெனைத்தாக்கலால்.

(இ-ள்.) குமுதம் வாய்ப்பசு கோமனை கூற - ஆம்பல்மலர்போன்ற திருவாயையும் மிகக் இளைமைச் செவ்வியையுமுடைய உமைபாகனே, நீ என் பொருட்டு இமிழ் திரை கடல் வெவ்விடம் அமுது செய்தனை - தேவரீர் அடியேன் பொருட்டு ஒலிக்கும் அலை யுடைய கடலிற் றேன்றிய கொடியவிடத்தைத்திருவமுது செய்தருளினீர், அதன் முன் னம்அங்கு அ திமிரம் நஞ்சம் என்னைச் சிறிது தாக்கலால் - (தேவரீர்) உண்டருளுவதற் குமுன்னர் அக் கடலிற் றேன்றிய அக்கொடிய விடம் அடியேனைச் சிறிதளவு தாக்கிய தனால். (எ-று)

உமைபாகனாகிய தேவரீர் அடியேன் பொருட்டு விடபானஞ் செய்வதற்கு முன் அவ்விடத்தின் சுவாலை சிறிது என்னைத் தாக்கியதென்க.

இறைவனே முழுவிலாற்றலுடைய பதியென்பது தோன்ற நீ வெவ்விடம் அமுது செய்தனை யெனவும், திருமால் பசுவர்க்குத் துளொருவனென்பது தோன்ற என்பொரு ட்டு அமுது செய்தனை யெனவும் கூறினர். (ச)

மேனிமுற்றுங்கருகிவெதும்பினேன்
யானினிப்படும்வெப்பிதுவாற்றலேன்
கானிலாயகடுக்கைத்தொடையொடு
துநிலாப்பிறைசுற்றியமோலியாய்.

(இ-ள்.) மேனி முற்றுங் கருகி வெதும்பினேன்—என் உடல்முழுவதும் கருகி வெதும்பிப்போயினேன், யான் படும் வெப்பு இது—(இறைவனே) யான் துன்பப்படு கின்ற வெப்பமிதுவாகும், (ஆதலால்) கான் நிலாய கடுக்கை தொடை ஒடு—நம மணங்கமழும் கொன்றைமாலையொடு, தூ நிலா பிறை சுற்றிய மோலியாய்—வெள்ளிய கிரணத்தை வீசும் பிறையையணிந்த மகுடத்தை யுடையவனே, இனி ஆற்றலேன்— இனி அவ் வெப்பத்தைத் தாங்கும் வன்மையுடையே னல்லேன். (எ-று.)

விடத்தின் சுவாலை தாக்கியவுடனே மேனிமுற்றுங் கருகி வெதும்பினேன்; இவ் வெப்பமே யானிப்போ தடைத்திருக்கும் வெப்பமாகும். ஆகையால் இறைவனே அவ் வெப்பத்தை இனி ஆற்றுகில்லே என்க.

யா னினிப்படும் வெப்பு இது என்றலால், இவ்வெப்பு என்னுடலைக் கருகச்செய்த தேயல்லாமல் யா னினி யிறக்கமூட்டிய தீயும் இதுவெயாகுமெனப் பொருள்கொள்ளலு மொன்று. கடுக்கைத்தொடை - இறைமைத்தன்மையையும், நிலாப்பிறை அருட்டன்மை யையும் காட்டும் அடையாளங்களாதலால், கடுக்கைத் தொடையொடு தூநிலாப்பிறை சுற்றிய மோலியாய் என்றார். இவ்விரண் டடையாளங்களையும் என்முத் திருமால் எடுத்திக் கூறியது தன்கீழ் வாழந் தேவர்களுக்குத் தான் நிலைவனதல்போல் தனக்குத் தலைவன் இவனென்பார் கடுக்கைத் தொடையொடு எனவும், திருமால் சங்கரிக்கப்படு

தலீ இறைவனானி ஏனையோராலும் ஏனையவற்றாலும் அன்றென்றார் தூரிலாப்பி
றை சுற்றிய மோலியாய் எனவுங் கூறினார். (இ)

பங்கரீக்கிநலந்தருபான்மையால்

சங்கரன்சிவன்சம்புவுருத்திரப்

புங்கவன்னெனநாமங்கன்பூண்டனை

அங்கணவடியேனுன்னடைக்கலம்.

(இ-ள்.) பங்கம் ரீக்கி நலம் தரும் பான்மையால்—துன்பத்தையொழித்து இன்
பத்தைத் தந்தருநூந் தன்மையால், சங்கரன் சம்பு உருத்திரப் புங்கவன் என்ன நாமங்
கள் பூண்டனை—சங்கரனானவும் சிவனெனவும் சம்பு எனவும் உருத்திரனெனவும்
திருநாமங்களை வகித்தனை, அங்கண அடியேன் உன் அடைக்கலம்—(அதனால்) அருள்
செய்யுங் கண்களையுடையவனே அடியேன் உன் அடைக்கலப்பொருளாகும். (எ-று.)

ஆன்மாக்களுக்குண்டாகும் துன்பத்தை யொழித்து இன்பத்தை நீ யருளுதலால்
சங்கரன்முதலிய நாமங்களைப் பூண்டனை, ஆதலால் அங்கணனே யானுன் னடைக்கல
மென்க.

சங்கரனெனவே இன்பஞ்செய்கின்றவனெனவும், சிவனெனவே வரம்பிலின்பமு
டையவனெனவும், சம்பு எனவே இன்பமாக்குவோனெனவும், உருத்திரனெனவே
துன்பத்தை யோட்டுவோனெனவுங் கொள்க. ஈண்டுத் திருமால் தானிறந்து பரிவதாக
விடஞ்சுட்டி வருத்தலால் அத்துன்பத்தை முன்னரொழித்து இன்பஞ்செய்யவேண்டு
மென்பார் இன்பஞ்செய்யும் சங்கரநாமத்தையும், அச்சங்கரன் சரணடைந்தோர்க்
கருளும் இன்பம் பேரின்பமாதலால் எனக்கின்பஞ்செய்வதேயல்லால் என்னைட்டோலுந்
துன்புறும் ஏனைய தேவர்களுக்கும் இன்பஞ்செய்யவேண்டுமென்பார் - வரம்பி லின்ப
முடைய சிவநாமத்தையும், எங்கள் சரீரவெப்பை யொழித்து இன்பஞ்செய்வதே யல்
லாமல் யாங்கள் வேண்டிய அமிர்தத்தையும் அருளால் தரவேண்டுமென்பார் இன்ப
மாக்கும் சம்புநாமத்தையும், யாங்களெல்லாம் அமிர்தபானர்களாய் வாழங்கால் இடை
யிடையே அசுரர்களால் வருந் துன்பத்தை யொழித்தருளவேண்டுமென்பார் துன்
பத்தை யோட்டும் உருத்திர நாமத்தையும் முறையே கூறினார்.

அங்கண அடியேன் உன் அடைக்கலமென்றதனால் யாங்கள் தேவரீரை மதியாதிய
ற்றிய இக்குற்றத்தை காடித்துட்டணாக் காய்ந்தொழிக்கும் நெற்றிநாட்டத்தாலும், சிட்
டணாத் தண்டம்புரியும் வலக்கண்ணாலும், எங்களை நோக்காது அன்பர்க்கருளுங் கடை
க்கண்ணாகிய இடக்கண்ணால் நோக்கியருளவேண்டுமென்று குறிப்பாற் கூறியதெனக்
கொள்ளலு மொன்று. (ஈ)

என்றுமாயனிரந்திதுவேண்டலும்

கொன்றைமாலேக்குழகனிரங்கினுன்

மன்றலந்துணர்வாசத்துளவியோய்

ஒன்றுகேட்டியுனக்கிதுவேண்டிமேல்.

(இ-ள்.) என்று மாயன் இது இரந்து வேண்டலும்—(அடைக்கலம்) என்று
திருமால் இதனை இரக்கத்தோடு வேண்டிக்கொள்ளவும், கொன்றை மாலே குழகன்
இரங்கினுன்—கொன்றைமாலையையணிந்த பேரழகன் கருணைகூர்ந்து, மன்றல் அம்

துணர் வாசம் துளவினோய்—நறுமணங்கமழும் அழகியகொத்துகளாலமைந்த மாறாது மணம்வீசும் துளபமாலையையுடைய திருமாலே, உனக்கு இது வேண்டுமேல் ஒன்று கேட்டி—உனக்கு இவ் வெப்பம் நீங்கவேண்டுமானால் (யாம் கூறுவதொன்றை) கேட்கக்கடவை. (எ-று.)

திருமால் சங்கரன்முதலிய திருநாமங்களால் இறைவனைத் தோத்திரஞ்செய்து தனது வேண்டுகோளை யிரந்தகேட்கவும், அவ்விறைவன் அத்திருமாலேநோக்கி உனக்கிவ் வெப்பொழியவேண்டின் யாம் கூறுவதொன்றைத் கேட்கக்கடவாய் என்க.

என்றும்யாமகிழேகம்பலிங்கமுன்
சென்றுநம்முடித்திங்கணிலாத்தயல்
நின்றுகச்சிலிராத்துண்டமாலென
ஒன்றுநாமம்பெறுதியென்றும்பர்கோன்.

(இ-ள்.) உம்பர்கோன் யாம் என்றும் மகிழ் ஏகம்ப இலிங்கம் முன் சென்று—தேவர்கள் தலைவருகிய மகாதேவர் எந்நாளும் யாம் மகிழ்ச்சியோடு வாழும் ஏகம்ப மென்னும் இலிங்கமூர்த்தியின் முன்னே போய், நம் முடி திங்கள் நிலாத்து அயல் நின்று—நமது முடியில் விளங்கும் சந்திரனது கிரணம் வீசமிடத்தருகில், நீ நின்று கச்சி நிலாத்துண்டமால் என்ன ஒன்றும் நாமம் பெறுதி என்று—கச்சி நிலாத்துண்டப்பெருமாள் என்று பொருந்திய நாமத்தைப் பெறக்கடவாயென்று. (எ-று.)

இறைவன் திருமாலேநோக்கி நாமெந்நாளும் மகிழ்ந்துவாழும் திருவேகம்பத்தின் முன் நீ சென்று நமது முடியிலுள்ள சந்திரனது கிரணம் வீசமிடத்தருகில் நின்று கச்சி நிலாத்துண்டப்பெருமாளென்று நாமம் பெறக்கடவா யென்க.

“முன்னம் தூசிலாப்பிறைசுற்றிய மோலியா” யென் றிறைவனைத் துதித்தனராத லால்இறைவனும்? அப்பிறையின் கிரணத்தினால் அவனதுடல் வெப்பொழிக்கத் திருவுளங்கொண்டருளினனென்பார் நம்முடித் திங்கணிலாத்தயனினு கச்சி நிலாத்துண்டமாலென வொன்று நாமம் பெறுதி என்றார். (அ)

நாமவெந்துயர்தீர்திறநல்குபு
வாமமேகலையோமெறைந்தனன்
தூமலர்த்துளவோனுந்தொழுதெழுஉத்
தீமைதீரத்திருமுன்னர்வைகிணன்.

(இ-ள்.) நாம வெம் துயர் தீர் திறம் நல்குபு—(திருமாலுக்கு நாமிறந்துபடுவோமோ) என்னும் அச்சத்தைவினைவித்த கொடியவெப்பு தீரும்வகையை அருளி, வாமம் மேகலையுமி மறைந்தனன்—அழகிய மேகலையையணிந்த உமாதேவியாரோடு திருவுருக்கரத்தனர், தூமலர் துளவோனும் தொழுது எழுந்து—புனிதமாகிய துளவமலர்மாலையையுடைய திருமாலும் பணிந்தெழுந்து, தீமை தீர திரு முன்னர் வைகிணன்—தமக்குண்டாகியவெப்பின் கொடுமைதீர்த்தொழிய (இறைவனருளியவாறே) ஏகம்பரநாதர் சந்தியின் முன்னர் நின்றனர். (எ-று.)

திருமாலடைந்த தீயவெப்பொழியுமாறு இறைவ னனுக்கிரகஞ்செய்து உமாதேவியோடு திருவுருக்கரத்தனர். திருமாலும் இறைவனருளியவாறே ஏகம்பரநாதர் சந்தியின்முன் நின்றனனென்க. (க)

கரியவன்பணிகண்ணலிங்கீசனை
உரியவன்பின்பழிபடுவோரும்பர்
மருவிவாழ்குவார்மற்றுங்கவுகீச்
சரமொன்றுள்ளதுசங்கரன்முனமே.

(இ-ள்.) கரியவன் பணி கண்ணலிங்கீசனை—(விடவெடபால்) கருகிய திருமால் வழிபட்ட கண்ணீசனை, உரிய அன்பின் வழி படுவோர்—அன்புடைமையோடு அாச்சிப் போர், உம்பர் மருவி வாழ்குவார் - தேவலோகத்தையடைந்து வாழ்வார்கள், மற்றும்சங்கரன் தானம் கவுகீச்சரம் ஒன்று உளது—(கண்ணீசம்) நீங்கலாக இறைவனுக்குத் தானமாயுள்ள கவுகீச்சரம் என்னும் தளியொன்றுளது. (எ-று.)

கண்ணன் வழிபட்ட அக்கண்ணீசனை வழிபடுவோர் தேவருலகிற்சென்று வாழ்வார்கள். அத்திருத்தளி நீங்கலாக கவுகீச்சர மென்னும் திருத்தளியொன்றுண்டென்க. (க௦)

வரையணங்குவடிவிற்கழிந்துகார்
உரிவையேகோசத்துதித்தகவுகி
இருமையன்பினிருத்தியருச்சனை
புரியும்பொற்பதுமற்றும்புகலுவாம்.

(இ-ள்.) வரை அணங்கு வடிவில் கழிந்த கார் உரிவையேகோசத்து உதித்த கவுகி—மலையரையன் புத்திரியாகிய இமயவல்லியின் திருவுருவத்தினின்று நீங்கிய கரியசட்டையாகிய கோசத்தினின்றுத் தோன்றிய கவுகி என்னும் தூக்கை, இருமை அன்பின் இருத்தி அருச்சனைபுரியும் பொற்பு—பேரன்பால் தாபித்து அருச்சனைசெய்த திருத்தளியாகும், மற்றும் புகலுவாம்—வேறு சில தளிகளையும் எடுத்துக் கூறுவாம். (எ-று)

மலையரையன் மகளாகிய உமாதேவியின் திருவுருவத்தினின்றுத் கழித்த கரிய சட்டையினின்றுத் தோன்றிய கவுகி என்னும் தூக்கை யருச்சித்த திருத்தளியாகும். மற்றுமுள்ள திருத்தளிகளின் வரலாற்றை யெடுத்துக் கூறுவாமென்க.

கவுகிகலிங்கத்தை யர்ச்சித்த கவுகிகயென்னும் தூக்கையின் வரலாற்றைத்தழுவுக்குழைந்த படலத்தில் (சுகஅ) பாடலிற் காண்க. (கக)

எண்கீர்க்கழிநெடிமலாசிரிய விருத்தம்.

உலகாணித்தடமருங்குமாகாளீசமொன்றுளதுமாகாளென்னும்போன்பின், விலகாதபாப்பாகவீடுபேறுவிழைந்தேதென்றிசைக்கயிலைவேணித்திங்குட், கலையானைத்தொழுதுறைநாளாணையாற்றற்காஞ்சியிப்போந்தவ்விவிங்ககிறுஷிப்போற்றி, நிஷீடுதென்கயிலைமீளநண்ணிரீப்பரியபெருவாழ்வுகிலாயதன்றே.

(இ-ள்.) உலகாணி நடம் மருங்கு மாகாளீசம் ஒன்று உள்ளது—உலகாணித் தீர்த்தத்தின் பக்கலில் மாகாளீசமென்னும் ஓர் தளியுள்ளது, (அத் தளியில்) மாகாளன் என்னும் பேர் அன்பின் விலகாத பாம்பு அரசு வீடு பேறு விழைந்து—மாகாளனென்

னும் பெயருடைய அன்பினின்றும் நீங்காத சரப்பராஜன் முத்தியின்பத்தை விரும்பி, தென் திசை கயிலை வேணி திங்கள் கலையானை தொழுது உறை நான்—தென்திசைப் பூள்ள தகஷிணகையாமென்னும் திருக்காளத்தி மலையின்கண் சடையிலணிந்திருக்கும் ஓர் கலையையுடைய சந்திரசேகரனை வணங்கிவரும்நாளில், ஆணையாற்றால் காஞ்சியில் போந்து—அவ்விதவ ணைவழியால் காஞ்சிப்பதியை யடைந்து, அஇலிங்கம்நிதுவி போற்றி—அந்த மாகாளீசலிங்கத்தைத் தாபனஞ்செய்தருச்சித்து, மீள நிலம் நீடு தென் கயிலை நண்ணி நீப்பு அரிய பெரு வாழ்வு நிலையது—மீளவும் நிலவுலகில் மேம்பட்ட தகஷிணகையிலாயத்தை யடைந்து என்றும் நீங்குதற்கரிய பெரிய சிவலோகவாழ்வை நிலையாகப்பெற்றது. (௭-அ.)

உலகாணித் தீர்த்தக்களையில் மாகாளீசமென்னும் திருத்தளியொன்றுளது. அத்த ளியில் மாகாளனென்னும் பாம்பரசு மோட்சத்தை விரும்பி திருக்காளத்தியி லிறை வனை வழிபடும்நாளில் அவ்விதவ வணுநாயகால் காஞ்சியையடைந்து மாகாளீசனைத் தாபித்தருச்சித்து மீளவும் காளத்திக்குச் சென்று நிலையாகிய வீடுபேற்றை யடைந்த

கையத்தில் சிவபெருமான் ஓங்கால் ஆதிசேடன முதலிய சரப்பங்களை ஆபரண மாக அணியுமிடத்து அவ்வரவக்கூட்டங்களில் காளனென்பவன் காணுதொழிய அவ னென்குற்றன்னென்று திருவள்ளத்தெண்ண அக்காளன் காமுகனும் மகளிரோடுகூடி வாழ்தலை யுணர்ந்து அவனைக் கூவி நீ எமக்கு அணிகாலனாகும் இன்பத்தை விரும்பாது மகளிரின்பத்தை விரும்பினை யாதலால் நீ மண்ணுலகத்திலுளும் பாம்பாகக் கடவை யென்றருள, அக்காளன், இறைவன் அடிபணிந்து அடியேன் பிழையைப் பொறுத்தரு ளவேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்தினன். இறைவன் கருணைகூர்ந்து நீ தகஷிண கையா தத்தினும் காஞ்சியினும் எம்மை யர்ச்சிக்கும் நலத்தால் இங்கடைவை என்றருளினர். இதனை பின்வருஞ் சீகாளத்தி புராணச்செய்யுளானுணர்க,

“ஆயிரமணிமுடி யனந்தனேமுனா, மாயிரும்பணி பணியாகவைகிடக்
காய்பெருங்காமநோய் கனற்றக்காளனோ, ராயணிமகளிர் பா லடைந்துவைகினான்”

“வாளணியாவையும்வனைந்துவள்ளலும், காளனைக்காண்கிலன் கருதும்வேலையி னீள்பெருங்காமநோய்நெஞ்சிற் கொண்டுபோ, யாளணிமகளிர் பாலடைந்த தன்மையை”

“உயிர்த்தொகையனைத்துமுற்றவொருவனுமுணர்ந்ததழத்துச்
செயிர்த்திலன்காமநோயாற் சிந்தனைகலங்கிச்சென்றப்
கயப்பெயரடவிமேலிக்காளநீபாம்பாகென்று
பெயர்த்துமாரருளினுலேபிறையணிக்கடவுள்கூறும்.”

கண்ணீசப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் களவுசூ.

குமரகோட்டப் படலம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

கடப்பரும்பிறவிவேலைசுவற்றுங்கண்ணலிங்கமொடுகவுசிகலிங்க, மடப் பிடிக்கிடமளித்தபிரான்மாகாளலிங்கமெனுமூன்றுமொழிந்தா, மடற்படைச் செறுநர்சேனையனைத்துமழித்துழக்கிரிணமுண்டுதினைத்துக், குடர்க்கொழுந்தொடைமிலைச்சியசெவ்வேறகுரிசில்வாழ்குமரகோட்டமுரைப்பாம்.

(இ-ள்.) கடப்பரும் பிறவி வேலை சுவற்றும்—தாண்டுதற்கரிய பிறவிக்கடலைச்சுவற்செய்யும், கண்ணலிங்கம் ஒடு கவுசிகலிங்கம் மடப்பிடிக்கு இடம் அளித்த பிரான் மாகாளலிங்கம் என்னும் மூன்றும் மொழிந்தாம்—கண்ணலிங் கேசமென்னுந் திருத்தளியோடு கவுசிகலிங்கம் பெண்பாணையொத்த உமாதேவியார்க்கு இடப்பாகம் தந்த ருளியிறைவன் வீற்றிருக்கும் மாகாளலிங்கம் இவ்விரண்டிலிங்கங்களின் திருத்தளிகளும்ஆகிய மூன்றுதளிகளின் வரலாற்றை யெடுத்துக் கூறினும், அடல் படை செருநர் சேனை அனைத்தும் அழித்து உழக்கி ரினம் உண்டு தினைத்து குடர்கொழுந் தொடை மிலைச்சிய செவ்வேல் குரிசில் வாழ்—வலிமையிடுக்கதெய்வப் படகையுடைய பகைவராகிய ரூபன்மன் முதலியோர் சேனைகளை யெல்லாம் நாசஞ்செய்து கலக்கி அவரது ரிணங்களை யுண்டு தேக்கிட்டு கொழுவிய குடர்மாலையினை மாலைகளாகச்சூடிய செவ்வேலெந்திய முருக்ககடவுள் வாழ்கின்ற, குமரகோட்டம் உரைப்பாம்—குமரகோட்டமென்னுந் திருப்பதியின் வரலாற்றை யெடுத்துக் கூறுவாம். (எ-று.)

கண்ணலிங்கம், கவுசிகலிங்கம், மாகாளலிங்கம் என்னும் மூன்றுலிங்கங்கள்வீற்றிருக்கும் திருப்பதிகளின் வரலாற்றைக் கூறினோம், இனி வேலெந்திய குமரக்கடவுள் வாழ்கின்ற குமரகோட்டத்தின் வரலாற்றை யெடுத்துக்கூறுவாம் என்க.

வேலாபுத்தால் வென்ற சேனைகளின் பெருமைதோன்ற அடற்படை செருநர் சேனை எனவும், அவ்வேலின் பெருமைதோன்ற அனைத்தும் அழித்து உழக்கி ரினம் உண்டு தினைத்து குடர்கொழுந்தொடை மிலைச்சிவேல் எனவும், அவ்வேல் தன்னார் கூறுபட்ட ரூபன்மனை நாகத்துட் புகுத்தாது இறைவனாடிக்கீழ்ப்படுத்தும் செவ்விய நெறியையுடையது என்பது தோன்ற செவ்வேலெனவும், அச்செந்நெறி யளிப்போன் முருகனென்பதுதோன்ற செவ்வேற்குரிசி லெனவுங் கூறினார். (க)

தருக்குமிக்குடையதாருகனென்னுந்தானவர்க்கிறையைவெய்யகளத்தின், முருக்கியாருயிர்செகுத்துவிசும்பின் முதல்வனுக்கிறமைநல்கியபின்னர்ச், செருக்கடந்தவடிவேல்வலனைந்துஞ்செம்மல்வெண்கயிலைமால்வரையெய்தி, மருக்கடுகைமுடிவள்ளலையோர்பான்மலைமடைந்தையைவணங்கிமகிழ்ந்து.

(இ-ள்.) தருக்கு மிக்கு உடைய தாருகன் என்னும் தானவர்க்கு இறையை—செருக்கு மிகுதியாகவுடைய தாருகனென்னும் அசுரர்கள் தலைவனை, வெய்ய களத்தில் முருக்கி ஆறுயிர் செகுத்து—கொடிய களத்தில் பெருஞ்சினம் கொண்டு உயினைக் கொன்று, விசும்பின் முதல்வனுக்கு இறைமை நல்கிய பின்னர்—விண்ணிலுமிருத்

தலைவனாகிய இந்திரனுக்கு அரசரிமையைத் தந்தபின்பு, செரு கடந்த வடிவேல் வலன் ஏந்தும் செம்மல் வெண் கயிலை மால்வளை யெய்தி—அசுரரது போரை வென்ற வடித்தலைவலை வலப்பக்கத்திலேந்தும் முருகக்கடவுள் வெள்ளியங்கிரியை யடைந்து, மரு கடுக்கை முடி வள்ளலை ஓர் பால் மலை மடந்தையை வணங்கி மகிழ்ந்து—நறும ணங்கமழும் கொன்றைமாலேசூடிய சடாமுடிபையுடைய இறைவனாகிய அப்பனையும் அவ்விறைவ னிடப்பா லமர்ந்தருளும் அம்மையையும் பணிந்து மகிழ்வடைந்து (௭-று

முருகக்கடவுள் செருக்கிற் சிறந்த தாருகாசுரனைக் கொன்று இந்திரனுக் கரசரி மையைத்தந்து போரை நீரூக்கி வடிவேலையேந்தி கைலையங்கிரியிற்சென்று அம்மையப் பரை வணங்கி மகிழ்வடைந்தென்க.

அலகிலண்டமுமளித்துவளர்க்குமம்மையப்பர்தமடித்தலமேறி
நிலவரும்புகனிவாயெழில்காட்டிநெடிதுபோதுவினையாடியடுக்கற்
குலமடப்பிடிசுலன்பலபூட்டிவிடுப்பமீண்டுமொடிநீள்கடைவாயில்
வலமிகுத்தகயமாமுகளுவிமாட்டுமுன்னிளவல்வையுழியுற்றான்.

(இ-ள்.) அலகில் அண்டமும் அளித்து வளர்க்கும் அம்மை அப்பர்தம் மடித்தல த்து ஏறி—எண்ணிறந்த அண்டங்களையும் ஈன்று வளர்க்கும் தாய் தந்தையரது மடித்தலத்தின்மேலேறி, நிலவு அரும்பு கனிவாய் எழில் காட்டி—தண்ணிய கிரணத் தைக் காட்டித் திருவாக்கினழகை மிகுதியாகக் காண்பித்து, நெடிது போது வினையாடி—நெடுமீப்பொழுது (இனிய இன்பம்பயக்கும் அரிய) திருவினையாடலைச்செய்து, அடுக்கல் குலமடப்பிடி பல கலன் பூட்டி விடுப்ப—பின்னர் மலைபரையன் புத்திரியாகிய அம்மையார் பல ஆபரணங்களையணிந்து மடித்தலத்தினின்றும் கீழேவிட, மீண்டு—அங்குநின்றும் வெளியேவந்து, நீள் கடைவாயில் வலம் மிகுத்த கயமாமுகன் ஆவி மாட்டி முன் இளவல் வையுழி உற்றான்—நீண்ட கொடிகட்டிய முதல்வாயிலின்கண் வண்மையிற்சிறந்த கயமுகாசுரனைக் கொன்றருளிய (தமக்கு) முற்றேன்றிய மூத்தபிள்ளையார் வீற்றிருக்கும் ஆலயத்தையடைந்து. (௭-று.)

முன்னர் அம்மையப்பரை வணங்கி மகிழ்ந்த இனையபிள்ளையார் அவரதுமடித்தலத்திலேறி புன்னகையரும்பி வாயினழகைக் காட்ட - அவ்வழகுக்குப் பரிசாக அம்மையார் ஆபரணங்களைப் பூட்டிவிடுப்பக் கடைவாயிலுள்ள மூத்தபிள்ளையார் வையும் கோயிலைச் சேர்ந்தென்க.

எந்நாளும் அம்மையப்பர் மடித்தலத்தில் வீற்றிருந்துஅவ்விருவரது திருமேனி முற்றமலர்போற் பொருத்தி பொலிவொடு விளங்கி மெத்தென விருந்திருவடி, சூரபன்மனோடு போர்புரியுங்கால் இந்திரனும் போரொழிந்த பின்னர் சூரபன்மனும் மயூரமாக வர அவற்றின்மேலேறி மெல்லிய சேறடி கன்றியதால் அக்கன்றுதலொழிந்து இன்புறுமாறெண்ணிஏறினரென்பார் அம்மையப்பர்தம்மடித்தலத்தேறி யெனவும், இந்திரன்மேலேறி அவ்விந்திரனுக்குத்தான் சூரபன்மனோடு போர்புரியும் போர்த்திறத்தைக்காட்டி அவனை மகிழ்வித்ததுபோலும் சூரபன்மன் மேலேறி அவன்வேண்டிய வாதே திருவடியைக்காட்டி அவனை மகிழ்வித்ததுபோலும் அம்மையப்பர் மடித்தலத்தேறி அவர்வேண்டிய மழலைச்சொ ல்லைக் குழறிக்கூறி திருவாக்கினழகைக்காட்டி மகிழ்வித்தன ரென்பார் நிலவரும்பு கனிவா யெழில்காட்டி யெனவும், அம்மையப்ப ராணமேற்கொண்டு கைலையைவிட்டது ஆதியாகமீட்டு மவ்வம்மையப்பர்பா லடைந்தது இறுதியாகக்கூறக்

சூலம் நீட்டித்ததென்பார் நெடிதுபோது வினையாடி யெனவும், சூரபன்மன் மகிழ்ந்து தன்னை ஊர்தியும் துவசமுமாகத் தந்ததுபோலும் இந்திரன் மகிழ்ந்துதன்மகளைத் தந்ததுபோலும் அம்மையார் மகிழ்ந்து உயிர்களுக்கருள்செய்யும் அருட்குணங்கனையெல்லாம் அணியாகப் பூட்டினனென்பார் அழிச்சற்குலமடபடி கலன்பலபூட்டி. யெனவும் அசுரர்களை நிக்கிரகஞ்செய்ததுபோலும் இனி யன்பர்களுக் கனுக்கிரகஞ்செய்ய முன்னர் விநாயகரை முன்னிட்டன ரென்பார் முன்னிளவல்வை குழியுற்ற நெனவுந் கூறினார்.

ஊங்குவன் மடி மிசைக்கொடுபல்கா லுச்சிமோந்துகவுண்முத்தமுமுண்டு, வீங்குமன்பொடுதழீஇக்களி கூர்ந்துவிடையளிப்பமுதமாறுடையெங்கோன், யாங்கும்வைகுகணநாதரிடந்தோறெய்தியாடலுறுவானதுகாலே, ஆங்குணன்முகனும்பர்குழாதேதோடம்மையப்பரை வணங்கவணந்தான்.

(இ-ள்-) ஊங்குவன் மடி மிசை கொண்டு—முத்தபிள்ளையார் (தம்மைநோக்கி ஆவலோடுவந்த) தம்பியை மடித்தலத்தின் மேல்வைத்துக்கொண்டு, பல் கால் உச்சிமோந்து—பலமுறையும் உச்சியை மோந்து, கவுண்முத்தமும் உண்டு—கபோலத்தை முத்தமிட்டு இன்பதுகர்ந்து, வீங்கும் அன்பொடும் தழுவி களிகூர்ந்து—அடங்கப்பெறாத அன்புடனே தழுவி மிக்க களிப் படைந்து, விடைஅளிப்ப—விடைகொடுக்க, முகம் ஆறுடைய எங்கோன்—(விநாயகக்கடவுள் பால்விடைபெற்ற) ஆறுமுகங்கனையுடைய எம்பெருமான், யாங்கும்வையும் கணநாசரிடந்தோறும் எய்தி ஆடலுறுவன் அதுகாலே—எவ்விடத்தும் வசிக்கும் ஒவ்வொருகணநாதரிடத்திலுஞ்சென்று திருவினையாடல் செய்யுங்காலத்தில், ஆங்குண் நான்முகவன் உம்பர் குழாத்தோடு அம்மையப்பரை வணங்க அணந்தான்—அவ்வமையத்திலு பிரமன் தேவகணங்களோடும் இறைவனையும் இறைவியையும் டணியவந்தான். (எறு.)

விநாயகக்கடவுள் தம்மை நோக்கிவந்த முருகக் கடவுளை மடிவினமேலேற்றிக்கொண்டு பலமுறை யுச்சிமோந்து முத்தமிட்டு அன்பொடு தழுவி மகிழ்ந்து விடைதர, அறுமுகக்கடவுள் விடைபெற்று கணநாதர்களிருக்கு மிடங்கள்தோறஞ் சென்று திருவினையாடல் புரியுங்காலத்து அம்மையப்பரைப் பணியுமாறு பிரமன் கைலைக்குவந்தனென்க.

விநாயகக்கடவுளும் முருகக்கடவுளும் பிரணவமும் பிரணவார்த்தமுமாதலால் சொல்லும் பொருளுடம்போல வேறுபடாது கலந்திருந்தனரென்பார் அன்பொடு தழீஇக்களிகூர்ந்து எனவும், சூரசங்காரனிமித்தம் சென்று இனையபிள்ளையாரது திருவினையாடலை யெண்ணி யெண்ணிக் காணப்பெறாது கவலைகூர்ந்திருந்த சிவகணங்களது கவலைதீர அங்கங்குஞ் சென்று பல அற்புதத்திருவினையாடல்களைப் புரிந்தனரென்பார் யாங்கும் வையும் கணநாதரிடந்தோறெய்தியாடலுறுவானெனவுந் கூறினார்.

அங்கணின்னுள்ளையாட்டயர்செவ்வேலண்ணலைச்சிறிதுநோக்கலண்ணி, மங்கைபாகனை வணங்கிவழுத்திவாழ்வுபெற்றுவிடைகொண்டுதனது, பொங்குசீருலகமெய்தியமீண்டான்மீனும்பொழுதுமாவயினடுந், துங்கவேலிறைபைநோக்கலனேகதோகைமைஞ்ஞையுடையானதுகண்டான்.

(இ-ள்.) அங்கன் நின்று விளையாட்டு ஆயர் செவ்வேல் அண்ணலை—சிவகணநாதர் களிதங்கன்தோறுநின்று விளையாடலைச் செய்கின்ற முருகக்கடவுளை, சிறிதும் நோக்க லன் நண்ணி—ஒருசற்றும்பாராதவனாகி உள்ளே சென்றடைந்து, மங்கைபாசலை வணங்கி வழத்தி வாழ்வுபெற்று விடைகொண்டு—உமாதேவியை இடப்பாகத்திலுடைய இறைவனைப் பணிந்து துதித்து (தனக்குரிய சிருட்டித்தொழில்) தானியற்றும் வாழ்வைப்பெற்றுக்கொண்டுவிடைபெற்று, தனதுபொங்கு சீர் உலகம் எய்தியமீண்டான்—தனது மிக்கவொளியினையுடைய சத்தியலோகத்தையுடையத் திரும்பினன், மீளும் அப் பொழுது—விடைபெற்றுத்திரும்பு மக்காலத்தில், ஆவயின் ஆடும்துங்கவேல் இறையை நோக்கலன் ஏக—அக்கோபுரவாயலிலாடல்புரியும் புனிதமாகிய வேலேந்திய அறுமுகக் கடவுளைப் பாராதவனாகிச்செல்ல, அது தோகைமஞ்ஞையுடையான் கண்டான்—(தன்னைப் பாராதேகும்) அதனை மயிலூர்தியையுடைய முருகக்கடவுள் கண்டனர். (எ-று.)

கைலாயவாயலின்கண் சிவகணத்தலைவரோடு விளையாடல் புரியும் முருகக்கடவுள், முன்னர் பிரமன் அம்மையப்பலா வணங்கச்சென்ற காலத்துத் தம்மை வணங்கிச்செல் லாமையையும், பின்னர் இறைவனைவணங்கித் தந்தொழில் கிடைக்கப்பெற்று தனது உலகடைய மீளுங்காலத்துத் தான்பெற்றவாழ்வை விண்ணப்பஞ்செய்யாது செல்கின்ற மையையும் கண்டனான்க.

(இ)

செழுமலர்க்கமலம்வைகிய செம்மல்கிழந்துசெல்லுமறிவின்மைகுறித்து விழிசெவந்துகுறுமுரலரும்பிவருகவின் டெனவிளித்தசுலுமன்னேன கழிசெருக்கினன்வணங்கியடங்கிக்கைகள்சூப்பிநனுகிப்புடையுற்றான் [ம். கொழிமறைப்பனுவலான் முகநோக்கிக்குன்றிறந்தசுடர்வேல்நிறைவின்ரு

(இ-ள்.) செழுமலர்க் கமலம்வைகிய செம்மல் இகழ்ந்து செல்லும் அறிவின்கம குறித்து—வளமிக்க செந்தாமரை மலரில்வசிக்கும் பிரமன் அவமதித்துச்செல்லு மறி யாமையை முருகக்கடவுள்நாடி, விழி சிவந்து குறுமுரல் அரும்பி ஈண்டிவருக என் ன விளித்தலும்—கோபித்துப் புன்னகையரும்பி அப்பிரமனை யிங்கு வரக்கடவாயெ ன்றழைக்கவும், கழி செருக்கினன் அன்றேன—மிக்க செருக்கினனாகிய அப்பி மன், வணங்கி அடங்கி கைகள்சூப்பி நனுகி புடையுற்றான் - (அழைத்த அக்கணமே தண்டாகாமாக வணங்கி சரீரமொடுங்கி கரங்களை யஞ்சலியாகக்குவித்து சமீபமாக வந்து ஓர் புறமாக நின்றனன், கொழி மறைப்பனுவலான் முகநோக்கி குன்று எறிந்த சுடர்வேல் இறைவள்ளும் - உண்மைப்பொருளெல்லாம் மிக்குவிளங்கும் வேதனா லுணர்ந்த பிரமனது முகத்தைப்பார்த்துக் கிளாஞ்சுகிரியைத் துகள்படுத்திய வொளி வீசும் வேலாயுதத்தையுடைய முருகக்கடவுள் கூறும். (எ-று.)

பிரமன் தம்மையிகழ்ந்து சென்ற அறியாமையை நோக்கிக் கண்செவந்து புன்ன கையரும்பி யீண்டிவருவாயென்றழைக்க, அப்பிரமன் செருக்கடங்கிக் கைசூப்பி ஓர் புறமாய் நின்றனன், அவனது முகத்தைப்பார்த்து முருகக்கடவுள் கூறும் என்க.

பிரமனது மலதிரத்தை நோக்கின னென்பார் அறிவின்கமை குறித்ததெனவும், அவ்வாணவத்தை யொழிக்கத் தண்டஞ் செய்யக் கருதினனென்பார் - விழிசெவந்து குறுமுரலரும்பி எனவும், முடிவிலாற்றலுடையா னிவனென்ப துணர்ந்தானென்பார் வருகவென விளித்தலும் கழி செருக்கினன் வணங்கி யடங்கி கைகள்சூப்பினனென வங் கூறினார்.

கண்செவத்தல் என காரணத்தைக் காரியமாக வுபசரித்தார்.

யாவனீயுறைவதெவ்விடமன் னும்யாதுசெய்தொழிலுமெக்கலைவல்லாய்
நீ விளம்புகெனயான் பிரமன்சீர்கிறையருட்கருணை துந்தையெனக்கன்
ரோவறுங்கலைகண்முற்றும்விளங்கவோ துவித்துலகநன்குபடைப்பான்
ஏவவைகுறுவல்சத்தியலோகத்தென்றுபன்முறைவணங்கியுரைத்து.

(இ-ள்.) நீ யாவன் எவ்விடம் உறைவது மன்னும் செய்தொழிலும் யாது எக்கலை
வல்லாய் நீ விளம்புக எனன்—உன் பெயரென்ன நீ எங்குள்ளான் நீ நிலையாகச்
செய்கின்ற தொழிலும்யாது எடுத்துவணர்ந்திருக்கின்றனை இவற்றை நீசுதுவாயென்று
வினவ, யான் பிரமன்—யான் பிரமனென்னும் பெயருடையேன், எனக்கு அன்று சீர்
நிறை அருட்கருணை துந்தை—எனக்கு அந்நாளில் பெருமை நிறைந்த மிக்க கருணையை
யுடைய உமது தந்தை, ஓவரும் கலைகள் முற்றும் விளங்க ஓதுவித்து—எந்நாளும்பி,
யாத வேதங்கள் முற்றும் நாடுதும்படி விளங்கச் சொல்வித்து, உலகம் நன்குபடைப்
பான் ஏவ—உலகத்தை நன்றாகச் சிருட்டிக்கும்படி என்னையனுப்ப, சத்தியலோகத்து
வைகுறுவல் - சத்தியலோகத்தி லிருக்கின்றேன், என்று பன்முறை வணங்கி உரை
த்து - என்று பலமுறை வணங்கிக் கூறி. (எ-று.)

உன் பெயரென்ன, நீ இருக்குமிடம் யாது, நீ செய்யுந் தொழில்யாது, நீ எக்கலை
படித்தாய் என்று முருகக்க -வுள் வினவ, அதற் கப்பிரமன் அடியேன் பெயர் பிரமன்,
இருப்பது சத்தியலோகம், செய்தொழில் உலகைப்படைத்தல், படித்தது வேதம்,
ஓதுவித்தவர் உடதுதந்தை என்றுவிடைகூறும் காலத்துப்பலமுறையும் வணங்கிக் கூறி
ஞென்க.

சூரபன் மனோதியரால் பேரும் ஊருஞ் செயலும் கல்வியறிவும் இவ்வண்ண மென்
று தோன்றாது ஒளித்திருந்த கள்வர்களில் ஒருவனுயிருந்த தூவன் தம்மாலுய்யப் பெற்று
வெளிவந்த கருணையை மறந்து செருக்குற்றன னாகலின் அச்செருக் கொழிக்க நீ முன்
னைய பிரமனல்லவோ புதிதாய் வந்த பிரமனே நீ செருக்குற்றது யாங்கனமென்
றுணர்த்த யாவனீ யுறைவ தெவ்விட மன்னும் யாது செய்தொழிலு மெக்கலை வல்
லாய் நீ விளம்புக எனவும், இறைவன் வினாவிய வினாக்குறிப்பை யுணராது தனது வர
லாற்றைக் கூறிய அறிவிலி என்றுணர்த்த யான் பிரமன் துந்தை யெனக்கன் ரோவறுங்
கலை ளோதுவித்து உலகு நன்குபடைப்பான் ஏவவைகுறுவல் சத்தியலோகத் தென்
முறைத்து எனவும் கூறினார்.

அல்லதுஉம் இறைவன் தன் மாட்டுக்கருணை யுடையா நென்பது தோன்ற சீர்
நிறையருட்கருணை துந்தை யெனவும், அவ்விறைவனால் படைக்கப்பட்டவர்களில்
யான் மிக்க உரிமை யுடையே நென்பது தோன்ற எனக்கன்று ஓவறுங் கலைகண்
முற்றும் விளங்க வோதுவித்து எனவும், சிருட்டிதிதிகங்காரம் என்னு முத்தொழிலில்
முதற்றொழிலில் வல்லவன் தானென்பதுதோன்ற உலகுநன்குபடைப்பானேவ எனவும்,
உள்ளவற்றை யுள்ளவாறே யெடுத்துக் கூறும் உண்மை யுடையே நென்பது தோன்ற
சத்தியலோகத்து வைகுறுவல் எனவும், உண்மையி லொழுகும் என்பால் தேவரீர்
விழிசெவந்த 7 சிவகுபாராகிய உமக்கு அழகன்மென்பதுதோன்ற பன்முறை வணங்கி
பெனவும் கூறிஞென்க கொள்ளுமொன்று.

பன்முறை வணங்கியுரைத்தானென்பது - முருகக்கடவுள் யாவனீ என்றது முத
லாக வினாவிய வினாக்களுக்கு யான் பிரமனென்பது முதலாகக் கூறத்தொடங்கிய

விடைக ளொவ்வொன்றுக்கும், ஏகாங்க திரியாங்க பஞ்சாங்க அப்தாங்க முறையாகப் பணிந்து கூறினனென்க. (எ)

இமவரைத்தலைவியோடு பிராணையேத்தவேண்டியவெணய்தினனன்றோர் தமதுகட்கருணைபெற்றனன் மீண்டேன்றாழ்நிலாதுசெய்தவத்திறனான கமலநோக்கருளமின்றுகிடைத்தேன்காதலுன்னடியேனிநியென்னூர்க் கமலநாயகசெலகின்றனனென்றானறுமுக்கடவுளன் னதுகேளா.

(இ-ள்.) இமவரை தலைவியோடு பிராணை ஏத்தவேண்டி இவண் எய்தினன் - மலையையான் மகளாகிய உமாதேவியாரோடு இறைவனை வணங்கவிரும்பி இக்கயிலைக்கு வந்தேன், அன்றோர் தமது கண் கருணைபெற்றனன் மீண்டேன் - (யானெண்ணியபடியே) அவ்விருவருடைய கிருபாநோக்கத்தைப்பெற்றுத் திரும்பினேன், தாழ்விலாது 'செய்தவத்திறனால் உன்கமலநோக்கு அருளும் இன்று கிடைத்தேன் - நடுவே நீங்காது செய்ததவத்தின் வன்மையால் உம்முடைய தாமதமலர்போன்ற திருநோக்கத்தின் பொலிவையும் இன்று கிடைக்கப்பெற்றேன், காதல் உன் அடியேன் - (ஆகையால்) யான் உம்மிடத்தில் அன்புள்ள அடியேனாகும், அமல நாயக இனி என் ஊர்க்கு செல்கின்றனன் என்றான் - நின்மலசொருபியாகிய இறைவனே இனி அடியேன் சத்தியலோகத்துக்குப்போகின்றேனென்று கூறினான், அன்னது அறுமுக்கடவுள் கேளா-அதை சண்முகக்கடவுள் கேட்டு. (எ-று.)

உமாதேவியோடு இறைவனை வணங்க இவ்விடத்திற்குவந்தோன், அம்மையப் பார் திருவருளும்பெற்றேன், என்னாருக்குச்செல்ல விடையும்பெற்றுத் திரும்பினேன். விடாது செய்ததவத்தினால் உமது திருநோக்கத்தையும் பெற்றேன், ஆகையால் நின் மலசொருபியாகிய உம்மிடத்தில் அன்புள்ள அடியேனாயினேன் இனி என்னுடைய லுர்க்குச்செல்கின்றேன் என்று கூறினான், அவன் கூறியவார்த்தைகளை அறுமுக்கடவுள் கேட்டு என்க.

இப்பொழுது யான் வந்தது அம்மையப்பரிருவனாயுமே தெரிச்சுவந்தேனென்பது தோன்ற இமவரைத் தலைவியோடு பிராணையேத்தவேண்டியவெணய்தினன் எனவும், அங்ஙனம் திருவருள்பெற்றுத் திருமடியேனைக் கணங்கனோடு திருவிளையாடல்புரியும் இச்சமயத்தும் என்மேற் கருணைகூர்ந்து அருணைக்கம்பாலித்து வாவென்றழைத்தது யான் விடாதுசெய்த தவமேயென்றுணர்ந்தேனென்பது தோன்ற தாழ்விலாதுசெய்தவத்திறனான கமலநோக்கருள மின்றிகிடைத்தேன் எனவும், உன்னை நனைக்கும் மெய்யடியாகா வாவென்றழைப்பதுபோல் என்னையும் வாவென்றழைத்ததனால் இனி என்னை வேறாக எண்ணாது அடியானென்றே எண்ணவேண்டுமென்பது தோன்றக் காதலுன்னடியேன் எனவும், இவ்வாறு கருணைசரக்கும் இனியமொழிகளைக் கூறக்கூறக் கருணைபிறவாது அறுமுக்கடவுளுக்குச்சினமேயிதூர்ந்து வருங்குறிப்பைத் திருமுகத்திற் கண்டனனாகலான் இக்கோபக்கனலுக்கு நாம் எத்திறந்தோம் நாம் செல்வதே நலமென்றெண்ணினுனென்பது தோன்ற என்னூர்க் கமலநாயக செல்கின்றனன் எனவுங் கூறினார். (அ)

நன்றுசொற்றனையுணர்ச்சியின் மிக்காய்நூலமுற்றுதவுநான் முகனீகெரல் குன்றவில்லியருளார்க்கையெல்லாங்கோதறத்தெளிதலுற்றனையன்றே

யொன்றுமக்கலைகண்முன்னுறவென்னேயோ துமக்கரமதன்பொருள்யா
வின்மெனக்கிதுவிளம்புதியென்றோடவிழ்க்குமலராளியிறைஞ்சி. [தோ

(இ-ள்.) உணர்ச்சியில் மிக்காய் - அறிவிற் சிறந்தவனே, நன்று சொற்றனை - நன்
றாகச்சொன்னாய், ஞாலம் முற்றும் உதவும் நான்முகன் நீகொல் - எல்லாவலகங்களையும்
சிருட்டிக்கும் பிரமன் நீதானே, குன்றவில்லி அருளால் கலை எல்லாம் கோது அற தெளித
லுற்றனை அன்றே - பொன்மலையை வில்லாகவுடைய இறைவனருளினால் எல்லாக்கலை
களையும் ஐயந்திரிவறத் தெளிந்தனையல்லவா, ஒன்றும் அக்கலைகள்முன்னுற ஒதும் அக்
கரம் என் அதன்பொருள் யாது எனக்கு இது இன்று விளம்புதி என்றான் (உனது நா
லில்) தங்கிய வேதங்கள் முன்னே எழுத்துக்கூறும் எழுத்தெது அவ்வெழுத்தின்பொரு
ளெது எனக்கு இப்பொழுதே சொல்லக்கடவாய் (என்றுகூற), ஏடு அவிழக்கும் மல
ராளி இறைஞ்சி - இதழ்விரிந்த கமலாசனத்தில் வாழும் பிரமன் வணங்கி (எ-று.),

உலகங்களைப்படைக்கும் பிரமன் நீதானே, நீ இறைவன்பால் வேதங்களெல்லாம்
கசடறத்தெளிந்தனையல்லவா, வேதங்கூறுங்கால் முன்னே சொல்லப்பட்ட வெழுத்
தெது அதன்பொருளென்ன இப்பொழுதே சொல் என்னவும் பிரமன் வணங்கினு
னென்க.

மேலைச்செய்யுளில் தவத்தால் உன்னருள் பெற்றேன், உன்னடியனுமானேனெ
ன்ற சொற்கள் மிக்க அன்புடைமை காட்டின, அவ்வன்புடைய அச்சொல்லுக்கு இனி
யும்மைவிட்டு நீங்கேனென்று கூறுவனாயின் அவ்வன்புடைமை யுண்மையாகும். அங்
கனங்கூறுது யான் செல்கின்றனன் என்றதனால் அவனெண்ணம் அன்பின்மையைக்
காட்டியது. ஆகலான் உன்னுடையும் உன்னெண்ணமும் நன்றியிருந்தன வல்லவென்
பார் உணர்ச்சியின்மிகாய் நன்றுசொற்றனை எனவும், முன்கூறியசொல், நடைபெறப்
பின்கூறும் சொல்லைச்சொல்லவறியாத நீதானே ஆன்மவர்க்கங்கள்நன்னடைபெறச் சிரு
ட்டிக்கும் அறிவுடையவனென்பார் ஞாலமுற்றதுவு நான்முகன்கொலெனவும், இவ்வ
ளவு சிற்றறிவினனாகிய உன்னிடத்துப் பேரறிவானாகிய இறைவன்கூறிய வேதவுண்
மை அமையப்பெறுதல் அறிவென்பார் கோதறத்தெளிதலுற்றனை யன்றே எனவும், நீ
வேதவுண்மையை யுணர்ந்தவேதாவல்லன் என்பது யாவருமெளிதினனரசர் சிலவினாக்
களை வினாவுகின்றேனென்பார் முன்னேயோதுமக்கரத்தின் பொருள் யாதெனவும், நீ
இனி என்னார்க்குச் செல்கின்றேனென்று வினாந்து கேட்டனையாதலால் யானும் அதிக
வினாவில் உன்னைச் சிறைக்கண் செல்லவிடும்படி எண்ணியிருக்கின்றேனென்பார் இன்
மெனக்கிது விளம்புதி எனவுகூறினார். (க)

நன்று சொற்றனை என்பது நன்றாகச் சொல்லவில்லையெனப் பொருள்படநிற்றல்
ஒருவகைக் குறிப்பு

ஐயுந்நதையருளின் றியெமக்கோரறிவுமுள்ளதுகொலாதிமிலோது [லே
மெய்யெழுத்தையறிகின்றிலனங்கண்விளங்குமுப்பொருளுமியானநிகில்
னுய்யுமாகருணைவைத்தெனையாளென்றுரைத்திரத்துகடிதேகமுயன்றான்
பொய்கடந்தவனுமாதியெழுத்தின் பொருளுரைத்தலதுபோகலையென்று.

(இ-ள்.) ஐய—தலைவனே, நுந்தை அருள் இன்றி எமக்கு ஓர் அறிவும் உள்ளது
கொல்—உம்முடையதந்தையாகிய இறைவனருளன்றி எனக்கும் ஓரறிவுமுண்டாகுமா,
(ஆகையால்) யான் ஆதியில் ஒதும் மெய் எழுத்தை அறிகின்றிலன்—யான் முதலில்

ஓதும் பிரணவாக்கரத்தை யறிந்தவனல்லன், அக்கண் விளம்பும் முப்பொருளும் அறி கில்லேன்—அவ்வெழுத்தில் சொல்லப்படும் மூன்று பொருள்களையு மறிந்தவனல்லன், (இவ்வுண்மையால்), உய்யுமா கருணைவைத்து என்னை ஆள் என்று இரந்து உரைத்து கடிது ஏகமூயன்றான்—யான் பிழைக்கும்படி கிருபைசெய்து என்னையழைமகொள்வா யென்று இரந்துகூறி (தனதுசகரத்திற்கு) வினாந்துசெல்லமுயன்றான், பொய்கடந்த வனும் ஆதிஎழுத்தின் பொருளுரைத்து அல்லது போகலென்று—உண்மையாகிய முரு கக்கடவுளும் பிரணவத்தின்பொருளை நீ (இப்பொழுது) சொல்லியல்லது(உன்னார்க்குச்) செல்லாதை யென்று. (எ-று)

பிரமன் உமது தந்தையாரருளன்றி எமக்கென்றறிவேது, என்னறிவாலறியும் எழுத்துமல்ல பொருளுமல்ல ஆகையால் தேவரீரோ யருள்செய்யவேண்டுமென்று பல இனிய மொழிகளைக்கூறி அவனாவிட்டுப் போவதற்குத்தரவு வாங்கிக்கொள்ள முயன் றான். முருகக்கடவுள் முதலெழுத்தின் பொருளைச்சொல்லி யல்லது செல்லுதலொழிக என்றான்க.

இதனால் முதலெழுத்தாகிய பிரணவமும் அதன்பொருளும் உயிரறிவால் அறியப்பட் டனவல்ல இறைவனருளாலறியக்கூடுமெனவும், இறைவ னருள்செய்தற்கு உனது கருணைவேண்டிமெனவும், அக்கருணை எனக்கமையுமானால் கிடைக்குமெனவும் கூறிய தாகும். கடிதேகமுயன்றான் என்றது பலவாறாகவிரந்துகூறியும் சினமேயிதூர்தலால் என்னதண்டஞ் செய்வாரோ வென்றஞ்சிக் கூறியமொழியாகும். (க௦)

சென்னியைந்துடையவெந்தைபிரான் தன்றிருவடிக்கண் விரையாக்க லிவைப்பேன், பன்னுகிறிகடிதென்றலுமன்றோன்பகவனீன்றதனிமாமக னீயே, யென்னபல்கலையுமுன்னிடைவைவகுமெம்பிராண்டியிலாணைதரேல் யா, னுன்னரும்பொருளினுண்மையெனக்குத்தெரிந்தவண்ணமுரைசெய் குவலென்று.

(இ-ள்.) விராயா - விராந்து, சென்னி ஐத்து உடைய எந்தைபிரான் தன் திரு வடிக்கண் கலிவைப்பேன் - சதாசிவமூர்த்தியாய விளங்கும் எமது தந்தையினது திரு வடியின்கண் ஆணையிடுவேன் (ஆகையால்), கடிது பன்னுகிறி என்றலும் - வினாந்து கூறுவாயென்றுசொல்லவும், அன்னோன்—பிரமன், பகவன் ஈன்ற தனிமாமகன் நீயே என்ன—பகவனாகிய பரமேசுவரன் பெற்றருளிய வொப்பற்ற செல்வப்புத்திரன் நீயே யாகும், பலகலையும் உன்னிவைகும் - எவ்வகைப்பட்ட தூல்களெல்லாம் தேவரீரிடத்தி லேயேயுள்ளன (இங்ஙனமிருக்க), எம்பிரான் அடியில் ஆணைதரேல்—எமது பெருமா னுடைய திருவடியில் ஆணையிடவேண்டாம், யான் உன்னரும்பொருளின் உண்மை எனக்குத் தெரிந்தவண்ணம் உரைசெய்குவல் என்று—என்னுலறிவதற்கரிய பொருள் னிச்சயத்தை அடியேனுக்குத் தெரிந்தவளவில் விண்ணப்பஞ் செய்கின்றே னென்று (எ-று.)

பொருள்சொல்லியல்லது உன்னார்க்கு நீ செல்லக்கூடாதென்று யான் சொல்லி யும் போவதற்கே வினாவுகாட்டுகின்றபடியால் இனி எனது தந்தைமேல் ஆணைவைப் பேன் ஆகையால் சீக்கிரமாகப் பொருள் சொல் என்று முருகக்கடவுள் கூறவும், பிர மன் எனக்கு வேதங்களையருளிய பகவான் உமக்குப்பிதா, அப்பகவானிடத்துள்ள கலை களெல்லாம், உம்மிடத்துமுள்ளன, உம்முடைய ஆணையைக்கடந்தாலன்றோ எமது

ஆண்டவனுடைய திருவடியில் ஆணையிடவேண்டும். இனிச்சினங்கொள்ளவேண்டாம், தேவரீர்கேட்ட பிரணவப்பொருளை நன்றியுடையதென்று, ஆயினும் அடியேனுக்குத் தெரிந்தவனவில் கூறுகின்றேன் என்க.

பகவானீன்ற தனிமாமகன் நியே என்ன, பக்கலையும் உன்னிடவைகும் - எனக் கொள்ளலு மொன்று. (கக)

அறுசீர்க்கழ்நெடில்வருத்தம்.

பக்கலைக்குமுதலாகப்புகன்நிவிதோமென்னும்பதமாமந்தச், சொல்வினைக்கும்பொருளாய் மாஸீசனெனுமுவரொனச்சொல்வரீமேலோர், மல்குமறையுட்பொருளாய்ச் சுடரொளியாயோ குடையார்மனத்தேதோன்றும், அல்கியசீர்ப்பிரணவத்தைபுணர்ந்தவரோவீட்டின்பமடையவல்லார்.

(இ-ள்) ஓம் என்னும் பதம் பக்கலைக்கும் முதலாகப் புகன்நிவிதவது ஆம்—ஓமென்று சொல்லப்படும் பிரணவ மெல்லாக்கலைகளுக்கும் முன்னே எடுத்துக்கூறும்மொழியாகும், மேலோர் அந்த சொல்வினைக்கும் பொருள் அயன்மால் ஈசன் என்னும் மூவர் எனச்சொல்வர்—பெரியோர்கள் அந்த ஓங்காரமொழி வினைவிக்கும்பொருள் பிரமன் திருமால் உருத்திரனென்று சொல்லப்பட்ட மூவரென்று சொல்லுவார்கள், யோகுடையார் மனத்தே மல்குமறையுட்பொருளாய் சுடரொளியாய் தோன்றும்—யோகிகளுடைய இதயத்தில் இலக்கணமமைந்த வேதத்தின்பொருளாய் பிரகாசிக்கின்றசோதிவடிவமாய்ப் பிரகாசிக்கும், அல்கியசீர் பிரணவத்தை உணர்ந்தவரோவீட்டின்பம் அடையவல்லார்—நிலைபெறுகத்தக்கிய சிறப்பினையுடையபிரணவப்பொருளை யறிந்தவரோ முத்தியின்பத்தை யடையவல்லவராவர். (எ-று.)

சகல கலைகளுக்கும் முதலாகச் சொல்லப்படுவது பிரணவம். அதன்பொருள் அயனரியீசராகும். அப்பிரணவப் பொருளை புணர்ந்தவரோ முத்தியின்பத்தை யடைவாரென்க.

பிரணவம் அகர உகர மகரங்களை யுறுப்பாகவுடையது. இம்மூன்றெழுத்துஞ்சேர்ந்தபோது ஓம் என்னு மொலியுண்டாம். அங்காத்தன் மாத்திரத்தானே அகரத்தோன்றும் - அவ்வாறு திறந்தவாய்குவித்து நிலைபெறுனபோது உகரத்தோன்றும்-அந்நனங்குவிந்தவாய் மூடியபோது-ம் - என்னும் மகரத்தோன்றும், இவற்றுள், அங்காத்தல் சிருட்டியாம், அது அப்படியேயிருத்தல் திதியாம், வாயை மூடிக்கொள்ளுதல், சங்காரமாம். இதனை நோக்குழி அகரம் சிருட்டிக்கும், உகரம் திதிக்கும், மகரம் சங்காரத்துக்கும் இடங்களாய் நின்றமை வெளியாகிய துணர்க. இதனால் சிருட்டி கருத்தா அகரத்துக்கும், திதிக்கருத்தா உகரத்துக்கும், சங்காரகருத்தா மகரத்துக்குக் கத்தர்களாயினமை மேலோர்சம்மதமாமென்றதிக. இதனையே “அந்தச்சொல்வினைக்கும் பொருளாய் மாஸீசனெனுமுவரொனச் சொல்வரீமேலோர்” என்று விளக்கியவாறதிக. பின்னர், “மல்த மறையுட்பொருளாய்” என்றது வேதத்தின்றுணியுமதுவேயாதல்கண்டு கூறியபடியாம், எங்ஙனமெனின், பிரஹ்மோப நிஷத்தில், “அகாரம் ப்ரஹ்மானம் நாபௌ” என்று தொடங்கியவசனம் இவ்வண்மையை நன்கு விளக்கிய தென்க. அநந்தரம், “சுடரொளியா யோதடையார் மனத்தேதோன்றும்” என்றுகூறியது “ஆத்மனையோகில்லக்கருதாவரீந்ததவ” என்ற சுருதிப்பிரமாணம் கொண்டெனவறிக. இந்தச்சுருதியில், ஆத்மனையோதியை

யாவர்த்திப்பிக்கின்றமையாலும், உச்சாரண மாத்திரத்தால் பாசத்தினின்றும் தாண்டியுயரச்செய்கின்றமையாலும் ஓங்காரமாகுமென்றும், பரமாத்மாவிலிடத்தில நமஸ்கரிப்பிக்கின்றமையாலும், சேர்ப்பிக்கின்றமையாலும் பிரணவமாகுமென்றுஞ் சொல்லப்படுகின்றமையால் “அல்கியசீரீப்பிரணவம்” என்றதனாக்கப்படும் வெளிப்பட்டமைகாண்க. விரிக்கிறபொருளும்.

(௧௨)

முன்னெழுத்துமதன்பொருளுமிய்வளவேயானறிந்தேன் முதல்வாபோற்றியென்னையினிவிடுத்தருளாயெனலோடுங்கணங்கண்முகநோக்கியினனோன்புன்னிலையன்சிறிதேனுமுணர்ந்திலான் தருக்குமிகப்பூண்டான்கண்டிற்றுன்னரியசிறையின்கண்மற்றிலனைப்புருத்துமெனவெகுண்டுசொல்லி.

(இ-ள்.) முன் எழுத்தும் அதன்பொருளும் இவ்வளவே யான் அறிந்தேன் முதல்வாபோற்றி—முதலெழுத்தையும் அவ்வெழுத்தின் பொருளையும் அடியெனவ்வளவுதானறிந்ததாகும் முதல்வனே போற்றி, இனி என்னையிடுத்து அருளாய் என்னலோடும்—இனி என்னை விட்டுவிடுவீரென்று சொல்லவும், கணங்கள் முகநோக்கி—தமது கணங்களின் முகத்தைப்பார்த்து, இன்னோன்புல் நிலையன் சிறிதேனும் உணர்ந்திலான் தருக்குமிகப்பூண்டான்—இப்பிரமன் அற்பன் சிறிதும் உணர்வல்லாதவன் செருக்குமிகவுமுடையவன் (ஆகையால்), இவனை தன்னரிய சிறையின்கண் புருத்தும் என்னவெகுண்டு சொல்லி—இப்பிரமனைப் பொருந்துதற்கரிய சிறையின்கணிடுங்கள் என்று சினந்துகூறி (எ-று.)

முதல்வனே நமஸ்காரம், பிரணவமென்கிற எழுத்தையும் அதன்பொருளையும் யானறிந்ததிவ்வளவே தேவரீர் அடியேனை எவ்வளவு சினந்துகேட்கினும் இதனமெல் சொல்லவறியேன், ஆகையால் இனி அடியேனை விட்டுவிடுவீர் என்றுசொல்லவும் முருகக்கடவுள் தமது கணங்களைத் திரும்பிப்பார்த்து இங்கே “யான் போகின்றேன் போகிகின்றேன் என்னை விட்டுவிடும்” என்று ஒருமுறையன்றிப் பலமுறையும்கூறும் இப்பிரமன் அற்பஸ்திதியுடையவன் அறிவிலும் அற்பன் இவனை விட்டுவிடுவோமென்றெண்ணுதற்கோ அகங்காரத்தின்குந்திருக்கின்றான். ஆகையால் யாவராலும் பொருத்தற்கரிய சிறையின்கண் செலுத்துங்கள் என்று அடங்காதகோபத்தோடும் கூறினார்கள்.

இந்தச் செய்யுளில் “முன்னெழுத்துமதன்பொருளும்” என்றுகூறியிருக்கின்றது இதற்கு முன் செய்யுளில் “ஓமேனும் பதம் அந்தச் சொல்வினைக்கும் பொருள்” என்று கூறியிருக்கின்றது. இதனை விளக்குவாம். ஓம் என்றது சமஷ்டிப்பிரணவமாகிய ஓகாகூரம். இதுவிவஷ்டியாகிறபோது அ-உ-ம். என்னும் அக்ஷரத்தியாய்களாம். இதனால், சொல்லென்றும், எழுத்தென்றும்பிரணவத்தை விதந்தமை ஐடைத்தேயாம். விவஷ்டிப்பிரணவம் அம்முவரையுங்கடந்த சிவபராஜ் சுடரையும் பொருளாக வுடைமையை மேற்சுட்டிய பிரஹ்மோபநிஷத்துக் கூறுகின்றது. இதில், “ஓங்காரம்துவாதகாந்தம்” என்றுபக்கிரமித்து, அதனை “ஈஸ்வரச்சீசீ” என்றுமுடித்து ஓங்காரப்பொருள் ஈசுவரன் என்று விசுதப்படுத்தியது. அன்றியும் “யத்வேதாதேன” என்னுஞ் சுருதி பிரணவப்பொருள் “யஃபரஸ்ஸமஹேசுவரஃ என்னும்வசனத்தால் மஹேசுவரர் என்று விளக்கியது. அன்றியும் காசிப்பதியில் பிரணவதாரகமா

கிய தமது திருமந்திரத்தைச் சிவபெருமா னுபதேசித்தருளி யெல்லா வுயிர்களுக்குக் தமது சாரூப்பியத்தைக் கொடுத்தருளுகின்றாரென்பது சுருதி நிச்சயம். பிரணவோப தேசம் பெறு முயிர்கள் சிவசாரூப்பியமடைதல் வைதிக சித்தாந்த முடிவு.

இதனால் பிரணவ தாரகப்பொருள் சிவபரஞ் சுடரென்பதே சத்தியம். இவ்வாறு தெளிந்து கூறாமல் வியஷ்டிப் பிரணவ ரூபிகளாகிய திரிமூர்த்திகளையே பிரமன் பிர்ஸ்த்தாபித்தானாகையால், ‘புன்னிலையன் சிறிதேனு முணர்ந்திலான்’ ஏன் நிச்செய்யுனிம் பிரமனைக் குமாரக்கடவுள்சினந்து கூறியது சால்புடைத்தாயதென்க. பிரமன் திரிமூர்த்திகள் பிரணவப் பொருளென்ற னாயினும், அவருள் தானு மொருவனென்னும் பெருமைப்பெணி யிருத்தானாகலானும், தன்பெருமையைக் கீழாயுள்ளவன் மன்னின் மிக்காரிடமெடுத்துக் கூறுதல் கூடாத முறைமையென்றுதேராத தருக்குமீதாவச்ச மின்றி அகர வாச்சியன் தானென்று கூறினாகலானும் உள்ளபடியே பார்க்குமிடத்து அகரவாச்சியனாகிய தன்னையும், உகாரவாச்சியனாகிய விஷ்ணுவையும், மகாரவாச்சியனாகிய உருத்திரனையும் அதிட்டித்துக் கிருத்யங்களையியக்குகின்றவர் சிவபரஞ்சுடரென்றும், தனக்கும் ஏனையிருவர்க்கு மவ்வாதிக்கம் போதர பிரஸாதித்தவர் தங்களைப் படைத்தருளிய வப்பெருந்தகையென்றும், அவரருளாதபோது தாம் வியஷ்டிப் பிரணவ வாச்சியர்களாதலும், முத்தொழினடத்து முதல்வர்களாதலும் கூடாதென்னு முறைமை தெளிந்தடங்காமல் தலைவன் சந்நிதியில் தனது போலித்தலைமையைப் புகன்ற மையானும் “தநுக்குமீகப் பூண்டான் கண்டி” என்றதமை வுடைத்தாதலறிக. கண்டிர் முன்னிலை யசைச்சொல்.

(கங்)

தன்வரைப்பிலரோனைச்சிறைப்படுத்தித் துலகமெலாந்தானேதோற்று பிந்நிலைமைத்தலைநின்ற னுளறுமுகவேருடனெய்துமுனிவர்தேவரன்னவனைக்கொடுபோதப்பின்சென்றாரவ்வரைப்பினளவுமப்பார் கன்னவிறோடகணநாதர்பிடித்துந்தமீண்டமுங்கிக்கயிலைபுக்கார்.

(இ-ள்.) அலரோனை தன்வரைப்பில் சிறைப்படுத்தித்—பிரமனைத் தனக்கிடமாகிய ஸ்கந்தபர்வத்தில் சிறையிலிம்பிடி கட்டினையிட்டு, அறுமுகவேள் உலகம் எல்லாம் தானே தோற்றும் இந்நிலைமை தலைநின்றான்—அறுமுகக்கடவுள் எல்லாவுலகங்களையும் தானே சிருட்டிசெய்யும் இந்த அனிகாரத்தில் தலைப்பட்டு நின்றனர், உடன் எய்தும் முனிவர் தேவர் அன்னவனைக்கொடுபோத அவ்வரைப்பினளவும் பின்சென்றார்—பிரமனோடுவந்த முனிவரும் தேவரும் (தங்கள் தலைவனாகிய) பிரமனைச்சிறையிலிடக் கொண்டுபோக அந்தஸ்கந்த பர்வதமளவும் தாங்களும் பின்சென்றார்கள், அப்பால்—பின்னர், கல் நவில் தோள் கணநாதர் பிடித்து உத்தமீண்டு அழுங்கிகயிலைபுக்கார்—மலையென்று சொல்லத்தக்க தோனாயுடைய ஸ்கந்தர் கணங்கள் (அவர்களைக் ஸகப்பிடியாகப்) பிடித்தோடும்படித் துறத்தத் திரும்பிவருந்தி கயிலையையடைந்தார்கள். (எ-று.)

பிரமனைத் தனக்கு வாழிடமாகிய ஸ்கந்தபர்வத்தில் சிறைவைக்கும்படி தமது கணங்களுக்குக் கட்டினையிட்டுத் தாம் சிருட்டிசெய்தருளத்தலைப்பட்டனர், முருக்கடவுள் ஆணையப்பெற்ற கணங்கள் பிரமனைச்சிறையிலிடச் செல்லுங்காலத்து அப்பிரமனோடுவந்த முனிவர்களும் தேவர்களும் பிரமனுக்குவந்த இடுக்கணுக்குவருந்தித்தாங்கள் கங்களிடத்துக்குச் செல்லத்துணியாது அப்பிரமன்பின்னேசென்று கணங்களை நோக்கி

கணங்களே இப்பிரமதேவனைச் சிறையிலிடவேண்டாம் விட்டுவிடுங்கள் என்று பலவிதமான உபசாரங்களுடன் சொல்லிக்கொண்டே ஸ்கந்தர் வந்தமட்டுஞ்செல்ல, அக்கணநாதர்கள் தேவர்களை நீங்கள் ஒன்றுஞ் சொல்லவேண்டாம் போங்களென்று சொல்வது மரியாதையன்று இவர்களுக்குத் தக்கவாறு மரியாதை செய்தனுப்புவோமென்று அவர்களைக் கைப்பிடியாகப் பிடித்திறுக்கி இதேவழியாகச் செல்லுங்களென்று பிடரைப் பிடித்துத் துத்துறத்த அத்தேவர்கள் அக்கணங்களையுந் திரும்பிப்பாராது சரீரமெல்லாம் நோவடைந்துகயிலை யைவந்தனுகினர் என்க.

(கசு)

புத்திறைவன்றனை வணங்கிநிகழ்ந்தவெலாம்விண்ணப்பஞ்செய்யப்பூந்தேனக்கநறுந்தொடையிதழிக்கடவுளவர்தமைநோக்கிநவில்வானென்னேயக்கமலன்விளம்பியவாரநம்மையுநம்புதல்வனையுமன்றேமான்மிக்புகழ்ச்சுருதியெலாம்பிரணவத்தின்பொருளாகவிளம்புமாரே.

(இ-ள்-) புக்கு இறைவன்தனை வணங்கி நிகழ்ந்தவெல்லாம் விண்ணப்பஞ்செய்ய—(தேவர்கள் சுயிலைய) யண்டந்து இறைவனை வணங்கி நடந்த செய்திகளெல்லாம் சொல்ல, தேன் நக்கநறும் பூந்தொடை இதழிக்கடவுள் அவர் தமைநோக்கி நவில்வான் - தேனொழுக்கும் நல்ல மலராத் தொடுக்கப்பட்ட கொன்றை மாலையணிந்த இறைவன் அந்த தேவர்களைப்பார்த்துக் கூறுவான், அகமலன் விளம்பிய ஆறு என்னே - அநதப் பிரமன் சொல்லிய பொருளென்ன, மானமிக புகழ் சுருதி எல்லாம் - பெருமை மிகுந்த புகழினையுடைய வேதங்கள் எல்லாம், பிரணவத்தின்பொருளாக விளம்பும் ஆறு - பிரணவப்பொருளாகக்கூறும் வகை, நம்மையுந் புதல்வனையு மன்றே - பிரமமாகிய நம்மையும் நமது குமாரனாகிய ஷண்முகனையு மல்லவா. (எ-று.)

(தேவர்கள் ஸ்ரீ கயிலாயத்துட்) சென்று சிவபெருமானை வணங்கி பிரமனை முருகக்கடவுள் பிரணவார்த்தம் வினவினர் அதற்கப்பிரமன் தேவரீர் உபதேசித்தவாரே கூறினர். அதற்கு உமது குமாரர் சிறைக்கண்பித்தினர் என்று பரிதபித்துக்கூற, அம்மொழியைக்கேட்ட இறைவன் தேவர்களைப்பார்த்து எம்மையும் எம்முடைய புதல்வனையுமே பிரணவப்பொருளாக வேதங்கூற, அக்னைக்கூற வறியாது இவனையும், இவன்றந்தையையும் பிரணவப்பொருளாக வேதங்கூறிய தென்றும், அதுவேயுமன்றியானுங் கூறினென்றும் கூறியதென்ன மடமை என்க.

மேற்செய்துள்ளிகளில் விளக்கியவாறு பிரணவஸ்வரூபராயுள்ளவர்தாமே பென்பதை “நம்மையுந் புதல்வனையு மன்றேமான், மிக்புகழ்ச்சுருதியெலாம்பிரணவத்தின்பொருளாக விளம்பும்” என்று சிவபெருமான் தேவர்களுக்கு எடுத்தோதிய வாய்மை யிதவாம், இதில், சிவபரஞ்சுடரோ பிரணவ வடிவினொன்பதை யொருகாரணங்காட்டி விளக்கியிருக்கிறது. யாது காரணமெனின், தேவர்கள் சென்று சிவசந்நிதியின் முறையிட்டபோது, அவர்களை நோக்கிச் சிவபெருமான் பிரதிபுத்தரஞ் சொல்லப்புகு மவசரத்தில், அச்சிவ பரமார்த்தமாவை “பூந்தேன்-நக்கநறுந் தொடையிதழிக்கடவுளவர்தமைநோக்கி நவில்வான்” என்று பிரஸ்தாபித்திருக்கின்றது. இதில் யாது விசேடமெனின், “இதழிந்தொடைக் கடவுள்” என்றதே விசேடமாம். இத்தழித்தொடை - கொன்றைமாலே, கொன்றைப்பூமாலே யணிந்தவொன்றதனால், அதனைத்தரித்தவரைப் பிரணவஸ்வரூபனொன்றறிந்திடுவர் வேதவித்துக்களென்க, கொன்றை மலரினுள்ளே பார்த்தால் பிரணவவடிவமாகிய ஒங்காரம் அல்லது நிருவாசியினது

ஆகாரம் நன்குபுலப்படும். தாம் பிரணவஸ்வரூபொன்பது போதரவே[கொன்றைமாலையைச் சிவபெருமான் தரித்துள்ளாரொன்பதைப் பின்செய்யுளாலுமறிக. “பிரணவத்தினுயி போருள் பிறுபென்று பேசினோர் - முரணவித்தற்காகமங்கன் முதலாய வேண்டிப்போ - கரணவிகற்பங்கடப்பாய் காவதமெண்ணிலகமழந்-திரன்மீது த்த சேழங்கொன்றைமாலிகை சேர்தரக்கண்டும்” என்னுமிச்செய்யுள் திருநாகைக்காரோணப்புராணம் - புண்டரீசமுனிவர் முதற்காட்சியுரைத்த படலத்தின்போந்தவாறறிக. சிவபெருமான் பிரணவஸ்வரூபொன்பதோடு, அவரதுதிருக்குமாரரும் பிரணவஸ்வரூபொன்பது யாக்மனமெனின், சிவபெருமான் பஞ்சப்பிரஹ்மம் என்று (அவரது பஞ்சவக்த்ரஸ்வரூப விசேஷத்தால் வேதங்களில்) படிக்கப்பட்டதுபோல, அப்பரமேசுவரர் தமதுஷடாநநஸ்வரூப விசேஷத்தால் சுப்ரஹ்மணம் என்றுபடிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். ஐந்து திருமுகங்களோடுகூடிய சதாசிவந்தானே முன்மறைந்திருந்த முகத்தையும் வெளித்தோன்றக் காட்சிப்படுத்தி ஆறுமுகத்தோடிருந்த அவசரமே சுப்பிரமணிய மாயினதறிக. முன்மறைந்த முகமும் வெளிப்பட்ட அவசரத்தால் பிரம்ஹம் பூர்ணப்பிரகாசமா யொளிவிட்டுத் தேஜோசியாயிலங்கிய சத்தியம் வெளிப்பட்டதனால், பஞ்சப் பிரஹ்மத்தினும் பிரமமானது சுப்ரஹ்மணியம் என்று தெளிவது மரபாயதென்க. இதனால், சிவபரஞ்சுடரும், சுப்பிரமணியக்கடவுளும் பிரணவஸ்வரூபாக நென்பது சித்தாந்தமாயிற்றென்க. விரிக்கிற்பெருகும்.

விளம்பியவா என்புழி ஈறுதொகுக்கப்பட்டது. ஆ கற்றவா கடவானென்புழிப்போல. என்னென்னும் வினாவனைக் குறிப்பு முற்று என் என்றாகி ஈண்டின்மை குறித்து நின்றது. ஏ இரக்கப்பொருட்டு. (கஞ)

எக்கலைக்கும் பூதங்களெவற்றினுக்கும் பிரமனுக்கு மீசென்னெனத் தக்கமுதல்பரப்பிரமஞ்சதாசிவனோமென வேதஞ்சாற்றாமல்லான் முக்கனல்சூழ்வேள்வியிற்சுப்பிரமணியனோமெனவு முக்காரக் கூறு மிக்கருத்தையறியாணெயெவ்வாறு விடுவிப்பதியம்புமின்னோ.

(இ-ள்.) எக்கலைக்கும் பூதங்கள் எவற்றினுக்கும் பிரமனுக்கும் ஈசன் என்னத்தக்கமுதல் - எல்லாச்சாத்திரங்களுக்கும் எல்லாப் பூதங்களுக்கும் பிரமதேவனுக்கும் தலைவனென்று சொல்லத்தகுந்த முதல்வன், பரப்பிரமம் சதாசிவன் ஓமெனவேதம் சாற்றாமல்லான் - மேலாகிய பிரமப்பொருள் சதாசிவனோ மென்று வேதங்கள் கூறி நிற்காமல்லாமல், முக்கனல்சூழ் வேள்வியில் சுப்பிரமணியனோ மெனவு முக்காரக் கூறும் - மூன்று அக்கினியினல் சூழப்பெற்ற யாகத்தில் சுப்பிரமணியனோம் என்று மூன்று தரம் சொல்லும், இக்கருத்தை அறியாணெவ்வாறு விடுவிப்பது - இவ்வுண்மைப்பொருளுணராதவனை எவ்வகையாக மீட்டுவிப்பது சொல்லுங்கள். (எ-று.)

எல்லாக்கலைகளுக்கும், எல்லாப் பூதங்களுக்கும் பிரமனுக்கும் ஈசனென்னத்தக்கமுதல்வன் பரப்பிரமமாகிய சதாசிவன் ஓமென்று வேதங்கூறும், முக்கனல் சூழ்வேள்வியில் சுப்பிரமணியனோமெனவும் மூன்றுதரம் சொல்லும். இக்கருத்தை யறிபாத பிரமனை எவ்வாறு விடுவிப்பது என்க.

இச்செய்யுளில் “எக்கலைக்கும் பூதங்களெவற்றினுக்கும் பிரமனுக்கீ மீசென்னத்தக்கமுதல்” என்று பிரஸ்தாபித்து, அதனை “பரப்பிரமம் ஸதாசிவனோம்”

என்று கூறியது அவ்வாறு வேதம் சுடர்விட்டொளிர்தலாலென்க. அச்சுருதி “ஈசா நஸ்ஸிவவித்யாநாம் ஈசிவரஸ்ஸிவபூதாநாம் ப்ரஹ்மாதீபதி ப்ரஹ்மணுதிபதி ப்ரஹ்மாசிவோமே அஸ்துஸ்தாசிவோம்” என்பதேயாம். இப்பாடலும், இந்தச் சுருதியும் முறையே மொழிபெயர்ப்பும், அதன் மூலமூமா யிருத்தல்காண்க. அன்றியும், அந்தப்பாடலில் “சுப்பிரமணியனோமேனவு முக்காநீகஹம்” என்றிருப்பதை “சுப்ரஹ்மணியோம் - சுப்ரஹ்மணியோம் - சுப்ரஹ்மணியோம்” என்ற சுருதி ஸாட்சிப்படுத்தியது, இவ்வாறு சுருதிஸாட்சி பலங்கொண்டு விளங்கும் பிரணவ நிச்சயமுணராதவனைத் தண்டிப்பது ஆவசியகமாகையால், அவ்வாறு தண்டித்தருளிய குமாரக்கடவுளது செயலைச் சிவபெருமான் மகிழ்ந்து (அப்பிரமணை) “எவ்வாறு விடு விப்பது” என்று கூறியது ஸாமஞ்ச்சமேயாம். அவனைத் தெளிவியாது அப்படியே விடுவித்தால் அவன் வெளிப்பட்டுத் தனது மூடநிச்சயத்தைப் பின்னு மூலகிம்பரப்புவா னாகையா லவனைப் யப்போது விடுவியாத நல யினைத்தென்று வெளிப்பட்டது, பின்ன ரவனை விடுவித்தது அவன் பிரணவத்தினுண்மை தெளிந்தபிறகேயாம். “அருளாவலி யா லாங்கவனை விடுவித்தும்” என்ற பின்கவியால் தேவர்களை நோக்கிச் சிவபெரு மான் சொல்லியருளிபது குமாரக்கடவுளால் பின்னருபதேசவுண்மை முதலியன நிகழுமென்பதைத் தமது திருவுள்ளத்திற் கொண்டே யாமென்றறிக. அபராதிகளிடத் தும், நிரபராதிகளிடத்தும் சிவ பாஞ்சுடரின்து கருணை ஸமமேயாம். அக்கருணை அபராதிகளிடத்தில் மறக்கருணையெனவும், நிரபராதிகளிடத்தில் அறக்கருணையென வும் பெயர்பெறும். விரிக்கிற்பெருகும். நிற்க.

மேல் கடவது செய்யுளில், பிரஹ்ம் விஷ்ணு ருத்ரர்கள் பிரணவஸ்வரூபர்களெ ன்று பிரமன் சொன்னதை மறுத்து. அவர்கள் வியஷ்டிப்பிரணவ வாச்சியர்களென் றும், அவரவ்வாறானகாலத்தும் அவர்களை யதிஷ்டித்துக் கிருத்தியங்களைச்செய்பவர் சிவபாஞ்சுடரோயென்றும் விசுதப்படுத்தியிருப்பதால் ஈண்டு விசாரிப்பதொன்றுளது. பத்து மரஞ்செரிந்த வொரு தோப்பில் மரம் தனித்தனியே யெண்ணப்படும்போது வியஷ்டியும், தோப்பாயெண்ணப்படும்போது ஸமஷ்டியுமாயிருத்தல் மரபன்றோ? மர டெல்லாஞ் சேர்ந்து தோப்பானபோது மரமுத்தோப்பும் அபேதமாயிடுதலும் மரபன் றோ; இப்படியே அகார உகார மகாரங்கள் சேர்ந்து ஒங்காரமாயினவாறு பிரமவிஷ்ணு ருத்ரர்கள் சேர்ந்தே சிவம் அல்லது பிரமமாயிடுதல் மரபன்றோ? அங்ஙனமாகுங்கால் பிரமவிஷ்ணு ருத்ரர்கள் பிரமத்தின் கூறாயிடுதல் சித்தமாகவும், பிரமவிஷ்ணு ருத்ரர் களைக் கேவலம் ஸாமான்யராகவும், பிரமஸ்வரூபரல்லவாகவும் பிரசங்கித்தல் யாங்ஙன மெனின், நன்று கடாயினய். ஒரு வீட்டில் மூன்றாகளில் தனித்தனிக் குடியிருப்ப வர்களை அவ்வீட்டிற்குச் சொத்தக்காரர்களென்றிடல் மரபாமோ; பிரமவிஷ்ணு ருத்ரர் கள் மாயாகுணமூர்த்திகளும், துரியசிவம் ஞானமூர்த்தியுமாயிடுதல் சுருதிவியத்தமான அதுபவதஷ்டமாய்க் காணப்படுதலால் மாயாகுணமூர்த்திகளும், ஞானமூர்த்தியு மபேத மாயிடுதல் கூடாது. இதுதலை, திரிமூர்த்திகளும் பிரமஸ்வரூபமென்று. வாதிடம் ஸ்மார்த்தமதம் நசித்ததெனவறிக பிரமனைச் சிறைப்படுத்தியலக்கணுறச்செய்த வாதத்திலவனோடொரு சேர்த்தெண்ணப்படும் விஷ்ணுவாதியங்ஞ் சிதைத்தமையால், அவ்விஷ்ணுவை மூலமாகக்கொண்ட பாஞ்சராத்திரிவாதம் முதலிலே தானே நசித்த தெனவறிக. எல்லா மதங்களையும் கீழ்ப்படுத்தித் தலையாய சைவசித்தாந்தத்தைத் தாபித் தமையே வேதத்தின் முடிவாயினதறிக. விரிக்கிற்பெருகும்.

முக்கனலென்றது - ஆகவணியம், காருகபத்தியம் தக்ஷணக்கினி என்பன. (கசு)

அருள்வலியாலாந்தவனை விடுவித்து மஞ்சேன்மினென்று கூறித் திருநந்திநாயகனை யெதிர்நோக்கியு முகன்பாற்சென்று மூற்றும் [ய் தருகின்றான் தனை விடுமோ வெகுளே லென்மெம்முனையாற்சாற்றி க்தேன்பா மருவொன்று மலரோனை விடுவித்து நம்மாட்டுக்கொணர்தியென்றுன்.

ஐவ்-(இ-ள்.) அருள்வலியால் ஆங்கு அவனை விடுவித்தும் அஞ்சேன்மின் என்றுகூறி - நமதுகருணைமேலிட்டால் அப்பிரமணை விடுவிப்போம் நீங்குளஞ்சா திருங்களென்று சொல்லி, திருநந்திநாயகனை எதிர்நோக்கி - (தம்முன்வீற்றிருக்கும்) திருநந்திதேவரை யெதிர்நோக்கியருளி, அதுமுகவன்பாற்சென்று மூற்றும் தருகின்றதனைவிடுமோ வெகுளேஸ் என்று எம் உடையால்சாற்றி - ஆறுமுகங்களைமுடைய நமதுகுமாரனாகிய முருகனிடஞ்சென்று உலகமுழுதும் படைக்கும் பிரமணை விட்டுவிடு கோபியாதபென்று எமது கட்டளையாற்கூறி, தேன்பாய் மருவொன்றும் மலரோனை விடுவித்து நம்மாட்டு கொணர்தி என்றான் - தேன்சொரியு மணங்கமழந் தாமமாமலரினிலுக்கும் பிரமணை யச் சிறைக்களத்தினின்றும் விடுவித்து நம்மிடத்து அழைத்துக்கொண்டுவா வென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினான். (எ-று.)

ஆயினும் நமது கருணைமேலிட்டினால் சிறையினின்றும் விடுவிக்கின்றோம். நீங்க ளஞ்சவேண்டாம் என்றருளி திருநந்திதேவரைப் பார்த்து, நீ நமது குமாரன்பாற் சென்று நாம் கட்டளையிட்டதாக பிரமணைக் கோபியாது விட்டுவிடச் சொல்லி விடு வித்து அப்பிரமணை இக்கலைக்குக் கொண்டுவா வென்றருளினனென்க.

மோ - முன்னிலை யசைச்சொல். உம்மை மூற்று. (கௌ)

வேத்திரத்திண்படையாளி விடைகொண்டு வேற்படையோனுலகநண்ணி மாத்தடிந்தபெருமானைத் தொழுதிறைஞ்சியெங்கோவேமமுடைய ளெம்மான் பூக்கவிசிற் புத்தேனை நீவிடுமாறஞ்செய்தானென்றுபோற்றி யேத்துமவழியறு முகவேளித்தழதுக்கி வெகுளுதலும் வெருவி மீண்டான்.

(இ-ள்.) வேத்திரம் திண்படையாளி - பிரம்பாகிய திண்ணியபடையையுடைய கந்தி பெருமான், விடைகொண்டு வேற்படையோன் உலகம் நண்ணி - இறைவன் பால் விடைபெற்று, வேலாயுதத்தையுடைய முருகக்கடவுளிருக்கும் கந்தலோகத்தை யடைந்து, மாத்தடிந்த பெருமானை தொழுது இறைஞ்சி - மாமரவடிவங்கொண்ட சூர பன்மனைக் கொன்ற முருகனை வீழ்ந்து வணங்கி, எம்கோவே - எம்மிறைவனே, மழு வாள் எம்மான் பூ தவிசிற் புத்தேனை நீவிடுமாறு அருள் செய்தான் என்று போற்றி ஏத்தும் வழி - டமுப்படையையுடைய சிவபெருமான் தாமமாமலரை யாதனமாக வுடைய பிரமணை தேவரீர் சிறையினின்றும் விடுமபடி கட்டளையிட்டனன் என்று வணங்கித் துதித்து நிற்க, அதுமுகவேள் இத்தழ் அதுக்கி வெகுளுதலும் வெருவி மீன் டான் - ஆறுமுகங்கொண்ட முருகன் உதட்டைக்கழித்து கோபித்தலும் பயந்து மீண்டான். (எ-று)

இறைவன்பால் விடைபெற்ற கந்தி தேவர் முருகக்கடவுள் பாற்சென்று வணங்கி எம்மிறைவன் பிரமணைச்சிறையினின்றும் விடுமபடி கட்டளையிட்டனன் என்று வின் ணப்பஞ்செய்து போற்றி நிற்க, இம்மொழியைக் கேட்ட முருகக்கடவுளிதழதுக்கி க்கொடுக் கொப்புகொள்ள அதனைக் கண்ணுற்று அஞ்சித் திரும்பினனென்க, (கௌ)

பிஞ்ஞக வின்றிருவாணைவிண்ணப்பம்செய்ச்சிறி துப் பேணுகுனி
மஞ்ஞாபான் சினவுதலின்வெரீஇப்பெயர்ந்தேசனெ னாநந்திவள்ளகூற
மொய்ஞ்ஞிமிறுமுால்பூந் தார்க்கடவுளருமுனிவரருங் கேட்டுத் தம்முட் தார்
கைஞ்ஞெருநீத்தார்வெருக்கொண்டாரிதையவனெகரவா யென்றடியில்வீழ்ந்

(இ-ள்.) பிஞ்ஞக நின் திருவாணை விண்ணப்பம் செய் சிறிதும் பேணுகுனி-பிஞ்ஞக
னென்னும் திருப்பேருடையானே நினது கட்டளையை விண்ணப்பிக்கச் சிறிகாயினு
மிரங்கானாய், மஞ்ஞாபான் சினவுதலும் வெரீ பெயர்க்கேன் என்ன - மயித்பரி நட
த்தும் முருகன் கோபித்தலும் பயந்து அவ்விடத்தினின் தாண்டி னென்று, நந்தி வள்
ளல்கூற மொய்ஞ்ஞிமிறு முால்பூந்தார் கடவுளரும் முனிவரருங் கேட்டு - நந்தி யெம்
பெருமான் சொல்ல தேனைநாடி மொய்க்த வண்டிக ளிசைபாடும் கற்பகமலர் மாலையை
யணிந்த தேவர்களும் முனிவர்களும் கேட்டு, தம்முள் கைஞ்ஞெருநீத்தார் வெருக்கொண்
டார் இறைவனே காவாய் என்று அடியில் வீழ்ந்தார் - தம்மிற் கைநெரித்து பயன்
கொண்டு இறைவனே காத்தருளாயென் றவனடியில் வீழ்ந்தனர். (எறு)

முருகக்கடவு ளிடமிருந்து பயந்து திரும்பி நந்தி யெம்பெருமான் இறைவன்
பால்வந்து தேவரீர் கட்டளையைத் திருமகனார் பால் தெரிவிக்க அக்கட்டளையை யங்கி
கரிபாது சினங்கொண்டனர். அக்குறிப்புணர்ந்த அடியேன் நிற்பதற்கு சிறுநீர்க்கெவந்
தன்ன என்றுகூற அச்சமயத்தில் பிரமன் வரவை பெதிர்நோக்கிய தேவர்களும்
முனிவர்களும் கேட்டு இறைவன் கட்டளையைக் கேட்டும்விடாது கோபிப்பாராயின்
இவர்கோபத்தனிவது என்று, பிரமன் சிறையினின்றும்வருவது என்று, என்று அடங்
காத துன்பத்தில்மூழ்கித் தம்முள் தாங்களே கைநெரித்துக்கொண்டு திருவடியில் வீழ்
ந்தவர்களாயெங்களைப் பாதுகாத்தருள வேண்டுமென்றனொள்க.

கைஞ்ஞெருநீத்தார் வெருக்கொண்டார் முற்றெச்சம். முனிவர் - மோனநெறி
யுடையார், அந்நெறி ஞானத்துக்கு வரம்பாகலின். கடவுளர் கற்பகமலையையணித
லியல்பாதலின் பூந்தார் என்றதற்குக் கற்பகமலையென்றும் இறைவன் சந்திரியில்
தேவரும் முனிவரும் கேட்டு வெருக்கொண்டார் கைஞ்ஞெருநீத்தார் எனக் குறிப்பித்,
தமை அவர் வருத்தநோக்கி என்க. (கக).

சயிலாதிவாய்மொழியுஞ்சாரமுனிவர்மனத்துயருந்தனா சால்வெள்ளிக்
கயிலாயத்தெம்பிரான் திருவுளத்திற்கொண்டருளிக்கருணைகூர்ந்து
மயிலாலுமலைமகளோடெழுந்தங்கண்மகவிறுப்பாலெய்தநோக்கி [ன்.
யயிலானந்திருக்கரத்தான் வினாந்தெதிர்சென்றடிவண்ங்கிப்போற்றினின்றா

(இ-ள்.) சயிலாதி வாய்மொழியும் - திருக்கந்தேவர் திருவாயிற் பிறந்த சொல்லே
யும், சார்முனிவர் மனத்துயரும் - தேவர்களும் முனிவர்களும் தங்கனது மனதிற்கொண்ட
வருத்தத்தையும், தனாசால்வெள்ளி கயிலாயத்து எம்பிரான் - பூமியில்
நிரம்பிய வெண்மையுருக்கொண்ட கைலாயமலையிலுள்ள எமது சிவபெருமான்,
திருவுளத்தில் கொண்டருளி கருணைகூர்ந்து - தமது மனத்தகத்திலடக்கி அருள்
மிகுந்து, மயிலாலு மலைமகளோடெழுந்து அங்கண் மகவிறுப்பால் எய்த - மயில்க
ளிருக்கும் மலைக்கரசாகிய இமயபுத்திரியோடு அக்கந்தலோகத்தில் பிள்ளையின்
மேலிருக்கும் அன்பிலுலெழுந்தருள, அயிலாளும் திருக்காத்தான் நோக்கி - வேற்

படையையாளும் திருக்காமுடைய முருகன்பார்த்து, வினாந்து எதிர்சென்று அடிவணங்கி போற்றிநின்றான் - வினாந்து எதிரோ ஓடி திருவடிபய வணங்கித் துதித்து நின்றான் (எ-று.)

ஸ்ரீகயிலாயநாதர் தமது மகனாடித்துச் சென்று திரும்பிய நந்திதேவர் வாய் மொழியையும் ஏனைய தேவர்முனிவர் முதலியோருடைய துன்பத்தையும் திருவுள்ளத்திலெண்ணித் தமது தேவியாரோடு மகனாடித்து ஆசையோடு செல்ல, தந்தைவருவதைப் பார்த்த முருகக்கடவுள் வினாந்துசென்று திருவடியை வணங்கித் துதித்து நின்றனர்.

மகன் பால் தந்தை ஆசையோடு செல்வதும் தந்தைபால் மகன் ஆசையோடு வினாந்து எதிரோபோவதும் இருவரிடத்துமியல்பாய் நிகழ்வதோர் அன்பின் விசேடனமென்க.

நோக்கி என்பது நோக்க என்பதின்நிரிபு. சயிலாதி என்றது சிலாதரனென்னும் முனிவன் மகவாசையார் நிருவையாற்றிற் சிவபிரானே நோக்கித் தவஞ்செய்து பெற்றமையின் என்க. தீயசொல் பயிலாமை நோக்கி வாய் எனவேண்டாது கூறினார். இதனை "வாய்ச்சொல்" என்புழிப் பரிமேலழகர் கூறுதலுங்காண்க. தகைசால் வெள்ளிக் கயிலாயமென்றும் பாடம். (உ0)

அனையானையிருவர்களுமடித்தலமீதருத்தமகிழ்ந்தன்புகூரக் கனிவாயின்முத் தங்கொண்டுச்சிமோந்தகங்கனியத்தழீஇயபின்னொனையானுஞ்சிவபெருமான் குறுமூரலெழிலகாட்டிமேனிதைவந் ஆனையோராவேதியனைச்சிறைவிடுத்திமைந்தாவென்றுரைத்துப்பின்னும்.

(இ - ள்.) அனையானை (அடிவணங்கி நின்ற) திருமகனாக, இருவர்களும் மடித்தலமீது இருத்தி - அம்மையப்பரிருவரும் (தமது) மடியின்மேல் வைத்துக்கொண்டு, மகிழ்ந்து அன்புகூர கனிவாயின் முத்தம்கொண்டு உச்சிமோந்து அகங்கனிய தழுவிய பின்னர் - களிப்படைந்து மிக்க ஆசையோடு கோவைக்கனிபோன்ற திருவாக்கினை முத்தமிட்டு உச்சிமோந்து மார்போடினாகத் தழுவியபின், என ஆளும் சிவபெருமான் - என்னை யடிமையாகவுடைய இறைவன், எழில் குறுமூரல் காட்டி - அழகிய புன்னகையரும்பி, மேனிதைவந்து - 'திருமேனியைத்தடவி, மைந்தா - குமாரனே, உனை ஓராவேதியனை சிறைவிடுத்தி என்று உரைத்து - உன் நிலைமையையுணராத பிரமனைச் சிறையின்கனின்றும் விடுவிப்பாயென்றருளி, பின்னும் - பின்னரும். (எ-று.)

இறைவனும் இறைவியும் தம்மகன்பாலுள்ள ஆசையெல்லாம் காட்டியபின் தாம் வந்தசெய்தியைக் குறிப்பிப்பவர்போல் புன்னகையரும்பி குமாரனே உன்னருமையறியாத அச்சிறியனை சிறைவிடுவிப்பாயென்று பின்னும் (ஒன்று கூறத்தொடங்கின) என்க.

தன்னடிவணங்கப் பெற்றோரெல்லாம் தாம் தாம்வேண்டியவற்றைத் தம்மிடத்துப் பெற்றார்கள் தம்மகனார் தம்மைவணங்கியபோது தம்பொருளெல்லாம் அவர்பொருளே யாக, தம்க்கு வேறொருபொருளில்லையாகலான் தம்பொருளாயிருந்த மகனாகையே மடித்தலத்திருத்தியும் மகிழ்ந்தும் அன்புகூர்ந்தும் முத்தம்கொண்டும் உச்சிமோந்தும் தழுவிக்கொண்டும் ஆசையை நிறப்பிக்கொண்டாரென்க. இப்பொழுது தம்மகனாடைந்த ஆனந்தத்திற்குக்காரணன் பிரமனாகலால் அவனைச் சிறைவிடுவித்தல் முறையாமென்றெண்ணி, மைந்த அயனைச்சிறைவிடுத்தி என்றிரந்தா னென்றலுமொன்றும். (உக்)

நம்மாணைகடந்தணையாலன்னதற்குக்கழுவாய்நீநயத்தல்வேண்டும்
வெம்மாயமணுகரியதிருக்காஞ்சிகநகர்வரைப்பின்மேவியன்பி
னம்மாடேசேனாபதிச்சரமென்றேரிலிங்கமருச்சித்தேத்திக்
கைம்மாணத்தவம்புரிதியென்றருளக்கேட்டெழுந்தான்கடப்பந்தாரான்.

(இ-ள்.) நம் ஆணை கடந்தணையால் அன்னதற்குக்கழுவாய் நீநயத்தல்வேண்டும்-
நமது கட்டணையை மறுத்தணையாகையால் அதற்குப் பிராயச்சித்தம் நீவிரும்பிச்செய்ய
வேண்டும், வெம்மாயம் அணுகரிய திருக்காஞ்சி நகர்வரைப்பில் மேவி - கொடிய வஞ்ச
மடைதற்கரிய காஞ்சிநகரத்தை யடைந்து, அன்பின் அம்மாடு சேனாபதிச்சரம்
என்று ஓர் இலிங்கம் அருச்சித்து ஏத்தி - அன்பினால் அவ்விடத்துச் சேனாபதிச்சர
மென்று சொல்லப்படுமிலிங்கமூர்த்தியை யருச்சித்து வணங்கி, கைம்மாணத் தவம்
புரிதி என்று அருள - ஒழுக்கம்வாய்ந்த மாட்சிமைபட்ட தவம்செய்வாயென்று கட்
டணையிட, கடப்பந்தாரான் கேட்டு எழுந்தான் - கடப்ப மலர்மாலைபணிந்த முருகன
கேட்டெழுந்து. (எ-று.)

இறைவன் தமது மகனாப்பார்த்து நீநமது ஆணையைக் கடந்தபடியினால் அதற்
குப் பரிகாரமாகக் காஞ்சிப்பதியில் சென்று நீசேனாபதியாகையால் சேனாபதிச்சரமென்
றேரிலிங்கமமைத்து அருச்சனை புரிவாயென்றருளக் கேட்டெழுந்தனனென்க.

எவ்வகைத் துன்பங்களும் காஞ்சியையடைந்து வழிபட வொழிதலின் வெம்
மாயமணுகரிய திருக்காஞ்சிநகர் என்றார். கழுவாய் தொழிற்பெயர். (உஉ)

திசைமுகனைக்கணங்களாற்சிவபெருமான் திருமுன்னர்ச்செலுத்தியுள்ளப்
பசையினிருமுதுகுரவரடிவணங்கிவிடைகொண்டுபழனக்காஞ்சி
வசைகடந்தநகமெய்தியுல்காணித்தடமேல்சார்மாகாளப்பா
லிசைவிளங்குதேவசேனாபதிச்சரவிலிங்கமிருத்திப்போற்றி.

(இ-ள். திசைமுகனைக்கணங்களால்சிவபெருமான் திருமுன்னர்ச்செலுத்தி-நான்கு
முகங்களையுடையபிரமணைத் தனதுகணங்களினால் சிவபெருமான் சந்நிதியிற்செலுத்தி,
உள்ளப்பசையின் இருமுது குரவரடிவணங்கி விடைகொண்டு-உள்ளன்பால் இருமுது
குரவராகிய சிவபிரானையும் உமையம்மையையும் திருவடியில் வணங்கிவிடைபெற்று,
பழனக்காஞ்சி வசைகடத்த நகர் எய்தி உலகாணித்தடம் மேல்சார் மாகாளப்பால் -
வயல்களையுடைய காஞ்சியாகிய குற்றந்தீர்ந்த நகரத்தையடைந்து உலகாணித் தீர்த்தத்
தின்மேற்பால் உள்ள மாகாளம் என்னும் திருத்தளியின்பக்கத்தில், 'இசைவிளங்கு
தேவசேனாபதிச்சரவிலிங்கம் இருத்தி போற்றி - கீர்த்திவிளங்கும் தேவசேனாபதிச்
சரமென்னு மிலிங்கத்தைத் தாபித்துத் துதித்து. (எ-று.)

தந்தை தம்மைக் காஞ்சிப்பதியின்கண் அர்ச்சிக்கச்சொன்ன ஆசையால் பிரமனிட
த்துத் தமக்குண்டாகிய கோபந்தணியப்பெற்று உடனே தம்முடைய கணங்களால்
சிறையிலிருக்கும் நான்குசிரசுடையவனைக் கொண்டுவரச் சொல்லி தந்தை பால்
விடுத்துவிட்டு காஞ்சிநகரத்தை யடைந்து உலகாணித் தீர்த்தத்துக்குமேற் பால் வீற்றி
ருக்கும் மாகாளீசர ரருகிலுள்ள சேனாபதிச்சர விலிங்கத்தைத் தாபித்துத் துதித்
தனனென்க.

உலகாணித் தீர்த்தம் - காமாக்கி சந்நிதியிலிருக்கும் தீர்த்தம்.

(உங)

புள்ளிமான்றே லுடுக்கை முஞ்சிநாணை அப்பொலியவக்கமாலை
தென்றநீர்க்குணடிகையுங்கரத்தொளிரத்திருக்குமரகோட்டமென்னு
முள்ளியோர்பிறப்பறுக்குமாச்செமத்தினிதிருந் தாணுவுர்போற்ற
வள்ளியாரினைக்களபமணிக்கலசமுலைநினைக்கும்வாசைத்தோளான்.

(இ - ள்.) புள்ளிமான் தேயல் உடுக்கை முஞ்சிநாண் அரைப்பொலிய - அரைப் புள்ளிகளையுடைய மான்றோலையுடைய தருப்பைக்கயிறும் அரையினிடத்து விளங்க, அக்கமாலை தென்றநீர்க்குணடிகையும் கரத்தொளிர - கண்மணி (ருத்ராகூடம்) மாலை யுந் தெளிந்த நீரையுமுடைய கமண்டலமுகையிலிளங்க, திருக்குமரகோட்டம் என்னும் உள்ளியோர் பிறப்பறுக்கும் ஆச்சிரமத்து உறுவர்போற்ற - திருக்குமரகோ ட்டமென்று சொல்லப்படும் தம்மை நினைப்போர் பிறவியைக்கெடுக்கு மாச்சிரமத்தில் துறவநிலையுடையோர் துதிக்க, வள்ளியாரினைக்களபமணிக் கலசமுலைநினைக்கும் வாகைத்தோளான்-வள்ளிநாயகியாரது இரண்டாகிய களப்பூச்சணிந்த மணிக்கலசம் போன்ற முலைவிலமுந்தும் மாலைபணிந்த தோலையுடைய முருகன், இனிது இருந்தான் - இனிமையாக வீற்றிருந்தான். (எ-று.)

முருக்கடவுள் சேனாபதிச்சர விலங்கத்தைப்பூசித்த பின்னர் இடையில் மாண் றேலும் முஞ்சிநாணும்பொலியவும், திருக்கரங்களில் உருத்திராக்கமாலையும் கமண்டல மும் பிரகாசிக்கும் உள்ளியோர் பிறப்பறுக்கும் ஆச்சிரமமாகிய குமரகோட்டத்தில் வீற்றிருந்தனர்.

வாகைமாலை - வெற்றிமாலை, அதனை “சூழனன் வாகைச்சுடர்த்தெரியல் சூடுத லும், பாடினார் வெல்புகழ்பல்கவிஞர் - கூடார்-உடல்போலமுவுத் தொளிதிகழும் கைம் பூண், அடல் வேந்தனட்டார்த்தரசு” என்ற வெண்பாமாலையானுமறிக. (உச)

குருமணிகள் வெயிலெறிப்பத்குயிற்றுநீண்ம திருமரகோட்டமோர்கா விர விழியிற்காண்டல்பெற்றற்கடையோருமெழுபிற பின்மறையோராவர் திருமறையோர்முந்நானோர்சொழுதினைஞ்சு பெறுகிற்பிறமேவர்தேறாப் பொருணிலைமைபதளிந்தின்பப்பெருவீட்டிற் பாரோகந்தினைத்துவாழ்வார்.

(இ - ள்.) குருமணிகள் வெயில் எறிப்ப குயிற்றுநீண்மதில் குமரகோட்டம் - நிறம்விளங்கிய மணிகளொளிவீசப் படுத்த நீண்டமதியையுடைய குமரகோட்டத்தை, ஓர்கால் துருவியியில் காண்டல்பெறில் கடையோரும் எழுபிறப்பில் மறையோராவர் - ஒருடோழத்தில் துருவியியால் காண்பெற்றால் கடைப்பட்டரீச்சுரும் எழுவகைப்பிறப் பினும் வேதியராகப் பிறப்பார்கள், திருமறையோர் முந்நானோர் தொழுதினைஞ்சுப் பெறுகில்-சிறந்தவேதியர்முதலிய நான்கு வருணத்தவர்களும் தொழுதுவணங்கப் பெறு வார்களானால், பிந்தேவர் - மறுபிறப்பில் தேவராகப்பிறப்பார்கள், தேறாதபொருள் நிலைமைபெளிந்து ஒன்பப் பெருவீட்டில் - தேவர்கள் பெறுவாராயின் தேறுதற்கரிய பெய்ப்பொருளையுணர்ந்து பேரின்பவீட்டில், பரபோகத் தினைத்துவாழ்வார் - சிவபோக த்தை யடையிக்கடபெற்று வாழ்வார்கள். (எ-று.)

குமரக்கடவுள் வீற்றிருக்கும் குமரகோட்டத்தைப் பஞ்சமராயினும் ஓர்கால் காணப்பெறுவாராயின் மறுபிறப்பில் வேதியராகப்பிறப்பார்கள். வேதியர்முதலிய நான்குவருணத்தார்கள் காணப்பெற்றால் தேவராவார்கள் தேவர்கள் காணப்பெறின் ஒளிப்பிறவாத முத்தியின்பத்தைப் பெறுவார்களென்க. (உரு)

எழுபிறப்பில் மறையோராவர் என்றதை இப்பிறப்பொழிந்த எழுபிறப்பிலும் அந்த ணராகப்பிறந்து ஒவ்வோர் பிறப்பிலும் சமஸ்காரத்தையடைந்து அந்தணர் தன்மையையடைவானெனக்கொள்ளுமொன்று. பின் தேவர் தேரூப்பொருணிலமை தெளிந்து இன்பப்பெருவீட்டில் பரபோகம் திளைத்துவாழ்வார் என்று ஓர் முடிபாக்கி மறுபிறப்பில் தேவர்களுந் தேறுதற்கரிய மெய்ப்பொருளை யுணர்ந்து பேரின்பவீட்டில் சிவபோகத்தை யனுபவித்து வாழ்வார்கள் எனப்பொருள்கொள்ளுமொன்று. கடையோரும் இழிவுசிறப்பு.

கறங்கருவிப்பொலங்குடுமிவனாகிழித்தநெட்டிலேவேற்கடவுள் போற்றப் பிறங்கியவித்தேவசேனாபதீச்சரமுதலைப்பெட்பினேத்தி மறங்குலவுஞ்சுடராழிவலனேந்துமா லுருகுமுள்ளத்தானென் [வாம். மறங்கனாவாரொடுத் துனாக்குமொருதிருப்பேர்பெற்றானம்முறையுஞ்சொல்

(இ-ள்.) கறங்கு அருவி பொலம் குடுமிவனாகிழித்த நெட்டிலேவல் கடவுள் போற்ற—ஒலிக்கின்ற அருவியையுடைய அழகிய சிகரத்தையுடைய கிரொளஞ்சுகிரி பைக்கிழித்த வேற்படையையுடைய முருகக்கடவுள் துதிக்க, பிறங்கிய இத்தேவசேனாபதீச்சரமுதலை பெட்பின்னத்தி—விளங்கிய இத்தேவசேனாபதீச்சரத்து இறைவனை அன்பினால் வணங்கி, மறம் குலவும் சுடர் ஆழி வலன் ஏந்துமால்—கொடுமையிருந்த சுடரினையுடைய சக்கரத்தை வலக்கையிலேந்தும் மாயோன், உருகும் உள்ளத்தான் என்று அறங்கனாவார் எடுத்துனாக்கும் ஒரு திருப்பேர் பெற்றான்—உருகுகின்ற மனத்தையுடையானென்று தருமத்தைக்கூறுவோர் எடுத்துச்சொல்லும் ஒப்பற்ற சிறந்தபெயரைப் பெற்றான், அம்முறையும் சொல்வாம்—அந்த முறையை யு மினியெடுத்துச் சொல்வாம். (எ-று.)

குமரகோட்டப் பெருமானால் பூசிக்கவிளங்குகின்ற சேனாபதீசப் பெருமானைத் திருமால் பூசிக்கப்பெற்று உருகுமுள்ளத்தானென்று ஓரரிய திருப்பெயர்பெற்ற சரித்திரத்தை இனியெடுத்துனாப்பாடென்க.

வனா-ஆகுபெயர்; வனாகிழித்த நெட்டிலேவேற்கடவுள் என்பதனை “புள்ளியுந் பொருப்பு செடுங்கடற்கிடங்கு மொருங்குடன் பருகிய மணிவேற்குமரன்” என்னுங்கல்லாடத்தானுமுணர்க. பொலங்குடுமி என்பதை பொன்னென்கிளவி என்பதனால் முடிக்க. (உ-ள்)

முள்ளனைச்செழுந்தாண்மலர்முளர்

வள்ளல்கற்பமொன்றிதுத லும்யாவையுமலங்கப்

பொள்ளெனப்பரந்துலகெலாம்விழுங்கியபுணரி

வெள்ளரீர்மிசைமிதந்தனன்மார்க்கண்டிமேலோன்.

(இ-ள்.) முள்ளனை செழும்தாள்மலர் முளரிவீற்றிருக்கும்—முள்ளனையுடைய செழுமையாகிய தானையுடைய தாமரை மலரிலெழுந்தருளியிருக்கும், வள்ளல் கற்பம் ஒன்று இதுதலும் யாவையும் மலங்க—வள்ளலாகிய பிரமனுடைய கற்பமொழியுங்காலம் வரவும் எல்லாப்பொருள்களும்புழிய, பொள் எனபரந்து உலகு எல்லாம் விழுங்கிய புணரி வெள்ளரீர்மிசை—வேகமாகப்பரவி உலகமுழுதும் போர்த்துக்கொண்ட

சமுத்திர வெள்ளத்தின்மேல், மார்க்கண்டி மேலோன்மிதந்தனன்—மார்க்கண்டேய முனிவர் மிதந்தனர். (எ-று.)

தாமரை மலரில் லீற்றிருக்கும் பிரமதேவன் இறக்குங்கற்பம் (பிரமகற்பம்) வர, அப்பொழுது பெரும்புறக்கடல் பெருவெள்ளங்கொண்டெழு அவ்வெள்ளத்தின்மேல் மார்க்கண்டேயமுனிவர் மிதந்தனனென்க.

பிரமகற்பங்கள் பலவாகலின் அவற்றுளிக்கற்பமொன்றென்பார் முளரி வீற்றிருக்கும் வள்ளல் கற்பமொன்றிறுதலும் என்றார். (உஎ)

தனியனாகிவெஞ்சலதியினுழிதருந்தகைசால்

புனிதமாதவனாபிடைப்பொறியரத்தவிசி

னினிதுகண்வளர்மாயனைக்கண்டுசென்றிறைஞ்சி

நனிமகிழ்ச்சிமீக்கிளர்ந்தெழுமனத்தொடுகவில்வான்.

(இ-ள்.) தனியனாகி வெம் சலதியின் உழிதரும்—ஒருவனாகி கொடிய சமுத்திரத்தின் கண் மிதக்கும், புனிதமாதவன் ஆயிடை—பொறியரத் தவிசின் இனிது கண்வளர் மாயனைக்கண்டு—பரிசுத்தமாகிய பெருந்தவமுடைய மார்க்கண்டேயமுனிவர் அவ்விடத்துப் புள்ளிகளையுடைய பாம்பாகியபடுக்கையில் இனிமையாகத் துயில்கின்ற விஷ்ணுமூர்த்தியைப்பார்த்து, சென்று இறைஞ்சி நனிமகிழ்ச்சி மீக்கிளர்ந்தெழும் மனத்தொடு கவில்வான்—போய் அஞ்சலிசெய்து மிக்கமகிழ்வு மிகுந்தெழுமனம்மனமுடைய ராய்ச்சொல்லுகின்றார். (எ-று.)

மேற்கூறிய அப்பெருவெள்ளத்தில் வேறொருவருமின்றித் தனியே மிதந்துவருகின்ற மார்க்கண்டேயமுனிவர் திருமாலேக்கண்டு அஞ்சலிசெய்து மகிழ்ச்சியோடு ஒன்று சொல்லத்தொடங்கினானென்க.

ஆயிடை எனச் சுட்டுநீண்டது.

(உஅ)

நகைமலர்ந்ததுழாய்நாயகஞாலமற்றெவையும்

பகல்செய்வெங்கநிர்ச்சண்டமாப்பரிதிரின்றெரிப்பத்

துகள்படுஞ்செயல்கண்டயானத்துணைப்பொழுதி

னிகழருந்திறலறிவுபோயெய்தினன்மயக்கம்.

(இ-ள்.) நகைமலர்ந்ததுழாய் நாயக—விளக்கமாகிய துழாய்மாலையணிந்த இறைவனே, ஞாலமற்றெவையும் பகல்செய் வெங்கநிர் சண்டமாப்பரிதிரின்றெரிப்பது—உலகமும் பிறவுமாகிய வணைத்தையும் பகலைச்செய்கின்ற வெம்மையாகிய சண்டவேகந்தையுடைய சூரியனின்றெரிக்க, துகள்படுஞ் செயல்கண்ட யான் அதுணை பொழுதின்—துகளாகின்ற செய்கையைப்பார்த்த யான் அவ்வளவு காலத்தில், இகழருந்திறல் அறிவு போய்மயக்கம் எய்தினன்—இகழ்ச்சிநீங்கிய அரியவன்மையையுடைய என்னறிவுபோய் மயக்கத்தையடைந்தேன். (எ-று.)

திருமாலே, சண்டவேகந்தையுடைய சூரியன் கலைபெற்று நின்றெரிக்க (அப்பொழுது) உலகமும் உலகிலுள்ள எல்லாப்பொருள்களும் துகளாய்ப்போதலைக்கண்ட யான் அக்காலத்தில் எமனைக்கண்டும் அஞ்சாத அறிவுகலங்கி மயக்கத்தையடைந்தேனென்க. (உக)

ஏய்ந்தமையமீர்ந்திதுபொழுதுணர்ச்சிவந்தெழுந்தேன்

காந்துவெம்புனற்குந்திரைப்பரப்பிடைமிதந்து

நீந்தி நீந்தியென்னெடியகால்சுரங்களுமெலிந்தே
யோய்ந்தநல்வினையிருந்தவாறுனையிவட்கண்டேன்.

(இ-ள்.) ஏய்ந்தமையல் தீர்ந்து இதுபொழுது உணர்ச்சிபெந்து எழுந்தேன்—பொருந்திய மயக்கம் நீங்கி இச்சமயத்தில் உணர்ச்சிபெற்றெழுந்தேன், காந்து வெம்புனல் கழிந்தினை பரப்பிடை—காந்துகின்ற வெம்மையாகிய நீரையுடைய கடிய அலைகளையுடைய சமுத்திரத்தில், மிதந்து நீந்தி நீந்தி என் நெடிய கால் சுரங்களுமெலிந்து ஓய்ந்துபோயின—மிதந்து இடைவிடாமல் நீந்தி என்னுடைய நீண்டகால்களும் கைகளும் வருந்தி ஓய்ந்துபோயின, நல்வினை இருந்த ஆறு—நல்வினை கூட்டியவழி, உனை இவன்கண்டேன்—உன்னை யிங்கே கண்டேன். (எ-று.)

மயக்கமடைந்த நான் இப்பொழுது மயக்கநீங்கி உணர்ச்சிபெற்றெழுந்து அக்னிமூயமாயிருக்கின்ற இந்த பிரளயத்தில் மிதந்து நீந்தி நீந்தி என்னுடைய கைகால்கள் ஓய்ந்துபோயின, (இச்சமயத்தில்) நல்வினைவசத்தால் உன்னை யிங்கு கண்டேனென்க.

இறைவனருளால் பிறவிப்பெறுதல் கிடந்த முனிவருக்கு இவ்வெள்ளத் தைக்கடந்தலரிதன்றாயினும் வெள்ளத்தின் பெருமை தோன்ற கால்குரங்களுமெலிந்தே ஓய்ந்த எனவும், நீந்துகின்ற தனக்கோர் துணையாகத் திருமாலேக்கண்ட மகிழ்ச்சி தோன்ற நல்வினையிருந்தவாறுனையிவட்கண்டேனெனவுகூறினார். அங்கு இடைவிடாமைப்பொருளது. (நூ.)

நிலமடக்கொழுவன முலைதினைக்குநீன்மாற்ப
வுலகமெங்கணுங்கருகிருன்மூடிய தூரவோ
யிலகுபேரொளியிருசுடர்யாங்நனம்போய
குலவுமேனையகொளொடுநள்களெங்கிறந்த.

(இ-ள்.) நிலமடக்கொழுவன முலைதினைக்கு நீன்மாற்ப—பூமிதேவியாகிய இளங்கொடிபொல்வாளுடைய அழகிய முலைகளமூத்தும் நீண்ட மார்பினையுடையானே, உலகம் எங்கணும் கருகு இருள்மூடியது—உலகெல்லாம் கருகிய இருள்மூடிக்கொண்டது, உரவோய்—அறிவையுடையானே, இலகு பேரொளி இருசுடர் யாங்நனம்போய—பிரகாசிக்கும் பேரொளியையுடைய சூரியசந்திரரென்னு மிருசுடரும் எவ்விடப்போயின, குலவும் ஏனையகொளொடு நள்கள் எங்கிறந்த—பொருந்துகின்ற ஏனைய கிரகங்களுடன் நட்சத்திரங்கள் எங்கொழிந்தன. (எ-று.)

திருமாலே, (இப்பொழுது) உலகமெங்கும் இருள்மூடிக்கொண்டது, சூரியசந்திரர்கள் ஏனையகிரகங்கள் நட்சத்திரங்கள் எங்கேயுழிந்தெழுந்தன என்க.

சூரியசந்திரர் முதலாயினோருப்பாராயின் இருள்நிலைபெற்றிராதாகலான் எங்கிறந்தன என்றார். (நூ.)

சுகமிசைப்பயில்பொருளெலாமெவ்வுழிச்சார்ந்த
திகழநீயெனக்கிவையெலாந்தெரித்தியென்நிரப்ப
நிகழுமாதவன்மாதவன்றன்னேகேர்நோக்கி
யகவிடத்துளபொருளெலாமென்னகட்டுளவால்.

(இ-ள்.) சுகமிசை பயில் பொருள் எல்லாம் எவ்வுழி சார்ந்த—உலகத்துப்பயிலும் சராசரங்களாகிய எல்லாப்பொருளும் எவ்விடத்துச் சார்ந்தன, நீ எனக்கு இவை எல்லாம் திகழ தெரித்தி—நீர் எனக்கிவற்றையெல்லாம் விளங்க அறிவியும், என்று இரப்ப—

என்றிரக்கமாகக்கேட்க, நிகழுமாதவன் மாதவன் தன்னை நேர்நோக்கி-அவ்வெள்ளத்தில் தவழ்கின்ற திருமால் பெருந்தவத்தையுடைய மார்க்கண்டேய முனிவரை நேராகப் பார்த்து, அகலிடத்து உள்ள பொருள் எல்லாம் என் அகட்டு உள—அகன்ற உலகத்துள்ள வெல்லப்பொருள்களும் என்வயிற்றிலுள்ளன. (௭-று.)

சூரியசத்திராதியர்கள் நீங்கலாக இவ்வுலகிலுள்ள இயங்கியற்பொருளும் நிலையிற்பொருளும் எங்குபோயின. ஆகிய இவைபெல்லாம் எனக்கு நன்றாகக்கூறுவாயென்று மாதவனாகிய திருமாலுக்கேட்க அத்திருமால் மார்க்கண்டேய முனிவரைப் பார்த்து எல்லாம் என் வயிற்றிலே இருக்கின்றன என்றானென்க. சகமிசைப்பயில் பொருளெலாமென்றது இயங்கு திணை நிலைத்திணைப்பொருள்களை. தோன்றி நின்றழிவதாகலின் சகமென்றார். (௩௨)

புகுத்துநோக்குதியென்ற லுமுனிவரன்புகல்வான்
முகுத்தமுன்னொருகற்பத்திம்மொழியினுலன்றே
மிகுத்தவஞ்சனைப்படுத்தனை வினாமதுப்பிலிற்றி
நகுத்தடம்பொகுட்டம்புயவாழ்க்கைநான்புகனை.

(இ-ள்.) புகுத்து நோக்குதி என்றலும் முனிவரன்புகல்வான் - புகுத்துபாரென னலும் மார்க்கண்டேயமுனிவர் சொல்வார், முகுத்த - மாயவனே, முன் ஒரு கற்பத்து இம்மொழியினால் அன்றே - முன்னையொருகற்பத்தி லிச்சொல்லினுல்லவா, வினாமது பிலிற்றி நகுத்தடம்பொகுட்டு அம்புயவாழ்க்கை நான்முகனை - வினைகின்ற தேனைச் சிந்திவிளங்கும் பெரிதாகிய கொட்டையையுடைய தாமரைமலர் வாழ்க்கையை யுடைய பிரமனை, மிகுத்த வஞ்சனை படுத்தனை - மிக்கவஞ்சனை செய்தனை. (௭-று.)

என்வயிற்றுக்குள் நீபுகுத்து எல்லாவற்றையும் பார்ப்பாயென்று திருமால் சொல்லவும், மார்க்கண்டேயமுனிவர் சொல்லுவார். முகுத்தனை எனக்கு இப்பொழுது சொல்லியதுபோலும் முன்னொரு கற்பத்தில் பிரமனுக்குக்கூறி அவனை வஞ்சித்தனையல்லவா என்றனொன்க.

பிரமன் ஒருகற்பத்திலீரீரீமிதந்துழி திருமாலுக்கண்டு மார்க்கண்டேயமுனிவர் கேட்டதுபோலும் கேட்கத் திருமாலனை வஞ்சித்துத் தன்வாய்வழிகொள்ள அப்பிரமன் தான் வெளிப்படுவதற்கு வேறுவழிகாணாது திருமால் வஞ்சத்தையுணர்ந்து நாயியின் வழியே வெளிவந்தனனாதலின் நான்முகனை மிகுத்த வஞ்சனைப்படுத்தனைஎன்றார். பிரமனைத் திருமால் விழுங்கியது.

“அழியாயோகத் துயில்புரியு மவனோடடைந்த வலர்மலரோன், மொழிவானென்னை நீவிழுங்கி முன்னுட்படைத்தல் செய்தாய்” எனவாயு சங்கிதை உருத்திரோற்பத்தியத்தியாயத்தில் வருதல்காண்க. (௩௩)

முனைகடந்தவேன்மணிமுடியம்பரீடன் றன்
மனையினோரதப்ப்ருப்பதமுனிவனாவஞ்சித்
தனையமன்னவன்புதல்வியைக்கவர்த்துகொண்டகன்றூ
யினையமாவலிதனக்குமுன்வஞ்சனையிழைத்தாய்.

(இ-ள்.) முனைகடந்து வேல் மணிமுடி அம்பரீடன்மன்மனையில் - டோனாக் கடந்த வேலையும் இரத்தினகிரீடத்தையுமுடைய அம்பரீட மகாராசனுடைய மாளிகையில், நாரதபருப்பதமுனிவரை வஞ்சித்து அனைய மன்னவன் புதல்வியைக் கவர்ந்து

கொண்டு அகன்றாய் - நாரதரோடு தும்புருவையும் வஞ்சனைசெய்து அவ்வரசன் மகனைக் கைக்கொண்டுபோயினாய், இனைய மாவலி தனக்கு முன் வஞ்சனையிழைத்தாய் வருந்தும்படி மாவலியையும் முன்வஞ்சித்தாய். (௭-து.)

அப்பிரமதேவனே யன்றி அம்பரீஷநென்னும் அரசனுடைய மனையில் தும்புரு நாரதனானும் மஹிஷிகளை வஞ்சித்து அவ்வரசன் மகனைக் கொள்ளுகொண்டு போனாய், மாவலியையும் வஞ்சனைசெய்திருக்கின்றாய் என்க.

அம்பரீஷநென்னு மரசன் மகனை நாரதர் பருப்பதருமாகிய இருவரும் ஒருவரை யொருவரறியாமல் வஞ்சித்துக்கொள்ள வெண்ணி திருமால்பால் இவ்விருவரும் தனித் தனியேசென்று நாரதர் பருப்பதருக்கு குரங்குமுகமும் பருபதர் நாரதருக்குக் கிழ முகமும் ஆகவேண்டுமென்றுவேண்ட அவரது வஞ்சத்தையுணர்ந்த திருமால் அவ்விருவர் வஞ்சத்தையும் ஒழித்து அவர்களுக்கு கல்லுணர்ச்சியைப்போதிக்காது அவ்விருவர் வஞ்சமும் தன்வஞ்சத்துக்கு மிக்க கலமென்றெண்ணி அவ்விருவருக்கும் அவ்வாறேயாகுகு என்று விடைசொடுத்தனர், அவ்விருவரும் அம்மரீஷன் சபாமண்டபத்தில் சென்றிருக்க அவ்வரசன் மகள் மாஸையிடவந்தபோது அவ்விருவர் முகத்தையும் பார்த்து மாஸையிடவந்தரு காணியிருந்தருணத்தில் திருமால் அவ்விருவரிடையே நின்ற அவருக்கு மாஸையிட்டன என்பது வரலாறு.

இதனால் தன்னடியவராகிய அவ்விருவருடைய வஞ்சத்தை யொழிக்காமல் அவ்விருவரால் விரும்பிய அரசன் மகனைத் தான்விரும்பி அவ்விருவரையும் வஞ்சித்துத் தான் மாலைகுடிக்கொண்டமையால் அம்பரீடன்மன்னையி னாரதபருப்பதமுனிவரை வஞ்சித் தனைய மன்னவன் புதல்லியைக் கவர்ந்துகொண்டகன்றாய் என்றார். (௭ச)

இன்னவாறு நேரம்புநடியவரிடத்துந்
துன்னுமாயமே செய்வது நெழுழிலெனக்கண்டே
னின்னையஞ்சுகேனெறிக்கொடுசெல்வனென்றியம்பி
யன்னரீரினைக்கரங்கொடுநீநதியங்ககன்றான்.

(இ-ள்.) இன்ன ஆறு உனை நம்புநர் - இன்னவகையுள்ளை நம்புவோர்பக்கலிலும், அடியவரிடத்தும் - அடியார் பக்கலிலும், துன்னுமாயமே செய்வது உன்தொழில் எனக்கண்டேன் - பொருந்திய மாயையே வினைப்பது உன்செய்கையென்று தெரிந்தேன், நின்னை அஞ்சுகேன் நெறிக்கொடு செல்வன் என்று இயம்பி-உனக்கஞ்சுகின்றேன் வழியுணர்ந்துபோவேனென்று சொல்லி, அன்னரீரினை கரங்கொண்டு நீந்தி - அச்சமுத்திர நீரைக்கையாணிந்தி, அங்கு அகன்றான் - அவ்விடத்தினின்று நீங்கினார். (௭-து.)

இவ்வகையாக- உன்னை நம்பின பிரமனிடத்தும் மாவலியிடத்தும் உன்னுடைய அடியார்களாகிய தும்புரு நாரதரிடத்தும் மாயத்தையேசெய்வது உன்னுடைய தொழிலென்று நன்றாகக்கண்டேன். ஆகையால் நீ உண்மையானவனல்லன், உனக்கு நானஞ்சுகின்றேன் என்று அவ்வெள்ளத்தைத் தன்னுடைய கைகளால் நீந்திக்கொண்டு அவ்விடம்விட்டுச் சென்றனரென்க.

பிரமதேவனும் தும்புரு பருப்பதர்களும் மாவலியும் இவர்களெல்லாம் அடியவர்களும் நம்பினவர்களுமாயிருக்க, திருமால் அவர்களிடத்து அன்புபாராட்டி அவர்களைக் காவாது வஞ்சனையையே செய்தனராகலின் இன்னவாறுநே நம்புநரடியவரிடத்தும் துன்னுமாயமே செய்வது நெழுழிலெனக்கண்டே நென்றார். (௭இ)

அறுசீர்க்கழ்நெடிலாசிரியவிருத்தம்.

செல்லுமெல்லைநீர்மிசைத்தோன்றும்வேதமாஞ்சினைப்

பல்லவங்கள்கண்டவைபற்றியுள்ளிழிந்தன

னெல்லையங்கனோக்கினுனெளிப்பிழம்பினீடிய

மல்லவும்பொனிஞ்சிஞ்சும்மாடக்காஞ்சிமாநகர்.

(இ-ள்.) செல்லும் எல்லை நீர்மிசைத்தோன்றும் வேதமாஞ்சினை பல்லவங்கள் கண்டு - நீந்திச்செல்கின்ற அந்தச்சமயத்தில் நீரிற்றோன்றுகின்ற வேதமாகிய மாமரக் கிளைகளையும் தளிக்கோயும் பார்த்து, அவைபற்றி உள் இழிந்தனன் - அவற்றைப் பற்றி யுள்ளேயிறங்கினான், ஒல்லை அங்கண் ஒளிநிழம்பில் நீடிய மல்லல் அம்பொன் இஞ்சிஞ்சும் - வினாவாக அங்கே மிக்க வொளிவீசுகின்ற வளப்பம்பொருந்திய அழகிய பொன்னாலாகிய மதில்கூழ்ந்த, மாடக் காஞ்சிமாநகர்நோக்கினான் - மாடங்களைபுடைய காஞ்சிமாநகரைப் பார்த்தார். (எ-று.)

மார்க்கண்டேயமுனிவர் அவ்வெள்ளத்தில் செல்கின்றபொழுது அவ்வெள்ளத் தின்மேல் தோன்றுகின்ற வேதவிருகத்தின் தளிகாககண்டு அதைப்பற்றிக் கொண்டு வினாவாக உள்ளே சென்று காஞ்சிநகரத்தைக் கண்ணுற்றனவென்க.

பிரளயம்வந்தபோது பிரளயசித்தாகிய காஞ்சியையழிக்காதுகூழ்ந்திருக்க அப் பொழுது இறைவனுக்கு நிழல்செப்பும் மாலிருகூழமானது மேலோங்கித்தளிர்த்து அவ் வெள்ளத்தி லசைந்துகொண்டிருந்ததென்றுணர்ந்த நீர்மிசைத்தோன்றும் வேதமாஞ் சினைப் பல்லவங்களென்றார். (ஈசு)

எற்றதென்டினாப்புனலிஞ்சியின்வளைப்பவெண்

புற்புதத்தினுள்வெளிப்பொற்பெனத்திகழ்ந்துநீ

ளொற்றைமாவிரருளொளி துளும்பமன்னுமு

ரப்புதத்தைநோக்குதோற்றப்புதத்தையினான்.

(இ-ள்.) எற்று தென்தினை புனல் இஞ்சியின் வளைப்ப - மோதுகின்ற தெளிந்த அலைநீர் மதிலு வளைப்ப, வெண்புற்புதத்தின் உள்வெளி - வெண்மையாகிய நீர்க்குமிழி யின் உள்வெளியானது, பொற்பெனத்திகழ்ந்துநீள் ஒற்றைமாவினார் அருள் ஒளி துளும்ப-அழகாக்விளங்கி நீண்ட ஒற்றையாகிய மாமரத்தினிழலிலுள்ள ஏகாம்பரநாதர் அருளாகிய பிரகாசம் ததும்ப, மன்னும் ஊர் அற்புதத்தை நோக்குதோறும் - நிலை பெற்றவனிறப்புதத்தைப் பார்க்குந்தோறும், அற்புதத்தையினான் - அதிசயமுடையா ராயினார். (எ-று.)

பிரளயவெள்ளமானது காஞ்சியைவளைக்க அவ்வெள்ளத்துக் குள்ளிருக்கும் காஞ் சிககரமானது ஓர் நீர்க்குமிழியினுள்வெளியைப்போல விளக்குங்காட்சியையும் ஏகம்ப வாணருடைய திருவருட்பிரகாசத்தையும் கண்ணுற்று அற்புதத்தையடைந்தனவென்க.

அங்கனெய்ப்புரீத்தபினண்ணல்கம்பவாணரைப்

யுங்கனெய்தியர்ச்சனையுருற்றியவ்விராவெலாந்

துங்கமாவினீழல்வாழ்சோதிமுன்னர்வைகினான்

சங்கமாழியேந்தியோன்றானுந்தொடரண்ணினான்.

(இ-ள்.) அங்கண் எய்ப்புரீத்தபின் - (மார்க்கண்டேயமுனிவர்) அங்கேதன்வரு த்தநீங்கியபின், அண்ணல் கம்பவாணரை உங்கண் எய்தி - இறைவராகிய ஏகாம்பர ன்

தனா அத்தலத்தடைந்து, அருச்சுனை உருமறி - அருச்சுனைசெய்து, அ இராவெல்லாம் துங்கமாவின்ரீழல்வாழ் சோதிமுன்னர்வைகிணுள் - அந்த இராவெல்லாம் பரிசுத்த மாகிய மாமரத்தி லிழலில்வாழ்கின்ற சோதிசொருபாகிய ஏகாம்பரநாதர் சந்நிதியின் முன்னே வீற்றிருந்தனர் (இவரிங்கனமிருக்க) சங்கம் ஆழியேந்தியோன் தானும்-சங் குசக்கரத்தையெந்தியுதிருமாலும், தொடரநண்ணினான் (மார்க்கண்டேயமுனிவன் சென்றநெறியேதானுந்) தொடர்ந்துவந்தான். (௭-௮.)

மார்க்கண்டேயமுனிவர் காஞ்சிநகரத்தையடைந்து தானீந்திவந்த இளைப்புநீங் கியபின்னர் ஏகம்பவாணர் வாழ்கின்ற இடத்தையடைந்து அர்ச்சித்து அந்தராத்நிரி யெல்லாம் அவ்விடத்திலேயே யிருந்தனர். திருமால் தம்மை நிந்தித்துப்போன மார்க் கண்டேயர் எப்படிசென்றாரோ அந்த மார்க்கத்ததைத்தானும் காணவேண்டுமெனச் செ ல்லத் தொடங்கினனென்க. (௩௮)

நண்ணுநெறியிற் காஞ்சிமாநகரமெய்தியநகர்

வண்ணமுற்றும்புதமருவநோக்கிமாநிழ

லண்ணலாராயேத்தியம்முனிவன்சொன்னயாவையு

மெண்ணியெண்ணிநெஞ்சுநோந்தென்னினைந்தவாறென.

(இ-ள்.) நண்ணுநெறியில் காஞ்சிமாநகரம் எய்தி - பொருந்தும் வழியில் காஞ் சிமாநகரத்தையடைந்து, அந்நகர் வண்ணமுற்றும் அற்புதம் மருவநோக்கி - அந்நகர த்தின் சிறப்புமுழுவதும் அநிசயம் பொருந்தப்பார்த்து, மாநிழல் அண்ணலாரா ஏத்தி - மாமரநிழலிலமர்ந்த ஏகாம்பரநாதனாவணங்கி, அம்முனிவன் சொன்னயாவை யும் எண்ணி எண்ணி - அந்த மார்க்கண்டேய முனிவர் தன்னைச் சொன்னயாவையு மிடைவிடாமலெண்ணி, நெஞ்சு உளைந்து என் நினைந்தவாறென - மனம்வருந்தி யாது நினைந்தவாறென்று. (௭-௮.)

மார்க்கண்டேய முனிவர் சென்றவழியேதானுஞ் சென்றபொழுது அம்மார்க்கம் காஞ்சிநகரத்தில் கொண்டுபோய்ச்சேர்க்க அந்நகரத்தையடைந்து, அங்குள்ள அற்பு தங்களெல்லாம் கண்டதுசயித்து ஏகம்பவாணரைத் தோத்திரஞ்செய்து தன்னை மார்க்கண்டேயமுனிவர் சொல்லிய சொற்களையெல்லாம் எண்ணி எண்ணி மனம்வரு ந்தி நம்மை யிந்தமுனிவர் நிந்தித்தவகை என்னென்று எண்ணினனென்க.

எவ்வென்னும் செய்யா என்னும் வினையெச்சம் நண்ணினானென்னும் பின்வருஞ் செய்யுளின் வினைமுற்றுக்கொண்டு முடிந்தது, குளகமாகலின். (௩௯)

சேர்ந்தவர்க்குவஞ்சமேநாடொறுஞ்செய்கின்றனேன்

வார்த்த கூந்தலம்பிகைமாயையின்மயங்கினே

னேர்ந்தமாயரீக்குமாரீள்வரைப்பிராட்டிதான்

நாந்துபோற்றுவேனெனத்தனிப்பிலத்தைநண்ணினான்.

(இ-ள்.) சேர்ந்தவர்க்கு வஞ்சமே நாள்தோறும் செய்கின்றனேன் - என்னைத் தஞ்சமென்றடைந்தவர்க்கு வஞ்சனையையே எந்நாளுஞ்செய்கின்றேன், வார்த்த கூந்தல் அம்பிகைமாயையின் மயங்கினேன் - வகிர்ந்தகூந்தலையுடைய இறைவியின் மாயையி னால் மயங்கினேன், நேர்ந்தமாயரீக்குமாறு நீள்வரைப்பிராட்டிதான் சார்ந்துபோற்று வேன் என்ன - (எனக்கு நேர்ந்த மாயையை நீக்கிக்கொள்ளுமாறு பவதராஜன் புத் திரியாகிய உமாதேவி பாதங்களையடைந்து வழிபடுவேனென்று, தனி பிலத்தைநண்ணி னான் - ஒப்பற்றபிலாகாசத்தை யடைந்தான். (௭-௮)

(மார்க்கண்டேயமுனிவர் நம்மைநிந்தித்துக் கூறியபடியே) நம்மைச்சொந்தவர்க்கு நாள்தோறும் வஞ்சனையையே செய்கின்றவனாயிருக்கின்றோம். நாம் செய்கின்ற வஞ்சத்தில் நம்மைச்சார்ந்தவர் எவ்வாறு மயங்குகின்றனரோ அதுபோலும் மகாதேவியின் மாயையினால் நாமும் மயங்கினோம் இம்மாயையை மகாதேவியைவழிபட்டு நீக்கிக்கொள்வோமென்று அத்தேவியீற்றிருக்கும் பிலாகாசத்தையனுக்கின்னென்க.

தான்மயங்கிச் செய்ததொழில் திரோதான சத்தியினாலென்றுணர்ந்தானென்பார் வார்த்தகூந்தல்மபிகைமாயையின் மயங்கினே னெனவும், அத்திரோதானசத்தி அதுக்கிரகசத்தியினுன்றி நீக்கிக்கொள்ளக்கூடா தென்றுணர்ந்தானென்பார் நேர்த்தமாயநீக்குமா நீள்வரைப்பிராட்டிதான் சார்ந்துபோற்றுவே னெனவுக்கறிஞர். (சுடு)

ஆயிடைப்பிராட்டியையருச்சித்தேத்தியருளினான்
மாயநீங்கிமெய்யுணர்வெய்திப்பஞ்சவாஷீர்
ரோமமுழுகித்தேவசேனாபதிசத்தேகியந்
நாயனாவிதியுளியயந்துபூசையாற்றினான்.

(இ-ள்.) ஆயிடை பிராட்டியை அருச்சித்து ஏத்தி - அப்பிலாகாசத்தில் இறைவியை யருச்சினைசெய்து வழிபட்டு, அருளினால் மாயநீங்கி மெய் உணர்வு எய்தி-அவள் கருணையால் மாயையையொழிந்து மெய்யுணர்ச்சிதலைசிறந்து, பஞ்சவாஷீர் ஏயமுழுகி தேவசேனாபதிசத்து ஏகி - உலகாணித் தீர்த்தத்தில் பொருந்தநீராடி தேவசேனாபதிசத்திற் சென்று, அந்நாயனாவிதியுளியயந்து பூசையாற்றினான் - அக்கடவுளை யாகமவிதியால் விரும்பிப் பூசனைசெய்தான். (ஏ-று.)

அப்பிலத்தைச்சேர்ந்து அக்கெழுந்தருளியிருக்கின்ற அனுக்கிரகரூபியாகிய பராசத்தியை வழிபட்டேத்தி அவளருளினால் தன்னைக்குழந்திருந்த திரோதம் நீங்கப்பெற்று மெய்யுணர்ச்சியடைந்து உலகாணித்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து தேவசேனாபதிசத்தையடைந்து அங்குவீற்றிருக்கும் இறைவனை ஆகமவிதிப்படி யன்போடு பூசித் தன்னென்க.

அதுக்கிரகத்தினால் திரோத நீக்கமும் ஞானோதயமும் உண்டாவது இயல்பாகலான் அருளினான் மாயநீங்கி மெய்யுணர்வெய்தி எனவும், ஞானோதயமான பின்னோசிவனையடைதலும் வழிபடுதலும் முண்டாமாகலின் சேனாபதிசத்தேகி யந்நாயனாவிதியுளியயந்து பூசையாற்றினெனவரும் கூறிஞர். உளி என்பது மூன்றாவதன் பொருள்படுவதோ ரிடைச்சொல்; “இயல்புளிக்கோலோச்சும்” என்புழிப்பரிமேலழகர் கூறலானுமறிக்க. (சுக)

கருணைகூர்ந்துநம்படி

பரசியேத்திநின்னடிப்பத்திமாநிலாவர

மருளவேண்டுமெய்த்தவரடியர்மாட்டுவஞ்சனை

பொருகணத்துமெண்ணிடாவுளமெனக்குவேண்டுமால்.

(இ-ள்.) கருணைகூர்ந்து நம்பனார் காட்சிதந்து அளித்தலும் - (திருமால்வழிபட) அருள்மிகுந்து இறைவன் தரிசனம் தந்தருளலும், பரசி ஏத்தி - அதுத்துவணக்கி, நின் அடிப்பத்தி மாநிலாவரம் அருளவேண்டும் - உன்னுடைய திருவடியில் பத்திமை என்றும் வேறுபடாதவரம் தந்தருளல்வேண்டும் (அன்றியும்), மெய்தவர் அடியர்மாட்டு ஒருகணத்தும் வஞ்சனை எண்ணிடாத உளம் எனக்குவேண்டும் - உண்மை

யாகிய தவமுடைய சிவனடியாரிடத்து ஒரு கணப்போதேனும் வஞ்சனையையெண்ணுதமனமெனக்கருளலவேண்டும் (எ-று)

திருமால் அன்போடு தேவசேனாபதிஸ்வரகாரப் பூசிக்க இறைவன் சுருணைகூர்ந்து இடபாருடராய்க் காட்சித்தருளலும் வணங்கிப்போற்றி என்னையனே உன்னுடைய திருவடியின்கண் எக்காலத்தும் மாறுபடுதலில்லாத பத்திமையும் உன்னடித்தொண்டே மெய்த்தவமென்றுகொண்ட உன்னடியாரிடத்து ஒருகணத்தும் வஞ்சித்தலையறியாத மனமுமெனக்குப் பிரசாதித்தருளல் வேண்டுமென்றனனென்க.

இறைவனை வழிபடுதல் சிவப்பேற்றையும் அவனடியாரை வழிபடுதல் சிவானந்தத்தையும் வினைவிப்பனவாகலான நின்னடிப்பத்தி மாறிலாவரம், அடியார்மாட்டு வஞ்சனை யெண்ணிடாவுளம் எனக்கு வேண்டும் என்றார். நின்னை யஞ்சுகேனெனவும் உன்னை நம்பும் அடியவரிடத்து மாபமே செய்வது உன்தொழிலெனக் கண்டேனெனவும் மெய்த்தவத்தையுடைய மார்க்கணடைய முனிவராகிய சிவனடியாரால் மிகவும் நித்திக்கப்பட்டதனாலன்றோ என்னறிவை மறைத்திருந்த திரோதான சத்தி யீதென்றுணரப்பெற்றேன், அதுபெறவே திருவருளை நாடினேன், அவ்வருளை நாடவே அத்திரோதனம் நீங்கப்பெற்று உன்னடிகூடினேன், உன்னடிகூடவே என்றங்காணாத திருவுருவை யீண்டேகண்டேன், இனியான் பெறுவது உன்னையும் உன்னடியாரிடத்து அன்டையுமேயன்றிப் பெறுவதொன்றில்லை யாகலின் இறைவனே நின்னடிப்பத்தி அடியார் மாட்டு உருகும் உள்ளம் எனக்கு வேண்டுமென்றிரந்தார் என்று கொள்ளுவமொன்று.

(சஉ)

ரண்டுநின்புதல்வனோடுந்நைதிருமுன்வைகவும்
வேண்டிமென்றிரந்துவிண்ணப்பஞ்செய்யவெண்பிறை
நீண்டசெஞ்சடைப்பொதிநிருமலப்பரம்பொரு
ளாண்டகைப்பிரான்மகிழ்ந்தன்னவாகவென்றுபின்.

(இ-ள்.) ஈண்டு நின் புதல்வனோடு எந்தை திருமுன்வைகவும் வேண்டும் - இங்கு உமது குமாரரோடு எம்பெருமானாகிய உன்சந்நிதியின் முன் வசித்திருக்கவும் வேண்டும், என்று இரந்து விண்ணப்பம்செய்ய - என்று (மனங்) குழைந்து விண்ணப்பிக்க, நீண்டசெஞ்சடை வெண்பிறைபொதி நிருமலப் பரம்பொருள் ஆண்டகைப் பிரான்-நீண்ட செம்மையாகிய சடையில் வெள்ளியசந்திரனத்தங்கிய அருதிமலமுத்த சித்தருவாகிய இறைவன், மகிழ்ந்து அன்னவாக என்று-மகிழ்ச்சியடைந்து நீகேட்ட வாராகு வென்றறளி, பின் - பின்னர், (எ-று.)

(திருமால், நின் அடிப்பத்திமையும் அடியார்பத்திமையும் வேண்டியது மல்லாமல்) இவ்விடத்தில் இனையபின்னையாரோடு உன்னுடைய சந்நிதானத்திற்கு முன்னே நானுமொருவனாக நிற்றவேண்டும் என்று உருகியமனத்தோடு விண்ணப்பஞ்செய்ய அத்திருமாலது அன்பை நாடி சந்திரசேகரனாகிய இறைவன் நீ எண்ணியாங்கருள்செய்தோமென்று மீளவும் அனுக்கிரகஞ்செய்யத் திருவுள்ளத்தி லெண்ணினுனென்க

இதுகாறும் மலத்தின் முன்னின்று அம்மலத்தையே நோக்கியன்றோ அன்பிழந்து பிறப்பிறப்பிலுமுன்றேன் இனிச் சிவத்தின் முன்னின்று சிவத்தையே நோக்கி அன்பைப்பெற்று உள்ளம் உருகுதலாகிய முத்திரிலையிலேயே நிற்க விரும்பினேனாகலின் எந்தை திருமுன்வைகவும்வேண்டும் எனவும், பெத்தானுபவத்தில் கைப்புற்று சிவானுப

லத்தில் விருப்புற்று பேரின்பநிலையையெய்த இன்பத்தரும் தம்புதல்வனோடு ஒருங்கு நிற்க இரந்து விண்ணப்பஞ்செய்தானாகலான் ஆண்டகைப்பிரான் மகிழ்ந்தனனென வுங் கூறினார்.

ஆன்மா அதுவதுவாகுந் தன்மையுண்மையால் ஆன்மாக்களில் ஒருவனாகிய யான் நின்மலனாகிய உன்சந்நிதியின் முன்னின்றல் என்னுள்ள முருகுமேயன்றி உன்சந்நிதியின்றி நிற்குவேனாகில் என்னையனாதிமலம் மறைக்க நான்வேம்பினைத்தின்ற புழுப் போல் அம்மலத்தையே தின்னவிரும்புவேன், ஆகலின் அதற்கஞ்சுகின்றேன் இறைவனே உன்சந்நிதியிலே நிற்கவேண்டினெனெனக் கூறினாரெனக் கொள்ளலு மொன்று.

என்றுமன்பினேகிரீயுருமுள்ளக்கோயிலா
னென்றுநாமமெய்துகென்றருளியிறைவன்ங்கினான்
குன்றெடுத்துமுந்துகோநிலைகள்காத்தருளினிலு
மன்றல்வெட்சிமாலையானருளினங்கண் வைகினான்.

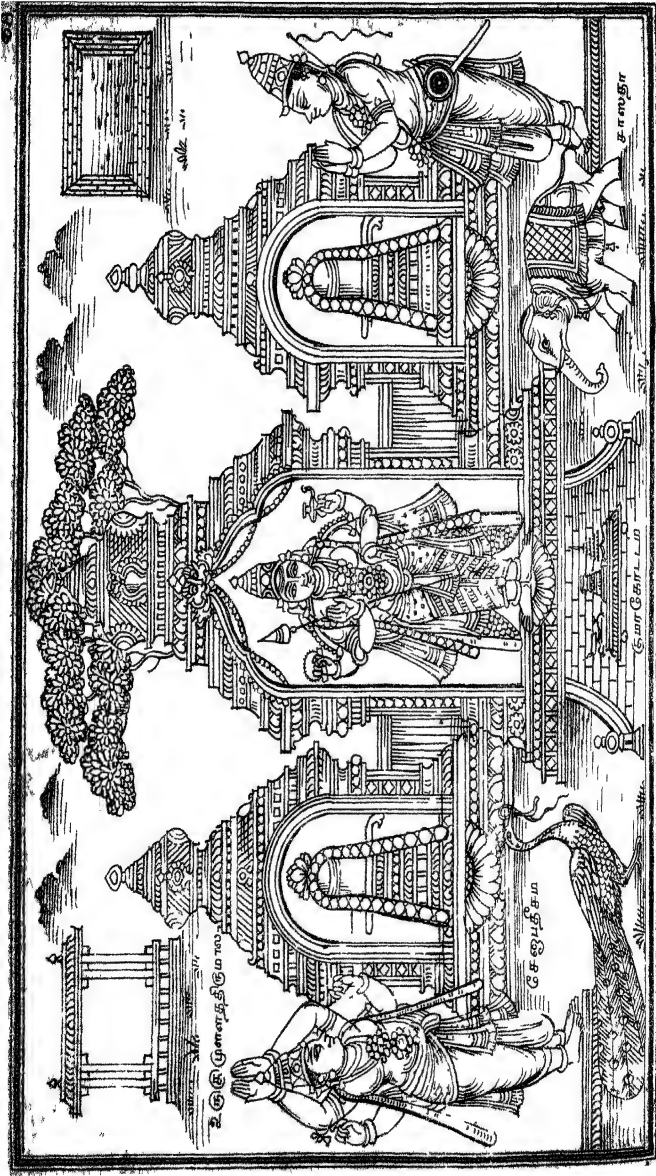
(இ - ள்.) என்றும் நீ அன்பின் ஏகி உருகுமுள்ளக்கோயிலான் என்று நாமம் எய்துக என்று அருளி - எக்காலத்தும் நீயன்பிற்சென்று உள்ள முருகும்பெருமானெ ன்னும் பெயரடைகவென்று வரங்கொடுத்து, இறைவன் நீங்கினான் - சிவபெருமான் மறைந்தருளினான், குன்று எடுத்து முந்து கோநிலைகள்காத்த ருளினிலும் - முன்னே (கோவர்த்தன) மலையைக் குடையாகப்பிடித்துப் பசுக்கூட்டங்களைக்காத்த விஷ்ணு மூர்த்தியும், மன்றல் வெட்சிமாலையான் அருளின் அங்கண்வைகினான் - மணங்கமழ் கின்ற வெட்சிமாலையையுடைய குமரநாயகனருளால் அங்கமர்ந்தான். (எ-று)

(இறைவன் நிறவுள்ளத்தி லெண்ணியபடியே.) திருமாலே! நீ அன்பிற் றலைப் பட்டிருக்கின்றனையாகலின் எக்காலத்தும் அன்பினெறியிலேசென்று அந்நெறியிலே மன முருகி உன்னுள்ளம் அவ்வன்பிற்கே இடமாகி இருக்க நாமனுக்கிரகஞ்செய்தோ மாகலின் உலகினரெல்லாம் உருகுமுள்ளக் கோயிலான் என்று அழைக்கக் கடவர் என்று ஓரரிய திருநாமமிட்டுத் திருவுருக்கரந்தனர்- பின்னர் திருமால் குமரநாயகன ருள்பெற்று சேனாபதிச்சாரர் சந்நிதியில் நின்றனனென்க.

இறைவனருள் பெற்றதுபோலும் அங்கிருக்கக் குமாரனருளும் பெறவேண்டு மாகலின் மன்றல் வெட்சிமாலையா னருளினங்கண் வைகினானென்றார். (சசு)

கூறுமினையமேன்மைசால்குமரகோட்டவைப்பினிற்
பாறுநச்சவேலினான்பாதமங்கியநிலநாள்
வேறுநாற்றினங்களில்விரும்பிச்சென்றிறைஞ்சினோர்
பேறுமுற்றும்யாவவோபேசவல்லநீர்மையார்.

(இ - ள்.) கூறும் இனைய மேன்மை சால் குமரகோட்ட வைப்பினில் - சொல்லு மிந்த மேன்மை நிரம்பிய குமரகோட்டப் பதியில், பாறு நச்ச வேலினான் பாதம் - பரு த்துகள் விரும்பும் வெலினையுடைய முருக்கடவுளின் பாதங்களை, அங்கி அநிலநாள் வேறுநாற்றினங்களில் - கிருத்திகை விசாகநாளினு மிவையொழிந்த வேறு நான்கு நாள்களிலும், விரும்பி சென்று இறைஞ்சினோர் - விரும்பிப்போய் வழிபட்டோர், பேறுமுற்றும்யாவவோ பேசவல்ல நீர்மையார் - பேற்றினை முழுதும் எவர் சொல்ல வல்ல குணமுடையார். (எ - று.)

சாஸ்திர

மாரதரத்தின்மல் பிடலம்

சே. ஜபதிசம்

சாஸ்திர

சொல்லப்பட்ட இந்த குமரகோட்டப்பதியில் குமார்க்கடவுள் பாதங்களை, கிருத் திகை விசாகநாள்களிலும், அஃதொழிந்த சஷ்டி, பூசம், மங்கலவாரம் சுக்கிரவாரமு தலிய தினங்களிலும் அன்போடு வணங்கப் பெறுவாராயின் அவரடையும் பேற்றை யெல்லாம் சொல்லவல்லவர் யாவனென்க.

(சுரு)

குமரகோட்டப்படலமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௧௮௩௧.

மாசாத்தன்றளிப்படலம்.

நறைகொப்புளிக்குநறும்பொருட்டுநளினவாழ்க்கைப்புத்தேனைச் சிறையிற்புகுத்தும்பெருமானார்குமரகோட்டச்சிறப்புரைத்தா நிறையப்பூத்தமலர்ப்பொதும்பாரீடுமதற்குத்தென்றிசைக்கண் முறையிற்திகழுமாசாத்தமுதல்வன்றானமெடுத்துணாப்பாம்.

(இ-ள்.) நறைகொப்புளிக்கு நறும்பொருட்டு நளினவாழ்க்கைப் புத்தேனை - தேன்கொப்புளிக்கும் வாசனையுள்ள அடைகொட்டையையுடைய தாமரைமலர் வாழ்க்கையையுடைய பிரமனை, சிறையில் புகுத்தும் பெருமானார்குமரகோட்ட சிறப்பு உரைத்தாம் - சிறையிலிட்ட பிள்ளையாருடைய குமரகோட்டமேன்மையைச் சொன்னும், நிறைய பூத்த மலர் பொதும்பார் ரீடும் அதற்கு தென்திசைக்கண்-நிறையமலர்ந்த மலர்ச்சோலை அதிகப்பட்டிருக்கின்ற அத்தலத்திற்குத் தென்திசையில், முறையில் திகழும் மாசாத்தமுதல்வன் தானம் எடுத்து உரைப்பாம்-முறைமையில் விளங்கும் மாசாத்தன்றளியென்னும் பதியை இனி எடுத்துச்சொல்வாம். (எ-று.)

தாமரைமலர் வாழ்க்கையையுடைய பிரமனைச் சிறைக்களத்தில் வாழச்செய்த குமரன்வாழ்கின்ற குமரகோட்டத்தை எடுத்துச்சொன்னோம், இனி மாசாத்தன்றளியை யெடுத்துச் சொல்வாமென்க.

(க)

வைவாளெயிற்றுத்தானவரும்வானாட்டவருமந்தரத்திற் பைவாய்த்தாம்புபிணித்தீர்த்துக்கடைந்தஞான்றுபரவையெழும் வெவ்வாய்நஞ்சுமிடற்றடக்கிவெருவாதளித்தபெருங்கருணை யைவாய்ப்பணிப்பூட்பெருமானாருளான்மீளக்கடைந்தவழி.

(இ-ள்.) வைவாள் எயிற்று தானவரும் வானாட்டவரும் - கூரிய ஒளியுள்ள பற்களையுடைய அரக்கரும் வானுலகத்துள்ள தேவரும், மந்தரத்தில் பைவாய் தாம்பு பிணித்து ஈர்த்து கடைந்தஞான்று - மந்தரமலையில் படத்தைவாய்ந்த வாசகியாகிய பாம்பைத் தாம்பாக்கக்கடியிழுத்துக் கடைந்தகாலத்தில், பரவையெழும் வெவ்வாய் நஞ்சு மிடற்றுஅடக்கி - கடலிற்றேன்றிய கொடுமைவாய்ந்த விடத்தைக் கண்டத்திலடக்கி, வெருவாது அளித்த பெருங்கருணை - தேவர்கள் பயங்கொள்ளாது காத்தபேரருளையுடைய, ஐவாய் பணிபூண் பெருமானார் அருளான் மீள கடைந்தவழி - ஐந்து வரையையுடைய பாம்பினையணியாகப் பூண்ட இறைவரது அருளினால் பின்னருக்கடைய (எ-று.)

அசரரும் சுரரும் பாங்கடலில் மந்தரகிரியைநாட்டி வாசுகியாகிய பாம்பைக் கயிறுக்கக் கட்டியிருந்து கடைந்த காலத்திலெழுந்த விடத்தைக் கண்டத்திலடக்கித் தேவர்கள் பயத்தையொழித்த இறைவனருளால் மீளவுங்கடைய என்க.

தேவாசுரர்களை யெல்லாம் நடுங்கச்செய்த கொடியவிடத்தைத் தன் கண்டத்திலடக்கிய கருணையே யல்லாமல் மீளவுமவர்கள் விரும்பிய அமிர்த்ததைப்பெற பாற் கடல்கடையக் கருணைசெய்தனனாகவின் பெருங்கருணைப் பெருமான் எனரார். (உ)

சேட்டையணங்குதிருமணியான்றெய்வமகனிர்மருத்துவநாற்
கோட்டுமகமாமுதம்பலவுங்குரைநீர்க்கடலுட்டோன்றியபின்
வாட்டுமிறவிப்பெரும்பிணிக்குமருந்தாவமிழ்சுந்தோன்றுதலும்
வேட்டவின்னோரவுணர்களுந்தம்முட்கலாங்கள்விளைத்தனரால்.

(இ - ள்.) சேட்டை அணங்கு திரு மணி ஆன் தெயவ மகளிர்-மூத்தாரும் திரு மகளும் கவுத்துவமணியும் காமதேனுவும் அரம்பையரும், மருத்துவநாற் றாற்கோட்டு மதமாமுதல் பலவும் குரைநீர் கடலுள் தோன்றிய பின்-மருத்துவரும் றாற்கோட்டை யுடைய ஐராவதமென்னும் யானையு மிவையுள்ளிட்ட பிறபொருளும் ஒலிக்கின்ற நீர்மயமாகிய கடலில் தோன்றிய பின்னர், வாட்டும் இறவி பெரும்பிணிக்கு மருந்தாக அமிழ்தம் தோன்றுதலும்-வருத்துகின்ற சாதலென்னும் பெருநோய் தீர்க்கு மருந்தாக அமிர்த முண்டாகலும், வேட்டவின்னோர் அவுணர்களும் தம்முட்கலாங்கள் விழை த்தனர் - (அகீனை) விரும்பிய தேவரும் அசரரும் தம்மிற் கலங்கு செய்தனர். (எ-று.)

இறைவனருளார் கடைந்தபொழுது முன்னே மூதேவியும் இலக்குமியும் கௌத் துவமணியும் காமதேனுவும் அரம்பையரும் மருத்துவரும் வெள்ளையானையும் இவை முதலிய பலவும் தோன்றிய பின்னர் அமிர்தம் தோன்றவும் சுராசுரர்களுக்குள் கலகம் விளைந்தனவென்க.

வெள்ளைக்குதிரை - சந்திரன் - வாருணி முதலாயினவும் அக்கடலிற் றோன்றிற் பென்பார் மதமாமுதல் பலவுங் குரை நீர்க்கடலுட் றோன்றி எனரார்.

முன்கடைந்தபொழுது விடமும் பின்கடைந்த பொழுது மூதேவி முன்னரும் ஏனையமங்கலபதார்த்தங்களெல்லாம் பின்னரும் தோன்றியதற்குக் காரணம் என்னையெனின் தேவர்கள் அமிர்த்ததை விரும்பியது நாசரகிதராயிருக்க, அது செய்யவல்ல அமிர்தந்தோன்றது நாசஞ் செய்யவல்ல விடந்தோன்றிச் சுரர்களை நாசஞ்செய்து சுரா சிபனாகிய இறைவனை நாசரகிதனென்று காட்டியதெனவும், அதுபோலும் மூதேவி தோன்றி இறைவனுடையப் பெற்று வந்தவர்களுடைய பாப நிவிர்த்தியைக் காட்டிய தெனவும், அமிர்த முதலாகிய மங்கலபதார்த்தங்கள் இறைவன் தன்னைச் சரணடைந் தோர்க்கு வேண்டிய தொன்றே யன்றிப் பலவுத்தருவானென்னும் பெருமிதத்தைக் காட்டியதெனவும் கொள்ளப்பாற்றென்க. (ங)

ஆற்றன் மிகையாற்சுதைக்குடத்தையடல்வாளவுணர்கைப்பற்றத்
தோற்றமுறுகிப்புத்தேளி ரலமந்தேங்குந்துயர்நோக்கிக்
காற்றும்பிரசுறுந்துளவக்கமஞ்சூற்றுகொண்டவினை விழிக்குக்
கூற்றம்பதைக்குமோகினியாம்வடிவமாங்குக்கொண்டனனால்.

(இ - ள்.) ஆற்றன் மிகையால் சுதை குடத்தை அடல்வாள் அவுணர் கை பற்ற-வல்லி மைமிகுதியால் அமிர்தகலசத்தைப் பகையையுடைய வாட்டையேந்திய அர்க்கர்கைக்

கொள்ள, புத்தேளிர் தோற்று மறகி அலமந்து ஏங்குத் துயர்நோக்கி-தேவர்கள் தேரீ
ல்வியடைந்து கலங்கி அங்குமிங்குமாகச் சுழன்று ஏங்குகின்ற துயரத்தைப்பார்த்து,
காற்றும் பிரசுரமுத்துளவம் சுமந்தால் கொண்டல் - சிவதுகின்ற தேனையும் மிக்க
வாசனையையுமுடைய துளவமாலையையணிந்த நிறைவியையுடைய சூல்கொண்ட மே
கம்போல்வானாகிய மாயோன், இணைவிழிக்கு, இரண்டு கண்களுக்கு-கூற்றம்பதைக்கும்
இயமன் வருத்தும், மோகினியாம் வடிவம் - மோகினியாகிய வடிவத்தை, ஆங்குகொ
ண்டனன் - அங்கே கொண்டான். (எ-று)

கலகப்பட்ட சராசரர்களுள் அசுரர்கள் தங்களுடைய வன்மையினால் அமிாதகல
சத்தைக் கைப்பற்றவும், தேவர்கள் ஏங்குந் துன்பத்தைப்பார்த்துத் திருமால் மோகினி
வடிவங் கொண்டனரென்க.

மோகினி கண் இயமனையும் அச்சுறுத்துமாகலின் இணைவிழிக்குக் கூற்றமஞ்சு
மென்றார். (ச)

இரண்டறப்பெண்மையுமெழிலும்வஞ்சமும்
திரண்டுருக்கொண்டெனத்திகழ்ந்துதோன்றிமான்
முரண்டருமவுணர்கைக்கொண்டபூரிநீர்
வரண்டுமாமணிக்கடலமிழ்கும்வாங்கினான்.

(இ - ள்.) மால்-மாயோன், இரண்டு அற பெண்மையும் எழிலும் வஞ்சமும்-இர
ண்டுபாது நீங்கப் பெண்தன்மையும் அழகும் வஞ்சனையும், திரண்டு உருகொண்டென
திகழ்ந்து தோன்றி - சேர்ந்து ஒருவடிவங் கொண்டாற்போல விளங்கித் தோன்றி,
முரண்டரும அவுணர்கை கொண்ட - வலிமை மிகுந்த அரசுகள் கைப்பற்றிய, பூரிநீர்
வரண்டு மாமணிக்கடல் அமிழ்த்த வாங்கினான் - கடல் நீர்வரண்டு பெருமை பொருந்
திய அழகிய கடலிறோன்றிய வமிர்த்தை வாங்கிக்கொண்டான். (எ - று.)

இருவர் போரும் நீங்கத் திருமால் பெண்தன்மை முதலிய யாவுத்திரண்டுருக்கொ
ண்டதுபோல மோகினியாகத் தோன்றி அவுணர்கள் கைக்கொண்ட அமிர்தகலசத்தைத்
தன் முலைக்கலசத்தைக்காட்டி வாங்கினரென்க.

கொண்டாலென்ன என்பது கொண்டெனத் திரிந்துவின்றது.

இரண்டற என்றது தேவர்களுக்குண்டாகிய துன்பமும் அசுரர்களுக்குண்டாகிய
இன்பமும் நீங்க மோகினியாகத் தோன்றின ஐகலின் இரண்டறத்தோன்றிமால்
என்றாரென்றலுமொன்று. (இ)

வாங்கிநின்றசுரருஞ்சுரரும்வல்லையே
யாங்கநீர்நிரைநிரையாகவையுமி
னீங்குநல்லமிழ்தமெல்லீர்க்கும்வேட்டவா
பாங்குறத்தனித்தனிப்பகுத்துநல்குகேன்.

(இ - ள்.) வாங்கி நின்று அசுரரும் சுரரும் - (திருமால் தன்கையில்) வாங்கிக்கொ
ண்டு அவுணர்களும் அமரர்களும், வல்லை நீர் நிரை சிவாயாக வையுமின் - வினாவாக
நீங்கள் வரிசை வரிசையாகத் தங்கியிருங்கோள், ஈங்கு நல் அமிழ்தம் எல்லீர்க்கும்
வேட்டவாறு பாங்குற தனித்தனி பகுத்து நல்குகேன் - இவ்விடத்தே நன்மையாகிய
அமுதம் யார்க்கும் விரும்பியவண்ணம் பாங்குபெறத் தனித்தனியே பகிர்ந்து கொடுப்
பேன். (எ - று.)

திரமால் அசுரரிடத்திருந்த அமிர்த கலசத்தை வாங்கி அவ்விடத்திலேயே நின்று சராசரர்களே நீங்கனெல்லோரும் வரிசை வரிசையாக இருங்கோள் நீங்கனாவரும் விரும்பியபடியே உங்களுக்குத் திருத்தியாகும்படியாகத் தனித்தனிப் பங்கிட்டுக்கொடுக்கின்றேனென்று சொன்னான்.

ஆங்க அசைச்சொல், அடுக்கிரண்டில் முன்னது பன்மைப் பொருளது, பின்னது மிகுதிப்பொருளது. (சு)

வேல்விழிமாதர்யான்வீழ்ந்துளார்பெறச்

சாலகல்குவலெனச்சலறச்சேக்கைவாழ்

வால்வளைந்ருடங்கையான்மகிழ்க்கூறலும்

கோல்வளைந்ருதிமைந்தாருதித்துறோசகினூ.

(இ-ள்.) சலதி சேக்கைவாழ் வால்வளை ருடங்கையான் - கடலாகிய படுக்கையிற் றங்குகின்ற வெண்மையாகிய சங்கைக் குடங்கையிலேந்திய மாயோன், வேல்விழி மாதர்யான்-வேல்போலும் கண்ணையுடைய மாதாநான் (ஆகையால்) வீழ்ந்துளார்பெற சால கல்குவல் என - (என்பால்) காழற்றவர்கள் பெறுப்படி மிகத்தருவேனென்று, மகிழ்க்கூறலும் - அவர்கள் மகிழ்ச்சியுடையச் சொல்லுதலும், கோல்வளை திதிமைந்தர் - அழகியவளையையணிந்த திதிமக்களாகிய அசுரர்கள், குறித்து றோக்கினூ - ஆராய்ந்து பார்த்தனர். (எ - று.)

பாற்கடலில் வாழ்கின்ற திரமால் யான்பெண் பாலாகையால் என்னை யாரொரு வர் விரும்புகின்றார்களோ அவர்களுந் அமிழ்த்தைப் பெறுப்படி மிக்க விருப்போடு கொடுப்பேன் என்று கூறவும் திதிமைந்தர்களாகிய அசுரர்கள் அம்மோகினியின் எண்ணத்தை யறிந்தவர்களாய் அவளது திருவுருவத்தை நோக்கினார்கள். (எ)

எழுகீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிறந்தம்.

கலிதினாமுகந்தசூன்முதில்விளர்ப்பக்கடைகுழன்றிருண்டெய்த்தொழுகிப் பொலிவுறமகரம்வலம்புரிதிருத்தியெங்கிடெதொட்டபூங்குழலைக் குளிகளீளவிழவிலம்பரிதிக்குறஉச்சுடருரிஞ்சியகாட்சி யிலகொளித்தேய்வையரும்பெற்றநிலகமிட்டகீற்றளம்பிறைநுதலை.

(இ-ள்.) கலிதினாமுகந்த சூன்முதில் விளர்ப்ப - ஓசையுடைய கடல்நீரையுண்ட சூல்கொண்ட மேகம்நாண, கடைகுழன்று இருண்டு நெய்த்து ஒழுகி - கடையில் குழன்று இருண்டு நெய்ப்பசையடைந்தொழுகி, பொலிவுற மகரம் வலம்புரி திருத்தி-பொலிவுபெற மகரமீன் வடிவாகச்செய்த ஆபரணத்தையுந்திருத்தி, எங்கிடெதொட்ட பூங்குழலை - எங்கிணையிடையேதொட்ட பூவமுடித்த கூந்தலையும், குளிகளீளவி-இங்குலிக் கீரைச்சேர்த்து, மழவு இளப்பரிதி குரு சுடர் உரிஞ்சியகாட்சி - மிக்க இளஞ் சூரியனுடைய அழகிய பிரகாசம் தங்கியதோற்றமாக, இலகு ஒளி தேய்வை - விளங்கும் ஒளியையுடைய சந்தனத்தேய்வையினாலாகிய, அரும்பெறல் திலகமிட்ட கீற்று இளமை பிறைநுதலை - பெறுதற்கருமையான திலகமணிந்த கீற்றாகிய இளம்பிறை போலும் நெற்றியையும். (எ - று.)

இது கூந்தலையும் நெற்றியையும் வியந்தது.

இவற்றுள் கூந்தலானது மேகத்தினும் கறுத்து நெய்ப்பசைமுதலியவற்றோடு விளங்குமெனவும், நெற்றியானது சூரியனோப்போல் ஒளிவிட்டுத் திலகமணிந்து பிறை போல் விளங்குமெனவும் கூறியதென்க.

எஃகிடை தொட்ட என்பது - சக்கரப்பணி அது - வட்ட வழவழையுடைய தலையணி. இது முதல்வரும் பத்துச்செய்யுளும் குளகமென்க. “குளகம் பலபாட்டொருவினை கொள்ளும்,” என்பதனுலிக. இவை களம் பாட்டில் ஈறித்துரை யுலமைக்கென்பதனோடு முடிந்தன. வலம்புரிவயின் கவத்து” என்ற திருமுருகாற்றுப் படையில் நச்சினார்க்கினியாரும் சீதேவி யென்னும் தலைக்கோலமெனக் கூறுதல்காண்க. மழவின் ம்பருதி ஒருபொருட் பன்மொழி. (அ)

மாற்றருமதுகையைங்களைக்கிழவன்வாங்கியநறுஞ்சுவைத்தேறல்
காற்றுவெஞ்சிலைக்குச்சிலைத்தொழில்பயிற்றுங்கட்டெழிற்புருவமென்கொடியைச்
சீற்றவல்விடமுமமிழ்தமும்விரவிச்சிதரரிபரந்துமைதோய்ந்து
கூற்றரசிருக்குமிணைவிழிகளவுகொள்ளநோக்கிஞ்சிறுநோக்கை.

(இ-ள்) மாற்றருமதுகை ஐங்களைக்கிழவன் - மாற்றுதற்கரிய வெற்றியையுடைய மன்மதன்; வாங்கிய நறுஞ்சுவை தேறல் - வளைந்த நறுஞ்சுவையுள்ள இரசத்தை, காற்று வெஞ்சிலைக்கு - சிந்துகின்ற கொடியவில்லினுக்கு, சிலை தொழில் பயிற்றும-விற்றொழில் பழக்கும், கட்டெழிற்புருவமென்கொடியை - மிக்க அழகுள்ள புருவமாகிய மென்மையாகிய கொடியை, சீற்றவல்விடமும் அமிழ்தமும் விரவி - கோப மிக்க வன்மையாகிய விடத்தையும் அமுதத்தையுங்கலந்து, சிதர் அரி பரந்து மைதோய்ந்து - சிதறிய செவ்வரிபரந்து மையிட்டு, கூற்று அரச இருக்கும் இணைவழி - எமன் அரசவீற்றிருக்கும் இரண்டிகண்களாலும், களவுகொள்ள நோக்கிடுமி சிறுநோக்கை - களவுத்தொழில் செய்யப்பார்க்குஞ் சிறுபார்வையினையும், (எ-று.)

இது புருவத்தையும் கண்ணையும் வியந்தது.

புருவமானது மன்மதன் கரும்புக்கு விற்றொழில் பழிக்கு மெனவும், கண்கள் தன்னைக் கண்டார்க்கு விடத்தையும் தன் கணவனுக்கு அமுதத்தையு மொத்திருத்தல் சுற்புடை மகளிர் கண்ணுக்கு இயல்பாதல்போல் சுராசுரர்களிடத்துவிடமு மயிர்தமும் போன்று வேறு இயமன் வேண்டாமெனக் கழித்ததெனவுங் கூறியதென்க.

தாமரை மூலை - அசோகு-மா-நெய்தல் என்னுமைத்து மலர்களை யுடையானாகையால் மன்மதனை ஐங்களைக்கிழவனென்றார். (க)

செயிரறுந்தரளவெண்மணிநாலத்திருந்தெழில்படைத்தெதிர்கண்டோ
ருயிரினைப்பருகிக்குமிழெனத்திகழ்த்தவொள்ளொளிநாசியின்வனப்பை
வெயில்விடுமணிப்பூட்காளையர்மனங்களாடுபொன்னுசலின்விளங்கி

(இ - ள்.) செயிர் அறும் தரள வெண்மணிநால - குற்றமற்ற முத்தமென்னும் வெண்மணிதொங்க, திருந்து எழில்படைத்து எதிர் கண்டோர் உயிரினை பருகி - திருந்திய வழகமைந்து நேரே கண்டவ ருயிரையுண்டு, குமிழ் என திகழ்த்த ஒள் ஒளி நாசியின் வனப்பை - குமிழ் மலரென விளங்கிய மிக்க ஒளியுள்ள மூக்கினழகையும், வெயில்விடு மணி பூண் காளையர் மனங்கள் - கிரணம் விளங்குகின்ற இரத்தினபரணமணிந்த காளையோல்வார்மனங்கள், ஆடுபொன்னுசலின் விளங்கி - ஆடுகின்ற பொன்னுசலினைப்போல் தோன்றி, மயிர்எறி கருவி முதல் என கவின்று - மயிரெறிகின்ற

கருவியின் முதலாக விளங்கி, மணிக்குழை வயங்கு இருசெவியை - இரத்தினக்குழை யணிந்த இருகாதினையும், (எ - று.)

இது நாசியையும் செவியையும்வியந்தது.

இவற்றுள் நாசிசுண்டோருயிரினைப் பருகுமெனவுட், செவிகள் மங்கையாகக் கண்டு உளசலைப்போலாகின்ற கானையர் மனத்தையொத்திருக்கின்ற தெனவுக் கூறியதென்க.

சூயினினஞ்சமழ்ப்பக்குழலிசைபழகுஞ்சின்மொழிக்குறுநகைமொக்குட் கயிரவமலர்ந்தசெய்வவாயமிழ்தமுற்றெழுங்கனியிதழொளியைப் பயிலிருளொதுக்கிப்பாரிவாக்தான்றுபடரொளிபரப்புவெனமதிய முயலறுத்தெழுந்தாலனையபேரழகின் முண்டகவாண் முகமலரை.

(இ - ள்) சூயில் இனம் சமழ்ப்ப - சூயிற்சுட்டம் வருந்த, குழலிசை பழகுந் சின்மொழி குறுநகை-குழலினது ஓசையைப் பழகும் மென்மையாகிய மொழியையும் குறுநகையையுமுடைய, மொக்குள் கயிரவமலர்ந்த செய்வவாய் அமிழ்தம்-மலரும்பருவ த்சையுடைய ஆம்பற்பூவைப்போல மலர்ந்த செவந்தவாயமுதம், ஊற்று எழும் கனி இத முள்ளியை ஊற்றுநீர்போலு மெழுதின்ற நொண்டைக்கனிபோலு மிதழினெளியையும், பயில் இருள் ஒதுக்கி - பழகுகின்ற இருளை யொதுக்கச்செய்து, பால்நிலாகான்று - பால்போலும் நிலாக்கதிரைச்சொரிந்து, படர் ஒளி பரப்பும் வெண்மதியம் - படர்ந்த ஒளியைப் பரப்புகின்ற வெண்மையாகிய சந்திரன், முயல் அறுத்து எழுந்தால் அனைய- முயற்களங்க நீங்கி யெழுந்தாலொத்த, பேரழகின் முண்டக வாள் முகமலரை - பேர ழுகினையுடைய தாமனாயாகிய ஒள்ளியமுகமாகிய மலரை. (எ-று)

இது அதரத்தையும், முகத்தையும் வியந்தது.

இவற்றுள், இதழானது சூயிலினங்கள்வருந்த குழலினிசைபழகும் மெல்லிய சொ ற்களையும் புன்னகையையுமுடைய வாயமுதம் ஊறுதலையுமுடையதாகு மெனவும், முகமானது வெள்ளிய சந்திரன் களங்க மொழிந்து எழுந்ததுபோலாகு மெனவுக் கூறியதென்க. (கூக)

மடலவிழ்பாளைப்பசியபூங்கமுடிகோவயிறுநொந்தவறிமுத்துயிர்க்குந், குடவ னைப்பொல்வோவெனமருளுறுப்பக்கவின்குடியிருந்தகந்தரத்தைக், கழகம ழ்கொழுஞ்சாரொழுமென்கரும்பைக்கண்ணறத்தகர்த்திளம்பணையைத், தடவரைப்பு குத்தித்தொடையலைவாட்டித் தகையமையணிகெழுபுயத்தை.

(இ-ள்) மடல் அவிழ் பாளை பசிய பூங்கமுடிகோ - மடலினின்று மவிழ்ந்தபாளை யையுடைய பசிய அழகியமுடிகோ - வயிறுநொந்து அலறி முத்து உயிர்க்கும் குடவளை பொலிவோ - வயிறுவருந்தி கூக்குரலிட்டு முத்தினும் குடம்போன்ற சங்கினது அழ கோ, என மருறுப்ப - என்றுமயங்கமடைய, கவின் குடி இருந்த கந்தரத்தை - அழ குகுடியிருந்த கழுத்தையும், கழகமழ் கொழுஞ்சாறு ஒழுகு மென்கரும்பை - வாசனை வீசும் கொழுமையாகிய சாரொழுமும் மெல்லியகரும்பினை, கண் அற தகாந்து - கணுக் களறத்தகர்த்து, இளம்பணையை தடவரைபுகுத்தி - இளமையாகிய மூங்கிலை விசாலமா கிய மலையிற் புகச்செய்து, தொடையலைவாட்டித் தகையமை அணிகெழுபுயத்தை - மாலை யைவாட்டி குணமமைந்த அழகுவாய்ந்த தோளினையும். (எ - று)

இது கண்டத்தையும், புயத்தையும் வியந்தது.

இவற்றுள் கண்டமானது, கழகோ, சங்கோ வென்று மயங்கச்செய்யுமெனவும், புயமானது, கரும்பினைக் கணுக்களவெட்டியும், மூங்கிலை மலையிற்போக்கியும், மாலைபி னெழுங்கை வாட்டியும் அழகிய குணத்தோடும் விளங்குமெனவுக்கூறியதென்க. (கஉ)

மடிதிரைப்பரவையமுதுறிழையமகரயாழ்ப்புறங்கொடுத்திரியத் தொடிகளும்வயிரக்கடகமுஞ்செறித்துத் தூநலம்படைத்தகூர்ப்பரத்தை நொடிபயில்கின்றீர்ப்பவளவாய்கடுக்குறுதியுடைக்கூருகிர்வனப்பிற் படியறுவிரல்வாய்தொள்ளொளி துளும்பும்பனிமலர்க்கார்தளங்கரத்தை.

(இ-ள்.) மடிதிரை பரவை அமுது உறழ் இசைய-மடங்குகின்ற அலைகளையுடைய கடலிற்றோன்றிய அமுதினையொத்த இசையினையுடைத்தாகிய, மகரயாழ்ப்புறங்கொடுத்த இரிய - மகரவினை புறங்கொடுத்தோட, தொடிகளும் வயிரக்கடகமும் செறிந்து - வலையல்களும் வயிரத்தினாலாகிய கடகமும் பொருந்தி, தூநலம்படைத்த கூர்ப்பரத்தை - பரிசுத்தமாகிய நன்மையைப்படைத்த முழங்கையினையும், நொடியில் கிள்ளி பவளவாய் கடுக்கு - சொற்களைப்பழகும் கினியினது பவளம்போன்ற வாயினையொக்கும், துதியுடைய கூர் உகிர் வனப்பின் - துனியையுடைய கூரியநகத்தின் அழகினையுடைய, படியறு விரல்வாய்ப்பு - ஒப்பற்ற விரலைப்பெற்று, ஒள்ளொளி துளும்பும் - மிக்க வெள்ளிபெற்றுள்ள, பனிமலர் காந்தளங்கரத்தை - குளிர்ச்சியுள்ள காந்தள் மலரைப்போன்ற அழகியகையினையும். (எ - று.)

இது முழங்கைகளையும், கைகளையும் வியந்தது.

இவற்றுள் முழங்கையானது மகரயாழ்ப்புறங் கொடுத்தோடவலையல்முதலியவையோடு விளங்குமெனவும், கைகள் கினியின்மூக்கைப்போலும் கூரியநகம்வாய்ப்பு விரலோடுங்கூடி காந்தள்மலர்போல் விளங்குமெனவுக்கூறியதென்க. (கங்)

சுணங்குடைவனப்புமாரமுமெழுதுந்தொய்யிலுஞ்சந்தனக்களியுமிணங்கியண்ணாந்துபாதிகாண்டகமேற்படாம்பொதியிளமுலைப்பொருப்பையணங்குறுத்தினையோர்மதியினைப்படுக்கும்படுகுழியனையவுந்தியின்மே னுணங்குவண்டொழுக்கிற்கருமயிரொழிகினோக்கமைசிறுவயிற்றழகை.

(இ-ள்.) சுணங்குடைவனப்பும ஆரமும் எழுதும் தொய்யிலும் சந்தனக்களியும் இணங்கி - தேமலினழகும் முத்துமாலையும் எழுதுகின்ற தொய்யிலும் சந்தனச்சேரும் பொருந்தி, அண்ணாந்து பாதிகாண்டக மேற்படாம் பொதி இளமுலை பொருப்பைமே லெழுந்து பாதிகாணும்படி மேலாடைபொதிந்த இளமுலையாகிய மலையையும், அணங்குறுத்து இனையோர் மதியினைப்படுக்கும் படுகுழியனைய உந்தியின்மேல் - அச்சமுண்டாக்கிக் காளையர் அறிவினைச் சூறையாடும் படுகுழிபோன்ற உந்தியின்மேல், துணங்குவண்டொழுக்கில் கருமயிர் ஒழுக்கி நோக்கமை சிறுவயிற்றழகை - துண்ணியவண்டொழுக்கினைப்போன்ற கருமயிரொழுக்கி நோக்கமைந்த சிறுவயிற்றினழகையும். (எ - று.)

இது தனத்தையும் வயிற்றையும் வியந்தது.

இவற்றுள், தன்மானது தேமல் முதலியவற்றால் அழகுபெற்றுத் தன்னழகைமுழுதுங்காட்டாது பாதிகுடையால் மறையப்பெற்று மலையெனவிளங்குமெனவும், வயிறு னது, காளையர் அறிவைவழுக்கி வீழ்ச்செய்யும் உந்தியினின்றும், அவரைக்கரையேற்று தற்கமைந்த மயிரொழுக்கத்தோடு விளங்குமெனவுக்கூறியதென்க. (கசு)

கொடியெனதுடங்கிவேளெனக்கரந்துகுவிமுலைக்கிடைந்துசெந்தளிர்க்கைப் பிடியினுளடங்கித் தடியெனச்சுருங்கிமின்னெனப்பிறங்குதுண்ணுகப்பைப் படிமையர்சிலக்குறும்பெலாமடக்கிநெய்யுயர்ந்தகன்றெழில்படைத்து வடிமலர்ப்பகழிவேந்தரசிருப்பவயங்கியவல்குவின்பரப்பை.

(இ - ளீ.) கொடி என றுடங்கி - கொடிபோலத் துவண்டு, வேள் என கரந்து- மன்மதன்போல் மறைந்து, குவிமுலைக்கு இடைந்து-குவிந்த முலைக்குத்தோற்று, செம் தளிர் கை பிடியினுள் அடங்கி-செம்மையாகிய தளிர்போன்ற கைப்பிடியி லடங்கி, தடி என சுருங்கி-உடுக்கைபோல் சுருங்கி, மின் என பிறங்கு துண் துசுப்பை- மின்னல்போல் விளங்கும் துட்பமாகிய இடையையும், படிமையர் சிலக் குறும்பெலா ம் அடக்கி - தவமுடையார் ஒழுக்க நடையினை யெல்லாம் அடக்கச்செய்து, நெய்யுயர் ந்து அகன்று எழில் படைத்து - நெய்யுயர்ந்து அகன்று அழகெய்தி, வடிமலர்ப்ப கழி வேந்தரசு இருப்ப - வடிந்த பூங்கனையையுடைய மன்மதனரசிருக்க, வயங்கிய அல்குலின் பரப்பை, விளங்குகின்ற அல்கும் பரப்பினை. (எ-று.)

இது இடையையும் அல்குலையும் வியந்தது.

இவற்றுளிடையானது துவண்டும் மறைந்தும் தோற்றும் அடங்கியும் சுருங்கி யும் விளங்குமெனவும், அல்குலானது தவத்தையடக்கி நெய் யுயர்ந்து அவத்தை விளைக்கு மன்மதனுக்கு அரசிருக்கையாக விளங்குமெனவும் கூறியதென்க. (கடு)

நெட்டிலைக்கதலித்தண்டெனச்சேர்ந்துசெறிந்துநீள்விலைவரம்பிகந்த வட்டொளியார்த்ததுழையிழைக்கவிக்கமணிகெழுவளம்பயில்குறங்கைக் கட்டெழின்மதவேளுதுகாகளமுங்கனைபொதியாவாழிகையும் பெட்டவார்முளவீற்றிருந்தனையபிதிரொளிப்போற்கனைக்காலை.

(இ-ள்.) நெடுநிலை கதலி தண்டு என சேர்ந்துசெறிந்து நீள்விலை வரம்பு இகந்த- நீண்ட இலையினையுடைய வாழைத்தண்டிபோன் மிகப்பொருந்தி நீண்ட விலையினெல் லையைக்கடந்த, வட்டொளி அரத்த துழை இழை கலிக்க மணிகெழு வளம்பயில்குறங் கை - திரண்டவொளியினையுடைய செந்நிறம்வாய்ந்த துலிழையினால் விளங்கப்பெற்ற ஆடையணிந்த மணி நிறம்பொருந்திய தொடையினையும், கட்டு எழில் மதவேள் ணது காகளமும்-கட்டழகுபடைத்த மன்மதனுதுகின்றகாகளமும், கனைபொதி ஆவ நாழி கையும்-கனைகளவைத்துள்ள அம்புக்கூடும், பெட்டவர் முளவீற்றிருந்தாலனைய பிதிர் ஒளிபோல் கனைக்காலை - விரும்பினார் மயங்க வீற்றிருந்தா லொத்த பிதிர்ந்த ஒளிபோ லும் கனைக்காலினையும். (எ-று.)

இதுதொடையையும் கனைக்காலையும் வியந்தது.

இவற்றுள் தொடையானது வாழைத்தண்டை யொத்து செம்பட்டாடையுடுத்து விளங்குமெனவும், கனைக்காலானது குயிலையும் அம்பறத்துணியையுமொத்து ஒளி யோடு விளங்குமெனவுகூறியதென்க. (கசு)

கறுத்தவாண்முகனைவரைஇப்பதம்பணியுங்கலைமதிவெள்ளுகிர்மதனூல் பொறித்தபுத்தகமாம்புறவடியன்னமென்னடைப்பூந்தளிர்மடியைக் குறித்துநாயுவமைக்கிடம்பெறுதள்ளிக்கொளத்தகும்பேரமுகமைந்த மறுத்தபூமேனியிளநலங்கனிந்துமணிநிறம்பயங்குகோமளத்தை.

(இ-ள்.) கறுத்தவாண்முகனை - கோபித்த ஒளியுள்ள முகத்தை, வெருவி பதம் பணியும்—பயந்து தன்பதம் வணங்கும், கலைமதி வெள் உகிர் - சந்திரன்போலும் வெண்மையான ககத்தையும், மதனுல் பொறித்த புத்தகமாம் புறவடி - காம னாலெழுதிய புத்தகம்போன்ற புறவடியினையும், அன்ன மெல் நடை பூந்தளிர் அடியை—அன்னம் போன்ற மெல்லிய நடையும் அழகிய தளிர்போன்ற அடியினையும், குறித்து உவமைக்கு இடம் பெறுது - உவமைச் சொல்லா லெண்ணியிடம் பெறமாட்டாது, அள்ளி க்கொளத்தரும் பெரு அழகு அமைந்த - அள்ளிக்கொள்ளத்தகுந்த பேரழகினை வாய்ந்த, மறுத்த பூமேனி இளநலம் கனிந்து - மறுத்த பூவின் வண்ணம்போலு மிள நலம் பொருந்தி, மணி நிறம் வயங்கு கோமளத்தை - மணி நிறம் விளங்குக் கோமளவடிவினை. (எ-று.)

இது அடியையும் மேனியையும் வியந்தது.

இவற்றுள் பாதமானது ஒளியுள்ள முகத்தையஞ்சி வணங்கும் சந்திரன்போலும் நகமும் மதனதூல்போலும் புறவடியும் அன்ன நடையும் வாய்ந்து தளிர்போலும் விளங்குமெனவும், மேனியானது உவமைக்கடங்காத அள்ளிக்கொளும் பேரழகோடும் :

கலிதிரா பென்னுஞ் செய்யுள் முதல், கறுத்தவாண் முகனையென்னுஞ் செய்யுள் காறும் மோகினியாய் வந்த திருமால் கேசமுதல் பாதவரையுள்ள அழகெல்லாம் அசுரர்கள் கண்ணுற்று மயங்கி வியந்து கூறியாவாறு. (கள்)

காண்டலும்மாரவேளகணைக்கிலக்கமாய

மாண்டனொனவறிவழிந்துமையனேய்

பூண்டனர்தானவர்மடந்தைபோல்வரு

மாண்டகைமாயையாலவரைவஞ்சித்து.

(இ-ள்.) காண்டலும் மாரவேள் கணைக்கு இலக்கமாய் - (பாதாதி கேசமளவுள் அழகோடுகூடிவந்த மோகினியை) பார்த்தலும் மன்மதன்பாணத்திற்கிலக்காய், மாண்டனர் என அறிவு அழிந்து - செத்தவர்போலறிவுகெட்டு, மையல் கோய்பூண்டனர் - மயக்கமாகிய பினிகொண்டனர், தானவர் மடந்தைபோல் வரும் ஆண்டகைமாயையால் அவரை வஞ்சித்து - (இவ்வாறு திருமால்) அரக்கர்பெண்போல்வரும் மாட்சிமையிற் சிறந்த மாயையினாலவரை வஞ்சனைசெய்து (எ - று.)

அசுரர்கள் மோகினியைப்பார்க்கவும் மன்மதபாணத்துக்கிலக்காய் தங்களறிவுமயங்கிக் காமமயக்கத்தில் மூழ்கினார்கள். அப்பொழுது மாயோன் தனது மாயையால் அவ்வசுரர்களெல்லாம் தன்னழகைக்கண்டு அப்படியே மயங்கிநிற்கும்படி வஞ்சித்தனனென்க.

அசுரமாதர்கள் அநேகவஞ்ச வடிவங்கொண்டி வஞ்சித்தல்போல் கேசமுதல் அடிகாறுகூறிய ஒவ்வொரு அங்கங்களுடைய அழகுகளால் ஒவ்வொருவரையும் மயக்கினுரெனவும், தனித்தனி ஒவ்வோர் மோகினிகளாகத்தானே காட்டி மயக்கினுரெனவுங்கொள்ளவேண்டு மென்பார் “மடந்தைபோல்வருமாண்டகை மாயையாலவரை வஞ்சித்து” எனக்கூறினார்.

திருமால் சுராசுரர்களுக்கிடையே மோகினியாகத் திருவருக்கொண்டபோது அவ்விருவரையும்பார்த்த நானொருத்தியும் என்கையிலமுதமொன்று மாயிருக்கின்றபடியால்

அசுரர்களே உங்களுக்குளான்வேண்டுமா; அமுதம்வேண்டுமா என்றார் அப்பொழுது அவ் வசுரர்கள் எங்களுக்கு நீவேண்டுமென்றார்கள் இதோவந்துவிட்டேனென்று சுரர்களைப் பார்த்து உங்களுக்குயாது வேண்டியதென்றார் எங்களுக்கு அமுதம்வேண்டுமென்றார்கள் அப்பொழுது அவர்களுக்கு அமுதத்தைப்பகுத்துக் கொடுத்து விட்டு அசுரர்கள் பால்வந்து தன் இன்பநலத்தையுங் கொடுக்காமல் வஞ்சித்தனராகலின் மாயையரீல் அவரை வஞ்சித்து என்றானென்றலுமொன்று. இதனை, காந்தப்புராணம் மாசாத்தப் படலத்திற்காண்க.

(கஅ)

கடவுளர்க்கமுதெலாங்குகவீர்தவர்
வடிவெடுத்தா னுறவதியிராகுவைத்
தடநெடுமுழையானரிந்துதானுமக்
கடலமிழ்தருந்துபுகளிப்பினீடினான்.

(இ-ள்.) கடவுளர்க்கு அமுது எல்லாம் கடுக ஈந்து - தேவர்கட் கமுதத்தையெல் லாம் விரைவாகக்கொடுத்து, அவர்வடிவெடுத்து உடனுற வதி இராகுவை - அத்தேவர் வடிவங்கொண்டு உடன்வசிக்கும் இராகுவினை, தட நெடுமுழையான் அரிந்து-விசாலமா ன நீண்டசட்டிவந்தால் அறுத்து, தானும் அக்கடல் அமிழ்து அருந்துபு களிப்பில் நீடினான் - தானுமக்கட லமுதத்தையுண்டு மகிழ்ச்சியின் மிகுந்திருந்தான்.

(திருமால் தன்னுடையமாயையால் அசுரர்கள் மயங்கிக்கிடக்கின்ற அப்பொழுது) தேவர்களுக்கு அமுர்த்ததை அகப்பையால் பங்கிட்டுக்கொடுத்து (பின்னர்) இராகு கேது வென்னுமிரண்டு அசுரர்கள் தோவடிவங்கொண்டு தேவர்களோடுநிக் அதனை புணர்ந்து அவர்கள் சரீரத்தை அகப்பையினாலறிந்தொழித்துப் பங்கிட்டதுபோக மிகுதியாக விருந்தவமிழ்தினைத்தானுமுண்டு மகிழ்ச்சி மீதார்த்தனனென்க.

தலையறுபட்டது இராகுவேயன்று கேதுவுமாகும் இவ்விருவரும் அரக்கர்கள். இவர்கள் பின்னரிறைவனருளால் கொள்நிலையைப்பெற்றார்கள். இவற்றை “ஈயும்பொழு தினிமையோர்க ளினத்தினுமி, போயங்கிருந்தகன்வரும்” எனவும், “புன்குளாக மணிவாணடிபோற்றி நோற்றுச், செந்நாகமோடு கருநாகத்தின் செய்கைபெற்று” எனவும், “கெழியராகுவை கேதுவுமேயென டுமாழிய சின்றமுதம் டெயர்தாங்கியே, விழு மிராகிய லெய்யவனாதியா, மெழுவர்தம்மோடிருவருமீண்டினார்” எனவும் காந்தப்புராணம் மாசாத்தப்படலத்தில் வருதல்காண்க.

(கக)

வேறுகொளவுணரை ஞாட்பின்வென்றுபோய்
மாறமொழியானிருக்கைமன்னினான்
ஏறணிநெடுங்கொடி பெரியினீள்சடை
யாறணியடிகளவ்வனைத்துங்கேட்டரோ.

(இ-ள்.) வேறுகொள் அவுணரை ஞாட்பின்வென்றுபோய் - வேறுபட்ட அரக்கர் களைப்போரில் வெற்றிகொண்டுசென்று, மாறுஅடிக் ஆழியான் இருக்கை மன்னினான் - பகைவரைவெல்லுகின்ற சக்கரப்படையினையுடைய மாயோன் தன்னிருக்கையாகிய வைகுண்டமடைந்தான், ஏறு அணி நெடுங்கொடி எரியின் நீள்சடை - இடபக்குதியை யுடைய நெடுங்கொடியினையுயர்த்தி தீயைப்போலும் நிறம்விளங்கிய நீண்டசடையில், ஆறு அணிஅடிகள் இவ்வனைத்தும்கேட்டு - ஆற்றினையணிந்த இறைவன் இவைகளையெ ல்லாங்கேட்டு, (எ - று.)

(அசுரர்கள் திருமால் தங்களுக்குக் கடலமுதம்பகிராமலும் வாயமுதங்கொடாஹும் வஞ்சித்துப்போக மயக்கந்தெளிந்தவர்களாய்) தேவர்களோடு பகைகொண்டு போர்செய்ய அவ்வசுரர்களைத் திருமால்பேரிஸ்வென்று வைகுண்டத்தையடைந்தான், இச்செய்திகளை தேவர்கள்வழியால் இறைவன் கேட்டருளினனென்க. (௨௦)

தன்னடிவழிபடச்சாரந்தமாயனை
யன்னவையென்னெனக்கடாவியவ்வுரு
வென்னெதிர்காட்டுகென்றியம்பச்சார்ங்கனு
மன்னியமலைமகள்வதனநோக்கியே.

(இ-ள்.) தன் அடிவழிபட சாரந்தமாயனை - தன்பாதங்களை வழிபாடுசெய்ய அடைந்தமாயோனை, அன்னவை என் என கடாவி-அவையாவையென்று வினவி, அ உரு ஏன்னதிர் காட்டு என்று இயம்ப - அந்தவுருவத்தை என்னெதிரோ காட்டுகவென்று சொல்ல, சார்ங்கனும் மன்னிய மலைமகள்வதனநோக்கி-சார்ங்கமென்னும் வில்லினைபுடைய மாயோனும் நிலைபெற்ற மலைமகளின் முகத்தி-சுப்பார்த்து. (௭ - ௮.)

ஓர்கால் மாயோன் (இறைவனடிகளை வழிபடவெண்ணி ஸ்ரீ கயிலாயத்தையடைய சிவபெருமான்) தன்னடி வழிபடவந்தமாயவனைப்பார்த்து நீ தேவர்களுக்கு அமுதம்பகிர்ந்து கொடுத்தனையாம். அப்பொழுது அசுரர்களை வஞ்சிப்பதற்கு ஓர் பெண்ணுருவெடுத்தனையாம் அச்செய்தியை என்ரு விளங்கச்சொல்வாய், அன்றியும் அந்தவுருவத்தை என்னெதிரோயும் காட்டுவாயென்ன திருமால்தானித்தேவியின் திருமுகத்தைப்பார்த்து என்க.

பெண்ணியலெல்லாம் இயல்பாகவேயமைந்து ஆன்மக்களுக்கு மயக்கத்தைப்போக்கும் தேவிமுன்னே ஆண்வடிவாயிருக்கின்ற தான் மயக்கும் பெண்ணுருக்கொள்வதற்கு நானினனென்பார் மலைமகள்வதனநோக்கி என்றார். (௨௧)

மையல்செய்மோகினிவடிவங்காட்டுபு
வெய்தெனநடந்தனன்வேளைவென்றகோ
னெய்யெனவெழுந்துசென்றுற்றுப்புல்லவுங்
கையகன்றேழுநென்கரியமேனியான்.

(இ-ள்.) மையல்செய் மோகினிவடிவங்காட்டுபு - மயக்கஞ்செய்கின்ற மோகினிவடிவத்தைக்காட்டி, வெய்தெனநடந்தனன் - விரைவாகநடந்தனன், வேளைவென்றகோன் ஓய்யென எழுந்து சென்று உற்றுப்புல்லவும் - மன்மதனை வெற்றிகொண்ட இறைவன்வினைவாக எழுந்துபோய்ப் பொருந்தி அணையவும், கை அகன்றுகரியமேனியான் ஒடினான் - இடம்பெயர்ந்து கரியநிறம்படைத்த மாயோன் ஒடிப்போனான். (௭ - ௮.)

(தேவியார் முன்னே தனது பெண்ணுருவத்தைக் காட்டானி) அவ்விடம்விட்டுவினைந்து சென்று மயக்கவல்ல மோகினிவடிவத்தைக்காட்டி காமதகனனாகிய இறைவன்வினைந்துசென்று மோகினியை யணுகிப்புல்லவும் ஆற்றுகோடினென்க.

இறைவன் மோகினியைக் காமுற்றது காமத்தினாலன்று ஓர் வினையாட்டென்றுணர்த்த வேளைவென்றகோனெனவும், விடச்சுவாலையால் தனது பவநிறம் முன்கருகியதுபோல் இப்பொழுது இறைவனுடைய தழல்வண்ணத்தின் சுவாலையான் மேனிசூழையுமென்றெண்ணி ஓடித்தலைப்பட்டனென்றுணர்த்த கையகன்றேழுநென்கரியமேனியான் எனக்கூறினார். (௨௨)

மறுவலுமெம்பிரான்வலிந்துபற்றியாக
சிறுகுறத்தழிஇயினனினையகாலையி
னுறுபுகழ்சாத்தனூங்குவர்க்குத்தோன்றினு
னிற்றுமுறையுலகெலாநிறுத்துங்கோலினுன்.

(இ-ள்.) மறுவலும் எம்பிரான் வலிந்துபற்றி - (திருமால்) பிணங்கலும் எம்மி
றைவன் வலிநிற்பிடித்து, ஆங் கிறுகுறத் தழிஇயினன் - அங்கிறுகட் பிடித்துத் தழுவி
க்கொண்டான், இனைய காலையில் நிறுமுறை உலகு எல்லாம் நிறுத்துங்கோலினுன் -
இக்காலத்தில் நிறுத்தும் முறையாக எல்லாவுலகங்களையும் நிறுத்துங் கோலினையுடைய
வனாகிய, உறுபுகழ் சாத்தன் - மிக்க புகழ்ச்சியினையுடைய மாசாத்தன் - ஊங்குவர்க்
குத் தோன்றினுன் - அவ்விடத்தில் அவ்விருவர்களுக்குப் பிறந்தனன். (எ-று.)

இறைவன் திருமாவேச் சேரவருங்காலத்தில் அத்திருமால் நாணத்தால் பிணக்குற்
றவர்போல் செல்ல அப்பொழுது அவரை இறைவன் வலிந்துபற்றி இறுகத் தழுவினன்.
அக்காலத்தில் வேதநெறியின் உலகை நிறுத்த வல்ல கோலோடுகூடி மாசாத்தா
பிறந்தானென்க.

அரிகர புத்திரராகிய சாத்தா வெண்பவர் எல்லாப்புலவன்களும் தன்னுணையின்
வழி நிற்கச் செய்யவல்ல ஆற்றலையும் வேதாகம மார்க்கத்தைக் கடந்து நடப்போரை
ப்புடைத்தொறுக்க வல்ல கோலினையுமுடைய ராஜலால் உறுபுகழ் சாத்தனெனவும்
நிறுமுறையுலகெலா நிறுத்துங் கோலினுன் எனவும் கூறினா. இதனை, காந்தபுராணம்
மாசாத்தாப் படலத்திற் காண்க. (உங்.)

ஆயபின்கேசவன்வெள்கியண்டர்கோன்

பாய்புகழ்சாத்தனும்பகவன் றுளினை

வாயினொறுதிசெய்துவணங்கிவேண்டுவான்.

(இ-ள்.) ஆயபின் கேசவன் வெள்கி - அதன்பின் மாயோன் வெட்கமடைந்து,
அண்டர்கோன் சேயதான்தொழுது தன் உலகுஞ் சேர்ந்தனன் - தேவர் நாயகனாகிய
இறைவன்பாதங்களை வணங்கித் தன்னுலகமாகிய வைகுண்டத்தை யடைந்தான், பாய்
புகழ் சாத்தனும் பகவன்தாளினை வாயினால் துதிசெய்து வணங்கி வேண்டுவான் - பர
ந்த புகழினையுடையமாசாத்தனும் பகவனாகிய இறைவனிரண்டு பாதங்களையும் வாயா
ற்றுதித்து வணங்கி வேண்டுகின்றான். (எ-று.)

இறைவன் சாத்தனைத் தந்த பிள்ளர் திருமாலங்கிருப்பதற்கு மிகவும் நாணமு
ற்று இறைவனடிதொழுது தன்திருக்கையை யடைந்தனன்-சாத்தா இறைவனைத் தொ
ழுது சில வேண்டுவாராயினர்.

திருமால் பெண்ணுருக்கொண்டது அசுரரை மயக்கவேயல்லது அவர் பெண்ணாகா
ரென்பதை இறைவன் பின்னையைத்தந்து ஒழித்தன னாகையால் ஆயபின் கேசவன் வெ
ள்கி என்றார் - எனவே திருமால் பெண்ணுருக்கொண்டது தோற்றன் மாத்நிரமேயா
யின் புத்திரன் பிறப்பதற்கு எங்ஙன மியலுமென்க. இத்திருவினையாட்டால் இறைவன்
தான் ஆனதன்மையை யுடையவனென்பதையும் திருமால் பெண்தன்மையை யுடைய
வனென்பதையும் இரகசியமாயல்லாமல் மாசாத்தாவைத்தந்து அவருக்கு அரிகரபுத்
திரரென்கிற நாமமிட்டு உலகெல்லாம் அவரானையின்வழி நிற்கச் செய்தனருமாமெ

ன்க. இதனால் திருமால் இறைவனுக்கோர் சத்தியென்பது நன்கு விளங்கினமையால் இச்செய்யுளில் சிவபெருமானைப் பகவனென்றார். (உ.ச)

அரிவழச்செய்பணியருளினின்றருட்
குரியபேரிறைமையுமுதவவேண்மொற்
கருவிடம்பருகியகளைகணெந்தைநின்
நிருவடிச்சார்புடைச்சிறியனேற்கென.

(இ-ள்.) கருவிடம் பருகிய களை கண் எந்தை-கருமையாகி விடமுண்ட களைகளை கிய எந்தாய், நின் திருவடி சார்பு உடையசிறியனேற்கு - உன்றிருவடிச் சார்பினையுடைய சிறியேனுக்கு - அரிவழச்செய்பணி அருளி - குற்றமறச் செய்பத்தக்கபணிகளைக் கட்டினாயிட்டு, நின் அருட்குரிய பேர் இறைமையும் உதவவேண்டும் - நின்கிருபைக்குச் சதந்தரமாகிய பெரிய இறைமைத் தன்மையையும் அருளவேண்டும் என்று கேட்க.

(எ-று.)

(மாசாத்தாவானவர் இறைவனை நோக்கி) எந்தையே அடியேனுக்கு உன்னடிமைத் தொண்டருளி உன்னருளுக்குரிய இறைமைத் தன்மையும் அருள் செய்யவே மென்றிரந்தனரென்க.

கற்றைவார் சடையெம் மண்ணல் கண்ணுதல் பாதநண்ணி, மற்றுமோர் தெய்வந்தன்னை யுண்டென மகித்தலாகிய குற்றம் பரிசாரத்துக்கடங்காத குற்றமாகலின் அக்குற்றத்துக்கு யானொளாகாவாறு அருள்செய்யவேண்டுமென்பார் அரிவழச் செய்பணியருளி எனவும், திருமால் முதலிய தேவரெல்லாம் இறைமைத் தன்மையை யடைந்து இறைவன்றிருவருளை மறந்து பிறப்பிறப்பிலுழன்றனராகலின் அவ்விறைமைத்தன்மையை எனக்களிக்காது நின் திருவருளை மேன் மேனினைக்கும் அன்பில் தலைமைத்தன்மையளிக்கவேண்டுமென்பார் நின்னருட்குரிய பேரிறைமையு முதவவேண்டுமெனவும், இவ்விருண்டும் வேறோர் சார்பிகந்து திருவடிச்சார்பே சார்பாகவுடையவருக்கே இறைவனானுக்கிரகஞ் செய்வா நென்பார் எந்தை நின்றிருவடிச் சார்புடைச் சிறியனே நெனவுந் கூறினார்.

(உரு)

மறைமிடற்றெம்பிரானியம்புமைந்தகே
ளிறைமைநம்மருளினுலெய்தற்பாலதா
மறைதருமருளுமெய்யன்பினுவதப்
பொறைகெழுபத்தியும்பூசைப்பேறரோ.

(இ-ள்.) மறைமிடறு எம்பிரான் இயம்பும் - விடமறைந்த கண்டத்தினையுடைய இறைவன் கூறுவான், ஈமந்தகேள் - மகனேகேள், இறைமை நம் அருளினால் எய்தற்பாலதாம் - இறைமைத் தன்மை நம்மருளாலடைதற் பான்மையதாம், அறைதரும் அருளும் மெய் அன்பின் ஆவது-சொல்லத்தகும் அருளும் மெய்யன்பினுலாவது, அப்பொறை கெழு பத்தி யும்பூசைபேறு-அப்பொறை மிகுந்த பத்திமையாவது பூசனைப் பேறேயாம். (எ-று.)

விடமறைந்த கண்டத்தையுடைய எமது பெருமான் மாசாத்தாவைப்பார்த்து, மைந்தனை! யாம் ஓருண்மை கூறுகின்றோம் கேட்பாயாக, நீகேட்ட இறைமைத்தன்மை நமது அருளினிலாவதாகும், அவ்வருளோ மெய்யன்பினுலாவதாகும் அவ்வன்போ பூசையினுண்டாவதாகும் என்க.

உலங்கன்கள் ஒருவன தன்னிலுயர்ந்தவனால் ஓர்ப்பனை விரும்புவானுயின் அவனை வழிபட்டாலன்றி ஆவதுண்டோ; ஆகலான் அவ்வழிபாட்டையே ஈண்டும் பூசையென்று குறித்தவாறு. (எ-று.) (உசு)

பூசையாவது சிவலிங்கபூசையத்

தேசமையருச்சனைக்கிடனுஞ்சீர்த்திசா

லாசறுதலங்களாமங்கவற்றினுங்

காசிமுற்றதனினுங்காஞ்சிமாநகர்.

(இ-ள்.) பூசையாவது சிவலிங்கபூசை - பூசையென்று சொல்லப்படுவது சிவலிங்க பூசையாம், அ தேச அமை அருச்சனைக்கு இடனும் சீர்த்திசால் ஆச அறு தலங்களாம் - அக்கீர்த்தியமைந்த அருச்சனைக்கிடமும் சிறப்பமைந்த குற்றமற்றதலங்களாம், அங்கு அவற்றிலும் காசி - அத்தலங்களினும் காசிசிறந்தது, அதனினுஞ் காஞ்சிமாநகர் - அதனினுங் காஞ்சிநகர் சிறந்தது. (எ-று.)

முன்பூசை யென்று கூறியது சிவலிங்க பூசையாகும் அப்பூசைக்குரிய விடங்க ளோ தலங்களாகும், (அத்தலங்களோ பல) அவற்றுள்ளும் காசி சிறந்தது அதனினுஞ் சிறந்தது காஞ்சிமாநகரமாமென்க.

பூசையாவது சிவலிங்கபூசை என்றதனால் பூசைகள் பல எனவும், அவற்றுள் சிறந்தது சிவலிங்கபூசை எனவும் போந்தது, போதரவே ஏனைய பூசைகளுக்குப் பயனளிக்கும் கடவுள் யாவர் என ஆசங்கை நிகழும். இவ்வாசங்கையால் கடவுளர் பலரென வரும், வருமாயின் “யாதொரு தெய்வங்கண்டாரத்தெய்வமாகி பெங்கள் மா தொருபாகனார் தாம் வருவர்” என்ற சித்தாந்த வாக்கியத்திற்கு முரணாகும். ஆகலின் தெய்வம் பலவன்று ஒன்றே, அவ்வொரு தெய்வமோ மாதொருபாகமாயுள்ளது, அத் தெய்வமே புண்ணியத்தினளவாகவும் அறிவின் விசாலத்திற்கேற்பவும் வழிபடும் படி வங்களினின்று அவ்வவ்வான்மாக்களுக்கு வேண்டியாங்கருள் செய்யுமெனவிளங்கிற்று. இவ்விளக்கத்தால் அவ்வப்படிவங்களினின்று நிகழும் அனுக்கிரகங்க ளெல்லாம் மா தொருபாகனருடைய தெனவும், அவ்வடிவங்கள் அவ்விதறவனுடைய வடிவங்களன் மெனவும் அறியக்கிடந்தன. இந்நூல் அனுக்கிரகஞ் செய்யும் கடவுட்குரிய வடிவத்தை புணர்ந்து வழிபடுவதே மேலான வழிபாடாகும், ஆகலான் பூசையாவது சிவலிங்க பூசையென்றார். லிங்கமென்ற குறி ஏனையகடவுளாகக் குறிக்காது இறைவனையே குறித்தலான் சிவலிங்கமென்றதென்க. லிங் என்பது லயத்தையும் கம் என்பது தோற்றத்தையும் காட்டுவதாகும். எனவே இலிங்கமே சர்வான்மாக்களும் ஒழிங்குமிடமாயும், மீளவுந் தோன்றுமிடமாய் முள்ளதென்றாயிற்று. ஆகவே இவ்விலிங்கப்பொருள் லிங் காதிஷ்டதமாகிய சிவத்துக்காகு மென்றுணரற்பாற்று. இதனால் சிவத்தினிடத்தே யாவுந் தோற்ற நாசத்தையடையுமே யல்லது சிவந்தோற்ற நாசத்தை யடையாதெனக் கொள்ளக் கிடந்தது. கிடக்கவே தோற்றநாசத்தோடுங் கூடிய பசுக்கள் தோற்றநாச மில்லாத பதியைப் பூசிப்பதே பூசையாசலின் பூசையாவது சிவலிங்கபூசை என்று கொனக் கொள்ளலாமாம். (உஎ)

கண்ணகன் புரிசைசூழ்காஞ்சிவைப்பிடைப்

புண்ணியச்சிவக்குறிநிறிவிப்பூசித்து

விண்ணவர்தவமுனிலேந்தர்யாவரு

மெண்ணரும்பேறுபெற்றின்பரீடினார்.

(இ - ன்.) விண்ணவர் தவமுனிவேந்தர் யாவரும் - தேவர்கள் தவத்தையுடைய முனிவர்கள் அரசர்கள் முதலிய யாவரும், கண்ணகன் புரிசைக்குழ் காஞ்சிவைப்பிடை - இடமகன்ற மதில்கூழ்ந்த காஞ்சிப்பதியில், புண்ணிபம் சிவக்குறிநிறுவி பூசித்து - புண்ணிய சொருபமாகிய சிவலிங்க தாபனஞ்செய்து வழிபட்டி, எண்ணும் பேறுபெற்று இன்பம் நீடினார் - நினைத்தமக்கிரிப் பேறுகளையடைந்து இன்பத்தில் நீங்காதிருந்தார்கள்.

விண்ணவர்முதலிய யாவரும் காஞ்சிப்பதியில் சிவலிங்கபூசையெய்து இம்மை மறுமைப் பயனையடைந்து இன்புற்றிருந்தார்களென்க.

தம்மை வழிபடுவோர்க்குப் புண்ணியத்தை விளைவித்தலால் புண்ணியச் சிவக்குறி எனவும், இறைவன் வழிபாட்டாலன்றி ஏனையோர் வழிபாட்டால்வரும் இன்பம் இடைபெறாமாதலால் பேறுபெற்றினப் நீடினார் எனவும் கூறினார். (உஅ)

ஆயிடைநீயெமையருச்சித்தேசத்துதி
மாயிருந்தலைமைநாம்வழங்குகேமெனச்
சேயிழைபங்கினுனருளிச்செய்தலுங்
காயிலைப்படையவன் காஞ்சிநண்ணினான்.

(இ - ன்.) ஆயிடை நீ எமை அருச்சித்து ஏத்துதி - அவ்விடத்தில் நீ எம்மை யருச்சினைசெய்து வணங்கு, நாம் மாயிருந்தலைமை வழங்குகேம் என-நாம் மிகப் பெருமையாகிய தலைமையினை யளிப்போமென்று, சேயிழைபங்கினுன் அருளிச் செய்தலும் - செம்பொன்னாலாகிய அணிகளையணிந்த உமையம்மையைப் பாகத்திலுடைய இறைவன் கட்டினையிடலும், காய் இலைப்படையவன் - கோபிக்கின்ற இலைபோலும் படையினையுடைய மாசாத்தன், காஞ்சி நண்ணினான் - காஞ்சிகரத்தை யடைந்தான். (எ-று.)

அக்காஞ்சித்திருப்பதியில் மாசாத்தனே நீ எம்மை யருச்சினைசெய், நாம் உனக்கு இறைமைத்தன்மையைக் கொடுக்கின்றோம் என்றனுக்கிரகஞ்செய்யவும் அவ்வாறே மாசாத்தர் காஞ்சிகரத்தை யடைந்தனனென்க.

ஈண்டு காயிலைப் படை என்றது வளை.

(உக)

உருகெழுபனிவரைப்பிராட்டி யொண்மலர்த்
திருவடிச்சுவடுதோய்செல்வக்காஞ்சியின்
மருவிலேவெற்கடவுளைவழுத்தியாங்கவ
னருளிறைசிவக்குறிநிறுவியர்ச்சித்தான்.

(இ - ன்.) உருகெழு பனிவரை பிராட்டி - தோற்றம்விளங்கிய மலையரையன்பயந்த உமையம்மையினுடைய, ஒன் மலர் திருவடி சுவடு தோய் - ஒள்ளியமலர்போன்ற திருவடிச்சுவடு தோய்ப்பெற்ற, செல்வம் காஞ்சியின் மருவி வேல்கடவுளை வழுத்தி - செல்வம்வாய்ந்த காஞ்சிகரத்தை யடைந்து வேற்படையினையுடைய குமரகோட்டத்தடிகளைத் துதித்து, ஆங்கு அவன் அருளினால் சிவகுறி நிறுவி அர்ச்சித்தான் - அவ்விடத்து அக்கடவுளருளால் மாசாத்தன்றரிப்பிரானென்னும் பெருமானைத் தாபித்து அருச்சினைசெய்தான். (எ-று.)

மாசாத்தாவானவர் உமையம்மை திருவடி தோய்ப்பெற்ற காஞ்சிமரகரத்தை யடைந்து குமரக்கடவுளைப்போற்றி அவரது அருளைப்பெற்று சிவலிங்கர்ச்சினை செய்தனனென்க.

“ஆற்றுகாஞ்சி நிலயாம்” எனவும் “காஞ்சிரத்தவியூஷாம்” எனவும், “கம்பா தீரசாஸாஸி” எனவும், ஆம்மதருமூலவஸதே எனவும், தூர்வாசமுனிவர் மூகடஞ்சா ஸ்திரி மூலாயைக் காஞ்சியில் நிலைபெற்றிருக்கின்றவராகவும், அப்பதியில் இரத்தூ ளை மீட்டு விளங்குகின்றவராகவும், கம்பாநதியில் உலாவும்பாதங்களை யுடையவரா டியும், மூலத்தில் வீதி வராகவும் கூறியிருக்கின்றமையால் “புனிதனாபிரா மபு திருவாய்மொழி” “லவகசாஞ்சி” எனவும், மாசாத்தர் பூசிக்கக்கண்ட சிவ பிம்பம் குமரகோட்டவெல்லாகுட்பட்டதாகலின் வேறகடவுளைவழுத்தி யாங்கவ னருளிற்ற சிவக்குறிபிறுவி யாச்சித்தான் எனவுக்கூறினா.

“அளக்கலாகாவளவும்” என்னுஞ் சூத்திரத்து மலைக்குத்தோற்றச் சிறப்புக்கூறலின் உருவளர் பனிவனாயென்றார். வனா ஆகுபெயர். (௩௦)

மறைமுதல்விடைமிசைத்தோன் நிமற்றவற்

கறைகழலிமையவரருகுமுத்தா

முறைசெழுபூதங்கண்முழுதுங்காப்புறு

மிறைமையினமணிமுடியினிதுகுட்டினுன்.

(இ - ள்) அறைகழல இமையவா அருகுமுத்தா மறைமுதல் விடையவா- தோன்றி - சத்திக்கின்ற றீரகண்டையணிந்த தேவர்களாகுகிற சூழ வேதமுதலவனு கிய சிவபெருமான் இடபத்தின்மேல் விளங்கி, முறைசெழு பூதங்கள் முழுதும் காப்பு றும் - முறைவிளங்கிய பூதங்கள் முழுதும் காக்கும், இறைமையின மணிமுடி அவற்கு இனிதுகுட்டினுன்-இறைமைத்தன்மைக்காக மணியினலாகிய முடியினை மாசாத்தருக்கு இனிமையாகத் தரித்தனன் (எ - று.)

மாசாத்தர் அருச்சுணேகரங்கி தேவர்களெல்லாம் புடைசூழ வேதமுதல்வராகிய இறைவன் இடபாருடராய் தோன்றி அவருக்குத் தம்முடைய பூதகணங்களையெல் லாம் காக்கும் இறைமைத்தன்மையைத் தந்து மணிமுடி குட்டினுனென்க. (௩௧)

பல்கரிவீரர்தேர்பரிகடம்முட

னல்கியதலைமைபெற்றனையசாத்தனு

மொல்கிடைமலைமகளுவகமீக்கொள

மலசூர்ப்பிலத்தயன்மகிழ்ந்துவைகினுன்.

(இ - ள்) அனைப சாத்தனும் - அச்சாத்தனும், பல்கரி வீரர் தேர் பரிகள் தம் முடன் - பலயானை வீரர் தேர் குதிரை ஆகிய இவைகளுடன், அல்கியதலைமைபெற்று- நிலைமைபெற்ற தலைமைபெற்று ஒலகு இடைமலைமகன் உவகமீக்கொள - சுருங்கிய இடையியுடைய மலைபரையன் மகளாகிய உமையமமை மிகக் மகிழ்ச்சியுடைய, மலசூரர் பிலத்து அயன் மகிழ்ந்து வைகினுன் - நிரப்பிய நிறப்பினையுடைய பிலா காசத்தயலில் மகிழ்ந்து நங்கினுன் (எ - று.)

மணிமுடி சூட்டப்பெற்ற மாசாத்தா வானவர் எண்ணிறந்த ரதகசதுரகபதாதி களாகிய சதுரங்க சேனைகளோடும் எக்காலத்தும் அழிபாத இறைமைத்தன்மையையும் பெற்று அக்காஞ்சியின் பிலாசாசமூலத்தில் வாழ்கின்ற உமையம்மை மகிழ் அப்பிலத் தருகெ நாழும் டகிழ்ந்து ஈடலாக விருத்தனரென்க.

இறைவனால் தாழப்பெற்று பெருநலத்திற்குத் தக்க பெரும்பயன் இறைவிகொண்ட தவநிலைககு ஈடப் காலாகியிருப்பதேயாமெனமெண்ணி அங்கிருத்தனரென்பார் மலை மகளுவகமீக்கொளப் பிலத்தயன் டகிழ்ந்து வைகினுனென்றார். (௩௨)

கடாகிராபேழுயர்கரிகண்மேல்கொடு
நடாயுளங்கனித்திறுமாந்துநாடொறும்
வடாதுபாற்செண்டணைவெளியின்மாதடு
மடாவலிபடைத்தவனுட்பேணுமால்.

(இ - ள்) மாறுஅகும் அடாவலி படைத்தவன் - பகைவரை வெற்றிபெறான்றும்
கெடாத வலிபடைத்த மாசாத்தன், கடாகிரா எழு உயர்கரிகண்மேல் கொடு நடாயு-
மதச்சுவடு நிறைந்த ஏழுறுப்புயர்ந்த கனித்தின்மேற்கொண்டு கடத்தி, உளங்கனித்து
இறுமாந்து - மனங்கனித்து இறுமாப்படைந்து, நாள்தோறும் வடாதுபா ளல் சென்றி
அணை வெளியில் - எந்நாளும் வடதிசையில் செட்டணை வெளியினிடத்தில், ஆடல்பே
ணும் - ஆடலையே விரும்பியிருப்பான். (எ - று.)

பகைவரை வெற்றிகொள்ளும் ஆற்றலையுடைய மாசாத்தர் மகத்தியானமேற்
கொண்டு கனித்திறுமாந்து நாள்தோறும் காஞ்சிப்பதிக்கு வடதிசையிலுள்ள சென்
டணை வெளியில் ஆடலையே விரும்பியிருப்பாரென்க.

காஞ்சித்திருப்பதியில் மாசாத்தர் காவல்கொண்டு செண்டைக்கையிலேநி
விளையாடுமிடம் 'வடதிசையாதலாலும் அக்காரணத்தால்விடத்துக்கு செண்டணை
வெளிஎன்று பெயராதலாலும் அடாவலிபடைந்தவன் கரிகண்மேல்கொடு நாடொறும்
வடாதுபாற் செண்டணை வெளியின் ஆடல்பேணும் என்றார். இதனை "செண்டு கை
யேந்தி, வித்தக்கரிகமேல்கொளுங்காரிமேவுசெண்டணை வெளியுமொன் றுளதால்"
எனப்பெரியபுராணத்து திருக்குறிப்புத் தொண்டர் புராணத்தில்வருதல்காண்க. நடாய்
இறந்தகாலப் பிறவினையெச்சம், (ந.ந)

வலம்படர்சிறப்பின்மாசாத்தனேத்திய
நலம்படர்கருணைமாசாத்தநாதனைப்
புலம்படர்சிந்தையாற்போற்றப்பெற்றவ
ரிலம்படாரிருமையுமின்பமெய்துவார்.

(இ - ள்) வலம்படர் சிறப்பின் மாசாத்தன் எத்திய - வன்மைமிக்குத் சிறப்பினை
யுடைய மாசாத்தன்வழிபட்ட, நலம்படர் கருணை மாசாத்த நாதனை - நன்மை மிகுந்த
கருணையினையுடைய மாசாத்தன் தனிப்பிராணை, புலம்படர் சிந்தையால்-அறிவுமிக்குத்
சிந்தையினால், போற்றப்பெற்றவர் இலம்படார் - வணங்கப்பெற்றவர் வறுமையைபடை
யார், இருமையும் இன்பம் எய்துவார் - இம்மை மறுமை யென்னு மிரண்டிலும் இன்
பத்தை யடைவார். (எ - று.)

மாசாத்தர் வழிபட்ட மாசாத்தநாதனைப் போற்றப்பெற்றவர் துன்பமடையார்
இருமையுமின்பம் பெறுவாரென்க.

அறிவிற்சிறந்த பெரியோர் வெறுபடது வறுமையும், விரும்புவது இன்பமுமாத
லால் புலம்படர் சிந்தையிற் போற்றப்பெற்றவ ரிலம்படா ரிருமையு மின்பமெய்து
வார் என்றார். "வடிவுத்தனமு மனமுங்குணமுங், குடியுங்குலமுங் குடிபோகியவா, வடி
யந்தமிலாவயிலேவரைசே, மிகுயென்றோருபாவி வெளிப்படினே" எனப்பெரியோர்
மிகுயை வெறுத்து இன்பம் வேண்டினமை காண்க. (ஈ.ஈ)

எழுதீர்க்கழ்நெடிலாகிரியவிந்

மற்றதன் வடபான்மலைமகளிருளைமங்களைமன்றி பழத்து
வெற்றிமண்டபத்தின்பிறகுமறங்குளீசனைவிதியுளிரிதுவி

பற்றமில்லாதபின் மங்களதீர்த்தமகழ்ந்துநீராட்டுபொழுதான் பற்றமங்களானத்தடம்படிந்துபணிபவரிருமையும்பெறுவார்.

(இ - ள்) அதன் வடபால் மலைகள் இருளை மங்களை - அம்மாசாத்தன் நளிக்கு வடநிலையில் மலையையன்மகளாகிய உமாதேவி சேடியர்களாகிய இருளை மங்களை என்பவர்கள், மண்டபம் இழைத்து வெற்றிமண்டபத்தின் பிறகு உம - மண்டப முண்டாக்கி அவ்வெற்றிமண்டபத்தின்பிறகே போருநத, மங்களீசனை விதியுளி நிறுவி - மங்களீசனை விதிமுறையிற் றாபித்து, அற்றமில் ளிறப்பின் மங்களதீர்த்தம் அகழ்ந்து - நீங்குதலில்லாத ளிறப்பினையுடைய மங்களதீர்த்தத்தைத் தோண்டி, நீர் ஆட்டுபு தொழுதான்-அந்நீரால் அபிஷேகஞ்செய்து வழிபட்டான், பற்றம் மங்களநான் அத்தடம்படிந்து பணிபவர் இருமையும் பெறுவார் - பொருந்திய மங்களவாரத்தில் அவ் வாவிநீராடி வணங்குவோர் இம்மைய மறுமையையுடையவார். (எ-று.)

மேற்கூறிய, மாசாத்தன்நளிக்கு வடநிலையில் உமாதேவி சேடியர்களாகிய இருளை மங்களை என்பவர்கள் ஓர் மண்டபஞ்சுமைத்து அம்மண்டபத்தின்பின்னர் மங்களீசப்பெருமானை விதிப்படி தாபித்து மங்களதீர்த்தமென் றோர்தீர்த்தமுண்டாக்கி அத்தீர்த்தத்தால் அபிஷேகஞ்செய்து ஆராதித்தார்கள், அம்மங்களதீர்த்தத்தில் மங்களவாரத்தில்முழுதி அச்சிவலிங்கப்பெருமானை வணங்கப்பெற்றோர் இம்மைமறுமைப் பயனை யடைவார்களென்க. (நடு)

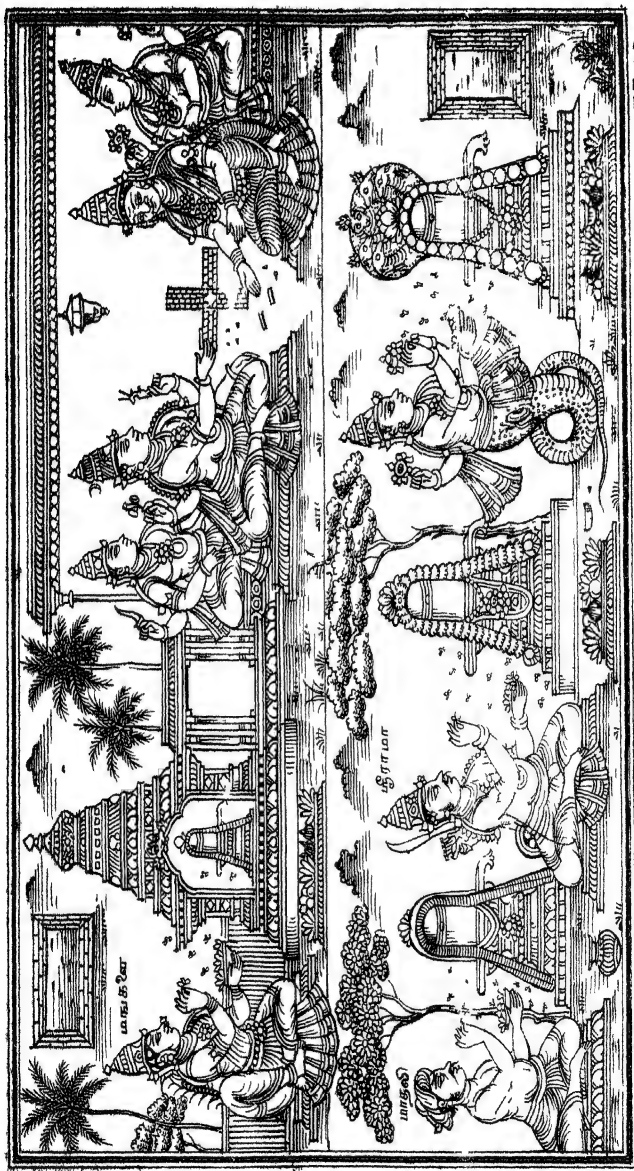
உரைத்ததன்குடபாற்றசரதன்மதலையரக்களையபெழியொழிப்பா னருட்குறியிருத்திச்சேதுவிறறொழுதங்கண்ணலாரேவலிற்காஞ்சி வரைப்பினுற்றிராமநாதனை நிறுவியழிபடுஉக்கொடுவினைமாற்றித் திரைப்புனலயோத்திப்புருந்தரசளித்தான்சேதுவிறசிறந்ததத்தலமே.

(இ - ள்.) உரைத்த அதன்குடபால் - சொல்லிய அதன் மேற்றிசையில், தசரதன் மதலை அரசுக்களை அபிழி ஒழிப்பான் - தசரதமகாராசனுடைய புத்திரனாகிய ராமன் இராவணனைக்கொன்ற வீரப்பதியை ஒழிக்கும்பொருட்டு, சேதுவில் அருள்குறி இருத்திதொழுது அங்கு அண்ணலார் ஏவலில் - சேதுவில் சிவலிங்கமூர்த்தியை நிறுவியழிபட்டு அவ்விடத்தே இராமநாதர் கட்டளையால், காஞ்சிவரைப்பில் உற்று இராமநாதனைநிறுவி வழிபட்டு - காஞ்சி நகரையடைந்து இராமநாதனைத் தாபித்துத்தொழுது, கொடுவினை மாற்றி - கொடுந்தொழி லொழிந்து, திரைபுனல் அயோத்திபுருந்து அரசு அளித்தான் - நீர்வளமிக்க அயோத்தி நகரையடைந்து அரசாட்சிசெய்தான், (அதனால்) அத்தலம் சேதுவிற சிறந்தது - அத்தலமானது சேதுவினுஞ் சிறந்தது. (எ - று.)

இராமன் இராவணனைக்கொன்ற பழிநீங்குமாறு சேதுவில் சிவலிங்கக்குறி நிறுவிப்போற்றியபின்னர் அந்த இராமநாதனுடைய ஆணையால் இராமன் காஞ்சிநகரத்தை யடைந்து மேற்கூறிய மங்களதீர்த்தத்திற்கு மேற்றிசையில் தன்பெயரால் சிவலிங்கப் பெருமானை வழிபட்டுச் சேடித்துநின்ற பாவமொழியப்பெற்று அயோத்தியையடைந்துஅரசியல் புரிந்தான். ஆகலின் அத்தலம் சேதுவினுஞ் சிறந்ததென்க.

இராமநாதனை காஞ்சிக்குச் செல்ல ஏவினானாகலிற் சேதுவிறசிறந்த தத்தலம் என்றார். (நடு)

இனையதன்வடபான்மாதலியென்பானிராகவனிலங்கையர்கோமான் நனையடுஞான்ருவாசவன்விடுப்பத்தலாகுதேர்செலுத்துவோனாகி

நனைமலர்வாகைமுடித்தபிணி ராமன் தன்னொடுகாஞ்சியைண்ணிப்
புனைபுகழ்மாதலீச்சரந்தொழுதுபுரந்தரற்கினியவனுனான்.

(இ - ள்.) இனையதன்வடபால் மாதவி என்பான் - இவ்விராமேச்சரத்தின்
வடபுறத்தில் மாதலின்று சொல்லப்படுபவன், இராகவன் இலங்கையர் கோடான்
தன்னை அடுஞானு - இராமன் இலங்காதிபனாகிய இராவணனைக் கொன்றான்; ஆ
வாசவன்விடுப்ப - இந்திரன்விடுக்க, தயங்கு தேர் செலுத்துவோனாகி - விளங்குகின்ற
இரதத்தைச் செலுத்துவோனாய், நனைமலர் வாகைமுடித்த பின் - அரும்புகின்ற
வாகைமாலை (இராமன்) சூடியபிறகு, இராமன் தன்னொடும் காஞ்சியை எண்ணி -
இராமனோடும் காஞ்சித் தலமடைந்து, புனைபுகழ் மாதலீச்சரம் தொழுது புரந்தரன்
இனியவன் ஆனான் - புனைந்த புகழினையுடைய மாதலீச்சரத்தை வணங்கி இந்திரனுக்கு
இனியவனுயினான். (எ - று)

இராகவன் இராவணனோடு போர்புகின்றகாலத்து இந்திரன் மாதலின்பவனே
இரதசாரதியாகவிடுப்ப அம்மாதலி இந்திரனுணையின்படியே இராமனுக்குச் சாரதியாக
விருந்து அவ்விராமன் வெற்றிகொண்டு காஞ்சியையடைந்தபோது தாழாமடைந்து இரா
மேச்சரத்திற்கு வடபுறத்தில் தன்பெயரால் சிவலிங்கப் பெருமானே வழிபட்டு இந்தி
ரன்பாற்சென்று அவனுக் கினிமையானானென்க. (ங)

மாசாத்தன் தனிப்படலம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௧௮௬௮.

அனந்தபற்பநாபப்படலம்.

வருவினைதெறுமாசாத்தன் தனியொளிமங்கலீசந்
திருவிராமீசமாகலீச்சரந்தெளியச்சொற்றூந்
தருவலர்நிரந்தமுன்றின்மாதலீச்சரத்தின்மேல்பா
லொருவில்சீர் அனந்தபற்பநாபத்தினுண்மைசொல்வாம்.

(இ - ள்.) வரும்வினை தெறும் மாசாத்தன் தனி ஒளி மங்கலீசம் திருவிராமீசம்
மாதலீச்சரம் தெளிய சொற்றாம் - ஆகாமியத்தை யொழிக்கும் மாசாத்தன் தனியும்
கீர்த்திபெற்ற மங்கலீசமும் திருவிராமீசமும் மாதலீச்சரமும் யாவரும் அறியும்படி
சொன்னோம், தரு அலர் நிரந்தமுன்றில் மாதலீச்சரத்தின் மேல் பால் - கற்பகவிரு
ட்சத்தின் மலர்கள் நிறைந்த முற்றத்தையுடைய மாதலீச்சரத்தின் மேற்றிசையில்,
ஒருவில்சீர் அனந்தபற்ப நாபத்தின் உண்மை சொல்வாம் - நீங்குதலில்லாத சிறப்பினை
யுடைய அனந்த பற்பநாபத்தினுடைய சரித்திரத்தைச் சொல்வோம். (எ - று.)

இது காறும் மாசாத்தன் தனிமுதலிய நான்கு திருப்பதிகளைச் சொன்னோம் இனி
மேற்கூறிய தனிகளுக்குள் மாதலீச்சரத்துக்கு மேல்பாலுள்ள அனந்த பற்பநாபத்தி
னுடைய சரித்திரத்தை இனி யெடுத்துச் சொல்லுவாமென்க. (ங)

எண்ணருமுயிர்களீன்றவிருமுதுரவரானே
ரண்ணலங்கயிலைவெற்பினமர்வுழியொருநாளங்க
ணுண்ணிறைகளிப்பினீடியொள்ளொளிமணிச்சூதாடக்
கண்ணினரகிலமுய்யக்கண்ணினரணையகாலே.

(இ - ள்.) எண்ணரும் உயிர்கள் என்ற இருமுதுரவர் ஆனோர் - கணக்கில்லாத உயிர்களைப்பெற்ற அம்மையப்பராகிய இறைவியும் இறைவனும், அண்ணல் அம் கயிலை வெற்பின் அடர் உழி - பெருமையமைந்த அழகிய கைலைமலையில் வீற்றிருந்தருளிய காலத்தில், ஒருநாள் அங்கண் உள்நிறை களிப்பில்நீடி-ஒருநாள் அவ்விடத்தில் உள்ளத் தில் நிறைந்த மகிழ்ச்சியில் மிகுந்து, அகிலம் உய்யகண்ணினர் - உலகமுய்யக் கிரு பா நோக்கத்தினையுடையவர்களாகி, ஒன் ஒளிமணி சூது ஆட - கண்ணினர் - மிக்க வொளியுள்ள மணியினுள்செய்யப்பட்ட சூதாடுகருவியினு லாடநினைந்தருளினர், ஆனைய காலே - அக்காலத்தில், (எ - று)

இறைவனும் இறைவியும் கயிலையில் வீற்றிருக்குநாளில் ஓர்நாள் களிப்பில்மிகுந்து சூதாடுதலைத் திருவுள்ளத்திலெண்ணினார்கள் அக்காலத்திலென்க.

எண்ணிலா வுயிர்களுக்கு ஆங்காங்கு அம்மையப்பராயிருந் துபகரித்தலும், உப கரிக்கு மிருவனாயும் கண்டு களிக்குமாறு கயிலையில் சுகளவடிவங்கொண் டிருந்தலும், அங்கனம் சுகளவடிவங்கொண்டிருந்து ஆன்மாக்கள் வினையாநாடியோ, பரிபாகம் நோக்கியோ, பேரின்பவீடுதவவோ ஒவ்வோர் காலங்களில் ஒவ்வோர் திருவிளையாடலைச் செய்வதுபோலும் சூதாடநினைத்ததும் உயிர்களுய்யும் அனுக்மிரகநோக்கமே என்றனை ர்த்துவார் அகிலமுய்யக் கண்ணினரென்றார். (உ)

மாலையந்துளவோனெய்திவணங்கிச்சாந்தாற்றிக்கோடண்

மாலையனாகிரின்றுமெய்வெயர்மாற்றநோக்கி

மாலவெண்பிறைதாழ்வேணிவள்ளலுமுமையுமாங்கண்

மாலையவ்வினைக்குச்சான்றுவைத்தனராடினார்கள்.

(இ - ள்.) மலை அம் துளவோன் எய்தி வணங்கி - துளவமாலையணிந்த விஷ்ணு வடைந்துதித்து, சாந்தாற்றி கோடல் மாலையனாகி நின்ற மெய் வெயர்மாற்ற - விசிறி பணிமாறலாகிய தொழிலை மேற்கொள்ளுதலில் அவனுடையவனாகி திருமேனி யின் வியர்வினையொழிக்க, மலை வெண்பிறைதாழ் வேணிவள்ளலும் உமையு - நோ க்கி - அந்திக்காலத்திற் றேன்றும் வெண்பிறை வந்தடைகின்ற சடாமகுடத்தினையு டைய இறைவனும் இறைவியும் கண்டு, ஆங்கண் மலை அவவினைக்கு சான்றுவைத்தனர் ஆடினார்கள் - அவ்விடத்தே திருமலை அவ்வாடலுக்குச் சாட்சியாக வைத்தாடினார்கள். (எ-று.)

(அம்மையப்பரிருவரும் சூதாடுதலை விரும்பி வினையாடிக்கொண்டிருக்கின்ற சமயத் தில்) திருமாலங்குவந்து பணிந்துநிற்க, அவ்விருவர்மேலும் வெயர் வரும்ப அதனை நோக்கி மனக்கசிந்து விசிறிப்பணிமாறலாகிய தொழிலை மேற்கொண்டு அவ்வியர்வினை யொழிக்க அப்பொழுது இறைவனும் இறைவியும் இவ்வியர்வினை யொழித்தவர் யாவ றென்று நோக்க, அங்கனம் திருமால் அப்பணியினிற்கக் கண்டு திருமாலே நீ இப்பொழுது நான்களாகும் இவ்வாட்டத்துக்கு சாட்சியாக விருப்பாயென்று கூறி அத்திருமாலைச் சாட்சியாகி முன்போ லாடினார்களென்க. (ங)

பிடித்தெறிக்கவருட்டத்திற்கிஞ்ஞன்றோற்பச்செங்கே
முடித்தளிப்பிராட்டிநோக்கியடிகளை வென்றே னென்றா
விடைக்கொடிப்பெருமான்யாமேவென்றனமென்றான் 178
முடைக்கவர்த்தங்கட்கிவ்வாறுற்றனகலாங்கண்மேன்மேல்.

(இ - ள்.) பிடித்து எறி கவறு ஆட்டத்தில் பிஞ்ஞகன்கோறு - பிடித்தெறித்
தாடாநிற்கும் சூதாட்டத்தில் சிவபெருமான் ஜேல்வியடைய, செங்கேழ் அடித்தளி
பிராட்டி நோக்கி அடிகளைவென்றேன் என்றான் - செந்திமமுன்ன பா மாகிப களிநா
யுடைய அம்மையார் தாம் வெற்றிகொண்டதைப் பார்த்து இறைவனை வெற்றிகொண்
டேனென்றான், விடைக்கொடி பெருமான் யாமே வென்றனம் என்றான் - இடபக்கொ
டியையுடைய இறைவன் யாமே வெற்றிகொண்டோ மென்றான், இவ்வாறு பாசம்
உடைத்தவர் தங்கட்கு கலாங்கண்மேல் மேல் உற்றன - இவ்வகையாகப் பாசமுடைய
லேநீங்கிய அம்மைக்கும் அப்பருக்கும் கலகங்கள் மேன்மேலு நேர்ந்தன. (எ-று.)

(திருமாவீழ் சான்றாகவைத்து அம்மையப்பரிருவரும்) சூரபி கருவியைப் பிடித்
தெறித்து ஆழிகிறபோது நமதப்பன்றோற்றனன். அதனைக்கண்ட நமதன்னை நான்
வென்றேனென்றான். அப்பன் யாமே வென்றனம் என்றான். இவ்வாறு அம்மையப்ப
ரிருவர்க்கும் மேன்மேற் கலகங்கள் விளைந்தன என்க.

நான் வென்றேன் நீ ஜேல்வியடைந்தா யென்பதும், அது காரணமாகக் குரோ
தமேற்கொண்டு சாட்சிவேண்டலும் பாசமுடையார் செயலையென்றி பாசமுற்றவராகிய
இவர்களது செயலன்றாகலான் பாசமுடைத்தவர் தங்கட் கிவ்வாறுற்றன கலாங்க
னென்றான். (அ)

யாமினிக்கலாய்த்தல்வேண்டலொழிகளவிருவர்தாமு
மாதணிமார்பன் தன்னை வினா தனுமாயோனை யன்
ருமனாவதனோர்க்கித்தலைவனும்வென்றானென்றான்
கோமளங்கவின் தமேனிக்கோற்றொடிசீற்றங்கொண்டான்.

இ - ள். யாம் இனி கலாய்த்தல் வேண்டல் ஒழிக என - யாமினிக்கலகங்கள்
வேண்டற்பால தொழிக்குவென்று, இருவர்தாமும் மாது அணி மார்பன் தன்னைவினா
தும் - அம்மை யப்பரிருவரும் இலக்குமியை யணிந்த மார்பையுடைய திருமாவீ
ழோக்கி யார்வென்றதென்று கேட்டலும், மாபோன் ஐயன் தாமரை வதனம்நோ
க்கி தலைவனும் வென்றான்என்றான் - திருமால் இறைவனது தாமரைபோன்ற திருமு
கத்தைப்பார்த்து இறைவனும் வெற்றிகொண்டனென்றான், கோமளம் கவின்ற
மேனி கோற்றொடி சீற்றங்கொண்டான் - அழகுததும்பும் திருமேனியையும் அழகிய
வீழையையுடைய பராடரை கோபங்கொண்டான். (எ-று.)

(யான் வென்றேன்யான் வென்றேனென்று கலகங்கள் மேன்மேல் விளைந்த
போது) நாம் இருவரும் போராவோனென் நம்மிருவருக்கும் சாஷியாக திருமாவிரக்
கின்றான் அவனைக்கேட்போம் என்றிருவரும் கேட்டனர். திருமாவிறைவன் திருமுக
த்தைப்பார்த்து இறைவன் குறிப்புணர்ந்து இறைவனும் வென்றனென்றான். அப்பொ
ய்மொழியைக்கேட்ட தேவி கோபங்கொண்டனென்க.

ஆட்டத்தில் நிகழ்ந்தவண்ணம் கூறத்தொடங்கிய திருமால் இறைவனைநோக்க
வும் அந்நோக்கத்தில் அம்மை பக்கல் யாம் கூறுவோமாயின் இறைவனுக்குக் கோபம்
பிறக்குமென்றஞ்சிக் கூறினாகவின் தலைவனும் வென்றானென்றான். (இ)

கண்டது கண்டவண்ணங்கழறிலைவாரம்பற்றித்
தண்ணெர்த்துவைத்தாரோய்கைதவச்சான்றுசொற்று
யண் - நும்பிறருமேசக்கட்செவியாதியெவ்ன
வொண்டொடிச்சபிப்பமாயோனுளம்பதைத்திரந்துபோற்றி.

(இ - ள்) தன் துணர் துளவத்தாரோய்-தண்ணிய பூங்கொத்துகளையுடைய துள வாமலையணிந்தவனே, கண்டது கண்டவண்ணம் கழறிலை - பார்த்தது பார்த்த வகையா கவே சொல்லவில்லை, வாரம்பற்றி கைதவம் சான்றுசொற்றாய் - ஒருபக்கம்புடையோ னாகித் பொய்ச்சான்று கூறினாய், அண்டரும் பிறரும்ஏச கட்செவி ஆதி என்னு - (ஆத லால்) தேவர்களும் மற்றவர்களும் உன்னை நிந்திக்கப் பாம்புருவாம்கென்று, ஒன்றொடி- சபிப்பமாயோன உளம்பதைத்து இரந்து?பாற்றி - ஒள்ளியவனையலையணிந்த அம்மை சபிக்கத் திருமாலும் மனத்திடுக்கிட்டிரந்து துகியாரின்று, (எ-று.)

நிருமாலே இருவர்க்குஞ் சான்றாகவிருக்கின்ற நீ, பார்த்ததைப் பார்த்தபடியே கூறாது ஒருவா டக்கலாக விருந்து பொய்ச்சான்று கூறின யாகையாலயாவரும் இகழும் படியாகப் பாம்பாகப் பிறக்கக்கடவாயென்று அம்மைசபிக்கத் திருமால் திடுக்கிட்டித் துதித்துகின்று என்க.

அம்மையப்பர் செயலெல்லாம் யாவர்க்கும் துன்பத்தைப் போக்கி இன்பத்தை விளைவிப்பது இயற்கையாக, இங்ஙனம் திருமாலுக்குத் தீமையை விளைவித்தது யாவ்வன மெனின் திருமால் காவற்கடவுளாதலால் அவற்கு அக்காவற்குரிய செக்கோலை வாய் மையின்வழிகோடாது செலுத்துவாயெனக்காட்டிய கருணையாமென்க எனவேதிருமா ல்தன்மையின்பத்தை வேண்டியும் தன்னைச்சார்ந்தவக்குரிய இன்பத்தை வேண்டியும் வாய் மையினின்றும் தவறிப் பலவஞ்சனையின்வழிச்சென்று ஓர்பக்கமாகத்தானின்று தன் காரியத்தை முடித்துக்கோடல் அத்திருமாலுக்கியல்பாதலால் அவ்வஞ்சத்தை யீண்டு வெளிப்படுத்தி அதற்குரிய தண்டத்தைச் செய்தனரென்க. திருமால் வஞ்சனை வழியில் செல்லுகின்றவரென்பதை குமரகோட்டப் படலத்தில் மார்க்கண்டேயமுனிவர் திரு மாலுக்கண்டகாலத்து இருவருக்கும் நிகழ்ந்த சபவாதத்தில் நன்கு காட்டப்பட்டது. ஈண்டு விரிக்கின் பெருகும் இடம் வந்துழிவிரிப்பாம்.

திருமாலிறைவனுக்கஞ்சி பொய்ச்சான்று கூறியதேயன்றித்தன்னின்ப முதலிய வற்றையெண்ணிக் கூறியதன்றே இதற்கு இக்காரணக்கூறுதலடாதெனின் அற்றன்று ஈன்முறைவனுக்கஞ்சியதும் ஈன்னின்பத்தையே நாடி என்க. எங்ஙனமெனின் இறை வனுக்கஞ்சியதன்று இறைவன் என்செய்வானோவென்று அவர் செய்யுந்தண்டத்துக்கும் அங்ஙனம் தண்டம்புரியின் மம்முடைய இன்பவாழ்க்கை முதலியயாவும் இழக்கவருமே யென்றும் எண்ணிக் கூறியதாகலின் இதுவும் தன்னின்பத்தையே நாடியதாமென்க.

இறைவனுனைக்கஞ்சிய திருமலை இறைவிசபித்தது முறையாமோவெனின் இறை வனுனைக்கேயஞ்சியிருப்பானாயின் சபியார் - தன்நலத்தின் கேட்டையெண்ணி யஞ்சினு னாகலின் அஃது முறையேயாமென்க. அன்றியும் அம்மையப்பர் செயலை வெவ்வேறுகக் கூறுவோர் மருளுடையார், அருளுடையார் அங்ஙனங் கூறாநெனவு மொழிக்கற்பாற்று இத்தாம் போர்த்தபொருள் திருமால் காவற்கடவுளாதலால் சமன்செய்து சீர்தாக்குங் கோல்போலமைந்தொருபாற் கோடாது வாய்மைவழியே செலுத்துவாயென்றவருக் கறிவுறுத்தியதென்றும் எவ்வளவு பெருஞ்சிறப்பினை யுடையராயினும் வாயமைக்கப்பா

ராயின் தீமையே பெறுவாரென்றும் உலகினர்க்குப் பொய்யை யின் கொடுமையை விளக்கியவென்க.

(க)

அடியிலேன் மடமை நீரால் அறைந்தது பொறுத்துச் சாப

முடிவளித்தருளாயென்றென்றேக்கறமுதலிலிருந்து

நெய்தருள்காரந்தமாயோயஞ்சலையிலேநீர்க்கா ளுநி;

கடிநகர்வனாப்பினேகிக்கடிதெமைப்புரிதிபூசை.

(இ - ள்.) அடியினேன் மடமை நீரால் அறைந்தது பொறுத்து - டாபாறியாமை யாற் கூறியதுபொறுத்து, சாபமுடிவு அளித்து அருளாய் என்று ஏக்கற - சாபத்திற் கை யளிப்பாயென்றேங்கி சிற்ப, முதலிலி ளெழுது அருள்சார்ந்து நோக்கி மாயைய் அஞ்சலை-இறைவியெருங்கருணைசாரது பார்த்து மாயவனே நீ அஞ்சாதை, நீர் நிலை கா ளுநி கடிநகர் உரைப்பின் கடிது ஏகி எமை பூசைபுரிதி-நீர் என நிலைந்த காவலையுடைய காட்சிநகரத் தெல்லையில் விடைத்துசென்று எமமைப்புரணைசெய் (எ-று)

(திருமால் தேவியைப்பார்த்து) அறியாமையாற் கூறிய என்னுளையைப்பொறுத்துச் சாபத்திவளித் தருளாயென்றிரகக, இறைவிகருணையோடொர்த்து நீ அஞ்சாதை காஞ் சிப்பதிக்குச்சென்று எம்மைப் பூசைசெய்வாயென்க.

திருமாலுக்கு இச்சாபம் இறைவனால் நேரிட்டிருக்க ஆவிறைவனைநோக்கி உம் மால் நேர்ந்த இச்சாபத்துக்கென்செய்வென் இச்சாபமொழிபுறமுறெங்ஙன மென வினாவவேண்டியதிருக்கத் தேவியை யிரந்தநென்னெனின் முன் செய்யுளில் இருவர் செயலு மொன்றென்று குறிப்பித்திருக்கின்றமையை யிவ்விடம் விளக்கியுள்ளன. எங்ஙனமெனின் சத்தியன்றிச் சிவத்திற்கோசெயலு முளதாயினன்றோ சத்தியினால் நேர்ந்ததுசாபம் இவ்விச் சிவத்தினுடைபவேண்டியது அனுகூலமென்று கேட்க வரும். அங்ஙனமினறாகலான் செயலெல்லாம் சத்தியினுடையதே பென்றுணர்க்குச் சாபமுடிவளித்தருளாயென்றென்றேக்கற எனவும், சிவத்தையன்றித் தான் வேறில்லை என்பது நன்குணர்ந்த நீ காஞ்சிக்குச்சென்று சிவலிங்கபூசை செய்வென்னது காஞ்சிக் கடிநகர்வனாப்பினேகிக் கடிதெமைப்புரிதிபூசை எனவும்கூறினர். இதுகண் பின் வருஞ் செய்யுளில் நன்குகாணலாம்.

இதுனால் சிவன் செயவதெல்லாம் சத்தியினாலேயே என்று கொள்ள்கூடந்தன. இங்ஙனே “நன்கையினுமனைத்துஞ் செய்தாற்போ டுடனேத்து, நன்கையினு் செய்த னிக்கு நாயகன்” என மெய்கண் ட ஸூலிலவருநல் காண்க. (எ)

இகழறுமில்லிகவேதியென்னுருவிவிங்கழமாத்தி

நிகழ்மதிச்சடிலமோலிச்சிவபிரான் வடிவுகண்டாய்

புகழ்தருமிவிங்கவேதியுபொற்பினுலென்னை நின்றோர்

சிகழ்வுறியிவப்போற்றநீக்குதிசாபத்தீமை.

இ - ள். இகழ் அழம் இலிங்கவேதி என் உரு - குற்றமற்ற இலிங்கபீடம் என் னுருவமாகும், இலிங்கமூர்த்தி திகழ்மதி சடிலமோலி சிவபிரான் வடிவுகண்டாய் - இலிங்கமூர்த்தி விளங்குகின்ற சத்திரணையணிந்த சடாமகுடத்தைபுடைய இறைவன் வடிவமாம், புகழ்தரும் இலிங்கவேதி என்னை பொற்பினால் நின்றோர் நிகழ்வுற நிறவி போற்றி சாபத்தீமை நீக்குதி - புகழப்படுகின்ற விலிங்கபீடமாகிப என்னை அழகால் உண்பேர் சிகழ் நிறுத்திவணங்கி சாபத்தின் கொடுமையை நீக்கிக் கொள் (எ - று)

(எம்மைப் புரிதிபூசையென்ற ஹைவி) இலிங்கபீடம் என்றாலும் இலிங்க மூர்த்தி சிவபெருமான் வடிவம் (ஆகையால்) உன்பேரால் சிவலிங்கப்பெருமானைப் பூசித்து உன்சாபத்தை நீக்கிக்கொள்வாயென்க.

“இயக்கர் கின்னராய்மனோடு வருணியற்கு தீவளி லூயியு திங்கள் மயக்கமில் புலவான ராகம்வசக்கள் வானவர்தானவரொல்லாம்” தங்கள் தங்கள் இகழ்ச்சி நீங்கப் பூசித்தகுறியாமென்றுணர்த்த இகழறுமிலிங்கம் எனவும், அச்சிவக்குறிக்குத் தானிட மாய் நிற்றலின் இலிங்கமென்னுது” இலிங்கவேதி யென்னுரு எனவும், இலிங்க வேதி வடிவந்தானாகவே தன்னைப்பூசித்தால் அச்சாபம் நீங்குமென்பது துணிபாகலின் இலிங்கவேதிப் பொற்பினால் என்னை நின்போ நிகழ்வுற நிறுவிப்போற்றி நீக்குதி சாபத் தீமை எனவுங் கூறினார்.

(அ)

நலம்புரியனந்தபநாபனென்றோருவாயால்
வலம்புரிக்கரத்தோயென்றுவழங்கினுள்குவவுக்தின்னோ
நுலம்புரியனந்தபநாபனுமுமையாடன்னேப
பொலம்புரிசடிவத்தேவைத்தொழுதுபோய்க்காஞ்சிபுக்கான்.

(இ - ள்) நலம்புரி அனந்தபநாபன் என்று ஒங்குவாய் - (அவ்வாறுபூசித்துச் சாபநீக்கப்பெற்றால்) நீ நன்மையைச் செய்கின்ற அனந்த பநாபனென்று விளங்கு வை, வலம்புரி கரத்தோய் என்று வழங்கினுள் - சங்கேந்திய கையையுடையானே யென்றுகழுவாய் கூறியனுப்பினுள், உலம்புரி குவவுதின்தோள் அனந்த பநாபனும் - திரண்டகல்லும் விரும்பும் குவிதலையுடைய தின்னையபுயத்தையுடைய அனந்த பநாபனென்னு நாமத்தையுடைய மாயவனும், உமையாள் தன்னை பொலம்புரி சடிவம் தேவை தொழுதுபோய் காஞ்சிபுக்கான் - உமையானையும் பொன்னும் விரும்பும் சடை யையுடைய இறைவனையும் வணங்கிச்சென்று காஞ்சிநகரத்தை யடைந்தான். (எ-று.)

(யான் சொல்லியபடி காஞ்சியில் நீ எம்மைப் பூசிப்பதனால் சாபம் நீங்கப்பெற்று) அனந்த பநாபனென்னின்ற நாமத்தோடு விளங்குவாயென் றனுக்கிரகஞ் செய்யத் திருமால் அம்மையப்பரை வணங்கிக் காஞ்சிநகரத்தை யடைந்தானென்க,

திருமாலுக்கு நேர்ந்த சாபத்தை எண்ணுவோர் பொய்ச்சான்றுகூறத் துணிபா ராகலான் “நலம்புரி” என்றார். பதுபநாபனென்பது திரிந்து நின்றது. (க)

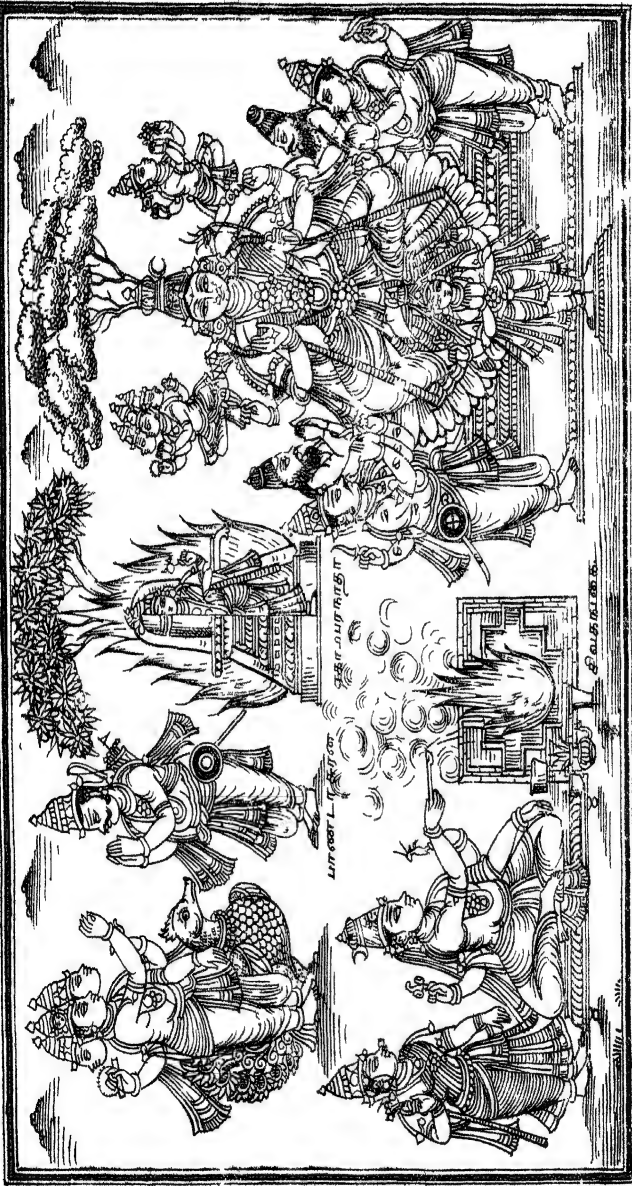
வணங்கினன் நிருவேகம்பமற்றதனயலேவேதி
யினங்குறும்மனந்தபநாபமாவிலிங்கம்பூசித்
தனங்கருள்பெற்றுப்பார்த்தன்மூதுரியகற்றியாங்குப
பிணங்கியசாபநீத்துப்பேரருட்குரியனானான்.

(இ - ள்) திருவேகம்பம் வணங்கினான் - திருவேகம்பத்தை வணங்கின்றனன், மற்றதன் அயல் வேதி இணங்குறும் அனந்த பநாபமாவிலிங்கம் பூசித்து-அவ்வே கம்பத்தின் சார்பில் பீடத்தோடுகூடிய வனந்த பநாபமாகிய இலிங்கத்தை அர்ச் சித்து, அணங்கு அருள்பெற்று பார்த்தன்மூதுரி அகற்றி-உமாதேவியாரருள்பெற்று பாப் பின் வடிவொழித்து, ஆங்குபிணங்கிய சாபநீத்து பேரருட்கு உரியன் ஆனான்-அவ் விடத்தில் டாறுபட்ட சாபம் நீங்கப்பெற்று பெருங்கருணைக் குரியவனானான். (எ - று.)

(திருமால் காஞ்சியையடைந்து) ஏகப்பவாணரை வணங்கி, அவர் சமீபத்தில் வேதியோடு கூடியிருக்கின்ற சிவலிங்கப்பெருமானைத் தனபெயர் நிறுவிப்பூசித்துச் சாபம் நீங்கப்பெற்றுத் திருவாருககுரிய னாயினென்க.

லளிதை

மாவிடுகூழம்.

கச்சியானப்பட்டலம்.

A-திருவேகம்பப்பட்டலம்.

உருத்திரா

உருத்திரா

வேதியில்லாத இலிங்கங்களும் உளவாகலின் வேதியினங்கூறும் இலிங்கம் பூசீத்த
எனவும், நிங்கிய பின்னர் முன்பெற்றவாறே காவற்றொழிலைப்பெற்றுச் சென்றனனாக
வின் சாபீத்துப் போருட்குரிய னானெனவுக் கூறினார். (க0)

அனந்தபற்பநாபேசப்படலம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - கஅஎஅ.

கச்சிமயானப்படலம்.

கோச்சகக்கலிப்பா.

சிற்பநிகழ்மணிமாடநெடும்புரிசைத்திருவனந்த
பற்பநாகேசத்தின்பரிசுநிறந்தவாறுணைத்தாம்
நிற்பனவுஞ்சரிப்பவமுமாய்நிறைந்தபிரானினிதுறையு
மற்புகமார்திருக்கச்சிமயானத்தினடைவுரைப்பாம்.

(இ - ள்.) சிற்பநிகழ் மணிமாட நெடும்புரிசை - சிற்பவேலை நிகழ்ந்த மணிக
ளாற் புனையப்பட்ட மாடங்களையும் நீண்டமதிலையுமுடைய, திருவனந்த பற்பநாகேசத்
தின் பரிசு அநிறந்தவாறு உரைத்தாம் - திருவனந்த பற்பநாகேசத்தினது வரலாற்றை
யறிந்த அளவுகூறினோம், நிற்பனவும் சரிப்பவமாய் நிறைந்தபிரான் இனிது உறையும்-
நிலைத்திணைப்பொருளும் நியங்குகிணைப் பொருளுமாய் நிறைந்த இறைவன் இனிதாக
வீற்றிருக்கும், அற்புதமாய் திருக்கச்சி மயானத்தின் அடைவு உரைப்பாம் - அற்புத
மான திருக்கச்சிமயானமென்னும் திருத்தளியின் வரலாற்றினைச் சொல்லுவாம்.

இதுகாறும் அனந்த பற்பநாபத்தின் வரலாற்றைக் கூறினும், இனி எங்கனும்
நிறைந்துள்ள இறைவன் வீற்றிருக்கும் கச்சிமயானத்தின் வரலாற்றைக் கூறுவா
மென்க, (க)

முன்னொருநான்முக்கன்புருடப்பெயர்க்கற்பமுடிவெய்தி
பின்னுசுரகோரமாங்கற்பத்துப்பிறங்குலகின்
மன்னுயிர்கள் வளர்த்தோங்கிவைகருநான்விறற்பண்ட
னென்னுமொருவல்லவுணர்விப்புவனத்துளானான்,

(இ - ள்.) முன் ஒரு நான்முக்கன்புருடப்பெயர் கற்பம் முடிவெய்தி - முன்னொரு
பிரமன் தற்புருடனென்னும் பெயரினையுடைய கற்பகாலமுடிவுற்று, பின் உறுசுர
அகோரமாம் கற்பத்து - பின்னே யடைகின்ற அகோரமென்னுங் கற்பகாலத்தில், பிற
ங்கு உலகின் மன்னுயிர்கள் வளர்த்தோங்கி வைகருநான் - விளங்கா நிற்கும் உலகத்தின்
மன்னும் உயிர்கள் வளர்த்தோங்கித் தங்குநாளில், விறல் பண்டன் என்னும் ஒரு வல்
அவுணன் இப்புவனத்து உள்ள ஆனான் - வெற்றியினையுடைய பண்டனென்னும் ஒரு
வலிய அரசர்கள் இவ்வுலகத்தின்கண் சஞ்சரிப்பானுயினான். (எ-து.)

முன்னர் தற்புருட கற்பமுடிந்து அகோரகற்பம் நிகழுங்காலத்து பிரமனொரு
வன் உலகம் வளர்த்தோங்கி வைகருநாளில் பண்டாசுரனென்னும் ஓரசுரனுள்ளானு
னென்க.

கற்பங்கள் பிரமனாதிபர் பெயரால்வழங்கி வருதல்போல் ஈசானாதி பஞ்ச மூர்த்திகள் பெயராலும் கற்பங்கள் சிகழ்வதுண்மையால் ஈண்டு தற்புருஷகற்பாந் தத்தையும், அகோரகற்பவாதியையும் குறித்ததென்க. (உ)

அங்கவன்செய் மாதவத்தால்கமகிழ்ந்துகாட்சிதரும்
பங்கயனை யாடிவணங்கிப்பன்னுசுராகராமுதலோர்
தங்கநாடம்பிடைவிரவித்தகைபெறுவீரியமனைத்து
நங்கவரமருளென்றான் முண்டகனுநுலித்தெண்ணி.

(இ - ள்.) அங்கவன்செய் மாதவத்தால்-அப்பண்டாகரன் செய்திற்ற பெரியதவ த்தால், அகம் மகிழ்ந்து காட்சிதரும் பங்கயனை அடிவணங்கி-மனமகிழ்ந்து காட்சியை யளிக்கும் தாமவாப்பூவிய வாசஞ்செய்யும் பிரசப பாத்திய வணங்கி, பன்னுசுரா கரர் முதலோர் தங்கள் உடம்பிடை விரவி - சொல்லப்படுகின்ற தேவரும் அசுரரு முதலானோருடைய நெகந்தின்பொருத்தி, தகைபெறு வீரியம் அனைத்துப் நங்க வரர் ஆளுள் என்றான் - வேண்டிபொருத்திய வீரியமெல்லாம் உண்ண வரத்தக்கருளென்று கூறிலும், முண்டகனுநுலித்து எண்ணி - அடங்கத்தப் பிரமமாமராய்த்து நினைத்து.

அப்பண்டாகரன் பிரமனேனோங்கித் தவஞ்செய்ய அப்பிரமன் மனமகிழ்ந்து காட்சிகொடுக்க அவனடிவணங்கி சுராகரர் முதலிய யாவருடைய உடம்புள்ளுங்கலந்து அவர்களுடைய வீரியமெல்லாம் உண்ண எனக்கு ஆளுள்செய்வாயென்று கேட்டனன் அதற்குப் பிரமனும் நிராயந்தெண்ணினவென்க.

பண்டாகரனால் இலகிசுரபுந் திக்குகளெல்லாம் இறைவனையென்று நூன னோங்கின லுணர்ந்தானென்ற முண்டகனு நுலித்தெண்ணி என்றார். (ங)

அற்றுகென்றகலுதலுமவுணர்கோனுடம்புதொறு
முற்றாவிடுடன்விரவிவீரியங்களுண்டிருப்பப்
பற்றாயவீரியம்போயாருயிர்கள்பருவந்து
வற்றாதவொலிமாழ்கிவளர்வீன்றியங்கினவால்.

(இ - ள்.) அற்றுகென்று அகலுதலும் - அத்தன்மையாகுவென்று வரக் கொடுத்து நீங்குதலும், அலுதல்கோன் உடம்புதொறும் உற்று ஆவிபுடன் விரவி - அரக்கருக்கிறவருகிய பண்டாகரன் உடம்புகளிலெல்லாம் பொருத்தி உயிருட்கலந்து, வீரியங்கள் உண்டிருப்ப - வீரியங்களை யருந்தியிருக்க, பற்றாய வீரியம்போய் ஆருயிர் கள் பருவந்து - பற்றாவிட்க்கின்ற வீரியமழிந்து அரிய உயிர்கள் வருத்தமடைந்து, வற் றாத ஒளிமாழ்கி வளர்வீன்றி ஆங்கினை-பெடாக ஓளிமழுங்கி வளர்ச்சியில்லாமல் குறை ந்தனவென்க.

(பிரமன் அசுரனால் விவாகமெல்லிய வினையெல்லாம் எண்ணி) நீகேட்டவாதே தந்தோமென்றுகூற அக்கனோம் உடம்புகடோறும் பொருத்தி அவ்வவவுடம்பிலுள்ள உயிர்கட்குப் பற்றுக்கோடாயிருந்து வண்டைசெய்யும் வீரியங்களை உணவாகவுண்டி வாழ்த்திருத்தனன். அதுனால் உயிர்களுெல்லாம் வருந்தப் பொலிவிழந்து மேல்வினாவின் திக் குறைந்தன என்க. (ச)

எழுதீரீக்கழிநேடி லாசியிவிநீந்திய்.

மருத்துவாரியக்கர்வானவரவுணர்யாவிடாசிரதர்கந்தருவ

ருருத்திரர்வகங்களிராக்கரருக்கருகரச்சித்தியர்மருத்துக்க

ளருத்தக விரிஞ்சனசுதன்பிறநமவ்வீட ராற்றவர்குழமித

திருத்தகுசயிலைபருபபதம்புக்குச்சுவரோடாடிதொழுதுணையார்.

(௫ - ௭) மருத்துவர் இயக்கர் வானவர் அலையாணிச் சித்தர் கத்தருவர் உருத்திராசுக்கன் இராக்கவர் அருக்கர் உரகாடாடார் உருத்துடன் - உருத்து வரும் இயக்கரும் தேவரும் அவுளரும் மணிதரும் சிவபுர கருவரும் உருத்திரரும் வசக்களும் இராகத்தரும் சூரியரும் நாகரும் சார்யெரும் மருத்துக்களும், அருத்தி கூர் விரிஞ்சன் அச்சுதன் பிறரும் - அன்புமிக்குத்த பிப்பலும் விவரவார் மந்தவர்க ளும், அஇடர் ஆற்றலர் குழும் - அத்துன்பத்தைச் சகிக்கமாட்டா அருருத்தகுசயிலைப் பருபதம் புக்கு சிவபிரான் அடிதொழுது உணாட்டார் - அருருசுவரம்கூட கை லையங்கிரியையடைந்து சிவபெருமானுடைய பாதுகையால் உலங்குகொண்டவர் (௫-௭).

மருத்துவரமுதல் திருமால் இறுதியாக்ககூறியவரும் வலையோரும், வீரியம் காருக்குமான் குறைத்தவருகின்ற துன்பத்துக்கார்ப்பு சயிலை நிகிரியையடைந்து இறைவனடிவெணங்கி கூறுகின்றானாக

மருத்துவர் வயித்தியஞ் செய்வோர், மருத்துக்கள் அசுவலேதேவரகங்கள் மருத்து உரை முாலிலும், திருமாலையிறுதியிலும் கூறியது ஏனையோர்க்கு வரும் வியாதிகளையும் இதுவொழிந்த பல துன்பங்களையும் போக்கி இன்பத்தருளு சிறப்புடை யாராகலான் இவரும் வீரியமிழக்கவரும் துன்பத்தையறியா தொழிபதாரென்பதும், அவ்வசரன் வன்மையையும் குறிப்பாணுணர்த்தியதென்க. (௫)

வீரியமின்றிவலிகுறைந்தடியெம்பெற்றுடம்பெனத்திரிகின்றேம

காரணங்காணேமன்னதுதவிரக்குமுபாயமுங்கண்டிலேமென்று

நாரணன்முதலோருளந்துநின்றிரப்பநாயகனைகழுநிழ்த்துணாககுஞ்

சீரியமும்துவீரியமுழுதுந்திருநதுபண்டாசுரன்சுவாந்தான்.

(௫ - ௭.) வீரியம் இன்றி வலிகுறைந்து அடியெம்பெறு உடம்பு என திரிகின்றேம் - வீரியமில்லாமல் வலிகுன்றி நாங்கள் பபலிலலாத உடம்பென்று திரிகின்றோம், காரணம் காணேம் அன்னது தவிர்க்கும் உபாயமும் கண்டிலேம் என்று - அதற்குக் காரணமும் அறியமாட்டோம் அதையொழிக்கு முடாயமும் பார்த்தறியோமென்று, நாரணன்முதலோர் உலந்துநின்று இரப்ப - திருமால் முதலியதேவர்கள் வருத்திநின்றயாசிக்க, நாயகன் நகைமுகிழ்த்து உணாக்கும் - இறைவன் நகைசெய்தருளிச்செய்யும், சீரியமும்துவீரியமுழுதும் திருந்து பண்டாசுரன் சுவாந்தான் - சிறந்த உயது வீரியமெல்லாம் வரத்திருந்தப்பெற்ற பண்டாசுரன் கைக்கொண்டான்.

(இறைவனே) அடியெங்கள் வீரியமிழந்துவலிகுன்றி உயிமிழந்தவுடம்புபொலத்திரிகின்றோம் இவ்வாறு வீரியமிழப்பதற்குக் காரணமும் எங்களுக்கோதோன்றவில்லை அவ்வீரியம் இழங்காமலிருப்பதற்கு உபாயமுந்தோன்றவில்லை என்றிவ்வாறு திருமால் முதலியபாவரும் ஒருந்முற்று விண்ணப்படுத்திய இறைவன் உங்கள் வீரியங்களெல்லாம் பண்டாசுரனென்பவன் கொள்ளுகொண்டானென்றன நென்க.

நாயகன் நகைமுகிழ்த்தற்குக்காரணம் மருத்துவா முதலாயினோயென்றி அவரோடு திருமாலும் இரங்கிநின் துறைத்தேயாம் எனவே திருமால் காவற்கடவுள், காவலவது உடம்போடுசுடியிருக்கின்ற உயிர்களைக்காத்தல், ஆகவே அந்நமாம் ஏனையோர்க்கேயன்றி நமக்கும் பிணிவந்தமையை யுணர்ந்து அதனைப்போக்க வறியாது ஏனையரோடு தானும் ஒன்றாகி “வெற்றுடம்பெனத் திரிகின்றேம்” “காரணம் காணோம், உபாயமும் கண்டிலேம்” என்றாராகலின் அதுவே காரணமாயிற்றென்க. (௫)

ஆங்கவனெல்லாவுடம்பினும்விரவியாவியோடுதைதலினெவ்வா
நீங்கினிவெல்லப்படுவனென்றருளவிமையவாய்நடும்வெருவி
மாங்குயிர்க்கிவ்மலைமகள்கொழுநாமறிதிராவணைகடலுயிர்த்த
பூங்கடுமிடற்றுப்புனிதனெயம்மைப்புரப்பதுன்கடனெனதுதிப்பார்.

(கு - ன்) ஆங்கவன் எல்லாவுடம்பினும் விரவி ஆவியோடு உதைதலின் - அவ்
கவனெல்லாவுடம்பினிடத்துக்கலந்து உயிரோடு வசித்தலால், எவ்வாறு நான்கு இனி
வெல்லப்படுவான் என்று அருள் - எவ்வகையாக இவ்விடத்தில் இனி அவன் வெல்லப்
படுவான் என்று திருவாய்மலர்ந்தருள், இமையவர் யாவரும் வெருவி - தேவரெல்லாரு
மஞ்சி, மாகுயில்கிவ் மலைமகள் கொழுநா-மாமரத்திலிருக்கும் குயிலடோலும்சொல்லை
புடைய பார்வதி தலைவனே, மறி திராவணை கடல் உயிர்த்த பூங்கடுமிடற்று புனி
தனே - மறிக்கின்ற அலைகளார் சூழப்பட்ட பாற்கடல்தந்த அழகிய நிலைகண்டத்தை
புடைய மரிசுத்த மானவனே, என்மை புரப்பது உன் கடன எனதுதிப்பார் - அடியேங்
களைக்காப்பது உமது கடமையென்று துதிசெய்தார்கள். (எ-று.)

அந்த பண்டாசரன் எல்லாவுடம்போடு கலந்து உயிரோடுருத்தலால் எவ்
வாறு வெல்லப்படுவானென்று இமையவன் கூறத் திருமால்முதலிய யாவரும் பயந்து
எங்களைக் காப்பது உமது கடனென்று துதிக்கத் தொடங்கினார்களென்க.

மானிடர் முதலியோர், துன்பமொழியவும் இன்பம்பெறவும் திருமால் முதலிய
தேவர்களை வாழ்த்தி வணங்கவேண்டுமெனவும், வணங்குவோமாயின அவர்கள்வ்வா
றே செய்வாரெனவும் கூறுவோரது வாயை யடக்கவே எவ்வா நீங்கினி
வெல்லப்படுவான் என்றருள விமையவர் யாவரும் வெருவி எனவும், கருணாநிபிய அவ்
வருவத்தால் யாவாக்கும் துன்பமொழிப்போனும் அதுவொழித்து இன்பமளிப்போனும்
சிவபெருமானென் றுணர்த்தவே மலைமகள் கொழுநா எனவும், பூங்கடுமிடற்றுப்
புனிதனே எனவும், புரப்பதுன் கடனெனவும் கூறினார்.

இதனால் திருமால்முதலிய யாவரும் ஒருவருக்குத் துன்பத்தைப் போக்கினவருமல்
லர் வேண்டியாய் சுருள்புரிவரு மல்லொன் விளக்கியதென்க. இவர்களன்றாகவே
இவற்றைப்புரிவோன் இவனென்று காட்டப் பின்வருஞ் செய்யுள்களெழுந்தன. (எ)

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிநீந்தம்.

முடிவிலாற்றலைதன்வயத்தினைமுற்றுணர்ச்சியைபேருள்
மடிவிலாட்டியைதூயமேனியைமற்றியற்கையுணர்ச்சியை
படியிலா வியல்பாகநீங்கியபாசீநாயைவரபபிரின்
புடையையுன்னடியேங்குளென்றுமுனக்கடைக்கலமையனே.

(இ - ன்) முடிவு இல் ஆற்றலை தன்வயத்தினை முற்றுணர்ச்சியை - முடிவில்லாத
ஆற்றலையுடையாய் எடபெருநூற் தன்வசமாகுடையாய் முற்றறிவுடையாய், பேருள்
மடிவிலாட்டியை தூயமேனியை - பெருங்குணையால் கெடுதியில்லாத ஆளுகையை
புடையாய் பரிசுத்தமாகிய மேனியையுடையாய், இயற்கை உணர்ச்சிகட படியிலாத
பாசநோயை இயல்பாக நீங்கி - இயற்கையுணர்வையுடையாய் ஒப்பில்லாத பாசநோயை
இயல்பாகவே நீக்குதலையுடையாய், வரம்பிலின்புடையை - அளவுபடாத வினிடத்தை
புடையாய், ஐயனே உன் அடியேங்கள் எனறும் உனக்கு அடைக்கலம் - ஐயனே உன்
அடியேங்களாகிய நான்கள் எக்காலத்து முனக்கடைக்கலம். (எ - று.)

முடிவினந்தல் முதலிய எண்குணங்களையுடைய ஸூத்ரம் நீ, காங்குநன் 4டியோ
ங்களென்க.

அசுரனைக்கொல்ல முடிவிலாநீ முனனும் தாங்கள் இன்பம் பெற வரம்பி
லின்பமுடைமையைப் பின்னுங்கூற்றீர். இதனால் எண்குணமுடைய இறைவன் சிவ
பெருமானெனவும், திருமால் முதலியோர்க்கு அக்ஷரங்கள் மையின் அவர்கள் அடி
மைகளெனவும் விளக்கியதென்க. எனவே எண்குணமுடைமை பதியிலக்காயம், அங்
குணமின்மை பசுவிலக்கணம். ஆகவே சிவபெருமானொருவனே பதி. ஏனேனோர் பசுக்
கள் என்றுணர்த்தியதென்க.

அல்லதனும் இறைவன் திருமால்முதலிய தேவர்களை நோக்கி “எல் வாழ்நிலை
வெல்லப்படுவன்” என்றதனால் அத்தேவர்கள் இறைவனை நோக்கி அவனது என்
குணங்களையுமே ஈண்டெடுத்துக் கூறினார்களென்க. என்னையெனின், முடிவிலாற்றலே
யும் தன் வயத்ததனுதலையு முடைய நீ அவனைக்கொல்வதும் அவனை வசப்படுத்து
வதும் அருமையன்றே அந்நன்மையாக எவ்வாமென்று கூறியது என்னையோ எனவும்,
முற்றுணர்ச்சியையுடைய நீ எல்லாவுடம்பினும் விரவியாவியோடுறைதலின் என்று
அவனை விசேடித்துக் கூறியது அபிசயமெனவும், பேரருளுடைமையும் தூய
வுடம்பினனாய் உடைய நீ இங்கிலி வெல்லப்படுவனா என்று கூறியது விசித்திர
மெனவும், இயற்கையுணர்ச்சியையும் இயல்பாகவே பாசங்களினிங்கி நின்றலையும் வரம்
பிவின்பமுடைமையும் உடைய நீ நாங்கள் உலர்ந்து நின்றிரப்ப நகை முகிழ்த்து இவ்
வாறு கூறியது அழகாயிருந்த தெனவும் கூறியதாமென்க.

இயல்பாகவே நீங்கிய பாசநோயை என்றது முன்பின்னாக மாற்றி யுணக்கப்
பட்டது. கொடிச்சேவலென்றற்றோலபடி ஒப்பு, படியிலா என்றது ஈடுமகட்ட
எதிர்மறைப் பெயரச்சம்.

(அ)

அண்டமோரணுவாம்வளர்ச்சியையணுவினுண்ணியையண்டமாந்
பிண்டமெங்கணுநின்றசைக்குகிமித்தனாய்நிறைபெற்றியை
கண்டயோகியர்சிந்தைமேயினைகரணமுற்றுமகன்றனை
யொண்டொடிக்கொருபங்கயாங்களுனக்கடைக்கலமையனே.

(இ - ள்) அண்டமோர் அணுவாம் வளர்ச்சியை - அண்டமோரணுவாகிய வளர்
ச்சியினையுடையாய், அணுவின் துண்ணியை - அணுவைப்பார்க்கிலும் துண்ணியவடி
வமுடையாய், அண்டம் ஆர்பிண்டம் என்கணும் நின்று அசைக்கும் நிமித்தனாய் நிறை
பெற்றியை - அண்டங்கள் அவற்றிற்பொருந்திய பிண்டமெங்கு நின்றசைக்கு நிமித்த
காரணனாய் நிறைந்த தன்மையையுடையாய், கண்டயோகியர் சிந்தைமேயினை - நின்
னைக்கண்டயோகிகள் மனத்தில் அவர் நினைத்தவடிவோடுஞ் சென்றனை, கரணமுற்று
மகன்றனை - கரணங்களெல்லாம் கடந்துகின்றனை, ஒண்டொடிக்கு ஒருபங்க - ஒள்ளிய
வனையல்லணிந்த உமாதேவிக்கு கொருபாகத்திலுள்ளாய், ஐயனே யாங்கள் உனக்கு
அடைக்கலம் - ஐயனே நாங்களுன்னடைக்கலப் பொருளாவோம். (எ-று.)

(இறைவனேநீ) வளர்க்கோங்கியிருக்கின்ற அண்டங்களெல்லாம் அணுவென்று
சொல்லும்படி வளர்ச்சியையுடையவன் அணுவைப்பார்க்கிலும் துண்ணியவடிவற்ற
யுடையவன் எல்லாவுயிர்களினின்றசைக்கும் நிமித்தகாரணன் போகியுரிசயத்தில்
அவர் நினைத்தவடிவோடுஞ் செல்கின்றவன், காரணங்கடந்தவன், உமாதேவிப்போடு
கூடினவன் (ஆகையால்) யாங்களுனக் கடைக்கலமென்ப பென்க.

சங்கராசாட்சில் பேருருக்கொண்டிருக்கின்ற வலகங்களுள்ளும் நிலைகுலைத்து அனுமாதிரமாதி இறைவனிடத்திலொடுங்குதலால் அண்டமோரணுவாம் எனவும், இவ்வாறு ஒருமுறையன்றிப் பலமுறை அண்டங்களெல்லாம் சங்காரப்பட இறைவன் சங்காரப்படாது என்று மருத்தலம் உளர்ச்சியை எனவும், புனருத்தவத்தி அனுமாதிரமாயொடுங்கிய உலகங்களுள்ளும் அண்டங்களாகச்செய்து தான் ஒரு சற்றுந் தோன்றாதிருத்தலால் அனுபவினுண்ணியை எனவும், அவ்வனந்தோன்றிய அண்டங்கள் லீர் படித்தாயன்றிப் பலபலவாப்யிரியவும், ஆன்மாக்கள் தானே யொன்றை அறிந்து அனுபவிக்கவும் இறைவர்ப்பணி யானமயாதாகலான் அண்டமார் பிண்டமெங்க ளும் நின்றசைச்சூர் எனவும், இறைவன் தன்னிச்சைவழியன்றி ஆன்மாவின்சை வழியே செய்கின்றவனாகலான் நிமித்தவெனவும், ஆன்மாக்களின் வேறாகாது உடனாய் நின்ற இன்பத்துன்பங்களை நுகர்வீத்தலான் நின்றபெற்றியை யெனவும், இவ்வண்ணமைய புணராத நூனிப்பருள்ளமே கோயிலாகக் கொண்டவனாகலான் கண்ட, யோகியர் சிந்தைமேயினை எனவும், வளர்த்தற்கும் துண்ணியறையிருத்தற்கும், அசை க்கும் நிமித்தவெனவும், சிவந்தபெற்றியொய் வரிப்பதற்கும் சிந்தையைக்கொள்வ தற்கும் சாண்டமாசு லீர் உபகராசமு முடையனன்றாகலான் காரணமுற்று மகன்மனை யொளவும், வேறேருபகராசு வை வேண்டாது யாயந்தன் னருளாலே செய்தனனாக லான் ஒவ்வொருக் கொருங்கு எனவுங்கூறினார்.

இரஞல் மேலே சொல்லியிருக்கிற இலக்கணங்களோடு கூடியபடி ஆன்மாக்களும் சூப்பரிக்கின்ற முறைமையை இச்செய்யுளில் கூறியதென்க.

அண்டங்களெல்லாம் அனுவாகப் பெரிதாகவிருக்கின்ற தன்மையும் அனுக்களெ ள்லாம் அண்டங்களாகச் சிறிதாகவிருக்கின்ற தன்மையும் உடையனாய் நின்றசைச்சூர் நிமித்தகாரணன் நியாதலால் அனுபவிரமாணமாயிருக்கின்ற இவ்வசுரன் எல்லாவுயி ருள்ளும் வியாபித்துப் பேராற்றலோடுங்கூடி எங்கிலாவருத்துவது உன்னையன்றியாவ தில்லை யென்றுணர்ந்தோ மென்பா பிண்டமெங்கணு நின்றசைச்சூர் சிமித்தனாய் நிறை பெற்றியையென்றார்.

(க)

பிரமமென்மருமீசனென் மருஞ்சிவனென் மருமபோதுறுங் கருமமென்மருமவேறுமவவகடவுளென்மருமாகியே முரணியவ்வவர்பேசுகின்றருண்மு கல்வனே முதலீறிலா வொருவனையடி யேங்களென்று முனக்கடைக்கலமையனே.

(இ - ள்.) பிரமம் என்மரும் ராசன் என்மரும் - பிரமமே பொருளென்பாரும் ஈஸ்வரனே பொருளென்பாரும், சீவன் என்மரும் பேதலும் கருமம் என்மரும் - சீவ னேபொருளென்று சொல்வாரும், வெவ்வேறுவகைப்பட்ட கருமங்களேபொருளென் பாரும், வேதம் அவ்வகடவுள் என்றும் ஆகி-வேதம் (சிலா) அவ்வகடவுளே பொ ருளென்பாராய், முரணி அவ்வவர்பேசுகின்ற அருள் முதல்வனே - இவ்வாறு மாறு பட்டு அவ்வச்சமயிகள் பேச அவ்வவர் கூறும் பொருளாகி நிற்குமுதல்வனே, முதல் ஈறு இல்லாத ஒருவனே - முடிவற்றியில்லாத தனிப்பொருளே, ஐயனே அடியேங்கள் என்றும் உனக்கு அடைக்கலம் - ஐயனே உமதுமேயோமாகிய யாங்களுக்காலத்து முனக்கடைக்கலப்பொருளாம். (எ - று)

பரம்பொருளாயுள்ளது பிரமமென்று கூறுவாரும் முதல் அவ்வவர்ப் கடவுளென்பார் இறுதியாகக்கூறும் பொருள்களெல்லாமாகி அவ்வவர்க் கருள்செய்கின்ற முதல்வனே, ஆதியந்தங் கடந்தவனே அடியேங்கள் என்று உன்னடைக்கலமென்க.

பாசிவத்தின் அருளுருவையுணராத மருளர் எல்லாவடிவங் கற்பனைபென்றொழித்து பிரமமே யுளதென்பார்க்கு அத்தப் பிரமமேயாகியும், வேதாந்தத்திற்கூறும் பிரமநாமத்தைப்பாசிவநாமங்களி லொன்றென்றுணராத சிலர்க்கு அவர்கூறும் எல்லாவடிமே வடிவாகியும், பிரமம் வேற்று ஆன்மாவே யாமென்று கூறுமவர்க்கு அவ்வான்மாவே யாகியும், யக்ஞாதிகர்மங்களே அவரவர்க்குப் பயனளிக்கு மென்பார்க்கு அவ்வெக்ஞ சொற்பமே யாகியும், இவ்வொழிந்த திருமால்முதலிய தேவர்களோயே பொருளாகக் கூறுவார்க்கு அவ்வத்தேவர்களே யாகியுமின்றறந், செய்வானென்றார். இஃகே “ஒருநாமமோருருவ மொன்றுமிலாற் காயிரந், திருநாமம்பாடி நாந்தெள்ளெனப் கொட்டாமோ என்றறளிய திருவாசகத்தா லுணர்க, எங்ஙனமெனின், இறைவன் ஒருநாமமும் ஒருருவமுமில்லாதவனெனச் சொற்பவிலக்கண மொன்றே கூறின் ஒரு பொருளுண்டென்பதின்ரூபச் சூனியமாய் முடியுமாகலின் அதனை யொழிந்தற்குக் கூறுவார் கூறும்நாமமெல்லா முடையானென்ப துணர்த்த ஆயிரந் திருநாமம்பாடி எனவுங் கூறினானென்பொருள்பதிவினென்க.

மேலேச்செய்யுளின் பதிவுபகரிக்கிற முறைமையை யுணராத புறச்சமயிகள் கூறும் பெயரும் பொருளுமாகியும் உபகரிக்கின்ற முறைமையை இச்செய்யுளின் கூறியதென்க.

முடிவிலாற்றல் என்றசெய்யுள் முதல் மூன்றுசெய்யுளும் முறையேபதியின் குண விசேடங்களையும் அருளின் குணவிசேடங்களையும் அவ்வுருள் பரிபாகத்தினளவே ஆன்மாக்களிடத்துப் பதியும் குணவிசேடங்களையும் கூறியதாமென்று பொருள்கொள்ளது மொன்று. (க0)

வேறு.

இனையவாறுளங்களிவரப்பழிச்சுறுமிமையவர்தமைநோக்கிக் கனைகழற்பிரான்வீரியம்பெறுவதே கருத்துமக்கெனிலேற்கும் வீணைமுடித்தவற்கொல்லு துமல்லதுவிரவியெங்கணுநிற்கு மனையசள்வனைச் செகுத்திடலரிதுமக்கிசைவுகொலதுவென்றார்.

(இ - ள்.) இனைய ஆறு உளம் களிவர பழிச்சுறுக் இமையவர்தமை நோக்கி- இவ்வகையாக உள்ளங்களிப்படையத் துதிக்குந் தேவர்களைப்பார்த்து, கனைகழல் பிரான் உமக்கு வீரியம் பெறுவதே கருத்து எனில் - சத்திக்கின்ற வீரக்கழலையுடைய இறைவன் உங்களுக்கு வீரியத்தை யடைவதே எண்ணமென்றால், ஏற்கும் வினைமுடித்து அவன் கொல்லுதும் - தகுந்தகாரியத்தைச்செய்து அவனைச்சங்கரிப்போம், அல்லது விரவி எங்கணும் நிற்கும் அனையசள்வனை செகுத்திடல் அரிது - நாமென்னிய படியல்லது உடலுயிரிற் கலந்து சரவசரமென்னும் எவ்விடத்துநிற்கின்ற அவ்வஞ்சுகனைக் கொல்வதரிது, அது உமக்கு இசைவுகொல் என்றான் - அது உங்களுக்குச் சம்மதந்தானாவென்று வினவினான். (எ-று.)

இறைவன், தன்னுள்ளங்களிப்படையுமாறு தன்னை ஐயனென்றும் தங்கனை அடிமைகளென்றும் துதிக்கின்ற தேவர்களை நோக்கி உயிரிற் கலந்திருக்கின்ற அக்ஷன்வனைக் கொல்வதரிது உங்களுக்கு வீரியம்பெறுவதொன்றே எண்ணமாயின் அவனைக் கொல்லும் வித்தாற் கொல்லுகிறோம் உங்களுக்குச் சம்மதமா என்க.

உயிருட்கலந்திருக்கும் அசுரன் உங்களுயிரொழிந்தாலன்றி அவனறிவானென்ற னுணர்த்த விரவியெங்கணு நிற்கும் அனையசள்வனைச் செகுத்திடலரிது எனவும், அசுரனுலிழந்த வீரியத்தை எம்மாற் பெறவிரும்பியபடியால் அதற்குத் தக்கதோ ருடாயத்தை

நாம் எண்ணியிருக்கின்றோமென்றுணர்ந்த வீரியம்பெறுவதே கருத்துமக்கெனிலேற்
கும் வினைமுடித்தவர்கொல்லுதும் எனவும், அசுரனுயிரிழந்தற்கு, முன் உங்களுயிரிழ
ந்தாலலது ஆயாதென்றுணர்ந்த உமக்கிசைவுகொ ள்துவென்றான் எனவுங்கூறினார்.

ஐயன்வாய்மொழிகேட்டலுங்கடவுளரவ்வினைதாழாமே
செய்யவேண்மென்றுலகெலாம்புரப்பதெம்மிசைவுபெற்றோசெந்தீக்
கையனையெனத்தலைவனுமன்னதேற்காஞ்சியினுமதாக்கை
வெய்யசெந்தழந்திரியிடையவியெனவிரவுகன்றருள்செய்தான்.

(இ - ள்.) ஐயன் வாய்மொழிகேட்டலும் கடவுளர் அவ்வினை தாழாமே செய்ய
வேண்டும் - இறைவனது வாய்மொழியைக்கேட்டலும் தேவர்கள் அச்செய்கையிற்
காலரீட்டியாமே செய்துமுடிப்பது தகுதி, உலகு எல்லாம்புரப்பது எம் இசைவு பெற்
றோ - எல்லாவுசைவங்களையும் காப்பது எங்கள் சார்வுபெற்றேயோ, செந்திகையனே என -
செந்தியைக் கையிலேயுடைய இறைவனே என்ன, தலைவனும் அன்னதெல்-இறைவனு
மஃதென்னாமாயின், காஞ்சியின் உடது ஆக்கை வெய்ய செம் தழல் குதியிடை அவி என -
காஞ்சியின் கண் உடது சரீரங் கொடியசெந்திவடிவாகிய இலிங்கத்தினிடத்தவியாக, விர
வுக என்று அருள்செய்தான் - பொருந்துகவென்று கருணைசெய்தான். (எ - று.)

இறைவன் வாய்மொழியைக்கேட்டலும், தேவர்களெல்லாம் அவ்வினைவனை நோ
க்கி உலகமெல்லாம் காப்பது எங்களுடைய அனுமதிபெற்றுத் தானே அன்றே ஆதலால்
தேவரீ ரெண்ணியபடியே யினாவில் செய்குளவேண்டுமென் நிரந்துகூற, எமதெண்
ணப்படி நடப்பதே உங்கள் துணிவாகில் காஞ்சியில் செந்தழல் வடிவாயிருக்கும்
சிவலிங்கத்தினிடத்திற் சென்று யாக உணவாக விருங்குகென்று கூறினானென்க.

செந்தழல் வடிவாகித் தங்கனையெல்லாம் உணவாக்கிக்கொள்ள எண்ணிய கருணை
யைக் குறிப்பாணுணர்ந்து செந்தீக்கையனே” எனத் துதித்தா றொன்றுவொன்று. (கஉ)

யாங்களிங்கிருந்தென்பயனின்சுடர்க்குறியிடைக்கரந்தேதே
லோங்குமின்பமேதலைப்படப்பெறுதுமென்றுநாத்ததடிதொழுதேத்து
மாநகவர்க்கெலாம்விடையளித்தருவரையணங்கொடுந்திருக்காஞ்சி
நாங்கொம்பிரான்செழுந்தழற்பிழம்பொளிநலந்திகழுருக்கொண்டான்.

(இ - ள்.) யாங்கள் இங்கு இருந்து என்ன பயன் - நாங்கள் இவ்விடத்திலிரு
ந்து யாதுபயன், நின் சுடர் குதியிடை கரந்தோமேல் - நின்னுடைய அக்கினிவடிவா
கிய சிவலிங்கப்பெருமானிடத்து மறைவோமாயின், ஒங்கும் இன்பமே தலைப்படபெறு
தும் - டோன்புத்தையே தலைக்கூடப்பெறுவோம், என்று உகாத்து அடிதொழுது
ஏத்தும் ஆங்கவர்க்கு எல்லாம் விடையளித்து-என்றுசொல்லி யடிதொழுது வணங்கும்
அவ்விடத்தவந்த தேவர்கட்கெல்லாம் போகும்படி கட்டையிட்டருளி, அருவரை அண
ங்கொடும்-பருவதாரசுபுத்திரியாகிய உமையம்மையோடும், திருக்காஞ்சி ஞாங்கர் எம்பி
ரான் செந்தழற் பிழப்பு ஒளி நலம் திகழ் உரு கொண்டான் - திருக்காஞ்சியினிடத்து
அக்கினிமயமான நன்மைமிகுத்த திருவுருவம் கொண்டனன். (க - று.)

(தேவர்கள் இறைவனேபோக்கி உம்முடைய கட்டைப்படி காஞ்சிக்குச் செல்
லாது)நாங்களிங்கிருப்பதனால் என்னபயன். உம்முடையகுறியாகிய அக்கினிமயமாகிய
இலிங்கத்தில் மறைந்திருப்போமானால் நாங்களெங்கோரும் பெருதபேரின்பத்தை யெளி
தாகவடைவோம் என்று உணங்குகின்” தேவர்களுக்கெல்லாம் இறைவன் விடைகொடு

த்து உமாதேவியோடும் காஞ்சித்திருப்பதியில் செத்தழலுருவாகிய இலிங்கவடிவமா யெழுந்தருளியிருந்தனென்க.

அசுரனால் இப்பொழுது உயிரிழக்கவிருக்கின்ற எங்கோடோக்கி சிவலிங்கப்பெருமானுக்குணவாகுகொன்று இறைவனேகீ கூற அதுபோல் உணவாகாது இங்கிருப்போமாயின் பயன்பெறுவோமோ என்பார் யாங்குளியிருந்தென்பதாய் எனவும், அசுரன் எங்குளோடு கூடியதனால் உயிரிழக்கப்பெற்றோம். நாங்களுன்னோடு கூடுவதனால் உயிர் வாழப்பெறுவே மென்பார் நின்சடர்க் குறியிலைக் கரத்தோமேல், ஒங்குமின்பமே தலைப்படப்பெறுது மெனவுக்கறினார், (கக)

அளப்பருஞ்சிகைப்படலைமீக்கவைத்தெழுந்தெங்குணுமழல்வீசும், கிளைத்துநின்ற தன்வலப்புடையுகிரினுற்குண்டமுங்கெழுவித்து வளைத்தகுண்டத்துவாமதேவத்திருவடிவினெய்ப்பூரித்து விளக்குதத்துவத்தருப்பைமுக்குணப்பெரும்பரிதிமேவாக்கணம்.

(இ - ள்.) அளப்பருஞ் - அளத்தற்கருமையாகிய, சிகைப்படலை மீக்கவைத்தெழுந்து - சுவாலைத்திரள் மேலே பிளவுபட்டெழுந்து, எங்குணம் - அழல்வீழ் - எங்குந்தீயெழுப்ப, கிளைத்துநின்று - கிளைக்காநின்று, தன்வலப்புடையுகிரினால் - தன் வலக்கை நகத்தால், குண்டமுங்கெழுவித்து - குண்டமுந்தோற்றுவித்து வளைத்த குண்டத்து - வளைக்கப்பட்ட குண்டத்தில், வாமதேவத்திருவடிவில் நெய் பூரித்து - வாமதேவமூர்த்தியை நெய்ப்பாப்பூரித்து, விளக்குதத்துவத் தருப்பை - விளக்குகின்ற தத்துவமாகிய தருப்பையையும், முக்குணம் பெரும்பருதி - முக்குணமாகியபெரிய சமீப்தையும், மேவாக்கொண்டு - பொருந்தக்கொண்டி. (எ - று.)

(கைலாயத்தினின்றும் இறைவன் அம்மையாரோடு காஞ்சியில் அக்னியே ஓர் பிழப்பெனத்தோன்றினுற்போலத் தோன்றி) எவ்விடத்தும் அழல்வீசு நின்று தனது வலதுபக்கத்தில் தனது விரல்நகத்தால் ஓங்குண்டமொன்றுண்டாக்கி அக்குண்டத்தில் வாமதேவமூர்த்தியை நெய்வடிமாக நிறைந்திருக்கச் செய்து தத்துவங்களைத் தருப்பையாகவும், முக்குணங்களைச் சமீப்தாகவும் கொண்டு என்க.

இருளிடத்துள்ள பொருளை அவ்விருளைச் சுற்றெதுக்கி காட்டுவது விளக்காதல்போல ஆணவத்துளிருக்கும் ஆன்மாக்களுக்கு அவ்வாணவத்தைச் சிறிதாகநிவிடயங்களை விளக்குவது தத்துவங்களாதலால் விளக்கு தத்துவமெனவும், துலகுக்கும் மாய் விளங்கும் தத்துவங்களும் குணங்களும் தோற்ற, ஆன்மாக்கள் தோன்றுதலும் அவையொடுங்க ஆன்மாக்கள் வெடுங்குதலும் மாதலால் பிரமன் முதலிய சர்வான்மாக்களையும் தாமியற்றும் யாகத்தில் ஒடுக்கவேண்டியிருப்பதால் முன்னர் தத்துவத் தருப்பை முக்குணப் பிரிதி மேவரச்கொண்டு எனவுக் கூறினார். (கச)

வேறு

வேள்வியுந்தானேவேள் விப்பொருள்களுந்தானேவெய்ய வேள்விவேட்பவனுந்தானேவேள்விகொளிறையுந்தானே வேள்வியின்பயனுந்தானேயென்பதுவிளக்கியெம்மான் வேள்விசெய்தீக்கையற்றான்விளங்கருட்சத்தியோடும்.

(இ - ள்.) வேள்வியும் தானே வேள்வி பொருள்களும் தானே - யாகமும் தானே அந்த யாகத்துக்குரிய பொருள்களுந்தானே, வெய்ய வேள்வி வேட்பவனும் தானே -

வெம்மையாகிய அந்த யாகத்தைச் செய்பவனுத் தானே, வேள்விகொள் இறையும் தானே - அந்த யாகத்தினை யேற்றுக்கொள்ளுந் தலைவனுத் தானே, வேள்வியின் பயனும் தானே என்பது விளக்கி - அந்தயாகத்தினை வுண்டாக்கும் பயனும் தானே என்று சொல்லப்படுவதை விளங்கச்செய்து, எம்மான் விளங்கு அருள்சத்தி ஓடும் வேள்வி செய் தீக்கையுற்றான் - எம்முடைய இறைவன் அருட்சத்தியாகிய உமாதேவியாரோடும் யாகஞ்செய்தற்குத் தீக்கையினையடைந்தான். (எ - று.)

யாகமும் யாகப்பொருள்களும் யாகஞ்செய்பவனும் யாகத்தையேற்குந் தெய்வமும் யாகத்திற்குரிய பயனும் தானே என்று கூறும் வாக்கியத்தை விளக்கி உலகின ருமயற்படி செய்ய உமாதேவியுடன் யாகத்துக்குரிய திசைகையோடு வீற்றிருந்தன னென்க.

வேள்வி முதலாகக்கூறிய யாவும், செய்தொழிதும் செய்யப்படு பொருள்களுமா யிருத்தலான் இவையெல்லாஞ் செய்வோனை யின்றிடமைதல் யாங்ஙனம், அதனால் யாவுந்தானே எனவும், இவ்வுண்மையை எடுத்துக்கூறும் வேதவாக்கியத்தை இச்சமயத் தில் விளக்கக் கருதினாலுலாம் என்பது விளக்கி எனவும் கூறினார். (கரு)

வண்டிற்ற மலரோனாதிவலிகெழுதருக்களீரூ

வண்டத்தினகத்தபூதமனைத்தையும்பெருங்கால்வேகச்

சண்டத்தின் வாங்கிவாய்கியாச்சியந்தயங்குமங்கேழ்க்

குண்டத்திற்றுய்மைசெய்துகொழந்தழன்மடுத்திட்டானால்.

(இ - ள்.) வண்டி உற்ற மலரோள் ஆதி வலிகெழு தருக்கள் ஈறாக - வண்டுகள் டொருந்திய தாமணாமலரில் வசிக்கும் பிரமன்முதல் வலியமைந்த தருக்களிறுதியாக, அண்டத்தின் அகத்தபூதம் அனைத்தையும் - அண்டத்திலுள்ள உயிர்களுையெல்லாம், பெருங்கால்வேக சண்டத்தின் வாங்கி வாங்கி - வேகத்தையுடைய பிரசண்ட வாயுவி னால் மிக ஏற்று, ஆச்சியம் தயங்கும் அங்கேழ்க்குண்டத்தில் - நெய்சொரிந்து செய யப்பட்ட வேள்விக்குண்டத்தில், தாய்மைசெய்து கொழந்தழன் மடுத்திட்டான் - சுத்தமாக்கி தழலிலிட்டான். (எ - று.)

பிரமன் முதல் தருக்களீராக அண்டங்களிலுள்ள எல்லாவுயிர்களையும் பிரசண்ட வாயுவினால் வாங்கி வாங்கி சமஸ்காரஞ்செய்து யாககுண்டத்தி லிட்டனென்க.

அண்டங்களிலுள்ள சரவசரங்களே யாகத் திரவியங்களாகவும், அத்திரவியங் களை ஏற்பதற்கு வாயுவே ஏற்குங் கருவியாகவும் கொண்டுஅக்கருவியாலேற்ற திரவியங் கள் சிவசம்ஸ்காரமில்லாத தாகலான் அவற்றை மந்திரோச்சாரணத்தால் சுத்தமான பொருளாக்கி சிவாக்கினியிலிட்டன னெனக் கொள்க. (கசு)

வேறு

மடுப்பமடுப்பமீதெழுந்துவயங்கிச்சுடருந்தழற்பிழம்பி

லடுப்பநனைக்கும்புறத்தெண்ணீரண்டமு கடுவேவாமைத்

தடுத்ததாகுமன்றாயின்மன்றிறையுஞ்சரசரங்

ருடுத்தமேலேச்சுவர்த்தலமுமுருகிக்கவிழுமுலகன்றே,

(இ - ள்.) மடுப்ப மடுப்ப மீது எழுந்து வயங்கி சுடரும் தழற்பிழம்பில் - பிரம ன்முதலியோசா சமித்துகளாக இடிந்தோறும் மேலெழுந்து மிகப்பிரகாசிக்கும் தீப்பிழ ம்பில், அடுப்பநனைக்கும் புறத்தெண்ணீர் அண்டமுகி வேவாமைதடுத்ததாகும் - பொ ருத்த பெரும்புறக் கடனீரானது நனைக்கின்ற அண்டப்பித்திகை வெந்து போகாமல்

தடுத்ததுபோலும், அன்றூயின் - அல்லதானால், மன்றநிறையுஞ் சராசரங்கள் உடுத்த
மேலேச்சுவர்த்தலமும் உருகி உலகம்கவிமும் - தெளிவாக நிறைந்திருக்கும் சரமும்சர
முமாகிய பொருள்களைச் சூழ்ந்த மேலுள்ள சுவரிடமும் உருகி உலகம்கவிழ்ந்துவிடும்.

சமித்து முதலிய யாகத்திரவியங்களை யிடுந்தோறும் அச்சிவாக்கினியானது
மேலெழும்போத்க் அச்சுவாலையினால் இனி அண்டமுகடுவேம் என்றெண்ணிப் பெரும்
புறக்கடல் தடுத்ததுபோலாகும் அங்கனம் தடுக்காமற்போமாயின் மேலுள்ளசுவரி
டமும் உருகி உலகமெல்லாம் கவிழ்ந்துவிடுமென்க.

(க௭)

வேறு.

இவ்வகைவடிவுமுற்றியுமிணரொரிப்பிழம்புளாக்கிக்
கௌவையில்காலச்செந்திப்பிரான்முதற்கணங்கடா மு
மெவ்வயின்றொளிநுத்தனனோடேகமாய்ச்சேர்த்துப்பின்ன
ரவ்விடைவிரவும்பண்டாசுரனையும்முலிற்பெய்தான்.

(இ - ள்.) இவகை வடிவு முற்றும் இணர் எரி பிழம்புளாக்கி - இவ்வாறாகச்
சரிமுழுதும் பலசுடையுடைத்தாகிய பேரொரிப் பிழம்புளாக்கப்பட்டு, கௌவையில்
காலச்செந்திப் பிரான்முதல் கணங்கள்தாமும் - துன்பயில்லாத காலாக்கினிருத்திரன்
முதலாகிய கணங்களையெல்லாம், எவ்வயின்று ஒளிரும் தன்னோடு ஏகமாய் சேர்த்து -
சூற்றமற்றுவிளங்கும் தன்னுடன் ஏகமாகக்கூட்டி, பின்னர் அவ்விடை விரவும் -
பின்பு அங்கே கூடியிருக்கும், பண்டாசுரனையும் அழலில் பெய்தான் - பண்டாசுரனை
யும் நெருப்பிற்சேர்த்தான். (எ - று)

இவ்வகையாகப் பலவகைப்பட்ட சரிசுரங்களோடு கூடியிருக்கின்ற பிரமன் முத
லியயாவனையும் அக்னிப்பிழம்பா யொளியிடும் யாகாக்கிக்குள்ளாக்கி அவரொழிந்த
காலாக்கி ருத்திரர்முதலிய உருத்திரகணங்களைத் தன்னுளொடுக்கிப் பின்பண்டா
சுரனையும் அவ்வக்கியி லிட்டனென்க.

பிரமன் முதலியோர் சரிசுரங்களும் ஏனையசரிசுரங்களும் பிரகிருதியாயா சம்
பந்தமுடையதாகலால் அவரை எரிப்பிழம்பு ளாக்கினொனவும், காலாக்கி உருத்திரர்
முதலிய உருத்திர சரிசுரங்களெல்லாம் சுத்தமாயா சம்பந்தங்களாதலால் அவர்களைத்
தன்னுளேகமாய்ச் சேர்த்தானொனவும், பண்டாசுரன் வசித்திருந்த பிரகிருதியாயா
சரிசுரங்களெல்லாம் அக்னிக்குள்ளாகவே தான்வசிப்பதற்கிடமின்றி வெளிப்பட்டுத்
தன்னுருக்கொண்டுநிற்ப அவனையும் அவ்வழலிலிட்டுக் கொன்றனனாதலால் பின்ன
ரவ்விடைவிரவும் பண்டாசுரனையும் அழலிற்பெய்தானெனவும் கூறினார்.

பிரமன்முதலிய தேவர்களை அக்னியிலும் உருத்திரகணங்களைத்தன்னிலும் ஒடுக்கி
னொனக் கூறியதனால் இவையிருவருக்குள் உயர்வு தாழ்வுசுருண்டெனவும், அவ்வுயர்வு
தாழ்வுகள்சிவசம்ஸ்காரம், முடைமை இன்மையாலெனவும் விளக்கியதாமென்க. (க௮)

எண்ணருமுயிர்களுெல்லாமெரியகத்தொடுக்கிநானும்
கண்வளர்காலத்தெய்துமின்பத்திற்களித்துவாழ்ந்த
வண்ணுதற்கரியவத்தீயன்றுதொட்டிலிங்கமாகிப்
புண்ணியமயானவிங்கமெனப்பெயர்பொவிவுற்றன்றே,

(இ - ள்.) எண் ஆரும் உயிர்களுெல்லாம் எரியகத்துஒடுங்கி - கணக்கில்லாத
உயிர்களுெல்லாம் நெருப்பிலொடுங்கி, நானும் கண்வளர் காலத்து எய்தும் இன்பத்

தில் களித்த வாழ்ந்த - எங்காளும் துயில்கின்ற இரவிலெய்து மின்பத்தைப் போல்
மகிழ்ந்து வாழ்ந்தன, அண்ணுதற்கு அரிய அத்தி அன்றுதொட்டு இலிங்கம் ஆகி.
நெருங்குதற்கரிய அந்நெருப்பு அன்றுமுதல் சிவக்குறியாகி, புண்ணிய மயானலிங்கம்
என பெயர் பொலிவுற என்று - புண்ணிய சொருபமாகிய மயானலிங்கமென்று பெயர்

(இறைவன் வளர்த்த அக்னியில்) எண்ணிறந்த வுயிர்களெல்லா மொழிக்கிச் சுழ்த்
தியிலின்புற்றிருக்குந் தன்மைபோல் இன்புற்றிருந்தன. அந்த யாகாக்கினி சிவலிங்கா
காரமாய் மயானலிங்கமெனப் பெயர்பெற்று விளங்கிற்று.

இதனால் திருவேகப்பத்தில் யாவனையும் நீறுக்கியதால் அதுகச்சி மயானமெனவும்
அம்மயானத்தில் அவ்வக்கினி இலிங்க வடிவமானதால் மயானலிங்கமெனவும் பெயரா
யிற்றென்க, இறைவன் எண்ணிறந்த வுயிர்களையும் பண்டாசுரனையும் ஓரக்கினியிலே
யேயிட அவர்களுள் உயிர்களெல்லாம் இன்பத்திற்களித்து வாழ்ந்த எனப்பிரித்துக்
கூறின்மையால் அசுரனிந்தானென்பது குறிப்பு, ஆகவே இருவருள் எண்ணிறந்த
வுயிர்களிழந்தது உடம்பு அசுர நெருவனிழந்தது உடம்போடு உயிருமெனக் கொள்
ளக் கிடந்தன,

அத்தகையிலிங்கந்தன்னிலளபபருங்கருளை பூத்துப்
பைத்தபாப்பல் குற்செவ்வாய்ப்பனிலளையணங்கிளேடுந்
தத்துநீர்வேணிப்பெமமான்றன்னடி யிணைக்கீழ்ச்சிந்தை
வைத்தவர்க்கிருமைப்பேறும்வழங்கிவிற்றிருக்குமன்னே.

(இ - ள்.) அந்தகை இலிங்கம் தன்னில் அளப்பருங்கருளைபூத்து - அவ்வகைப்
பட்ட இலிங்கத்தின்கண் அளத்தந்தருமையாகிய கிருபை விளங்கி, பைத்தபாப் பல்சூல்
செவ்வாய் பனிலளா அணங்கிளேடும தத்துநீர் வேணி பெம்மான் தன் அடி இணைக்
கீழ் - பட்டதையுடைய பாம்பையொத்த அல்குலையும் செவந்த வாயினையுமுடைய
இமராச புத்திரியாகிய உமாதேவியோடும் ததும்புகின்ற கங்கைநீரை முடித்த சடை
பையுடைய இறைவனது இரண்டாகிய சோதங்குளினீழ், சிந்தைவைத்தவர்க்கு இரு
மைப்பேறும் வழங்கி வீற்றிருக்கும் - சிந்தையை வைத்தவர்க்கு இம்மை மறுமைப்
பயன்களையும் அளித்து எழுந்தருளியிருக்கும். (எ - று)

அந்தமயானலிங்க மூர்த்தியினிடத்தில் அளவிறந்த கருணையோடு வீற்றிருக்கின்ற
இறைவனை வணங்கப்பெற்றவர்களுக்கு அவ்விறைவன் இருமைப்பயனையும் வழங்கி
நிற்பனெனக்கொள்க. (உ-0)

நிகழ்பெருவேள்வி முற்றிநிறைந்த நெய்க்குண்டம் தன்னேத்
நிகழ்சிவகங்கைப்போற்றீர்த்தநாயகமாச்செய்து
புகழ்பவிரதநன்னீராடி னுன்புரமூன்றட்ட
விசுழறுசீற்றத்துப்பினீர்ந்துழாய்ப்பகழிவல்லான்.

(இ - ள்.) நிகழ்பெருவேள்வி முற்றிநிறைந்த நெய்க்குண்டம் தன்னே - விளங்
கும் பெரியபாகத்தைச் செய்துமுடித்து நிறைந்த நெய்க்குண்டத்தை, நிகழ்சிவகங்கை
போரல் தீர்த்த நாயகமாச்செய்து - விளங்கும் சிவகங்கையென்னும் பெயரினால் தீர்த்
தன்களிற் சிறந்ததாகச்செய்து, புரமூன்று அட்ட இகழ் அறு சீற்றத்துப்பின் ஈர்த்து
ழாய் பகழிவல்லான் - மூப்புரமொகித்த குற்றமற்ற கோபம்விளையும் வாய்ப்பவனத்தை
யுடைய குளிர்ச்சியமைந்த துவளமாலையணிந்த விஷ்ணுவாகிய பரணத்தையுடைய சிவ

பிரான், புகழ் அபவிரத னன்னீர் ஆடினான் - யாவராலும் புகழப்பட்ட அபவிரத ஸ்நானம் செய்தான். (எ-று.)

இறைவன் மேற்கூறியபடி யாகஞ்செய்து முடிந்தபின் யாகத்திற் சமைந்திருந்த நெய்க்குண்டத்தை சிவசங்கையென்கூடும் பெயரால் விளக்கச்செய்து அத்தீர்த்தத்தில் அபவிரத ஸ்நானஞ் செய்தானென்க

இறைவனே யாகஞ் செய்கின்றவனாகவும் சராசரங்களாகிய எல்லாவுயிர்களுமே யாகத் திரவியங்களாகவும் பெற்ற யாகம் இதுவொன்றே யாகனான் டெருவேள்வி என்றார். அபவிரதநீர் - வேள்வி முடிந்தவுடன் செய்யும் ஸ்நானம். (உக)

மறக்களிற்றடிபிணையடி யெல்லாமடங்குமாறு
முறக்குமால்வித்தினுள்ளாலொடுங்கியவாறும்போலத்
திறப்படச்சிவபிரான்செய்சிவகங்கைத்தடத்தினண்டபு
புறத்தனவகத்தீர்த்தமியாவையும்பொலியவையும்கூடும்.

(இ - ள்.) மறக்களிற்று அடியின் ஏனையடியெல்லாம் அடங்குமாறும்-வீரத்தன்மையுடைய யானையின் காலில் வேறு அடிகளெல்லாம் அடங்கும்வகையும், உறக்கும் ஆல்வித்திலுள் ஆல் ஒடுங்கியவாறும்போல - கையாற் களைந்தெறியும் ஆல் மலையையில் ஆலமர மடங்கியிருக்கும் வகையும்போல, திறப்பட சிவபிரான்செய்சிவகங்கைத்தடத்தில் வகைப்படச் சிவபிரான்செய்த சிவகங்கைத்தீர்த்தத்தில், அண்டப்புறத்தன அகத்தீர்த்தம் யாவையும் பொலியவையும்கூடும் - அண்டத்தின் புறத்து மகத்துமுள்ள தீர்த்தங்களெல்லாம் விளங்கப் பொருந்தியிருக்கும், (எ-று.) (உஉ)

யானையின் காலடியில் ஏனைய விலங்கினடியெல்லாம் அடங்குவதுபோலும், ஓர் சிறிய ஆல்மலையையில் பெரிய ஆலமரம் அடங்கியிருப்பதுபோலும் நெய்க்குண்டமாகிய சிவகங்கைத் தீர்த்தத்தில் அண்டங்களினுள்ளும் புறம்புமுள்ள எல்லாத் தீர்த்தங்களும் அடங்கினவென்க.

அத்தடம்படிந்துமேனாருந்தவமுனிவர்சில்லோர்
வித்தகமயானத்தெம்மானருளினால்வினையினிங்கி
முத்தியிற் கலந்தாரன்னமுளரிநீரிலஞ்சிமேன்மை
சித்தமாசகன்நீர்யாரோயிற்றெனத்தெரியவல்லார்.

(இ - ள்.) மேனாள் அருந்தவமுனிவர் சில்லோர் அத்தடம்படிந்து - முன்னுளில் அருமையாகிய தவத்தையுடைய சிலமுனிவர் அத்தீர்த்தத்தில் நீராடி, வித்தகமயானத்து எம்மான் அருளினால் - பேரறிவே வடிவாகவுடைய மயானப்பெருமான் கருணையால், வினையினிங்கி முத்தியிற்கலந்தார் - வினையினின்றும்நீங்கி முத்தியையடைந்தார், அன்னமுளரிநீர் இலஞ்சிமேன்மை - அந்தத்தாமரை மலர்நீர்த் தடாகப்பெருமையை, சித்தமாசு அகன்றீர்யாரே இன்று எனத் தெரியவல்லார்-மனத்தில் குற்றநீங்கிய முனிவரோ எவர்கள் இத்தன்மையதென்றறிய வல்லவர். (எ-று)

முன்னுளில் தவத்திற் சிறந்த முனிவரிற் சிலர் அச்சிவகங்கையில் நீராடி இறைவனருளினால் முத்தியையடைந்தார்கள். அத்தீர்த்தத்தின் பெருமையை எடுத்துரைக்க வல்லவாயாவனென்க. (உக)

முனிவர் சில்லோர்-என்றது ஆங்கிரசு முனிவரையும் அவர் மாணுக்கையுமென்க.

கச்சிமயானப்படலம் முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௧௮0௧.

திருவேகம்பப்படலம்.

கலிநிலந்துறை.

கல்வித்தமிழோர்புகழ்கச்சிமயானமீதாற்
ஞெல்லைத்தவத்திரினித்தோமறுசீர்த்திசான்
மல்லற்றலங்கட்கரசாமணித்தெய்வக்கோயிற்
செல்வத்திருவேகம்பஞ்சிந்தையுட்கொண்டுசொல்வாம்.

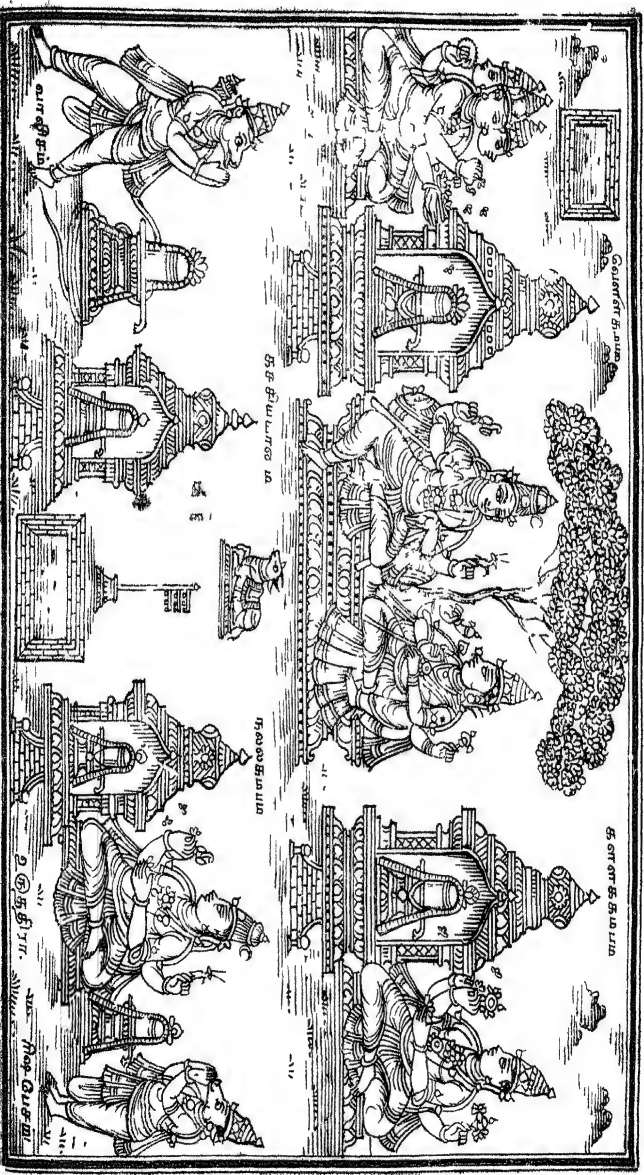
(இ - ள்.) கல்வித் தமிழோர் புகழ்கச்சி மயானம் ஈது - தமிழ்க்கல்வியிற் சிறந்தார் புகழ்கின்ற கச்சிமயானமென்னுந் தலமிது; தொல்லை தவத்தீர் - பழமையாகிய தவத்தையுடையோ, இனிதோம் அறுசீர்த்தி சான்ற மல்லல் தலங்கட்கு அரசு ஆம் - இனிக்குற்றமற்ற சிறப்புநிரம்பிய வளப்பம்பொருந்திய தலங்கட்கரசாகிய, மணி தெய்வம் கோயில் - அழகிய தெய்வத் தன்மைவாய்ந்த கோயிலாகிய, செல்வம் திருவேகம்பம் சிந்தையுட்கொண்டு சொல்வாம் - செல்வம்பொருந்திய திருவேகம்பத்தை மனத்திற்கொண்டு சொல்வோம். (எ - று.)

முனிவர்களே ! கல்வியிற்சிறந்த தமிழில்வல்ல கவிஞரால் புகழப்பெற்ற திருக்கச்சிமயானமிது, இனி தலங்கட்கெல்லாம் அரசாகிய திருவேகம்பத்தைச் சிந்தித்துச்சொல்வாமென்க.

“தொண்டர் நாதனைத் துதிடைவிடுத்ததுமுதலே, யுண்டபாலனை யழைத்ததுமென்பு பெண்ணுருவாய்க், கண்டதும் மறைக்கதவினைத் திறந்ததும் கன்னித், தண்டமிழ்ச்சொலோ மறுபுலச் சொற்களோ சாற்றீர் ” என்று சிறந்தெடுத்தோதப்பெற்றது தமிழ்ப்பாஷையென்றி ஏனையார்களைகளன்றாகலான் ஏனையாடைப்புலமையோரால் புகழப்படுமென்னுது கல்வித்தமிழோர் புகழ்கச்சி எனவும், “தேசமெல்லாம் புகழ்ந்தாடுங் கச்சி” என்று மணிவாசகத்தாலருளப் பெற்றது இத்திருக்காஞ்சி யாகலான் தலங்கட்கரசாம் எனவும், இக்காஞ்சியிலுள்ள பலதளிகளில் சிறந்து விளங்கப்பெற்றது ஏகம்பமாகலான் செல்வத் திருவேகம்பமெனவும், “ஒருடம்பினை யீருருவாகவே, யுன்பொருட்டிற் மீருருவாகவே, யாருமெய்தற்கரிது பெரிதுமே” என்று ஞானமுண்ட பிள்ளையாரா லருமை பாராட்டப்பெற்றது திருவேகம்பநாதன் பொருளாகலான் சிந்தையுட்கொண்டு சொல்வாம். எனவும் கூறினார். (க)

மயானச்சுடரின்வடிவான்மணிவண்ணன்றேறத்
தியானப்பொருளாக்கைகளோடும்விராயசிந்தைத்
தயாவற்றபண்டன்றையட்டினுவியெல்லா
முயாவற்றுடலோடிசையத்திருவுள்ளஞ்செய்து,

(இ - ள்.) மணிவண்ணன் தேறு தியானப்பொருள் மயானச்சுடரின் வடிவால் - நீலமணிபோன்றநிறமுடையா நறியாததியேயப்பொருள் மயானத்திற் சுடர்வடிவினாலு, ஆக்கைகளோடும் விராய சிந்தை தயாவற்றபண்டன் தன்னை அட்டபின்-உடம்புகள் தோறுங்கலந்த சிந்தையின்கண் கருணையில்லாத பண்டாசுரனைக் கொன்றபின், ஆவி எல்லாம் உயாவற்று உடலோடிசைய திருவுள்ளம் செய்து-உயிர்களெல்லாம் ஆயாசம்நீங்கி உடம்பினோடு பொருந்த மனங்கொண்டு (எ-று.)

சென்னை த. ம. ப. ம.

த. எ. எ. த. த. ம. ப. ம.

த. எ. எ. த. த. ம. ப. ம.

த. எ. எ. த. த. ம. ப. ம.

த. எ. எ. த. த. ம. ப. ம.

த. எ. எ. த. த. ம. ப. ம.

த. எ. எ. த. த. ம. ப. ம.

திருமாலறியாததியானப் பொருளாகிய இறைவன் கச்சிமயானத்தின்கண் அச்சி
னிப்பிழம்பாகத் தோன்றி, சிறிதுநேரம் சித்தத்திற் கருணையிலலாது உடம்புகளோடுகலந்து
வருத்திய பண்டாசுரனைக்கொன்று பின் அவ்வுயிர்களைல்லாம் உடம்போடுகூடத்
திருவுள்ளங்கொண்டனென்க.

திருமாலித் தியானிக்கப்படுபொருளாகக் கூறுவாறு முளராலான் மணிவண்
னை நேருத்தியானப்பொருளென்றார். எனவே தியானிக்கப்படுவது தியேயப்பொரு
ளெனவும், அப்பொருளைத் தியானிப்பவர் தியாதாக்களெனவும், கருதிகள் கூறுத
லுண்மை, ஆகவே மணிவண்ணன் தோறும் என்றதனால் திருமால் தியாதா எனவும்,
மயானச்சுடரின் வடிவானவனைத் தியானப் பொருளென்றதனால் சிவபொருளைத்
தியேயனெனவும் கொள்ளப்பாற்றும். (௮)

பகுப்பின்றி மன்னும் பழமாமறைதன்னே நோக்கி
வகுக்கும்படைப்பின்பொருட்டுத்தனிமாவதாகிச்
செகுக்குத்திறல்வல்லமயானத்தின் மேற்றிசைக்கட்
டொகுக்குத்தனிர் பூகனி துன்றவயங்குகென்றான்.

(இ-ள்), வகுக்கும் படைப்பின்பொருட்டு - (இறைவன்) வகைப்பட்ட சிறுட்
டியினிமித்தம், பகுப்பின்றி மன்னும் பழமாமறைதன்னே நோக்கி-பகுப்பில்லாமல் நிலை
பெற்ற பழைய பெருமையாகியவேதத்தைப்பார்த்து, செகுக்கும் திறல்வல்ல மயானத்
தின்மேற்றிசைக்கண்-அழிக்கும் ஆற்றலில் வன்மைபுள்ள மயானத்தின்மேற்குத்திசை
யில், தனிமாவதாகி - நீ ஒரு மாமரமாகி, தொகுக்கும் தனிர் பூ கனி துன்றவயங்குக
என்றான் - கூடா தின்ற தனிரும் பூவும் பழமும் பொருந்த விளங்குக என்றான். (எ-று)

(உயிர்கள் உடம்போடுகூடத் திருவுள்ளஞ்செய்த இறைவன்) அத்தனை முதலாக
நால்கைப்பட்ட சிறுட்டியினிமித்தம் ஒன்றாய் நிலைபெற்றிருக்கும் அநாதியாகிய
வேதத்தைப்பார்த்து நீ இங்கு கச்சிமயானத்தின் மேற்றிசையில் தனிர் முதலியவை
கெருங்க ஒரு மாமரமாகி விளங்குக என்றனென்க.

இறைவன் திருமாலேநோக்கி நீ வியாசனாகி வேதங்களை நான்காக வகுப்பாயென்
ததற்கு முன் வேதம் ஒன்றே யாகலான் பகுப்பின்றி மன்னும் பழமாமறையென்
றார். (௯)

தாவரும் பழமாமறைதம்பிரானருளான்
மேவருந்தனிச்சூதமாய்மயானத்தின்மேல்பாற்
பூவரும்பிமென்றளிர்கனிபுதுமலர் துறுமி
யோவறுங்குளிரிநிழல்குலாயோங்கியதன்றே.

(இ-ள்.) தாவரும் பழமாமறை தம்பிரான் அருளால் - கெடுதலில்லாதபழைய
வேதம் இறைவனருளால் - மேவரும் தனி சூதமாய் - விரும்புகின்ற ஒப்பற்ற மாமர
மாகி, மயானத்தின் மேல்பாற் பூ அரும்பி மெல் தளிர் கனி புதுமலர் துறுமி - கச்சி
மயானத்தின் மேற்றிசையில் பூத்து மெல்லியதனிரும் பழமும் புதுமலரு நிரம்பி,
ஓவரும் குளிரி நிழல்குலாய் ஒங்கியது - நீங்குதலருமை யாகிய குளிர்த்திழல் குலவி
யோங்கிற்று- (எ-று)

இறைவனருளால் கச்சி மயானத்தின் மேற்றிசையில் அநாதி நித்தியமாகிய
வேதம் மாமரமாகி மலர்தளிர் முதலியவற்றால் கெருங்கி ஓங்கி நின்றதென்க. (௧௦)

கொன்றைமாலிகைச்சடைமுடிக்குழகனங்கதன்கீழ்த்
துன்றுமானத்தப்பேரொளியிலிங்கமாத்தோன்றி
வென்றநல்லெழில்விரிந்ததன்மெய்யிடப்புறத்து
மன்றல்வார்குழலிலளிதைமாத்நையுயிர்த்தான்.

(இ - ள்.) அங்கு அதன்கீழ் - அவ்விருக்கத்தின்கீழ், கொன்றைமாலிகை சடை முடி குழகன் - கொன்றைமாலையை யணிந்த சடைமுடியையுடைய இறைவன், துன்றும் ஆனந்தம் பேரொளி இலிங்கமாக தோன்றி - பிறைந்த இன்பவடிவியை யுடைய பெரிய ஒளியுள்ள இலிங்கமாகவியங்கி, வென்ற நல்லெழில் விரிந்த - வெற்றிகொண்ட நல்லவழகு விரிந்த, தன்மெய் இடப் புறுத்து - தன் திருமேனியி னிடப்பாகத்தில், மன்றல் வார்குழல் - இயற்கை மணந்தங்கிய நீண்ட கூந்தலையுடைய, இலளிதை மா தினை யுயிர்த்தான் - இலளிதை யென்னுந் தேவியைத் தோன்றச் செய்தான். (எ-று.)

அம் மாவடியின்ஈழ இறைவன் சோதிலிங்க வடிவாய்த் தோன்றி தனது இடப் பாகத்தில் இலளிதாதேவியைத் தோன்றச்செய்தன னென்க.

வடிவங்களெல்லாம் அஞ்ஞானரூபமும் துக்கோதயரூ மாதலால் அதுபோலு மன்று இறைவன் வடிவென்பார் துன்று மானந்தப் பேரொளி இலிங்கமாய்த் தோன்றி எனவும், முச்சுடராலும் போக்கற்கரிய அணவவிறுளைப் போக்கும் மெய் யொளியுடையா னெனப்பார் வென்ற நல்லெழில் விரிந்த தன்மெய் எனவும், இறைவன் வாமபாகம் சத்திபாகமென்பார் இடப்புறுத்து இலளிதைமாத்நையுயிர்த்தானெனவுங் கூறினார்.

இலளிதை மனோகரத்தைச் செய்கின்றவன்.

(இ)

வணங்குநுண்ணிடைக்கிடர்செயமதர்த்துமேலெழுந்த
விணங்குபூண்முலையிலளிதைப்பிராட்டியுமெழுந்தங்
கணங்குவெம்பவக்கடலினின்றருட்கரைவிடுக்கு
நிணங்கொள்குற்படைநெடுந்தகைநிறுவடியிறைஞ்சி.

(இ - ள்.) வணங்குநுண் இடைக்கு இடர்செய - வளைந்த நுண்ணிய இடைக் குத் துன்பஞ்செய்ய, மதர்த்துமேல் எழுந்த இணங்கு பூண்முலை இலளிதை பிராட் டியும் அங்கு எழுந்து - மதர்த்துமேலெழுந்த இணங்கிய ஆபரணமணிந்த தனத்தை யுடைய இலளிதைப் பிராட்டியும் அவ்விடத்திலின்று மெழுந்து, அணங்கு வெம்பவக் கடலினின்று அருள்கரை விடுக்கும் - வருத்துகின்ற கொடியபிறவியாகிய கடலி லிருந்து கருணையாகிய கரையிற்சேர்க்கும், நிணங்கொள் சூல்படை - மாமிசந்தங்கிய சூலப்படையையுடைய, நெடுந்தகை நிறுவடி இறைஞ்சி - இறைவனுடைய பாதங்களை வணங்கி. (எ - று.)

தோன்றிய இலளிதாதேவியும் எழுந்து இறைவனடி வணங்கி என்க.

கட்டிலனுக்குத் தோன்றாதது இடையாதலால் நுண்ணிடை எனவும், தோன்று வது தனமாதலால் மேலெழுந்து எனவும், அத்தோற்றத்துக்கிசைய ஆபரணங்கள் அழகுசெய்தலால் இணங்கு பூண் எனவுங்கூறினார்.

(சு)

விளங்குமேகம்பமேவியவிமலவீண்ணவர்க

டுளங்கவார்கலிமுகட்டுவந்தெழுசுடுவீடத்தைக்

களங்குலாவவுண்டமைத்தருள்களைகனையெனக்கு

வளங்குலாவியவருட்பணிவகுத்தருளெனலும்.

(இ - ள்.) விளங்கும் ஏகம்பமேவிய விமல - விளங்குகின்ற திருவேகம்பத்தி லெழுந்தருளிய மலரகிதனே, விண்ணவர்கள் துளங்க ஆர்கலி முககிவந்து எழுதும் சுடுவிடத்தை - தேவர்கள் வருந்தக் கடலின் முகட்டில்வந்து தோன்றிய ஸ்ரீவிடத்தை, களம் குலாவ உண்டு அமைத்தருள் களைகனே - கண்டத்தின்பொருத்த வுண்டமைத்த புகலிடமே, எனக்கு வளங்குலாவிப அருட்பணி வகுத்தருள் எனலும் - என்ஞ் வளம் பொருத்திய அருட்பணியைச் சொல்லியருளென்னலும், (எ - று.)

இறைவி இறைவனடிபணிந்து ஏகாம்பரநாதனே, மலமுத்தனே, விடத்தை யுண்டு அமரருக்குப் புகலிடமானவனே, அடியேனுக்குக் கட்டளைபிட வெண்ணிய அருட்பணியை வகுத்துக் கூறுவாயென்றனரென்க.

விடத்தையுள் டமைத்தருள் என்றதனால் உண்டது தேவர்களைக் காத்தற்கும் அமைத்தது அடியார்களுக்குமாமென்க. இதனை, “யாம் செய்தவரின்று தமிழ்ததென்னத் தகைந்து தான்மரித்தது” என்ற திருவாக்கானுணர்க. (எ)

நிரந்தரீ லுலகுக்குபாதானரீநிமித்த

மரந்தைதீர்த்தருள்செய்யும்யாமாதவினணங்கே

கரந்தவையகம்பண்டுபோற்காண்டகுமாறுன்

சுரந்தபேரெழில்வடிவ்னிற்றோற்றெனப்பணித்தான்.

(இ - ள்.) நிரந்தரீன் உலகுக்கு உபாதானம் நீ - பரந்த நீண்டவலகத் துக்கு உபாதான காரணம் நீ, அரந்தை தீர்த்தருள் செய்யும் யாம் நிமித்தம் - துன்பத்தை நீக்கியருள் செய்யும் யாம் நிமித்தகாரணம், ஆதலின் அணங்கே - ஆகையால் இறைவியே, கரந்தவையகம் பண்டுபோல் காண்டகுமாறு-மறைந்த உலகம் முன்போல் காணும்படி, உன் சுரந்த பெரு எழில் வடிவினில் தோற்று என டணித்தான் - உனது சுரந்த பேரழகையுடைய மேலியில் படைக்கவெனக் கட்டளையிட்டான். (எ - று)

(அருட்பணி கூறுவாயென்ற தேவியை நோக்கி) உலகுக்குபாதானகாரணமாயிருப்பவன் நீ, நிமித்தகாரணனாயிருப்பவன்யான், ஆகையால் இறைவியே (பண்டாசரணைச் சங்கரிக்கு நிமித்தம் யாம் செய்தயாகத்தில்) மறைந்திருக்கின்ற சராசரங்களை யெல்லாம் முன்போல் காணும்படி உனது வடிவத்தில் படைக்கக் கடவாயென்று கட்டளையிட்டனென்க.

இறைவன் தனதுசத்தி, மாயைக்காதாரமாய் நின்றலால் உலகுக்குபாதானம் நீ எனவும், அச்சத்தியினாலே மாயையிலொடுங்கிய உலகைத் தோற்றுவித்தலேயன்றித் தானன்றாதலால் நிமித்தயாமெனவும், அங்ஙனம் நிமித்தனாயிருந்து உலகைத் தோற்றுவித்தல் ஆன்மாக்களைப்பற்றிய ஆணவத்துன்பத்தை யொழிந்தற்காதலால், நிமித்தயாமென்று வானாகாது அரந்தை தீர்த்தருள் செய்யும் யாமெனவும் கூறினார்.

இதனால் உலகுக் குபாதானம் சத்தியென்றதன்று உலகுக்குபாதானமாகிய மாயைக்கு ஆதாரமாய்நின்றலால் கிழங்கினின்றும்தோன்றிய தாமரையைப் பங்கயமென்பதுபோல் உலகுக்குபாதான நீ என்றானைக் கொள்ளற்பாற்று. (அ)

அரவுமம்புலிக்குழவியுமலையெறிநதியும்

வீரவுசெஞ்சடைப்பெருந்தகைபணித்தமெய்யருடன்

சிரமிசைக்கொடுசெறிந்தபல்லுயிர்களுமுறையாற்

பரவைறித்திலமுறுவலாள்படைப்பவளானாள்.

(இ - ள்.) அரவும் அம்புலிக்குழியும் அலை எறி நதியும் விரவு செஞ்சடை பெருந்தகை - சர்ப்பமும் இளஞ்சந்திரனும் அலைச்சல் கங்கையும் கலந்த செஞ்சடையையுடைய பெருந்தகை, பணித்த மெய் அருள் தன் சிரமிசைக்கொடு - கட்டளைசெய்த உண்மையாகிய அருளை தன் தலைமேற்கொண்டு, செறிந்த பல உயிர்களும் முறையால் - பொருந்திய பல வுயிர்களும் முறைமையாக, பரவை ிட்டில முறுவலாள் படைப்பவளானாள் - கடலிறேன்றிய முத்தம்போலும் நகையையுடைய நூரைவ் சிருட்டிக்கத் தொடங்கினாள் (எ -று)

(இலளிதாநேவி) சர்ப்பமுதலியவை கலந்து வாழும் சடைமுடி யையுடைய இறைவன் கட்டளை விட்ட பணியைச் சிரமேற்கொண்டு உயிர்களுமுறையாற் படைக்கத் தொடங்கினாள்.

பாம்புமுதலியவற்றை யணிந்து அவற்றின் பகைமையை யொழிந்த கருணாசாலியாகலான் பெருந்தகை யென்றார். இதுனை, பங்கமொன்றில்லாத படர் சடையினாய் பாம்பொடு திங்கன் பனகதிர்ந்தாண்டாய் “என்று தேவாரத்தருளின மகாண்க. (க)

எண்களுளனை யெழில்வலக்கண்ணினும்பதும்

வண்களுளனை மற்றிடக்கண்ணினு நுகன்மே

லொண்களுளனை நள்ளுடைக்கண்ணினுமுலவாட்

பெண்களுயகியீன்றனன் முததொழிலிடுங்.

(இ - ள்.) உலவா பெண்கள் நாயகி - கெடாத பெண்களுபகாவாள், முத்தொழில் பிறங்க - மூன்று தொழில்களும் விளங்க, எண்களுளனை எழில்வலம் கண்ணினும் - எட்டுக்கண்களையுடைய பிரமனை அழகினையுடைய வலக்கண்ணினிடத்தும், பதும் வண்களுளனை இடம்கண்ணினும் - தாமரைக்கண்ணையுடைய விஞ்ணுவை இடக்கண்ணினிடத்தும், நுதன்மேல் ஒண்களுளனை நள்ளுடைக்கண்ணினும் - நெற்றியின்மேல் ஒளியகண்ணையுடைய உருத்திரனை நடுகண்கண்ணினிடத்தும், ஈன்றனன் - பெற்றனன். (எ -று.)

உமாதேவியானவர் சிருட்டி முதலிய முத்சொழிலும் விளங்க வலம் இடம் நடு என்னும் தன் முக்கண்ணினின்றும் பிரமன் முதலிய மூவராயுந் சிருட்டித்தனொண்க.

“வேதரஞ்சகன்மால் புரந்தரன் வேகசண்ட குபேரனே, டாதியென்டிசைபாலன்பொன்றவு மாதியந்தமிலாததோர், காநர்பொன்றிலரோதுன்மங்கலானாறுந் திறம்” என்றாராகலின் வேதன் முதலியவர்களை யிழந்து மங்கலநாணன்று நாயகி என்ற பெயரொழியப்பெற்ற மங்கையர் போலன்றி அருதமங்கல நாணுடையராய் நாயகனோடுகூடி நாயகி என என்றும் வாழ்ந்திருத்தலால் உலவாப் பெண்களுயகி எனவும், திரிமூர்த்திகளும் மயானச்சோதிலிங்கத்தில் நீராய்விட்டமையால் அவர்களை முன்னர் தோற்றுவித்தாலன்றி சிருட்டி திதிகங்காரமாகிய முத்தொழிலும் நிகழாதாகலான் முத்தொழில் பிறங்களைகளுளனை பதும்வண்களுளனை ஒண்களுளனை முறையே வலக்கண்ணினும் இடக்கண்ணினும் நள்ளுடைக்கண்ணினு மின்றனனெனவுங் கூறினார். (க)

தமுங்குமங்கியங்கடவுள் காயத்திரிச்சந்த

முழங்குசிரிதந், தரசாமமுத்தோமம்

பழங்கணின்மறையோருடனயத்தினைப்பரிவின்

வழங்குபேரருட்கருணை கூர்மதிமு உத்தனிக்கான்.

(இ - ள்) பழங்கும் அங்கி அம் கடவுள் - (இலாளிதாதேவி) சத்திக்கின்ற அக்னியும், காயத்திரிசந்தம் - காயத்திரிசந்தமும், முழங்குசீர் இரதந்தர சாமம் - ஒலிக்கின்ற இரதந்தரமென்கிற சாமமும், முத்தோமம் - திரியஸ்தோமமும், (ஆகிய இவற்றோடு), பழங்கண் இல் மறையோருடன் - துன்பமில்லாத வேதியருடன், நயத்தினை பரிவின் வழங்கு - நன்மையினை யன்பாயுதவும், பெரு அருள் கருணைகூர் மதிமுகத்து - பேரருளாகிய கருணை மிகுந்த மதிபோலு முகத்தினிடத்து, அளித்தான் - படைத்தான், (எ - று.)

இலாளிதா தேவியார் தனது முகத்தில் அக்கினிதேவனையும், காயத்திரிசந்தனையும், இரதந்தரமென்கிற சாமத்தையும், திரியஸ்தோமத்தையும் வேதியனையும் படைத்தனொன்க. (உக)

காமரிந்திரன் றிரையிட்டுப்பெனக்கரைசந்தந்

தோமிலைந்துமுன்றுமற்றத்தோமம்பெருஞ்சாமந்

தாமரீண்முடிமன்னவரவியினைத்தகைசான்

மாமணிக்கலன்வயங்குமென்புயத்திடைத்தந்தாள்.

(இ - ள்.) காமர் இந்திரன் - அழகிய இந்திரனும், திரையிட்டுப் பெனக்கரைசந்தம் - திரயிஷ்டிப்பென்கிற சந்தசம், தோமில் ஐந்து முன்றுமற்றத்தோமம் - சூற்றமற்ற பஞ்சதசஸ்தோமத்தையும், பெருஞ்சாமம் - புருஷத்தென்கிறசாமமும், தாமரீண்முடிமன்னவர் - மாலையணிந்த நீண்ட முடியினையுடைய வரசனையும், அவியினை - அவியினையும், தகைசால் மாமணிக்கலன்வயங்கு மென்புயத்திடை தந்தாள் - மேன்மையமைந்த பெருமைவாய்ந்த இந்நாபரணம் பிரகாசிக்கும் மெல்லிய தோளின்கண் படைத்தாள். (எ - று.)

தேவி தோளில் இந்திரனையும் திரயிஷ்டிப் சந்தனையும் புருஷத்தென்கிற சாமத்தையும் பஞ்சதசஸ்தோமத்தையும், கூத்திரியனையும் அவிகளையும் படைத்தனரென்க.

தக்கவிச்சுவதேவர்கள் சாகதச்சந்தம்

பொக்கமில்வயிரூபமாம் புகலருஞ்சாமந்

தொக்கமேன்மையிற்பதினெழுதோமமான்வணிக

ரிக்கினந்தவைமுழுவதுங்கவானிடத்தீன்றான்.

(இ - ள்.) தக்க விச்சுவதேவர்கள் சாகதச்சந்தம் - தகுந்த விசுவதேவர்கள் சாகதச்சந்தசம், பொக்கமில் வயிரூபமாம் புகலருஞ் சாமம் - பொய்யில்லாத வயிரூபமென்கிற சொல்லுதற்கரிய சாமமும், மேன்மையில்தொக்க பதினெழுதோமம் - மேன்மையிற் கூடிய சப்தத சஸ்தோமமும், ஆன் வணிகர் - பசுக்காத்தோம்பும் வணிகரும் இக் கிளந்தவை முழுவதும் - இங்கே கூறியவை முழுதும், கவானிடத்து ஈன்றான் - தொடையில் தந்தான். (எ - று.)

தேவி தனது தொடையில் விசுவதேவர்களையும் சாதகச்சந்தசையும், வயிரூபமென்கிற சாமத்தையும், சப்ததசஸ்தோமத்தையும் வைசியனையும் படைத்தனொன்க.

சந்தமாமனுட்டுப்புவைவராசமென் சாமம்

வந்தமுனெழுதோமம்வாம்புரவியின்னவரைச்

செந்தளிர்ப்பதத்தின் தனனிவர்க்கொருசெய்வங்

தந்திலாமையின்முன்னவரிவர்தொழுந்தலைவர்.

(இ - ள்.) சந்தமாம் அனுட்டிப்பு வைராச மென்சாமம்-அனுட்டிப்புச் சந்தசம் வைராச மென்கின்ற சாமமும், வந்த மூவெழுதோமம்-ஏகவிம்சதிஸ்தோமமும், வாம் புரவி - தாவிச் செல்லுங்குதியாயையும், பின்னவரை - சூத்திரனாயும், செத்தளிர் பத த்து ஈன்றனள் - சிவந்தளிர்போன்ற பாதத்தில் தந்தனள், இவர்க்கு ஒரு தெய்வம் தந்திலாமையின் - இவருக்கொரு தெய்வந்தரப்பெறுமையின், முன்னவர் இவர் தொழும் தலைவர் - முதன்முன்று குலத்தார் இவர் வணங்கும் கடவுள். (எ - று.)

தேவி தனது பாதத்தில் அனுட்டிப்புச்சந்தசையும், வைராசமென்கிற சாமத்தையும் ஏகவிம்சதிஸ்தோமத்தையும் குதியாயையும் சூத்திரனாயும் படைத்தனளென்க.

ஏனைப்புன்மாமுதலியபூதகாரியமு

மேனிப்பாலுரோமங்களினுயிர்த்துமெய்ப்பன்பி

னான்பூங்குமுனையகிமாந்நருநீழல்

வானக்கங்கைதோய்முடிச்சடைவள்ளைத்தொழுகாள்.

(இ - ள்.) ஏனை புன்மாமுதலிய பூதகாரியமும் - ஏனைய புன்மாமுதலாகிய பூத காரியப் பொருளையும், மேனிப்பால் உரோமங்களின் உயிர்த்து - தன்சரீரத்திலுள்ள மயிர்களின் றேற்றச்செய்து, மெய் அன்பின்-உண்மை யன்பினால், நானம் பூங்குமல் நாயதி - மயிர்ச் சாந்தணிந்த பூவைமுடிந்த கூந்தலையுடைய இலனிதை, மா தருநீழல்-மாவிருக்க நீழலில் வீற்றிருக்கும், வானக்கங்கை தோய் முடிச்சடை வள்ளைத் தொழுகாள் - ஆகாய கங்கையையணிந்த சடைமுடியினையுடைய வள்ளற்றன்மையுடைய இறைவனை வணங்கி நின்றனள், (எ - று.)

தேவிதனது உரோமத்தில் ஏனைய புன்மாமுதலிய பூதகாரியப் பொருள்களைப் படைத்து மாந்தருநிழற்கீழ் வாழ்கின்ற இறைவனை வணங்கி நின்றனரென்க.

உன்வடிவிலிற் றேற்றெனப்பணித்தான் எனவும், முறையாற் படைப்பவளானான் எனவும் (அ-க) செர்புள்களில் கூறியபடியே என்ஈக ளானை என்னுஞ் செய்யுள்முதல் வள்ளைத்தொழுகாள் என்னுஞ் செய்யுள் காரும் யாவையும் யாவாயும் முகந்தோள் தொடை பாதங்களிலும் உரோமங்களிலும் முறையேபடைத்தமையை வகுத்துணர்த்திய தென்க.

(கரு)

தொழுதநங்கையைத்தாமடித்தலமிசைக்கொண்டு

முழுதுமாகியமுன்னவன் மாந்தருநிழற்கீழ்

விழுமணித்தளிகம்பரின்விளங்கிவீற்றிருந்தான்

சமுடானீங்கியெவ்வுயிர்களுங்களிப்பொய்வளர்ந்த.

(இ - ள்.) தொழுத நங்கையை தா மடித்தலமிசைக்கொண்டு - வணங்கிய லுமையம்மையை பரிசுத்தமாகிய மடித்தலத்திலிருத்தி, முழுதுமாகிய முன்னவன் மாந்தருநிழற்கீழ் - எல்லாமாகிய முன்னனை மாவிருக்கத்தினிழலின்கீழ், விழுமணி தவிச உம்பரின் விளங்கி வீற்றிருந்தான் - சிறந்த இரத்தின தனத்தின்மேல் விளங்கி எழுந்தருளியிருந்தான், சமுடல் நீங்கி எவ்வுயிர்களுந் களிப்பொய் வளர்ந்த - துன்பநீங்கி எல்லா வுயிர்களுந் மகிழ்ச்சியாய் வளர்ந்தன. (எ - று.)

இறைவன் தன்னடிப்பணிந்த இறைவியை மடித்தலத்தின்மேல் வைத்துக்கொண்டு அந்த மாமரத்தினிழற் கீழ் இரத்தின கசிதமாயிருக்கின்ற சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்தான். எல்லா வுயிர்களுந் துன்ப நீங்கி வளர்ந்தோங்கின என்க.

தன்னிடத்தொடுங்கிய வுயிர்கள் மீளவும் உடம்போடு கூடிவாழ அபின்னாசத்தியாகிய இலளிதையைப் பின்னாசத்தியாக்கிப் படைப்பாயென்றதேயன்றி அத்தேவி பின்னாசத்தியாகவே யிருப்பவரன்றாகலான் தொழுதவர்கையத் துயமுத்தல மிசைக் கொண்டு என்றார். இருவரும் பாவமுத்தலி லுடந்தருளினமையைப் பின்வருஞ் செயுள்களால் விளக்குவாம். (கௌ)

அந்தணான் முன்மூவருமில்லிதையவள் பால்
வந்தமாத்தினாயே துயின்றெழுந்தவர்மான
முந்தைவாலறிவெய்தினார்முதல்விதன்பதமு
மெந்தைபாதமுந்தொழுதெழுந்திறைஞ்சியேத்தெடுப்பார்.

(இ - ள்.) அந்தணான் முன்மூவரு யிலளிதையவள்பால் வந்த மாத்தினாயே - பிரமன்முதலிய மும்மைப் பெருந்தேவரும் உமையம்மையிடந்து வந்தவளவிலே, துயின்று எழுந்தவர்மான-துங்கியெழுந்தவர்போல, முந்தை வாலறிவெய்தினார் - முன்னைத் தூயவுணர்க்கியடைந்து, முதல்விதன்பதமும் என்சைபாதமும் தொழுது எழுந்து இறைஞ்சி ஏத்தெடுப்பார் - இறைவினுடைய பாதங்களும் இறைவனுடைய பாதங்களும் தொழுதெழுந்து வணங்கி ஏத்துவாராயினர். (எ - று.)

பிரமன் முதலிய மூவரும் இலளிதாதேவியிடத்து வந்தவளவிலே உறங்கியிழிந்தவர்போல முன்னறிவு தோன்றப்பெற்று அம்மையப்பரிருவவாயும் வணங்கித்துகிகத் தொடங்கினார்களென்க.

முன் பண்டாசுரனால் மயங்கிய அறிவுதெளியப் பெற்றொன்பார் முந்தைவாலறிவெய்தினார் என்றார். (கௌ)

அறுசீர்க்கடி நெடிலாசிரிய விநத்தம்.

தாங்கவெண்புணரிக்கான்றதழல்விடம்பருகியெம்மை
யிரங்கியன் தளித்தாய்மற்றுமின்றொருபண்டன்றன்னு
லுரங்கெழுமடியேமாவமுழுதுமுய்யக்கொண்டு
வரங்கிளர்கருணைகூர்ந்தவள்ளலேபோற்றிபோற்றி.

(இ - ள்.) அன்று தரங்க வெண் புணரி கான்ற - அக்காலத்தில் அலைகளையுடைய கடலளித்த, தழல் விடம் பருகி - நெருப்பினையொத்த ஆலவிடமுண்டு, எம்மை இரங்கி அளித்தாய் - எமக்கிரங்கிக் காத்தாய், மற்றும் இன்று ஒருபண்டன் தன்னால் - பின்னுமிக்காலத்தில் ஒருபண்டாசுரனால், உரங்கெழும் அடியேம் ஆவி முழுவதும் உய்யகொண்டு-வன்மையையுடைய அடியேங்களுயிர் முழுவதும் பிழைக்கக்கொண்டு, வரங்கிளர்-வரம்பொருந்திய, கருணைகூர்ந்த வள்ளலே போற்றி போற்றி - கிருபையிகுந்த வள்ளற்றன்மையுடையானே உனக்குத் துதிபுரிவதாக, (எ - று.)

அந்நாளில் கடலின்றோன்றிய விடமுண்டு காத்தனை, பின்னும் இன்று ஒருபண்டாசுரனால் எங்களுயினா யுண்டுபெருங் கருணைசெய்த வள்ளலே உன்னைத் துதிக்கின்றோ மென்றானென்க.

இது இறைவன் வணக்கம்.

இதனால் அன்று எங்களைக் கருகிறபாக்கிய விடத்தையுண்டு கண்டங் கரியனாயினாய் இன்று எங்களை வெற்றியிராக்கிய பண்டாசுரனை எங்களோடுண்டு செந்தழல் வடிவாயினாய், உன்கருணை இருந்தவாமென்னையோ வென்று வியந்ததாமென்க.

அல்லது உம் நாங்களுக்கும் தந்தது விடமும் அசுரனுமாகும். நீ ஏங்களுக்குத் தந்தது உடம்பும் உயிருமாகும். எனவே நாங்களுக்கும் தந்தது கும்மம் நீசெய்தது குணம். அதனால் வள்ளல் என்றது மாமென்க. (கஅ)

சைவச்செந்தழவின்யாங்களாகுதிச்சமிதையாகச் செய்வித்துவேள்வியாற்றுஞ்சிவபிரானருளினாலே யுய்வித்துமீளவெம்மையுதவியகருணைநாட்டத் தெய்வப்பூங்கெரம்பானன செல்வரில்சரணம்போற்றி.

(இ - ள்.) சைவச் செந்தழவின் யாங்கள் ஆகுதி சமிதையாக செய்வித்து - சிவாக்கினியில் நாங்கள் ஆகுதிச் சமிதைப்போலாகப் பண்ணி, வேள்வியாற்றும் சிவபிரான் அருளினாலே உய்வித்து - யாக்குசெய்யும் சிவபெருமானருளால் பிழைப்பித்து, மீள எம்மை உதவிய-மீட்டு மெங்களை யளித்த, கருணைநாட்டம் தெய்வம் பூங்கொம்பர் அன்னசெல்வி - கருணை நோக்கும் தெய்வத்தன்மையும்வாய்த்த பூங்கொம்பன்ன முதல்வி, நின்சரணம் போற்றி-உன்பாதங்களை யான் துதிப்பதாக. (எ - று)

சிவாக்கினியில் நாங்களெல்லாம் ஆகுதிக்குரிய சமித்துக்களாகச் செய்வித்து அச்சைவ யாகத்தைச் செய்கின்ற இறைவனால் பிழைப்பித்து முன்போல் எங்களைச் சிறுட்டித்த இறையியே உன்னைத் துதிக்கின்றோ மென்றானென்க.

இது இறைவி வணக்கம்.

யாக்குசெய்தவனும் யாவரையும் சமித்தாகக் கொண்டவனும் இறைவனைதலால் இறைவியைச் செய்வித்தவளாகவும், உய்வித்தவளாகவும் கூறினார். எனவே இறைவன் கருணையாலன்றிச் செய்த தின்றாகலானும் அக்கருணையே சத்தியாதலானும் அங்ஙனம் கூறியதென்க.

மீள என்பது மீட்டென்றதன்திரிபு ஆகவென்றது ஆக்கப்பொருளைத்தராத வ.வமைப் பொருளைக் குறித்துரின்றது. (கக)

அம்மையாயப்பனுகிக்குருவுமாய்த்தெய்வமாகிச் சும்மைநீர்க்காஞ்சிவைப்பினிருவகையுருவுதோற்றி யெம்மையுமாண்டுகொண்டவருமுதுகுரவீரன்பர் வெம்மனச்சுரும்புவிழும்விரைமலர்ப்பாதம்போற்றி.

(இ - ள்.) அம்மையாய் அப்பனாகியும் குருவாகியும் தெய்வமாகி ஆசிரியனுந் தெய்வமுமாய், சும்மை நீர்க்காஞ்சி வைப்பில் - ஒலியையுடைய நீர்வள முள்ள காஞ்சித்தலத்தில், இருவகை உருவு தோற்றி - சத்திசிவமென்னும் இருபகுதிப் பட்டவடிவங்கள் தோன்றச்செய்து, எம்மையும் ஆண்டுக்கொண்ட - எங்களையும் அடிமைக்கொண்ட, இருமுதுகுரவீர் - (அநாதியாயுள்ள) இருமுதுகுரவர்களே, அன்பர் வெம்மனம் சுரும்புவிழும் - அன்பருடைய விருப்பம்மைந்த மனமாகிய வண்டிலிரும் பியடையும், விமைலர் பாதம்போற்றி - வாசனையுள்ள தாமனாமலர்போன்ற பாதங்களைத்துதிப்பதாக. (எ - று.)

அம்மையாகியும் அப்பனாகியும் குருவாகியும் தெய்வமாகியும் சிவசத்தியாகியும் தோன்றி யடிமைக்கொண்ட எங்கள் தாய்தந்தையர்ளே உங்கள் திருவடிகளைப் போற்று கின்றோமென்றானென்க. இது இருவர் வணக்கமும் கூறியது.

உம்மை யிரண்டனுள் முன்னையது முன்னுள்ளது நோக்க இறந்தது தழீஇயதும், பின்னதுநோக்க எதிரது தழீ இயதாமாம் - பின்னுள்ள உம்மை முற்று. பாதங்களை மலராக வருவதுஞ் செய்ததற்கேற்ப மனத்தை அரும்பாகவருவதுஞ் செய்தார்.

[illegible]

மாநில சமுதாய நல அமைச்சர்:

2. இத்தாயுலி மனனத் தமிழியோம்புகழ்ச்சிகொண்டு

புக் கம் ௧ மைகப்பு, பத்திருவருளபுரியீன்

மந்திரவாழிநீர் மீதாய்ந்திருந்ததுதிகழ்செய்தார்.

நா. தா.கா.சு.ன் குறிப்பேசும் மறவை மென்கனவி வேடரும்-மக்கள் குழ
கையாசிய வெலிப சொல்ல விரும்பும், சந்தையும் தாயும் என்ன -
- நல்ல மயிமொட்ட புத்தச்சிவாண்டு - தமிழேட்டபுறும் புத்தச்சிய
மே மிகு உவகைபுப்ப - மனம்மிகுதியு மகிழ்ச்சியொகை, திருவருள்புரியீ
மே - நெருநுள் செய்வீ யன்னது, கைகது இருவிழி நீரோசை - வருகதி கண்
நன்கு மகிழைப்பொழிய, உயந்து இருந் துதிகள்செய்தார் - விரும்பிப் பெருந்துதி
கள் செப்தனர், எ - டு)

தம்பக்கள் சூழறிப்பேசர் மழலைச்சொற்களை மேன்மேல் விரும்பும் தாய் தந்தை
பயாப்போல நாங்கள் கூறிய இத்தொந்திரங்களைத் திருச்செவிலியேற்ற ஆருள் செய்யப்
பென்று சொந்திரஞ் செய்காரர்களாக.

திரு. கு. ப. குமாரசுவாமி : வரதிலோடு அண்டார்க் கெல்லாபரிமலாகாச் சீராவக்
கூடாது. அல்லது சில நாட்களுக்கு உள்புறம் மூன்று முறைக் கொண்டு இன்றே,
ஆங்கிலேயர்களை எங்கள் சிவனிடம் புலவருவையோ அன்றே இவ்விரண்டு பிள்ளை
களால் தாய் கை யார் கை யா பழகச் செல்லலாம் யின்படி வந்துள்ள இறைவனே நீ
இவ் பிள்ளைகளை மென்று சொல்ல.

சமீபகால கம்பது பாடல்களால் என்னுடையோல இடவழவகாடி (உக)

மடங்க நற்காதனீ : ஸ்மேலவளாகடு ழக(து)டகதம ட்ட

முடங்குகான் ஸ்ரிமிதுபாயமுண்டகத்திறையையமாலை

யடங்கழிவுகுநீர் மணலையுள்ளிடுஞ்

விடங்குணிமிடற்றுபுதகேள்வேடதெனுமைமினனாள்.

(இ - ள்) மடங்கருங்காடல் டேன்மேல் டொள்ளு எழ - டொள் ளாத அன்பு
மேன்மேலும் வளாத்தோங்கு குடந்தப் பட்ட - கூத்தாடிய, டுடங்குடால் குறிமிறுபாயு
முண்ட கத்திறைபை - முடங்கிய காலையுடைய வண்டுகள்டாயு டாடரை மலரிலிருக்
கும் பிரமணை, மாலை அடங்க மூவுலகு நீறறும் அண்ணலை அருளிவிநோக்கி - விண்ணு
மூர்த்தியை ஒருங்கே மூவுலகையுந் சங்கராஞ்செய்யு முருகுதிநமோத்தியை யருள் றை
பார்த்து, விடங் கனி மிட்டு புத்தேள் - விடமுண்ட கண்டத்தையுடைய இறைவன்,

வேட்டதென் உகாமின் என்றான் - நீங்கள் விரும்பியதாயது சொல்லுங்களென்
றான். (எ - று)

அன்பு மீதுந்ந்து கூத்தாடிய திரிமூர்த்திகளையும் நீலகண்டனாகிய இறைவன்பார்
ந்து நீங்கள் விரும்பியதென்னென்று கேட்டருளினனென்க.

அந்நாடு மிகுதிப்பொருள், குடந்தம்படல் கூத்தாடல், குடந்தம்பட்ட என்னும்
பெயரெச்சம் இறையையென்னுந் செய்பவனைக்கொண்டது. சூதுலகு மென்ற
வும்மை முற்று. (உஉ)

அவ்வண்ணமருளிச்செய்யக்கேட்டவரதைதலுற்றார்
கவ்வெனுங்கமலத்தோனும்வெனுங்கரியமாலு
மவ்வெனுமரனுமாயமற்றெமைவிழியினீன்ற
வீவ்வனைகாமங்கண்ணியெனப்பெயர்பெறுகமன்னே.

(இ - ள்.) அவ்வண்ணம் அருளிச்செய்ய - அவ்வகை யருளிச்செய்ய, கேட்ட
வர் அறைதலுற்றார் - கேட்டவர் சொல்லுற்றார், கவ்வெனும் கமலத்தோனும் - கவ்
வென்னும் கிளவிக்குப் பொருளாகிய பிரமனும், அவ்வெனும் கரியமாலும் - அவ்
வென்னும் கிளவிக்குப் பொருளாகிய மாயவனும், மவ்வெனும் அரனும் மாய, மவ்
வென்னும் கிளவிக்குப் பொருளாகிய உருத்திர மூர்த்தியும் இறந்துபட்டொழிய,
எமை விழியின் ஈனா-என்களைக் கண்களாற்பெற்ற, இவ்வண்ணை காமக்கண்ணி எனப்
பெயர்பெறுக-இதாய் காமாட்சி என்று சொல்லப்பட்ட பெயரைப் பெறுக. (எ-று)

யாது வேண்டுமென்ற இறைவனை நோக்கி ககார அகார மகார வாச்சியர்
களாகிய நாய்கள் கச்சியானத்திலிறக்க எங்களைக் கண்ணிலீன்ற இவ்வண்ணைக்குக்
காமாட்சியெனப் பெயர் வழங்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தன ரென்க.

உடம்பை யாக்குதலே சிறுட்டியாதலால் அகாரவாச்சியன் பிரமனெனவும், அவ்
வுடம்பை யியக்குதலே காத்தலாதலால் அகாரவாச்சியன் திருமாலெனவும், அத்தனுவி
னியக்கத்தை யொழித்தல் அழித்தலாதலால் மகாரவாச்சியன் உருத்திரனெனவும்
கூறினார்.

இதனால் மும்மைத்தேவராகிய எங்களைப் படைத்து மும்மைத் தொழிலளித்தது
ஏனையவியர்கள் அறமுதலிய மும்மைப்பயனை யடைதற்கன்றோ அம்மும்மைப்பயனும்
இறைவினோக்கத்தாலன்றி எங்களாலாகுமோ ஆகலான் ஆன்மாக்களுக்கு எங்களனை
யருணைக்குண்டாகுமாறு இவ்வண்ணைகாமக்கண்ணியெனப் பெயர்பெறுக என்றான்
தலு மொன்று. இதுனை “தேவெனப் புகழுவதினிமிர்ந்து நிகர் செப்புவாரபயவரதமாம்,
பாவகத்தினயத்தொடுநறகைபரப்பியென்பய மொறுக்குமே, யாவருக்குமொத்திது
நின்பதமிரப்பயாவையு மளிக்குமான, மூவருக்குமொரு தாவரப்பொருளின் மூலமே
தழையுஞ்ஞாலமே” எனவருஞ் செய்யுளினுய்த்துணர்க. (உஉ)

சேந்தமென்றளிர்கள்கோதித்தீங்குயிலினிதுகூவு
மேந்தினர்ச்சாகைதோறுமிளநருவொழுக்கிவாசப்
பூந்துகருகுத்துச்சீதப்புதுநிழல்விநிக்குந்தெய்வ
மாந்தருவாழியினீவிர்வைகலும்வதிகவென்றார்.

(இ - ள்.) சேந்தமென் தளிர்கள் கோதி - சிவந்த மென்மையாகிய தளிரைக்
கோதி, தீங்குயில் இனிது கூவும் - இனிமையாகிய குயில் இனிமையாக்கவும், ஏந்து

இணர் சாகைதோறும் - ஏத்துகின்ற பூங்கொத்துகளைபுடைய கிளைகளிலெல்லாம், இளநறு வொழுக்கி வாசப்பூந்துகள் உஞ்சுது சீதப் புது சிழில் விரிக்கும்-இளந்தேனெழு முக்கி வாசனையுள்ள பூவின் பராக்குந் சித்தி ஞானிச்சிவையுடைய புதிய சிழிலைப்பரப் பும், தெய்வ மாதரு அடியில் நீவிர் வைகலும் வதிக என்னார்-தெய்வத்தன்மை பொருந்திய மாவடியில் நீவிர் எந்நாளும் வீற்றிருக்க வேண்டுமென்றார். (அ - ஐ.)

எங்களைப்படைத்த காமாக்ஷியும் படைக்கச்செய்த நீயும் இந்த மாந்தருவடியில் எந்நாளும் வதித்திருக்க வேண்டுமென்றிரந்தன டொன்க.

மாவடியில் நீ சோதிலிங்க வடிவாயிருப்பது ஞானிகளே யறிவர், ஏனையோரறி யார், ஆகலான் யாவருங்காண இலளிதையுடன் வீற்றிருக்கும் இத்திருக்கோலத்தோடு என் னும் மாறாதிருக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தன ரெனக்கொள்க.

இத்திருவுருவத்தை மூலட்டானத்தில் இன்றுங் காணலாம்.

(உச)

தவளவெண்ணீற்றுமேனித்தலைவன்வ்வரங்கணல்கி
யிவறிமற்றவர்கண்மீட்டுமிணைக்கரங்குவித்துவேண்டப்
புவனமோர்மூன்றுமூய்ப்புதுநிழன்மாவின்மூலத்
தவிரொளிமயமாய்த்தோன்றுமருட்குறிமேன்மைவிள்ளும்.

(இ - ள்.) தவள வெண்ணீற்றுமேனித் தலைவன் - மிக்கவெள்ளிய சீறுபுனைபு மேனியையுடைய இறைவன், அவ்வரங்கள் நல்கி அவர்கள் இவறி மீட்டும் இணைக் கரங்குவித்து வேண்ட - அவ்வரங்களைக் கொடுத்து அவர்கள் விரும்பி மீளவும் இரு கைகளையும் தலைமேற்குப்பி வேண்டலால், புவனம் ஓர் மூன்றும் உய்ய - மூவுலகமு மூய்ப்புது, புதுநிழல் மாவின் மூலத்து அவிரொளிமயமாய் தோன்றும் அருட்குறி- புதுமையாகிய சிழிலைப் பரப்புகின்ற மாவடியில் மிகுகின்ற ஒளிமயமாய் விளங்கும் அருட்குறியாகிய சிவலிங்கப் பெருமானுடைய, மேன்மை விள்ளும் - மேன்மையை பெடுத்துக்கூறும். (எ - ஐ.)

(திரிமூர்த்திகள் வேண்டியபடியே) திருநீறுசண்ணித்த மேனியையுடைய இறை வன் அருகுவென்றருளி, மீளவும் அவர்கள் கைகுவித்து மாவின்மூலத்தில்* ஒளிமய மாய்த்தோன்றும் இச்சோதி லிங்கத்தின பெருமைபை எங்களுக் கணங்கிரகஞ்செய்ய வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்யலால் இறைவன் மூன்றுலகமுமூய்யத் திருவாய் மலர்ந்தருளுமென்க.

“பூமன்னு நான்முகத்தோன் புத்தேளிராங்கவர்கோன் மாமன்னு சோதி மணி மார்பன், காமன்னும் - வேதம் வேதாந்தம் விளக்கஞ்செப் வீந்துவுட ளுதநாதாந்த நடுவேதம், போத்தா - லாமளாவுத்தேடவளவிறந்தவப்பாலைச், சேய்வொளி” என் றருளிய யாதொரு சேமவொளியோ அவ்வொளியே இம்மா சிழிலிறோன்றும் ஒளி யாகலான் ஒளிமயமாய்த்தோன்றும் அருட்குறி எனவும், இவ்வருட்குறியை யுணர்ந்த வரோ வீடுபெறுவார்களாகலான் புவனமோர் மூன்று மூய்ய எனவும் கூறினார்.

தலைவனின் வரங்கணல்கி யிவறிவேண்ட தோன்று மருட்குறி மேன்மைவிள்ளும் என வினைமுடிக்க. அம்மூவரு மொருங்கு வேண்டிய வரமாதலால் அவ்வரங்களென் னார். தவள வெண்ணீற்று - ஒருபொருட் பன்மொழி.

(உரு)

என்கீரீக்கழிநெடிலாசிரியறிந்தம்.

இன்னிசைச்சுருமபுளர் மலர்த்தொடையர் ணங்குதோட்டுணைமைந்தர்
காள்கேண்மின், மன்னுருத்திரனே நவனேபிராமொன்றுமற்றிலையென்பது
துணிபாற், பன்னுமெய்மபொருட்பிரமமாய்வெகமொற்றைமாவெனப்பணை
த்ததுகண்டி, என்னதற்கிறையாகியாமெயிலிங்கமாயதனடித்தலைத்துறை
கேம்.

(இ - ள்) இன் இசை சுரும்புளர் மலர் தொடையர் ணங்குதோள் துணை
மைந்தர்கள் - இவ்விருவாகிய இசையாகும் வண்டுளரு மலர்மலைத்தங்கிய இருதோளையு
முடைய மக்களே, யென்மின் - கேளுங்கள், மன்னும் உருத்திரன் ஒருவனே பிரமம்-
நிலைபெற்ற ஒரு திரளுருவனே பிரமம் பொருளாகான், மற்றும் ஒன்றிலே என்பது
துணிபு - வேறொன்று மில்லையென்று சொல்லப்படுகதே துணிபு, மெய்ப்பொருள்
பன்னு பிரமம் வேதம் - மெய்ப்பொருளைச் சொல்லுகின்ற பிரமமாகிய வேத
மானது, ஒற்றை என்ன பணைத்தது - ஒற்றை மாமாமெனக் கிளைத்தது, அன்னதற்கு
நுறையாகிய யாமே - அவ்வேதப்பொருளாகிய நாமே, இலிங்கமாய் அதன் அடித்
லத்து உறைகேம் - அதனடியிலுந்து இலிங்கவடிவமாய் வசிப்போம். (எ - று)

(திரிமூர்த்திகளும் சோதிவிக்கத்தின் பெருமையைக் கூறவேண்டுமென்று
கேட்க, இறைவன், மைந்தர்களே, கேளுங்கள். உருத்திரனொருவனே பிரமம் வேறொ
ன்றைப்பிரமமென்பதில்லை என்றுகூறியது நிச்சயம். (இப்பொருள் விளங்கவே)
வேதம் ஓர் மாமரமாகத் தனித்தது நாமதனடியில் இலிங்கரூபமாக வீற்றிருக்கின்
றோம் என்றுனென்க.

வேதம் மெய்ப்பொருளையே கூறுவதாகலான டன்னுமென்னது பிரமமெய்
பொருள் எனவும், அம்மெய்ப்பொருள் பிரமமென்றி வேறில்லையென்று மூல்புனை
களாகிய எவ்விடத்தும் பிரமத்தையே கூறுவதனால் வேதமென்னது பிரமம் வேத
மெனவும் கூறினார்.

இதனால் வேதம் பிரமசொருபமெனவும், அங்கனம் வேதம் பிரமசொருப
மாகக்கூறியது முற்றும் பிரமத்தையே கூறுவதனால் எனவும், வேதத்தின்பொருள்
யைக் கூறியதென்க, இனி அவ்வேதம் பிரமமெனறுகூறிய பொருளையுரைத்துவார்.
எங்கனமெனின்; பிரமப்பொருளாவான் இவனென் துவைத்த உருத்திரனொருவனே
பிரமம் எனவும், பிரமமாவான் உருத்திரனொருவனோ யாவது உருத்திரனொருவனே
அவையாகாவெனறுணர்ந்த உருத்திரனென்றொழிபாது மன்னுருத்திரனெனவும்,
ஏனையவற்றை மறநிலையெனவும் கூற

இதனால், உருத்திரனொருவனே நிலைபெற்றவன் அருனொருவனே பிரமம் என
வும், ஏனையவையெல்லாம் பிரமமாகா எனவும் கொள்ளுதற்கு உதனக.

இப்பெற்றினோக்கியே வேதம் ஒருமாவிருக்கபுகழி, வேதத்தின்பொருள் பிர
மம் ஓரிலிங்க வடிவாகவும் விளங்குவதென் றுணர்ந்த வேதமொற்றை மாவெனப்
பணைத்தது கண்மர் எனவும், அன்னதன் கிறையாகியயாமே பரிங்கமா யுதனடித்தலைத்
துறைகேம் - எனவும் கூறினாரென்க.

அன்றியும் மன்னுருத்திரனொருவனே பிரமம். என்றதனால் உருத்திரனாகத் தோடு விளங்கும் முதல்வன் யாவனோ அவனே பிரமமா எனவும், ஒன்று மற்றிலை என்றதனால் சேதனர்களாகிய திருமால் மு-லிய்யாபும் அச்சு உலகாகிய பிரபஞ்சமும் பிரமன்மனவும், கூறினானெனக்கொள்க. இது நிக பாவனொருவனே பதி ஏனையபாசமும் பாசத்தோடு கூடியபசுக்களுமாமென்க. இதை 'ஒன்று' என்றதொன்றே காண் ஒன்றேபதி பசுவாம் ஒன்றென்ற நீ பாசத்தோடுமிகாண்" என்று கூறிய மெய்கண்—தூலிற் காண்க. அஃதால் மற்றிலை யெனனது மறநிலை யென்பது துணிபு என்றொன்க. வேதத்தில் ஏனையோனாப் பிரமமென்று கூறுவதில்லையா லோவெனின் கூறுவதுண்டு எங்ஙனமெனின் யோகநாமத்தால், ரூபயாகவன்று. ரூபயாகக்கூறுவது பரவிலொருவனையோமென்க. இதனை "மூராரிமுன்னுள மூர்தி கிகளந்த மூர்த்திபோ டொப்புறொன்றும், பராவமுன்னுணாத் பரமுதலாகப் பரப் பரத்தாவப் பெயர்கள், புராதனமான உருத்திரன் தனக்குப் பொருந்திய ரூபவாசகமாம், அராவணியவன் முற்சுரர்க்கவிர் பரத்தாவ யோகத்தாற் பெயராகும்" எனக்கு தசங்கிதையில் கூறுதல்காண்க. (உஎ)

ஏதநீக்குசொல்வடிவினுந்தனிமாவெனப்படுங்கருவடிவினுமதற்கு
நாதர்யாமெனத்தெளிமினிங்கெமதுநாமமேகம்பநாதனைன்றுரைப்ப
வாதிமந்திரமஞ்செழுத்திதுவேயைமபெருங்கொடுமபாதகமறுக்கு
மோதுமைவகைப்பிரமமந்திரத்துமஞ்செழுத்தினுமுயர்ந்ததிம்மனுவால்.

(இ - ள்.) ஏதம் நீக்கு சொல் வடிவினும் - குற்றநீக்குஞ் சொல் வடிவத்தினும், தனிமா எனப்படும் தருவடிவினும் - ஒப்பற்றமா வெனப்படுங் தருவடித்தினும், அதற்கு நாதா யாம் எனத் தெளிமின் - அவ்வேதத்திற்கு இறைவர் யாமென்று தெளியுங்கள், இங்கு எமது நாமம் ஏகம்பநாதன் என்று உரைப்ப - இங்கெம்பெய கோகம்பநாதனென்று கூறுவர், ஆதிமந்திரம் அஞ்செழுத்து இதுவே - ஆதியாகிய பஞ்சாக்கர மிதுவெயாகும், ஐம்பெருங்கொடும்பாதகம்அறுக்கும்-ஐந்தாகிய பெருங்கொடிய பாதக மொழிக்கும், ஓதும் ஐவகைப் பிரம மந்திரத்தும் - சொல்லுநின்ற பஞ்சப் பிரமமந்திரத்தினும், அஞ்செழுத்தினும் - சீ பஞ்சாக்கரத்தினும், உயர்ந்தது இம்முது - சிறப்புடையது இம்மந்திரமாகும், (எ - று.)

சொல்வடிவமாயும் விருககவடிவமாயும் இருக்கின்ற வேதத்துக்குயாமே நாதன் எனன்று அறியுங்கள் (அ - ளு) எமது நாமத்தை ஏகம்பநாதனைன்று கூறுவர், இந்தநாமமே பஞ்சாக்கரமாகும், இதுவே பஞ்சப்பிரமம் மந்திரத்தினும் பஞ்சாக்கரத்தினும் மேலானமந்திரமாகும் என்க.

வேதம் சொல்வடிவாதலால் சொல்வடிவினும் எனவும், அச்சொல் அஞ்ஞானத்தைப்போக்கலால் ஏதநீக்குசொல் லெனவும், இந்த வேதத்துக்கு நாதன் சிவபெருமானென்பதைவினக்க அவ்வேதம் ஆம்பரவிருக்கமாகவும், அதற்குநாதனாகிய இறைவன் இலிங்கவடிவாகவும், உருக்கொண்டதால் ஏகம்ப நாதனைன்றுரைப்ப எனவும், இவ்விரண்டின் பொருளொருமையை யுணராதது விருகத்ததை விருகத்தமாகவும், இலிங்கத்தை இலிங்கமாகவும் காணுவோர்க்கு ஒருபயனு மின்றதலால் தருவடிவினு மதற்கு நாதர்யாமெனத் தெளிமின்னவரும், மேற்கூறிப் போந்தமுறையானே ஏகம்பநாத

னென்றால் வேதநாயகன் என்று பொருளாயிற்று எனவே, வேதநாதனை உருத்திரன் அவனே பிரமம் என்பதாம். ஆகவே, அப்பிரமம் அனாதி முத்தசித்தருவாயுள்ளது. அது, அனாதி பெத்த சித்தருவாகிய ஆன்மாக்களை முத்தியிற்சுட்டு நிமித்தம் விடயங்களை ருசிப்பித்தொழிக்கும் திரோதானசத்திக ஓசையக் கொள்ளும் வடிவங்கள் ஈசனாதி பஞ்சப்பிரம வடிவங்களாதலால் ஓது மைவகைப் பிரம மந்திரத்தும் எனவும், திரோதானவொழிவி லுண்டாகும் ஞானோதயத்துக்குச் சாதனமாகக்கொள்ளும் மந்திரம் பஞ்சாக்கரமாதலால் அஞ்செழுத்தினும் எனவும், அச்சாதனமுழுவில் அடைவது வேதநாயகமாகிய பிரமமாதலால் உயர்ந்ததிம்மனு எனவும் இம்முறையால் முதன்மை பெற்ற இம்மந்திரமும் ஐந்தெழுத்தாதலால் ஆதிமந்திர மஞ்செழுத்திது எனவுங் கூறினார்.

இதனால், பஞ்சப்பிரம மந்திரத்தால் திருவினையொப்பு, மலரிபாகமும், ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர மந்திரத்தால் சத்திபதிவு உண்டாமெனவும், அச் சத்திபதிநதவர்கள் நியானிக்குந் தியேயப்பொருளை ஏ-காம்-பர-நா-த என்றிற் பஞ்சாக்கரத்தால் அடைய லாமெனவும் கூறிப்போந்தவாறென்க.

அல்லனாஉம், பஞ்சப்பிரமமும், பஞ்சாக்கரமும் சிவபேதங்களையும் முப்பொரு ளையும் காட்டுவனவாம், ஏகாம்பரநாத என்னிற் றாமம் பிரமசொருபமாகிய பரசிவ மொன்றையே காட்டுவதாமென் றுய்த்துணரற்பாற்று. விரிக்கிற்பெருகும். (உஎ)

விதிவழாத பல்லுறுப்புடைமறையின் மிக்கதாருங்காயத்திரியதனி, னதிக மஞ்சமாமந்திரமதனி னுறிரண்டெழுத்ததனினெட்டெழுத்தாம், பதியுமேன் மையெட்டெழுத்தினஞ்செழுத்துக்கோடிக்கோடி மேம்பட்டதஞ்செழுத்தி, னுதலுமேகம்பராமமாமனுத்தானாறுகோடியின் மிக்கதென்று னார்வீர்.

(இ - ள்.) விதி வழாத பல்லுறுப்புடைமறையின் காயத்திரியிக்கதாகும் - விதி கூறுதலில் வருவாத பலசாகைகளையுடைய வேதத்தினும் காயத்திரியிமனு சிறந்ததாகும். அதனின் அதிகம் அஞ்சமா மந்திரம்-அக்காயத்திரி மனுவினும் பெருமை பொருந்திய அம்சமந்திரம் சிறந்ததாகும், அதனின் ஆறிரண்டு எழுத்து - அந்த அம்சமந்திரத் தினும் துவாத்சமந்திரஞ் சிறந்ததாகும், அதனின் எட்டெழுத்தாம் - அதனினும் அட் டாக்கரஞ் சிறந்ததாகும், பதியுமேன்மை எட்டெழுத்தின் அஞ்செழுத்து - பதினின்ற சிறப்பினையுடைய எட்டக்கரத்தினும் பஞ்சாக்கரமே, கோடிக்கோடி மேம்பட்டது- பலகோடி மேன்மையுடையதாம், அஞ்செழுத்தின் றுதலும் ஏகம்பரநாதம் மனுத் தான் - அந்த சீபஞ்சாக்கரத்தினும் சொல்லுகின்ற ஏகாம்பரநாதனென்னுமந்திரமே, னூறுகோடியின் மிக்கது என்று உணர்வீர்-நூறுகோடியின் மிகுந்ததென்றறிவீர். (எ-று)

வேத வாக்கியங்களாகிய மந்திரங்களிற் சிறந்தது காயத்திரி மந்திரம், அதனி னுஞ் சிறந்தது அம்சமந்திரம், அதனினுஞ் சிறந்தது பன்னிரண் டெழுத்தோடுகூடிய வாசுதேவமந்திரம், அதனினுஞ் சிறந்தது அஷ்டாக்கரமந்திரம், அதனினுஞ் சிறந்தது சீ பஞ்சாக்கரம், அதனினுஞ் சிறந்தது ஏகாம்பரநாதனென்கிறநாமமாம் என்ப.

மறையோ முதலிய மூவராலும் போற்றப்பட்டது வேதமும் காயத்திரியுமென வும், அவ்வேதவொழுக்கத்தொழுகும் துறவிகளால் போற்றப்பட்டது துவாதசாக்கரமும்

அஷ்டாக்ஷரியமெனவும், சுவருட்சிறந்த வைதிகசைவரால் போற்றப்பட்டது சீ பஞ்சாக்கரமெனவும், சீ பஞ்சாக்கர உச்சாரணையினால் சிங்கப்பெறும் பிரமமந்திரம் ஏகம்பநாநாதமென்கிற மந்திரமெனவும் கொள்ளக்கிடந்தன. வேதம் காயத்திரி வாசுதேவமந்திரம் அஷ்டாக்ஷரிமந்திரம் இவைகளை ஒன்றுக்கொன்றாகமெனவும், சீ பஞ்சாக்கரத்தையும் ஏகம்பநாநாத மந்திரத்தையும் கோடிகோடியாமெனவும் ஸ்சேஷித்துக் கூறினமையால் வேதமுதலிய மந்திரங்கள் போகாமிகளாலும் சிவஞானியில்லாத துறவிகளாலும் போற்றப்பெற்ற தாகலான் ஒன்றுக்கொன்றாகக்கூறியும், சிவமந்திரங்களாகிய விரண்மும் சிவஞானத்திற் சிறந்த முத்திகாமிகளால் போற்றப்பெற்ற தாகலான் கோடிகோடியாமென்றும் அவற்றினுற்றலைக் குறித்தநாமென்க.

(௮ அ)

அன்னதன்மையின் மனுவெவற்றினுக்குமதிகமாகியவேகம்பநாதனென்னுமந்திரமியம்புநாவுடையாற்கிப்பிறப்புறும்பெரும்பயனெய்தும் பன்னரும்பெருங்கீர்த்தியுமூக்கப்பாமொக்கமுமாயுளும்வளருமன்னுக்ல்வியுக்கேள்வியுமொழுக்கும்வழுக்கிலான்வனேயெனத்துணியீர்.

(இ - ள்.) அன்ன தன்மையின் மனு எவற்றிற்றினுக்கும் அதிகமாகிய - அத்தன்மையினையுடைய மந்திரமெவற்றினுக்கும் அதிகப்பட்ட, ஏகம்பநாதன் என்னும் மந்திரம் இயம்பு நாவுடையாற்கு - ஏகம்பநாதனென்கின்ற மந்திரஞ் சொல்லுகின்ற நாலினையுடையானுக்கு, இப்பிறப்புறு பெரும்பயன் எய்தும் - இப்பிறப்பெடுத்ததனாலாகிய பயனவந்தடையும் பன்னரும் பெரும் கீர்த்தியும் - சொல்லுதற்கருமையாகிய பெரும்புகழும், ஊக்கப்பாடும் ஆக்கமும் ஆயுளும் வளரும் - உள்ளக்கிளர்ச்சியும் செல்வமும் வாழ்நாளும் உண்டாகும், மன்னுக்ல்வியும் ஒழுக்கும் வழக்கிலான் அவனே என துணியீர் - நிலைபெற்றகல்வியுக் கேள்வியு மொழுக்கமும் வழுவாதவன் அவனென்றேதுணியீர். (௮ - று.)

முன்னர்கூறிய முறையால் எல்லாமந்திரங்களினுஞ் சிறந்தது ஏகம்பநாதனென்கிற மந்திரமெனவும், அதனை உச்சரிப்போனுக்கு பிறவி யெடுத்ததனாலுடையவேண்டிய சிவப்பேறடையு மெனவும், அதுவேயுமன்றி அவனே ஒழுக்கமுதலியவற்றிலும் வழக்காதவனென்று துணியவேண்டு மெனவுக் கூறியதென்க.

ஒருவ னுடையவேண்டிய செல்வம் இம்மைச்செல்வம் மறுமைச் செல்வங்களாம் இவை இரண்டுள் மறுமைச்செல்வம் பிறப்பறுத்தலாகிய சிவப்பேறென்றே ஆகலான், இப்பிறப்புறு பெரும்பயனெய்தும் எனவும், இம்மைச்செல்வம் பெருங்கீர்த்தி முதலியன. எனவே உலகத்தில் முன்னர் விரும்பவேண்டியது பெருங்கீர்த்தி அதனைக்குன்றச் செய்யாதது ஊக்கப்பாடு, அதனை வளர்ப்பது ஆக்கம், அதனையீட்டற்கு, இன்றியமை யாத துணைக்கருவியாயுள்ளது ஆயுள் ஆகலான் இம்முறையுணர்த்த பன்னரும் கீர்த்தியு மூக்கப்பாடு மாக்கமுமாயுளும் வளருமெனவும், இவை வளர்ந்தோங்கப்பெறிலும் அறிவின்றியின் இவை நிலைபெறு, எங்ஙனமெனின் “அறிவுடையா ஞ்லாமுடையா ரறிவிலா, ஞ்னுடைய ரோனுமிலர்” என்றராகலின் கல்வியையும், அக்கல்வியை வலியுறுத்துவது கேள்வியுமாகலான் கல்வியுக் கேள்வியுமெனவும், இவைவெல்லாம் வாய்க்கப்பெறிலும் ஒழுக்கம்வருவது அரிதாகலான் ஒழுக்கம் வழக்கிலான் எனவுக்கூறினார்.

இதனால் மறுமையின் சிவப்பேறு எனவும், இம்மை பயன்பெருங் கீர்த்தியும் அக்கீர்த்திக்கியன்ற ஒழுககமுமென்று அறியவேண்டுமென்க. (உக)

கன்னிதந்தைதாய்வேதியர்ச் செகுத்தோர்களுமார் துநர்கள் ஞநர்குரவன், பன்னிமாணலம்விழைந்தவர்மற்றைத்தீர்வுகாணரும்பழிவினை வினைத்தோ, ரொன்னராயினுமே கம்பநாதனென்னுமநதிரமொருமுறைகணிப்பிற்றுன்னுவெங்கொடும்பாதகமனைத்துந் துனைவினங்கவர்கம்மைவிட்டோடும்.

(இ - ள்.) கன்னி தந்தைதாய் வேதியர் செகுத்தோர் - பெண்ணையும் பிதாவையும் தாயையும் பிராமணரையும் கொன்றோரும், கன்னுமார் துநர் கன்னுநர் குரவன் பன்னி மாணலம் விழைந்தவர் - கட்டுடியரும் திருடுவோரும் ஆசிரியன் மனைவிய விழைந்தோரும், மற்றைத் தீர்வுகாணரும் பழிவினைவினைத்தோர் வேறு கடுவய் காண்பதற்கரிய பழித்தொழிலைச் செய்வோர், என்னராயினும் ஏகம்பநாதனை என்னும் மந்திரம் ஒருமுறை கணப்பில் - எய்வகைப்பட்டோராயினும் ஏகம்பநாதனென்கின்ற மந்திரத்தை பொருமுறை தியானிப்பேரையின், துன்னுவெங்கொடும் பாதகம் அனைத்தும் - பொருந்திய மிக்க கொடியபாதகமெல்லாம், துனைவின் அங்கவர்த்தம்மை விட்டோடும் - வினாவாக அங்கவர்களை விட்டோடிவிடும். (எ - று.)

ஏகம்பநாதனென்னும் மந்திரத்தை ஒருமுறை உச்சரிப்பாராயின் பாதகங்களெல்லாம் அவனாவிட்டு வினாற்றோடிப்போ மென்க.

உருத்திரனொருவனே பிரமமென்றுகாட்டும் மந்திரம் இம்மந்திரமாமென இப்பொருளுணர் அச்சரிப்போர் அரியராகலின் ஒருமுறைகணிப்பின் என்றானென்க. (i)

அறப்பயன்பொருளின்பம்வீடென்றவனைத்துமோதுனர்க்களிக் குமம்மனுவை, யிறப்பவந்துமுற்றிரும்பசிப்பினியினீண்டியாருயிர்கவற்றும்வல்லிடரின், மறப்பினியினுங்கிளக்கவல்லுநமோற்றமெக்குமிக்கினியவர்கன்டர், சிறப்பவம்முறைமனுவி தன்பெருமைதெரிந்துகூறினர்க்கின்பவீடனிப்பேம்.

(இ - ள்.) அறப்பயன் பொருள் இன்பம் வீடு என்ற அனைத்தும் இம்மனுவை ஒதுநர்க்கு அளிக்கும்-அறப்பயனும் பொருளும் இன்பமும் வீடுமென்று சொல்லப்படுமெல்லாவற்றையும் தியானிப்போருக்குதவு மிம்மந்திரத்தை, இறப்பவந்து முற்றிரும்ப சிப்பினியின்-மிகவும்வந்து முற்றுகின்ற பெரும்பசியான், ஈண்டி ஆருயிர் கவற்றும் வல்லிடரின் - நெருங்கி அருமையாகிய உயிரை வருத்தும் வன்மையாகிய துயரத்தால், மறப்பினியினும் கிளக்கவல்லுநமோ - மறப்பினியினும் சொல்லவல்லவமோ, எமக்கு மிக்கு இனியவர்-எமக்கு மிகவு மினிமையானவர், சிறப்ப இம்முறை மனு இதன்பெருமை - சிறப்பிடைய இம்முறைமையுடைய மந்திரமாகிய இதன்மேன்மையை, செரிந்து கூறினர்க்கு இன்பவீடு அளிப்பேம்-அறிந்து சொல்வோர்க்கு வீடு பேறுகிய இன்பத்தையுதவுவோம். (எ-று.)

• ஒதுகின்றவர்களுக்கு அறமுதலிய நான்கையும் கொடுக்கும் இம்மந்திரத்தை பசியினால் வருத்தும் அவ்விடரில் மறந்தேனும் கூறுவாராயின் எமக்கு மிகவும் இனியவராவர். இம்மந்திரத்தின் பெருமை யறிந்து உச்சரிப்போர்க்குப் பேரின்ப வீட்டைக் கொடுப்போம் என்க. என்றா எண்ணிடைச்சொல். (கக)

என்று மாவடி முனைத்தெழுந்தருளியிலிங்கமேன்மையையெடுத்தாராத் தருள, வொன்றுமானந்தவதகியின் முழுகியொன்னலார்குடர் குழம்பியுள் வெதும்ப, வென்ற கூர்ப்படைத்தாணுமாலயனாவிளம்புமுவரும்வினாத் கழுத்தொடையற், கொன்றைவாரசடைமுதல்வனார்கமலக்கொழுமலர்ப்பதற் தொழுதுபோற்றிசைத்து.

(இ - ள்.) என்று மாவடி முனைத்தெழுந்தருளும் இலிங்க மேன்மையை எடுத்து உரைத்தருள - என்று மாவடியில் முனைத்தருளும் சிவலிங்கத்தின் கிறப்பை யெடுத்துச் சொல்ல, ஒன்றும் ஆனந்த உததியின் முழுகி - பெருந்துகின்ற ஆனந்தக்கடலின் முழுகி, ஒன்னலார்குடர் குழம்பி உள்வெதும்ப - பகைவார்குடல் குழம்பியுள்ளம் வருத்த, வென்ற கூர்ப்படை தாணு மால் அயனும் விளம்புமுவரும் - வெற்றிகொண்ட கூர்மையான படையையுடைய வருத்திரனும் மாயோனும் பிரமனுமாகிய சொல்லிப் புகின்ற முவரும், வினாத்தழும்புத் தொடையல் கொன்றை வாரசடை முதல்வனார்க - வாசனையுள்ள கொன்றைமாலையணிந்த சடையையுடைய முதல்வனது, கமலம் கொழுமலர்ப்பதற் தொழுது போற்றிசைத்து - கொழுமையான தாமரைமலர்போன்ற பாதத்தைவணங்கித் துதித்து. (எ - று.)

இறைவன், மாவடியின்கண் நீங்காது நோன்றுகின்ற சோதிலிங்கத்தின் பெருமையை யெடுத்துக்கூற அதனைக்கேட்ட பிரமன் முதலிய முவரும் ஆனந்தக்கடலில் முழுகித் தொத்திரஞ்செய்து என்க. (ஙஉ)

காட்டினடைகங்குயின்றருளிறைவகம்பமேவியகருணையங்கடலே, மோட்டுநீர்ப்புவிவியத்தகுமினையமுதநகர்ப்பெருந்தன்மையுந்தனியிமா, வீட்டுமேன்மையுமெமக்குரைத்தருளாயென்றுவேண்டலுமீர்நதுணரிதழித், தோட்டுமாலிகைச்சடை முடிக்குழகன்றென்னகர்த்திறங்கேண்மினென்றியம் பும.

(இ - ள்.) காட்டில் நாடகம் குயின்றருள் இறைவ - சுகிகாட்டி னடங்குரெய்யு மிறைவனே, கம்பமேவிய கருணையங் கடலே - திருவேகம்பத்தி லெழுந்தருளிய கருணையங்கடலே, மோட்டுநீர் புவி வியத்தகும் இனைய முது நகர்பெருந் தன்மையும் - துடல்சூழ்ந்த வுலகம் வியக்கத்தகும் இப்பழமையாகிய நகரத்தின் பெருந்தன்மையும், தனிமா ஈட்டு மேன்மையும் எமக்கு உரைத்தருளாய் என்று வேண்டலும் - ஒப்பற்ற பெரிய மாவிருக்கத்தின் பெருமையும் எமக்குச் சொல்லியருளவேண்டிமென்று வேண்டிக்கொள்ளலும், ஈரம் துணர் இத்தி தோட்டு மாலிகை சடைமுடிக்குழகன் - குளிர்ச்சிபொருந்திய கொத்தாகிய கொன்றை மலர்மாலையைபணிந்த சடைமுடியையுடைய இறைவன், தொல்நகர் திறம் கேண்மின் என்று இயம்பும் - பழமையாகிய நகர்ச்சிறப்பைக் கேளுங்கென்று சொல்வான். (எ - று.)

(தோத்திரஞ் செய்த முவரும்) இறைவனேநோக்கி இக்காஞ்சி நகரத்தின்பெருமையும், இம்மாமரத்தின் பெருமையும் எங்களுக்குக்காக்க வேண்டுமென்று வேண்டவும் வேண்டியவாறே முன்னர் நகரத்தின் பெருமையை இறைவன் கூறத்தொடங்கினனென்க.

யாவரும் இறியிழற்ற அம்மயானத்தில் தன்னந்தனியனாய் ஆனந்த நடம்புரியும் இறைவன் யாவரும் காணமாவடியில் தோன்றியருளியது பெருங்கருணையானாகலான் காட்டினடைகங் குயின்றருளிறைவகம்பமேவிய கருணையங்கடலே என்றார். (ஙங)

ஈட்டுமேன்மை - ஒருபொருட்பன்மொழி.

கறங்கு வன்மீர்கமலமும் துழாய்க்கடுக்கைமலைபுகையல்வருபுயத்திர்
பிறங் கவ்வெனுமொழிப்பொருள் பிரமம் பிரமம் பிரமமும் உகந்தலா
லுறங்கிடாபுரத்தாஞ்சியன்றுரை குமரேந்திரபெயரொப்பமிந்தநற்
மறங்கலைச்சதுலெனமபாப்பிரமம்கிலாரணமொப்பதெனினிர்.

(இ - ள்.) கறங்கு வன்மீர் கறமர் துழாயும் கடுக்கைமலையும் துயல்வரு
புயத்திர் - சததிக்கும் வன்மீர் எரிசபாடுகின்ற தாடரை உரையும் துளவாடிப்புக் கொ
ன்றமலையும் தங்கியசைகின்ற புயத்தையுடையோ பிரமம் உவ்வு டொழிப்பொ
ருள் பிரமம் - வளங்குகின்ற கவ்வெனென்ற சொல்லின் பெயர் பிரமம், பிரம
மான யாம் அஞ்சிக்கப்படலால் - பிரமபாக்ய நாம் கொண்டு வரப்பெற்றிருப்பதாக
லான், உறங்கி டபுதம காஞ்சி என்று உரையும் ஒரு திருப்பெயர் இச்சாரம் எத்தும் -
புரத்தபுத்தியையுடைய காஞ்சியென்று சொல்லியும் ஒப்பற்ற திருப்பெயராயித்
தமலையும், அறம் கரைந்த நூல் எம்மை பரப்பிரம் அலிலாரணம் என்பது
காஞ்சி - தருமத்தைக் கூறும் ஆதாரம் எமமை பரப்பிரம் உலகிற்குக் காரணம்
என்று பொலவையறிவிர் (எ - று)

பிரமனாயிரக்கேள் இந்நகரத்திற்குக் காஞ்சியென்று ஓர்பெயர் அப்பெயர்க்குக்
காரணம் என்னெய்ன களேது சொல்லு பரப்பொருள் பிரமம் அப்பிரமம் நாம்
பிரமமாயொம் அல்லிகம்பா டால் உருவியிருக்கப்பெற்றிருக்கலால் லென்க, என
வே காஞ்சி என்கும பெயரால் பெறவாய்ந்த, நாம் பிரமமென்பதை வேறொ
கூறுகின்றது எவ்வகையால் பரப்பிரமம் அலிலாரணம் என்று கூறிவந்ததே யாம்
அதனைச் சொல்லுகள் என்றதென்க

தம்ப பரப்பிரமமெனவும் துலிலாரணம் எனவும் வேதம் எடுக்கக்கூறு
வதை உரையார் சருகுகளென்பார் பெளடானரா எனவே இதைவனை “தேவ கொ
வழியாத பேயதேவன் சொல்பொழிவுகள் பயத்து காத்தழிகு மறமை - மூவர்
கோனம் நின்ற முதல்வன், என்று பிரமலிலகணத்தையும்” “எந்தையா யெம்
பிரான் மற்று யியாவக் குரு தருதை தாய் தம்பிரான் சனக்கூடிலான்” என்று அலில
காரண விலக்கணத்தையும் தெளிதலரிதாயலின் பெளவீரென்றா ரென்க. (கூச)

இல்குராணகையரிமதர் மழைக்கணிநுண் வாரகுமல்வேய் நருள்ப
ணைத்தோட், கலாமாயலியலெழின்மடவா நடுத்தகணத்தைக்காஞ்சியெ
ன்றுரைப், சுலவுவெண்டனாடப ரிக்கடலுமகைக்கொலிலகாரிலமடக்
கொடி கனககுக், குலவுகாஞ்சிநற்றானமாப்பொல்கொளகையானுமத்
திருப்பெயர்வழங்கும.

(இ - ள்.) இலகு வான் நகை - ஒளிவிளங்கிய நகையினையும், அரிமதர் மழை
கண் இருண்டவார் குமல் - அரிபரமதமாத் தமழைபாலும் கண்ணையுமிருண்ட நீண்
டவந்தலையும், வேய்மருள் டணதோள் கலாமாயலிய இயல் எழின்மடவார் - மூங்கிலு
மயங்குமருமையாகிய தோனையும் வளபத்தையுடைய கரிபவிலினையையும் மாதரு
டைய அழகினைபுழுடைய, உலகித்தானத்தை காஞ்சி என்று உரைப-உத்தியாகிய இட
த்தைக் காஞ்சியென்று கூறுவர், சுலவு வெண்டனா பணிக்கடல் உடுக்கைதொல்லை
நாளிலமடக் கொடிதனக்கு - (ஆகையால்) கொடுக்கப் பெண்மையாகிய ஆலைநையுடைய
குளிர்ச்சியுள்ள கடலையாடையாகவுடைய பழைய பூமியாகிய பெண்ணுக்கு, குலவு

காஞ்சி கற்றணமாப் பொலிந்த கொள்கையாலும் - குலவுகின்ற காஞ்சிபாகிய மல்லீடமாய் விளங்கிய கொள்கையாலும், அத்திருபடையா வழங்கும் - அவ்வழகிய பெயரையுடையும். (எ - று.)

(காஞ்சி என்பதற்கு முன்னாக் கூறிய பொருளை யல்லாது) மடவாளுடைய உத்திரானத்துக்குத் காஞ்சி என்று ஈர் பெயராகலின் பூமியாகிய பெயருக்கு ஆகக் காஞ்சி நாபித்தானமாது என்பதென்க, (ங - று.)

மற்றுங் கவ்வெனல் சென்னியோடி மலரவன்னை நுணர் நாமலநித்தல், சொற்றபூணையடைவு மமயா நஞ்சென்னிமேறொட்டி மழைக்குஞ்சிறப்பாற், பற்றினையுணர்ப்பினபமு மலாமபங்கயத்தவ வாய்ப்படலானும, பெற்றகாகுமித்தருபெயரிதனூறபிரமலோகமென் னுரைகவுமபடுமீல.

(இ - ள்.) மற்றும் கவ்வெனல் சென்னியோடு நுணர் மலரவன்னை மலர்த்தம் - மற்றுங் கவ்வெனலு டு ருழி தலைமோடு இனபம் பிறமன் எனல் ம பொருள்களை யறி தீர்கும், அஞ்சி மல சொ ற பூச னபடையுமா ம வழி நெய்ச்சென்னையூசையகையு மா ம பொரு டு பற்றின பி கொடி ித பெயரான - யவ்வெனல் தலைமேற்கொணுமி வன ககப்படுகி னெனையாநும், மறையவுகுநர் பேரின்பமுறையும அந் தது கெட்டவர் டேரினப பெயரெட், மலரவன் கவ்வியடையும - தபனாவா டு யவ்வெட பிரட டு வழிநா டு மலா ம் று ிருப பமா பெற்றதாகும் - இச்சிறை பெயரை - ஈராதா, இரூபி மலோம் என்று உரைகவுமபடும - இவாரணங்குணர் பிரமலோகென்று சொல்லவுமபடும. (எ - று.)

(இன்னமும், காஞ்சி என்பதற்குப்பொருள்) க-என்னஞ் சொற்குப்பொருள் தலை இன்பம், பிரமனாகும், அஞ்சி க்குல என்னுஞ் சொற்குப்பொருள் ஈனக்கல் பொரு ல், உழி டடலே றாகும் (அகவே இநகாஞ்சிபாகும் உலாக்குட் சிதப்பினையுடையதெனவும், பொருந்தனவர் இன்பயடைவரெனவும், பிரான்வழிப்பட தெனவும் இத்தலைப் பரமலோகமெனவும் கூறப்படும் என்ற தென்க, (ங - று.)

வீடுபோயினர் தவவொன்றுகாபயிழைபுரிந்கநர்வரைப்பிடவீடு கூடுவாழ்ச்சு வாயர் நிறைதலிற்தேவபுரமெனப்படுகுகொடுவீனைத்திரத்தாற் பாடுசொனபுரபாபுரிவருச்சகவினயோததிபென்னவுமபகருமிந்கநர கீம் மனவருந ரதாமயோத்திரசமுமுதாருககுமைமிடமன்றால்.

(இ - ள்.) வீடுநிளர் தேவா என்று உரைப்பவியழையும் இந்கநர் வரைப்பிடவீடுவீடுமேறமடகோ தேவவொன்றுகூற விரும்பிய இந்ககரத் தெல்லியில், வீடுகூடும் வாழகூட யார் நிறைதலில் தேவபுரமெனப்படும - வீடுகூடுகின்ற வாழ்க்கையையுடையா நிறைதலால் தேவகூரமென்று சொ லப்படுந், கொடுவீனைத்திரத்தால் பாடுசொன்ற போர்புரிவருந்தகவின் கொடுவொழி நின் மிதுதியால் பெருமைநிரம்பிய போர்சொப் தப்ரிய தன்மையான், இந்கநரம் அப்பாத்தி என்னவும் பகரும் - இக்காஞ்சிகூரம் அயோதி எனறுஞ் சொல்லப்படுமி, கீடுமன்னவர் உறையும் அயோத்தி நிகழும் முத்தருக்கு உறையிடம் அன்று - பெருமைமிசுந்த அரசு வசிக்கு மயோத்திரகூரம் விளவகுஞ் சீவன் முத்தருக்கு வசிக்குந் தலமன்று. (எ - று.)

இக்காஞ்சியில் முத்தியைக்கூடும் வாழ்க்கையையடையவர் நிறைந்த தேவபுரமெனவும், யாவரானும் போர்புரிவதற்குக் கூடாமையினால் துன்பமெனவும், அயோத்திஎன்று சொல்லப்படும் நகரம் அரசர் வாழும் இடமேயெனவும் முத்தர்கள் வாழ்மிடமென் றெனவுக் கூறியதென்க.

வீடுபேற்றினர் தேவரென்றுரைப்ப விழையும் இந்நகரம் என்றதனால் கருத்தன்மையை யடைந்த சிவ ஞானிகள் சிவத்தன்மையினின்று மாறுதிறுக்காதவரத்த விரும்புவார்களெனவும், வீடுகூடும் வாழ்க்கையர் நிறைதலில் எந்தவிதமான சேவன் முசத்தித்தசையை அடையவிரும்புவோர் நிறைந்திருத்தலினாலெனவும், இவ்வாறு சேவன் முத்தியை யடைந்தவராலும் விரும்பப்படமுத்தலால் தேவபுரமெனப்படும் எனவும் கூறினார். அயோத்தி போரினால் வெற்றிக்கொள்ளப்படாத நகரம். (௩௭)

சுவர்க்கமெய்தினர் தேவரென்றோ துஞ்சருதியால் துநாகநாடன்று நலிற்றுருத்திரலோகமேசுவர்க்கமாகுமாதலின் லங்கெழுஞ்சோதி நிவக்குமென்றிமெயோத்திரீள் பிரமலோகநீடொளித்தேவமாபுரமும் புவிக்குண்மேதகு காஞ்சியேயன்றிப் புவனமூன்றினும் வேறிலைகண்டார்.

(இ - ள்.) சுவாககம் எய்தினர் தேவர் என்று ஒதும் சுருதியால் - சுவர்க்கலோக மடைந்தவர் தேவர்களென்று சொல்லப்படுஞ்சருதிமொழியால், அது நாகநாடு அன்று நலிற்று உருத்திரலோகமே சுவர்க்கமாகும்-அதுநாகநாடல்லவாகும் சொல்லப்படுகின்ற உருத்திரலோகமே சுவர்க்கத்தலமாம், அதலின் நலங்கெழும்சோதி நிவக்கும் என்றிடும் அயோத்தி - ஆகையால் நன்மைமிக் சோதியோங்கு மெனப்படு மயோத்திரநகரமும், நீள்பிரமலோகம் நீடு ஒளி தேவமாபுரமும் - நீண்டபிரமலோகமும் மிக்க ஒளி யுள்ள தேவமாபுரமும், புவிக்குண்மேதகு காஞ்சியேயன்றி புவனமூன்றினும் வேறிலை - பூமியிலமேன்மையமைந்த காஞ்சிநகரமே யல்லது சுவர்க்கமத்திய பாதலமென்று மூன்றலகத்தினும் வேறென்றிலலை. (௭ - து.)

வேதத்தில், சுவர்க்கலோகத்தை யடைந்தவர் தேவரென்று கூறுவதனால் அது றோவருகன்று சிவலோகமென்பதுபோல அயோத்தி, பிரமலோகம், தேவமாபுரம் என்பன காஞ்சியேயன்றி மூன்றலகத்தினும் வேறிலலை என்றென்க.

இதனால், சுவர்க்கம் என்பது உருத்திரலோகமென்ப பொருள்கொள்ளல்போல் அயோத்திமுதலிய மூன்று நகரத்தையும் காஞ்சியென்றே கொள்ளவேண்டு மென்ற டென்க. (௩௮)

இத்திருப்பெருங்காஞ்சியினெம்மை மறலிக்கஞ்சுகநிகபரம்விழைந்தோர், நித்தமன்பொடுவழிபடேப்பழிச்ச நிறைந்தபேரருட்கருணைபூத்து னைகேம், மெய்த்தமாமறைமுழுதுமில்வாறு விளம்புமாதலின்மற்றெமக்கினிய, வுத்தமப்பதியிதுவெனத் தெளிமினோங்குமாந்தருப்பெருமைபுருரைப்பாம்.

(இ - ள்.) மறலிக்கு அஞ்சுகர் இகபரம் விழைந்தோர்-யமவாதைக்கஞ்சுவோரும் இம்மை மறமையென்பம் விரும்பினோரும். எம்மை நித்தம் அன்பொடு வழிபடேப்பழிச்ச இத்திருப்பெருங்காஞ்சியில் நிறைந்த பேரருட்கருணைபூத்து உணைகேம் - எம்மையென்றும் அன்பாய் வழிபாடுசெய்துவணங்க இப்பெருமைவாய்ந்த காஞ்சிநகரத்தில் நிறைந்த பெருங்கருணை மிகுந்து வசிப்போம், மெய்த்தமாமறைமுழுதும் இவ்வாறு விளம்பும் -

ஆதலால் - மேய்கை மகமும் விராமுடைய மாமறைகளெல்லாம் இவ்வகை கூறுமா னையால், எமக்கு இளைய உத்தமப்பதி இது எனதெனியின் - எமக்கெனியாகிய சிறந்த நகரத்தினாலென்று செறுங்கள், ஒங்குமரந்தரு பெருமையும் உரைப்பாம் - பண்ணுகளோ ன்கிய மாலோகத்தின் பெருமையையும் சொலவாம். (எ - று)

எமவாதனைக் கஞ்சுவோரும் இம்மை மறுமை யின்பவகைய விரும்புவோரும் எம்மைவழிபட இக்காஞ்சியில் யாம் வீற்றிருக்கின்றோம். வெதங்கனும் இவ்வாறே கூறும். ஆகையால் எமக்கெனிய உத்தமமாகிய பதி இக்காஞ்சியென்றே தெனியுங்கள். இனி மாவிருக்கத்தின் பெருமையைக் கூறுவாமென்ற தென்க.

துன்பத்தைப்போக்கவும், இன்பத்தையுடையவும் இறைவன் வழிபாடுடையார் க்கே எளிதிற் கூடுமென்பார மறலிககஞ்சநகரிகபரம் விழைந்தோர் வழிபடுக. (பி ௧௪) என்றார். (கக)

மீதுமன்னியமூலமுங்கிழக்கோக்குசாகையுமாய்வீனாகமமும் பாநவந்தனையுணர்நவனவிழிபற்றாமாங்குபலகனிபடைத்துச் சீதவார்புனலொழுக்கற்குக்கம்பைத்திருநதிக்கரைமருங்கொவ்வேதா சூதமாமரமெனத்திழந்தொளிருந்தொல்லையையகம்பெருமபயன்படைப்ப.

(இ - ள்.) மீதுமன்னிய மூலமுங்கிழக்கோக்கு சாகையுமாய்-மேல்திலை கொ ளிங்கும் கிழக்கே கோங்கிய கிளைகளுடாய், விராகமமும் பாநவந்தனை உணர்ந்தவன் விழிபற்றும்-வாசனாவீசம் இந்தமாவிருக்கத்தை யறிந்தவன் முத்தியையடைவான் ஆங்கு அது பலகனிபடைத்து - அவ்விடத்தில் அது பலபழங்களைப் படைத்து, சீதவார்புனல ஓழுக்கறது கம்பைத் திருநதிக்கரை மருங்கு-குளிர்ச்சியையுடைய நீண்ட புனலொழுக்க னீங்காத கம்பாநதிக்கரையின் பக்கத்தில், தொல்லையையகம்பெருமபயன் படைப்ப - அனாதியாயுள்ள இவ்வகம்பெரியாய்னையுடைய, ஒலி வேத சூதமாமரம் எனத்திழந் தொளிரும் - ஒலியினையுடைய வேதம் மாமரமென்று மிகவும் விளங்கும். (எ - று)

இந்தமாவிருக்கத்தை மேலே மூலமும் கீழ்நோக்கிய சாகைகளுமாக யுணர்ந் தவன் முத்தியையடைவான். முத்தியைக்கொடுக்கும் அவ்வேதம் கம்பாநதிக்கரையில உலகெல்லாம் பெரிய போட்சத்தையையுடைய மாமரமெனவிளங்கும் என்றதென்க.

இகனாள் தன்னுடையதேகத்தை வடதருநுபமாகவறிந்த ஒரு யோகி எப்படி முத்தி யைக்கூடுவானோ அதன்போலும் மாவிருக்கத்தின் பெருமையை யுலகெல்லாம் அறியின் முத்தியையையுடையென்று குறித்ததென்க. (சு௦)

ஏழிரட்டியகல்வியுமதன்மேன்மல்லிகைக்கொடியெனப்படார்ந்தமரும் பாழிவிச்சைகட்கிறைவியாகாமக்கண்ணியத்தகுபசுங்கொடிக்கினியா னாழியீற்றினுமூலபருந்தகைசான்றோங்குமாவினுக்குரிமையம்யாமே யாழியேந்தியநாரணனவிளிஞ்சனரனெனப்படுமன்புடைப்புதல்வீர்.

(இ - ள்.) ஏழிரட்டிய கல்வியும் - பதினான்கு வித்தைகளும், அதன்மேல் மல்லி கைக்கொடி எனபடர்ந்து அமரும் - அவ்வேத மாமரத்தின்மேல் மல்லிகைக்கொடியாக வருவங்கொண்டபடர்ந்து விளங்கும், பாழிவிச்சைகட்கு இறைவியாம் காமக்கண்ணி- பெருமையமைந்த வித்தைகட் கிறைவியாகிய காமாக்கி, அத்தரும் பசுங்கொடிக்கு இனி யாள்-அத்தன்மையாகிய பசுங்கொடிக்க் கினியவளாயிருப்பவள்; ஊழி ஈற்றிலும் உலப் படரும் தகை சான்றோங்கும் மாவினுக்கு உரிமையம் யாமே-ஊழி முடிவிலும் கெடுத

லநுமைபாங்கிய சன்னை மீரம்பிய தங்குகின்ற மாமரத்தினுக்குரிமை யாம், ஆழி ஏந்திய காரணன் விரிஞ்சன் அரன் ஏனப்பெயர் அன்புடை புதல்வீ கரபட்டைதாங்கிய விஷ்ணு பிரமன் உருத்திர னெனப்படும் அன்பினை மககாள, (எ - று.)

அயவேந மாமரத்தினமேல் பறிநுஞ் சுவர்க்கம் மல்லிகைக்கொழு பட்டார்திருக்கும், அங்கு - செவியாநிய காட்டி அக்கொழியை விரும்பியிரு ணுழி வசால் துட்டி ருத்த யாவுக்குத்ததை யாம் விருப்பியிருப்போம் பிரம்மா வுரு உரு இரவானநிர 11 பரம ஸ ஸனமென்க (சக)

பறிநுஞ் சுவர்க்கம் மீமாஞ்சை தருக்கம் புராணம் தருபுராணம் பட்டவகாள்.

மாதிரிமறைமயா ஏவாச ராவாசத்தெ ராதிவாச்சிபங்களாரு வேறுபாடு இலையென மொகத்யமினயாவிற்கும் வேறுபாடு இலையென மூலத்திலென பரிபாட ரித்த பாயுரைது நெருநலமீ லிலாவித காறு மயா நங்கன, லரிபட்டவோடு மீகாண மநி நுகேகம்,

(ரு - ள்) மாறு (இ) மாதிரி எய்து காசட்டாம் - பாறுபட்ட வேதமே எமது சொல்லாம், வாசகத்தொடு வாச்சியம் அன்து வேறுபாடு இல்லையாதவின - சொல்லுக்குப் பொருளுக்குப் வேற்றுமையிலையென யாலால், எமக்கும் இனையமாவிற்கும் வேறுபாடு இலையென - எமக்கும் இம்மாமரத்திற்கும் வேற்றுமையிலையென, எது இல்லாத இதன் மூலத்தில் என்றும் இலிங்கமூர்த்தியாய் உறைதலும் - முடிவிலையாத இச்சுருவினடியில் என்றும் சிவலிங்க சொருபமாக வசிப்போம், நெருக்காறும் யாவரும் கண்டிலர் - நெருங்கவாயும் ஒருவரு டுகிலர் ; இந்நாள் கவுரியோடு நீர்காண வீற்றிருந்தோம் - இன்று ஏவலார் குழலாளோடு நீங்கள் காணும்படி எழுந்தருளியிருந்தோம். (எ - று.)

வேதம் நம்மருக்குறிசெஞ்சொல், அச்சொல்லாற் குறிக்கும் பொருள் நாம். சொல்லுவிட்டிடுபொருளும் - பொருளைவிட்டுச் சொல்லும் வேறல்லாதது - நால் வேதருப மாசிப இத்தமாவின் மூலத்தில் என்றும் நீக்காதிருப்போம், அங்கனமிருக்கும் நேற்று வரையில் நம்மை ஒருவரும் இங்குக்கண்டதில்லை இந்நாள் நீங்கள் மூவருங்காணக் கௌரியோடு வீற்றிருக்கின்றோ மென்றதென்க.

இதனால் வேதம் செல எனவும், அச்சொற்பொருள் சிவமெனவும், இச்சொல்லையும் பொருளையும் வேறாகவிரியாத ஒன்றெனநிறிபவேயோம் பாரமமாகவும் சிவம் இலிங்க சொருபமாகவும் விளங்கிய தெனவும் கொள்க. ௪

நெருக்காறும் யாவருக்கண்டிலர் என்றதனால் இறைவன் இல்லரிபாதேவியோ டெழுந்தருளி அலங்கரித்துச் செய்வதற்குமுன்மாவிரும்பும் அந்நெடியில் சொடுவிக் கரும் கட்டபுலனுக்குத் தோன்றியதில்லை எனக் கொள்ளற்பாறு. (சஉ)

அகிலநாமருமொமக்குரிப்பெயராமவற்றினும்பவன்முதற்பெயர்சிறப்பாத் தருமவற்றினுஞ்சமபுவேமயோபுசங்குரன்மயகாநசிவன்மற்றை யிகமுருஞ்சிவதானெனும்பெயர்களினியவாகுமங்கெவற்றினுமேலாய்ப் புகழ்ப்படைத்தவேகம்பாநாதனைன்புகல்பெயரொமக்குமிகுகினிதாம்,

(இ - ள்) அகிலநாமமும் எமக்கு உரிப்பெயராம் - எல்லாப் பெயருமெமக் குரிய பெயரேயாம், அவற்றினும் பவன் முதல்பெயர் சிறப்பாத்தகும் - அப்பெயரினும்

தெய்வம் "கல் சொல்லு" முதல், அகலிய சாஸ்திரமயோபுசக
மதமுதைய நுகழ்நாடக சகல சாஸ்திரம 179௭ இனிபராகும்-
முதலிய பெயர்களுக்கிணையனவா ௨ ௨௩ ௨௪ ௨௫ ௨௬ ௨௭ ௨௮ ௨௯ ௩௦ ௩௧ ௩௨ ௩௩ ௩௪ ௩௫ ௩௬ ௩௭ ௩௮ ௩௯ ௪௦ ௪௧ ௪௨ ௪௩ ௪௪ ௪௫ ௪௬ ௪௭ ௪௮ ௪௯ ௫௦ ௫௧ ௫௨ ௫௩ ௫௪ ௫௫ ௫௬ ௫௭ ௫௮ ௫௯ ௬௦ ௬௧ ௬௨ ௬௩ ௬௪ ௬௫ ௬௬ ௬௭ ௬௮ ௬௯ ௭௦ ௭௧ ௭௨ ௭௩ ௭௪ ௭௫ ௭௬ ௭௭ ௭௮ ௭௯ ௮௦ ௮௧ ௮௨ ௮௩ ௮௪ ௮௫ ௮௬ ௮௭ ௮௮ ௮௯ ௯௦ ௯௧ ௯௨ ௯௩ ௯௪ ௯௫ ௯௬ ௯௭ ௯௮ ௯௯ ௧௦௦ ௧௦௧ ௧௦௨ ௧௦௩ ௧௦௪ ௧௦௫ ௧௦௬ ௧௦௭ ௧௦௮ ௧௦௯ ௧௧௦ ௧௧௧ ௧௧௨ ௧௧௩ ௧௧௪ ௧௧௫ ௧௧௬ ௧௧௭ ௧௧௮ ௧௧௯ ௧௨௦ ௧௨௧ ௧௨௨ ௧௨௩ ௧௨௪ ௧௨௫ ௧௨௬ ௧௨௭ ௧௨௮ ௧௨௯ ௧௩௦ ௧௩௧ ௧௩௨ ௧௩௩ ௧௩௪ ௧௩௫ ௧௩௬ ௧௩௭ ௧௩௮ ௧௩௯ ௧௪௦ ௧௪௧ ௧௪௨ ௧௪௩ ௧௪௪ ௧௪௫ ௧௪௬ ௧௪௭ ௧௪௮ ௧௪௯ ௧௫௦ ௧௫௧ ௧௫௨ ௧௫௩ ௧௫௪ ௧௫௫ ௧௫௬ ௧௫௭ ௧௫௮ ௧௫௯ ௧௬௦ ௧௬௧ ௧௬௨ ௧௬௩ ௧௬௪ ௧௬௫ ௧௬௬ ௧௬௭ ௧௬௮ ௧௬௯ ௧௭௦ ௧௭௧ ௧௭௨ ௧௭௩ ௧௭௪ ௧௭௫ ௧௭௬ ௧௭௭ ௧௭௮ ௧௭௯ ௧௮௦ ௧௮௧ ௧௮௨ ௧௮௩ ௧௮௪ ௧௮௫ ௧௮௬ ௧௮௭ ௧௮௮ ௧௮௯ ௧௯௦ ௧௯௧ ௧௯௨ ௧௯௩ ௧௯௪ ௧௯௫ ௧௯௬ ௧௯௭ ௧௯௮ ௧௯௯ ௨௦௦ ௨௦௧ ௨௦௨ ௨௦௩ ௨௦௪ ௨௦௫ ௨௦௬ ௨௦௭ ௨௦௮ ௨௦௯ ௨௧௦ ௨௧௧ ௨௧௨ ௨௧௩ ௨௧௪ ௨௧௫ ௨௧௬ ௨௧௭ ௨௧௮ ௨௧௯ ௨௨௦ ௨௨௧ ௨௨௨ ௨௨௩ ௨௨௪ ௨௨௫ ௨௨௬ ௨௨௭ ௨௨௮ ௨௨௯ ௨௩௦ ௨௩௧ ௨௩௨ ௨௩௩ ௨௩௪ ௨௩௫ ௨௩௬ ௨௩௭ ௨௩௮ ௨௩௯ ௨௪௦ ௨௪௧ ௨௪௨ ௨௪௩ ௨௪௪ ௨௪௫ ௨௪௬ ௨௪௭ ௨௪௮ ௨௪௯ ௨௫௦ ௨௫௧ ௨௫௨ ௨௫௩ ௨௫௪ ௨௫௫ ௨௫௬ ௨௫௭ ௨௫௮ ௨௫௯ ௨௬௦ ௨௬௧ ௨௬௨ ௨௬௩ ௨௬௪ ௨௬௫ ௨௬௬ ௨௬௭ ௨௬௮ ௨௬௯ ௨௭௦ ௨௭௧ ௨௭௨ ௨௭௩ ௨௭௪ ௨௭௫ ௨௭௬ ௨௭௭ ௨௭௮ ௨௭௯ ௨௮௦ ௨௮௧ ௨௮௨ ௨௮௩ ௨௮௪ ௨௮௫ ௨௮௬ ௨௮௭ ௨௮௮ ௨௮௯ ௨௯௦ ௨௯௧ ௨௯௨ ௨௯௩ ௨௯௪ ௨௯௫ ௨௯௬ ௨௯௭ ௨௯௮ ௨௯௯ ௩௦௦ ௩௦௧ ௩௦௨ ௩௦௩ ௩௦௪ ௩௦௫ ௩௦௬ ௩௦௭ ௩௦௮ ௩௦௯ ௩௧௦ ௩௧௧ ௩௧௨ ௩௧௩ ௩௧௪ ௩௧௫ ௩௧௬ ௩௧௭ ௩௧௮ ௩௧௯ ௩௨௦ ௩௨௧ ௩௨௨ ௩௨௩ ௩௨௪ ௩௨௫ ௩௨௬ ௩௨௭ ௩௨௮ ௩௨௯ ௩௩௦ ௩௩௧ ௩௩௨ ௩௩௩ ௩௩௪ ௩௩௫ ௩௩௬ ௩௩௭ ௩௩௮ ௩௩௯ ௩௪௦ ௩௪௧ ௩௪௨ ௩௪௩ ௩௪௪ ௩௪௫ ௩௪௬ ௩௪௭ ௩௪௮ ௩௪௯ ௩௫௦ ௩௫௧ ௩௫௨ ௩௫௩ ௩௫௪ ௩௫௫ ௩௫௬ ௩௫௭ ௩௫௮ ௩௫௯ ௩௬௦ ௩௬௧ ௩௬௨ ௩௬௩ ௩௬௪ ௩௬௫ ௩௬௬ ௩௬௭ ௩௬௮ ௩௬௯ ௩௭௦ ௩௭௧ ௩௭௨ ௩௭௩ ௩௭௪ ௩௭௫ ௩௭௬ ௩௭௭ ௩௭௮ ௩௭௯ ௩௮௦ ௩௮௧ ௩௮௨ ௩௮௩ ௩௮௪ ௩௮௫ ௩௮௬ ௩௮௭ ௩௮௮ ௩௮௯ ௩௯௦ ௩௯௧ ௩௯௨ ௩௯௩ ௩௯௪ ௩௯௫ ௩௯௬ ௩௯௭ ௩௯௮ ௩௯௯ ௪௦௦ ௪௦௧ ௪௦௨ ௪௦௩ ௪௦௪ ௪௦௫ ௪௦௬ ௪௦௭ ௪௦௮ ௪௦௯ ௪௧௦ ௪௧௧ ௪௧௨ ௪௧௩ ௪௧௪ ௪௧௫ ௪௧௬ ௪௧௭ ௪௧௮ ௪௧௯ ௪௨௦ ௪௨௧ ௪௨௨ ௪௨௩ ௪௨௪ ௪௨௫ ௪௨௬ ௪௨௭ ௪௨௮ ௪௨௯ ௪௩௦ ௪௩௧ ௪௩௨ ௪௩௩ ௪௩௪ ௪௩௫ ௪௩௬ ௪௩௭ ௪௩௮ ௪௩௯ ௪௪௦ ௪௪௧ ௪௪௨ ௪௪௩ ௪௪௪ ௪௪௫ ௪௪௬ ௪௪௭ ௪௪௮ ௪௪௯ ௪௫௦ ௪௫௧ ௪௫௨ ௪௫௩ ௪௫௪ ௪௫௫ ௪௫௬ ௪௫௭ ௪௫௮ ௪௫௯ ௪௬௦ ௪௬௧ ௪௬௨ ௪௬௩ ௪௬௪ ௪௬௫ ௪௬௬ ௪௬௭ ௪௬௮ ௪௬௯ ௪௭௦ ௪௭௧ ௪௭௨ ௪௭௩ ௪௭௪ ௪௭௫ ௪௭௬ ௪௭௭ ௪௭௮ ௪௭௯ ௪௮௦ ௪௮௧ ௪௮௨ ௪௮௩ ௪௮௪ ௪௮௫ ௪௮௬ ௪௮௭ ௪௮௮ ௪௮௯ ௪௯௦ ௪௯௧ ௪௯௨ ௪௯௩ ௪௯௪ ௪௯௫ ௪௯௬ ௪௯௭ ௪௯௮ ௪௯௯ ௫௦௦ ௫௦௧ ௫௦௨ ௫௦௩ ௫௦௪ ௫௦௫ ௫௦௬ ௫௦௭ ௫௦௮ ௫௦௯ ௫௧௦ ௫௧௧ ௫௧௨ ௫௧௩ ௫௧௪ ௫௧௫ ௫௧௬ ௫௧௭ ௫௧௮ ௫௧௯ ௫௨௦ ௫௨௧ ௫௨௨ ௫௨௩ ௫௨௪ ௫௨௫ ௫௨௬ ௫௨௭ ௫௨௮ ௫௨௯ ௫௩௦ ௫௩௧ ௫௩௨ ௫௩௩ ௫௩௪ ௫௩௫ ௫௩௬ ௫௩௭ ௫௩௮ ௫௩௯ ௫௪௦ ௫௪௧ ௫௪௨ ௫௪௩ ௫௪௪ ௫௪௫ ௫௪௬ ௫௪௭ ௫௪௮ ௫௪௯ ௫௫௦ ௫௫௧ ௫௫௨ ௫௫௩ ௫௫௪ ௫௫௫ ௫௫௬ ௫௫௭ ௫௫௮ ௫௫௯ ௫௬௦ ௫௬௧ ௫௬௨ ௫௬௩ ௫௬௪ ௫௬௫ ௫௬௬ ௫௬௭ ௫௬௮ ௫௬௯ ௫௭௦ ௫௭௧ ௫௭௨ ௫௭௩ ௫௭௪ ௫௭௫ ௫௭௬ ௫௭௭ ௫௭௮ ௫௭௯ ௫௮௦ ௫௮௧ ௫௮௨ ௫௮௩ ௫௮௪ ௫௮௫ ௫௮௬ ௫௮௭ ௫௮௮ ௫௮௯ ௫௯௦ ௫௯௧ ௫௯௨ ௫௯௩ ௫௯௪ ௫௯௫ ௫௯௬ ௫௯௭ ௫௯௮ ௫௯௯ ௬௦௦ ௬௦௧ ௬௦௨ ௬௦௩ ௬௦௪ ௬௦௫ ௬௦௬ ௬௦௭ ௬௦௮ ௬௦௯ ௬௧௦ ௬௧௧ ௬௧௨ ௬௧௩ ௬௧௪ ௬௧௫ ௬௧௬ ௬௧௭ ௬௧௮ ௬௧௯ ௬௨௦ ௬௨௧ ௬௨௨ ௬௨௩ ௬௨௪ ௬௨௫ ௬௨௬ ௬௨௭ ௬௨௮ ௬௨௯ ௬௩௦ ௬௩௧ ௬௩௨ ௬௩௩ ௬௩௪ ௬௩௫ ௬௩௬ ௬௩௭ ௬௩௮ ௬௩௯ ௬௪௦ ௬௪௧ ௬௪௨ ௬௪௩ ௬௪௪ ௬௪௫ ௬௪௬ ௬௪௭ ௬௪௮ ௬௪௯ ௬௫௦ ௬௫௧ ௬௫௨ ௬௫௩ ௬௫௪ ௬௫௫ ௬௫௬ ௬௫௭ ௬௫௮ ௬௫௯ ௬௬௦ ௬௬௧ ௬௬௨ ௬௬௩ ௬௬௪ ௬௬௫ ௬௬௬ ௬௬௭ ௬௬௮ ௬௬௯ ௬௭௦ ௬௭௧ ௬௭௨ ௬௭௩ ௬௭௪ ௬௭௫ ௬௭௬ ௬௭௭ ௬௭௮ ௬௭௯ ௬௮௦ ௬௮௧ ௬௮௨ ௬௮௩ ௬௮௪ ௬௮௫ ௬௮௬ ௬௮௭ ௬௮௮ ௬௮௯ ௬௯௦ ௬௯௧ ௬௯௨ ௬௯௩ ௬௯௪ ௬௯௫ ௬௯௬ ௬௯௭ ௬௯௮ ௬௯௯ ௭௦௦ ௭௦௧ ௭௦௨ ௭௦௩ ௭௦௪ ௭௦௫ ௭௦௬ ௭௦௭ ௭௦௮ ௭௦௯ ௭௧௦ ௭௧௧ ௭௧௨ ௭௧௩ ௭௧௪ ௭௧௫ ௭௧௬ ௭௧௭ ௭௧௮ ௭௧௯ ௭௨௦ ௭௨௧ ௭௨௨ ௭௨௩ ௭௨௪ ௭௨௫ ௭௨௬ ௭௨௭ ௭௨௮ ௭௨௯ ௭௩௦ ௭௩௧ ௭௩௨ ௭௩௩ ௭௩௪ ௭௩௫ ௭௩௬ ௭௩௭ ௭௩௮ ௭௩௯ ௭௪௦ ௭௪௧ ௭௪௨ ௭௪௩ ௭௪௪ ௭௪௫ ௭௪௬ ௭௪௭ ௭௪௮ ௭௪௯ ௭௫௦ ௭௫௧ ௭௫௨ ௭௫௩ ௭௫௪ ௭௫௫ ௭௫௬ ௭௫௭ ௭௫௮ ௭௫௯ ௭௬௦ ௭௬௧ ௭௬௨ ௭௬௩ ௭௬௪ ௭௬௫ ௭௬௬ ௭௬௭ ௭௬௮ ௭௬௯ ௭௭௦ ௭௭௧ ௭௭௨ ௭௭௩ ௭௭௪ ௭௭௫ ௭௭௬ ௭௭௭ ௭௭௮ ௭௭௯ ௭௮௦ ௭௮௧ ௭௮௨ ௭௮௩ ௭௮௪ ௭௮௫ ௭௮௬ ௭௮௭ ௭௮௮ ௭௮௯ ௭௯௦ ௭௯௧ ௭௯௨ ௭௯௩ ௭௯௪ ௭௯௫ ௭௯௬ ௭௯௭ ௭௯௮ ௭௯௯ ௮௦௦ ௮௦௧ ௮௦௨ ௮௦௩ ௮௦௪ ௮௦௫ ௮௦௬ ௮௦௭ ௮௦௮ ௮௦௯ ௮௧௦ ௮௧௧ ௮௧௨ ௮௧௩ ௮௧௪ ௮௧௫ ௮௧௬ ௮௧௭ ௮௧௮ ௮௧௯ ௮௨௦ ௮௨௧ ௮௨௨ ௮௨௩ ௮௨௪ ௮௨௫ ௮௨௬ ௮௨௭ ௮௨௮ ௮௨௯ ௮௩௦ ௮௩௧ ௮௩௨ ௮௩௩ ௮௩௪ ௮௩௫ ௮௩௬ ௮௩௭ ௮௩௮ ௮௩௯ ௮௪௦ ௮௪௧ ௮௪௨ ௮௪௩ ௮௪௪ ௮௪௫ ௮௪௬ ௮௪௭ ௮௪௮ ௮௪௯ ௮௫௦ ௮௫௧ ௮௫௨ ௮௫௩ ௮௫௪ ௮௫௫ ௮௫௬ ௮௫௭ ௮௫௮ ௮௫௯ ௮௬௦ ௮௬௧ ௮௬௨ ௮௬௩ ௮௬௪ ௮௬௫ ௮௬௬ ௮௬௭ ௮௬௮ ௮௬௯ ௮௭௦ ௮௭௧ ௮௭௨ ௮௭௩ ௮௭௪ ௮௭௫ ௮௭௬ ௮௭௭ ௮௭௮ ௮௭௯ ௮௮௦ ௮௮௧ ௮௮௨ ௮௮௩ ௮௮௪ ௮௮௫ ௮௮௬ ௮௮௭ ௮௮௮ ௮௮௯ ௮௯௦ ௮௯௧ ௮௯௨ ௮௯௩ ௮௯௪ ௮௯௫ ௮௯௬ ௮௯௭ ௮௯௮ ௮௯௯ ௯௦௦ ௯௦௧ ௯௦௨ ௯௦௩ ௯௦௪ ௯௦௫ ௯௦௬ ௯௦௭ ௯௦௮ ௯௦௯ ௯௧௦ ௯௧௧ ௯௧௨ ௯௧௩ ௯௧௪ ௯௧௫ ௯௧௬ ௯௧௭ ௯௧௮ ௯௧௯ ௯௨௦ ௯௨௧ ௯௨௨ ௯௨௩ ௯௨௪ ௯௨௫ ௯௨௬ ௯௨௭ ௯௨௮ ௯௨௯ ௯௩௦ ௯௩௧ ௯௩௨ ௯௩௩ ௯௩௪ ௯௩௫ ௯௩௬ ௯௩௭ ௯௩௮ ௯௩௯ ௯௪௦ ௯௪௧ ௯௪௨ ௯௪௩ ௯௪௪ ௯௪௫ ௯௪௬ ௯௪௭ ௯௪௮ ௯௪௯ ௯௫௦ ௯௫௧ ௯௫௨ ௯௫௩ ௯௫௪ ௯௫௫ ௯௫௬ ௯௫௭ ௯௫௮ ௯௫௯ ௯௬௦ ௯௬௧ ௯௬௨ ௯௬௩ ௯௬௪ ௯௬௫ ௯௬௬ ௯௬௭ ௯௬௮ ௯௬௯ ௯௭௦ ௯௭௧ ௯௭௨ ௯௭௩ ௯௭௪ ௯௭௫ ௯௭௬ ௯௭௭ ௯௭௮ ௯௭௯ ௯௮௦ ௯௮௧ ௯௮௨ ௯௮௩ ௯௮௪ ௯௮௫ ௯௮௬ ௯௮௭ ௯௮௮ ௯௮௯ ௯௯௦ ௯௯௧ ௯௯௨ ௯௯௩ ௯௯௪ ௯௯௫ ௯௯௬ ௯௯௭ ௯௯௮ ௯௯௯ ௧௦௦௦

எல்லா நாமங்களும் எனக்குரியமையாகிப் பெயர்களே, அவற்றின் வன் முத
லிய பெயர்கள் சிறப்புடையன, அவற்றின் அபிசமயவென்றும் நா முடி சாஸ்திரம
கூறிய பாடங்கள் இனிமையாம், இங்ஙனம் கூறியநாமமாகவெல்லாதொருட ஏகசம
பாசாதினென்கிற நாமம் மிகவும் இனிமையாம் (சுரு)

இன்ன தன்மையிற்காண்முனை முாலோசகித்திருப்பெயரிடடையு
வீர்த்துத், தானமவல்லினை முழுவதும் கலத்தொலைத்து முடிபுஞ்செய்த
முடிமளிப்பேம, பன்னருச்சனிமசணமுமக சூபாசுந்தரதுளா மன பண்ண
வனிற்றுப், வன்னமுவுருமுவுகைமீக்கிடைபவமமையடபனாவனங்கிலே
ரைப்பார்.

(இ - ன்.) இன்னதன்மையில் காண்முனை முாலோசுக்கு இத்திருப்பெயர் இட்ட
மைப்பவர்க்கு - இச்சிறப்பினால் மக்கள் முடிசொருங்கு இத்திருப்பெயரை வைத்த
மைப்பவர்க்கு, தன்னும் வல்லினை முழுவதும் அகல தொலைத்து-பொருந்திய வன்
மையாய் தீவன்களெல்லாம் விட்டொழிப்பே, முத்தியும் செலவறும் அளிப்
பேம வீடு திறையும் செலவத்தையெங்கொட்டோம, பன்னரும் தனிமசணம் உமக்கு
பாசாதினென - சொல்லுதற்கரிய தனிமையாய் இரவிய முங்களுக்குச் சொன்
றே, என வன்னவன் இறுப - என்று பாசுவன் கூறிமுடிக்க, அன்னமுவுறும்
உவகை மீக்கிடைப்ப அம்மையப்பனா உணங்கி வேறு உரைப்பார் - அந்திரிமுத்தி
களும் மகிழ்ச்சியுற அம்மையப்பனாவனங்கி வேறுகேட்கத் தொடங்குகளென்க.

எனப்பாசாதினென்கிற நாமம் இச்சிறப்பினையுடையதாகலின், தமக்கள் முத
லாயினோருக்கு இத்திருப்பெயரையிடடையும்கின்றவார்களுக்கு வினைகளெல்லாம்
விட்டொழியும்து செய்து முத்தியையும் செலவத்தையு கொடுப்போம், இறந்த இர
கசியத்தை உவகைகளுச் சொன்னோம், என்று இறைவன்கூற அத்திருமுத்திகளும்
அமையடபனாவனங்கி வேறொரு விண்ணடஞ்செய்யத் தொடங்குகளென்க.

இவவிரண்டு செய்யுளுக்கிற்றுநாமத்தின் சிறப்புக் கூறியதென்க. (சுரு)
வேறு.

கன்னிமாநதி கம்பையொன்றிவனுள்ள சென்றாள் செய்தனை
யின்னகாரணமென்றுதேநிலமிறைவனேயெனவெயிரான்
முன்னெழுந்தநாடகத் தாவிங்கிமுத்தித்தமென்முலையமபிகை
தன்னேநோக்கி கிழித்துமைநாடகங்கேணமினென்றதுசாறுவாள்.

(இ - ன்.) கன்னியாநதி கம்பை ஒன்று இவண் உள்ளது என்று ஒருசெய்தனை -
கன்னியாகியபெருகையந்த கம்பைநதியொன்றுண்டென்றுசொல்லிமுடித்தாய், இன்
னகாரணம் என்றுதேநிலம் இறைவனே என்ன - அதன் காரணமின்னதென்று தெளி
யோங்க் கடவுளே யென்றுகூற, எம்பிரான் - எம்மிறைவன், முன் எழுந்து - முன்

னேபணைத்து, மதர்த்துவிங்கி முகிழ்த்த மென்முலை அம்பிகைதன்னை மென்முலை
முந்த - மதர்த்துத் தடித்தரும்பிய மென்மையாகிய முலையையுடைய
பார்த்து மகிழ்ச்சியடைந்து, மைந்தர்கள் கேண்மன் என்று அது சார்ந்த
னேகேளுங்கொளென்று அதைச்சொலவத் தொடங்கினாள். (எ - று.)

இறைவனை, கம்பாநதியொன் நிவ்விடத்திலுள்ளதென்று அருள்வாய்
காரணம் எங்களுக்குத் தோன்றவில்லை என்று கூற, இறைவன் இறைவனாய்
மகிழ்ந்துமைந்தர்களைக் கேளுங்கொளென்று கூறத்தொடங்கினாள்.

வடிவமெட்டுமக்கமைந்தனமறையுடை க்குமவற்றுளோர்
வடிவமாம்புன லுலகெலாமுறு தூய்மைசெய்யும்வனப்பது
வடிவமுற்றவருயிர்தளிரப்பவழங்குமற்றிதமாரநதி
வடிவுகொண்டுவெண முருகின்ற துமன்னுயிர்த்தொகையுய்யவே.

(இ - ள்.) வடிவம் எட்டும் நமக்கு அமைந்தன மறை உடைக்கும் - எட்டுருவம்
நமக்குப்பொருந்தகிடப்பன என்று வேதங்கள் கூறும், அவற்றுள் ஓர்வடிவமாய
புனல உலகு எல்லாம் உறுதூய்மைசெய்யும் வனப்பது - அவற்றுளொரு வடிவமாகிய
நீர் உலகமுழுதும்பொருந்திய தூய்மைபெய்ததாய் அமுதமுடையது, வடிவமுற்றவர்
உயிர்தளிரப்ப - வடிவமுடைந்தவருயிர்த தழைக்க, வழங்கும் - நடைபெற்றியலும், இது
மாரநதி வடிவுகொண்டு - இதுபெரிய ஆற்றினுருவமெடுத்து, மன் உயிர் தொகை உய்ய -
நிலைபெருடைய ஆன்மவருக்கம் பிழைக்க, இவன் ஒழுங்கின்றது - இவ்வுகாழாக நிற
ின்றது. (எ - று.)

வேதம், நமக்கு எட்டுருவம் அமைந்துகிடப்பனவென்று கூறும், அவற்றுளொரு
வடிவம் நீர், அந்தநீர் உலகைச்சுத்தமாக்கும் அழகினையுடையது, (அன்றியும்) வடிவத்
தோடுகூடியிருக்கின்ற மக்களுவினாவளர்க்கும் நடைமையையுடையது, இந்தநீர் உயிராக
முள்ளாம் பிழைக்க ஓர் நதி வடிவமாக இங்கு செல்கின்ற தென்க.

என்வடிவங்களன்றி உலகும் உயிரும் இன்றாகலானும் அவ்வுலகயிர்களை இயக்கு
வான் இறைவனன்றி வேறின்றாகலானும் இறைவனை அட்டமுர்த்தி என்று வேதங்
கள் கூறுவதென்றார். நீரே உலகைப்பனித மாக்குவதெனவும் உயிராத்தளிர்க்கச்
செய்வதெனவும், கூறுவதை “நீரின்றமையாதலகு” எனவும், துப்பாக்குத் துப்பாய
துப்பாக்கித் துப்பாக்குத் துப்பாயதுஉம் எனவும் திருக்குறளிற்கூறுதல் காண்க.
என்வடிவாய்நின்று உயிர்களுக்குபுகரிக்கின்றனென்றதை “எட்டுருவிரவியென்னை
யாண்டவன்” என்ற திருவாக்காணார்க.

(சுசு)

இந்நதிப்புனலெம்மைநேர்வாயார்விழிக்குமகப்படா
துன்னருஞ்சிவயோகசிந்தையுள்யாமுறைந்திடுமாறுபோல்
வன்னிலத்தினகத்துவார்த்துவழங்குகின்றதுகாண்மினோ
கன்னியாநிதுகம்பையென்றொரு காரணப்பெயர்பெற்றதே.

(இ - ள்.) இந்நதிப்புனல் எம்மை நேர்வாயார் விழிக்கும் அகப்படாது - இவ்
வாற்று நீர் எம்மைப்போலவேயாவர் கண்களுக்கு அகப்படாது, உன்னருஞ் சிவயோ
கசிந்தையுள் - நினைத்தற்கரிய சிவயோகமுடைய மனத்தினிடத்து, யாமுறைந்
திடுமாறுபோல் - யாம்வசிக்கும் வண்ணம்போல, வன் நிலத்தில் அகத்துவார்த்து வழங்கு
கின்றது - வலிய நிலத்தினிடத்து நீண்டுசெல்லுகின்றது, கன்னியாறு இது கம்பை

யென்று ஒரு காரணப் பெயர்பெற்றது - கன்னியாறு இது கம்பையென்று சொல்லப் படுகின்ற ஒரு காரணப்பெயரையடைந்தது, காண்மின் - பாருங்கள்.

யாவர்கண்ணுக்குத் தோன்றாது சிவபோகியருள்ளது மறைந்துவசிக்கும் எம்மைப் போல இந்நதியும் பூமியில் கரந்து செல்லுகின்றது. இந்த அழிவில்லாத நதி கம்பையென்று ஒரு காரணப்பெயர் பெற்றுள்ளது. (சஎ)

வேறு.

பன்னுபாவென்றதாய்மைபருகுதல்காப்புச்சுறும்
கன்னிவான்கங்கையாதி கம்மெனும்புனல்கடம்மாற்
றுன்னிமூழ்குநர்வெம்பாவத்தொகுதிமெய்யமூக்குந்தீர்த்
தன்னிடைமூழுகித்தாய்மைதாங்கலாற்கம்பையென்ப.

(இ - ள்.) பன்னுபாவென்றல் - சொல்லுகின்ற பாவென்று சொல்லுதல், தாய்மை பருகுதல் காப்பும் சுறும் - பரிசுத்தம் உண்ணுதல் காவலுமாகக் கொள்ளப்படும், கன்னிவான் கங்கையாதி கம் எனும் புனல்கள் தம்பால் - கன்னியாகிய உயர்ந்த கங்கை நதிமுதலிய கம்மென்னும் நீரினிடத்து, துன்னி மூழ்குநர் வெம்பாவத்தொகுதி மெய் அமூக்குந்தீர் - பொருந்தியாடுவோர் கொடியபாவக் கூட்டமும் உடம்பினமூக்கு நீங்க, தன்னிடைமூழ்கி தாய்மை தாங்கலால் கம்பை என்ப - தன்பாலாடிப் பரிசுத்தமமைதலால் கம்பை யென்று சொல்லுவர். (எ - று.)

கம்பா என்னும் பதத்தில் பா என்னுஞ் சொற்குப்பொருள் பரிசுத்தம், உண்ணுதல், காத்தலென்பன. கம் என்னுஞ் சொற்குப்பொருள் சலம் (ஆகவே) நீர்மயமாகிய கங்கைமுதலிய தீர்த்தங்களெல்லாம் தம்மிடத்தில் மூழ்குவோர்க்கு பாவத்தைப்போக்கித் தாய்மையைச் செய்தல்போல அத்தீர்த்தங்கள் தம்மைப் புனிதமாக்கிக்கொள்வதற்கு இந்நதியில் மூழ்குகின்றதென்க. எனவே எல்லாரையும் புனிதமாக்கும் கங்கை முதலிய தீர்த்தங்கள் கம்பாநதியில்மூழ்கிப் புனிதமாகுமென்பதாம். (சஅ)

கம்மெனுஞ்சிரமேற்றீண்டிற்றாய்மைசேர்கவினாலுண்டோர்
கம்மெனுமாவிதம்மைக்காத் தலான்மூழ்கினோரைக்
கம்மெனும்பெருவீட்டின்பநுகர்விக்குங்காட்சியானும்
கன்மநோயறுக்குமிந்தத்தடநதிகம்பையாமால்.

(இ - ள்.) கம் எனும் சிரமேல் தீண்டில் தாய்மைசேர் கவினால - கம்மென்று சொல்லப்படுந் தலைமேல் தீண்டினால் பரிசுத்தஞ் செய்யுமுழகாலும், உண்டோர்கம்மெனும் ஆவி தம்மை காத்தலால் - உண்டவருடைய கம்மென்னும் உயிரைக்காத்தலாலும், மூழ்கினோரை கம்மெனும் பெருவீட்டின்பம் நுகர்விக்குங் காட்சியானும் - தன்பால் ஆடினோரைக் கம்மென்கின்றபெரிய முத்திசுகத்தையனுபவிக்கச் செய்யுந் தோற்றத்தாலும், கன்மநோயறுக்கும் இந்தத்தடநதி கம்பையாம் - கன்மநோயை யொழிக்கு மிப்பெரியநதி கம்பாநதி யென்று சொல்லப்படும். (எ - று.)

கம் என்பது தலைக்கோர் பெயராகையான் தலையில் புரோக்கித்துக்கொண்டால் பரிசுத்தம் செய்யுமெனவும், கம் என்பது உயிருக்கோர் பெயராகையான் உண்டவுயிர் களைக் காக்குமெனவும், கம் என்பது முத்திக்கோர் பெயராகையான் மூழ்கினவர்களை மோகக் கதத்தை அனுபவிக்கச்செய்யு மெனவும், (இக்காரணங்களால்) இந்நதி கம்பாநதி என்று பெயர் பெறுமென்றதென்க.

இதனால் கம் என்பது தலை, உயிர் மோட்சம் எனப்பொருள்படலால் இக்கம்பா நதி தீர்த்தத்தை புரோகதித்துக் கொண்டவர்களுக்குத் தூட்சமையையும், உண்டவர்க ளுக்குப் பாதுகாப்பையும், மூழ்கினவர்களுக்கு போகதசக்திதையும் செய்வதெனக் கொள்க. (சகக)

வேறு.

கங்கைமாதியமுனைவாணிமுதற்கவின்பெறுநதியெலாம்
பொங்குவெண்டிணையெற்றுக்கம்பைநறும்புனற்கிணையெய்துறா
மங்கலந்தருகம்பைமென்புனரோர்ந்தகாற்றுமழங்கிடத்
தங்கண்மேவியபுன்மரங்களும்நீர்முத்தியையண்ணுமால்,

(இ - ள்) கங்கைமாதியமுனைவாணிமுதல் கவின்பெறுநதி எல்லாம் - கங்கை யமுனை சாஸ்வதி ருபாவாகிய அழகமைந்த ஆறுகளெல்லாம், பொங்கு வெண்டிணை என்று கம்பை நறும் புனற்கு இணை எய்துறா - மிக்க வெண்மையாகிய அலைகளைவிட கின்ற கம்பையாகிய மல்லந்திக்கொப்பாகாது, மங்கலம் தரு கம்பை மென் புனல்போய் ந்த காற்றுமழங்கு இடத்து - நன்மையைத் தருகின்ற கம்பையாகிய மெல்லிய நீரில் தோய்ந்தகாற்று வீசமிடமாகிய, அங்கண்மேவிய புன் மரங்களும் இனபமுத்தியை அண்ணும் - அங்கே நோன்றிய புல்லும் மரமும் இன்பத்தரு முத்தியையடையும்.

கங்கைமுதலிய சிறந்த தீர்த்தங்களெல்லாம் கம்பைத் தீர்த்தங்கு ஓப்பாகாது. அக்கம்பையில் படிந்துவருகின்ற காற்றானது தவமுமிடத்தின்பொருத்திய புன்மரங் களும் பேரின்ப முத்தியை யடையுமென்றதென்க.

கங்கைமுதலிய தீர்த்தங்களிலுஞ் சிறந்தது இக்கம்பை என்பார் கம்பை மென் புனல் தோய்ந்த காற்றுமழங்கிடத்து, மேவிய புன்மரங்களு மின்பமுத்தியை யண்ணு மென்றார். (இஃ)

யோகநன்னிலையிற்றவத்தின்வழியினொருயர்கம்பையின்
மோகமில் கயலாநியாகியுயிர்த்துமுத்தியினன்னுவார்
போகும்பக்கனாயிற்கிணைத்தபுதன்மரங்களுருத்திர
லோகவின்றுவழுஉமுருத்திரராகுமுண்மையுணர்ந்திடர்.

(இ - ள்) யோக நல்லிலையில் தவத்தில் வழுவினார்-யோகமாகிய நல்லநிலையினும் தவத்தினும் வழுவினவர், உயர்கம்பையின் மோகமில் கயலாநியாகியுயிர்த்து முத்தியில் மண்ணுவார் - உயர்வாகிய கம்பாநதியில் இச்சைநீங்கிய ஆலமுதலியவாகித் தோன்றி மோகத்தையடைவார், போகும் அக்கனாயில் கிணைத்த புதன் மரங்கள்-யாவருகடகரு மந்தக்கனாயில் தோன்றிய புதர்களும் மரங்களும், உருத்திரலோக நின்றவழுவும் உருத் திரராகும் - உருத்திரலோகத்திலிருந்து தவறும் உருத்திரர்களாலும், உணமை உணர்ந் திடர் - இந்த மெய்யை அறியுங்கள். (எ-று)

கம்பைநதியிலுள்ள கயல் முதலிய நீர்வாழியிடுகளெல்லாம், யோகநிலையினின்றும் தவனிலையினின்றும் வழுவினர்களாகிய யோகிகளும் தவசிகளும் அந்நிலைகூட அவ்வுருக் கொண்டு வாழ்கின்றனானவும், அக்கம்பாநதிக்கனாயில் முனைத்திருக்கும் புல்முதலிய அசரவுயிடுகளெல்லாம் உருத்திர லோகத்தினின்றும் தவறிய உருத்திர கணங்களென வுங் கூறியதென்க.

மோகமில்லையாதி என்றதனால் உருவத்தால் வேறுபட்டவோ யன்றி அறிவால் வேறுபட்டவரன்றென்று உணர்த்தியதாகும். நூலாத்துக்குக் கருவியாகலின் யோக ளன்னிலையென்றார். (இக)

யாண்டி நப்பவர்கட்குமிப்புனலிறுதிவேலையினுச்சியிற்
நீண்டுமேலவர்முத்தியெய்துவநீஞ்சுவையமிழ்துண்பவ
ரேண்டருநிறலமரராகுவரினையபூம்புனலுண்பவ
ராண்டருமமுடனாவராகவினமிழ்துநீன்மிக்கதுகமபைநீர்.

(இ - ள்.) யாண்டி இறப்பவர்கட்கும் இப்புனல் இறுதிவேலையில் உச்சியில் தீண்டுமேல் - அவ்விடத்தே யிறப்பவர்கட்கும் இத்தீர்த்தநீர் உயர்விலிற் தருணத்தில் சிரசில்படுமானால், அவர் முத்தி எய்துவர் - அவர் மோகமடைவார், தீஞ்சுவை அமிழ்து உண்பவர் - இனிமையாகிய சுவையிசையுடைய அமுதுடனுண்பவர்கள், ஏன் றுக்கும் திறல் அமரர் ஆகுவர் - எண்ணத்தக்க திறலையுடைய தேவராவார், இனைய பூம்புனல் உண்பவர் - இவ்வமுதிய லீனையுண்பவர், ஆண்ட நம்முடனாவர் - ஆளுடைய பெருமானாகிய நம்மை யடையப்பெறுவர், ஆதலின் அமிழ்தினிமிக்கது கம்பைநீர் - ஆகையினாலே அமுதத்தினுஞ் சிறந்தது கம்பாநீர்த்தம். (எ-று.)

இங்கப்பாதி தீர்த்தம் தலையில் படுமானால் முத்தியையடைவர். அக்கம்பைக்களையிலுள்ள உண்பவர் அவ்வன்னத்தை அந்நீரோடு கலந்துண்பார்களானால் தேவராவார். அந்நீரோனறே அருந்துவாரானால் சாயுச்சியந்தையடைவர். ஆகையினால் அமிர்த்தத்தினுஞ் சிறந்ததென்று கூறியதென்க.

அன்றியும் - இப்புனல் தீண்டுமேல் முத்தியை எய்துவர் என்றதனால் - இனி இவ்வுலகில் பிறந்திறத்துமூலம் துன்பத்தை யடையாரொனவும், தீஞ்சுவை யமிழ்துண்பவர் திறலமரராகுவர் என்றதனால் - சிவசாரூபத்தையடைவாரொனவும் கொள்ளுமாமென்க. எனவே கம்பைநீரை பரிசுக்கப்பெற்றோரும் உண்ணப்பெற்றோரும் சாலோகமுதலிய முத்தி பட்டங்களைப்பெற்று இறுதியில் சிவசாயுச்சியந்தை யடைவொன்பதாம். ஆகவே அமிழ்தினிமிக்கது கம்பைநீர் என்றார். எனவே - அமிர்த்தமானது நனாதினாமூப்பென்கிற மூன்றையும் போக்கிச் சிற்றின்பத்தைக் கொடுக்குமேயன்றி பிறவித் துன்பத்தை யொழித்து சிவ லோகவாழ்வைத் தந்து சிவனடியைக்கூட்டிப் பேரின்பம் தருவதென்க லான் கம்பை நீரை அமிழ்தினுஞ் சிறந்ததென்றொனக்கொள்க யாண்டி நப்பவர்கட்குமிப்புன லிறுதிவேலையினுச்சியிற் நீண்டுமேல் என்றதை - இக்காஞ்சியேயன்றி மற்றெந்தவிடத்திலிறப்பவர்களுக்கும் இக்கம்பைநீர் படுமானால் எனப் பொருள்கொள்ளுமொன்று.

அமிழ்து சாவாமருந்து, அது உடலைச்சாவாமை நிலைபெறுத்தல்போல உணவு மதனையுண்டானே வுடலினிலைபெறுத்துகையாலமிழ்தென்றார். இப்பெற்றி நோக்கியே “துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத் துப்பாய துடமழை” என்றது உமென்க. (இஉ)

காட்சியெய்தருமேன்னைநசான்றுயர்கம்பைவார்புனலாற்றினு
லாட்சியெய்தியபதியெவற்றினுமதிகமாய துகாஞ்சியூர்
மீட்சியில்புகழிவ்விரண்டினுமவேமெமக்குளவேணவா
மாட்சிபெற்று துகங்கைகாசியின்வைத்திலேமிதுமெய்மையே.

(இ - ள்.) காட்சி எய்தரு மேன்மை சான்று உயர்கம்பை வார்புனல் ஆற்றினால்-
காட்சியடைதற்கரிய மேன்மை நிரம்பியோங்கிய கம்பையாகிய நீண்ட நீரையுடைய
நதியினால், ஆட்சி எய்திய பதி எவற்றினும் அதிகமாயது காஞ்சியூர்-ஆட்சியடைந்த எல்
லாத் தலங்களினும் மேன்மைதங்கியது காஞ்சிநகரம், மீட்சியில் புகழ் இவ்விரண்டினும்
எமக்கு வேணவா உள-மீள்வில்லாத புகழ்நையுடைய இவ்விரண்டினும் எமக்கு அளவி
ல்லாத ஆகையுள்ளன, வேறு மாட்சிபெற்று கங்கைகாசியின்வைத்திலே-இவை நீங்
கலாகவேறு பெருமைபெற்ற கங்காநதியினும் காசிப்பதியினும் வைக்கமாட்டோம்,
இது மெய்மையே - இது வுண்மையேயாம். (எ-று)

இக்காஞ்சிமா நகரமானது எல்லாத் தலங்களினும் அதிகமானதென்றற்குக் கார
ணம் கம்பாநதியினு ளாளப்பட்டதானெனவும், இறைவனுக்குக் காஞ்சி கம்பை என்னும்
இவ்விரண்டினுமுள்ள வாசை, காசி கங்கை என்னுமிரண்டினும் கிடையாநெனவும்
இதுசத்திய மெனவுங் கூறியதென்க.

காசி கங்கைநதியாற் சிறப்பினும் கம்பைநதியாற் சூழப்பட்ட காஞ்சி சிறத்தலின்
மாட்சிபெற்று கங்கை காசியில் வைத்திலேமென்றார், (ருக)

வேறு.

புவுனசாரமும்மூர்த்திவாசம்விண்டுபுரங்காஞ்சி
தவமார் கவிசித்திலயசித்துசகலசித்திதபோமயவூர்
கவினார் பிரமபுரமாதிரிடங்கன்னிகாப்புவினைப்
பவநோயறுக்குஞ்சிவபுரமாம் பகர்பன்னிரண்டு திருப்பெயர்த்தால்.

(இ - ள்.) புவுனசாரம் மும்மூர்த்திவாசம் விண்டுபுரம் காஞ்சி - புவுனசார
மென்றும் திரிமூர்த்தி வாசமென்றும் விஷ்ணுபுரமென்றும் காஞ்சிப்புரமென்றும்,
தவம் ஆர் கவிசித்து இலயசித்து சகலசித்தி - தவம்நிரம்பிய கவிசித்தென்றும் இலயசித்
தென்றும் சகலசித்திபுரமென்றும், தபோமயவூர் கவினார் பிரமபுரம் ஆதிபீடம் கன்னி
காப்பு - தபோமயபுரமென்றும் அழகமைந்த பிரமபுரமென்றும் ஆதிபீடமென்றும்
கன்னிகாப்பென்றும், வினைப்பவநோய் அறுக்கும் சிவபுரமாம் - பிறவி நோயறுக்கும்
சிவபுரமென்றுமாகிய, பன்னிரண்டு திருப்பெயர்த்து - பன்னிரண்டு திருப்பெயரை
யுடையது. (எ-று.)

இக்காஞ்சி நகரம் புவுனசாரமுதல் சிவபுரமீறியுள்ள பன்னிரண்டு திருப்பெயரை
யுடையதென்க. (ருச)

புவுனமூன்றன்பயனாகிப்பொலிவுபெறலாற்புகழ்தகைய
புவுனசாரமெனத்திகழும்புனல்காலுயிர்தியிருகடர்வான்
புவுனவடிவாநந்தமைநீர் மும்மூர்த்திகளும்பூசித்துப்
புவுனமேத்தவைகளின்மும்மூர்த்திவாசபுரமால்.

(இ - ள்.) புவுனமூன்றன்பயனாகி பொலிவு பெறலால் - மூவுலகத்தின் பயனாகி
அழகுபெறலால், புகழ்தகைய புவுனசாரம் என திகழும் - புகழ்மேம்பட்ட புவுனசார
கேதத்திரமென்று விளங்கும், புனல் கால் உயிர் தீ இருகடர் வான் புவுனம்வடி
வால் நந்தமை நீர் மும்மூர்த்திகளும்பூசித்து - நீரும்காற்றும் ஆத்மாவும் நெருப்பு
ஞரியனும் சந்திரனும் ஆகாயமும் மண்ணுமாகிய எட்டுவடிவீனையுடைய நம்மை திரி
மூர்த்திகளாகிய நீங்களுஞ்சித்து, புவுனம் ஏத்தவைகளின் மும்மூர்த்திவாசபுரமாம் -
உலகமேத்தத் தங்குதலின் திரிமூர்த்தி வாசபுரமாகும். (எ-று.)

மூவுலகின் பயனுதி விளங்கலால் புலன்காரமெனவும், அட்டமூர்த்தமாயிருக்கின்ற இறைவனைத் திருமூர்த்திகளும் பூசித்து அவ்விடத்திலேயே உபத்திருத்தலால் மும் மூர்த்திவாசமெனவும் கூறியதென்க.

“திலகீர் நெருப்புயிர் நீள்விசும்பு நிலாப்பகலோன் - புலனுயமைந்தனோ டெண் வகையாய்ப் புனர்த்துநின்றான்” என்றாகலின் புனல்கா லுயிர் திருசுடர்வான், புலனவடிவாநந் தம்மை என்றார்.

இச்செய்யுள் முதல் நான்கு செய்யுளும் பன்னிருதிருப்பெயர்க்குக் காரணங் கூறுவதாகும். (௫௫)

பரவுமேகவாகனமாங்கற்பத்தெம்மைப்பங்கயக்கண்
வரதராஜன்வழிபடலால்விண்டுபுரமாம்வளர்காஞ்சி
புரமாயதுமுன்வகுத்துணைத்தாம்பொல்லாக் கலிகோய்கலியுகத்தும்
விரவாவண்ணநல்குதலால்விளங்குங்கலிசித்தெனப்படுமால்.

(இ - ள்.) பரவும் மேகவாகனமாம் கற்பத்து (திருமால் மேகமாகி எம்மைச் சம்மந்து) துதிக்கும் மேகவாகன கற்பத்தில், எம்மை பங்கயக்கண் வரதராசன் வழி படலால் விண்டுபுரமாம் - எம்மைத் தாமரைக்கண்ணனாகிய வரதராசன் வழிபாடு செய்ததால் விண்டுபுரமெனப்படும், வளர்காஞ்சி புரமாயது முன்வகுத்து உரைத்தாம் - ஒங்கிய காஞ்சிபுரமான சிறப்பை முன்னே வகுத்துக் கூறினோம், பொல்லாத கலிகோய்கலியுகத்தும் விரவாவண்ணம் நல்குதலால் - மிகக்கொடியீரோய்வறுமை கலிகாலத்தும் இந்நகரத் துயிர்களைப் பொருந்தாதவகை வரந்தந்தமையால் விளங்கும் கலிசித்த எனப்படும் - பிரகாசிக்கும் கலிசித்தென்று சொல்லப்படும். ()

மேகவாகன கற்பத்தில் திருமால் பூசித்ததால் விண்டுபுரமெனவும், கலிகாலத்தும் கலியின்கொடுமை பொருந்தாமையினால் கலிசித்தெனவும், காஞ்சியென்னுஞ்சொற் பொருளை முன்னர்க்கூறியிருக்கின்ற தெனவும் கூறியதென்க.

திருமால் மேகமாகிப் பூசித்ததைப் புண்ணியகோடிசுப் படலத்திற்காண்க. (௫௬)

கடைநாளெமக்கீதாடரங்காங்கவினாலிலயசித்தரகுந்
தடைதீர்சகலசித்திகளுந்தரலாற்சகலசித்திபுரம்
படையாவாய்மைத்தவமியற்றிப்பணிமால்வரையின்வருமன்ன
நடையாள்வழுத்தும்பரம்பிரமமயமாநகரந்தபோமயமாம்,

(இ - ள்.) கடைநாள் எமக்கு ஈது ஆடரங்காம் கவினால் - சர்வசங்காரகாலத்து எமக்கு இந்நகரம் நடனஞ்செய்யும் சபையாகும் அழகால், இலயசித்தாகும் - இலயசித்தென்று பேர்பெறும், தடைதீர் சகலசித்திகளும் தரலால் சகலசித்திபுரம் - மலத்தடைக்கும் சகலசித்திகளையும் கொடுத்தலால் சகலசித்திபுரமெனப்படும், பணிமால் வரையின்வரும் அன்னநடையாள் படையா வாய்மைத்தவம் இயற்றிவழுத்தும் - இமயவரையில்தோன்றும் அன்னம் போலு நடையையுடைய பார்வதிதேவியார் விதியிலடங்காத மெய்மையாகிய தவத்தைச்செய்து துதிக்கும், பரம்பிரமமயமாம் நகரம் தபோமயமாம் - பரப்பிரம சொருபமாகிய இந்நகரம் தபோமய புரமென்று சொல்லப்படும். (எ - று.)

சர்வசங்கராகாலத்தில் இங்காஞ்சி இறைவனுக்கு நடனசாலையாக விருத்தலால் இலயசித் தெனவும், எல்லாச்சித்திகளையும் தருதலால் சகல சித்திபுரமெனவும், உமாதேவியார் தவநு செய்த தாதலால் தபோமய புரமெனவும் கூறியதென்க. (௫௭)

வேதனெ மக்குத்தகுஞ்சோமவேள்வியெயலாற்பிரமபுர
மாதிபீடமுநற்பீடமாயகுற்பாற்கன்னியெனுந்
காதலணங்குபுரந்திடலாற்கன்னிகாப்பிவ்கெமைக்கண்டோர்
பேதமின்றிச்சிவனுண்மைபெறலாலாகுஞ்சிவபுரமே.

(இ - ள்.) வேதன் எமக்கு தகும் சோமவேள்வி செயலால் பிரமபுரம்-பிரமன் எமக்கு உவர்த சோமயாகுஞ் செய்தலால் பிரமபுரமெனப்படும், முதற்பீடமாய சிறப்பால் ஆதிபீடம் - அறுபத்துநான்கு பீடங்களுக்கும் முதற்பீடமாகிய மேன்மையால் ஆதிபீடமெனப்படும், கன்னி என்னும் காதல் அணங்கு புரந்திடலால் கன்னிகாப்பு - கன்னியென்கின்ற காதலையுடைய பெண் காத்தலினால் கன்னிகாப்பெனப்படும், இங்கு எமை கண்டோர் பேதம் இன்றி சிவன் உண்மை பெறலால் சிவபுரம் ஆகும் - இவ்விடத்து எட்டமைத் தரிசித்தோர் பேதமில்லாமல் சிவபெருமானுடைய உண்மையை யடைதலால் சிவபுரமெனப்படும். (௭ - று.)

பிரமன் சோமயாகுஞ் செய்தலால் பிரமபுரமெனவும், பீடங்களுக்கு முதலாதலால் ஆதிபீடமெனவும், கன்னியின் காவலையுடைய தாதலால் கன்னிகாப்பெனவும், தெரிசிப்பவர் சிவனுண்மையை யடைதலால் சிவபுரமெனவும் கூறியதென்க.

பிரமன் சோமயாகுஞ் செய்தது சிவாந்தானப்படைத்திறக்கண்க. (௫௮)

வேறு.

எடுத்தியம்புமிப்பன்னிருநாமமும்வைகறைவெழுந்தோதி
லெடுத்திக்குகாட்டியவிடும்பைநோய் வறுமைதீர்த்தருள்வாரி
மடுத்துவான்கதியெய்துமாறுமக்கிவைவகுத்தனமருளா லென்
றுடுத்திக்குடைநாயகன்விளம்பலுமுவகையங்கடலாழ்ந்து.

(இ - ள்.) எடுத்து இயம்பும் இப்பன்னிருநாமமும் - எடுத்துக்கூறும் இப்பன்னிரண்டு திருநாமங்களையும், வைகறை எழுந்தோதில் - காலையிலெழுந்து கூறினால், அடுத்த தீக்களு காட்டிய விடும்பை நோய் வறுமை தீர்ந்து - நேர்ந்த கொடியகளுக்காட்டப்பட்ட துன்பம்நோய் வறுமை (ஆகிய இவை) நீங்கி, அருள்வாரி மடுத்து வான்கதி எய்தும் ஆறு - கிருபாசமுத்திரத்தை யுண்டு சிறந்த கதியையடையும்படி, உமக்கு இவை அருளால் வகுத்தனம் என்று - உங்களுக்கு இவற்றை கருணையால் சொன்னோம், என்று திக்கு உடை உடுத்த நாயகன் விளம்பலும் உவகையங்கடல் ஆழ்ந்து - திக்கை ஆடையாகவுடுத்த இறைவன் கூறலும் மகிழ்ச்சியாகிய கடலில் மூழ்கி. (௭-று.)

இக்கனஞ் சொல்லப்பட்ட பன்னிரு திருநாமத்தையும் காலையில் உச்சரித்தால் தீக்களு, அக்களு காட்டியதுன்பம், நோய் வறுமை ஆகிய இவை நீங்கப்பெற்று முத்தியையடையுமாறு கூறியதென்று இறைவன் சொல்லத் திரிமூர்த்திகளும் மகிழ்ச்சியடைந்தனொன்றதென்க, (௫௯)

உலம்படைத்ததோட்பண்டனமவுணனாலொளியிழந்துலைந்தேமை
நலம்படைத்தவான் சோதியுளொடுக்கிமீட்டிறைவிதன்னவொமம்
வலம்படைத்தமூவிறியினும்வருவித்தவள்ளலையடியெங்கள்
புலம்படைத்தினிச்செய்ப்பணியருளெனப்போற்றினர்முதன்முனவர்.

(இ - ன்.) உலம்படைத் தோள் - சிவந்தகல்போலத் தோய்முடைய, பின் டனும் அடினனும் - பண்டனெனனு மடனும், ஸ்ரீமந்த உலம்படையே - புது மொழித்து வந்தனவெங்களை, ஸம்படைய வானோடிடும் குலங்கி - நன்மை மிகுந்த சிவாக் கினியிலொடுங்கச்செய்து, இவ்விதமுன் டிவெல் உலம்படைத்து மூவியினும் மீட்டுவருமி - த-உமாதேவியினுடைய நடுபாசட்டு மொழி வலப்பாசம் என்ன மூன்றிடங்களிலுமுள்ள மூன்று கண்களின் வழிபாடு மீட்டித் த (ஹமாறு செய்து) உள்ளலே - உள்ளத்தன்மையையானே, ஆரோங்கன் டுலம்படையது இனி செய்பணி அருள் என்ன - டாங்கனிடையது இனிச்செய்ப்பாட்டு ரோலரு ளென்று, முதன் மூவர் போற்றினர்-மூப்பைப் பெருசெவர் கூட்டுவன, (17 - டு.)

பண்டாசரணல் புதுமொழித்த எங்கடாச் சிவாங்கியிலொடுக்கி, தேவியினை யா மூன்று கண்களிலும் மீட்டித்து வரச்செய்து இறைவனே இனியாங்கள் செய்பணி யுபன்னென்று திருமூர்த்திகளும் போற்றினுங்களென்க.

பண்டாசரணல் ஒளியிழந் டடையும் இறைவன் போதியிலொடுக்கி இறையி ட்களினின்று மீட்டித்தமையும் மூன்னர்க்கான்க. (18)

ஓதமவ்வுரை திருச்செவிராத்தியெம்முளங்களிவரச் செய்யும்
காதன்மைந்தர்நீரா கலினும்கருள்சாட்டுகுமெனவேர்ப்பார்
போதளாங்குமூன் முகிழ்முலைப்பொலந்தொடி பழங்களைமதர்வெந்தொன்
மாதர்வாணுந் பசுங்கொடிமணந்தவன்வாய்மலர்ந்தருள்சொடியும்.

(இ - ன்.) ஓதம் அவ்வுரை திருச்செவிராத்தி - சொல்லிய அப்பொருளை அழி கிய செவியலேற்று, ஈம் உளம் களிவர செய்யும் காதுன்மைந்தர் நீர்துணை - எம்ம னங்கனிப்புறச்செய்யும் ஆசைமிருந்த மக்கள் நீங்களாடலால், உமடரு அருள்காட்டு தும் என - உங்களுக் கருள்செய்வோபென்று, மூர்பால் போது அளாங்குமூல முகிழ் முலை - ஓர்பாகத்தில்மலர் நிரம்பிய கூந்தலையும் அருள்புபோது முலையினையும், பொல ம்தொடி பூங்களை மதர்வெல்கண் மாதர்வாணுந் பசுங்கொடி - அருகிய வனையினே யும் கூர்மையாகிய கணைபோலும் மதர்த்த வேல்போலும் பார்வையினையும் விரும்ப மிகுந்த ஒள்ளிய நெற்றியையுமுடைய பதிய கொடிபோல்பவளாகிய உடாதேவியை, மணந்தவன் வாய்மலர்ந்தருள் செய்யும் - மணந்த இறைவன் திருவாய்மலர்ந்தருளு வானுயினன், (19 - டு.)

இவ்வாறு திரிமூர்த்திகளும் கூறிய புகழுரையை இறைவன் திருச்செவியிலேற்று நீங்கள் எமக்கினிய புத்திரர்களாகையினால் நீங்கள் செய்யும்பணியைக் கூறுகின்றோம் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளத் தொடங்குகளுளென்க. (20)

பிள்ளைவண்டின முரன்று பண்பயிற்றிவார்ந்திழிருளப்பெருவெள்ளங்
கொள்ளைகூட்டுணுமலர்த்தடம்பொதும்பரிந்கொழிதமிழ்மறைப்பாடற்
கிள்ளைபாடுசீர்க்காஞ்சியிலினின்றுமிக்களரொளியில் ப்சத்தே
வெள்ளைவாணகைத்துவரிதமுமையொடுமினிதுவீற்றிருக்கின்றோம்.

(இ - ன்.) பிள்ளை வண்டினம் முரன்று பண்பயிற்றி - இளமையாகிய வண்டின் கூட்டங்கள் ஒலித்து இசைபாடி, வார்ந்துஇழி நறு பெருவெள்ளம் - மிகுந்திழிகின்ற தேனின் பெருக்கை, கொள்ளை கூட்டுணும் - கொள்ளைகொண்டு சாப்பிடும், மலர்த் தடம் பொதும்பரி - மலையுடைய வாவியினும் சோலையினும், கொழிதமிழ் மறை

பாடல் - கொழிக்கின்ற தமிழ் வேதப்பருவலை, கிள்ளைபாடி சீர்காஞ்சியினின்றும் - கிளிகள் பாடுகின்ற சிறப்பிளையுடைய காஞ்சியிலிருந்தும், இக்கிளர் ஒளி இலிக்கத்து வெள்ளைவாள்நகை துவர் இதழ் உமைபொடும் இனிது வீற்றிருக்கின்றேம்-இந்த விளங்குகின்ற பிரகாசத்தையுடைய விலிக்கத்திலிடத்து வெள்ளொளியினையுடைய நகையினையும் உவளம்போலு மிதழினையுமுடைய உமாதேவியோடு மினிதாகச் சிறப்புடனிருக்கின்றோம். (எ - று.)

கிளிகள், தமிழ் வேதங்கொப்பாடுகின்ற சிறப்பிளையாய்ந்த காஞ்சிப்பதியில் இந்த விலிக்கத்தில் உமாதேவியோடு யாம் வீற்றிருக்கின்றோமென்றானென்க.

தமிழ்மறை என்றது தேவாரம். காஞ்சிப்பதியிலுள்ளார் யாவரும் ஒதுஞ் சிறப்புத்தோன்ற கிள்ளைபாடி சீர்காஞ்சி என்றார். (சுஉ)

எம்மையாவருங்காணலாரொருபொழுதியோகியர்க்கெதிர்காண்பே
மம்மீரிவணைம்மடிப்பூசனையருமறைவிதியாற்றான்
மும்மையாகியவுலகமும்படைத்தளித்தழிக்குமாமுயல்கிற்பீர்
நம்மிடத்துறுபத்தியுமருச்சனைநலத்திறப்பெறுவீரால்.

(இ - ள்.) எம்மை யாவரும் காணலர் - எங்களை யாருங்காணர், ஒரு பொழுது யோகியர்க்கு எதிர்காண்பேம் - ஒருக்கால் யோகமுடையாருக் கொலை காணப்படுவோம், நீர் இவன் எம் அடிபூசனை அருமறைவிதியாற்றான்-நீங்கள் இவ்விடத்து எம்முடைய திருவடிப்பூசனையை அருமறையாகிய வேதவிதிப்படி, மும்மையாகிய உலகமும் படைத்து அளித்துஅழிக்குமா முயல்கிற்பீர்-மூன்றுலகத்தையும் சிருட்டித்துக் காத்தழிக்கும் வண்ணம் முயல்வீர், அருச்சனை நலத்தினால் நம்மிடத்து உறுபத்தியும் பெறுவீர் - அருச்சனையாகிய நன்மையால் நம்பால் பொருந்திய பத்தியையும் அடைவீர். (எ - று.)

இங்கனம் இருவரும் வீற்றிருக்கின்றதை ஒருவரும் அறியார் - ஒருக்கால் யோகிகளறிவர் (ஆகையால்) நீங்கள் மூவரும், மூன்றுலகத்தையும் படைத்தளித்தழிக்கும்படி எம்மை இவ்விடத்தில் வேதவிதிப்படி அர்ச்சிக்க முயற்செய்யுங்கள். அதுவேயுமன்றி நம்பால் பொருந்திய பத்தியை அருச்சனையியற்றி அப்புண்ணியத்தா லடைவீர்களென்றதென்க.

தாம் வாக்குமனத்தீதமாகிய பரம்பொருளாகலின் எம்மை யாவருங்காணலர் எனவும், வாக்குமனத்தீதமாகிய தம்மைப் பத்தியினான் மறவாதேத்தும் மெய்யன்புடையார் வழிபட்டுமய கோசரப்பொருளாகக்கொள்ளு மும்மைக் கோலங்களில் இலிக்கவடிவு மொன்றாகலின் யோகியர்க் கெதிர்காண்பேமெனவும், அந்த யோகியர் தமது அறிவிச்சை செயல்களை இறைவன்பாற்படுத்தி பத்தியை யடையச்செய்வது அர்ச்சனையாகலின் நம்மிடத்துறுபத்தியு மருச்சனை நலத்தினால் பெறுவீரெனவுங் கூறினார்.

இதனால்-இறைவனை வாக்குமனத்தினெனவும், வாக்குமனத்தீத கோசரனெனவும் உணரவேண்டுமென்பார் எம்மை யாவருங்காணலார்-யோகியர்க் கெதிர்காண்பேம் என்றாரென்க. காணலரென்பது இறைமைத்தன்மை விளங்கவும், காண்பேம் என்றது அருட்டன்மை விளங்கவுமாமென்றது மொன்று. (சுரு)

படைத்திபங்கயனளித்திமா லுருத்திரன்பற்றறவுலகெல்லாந்
துடைத்தியென்றருள்வழங்கிபிச்சுரிசுமுற்றேவியுமெமையீண்டே
கிடைத்தபேரன்பினொடொழும்பூசனையாற்றுகவெனக்கேட்டோ
ரடைத்தநல்லிதிபுகன்மறையாததுவந்தவாறெவனென்றார்.

(இ - ள்.) பங்கயன்படைத்தி - தாமரைமலரிலிருக்கும் பிரபனே சிருட்டிசெய், மால்அளித்தி - விஷ்ணுமூர்த்தியே காத்தல்செய், உருத்திரன் பற்றறவுலகெல்லாம் துடைத்தி - உருத்திரமூர்த்தியே ஒருபற்றுமற எல்லாவுலகங்களையும் அழித்தல் செய், என்று அருள் வழங்கி - என்றுகருணையளித்து, இச்சுரிசுமுல் தேவியும் - இந்தச்சுரித்தகூந்தலையுடைய இறைவியும், எமையீண்டிகிடைத்த பேரன்பின் - எம்மை இவ்விடைத்திடைத்தபேரன்பினால், காந்தொழும் பூசனையாற்றுக எனக்கேட்டோர்-எந்நாளும் வழிபாடு செய்கவென்று, (இறைவன்சூற) கேட்டவர்களாகிய திரிமூர்த்திகளும், அடைத்தநல்லிதிபுகல் - முன்னர்க்குறிய நல்லவிதியைந்கூறும், மறையாது - வேதம் ஏது, அதுவந்தவாறு எவன் என்றார் - அதுவந்தவகையாதென்றனர் (அ - று.)

இறைவன், பிரமன் திருமால் உருத்திரனென்கிற மூவரையும் பார்த்து நிற்கன் மூவரும் படைத்தல் காத்தல் அழித்தலாகிய மூத்தொழிலைச் செய்யுங்கனென்றவர்க்குக் கூறியதேயுமன்றி உமாதேவியைப்பார்த்து இப்பொழுது நீயடைந்த பேரன்பினால் எம்மை எந்நாளும் பூசித்துவருவாயாகவென்று கூறினர். இவ்வாறு தங்களுக்கும் தேவிக்குக் கட்டளையிட்டதைக் கேட்ட மூவரும் இறைவனே நீ முன்னர் “எம்மடிப் பூசனையருமறை விதியாற்றான் முயல்குட்பீர்” என்றனை ஆகையால் அவ்வேதத்திற்கு கூறும் விதியாது அவ்வேதம் எப்படி தோன்றியது என்றதென்க.

இதனால் மூத்தொழிலிபற்ற மூவரையும் தம்மைப் பூசித்த கட்டளையிட்டாரெனவும், உமாதேவியை அன்பினால் வழிபடக் கட்டளையிட்டாரெனவும் கொள்க. அன்றியும் வழிபடத்தொடங்கிய மூவரும் இறைவனை, வழிபடும் விதியைக் கூறும் வேதமெது எனவும், அவ்வேதம் பசுவாக்கியமோ அன்றிப் பதிவாக்கியமோ என்று வினாவினாரெனவும் கொள்ளக் கிடந்தன. (சுசு)

என்றமூவருக்கிளநிலாநகைமுகிழ்த்தெம்பிரானுறைசெய்யு
நன்றுகேண்மினெம்மிரவிடைத்திருநடனவீன்றிருள்புலர்காலை
மன்றவெம்மிடையொடுங்கியவுலகுயிர்முழுவதுமவநூவாமே
தொன்றுபோற்படைத்திவெதுகருதினேமுத்தொழில்புரிவீர்காள்,

(இ - ள்.) என்றமூவருக்கு-என்றகேட்டமும்மைப் பெருந்தேவருக்கும், இளநிலாநகைமுகிழ்த்து எம்பிரான் உகாசெய்யும்-புன்னகைசெய்தருளி எம்மிறைவன்சூறகின்றான், மூத்தொழில்புரிவீர்காள்-சிருட்டி முதலிய மூத்தொழிலையுஞ்செய்வோரே, நன்றுகேண்மின் - நன்றாகக்கேளுங்கள், எம்ம இரவிடை திருநடனவீன்று-எமதிலில் திருநடனஞ் செய்தருளி, இருள் புலர்காலை - வைகறைக்காலத்தில், மன்ற எம்மிடையொடுங்கிய உலகு உயிர் முழுவதும்-சிச்சயமாகவே எம்பாலொடுங்குதல்பெற்ற உலகிலுள்ள வுயிர்களெல்லாம், வநூவாமே - மறுபாடாமலே, தொன்றுபோல் படைத்திவெதுகருதினேம் - பழமைபோலச் சிருட்டிசெய்வதை எண்ணினேம்* (எ - று.)

* (வேதம்வந்தவாறெவனென்ற) மும்மூர்த்திகளையும் பார்த்து இறைவன் புன்னகையரும்பிக்கூறுவான். நமக்கு இரவென்று குறித்திருக்கும் சங்காரகாலத்தில் நாம்

கடனஞ்செய்து, பின் வைகறைப்பொழுதில் எம்பாலொடுங்கியுள்ள சராசரங்களை யெல்லாம் ஒடுங்கியமுறையே வருவாமல் முன்போல் சிருட்டிக்க எண்ணிலேமென்ற தென்க.

இயங்கியற்பொருளும் நிலையின்பொருளுமாகிய எல்லாம் ஒடுங்குவருங்காலம் சங்காரகால மாதலானும் அக்காலம் இராக்காலமாதலானும் அவ்விரவில் இறவாதிருப்பவன் தானுதலானும் எம்மிரவிடை எனவும், அவ்விரவில், ஆயிரக்கிரணம் வீடுபாது பதினாறுபத்திகாரம் வந்திறந்தால், அட்டோருசத்திவறை பிரமணிக்கோர்ப்பாவல்கவன்கோடி யழியில், மாயனுக்கோர்பகலுதுதுதுயிரயாலிறந்தாலெமக்கோர், மாத்திராப்போதேனு மில்லையெனவே புளமகிழ்த்து சற்றேநகைத்துத், தாயககையிரியாப் பிரபஞ்சமெல்லாத்தையும் சுட்டு வெண்சாபராக்கிச், சுட்ட சாம்பனாயெடுத்துத்தரித்துச் சர்வகுளையயானந்தினோர்,சேயிழையுடன் நலிந்தானந்த நிர்த்தமிடுவோன்றானுதலால் திருகடநவீன்று எனவும், சங்காரகாலம் இராக்காலமாகவே புளருப்பவகாலம் வைகறைக்காலமாதலால் இருள் புலங்காலைனவும், இரவில் உறங்குவோரெல்லாம் விடியற்காலத்தில் விழித்தல்போல அப்புளருப்பவகாலத்தில் சராசரங்களெல்லாப்பிருட்டிப்பட்டு வரவேண்டுமாதலால் எம்மிடைபொடுங்கியபுலகுயிர்முழுவதும் படைத்திடுவதுகருதினேம் எனவும் கூறினர்.

சர்வசங்காரகாலத்தில் யாவரும்புழிவாரென்பதையும் இறைவனொருவனே யிருப்பா நென்பதையும் “தூறுகோடிபிரமர்களுக்கினால் ஆறுகோடி நாராயணரங்கனே, யேறு+ங்கைமணலெண்ணிலிந்திரர், ஈறிலாத நல்லீச்சனொருவனே, எனவரும் தேவாரத்தானுமுணர்க.

உலகுயிர்முழுவதும் வருவாமே தொன்றுபோற் படைத்திடுவது கருதினேம் என்றதை “இலயித்தவாதுளநாவேண்டும்” என்றுகொருபொருத்தில்வருதல்காண்க.(சுரு)

படரொளிப்பிழம்பாகுமிவ்விவிலங்கமெபற்றிநின்றாலகெல்லா முடையகம்மிடைநிலைபெறுமறைகளைமுன்னுறுவாழிப்பித்தேம் தொடையினாசமப்பழமறை பழுவதுமெம்ம தொழுந்தத்திக் கடையிலாதபேரன்பிறப்பிழச்சினசிரமிசைக்கரங்கூப்பி.

(இ-ள்.) படர் ஒளி பிழம்பாகும் - ஒளித்திரள் பரத்ததாகும், இவ்விவிலங்கமெபற்றிசன்று - இவ்விவிலங்கமே யிடமாகக்கொண்டு, உலகெல்லாம் உடைய கம்மிடை - எல்லாவலகையுமுடைய கம்மிடத்து, நிலைபெறு மறைகளை - நிலைபெற்ற வேதங்களை, முன்னுறு உயிர்ப்பித்தேம் - முன்னே பொருத்தத் தோன்றும்படிச்செய்தோம், தொடையினங்கும் அப்பழமறை முழுவதும் - தொடுக்கப்படுவதாயமைந்த அப்பழமையாகிய வேதங்களெல்லாம், எம்மடி தொழுது ஏத்தி - எமது சீபாதங்களைத்தொழுது வணங்கி, கடையிலாத பேரன்பினால் - முடிவல்லாத பெரியவன்பினால், சிரமிசை கரம் கூப்பி பழிச்சின - தலைமேற் கைகுவித்துத்துதித்தன. (எ - று.)

(யாவையும்படைக்கக்கருதியாயம்) பேரொளிப்பிழம்பாய் விளங்கும் இச்சிவலிங்கத்தையே யதிட்டித்து நின்று உலகெல்லாமுடைய கம்மிடத்தில் நிலைபெற்ற வேதங்களை முன்னே தோற்றுவித்தோம். தோன்றிய அவ்வேதங்கள் எம்மடிவணங்கி இரு கரங்களையுஞ் சிரமேற்குவித்துத் துதிக்கத்தொடங்கினவென்க.

இதனால் சர்வசங்காரகாலத்தில் எல்லாம் இறைவனிடத்தில் ஒடுங்குவதுபோல் வேதமும் அவனிடத்தில் ஒடுங்குமெனவும், புளருப்பவமாகுங்கால் வேதத்தோன்று

மெனவுங் கூறியதாமென்க. அன்றியும் இறைவன் வேதத்தைத் தோற்றுவிட்டானெனறதனால் இறைவன்போல் வேதம் ஓர் முதலென்றுகூறுவார் கொள்கையை மறுத்துப் பதிகாக்கியமென் றறிவித்ததாகுமென்க. (சுக)

பாரின்மேயினைப் பாரொருவடிவின் பாரினுக்கறிவொண்ணாய்
பாருமற்றையப் பாரிடைப்பொருளுநி ன்னணையிற் பயிலுந்தாய்.
நீரின்மேயினை நீரொருவடிவின் நீரனுக்கறிவொண்ணாய்
நீருமற்றையநீரிடைப்பொருளுநி ன்னணையிலிடைப்பித்தாய்.

(இ - ள்.) பாரின்மேயினை பாரொருவடிவின் - மண்ணிற் பொருந்தினை மண்ணே வொருவடிவாகவுடைய, பாரினுக்கு அறிவொண்ணாய் - மண்ணுலுமறிய மாட்டாதாய் பாருமற்றை அப்பாரிடைப்பொருளும் - மண்ணும் வேறாகிய அம்மண்ணிலுள்ளபொருளும், நின் ஆணையில் பயிலுந்தாய் - உன் ஆக்குறியிலியங்கவைத்தாய், நீரின்மேயினை நீர் ஒருவடிவின் - நீரிடொருந்தினை நீரேயொருவடிவமாகவுடைய, நீரனுக்கு அறிவொண்ணாய் - நீரினாலு மறியமாட்டாதாய், நீருமற்றை அந்நீரிடைப்பொருளும் - நீரும்கேறாகிய நீரிலுள்ளபொருளும், நின்னணையின் நிலைப்பித்தாய் - உன்னுக்குறியின் வழி நிலைபெறச்செய்தாய். (எ - று)

பிரிதிவியில் சந்திரசுரபரசுக்கமென்னும் ஐந்துகுணங்களாய் பொருந்தியிருக்கின்றனை, பிரிதிவடிவாயிருக்கின்றனை, பிரிதிவியினால் அறியப்படா திருக்கின்றாய், பிரிதிவியும் அப்பிரிதிவியில் வழத்தக்க வேறுபொருள்களும் உனது ஆணையினால் இயங்குவைத்தாய், நீரில் சந்திரசுரபரசுமென்னும் நான்கு குணங்களாய் பொருந்தியிருக்கின்றனை, நீர் வடிவமாயிருக்கின்றனை, அந்நீரினால் அறியப்படாதவனு யிருக்கின்றாய், நீரும் நீரில் வாழத்தக்க வேறு பொருள்களும் உனது ஆணையினால் நிலைபெறச்செய்தாயென்றதென்க.

பாருமற்றையப் பாரிடைப்பொருளு நின்னணையி னிறுவித்தாயென்றதனால் பிரிதிவிக்குரிய கடினத்தொழில் மேலிடச்செய்யாமலும் அப்பிரிதிவியிலுள்ள பொருள்களை மண்ணாகவே போகச்செய்யாது தத்தம்பலன்களைக் கொடுக்கச்செய்தலுமாம்.

இது பிரிதிவி வடிவமாயிருக்கின்றாயென்று இறைவனை வணங்கியதாம்.

நீருமற்றையந் நீரிடைப்பொருளு நின்னணையி னிறுவித்தாயென்றதனால் நீருக்குரிய குளிர்ச்சியை மேலிடச்செய்யாமலும் அந்நீரிலுள்ள பொருள்களை அழித்துபோம்படிச்செய்யாது நிலைபெற்று வாழ்செய்தலுமாம்

இது அப்புவடிவமாயிருக்கின்றாயென்று இறைவனை வணங்கியதாம். (சுஎ)

நெருப்பின்மேயினை நெருப்பொருவடிவின் நெருப்பினுக்கறிவொண்ணாய்
நெருப்புமற்றையந் நெருப்பிடைப்பொருளுநி ன்னணையி னிறுவித்தாய்
மருத்தின்மேயினை மருத்தொருவடிவின் மருத்தினுக்கறிவொண்ணாய்
மருத்துமற்றையம் மருத்திடைப்பொருளுநி ன்னணையின் வதிவித்தாய்.

(இ - ள்.) நெருப்பின்மேயினை நெருப்பொருவடிவின் - நெருப்பிற் பொருந்தினை நெருப்பே யொருவடிவமாகவுடைய, நெருப்பினுக்கு அறியொண்ணாய் - நெருப்பினாலு மறியமாட்டாதாய், நெருப்பும்மற்றை அந்நெருப்பிடைப்பொருளும் - நெருப்பும் வேறாகிய நெருப்பிலுள்ளபொருளும், நின் ஆணையில் நிறுவித்தாய் - நின் ஆக்குறியில் நிலைக்கச்செய்தாய், மருத்தின்மேயினை மருத்தொருவடிவின் - காற்றிற் பொருந்தினை காற்

நெருவடிவமாகவுடையை, மருத்தினுக்கு அறிவொண்ணு-காற்றாலு மறியமாட்டாதாய், மருத்தம் மற்றை அம்மருத்திடைப் பொருளும்- காற்றும் வேறுகிய அக்காற்றிலுள்ளபொருளும், நின் ஆணையில் வருவித்தாய் - நின் ஆக்கனையில் தோன்றச்செய்தாய்.

நெருப்பில் சத்தபரிசு ரூபமென்னு மூன்றுகுணமாய்ப் பொருத்தியிருக்கின்றனை, நெருப்புவடிவமாயிருக்கின்றனை, நெருப்பினால் அறியப்படாதிருக்கின்றாய், நெருப்பும் அந்நெருப்பிடை வாழத்தக்க வேறுபொருள்களையும் உனது ஆணையினால் நிற்கச்செய்தாய். வாயுவில் சத்தபரிசுமென்னும் இரண்டுகுணமாப் பொருத்தியிருக்கின்றனை, வாயு வடிவமாயிருக்கின்றனை, வாயுவினால் அறியப்படாதிருக்கின்றாய், வாயுவும் அவ்வாயுவினிடத்திலவாழத்தக்க வேறுபொருள்களும் உனது ஆணையினால் வசித்திருக்கச்செய்தாயென்றதென்க.

நெருப்புமற்றையந் நெருப்பிடைப் பொருளு நின்னாணையி னிறுவித்தாயென்றதனால் நெருப்புக்குரிய சுடுத்தொழிலை அந்நெருப்பினிடத்தில் மேலிடச் செய்யாமல் நிறுத்தியும், அந்நெருப்பிலுள்ள பொருள்களை நாசமாகச்செய்யாது விளங்கச்செய்தும் வருதலாம்.

இது நெருப்பு வடிவாயிருக்கின்றயென்று இறைவனைவணங்கியதாகும்.

மருத்துமற்றையம் மருத்திடைப்பொருளு நின்னாணையின் வதிவித்தாயென்றதனால் வாயுவுக்குரிய பரந்து சலித்துத் திரட்டுதலாகிய தொழிலை அவ்வாயுவில் மேலிடச்செய்யாமல் வதித்திருக்கச்செய்தும், அவ்வாயுவினுள்ள பொருள்களை சிதறிப்போம்படி செய்யாது வசித்திருக்கச்செய்தும் வருதலாம்.

இது வாயுவடிவாயிருக்கின்றயென்று இறைவனை வணங்கியதாமென்க. அக்கனி அழித்தலும் வாயு அலைத்தலுமாதலால் நிறுவித்தாய், வதிவித்தாயென்றார். (சு-அ)

விண்ணின்மேயினைவிண்ணொருவடிவினை விண்ணிலுக்கறிவெண்ணாய் விண்ணுமற்றையவ்விண்ணிடைப்பொருளுநின்னாணையினி றுவித்தாய்கண்ணுமாருயிரிடுகடரொவற்றினுயிம்முறைகலத்தோங்கியெண்ணினால்வரும்பெருமுதல்வின்னிணையடிமலர்போற்றி.

(இ - ள்.) விண்ணின்மேயினை விண்ணொருவடிவினை - ஆகாயத்திற் பொருத்தினை ஆகாயமே நூருவடிவமாகவுடையை, விண்ணிலுக்கறிவொண்ணாய் - ஆகாயத்தாலுமறிய மாட்டாதாய், விண்ணுமற்றை அவ்விண்ணிடைப்பொருளும் - ஆகாயமும் வேறுகிய அவ்வாகாயத்திலுள்ள பொருளும், நின் ஆணையில் நிறுவித்தாய் - நின் ஆக்கனையில் நிலைக்கச்செய்தாய், ஆருயிர்கண்ணும் இருசுடர் எவற்றினும் - அருமையாகிய வுயிரிடத்திலும் இருசுடரிலும் மற்றப்பொருளிலும், இம்முறைகலந்த ஓங்கி - இவ்வாறு வியாபித்தாய்ந்து, எண்ணினால் அறிவரும் - அறிவினால் அறிவதற்கரிய, பெருமுதல்வ நின் இணை அடிமலர்போற்றி - நின்னுடைய இரண்டாகிய தாமநாமலரைத்துதிப்பது.

ஆகாயத்தில் சத்தகுணமாத்திரமாய்ப் பொருத்தியிருக்கின்றனை, ஆகாயவடிவாயிருக்கின்றனை, ஆகாயத்தால் அறியப்படாதிருக்கின்றாய், ஆகாயமும் அவ்வாகாயத்திடை வாழத்தக்க வேறுபொருள்களும் உனது ஆணையினால் நிற்கச்செய்தாய், இம் முறையாக உயிர்களிடத்தும் சூரியசந்திரரிடத்தும் சலந்து இவைகளுக்கு மேற்பட்டு அறிவதற்குமையாயிருக்கின்ற பெருந்தெய்வமே உன்னடிபோற்றிஎன்றதென்க.

விண்ணு மற்றையவ்விண்ணிடைப் பொருளுநின்னாணையி னிறுவித்தாயென்றதனால் ஆகாயத்திற்குரிய வெளியாயிருத்தலைச்செய்யாமல் இடங்கொடுக்கச்செய்தும்

அவ்வாகாயத்தில் வசிக்கும்பொருள்கள் அவ்வாகாயத்திலே நிலைபெற்றிருக்கச்செய்தீ
லாம்.

இது ஆகாயவழுவாயிருக்கின்றாயென்று இறைவனை வணங்கியதாமென்க. பாரி
ன்மேயினை என்னுஞ் செய்யுள்முதல் இச்செய்யுள்களும் அட்டமூர்த்தங்களைக் கூறிய
தாரும் ஆகாயம் வெளியாதலால் நிறுவித்தாயென்றார்.

இதனால் பஞ்சபூதங்களில் குணமாயும் வடிவமாயும் (அங்கனமாயும்) அவைகளால்
அறியப்படாதாயும் (அறியப்படாமலே) அவைகளையும் அவற்றிலிடைப்பொருள்களையும்
ஆணையால் தத்தம் தொழில்களைச் செய்வித்தும் வருதல்போல் ஏனை இருசுடரிடத்
தும் ஆன்மாக்களிடத்தும் உள்ளானென்பதை விளக்கியதாகும்.

விண்ணின்மேயினை விண்ணொருவழுவினை என்றதனால் இறைவன் உயிர்களிட
த்து உடலுயிர், கண்ணருக்கள், அறிவொளிபோல் பிரிவரும் அத்துவிதமாய் அவ்வவ்
வயிர்களின் வழிநிற்பதாகிய சத்தித்தன்மையை விளக்கியதெனவும், விண்ணுமற்றை
யவ்விண்ணிடைப் பொருளு நின்னாணையிலிறுவித்தாய் என்றதனால் இறைவன் தன
தானையின்வழிவரும் இருவினைக்கேற்ப உயிர்கள் ஐத்தொழிற்பட்டிச் செல்லுங்க
ல் அவ்வவ்வொழிபட்டத்துவதாகிய பதித்தன்மையை விளக்கியதெனவும், விண்ணைக்
கறிவொண்ணாய் என்றதனால் அத்தன்மைகளின்வெறிய் நிற்குத்தன்மையை விளக்கிய
தெனவும், ஒங்கி என்றதனால் எவ்விடத்துந்தானே சுயம்பிரகாசரூபமா மியலடையு
னாய் நிற்குத்தன்மையை விளக்கியதெனவுமா மென்க. இக்கருத்தையே மேலேச் செய்யு
ள்களுக்குக் கொள்க.

இதனை “உலகெலாமாகிவெறுயுடனுமா யொளியாரோங்கி, யல்கிலாவியிர்கள் கன்
மத்தாணையினமர்துசெல்லத், தலைவனாயிவற்றின் மன்மைதனக்கெய்த வின்றித்தானே,
நிலவு சீரமலனாகி நின்றன நீங்காதெங்கும்” எனவருஞ் சிவஞான சித்தியில்
காண்க. (சுருக)

வேறு.

இன்னவண்ணம்பழுச்சியெமைத்தொழு

மன்னுமன்பின்மறைகளைநோக்கிரீர்

நன்னர்வேட்டனநல்குதும்வேதங்காள்

சொன்மினென்றலுஞ்சொல்லுதலுற்றன.

(சு - ளா.) இன்னவண்ணம் பழிச்சி - இந்தவகை துதித்து, எம்மைதொழும்
எம்மைவணங்கும், மன்னும் அன்பின் மறைகளை நோக்கி - நிலைபெற்ற அன்பினை
யுடைய வேதங்களைப்பார்த்து, வேதங்காள் நீர் நன்னர் வேட்டன - வேதங்களே
நீங்கள் நன்மையாக விரும்பப்படுவனவற்றை, நல்குதும் சொன்மின் - கருணை செய்
வோம் சொல்லுங்கள், என்றலும் சொல்லுதலுற்றன - என்று சொல்லுதலும் சொல்
லத்தொடங்கின (சு - ளா.)

இவ்வகையாகத் துதித்து எம்மை வணங்கிய வேதங்களை நோக்கி நீங்கள் விரும்
பினவற்றைக் கேளுங்கள் கருணை செய்வோம் என்று சொல்லவும் வேதங்கள் சொல்
லத்தொடங்கின வென்க. (சுருக)

எந்தைநின் முகத்தெங்களையின்றனை
யந்தமெய்ப்பெரும்பேறுடையெங்களைச்
சிந்தைசெய்துதிருவருள்வைத்துநின்
சந்தமேனியனியெனத்தாங்குவாய்,

" (இ - ள்.) எந்தை - எந்தாய், நின்முகத்து எங்களை ஈன்றனை - நின்முகத்தினிடமாக எங்களைப் பெற்றனை, அந்த மெய் பெரும்பேறுடைய-அந்த மெய்மையாகிய பேற்றையுடைய, எங்களை சிந்தை செய்து திருவருள் வைத்து - எம்மை மனத்தினிடத்து வைத்து திருவருள் செய்து, ரிஞ்சந்தமேனி அணி என - உன்னுடைய திருமேனியிலுள்ள ஆபரணமென, தாங்குவாய் - தாங்கிக்கொள்வாய். (எ - று.)

வேதங்கள் இறைவனை நோக்கி எந்தையே எங்களை உன்முகத்திற் பெற்றனை, ஆகையால் அந்தப் பெரும்பேறுடைய எங்களைச் சிந்தித்துத் திருவருள் செய்து உன் திருமேனியில் அணியாகவணித்து கொள்வாயென்றதென்க. (எக)

நயக்குமாறினிராங்கருலகிடைச்
செயத்தகும்பணிசெப்புதிமற்றெமை
வியப்பவேதங்களைன்றுவிளித்தனை
யுயர்த்தவப்பெயர்காரணமோர்கிலேம்.

(இ - ள்.) நயக்குமாறு நாய்கள் இனி உலகிடை செயத்தகும் பணிசெப்புதி - விரும்பும் வகையாக யாங்கள் மேல்வருங் காலத்தில் உலகின்கண் செய்யத்தகுந்த குற்றவகைச் சொல்லாய், எம்மை வியப்பவேதங்கள் என்று விளித்தனை - எங்களைவியக்கும்படி. வேதங்களைன்று கூப்பிட்டனை, உயர்த்த அப்பெயர் காரணம் - ஓங்கிய அப்பெயரினது ஏதுவை, ஓங்கிலேம் - அறியுமாற்றலில்லோம். (எ-று.)

(வேதங்கள்) இனி நாய்கள் உலகின்கண் செய்யத்தகும் பணியைக் கட்டினாயிடுவாய், (அன்றியும்) எங்களைவேதங்களென்று அழைத்தாய் அப்பெயர்க்காரணம் எங்களுக்குத்தோன்ற வில்லை என்றதென்க. (எஉ)

என்றமாமறைதம்மையியல்பினு
லன்றுகோவணநூபுரமாகியா
மன்றமெய்யணியாக்கிமகிழ்ந்துபி
னென்றுகூறினமூங்கிவைகேட்பவே,

(இ - ள்.) என்ற மாமறை தம்மை - என்று சொல்லிய பெருமையாகிய வேதங்களை, இயல்பினால் அன்றுகோவணம் நூபுரம் ஆகியாக - இயல்பால் அந்நாளில் கோவணம் சிலம்புமுதலாக, மன்றமெய் அணியாக்கி மகிழ்ந்து - நிச்சயமாக உடம்பிலணியும் அணிகளாக்கி மகிழ்ச்சியடைந்து, பின் ஒன்றுகூறினம்-பின்பு ஒன்றுசொல்லினம், ஊங்கு இவைகேட்ப - அவ்விடத்து இவைகள்கேட்ப, (எ-று.)

என்று கூறியவேதங்களைக் கோவணம் நூபுரமுதலாகிய ஆபரணங்களாக்கி இயல்பாகவணித்து மகிழ்ந்து அவ்வேதங்களைப் பார்த்து ஒன்று சொல்லத் தொடங்கினோமென்றதென்க. (எக)

அறுசீர்க்கழ்நெடிலாசிரியவிரந்தம்.

அறம்பாவமென்றிரண்டினம்முண்மைத்தன்மையினுமகிலலோகந்
திறம்பாமற்பிரமாணமாவீர்வித்தெனும்பகுதிநூனஞ்செப்பும்
புறம்பாயாமனப்பெரியோர்தும்மொழியானெமையுணரும்பொலிவான்வெள்ளிப்
பறம்பாருமெமக்கினியபான்மையீர்வேதமெனப்பெயர்பெற்றிரால்.

(இ-ள்.) அறம் பாவம் என்றிரண்டின்-அறமும் பாவமென்ற இரண்டினாலாகிய, எம்முண்மைத் தன்மையிலும் - எமதுண்மைத் தன்மையிலும், அகிலலோகம் - எவ்வகை யுலகமும், திறம்பாமல் - கேதபடாமல், பிரபாணமாகி - பிரபாணமாகி நிற்பீர், வித்தெனும் பகுதி - வித்தென்று சொல்லப்படும் முகனிலை, ஞானம் செட்டும் - ஞானத்தையுணர்ந்தும், புறம்பாயா மனம் பெரியோர் - முன்புவிடையுடைய செல்லுதலில்லாத மேலோர், தும்மொழியான் - உமதுசொல்லான், எய்யுறும் பெரியான் - எம்மை யறித்துகொள்ளும் மேன்மையான், வெள்ளி புறப்பு அறம் - எமது கயிலைத் தையடையச் சோடானமாகும், எங்கு இனிப் பான்மையோ எங்குவிடையுடைய பெரியோர், வேதமெனப் பெயர்பெற்றீர் - வேதமெனப்படும் பெயரையடைந்தீர், (உ-ம்.)

அறம் பாவமென்கின்ற இரண்டில் உலகமெல்லாம் கெடும்படியின்று (அது) எமதுண்மைத்தன்மை யினைப்பெற்றிருக்க பிரமாணமாக நிற்பீர், எங்குமென வந்தித்தென்று சொல்லப்படும் முகனிலை ஞானமென்று பொருள்படும், படனோ ஞாந்நிலைக்கோக்கடிந்த பெரியோர் உங்களுடைய சொல்லால் எம்முண்மை ஞானத்தையுணர்ந்தோ அகலால் எமது சிவலோகத்தை அவரடைதற்குச் சோடானமாவீரீர்கள். ஆகையால் வேதமெனப் பெயர்பெற்றீர் என்றதென்க.

இதனால் அறம்பாவங்களை யறிதற்கும் சிவநூல்களையறிதற்கும் வேதம் அறிவு நூலெனவும், இந்நூலுணர்ச்சியால் பாவங்கடிகழ்ந்து அறத்தென்புரிந்து சிவஞானத்தையுணர்ந்தோரடைபடும் சிவலோகத்திற்குச் சோடான மறாபுள்ளபெயராம் கொள்ளக்கூடாதன.

‘அறம் பாவமென்றிரண்டி னருங்கயிற்றுகட்டி’ என்பவாகியின் ‘அறம் பாவமென்றிரண்டி னெம்முண்மைத் தன்மையிலும் என்றும்’ பெரியோர் வேதவிதியினு முகுவவராகியின் அகிலலோகம் திறம்பாமல் பிரமாணமாகிவோன்றும், அவர் மனம் ஐட்டிலுவிடயத்திற் செல்லுதலாகமையான் புறம்பாயா மனப்பெரியோனென்றும் கூறினார், அகிலலோக மென்புழி முற்றும்மை விகாரத்தாற்றென்கது. (எசு)

வேதியர்சன் முதன்மூவருமையோதி வீடுபேறடைகமுற்று
மோதுமறையிரண்டானுமொன்றானுமோதாதுபுறநூல்கற்கு
மேதினிருபிறப்பாளரிருட் குழிவீழ்ந்திடர்ப்படுவாராகநீயிர்
பேதியாமெய்யன்பினெமையீண்டுவுழிபாடுபேணிவாழ்மின்.

(இ - ள்.) வேதியர்கள் முதல் மூவர் - வேதியர் முதலாகிய மூவரும், உமை யோதி வீடுபேறடைக - உம்மையோதி வீடுபேறடைந்து, முற்றும் ஒதும் - முழுது மோதப்படும், மறையிரண்டானும் ஒன்றானும் ஒதாது - இரண்டுவேதங்களாயினும் ஒருவேதமாயினும் கற்றுணராமல், புறநூல் கற்கும் ஏதில் இருபிறப்பாளர் - வேறு நூல்பயிலும் அயலாகாத இருபிறப்பாளர், இருட்குழிவீழ்ந்து இடர்ப்படுவாராக - இரு னென்னு நரகத்தேயழுந்தித் துன்பமெய்துவாராக, நீயிர் பேதியா மெய் அன்பின் - நீயிர் வேறுபடாத மெய்யன்பான், எமை ஈண்டு வழிபாடு பேணி வாழ்மின் - எம்மை இத்தலத்து விரும்பி வழிபட்டு வாழுங்கள், (எ-து.)

பிரம்ம கூத்திரிய வைசியரென்னு மூவரும் உங்கனையோதி முத்தியை யடை யக்கடவர், இவ்வேதங்களுள் இரண்டாயினும் ஒன்றாயினும் ஒதவறியாது புறச்சமய நூல்களைக் கற்கும் வேதியர் நரகத்தில் வீழ்ந்து துன்பப்படுவாராக, நீங்கள் எம்மை அவ்வேத விதிப்படியே வழிபட்டு வாழுங்கள் என்றதென்க.

சிவமே பதியெனக்கூறும் பதினாலை யோதாது பசுக்களைப் பதியெனக்கூறும் பசு
நூல்களைக் கற்கும் அறிவிலிகள் அருநரதில் வீழ்வாரென்பார் ஓதமறை யிரண்டானு
மொன்றானு போனாது புறநூல் கற்கும், ஏதிலிருப்பாள ரிருக்குழி வீழ்த்திடர்ப்
படுவாராக என்றார் அன்றியும் வேதத்துக்குரியாக விதித்த மூவருள் வேதியோ புறச்
சமய நூல்களைக்கற்று மூன்றின்பவொன்பார் ஏனையரை யொழித்த புறநூல் கற்கும்
இருபிறப்பாளர் என்றார்.

“அசிங்கவாரியக்களோது மாதரைப்பேதவாதப் பிசுக்கை” எனவும், அம்பலவங்கல்
லாக்கச்சுரைக்கல்லாப் பொலலாக்கயவரைப் பசுநூல்கற்கும் பிச்சரை எனவும் வருதல்
காண்க.

நீயிர்பேதியா மெய்யன்பி னெனையிண்டு வழிபாடு பேணிவாழ்மின் என்றதனால்-
வேதத்தில் எந்தையே வழிபட்டிடும் கூறியிருக்க அவ்வாறு வழிபடுஞ் சீலமதிபாது
எம்மிடத்தில் பேதபுத்தியையுடையராய் அன்பிழந்து வன்னெஞ்சுடையராய் வேத
பாஷ்யராகின்றோர் எளையால் நீங்களவ்வாராகாது வேதம் எம்மை எவ்வாற்றினும்
பேதிக்காமல் துரியப்பொருளாகவே எம்மைவாழ்த்தி வழிபடுகின்றதோ அதுபோல்
நீங்கள் எம்மையே வழிபடுவீர்க ளென்றாராமென்க. இருபிறப்பாளரென்றது - உப
நயனத்தின் ஒருபிறப்பும், பின்னரொருபிறப்பு முடையாரான்க. வேதங்கள் இரு
கூறு எஃச் சாமம் என்பனவே யாகலானும் அவைகளே திராயி எனப்படு மாகலானும்
மறை யிரண்டானு மொன்றானு மென்றதென்க. இருக்குழிஎன்றது நகரவிசேடத்
தொன்று.

(எடு)

உலகுயத்தற்பொருட்டுநாமெவ்விடத்தினெவ்வுருவமெடுப்போமங்க
ணலெய்துமதற்கியைந்தவடிவநீர்கொள்கென்றுநயப்பமுன்னு
ளலர்தலைநாநிலம்பரசுமிந்ககரினவரமளித்தேதாடையாருட்கும்
வலமன்னுந்திரடிண்டொண்மைந்தர்கள் தலினுண்மறைகளெல்லாம்.

(இ - ள்) உலகு உயத்தற்பொருட்டு நாம் எவ்விடத்தில் எவ்வுருவம் எடுப்போம் -
உலகமுய்யும் வண்ணங்கள இயாம் எத்தவிடத்தில் யாதுவடிவமெடுப்போம், அங்கண்
நலமெய்தும் அகற்கு - அவ்விடத்த நன்மையடையு மதற்கு, இயைந்தவடிவம் நயப்ப
நீர்கொள்க என்று - சக்கவடிவத்தை விரும்பு கோடகவென்று, முன்னுள் மூங்கால
த்தில்-அலர்தலைநாநிலம்பரசு - பரந்த இடத்தையுடைய பெருமையாகிய நிலவுலகம்
துதிக்கும், இந்ககரின வரமளித்தோர் - இந்ககரத்தினிடத்தது வரத்தையளித்தோம்,
அடையார் உட்கும் வலமன்னும் திரள்தின்தோள் - பகைவர்வருத்தும் வன்மைநிலை
பெற்ற திரண்ட தின்னிய தோளையுடைய, மைந்தர்கள் - மக்களே, ஆதலினுன் அம்
மறைகளெல்லாம் - ஈகையினால் அந்த வேதங்களெல்லாம் (எ - று.)

மைந்தர்களே, உலகலாம்புகழும் இக்காஞ்சித் திருக்கரத்தில் முன்றொருநாளில்
(வேதங்களைநோக்கி) உலகமுய்தற்பொருட்டு நாம் எவ்விடத்தில் எவ்வுருவத்தை யெடுக்
கின்றோமோ அவ்விடத்தில் அவ்வுருவத்துக்கியல் நாம் விரும்பும்படி உருவங்கொண்டு
நீங்கள் வருவீர்களென்று வரக்கொடுத்திருக்கின்றோம், ஆகையினால் அவ்வேதங்களெ
ல்லாம் என்ற தென்க.

இறைவன் திருமேனிகொள்வதும் உயிர்களெடுக்கும் கருமேனி கழித்தற்பொருட்
டாகலின் உலகுயத்தற்பொருட்டு நாமெவ்விடத்தி னெவ்வுருவ மெடுப்போமென்றும்,
திருமேனிகொண்ட நம்மைவழிபடக் கூறுவதுவேதமாகலின் அங்கணலமெய்துமதற்
கியைந்தவடிவநீர்கொள்க என்றுங் கூறினார்.

(எசு)

ஈங்குநாம்பரஞ்சோதியிலங்கவடிவாயமந்தேதமாகவிண்டைத்
தேங்கவிழ்க்குங்கவிழினர்ப்பூங்கனிதுவன்றுமொருமாவாய்த்திகழந்துநன்
வீங்குதிற்றபுரமூன்றும்றுத்தகாட்பேர்க்கோலேயினேம்பா
மாங்கவையுப்கொய்புளாவெங்கவினவாம்பரிவடிவாயமைந்தகாண்மின்.

(இ - ள்.) ஈங்குநாம்பரஞ்சோதி இலங்கவடிவாய் அமந்தேதமாக - இத்தலத்
தாயாம்பரஞ்சோதி இலங்கவடிவமாக விரும்பி யெழுந்தருளினேமாக, ஈண்டை - இவ்
விடத்து, தேன்கவிழ்க்கும் கவிழினர் பூங்கனி - தேனைச்சொரியும் கவிழ்த் பூங்கொ
த்துகளும் கவிழளும், துவன்றும் ஒருமாவாய் - நிரம்பிய ஒருமாவிருக்கமாய், திகழ்
ந்துநின்ற - விளங்கி நின்றன, வீங்கு திறல் புரமூன்றும் இறுத்தகாள் - மிக்க ஆற்றலை
யுடைய முப்புரங்கனையுழிந்தகாலத்து, யாம் போர்க்கோல மெயினும் - யாம் போர்
க்கோலங்கொண்டோம், ஆங்கவையும் கொய்யுளாவெங்கவினவாம்பரிவடிவாய் அமை
ந்த-அவ்விடத்தவைகளும் கொய்த பிடர் மயிரினையும் கொடியகவினமுமுடைய தாவிச்
செல்லுங் குதிரைவடிவமாகப் பொருந்தின, காண்மின் - வீங்குறையுங்கள், (எ - று)

(நாம் வரங்கொடுத்தபடியே அவ்வேதங்கள் நாம் இக்காஞ்சிப்பதியில் சோதிலி
ங்கமாய் உருவமெடுத்தோம் அசற்கியல வேதங்கள் பத்திரபுட்பலாதிகளோடு ஒருமாம
ரமாகி நிறுபைச்செய்கின்றன, நாம் திரிபுரத்தையெரிக்க அந்நாளில் போர்க்கோலம்
கொண்டோம் அதற்கியல வேதங்கள் இரதத்திர்பூட்டும் குதிரைகளாய் வந்தன என்ற
தென்க.

(எள)

மற்றைவேடுருவாதிவடிவநாங்கொண்டுதிமாமறையுமாங்கட்
பற்றமைகூருகிரஞ்ஞாளிமுதலியவாய்ப்போற்கனவிப்பதியுளோர்பால்
வெற்றிடம்புரிகாலைநாபுரமாய்ப்பொலிந்தனவவ்விநீர்ச்சூழ
லற்றைநாண்முதல்வேதநாபுரபேர்பெற்றுவினையறுக்குமாலோ.

(இ - ள்.) மற்றைவேடுருவாதி வடிவம் நாங்கொண்டுழி - மற்றை வேடவுருவ
முதலிய வடிவத்தை நாம் கொண்டகாலத்தில், மாமறையும் - டெருமையமைந்த
மறைகளும், ஆங்குண்பற்றமைகூர் உகிரஞ்ஞாளி முதலியவாய் போந்தன - அவ்விடத்
தில் பற்றுக்கோடமைந்த கூர்மையாகிய நங்குனையுடைய நாய்முடலிய வாகிவந்தன,
இப்பதியுள் ஓர்பால் - இந்நகரத்தின் ஓரிடத்தில், வெற்றிடம் புரிகாலை - வெற்றியைத்
தரு நடனஞ்செய்கையில், நாபுரமாய் பொலிந்தன - சிலம்பாக விளங்கின, அவ்விநீர்
சூழல்-அந்த விரிந்த நீரையுடைய இடம், அற்றை நாண்முதல் - அன்று முதற்கொண்டு,
வேதநாபுரம் பேர்பெற்று - வேதநாபுரமென்னும் பெயரைப்பெற்று, வினையறுக்கும் -
வினையையொழிக்கும், (எ - று.)

நாம் வேடவுருவமுதலியவை யெடுத்தபோது வேதங்கள் அவ்வுருவங்களுக்கியல
நாய் முதலிய வுருக்கொண்டு வந்தன, நாம் இக்காஞ்சி உகரத்து ஓரிடத்தில் நடனஞ்
செய்தபோது அந்நடனத்துக்கியலசிலம்பாகி வந்தன, அவ்விடம் அன்றுமுதல் வேத
நாபுரமெனப் பெயர்பெற்று விளங்குகின்றதென்க.

(எஅ)

மாண்டபெருவளம்படைத்ததாருகாவனத்திடைநாம்பரிக்கவேடம்
பூண்டவழிக்கோவணமாய்ப்பொலிந்தனவால்வ்வாறுபுனாதீர்நம்பால்
வேண்டும்வரம்பெற்றோங்குமவேதநாலுணராதாரொம்மைத்தேரு
ராண்டகைமைவேதியர்க்குமேம்பாடுவேதமேயாகுமன்றே.

(இ - ன்.) மாண்ட பெருவளம்படைத்த - மிகமாட்சிமை படைத்த வளமமைந்த, தாருகாவனத்திடை - தாருகா வனத்தின்கண், நாம்பயிக்க வேடம் பூண்டவழி - நாம் சித்தாடன கொலங்கொண்டவிடத்து, கோவணமாய் பொலிந்த - கோவணமாக விளங்கின. இவ்வாறுபுராணநீர் நம்பால் - இத்தகையதாகக் குற்றத்திற்கு நம்பிட்டுத் துவேண்டு வரப்பெற்றதும் - அடபத்தக வரங்களைப்பெற்றுச் சிறக்கும், வேதனாந் துணைநாநார் - லே நாவையறிபாதார், எம்பை - ன்ரை - எந்தென்பார் ஆண்டகைய கொடியார் ஆண்டனையையுடைய அக-ணங்குந, மேம்படுவேதமேயாகுந் - லேண்டைய - னுடைய வேட்களைப்பெற்று - ன்று.)

நாம் பெருவளம் மடைத்த தாருகாவனத்தில் பிசுண்டான கொலங்கொண்டோம் அவ்வேடத்துக்கிடைய வேடங்கள் கோவணமாகிவருன, இவ்வாறு நம்பிட்டுத் துவரம்பெற்றவாந் துவேடவுண்டைய யுணராதவர் எம்பைத்தெளியார், வேதியர்களுக்கு மேம்பாட்டைத்தருவதும் இவ்வேதமேயா மென்க.

இறைவனால் வேதத்துக்கு மேம்பாடும் வேதத்தால் வேதியர்க்கு மேம்பாடும் வந்ததாமென்று குறிப்பித்தமை காண்க. (எக)

இத்தகையமாமறைநூன் முன்னுளித்திருக்காஞ்சிவரைப்பிறென்சார் தத்தநீரலைபுரட்டுஞ்சேயற்றறினற - னங்கரைக்கணிமையோர்கட்டகுமெய்த் தவர்க்குமோ துவதிதேசமாதலினுன் டேயவுதிருவோத்துவொன்னுமத்தவத்தி - னமைத்தொழுவிவாரருமறைநூன் முழுதுணர்ந்துவிடுசேர்வர்

(நி - ன்.) இத்தகைய மாமறைதால் முன்னுள் இத்திருக்காஞ்சி வரைப்பின் சென்சார் - இத்தன்மையவாகிய பெருமையினையுடைய வேதநூலை முறகாலத்தில் இக்காஞ்சிகரைத்தன தென்புறத்தில், தத்துநீர் அலை புரட்டுஞ் சேயாறறின் தடங்காக்கல் - தத்துபுகிறை நீளையுடைய அலைபுரட்டுந் சேயாறறின் பெருங்காலில், இளமையோர்க்கும் பெய்த்தவர்க்கும் ஒதுவித்தோம் - தேவர்களுக்கும் பெய்மையாகிய தவமுடையவர்களுக்கும் ஒதுவித்தனம், ஆதலினுன் - ஆகையால், மேவுதிருவோத்துர் என்னும் அத்தலத்தின் எமை தொழுவோர் - யாவராணம் விருப்பப்படும் பெருவோத்துரேன்று சொல்லப்படும் அத்தலத்திலென்தமை வணங்குவோர், அருமறைநூல் முழுதுணர்ந்து விடுசேர்வர் - அருமையாகிய வேதநூல் முழுதுமறிந்து விடுபெறுவர். எ - று.)

எமக்குபாவிற்குச்சுமாவும், குதிரையாசவும், நாயாகவும், நூபுரமாகவும், கோவணமாகவும் உருக்கொட்டு வந்து பேன்மைபெற்றதாயும் தன்னையறிவொர்க்கு மேன்மையை * தருவதாயுமுள்ள வேதநூலை முன்னுளில் இத்திருக்காஞ்சியின் தென்பக்கத்தில் சேயாற்றங்காலில் தேவர்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் ஒதுவித்தோம், அதனால் அப்பதிக்கு திருவோத்துரென்று பெயர். அவ்வோத்துரில் எம்மை வணங்குவோர் வேதநூல்முழுதுணர்ந்து முத்தியையடைவாரென்க. (அ௦)

இன்னமறைவிதியாலிவ்வேகம்பத்தெமைப்பூசையியற்றீரொன்னப் பன்னகப்பூண்ணிமாப்பிற்பாமேட்டிபணித்தமொழிபேணியன்னோர் சென்னிமிசைக்கரங்கூப்பியானத்தப்பெருங்கடலிற்றினைத்துவாழ்ந்து பொன்னியம்பிடிமணந்தமணவாளநம்பிகழல்பூசிப்பரால்.

(இ - ள்.) இன்னமறை விதியால் - இப்படிப்பட்ட வேதவிதியால், இவ்வேகம்பத்து எமை பூசை இயற்றிர் என்ன - இத்திருவேகம்பத்தி லிடத்தில் எம்மைப்பூசனை செய்வோன்று, பன்னகப்பூண் அணிதார்பின் - பாம்பையாபரணமாக அணிந்த மார் பிணையுடைய, பரமேட்டி பணித்தமொழி பேணி-பரமசிவன் கட்டையிட்ட சொல்லை விரும்பி, அன்னோர் சென்னியிசை கரம்கூப்பி - அவர்கள் தலைமேற் கைகுவித்து, ஐனந்தம் பெருங்கடலில் தினைத்துவாழ்ந்து - பெருஞ்சுகமாயு கடலில் முழுநிலாழ்ந்து, பொன் இமயம் பிடிமணந்த மணவாளநம்பி-அழகியமலைக்கிணை மணஞ்செய்த கொண்ட மணவாளக் கோலமுடைய இறைவனுடைய, கழல் பூசிப்பார் - பாதுகளைப் பூசை செய்வராயினர். (எ - று.)

முத்தியைத் தருவதாகிய இந்த வேதவிதியால் இந்த ஏகம்பத்தின்கண் எம்மைப் பூசைசெய்யுங்கொன்று சொல்ல அப்பரமேட்டி சொல்ல இலளிதாதேவியும் பிரமன் முதலியோரும் அன்புடன் கேட்டுச் சிரமேற்கைகுவித்து ஆனந்தக்கடலினமூழ்கி உமா காந்தனைப் பூசிக்கத் தொடங்கினார்களென்க. (அக)

கலிவிரூத்தம்.

சயமுறுகாரணத்தலைவர் மூவரை
கயலளிழித்தோற்றியகாமக்கண்ணியாம்
பெயரியவிளளிதைப்பிராட்டிவானளா
புயரியமா முதலொளியைப்பூசித்தாள்.

(இ - ள்.) சயமுறுகாரணத் தலைவர் மூவரை - உலகத்துக்குக் காரணமாகிய வெற்றியுள்ள தலைவர் மூவரையும், கயல் விழிதோற்றிய காமக்கண்ணியாம் பெயரிய - சேல் மீன்போன்ற கண்ணினிடம் தோன்றச்செய்த காமாக்ஷி என்னும் பெயரையுடைய, இலளிதைப்பிராட்டி - இலளிதாதேவி, வான் அளாய் உயரிய-வானையளாவிபோங்கிய, மாமுதலொளியை பூசித்தாள்-மாவடியிலமர்ந்த திருவேகம்பநாதனாவழிப்பாடுசெய்தார்.

என்றுமமாறாது சிருட்டி முதலிய முத்தொழிலைச் செய்யும் பிரமன் முதலிய மூவரையும் முக்கண்ணிற் றோன்றச்செய்த காமாக்ஷியம்மை மாமூலத்தில் ஒளிவிட்டோங்கும் சோதிலிங்கத்தைப் பூசைசெய்தாடென்க. (அஉ)

மற்றசற்கணியதென்மருங்கின்பெயர்
பற்றிபசிவங்குமிநிறுவ்படாயிதழ்
பொற்றசெந்தாடணைப்புனிதன்பூசனை
தெற்றெனச்செய்தனன்றெளிந்தசின்னையான்.

(இ - ள்.) மற்று அதற்கு அணிய - மற்றத்தளிக்கு நெருங்கிய, தென்மருங்கின் அப்பெயர்பற்றிய சிவககுறி நிறுவி - தென்பால் அடபெயர்சேர்ந்த சிவலிங்கத்தைத்தாபித்து, பாயிதழ் பொற்ற செந்தாமரைப் புனிதன் தெளிந்த சிந்தையால் பூசனை தெற்றென செய்தனன் - பரந்த இதழையுடைய பொன்னிறத்தாமரையிலிருக்கும் பிரமன் தெளிந்த சிந்தையையுடையவனாய் வினாவாகப் பூசனைசெய்தான். (எ - று.)

காமாக்ஷியம்மை பூசித்த திருவேகம்பத்துக்குச் சபீமமாகக் கம்பமென்கிற பெயர் புனைந்த சிவலிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டைசெய்து கமலாசனனாகிய பிரமன், தெளிந்த சித்தமுடையவனாய் வினாந்து பூசித்தனனென்க.

இதனால் திருவேகம்பத்துக்குத் தென்பக்கத்திலுள்ள சிவலிங்கம் பிரமனால் பூசிக்கப்பட்டதெனவுட, அதனால் அவ்விலிங்கத்திற்கு வெள்ளக் கம்பமெனப் பெயர்வழங்கு மெனவுட்கொள்க. (அங)

பன்னருமா முதல்வாமபாகத்தி
 னன்னண மணியணியகன்றமார்பினுன்
 மன்னிய வுலகெலாமயக்குமா சையிற்
 பொன்னவீர் மலர்கொடுபூசையாற்றினுன்.

(இ - ள்) பன்னரு மாமுதல் வாமபாகத்தில் - சொல்லற்கூரிய மாவடியில் வீற
 திருக்கும் இறைவனது இடப்பாகத்தில், அன்னணம் மணி அணி அகன்றமார்பினுன் -
 அவ்வாறே கவுத்துவமணியணிந்த விசாலமான மார்பினையுடைய மாயோன், மன்னிய
 உலகு எல்லாம் மயக்கும் ஆசையின் - நிலைபெற்ற வுலகெல்லாம் மயக்காநின்ற ஆசை
 யான், பொன் ஆவீர் மலர்கொடுபூசை ஆற்றினுன் - பொன்மயமாகிய மலணைக்கொண்டு
 பூசித்தான், எ.று.)

திருவேகம்பத்திற்கு இடப்பாகத்தில், பிரமன் பூசித்தபடியே திருமால் உலகை,
 மெல்லாம் மயக்கவேண்டுமென்கிற ஆசையினால் பொன்மயமாகிய தாமரைமலர்கொ
 ண்டி பூசைசெய்தனனென்க.

(அச)

பேதமிட்பாவனை பிறங்கத்தாணுவும்
 காதலிப்பூசைமுன்னியற்றிக்கணனுதன்
 மேதகையடிகளோடொருமைமேயினு
 னாதலினிருவர்க்குமிடையேயுற்றுமை.

(இ - ள்.) பேதம் இல் பாவனை பிறங்க தாணுவும் காதலில் பூசைமுன் இயற்றி -
 அபேதபாவனை தோன்ற உருத்திரமூர்த்தியும் காதலாய் முன்பூசைபுரிந்து, கண்ணு
 தல் பேதகை அடிகளோடு ஒருமைமேயினுன் - கண்ணை நெறநிலுவடைய மேன்மை
 பொருந்திய இறைவனோடொருமைப்பாட்டை யடைந்தான், ஆதலின் இருவர்க்கும்
 வேற்றுமை இல்லை - ஆகையாலிருவருக்கும் வேறுபாட்டில்லை. (எ - று.)

உருத்திரமூர்த்தி, தனக்கும் பரசிவத்துக்கும் பேதமில்லாத அபேதபாவனை
 யாவர்க்கும் விளங்க திருவேகம்பத்துக்கு முன்னே சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்து
 பூசித்து திரியம்பகலகிய இறைவனோடொன்றாயினான். ஆகையினால் உருத்திரமூர்த்திக்கு
 சிவத்துக்கும் வேற்றுமையில்லை யென்றதென்க.

எனவே பரசிவத்துக்கு மகாசங்கராக்கடவுளென்று வழங்கும் பெயரொற்
 றுமைபானும், மகாசங்கராக்கடவுள் சுத்தவித்தை, ஈஸ்வரம், சாதாட்சியம், சுத்தி, சிவம்,
 என்னும் சுத்ததத்துவங்களைக்கொண்டும் சுத்தந்தர அநிட்டானங்களாகக் கொண்டு இலய
 போக அதிகாரங்களையெய்துகின்றாரெனக் கூறுதல் சித்தாந்த மாசுவின் இவற்றுள் சுத்த
 வித்தையை யதிட்டித்து லயத்தைச் செய்யும் உருத்திரமூர்த்தி அம்மகா சங்கராக்கட
 வுள் சொரூபமேயாகலானும் தானாவும் கண்ணுதன் மேதகை யடிகளோடொருமை
 மேயினுன் என்றார்.

இதனால் தாதான்மிய சத்தியாகிய சிவசத்தியேதனித்து ஏகமடத்தைப் பூசித்து அவ்
 வேகம்பரநாதனோடொன்றாயிருந்தல்போல சிவசொருமமாகிய இலய சிவனென்னும்
 உருத்திரமூர்த்தியும் ஈஸ்வரமடத்தைப் பூசித்து அவனோடொன்றாயினனென்க.

“மற்றதற்கணிய” என்னுஞ்செய்யுள் முதல்—“பேதமிட்பாவனை” என்னுஞ்
 செய்யுள்காறும் பிரமன் முதலிய மூவரும் கப்பனைப்பூசித்த முறையைக்கூறியதாகும்.
 இம்மூவருள் பிரமன் விசைநாடி செய்தவனும், திருமால் உலகெலாம் மயக்கு மா
 சையிற் செய்தவனும் ஆகலான் அவ்விருவருக்கும் வேறுவீசேடனாகக் கூறுவதாழிந்

தனர். உருத்திரமூர்த்தி அன்பினால் பூசுத்தவராதலின் மேலாகையடிகளே டொருவன்
மேயினுனெனவும், இருவர்க்கும் வேற்றுகையிலை எவையுட்கூறினார். இனி மூன்றாம்
செய்யுளால் மூவர் பூசுத்த சிவலிங்கங்களைப் பூசித்தோர் பெறுமாறு கூறுகின்றார்.

வாலியசிந்தையான்மலாபபொருட்டனை

மேலவன்வழிபடும்வெள்ளக் கம்பனை

யாசியவன்பிணைருச்சித்தேததுவார்

தோலுடற்பொறைகழித்தூயராகுவார்.

(இ - ள்.) வாலியசிந்தையான் - அயசிந்தையானது, மலர்ப்பொருட்டான மேல
வன் - தாமரைமலரில் வீழ்நிருக்கும் மானமுடன், உழப்பும் வெள்ளக்கம்பனை - வழி
படுகின்ற வெள்ளக்கம்பனை, ஆயி அன்பினால் அருச்சித்த ஏத்துவார் - உயர்ந்த அன்
பினோடு அருச்சனை செய்து வழிபடுவோர், தோலுடற பொறைகழித்த - தோலினாலு
கிய உடம்பின் பாரங் கழித்து, தூயராகுவார் - தூயராவார். (எ - று)

சித்த சுத்தியோடும் பிரமன் பூசித்த வெள்ளக்கம்பனை அருச்சனைபெய்தோர் தேக
பாங்கழியப்பெற்றுப் புனிதராவென்க. (அ - று)

மருள்புரிகருத்தினன்மாயனோம்வெறு

கருதுமாப்பெயரியகள்ளக்கம்பனை

திருவடிவழிபடப்பெற்றசீரியோ

ருருகெழுகொடுவினைமையலுட்படார்.

(இ - ள்.) மருள்புரி கருத்தினன் மாயன் ஏந்தலில்-பிறர்க்கு மயக்கத்தை விளைவி
க்கும் கருத்தினன் மாயோன் வழிபட்டால், கருதும் அப்பெரிய கள்ளக்கம்பனை - எண்
ணப்படும் அப்பெயரினையுடைய கள்ளக்கம்பனை, திருவடிவழிபடப்பெற்ற சீரியோர் -
அழகிய பாதங்களை வழிபாடு செய்யவடைந்த பெரியோர், உருகெழுகொடுவினைமைய
லுட்படார் - தோன்றுகின்ற கொடுமைமயாகிய வினைமயக்கத்திற் சேரார். (எ - று)

பிறாக்கு மயக்கத்தை விளைவிக்கும் கருத்தோடு திருவடிபூசித்த கள்ளக்கம்பனை
வழிபட்டோர் கொடிய வினைமயக்கி லகட்டாரென்க. (அ - று)

உருத்திரனலத்தருமொருமைபூணியர்

கருத்தொடும்வழிபடும்நல்லகம்பனை

யருத்தியின்வழிபடுமடியரொம்பிரான்

மருத்தபூந்திருவடிக்கலப்பின்மன்னுவார்.

(இ - ள்.) உருத்திரன் நலத்தரும் ஒருமைபூண்டி - உருத்திரமூர்த்தி ஸமமாகிய
வொருமை மேற்கொண்டு, உயர்கருத்தொடும் வழிபடு நல்லகம்பனை - உயர்வாகிய சிங்
தையான் வழிபட்ட நல்லகம்பனை, அருத்தியின் வழிபடும் அடியர் - அன்பினால் வழி
பட்ட வடியவர், எம்பிரான்மருத்த பூந்திருவடிக்கலப்பின் மன்னுவார் - எய்மிறைவ
னது மணங்கமழும் தாமரைமலர்போன்ற திருவடிக்கலப்பிற் பொருத்துவார், (எ - று.)

உருத்திரமூர்த்தி, நன்மையாகிய சிவசாயுச்சியத்தை விருப்பி அன்போடும் வழி
பட்ட நல்லகம்பனை அன்பினால்வழிபடும் அடியவர் இறைவனுடைய திருவடிக்கலப்பில்
கலந்து வாழ்வென்க.

பிரமன் உயர்கருத்துத் தனுவாதிகளைக்கொடுக்க இறைவனைப் பூசித்தவனாகையால்
அச்சிவலிங்கமூர்த்தியையே அத்தனுவாதிகளொழியப் பூசிப்பாராயின் உடற்சுகம் நீங்கு

மென்பார். தோலுடற்பொறை கழிந்து துயராகுவனவும், திருமால் உயிர்களை வினையினின்றும் நீங்கவொட்டாது அவ்வினையிலேயே ஆழ்ந்து மயங்கியிருக்கப் பூசித்த வனாகையால் அச்சிவலிங்க மூர்த்தியையே அவ்வினை கழியுமாறு பூசிப்பாராயின் அவ்வினை யொழியுமென்பார் உருகெழுமொடுக்கினை மையலுட்படார் எனவும், உருத் திரமூர்த்தி சிவசாய்ச்சியத்தையே விரும்பி அன்போடு பூசித்தவராகையால் அச்சிவ லிங்கமூர்த்தியை வழிபட்டோரும் திருவடிநிழலில் வாழ்வாரென்பார் எம்பிரான் மருத்த பூந்திருவடிக்கலப்பின் வைகுவர் எனவுங் கூறினர்.

இதனால் மூன்றி இலிங்கங்களையும் பூசித்தோரடையும் பயனையும் காரணங்களையும் கூறியதாமென்று கொள்ளற்பாற்று. (அஅ)

கருதருகல்லனே கள்ளன் வெள்ளனேர்
தருதிருவே + ம்பனென்று தன்னொடு
மருமலர்க்கவிழிணர்மா வினீழலவா
மொருவனே நால்வகையுருவமேயினான்.

(இ - ள்.) மருமலா கவிழ் இணர்மாவின் நீழல்வாழ் ஒருவனே - மனம் வீசும் மலர்க்கொத்துகளையுடைய மாவடிநீழலில் வீற்றிருக்கும் ஒப்பற்ற ஏகாம்பரநாதனே, கருதரு கல்லன் கள்ளன் வெள்ளன் ஏர்தரு திருவேகம்பன் என்று - சிந்தித்தற்கரிய கல்லகம்பன் கள்ளக்கம்பன் வெள்ளக்கம்பன் அழகினைத்தரும் திருவேகம்பனென்று, தன்னொடு நால்வகை உருவமேயினான் - தன்னுடன் நான்குவகைப்பட்ட சிவலிங்க வடிவங்களைப் பொருந்தி வீற்றிருத்தான். (எ - று.)

மாமரத்தினிழலில் வாழ்கின்ற இறைனே, கல்லன் கள்ளன் வெள்ளன் ஏகம் பன் என்கிற நாமங்களோடு கூடிய சிவலிங்க வடிவங்களாய்ப் பொருத்தின னென்க. (அக)

தென்னுயர்க்கச் சியினகிலசித்தியு
மன்னுயிர்க்குதவியமகிழ்ந்து நம்பிரா
னன்னணம்பூசைகொண்டருளிமுவர்க்கு
முன்னியவரங்களு முறையினல்கினான்.

(இ - ள்.) தென் உயர்க்க்சியில் - அழகுயருங் காஞ்சிப்பதியினிடத்து, அகிலசித்தி யும் மன்னுயிர்க்கு உதவிய மகிழ்ந்து, எல்லாச்சித்திகளையும் நிலபேறுடைய உயிர்கட் குசுவ விரும்பி, நம்பிரான் அன்னணம் பூசைகொண்டு அருளி - நம்திறைவன் அவ் வன்னணம் பூசனைகொண்டருளி, மூவர்க்கும் முன்னியவரங்களும் முறையில் கல்கி னான் - திரிமூர்த்திகளுக்கும் எண்ணியவரங்களையும் முறைமையிற் மந்தருளினான். (எ - று.)

மேன்மேல் அழகுவளருங் காஞ்சியில் சகல சித்திகளையும் ஆன்மாக்களுக்குதவும் பொருட்டி நம்திறைவன் அவ்வகையாகப் பூசனையைக் கொண்டருளி மும்மைப்பெருந் தேவர்க்கும் வேண்டிய வரங்களைத் தந்தருளினானென்க. (க0)

இறைவியிம்மாநிழலினி துவைகிய
மறைமு கலடியிணைவழிபட்டேத்துபு
நிறைபெருமகிழ்ச்சியினீடுகாதலார்
குறைவறுவரம்பலகுறித்துவேண்டுவாள்.

(இ - ள்.) இறைவி - இலளிதாதேவி, இம்மாதிலும் இனிது வைகிய மன்ற முதல் அடி இணைவழிட்டு ஏத்துபு - இந்த மாடத்தின்மீதில் இனிமையா யெழும் தருளிய வேதநாயகனது இரண்டு திருவடிகளையும் வழிபாடு செய்து வணங்கி, சிறை பெரு மகிழ்ச்சியில் நீடுகாதலால் - சிறைந்த பெருமகிழ்வால் விளைந்த அன்பினால், குறைவறு வரம்பல குறித்து வேண்டுவாள் - குறைவில்லாத பலவரங்களையும் எண்ணிக் கேட்கத்தொடங்கினாள். (எ - று.)

இலளிதாதேவியானவள், மாதிலிலெழும் தருளிய இறைவனை வணங்கி மகிழ்ந்து அன்புமேலிட்டு குறைவற்ற பலவரங்களை நினைத்து கேட்கத் தொடங்கினாள்.

அடியிணையை யர்ச்சிப்பதால் ஒருவது மகிழ்ச்சியும் அம்மகிழ்ச்சியால் விளைவது அன்புமாதலால் அடியினை வழிபட்டேத்துபு சிறைபெரு மகிழ்ச்சியி னீடுகாதலால் எனவும், ஆன்மாக்களுக்கும் வகையெல்லாம் எண்ணினா ளாதலால் குறைவறு வரம்பல குறித்து எனவுக்குறிஞர்.

(சூ.)

வேறு.

வேதக்கோணவேதப்புரவிய

வேதப்பூணவவேதமுதல்வனே

வேதத்தானுமுணர்வருமேதகாய்

வேதச்செல்வவெண்ணப்பங்கேண்மந்.

(இ - ள்.) வேதக்கோண - வேதமாகிய கோவணமுடையானே, வேதப்புரவிய - வேதமாகிய குதிரையையுடையவனே, வேதப்பூண - வேதமாகிய ஆபரணமுடையவனே, அவேதமுதல்வனே - அந்த வேதங்க ளு இறைவனே, வேதத்தானும் உணர்வருமேதகாய் - அவ்வேதங்களாலும் அறிதற்கரிய மேன்மையையுடையானே, வேதச்செல்வ - வேதமாகிய செல்வமுடையானே, எண்ணப்பம் கேள் - அடியேன் விண்ணப்பத்தைக் கேட்டருள். (எ - று.)

வேதத்தையே உடுக்குங் கோவணமாகவும், ஊரும் குதியாகவும், அணியும் ஆபரணமாகவும், உடையவனே, அவ்வேதத்திற்கு நீயே தலைவனாக உள்ளவனே, அவ்வேதத்தாலும் உணர்வதற்கரிய பொருளாயுள்ளவனே, அவ்வேதத்தையே செல்வமாகவுடையவனே என் விண்ணப்பத்தைக் கேட்டருள்வா யென்றென்க.

இறைவனுக்கேவேதமுடமை என்பது தோன்ற வேதக்கோவண வேதப்புரவிய வேதப்பூண எனவும், வேதத்திற்குத் தலைவர் பிறதேவராகார் என்பது தோன்ற வேதமுதல்வனே எனவும், ஏனைய தேவரெல்லாம் வேதத்தாலளந்தறியப் பட்டவர் சிவபெருமானேருவனே யளந்தறியப்படாதவ னென்பது தோன்ற வேதத்தானு முணர்வருமேதகாய் எனவும், அவ்வேதத்தால் புகழ்ந்து கூறும் புகழுரைக்கெல்லாம் பொருளாயுள்ளவன் அவ்விறைவனே யென்பது தோன்ற வேதச்செல்வ எனவுக் கூறிஞர். மதிமுன்னிலை யசைச்சொல்.

மன்றவார்மறைமாவீனடித்தலத்

தென்றுமேவுதிபேனுயிரோகியர்க்

கன்றித்தோன்றிலையாயினையீண்டினி

மன்றயாவர்க்குங்காட்சிவழங்குவாய்.

(இ - ள்.) மன்றல் ஆர் மறைமாவின் அடிதலத்து என்றும் மேவுதியேனும் - சூதுமணங்கழுகின்ற வேத மாவிருக்கத்தினடியில் எக்காலத்தும் வீற்றிருந்தனையாயி

ஊய், இயோகியர்க்கு அன்றி தோன்றிலை ஆயினே - யோகிகளுக்கல்லாமல் (ஏனையோர்க்கு) புலப்படாதிருக்கின்றனே, இனி எண்டு மன்றயாவார்க்கும் காட்சி வழங்குவாய் - இனி நீ இவ்விடத்து எளிதில் எல்லோர்க்கும் தரிசனத்தந்தருள்வாய். (எ - று.)

(இலளிதாதேவி இறைவனைத் தோத்திரஞ் செய்து விண்ணப்பந் செய்த வரமாவது) இறைவனே நீ எங்காடும் இந்த உலகினடித்தலத்தில் எழுந்தருளி யிருப்பவனாயினும் யோகிகளுக்கன்றி ஏனையோர்க்குத் தோன்றுகிறதில்லை 'ஆகையால் இனி இவ்விடத்தில் யாவார்க்கும் காட்சித்தந்தருள்வா யென்றதென்க.

எனவே யோகிகள் உண்ணக்கண்டு தரிசித்தல்போல் யோகநெறியில் நிற்கப் பெறாத ஏனையோரும் கண்டு களிக்கும்படி வெளிப்பட்டிருத்தல் வேண்டுமென்று வேண்டியதென்க.

உம்மை இரண்டின் முன்னது உயர்வு சிறப்பு, பின்னது முற்று. (கஉ)

தெள்ளுநீம்புனலித்திருக்கம்பையும்

வள்ளலோரிடைக்காண்டகமன்னுகென்

றொள்ளிழைக்கிரியுத்தமிவேண்டலும்

பிள்ளை வெண்பிறைக்கண்ணியன்பேசுமால்.

(இ - ள்.) வள்ளல் - வேண்டுவார் வேண்டும் வண்ணம் அளிப்பவனே, தெள்ளுநீம்புனல் இத்திருக்கம்பையும் - தெளிந்த இனியமயான நீராயுடைய இச்சிறந்த கம்பாநதியும், ஓரிடைக்காண்டக மன்னுக என்று - ஓரிடத்தில் (எல்லாரும்) காணத்தக்க நிலைபெற வேண்டுமென்று, ஒள்ளினமுகிரி உத்தமி வேண்டலும் - விளங்குமாபரணமணிந்த உமாதேவி வேண்டிடலும், பிள்ளை வெண்பிறை கண்ணியன்பேசு - ஒற்றைக்கூலைச் சந்திரனையணிந்த இறைவன் சொல்லுவான். (எ - று.)

இறைவனே நீ யாவருங்காண விளங்குவதன்றி இந்தக்கம்பாநதியும் யாவருங்காண ஓரிடத்தில் நிலைபெற்றிருக்க வேண்டுமென்று உமாதேவியார் வேண்டவும் இறைவன் கூறுவான் என்றதென்க.

இறைவன் யாவருக்குத் தோன்றாதிருத்ததுபோல் கம்பாநதியுந் தோன்றாதிருந்ததாகலான் அதுவுந் தோன்றுமாறு வேண்டினரென்பார் இத்திருக்கம்பையும் ஓரிடைக்காண்டக மன்னுகென் றொள்ளிழைக்கிரியுத்தமி வேண்டலும் என்றார். (கச)

வேறு.

மன்னுயிர்முழுதும்பயந்தமாணிழாய்,

யன்னவையுய்யுமாகருகியன்பினை

வின்னவையுகன்றனைமகிழ்ச்சியெய்தினேம்

பன்னுதுமனக்கொளப்பரிந்துகேண்மதி.

(இ - ள்.) மன் உயிர் முழுதும் பயந்த மாணிழாய் - நிலைபெறான உயிர்களை யெல்லாம் பெற்றெடுத்த மாட்சினை மதங்கிய ஆபரணமணிந்தவனே, அன்னவை உய்யுமாறு கருதி அன்பினால் இன்னவை புகன்றனே - அவ்வுயிர்களுக்கும்வகை நினைத்து அன்பினால் விடுவாரங்களைக் கேட்டனே, மகிழ்ச்சி எய்தினேம் - மகிழ்வடைந்தோம், பன்னுதும் மனம் கொளப்பரிந்து கேள் - சொல்கின்றோம் (அவற்றை) மனத்தில் பொருத்த அன்புவைத்துக் கேட்பாயாக - (எ - று.)

இலளிதாதேவியைப் பார்த்து உயிர்களையெல்லாம் பெற்றவளே, நீ கேட்டவர்களைச் சித்திக்குங்கால் நீ பெற்றெடுத்த வுயிர்களெல்லாம்பிழைக்கும் வகையை நாடி

என்னை வேண்டியதாகும் (ஆகையால்) நாமும் மகிழ்ந்தோம். (இனிராம்) சொல்லு கின்றோம் கேட்பாயாக என்றதென்க.

பயந்தமக்களை உய்யும்வகை நாடிக் காத்தல் தாய்க்கேயன்றி தந்தைக்குத் தட னாதலின் இன்னவை புனன்றனை மகிழ்ச்சி எய்தினேம் என்றார்.

பன்னுதம் தம்மீற்றுத் தன்மைப் பன்மை. அது ஈனடொருவரைக் கூறும் பன்மை.

(கூடு)

மேதருசிந்ரவியோமருபரீ

யோத்யசிந்ரவியோமருபியா

மாதர்வாணுதலியப்பரமவானமும்

பேதுறவொழிக்குமிப்பிலத்துவாரமே.

(இ - ள்.) மாதர் வான் துதலி - விருப்பத்தரும் ஒன்றிய நெற்றியையுடையாளே, மேதரு சிந்ரவியோமருபம்ரீ - மேன்மையமைந்த ஞானமாகிய பரவியோமருபம் ரீ ஓதிய சிந்ரவியோமருபியாம் - சொல்லப்பட்ட சிந்ரவியோமருபி நாம், அப்பரம வானமும் பேதுற ஒழிக்கும் இப்பிலத்துவாரம் - அந்தப்பரமாகாசமும் பேதமையைப் போக்கும் இந்தப்பிலத்துவாரமே யாம். (எ - று.)

தேவியே, ஞானமயமாகிய சிதாகாசசருபம்ரீ, அச்சிதாகாச ருபிநாம், அந்தச்சிதா காசமும் இந்த பிலாகாசமாம் என்றதென்க.

இறைவன் இறைவிவையோக்கி நம்மிருவருக்கும் சொருபம் ஆகாசம் அவ்வாகா சம் இப்பூதாகாச மன்று ஞானாகாசம் அந்த ஞானாகாச வடிவம் ரீ, அந்த வடிவத்தை யுடையவன்நான் என்பார் சிந்ரவியோமருபியாம் ருபரீ எனவும், அவ்வனம் ஞானமய மாகிய நம்மை இங்குக்காணப் பெற்றதுபோல் நமது வடிவமாயிருக்கின்ற இச்சிதா காசத்தையும் இங்குக்காணலா மென்பார் அப்பரம வானமும் - இப்பிலத்து வாரமே எனவும் கூறினார்.

(கூசு)

மற்றிருவோங்கட்கும்வடிவமாகும்

பொற்றனிப்பிலத்தினைப்புண்ணியஞ்செய்து

பற்றறத்திறத்தவர்காண்பர்பற்றமை

சிற்றறிவுடையவர்தமக்குச்சேயதே.

(இ - ள்.) இருவோங்கட்கும் வடிவமாகும் அப்பொற்றனிப் பிலத்தினை - நம்மிருவோருக்கும் சொருபமாகும் அவ்வழகிய ஒப்பில்லாதபிலாகாசத்தை, புண்ணி யஞ்செய்து பற்று அறதுறந்தவர்காண்பர் - புண்ணியத்தைச்செய்து அகப்பற்று புறப்பற் றென்னும் இருவகைப்பற்றும் நீங்கத்துறந்த ஞானிகளே காண்பார்கள், பற்று அறம சிற்றறிவுடையவர் தமக்குச்சேயது - அப்பற்றமைந்த சிற்றறிவுடையவர்க்கு இப்பிலா காசம் தூரமானது, (எ - று.)

நம்மிருவருக்கும் வடிவமாயிருக்கின்ற இந்த பிலாகாசத்தை சிவபுண்ணியத்தைச் செய்து இருவகைப்பற்றுக்களையும் துறந்தவர்களேகாண்பார். பற்றைத்துறவாத சிற்ற றிவுடையவர் காணொன்றதென்க.

இதனால் - சத்திசிவங்களுக்குச் சொருபமாயுள்ளது சிதாகாசமெனவும், அச்சிதா காசம் இந்த பிலமெனவும், இப்பிலத்தின்பிறப்பைச் சிவபுண்ணியத்தால் சிவஞானம் பெ ற்றேனோ காண்பொனவும், சிவஞானம்பெறாத சிற்றறிவுடையார் காணொன்றவும் கொள் ளக்கிடந்தன, அன்றியும் - புண்ணியஞ்செய்து பற்றறத்துறந்தவர் காண்பர் என்றத

கூகூடு

னால் பற்றறுதி புண்ணியத்தாலன்றி ஆகாதெனவும், அப்புண்ணியம் பசுபுண்ணிய மன்று பதிப்புண்ணியமெனவும், அப்பதிப்புண்ணியமே ஞானத்தைத் கொடுக்குமெனவும், அந்த ஞானத்தால் காணலாமெனவும், அப்பிலாதின பெருமையை விளக்கியதாமென்க.

ஆயினை - மகிழ்ச்சி மிகுந்ததெனும்.

மேயவா - சிலந்தினு நிக்ந்தாதெனும்.

சேயும்கூடபொருளில்லாததெனும்.

மாயிருமுடிவெனும்.

(இ - ள்) ஆய்தொடி - ஆய்ந்தொடிமையணிந்த உடையவளே, ஆயிடைமகிழ்ந்து இனிது உறையும் - ஆய்விடைத்து பகிழ்ச்சி மிகுந்தபடியாக வசிடபோம், மேய அப்பிலத்தினும் மிகக்காசலின் ஏயும் இச்சுடர் ஞான இலங்கத்து - விருப்பப்பட்ட அப்பிலகாசத்தினும் மிகுந்த அப்பிலகாசம் பொருந்துகின்ற இலங்க சுடர் விட்டெழுந்தோடிலிங்கத்தின்கண், உன்னோடு மா இருமுடிவெனும் - உன்னோடு பிகப் பெரிய உலகம்வழிபட்ட பொருந்தி வசிடபோம், (எ - று)

உமாதேவியே, நாம அபரத்தியோகத்தில் இனிமையாகவசிடபோம். அப்பிலகாசத்தினும் இச்சோதிவிலகத்தில் உன்னோடு பிக அன்பினால் வசிடபோம் (அங்கனம் வாழ்வது) உலகமெல்லாம் வழிபட என்றதென்க.

ஆன்ம - ஈன் சித்ருபத்தையும் சித்ருபிபாகிய தன்னையும் தனதருளையும் காண்டல் தன்னாலன்றி அபாவாகலான் யாயிருமுடிவெனும் மனனிகவாகுகேம் என்றா. பிலத்தை சித்தொருமாயும், சிலங்குபெருமாயும் சித்ருபியாயும், அச்சிலவில்கப்பெருமானைவிட்டு நீங்காந சிற்சுத்தியை அருளாகவுகுகொள்க

பிலத்தினும் இலங்கத்துன்னொடு - உன்னோடு குகேம் என்றதனால் சிவபெருமான் பிலநுபமாயும் இலங்கநுபமாயும் தேவிநுபமாயும் காஞ்சியில் விளங்குகின்றனென்க

ஆய்தொடி அனமொழித்தொகை. ஆயிடை - னச் சுட்டுநீண்டது. சுடரொளி ஒரு பொருட் பன்மொழி.

(சு - அ)

இதற்குமுன்னீண்டமையெவாநங்காண்கில

நிதற்குமேனீபெறுமெழிலவரத்தினுற

கதித்திடயாவருங்கண்டுபோற்றுக

சுடர் கதவான் பிலத்திடையுளையுங்காண்கவே.

(இ - ள்) இதற்குமுன் ஈண்டு எமை எவரும் காண்கிலர் - இதற்குமுன்பு இவ்விடத்திலெம்மைய யாரும் காணவில்லை, இதற்குமேல் நீயும் எழில்வரத்தினால் - இதற்குமேல் நீ டெற்ற நல்லவரத்தினால், கதித்திடயாவரும் கண்டுபோற்றுக - ஓங்க யாவருந்நிசித்துத்துதிக்கக்கடவர், கதித்த வான் பிலத்திட உளையும் காண்க - விளங்கிய பரமாகாசமாகிய பிலத்தினிடத் துன்னையும் தரிசிக்கக்கடவர். (எ - று.)

உன்னோடு நாம் பிலத்தினிடத்தும் இலங்கத்தினிடத்தும் வசித்திருந்தும் ஒருவருங் கண்டதில்லை. எம்மையாவருந் காட்டி வழங்குவாயென்று நீவேண்டியபடியினால் நாம் வெளிப்பட்டிருப்போம் இனிமேல் நம்மைத்தெரிசித்து மேன்மையைபடையாவரும் டோற்றக்கடவர். நம்மையிங்குக் காண்பதுபோல் உன்னையும் இப்பிலத்தில் யாவரும் காண்க கடவரென்ற தென்க.

இப்பிலகாசத்தில் யாவருக்குக் கோன்றாதிருக்கும் நாயிருவரும் இனிப்பாவருக. காண பிலகாசத்தினிரண்டு கோடியிலும் வெளிப்பட்டிருப்போடென்று இதைவன் கூறினானென்க.

இறைவனைக்கண்டவர் அருங்கோக்காராயின் பயனுண்டோ வென்பார் உனியுங்
கண்டக என்னார். எனவே என்னைக்காண்பதெல்லாம் அருன்பெறுவதற்கேயன்றி வேறி
ன்றாகலான் என்பதாம். (கக)

எற்றுநீர்க்காஞ்சியெயெமக்குமே வியாத்
தெற்றெனத்தெளிமதியினையசீர்மையான்
முற்றொளிவானவர்முனிவர்தாமெலா
மற்றிவண்விளங்கியுமறைந்துவைகுவார்.

(இ - ள்.) எற்றுநீர் காஞ்சியே எமக்கு மேனியாம் - மோதுகின்ற நீரையுடைய
காஞ்சித் திருப்பதியே எமக்குத் திருமேனியாகும். தெற்றென தெளி - (இதை)
தெளிவாகத் தெளிந்துகொள், இனைய சீர்மையான் முற்றொளிவானவர் முனிவர் தாம்
எல்லாம். - இச்சிறப்பினால் முற்றுகின்ற ஒளியையுடைய தேவர் முனிவரெல்லாம்,
இவண் விளங்கியும் மறைந்தும் வைகுவார் - இங்கே தோன்றியும் மறைந்தும் வசிப்பார்
கள். (எ - று.)

(முன்னர்க் கூறியமுறையால்) காஞ்சிநகரமே எமக்குத்திருமேனியாகும், இதனை
உன்றயறிவாய் இச்சிறப்பினால் தேவர்முனிவரெல்லாம் தெரிந்தும் மறைந்தும் வைகுவ
கொள்க. (கக)

உலகமிக்கோயிலினுறுப்புமுற்றுமாய்க்
குலவியீங்கெமைத்தொழுதுறையுங்கோற்றோடிப்
புலவுவேல் ணைவீழிப்புளகப்பூண்முலை
யிலவீதழ்மதிதுதலிமயமாதராய்

(இ - ள்.) கோற்றோடி - அழகிய வளையலையும், புலவுவேல் இணை விழி - ணன்
தங்கிய வேல்டொன்ற இரண்டுகண்களையும், புளகம் பூண்முலை - புளகரும்பும் தனங்
களையும், இலவு இதழ்மதிதுதல் - இலவமலர்போலுஞ் செவந்திருக்கும் இதழினையும்
பிறைபோலும் நெற்றியையுமுடைய, இமயமாதராய் இடராசபுத்திரியே, உலகம் இக்
கோயிலின் உறுப்புமுற்றுமாய் குலவி - உலகமானது இவ்வாலயக் துறுப்புமுழுது
மாய்ப் பொருத்தி, ஈங்கு எமை தொழுது உறையும் - இவ்விடத்திலெம்மை வணங்கி
வசிக்கும்; (எ - று.)

இடராசபுத்திரியே (இக்காஞ்சி எமக்குத் திருமேனியாகலான் ஏனைய உலகமெல்
லாம் கோயிலுக் குறுப்பாகப்பொருத்தி எம்மைத்தொழுது வாழுமென்க. (கக)

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

விரவுசீர்நல்லகம்பம்விளங்கொளிவெள்ளக்கம்பம்
வரமருள்கள்ளக்கம்பம்வண்டிருமயானம்வாலீச்
சாமெனுமிலங்கமைத்திற்துபஞ்சபிரமமாகி
யிரவுசெய்குமுலாய்நின்றோடினிதுவீற்றிருப்பங்கண்டாய்

(இ - ள்.) இரவு செய்குமுலாய் - இருள்செய்கின்ற கூந்தலையுடையாளே, விர
வுசீர் நல்ல கம்பம் விளங்கொளி வெள்ளக்கம்பம் வரம் அருள் கள்ளக்கம்பம் - பொரு
ந்தகின்ற சிறப்பினையுடைய நல்லகம்பமும், விளங்குகின்ற சோதியினையுடைய வெள்ளக்
கம்பமும் வரத்தையுடவும் கள்ளக்கம்பமும், வந்திருமயானம் வாலீச்சரம் என்னும்
இலிங்கம் எங்கில் - வளப்பம் பொருக்கி, கச்சியாரணமம் வாலீச்சரமம் என்றுசொல்

ஸ்ப்டீம் பஞ்சலிங்கங்களிலும், தரு பஞ்சப்பிரமீ ஆகி - தருதியமைந்த பஞ்சப்பிரம சொரூபமாகி, நின்னோடு இனிதுவீற்றிருப்பம் - உன்னோடு நிமையாக எழுந்தருளி யிருப்போம். (எ - று.)

நல்லகம்பம், வெள்ளக்கம்பம், கள்ளக்கம்பம், கச்சிமயானம், வாலீச்சரம் என்று சொல்லப்பட்ட பஞ்சலிங்கங்களில் பஞ்சப்பிரம சொரூபமாகி (நாம்) உன்னோடு வீற்றிருப்போ மென்றதென்க.

இதனால் ஈசானம் தற்புருஷம் அகோரம் வாமதேவம் சந்தியோசாதம் என்னும் பஞ்சமூர்த்தங்களையும் சிவசொரூபமாகக் கொள்ளல்போல் நல்லகம்பமுதலிய பஞ்சலிங்கங்களையும் வேற்றுமையாகக்கொள்ளாது சோதிலிங்க சொரூபமாகவே கொள்ளவேண்டு மெனபதாம். (ஃ0௨)

என்னலுமிறைஞ்சிநல்வாலீச்சரம்யாங்கணெந்தா
யன்னதுகண்டோர்யாவரதன் நிறம்யாதோவென்னப்
பொன்னவீர்சுணங்குபூத்தபொமமல்வெம்முலையாள்கேட்பக்
கன்னல்வேளெரியநோக்குங்கண்ணுதலருளிச்செய்யும்.

(இ - ள்.) என்னலும் இறைஞ்சி எந்தாய் - என்று கொல்லுதலும் (அம்மையார்) வணங்கி எம்மிறைவனே, நல்வாலீச்சரம் யாங்கண் - நன்மையாகிய வாலீச்சரம் எவ்விடத்தது, அன்னது கண்டோர் யாவர் அதன் நிறம் யாது என்னம் - அதைப்பிரதிஷ்டை செய்தவர்கள் யாவர் அதன் மகிமையாது என்று, பொன் அவீர் சுணங்கு பூத்த பொம்மல் வெம்முலையாள்கேட்ப - பொன்போலும் விளங்குகின்ற தேமல்படர்ந்து பூரித்த விருப்பைத்தருகின்ற தனங்களையுடைய உமையம்மை கேட்க, கன்னல்வேள் எரியநோக்கும் கண்ணுதல் அருளிச்செய்யும் - கரும்பு வில்லையுடைய மன்மதனைச் சாம்பராகப் பார்த்தருளிய கண்ணுதற்பெருமான கருணை செய்வான். (எ - று.)

(நல்லகம்பமுதலிய பஞ்சலிங்கங்களில் பஞ்சப்பிரம சொரூபமாயிருப்போ) மென்று சொல்லவும் உமாதேவியார் வணங்கி எம்மிறைவனே (நீ கூறிய பஞ்சலிங்கங்களில் வாலீச்சரமென்னும் இலிங்கம் எவ்விடத்துள்ளது, அதனைப் பூசித்தவர் யாவர் அதன் மகிமையாது என்று கேட்க மன்மதனையெரிய நோக்கிய கண்ணுதல்கூறுவான் என்றதென்க. (ஃ0௩)

கண்ணுதல் அன்மொழித்தொகை.

வாலிமாவிஷிங்கமேன்மைகேண்மதியாயானக்கீழ்சார்
சிலமார்சித்தர்பல்லோர்சித்திகள்வேண்டிப்போற்ற
மூலமாயொளியாயின்பாய்முகிழ்த்ததுவாயுலிங்க
மேலவார்குழலா யென்றுமகிழ்ந்தினிதருப்பேமங்கண்.

(இ - ள்.) ஏலவார்குழலாய் - தகராச்சாநதணிந்த நீண்ட கூந்தலையும் ஒருவா. வாலிமா இலிங்கமேன்மைகேள்-வாலியான் வழிபடப்பட்ட பெரிய இலிங்கம். ததயின் சிறப்பை யாம் சொல்லக்கேளாய், மயானக் கீழ்சார் சிலம் ஆர் சித்தர்பல்லோர் சித்திகள் வேண்டி போற்ற - திருக்கச்சிமயானத்தின் கீழ்ப்பக்கம் ஒழுக்கம் நிறம்பிய நிறைந்தபலசித்தர்கள் பல சித்திகளைநாடி வழிபட, மூலமாய் ஒளியாய் இன்பாய் வாயுலிங்கம் முகிழ்த்தது-எப்பொருட்கும் காரணமாயும் சோதிசொரூபமாயும் இன்பவுருவமாயும் வாயுலிங்கத்தோன்றியது, அங்கண் என்றும் மகிழ்ந்து இனிது இருப்பேம்-அவ்விடத்தில் எந்தாரும் யாம்முகிழ்ந்து இனிதாகவீற்றிருப்போம் (எ - று.)

ஏலவார்குழல், வாலீச்சர விலிங்கத்தின் சிறப்புகளே கச்சிமயானத்திற்குக் கீழ்பால் சித்தர்க்குள்பலர் சித்திகளை வேண்டிப்போற்றி அவ்விடத்தில் வாயுலிங்கத்தோன்றியது. அவ்விடத்தில் நாம் எந்நாளும் மகிழ்த்திருப்போம் என்றவுடன்

இதனால் வாலீச்சரவிலிங்கம் கச்சிமயானத்தின் கீழ்ப்பாலுள்ளதென இடத்தையும், சித்தர்களால் சூசிக்கப்பெற்றதெனக் கண்டோரையும் கூறிப் பதமென்க.

ஏலவார்குழலானென்றது ஏகம்பரநாதரது சத்தியினிறுபெயர் இதனை “ஏலவார்குழலானுமையெனக் பென்று மெத்திவழிபடப்பெற்ற காலகாலனை” என நம்பிகளருளிச் செய்தமையானுமறிக. சுயம்புவென்றுதோன்ற முகிழ்த்ததென்றார். (க0ச)

வாலீமுன்றொழுதுநேர்ந்தார்வலத்தினிற்பாதிபாணம்

தோல்வியில்வாகையோடும்பெற்றனன்றோகாபென்றான்

கோல்வளைவாலியென்பான்யாவென்குமரன்மற்றுன்

பாள்வரம்பெற்றதெய்வானென்றலுமபகரலுன்றான்

(இ - ள்.) தோகாய் - மயில்போலுஞ் சாயலுடையாளே, முன் வாலிதொழுது - முன்பு வாலி என்பவன்வணங்கி, நேர்ந்தார் வலத்தினில் பாதி யானும் தோல்வியில் வாகையோடும் பெற்றனன் - தன்னை எதிர்த்தவர் வலத்தினிப்பாதி எப்பொழுதுக்தோல்வியில்லாத வெற்றியோடும் அடைந்தனன், என்றான் - என்று கூறினன், கோல்வளை - அழகியவளையையணிந்த உமையம்மை, வாலி என்பான் யார் எவன் குமரன் - வாலி என்று சொல்லப்பெய்வன் யார் எவன் மகன், உன்பால் வரப்பெற்றது எவ்வாறு என்றலும்பகரலுன்றான் உன்னிடத்து வரப்பெற்றமை யெவ்வகை என்று வினவுதலும் இறைவன் சொல்லத்தொடங்கினான் என்று)

உமாதேவியே, முன் வாலியென்றொருவனுள்ள அவன் தன்னை யாராயினும் எதிர்பாராயின் அவர் வலத்தின்பாதி தனக்குவரவும், எந்நாளும் சோலவியில்லாத வெற்றியும் பெற்றனன் என்று இறைவன்கூறினான். உமாதேவியார் வாலியென்பவன் யாவன் யார் மகன் உன்பால் வரப்பெற்றது எப்படி என்று கேட்கவும் மீட்டும் இறைவன் கூறத்தொடங்கினானென்க.

வாலீச்சரமெனப்பெயர்வந்தகாரணம் கூறுவான் வாலிமுன் தொழுதனனெனவும், அவன் பெற்றவரத்தை விளக்குவான் நோந்தார் வலத்தினிற்பாதி யானென்றோல்வியில் வாகையோடும் பெற்றனன் எனவும்கூறினார். இவ்விரண்டுங் கூறவே இறைவி அவன் வரலாற்றைக்கேட்க விரும்பினுனென்பார் வாலியென்பான் யார், எவன்குமரன், உன்பால்வரப்பெற்றது எவ்வாறு என்றானென்க.

வாகை - வெற்றிமுனை அம்பைவேய்ந்து போர்பொருதவன் வெற்றிபெற்ற வழி புனையு மலர்மலை. கோல்வளை என்றது அன்மொழித்தொகை, தோகை-ஆகுபெயர். விளியுருபு பெற்றுத் தோகையென ஈறுதிரிந்தது. (க0இ)

பண்ணவர்முனிவரானோர்பாங்குருமிடைந்துவைக

விண்ணவர்க்கிறைவன்புத்தேள்வேத்தவைத்தவிசின்மேனா

னுண்ணிடையணங்குநல்லார்மின்கொடிதுடக்கமானக்

கண்ணெதிராமொடல்கண்டுவிற்றிருந்தானாக.

(இ - ள்.) மேனான் - முன்னோர் காலத்தில், பண்ணவர் முனிவர் ஆன்றோர் பாங்குருமிடைந்து வைகவிண்ணவர்க்கு இறைவன் - தேவர்களும் முனிவர்களும் (கல்வி கேள்விகளில்) முதிர்ந்தவர்களும் இருபக்கங்களில் நெருங்கிச் சூழ்ந்திருக்கத் தேவர்

கருங்குத் தலைவானாகிய இரத்திரன், புத்தேள் வெந்தவை தவிசின் - இத்திரசபையில் தன் சிங்காதனத்தின்மேல் (யீற்றிருந்து), துவண்ணிடை அணங்கு நல்லார் - சிற்றிடை - யையுடைய அரமகளிர், மின்கொடி துடக்கம் மாண - மின்னங்கொடி துவளப்போல, கண் எதிர் ஆறும், ஆடல் கண்டு யீற்றிருந்தான் - தன்விழியெயிரில் ஆடுகின்ற நடனத்தைப் பார்த்துச் சிறப்புடையிருந்தானாக. (எ - று.)

முன்னுளில் தேவரூபதலையாவரும் இருபக்கமுஞ் சூழ்ந்திருக்க இத்திரசபையில் இத்திரன் சிங்காதனத்திருந்து அரம்பையாரும் ஆடலைக் கண்ணுற்றிருந்தனனென்க.

இதனால் இறைவன் வாலியின் பிறப்பைக்கூறத் தொடங்கினனென்க, வேந்தவை என்றது வலிந்துயின்றது. இத்திரசபை என்றது - சுதர்மையை, புத்தேள் வெந்து-இத்திரன். (க0சு)

அங்கவீரரடல் காணுமாயைவரிருள்கால்சீக்குஞ்

செங்கதிர்க்கடவுண்மாளேர் செலுத்துறுமருளனுங்கண்

வெங்கதிர்விடைபெற்றேற்கியரம்பையர்விண்ணோரெல்லாம்

மெங்கணுநிறைந்தவாற்றாவிடம்பெருதிதனைச் செய்கான்.

(இ - ள்.) அங்கு அவர் ஆடல்களும் ஆசையால் - அவ்விடத்தில் அவ்வரம்பையருடைய ஆடல் தைப் பார்த்துவிட்டுமென்றும் விருப்பத்தால், இருள் கால்சீக்குஞ் செங்கதிர்க்கடவுள் மான்றேர் செலுத்துறும் அருணன் - இருட்டொழுதை நீக்கும் செங்கதிரையுடைய சூரியனது குதிரைக்கடிய தேனையோட்டும் அருணானவன், ஆங்கண் வெங்கதிர் விடைபெற்று ஏகி - அத்தேவத்திரசபைக்கு கொடியகிரணங்களை யுடைய சூரியனிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு சென்று, அரம்பையர் விண்ணோர் எல்லாம் எங்கணும் நிறைந்த ஆற்றல் - தெய்வப்பண்களும் தேவர்களும் எங்குநிறைந்திருப்பதினால், இடம்பெருது இதுனைசெய்வான்-இடமகப்பட்டாமல் இந்த உபாயத்தைச் செய்யத்தொடங்கினான். (எ - று.)

தேவசபையில் அரம்பையாரடலைக்காணும் ஆசையால் சூரியன் தோற்பாக்களாகிய அருணன் சூரியனிடத்தில் விடைபெற்று வண்ணுலகிற்சென்று அச்சபையைப்பார்க்கு மனவில் உள்ளே செல்வதற்கிடமில்லாமையால் ஒருபாயஞ்செய்யத் தொடங்கினனென்க.

வெப்பமாகிய கிரணமுடைமையால் வெங்கதிர் என்றும், செம்மையாகிய கிரணமுடைமையால் செங்கதிரென்றுங் கூறினார். (க0எ)

அம்புதவனப்பின் வாடிந்தவரம்பையரெவர்க்குமுன்னர்

நிற்பதுகோக்கித்தானுநேரிழைவடிவுகொண்டு

பொற்புறுமாடல்பார்த்துநின்றனும்புல்லாருட்கு

மறபொருவிசைப்புத்தோளத்தகைவடிவைக்கண்டான்,

(இ - ள்) அம்புதவனப்பின் வாய்ந்த அரம்பையர் எவர்க்கு முன்னர் நிற்பது கோக்கி - அம்புதமான அழகுவாய்ந்திருக்கும் அரம்பையர் அச்சபையிலுள்ள யாவருக்கும் முன்னதாக நிற்பதைப்பார்த்து, தானும் நேரிழை வடிவகொண்டு - தானுமொரு பெண்வடிவமெடுத்தது, பொற்புறும்ஆடல் பார்த்து நின்றனும் - அழகுபொருந்திய ஆட்டத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு நிற்கையில், புல்லார் உட்கும் மல்பொலி குலிசப்புத்தேள் - பகைவார்களும் வலியமைந்த வச்சிராயுதத்தையுடைய இத்திரன், அத்தகை வடிவைக்கண்டான் - அந்த வடிவத்தைப் பார்த்தான். (எ - று.)

(அந்த அருணன் செய்தவபாயம்) என்னைமெனின் அந்தேவபாயம் அழகிற் சிறந்த அரம்பையர்கள் எவர்களுக்கும் முன்னே நிற்பதற்குக்கண்டு தானும் அடர்போலும் பெண்ணுருக்கொண்டு அவ்வரம்பைய ராடையார்ந்து திருஞ்ஞானிய இவளழகை இந்திரன் கண்டனனென்க.

இதனால் தேவசபையிலுள்ள ரெல்லாம் தீர்ப்பாற்றி ஸ்ரீனி கெருக்குண்டிருந்தனரெனவும், அரம்பையர்கள் கெருக்குறுது நின்றனரெனவும், இரண்டே யறிந்து அருணன் நாமும் பெண்வழுவங் கொள்வோமாயின் இவ்வாடையர் கூறமாகக் காண்போமென்று ஒரு பெண்வழுவங்கொண்டு திண்ணெனவரும், இவ்வருணன் அவ்வரம்பையரினும் அழகிற் சிறந்திருந்தானுதலால் இவனை இந்திரன் பார்த்து மோகித்து நனனெனவும் கூறியதாகும்.

(40அ)

காண்டலுங்குழைத் தவிலீவெள் கடுங்கணைக்கிலக்கமாகி
மூண்டவெங்காமமுழ்கிமுரணிநூல்வலந்துபற்றி
யாண்டொருபாங்கரெய்தியணிமுலைபொதிப்பப்புள்ளி
பூண்டபேரின் பவெள்ளபுதுநலமபருகலேமும்.

(இ - ள்.) காண்டலும் குழைத்த விலீவெள் கடுங்கணைக்கு இலக்கமாகி - அவ்வாறு பார்த்தலும் வளைத்தவிலீலேந்திய மன்மருளுடைய வேகமாகிய பாணத்திற்கிலக்காகி, மூண்டவெங்காமம் முழ்கி முரணிநூல் வலிந்துபற்றி - முண்டுகொண்ட சொடிய காமக்கடலில் முழுதித் தன்வலிமையினால் வலிந்துபிழந்து, அண்டு ஒருபாங்கார் எய்தி - அவ்விடத்தில் ஒருபக்கத்தையடைந்து, அணிமுலை பொதிப்ப புலவி - அழகிய தனங்கள் அழந்தத் தழுவினென்று, பூண்ட - பேரின் பவெள்ளம் புதுவலம் பருகலோடும் - மேற்கொண்ட பெரிபசுகவெள்ளமாகிய புதுநல மழுவலித்தலும். (எ - று.)

இந்திரன் பார்த்தவளவிலி மன்மருளுடைய வேகமாகிய பாணத்திற்கிலக்காகி காமவெள்ளத்தில்முழ்கி அவ்விடத்தினின்றும் எழந்து பெணவழுவங்கொண்டிருந்த அருணனை வலிந்திழுத்துக்கொண்டு அவ்விடத்திலுள்ள ஓர் தனியிடத்திற்சென்று தனமழந்தத் தழுவி இன்பத்தை யாழுவலித்தலும் என்றதென்க.

(40க)

அரக்கர்கோனகைப்பநந்திவெகுண்டுனையழிப்பவல்வா
னாக்குலந்தாமெயென்னச்சபித்தவாகயந்துவிண்ணே
குரக்கின மானாரன்றேயினையவன் குரக்குவேந்தாய்ச்
சுரர்க்கிறை கூற்றாலப்போதாயிடைத்தோன்றினான்.

(இ - ள்.) அரக்கர்கோன் நகைப்ப நந்தி வெகுண்டு - அரகருக்கு அரசனாகிய இராவணன் (நந்திகேஸ்வராப்பார்த்து) சிரிக்க நந்தி தேவர்கோபித்து, உன்னை அழிப்ப - உன்னைக் கெடுப்பன, வல் வானரக்குலம் தாமே என்னச் சபித்தவா நயந்து - வலியவானரசேனகளை என்று சபித்த வகையையெண்ணி, விண்ணோர் குரக்கினமானார் - தேவர்கள் குரக்கின் கூட்டமாயினர், இனையவன் குரக்குவேந்தாய் சுரர்க்கு இறைகூற்றால் அப்போது ஆயிடைத்தோன்றினான் - இவ்வாலி குரங்குகளுக்கு அரசனாகி இந்திரனுடைய அம்சத்தால் அப்போது அவ்விடத்தில் பிறந்தான். (எ - று.)

(இந்திரன் பெண்ணுருக்கொண்டுவந்த அருணனோடு புணர்ந்தகாலத்தில்) முன்னுள்ள இராவணன் கைலைக்குவந்தபோது நந்திமுகத்தையார்த்து இந்த குரங்குமுகத்தனையேண்டியோ வுட்புகுவது என்று சிரிக்க நந்தி அவ்வரக்கனைப்பார்த்துக் கொடுங்கோபங்கொண்டு என்னப்பார்த்து உன்பல்லே இனித்துக்காட்டியபடியினால் உன்னை

முடிவுநாளில் யழிப்படை டல்லை யிளித்துக்காட்டும் குரங்கின் கூட்டங்களே யாகுமென்று சபித்தனன். அச்சாபத்தை யொண்ணி தேவர்கள் இராவணனை யழிக்கும்பொருட்டுக் குரங்காளுர்களல்லவா. ஆகையினால் இந்த வ லி தேவேந்திரனுடைய அம்சத்தால் அவ்விடத்தில் தோன்றினென்ற தென்க.

இதனால் இந்திரன் அருணனைப் புனரந்தகாலத்து வாலிபிந்தானென்றும், அவன் குரங்கென்றும் தேவேந்திர அம்சம் உடையவென்றும், தேவாம்சம் குரங்குக்குவந்தது தேவர்கள் இராவணனைக் கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ணமுடையவ ராதலால் குரங்குக்குவந்ததென்றும், குரங்கால் இராவணனழிபவந்தது நத்திப்பெறு மான் சாபமென்றுங் கூறியதாமென்க. (4௯0)

ஆபிரின்சுத்துநோகடியாவிரினின்றுபோந்து
சேயொளிபரிதித்தேர்மேற்கழந்தனவலவனாகக்
காய்கதிர்ச்சுடவுளங்கணிப்புந்கடாவிமுற்றும்
வாய்மையிற்புகலக்கேட்டவ்வுடிவட்காட்டுகென்னு.

(இ - ள்.) ஆயபின் கூத்து நோக்கி ஆவயின்நின்று போந்து - அதன்பின்புநடன த்தைப்பார்த்து அவ்விடத்தினின்று மீண்டு, சே ஒளி பரிதி தேர்மேல் வலவனாக திகழ் த்தனன் - செவந்த ஒளியையுடைய சூரியன நேரில் சாரதிபாக விளங்கினன், காய்கதிர்ச்சுடவுள் அங்கண் டிப்புந்கடாவி - காய்கின்ற கதிரையுடைய சூரியன் தேவேந்திர சபையில் நடத்தவையுடைய வினவி, முற்றும் வாய்மையிற் புகலக்கேட்டு - முழுமையும் மெய்மையிற் சொல்லக்கேட்டு, அவ்வுடிவ இவணைபாட்டுக என்ன - அந்தப் பெண்வடிவ த்தை இவ்விடத்துக் காண்பிப்பாயென்று (எ - று.)

அருணன் இந்திரனைக்கூடி வாலிகைப்பெற்ற பிறகு அரப்பைய ராடலைப்பார்த்து அங்கு நின்றுத்திரும்பி சூரியனுடைய ரத்தின்மேல் முன்போலவே தேர்ப்பாகனாக வந்திருத்தனன். கூடியன் அருணனைப்பார்த்து தேவசபையில் நிகழ்த்தவைகளைக்கேட்ட னன். கேட்டவோ நடத்தபடி சொல்ல, சூரியன்கேட்டு நீ அங்கெடுத்த பெண்வடிவத்தை இவ்வுருவான் காணக்காட்டுவா யென்றதென்க. (4௯௧)

உவகைமீதூரமேன்மேல் வேண்டலுமுருவிரல்லான்

பவளவாய் கரியகூந்தல்தானமொழித்தலைபூத்த .

சூர்யமுலைபரந்தவல்குலகோலவனைத்தளிசுக்கைதோற்றிக்

கவினு நுகமொண்டாலென்னக நாட்டினன்றனுதுபெண்மை.

(இ - ள்.) உவகைமீதூரமேன்மேல் வேண்டலும் - மகிழ்ச்சியீதூரமேன்மே லும் வேண்டுதலும், ஊரு இல்லான் - தொடையில்லாத அருணன், பவளவாய் கரிய கூந்தல் பாண்டொழி திதலைப்பூத்த சூர்யமுலை பரந்த அல்தல் - பவளம்போலும் வாயையும் கரியகூந்தலையும் பாலபோலும் மொழியையும் தேமல்படந்த சூர்யத்தனங் களையும் அகன்ற அல்குலையும், கோலவனை தளிக்கை தோற்றி கவின் உருகொண்டால் என்னதனது பெண்மை காட்டினன் - அழகிய வனையலணித்ததளிர் போன்ற வையை பும் தோன்றச்செய்து அழகே ஒருருவமெடுத்தாற் போலத் தன் பெண்வடிவத்தைக் காண்பித்தான். (எ - று)

சூரியன் ஆசையிக்குதியினால் அருணனை மேன்மேல் வேண்டுதலும், அவ்வுருணன் இந்திரசபையில் காட்டிய அழகிய பெண்ணுருவத்தைக் காட்டினென்க.

சூரியன் பெண்ணுருவத்தைக் காட்டென்று சொல்ல, தேர்ப்பாகனாகிய அருணன் இசையாதிருத்தனதுதலால் உவகைமீதூரமேன்மேல் வேண்டலும் என்றான். (௪௯௨)

காண்டலுங்கதினோன்ற னுங்காழமுற்றுக்கலவ்செய்ய
வாண்டகைச்சுக்கிரீபனயிடைப்பிறந்தாவிப்பான்
மாண்டகுமகவானீன்றவாலியைக்கமலங்கையாற்
றீண்டினுச்சிமோந்துவெவியறிவுறுத்தல்செய்வான்.

(இ-ள்.) காண்டலும்-அவ்வழுவத்தைப் பார்த்தலும், சுதிரோன் தானும் கா
முற்று கலவ்செய்ய-சூரியனும் விருப்பங்கொண்டு புணர, ஆயிடை ஆண்டகை சுக்
கிரீபன் பிறந்தான்-அப்பொழுது ஆண்டகைமையை யுடையனாகிய சுக்கிரீபன் பிற
ந்தான், இப்பான் மாண்டகுமகவான் என்ற வாலியை-இப்பால் மாட்சிமைப்பட்ட
இந்திரனோ தான் பெற்ற வாலியை, கமலங்கையால் தீண்டினன் உச்சிமோந்து-உன்
தாமரைபோன்ற கைகளால் பரிசித்து உச்சியை மோந்து, செவி அறிவுறுத்தி
செய்வான் - சொல்லத்தொடங்கினான். (எ-று.)

(அருணன் பெண்ணுருவத்தை யெடுக்க) அவ்வருவத்தைப் பார்த்த சூரியனங்
காமங்கொண்டு அந்த அருணனைப் புணர்ந்தனன். அப்பொழுது சுக்கிரீபன் டிரை
தான். (இச்செய்தி யிங்னையிருக்க) தேவருலகில் இவ்வருணன் பெற்ற வாலியை
இந்திரன் தனது கைகளால் வெடுத்துச்சிமோந்து அவ்வாவி மோன்று சொல்லு
வான் என்க.

சுக்கிரீபன் - அழகிய கழுத்துடையான். ஆண்டகை சுக்கிரீபன் இருபெய
ரொட்டுப் பண்புத்தொகை. (கசக)

பண்ணவர்முனிவர்யாரும்பரவினர் பேறுபெற்ற
புண்ணியநகரங்காஞ்சியாயிடைப்போந்துமுக்க
ண்ணலைத்தொழுதுமைந்தாகவிகளுக்கரசாம்பேறு
நண்ணுகென்றுரைப்பவாலிகளிர்புனற்காஞ்சிபுக்கான்.

(இ-ள்.) மைந்தா - மகனே, பண்ணவர் முனிவர் யாரும் பரவினர் - தேவர்
களும் முனிவர்களாகிய எல்லோரும் பூசித்து, பேறுபெற்ற புண்ணியநகரம் கா
ஞ்சி - துதித்துப்பேறடைந்த புண்ணிய நகரம் காஞ்சியாம், ஆயிடைபோந்து-
(ஆகையால்) நீ அங்விடத்திற்குச்சென்று, முக்கண் அண்ணலை தொழுது - திரியம்பக
னாகிய சிவபெருமானை வணங்கி, கவிகளுக்கு அரசாம் பேறு நண்ணுக என்று உரை
ப்ப - வானரங்களுக்கெல்லாம் தலைவனாகும் பேற்றை அடைகவென்று சொல்ல,
வாலி ரளிர் புனல் காஞ்சிபுக்கான்-வாலி குளிர்த்த புனலையுடைய காஞ்சிநகரத்தை
யடைந்தான். (எ-று.)

(இந்திரன் வாலியைப்பார்த்து) மைந்தனே தேவர் முதலிய யாவரும் துதி
த்துப் பேறுபெற்ற நகரம் காஞ்சிநகரமாதலால் நீயும் அக்காஞ்சிநகரத்தையடைந்து
இறைவனை வணங்கி, குரக்கினங்களுக்கு அரசாகும் பேற்றைப் பெறக்கடவாயென்று
கூற அவ்வாறே வாலி காஞ்சிநகரத்தை யடைந்தனனென்க. (கசச)

நடலைவெம்பிறவிமாற்றுஞ்சிவகங்கைநன்னீராடிச்
சுடரொளித்திருவேகம்பந்தொழுதுபோய்மயானக்கிழ்பான்
மடனறச்சித்தர்பல்லோர்வழிபடும்பெருமைசான்
கடனுடைவாபுலிங்கங்கண்களிபயப்பக்கண்டான்.

(இ-ள்.) நடலை வெம்பிறவி மாற்றும் சிவகங்கை நன்னீர் ஆடி-பொய்யாகிய
கொடிய பிறவியைப் போக்குஞ் சிவகங்கையாகிய நல்ல நீரில் மூழ்கி, சுடர் ஒளி
ககச

இருவேகம்பம் தொழுதுபோய் மயானத்தீழ்பால் - சோதிசொருபமாய் விளங்குந்
 திருநீவகம்பத்தைத்தொழுது சென்று கச்சியானத்தின் கீழ்த்திசையில், மடன் அற
 சித்தர் பல்லோர் வழிபடும் பெருமை சான்ற - அறியாமை நீங்க அநேக சித்தர்கள்
 பூசிற்கும் பெருமை நிரம்பிய, கடன் உடை வாயு லிங்கம் கண்களி பயப்ப கண்
 டான் - கடமைப்பாட்டையுடைய வாயுலிங்கத்தை தன் கண் மகிழ்க்கண்டனன்.
 (எ-று.)

(வாலி காஞ்சிநகரத்தையடைந்து) பிறவித்துன்பத்தை யொழிக்கும் சிவ
 கந்தையில் மூழ்கி ஓசாம்பரநாதனை வணங்கி அப்புறஞ்சென்று கச்சியானத்தின்
 கீழ்பால் எழுந்தருளியிருக்கும் வாயுலிங்கம் தன் கண்கள் மகிழ்ச்சியுடைய அவ்
 கண்டனனென்ற. (கசடு)

மடல்பெறுவெட்கையாளன்வாயுலின் மிடலென்றெண்ணிக்
 கடல்புறையன்னைங்கட்குகதொழு த்தவங்களாற்றி
 மடலவிழ்க்குந்கைநம்பால்வரம்பலகொண்டுநேர்த்தா
 ரடல்வலிபாதிமோடுகுரக்கினத்தரகம்பெற்றான்.

(இ-ள்.) மடல்பெறு வேட்கையாளன் - மடல் எழுதுவதற்குரிய அழகிற்
 றிறந்த வாலி, வாயுலின் மிடல் என்று எண்ணி - வாயுலினால் பூசிக்கப்பட்ட வன்
 மைமிக்க தலமென்று நினைத்து, கடல் புறா அன்பின் - கடலையொத்த அன்பி
 னால், கைதொழுது - வணங்கி, அங்கண் தவங்கள் ஆற்றி - அவ்விடத்தில் தவங்க
 ளைச்செய்து, மடல் அவிழ் கடுக்கை நம்பால்-இதழலாந்த கொன்றைமாலையையணி
 ந்த நம்மிடத்து, வரம்பலகொண்டு - பலவரங்களைப்பெற்று, நேர்த்தார் அடல் வலி
 பாதிமோடு - எதிர்ப்பட்டவருடைய மிக்க வன்மையின்பாசியும், குரக்கினத்து அரச
 சும் பெற்றான் - குரக்கினங்களுக்குத் தான் அரசனாயிருக்கும் தலைபைத்தன்மை
 யையும் பெற்றனன். (எ-று.)

(கண்ட) அழகிற்சிறந்த வாலி வாயுதேவனால் பூசிக்கப்பட்ட வாயுலிங்கமென்
 றெண்ணி களாயிகந்த அன்பினால் வணங்கி அவ்விடத்திலேயே அறிய தவங்களைச்
 செய்து நம்மிடத்திலேவேண்டிய வரங்களைற்று தன்னைப் பகைவர் எதிர்ப்பாராயின்
 அவர் பலத்தில் பாசியும் அரசத்தன்மையும் பெற்றானென்க. (கசக)

பெற்றபிணிவிந்நந்தனைப் பிறங்குதன்னிருக்கையுப்பான்
 பற்றினன்வலியாற்காஞ்சிப் பதிநமக்கினியவாற்றான்
 மற்றவன்பெயர்க்கலாற்றான் மிடலெலாம்வைத்துவாலிற்
 சுற்றியிர்த்தணிவாவிற்றுத் தூரத்தேயலறிவிழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) பெற்ற பின் - (மேற்கூறிய வரங்களை) பெற்றபின், இலிங்கம் தன்
 னை-(தான் பூசித்த அந்த) வாயுலிங்கத்தை, பிறங்கு தன் இருக்கை உப்பான்-விள
 ங்குகின்ற தன்னிடத்தில் கொண்டுவைக்க, வலியால் பற்றினன்-தன் வலிமையாற்
 பிடித்தனன், நமக்கு காஞ்சிப்பதி இனிய ஆற்றால்-நமக்குக் காஞ்சிநகரம் இன்பமா
 யிருக்கின்ற காரணத்தால், அவன் பெயர்க்கல் ஆற்றான் - அவ்வாலி பெயர்ப்பதற்கு
 வலியுற்றவனாகி, மிடல் எல்லாம் வைத்து - தன் வன்மையெல்லா மிருத்தி, வாலில்
 சுற்றி ஈர்த்து - வாலினாலே அவ்விலிங்கமூர்த்தியைச் சுற்றியிழுத்து, அணிவால்
 இற்று தூரத்தே அலறிவீழ்ந்தான் - அழகிய வாலறுபட்டு நெடுநூரத்தில் அலறி
 வீழ்ந்தனன். (எ-று.)

(வாலிவேண்டிய வரங்களைப்) பெற்பிறகு அவ்விலங்கமுத்தியை என்னும் தான்பூரிக்கவிரும்பி தன்னிடத்திற்குத் தொண்டிபோகத் தன்திருகரங்களாலும் பற்றி யிழுத்தனன். நமக்குக் காஞ்சிப்பதி இனியதாகூர்நாம் பெயரவிலை. மீளவும் வாலிதன்வலியெல்லாம் வாலில் வைத்து அவ்வாலாவெண்ணைச் சுற்றியிழுத்தனன் அப்பொழுதும் நாம் பெயர்ந்தோமில்லை, அதனால் அவ்வாலி வாலிற்று நெடுந்நரஞ்சென்று அலறிவீழ்ந்தனனென்க. (4௧௭)

வீழ்ந்தவனெழுந்துவந்து மென்மலரடிகள்போற்றித்
தாழ்ந்தெழுந்தடியேனில்லத் தனிலெழுந்தருளிச்சூடும
போழ்ந்தவெண்மதியாய்செய்யும் பூசைகொண்டருளாயென்று
சூழ்ந்துநின்றிரந்துவேண்டத் தோன்றிமுன்னினைச்சொன்னோம்.

(இ-ள்.) வீழ்ந்தவன் எழுந்து வந்து மென்மலர் அடிகள்போற்றித் தாழ்ந்து எழுந்து - விழுந்த வாலி எழுந்துவந்து மென்மையாகிய மலர்போன்ற (நமது) திருவடிகளைத் துதித்து வணங்கி எழுந்து, அடியேன் இல்லந்தனில் எழுந்தருளி-அடியடியுடைய வீட்டிலெழுந்தருளி, சூடும் போழ்ந்த வெண்மதியாய்-துரித்த பிளந்த வெண்மையாகிய சந்திரனையுடையானே, செய்யும் பூசைகொண்டருளாய் என்று சூழ்ந்து நின்று இரந்துவேண்ட - (யான்) செய்யும் பூசையையே பேற்றருளா பென்று நெருங்குகின்றிரந்து வேண்ட, முன் தோன்றி இதனை சொன்னேம் - (அவ்வாலி) முன்னேதோன்றி இதைச்சொன்னோம். (எ-று.)

(அலறிவீழ்ந்தவாலி) எழுந்து சிவலிங்கப்பெருமான் முன்வந்து அடிபணிந்து அடியேன் வீட்டிலெழுந்தருளி யான்செய்யும் பூசையைக்கொண்டருளாயென்று வேண்ட யாம் அவ்வாலிமுன்னே தோன்றி இதனைச் சொன்னோமென்க. (௧௧௮)

கச்சிழுதுநினீங்காக்காதல மெம்மையென்றே
யாச்சனைபுரிநிநின்வாலமுந்திய தழும்புபூண்டு
சச்சைவெண்ணீற்றுவாலீச் சரனெனவிளங்கித்தோன்றி
முச்சகம்பரசவாழ்துமென மொழிநிநிங்கத்துற்றேம்.

(இ-ள்.) கச்சிழுதுநினில் நீங்காத காசலம் பெரிய காஞ்சிப்பதியில் (நாம்) நீங்காத ஆசையையுடையேம் (ஆசலின்) எம்மைண்ணீடு அருச்சனைபுரிதி-எம்மை இக்காஞ்சிப்பதியிலேயே வழிபடுவாய், நின்வால் அமுந்திய தழும்பு பூண்டு - உன்னுடைய வாலாலமுந்திய தழும்பினை (என்றும் நமது திருமேனியில்) கொண்டு, சச்சை வெண்ணீற்று வாலீச்சரன் என விளங்கி தோன்றி முச்சகம்பரசவாழ்தும என-திருநீறுசுண்ணித்த மேனியுறும் வாலீச்சரமென்று கூற நன்றாய் வெளிப்பட்டு மூன்றுலகமும் ஏத்தெடுப்ப வாழ்வேமென்று, மொழிந்து - திருவாய்மலர்ந்து, இலிங்கத்து உற்றேம் - இலிங்கத்தில் மறைந்தோம். (எ-று.)

நாம் காஞ்சிப்பதியில் நீங்காத ஆசையோடு வீற்றிருக்கின்றோ மாக்கையால் இதனைவிட்டுப்பெயரோம். ஆசையால் இவிடத்திலேயே வழிபடு (உனபெயர் விளங்க) நீயெம்மைப்பற்றி யிழுத்ததனுண்டாகிய சூரியோடு வாலீச்சரமென்று மூன்றுலகத்தாரும் வாழ்ந்த வாழ்ந்திருப்போ மென்று அவ்விலங்கத்திலேயே மறைந்தோமென்க, சச்சை என்பது செச்சை எனபதின்நிரடி. செச்சை விபூதி. (1)

அன்றுதெட்டணையசூழ லற்புதத்திருவாலீச
மென்றொருபெயரினோங்கு மேரிழாய்பஞ்சதீர்த்த
மன்றநீர்வாவிரூழ்கி வகுத்தவிப்பஞ்சலிங்க
உன்றுகண்டேத்தப்பெற்றோர் நலிவினைப்பிறவிதீர்வார்.

(ருள.) ஏரிழாய் - அழகிய வாபரணமணிந்தவனே, அன்று தொட்டு
அணைய சூழல் அற்புதத்திருவாலீசம் என்று ஒரு பெயரின் ஓங்கும் - அந்நாள் தொ
டங்கி அந்தவிடம் அற்புதத்தையுடைய வாலீசம் என்று சொல்லப்படுகின்ற ஒரு
நாமத்தினால் விளங்கும், பஞ்சதீர்த்த நீர் வாவிரூழ்கி வகுத்த இப்பஞ்ச லிங்கம்
நன்று கண்டு ஏத்தப்பெற்றோர் - பஞ்சதீர்த்தமாகிய நீரையுடைய தடாசத்தில்
மூழ்கி யாம்வகுத்துச் சொல்லப்பட்ட இந்த நல்லகம்பம் வெள்ளக்கம்பம் கள்ளக்
கம்பம் கச்சிமயானம் வாலீசம் என்னும் இந்தப்பஞ்சப் பிரமலிங்கங்களையும் நன்றா
கக்கண்டு வணங்கப்பெற்றவர், மன்ற நலிவினை பிறவி தீர்வார் - நிச்சயமாகவே தம்
மை வருத்துகின்ற வினையாலாகிய பிறப்பினை நீங்குவார். (எ-று.)

இறைவன் இவ்விவிலங்கத்தை வாலீசமென்று மூவுலகும் ஏத்துமென்று சொ
ன்ன அந்நாள்முதல் உமையே அவ்விடம் வாலீசமென்கிற பெயரினால் விளங்கும்
(ஆகையால்) பஞ்சதீர்த்தத்தில் மூழ்கி நல்லகம்பமுதலிய பஞ்சலிங்கங்களையுங்கண்டு
வணங்கப்பெற்றவர் பிறப்பை ஒழிவொன்க. (௧௨௦)

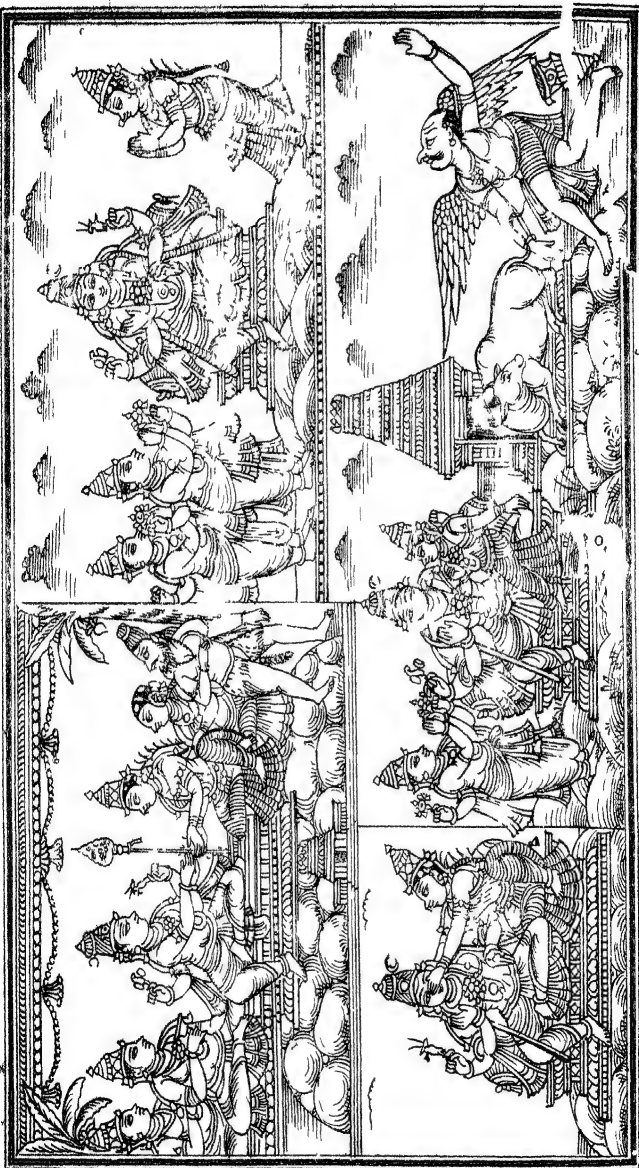
இன்னணமருளிச்செய்து பொலங்குவட்டிமயம்பூத்த
மின்னொடுமூவரோடும் விளங்கொளித்திருவேகம்பந்
தன்னிடைக்கரந்துநின்றான் சதாசிவப்புத்தேனாந்த
நன்னகர்ப்பெருமைமுற்றும் யாவரோ நவிலவல்லார்.

(இள.) இன்னணம் அருளிச்செய்து-இறைவன் இவ்வகையாகத் திருவாய
மலர்ந்தருளி, பொலங்குவட்டு இமயம்பூத்த மின்னொடும் - அழகிய செம்பொற்சிக
ரங்களையுடைய இமயமலைபெற்ற மின்போன்ற உமையோடும், மூவரோடும் விள
ங்கொளி திருவேகம்பம் தன்னிடை சதா சிவப்புத்தேன் கரந்து நின்றான் - திரி
மூர்த்திகளோடும் விளங்குகின்ற ஒளியையுடைய திருவேசம்பத்தில் சதாசிவமூர்
த்தி மறைந்தருளினர், அந்த நன்னகர்ப்பெருமை முற்றும் யாவரோ நவிலவல்லார்-
அந்த நன்மையாகிய நகரத்தின் பெருமையை முழுதும் யாவரோ சொல்லும் தகுதி
யையுடையவர். (எ-று.)

இறைவன் இவ்வாறு வாலீசத்தின் பெருமையை இலளிதா தேவிக்கும்
திருமூர்த்திகளுக்கு நகரத்தின் பெருமையும் மாவிருக்கத்தின் பெருமையும் எடுத்
துக்கூறி, பின்னி உமாதேவியோடும் திருமூர்த்திகளோடும் திருவேசம்பத்தில் திரு
வருக்கரந்தனை ஆகையால் அந்த காஞ்சிககரத்தின் பெருமையைக் கூறவல்லவர்
யாவொன்க. (௧௨௧)

திருவேகம்பப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௨௦௨௩.

சுந்தரேசுவரர்

A 3461 1/2 5 1/2 1/2 1/2 1/2

தழுவக்குழைந்தபடலம்.

கம்பமால்கரியுரித்தவர்கிரமேற்கம்பதித்தவர் பசும்பொழிற்றலத்துக் கம்பலம்விரித்தெனமலர்பரப்புங்கம்பமேவியொருசிறிதுணாத்தாங் கம்பலைத்ததிர்த்தெழுந்துமிக்கொருங்கும்பமாநிப்பெருக்கினைக்காணா உ. கம்பமுற்றுமைதழுவமெய்குழைந்தகருணைமேன்மைபுங்கட்டுணாத்திடுவாம்.

(இ-ள்.) கம்பமால் கரி உரித்தவர் - கம்பத்திற் கட்டப்பட்ட மதமயக்கல் கொண்ட யானையையுரித்தவரும், கிரமேல் கம்பதித்தவர்-முடிமேற் கங்கைநீரைத் தரித்தவருமாகிய ஏகம்பவாணர், பசும் பொழில் தலத்து - பசுமையாகிய சோலை யிடத்து, கம்பலம் விரித்தால் என மலர் பரப்பும் கம்ப மேவியது ஒருசிறிது உணாத் தாம் - கம்பலம் விரித்தாலொத்த மலரைப்பரப்பும் திருவேகம்பத்தில் ஸீற்றிருந்த மையை மிகச் சிறிது கூறினும், கம்பலைத்து அதிர்ந்து எழுந்துமி கடுமும் கம்பபை மாநதி பெருக்கினை காணா உ - சங்குகளை வருத்தி அகிர்ந்து எழுந்து மிகக் கடுமெ வரும் கம்பாநதிப் பெருக்கைக்கண்டு, கம்பமுற்று உமை தழுவ மெய் குழைந்த கருணை மேன்மையும் கட்டுணாத்திடுவாம் - பயத்தையடைந்து உமாதேவியார் தழுவத் திருமேனிகுழைந்த கருணையாகிய நெப்பினை உறுதிபாகக்கூறுவாம். (எ-று.)

யானையை யுரித்தவரும் கங்கையைத் தரித்தவருமாகிய இறைவன், திருவே கம்பத்தில் ஸீற்றிருந்தமையை ஒருவாறு எடுத்துச்சொன்னேனும். இனி கம்பாநதி பெருக்கெடுத்துவர அதனைக்கண்டு கம்பமுற்று உமைதழுவக்குழைந்த கருணையின் மேன்மையை எடுத்துச் சொல்லுவாமென்க.

பொழிலிடத்துமலர்கள் சிந்திக்கிடப்பன லோக்குங்கால் சுத்தமாயுள்ள வோரிடத்தில் பலநிறங்களுடிகூடிய ஓர் கம்பலத்தை விரித்தாலெப்படியோ அது போன்றிருந்தனவென்பார் பசும்பொழிற்றலத்துக் கம்பலம்விரித் தெனமலர்பரப்பும் என்றார். தம்மை வழிபடும் தேவனாக்காக்க யானையை யுரித்துடுத்தமையால் கம்ப மால் கரியுரித்தவர் என்றும், அவனையேயன்றி மக்கட்பிறப்பினை யுடையானாயுங் காக்க கங்கையைச் சடையிலேற்றமையால் கிரமேற்கம்பதித்தவர் என்றும், அவர் கம்பமேவியதை யென்னுல் முற்றுங்கூற வமையாமைபால் கம்பமேவியு ஒருசிறி துணாத்தாம் என்றும், இறைவி இறைவனை வழிபட அதனைச் சோதிப்பான் கம்பபையையேவ, அதனைக்கண்டு அம்மை தழுவத் தன்றிருமேனிகுழையக் கருணையெய்த தேயன்றி அங்ஙனங் குழைந்த வழித் தாம்பெற்ற முலைத்தழும்பும் வளைத்தழும்பும யாவருங் காணச்செய்தமையால் கம்பமுற்றுமைதழுவ மெய்குழைந்த கருணைமேன்மையுங் கட்டுணாத்திடுவாம் என்றுங் கூறினார். (க)

பொற்றதாமரைப்பொகுட்டினைக்கிழவன்புகுதலுற்றதற்புருடகற்பத்திற், பற்றுமவைகறைத்துயிலொழிந்திமயப்பாவைபாகராடிதொழுதெழுந்தான், முற்றும்வெள்ளநீர்ப்பரப்பிடையவனிமுழுதாமாழ்த்ததுகண்டுளங்கவன்று, மற்றினிச்சகவகிலமும்படைக்கும்வண்ணம்யாதெனமயங்குதும்பொழுது.

(இ-ள்.) பொற்ற தாமரைப் பொகுட்டினை கிழவன் புகுதல் உற்றதற்புருடகற்பத்தில் - பொற்றாமரையடைகொட்டையை யானையாகவுடைய பிரமன் புகு ளின்ற தற்புருடகற்பத்தில், பற்றும வைகறை துயில் ஒழிந்து-பொருந்துகின்ற விடியற்காலத்தில் துயினீங்கி, இமயப் பாவை பாகனார் அடி தொழுது எழுந்தான்-இமர்

சலபுத்திரியாகிய உமைமயம்மையை யொருபாகத்திலுடைய இறைவன் பாதத்தைத் தொழாநின்றெழுந்தானாகி, முற்றும் வெள்ள நீர் பரப்பிடை - முழுதும் வெள்ள மாகப்போர்த்த நீர்ப்பரப்பில், அவனி முழுதும் ஆழ்ந்தது கண்டு உளம் கவன்று- உலகமுழுது மழுந்தினமை பார்த்து மனங்கவலையொகண்டு, இனி சக அகிலமும் படைக்கும் வண்ணம் யாது என - இனிச் சகமாயி வகிலத்தைச் சிருட்டிக்கும் வகையாதென்று, மயங்குதும் பொழுது - மயங்குங்காலத்தில். (எ-று.)

தற்புருடகற்பப்பிரவேசத்தில் பொருந்தும் விடியற்காலத்தில் பிரமன் நித்தியினின்று நீங்கி உமைபங்களை வணங்கி எழாநின்று எங்கும் நீர்வெள்ளமாயும் அவ்வெள்ளத்தில் உலகமுற்றும் ஆழ்ந்திருத்தலையுங்கண்டு இனி இவ்வுலகங்களை யெல்லாம் நாம் படைக்கும் வகை யெப்படியென்று மயங்கி யிருக்கும்பொழுது (எனவே, பிரமன் சிருஷ்டிசெய்யும் விதத்தை மறிந்து முன் நாம் எவ்வாறு சிருஷ்டித்தோமென்றெண்ணினுனென்க.)

பாவை உவமையாகுபெயர். பாகனா என்பதில் ஆர் விருதிபெற்றமை “இயற்பெயர்முன்ன ரானாக்கிவி பலர்க்குரியெழுத்தின் வினையொடுமுடிமே” என்பதனால் முடிக்க. உலகம் தோன்றியின்றழியு மாலையதாகலின் சகமென்றும் அகிலமுமென்றும் ஒருபொருட் பன்மொழியாய் நின்றது. தொழுது தொழாநின்றென்பதின் மிரிபு. இதனை ‘வினைவளநீழை’ என்னுந் திருக்கோவையாரால் தொழுதெழுவா னென்பழியும், ‘தெய்வந்தொழாஅள்’ என்னுந் திருக்குறளில் தொழுதெழுவானென் பழியும் முறையே பேராசிரியரும் பரிமேலழகருங் கூறுதல் காண்க. (உ)

பூதிமேனியார்திருவருள் கூடிப்புரிந்தமுன்னிகழ்முணர்ச்சிவந்தெய்த வா திகற்பத்திலெதிொழுந்தருளியண்ணலார்கற்பத்தொறுத்தொறுநின்பாற் சோதிசேழொழிந்தகுமாரநல்வடிவாற்றேனுந்நிநாமுனக்கருளுதுமென்னுப் பேதியாவகை தனக்குமுன்னளித்தபெருவரத்தினைத்தெளிந்தனன்பிரமன்.

(இ-ள்.) பூதிமேனியார்திருவருள் கூடி புரிந்த முன்னிகழ் உணர்ச்சி வந்து எய்த-(இவ்வாறு மயங்கியிருக்கும்பொழுது) வெண்ணீறு சண்ணித்த திருமேனியை யுடையார் திருவருள் கூட (அதனால், இறைவன் தனக்கு) விரும்பிச்செய்த முன் னிகழ்ந்த வறிவுவந்து சேர, ஆதிகற்பத்தில் எதிர் எழுந்தருளி - முன் கற்பத்தில் எதிசே வந்து, அண்ணலார்கற்பத்தொறுத் தொறும் நின்பால் சோதி சேர் எழில குமார நல் வடிவால் தோன்றி - இறைவன் கற்பங்களிலெல்லாம் உன்னிடத்தில் பிரகாசமமைந்த அழகிய நல்ல குமார வடிவமாகித் தோன்றி, நாம் உனக்கு அரு ளும் என்ன - நாமுனக் கருள்செய்யோமென்று, பேதியாவகை தனக்கு முன் அளி த்த பெருவரத்தினை பிரமன் தெளிந்தனன் - வேறுபடாதவண்ணம் தனக்கு முன் கொடுத்த பெருவரத்தைப் பிரமன் தெளிந்தான். (எ-று.)

(பிரமன் சிருஷ்டிசெய்யவறியாது மயங்கியிருக்கும்பொழுது) இறைவன் திருவருளே துணையாகி தனக்கு முன்றந்த வரம் அறிவின்கண் தோன்ற(எனவே)ஆ திகற்பத்தில் இறைவன் தன் முன்னெழுந்தருளி பிரமனே யாம் சற்பங்கள்தோறும் உன்னிடத்து நல்ல குமாரவடிவத்தோடு வந்து உனக்கு சிருஷ்டிக்கும் வகையை யனுக்கிரகிப்போமென்று மாளுதளித்த பெரிய வரத்தினை எண்ணினுனென்க.

பிரமன் நாம் முன் எவ்வாறு சிருஷ்டித்தோமென்று ஆலோசித்தகாலத்து அ வனுக்குப் பிரதமத்தில் இறைவன் கொடுத்த வரம் திருவருளால் தோன்றியதென்க.

பிரமன் மயங்கினமையைத் தெளிவித்தது இறைவன் திருவருளே என்பார் திருவருள் கூழ்ப்புரிந்த முன்னிகழுணர்ச்சி வந்தெய்த என்றார். சர்ப்பமென்றது வடமொழிச்சிதைவு. தொறுந்தொறும் அடுக்குப்பன்மை. பூதி - இரட்சை - நீறு முதலியன ஒருபொருட்கிளவி. (௯)

அன்னதன்மையினின்று மங்கவரே யருள் செய்வாரெனத் துணிபுடையனத்தாம், தன்னுதற்றலத்தடியினை கருதித்தவங்கள் பல்பகலாற்றாழித்திகழுஞ், சென்னியாற்றினருநுத்திரகாயத்திரியினோடு நிற்குமாரல்லவடிவாய், முன்னொய்திட நோக்கியம்மனுவான் முதல்வனாந்தமை யுணர்ந்துகைகொழுது.

(இ-ள்.) அன்ன தன்மையினின்றும் அங்கவரே யருள் செய்வாரெனத் துணிபுடைய மனத்தால் - அத்தன்மையினின்றும் மவ்விடத் தச்சிவபெருமானே யருள் செய்வாரெனத் துணிபினையுடைய மனத்தால், தன் துதல் தலத்து அடியினை கருதி - தனதுநெற்றியின்கண் சீபாதங்கையெண்ணி, தவங்கள் பற்பகல்-ஆற்றுழி - தவங்களைப் பலநாளு மியற்றியவிடத்து, திகழுஞ் சென்னியாற்றினர்-விளங்குகின்ற முடியின் கண் கங்கையையுடைய இறைவன், உருத்திரகாயத்திரியினோடு எழில் குமார நல்வடிவாய் முன்னர் எய்திட நோக்கி-உருத்திரகாயத்திரி தேவியோடு பிரகாசம் பொருந்திய குமாரனாகிய நல்ல வடிவமாய் முன்வந்தணையப்பார்த்து, அம்மனவால் முதல்வனாந்தமை உணர்ந்து கைகொழுது - அம்மந்திரத்தால் முதல்வராகிய ஏகம்பவாணரை வணங்கி. (௭-று.)

(மயங்கியிருந்த பிரமன் திருவருளால் தெளியப்பெற்றனதைலால்) அத்தெளிவில் நிலைபெற்று பிரதமத்தில் நமக்கனுக்கிரகஞ்செய்த இறைவனே இப்பொழுதும் சிருஷ்டிசெய்யும் விதத்தை யருள்செய்வானென்று துணிந்த மனத்தையுடையவனாய்த் தன் புருவமத்தியில் இறைவன் திருவடியைத்தியானித்து அநேககாலம் தவஞ்செய்யுங்கால் கங்காதரனாகிய இறைவன் உருத்திரகாயத்திரி தேவியோடு குமாரவடிவங்கொண்டவந்து காட்சிதந்தனன். அங்ஙனந்தந்த இறைவனோக்கி அந்த உருத்திரகாயத்திரி மந்திரத்தினால் காட்சிதந்த இறைவன் சிவபெருமானே யென்றுணர்ந்து வணங்கினனென்க.

திருவருளால் இறைவன் தனக்குத்தந்த வரந்தோன்றவே மனந்தெளிந்தவனாய் அப்பொழுது வரந்தந்தபடியே இந்தத் தற்புருடகப்பத்திலும் நாம் சிருஷ்டிசெய்யும்படி அனுக்கிரகஞ் செய்வானென்று துணிந்து உருத்திரகாயத்திரியைப் பல நாள் ஏகாக்கிரசித்தத்தோடும் செபித்துவர அக்காயத்திரிக்கிறைவனாகிய இறைவன் காட்சி கொடுத்தனன். பிரமன் நானிப்போது தியானிக்கும் கங்காதரன்தானோ அல்லனோவென்று அச்சிவகாயத்திரியை மீளவும் செபித்தனன். அச்செபவீசேடத்தால் சிவபெருமானேயென்றுணர்ந்து வணங்கினனென்க. (௮)

ஏற்றதற்புடற்குறநினைதுமெமக்குருத்திரனருளுகவென்னு, மாற்றல் சான்றகாயத்திரி மனுவையனைத்துமாக்குவான்முறையுளிக்கணித்துப், போற்றவார்த்திழி யருவியங்குவட்டுப் பொருப்புவில்லவர்கருணைகூர்ந்துலகந், தோற்றுமாறருள் கொடுத்தெழுந்தருளத் தோட்டுவெண்மலர்க் கலைமகனெனவன்.

(இ-ள்.) ஏற்ற தற்புருடற்குற நினைதும் எமக்கு உருத்திரன் அருளுக என்னும்-நமதெண்ணத்துக்குத்தக்க தற்புருடனைப் பொருந்த நினைப்போம் எமக்கு உருத்திரப்பெருமா னருளுகவென்கின்ற, ஆற்றல் சான்ற காயத்திரி மனுவை-வன்மை மிகுந்த காயத்திரிமந்திரத்தை, அனைத்தும் ஆக்குவான் - யாவையும் படைக்கும் பிரமன், முறையுளி கணித்து போற்ற-முறையாற் செபித்து வணங்க, வார்ந்திழி யருவியங் குவட்டுப் பொருப்பு வில்லவர்-ஒழுங்கியிழிசின்ற அருவியையுடைய சிகரங்களை யுடைய மேருமலையை வில்லாகவுடைய இறைவர், கருணைகூர்ந்து உலகந்தோற்றும்-அருள் கொடுத்து எழுந்தருள் - கருணையிருந் துலகம் படைக்கு மருமையாகிய வருளைக்கொடுத்தெழுந்தருள், தோட்டு வெண் மலர் கலைமகள் துணைவன் - இசழ் களையுடைய வெண்ணையாகிய தாமரையில் வசிக்கும் நாமகளுக்குக் கணவனாகிய பிரமன். (எ-று.)

(இறைவனென்றறிந்து வணங்கியபின் பிரமன்) நாம் இப்பொழுது சிருட்டி செய்ய எண்ணியிருக்கின்றோம். அச்சிருட்டியை அருள்வோன் உருத்திரனாகையால் அந்தப் புருடனையே நினைவோம் என்று வன்மைமிக்க உருத்திரகாயத்திரியை முறைப்படி யோதிவணங்க இறைவன் கருணைகூர்ந்து அவனெண்ணியவாறே யனுக்கிரகஞ்செய்து திருவுருக்கரந்தன். இறைவன் கரந்தபின்னர் பிரமன் என்க.

ஏற்ற தற்புருடற்குற நினைது மெமக்குருத்திரனருளுக என்றதுகாறும் பிரமன் செபித்த உருத்திரகாயத்திரியின் பொருள், காயத்திரி குருமுகமாய் அறியவேண்டியதாகலான் ஈண்டு வளையாதொழிந்ததென்க.

கலைமகடுணைவன் என்புழி 'அதுவெனவேற்றுமை யுயர்திணைத்தொகை வயினதுவெனுருபுகெட்குசுரம்பவருமே' என்பதனாற் குவ்வுருபு விரிக்கப்பட்டது. ஆக்குவானென இயல்பினு னிகழ்கால மெதிர்காலமாகக் கூறப்பட்டது. முறையுளி என்புழி உளிமுன்றலுதான் பொருள்படுவதோரிடைச்சொல். இதனை 'இயல்புளிக்கோலோச்சம்' என்புழிப் பரிமேலழகரும் கூறுவதனானுதிக. (இ)

ஒருமையன்பினப்புருடனைநினைந்தாங் குலகமாக்குழியாண்மையே தோன்ற, முருகுலாங்குழற்பெண்மையும்படைப்பான் முயன்றுமெய்திலன் புந்தியிற்றோந்து, புருடனுக்கெனத்தற்பொருட்டெய்தும்பொருண்மை நீத்தனன்சகத்திரநயனப், புருடன்மன்னுடைப்போருணினைகேமுருத்திரப்பிரானெமக்கருள்புகி.

(இ-ள்.) ஒருமை அன்பின் அப்புருடனை நினைந்து ஆங்கு உலகம் ஆக்குழி ஆண்மையே தோன்ற - ஒருப்பாட்டினையுடைய அன்பினான் அத்தற்புருட மனுவையுறக்கணித்தோதி அவ்விடத் துலகம்படைக்க ஆண்டுகடவமே தோன்ற, முருகு உலாங் குழல் பெண்மையும் படைப்பான் முயன்றும்-மணந்தங்கிய கூந்தலையுடைய பெண்ணுருவையும் படைக்கும்படி யெத்தனித்தும், எய்திலன்-பெருதவனாயினன், புந்தியில் தேர்ந்து புருடனுக்கெனத் தற்பொருட்டெய்தும் பொருண்மை நீத்தனன் - சிந்தையினாய்ந்து புருடனுக்கென்னும் பொருள் பயக்கும் சொல்லை நீக்கினன், சகத்திர நயனப் புருடன் தன்னுடைய பேர் அருள் நினைகேம்-ஆயிரங்கண்களையுடைய புருடனுடைய பெருங்கருணையை யெண்ணுவேம், உருத்திரப்பிரான் எமக்கு அருள்புகி - உருத்திரப்பெருமா னெமக்கருள் செய்க. (எ-று.)

(இறைவனருள்பெற்ற பிரமன்) சிருட்டிக்கூர் தொடங்கியபோது தனக்குக் காட்சிகொடுத்த புருடருபத்தையே தியானித்து சிருட்டிக்கூர் தொடங்கினான். அங்ஙனம் சிருட்டியான உருவங்களெல்லாம் ஆணுருவங்களாகவே தோன்றின. (அதன்கண்டு) பெண்ணுருவங்களையும் படைக்க முயன்றான். முயன்றும் பெண்ணுருவங்கள் தோன்றவில்லை (அங்ஙனம் தோன்றாதகாரணத்தை ஆராய்ந்தான். எனவே நாம் சிவபெருமானைப் புருடருபமாகவே தியானித்தோமேயன்றி அச் சிவபரஞ் சுடனாகச் சக்தியுத்தமாகத் தியானித்தோமில்லை, ஆகலான் ஆணுருவமொன்றே படைக்குமாற்றலையடைந்தோமென் றெண்ணினான்.) அங்ஙனம் எண்ணியபின்னர் “புருடருபியாகிய உருத்திரன் என்னைச் சிருட்டியிற் பிரிச்சு” என்றும் பொருளோடு கூடிய காயத்திரியை விட்டு “சகத்திரநேத்திரத்தோடுங் கூடியிருக்கின்ற பரசிவத்தினுடைய பராசத்தியைத் தியானிக்கின்றேன். அப்பராசத்தி அனுகூலாகஞ் செய்யுமாறு உருத்திரமூர்த்தி திருவருள் செய்யவேண்டும்” என்றும் பொருளமைந்த காயத்திரியைச் செபித்தனனென.

(௧௭)

என்னும்வேறுகாயத்திரிமனுவை யெழிற்புணர்ச்சியிலுலகமுண்டாக்க, மன்னுச்சிக்குழைம்பொருள்வாய்மாய்க் கணித்துமாதவாழ்ப்பிரிவுரிவகிர்நாப், பன்னகம்புனைசடைமுடிப்பிராணாபாதிபெண்ணுருத்திகழ்தருவடிவான், முன்னொய்தியிம்மனுவினைக்கணித்தாய்முளரிவாழ்நகைநீவேட்டதுதெளிந்தேம்.

(இ-ள்.) என்னும் வேறு காயத்திரி மனுவை எழில் புணர்ச்சியின் உலகம் உண்டாக்க-என்கிற வேறுகாயத்திரி மந்திரத்தை அழகையுடைய புணர்ச்சியானுலகத்தைப்படைக்க, மன்னுச்சிக்குழைம்பொருள் வாய்ப்பு கணித்து-நிலைபெற்ற சிறப்பினையுடைய கிழமைப்பொருள் பொருந்தச்செபித்து, மாதவம் புரிவுறி-பெருந்தவஞ் செய்கையில், வகிர்நா பன்னகம் புனை சடைமுடி பிராணாபாதி பெண்ணுரு திகழ்தரு வடிவால் - பிளந்த நாயையுடைய பாம்பினையணிந்த சடைமுடியையுடைய இறைவர் பாதி பெண்வடிவம் விளங்குகின்ற வடிவுடன், முன்னர் எய்தி இம்மனுவின்னைக் கணித்தாய்-முன்னே யடைந்து இம்மந்திரத்தைச் செபித்தனை, முளரிவாழ்க்கை நீ வேட்டது தெளிந்தேம் - தாமமாமலரில் வாழ்ந்தலையுடைய நீ விரும்பியதைத் தெளிந்தோம். (எ-று.)

“சகத்திரநயனப்புருடன்றன் னுடைப்பேரருணினேகேம் உருத்திரப்பிரானெம்க்கருள்புரிக” என்னும் காயத்திரிமனுவைப் பெண்களினுடைய புணர்ச்சியினாலே உலகத்தை மேன்மேலும் படைக்கவேண்டும் என்கிற பொருளமையச் செபித்து அரியதவத்தைச் செய்யுங்கால் இறைவன் தனது திருமேனியிற் பாதிபெண்வடிவமாய் விளங்கக் காட்சிகொடுத்து அப்பிரமணோக்கி நாம் சக்தியுத்தமாய் வரும் மந்திரத்தை நீ கணித்தனை, உன்னுடைய வேண்டுகோளையும் அறிந்தோம் என்று இறைவன் கூறினானென்க.

பிரமன் இரண்டாவது முறைகணித்த காயத்திரி, முன் இறைவன் தான்மாத்திரம் வந்து காட்சி கொடுத்ததுபோலாகாது சக்தியோடுவந்து அனுகூலாகஞ்செய்தமையால் சடைமுடிப்பிராணாபாதி பெண்ணுருத்திகழ்தருவடிவான் முன்னொய்தினுன்னும், முன் நாமனுகூலாகஞ்செய்த ஆற்றலால் ஆண்வடிவங்களைப் படைக்கப் பெற்றனையே யன்றிப் பெண்வடிவங்களைப் படைக்கும் ஆற்றலைப் பெ

நீலை, அவ்வாற்றலையும்பெற இம்மனுவினைக் கணித்தனயாதலால் முளரிவாழ்க்
ஷக நீ வேட்டது தெளிந்தோமென்றுங் கூறினர்.

ஆண் பெண்ணோடுகூடுவதும் பெண் ஆணோடு கூடுவதும் அழகும், அவ்வ
ழகுக்குப் பயன் சந்திப்பெருக்கமுமே யாதலால் எழிற்புணர்ச்சியி னுலகமுண்டா
க்க என்றார்.

முன் செபித்த காயத்திரி “புருடற்குற நினைதும் எமக்கு உருத்திரப்பிரானரு
ளுந்”என்னும் காயத்திரி, பின் செபித்த காயத்திரி “சகத்திரநயனப்புருடன் மன்னு
டைப் பேரருணினேகே முருத்திரப்பிரானெமக்கருள்புரிக்”என்னும் காயத்திரி, இவ
விரண்டனும் முன்னையது புருடருபமாசிய உருத்திரனையே நினைக்கின்றோம் அவ்
வுருத்திரனே எமக்கருள்செய்க என்றும் பொருளுடையதாகலான் புருடருபமே
தோன்றியருளவும், பின்னையது சகத்திரநயனப் புருடனுடைய பேரருளை (பரா
சத்தியை) நினைச்சிந்தேறும் உருத்திரப்பிரான் எமக்கு (அவ்வாறே அருள்செய்ய
வேண்டும்) என்றும் பொருளுடையதாகலான் புருடருபத்தோடு பெண்ணுபத்தே
யுந் கிந்திசெய்யும் ஆற்றலையும் பெறுதற்குரியனாயினென்க. (எ)

நினக்கு நாயகிபிவனோ மதிடப்பானின் றுநீங்குபுகன்னொருகூற்றா, லுன
க்குப்பொண்ணுருப்படைத்திடுமாற்றலுதவுமென்றுரைத்தருளவக்கணமே,
தனக்குநேர்வரும்பிராட்டியுமாங்குத் தணரதுதோன்றுபுகன்னொருகூற்றி
ன், வனப்புமிக்கவேறணங்கினைப்படைத்து மலர்ப்பொகுட்டணையவற்கிது
வகுப்பாள்.

(இ-ள்.) நினக்கு நாயகி இவள் எமது இடப்பால் நின்று நீங்குபு - உனக்கு
இறைவியாகிய இவள் எம் இடப்பாகத்தினின்று நீங்கி, தன் ஒருகூற்றால் உனக்குப்
பெண்ணுருப் படைத்திடும் ஆற்றல் உதவும்-தன்னொரு அமிசத்தினால் உனக்குப் பெ
ண்ணுருவத்தைப் படைக்கும் வன்மையைத்தரும், என்று உரைத்து அருள் அக்க
ணமே தனக்கு நேர்வரும் பிராட்டியும் ஆங்கு தணந்து தோன்றுபு - என்று சொல்
வியருள் அவ்வளவிலேயே தனக்கு எதிர் தோன்றும் இறைவியு மாங்கு நீங்கித்தோ
ன்றி, தன் ஒருகூற்றின் வனப்புமிக்க வேறு அணங்கினைப்படைத்து மலர்ப்பொகு
ட்டணைய வற்கு இது வகுப்பாள - தன்னொரு அமிசத்தின் அழகுமிகுந்த வேறு பெ
ண்ணைப்படைத்துத் தாமடைமலர்ப் பொகுட்டணையையுடைய பிரமனாக்கிது வகுத்
துச் சொல்வாள். (எ-று.)

(பிரமனே, நீ வணங்கும்) நாயகியாகிய நமது தேவி எமதிடப்பாகத்தினி
ன்று நீங்கி தன்னொரு அம்சத்தினால் உனக்குப் பெண்ணுருவத்தைப் படைக்கும்
ஆற்றலுதவும் என்று கூற, அக்கணமே இறைவியார் தன்னம்சத்தில் ஓர் சத்தியைப்
படைத்து பிரமனேநோக்கி இவற்றைக் கூறுகின்றார். (அ)

இவளைநாடொறுநீவழிபட்டுப்பெண்கள் யாராயும்படைத்தியென்றி
யம்பி, யவளேநோக்கினின்கூற்றிறிபெண்களனைத்துநீபகுத்திடுகெனவரு
ளித், தவளமுண்டக்கிழத்திதன்கொழுநன் மனக்குநல்கித்தன் தலைவனைம
ணந்தான், கவளவெங்கரியுரித்தவர்தாமுங்கருணைசெய்துபோய்க்கயிலையை
ப்புக்கார்.

(இ-ள்.) இவளை நாள் தொறும் நீ வழிபட்டு பெண்கள் யாராயும் படைத்தி
என்று இயம்பி - இவளை என்றும் நீ வழிபாடுசெய்து பெண்கள் யாராயும் படைத்

பாபென்று கூறி, அவனைநோக்கி நின் கூற்றினிற் பெண்கள் அனைத்தும் நீ பழுத்திடுக என அருளி-அவ்வணங்கைநோக்கி நின்னபிச்சத்தால் டென்சன் யானாயும் (பிரமன்படைக்குமாறு) வகுக்கவென்றருள்செய்து, தவன முண்டகம் கிழத்தி தன் கொழுநன் தனக்கு நல்கி - வெண்டாமலையாசனெனப்படும் நாமகளுடைய தலைவனாகிய பிரமனுக்கு அருள்செய்து, தன் தலைவரை மணந்தான்-தன் தலைவரைச் சேர்ந்தான், கவளம் வெந் கரியுரித்தவர் தாமும் கருணை செய்து போய் கயிலையைப் புக்கார்-கவளங்கொள்ளும் கொடுமையாகிய பாணையை யுரித்தவரும் கருணைசெய்து சென்று கயிலைவையை யடைந்தார். (எ-று.)

(பிரமனே நீ) இந்தச்சத்தியை நாடோறும் வழிபட்டு பெண்களைப் படைப்பாபென்றும், சத்தியைநோக்கி உன் அம்சத்தினால் பெண்கள் யானாயும் (பிரமன்படைக்கும்படி) வகுப்பா யென்றும் அருள்செய்து இறைவி தன் தலைவர்பார் சென்றனர். இறைவரும் பிரமனுக்குச் கருணைநோக்கம் பாலித்து கைலைக்கேனை மான்க.)

புக்கபின் நனைத்தொழுதுபோற்றிசைக்கும் போதினானையவளைக்கை யாய்நோக்கி, நெக்கசிக்லையோய்கினக்கியான் புரியுகுழ்ச்சியாதென மலரவன் வணங்கித், தொக்கபேரருளெந்தையாநிடத்துத்தோன் அமன்னை நீ பெண்ணுருமுழுதுந், தக்கவாறுபடைத்தருள்கதில்லன்றேற்படைக்குமாற்றலென்றனக்கருள்புரியாய்.

(இ-ள்.) புக்க பின் தன்னைத் தொழுது போற்றிசைக்கும் போதினானை - போனபிறகு தன்னை வணங்கித் துதிக்கும் பிரமனை, அவ்வனக்கை ஆய் நோக்கி - அவ்வனையையணந்த தாயனையான் பார்த்து, நெக்க சிந்தை யோய் - நெகிழ்ந்த சிந்தையையுடையானே, நினக்கு யான் புரியு நிகழ்ச்சி யாதென - உனக் கியான் செய்யுங் காரியம் யாதென்று கேட்க, மலரவன் வணங்கி-பிரமன் வணங்கி, தொக்க பேரருள் எந்தையாநிடத்துத் தோன்றும் அன்னை நீ - பெருங்கருணை மிகுந்த எம் பெருமானிடத்துத் தோன்றுகின்ற தாயாகிய நீ, பெண்ணுரு முழுதும் தக்கவாறு படைத்தருள்க - பெண்ணுரு முழுதுந் தக்கவண்ணமாகப் படைத்தருளாக, அன்றேல் படைக்கும் ஆற்றல் என்றனக்கு அருள்புரியாய் - அல்லாக்கால் சிருட்டிக்கும் வன்மையை எனக் கருள்செய்வாய். (எ-று.)

(இறைவியும் இறைவனும்) ஏகியபின் தன்னை வணங்கும் பிரமனைநோக்கி என்னால் உனக்காக வேண்டிய காரியம் யாதென்று வினவ, பிரமன் வணங்கிப் பெண்வடிவங்களையெல்லாம் நீயே படைப்பாய், இல்லையாயின் படைக்கும் ஆற்றலை எனக் கருள்செய்வா யென்றனனென்க. தில் - அசைச் சொல். (கூடு)

உம்பர்போற்றுநின் திருவடிப்பொடியை உச்சிமேல்கொண்டு நொன்படைக்கின்றே, னம்பையின்னமோர்விண்ணப்பமுளதாலடியனென்பெயதக்கன்றன்மகளா, யிம்பர்நியவதரித்திடல்வேண்டுமென்றுவேண்டலுமுலகமீன்மளித்த, கொம்பர்துண்ணிடையெம்பெருமாட்டிகூர்த்தபேரருட்கருணையினுணர்த்தும்.

(இ-ள்.) உம்பர் போற்று நின் திருவடி பொடியை உச்சிமேல் கொண்டு நான் படைக்கின்றேன்-தேவர் வணங்கு நின் பாததுளியை உச்சிமேல் வைத்துக் கொண்டு நான் சிருட்டிக்கின்றேன், அம்பை இன்னம் ளா விண்ணப்பம் உளது - அம்மையே இன்னமுமொரு விண்ணப்பமுண்டு, அடியனைப் பெறு தக்கவன் தன்

மகீளாய் இம்பர் நீ அவதாரித்திடல் வேண்டும் - யான் பெற்ற தக்கனுக்குத் திருமகனாக இவ்வுலகில் நீர் அவதாரஞ்செய்யவேண்டும், என்று வேண்டலும்-என்று வேண்டிக்கொள்ளலும், உலகம் ஈன்றளித்த கொம்பர் துண்ணிடை எம்பெருமாட்டி - உலகைப் பெற்றெடுத்த பூங்கொம்புபோல துணிய இடையையுடைய எம்மிறைவி, கூர்த்த பேரருள் கருணையின் உணர்த்தும் - மிக்க பெருங்கருணையினாலிவியாநிற்பான். (எ-று.)

(பிரமன்-தேவியே, எனக்குப் படைக்கும் ஆற்றலளிப்பையாயின்) உனது பாததுளைச் சிரமேற்கொண்டு படைப்பேன். (அன்றியும்) இன்னம் ஓர் விண்ணப்பமுள்ளது, யாதெனின்; என் மகனாகிய தக்கனுக்குப் புத்திரியாக வரவேண்டும் என்றனன். பெருமாட்டி கருணையாற் கூறுகின்றாள்.

(கக)

முழுதுமாயுயிர்க்குயிரொனத்திகழுமுத லுருத்திரனென்றிடுஞ்சுருதி
தருவியாங்கவனிடப்புறமேவுஞ்சத்தியானவன் சத்தியனதனாற்
செழுதருத்திறலவன்றிருவடிவாந்தொல்சகங்கனிவிடப்புறமெனதாம்
பழுதிடாநின்வடிவினைப்பகுத்துப்பாதிபெண்மையாண்பாதிபிறிகழ்தி.

(இ ள்.) சுருதி முழுதுமாய் உயிர்க்குயிரொன திகழும் முதல் உருத்திரன் என்றிடும் - வேதம், யாவுமா யுயிருக்குயிரொன விளங்கு முதல்வன் உருத்திரனென்று கூறும், அவன் இடப்புறம் தருவி மேவும் சத்தியான் - அவனிடப்பாகத்தில் தருவியுறையுஞ் சத்தியானும், அவன் சத்தியன் அதனால் - அவன் சத்தனமாகலான், தொழுதரும் திறல் அவன் திருவடிவாம் தொல் சகங்களின் இடப்புறம் எனதாம் - தொழுதக்க திறலையுடைய அவன் திருவடிவாகிப் பழமையாயுள்ள உலகங்களினிடப்புற மென்னுடையதாகும், பழுதிடாநின் வடிவினைப் பகுத்து - (ஆகையால்) பழுதில்லாதவனே நின்வடிவத்தைப் பகுத்து, பாதி பெண்மை-பாதிபெண்மையாகவும், ஆண் பாதியில் திகழ்தி - ஆண்மை பாதியாகவும் விளங்கக்கடவாய். (எ-று.)

(பிரமனோக்கிப் பெருமாட்டி கூறுவது என்னையெனின்) வேதம் யாவுமாயுயிர்க்குயிராய் விளங்கும் முதல் உருத்திரனேயென்று வேதங்கள் கூறுகின்றன. யான், அவனிடப்புறத்திலிருக்குஞ் சத்தியாகும், அவன் சத்தியன், அன்றியும்-இவ்வுலகல்லாம் அவன் வடிவே அவ்வடிவங்களினிடப்புறம் என்னுடையது, (ஆகையால்) உன் வடிவத்தைப் பாதி யாணாகவும், பாதி பெண்ணாகவும் சோகம்பாவணையாலெண்ணி விளங்கக்கடவாயென்க, ஆங்ககைச்சொல்.

இடப்புறமேவுஞ்சத்தியான் அவன் சத்தியன் என்றது இறைவனிடத்துச் சத்தி மரமுங் காழ்ப்பும்போலிருத்தலை விளக்கற்கும், அவன் வடிவாம் தொல்சகங்கள் என்றது அவ்விதையின் அனணியத்தால் உலகத்தானையாயிருத்தலை யுணர்த்தற்கும், நின் வடிவினைப் பகுத்து பாதிபெண்மை ஆண்மை பாதியிற்றிகழ்தி என்றது “முழுதுமாய் உயிர்க்குயிரொனத்திகழும் முதல் உருத்திரன் என்றிடுஞ் சுருதி” என்று கூறிய மேற்கோளை வலியுறுத்த அம்முதல்வனைச் சோகம்பாவணையால் வழிபடும் வழிபாட்டை அனுபவமுறையாற் காட்டற்குமாமென்க. அல்லலும் பிரமன் ஆணையும் பெண்ணையும் படைத்தற்கு வேண்டினால்தொல் அது முற்றுப்பெறப் பாதிபெண்மை ஆண்பாதியிற்றிகழ்தி என்றொன்றுமொன்று. ஈண்டுப் பிரமனுக்குக் கூறியது ஆதியான்மீசபாவனை; அப்பாவனை, “ஆதிபெளதிகம், ஆதிதைவிகம்,

ஆதியான்மிகம்" என மூவகைப்படும். இவற்றுள் வழிபடுவதற்செண்ணுந் தெய்வ வடிவம் ஆதிபௌதிகம், அதற்கு அதிசெய்வமாகிய மந்திரம் அதிதெய்வீகம், அந் மந்திரமிடமாக நின்று பயன் கொடுப்பதாகிய வெசத்தி ஆதியான்மிகம். ஆக லான் ஈண்டு உருத்திரனிடப்புறமேவும் சத்தியான் அவன் சத்தியன் சகங்குளிடப்பு றமெனதாம் நின்வடிவனைப் பகுத்து பாதிபெண்மை யாண்மைபாதிவிற் நிகழ்தி என்றதனால் ஆதியான்மீகமாயிற்றென்க. (கஉ)

அண்ணலாரருட்சத்தியுஞ்சிவனுமாயநன்மைமயினன்றுதொட்டுலகம், பெண்மையான்மையென்றிருவகைப்புணர்ப்பாற் பெண்ணுமாணுமாய்பாதி றங்குமென்றியம்பிப், பண்ணைமாமறைக்கக் கருக்கருளிப்பாவையமாடுகையாயிடைக்கரந்து, மண்ணெலாமுய்யச்சதியெனும்பெயரால்வயங்குக்ககனுக்கொருமகளானாள்.

(இ.ள்.) அண்ணலார் அருட்சத்தியுஞ்சிவனும் ஆயதன்மையின்-இறைவன், அருட்சத்தியும் சிவனுமாகிய தன்மையால், அன்றுதொட்டு உலகம் பெண்மை ஆண்மை என்று இருவகைப்புணர்ப்பால் - அன்றுமுதல் உலகம் பெண் ஆணென்னு மிருவகைப் புணர்ப்பினால், பெண்ணும் ஆணும் ஆய் பிறங்கும் என்று - பெண்வடிவ மாகவும் ஆண்வடிவமாகவும் விளங்குமென்று, பண்ணைமாமறை கடவுளுக்கியம்பி யருளி - கட்டமாகிய பெருமையமைந்த மறையோளுகிய பிரமனுக்குச் சொல்லி யருளி, பாவை அம்பிகை ஆயிடை கரந்து - பாவைபோல்வாளாகிய அம்பிகை அங் கேயுருக்கரந்து, மண் எல்லாம் உய்ய மண்ணுலகமெல்லாம் பிழைக்க, சதி என்னும் பேரால் வயங்கு தக்கனுக்கு ஒருமகளானாள் - சதி என்னும் பெயரினால் விளங்கு கின்ற தக்கனுக் கொருமகளாகத் தோன்றினாள். (எ-று.)

இறைவனார், சத்தி சிவம் என்கின்ற இரண்டுவடிவமாயிருக்கின்றபடி யினால் அக்காலத்தொடங்கி உலகம் பெண்தன்மை ஆண்தன்மை என்னு மிருவகைப் பண்பி னையுடையதாகி பெண்வடிவமாகவும் ஆண்வடிவமாகவும் விளங்கும் என்று பிரமனுக் குக்கூறியனுக்கிரகஞ்செய்து அங்கு தேவி திருவுருக்கரந்து சதி என்ற பெயரால் தக்கனுக்குத் திருமகளாக வந்தனவென்க.

ஆண் பெண்ணென்று சுட்டி யறியக்கூடாது அகிந்திதனும் நிரகு மிறைவன் உயிர்கட்குப் போகம் புரிதற்பொருட்டும் வினைவினை விடத்தற்பொருட்டும், யோக முத்தியிய யுதவதற்பொருட்டும் அம்மையப்பராய் விளங்கினவென்பார் "அண்ண லார் அருட்சத்தியும் சிவமும் ஆயதன்மை எனவும், இறைவன் அம்மையப்பருகத் திருவுருக்கொண்டகாலம் இன்னகாலமென்றறியப்படாதென்பார் அன்று எனவும், இறைவன் சத்திசிவங்களாகவே அவ்விரண்டுக்கு மியல ஆண்மைக்குணத்தையும் பெண்மைக்குணத்தையும் உயிரகடைந்து அவ்விரண்டுக்கு முரிய வடிவங்களையும் உடையனவென்பார் உலகம் பெண்மை ஆண்மையென நிருவகைப்புணர்ப்பாற் பெ ண்ணுமாணுமாய் பிறங்குமெனவுக்கறினார். (சுரு)

ஆயநங்கையைவிதியுளியரனார்க்களித்தநாள் முகனன்னனந்திதழ மாயிருஞ்சகமானொடுபெண்ணாய்வயக்கமுற்றனவகிலநாயகியாமு பாயும்வென்விடைப்பாகமைனந்துபூரித்ததக்கனைவெறுத்தவன்மகன்மை மேயமேனியைநீத்திமகிரிக்குமேனைபான்மகளாயவதரித்து.

• (இ-ள்.) ஆயநங்கையை விதியுளியரனார்க்கு அளித்தநான்முகன் அன்ன னம்மிகமு - அவ்விறைவியை வேதவிதியாற் சிவபெருமானுக்குத் திருமணஞ்செ

ய்துகொடுத்து பிரமன் முன் தேவிகூறியவாறு விளங்க, மாயிரும் சகம் ஆனொடு பெண்ணாய் வயக்க முற்றன- பெருமைபொருந்திய உலகம் ஆனொடு பெண்ணை விளங்கின, அகிலநாயகியும் பாயும் வெள்விடைபரகரை மணந்து- உலகமீன்ற முதல்வியும் பாய்ந்துசெல்லும் வெள்ளை இடபவூர்தியானைத் திருமணஞ் செய்துகொண்டு, பழித்த தக்கனை வெறுத்து - இறைவனைத் தூற்றிய தக்கனைச் சிந்தையால் வெறுத்து, அவன் மகன்மை மேய மேனியை நீத்து அவன் மகளாகத்தோன்றிய திருவுருவத்தை நீக்கி, இமகிர்க்கு மேனைபால் மகளாய் அவதரித்து - மலையரையனுக்கு மேனையிடத்துத் திருமகனாய்த்தோன்றி. (எ-று)

(சதியென்றபெயரோடு தக்கன் மகளாயிருந்த) தேவியை விதிப்படி இறைவனுக்கு மணஞ்செய்வித்த தனக்குத் தேவி விதித்தபடியே தன் வலியிடங்களில் சிவசத்திகளைத் திபானித்து சிவசத்தி சொருபமாகவே நிற்க(அதனால்) சராசரங்களெல்லாம் ஆண்பெண்ணென்கிற இரண்டு வடிவங்களாகச் சிருட்டிக்கப்பட்டு வந்தன. (பிரமன் செய்தி இங்கவையிருக்க) தேவி இறைவனை மணந்து இறைவனைப்பிழித்த தக்கனைச்சிபித்து அவன் மகனெனக்கொண்டு பாராட்டிய திருமேனியைக்கழித்து மலையரையன் மகளாய் வதாரஞ் செய்தனரென்க.

பிரமன் தன்சேவ பாவனைமறந்து சிவபாவனையில் இலயித்திருந்தனனாதலால் நான்முகண்ணந்திகழ எனவும், தன்னைச் சிவனுக்குக் கொடுத்து சிவனைக்கொண்டார்க்கு பாவும் சித்தியாமாதலால் சகம் ஆனொடுபெண்ணாய் வயக்கமுற்றன எனவுங் கூறினார். (கசு)

அங்கண்மேவியபிஞ்ஞகனேவற்பணியின்மேவினளாகமற்றநாட், பங்கயத்தவனல்கியவரத்தாற்றாருகாசரனெனப்பயில்கொடியோன், பொங்குமாண்மையி னுலகெலாம்வருத்தப் பொன்னகர்க்கிறைகுரவனை முதலோர், தங்குமுழாத்தொடு முசாவிநான் முகத்தோன்ற ன்ணையெய்தியக்கொடுத்தொழிலியம்பி.

(இ-ள்.) அங்கண் மேவிய பிஞ்ஞகன் ஏவற்பணியின் மேவினளாக - அங்கெழுந்தருளிய இறைவனது குற்றேவல் செய்ய விருப்பமுடையாளாயிருந்தனளாக, அந்நாள் பங்கயத்தவன் நல்கியவரத்தால் - அக்காலத்தில் பிரமன் கொடுத்த வரத்தினால், தாருகாசரன் எனப்பயில்கொடியோன் - தாருகாசரனெனப்படுகின்ற கொடியோன், பொங்கும் ஆண்மையின் உலகெலாம் வருத்த-மீக்க ஆண்மையினால் உலகமுழுதும்வருத்த, பொன்னகர்க்கிறை தங்குரவனை முதலோர் குழாத்தொடும் உசாவி - பொன்னகர்க்கரசுகுமிய இந்நிரன் தம் குருமுதலோராகிய பரிவாரத்தோடும் வினாவி, நான்முகத்தோன் தன்னை எய்தி அக்கொடுந்தொழில் இயம்பி - நான்கு முகங்களையுடைய பிரமனையடைந்து அக்கொடுமையாகிய தொழிலைக்கூறி. (எ-று.)

இமயமலையில் மணங்கருகி எழுந்தருளிய இறைவன் கட்டினையிட்டபடியே தேவிதவத்திலிருக்க, பிரமனிடம் வரம்பெற்ற தாருகன் உலகெல்லாம் தன்னுண்மை செலுத்திவருத்த அவ்வருத்தத்துக்காற்றாது இந்நிரன் தன் ஆசிரியராகிய பிரகஸ்பதிபகவானிடத்தும் ஏனையதேவர் முதலிய பரிசனங்களிடத்தும் ஆலோசித்துப் பிரமனிடஞ்சென்று அவ்வசுரன் கொடுத்தொழிலெல்லாம் எடுத்துக் கூறினனென்க. குரவனை என்புழி ஐ சாரியை.

எந்தைநீயிதுதீர்த்திமபுகலென்றிறைஞ்சுவேண்டலுந்திசைமுகப்புத்தீதளந்தவெந்திறற்றாருகன்செருக்கையடக்குமாண்மையன் முருகவேனன்றிக்

கந்தமென்றொடைக்கடவுளரோனோர்வல்லரல்லரக்ககடனைத்தருவா
னிந்துசேகரனுமையினைமணக்குமுபாயநீபுரிகெனவிடைகொடுத்தான்.

(இ ள்.) எந்தை நீ இதுதீர் திரும்புகல் என்று இறைஞ்சி வேண்டலும்
எந்தையே நீ இதுநீயும்கு வகையைச் சொல்லென்று புகழ்ந்துவேண்டலும், திசை
முகப் புத்தேள் அந்த வெந்திரல் தாருடன் செருக்கை யடக்கும் ஆண்மையன் முரு
கவேள - பிரமன் அக்கொடிய ஆற்றலையுடைய தாருகனது கரவுத்தை யடக்குமாண்
மையையுடையான் முருகனே, அன்றி கந்த மென்தொடை கடவுள் ஏனோ வல்ல
ரல்லர் - அல்லாமல் வாசனை மிகுந்த மென்மையரசிய மலர்மாலையணிந்த தேவரும்
பிறரும் வல்லமையுடையரல்லர், அக்கந்தனைத் தருவான் - அக்கந்தனைத் தரும்படி,
இந்து சேகரன் உமையினை மணக்கும் உபாயம் நீ புரிகென விடைகொடுத்தான் -
சந்திரசேகரனாகிய இறைவன் உமையம்மையை மணஞ்செய்து கொள்ளுமுபாயத்
தை நீ செய்கவென விடையளித்தான். (எ-று.)

(இந்திரன் பிரமனை நோக்கி) எந்தையே இவ்வசுரனால் நேர்ந்ததுன்பம்
திரும்ப வகையைப் புகல்வாயென்று கேட்கவும், பிரமன் அவ்வசுரனுண்மையை யொ
ழித்தற்கு முருகனையன்றி வேறொரு தேவரின்று ஆகையால் சிவபெருமான் உமா
தேவியை மணஞ்செய்தற்குரிய உபாயத்தை நீ செய்வாயென்று விடைகொடுத்தன
னென்க.

பிரிநிலையேகாரம் விகாரத்தாற் றொக்கது. வேள்-விருப்பத்தைத்தருபவன்,
இது காரியவாருபெயராய்ப் பலபொருள் குறிக்குமொரு சொல்லேனும் முருகனை
ன்ற பித்தினியைப் பீக்கிய விசேடணமாகிய சொல்லா யிருபெயர்வாட்டுப் பண்
புத்தொகையாய்ப் புணர்ந்தது. வேள் என்றது ஈண்டுக்கந்தப்பிரானை. (கூங்)

மீண்டு வாசவன் மாரனை நினைப்பவேனில்வேள்சிலைபகழிகைக்கொண்டு
காண்டகுங்கவினிரதியுமதுவருங்குமேவரக்கடுகிவந்திறைஞ்சி
யீண்டுநின்னருளானையின்வலியால்யாதுமாற்றுவல்செய்பபணியருளாய்
மாண்டமுப்புரமபொடித்தவர்தமையும்வெல்லவல்லுநன் மற்றுளாயெவனே.

(இ ள்.) மீண்டு வாசவன் மாரனை நினைப்ப - அங்கு மீண்டு இந்திரன் மன்
மதனை எண்ண, வேனில்வேள் சிலை பகழிகை கொண்டு - மன்மதன் வில்லும் அம்
பும் கையிற்கொண்டு, காண் தரும் கவின் இரதியு மதுவும் வருங்குமே வர - காண்
த்தக்க அழகையுடைய இரதியும் மதுவும் பக்கத்தில் வர, கடுகி வந்திறைஞ்சி -
வினாந்துவந்துவணங்கி, ஈண்டுநின் அருள்ஆணையின்வலியால் யாதும் ஆற்றுவல்-
இங்கே நின்னாணையினருளினால் செயற்கரிய யாவஞ் செயவல்லேன், செய் பணி
அருளாய் - செய்யத்தக்க குற்றேவலை யருளிச்செய், மாண்டமுப்புரம் பொடித்த
வர்தமையும் வெல்லவல்லுநன் - மாட்சிமைப்பட்ட முப்புரமட்ட இறைவனையும்
வெல்லவன்மையையுடையேன், மற்றுளா எவனே - வேறுளாயாதோ. (எ-று.)

பிரமனிடத்து விடைபெற்றுத் திரும்பி, பிரமன் குறி (யிட்டபடியே) காமன்
தன்னிடம்வர நினைத்தனன். நினைத்தபடியே மன்மதன்வந்து வணங்கி உன்னரு
ளால் யாவும் செய்யவல்லவனானே (ஆகையால்) இப்போது செய்யத்தகும் பணி
யைக் கட்டினியிவாய், யானே திரிபுரதகனாகிய இறைவனையும் வெல்ல வல்லவ
ன் இத்தினிலும் வேறு உறுதி உனக்குச் சொல்லவேண்டுமா (எனவே மன்மதன் தன்
னுண்மையைக் கூறியதாமென்க.)

வேனில் வசந்தகாலம், அது அவனுக்குரிய காலமாகலின் வேனில்வேனென் றார். வேள் ஈண்டு மன்மதனை. சிலை கரும்பு, பகழி - ஐவகையாகிய மலரம்பு.(கஎ)

ஈதியம்புதியித்திரனுவகையெய்திவிண்ணவரிடும்பையும்வுண, ஈதியி ல்லன்புரிவதுமலரோனிகழ்த்துமாற்றமும்வகுத்துரைசெய்து, பேதியாவ கைப்பெருந்தகையின்னே பிஞ்ஞகன் தனையுமையொடுஞ்சேர்த்தி, போதி யென்றலுமங்கனைக்கிழவன்பொன்னகர்க்கிறைவிடைகொடுமீண்டான்.

(இ-ள்) ஈது இயம்புதி - இதனைக்கூறலும், இந்திரன் உவகை எய்தி - இந் திரன் மகிழ்ச்சியடைந்து, விண்ணவர் இடும்பையும் - தேவர்களுடைய துன்பத்தையு ம், அவுணன் நீதியில்லன்புரிவதும் - தாருகாசுரன் நீதியில்லாத காரியங்களைச்செய் வதும், மலரோன் கிழ்த்துமாற்றமும் - பிரமன் கூறிய சொல்லும், வகுத்துரை செய்து - வகைப்பட்டகூறி, பெருந்தகை பேதியாவகை இன்னே பிஞ்ஞகன் தனை உமையொடுஞ் சேர்த்தி - பெருந்தகைமையை யுடையானே மனப்பேதியாவண் ணம் இப்பொழுதே சிவபெருமானைப் பிராட்டியாரோடும் சேர்த்துவிடு, போதி என் றலும் - போவாயென்று கூறலும், ஐங்குணக்கிழவன் பொன்னகர்க்கு இறை விடை கொடுமீண்டான் - ஐங்குணக்குரியவனாகிய மன்மதன் பொன்னகர்க்கரசனாகியஇந் திரனிடத்து விடைகொண்டு மீண்டான். (எ-று)

(மன்மதன்) இவ்வண்ணங்கூறவும் இந்திரன் மகிழ்ந்து சுரர்களுடைய துன் பத்தையும் அசுரன் செய்யும் துன்பத்தையும் இத்துன்பம் ஒழியுமாறு பிரமன் கூறிய உபாயத்தையும் விரித்துச்சொல்லி மன்மதனை நீ சொல்லிய சொல்லில் மாறுப டாது சிவபெருமானை உமாதேவியோடுஞ் சேர்த்துவிடு என்று சொல்லவும் காமன் இந்திரனிடத்து விடைபெற்றுத் திரும்பினனென்க.

இறை சொல்லாலன்றினை. விண்ணவரிடும்பை என்றது விண்ணவர் துறக்க நாட்டைத் தீக்கொளுவல், அவுணன் நீதியில்லன்புரிவது என்றது. அவன்தேவரைச் செய்யத்தக்கிலாப்பணியை செய்கவென்றேவல். மலரோனிகழ்த்து மாற்றமென் றது - கந்தனைத்தருவான் இறைவனுமைபை மணப்பதற்குபாயம்.

ஆண் தன்மையை எடுத்துக்கூறல் யாவர்க்கும் எளிது. செய்தல் அரிதாகலின் அதனைக்குறித்தற்கு “பேதியாவகை பிஞ்ஞகன் தனை யுமையொடுஞ் சேர்த்தி” என வும், செய்தற்கரிய செயலைச் செய்யத்துணிந்தோனை யாவரினுஞ் சிறந்தெடுத்தோ தல் இயல்பென்றற்கு “பெருந்தகை” எனவுங்கூறினர். (கஅ)

மீண்டுசெம்மலாரிருந்துழியனுகி மெல்லவெஞ்சிலைவாங்கலுமவனை, மாண்டகுந்திரு துதல்விழிநெருப்பின் மடுத்துவார்குழ விரதநின்றிரப்பக், காண்டகாவலையுருவிலையாக்கிக்கடுத்தவம்புரிமலைமகன்மணந்து, தூண்டு வேற்படைக்குரிசிலையுதவித்தாருகன் தனைத்தொலைத்தருஞ்செய்தார்.

(இ-ள்.) மீண்டு செம்மலார் இருந்துழி அணுகி மெல்ல வெஞ்சிலை வாங்கலு (விடைகொண்டு) மீண்டு இறைவனிருந்தவிடத்தை நெருங்கி மெல்லக கொடுஞ்சி வளைத்தலும், அவனை மாண் தரும் திருதுதல் விழி நெருப்பின் மடுத்து - அவரே மாட்சிமைப்பட்ட அழகிய நெற்றிவிழி நெருப்பினையுழித்து, வார் குழல் இரதிநி ல் இரப்ப-நீண்ட கூந்தலையுடைய இரதிநின்றிரத்தலினால், காண் தகாவகை உருவ லியாக்கி - பிறரால் காணக்கூடாதபடி அனங்கனாக்கி, கடுத்தவம்புரி மலைமகன் மண ந்து - அருந்தவஞ்செய்கின்ற பார்வதியாரை மணஞ்செய்துகொண்டு, தூண்டு

வேற்படைக் குரிசிலை யுதவி தாருகன் றனை தொலைத்து அருள் செய்தார் - தான் டி
கின்ற வேற்படையையுடைய முருகனை யளித்துத் தாருகாகுணைத் தொலைப்பித்துக்
கருணைசெய்தனர். (எ-று.)

மன்மதன் பிரமஸீடத்து விடைபெற்றுத் திரும்பி இறைவனுக்குமிடத்தை
யடைந்து மெல்லத் தன்னு கரும்புவிஸ்லை வளக்கவும் (அவ்வில்லாளனை) இறைவன்
தன்னு நெற்றிக்கண்ணு லெரித்தனன். எரிக்கவும் அவன் மனைவியாகிய இரதி புலம்
பிக் கணவனை வேண்ட (அவட் கு) அம்மன்மதனைத் தந்து தாம்செய்தற்கரிய தவஞ்
செய்யும் மலைமகளைத் திருமணம்புணர்ந்து வேற்படையாளியாகிய முருகனைத்தந்து
தாருகனைச் சங்கரித்து தேவர்களுக் கருள்செய்தானென்க.

மன்மதன் இரதிக்கு உருவமாய்த் தோன்றச்செய்தாலும் பிறர்க்குருவமாகத்
தோன்றாவாறு செய்தனனாதலால் காண்டகாவகையுருவிலியாக்கி என்றார். மலை
கள் மணந்து என்புழி உயர்திணையில் இரண்டாவது விகாரத்தாற்றொக்கது. இர
ப்ப-என்றது காரணப்பொருட்டாகிய செய்வெனெச்சம். (எ-று.)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிறுத்தம்.

ஆங்கதன் பின்னர்ச்செங்கேழலங் கொளியவறு வினஞ்சர்
தூங்கியமிடற்றினுருஞ்சரி குழலிமயமாதா
மோங்குயர்பலவுஞ்சந்தம்வேரொடுமொடியத்தள்ளி
வீங்கொலியருவிதாழு மந்தரவெற்பின்மேலால்.

(இ-ள்.) ஆங்கு அதன் பின்னர் - அவ்விடத்ததன்பிறகு, செங்கேழ் அலங்
கொளிய வடிவின் - மிக்க செவ்வண்ணத் திருமேனியில், நஞ்சம் தூங்கிய மிடற்றினு
ரும் - விடந்தங்கிய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானும், சரிகுழல் இமயமாதம் -
சுரிந்த கூந்தலையுடைய மலைமகளும், ஓங்குயர் பலவும் சந்தம் வேரொடும் ஓடிய
த்தள்ளி - மிகவுயர்ந்த பலாமரத்தையும் சந்தம்மரத்தையும் வேருட னொடியும்படி
தள்ளி, வீங்கொலியருவி தாழு மந்தர வெற்பின்மேல் - மிகுந்த ஒலிதங்கிய மந்தர
மலையின்மேல்பால். (எ-று.)

முருகக்கடவுளால் தாருகனைத் தொலைத்தபின்னர், நீலகண்டனாகிய இறை
வனும், மலையபாயன்மகளும் மந்தரமலையின்மேலென்க.

ஓங்குயர்-ஒருபொருட்பன்மொழி, பலாஎன்றது குறுகின்றது. ஆல்-அசை. (உ-று.)

உலகெலாமுய்யுமாற்றாதுவளகத்தைத்துமுன்றிச்
சிலநியரடுக்கியிட்டசெழுந்தவிசையின்மன்னி
விலகருமகிழ்ச்சியீதூர்திருவிளையாடற்செய்கைக்
கலவியினயத்துதம்முட்களித்தினிநுருக்குமேல்வை.

(இ-ள்.) உலகு எல்லாம் உய்யுமாற்றல் - உலகங்களெல்லாம் பிழைக்குமவ
கையாக, உவளகத்து - அவ்விடத்து (அந்தப்புரத்திற்) சிலநியர் ஐந்து முன்றாக அ
டுக்கியிட்ட செழும் தவிசு அணையின்மன்னி - சேடியர்கள் ஐந்தடுக்காகவும் முன்றடு
க்காகவும் அமைத்துள்ள செழுமையாகிய பூவணையின்மேல் (இறைவனும் இறைவி
யும்) வீற்றிருந்து, விலகரும் மகிழ்ச்சி யீதூர் திருவிளையாடற்செய்கை-இடையருத
ஆனந்தம் மேன்மேலாகிப்படும் திருவிளையாடற்றொழிலை, கலவியின் நயந்து - சிற்
றின்பத்துறையில் விரும்பி, தம்முள்ளகித்து இனிதிருக்கும் எல் வை-தங்களுக்குள்
மகிழ்ந்து இன்புற்றிருக்கும் பொழுது. (எ-று.)

முன்கூறிய மந்தரமலையில் அமைந்துள்ள அந்தப்புரத்தில்பூவணையின்மேல் அம்மையப்பரிருவரும் வீற்றிருந்து உலகெல்லாமுய்யுமாறு கலவியின்பத்தை துகர்ந்து எழுந்தருளியிருக்கும்போது என்க.

சிற்றயிர்க்குரிய சிற்றின்பவினையாடலை அம்மையப்பரிருவருஞ் செய்தது உயிர்கள் அவ்வின்பத்தை துகரவாகலான் உலகெல்லாமுய்யுமாற்றாலெனவும், உயிர்கள்பொருட்டு அவ்வினையாடலைச் செய்யினும் இருவர்மாட்டும் நிகழ்ந்த அவ்வின்பம் சிற்றின்பமன்றாகலான் விலகருமகிழ்ச்சி மீதுர்திருவினையாடற் செய்கைக்கலவியினயந்து எனவுங்கூறினார். உவளகம்-இடம். (உக)

மும்மைப்புவனங்களுஞ்செய்தவப்பேறுமுற்றச்
சும்மைத்தினாநீருடையேதினீதோற்றமெய்தச்
செம்மைத்திசையெட்டி-னுந்தென்றிசைமிக்குவெல்ல
மம்மர்த்தொகைநூரியவண்டமிழ்நாடுவாழ.

(இ-ள்.) மும்மைப்புவனங்களும் - மூன்றுலகங்களும், செய் தவப்பேறு முற்ற - விடாதுசெய்த தவப்பயன்முடிவுபெறவும், சும்மை தினா நீருடைய மேதினீதோற்றம் எய்த - ஒலிக்கின்ற ஆலையையுடையகடலை ஆடையாகவுடுத்த நிலவுகயானது சிறப்புற்றோங்கவும், செம்மை திசை எட்டினும் தென்திசை மிக்குவெல்ல-செம்மைவாய்ந்த என்திக்குகளில் தென்திசையானது செருக்கடைந்து வெற்றிபெறவும், மம்மர்தொகை நூரியவண்டமிழ் நாடுவாழ - அஞ்ஞானத்தொகுதியைத்து கள்படச்செய்த செவ்வியதமிழ்நாடானது வாழவும். (எ-று.)

மூன்றுலகங்களுந் தவப்பேறடையவும், (அவற்றுள்) நிலவுககு மேம்பட்டோங்கவும், அதனுள் தென்றிசையானது ஏனையதிசைகளை வெற்றிகொள்ளவும், (அதனுள்) தமிழ்நாடுவாழவும் என்க.

தவமியற்றினும் அத்தவத்தாற் பெறும்பேறு முற்றுவதரிதென்பதுதோன்ற செய்தவப்பேறுமுற்ற எனவும், ஏனையவுலகங்களிற் சேரற்றூய்வினையினையுடையதென்பதுதோன்ற எனவும், அம்மண்ணிலகில் பரதகண்டஞ்சிறந்ததென்பது தோன்ற தென்றிசைமிக்குவெல்ல எனவும், அக்கண்டத்திலும் அஞ்ஞானத்தை யெளிதின்போக்கி முத்தியின்பத்தைக்கொடுக்குந் தமிழ்வழங்குநிலம் மேம்பாடென்பது தோன்ற மம்மர்த்தொகைநூரியவண்டமிழ்நாடுவாழ எனவுங்கூறினார். (உக)

நலமன்னியதண்டகநாடுசெழித்துமல்கப்

பலரும்புகழ்க்காஞ்சிவளம்பதிமேன்மைசாலக்

குலவுஞ்சமயங்களோராறுமகிழ்ச்சிகூர

வுலகெங்கணும்வைதிகைசவமுயர்ந்துமன்ன.

(இ-ள்.) நலமன்னிய தண்டகநாடு செழித்துமல்க - நன்மைபொருந்திய தண்டகநாடு பலவளப்பங்களால் செழித்தோங்கவும், பலரும் புகழ்க் காஞ்சிவளம்பதியாவரானும் புகழப்பட்ட செல்வமமைந்தகாஞ்சிப்பதி, மேன்மைசால - மிக்கமேன்மைபெறவும், குலவும் ஓர் ஆறுசமயங்கள் மகிழ்ச்சிகூர - அழியாது விளங்குகின்ற சைவமுதலிய ஆறுசமயங்களும் நீங்காத ஆனந்தத்தையடையவும், உலகு எங்கணும் வைதிகைசவம் உயர்ந்துமன்ன - உலகமெங்கும் வைதிகைசவம் குன்றாதுநிலைபெறவும். (எ-று.)

தமிழ்நாட்டுள் தண்டகநாடுசெழிக்கவும், அந்நாட்டில் காஞ்சிநகரம் மேன்மைபெறவும், சைவமுதலிய வுட்சமயங்களாறும் மகிழ்கூரவும், எவ்வுலகத்தும்வைதிகைசவமே நிலைபெறவும் என்க.

ஏனைய நாடுகளிற்சிறந்தது தண்டகநாடுதன்பார் தண்டகநாடுசெழித்து மல்களனவும், ஏனைய நகரங்களிற்புகழ்பெற்றது காஞ்சிதன்பார் காஞ்சிவளம்பதிமேன்மைசால எனவும், ஏனைய சமயங்கள் வேதபாஹ்யமாகி நிற்ப, சைவமுதலிய அகச்சமயங்களாறுமே விளங்குமென்பார் குலவுஞ்சமயங்களோராறு மெனவும், புறச்சமயநெறிநின்றோர் இவ்வகச்சமயப் பிரவேசம்பெறுவாராயின் அவர்க்கு முன்னில்லாத ஆனந்தம் விளையுமென்பார் மகிழ்ச்சிக்கூர எனவும், சைவமே வேதாகமசம்மதமென்பார் வைதிகைசவமுயர்ந்து மன்னனனவும் கூறினார். (௨௩)

எவ்வெத்தவத்துஞ்சிவபூசையேற்றமென்னப்
பொளவப்புளஸ்குழ்பாடிமேலவர்தேறியுய்யத்
தெவ்வுத்தொழில்பூணுமறக்கடைதேயநல்கு
ரெவ்வத்திறநீங்கியுயிர்ப்பயிரொங்குமோங்க.

(இ-ள்.) எவ்வெத்தவத்தும் - எவ்வகையான அரியதவங்களிலேயும், சிவபூசனை ஏற்றம் என்ன - இறைவனைப்புகுத்தலாகிய தவமே உயர்ந்த தவமென்று, பொளவப்புளஸ்குழ்பாடிமேலவர் தேறி உய்ய-கடலால் குழப்பட்ட இந்நிலவுலகிலுள்ள மேலோர்கள்தெளிந்து உய்யுநெறிதேடவும், தெவ்வுத் தொழில் பூணும் அறக்கடையே - பகைவரைப்போல் (எந்நாளும்) பகைசெய்யும்பாவங்கள்தேயவும், நல்குர் எவ்வத்திறம் நீங்கி - வறுமையென்கின்ற துன்பத்தின்வன்மை நீங்கி, உயிர்ப்பயிர் என்றும் ஒங்க - உயிர்களைன்கின்றபயிர்களைவ்விடத்தும் ஒங்கவும். (எ-று.)

எத்தவங்களினுஞ் சிறந்தது சிவபூசையென்று மேலோர்கள் தெளிந்துய்யவும் பாவந்தேயவும் வறுமைநீங்கி உயிர்கள்வாழவும் என்க.

சிவபெருமானை அர்ச்சித்தலே பெருந்தவமாதலால் சிவபூசையேற்றமெனவும், அத்தவத்தில் தலைப்படமுபல்வோர் அறிஞராதலால் மேலவர்தேறியுய்ய எனவும், அதுவேயேற்றமெனத் தெளியச்செய்யாதது பாவமாதலால் அறக்கடையே எனவும், அப்பாவத்தை வளர்ப்பது வறுமையாதலால் நல்குடொவ்வத்திறநீங்கி எனவும், காரணகாரியமாகிய பாவமும் நல்குரவும்ஒழியவே சிவபூசையிற் றலைப்படுவராதலால் உயிர்ப்பயிரொங்குமோங்க எனவுங்கூறினார். (௨௪)

முப்பான்முதலிட்டவிரண்டறமுந்தழைப்ப
வெப்பாறுலகத்தொளியாவையுமெம்பிரானார்
தப்பாவிழியின்னொளிச்சால்பெனயாருங்காண
வப்பார்சடையாடித்தொண்டரகங்களிப்ப.

(இ-ள்.) முப்பான்முதலிட்ட இரண்டறமும் தழைப்ப - முப்பத்திரண்டிறுமங்களும் தழைந்துவளரவும், எப்பால் உலகத்து ஒளியாவையும் - எவ்வகைப்பட்டவுலகங்களிலுமுள்ள ஒளிகளெல்லாம், எம்பிரானார் தப்பாவிழியின் ஒளிசால்புனயாரும்காண - எம்திறைவனுடைய அழியாதநேற்கிரத்தின் ஒளிப்பெருக்கமென்று யாவருமறியவும், அப்பார்சடையார் அடித்தொண்டர் அகம்களிப்ப-கங்கையையணிந்ததடையினையுடைய இறைவனது திருவடித்தொண்டர்கள் மனமகிழவும். (எ-று.)

அறங்கள்ளெல்லாம் வளரவும் எவ்வொளியும் இறைவன் கண்ணொளியென்று யாவருமுணரவும் தொண்டரகமகிழவும் என்க. முப்பான்முதலிட்ட விரண்டற முமென்றது முப்பத்திரண்டெனப்படுதற்கென்க. இவ்வாறே மூன்றாதலையிட்டமுப்பதிற்றெழுத்துமெனப் பிறருங்கூறுதல்காண்க.

மக்களுயிர்க்குறுதிபயப்பன அறங்களாதலால் அறந்தழைப்பனவும், சிவப் பிரகாசித்தால் யாவும்பிரகாசிப்பதென்பது யாவரும் உணர்தல் அரிதாகலான் எம்பிரானார் விழியினொளிச்சால்பென யாருங்காணனவும், இறைவனுண்மையாவரும் உணர்தலே அடியார்வேண்டுகோளாதலான் தொண்டரகங்கனிப்ப எனவுந் கூறினார். ஆர்விசுதி உயர்வின் கண்வந்தது. (உரு)

கைமமிக்கெழுகாதல்விருப்புமீதுர்குறிப்பின்
விம்மிப்பணைத்துப்புடைவிங்கியெழுந்தகொங்கைப்
பொம்மற்பெருமாட்டிவெரிப்புறத்தெய்திவல்லே
செம்மற்பிறைவேணியனாந்திருக்கண்புதைத்தாள்.

(இ-ள்.) கைமிக்கு எழுகாதல் விருப்பு மீதுர்குறிப்பின் - மிகுந்தெழுக்கின்ற ஆசையும் அன்பும் மேன்மேல்வளருமுள்ளக்குறிப்பினால், விம்மி பணைத்து புடைவிங்கி எழுந்த கொங்கை பொம்மல் பெருமாட்டி - விம்மிப்பருத்துப் பக்கங்களிற்றித்து எழுந்த தனங்களின் பொலிவையுடைய எம்பெருமாட்டியார், வெரிந் புறத்து எய்தி-முதுகின்புறத்தில்தவந்து, வல்லே செம்மல் பிறை வேணியனார் திருக்கண்ணை மறைத்தல் செய்தனார். (எ-று.)

பிராட்டியார் தன்னுள்ளத்திலெழுந்த அன்பின்மிகுதியால் இறைவன்பின்புறத்திற்சென்று அவ்விறைவனுடைய திருக்கண்களை விராவில் தன் திருக்கரத்தால் மூடினாண்க.

உவளகத்து செழுந்தவிசையின் தம்முட்களித் தினிதிருக்குமேல்வை, எய்த, வெல்ல, வாழ, மல்க, சால, கூர, மன்ன, என்ன, உய்ய, ஓங்க, தழைப்ப, காண, களிப்ப, எய்தி கண்புதைத்தாள் எனவினைமுடிக்க. (உசு)

அறுசேர்க்கழிவெழில்விருத்தம்.

இருண்டபூங்குழலாள்செங்கையிறு குறப்புதைத்தலோடு
மிருண்டகந்தரத்தார்தோக்கினிருசுடர்மறைந்தவாற்றா
லிருண்டதுபுவனிமுற்றமிருண்டவெண்டசையுமென்று
மிருண்டறியாதவிண்ணோரிருக்கையுமிருண்டதந்நாள்.

(இ-ள்.) இருண்ட பூங்குழலாள் செங்கை இறுகுறபுதைத்தலோடும் - மலரணிந்தகரியகூந்தலையுடைய உமாதேவியார் தமது அழகிய திருக்கரங்களால் (இறைவர்) திருக்கண்களை அழுந்தப்புதைத்தலும்(அவ்வளவில்) இருண்ட கந்தரத்தார் இருநோக்கின் சுடர்மறைந்த ஆற்றால்-நீலகண்டத்தைபுடைய பெருமானாது இரண்டுகண்களினொளி மறைந்துபோயது அக்காரணத்தால், புவனிமுற்றும் இருண்டது-உலகமுழுமையும் இருண்டுபோயிற்று, என்முகையும் இருண்ட - எட்டுத்திசைகளும் இருளையடைந்தன, என்றும் இருண்டு அறியாத விண்ணோர் இருக்கையும் இருண்டது - ஏந்நாளும் இருளையடைந்து (அதனால் தன்னொளிகுன்றுதல்) அறியாததேவருலகமும் இருளடைந்தது, அந்நாள் அப்பொழுது. (எ-று.)

உமாதேவியார் இறைவருடைய திருச்சுண்களை இறுகப்பிழைத்த வளவில் அக்கண்களினொளிமறைய அதனால் எல்லா வுலகங்களும் என் திருக்கும் விண்ணோருலகமும் இருளடைந்தன அந்நாளில் என்க.

புதைத்தலோடு மென்புழி ஓடு இசைநிறை.

ஏனையவுலகங்களிலும் திசைகளிலும் விண்ணோருலகு எப்பொழுதும் ஒளி மயமாகவே விளங்குஞ் சிறப்புடையதாகலான் என்றுமிருண்டறியாத விண்ணோரிருக்கையென விதந்தோதிரார்.

(உ-ஏ)

அழுங்கவேதன்னை நாளுங்காய்ந்துலாமருக்கர்தம்மோ
டொழுங்குருத்திரட்டிநீட்டிசெருகிவைத்திட்டாலொக்குஞ்
செழுங்கதிர்மதியஞ்செந்தீயுமணித்திரையெல்லாம்
விழுங்கித்தன்விதுகாட்டிப்படர்ந்ததுதிரவிக் கம்.

(இ-ள்.) திரவிக் கம் - இருட் கூட்டம், தன்னை அழுங்க நாளும் காய்ந்து உலாவும் அருக்கர்தம்மோடு - தன்னை வருந்தும்படி எந்நாளும்பகைத்து ஆகாயத்திலுலவும் சூரியர்களோடு, செழும் கதிர் மதியம் செந்தீ உடு மணித்திரை எல்லாம் விழுங்கி - தண்ணிய கிரணங்களைப்பரப்பும் சந்திரனையும் அக்கினியையும் இரத்தினக் கூட்டங்களை யொத்த நகைத்திரங்களையும் விடாது விழுங்கி, தன்விதுகாட்டி படர்ந்தது - தன் பெருமிதத்தை (நன்கு) வெளிப்படுத்திப் பரந்தது, (இவ்விருட்குக் காரணம் பெருமாட்டியாரது திருக்கரமாதலால் அக்கரத்தோக்கு மிடத்து) ஒழுங்குரு திரட்டிநீட்டி செருகிவைத்திட்டால் ஒக்கும்- ஒழுங்காகத் திரட்டி நீட்டி செருகி வைத்திருப்பதை யொத்திருக்கும். (எ-று.)

தனக்கு சூரியர் சந்திரன் அக்னி நகைத்திரமுதலிய ஒளியுடையபொருள்களெல்லாம் பகையாதலால் இருள், அப்பகையைப்போக்குவதற்கு இதுதான் அமைப மென்றெண்ணி அவைகளையெல்லாம் விழுங்கிப்பரந்தது, இவ்விருள் வெற்றிகொள்வதற்குப்படைக்கலமாயிருந்து பிராட்டி திருக்கரமென்க.

உமாதேவியார் மரகதநிறமுடையவராதலால் அவர்கரம் இருளுக்குவமையாயிற்றென்க. திரவிக் கம் ஒளியுடைய பொருளையெல்லாம் தன்வயத்தாக்கினதாகக் கற்பித்தமையால் வீறுகோளணி.

(உஅ)

சிறைபடுகுகையாதிருங்கொடித்திரள்களொத்த
மறமலிபுலிகளாதிவானரக்குலங்களொத்த
நறைகமழ்குமுதப்போதுநளினமுந்தம்முளொத்த
வறுதுயர்நேமிப்புள்ளுஞ்சகோரமுமொருங்கேயொத்த.

(இ-ள்.) கூகையாதி சிறைபடும் கரும் கொடிகிரள்கள் ஒத்த - கோட்டான் முதலிய பறவைகள் கூட்டில் கண்ணுறங்கும் காக்கை முதலியவைகளை யொத்திருந்தன, மறமலி புலிகள் ஆகி வானரக்குலங்கள் ஒத்த-கோபமிக்க புலி முதலானவைகள் சூரங்கினங்களை யொத்திருந்தன, நறை கமழ்குமுதப்போதும் நளினமும் தம்முள்ஒத்த - தேன்மணம் லீசும் செவ்வல்லியும் தாமரையும் வேற்றுமை யின்றி மலராமலொத்திருந்தன, நேமிப்புள்ளும் சகோரமும் உறுதுயர் ஒருங்கு ஒத்த - சக்கரவாகப் பறவையும் சகோரப்பறவையும் மிக்க துன்பத்தை வேறுபாடின்றி ஒத்தனுபவித்தன. (எ-று.)

கோட்டாளும் காக்கையும், புலியும் வானரமும், அல்லியும் தாமனாயும், சக் கிரவாகப்பறவையும் சகோரப்பறவையும் தம்முள் வேற்றுமையின்றி யொத்திரு ந்தன வென்க.

இரவில் கண்டெரியுங் கோட்டான் அக்காலத்துக் கண்டெரியாத காக்கை போல் தெரியாதிருந்தன வென்பார் கூகை கொழுத் திரள்களொத்த எனவும், இரவிலே உலாவும் புலிமுதலிய விலங்குகள் இரவிலே உலவாத குரங்கினங்களைப்போல உலவாதிருந்தன வென்பார் புலிகளாதி வானரக்குரங்களொத்த எனவும், இரவிலே ம்லரம் அல்லிமுத்தலியவை இரவிலே மலராத தாமனா முதலியவைபோல் மலரா திருந்தன வென்பார் குமுதப்போதும் நளினமுந் தம்முளொத்த எனவும், இரவில் சந்திரகிரணத்தைப்பருகும் சக்கிரவாகப்பறவை அக்கிரணத்தை யுண்ணாத சகோ ரப்பறவைபோல விருந்தன வென்பார் நேமிப்புள்ளும்சகோரமும் ஒருங்கேயொத்த எனவுங் கூறினர். மயக்கவணி. (உகூ)

அலர்தலைபுலகங்காணரதற்படுபொருள்கள்காணர்
நிலைபெறுதத்தம்யாக்கைநீர்மையுங்காணர்முந்நீர்க்
கலிதினாவரைப்பிடுனோருங்கண்டறியாதவானத்
தலைவருந்திமிரமொன்றேதணப்பறக்காண்டல்பெற்றார்.

(இ-ள்.) கலிதினா முந்நீர் வரைப்பிடுனோரும் - ஒலிக்கும் அலையையுடைய கடல்குமுந்த நிலவுலகத்துள்ளவரும், அலர்தலை உலகம் காணர் அதற்படு பொருள் கள் காணர் - பரந்தவிடத்தையுடைய பூமியைக்காணாதவராயினர் அதிலுள்ள பொ ருள்களையுங் காணாதவராயினர், நிலைபெறு தத்தம் யாக்கை நீர்மையும் காணர் - அழி யாது சரித்தலையுடைய தத்தமது சரீரத்தின் குணங்களையும் காணாதவராயினர், வா னத்தலைவரும் - (நிலவுலகினிய்வாராக) தேவர்கள் தலைவனாகிய இந்திரன்முதலி யோரும், கண்டு அறியாத திமிரம் ஒன்றே தணப்பறக்காண்டல் பெற்றார்—'தாமெ ன்றும்' பார்த்தறியாத இருளொன்றையே நீக்கமின்றிக்கண்டார்கள். (எ-று.)

நிலவுலகினர் பூமியையும் அதிலுள்ள பொருள்களையும் தங்கடங்கள் சரீர வேற்றுமைகளையும் காணராயினர். இந்திரன்முதலிய தேவர்கள் இருளைக்கண்டா ர்களென்க.

இம்மண்ணுலகத்தார் தாமெந்நாளும் காணத்தருவனவாயிருப்பன பூமியும் அதிலுள்ள பொருள்களும் சரீரவேற்றுமைகளுமாதலால் அவையெல்லாம் தோன்றா வாறு அவ்விருள் மறைத்ததென்பார் முந்நீர்க்கலிதினா வரைப்பிடுனோரும் அலர்தலை உலகம், அதற்படுபொருள்கள், தத்தம் யாக்கை நீர்மையுங்காண னெனவும், காணத்த கும் பொருள்க்காணத்தக்காணாக் காணமற்செய்து, தன்னையென்றுங் காணாதாரா கிய அமரனா அமர்ந்து காணச்செய்தன வென்பார் கண்டறியாத வானத்தலைவரும் திமிரமொன்றே தணப்பறக்காண்டல் பெற்றார் எனவும் கூறினர்.

அன்றியும், உலகங்காணர் அதற் படுபொருள்கள்காணர் யாக்கைநீர்மையுங் காணர் என்றதனால் இருள், உலகம் இத்தன்மையா யிருக்கின்றதென்றும் அதி லுள்ளபொருள்களிலை யிவையென்றுந் தெரியவொட்டாமலும், சரீரத்தினளவுக் ளும் நிறங்களும் இன்னவெனத் தெரியவொட்டாமலும் மறைத்து, தன்னையும் தந் நிறத்தையுமே காணச்செய்ததென்க. முந்நீர் என்றது ஆக்கல், காத்தல், அழித்தல் என்னும் முத்தொழிவனுடைமை நோக்கி; இவ்வாறே முந்நீர் என்பதற்குச் சிந்தா மணியிற் கூறுவர் ரச்சினூர்க்கினியார்.

இறந்ததுபடைப்பினுக்கமிகந்தனவேள்விச்செய்தை
மறந்தன தவந்தானங்கள் பறைந்தன கடவுட்பூசை
தூறந்தன கலவியின் பந்தொலைந்தன வறிவின் தேர்ச்சி
மறந்தன மறைநூற்கேள்வி மயங்கின வுலகமெல்லாம்.

(இ-ள்.) படைப்பின் ஆக்கம் இறந்தது - சிருட்டியின் விருத்தியின்றிக்குறைந்தது, வேள்வி செய்கை இகந்தன - யாகத்தொழில்கள் இல்லாதொழிந்தன, தவம் தானங்கள் பறந்தன - தவங்களும் தானங்களும் பறந்துபோயின, கடவுள் பூசை பறைந்தன - தெய்வபூசைகள் செய்யாதொழிந்தன, கலவியின்பம் தூற்தன - இணைவிழைச்சுகள் என்னுதொழிந்தன, அறிவின்தேர்ச்சி தொலைந்தன - அறிவின்தேட்டம் கலங்கின, மறைநூல்கேள்வி மறந்தன - வேதநூலாராய்ச்சி மறந்துபோயின, உலகம் எல்லாம் மயங்கின - (அதனால்) உயிர்களெல்லாம் அறிவின்றி மயங்கின. (எ-று.)

பிரமனியற்றும் படைப்பின் மிகுதியும் ஏனையோரியற்றும் யாகங்களும் தவங்களும் தானங்களும், தெய்வவழிபாடும் புணர்ச்சியின்பமும், அறிவினிச்சயமும், வேதநூற்கேள்வியும் ஆகிய இவைகளொன்றுமின்றி மயங்கின என்க. (௩௧)

கடவுளர் முனிவர் மக்கள் யாவருங்கவன்ருங்காங்குப்
படலைவல்லிருளின் மூழ்கிப்பதைபதைத்தாவாவென்னக்
கடலொலிக்கிளர்ச்சிநாணமுறையிடுங்காலெவெற்பின்
மடவரல்கரங்கணிப்பமலர்விழித்திறநாரையர்.

(இ-ள்.) ஆங்கு ஆங்கு-அந்தந்தவிடங்களில், கடவுளர் முனிவர் மக்கள் யாவரும் கவன்று - தேவர்களும் முனிவர்களும் மக்கட்பிறப்பினரும் (ஆகிய) யாவரும் கவலையுற்று, படலை வல் இருளில் மூழ்கி-பரவியமிக்க விருளில் மூழ்கி, பதை பதைத்து ஆவா என்ன-பதைப்புற்று அந்தோ அந்தோ வென்று, கடல் ஒலி கிளர்ச்சிநாண-கடலின் பேரொலி நாணத்தையடைய, முறை இடும் கால - முறையிடுகின்றகாலத்தில், வெற்பின் மடவரல் கரங்கள் நீப்ப-மலையரையன் மகளாகிய பார்வதியார் (இறைவர் கண்களைப்புதைத்த) கைகளை யெடுக்க, ஐயர் மலர்விழி திறந்தார்-எம்பெருமானார் தாமரை மலையொத்த கண்களை விழித்தார். (எ-று.)

தேவர்கள் முதலியயாவரும் தத்தமிடங்களில் ஒன்றுந்தோன்றாது வருந்தி இருள் வயப்பட்டு அந்தோவென்று பெருங்குரலிட, அவ்வொலியைக் கேட்ட அம்மையார் தமது திருக்கரத்தை நீக்க அத்தனார் தமது கண்ணெத்திறந்தனர் என்க. ()

அல்கினவொளிகளெங்கு மஃகியதிருளின் வீக்க
மல்கினபடைப்புங்காப்பும் வயங்கினவறத்தினீட்டம்
பல்கினவேள்வியெங்கும் பரந்தனவிறைவர் சீர்த்தி
புல்கினவேதவாய்மை பொலிந்தனவுயிர்களெல்லாம்.

(இ-ள்.) ஒளிகள் எங்கும் அல்கின-ஒளியுடைப்பொருள்களெவ்விடத்தும் ஒளிவிட்டு விளங்கின, இருளின்வீக்கம் அஃகிய-இருளின் பெருக்கம் குன்றியது, படைப்பும் ஊப்பும் மல்கின - சிருட்டித்தொழிலும் திதித்தொழிலும் நிறைந்தன, அறத்தின் ஈட்டம் வயங்கின - தருமத்தின் கூட்டம் நடந்தன, எங்கும்வேள்வி பல்கின-எவ்விடத்தும் யாகங்கள் நீங்கா திருந்தன, இறைவர் சீர்த்தி பரந்தன - தேவர்களு

டைய புகழ்பரவின, வேதவாய்மை புல்கின - வேதத்தினுண்மை நிரம்பின, உயிர்கள் எல்லாம் பொலிந்தன - ஆன்மவர்க்கங்களாயாவும் பொலிவுபெற்றன. (எ-அ.)

(இறைவனார் கண் மலர்ந்தருளவும்) ஓரிடத்தும் ஒரு சிறிதும் தோன்றா திருந்த சூரியசந்திர நக்ஷத்திரங்களெல்லாம் எவ்விடத்தும் விளக்கமாய் விளங்கின, அவைவிளங்கவே அவ்வொளிசளித்துத் தன்பகைமையைக்காட்டிய இருள் புறங்கொடுத்தோடின, அது ஓடவே படைத்தல்காத்தலாகிய அரசியல் நடந்தன். அது நடக்கவே அறங்கள் நிலைபெற்றன. அவைநிலைபெறவே வேள்விகள் நிகழ்ந்தன. அவை நிகழவே தேவர்களுடைய புகழ்பற்றந்தன. அது பரவவே வேதத்தினுட்பொருளாகிய அறமுதலிய நான்கும் நிறைந்தன. அவை நிறையவே உயிர்களெல்லாம் புத்திமுத்திப்பயனைப் பெற்றோங்கின வென்க.

இருளால் மறைந்தவை கதிர் மதிசெந்தீ உடுக்களாதலால் ஒளிகளெனவும், அறம் முப்பத்திரண்டாதலால் அறத்தினீட்டம் எனவும், அவியுணவை விரும்புவோர் இந்திரன் முதலிய தேவர் பலராதலால் இறைவர் எனவும், அறமுதலியநான்கும் செய்தற்கு உரியார் வேதியர் முதலிய நால்வருணத்தவராதலால் உயிர்கள் எனவும் கூறினார். காரணமாலையென்னுமணி. (நூ.)

வெறிமலர்த்தளவபூரல் விழியிணைமறைத்துநீக்குஞ்
சிறுபொழுதுலகுக்கெல்லா மெண்ணில்பல்லாழிசென்று
மறைநெறிபடைப்புச்செய்கை யாதிபயமறுத்தவாற்று
விறைவிதன்வதனநோக்கி யேந்தலாரருளிச்செய்வார்.

(இ-ள்.) வெறி மலர் தளவபூரல்-நறுமணங்கமழும் முல்லையரும்பினையொத்த மூலையுடைய பெருமாட்டி (தனது திருக்கரத்தால்,) விழியிணை மறைத்து நீக்கும் சிறுபொழுது - இறைவருடைய கண்களைப் புதைத்து நீக்கிய அவ்விறையளவு காலம், உலகுக்கு எல்லாம் எண்ணில் பல ஊழிசென்று-உலகங்களுக்கெல்லாம் எண்ணிறந்த பல ஊழிக்காலங்களாகக் கழிந்து, மறைநெறி படைப்பு ஆதிய செய்கை மறுத்த ஆற்றால்-வேதவிதிப்படி செய்வதாகிய ஆக்கல் காத்தலாகிய தொழில் களில் லையாம் வண்ணம் தகைந்தகாரணத்தால், எந்தலார் இறைவிதன் வதன நோக்கி அருளிச்செய்வார் - சிவபெருமானார் தேவியின்முகத்தைப் பார்த்து ஓர் திருவாக் கருளுவார். (எ-அ.)

இறைவரது திருக்கண்களை இறைவியார் மூடித்திறந்த அச்சிறுபொழுது உலகங்களுக்கு எண்ணிறந்த காலங்களாய்ச்சென்று படைப்பாதி தொழில்களைச்செய்ய வொட்டாதொழித்தது, அதனால் அப்பனர் இரக்க முற்று அம்மையார் முகத்தைப் பார்த்து ஒன்று கூறுவார் என்க.

மறைத்து நீக்குஞ் சிறுபொழுது உலகுக்கெல்லாம் எண்ணில் பல்லாழிசென்று என்றதனால் அம்மையட்பர்க்கு ஓர் கணமாயுள்ளது ஏனையோர்க்குப்பல்லாழிஎனவும், படைப்புச்செய்கையாதி மறுத்த என்றதனால் அக்காலம் பிரமருதியோரறிவை மயக்கி நமக்கிதுதிக்காலம் வந்ததோவென்று அவரை வருந்தச்செய்து தங்கள் தங்கள் தொழிலையும் எண்ணுது திகைத்திருக்கச்செய்ததெனவும், இறைவிதன் வதன நோக்கி என்றதனால் அதற்குக் காரணம் தேவி யென்றுணர்த்தற்கெனவும், எந்தலார் அருளிச்செய்வார் என்றதனால் அக்கத்தை யொழித்துச் சுதத்தைக்கொடுப்பவர் இறைவனெனவும் கொள்ளக்கிடந்தது. (கூசு)

இருசுடர் தமக்கா தாரமாகிய வெமதுகஞ்சத்
திருவிழிபுதைத்தவாற்றூர் படைப்பாதிச்செய்கைமாறி
யுருகெழுநீமைநின்னை புற்றதாலதற்குத்தீர்வு
மருமலர்க்குழவினாய்நீமரபுளியியற்றல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) மருமலர் குழவினாய் நீ - நறுமணங்கமழும் மலரணிந்த கூந்தலையுடைய தேவியேநீ, இருசுடர் தமக்கு ஆதாரமாகிய-சூரியசந்திரர்களுக்கு ஆதாரமாகியிருக்கின்ற, எமது கஞ்சத் திருவிழிபுதைத்த ஆற்றால்-எம்முடைய தாமரை மலரையொத்த திருமுகத்திலுள்ள சண்களைப்பொத்திய காரணத்தால், படைப்பாதி செய்கைமாறி-சிருஷ்டமுதலிய தொழில்கள் மாறுபட்டு, உருகெழுநீமை நின்னை உற்றது-உருவங்கொண்டெழுந்தபாவம் உன்னை வந்தடைந்தது, (அதனால்) அதற்கு தீர்வு மரபுளி இயற்றல் வேண்டும்-அதற்குப்பரிகாரம் விதிப்படி செய்ய வேண்டும்.(எ-று)

இறைவர் தேவியைப்பார்த்து எமது திருக்கண்களைப்புதைத்தமையால் படைப்பின்றிப்பாவம் வளர்ந்தது, அப்பாவம் உன்பாலது ஆகையாலதற்குத் தீர்வு நீயே செய்யவேண்டு மென்க.

காரணங்கெட்டவழிக் காரியம் நிகழாதாகலான் ஒளிகளுக்காதாரமாகிய கண்மறைபடவே சூரியசந்திரர்கள் ஒளியிழந்தன ஞானவும், ஒளியில்லாதொழியவேவிதித்த அவ்வக்காலங்களிலியற்றும் புண்ணியங்கள் தேய்ந்த எனவும், அவை தேய்ந்தவிடத்துப் பாவம் வெளிப்பட்டதெனவும், அது “பல்லாவுறய்த்துவிடினும் குழக்கன்று வல்லதாந்தாய் நாடிக்கோடல்” போல் செய்தோரைப்பற்றுமெனவும், பற்றுமப்பாவத்தைப் பற்றறத்துடைப்பது பற்றறறூனைப் பற்றுதலேயாகவின அவனது பணியைப் பரிகாரங்களெனவும் கூறியதென்க.

பற்றற்றவனது பணி இது வென்பதைப் பின்வருவனவற்றாற்காண்க.(நடு)

இகப்பருங்கருணைபூண்ட வெமக்குநின் நனக்குநந்த
மகத்தடியவர்க்கும்பாவ மணுகுவதில்லையேனும்
வகுத்தவாபுரிதியெல்லாக் கருமமுமரபினுல்யா
கிகழ்த்தியவாரேபற்றி கிகழ்த்திடுமுலகங்கண்டாய்.

(இ-ள்.) இகப்பரும்கருணைபூண்ட எமக்கும் நின்றனக்கும் - மாறாதகருணையையுடைய எனக்கும் உனக்கும், நந்தம் அகத்து அடியவர்க்கும் பாவம் அணுகுவதில்லையேனும் - நம்மிடத்து அன்புள்ள அடியவர்க்கும் பாவம் வந்தடைவதில்லையாயினும், வகுத்தவாறுபுரிதி. (இதற்குத்தீர்வு மரபுளி நீயியற்றவேண்டுமென்று) வகுத்துக்கூறியபடியே செய்யக்கடவாய், மரபினால் எல்லாக்கருமமும் யாம் கிகழ்த்தியவாறு-விதித்தவிதிப்படி எல்லாக்கருமங்களையும் நாம் செய்கின்றபடியே, உலகம்பற்றிகிகழ்த்திடும் - உலகினர் அதனை உண்மையாகப்பற்றிச் செய்நொழுகுவர். (எ-று.)

எனக்கும் உனக்கும் நம்மடியவர்க்கும் பாவம் வந்தணுகுவதில்லையாயினும் நான் சொன்னபடியே நீ செய்யக்கடவாய் (ஏனெனின்) நாம் எதனைச்செய்கின்றோமோ அதனையே நாடி உலகஞ்செய்யு மென்க.

இறைவன் அருளுருவுடையானும் இறைவி அவனுருவமாகிய அருளும் அடியார் அவனருள்பெற்றோரும் ஆகையால் பாவமணுகுவதில்லை என்றார். எனவே

பாவமென்றது தீவினை அது கண்மலத்தின் காரியம். அக்காரியம் மாயாமலகாரியத்தோடு (தனுக்ரணிகளோடு) கூடியுள்ளது. (இவ்விருமலமும் அனாதியே இல்லாத வுடம்பினர், சிவமும் சத்தியுமாகலான்) பாவமானது இயல்பாகவே பாசமற்றவரைப் பற்றாது, அன்றிப் பாசமற்றோரைப்பற்றினவரையும்பற்றாது, ஆகவே எமக்கும், நின்றனக்கும், அடியவர்க்கும் பாவமணுகுவதில்லை எனவும், இறைவனால் விதித்தவற்றை நடத்திக்காட்ட வேண்டுவது ஆக்ஞாருபமா யிருக்கின்ற அருளாதலால் வகுத்தவாபுரிதி எனவும், உலகிலுள்ளோர் உயர்ந்தோர் நிகழ்த்தியவைகளையே மாபாகக்கொண்டு நடப்பது இயல்பாதலால் யாம் நிகழ்த்தியவாறே பற்றி நிகழ்த்திடுமுலகம் எனவும் கூறினார்.

இதனால் சிவபெருமானார் உலகிற்கு விதிகளை விதிக்குங்கடவுளெனவும், அவரது சத்தி ஆக்ஞாருபமாய் நின்று நடத்துமியல்புடைய தெனவும், உலகினர் அவ்விதியின்பழி நடக்கின்றவனொருவரும் குறித்ததென்க. நந்தம் அகத்தடியவர் என்றதும் தம்மாட்டுள்ளன்புடையாரிடத்துத் தாமும் உள்ளன்புடையா ரென்பது குறித்தற்கென்க. இதனை, “தீர்ந்தவன்பாய வன்பர்க்கவரினுமன்ப” என்ற திருவாக்கானுமறிக,

அடியவர்க்கும் பாவமணுகுவதில்லை என்றது தாம் அவராய்நிற்கும் நிலையெக்குறித்தற்கென்க. இதனை “தன்னுணரும் நேசத்தீர்த்தம்பால் நிகழுந்ததினெய்போல்” என்ற சருகியாலுணர்க. (நசு)

என்றருள்செய்யக்கேட்டு நடுக்கமுற்றிறைஞ்சிநின்று
மன்றலங்குழலாள் கூறும் வள்ளலே கழுவாய்ச்செய்கை
யென்றதியாதுசெய்யுந் காலமேதிடமேதெல்லா
நன்றெனக்கருளாயென்ன நம்பனார்குத்துச்சொல்வார்.

(இ-ள்.) மன்றலம் குழலாள் - இயற்கை மணங்கமழும் கூந்தலையுடைய உமாதேவியார், என்று அருள் செய்யக்கேட்டு (“வகுத்தவாபுரிதி”) என்று இறைவனார் ஆக்கை செய்ததைக்கேட்டு, நடுக்கம் உற்று இறைஞ்சி நின்று கூறும் - நடுக்கமடைந்து நிலமிசைப்பணிந்து எழுந்து நின்று விண்ணப்பஞ்செய்வார், வள்ளலே - வரையாது கொடுப்பவரோ, கழுவாய் செய்கை என்றது யாது - பரிகாரச்செய்கையென்றருளியது எது, செய்யும் காலம் எது - அப்பரிகாரத்தைச்செய்யும் காலம் எது, இடம் எது - அது செய்தற்குரிய தானம் எது, எல்லாம் நன்று எனக்கு அருளாய் என்ன - (ஆகிய) இவையனைத்தும் விளங்க அடியேனுக்கு அருள்செய்வா யென்றுகேட்க, நம்பனர் வகுத்து சொல்வார் - இறைவனார் வகுத்தருள் செய்வார். (எ-று.)

பரிகாரஞ் செய்யவேண்டு மென்று இறைவனார் சொல்லக்கேட்ட தேவியார் பணிந்து கழுவாயென்றது யாது காலமெது இடமெது இவற்றையெல்லாம் நன்றாகச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்க, அவ்விறைவர் ஒவ்வொன்றையும் வகுத்துக் கூறுவாராயினுரென்க.

இறைவரைப்பிரித்த கஞ்சி நடுங்கினொனவும், பிரியினும் அவர்மாட்டு அன்புபிரியாதிருத்தல் வேண்டி வணங்கியெனவும், அன்புதருதல் அரிதென நாடி வள்ளலெனவும், கூறும்பரிகாரமும் காலமும் இடமும் இறைவனுக்கு வீருப்பமோ அன்றோ என்பது தெரியக் கழுவாய்ச்செய்கை காலம் இடம் எல்லாம் நன்றெனக்கருளாயெனவும் கூறினார். (நசு)

கவிநிலைத்துறை.

வில்லிழைபூண்டி இறுமாந் தெழுகொங்கைவினாக்கோதா
யல்லனசெய்துபினஞ்சபவர்க் குறுகழுவாய்தாம
நல்லநதூல்களின்மாதவர் நாட்டினரவையெல்லாஞ்
சொல்லியதீர்வுமிகச் சிறுமைத்திதுதுணிவாயால்.

(இ-ள்.) வில் இழை பூண்டு இறுமாந்து எழுகொங்கை வினாகோதாய் - ஒளிவீசும் ஆபரணங்களை யணிந்து செருக்குந்து எழும் தனங்கையுடைய நறுமணங்கமழும் கூத்தலையுடையவளே, அல்லனசெய்து-பாவங்களைச்செய்து, பின் அஞ்சுபவர்க்கு-பின்னர் அச்சங்கொள்வோர்க்கு, உறு கழுவாய்தாம் - பொருந்திய பிராயச்சித்தங்கள், நல் அறம் தூல்களில் மாதவர் நாட்டினர் - நல்லதரும் தூல்களில் பெரியோர்கள் விதித்திருக்கின்றனர், அவையெல்லாம் சொல்லிய தீர்வு - அந் தூல்களில் விதித்திருக்கின்ற விதிகளெல்லாம், மிக சிறுமைத்து இது துணிவாய்-மிகவுமற்பமானது இதனை நிச்சயமென்று நினைவாய். (எ-று.)

உமையே, முன்பாவத்தைச்செய்து பின் அஞ்சுபவர்களுக்குப் பிராயச்சித்தங்களைப் பெரியோர்கள் அற தூல்களில் விதித்திருக்கின்றனர், அவைகளெல்லாம் மிகவுஞ் சிறியது இதனைத் துணிவா யென்க.

பின்னஞ்சபவர்க்குக் கழுவாயென்றதனால் பின் அஞ்சாதவர்க்குக் கழுவாயில்லையென்ற தென்க.

அவையெல்லாஞ் சொல்லியதீர்வு மிகச்சிறுமைத்து என்றது அம்மை செய்த குற்றத்திற்கு அவை மிகச்சிறியனவென்றுணர்ப்பினும் அமையும். அன்றிவினையுடைய பட்ட உயிர்களுக்கு விதித்தனவற்றை உனக்கு விதிப்பது மிகச் சிறுமைத் தெனினும், அன்றி மாதவர் விதித்தவற்றையே நானும் எடுத்துணர்த்தல் மிகச்சிறுமைத்து எனினும், அன்றி அவையெல்லாம் நீ ஓர் பரிகாரமாக வெண்ணத்தக்கதன்று மிகச் சிறுமையாகவே நினைக்கத்தக்க தெனினுமமையுமென்க. இது வேயுமன்றி பெரியோரால் உயிர்களுக்கென்று அறதூல்களிலே முன்னே விதிக்கப்பட்டவற்றுள் உனக்குப் பிராயச்சித்தம் உண்டென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ இன்று, ஆகலான் நான் அவைகளை உனக்குவிதிப்பது மிகச்சிறுமைத்து எனினும் அமையும்.()

எத்துணைவன்மையறக் கடைமுற்றுமிறச்செய்யு
மத்தகுசீர்க்கழுவா யெமையன்பினருச்சித்தல்
சித்தமொருக்கிநினைத்தல் பழிச்சுதல்பேர்செப்பல்
பத்தியினெம்மடியார் வழிபாடெனுமியைவாயாமல்.

(இ-ள்.) எத்துணைவன்மை அறக்கடைமுற்றும் - எவ்வளவு வன்மையாகிய மகாபாதகங்களை யெல்லாம், இறச்செய்யும் - ஒழிக்கவல்ல, அத்தகுசீர் கழுவாய்-அத்தன்மையவாகிய சிறப்புவாய்ந்த பிராயச்சித்தங்கள், (உண்டு அவை எனை யெனின்) எமை அன்பின் அருச்சித்தல்-எனினையன்புடனே யருச்சனைசெய்தல், சித்தம் ஒருக்கி நினைத்தல் - சித்தத்தை இலயப்படுத்தித் தியானித்தல், பழிச்சுதல்-தோத்திரஞ்செய்தல், பேர்செப்பல் - மங்கிரங்கையுச்சரித்தல், பத்தியின் எம்மடியார் வழிபாடு - அன்பினுல் எம்முடைய அடியார்களை வழிபடுத்தல், எனும் இவையாம் - என் னுசொல்லப்பட்ட இவைகளேயாம். (எ-று.)

(இனிநம்மாற் கூறப்படுவது) எவ்வகையாகிய மகாபாவங்களையும் எவ்வளவும் இல்லையாம் வண்ணம் ஒழிக்கவல்ல பிராய்ச்சித்தங்களாம். (அவையெவையெனின்) எம்மை யருச்சித்தல் - நாமங்களையுச்சரித்தல் அடியானா வழிபடுதல் என்று சொல்லப்பட்டவைகளாம் என்க.

அறநூல்களின் விதிக்கப்பட்டவை யெல்லாம் மிகச்சிறுமைத்து என்றுமுன்னும் எம்மையருச்சித்தலாதியாகக் கூறியவை எத்தனைவன்மையறக் கடைமுற்றும் இறச்செய்யுமென்று பின்னுங் கூறியதனால் வேதங்களில் விதித்தவை அன்பிலார்க்கெனவும், அருச்சனை முதலியவை யெல்லாம் தம்மாட்டன்புடையார்க்குச் சிறப்பாக ஆகமங்களிற்கூறிய பிராய்ச்சித்தங்களெனவும் பகுத்தறிய வேண்டுமென்க. ஆகலான் அம்மையாருக்கு மேன்மேலும் அன்பு தன்மேல் வளரும் பொருட்டே எம்மை யருச்சித்தல் என்றெடுத்து எம்மடியார் வழிபாடு எனுமிவையே யென்று இறுதியில் முடித்தமைகாண்.

(௧௬)

முற்றியசீரிருமுப்ப ருவங்கருமுறையானே
யற்றமில்காலமெனப்படும் யாம்பெரிதானந்த
முற்றுறைகின்றவிடங்களிடங்களெம்முறுமன்பர்
பற்றியதானமுமத்தகை மைத்தெனவறிபாவாய்.

(இ-ள்.) பாவாய் - பெண்ணே, சீர்முற்றிய இருமுப்பருவங்களும் - மிக்க சிறப்பினை வாய்ந்த உஷத்த்காலமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட ஆறுகாலங்களும், முறையால் அற்றம் இல் காலம் எனப்படும்-முறைமையினால் (எம்மையுழிபடுவதற்குரிய) சோர்வில்லாத காலங்களென்று சொல்லப்படும், இடங்கள் - தானங்களென்று சொல்லப்படும் இடங்களோ, யாம்பெரிது ஆனந்தம் உற்று உறைகின்ற விடங்கள் - யாம் பேரானந்தத்தைப் பொருந்தி வசிக்கின்ற இடங்களேயாம், எம்உறும் அன்பர்பற்றிய தானமும் - (அவ்விடங்களேயன்றி) எம்மிடத்துப்பொருந்திய அன்புடையவர் விரும்பியிருக்கப்பட்டதானங்களும், அத்தகைமைத்து எனஅறி பாவாய் - நம் மால் விரும்பியிருக்கப்பட்ட அத்தலங்களைப்போற் சிறப்பினையுடையதுஎன்றறிந்து கொள்வாய். (எ-று.)

பெண்ணே (நீ பிராய்ச்சித்த முதலாகக்கேட்ட முன்னில் முன்னே பிராய்ச்சித்ததைக்கூறினோம் இனி காலமும் இடமும் கூறுகின்றோம்) காலம் உஷத்த்காலம் காலசந்தி உச்சிக்காலம் மாலைக்காலம் முதலியவாம். இடம் நாம் சிவலிங்கமூர்த்த மாயெழுந்தருளி யிருக்கும் புண்ணியத்தலங்களும் எம்முடைய அன்பர்கள் வசிக்குமிடங்களாமாம் என்று இம்முன்றையு மறிவாயென்றதென்க. (௪௦)

ஆதலினுமுறைவைப்பிடை யாயினுமெம்மன்பர்
மேதகவைவரும்வரைப்பிடை யாயினுமீப்பொங்குங்
காதலினுலெமையர்ச்சனையாறுதியிதுகாணுஉப்
பாதலமண்ணகம்விண்ணகமுய்வதுபண்பென்றார்.

(இ-ள்.) ஆதலின்-ஆகையினால், நாம் உறைவைப்பிடையாயினும் - நாம் வசிக்கும் புண்ணியக்கோத்திரங்களிலாயினும், எம் அன்பர் மேதக வைகும் வரைப்பிடையாயினும் - எம்முடைய அன்பர்கள் சிறப்புடனே வீற்றிருக்கும் இடங்களிலாயினும், எமை மீப்பொங்கும் காதலினால் அர்ச்சனை ஆற்றுகி - என்னை உள்ளத்தி

லடங்கப்பெறாது வெளிப்பட்டுவரும் ஆசையினால் அருச்சுனை செய்வாய், பாதலம் மண்ணகம் விண்ணகம் உய்வது பண்பு இதுகாணுஉ - என்றார் - பாதலத்தவரும் மண்ணுலகத்தவரும் வானுலகத்தவரும் உய்வதற்குரிய குணமாயுள்ளது இது கண்டு என்றருளினார். (எ-று.)

எம்முடைய இடமுதலியவைகளை நீ தெரிந்துகொண்டமையால் நம்முடைய புண்ணியக் கூத்திரங்களிலேனும் அன்பர் மகிழ்ந்திருக்கு மிடங்களிலேனு மிக்க ஆசையோடு என்னை யாச்சுனைசெய். இஃதொன்றே மூன்றுலகத்தவரும் பவக் கடல் கடந்து உய்ந்துபோவதற்குரிய குணமாயுள்ளது என்றாரென்க.

முன் “யாம் நிகழ்த்தியவாரேபற்றி நிகழ்த்திடுமொரு என்றதனையே ஈண்டும் வலியுறுத்தியதாம். என்னையெனின், இது காணா உப்பாதலம் மண்ணகம் விண்ணகம் உய்வது பண்பு என்றதேயாம், எனவே உமையே எவ்வுயிர்களையும் பெறாது பெற்ற அம்மையாதலான் அவ்வுயிர்க ளுட்பய்வகையுந் கற்பிக்கவேண்டியவரும் அம்மையேயாகும், அதற்கு இதனினுஞ் சிறத்தது வேறின்றென்றதேயாம். (சக)

என்றலுமங்கணர்பங்கயபாதமிறைஞ்சித்தாழ்ந்
தொன்றியசிரந்தையினுடைநாயகியுரைசெய்வா
என்றியநெஞ்சகாசெல்லருநியவரவர்த்தம்
பொன்றுமுணர்ச்சியினர்ச்சனைபூணவுமெளிவந்தாய்.

(இ-ள்.) என்றலும் - (உயிர்களுட்பய்வகை இதுவே) என்று கூறவும், ஆளுடையநாயகி-யாவளாயு மாளாகவுடைய நாயகி, அங்கணர் பங்கய பாதம் தாழ்ந்து இறைஞ்சி - அழகிய தண்ணளிபொழிபென்ற திருக்கண்களையுடைய இறைவரது திருவடித்தாமரைகளைப் பணிந்து வணங்கி, ஒன்றிய சிரந்தையின் - ஒருமைப்பட்ட மனத்தினால், உரைசெய்வான்-கூறுவார், அன்றிய நெஞ்சு உரை செல்லரும் நீ - வேறுபட்ட மனத்தினாலும் வாக்காலும் எட்டுதற்கரிய நீ, அவரவர் தத்தம் பொன்றும் உணர்ச்சியின்-அவரவர்கள் தங்கள் தங்களுடைய சிற்றறிவினால், அர்ச்சனை பூணவும் எளிவந்தாய் - அர்ச்சனை செய்யவும் எளிமையாகவந்தனை. (எ-று.)

உனக்குக்கூறும் பரிகாரமும் உயிர்களுட்பய்வகையும் இதுவென்று எம்பெருமானார் கூறவும் உமையம்மை பணிந்து கூறுவார். (என்னையெனின்) மீனவாக்குக ளுக்கெட்டாத நீ எத்திறத்தவரும் தங்கள் சிற்றறிவுக்கேற்ப அர்ச்சனை வழிபாட்டைச் செய்யச் சகனவடிவமுங்கொண் டுங்கெழுந்தருளி யிருக்கின்றனை யென்க.

ஒன்றிய சிரந்தையாவது - பகிர்முகப்படாது (பொறிகளின் வசப்படாது) அகமுகப்பட்ட நெஞ்சத்தை. அன்றிய நெஞ்சுரையாவது அகமுகப்படாது பொறிகளின்வழி பகிர்முகப்பட்ட நெஞ்சத்தை. நெஞ்சம் ஒன்றியகாலத்து சொல்லடங்கலால் ஒன்றிய சிரந்தையெனவும், வெளிப்பட்ட காலத்து சொல்லும் வெளிப்படுமாதலால் நெஞ்சோடு அன்றிய நெஞ்சுரை எனவும், மனமுஞ் சொல்லும் வெளிவந்த பின்னர் உள்ளேயிருக்கின்ற உன்னைக் காண்பதரிதாகலான் நெஞ்சுரை செல்லரும் நீ எனவும், அரிய நீ புண்ணியத்தலங்களினும் அன்பரிடங்களினும் இருப்போமென்றது சிற்றறிவினையுடைய வுயிர்களிடத்து வைத்த கருணையாகலான் அவரவர் பொன்று முணர்ச்சியினர்ச்சனை பூணவு மெளிவந்தாய் எனவும்கூறினார். அல்லது உம் நெஞ்சுரை செல்லரும் நீ எனவும் எளிவந்தா யெனவுந் கூறியதனால் ஆன்மபோதத்தால் காண்டற் கருமையையும் அவனருளார் காண்டற் கெளிமையையும் வாக்கு மனத்திமென்பதையும், கோசரமாமென்பதையும் விளக்கியதென்க. (சஉ)

நானுமகிழ்ந்துணையர்ச்சனைசெய்யுநலம்பெற்றேன்
தேனமர்கொன்றைமலைச்சியசெஞ்சடைவள்ளானின்
ஊனமில்பூசனைசெய்திறமெத்திறமுறாயென்ன
வானுடையூர்தியருட்கடலன்னவர்புகல்கிற்பார்.

(இ-ள்.) நானும் மகிழ்ந்து உனை அர்ச்சனைசெய்யும் நலம் பெற்றேன் - யானும் உம்மை அர்ச்சனை செய்யும் பாக்கியத்தைப் பெற்றேன், தேன் அமர் கொன்றை மலைச்சிய செம் சடை வள்ளால்-தேனிறைந்த கொன்றைமலையைச் சூடிய வள்ளலே, நின் ஊனம் இல் பூசனை செய்திறம் எத்திறம் - உனது பழுதில்லாத பூசனையைச் செய்யும் முறைமை எவ்வகை, உரை என்ன-சொல்வாயென்று கேட்க, ஆன் ஊர்தி உடைய அருட்கடல் அன்னவர் புகல்கிற்பார்-இடபத்தை வாகனமாக வுடைய கடல்போன்ற கருணைநிறைந்த இறைவனார் விடைதந்தருளுவார். (எ-று.)

உயிர்களையன்றியானும் அருச்சுணபுரியும் பாக்கியத்தைப் பெற்றேன். வள்ளலே உம்மைப்பூசிக்கும் திறம் எத்தன்மைத்து அதனை யடியேனுக்கருளல் வேண்டுமென்ன அருளாளன் கூறுவானென்க.

“அருச்சுனை இதுகாண் பாதல மண்ணகம் விண்ணகம் உய்வது பண்பு” என்று இறைவரும். “அவரவர் தத்தம் பொன்று முணர்ச்சியினர்ச்சனை பூணவு மெளிவந்தாய்” என்று தானும் பிறருக்குக் கூறியிருக்க, ஈண்டு நானும் மகிழ்ந்துனை செய்யு நலம்பெற்றேன் என்றது முறையாமோவெனின், அம்மையா ரர்ச்சனை செய்வதனால் வரும் போகமோகங்களுகிய பலன்களை யடைவோர் உயிர்களேயன்றி அம்மையாரன்றாகலான் முன் அங்ஙனம் கூறியது முறையே எனவும், பெருமானைப் பரிசித்து அர்ச்சித்தலால் வரும் சுகம் அம்மையாருக்கேயன்றி ஏனையோர்க்கன்றாகலான் அருச்சுனைப் பலன் பெற்றேன் என்னது அருச்சுனைசெய்யும் நலம் பெற்றேனெனவுக்கூறினார். ஆகலான் பின் அங்ஙனங்கூறியது உம் முறையே யாமெனவுங்கொள்க. (சுரு)

கரிசறுநித்தரைமித்திககாமியமெனமுன்றூ
முரிமையினெம்மடியர்ச்சனையேனையவுலகத்துப்
புரிதருபூசனைநித்தியபூசனையாமன்றித்
தெரிதரிவன்னவைகாமியரைமித்திகமாகா.

(இ-ள்.) கரிச அறம் உரிமையின் எம் அடி அர்ச்சனை - குற்றமற்ற அன்பினாலே எம்முடைய அடியைப் பூசித்தலாகிய அர்ச்சனை, நித்தம் ரைமித்திகம் காமியம் என மூன்று ஆம்-நித்தியபூசை என்றும் ரைமித்திக பூசையென்றும் காமிய பூசையென்றும் மூன்றுவிதமாகும், ஏனைய வுலகத்துப் புரிதரு பூசனை தெரிதரில் நித்திய பூசனையாம் அன்றி - (அவற்றுள்) ஏனைய வுலகங்களிற் செய்கின்ற பூசனையே ஆராயுங்கால் நித்திய பூசனையாகுமேயல்லாமல், அன்னவை காமியம் ரைமித்திகம் ஆகா-அப்பூசனைகள் காமியபூசனையும் ரைமித்திகபூசனையும் ஆகாவாம். (எ-று.)

(பூசனை செய்திறத்தை இறைவர் கூறத்தொடங்கினாராகலின்) அப்பூசனையாவது நித்தியம் ரைமித்திகம் காமியமென முத்திறப்படுமெனவும், அவற்றுள் நிலவுலகொழிந்து ஏனைய வுலகங்களில் நிகழும் பூசனை நித்தியமாகுமேயன்றி னைமித்திகமும் காமியமு மாகாவென்றதென்க.

இதனால் பூசனையின் நிறத்தைக் கூறியவாறென்க.

இவ்வுலகேயன்றி எவ்வுலகத்துள்ளாரும் சிவபூசனை யுள்ளாரென்பார் ஏனைய வுலகத்தும் புரிதருபூசனை எனவும், அப்பூசனை யெல்லாம் நித்திய பூசனையு ளடங் குமேயன்றி ஏனையவை யாசுவென்பார் நித்திய பூசனையாமன்றித் தெரிதரிலன் னவை காமிய நைமித்திகமாகா எனவும் கூறினார்.

நித்தியபூசனையாவது விதிப்படி ஸ்நானாதி கர்மானுஷ்டானங்களை முடித்துக் கொண்டு அக்னிகாரியத்தோடு சிவபூசனையைச் செய்தலாம். நைமித்திக பூசனையா வது - பிரதிஷ்டைகள், உற்சவாதிகள், சாந்திகள், நவசரசஸ்தாபனம், அஷ்டோ த்நாசரசஸ்தாபனம், சகஸ்ஸிரகலசஸ்தாபனம் முதலியன செய்தலாம். காமிய மாவது - வேண்டிய யோகசித்திகளை விரும்பிப் புண்ணியகாலங்களில் விசேஷ பூசனைகளும் மந்திரபெயர்களும் அபிஷ்டத்துக்குத்தக்கவாறு செய்தலாம்.

இங்ஙனங்கூறிய மூவகைப் பூசனைகளுள் நித்திய பூசனையொன்றேயாகும் ஏனையவுலகங்களில் நடக்கப்பட்ட பூசனைகளெல்லாம் என்றது என்னெயெனின், நைமித்திகமாகிய பிரதிஷ்டைமுதலியவைகளும் காமியமாகிய புண்ணியகாலபூச னைகளும் இந்நிலவுலகன்றி ஏனையுலகங்களி லின்றாகலானென்க. அதனானன்றே தேவர் முதலிய யாவருடைய பிரதிஷ்டைகளும் அவர்கள் பூசித்த புண்ணியகாலங் களும் இந்நிலவுலகின் கண்ணே காணப்பட்டு வருகின்றன. (சுச)

பொருவறுமூன்றுமுறுங்கருமம்புரிநிலமீதே

கருமநிலந்திகழ்பாரதமால்வருடங்கண்டாய்

தினாகெழுக்கிடல்மேல்கடல்சேதுவொடிமயத்துண்

மருவியமேதினிபாரதமால்வருடம்மாமால்.

(இ ள்.) கருமம்புரி நிலமீது-இருவினையு நீங்காதியற்று நிலவுலகத்தில், பொ ரு அறும் மூன்றும் உறும் - ஒப்பிகந்த நித்தியமுதலிய மூன்றும் செய்தற்கமையும், கரும நிலம் - கருமபூமியாவது (எதுவெனின்), திகழ்பாரத வருடமாம் கண்டாய்- விளங்கும் பாரதவருடமென்று சொல்லப்பட்ட பரதகண்டமென்றறிவாய், தினா கெழு கீழ்க்கடல் மேற்கடல் (அப்பரதகண்டத்துக்கு எல்லையைக்கூறுங்கால்) அலை கள் நெருங்கிய கீழ்க்கடலும் மேற்றிசைக்கடலும், சேதுவொடு இமயத்துள் - சேது வும் இமயபர்வதமும், (என்று சொல்லப்பட்ட நான்கு எல்லைக்குள்) மருவிய மே தினி - பொருந்தியிருக்கின்ற பூமி, பாரதமால்வருடம் ஆம் - பெரியபாரதவருட மாகும். (எ-அ.)

நித்திய முதலாகச்சொல்லிய மூன்றும் செய்தற்குரிய இடம் மண்ணுலகில் வருக்கப்பட்ட பரதகண்டமாம். அப்பரதகண்டமாவது கீழ்த்திசைக்கடலுக்கும் மேற்றிசைக்கடலுக்கும் சேது இமாசலங்களுக்கும் இடையேயுள்ள இடமாம் என்க.

மூன்றுலோகங்களிலும் கருமபூமியாகிய மண்ணுலகமே சிறந்தது என்பா கருமம்புரி நிலம் எனவும், கருமபூமியிலுள்ள மக்கட்பிறப்பினரே நித்திய முதலிய மூன்றையுள் செய்தற்குரியாரென்பார் நிலமீதே பொருவறு மூன்றுமுறும் எனவும், அம்மூன்றுஞ்செய்தற்குரிய இடம் நிலமுற்றுமன்று இந்நிலமென்பார் கருமநிலந்தி கழ்பாரதமால்வருடம் எனவும், அப்பரதகண்டம் இவ்வெல்லைக்குட்பட்டதென்பார் கீழ்க்கடல் மேற்கடல் சேதுவொடிமயத்துள் மருவிய மேதினி எனவுங் கூறினார்.

அல்லதுஉம் கருமம் புரி நிலம் என்றது இம்மண்ணுலகம் இருவினையியற்று தற்கும் அவ்வினையின் பயனாகிய சுகதுக்க சேடத்தை அனுபவித்தற்கும் வினையொ

முத்தற்குரிய முத்திசாதனத்திற்கும் இடமாயும் ஏனைய வுலகங்கள் இங்கியற்றிய வினைப்பயனாகிய சகதுக்கங்களை மிகுதியாக அனுபவித்தற்கிடமாயும் வினையொழித் தற்கும் முத்திசாதனத்திற்கும் இடமன்றாயும் இருத்தலான் ஏனைய வுலகங்களை விதந்தோதாது இக்கருமபூமியையே விதந்தோதினானென்க. (சுரு)

இத்தகுபாரதமாம்வருடத்தினெமக்கான
வுத்தமவைப்பிள் விதிப்படியெம்மையிலிங்கத்தின்
முத்துறழ்வுண்ணைகமுற்றிழைமுதுலகெல்லாமெய்ச்
சித்திபெறும்படிவல்லையருச்சனைசெய்கிற்பாய்.

(இ-ள்.) முத்து உறழ் வெள் நகை முற்றிழை-முத்தினையொத்த வெள்ளிய பற்களையும் பணிதியமைந்த அணிகளையுமுடைய பெண்ணே! முது உலகு எல்லாம் மெய் சித்தி பெறும்படி-பெரிய உலகங்களெல்லாம் ஞானசித்தியடையும்படி, இத்தகு பாரதமாம் வருடத்தில் - இத்தன்மையாகிய சிறப்பினை வாய்ந்த பரதகண்டத்தில், எமக்கு ஆன உத்தமவைப்பிள் - எனக்குப் பிரியமாகிய உத்தமத்தலத்தில், எம்மை இலிங்கத்தில் விதிப்படி வல்லை அருச்சனை செய்கிற்பாய் - என்னை யிலிங்கவடிவத்தில் ஆகமசாத்திரப்படி விராந்து அர்ச்சனை செய்யக்கடவாய். (எ-று.)

பெண்ணே! உலகத்தாரெல்லாம் ஞானசித்தியை யடையும்பொருட்டு (நாம் கூறிய) பரதகண்டத்தில் எமக்குரியமையான கேடகத்திரத்தில் வீற்றிருக்கும் சிவலிங்கவடிவத்தில் விதிப்படி யர்ச்சனை செய்வாயென்க.

மெய்ச்சித்தி பெறும்படி வல்லை யருச்சனை செய்கிற்பாய் என்றது அம்மையார் ஞானசொருபமாகிய கண்களை மறைத்து உயிர்களுக்கு அஞ்ஞானத்தை வினை வித்தனராதலான் அவ்வுயிர்களுக்கு அவ்வஞ்ஞானமொழிந்து ஞானோதையமாம்படி இப்பொழுதும் அவரோ விராந்து அர்ச்சனை செய்யவேண்டிமாகலான் இறைவனார் அங்கனங் கட்டினையிட்டதாமென்க. (சுசு)

என்றலுமாவயினெண்ணிறலங்களுளெம்மானீ
நன்றுமகிழ்ந்துறைமிக்ருயர்ந்தறலம்யாதென்னக்
குன்றுகுழைத்துவடிக்கணை பூட்டினர்கோல்கோடி
யன்றினரிஞ்சியழித்தருளங்கணர்தாஞ்சொல்வார்.

(இ-ள்.) என்றலும் - (விராந்து எமக்கான உத்தமவைப்பிள் யருச்சனை செய்வாய்) என்று சொல்லவும், ஆவயின்-அப்பரதகண்டத்தில், எண்ணில் தலங்களுள்-அளவிற்ற தலங்களிருக்கின்றன அவைகளுள், எம்மான் நீ நன்று மகிழ்ந்து உறைமிக்கு உயர் நல தலம் யாது என்ன எம்பெருமானே நீ நன்றாக மிகவும் மகிழ்ந்து வாழும் மேன்மையாகிய நல்ல தலம் எதுவென்று கேட்க, கோல் கோடி. அன்றினர் இஞ்சி குன்று குழைத்து வடிக்கணை பூட்டினர் அழித்தருள் அங்கணர் தாம் - செங்கோல் முறைதவறிய திரிபுரத்தவரது மதிலை பொன்மலையை வளைத்து வடித்த பாணத்தைத் தொடுத்து எரித்தருளிய அழகிய கண்ணாராகிய இறைவர், சொல்வார் - திருவாய்மலர்ந்தருள்வார். (எ-று)

இறைவர் அருச்சனை செய்வாயென்று கூறவும், அம்மையார் நீர் கூறிய பரதகண்டத்தில் அநேகர் திருத்தனிகளிருக்கின்றன, அவற்றுள் உமக்கு விருப்பமாகிய தலம் எதுவென்று கேட்க இறைவர் கூறுவானென்க. (சுஎ)

ஆயிடைநாமகிழ்ந்ததுறையுநதிருப்பதிகள் பலகோடியவற்றுண்மேலா
மாயிரத்தெட்டவற்றதிகமொருநூற்றெட்டவற்றதிகமறுபத்தெட்டா
மாயினவற்றுயர்காசிகாஞ்சியெனுமிரண்டதிகமறிவான் மிக்கோ
ராயினவையிரண்டுள்ளஞ்சாலநமக்கினியநகரணிநீர்க்காஞ்சி.

(இ-ள்.) ஆயிடை நாம் மகிழ்ந்து உறையும் திருப்பதிகள் பலகோடி - அப்ப
தகண்டத்தில் நாம் மகிழ்ந்து வசிக்கும் திருத்தளிகள் ஒன்றல்ல பலகோடியாம்
அவற்றுள் ஆயிரத்தெட்டு மேலாம் - அவைகளுக்குள் ஆயிரத்தெட்டு தளிகள்
மேன்மையாம், அவற்று ஒருநூற்றெட்டு அதிகம் - அவைகளினும் நூற்றெட்டுத்
தளிகள் மேன்மையாம், அவற்று அறுபத்தெட்டு அதிகமாம், அவைகளினும் அறு
பத்தெட்டுத்தளிகள் மேன்மையாம் - ஆயின் (இங்ஙனங் கூறியவாறு) இத்தளிகள்
ஒன்றுக்கொன்றுயர்ந்தாயினும், அவற்று உயர்காசி காஞ்சி எனும் இரண்டு அதி
கம் - அவைகளுக்குள் யாவரும் புகழ்கின்ற காசி காஞ்சியென்றுசொல்லப்பட்ட இர
ண்டு தலங்களும் மேன்மையாம், அவை இரண்டுள்ளும் - அவ்விரண்டினுள்ளும்
அறிவான் மிக்கோர் ஆயின் - அறிவிலே சிறந்தவர்கள் ஆராய்வாராயின், நமக்கு
சால இனிய நகர் - நமக்கு மிகவும் இனிமையான நகரம், அணி நீர்க்காஞ்சி - அழகிய
நீர்வளநிறைந்த காஞ்சியாகும். (எ-று.)

எந்நிலங்களினுஞ் சிறந்ததெத்தோதிய (பரதவருடத்தில்) நமக்கினிய தளிகள்
பலகோடி, அவற்றுள் சிறந்தன ஆயிரத்தெட்டு, அவற்றுள் சிறந்தன நூற்றெட்டு,
அவற்றுள் சிறந்தன அறுபத்தெட்டு, சொல்லிய இவைகளுக்குள் சிறந்தன காசிகாஞ்
சி, இவ்விரண்டில் நமக்கினிமையாயிருப்பது எதுவென்றாராயின் காஞ்சியாம் என்க.

அம்மையார் “எண்ணில் தலங்களுள் நீ நன்று மகிழ்ந்துறை மிக்குயர்நற்ற
லம்” யாதென்றுவினவினாராகவின் - எண்ணில் தலங்களன்றதனால் திருப்பதிகள் பல
கோடி எனத் தொகுத்தும், தலங்களுள் என்றதனால் அவைகளுள் இவை இவை
சிறந்தன என வகுத்தும், நன்று மகிழ்ந்துறைநற்றலம் என்றதனால் ஆயினவற்றுயர்
காசி காஞ்சி எனும் இரண்டதிகம் எனவுணர்த்தியும், மிக்குயர் நற்றலம் யாது என்
றதனால் அறிவான் மிக்கோர் ஆயின அவை யிரண்டுள்ளஞ் சாலநமக்கினிய நகரணி
நீர்க் காஞ்சி என இடமணித்துக்காட்டியும் முறைபே இறைவர் விடையளித்தவா
றுகாண்க. எனவே உலகினர்க்கு ஞானசித்தி யுண்டாக்கும் அம்மையார்க்குத்தம்மை
யாச்சிக்கு பிடத்தை எடுத்துக்கூறியவாறென்க. (சஅ)

இவ்வண்ணந்தானங்கள் பலவகுத்ததெற்றுக்கேலியம்பக்கேளாய்
மைவண்ணவிருண்மலத்தினிருவினையாற்பிணிப்புண்மொருளின்மூழ்கி
யுய்வண்ணமறியாதபசுக்கடமையம்மலத்தினுறாதநாமே
மெய்வண்ணப்பெருங்கருணைத்தன்மையினால்விடுவிக்கவேண்டுமாற்றான்.

(இ-ள்.) இவ்வண்ணம் தானங்கள் பல வகுத்தது ஏற்றுக்கேல் - இவ்வகையாக
(நாம் வீற்றிருக்கும்) தலங்களைப்பலதளிகளாக வகுத்திருப்பது யாதுகாரணமென்று
கேட்பையாயின், இயம்பக்கேளாய் - அக்காரணத்தைச் சொல்லக்கேள், மைவ
ண்ண இருள் மலத்தில் இருவினையாற் பிணிப்புண்டு-கரிய இருள்போன்ற ஆண
வமலத்தில் இருவினையாற் கட்டுண்டு, மருளின் மூழ்கி - மயக்கில் மூழ்கி, உய்
வண்ணம் அறியாத பசுக்கள் தமை - உய்ந்துபோம் நெறி எதென்றறியாத உயி
ர்களை, அமலத்தில் உறாத நாமே - அவ்வாணவமலத்தில் பொருந்தாத நாமே, மெய்

வண்ணம் பெரு கருணைத்தன்மையினால் - நமக்கியற்கையாயுள்ளமாரூத பேரருளால், விடுவிக்க வேண்டும் ஆற்றால் - (பிணிப்புண்டு கிடக்கும் ஆன்மாக்களை) விடுவிக்கும் வகையினால். (எ-று.)

பலதளிகளை வகுத்தற்குக் காரணங்கூறுங்கால் ஆணவமலத்தில் இருவினையிற் கட்டுண்டு மாயாமலத்தின் மூழ்கி அதனாலுய்யும் நெறியையறியாத பசுக்களை அம்மலசம்பந்தியல்லாத நாம் அருளால் அப்பாசத்தனையை விடுவிக்கும் வகையை எண்ணியென்க.

இதனால் ஆன்மாக்கள் மலத்திரயங்களாற் பிணிக்கப்பட்டிருத்தலால் முத்தி நெறியறியாதெனவும், அப்பிணியவிழ்த்து அந்நெறினைக் காட்டுவோர் இறைவனொருவன் கூறியதென்க.

ஆன்மாக்கள் அனாதையே ஆணவமலத்திலிருத்தலும் அம்மலத்தினின்றும் நீங்காது கண்மலத்தால் கட்டுண்டிருத்தலும், இங்ஙனம் பிணித்திருத்தல் தோன்றாது மாயாமலத்தால் மயங்கிற்றதலும் உண்மையாதலால் மைவண்ண விருண்மலத்தினி ருவினையாற் பிணிப்புண்டு மருளில் மூழ்கி எனவும், இவ்வாறு மூவகைப்பட்ட பாசத்தோடுங் கூடியிருத்தலால் பசுக்கடமையெனவும், பாசமுடைய பொருட்கு முத்தி கூடாதென்பது துணிபாதலால் உய்வண்ணமறியாத எனவும், பாசத்தாற் றின்புண்டிருக்கும் பசுக்களுக்கு அப்பிணியவிழ்ப்போன் அவைபோலும் பிணிப்புண்டிருப்பவன் என்றென்பது கண் கூடாதலால் அம்மலத்திலுமுத நாமே எனவும், பசுக்களை விடுவிப்போனொருவன் அத்தனையைப் பரிவாலகற்றல் அனுபவ மாதலால் கருணைத்தன்மையினால் எனவும், இக்கருணையுடையார் பாசத்தை பொழிக்காராயின் ஒழிவிப்பார் மற்றொருவரின்முதலால் விடுவிக்கவேண்டும் எனவும் கூறினார். (சக)

மருவாரும்பூங்குழலாயைவகையசத்திகளைவகுத்துப்பின்ன ரருநான்குமுருநான்குமருவருவந்தானென்றுமாகவொன்பான் றிருமேனிதோற்றுவித்துத்தோற்றமுதலைத்தொழிவஞ்செய்வா னுன்னி யிருவேறுமாயைகளினுடல்கருவியிடமனைத்துமுயிர்கட்கீடுது.

(இ-ள்.) மருவாரும் பூகுழலாய் - நறுமணங்கமழும் மலரணிந்த கூர்மையுடையாய், ஐவகைய சத்திகளை வகுத்து - (முன்னர்) பராசத்திமுதலிய பஞ்சசத்திகளை வகுத்து, பின்னர் அரு நான்கும் உரு நான்கும் அருவருவம் ஒன்றும் ஆக ஒன்பான் திருமேனி தோற்றுவித்து - பின்னர் சிவமுதலிய அருவத் திருமேனி நான்கும் மகேசமூர்த்த முதலிய உருவத்திருமேனி நான்கும் சதாசிவமூர்த்தமாகிய அருவருவத்திருமேனியொன்றும் ஆக ஒன்பதுவகைப்பட்ட திருமேனிகளைத் தோற்றுவித்து, தோற்ற முதல் ஐந்தொழிலும் செய்வான் உன்னி - சிருட்டிமுதலிய பஞ்சகிருத்தியங்களையுஞ் செய்யவெண்ணி, இருவேறு மரையகளின் உடல கருவி இடம் அனைத்தும் உயிர்கட்கு ஈந்து - இருவகைப்பட்ட மாயைகளினால் தனாகரணபுவனபோகமென்னும் நான்கையும் ஆன்மாக்களுக்குக்கொடுத்து, (எ-று.)

உமையே! நாம் முன்னர் பஞ்சசத்திகளை வகுத்துப் பின்னர் அருவம் உருவம் அருவருவமாகிய ஒன்பது திருமேனிகளைத் தோற்றிப் பஞ்சகிருத்தியங்களைச் செய்யக்கருதி இருவகை மாயைகளினின்றும் தனுமுதலியவற்றை உயிர்கட்குக் கொடுத்து என்சு.

உள்ளமுதல்விகாரத்தினெய்துமிருவினைக்குரியபிறவிகாட்டிப் பள்ளநீர்நடுக்கீழ்மேலூரசலெனக்கொட்டிபுதுத்துப்பருவநோக்கி மெள்ளவினைப்பயனுட்டிநஞ்சோடுசுவையமிழ்தும்விரவித்தீற்றித் தெள்ளுதவமறிந்தறியாதுபாயத்துமுண்மைமினுஞ்சேரச்செய்வேம்.

(இ-ள்.) உள்ளமுதல் விகாரத்தின் எய்தும்-உள்ளமுதலிய அந்தக்கரணவிருத்தி வேறுபாட்டானவரும், இரு வினைக்குரிய பிறவிகாட்டி-இருவினைக்கிடான பிறவியைக்கொடுத்து, பள்ளநீர் நடு கீழ் மேல் ஊசல் எனகொட்டிபுதுத்து - ஆழந்தகடல்சூழ்ந்த மண்ணுலகத்திலும் கீழுலகத்திலும் மேலுலகத்திலும் ஊசலைப்போலப் போதல்வருதலைச்செய்து, பருவம்நோக்கி - அமயம்பார்த்து, மெள்ளவினைப்பயன் ணட்டி - மெல்லவினைப்போகத்தை யுண்பித்து, நஞ்சோடு சுவையமிழ்தும் விரவித்தீற்றித் - துன்பத்தோடு இன்பத்தையுங் கலந்தனுபவிக்கச்செய்து, தெள்ளு தவம் ஆறிந்து அறியாது-தெளிந்ததவநிலையை அறிந்தாவது அறியாதாவது, உபாயத்தும் உண்மையினும் சேர செய்வேம்-மெலிந்தநடையினாலேனும் வலிந்தநடையினாலேனும் (எம்முடைய) தன்மமாகியதவத்தைக்கூடச்செய்வோம். (எ-து.)

கரணவேறுபாட்டானவரும் இருவினைக்கிடாகத்தனுவைக் கொடுத்திச்சுவர்க்க மத்திய பாதலமென்கின்றமூன்றுலகங்களினும் மாறிமாறிப்பிறந்திருக்கச்செய்து அவ்வவ்விடங்களுக்கும் அவ்வக்காலங்களுக்குந் தக்கபருவத்தைநோக்கி மெல்லமெல்லவினைப்போகத்தையூட்டி அதனிடையே சுகதுக்கங்களைக்கலந்தனுபவிக்கச்செய்து இவற்றைத்தெரிவிக்கவல்ல தவநெறிகளை இதுஇதுவென்று துன்முகமாயுணரு முணர்வினாலாவது இயற்கையுணர்வினாலாவது சிவதன்மநெறியைக் கூடச்செய்வோம் என்க. (கூக)

சரியையெனக்கிரியையெனயோகமெனஞானமெனச்சாற்றுநான்காமிரியமலத்துகளறுத்துநமைக்காட்டுமருந்தவங்களிவற்றிற்சேரற் குரிமைதருமுயர்தீக்கைசமயமுதன்முன்றலுவதாமுதவுமுந்தியிரிலகன் றவெம்முலகத்துறலாதிநான்கென்னவறையுநூல்கள்.

(இ-ள்.) மலத்துகள் இரிய அறுத்து - ஆணவாதிமலக்குற்றங்கள்நீங்க (அதன்காரியங்களை)யொழித்து, நம்மைக்காட்டும் அரு தவங்கள் - நம்மையறிவிக்கும் அரியதவங்கள், சரியையென கிரியையென யோகம் என ஞானம் என - சரியையென்றும் கிரியையென்றும் யோகமென்றும் ஞானமென்றும், சாற்றும் நான்காம்-சொல்லப்பட்டநான்காகும், இவற்றில் சேரற்கு உரிமைதரும் உயர்தீக்கை-சரியைமுதலியநான்கினுஞ்சேர்வதற்கு அதிகாரத்தைக்கொடுப்பதாகிய சிறந்ததீக்கைகள், சமயமுதல் மூன்று - சமயதீக்கைமுதலிய மூன்றாகும், முத்தி உதவும் - முத்தியைக்கொடுக்கும், அவைதாம் அரி ல் அகன்ற எம் உலகத்து உறல் ஆகி நான்கு என்ன நூல்கள்' அறையும் - அம்முத்திகள் குற்றமற்ற எம்முடைய உலகத்தையடைதல் முதலாகிய பதங்கள் நான்கென்று வேதாகமங்கள் கூறும். (எ-து.)

ஆணவாதிக்குற்றங்கள் நீங்க, அவற்றின் காரியங்களை முற்றுமொழித்து அம்மலமறைப்பால் தோன்றாதிருந்தநம்மை அறியச்செய்யும் அரியதவங்கள் சரியைமுதலிய நான்காகும். அச்சரியைமுதலிய நான்கினையுஞ்செய்தற்குரிமையைத் தருவதாகிய தீக்கைகள் சமயமுதலிய மூன்றாகும். இத்தீக்கைகளைப்பெற்றுச் செய்வதாகிய முன்னர்க்குறிய அச்சரியையாதிகளே முத்தியைக்கொடுக்கும், அம்முத்திசாலோகமுதலிய நான்காகுமென்று நூல்கள்கூறுமென்க. (கூஉ)

தேக்கூறுதேமொழியாய்மலஞ்சீக்குந்தீக்கைபலவிதமாயங்க
 ணேக்கூறுமொழியெண்ணநூல்யோகமவுத்திரியாநுவலுமேழுண்
 மீக்கூறுமவுத்திரிதான்வியன்கிரியைஞானமெனவிருபாலாய்முப்
 பாற்கூறுபடுஞ்சமயவிசேடநிருவாணமெனும்பகுப்பினுலே.

(இ-ள்.) தேன் கூறு தேன்மொழியாய்-கவைமிக்கஇனியமொழியையுடையஉ
 மையே, மலம் சீக்கும் தீக்கை பலவிதமாம் - மலத்தையொழிக்கும் தீக்கைகள் பலவ
 கையாம், அம்கண்ணேக்கு ஊறு மொழி எண்ணம் நூல் யோகம் அவுத்திரி ஆகநுவ
 லும் ஏழுள் - ஞானதிருட்டியாற் பார்த்தல் திருக்கரத்தாலபரிசித்தல் மந்திரத்தை
 யுபதேசித்தல் ஆன்மாவைச் சிவமாகப்பாவித்தல் ஞான் நூல்களைப்போதித்தல் சிவ
 லிடத்தில் யோசிப்பித்து நிறுத்தல் குண்டமண்டலாதிகளிட்டு யாசமுறையாற்செ
 ய்தல் ஆகச்சொல்லப்பட்டஎழுவகையுள், மீ கூறும் அவுத்திரிதான் - விசேடித்து,
 க்கூறும் அவுத்திரியானது, வியன் கிரியை ஞானம் என இருபால் ஆய் - ஞானாவதி
 கிரியாவதியென்றிரண்டுவகையாகி, சமயம் விசேடம்நிருவாணம் என்னும் பகுப்பி
 னால் முப்பாற்கூறுபடும் - சமயதீக்கைவிசேடதீக்கை நிருவாணதீக்கை என்னும்
 பகுப்பினால் மூன்றுவகைப்படும். (எ-று.)

உமையேதீக்கைகள்பலவிதமாம். (அவற்றுள்) கண்ணோக்கம்-பரிசம் - வாச
 கம்-எண்ணம்-நூல்-யோகம் - அவுத்திரி - என் நிவ்வகையாக ஏழுண்டு. (அவற்றுள்)
 அவுத்திரி-கிரியை ஞானம் என இரண்டுவகையாகி சமயம்விசேடம் நிர்வாணம்என்
 னும் மூன்றுவகைப்பட்ட கிரியாபேதத்தால் மூவகைப்படும் என்க. (ருங்)

மருவுபுறமகமென்னுமதத்துழன்றுவருணநிலைவழாதுநின் று
 மிருதிமுறைநெறிவேள்விலபுரிந்துவேதாந்தப்பொருண்மைதேறி
 வருமுறையானிவையனைத்துமுற்றியபின் மேனோக்குமதியான்மிக்கோர்
 தெருளுதவுசைவநெறிப்படுஞ்சமயதீக்கைகதனக்குரியராவர்.

(இ-ள்.) புறம் அகம் என்னும் மருவும் மதத்து உழன்று-புறச்சமயமென்றும்
 அகச்சமயமென்றும் வழங்குவருகின்ற மதங்களிலேயுழன்று, வருணநிலை வழாது
 நின்று - குலவொழுக்கத்தில் தவறாது நிலைபெற்று, மிருதிமுறை நெறி வேள்வி
 பலபுரிந்து - மிருதிமார்க்கத்தில் வேதநெறியாயுள்ள பலயாகங்களைச்செய்து, வே
 தாந்தப் பொருண்மைதேறி - வேதாந்தப்பொருளைத்தெளிந்து, வருமுறையான் -
 (இவ்வாறு) சோபானமுறையாக, இவையனைத்தும் முற்றியபின் - இவைகளெல்லாம்
 முற்றியபின்னர், மேல் நோக்கு மதியால் மிக்கோர் - மேலுண்மைநெறியை யாரா
 யும் அறிவிற்சிறந்தபெரியோர், தெருள் உதவும் சைவநெறிப்படும் சமயதீக்கைக
 தை - ஞானத்தைக்கொடுக்கும் சைவசமயநெறியிற்பொருந்திய சமயதீக்கைக்கு,
 உரியர் ஆவர் - அதிகாரிகளாவார்கள். (எ-று.)

புறம் அகம் என்னும் சமயங்களிலுழன்று, குலவொழுக்கங்களில் நிலைபெற
 து, மிருதிகளிற்கூறியவழியே வேதத்தில் விதிக்கப்பட்டயாகங்களைச்செய்து, வே
 தாந்தப்பொருளை ஐயந்திரிபறத்தெளிந்து, இங்ஙனமான சோபானமுறையால் யா
 வையுந்தெளிந்து முற்றியபின்னர் உண்மைநெறியையறிய நின்றபெரியோர் சிவஞா
 னந்தரவல்ல சைவநெறியிற்கூறும் சமயதீக்கையை அடைதற்குரியவ ராவாரென்க.
 மிருதியென்பதுவடமொழிச்சிதைவு. (ருசு)

அவ்வாற்றான்யாமருவுந்திருக்கோயிலலகிடுதன்மெழுகுலன் பின்
செவ்வாற்றான்மலர்கொய்துதார்மால்தொடுத்தணிநிற்பேற்றன்
மெய்வாய்ப்பச்சிவனடியார்பணித்தபணிதலைநின்றுமேவலாதி
யிவ்வாற்றிற்றாதநெறிச்சரியையினைப்புரிவோரெம்முலகின்வாழ்வார்.

(இ-ள்.) அவ்வாற்றான் - அச்சமயதீக்கையினால், யாம் மருவும் திருக்கோ
யில் - நாமெழுந்தருளியிருக்குந்தலத்தில், அலகிடுதல் - மெழுகல்-(புலர்வதற்குமுன்
அலகினால்) அலகிடுதலும் கோமயத்தால் மெழுகலும், அன்பின்செவ்வாற்றால்-அன்
பினுற்பெற்ற செந்நெறியால், மலர்கொய்து தார்மால் தொடுத்து அணிதல்-மலர்க
ளைப்பறித்து நீண்டமாலையாகத் தொடுத்தணிதலும், தீபம் ஏற்றல் - விளக்கிடுதலும்,
மெய்வாய்ப்ப சிவனடியார் பணித்த பணி தலைநின்றுமேவல் - உண்மைநிலை கைகூ
டச்சிவனடியார் ஏவிய ஏவலிற்றலைப்பட்டு நிலைபெற்று நின்றலும், ஆதி - இவை
போல்வனவாகிய, இவ்வாற்றில் - இவ்வழியில், தாதநெறிசரியையினைப் புரிவோர்-
தாதமார்க்கமாகிய சரியையைச் செய்தொழுகுபவர், எம் உலகில்வாழ்வார் - எம்மு
டைய உலகத்தில்வாழ்வார்கள். (எ-று.)

முன்னர்க்கூறிய முறையேசமயதீக்கையைப்பெற்றுப் பிராதக்காலத்தில் துயி
லொழிந்தெழுந்து நெறியுடன் கோயிலுக்குட்சென்று அலகிடல், மெழுகல், பின்
மலர்களைக்கொய்து மால்களாகத் தொடுத்தல், தீபமேற்றல், சிவனடியானாக்கா
ணப்பெற்றுச் சிவஞானம் சித்தியாமாறு அவர்பணியில் தலைப்பட்டுநின்றல் முதலா
கிய இந்நெறியில் தாதமார்க்கமெனப்படும் சரியையைச் செய்தொழுகுவோர் சிவ
சாலோகத்தை யடைவாரென்க.

இதனால் தாதமார்க்கத்தைக் கூறியதென்க.

(திரு.)

ஈதியற்றிமுற்றியபின்மகநெறிக்காம்விசேடத்தையெய்திப்பூசைக்
கோதியகொண்டாதாரசத்திமுதற்சத்தியீரோங்குகஞ்சத்
தாதனமேழூர்த்திமுதல்பாவித்தாவாகித்தாவரணபூச
யாதியசெய்தமுலோம்புமிக்கிரியைவழாதாரெம்மருகுவாழ்வார்.

(இ-ள்.) ஈது இயற்றி முற்றியபின் - இச்சரியாபாதஞ்செய்து முற்றிய
பின்னர், மகநெறிக்கு ஆம் விசேடத்தை எய்தி - சிவார்ச்சனையாகிய யாகநெறிக்
குரிமையாகிய விசேடதீக்கையைப்பெற்று, பூசைக்கு ஒதியகொண்டு - சிவபூசைக்
குவிதித்த திரவியங்களைக்கொண்டு, ஆதாரசத்திமுதல் சத்தியீரோங்கும் சஞ்சத்து-
ஆதாரசத்தி மந்திரமுதல் சத்திமந்திரமீரோசவுயர்ந்திருக்கின்ற தாமமாமலரில், ஆத
னம் மூர்த்திமுதல் - சிவாசனம் சிவமூர்த்திமுதலிய மூர்த்திகளை, பாவித்து ஆவாகி
த்து - பாவினசெய்து அவ்வவ்விடங்களில் ஆவாகனஞ்செய்து, ஆவரணபூசை ஆ
தியசெய்து - ஆவரணபூசைமுதலியவற்றைச்செய்து, அழல் ஓம்பும் - (பின்)அக்னி
காரியத்தைச் செய்யும், இ கிரியை வழாதார் - (புத்திரமார்க்கமாகிய) இக்கிரியையி
னினும் தவறாதவர், எம்அருகுவாழ்வார்-எமது சமீபத்தில்வாழ்வார்கள். (எ-று.)

சமயதீக்கைபெற்றுச் சரியையைச்செய்து முற்றியபின் அந்தர்யாகம் பகர்யா
கமென்னும் உட்பூசை புறப்பூசையைச் செய்வதற்கு விசேடதீக்கைபெற்று, விதிப்
படி பூசாத்திரவியங்களைக்கொண்டு ஆதாரசத்திமுதல் சத்தியீரோகக்கற்பிக்கப்பட்ட
உயர்ந்த பதுமாசனத்தில் ஆசனம் மூர்த்திமுதலிய மந்திரங்களால் அந்தந்த மூர்த்தி
களை முறையேபாவித்து, ஆவாகனஞ் சமீபத்தில்வாழ்வார்கள் செய்து பின் ஆவரண

பூசைமுதலியனவும் செய்து அக்கனிகாரியமு மியற்றுதலாகிய கிரியையினின்றும் வ
முதவர் சிவசாமீப்பியத்தை யடைவானெனக் மகநெறி என்றது புத்திரமார்க்கத்தை.

இதனால் புத்திரமார்க்கத்தைக் கூறியதென்க.

(ருக)

இக்கிரியைமுற்றியபினியமாதியெட்டு உறுப்பினியல்புவாய்ந்து
பக்கவளிதனையடக்கிநடுநாடியுற்ப்பயிற்றியாறாதாரந்
தொக்கபொருளுணர்ந்தேகிமதிவரைப்பினமுதுண்டுசோதியுள்ளார்
புக்கமுந்துஞ்சகமார்க்கயோசுழப்போரொம்முருவம்பொருந்திவாழ்வார்.

(இ-ள்.) இ கிரியை முற்றிய பின்-இந்தக்கிரியை முடிந்தபின்னர், இயமாதி
எட்டு உறுப்பின் இயல்பு வாய்ந்து - இயமமுதலிய அட்டாங்கயோகங்களின் இலக்
கணம் வாய்க்கப்பெற்று, பக்கவளி தனை அடக்கி - இரண்டுநாசியின் வழியாகச்செ
ல்லும் வாயுவைச் செல்லவொட்டாதடக்கி, நடுநாடி உற்ப்பயிற்றி - அவ்வாயுவைக்
கும்பகத்தில் அசையாமல் சிலைபெறச் சாதனஞ்செய்து, ஆறாதாரம் தொக்க பொரு
ள் உணர்ந்து-மூலாதாரந்தொடங்கி ஆக்கினைவளையிலும் கூடிய பொருள்களை யுண
ர்ந்து, ஏகி - அப்புறஞ்சென்று, மதிவரைப்பின் அமுது உண்டு - சந்திரமண்டில எல்
லையினின்றும் பெருகாநின்ற அமுதத்தைப்பருகி, சோதி உள் - (பின்னர் வெளிப்
படும்) சோதி சொருபத்துள், புக்கமுந்தும் சகமார்க்க யோசுழப்போர் - புருந்தது
வாயிருக்கும் சகமார்க்கமாகிய யோகத்திலே சரிப்பவர், எம் உருவம் பொருந்தி
வாழ்வார் - எம்முடைய வடிவத்தைப்பெற்று வாழ்வார்கள். (எ-று.)

இந்தக்கிரியை முடிந்தபின்னர் அஷ்டாங்க யோகாப்பியாசம் வாய்க்கப்பெற்று
இந்நேசகபூரகஞ்செய்து கும்பகத்தில் நின்று ஆறாதாரப் பொருளை யுணர்ந்து அப்பு
றஞ்சென்று சந்திரமண்டிலத்திற் பெருகும் அமிர்தத்தைப்பருகி சொருபப்பிரகா
சத்தி லடங்கியிருத்தலாகிய யோகத்தைச்செய்து வருவோர் சிவசொருபத்தைப்
பெறுவார்களென்க.

இதனால் சகமார்க்கக் கூறியதென்க.

(ருள)

முறையானேயிம்மூன்றுமுற்றியபருள்பதிந்துவினையொப்புவாய்ந்து
நிறைவாயபருவத்திலுயிர்க்குயிராய்நின்றருளும்யாமேதோன்றி
மறைவாய்மைநிருவாணவிதியாற்றல்வழியாறுந் தூய்மைசெய்து
குறையாதபேரருளினறிவுறுக்குமஞ்செழுத்தின் கொள்கைதேற்றி.

(இ-ள்.) முறையானே இம்மூன்று முற்றி - (மேற்கூறிய) முறையினாலே சரி
யை கிரியை யோகமென்னு மூன்றையும் முடித்து, வினை யொப்பு வாய்ந்து - இரு
வினையொப்புவந்து, அருள் பதித்து - சத்தி பதித்து, நிறைவாய பருவத்தில்-நிறை
ந்த பருவத்தில், உயிர்க்குயிராய் நின்றருளும் யாமே தோன்றி-உயிர்க்குயிராய் நிலை
பெற்றிருக்கும் நாமே ஆசாரியமூர்த்தியாய்த்தோன்றி, மறைவாய்மை நிருவாணம்
விதியாற்றல் - வேதவுண்மையாகிய நிருவாண தீக்ஷாவிதியினால், வழியாறும் தூய்
மைசெய்து - அத்துவாக்களாறையுஞ் சத்திச்செய்து, குறையாத பேரருளின்-நிறை
ந்தகருணையினால், அறிவுறுக்கும் அஞ்செழுத்தின் கொள்கை தேற்றி-ஞானத்தை
யுணர்ந்தும் ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தின் பொருளைத் தெளிவித்து. (எ-று.)

“மருவுபுறம்” என்னுஞ் செய்யுளிற்கூறிய முறையானே சைவசமயஞ் சார்
ந்து அச்சமயநெறியிற் சரியை முதலிய மூன்றையுஞ்செய்து முடித்து அதனால்
வினையொப்பும் சத்திபதிவும் முற்றிய பருவமுணர்ந்து சிவமே குருமூர்த்தமாய் வந்

அ நிருவாணதீக்ஷாவிதியினால் அத்துவா சோதனைசெய்து பேரருளால் பஞ்சாக்க ரப்பொருளைத் தெரிவித்தென்க.

(௫அ)

அருவுருவங்குறிகுணங்கண்முதலீறுகட்டுவிடனைத்துமின்றிப் பெருமையதாய்துண்ணியதாய்ப்பேருணர்வாயானந்தப்பிழம்பாயெங்கு மொருமுதலாயழிவின்றியோங்கொளியாய்நிறைந்துளதாயுநிகடோறும் விரவியுடன்ஹழிற்படுத்தப்படுலங்கொளுத்தியீடுய்க்கும்பதியாமெம்மை.

(இ-ள்.) அருவுருவம் குறி குணங்கள்-அருவமு முருவமும் குறியும் குணங் களும் முதல் ஈறு கட்டு வீதி அனைத்தும் இன்றி-ஆகியும் அந்தமும் பந்தமும் மோக்க மும் (ஆகியஇவையனைத்து) மில்லாமல், பெருமையதாய்- மகத்தாகியும், துண்ணிய தாய்-அணுவாகியும், பேருணர்வாய்-பேரறிவாகியும், ஆனந்தப் பிழம்பாய்-பேரானந்தமாகியும், என்கும் ஒருமுதலாய்-எவ்விடத்தும் ஒரோமுதலாகியும், அழிவின்றி ஒங்கு ஒளியாய் - கெடாதபேரொளியாகியும், நிறைந்துளதாய் - பரிபூரணமாகியும், உயிர்கள் தோறும் விரவி - ஆன்மாக்கள்தோறுங்கலந்து, உடன்தொழிற்படுத்து - உடனாயிருந்து (அவ்வவ்வான்மாக்களுக்குரிய) தொழில்செய்வித்து, புலங்கொளுத்தி-அறிவைவிளக்கி, வீதி உய்க்கும் பதியாய் எம்மை-முத்தியை யடைவிக்கும்பதியாகிய எம்மை. (எ.று.)

அருவுருவம் - குறிகுணம் - பிறப்பிறப்பு - பந்தம்வீதி - ஆகிய யாவுமில்லதாய், மகத்துக்குமகத்தாய், அணுவுக்கணுவாய், அறிவிற்சிறந்த பேரறிவாய், பேரானந்தமாய், எவ்விடத்துந் தன்னையன்றி வேறொரு முதலில்லதாய், மேன்மேலோங்கும் ஞானசொருபமாய், எவ்விடத்தும் உள்ளதாய்நின்று எவ்வுயிர்மளிடத்துங்கலந்து அங்வுயிர்களைத்தொழிற்படுத்தி அவரவரறிவைவிளக்கி முத்தியிற்செலுத்தும் பதிப்பொருளாகிய நம்மை என்க.

இதனால் சன்மார்க்கம் கூறத்தொடங்கி அவற்றின் பதியிலக்கணங் கூறியதென்க.

(௫சு)

எண்ணிலவாய்வகைமுன்றாய் வெண்கிலைபோற்பற்றியவைதாமாயென்று முண்மையவாய்ச்சத்தசத்தமும் பகுத்துணர்சத்தாயிருநுமொளியுமல்லாத்கண்ணியல்பாய்வசிப்பவரு நிறைவாயெம்மருளாற்கட்டாதுந்நுவிடுநண்ணுபவாயுணர்ந்தவுணர் சிற்றறிவிற்பலவாநற்பசுக்கடம்மை.

(இ-ள்.) எண் இலவாய் - அளவிறந்தனவாய், மூன்றுவகையாய் - முத்திறப்பட்டனவாய், வெண்கிலைபோல் பற்றியவை தாமாய் - பளிங்கேபோல் ஊடித்த பொருளின் வண்ணம் தாம் ஆவனவாய், என்றும் உண்மையவாய் - எப்பொழுது முள்ளபொருளாய், சத்தம் அசத்தம் பகுத்து உணர் சத்தாய் - சத்தம் அசத்தமாயிருக்கிற பொருளைப்பகுத்தறியவல்ல சத்தாய், இருளும் ஒளியும் அல்லாதகண் இயல்பாய் - இருட்டன்மையையும் ஒளித்தனமையையும் அடையாதகண்ணிலக்கண முடையனவாய், வசிப்பவரும் நிறைவாய் - அது வதுவாய்வசிப்புண்ணும் வியாபக முடையனவாய், எம் அருளால் - எம்முடைய கருணையினால், கட்டு அறுத்து-பந்தமற்று, வீடுநண்ணுபவாய் - முத்தியைப்பொருந்துவனவாய், உணர்ந்த உணர்சிற்றறிவின் பலவாம் நல் பசுக்கள்தம்மை - அறிவிக்க அறிகின்ற சிற்றறிவினை யுடையனவாய் (விளங்கும்) பவவகைப்பட்ட நல்ல ஆன்மாக்களை. (எ.று.)

இவ்வளவென்று எண்ணும் இயல்புடையவல்லாதனவாய். சகலர் முதலாக எண்ணப்பட்ட மூன்று பிரிவினையுடையனவாய், பற்றியவை தாமாகும் பளிங்கின் தன்மையையுடையனவாய், நித்தியமாய், சத்தசத்தைப்பகுத்துணரும் சதசத்தாய், இருளுமாகாது ஒளியுமாகாது விளங்கும் கண்ணியல்பையுடையனவாய், அதிசூக்தும சித்தாதலின்றி அதுவதுவாய் வசிப்புண்ணும் வியாபகமுடையனவாய், எமது அருட்சத்தியால் பந்தமொழிந்து முத்தியையடைவனவாய், உணர்த்த வுணர்கின்ற அறிவினையுடையனவாய் யுள்ளபசுக்களை என்க. (௬௦)

ஒன்றாகியழிவின்றிப்பலவாற்றலுடைத்தாய்ச் செம்புறுமாசென்னத் தொன்றாகியருள்வினைவினீங்கு மிருண்மலத்துடைத்தொடக்குநீப்ப மின்றபுமுடலாதிநல்கு மிருமாயையிருவினைகட்கேது வென்றோதுகருமமவைநிகழ்த்துதிரோ தமுமெனுமைவகைப்பாசத்தை.

(இ-ள்.) ஒன்றாகி-ஒன்றாய், அழிவின்றி - அழிவில்லாததாய், பல ஆற்றல் உடைத்தாய்-பலசத்திகளையுடையதாய், செம்பு உறு மாசு என்ன தொன்றாகி-செம் பைப்பொருந்திய களிம்பைப்போ லனாதியாய், அருள்வினைவில் நீங்கும் இருண்மலத் துடன் - அருள்வினையுங்காலத்து நீங்கும் ஆணவமலமொன்றேனே, அத்தொடக்கு நீப்ப - அவ்வாணவமலத்தொடக்கொழிய, மின்தாலும் உடலாதி நல்கும் இருமாயை-மின்னலைப்போல் தோன்றிமறையும் தனுமுதலியனகொடுக்கும் சுத்தம் அசுத்த மென்னு மிருவகைப்பட்ட மாயையிரண்டும், இருவினைகட்கு ஏது என்று ஓதுகரு மம் - நல்வினை தீவினைகளைன்னு மிருவினைகளுக்கு ஏதுவென்று சொல்லப்படும் கருமமலமொன்றும், இவைநிகழ்த்துதிரோதமும் - இம்மலமாயா கன்மங்களை நிகழச் செய்யுந் திரோதமலமொன்றும், என்னும் ஐவகைப்பாசத்தை-என்று சொல்லப் படும் ஐத்துவகைப்பட்டபாசங்களை. (௭-அ.)

இருன்போன்று ஆன்மாவின் ஞானக்கிரியைகளை மறைக்கும் ஆணவமல மொன்று, அவ்விருளில் மின்போற்றோன்றிமறையும் தனுவாதிகளைக் கொடுக்கு மாயையிரண்டு, இருவினைக்கேதுவாகிய கன்மமலமொன்று, இவற்றை நிகழச்செய்யுந் திரோதமலமொன்று, ஆக ஐவகைப்பட்ட பாசத்தை என்க. (௬௧)

திரிபுணர்வுபொதுமாற்றிச்சிறப்பியல்பானுணர்ந்தெண்ணித்தெளிந்துதே மரியபெற்றச்சன்மார்க்கஞானநிலையினுகிடைத்தவறிவான் மிக்கோர் [அ] பெரியமலப்பிணியவிழ்த்துச்சிவானந்தப்பெரும்பேறுமருவிப்பாச மிரிவதுஉம்புகுவதுஉமின்றியொருநிலையாமவ்வியல்புதன்னில்.

(இ-ள்.) திரிபு உணர்வு பொதுமாற்றி - ஒன்றை மற்றொன்றாக வறியும் அறிவையும் பொதுவாக நிற்குநிலையையும் மாற்றி, சிறப்பியல்பான் உணர்ந்து-சிறப் பிலக்கணத்தினு லவற்றினுண்மையைக்கேட்டு, எண்ணி - சிந்தித்து, தெளிந்து தே றும் - பித்தெளிந்து ரிட்டைகூடும், பெறல் அரியசன்மார்க்கஞானநிலை - பெறுதற் கரிய சன்மார்க்கமாகிய ஞானநிலை (இதுவாகும்), இது கிடைத்த அறிவால்மிக்கோர்- இச்சன்மார்க்கநிலை கிடைக்கப்பெற்ற அறிவினாலே மேம்பட்டவர், பெரியமலப்பி ணி அவிழ்த்து - மிக்கஆணவமலச்சியிழப்பு அவிழ்ச்செய்து, சிவானந்தப் பெரும் பேறுமருவி-சிவானந்தமாகிய பெரியபேற்றைப்பொருந்தி, பாசம் இரிவதும்புகுவ தும் இன்றி-பாசந்தன்னை விட்டுப்போதலும் அடைதலும் இல்லாமல், ஒருநிலையாம் அவ்வியல்புந்நில்-ஒருநிலையாயுள்ள அத்தன்மையில். (௭-அ.)

திரிபுணர்ச்சியும் பொது நோக்கமும் இன்றிச் சிறப்பிலக்கணத்தாற் கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்து நிட்டைகூடுதலாகிய சன்மார்க்கநிலை யிதாவாகும். இந்நிலை கிடைக்கப்பெற்ற அறிவினான் மிக்கோர் ஆணவமல நீங்கிச் சிவானந்தப்பேற்றையடைந்து பாசம்போவதும் அடைவதுமின்றி ஒருநிலையாயுள்ள அவ்வியல் பில் என்க. (சுஉ)

உணர்பொருளுமுணர்வானு முணர்வுமெனும்பகுப்பொழியா தொழிந்து புணர்விழியுநீர்நிழலும் தீயிரும்பும்புனலுவரும்பரிதிமீனும் [பானுப்துணையவிரண்டறுகலப்பினெம்முடனாய்ப்பேரின்பத்துய்த்துவாழ்வாரிணர்விராத்தமலர்க்கோதாயவர்வடிவே யெமக்கினியகோயிலாமால்.

(இ-ள்) இணர் விராத்த மலர்க்கோதாய் - கொத்தாயுள்ள நறுமணங்கமழும் மலரணிந்த கூந்தலையுடையானே, உணர்பொருளும் - அறியப்படுபொருளும், உணர்வானும் - அறிகின்றவனும், உணர்வும் - அறிவும், எனும்பகுப்பு ஒழியாது ஒழிந்து-என்று சொல்லப்படுகின்ற ஞாநுருளுந்ரேய மூன்றும் தத்தம் பகுப்புகளொழியாது ஒழிந்து, பானு புணர்விழியும் - சூரியனும் ஒளிபுணர்ந்தகண்களும், நீர்நிழலும் - நீரும்நிழலும், தீ இரும்பும் - நெருப்பும் இரும்பும், புனல் உவரும் - தண்ணீரும் உவர்ப்பும், பரிதிமீனும் - சூரியனும் நகத்திரமும், துணைய இரண்டு அறுகலப்பில் - (ஆகிய இவைகள்) இரண்டாயும் இரண்டல்லவாயு முள்ள அந்நியத்தினால், எம் உடனாய் பேரின்பம் துய்த்துவாழ்வார் - எம்மோடத்துவிதமாய் அழியாத இன்பத்தை யழியாதனுபவித்து வாழ்வார்கள், அவர்வடிவே எமக்கு இனியகோயிலாம் - அவருடைய வடிவங்களை எமக்கு இனிய ஆலயமாகும். (எ-று.)

(மேற்கூறிய அவ்வியல்பில்) ஞேயமாகிய சிவமும், ஞாநுருவாகிய ஆன்மாவும், ஞானமாகிய அறிவும்ஆகிய மூன்றுபகுப்பும் கெடாது இம்மூன்றையுஞ் சுட்டியறிகின்ற சுட்டறிவுகெட்டு, பானுபுணர் விழியுமென்பதுமுதலாகக் கூறிய உவமம் போல் இறைவனோடுமுன்பு பேரின்பத்தையனுபவிப்பார், அவர்வடிவே இறைவனுக்கு ஆலயமா மென்க. (சுரு)

முத்திமுடிபி துகண்டாய்முன்னியம்புமுன்றுமுத்திப்பதங்களாகு மித்தகையமுத்திகளையிம்முறையான்முயன்றவோயெய்தற்பாலா ரத்தகையவலியில்லோரொளிதாகவீடுபேறடைவானெண்ணி வைத்தபெருங்கருணையினுன்மேதினிமேற்பலதானம்வயங்கச்செய்தேம்.

(இ-ள்) முத்திமுடிபு இதுகண்டாய் - முத்திமுடிவு இதுவாகும், முன் இயம்பு மூன்றும் - முன்சொல்லிய சாலோக சாமீப சாரூபங்களாகியமூன்றும், முத்திப்பதங்களாகும்-அம்முத்திமுடிவடைதற்கேதுவாகியபதங்களேயாம்,(ஆகலான்)இத்தகைய முத்திகளை - இத்தன்மையவாகிய முத்திரெதிகளை, இம்முறையான் முயன்றவோ - இங்ஙனங்கூறியவந்த முறைமையினால் முயன்றவர்களே, எய்தற்பாலார் - (முத்திமுடிபாகிய சாயுச்சியத்தை) அடைதற்குரியவராவார், அத்தகைய வலியில்லோர்-அச்சரியையாதிகளைச் சாதிக்கவலியில்லாதவர், எளிதாகவீடு பேறு அடைவான் எண்ணி-எளிமையாக முத்திப்பேற்றையடையக்கருதி,வைத்தபெருங் கருணையினால்-நாம் வைத்தபேரருளால், மேதினிமேல் பலதானம் வயங்கச்செய்தேம்-உலகின்கண் பல தனிகள் விளங்கச்செய்தோம். (எ-று.)

அருவுருவம் “என்னுஞ் செய்யுள்முதல் “உணர்வானும்” என்னுஞ் செய்யுள் காறும் கூறியவந்த முத்திமுடிவு இன்னதாம். இதற்கு முன் தாதமார்க்க முதலியவைகளிற் கூறியவை முத்திமுடிவை யடைதற்குரிய பதங்களாகும் (ஆகலான்) முத்தி

முடிவையும் முத்திப்பதங்களையும் (அடைதற்குரியாய்வுவொனின்) (“தெருளுத்வு
வசவநெறிப்படுஞ்சமய தீக்கைதனக்குரியாய்”) சரியையாதிகளில் முறையாகமுய
ன்றவோ உரியராவார். (இவற்றைச்சாதித்சல் யாவர்க்குங்கூடாதாகலான்) அவ்வ
லியில்லாரும்எளிதாக அடைய யாம் கருணையினால் இவ்வுலகில் பலதளிகளை விளங்க
ச்செய்தோமென்க. (௬௪)

அங்கவற்றின்வதிவோர்கண்முயலாதெம்முலகாதிபதங்கள்சேர்வர்
கொங்குயிர்த்தமலர்க்குமுலாயவற்றுள்ளங்குருமாடக்காசுவைப்பிற்
றங்குபவரெம்முருவந்தனைப்பெறுவாதிருக்காஞ்சித்தலத்தின்வாழ்வார்
மங்கரியமலந்துமித்தநம்முடனும்பேரின்பவாழ்வுசேர்வார்.

(இ-ள்) கொங்கு உயிர்த்த மலர் குமுலாய் - நறுமணங்கமழும் மலரணிந்த
கூந்தலையுடையாளே, அங்கு அவற்றின் வதிவோர்கள் முயலாது எம் உலகாதி பதங்
கள் சேர்வர் - அத்தலங்களில் வசிக்கப்பெற்றவர்கள் சரியையாதிகளில் லீடுபடாது
எம்முடைய வுலகமுதலிய பதங்களையடைவார்கள், அவற்றுள்ளும் குருமாடம் காசி
வைப்பில் தங்குபவர்-அந்தத்தலங்களுள்ளும் அமுகியமானிகைகள் சூழ்ந்த அவிமுத்
தத்தில் வசிப்பவர்கள், எம் உருவந்தனை பெறுவர் - எம்முடைய வருவத்தைப்பெறு
வார்கள், திருக்காஞ்சித்தலத்தின் வாழ்வார் - காஞ்சித்திருப்பதியில் வாழ்வோர்கள்,
மங்கரிய மலந்துமித்து - குன்றாறமல சத்தியைக்குன்றச்செய்து, நம்முடனும் பேரி
ன்பவாழ்வுசேர்வார்-நம்முடன் அத்துவிதமாயிருக்கும் பேரானந்தவாழ்வை யடை
வார்கள். (எ-று.)

உமையே (“மேதனியில் வயங்கச்செய்தேம் என்ற பலதானங்களில் வசி
க்கப்பெற்றவர்கள் சாலோக சாயிபென்னும் இருபதங்களையடைதற்குரிய (சரியை
இரியைகளைச் செய்யாமலே) அப்பதங்களையடைவார்கள். காசிப்பதியில் வசிப்பவர்
கள் (யோகத்தைச்செய்யாமலே) சாரூபத்தை படைவார்கள். காஞ்சிப்பதியில்வாழ்
வார்கள் (ஞானநிலையுணராமலே) சாயுச்சியத்தை யடைவார்களென்க.

அங்கவற்றின் வதிவோர்கள் முயலாது எம்முலகாதிபதங்கள் சேர்வர் என்ற
தனால் பசுக்களைப்பாசத்தினின்றும் விடுவிக்க “ஆயிடைநாமகிழ்ந்துறையுந் திருப்ப
திகள் பல” என்றதை வலியுறுத்தியதெனவுந், “குருமாடக்காசுவைப்பில்தங்குபவர்
எம்முருவந்தனைப்பெறுவாரென்றும், காஞ்சித்தலத்தில் வாழ்வார்எம்முடனும்பேரின்ப
ம்மருவிவாழ்வார்” என்றும் விதந்ததனால் “ஆயிரத்தெட்டிகம் அவற்றதிகம் தூற்
றெட்டி, அவற்றதிகம் அறுபத்தெட்டி, அவற்றதிகம் கசிகாஞ்சியாடலால் அத்தல
ங்களில் வசிக்கப்பெற்றால்வரும் புண்ணியவிசேடமியை என்பதையும், அவையிர
ண்டுள்ளும் சாலநமக்கினிய நக்காஞ்சி” என்ற சிறப்பின் மிகுதியையும் வலியுறு
த்திய தெனவுங்கொள்க.

காசியில் வசிப்போர் உருவந்தனைப்பெறுவான்றும், காஞ்சியில்வசிப்போர்
நம்முடனும் பேரின்பவாழ்வு சேர்வாரென்றும் வகைப்படுத்திக்கூறினமையால் “அ
ங்கவற்றின் வதிவோர்கள் எம்முலகாதிபதங்கள்சேர்வர்” என்றதற்கு சாலோகசாயிப
ென்னுமிரண்டுபதங்களைப்பெறுவாரென்று பொருட்படுத்தியதென்க.

இதனால் சிவகோத்திரத்தில் வசித்தலென்றே சாலோக முதலியநான்களை
யுத்தருமென்றதை வலியுறுத்தியதென்க. (௬௫)

எம்முலகத்துறைவதனிலெம்மணிமைக்கண்ணமர்தலேற்றமாகு
மெம்முருவந்தனைப்பெறுதலதற்கதிகமதற்கதிகமிறவாவின்பத்
தெம்முடனையொற்றித்தலிம்முறையான்வதிவோர்களெவர்க்குமாறு
தெம்முடனும்பேரளிக்குங்காஞ்சியெவற்றினுமதிகமென்னத்தேறும்.

(இ-ள்.) எம் உலகத்து உறைவதனில் - எம்முடையவுலகத்தில் வசித்தலைப் பார்க்கிலும், எம் அணிமைக்கண் அமர்தல் - எம்முடைய சமீபத்திலிருத்தல், ஏற்ற யாகும் - சிறந்ததாகும், அதற்கு அதிகம் எம் உருவந்தனைப் பெறுதல் - அதனினுஞ் சிறப்பு எம்முடைய உருவதைப்பெறுதலாம், அதற்கு அதிகம் இறவாத இன்பத்து எம் உடனும் ஒற்றித்தல்-அதனினுஞ்சிறப்பு கெடாத இன்பத்தினால் எம்மோடு பொருந்தியிருத்தலாம், இமுறையான் வகிவோர்கள்எவாக்கும்-இந்தமுறைமையால் வாசஞ்செய்கின்ற யாவார்க்கும், மாறாது - வேறுபடாது,எம்முடனும்பேறு அளிக்கும் காஞ்சி - எம்மோடத்துவியத்தமாயிருக்கும் பேற்றைத்தரும் காஞ்சிப்பதி, எவற்றினும் அதிகம் என்ன - எல்லாத்தலங்களினுமேம்பட்டதென்று,தேறும்-தெளிவாய். எ-று.

இறைவன் உலகத்தில் வசிப்பதிலும் ஏற்றம் சமீபத்திலிருக்கப்பெறுதல், அதனினும் ஏற்றம் அவ்விறைவனோடுடனையொற்றித்து நிற்கல் இம்முறைமையான் எம்முடனாயிருக்கும் சாயுச்சியத்தைக் கொடுத்தலாகிய காஞ்சிப்பதியே எப்பதிகளினும்ஏற்றமென்க.

சாலோகாதி நான்குபதங்களிற்சாயுச்சியபதம் சிறப்புடைமையாதல் போல் எப்பதிகளிலும் காஞ்சிப்பதியே சிறப்புடைத்தென்க. (கூசு)

மறைமுடிவுமில்வாதேவீடுதவும்வள நகரங்காஞ்சியென்ன வறைதருமால்என்னது உவ்வுகுத்துரைப்பக்கேட்டியெனவருளிச்செய்வார் மிறைபுரியுத்தக்கனா்வேள்வியகத்திசையவார்தம்மேனிமுற்றும் [ர். குறைபடுத்துத்துரைத்துழக்கிச்சவட்டியபினிரங்கியருள் கொடுக்கவல்லா

(இ-ள்) மறைமுடிவும் இவ்வாதேவீடுதவும் வளநகரம் காஞ்சிஎன்னஅறை தருமால் - வேதமுடிவும் நாம் கூறியபடியே முத்தியைக்கொடுக்கும்வனமைபொருந்திய நகரம் காஞ்சிப்பதி என்று சொல்லும், அன்னதும் வகுத்து உரைப்பக்கேட்டியென - அதையும் வகுத்துச்சொல்லக்கேட்பாயாகவென்று, மிறைபுரியும் தக்கனா்வேள்வியகத்து - சிவநிறையை விடாது செய்யுந் தக்கனது வேளவிச்சாலையில், இமையவார்தம் மேனிமுற்றும்-தேவர்களுடைய சரீரமுழுதும், குறைபடுத்து துகைத்து உழக்கி சவட்டியபின் - வாளாற்குறைத்து காலால் துவைத்துக்கலக்கியழித்த பின், இரங்கி அருள்கொடுக்கவல்லார் - இரக்கமுற்று அருள்செய்யவல்லார், அருளிச்செய்வார் - திருவாய்மலர்ந்தருளுவார். (எ-று.)

யாம் கூறியதுபோலவே வேதமுடிவும் சாயுச்சியத்தைக்கொடுக்கு நகரம் காஞ்சிஎன்று சொல்லும் அதனையும்வகுத்துக் கூறுகின்றோம் கேட்பாயாகவென்று தக்கனவேள்வியையழித்துப் பின் கருணைகூர்ந்தஇறைவனாருள்செய்வாரென்க. ()

தன்னிகரில்கேசாந்தமுறுமாவிதன்சிரத்துக்கபாலங்கீறி வன்னியினிற்பூவெனப்போய்வாயுவினிற்புவ்வெனப்போயிரவிமாட்டுப் பின்னமறுகவ்வெனப்போய்விண்ணாசின்மகவெனப்போய்ப்பிரமந்தென மன்னிடுமிக்கேசாந்தமுத்தியினையெவ்வுயிர்க்குர்வழங்குங்காஞ்சி [றாய்

(இ-ள்.) தன்னிகரில் கேசாந்தம் உறும்ஆவி-தனக்கு ஒப்பில்லாத கேசாந்த முத்தியை அடைதற்குரியஉயிர், தன்சிரத்துக் கபாலங்கீறி - தன்சலையிற்பொருந்திய கபாலத்தைக்கிழித்து, வன்னியினில் பூ எனபோய் - அக்னிமண்டிலத்தில் பூ என்றுசென்றும், வாயுவினில் பு எனபோய் - வாயுமண்டிலத்தில் பு என்றுசென்றும், இரவிமாட்டுப்பின்னம்அறு சு எனபோய் - சூரியமண்டிலத்தில் குற்றமற்ற சு என்று, சென்றும், விண் அரகின்மக எனபோய் - இந்திரனுலகத்தில் மக என்றுசென்றும்,

பிரமத்துஞ்ஞாயம்-(பின்) பரமசிவத்தோடொன்றாகி, மன்னிடம்-நிலைபெற்றிருக்கும் இக்கேசாந்தமுத்தியினை - இந்தக் கேசாந்தமுத்தியை, எவ்வுயிர்க்கும் - எல்லா வுயிர்களுக்கும், காஞ்சிவழங்கும் - காஞ்சிநகரங்கொடுக்கும். (எ-று.)

ஒப்பியந்த கேசாந்தமுத்தியை யடைதற்குரிய சுத்தானமா கபாலத்தின் வழியே வெளிப்பட்டு அக்னி-வாயு சூரியன் முதலியமண்டலங்களிலும், இந்திரனுலகத்திலும் முறையே பூ-புவ-சுவ-மஹ-எனச்சென்று பின்பரமசிவத்தோடொன்றாய் நிலைபெற்றிருக்கும் இக்கேசாந்தமுத்தியைக்காஞ்சிநகரமானது எல்லா வுயிர்களுக்கும் எளிதாகத்தருமென்க. (௬அ)

கவ்வெனச்சொல்விதிக்கீசனாயவெமைக்கேசனெனக்கழறும்வேதமெவ்விடத்திலாருயிர்களுமடாலேயாந்தத்தையெய்தாநிற்குமவ்விடத்திலாருமுத்திகேசாந்தமுத்தியெனப்படுமாலந்தச் செவ்விடமுநமக்கென்றுமரசிருக்கையெனத்திகழுங்காஞ்சிமூதூர்.

(இ ள்.) கவ்வெனசொல்விதிக்கு ஈசன் ஆயஎம்மை-க என்னுஞ்சொல்லுக்குப்பொருளாயிருக்கின்ற பிரமனுக்கு அதிபதியாகிய எம்மை,கேசன் என்ன வேதம் கழறும்-கேசனென்று வேதம்சொல்லும், (ஆகையால்) ஆருயிர்கள் எவ்விடத்தில் எம்பாலே அந்தத்தை எய்தாநிற்கும் - அருமையாகிய உயிர்கள் எந்தவிடத்தில் எம்மிடத்து அந்தத்தையடையாநிற்கும்,அவ்விடத்தில் அதுமுத்தி-அந்தவிடத்தில் அடைவதாகிய அந்தமுத்தி, கேசாந்தமுத்தி எனப்படும்-கேசாந்தமுத்தி என்றுசொல்லப்படும், அந்தச்செவ்விடமும்-அந்தமுத்தியிடமும், நமக்கு என்றும் அரசிருக்கைஎன-நமக்கு எக்காலத்தும் அரசிருக்கை என்றுசொல்ல, காஞ்சி மூதூர் திகழும்-பெரியகாஞ்சிநகரம்விளங்காநிற்கும். (எ-று.)

வேதம் எம்மைக்கேசன்என்றுகூறும் அச்சொற்குப்பொருள் என்னையெனின் விதிக்கு ஈசன் என்பதாம். ஆதலின்கேசனாகிய எம்மிடத்தில் உயிர்களெல்லாம்அந்தத்தையடையும், அந்நனமுயிர்கள் அந்தத்தையடைய நின்றவிடம் எவ்விடமோ அவ்விடமோகாஞ்சியாம். அவ்விடத்தைக் கேசனாகியநாம் அரசிருக்கையாகக் கொண்டுருத்தலின் அக்காஞ்சியில் நம்மையடைதலே கேசாந்தமுத்திஎன்றுசொல்லப்படும்.

இதனால் க - என்றால் பிரமன் அப்பிரமனுக்கு இறைவன் ஈசன் அதனால் கேசன் என்றுபெயர். எனவேபிரமாதிபதி என்பதாம். பதி பரசிவனாகவே எல்லா வுயிர்களும அப்பதியாகிய சிவனிடத்திலேயே அந்தத்தை யடையுமென்றதென்க. எனவே கேசன்-சிவன், சிவனையடைதலேமுத்தி ஆதலின் இம்முத்தியைக்கேசாந்தமுத்தி யென்றொருவரும், ஆன்மாக்களுக்குச் சாயுச்சியத்தைக் கொடுக்கும் பரசிவமிருக்குமிடம் குறியிறந்த இடமாகலின் அதனையெவ்விடத்திலாருயிர்கள் எம்பாலேயந்தத்தை பெய்தாநிற்குமென்றொருவரும் (அந்நனமாயினும்) அந்தவிடம் காஞ்சி எனவும், அவ்விடத்திருக்கும் பரசிவசொருபம் இக்காஞ்சியிலிருக்கும் சோதி லிங்கரூபமெனவும்,அச்சிவசொருபத்தை யடைதலாகிய கேசாந்தமுத்தி இக்காஞ்சியையடைதலாமெனவும் விளக்குவார் அந்தச் செவ்விடமும் நமக்கென்று மரசிருக்கையெனத்திகழும் காஞ்சிமூதூர் என்றொருவரும் கூறியவாறு. (௬க)

இன்னுமொருவாறியம்பக்கேண்மநிரீகம்மென்றல்கிரமாமந்தச் சென்னிமிசைச்சயனமுறுவதுகேசமதுதனையஞ்சித்தல்காஞ்சியன்னதனாக்காஞ்சியொடுகேசமொருபொருட்கினவியாகுந்தேம்புமின்னிடையாய்கேசாந்தமாவதுமேதகு காஞ்சியந்தமாமால்.

(இ-ள்.) மின் தேம்பு இடையாய் - மின்னல் வருந்தும் சிறிய இடையையுடைய உமையே, இன்னும் ஒருவாறு இயம்ப ரீகேள் - மற்றொரு வகையாகச் சொல்லுகின்றோம் ரீ கேட்பாயாக, கம் என்றல் சிரமாம் - கம்மென்னும்பதம் சிரமென்னும் பொருளுடையதாம், அந்தசென்னியிசை - அச்சிரத்தின்மேல், சயனம் உறுவதுகேசம் - சயனித்திருப்பது கேசமாம், அதுதனை அஞ்சித்தல் காஞ்சி - அச்சிரத்தானத்தை யடைந்திருத்தல் காஞ்சியாம், அன்னதலை-அக்காரணத்தால், காஞ்சியொடுகேசம் ஒரு பொருட்கிளவியாகும்-காஞ்சி யென்றாலும் கேச மென்றாலும் ஒருபொருளையுணர்ந்தும் மொழிகளாம், கேசாந்தமாவது - கேசாந்த முத்தியென்று சொல்லப்படுவது, மேதருகாஞ்சி அந்தமாம்-விரும்பத்தக்ககாஞ்சியந்தமேயாம். (எ-று.)

உமையே! இன்னும் ஒருவகையாகக் கூறுகின்றோம் ரீ கேட்பாயாக என்னை யெனின், கம்மென்று சொன்னால் தலையென்று பொருள் அத்தலையின்மேற்பொருந்தியிருப்பதுகேசம்(சிவம்) ஆகலின் அச்சிவத்தை அடைந்திருத்தல் காஞ்சியாம், அக்காரணத்தால் காஞ்சி என்றாலும் கேசம் என்றாலும் ஒருபொருளேயாம், ஆகவே கேசாந்தமாவது காஞ்சியந்தமாம். எனவே கேசாந்த முத்தியாவது காஞ்சியை யடைதலாம் என்க.

மூன்னர் சன்மார்க்கமாகிய ஞானமார்க்கத்தா லடையும் முத்தியே முடிந்த முத்தியென்றும், ஏனையதாதமார்க்க முதலிய மூன்றிலுமும் அடைவதாகிய முத்திகள் முத்திப்பதங்களென்றும், இவற்றை யடையவிரும்புவோர் அவ்வவற்றிற்குரிய மார்க்கங்களில் முயல்வாராயின் அடைவார்களென்றும், அந்நன்முயற் றல் மலவசத்தாராகிய உயிர்களுக்குக்கூடாதாகலான் அம்முத்திகளையடைதற்கு இவ்வுலகின் கண் பலதிரும்பதிகளை வைத்திருக்கின்றோமென்றும், அத்தலங்களிற் சாலோக முதலிய மூன்றுபதங்களை இன்றோரென்ன தலங்கள் கொடுக்குமென்றும், காஞ்சிப்பதிகையுச்சியத்தைக் கொடுக்குமென்றும், இவ்வாறே வேதங்களும் காஞ்சிப்பதியே சாயுச்சியத்தைக் கொடுக்குமென்று புகலும் அவ்வகையைக் கூறுகின்றோமென்றும் இறைவர் திருவாய்மலர்ந்தருளினான். அவ்வகையாவது “தன்னிகரில்” என்னுஞ் செய்யுள்காடும் கூறியவைகளேயாம்.

என்னையெனின் “தன்னிகரில்” என்னுஞ் செய்யுளில் ஆன்மத்தான்வசித்தற் கிடமாயிருக்கின்ற உடம்பைவிட்டுப்பிரமப்பொருளாகிய பரசிவத்தோடொன்றாதல் எதுவோ அது முத்திகளில் முடிந்தசாயுச்சியமுத்தி (கேசாந்த முத்தி) என்றும், அதனைக்காஞ்சிவழங்குமென்பதையாராயின் அங்கத்திற் சிறந்தது சிரம் அச்சிரத்தின் வழியாக முத்தியிற் சிறந்த சிவசாயுச்சியத்தை முறையே யடைதல் கேசாந்தமுத்தி. எனவே, சரீரத்தில் அந்தமாய் (முடிவாய்) உள்ளதுதலை, முத்தியில் அந்தமாயுள்ளது சாயுச்சியம், அந்தமாயுள்ள சாயுச்சியத்தைக் கேசனாகிய சிவனைத்தன்னிடத்திலேயே யுடையதாகிய காஞ்சி முதலாதலாவென்க. இதனை, இனிவருஞ் செய்யுள்களாற் காண்க.

இக்கேசாந்த முத்தியைக்காஞ்சிப்பதி வழங்கல் எங்ஙனங்கூடுமென ஆசங்கையுண்டாமாகலின் அதனைப்பரிகரித்தற்கு “கவ்வெனச்சொல்” என்னுஞ் செய்யு ளெழுந்ததென்க. எங்ஙனமெனின், சாயுச்சிய முத்தியைத்தருவோன் ஈசன் அவ் வீசன் தனக்கிடமாகக் கொண்டிருக்கும்பிடம் காஞ்சி ஆகலான் காஞ்சி வழங்குமென்றொள்க. அல்லது உம் ஈசன்தான் முத்தியைக்கொடுப்பான் என்பதற்குப் பிரமாணம் உண்டோ என்பார்க்குக்கேசனெனக்கழறும் வேதம் என்றார். இதனை ஆராயின் சிவபெருமானே முத்தியைக் கொடுப்பவனென்றாயிற்று. ஏனெனின்- அச்சிவபெருமான் மகாசங்காரத்தைச் செய்யுஞ் சங்காரக் கடவுளாகலானும், அவ்விறைவன் சங்

கரிக்குங்கால் எல்லாவுயிர்களும் அச்சங்காரக் கடவுளிடத்தே அந்தத்தையடையும் ஆகலானும் அச்சங்காரகாலத்தில் முத்தான்மாக்களுக்குப்புனருற்பவத்துக் கிடனின்றி அத்துவிதமாய்ப்போதலாகிய சாயுச்சியமாகிய கேசாந்தமுத்தியைக் கொடுத்தலானுமென்க. இதனால் கேசாந்தமுத்தியைக்கொடுப்போன் காஞ்சியில்வீற்றிருத்தலால்காஞ்சிவழங்குமென்றும் வலியுறுத்தியவாறு. இதனைச் சொல்வகையானும்வலியுறுத்தவருஞ்செய்யுளொழுந்ததென்க. (எ0)

என்று நமக்கினியதனான் முதன்மையாற்றுநங்கட்கெல்லாஞ்சென்னி யென்றியம்பப்படுங்காஞ்சியித்திறத்துக்கேசாந்தப்பெயர்சால்வைப்பி னென்று ஊராமடவோர்கள் விலங்குமர முதலனைத்து முயிர்போங்காலை மன்றமிசைத்தலையோடுகீறியுடல்விடுத்திருமலர்ப்பூங்கோதாய்.

(இ-ள்.) மலர் பூ கோதாய்-மலரணிந்த கூந்தலையுடைய உமையே, காஞ்சி என்றும் நமக்குஇனியதனால் - காஞ்சிநகரம் (நமக்கு) எந்நாளும் இன்பமாதலானும், முதன்மையான் - முதன்மையாதலானும், தானங்கட்கெல்லாம்-தலங்கட்கெல்லாம், சென்னி என்று இயம்பப்படும்-சிரசென்று சொல்லப்படும், இ திறத்து கேசாந்தம் பெயர்சால்வைப்பில் - இத்திறத்தினால் கேசாந்தமென்னும் பெயர்பெற்ற காஞ்சிப் பதியில், ஒன்றும் உணரா மடவோர்கள் விலங்கு மரம்முதல் அனைத்தும்-ஒன்றையு முணரப் பெறாத அரிவிலிகள் மிருகங்கள் விருக்கங்கள் முதலாக வெண்ணப்பட்ட எல்லாவுயிர்களும், உயிர்போங்காலை - உயிர் நீங்கும்பொழுது,மன்ற - நிச்சயமாக, தலைமிசையோடுகீறி உடல்விடுத்து ஏதும் - கபாலத்தைக்கிழித்துச்சீரத்தை விட்டுப்போம். (எ - று)

உமையே சென்னி என்றுசொல்லப்படும் காஞ்சிநகரம் எக்காலத்தும் நமக் கினிமையாதலினாலும் எல்லாத்தலங்களுக்கும் மேம்பட்டிருக்கும் முதன்மையின னும் கேசாந்தமென்கின்ற பெயர்பெற்ற திறத்தினாலும் இப்பதியில் வாழப்பெற்ற அரிவிலிகள் மிருகமரமுதலியவனைத்தும் உயிர்நீங்கிப்போகும்போது கபாலத்தைக் கீறி உடல்விட்டுப்போம் என்க.

கேசாந்தமுத்தியீதென்பது தோன்ற கபாலங்கீறி யுடல்விடுத்தேருமெனவும் இக்கேசாந்தமுத்தியைத்தருதல் காஞ்சியொன்றே என்பது தோன்றக்காஞ்சியித்திற துக் கேசாந்தப்பெயர் சால்வைப்பு எனவும், அவ்வைப்பு கேசாந்தமுத்தியையெளி தாகக்கொடுக்கும் ஆற்றலுடைய தென்பது நிச்சய மென்பது தோன்ற ஒன்றுணரா மடவோர்கள் விலங்கு மரமுதலனைத்து முயிர்போங்காலை மன்ற எனவுங்கூறினர்.

ஆதலினங்கிறந்தவர்கட்குடல்வேங்காற்சிரமனலின் வெடியாதின்றும் வேதமெலாமெடுத்தியமபுமநகரின் பெருமையெவர் விளம்பற்பாலா ரோதமறவங்கெய்திக்கழுவாய்நீயியற்றுதிமுன்னிடபவேறுங் கோதகலக்கழுவாயங்காற்றியதுகோதாயென்றருளிச்செய்தார்.

(இ-ள்.) ஆதலின் இன்றும் அங்கு இறந்தவர்கட்கு உடல்வேங்கால்-ஆகையினால் இப்பொழுதும் அக்காஞ்சிப்பதியில் மரண மடைந்தவர்களுக்கு உடல் காஷ்டத்தில் வேகின்றகாலத்தில், சிரம் அனலில் வெடியாது-தலை நெருப்பினால் வெடிபடாது (என்று), வேதம்எல்லாம் எடுத்தியம்பும் - வேதங்களெல்லாம் மெடுத்திச்சொல்லும், அந்நகரின் பெருமை-அக்காஞ்சிநகரத்தின் சிறப்பை, எவர் விளம்பற்பாலாயாவொடுத்துச் சொல்லவல்லவர், கோதாய்-உமையே, ஏதம் அற - உனக்கிப்போதுண்டாகியபழிநீங்க, அங்கு எய்தி-அக்காஞ்சியையுடைந்து, நீகழுவாய் இயற்றுதி-

நீபரிகாரஞ்செய்து கொள்ளக்கடவாய், முன்னிடபவையும்-முந்தருமவிடையும், கோதுஅகல - குற்றம்நீங்குகழுவாய் அங்கு இயற்றியது-பரிகாரம் அப்பதியில்செய்தது, என்று அருளிச்செய்தார் - என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். (எ-அ.)

(காஞ்சிப்பதியாவார்க்கும் கேசாந்த முத்தியைத்தருவதுநிச்சயமென்று யாம் கூறினோமாதலின் அதற்குச்சான்றாக) இன்றும் அங்கிருக்கின்றவர் இறந்து உடல் வேங்கால் கபாலம் அக்கினியால் வெடிபடாமல் தானேவெடிபட்டிருக்கும். வேதங்களும் அப்படியேகூடும், ஆகையால் அப்பதியின் பெருமை விளம்ப வல்லுநரெவர். இங்ஙனமான சிறப்புவாய்ந்தகாஞ்சியை நீயடைந்து உனக்குவந்தபழியைப் போக்கிக்கொள்வாய். முன்னொருகாலத்தில் நமதுதருமவிடையும் தனக்குவந்த குற்றத்தைப் போக்கடித்துக்கொள்ள அங்கடைந்து கழுவாயியற்றியது என்றருள்செய்தனர் என்க. (எ-அ.)

கலிநிலைத்துறை.

அருளுந்திருவாய்மொழிகேட்டலுமஙகைகூப்பிப்
பெருவெள்விடையாததுசெய்பிழையென்னைதீர்ப்
புரியுங்கழுவாயெவனோபுகல்கின்றியென்றாட்
கிருள்கண்டனவல்விடமேந்தியகண்டர்சொல்வார்.

(இ-ள்.) அருளும் திருவாய்மொழிகேட்டலும் - (இறைவன்) கூறியவாய் மொழியைக்கேட்டலும்; அங்கைகூப்பி - (அம்மையார்) அழகியகைகளைக் குவித்து அஞ்சலிசெய்து, பெருவெள்விடையாது அது செய்பிழை என்னை - பெரிய வெண்ணிறத்தையுடைய இடபமென்பது எது அவ்விடைசெய்த குற்றமெது, தீர்புரியும் கழுவாய் எவன் புகல்கின்றி என்றாட்கு - அக்குற்றம் நீங்கச்செய்த பரிகாரம் எது சொல்வாயென்று விண்ணப்பஞ்செய்த தேவிக்கு, இருள்கண்டு அன்னவல்விடம் ஏந்தியகண்டர் - இருளைக்கண்டாலொத்த வலியவிடத்தை வைத்த கண்டத்தை யுடைய நிலகண்டர், சொல்வார்-அருள்செய்வார். (எ-அ.)

அம்மையார் இறைவருளிய வாய்மொழியைக் கேட்டலும் அஞ்சலிசெய்து இடபமேது அதுசெய்தபிழை எது அப்பிழைநீங்கச் செய்தபரிகாரம் எது கூறுவாயென்றுகேட்க நிலகண்டர் கூறுவார் என்க.

இடபத்தின் செய்தியைத்தமக்குக்காட்டாகக் காட்டினாராகலின் அவ்விடபத்தின் செய்தியை முறையாகக்கேட்கத் தொடங்கினார் அம்மையாரென்க. (எ-அ.)

முன்னோர்கடைநாண்முளரிக்கண்முகிழ்த்தபுத்தேன்
முன்னஞ்சுகமுந்நாமமான்முடிவுற்றதாகப்
பொன்னேர்சுணங்கிப்பொலம்பூண்முலைப்பூவையன்னு
யந்நாளறத்தெய்வதமத்திறமுந்நுநோக்கி.

(இ-ள்.) பொன் ஏர் சுணங்கின் - பொன்போன்ற தேமலால், பொலம்பூண் முலைபூவை அன்னாப்-அழகுபெற்ற ஆபரணமணிந்த தனங்களையுடைய பூவையேபால் வாய், முன்னோர்கடைநாள் - முன்னொரு ஊழிகாலத்தில், முளரிக்கண் முகிழ்த்தபுத்தேன்-திரும்புமலினுடைய)நாபிக்கமலத்திற்குமுன்னிய பிரமன், முன்னஞ்சுகமுந்நாம-சங்கற்பித்துப்படைத்த உலகமுழுமையும், நம்மால் முடிவுற்றதாக-நம்மால் சங்காரத்தை யடைந்ததாக, அந்நாள்-அந்நாளில், அறத்தெய்வதம்-அறக்கடவுள், அத்திறம் முந்நுநோக்கி-அச்சங்காரத்தின்வண்ணையெல்லாம்பார்த்து (எ-அ.)

உமையே! முன்னொரு ஊழிகாலத்தில் பிரமன்சிருட்டிக்கப்பட்ட எல்லா வுலகங்களும் நம்மால் சங்காரத்தையடைய அக்காலத்தில் அறக்கடவுள் அச்சங்கா ரத்தொழிலைப் பார்த்து என்க.

கடைநாள்வருதல் பலமுறையாதலால் முன்னோர்கடைநாள் எனவும், அக் கடைநாளில் சங்காரமியற்றல் தானேயாதலின் நம்மால் முடிவுற்றதெனவும், அக் காலத்தில் அறக்கடவுள் நீங்கலாக ஏனையவெல்லாம் தோன்றி நின்று முறையே அழிந்து வருதலால் அறத்தெய்வதமத்திற முற்றுநோக்கி எனவுங்கூறினர். (எசு)

நில்லாவுலகத்துளவாயசரிப்பறிப்ப

வெல்லாமழிவுறறனயானுமிறப்பலோவென்

றல்லாந்தனிச்செய்வகையாதென்றிறைஞ்சிநம்பாற்

கொலலேறுருவங்கொடுவந்ததுபோற்றியென்ன.

(இ-ள்.) நில்லா உலகத்து உளவாய - நிலைபெறுதலில்லாத உலகின் கண் உள்ளனவாகிய, சரிப்பறிப்ப எல்லாம் - சரித்தலு நின்றலுமாகிய இயங்கியற் பொருளும் நிலையிழப்பொருளுமாகிய யாவும், அழிவுற்றன - அழிந்துபோயின, யானும் இறப்பலோ என்று - நானுமிறந்துபடுகிறேனென்று, அல்லாந்து - அலமந்து, இனி செய்வகையாது என்று-நாமினிச்செய்யும்வகை என்ன விருக்கின்றதென்று, நம்பால் கொல் ஏறு உருவம்கொடு இறைஞ்சி-நம்மிடத்து கொலைத்தொழில்செய்யும் இடப வடிவங்கொண்டவெனங்கி, போற்றிஎன்ன-காப்பாயென்று அடைக்கலம்புக. (எ-று.)

அறக்கடவுள், நிலையிலாத உலகின்கண்ணுள்ள சராசரங்களெல்லாம் அழிந்து போயின, இவைகளோடுநாமும் அழிவதோவென்று மனமழுங்கி இனிச்செய்வகை யாதென்றெண்ணி இடபவடிவங்கொண்டு நம்மிடத்துவந்து வணங்கி அடைக்கல மென்றுசொல்ல என்க. (எ-று.)

கண்டாமதனைக்கவலாதியென்றூர்தியாக்கிக்

கொண்டாங்கொளப்பெற்றுலவாக்களிகூர்ந்ததாக

வண்டாரனாகக்கொடியவ்விருண்மாண்டகாலைத்

தண்டாவருளாலதற்கின்னதுசாற்றலுற்றேறம்.

(இ-ள்.) அதனைகண்டாம் - இடபவடிவாய்வந்த அறக்கடவுளைப்பார்த்தோம், கவலாதி என்று - கவலையுருதையென்று, ஊர்தியாக்கி கொண்டாம் - ஊர்தியாக் கிக்கொண்டோம், கொளப்பெற்று-(அவ்வறக்கடவுளை) நாம் ஊர்தியாக்கிக்கொள்ளும் அப்பேற்றைப் பெற்று, உலவாதகளிகூர்ந்தது - கெடாத ஆனந்தத்தைப் பெற்றது, லண்டு ஆர் அளக்கொடியவண்டிகளொலிக்கும் கூந்தலையுடைய பூங்கொடிபோன்ற உமையே, அ இருள்மாண்டகாலை - அந்த இறுதிக்காலமாகிய இராக்காலங்கழிந்த பின்னர், தண்டா அருளால் - கெடாத அருளால், அதற்கு இன்னது சாற்றல் உற் றேறம் - அத்தருமவிடைக்கு இது சொல்லத்தொடங்கினோம். (எ-று.)

இடபரூபமாய்வந்த அறக்கடவுளையாம் பார்த்து நீகவலையுருதை உண்ணையூர் தியாக்கொண்டோம் என்றருளியெய்ய, அறக்கடவுள் அவ்வரத்தைப் பெற்றுக்களி கூர்ந்தது. உமையே, சங்கார காலமும் முடிந்து புனருற்பவமாகுங் காலம் வந்த அப்பொழுது அக்கடவுளைநோக்கி அருளாலொன்று சொல்லத்தொடங்கினோமென்க.

தரிப்பித்தலனீதருமந்தரிப்பித்திடாமை

தெரிப்பிக்குமதன்மமெனப்பெயர்செப்புமாலெம்

பொருட்டுப்பரிபாவமும் புண்ணியமாக்கியெம்பால்
விருப்பம் தவர்தெய்வமும் மறமாக்குவிப்பாய்.

(இ-ள்.) நீ தரும் தரிப்பித்தலின்-நீதருமத்தைத் தரிப்பிக்கச் செய்தலினால், அதன்மம் தரிப்பித்திடாமை தெரிப்பிக்கும் - அதன்மத்தைத் தரிப்பித்திடாமையைத் தெரிவிக்கும் (ஆகலின்) என பெயர்செப்பும் - (உலகம் உன்னை) தன்மம் என்கின்ற பெயரானையழைக்கும், எம்பொருட்டு புரிபாவமும் புண்ணியமாக்கி - அன்பர்கள் என் பொருட்டாகச் செய்யும் பாவங்களையும் புண்ணியமாகவையாக்கி, எம்பால் விருப்பு அற்றவர் - என்னிடத்தி லன்பில்லாதவர்கள், செய் அறமும் - செய்யுந் தருமத்தையும், மறம் ஆக்குவிப்பாய் - பாவமாக்குவாய். (எ-அ.)

அறக்கடவுளே நீ - தன்மத்தைத்தரிப்பித்தலினால், அதன்மத்தைத்தரிப்பித்திடாமையைத்தெரிவிக்கும். ஆகலின் உன்னை உலகம் அறக்கடவுளென்றபெயரானையழைக்கும். நாம் உனக்கொன்று கூறுகின்றோம், (அஃதென்னையெனின்) எம்மாட்டன் புடையமெய்யன்பர் செய்யும்பாவத்தைப் புண்ணியமாக அவரிடத்துத் தரிப்பித்தும், எம்மாட்டன்பில்லாதார் செய்யும் புண்ணியத்தைப் பாவமாக்கி அவரிடத்துத் தரிப்பித்திடாமையும் ஆகியசெயல்களைச்செய்து வருவாயென்க.

இதனால் அன்பர் பாவம்புரியினும் அதுபாவமாகாது புண்ணியமாய் அவரிடத்து என்றும் புண்ணியமே யுள்ளதெனவும், அன்பரல்லார் புண்ணியம் புரியினும் அது புண்ணியமாகாது அதுபாவமாய் அவரிடத்து என்றும்பாவமேயுள்ளதெனவும் விளக்கியதென்க. எனவே அன்பரிடத்துப்பாவமில்லை, அன்பிலாதாரிடத்துப் புண்ணியமில்லை என்றதென்க. இச்செயலை அறக்கடவுளை நோக்கிக்கூறிய தென்னை யெனின் அறக்கடவுள் ஒருவர்பாவுபுண்ணியங்களைச்செய்யின்பாவத்தையொழித்துப் புண்ணியத்தைப்பூட்டல் இயற்கையாகலான் அப்பொதுவிதி யுலகினர்க்கியற்றுவாய், யாம்கூறிய சிறப்புவிதி யன்பர்க்கென்று அறிவுறுத்தக்கூறியதாகும். என்னையெனின் அன்புடையாரிடத்து சிவச்செயலொழிந்து சிவச்செயலே முனைத்து நிற்பலும், அன்பில்லாதாரிடத்து சிவச்செயலொழிந்து சிவச்செயல் முனைத்து நிற்பலு முண்மையாகலென்க. இதனை “யான்செய்தேன் பிறர்செய்தா னென்னகியானென்னு மிக்கோனை ஞானவெரியால் வெதுப்பிரியிடுத்துத், தான்செய்வே நின்நிடவத் தத்து வன்றானோதேனையனித்து முன்னிற்கும் வினையொளித் திட்டோடும், ஞான் செய் தேனெனுவர்க்குத் தானன்கின்றி நண்ணுவிக்கும் போகத்தைப் பண்ணுவிக்குங் கன்மம்” என்னுந்திருவாக்கானு முணர்க. (எஎ)

இவ்வேற்றிடப்படிவத்துடனெங்குமெம்முன்
செவ்வேவதிகென்றருள்செய்திருந்லவரம்பெற்
றவ்வாறுநமக்கெதிர்நித்தலும்வைகுமங்கேழ்ச்
செவ்வாய்க்கருமென்குழல்வெண்ணகைச்செம்பொழ்நாய்.

(இ-ள்.) எங்கும் எம்முன்-எத்தலத்திலு மெம்முடைய சந்நிதியின்முன்னே, இவ்வேற்று இடப்படிவத்துடன் செவ்வே வதிக என்று-இந்த விடப்படிவத்துடன் செவ்வனே வகித்திருப்பாயென்று, அருள்செய்திடும் நல்வரம்பெற்று-அதுக்கிரகஞ் செய்யும் நல்லவரத்தைப்பெற்று, அம் கேழ் செவ்வாய் - அழகிய செந்நிறமிக்கவாயையும், தரு மென் குழல் - கறுத்தமெல்லிய கூந்தலையும், வெள் நகை - வெள்ளிய மூரலையுமுடைய, செம் பொன் பூணாய் - செம் பொன்னாற்செய்த ஆபரணமணிந்தவளே, அவ்வாறு நமக்கு எதிர்நித்தலும் வைகும-நாமனுக்கிரகஞ் செய்தபடியே நம் முடையசந்நிதிக்கெதிரில் எப்பொழுது மமர்ந்திருக்கும். (எ-அ.)

இறைவனார், அறக்கடவுளேனோர்க்கி ரீ இந்த இடபவடிவத்தோடு எவ்விடத் தும் என்னுடைய சந்திதி முன்னே எப்பொழுது மிருப்பாயென்றருள அவ்வாறே அறக்கடவுளிருந்தனரென்க. (எஅ)

வீரூர்தருமக்கடவுட்சினவெள்விடைக்கோர்
கூறாதவின்மாயனுமுப்புரங்கொன்றவஞ்ஞான்
தேறையெமைத்தேரோடுதாங்கினனேறுவந்த
வாறாமிதுமேலதுசெய்பிழைமற்றுஞ்சொல்வாம்.

(இ-ள்.) வீறு ஆர் தருமக்கடவுள்-வீரத்திற்கிறந்த தருமக்கடவுளாகிய, சின வெள்விடைக்கு மாயனும் ஓர்கூறாதவின்-சினமிக்கவெள்ளிய விடபத்துக்குத்திருமாலும் ஓர் அமிசமாகிய, முப்புரம் கொன்ற அஞ்ஞான்று-திரிபுரத்தையெரித்த அந்நாளில், ஏறாய் எம்மை தேரோடு தாங்கினன் - இடபவடிவமாய் எம்மை வைதிகத் தேரோடு சுமந்தனன், ஏறு வந்த ஆறு இது ஆம் - இடபம் வந்தவகையிதுவாகும், மேல் - இனிமேல், அது செய்பிழை-அவ்விடபஞ்செய்த அபராதத்தையும், மற்றும்-அதற்கு யாம்பரிகாரங்கூறியதையும், சொல்வாம் - உணர்ப்பாம். (எ-று.)

(அறக்கடவுள்கொண்ட இந்த இடபவடிவத்தை) அக்கடவுளின் அமிசமாகிய மாயனும் நாம்திரிபுரத்தை எரித்தநாளில் எடுத்துநம்மைத்தாங்கினன். இடபம்வந்த வரலாறு இதுவாகும். இனி அது செய்தகுற்றத்தையும் அதற்குக்கூறிய கழுவாயையும் கூறுவாமென்க.

இதனால் அம்மையார் கேட்ட மூன்றுவினாவில் விடைவந்த வரலாற்றைக் கூறியவாறு.

திருமாலும் அறத்தின்வழி திதித் தொழில்செய்யுங் கடவுளாதலால் “மாயனும் வெள்விடைக்கோர் கூறாதவின்” என்றார். (எசு)

கலிவிருத்தம்.

பின்னொருகாலத்துப்பிறங்குமாற்றல்சால்
பன்னகப்பகைமைகொள்பறவைநாயகம்
பொன்னமர்மார்பனைப்பொறுத்துவல்லேயே
யந்நிலையுலகெலாமனுகிமிண்டதால்.

(இ-ள்.) பின் ஒருகாலத்து பிறங்கும் ஆற்றல்சால் - பின்ன ரொருகாலத்தில் விளங்கும் வலிமைமிக்க, பன்னகப் பகைமைகொள் பறவைநாயகம் - சர்ப்பவையியாய் புட்களுக்கு நாயகனாகியகருடன், பொன் அமர் மார்பனை பொறுத்து - இலக்குமிவசிக்கும் மார்பையுடைய திருமாலேத்தாங்கி, வல்லை - விராவாக, அந்நிலை உலகெலாம் அனுகிமிண்டது-அப்பொழுதே உலகங்கடோறுஞ் சென்று தனதிடத்திற்கு மீண்டது. (எ-று.)

பின்னொருகாலத்தில் கருடன் திருமாலேத்தாங்கி உலகமெங்கனுஞ் சென்று திரும்பியதென்க. (அடி)

மீண்டபின் தருக்குமீக்கொண்டுவினுட
ணைடைகமாயனேநோக்கியண்ணலே
காண்டருமாற்றலிற்கதழ்வினென்னிகர்
மாண்டவருளர்கொலோவையழுன்றினும்.

(இ-ள்.) மீண்ட பின் - திரும்பியபின், தருக்குமீக்கொண்டு - செருக்கு மிக வடைந்து, வீறுடன்- பராக்கிரமத்தோடு, ஆண்டகை மாயனேநோக்கி அண்ணலே-புருஷோத்தமனாகிய திருமாலேப்பார்த்து எம்மரசே, வையமூன்றினும் - மூன்று

லகத்திலும், காண் தகும் ஆற்றலில் - அறியத்தக்கவன்மையில், என்னிகர் கதழ்வில் மாண்டவர் உளர்கொல் - எனக்கொப்பாகச்சிறப்பின் மிகுந்தவர்கள் ஒருவருண்டோ (நீகூறுவாய்) (எ-று.)

(கருடன்) உலகெல்லாஞ் சென்று மீண்ட பின்னர் மிகவுஞ் செருக்குற்றுத் திருமாலேநோக்கி அண்ணலே இம்மூன்றுலகத்திலும் என்னைப்போலுஞ் சிறப்பின் மிகுந்தவர்கள் ஒருவருண்டாவென்று கேட்டனென்க.

மூன்றுலகத்திற்குந் திருமால்கர்த்தாவாதலால் அண்ணலென்றார். (அக)

நிற்பனசரிப்பனயாவுமாய்நிறை

நிற்பொறுத்தனைக்கணப்பொழுதினீடியோய்

பொற்பமூவுலகினும்போந்துமீளும்

வற்புதமெனக்கலாதார்க்குண்டாகுமோ.

(இ-ள்.) நீடியோய்-திரிவிக்கிரம சொரூபியே, நிற்பன சரிப்பன யாவுமாய் நிறை நிற்பொருத்து - அசையாப்பொருளும் அசையும்பொருளுமாகிய எல்லாப் பொருளுமாய் நிறைந்த உம்மைச்சுமந்து, அனாக்கணப்பொழுதில் - அனாக்கணமாகிய நேரத்தில், பொற்ப மூவுலகினும் போந்துமீளும்- (வருத்தயின்னிச்)சுகமாக மூன்றுலகத்திலுஞ்சென்றுமீளும், இவ்வற்புதம் எனக்கு அல்லாது - இவ்வதிசயம் எனக்கல்லாமல், ஆர்க்கு உண்டாகும் - எவர்க்குள்ளதாகும். (எ-று.)

திரிவிக்கிரம சொரூபியே சராசரப்பொருளா யிருக்கின்ற உன்னை யான் சுமந்து அனாக்கணத்தில் மூன்றுலகத்தினுஞ் சென்று மீளும்வதிசயம் எனக்கல்லாது யார்க்குண்டு (இல்லையென்றபடி.)

நீ திரிவிக்கிரம அவதாரத்தில் மூன்றுலகங்களையும் கண்டிருத்தலான் அம்மூன்றுலகங்களிலும் நீண்டு மீண்ட அப்போதாயினும் எனக் கொப்பானவரைக் கண்டதுண்டோ உளதாயின் கூறுவாயென்று குறித்தற்கு நீடியோய் என்றதென்க. (அஉ)

என்றிதுபுள்ளரசியம்பக்கேட்டலு

நன்றெனக்குறுநிலாநகைமுகிழ்த்தநோ

வின்றிதன்செருக்கெலாமிடபநாயக

மொன்றறக்களையுமென்றுளத்திலெண்ணினான்.

(இ-ள்.) என்று இது புள்ளரசு இயம்ப கேட்டலும் - (உண்டாகுமோ) என்று இவ்வினாவை பட்சிராசன் கேட்கவும், நன்று என்ன குறுநிலா நகைமுகிழ்த்த - (நீ கூறியது) நன்றாயிருந்தது என்று புன்னகைசெய்து, இன்று இதன் செருக்கு எல்லாம் இடபநாயகம் ஒன்று அற களையும் - இன்றைப்பொழுது இப்பறவையின் செருக்கையெல்லாம் இடபேச்சுரம் சிறிதுமொழியாது களைதல்செய்யும், என்று உளத்தில் எண்ணினான் - என்றுமனத்தில் ஆலோசித்தனன். (எ-று.)

உலகங்களிற் சென்று மீளுந்தன்மை எனக்கன்றி யாருக்குண் டென்று கருடன்சொல்ல திருமால் நகைத்து இதன் செருக்கையெல்லாம் இடபேஸ்வரர் சிறிது மில்லா தின்றே யொழிப்பான்னு ஆலோசித்தனன் என்க.

திருமால், இடபநாயக மொன்றறக்களையும் என்று உளத்தில் எண்ணினான் என்றது நிற்பனசரிப்பனவாகிய எல்லாவற்றுள்ளும் பரிபூரணமாயிருப்பவன்மப் பெருமானாகிய சிவபெருமான் அப்பெருமானைத் தாங்கப்பெற்றதோ தருமசொரூபமாகியவீடபம், இங்ஙனமாக ஒன்றினும் பற்றாத இப்பறவை எல்லாவற்றுள்ளும் நிறைந்தவன் நீ என்றும் உன்னைத்தாங்கி அனாக்கணத்தில் மூவுலகும்போந்துமீன்

என் நான் என்றும், ஆகையால் என்னிலும் வலியாருண்டோ என்றும் செருக்குற
றுக்கூறியதென்றோ இதன்செருக்கை இடபருமாயிருக்கின்ற அறக்கடவுளாலேயே
அகற்றவேண்டுமென்றெண்ணிய தாமென்க. (அ௩)

மெய்யுரைவிளம்பினைபுலகமீமிசை
யையநிற்கிணையெவராருமில்லெனக்
குய்யம்வைத்தணிமுடி துளக்கிக்கூறினான்
செய்யவன்வனமுலைதிளைக்குமார்பனே.

(இ-ள்.) செய்யவன் வனமுலை திளைக்கும் மார்பன் - இலக்குமியினுடைய
அழகியதனங்கள் திளைக்கப்பெற்ற மார்பனாகியதிருமால், மெய் உரைவிளம்பினை -
(கருடனே) நீ மெய்மையையெழுதித்துக் கூறினை, உலகம் மீமிசை - (ஆகை
யால்) இவ்வுலகின்கண், ஐய நிற்கு இனை எவர் யாரும் இல் என - ஐயனே உனக்
கொப்பானவர்கள் யாவரிருக்கின்றார்கள், ஒருவருமில்லையென்று, குய்யம்வைத்து
அணிமுடி துளக்கிக் கூறினான் - வஞ்சம் வைத்து அழகியமுடியணிந்த தன்
தலையையசைத்துச் சொன்னான். (எ-று.)

திருமாமார்பனாகிய திருமால் புள்ளரசைப்பார்த்து நீ கூறியது உண்மை
யே உனக்கொப்பானவர்கள் இவ்வுலகின்கண்ணுண்டோ இல்லையோ (அது நானறிந்
ததே) என்றுதலையசைத்து வஞ்சமொழி கூறினானென்க.

இடபதேவனாக்கொண்டு செருக்கடக்கினைத்தவர் நீ மெய்யுரைவிளம்பினை
என்றது வஞ்சனை யாதலால் குய்யம்வைத்து எனவும், அப்பறவைபால் தான்
கொண்ட கோபம் அடங்கப்பெற்றதில்லை யாதலால் முடி துளக்கிக்கூறினா நெனவுந்
கூறினார். (அச)

வார்சடைப்பிராண்டுவணங்குவாமெனாப்
போர்வலிப்புள்ளொடுங்கயிலைபுக்கன
னெர்கெழுபோகமாபுரத்தினெல்லையவ்
வூர்தியினிழிந்துசென் றங்கனெய்தினான்.

(இ-ள்.) வார்சடை பிரான் அடிவணங்குவாம் என்றா - நீண்ட சடையையு
டையபெருமானது திருவடிகளை நாம்வணங்குவோமென்று, போர்வலி புள்ளொடும்
கயிலை புக்கனன் - போர்முதத்தில்சிறந்த வலியுள்ள கருடனோடும் கயிலைவரையின்
கண்சென்றனன், ஏர்கெழு போகமாபுரத்தின் எல்லை-(அங்குள்ள) அழகுமிக்கபோக
மாபுரத்தினெல்லையில், அவ்வூர்தியின் இழிந்துசென்று - அக்கருட வாகனத்தினின்
றும் இறங்கிப்போய், அங்கண் எய்தினான் - அக்கலைக்குச்சென்றனன். (எ-று.)

(திருமால் அக்கருடனேகேக்கி) நாம் சிவபெருமானை வணங்க வேண்டும்
என்றுகூறி அவன்மேல் ஆரோகணித்துக் கொண்டுசென்று கைலைக்கேக்கி போகமா
புரத்தி நெல்லையில் அவ்வூர்தியைவிட்டிறங்கி அங்கிருத்தி உள்ளே சென்றன
னென்க. (அரு)

ஐந்ததாமாவரணத்தினெம்மெதி
ரைந்துகோமாதர்கூழ்ந்தணுகிவைகவாழ்
மைந்துடைவிடையவண்மாயனோடுமும்
வெந்திறப்புட்குலவேந்தைக்கண்டதால்.

(இ-ள்.) ஐந்ததாம் ஆவரணத்தில் - ஐந்தாம்பிராகாரத்தில், எம் எதீர் - எம்
மெதிரில், ஐந்துகோமாதர் சூழ்ந்து அணுகி வைகவாழ் - நந்தை முதலிய ஐந்துபுசுக்

கள் சூழ்ந்து சமீபத்திலிருக்க வாழ்கின்ற, மைந்துடைவிடை - வன்மைமிக்க விடபு தேவர், அவன் மாயனோடு உறும்-அவ்விடத்துத் திருமாலோடும் வந்த, வெம்திறல் புட்குல வேந்தைக் கண்டது - சீற்றமிக்க கருடனைப் பார்த்தனர். (எ-று.)

கைலையைநோக்கிச்சென்ற திருமால் சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்ற கோயிலுக்குச்சென்ற பொழுது அங்கு ஐந்தாமாவரணத்தில் நந்தை, சுபத்தினா, சுரபி, சுசிலை, சுமனை முதலிய பஞ்சகோமாதர்சூழ்ந்திருக்க நடுவேயிருக்கும் இடபதேவர் அத்திருமாலோடு வந்த கருடன் செருக்குற்றிருத்தலைக்கண்டனொன்க. (அசு.)

தன்னெதிரிகழ்ச்சியாற்றருக்குமாங்கதன்
புன்னிலைநோக்குபொருக்கெனச்சிரர்
தன்னிடக்குறங்கினிற்சார்த்தித்துஞ்சுவ
தென்னெட்டுயிர்ப்பினிற்சிமிழ்த்ததேந்தியாய்.

(இ-ள்.) ஏந்தியாய் - ஆபரணங்களாற் பொலிவுபெற்று விளங்கும் உமையே, தன் எதிர் இகழ்ச்சியால் தருக்கும் - தம்மெதிலோ அவமதிப்பாற் கொண்டசெருக்கையும், ஆங்கதன் புன்னிலைநோக்குபு - அதனுடைய அற்பநிலையையும் பார்த்து, தன் இடக் குறங்கினில் பொருக்கென சிரம் சார்த்தி-தன் இடதுதொடையில் வினாவாகத்தலையைச்சார்த்தி, துஞ்சுவது என்ன நெட்டுயிர்ப்பினில் சிமிழ்த்தது-உறங்குவதைப்போல பெருமூச்செறிந்தது. (எ-று.)

உமையே (இடபதேவர்) தன்னெதிரஞ்சாது இகழ்ச்சியினால் செருக்குற்றிருக்கும் அக்கருடனுடைய அற்பநிலையைப்பார்த்து அப்பொழுதே அநன் செருக்கடக்கத்தனது இடது தொடையில் தலையைச்சார்த்தி ஓர் பெருமூச்செறிந்ததென்க.

மாயவனெம்மடிவணங்கியன்பினு
னாயிடைநெடும்பொழுதமர்ந்துவைகினுன்
பாய்விடையூர்திரெட்டுயிர்ப்பிற்பட்டுழல்

(இ-ள்.) மாயவன் எம் அடி வணங்கி-திருமால் எமது பாதத்தைப்பணிந்து, அன்பினால் நெடும்பொழுது ஆயிடை அமர்ந்து வைகினுன் - அன்பினால் காலம் நீட்டிக்க அவ்விடத்தில் தங்கியிருந்தான், (திருமாலிங்ஙனமிருக்க) காய் சினை கலுழனும் - காய்கின்ற கோபத்தையுடைய கருடனும், பாய்விடை ஊர்தி நெட்டுயிர்ப்பில் பட்டு உழல்-பாய்ந்து செல்லுதலையுடைய விடபதேவருடைய பெருமூச்சில்சிமிழ்ப்புண்டு மேலுங்கீழுமாக உழன்று, கழிய நொந்தது - மிகவும் நொந்தது. (எ-று.)

(திருமால் தனதுநாயினின்றுமீழிந்து சிவபெருமான் சந்நிதியிற் சென்று இறைவனடி பணிந்து மீளாவன்புடையனாய் சந்நிதானத்திலேயே நெடும்பொழுது திருந்தான். இங்ஙனந்திருமால் ஆனந்தத்துடனிருக்க, ஊர்தியாகிய கருடன் ஐந்தாமாவரணத்தில் இடபதேவர் பெருமூச்சில் சிமிழ்ப்புண்டு மேலே போவதும் மீளக்கீழேவருவதுமாக வுழன்று மிகவும் நொந்தனென்க. (அஅ.)

விட்டுவிட்டடக்குதோறுயிர்ப்பின்வேகத்தா
லட்டனாறியோசனையவதிபோந்துபின்
கட்டெழினுசியினுனிக்கட்சார்தரக்

கொட்புறுத்தலைத்ததுபறவைக்கோவினை,

(இ-ள்.) விட்டு விட்டு அடக்குதோறும் உயிர்ப்பின் வேகத்தால் - சுவாசத்தை விட்டு விட்டு அடக்குந்தோறும் அப்பெருமூச்சின் வேகத்தினால், அட்டனாறு

யோசனை அவதிபோந்து - எண்ணுறுயோசனை யளவு சென்று, பின் கட்டு எழில் நஞ்சியின் துணிக்கண் சார்தர - பின்னர் கெடாத அழகினையுடைய நாசினுனிக் கண்வர, கொட்புறுத்து அலைத்தது - (இடபம்) இவ்வாறு சுழலும்படி செய்தது, பறவை கோவினை - புட்களுக்குள் ளரசாகிய கருடனை (எ-று.)

(இடபதேவர்) உசுவாசநிசுவாசரூபமாக விடும் அச்சுவாச வேகத்தால் பறவை நாயனாகிய கருடனை எண்ணுறுயோசனை யளவுஞ்சென்று மீண்டும் மூக்கு துணியின்கண் வந்தடையச்செய்தனர், இவ்வாறு சுழன்று அலைந்தது கருடனென்க.

கருடனை இடபதேவர் மூக்கினின்றும் வெளிப்படும் சுவாசத்தால் எண்ணுறு யோசனை யளவுகொண்டு போதலும் மீளவும் அடங்கும்பொழுது நாசியைப் பொருந்தச் செய்தலுமா யிருந்தனராதலால் கொட்புறுத்தலைத்தது பறவைக்கோவினை என்றார்.

எனவே கருடன் இடபதேவருடைய சுவாசத்தைக்கடந்து அப்புறம்போவ தற்குக்கடாமல் அச்சுவாசத்திலேயே அலைப்புண்டிருந்தன நென்க. (அக)

ஒய்யெனநெட்டுயிர்ப்புதைத்துமீடொறு
மெய்வயிற்சுஃஃமெனவிரிந்துகும்பிடுஞ்
செய்யபொற்கிறைகளின்சிறைத்துபுன்மயிர்
துய்யெனவெளியிடைச்சுழன்றயாங்கனும்.

(இ-ள்.) ஒய் என நெட்டுயிர்ப்பு உதைந்து மீள் தொறும் - ஒய்யென்னும் ஒலிக்குறிப்புடனே பெருமூச்செறிந்து மீளுந்தோறும், மெய் வயின் சுஃஃமென விரிந்து கூப்பிடும் - உடம்பில் சுஃஃமென்னும் ஒலியோடுசுட (அதனால்) இறகுவிரிந்து மீளவும் குவிந்துவிடும், செய்ய பொன்சிறைகளில் புன்மயிர் சிறைத்து - செவந்தபொன்போன்ற இறகுகளிற் பொருந்திய புல்லியவுரோமங்கள் சிறைவுபட்டு, யாங்கனும்-எவ்விடத்தும், துய்யென வெளியிடை சுழன்ற-துய்யென்னும் ஒலியோடு வெளியிடமெல்லாஞ் சுழன்று திரிந்தன. (எ-று.)

இடபதேவர் நெட்டுயிர்ப் பிறற்றலைப்பட்ட கருடன் அவர் சுவாசத்திற் றலைப் பட்டதொன்றோ அச்சுவாசம் அக்கருடனை மேலே செலுத்தும்போது இறகைச் சுஃஃமென்று சுட இறகுவிரியும் மீளும்பொழுது குவியும், (அதுவுமன்றி அவ்வெப் பத்தால்) இறகிற்பொருந்திய புல்லியமயிர்களெல்லாம் அணுவணுவாக வெளியிட மெங்கும் பறந்துசுழன்றன என்க. (க0)

தீர்த்தனவண்ணெணலாமயாநத்தக்கய
முதிர்ந்தன தருத்தழைக்கமீன்கணம்
பிதிர்ந்தனவரைக்குலம்பெயர்ந்தகோள்கரு
முதிர்ந்தெழுஞ்சினவிடையுயிர்ப்பின்மொயம்பினுன்.

(இ-ள்.) முதிர்ந்துளழும் சினவிடை உயிர்ப்பின் மொயம்பினால் - அடங் காத்தெழுக்கிற் கோபத்தையுடைய விடபதேவருடைய சுவாசத்தின் வன்மையினால் விண் எல்லாம் அதிர்ந்தன - மேலுலகமெல்லாம் தத்தம் நிலைகுலைந்திர்ந்தன, திக்கயம் அயர்ந்தன - அட்டதிக்கஜங்கள் சோர்வடைந்தன, தருத்தழைஉதிர்ந்தன - கற்பகவிருக்கத்தழைகள் உதிர்ந்தன, மீன் கணம் உக்க - நகூத்திரக்கூட்டங்கள் சிந்தின, வரைக்குலம் பிதிர்ந்தன - அட்டகுலபர்வதங்கள் பொடிப்பொடியாய்ப் போயின, கோள்களும் பெயர்ந்த - நவகோள்களும் மாறுபட்டன. (எ-று.)

இடபதேவருக்குக் கருடனிடத்துண்டாகின்ற கோபமிகுதியினால் விடுகின்ற சுவாசம் மேனோக்கிப் போதலால் விண்ணிலுக்கும் கற்பகத்தருக்களும் நகூத்திரங்களும் கோள்களும் நிலைகுலைந்து உதிர்ந்தும் சிந்தியும் பெயர்ந்தும் போயின, மேனோக்கிய அச்சுவாசம் எண்டிக்கிலும் பரவுதலால் திக்கயங்களும் மலைகளும் அதிர்ந்தும் பிதிர்த்தும் போயினஎன்க.

(கக)

எதிருறவிலங்கியவரையுமேனவு
மதலையின்பற்றுவான்மனத்தினெண்ணுமுன்
கதழ்வினூறியோசனைகடத்திமீட்குமான்
மதனுடைக்கலுழினைபுயிர்ப்பின்வரபுவே.

(இ-ள்.) எதிர் உற இலங்கிய வரையும் ஏனவும் - (கருடன்) எதிரில் காணப்பட்ட மலைகளையும் விருக்கமுதலானவைகளையும், மதலையில் பற்றுவான் மனத்தின் எண்ணுமுன் - ஓர் பற்றுக்கோடாகப்பற்றிக்கொள்ளமனத்திலெண்ணுவதற்கு முன்னே, உயிர்ப்பின் வாயு - சுவாசமாகிய காற்று, மதனுடைக்கலுழினை - செருக்குடைய கருடனை, கதழ்வின் நூறுயோசனை கடத்தி மீட்கும் - அதிகவேகமாக நூறு யோசனையளவுங்கொண்டு போய் மீளச்செய்யும். (எ-று.)

(கருடன் யாதொரு பற்றுக்கோடின்றி யலமரும்பொழுது) எதிரில் காணப்படும் மலைகளையும் மரமுதலியவைகளையும் பற்ற நினைப்பான் அங்கனம் நினைப்பதற்கு முன் இடபதேவருடைய சுவாசக்காற்று அதிக வேகத்தோடு அவைகளைப்பற்றுதற்கு இடங்கொடாமல் நூறுயோசனைநூறம் கொண்டுபோய் மீளச்செய்யுமென்க.

இதனால் கருடன் இடபதேவருடைய நெட்டியிர்ப்பைக் கடத்தற்குக் கூடாமலும் வேறொருபற்றுக்கோடாயினும் பற்றுதற்கியலாமலும் வருந்தினென்க. (கஉ)

சரிந்ததுதருக்குடல்சழங்கலுற்றதா
லிரிந்ததுமிடலிநுமாப்புமிற்றது
முரிந்தனபொலஞ்சிறைமுதிர்த்ததினன்னோய்
கரிந்ததுமாமையுங்கருடற்கென்பவே.

(இ-ள்.) கருடற்கு - கருடனுக்கு, தருக்குசரிந்தது - செருக்குச்சரிந்து போயது, உடல் சழங்கலுற்றது - சரீரம் தளரப்பெற்றது, மிடல் இரிந்தது - வன்மை போயது, இறுமாப்பும் இற்றது - இறுமாப்பும்போயது, பொலம் சிறை முரிந்தது - பொன்போன்ற சிறகுகள் முறிந்துபோயின. இன்னல் நோய் முதிர்ந்தது - வருத்தமின்றநோய் அதிகரித்தன, மாமையும் கரிந்தது - நிறமும் கரிந்துபோயது. (எ-று.)

(இடபதேவருடைய சுவாசத்தால் நூறுயோசனைநூறம் சென்று மீண்ட) கருடனுக்கு தருக்கொழிந்து உடல்தளர்ந்து வன்மையற்று இறுமாப்பிற்று சிறைமுறிந்து இன்னல் முதிர்ந்து நிறங்கரிந்து போயிற்றென்க.

இடபதேவர் தனதுயிர்ப்பான் தனக்குகிகரில்லையென்ற கருடன்தருக்கையொழித்தமையான் சரிந்ததுதருக்கெனவும், அத்தருக்கொழியவேஉடல்தளருமாகலான் உடல் சழங்கலுற்றதெனவும், உடல்தளரவே வன்மையின்றி யொழியுமாகலான் இரிந்தது மிடலெனவும், வன்மையின்றிசுவே இறுமாப்புக்குன்றமாகலான் இறுமாப்புமிற்றதெனவும், தருக்கும் மிடலும் இறுமாப்புமொழியவே இறகு முறியுமாகலான் முறிந்தன பொலஞ்சிறையெனவும், இவையாவுமொழியவே அதிகப்பெறுவது துன்பமொன்றையாகலான் முதிர்ந்த இன்னல் நோயெனவும், இம்முறையான் அழகுநன்றியதாகலான் கரிந்தது மாமையெனவுங் கூறினார்.

(கக)

பருவரும்புடையினிற்கழியப்பார்க்கும்
தொருவருந்தகைத்தெனுமுக்கமின்மையிற்
மெருமருமுணங்குறுந்திகைக்குந்தேம்பிடும்
வெருவருமாயனைவிளிக்குமென்செயும்.

(இ-ள்.) பருவரும் - துன்பப்படும், புடையினில் கழியப்பார்க்கும் - பக்கங் களில் செல்லப்பார்க்கும், ஈது ஒருவரும் தகைத்து என்னும் - இது கடக்குந்தன் மைத்தன்று என்று எண்ணும், ஊக்கம் இன்மையில் - மனவெழுச்சியில்லாமையி னால், தெருமரும் உணங்குதும் - மயங்கும் வாடும், திகைக்கும் தேம்பிடும் - திகைப் புற்று நிற்கும் அழும், வெருவரும் மாயனைவிளிக்கும் - பயப்படும் திருமலை அழைக்கும், என்செயும் - வேறென்செய்யவல்லும். (எ-று.)

கருடன்தனக்குத்தருக்கு முதலியயாவுமொழிந்தமையான் துன்பப்படும்.அத் துன்பமொழிய நெட்டுயிப்பைக்கடந்து செல்லப்பக்கங்களைப்பார்க்கும். அங்ஙனஞ் செல்லக்கூடாமையின் இது நம்மாற்கடக்குத்தரத்ததன்மென்னும், அவ்வெண்ணமி குதியான் ஊக்கமின்றாகும்,அதனால் அறிவுமயங்கும். சரீரம்வாடும், மனந்திகைக்கும் கண்கலுழும். இனி என்செய்வோமென்று அஞ்சும்.இனிவேறு துணையில்லையென்று மாயனையழைக்கும்; அந்தோ இக்கருடன் வேறென்செய்வனென்க. (கூசு)

அதுசீர்க்கழிநெடில் விருத்தம்.

ஐயவோவுலகங்காக்குமடிகளோகாயாம்பூவின்
மெய்யவோவென்னையாண்டவிமலவோ திகிரியேந்துங்
கையவோவெய்ப்பின்வைப்பாங்களைகணைகலந்தார்க்கென்று
மெய்யவோகலவாதார்க்குவெய்யவோவேந்தனையோ.

(இ-ள்.) ஐயவோ - ஐயனே, உலகங்காக்கும் அடிகளோ-உலகத்தைக்காக் கும் இறைவனே, காயாம்பூவின் மெய்யவோ-காயாம்பூவைப்போலுந் திருமேனியை யுடையவனே, என்னை ஆண்டவிமலவோ - என்னையுடமைகொண்ட பரிசுத்தனே, திகிரியேந்தும்கையவோ-சுதரிசனமென்னும் சக்கராயுதத்தையேந்தியகையையுடை யவனே, எய்ப்பில் வைப்பாம் களைகணை - வறுமையுற்றார்க்குதவும் நிதியைப்போ லும் ஆதரவாயுள்ளவனே, கலந்தார்க்கு என்றும் மெய்யவோ - சார்ந்தவர்களுக்கு என்றும் மெய்யாயிருக்கின்றவனே, கலவாதார்க்கு வெய்யவோ-சாராதவர்களுக்குக் கொடுமையாயிருக்கின்றவனே, வேந்தனையோ - அரசனே. (எ-று.)

கருடன், துன்ப நீங்கும்வகையறியாது தன்தலைவனாகிய திருமலை, ஐய நென்றும், அடிகளென்றும், விமலவென்றும், திகிரியேந்துங்கரனென்றும், களைக ணென்றும், மெய்யனென்றும், வெய்யனென்றும், வேந்தனென்றும், ஓல மிட் டழைத்தனென்க. (கூரு)

விடையரசுயிர்ப்பிற்பட்டு மெலிகின்றேனோலமிந்தத்
தடைவிடுத்தடியனேனைத்தாங்குவா யோலமன்றேற்
கடையனேனாவியின்றேகழிந்திடுமோலமென்றே
யுடையவாவோலமென்றென்றோலமிட்டழைத்ததாலோ.

(இ-ள்.) விடையரசு உயிர்ப்பிற்பட்டு மெலிகின்றேன் ஓலம் - இடபதேவ ருடைய சுவாசத்தில் சிமிழ்ப்புண்டு மெலிந்து போகின்றேன் ஓலம், இந்தத்தடை விடுத்து அடியனேனைத்தாங்குவாம் ஓலம் - (இடபதேவருடைய நெட்டுயிர்ப்பால்) தனைப்படுருக்கு மித்தடையை விடுவித்து அடியேனைக்காப்பாயோலம், அன்றேல் கடையனென் ஆவி இன்றே கழிந்திடும் ஓலம்-நீ காவாதொழியின் நாயினுங்கடை

ப்பட்ட என் னுயிரிப்பொழுதே இறந்துபடும் ஓலம், என்னை உடையவா ஓலம் என்று என்று ஓலமிட்டு அழைத்தது -- என்னையூர்தியாக வுடையவனே ஓலம் என்று இம்முறையாக வோலமிட்டுத் திருமாலையழைத்தது. (எ-று.)

இடபதேவருடைய வுயிர்ப்பிலகப்பட்டு மெலிகின்றே னாகையால் இந்தத் தடையையொழித்து அடியேனைக் காவாய் நீகாவாக்கால் என்னுயிரினதே இறந்து விடுமெனையுடையானே ஓலம் ஓலம் என்று திருமாலையழைத்துகருடனென்க.

சீறுவெம்பணிவாய்ப்பட்டதேராயின்மறுகியோரசை
வேறுபாடெய்திமாலே விளிப்பதெருசெவியிற்கேட்டே
மாறடுகிகிரியோயிருநென்னெனவட்கார்தமமை
நூறிபசற்றத்துப்பினேன்றகைநெடியோன்சொல்வான்.

(இ-ள்.) சீறு வெம்பணிவாய்ப்பட்ட தேராயின்மறுகி - சீறுகின்றகொடிய பாம்பின் வாயிலகப்பட்ட தேரையைப்போலநடை, ஓசைவேறுபாடு எய்தி - ஒலி வேறுபாட்டைந்து, மாலே விளிப்பது - கருடனிருமாலே யழைப்பதை, எம் செவியில்கேட்டேம் - எமது செவிப்புலத்திற்கேட்டனம், மாறு அடுகிகிரி யோய்ப்பகை வகைகொல்லுகின்ற சக்கிரததையுடையவனே, ஈது என் என - இவ்வோசையா தென்றுகேட்க, வட்கார்தமமை நூறியசேறத்துப்பின்-பகைவரையழிக்கவல்ல கோபமிக்க, நோன்றகை நெடியோன் சொல்வான் - வணமை மிக்க திருமால் சொல்வான். (எ-று.)

கருடன் ஓலமோலமென்று திருமாலையழைக்கும் ஓசையானது இறைவனுடைய திருச்செவியி லு பாம்பின் வாய்ப்பட்ட தேராயின் ஓசையைப் போலக்கேட்டது. கேட்கவும் திருமால் நோக்கி ஈதென்னவோசையென்று கேட்கத் திருமால் கூறுவானென்க.

கருடனுடையஓசைபோய் பாம்பின்வாய்ப்பட்ட தேராயின் ஓசைபோல் வெளிப்படலால் இவ்வோசை இம்மலையின்கணுள்ளதன்றே, எனவே பாம்பு தவணையையிழித்த விநகலித்த செயலன்றே ஆகலான் இவ்வோசையாதென்று வினாவினானென்பார் - சீறுவெம்பணி யீதென்னென வென்றார். (௯௭)

இன்றுநின்னடிகள் போற்றுமிச்சையினென்றோடிங்கு
வன்றிறற்கலுழன்போந்தான்வாய்தலிற்றுயிலுமவெள்ளிக்
குன்றுறுழிமிலேற்றண்ணலுயிர்ப்பினிற்கோட்பட்டாவி
பொன்றுவானென்னநொன்றுவிளிக்கின்றபுனிதவென்றான்.

(இ-ள்.) இன்று நின் அடிகள் போற்றும் இச்சையின்-இன்று உம்முடைய திருவடிகளைத் துதிக்குமிச்சையினால், என்னோடு இங்கு வன் திறல்கலுழன் போந்தான்-என்னுடன் இவ்விடத்தல் வன்மை மிக்ககருடன் வந்தான், வாய்தலில் துயிலும் வெள்ளிக்குன்று உறழ் இமிலேற்று அண்ணல்-(அவன்உமது) வாய்தலில்கண்ணுறங்கும் வெள்ளி மலையை யொத்த முகப்புவாய்ந்த இடபதேவருடைய, உயிர்ப்பினி ல்கோட்பட்டு-சுவாசத்திலகப்பட்டு, ஆவி பொன்றுவான் என்ன-உயிரிழப்பவனைப்போல, நொந்து விளிக்கின்றான் - மனநொந்து அழைக்கின்றான், புனித என்றான் - புரிசுத்தனே என்று கூறினான். (எ-று.)

மலமுத்தனாகிய இறைவனே இன்று தேவரீருடைய திருவடிகளை வணங்கும்-ஆசையினால் என்னுடன் கருடன் இவ்விடம் வந்தான் அவன் அங்கு வாய்தலி ஊறங்கும் இடபதேவருடைய பெருமூச்சிலகப்பட்டு மரணவேதனைக்குள்ளாகி நொந்து அழைக்கின்றானென்க. (௯௮)

மாதவனவிளம்பக்கேளா மறநிதுநிகழ்கறகேது
வேதுநீயநிததுண்டேலியமபுதிவிடுததுமென்ன
நாதனேகலுழைசாலதகருக்கினுனதனைப்போகருங்
காதலாலீங்குவநதேனகாரணமிதுவாலென்றான.

(இ-ள்.) மாதவன விளம்பக்கேளா - திருமால் சொல்லக்கேட்டு, இது நிகழ்
தற்கு ஏது வேது நீ அநிதது உண்டேல இயம்புதி விடுதலும் என்ன - இவ்வாறு
இடபதேவன் உன்னூதியைத் தனதுயிர்பினால் வருத்தவதற்கு என்னகாரணம் நீ
யநிததுண்டாயின சொல்லுவாய், (சொல்லுவையாயினநாம்) நமது இடபதேவன்
சுவாசத்தினின்றும் விடுவிக்கின்றோம் என்று கூற, நாதனே - எம்மிறைவனே, கலு
ழை சாலத்தருக்கினுள் - கருடன மிகவுஞ்செருக்குமறன்ன, அதனை போக்கும் காத
லால் நமக்குவநதேன - அவ்வகலதை நீக்குமாசையால் இக்கைலையங்கிரியிடத்துவந
தேன, காரணம் இது என்றான் - காரணம் இது தான் என்று சொன்னான் (எ-று)

திருமால் கருடன இடபதேவருடைய உயிர்பினால் வருத்துகின்றானென்று
சொல்லக்கேட்ட இறைவன் திருமாலேநோக்கி உன்னூதியை எம்முடைய விடை
இவ்வாறு துன்பப்படுத்தவதற்குக்காரணம் எனனை நீ அநிதிருந்தால் சொல் நாம்
நெடியிர்பிற்றலைப்படுத்திவரும் கருடனை விடுவிக்கின்றோமென்ன, திருமால் கரு
டன தன்சகு நிகராவார்களொருவருமில்லையென்று தருக்குமறன அதனைப்போக
குதற்கு இங்கு வநதேன இது தான் காரணம் என்க (கூ)

உள்ளதுபுகன்றாயென்னநந்தியையுநகுநோக்கிக்
களளவிழ்தொடையாய்நமமைவழிபடுங்கருத்தானெய்தும்
புள்ளரசினையாவண்ணம்பொருக்கென்போததுசிற
வெள்விடையுயிர்பினின்றும்விடுவித்துக்கொணாதினென்றும்.

(இ-ள்) உள்ளது புகன்றாய் என - நடந்த செய்தியை உள்ளபடியே கூறி
னாயென்று, நந்தியை ஊங்கு நோக்கி - நந்திதேவனை யக்கணமேபாத்தது, ஊ அவிழ்
தொடையாய் - தேனொழுகுமலர்மலையை யணிந்தவனே, நமமை வழிபடும் கருத
தான் - நமமை உணங்குமெண்ணத்தினால், எய்தும் புள் அரசு - வந்தகருடன,
இனையாவண்ணம் பொருக்கென்போதது வருந்தாவண்ணம் விராந்தபோய், சிற
வெள்விடை உயிர்பினின்றும் விடுவித்து - கோப்பமிக விடையின் சுவாசத்தினின்
றும் விடுதலைசெய்தது, கொணாதி என்றும் - கொண்டுவரக்கடவாயென்று சொன்
னோம் (எ-று.)

இறைவன் திருமாலேநோக்கி நீ உள்ளது புகன்றாயென்று மகிழ்ந்தது, உடனே
நந்தியைநோக்கி நீ இப்பொழுதே விராந்து சென்று கருடன வருந்தாவண்ணம்
விடையின் சுவாசத்தினின்றும் விடுவித்து நமமுன்கொண்டு வருவாயென்க

திருமால் உண்மை கூறுதல் அறிதென்பது தோன்ற உள்ளது புகன்றாயென்
வும், உண்மையைக்கூறுவோருக்கு எண்ணியவற்றை முடித்தல் உண்மையாளாக்
கியுபென்பது தோன்ற நந்தியை நோக்கிப் புள்ளரசினை விடையுயிர்பினின்றும்
விடுவித்துக்கொணாதி எனவும், நந்திதேவரும் இறைவனை வழிபடாதவனா யொறு
ததல் அவரது செய்கையாகலான நீயும் இக்கருடனை உயிர்போம்படி செய்யாதை
என்பது தோன்ற நமமை வழிபடுங்கருத்தானெய்தும் புள்ளரசினையாவண்ணம்
கொணாதி எனவுகூறினா. (கூ)

இத்தகுமாண தாங்கியாவயினயநிநந்தி

பொயத்துயில்கொள்ளுமேற்றைப்படிடைத்தன்னெழுப்பலோடு

மெய்த்துயிலுணர்ந்தானமாவலவிரைந்தெழுந்துகண்
ளத்துறுகலக்கங்காட்டியாவநனநின்றகாலை.

(இ-ள்.) நந்தி இத்தரும் ஆணை தாங்கி - நந்திதேவன் இத்தன்மையாகிய ஆக்ஞையைமேற்கொண்டு, ஆவயின் எய்தி - அவ்விடபதேவனிடத்திற் சென்று, பொய்துயில் கொள்ளும் ஏற்றை புடைதது-பொய்யுறக்கங்கொண்டிருக்கும் அத்தரு மவிடையைத் தமது வேத்திரத்தாலடித்து, எழுப்பலோடும் - எழுந்திருக்கச் செய்ய வும், மெய்துயில் உணர்ந்தானமான்-மெய்யாயுறங்குவோன் அந்நெடுகின்றவனை ப்போல, வல்லினாந்து எழுந்தது-அதிக விவாவாகத்துயிலொழிந்தெழுந்து, கண்கள் அத்துறு கலக்கம் காட்டி-கண்கள் உறக்கமிருதியினால் சிவந்திருக்கும் கலக்கத்தைக் காட்டி, ஆறநனம் நின்ற காலை - அவ்விடத்திலெழுந்து நின்ற பொழுது. (எ-று.)

இறைவன் ("புள்ளரசைவிடையுயிர்ப்பினின்றும் விடுவித்துக்கொண்டி") என்ற ஆணையைநந்திதேவர் மேற்கொண்டு இடபதேவர்பார்சென்று அவரைத் தட்டியெழுப்பப் பொய்த்துயில்லாளாரும் அவ்விடபதேவர் மெய்த்துயில் கொண்டவரைப்போல் கண்கள் சிவந்திருக்கக்காட்டி அங்கு எழுந்தபொழுது என்க. (க0க)

போற்றுசீரநதிப்புத்தேள்புண்ணுறுமுடம்பிற்புள்ளி
னேற்றொடுவிடையினேற்றையெமமெநிருய்த்தானாக
சீற்றமுஞ்செருக்குமாண்மைத்திப்பமுமவிதுங்குன்றி
மாற்றருமதுகைப்புள்ளேறெமமடிவணங்கிப்போற்றி.

(இ-ள்.) போற்று சீர நந்தி புத்தேள் (யாவராலும்) புகழப்படும் சிறப்புள்ள நந்திதேவன், உடம்பில புண்ணுறம புள்ளின ஏற்றோடு விடையின் ஏற்றை-சரீர மெல்லாம் புண்பட்டிருக்கின்ற கலுழனோடு இடபதேவனை, எம் எதிர உய்த்தான் - எம்முன்கொண்டுவந்துவிட்டான், மாறறும் மதுகைப்புள் ஏறு-யாவராலும் மாற்று தற்கரிய வனமையையுடைய கருடன், சீற்றமும் செருக்கும் ஆண்மையும் திப்ப மும் ஹீறும் குன்றி-கோபமும் கர்வமும் ஆணதன்மையும் புருஷத்துவமும் பெருமை யுறகுறைந்து, எம் அடி வணங்கி போற்றி-எம்முடைய அடிகளைத்ததித்து, (எ-று.)

(இடபதேவர் பொய்த்துயிலொழிந்து எழுந்திருந்தபோது) 'நந்திதேவர்புண் பட்டு வருந்திய கருடனையும் இடபதேவரையும் இறைவனிடத்துக்கொண்டு வந்து விட, கருடன் தான் முன்னடைந்திருந்த செருக்குமுதலியயாவும் இடபதேவருயிர்ப் பினொழியப்பெற்று இனி நமக்குத்தஞ்சம் வேறில்லையென்றுணர்ந்து இறைவன டியைவணங்கிப்போற்றியதென்க.

. புக்களிற்றிந்தது கருடனும், இடபங்களிற் சிறந்ததுதரும்விடையு மென் பார் புள்ளினேற்றொடு விடையினேற்றை எனவும், உயிர்ப்பினின்று மீட்டித்து நம் முயினாக்காக்க அழைத்தது திருமலை, இங்கு நம்முயினாக் காததழைத்ததோ சிவபெருமான் ஆகவின் இவரேகாகும் உண்மையையுடையவ ளெனதுணர்ந்த தென்பார் புள்ளேறெம்மடிவணங்கிப் போற்றி எனவும்கூறினா. அல்லது உம், கரு டனழைத்ததருமாலைக் கொண்டே உயிர்ப்பினின்று மீட்டச்செய்தல் இயல்பாயிரு க்க அஞ்சையலை நந்திதேவராலியற்றிய தெனனை யெனராாயின் திருமால் இடப தேவரைப்புடைக்கும் ஆற்றலுடையானன்றெனவும், ஒருக்கால் புடைப்பானாயின் கருடனுற திங்கை இவனும் அடைவனெனவும், இடபதேவரைப் புடைக்காமலே சுவாசத்தா லலமறும் தன்னூராகிய வேறொரு மாயாவிசேடத்தால் மீட்டிக்கக் கூடாதவனெனவுங் கொள்ளக்கிடந்தன. (க0உ)

ஒடுங்கியுள் ளுடைந்து தண்டாதுயிர்ப்பெறிந்திரங்கிமேனி
நடுங்கிடக்கண்ணீர்வாரமுரிசிறைமருங்குநால
நெடுங்கைதன்சிரமேற்கூப்பிமால்புடைநிற்பநோக்கிக்
கொடுங்கொலைப்பகழிக்கண்ணாய்சிடைக்கிதுகூறலுற்றோம்.

(இ-ள்.) கொடும் கொலை பகழி கண்ணாய்-கொடிய கொலைத்தொழிலமைந்த அம்பினையொத்த கண்களையுடையாய், ஒடுங்கி உள்ளுடைந்து - கருடன் தேகமொடுங்கி மனங்கலங்கி, தண்டாது உயிர்ப்பெறிந்து இரங்கி - நீங்காதுபெருமூச்சுவிட்டு வருந்தி, மேனி நடுங்கிட கண்ணீர்வார - சரீரம் நடுங்கக் கண்களினின்றும் நீர்பெருக, முரி சிறை மருங்கு நால-ஒடிந்த இறகுகள் இரண்டிபக்கத்திலுந்தொங்க, நெடுங்கை தன் சிரமேல் கூப்பி - நீண்டகைகளைத்தலைமேற்குவித்து,மால் புடைநிற்ப-திருமால்பக்கத்திலேநிற்க, நோக்கி-நாம்பார்த்து, விடைக்கு இது கூறலுற்றாம்-தரும விடைக்கு இதனைச்சொல்லத்தொடங்கினோம். (எ-அ.)

(இறைவனைப்பணிந்துபோற்றிய கருடன் பின்) அங்கமொடுங்கி மனம்நெக்கு விட்டுப் பெருமூச்செறிந்து நொந்து மேனிநடுங்கி கண்ணீர் சொரிந்து இறகுகள் தொங்கியசைய சிரமேற்கைகளைக்குவித்து தனது தலைவனாகிய திருமால்பக்கல் நிற்க இறைவன் அதன் வருத்தத்தை நோக்கி இடபத்துக்கு இதனைக்கூறத்தொடங்கினனென்க.

இடபத்தால் தன்செருக்கைப் போக்கியதேயல்லாமல் இறைவன்முன் தான் நிற்குமுறையையும் திருமால் தாட்டினதைலால் மால்புடைநிற்ப என்றான் எனவே திருமால்சரீர மொடுங்கி, உள்ளுடைந்து, உயிர்ப்பெறிந்து, இரங்கி, மேனிநடுங்கி, கண்ணீர்வார,சங்குசக்கரமேந்திய இரண்டிகைகளும் அவவாயுதங்களோடு தொங்க, ஏனையவிரண்டிகைகளும் சிரமேற்குவிநதிருக்கக் கண்ணனென்க. இவ்வாறு நிற்பதில் அன்பரிலக்கணம். இவ்வன்பரிலக்கணத்தோடு திருமால் நின்றானென்பது “மாயவனெனம்மடி வணங்கியன்பினையிடை நெடும்பொழுதமர்ந்து வைகினான்” என முன்னர்வந்த செய்யுளாலறிக. (க05)

எம்முடையாணையின்றியெம்மெதிரீநீயேயிரகாண்
மம்மரினிதனைச்செய்தாய்மாளிடவடிவநாங்கிச்
சும்மைநீர்வரைப்பிற்காஞ்சித்தொனனகரெய்தியங்க
ணம்மைநீபுரிதிபூசைநவையிதுகழியுமாறே.

(இ-ள்.) எம்முடைய ஆணையின்றியெம்மெதிரீநீயேயிரகாண் எம் எதிரீநீயே இந்நாண் மம்மரின் இதனை செய்தாய்-எமக்கு முன் நீயே இவ்வளவுகாலம் அறிவின்மையால் கருடனுக்கு இத்துன்பத்தைச்செய்தாய், இது நவை-இது குற்றமாம், கழியுமாறு - இக்குற்றமொழியும்படி, மாளிடவடிவம் தாங்கி - நீ மக்கட்பிறப்பையடைந்து; சும்மை நீர்வரைப்பில் - ஒலிமிக்க கடலுக்குந்தவலுக்கத்தில், காஞ்சி தொல் நகர எய்தி - காஞ்சி யென்று சொல்லப்படும், அநாகியாயுள்ள நகரத்தை யடைந்து, அங்கண் நம்மை நீ பூசை புரிதி - அத்தளியில் நம்மை நீ பூசை செய்வாய். (எ-அ.)

இறைவன் இடபதேவரைப்பார்த்து நீ எம்முடைய ஆணையையிடுத்து இது வரையில் இக்கருடனுக்கு இததீங்குசெய்தனை யாதலான் இது குற்றமாம். இக்குற்றம் நீண்டது மாளிடவடிவங்கொண்டு காஞ்சிநகரத்தையடைந்து அங்கு எம்மையிடுத்து வரையுண்டு கட்டளை யிட்டுள்ளனென்க.

அறமாயினும் இறைவனுணையின்நியதறின அது பாவமென்பது இரண்டு பெற்றும். இந்நாள் என்பது திருமால் இறைவனிடத்தில நெடுமபொழு தமாநது வைகுமனவும் வருத்தியகாலத்தைக்குறித்ததாம். (க0ச)

எனவிடையளிப்பப்போற்றிப்புடைபரந்தெழுதுவஞ்சி
யனவிடைதுவளவீங்குமலர்முலைகொம்பரனய
சினவிடையரசவல்லேநரவுருத்திகழுகொண்டு
மனவிடையிழைத்தசெம்பொனமாளிகைக்காஞ்சிநண்ணி.

(இ.ள.) புடைபரந்து எழுது - பக்கங்களிற்பரவி மேடுமுருந்து, வஞ்சி அன்ன இடை துவள வீங்கும் அலா முலை கொம்பா அன்னய-வஞ்சிக்கொடிபோன்ற இடை துவண்டசையப் பருத்திருக்கும் பரந்த தனங்கையுடைய பூமகொம்பு போன்ற உமையே, என விடை அளிப்பபோற்றி நாம் காஞ்சிக்குச்செல்லென்று விடபராயத்திற்கு விடைகொடுக்க எமமைத்துதித்து, சினவிடையரசு கோபத்திற்கிறந்த இடபராயமானது, வல்லே நரவுரு திகழுக கொண்டு - விரைந்து மானிடவடிவகொண்டு, மனவு இடை இழைத்தசெம்பொன மாளிகை காஞ்சி நண்ணி-இரத்தினங்களிடையிடையே இழைக்கப்பட்டுள்ள செம்பொனமயமாகிய மாளிகைகள்கூற்றத் காஞ்சிநகரத்தையடைந்தது. (எறு)

இறைவன உமாதேவியாரை நோக்கி நாம் விடைக்கு காஞ்சியிற்சென்று பூசை செய்வாயென்று விடைகொடுக்க நமமைப்போற்றி மானிடவடிவகொண்டு காஞ்சிநகரத்தையடைந்ததென்க. (க0டு)

கவிழிணாததனிமாழலத்தெமமெதிாகமலப்பூநதோ
டவிழ்சிவகங்கைக்கோட்டிணங்கதுவைகுமலவப்பிற
குவிவருமபெருந மசானற்குடதிசைசமுக்கமாததனபோ
புவிபுகழிலிங்கநதாபித்தருச்சுணைபுரிந்துபோற்றி

(இ.ள) கவிழ் இணாதனி மாழலந்து எம் எதிர் - பூமகொத்துகள் நிறைந்ததனி மா எனப்பெயாபெற்ற மாவடியின்கண் எம்மெதிரி, கமலம் பூ தோடு அவிழ் சிவகங்கை கோட்டில் - தாமரைமலர்கள்லாந்த சிவகங்கைக்கரையில், அதுவைகுமலவப்பி 5-அவ்விடம் தங்குதற்குரியவிடத்தில, குவிவரும் பெருமைசான்ற குடதிசைமுகமாக-எக்காலத்துங் குறைவுபடாத பெருமைமிகக் மேற்குமுகமாக, தனபோ புவிபுகழ் இலிங்கம் தாபித்து அருச்சுணை புரிந்து போற்றி - தன்னுடைய (இடபேஸ்வரா என்கிற) பெயரால் உலகம் புகழும் இலிங்கமூர்த்தியைப் பிரதிஷ்டைசெய்து அருச்சித்துத்தறித்தது. (எறு)

இடபதேவா காஞ்சிநகரத்தையடைந்து ஏகாம்பரம் என்னும்பெயருடைய மாவடியில் வீற்றிருக்கும் இறைவன் முன் விளங்கும் சிவகங்கைக்கரையின்சண் இடபதேவராகிய தாம் தங்குதற்குரிய அவ்விடத்தில மேற்குமுகமாக இடபேஸ்வரொன்று தனபெயரால் சிலலிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்து ஆர்த்தித்துப்போற்றி என்க

இடபதேவா இருக்குமிடம் சிவசநிதிமுன்னே யாகலான ஆங்கத்துவைகுமலத்தின்பிலென்றா. (க0சு)

காட்சியீந்தருளுநம்பால வரம்பலகருதிப்பெற்று
மாட்சியினுலகமெல்லா மனுமுறைவழாதுபன்னா
லாட்சிசாலரசுசெய்து கடைமுறையானேற்றண்ணன
மீட்சியினருளபெற்றிங்கு மேலிவீற்றிருந்ததெனே.

(இ-ள.) ஆனேறு அண்ணல-இடபநாயகம், காட்சி ஈரது அருளும்நம்பால்-
(அது பூசித்த சிவலிங்கத்தினின்றும் வெளிப்பட்டு காட்சித்தருளிய நம்மிடத்திற்,
வரம்பலகருதிப் பெற்று - பலவரங்களையெண்ணியடைந்து, மாட்சியின் உலகமெல்
லாம் மனுமுறைவாழாது - பெருமையால் உலகமுறையும் மனநீதிவறாது, பல்
நாள் ஆட்சிசால் அரசுசெய்து - அநேககாலம் ஆண்மைமிக்க அரசியலைநடத்தி,
கடைமுறை - இறுதியில், மீட்டியில் அருள்பெற்று - எக்காலத்தும் மாறுபடாததிரு
வருளைப்பெற்று, இங்குமேவி கீற்றிருந்தது - இக்கைலையங்கிரியில் நிலைபெற்று
வாழ்ந்திருந்தது. (எ-று.)

இடபதேவா தாம் பூசித்த சிவலிங்கத்தினின்றும் வெளிப்பட்டுக காட்சித்
தருளிய இறைவன்பால் பலவரங்களைப்பெற்று உலகமுழுவதும் மனுநீதிவறாது
அரசியல் நடாத்தி பின் மாறாததிருவருளைப்பெற்று இக்கைலையின்கண் வாழ்ந்திருந்
தனா என்க. (க0௭)

ஆதலினீயுமங்கண்கிலமுமும்வானெமமை
மேதகு கழுவாய்நீரின விதியுள்பபூசைசெய்யப
போதாரயென்றுநலகபபுரிசுமுலணங்குதாழ்ந்து
நாதஞரிசைவுபெற்றுநயந்தெழுந்தருள லுற்றாள்.

(இ-ள்) ஆதலின - ஆகையிலால், நீயும் அங்கண் - நீயும்அவவிடத்தில, அகி
லமும உயவான-எல்லாவுலகமு முய்யுமாய், எம்மை மேதகு கழுவாய் நீரின்-எம்மை
மேம்பட்ட பரிகாரவியலால், விதி யுள்பபூசைசெய்ய - விதிபபடி யருசசனைசெய்ய,
போதராய் என்று நல்க-போவாரென்று கட்டினையிட, புரிசுமல் அணகுதாழ்ந்து-
யினனிய கூந்தலையுடைய உமாதேவியார் வணங்கி, நாதனா இசைவு பெற்று-இறை
வனா திருவுளத்திசைவுபெற்று, நயந்தது எழுந்தருள லுற்றாள் - விரும்பிஅங்கிருந்து
மெழத்தொடங்கினா. (எ-று.)

உமையே விடபநாயகம் எம்மைப்பூசித்தருள்பெற்ற செய்தியிது, ஆதலான்
நீயும்க்காஞ்சிரகரத்தையடைந்து உலகுய்யுமாறு எம்மைப்பரிகாரவியலிற் கூறியபடி
பூசித்து நீ செலலக்கடவாயெனறருள உமாதேவியார் வணங்கி மாவடியின்கண்
கீற்றிருக்கும் சிவலிங்கப்பெருமானையாச்சிக்கும விருப்பத்தினாலெழுந்திருந்தன
னென்க.

நயந்தெனது-திருவேகம்பமுடையான அருச்சிக்கவேண்டு மென்னுமவா
வினாலெழுந்தவிருப்பம். (க0௮)

நமபனா தமமையினபநகையிடைத்தணக்குநோயுங்
கமபநாபபூசைசெய்யுங்காத லுமிருபாலீரபப
வெம்பிரானருளாயென்றுதாழ்ந்துதாழ்ந்தெழுந்தருளின்று
கொம்பரினொலகபபல்காற்புறவிடைகொண்டுபோற்றி.

(இ-ள்) நமபனா தமமை-இறைவரை, இனப நகையிடை தணக்கு நோயும்-
இன்பத்தை வினைவிக்கும் ஆனந்தசமயத்தில நீங்கப்பெற்ற துன்பமும், கமபனாப்
பூசைசெய்யுங் காதலும் - ஏகமபநாதபாபபூசை செய்யும் ஆசையும், இருபால் ஈர
ப்ப - இருபக்கமுமிழுப்ப, எம்பிரான அருளாய்என்று-எமதிறைவனே கருணைசெய்
வாயெனறு, தாழ்ந்து தாழ்ந்து எழுந்தருளின்று - பணிந்து பணிந்து எழுந்தருளின்று,
கொம்பரின் ஒல்கி-பூக்கொம்பைப்போல மொசிந்து, பல்கால் புறவிடைகொண்டு
பொய்கி-பலமுறை வெளியேவர விடைபெற்றுத் துதித்து. (எ-று.)

இறைவனான, இன்பத்தரும் புன்னகையிடையில் பிரிவுறவந்த பிரிவாற்றா மையானுண்டாகிய சோயும் அந்நோய்சிறிது நீங்க ஏகம்பவாணைப் பூசை செய்ய வேண்டுமென்றெழுந்த வின்பமுமாகிய இவ்விரண்டும முன்னும் பின்னுமீர்ப்ப (என வே கையைக்கிரியும் காஞ்சிநகரமும் ஈர்ப்ப) எம்பெருமானே (இதற்கு என் செய் வேன்) அருளாயென்று பன்முறை தாழ்ந்தெழுந்த நின்று (நிற்கப்பெறுது) பூங் கொம்பர்போலுமசைந்து பலமுறையும் நான்போய் வருகின்றேன் போய வருகின் றேனென்று விடைகொண்டு துதித்தென்க.

எம்பிரானருளா யென்றது - நான் உண்ணப்பிரியந் துன்பம் நீங்குமாறு காஞ்சியில் விரைவில் காட்சிகொடுத்தருளவாயென்று வேண்டியவாறுமாம். (கஉ)

மின்கொண்டன்மிடற்றார்காட்சிவிழிக்கெதிர் மறையுங்காறும்
பின்கொண்டநடந்துசென்றுபெருமுதல்வாய்தனீர்பு
முன்கொண்டநடவா நின்றாண்முக்குறுமாடக்கிணைபு
வன்கொண்டிகடநதமேலோர்காண்டகவயங்குமம் (கஉ)

(இ-ள்.) முக்குறும்பு அடக்கி ஐவர் வன்கொண்டி கடந்மேலோர் காண் டக வயங்கும் அம்மை-காமம் வெகுளி மயக்கமென்னும் முக்குற்றங்களு மெழாவ கையடக்கிப் பஞ்சேந்திரியக்கொடுமைகளை யடக்கும் வனமையையடைந்து சுட்டி யறியும்அறிவொழிந்த மேலோர்கள் சாணும்பபு விளங்கும் அம்மையார், மின் கொ ண்டல் மிடற்றார்காட்சி - மின்னலிடுகின்ற மேகம்போலும் கண்டத்தையுடைய இறைவனான திருமேனித்தோற்றம், விழிக்கு எதிர் மறையும் காறும் - தன்கண்க ளுக்கெதிரே மறையுமளவும், பின்கொண்டு நடந்துசென்று-பிணைநடந்து போய், பெரு முதல்வாய்தல் நீங்கி- பெரிய முதற்கோபுரத்தைக்கடந்து, முன்கொண்டு நட வாகின்றாள் - முனாக நடவாநின்றனர். (எ-று.)

யோகிகள் காணவிளங்கும் உமாதேவியார நீலகண்டனாகிய தம்மிறைவன் திருமேனி கண்களுக்குத் தோன்றாதுமறையுங்காறும் பிணைநடந்து முதற்கோபுர வாயிலைக்கடந்தபின் முனாக நடவாநின்றனர் என்க.

பின்கொண்டு நடந்தென்றது - இறைவன் சந்திரியினின்று நீங்குங்கால இறைவனைப்பார்த்துக்கொண்டே பிணைநடந்து வருதல். (கக)

ஆயிடையரிதிநீங்கியங்கணரருளாலங்கட
பாயபல்கணங்களுய்த்கபடரொளியெரிக்குமங்கேழ்
மாயிருவிமானத்துமபர்மன்னுயிர்த்தோழிமார்தம்
மாபமுநதானுமேறிவழிக்கொண்டாளனையகாலை.

(இ-ள்.) ஆயிடை அரிதின நீங்கி - அக்கோபுரவாயிலினின்றுங் கடக்கக் கூடாமற் கடந்து, அங்கணா அருளால்-இறைவனருளால், அங்கண பாய பல்கணங் கள் உய்த்த - அவ்விடத்தில் கூடிய பல்கணங்கள் கொண்டுவந்த, படர் ஒளி எறிக் கும் அங்கேழ் மா இரு விமானத்து உமபர் - படர்ந்து ஒளி விட்டெறிக்கும் அழகிய சோதிமயமான மிக்க பெரிய விமானத்தின்மேல், மன்னுயிர தோழிமார்தம் ஆய மும் தானும் ஏறி - நிலைபெற்ற தன்னின்னுயிர்க்கினிய ஆயத்தாரோடு தாமும் ஏறி, வழிக்கொண்டாள் - வழிநடந்தனர், அனையகாலை - அப்பொழுது. (எ-று.)

அக்கோபுரவாயிலைக்கடந்து இறைவனுணையால் சிவகணங்களுக்கொண்டுவந்த சாதி மயமாய் விளங்கும் விமானத்தின்மேல் தமது பாங்கியரோடு ஏறி நடந்தனர் ப்பொழுது என்க.

அம்மையா இறைவரிடத்து விடைபெற்று மீண்டாராயினும் அவர்பால் தாம் வைத்த அன்பு இடை இடையே தோன்ற அதனால் மனஞ்சோர்ந்து நடை தளர்வுறலால் ஆயிடை யரிதின்ங்கி என்றா.

(ககக)

எழுசீர்க்கழிவெழு விருத்தம்.

உலகெலாமீனறவெமபெருமாட்டியோங்குயர்விரூபபுகழ்க்கம்பத் தலைவனாவிதியானருச்சனைசெய்யச்சார்கின்றாளென்றுபேரோகை மலியெடுத்தியமபுமங்கனங்கேளாவுருத்திரமடநதையாழ்வாரோ ரலதிலாமகிழ்ச்சிமீக்கொளுங்களிபயிரோத்திரமடநதையாழ்வாரோ

(இ-ள்.) உலகு எல்லாம் ஈன்ற எம்பெருமாட்டி - எல்லாவுயிர்களையும் பெறுது பெற்றெடுத்த எமது பெருமாட்டி, ஒங்கு உயா விழுப்புக் கம்பத்தலைவனா - சிறப்புமிக்க பெருமையுடைய ஏகம்பவாணனா, விதியால் அருச்சனை செய்ய சார்கின்றாளென்று - ஆகம் விதிப்படி அருச்சனை செய்யச்செல்கின்றாளென்று, பேரோகை மலியெடுத்து இப்படி மங்களம்கேளா - பேரானந்தத்தால் மிகவும்எடுத்துக் கூறும் மங்கலத்தையுடையதே, உருத்திரமடநதையா முதலோ - உருத்திர மாதா முதலிய பலவோ, அலகிலாமகிழ்ச்சி மீக்கொளும் களிப்பின் - அளவுபடாத மகிழ்ச்சி மீதானும் களிப்பினால், ஆதது ஒருங்கு எழுந்த வந்து இறுத்தார் - ஆரவாரஞ்செய்து ஒருசேர எழுந்துவந்து தங்கினார்கள். (எ-று.)

அம்மையா ஏகம்பவாணனா விதிப்படி அருச்சனைசெய்யச் செல்கின்றா னென்று பேரானந்தங்கொண்டு எடுத்துக்கூறும் மங்கலவாசனையெக்கேட்டு உருத் திரமங்கையர் முதலாயினோர் அளவிறந்த மகிழ்ச்சியடைந்தவாகளாய் ஒருங்கேழு ந்து வந்த கூடலார்களென்க.

(ககஉ)

தாமரைமடவார்புடைபரந்தனுக்கத்தாமரைமடவரவந்தா ண்மீனாசச்சித்திப்பற்பலவெள்ளநாரியர்புடைவரவந்தாள் கோமளவனப்பினுமபன்மெல்லியலார்குழாத்துடனுயர்ச்சிவந்தாள் காமருமாதரெழுவுருசங்கக்கன்னியர்குழந்தரவந்தாள்.

(இ-ள்.) தாமரை மடவா - தாமரைமலரோடும் அழகுவாய்ந்த மங்கையர், புடைபரந்து அணுக - பக்கத்திற் பரவிசூழ்ந்துவர, தாமரை மடவரல் வந்தாள் - தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் இலக்குமிவந்தாள், பற்பல வெள்ளை நாரியா புடைவர - பல திறப்பட்ட அநேகம் பெண்கள் புடைசூழ்ந்து வர, நாமிசைக்கிழத்தி வந்தாள் - கலைமகள் வந்தாள், கோமளவனப்பின் ஆம்பல மெல இயலா குழாத்துடன் - இளமையாகிய அழகினையுடைய அல்லமலர் போன்ற மென்மை வாய்ந்த மங்கையர் கூட்டங்களோடு, உயாசசி வந்தாள் - பெருமையிறகிறந்த இந்திராணி வந்தாள், சங்கக் கன்னியா சூழ்தா - அநேககோடி கன்னியாக்கள் புடைசூழ காமரு மாதா எழுவரும் வந்தாள் - அழகுமிக்க சபதக்கன்னியர்களும் வந்தார்கள்.

இலக்குமியும் கலைமகளும் இந்திராணியும் சப்தமாதரும் வந்தார்களென்க.

சப்தமாதர்களாவா - பிராமி - மகேஸ்வரி கௌமாரி - நாராயணி - வராகி இந்திராணி - காளி. சங்கம் - ஓர் எண்.

(ககங)

வான்மடமகளிர்வேறுபலவகுப்பின்மங்கையர்பற்பலாயிரவ ருன்மனிகுலத்திடா கினிகாளியோகினித்திபத்தவரனேகர் நீன்முகிற்கூந்தன் முனிவர்பன்னியருநிரந்தரமிடைநதனருவகைப பான்மையினிறைஞ்சியவரவர்க்கடுத்தபணிதலைநின் துடன்போத.

(இ-ள்) வான் மடமகளிர் - தேவலோகப்பெண்களும், வேறு பல் வகுப்பின் மங்கையர் - அத்தேவகணங்களில் வெவ்வேறு வகைப்பட்ட பலபிரிவினராகிய மங்கையர்களும் (ஆகிய இவர்கள்), பதபல ஆயிரவர்-பல்லாயிரம் பேர்களும், ஊன் மலி சூழ்ந்து இடாகினி காளி போகினி திறத்தவர் அநேகர்-பகைவருடனார்ந்தகுலமேந்தியடாகினிகளும் சாளிகளும் யோகினிகளும் ஆகிய இவ்வகைப்பட்டவர்எண்ணிறந்தவர்களும், நீலம முகில் கூந்தல் முனிவா டன்னியரும்-கரியமேகம்போன்ற அளகதையுடைய முனிவா பத்தினிகளும், நிரந்தரமிடைந்தனர்-எவ்விடத்தும் நெருங்கி, உவகைப்பான்மையின் இறைஞ்சி-ஆனந்தத்தினால் வணங்கி, அவரவர்க்குத்த பணிதலை நின்று - அவ்வவர்சூரிய பணியில் தலைப்பட்டு, உடன்போத - உடன்சேர்ந்து வர. (எ-று.)

தெய்வமகளிரும் அவருள் பல் வகுப்புடைய மகளிர் இடாகினி காளி போகினி முதலாயினோரும் முனிபத்தினிகளும் ஆகிய இவர்களிடத்தும் நெருங்கி ஆனந்தமுடையவராய்ப்பணிந்து அவரவா செய்தற்குரிய பண்பு தலைப்பட்டு அம்மையாரோடு சென்றனனாக.

தேவர் பதினெண் வகையினராதலால் வேறுபல்வகுப்பின் மங்கையொன்றார். நீலம் - கடைகுறைந்து நின்று. (ககச)

உரகர்கந்தருவிராகக்கதரியக்கருருத்திரர்மருத்துவர் வசக்கங்கருடர்கிம்புருடர்சாரணர் சித்தர்கடவுளாயனரிமுனிவர் மருவுபல்சமயதேவர்கள்முதலோர்வந்தனாடிதொழுதிதைஞ்சிப் பொருவருங்களிப்பாற்சயசயபோற்றிபோற்றியென்றேத்திமுன்செல்ல.

(இ-ள்.) உரகர் கந்தருவா இராகாதர் இயக்கர் உருத்திரர் மருத்துவர் வசக்கங்கருடர் கிம்புருடர் சாரணர் சித்தர் கடவுளர் ஆயன் அரி முனிவர்-உரகர்முதல், முனிவர்களுக்கூறிய இவர்களும், மருவு பல் சமயதேவர்கள் முதலோர் வந்தனர் - பொருந்தியசமயிகளால் தொழப்பட்ட தேவர்கள் முதலாயினோரும் வந்து, அடிதொழுது இறைஞ்சி - திருவடிகளில் வீழ்ந்துவணங்கி, பொருவருங்களிப்பால்-ஒப்புரைத்தற்கியலாத களிப்பினால், சயசய போற்றி போற்றி என்று ஏத்தி முன் செல்ல - சயசய போற்றிபோற்றி என்று தோத்திரஞ்செய்து முன்னேசெல்ல. (எ-று.)

உரகர்முதல் பல்சமய தேவர்களைக் கூறிய யாவரும் வந்து அம்மையாரடிவணங்கி களிப்பின்மிகுதியினால் சயசய போற்றி என்று தோத்திரஞ் சொல்லிக் கொண்டே முன்சென்றார்களென்க.

மருவுபல் சமயதேவொன்று வேதங்களில் அவரவர் பரிபாகநோக்கியே வகுக்கப்பட்டதெய்வங்களாம். (ககரு)

தண்ணுமைமுருகு குடமுழாமொந்தைதகுணிச்சம்பேரிகைதக்கையண்ணலம்பதலையதிர்சூரன்முரசமாதியவெழுப்புவாபிறவும் பண்ணமைசின்னங்காகளங்கோடு பணிலமேதீங்குமுன்முதலாவெண்ணருந்தித்திணா துவபலவுமெமுகடன்முழக்கினையடக்க.

(இ-ள்.) தண்ணுமை முருகு குடமுழா மொந்தை தகுணிச்சம் பேரிகை தக்கை அண்ணல் அம் பதலை அதிர் சூரல் முரசம் ஆகிய எழுப்புவு-தண்ணுமை, -முதலாகக்கூறிய பல வாச்சியங்களினால் எழுவனவாகிய பலவோசைகளும், பிறவும் - (இவை நீங்கலாக) மற்றுமுள்ளனவாகிய- பண்ணமை திணைம் காகளம் கோடுபணி

லம் தீம்குமல் முதலாக எண்ணரும் திறத்தின் ஊதுவ பலவும்-இசையமைந்த திருச்
சின்னம் எக்காளம் கொம்பு சங்கம் இன்னிசைதரும் புள்ளாங்குமல் முதலாகிய எண்
னுதற்கரியனவாகிய ஊதும் வாத்தியங்கள் பலவும், எழுகடன் முழக்கினையடக்க -
ஏழுசமுத்திரத்தி னெலியையடக்க. (எ-று.)

மத்தளமுதல் பேரிகை யீரூகக்கூறிய கொட்டுவாத்தியங்களும், திருச்
சின்னமுதல் புள்ளாங்கும லீரூகக்கூறிய ஊதுவாத்தியங்களும் ஆகிய வாத்தியங்க
ளெல்லாம் ஏழுகடலொலியையும் அடக்கி மேலெழுந்தனவென்க. (ககசு)

பயின்மணிக்குவரிகவிகைசாந்தாற்றிபடரொளியாலவட்டங்கள்
வயின்வயின்வயங்குதற்பகத்தாருமலர்மழையெங்கணுமிறைப்பக்
குயின்மொழிமடவார்குழாங்குழாமாகிக்குலவுபல்லாண்டெடுத்திசைப்
கயின்மணிக்குழையாரணுடைதாங்கிக்குறித்தவாளேந்தினரோக.

(இ-ள்.) மணி பயின் கவரிகவிகை சாந்தாற்றி படர் ஒளி ஆலவட்டங்கள்
வயின் வயின் வயங்க - இரத்தினங்களாலிழைக்கப்பட்டுள்ள சமனாகள குடை
கள் விசிறிகள் ஒளிவீசும் ஆலவட்டங்கள் (ஆகிய இவைகள்) ஆங்காங்கு விளங்கவும்,
கற்பகத்தாரு எங்கணும் மலர்மழை இறைப்ப-கற்பகவிருக்கம் எவ்விடத்தும்புமழை
யைப்பொழியவும், குயின்மொழி மடவார குழாம் குழா மாகி குலவு பல்லாண்டு எடு
த்து இசைப்ப-குயில்போலும் இன் சொல்லையுடைய மகளிர கூட்டங் கூட்டமாய்ப்
புகழப்படும் பல்லாண்டுகளெடுத்தாக்கூறவும், கயின்மணி-சு குழையார ஆணுடை தா
ங்கி-பிடரியிற்படும் குழையையணிந்த மங்கையர் ஆணுடையையணிந்து, கறித்தவா
ளேந்தினர் ஏக-ஒளிவிட்டு விளங்கும் வாளாயுதத்தைத் தாங்கிச்செல்லவும். (எ-று.)

சமனாகள குடைகள் விரிகள ஆலவட்டங்கள் ஆகிய இவைகள்
தோறும் அணிபணியாம்பொலிவுபெற்று விளங்கவும், கற்பகவிருக்கம்
புழை பொழியவும், மகளிர்குழாங்கள் பல்லாண்டு டறவும், ஆண்மக்களைப்பெ
முடைதாங்கியவீரமங்கையா வாளேந்திச்செல்லவு மென்க.

வாளேந்துதல் வீரராகிய ஆண்மக்க ளியற்கையாதலால் ஆண்போலும் வீர
முடையார் இம்மங்கையொன்பது தோன்ற ஆணுடைதாங்கித் தறித்த வாளேந்
தினர் என்றார். (ககசு)

வேதகம்பயக்குஞ்சிலைமுதலானவிமரிதத்திறத்தனபலவும்
பூதிமிக்களிக்குங்கடவுளர்தருங்கன்புண்ணியதீர்த்தங்கணதிக
ளேதமில்கிறப்பினினையனபிறவுமுடன் செலச்சிறதொடுகுறள்கள்
காதலின்முன்னேகையினைவிசிக்கதுமெனக்குறுகுறுநடப்ப.

(இ-ள்.) வேதகம் பயக்கும் சிலை முதலான விமரிதத்திறத்தன பலவும்-
(தன்மையை வேறுபடுத்தி வேதனைசெய்யவல்ல விஷசெந்துக்களை) வேதிக்கவல்ல
கற்கள் பஞ்சலோகங்களையும் வேறுபடுத்தும் குளிகைகள் முதலாகிய அதிகயிர்க்கத்
தக்கனவாகிய பலபொருள்களும், பூதிமிக்கு அளிக்கும் கடவுளர்தருக்கள் புண்
ணிய தீர்த்தங்கள் நதிகள் ஏதமில் சிறப்பின் இனையனபிறவும் - செல்வத்தை
மிகவும் கொடுக்கும் தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த பஞ்சதருக்களும் புண்ணிய தீர்த்
தங்களுந் நதிகளும் ஆகிய சிறப்பினையுடைய இவைபோல்வனபிறவும், உடன்
செல - (நீங்காது) உடன் செல்லவும், சிறதொடு குறள்கள் காதலின் முன்னே கையி
னைவீசி-சிறியகுறட்பூதங்கள் ஆசையினால் முன்னே சென்று இரண்டிகைகளையும்

மேலே வீசிக்கொண்டு, குறுகுறு கதுமென நடப்ப - குறுகுறுவென்று மொசையோடு விணாந்து செல்லவும். (எ-று.)

வேதனைப்படுக்கும் கற்கள் குளிகைகள் பஞ்சதருக்கள் புண்ணியதீர்த்தங்கள் நதிகள் ஆகிய இவைகள் பின்னேதொடர்நதுவரவும் பிறகுதட்புதங்கள் எவர்க்கும் எவைகட்கும் முன்னே தமது கைகளை வீசிக்கொண்டு செல்லவுமென்க.

வேதகம் பயக்கும் கல்லென்றது - விடசெந்துக்களைத் துன்பஞ்செய்ய வல்ல கற்களை. (ககஅ)

கலகலமுழக்குங்களகளமுழக்குக்களின் களின் முழக்கமுங்கருவிச் சலசலமுழக்குஞ்சளசளமுழக்குஞ்சட சடமுழக்கமுமேனைச் சிலசிலமுழக்குமாகரமுழக்குஞ்சபசயமுழக்குமென்றிசைவாய்ப் பலபலமுழக்குமடைத்துமேலோங்கிப்படியொடுவானமுரிதைப்ப.

(இ-ள்) கலகலமுழக்கும் - கலகலவென்றெலிக்குமோசையும், களகளமுழக்கும் - களகளவென்று ஒலிக்கும் ஒசையும், கலின்கலின் முழக்கமும் - கலின்கலின் என்றெலிக்கும் ஒசையும், சருவிச்சலசலமுழக்கும் - ஆயுதங்கள் சலசலவென்றெலிக்குமோசையும், சளசளமுழக்கும் - சளசளவென்றெழுமின்ற ஒசையும், சடசடமுழக்கமும் - சடசடவென்றெழுமின்ற ஒசையும், ஏனை சிலசில முழக்கும் - இவை யொழிந்தமற்றுஞ் சிலசிலவோசைகளும், அரஅரமுழக்கும் - அரகரவென்றெழுமின்றவோசையும், சய சய முழக்கும் - சயசயவென்று எழுமின்ற வோசையும், என் திசை வாய் பலபலமுழக்கும் அடைத்து-ஆகிய இவ்வோசைகளெல்லாம் என் டுக்குகளினு மெழுமின்ற பலபலவோசைகளையடக்கி, மேலோங்கி படியொடு வானமும் நிறைப்ப - மேறபட்டெழுந்து இங்கிலவுலகோடு பொன்னுலகத்திலும் நிறையவும். (எ-று.)

கலகலமுழக்கமுால் சயசயமுழக்க மீறாகக்கூறிய வொலிகளெல்லாமென்ற டுக்குகளிலு மொலிக்கும் ஏனையவொலிகளையடக்கி மேலோங்கி இம்மண்ணுலகையும் விண்ணுலகையும் நிறையச்செய்யுமென்க. (ககக)

மறைமுதலொருபான்மணந்தவள்வந்தாள்வானவர்ச்சுரியவள்வந்தா ணிறைபெருங்கருணைநாயகிவந்தாணிருமலப்பேரொளிவந்தா ளறையுனற்காஞ்சிக்கம்பராவணங்கவகிலமுமாதிராட்பயந்த விதைவியேவந்தாளென்றுபல்கின்றனத்தெழுமொலியாங்கணுமிம்ம.

(இ-ள்.) மறைமுதல் ஒருபால் மணந்தவள் வந்தாள் - வேதமுதல்வநாகிய சி வபெருமானை ஒருபாடித்திற்கலந்தவள் வந்தாளென்றும்,வானவர்ச்சு அரியவள்வந்தாள் - தேவர்களறிதற்கருமையானவள் வந்தாளென்றும், நிறை பெரு கருணைநாயகிவந்தாள் - நிறைந்தபெரியகருணைப்பிரட்டி. வந்தாளென்றும், நிருமலப்பேரொளிவந்தாள் - மலரகிதமாநிய ஞானசொருபிவந்தாளென்றும், அறை புனல் காஞ்சி கம்பனாவணங்க-ஒலிக்கின்ற நீர்வளமிக்க காஞ்சினகரிலெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகம்ப வாணரைப்பணிய, ஆதிநாள் அகிலமும் பயந்த இறைவியே வந்தாள்என்று-முன்னு னில் எல்லாவுலகங்களையும்படைத்த தலைவியே வந்தாளென்றும், பலகின்றனத் துமும் ஒலி யாங்களும் விம்ம - பலநிருச்சின்னங்களிலிருந்து இவ்வாறு எழுமின்ற வோசை எவ்விடத்தும் பரவவும். (எ-று.)

பல நிருச்சின்னங்கள் அம்மையாரது பெருமையையும் நிருவேகம்பவாண பூசிக்கவரும் அருமையையு மெடுத்துக் கூறியதாமென்க. (ககஉ)

அளவிலாக்கருணைபெருங் கடலென்னவடர்ந்தவலவிருளுடைந்தோடுங்
கிளைவழிதுருவித்தூர்த்துகொண்டெய்துங்கேழ்கிளரொளிக் குழாமென்ன
வளமலிதென்பாற்செய்தவந்திரண்டு வருவதேயென்னவுமுலவாக்
கனிவருசிறப்பின்வானெறிபடர்ந்தாள் கணவனாருள்வழிநின்றாள்.

(இ-ள்.) கணவனார் அருள்வழி நின்றாள் - தமது நாயகராகிய சிவபெருமா
னருள்வழி நின்றவராகிய பிராட்டியார், அளவு இல்லாத கருணை பெருங்கடல் என்
னவும்-அளவிற்றத கருணாசாகரமென்று சொல்லவும், அடர்ந்த வல இருள் உடை
ந்து ஒடும் கிளைவழி-எங்கும் நிறைந்தவலிய இருள் சிதைந்து ஒடிக் கிளைவழியே, து
ருவிதூர்த்துகொண்டு எய்தும் - தேடித்தூர்த்திக்கொண்டு செல்லும், கேழ்கிளர்ஒளி
குழாம் என்னவும்- ஒளிவீசும்சோதிக் கூட்டமென்று சொல்லவும், வளமலி தென்பா
ல் செய்தவம் திரண்டுவருவதே என்னவும்- வளமிக்தென்நிசைசெய்த தவமானது
திரண்டுவருவதைப்போலவும், உலவாத களி வருசிறப்பின் - கெடாத ஆனந்தத்தை
விளைவிக்கும் அலங்காரச்சிறப்புடன், வான் நெறி படர்ந்தாள் - ஆகாயமார்க்கமாகச்
சென்றாள். (எ-அ.)

இதைவனார் நீ காஞ்சிக்குச்செல்வா யென்றருளிய அருள்வழியே நின்றவ
ராகிய பிராட்டியார் கருணாமுத்திரம்போலவும் இருளையெய்துத்துமில்லா தோ
ட்டும் சோதிக்கூட்டம்போலவும் தென்னிசைசெய்ததவம் திரண்டு வருவதுபோல
வும் அளவிற்றத அலங்காரச்சிறப்புடன் ஆகாயவழியேவந்தாரென்க.

பெண்ணினல்லராகிய அம்மையாரோடு உருத்திர மடந்தையர் முதலாகச்
சொல்லப்பட்ட பெண்ணினங்களெல்லாம் திரண்டுவருதலால் அக்கூட்டத்தைக்கட
லாகவும், கடலிடை தோன்றுகின்றவன் சூரியனாதலால் பெண்கள் கூட்டத்தினு
வேதோன்றும் அம்மையாரை அருணாகவும், சூரியனுதயமாதலே புண்ணியமீட்
திதங்கிடுதலால் அம்மையார் புண்ணியஞ்செய்தற்குரிய சில கருவிகளோடு தென்
நிசைநோக்கிவருதலை புண்ணியந் திரண்டு வருவதாகவுக்கூறினார். போத, செல்ல,
அடக்க, ஏக, நடப்ப, நிறைப்ப, விம்ம, படர்ந்தாளென வினையுடிக்க. (கஉக)

வேறு.

எண்ணிலார்மிடைத்துவிண் பரப்படைத்தியங்கலா
லன்னன் ஞாயிறுதிவாண்மறைநதிருளடர்ந்திடக்
கண்ணுறுத்தயிர்க்குமுன் கடுப்பினெய்துவோரொளி
வண்ணமவ்விருள் கிழிப்பநோக்கிஞாலமார்தர்தாம்.

(இ-ள்.) எண்ணிலார் மிடைத்து - அளவிற்றதவர்கள் நெருங்கி, விண்பரப்பு
அடைத்து - ஆகாயப்பரப்பையடைத்து, இயங்கலால் - செல்கின்றமைால், அண்
னல் ஞாயிறுதி வான் மறைந்து-ஒளிகட்கெல்லாம் தலைமைபெற்ற சூரியன் முதலா
யினருடைய ஒளிகளெல்லாம் மறைப்பட்டு, இருள் அடர்ந்திட - எவ்விடத்து மிருள்
நெருங்க, கண் உறுத்து அயிர்க்குமுன் - (அருளல்) கண்ணொளிமழுங்கி இவ்விருள்
வந்தவழி என்னென்று சந்தேகிப்பதற்குமுன், கடுப்பின் எய்துவோர் ஒளி வண்
ணம் - வினாந்து வருகின்றவர்களுடைய சரீரகாந்தியானது, அவ்விருள் கிழிப்ப
நோக்கி - முன்மறைத்த இருளையீக்கப்பார்த்து, ஞாலமார்தர்தாம் - இவ்வுலகின்க
ணுள்ள மானிடர்கள் (எ-அ.)

அம்மையார் பரிவாரங்கள் முற்றும் பரவி ஆகாயத்தை மறைத்துவருத
லால் சூரியன் முதலாயினருடைய ஒளிவிளங்குவதின்நி இருள்பரவ அவ்விருளால்
கண்முடப்பெற்று இவ்விருள் வந்தவழி என்னென்று ஆராயுங்கால் அப்பரிவாரங்

ளின் தேகவொளியே அவ்விருளைப்போக்க இவ்வதிசயத்தைப்பார்த்து உலகினரெல்லாம் என்க.

இதனால் அம்மையாரது பரிவாரங்களே ஞாயிறுமுதலியவைகளின் ஒளியைப் போக்கி இருளைப்பரப்பித் தமதுதிருமேனியின் ஒளியால்யாவும் விளக்கச்செய்தன வென்பதாம். அல்லலுடம் அருணைமறைத்து அந்தகாரத்தையுண்டாக்கி அங்கத் தொளியால் ஒளிகாட்டியது மந்தரமலையில் அம்மையாருக்கும் அப்பனாகிய சங்கராஜுக்கும் நடந்தசெய்தியை இத்திறமென்று தெரிவித்ததுமாம். (உஉஉ)

மாலுறுக்குநீர்மையோடுதோன்றியிருமாயந்தது
நீலமின்னல்போலுமென்பொன்னுமுன்னர்நீனிடச்
சாலமிக்கவோதைகேட்டுமின்பயந்ததண்முகில்
காலுமோதையாங்கொலென்றுகாதினோர்த்துநிற்போ.

(இ-ள்.) மால் உறுக்கும் நீர்மையோடு இங்கு தோன்றி மாய்ந்தது - நம்மை மயக்குத் தன்மையோடு இவ்விடத்தில் தோன்றிமறைந்தது, நீலமின்னல் போலும் என்பர்-நீலநிறமுள்ள மின்னலோ என்பார்கள், என்னும் முன்னர் நீர் இடைசாலமிக்க ஒதை கேட்டு - மின்னலோ வென்று சொல்வதற்குமுன் ஆகாயத்தில் முழங்கும்மிக்க வோசையைக்கேட்டு, மின்பயந்த தண் முகில் காலும் ஒதையாங்கொல்-இத்தவோசை மின்னலைத்தந்த தண்ணியமேகமிடிக்கும் இடியோசையோ, என்று காதின் ஓர்த்துநிற்பர்-என்று செவிகொடுத்துக்கேட்டு ஆராய்ந்து நிற்பார்கள்.(எ-று.)

இந்நிலவுகினர் நம்முடைய கண்களுக்கு ஒளிதோன்றாமல் இருள் செய்தும் இவ்விருளேதென்று நினைப்பதற்குமுன் ஒளி செய்தும் மயக்கிய அதுமின்னல்போல் தோன்றி மறைந்தமையால் மின்னல்தா னென்பார்கள், அங்குநன்றி சொல்வதற்குமுன் ஆகாயத்தில் இடிக்கும் இடியொலியைக்கேட்டார்கள், இவ்வொலியேது முன்மின்னிய மின்னலைத்தந்த மேககர்ச்சனையோவென்று செவிகொடுத்துக் கேளாநிற்பார்கள் என்க.

உலகினர் அம்மையார் பரிவாரங்களின் தேகவொளி விட்டு விட்டுஒளிவிட்டுத் தோறும் மேகத்திலே மின்னும் மின்னலென்றும், பேரிகைமுதலிய வாச்சியங்களின் பேரொலிசேட்குந்தோறும் மேககர்ச்சனையென்றும் எண்ணுவார்க ளென்க.

செல்லுவோர்நெருக்கிடைத்தெறித்திடும்பொலஞ்சுடர்ப
பல்லணிக்கலன்களுக்கபன்மணித்திரள்களை
யொல்லேநேரக்கியார்த்தமேகமொன்பதிறுமாமணி
கல்லின்மாரிபெய்வதென்றுகாண்டொறுவியப்போ.

(இ-ள்.) செல்லுவோர் நெருக்கிடை - (ஆகாயமார்க்கமாகச்) செல்லுகின்ற பரிவாரங்களுடைய நெருக்கத்தினால், பொலம் சுடர் தெறித்திடும் பல அணிகலன்கள் - பசும்பொன்னொளி வீட்டெறிக்கும் பல ஆபரணங்கள், உக்க பல்மணி திரள்களை - (ஒருவரோடொருவர்தாக்கச்) சித்தியபலமணிக்கூட்டங்களை, ஒல்லே நோக்கி, விநோதுபார்த்து, ஆர்த்தமேகம் - முன் ஆரவாரஞ்செய்தமேகம், ஒன்பதிறு மாமணிகல்லின் மாரிபெய்வது என்று-ஒன்பது வகைப்பட்ட மாணிக்கக் சுண்ணாம்பைப் பெறுகின்றதென்று, காண்தோறும் வியப்பர் - பார்க்குந்தோறும் அகிசயிப்பார்கள். (எ-று.)

ஆகாயவழியிற் செல்வீன்றவர்கள் நெருக்கத்தினால் சிந்துகின்ற பலமணிக ளைப் பார்த்து இவைகள் முன் இடித்தமேகங்கள் மாணிக்கமழையைப் பொழிகின்றன வென்று காணுந்தோறும் அதிசயிப்பார்களென்க. (கஉச)

முறையினாலடுக்கநண் ணுமொய்குழாத்தை நோக்குவார்
நிறைவிவென்றுசின்னமெங்குமேங்குமோசை கேட்குவார்
நிறைமகிழ்ச்சியிற்றுகளர்ந்துநீடுமின்பவெள்ள நீர்த்
துறைபடிந்துகண்கணீர் துளிப்பநின்றுபோற்றுவார்.

(இ-ள்.) முறையினால் அடுக்க நண்ணும் மொய்குழாத்தை நோக்குவார்-(வரு கின்றபரிவாரங்கள்)முன்பின்னாகவரும்முறைமையோடுஅணியணியாகவரும்நெருங் கியகூட்டங்களைப் பார்க்கின்றவர்களும், இறைவி என்று சின்னம் எங்கும் ஏங்கும் ஓசைகேட்குவார் - உலகநாயகி என்று திருச்சின்னங்கள் எவ்விடத்து முதுகின்ற பேரோசையைக் கேட்கின்றவர்களும், நிறை மகிழ்ச்சியிற் கிளர்ந்து -பெருமகிழ்ச்சி யினால் சரீரம்பூரித்து, நீடும் இன்பவெள்ள நீர் துறைபடிந்து - பேரின்பவெள்ளத் திற்படிந்து, கண்கள் நீர்துளிப்பநின்று போற்றுவார் - (ஆனந்தத்தால்) கண்களில் நீர்த் துளிதுளிக்க நின்று தோத்திரஞ்செய்வார்கள், (எ-று.)

(மாமணிக் கன்மாரியைக் கண்டவர்களே யல்லாமல்) அணியணியாக வரும் திருக்கூட்டங்களைப் பார்க்கின்றவர்களும் அம்மையார்வருகின்றாரென்று ணுதுகின்ற திருச்சின்னங்களின் ஓசையைக்கேட்கின்றவர்களும் பேரானந்தத்தில்முழிந் ஆனந்த பாஷ்பம்பொழிய நின்றுபோற்றுவார்களென்க. (கஉரு)

எம்பிரான் தனிப்பவம்மையிங்குவந்ததென்னெனக்
கம்பவாணர்பூசைசெய்கருத்தின்வந்ததாமென
நம்பினேங்கள்வீடுபேறுநண்ணுகாலமீதென
விம்பர்ஞாலமெத்தவம்படைத்ததென்னவின்ருவார்.

(இ-ள்.) எம்பிரான் தனிப்ப அம்மை இங்குவந்தது என்ன என்ன - (சிலர்) நமது பெருமான் தனித்திருக்க அம்மையார் இங்கிலவுலகைநோக்கி வந்தது என்னெ ன்றுகேட்க, (அ-ஈற்குச்சிலர்) கம்பவாணர்பூசை செய்கருத்தின் வந்ததாம் என்ன - ஏகம்பவாணரை அர்ச்சனைசெய்யு மெண்ணத்தினால் இங்குவந்ததாகும் என்றுகூற; (அதுகேட்டு) நம்பினேங்கள் வீடுபேறு நண்ணு காலம் ஈது என்ன - நம்பினவர்களா கியயாங்கள் முத்திப்பயனை யடையுங்காலம் இதுவென்றுசொல்ல (சிலர்) இம்பர் ஞாலம் எத்தவம்படைத்தது என்ன வின்ருவார்-இம்மண்ணுலகம் என்ன தவத்தைச் செய்தது என்றுசொல்லுவார்கள், (எ-று.)

சிவபெருமான் தனித்திருக்க அம்மையார்வந்தகாரணம் என்னவென்று சிலர் கேட்பார்கள், அதற்கு அம்மையார் வந்தகாரணம் ஏகம்பவாணரைப் பூசிக்கவென்று சிலர்விடைகூறுவார்கள். அதுகேட்ட சிலர்நாங்கள் முத்திப்பயனறியாது ஏங்கியிரு ந்தோம் அப்பயனடையுங்காலம் இதுவென்றே இப்போ தெண்ணுகின்றோம் என் பார்கள். அதுகேட்டசிலர் அம்முத்திக்கால மிதுவென்றுகாட்ட இம்மண்ணுலகு என்னதவஞ்செய்தது என்பார்களென்க. (கஉசு)

மண்ணகத்துவைகுமார்தரின்னராகமாணிழைப்
பெண்ணினல்லவள்விமானநின்றுமிப்பெரும்புவிப்
புண்ணியத்தலங்கடோறிழிந்திழிந்துபோர்விடை
யண்ணலாரிலிங்கபூசைசெய்துகாசியன்மினாள்.

(இ-ள்.) மண்ணகத்துவையும் மாந்தர் இன்னராக - மண்ணில் வாழும் மனிதர்கள் இத்தன்மையராக, மாண் இழை பெண்ணின் நல்லவள் - (இப்பால்) சிறந்த ஆபரணங்களணிந்த உமாதேவியார், இப் பெரு புவி புண்ணியத்தலங்கள் தோறு விமான நின்றும் இழிந்து இழிந்து - இந்தப்பெரிய நிலவுலகிலுள்ள புண்ணியக்ஷேத்திரங்களோடும் விமானத்தினின்று மிறங்கியிறங்கி, போர்விடை அண்ணலார் இலிங்கபூசை செய்து காசி அண்மிஞள் - (கொலைத்தொழிலையுடைய) இடபத்தை யூர்தியாகவுடைய சிவபெருமான் திருவுருவமாகிய இலிங்கபூசையைச் செய்து காசித்தலத்தை வந்து சேர்ந்தனர். (எ-று.)

இந்நிலவுலகினரெல்லாம் முன்னர்க்கூறியவாறு மகிழ்ந்திருக்க அம்மையார் பூவுலகிலுள்ள க்ஷேத்திரங்களைக் காணுந்தோலும் ஆகாயமார்க்கமாகச் செல்லுகின்ற தன் விமானத்தினின்றும் இழிந்திழிந்து ஆங்காங்குச் சிவலிங்கமூர்த்தியைப் பூசித்து காசித்தலத்தை வந்தடைந்தாடென்க.

அம்மையார் இறைவனிடத்தினின்றும் விடைபெற்றகாலத்து அவ்வம்மையை இறைவன்நோக்கி பதகாரிச்சிரமத்தில் காத்தயாயன முனிவனென்பவன் உண்ணைப்புத்திரிபாகக்கொண்டு வழிபட வெண்ணியிருக்கின்ற னாகையால் அவனபீஷ்டப்படியே நீ அவ்வாச்சிரமத்திற்கென்று பாலவடிவமாக இருப்பாயாக அங்ஙனமிருக்குங்கால் அம்முனிவன் உண்ணைக்கண்டு ஆனந்தபரவசனாய் வழிபட்டுவருவான் அவனது வழிபாடேற்று எட்டுவருடம் காஞ்சிநகரத்தையடைதற்குரிய தவமியற்றி வருவாய் அந்நாள் கழிந்தபின்னர் காசியையடைந்து அங்குண்டாவதாகிய பன்னிரண்டு வருடகூடமத்தை அன்னதானத்தாற்போக்கி அங்கிருந்தும் காஞ்சியையடைவாய், அன்றியும் பதரிகாச்சிரமத்தில் சில உபகரணங்கள் தோன்றுமாறுசெய்கின்றேன், அவைகளை அங்கு தவமியற்றற்கும், காசியில் அன்னதானஞ் செய்வதற்கும் காஞ்சியில் அறஞ்செய்வதற்கு முரியவைகளாகக் கொள்ளக் கடவாய் என்றனர். அவையாவன - யோகதண்டம், அக்ஷமாலை, தீபம், இரண்டுமீடும், விசிறி, இரண்டு சாமரை, வித்யாபீடம், புஸ்தகம், வியாக்ராசனம், வறுத்த பயறு, கங்கைமணல், கங்காதீர்த்தம், குடை ஆகப் பதின்மூன்று. இவைதவத்திற்கும் அருச்சுணைக்கு முரியன, அன்றியும் வற்றாதபாத்திரம் இருநாழிரெல் இவ்விண்ணும் அறத்திற்கும் தானத்திற்குமுரியன. முன்னர்க்கூறிய பதின்மூன்றனுள் பதரிகாச்சிரமத்தில் அம்மையார் தவக்கோலங்கொண்டகாலத்தும் வித்தியாபீடம் ஊசியாக அதைக்கைக்கொண்டு உருத்திராக்ஷ மாலையையணிந்து யோகதண்டத்தை நாட்டி ஊசிமுனையில் நின்று தவமியற்றினார். காசியில் வற்றாதபாத்திரத்தினால் அன்னதானஞ்செய்து அன்னபூரணியென்று பெயர் பெற்றனர். காஞ்சியை யடைந்தகாலத்து மேற்கூறிய பதின்மூன்றும் முறையே திரிசூலமும் வில்வமாலையும், தீபஸ்தம்பமும், சோமசூத்திரமும், கிளியும், இரண்டு பெண்களும், பீடமும், காமதேனுவும், சோமவிருத்தமும், முனைத்த பயறும், இலிங்கமும், பாலும், நாகபரணமுமாயின. இவைகளைக்கொண்டு அருச்சுணையும் இருநாழிரெல்லைக்கொண்டு முப்பத்திரண்டறங்களுஞ் செய்தனர். இது வடமொழியிற் கண்டது. (௧௨௭)

மூச்சகம்புகழ்ந்துபோற்றுமொய்கொள் காசிமரகநர்
விச்சுவேசர்பூசையாற்றிவேறிவிங்கமொன்றமைத்
தர்ச்சுணைத்திறத்தினேத்திவைகியங்ககன் றுசீர்த்
கச்சியம்பதிக்கண்வைத்தகாதலுய்ப்பவேகினுள்.

(இ-ள்.) மூச்சகம்புகழ்ந்து போற்றும் - மூன்றுகையும் புகழ்ந்துதுதிக்கும், மொய்கொள் காசி மரகநர் - பெருமைமிக்க காசிமரகரத்தில், விச்சுவேசர்பூசை

ஆற்றி - விசுவநாதர் பூசையைச்செய்து, வேறு இலிங்கம் ஒன்று அமைத்து - மற்ற ஞேரு இலிங்கத்தைப் பிரதிட்டை செய்து, அர்ச்சனை திறத்தின் ஏத்தி வைகி - அருச்சுனை வகையான் வழிபட்டுத்தங்கி, அங்கு அகன்று - அக்காசியைவிட்டு, சீர் கச்சியம் பதிக்கண் வைத்த காதல் உய்ப்ப ஏகினுள் - சிறந்த காஞ்சிப்பதியில் தாம் வைத்த ஆசை உந்தச்சென்றனர். (எ.று.)

காசித்தலத்தில் விஸ்வநாதரைப் பூசித்துப் பின் தாம் வேறேரிலிங்கப் பிரதி ட்டைசெய்து வழிபட்டுக் காஞ்சிப்பதியில் தாம்வைத்த ஆசைநுண்ட அத்தலத்தை விட்டுச்செல்லத் தொடங்கினாண்க.

ஏனையதலங்களிலும் காசிப்பதி அம்மையாருக்குமிக்க இன்பத்தைத்தந்தும் சாலநமக்கினியநகர் அணிநீர்க்காஞ்சி என்று இறைவர் அருளிநூராதலின் நாயகருக் கினிமையானதே தமக்கு யினிமையாய் மிகுந் தீர்த்ததென்பார் கச்சியம்பதிக் கண் வைத்த காதலுய்ப்பவேகினாளுள்ளார்.

அன்றியும் முன் விளக்கிய சரித்திரத்தால் காசியில் துவாதச ஸ்நாமநிவர்த்தி யின்பொருட்டுத் தங்கினான்று வெளிப்படலால் அங்கு வைகி என்றி. (க௨அ)

அங்கணங்கணைந்தையாரமர்ந்துவாழிடந்தொறும்

பொங்குகின்ற காதலோடுபூசைசெய்துசெய்துபோய்

மங்கலத்தமிழ்ப்புவிக்குவாண்முகமெனத்தகுந்

துங்கமிக்ககீர்த்திபெற்றதொண்டைநாட்டைநண்ணினான்.

(இ-ள்) அங்கண் அங்கண் எந்தையார்' அமர்ந்து வாழ் இடந்தொறும்-(காசித் தலத்தைவிட்டபின்) ஒவ்வோர்நகரங்கடோறும் எமது பெருமான்கோயில் கொண்டு வாழும் இடங்கள்தோறும், பொங்குகின்ற காதலோடு பூசைசெய்துசெய்துபோய்- மேற்பட்டுவருகின்ற ஆசையோடு அர்ச்சித்துச்சென்று, மங்கலம் தமிழ்ப்புவிக்கு - மங்களகரமாகிய தமிழ்நாட்டுக்கு, வாள் முகம் எனத்தரும் - ஓளிபொருந்திய முக மென்று சொல்லப்படும், துங்கம் மிக்க கீர்த்தி பெற்ற தொண்டை நாட்டைநண்ணி னான் - சீலமிக்கபுகழையுடைய தொண்டைநாட் டையடைந்தார். (எ-று.)

காசித்தலத்தைவிட்டபின் ஆங்காங்கு தாம் கண்டதலங்கள்தோறும் மிக்க அன்போடு சிவலிங்கப்பெருமானை யர்ச்சித்துத்தலங்களெல்லாங்கடந்து தமிழ் நாட் டுக்கு முகமெனத்தகுந் திருத்தொண்டைநாட்டில் வந்து சேர்ந்தானென்க. (க௨க)

அண்ணலந்துலேசேரென்றாழைப்பசித்திங்கட்பூரம்

வெண்மதியாட்சிமுன்றும்பின்பக்கநந்தைமேய

புண்ணியத்திருநாளெல்லாப்புவனமும்பெருவாழ்வெய்த

விண்ணவார்பிராட்டிகாஞ்சிவியனகொல்லேசேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) அம் துலை-அழகியதுலாராசியில், அண்ணல் என்றும்-நவக்கிரகங்க ளிற்சிறந்த சூரியன், சேர் ஐப்பசி திங்கள் - சேருகின்றதுலாமாசத்திஸ், பூரம்-பூர நகரத்திரமும், வெண் மதி-ஆட்சி முன்றும் பின்பக்கம் நந்தைமேய-சோமவாரமும் அவ்வாரத்திற்குரிய சந்திரனாட்சிபெற்றிருக்கும் மூன்றும்பின்பக்கமாகிய அஷ்டமி யும்கூடிய, புண்ணியம் திருநாள்-புண்ணியகரமாகிய அச்சுபதினத்தல், எல்லாப்புவன மும்பெருவாழ்வு எய்த-எல்லாப்புவனங்களும் பெரியவாழ்வையடைய, விண்ணவர் பிராட்டி-தேவர்கள் முதல்வியாகிய அம்மையார், காஞ்சி வியன் நகர் எல்லேசேர்ந்தார் - காஞ்சியாகிய பெரிய நகரத்தின் எல்லையை வந்தடைந்தனர். (எ-று.)

சகலபக்தம் பிரதமமூதல் தசயிவரையில் முதற்பாகம், அந்த ஏகாதசி மூதல் கிருஷ்ணபக்தம் பஞ்சசயிவரையில் இரண்டாம்பாகம்; அந்த வஷ்டிமூதல் அமாவாசைவரையில்மூன்றாம்பாகம். இவ்வகையாக சாந்திரமான ரீதியாய் மூன்று பாகமாக இதிகள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றில் சூரியனுக்குப்பிற்பட்டராசிகளில் சந்திரன்வந்திருப்பதால் கிருஷ்ணபக்தமாம். அதில் அஷ்டம்முதற் பாகிவரையில் சந்திரன் முற்பக்கமாதலால் மூன்றாம் பின்பக்கமந்தமேய எனவும், சூரியனுடைய ஆயிரங்கிரணத்தில் ஓங்கிரணம் சந்திரனைதலாலும் சந்திரனுக்குச் சூரியன் நடப்பதாலும் சூரியனோடு சந்திரன் சேருங்காலத்தில் சூரியனுடையராசியாகிய சிங்கமும் தனக்குராசியாதலாலும் வெண்மதியாட்சியெனவும் கூறினர்.

ஆர்வபுஜமென்கிற - மாதத்தில், சூரியன் - துலாராசியை யடைந்திருக்க, சந்திரன் - பூரணசூத்திரத்தை, ப்ரவேசித்திருக்க - சோமவாரத்தில், மங்களகரமான-அஷ்டமியில், வெண்மைக்குவேறான - (கிருஷ்ண) பகத்தில் பர்வதபுத்திரியான-அம்பிகையானவள், மூவுலகிற்கும் - குசலவிருத்தியின்பொருட்டு, சுவர்ணமயமான தோரணங்கடையுடையதாயும் - கலியின் கொடுமையைத்தீர்ப்பதாயும், பிராணமாயுமுள்ள - காஞ்சியெனும் (நகரத்தை) அடைந்தனள். (கூட)

(தி-இ.) கடைநாள் செல்லா பழம்பதி பார்த்தனள் - ஊழிகாலத்தினு மழிநாதி யாயுள்ள காஞ்சிப்பதியைக்கண்டு, மேன்மேல் மகிழ்ச்சி கூர்த்தனள் - மலும் பேராணந்தத்தையடைந்து, சிரமேல் செங்கை குவித்தனள் - சிரசின் சுவந்தகைகளை அஞ்சலியாகக்கூப்பி, புளகமேணி போர்த்தனள் - சரீரம்மயிர்க் கிய, விழிநீர்மாரி பொழிந்தனள் - கண்களினின்றும் ஆணந்தபாஷ்பம்பொ ள், அங்கு ஓர்வாவி தீர்த்தகீர் குடைந்து முழுகி - அவ்விடத்திலுள்ள ஓர் யதிர்த்தத்தில் கீராடி, சங்கற்பம் செய்து முற்றி - சங்கற்பஞ்செய்து முடி (அ-று.)

பார்த்தனன்னதது கைலயில் இறைவனருளியவாறு யோகதண்டமுதலிய
வைவிரிகுலமுதலியனவாக மாறினமையைக்கண்டாரனெனவும்அதனால் மகிழ்ச்சி கூர்
அ சிவமேற்செங்கைகுவித்து புளகமேனிபோர்த்து விழிநீர்மாரிபொழித்தனனான
கடநி

(கூக)

(அம்மையார் நீராடிச் சங்கற்பஞ்செய்துமுற்றியபின்) கங்கனமணிந்துகொண்டதனால் அத்தீர்த்தத்திற்குக் கங்கைநீர்த்தமென்றும், கங்கனமணிந்து பூசித்த அச்சிவபெரிவர்க்குமார்த்திகரூ கங்கனேஸ்வரனென்றும் பெயராமென்க. (கங்.உ)

‘நவமணிக்கடகம்பூணுஞாங்கருங்கடகேரான்’

சிவபரஞ்சுடலாப்பூசைசெய்து, நன்காத்திற்பூண்டா
ளவீர்மணிகையாள்போற்றமக்குறியிரண்டுங்கடகேரார்
தவலருமலநோய்மாற்றிமுத்தியிற்றவீர், துவாழ்வார்.

(இ-ள்.) நவமணிக்கடகம் பூணுஞாங்கரும் - (செம்பொற்சாப்பு நானணிந்த
பின்னர்) நவரத்தினங்களா லிழைக்கப்பட்டுள்ள கடகத்தை யணியத் தொடங்கிய
அவ்விடத்திலும், கடகேரானச் சிவபரஞ்சுடலாப் பூசைசெய்து-கடகேஸ்வரராகிய
சிவலிங்கமூர்த்தியை வழிபட்டு, உன் நரத்திற் பூண்டான்-தனது திருக்கரத்தில் அக்க
டகத்தையணிந்தனர், அவீர் மணி நகையாள்போற்றம் அக்குறியிரண்டும் விளங்கும்
முத்துப்போன்று நகையினையுடைய அம்மையார் வழிபட்ட அச்சிவலிங்க மூர்த்
தங்களிரண்டையும், கண்டோர் தவலரு மலநோய் மாற்றி-தரிசித்தவர்கள் நீக்குத்
தரிய ஆணவநோயை யொழித்து, தவிர்த்து முத்தியில் வாழ்வார்-தற்போதங்கட்கு
முத்திநிலையில் வாழ்வார்கள். (எ-று.)

அம்மையார் காப்புநானேயன்றிக் கடகமணியுங்காலத்தும் கடகேஸ்வரரை
வழிபட்டுத்தன்கரத்தின்பூண்டனர், இக்கடகேஸ்வரரையும் முன் வழிபட்டகங்களை
ஸ்வரரையும் காணப்பெற்றவர்கள் எவற்றாலும் நீக்கத்தரிய மலநோயை நீக்கித் தற்
போதந்தோன்றாது முத்திநிலையில் வாழ்வார்களென்க.

தவலருமலநோய் என்றது கன்மமலத்தானும் மாயாமலத்தானும் வரும்து
ன்பம். தவிர்த்து என்றது ஆணவமலத்தாலெழும் தற்போதத்தைப்போக்கல். இம்
மும்மலங்களை யுங் கண்டோர் ஒழியப்பெறுவனென்பார் மலநோய்மாற்றி முத்தியிற்
றவீர்ந்துவாழ்வார் என்றார். பிராரத்தமனுபவிக்குந்திசையில் கன்ம மலமாயாமலங்
களின்துன்பம் மாற்றிக்கோடல் அரிதாகலின் தவலருமலநோய் மாற்றியெனவும்,
முத்தித்திசையிற் போதற் தோன்றாது சிவமேயாய் கிற்ற லரிதாகலின் முத்தியிற்ற
வீர்ந்துவாழ்வானெனவும் கூறினானெனக் கொள்ளலுமொன்று. அல்லது உம் குறியிர
ண்டும்கண்டோர் தவலருமலநோய்மாற்றி முத்தியிற்றவீர்ந்து வாழ்வார் என்றதனால்,
அம்மையார்காப்பு நானும்கடகமுமணிந்துவழிபட்டது ஆன்மாக்களின்பொருட்டே
யாகலான் ஆன்மாக்களுக்குரிய மும்மலங்களுள் மாயா கன்மங்களை யொழித்தற்குக்
காப்பும் கடகத்தையும் கட்டினானெனவும், ஆணவமலத்தை யொழித்தற்கு அருச்
சனை செய்தானெனவும் கொள்ளலுமொன்று. (கநக.)

அன்னனாமருச்சித்தேதத்தியாளுடை யெம்பிராட்டி
யுன்னுவோர்பிறவிமாய் புகுமுண்ணகர்வணாப்பின்முற்ற
மன்னியவளங்களை ல்லாமனங்களிப்பயபநோக்கிப்
பன்னரும்பெருமைசான்றபர வெளிப்பிலத்தையற்றார்.

(இ-ள்.) ஆளுடை எம்பிராட்டி-என்னை யாளாகவுடைய பெருமாட்டி, அன்
னணம் அருச்சித்து எத்தி-அவ்வகையாக அருச்சித்துவழிபட்டு, உன்னுவோர் பிறவி
மாய்க்கும் உள் நகர் வணாப்பில் - நினைக்கின்றவர்களுடைய பிறவியை யொழிக்கும்
உள் நகர்வெல்லையில், முற்ற மன்னிய வளங்கள் எல்லாம் - முழுவதும் நிலைபெற்
துள்ள வளப்பங்களைல்லாம், மனம் களி பயப்ப நோக்கி-மனங்களிக்கப்பார்த்து, பன்
னரும் பெருமைசான்ற - சொல்லுதற்கரிய பெருமையிற்சிறந்த, பரவெளிப்பிலத்
தைஊற்றார் - சிதாசாசொருபமாய் விளங்கும் பிலத்தையடைந்தார். (எ-று.)

உமாதேவியார் கங்கணைஸ்வரனையும் கடகேஸ்வரனையும் வழிபட்டு நகருக்குள்சென்று அங்குள்ள வளப்பங்களெல்லாம் கண்களிக்கப்பார்த்துப்பிலாகாசத்தை யடைந்தாரென்க. (கங்)

ஐம்பெரும்பூதமுன்னளாயிடமலர்ப்பூம்பொய்கை
தம்பெயர்நிறுவித்தொட்டுத்தடந்தினாகொழிக்குந்தூநீர்ப்
பைம்புனல்படிந்துபன்னுண்மெய்த்தவம்பரிக்குங்காலைக்
கம்பனூர் கருணைகூர்ந்துகாட்சி தந்தருளப்போற்றி.

(இ-ள்.) முன்னுள் - முன்னொருகாலத்தில், ஐம்பெரும்பூதம் - பஞ்ச மகாபூதங்கள், ஆயிடை - அப்பிலத்தருகில், மலர் பூம்பொய்கை தம்பெயர் நிறுவி தொட்டு - மலர்களிறைந்த ஓர்தடாகத்தை தங்கள் பெயர்வைத்துண்டாக்கி, தடந்தினா கொழிக்கும் தூநீர் பைம்புனல் படிந்து-பெரிய அலைகள்வீசும் பரிசுத்தமாகிய அத்தீர்த்தத்தில் மூழ்கி, பல் நாள் மெய்த்தவம் பரிக்குங்காலை-அநேககாலம் மெய்ம்மையாகிய தவத்தில் நிலைபெற்றிருக்கும்பொழுது, கம்பனூர் கருணைகூர்ந்து-ஏகம்பவாணர் கருணையிருந்து, காட்சி தந்தருள போற்றி-தரிசனந்தந்தருளத் தோத்திரஞ்செய்து. (எ-று.)

முன்னொருகாலத்தில் பஞ்சபூதங்கள் அப்பிலத்தருகில் தங்கள்பெயரால் ஓர்தீர்த்தமுண்டாக்கி அத்தீர்த்தத்தில் மூழ்கி நெடுங்காலம் மெய்த்தவத்தைச் செய்ய ஏகம்பவாணர் கருணைகூர்ந்து காட்சிகொடுக்க அப்பூதங்கள் கண்டு தோத்திரஞ்செய்தென்க. (கங்)

மூவருந்தம்முட்கூடன்முதலியவேறுபாட்டான்
மேவருங்கரணம்பாக்கைவிடயமாதாரமெல்லா
மாவகைவரங்கள்பெற்றவத்திறத்துலகமுற்றும்
பாவுதன்வடிவாயோங்குமுலகாணிக்கையின்பாங்கர்.

(இ-ள்.) மூவரும்-முக்குணங்களும், தம்முள்கூடல்முதலியவேறுபாட்டால்-தம்முள்ளேகூடுதல்முதலிய பஞ்சீகரணத்தினால், மேவரும்கரணம் பாக்கைவிடயம் ஆதாரம் எல்லாம் ஆவகை-பொருந்தும்மனமுதலியகரணங்களும் மானிடசரீரமுதலிய சரீரங்களும் சத்தமுதலிய விடயங்களும் எவையற்றுக்கும் ஆதாரமாகிய புவனங்களும் ஆகிய இவைகளெல்லாம் தங்களால் ஆகும்வகையாக, வரங்கள்பெற்றவர்களைப்பெற்றன, அத்திறத்து உலகமுற்றும் பாவுதன் வடிவாய் ஓங்கும்-அக்காரணத்தால் உலகமுழுவதும் பரவியதனது உருவமாய் சிறப்புற்றோங்கும், உலகாணிக் கையின்பாங்கா - உலகாணித்தீர்த்தக்கரையில். (எ-று.)

ஐம்பூதங்களும் சாத்துவிகம் - இராசதம் - தாமதம் என்று சொல்லப்பட்ட முக்குணங்களும் பஞ்சீகரணப்படுவதால் ஆகும் தனுகரணபுவனபோகங்களெல்லாம் தம்மால் ஆகும் வகையைப்பெற்றன அக்காரணத்தால் உலகெல்லாமாயிருக்கின்ற உலகாணித்தீர்த்தக்கரையில் வந்தனர் அம்மையாரென்க.

தம்முட்கூடலென்றது சத்துவத்தில் இராசோதமோகுணங்களும், அப்படியே இராசத்தில் சாத்துவிததாமதங்களும், தாமதத்தில் சாத்துவித இராசதங்களும் கூடுதலாம் உலகெல்லாமாயிருக்கும் ஆற்றல்பூதங்கள் பெற்றது இத்தீர்த்தவிசேடத்தாலாதலால் இத்தீர்த்தத்தின்சத்தே உலகமுற்றும்பரவி யிருப்பதென்பார் உலகமுற்றும் பாவுதன்வடிவாயோங்கு முலகாணியென்றார். மூவரென்றது முக்குணங்களை ஐவர்கொண்டுகாட்டவாடி என்புழிப்போல. (கங்)

ஆங்கினி தமர்ந்துவைகித்தவம்புரிகருத்தளாகி
யூங்குடனணைந்த விண்ணோர்க்கருள்விடையுதவியங்குத்
தேங்குநீருலகமுய்யத்திருவறச்சாலையாக்கி
மாங்குயிற்கிளவிறங்கையறமெலாம்வளர்க்கலுற்றான்.

(இ-ள்.) மாங்குயில் கிளவி நங்கை - மாமரத்திலுள்ள கிளிப்பிள்ளைபோலும்
இன்சொல்லையுடைய உமாதேவியார், ஆங்கு இனிது அமர்ந்து வைகி - அவ்விடத்
தில் மகிழ்ந்துவாசித்திருந்து, தவம் புரி கருத்தளாகி-தவஞ்செய்யும் எண்ணமுடைய
வராய், ஊங்குடன் அணைந்த விண்ணோர்க்கு அருள்விடையுதவி - தன் பிள்ளை
வந்து சேர்ந்ததேவர்களுக்குக்கருணை புரட்டு விடைதந்து, அங்கு தேங்கு நீர் உலகம்
உய்ய - அவ்விடத்தில் கடல்கூழ்ந்த நீருடையமுய்ய, திரு அறச்சாலை ஆக்கி-செல்வந்
தரும் தருமச்சாலையையமைத்து, அறம் எல்லாம் வளர்க்கல் உற்றான் - எல்லாத்தரு
மங்களையும் வளர்க்கத்தொடங்கினார். (எ-று.)

அம்மையார் அவ்வுலகாணித் தீர்த்தக்களையின்கண்ணே தங்கியிருந்து தவஞ்
செய்யக்கருதி தேவர்களுக்கு விடைகொடுத்து உலகமுய்யுமாறு அங்கு அறச்சாலை
யையமைத்து முப்பத்திரண்டறங்களையும் வளர்க்கத்தொடங்கினான். (௧௩௭)

தெய்வந்தென்புலத்தார் பூதமானிடம் பிரமமென்றே
வைவகையெச்சம்சூத்தந்துறந்தவர்மடங்களன்பு
செய்யுமில்வாழ்வார்க்கில்லமனைக்குபகரணந்தேம்பூப்
பெய்தமைதண்ணீர்ப்பந்தொங்கணும்பிறங்குசோலை.

(இ-ள்.) தெய்வந்தென்புலத்தார் பூதமானிடம் பிரமம் என்று ஓர் ஐவகை
எச்சம்-தேவயாகம் பிதூர்யாகம் பூதயாகம் மானுடயாகம் பிரமயாகம் என்று சொ
ல்லப்பட்ட ஐவகையாகங்களியற்றியும், சூத்தம்-மய்யசூத்தமென்னும்பெயருடைய ம
ந்திரங்களையோதியும் துறந்தவர்மடங்கள் அன்பு செய்யும் இலவாழ்வார்க்கு இல்ல
ம்-துறவறத்தார் வாசஞ்செய்யும் மடங்களும் அன்புசெய்கின்ற இல்லறத்தார்வசிக்
கும் இடங்களும், மனைக்குபகரணம் - அவ்வில்லத்துக்குரிய உபகரணத் திரவியங
களும், தேம்பூபெய்து அமைதண்ணீர்ப்பந்தா- நறுமணங்கமழும் மலர்மாலையாலமை
க்கப்பட்டுள்ள தண்ணீர்ப்பந்தரும், எங்கணும்பிறங்குசோலை - எவ்விடத்தும் பொ
லிவுபெற்று விளங்கும் சோலைகளும் (ஆகிய இவைகளையமைத்தும்). (எ-று.)

தெய்வயாகமுதலிய ஐவகையாகங்கள் மய்யசூத்தமென்னுமந்திரங்கள் ஆகிய
இவற்றைச்செய்தும் ஒதியும் முனிவரிருப்பிடங்களும் வீடுகளும் வீட்டுக்குரியசெ
ல்வங்களும் தண்ணீர்ப்பந்தர்களும் சோலைகளும் ஆகிய இவற்றை எங்குமுண்டாக
ச்செய்துமென்க.

தெய்வயாகம் - ஓளபாசனாதி அக்னிஹோத்ரம், பிதூர்யாகம் - ஸாநாநகரல
த்தில் தர்ப்பிக்குந்தர்ப்பணம், பூதயாகம் - வைஸ்வதேவம் ஸ்வாநவாயசாகிப
லி, மானிடயாகம் - அகிதிபூசை, பிரமயாகம் - ரிஷிதர்ப்பணம், சூத்தம் - வேதத்தி
னோபாகம். (௧௩௮)

இரப்பவர்குருடரெவ்வமுற்றவர் புரத்தல்வென்றோய்
துரக்குநம்முந்துதுவாய்மகவினையோம்பல்சண்ணம்
பரித்தபாகடையெண்ணெய்பைம்புனல்குரிப்பவேண்டு
மருக்கிளர் துவர்களாதிமலரணநிலனான்கன்னி.

(இ-ள்.) இரப்பவர் குருடர் எவ்வமுற்றவர் புரத்தல் - யாசிப்பவர் கண்ணில்லாதவர் (ஓர் துணையுமின்றி) தனிமையாயிருப்பவர் ஆகிய இவர்களைக்காத்தலும், வெந்நோய் துரக்குநன்மருந்து - கொடியநோயைப் போக்கும் நல்ல அவுடதங்களைக்கொடுத்தலும் தாவாய்மகவினை ஒம்பல்-பரிசுத்தமானவாயையுடைய குழந்தையைப்பார்க்கொடுத்துப் பாதுகாத்தலும், சுண்ணம்பரித்த பாகடை-சுண்ணந்தீட்டியதாம்பூலமும், எண்ணெய் பைப்புனல்-எண்ணெயும் குளிர்ந்ததண்ணீரும், குளிப்பவேண்டும் மருகிளர்துவர்கள் ஆதி - ஸ்நானஞ்செய்வதற்கு வேண்டும் மணங்கமழும் வாசனைப்பொடிமுதலியவைகளும், மலரணை - புஷ்பசயனமும், நிலன்-பூமியும், ஆன் - பசுவும், கன்னி - பெண்ணும். (எ-து.)

முயற்சியின்றி வறுமையால் யாடுபுடூர் க்குப்பொருளைக்கொடுத்தலும், அந்த கர்க்குக்கண்கொடுத்தலும், சுகம் வரப்பெற வுருந்துவோரைக்காத்தலும், அவுடதமின்றி வெந்நோயால் வருந்துவோர்க்கு நன்மருந்து கொடுத்தலும், மகவுக்கு ஆலின்பால் கொடுத்துவளர்த்தலும், பாகடை விரும்புவோர்க்கு சுண்ணந்தீட்டிய தாம்பூலங்கொடுத்தலும், பரிமளப்பொடிமுதலிய சுகந்த நீரோடு ஸ்நானஞ்செய்ய விரும்புவோர்க்கு எண்ணெய் மருக்கிளர்துவர்கள் தண்ணிய புனல்கள் முதலியன கொடுத்தலும், பெண்ணலம் விரும்புவோர்க்கு மலரணைகொடுத்தலும், நிலம் பசு கன்னிகைவிரும்புவோர்க்கு அவ்வவற்றைக் கொடுத்தலுமென்க. (க௭௯)

கடிமணம்விளக்குமாறாக்கடனொழித்திடுதலீச
னடியவயர்விழைவவீகையக்கமாமணிவெண்ணீறு
படியிலாக்கடவுட்பூசையுபகரணங்கள்பாசந்
தடிதருவேதவாய்மைச்சைவநூல்புராணநல்கல்.

(இ-ள்.) கடிமணம் விளக்கு மாறாக் கடன் ஒழித்திடுதல் - கல்யாணஞ்செய்தலும் தீபங்கொடுத்தலும் நீங்காத கடனை யொழித்திடுதலும், ஈசன் அடியவர் விழைவ ஈகை - சிவனடியார்கள் வேண்டுவனவற்றை யில்லையெனனா தளித்தலும்; அக்கமாமணி வெண்ணீறு-உருத்திராக்ஷமாலிகை வெள்ளிய திருநீறு ஆகிய இவைகளைக்கொடுத்தலும், படியிலா கடவுள் பூசை உபகரணங்கள் - ஒப்பில்லாத இறைவனுடைய பூசைக்கு வேண்டும் உபகரணமாயுள்ள கருவிகளைக்கொடுத்தலும், பாசம் தடிதருவேதவாய்மை சைவநூல் புராணம் நல்கல் - பாசத்தைப்போக்க வல்ல வேதவுண்மையெடுத்துக்கூறும் ஆகமசாஸ்திரங்களையும் புராணங்களையும் கொடுத்தலும் (எ-து.)

மணம்புவிவோர்க்குத் திருமணஞ்செய்தலும், தீபங்கொடுத்தலும், என்னுந் தீராக்கடனுடையோர்க்கு கடனைத்தீர்த்தலும், சிவனடியார்கள் விரும்புவன எவையெனும் அவை அவர்பொருளென்று கொடுத்தலும், சிவலிண்ணமெங்கும் பொலிவுபெற விபூதிருத்திராக்கங்களைக்கொடுத்தலும், இப்படியன் என்று அளவிடப்படாப்பெருமான் பூசைக்குரிய உபகரணங்களைக்கொடுத்து வழிபடச்செய்தலும், பாசத்தைப்போக்க வல்ல சிவஞானந்தோன்ற சிவாகமபுராணங்களைக்கொடுத்தலுமென்க. (க௮௦)

சிவபிரானடிக்கீழ்ப்பத்திசெவியறிவுறுத்தலோடு
முவுகையினபயம்யார்க்கும்வழங்குதலுள்ளிட்டோது
நவையிரிபறமெண்ணுன்குநாடொறுகிகழ்ச்சிமாணப்
பவநெறி தூர்க்குஞானப்பைநதொடிநிறுவிப்பின்னர்.

(இ-ள்.) சிவபிரான் அடிக்கீழ் பத்தி செவி யறி வுறுத்தல் - சிவபெருமான் திருவடியின் கீழ் வளர்வதாகிய பத்தியைக்கேட்கச்செய்தலும், யார்க்கும் உவகையின் அபயம் வழங்குதல் - எத்க்கையோர்க்கும் மனக்களிப்புடன் அபயங்கொடுத்தலும், உள்ளிட்டோதும் நவை இரி அறம் எண்ணுங்கும் - ஆகிய இவைமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட குற்றமற்ற முப்பத்திரண்டறங்களும், நாடொறும் நிகழ்ச்சிமாண-எந்நாளும் நிலைபெற்றோங்கு, பவ நெறி தூர்க்கும் ஞானப்பைத்தொடி - பிறக்கும் நெறியைத்தூறக்க வல்ல ஞானசொருபியாகிய அம்மையார், திருவி - நிலைநிறுத்தி, பின்னர் - பின்பு. (எ-று.)

சிவபெருமான் திருவடியில் வரக்கடவனவாகிய பத்திநெறியைச் செவியறி வுறுத்தியும், அப்பத்திநெறியில் நின்று கரியை கிரியா யோகஞான முதலிய நான்கு பணிகளையுஞ் செய்வோர் யாவரும் அடைதற்குரிய அவ்வம்முதலிகள் கைகடுமாறு அபயந்தருதலும் ஆகிய முப்பத்திரண்டறங்களும் என்றும் இவ்வுலகின்கண் நிலைபெற்றோங்கு அம்மையார் நிலைபெறச்செய்து பின்னர் என்க.

தெய்வந்தென்புலத்தார் என்னுஞ் செய்யுள் முதல் சிவபிரானடிக்கீழ்ப்பத்தி என்னுஞ் செய்யுள்காறும் அம்மையார் செய்தருளிய அறங்களைக் கூறியதாமென்க. இவற்றுள் தெய்வமுதல் மாறக்கடனெழித்திடுதல் என்பதீரூக்கூறிய வறங்கள் உலகினரியற்றற்குரிய அறங்க ளிவையென் றுணர்த்தற்கும் ஈசனடியவர் விழைவ ஈகை என்பது முதல் அபயம் யார்க்கும் வழங்குதல் என்பதீரூக்கூறிய வறங்கள் சத்திபாதரியற்றற்குரிய அறங்களிவையென் றுணர்த்தற்கும் அம்மையாரியற்றிய) அறங்களாமென்க.

அபயம் யார்க்கும் வழங்குதல் என்றதை இங்ஙனங்கூறிய உலகினர்க்கும், சத்திபாதர்க்கும் என்றுரைப்பினுமையும். (சுசுசு)

வீங்குநீர்க்கம்பையாற்றின்கலாமிசைவிரிமாநீழ
லோங்கொளிப்பொருளைக்காணுமுறுபெருங்காதலீர்ப்ப
வாங்குதுண்மருங்குளேவவளரிளங்குவவுக்கொங்கைப்
பாங்கியர்முதலோர்குழப்படரொளிமறுகிப்போந்தாள்.

(இ-ள்.) வீங்குநீர் கம்பையாற்றின் கலாமிசை - மிகுந்த நீர்மயமாகிய சும் பாநதிக்கலாயின்கண், விரிமாநீழல் ஒங்கு ஒளிப்பொருளை - பரந்திருக்கின்றமாநீழ லின்கண்ணோதிமயமாய் விளங்கும் சிவலிங்கமூர்த்தியை, காணும் உறுபெருங்காதல் ஈர்ப்ப - பார்க்கும் பேராசை முன்னின்றிழுக்க, வாங்கு துண் மருங்குலோவ - ஒசிந்த துண்ணிய இடைவருந்த, வளர் இளம்குலவு கொங்கை பாங்கியர் முதலோர் சூழ - வளர்கின்ற மெல்லிய திரண்ட தனங்களை யுடைய பாங்கியர் முதலாகிய மங்கையர்களுல்லாம் சூழ்ந்துவர, ஒளி படர் மருங்கில்போந்தாள் - ஒளி வீசும் வீதியிற் சென்றனர். (எ-று.)

கம்பாநதிக்கலாயின்கண் செழுமையோடு படர்ந்திருக்கும் ஆம்பரவிருக்க நீழலில் வீற்றிருக்கும் சோதிலிங்கமூர்த்தியாய் விளங்கும் ஏகம்பவாணனைக் காணும் பெருங்காதல் முன்னின்றீர்ப்ப அம்மையார் பாங்கியர் முதலாகிய மங்கையர்களுல்லாம் சூழ்ந்துவர நவரத்தன ஒளிவீசும் வீதியினிடையே சென்றாளுன்க.

பாங்கியர் முதலோரென்றது அம்மையார் திருக்கயிலாயத்தின்கணின்று பேரந்தகாலத்து உடன்வந்த உருத்திரமடந்தையர் முதலாகக்கூறிய மங்கையர்க ளென்க, (சுசுசு)

எழுதிக்கழிநெடிவாசியவிருத்தம்.

மலையான்மட மகண்மறுகூடணைதலும்வளமாநகரவர்தொழுதாடி
யுலவாநசையொடுபணிவார்மனமகிழுறுவார்வயின்வயின்னிசெய்வார்
சூலைநீங்கதலிகள்முகநகதுகில்விரிகொடிவேறிணையனநடுவார்கள்
மலர்மாலிகைநவமணிமாலிகையெழின்மலிதோரணநிறைநிறைவிப்பார்.

(இ-ள்.) மலையான் மடமகள் - மலையாயன்மகளாகிய அம்மையார், மறு
கூடு அணைதலும் - வீதியில் வருதலும், வளமாநகரவர் - வளப்பம்பொருந்தியகாஞ்
சிரகரவாசிகள், தொழுத ஆடி உலவாநசையொடு பணிவார் - வணங்கி ஆனந்தக்
கூத்தாடி கெடாத அன்போடு மீளவும் வணங்குவார்கள், மனமகிழுறுவார்-மகிழ்ச்சி
யடைவார்கள், வயின் வயின் அணி செய்வார்-தங்கடங்களிடங்கள்தோறும் அலங்
காரஞ்செய்வார்கள், நீங்குலை கதலிகள் சுமுகம் - நீண்ட சூலைகளையுடைய வாழை
கள் பாக்குமரங்கள், துகில்விரிகொடி - விரிந்ததுகிக்கொடிகள், வேறு இணையனநடு
வார்கள் - இவைபோன்ற பலதுவசங்களை நாட்டுவார்கள், மலர்மாலிகை நவமணி
மாலிகை எழில்மலிதோரணம் - (இதுவேயுமன்றி) பூமாலையும் நவரத்னமாலையும்
ஆறாறுமிகக் தோரணங்களும், (ஆகிய இவைகளை) நிறை நிறைவிப்பார்-வரிசையாக
யாக இடைவெளியின்றி நிறைத்து வைப்பார்கள். (எ-று.)

அம்மையார் வீதிவழியேவரவும் அந்நகரவாசிகள் தொழுதும் ஆடியும்ஆசை
யொடு பணிந்தும் மனமகிழ்வார்கள். அம்மகிழ்ச்சி மீளாதலால் தங்கள் தங்களிடங்
கந்தோறும் அலங்காரஞ்செய்வார்கள். (என்னெயினின்) வாழைகமுகுகள் நடுவா
ர்கள். துகிக்கொடிகள்மகரதோரணமுதலியன கட்டுவார்கள், இதுவுமன்றி பூமலை
இரத்தினமலை முதலிய மாலையை இடைவெளியில்லாமல் எங்கும் வரிசையாக
நிறைவிப்பார்களென்க. (கசுக்)

மறுகெங்கணும்வினாகமழும்படி குளிர்ப்பனிநீர்விடுவர்கண்மறையோதி
நிறுவந்தவநிலைமுனிவோர்கரமிசைநிறைபொற்குடமுடனெதிர்கொள்வார்
சிறுதுண்ணிடைமறைமடவார் வாழ்த்திசைதிகழ்மங்கலமொழியுரை செய்
வார், நறவம்பயில்குழலரமங்கையரொடுநரமங்கையர்நடமிடுவாரால்.

(இ-ள்.) மறுகு எங்கணும் வினாகமழும்படி - வீதியெங்கும் நறுமணங்கம
ழும்படி, குளிர்ப்பனிநீர் விடுவர்கள்-குளிர்ந்த பனிநீரைப் பெருக விடுவார்கள், மறை
யோதி நிறுவும் தவநிலை முனிவோர் - வேதநெறிகளை யெடுத்துக்கூறி அந்நெறியில்
யாவரையும் நிலைநிறுத்தும் தவநிலையையுடைய முனிவர்கள், கரமிசை - கைகளில்,
நிறைபொற்குடமுடன - நீர்நிறைந்த பொற்குடத்தோடு, எதிர் கொள்வார் - எதிர்
கொண்டு வருவார்கள், சிறு துண் இடை மறைமடவார் - சிறிய துண்ணிய இடை
யையுடைய வேதியர் மங்கையர், வாழ்த்து - வாழ்த்தொலிகளையும், இசைதிகழ்
மங்கலமொழி - இசைவிளங்கும் மங்கலமொழிகளையும், உரைசெய்வார் - எடுத்துப்
பாடுவார்கள், நறவம் பயில் குழல் அரமங்கையரொடு - நறுமணங்கமழும் கூந்தலை
யுடைய தேவமங்கையர்களோடு, நரமங்கையர் நடமிடுவார் - மானிடமங்கையரும்
நடனஞ் செய்வார்கள். (எ-று.)

(தோரணங்களை வரிசையாக நிறுத்தியதேயல்லாமல்) பனிநீரை வீத்களெங்
கும் நறுமணங்கமழும்படி தெளிப்பார்கள், முனிவர்கள் பூரணகும்பங்களை யெடுத்
துக்கொண்டு எதிரோ வருவார்கள், பிராமணமங்கையர்கள் வாழ்த்திசைகளையும் மங்

கலப்பாட்டுகளையும் பாடுவார்கள். தேவஸ்திரீகளும் மாணிடஸ்திரீகளும் கலந்து நடனஞ்செய்வார்களென்க. (௧௪௪)

பொங்கும்பெருகெழிஸ்புனையுந்திருநகர்புரிவின்வலம்வருமுறைபானே தங்குங்கலைமகண்மலர்மாழிமையவர் மடவார்காளிகள்சாத்தனசீ ரெங்கும்பா வியதிறல்யோகினிகளையெழுமாதர்களையிடந்தோறு மங்கங்கிருவினளென்னெஞ்சிருவியவம்பொற்றிருவடிபிறர்காணுள்.

(இ ள்) என் நெஞ்சு இருவிய - என்னெஞ்சுத்கில் நிலைபெறுவித்த, அம் பொன்கிருவடி-அழகியபொன்போன்ற திருவடியை,பிறர்காணா (யானன்றி)ஏனே யோராத் காண்டற்கரிய அம்மையார், பொங்கும் பெருகு எழில் புனையுந் திருநகர்- ஒன்றுக்கொன்று விசேஷத்திருக்கும் பெரிய அணிகளால் அவங்கரிக்கப்பெற்றிருக் கும் காஞ்சி நகரத்தை, புரிவின் வலம்வரும் முறையான்-விருப்பத்தோடுபிரதக்கிண மாகவரும் முறைமையில், தங்கும் கலைமகள்-தன்னுடனிருக்கும் சரஸ்வதியையும்,ம லர்மாது-இலக்குமிபையும், இமையவர்மடவார்-அரம்பையர்களையும், காளிகள்-காளி க்கூட்டங்கலையும்,சாத்தன்-அரிகரபுத்திரனாயும்,எங்கும் பரவியசீர் திறல்யோகினி களை - எவ்விடத்தும் பரவிய பெருஞ்சிறப்பினையுடைய வலியயோகினிகளையும், எழு மாதர்களை - சப்தமாதர்களையும், இடம்தோறும் - (அவரவர்கள் தங்குதற்குரிய இடங்கள்தோறும், அங்கு அங்கு இருவினள் - (அவரவர்களைக்காவலாக) அவவல் விடங்களில் தங்கும்படிச் செய்தனர், (எ-று.)

அணி அணிபாக அலங்காரம் பெற்றிருக்கும் காஞ்சிநகரத்தை அம்மையார் பிரதக்கிணமாக வரும்போது தன்னுடன்வந்தகலைமகள் திருமகள் இமையவர்மக ளிர்கள் காளிகள் சாத்தா யோகினிகள் சப்தமாதர்கள் ஆகிய இவர்களை அவரவர்க ளுக்குரிய விடங்கள்தோற்றுங் காவலாகத் தங்கியிருக்கும்படிச் செய்தனரென்க.

ஒருவா நெஞ்சுத்துள்ள பொருளை மற்றொருவரறிதற்குக் கூடாமைபோல் என்னுள்ளத்தகப்பட்ட அரிப்பொன்னடி எவர்காணப்பெறுவார் என்று தன் மெய்ய ன்பும்தானம் என்னெஞ் ிருவிய வம்பொற்றிருவடி பிறர்காணுள் எனவும், அவுட, திக்குகளிலும் திப்பாலகர் எவ்வாறு பரிபாலகர்களாக விருக்கின்றார்களோ அவர் போலும் திக்குகள்தோறும் யோகினிகள் கூட்டங்கூட்டமாக விருப்பவராதலால் எங்கும் பரவிய திறல் யோகினிகள் எனவுங்கூறினார்.

சாண்டிக்கூறிய கலைமகள் முதலானவர்களேயன்றி நவசத்தி, மஹேஸ்வரி, என்பவர்களோடு ஈரானதிக்குமுதல் குபேரதிக் கீராக யோகினிகள், இலக்குமிமுத லியோர், இமையவர்மடவார்; நவசத்திகள், சப்தமாதர்கள், காளி, சாத்தா, மஹே ஸ்வரி என்னு பிவர்களை முறையே பிரதிட்டை செய்துன ரென்று வடநூலறிக்கண் டிருத்தலில் அங்கங்கிருவினளென்றார். (௧௪௫)

ஸ்ரீஸுமாதேவியைநினைவாழ்த்து கமலாதிசயந்நகரம் | ஸுமதிந்நகரம்நினைவாழ்த்து
சகீரகம் || யுத்தாந்நகரம்நினைவாழ்த்து மகேசுவரி || ஸ்ரீமஹேஸ்வரியைநினைவாழ்த்து
ஸ்ரீஸுமாதேவியைநினைவாழ்த்து கமலாதிசயந்நகரம் | என வருதல்காண்க.

குணபான்முதனறிமுடியாரினிதமர் கோயின்முழுவதுமுறையிற்சென் றிணரார்மலர்கொடு வழிபட்டருளொடுமெனையாளுடையவளெய்துற்ற ளுணராதரியயன்முதலோரலமரு மொருபேரொளிமருமலர்நூவு மணமாரிழவிடைவெளியேயெளிவரமாகம்புவிதொழுமேகம்பம்.

(இ-ள்.) அருளொடும் என்னை ஆளுடையவன் - சருணையுடனே என்னையா ளாகவுடைய அம்மையார், குணபால் முதல் ரதிமுடியார் இனிது அமர்கோயில் முழுவதும் - கீழ்த்திசைமுதல் கங்கையையணிந்த சடைமுழையையுடைய இறைவர் இனிமையாக வீற்றிருக்கும் திருத்தளிகளெல்லாம், முறையிற் சென்று - முறைமை யாகச்சென்று, இணர் ஆர் மலர்கொடி வழிபட்டு - நெருங்கிய மலர்க்களைக்கொண்டு அருச்சினைசெய்து, அரி அயன் முதலோர்-திருமால் பிரமன்முதலிய யாவரும், உண ராது அலமரும் - இத்தன்மையனென்றறிதற்கின்றி அங்குமிங்குமாகச்சுழலும், ஒரு பேரொளி-ஒருபெருஞ்சோதி,மருமலர் தூவும்மணம் மா நிழலிடை-நறுமணங்கமழும் மலர்களைச்சிந்தும் மணமிக்க மாநிழலின்கண், வெளியே எளிவர-வெளிப்பட்டு எளி மையாக எழுந்தருளியவர, மாகம் புவி தொழும் ஏகம்பம்-விண்ணுலகத்தாரும் மண் ணுலகத்தாரும் வணங்கும் திருவேகம்பத்தை, எய்துற்றான - அடைந்தனர். (எ-று.)

அம்மையார் கீழ்த்திசைமுதல் இறைவன் வீற்றிருக்கின்ற ஆலயங்கள் தோ டும்முறைமையாகச்சென்று நெருங்கியமலர்களாலருச்சித்து வணங்கிப் பின்னர் மா நிழலின்கண் சோதிவிங்கருபமாய் எழுந்தருளியிருக்கும் திருவேகம்பத்தை வந்த டைந்தனென்க.

(கசஅ)

எணிற்பொலிமலையரசன்றருமயி லுள்ளங்கனிவரவெம்மானு ராணைப்படிமனகினைவிற்கடவுளாய்வனன்புரிபுமுருட்கோயின் மாணப்பலமணி முயலுந்தமனிபவடிவிற்புரிசையினோக்கத்தாதக் காணப்பெறுகழிகாதற்கடலிடைமுழுகித்துளைபவன் கூடாகாணான்.

(இ-ள்.) எம்மானார் ஆணைப்படி - எமது இறைவன் ஆணையின்படி, கடவு ளார் யவனன்-தேவர்கம்பியனாகியமயன், மன கினைவில் புரியும் - மனோசங்கப்பத் தாற்செய்யும், அருட்கோயில்-அருட்கோயிலின், மாணப் பல மணி முயலும்-சிறப்பாகப் பலமணிமணிகளா விழைக்கப்பட்டுள்ள, தமனிய வடிவின் - பொன் மயமாய் விளங்கும் அழகினையுடைய, புரிசையின் நோக்கத்தை - மதிவிடையாவை, ஏணிற் பொலி - சிறந்து விளங்கும், மலையரசன் தருமயில் -மலையராயன்மகளாகிய மயில் போலுஞ் சாயலையுடைய அம்மையார், உள்ளம் கனிவர - மனதில் ஆனந்தம் மேன்மேற் பொங்கியெழ, காணப்பெறு கழிகாதல் கடலிடை - பார்க்கப்பெற்ற மிகுதியாகிய ஆசைக்கடலில், முழுகிதுளைபவன் சணாகாணன்- முழுகியமுறதி அதன் கரையைக்காணாதவராயினர். (எ-று.)

இறைவனானால் தேவகம்பியன் மனத்தினால் சங்கற்பித்து கிர்மாணன் செய்ப்பட்ட திருக்கோயிலில் இரத்தினங்களாலிழைக்கப்பட்டுப் பொன்மயமாய் விளங்கும் மதிவழகை அம்மையார் காணப்பெறு (இதனைப்பெற்றோமென்கிற) களிப்பினாலெழுந்த ஆசைக்கடலில் முழுகித் துளைத்து அவ்வாசைக்கடலின் கரையைக்காணாதவராயினர் என்க.

எம்பெருமானைப்பிரியா நங்கையாகிய அம்மையார் கயிலையினின்றும் பிரிவு ற்ற அக்காலத்தில் “தணக்குநோயொருபாலீர்ப்புகம்பொப்பூசைசெய்யும் காதலொ ருபாலீர்ப்ப எம்பிரானருளாயென்று வேண்டினராதலின்” இங்கு திருக்கோயிலின் புரிசையின்பேரழகைக்கண்ட வளவிடேயே அம்மதிவினுயர்வைநோக்கிக் கைலையங் கிரியைக்கண்டது போலும் சண்டு, இக்கிரியைக்காணப்பெற்றோமாகையால் இனி -எம்பெருமானையும் காணப்பெறுவோமென் நெண்ணிய வெண்ணமும், எண்ணியபடி யே காணப்பெற்றால் தழுவுப்பெறலாமன்றோ என்கின்ற மகிழ்வும், ஒருப்பட்டூர்ப்ப

மகிழ்ச்சியுடன் தூரதராலம் அப்பொழுதேகண்டதுபோலும் தழுவியதுபோலும் ஆயினு
ராசலின்புரிசையி னேசசத்தைக் காண்ப பெறுகழி காத்தகடலிடை மூழ்கித்தனைப்
வளகளைநாணுள் என்றா இவ்வரியவன்பு ஆனமாகுகளம்கிலை நோக்கும்வவளவிலே
யே சிவசாயுசயிதததப பெற்றேரடையும் ஆனாதததைப் பெறவேண்டுமென்று
தததததத மாமெனச

ஏகாமபரநாதராலயம் தேவநிர்மாணமென்பார் கடவுளர் யவன்னபுரியுங்
கோயிலெனவும், அததேவகமமியநுக்கு இறைவனா ாமே கருணைகூர்ந்து அக்கோ
யிலை யமைக்கக்கட்டையிட்டாொன்பார் அருடகோயிலெனவுங் கூறினார். எனவே
இவ்வாலயம் மயனதானே சககற்பிததுப் படைத்தானென தனறி இறைவனருள
அவ்வருளைமேற்கொண்டு படைத்தனனாதலின் அருடகோயிலெனரு ளொன்றலுமா
மெனச. (கசுஎ)

நிழிநீர்பொழி நரவுள்ளங்குழை முவுற மெயயிற்புளகமுகிழப்பெய்தப்
பொழிநாராமழைநிகரறறை ிழைநமியசையேகையினை குவியப்போயக
குழுவானவாயி ி விரை பத்தாயிடுகது ிரீளகோபுரநெடுவாயதற
நெருநீராமையினிலிதைநெடுவாயிமுடிபுதுதிசெயதுவகையினுளபுக்காள்.

(இ ள்) விழிநீர் பொழி ி கடவுளர் ஆனந்தமாநிபொழிய, உள்ளம்
குழைவுற மனங்குழைய, மெய்யில் புளகமுடிப்பெய்த - சரீரத்தில மயிர்க்குச
செயிய, பொழி சாரமழைநிசாசத்தையு புரிந்து மிசை நீராப்பொழிகின்றகரிய
மேசத்தையொதச கற்றையாயுள்ள கந்தையி ி, இவ் இணை குவிய - இரண்டுக்க
கூறும் அஞ்சலிபாக்ககுவிய, போய (டதிரைக்கடந்து உள்ளே) சென்று குழுவான
வாய் மிடைவின் - கூடமாகிய தேவர்க்குள் புகுந்து யிருக்கின்ற விண்ணுலக
வழி, உயரிய சீனகொடி கோபுர மெடுவாழ்ந்து அளவீடமலோங்கி நீண்ட துவசங்
கையுடைய பெரிய கோபுரவாயிலை, தெய்வம்மயினி ி இறைருள்வனம்குமன
யிவியினுலவணங், பன்னுறறு துதிசெய்துநீர்மயிற்சே ததிரரு செயது, உவ
கையின் உளபுக்காள் களிப்புடன் உள்ளே சென்றனர் (எறு.)

(இறைவரிடத்துக் காங்கொண்ட ஆசைக்ககையை 1 காணாத அம்மையார
ஒருவாறு அவ்வாசைக்ககையைக் கண்டவாபோல) சணசளில் நீர் பொழிநல மனமு
ருகிக்குழைச் ச மெய்புளகரு ாபல, தலைமே ி கைகளைக்குவித்தலாகிய அன்பினடை
யாளநனைக் காட்டி கோபுரத்தினகண்ணேசென்று வணங்கி தோத்திரஞ்செயது
மனசுகளிப்புடன் உள்ளே சென்றனர் எனக.

புரிசையினேக்கசைசககண்டு ஆசைக்ககையைக்காணாத அம்மையாரகோபுர
நெடுவாயதலினுளபுக்காள் என்றதனால் புரிசையைக்கண்டகாலத்து இறைவனிடத்
தெழுந்த ஆசைக்கடலுக்கு அப்புரிசையினும் மேலோங்கி தூலலிசுமாயவிளங்கும்
கோபுரம் தமக்குத்தோன்றவே அவ்வாசைக்கடலுக்குக் ககையைக்கண்டவாபோலா
யினா எனவே மகிலைக்காணவே இதுதான் மமமுடைய இறைவனுடைய ஆபடமெ
ன்று உள்ளடங்கியிருந்த ஆசைவெளிப்பட்டது அதுவெளிப்பட்டவே இறைவனைக்
காணும் அன்பு பின்னே நினதுநதியது, அது உருசுவே வழியெங்குள்ளதென்று நோ
க்கினா. நோக்கவே கோபுரந்தோன்றியது. தோன்றவே இது காண் செல்லு நெறி
பென்றுணரப்பெற்று அன்புநகியவழியே சென்றனராகலினெனக. விணவத்து
புழிவகரமாகிய உடம்படு மெய்யல்லாத மெய்பெறுத.

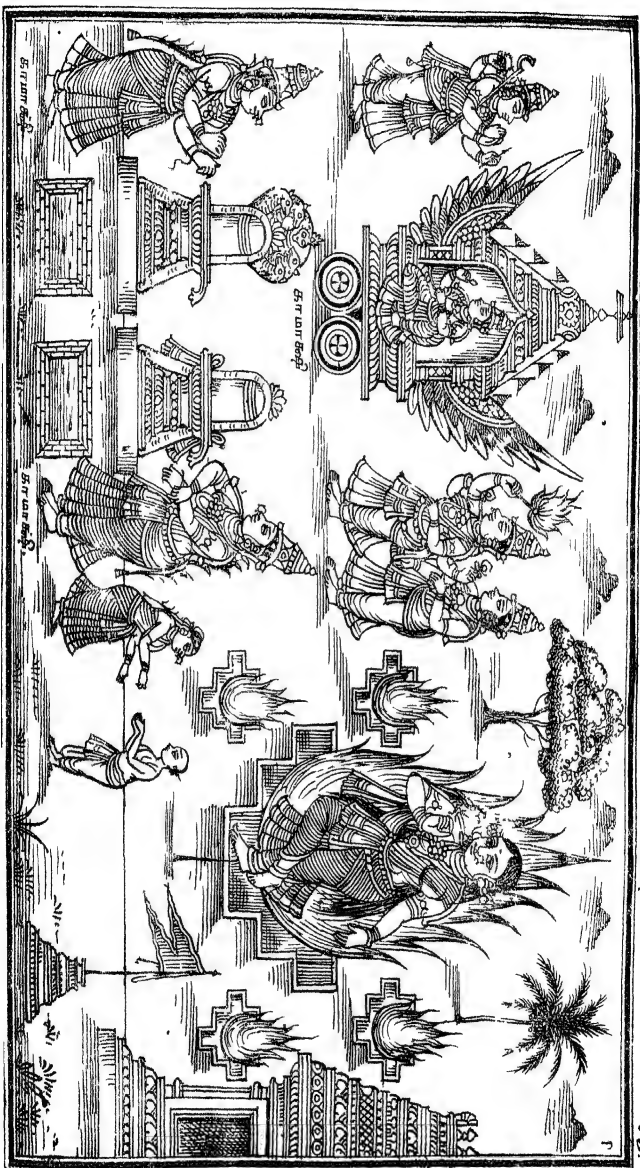
இதனால் மதில் ஆசையைவெளிப்படுத்திய தெனவும், கோபுரம் விவசொரு பததைக்காட்டி அன்பினடையாளச்சுளையெல்லாம் வெளிப்படுத்தியசெனவும்கொ ள்க. கோபுரம் விவசொருபத்தைக்காட்டிய தென்னை யெனின் கோபுரத்தின் ஒன்பதுநிலை-உருவம் அருவம் அருவருவமாகிய நவந்தருபேதங்களென்றும் இந்நவ பேதங்களையும் உடையவனும் நடிப்பவன் ஏகம்பநாசனென்றும் காட்டியதனாலெ ன்க. இவ்வண்மை விளங்கவே நவபேதங்களைக்காட்டுவதனால் கோபுரந் தூலவிங்க மெனவும் எனவே இந்நவவடிவங்களும் சிவபெருமானுக்குத் தூலமாதலாலெனவும். இக்கோபுரத்தையுடைய ஆலயத்துள் வீற்றிருக்கும் சிவலிங்கமூர்த்தியைநவபேதங் களைக்கொண்டு அனுக்கிரகஞ்செய்யும் நாதனெனவும் பெரியோர் கூறுவர். (கௌ)

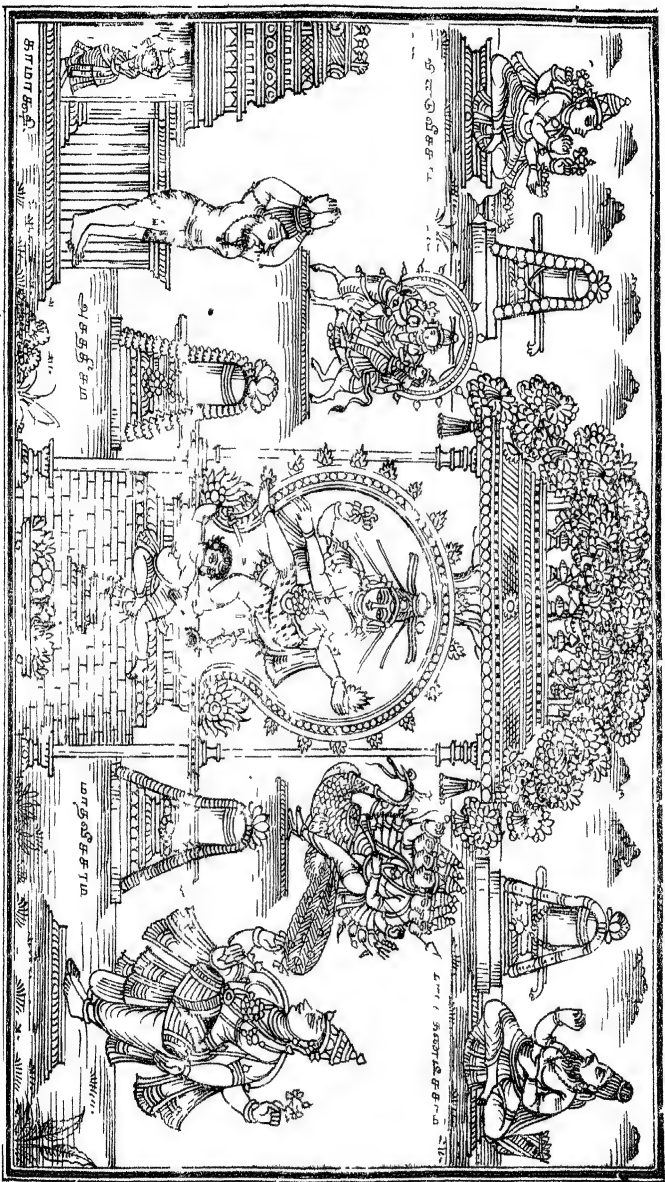
அங்கட்சகமுழுதடையப்பொலிவுறுமைந்தாமாவரணநதன்னிற்
றங்கித்திகழ்சிவமறையோர்முதலிய சைவர்க்குருள்கெய்துவலம்வநது
செங்கட்கதிரவர்காலத்தீயிறையவர்மாலயனெடுசெறிநான்கி
னெங்கட்கிறையவளெய்தித் தென்புடவிண்டுத்தளியெதிர்கண்டுந்ருள்.

(இ-ள்.) அங்கண் சகமுழுதும் அடைய பொலிவுறும்- அவ்விடத்துஉலகின ரெல்லாம் நெருங்கியிருக்கப்பொலிவுபெற்றிருக்கும், ஐந்தாம் ஆவரணத்தன்னில்- பஞ்சமாவரணத்தில், தங்கி- சந்த்ரேழுந்தருளியிருந்து, திகழ் சிவமறையோர் முத லியசைவர்க்கு அருள்செய்து - சைவசேவத்தோடு பிரகாசிக்கும் ஆதிசைவர்முதலிய சைவர்களுக்கு அனுக்கிரகஞ்செய்து, வலம்வந்து - (அந்த ஐந்தாமாவரணத்தை) பிரதக்கிணமாகவந்து, செம் கண் கதிரவர் - செவந்தகண்களையுடைய சூரியர்கள், சாலத்தீ இறையவர்-காலாக்கினி உருத்திரர், மால் அயனெடு செறிநான்கில் - திரு மால் பிரமன் ஆகிய இவர்களோடு நெருங்கியிருக்கிற நான்காம் ஆவரணத்தில், எங்கட்கு இறையவன் எய்தி - எங்கள் தலைவியாகிய பெருமாட்டிசென்று, தென் புடை விண்டுத்தளி எதிர்கண்டு உற்றான் - தென்பக்கத்தில் விண்டுபூகித்த திருத் தளியை எதிரோ பார்த்து அங்கு நின்றனர். (எ-து.)

(கோபுரத்தைக்கண்டு தொழுது உள்ளே சென்ற அம்மையார்)உலகினரெல் லாம் வந்தடைதற்கு இடமாயுள்ள ஐந்தாமாவரணத்தில் தங்கி சிவவேதியர்முதலிய சைவர்களுக்கு அனுக்கிரகஞ்செய்து அப்படி பிரதக்கிணமாக வந்து சூரியர் முத லாயினோர் சூழ்ந்திருக்கும் நான்காமாவரணத்திற்சென்று அங்கு தென்பக்கத்தி லுள்ள விண்டுத்தளியைக்கண்ணுற்று அங்குநின்றனானென்க.

ஐந்தாமாவரணத்தன்னில் சிவமறையோர் முதலியசைவர் என்றதனால்-காஞ் சிநகரம் சப்தாவரணத்தோடு கூடியிருப்பதெனவும், அவற்றுள் ஏழாவதுஆறாவது ஆவரணங்கள் மறையோர் முதலாகக்கூறப்பட்ட நால்வகை வருணத்தோர் வசிப்ப தற்குரிய இடங்களாயிருக்குமெனவும், அவ்விரண்டாவரணமும் நீங்கலாகஐந்தாமா வரணத்தில் அந்நான்கு வருணத்தாருக்கும் மேம்பட்டவாகிய சைவவேதியரும் சைவரும் வசிப்பதற்குரிய விடங்களாயிருக்குமெனவும், ஏனைய நான்கு மூன்று இர ண்டி ஒன்று என்றெண்ணப்பட்ட ஆவரணங்களில் முறையே இறைவனுணையால் உலகபரிபாலகராகிய துவாதசாதித்தர் முதலியோர் வசித்தற்கும் அவர்கள் பூகித்த சிவலிங்கங்கள் கோயில்கொண்டிருத்தற்கும், சிவகணங்களும் சத்திகணங்களும் வீற் றிருப்பதற்கும், சதாசிவாதிமூர்த்தங்கள் வீற்றிருப்பதற்கும், இறைவன் வீற்றிருப் பதற்கும் இடமாயுள்ளனவென்று கொள்ளற்பாநீது, (கௌ)

தாமாசுதி

அசுதிசம்

மாதலிசம்

மாதலிசம்

மாதலிசம்

சுலிநிலைதுறை.

என்று கூறியருதனை யிருந்தவத்தலைவர்
நன்றுபோற்றினர் நலிதருமைம்புலக்குறும்பு
வென்றமேதகாய்விண்டு வீச்சரமென்ற தென்னை
யின்றுநீவிரித்துவாயெனக்கடாவலுமிறுப்பான்.

(இ-ள்.) என்று கூறியருதனை— (விண்டு, 7) ளியை அம்மையார்சண்டார்) என்றுகூறிய குதமுனிவரை, இருந்தவத்தலைவர் - பெரியசுவத்திற்கிறந்த நைமிசா ரணியமுனிவர்கள், நன்றுபோற்றினர் - நன்றாகத் துதித்து, நலிதரும் ஐம்புலக்குறும்பு வென்ற மேதகாய் - நலியச்சொய்யும் ஐம்புலத்திற்குக்ளை வெற்றிகொண்ட அறி விற்கிறந்த பெரியோய், விண்டு வீச்சரம் என்றது என்னை - விண்டு வீச்சரமென்று தேவரீர்சொன்னதயாது, இன்று நீவிரித்து உரை என கடாவலும் - இப்பொழுது (அதனை) விரித்துக் கூறுவாயென்றுகேட்கவும், இதுப்பான் - குதமுனிவர்களு வார். (எ-து.)

விண்டு வீச்சரத்தைக்கண்டார் அம்மையாரென்று கூறிய குதமுனிவரை, நைமிசாரணியமுனிவர்கள் போற்றி தேவரீர் விண்டு வீச்சரமென்றீரோ அதன் வரலாறென்னை அதனை விரித்துச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்கவும் கூறுவா ரென்க.

நைமிசாரணியமுனிவர்கள் செய்தற்கரிய தவங்களெல்லாஞ்செய்து முடி த்த பேராற்றலுடையவராதலின் இருந்தவத்தலைவரெனவும், அத்தவமுடையவர்க்குச் சூதமுனிவர் சிவபெருமானிடத்துப் பேரண்புபெருக இவ்வரிய புராணத்தை ஆனந் தத்தோடுங் கூறினாராதலால் நன்று போற்றினானெனவும், சிவானந்தம்பெருகத் தங்க ளுக்குக் கூறுவதுபோல் சொல்லளவேயன்றி தாமும் வெல்லற்கரிய ஐம்புலன்களை வென்று சீவபோதமொழிந்து சிவபோதமுடையவராய் விளங்கினாராதலின் ஐம்பு லக் குறும்புவென்ற மேதகாயெனவும் கூறினார். (கருவு)

அள்ளிலைப்பாட்டக்கடவுளர்க்காரமுதலிக்கும்
வெள்ளிவெண்டிறைவிரிகடல்வலாப்பினின்மாயோன்
முள்ளையிற்பராவணமிசைநாடகமுயலும்
வள்ளலாரடிமனத்திடைத்தழீஇயினன்றுயில்வான்.

(இ-ள்.) அள் இலை படைக்கடவுளர்க்கு - கூரிய இலைபோலும் அச்சவடி வினையுடைய ஆயுதபாணிகளாகிய தேவர்களுக்கு, ஆர்அமுது அளிக்கும்மாயோன் அரிய அமுதத்தைக் கொடுக்கும் திருமால், வெள்ளி வெண் திரை விரிகடல் உரைப்பி னில் - வெள்ளியைப்போலும் வெண்மையாகிய அலைகளையுடைய பெரியபாற்சட லில், முள் எயிற்று அரா அணைமிசை - கூரிய பற்களையுடைய சர்ப்பசயனத்தின் மேல், நாடகமுயலும் வள்ளலார் அடி - நடனஞ்செய்யும் இறைவனுடைய திருவ டியை, மனத்திடை தழுவின்ன னுயில்வான் - மனத்தின்கண்ணுவி யோகநித் திரைசெய்துவந்தனன். (எ-து.)

அமரர்களுக்கு அரிய அமுதத்தைக் கொடுத்த திருமால் திருப்பாற்சடலில் சர்ப்பசயனத்தின்மேல், சிவபெருமான் திருவடியைத்தியானித்து அநிதுயில்கொண் டிருந்தனனென்க,

தேவர்களுக்கு இன்சுவையையுடைய அமுதத்தைக் கொடுத்து இன்புற் செய்த திருமால் அவ்வுமுதத்தினுஞ்சிறந்த இன் சுவையையுடையது இறைவனது

நடனமென்றுணர்ந்து அத்திருவழியைத் தேவர்களுக்குக் காட்டாது தன்னுள்ளே யடக்கிப் பருகினுனென்பது தோன்ற கடவுளர்க் காரமுதளிக்குமாயேன் நாடக முயலும் வள்ளலாரடிமனத்திடைத்தழீ இயினன் என்றார். (கடுக)

அனையதன்மையினறிதுயிலமர்பவனொருநாட்
களை விளங்கொளியிதயமென்கவிழ்நனைக்கமலர்
தனைமலர்ந்துமேனோக்குறச்செய்தனன் தணவா
வினையிகந்துயர்யோகினுல்வளிமிலசயெழுப்பி.

(இ-ள்.) அனைய தன்மையில்-நடனபாதத்தைத் தழுவிய மனத்தோடு, அறி
தையில் அமர்பவன் - யோகத்தினாயிலிருக்கும் திருமால், ஒருநாள் களைவிளங்
குளி இதயமென் கவிழ் நனை கமலர்தனை-ஒருநாள் மிக்க பிரகாசத்தோடு விளங்கும்
ஒளிமயமாகிய இதயமென்கின்ற தேனொழுஞர் தாமரையை, தணவா வினை இக
ந்து உயர்யோகினுல் வளி மிசை எழுப்பி மலர்ந்து மேல்நோக்குறச்செய்தனன்-நீங்
காத விடயத்தோற்றமொழிந்து சிறந்த சிவயோகத்தினுல் பிராணவாயுவைமேலே
யெழுப்பி (அதனூல்), மலர்ந்து மேலேநோக்கியிருக்கச்செய்தனன். (எ-று.)

திருமால் தன் மனத்தைச் சிவபெருமான்திருவடியில் வைத்திருக்குந்தன்
மையில் சிறந்து அறிதுயிலமர்ந்து இருக்கும்நாளில் ஓர்நாள் தனது இதயகமலத்
தைப் பிராணவாயுவைக்கொண்டு மேனோக்குற மலரச்செய்தன னென்க.

சிவத்தியானத்திற்குச் சகலசாக்கிரம் விரோதமாகையால் அறிதுயிலமர்பவன்
எனவும், அத்துயில் கேவல சுழுத்தியன்றாகையால் அறிதுயிலெனவும், அச்சுழுத்தி
கேவலசுழுத்தியானருகவே கேவல சுழுத்தியிலக்கரித்துக் கீழ்நோக்கிவரும் பிராண
வாயுவை வெளிவிடாது யடைத்தலாகிய பிராணயாமஞ்செய்தனனாகையால் வளி
மிசை யெழுப்பியெனவும், அச்சொயல் யோகமுறையாதலால் யோகினுலெனவும்-
அந்தயோகம் காயசித்தியின் பிபாருட்டன்றிச் சிவானந்தசித்தியின் பொருட்டா
கையால் உயர் யோகினுலெனவும், அச்சிவபோகம் பகர்முதத்தில் தோன்றும்விடய
கோசரத்தால்வரும் விருப்பு வெறுப்புக்கள்மற்றது வரும்பயின் அது கூடாதாகை
யால் தணவா வினையிகந்து எனவும், வெளிமுக்கொட்டு விருப்பு வெறுப்பற்று
சிவயோகமுற்று பிராணவாயுவையுள்ளடக்கி உன்முகப்பட்டு இதயகமலத்தை அப்
பிராணவாயுவால் மலர்த்தினுனாகையால் இதயமென்கவிழ் நனைக்கமலர்தனைமலர்
ந்து மேனோக்குறச் செய்தனன் எனவுங் கூறினார். (கடுக)

பகருமுநதியின்மேலிடத்தலமரும்பதமம்

திக்குருந்திறத்திலங்குதுண்குணையதனிடத்து
துகருமுண்பகுத்தமருநோன்றமுலதன் பிலையிற்
திகழ்மேவருதுணங்குபூஞ்சிலகயதனடுவண்.

(இ-ள்.) பகரும் பதமம் - சொல்லப்படு மல்விதயகமலம், உந்தியின் மேலி
டத்து அலமரும் - நாயியின் மேலிடத்தில் அசைந்தகொண்டிருக்கும், அதனிட
த்து - அவ்விதயகமலத்தில், துண்குணை-ஒரு துண்ணியதுவாரம், திகழரும் திறத்து
இலங்கும் - கட்டிலுறை காண்டற்கரிய திறத்தோடு விளங்கும், அதன் தலையில் -
அவ்வுட்கையின் அக்கிரத்தில், திகழ்மேவரும் நோன்றமுல் துணங்கு பூஞ்சிலைக் துக்
கும் ஊண் பகுத்து அமரும்- விளக்கமாகப் பொருந்தியிருக்கும் யாவையும் நீறாக்க
வல்லதுவண்டசைகின்ற அக்கினிச் சுவாலையானது உண்ணுகின்ற உணவுகளைப்
பகுத்துப் பொருந்தியிருக்கும், அதன் நடுவண்-அட்வக்கினியின் மத்தியில். (எ-று.)

(பிராணவாயுவால் மலரச்செய்த)இதயகமலம் நாயியின்மேலுள்ளது. அக்கமலத்தில் துண்ணிய உட்டுளையொன்றுள்ளது. அத்துவாரத்தில் அக்னியொன்றுள்ளது அவ்வக்னியின் நடுவில் என்க.

உந்தித்தானத்தில் சுவாலித்துக்கொண்டிருப்பது உதாரக்கினி. அவ்வந்தித்தானத்தில் சம்பந்தமாயிருப்பது இதயகமலத்தினுடைய நாளமாதலால் அவ்வதாரக்கினியானது அந்நாளத்தின் வழியாகச்சென்று அவ்வீதயகமலநடுவில்லிருக்கும் பொருட்டுவழியில் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்குமென்பார் பதுமமுந்தியின் மேலிடத்தலமருமனவும், அதனிடத்து துண்குகைபிலங்குமனவும், அதன் றலையி லமருநோன் றழலெனவும், அச்சோதிக்குள் சோதியாய் பிரகாசிக்கும் இறைவனைத் திருமால் கண்டனென்பார் துணங்கு பூஞ்சிகை யதனடுவண் எனவுங் கூறினார். கண்டது வருஞ்செய்யுளிற் காண்க. (௧௫௩)

சாற்றுமெய்ப்பரப்பிரமமாஞ்சதாசிவப்புத்தேள்
வீற்றிருப்பதியோகத்திற்கண்டனன்வினாத்தேச
னாற்றுபூந்துழாய்ப்பண்ணவனுவகையின்வல்லே
போற்றிபோற்றியென்றிறைஞ்சினனன்புமீப்பொங்க.

(இ-ள்.) சாற்றும் மெய்ப்பரப்பிரமமாம் சதாசிவப்புத்தேள் - சொல்பட்ட மெய்மையாகிய பரப்பிரமசொருபியாகிய சதாசிவமூர்த்தி, வீற்றிருப்பது இயோகத்திற்கு கண்டனன்-எழுந்தருளி யிருத்தலைச் சிவயோகத்தினால் பார்த்தனன், வினாத்தேள் ஊற்றுபூந்துழாய் பண்ணவன் - நறுமணங்கமழும்பூந்தேனைச் சிந்துகின்றதுளவமாலையணிந்ததிருமால், உவகையின் வல்லே அன்பு மீ பொங்க போற்றி போற்றி என்று இறைஞ்சினன். (கண்ட); மகிழ்ச்சியால் வினாவாக அன்புமே மூப்போற்றி போற்றி யென்று துதித்து வணங்கினன். (எ-து.)

(திருமால் மேற்கூறிய அவ்விடத்தில்) சதாசிவமூர்த்தியைக் கண்டு மகிழ்ந்து அம்மகிழ்ச்சியினால் அன்புமீதுர்ந்து துதித்தனனென்க.

வேதங்கள் உண்மையில் சதாசிவமூர்த்தியையே பிரமமென்று வகுத்துக்கூறுவதாதலால் சாற்றும் மெய்ப்பரப்பிரமமாஞ்சதாசிவப்புத்தேள் என்றார். சதாசிவமூர்த்தியை உண்மையில் பிரமமென்று வேதம் கூறுமென்றதனால் ஏனையோரைப் பிரமமென்று கூறுவது உபசாரமென்க. இதனை ஈசானாதி பஞ்சமந்திரர்களைப் பஞ்சமப் பிரமமந்திரமென்று கூறும் வழக்கானுமறிக்க. (௧௫௪)

அன்பினுக்கெளியார்பெருங்கருணைகூர்ந்தருளி
யின்பவானந்தத்திருநடமாயிடையியற்ற
வன்பழம்! கைமலவிருள்கடிந்ததுகாணாஉ
வென்புருக்குருக்குருகினுன்முரணையன்றிதுத்தோன்.

(இ-ள்.) அன்பினுக்கு எளியார் பெருங்கருணைகூர்ந்தருளி - அன்பினுக்கெளிவந்தருளும் இறைவன் மிக்க கருணையுடையவனாய், இன்ப ஆனந்த திருநடம் ஆயினடை இயற்ற - பேரின்பத்தை விளைவிக்கும் ஆனந்தத் திருநடனத்தை அவ் வீதயகமலத்தின்கண்ணே நடித்தருள, முரணை அன்று இறுத்தோன்-முரணென்னுமரக்கூனை அன்று கொன்ற திருமால், வன்பழம்பகை மல விருள் கடிந்தது காணாஉ - (அந்நடனம்) அனாதியாய்ப் பெரும்பகையாயுள்ள ஆணவமல இருள் (ஒருசற்றும்) இல்லாதொழிந்ததைப் பார்த்து, என்பு நெக்குநெக்கு உருகினான் - எஃம்பு மிகவுருக்குவிட்டிடு நெஞ்சமுருகினான். (எ-து.)

(திருமால் தன்னிசையகமலத்திலு சதாசிவமூர்த்தியைக் கண்டு அன்புமீதூர வும்) அவ்வணபுக்கெளிய இறைவன் கருணைகூர்ந்து ஆனந்தநடனஞ்செய்ய, அந்நடனத்தால் மலவிருளொழிந்து ஞானோதயமானதைக் கண்டு என்படுநக்குவிட வருகி

அசித்திதருகிய இறைவன் சித்திதருதல் அன்பினனி ஏனையவாற்றாலன்றி தலான அன்பினுக்கெளிபாரானவும், அன்பானினைபாரது உள்ளக் கமலத்தின் சண் அவர்வினைத்த வடிவத்தோடு விரைந்துசேறல் அவனியற்கையாகலான் பெருங்கருணைகூர்ந்தருளி ஆனந்தத்திருநடமியற்ற எனவும், அவ்வானந்தநடனம் ஆன்மாக்களுக்கு மலத்தையொழித்து முத்தியிற்சேர்க்கும் ஞானநடனமாதலான் ஆயிடைமியற்ற மலவிருள் சுழிந்ததுகாணாஉ எனவும், பாசமோசனகாலத்து அன்பு மீதூருமாதலான் என்படுநக்கு நெக்குருகினான் எனவுங் கூறினர்.

ஆனந்தத் திருநடனமென்து இன்பவானந்தத் திருநடனமென்றது-இறை, வனடனத்துக்கு ஆனந்தமியல்பாயுள்ளதென்பதும், அந்நடனவின்பம் தான்போர்க்குண்டாதல் அரிதாகலான் அது திருமாலிடத்துத் தோன்றியதென்ப துணர்த்தவும், நடங்காணாஉ என்னது வன்பழம்பகை மலவிருள்கடித்தது காணாஉ என்றது திருமால் இன்பநடனத்தாற் பெற்றபயன் தன்னால் மாற்றற்றங்கியலான அனுகியாய்ப் பகைத்திருந்த ஆணவப்பகையை வென்றதேயாமென் றுணர்த்தவும், முரணையன்றிறுத்தோன் என்து என்பு நெக்கு நெக்குருகினான் என்றது ஆணவப்பகைக்குப் பகையாயுள்ளது உருகுதலென் றறிந்தானெனதுணர்த்தவுமாம். (கடுநு)

புளகமெங்கணும்போர்த்துமெய்பனித்துவாய்குமுழி

யிளகியின்பநிர்விழியுக்கம்பனமெய்தித்

தளாவினார்வத்தாற்றனைமறநதறிதுயின்மேவு

மளவிலாங்கபலிருந்தவரன்னதுகண்டார்.

(இ ள்.) எங்கணும் புளகம்போர்த்து - சரீரமுற்றும் மயிர்க்குச்செறிந்து, மெய் பனித்து வாய்குமுழி - மெய்நடுக்குந்துசொல்முறைகுளறி, இளகி இனபநிர்விழி உக - மனமிளகி ஆனந்தநீரைக் கண்களிர்த்த, கம்பனம் எய்தி-பயத்தையடைந்து, தளர்வில ஆர்வத்தால் - சோர்வில்லாத அன்பினால், தனைமறந்து அறிதுயில்மேவும் அளவில் - தந்தைககிலை தோன்றாது யோகநித்தியாடைந்திருக்கு மச்சமயத்தில், ஆங்கு அயல் இருந்தவர் - அவ்விடத்தருகிலிருந்தவர்கள், அன்னது கண்டார் - அந்நிலையைக் கண்டார்கள். (எ று.)

(திருமால் என்பு நெக்கு நெக்குருகுவுநால்) மயிப்புளகங்கொண்டு மெய்நடுக்குந்து வாய்குமுழி மனமிளகிக் கண்ணிப்பெருங்கிக் கம்பமடைந்து (பரவசமடைந்து) துயில்கூர்ந்திருந் டான். இவ்வதிசயத்தை அங்கிருந்தவர்கள் கண்டனா உளொன்க.

புளக முதலியகுணங்கள் மேல்ட்டி மனவாக்குக் காயங்கள் அன்பின்வழிப் பட்டு நிற்குங்காலத்து ஆன்மா அவ்வழியே வயப்பட்டிருப்பதன்றிச் சரீரதர்மங்களிற் றலெப்பட்டுச் சரிப்பதின்றாகவின் ஆர்வத்தாற் றனைமறந்து அறிதுயில்மேவு மளவிலென்றார்.

புளகருள்வ மெய்ப்பனித்தல் காயதர்மம், குமுதம், வாசகதர்மம், இளகல் இன்பநிர் விழியுருத்தல் கம்பனமெய்தல் மானசீகதர்மம், இவ்வாறு மனவாக்குக் காயங்கள் அன்பினவசப்படவே அவை சார்பாக நிகழ்ந்த செயலெல்லாம் தோன்றாதிருந்தன எனென்பார் தளர்விலார்வத்தாற் றனைமறந்து என்றார். (கடுநு)

கண்டுநெஞ்சுமடபதைத்தனாநிலகந்தரன்கவலை
கொண்ட முங்கினரஞ்சினரிங்கினர் குறிப்பின்
வண்டலர்த்திருமுதலியோர் மறந்திருநிகழ
வண்டர்நாயகற்குத்தவாறென்னென நெஞ்சார்வார்.

(இ-ள்.) கண்டு நெஞ்சுகம் பதைத்தனர் - பார்த்து மனம் பதைப்பதைத்து, திகைத்தனர் கவலைகொண்டு அழுங்கினா அஞ்சினர் இரங்கினர் - திகைத்து கவலை கொண்டிருக்கின்ற அஞ்சி இரங்கினார்கள், வண்டு அலர் திருமுதலியோர் குறிப்பின் - வண்டுகள்மொய்க்கும் தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கும் இலக்குமி முதலியோர்கள் (திருமாலிடத்தாகிழந்த) தீயகுறிப்பினால், இதுநிகழ அண்டர் நாயகற்கு அடுத்தவாறு என் எனநெறிவார் - இவ்வதிகசயம் நிகழ்வதற்குத் தேவநாயகராகிய இவருக்கு அடுத்தவகையெண்ணெயென்று ஆராய்வார்கள். (எ-று.)

(திருமால்தன்னை மறந்திருத்தலைப்) பார்த்து நெஞ்சம்பதைத்துத் திகைத்து கவலைகொண்டு அழுநிற்கி அஞ்சி இரங்கினா னெனவும், அவர்க்குண்டாகிய நற்குறிகளெல்லாம் தீக்குறிகளாகவே இவர்களுக்குத் தோன்றினமையான் குறிப்பின் இதுநிகழ வண்டர் நாயகற்குத்தவாறென்னென நெறிவாரெனவும் கூறினார்.

மென்றளிர்ச்செழுங்கோமளத்திருவடிவினையேன்
வன்றளிர்க்கரமவருட லாவ்வுருந்தினகொல்லோ
வன்றிரொன்மடித்தலமிடையயசைநகுநெருதனவோ
வென்று சன்னுளமயிரத்தனளிலங்கெழின்மலரார்.

(இ-ள்.) இலங்கு எழில்மலரான் - பொலிவுபெற்று விளங்கும் அழகிய இலக்குமி, மெல்களிர் செழுங்கோமளத்திருவடி-மெல்லிடத்தளிர்போலும் செவ்விய அழகு வாய்ந்த திருவடியை, வினையேன் வல் தனிகரம்வருடலான் வருந்தினகொல்லோ-வினையேனாகிய என்னுமடய கொடியகையினால் தடவுவதனால் வருத்தத்தையடைந்தனவோ, அன்றி என்மடித்தலமிடைய அசைந்து நொந்தனவோ என்று - அல்லாமல் என்னுடைய மடியின் மேலிருக்க அசனால் அசைந்து நொந்தனவோ என்று, தன் உளம் அயிர்த்தனன் - தன் உள்ளத்தில் சந்தேகம் அடைந்தான். (எ-று.)

(இலக்குமி நமதுநாயகன துன்பத்தைப்படைகின்றான் அந்நிற்கும் காரணம் நாமே யாகவேண்டும் என்னையெனின்) நாம நமது முருட்டுக்கையினால் கோமளத்திருவடியை வருடிவினும், அன்றியும் மடித்தலத்தின்மேல் திருமேனிபொருட்பதைத் திருந்தோம் இவற்றால் இத்துன்பம்வந்தது என்றெண்ணிச் சோர்த்தனன் என்க.

மடித்தலத்தில் திருமேனியைக்கிடத்தி யசைத்தலும், கிடத்திய பின்னாகையால்வருடலும் இன்பம்விளைந்தருத்த செயலென்றெண்ணியன்றோ இப்பணி செப்தோம், இப்பணி பெருந்துன்பத்தை விளைவித்தனவே இப்படியுமுண்டோ வென்றெண்ணினா னெனினால் வருடலானவருத்தின கொல்லோமடித்தல பிசை யசைந

து நொந்தனவோ என்றார். அருகிருந்த இலக்குமி - அனந்தன்-கருடன் என்னுமவருள் இது இலக்குமி கூறியகூற்று. (கருஅ)

மெல்லனிச்ச முங்குழைக்குமெம்பிரான்றிருமேனி
கல்லெனக்கடுத்திப்பமுந்தப்பமுங்கதாவும்
புல்லியேனுடல்வைகலானுளைந்ததுபோலு
மல்லதொன்றறியேனெனவெரீஇயினனனந்தன்.

(இ-ள்) அனந்தன் - ஆதிசேடன், மெல் அனிச்சமும் குழைக்கும் எம்பிரான் திருமேனி - மெல்லிய அனிச்சமலரையும் குழையச்செய்யவல்ல எமதுபெருமானுடைய திருமேனி, கல் என கடிம்திப்பமும் தப்பமுங்கதாவும் - இப்பொழுது கல்லென்னும்படி மிக்கவன்மையும் குளிர்ச்சியையும் ஒத்திருக்கின்றது, புல்லியேன் உடல்வைகலான் - அற்புதமான என்னுடைய உடலில் எப்பொழுதும் தங்குவதனால், உளைந்ததுபோலும் - நொந்ததுபோலும், அல்லது ஒன்று அறியேன் - இதுவல்லாமல் வேறொன்றறியேன், எனவெருவினன் - என்றுபயந்தனன் (எ-று.)

(திருமாலுக்குச் சேக்கையாயிருக்கின்ற) அனந்தன் அனிச்சமலரையும் குழையச்செய்யவல்ல இவர்திருமேனி (இன்று) கல்லைப்போல் வன்மையையும் அதனோடு குளிர்ச்சியையும் அடைந்திருக்கின்றதே இதுவென்னநம்முடைய உடம்பின் மேல் எப்பொழுதும் சயனித்திருப்பதனானுடாகிய தீங்கோவென்று பயந்தனனென்க.

நம்பிடத்தில் சயனித்திருப்பதால் மென்மையும் வெம்மையும் உண்டாமென்றெண்ணியிருக்க அதற்குமாறாக வன்மையும் தன்மையும் விளைந்தவாறு இதுஎன்னையோ வென்றொசுதினென்பார் அறியேனெனவெரீஇயினனனந்தன் என்றார்.

இது ஆதிசேடன் கூறிய கூற்று.

(கருங)

எருத்தமீதுகொண்டிலகெலாங்கொட்புறுமென்னான்
மருத்துழாய்முடிமாமனுமார்பினுன்மேனி
வருத்தமுள்ளதேயாங்கொலென்றெண்ணினன்வலியோ
வருத்துமாற்றலர்முனைகெடப்பொருதினவனன்.

(இ-ள், வலியால் உருத்துமாற்றலர் முனைகெட-தனது வல்லமையினால் கோபித்துப் பகைவர்களது போர்கெடுமபடி பொருதிற் ல உலகனை-போர்செய்யும் வன்மையையுடைய கருடன், எருத்தமீதுகொண்டு - பிடரினமேற்கொண்டு, உலகு எல்லாம் கொட்புறம் என்னால் - உலகமுழுவதும் சுழன்றுவரும் என்னால், மருத்துழாய் முடிமா மதுமார்பினுன்மேனி-நறுமணமுகமும் துவாமாலை சூடிய முழையையும் திருமறு மார்பையுமுடையவன்றிருமேனி, வருத்தமுள்ளதே ஆங்கொல்-துன்பமடைந்ததோ, என்று எண்ணினன் - என்றுநினைந்தனன். (எ-று.)

(திருமாலுக்கூர்தியாகிய) கருடன் (இன்று இவர்கம்பமுற்றது) இவனானாம்பிடரிந்சுமந்து உலகமுற்றுஞ் சுழன்று வந்தோம் அதனால் வருத்தமுற்றனரோ வென்றெண்ணினனென்க.

திருமால் நடுக்கமுற்றதைக் கருடன் தான்குழன்றுவந்த வேகத்தாலுண்டாகிய தீங்கென்றுணர்ந்தனனென்பார் கொட்புறுமென்னான் வருத்தமுற்ற தாங்கொலென்றார்.

இது கருடன் கூறியகூற்று.

கண்டிருஞ்சகம் பதைத்தனர் என்னுஞ்செய்யுள் முதல் எருத்தமீது கொண் டென்னுஞ் செய்யுள்காடும் இலக்குமியும் ஆகிசேடனும் கருடனும் முறையே பணி செய்ததனாலும் படுக்கையிட மாயிருந்ததனாலும், ஊர்தியாக விருந்ததனாலும் வந் ததிங்கென்று ஆராய்ந்து கூறினார்களென்றுணர்ந்தியதாமென்க. (க௭௦)

இன்னவாறியர்யாவரும்வேறுவேறெண்ணிப்
பன்னரும்பெருங்கவலைகூர்வுழிவரைபயந்த
கன்னிபாகனாதிருநடக்கருணையிற்றினைத்த
பின்னைநாயகனயோகமாத்நுயில்பிரிந்தெழுந்தான்.

(இ-ள்.) இன்னவாறு இவர்யாவரும் - இவ்வகையாக இவர்கள் மூவரும், வேறுவேறுஎண்ணி - வெவ்வேறுவகையாகவெண்ணி, பன்ன அரும் பெருங்கவலை கூர்வுழி - சொல்லற்கரிய பெருங்கவலையை அடைந்திருக்குங்காலத்தில், வரைபயந் தகன்னிபாகனா - மலையனாயன் மகளைப்பாகத்திலுடைய இறைவன், திருநடக்கரு ணையில் - திருநடனமாகிய கருணை வெள்ளத்தில், தினைத்தபின்னைநாயகன் - மூழ்கி யிருந்த இலக்குமிநாயகனாகிய மாயோன், யோகமாத்நுயில் பிரிந்து எழுந்தான் - யோகநித்திரையைவிட்டி எழுந்திருந்தான். (எ-று.)

இவ்வாறு இலக்குமிமுதலிய மூவரும்வெவ்வேறு வகைப்பட வெண்ணிப் பெருந்துன்பத்தில் மூழ்கியிருக்கையில் இறைவன் ஆனந்த நடனத்தில் மூழ்கி யிருந்த திருமாலயோகநித்திரையை விட்டெழுந்தனென்க. (க௭௧)

கண்டபேரின்பவனுபவக்கருத்தினோடெழுந்து
மண்டுவெள்ளநீரருவிகண்பொழியமன்றுடையார்
தொண்டனேற்கெளிவந்தவாறெனக்களிதுளும்பிக்
கொண்டகாதலாலஞ்சலிசென்னிமேற்குவித்து.

(இ-ள்.) கண்டபேரின்ப அனுபவக்கருத்தினோடு எழுந்து - திருமால் தன் னுள்ளே கண்ட சிவானந்த வெள்ளத்திற்றினைத்த வெண்ணத்தோடுயோகத்தை விட் டெழுந்து, கண்மண்டு வெள்ளநீர் அருவிபொழிய - கண்கள்பெரிய வெள்ளநீர்போ லும் நீரைத்தாராதாராயாகப்பொழிய, மன்றுடையார் - சபாநாயகர், தொண்டனே ற்கு எளிவந்தவாறு அடியேனுக்கு வெளிவந்தவகை (என்னையோ), என களிதுளும் பி-என்று ஆனந்தம்பொங்கி, கொண்டகாதலால் - மேலிட்ட ஆசையினால், சென்னி மேல் அஞ்சலிசெவித்து - தலையின்மேல் அஞ்சலியாகக் கைகளைக்குவித்து. (எ-று.)

மாயோன் தன்னுடைய இதயகமலத்தில் சதாசிவமூர்த்தி காட்டிய நடன கோலத்தில் ஒருப்பட்டிருக்கும் கின்மலவிருத்தியோடு யோக நிலையினின்றும் நீங்கி ஞானாதமாகிய அன்பினிலையிற்றலைப்பட்டுக் கண்ணினின்றும் நீர்பெருகுவர ஆனந்தத்தாண்டவ நடராசன் எனக்கும் எளிவந்தனனே என்றுகளிகூர்ந்து தலைமேல் கைகளைக் குவித்தென்க.

இறைவனை யுள்ளே காணுவதற்குக் கூடியநிலையே யோகமாதலால் அதனை யோகநிலையாகவும் அந்நிலையான் வெளிப்பட்ட இறைவனைக்கண்ட அனுபவஞான மே ஞானமாதலால் அதனைஞானநிலையாகவும், அந்தஞானமுகிர்ச்சியான் வெளிப் பட்ட கண்ணீர் முதலியவைகளே அன்பாதலால் அவையிற்றை யன்புநிலையாகவும் என்னுதுவதற்குக் கண்டபேரின்பவனுபவக் கருத்தினோடெழுந்து மண்டுவெள்ள நீர ருவிகண்பொழிய என்றார். (க௭௨)

ஐயனேயருள்புரிகவாரமுற்சிகையேநதுங்
கையனேயருள்புரிகபல்குதிரொளிபரப்பு
மெய்யனேயருள்புரிகமெய்க்குத்தெனக்காட்டுன்
செய்யனேயருள்புரிகெனச்செப்பினன்பலகால்.

(இ-ள்.) ஐயனே அருள்புரிக - என்னையனே நீ அருள்செய்வாயாக, ஆர
முற்சிகை ஏற்றும்கையனே அருள்புரிக - கொழுந்துவிட்டெழும் அங்கினியை யேந்
தும் திருக்கரத்தை யுடையவனே அருள்செய்வாயாக, பல்குதிர் ஒளிபரப்பும் மெய்
யனே அருள்புரிக - பலகோடி சூரியனாப்போலும் ஒளிபரப்பும் திருமேனியை
யுடையானே அருள்செய்வாயாக, மெய்க்குத்து எனை காட்டுஞ்செய்யனே அருள்
புரிக - உண்மைக்குத்தை எனக்குக்காட்டும் செய்விய திருமேனியையுடையானே
அருள்புரிவாயாக, எனபலகால் செப்பினன் - என்று பலமுறை தோத்திரஞ்செய்து
னன். (எ-று.)

மாயோன் ஐயனென்றும் அகனியேந்துங் கையனென்றும் கோடி சூரியப்பிர
காசம்போல் பிரகாசிக்குந்திருமேனியனென்றும் ஆனந்தத்தாண்டவத்தைஎனக்குக்
காட்டினவனென்று புகழ்ந்துபாடி யருள்செய்வாயென்று பன்முறைவேண்டின
னென்க.

திருமால் தனக்கு நாயகனென்பது விளக்க ஐயனே என்றும், அவ்விறைவனி
வனென்று யாவருக்கும் விளக்க ஆற்சிகை யேந்துங்கையனென்றும், அவ்வழலேந்
தியே பரப்பிரமசொருபமென்பது விளக்க பல்குதிரொளி பரப்பு மெய்யனென்றும்,
அப்பரப்பிரமசொருபமாகிய சூரசிவத்தின் சித்விலாசமே பஞ்சகிருத்திய தாண்
டவமென்பது விளக்க மெய்க்குத்தெனக்காட்டுஞ் செய்யனென்றும் கூறினார். (.)

அன்னபெற்றிகண் டியாவருமதிசயமெய்தி
யென்னை யென்னைமற்றிதுவெனக்குதுகுதுப்போடும்
பொன்னடித்தலம்போற்றினர்வினாதுவெடியோன்
பன்னுறும்பெருமகிழ்ச்சியானவர்க்குதுவழங்கும்.

(இ-ள்.) அன்னபெற்றிகண்டு - அத்தன்மையைக்கண்டு, யாவரும் அதிசய
மெய்தி - இலக்குமி முதலியயாவரும் அதிசயமடைந்து, இது என்னை என்னை
என - (எம்பெருமான்) நீர் இப்படி கூறுவதெனனை என்னை யென்று, குதுகுதுப்
போடும் பொன்னடித்தலம்போற்றினர் வினாதுவெடியோன் - குதுகுதுப்புடனே பொன்
போலுமரிய திருவழியைத்துதித்துக்கேட்க, நெடியோன் - மாயோன், மன்னும்
பெருமகிழ்ச்சியான் - நிலைபெற்றபேராளந்தத்தால், அவர்க்கு இது வழங்கும்-அவர்
கருக்கு இதனைக்கூறுவார். (எ-று.)

மாயோன் கைகளைச் சேரமேற்குவித்துக்கொண்டு ஐயனே கையனே மெய்ய
னே செய்யனே என்று தோத்திரஞ்செய்தலைக்கண்டு இலக்குமி ஆதிசேடன் கருடன்
ஆகிய இம்மூவருமதிசயமுற்று இது என்னை யென்னை யென்று நடுக்கத்தோடும்
புதல்னைந் துதித்துக் கேட்க மாயோன தனக்குண்டாகிய பெருமகிழ்ச்சியினால்
அவர்களுக்குத் தன்னுபவவாணந்தத்தை யெடுத்துச் கூறுவானுயினென்க.

திருமாலுக்கு அன்னுண்டாகிய பேரானந்தக்குறிகளை இலக்குமி முதலாயி
றும் என்னுங்கண்டரியாராதலான் அதிசயமெய்தி எனவும், அச்சுறிகள் ஆனந்தத்

தால் விளையும் குறிகளென்றுணரர்மையான் இது என்னை யென்னை யெனவும் இவர்க்குண்டாகிய இத்தீக்குறி என்ன தீமையைப்பயக்குமோ இதற்கு நாம் யாது செய்ய வல்லோமென்றெண்ணினமையான் குதுகுதுப்போடும் பொன்னடித்தலம் போற்றினர் எனவும், ஆயினும் இவர்தமக்கடுத்த தீங்கை இன்னவகையென்று கூறுவாராயின் அதற்குத்தக்க பரிகாரமியற்றலாமென்றுகித்தமையான் வினாதுமெனவும், இவ்வாறு இவர்கள் அக்கத்தோடு வினாவும் வினாவான் அக்கங்கள் தன்னிடத்து ஒரு சற்றும் இல்லாமையான் மன்னுதும் பெருமகிழ்ச்சியான வர்க்குதுவழங்கும் எனவுக்கறினார்.

இதனால் திருமாவிடத்து இலக்குமி முதலானவர்கள் கொண்டதுன்பம். அவரடைந்திருந்தது பேரானந்த சுகமென்றாயிற்று. (கௌந.)

செறியுநான்மறைச்சிரமிசைப்பரம்பொருளிர்தா
ளறிஞர்காண்கிலாவற்புத்திருடமெனக்குட்
பிறிவரும்பெருங்கருணையாற்காட்டிடப்பெற்றேன்
மறியுமில்வுடல்வருபயன்கிடைத்ததென்றனக்கே.

(இ-ள்.) செறியும் நான்மறை சிரமிசை பரம்பொருள் - பொருள் செறிந்த நான்கு வேதங்களின் உச்சியில் வீற்றிருக்கும் பரம்பொருள், இந்நான் அறிஞர் காண்கிலா அற்புத்திருநடம் - இந்நான்வரையும் ஞானிகளாற் காணக்கூடாததா யிருக்கின்ற அற்புதமாகிய திருநடனத்தை, பிறிவரும்பெரும்பெருணையால் - நீங்காத பெருங்கருணையால், காட்டிடப்பெற்றேன் - எனக்குக்காட்டிக் காணப்பெற்றனன், (அதனால்) என்றனக்கு மறியும் இவ்வுடல் வருபயன் கிடைத்தது-எனக்கு அழியுமில்வுடலால் வரும்பயன் கிடைத்தது. (எ-று.)

வேதார்த்தப்பொருளாயுள்ள இறைவன் ஞானிகளாலுங் காண்டற்கரிய அற்புத நடனத்தை என் மாட்டுகிறைத்த பெருங்கருணையாற் காட்டத் தரிசிக்கப்பெற்றேன் (அதனால்) அழியுமில்வுடலானடைவதாகிய அழியாப்பயன் எனக்குக் கிடைத்தது.

ஆனந்த நடனத்தைத் தன்னுள்ளே காணப்பெற்றோர் மீளவும் உடலுள்ளே புகாமையாலும் உடலுள்ளே புக்கபயன் தன்னுள்ளே புக்கிருக்குமிறைவனைக்காண்டலேயாமாகலானும் மறியுமில்வுடல் வருபயன் கிடைத்ததென்றனக்கேஎன் றார். (1)

அவ்வருட்டிருக்கத்தினைக்கண்டவார்வத்தா
லிவ்வுறுப்பெலாம்விதிர்விதிர்ப்பெய்தினகண்டர்
செவ்வனோர்மினென்றியம்புசொற்செவித்துனைநிறைப்பக்
கொவ்வைவாய்த்திருமுதலியோராதாங்கொண்டார்.

(இ-ள்.) அ அருள்திருக்கத்தினை-அந்தத் திருவருள் நடனத்தை, கண்ட ஆர்வத்தால் - தரிசனஞ்செய்த அன்பின்மிகுதியால், இ உறுப்பெலாம் விதிர்விதிர்ப்பு எய்தின-இந்தக்கைகால் முதலிய அங்கங்களெல்லாம் நடுக்கத்தை யடைந்தன, செவ்வனோர்மின் என்று இயம்புசொல் - (இதனை) நன்றாயாராயுங்கள் என்று சொல்லியது சொற்கள், செவித்துனைநிறைப்ப - அவர்கள் செவித்துனையை நிறைக்க கொ

வாய் திரு முதலியோர் - கோவைக்கனிபோலும் வாயையுடைய இலக்குமி முதலானவர்கள், ஆதரங்கொண்டார் - அன்புகொண்டார்கள். (எ-று.)

மாயோன் தன்னிடத்தின்புடைமையான் தன்னுள்ளக்குறிப்புணராமற் பரிபவப்படுமில்லக்குமி முதலானவர்களைப்பார்த்து இப்பொழுது எனக்கு இந்த விரிவிரிப்பு ஆனந்தநடனத்தைக்கண்ட ஆனந்தத்தாலுண்டாகிய தென்றியுங்களைன்று கூறினன். அவ்வுண்மையைக்கேட்ட இலக்குமிமுதலானவர்களும்அந்நடனத்தைத் தாங்களுங்காண ஆதரங்கொண்டனர்களென்க.

திருமால் இலக்குமி முதலானவர்களைப்பார்த்து எனக்குண்டாகிய இக்குறிகளெல்லாம் நீங்கள் மரணக்குறியாக நினைத்தீர்கள் போலும், நன்றாயிருந்தது; அந்தோ அம்புதக்கூத்தால் விளைந்த ஆனந்தக்குறிகளன்றோ இதனையறியீரோ என்று தான் கண்டவாறு கூறவே, அவர்களும் அத்துன்பமொழிந்து அவ்வானந்தவெள்ளத்தில் மூழ்கினார்களென்பார் திருமுதலியோராதரங்கொண்டாரொன்றார். (ககக)

கேட்டவப்பொழுதேயெதிர்கண்டெனக்கிளர்ந்து

காட்டும்வேணவாயீமிசையெழக்கழல்வணங்கி

நாட்டுமத்திருக்கூத்தினைநாங்களுங்காண

வேட்டநங்கண்மற்றதுபெறுநெறிவினாந்தருளாய்.

(இ-ள்.) கேட்ட அப்பொழுதே- திருமால் சொல்லக்கேட்ட அப்பொழுதே, எதிர்கண்டு என்ன - இவர்களும் அவ்வானந்த நடனத்தை எதிரோகண்டார்போல, கிளர்ந்து காட்டும் வேணவாயீமிசை எழ - வெளிப்பட்டுக்காட்டும் மிக்க வாசைமேன்மேற் பொங்கியெழ, கழல்வணங்கி - திருவடியைவணங்கி, நாட்டும் அத்திருக்கூத்தினை-நிலைபெறச்செய்த அந்த ஆனந்தக்கூத்தை, நாங்களும்காண வேட்டநங்கண்-யாங்களும் தெரிசிக்க விரும்பியிருக்கின்ற எங்கள்பால், அது பெறுநெறிவினாந்தருளாய் - அதனைப் பெறும் வகையை வினாவாகச்சொல்லியருளாய். (எ-று.)

இலக்குமி முதலானவர்கள் திருமால் சொல்லக்கேட்ட அப்பொழுதே தாம்களும் எதிரோ கண்டவர்களைப்போல ஆசைமேலிடத் திருமாலைய்தொழுது அவ்வானந்தக்கூத்தை நாங்களுங்காண ஆசைகொண்டிருக்கின்றோம் அது பெறும் நெறியைவினாந்து சொல்லவேண்டுமென்றனரென்க.

திருமால் தாம்கண்ட ஆனந்தக்கூத்தைக்கண்டவண்ணம் கூற இவர்களும் மற்றோர்வண்ணமாகாது கேட்ட அவ்வண்ணத்திலேயே மனமொருப்பட்டவர்களாய் நின்றார்களாதலால் கேட்டவப்பொழுதே யெதிர்கண்டென எனவும், திருமால் உள்ளத்தில் கண்ட ஆனந்தம் உள்ளத்திலேயே யடங்கப்பெறுது புளகரும்பல் முதலிய குணங்களாக எவ்வாறு வெளிப்பட்டதோ அவ்வாறே இவர்களுக்கு அக்குணங்களெல்லாம் வெளிப்பட்டு அதிலாழ்ந்திருந்தார்களாதலால், கிளர்ந்துகாட்டும்வேணவாயீமிசையெழ எனவும், திருமாலுக்குரியனயாவும் இவர்களுக்கு முரியனவேயாகலான் நாட்டுமித்திருக்கூத்தினை நாங்களுங்காணவேட்டனமெனவும், இவர்கள்கேட்டு மகிழ்ந்தவையென்றி திருமாலையோற் கண்டுமகிழ்ந்தவரன்றாகலான் அது பெறும் நெறிவினாந்தருளாயெனவுங் கூறினார்.

ஈத்தம் பொதிந்து பெயராதிருக்கின்றமைநோக்கி என்றலுமாம்; அன்றி உம்மால் ஈரூர் வைப்பட்ட அத்திருக்கூத்தென்றலுமாமென்க. (ககக)

என்றுபன்முறைவேண்டலுமீர்ந்தொடை - த்துளவேர
 னன்றுதுங்கருத்தெனமிககைமுகமலர்ந்து
 குன்றவில்லியார்சேவடி சிந்தையிற்கொண்டாற்
 கன்றுநம்பர்தம்மருளினுலறிவுவந்துதிப்ப.

(இ-ள்.) என்று பன்முறை வேண்டலும் -(வினாந்தருளாய்வினாந்தருளாய்)
 என்று பலமுறைவேண்ட, ஈர்ந்தொடைதுளவேரான - தண்ணியதுளவமாலையை
 யணிந்த திருமால், தும்கருத்து நன்று என - உங்களுடைய எண்ணம் நன்மையான
 தே என்று, மிககை முகமலர்ந்து - மிகவு முகமலர்ச்சியையடைந்து, குன்றவில்லி
 யார் சேவடிசிந்தையிற் கொண்டாற்கு - மலவில்லையுடையானது இறைவனுடைய
 திருவடியைச் சிந்தையின்கண்ணே கொண்ட திருமாலுக்கு, அன்று நம்பர்தம் அரு
 ளினால் அறிவுவந்துதிப்ப-அப்பொழுது இறைவனுடைய திருவருள் ஞானம் வந்து
 தோன்ற (எ-து.)

இலக்குமிமுதலாயினார் தாங்களும் ஆனந்தநடனத்தைக் காணவேண்டுமென்
 று திருமாலேப்பிரார்த்திக்கவும் அத்திருமால் நீங்கெண்ணியவெண்ணம்நன்றாயிரு
 ந்ததென்று முகமலர்ச்சியடைந்து பின் இறைவனுடைய திருவடியைச்சிந்தையிற்
 கொண்டனன் கொள்ளவுமிறைவனருளால் ஞானோதயமாயிற்றென்க.

இலக்குமிமுதலாயினார்க்குத் தான் சிவயோகத்தால் உள்ளக்கமலத்திற்கண்ட
 ஆனந்தக்கூத்தை நாமெவ்வாறு கூறுவது அன்றிக்கூறுவோமாயின் இவர்கள்காணுந்
 தரத்ததோ ஆகலானென்செய்வது என்று இறைவனருளைச்சிந்திந்ருமளவில் அந்
 நடனம் வெளியிலேயும் காணுமிடந்தோன்றினமையாற் சேவடி சிந்தையிற்கொண்
 டாற் கன்றுநம்பா தம்மருளினுலறிவு வந்துதிப்ப என்றார். (கசுஅ)

மல்லந்நெண்டினாமறிகடன்மணிகள்கொண்டொதுக்குந்
 தில்லைக்கானுடைச்சிதம்பரவரைப்பிலெஞ்ஞான அஞ்
 செல்வத்தாண்டவநவிறுமெம்பிரானெனத்தெளிந்தா ,
 னல்லிப்பூமகண்முதலியோர்க்குன்னதுசெப்பி.

(இ-ள்.) எம்பிரான் - எம்மிறைவன், மல்லல் தெண்டினா மறிகடல்மணிகள்
 கொண்டு ஒதுக்கும் - வளப்பம்பொருந்திய தெள்ளிய அலைகள் மடங்குநின்ற கடல்
 (அத்தினாக்கரங்களால் களாயில்) பலமணிகளைக்கொண்டொதுக்குகின்ற, தில்லை
 காணுடை சிதம்பரவரைப்பில் - தில்லைக்காடுடைய சிதம்பரவெல்லையில், எஞ்ஞான்
 றும் செல்வத்தாண்டவம் நவிறும்-எந்நாளும் செல்வமாகிய ஆனந்தத்தாண்டவஞ்
 செய்தருளுவன், என தெளிந்தான் - என்று தெளிந்தவனாய், அல்லிப்பூமகள் முதலி
 யோர்க்கு - அகவிதழ்களையுடைய தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கும் இலக்குமிமுதலா
 யினர்களுக்கு, அன்னதுசெப்பி - அதைச்சொல்லி. (எ-து.)

(திருமால் தனக்குத்தோன்றிய அறிவால்) இறைவன் அனவரதமுமானந்தத்
 தாண்டவஞ் செய்யுமிடம் தில்லைக்காடு சூழ்ந்த சிதம்பரேகூத்திரமென்றுணர்ந்து
 அனதீத்திருமகள் முதலினோர்க்கெடுத்துக்கூறி என்க.

இறைவன் தாண்டவம்புரிதல் ஆன்மாக்களுக்குப் புத்திமுத்திகளைப் பயன்
 பிக்கும்பொருட்டாகலான் செல்வத்தாண்டவ நவிறுமென்றார்.

அங்கனெய்திநாமாந்ருடைநாயகன் திருமுன்
பொங்குகாதலானடைக்கலம்புகுந்துபோற்றிசைத்துத்
தங்கிமெய்த்தவமியற்றிடிற்றண்ணருள்காந்து
நங்குளுக்கெதிர்காட்டுவனனந்தநடனம்.

(இ-ள்.) நாம் அங்கண் எய்தி - நாம் அத்திலையைத்தையடைந்து, ஆளு
டையநாயகன் திருமுன்-நம்மையாளாடிவடைய இறைவன் சநிதிநின்முன், பொங்
குகாதலால் அடைக்கலம் புகுந்து-மிக்க ஆசையினால் சரணமடைந்து, போற்றிசை
த்து - துதிசெய்து, தங்கிமெய்த்தவம் இயற்றிடிஸ் - அத்திலையிற்றங்கி மெய்த்
தவத்தைச்செய்வோமானால், தன் அருள்காந்து - தண்ணியகருணை சுரந்து, ஆன
ந்த நடனம் - ஆனந்தத்தாண்டவத்தை, நங்களுக்கு எதிர்காட்டுவன் - நமக்கெதி
ரே தரிசனங்கொடுத்தருளுவன். (எ-று.)

திருமகளே நாமெல்லோரும் அத்திலையைச்சேர்ந்து நடராஜவள்ளுவடைய
குஞ்சிபாதத்தில் சரண்புகுந்துதித்து அங்கனமேயிருந்து தவமியற்றுவோமா
யின் தண்ணிசுரந்து ஆனந்தநடனத்தை நமக்கெதிர் காட்டியருளுவன் என்க.

ஆனந்த நடனத்தையிரும்புவோர் இறைவன் சநிதானத்திற் சென்றும் அவ
னடைக்கலம் புகுத்தும் துதித்தும் மெய்த்தவமாகிய சரியையாதிகளைச்செய்தும்
வழிபடுவோர்க்கே காணக்கூடுமாகலான் திருமுன் பொங்குகாதலா னடைக்கலம்
புகுந்து போற்றிசைத்துத் தங்கி மெய்த்தவமியற்றிடிஸ் ஆனந்தநடனம் காட்டுவன்
என்றார். சரியையாதிகளாழிந்த ஏனைய தவங்களாற் காணக்கூடாதென்பார் மெ
ய்த்தவமியற்றிடிஸ் நங்களுக்குக்கெதிர்காட்டுவனென்றொன்றலுமொன்று. (சஎ0)

யோகியோர்களுமெய்த்தருந்திருநடமுரிமை

யாகுமன்புடையடியவர்க்கெளியதுகண்ட

ரோகுவாமினிவம்மினென்றவருடனெழுந்து

மாகவாற்றினுல்லவயங்கொளித்திலைவந்தடைந்தான்.

(இ-ள்.) யோகியோர்களும் எய்தரும் திருநடம் - யோகிகளும் அடைத்
தகரிய ஆனந்த நடனம், உரிமையாகும் அன்புடையடியவர்க்கு எளியது - உரிமையா
கிய அன்புடைய அடியார்களுக்கு எளிமையாகும், இனி எருவாம் (ஆகலான)இனி
அவ்விடஞ்செல்வாம், வம்மின் என்று - வாரங்கொன்று, அவருடன் எழுந்து -
அவர்களுடன் தானுமெழுந்து, மாக ஆற்றினால் ஒளிவயங்கு தில்லை வந்து அடைந்
தான்-ஆகாயவழியால் ஒளி விளங்கும் தில்லைவனத்தை வருது சேர்த்தான். (எ-று.)

யோகிகளாலும் காண்டற்கரிய ஆனந்த நடனம் அவ்விழைவனுக்குரியமையா
கும் அன்புடையடியவர்க்கெளியமையாகும் ஆகலான் நாம் செல்வோமென்று அவரு
டன் திருநடம் தில்லையையடைத்தனென்க.

நடனத்தினருமேதோன்ற யோகியர்களுமெய்த்தருந்திருநடம் எனவும் அன்
பினருமே தோன்ற அன்புடையடியவர்க்கெளியத்தெனவும் திருமால்தானும் அனபி
னிலைவமையாயுணர்ந் தானென்பது தோன்ற ரோகுவாமினியெனவும் கூறினர். கண்
டர் என்பதுமுன்னிலை யனைச்சொல். (சஎக)

கலிவருத்தம்.

சோபுதுதிருமுலட்டற்கொழுதுயிராற்றிச்சிறைகளி
கூர்பதுதிருப்பாட்பிரககனுமுன்முந்நிலோருடன்குமுய
நேந்ததவயொகத்தினெடுநாண்முயன்முனக்காலை
ரூப வாராதசடைபபிரானுருடகிழ்ந்துகாடிகொடுத்தருளி.

(இ-ள்) சேர்ந்து திருமூலட்டம் தொழுதுபோற்றி சிந்தைகளினூர்ந்து-தில்லையெனத் தை வந்தடைந்து திருமூலட்டானேஸ்வரனாவணங்கித் தோத்திரஞ்செய்து மனக்களிப்படைந்து, திருபாம்பரசு கலுழன் முதலோர் உடன் குழும-இலக்குமி ஆதிசேடன் கருடன் ஆகிய இவர்கள் தன்னுடன் சூழ்ந்திருக்க, நேர்ந்த தவயோகத்தில்-தனக்கமைந்த தவயோகத்தில், நெடுநான் முயன்றான் - அநேகநான் முயற்சித் திருந்தனன், அக்காலே-அந்நாளில், வார்த்தசடைப் பிராணரும் மகிழ்ந்து-நீண்ட சடையையுடைய இறைவனாரும் மகிழ்ச்சியடைந்து-காட்சிகொடுத்தருளி-தெரிசனந்தந்து (எ-று.)

மாயோன் தில்லையையடைந்து திருமூலட்டானைத் தொழுதுபோற்றித் திருமகன் முதலாயினார் தன்னுக்குழ்ந்திருக்க நெடுநான் தவயோகத்தில் முயன்றனன் அக்காலையில் இறைவன் மகிழ்ந்து காட்சிகொடுத்தன னென்க.

உண்டிமுதலானவற்றை யொழித்திருத்தல் தவமும் மனதைத்தியானத்திருத்தல் யோகமுமாதல் தவயோகத்திலென்றார். (க௭உ)

ஒன்னுதாருயிர்பருகியொளிருநதிகிரித்தனிப்படையோ
யென்னீமற்றிவரோடுமெம்பால்விழந்ததியம்புகெனப்
பொன்னுடையுடைத்தோன்றல்புவிபின்வீழ்ந்துபணிந்தெழுந்து
நன்னுமமெடுத்தோதிப்புகழ்ந்துபோற்றிநவில்கின்றான்.

(இ-ள்) ஒன்னுதார் உயிர்பருகி - பகைவருடைய உயிரையுண்டு, ஒளிரும் திகிரி தனிப்படையோ-ஒளிவீசுஞ் சுதரிசனமென்னு மொப்பந்த சக்கரத்தையுடையவனே, நீ இவரோடும் எம்பால் விழைந்தது என் இயம்புக என-நீ இலக்குமிமுதலிய இவர்களோடு எம்மிடத்தில் விரும்பியது என்னை சொல்லக்கடவாயென்று கேட்க, பொன்னுடை உடையதோன்றல்-பீதாம்பரத்தையுடைய திருமால்; புவியில் வீழ்ந்துபணிந்து எழுந்து-பூமியில் தண்டாகாரமாக வீழ்ந்துபணிந்து எழுந்துகின்று, நல் நாமம் எடுத்து ஒதி-நல்ல திருநாமங்களை யெடுத்துப் பாடி, புகழ்ந்து போற்றி நவில்கின்றான்-புகழ்ந்துதோத்திரஞ்செய்து விண்ணப்பஞ் செய்கின்றான். (எ-று.)

(திருமால் தவத்துக்கிரங்கி காட்சிகொடுத்தருளிய இறைவன்) அத்திருமாலே நோக்கி உனக்குரிமையாளராகிய இலக்குமிமுதலானவர்களோடு எம்மிடத்து நீவிரும்பியதுயாதென்றுகேட்க திருமால் திருவடியில்வீழ்ந்து வணங்குகின்றது தன்வேண்டுகோளை விண்ணப்பஞ் செய்தனனென்க.

இறைவன்றிருநாமம் பிறவித்துன்பத்தையொழித்து முத்தியின்பத்தை யளிக்குமாற்றலுடைமையான் நன்னும மெனவும், அந்நாமமே இறைவன் நடனகோலத்தில் விளங்குவான் அதனையுலகினர்க்கறிவிக்குமாறு எடுத்தோதிப்புகழ்ந்து போற்றியெனவுக்கறினார். (க௭க)

அண்ணலையானந்தத்தெள்ளாரமுதேயடியேங்கள்
புண்ணியநின்றிருக்கூத்தினமுதம்பருகிப்பொலிவெய்த
வுண்ணிறைந்தபெருங்கூதலுடையேங்கருணைசெய்தருளா
யெண்ணியாரெண்ணமெல்லாமுடிக்கவல்லவெம்மானே.

(இ-ள்) அண்ணலே - எண்ணிறைவனே, ஆனந்தம் தென் ஆர் அமுதே-ஆனந்தமாகிய தெள்ளிய அரிய அமுதமே, எண்ணியார் எண்ணம் எல்லாம் முடிக்கவல்ல எம்மானே - எண்ணுகின்றவர்கள் எண்ணும் எண்ணங்களெல்லாம் முடித்தருளும் ஆற்றலுடைய எமது பெருமானே, அடியேங்கள்-அடியோமாகிய நாங்கள், புண்ணிய நின் திருக்கூத்தின் அமுதம் பருகிப் பொலிவு எய்த - புண்ணியமாகிய உனது
கஉஅ

நடனாமிர்த்தத்தைப்பருகிப்பொலிவடைய, உள் நிறைந்த பெருங்காசலுடையேம் - உள்ளத்தில் நிறைந்த பேராசையை யுடையோமாயிருக்கின்றோம், கருணைசெய்தருளாய் - கிருபைபாலிப்பாய். (எ-று.)

(விண்ணப்பஞ்செய்யத்தொடங்கிய திருமால்) இறைவனை அண்ணலே ஆரமுதே எம்மானே என்றுபுகழ்ந்துபாடி திருமகள் முதலாகியநாங்கள் யாவரும் உன்னுடைய நடனாமிர்த்தத்தைப்பருகிப்பொலிவுபெற்றிருக்க மிக்க ஆசையை யுடையவராயிருக்கின்றோம் அனுகிரகஞ்செய்வாயென்க.

எல்லாவாணந்தங்களைபுகுந்நது பிரமாணந்தமாய் விளங்கும் சிவானந்தத்தையளித்தலாலண்ணலே எனவும், அவ்வாணந்தமடையப்பெற்ற அடியருள்ளத்துப்பாலிப்பெய்போலாது தயிரினெய்போல் தெளிந்து நிறைந்திருத்தலால் ஆனந்தத்தெள்ளாரமுதே எனவும், அவ்வாணந்தம் நடனத்தில் காணப் பெற்றிருத்தலால் நின்றிருக்கத்தினமுதம் பருகினெனவுண்குறிஞர். (சஎசு),

குறளுருவாயுலகளந்தானியம்புங்கூற்றுக்கேட்டருளி
யறவானொதிர்மொழிவாராழிப்படையோபெய்வெவரும்
பெறலரியநடங்காணப்பெட்டாயாகிலெம்மிலிங்க
மறனணுகாத்திருக்காஞ்சிவரைப்பினெய்தித்தாபித்து.

(இ-ள்) குறளுருவாய் உலகளந்தான் இயம்பும் கூற்று கேட்டருளி - வாமனவடிவமாய்வந்து மூன்றுலகங்களை யு மளந்ததிருமால்சொல்லிய விண்ணப்பத்தைக்கேட்டி, அறவனார் எதிர்மொழிவார்-அறக்கடவுளாகிய இறைவனார் விடைகூறுவார், ஆழிப்படையோய்-சக்கிராயுதத்தையுடையவனே, எவ்வெவரும் பெறல் அரிய நடம் காண பெட்டாயாகில்-எவ்வளவு பெருஞ்சிறப்பினையுடையாரும் காண்டற்கரிய நடனத்தை (இவர்களோடு நீ) காணவிரும்புவையாயின், மறன் அணுகா திருக்காஞ்சிவரைப்பில் எய்தி- தீங்கடையாத திருக்காஞ்சிப்பதியிறசென்று, எம் இலிங்கம்-எம்முடைய வடிவமாகிய சிவலிங்கத்தை, தாபித்து - பிரதிட்டைசெய்து. (எ-று.)

அனுகிரகஞ்செய்வாயென்றுகேட்ட திருமால் இறைவனோக்கி எத்தன்மையானான்காண்டற்கரிய ஆனந்தநடனத்தை உன்னினத்தவரோடுங்காண விரும்புவையாயின் காஞ்சியிறசென்று சிவலிங்கப்பிரதிட்டை செய்து என்க.

மாவலிபால் வாமனவடிவாய்வந்து எனக்கு மூன்றுலகையுந் தருவாயென்று கேளாது எம்மடியான்மூன்றடிமண் தருவாயென்று கேட்டுப் பின்னர் மூன்றுலகத்தைபுகு கொண்டதால் ஞானத்திற்குக் கீழ்ப்பட்டகிறியபோக நிலையிலிருந்து எத்தகைய மெய்ஞ் ஞானம் காண்டற்கரிய ஆனந்தநடனத்தை விரும்பினனென்பதுதோன்ற குறளுருவாயுலகளந்தானியம்புங் கூற்றுக்கேட்டருளி - ஆழிப்படையோபெய்வெவரும் பெறலரிய நடங்காணப்பெட்டாயென்றார்.

இதனால் கிறியபணிசெய்து பெரியபயனை விரும்பினனென்பது பெற்றும்.

அல்லதாஉம் கிறியதொழிச்செய்து பெரியபொருளைக்கேட்பது என்றுந்திருமாளுக்கு இயல்பென்பது தோன்ற குறளுருவாயுலகளந்தானியம்புங் கூற்றுக்கேட்டருளியெனவும், எத்தகையோர் எத்தகையசிறுதொழிலியற்றிப்பெரும்பயனைக்கேட்பினும் அப்பயனையளிப்பது தருமமுணர்ந்தோரது சகுதி என்பதுதோன்ற அறவனார் நின்கருத்தைமுடிக்கின்றோ மெனவுண்குறிஞர். (கஎரு)

நறுமலர்கொண்டருச்சித்துவல்லையிண்ணுந்நினது
னுதுகருத்தைமுடிக்கின்றேமென்றருங்கருளுமுலாகேளா
மறுவிகந்தமனத்தன் பின்மாயோனங்கண்யாவனாயு
நிறுவிவளவயற்காஞ்சிநெடுநீர்ககரங்கடிதடைந்தான்.

(இ-ள்) நறுமலர்கொண்டு அருச்சித்து - நறுமணங்கமழும் பூக்களைக்கொண்டருச்சினைசெய்து, எண்டு வல்லை நண்ணுதி - இவ்விடம் வினாந்துவந்து ஷேர்வாய், நின் உறு கருத்தை முடிக்கின்றேம் - நீ எண்ணியவெண்ணத்தை முடிக்கின்றேம், என்று ஆங்கு அருளும் உலாகேளா - என்றருளிய திருவாக்கைக்கேட்டு, மறு இகந்த மனத்து அன்பின் - குற்றமற்ற மனத்தினிகழ்ந்த அன்பினால், மாயோன் - திருமால், அங்கண் யாவனாயும் நிறுவி - அத்தில்லையின்கண் இலக்குமிழதலாயினுரைநிறுத்தி, நெடுநீர் வளவயல்காஞ் சிநகரம் கடிது அடைந்தான் - நீர்வளமிகுந்தவயல் சூழ்ந்தகாஞ்சிநகரத்தை விரைந்துவந்து சேர்ந்தான். (எ-று.)

(சிவலிங்கந்தாபித்தபின்னர்) மலராலருச்சினைசெய்து மீண்டுமிங்குவருவையாயின் உனதுகருத்தை முடிக்கின்றோமென்றருளிய அருளுரையைக்கேட்டு அன்புடையாய்த் திருமால் தன்னவதைத்தில்லைக்கணியுவிக்காஞ்சியை வந்தடைந்தனனென்க. ஆங்கு-அசை. (கஎசு)

ஏகம்பத்தொளிமணியாயின் பத்தொழும்பர் செய்தவங்களைகம்பத்தெனக்கொள்ளுமிறையைக்குறளாய்மாவலிமுன்னேகம்பத்தாற்புரிசையொருமுன்றி அத்தகனிமுதலையேகம்பத்தொழும்புளகமெய்தவணங்கித்தொழுதெழுந்து.

(இ-ள்) ஏகம்பத்தொளிமணியை - திருவேகம்பத்திலெழுந்தருளியிருக்கின்ற சோதிலிங்கத்தை, இன்பத் தொழும்பர் செய்தவங்களை ஏகம் பத்து எனக்கொள்ளும் இறையை-இன்பத்தையுடைய மெய்யடியார்கள் செய்கின்ற தவங்களி லொன்றைப் பத்தென்றுகொள்ளும் தலைவனை, குறளாய் மாவலிமுன் ஏகு அம்பு அத்தால் புரிசை ஒருமுன்று இறுத்த தனிமுதலையே - வாமனவடிவமாய் மாவலிமுன்னேசென்ற திருமாலாகிய அம்பினால் முப்பரங்களை யு மழித்த ஒப்பற்றமுதல்வனையே, கம்பத்தொழும் புளகம் எய்த வணங்கி தொழுது-சீரமுற்றும் ஒள்கம்பமாகப் புளகத்தையடைய வணங்கிப்பணிந்து, எழுந்த - எழுந்துநின்று. (எ-று.)

ஏகம்பத்தொளிமணியாயிருக்கின்றவனை அடியார்கள் செய்யும் ஒருதவத்தைப் பத்தாகக்கொள்கின்றவனை திருமாலாகிய அம்பால்முப்பரங்களை யு மழித்தவனைவணங்கி யெழுந்துநின்றுஎன்க.

ஏகம்பத்தாலென்புழி அம்புஅதால் என்பது அத்தாலெனநின்றது. “இத்தை மெய்யெனகருகி” என்புழிப்போல. ஒருமுன்றி அத்த என்புழி முற்றும்மைவிகாரத்தாற்றொக்கது. (கஎஎ)

அக்கம்பமுடையார்க்குத்தென்பாலங்கட்சிவலிங்கமிக்கன்புதழைத்தேதாங்கவிண்டுவிசனெனவிருவிப்பொக்கங்கண்முழுதகலப்போற்றிவேண்டியருள்பெற்றுத்திக்கெங்கும்புகழ்ப்பரப்பித்தில்லைவனத்தைமீண்டணைந்தான்.

(இ-ள்) அ கம்பமுடையார்க்குத் தென்பால் அங்கண் - அந்தத் திருவேகம்பமுடையார்க்குத்தென்பக்கமாகிய அவ்விடத்தில், சிவலிங்கம் மிக்க அன்பு தழைத்து ஒங்க விண்டிவீசன் என இருவி - சிவலிங்கமுத்தியை மிகுந்தஅன்பு மேன்மேலெழ விண்டிவீசனென்னுநாமத்தால் பிரதிட்டைசெய்து, பொக்கங்கண் முழுது அகல போற்றி - பொய்மையெல்லாம் நீங்கத்துதித்து, வேண்டியருள்பெற்று - தானெண்ணியபடியேவேண்டியவருள்பெற்று, திக்கு எங்கும் புகழ் பரப்பும் தில்லை வனத்தை-திசைகளெங்கும் புகழ்ப்பரவச்செய்யும் சிதம்பரேஷத்திரத்தை, மீண்டுஅணைந்தான் - மீளவும் வந்துசேர்ந்தான். (எ-று)

அத்திருவேகம்பமுடையார்ஞ்சுத் தென்பக்கத்தில் வீண்விசேமென்னு நாமத்
நோடு ஓர்சிவலிங்கப்பிரதிட்டைசெய்து தொழுது வணங்கித் திருவருளுக்குரிய
னய் தில்லைவனத்தைவந்து சேர்ந்தனனென்க. (கௌ)

ஆண்டணைந்ததிருமாலுக்கருளா ரமிழ்தமனையாருந்
தூண்டரும்பேரொளிப்பிழம்பாய்ச்சுடருந்திருச்சிற்றம்பலத்துட்
காண்டகையவானந்தநிருக்தங்காட்டக்கழியன்பு
பூண்டதிருப்பாப்பரசுபுள்ளேற்றண்ணலொடுங்கண்டான்.

(இ-ள்.) ஆண்டணைந்த திருமாலுக்கு - தில்லையைவந்தடைந்ததிருமாலுக்கு
அருளார் அமிழ்தம் அனையாரும்-கருணைநிறைந்த அமிர்தத்தை யொத்தஇறைவரும்,
தூண்டரும் பேரொளிப்பிழம்பாய் - தூண்டாத பேரொளிக்கூட்டமாய், சுடரும்
திருச்சிற்றம்பலத்துள் - ஒளிவிடும் சிற்சபையில், காண்டகைய ஆனந்த நிருத்தங்
காட்ட - காணத்தக்க ஆனந்தநடனத்தைக்காட்ட, கழி அன்பு பூண்ட திரு பாப்
பரசு புள்ளேறு அண்ணலொடும் கண்டான் - அம்மாயோன் மிக்க அன்பு பூண்டஇ
லக்குமி ஆதிசேடன் கருடன் ஆகிய இவர்களுளும் தரிசித்தனன். (எ-று.)

தில்லையை வந்தடைந்த திருமாலுக்கு இறைவன் சிற்சபையின்கண் ஆன
ந்த நடனத்தைக்காட்ட இலக்குமிமுதலானவர்களோடு தரிசித்தனனென்க.

அமிர்தம் இன்சுவையுடையதுபோல்இறைவன் அருளுடையானதலால்அருளா
ரமுதமனையாருமெனவும், ஏக்காலத்துமழிவின்றி சுயஞ்சோதியாய் ஒளிவிட்டெரிவ
து பொன்னம்பலமாதலால் தூண்டரும் பேரொளிப்பிழம்பாயெனவும் கூறினார். (.)

கண்டளவில்பெருங்காதலின்பவெள்ளங்கரையிகப்பக்
கொண்டநிறைமகிழ்ச்சியினொழிப்பாடிக்குமபிட்டு
பண்டைநிலைமறநதுமதுப்பருகுஞ்சுரும்பிற்பரவசனாய்
மண்டியபேரார்வத்தால்வணங்கித்தொழுதுகளிசிமந்தான்.

(இ-ள்.) கண்ட அளவில் பெருங்காதல் இன்பவெள்ளம் கரை இகப்ப கொ
ண்ட - தரிசித்த அவ்வளவிலே பெரிய ஆசையாகிய இனப்பெருக்கம் கரையிக
ந்து மேலெழக்கொண்ட, நிறை மகிழ்ச்சியினால் ஆடி பாடி சும்பிட்டு - நிறைந்த
மகிழ்ச்சியினால் ஆனந்தக்கூத்தாடித்தோத்திரஞ்செய்து வணங்கி, பண்டை நிலைமற
ந்து- முன்னிலைமையைமறந்து, மது பருகும் சுரும்பின்பரவசனாய் - தேனுண்ணும்
வண்டைப்போலப் பரவசமடைந்த, மண்டிய பேர் ஆர்வத்தால்-மிக்கபேரன்பினால்,
வணங்கி தொழுது களிசிமந்தான் - தண்டாகாரமாய்ப்பணிந்து மகிழ்ச்சியடைந்
தான். (எ-று.)

தரிசித்தபொழுதே உண்டாகிய ஆனந்தப்பெருக்கால்மகிழ்ச்சியடைந்து அம்
மகிழ்ச்சியினால் ஆடியும் பாடியும் சும்பிட்டும் பரவசமடைந்தும் பணிந்தும் மகிழ்
ச்சியடைந்தனனென்க.

ஆடிப்பாடிக்கும்பிட்டுப் பரவசனாய் வணங்கித்தொழுது என்றது இன்ப
வெள்ளம் கரையிகந்தகாலத்துண்டாகும் குணங்கராதலால் அக்குணங்களெல்லாம்
கிருமால் தன்னிடத்து நிகழப்பெற்றனனாவின் களிசிமந்தானென்றார். (கஅ0)

இறைவனாத்திருக்கூத்துக்கிசையக்கணங்கரியமுழக்கு
முறையுணர்ந்துபெருங்கனிப்பாற்றாணுப்பட கமுழக்குதுலு
மறைமுதல்வரதுநேர்க்கிமகிழ்துபாடகப்பணிதனக்கே
நிறைவிருப்பினருள்செய்யப்பெற்றவாழ்ந்தானெடியோனே.

(இ-ள்.) இறைவனார் திருக்கூத்துக்கு இசைய-நடராசமூர்த்தியின் திருநடனத்திற்கிணங்க, கணங்கள் இயம் முழக்கும் முறை உணர்ந்து-சிவகணங்கள் பலவாத் தியங்களை முழக்கும் முறைமையையறிந்து, பெருங்கனிப்பால் தானும் படக முழக்குதலும்-பேரானந்தத்தால் தானும் மத்தளத்தை முழக்கவும், மறை முதல்வர், அது நோக்கி மகிழ்ந்து - வேதமுதல்வனாகிய இறைவன் அதனைப்பார்த்து மகிழ்ச்சியடைந்து, படகப்பணித்தனக்கே நிறைவிருப்பின் அருள்செய்யப்பெற்று - அம்மத்தள முழக்கும்பணிபைத்தனக்கே மிக்க அன்போடு கட்டளையிடப்பெற்று, நெடியோன் வாழ்ந்தான் - திருமா லங்குவாழ்ந்திருந்தனன். (எ-று)

(மகிழ்ச்சியடைந்த திருமால்) இறைவன் திருக்கூத்துக்கிணங்க்சிவகணங்க ளெல்லாம் பலவாத்தியங்களை முழக்கும் முறைப்பாட்டையுணர்ந்து அவர்களில் தானும் ஒருவனாக மத்தளத்தை முழக்கவும், அதனை நோக்கி அம்மத்தளப்பணியை அத்திருமாலே செய்துவர நடராசன் கட்டளையிட்டருளினன். அவ்வண்ணமே அப்பணிசெய்து திருமால் வாழ்ந்திருந்தனன் என்பது. (கஅக)

விதுவொன்றுஞ்சுடைமுடியார்விண்டுவிச்சம்வந்தவா
றிதுகண்டர்முனிவீர்காளிண்டுத்தொழுதுவழிபட்டுத்
துதிசெய்துகணநாதர் திருமாளிகைகுழ்தருமுன்றின்
மதுவிள்ளுமலர்க்கூந்தன்மலையான்மடநதையெய்தினுள்.

(இ-ள்.) முனிவீரகாள் - முனிவர்களே, விது ஒன்றும் சடைமுடியார் - சந்திரன் தவமும் சடைமுடியையுடைய இறைவனார் வீற்றிருக்கும், விண்டுவிச்சம்வந்தவாறு இது - விண்டு விச்சரம் வந்தவரலாறு இதுவாகும், மதுவிள்ளுமலர்க்கூந்தல் மலையான் மடத்தை - தேன்சிந்தும் மலரணிந்த கூந்தலையுடைய மலையையன்மகளாகிய அம்மையார், ஈண்டு தொழுது வழிபட்டு துதிசெய்து - இவ்விடத்து இவ்விண்டுத்தளியை வணங்கிப்பூசித்துத்தோத்திரஞ்செய்து, கணநாதர் திருமாளிகை குழ்தரு முன்றில் - சிவகணநாதர்கள் வீற்றிருக்கும் திருத்தளிகள் குழந்திருக்கின்ற முன்றிலில், எய்தினுள் - சேர்ந்தனர். (எ-று.)

முனிவர்களே விண்டுவிச்சரத்தின்வரலாறு இதுவாகும். அவ்விண்டு விச்சரத்தை அம்மையார் வழிபட்டு கணநாதர்களிருக்கும் இடத்தையடைந்தனரென்க.

பண்ணிசைந்தவரிச்சுரும்பர்பாடலபயி லுமலரிலைஞ்சித்
தண்ணிசைந்தசிவகங்கைத்தழங்குந்திராநீர்க்குடைந்தாழிப்
பெண்ணிசைந்தபெருவனப்பிற்பிராட்டியாங்குப்பிறங்கொளியாற்
கண்ணிசைந்தகனிசிற்பவகத்தியீசங்கண்டனைந்தான்.

(இ-ள்.) பெண் இசைந்த பெருவனப்பின் பிராட்டி-பெண்ணுக்குரிய மிக்க அழகினையுடைய அம்மையார், பண் இசைந்த வரி சுரும்பர் - இசையமைந்த கீற்றுடன் பொருந்தியவன்கள், பாடல்பயிலும் மலர் இலஞ்சி - பாடுகின்ற மலர்கள் நிறைந்த மடுப்போலும் விளங்குகின்ற, தண் இசைந்த தழங்கும் திராநீர் சிவகங்கை குடைந்தாழி - குளிர்ச்சிபொருந்திய ஒலிக்கின்ற அலைகளையுடைய சிவகங்கைத்தீர்த்தத்தில் மூழ்கி, ஆங்கு பிறங்கு ஒளியால் - அவ்விடத்துப்பிரகாசிக்கும் மிக்கவொளியினால், கண் இசைந்த களிநிறப்ப - கண்ணுக்கியைந்த ஆனந்தமிக, அகத்தி ஈசம்கண்டு அனைநதான் - அகத்திசத்தைப்பார்த்துச்சமீபித்தனர். (எ-று.)

(கணநாதர்கள் தங்கியிருக்குமிடத்திலிருந்து) சிவகங்கைக்கு வந்து அத்தீர்த்தத்தில் மூழ்கியெழுந்து அகத்திசத்தைக்கண்டனரென்க.

வண்டுகளுக்குப்பண்ணும் கங்கைக்குத் தண்மையும் வனப்பிற்குப்பெண்ணும் களிப்பிற்குக்கண்ணும் இனமாதலால் பண்ணிசைந்த வரிச்சுரும்பரெனவும், கண்ணை

சைந்த சிவகங்கையெனவும், பெண்ணிசைந்த பெருவனப்பெனவும், கண்ணிசைந்த கஜியெனவுங்குறிஞர். வரிச்சுரும்பர் பாட்டைப்பாடும்வண்டென்பதுமொன்று.

இலைஞ்சி என்பது மடு இதனை “கடுமுரண்முதலைய நெடுநீரிலைஞ்சி” என்னும் புறப்பாட்டானுணர்க. (கஅ௩)

கவிநிலைத்துறை.

என்றசூதனைமாதவரயாவருமேத்தியே
பன்றிகாணருஞ்சேவடி ப்பற்றியசிற்தையோய்
துன்றுசீர்மையகத்தியீசத்தியல்சொல்கென
நன்றுமுள்ளமகிழ்ந்துவிளங்கநவிற்துறவான்.

(இ-ள்) என்ற சூதனை - என்று கூறிய சூதமுனிவரை, மாதவர் யாவரும் ஏத்தி - பெரியதவத்தையுடைய முனிவர்களெல்லாந்தோத்திரஞ்செய்து, பன்றிகாணரும் சேவடி பற்றியசிற்தையோய் - திருமால் வராகவடிவங்கொண்டுங் காண்டற்கரிய சிவந்த திருவடிபையப் பற்றுக்கோடாகப்பற்றி யிருக்கின்றசித்தத்தையுடையவனே, துன்று சீர்மை அகத்தியீசத்து இப் பல் சொல்க என - மிக்கபெருமையையுடைய அகத்தியீசத்தின் வரலாற்றைச்சொல்வாயென்றுகேட்க, நன்றும் உள்ளம் மகிழ்ந்து விளங்க நவிறதுவான் - மிகவும் மனமகிழ்ந்து விளங்கும்படி நன்றாகச் சொல்லுவான். (எ-அ.)

(அம்மையார் அகத்தியீசத்தைக்கண்டார்) என்றுகூறிய சூதமுனிவரை முனிவர்களெல்லாம் வணங்கி இறைவன்றிருவடியையப்பற்றிய சித்தத்தையுடையோய் அகத்தியீசமென்று கூறிய அவ்விழங்கத்தின் வரலாற்றைச்சொல்வாயென்றுகேட்க உள்ளமகிழ்ந்து விளங்கச்சொல்வாராயினர் என்க.

சூதமுனிவர் இறைவன் திருவடியொன்றையே பற்றியிருக்கும் அன்புடைமை தோன்ற பன்றிகாணருஞ்சேவடி பற்றிய சிற்தையோயெனவும், தாம் விரும்பியிருக்கும் அவ்விறைவன் புகழையே அம்முனிவரும் விரும்பிக்கேட்டனராதவின் நன்று முள்ளமகிழ்ந்து விளங்கநவிறதுவானெனவுங்குறிஞர். (கஅ௪)

கடவுண்மாமுனி நாரதன்முன்னொருகாலையி
னிடைனுடைத்திருக்காஞ்சியினேகம்பநாதரைச்
சுடருமாடகயாழிசையாற்றொழுதேத்துவான்
றடவுவெள்ளிப்பருப்பதநின் அந்தணத்தனன்.

(இ-ள்.) கடவுள் மாமுனி நாரதன் - தெய்வத்தன்மையுடைய நாரதமுனிவர், முன் ஒருகாலையில் - முன்னொருகாலத்தில், இடன் உடை திருக்காஞ்சியின் ஏகம்பநாதரை - பரந்தவிடத்தையுடைய காஞ்சியில் ஏகம்பநாதரை, சுடரும் ஆடகயாழிசையால் - பிரகாசிக்கும் பொன்னாற்செய்த யாழினிசையால், தொழுது ஏத்துவான் - வணங்கித்தோத்திரஞ்செய்ய, தடவு வெள்ளிப்பருப்பதம் கின்றும் சணநதனன் - பெருமைபொருந்திய வெள்ளியங்கிரியினின்றும் நீங்கினன். (எ-று)

நாரதமுனிவர் முன்னொருகாலத்தில் காஞ்சியில் வீற்றிருக்கும் ஏகம்பநாதரை வணங்க காலையங்கிரியினின்றும் போந்தனனென்க. ஆடகம், கிளிச்சிறை, சாதரூபம், சாம்பூனதம் எனப்பொன்னின் விசேடங்கூறலானுமதிக. (கஅ௫)

அண்ணலார்தம்மடியிணைதவருசிற்தையா
னணனுகின்றரப்புக்கருவித்தலைவனை
விண்ணினைக்குபுவெய்தெனவிந்தநெடுங்கிரி
யெண்ணெவாய்ப்பவியங்குமுருக்கொடுமுன்னுறு.

(இ-ள்.) அண்ணலார்தம் அடியிணை தைவரு சிந்தையால்- இறைவனுடைய இரண்டு திருவடிகளைப்பற்றிய சித்தத்தினாலே, நண்ணுகின்ற நரப்புக்கருவித் தலைவனை - வருகின்றவீணைக்குத் தலைவராகிய நாரதமுனிவரை, விந்தெடுங்கிரி-பெரியவிந்தபருப்பதம், வெய்தெனவிண்ணில் நோக்குபு - விடைந்து ஆகாயத்திலெபார்த்து, எண்ணம் வாய்ப்ப இயங்கும் உருக்கொடு முன்னுற - தானெண்ணிய வெண்ணம் முடிவுபெறச்சலிக்கும் சரவுருவத்தோடு முன்னேசென்று. (எ-று.)

விந்தமலை நாரதமுனிவர் ஆகாயமார்க்கமாக வருதலைப்பார்த்து மானிட மடிவங்கொண்டு முன்னே சென்றதென்க.

விரல் யாழைத் தைவருதல்போலும் இறைவன் திருவடியை மனம்தைவருமென்பார் நரம்புக்கருவித்தலைவன் அண்ணலார்தம் மடியிணைதைவருசிந்தையால் என்றார். (கஅஎ)

அருக்கியம் முதலாயினகொண்டு வழிபட்டு உட்பெருத்தகாதலிற் பேணித் தொழுது வணங்கலும் - கருக்கடிந்து யார்காழ்நுமாதவனோகையான் மருத்தபூஞ்சுனை விந்தவரைக்கிது பேசுவான்.

(இ-ள்) அருக்கிய முதலாயின கொண்டு வழிபட்டு அருக்கிய முதலானவைகளைக்கொண்டு வழிபட்டு, பெருத்தகாதலிற் பேணித் தொழுது வணங்கலும் - மிக்க ஆசையினால் விரும்பி தண்டாக்காரமாக வணங்கவும், சருக்கடிந்து உயர்காழ் அறுமாதவன்-பிறவித்துன்பமொழிந்து மேன்மைபெற்ற நாரதமுனிவர், ஓகையால்-மகிழ்ச்சியினால், மருத்தபூஞ்சுனை விந்தவரைக்கு இது பேசுவான்-நறுமணங்கமழும் பூக்கள் நிறைந்த சுனைகளையுடைய விந்தமலைக்கு இதனைச் சொல்லுவார். (எ-று.)

(முன்னேசென்ற விந்தமலை) அருக்கிய முதலானவற்றால் வழிபட்டுவணங்கவும் அந்நாரத முனிவர் மனமகிழ்ந்து அவ்விந்தமலைக்கு இதனைக்கூறுவார் என்க.

அருக்கியமுதலியன என்பது அருக்கியம் பாத்தியம் ஆசமனம் கொடுத்தலும் ஆசனமளித்து இன்சொல்வழங்கலுமாம். (கஅஎ)

மன்னும்மெய்த்தவர்பாற்புரியும்வழிபாட்டினி
னின்னையொப்பவர்கண்டிலனித்தருநின்னையும்
பொன்னினுட்டவர்போதவிகழ்ந்தனரன்னதை
யுன்னியுன்னிவருந்திடுகின்றதென்னுள்ளமே.

(இ-ள்.) மன்னும் மெய்த்தவர்பால் புரியும் வழிபாட்டினில் - நிலைபெற்ற மெய்ம்மையாகிய தவசிகளிடத்தில் விரும்பிச்செய்யும் வழிபாட்டில், கின்னையொப்பவர்கண்டிலன்-உன்னை யொத்தவர்களை யான் கண்டதில்லை, இத்தரு நின்னையும்-இத்தருதியையுடைய உன்னையும், பொன்னி நாட்டவர் போத இகழ்ந்தனர்-பொன்னுலகத்திலுள்ள தேவர்கள் மிகவும் இகழ்ச்சிசெய்தார்கள், அன்னதை-அவ்விதம் சிசைய, என் உள்ளம் உன்னி உன்னி வருந்திடுகின்றது - என்மனம் நினைந்து நினைந்து வருத்தமடைகின்றது. (எ-று.)

மெய்த்தவர்களிடத்துச்செய்யும் வழிபாட்டில் உன்னை யொப்பவரையான்கண்டதில்லை இத்தகைய நின்னையும் அமரர்கள் அவமதித்தார்கள் அதனை என்னுள்ளம் எண்ணி எண்ணி வருந்துகின்றது என்க. (கஅஅ)

என்றதாபதவேந்தனைமீளவிதைஞ்சிமுன்
நின்றுதேவருளியாவரிகழ்ச்சிநிகழ்த்தினு
ரென்மனக்கிகழ்யாதுகொல்குநினையேலது
மன்றமாற்றுவனயானெனவிந்தம்வகுத்ததால்.

(இ-ள்) என்றதாபதவேந்தனை - என்றுகூறியதவசிரேஷ்டராகிய நாரதமுனி ஷ்ணா, மீள இறைஞ்சி-மீளவும்வணங்கி, முன் நின்று-அம்முனிவர்முன்னேநின்று, தேவருள் யாவர்இகழ்ச்சி நிகழ்த்தினார் - தேவருக்குள் எவர்கள் என்னிடத்தில்கழ்ச்சியைக்கூறினார்கள், என்றனக்கு இகழ்யாது - (அவர்கூறியதுபோலும்) எனக்கு இகழ்ச்சியாது இருக்கின்றது, கூறினையேல் - சொல்வீராயின், யான் அது மன்ற மாற்றுவன் என-நான் அவ்விதச்சிபையகிச்சயமாக இப்பொழுதே மாற்றுவனென்று, விரந்தம்வகுத்தது - விரந்தமலேகூறியது. (எ-று.)

(தேவர்கள் உன்னை இகழ்ந்ததை என்னுள்ளம் நினைந்து வருந்து கின்றது) என்றுகூறியநாரதமுனிவரை மீளவும்வணங்கி யார் என்னை இகழ்ச்சியாகக் கூறினவர்கள் என்னிடத்துள்ள இகழ்ச்சியாவது எது அவற்றைக்கூறுவீராயின் அதனைஇப்பொழுதே கிச்சயமாக மாற்றுகின்றேன் என்று விரந்தமலேகூறியதென்க.

விரந்தமலை தன்னிடத்திலிகழ்ப்பும் தன்னையிகழ்வாகக்கூறுவாரும் இல்லையென்றெண்ணி யிருந்ததாகலின் யாவரிகழ்ச்சி நிகழ்த்தினார் என்றனக்கு இகழ்யாது என்றிருமாந்து கூறியதென்க. (கஅக)

முனிவனவ்வுகாசேட்டுமொழிதருமேன்மையிற்
புனிதநின்றொடுபொன்வகாநேரொணுநூலெலாம்
பனிமதிச்சடைப்பண்ணவர்தேவர்குழாத்தொடு
நனிமகிழ்ந்தவண்வையுருவார்நாடொறுமாதலால்.

(இ-ள்.) முனிவன் அவ்வுகாசேட்டு - நாரதமுனிவர் அந்த விரந்தமலை கூறியதைக்கேட்டு, தூல் எல்லாம் மொழிதருமேன்மையில்-தூல்களெல்லாம் சொல்லப்படுஞ்சிறப்பில், புனிதநின்றொடுபொன்வகாநேர் என்றும்-பரிசுத்தமாகிய உன்றோடுபொன்மலைஒப்பென்றுசொல்லும், பனிமதிச் சடை பண்ணவர்-குளிர்ந்தசந்திரனை யணிந்த சடைமுடியையுடைய இறைவர், தேவர்குழாத்தொடு நனிமகிழ்ந்து- தேவகூட்டங்களோடும் மிகவும்மகிழ்ந்து, நாடொறும் அவண்வையுருவர்- நாடொறும்அம்மேருமலையில் வசிப்பார், ஆதலால் - ஆகையினால். (எ-று.)

நாரதமுனிவர் விரந்தமலைகூறியதைக்கேட்டுதூல்களெல்லாம்சொல்லப்படுமேன்மையில் உன்றோடுபொன்மலை யொப்பென்றுசொல்லும் (அந்நனமிருக்க) சந்திரசேகரனாகிய இறைவன் தேவர்குழாங்களோடு அம்மேருமலையில் நாடொறும் மிகவும் மகிழ்ந்துவசிப்பன் ஆகையினாலென்க.

ஈண்டு கின்றோடு பொன்மலையொப்பாக, இறைவனுன்னிடத்து வீற்றிராது அம்மேருமலையின்கண் வீற்றிருத்தல் இகழ்ச்சியன்றோவென்று அவ்விரந்தமலைக்கெடுத்தக்காட்டியதாகும். அல்லதுஉம் நூலெலாம் மொழிதருமேன்மையில் புனிதநின்றொடுபொன்வகாநேரொணும் என்றதனால் விரந்தமலையை உயர்த்திக்கூறியதெனவும் பனிமதிச்சடை பண்ணவர் தேவர்குழாத்தொடு நனிமகிழ்ந்தவண்வையுருவார்நாடொறுமேன்றதனால் பொன்மலையையுயர்த்திக்கூறியதெனவும்கொள்க. இவற்றுள்விரந்தமலையை யுயர்த்திக்கூறியது முகமனும் பொன்மலையையுயர்த்திக்கூறியதுஉண்மையுமாமென்க. (கக0)

இயங்குகோள்களுடுக்களிராசியெவற்றொடும்
வயங்குசுசந்திரகுடியிர்தாம்வடமேருவை
நயந்துசுற்றுவார்நாடொறுமத்திறோக்கியே
யுயங்குகின்றனன்யானென்பின்னருமோதுவான்.

(இ-ள்) இயங்கு கோள்கள் உடுக்கள் இராசி எவற்றொடும் வயங்கு சந்திரகுடியிர்தாம்-சரிக்கின்ற அங்காரகன் முதலிய கிரகங்களும் அசுவனிமுதலிய நகைத்

திரங்கனும் மேடமுதலாகிய இராசிகளும் எவையிற்றிலும் விளக்குந் சந்திர சூரியர்களும், வடமேருவை - பொன் மலையை, நாடொறும் நயந்து சுற்றுவர் - நாடோறும் விரும்பிப் பிரதக்கினம் வருவார்கள், அதிதிறம் நோக்கி-அச்சிறப்பை நோக்கி, உயங்குகின்றனன் என - நான் வருந்துகின்றேனென்று, பின்னரும் ஒதுவான் - பின்னுஞ் சொல்வான் (எ-று).

சரிக்கின்றசூரியன்முதலிய கிரகங்கள்-நக்ஷத்திரங்கள்-இராசிகள்-சந்திரர்-சூரியர் என்றுசொல்லப்பட்டஇவர்களெல்லாம்மேருமலையை நாடோறும் விரும்பிச் சுற்றுகின்றனர். யான் அச்சிறப்பைநோக்கி வருந்துகின்றேனென்று நாரதமுனிவா பின்னுஞ்சொல்லுவார் என்க.

நாரதமுனிவர் விந்தமலைக்குப் பொன்மலைச் சிறப்பையெடுத்துக் கூறவந்தவராதலால் மேலேசெய்யுளில் அப்பொன்மலையி லிறைவன் வீற்றிருக்கின்ற சிறப்பையும், அச்சிறப்பால் கோள்கள் முதலிய யாவும் அம்மலையை வலம் வருகின்றன என்னு மென்மையையு மெடுத்துக்கூறுவார்போன்று இவ்விந்தமலைக்குச் சிறப்பின்மையை நன்கு விளக்கியவாறாகும். எனவே இறைவன் உன்னை இடமாகக்கொள்ள வில்லையென்றும், அதனால் ஏனையோரும் உன்னை யொருபொருளாக மதிக்கவுமில்லையென்றும் அதனிகழ்ச்சியைவிளக்கியதாமென்க. இது வீறுகோளணி, (௧௧௧)

தனக்குநேர்வரியாய்பலசாற்றுவதென்கொலோ

வெனக்குநீநனிநண்பினையாதவினித்திற

முணக்கியம்பினனின்னினியேகுவலொய்யென

மனக்குவேண்டியசெய்கெனமாதவனீங்கினுன்.

(இ-ள்.) தனக்கு நேர்வு அரியாய்-உன்றனக்கு ஒப்பானதொன்றை அறியாத விந்தமே, பலசாற்றுவது என்கொல்-இதினை மிகைபடக் கூறுவதன்றி பயனென்னை, (ஆயினும்) எனக்கு நீ நனி நண்பினை ஆதலின் - எனக்கு நீ மிகவும் நட்பினனுயிருக்கின்றனையாதலின், இத்திறம் உனக்கு இயம்பினன் - இவ்வகையெல்லா முனக்கு நன்றாகக்கூறினேன், இனி இனி ஏசுவல் - யானிப்பொழுதேசெல்கின்றேன், ஓய்யென மனக்கு வேண்டிய செய்க என்ன - (இனி நீ) வினாந்துமனத்துக்கு வேண்டியபடியே செய்யக்கடவாயென்று, மாதவன் நீங்கினுன் - நாரதமுனிவர் சென்றனர். (எ-று.)

விந்தமலையே உனக்குப் பலவாறு எடுத்துக்கூறுவதன்றி பயனென்னை? ஆயினும் நீ எனக்கு நட்பினனாகையால் எிலவற்றையெடுத்துக்கூறினேன். இனி யான் செல்கின்றேன், இனி நீ (யான் கூறினவற்றையெண்ணி) மிசவும் வினாந்து உன்மனத்தில் தோன்றியவாறெல்லாம் செய்யக்கடவாயென்று முனிவர் சென்றனொன்க.

இறைவன் இருத்தலானும் கோள்கள் முதலிய யாவும் வலம் வருதலானும் சிறப்புடையதாக அப்பொன்மலைதான் எண்ணினாலும் உனக்கொப்பாகாதென்பார்தனக்கு நேர்வரியாயெனவும், இவ்வருஞ் சிறப்பையுடைய உன்னருமையையுணராது அமரர்களிகழ்ந்ததைத்தனவாகிய அப்புன்மொழிகளை யானெவ்வளவென்று எடுத்துச் சொல்லுவேனென்பார் பலசாற்றுவதென்கொலெனவும், அத்தேவசனங்களுள் யானுமொருவருயினும் நீ என்பானுள்ள நட்பினால் அவ்வொற்றுமைகருதிச் சிலகூறினெனென்பார் எனக்கு நீ நனிநண்பினையாதலின் இத்திற முணக்கியம்பினனெனவும், இனி இங்ஙனம் தாழ்த்திருப்பேனாயின் உன்னை யிகழ்ந்த இழிப்புடையெல்லாம் கூறவருமென்பார் இன்னினியேகுவலெனவும், தேவர்களெல்லாரும் உன்னை

மிகப்பலவாக இழித்துக்கூற மோருமலை மிகவுரு செருசுருந்திருத்தலால் இனித தாழ்ந்து அசன செருக்கடங்குமாறு அமர்வியினும் நீ மேலோங்கு வேண்டிமென்பாராயெயன மனக்குவேண்டிய செய்கென எனவுகூறினா.

மனக்கு எனபுழி சாரியையுனவழி சாரியை தவிரந்தது, மாடக்குச்சித்திர மென்றபோல (ககஉ)

அறுசீர்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

பததர்மெயசகினைமகதியாழபயிலபடி மவுண்டியனீங்கலு
மெயததவெஞ்சினமீக்கொணமாலவனாவிபுமெல்லெவிளக்கினைச்
செத்திறப்பவளாநதெழுநுவிசுமபுசென நுநிவந்ததான்
மைததவல்லிருளகிறிவாளகளவயங்குமாறுதடுத்தோ,

(இள.) பததா மெயகினை மகதியாழ் பயில் படிமவுண்டியன் பததாழ்
மமெயமையாகியநரமபுகளையுமுடைய மகதியாழிலவல்ல தவவுண்டியையுடைய நா
ரதமுனிவா, நீங்கலும் செல்வமும், மெயதத வெமசினம் மீசொள மாலவனா உண்
மையாகவே கொடுங்கோபம் மேனமேற்கொண்ட விரதமலை, மைததவல் இருள
கிறி மிகவும்கரிய இருளைக்கிழித்து, வாள்கள வயங்குமாறு தடுத்த ஒளிவிளங்கும
சந்திரசூரியர்கள் செல்லுமவழியைத் தடைசெய்து, வீயுமெல்லெவிளக்கினைச் செகது
இறப்பவளாநது எழுந்த விசுமபு சென்று நிவந்தது-இறக்குந தருந்தது விளக
கொளியைச்சாராநது விடமுதற்பறவை மரணமடைநலபோல அடிபரந்தமேலோங்கி
விண்ணைவுரு சென்று ரியிரந்தது; (எ-று)

நாரதமுனிவா சென்றபின் விரதமலை அடங்காத்சினங்கொண்டு ஆகாய
முகட்டைக் கடந்தோங்கி இருளையோட மச்செல்லும் சூரியசந்திரர்கள் ககியைச்
தடுத்தெனக.

நாரதமுனிவா-உன்னை இகழ்ந்துகூறியன பல, யான் உன்னிடங்கூறியன
சில எனபது முதலாகக்கூறிய சொல்லெல்லாம் விரதமலைக்குக் கோபத்தையே
வினைவிதானவாகலான மெயதத வெஞ்சினமீக்கொணமாலவனா எனவும், அக்கோ
பததான மேலெழுந்தோங்கிப் பூக்கம் விளக்கினை-கண்டெழுந்த பறவையினே
ககம்போலாம், ஆகலான வீயுமெல்லெ விளக்கினைச்செத்திறப்ப வளாநதெழுந்த விசு
ம்புசென்று நிவந்தது எனவும், அங்குநமாபிறும் அவரோக்கத்தின் பெருமை நண்
டு விளக்கவேண்டுமாதலால் மைததவல்லிருளசிறி வாள்கள வயங்குமாறு தடுத்தது
எனவுகூறினா. (ககங)

துருவமண்டலவெல்லெழீழ்பட படமேச நெழுநுசுடாவெறபினைத்
தருநிலத்தவா நோக்கி முகத்து நபனைக் குவிச்சகொடுங்
கருவியிறிசிறுகரிவாரிரட்டி செருசுசொகருசதினல்
வருவதாங்கொலெனத்தலைநதமுந்நிதமுளவொரீஇயினா.

(இள.) துருவமண்டல எல்லை கீழ்ப்பட மேககெழும்-துருவமண்டலத்தின்
அளவுநீழக் மேலோங்கி வளரும், சுடா வெறபினை பிரகாசிக்கின்ற விரதமலையை,
தருநிலத்தவா நோக்கி - கற்பகச்சோலை சூழ்ந்த விண்ணாட்டவா பாகது, முந்து
தழுவ படை குலிசம் கொடுங்கருவியின் சிறகு அரிவாரிரட்டின - முன்னே நெருப
பைச் சித்தும் படையாகிய வச்சிராபுதமெனக்கின்றகொடிய கருவியினுலமலைகளின்
சிறையரி த இறகிரனுடன், செரு செய கருக்கினால் வருவதாங்கொல என-போ

செய்யும் எண்ணத்தினால் வருகின்றதோ வென்று, தீகைத்து மருண்டு தம்முள் வெருவினர்- திகைப்பற்று மயங்கி தங்களுஞ்ஞான தாங்குளே பயமுற்றனர்-(௭-௩.)

எவ்லாமண்டலங்கட்கும் மேலாயுள்ள துருவமண்டலமும் கீழாக மேலோங்கிய விந்தமலையை விண்ணுலகத்தவர் பார்த்து இம்மலை இவ்வாறு வளர்ந்தோங்கி வருதற்குக்காரணம் முன் லச்சிராபுதத்தினால் தன்னினமாகிய மலைகளின் கிறகை இரத்திரனரிந்தானாகையால் அப்பகைமையெண்ணி அவனோடு போர்செய்ய வருவதுபோலுமென்று மயங்கித் தங்களுக்கெண்ணிப் பயமுற்றனரென்க. (க௬)

தங்களொப்புமைகொண்டுநண்ணுதருக்குணர்ந்துவெகுட்சியாற் பொங்கிவிம்மிமதர்த்தெழுந்தெதிர் போர்செயப்புகுதன்மையிற் கொங்கைவம்புசமுங்கமார்பமலைத்துவி றுகொளக்கதழ்ந் தங்கண்மங்கையர்வெற்பினோக்கமுன் னோக்கவிண்மிசையண்மினர்.

(இ-ள்.) தங்கள் ஒப்புமைகொண்டு - தங்களுக்கொப்பாகக்கூறுஞ் சொல்லைக்கொண்டு, நண்ணும் தருக்கு உணர்ந்து-பொருந்தியரும் இறுமாப்புணர்ந்து, வெகுட்சியால் பொங்கி விம்மி மதர்த்து எழுந்து - கோபத்தினால் பொங்கிப்பருத்துச்செருக்குந்தெழுந்து, எதிர் போர்செய்ய புகுதன்மையில் - எதிர்த்துப்போர்செய்ய வருகின்ற தன்மையைப்போல, கொங்கை வம்பு சமுங்க - கொங்கையிலணிந்த கச்சு கிழிபட-மார்பம் அலைத்து வீறுகொள - மார்பத்தை யலையச்செய்து பெருமையை யடைய, கதழ்ந்து அங்கண் மங்கையர் வெற்பின் ஒக்கம் - வினாந்து அவ்விடத்தில் மங்கையர்கள் அவ்விந்தமலையினுயர்வை, முன் நோக்க விண்மிசை அண்மினர் - முன்னே பார்க்க ஆகாயத்தில் நெருங்கினர், (௭-௩.)

தனத்துக்கு மலையையொப்பாகப் புலவர்கள் கூறுஞ் சொல்லைக்கொண்டுந் த விந்தமலை செருக்குற்று மேலோங்கியதென்றெண்ணிக் கோபங்கொண்டு பொங்கி விம்மி மதர்த்தெழுந்து எதிர்ந்து போர்செய்யப்புகுவதுபோற் கச்சினக்கிழித்து மாற்பிடம் போதாதென்று அவ்விந்தமலையை வெற்றிகொள்ள முன்னே வந்தவர்கள்போல் ஆகாயத்தில் வந்து சேர்ந்தனரென்க.

வானுலகிலுள்ள மங்கையர் விந்தமலை வளர்ந்தோங்குவதைப்பார்த்து இம்மலை வளர்வதற்குக் காரணம் என்னை? நம்முடைய தனங்களை மலைகளுக்கொப்பாகக்கூறும் வழக்குண்மையான் அதனை மறுத்தற்கு நம தனங்களினும் மேலோங்கி அவைகளைத் தாழ்க்கவெண்ணியதுபோலு மென்றுணர்ந்தனரென்பார் தங்களொப்புமைகொண்டு நண்ணுதருக்குணர்ந்து எனவும், இனி நமது தனங்களினு மேலோங்க வெண்ணியவிந்தமலைநாணுமபடி நம்முடைய தனங்களை மேலோங்கச் செய்ய வேண்டுமென்றெண்ணிக் கோபங்கொண்டு அர்முயற்சியிற் தலைப்பட்டனரென்பார் வெகுட்சியாற் பொங்கி விம்மி மதர்த்தெழுந் தெதிர் போர்செயப் புகுதன்மையிற் கொங்கை வம்பு சமுங்க மார்பமலைத்து வீறுகொளக் கதழ்ந்து எனவும், மலையினோக்க மறிந்தாலன்றி ஸூலையினோக்கத்தைச் செய்யவொன்றாதென்றெண்ணிச் சென்றனரென்பார் அங்கண்மங்கையர் வெற்பினோக்க முன்னோக்க விண்மிசையண்மினரெனவுங் கூறினர்.

விந்தமலை தான் பரவுவதற்குப் பூமி இடங்கொடுத்ததுபோல்தனங்கள் பரந்துவளர்வதற்கு மாற்பிடங்கொடாத காரணத்தால் கொங்கைவம்பு சமுங்கமார்பமலைத்து எனரொனக்கொள்க. (க௬)

சிட்டிநாண்முதலோய்விலாது தினம்பொலங்கிருழ்வர
வட்டமிட்டகறங்கினோலையெனச் சுழன்மலமந்துரைந்
திட்டகோள்களிராசிராள் கருமன் துதன்னமினைப்பொழிந்
துட்டதும்புகளிப்பின் வைகினவோங்குமால்வலாயாலரோ.

(இ-ள்.) ஓங்கு மால்வலா - உயர்ந்துவளர்ந்த விந்தமலையினால், சிட்டிநாள்
முதல் - பிரவஞ்ச சிருட்டிகாலந்தொட்டு, ஓய்விலாது - ஒழிவில்லாது, தினம் - நா
டோறும், பொலம் கிரி சூழ்வர - பொன்மலையை வலம்வர, வட்டமிட்ட கறங்கின்
ஓலை என - வட்டாகாரமாயுள்ள காற்றாழையைப்போல, சுழன்று அலமந்து மைந்தி
ட்ட - சுழலமிட்டு அலைந்து நைந்திருந்த, கோள்கள் இராசிராள்களும் - கிரகங்கள்
இராசிகள் நாள்கள் முதலிய யாவும், அன்று தன்னம் இளைப்பொழிந்து - அன்று
சிறுமை நீங்கி இளைப்பொழிந்து, உந்ததும்பு களிப்பின் வைகின-உள்ளத்திற் பொ
ங்கிய மகிழ்ச்சினால் ஓய்ந்திருந்தன. (எ-று.)

விந்தமலையோங்கிய அந்தநாளில் சிருட்டிகாலந்தொடங்கி ஓய்வில்லாமல்
நாடோறும் மேருமலையைப் பிரதக்கினம்வரக் காற்றாழையைப்போலச் சுழன்று
சுழன்று அலைந்து நைந்திருந்த கோள்கள் முதலிய யாவும் ஓய்ந்து இளைப்பொழிந்து
மனமகிழ்ச்சியோடிருந்தனவென்க.

எனவே விந்தமலை வளர்ந்ததால் சூரியன் முதலானவர்கள் செல்லு மார்க்
கந் தடைபட்டன. அவைகள் செல்லாதொழியவே நாள்கள் மாறுதலின்றி ஒருநா
ளாகவேயிருந்தன வென்றவாரும். கறங்குஓலையாற்செய்யப்படுவதென்பதனை “கற
ங்கோலை போல்வதோர் காயத்” தென்னுந் திருவாசகத்தானுமறிக. பொலங்கிரி என்
றது பொன்னென்கினவி என்னுஞ்சூத்திரத்தானமைக்க. வட்டமென்றது வீருத்தம்
என்னும் வடமொழிச்சிதைவு. (ககச)

மாயிருங்கனகமாமலைத்தலையின்மன்னிவன் சூயவனேமியின்
நூயிராதிக்கையிடையருதுகடுகச்சுழற்றிநனிதளர்வுகூர்
பாயசீர்த்திமிகுதுருவனுஞ்சிறிதுபணியொழிந்துறைநலம்பெற
மீயுகந்தமணியருவிதாழ்மடியவிந்தவெற்புதவிசெய்ததால்.

(இ-ள்.) மா இரும் கனகமாமலை தலையில் மன்னி-பெரிய மேருமலையினுச்சி
யிற்பொருத்தி, சூயவன் வன் டேமியின்-குலாலனுடைய வலியசக்கரம்போல, நூயிரா
திகளை இடைஅருது கடுகச்சுழற்றி-சூரியன்முதலானகிரகங்களை நீக்கமின்றி வினாவா
கச்சுழற்றி, நனி தளர்வு கூர் பாய சீர்த்தி மிகுதுருவனும்- மிகவுஞ் சோர்வடைகின்ற
எங்கும்பரவிய பெருமை மிக்கதுருவனும், பணிசிறிது ஒழிந்து உறை நலம்பெற -
(சூரியன்முதலானவைகளைச்) சுழற்றும் வேலை சற்றொழிந்து ஓய்ந்திருக்கும் சுகத்தை
யடைய, மீ உகந்த மணி அருவிதாழ்-மிகவுமவிரும்பத்தக்க இரத்தினங்களைக் கொழித்
தும் அருவிக்கையுடைய, நெடிய விந்தவெற்பு உதவிசெய்தது - வளர்ந்துநீண்ட விந்த
மலை உபகாரஞ்செய்தது. (எ-று.)

மேருமலையின் சிகரத்திற்றங்கி குலாலன்சக்கரம்போலும் சூரியன் முதலான
வைகளைச் சுழற்றிவரும் அருவனும் அத்தொழிலொழிந்து ஓய்ந்திருக்குந் சுகத்தைப்
பெற விந்தமலை ஒருதலையைச் செய்ததென்க. (ககச)

அருவிதாழ்சயிலொமாளிவழங்குநெறிதனையடைத்துமிசையனவலா [டு
லொருபுடைத்திமிரமொய்ப்பமற்றையொருபுடையுறக்கதிர்கண்மொய்த்தி
மிருதித்தினைமருவுபெற்றிமையிசைந்தமன் னுலகமற்றைநாண்
மருமலர்க்குமுனிபாகமாகவளர்மறைமுதற்பொருணிகர் தத்தால்.

(இ-ள்.) அருவி தாழ் சயிலம்-அருவியையுடைய வீர்தமலை, ஒளிவழங்கு ஁நறி தனை - சூரியன்செல்லும் மார்க்கத்தை, அடைத்து மிசை அணவலால் - அடைத்து மேலே சென்றிருத்தலால், ஒருபுடை திமிர்ம் மொய்ப்ப- ஒருபக்கத்தில் இருளடர்ந்திருக்க, மந்தையொருபுடையுற கதிர்கன்மொய்த்திடம் - மற்றொருபக்கத்தில் ஒளிகளெல்லாம் கூடியிருக்கும், அற்றைநாள் - (இவ்வாறு) அன்றைத்தினம், இருதிறத்தினொடு மருவு பெற்றிமை இசைந்த மன் உலகம் - இரண்டுபக்கங்களிலும் ஒளியுமிருளுமாகப் பொருந்தியிருக்கும் தன்மை வாய்ந்த நிலைபெற்ற வுலகம், மருமலர் குழல்பாகமாக வளர் - நறுமணங்கமழும் மலரணிந்த கூந்தலையுடைய உமாதேவி பாகத்திலிருக்க வளர்கின்ற, மறைமுதல் பொருள் நிகர்த்தது - வேதமுதற்பொருளாகிய இறைவனை யொத்திருந்தது. (எ-று.)

விர்தமலை ஒளியுள்ள சூரியன் முதலானவர்கள்செல்லும் மார்க்கத்தைத் தடை செய்து மேலோங்கிற்றதலால் அன்று இவ்வுலகம் ஒர்புடைஇருளும் ஒர்புடையொளியுமாக விளங்கியது, (அவ்விளக்கம் எப்பொருளை யொத்திருந்ததென்றராயின், உமையோடுகூடி விளங்கும்)வேதப்பொருளை யொத்திருந்ததென்க.

எனவே அம்மையார் பசுமைநிறமும், இறைவனார் செந்நிறமுமுடையவராதலானும் அதுவேயுமன்றி இருவருந் தனித்தனியேயிராது கலந்துகருமையுஞ் செம்மையுமாகவே காட்சிகொடுத்தலானு அத்தோற்றத்தை யொத்திருந்தது அற்றைநாளிவ்வுலகமென்றார். இது புகழுமையணி. (கசுஅ)

இகழ்ந்தரீரினிடப்பதெங்கணெனவெள்ளிவாள்களைநகைப்பதூஉந்திகழ்ந்தமேருவொடுசெருவினைப்பவறைகூவிவீரநகைசெய்வதூஉமுகந்தெழுந்தனதுசீர்த்திபல்குவதுமொப்பவெங்கணுமடித்தலமகழ்ந்துகல்லெனவினாத்துவெள்ளெனவிளர்த்துவீங்குபுனலருவியே.

(இ-ள்.) எங்கணும் அடித்தலம் அகழ்ந்து - எவ்விடத்தும் பூமியைப்பிளந்து, கல் என இலாத்து - கல்லென்றொலித்து, வெள்ளென விளர்த்து - வெண்மையென்று சொல்லவெனாத்து, வீங்குபுனல் அருவி - பெருக்கெடுத்துவரும் அருவியானது, இகழ்ந்தரீர்-என்னையிகழ்ச்சிசெய்த ரீங்கள், இனிடப்பது எங்கண்என-இனிச்செல்வது எவ்வழிஎன, எள்ளி - இகழ்ந்து, வாள்களை நகைப்பதும் - சூரியன், 'முதலானவர் களைப்பார்த்து புன்னகைசெய்வதும், திகழ்ந்தமேருவொடு - பொலிவுபெற்று விளங்கும் மேருமலையோடு, செருவினைப்ப-போர்செய்ய, அறைகூவி வீரநகைசெய்வதும்-போருக்கழைத்து வீரநகைசெய்வதும்,உகந்து எழும் தனது சீர்த்திபல்குவதும்ஒப்ப-ஊக்கங்கொண்டெழும் தன்னுடைய பெருமைமிகுவதும்போல இருக்கும் (எ-று.)

விர்தமலையிலுள்ள அருவி-ஒலிக்கும் ஓசையானது எத்தன்மையா யிருந்ததெனின்-அவ்விர்தமலையானது ஓ சூரியசந்திராதிபர்களே ரீங்களெல்லா மென்னை யிகழ்ந்தீர்களேஇப்பொழுது ரீங்கள் செல்லுங்கதி யறிந்து செல்லுங்கள் பார்ப்போம் என்றிகழ்ந்து நகைசெய்வதுபோலும், ஒமேருமலையே ரீ என்னிலும் உயர்ந்தவெண்ணெண்ணியிருந்தனையே உயர்ந்தவனாயின் என்றோடு போர்செய்யவாவென்று போருக்கழைப்பதுபோலும் தன்பெருமையெல்லாம் கோள்முதலியனவும் அம்மேருமலையுமறிபுமாறு எடுத்துச்சொல்வதுபோலு மிருந்ததென்க.

எள்ளிநகைப்பதும் அறைகூவிவீர நகைசெய்வதும் தனது சீர்த்திபல்குவதும் வீரரிலக்கணமாதலால் மேருமலையோடு பகைகொண்டெழுந்த விர்தமலைக்கு அவ்வீரத்தினரிலக்கணத்தைக் கூறியதாமென்க. இது ஏதுத்தற்குறிப்பேற்றம். (கசுக)

இறவுளர்க்குமிசையுலக வாழ்க்கையர் விருந்தளித்தவகையெய்தினர்
குற்றமடந்தையரு மரமடந்தையருமளவளா யுறவுகொண்டனர்
முறைநிறுத்துகாமுனிவர் வெற்புறையுமுனிவர் நல்வரவெதிர்த்தனர்
மறைமுழைப்பணிகள் வானுலாம்பணிபுலம்பு தீர்த்திடமணந்தன.

(இ ள்) இறவுளர்க்கு - குறிஞ்சிலிமமாக்களுக்கு, மிசை உலக வாழ்க்
கையர் - மேலுலக வாழ்க்கையையுடைய தேவர்கள், விருந்தளித்து உவகை எய்தி
னார் - விருந்திட்டு மகிழ்ந்தார்கள், குற்றமடந்தையரும் - அந்நிலத்தைக் குறப்பெண்க
ளும், அரமடந்தையரும் - அரம்பாஸ்திரீகளும், அளவளாய் உறவு கொண்டனர் -
கலந்து நட்பாடினர், முறைநிறுத்து சுரமுனிவர் - வேதநீதிகளை நிலை நிறுத்தும்
தேவரிஷிகளும், வெற்புறையும் முனிவர் - மலைமுழையில் வசிக்கும் முனிவர்களும்,
நல்வரவு எதிர்த்தனர் - ஒருவர்க்கொருவர் காணப்பெறும் நல்வரவு கிடைக்கப் பெ
ற்று எதிர்த்தனர், முழை மறை பணிகள் - மலை முழையில் மறைந்திருக்குஞ் சரப்
பங்கள், வான் உலாம்பணி புலம்பு தீர்த்திட மணந்தன- ஆகாயத்திலுலாவும் இராகு
கேதுக்களுடைய துன்பம் நீக்க ஒன்றோடொன்று கலந்தன (எ-று).

மலையில்வாழும் குறவர்களுக்கு வானில்வாழ்ந்தேவர்கள் விருந்திட்டு மகிழ்
ந்தனர். குற்றமடந்தையரும் அரமடந்தையரும் உறவு கொண்டாடினர். மலைமுனிவரும்
சுரமுனிவரும் கலந்துவர வேற்றனர். மலையிலுள்ள பாம்பும் ஆகாயத்திலுள்ள
பாம்பும் கலந்தன என்க.

இதனால் விந்தமலைமேலோங்கி வளர்ந்ததனால் அம்மலையிலுள்ள குறவர் முத
லானவர்களுக்கும் விண்ணிலுள்ள தேவர் முதலானவர்களுக்கும் கலப்புண்டாயி
னவென்று குறித்ததென்க. அல்லது அம் தங்களைப் போலும் செல்வத்திற் சிறந்தவர்க
ளாய்க் குறிஞ்சிலிமமாக்களிருத்தலால் அமரர்கள் விருந்தளித்து வகையெய்தினொன
வும், அரமடந்தையர் தங்களிலும் அழகிற்சிறந்து குற்றமடந்தையர் ஒளிபெற்றிருத்த
லால் அளவளாயுறவுகொண்டனொனவும், சுரமுனிவர் தங்களிலும் தவத்திற்சிறந்து
இகலோக பரலோக வைராக்கியமுடையராய் இருத்தலால் வெற்புறையுமுனிவர்நல்வ
ரவெதிர்த்தனொனவும், வானுலாம்பணிகள் தங்களைப்போல வசிப்பதற்கோர் முழையு
மின்றி அங்குமிங்கு முழைத்தலைப்பட்டிருத்தலால் மறைமுழைப்பணிகள் புலம்புதீர்
த்திடமணந்தன எனவுகூறினொனக் கொள்ளலுமொன்று. (200)

வேறு.

மினோபிசாரம் குன்றமேக்குற நிவந்தலோடு
மொளியழங்காமைக் காலவேறுபாடொழிந்த வாரூலன்
வளமலிதவந்தானங்கள் முதலியமறுத்துப் பைங்கூழ்
வினோவுகளஃகிஞாலம் வெறுவியதாயிற் மன்றே.

(இ-ள்.) மினோபி சாரல் குன்றம்-காவறகாடோங்கிய விந்தமலைமேக்குறநிவ
ந்தலோடும் - மேலாகவோங்கவும், ஒளியழங்காமை - சூரியசந்திரர்கள் ஒளிதோன்
ருமை சாரணமாக, காலவேறுபாடொழிந்த ஆற்றால்-காலவேற்றுமைகள் தோன்
ருமையினுள், வளமலி தவம் தானங்கள் முதலியமறுத்து-வளமிக்க தவந்தானங்கள்
யாவும் நடவாதொழிந்து, பைங்கூழ்வினோவுகள் அஃகி-பயிர்கள் வினையாதொழிந்து,
ஞாலம்வெறுவியதாயிற்று-உலகம் ஒரு பொருளையும் தன்னிடத்தல்லாதொழிந்தது.

விந்தமலை வளர்ந்தோங்கவும் சூரியசந்திரர்கள் செல்லு நெறியின்றிப் பிரகா
சங்குன்ற அதுகாரணமாக காலம் வேறுபாடின்றி ஒரே காலமாயிருந்தது, காலம்

ஒன்றாகவே தவமுத்தானமும் போயின, அவைபோகவே, விளைவுகள் குன்றின, அவைகுன்றவே உலகம் வெற்றுலகமாயிற் றென்க.

சூரியசந்திராதிபர்களாம் கூலவேற்றுமைகளும், அக்காலவேற்றுமைகளாற் றவந்தானங்களும் அத்தவதானங்களால் பைங்கூழ் வினையும், அவ்வினைவால் இவ்வுல குள்ளாமுடைமையாயிருத்தல் இயல்பாதலால் அவ்விதம்பு மாறும் வண்ணம்சூரிய சந்திரர்கள் செல்லாவண்ணம் விந்தமலைதடுத்ததனால் ஞாலம் வெறுவியதாயிற் றென்றார். இதுதொழில்திசயம். (உ௦க)

அங்கதுநோக்கிவல்லீ புரந்தரனாதிவின்னோர்
தங்குலக் குரவனோடுஞ் சதுமுகணிருக்கைசார்ந்தார்
பங்கயக்கிழவனோன்றான் பணிந்தனர் பரசிப்போற்றி
யெங்களைவெருவாவண்ணம் புரத்தியென நிதனைச்சொற்றார்.

(இ-ள்.) அங்கதுநோக்கி - உலகத்திலொருபொருளு மில்லாமையைப்பார்த்து, வல்லீ புரந்தரனாதிவின்னோர் - வினாவாக இந்திரன் முதலிய தேவர்கள், தங் குலக்குரவனோடும் - தங்கள் குலகுருவாகிய வியாழபசுவானோடும், சதுமுகன் இருக்கை சார்ந்தார் - பிரமன் வீற்றிருக்கும் சத்தியலோகத்தை யடைந்து, பங்கயக்கிழ வன் நோன்றான் பணிந்தனர் - தாமரை மலரில் வசிக்கும் பிரமனுடைய பெருமை பொருந்திய திருவடியை வணங்கி, பரசிப்போற்றி - புகழ்ந்துபாடி, எங்களை வெரு வாவண்ணம் புரத்தி என்று - அடியெங்களை யஞ்சாவண்ணம் காத்தருள்வாயென்று, இதனை சொற்றார் - இதனைச்சொன்னார்கள். (எ-று.)

(விந்தமலை மேலோங்கி வளர்ந்ததனால் உலகில் தவந்தானங்கள் குன்றி) விளைவுகளில்லாதிருப்பதைப்பார்த்து இந்திரன் முதலியதேவர்கள் தங்கள் குலகுருவோடு சத்தியலோகத்தை யடைந்து பிரமன் திருவடியை வணங்கிப் புகழ்ந்துபோற்றி எங்களை அஞ்சாவண்ணம் பாதுகாப்பாயென்று இதனைச் சொல்லத் தொடங்கினனென்க.

தவந்தானங்கள் முதலியன வளர்ந்தபொருட்டே எவ்வுயிரும் படைக்குமாற் றையுடைய தேவரீர் அத்தவந்தான முதலியன இன்று கெடுமாறு இவ்விந்தமலையைப் படைத்தது என்னபடைப்போ, இவ்விந்தமலையால் எங்களைத் துன்பப்படுத்தி வது முறையோ என்பார் எங்களைவெருவாவண்ணம் புரத்தியென்றார். (உ௦உ)

இருசுடர்வழங்குமாற்றை யிறும்புசூழ் சோலைவிந்தப்
பருவரைதடுத்தவாற்றாற் பகலிராத்தொடக்க மின்றித்
திருநெறிவேள்விமாறித் தெருமந்ததுலக மன்னோ
மருமலர்க்கமலவாழ்க்கை வயங்கெழுகடவுளேறே.

(இ-ள்.) மருமலர் கமலவாழ்க்கை வயங்கெழு சுடவுள் ஏறே - நறுமணங்கம முற் தாமரைமலரில் வாழும் வாழ்க்கையையுடையராய் விளங்குகின்ற தேவர்கள் தலைவரோ, இருசுடர் வழங்கும் ஆற்றை - சூரியசந்திரர்கள் உலாவியரும் வழியை, இறும்பு சூழ்சோலை விந்தப்பருவரை தடுத்த ஆற்றால் - காடுகள் சோலைபோலும் சூழ்ந்திருக்கின்ற விந்தமலை தடுத்தகாரணத்தால், பகல் இரா தொடக்கம் இன்றி - பகலிரவென்று கூறும் காலபெதமில்லாமல், உலகம் திருநெறி வேள்விமாறி தெரு மந்தது - உலகம் நன்னெறியைக்காட்டும் யாகங்களொழிந்து மயங்கிக்கிடக்கின்ற தது. (எ-று.)

, பிரமதேவனே! சூரியசந்திரர்கள் செல்லும் நெறியை விந்தமலை மேலோங்கித் தடுத்ததனால் இது பகல் இது இரவென்னும் சொற்றொடக்கமின்றி யாகமுதலியவை குன்றி உலகம் மயங்கிக்கிடக்கின்ற தென்க.

உலகம் செல்வம் பெற்றோங்குமாறு செய்வது வேள்வியாதலால் திருநெறி வேள்வி என்றார். (௨௦௩)

இனியெமக்குறுதியென்னே யென்றலுமிளவன்தேதும்
பனிமலர்க்கதுப்பினைம்பாற் பாரதிகொழுநன்கேளாத்
தனிமிடல்படைத்தவிந்தத் தருக்கினைப்பெளவமுண்ட
முனிவனையடக்கவல்லு மென்றுமுன்னிச்சொல்வான்.

(இ-ள்.) இனி எமக்கு உறுதி என்னே என்றலும் - இனி எங்களுக்கு உறுதி எப்படி யென்று கேட்கவும், இளவன்தேதும் பனிமலர் கதுப்பின் ஐம்பால் பாரதி கொழுநன்கேளா - இளவண்டுகளிரைசபாடும் குளிர்த்தமலர்கள் பொதிந்த கூந்தலை யுடைய கலைமகள் கொழுநுகிய பிரமன்கேட்டு, தனிமிடல் படைத்த விந்தத்தருக் கினை - ஒப்பற்ற வலிபடைத்தோங்கும் விந்த மலையின் செருக்கை, பெளவமுண்ட முனிவனே யடக்கவல்லும் என்று-கடல் நீராயுண்ட அகத்தியமுனிவனே இதனை யடக்கவல்லுநென்று, உளம் முன்னிச்சொல்வான்-தன்னுள்ளத்திலெண்ணிக் கூறு வான். (எ-அ.)

தேவர்கள் இனி எங்களுக்குறுதியாதென்றுகேட்க நான்முகன் (இது நம்மா லாகத்தக்கதன்று இதனை யடக்கவல்லுநன் கருங்கடலுண்ட குறுமுனியே என்று தன்னுள் எண்ணி அதனைக்கூறத் தொடங்கினனென்க.

பிரமன் தனக்குப்படைக்கு மாற்றலேயன்றி செருக்குற்றோரையடக்குமாற்ற லின்மையான் அய்வடக்கு மாற்றல் அரனுக்கும் அவனருள் பெற்றோர்க்குமே என் றெண்ணினுனென்பார் பெளவமுண்டமுனிவனே யடக்கவல்லுமென்றுள் முன்னி என்றார். (௨௦௪)

நடலையின் றுயர்ந்தோய் கேட்டிகாசிமாநகரம்வெகுங்
குடமுனிதன்னைவிண்ணோர் குழாத்தொடுநனுகிவிந்தத்
தடவரைத்தருக்குநீரீப்பான் வேண்டுதிதவத்தான்மிக்கோன்
கடலெலாங்குடங்கை யேற்றுப்பருகினான் முன்னங்கண்டாய்.

(இ-ள்.) நடலையின்று உயர்ந்தோய் கேட்டி-பொப்பிரபஞ்ச வாழ்க்கையி னின்றும் நீங்கியமேலோய் கேட்பாயாக, காசிமாநகரம் வையும் குடமுனி தன்னை விண்ணோர் குழாத்தோடும் நனுநி - பெரிய காசி நகரத்தில் வசித்திருக்கும் கும்ப முனிவரைத் தேவர் கூட்டத்தோடு சென்று,விந்ததடவரை தருக்கு நீரீப்பான் வே ண்டிதி - விந்தமலையின் செருக்கை நீக்கும்படி வேண்டிக்கொள்வாய், தவத்தான்மிக் கோன் - (அக்கும்பமுனிவன்) தவத்திலே சிறந்தவன், முன்னம் கடலெலாங்குடங் கை ஏற்று பருகினான் - முன்னொருகாலத்தில் கடனீரெல்லாம் ஒருருந்தளவாக உள்ளங்கையிலேற்று ஆசுமித்தனன் (எ-அ.)

பிரகஸ்பதியே-காசியில் அகத்தியமுனிவன் வசித்துக்கொண்டிருக்கின்றானு தலால் அவன்பால் நீ தேவர்களோடுஞ்சென்று இந்த விந்தமலையின் செருக்கையட க்க வேண்டிக்கொள்வாயாக; அம்முனிவனோ தவத்திலுயர்ந்தவன் முன்னங்கடனீ னைப் பருகினவனென்க.

நடலையின்றுயர்ந்தோய் என்றதுவியாழபகவானே. பிரமன் தானெடுத்துக் கூ றும் அகத்தியமுனிவர் பெருமைதோன்ற தவத்தான்மிக்கோ னெனவுங் கடலெலாம் குடங்கை யேற்றுப்பருகினான் முன்னமெனவுங் கூறினார், தவத்தின் பெருமை

“ஒன்றாத்தெறவு முவந்தாயாக்கலு, மெண்ணிறவத்தான்வரும், என வருங் குறப்பாவாணுன்க. நீண்ட மலையை யடக்கற்குக் கடலைப்பருகியதைக் கூறிய தென்னையெனின் வந்தமலை மேலோங்கியதுபோலும் கடல் நீழாழ்ந்தும், வந்தமலை பரவியிருத்தல்போலும் இக்கடல் பரவியிருத்தலுமுண்மையால், கடலை உளுந்தளவா கக்கொண்டகரத்தைமீண்டு மறித்து மலையை யடக்குவாரென்பது குறித்தற்கென்க.

என்றிதுவியாழப்புத்தேட்கியம்பினுனியம்பிப்பின் னுந்
தன்றிருவுள த்துன்னெண்ணிர்சயிலவீறடக்கயானே
மன்றலம்பொழிக்குழ்கா சிவராப்பினைக்குறுகியந்த
மின்றிசுழ்சடையாற்கோதிவிடுப்பென்றெழுந்துசென்றான்.

(இ-ள்) என்று இது வியாழப்புத்தேட்கு இயம்பினன் - எந்திதனை வியாழ பகவானுக்குப் (பிரமன்) கூறினான், இயம்பி பின்னும் - சொல்லிப் பின்னரும், தன் திருவுளத்தில் எண்ணி தன் தெண்ணத்தி லொன்றை யெண்ணி, சயிலவீறு அடக்க- இந்த வந்த மலையின் செருக்கையடைக்க, யானே மன்றல் அம் பொழிவு குழ்காசி வராப்பினை குறுகு—நானே நறுமணங்கமழும் அழகிய சோலை குழந்த காசிஎல்லை யை யடைந்து, அந்த மின் திகழ்சடையாற்கு-அந்த மின்னலைப்போலும் விளங்கும் சடையையுடைய அகத்திய முனிவருக்கு, ஒதி விடுப்பல் என்று-சொல்லியனுப்புவே னென்று, எழுந்து சென்றான் - அங்குநின்றும் எழுந்து சென்றான் (எ-று).

வியாழபகவானே நீ அகத்திய முனிவர்பாற் சென்று வேண்டிக் கொள்வாயாக என்று கூறிய பின்னர் தன்னுளத்தில் ஓராலோசனையைக் கருதி (அவ்வியாழ பகவானை நோக்கி) யானே அம்முனிவர்பாற் சென்று இவ்விந்த மலையின் செருக் கடக்க விண்ணப்பஞ் செய்து அவனையனுப்புவே னென்று எழுந்து சென்றன னென்க.

அகத்தியமுனிவர் முற்றுமுணர்ந்தவராதலான் தான்வியாழபகவானையேவி நாம் செல்லாதிருப்போ மாயின் இதுவுஞ் செருக்கென்றுணர்ந்து அவ்விந்த மலையின் செருக்கடக்கதொடங்கும்பொழுது நமதுசெருக்கையும் அடக்குவாரென்றெ ண்ணிஞனென்பது தோன்றப் பின்னுந் தன்றிருவுளத்திலெண்ணியென்றார். (௨௦௬)

பொன்னவனாதிதேவர்புடையுறப்போநதுசெங்கா
லன்னமுங்கருமென்கூந்தலன்னமுமறவியாடுங்
கன்னிவெண்டாங்கத்தெண்ணீர்க்கங்கையாறுமத்தகாசி
கன்னெடுககரம்புக்கானகைமலர்க்கமலத்தோன்றல்.

(இ-ள்.) நகைமலர்க் கமலத் தோன்றல்-விளங்குந் தாமமைமலரில் வீற்றிக்கும் பிரமன், பொன்னவன் ஆதி தேவர்புடையுற போந்து - வியாழபகவான்முதலிய தே வர்கள் புடைகுழ்ந்துவரச்சென்று, செங்கால் அன்னமும் கருமென்கூந்தல் அனை மும் அறவியாடும் - செவந்தகாலையுடைய அன்னப்பறவைகளும் கரியமெல்லியகூந் தலையுடைய மங்கையரும் அறித்துவிளையாடும், கன்னி வெண் தரங்கம் தென் நீர் கங் கையாறு உடுத்த - அழியாதவெள்ளிய அலைகளையுடைய தெளிந்தநீர்மயமாகிய கங் காநிகுழ்ந்த, காசி நல் ரெடு ககரம் புக்கான் - காசியாகிய நல்லெரியங்கரத்தை யடைந்தான் (எ-று).

பிரமன் வியாழபகவான்முதலிய தேவர்களோடு கங்காநிகுழ்ந்த காசிகரத்தை வந்து சேர்ந்தனென்க, (௨௦௭)

அவ்வயினகிலநாதரடியினை தொழுதுபோற்றித்
தெவ்வலியடுபோராண்மைத்தேவர்தங்குமுடித்தினேடு
மெவ்வமில்லேகள் விசான் தகுமுமுனியிருக்கைநண்ணிப்
பௌவநீர்ப்ருகினனைக்கண்டிதுபகரலுற்றான்.

(இ-ள்) அவ்வயின் அகிலநாதர் அடி இனை தொழுதுபோற்றி அக்காசியில்விஸ்வநாதர் திருவடிவேணங்கித் தோததிரஞ்செய்து, தெவ்வலி அடுபோராண்மைத்தேவர்தம் குமுடித்தினேடு - பகைவாய்விமையை யழித்தவல்லபோரில் ஆற்றலையுடைய தேவர்கூட்டங்களோடும், எவ்வம் இல் கேள்வி சான்றகுமுமுனி இருக்கை நண்ணி, குற்றமில்லாத கேள்வியிறசிறந்த அபத்தியமுனிவருடைய ஆச்சிரமத்தையடைந்து, பௌவ நீர்ப்ருகினனைக் கண்டு - அவ்விடத்தில் கடனீரையுண்ட அபத்தியமுனிவரைத்தரிசித்து, இது பகரல உற்றான் - இதனை விண்ணப்பஞ் செய்யத் தொடங்கினான். (எ-று).

பிரமன் அக்காசியில் விச்சுவநாதரடிவணங்கி தேவர்கூட்டத்தோடும் அகஸ்திய முனிவர் ஆச்சிரமத்தையடைநது அவரைக்கண்டு தான் வந்தசெய்தியைச் சுற்றத்தொடங்கினனென்க.

பிரணவப்பொருளைவினவிப் பிரமனைச் சிறைப்படுத்திய சாமிநாதன்பால் அப் பிரணவப்பொருளும் சிவதர்மமுதலியனவுங் கேள்வியுற்றசான்றோராகவின எவ்வமில் கேள்விசான்ற குமுமுனி என்றார். (உ௦அ)

முக்குறுமபெறிந்தகாட்சி முனிவோற்றனையாய்சரால்
மிக்குயர்வித்தநாகநதருக்குமீக்கொண்டுநாளும்
பொக்கமிவிரவிதிங்குபுகுநெறிதடைசெய்ததன்றா
லக்கிரியிறமாப்பெல்லாமகற்றுவானீயேவல்லை.

(இ-ள்) முக்குறுப்பு எறிந்த காட்சி முனிவர் ஏறு அனையாய்-முக்குற்றங்களைக் கடந்த அறிவிற்கிறந்த முனிவர்கோமானே, சாலமிக்கு உயர்விந்த நாகந்தருக்கு மீக்கொண்டு-மிகவு முயர்ந்தோங்கிய வித்தமலை செருக்குமிகவுங் கொண்டு, நாளும் பொக்கம் இப் இரவி திங்கள் புகுநெறிதடைசெய்ததன்று-நாடோறும் பொய்யாமல் சூரியசந்திரர்கள் செல்லும்நெறியைத் தடைசெய்தது, அக்கிரியிறமாப்பு எல்லாம் அகற்றுவான் நீயே வல்லை - அவ்வித்த பருப்பத்தின் செருக்கெல்லா மடக்க நீரோ வல்லமையுடைய (எ-று).

பிரமன் அகத்திய முனிவரை நோக்கி முனிவர் சிங்கமே வித்த பருபபதம் மிகவுஞ் செருக்குற்று விண்ணளவுஞ் சென்று சூரிய சந்திரர்களே செல்லும் நெறியை தடைப்படுத்தியது, அதன் செருக்கடங்கையிலுந் நீரோ கு மென்க.

முனிவரெல்லாம் தங்கள்மாட்டுண்டாகும் காமம் வெகுளிய மயக்க மென்னு முக்குற்றங்களைக்கடிவதற்கேதவ முயல்பவர். இவ்வகத்திய முனிவர் அக்குற்றங்கள்தம்மிடத்தென்று மிலராகி அக்குற்றங்களுடையோரைக்கடிவதே தவமுடையராய் விளங்குஞ்சிறப்பினரென்பார் முனிவோற்றனையாய் அக்கிரியிறமாப்பெல்லாம் அகற்றுவான் நீயேவல்லை என்றார். ஆல்-அசை. (உ௦க)

இன்னினிவினாகவல்லேதாழ்க்கலையென்றுவேண்டுமன்னவேறுயர்த்தபுத்தேட்கருந்தவக்கிழவன்கூறுமென்னிதுபுகன்றாயையா வெமபிராற்கினியாகாசி தன்னை விட்டகலேலா விடுதருவறித்தலங்காணென்ன.

(இ-ள்) இன்னினி விலக வல்லே தாழ்க்கலை என்று வேண்டும்-இப்பொழுதே செல்வதற்கு அரிதப்படுவாயாக தாமதிக்கவேண்டாம் என்றுவேண்டுகின்ற, அன்ன ஏறு உயர்த்த புத்தேட்கு - அன்னவூர்தியையுடைய பிரமணுக்கு, அருந்தவக் கிழவன் கூடும், அரியதவத்தில் முதிர்ந்த அகத்தியமுனிவர் கூறுவார், ஜயா என் இதுபுகன்றாய்-ஜயனே என்னகூறியும், எம்பிராற்கு இனியகாசுதன்னைவிட்டு அகலேன் - எமது பெருமானுக்கு இனிமையாகிய காசிரகரத்தைவிட்டு யான் நீங்கேன், வீடுசெருவது இத்தலங்காண் (அன்றியும்) மோக்ஷத்தைக்கொடுப்பது இச்சலமேயாகும், என்ன-என்றுகூற. (எ-று)

பிரமன் நீயேவல்லே ஆகலான்இப்பொழுதே வினாந்துசெல்வாய் தாமதஞ்செய்யாதை என்று வேண்டவும் அகத்தியமுனிவர் அப்பிரமனைநோக்கி நீ என்னகூறியும் எம்பிறைவனுக்குரிய காசிரகரத்தைவிட்டகல்வேறு அகலேன் அன்றியும் மோக்ஷத்தைக்கொடுப்பது இந்தக்ஷத்திரமன்றோ என்று கூறினானென்க. (உக௦)

வண்டொடுநிமிதுந்தேனும்வரிச்சிறைச்சுரும்புமார்ப்பத்
தன்னொளிநறவமுற்றுந்தடமலர்ப்பொகுட்டுத்தெய்வப்
புண்டரீகத்தின்மேயபுண்ணியன்கேட்டுமுநீ
ருண்மெயர்முனிவர்கோமானுளங்கொளவுணர்த்துகின்றான்.

(இ-ள்) வண்டு ஒடுகிறும் தேனும்வரிச் சிறை சுரும்பும் ஆர்ப்ப-வண்டுகளோடு பொன்வண்டுசெரும் தேன்வண்டுகளும் வரிகள்பொருந்திய சிறகுகளையுடைய கரிவண்டுகளும் மொய்த்தொலிக்க, தன் துளி நறவம் ஊற்றும் தடமலர்ப்பொகுட்டு - தண்ணிய தேன் துளிகளைச்சித்தி ஊற்றெடுக்கும் பெரியமலர்ப்பொகுட்டையுடைய, தெய்வபுண்டரீகத்தின் மேய புண்ணியன்கேட்டு-தெய்வத்தாமரையில் வீற்றிருக்கின்ற பிரமன்கேட்டு, முநீர் உண்கு உயர்முனிவர் கோமான்-கடனீரைப்பருகிச்சிறந்த முனிவர்கள் தலைவராகிய அகத்தியமுனிவர், உளம் கொள்ள உணர்த்துகின்றான்-மனத்திற்கொள்ளும்படி சொல்லுகின்றான். (எ-று)

வண்டினங்களுல்லாம் மொய்த்தொலிக்கும் தாமரைமலர்வாசனாகிய பிரமன் அகத்தியர்கூறியதைக்கேட்டு அம்முனிவர் திருவுள்ளத்திலங்கேகரிக்குமாறு மீளவுங் கூறுகின்றனென்க.

வண்டு நால்வகையென்பதற்கு “மங்கைநல்லவர் கண்ணுமனமும்போன், நெங்குமோடியிடறுஞ் சுரும்புகள், வண்டுகாள்மகிழ் தேனினங்காள்மது, வண்டு தேக்கிடுமொன்றமிழீட்டங்காள்” என்னுஞ் சிந்தாமணியானுமுணர்க. முநீர் என்பதற்கு ஆற்றுநீரும் ஊற்றுநீரும் மழைநீருமுடைமையாறுமென்றும், நிலத்தைப் படைத்தலுங் காத்தலுமழித்தலுமாகிய மூன்று தொழிலுமுடைமையானுமென்றுங் கூறுவர். (உக௧)

வெறுப்பொடுவிருப்பொன்றில்லாய்விண்ணவரிடுக்கண்டர்க்குத்
திறத்தினையெவ்வாற்றாறுமுடிப்பதேசரிதன்றி
மறுப்பதுதகாதான்மற்றுவாயங்கொளியுலகமுன்றும்
பெறத்தகுதருமமென்றாலென்னினிப்பேசுமாதே.

(இ-ள்) வெறுப்பொடு விருப்பு ஒன்றில்லாய் - வேண்டாமையும் வேண்டதலுநிலவாத முனிவரோ, விண்ணவர் இடுக்கண் தீர்க்கும் திறத்தினே-(நீர்)தேவர்களுடைய துன்பத்தையொழிக்கும் ஆற்றலையுடைய, எவ்வாற்றாறும் முடிப்பதே சீர்-(ஆகலின்) எவ்வழியானும் முடிப்பதே சிறப்பாகும், இதன்றி - இதுவல்லாமல், மறுப்பது

தகாதால்-மறுத்துச்சொல்வது தருதியற்றதாம், உலகமூன்றும் வயங்கு ஒளி பெறத் தரும் கருமம்என்றால் -மூன்றுலகத்திலும் விளங்கும் புகழ்பெறத்தக்க கருமம் என்று சொன்னால், இனிப்பேசுமாறு என்-இனிச்சொல்லத்தக்கதுவேறென்னையுள் (எ-று).

வேண்டுதலும் வேண்டாமையுமில்லாத அகத்தியரோ நீர் தேவர்களுடைய துன்பத்தை எவ்வகையினாலாவது ஒழிப்பதேசிறப்பு. இதுவன்றிமறுப்பது சிறப்பன்று, அன்றியும் இந்த மூன்றுலகத்திலும் பெரிய புகழைப்பெறும் பெரியதருமமாய் மிருக்கின்றது என்றால் இனிவேறென்னசொல்வது என்க.

இறைவனுக்குரிய குணங்களெல்லாம் உம்மிடத்துளதன்றோ வென்றுயர்த்திக் கூறுவார் வெறுப்பொடு விரும்பொன்றில்லாம் எனவும், இறைவன்தேவர்களுக்குவரும் இடுக்கெனெல்லாம் தீர்க்குந்திறமுடையவனேயன்றி மறுக்குந்தன்மையுடையவனன்றே அவ்விறைவனுருக்கின்ற நீர் என்னிதபுகன்றாயென்று வினாதல் சிறப்பாமோ வென்று கூறுவார் விண்ணவரிடுக்கண்டிருக்குந் திறத்தினையெவ்வாற்றானு முடிப்பதே சீர்தன்றி மறுப்பது தகாதால் எனவும், அன்றியும் எவ்வுயிர்க்கும் செந்தன்மைபூண்டு அவ்வுயிர்களுெல்லாம் ஒளிபெற்றோங்கச்செய்வது முனிவர்களுக்குப் பெரியகருமமாக விருக்க முனிவர்கோமானுய நீர் அத்தொழிலைக்கைவிடுதல் அழகாமோ வென்று கூறுவார் மற்றவயங்கொளியுலகமூன்றும் பெறத்தகுதருமமென்றால் என்னினிப்பேசுமாறே எனவுங்குறிஞர்.

அகத்தியமுனிவர் காசித்தலத்தைவிட்டேருமாறு கூறுவதைவெறுத்தலும் முத்தியைவிரும்பி அத்தலத்திலவாசஞ்செய்திருத்தலை விரும்புதலும் தவசிலத்துக்குரிய சிறப்பேயாயினும் பிரமன்வேண்டுகோளுக்கு முரணாகலின்பொதுமையான் வெறுப்பொடுவிரும்பொன்றில்லாயென்றானென்றலுமொன்று.

அல்லதுஉம் இறைவன் யாங்கள் கூறும்விண்ணப்பத்தை மறுத்ததின்று, அவ்விறைமைக்குணங்களெல்லா முடைய வும்மிடத்து அவனிடத்தில்லாத இம்மறுத்தறகுணம் எங்ஙனம்வந்ததோவென்று அகிசயித்துக்கூறினானெனக்கொள்ளலுமொன்று.

சீருடைத்ததிசியுமுன்னோர் தேவர்தம்பொருட்டுத்தங்க
ளாருயிர்க்குறுதியோக்காதுடம்பையும்சிறித்தாரன்றே
காரியமிதும்ற்றம்மசிறிதெனக்கருதல்கண்டா
யோரின்வேறுன்னையொப்பாருலகமுன்றிடத்துமில்லை.

(இ-ள்) சீர்உடைத்ததிசி முன்னோர் தேவர்தம்பொருட்டு-சிறப்பினையுடையததிசியுமுனிவர்முதலாயினோர் தேவர்கள்பொருட்டாக, தங்கள் ஆருயிர்க்கு இறுதிநோக்காது உடம்பையும் அளித்தார் அன்றே-தங்களுடைய அரிய உயிர்க்குஅழிவுவருதலைப் பாராது தேகத்தையுங் கொடுத்தாரெனல்லவா, இதுகாரியம் - இதுபெருங்காரியம், அம்ம சிறிது என கருதல்வேண்டாம்-அம்ம இதனைச் சிறிதாகக்கருதவேண்டாம், உலகமூன்றிடத்தும் - மூன்றுலகத்திலும், உன்னை ஒப்பார் ஓரின் - உமக்கொப்பானவர்களை யாராயின், வேறுஇல்லை-மற்றொருவருமில்லை (உமக்கு நீரோயொப்பானவரென்றபடி) (எ-று.)

அகத்தியமுனிவரோ ததிசியுமுனிவர் முதலாயினாரும் தேவர்கள்பொருட்டுத்தம்முயிர்க்குவரும் இறுதியையோக்காது உடம்பைக்கொடுத்தார் ஆகலின் அவற்றுள்ளும் இதுசிறியகருமமன்று பெரியகருமம் இப்பெருங்காரியத்தை முடிக்கவல்லாரீமூன்றுலகத்திலு முண்டோ இல்லை-ஆகலான் நீரோ பெரியவொன்று பிரமன்கூறினானென்க.

ஒருவரால் தமதுகருமத்தை முடித்துக்கொள்ள விரும்புவோர் அவர்க்குரிய ஆன் ரோராட்சியை யெடுத்துக்கூறுவது மரபாமென்பார் சீருடைத்தீசிமுன்னோர் தங் சனாராயிர்க்கிறுதி நோக்காதுடம்பையு மளித்தாரெனவும், அவர்களால் முடிவுபெற விரும்பியகாரியம் ஒவ்வொருவருக்கு நேர்ந்த னுன்பம் ஒழித்தற்பொருட்டு, இஃதன் மைத்தன்று பலருக்கும் பொருந்திய பெருந்துன்பத்தைப் போக்கி நன்மையை வீளை விக்ஷிற்றமையான் இதுவே பெருங்காரிய மென்டார் காரியமிது மற்றம்மசிந்தெனக் கருதல்கண்டாய் எனவும், சிறியகாரியத்துக்கு அம்முனிவர் முதலாயினோர் உயிர்விட் டார்கள். ஏனெனின் - அவர்களுக்கு அக்காரியம் ஒர்மலையாயிருந்தது. உமக்கு இம் மலை ஓரணுவாகலின் நீரோ சிறந்தவ லென்பார் ஒரின்வேறுண்ணை யொப்பாருலகமூன் றிடத்துமில்லை எனவுங்கூறினர்.

இவ்விரண்டு செய்யுளாலும் அகத்தியமுனிவர் சிவோகம்பாவனையிற் சிறந்தவ ரென்றும் அப்பாவனாமுநிர்ச்சியான் யாவுமெளிதாகச்செய்ய வல்லுனென்றும் அவ ரதுபுகழைமுடித்து விளக்கியதாமென்க. (உக௩)

வேசறவொழிதிவெள்ளைவிடையவர்க்குவகைநல்கிக்
காசியின்மேன்மைசான்றகடிநகரங்கனுண்டான்
மூசினாமிநுபாயமுகையுடைந்தொழுகுந்தேறல்
வாசமென்மலர்ப்பூம்பொய்கைவளவயற்காஞ்சிமூதூர்.

(இ-ள்.) வெள்ளைவிடையவர்க்கு - வெள்ளிய விடபலூர்தியையுடைய இறை வனுக்கு, உவகைநல்கி - ஆனந்தத்தைக்கொடுத்து, காசியின்மேன்மை சான்ற கடிநக ரங்கள் உண்டு - இக்காசித்தலத்தினும் மேன்மையிற் சிறந்தகாவலோடு கூடிய நகரங் கள் பலவுண்டு, (ஆகலின்) வேசறவு ஒழுதி-ஏக்கத்தை விட்டுவிடுவீர், மூச இளனாமி நுபாய முகை உடைந்துத் தேறல்ஒழுகும் வாசமென்மலர்ப்பூம் பொய்கைவளவயல் காஞ்சிமூதூர் - மொய்க்கும் இளவன்கொள் கீண்ட முகையுடைப்பட்டு தேனொழுகும் நறுமணங்கமழும் மெல்லியதாமரை மலர்கள் நிறைந்த நீர்வள மிக்கவயல்கள் சூழ்ந்த பெரிய காஞ்சிநகரம் (ஒன்றுளது) (எ-று.)

இடபாருடனாகிய இறைவனுக்கு இன்பத்தைக்கொடுத்து காசியினுஞ் சிறந்த வளங்குந்தலங்களுண்டு (அதனால் நீர்) கவலையொழிவீர் (காசியினுஞ்சிறந்த நகரம் யாதென்று கேழ்ப்பீராயின்) அது காஞ்சிநகரமென்க. (உக௪)

மதுமலர்ப்பொழில்சூழ்காசியிறந்திடினவழங்குமுத்தி
யதுவுகம்பெருமானாந்தம்மருளுருப்பெறுவதாகும்
முதுநகர்க்காஞ்சிதன்னைநினைப்பவேமுத்திகல்கூங்
கதுவருஞ்சிவபிரானாந்திருவடி கலப்பதாமால்.

(இ-ள்.) மது மலர்ப்பொழில் சூழ் காசி-தேனிறைந்த மலர்ச்சோலைகள் சூழ் ந்த காசிநகரம், இறந்திடின முத்திவழங்கும் - இறந்தால் முத்தியைக்கொடுக்கும், அது வும் நம்பெருமானாந்தம் அருள் உருவு பெறுவதாகும் - அந்த முத்தியும் நம்மிறைவ னுடைய சாருப்பத்தைப்பெறும் முத்தியாகும், முதுநகர் காஞ்சிதன்னை நினைப்பவே - பெரியகாஞ்சி நகரத்தை நினைத்தவளவிலேயே, முத்திநல்கும் - முத்தியைக்கொடுக் கும், கது வரும் சிவபிரானாந்திருவடி கலப்பதாம்-(அம்முத்தி) குற்றமற்ற (பாசமற்ற) இறைவனுடைய திருவடியிற் கலக்குமுத்தியாம் (சாயுச்சியபதவியாம்) (எ-று.)

காசி நகரம் இறந்தால் முத்தியைக்கொடுக்கும் அம்முத்திசாருபமுத்தி, காஞ்சி நகரம் நினைக்க முத்தியைக்கொடுக்கும் அம்முத்தி சாயுச்சியமுத்தியாமென்க.

பிரமன் காசியினுஞ் சிறந்தது காஞ்சியென்று கூறினானாகையால் இச்செய்யுளில் அதனை விளக்கியதென்க. எனவே காசி சாரூபத்தைக் கொடுப்பது, அதுவும் இறந்தபின்னர். காஞ்சி சாயுச்சியத்தைக்கொடுப்பது அது உடலோடு கூடியிருக்கும் பொழுதும் உடனீங்கியபொழுது மாமென்க, (உகடு)

அத்தலப்பெருமைமுற்றுமழலவிர்சடைமேற்கங்கை
வைத்தவாறியகல்லான்மற்றெவரறியற்பலார்
சித்திகளனைத்துநல்குமாயிடைச்சென்றாயாகி
ஊத்தமகுணத்தாய்மற்றுமபெருநலமுனக்குண்டாமால்

(இ-ள்.) அத்தலப்பெருமைமுற்றும் - அக்காஞ்சித்தலத்தின் சிறப்பெல்லாம், அழல் அவிர் சடைமேல் கங்கை வைத்தவர் அறிவதல்லால் - நெருப்பைப்போலும் செவ்விய சடைமுடியின்மேல் கங்கையையணிந்த இறைவர் அறிவதேயல்லாமல், மற்று எவர் அறியற்பாலார் - வேறு யாவரறியவல்லவர், சித்திகள் அனைத்தும் நல்கும் ஆயிடை சென்றாயாகி - அஷ்டமாசித்திகளையும் கொடுக்கும் அவ்விடத்துப்போலையேயானால், உத்தமகுணத்தாய்-உத்தமகுணத்தையுடையவனோ, மற்றும் பெருநலம் உனக்கு உண்டாம் இன்னமும் பெறவேண்டிய பெருநலங்களுனக்குண்டாகும். (எ-று.)

(அத்தியமுனிவரோ) அக்காஞ்சிகரத்தின் பெருமையெல்லாம் இறைவனொருவனே பறிவனன்றி வேறு யாவரறியவல்லவர் ஆகையால், விடம் நீர் போவீராயின் வேண்டிய நலங்களைப்பெறுவீனென்று பிரமன் கூறின நென்க. (உகசு)

சிமிழ்விடப்பாம்புசுற்றித்திலாகடல்கலக்கிப்பெற்ற
வமிழ்தினைமியுமயோர்க்குட்மெரிபெனக்கம்பமேய
குமிழ்மறிவிழியாள்பாகாருளினற்கொழிக்குமின்பத்
தமிழ்மொழிப்பாடையொன்றுதகாமியைவிளங்கச்செய்வாய்.

(இ-ள்.) சிமிழ் விடப்பாம்பு சுற்றி-பிணிகடப்பட்ட விடத்தையுடைய வாசுகி என்னும் பாம்பைத் தாப்புகச்சுற்றி, திரை கடல்கலக்கி பெற்ற அமிழ்தினை - அலை வீசும் பற்கடலைக்கடைத்தெடுத்த அமிழ்தினை, இமையோர்க்கு ஊட்டும் அரிஎன்ன-தேவர்களுக்கு உண்பிக்கும் திருமலைப்போல, கம்பமேய குமிழ்மறி விழியாள்பாகர் அருளினால் - திருவேகம்பத்திலெழுந்தருளி யிருக்கின்ற மான்போலும் கண்ணையுடைய உமைபாகர் திருவருளால், இன்பம் கொழிக்கும் தமிழ்மொழிப்பாடை ஒன்று-இன்பத்தை விளைவிக்கும் தமிழ் பாடையொன்றை, தகாமியை விளங்கச்செய்வாய்-உலகி, விளங்கும்படிச் செய்வாய் (எ-று.)

மாயோள் பற்கடலைச்சடைந்து தேவர்களுண்ண அமுதைத் தந்ததுபோலும் இறைவனருளி ஁-஁ இன்பம் பெருகும் தமிழ்ப்பாடையை உலகிய விளங்கச்செய்வாயென்ற பிரமன் கூறினென்க

திருமாய் வசமாய்ளது பற்கடல் போலும் இறைவன் வசமாயுள்ளது தமிழ்ப்பாடையென்றாயிற்று, ஆகவே அத்திருமால் தேவர்கள் நனாதிரை மூப்பின்று விண்ணுகில் வாழ அப்பாற்கடலைக்கடைந்து அவ்வமர்களுக்குத் தந்ததுபோல் அகத்தியரோ நீர் அன்பாகவெல்லாம் ஆணவாதி மும்மலங்களினின்று நீங்கி சிவலோகத்தில்வாழ அவ்வன்பர்களுக்கு அத்தமிழ்ப்பாடையை இறைவனருளால் ஆராய்ந்து இயல் இசை நாட மாகத்தருவாயென்பார் திரைகடல்கலக்கிப்பெற்ற வமிழ்தினை மியமையோர்க்குட்மெரிபென மறிவிழியாள் பாகாருளினற்கொழிக்குமின்பத் தமிழ்மொழிப்பாடையொன்று தகாமியை விளங்கச்செய்வாயென்றார்.

‘இதனால் அமரர்களுக்கு நராகிதா மூப்பையொழித்து விண்ணிலகில் வாழச் செய்வது அமிர்தமென்றும் அன்பர்களுக்கு ஆணவம் காமியம் மாயை என்னுமும்மீலங்களையொழித்து சிவலோகத்தில் வாழச்செய்வது தமிழென்றும் விளக்கியதென்க.

அல்லதூஉம் பாற்கடலில் நாட்டியதோ அசலமாகிய மந்திரிகிரி தமிழ்க்கடலில் நாட்டியதோ சின்மயமாகிய ஏகம்பர், மந்திரிகிரியைச்சுற்றியதோ உயினாக்கொல்லும் விடருபமாகிய பாம்பு ஏகம்பத்தைச் சுற்றியதோ உயிர்களுய்யயச்செய்யும் சத்திருபமாகிய அருள், அதிலெழுந்ததோ நாவிற்குச் சுவைதரும் அமிர்தம் இதிலெழுந்ததோ அறிவிற்குச் சுவைதரும் இனியமொழி, அமிர்தம் எழுந்தபோதோ கடல் கலங்கியது சொல்லெழுந்தபோதோ தமிழ் கலங்காதிருந்தது, அமிர்தத்தைக்கொடுத்தவரோ தசாவதாரமுடையவர், சொல்லைக்கொடுத்தவரோ ஓரவதாரமுமில்லாதவர், அமிர்தம் உண்டவர் வாழுமிடமோஊழிதோறும்அழிதன்மாலையவாகியஇந்திரபதம்தமிழையுண்டவர்வாழுமிடமோ ஊழிதோறோங்கும் சிவபதம், என இவ்விரண்டின் வேற்றுமையும், இவ்விரண்டுநீதோன்றிய இடவேற்றுமையும், இவற்றைத்தந்தோரது வேற்றுமையும், இவற்றால் வரும் பதவேற்றுமையும் அறியவேண்டியது மொன்று. (உகஎ)

பாணித்தலமையுமின் னேபடர்கெனும்பவளச்செவ்வாய்
வாணிக்குமணுளன்றன்னேவிடைகொண் டெழிச்சுகூர
வாணிப்பொன்மாடக்கோயிலகிலநாயகரையன்பாற்
பேணித்தாழ்த்தெழுந்துகாசிப்பெரும்பதிதணந்துபோந்தான்.

(இ-ள்.) பாணித்தலமையும் இன்னே படர்கெனும் - தாமதிக்கவேண்டாம் இப்பொழுதே செல்வீனென்னும், பவளச்செவ்வாய் வாணிக்கு மணுளன்றன்னே - பவளம்போலும் செவ்வாயையுடைய கலைகளுக்கு நாயகனை, விடைகொண்டு-விடைபெற்று, மகிழ்ச்சிகூர - ஆனந்தம் அதிகரிக்க, ஆணிப்பொன் மாடம் கோயில் அகிலநாயகரை - ஆணிப்பொன் னுலமைந்த மாளிகைகள் சூழ்ந்த நிருக்கோயிலில் வீற்றிருக்கும் விசுவநாதரை, அன்பால் பேணிதாழ்ந்து எழுந்து - அன்பினால் விரும்பிப்பணித்தெழுந்து, பெரும்பதி காசிதணந்து போந்தான் - பெரிய நகரமாகிய காசியை நீங்கிச் சென்றனர். (எ-று).

அகத்தியமுனிவரோ இனி நீர் தாழ்க்கவேண்டாம் இப்பொழுதே செல்வீர் என்றுசொல்லிய பிரமணிடுத்து விடைபெற்று விச்சுவநாதராவணங்கிக் காசிப்பதியைவிட்டு நீங்கினாண்க.

தான் காஞ்சிமகிமையையுணர்ந்து அங்குச் செல்லவந்தது விச்சுவநாதன் நிருவருளென்றே யுணர்ந்தாரொன்பார் அகிலநாயகரையன்பாற் பேணித்தாழ்த்தெழுந்து காசிப்பெரும் பதிதணந்து போந்தான் என்றார். (உகஅ)

கச்சிமாநகரங்காணுமாதரங்கைமிக்கீர்ப்ப
நச்சுனிமிடற்றூர்பாதநகைமலர்மனத்துட்கொண்டு
பொச்சமின்மணையாளோடுமவானெறிப்போதுகின்ற
விச்சைதேர்முனிவன் தன்னேக்கண்டதுவிந்தநாகம.

(இ-ள்.) கச்சிமாநகரங்காணும் ஆதரம் கைமிக்கு ஈர்ப்ப - பெரியகாஞ்சி நகரத்தைத்தரிசிக்கும் ஆசை அதிகரித்திழுக்க, நச்சு அணி மிடற்றூர்பாத நகைமலர் - நீலகண்டராகிய இறைவனருடைய ஒள்ளியபாதமலரை, மனத்துள் கொண்டு-மனத்துள்ளேவைத்து, பொச்சம் இல் மணையாளோடு - கற்பு நெறியில் மறதியில்லாத

உலோபாமுத்திரையோடும், வான் நெறி போதுகின்ற-ஆகாயமார்க்கமாக வருகின்ற, விச்சைதேர் முனிவந்தன்னை - சகலகலாவல்லபராகிய அகத்தியமுனிவரை, விந்த காரும் கண்டது - விந்த பருப்பதம்பார்த்தது (எ-று.)

கச்சிகரத்தைக்காணவேண்டு மென்கிற ஆசையீர்ப்ப ஏகம்பவாணன் நிரு வடியை மனத்துட்கொண்டு உலோபாமுத்திரையென்கிற மனையாளோடும் ஆகாய மார்க்கமாக வருகின்ற அகத்தியமுனிவரை விந்தபருப்பதம் கண்டதென்க. (உகக)

ஊற்றெழும்பரவைத்தெண்ணீருழந்தளவாக்கியுண்ணு

மாற்றலினெடியனுகியளவினிற்சூறியனய

நீற்றணிமுனிவர்கோனைக்காண்டலுநெஞ்சமாழ்கிப்

பாற்றரும்பயமீக்கொண்டுபதைபதைத்தொடுங்கிச்சோர்ந்து

(இ-ள்.) ஊற்று எழும்பரவை தெள்ளீர் - சுரந்தெழுகின்ற தெள்ளிய கட னீரை, உழுந்து அளவாக்கி உண்ணும் - ஒருமுத்தளவு செய்துப்பருகும், ஆற்றலின் நெடியனாகி - வல்லமையில் பெரியவராகி, அளவினிற் சூறியன் ஆய - சரீரளவில் சிறியவராகிய, நீறு அணி முனிவர் கோனை காண்டலும்-திருநீறணிந்த கோலத்தை யுடைய முனிவர் தலைவரைப்பார்க்கவும், நெஞ்சம் மாழ்கி-மனம் வருந்தி, பாற்றரும் பயமீக்கொண்டு - நீக்குதற்கரிய அச்சம்மேலிட்டு, பதை பதைத்து ஒடுங்கி சோர் ந்து - மிகவும் நடுங்கிச்சரீரங்குன்றிச்சோர்வடைந்து (எ-று.)

வல்லமையிற் பெரியவரும் வடிவத்திற் சிறியவருமாய் வருகின்ற அகத்திய முனிவரை விந்தமலைகண்டு மனம் நொந்து என்செய்வோமென்று பயந்துபதைபதை த்து ஒடுங்கிச்சோர்ந்ததென்க.

அகத்தியமுனிவர் விந்தைதேர்ந்த முனிவொன்று விந்தமலை முன்னமேயுண ர்த்திருக்கின்றமையின் இப்பொழுது சிறியவடிவங்கொண்டு தன்னையோக்கி வருதலைக் காணவும், பெரிய வடிவங்கொண்ட உண்ணப்பாதலத்திற் புருவிப்பேனென்று நமக்கு இவ்வடிவத்தாலறிவிக்கின்றனர் போலும் என்று விந்தமலை எண்ணினதென்பார் ஆற் றலினெடியனாகி யளவினிற்சூறியனய நீற்றணிமுனிவர்கோனைக்காண்டலு நெஞ்சமா ழ்கிப்பாற்றரும் பயமீக்கொண்டு பதை பதைத்தொடுங்கிச்சோர்ந்து என்றார். (உஉ௦)

குறுகிமுன்குறுகித்தாழ்த்துகோதறுவிதியினாற்ற

னிதுவியவருக்கியாதியருச்சனைநிரப்பேனாக்கி

யுறுவனுமகிழ்ந்துபத்தினினைவினையுயர்த்துக்கூற

மறுவலுத்தொழுதுபோற்றிமணிவாயிதனைவேண்டும்.

(இ-ள்) முன் குறுகி - முன்சென்று, குறுகிதாழ்த்து - ஒடுங்கிப்பணிந்து, கோதறு விதியின் ஆற்றல் நிறுவிய - குற்றமற்றவிதியின் வழியினால் சொல்லிய, அருக்கியாதி அருச்சனை நிரப்பல் நோக்கி-அருக்கியமுதலியவை தந்து பூசனை முறை யை முட்டின்றி முடிக்கும் முறைப்பாட்டைப்பார்த்து, உறுவனுமகிழ்ந்து-தவசீலரா கிய அகத்தியமுனிவரும் மனங்களித்து, பத்தினினைவினை உயர்த்திக்கூற - விந்தமலை யின் அன்பின்பெருக்கை மேன்மையாச்சொல்ல, மறுவலும் தொழுதுபோற்றி - மீள வும் பணிந்து தோத்திரஞ்செய்து, மணிவரை இதனைவேண்டும் - அழகிய விந்தபருப் பதம் இவ்வரத்தை வேண்டுகின்றது (எ-று.)

விந்தமலை அகத்தியமுனிவரையனுக்கித்தாழ்த்து விதிப்படி அருக்கிய முதலிய வை தந்து பாதபூசைசெய்ய அதனைப்பார்த்து முனிவர் மகிழ்ந்து இப்படியார் செய் வாரொன்று அதனை யுயர்த்திக்கூற விந்தமலை மீளவும் பணிந்து இதனை வேண்டிய தென்க.

விர்தமலை தன்னைப் பாதுகாத்தற்பொருட்டு வழிபட்டதை அங்கீகரித்தமை தோன்ற உறுவனும் மகிழ்ந்து பத்தி வினைவினை வயர்த்துக்கூற என்னார். (உஉக)

ஐயனே யடியேன் மாட்டு மருட்பெருங் கருணை வைத்த
செய்யனே யணங்கு லோபா முத்திரை தினைக்குந் தூய
மெய்யனே யலைகள் வீசும் விரிகடன் முழுது மேற்ற
கையனே யினியான் செய்யக் கடவதென் னருளா யென்ன.

(இ - ள்.) ஐயனே - எந்தெய்வமே, அடியேன்மாட்டும் அருட்பெருங்கருணை வைத்த செய்யனே - அடியேனிடத்தும் பெருங்கருணையோடு அருள்பாலித்த செம்மையாளனே, அணங்கு உலோபாமுத்திரை தினைக்கும் தூய மெய்யனே-அழகிற்சிறந்த உலோபாமுத்திரை அனுபவிக்கப்பெற்ற சுத்த மேனியையுடையவனே, அலைகள்வீசும் விரிகடல்முழுதும் ஏற்ற கையனே - கலாமேல் பொருள் அலைகளையுடைய பரந்த கடனார்முழுவதும் உள்ளங்கையிலேந்திய திருக்கரத்தையுடையவனே, இனியான் செய்யக்கடவது என் - இனியடியேன் செய்யக்கடவதாகிய பணியாது, அருளாய் என்ன-கட்டளையிட் டருளவேண்டுமென்றுகேட்க (எ-று.)

விர்தமலை அகத்தியமுனிவரைத் தோத்திரஞ்செய்து யான் செய்யக்கடவதைக் கட்டளையிட் டருளவேண்டுமென்று கேட்டதென்க.

தன்பால் மறக்கருணை செய்யாது அறக்கருணை செய்யவேண்டு மென்பது தோன்ற 'ஐயனே' என்றும், தான்செய் வழிபாட்டை அங்கீகரித்தமை தோன்ற 'அடியேன்மாட்டும் பெருங்கருணைவைத்த செய்யன்' என்றும், கற்புடை மங்கையரால் தழு வப்பெற்றாது உடம்பு சுத்தமென்பது தோன்ற 'உலோபா முத்திரை தினைக்குந் தூய மெய்யன்' என்றும், அவரது வன்மையைத் தான் மூன்னோ யுணர்ந்தமை தோன்றக் 'கடல்முழுதுமேற்ற கையன்' என்றும், தானடித் தொண்டியற்றும் அடிமை யாளா யிருப்பவனென்பது தோன்ற 'யான் செய்யக் கடவதென் னருளாய்' என்றும் கூறியதென்க. (உஉஉ)

பொன்னில மிருக்கை கொண்டார் பொருட்டிவட் டென்பா லாசை தன்னையான் குறித்துப் போந்தேன் சயிலமே மீளும் ஞாறு
மிந்நிலை யிருத்தி யென்னக் கரத்தினு லிருவிக்க காஞ்சி
நன்னெயி நகரநோக்கி நடந்தன னிகரொன் றில்லான்.

(இ - ள்.) யான் பொன் நிலம் இருக்கை கொண்டார் பொருட்டி - நான் பொன்னுலகத்தைத் தாமிருக்கு மிடமாகக் கொண்டிருக்கின்ற தேவர்கள் பொருட்டி, இவன் தென்பால் ஐசைதன்னை குறித்து போந்தேன் - இவ்வழியாகத் தென்றிசையைக் குறித்துவந்தேன், சயிலமே - விர்தமலையே, மீளும் ஞாறும் இந்நிலை இருத்தி என்ன - யான் இவ்வழியாகத் திரும்புமளவு மிந்நிலையாக விருவென்று, கரத்தினுல் இருவி - வலக்கரத்தால் பாதுகாத்திலாழ் விருத்தி, காஞ்சி நல் நெடும் நகரம் நோக்கி நிகர் ஒன்றில்லான் நடந்தனன் - காஞ்சியென்கின்ற நல்ல பெரியநகரத்தை நோக்கி ஒப் பில்லாதவராகிய குறுமுனிவர் அந்நெறியே நடந்தனர் (எ-று.)

விர்தமே தேவர்கள் பொருட்டுத் தென்றிசையை நோக்கி இந்நெறியாகவந் தேன். யான் மீளாமளவும் இந்நிலையி லிருவென்று கரத்தா லமிழத்திக் காஞ்சி நகரத்தை நோக்கி நடந்தன னென்க.

யான் உன்பால் மறங்கொண்டு வந்தவனல்லேன் தேவர்கள் வேண்டுகோளிங் பொருட்டி என்பார் 'பொன்னிலமிருக்கை கொண்டார் பொருட்டி' எனவும், அவர்

வேண்டுகோள் யான் தென்றிசைக்கேகுத லென்பார் 'தென்பாலாசைதன்னை யான்குறி த்துப்போந்தேன்' எனவும், போகும்பான் மீளும்விருப்பத்தோடு செங்கின்றே நென் பார் 'மீளும்காறு மிங்கிலையிருத்தி' எனவும், இங்ஙனங் கூறியுங் குறுகுமெண்ணத் தை யடைந்திலதென்பார் 'கரத்தினுலிருவி' எனவுங்கூறினார். ஒன்றும்என்புழி இழிவு சிறப்பும்மை தொக்குகின்றது. (உஉந)

வேறு.

செந்நெறி நோக்கி யமைந்தாங் கொழுகா னளவறி கில்லான்
றன்னை வியந்தான் வினாந்து கெடுமெனல் சத்தியங் கண்டா
மன்னிய மேரு வனாயோ முகலி வளர்த்தெழு விந்த
முன்னுள தோற்றமும் வீறு முழுது மிழந்தது மன்னே.

(இ - ள்.) செந்நெறிநோக்கி அமைந்து ஆங்கு ஒழுகான் - நன்னெறியையாராய் ந்து அதனில் மனமடங்கப்பெற்று நடவாதானும், அளவறிகில்லான் - தன்னளவறியா தானும், தன்னை வியந்தான் - தன்செயல் முதலியவற்றை வியந்துகூறினானும், 'வினாந்துகெடும்' எனல் சத்தியம் கண்டாம் - ஆகிய இவர்களெல்லாரும் வினாவில் கெ டிவார்களென்பதுண்மை அதைக்கண்டனம், மன்னிய மேருவனாயோடு - நிலைபெற்ற பொன்மலையோடு, இகலிவளர்ந்து எழும் விர்தம்-பகைத்து வளர்த்தெழும்விர்தமலை, முன்னுளதோற்றமும் வீறும் - தனக்கு முன்னமைந்துள்ள உயர்ச்சியும் பெருமிதமும், முழுதும் இழந்தது - எல்லாவற்றையு மிழந்துவிட்டது (எ-று.)

நன்னெறியிற் செல்லாதவனும், தன் னளவின்சிறுமையை யெண்ணாதவனும், தனக்கமைந்துள்ளவற்றையே பெரிதாகவியந்தவனு மென்றின்னோர் வினாந்துகெடு வொன்ன னூல்கள் கூறுவதுண்மை, இதனை மேருமலையோடு விர்தமலை பகைத்துத் தனக்குமுன்னமைந்த தோற்றத்தையும் பெருமிதத்தையு மிழந்த காரணத்தாற் கண்டனமென்க.

இதனால் விர்தமலை சூரியசந்திரர்கள் தேவர்கள் முதலியவார்க்கும் இடுக்கண் செய்ய மேலோங்கியதாகலான் அது செந்நெறிநோக்கிய தன்மையன்றெனவும், மே லெழுந்தோங்கியதன்மையை என்றும் நிலைபெறச்செய்துகொள்ளும் வலியின்றிக் குறு கிவந்ததாகலான் அது அளவறிந்ததன்மை யன்றெனவும், குறுகும்இசுழ்ச்சியை யுடைய தான் "யாவரிகழ்ச்சிரிகழ்த்தினார்" என்றும் "என்றனக்கு இசுழ யாதுகொல்" என் றும் நாரதமுனிவர்பால் முன்னர் தன்னைவியந்து இப்பொழுது அகத்தியமுனிவர்பால் 'செய்யக்கடவதென் னருளா' யென்றிரந்து கூறியதாகலான் அதுவியக்குந்தன்மை யறிந்ததன்றெனவுங் கொள்ளக்கூடாதன.

செந்நெறி-எத்திறத்தானும் பிறவுயிர்க்குத் தான் இடுக்கண் செய்யாது அருளு டையனாயிருத்தல். இதனை "மன்னுயிரோம்பி யருளாள்வாற்கில்லென்ப - தன்னுயி ரஞ்சும்வினை" என்றதனானும், தன்னளவு - தன்வலியும் காலமு மறிந்து பகைமேற் செல்லுதலையும் செல்லாதிருத்தலையு முணர்தல். இதனை "நோடங்கற்க வெவ்வினையு மெள்ளற்கமுற்று - மிடங்கண்டபின்னல்லது" என்றதனானும், தன்னைவியத்தல் - செந்நெறியினும் அளவிலும் கீழாயினார் நியமிப்பானாமேற்கொண்டு எத்திறத்து மொ முகல்வேண்டும். அஃதின்றித் தம்மைத்தாமே மேலாகவெண்ணி நியமிப்பாரின்றி யொழுகல். இதனை "தேவரணையர் கயவ ரவருந்தா - மேவனசெய் தொழுகலான்" என்றதனானுமறிக. கண்டாமென்றார் - துணிவுபற்றி. (உஉச)

சங்கர னொதிர் தோன்ற மறையுந் தடாதகை தன்னோர்
கொங்கை நிகர்த்தது செல்லுங் குறுமுனி நேருறு குன்ற
மங்குது கண்ட விமையோ ரனைவரு மத்திறங் கேட்ட
நங்கையை யீன்றபொன் மாலே யுவகையி னுற்றி யடைந்தார்.

(இ - ள்.) செல்லுங் குறுமுனி நேர் உறு குன்றம் - நெறியேசெல்லும் அகத்திய முனிவருக்குநேரில் எதிர்ப்பட்ட விர்தமலை, சங்கரனார் எதிர்தோன்ற மறையுந் தடாதகைதன் ஓர் கொங்கைநிகர்த்தது - இறைவனார் எதிரோவர மறைந்த தடாதகைப் பிராட்டியாருடைய ஒருதனத்தையொத்தது, அங்குது கண்ட இமையோர் அனைவரும் - மேலெழுந்தவிர்தமலை கட்டிலுக்குத்தோன்றது மறைந்தமையைக்கண்ட தேவர்களெல்லாம், அத்திறங்கேட்ட நங்கையை ஈன்ற பொன்மாலே உவகையில் நூற்றி அடைந்தார் - தடாதகைப்பிராட்டியாருக்குத் தன்ம் மறைந்தமையைக்கேட்ட அவ்வம்மையாபைப் பெற்றெடுத்த காஞ்சனமாலையார் மகிழ்ச்சியி லாழ்ந்தமைபோல ஆனந்தத்தி லுழந்தினார்கள் (எ-று.)

தடாதகைப்பிராட்டிதனம் சங்கரனைக்கண்டகாலத்து மறைந்தமைபோல அகத்தியபாக்கண்ட விர்தமலை மறைந்தொளித்தது. மறைந்ததைக்கேட்டு மகிழ்ச்சியடைந்த காஞ்சனமாலையார்போல விர்தமலை மறைந்தொளித்ததைக்கண்ட தேவர்கள் மகிழ்ச்சியடைந்தார்களென்க. (உஉரு)

குன்றிடை முட்டி மறுகுங் குரீஇயிற் றடையுண் டமுங்கி
நின்ற வறக்கண் முதலோர் நெறிகொளச் செல்ல விடுத்தது
தன்றுணைப் பாவையி னேடுஞ் சார்தரு தாபத வேந்து
மன்றலம் பூம்பொழிற் காஞ்சி வளநகர் தன்னைமுன் கண்டான்.

(இ - ள்.) குன்றிடைமுட்டி மறுகும் குருவியின் - மலையில் தாக்குண்டிவருந்தும் குருவிகளைப்போல, தடையுண்டு அழங்கின்ற அருக்கன் முதலோர் - (செல்லுநெறி) தடைபட்டுவருந்திரின்ற குரியன் முதலானவர்கள், நெறிகொள செல்ல விடுத்து - தாங்கள்போகும் நெறியே போகவிட்டு, தன்னுணை பாவையினேடும் - தன்னுணைவியாகிய உலோபாமுத்தியையோடும், சார்தரு தாபதவேந்து - வருகின்ற முனிசிரோஷ்டராகிய அகத்தியமுனிவர், மன்றலம் பூம்பொழில் காஞ்சி வளநகர் தன்னை - நறுமணங்கமழும் மலர்களிறைந்த சோலைகுழந்த செல்வம் பொருந்திய காஞ்சிநகரத்தை, முன்கண்டார் - தனக்குமுன்னே தோன்றக்கண்டனர் (எ-று.)

ஆகாயத்திற்செல்லுங் குருவிக்கூட்டங்கள் மலைகளில் தாக்கும்று வருந்துவது போல குரியன்முதலோர் விர்தமலையிற்றாக்குண்டு நெறியறியாது வருந்த அவர்களை நெறியேசெல்லவிடுத்து அகத்தியமுனிவர் உலோபாமுத்தியையோடு காஞ்சியைக்கண்டனானென்க. (உஉஉக)

கண்டு தொழுது வணங்கிக் கையிணை யுச்சியிற் கூம்ப
மண்டிய காதலிற் புக்கு மரபுளிச் செய்கட னுற்றி
யண்டார் பிரானார் தளிக ளனைத்து முறையா னிறைஞ்சிப்
பண்டை மறைகண் முழங்கும் படரொளி யேகம்பஞ் சேர்ந்தான்.

(இ - ள்.) கண்டு தொழுது வணங்கி - காஞ்சி நகரத்தைக் கண்டவுடனே தண்டாகாரமாகப் பணிந்து, கையிணை உச்சியில் கூம்ப - இரண்டு கைகளும் சிரமேலி குவிய, மண்டிய காதலிற் புக்கு - செறிந்த ஆசையோடு நகருள் புழுந்து, மரபுளி

செங்கடன் ஆற்றி - விதியாற் செய்யுங் கடன்களைச் செய்து, அண்டர்பிராணர் தளிகள் அனைத்தும்-தேவர் பெருமானாகிய இறைவன் வீற்றிருக்கும் தளிகளெல்லாம், முறையால் இறைஞ்சி - முறைப்படிவணங்கி, பண்டைமறைகள் முழங்கும் - ஆநாதியாயுள்ள வேதங்கள் ஒலிக்கும், படர் ஒளி ஏகம்பஞ் சேர்ந்தான் - ஒளி வீசும் திருவேகம்பத்தை யடைந்தனர் (எ-று.)

காஞ்சிநகரத்தைக் கண்டவுடன் பணிந்து சிரமேஸ் கைகூப்பி நகருக்குள்ளே நுழைந்து செய்யும்திகளைச் செய்துமுடித்து திருத்தளிகளெல்லாம் கண்டுவணங்கித் திருவேகம்பத்தைச் சேர்ந்தனனென்க.

இறைவனு லகாதியே செய்யப்பட்டமையிற் பண்டைமறை என்றார். இதனைச் 'செய்யாமொழி' என்பதனுதிக. உளி மூன்றாவதுன் பொருள்படுவதோ ரிடைச் சொல்; இதனை "இயல்புளிக்கோலோச்சம்" என்ற குறட்குப் பரிமேஸழகருரையா னறிக.

கண்டவுடனே தொழுது வணங்கலும் உச்சியில் கைகளைக்குவித்தலும் காதலிற் செல்லுதலும் தலையன்பாதலால் அவ்வன்பை காஞ்சியின்மாட் கிடையாராயினு றென் பார் கண்டு தொழுது வணங்கிக் கையினை யுச்சியிற் கூம்ப என்றார். (உஉஎ)

செல்வ மணித்திரு வாய்தல் சென்று பணிந்து புகுந்தாங்
கல்வளர் கின்ற மிடற்றா ராரரு ளென்ன நிறைந்த
சொல்வளர் சீர்ச்சிவ கங்கைத் தூநறு மென்புன லாழ.
யெல்வளர் கண்டுகை வெண்ணீ றெங்கும் வயங்க வணிர்த்தான்.

(இ - ள்.) செல்வமணி திருவாய்தல் சென்று பணிந்து புகுந்து - சிறந்த இரத் தினமயமாய் விளங்கும் செல்வம்வாய்க்கப்பெற்ற முதற்கோபுரவாயிலை யடைந்து தண்டாகாரமாக வணங்கி உள்ளேசென்று, ஆங்கு அல் வளர்கின்ற மிடற்றார் ஆர் அருள் என்ன நிறைந்த - அவ்விடத்துக் கருமைவளர்கின்ற கண்டத்தைபுடைய இறைவன் கருணையென்று சொல்லும்படி நீர்நிறைந்திருக்கும், சொல் வளர் சீர் தூநறு சிவகங் கை மென் புனல் ஆழ - புகழ்நீங்காதோங்கும் சிறப்புடைய பரிசுத்தமாகி நன்றாய்த் தெளிந்த சிவகங்கைத் தீர்த்தத்தில் மூழ்கி (எழுந்து), எல் வளர் கண்டுகை வெள் நீறு - ஒளிவீசும் உருத்திராக்கமணியையும் வெள்ளியதிருநீற்றையும், எங்கும் வயங்க அணிந்தான் - சரீரமுற்றும் விளங்க அணிந்தனர் (எ-று.)

அகத்தியமுனிவர் மணிமயமாய் விளங்கும் கோபுரத்தை யடைந்து வீழ்ந்து பணிந்து உள்ளேசென்று சிவகங்கைத் தீர்த்தத்தில் மூழ்கி யெழுந்து விழிநிறுத்திராக்கங்களைச் சரீரமுற்றும் விளங்க அணிந்தனர் என்க.

செல்வமணித் திருவாய்தல் என்றதனால் கோபுரத்திங் சிறப்பும், அல்வளர்கின்ற மிடறு என்றதனால் இறைவனூற்றல் மிகுதியும், ஆர் அருளென்ன நிறைந்து சொல் வளர்சீர் சிவகங்கை தூநறு மென்புனல் என்றதனால் சிவகங்கைத் தீர்த்தத்தின் விசேடமும், எல்வளர் கண்டுகை வெண்ணீறு எங்கும் வயங்க அணிந்தான் என்றதனால் முனிவருடைய சைவசீலமும் விளங்கியதென்க. (உஉஅ)

வாங்கு நுணங்கிடை பாகர் மாளிகை சூழ்மணி முன்றிற்
பாங்கு வலங்கொடு சென்று படரொளி யானந்த வெள்ளம்
தேங்குந் தனிமறைச் சூதத் தெய்வத் தருநிழன் மேய
வீங்குந் கருணைப் பிழம்பை விழியெதிரோ கண்டு கொண்டான்.

(இ - ள்.) வாங்கு நுணங்கு இடைபாகர் - வளைந்து துவரும் இடையையுடைய உமைபங்களுடைய, மாளிகைகூழ் மணிமுன்றில் பாங்கு - திருமாளிகைகள் சூழ்ந்திருக்கின்ற அழகிய மூற்றத்தின் பக்கமாக, வலம்கொடு சென்று - வலமாகச்சென்று, ஒளிபடர் ஆனந்த வெள்ளம் தேங்கும் - ஞானவொளிபடர்ந்த ஆனந்த வெள்ளம் ததும்பும், தெய்வம் தனி மறை சூதத்தரு நிழல்மேய வீங்கும் கருணைப்பிழம்பை - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய ஒப்பற்ற வேதவடிவமாய் விளங்கும் மாவிருக்கத்தி னிழலில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற மிக்ககருணைப்பிழம்பை, விழி எதிரோ கண்டுகொண்டான் - (தம்முடைய) கண்ணெதிரோ கண்டுகொண்டனர் (எ-று.)

(அகத்தியமுனிவர் சிவகங்கையில் நீராடி விபூதி ருத்திராக்கங்களை யணிந்த பின்னர்) இரட்டைத் திருமாளிகைகள் வழங்கும் மூதற்பிராகாரத்தை வலம்வந்து மாவடி மூலத்தில் கருணைப்பிழம்பாய் விளங்கும் திருவேகம்பநாதரைத் தங்க கட்டிலனுக்குத் தோன்ற எதிரோகண்டனான்க.

வேதம் ஆன்மாக்களுடைய அஞ்ஞானத்தைப் போக்கி ஞானத்தைப் பிரகாசிக்கச்செய்து அவருள்ளத்தே சிவானந்த நிறையும்படிச் செய்யவல்ல ஒப்பற்றதன்மையுடையையான் படரொளியானந்த வெள்ளத்தேங்குத் தனிமறை எனவும், அவ்வேதமே மாவிருக்கமாய் நிரூபித்தலால் சூதத்தெய்வத்தரு எனவும், அத்தரு நிழலின் கண் எழுந்தருளி யிருக்கும் இறைவன் தனது கருணையால் பஞ்சபூதவடிவங்களு ளொன்றாகது இவ்வண்ணமென் றறியக்கூடா ஓரொளிப் பிழம்பாகத் தோன்றுகின்றமையான் நிழல்மேய வீங்கும் கருணைப்பிழம்பை எனவும், ஒளிமயமாய் விளங்கும் அச்சோதிவிங்கம் யாவர்கண்ணுக்குத் தோன்றாமையான், அதனருமைநோக்கி விழியெதிரோ கண்டுகொண்டான் எனவும் கூறினார். வாங்கு நுணங்கிடை - அன்மொழித்தொகை. (உஉ௧)

இணங்கு முறைமையி னங்க மெட்டினு மைந்தினுஞ் சால வணங்கி மகிழ்ந்து திளைத்து வார்புனல் கண்கள் சொரியக் குணங்குறி யின்றி பெழுந்த கோலத் திருவுருப் போற்றி யணங்கரு மெய்யருள் பெற்று மீண்டன னார்கலி யுண்டான்.

(இ-ள்.) ஆர்கலி உண்டான் - கடனீரை ஆசமனஞ் செய்தவர், இணங்கு முறைமையின் - பொருந்திய முறைமையினாலே, அங்கம் எட்டினும் ஐந்தினும் சாலவணங்கி மகிழ்ந்து திளைத்து - அவ்வுடாங்க பஞ்சாங்கமாகப் பலமுறையும் பணிந்து மனமகிழ்ந்து சிவானந்தம் அனுபவித்து, கண்கள் வார்புனல் சொரிய - கண்கள் விடாது நீரைச்சிந்த, குணம் குறி இன்றி எழுந்தகோலம் திருவுரு போற்றி - குணமுங் குறியில்லாமல் (ஓர்வடிவமாக) எழுந்த அழகிய திருமேனியை வாழ்த்தி, அணங்கருமெய் அருள்பெற்று - துன்பமில்லாத உண்மைத் திருவருளைப்பெற்று, மீண்டனர் - திரும்பினார் (எ-று.)

அகத்தியமுனிவர் கருணைப்பிழம்பைக் கண்டபின்னர் அட்டாங்க பஞ்சாங்கமாக வணங்கிச் சிவானந்தப் பெருவாழ்வடைந்து மகிழ்ந்து குணங்குறி கடந்தொளிரும் கோலத்தைப்போற்றி மெய்யருளைப்பெற்றுத் திரும்பினார் என்க.

அகத்தியமுனிவர் காஞ்சி நகரத்தையும் அந்நகரிலுள்ள ஏனைய தலங்களிலுள்ள மூர்த்திகளையும் கண்டகாலத்து ஏகாங்கத் திரியாங்கமாகச் செய்து திருவேகம்பநாதர் கண்டகாலத்து ஆங்காங் கெழுந்து வளர்ந்த அன்பின் பெருக்கிற்கு ஓலொலையாகக் கண்டமையால் அப்பெருக்கத்தைப் புறம்போக வொட்டாது வணக்கங்களிற் சிறந்த அட்டாங்க பஞ்சாங்கங்களாலே தடுத்தனர்போலமென்பார் 'இணங்கு

முறமையி னங்கமெட்டிநு மைந்தினுஞ் சாலவணங்கி' எனவும், இனி நாம் கருதிய முத்தியின்பம் இம்மூர்த்தி பா லடையப்பெற்றோமென்று மகிழ்ந்து அச்சிவானத் தத்தை யனுபவித்தனொன்பார் 'மகிழ்ந்து தினைத்து' எனவும், சிற்றின்பத்தனுபவ முதிர்வில் தேகத்தில் கீர் அரும்புவதுபோற் சிவானுபவ முதிர்வில் இவர் கண்களில் அன்பினீர் வெளிப்பட்டன வென்பார் 'வார்புனல் கண்கள் சொரிய' எனவும், இவ் வாறு தம்மை இன்புருவாக்கிய அப்பொழுது தம்முடைய குணமும் குறியும் அவன ருள்வசமாய்ப் போனதொழிந்து அவனது குணங்களை இத்திறத்தவெனக் கண்டில மென அவசமுற்றகாலத்து வணங்கும்படி திருவுருவைக் காட்டினு ஒன்பார் 'குண ன்குறியின்றி யெழுந்த கோலத் திருவுருப்போற்றி' எனவும், இவ்வாறு உள்ளும் புறம் பும் தன்குணமும் குறியுங்கெட்டு ஈரிடத்தும் அவனருளே கண்ணாகக் காண்டலே சூற்றமற்ற சிவானுக்கிரக மென்பார் 'அணங்கருமெய் யருள்' எனவும் கூறினார்.(உ௩௦)

வன்பழ வல்வினை மாற்றுங் கம்ப மகிழ்ந்தவர் தென்சார்
தன்பெய ராற்சிவ லிங்கம் தாபித் தருச்சனை யாற்றி
முன்பு வரம்பல பெற்று மீமிசை மூண்டெழு மன்பான்
மின்புரி செஞ்சடை யானா மீளப் பழிச்சுத லுற்றான்.

(இ - ள்.) வன் பழ வல்வினை மாற்றும் கம்பம் மகிழ்ந்து-மிக்கவன்மையையுடைய பழைய ஆணவத்தை மாற்றவல்ல திருவேகம்பரைக்(கண்டு)மகிழ்ந்து, அவர் தென்சார் தன்பெயரால் சிவலிங்கம் தாபித்து-அவரது தென்பக்கத்தில் தமது பெயரால் (அகத் தீஸ்வரரான) ஓர் சிவலிங்க மூர்த்தியைப் பிரதிட்டைசெய்து, அருச்சனை ஆற்றி- பூச னைஇயற்றி, முன்பு வரம் பலபெற்று- மூன்னேதின்று பலவரங்களைப் பெற்று, மீமிசை மூண்டு எழும் அன்பான் - மேன்மே லதிகப்பட்டெழும் அன்பினால், மின் புரி செஞ் சடையானா - மின்போல்விளங்கும் செஞ்சடையையுடையானா, மீள பழிச்சுதல் உற் றான் - மீளவுந் துதிக்கத் தொடங்கினார் (எ - று.)

ஆணவவிருளை யெளிதிற்போக்கவல்ல திருவேகம்பரைக் கண்டுமகிழ்ந்து அத்திரு வேகம்பருக்குத் தென்பக்கத்தில் தமது வழிபாடுவிளங்கச் சிவலிங்கத்தைக் கண்டு அருச்சித்து வேண்டியபலவரங்களைப் பெற்று அன்பின் மிகுதியான் மீளவும் துதிக்கத் தொடங்கினானென்க.

வன்பழவல்வினை மாற்றுங் கம்பம் என்றது முத்திரகரங்களுட் சிறந்தது இந் நகரம் என்று குறித்தற்கு. எனவே முத்தியிற்சிறந்த கேசாந்தமுத்தியை எவ்வுயிர் களுக்கும் யாவருங்காண அங்கேதருதலானென்க. இதனை இப்படலத்தில் (சுசு)-வது செய்யுள்முதல் (எஉ)-வது செய்யுள்வரையும் கூறியதனாற் காண்க. (உ௩௧)

நாலடித்தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

இந்நா ளெனக்குப் பயப்பட்ட திப்பிறவி
யிந்நா ளெனக்குப் பயப்பட்ட தியான்செய்தவ
மிந்நா ளெனக்குப் பயப்பட்ட தென்னறிவு
மிந்நா ளுனைக்காணப் பெற்றமையி னெங்கோவே.

(இ - ள்.) என்கோவே - என்னுடைய தலைவனே, இந்நாள் உளைக் காணப் பெற் றமையின் - இப்பொழுது காண்டற்கரிய உன்னுடைய திருக்கோலத்தை யுனக்கண் ணை மெரிசிக்கப் பெற்றமையான், எனக்கு இப்பிறவி இந்நாள் பயப்பட்டது - அடி யேனுக்கு (வாய்க்கப்பெற்ற) இச்சுன்னம் இப்பொழுதுதான் பயன்பெற்றது (அது வேயுமன்றி), யான் செய்தவம்-அடியேனியற்றிய தவமும், எனக்கு இந்நாள் பயப்பட்ட

டது - அடியேனுக்கு இப்பொழுதுதான் பயனடைந்தது (அதுமட்டோ), என் அறிவு எனக்கு இந்நாள் பயப்பட்டது - என்னுடைய ஞானமும் அடியேனுக்கு இப்பொழுது தான் வாய்க்கப்பெற்றது (எ - று.)

எம்மிறைவனே உன்னை இன்றுகாணப்பெற்றமையான் எடுத்த இப்பிறவியும் யான் செய்தவமும் என்னிவும் பயன் பெற்றன வென்க.

பிறவியா னடைவது தவமும் தவத்தா னடைவது அறிவுமாதலான் அவையெல்லாம் ஒருங் கெய்தினே னென்றார். எனவே பிறவிப்பேதங்களும் தவத்திறங்களும் அறிவின் பேதங்களும் பலவாமன்றோ, அவையெல்லாம் மெய்யருள்பெற்று மோக்குங்கால் அவலமாய்ப் போமன்றோ, ஆகவே இயல்பாகவே பாசமில்லாதபதியை யடையப்பெற்ற பிறவியே பயப்பட்டபிறவி எனவும், அப்பதியை யுத்தேசித்துச் செய்யுந்தவமே பயப்பட்ட தவம் எனவும், அப்பதினானத்தாம் பசவாகிய நன்னைப் பதியாகக் காணுத பதியைப்பதியாகக்காணுமறிவே பயப்பட்ட அறிவு எனவும், தாம்பெற்ற மெய்யருளால் யாவருக்கும் ஸன்குவிளக்கினொன் றுணர்க. அகத்தியர் மெய்யருள் பெற்றமை “இணங்கு முறைமை” யென்னுஞ் செய்யுளில் “அணங்கரு மெய்யருள் பெற்று மீண்டன னுரக்கலியுண்டான்” எனவருதலாற் காண்க.

அல்லதுஉம் இந்நா ளுணக்காணப் பெற்றமையின் பிறவி தவம் அறிவு இவை யெல்லாம் இந்நாள் பயப்பட்டது இந்நாள் பயப்பட்டது என்றறிக்கிக் கூறியதனால் திருவேகம்பமுடையானா ளுணக்கண்ணற் காணப்பெற்ற அவ்வளவே வரும்பயனையும் அறிவுறுத்தியவாறு. அடுக்கு—அன்மொழி. (உருஉ)

எண்ணமெலா மெய்தினே னெண்ணமெலா மெய்தினே
நெண்ணமெலா மெய்தினே நென்கள் பெருமானே
கண்ணனெடு நாள் முகனுங் காணுத் துணையடிகள்
கண்ணெதிரோ யிற்றைநாள் யான்காணக் காட்டினையால்.

(இ-ள்.) எங்கள் பெருமானே - எங்களுடைய இறைவனே, கண்ணனெடு நாள் முகனும் காணுதுணையடிகள் - திருமாலோடு பிரமணும் காணப்பெறுத. உன்னடித் துணைகளை, யான் இற்றைநாள் கண் எதிரோ காண காட்டினே - அடியேன் இன்று கண்ணல் நேரோ காணும்படி காண்பித்தனே, (அதனால்) எண்ணம் எல்லாம் எய்தினேன் எண்ணம் எல்லாம் எய்தினேன் எண்ணம் எல்லாம் எய்தினேன் - யானெண்ணிய வெண்ணக்களெல்லாம் மிகவும் அடையப்பெற்றேன் (எ - று.)

எங்களிறைவனே அரியாலு மயனாலும் காண்டற்கரிய பாதங்களை யான் காணக் காட்டினே யாகலான் எண்ணமெலா மெய்தினேனென்ற றொன்க.

உருவிற்பெரிய அரிபிரமர்கள் மாறுபட்டவழுவெடுத்துக் காண்டற்கரிதாய் நின்ற அடியை உருவிற்சிறிய தம்மெதிர்காணக்காட்டியது அவர் தம்மருளையாதலால் ‘கண்ணனெடு நாள் முகனும் காணுதுணையடிகள் கண்ணெதிரோ யான் காணக்காட்டினே’ எனவும், அருள்பெற்றோர் எண்ணிய வெண்ணியாங்கெய்தல் எளிதாதலால் ‘எண்ணமெலா மெய்தினேன்’ எனவும், அவ்வெண்ணங்கள்-இனிப் பிறவாநெறிக்கடுத்த பிறவிவாய்ப்பது எந்நாள் எனவும், அப்பிறவி வாய்க்கப்பெறினும் ‘பசித்துண்டு பின்னும் பசிப்பானே’ போன்ற இறக்குந்தவத்தைச் செய்யாது இறப்பில் தவத்தைச் செய்யவருவது எந்நாள் எனவும், அது செய்ப்பெறினும் ‘சித்தமலமறுவித்துச் சிவமாக்கி’ அடிமைசூலையாதா எவல்ல திருவருள்வசப்படுவது எந்நாள் எனவும், எண்ணியவை மூன்றாகலால் மும்முறை எண்ணமெலா மெய்தினேன் எனவும், அவ்வெண்ணத்தால் ஏங்கியிருந்த அவ்.

வேக்கமகலக் கருணைப்பிழம்பாகிய பெருமான் கண்டவளவே அவையெல்லாம் எய்தக்கடைக்கணித்தமையால் 'இற்றைநான்' எனவுங் கூறினார். அடுக்கு மிகுதிப்பொருட்டு. (உருரு)

சங்கரா சம்புவே சங்கரா சம்புவே
சங்கரா சம்புவே சாம்பசிவ னேயென்
னங்கணு வென்றென்று மோவிட் டழைத்தாற்று
மின்கெனக்கு வாழ்நாள்க ளிவ்வாறே போகியவே.

(இ-ள்.) இங்கு - இவ்விடத்து, சங்கரா சம்புவே சங்கரா சம்புவே சங்கரா சம்புவே சாம்பசிவனே - சங்கரா சங்கரா சங்கரா வென்றும், சம்புவே சம்புவே சம்புவே என்றும், சாம்பசிவனே என்றும், என் அங்கணு என்றும் - என்னுடைய அழகிய கண்ணாளனே என்றும், என்றும் ஒலிட்டு அழைத்து அரற்றும் - (இவ்வாறு) நீங்காது ஒலமிட்டு அழைத்துக் கடறும், எனக்கு - அடியேனுக்கு, வாழ் நாள்கள் - ஆயுள்நாள்கள், இவ்வாறே போகிய - இம்முறையே கழிந்தன (எ-று.)

இவ்விடத்துச் சங்கரா என்றும் சம்புவே என்றும் சாம்பசிவனே என்றும் அங்கணு என்றும் இடைவிடாது ஒலமிடும் எனக்கு வாழ்நாள்கள் இவ்வகையே சென்றன என்க.

தா மெண்ணியவாறே எய்தப்பெற்ற சிவமாத்நன்மைப்பெருவாழ்வு திறம்பா வென்னுந் துணிபான் எனக்கு வாழ்நாள்கள் இவ்வாறேபோகிய வென இறந்தகாலத்தாற் கூறினார். அடுக்கு—பன்மை.

திருவேகம்பமுடையாராக் கண்டகாலத்துத் தமது தேகமும், வழிபட்டகாலத்து மனமும், வாழ்த்தியகாலத்து வாக்கும் சுககரத்தையும் சுகத்தையும் அடைந்தனவாகலான் அவ்வுண்மைதோன்ற மும்முறை 'சங்கரா சம்பு' என்றும், மன வாக்கும் காயங்கள் அங்ஙனமாகவே அவ்வழியுழறும் ஆன்மபோதம் அருள்வசப்பட்டுச் சொருபமாகிய சிவமேயாய் நிற்கப்பெற்றமையான் அப்பெற்றிமைதோன்ற 'சாம்பசிவனே' என்றும், முற்பெத்தத்திற் சிவனைச் சிவம் இடமாகக்கொண்டதுபோல் முத்தியிற் சிவன் சிவத்தையிடமாகக்கொள்ளும் என்னும் சித்தார்த்தப்படித் தா னிறைவனையிடமாகக் கொண்டமையான் அந்நிலைதோன்ற 'என்னங்கணுஎன்றும்' கூறினானெனக் கொள்ளுமொன்று. சாம்பசிவன்—உமையோடுகூடினவன். (உருச)

குன்றாத வன்புனக்கே குன்றாத வன்புனக்கே
குன்றாத வன்புனக்கே மிக்கோங்கு கொள்கையது
வென்றுமெனக் குண்டாக வென்றுமெனக் குண்டாக
வென்றுமெனக் குண்டாக வென்றுமோர் பெற்றியனே.

(இ-ள்.) என்றும் ஓர் பெற்றியனே - எந்நாளும் (இயல்புதிரியாமல்) ஓரியல்பாய் நிற்குந் தன்மையாளனே, உனக்கே குன்றாத அன்பு உனக்கே குன்றாத அன்பு உனக்கே குன்றாத அன்பு - உன்றனக்கே யான் செய்யத்தரும் குறைவுபடாத அன்பும், மிக்கு ஒங்கு கொள்கை - மிகவும் வளரவேண்டுமென்னும் கொள்கை, அது எனக்கு என்றும் உண்டாக எனக்கு என்றும் உண்டாக எனக்கு என்றும் உண்டாக-அவ்வன்பு அடியேனுக்கு எந்நாளும் உளதாகுக உளதாகுக உளதாகுக (எ-று.)

என்றும் ஓர் தன்மையானென்னுந் சீலமுடையானே உனக்கே செய்யத்தரும் அன்பு எனக்கு எப்பொழுதும் உண்டாகுகஎன்க.

முப்புறச்சமயத்தார்க்கும் அவரவாகொள்ளும் முதற்பொருளாகியும், அவரினுவேறுகிய அகச்சமயத்தார்க்கு இலய டோக உதிகாரமென்னு முத்தொழில்பற்றி சிவன் சதாசிவன் மகேசன் என்னும்பெயருடைய அருவம் அருவுருவம் உருவம் என்னும் தடத்தக்குறியாகியும், சித்தார்த்தசைவாக்கு வேதாகமங்களின் குறியிறந்தபொருளாகியும், ஆன்மவீரில் அருளான் மன்னுபவனாகியும், உயிரகட்கெல்லாம் அறிவைப்பிறப்பிக்கும் அம்மையப்பனாகியும், இவ்வாறு எவ்விடத்தும் தன்தனமையிற் சிறிதூற்றிரியாத நிற்கும் இறைவன் நீயே என்பா “என்றும் ஓர் பெற்றியினே” எனவும், அம்மையப்பனாகிய நின்னை யொழித்துப் பிறாபால் அன்புசெலுத்தல் பெரும்பாவமாகலின் அஃதெனக்கின்றும் உன்பாலே அன்பு வளரவேண்டுமென்பா “குன்றாத அன்புனக்கே மிக்கோங்குகொள்கை” எனவும் கூறினா. அன்றியும் யாவனாயும் யாவையு மொழித்து உன்னை யே யப்பனாக வுண்மையிற்கண்டேனதுலால் காயத்தாற் செய்யக்கடவனவாகிய பணிகட்கும், வாக்காற் செய்யக்கடவனவாகிய டணிகட்கும், மனத்தாற் செய்யக்கடவனவாகிய பணிகட்கும், அன்புண்டாக வேண்டுமென்பா. “குன்றாதவன்புனக்கே” என்றும் “என்றுமெனக்குண்டாக” வேண்டுமென்றும் முக்காதகூறியது எனவும், இவ்வன்பு பன்றி வேறுவேண்டிலேனென்பா “அது மிக்கோங்குகொள்கை” எனவும், என்னள வேயன்றி என் மரபினருக்கெல்லா முண்டாகவேவேண்டுமென்பா “என்று மெனக்குண்டாக வேண்டு” மெனவும் கூறினா. அடிக்கு அணிவுப் பொருட்டு. (உ௧௩)

வையமிசைச் தோற்றமுதற் சாங்காறு மன்றவுனைத் தெய்வமெனப் பேணத் திருவிளிக் ளென்குலத்தி லெய்தி யொருநாளும் பிறவற்க வெய்துறினும் வெய்தெனமற் றுங்கே விளிந்தொழிக வெம்மானே.

(இ-ள.) எம்மானே - எமய பெருமானே, வையமிசை - உலகின்கண், தோற்றமுதல் சாங்காறும் - பிறந்தாளமுதல் சாமளவும், மன்ற - நிச்சயமாக, உன்னை தெய்வம் எய் பேணுத் திருவிளிகள் - (இறைவனே) உன்னைத் தெய்வமென் மெண்ணி வழிபடாத உறுமையாளாக, ஒருநாளும் என்னுதல் என்னுதல் எய்தி பிறவற்க - ஒருநாளும் எனது குலத்தில்வந்து பிறவா தொழியக்கக்கடவா, எய்துறினும் - ஓகாற் பிறந்தாலும், ஆங்கே லெய்தென விளிந்து ஒழிச் - அப்பொழுதே வெச்சென இறந்துடோகக்கடவா. (எ-று.)

என்தெய்வமே இவ்வுலகின்கண் பிறந்திற்கு மளவும் நிச்சயமாக உன்னைத் தெய்வமென் மெண்ணிவழிபடாத பாவின்கண் என்னுதலில் பிறவாதொழியக்கக்கடவா. அன்றி ஓர்காற் பிறப்பாராயின் அவா வளராவண்ணம் அக்கணமே யிறக்கக் கடவா. இவையே எனது வேண்டுகோ ளென்க.

எல்லாமலங்கனையும் பற்றறத்துடைத்து மெய்புணர்த்து நிட்டை கூடினாக்கும் உடமபு நிற்குமளவும் பிராரததவினை அவ்வுடம்பைப்பற்றியே நிற்கும் என்பது சித்தார்த்தமாகலான் அப்பிராரத்தததக்கஞ்சி ண்டி வேண்டிய தென்க. எத்திறத்தனவாகிய பிராரததங்கள் எனக்கடுப்பினும் அடிக்க, அவைகட்கெல்லாம் யான் ஒரு சிறிதும் அஞ்சேன், யானஞ்சுவது உன்னைத் தெய்வமெனப் பேணத்திருவிளிகள் என்னுதலில் பிறக்கவரும் பிராரத்தம் உளதோ வென்பதற்கே. இதனை—“மற்றுமோர் தெய்வத்தன்னை யுண்டென மதித்தெம் பெம்மாற் கற்றினதவனாக் கண்டா லம்மநாமஞ்சுமாதே” எனவரும் திருவாக்கானுணாக. மற்று-அசை. (உ௧௪)

ஆனே நுயர்த்தருளி யன்றினு ருரெரித்த கோனே யெனக்குக் குலதெய்வ மாம்பேற்றால்

யானே பெருஞ்செல்வன் யானே பெருஞ்செல்வன்
யானே பெருஞ்செல்வன் னெல்லா வுலகினுமே.

(இ-ள்.) ஆன் ஏறு உயர்த்துளி - இடபக்கொடியை மேலேயுயர்த்தி, அன்றி
ஊர் ஊர் எரித்தகோனே - பகைவரது முப்புரங்களை யெரித்த இறைவனே, எனக்கு
குலதெய்வமாம் பேற்றால் - அடியேனுக்குக் குலதெய்வமாகக் கிடைக்கப்பெற்ற
பெரும்பேற்றால், எல்லாவுலகினும் - எவ்வுலகங்களிலிருக்கின்றவர்களினும், யானே
பெருஞ்செல்வன் யானே பெருஞ்செல்வன் யானே பெருஞ்செல்வன் - அடியேனே
அழியாத செல்வ முடையேன். (எ-று.)

இடபக்கொடியையுயர்த்த இறைவனையே என் குலத்துக்குத் தெய்வமாகப்பெற்ற
மேனாகையால் என்னிலுஞ் செல்வமுடையார் எவ்வுலகினுமில்லையென்க.

தன்செல்வம் மூன்றுலகத்தினும் மில்லையென்னுந் துணிபான் யானே பெருஞ்செல்
வன் செல்வனென்று முக்காற்குறிஞர். அல்லது உம் “செல்வன் கழலெத்துஞ் செல்
வம் செல்வமே” எனவேத்துலையே தேற்றப்பொருளாகக் கூறியிருப்பின் அவ்வி
றைவனையே குலதெய்வமாகப் பெற்றால் அச்செல்வம் இவ்வளவினவென அளக்க
வொண்ணா தாகலான் எல்லாவுலகினுமே யானே பெருஞ்செல்வன் என முக்காலும்
தேற்றப்பொருள்படக் கூறினானெனக் கொள்ளுமொன்று. (உ-ள்)

சிமந்துன்னைத் தெய்வமெனக் கொள்ளாத சீத்தை

பிறந்த குலம்பிறவா நின்றகுலம் பீளி

ஹந்த குலத்து முமையொருபான் மேயாய்

மறந்தும் பிறவாத வாழ்வெனக்கு வேண்டுமால்.

(இ-ள்.) உமை ஒருபான் மேயாய் - உமாதேவியை யொருபாகத்தினுடையானே,
உன்னே சிமந்த தெய்வம் என கொள்ளாத - உன்னேத் தேவரிற்சிமந்த கடவுளெனக்
கொள்ளப்பெறாத, சீத்தை பிறந்தகுலம் - உலாவிலிகளாகிய இழிநூகன்பிறந்த குலத்
தினும், பிறவா நின்றகுலம் - பிறந்திருக்கின்ற இக்குலத்தினும், பீளின் உமாதகுலத்
தாய் கருக்கொண்டி பின்னதிருின்ற குலத்தினும், எனக்கு மறந்தும் பிறவாத
வாழ்வு வேண்டி - அடியேனுக்கு மறந்தாயினும் பிறவாதபெருபாழ்வையே தரல்வே
ண்டும். (எ-று.)

உன்னேத் தெய்வமெனக்கொள்ளாத மூலகைக்குலத்தினும் மறந்தும் பிறவாத
வாழ்வு எனக்குவேண்டுமென்க.

தெய்வங்களிற்சிமந்த சிவ பெருமானேத் தெய்வமெனக்கொள்ளும் கல்வியறிவில்
லாதவர் பிறந்தகுலம் எக்குலமாயினும் அது இழிந்த குலமாதலால் “உன்னேத் தெய்வ
மெனக்கொள்ளாத சீதைபிறந்தகுலம்” எனவும், சிவ பெருமானேத் தெய்வமெனக்
கொள்ளும் கல்வியுடையவராய் நற்குலத்திற் பிறந்தும் பிறதெய்வங்களைச் சிமந்த
தெய்வமாகக்கொண்டு சிவபெருமானேத் தெய்வமாகக்கொள்ளாததற்கும் கூசுபவனா
யும் முன்னவரோடு எண்ணப்பட்டவராதலால் “பிறவாநின்ற குலம்” எனவும், கருவ
ழிதல் பாதகமிருதியாலாதலால் “பீளினுறந்தகுலத்து” எனவும், இம்மூவிடத்தும்
பிறக்கருமாயின் சிவபெருமானே நனைத்தங்கிடனின்றாய் பாதகத்துக்காளா யழி
யவருமாதலால் “மறந்தும் பிறவாதவாழ்வெனக்கு வேண்டும்” எனவும் கூறிஞர். (1)

ஏழைக் குறும்பி னிமையோர் தமக்கிரங்கிப்
பிழைக் கொடுவிடத்தை யுண்டளித்த பேராளா
வாழிப் பெருங்கருணை யாரமுதே வெற்பினை
மாழைப் பூவுகண்ணி மணுளா வடிபோற்றி.

(இ-ள்.) ஏழை குறும்பின் இமையோர் தமக்கு இரங்கி - ஏழைத் தன்மையை யுடைய தேவர்களுக்காக மனமிரங்கி, பீழை கொடுவிடத்தை உண்டு அளித்த பேராளா - வருத்தம் பொல்லாத விடத்தையுண்டு தேவர்களைக்காத்த பெருந்தகையே, பெருங்கருணை ஆர் அமுதே - பெரிய கருணைநிறைந்த அமுதப்பிரவாகமே, வாழி - நீ வாழக்கடவாய், வெற்பு ஈன்ற மாழை பூங் கண்ணி மணவாளா-மலையரையன்பெற்ற மாவடுபோலும் அழகிய கண்ணாளுக்கு மணவாளனு யிருப்பவனே, அடிபோற்றி - உன் திருவடிகளுக்கு வணக்கம். (எ-று.)

தேவர்கள்பொருட்டு விடமுண்டவனே, கருணாமிருதமே, உமாபதியே உன்னை வழத்துவேனாக என்க

விடத்தையுண்டு சாவாது உமைக்கு மணவாளனு யிருந்தானென்பது தோன்ற விடத்தையுண்டபேராளா ஆரமுதே வெற்பீன்ற மாழைப்பூங் கண்ணி மணவாளா எனக் கூறினார். போற்றி—தொழிற்பெயர். (உஉக)

என்றென்று பன்முறையும் துதித்திறைஞ்சித் தாழ்ந்தெழுந்து
நின்றுகாஞ் சிரமுகிழ்ப்ப நிறைந்தபெரு மகிழ்ச்சியுடன்
குன்றனைய பெருந்தவத்தோ னிதுவொன்று கூற்றுதைத்த
மின்றிகழுஞ் சேவடிக்கிழ் விண்ணப்பஞ் செய்கின்றான்.

(இ-ள்.) குன்று அனைய பெருந்தவத்தோன்-மலையளிகர்த்த பெரிய தவத்தை யுடைய அகத்தியமுனிவர், என்று என்று பன்முறையும் துதித்து இறைஞ்சி தாழ்ந்து எழுந்து - (குன்றாத அன்புனக்கே எனக்கு வேண்டும்) என் நிவ்வாறு பலவரங்களும் வேண்டும் வேண்டுமென்று பலமுறை தோத்திரஞ்செய்து வணக்கிப் பணிந்தெழுந்து, கரம்சிரம்முகிழ்ப்ப நின்று - கைகள் சிரமேல் அஞ்சலியாகநின்று, நிறைந்த பெரு மகிழ்ச்சியுடன்-உள்ளத்தில் நிறைந்த பேராணத்தத்தோடு, கூற்றுதைத்த மின் திகழும் சேவடிக்கிழ் - காலனைக் கிழேவீழ்ந்திய ஒளிவீசத் திருவடியின்கீழ், இது ஒன்று விண்ணப்பம் செய்கின்றான்-இஃதொன்று விஞ்ஞாபனஞ் செய்யத்தொடங்கினார். (எ-று.)

தவத்திற்சிறந்த அகத்தியமுனிவர் பலவரங்களையும் பலமுறையே வேண்டித் துதித்து சிரமேற் கைகளைக்குவித்துநின்று விஞ்ஞாபனமொன்று செய்யத்தொடங்கினாரென்க. (உஉ௦)

அடியனேன் வடகாசி நீத்தகன்று நினக்கினிய
புழமதில்குழ் கொடிமாடக் காஞ்சியினைத் தலைப்பட்டுப்
பொடியணிந்த திருமேனிப் புண்ணியமே யிமயவரைப்
பிடிமணந்த மதகளிறே பெரும்பேறு பெற்றுய்ந்தேன்.

(இ-ள்.) பொடி அணிந்த திருமேனி புண்ணியமே - திருநீறுசண்ணித்த திருமேனியை யுடைய புண்ணியசொருபமே, இமயவரை பிடிமணந்த மதகளிறே - இமயமலையிற்பிறந்த பெண்யானையை மணந்தருளிய ஆண்யானையே, அடியனேன் வடகாசி நீத்து அகன்று - அடியென் வாரணசியை விட்டுநீங்கி, நினக்கு இனிய கடிமதில்குழ் கொடிமாட காஞ்சியினைத் தலைப்பட்டு - உன் மனத்துக்கினிய அரணுகச்சூழ்ந்திருக்கும் புரிகைகளும் கொடிக்கடிய மாளிகைகளுஞ் சூழ்ந்த காஞ்சிநகரத்தை வந்தடையப் பெற்று, பெரும்பேறு பெற்று உய்ந்தேன் - யானடையவிரும்பிப் பெரியபேற்றையடையப்பெற்றுப் பிழைத்தேன். (எ-று.)

திருநீறுசண்ணித்த புண்ணியமே இமயவரைப்பிடிமணந்தகளிறே யான்காசியைநீத்து உனக்கினிய காஞ்சியையடைந்து பெரும்பேறுபெற்றுய்ந்தேனென்க. ()

இத்தகுபேறுதையேற்கு மற்நின்னு மொருகருத்து
மெய்த்தபெரு வேட்கையினு லொழியாது மேன்மேலுஞ்
சித்தமிசை மூண்டெழுமா லதுநிரம்பச் சிறியேன்பால்
வைத்தபெருங் கருணையினுல் வழங்குவா யெனப்போற்றி.

(இ - ள்.) இதகு பேறு உடையேற்கு - இத்தன்மையவாகிய பயனையடையப் பெற்ற எனக்கு, மெய்த்த பெரு வேட்கையினுல் - உள்ளவாறு பெருகும் பெரிய ஆசையினுல், இன்னும் ஒருகருத்து - இன்னமும் ஓரெண்ணம், மேன்மேலும் ஒழியாது சித்தமிசை மூண்டு எழும் - (அடங்காது) மேன்மேலும் நீங்காது என் சித்தத்தில் மூண்டெழுமின்றது, அது நிரம்ப - அவ்வெண்ணம் முற்றுப்பெற, சிறியேன்பால் வைத்த பெருங்கருணையினுல் வழங்குவாய் என்ன - சிறியேனிடத்துவைத்த கருணை மிகுதியினுல் அனுக்கிரகஞ் செய்வாயென்று, போற்றி - துதிசெய்து. (எ-று.)

இக்காஞ்சியில் வசிக்கப்பெற்ற எனக்கு இன்னமொருகருத்து ஆசையினுல் மூண்டெழுமின்றது அக்கருத்தை என்பால்வைத்த தண்ணளியான் முடிப்பாயென்க.

காஞ்சிகரத்தில் வசிக்கப்பெறுதலே எல்லாப்பேற்றிலும் விரிந்த தென்று குறித்தற்கு இத்தகுபேறு என்றார். மற்று வினைமாற்றுப்பொருளது. (உசஉ)

எவ்வினையு மோப்புதலாற் நிராவிடமென் நியல்பாடை -
யெவ்வமறப் புதிதாக யான்வகுப்ப நல்கியது
வெவ்வருணத் துள்ளார்க்கு மெளிதாகப் புத்தேளி
வெவ்வவர்க்குஞ் சுவையமிழ்தி னினிதாகச் செய்தருளாய்.

(இ - ள்.) எவ்வினையும் ஒப்புதலால் - எத்திறப்பாவங்களையும் போக்கிப் பாதுகாத்தலால், திராவிடம் என்ற இயல்பாடை - திராவிடமென்று வழங்குகிற பாதையை, யான் எவ்வம் அற புதிதாக வகுப்ப நல்கி - அடியேன் உடைய புதிதாகச் சொல்ல அனுக்கிரகஞ்செய்து, அது எவ்வருணத்து உள்ளார்க்கும் - அப்பாடை எந்தவருணத் துள்ளவர்களுக்கும், புத்தேளிர் எவ்வவர்க்கும் - எல்லாத்தேவர்களுக்கும், எளிதாக - மிகவெளிமையாகவும், சுவை அமிழ்தின் இனிதாக - சுவைமிக்க அமிழ்தினும் மிக்க சுவையுடையதாகவும், செய்தருளாய் - அருள்செய்வார். (எ-று.)

வினைகளைப் போக்குந்திறத்தால் திராவிடமென்று வழங்குகின்ற பாதையை யான் குற்றமற உலகிப்புதிதாக வழங்கும்படிச் செய்யக்கூறித்த அப்பாடை யாவாக்கும் எளிதாகவும் இனிமையாகவும் இருக்கச்செய்வா யென்க.

தமிழ்ப்பாடை தன்னைப்போற்றுவோர்க்கு எல்லா வினைகளையும் போக்குவதென்பார் “திராவிடம்” எனவும், அச்சிறப்புடைய பாடை ஏனையபாடைபோல் உலகிற் கண்வழங்காது மறைந்திருப்பதால் அதுவழங்க என்னால் வெளிப்படவேண்டி மென்பார் “எவ்வமறப் புதிதாக யான்வகுப்ப நல்கி” எனவும், இனி இப்பாடைப்போலும் இம்மைமறுமைப்பயனை யாவர்க்கு மெளிதிறமாவல்ல இனியபாடையே. தேவருலகினு மில்லையென்பார “எவ்வருணத் துள்ளார்க்கும் எளிதாக” புத்தேளிர் எவ்வவர்க்கும் சுவையமிழ்தினினிதாக” எனவும் கூறினார்.

வினைகளைப் போக்குவதென்பதற்கும் யாவாக்கு மெளிமையாய்த் தேவரமிழ்தினுஞ் சிறந்த இனிமையுடையதாய் வழங்குவதென்பதற்கும் அருண்மொழித் தேவார திருவாசகங்களே சான்றென்க. (உசங்)

மூன்றுமூர்த பதிற்றெழுத்தான் முழுவதுமா யுனக்கினிதாய்த்
தோன்றிடுமத் தமிழ்ப்பாடைத் துதிகொண்டி மகிழ்ந்தருளி

யான்றவா மெல்லார்க்கு மிவ்வரைப்பி னளித்தருளா

யேன்றெடுத்த மொழிகல்வி யெவற்றீனுக்கு மிறையோனே.

(இ-ள்.) ஏன் மெடுத்த மொழி கல்வி எவற்றீனுக்கும் இறையோனே - சிறந்தெடுத்த தோதப்பட்ட எல்லாப்பாடைகளுக்கும் எல்லாக்கலைகளுக்கும் தலைவனே, இவ்வரைப்பில் எல்லார்க்கும் - இத்தமிழ்நாட்டில் யாவார்க்கும், மூன்று உறழ்ந்த பதிறுந்து எழுத்தால் முழுவதுமாய் - மூப்பதெழுத்தால் எல்லாதார்களுமாய், உனக்கு இனிதாய் தோன்றிடும் அ தமிழ் பாடை துதிக்கொண்டு - உனக்கு இன்பத்தருவதாய் வெளிப்பட்ட அத்தமிழ்ப்பாடையாற் செய்யும் தோத்திரங்களைத் திருச்செவியிலேற்று, மகிழ்ந்தருளி - திருவுள மகிழ்ந்து, ஆன்றவரம் அளித்தருளாய் - மேலானவரத்தைக் கொடுத்தருள்வாய். (எ-று.)

எல்லாப் பாடைகளுக்கும் எல்லாக்கலைகளுக்கும் தலைவனே ! மூப்பதெழுத்தால் தூலகளெல்லாமாய் உளக்கினிமையாய்த் தோன்றும் அத்தமிழ்ப்பாடையாலியற்றும் தோத்திரங்களைத் திருச்செவியேற்று, அவரவர் வேண்டிஞ் சிறந்தவரத்தை இவ்வெல்லையில் யாவார்க்கும் அனுக்கிரகஞ் செய்வாயென்க.

ஏனையபாடைகள் எழுத்தால் மிகுந்திருப்பினும் அவை சிறப்பின்மென்பார் “மூன்றுமற்ற பதிறெழுத்தால்” எனவும், அவையெல்லாம் எழுத்தால் மிகுதிப்பட்ட வெற்றுனையேயன்றி பொருளின்மென்பார் “முழுவதுமா” யெனவும், எல்லாப் பாடைகளுக்கும் தலைவனாயினும் இத்தமிழ்ப்பாடைக்கே தான் தலைவனென வந்தனரென்பார் “உனக்கினிதாய், தோன்றியிடும் அத்தமிழ்ப்பாடை” எனவும், இவ் வருஞ்சிறப்பினை வாய்த்த தமிழாலமைந்த அருண்மொழிசுனைக் கோழையா யழைப்பினு மகிழ்ந்தருள்வா யென்பார்குதிக்கொண்டு மகிழ்ந்தருளி” எனவும், இவ்வுண்மை யுணர்ந்து எந்நிலத்தவரும் தமிழ்நிலத்தையடைந்து வேண்டுவாராயின் அவற்றை எளிதித்பெறச்செய்வாரென்பார் “ஆன்றவர மெல்லார்க்கு மிவ்வரைப்பி னளித்தருளாய்” எனவுங் கூறினர். மூன்றுமற்ற பதிறெழுத்து என்றது முதலெழுத்தினை. இதனை ‘எழுத்தெனப்படுப, அகரமுதல னகரவிதுவாய் மூப்பத்தென்ப சார்ந்துவரன் மரபின் மூன்றலங்கடையே’ என்றதலுறிக.

(உச்சு)

மன்னியவித் தமிழ்க்கிளவி மந்திரங்கள் கணித்தடியேன்

செந்நெறியின் வழுவாவித் திருக்காஞ்சி நகர்வரைப்பி

னுன்னனுக்க இகியினி துறைந்திடவும் பெறவேண்டும்

மின்னவர மெனக்கருளா யெம்பெருமாஅ னென்றிரந்தான்.

(இ-ள்.) எம்பெருமான்-எமது பெருமானே, அடியேன் - நான், செந்நெறியின் வழுவாத இ திருக்காஞ்சி நகர வரைப்பில் - சன்மார்க்சநெறியி னின்றும் வழக்கிலாத இத்தக் காஞ்சிநகரவெல்லையில், மன்னிய இ தமிழ்க்கிளவி மந்திரங்கள் கணித்து - நிலைபெற்ற இத்தத் தமிழ்ச்சொல்லா லமைந்த மந்திரங்களைக் கணித்து, உன் அனுகூலாகி - உன்னைச் சரீபித்தவருகி, இனிது உறைந்திடவும் பெறவேண்டும் - இனிமையாக வசித்திருக்கவும் பெறுதல் வேண்டும், இன்னவரம் எனக்கு அருளாய் என்று இரந்தான் - இன்னவாகியவரத்தை யெனக்களிப்பாயென்று யாசித்துவேண்டினன்.

எம்முடையபெருமானே அடியேன் இக்காஞ்சித்தலத்தில் தமிழ்ப்பாடையாலழைத்துள்ள மந்திரங்கையுச்சரித்து உன்னருகி வின்புடனிருந்திடவும் வேண்டும் இத்தவரத்தை யெனக்கருளாயென்க.

வேத நுக்குகள் மந்திரமாதல்போல் தமிழ்ச்செய்யுள்களும் மந்திரங்களே யாமென்பார் “தமிழ்க்கிளவி மந்திரங்கள்” எனவும், வேதங்கள் ஒவ்வொரு காலவிசேடத்தில்

அசுரரால் கவரப்பட்டன அஃ திம்மொழிக் கின்றென்பார் தமிழென்று வாளாகூறுது “மன்னிய தமிழ்” எனவும், வாசகத்தால் தோத்திரஞ் செய்வதேயன்றி மானத்தால் ஜபிக்கவும் வேண்டுமென்பார் “கணித்து” எனவும், ஜபித்தலால் வரும்பயன் தலவி சேடத்தாலென்பார் “செந்நெறியின் வழுவா வித்திருக்காஞ்சி நகர்வரைப்பில்” என வும், அப்பயனாவது சிவத்தோடுசேர்ந்து நீங்காதிருப்பதே யென்பார் “உன்னனுக்க னுகி யினிதுறைந்திடவும் பெறவேண்டும்” எனவும், இறைவனுக் கினியபாஷாமந்திர மும் அதுபோலு மினியதலமும் அவனோடொன்றாயிருத்தலு மொருங்கேயடையப் பெறுதலரிதென்பார் “இன்னவரமெனக் கருளாயென் றிரந்தான்” எனவும் கூறினார்.

கூம்பியகைத் தலமுடைய குறுமுனிக்குப் பிஞ்ஞகனார்
தாம்பரிந்து தமிழ்விளக்கு மாசிரியத் தலைமையொடு
மேம்படுதென் றிசைக்கிறைமை நல்கிவேட் டனபிறவு
மாம்பரிசி னளித்தருளி யவ்வினிலங்கத் திடை -க்காரந்தான்.

(இ-ள்.) பிஞ்ஞகனார் - சிவபெருமானார், தாம்பரிந்து - தாம்பரிகவும் அன்புரா ட்டி, கூம்பிய கைத்தலமுடைய குறுமுனிக்கு - அஞ்சலியாகக் குவித்தகரதலமுடைய அகத்தியமுனிவருக்கு, தமிழ் விளக்கும் ஆசிரியத் தலைமையொடும்-தமிழ்ப்பாடையை விளக்கவல்ல நல்லாசிரியத் தன்மையோடும், மேம்படு தென்திசைக்கு இறைமை நல்கி - பெருமையிற்சிறந்த தென்திக்குக்குத் தலைமைத் தன்மையுங்கொடுத்த, வேட் டன பிறவும் ஆம்பரிசின் அளித்தருளி - (அவர்வேண்டிய) ஏனையவும் ஆகுடவகையா கக் கொடுத்த, அ இலங்கத்திடை கார்தான் - அவ்வகத்தியலிங்கத்தில் திருவுருக் கார்தனர். (எ-று.)

இறைவர் அகத்தியமுனிவருக்குத் தமிழாசிரியத் தலைமையும் தென்றிசைத் தலை மையும் மற்றும் வேண்டியவற்றையும் அனுக்கிரகஞ்செய்து அம்முனிவர் வழிபட்ட விலிங்கத்தில் கார்தனரென்க. இறைவா முனிவர்வேண்டியவற்றை மிப்படத்தந்தா ரென்பா “தமிழாசிரியத் தலைமையோடு தென்றிசைக்கிறைமைநல்கி” எனவும், ஆன் றவரமெல்லார்க்கு மளித்தருளென்றதும், உன் னனுக்கனுகி யினிதுறைந்திடவும் வே ண்டுமென்றதும் ஏனையவு மாமென்பா “வேட்டனபிறவு” மெனவும் “ஆம் பரிசில்” எனவும் கூறினார். (உசசு)

இவ்வண்ண மருள்பெற்ற விருந்தவனு மகலிடத்தின்
மெய்வண்ண வேடத்துமுறைத் தீந்தமிழை விளக்குவித்துச்
செவ்வண்ணத் திருமேனிப் பெருமானார் திருவடிக
ளவ்வண்ணம் தொழுதேத்தி நெடுங்கால மங்கிருந்தான்.

(இ - ள்.) இவ்வண்ணம் அருள்பெற்ற இருந்தவனும் - இவ்வையாக வருள்செய் யப்பெற்ற பெருந்தவர்தையுடைய குறுமுனிவரும், அ-லிடத்தில் - இப்பெரியவுல கில், தீந் தமிழை - இனிய தமிழ்ப்பாடையை, மெய்வண்ண ஓத்துமுறை விளக்கு வித்து - இறைவா ஆக்ஞாருபமா யிருக்கின்ற வேதம்போலவே சூத்திரருபமாகப் பெரியோர்கொண்டு வழங்கச்செய்து, செவ்வண்ணம் திருமேனி பெருமானார் திரு வடிகள் - செம்பவளம்போன்ற திருமேனியையுடைய இறைவன் திருவடிகளை, அவ் வண்ணம் தொழுது ஏத்தி - தாமெண்ணியவாறே வணங்கித்துதித்து, அங்கு நெடுங் காலம் இருந்தான் - அக்காஞ்சியி லெண்ணிறந்தகால மிருந்தனர். (எ-று.)

தாம்வேண்டியவாறு அருள்பெற்ற குறுமுனிவர் இவ்வுலகில் தமிழை வேதம் போல் விளங்கச்செய்து அம்மொழியானே வழிபாடியற்றி இவ்வகையாக அக்காஞ்சி நகரத்தில் நெடுங்கால மிருந்தனரென்க.

“எவ்வினையுமோப்புதலால்” என்னுஞ் செய்யுளாதியாக “மன்னிய வித்தமிழ்க் கிளவி” என்னுஞ் செய்யுளிறுதிகாறும் வேண்டியனவெல்லாம் நிரம்பப்பெற்றனொன் பார் “இவ்வண்ணமருள்பெற்ற விருந்தவர்” எனவும், தாம்பெற்றவரத்தை உலகநி யச்செய்து நிலைநிறுத்தினுரொன்பார் “ஓந்துமுறை தீர்தமிழைவிளக்குவித்துப் பெ ருமானார் திருவடிகள் அவ்வண்ணம் தொழுதேத்தி நெடுங்காலமங்கிருந்தான்” என

அல்லதாஉம் வேதம் அனாதிதையுள்ள அழியாக்கிளவி யாகலான் “மெய்வண்ண வோத்து” எனவும், வேதம் உண்டானவன்றே இந்தமிழும் இறைவனு லுண்டானதா கலான் “ஓந்துமுறைத் தீர்தமிழை விளக்குவித்து” எனவும், தமிழ்க்கிளவி மந்திரத் தானே பெருமானே வழிபடவேண்டுமென் றெண்ணியவாரே வழிபட்டுமகிழ்ந்து நீங் காதிருந்தன ராகலான் அவ்வண்ணம் தொழுதேத்தி நெடுங்கால மங்கிருந்தானென வுங் கூறியதுஉமென்க.

(உசஎ)

வடமொழியைப் பாணினிக்கு வகுத்தருளி யதற்கிணையாத் தொடர்புடைய தென்மொழியை யுலகமெலாம் தொழுதேத்துங் குடமுனிக்கு வலியுறுத்தார் கொல்லேற்றுப் பாகொளிந் கடல்வரைப்பி னிதன்பெருமை யாவரோ கணித்தறிவார்.

(இ - ள்.) கொல் ஏற்று பாகர் - கொலைத்தொழிலமைந்த இடபவாகலத்தை யு ணைய இறைவர், பாணினிக்கு வடமொழியை வகுத்தருளி - பாணினிமுனிவருக்கு வட மொழியை வகுத்துச்சொல்லி, உலகம் எல்லாம் தொழுது ஏத்தும் குடமுனிக்குமூவு லகத்தாரும் வணங்கிப்போற்றும் அகத்தியமுனிவருக்கு, அதற்கு இணையாக தொடர் புடைய தென்மொழியை - அவ்வடமொழிக்கு ஒப்பாகச் சம்பந்தமுடைய தமிழ்ப் பாடையை, வலியுறுத்தார் எனில் - வலியுறுத்திக் கூறினானென்றல், யாவர் இதன் பெருமை - எவர் ஏன் இத் தமிழின்பெருமையை, கடல்வரைப்பில் கணித்து அறிவார் - கடல்சூழ்ந்த இவ்வுலகில் அளவிடாத்தியவல்லவர் (இல்லையென்றபடி). (எ-று.)

பாணினிமுனிவருக்கும் அகத்தியமுனிவருக்கும் இறைவரொருவரே முறையே வடமொழியையும் தென்மொழியையும் கூறியிருப்பாராயின் அத்தமிழின் பெருமை யை இவ்வுலகில் யாரோ அளவிட் ழோக்கவல்லவொன்க.

வடமொழியே சிறந்ததென்பா னா மறுத்தற்கு “அதற்கிணையாத் தொடர்புடைய தென்மொழியை” எனவும், தென்மொழியாசிரியர் சிறந்தவொன் றறிவுறுத்தற்கு “உலகமெலாம் தொழுதேத்தும் குடமுனி” எனவும், வேதம் வடமொழியாதலால் அதுவே இறைவன்வாக்கு தென்மொழி முனிவர்வாக்கு என்றிழித்துக் கூறுவோனா மறுத்தற்கு “கொல்லேற்றுப்பாகரோ வடமொழியைப் பாணினிக்கு வகுத்தருளி தென்மொழியை குடமுனிக்கு வலியுறுத்தி” எனவும், இருமொழிக்கும் பேராசிரியராயிருந்த ஒருவரே ஒருமொழியை வகுத்தாரென்றும், ஒருமொழியை வலியுறுத்திக் கூறினானென்றும் கூறியசொல்லாற்றலால் அம்மொழியின் பெருமையை வெளிப்ப டுத்தற்கு இருமொழிக்கும் பொதுமையார் கூறாது “இதன்பெருமை யாவரோ கணித் தறிவார்” எனவுங் கூறினார்.

(உசஅ)

இருமொழிக்கும் கண்ணுதலார் முதற்குரவ ரியல்வாய்ப்பு விருமொழியும் வழிப்படுத்தார் முனிவேந்த ரிசைபரப்பு மிருமொழியு மான்றவரோ தழீஇயினு றொன்றலில் விருமொழியு நிகொன்னு மிதற்கைய முளதேயோ.

• (இ - ள்.) இருமொழிக்கும் - வடமொழி தென்மொழி யென்னு மிரண்டுமொழிக்கும், முதற்குரவா கண்ணுதலா - முதலாசிரியராவா சிவபெருமானே, இயல்வாய்ப்ப இருமொழியும் வழிபட்டுத்தா - அவ்விருமொழியும் இலக்கண வரம்புடையவாகச் செய்து வழிப்படுத்தினவாகள், முனிவேந்தா - முனிசிசோஷ்டாக்களாகிய பாணினி பஞ்சமும் அகத்தியடக்கவானுமே, இசைப்பரபும் இருமொழியும் தழுவினா ஆண்டவோ என்றால் - புகழ்பரப்புகின்ற அவ்விரண்டு மொழிகளையும் ஆசாரத்திற் பழுவினவர் சான்றோர்களே என்று சொன்னால், இவ்விருமொழியும் நிகா என்னும் பெயரு - இசை இசைமொழியும் சமானமானது என்றெடுத்ததுக்கூறும் இப்புகழுரைக்கு இயம் உளதேயோ - சந்தேகமுண்டோ. (எ-று.)

வடமொழி தென்மொழிகளுக்கு முதலாசிரியா நெற்றிகண்ணையுடைய இறைவனோ, அவற்றை வழிபடுத்தினவா முனிவேந்தர்கள், அவ் பழியைச் சாராதவா ஆன்றோர்கள் என்று சொன்னால் இவ்விரண்டுமொழியுள் சமானமென்பதற் கையமு முளதேயோ என்க.

கண்டாரும், வழிபடுத்தாரும், தழீஇயினாரும் முதலவனு மவனருள்வழிபட்டாரா மென்றாயிற்று. வடமொழிக்கும் தென்மொழிக்கும் இலக்கண மளித்தான் இறைவனானால் “இருமொழிக்கும் கண்ணுதலா முதற்குரவா” என்றும், அதனை வழிப்படுத்தாரா முறையே பாணினியாரும் அகத்தியனாரும் உடலின் “இயல்வாய்ப்ப இருமொழியும் வழிபடுத்தாரா முனிவேந்தா” என்றும், தழுவினவர் வாராசியாரும் பதஞ்சலியாரும், தொல்காப்பியராயுள்ளிட்ட பன்னிருவரும், இளம்பூரணர், நச்சினாக்கினியா, சேவையா முதலியோருமாகலின் “இசைப்பரப்பும் இருமொழியும் ஆண்டவோ தழீஇயினா என்றும் இவ்விரண்டுத் தம்மி லொப்புடைமையான் இருமொழி நிகரானுமிறற் கையமுளதேயோ என்றுகூறினா.

எவ்வினையுமோட்புதலா லென்னுஞ் செய்யுள்முதல் இச்செய்யுள்காறும் தழீழ்ப்பாடை திராவிடமென வழங்குங் காரணத்தையும், அது இனிமையுடைய தென்பதையும், இவ்வள வெண்ணையுடைய தென்பதையும், மந்திர வகரங்களாக்கொண்டு ணிக்கவேண்டு மென்பதையும், வேதமுறையையுடைய தென்பதையும் இதைக்கண்டா இறைவனென்பதையும், வழங்கச்செய்தா அத்தியை ஒன்பதையும், ஆசரித்தலா ஆன்றோக ளென்பதையும், வடமொழியோடு தென்மொழி சமானமாயுள்ள தென்பதையுஞ் சிறந்தெடுத்தோகியவாறு. (உச்சு)

கலிவருத்தம்

இத்தகு தமிழோதி யாங்கினி துறைநாளி
லத்தலை யரனாத்தா மாயிழை யுமையானைத்
புத்தணி திகழ்மன்றல புரிநல முளதாக
வெத்தலை யுறைவோரு மீண்டின ரிமயத்தில.

(இ - ள்.) இத்தகு தமிழ் ஓதி ஆங்கு இனிது உறைநாளில் - இத்தகு சிறப்பு வாய்ந்த தமிழ்ப்பாடையை நான்குவிளக்கி அக்காஞ்சியில் இன்போடு வாழ்த்திநுக்குநாளில், இமயத்தில் - இமயமலையில், அரனாத்தா - சிவபெருமானோ, ஆயிழை உமையானை - அணில நிறைந்த உமாதேவியானா, புத்தகு அணி திகழ் மன்றல் புரிநலம் உளதாக - புதியமங்கலநாண் ஒளிவிடும்படி திருமணஞ்செய்யும் நல்லநாளுண்டாக அத்தலை - அப்பொழுது, எத்தலை உறைவோரும் ஈண்டினா - எந்தெந்தவிடங்களிலும் வாழ்கின்றவர்களும் வந்து சேர்ந்தனர். (எ-று.)

'காஞ்சிப்பதியில் அகத்தியமுனிவா தமிழ்பரப்பியிருக்கும் அந்தநாளில் இமயமலையில் இறைவன் திருமணங்கொள்ளும் நன்மை யொன்றுண்டாக அப்பொழுது எல்லாவுலகினரும் வந்து நெருங்கினார்களென்க.

கண்டமையும், வழிப்படுத்தமையும், தழீஇனமையுஞ் சிறப்புடைய தென்பது தோன்ற இத்தகு தமிழ் என்றதென்க. ஏனைய வணிகளெல்லாம் யாவராலும் அணியத்தக்கதும், மங்கலநாளைன்றே நாயகனால் நல்லோனாயில் புதுமையாக வணியத்தக்கது மாகலான் புத்தணிதிகழ் எனவும், ஏனையவாபரணங்களை யணிகின்ற நாளை மணநாளென்று வழங்காது மங்கலநாணணியு நாளையே மணநாளென வழங்கப்படுவதனால் மன்றல்புரி நலமுளதாக எனவுங் கூறினா. (உரு௦)

முனிவொடு வனாதாழ்த்த முனிவனு மதுநோக்கிப்
பனிவரை தனையுற்றான் பலபல வுலகத்தி
னினிதுறை யுயிரொல்லாந் தொகுதலி னிருஞாலத்
தனிமக ளொருபக்கஞ் சாய்ந்தனள் பொறையாற்றாள்.

(இ - ள்.) முனிவொடு வனாதாழ்த்த முனிவனும் - கோபத்தோடு விர்தமலையை யடக்கிய அகத்தியனாரும், அதுநோக்கி - அம்மணத்தை ஞானநோக்கி னுணர்ந்து, பனிவரைதனை உற்றான் - இமயமலையை யடைந்தனா, பலபலவுலகத்தில் இனிது உறை உயிர் எல்லாம் - பலபலவுலகங்களிலுஞ் செல்வத்தோடு வாழ்கின்ற வுயிர்களெல்லாம், தொகுதலின் - அம்மலையில் நெருங்குதலினால், இருஞாலம் தனிமகள் - ஒப்பற்ற பெரிய பூமிதேவியானவள், பொறை ஆற்றாள் - சமைதாங்கலாற்றாது, ஒருபக்கம் சாய்ந்தனள் - ஓரபக்கம் தாழ்ந்தனள். (எ-று)

இமயமலையில் திருமணநிகழ்வதை அகத்தியனாரு முணர்ந்து அங்கடைந்தனா. ஏனையவுலகங்களிலுள்ள யாவரும் வந்து நெருங்கினா. அதனால் பூமிதேவி சுமக்கலாற்றாது ஓரபுறஞ்சாய்ந்தன ளென்க.

எத்திறப்புவனவாசிகளும் உருத்திரபேதங்களும் உயிர்களென்பதுபட பலபல வுலகத்தி னினிதுறை யுயிரொல்லாமென்றா. இதனைச் சிவதருமோத்திரத்துக் கோபுரவியலானும், கந்தபுராணத்து அண்டகோசப் படலத்தானுமுணாக. (உரு௧)

தென்புவி மிசையோங்கித் திகழ்வட புவிதாழ்ப்
பொன்பயி ழுலகத்துப் புங்கவ ரதுகாணாஉத்
துன்பொடு பயமெய்தித் துணையடி தொழுதேத்தி
யென்பணி வனாமார்பற் கின்னது புகல்கிற்பார்.

(இ - ள்.) தென்புவி மிசை ஓங்கி - தெக்கணதிகையானது மேலுயர்ந்து, திகழ்வடபுவி தாழ் - விளங்கும் வடதிகை கீழடங்க, பொன்பயில் உலகத்து புங்கவா அது காணு - பொன்னொளிவீசும் உலகத்துள்ள தேவர்கள் அதைப்பார்த்து, துன்பொடும் பயம் எய்தி - துன்பமும் பயமுங்கொண்டு, துணை அடி தொழுது ஏத்தி - திருவடிகளை வணங்கித்துதித்து, என்பு அணி வரை மாபற்கு இன்னது புகல்கிற்பா - என்பா பரணமணிந்த பரந்தமாரபையுடைய இறைவருக் கிதனைச் சொல்லுவார்கள். (எ-று)

தென்திகையோங்கி வடதிகைதாழவும் அதனைத்தேவர்கள் கண்டு துன்பமும் 'அச்சமுங்கொண்டு இறைவனடிவணங்கி இதனை விண்ணப்பஞ்செய்வார்க ளென்க.

மணவினை யிடர்ப்படுமாயின் குமார்க்கடவுள்வருவது யாங்கனமெனத் துன்பமும், அஃதின்றாயின் சூரபன்மன்சங்கரிக்கப்படுதல் யாண்டையது எனப்படயமும் அடைந்தனராதலின் புங்கவரது காணூஉத் துன்பொடுபயமெய்தி என்றா. (உருஉ)

தாழுறு புவிதன்னைச் சமனிலை பெறவைத்துக்
காழுறு தமிழேமைக் காப்பது கடனெந்தா
யாழ்கடல் விடமுண்டோ யில்லெனி லடியேங்கள்
வாழல மிதுபேர்தே யவல்விழு வதுதிண்ணம்.

(இ - ள்.) எந்தாய் - எங்களுனையே - தாழுறு புவிதன்னை - தாழும் வடதிகசைய, சமன் நிலைபெற வைத்து - முண்டோலச் சமனிலைபெற்றிருக்கச்செய்து, காழுறு தமிழேமை காப்பது கடன் - வயிரம்பற்றிய வினைப்படுபிறவியையுடைய வெங்களைக் காத்தல் உமதுகடனாகும், ஆழ் கடல் விடம் உண்டோய் - ஆழ்த்தகடலிற்றோன்றிய ஆலத்தை யுண்டவனே, இல்லெனின் - காத்தலில்லையாயின், அடியேங்கள் வாழலம் - உமக்கு அடியோங்களாகிய நாங்கள் உயிரோடு வாழமாட்டோம், இதுபோதே அவல் விழுவது திண்ணம் - இப்பொழுதே பள்ளத்தில் விழுந்துபோவது நிச்சயம். (எ-று)

இறைவனே இவ்வடபுலத்தை இக்கணமேசமனாக நிலைபெறச்செய்து காத்தல் கடன். ஏனெனில் அன்று ஆலமுண்டுகாத்தவன் நீயேயன்றோ. இன்றுகாப்பதில்லையாயின் வாழமாட்டோம் இக்கணமே தூமரணமடைவோம் இது நிச்சயம் என்க.

ஆக்கற்றொழிலொன்றே யுடைய படைப்புக் கடவுளுக்கு ஓர் கால விசேடத்தில் காவற்றொழிலையும் காவற்றொழி லொன்றேயுடைய திதிகடவுளுக்கு ஆக்கற்றொழிலையும் அவரவா வேண்டுகோளின்படி சமனாகத் தந்ததுபோல் பெயராக்காலத்துப் பெயர்ந்த இப்பூமியையும் சமன்செய்வான் நீயேயென்றுணர்ந்தோமென்பாரா தாழுறுபுவிதன்னைச் சமனிலைபெறவைத்து எனவும், சமனாகச்செய்தலே எங்களைக் காத்தலாகுமென்பாரா தமிழேமைக்காப்பது எனவும், எங்களுக்குப் புகலிடம் நீயன்றிவேறில்லையென்பாரா கடனெந்தாய் எனவும், இதனை முன்னரே கண்டிருக்கின்றோமென்பாரா ஆழ் கடல் விடமுண்டோய் எனவும், அக்கருணையின்று எங்கள் டாலின்றெனின் சூரபனமனால் துன்புற்றவாழ்வதிலும் இறந்துபடுவதே மிகான்றென்பாரா இல்லெனி லடியேங்கள்வாழலமிதுபோதேயவல்விழுவதுதிண்ணம் எனவுக்கறினா. காழ் ஆகுபெயா.()

வெருவரு செயலோராய் விண்ணவ ரிதுகூறத்
திருமுடி யசைவோடுஞ் சினவிடையவர் சொல்வார்
தருமலர்த் தொடையீர்கள் சனமிக நிறைவுற்று
மருவிய பாரத்தாற் றாழ்ந்தது வளர்ஞாலம்.

(இ - ள்.) விண்ணவா - தேவர்கள், வெருவரு செயல் ஓராய் - (இறைவனை நாங்களேயன்றி உயிரகளுல்லாம்) அஞ்சிடுங்குறுஞ்செயலை நீயேபாத்தறிவாய், இது கூற - (என்று) இதனைச்சொல்ல, சின விடையவா திருமுடி யசைவோடும் சொல்வார்-ஓறுஞ்செயலையுடைய விடபலாதியாரா திருமுடியை யசைத்துக்கொண்டே கூறுவார், தருமலர் தொடையீர்கள் - கற்பக மலாமாலையையணிந்த தேவர்களே, சனம் மிக நிறைவுற்று மருவிய பாரத்தால் - சனங்கள் மிகவும் நிறைந்து நெருங்கியபாரத்தினால், வளர் ஞாலம் தாழ்ந்தது - வளரு மியல்புடைய இப்பூமிதாழ்ந்தது. (எ-று)

யாங்கன்கூறுவது பொய்மையாயின் இங்குள்ளாராயவரும் அஞ்சி நடுங்குமத்தன்யாயினு மறிவாயென்று தேவர்கள்கூற இறைவர் திருமுடி யசைத்துக்கொண்டே

கூறுவார். ஓ தேவர்களே! வடதிசை தாழ்ந்ததற்கு வேறு காரணமின்று இங்குவந்து நெருங்கியிருக்கும் சனங்களுடைய பாரத்தினாலென்க.

எங்கள்செருக்கையெண்ணி நீவாளாவிரப்பினும் யாங்கள் நீங்கலாக ஏனை ஏழையுயிர்களும் அன்பர்களும் பகிம் பாட்டையாயினும் நோக்கிக் கருணைசெய்வாயென்பார் வெருவரு செயலோரா யெனவும், அன்பர்கள்போல் “நன்றேசெய்வாய் பிழைசெய்வாய் நாளை விதற்குநாயகமே” என்று வாளாவிருக்கவறியாது இன்பம் வந்தகாலத்து அதுபுகலிடமாயும் துன்பம் வந்தகாலத்து என்னைப் புகலிடமாயும் கூறுவது உங்கள் வழக்காக் விருக்கின்றன. இது நன்றாயிருந்ததென்பார் திருமுடியசைவோடுஞ் சொல்வாரெனவும், சனநெருக்கத்தா லுண்டானது இத்துன்பமென்றுணராத அறிவிலிகள் என்பாரா தருமலர்த்தொடையாகாள் சனமிக நிறைவுற்று பாரத்தார் ருழ்த்தது ஞாலமெனவும் கூறினார். தென்திசைக்கு வடதிசையுபாச்சியாகலின் வளர்ஞாலமென்றார்.()

ஆதலி னியாமாத லெம்மொடு நிகராமோர்
மாதவ முனியாத நென்றிசை வயினின்னே
போதரி னுலையாமே புவிநிலை பெறுமென்னக்
காதர முறுவிண்ணோர் கேட்டனர் கவலுற்றார்.

(இ - ள்.) ஆதலின் யாமாதல் - ஆகையினால் நாமாவது, எம்மொடு நிகராம் ஓர் மாதவமுனியாதல்-எம்மோடொத்த ஒருபெரிய தவமுனியாவது, தென் திசைவயின்-தென்திசையின்கண், இன்னோ போதரின் - இப்பொழுதே போகப்பெற்றால், புவி உலையாமே நிலைபெறும் என்ன - இப்பூமி உயாவுதாழ்வின்னி சமனாகநிலைபெறும் என்றிறைவர்கூற, காதரம் உறுவிண்ணோ கேட்டனர் - அச்சமுற்றதேவர்கள் அவ்வருண்மொழியைக்கேட்டு, கவலுற்றார் - வருத்தம் கொண்டார்கள். (எ-று)

ஆகையால் தேவர்களே நாமாவது எம்மொடுநிகர்த்த ஓர் முனிவனாவது தென் திசைக்கு இப்பொழுதே சென்றால் இப்பூமி சமனாகுமென்றுகூற, தேவர்கள் கேட்டுக் கவலையுற்றனரென்க. (உருடு)

மணவினை நிகழ்காலை மதிமுடி யுடையானங்
கணைவது தகுமேவே நவனெடு நிகர்வார்யா
நிணையிலி முழுதிற்கு மிறையவ நெவராலு
முணர்வரு முதலென்றே யோலிடு மறையெல்லாம்.

(இ - ள்.) மணவினை நிகழ் காலை - கலியாணஞ் செய்கின்ற இக்காலத்தில், மதிமுடி உடையான் - சந்திரசேகராகிய இறைவர், அங்கு அணைவது தகுமே - தென் திசைக்குச்செல்வது தகுமா, வேறு அவனெடு நிகர்வார் யார் - (தக்கதன்றாயின்) வேறு அவ்விறைவரோடு ஒப்புணவர்யாவ ரிருக்கின்றனர், மறை எல்லாம் - (இது நாமுணரப்பதன்றே) வேதங்களெல்லாம், இணையிலி-ஒன்றோடும் ஒருவரோடும் ஒப்பில்லாதவர், முழுதிற்கும் இறையவன்-சேதன சேதனங்களாகிய யாவைக்குந் தலைவர், எவராலும் உணர்வரு முதல் என்றே ஓலிடம் - யாவராலுஞ் சுட்டியறிதற்கரிய முதற்பொருளென்றே ஓலிடம். (எ - று)

(இறைவன் நாமாவது நம்மோடொத்த ஓர் முனிவனாவது செல்வெண்ணிமென்ற போது தேவர்கள்) இறைவர்செல்வது இயலாது இவர்போன்றவருமில்லை இப்படியே வேதங்களுந் கூறுகின்றன என்க.

அனந்தராதியரும் பிரகிருதிபுவனகர்த்தாக்களாகிய அரிபிரமரும் பரதந்திரரும் ஆதிமுத்தருமேயன்றி ஸ்வதந்தரத்தையும் அனதிமுத்தத்தன்மையு முடையானறாக லான் அவ்விரண்டுமுடைய இறைவனை அவனொடு நிகர்வாயார் இணையிலி எனவும், அவ்வனந்தாதியர்களெல்லாம் தூலகுக்குமருன்யருபமாகிய தேகேந்திரியாதிகளைப் படைத்தவரும் உலகிற்குப்பிரயோச்சிய கர்த்தாக்களெனப்படும் ஏவப்படுகிற கர்த் தாக்களுமேயன்றித் தேகேந்திரியாதி ரகிதமாகிய சுத்தசைதன்னிய சொருபத்தையும் பிரயோசகர்த்தா எனப்படும் ஏவுதற்காத்துருத்துவமும் உடையானறாக லான் அவ்விரண்டுமுடைய சிவபெருமானை முழுதிற்கு மிறை எனவும், ஏகதேசப்பட அறிகின்றவரும் இவருக்குமே லவர் அவருக்குமேல் அவரொரு மேலொரு முதலையு டையவருமேயன்றி ஒருங்கேயுறியுத்தன்மையும் மேலொரு முதலில்லாமையும் உடைய ரன் றுகலான் அவ்விரண்டுமுடைய ஞானமுதலை உணர்வருமுதல் எனவுக்கூறினார். ()

என்றிவை பலவெண்ணி யிணையடி தொழுதேத்தி

யன்றினர் புரமூன்று நீற்றிய வடிகேளும்

மன்றலி னீசேற லெவ்வண முனைநேரா

கின்றவ ருளொன்று கேட்டில மெங்கெங்கும்.

(இ-ள்.) என்றிவை பல எண்ணி - என் நிவ்வாறு பலவகையாகநினைத்து, இணை படி தொழுது ஏத்தி - இறைவன் றிருவடிகளை வணங்கிப்போற்றி, அன்றினர் புர மூன்றும் நீற்றிய அடிகேள் - பகைவர் மூப்புரங்களை யெரித்த எங்கள்சுவாமியே, இ மன்றலின் - இக்கலியாணசமயத்தில், நீ சேறல் எவ்வணம் - நீ இங்கிருந்து அங் குசெல்வது எவ்வாறு, உனை நேராகின்றவா உளர் என்று எங்கெங்கும் கேட்டிலம் - (அன்றி) உனக்கொப்பாகின்றவரிருக்கின்றனரென்று எவ்விடத்துங் கேட்டதில்லை.

என்று மேற்கூறியவையெல்லாம் எண்ணியெண்ணி இறைவனடி வணங்கி அடிக ளே இம்மணத்தில் நீபோவது எப்படி அன்றி உனக்கொப்பானவ ருளொன்று எந் தூலிடத்தும் எவ்விடத்தும் நாங்கள் கேட்டதில்லையே என்க.

ஒன்றல்லாத முப்புரத்தைப் போர்த்திறத்தானன்றி நகைத்திறத்தாலெரித்த இவர் இப்பூமி சமனாகத் தாம் செல்லாத இருந்தாங்கியற்ற வல்லரல்லரோவென்பார அன்றினர் புரமூன்று நீற்றிய வடிகேளென்றார். (உருஎ)

என்னலு மனலங்கை பேற்றவ ரிமையீர்நீர்

சொன்னவை மெய்யேயித் தொல்லுல கிளிரெம்மை

யன்னவ ரிலைகண்டர் குறுமுனியல தென்பை

பன்னிய மொழிகேளாப் பண்ணவர் களிகூர்ந்து.

(இ-ள்.) என்னலும் - கேட்டிலமென்று தேவாகள்கூறவும், அனல் அம் கை ஏற்றவா - அழலை யுள்ளங்கையிலேற்ற இறைவா, இமையீர் நீர் சொன்னவை மெய் யே - தேவர்களே நீங்கள் சொல்லியவை யுண்மையே, இ தொல் உலகினில் - அனதி யாயுள்ள இவ்வுலகத்தில், குறுமுனி "அலது - அகத்தியமுனிவனல்லாமல், எம்மை அன்னவா இல்லை என்னு - எம்மையொத்தவாக ளொருவரு மில்லையென்று, பன் னிய மொழி பண்ணவர் கேளா - சொல்லியவார்த்தையைத் தேவாகள் கேட்டு, களிகூர்ந்து - மிக்க களிப்படைந்து. (எ - று)

(உன்னை நேராகின்றவ ருளொன்று எங்கும் கேட்டிலம்)என்று கூறவும், இறைவர் அஃதுண்மையே இவ்வுலகில் அகத்தியன்றவிர எனக் கொப்பானவர்க ளொருவரு மில்லை என்றுகூறவும் தேவர்கள்கேட்டு மகிழ்ந்து என்க.

ஒருவரு மின்மென்றவர்க்கு ஒருவருண்டென்று வெளிப்பட்டதனால் மகிழ்சூர்ந்தென்றார். அல்லது உம் கடலிற்றேன்றிய பரந்தவிடத்தைக் கடுகனவாக்கியுண்டவா இறைவர், பரந்தகடனீரை உருந்தளவாக்கி யுண்டவர் கும்பமுனிவர். இதனால் இறைவன் என்னோ டொத்தவன் அகத்திய ரென்றதற்கு மகிழ்ந்தார்களெனக் கொள்ளலுமொன்று. (உருஅ)

மங்கல விளைசான்ற வதுவைசெ யமையத்தி
நெங்களை யுடையாய்நீ யேசுவ தமையாதே
யங்கினி யணைகிற்பான் றமிழ்தெரியற வோற்குச்
சங்கர விடைநல்கத் தருமென வுரைசெய்தார்.

(இ-ள்.) சான்ற மங்கலவிளை வதுவை செய் அமையத்தில் - சிறப்புமிக்க கலியாணஞ் செய்கின்ற இச்சமயத்தில், எங்களை உடையாய் - எங்களை யாளாகவுடையவனே, நீ ஏசுவது அமையாது - நீ இங்குநின் மெழும்நருளுவ திசையாது, தமிழ்தெரி அறவோற்கு - (ஆகையால்) தமிழிலக்கணத்தை நன்றாகவுணர்ந்த அகத்திய முனிவருக்கு, சங்கர - யாவர்க்குஞ் சுகத்தைச்செய்கின்றவனே, அங்கு இனி அணைகிற்பான் - அத்தென்றிசைக்கு இனிச்செல்லும்படி, விடைநல்க தரும் என - விடைகொடுக்கத்தருமென்று, உரை செய்தார் - விண்ணப்பஞ்செய்தார்கள். (எ-று)

தேவர்கள், கலியாணத்தில் நீ எழுந்தருளுத விசையாது ஆகையால் இனி அகத்திய முனிவர் அங்கு போம்படி விடைதரத் தருமென்றுணர்த்தார்களென்க.

இறைவன் அகத்தியரை யெடுத்துக்கூறியபின் அவரது ஆற்றலெல்லாம் நன்குணர்ந்தா ராகலான் அத்துணிபுநோக்கி விடைநல்கத் தருமெனக்கூறினார். (உருக)

கடல்விட மமுதாக்குங் கறைமிட றுடையாரும்
குடமுனி தனையங்கட் கூயின டொதிர்நோக்கிப்
படரொளி யிளமூரல் பனிமுக மலர்காட்டித்
தொடர்புடை விழிகாட்டிங் கருணையி னிதுசொல்வார்.

(இ - ள்.) கடல் விடம் அமுது ஆக்கும் - கடலிற்றேன்றிய விடத்தை யமுதமாக்கும், கறை மிடறு உடையாரும் - நீலகண்டமுடைய இறைவரும்; குடமுனிதனை அங்கண் கூயினர் - கும்பமுனிவரை அவ்விடத்தி லழைத்து, எதிர்நோக்கி - நேரே பார்த்து, படர் ஒளி இளமூரல் பனிமுகமலர் காட்டி - ஒளிவீசும் புன்னகையரும்பிய தண்ணளியொழுகும் மலர்முகத்தைக் காட்டி, தொடர்புடை விழிகாட்டிங் கருணையின் - அதனோடு சம்பந்தமுடைய திருக்கண்காட்டிங் கருணையினாலே, இது சொல்வார் - இதனைக் கட்டளை யிடுவார். (எ - று)

இறைவன் அகத்தியமுனிவரை யழைத்து கருணையினாலே இதனைக் கட்டளையிடுவார் என்க.

எவ்விடத்தும் விடமாகக்கண்டவிடத்தை யமுதமாகக்கண்டது கண்டத்திலென்பது தோன்ற கடல்விட மமுதாக்குங் கறைமிடறு எனவும், அழைத்தற்குப் பிறரையேவுவது அன்பின்மையும் தாமே யழைப்பது அன்புடைமையு மென்பதுதோன்ற இறைவனே குடமுனிதனை யங்கட்கூயினர் எனவும், முனிவருக்கு விடைகொடுக்கும் கால் அதனை யம்முனிவர் யாதாகவெண்ணுவாரோ வென்றற்றது தமது கருணையைப் பலதிறத்துங்காட்டினு ரென்பது தோன்ற எதிர்நோக்கிப் படரொளியிளமூரல் பனிமுகமலர்காட்டித் தொடர்புடைவிழிகாட்டிங் கருணையினெனவும்கூறினார்.

இறைவனுடைய இளமூரல் முகமலர் விழி இம்மூன்றும் கோப்பிரசாதம் அருட்பிரசாதமென்றும் இவ்விரண்டையும் விளக்குவது வழக்காதலால் மூன்றையுமொருங்கேகாட்டிக்கருணையினிது சொல்வார் என்றார். (உசு0)

புத்தெழில் பெறுவிர்தம் புரிதரு மிடர்மாற்றி
முத்தமிழ் முனிவாமுன் முச்சக முழுதுய்ய
வைத்தனை யிதுபோதுஞ் சந்தனவரை நண்ணி
யித்தரை சமமாகப் புரிமதி கடிதென்றார்.

(இ - ள்.) முத் தமிழ் முனிவா - இயலிசைநாடகமென்னு முத்தமிழையும் நன் குணாந்தவனே, முன்புத்து எழில் பெறு விர்தம் புரிதரும் இடாமாற்றி - முன்னே யாவரும்வியக்கத்தக பெரியவடிவத்தையெடுத்து விர்தமலை யிடாப்படுத்திய பெருந் துன்பத்தையொழித்து, முச்சகம் முழுதும் உய்ய வைத்தனை - மூன்றாலகமும் பிழைக்கச்செய்தனை, இது போதும் - அதுபோ லிப்பொழுதும், சந்தனவரை கடிது நண்ணி - சந்தனவிருக்கம்நிறைந்த பொதியமலையை விரைவாக வடைந்து, இ தரை சமமாகப் புரி - இப்பூமி சமமாயிருக்கச்செய்வாய். (எ-று)

இறைவன் அகத்தியமுனிவரைப்பார்த்து முன் விர்தமலையையடக்கி உலக முழுமையு முய்யவைத்தனை, இப்பொழுதும் பொதியமலையையடைந்து பூமியைச் சமமாகச் செய்வாயென்க.

அகத்தியரோ செய்தற்கரியனவற்றை எளிதாகச்செய்யவல்லவா என்பது தோன் றப்புரிமதிகடி தென்றார். (உசுக)

இருள்பொதி மணிகண்ட ரடிதொழு திருமுந்நீர்
பருகிய முனிவேந்தன் பையுளி னுரைசெய்வா
னருள்பெறு மடியார்கட் கவரினு மினியாளே
கருணையி னிறைவேயான் கழிவது முறையேயோ.

(இ - ள்.) இரு முந்நீர் பருகிய முனிவேந்தன் - பெரியகடனீரை ஆசமனமா கச்செய்த முனிவாகந்தலைவா, இருள் பொதி மணிகண்டா அடிதொழுது - இருள் செறிந்த கரியகண்டருடைய திருவடியைப் பணிந்து, பையுளின் உரைசெய்வான் - மெல்லென விண்ணப்பஞ் செய்வார், அருள்பெறும் அடியார்கட்கு - உன்னருள்பெ ற்ற அடியார்களுக்கு, அவரினும் இனியாளே - அவர்களுன்னிடத்தில் வைத்திருக்கும் அன்பினும் நீ அவர்களிடத்தில் மிக்க அன்புடையானே, கருணையின் நிறைவே - கிருபா சமுத்திரமே, யான்கழிவது முறையேயோ - அடியே னிற்குநின்றும் நீங்குவது முறை யாமோ. (எ-று)

அகத்தியமுனிவர் இறைவனைவணங்கி அடியார்கட் கவரினுமினியாளேயான் இச் சமயத்தில் இங்குநின்ற நீங்குவது உன்கருணைக்கு முறையாமா என்க.

இறைவன் தம்மை இனிதுகோக்கி முகத்தானமார்து அகத்தான மின்சொல்லிக் கருணையோடு வழங்கிய திறத்தையாடி மறுக்கமுடியாது தம்மெண்ணத்தைச் கூறத் தொடங்கினாரென்பார் பையுளினுரைசெய்வானெனவும், அன்பர்க் கவரினு மன்பாயிருக் கின்ற நீ என்னைச் செயலாக்கவெண்ணியதுதானோ என்பார்க்கைத்த இனியவருளென் பார் அடியார்கட் கவரினுமினியாளே கருணையினிறைவே யான்கழிவது முறையேயோ எனவும் கூறினார். (உசுகஉ)

மருவினர் பிரியொண்ணாய் மற்றிவ ரெல்லாரின்
 றிருமண நிறைகோலம் காண்டகு திறல்பெற்றார்
 பெருமண நடுவே நீ பிரிகென வெனைநீப்ப
 விருளுறு கொடியேனிங் கெப்பிழை செய்தேனே.

(இ-ள்.) மருவினா பிரிவொண்ணாய் - உன்னைச் சோந்தவரை நீ பிரியமாட்டாய், இவா எல்லாம் நின் நிறை திரு மணக்கோலம் காண்டகு திறல்பெற்றார் - (அதுநிற்க) இங்கு வந்திருக்கின்றவாகனெல்லா மூன்றுடைய நிறைந்த திருமணக் கோலத்தைக் காணத்தக்க தவத்தைப் பெற்றார்கள், என்னை பெருமண நடுவே நீ பிரிக என நீப்ப - என்னொருவனைநோக்கி இப்பெரிய திருக்கல்யாணத்தினுமில் நீ பிரிந்துபோவாயென்று விலகுக, இருளுறு கொடியேன் இங்கு எப்பிழை செய்தேனே - அறிவில்லாககொடியேன் இவ்விடத்து என்னகுற்றத்தைச் செய்தேனே (அதனைக்கூறுவாய்.) (எ-று)

மருவினரைப்பிரியாத நீ யானொருவனெழிய இங்குள்ளாரெல்லாம் உன்திருமணத்தைக்காணுந் தவத்தைப்பெற்றார்கள். எனனைப்போவென்று நீக்குவதற்கு எனனபிழை இங்குசெய்துள்ளேன் கூறுவாயென்க.

யாவரிடத்தும் பிழைகருதிப்போவெனக் கூடாத விவ்வமயத்தில் என்னைப்போவென்றதனால் யான் உன்னுள்ளத்திற்கொள்ளாத பெரும்பிழை செய்தவனாயினேன். அதனை எடுத்துக்கூறுதலே இப்பொழுது எனக்குச் செய்யுந் தண்ணளியாகும் என்பது தோன்ற எப்பிழைசெய்தேனென்றா. பிரிகவென என்பது - ாறு தொகுத்தல் பெற்றது. (உசு௩)

துணைவிய ரொடுவானத் தொல்லுல குடையாரும்
 பணமணி மணிநாகர் பாரிடர் முனிவோரு
 மணவணி தொழுதுய்வா னின்னமும் வருகின்றா
 ரணைவுறு தமியேனைத் தள்ளுவ தழகேயோ.

(இ-ள்) துணைவியரொடு-தங்கள் தங்கள் பத்தினிகளோடு, வானம் தொல் உலகு உடையாரும் - மேலுலகத்துள்ளவரும், பண மணி மணிநாகர் - சிவராதநங்கள் பொருந்திய டடங்கையுடைய நாகலோகத்தாரும், பாரிடா முனிவோரும் - பூதகணங்களும் முனிவாகளும், மணவணி தொழுது உய்வான் - மணக்கோலத்தைக் கண்டு பணிந்துய்யும்படி, இன்னமும் வருகின்றா - இன்னமும் வந்தவாறே யிருக்கின்றார்கள், அணைவுறு தமியேனைத் தள்ளுவது அழகேயோ - வந்து சேர்ந்த என்னொருவனை இக்கூட்டத்தினின்று நீக்குவது அழகுதானே. (எ-று)

புலலோகமுதலிய மேலுலகத்துள்ளவரும் நாகலோகமுதலிய கீழுலகத்துள்ளவரும் மன்னுலகிலுள்ள முனிவாமுதலாயினரும் தங்கள் தங்கள் பத்தினிகளோடு திருமணக்கோலத்தைக்கண்டு மகிழ்ந்துய் இன்னமும் வருகின்றார்கள். வந்தடைந்த அடியேனை இவ்விடத் திராவண்ணந் தள்ளுதல் அழகாமா அனமென்க.

மணவணிகொழுதுய்வா னின்னமும் வருகின்றவ ரெதிரே யான்செல்லவாயின் என்னை அவா மணவணி தொழுதுய்யப்பெறுது எங்குசெல்கின்றனென்று இகழமாட்டார்களோ வென்பார தமியேனைத் தள்ளுதலழகேயோ என்றா. (உசு௪)

விரைசெலன் முனிவோர்கள் விரைகெழு கணைதோய்வா
 ரரசிலை குசைமற்று மன்புட நெதிரும்ப்பார்
 கரகமு மிழைசூழ்வா ரவரொடு களியாமே
 தெருமுற வடியேனைத் தள்ளுதல் சிரேயோ.

(இ-ள்.) முனிவோர்கள் விரைசெலன் - சில முனிவர்கள் விரைந்து செல்வின் மங்களாய், விரை கெழு சுணைதோய்வார் - நறுமணங்கமழும் சுணைகளில் மூழ்குவார்கள், அரசிலை குசை மற்றும் அன்புடன் எதிர் உய்ப்பார் - சிலமுனிவர்கள் அரசிலை தருப்பை மற்றும்முள்ள இலைவகைகளை அன்புடனே எதிரே கொண்டு வருவார்கள், கரீகமும் இழை சூழ்வார் - சிலமுனிவர்கள் கரகங்களிலும் தூலைச்சுற்றுவார்கள், அவ ரொடு களியாமே - அம்முனிவர்களோடுநானும் ஆனந்தத்தை யடையாமல், தெருமர அடியேனை தள்ளுதல் சீரேயோ - கலங்கும்படி என்னைப்போவென்றெழுதித்தல் சிறப்பாமோ. (எ-று)

யான் முனிவனாயிருந்தும் முனிவர்களோடு செய்யத்தகுஞ்செயலைச் செய்வதற் கில்லாமல் என்னை விலக்குவது சிறப்பாமோ அன்றென்க.

முனிவரெல்லாம் உன்பணியைநாடிவிரைந்துசெல்ல யான் உன்பிரிவை நாடாது விரைந்துசெல்லுதலோ சீரென்பது தோன்ற சீரேயோ என்றார். (உசுரு)

பாடுவர் சிலரன்பர் பரவுவர் சிலரன்ப
ராடுவர் சிலரன்ப ரமுகுவர் சிலரன்ப
ரோடுவர் சிலரன்ப ருவரொடு மகிழாமே
வாடுற வடியேனைத் தள்ளுதன் மரபேயோ.

(இ-ள்.) அன்பர் சிலர் பாடுவர் - சில அன்பர் (இறைவனைப்) புகழ்ந்து பாடுவார்கள், அன்பர் சிலர் பரவுவர் - சில அன்பர் தேரத்திரஞ் செய்வார்கள், அன்பர் சிலர் ஆடுவர் - சில அன்பர் கூத்தாடுவார்கள், அன்பர் சிலர் அமுகுவர் - சில அன்பர் தங்களுக்கன்பின்மையையெண்ணி அமுவார்கள், அன்பர் சிலர் ஓடுவர் - சில அன்பர் ஓடுவார்கள், உவரொடும் மகிழாமே - இவ்வாறிருக்கின்ற அன்பர்களோடு பாடியும் பரவியும் ஆடியும் அமுகும் ஓடியும் மகிழ்ந்திராமல், வாடுற அடியேனைத் தள்ளுதல் மரபேயோ - வாடும்படி அடியேனைப் போவென்று தள்ளுதல் மரபாகுமோ. (எ-று)

முன்னர் இறைவன்புகழைப் பாடுதலும் பின் தம்மைச்சீராட்டுதலைப் பரவுதலும் அச்சீராட்டால் ஆனந்தங்கொண்டு கூத்தாடுதலும் சென்றநாளை எண்ணித்துக்கித்தலும் இவ்வன்புடைய யறியாதபாவிட ளனாகுவராயின் அவரைச் சேய்மைக்கண்ணே துறத்தவோடுதலும் உளராயிருத்தல் அன்பிற்சிறந்த பெரியோரியற்கையாகலான் யான் அன்பில்லாச் சிறியார்போல் இவ்வுழி விட்டு வாடுற அடியேனைத் தள்ளுதல் மரபேயோ என்றாரென்க. (உசுசு)

ஒளிமணி மழைதூர்ப்பா ரொண்மலர் மழைதூர்ப்பார்
புகழமு முடல்போர்ப்பார் புகழ்பல திசைபோர்ப்பார்
ரளவறு மகிழ்கூர்ப்பா ரவரொடு கலவாமே
தளர்வுற வடியேனைத் தள்ளுவ தருளேயோ.

(இ-ள்.) ஒளி மணி மழை தூர்ப்பா - சிலர் ஒளியமுத்தங்களை மழைபோலச் சிந்துவார்கள், ஒள் மலர் மழை தூர்ப்பார் - சிலர் சிறந்தமலரை மழைபோலப்பொழிவார்கள், புகழமு உடல் போர்ப்பார் - சிலர் சரீரமுத்தும் புகழ்மடைவார்கள், புகழ்பல திசைபோர்ப்பார்-சிலர் இறைவன் கீர்த்தியை யெத்திசைகளிலும் பரவச்செய்வார்கள், அளவறு மகிழ் கூர்ப்பார் - சிலர் இவ்வளவென்று அளவிடப்படாத தீவரத்தை மேன்மேலும் அடைவார்கள், அவரொடு கலவாமே-இவ்வாறிருக்கின்றவன்பு

ரோடி' யான் கலந்திருக்காமல், தளர்வுற அடியேனை தள்ளுவது அருளேயோ - தளர்ச்சியடையும்படி யென்னைகீக்குதல் கருணையாமோ. (எ-று)

அன்பர்கள் எண்ணியவெண்ணியாங்கெய்தி மகிழ்ந்திருக்கு மிப்பெருமணத்தில் யானெண்ணியவா மெய்தப்பெறுது பெருந்தளர்ச்சியோடு போகத்தள்ளுவது அருளா குமா அன்மென்க. (உசுஎ)

கண்டன மணவிற்பங் காழுறு வினையெல்லாம்
விண்டன முலவாத மேதகு சிவபோகம்
கொண்டன மெனவார்ப்பா ரவரோடு குலவாமே
தொண்டற வடியேனைத் தள்ளுதல் சூழேயோ.

(இ-ள்.) மணம் இன்பம் கண்டனம்-(அன்பர்கள்) கலியாணவிற்பத்தை இன்று கண்டோம், காழுறு வினையெல்லாம் விண்டனம் - வயிரம்பொருந்திய வினைகளெல்லாம் விடப்பெற்றோம், உலவாத மேதகு சிவபோகம் கொண்டனம் என ஆர்ப்பார் - கெடாத மேலான சிவபோகத்தைக் கொள்ளப்பெற்றோம் என்று ஆரவாரஞ் செய்வார்கள், அவரோடு குலவாமே - அவ்வன்பரோடு யானுந் கூடிக் கலவாமல், தொண்டு அற அடியேனைத் தள்ளுதல் சூழேயோ - உன்வழித்தொண்டிலீங்க என்னைப்போக்குதல் என்ன ஆலோசனையோ. (எ-று)

அன்பர்களெல்லாம் மணவிற்பங்கண்டனம், வினையெல்லாம் விண்டனம், சிவ போகம் கொண்டனம், என்றிவ்வாறு கண்டனம் கண்டனம், விண்டனம் விண்டனம், கொண்டனம் கொண்டனம் என்று ஆரவாரஞ்செய்ய, யானொருவன் மணவிற்பங் கண்டேனில்லை, வினையெல்லாம் விண்டேனில்லை, சிவபோகம் கொண்டேனில்லை என்றிவ்வாறு இல்லை இல்லையென்று ஏங்கிக்கொண்டே போகத் தள்ளுதல் சூழ்ச்சியாமா அன்மென்க.

ஏனையோமணவிற்பந் துன்பத்தை விளைவித்தல் போலும் வினையை நிலைபெறச் செய்வதுபோலும் அழிதன்மையவாகிய போகத்தைக்கொடுத்தல் போலுமன்றி இன்பத்தை விளைவித்து வினையைப்போக்கி உலவாதமேதகு சிவபோகத்தைத் தருதலால் மணவிற்பங் கண்டனம், வினையெல்லாம் விண்டனம் சிவபோகம் கொண்டனம் என்றார். (உசுஅ)

குழலவிறு வதுமோரார் குழைவிநு வதுமோரா
ரிழைசரி வதுமோரா ரெதிரெதிர் மடமாதர்
மொழியுமங் கலவோதை யிருசெவி முகவாமே
கழிவுற வடியேனைத் தள்ளுதல் கடனேயோ.

(இ-ள்.) குழல் அவிழ்வதும் ஓரார்-(சிலபெண்கள்) தங்கள் கூந்தலவிழ்ந்து போதலையு மறியமாட்டார்கள், குழை விழுவதும் ஓரார் - காதிலணிந்த குழைகள் வீழ்ந்து போதலையும் அறியமாட்டார்கள், இழைசரிவதும் ஓரார் - இடையிலுடுத்திருக்கின்ற கலைசரிந்து போதலையு மறியமாட்டார்கள், எதிர் எதிர் மடமாதர் மொழியும் மங்கல ஓதை - ஒருவர்க்கொருவர் எதிரோகின்று பெண்கள்சொல்வதாகிய சோபனவார்த்தைகளை, இருசெவி முகவாமே - என்னுடைய இரண்டுசெவியாலும் பருகாமல், கழிவுற அடியேனைத் தள்ளுதல் கடனேயோ - நீங்கும்படி என்னைப்போக்குதல் உமதுகடனாக விருக்கின்றதோ. (எ-று)

மணத்திற்கு வந்திருக்கின்ற மாதாகள் குழல் குழை இழை அவிழ்வதும் விழுவதும் சரிவதும் ஓராது மங்கலம் மங்கலம் என்று பாட யான் அம்மங்கலப்பாட்டையேனும் செவியிற்கேளாமற் போகும்படி என்னைத்தள்ளுதல் கடனாகுமா என்க.

மாதரும் குழல்முதலியன அவிழ்ந்துபோதலோராது உன்வசமாகத்தானே யிருக்கப்பெற்றனராயின் யான் உன்வசப்பட்டிராது போகச்செய்தல் உமக்குக் கடனென்றென்பது தோன்றக் கடனேயோ என்றார். (உசக)

முனிவரர் கணநாத ரயனரி முதலானோர்
பனியறு கணிகாலைப் பேரிசை படமுன்பு
னெனவெழு நிறைபூசல் கண்டினி துவவாமே
மனமடி வறவென்னேத் தள்ளுதன் மாண்பேயோ.

(இ - ள்.) முனிவரர் கணநாதா ஆயன் அரி முதலானோர் - முனிகணங்களும் சிவ கணநாதர்களும் அரிபிரம ராதியருமாகிய யாவரும், பனி அறுகு அணிகாலை-குளிர்ச்சி பொருந்திய அறுகையணியும் காலத்தில், முன் பின் என போ இசைபட எழு நிறை பூசல் கண்டு இனிது உவவாரே - பான்முன் யான்பின் னென்று பேரிழைச்சலோடு எழுதின்ற பெரியபோரைப் பார்த்து இன்புற்றமகிழாமல், மனமடிவற என்னைத் தள்ளுதல் மாண்பேயோ - மனமடியும்படி என்னைத்தள்ளுதல் பெருமையோ. (எ-று)

அறுகிற்காலத்தில் முனிவா முதலாயினோர் தங்கள் தங்கள் முறைகூறி யான்முன் யான்பின் னென்று ஒருவாமேலொருவா விழுந்து கால்மடியும்படி பூசலிக்கும் பேரோசையைக் கேட்டு மகிழாமற் போம்படி என்னைத் தள்ளுதல் மாண்பாகுமா அன்றென்க. அறுகணி என்றது அறுகில் எண்ணெய்தோய்த்து யாவருமிடம் முதற்சடங்குக.

மண்டில மணிவேதி குண்டமு மலிவித்திங்
கெண்டிசை புகைவிம்ம வெரியிடை யிழுதூற்றித்
தண்டிரள் பொரியட்டிற் தகவது காணுமே
விண்டிட வடியேனைத் தள்ளுதல் விழைவேயோ.

(இ - ள்.) மண்டிலம் அணி வேதி குண்டமும் மலிவித்து - வ்ருத் தாகாரமாக அழகிய வேதிகைகளையும் குண்டங்களையும் ஒன்றன்றிப் பலவாகவமைத்து, இங்கு என் திசை புகை விம்ம எரி இடை இழுது தூற்றி - இவ்விடத்தில் என் திக்குகளிலும் புகை பரவும்படி யாகாக்கினியில் செய்தொரிந்து, தண்டிரள் பொரி அட்டிற் தகவது காணுமே விண்டிட - செழுமையாகிய திரண்டநெற்பொரிக்கையிடுந்தகுதியைக் காணுமற் போக, அடியேனே தள்ளுதல் விழைவேயோ - என்னை நீக்குதல்விருப்பமாகுமோ.

என்னோடொத்த முனிவா முதலாயினோர் யென்றித்து பொரியிதைத்திருக்க யான் கண்ணொசொரிந்து மனமொரரித்திருக்க என்னைத்தள்ளுதலோ உனக்கு என்பா லுள்ள விருப்பமென்க. (ஙஎக)

ஒழுகொளி மணிவேயந்த கரகம் துறுபரணை
விழிமனை யவள்வார்ப்ப வெற்பிறை நினதாள்கள்
கழுவினன் மலர்தூவி வழிபடல் காணுமே
யழிவுற வடியேனைத் தள்ளுத லறனேயோ

(இ - ள்.) ஒழுகு ஒளி மணி வேயந்த கரகம் துறுபரணை - வீசுகின்ற ஒளியை பூடைய இரத்தினங்களிழைத்த கரகத்திற்பெய்தபாலை, மை விழி மனையவள் வா

ர்ப்ப - அஞ்சனந்தீட்டிய கண்களைப்படைத்த மேனையார்வார்க்க, வெற்பு இறை நின் தாள்கள் கழவி நன் மலர் தூவி வழிபடல் காணாமல் - மலையையான் உன்னுடைய திருவடிகளைவிளக்கி நறுமணங்கமழும் மலர்களைச்சிந்தி வணங்குதலுக்காணாமல், அழிவுற அடியேனை தள்ளுதல் அறனேயோ - மனமழுங்கும்படி என்னேரிக்குதல் தருமமாகுமோ.

மேனையாரும் அவர்களைவனாரும் உன்றிருவடிபூசித்தலை யான்காணு தொழிவது தருமமாகுமா என்க.

எனவே மலைவடிவான அவர் பூசிக்கப்பெற்றனர் மனிதவடிவாகியயான் பூசனை யைக் காணவும் பெற்றிலன் இது அறனாமோவென்ற ரென்க. (உஎஉ)

காரொடு நிகர்கூந்தற் கன்னியை மலைவேந்த
னீரொடு நின்கையி னுதவிடு நிறைகோல்
மாரொடு மதிவேய்ந்த வங்கண காணுமே
பேரிட றுறவென்னைத் தள்ளுதல் பெட்பேயோ.

(இ-ள்.) மலைவேந்தன் காரொடு நிகர் கூந்தல் கன்னியை - பர்வதராசன் மேகத் தோடொத்த கூந்தலையுடைய உமாதேவியை, நின் கையில் நீரொடு உதவிடும் நிறை கொலம் - உன்றிருக்கரத்தில் தண்ணீரொடு தத்தஞ்செய்யும் நிறைந்தகோலத்தை, ஆரொடு மதி வேய்ந்த அங்கண - ஆத்திமாலையோடு சந்திரனையணிந்த அழகியகண்ணு ளனே, காணுமே போ இடர் உற என்னை தள்ளுதல் பெட்பேயோ - நான்பாராமல் பெருந்துன்பத்தையடையப் போக்குதல் பெருமையோ. (எ - று)

உன்னையன்றி யில்லாதவரும் என்றும் உன்னுடைமையாகவே யிருக்கின்றவரு மாகிய என்னம்மையை இன்றொருவன் தன்னுடைமையாகக்கொண்டு உனக்குத் தத் தஞ்செய்ய அதற்குடம்பட்டு நீயும் ஏற்கின்றவனைப்போல் புதிதாயேற்பதாகிய இவ் வற்புத்தத்தைக் கண்கெளிந்திருக்கவொட்டாது பெருந்துன்பத்தோடு செல்ல என்னைத் தள்ளுதல் பெருமையாமா அன்றென்க. (உஎங)

ஒருவர்மு னணிசாந்த மொருவர்தம் முதுகப்பப்
*பருவிலை மணியாரம் பட்டிடல் வடுவாக
நிரல்பட மிடைகுற்றார் தொழநிலை காணுமே
பருவர வடியேனைத் தள்ளுதல் பண்பேயோ.

(இ-ள்.) ஒருவர்முன் அணி சாந்தம் ஒருவர்தம் முதுகுஅப்ப - ஒருவர் முன்னே மாப்பிலணிந்த சந்தனம் ஒருவாமுதுகிலே அப்பியிருக்கவும், பருவிலை மணி ஆரம் உடல்பட்டு வடுவாக - விலையுடைய முத்தாரங்கள் சரிந்தின்மேல்பட்டு அழுந்தி வடுக் களாகவும், நிரல்பட மிடைகுற்று தொழும் நிலை காணுமே - வரிசைவரிசையாக நெ ருக்குற்று வணங்குமுறைமையைக்காணாமல், பருவர அடியேனை தள்ளுதல் பண்பே யோ - துன்பமடையும்படி என்னைப் போக்குதல் குணமாகுமோ. (எ-று.)

ஒருவர்மாப்பிலணிந்த சந்தனம் மற்றொருவர் முதுகிற்படவும் அவர் முதுகிற்ப் பட்ட சந்தனம் மற்றொருவர்மாப்பிற்படவும் முத்தாரமுதலிய ஆரங்கள் ஒருவர்மீ தொருவர் தாக்குதலால் உடல்வடுப்படவும் நெருங்கித் தொழக்கோலத்தைக் காணு மற்போதல் குணமாகா அன்றென்க.

இப்பொழுது நீ கொள்ளும் மணக்கோலம் முன்னுக் கொண்டதில்லை, பின் றுக் கொள்ளப்போவதில்லை யென்றெண்ணியன்றே அடியார்க்கெல்லாம் வடுபு

பட நெருங்குந் துன்பத்தையு முண்ணுமல் வணங்குவார்கள். அந்நெருக்கத்தி லுன் றிருக்கோலத்தைக்காணும்பாக்கியமில்லாதொழியினும் அவ்வன்பர் கோலத்தையேனும் காண்பென்னேறு, அதுவுமின்றாயான்துன்பப்படுதல்குணமன்றாகலான் அடியேனைத் தள்ளுதல் பண்பேயோ என்றார். (உஎச)

குடையொடு குடைதாக்கக் கொடியொடு கொடிதாக்கப்
படையொடு படைதாக்கப் பண்ணவர் குழுவோடும்
விடைமிசை வருகோலம் விழியெதிர் காணமே
கடைபட வழியேனைத் தள்ளுதல் கவினேயோ.

(இ-ள்.) குடையொடு குடைதாக்க - குடைகளோடு குடைகள் தாக்கவும், கொடி யொடு கொடிதாக்க - துவசங்களோடு துவசங்கள் தாக்கவும், படையொடு படை தாக்க - ஆயுதங்களோடு ஆயுதங்கள் தாக்கவும், பண்ணவர் குழுவோடும் விடைமிசை வருகோலம் - தேவா கூட்டங்களோடும் இடபஜாதிமேல் வருங்கோலத்தை, விழி எதிர் காணமே கடைபட அடியேனைத் தள்ளுதல் கவினேயோ - கவினெதிரே காணு மல் யாவரினும் கடைப்பட்டவனாக என்னை விலக்குதல் அடியோமோ. (எ-று)

சத்திரங்களும் துவசங்களும் ஆயுதங்களும் ஒன்றோடொன்றுதாக்க தேவா கூட்டத்தோடும் விடபத்தின்மேல் வருங்கோலத்தைக் காணுமல் யாவுப்போதல் உனக் கழகாமா அன்னென்க.

காணத்தவஞ்செய்வோரேயன்றி ஏனையோரும் எளிதாகக்காணவன்றே நீ விடை மிசைவருவது, யான் அவர்களிலுங்கடைப்பட்டவனாயுனைக்காணுமற்போகச்செய்தல் அழகன்றென்பதுதோன்ற கடைபடவழியேனைத் தள்ளுதல் கடனேயோ என்றார். ()

வாரண நிரைசூழ வாய்பரி நிரைசூழத்
தேரணி நிரைசூழத் தேவர்கள் புடைசூழ
வேரணி நகர்சூழ நினதெழில் காணமே
யாரரு நுறவென்னைத் தள்ளுத லமைவேயோ.

(இ - ள்.) வாரண நிரை சூழ - யானைக்கூட்டங்கள் அணியணியாக நெருங்கிச் சூழ்ந்து வரவும், வாய்பரி நிரை சூழ - தாவிச்செல்லும் குதிரைட்டிகள் வரிசை வரிசையாய்ச் சூழ்ந்துவரவும், தேரணி நிரை சூழ - தேர்த்தொகுதிகள் முறைமுறை யாக மேலோங்கிச்சூழ்ந்து வரவும், தேராகள் புடைசூழ - தேவர்களெல்லாம் பக் கங்களிற் சூழ்ந்துவரவும், ஏர அணி நகர் - நெய்நீர் ஆளில் காணமே - அலங்கார மாக அலங்கரித்திருக்கும் நகரத்தை வலமாகவரும் உலர்ந்ததைய போடிகை யாகக் காமல், ஆர் அரு உற என்ன தள்ளுதல் அமைவேயோ - மெருத்துன்பத்தை யடைய வென்னை நீக்குதல் அமைத்ததன்மையோ. (எ-று)

இத்த ரதகஜ தூரக பதாதிக்கெல்லாந் செல்லமுறைப்பெசெல்ல வீதியில் உலர் வரும் பேரழகைக்காணுமல் துன்பமுறும்படி என்னைட் போகச்செய்தல் உன்னருந் குப் பொருந்தியதன்றென்க.

அஃறிணைப் பொருள்களாயுள்ள யானைமுதலியவைகெல்லாம் உன்னைச் சூழ் ன்தவரும் பாக்கியத்தைப் பெற்றிருக்க உயாதினைப் பொருளாயுள்ள யான் அப்பாக்கி

யத்தைப்பெறுது துன்பத்திலாழப்பெறுவது உன் னருளன்றென்பார் என்னைத் தன் னுத லமைவேயோ வென்றார். (உஎக)

தொடிபல நிலம்வீழத் துணைமுலை நனிவிம்மக்
கடிபடு குழல்சோரக் கன்னியர் மயல்கூடும்
படிமறு கிடைநண்ணும் புத்தெழில் பாராமே
மிடியுற வடியேனைத் தள்ளுதல் விதியேயோ.

(இ-ள்.) பல தொடி. நிலம் வீழ - பல வளையல்கள் நிலத்திலே வீழவும், துணை முலை நனி விம்ம - இரண்டு தனங்களு மிகப்பூரிக்கவும், கடி படு குழல் சோர - வாசம் நிறைந்த கூந்தல்சோரவும், கன்னியர் மயல் கூடும்படி மறுகிடை நண்ணும் புத்து எழில் பாராமே - இவ்வாறு பேதைமுதல் பேரிளம் பெண்ணீராகக்கூறும் பெண்கள் காமமிக்கொள்ள விதியில்வரும் புதியகோலத்தைப் பாராமல், மிடியுற அடியேனைத் தள்ளுதல் விதியேயோ - வறுமையுற்றிருக்க என்னைப்போக்குதல் விதியாகுமோ. (எ-று)

மங்கையரெல்லாம் தொடிகளவீழவும், முலைகள்விம்மவும், குழல்சோரவும் கா மங்கொள்ளும்படி விதியில்வரும் மணக்கோலத்தைக் காணாமல் யான்போக்குதல் விதி யாகுமா என்க.

உன்னழகப் பேதைமுதல் பேரிளம்பெண்ணீராகக் கூறும் பெண்களெல்லாங் கண்டு தங்கள் நிலைகெட்டு மயக்கங்கொண்டுநிற்க யான் என் போதநிலைகெட்டு அருள் வசப்பட்டு நிற்கப்பெறுது உன்னருள்பெறுத லறியார் விலகல்போல விலகல் விதியன் றென்பார் அடியேனைத் தள்ளுதல் விதியாமா என்றார். (உஎஎ)

மரகத வடிவாளு மழவிடை யனையாயு
மொருமணி யனையும்ப ரினிதுறை யுயர்கோல
மிருவிழி களிகூரப் பருகுவ தில்லாமே
பரிவுற வடியேனைத் தள்ளுதல் பாங்கேயோ.

(இ-ள்.) மரகதவடிவானும் மழவிடை யனையாயும் - மரகதம்போன்ற திருமே னியையுடைய பார்வதியாரும் இளமையாசிய இடபம்போலும் வெண்ணிற முடைய நீயும், ஒருமணி அனை உம்பர் இனிது உறை உயர்கோலம் - ஒப்பற்ற மணிமயமாய் விளங்குஞ் சிங்காதனத்தின்மேல் இனிதாக வீற்றிருக்குஞ் சிறந்தகோலத்தை, இரு விழி களிகூர பருகுவது இல்லாமே பரிவுற அடியேனைத் தள்ளுதல் பாங்கேயோ - என் னிரண்டுக்கள்களும்களிகூர்த்துபருகப்பெறாமல் வருந்தத்தள்ளிவிடுதல் பாங்காகுமோ.

அம்மையப்பராகிய நீங்க ளிருவரும் ஓர் சிங்காதனத்தில் வீற்றிருக்குங் கோலத் தைக் கண்களாற் பருகுவதின்றிப்போதல் பாங்காகுமா அன்றென்க.

ஒன்றினொன்று பிரியாத (பண்ணும் இசையும் நீரும் தன்மையும், பாலுஞ் சுவையும் போன்று) சிவசக்திகள் பிரியாதொன்று யிருந்ததையும், அச் சிவமும் சக்தி யும் பிரிந்து வேறுனாதையும், இனி ஓராசனத்தில் உடனியிருத்தலையும் ஊனக் கண் ணைக்காண்டல் அரிதாகலின் ஒருமனையனையும்பரினிதுறையுயர்கோலம்பருகுவதில்லா மே எனவும், இங்கனம் ஒன்றாய் வேறு யுடனியிருக்கின்ற அத்துவிதக் கோலத்தை உள்ளே ஞானத்தாற்காணும் அறிவிலேனயினும் அவ்விலக்கணத்தைக்காட்டவந்த சக்திகோலத்தையேனும் இருவிழியுங்கண்டு களிகூரச்செய்யாமல் பரிவுறச்செய்தல் பாங்கன்றென்பது தோன்ற தள்ளுதல்பாங்கேயோ என்றார். (உஎஅ)

வந்தனர் மணஞாட்பின் மலரடி தொழுவார்க்குத்
தந்திடு மருணைக்கந் தமிழனு முடனின்று
சிந்தையின் மகிழ்வெய்தப் பெறுவது செய்யாமே
நைந்திட வடியேனைத் தள்ளுத னலமேயோ.

(இ - ள்.) மணம் ஞாட்பில் வந்தனர் மலர் அடி தொழுவார்க்கு - மணஞ்செய்யு
மிக்கட்டத்திலவந்து உன்னடிமலரைவணங்குகின்றவர்களுக்கு, தந்திடும் அருள்
நோக்கம் தமிழனும் உடன் நின்று சிந்தையில் மகிழ்வெய்தப் பெறுவது செய்யாமே -
காட்டுங் கிருபாநோக்கத்தை யடியேனுமவர்களோடொருவனாக நின்று சிந்தையில்
ஆனந்தம் அடையும்படிச் செய்யாமல், நைந்திட அடியேனைத் தள்ளுதல் நலமேயோ-
நையும்படியாக வென்னைக் கழித்துவிடுதல் நன்மையாகுமோ. (எ-று)

இம் மணஞ் செய்யும் சுபதினத்திற் கூடி வணங்குகின்றவர்களுக்கு நீசெய்யும்
அருணைக்கத்தை யானும் பெற்றுய்யுமாறின்றிப் போதல் நன்மையாமா அன்றென்க.

அடியாருடனிருந்து பெறுவதாகிய அருள்கிடைப்பது அரிதாகலின் அதை யெளி
தாகப்பெற வல்ல இப்பொழுது பெறுதொழியச்செய்தல் நன்மன்மென்பது தோன்ற
தமிழனுமுடனின்று பெறுவது செய்யாமே தள்ளுதலையேயோ என்றார். (உளக)

அன்றியு முயர்காஞ்சிப் பதியினி லடியேற்கு
மன்றரி னணிமைக்கண் வைகிட வரமீந்தா
யின்றது தனைமாற்றி யெழில்வளர் பொதியத்திற்
சென்றினி துறைநீயென் றருளிய செயலென்னே.

(இ-ள்.) அன்றியும் உயர் காஞ்சி பதியினில் அடியேற்கு நின் அணிமைக்கண்
வைகிட வரம் மன்ற ஈந்தாய் - அல்லாமலுஞ் சிறந்த காஞ்சித்தலத்தில் எனக்கு உன்னு
டைய சமீபத்தில் எந்நாளும் வாழ்ந்திருக்கும் வரத்தை நிச்சயமாகத் தந்தனை, அது
தனை இன்று மாற்றி - அவ்வரத்தை இன்று மாறுபடுத்தி, எழில் வளர் பொதியத்தில்
நீ சென்று இனிது உறை என்று அருளிய செயல் என்னே - அழகோக்கும் பொதியம
லையில் நீ போ யினிதாகவசித் திருப்பாயென்று கட்டையிட்ட செயல்யாது. (எ-று)

என்னே இக்கலியாணத்திலிராவண்ணம் போகச் சொன்னது மல்லாமலும் எனக்
குக்காஞ்சியில் நிச்சயமாகக்கொடுத்த வரத்தையுமறந்து பொதிகைக்குப் போகச்சொன்
னது யாதோ உறிகுடையென்க.

இம்மணக்கோலத்தில் யாவரு மகிழ்ந்திருக்கச்செய்து என்னொருவனை நோக்
கிட் டோவேன்று கட்டையிட்டது அழகன்று, றன்று, மரபன்று, அருளன்று, சூழ்ச்
சியன்று, பெட்டன்று, பண்டன்று, கவினன்று, அமைவன்று, விதியன்று, பாங்கன்று,
நலமன்றும். “சத்தியசத்தியர் சத்தியசோதகர், சத்தியசங்கற்பர், சத்தியகாம
ரிருந்தல் னட்பதி சத்தியவிரதமதாம்” எனப்போய சத்தியவிரதகேஷத்திரமாகிய
காஞ்சியி லெனக்குச்சத்தியமாசு தந்தவரத்தையுமாற்றிப்பொதிகைக்குப் போவென்ற
செயல் என்னையோ வென்பார் செயலென்னே என்றார். அல்லது உம் இப்பூமிநிலைநிர்
ததும், இதனை நிலைபெறச்செய்வது மகிசயமன்று, தேவரிருடைய சொல்லுஞ்செயலு
மாறுபட்டதே இது என்னையோவென்று குறித்ததுமாம். (உ௮0)

என்னைய முடையாய்நின் றிருவரு ளிதுவோவென்
றினன்ன பலபன்னி யிருவிழி புனல்வார

வந்நிலை நனியேங்கி யழுதழு தயர்வெய்துந்
தன்னிகர் தமிழ்வாய்மைத் தலைவனை யெதிரீரோக்கி.

(இ-ள.) என்னையும் உடையாய் நின் திருவருள் இதுவோ - என்னையும் மடிமை யாகவுடையாய் (என்பால்) உன்னுடைய திருவருளிததானோ, என்று இன்னன பல பன்னி - என் திதுபோன்ற பல குறைமொழிகளைக்கூறி, இருவழி புனல்வார அந்நிலை நனி ஏங்கி அழுது அழுது அயர்வு எய்தும் - இரண்டுகண்களிலேயும் நீர் மாறுதொடாக (அங்குறின்ற) அந்நிலையே மிகவேங்கி யோய்வெய்தா தழுது சோாவடையும், தன் நிகா தமிழ்வாய்மை தலைவனை எதிரோக்கி - தனக்கொப்பில்லாத தமிழினுண்மையை யுணர்ந்த அகத்தியமுனிவரை நேரேபார்த்து. (எ-று)

என்னையுமாளாகவுடையவனாயிருக்க என்பாலுன்றிருவருள் மாறுபட்டதயாதோ வென்று கண்ணீர்விட்டழுதழு துயிர் சோரும் அகத்தியமுனிவரைப்பார்த்தென்க.

என்னே உன்னேப்போலும் பதியாகவாவது நானென்பதில்லை நீயே நானென்ற வது, நீ என்றறிய வொரு பொருளில்லை நானே பொருளென்றவது எண்ணினாலன்றோ உன் னின்பத்தை யனுபவிக்கப்பெறு தொழிக்கவேண்டும். உனக்கென்றும் ஆனென் போன்ற யொழிக்கவெண்ணுதல் அருவன்றாகலான் என்னையுடையாய் நின்றிருவரு ளிதுவோ எனவும், இறைவனே ! நின்கழற்கண்ணே அன்புண்டாய் அதனால் விளையும் புங்கமானபோகத்தை வேண்டினேயெல்லது வேறுபோகத்தையாவது புரந்தராதி யின்பங்கனையாவது உன்றிருவடிசான்றாக வேண்டியிருப்பேனா, அன்றியும் யான் நின்னையே போற்றிப் பாடவேண்டும், பாடி நைந்துரைந்தருகி நெக்குநெக்காடவேண் டும், நின்கழற்போது கூடவேண்டும், இப்புழுக்கடிகேக்கப் பொய்யெலாம் விடவேண் டும், விட்டபின் நீ வீழ்த்தருளவேண்டுமென்று வேண்டினேன். அவையெல்லாம் இங்கெய்தப்பெறாது போவேனாயின் இவையெல்லாம் எந்நாளடையப் பெறுவே னென்று அழுதேங்கினராதலான் அந்நிலைநனியேங்கி யிருவிழிபுனல்வாரவழுதழுதயர் வெய்தி எனவுங்குறினா. (உஅக)

அறுசீர்க்கழிநெடினாசிரியவிருத்தம்.

சுவலிற்றழ் குதம்பைக் காதிற் சுந்தர ரருளிச் செய்வார்
ரவலித்தல் வேண்டா கேட்டி யருந்தவக் கிழவ ஞாலஞ்
செவிலித்தா யென்ன வோம்பும் தீம்புனற் கன்னி நாட்டிற்
றவலிற்றீர் வேறு காஞ்சி சமைத்துமுன் பொருட்டு மாதோ.

(இ-ள.) காதில் சுவலில் தாழ் குதம்பை சுந்தரர் அருளிச்செய்வார் - திருச்செ வியில் புயத்தளவுந்தாழ்த்த குண்டலத்தையுடைய அழகர் கூறுவார், அருந்தவக்கிழவ அவலித்தல்வேண்டா கேட்டி - அரியதவத்தில் முதிர்ந்தவனே நீவீனாகத் துன்பப்பட வேண்டாம் யான் சொல்வதைக் கேட்பாய், உன்பொருட்டு ஞாலம் செவிலித்தாய் என்ன ஓம்பும் - உன்னையுத்தேசித்துஇவ்வுலகத்தைச் செவிலித்தாயைப்போலப் பாதுகாக்கவல்ல, தீம்புனல் கன்னி நாட்டில் தவலில் தீர் வேறுகாஞ்சி சமைத்தும் - இனிய நீர்வளமிக்க பாண்டிநாட்டில் சூழ்மமற்ற வேறொரு காஞ்சிநகரத்தைப் படைக் கின்றோம். (எ-று)

இறைவன் அகத்திய முனிவரைப்பார்த்து நீதுருறவேண்டாம். உன்பொருட்டுப் பாண்டிநாட்டில் மற்றொரு காஞ்சிநகரத்தை உண்டாக்கித் தருகின்றோமென்க.உஅஉ.

(உஅ௦) வது செய்யுளில் அகத்தியா அடியேற்குக் காஞ்சிப்பதியினில் மனறநி ண்ணிமைக்கண் வைகிடவரமீந்து அதமாற்றிய செயலென்னே என்றாகலின், இறை வனார் அதமாற்றிஞே மில்லையென்பது தோன்றப் பின் உன்பொருட்டி காஞ்சிசுமைத் தும் என்றா. அல்லதாஉம் அகத்தியா காஞ்சியில்நின்னணிமைக்கண் வைகிடவேண் பிமென்றாகலான்இறைவரும் கன்னிநாட்டில் நின்னணிமைக்கண் நாம் வைகியிருக்க விரும்பமுள்ளோம் என்று கூறியதாமாம். (உஅ௧)

அத்தலைக் காஞ்சி யூரு மெமக்குமிக் கினிதா மங்க ணித்தகு சிறப்பு வாய்ப்ப யாம்புனை வதுவைக் கோல முத்தமக் கிழத்தி யோடு முனக்கெதிர் காட்டி கின்ற மெய்த்தபே ருவகை பூப்ப விழியுறக் காண்டி மற்றும்.

(இ - ள்.) அ தலைகாஞ்சியூரும் எமக்குமிக்கு இனிதாம் - (உன்பொருட்டுண்டா க்கும்) அத்தென்காஞ்சியும் எமக்குமிகவுமினிமையாம், அங்கண் இ தகு சிறப்புவாய்ப்ப யாம்புனை வதுவை கோலம் - அக்காஞ்சிநகரத்தில் இத்தன்மையாகிய சிறப்புடன் நாம் கொள்ளும் மணக்கோலத்தை, உத்தம கிழத்தியோடும் உனக்கு எதிர்காட்டுகின் றும் - உத்தம விலக்கணமுடைய பிராட்டியோடும் உனக்கெதிரோ காட்சிகொடுக்கின் றோம், மெய்த்தபே உவகைப்பூப்ப விழியுற காண்டி - உள்ளன்போடு தோன்றும் பெருங்களிப்பு மேன்மேல்பொங்க உன் கண்ணிறையக்காண்பாய், மற்றும் - இதுவே யன்றி மேலும். (எ-று)

அத்தென்காஞ்சியும் எமக்கு மிகவுமினிமையாகவே யிருக்கும் அவ்விடத்தில் இம் மணக்கோலத்தைக் காட்டுகின்றோம் நீகண்ணாரக்காண்பாய், இதுவல்லாமலும் என்க.

அத்தலைக் காஞ்சிஎன்றது கன்னிநாட்டிலுள்ள வேறுகாஞ்சியை, உத்தமக்கிழத்தி என்றது உமையம்மையை எனவே - கூந்தல் - சிரம் - நுதல் - கண் - இமை - புருவம் - மூக்கு - செவி - கபோலம் - இதழ் - பல் - நாக்கு - மோவாய் - முகம் - கண்டம் - மாப்பு - தோள் - கை - கைநகம் - உள்ளங்கை - தனம் - வயறு - உந்தி - நிதம்பம் - துடை - புறங் கால் - கால்விரல் - நகம் - உள்ளங்கால் - சொல் - உடம்பு நிறம் ஆகிய முப்பத்திரண் டிக்கும் சொல்லியிருக்குமிலக்கணங்கள் நிரமப்பெற்றவ ராகலானென்க.

இறைவனுக்கினிய காஞ்சிவாசம் நமக்கென்றுண்டாகும் என்னுமையமகல அத் தலைக்காஞ்சியூரு மெமக்கு மிக்கினிதாம் எனவும், இத்திருமணக்கோலம் என்று காண் பேனென்ற வேக்கமகல இத்தகு சிறப்புவாய்ப்ப உனக்கெதிராகாட்டுகின்றோம் எனவும் இவ்விரண்டுமுண்டாவது உண்மை என்பது தோன்ற விழியுறக்காண்டி எனவும், வதுவைக்கோலங்காண்பதினுக்கழிபேருவகை வேறின்றாகலான் மெய்த்தபேருவகை எனவுக்கூறினா. (உஅ௩)

கருதிநீ வரங்கள் பெற்ற வடநகர் காஞ்சி மாட்டும் வருமுறை யாண்டு தோறும் பங்குனித் திருநாள் மல்கத் திருவிழா முடிவின் மன்றற் செய்கையு மெமக்குண் டாக வருள்புரிந் திடுதுங் கண்டா யறிவநீ மகிழு மாற்றால்.

(இ-ள்.) நீ கருதிவரங்கள்பெற்ற வடநகர காஞ்சிமாட்டும் - நீ எண்ணிக்கேட்ட வரங்கள் கிடைக்கப்பெற்ற வடக்கிலுள்ள காஞ்சிநகரத்திலும், ஆண்டுதோறும் முறை வரும் பங்குனி திருநாண்மல்க திருவிழாமுடிவில்-வருடந்தோறும் முறையானேவரும்

கின்ற பங்குனிமாதத்தில் மங்கலநீரம்பவியற்றும் திருவிழா நாளன்று முடிவில், எமக்கு முன்
றம் செய்கையும் உண்டாக - எங்களுக்குத் திருக்கலியாண மகோற்சவமும் நடத்தும்
படி, அறிவ நீ மகிழும் ஆற்றல் அருள்புரிந்திடும் - அறிஞனாகிய நீ மகிழும் வண்ணம்
அருள்செய்கின்றோம். (எ-று)

தென்காஞ்சியில் நீ காணுமாறு இம்மணக்கோலக்காட்சியைக்காட்டுவது மல்லாமல்
நீ வரம்பெற்ற வடகாஞ்சியிலும் பங்குனித்திருவிழா முடிவில் திருக்கலியாண மகோற்
சவமும் நீ மகிழுமாறு நடக்கச் செய்கின்றோமென்க.

சிறின்பப் புணர்ச்சியின் விருந்திய இந்நிராதிதேவர்கள் மகிழும்பொருட்டு
இம்மலையில் மணக்கோலம் கொண்டதென்பதும், பேரின்பப்புணர்ச்சியின் விருந்தும்
யோகியர் மகிழும்பொருட்டு காஞ்சியில் மணக்கோலம் கொள்வதென்பதும் தோன்ற
யோகியருட்சிறந்த அகத்தியனாரோக்கி அறிவனென்றும் நீ மகிழுமாற்றலென்றும்,
அநாதியே பெத்தாண்மாக்களாயுள்ளான இடையிடையே பாகம்வருத்திழுத்தான்
மாக்களாகச் செய்தல் இறைவர் செயலாத்தால் அது இக்காலத்தென்பது தோன்ற
ஆண்டுதோறுமென்றுக் கூறினார். அன்றியும் அகத்தியரது அவாவடங்கற்கு ஆண்டு
தோறுமென்று கூறினான் றனுமொன்று. (உ-அசு)

என்றிவை யுலகமெல்லா முய்யுமா நியம்பிவேளை
வென்றவர் தழுவித்தேற்றி விடைகொடுத்தருளப்பெற்று
வன்றிறன் முனிவர்கோமான் மகிழ்ந்தடி வணங்கிப்போந்து
தன்றுணைக் கிழத்தியோடுஞ் சையமால் வரையைச்சார்த்தான்.

(இ-ள்.) வேளைவென்றவர் - மன்மதனைவிழித்தெரித்த இறைவர், என்று இவை
உலகம் எல்லாம் உய்யுமாறு இயம்பி - என்றுமேற் கூறியவைகளை பெல்லாம் எல்லா
வுலகங்களும் பிழைக்கும் வண்ணம் திருவாய்மலர்ந்து, தழுவி தேற்றி விடைகொடுத்த
தருள பெற்று, மார்போடணைத்து சோர்வெல்லா நீங்கும்படித் தெளிவித்துச் செல்லும்
படி. விடைதரப்பெற்று, வன்றிறல் முனிவர்கோமான் மகிழ்ந்து - மிக்கவலிமையையு
டைய முனிவர் தலைவராகிய அகத்தியமுனிவர் மனமகிழ்ந்து, அடிவணங்கி போந்து- திரு
வடியில் தண்டாகாரமாகப் பணிந்துமிண்டு, தன் துணை கிழத்தியோடும்- தமது மனைவி
யுடன், சைய மால் வரையை சார்த்தான் - பொதியமலையை வந்தடைந்தான்.

இறைவன் அகத்தியமுனிவர் குறைநீங்கத் தென்காஞ்சியிலும் வடகாஞ்சியிலும்
திருமணக்கோலம் காட்டுகிறோமென்று கூறித் தழுவிவிடைகொடுக்கப்பெற்றுத் தன்
துணைவியோடு பொதியமலையை வந்தடைந்தனான்க.

ஆண்டுதோறுங்காட்டுமணக்கோலம் அறிஞர்க்கே பேரின்பம் உண்டாக்குவ
தன்றி ஏனையோர்க்கும் விளைவித்தலால் உலகமெல்லா முய்யுமாமெனவும், மனமொழி
மெய்கள் பிரிவைநாடிவருந்திய தாகலான் மெய்குளிரத்தழுவிடும் மனமகிழத் தேற்றி
யும் வாக்கு மெலுங்குறையுடைய விடைகொடுத்தும் அருளியதால் தழுவித் தே
ற்றி விடைகொடுத்தருளப்பெற்றமெனவும், இறைவனோடொப்பத் தென்றிசையில் வீற்
றிருக்குந் தவமுடையராதலால் வன்றிறல் முனிவர்கோமான் எனவும் கூறினார். (உ-அரு)

காஞ்சிமாட்டும் என்றதில் உம்மை - இறந்தது தழீஇயது. ஆண்டுதோறும் என்
தில் உம்மை - மூற்று. மன்றம்செய்கையும் என்றதில் உம்மை - உயர்வுசிறப்பு. கண்
ராய் முன்னிலையசைச்சொல். மனைவி - லோபாழுத்தினா.

அறுசீர்க்கழிநெழில்விருத்தம்.

சலம்ப டைத்த வா தாவிவில் வலன்றனைச் சவட்டிய பெருநோன்பின்
வலம்ப டைத்தவ னவ்வொ யணுகலு மறிதிராக் கடலாடை
நிலம்ப டைத்தது தொன்னிலை யாவரு நிறைபெரும் களிகூர்தார்
நலம்ப டைத்தசீ ருறுவனு மாயிடை வதிந்துதென் மலைநண்ணி.

(இ-ள்.) சலம்படைத்த வாதாவில் வலன்றனைச் சவட்டிய - நீங்காதகோபத்தை யுடைய வாதாவில்வல னென்னு மிரண்டசூரர்களைக்கொன்ற, பெருநோன்பின் வலம்ப டைத்தவன் அவனா அணுகலும் - பெரியதவவலிமையையுடைய அகத்தியமுனிவர் அப்பொதியமலையைச் சமீபிக்கவும், மறிதிராக் கடல் ஆடை நிலம் தொல் நிலைபடைத்தது - மடங்கும் அலைகளையுடையகடலை ஆடையாகவுடுத்த பூமி முன்போல் - சமனாக நிலைபெற்றது, யாவரும் நிறைபெரும் களிகூர்தார் - இமயமலையில்வந்திருந்த எல்லோரும் நிறைந்த பெருமகிழ்ச்சியை யடைந்தார்கள், நலம்படைத்த சோறுவனும் தென்மலை நண்ணி ஆயிடைவதிந்து - நன்மையையுடைய சிறந்தவசீலரும் அப்பொதியமலையைச்சார்ந்து அவ்விடத்திலேயே வசித்து. (எ-று.)

அகத்தியமுனிவர் பொதியமலையை வந்தடையவும் பூமிமுன்போல் சமனாக நிலைபெற்றது அதுகண்டு யாவரும் மகிழ்ந்தார்கள் அம்முனிவரும் அம்மலையிலேயே வசித்

பெருநோன்பின் வலம்படைத்தவனென்றது - தவமுடையோரையே கொல்லும் தவவலிமையையுடைய வாதாவி வில்வலனை யெளிதாகக் கொன்றதவத்தைநோக்கி. நலம்படைத்த சீருறுவனென்றது—வடதிசை தாழ் கலங்கிய எவ்வுயிர்களிடத்துஞ் செந்தன்மை பூண்டொழிகிய தண்ணளியைநோக்கி. (உஅசு)

தெனது காஞ்சியு முத்தர காஞ்சியு நித்தலுஞ் சென்றேத்திப்
பிகை பாணியார் திருமணம் கண்ணுறப் பெற்றுளங் களிப்பெய்தித்
தனது பத்தியா லணிபெறத் தொடுத்திடுஞ் செந்தமிழ்ப் பாமாலை
மனது யாலுணர் வரியவ ரிணையடி மலர்மிசைப் பலசாத்தி.

(இ - ள்.) தெனதுகாஞ்சியும் உத்தரகாஞ்சியும் நித்தலும் சென்று ஏத்தி- தென் றிசையிலுள்ள தென்காஞ்சியையும் வடதிசையிலுள்ள வடகாஞ்சியையும் நாள்தோ றுஞ் சென்றுபணிந்து, பிகைபாணியார் திருமணங்கண்ணுற பெற்று உளங்களிப்பு எய்தி - இறைவருடைய திருமணக்கோலத்தைக் கண்ணாக்காணப்பெற்று மனக்களிப் படைந்து, மனதுயால் உணர்வரிபவா இணையடிமலர்மிசை - மனமுதலியவைகளா லுணர் தற்கரிய இறைவருடைய திருவடித்தாமமாமலர்மேல், தனதுபத்தியால் அணி பெற தொடுத்திடும் செந்தமிழ் பாமாலை பலசாத்தி - தனதுபத்தியினு லழகுபெறப் பாடுகின்ற செந்தமிழாலாகிய பலசெய்யுள்மாலையைச்சாத்தி. (எ-று)

தென்காஞ்சியிலும் வடகாஞ்சியிலும் நாடோறுஞ் சென்றுபணிந்து வருடந்தோ றும் இறைவர் திருமணக்கோலங்கண்டுகளித்து பாமாலைகளைச் சாத்தியென்க.

மனதுயென்றது - வேதம் அதற்கக்கமானபுராணவிதிகாசமிருதி மீமாஞ்சை தரு க்கக்கலை. இதனைச்சிவஞானசித்தியார் “மறையினுல்” என்னுஞ் செய்யுளுடையிற் காண்க. பிகைமென்பது—இறைவன்வில். (உஅசு)

தென்றற் பிள்ளையை வயிறுநோர் தீன்றுதீம் பொருநரைநீர் குளிப்பாட்டி, மன்றற் சந்தனப் பொதும்பரிற் றமிழொடு வளர்த்துமென் மெலஞரால் முன்றிற் பால்வினையாடவிட்டமர்முது மலயவெற் பினுஞ்சையக் குன்றத் தும்மகத் தீசத்து முறைமுறை குலவிவீற் றிருக்கின்றான்.

(இ-ள்.) தென்றல் பிள்ளையை வயிறு உளைந்து ஈன்று தீம் பொருநரை நீர்குளிப் பாட்டி - தென்றற்காற்மென்னும் சிறுகுழுவியை வயிறுநோகப்பெற்று இனியபொருளைத் தீர்த்தத்தினால் நீராட்டி, மன்றல் சந்தனம் பொதும்பரில் தமிழொடுவளர்த்து - நறுமணங்கமழும் சந்தனச்சோலையில் தமிழுடன்வளர்த்து, ஞாலம் முன்றில்பால் மென்மெல வினையாடவிட்டி - நிலவுலகென்னுமுற்றத்தில் பையப்பைய வினையாடவிடுத்து, அமர்முதுமலயவெற்பினும் சையக்குன்றத்தும் அகத்தீசத்தும் முறைமுறை குலவி வீற்றிருக்கின்றான் - நிலைபெற்ற பெரிய பொதியமலையினிடத்தும் சையமலையினிடத்தும் அகத்தீசத்தினிடத்தும் முறையாகப் பெருமையோடுவீற்றிருக்கின்றனர்.

தென்றலுக்கும்பொதியம் சைலங் காஞ்சி தாம் வழிபட்டஅகத்தீசம் என்னு முன்றிடத்தும் முறையேவீற்றிருக்கின்றனனென்க.

தென்றலுக்கும் தமிழுக்கும் பிறப்பிடம் பொதியமலையாகலான் அதனைத்தாயாகவும், பெரியநிலப்பரப்பில் வகுத்த எல்லைக்குள் வழங்குவருதலால் அதனை முற்றமாகவும், மக்கள்வினையாட்டு இன்பந்தருதல்போல் யாவர்க்கு மின்பந்தருதலால் அதனை வினையாடவிட்டெனவுஞ் கூறினர். ஆண்டுதோறும் தங்குதலால் முறைமுறை யிருக்கின்றனென்றார். சைலம் கொங்கிநாட்டிலுள்ளது. இதுவாதாவிலில்வலனைக்கொன்றபிரமகத்தியைப்போக்கப்பூசித்தவிடம். அடுக்கிரண்டில் முன்னதுமிகுதி, பின்னதுபன்மை.

இன்ன தாமகத் தீச்சரம் வந்தவா நிவ்விடைப் பணிந்தேத்தி யன்ன மன்னவர் மண்டப மாளிகை யங்கண மாங்காங்குத் துன்னும் வந்திகர் கணுதிபர் வாயில்காப் புடையவர் தொழப்போந்து மன்னு மாமுத லிடவயின் மத்தள மாதவீச் சரங்கண்டாள்.

(இ-ள்.) அகத்தீச்சரம் வந்தவாறு இன்னது ஆம் - (முனிவர்கட்கு) அகத்தீச்சரமெனப் பெயர் வந்தகாரணமிதுவாகும், அன்னம் அன்னவர் இவ்விடை பணிந்து ஏத்தி - அன்னடைவாய்ந்த அம்மையார் இந்தவகத்தீசத்தைப்பணிந்துபோற்றி, மண்டபம் மாளிகை அங்கணம் ஆங்காங்கு துன்னும் வந்திகர் கணுதிபர் வாயில் காப்புடையவர் தொழ போந்து - மண்டபம் மாளிகை முற்றமெனப் பெயர்பெற்ற அவ்வவ்விடங்களில் நெருங்கியிருக்கும் புகழ்வோர் கணத்தலைவர் வாயில் காப்பாளராகிய இவர்க ளடிபணிந்திருக்கவுள்ளேசென்று, மன்னுமாமுதல் இடவயின் மத்தளமாத வீச்சரம் கண்டாள் - நிலைபெற்ற ஆம்பரநாதருடைய இடப்பக்கத்தில் மத்தளமாத வீசத்தைத் தெரிசித்தனர். (எ-று)

முனிவர்களே அகத்தீசமெனப்பெயர்வந்தகாரணமிது (பின்னர்) அம்மையார் மண்டப முதலிய விடங்களிலிருக்கும் வந்திகர் முதலானவர்கள் பணிய உள்ளே சென்று திருவேகம்ப ரிடதுபக்கத்தில் வீற்றிருக்கும் மத்தளமாதவீசத்தைக் கண்டுகூனென்க.

கஅசு-வது செய்யுண்முதல் இச்செய்யுள்வனாயில் அகத்தீசத்தைக்கூறியதென்க.

என்றி யம்பிய சூதனைப் பழிச்சின ரிறும்புகூழ் வடமேருக்
கூன்ற வார்சிலை வாங்கிய மதனுடைக் குழகனா ரடிப்போதி
லொன்று சிந்தையோய் மத்தள மாதவீச் சரத்திய லுனாயென்ன
வென்ற மாதவர் வினாதுலு மாங்கவன் மேவர விரிக்குன்றான்.

(இ - ள்.) என்று இயம்பிய சூதனை பழிச்சினர் - என்றுசொல்லிய சூதமுனி
வரை கைமிசவனமுனிவர்கள்தோத்திரஞ்செய்து, இறும்புகூழ்வடமேரு கூன்ற வார்
சிலைவாங்கிய மதனுடை குழகனார் அடி போதில் ஒன்று சிந்தையோய்-மலைகளால்சூழப்
பெற்ற மேருமலையைநாண்டி லில்லாகவளைத்த வன்மையையுடைய அழகர் திரு
வடித்தாமரையில்பொருந்திய சித்தமுடையவரே, மத்தளமாதவீச் சரத்து இயல்
உரை என்ன வென்ற மாதவர் வினாதுலும் - மத்தளமாதவீசருடைய வரலாற்றைச்
சொல்லியருளவேண்டுமென்று ஐம்புலன்களைவென்ற முனிவர்கள் கேட்கவும், ஆங்கு
அவன் மேவர விரிக்குன்றான் - அப்பொழுது சூதமுனிவர் அவர்களுள்ளத்திலுமைய
விரித்துக்கூறுகின்றார். (எ-று)

அம்மையார் மத்தளமாதவீச்சரத்தைக் கண்டாரென்று கூறிய சூதமுனிவரைத்
துதித்து அதன்வரலாற்றைக் கூறுவீரென்று கேட்க விரித்துக்கூறுகின்றாரென்க.

மேருமலையின் நாற்பக்கத்திலும் நான்கு மலைகள் சூழவுளதென்பார் இறும்புகூழ்
வடமேருவெனவும், இறைவன் திருவருள் வசப்பட்ட சித்தமுடையவரென்பார் குழக
னாடிப் போதிலொன்று சிந்தையோயெனவுக்கூறினார். அம்மலைகளாவன கீழ்த்திசை
யில் - மத்தரமலை, தென்திசையில் - கந்தமா தனமலை, மேந்திசையில் - விபுலமலை, வட
திசையில் - பாருசுவமலை. (உகௌ)

வினாப்ப சுந்துழாய் மணிமுடிப் புங்கவன் வீங்குநீர்க் கலிக்கச்சி.
வரைப்பின் விண்ணீச்சரக்குறி நீரீஇத்தொழும்பேற்றினான்மறைநான்கு
மினாப்பவார்பொழிப்புலநகர்ப் பொதியிலிலெடுத்ததாண்டவங்காணாஉ
வுரைப்பரும்பெறற்படகமங்கெழுப்பிடப்பெற்றபினுவப்பாலே.

(இ - ள்.) விரை பசம் துழாய் மணி முடி புங்கவன்-நறுமணங்கமழுத்துளபமலை
சூடிய மணிமுடியையுடைய திருமால், வீங்கு நீர்க்கலிக்கச்சுவரைப்பில் விண்ணீச்ச
ரக்குறி நிறுவி தொழும் பேற்றினால் - நீர்வளமிக்க வலிமைபெற்ற கச்சித்தளியில்
(தன்பெயரால்) விண்ணீச்சரமென்றுவி லிங்கமூர்த்தியைக்கண்டுபிழித்தபேற்றினால்,
வார்பொழில் புலநகர் பொதியிலில் மறைநான்கும் இரைப்ப - பெரிய சோலைசூழ்ந்த
புலியூரில் விளங்கும்பொதுவில் நான்குவேதங்களுமோலமிட, எடுத்த தாண்டவம்
காணாஉ பெறல் உரைப்பரும் படகம் அங்கு எழுப்பிட பெற்றபின் உவப்பால்-ஆனந்த
நடனகோலத்தைத் தரிசனஞ்செய்து பெறுதற்கருமையென்று சொல்லும்படகவாச்சி
யத்தை அவ்விடத்தில் முழக்கப்பெற்ற பின்னர் மகிழ்ச்சியினால். (எ-று)

திருமால் திருவேகம்பத்தில்விண்ணீச்சரமென்று தன்பெயரால் சிவலிங்கப்
பிரதிட்டை செய்து பூசித்தபேற்றால் சிதம்பரத்தில் திருநடனத்தைக்கண்டுபடகவாச்
சியத்தை முழக்கப்பெற்றுப் பின்னர் மகிழ்ச்சியினாலென்க. (உகௌ)

அடிய ளந்தவன் கறைமிடற் மடிகளை யானந்தக் கூத்தாடன்
முடிவி லேத்தெடுத்தடியனேன் மத்தள முழக்கவும் பெறவேண்டும்
படியி லாப்பெருங் கருணையஞ் சலதியே பணித்தரு ளெனப்போற்ற
வடிநெ டும்படைக் கழுக்கடை யேந்திய வள்ளலா ரருள்செய்வார்.

(இ-ள்.) அடி அளந்தவன் ஆனந்த கூத்தாடல் முழுவில் - நிலங்கடந்த திருமால் ஆனந்தத் தாண்டவஞ்செய்யும் நடனவிறுதியில், கறைமிடறு அடிசுளை ஏத்தெடுத்த - நீலகண்டராகிய நடராசமூர்த்தியைத் தோத்திரஞ்செய்து, மத்தளம் அடியனென் முழக்கவும் பெறவேண்டும் - (படகமுழக்கியதேயல்லாமல்) மத்தளத்தையும் அடியேன் முழக்கவும் பெறுதல்வேண்டும், படியிலாத பெருங்கருணையஞ் சலதியே பணித்தருள் என்ன போற்ற - ஒப்பிகந்த அழகிய பெரியகருணைக்கடலே அனுக்கிரகஞ்செய்வா யென்று வணங்க, வடிவெடுப்படை கழுக்கடை ஏந்திய வள்ளலார் அருள்செய்வார் - வடித்த பெரியபடையாகிய பரசாயுதமேந்திய இறைவனார் பணித்தருள்வார். (எ-று)

திருமால் நடனமுழுவில் நடராசமூர்த்தியைப் பணிந்துபோற்றி அடியேன் முன் படகமுழக்கினேன், அதுபோலிப்பொழுது மத்தளமுழக்கமுஞ் செய்யப் பணித் தருள்வேண்டுமென்றிரக்க இறைவனாரைச் செய்வாரென்க.

திருமால் தானடியெடுத்ததுமாவலியைக் கீழடக்கற்கும் இறைவனடியெடுத்தது யாவருமேலோங்கற்குமாதலால் அடியளந்தவன் கறைமிடற்றடிசுளை ஏத்தெடுத்தென் றார். “வேண்டுமார் வேண்டுவதே யீவான்கண்டாய்” என்பது நோக்கி வள்ளலார் என்றார். (உகஉ)

இவ்வ ளாப்பிடை நித்தலும் படகநீ யெழுப்பிட வரம்பெற்றாய் செவ்வி மத்தள முழக்கவும் விழைதியேற் செப்புது மிதுகேட்டி யவ்வி யத்தொகை யறவெறிந் துயரிய வான்றவற் குழுப்போற்றுங் கவ்வை யம்புனற் காஞ்சியை முன்புபோற் கதுமெனச் சென்றெய்தி.

(இ-ள்.) நித்தலும் நீ இவ்வரைப்பிடை படகம் எழுப்பிட வரம்பெற்றாய்-நாடோ றும் நீ இப்பதியில் படகமுழக்க (காஞ்சியில்) வரம்பெற்றனை, செவ்வி மத்தளமுழக்க வும் விழைதியேல் இது செப்புதும் கேட்டி - அழகியமத்தளத்தைமுழக்கவும்விரும்பு வையையாலல் இதனைச்சொல்லுகின்றோம்கேள், அவ்வியத்தொகை அற சிறிந்து உய ரிய வானவர் குழு போற்றும் - பொருமை முதலிய தீக்குணங்கள் முழுவதும் கடிந்து மேன்மைபெற்றபெரியோ ரெல்லாம் வணங்கும், கவ்வையம்புனல்காஞ்சியை முன்பு போல் கதும் என சென்று எய்தி - ஒலிக்கும் நீர்நிறைந்த காஞ்சியை விரைந்து முன் சென்றதுபோல் இப்பொழுதும் போய்ச்சேர்ந்து. (எ-று)

திருமாலே நீ முன்காஞ்சியில் பூசித்து இப்பொதுவில்படகமுழக்கப் பெற்றனை அதுபோல் இப்பொழுதுங் காஞ்சியையடைந்து என்க.

திருமால் காஞ்சியில் படகமுழக்கப்பெற்றதை இப்படலம் “என்றுகூறிய” என் னும் (௧௫௦)-வது செய்யுள் முதனகக் கூறுமுறையில் “இறைவனார்” என்னும் (௧௮௧) வது செய்யுளிற்காண்க. ஆன்றவரென்றதற்கு வானவரென்னும் அமையும். (உக௩)

அங்கண் மத்தள மாதவீச் சரனென வருட்குறி நிறீஇப்போற்றிப் பொங்கு மன்பினால் விதியுளி யருச்சனை புரிசுகுதி மற்றாங்கே துங்க நீடிய பரவெளிப் பிலத்தயற் சூழலி னெஞ்ஞான்றுந் தங்கு காப்புடை நடமெனப் பெயரிய தாண்டவம் புரிகின்றேம்.

(இ - ள்.) அங்கண் மத்தள மாத வீச்சரன் என்ன - அவ்விடத்திலமத்தள மாதவீச்சரமென்று, அருட்குறி நிறுவி போற்றி பொங்கும் அன்பினால் விதியுளி யருச்சனை புரிசுகுதி - சிவலிங்கப்பதிட்டைசெய்துபூசித்துமிக்கெழும் அன்பினால் விதி

முறையா லருச்சீனசெய்வாய், ஆங்கு துங்க நீடிய பரவெளிப்பிலத்து அயல்குழலில்-
அவ்விடத்தில்பரிசுத்தமிசுத்தபரமாகாசருபமாகிய பிலத்தருகில், எஞ்ஞான்றும் தங்-
கும் காப்புடைநடம் என பெயரிய தாண்டவம் புரிகின்றேம் - எந்நாளும் நீங்காதியற்-
றுங்காப்புடை நடனமென்றுபெயர்பெற்றதாண்டவத்தையாம்செய்கின்றோம். (எ-று)

அக்காஞ்சி நகரத்தில் மத்தளமாத வீச்சரமென்றிலிங்கமூர்த்தியைப் பதிட்டை
செய்து பூசிப்பாயானால் நாம் அங்குள்ள பரமாகாசருபமாகிய பிலத்தருகில் எந்நாளும்
நீங்காது காப்பு நடனமெனப்பெயர்பெற்றதாண்டவத்தைச்செய்கின்றோமென்க.

வடமொழியில் (சர்வரக்ஷா நிருத்தம்) எனக் கூறியிருத்தலால் காப்புநடனமென்-
றார். மற்று என்பது வினைமாற்றுப் பொருளது. ஆங்கென்பது மறுதலைத் தொழிலு
வமத்தின்கண் வந்தது. (உகச)

செல்வ மல்குமித் தில்லைநீள் வனத்திடைத் திருச்சிற்றம் பலமொன்றே
சொல்லி நந்தொளிர் பரவெளி யெனப்படுஞ் சரிவனைக் குலமார்க்கு
மல்ல னீர்த்தடம் புறம்பனை வேலிகுழ வளம்பொழிற் நிருக்காஞ்சி
டுயல்லை யுட்படு வரைப்பக முழுவதும் பரவெளி யெனத்தேறாய்.

(இ-ள்.) செல்வம் மல்கு இ தில்லை நீள் வனத்திடை - செல்வநிறைந்தஇந்தத்
தில்லையென்னும்பெரியகாட்டினுள், திருச்சிற்றம்பலம் ஒன்றே சொல்லிநந்து ஒளிர்
பரவெளி எனப்படும் - திருச்சிற்றம்பலமாகிய இதுவொன்றே சொல்லிநந்துவிளங்கும்
பரமாகாசமென்றுசொல்லப்படும், சரிவனை குலம் ஆர்க்கும் மல்லல் நீர்த்தடம்புறம்பு
அனைவேலிகுழ வளம்பொழில் திருக்காஞ்சி - குவிந்த முகத்தையுடைய சங்கினங்க
ளொலிக்கும் நீர் நிறைந்ததடாகங்கன்புறம்பே வேலிபோலச்சூழ்ந்த வளப்பம்பொருந்
திய பொழிலையுடைய காஞ்சியில், எல்லையுட்படுவரைப்பு அகமுழுவதும் பரவெளி
என தேறாய்-எல்லைக்குட்பட்ட இப்பரப்பெல்லாம்பரமாகாசமென்று தெளிவாய்.

நிருமாலே இத்தில்லைவனத்தில் இத்திருச்சிற்றம்பலமொன்றே பரமாகாசமெ-
ன்று சொல்லப்படும். காஞ்சி நகரத்துட்பட்ட இடமெல்லாம் பரவெளியென்று
ஐயுமின்றித் தெளியக்கடவா யென்க.

இதனால் சிற்றம்பலமும் காஞ்சியும் பரமாகாசமென்றும், இவ்விரண்டிடத்தும்
அப்பரமாகாச வியாபகம் இவ்வெல்லையென்றும் விளக்கியதென்க. செல்வமல்கு மித்
தெல்லை என்றதனை “செல்வநெடுமாடஞ் சென்று சேனோங்கும்” எனவருதலா
னறிக. (உகரு)

ஆதி யந்தமு மில்லதோர் மெய்யறி வானந்த நிறை வாகுஞ்
சோதி நந்தமைத் தம்மனக் குகையினுந் தொழுபவர் கருத்திமை
காது காஞ்சியாம் பரவெளித் தலத்தினுங் காண்டகப் பெறுவோரோ
யோதி முற்றுண ருறுவரும் பெறலரும் வீட்டினை யுறுவாரால்.

(இ-ள்.) ஆதி அந்தமும் இல்லது ஓர் மெய் அறிவு ஆனந்தநிறைவாகும் சோதி
ஈந்தமை - முதலுமுடிவுமில்லாத வொப்பிகந்தச்சிதானந்தப் பிழம்பாகுஞ் சோதி
வடிவமாகிய நம்மை, தம்மனக்குகையினும் தொழுபவர் கரு தீமைகாது காஞ்சியாம்
பரவெளி தலத்தினும் - தம்முடைய இதயகுகையின்கண்ணும் வணங்குகின்றவரு
டைய பிறவியென்னுந் தீமையைக் கடியவல்ல காஞ்சியாகிய பரமாகாசத்தினிடத்தும்,
தூண்டகபெறுவோரே ஓதி முற்றுணர் உறுவரும் பெறல் அரும்வீட்டினை உறுவார் -

அழகுபெறக் காணப்பெற்றவர்களே ஊல்முழுவதும் கற்றுணரவல்ல பெரியோரும் பெறுதற்கரிய முத்தியையடைவார்கள். (எ-று)

திருமாலே, சச்சிதானந்தவடிவமாகிய நம்மை இதயகுகையின்கண்ணும் காஞ்சியாகிய பரவெளியின்கண்ணும் காணப்பெற்றவர்களே முத்தியடைவார்களென்க.

அரித்தியத்துவத்தையும் சடத்துவத்தையும் உடைய பாசமும், இதன்சம்பந்தத் தால் துக்கானுபவத்தையுமுடைய பசுவும் தோற்றநாசமுடையதாகையால் இவ்வி ரண்மொகாதது பதிமுதுநிலை என்பதுதோன்ற ஆதியந்தமுமில்லதோர்மெய்யறிவா னந்த நிறைவாகுஞ் சோதிநந்தமை எனவும், சிவயோகிகள், துவாதசாந்தாதீதமாகிய பரவெளியிலும், இதயபுண்டரீகவெளியிலும் பரசிவசொருபத்தைக் காண்டலியல்பா தலாச்சோதிநந்தமை தம்மனக்குகையினும், காஞ்சியாம்பரவெளித்தலத்தினும் காண் டக எனவும், துவாதசாந்தாதீதத்தில் வேறுகாது ஒன்றாயுடனாயிருத்தலும், இதய புண்டரீகவெளியில் ஒன்றாகாது வேறுயுடனாயிருத்தலுமாகிய அத்வைதானுபவத்தை யனுபவித்தலாகிய முத்திரிநிலையையுடையோர் அச்சிவயோகிகளையாதலால் பெறுவோ ரே வீட்டினையுறுவரெனவுண்கூறினார்.

அன்றியும் இதயபுண்டரீகம் தில்லை எனவும், துவாதசாந்தாதீதங்காஞ்சி எனவும், தில்லையில் சுகளவடிவமெனவும், காஞ்சியில் நிஷ்களவடிவமெனவும், சுகளவடிவத் தில் முன்வழிபட்டவர்க்கே நிஷ்களசொருபத்தோற்ற முண்டாமெனவும், சொருபத் தோற்ற முடையார்க்கே பின்சுகளசொருப்பிரயோசனமுண்டாமெனவும் கொள்ளக் கிடந்தன. உறுவரும் என்றதில் உம்மை உயர்வுசிறப்பு. (உகசு)

வன்னி யிற்படு பொருள்களக் கணந்தனில் வன்னியா மதுபோல வென்ன ராயினும் பரவெளிக் காஞ்சியி னெய்தினெம் மியல்பாவா ரன்ன தன்மையா னத்தலத் திறந்தவர்க் கழற்கடன் கழிப்போரைத் துன்னு சூதகர் தொடக்குற திழிஞரைத் தீண்டினுந் தொடக்கில்லை.

(இ - ள்.) வன்னியில் படுபொருள்கள் அக்கணந்தனில் வன்னியாம் அதுபோல- நெருப்பிலிட்டபொருள்கள் அக்கணமே அந்நெருப்பேயாவதுபோல, என்னர் ஆயினும் பரவெளிகாஞ்சியில் எய்தின் எம் இயல்பு ஆவார் - யாவராளுலும் டரமாகாசரூபமா கிய காஞ்சிப்பதியையடைந்தால் எம்முடைய தன்மையையுடையராவார், அன்னதன் மையால் அ தலத்து இறந்தவர்க்கு அழல் கடன்கழிப்போரை துன்னுசூதகம் தொடக் குறது - அந்தக்காரணத்தால் அத்தலத்திலிறந்தவர்க்கு தகனச்செயலைச் செய்கி ன்றவரை வந்தடைகின்ற சூதகம்தொடர்ந்துவராது, இழிஞரைதீண்டினும் தொடக் கில்லை, இழிந்தபிறப்பினரைத் தொழினும் அசுத்தத்தன்மையுண்டாகமாட்டாது.

நெருப்பிற்பட்டபொருள் எப்பொருளாயினும் அந்நெருப்பின்வண்ணமேயாவது போலக் காஞ்சியையடைந்தார் யாவராயினும் நம்வண்ணமே யாவார்கள், அக்காரணத் தால் அக்கிறந்தவர்களைத் தகனஞ்செய்யுமவர்களை யாகுசுமணுகாது, அதுவுமன்றி இழி சனரைத் தீண்டினும் அசுத்தமுண்டாகாதென்க.

முத்தியை விரைந்தளிக்கு மென்பது தோன்றவன்னியிற் படுபொருள்களக் கணந்தனில் வன்னியாமதுபோலென்றும், அதுபரிபாகம் னோக்கியன்றென்பதுதோ ன்ற என்னராயினுமென்றும், அதற்குச்சாதனமிகவெளிதென்பது தோன்றக் காஞ்சியி னெய்தியென்றும், எளியவச்சாதனத்தாலடைவது அடைதற்கரிதாகிய சிவமாந்தன் மையென்பதுதோன்ற எம்மியல்பாவாரென்றும், அவ்வியல்புடையார் வினைவயத்தா

னிற்றத்தலின்று அருளால் கேசர்த்தமுத்தியையடைய வுடல்கழியப்பெற்றனரென்பது
(அ) அன்னதன்மையா ஸ்மர்த்தவர்க்கென்றும், ஆன்மா!
பின்னர் அவர்சரிமும் அம்முத்திப்பதியிற் கலக்கச்செய்யுகிரியையாளரைப் பாச

கழிப்போரைத்துன்னு சூதகந்தொடக்குறதென்றும் கூறினார். எவ்வாற்றாலும் ஆகு
சமணுகுவதில்லை யென்பதை வலியுறுத்த என்னராயினும் என்றதேயன்றி அஹுவாத
முகத்தான் இழிகுரைத்திண்புணர் தொடக்கில்லை என்றார். என்னர் - எத்தன்மையர்.
பாப்புப் பாயலோ யித்தகைச் சிறப்புடைப் பதிவயி னெமைப்போற்றிற்
காப்புத் தாண்டவ மாயிடைக் காட்டுது மந்நடந் தனக்கேற்பக்
கோப்புச் சீரமை மத்தள முழக்குவா யாகெனக் கொடும்பாச
நீப்புச் செப்தெமை யாளுடை யண்ணலார் நிகழ்த்திய மொழிகேட்டு.

(இ - ள்.) பாப்பு பாயலோய் இ தகைசிறப்புடை பதிவயின் எமைபோற்றில் -
சர்ப்பசயனத்தையுடையவனே இத்தகைய சிறப்புடைய தலத்தின்கண் எம்மைவழி
படுவையாயின், சாப்புத்தாண்டவம் ஆயிடைகாட்டுதும் - காப்புத்தாண்டவத்தை
யவ்விடத்தில் நீகாணக்காட்டுகின்றோம், அந்நடனத்தனக்கு ஏற்ப கோப்புசீர அமை
மத்தளமுழக்குவாயாக என - அந்நடனத்துக்குப் பொருந்த வாரால் கோப்புண்டு
சிறப்பமைந்த மத்தளத்தை முழக்கக்கடவாயென்று, கொடும்பாசம் நீப்பு செய்து
எமை ஆளுடை அண்ணலார் நிகழ்த்தியமொழிகேட்டு - நீங்காத ஆணவபாசத்தை
மோசனஞ்செய்து என்னையாளாகவுடைய விழைவருரைத்தருளிய ஆணையைக்கேட்டு.

திருமாலே இத்தகையகாஞ்சியில் எம்மை வழிபடுவையாயின் காப்புத்தாண்ட
வத்தை நீகாணக்காட்டுகின்றோம் அப்பொழுது அந்நடனத்துக்கிடல மத்தளத்தை
முழக்குவாயென்றிறைவர் கூறக்கேட்டென்க.

முன் சூதகந் தொடக்குறதென்றதையே வலியுறுத்த இத்தகைச் சிறப்புடைப்
பதி என்றும் எய்தினெம் மியல்பாவாரென்றும் கூறினார். முழக்குவாயாக வென்பது
ஈறுதொகுத்தல் பெற்றது. (உகஅ)

வண்டி னம்புகுந் துழக்கிய பூந்துழாய் வானவன் பெரிதோகை
கொண்டு வல்வினார் தணுகினன் காஞ்சியிற் கோழரைத் தனிமாக்கீ
முண்டர் போற்றவா முங்கணர்க் கணிமையி னாகம விதியாற்றார்
கண்டு மத்தள மாதவிச் சரன்றனைப் பூசனைக் கடன்பூண்டான்.

(இ - ள்.) வண்டு இனம் புகுந்து உழக்கிய பூந்துழாய் வானவன் - வண்டினங்க
ளுள்ளேதழைந்து கிண்புந் துளபமாவே சூடியதிருமால், பெரிது ஓசைகொண்டு வல்
விரைந்து அணுகினன் - அடங்காத ஆனந்தக்கொண்டு மிகவிரைந்து சோந்து, காஞ்
சியில் கோழ் அரை தனிமா கீழ் அண்டாபோற்ற வாழ் அங்கணாக்கு அணிமையின் -
காஞ்சிகரில் கொழுவிய தூரையுடைய ஒருமாமரத்தின் கீழ் தேவர்கள் வணங்கவாழ்
கின்ற திருவேகம்பநாக்கருகில், ஆகமவிதியாற்றால் கண்டு மத்தளமாதவிச்சரன்
தன்னை பூசனை கடன்பூண்டான்-ஆகமவிதி வழியால் பிரதிட்டைசெய்து மத்தளமாத
விச்சரரைப் பூசைசெய்யும் நியதியைக்கொண்டனன். (எ-று)

திருமால் மிகமகிழ்வோடுகாஞ்சியையடைந்து திருவேகம்பநார்க் கணிமைக்கண்
மத்தளமாதவிச்சரரைக்கண்டு பூசிக்கத் தொடங்கினென்க.

முன்னர்க்கூறியவையெல்லாம் ஏனையபதிகளிற் காண்டலருமையும் இங்கெளி
மையுமாயிருத்தலைக் கேட்டனராதலால் பெரிதோகை கொண்டென்றார். (உகஆ)

போக்க ருந்தவம் பற்பகல் புரிந்துபே ரன்பு
தேக்கு சிந்தையான் மீச்செலத் திருவருள் வழங்கி
வாக்கு முள்ளமும் தொடர்வரு வள்ளலார் முழுதும்
காக்கு நாயகர் காட்டினார் காப்புநன் னடனம்.

(இ-ள்.) வாக்கும் உள்ளமும் தொடர்வு அரும் வள்ளலார் - மனவாசகங்கடந்த வள்ளலாராகிய, முழுதும் காக்குநாயகர் - யாவுங்காக்கு மிழைவனார், போக்கரும் தவம் பல் பகல் புரிந்து பேரன்பு தேக்கு சிந்தையான் - கெடாத நல்லதவத்தைப் பலநாள்செய்து அதனால் உள்ளத்தில் பேரன்புநிறையப்பெற்ற திருமால், மீ செல திருவருள்வழங்கி காப்பு நல் டனம் காட்டினார் - உயர்வடையத் திருவருள்புரிந்து நல்லகாப்பு நடனத்தைக் காட்டியருளினர். (எ-று)

பூசைத்தொழிலைக் கைக்கொண்ட திருமால் மேன்மையடையத் திருவருள்பா லித்து காப்பு நடனத்தை யிறைவர் காட்டினாரென்க.

வாக்கும் உள்ளமுமென்றது - பாசபசுஞானங்களை, ‘ உலகெலாமுணர்ந்தோதற் கரியவன்’ என்றதூஉம் இப்பெற்றிநோக்கி. (௩௦௦)

வீங்கி ருட்பிழம் பள்ளிவாய் மடுத்துவெங் கதிர்க்கான்
ரோங்கு செங்கதி ராயிர மொருவழிக் குழுமி
யாங்கு வில்லுமி ழற்புதப் பொலஞ்சுடர்ப் பொதுவின்
பாங்க ரெங்கணும் படரொளி விரிகதிர் பரப்பி.

(இ-ள்.) வீங்கு இருள்பிழம்பு அள்ளிவாய்மடுத்து - பரந்தவிருட் கூட்டத்தை யள்ளிவாயான் மடுத்துண்டு, வெங்கதிர்கான்னு ஒங்கு ஆயிரம் செங்கதிர் ஒருவழிகுழுமி யாங்கு - வெவ்விய கிரணத்தைச்சிந்தி ஒளிமிக்கோங்கும் ஆயிரஞ் சூரியர்கள் ஒருங்கு கூடி ஒரிடத்துத்திறம்போல, வில் உமிழ் அற்புதப்பொலம் சுடர் பொதுவின் பாங்கர் எங்கணும் - எங்கணுமொளியீசும் அற்புதம்வாய்ந்த பொன்னாடகியசபையின் பிக்க மெங்கும், படர் ஒளி விரிகதிர் பரப்பி - பரவியஒளிபரந்த கிரணங்களைவீசி. (எ-று)

பரந்தவிருளையோட்டவல்ல சூரியர் ஆயிரவரொருங்குகூடி ஒரிடத்திற்கோன்றி னுற்போற் பொன்னாழைக்கப்பட்டிள்ள சபையின்பக்கங்களெல்லாம் ஒளிவீசினென்க.)

அனைய மன்றினுக் கரும்பெற லணியெனக் கவின்று
புனையு நீற்றொளி வயங்கிய திருவுருப் பொலிய
வினையி கந்தவர் விள்ளருஞ் சரண்மிசை வீக்குங்
கனைம ணிக்கழல் கலின்கலின் கலினெனக் கறங்க.

(இ - ள்.) அனையமன்றினுக்கு அரும்பெறல் அணி என - அத்தகையசபைக்கு பிறரார் பெறுதற்கரிய முறைமையினையுடைய அணிகலமென்றுசொல்ல, கவின்று புனையும் நீற்றொளியவங்கிய திருவுருப்பொலிய - அழகுபெறப்பூசிய திருநீற்றொளி விளங்கிய திருவுருவமானது பொலிவுபெற்றுத்தோன்றவும், வினை இகந்தவர் விள்ள ரும் சரண்மிசை - வினையின்கியபெரியோர் சொல்லுதற்கரிய திருவடியின்மேல், வீக் கும் கனைமணிக்கழல் கலின் கலின் கலின் எனகறங்க-கட்டிய ஒலிக்கின்ற விரத்தினத் தினும்சமைத்தவீரகண்டை கலின் கலினென்றொலிக்கவும். (எ-று)

1 அச்சபைக் கணிகலமென்றுசொல்லத் திருநீற்றொளிவீசுந் திருமேனிபிரகாசிக்க
வும் திருவடியில் வீரக்கழல் கலீகலீரென்றொலிசெய்யவு மென்க.

கலின் அனுகானவோசை. தன்னை யடையப் பெற்றோரது மனவாக்குகளைத்
தன்னடிப்படுத்தும் ஆற்றலுடையதாகலான் விள்ளருஞ்சரணன்றார். (௩௦௨)

வார்த்த செஞ்சடை மாதிர மெட்டினுஞ் சுலவ
வார்த்த தெய்வதக் கங்கையா றலம்பிரீர் துளிப்பக்
கூர்ந்த வின்னருட் குறுநகை யிளநிலா முகிழ்த்துச்
சார்ந்து போற்றெடுத்திசைப்பவர் தம்முயிர் பருக.

(இ - ள்.) வார்த்த செஞ்சடை மாதிரம் எட்டினும் சுலவ - நீண்டசிவந்த
சடை எண்டிசையிலுஞ் சுழலவும், வார்த்த தெய்வதம் கங்கையாறு அலம்பி நீர் து
ளிப்ப - பெரியதெய்வத்தன்மைபொருந்திய கங்கைதும்பி நீரைச்சிந்தவும், கூர்ந்த
இன் அருள் குறுநகை இளநிலாமுகிழ்த்து - மிகவு மிளியவருள்தோன்றும் புன்னகை
யிளநிலவரும்பவும், சார்ந்து போற்றெடுத்து இசைப்பவர் தம் உயி ர்பருக - தம்மடிய
டைந்து துதிப்பவருடைய உயிரைப்பருகவும். (௭-து)

“நீண்டசடை, எண்டிக்கிலுஞ் சுழலவும், அச்சடையிலுள்ள கங்கை நீர் துளிக்க
வும், குறுநகை உயிர்பருகவுமென்க. (௩௦௩)

கஞ்ச வாண்முக மலர்தரக் கட்டகடைக் கருணைப்
பஞ்சி சேரடிப் பனிவரைப் பிராட்டிபா னடப்ப
வஞ்ச பூதமும் படைத்தளித் தழிக்கவும் வல்ல
துஞ்ச நும்புகழ்க் குறட்கணந் துணங்கையாட் டயர.

(இ - ள்.) கஞ்சவாள் முகமலர்தர - ஒளியியதாமரைமலர்போன்ற திருமுகமல
ரவும், கருணை கடைக்கண் பஞ்சினோ அடி பனிவரை பிராட்டிபால் நடப்ப - கருணை
யொழுகும் கடைக்கண் பஞ்சினையொத்த அடித்தலத்தையுடைய மலையரையன்மகளா
கிய இறைவியினிடுத்து நடக்கவும், அஞ்சபூதமும் படைத்து அளித்து அழிக்கவும்
வல்ல துஞ்சரும் புகழ் குறட்கணம் - பஞ்சபூதங்களையும் உண்டாக்கிக் காத்தழிக்க
வல்ல கெடாதுபுகழையுடைய குறட்பூதங்கள், துணங்கையாட்டு அயர - துணங்கை
யென்னும் கூத்தாடவும். (௭ - து)

திருமுகம்மலரவும் கடைநோக்கம் பிராட்டியாரிடத்துச் செல்லவும் பூதகணங்
கள் துணங்கைக்கூத்தாடவு மென்க.

“பழுப்புடை யிருகை முடக்கி யடக்கத்

துடக்கிய நடையது துணங்கைய தாகும்” என்னும்

பிரமன்முதலியோரார் செய்யத்தக்க ஆக்கமுழுவியதொழில்களை இறைவனு
டைய ஒவ்வொரு சிறியபூதங்கள் எளிதாகச் செய்யும் வன்மையுடையன வென்பது
தோன்ற அஞ்சபூதமும் படைத்தளித்தழிக்கவும் வல்ல எனவும், அவர்கள் அத்தொழி
லைச் சிறுபொழுதியற்றித் தஞ்சுதல்போலன்றி எப்பொழுதுமியற்றி எந்நாளுமுளரா
தலின் தஞ்சரும்புகழ்க் குறட்கணம் எனவுங் கூறினார். (௩௦௪)

ஊன மில்பசங் கொடியென வொல்கிறின் றெருபாற்
கான ளாங்குமுன் மலைமகள் கண்டுகண் களிப்ப
வான நாட்டவர் கற்பக மலர்மறை பொழியத்
தான மென்கணு மரகர சயவொலி தழைப்ப.

(இ-ள்.) ஒருபால் கான் அளாம் குழல் மலைமகள் - ஒருபக்கத்தில் நறுமணங்கும முங் கூந்தலையுடைய அம்மையார், ஊனம்இல்பசுங்கொடி என ஒல்கிநின்று கண்டு கண்களிப்ப - கெடுதலில்லாத பசிய பூங்கொடிபோலத் துவண்டிநின்று பார்த்துக்கண் களிப்படையவும், வானாட்டவர் கற்பகமலர்மழை பொழிய - தேவர்கள் கற்பகமலர் மாரிசொரியவும், தானம் எங்கனும் அரகர சய ஒலிதழைப்ப - இடமெல்லாம் அரகர வென்கிற வொலியும் சயசயவென்கிற வொலியும் நிறைந்து தழைக்கவும். (எ-று)

உமாதேவியார் இடப்பால் நின்று கண்ணாறுகண்டு களிப்படையவும் தேவர்கள் மலர்மாரியைப்பொழியவும் எவ்விடத்தும் அரகர சயசயவென்கிற வொலிதழைக்கவுமென்க.

அம்மையார் பசங்கொடியென ஒல்கிநின்றராயினும் இறைவனது நடனத்தைக் கண்டு களித்தலில் ஒல்குதலின்றி நிறைவாம் ஊனமில்பசுங்கொடி என்றார். (௩௦௦)

கட்டு வார்முர சாதிய பெருங்கணப் பூத
ரெட்டு நாகமு மாகமுந் செவிடுற வெழுப்ப
மட்டு வார்த்தெனச் செவியெலா மண்ணிக்கு மதுரம்
பட்ட திங்கிளை நரப்பியாழ் கின் னரப்பயில்.

(இ-ள்.) பெருங்கணப் பூதா கட்டுவார் முரசு ஆதிய - பெரியபூதகணங்கள் வாராற்பிணிக்கப்பட்ட பேரிகைமுதலிய வாச்சியங்களை, எட்டுநாகமும் மாகமும் செவிடு உற எழுப்ப - அல்தகசங்கனும் ஆகாயமும் செவிடுபட வதிர்க்கவும், கின்னரர் மட்டிவார்த்து என செவி எல்லாம் அண்ணிக்கும் மதுரம்பட்ட திங்கிளை நரப்பியாழ் பயில் - கின்னரர்கள் நேருழுக்கியதுபோலும் செவியெல்லாம் நிறைந்து இன்பம் பயக்கும் இனியபல நரம்புகளையுடைய யாழினைப்பாடவும். (எ-று)

பூதகணங்கள் பேரிகைமுதலிய வாச்சியங்களைக்கொட்டவும் கின்னரர்கள் யாழைப்பாடவுமென்க.

எட்டுநாகமும் மாகமும் செவிடுற என்றதனால் நீக்கமின்றியசையும் முறம்போன்ற செவியசையாது நின்றதெனவும், சத்தமேவடிவாகிய ஆகாயம் கம்பித்ததெனவும், செவியெலா மண்ணிக்குமதுரம் என்றதனால் செவியின் வழியேசென்ற வின்னிசைவுள்ளிடமெல்லா நிறைந்து மீண்டுஞ்செவியளவும் தேக்கியதெனவுங்கொள்க. முரசாதி என்றது மரத்தனம் முருகு குடமுழா மொழிதை தகுணிச்சம் பேரிகை தக்கை பதலை ஆகிய கொட்டிவாழ்தியங்களை. (௩௦௧)

வேத மாயிர மொருவயின் வெண்குடப் பணில
நாத மாயிர மொருவயி னலங்கிளர் முழுவப்
பேத மாயிர மொருவயிற் பெரும்புனற் பரவை
யோத மாயிர மார்த்தெனத் தழங்கொலி யோங்க.

(இ-ள்.) ஒருவயின் வேதம் ஆயிரம் - ஒருபக்கத்திலாயிரம் வேதங்களினோசையும், ஒருவயின் வெள் குடம் பணிலம் நாதம் ஆயிரம் - ஒருபக்கத்தில் வெள்ளியகுடம் போன்ற ஆயிரம் சங்கங்களினோசையும், ஒருவயின் லலங்கிளர் முழவுபேதம் ஆயிரம் - ஒருபக்கத்தில் அழகுமிக்க பலவகைப்பட்ட ஆயிரம் மத்தளங்களினோசையும், பெரும் புனல் பரவை ஓதம் ஆயிரம் ஆர்த்த என தழங்கு ஒலி ஒங்க - நீர்வளமிக்க ஆயிரங்கடல்கள் ஒன்றாய்ச்சேர் தொலித்தல்போலத் தழைந்தவொலி மேலோங்கி ஒலிக்கவும். (௩௦௨)

வேத முதலியவற்ற லெழுந்த வோசை ஆயிரங்கடலொலிபோல மேலோங்கி
வொலிக்கவுமென்க.

கடல் களான்றின்மே லொன்றெழுந்து பேரொலிசெய்வதுபோல வேதமுதலிய
வற்றெழுமும் ஓசைகள் ஒன்றுக்கொன்று மிக்கோங்கியதென்பது தோன்றவேதமா
யிரம் பணிலநாதமாயிரம் முழவப்பேதமாயிரம் பரவையாயிரமார்த்தெனத் தழுவ்
கொலியேங்க என்றார். (௩௦௭)

நடிக்கு மற்புத நாடகங் காண்டலும் புளகம்
பொடிக்கு மேனியன் புனல்பொழி விழியினன் றுதிகள்
படிக்கு நாவின் னஞ்சலி பற்றிய கரத்தன்
கடிக்கு றுந்துழாய்க் கண்ணியான் படிமிசை விழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) கடி குறுந்துழாய் கண்ணியான் - நறுமணங்கமரும் இளந்துளபமாலே
யணிந்த திருமால், நடிக்கும் அற்புதநாடகம் காண்டலும் - நடனஞ்செய்யும் அற்புதமா
கியகாப்பு நடனத்தைக்காணவும், புளகம் பொடிக்கு மேனியன் - புளகங்கிதங்கொள்
ளஞ் சரீரத்தையுடையவனாகியும், புனல் பொழி விழியினன் - நீர்பெருக்கெடுத்திழியும்
கண்களையுடையவனாகியும், றுதிகள் படிக்கு நாவின் - தோத்திரங்களைப் பாடுகின்ற
நாவினையுடையவனாகியும், அஞ்சலி பற்றிய கரத்தன் - அஞ்சலியாகக்குவித்த கரங்களை
யுடையவனாகியும், படிமிசை விழ்ந்தான் - பூமியில் தண்டாகாரமாகப் பணிந்தான்.

திருமால் காப்புத்தாண்டவத்தைக் காண்டலும் மெய்ம்மயிர்பொடிப்ப விழி
புனல்சோர நாத்துதிசெய்ய கைகளஞ்சலியாகப் படிமிசைப் பணிந்தனரென்க.

மேனிபொடித்ததும் கரம் அஞ்சலித்ததும் படிமிசைவிழ்த்ததும் காயத்துள
ன்பும், விழி புனல் பொழிந்தது மனத்துளன்பும், நாத்துதித்தது வாக்குளன்பும்
கலந்தனனென்க.

பரப்பி கவின்று பொலிய கறங்க சலவ துளிப்ப பருக நடப்ப அயர களிப்ப
பொழிய தழைப்ப எழுப்ப பயில ஒங்க நடிக்குமென்றோட்டுக. நடிக்குமென்னும் பெ
யரச்சம் நாடகமென்னுஞ் செயற்பெயரோடு முடிந்தது. இவ்வெட்டுச் செய்யுளு
மொருதொடர். (௩௦௮)

விழ்ந்தெ ழுந்துள மகிழ்ந்துபே ரின்பவெள் ளத்தி
னாழ்ந்து பன்முறை பணிந்துபோற் றிசைப்புழி யவற்று
வாழ்ந்த பேரருட் கருணையான் மத்தள முழக்கப்
போழ்ந்த வெண்மதி கண்ணியார் திருவருள் புரிந்தார்.

(இ - ள்.) வீழ்ந்து எழுந்து உளமகிழ்ந்து பேரின்பவெள்ளத்தில் ஆழ்ந்து பன்
முறை பணிந்து போற்றிசைப்புழி - பணிந்தெழுந்து மனமகிழ்ந்து பேரின்பவெள்ளத்
தில் மூழ்கிப் பலமுறை வணங்கித் துதிசெயுங்காலத்தில், போழ்ந்த வெண்மதி கண்
ணியார் - பிளவுபட்ட வெள்ளிய சந்திரனையணிந்த இறைவர், அவற்கு வாழ்ந்தபேர்
அருட்கருணையால் - அத்திருமாலுக்குத் தம்மாட்டிள்ள அருளாகிய கருணைப்பெருக்
கால், மத்தளமுழக்க திருவருள்புரிந்தார் - மத்தளத்தை முழக்கும்படித் திருவருள்
செய்தனர். (௭-று)

இறைவர் தம்மைவணங்கித் தோத்திரஞ்செய்த திருமாலுக்கிரங்கி மத்தளமுழக்
கும்பணியைத் தந்தனரென்க.

ஒற்றைக்கலையைத் தரித்தலின் வெண்மதிக் கண்ணியானென்றார். இதனால் திருமாலுக்கு மனதிகளினிறைந்த அன்புமேலிட்ட தன்மையும், இறைவனுக்குக் கருணைமேலிட்ட தன்மையும், இவ்விரண்டுக்கூடவே பணி கிட்டினமையும் காட்டியதென்க. ()

நீண்ட மேனியா நிறைபெரு மகிழ்ச்சியிற் றினைத்துத்
தாண்ட வந்தனக் கிசையமத் தளவிய முழக்கி
மாண்ட குந்திறன் மத்தள மாதவ னான
வேண்டு மெய்வர மவன்பெற வளித்தனர் விமலர்.

(இ-ள்.) நீண்டமேனியான் நிறைபெரு மகிழ்ச்சியில்தினைத்து - உலகளந்த திருமால் தன்னுள் நிறைந்த பெரியமகிழ்ச்சியின்மூழ்ந், தாண்டவம் தனக்கு இசைய மத்தள இயம் முழக்கி - காப்புத்தாண்டவத்துக்கிணங்கமத்தளவாச்சியந்தை முழக்கி, மாண்டதும் திறல் மத்தளமாதவன் ஆனான் - பெருமை பொருந்திய வன்மையை யுடைய மத்தளமாதவனென்னும் பெயருடையவனாயினன், விமலர் வேண்டும் மெய்வரம் அவன்பெற அளித்தனர் - இறைவர் அந்நெடியோன் வேண்டிய மெய்மையாகிய வரத்தை அவன் வேண்டியவாரேயுடைய வருள்செய்தனர். (எ-று)

திருமால் நடனத்தைக்கண்ட மகிழ்ச்சியில்மூழ்கி அந்நடனத்துக்கியைய மத்தளத்தைமுழக்கி மத்தளமாதவனென்னும் பெயர்பெற்று மேலுந் தான்பெறவேண்டிய வரங்களையும் அவ்விறைவரோ தரப்பெற்றனரென்க.

என்று மழியாவரமாகலின் மெய்வரமென்றார். வேண்டும்வரமென்றது இங்குக் காப்புநடனத்துக்கும் தில்லையில் எடுத்தாண்டவநடனத்துக்கு மத்தளமுழக்க. ()

அச்சு தன்பெறு வரத்தினு லன்றுதொட் டென்றங்
கச்சி வைப்பினின் மத்தளங் கறங்குபே ரோதை
முச்சு கத்தையு நிறைத்திட முழுவதும் புரக்கும்
பச்சி ளங்கொடி பாகனார் திருநடம் பயில்வார்.

(இ-ள்.) அச்சுதன் பெறு வரத்தினால் - திருமாலன்றுபெற்றவரத்தினால், கச்சி வைப்பினில் அன்றுதொட்டு என்றும் மத்தளம் கறங்கு பேர்ஓதை ஓச்சுக்கதையும் நிறைத்திட - கச்சிப்பதியில் என்றும் மத்தளத்தைமுழக்கும் பெரியவோசை மூன்றுலகத்தையும் நிறைப்ப, முழுவதும்புரக்கும் பச்சிளங்கொடிபாகனார் திருநடம் பயில்வார் - உலகமுழுதுங்காக்கும் பசிய இளங்கொடிபோன்ற பார்வதிபாகனார் அக்காப்புநடனத்தைச்செய்வார். (எ-று)

திருமால்வரம்பெற்ற நாள்தொட்டு எந்நாளும் கக்சிப்பதியில் மத்தளவோசை மூன்றுலகத்தும்நிறையச்செய்ய காப்புநடனத்தையு நிறைவாச்செய்வாரென்க.

“மத்தளவியமுழக்கி மாண்டகுந்திறன் மத்தளமாதவனானான்” என்றதை “மத்தளங்கறங்குபேரோதை முச்சுக்கதையுநிறைத்திட” என்றெடுத்துக்கறி வலியுறுத்தியவாறென்க. (௩௧௧)

காப்பு நன்னடங் கண்ணுறப் பெற்றவர் கரும
யாப்பு வீழ்த்துயர் வீடுபே நெய்துவர் பிறவி
யோப்பு மத்தள மாதவிச் சரமிது வுரைத்தாம்
வாய்ப்பு றுந்தவக் கொள்கையிர் மேலினி வகுப்பாம்.

(இ - ள்.) காப்பு நடம் நடம் கண் உற பெற்றவர் - நல்லகாப்புநடனத்தைக்கண்களாற் காணப்பெற்றவர்கள், கரும யாப்புவிழ்த்து உயர் வீடுபேறு எய்தவர் - இருவினைக் கட்டவிழப்பெற்று சிறந்தமுத்திப்பயன் யடைவார்கள், பிறவி ஓப்பும் மத்தளமாதவிச்சாரம் இது உணர்த்தாம் - பிறவித்துன்பத்தை யொழிக்கவல்லமத்தளமாதவிச்சாரமுடையவரலாறுகிய விதனையெடுத்துச்சொன்னும், தவம் வாய்ப்புறும் கொள்கையர் மேல் இனி வகுப்பாம் - தவம்வாய்க்கப்பெற்ற முன்னேத்தவமுடைய முனிவர்களே அம்மையார் மேல்நடத்திய வருளிச்செயல்களை இனியெடுத்துச்சொல்வாம்.

காப்புநடனத்தைக் காணப்பெற்றோர் கருமக்கட்டவிழப்பெற்று வீடடைவர் இது மத்தளமாத விச்சாரத்தின் வரலாறாகும்; இனி அம்மையார்மேல்நடத்திய செயல்கூறுவாமென்க.

உயிர்களிருவினையா னிசுந்துபடாதுவீடுபேறெய்தலே பெறும்பயனாகவின் காப்பு நன்னடம் கண்ணுறப்பெற்றவர் கருமயாப்புவிழ்த்துயர் வீடுபேறெய்துவரென்றார்.

கருமபாசம்உள்ளவரும் மாயாபாசம்நீங்காது, இவ்விரண்டு முன்னளவும் ஆணவ பாசம் நீங்காது; ஆகவே இரண்டிற்கும் இடையாயுள்ள கருமபாச நீங்குமாயின் ஏனையவிரண்டும் நீங்குமாவின் கருமயாப்புவிழ்த்துயர் வீடுபேறெய்துவவொன்றும், அறிவுமாற்றலுமுடையராய் முடிவுபோய தவமுடையவராகவின் வாய்ப்புறந்தவமெனநுங் கூறினார்.

வினாப்பசுந்துழாய் மணிமுடிப்புங்கவர்என்னுஞ் செய்யுள்முதல் வன்னியிற் படு பொருள்கள்என்னுஞ் செய்யுள்காறும் காஞ்சித்தலம் பரமாகாசமென்றும், சூதக முதலியவை தொடராவென்றும் அதன்சிறப்பையும், பாப்புப் பாயலோயென்னுஞ் செய்யுளாலும் வண்டனம் புருந்தென்னுஞ் செய்யுளாலும் திருமால் மத்தளமாத விசை வழிப்பட்டமையும், போக்கருந்தவமென்னுஞ் செய்யுள்முதல் வேதமாயிர மென்னுஞ் செய்யுள்வரை அத்திருமாலுக்குக் காப்பு நடனத்தைக்காட்டிய காட்சியின் சிறப்பையும், நடிக்ஞமற்புத்தமென்னுஞ் செய்யுள்முதல் காப்புநன்னடமென்னு மிச்செய்யுள்காறும் நடனத்தைக்கண்ட திருமாலடைந்த அன்பின் பெருக்கையும், அந்நடனத்துக்கியல் மத்தளமுழங்கப் பெற்றமையும், அதனால் மத்தளமாதவனைப்பெயர் பெற்றமையும், அன்றுதொட்டு மத்தளவோசை அந்நகரத்திலென்று நீங்காமையும், அம்மத்தளவோசையுட்கத் வரைக்காணப்பெற்றோரடையும் பயனையும் எடுத்துக் கூறியவாறு.

(1௩௨)

எம்பி ராட்டியங் கிறைவரைத் தொழுதுபோற் றிசைத்து
நம்பு காதலிற் றேழியர் குழாத்தொடு நடந்து
கம்ப நாயகர் திருவருட் பெருமையே கருதிச்
செம்பொன் வேய்ந்தொளி பிறங்குமா மண்டபஞ் சேர்ந்தான்.

(இ - ள்.) அங்கு இறைவரை எம்பிராட்டிதொழுது ஞோற்றிசைத்து - மத்தளமாதவிசர் வீற்றிருக்கு மவ்விடத்தில் அவ்விறைவரை எமதுபெருமாட்டி வணிங்கித்துதித்து, நம்புகாதலில் தோழியர் குழாத்தொடும் நடந்து-தம்மைவிரும்புகின்ற ஆசை மிக்கபாங்கியர் கூட்டத்தோடும் அப்புறஞ்சென்று, கம்பநாயகர் திருவருள்பெருமையேகருதி - திருவேகம்பநாதரது அருட்பெருக்கையே பழமுறையெண்ணி, செம்பொன் வேய்ந்து ஒளி பிறங்கும் மாமண்டபம் சேர்ந்தான் - செம்பொன்னு லிழைக் கூப்பட்டு ஒளிவீசும் மகாமண்டபத்தைச்சேர்ந்தான். (எ-று)

பிராட்டியாரா மத்தளமாதவீசனாத்தொழுது அவ்விடத்தினின்றும் தோழிபேரரசு சென்று மகாமண்டபத்தை வந்தடைந்தனவாள்.

தம்மைக் கையையங்கிரியினின்றும் தென்றிசை யேகவிடத்துகால் து எண்ணிய சிறுமைகளெல்லாம் ஈண்டுப் பெருமையாகவே முடிந்ததாகலின் கம்பராயகர் திருவருட் பெருமையே கருதினார். (௩௬)

எண்ணில் பன்மணி யாங்கணு மிளவெயி லெறிப்ப வண்ண மாண்டபொற் றாண்பல நிராநிரா வயங்கக் கண்ணி றைந்தபே ரழகினுக் கணியெனக் கவின்று விண்ண ாங்கொடி மிடையும் மண்டப வரைப்பின்.

(இ-ள்.) எண்ணில் பன்மணி யாங்கணும் இளவெயில் எறிப்ப - எண்ணிறந்த பல ரத்னங்களெவ்விடத்து மிளங்கதிர்வீச, வண்ணம் மாண்ட பல பொன்நூண் நிரா நிராவயங்க - அழகிற் சிறந்த பலபொற் றாண்கள் வரிசை வரிசையா யொளிசெய்ய, கண் நிறைந்த பேர் அழகினுக்கு அணி என கவின்று-கண்களினிறையப்பெற்ற பெரிய அழகினுக்கு அணிகலமெனவிளங்கி, விண் அளம் கொடியுமாய் அம்மண்டப வரைப்பில் - ஆகாயத்தைத்தீண்டும் துவசங்கள்நெருங்கிய அம்மகாமண்டபத்தில். (எ-று)

இது மண்டபத்தின் பேரழகின்கூறிய தென்.

கண் அழகல்ல வவற்றைக்காண்டற் றிணங்காமையும் அழகிற்சிறந்தவற்றையே பலமுறையும் காண்டற்கவாவுதலு மியல்பாதலான் அம்மண்டபம் அழகிற்சிறந்த நென்பதுதோன்ற கண்ணிறைந்தபேரழகினுக் கணியெனக்கவின்று எனவும், மணி செந்நிறத்தாதலின் இளவெயிலெறிப்ப எனவுகூறினார். (௩௭)

சுற்று நீடிய தோழியர் கவரிசாந் தாற்றி பற்றி நின்றிரு பாங்கரும் பணிநனி புரியச் சற்றி ருந்தினைப் பாறின ளொழுந்துமீத் தருக்கு முற்றி லாமுலை யந்நலார்க் கின்னது மொழிவாள்.

(இ-ள்.) சுற்றும் நீடிய தோழியர் கவரி சாந்தாற்றி பற்றினின்று இருபாங்கரும் பணி நனிபுரிய சுற்று இருந் து இளைப்பு ஆறினாள் - சூழ்ந்துநெருங்கிய பெருங்கூட்டத் தலைவராகிய பாங்கியர்கள் சாமரைகளையும் சிவறிகளையும்கைப்பற்றிநின்று இருபக்கங் களிலும் அசைவித்தலாகிய சூழ்நெயிலை நன்றாகச்செய்ய அம்மகாமண்டபத்தில் சிறிது பொழுதிருந்தினைப்பாறி, எழுந்து மீ தருக்கும் முற்றிலாமுலை அ நலார்க்கு இன்னது மொழிவாள் - மேலெழுந்து தருக்குற்றிருக்கும் முதிராத இளமுலையையுடைய அத் தோழியர்க் கிதனையெடுத்துக் கூறுவார். (எ - று)

தோழிய ரிருபாங்கினின்று சாமரை முதலியவற்றை அசைத்தலாகிய பணி களைச்செய்ய அம்மையா அம்மகாமண்டபத்தில் சற்றிருந்தெழுந்து தோழியரை நோக்கி இது கூறுவதாயினார்.

கண்ணிறைந்தபேரழகினுக் கணியென்றதனான் ஆங்காங்குக்கணிமிதிக் அடிநோ வப்பெற்றமையின் சற்றிருந்தினைப்பாறினாளெனவும், அவ்விடம் நிற்குமிடமேயன்றி இருக்குமிடமன்றாகலா னெழுந்தெனவுக் கூறினார்.

சாந்தாற்றி—சிறுநலவட்டம், இளைப்பாறினாள் முற்றெச்சம், உம்மைமுற்று. ()

மன்னு யிர்த்தொகை முழுவது மாயையின் மறைப்புண் டின்னல் செய்யிரு வினைவலைப் படுங்களிவ் வினைதா முன்னே யெம்மையெம் மடியரைப் பிணிப்பதொன் தில்லை யன்ன தாயினு மகிலமுந் தெளிந்துய்தற் பொருட்டு.

(இ-ள்.) மன் உயிர்த்தொகை முழுவதும் மாயையில் மறைப்புண்டு இன்னல்செய் இருவினை வலைப்படுங்கள்-சிலைபெற்ற உயிர்வர்க்கங்கள் மாயையினால் மறைபட்டு துன் பஞ்செய்யும் இருவினையாகியவவலைப் படுக்கின்றிருக்கும், உன்னே எம்மை எம் அடிய நா அவ்வினைதாம் பிணிப்பது ஒன்று இல்லை - உன்னையும் எம்மையும் எம்முடைய அடியானையும் அவ்வினைகள் தம்மால்கட்டிண்டிருக்கச்செய்வது சிந்திதேனுமில்லை, அன் னதாயினும் அகிலமும் தெளிந்து உய்தற்பொருட்டு - அவ்வாறாயினு முலகமெல்லாம் நன்குணர்ந்து பிழைக்கும்பொருட்டு. (எ-று)

பாங்கியரே! உயிர்களெல்லாம் இருவினைவயப்பட்டுமுதும், அவ்வினை உன்னை நம் மை நம்மடியாரைப் பிணிக்கமாட்டா. ஆயினும் உலகமெல்லாம் தெளிந்துய்தற்பொரு ட்டென்க.

ஆன்மா அனாதியன்மென்பானா மறுத்தற்கு மன்னவும், ஒன்மென்பானாமறுத் தற்கு உயிர்த்தொகை முழுவதுமெனவும், ஆன்மா வைக்காட்டாது தனுவா திகளைக்காட் டல் மாயையின்காரியமே யாதலால் மாயையான் மறைப்புண்டெனவும், பிறப்பிறப் பாகிய துன்பத்தைக்காட்டாது விருப்புவெறுப்பைக்காட்டல் கன்மமலத்தின் காரிய மாதலால் இன்னல் செயிருவினைஎனவும், அவ்வினை பலபிறப்பைக்காட்டலால் அவற் றை வலைஎனவும், இவ்விருமலமும் ஒன்றின்மேலொன்று தவிடுமிபோல் ஆனவமலத் தோ டொன்றாய் பிணித்திருப்பதாதலால் மலங்களைப் பிணிப்பதுஎனவும், இம்மலங் கள் இறைவனுக்கும் இறைவிக்கும் இவராளா னார்க்கும் இன்றாகலான் ஒன்றில்லை என வும், அம்மையார் உலகமாதாவாகலான் தம்மக்கட்குண்டாகிய இருவினைத் துன்பத் தை மாற்றுவதற்குக் கருவியாகிய சிவார்ச்சனையைத் தாமேயியற்றி அத்துன்பத்தைப் போக்கி மக்கட்குப் பிணிப்பதுஎனவும், அப்பிணிப்பை யவிழ்க்குந் கருவியிதுவென வும் காட்டுவது கடனாகலான் அகிலமுந்தெளித் துய்தற்பொருட்டெனவும் கூறினார்.)

ஆட லான்விழி புதைத்தலி னிரிநுட் படல்
மூட யாவையு மிடர்க்கடன் மூழ்கிய வதனாற்
கூடும் வல்வினை கழுவுறக் காஞ்சியைக் குறுகி
நீட நீயெமை யருச்சனை யியற்றுதி நெறியால்.

(இ-ள்.) ஆடலான் விழி புதைத்தலின் ஆரிருப்படலம் யாவையும் மூட இடர்க் கடல் மூழ்கிய - திருவினையாட்டால் நீகண்களைப்புதைத்தலினால் மிக்க இருப்படலம் எல்லாவற்றையு மறைத்தது (உயிர்கள்) துன்பக்கடலில் மூழ்கின, அதனால் கூடும் வல்வினை கழுவுற - அதனாற்குழந்த கொடியவினை கழுவாயெய்த, காஞ்சியை குறுகி நீ எம்மை அருச்சனைநெறியால் நீட இயற்றுதி - காஞ்சிப்பதியையடைந்து நீயெம்மை வழிபடும் அருச்சனையை ஆகமமுறையானீங்காது செய்துவருவாய். (எ-று)

நீவினையாட்டாற் கண்களைப்புதைக்க விருள் உலகைமறைத்தது, உயிர்களெல்லா மறிவிழந்தன, அதனுண்ணைக்குழந்த வினையொழிய நீகாஞ்சியையடைந்து ஆகமவீதி யான் அருச்சனை செய்வாயென்க.

விழிபுதைத்ததன ஹண்டாய விடரோ கடல்போன்றது, அதனாண்டாயவினை யோ வல்வினை, ஆகலிற் கழுவாயாகக்கூறிய வருச்சனை வினை வலிந்திருக்கவேண்டுமென் பதுதோன்ற நீட நீயெமையருச்சனையியற்றுதி என்றார். (நகௌ)

என்று மந்தரப் பறம்புறை யெம்பிரான் விடுப்ப
மன்ற விறங்கர்க் கெய்தினன் வளரிள முலையீ
ரின்று நான்புரி பூசனைக் கிசையவென் பணியி
னினு வேண்டுவ தம்மினென் றுணர்த்தின ணிமலை.

(இ-ள்.) என்று மந்தரப்பறம்பு உறை எம்பிரான்விடுப்ப மன்ற இந்நகர்க்கு எய்தினன் - என்று மந்தரப்பறம்புதத்தில் வீற்றிருக்கு மிறைவ ரென்னை விடுக்க உண்மையாக இந்நகரத்தை வந்தடைந்தேன், வளர் இள முலையீர் இன்று நான்புரிபூசனைக்கு இசைய - (ஆகையால்) வளர்கின்றஇளமுலையையுடைய பாங்குமாரோ! இந்நான் நான் செய்யும் பூசனைக்குப்பொருந்த, என்பணியில் நின்று வேண்டுவதம்மின் என்று நிமலை உணர்த்தினன் - என்னுடைய ஏவலில்நின்று வேண்டுவனவற்றைக் கொண்டுவருங்கு னென்று அம்மையாரறிவுறுத்தினார். (எ-று)

மந்தரப்பறம்புதத்தில் கழுவாயியற்றுகியென்மெழிதைவார்விடுக்க யான் இங்கு வந்தனன் தோழிமாரோ நீயிர் மாறுபடாதுநின்று வேண்டுவனவற்றைத் தம்மினென்று கூறினாரென்க.

திருக்கண்புதைத்ததும், கழுவாயுரைத்ததும், காஞ்சிக்கு ஏவியதும் மந்தரப்பறம்புதத்தி லென்றுணர்த்த என்று மந்தரப்பறம்புறை யெம்பிரான் விடுப்ப எனவும், விழிபுதைத்தது வினையாட்டேனும் அதனால் வினைந்த வினையும் கூறியகழுவாயும் அஃதியற்ற விக்ருவந்ததும் வினையாட்டன்மென்றுணர்த்த மன்ற எனவும், கழுவாயாக வியற்றும் இதில் தூதுகிண்களுண்டாயின் இதற்குக் கழுவாவெங்களைத் தேடுவேனென்றுணர்த்த பூசனைக்கிசைய வென்பணியினின்று வேண்டுவதம்மின் எனவும், பூசனைக்குச்சென்றபின் உரையாடுதலிழைக்கென்பதுணர்த்த உணர்த்தினணிமலை எனவும் கூறினார். (நகௌ)

உரைத்த வாய்மொழி கேட்டலு முளங்கனி துளம்பி
விரைத்த கூந்தலார் மென்மல ரடிதொழு தெழுந்து
திரைத்த பாற்கட லமிழ்தனய் செய்பணி வெவ்வே
றரத்த வாய்திறந் தெங்களுக் கருளென வருள்வார்.

(இ-ள்.) விரைத்த கூந்தலார் உரைத்த வாய்மொழி கேட்டலும் - நறுமணங்கமழும் கூந்தலையுடையதோழிமார் அம்மையார்கூறிய திருவாக்கைக்கேட்டலும், உளங்கனிதுளம்பி மென்மலர் அடிதொழுது எழுந்த - மனமிகமகிழ்ந்து மெல்லியமலர் போன்ற பாதங்களைப்பணிந்தெழுந்து, திரைத்தபாற்கடல் அமிழ்து அன்னாய் - அலைகளையுடைய பாற்கடலிற் றேன்றிய அமிர்த்தத்துக் கொப்பானவரே, செய்பணி வெவ்வேறு எங்களுக்கு அரத்தவாய்திறந்து அருள் என்ன அருள்வான் - யாங்கள்செய்யத் தரும்பணிகளை இதுவிதுவென்று அடியோங்களுக்குச் சிவந்ததிருவாய்மலத்திறந் தருள் செய்வாயென்றுகேட்க அம்மையார் கூறுவார். (எ-று)

* தோழிமார்கேட்டு யாங்கள் செயத்தரும்பணிகள் இதுவிது வென்று கூற வேண்டுமென்றுகேட்க அம்மையார் கூறுவாரென்க,

தோழிமார் பலராதலால் அவருள் இது இது செய்யத்தக்கார் இவரிவரென்று தெரியவேண்டலின் செய்பணி வெவ்வேறெங்களுக் கருளென்றார். (நகக)

அறுசீர்க்கழிநெடில் விருத்தம்.

சீலந் தாங்குவின் ணவரும் விழைதகு தீம்புனற் கூவல்
காலந் தோறும்யா னாடிக் கருமமி யற்றுதற் கொன்று
மாலந் தாங்கிய கண்டத் தடிகளுக் காட்டுதற் கொன்று
மேலந் தோய்ந்திருள் கூரு மீர்ங்குழ லவர்சிலர கழ்மின்.

(இ-ள்.) ஏலம்தோய்த்து இருள்கூரும் ஈர்ம் குழலவர் சிலர் - நுமணன்கமழ்ந்து மிக்ககருமையோடு நெய்ப்பசைக்கடிய கூந்தலையுடைய தோழிமார்களே உங்க ளிற்சிலர், காலந்தோறும் யான் ஆடி கருமம் இயற்றுதற்கு சீலம் தாங்கு விண்ண வரும் விழைதகு தீம்புனல் கூவல் ஒன்றும் - காலங்கடோறும்யான் ரீராடி. நித்தியகரு மங்களை முடித்துக்கொள்வதற்குச் சுத்தமுடைய தேவர்களும் விரும்பத்தக்க இனிய ரீர்சரக்கும் ஒருகிணறும், ஆலம் தாங்கிய கண்டத்து அடிகளுக்கு ஆட்டுதற்கு ஒன் றும் - (அதுபோலும்) நீலகண்டத்தையுடைய இறைவருக்கபிடேக்கு செய்தற்கோர்கி ணறும், அகழ்மின் - தொடுங்கள். (எ - று)

(தோழிமார் வேண்டுகோளின்படி அம்மையார் அவருட் டலைவனாரோக்கி) நீங் கள் யானீராடுதற்குரிய கிணறென்றும் இறைவரபிடேகத்திற்குரிய கிணறென்றும் தொடுங்களென்று கூறினானென்க. (நஉ௦)

அலைகள் வெண்மணி வீசி யதிர்புன னதிக்கரை யருகு
மலர்கள் பச்சிலை கனிகண் மல்கிய மயிலைவில் லந்தண்
பலவு மாதிய பலவும் பயில்வுறு நந்த வனங்க
ளிலைமு கப்பொலம் பூணி னெழுமுலை யவர்சிலர் புரிமின்.

(இ-ள்.) இலைமுகம் பொலம் பூனின் எழுமுலைவர் சிலர் - இலைமுகம்போலும் வடிவமைந்த பொன்னணிபூண்ட பெரியதனங்களையுடைய சில தோழிமாளை நோக்கி, அலைகள் வெள் மணிவீசி அதிர் புனல் நதி கரை அருகு - அலைகள் வெள்ளிய முத் தங்களை யெறித்தொலிக்குன்ற ரீர்மயமாகிய நதிக்கரையினருகே, மலர்கள் பச்சிலை கனிகள் மல்கிய மயிலை வில்லம் தண்பலவுமாதிய பலவும் பயில்வுறு நந்தவனங்கள் புரிமின் - மலர்களும் பசிய இலைகளும் கனிந்தகனிகளும் நிறைந்த இருவாட்சியும் வில் வமுத் தழைந்த பலாவுமாகிய பலவகை விருட்சங்களும் நிறைந்துள்ள நந்தவனங் களை யுண்டாக்குங்கள். (எ-று.)

தோழிமார் சிலரைநோக்கி நதிக்கரையின் பக்கத்தில் மலர் இலை கனி இவைகளைத் தருகின்ற மயிலை வில்லம் பலா முதலியவை நிறைந்துள்ளனவாக நந்தவனங்களுண் டாக்குங்களென்க.

மலரை - மயிலை, இலையை - வில்லம்; கனியை - பலா தருவனவாகலான் நிர னிறையா மயிலை வில்லம் தண்பலா என்றார். ஆதி என்றதனால் தாமரை மல்லிகை முதலிய மலர்வகையும், பஞ்சவிலவமுதலிய பத்திவகையும், வாழை மாமுதலிய கனிவகையும் கொள்க. (நஉ௧)

நறிய சந்தன விழுது நறிய மான்மதச் சாந்தம்
வெறிசூ லாங்கருப் பூரம் வினாகெழு குங்குமம் பிறவுஞ்

செறிவு கொண்டபூங் கதிரின் மெய்வத மணியணி விலையிட்டு
டறிவ ரும்பரி வட்ட மாதிய சிற்சிலர் கொணர்மின்.

(இ-ள்.) சிற்சிலர் - சிற்சிலதோழிமானோர்க்கு, நறிய சந்தனவிழுதும் நாரிய
மான்மதச்சாந்தம் வெறிசுலாம் கருப்பூரம் விளைபெழு குங்குமம் பிறவும் - நல்ல
சந்தனக்குழம்பும் நறுமணங்கமழும் மிருகமதத்தைலமும் எங்கும் மணம்விசும் பச்
சைக் கருப்பூரமும் மணம்பொருந்திய குங்குமப்பூவும் இவைபோன்ற ஏனையவாசனே
த்திரவியங்களும், செறிவுகொண்ட பூங்கதிரின் தெய்வதமணி அணி விலையிட்டு அறி
வரும் பரிவட்டம் ஆதிய கொணர்மின் - செறிந்த அழகிய கிரணங்களைப்பரப்புந் தெ
ய்வத்தன்மை பொருந்திய ரத்னபரணங்களும் விலைவரம்பிகந்த பரிவட்ட முதலா
னவைகளுங் கொண்டுவாருங்கள். (எ-று)

தோழிமாளோ சந்தனமுதலிய வாசனேத்திரவியவகைகளையும் ரத்னபரணமுத
லிய அணிகைகளையும் பரிவட்டமுதலிய ஆடைவகைகளையும் கொணருங்களென்க.

பிறவென்றது - பாத்தியத்துக்குரிய குங்குமமுதலிய வாறும், ஆசமனத்துக்குரிய
ஏலமுதலாகிய வேழம், அர்க்கியத்துக்குரிய பால்முதலிய வெட்டுமாம். ஆறுவன -
குங்குமம், சந்தனம், அறுகு, கடுகு, வெட்டிவேர், எள்ளு. ஏழாவன - வெட்டிவேர்
ஏலம், இலவங்கம், பச்சைக்கற்பூரம், வராளம், திரிபலை (கடுக்காய், நெல்லிக்காய்,
தான்றிக்காய்) சந்தனம். எட்டாவன - சலம், பால், தர்ப்பைதூனி, கோதுமை, வெண்
கடுகு, அரிசி, எள், நெல். ஆதி என்றது வஸ்திரபரணங்களின் பேதமாம். (நஉஉ)

ஆனி னைந்துட னைவே மமுதமுஞ் சிலர்சிலர் தம்மின்

மேன ளாந்திரு வமுது முதலிய சிலர்சிலர் தம்மின்

வான ளாவிய கோயின் மாளிகை யெங்கணு மணிகள்

கான ளாமலர் பட்டிற் கவினலஞ் சிலர்சிலர் புனைமின்.

(இ-ள்.) சிலர்சிலர் ஆனின் ஐந்துடன் ஐவேறு அமுதமும் தம்மின் - சிற்சிலதோ
ழிமானோர்க்கு பஞ்சகவியமும் பஞ்சாயிர்தழங் கொண்டுவாருங்கள், சிலர்சிலர் தேன்
அளாம் திருவமுது முதலியதம்மின் - சிற்சில பாங்கிமானோர்க்குத் தேனெடுகலந்த
அன்னவகைமுதலிய நிவேதனங்களைக் கொண்டுவாருங்கள், சிலர் சிலர் வான் அளா
விய கோயின் மாளிகை எங்கணும் மணிகள் கான அளாமலர் பட்டில் கவின் நலம்
புனைமின் - சிற்சில தோழிமானோர்க்கு ஆகாயத்தை யளாவிய திருக்கோயிலைச் சூழந்
துள்ள மாளிகைமுதலிய எவ்விடங்களினும் இரத்தினங்களாலும் நறுமணங்கமழும்
மலர்களாலும் பட்டுவஸ்திரங்களாலும் அழகிய வஸங்கரங்களைச் செய்யுங்கள். (எ-று)

சிலரைப் பஞ்சவ்வியமுதலிய அபிடேகத் திரவியங்களையும் சிலரை மத்வான்ன
முதலிய நிவேதனங்களையும் கொண்டுவாருமென்றும், சிலரை ரத்னமலை முதலிய
வற்றால் அலங்காரஞ்செய்யுமென்றும் கட்டளைபிட்டனொன்க.

பால் தயிர் நெய் கோமயம் கோசலம் என்பவைகளை விதிப்படி கூட்ட அவற்றைப்
பஞ்சகவ்வியமெனவும், பால் தயிர் நெய் தேன் சர்க்கரை என்பவைகளை விதிப்படி
கூட்ட அவற்றைப் பஞ்சாயிர்தமெனவும், இவற்றோடு முப்பழங்களைக் கூட்ட அவற்
றைப் பலபஞ்சாயிர்தமெனவும்கொள்க. நிவேதிக்கப்படு மன்னங்கள் மத்வன்னம்
ததீயன்னம், பாயசான்னம், கிருசரான்னம், குளான்னம், முற்கான்னம், சுத்தான்
னமென எழுவகைப் படுதலால் தேனளாந்திருவமுதுமுதலிய என்றார். (நஉ௩)

இன்ன வாறிம யத்தி னிளம்பிடி யேவுத லோடு
மன்ன தோழியர் பலரு மையென வடியினை தொழுது
முன்னர் யாஞ்செய்து மென்றங் கொருவரி னொருவர்முன் முடுகித்
துன்னு காதலின் மூண்டு தொழிறலை நின்றனர் மனனோ.

(இ - ள்.) இமயத்தின் இளம்பிடி. இன்னவாறு ஏவுதலோடும் - பார்வதியா ரிவ்
வாறு பாங்கிமாருக்குக் கட்டளையிடவும், அன்ன தோழியர் பலரும் ஐ என அடியினை
தொழுது - அப் பாங்கிமாடொல்லாம் (எங்கள்) தலைவியே என்று திருவடியைப்பணிந்து,
யாம் முன்னர்செய்தும் என்று அங்கு ஒருவரின் ஒருவர் முன்முடுகி - (யாங்க ளிப்ப
ணிகளை) முன்னர் செய்கின்றோம் முன்னர் செய்கின்றோமென்று அங்கு ஒருவர் செல்
வதற்குமுன் மற்றொருவா அவருக்கு முன்வினாந்து, துன்னு காதலின் மூண்டு தொ
ழில் தலைநின்றனர் - நெருங்கியவாசையில் மிகுந்து தத்தமர்க்கு விதித்த தொழில்
களில் தலைமையாக நின்றனர். (எ-று),

இறைவி தோழிமாசைச்செய்யும்பணிகளிலேவ அவர்கள் அவ்வப்பணியிற் றலைப்

“பொருப்பில் வேந்தனும் விருப்பில் வந்தெய்தி மாதவம்புரிந்தருளுதம் கமைம்
தவளத்தொடும் பரிசனங்களை விடுத்தான்” எனப் பெரியாரும் பணித்தலால் இன்ன
வாறிமயத்தினிளம்பிடியேவுதலோடுமென்றான். அன்னதோழிமானந்தது முற்சிலர்
சிலரொன வகுைக்கப்பட்ட அம்மையாருடன்வந்த தோழிமார்க்கெல்லாம் தலைமை
யாயுள்ள உமாபத்தினா, கீர்த்திமதி, அம்பிகை, பத்தினா, மங்களை, வேணு, ருசலை,
கமலாக்ஷி, கலாவதி என்னு மிவ்வொன்பதின்மனா. இவர்களும் இவர்களேவல்லபு
நின்றவரும் அம்மையார் விதித்தனவற்றைச்செய்து முடித்தவாகளெனக்கொள்க.

எம்பிராட்டி என்னுஞ் செய்யுள் முதல் இச்செய்யுள் வரையில் அம்மையார்
மத்தளமாத வீசனாத்தரிசித்து மகாமண்டபஞ்சோந்து தோழிமானா நோக்கித் தாம்
காஞ்சுகரத்துக்குவந்த காரணத்தை யெடுத்துக்கூறியதுஉம், பின் அவர்கள் வேண்டு
கோளின்படி பணிவகுத்ததுஉம், அவர்கள் ஆணைகடவாமல் அப்பணியிற் றலைப்பட்டு
முன்னின்றதுஉம் கூறியவாறு. (௩௨௪)

தெவ்வடு வேற்க னுமாபத் தினாயொடு கீர்த்திம தியென்
றிவ்விரு மாதர்வ டக்குந் தெற்கும கழந்திரு கூவல்
கெளவை நெடுந்தினாக் கங்கை காளிந்தி யங்கண் மடுத்தா
ரவ்விரு தீர்த்தம் குடைந்தோ ரல்லற் பவப்பிணி நீப்பார்.

(இ - ள்.) தெவ் அடு வேல்கண் உமாபத்தினாயொடு கீர்த்திமதி என்று அ இரு
மாதர் - பகைவரைக்கொல்லும் வேல்போன்ற கண்களைப்படைத்த உமாபத்தினா
கீர்த்திமதியென்னு மிரண்டு மங்கைமாரும், இருகூவல் வடக்கும் தெற்கும் அகழ்ந்து
கவ்வை நெடு தினா கங்கை காளிந்தி அங்கண் மடுத்தார் - இரண்டு கிணற்றை வட
திசையிலும் தென்நிசையிலும் தொட்டு ஒலிக்கும் பெரிய அலைகளையுடைய கங்கை
காளிந்தியென்னு மிருந்திகளையும் அக்கூவல்களே இடமாகக்கொண்டிருக்கச் செய்த
னர், அ இரு தீர்த்தம் குடைந்தோர் அல்லல் பவம் பிணி நீப்பார் - அவ்விரணத்தீர்த்த
தங்கனிலும் ஸ்மானஞ்செய்தார் அல்லலாகிய பிறவிநோயைநீங்குவார்கள். (எ-று)

உமாபத்திரை கீர்த்திமதி யென்பா வடக்குங் தெற்குங் கிணறுகடுத்து அவற்றில் கங்கைகளிந்தியென்னு நதிகளை நிரமடச் செய்தனர். அதனால் அத்தீர்த்தத்தில் மூழ்கப்பெற்றோர் பிறவினோய் நீப்பொன்க.

ரீராமித்தீர்த்தம் புண்ணியதீர்த்தமாயிருத்தல் வேண்டுமென்னும் விதிதோன்ற இருகவல் கங்கைகளிந்தியங்கண் மடுத்தாொன்றார். (௩௨௫)

வாரந்த நெடுஞ்சடை மோலி யேகம்ப வாணர் தமக்கு
நேர்ந்த திருவழு தாக்க நீடு மனற்கிறை திங்கி
னீர்ந்தண் மணிப்புனற் கூவ லிடம்பெறத் தொட்டு வனப்பி
னார்ந்த திருமடைப் பள்ளி யமைத்தன ராலொரு சாரார்.

(இ - ள்.) ஒருசாரர் - தோழிமாருட்சிலர், வாரந்த நெடுஞ்சடை மோலி ஏகம்ப வாணர்தமக்கு நேர்ந்த திருவழுதாக்க - நீண்ட பெரியசடைமுடியையுடைய திருவே கம்பனார்க்கு இனிய திருவழுது செய்ய, நீடும் அனற்கிறை திங்கில் எர்ந்தண் மணி புனல் கூவல் இடம்பெற தொட்டு - நீண்ட சுவாலையையுடைய அக்நிதேவனுக் கிடமாகிய தென்கீழ்த் திசையில் குளிர்ச்சிமிக்க அழகிய நீரையுடைய கிணறென்று விசாலமாக வெடுத்து, வனப்பின் ஆர்ந்த திருமடைப்பள்ளி அமைத்தனர் - அழகிற் சிறந்த பொலிவினையுடைய மடைப்பள்ளி யமைத்தனர். (௭-று)

தோழியருட்சிலர் அக்நிதேவியில் பெரிய கிணறென்றெடுத்துத் திருமடைப்ப ள்ளி யமைத்தனரென்க. (௩௨௬)

நிலவு மெருக்கு மணிந்த நீண்முடி சாத்திய மேல்பாற்
குலவு நதிக்கரை ஞாங்கர்க் கோதறு தூய வரைப்பிற்
பலருந் தொழத்தகு மேன்மை பயிலம்பி காவன மென்னு
மலர்நிறை நந்த வனங்க ளாக்கின ராங்கொரு சாரார்.

(இ - ள்.) ஒருசாரர் - தோழிமாருட்சிலர், நிலவும் எருக்கும் அணிந்த நீண்முடி சாத்திய - சந்திரனையும் எருக்கமலரையும் அணிந்த பெரியதிருமுடிமேல் சாத்து தற்கு, மேல்பால் குலவு நதிக்கரை ஞாங்கர் - மேற்றிசையில் விளங்கும் வேகவதியின் கரையருகில், கோதறு தூயவரைப்பில் - குற்றமற்ற சுத்தநிலத்தில், பலருந் தொழத் தரும் மேன்மைபயில் அம்பிகாவனம் என்னும் ஆங்கு அலர்நிறை நந்தவனங்கள் ஆக் கினர் - தேவர்முதலிய பலராலும் வணங்கத்தக்க மேம்பாட்டினையுடைய அம்பிகா வனமென அவ்விடத்தில் மலர்கணிதைந்த நந்தவனங்களை யுண்டாக்கினர். (௭-று)

தோழியருட்சிலர் வேகவதிக்கையில் அம்பிகாவனமென நந்தவனங்களுண்டாக் கினரென்க. சாத்த எனனுஞ் செயவெனெச்சம் திரிந்துநின்றது.

நந்தவனம் - நதிக்கரையிலமைத்தல் உத்தமமேயன்றி நறுமணமுழுநாகலான் நதிக்கரைஞாங்கர்க் கோதறுதூயவரைப்பிலெனவும், தன்பெயராலியற்றி அதில் மல ரெடுத்தல் விதியாகலான் அம்பிகாவனமெனவும், அதில் கோட்டிப்பூ, கொடிப்பூ, நீர்ப் பூ, நிலப்பூமுதலிய நால்வகைமலரும் நிறைந்திருத்தலான் மலர்நிறை நந்தவனமென வும், இம்மேம்பாடு எவ்வுலகத்து மிலதாகலான் பலருந்தொழத்தகு மேன்மைபயிலெ னவும், இம்மலர்கள் இறைவன்முடியில் ஒற்றைக்கலைபோலும் நீங்காதுமணஞ்செய்தல் அணிபாகலான் நிலவுமெருக்குமணிந்த நீண்முடிசாத்திய எனவும் கூறினார். (௩௨௭)

நெட்டிலை வாழைக் குலங்க னெருப்புறழ் செம்பழம் பூக
மட்டு மதுக்கழை தூணத் தியாத்தவிர் காழ்வட நாற்றி
மட்டவிழ் பூந்தொடை தூக்கி வன்ன விதானம் விதானித்
திட்டு மணித்திருக் கோயிற் கெழில்புரிந் தாரொரு சாரார்.

(இ-ள்.) ஒருசாரார் - தோழிமாருட்சிலர், நெடு இலை வாழை குலங்கள் - நீண்ட இலைகளையுடைய வாழைமரங்களையும், நெருப்பு உறழ் செம்பழம்பூகம் - நெருப்பை யொத்துச் சிவந்தபழங்களையுடைய கமுகுகளையும், மட்டு மது கழை - இனிய சாற்றை யுடைய கரும்புகளையும், தூணத்து யாத்து - தம்பங்களிற்கட்டி, அவிர் காழ் வடம் நா ற்றி - ஒளிவீசும் மணிவடங்களைத் தொங்கவிட்டு, மட்டு அவிழ் பூந்தொடை தூக்கி - நறுமணங்கமழும் பூமாலையை வரிசையாகவிட்டு, வன்னவிதானம் விதானித்திட்டு - பல நிறங்களையுடைய மேற்கட்டுகளை விரித்துக்கட்டி, மணி திருக்கோயிற்கு எழில் புரிந்தார் - ரத்நமயமாய் விளங்கும் அழகியகோயிலுக்கு அலங்காரஞ்செய்தார்கள்.

தோழிமாருட்சிலர் வாழை கமுகு கரும்பு முதலியவற்றை யொன்றாகச் சேர்த்துத் தூண்களிற்கட்டியும் மணிவடங்களையும் பூமாலையையும் பந்தர்களிற் றெங்கவிட்டும் சித்ரவிதானங்களை மேலேகட்டியும் கோயின்முழுவதும் அலங்காரஞ் செய்தனரென்க.

வாசக் கொழும்புழு கப்பி வண்ண மலர்த்துக ளட்டி
வீசிச் செழும்பனி நன்னீர் விரைகமழ் தீம்புகை யேற்றிக்
காசைத் தகர்த்துக் கரைத்துக் கவின்றிரு மாளிகைச் சுற்று
மாசைச் சுவர்த்தல முற்றுஞ் சித்திரித் தாரொரு சாரார்.

(இ - ள்.) ஒருசாரார் - தோழிமாருட்சிலர், கவின் திருமாளிகை சுற்றும் ஆசை-சுவர்தலமுற்றும் - அழகுமிருந்த திருமாளிகைச் சுற்றிலுமுள்ள பொன்மயமான சுவர் முழுவதிலும், வாசம் கொழும் புழுகு அப்பி - நறுமணங்கமழும் புளுகையப்பி, வண்ணமலர்துகள் அட்டி - (அதன்மேல்) அழகிய மலர்களிலுள்ள மூரத்தப்பொடிகளைச் சேர்த்து, செழும்பனி நல் நீர் வீசி - மிகவுழுமிந்த பனிரேரத்தெளித்து, விரைகமழ் தீம்புகை ஏற்றி - வாசம்வீசும் நல்ல அகிற்புகையை யதிற்பொருந்தவிட்டி, காசை தகர்த்து கரைத்து சித்திரித்தார் - பொன்னைத்துகளாக்கிக் கரைத்து அதனும் பல வகைச் சித்திரங்களை யெழுதினார்கள். (எ-று)

தோழிமாருட்சிலர்திருமாளிகைச்சுவரில் முன் புனுகப்பிமகரத்தங்களைப் பொதித்து பனிரேரத் தெளித்து அகிற்புகையூட்டி அச்சுவர்த்தலத்தைத் தாம் சித்திரிப்பதற்குரியபதமாக்கிப் பொன்னைப்பொடியாக்கிக் கரைத்துப்பின்சித்திரித்தார்களென்க.

வீறும் விரைப்பா ளிதங்கள் வெறுவியவல் சியக்காரச்
சோறு புளிந்தயிர்ச் சொன்றி துப்புடை யேனைப் புழுக்க
ஹ நறுங்குய்க் கருணை முதலிய நால்வகை யுண்டி
யாறு சுவைத்திறம் விம்ம வட்டன ராலொரு சாரார்.

(இ - ள்.) ஒருசாரார் - தோழிமாருட்சிலர், வீறும் விரைபாளிதங்கள் - வாசனை யான் மிக்குவிளங்கும் கலவைகள் கூட்டிச்சமைத்த அன்னங்களும், வெறுவிய வல்சி - கலவைகள் கலவாத சுத்தானனமும், அக்காரச்சோறு - சருக்கரைப் பொங்க லும், புளிந்தயிர் சொன்றி - புளிப்புமிக்க தயிரன்னமும், துப்புடை ஏனைபுழுக்கல்

இவ்ஃபோலும் இன்சுவையைத்தரும் ஏனைய அன்னவகைகளும், நாமும் நறு சூய் கருணைமுதலிய நால்வகையுண்டி - நறுமணங்கமழும் தாளித்த பொரிக்கறி முதலிய நால்வகையுணவுகளும், ஆறு சுவைநிறம் விம்ம அட்டனர் - அறுவகைச் சுவைமே லிடச் சமைத்தனா. (௭-று.)

தோழிமாருட்சிலர் பலவகைக் கலவையன்னங்கள் சுந்தான்னம் சருக்கரைப்பொங்கல் ததியோதனம் ஏனையவன்னங்கள் பொரியல்வகைகள் நால்வகையுண்டிகள் அறு சுவைக்கறிகள் சமைத்தனரென்க.

வீறு விரைப்பாளிதங்கள் - சரஷ்பான்னம், மாஷ்பான்னம், ஆமிலான்னம், திலான்னம் முதலியன. துப்புடை ஏட்டிப்புழுக்கல் - மத்வான்னம், பாயசான்னம், முற்காண்ன முதலியன. நால்வகையுண்டி - குழப்பன, கக்குவன, கடிப்பன, விழங்குவன. அறுசுவை - கைப்பு, காரப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு, புளிப்பு, தித்திப்பு. (௩௩௦)

ஓட்டொழி யாநறும் தேற லொண்மலர் குற்றனர் கொண்டு
குட்டொடு கண்ணிக ளிண்டை தொங்கன் முதற்பல வாக்கி
யீட்டு நறும்புகை யேற்றி யீர்ப்பனி நீர்தெளித் தம்பொற்
சேட்டொளி மூழிய மைத்துச் சேர்த்தன ராலொரு சாரார்.

(இ-ள்.) ஒருசாரார் - தோழிமாருட்சிலர், ஓட்டு ஒழியா நறுந்தேறல் ஒன்மலர் குற்றனர் கொண்டு - ஒழுகுதலொழியாத நறுமணங்கமழும் தேறையுடைய ஒள்ளிய மலர்களை யாராய்ந்தெடுத்துக் கொணர்ந்து, குட்டொடு கண்ணிகள் இண்டை தொங்கல் முதல் பலவாங்கி - நூதலணிமாலை தண்டமாலை சருக்குமாலை தொடுத்தமாலை முதலிய பலமாலைகளைத் தொடுத்து, ஈட்டும் நறும்புகை ஏற்றி - கூட்டும் நல்ல புகைகளைக் கூட்டி, ஈர்ப்பனிநீர் தெளித்து - குளிர்ந்த பனிநீரைத்துவி, சேடு ஒளி அம்பொன் மூழி அமைத்து சேர்த்தனர் - ஒளிமிக்க அழகிய பொன்னாற்சமைத்த குட்டையில் நிறைத்துவைத்தார்கள். (௭-று.)

தோழிமாருட்சிலர் தேனறுத நறுமலர்களைக் கொண்டுவந்து குட்டு கண்ணி இண்டை தொங்கல் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட மாலைகளாகத்தொடுத்து நறும்புகையேற்றி பனிநீர்தெளித்துச் குட்டையில் நிறைத்துவைத்தார்களென்க. (௩௩௧)

செம்பொ னிறைத்த தசம்பிற் றெய்வத மந்திர மோதி
யம்பொ னிறைத்துகில் வாய்ப்பெய் தலையெறி தீர்த்தம் வடித்துக்
கொம்பி னெசிந்தனர் கொண்டு குளிர்மணிக் கோயிலி னுள்ளாரப்
பம்பு நிறைந ணிறையப் பாப்த்தின ராலொரு சாரார்.

(இ - ள்.) ஒருசாரார் - தோழிமாருட்சிலர், செம்பொன் இழைத்த தசம்பில் - செம்பொன்னாற்செய்த குடங்களில், தெய்வதமந்திரம் ஒதி அம்பொன் இழை துகில் வாய்பெய்து அலை எறி தீர்த்தம் வடித்து - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய மந்திரங்களை யுச்சரித்து அழகிய பொன்னிறையாலாகிய வந்திரத்தை அக்குடங்களின் வாயைக் கட்டி அலைச்சம் நீராவடித்து, கொம்பின் ஒசிந்தனர் கொண்டு - பூங்கொடிபோலும் அசைந்து நடந்து அந்நீர்க்குடத்தை யெடுத்துக்கொண்டு, குளிர்மணி கோயிலின் உள் - குளிர்ந்த ரத்நங்களாலமைக்கப்பட்டுள்ள திருக்கோயிலினுள், பம்புநிறைகள் நிறைய பாய்த்தினர் - பெரிய பாத்திரவரிசைகளில் நிறையப்பெய்தார்கள். (௭-று.)

• • தோழிமாருட்சிலர் பொற்குடங்களில் மந்திரத்தை யுச்சரித்து நீரை வடித்தெடுத்துப்பெரிய அபிஷேகபாத்திரங்களில் நிறையப்பெய்தார்களென்க. ஆல்-அசை. (1).

சுடர்விடு மாடகச் செம்பொற் தூமணி வட்டகை யோடு
படலிகை யாதிகள் சுத்தி பண்ணி யமைத்து நறும்பூ
வடைதளிர் யாவையு மாய்ந்தங் கார்த்தி மணத்தவே லாதிக்
கடிதிரு மஞ்சன மட்டிக் களிமிகுந் தாரொரு சாரார்.

(இ-ள்.) ஒருசாரார் - தோழிமாருட்சிலர், சுடர்விடும் ஆடகச்செம்பொன் தூமணி வட்டகையோடு படலிகையாதிகள் சுத்திபண்ணியமைத்து - ஒளிவிசுமாற்றியுயர்ந்த செம்பொன்றும் செய்யப்பட்டு சூற்றமற்ற ரத்தங்கன்பதித்த வட்டகைகளோடு மணி முதலிய பூசாபாத்திரங்களைச் சுத்திசெய்தமைத்து, நறும்பூ அடைதளிர் யாவையும் ஆய்ந்து அங்கு ஆர்த்தி - நறுமணங்கமழு மலர்வகைகள் பத்திரவகைகள் முதலிய எல்லாவற்றையு மாராய்ந்து அவ்விடத்தில் வரிசையாகவைத்து, மணத்த ஏலாதிக் கடி திரமஞ்சனம் அட்டி களிமிகுந்தார் - வாசம்விசும் ஏலமுதலிய வாசனைத்திரவியங்க ளைத் திரமஞ்சனதீர்த்தத்திற்கலந்து வைத்து மனமகிழ்ந்திருந்தனர். (எ-று)

தோழிமாருட்சிலர் வட்டகைமுதலிய பூசாபாத்திரங்களைச் சுத்திசெய்தமைத் தும் பத்திர புஷ்பங்களையாராய்ந்து வைத்தும் திரமஞ்சனதீர்த்தத்தை ஏலமுதலிய வாசனைத்திரவியங்களோடு கலந்து வைத்து மகிழ்ந்தனர்.

பாத்யாசமனார்க்கியங்களுக்குரிய வட்டகைகளையும் விக்கினமகந்துதற்குரிய மணி யையும் அபிவேக வலங்கார னைவேத்தியங்களுக்குரிய பாத்திரங்களையும் விதிப்படி மந்திரமுறையாற் சுத்திசெய்தமைத்தவியல்பாகலான் வட்டகையோடு படலிகையா திகள் சுத்திபண்ணியமைத்தெனவும், தாமும்பூ குறுக்கத்தி காட்டுமூல்லை வேங்கைமுத லியவும் வாசனையும் பரிசுத்தமுமில்லாதனவு மாகிய பத்திர புஷ்பங்கள் அருச்சுனைக் குரியன வள்ளுகலான் நறும்பூ வடைதளிர்வெனவும், மலர்களோடு பொன்னாலு மணிக ளாலும் அருச்சித்தல் மலரினும் பதின்மடங்கு விசேடமாகலான் யாவையுமெனவும், இவைகளுள் ஒன்றுக்கொன்றுயர்ந்தவை, சமானமானவை, வெண்மை செம்மை கரு மை பொன்மை நிறமுள்ளவை, காலமுதலிய காலங்களிற் சாத்துமவையாகிய இவை யிறுதை வகுத்து, கேசம் புழு முதலிய சூற்றங்களினையாய்ந்து தனித்தனியே அமைத் தல் முறையாகலான் ஆய்ந்தங்கார்த்தியெனவும், ஏலம் வெட்டிவேர் (கடுக்காய் நெல் லிக்காய் தான்றிக்காய்) என்னு முப்பலங்கள் பச்சைச்சுக்கம்பூரம் சூங்குமப்பூ சந்தனவ ளுக்களின் பத்திரம் நறுமணமுள்ள புஷ்பம் ஆகிய இவைகள் திரமஞ்சனத்துக்குரிய னவாகலான் ஏலாதிக் கடிதிரமஞ்சனமட்டியெனவும், இவைகளை அம்மையார் களிக் கும்வண்ணம் ஆகமவிதிப்படி அமைத்தனராகலான் களிமிகுந்தார் எனவும் கூறினார்.

ஒன்றுக்கொன்றுயர்ந்தமலர்கள் - எருக்கு அலரி தாமரை வில்வம் கொக்குமம் தாரை பொன்னாமத்தை கண்டங்கத்திரி தும்பை நாயுருவி நாணல் வன்னி கருநெய் தல்; இவைமுறையே ஆயிரத்துக்கொன்றென ஒன்றுக்கொன்றுயர்ந்தவை, சமானமான மலர்கள் - சாதிமல்லியும் விஜயபாதிரியும் அலரிக்கும், புன்னையும் சண்பகமும் சுரபுன் னையும் பொன்னாமத்தைக்கும், வெள்ளைமந்தாரை தாமரைக்கும் சமானமானவை. வெண்மலர்கள் - புன்னை சங்கு நந்தியாவர்த்தம் ஐவணம் வில்வம் சாதிமல்லி மகி ழு வெள்ளெருக்கு மூல்லை தும்பை இண்டை பத்திராக்ஷி சிறுகத்திரி அசோகு நா ணல். சிவப்புமலர்கள் - முருக்கு செங்கழுநீர் பாதிரி இரத்தபுஷ்பம். மஞ்சள்மலர் கள் - கொன்றை பெருவாகை கோங்கு காட்டுவாழை கிரிமல்லி. கருமலர். கருநெய் தல். ஊமத்தை—கருமைநீங்கலாக மூன்றுநிறத்திலுள்ளது. தாமரை கண்டங்கத்திரி மந்தாரம் அலரி வெண்மை சிவப்புநிறங்களிலுள்ளவை. சண்பகம் வெண்மை மஞ்சள்

நிறங்களிலுள்ளவை. காலையிற் சாத்தமலர்கள்-அலரி நாயுருவி மல்லிகை எருக்கு வில் வம் வெண்மலர் நந்தியாவர்த்தம் தாமரை. உச்சியிற்சாத்தமலர்கள் - பொன்னுமத்தை புலிநக்கொன்றை வெள்ளைப்பாதிரி வண்ணி கத்திரி மந்தாரை கொன்றை தும்பை. மாலையிற் சாத்தமலர்கள் - மல்லிகை முல்லை சாதமல்லி இரிமல்லி குருவிவேர் சண்பகம் சிறுசண்பகம் கொழுந்து. ஏனையகாலங்களிற் சாத்தமலர்கள் புன்னை வெள்ளெருக்கு சண்பகம் நந்தியாவர்த்தம் நீலோற்பலம் பாதிரி அலரி செந்தாமரை. பத்திரவகை - விதித்தமலர்களின் இலைகளும், நொச்சி விளா வில்வம் கிளுவை மாலிலிங்கமென்னும் பஞ்சவில்வங்களும், தர்ப்பை அறுகு துளவு நாவல் நாகமல்லி ஓரிதழ்த்தாமரை விஷ்ணுகிராந்தி கருந்துளவுசிவகரத்தை முதலிய பத்திரங்களுமாம். (௩௩௩)

தூங்குபலாக் கனிதாற்றுத் தூத்திரள்வாழைப்பழங்கள்
மாங்கனிக்குப் பைநரந்த மாதுளைநா நெலுமிச்சை
தேங்கமழ்தெய் கிள்குடங்காய் தீம்படுபூ கப்பழக்கா
யாங்கணிரப் பினர்கைக்கொண்ட டனுகினரா லொருசாரார்.

(இ - ள்.) ஒருசாரார் - தோழிமாருட்சிலர், தூங்கு பலாக்கனி - தொங்கிய பலாப்பழங்களும், தூ திரள்வாழைப் பழங்கள்தாறு - நன்றாய்த் திரண்டிருக்கும் வாழைப்பழங்களும், மாங்கனி குப்பை - மாங்கனிக் குவியல்களும், நரந்தம் மாதுளை நாறு எலிமிச்சை - நரந்தம்பழங்களும் மாதுளம்பழங்களும் வாசம்வீசும் எலிமிச்சம்பழங்களும், தேங்கமழ் தெங்கிள்குடங்காய் - வாசம்வீசும் குடம்போன்ற தெய்க்காய்களும், தீம்படுபூ கப்பழக்காய் - இனிமை பொருந்திய கழுநீர்ப்பழுத்த காய்களும், கை கொண்டு அணுகி ஆங்கண் கிரப்பினர் - (ஆகிய இவைகளை) கையிலெடுத்த கொண்டு சமீபித்த அவ்விடத்தில் கிரப்பினர். (எ-று)

தோழிமாருட்சிலர் பலாக்கனி முதலியவற்றை மண்டபத்தினைத்தனொன்க.

பூக்கப்பூக்காய்பாக்கு. வாழைப்பழங்கள்-வாழையின்பேதங்கள். மாங்கனிக்குப் பை மாலின்பேதங்கள். இவையொன்றொன்றும் அளவிறத்தன வென்பார் கிரப்பினரென்றார். (௩௩௪)

ஆனுடைப்பாற் குடங்கோடி யருஞ்சுவைநெய்க் குடங்கோடி
தேனுடைப்பொற் குடங்கோடி செழுங்கருப்பட்ட தன்சாறு
தானிறைபொற் குடங்கோடி தயிருடைப்பொற் குடங்கோடி
வானமிழ்தக் குடங்கோடி வல்லையுய்த்தா ரொருசாரார்.

(இ-ள்.) ஒருசாரார்-தோழிமாருட்சிலர், ஆனுடைய பால் குடம் கோடி - பசுவின் பால்நிறைந்த குடங்கள் கோடியும், அருசுவை நெய்குடம் கோடி - நல்லசுவையையுடைய நெய்கிறைந்த குடங்கள் கோடியும், தேன்உடைய பொற் குடங்கோடி - தேனிறைந்த பொற்குடங்கள் கோடியும், செழு கரும்பு அட்ட தன்சாறு நிறைபொற்குடம் கோடி - சுணவழுதிர்ந்த கரும்பின் யாலையிலிட்டெடுத்த தண்ணியசாறு நிறைந்த பொற்குடங்கள் கோடியும், தயிருடைய பொற்குடம் கோடி - தயிர்நிறைந்த பொற்குடங்கள் கோடியும், வான் அமிழ்தம் குடம் கோடி வல்லையுய்த்தார் - தேவ ரமுதநிறைந்த குடங்கள் கோடியும் விரைவாகக் கொண்டுவந்து சேர்த்தனர். (எ-று)

தோழிமாருட்சிலர் பால் நெய் தேன் கருப்பஞ்சாறு தயிர் தேவரமுதம் இவைகளைநிறைந்தபொற்குடங்களைக் கோடிக்கோடியாகக் கொண்டுவந்து சேர்த்தனொன்க. உடைய என்னும் பெயரொச்சுத் தகர மீறுதொக்யது. (௩௩௫)

திருமலியோ வியப்பட்டுத் தீபத்தியன் றவெண்பட்டுத்
குருமலிபா சிலைப்பட்டுத் கோபநிகர்த் தசெம்பட்டு
முருவுடைமாழையம்பட்டு மொளிர்தருநீ நிறப்பட்டுத்
தருவுதவும் பலபட்டுத் தந்தனரா லொருசாரார்.

(இ-ள்.) ஒருசாரார் - தோழிமாருட்சிலர், திருமலி ஓவியப்பட்டும் - அழகுமிசூந்த சித்திரப்பட்டாடைகளையும், தீபத்து இயன்ற வெண்பட்டும் - பலதீவுகளிலும் செய் யப்பட்ட வெள்ளியப்பட்டாடைகளையும், குருமலி பசு இலை பட்டும் - நிமிசூந்த பசிய பட்டாடைகளையும், கோபநிகர்த்த செம்பட்டும் - இந்திரகோபத்தைப்பொத்த சிவந் தப்பட்டாடைகளையும், உருவுடையமாழையம்பட்டும் - மாற்றுயர்ந்த அழகியபொன்னு டைகளையும், ஒளிர் தரு நீல நிறப்பட்டுத் தருவு தரும் பலபட்டும் தந்தனர் - ஒளிவீசும் நீலநிறப் பட்டாடைகளையும் கற்பகந்தந்த பலபட்டாடைகளையும் கொண்டு வந்து கொ டுத்தனர். (எ - று)

தோழிமாருட் சிலர் பலவகைப் பட்டாடைகளையெல்லாந்தந்தனொ ள்க. (நடங்ங)

விற்படுமோ லிருதம்பை மின்னுமிழ்பொன் னணிபட்ட
மற்பகைவிள் ளவிளங்கு மங்கதமாழிகடகம்
பற்பலகண் டத்தணிகளர் பாயொளியா ரமுதலாம்
கற்பகமுய்த் தனகொண்டு கடுகினரா லொருசாரார்.

(இ-ள்.) ஒருசாரார் - தோழிமாருட்சிலர், விற்படு மோலி னிருதம்பை மின் உமிழ் பொன் அணி பட்டம் - ஒளிவீசுங்கிரீடம் னிருதம்பை மின்னலிடும் பொன்னுபரணம் பட்டங்க ளாகிய தலையணிகளையும், அல் பகைவிள்ள விளங்கும் அங்கதம் ஆழி கட கம் - இருளின்பகையொழிய வொளிவீசும் அங்கதம் மோதிரம் கடகமுதலிய தோ ளணிகளையும், பாய் ஒளி ஆரம் முதலாம் பல்பல கண்டத்து அணிகள் - பரந்து ஒளி வீசும் முத்தார முதலிய பலவகைப்பட்ட கழுத்தணிகளையும், கற்பகம் உய்த்தன கொண்டு கடுகினர் - கற்பகவிருகாங்கொடுக்கக் கொண்டுவந்து சேர்ந்தனர். (எ-று)

தோழிமாருட்சிலர் சிரஞ் செவி முதலிய விடங்களிலணியு மாபரணங்களையும், தோள் மணிக்கட்டு விரல் முதலிய அங்கங்களிலணியு மாபரணங்களையும் கண்டத்தில ணியு மாபரணங்களையும் கற்பக விருகாங்கொடுக்கக் கொண்டுவந்து சேர்ந்தனொ ள்க.

முழுதுலகுங் கமழ்கிற்கு முருகுடைச்சந் தனத்தேய்விற்
புழுக்கினைவாக் கிதுணங்கப் பொடித்திடுகப் புரமட்டிச்
செழுவினகுங் குமம்பெய்து செறிவுறமட் டித்தெடுத்த
விழுதமைபொற் குடமேந்தி விரைந்தனரா லொருசாரார்.

(இ-ள்.) ஒருசாரார் - தோழிமாருட்சிலர், முழுதுலகும் கமழ்கிற்கும் முருகுடைய சந்தனம் தேய்வில் - எல்லாவுலகங்களினுஞ் சென்று மணம்வீசும் வாசனையையுடைய சந்தனக்குழம்பில், புழுக்கினைவாக்கி துணங்கப்பொடித்திடு கப்புரம் அட்டி செழுவின குங்குமம் செறிவுறப்பெய்து மட்டித்து - மிருகமத்தத்தைப்பிழிந்து துறுங்கப்பொடிப டுத்திய பச்சைக்கர்ப்பூரத்தைக்கலந்து நிறம்வாய்ந்த குங்குமப்பூவை சிவப்பேற மிகவுங்கலந்து, எடுத்த விழுது அமைந்த பொற்குடம் ஏந்திவிரைந்தனர் - தாமெய்த் துவந்த தளர்களால் மூடப்பெற்ற பொற்குடங்களிலேந்திவிரைந்து வந்தனர். (எ-று)

தோழிமாருட்சிலர் சுந்தனக்குழம்பில் புனுகு கர்ப்பூரம் குங்குமம் முதலியவீரசுனைத் திரவியங்களைக்கலந்து பொற்குடங்குகிறிற் கொண்டுவந்தனரென்க.

பூசாதிரவியங்களுக்குரிய பாத்திரங்கள் கண்ணடையிட்டிருப்பது முறையாகலான் விழுதமை பொற்குடமென்றார். (௩௩௮)

கண்ணாடிசா மரைவெண்கேழ்க் கனிகைவளி யெறிவட்டம்
புண்ணியநீறு பளிதம் புகைமலிகுங் கிலியங்கண்
வண்ணமணிக் குடந்தட்டோ டாராதனைக் குவகுத்த
வெண்ணிலுறுப் பிற்பிறவு மீட்டினரா லொருசாரார்.

(இ - ள்.) ஒருசாரார் கண்ணாடி சாமரை வெண்கேழ்கவிகைவளி எறிவட்டம் புண்ணியநீறு பளிதம் புகைமலி குங்கிலியங்கள் - தோழிமாருட்சிலர் கண்ணாடிசாமரை வெண்ணிறமுடையகுடை காற் றெறியும் விசிறி புண்ணியமாகிய திருநீற்றுமடல் கர்ப்பூரத்தட்டு புகைமிகுந்த குங்கிலியத்தாபக்கால், வண்ணமணிக்குடம் தட்டோடு ஆராதனைக்குவகுத்த எண்ணில் உறுப்பின் பிறவும் ஈட்டினர் - அழகியரத்தினும்பம் (ஈசானமுதலிய ஐந்து) தட்டுகளாகிய இவைகளன்றி இன்னமும் பூசைக்கேற்படுத்திய அளவிற்ற வடிவங்களாலமைந்துள்ள ஏனையவற்றையும் கொண்டுவந்தனர்.

தோழிமாருட்சிலர் உபசாரங்களுக்குரியனவாகிய கண்ணாடி முதலியனவற்றைச்

இச்செய்யுளில் உபசாரத்திற்குரிய உறுப்புகளைக் கூறுவதனால் புண்ணிய நீறு பளிதம் புகைமலிகுங்கிலியங்கள் என்பதற்கு விபூதிமடக்கு கர்ப்பூரத்தட்டு குங்கிலியத்தாபக்கால் என்று பொருள்கொள்க. எண்ணிலுறுப்பு - ரதம் நகர்த்திரம் நாகம் கசம் மயூரம் வியாக்கிரம் புருஷாமிருகம் விருஷபமுதலிய வடிவங்களாற் செய்தவைகள். (௩௩௯)

நெய்விரவம் புயநாள நீளிழைத்தி பமனந்தம்
பைவிளிபாந் தருயிர்த்த பருமணித்தி பமனந்தந்
தெய்வதத்தி பமனந்தந் தீம்புகைவர்க் கமனந்தம்
கைவகுத்தெங் கணுமல்கக் கண்டனரா லொருசாரார்.

(இ - ள்.) ஒருசாரார் - தோழிமாருட்சிலர், நெய்விரவு அம்புயம் நாளம் நீள் இழைதீபம் அனந்தம் - நெய்கலந்த தாமரை நாளத்திலெடுத்த நீண்டதூலிழையில் ஒளிவிடுத்தீபம் பலவற்றையும், பைவிளிபாந்தள் உயிர்த்த பருமணித்தீபம் அனந்தம் - விரிந்த படத்தையுடைய சர்ப்பங்களின்ற பருத்தரத்தீபங்கள் பலவற்றையும், தெய்வதத்தீபம் அனந்தம் - (இவையேயன்றி) அநிசயிக்கத்தக்க பலதீபங்களையும், தீம்புகைவர்க்கம் அனந்தம் எங்கணும் மல்க கைவகுத்து கண்டனார் - பலவகைப்பட்ட நறுமணங்கமழும் பலதூபங்களையு மெவ்விடத்துநிறையவரிசையாக வைத்தனர்.

தோழிமாருட்சிலர் தாமரைதூலிட்டு நெய்வார்த்தெரியும் தீபங்களும் நாகரத்தீபங்களும் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய தீபங்களும் தூபங்களு மெவ்விடத்தும் ஒளிசெய்யவும் கமழவும் வரிசைபெற வைத்தனரென்க.

• செந்நிறமுதலிய பல நிறமுடைய பசுவினெய் உத்தமத்தில் மத்திமமெனவும், ஆட்டிரெய் எருமைநெய் உத்தமத்தி லதமமெனவும், வெள்ளள்ளி நெய் மத்தி

மத்தி லுத்தமமெனவும், மற்ற வெள்ளின் றெய் மத்திமத்தில் மத்திமமெனவும், மா
க்கொட்டைகளினெய் அதமத்தி லத்தமமெனவும், இராசன தாமனமெனவும் கூறுத
லான் இவையெல்லா மொழிந்த கபிலநெய் உத்தமோத்தமமும் சாத்தீகமு மாதலால்
நெய்யெனவும், பருத்தி வெள்ளொருக்கு தூல்களொழிந்த தாமனாதூல் உத்தமமான
தால் அம்புப நாளமெனவும், இரண்டங்குல வுயரமெரிவது ஏழிழையு மதமமும், மூன்
றங்குல வுயரமெரிவது பதினான்குழையும் மத்திமமும் இவையொழிந்த நான் கங்குல
வுயரமெரிவது பதினாறுழையு முத்தமமு மாதலால் நீளிழைத்திபமெனவும், இதனி
னுஞ் சிறந்தது நாகரத்த தீபமாதலால் பாந்தனியாத்த பருமணித் தீபமெனவும்,
நெய்யுந்நிரியும் தகனியும் தோன்றாதெரிவ தம்புதமாதலால் தெய்வதத் தீபமெனவும்,
இவ்வகைத் தீபங்க ளொவ்வொன்றுப் ஒன்று பத்துநாறு ஆயிரம் என்னு மளவின்றிப்
பதினாயிரமுதல் லணம் கோடி அம்புத முடிவாக வேற்றினுர்களாதலானந்த மனந்த
மெனவும் கூறினர்.

திம்புகைவர்க்கம் என்றது - சூங்கிலியம் (உ) பாகம் அகிம்பொடி (க) பாகம் சந்
தனப்பொடி (ங) பாகம் சிறிது காப்பூரப்பொடி இவை கூட்டியிடுங் தூபமொன்று
சூங்கிலியத்தோடு நெய்யேனும் விலக்கட்டைப் பொடியேனும் சந்தனப்பொடியே
னும் செங்கழுநீர்க் கோட்டப் பொடியேனும் கூட்டியிடுங் தூபவகையொன்று, இவை
யெல்லா மொன்றாகக் கூட்டியிடுங் தூபமொன்று, எஞ்சுப்பொடி (க) கூறும் சூங்கிலி
யம் (உ) கூறும் சந்தனப்பொடி (ங) கூறும் சிறிது காப்பூரப்பொடியும் தேனும்
கூட்டியிடு முத்தமதூபமொன்று, இலாமிச்சை வேர்ப்பொடி (க) கூறும் சூங்கிலி
யம் (உ) கூறும் சந்தனப்பொடி (ங) கூறும் நெய்யொடுதேனும் கூட்டியிடுங் மத்திம
தூபமொன்று, சூங்கிலியமும் நெய்யும் கூட்டியிடு முத்தமதூபமொன்று மெனக்கூறு
ம்வகைகளாம். (ஙசு0)

மாடக வச்சிரப்பத்தர் வார்நரப்பின் னிசையாமும்
பாடுறுபா டலுமொன்றப் பண்ணினமை மின்களென்று
மீடறுபற் பல்லியங்க ளெழுப்புரின் னென்றுமிணங்க
வாடுமினென் றும்விண்ணோரைப் பணிந்தனராங் கொருசாரார்.

(இ - ள்.) ஒருசாரார் - தோழிமாருட்சிவர், ஆங்கு மாடக வச்சிரப்பத்தர்வார்
நரப்பின் இசையாமும் - அப்பொழுது முருக்காணிகளுடன் வச்சிரத்தாலாடிய பத்த
ரும் நீண்ட நரம்பினையுமுடைத்தாயினிய விசையைத்தரும் யாமும், பாடுறுபாடலு
ம் பண்ணில் ஒன்ற அமைமின் என்றும் - நீங்கள் பாடுகின்ற பாடலும் பண்ணிற்
பொருந்தியிருக்கச் செய்யுங்களென்றும், ஈடு அறு பற் பல்லியங்கள் எழுப்புரின் என்
றும் - ஒப்பில்லாத பல வாச்சியங்களை வாசியுங்கொன்றும், இணங்க ஆடுமின் என்
றும் - இவ்வாச்சியங்களுக்குப் பொருந்த கூத்தாடுங்கொன்றும், விண்ணோரைப்
பணித்தனர் - தேவர்களைச் செய்யக் கட்டியிட்டனர். (எ-று)

தோழிமாருட்சிவர் தேவர்களுநோக்கி யாரும் பாடும்பாட்டும் பண்ணிலமையப்
பாடுங்கொள்ளும், இவ்விசைக்கிணங்கப் பலவாச்சியங்களை யெழுப்புங்கொள்ளும்
இவ்விரண்டிற்கு மிணங்க நடனஞ்செய்யுங்கொள்ளும் சட்டளையிட்டளரைக்க. ()

வேறு.

இன்னணம் பணியெலா மிருளை மார்கசெய
மின்னவிர் மணிவடஞ் சுமந்த வெம்முலைக்

சன்னிமா மண்டப நின்றுங் காதலாற்

கொன்னுமா பத்திரக் கூவ னண்ணினான்.

(இ - ள்.) இன்னணம்பணி எல்லாம் இஞ்ஞைமார்செய்ய - இன்னெய்யாக எல் லாப்பணிகளையும் தோழிமார் செய்தமைக்க, மின் அவர் மணிவடம்சுமந்த வெம் முலை - மின்போலு மொளிவீச முத்தாரஞ் சுமக்கப்பெற்ற விருட்டந்தருள் தளங்கோ யுடைய அம்மையார், சன்னிமாமண்டபம் நின்றுங் காதலால் கொன் உமாபத்திரம் கூவல் நண்ணினான் - அழிவில்லாத மகாமண்டபத்தினின்றும் பூசிக்கவேண்டுமென்று மாயையாற் பெருமைபொருந்திய உமாபத்திரையாற் கண்டவிலுற்றை வந்தடைந் தனர். (எ - று)

அம்மையாரேவிய பணிகளெல்லாம் தோழிமார்செய்ய, தாம் மகாமண்டபத்தி னின்ற உமாபத்திரையாலுண்டாகிய கூவலைவந்தடைந்தனரென்க.

தெவ்வரி என்னுஞ் செய்யுள்முதல் இச்செய்யுள்வரையும் பணியிற்றலைப்பட்ட பாங்கிமார் முறையே நீராடுதற்கும் அபிஷேகத்திற்கும் கிணறு மடைப்பள்ளி நந்த வனம் மண்டபவலங்காரம் நிவேதனவகை பூமாலைவகை திருமஞ்சளதீர்த்தம் பூசா பாத்திரசத்தி விதியிற்சிறந்த பத்ரபுஷ்பங்கள் கனிவகைகள் பால் முதலிய திரவியங் கள் வத்திராபரணங்கள் கண்ணாடிமுதலிய உபசாரவறுப்புக்கள் சூபதிப்பங்களாகிய இவையிற்றை அமைத்துவைப்பதினும் பணவாச்சியங்களை முழங்கச் செய்வதிலும் தலை ப்பட்டுநிற்கக் கண்ட அம்மையார் பூசிப்பதற்கெண்ணி நீராடச்சென்றமை கூறிய வாறு. (ஈசஉ)

நிறைபரஞ் சுடரடி நினைந்து கூவனிர்
மறைநெறி விதியுளி வழாமை யாடி
யிறுதுசுப் பந்நலா ரொடுத்து நீட்டிய
வறுவையி னெற்றிமெய் யீர மாற்றினான்.

(இ-ள்.) நிறைபரஞ்சுடர் அடிநினைந்து - பரிபூரணராகிய பரஞ்சுடரடிகளைச் சிந் தித்து, கூவல் நீர்மறை நெறிவிதியுளியவழாமை ஆடி - கூவனில் வேதத்தில் முறை யாக விதித்த விதிதவறாது ஸ்நானஞ்செய்து, இறுதுசுப்பு அந்நலார் எடுத்து நீட்டிய அறுவையின் மெய் ஒற்றி ஈரமாற்றினான் - துவளுமிடையையுடைய தோழிமா ரொடுத்து நீட்டிய வத்திரத்தினுற் றிருமேனிதுடைத்து ஈரத்தை மாற்றினர். (எ-று)

அம்மையாரினைவரைச் சித்தித்துவிதிமுறையாக நீராடிமெய்யீரமாற்றினானென்க.

மாழலத்தில்கண் விளங்கும் பிலாகாசத்தில் நிறைந்து சுடரொளிப்பிழம்பாய்த் தோன்றிய விதைவரை முன்னர் நினைக்கவேண்டு மாதலால் நிறைபரஞ்சுடரடி நினைந் தெனவும், ஸ்நானம் - வாருணம் ஆக்னேயம் (பஸ்மம்) மந்திரம் மானதம் வாயவ்யம் ஐந்திரமென ஆறாகவும் நித்ய நையித்திகமாகவும் ராசோபசாரமாகவும் விதித்தது வேதாகமங்களாதலால் மறைநெறியெனவும், அவ்வவற்றைச் செய்யும் விதிமுறை யறிந்து முன்கம்பையாற்றி வீராடி யிங்குக்கூவலில் ராசோபசாரமாக நீராடினரா தலால் விதியுளியவழாமை யாடியெனவும், ஈரவத்திரத்தாரீரத்தை மாற்றுதல் நாயி னைவினம் றுடைத்தலை யொத்தலால் அறுவயினெற்றி மெய்யீரமாற்றினு னெனவுங் கூறினார்.

மிருத்திகைகொண்டு நால்வகைபாகச் செய்தல் வாருணம், அதுகற்பம் உபகர்பம் அகர்ப மென்பவற்றிற் சிறந்த கற்பத்தினாலைய பஸ்மத்தாற் செய்தல் ஆக்னேயம், மந்திரங்களை யுச்சரித்துக் கைகளைக் கும்பமுத்தியாகப் பிடித்துச் செய்தல் மந்திரம், பிரணவ வுச்சரிப்போடு பிராணயாமஞ்செய்தல் மானதம், இந்நான்கும் நித்யம். வெயிலொடு மழைபெய்ய அதில் நனைதல் ஐந்திரம். பசுக்கூட்டத்தி லெழுந் துக் ஞாடும்பிற் படச்செய்து கொள்ளல் வாயவ்யம்; இவ்விரண்டும் ஸைமித்திகம். பொற்பீடத்திலிருந்து பேரிகைமுதலிய வாச்சியங்களொலிக்கப் பரிமளமிக்கநெல்லிக் காய்முதலிய திரவியங்களாலும் ஆயிரம் தூற்றெட்டு எட்டு ஐந்து ஒன்று என்மெண் ணும் கலசநீராலும் நீராடுதல் ராசோபசாரம். அறுவை - உலர்ந்தவத்திரம். ஈர மாற்றல் - மெல்லனத் துடைத்தல். (௩௪௩)

தேசிகப் பட்டிராண் மிடுத்துத் தீவினை
யாசிரித் தருளுநீ றாக மெங்கணும்
பூசிமுப் புண்டரம் பொறித்துக் கண்டிகை
நேசமுற் றணிந்துசெய் நியம முற்றியே.

(இ - ள்.) தேசிகப்பட்டு இரண்டு உடுத்து - ஆடைகளிற்சிறந்த அழகிய இரண் டுபட்டுவத்திரங்களைத்தரித்து, தீவின ஆச இரித்து அருளும் நீறு ஆகம் எங்கணும் பூசி முப்புண்டரம் பொறித்து - தீவினையையும் மலத்தையு மொழிந்தருளுந் திரு நீர்மைத் தமதுதிருமெனிமுற்றும் உத்துளனமாகப்பூசி அங்கங்களில் திரிபுண்டர மாகத்தரித்து, கண்டிகைநேசமுற்றது அணிந்து செய்நியமம்முற்றி - உருத்திராக்க மாலையை விரும்பியணிந்து பின்செய்யத்தகுவனவாலிய அனுட்டான நியமங்களைக் குறைவறச்செய்து. (எ-று)

(மெய்யீராமாற்றியபின்) இரண்டாடையுடுத்துத் திருநீறுங் கண்டிகையும் புனைந்த னுட்டானத்தை முடித்தென்க.

ஆடை-ஈரமுடையதுங் கிழிபட்டதும் ஒற்றையும் குற்றத்தைவினைவித்துச் செய் யும்பயனையு மொழிப்பதாகலான் தேசிகப்பட்டிராண்டுத்தெனவும், அறுவகை ஸ்நா நங்களுள் பஸ்மஸ்நாஞ் சிறந்ததாகலான் ஆக மெங்கணும் பூசியெனவும், சைவ கோலத்தை யழியாமற்காட்டுவது திருநீறும் அக்கமணியுமாநலால் முப்புண்டரம் பொறித்துக் கண்டிகைநேசமுற்றணிந்தெனவும், பின் ஆரமனம் காரியாசம் அங்கரி யாசம் பிராணபாமம் சந்தியாவந்தனம் மார்ச்சுணம் அகமர்ஷணம் சூதாசிவத்தியா னம் காயத்திரிஜபம் தர்ப்பணம் உடஸ்தானம் பஞ்சாக்ஷரரெபேபம் முதலாகச்செய்யப் பட்ட அனுட்டானநியமங்களை முறையே முற்றுறச்செய்தனராகலாத் சீர்நியமமுற்றி எனவுகூறினார்.

மலத்தைக்கழுவுதலால் ஸ்நா ரமெனவும், பாவங்களை நீராக்குதலால் பஸ்மமென வும், சிவத்துவத்தை வளக்குதலால் பசிதமெனவும் திருநீற்றைக் கூறியிருத்தலால் தீவின ஆச இரித்து அருளும் எனச் சொல்வகையெய்து தீவினையாசிரித்து என்றத தற்கு மலத்தைக்கழுவிப் பாவங்களைநீராக்குவதெனவும் அருளும் என்றதற்குச் சிவத்து வத்தை வளக்குவதெனவும் கொள்க. (௩௪௪)

காவலர் பூசனை புரியுங் காதலான்
மேவர வேண்டுவ கொண்டு மெல்லியற்

பாவையர் புடைவரப் படர்ந்தி ரண்டெனு
மாவர ணந்தனை யணுகி னுளரோ.

(இ - ள்.) காவலர் பூசனைபுரியும் காதலன் - காவலாளரைப் பூசனைசெய்ய வேண்டுமென்னு மாசையால், மேவரவேண்டிவகொண்டி - அதற்குப்பொருந்திய பூசாதிரவியங்களை வேண்டுமளவாக வெடுத்துக்கொண்டி, மெல் இயல் பாவையர் புடைவரபடர்ந்து - மெல்லிய தன்மையையுடைய தோழிமார் பக்கங்களிற் சூழ்ந்து வரச்சென்று, இரண்டெனும் ஆவரணந்தனை அணுகினுள் - இரண்டாமாவரணத்தை வந்தடைந்தனர். (எ-று)

(அதுட்டான முடிந்தபின்னர்) காவலரைபூசிக்கத் தோழிமாரதற்கு வேண்டி முபகரணங்களை யேந்திவர இரண்டாமாவரணத்திற் சென்றனொள்க.

காவலர் - துவாரபாலகர். சிவபூசைக்கு முன்செய்யவேண்டியது துவாரபூசையாகையார் காவலர் பூசனைபுரியும் காதலாலெனவும், காவலரைப்பூசித்த சேடம் சிவ பூசைக்குரித்தன்றாகலான் மேவரவேண்டிவகொண்டி எனவும், அவர்களிருப்பது இரண்டாவது பிராகாரமாதலால் இரண்டெனு மாவரணந்தனை யணுகினுள்ளெனவுங் கூறினார். (௩௪௫)

சங்கினம் வயிரொடு தாரை காகளம்
பொங்கொலிச் சின்னங்கள் வீணை பூங்குழல்
வங்கியம் பேரிவார் முரசந் தின்னடிம
மெங்கணும் கடலுடைத் தென்ன வார்ப்பவே.

(இ - ள்.) சங்கினம் வயிரொடு தாரை காகளம் - சங்கும்கூட்டங்களு முதுகொம் புகளு மெக்காளங்களும், பொங்கொலிச் சின்னங்கள் வீணை பூங்குழல் - மிருத்தொலிக் கின்ற திருச்சின்னங்களும் வீணைகளும் புள்ளாங்குழல்களும், வங்கியம் பேரிவார் முரசந் தின்னடிமம் - இசைக்குழல்களும் பேரிகைகளும் வாரிறுக்கிய முரசங்குளும் தம்பட்டங்களும், எங்கணும் கடல் உடைத்தென்ன ஆர்ப்ப - ஆதிய இவைகளெல்லா மெப்பக்கங்களினுஞ் சூழ்ந்து கடலுடைந்தாற்போலப் பேரொலிசெய்ய. (எ-று)

அம்மையார் செல்லத்தொடங்கிய காலத்தில் சங்குமுதலிய பல்வாச்சியங்கள் கடலுடைந்தாற்போல எவ்விடத்தும் ஒசைமிருத்தெழுந்தன வென்க.

கடல்புறங்கொடுத்த தென்பார் கடலுடைத்தென்றார். (௩௪௬)

கின்னரர் கருடர்கிம் புருடர் பாண்செயம்
கன்னிய ரொதிரொதிர் கலனி யாடிடத்
துன்னிய முனிவரர் துன்றும் வேதிய
ரென்னரு மறைமுழக் கெடுத்துச் சூழவே.

(இ - ள்.) கின்னரர் கருடர்கிம்புருடர் பாண்செய்ய - கின்னரர்களும் கருடர்களும் கிம்புருடர்களு மிசைபாடவும், கன்னியர் எதிர் எதிர்கலவி ஆடிட-நாடகப்பெண்களொருவருக்கொருவ ரொதிராக நின்று கலந்தாடவும், துன்னிய முனிவரர் துன்றும் வேதியர் என்னரும் - நெருங்கிய முனிவருமவரைச்சூழ்ந்த வந்தணவாவரும், மறை முழக்கு எடுத்தசூழ - வேதகோஷஞ்சிறந்தொலிக்கவோதிக்கொண்டுசூழ்ந்துவரவும்.

இசைபாடற்குரிய கின்னரர்முதலிய தேவகணக்க ளெல்லாம் கீதம்பாடவும் நாடகப்பெண்களெல்லாம் நடனஞ்செய்யவும் வேதமோதற்குரிய முனிவரும் அந்தணருஞ் சூழ்ந்து வேதமோதிக்கொண்டு வரவுமென்க.

வேதியருள் ருக்வேதியர் யசர்வேதியர் சாமவேதியரென முத்திறப்படுதலால் வேதியொன்னருமென்றார். இதனானே முத்திறத்தவரும் மூன்றுவேதங்களை யு யோதினொனக் கொள்க. பாடகர் ஆடகர் முன்னும் வேதமோதுவோர் பின்னும் அணியணியாக வந்தனராகலான் முறைபடக் கூறினார். (நச௪)

ஐவகைப் பிரமமு மங்க மாறுமோர்
கைவளர் முகனுடைக் கடவுள் வேழமும்
கொய்வினர கடம்பணி கோவு மோகையான்
வைகுமச் சூழலை வலங்கொண் டெய்துவான்.

(இ - ள்.) ஐவகைப் பிரமமும் அங்கம் ஆறும் - ஈசானமுதலிய பஞ்சப்பிரம மந்திரங்களும் இதயமுதலிய ஷடங்கங்களும், ஓர்கை வளர்முகனுடை வேழக்கடவுளும் - ஓர் கையாகவளரப்பெற்ற முகத்தையுடைய விநாயக்கடவுளும், கொய்வினர கடம்பு அணிகோவும் - பரித்துக்கட்டிய நறுமணங்கமமும் கடப்பமாலையுடைய முருகக்கடவுளும், ஓகையான் வைகும் அசூழலை வலங்கொண்டு எய்துவான் - திருவுள்ளக்களிப்போடு நீங்காதிருக்குமவ்விடத்தைப் பிரதக்கணமாகவந்து நின்றனர். (எ-து.)

விநாயகருங்கந்தரும்வீற்றிருக்குமிடத்தைப் பிரதக்கணமாகவந்து நின்றனரென்க.

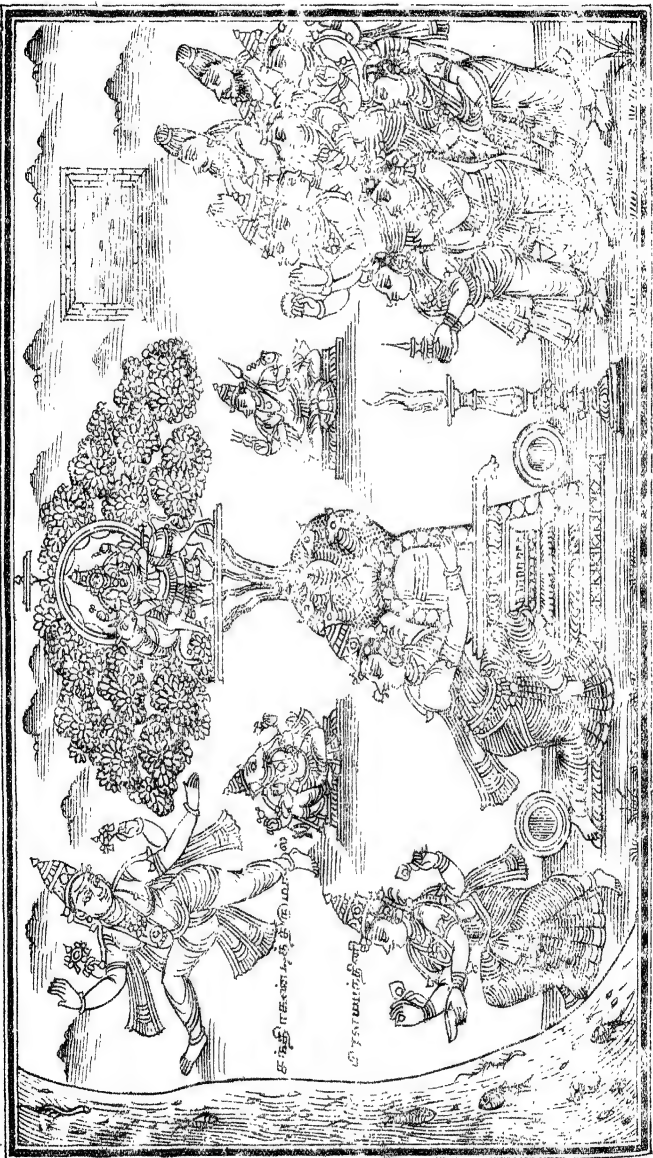
விநாயகக் கடவுளுக்குரிய யானே முகம் பிரணவமும் ஈசானமுதலிய பதினொரு மந்திரங்களு மாகலான் ஐவகைப் பிரமமு மங்கமாறுமோர் கைவளர் முகனுடைக் கடவுள் வேழமெனவும், முருகக்கடவுளுக்குக் கடப்பமாலையுடைய திருவடையாளமாலையாகலாத் கடம்பணி கோவெனவுங் கூறினார். (நச௪)

ஐங்கரப் பிள்ளையை நிருதி யாசையிற்
செங்கைவே லீளவலை யுலவைத் திக்கினு
முங்குறு பூசையி னுவப்பச் செய்துபோய்
மங்கல நந்திவாழ் வாய்த நண்ணியே.

(இ - ள்.) நிருதியாசையில் ஐங்கரப்பிள்ளையையும் உலவைதத்தில் செங்கைவேல் இளவலையும் - கைநுதிதத்தில் ஐந்துகரங்கையுடைய விநாயக்கடவுளையும் வாயுதிதில் சிவந்த திருக்கரத்தில் வேலேந்திய முருகக்கடவுளையும், உங்குறுபூசை உவப்பச்செய்துபோய் - அவரவர்க்குரிய பூசையினுள் மகிழும்படிச்செய்த தவ்விடத்தை விட்டு, மங்கல நந்தி வாழ்வாய்தல் நண்ணி - அழகிற்சிமிந்து விளங்கும் நந்திதேவரவரமும் வாயிலை யடைந்து. (எ-து.)

நிருதிதிக்கிலும், வாயுதிக்கிலும் வீற்றிருந்த விநாயகக்கடவுளையும் முருகக்கடவுளையும் மகிழப் பூசித்து நந்திதேவரவரமூ மிடத்தை அம்மையாரடைந்தனரென்க.

இறைவர்பால் மங்கலம் பெறவருவோர் முன்விடைபெற்றுச் செல்லுமதிகாரத்தையும் அழிவின்மையையும்பெற்றவராகலின்மங்கலந்தி என்றார். மங்கலம் - அழிவின்மை. (நச௪)

வாயிலோர் பூசனை மரபி னாற்றினான்
மாயிரு மறைத்தனி மானி வீழல்வாழ்
நாயனார் தமைவிழி நயப்பக் காண்டலு
மீயுயர் காதலான் வீழ்ந்தெழுந்தனள்.

(இ - ள்.) வாயிலோர் பூசனைமரபின் ஆற்றினான் - துவாரபால கருடைய பூசையை விதியாகச்செய்து, மாஇருமறைதனி மாவின்வீழல்வாழ் நாயனார்தமை விழியப்பக்காண்டலும் - பெருமையிற்சிறந்த வேதவழுவமாகிய வெரப்பற்ற மாநிலில்வாழ் கின்ற இறைவரைக் கண்களிப்பக் காணவும், மீ உயர்காதலான் வீழ்ந்து எழுந்தனள் - மேலோங்கிய ஆசையினால் பூமியில்வீழ்ந்தெழுந்தனள். (எ-று)

துவாரபூசையை முடித்துப் பின் திருவேகம்பவாணனைக் கண்களிகூரக்காண அக்கணமே யெழுந்த வாசையான் வீழ்ந்தெழுந்தனளென்க.

தம் கண்ணகத்து நின்று நீங்காராகியும் இமையானிமைப்பின் வருந்துவதுஞ் செய்யாராகியு மிருந்த காணப்படாத துண்ணியரைக்கண்ணாக்காண்டலும் பெற்றன ராகலான் நாயனார்தமை விழியப்பக்காண்டலு மெனவும், காணக்காலத்துத் துன்ப மீதூர்தலால் வீழ்தலு மெழுந்தலு முளவாதல்போலக் காணப்பெற்றகாலத்துங் காதல் மீதூர்தலால் அவையுளவாதலும் பெண்ணினல்லாரக் கியல்பாகலான் மீயுயர்காதலான் வீழ்ந்தெழுந்தன னெனவும் கூறினார். (ஈரு0)

ஒருங்கிய மனத்தினுஞ் செழுத்து மோதியே
கருங்குழற் கற்றைமேற் குவித்த கையொடும்
பெருங்களி துளம்பியுட் புருந்து பிஞ்ஞகர்
மருங்குற முறைமுறை வணங்கி யேத்தினார்.

(இ - ள்.) ஒருங்கிய மனத்தின் அஞ்செழுத்தும் ஒதி - அலைவற்ற மனத்தினால் ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தைச்சொல்லி, கருங்குழல் கற்றைமேல் குவித்தகையொடும் பெருங்களிதுளும்பி உள்புருந்து - கரியகூத்தம் கற்றைமேல் கூப்பிய கரங்களோடும் பேரா னந்தம் பெருகி யுள்ளேநுழைந்து, பிஞ்ஞகர்மருங்கு உறமுறை முறைவணங்கி ஏத்தி னான்-இறைவ ரணிமைக்கண்ணின்று பணியு முறையே பணிந்து வாழ்த்தினார். (எ-று)

இறைவரைக்கண்டபொழுதே அவர் திருநாமந்தையுச்சரித்துச்சிரமேற்கைகுவித்து பேரானந்த மடைந்துள்ளே புருந்து வணங்குமுறையே வணங்கித் துதித்தனளென்க.

அகிந்ததலும் நின்றபதியைச் சிந்திதனாகக் கண்டு வழிபடற்குச் சிறந்த சாதனம் திருவஞ்செழுத்தாகலான் அஞ்செழுத்துமோதி என்வும், மானதம் மந்தம் உடை என்னும் மூன்றினுஞ்சிறந்தது அறிவாற்கணித்தலாகிய மானத மாதலான் மனத்திலெ னவும், அம்மனம் பிறப்பை வினைவிற்கும் மகாரமாகிய மலத்தினும் பிரபஞ்சத்தி லுழு த்திவிக்கும் நகாரமாகிய திரோதத்திலும் பொருந்தாது வகாரமாகியஅருளி லொரு ப்பட்டதாகலானொருங்கிய மனத்திலெனவும், மனமொருப்படவே காயமும் அவ் வருள் வழிப்பட்டிருமிற்கு மாதலால் குவித்தகையொடும் பெருங்களிதுளும்பி முறை முறை வணங்கி எனவும் கூறினார். (ஈருக)

முருகலர் மாவடி முனைத்த நீஞ்சுவை
பருள்வினை யமுதினை யாரக் கண்களார்

பருகினள் பன்முறை பழிச்சி யண்ணலார்
கருணையே நோக்கிவெங் களிப்பி னிடினாள்.

(இ - ள்.) முருகு அலாமாவடி முளைத்த நீடுகனவ அருள்வினே அருளின கண் களால் ஆரபருகினள் - வாசம்லீசம் மாவடிமூலத்தில் முளைத்துத் தோன்றிய இனிய சுவையோடு கூடிய அருட்கனியாகிய திருவுருவத்தில் விளைகின்ற அமுதத் தினைக்கண் ணாகிய வாயால் நிரம்பவுண்டு, பன்முறைபழுச்சி அண்ணலார் கருணையேநோக்கி வெங்களிப்பின் நீடினாள் - பலமுறையும் போற்றி நாயகருடைய கருணைத் திருவுரு வையே கண்ணி மேன்மேல் விருப்பநதரும் சிவானந்த மயமாகவே யிருந்தனாள். (எ-து)

மாவடியிறேன்றிய சிவக்கனியைக் கண்களாரப் பருகிப்பழுச்சிச் சிவானந்த மயமாகவே யிருந்தனொங்க.

மாமரத்தை வேதகுழவாகக் கூறியதா லதில்முளைத்த சிவத்தைத் தங்கனியாக வும் அதிப்பெருகிய சுவையை யருள்வினையமுதாகவும் அதனைக் கண்ட கண்களே வா யாகவும் உருவகஞ்செய்தமைகாண்க. (௩௫௨)

விழிகளா னந்தநீர்த் தானா மெய்யெலாம்
பொழியநெக் குருகினள் புளகம் போர்த்தனன்
மொழிதடு மாறின ளறிவின் முற்றிய
தொழிலமை பூசனை தொடங்கன் மேயினாள்

(இ - ள்.) விழிகள் ஆனந்தநீர்தானா மெய்யெலாம்பொழிய - கண்களினின்றும் பெருகாநின்ற வானந்த நீர்த்தானாயானது திருமேனிமுற்றும் வழிந் தொழுவும், மெ க்குருகினள் புளகம்போர்த்தனன் மொழிதடுமாறினன் - என்புறக்குக்குவமுரோமம் புளகம் கொள்ளவுஞ் சொற்குறளவும், முற்றிய அறிவில் தொழிலமை பூசனைதொடங் கன் மேயினாள் - பேரறிவின லியற்றுத் தொழிலமைந்த பூசனையைச் செய்யத் தொ டங்கினாள். (எ-து)

கண்ணீர் சரீரமுற்றும் நனைபடச்செய்ய எழுபெக்குருக புளகம்போரா ப மொழிதடுமாற ஞானபூசையைச் செய்யத்தொடங்கின ளென்க.

இறைவன் சிவத்துவத்தைக்காட்டு முபகாரத்தால் தன்னுள்ளும் காணமுபகா ரத்தால் மாவடி மூலத்திலும் விளங்கினமையை நோக்குந்தோறும் பத்தியுங் காதலும் நீதூந்து வினைத்தன வென்பதுதோன்ற விழிகளானந்த நீர்த் தானா மெய்யெலாம் பொழிய நெக்குருகினள் புளகம்போர்த்தனன் மொழிதடுமாறின ளொடவும், அயரா வன்பினரன் கழலணைந்தோ ரவனடியணைய தொடரதயாத் தலைச் செய்வி ளுமியல் புடைய மும்மலவழுக்கை ஞானநீராமழவி அறிவீச்சை செயல்பட வய்வயராவன் பின்கண்ணே வைக்கத்தொடங்குந் தொழிலென்பது தோன்ற அறிவின்முற்றிய தொழிலமை பூசனையெனவும், இவ்வுண்மை யுணரப்பெறப் பாபபரஞ்ஞானிகளுக் குணாத் தவந்த தென்பது தோன்ற தொடங்கன்மேயினா ளெனவுந் கூறினாள்.

இன்னணம் பணிஎன்னுஞ் செய்யுள்முதல் இச்செய்யுள் வரையி லொருதொடா. கூவண்ணி வழாமையாடி ராமாற்றி நியமமுற்றி ஆவரணத்தையெணுகி திண்டி ம மாப்ப மறைமுழக்கெடுத்து ருழவலங் கொண்டய்தி நந்திவாய்தன்னண்ணி நாயகரூர் தமைவிழி நயபட்டக்கண்டு வீழ்த்தெழுந்து அஞ்செழுத்தோதி குவித்தகையொடு உள் ளேபுகுந்து ஏத்தி கண்களாற்பருகிப் பழிச்சி யாணிப்பினி நீர்த்தானாபொழிய நெக்கு ருகிப் புளகம்போர்த்து மொழிதடுமாறிப் பூசனை தொடங்கன்மேயினா ளென்னெழுட்டிக்.

அறுசீர்க்கழிநெடில் விரந்தம்.

வழுவுறு தோற்ற மாகி வழுக்கிய பாவத் தீமை
கழுவரின் பூசை யிந்நாட் கடைப்பிடித் தருளாற் செய்கேன்
முழுதருள் வழங்கி யூறு நீக்கிமுன் னின்று கோடி
செழுமதி முடியா யென்று சங்கற்பஞ் செய்து கொண்டாள்.

(இ-ள்.) வழுவுறுதோற்றம் ஆழிவழுக்கிய பாவத்தீமைகழுவு - நீங்காத சிருட்டி முதலியவைகள் தவற அதனாலுண்டாகிய கொடும்பாவங்களைப் போக்க, சின்பூசை இந்நாள் கடைப்பிடித்து அருளாற்செய்கேன் - உன்னுடைய பூசையை இந்நாளன்று தியாகப்பற்றி யுன்னருளாற் செய்யத் தொடங்கினேன், செழுமதிமுடியாய் முழுது அருள்வழங்கி ஊறுநீக்கி முன்னின்று கோடிஎன்று - ஆகலாற் சந்திரசேகரனே பெருங்கருணைசெய்தவாறு மீடையுற்றை யொழித்து முற்பட்டுநின்று யான்செய்யும் பூசையை யேற்றுக்கொள்வாயென்று, சங்கற்பஞ்செய்து கொண்டாள் - சங்கற்பஞ் செய்து கொண்டனா. (எ-று)

சிருட்டியாதி தொழில் வழுக்கும் வண்ணஞ் செய்த பாவத்தால் விளைந்தபாவத் தீமைகள்கழுவு இந்நாளான் பூசையைக் கைக்கொண்டேனாதலால் இதைவனே இடை யூறு நீக்கி முன்னின்று ஏற்றுக்கொள்வாயென்று சங்கற்பஞ்செய்தனொள்க.

இறைவனது ஐந்தொழிலு மென்று முளதென்பது தோன்ற வழுவுறுதோற்ற மெனவும், அது திருக்கண புதைக்கத் தவறியதென்பதுதோன்ற வழுக்கிய எனவும், கண்புதைத்த அச்சிறுபொழுதுயிர்களுக்கெண்ணிறந்தகாலமாய்ப் பரிபாகமுண்டா தற்கிடனின்று அஞ்ஞாலமே மேலிட்டிருந்தவைவென்பது தோன்ற பாவத்தீமை கழுவு எனவும், அங்ஙனம்வளர்ந்தோங்கிய வஞ்ஞானத்தை யோர்கணத்திற் போக்க வல்லது இதுவென்பது தோன்ற சின்பூசை எனவும், கணமுடிய வச்சிறுபொழுது யிர்களுக்கு உகாந்தமானதுபோல் தமக்கு மந்தரபருவத்தினின்றுங் காஞ்சிக்கு வந்த விச்சிறுநாள் பலலாளாகத் தோன்றினமைதோன்ற இந்நாளெனவும், இனிப் பிரிந்த விதைவரைக்காண்டலும் கண்டவழிக் கழுவாயெய்தலும் திண்ணமென்பது தோன்றக் கடைப்பிடித்தெனவும், கடைப்பிடிக்கச்செய்தது இறைவனொன்பது தோன்ற அருளாற்செய்கே னெனவும், இறைபணியினின்பார்க்கு இங்குளி வாங்கும் கலம்போல் முன்னுள்ள பயிற்சியைத்தான் ஒரோவழி மலமாயாகப்ம வாசனைகளிடையிடையே தலைப்பட்டு அப்பணியைமாற்றாத வியல்பாகலான் அம்மலமாயாகன் மங்களில்லையென்ற எனக்கிலவிலிடையுறுக ளில்லையாம் வண்ணம் செய்தலே சான் மென்பது தோன்ற முழுதருள்வழங்கி யூறுநீக்கி எனவும், ஒன்றையேவாரும் ஏற்பாரும் சிவார்ப்பணமெனக் கருதாவழி சூற்றமாமென்று ஆகமங்கள் கூறுவதென்பது தோன்ற முன்னின்று கோடி எனவும், செய்த சூற்றம் இதுவென்றும் அதற்குக் கழு வாயாகக்கொண்டது இதுவென்றும், தொடங்கியநாள் இந்நாளென்றும் இத்தொழில் ஈஸ்வரப்பிரீதியாகவென்றும் முன்னின்று காக்கவேண்டுமென்றும் கூறுதலேசங்கற்ப முறையென்பது தோன்ற சங்கற்பஞ் செய்து கொண்டாளென்றுக்கூறினாள். (நருச)

சூமுதற் சூத சுத்தி புரிந்தகப் பூசை யாற்றிக்
காமரு மலரும் வாச வருக்கமுங் கலந்த தெண்ணீர்த்
தோமில்பாத் தியமே யாச மனமருக் கியந்தூய் தாக்கி
மாமுர விதழித் தாரார முடிமிசை மலரை மாற்றி.

(இ - ள்.) பூமுதல்பூதசுத்திபுரிந்து அகப்பூசையாற்றி - பிருதிவி முதலாகச் சொல்லப்பட்ட பஞ்சபூதங்களைச் சுத்திசெய்து பின்னருட்பூசைசெய்து, காமருமலரும் வாசவருக்கமும் கலந்ததென்றீர்தோம் இல் பார்த்தியம் ஆசமனம் அருக்கியம் தூய்து ஆங்கி - நறுமணங்கமழும்மலர்களும் வாசனேத்திரவியங்களுங் கலந்த தென்றிய ரீர்பெய்திருக்கும் சூற்றமற்ற பார்த்தியம் ஆசமனம் அருக்கியங்களை மந்திரங்களினால் புனிதமாக்கி, மாமுரல் இந்நிதாரார் முடிமிசை மலரைமாற்றி - வண்டுகளோலிக்கும் கொன்றைமாலையுடைய இறைவர் திருமுடிமேலுள்ள மலரைக்கழித்து, (எ-று)

பூதசுத்தி அந்தர்யாகம் பாத்யமுதலிய தீர்த்தசுத்தி இவைகளைச்செய்து சிவலிங்கமூர்த்தியின்மேல் முன்னுள்ள மலனாமாற்றி யென்க.

பூவென்பது பிருதிவி - இடம்-மலர்-(பிருதிவி பீஜமந்திரமாகிய) லம் - (பிருதிவி அக்கரமாகிய) அகரம் எனப்பொருள்படுதலால் முறைமே பூதசுத்தி தானசுத்தி திரவியசுத்தி மந்தரசுத்தி லிங்கசுத்தி எனு மைவகைச்சுத்திகளுந்தோன்ற பூமுதல் பூதசுத்தி புரிந்தெனவும், இதுபயகமலத்தை யாச்சரயித்துக் கட்டுண்டிருக்கும் ஆன்மாவை அவ்வான்மமந்திரவுச்சரிப்போடு துவாதசாந்தவாசியாகிய இறைவனிடத்திற் சேர்த்துப் பின்ஆண்டுப் பரீசுத்தியால் பெருகாநின்றவயிதாற் சாரியிப்பாகமாகக் காண்டலாகிய பூதசுத்திசெய்து ஆன்மாவை முன்போல் இதுபயகமலத்திற்கொண்புவந்து அச்சாரிவாசியாக்கி அவ்வான்மாவில் சிவலிங்கசொருபத்தைக்கூட்டு தம்மனத்தாற் சிற்பிக்கப்பட்ட மஞ்சனமுதலியவற்றால் பூசித்தலாகிய ஆன்மசுத்தியெனப்படும் அந்தர்யாகமியற்றினான் பகிரியாக மெனப்படும் புறப்பூசை பயனின்றாய் முடியுமென்பதுதோன்ற அகப்பூசையாற்றியெனவும், பாத்யாசமனாக்கியங்கள் பூசாந்தமனவும் வேண்டுவனவாகலான் பத்தியமேயாசமனமருக்கியத்தூய்நாக்கி எனவும், கிண்மாலிய மலரைச் சண்டேசருக்காக வீசானதிக்கில் வைப்பதுவீதி யென்பது தோன்ற முடிமிசைமலனாமாற்றி எனவும்கூறினார்.

பூமுதல் என்றதனால் ஏனையபூதங்களையுடன்கொண்டு பூதசுத்தியெனப் பொருள்கொண்டமைபோல் ஓர் பீஜத்தோடேனைய பீஜங்களையும் ஓரக்கரத்தோடேனைய அக்கரங்களையு முடன்கொள்ளவேண்டுமென்க. எனவே பிருதிவிதத்வ பீஜம் சுத்தியோஜாத் மந்திரத்தைக் காட்டலால் அதனைவீராகவுடைய பஞ்சப்பிரமமுதலிய மந்திரங்களை மூலாதாரமுதல் துவாதசாந்தமளவாக எடுத்தல் படுத்தல் நலிதலாகவுச்சரித்தலாகிய மந்திரசுத்தியையும், பிருதிவியக்கரம் பிரணவாக்கரத்துவொன்றாதலான் அதனை முதலாகவுடைய பலமந்திரங்களாற் செய்வதாலிய லிங்கசுத்தியையுந் குறித்தலாற் பூத தான திரவியசுத்தியோடு கொள்ளக்கூடாதன.

புறப்பூசையுடையோ ரகப்பூசை யில்லாதொழிதலும் அகப்பூசையுடையோர் புறப்பூசையில்லாதொழிதலும் மிகுக்கப்பட்டதும் அகப்பூசை ஆனவற்றையடக்கி புறப்பூசை கண்மாயாமலங்களை யொழிப்பதென்பதுமுனாந்த முன்வைப்பூசையியற்றிப் பின்புறப்பூசை தொடங்குகுறானவும் அப்புறப்பூசையில் தாவரநுடாமிய லிங்கபூசையோடு சங்கமபூசையு மொருங்குறிகழவேண்டுமென்பதுணர்ந்ததச் சண்டேசனாக் குறித்து மலனாமாற்றினானவும் கொள்க.

‘ஒருமுழுமுள்ளு குட்டமொன்பது தொனையுடைத்தா, யனா முழுமதனகல மதனில் வாழ் முதலையையது, பெருமுழைவாய்தல்பற்றிக் கிடந்து நான் பித்தற்குஇன்றேன்’ எனவும், ‘முப்பது முப்பத்தாறு முப்பது மிக்ஞாம்பை, யப்பர்போ லைவர்வந்து விட தருவிது விடென், ஈரப்பவே நலியலுற்ற லுய்யுமாதறியமாட்டேன்’ எனவும் வருந்

திருவாக்குகளான் முன்னர் பூதசுத்தி செய்யவேண்டு மென்பதற்கும், 'உடம்பெனு மனை யகத்துநுள்ளமேதகனியாக, மடம்படுமுணாநெய்யட்டியுயிரொஹ் திரிமயக்கி, யிடம்படுநானத்தியாலெளவிரிந்துநோக்கித், கடம்படமாகனேதாதைகழலடிகாண லாமே' எனவும், 'காயமேகோயிலாகக்கடிமனமடிமையாக, வாய்மையேதூய்மையாக மனமணியிலிங்கமாக, நேயமேநெய்யும்பாலாநிறையநீரமையவாட்டிப், பூதசுத்திசூர ன்குப்போற்றவிக்காட்டினோமே' எனவும் வருந்திருவாக்குகளாற் பூதசுத்தியடையப் பெற்றபொழுதே யுட்பூசைசெய்யவேண்டு மென்பதற்கும் காட்டாகக்கொள்க. ()

மாதர்வண் சத்தி யாதி சத்தியீ நிலக வாய்ந்த
வாதன மதன்மேல் வைகுஞ் சதாசிவ வடிவி னுன்ற
சோதியைத் திருவே கம்பச் சுடரினை நடுக்கீழ் பக்க
மீதற நிறைந்து விம்மு மானந்த நிமல வாழ்வை.

(இ - ள்.) வண் ஆதிசத்தி சத்தியி னு லைவாய்ந்தமாதர் ஆதனம் அதன்மேல் வைகும் சதாசிவவடிவின் ஆன்றசோதியை - வலிய ஆதாரசத்திமுதல் குடிவாசத்தி முடிவாக விளங்கமாக வணைந்திருக்கின்ற சத்திருபமாகிய ஆதனத்தின்மேல் வீற்றி ருக்கும் சதாசிவருபமாய் விளங்கும் மிகுந்தசோதிசொருபனோ, திருவேகம்பச்சுட் றினோ மீது கீழ் நடு பக்கம் அற நிறைந்து விம்மும ஆனந்த நிமலவாழ்வை - ஆம்பரநாத ராய்க்காணப்பெறும் பரஞ்சோதியை மேல்கீழ் படுபக்கமென்பதின்நி எவ்விடத்து நிறைந்து ததும்புமானந்த சொருபமாகிய நின்மலவாழ்வை. (எ-று)

ஆதாரசத்திமுதல் குடிவாசத்தி யிருகவமைந்துள்ள சிவாசனத்தில் வீற்றிருக் குஞ் சிவமாகிய நின்மலவாழ்வை பெண்க.

சதாசிவமூர்த்தி வீற்றிருப்பது பூமிமுதல் குடிவையையி ளாதாரசத்தி முதலிய சத்திகள் வியாபித்திருக்குஞ் சிவாதனத்தின் மேலென்பதுதோன்ற மாதர்வண்சத்தி யாதி சத்தி யீநிலகவாய்ந்தவாதன மதன்மேல் வைகுஞ் சதாசிவமெனவும், அச்சதா சிவம் ஞானக்கிரியா சொருபமாகிய பராசத்தியுத்தமாகிய பரசிவத்தை யந்தர்யாமி யாக வுடையதென்பதுதோன்ற வடிவினான்றசோதியையெனவும், அச்சிவபரஞ்சுடனோ ஏகாம்பரநாதனைப்பெயர்ப்பூண்டி சோ திலிங்கருபமாய் விளங்குவதென்பதுதோன்றத் திருவேகம்பச்சுடரினையெனவும், இவ்விவிலங்கமூர்த்தி மேலுள்ள சுத்தாத்துவாவிலும் கீழுள்ள வசுத்தாத்துவாவிலும் நடுவினுள்ள மித்ராத்துவாவிலுமிருத்திகாரஞ் செ லுத்து மந்தரராதியரிடத்துத் தமது சத்திருபகிரணமா யதிட்டித்து நிறைந்து தம் மைப் பிரகாசிப்பித்து இருத்தியங்களைநடத்திச் சிவானந்தத்தையும் நின்மலவாழ்வை யுந் தரும் சதாசிவநதி ஸந்தர்யாமியாய்விளங்கும் பரசிவமென்பது தோன்ற நடுக்கீழ் பக்க மீதறநிறைந்து விம்முமானந்த நிமலவாழ்வையெனவுண்கூறியுந். ஆன்றசோதி னுளிடக்கெல்லா முதலொளியாய்விளங்கும் பரசிவத்தை. (உருக)

சீத்திரு ளறுக்கு நோக்காற் நெளிவுறக் கண்டு போற்றிப்
பாத்திய முதலா மூன்றும் பதமுக முடியி னீத்து
நாத்திகழ் மனுவின் மாண்ட நறுமது பருக்க நல்கி
யாத்தனூல் விதியி னுற்றான் மறித்துமா சமன மீந்தான்.

(இ - ள்.) இருள்சீத்து அறுகும் நோக்கால் நெளிவுறக்கண்டுபோற்றி - அஞ்ஞானக்கண்ணைய மறக்கண்டுவிதித்து, பாத்தியம் முதலாமூன்றும் பதமுகம் முடியில் ஈந்து - பாத்தியம் ஆசமனம் அருக்கியமென்னு முத்தீர்த்தங்களையும் முறையே பாத்தி

திலும் முகத்திலும் முடியிலுங்கொடுத்து, நா திகழ் மனுவில் மாண்டநறு மதுபருக் கும் நல்கி - நாவிலுமையும் மந்திரத்தினுற்சிறந்த நல்ல மதுபருக்கத்தைக்கொடுத்து, ஆத்தன் தூல்விதியின் ஆற்றால் மறித்தும் ஆசமனம் ஈந்தாள் - இறைவனுடைய வாக மவழியால் மீளவுமாசமனம் தந்தவர். (எ-று)

சிவபரஞ்சுடரை ஞானக்கண்ணாற்கண்டு போற்றிப் பதம் முகம் முடியிற் பாத்யா சமனார்க்கியங்களைக்கொடுத்து மதுபருக்கமுட்டி மீட்டு மாசமனந்தந்தனரென்க.

சிவபரஞ்சுடரோ வேகம்பச்சுடரென்பதை வலியுறுத்தத் தெளிவுறக்கண்டென்றார்.

இணங்கிய நெய்பால் பெய்த வின்னமு திசைய நல்கி
மணங்கம மெண்ணெய்க் காப்பு மாநெல்லி மஞ்சட் காப்பு
மணங்கருங் கபிலை யைந்தைந் தமுதுபல் குடத்துத் தீம்பால்
குணங்கெழு தயிர்நெய் செந்தேன் குளிரிள நீரு மாட்டி.

(இ - ள்.) நெய்பால் பெய்து இணங்கிய இன் அமுது இசைய நல்கி - நெய்யும் பாலும் வார்த்துக்கலந்த வினியவன்னத்தைத் திருவுளங்கொளக் கொடுத்து, மணங்க ம்பு எண்ணெய் காப்பு மாநெல்லி மஞ்சள் காப்புமறுமணங்கமழு மெண்ணெய்க்காப் பாலும் மாக்காப்பாலும் நெல்லிக்காப்பாலும் மஞ்சட்காப்பாலும், அணங்கரும் கபிலை ஐந்தும் ஐந்தமுதும் - குற்றமற்ற கபிலைப் பசுவினிடத்துப்பெற்ற பஞ்சகவியத்தினு லும் பஞ்சாயிரத்ததினாலும், பல்குடத்து தீம்பால் குணங்கெழு தயிர்நெய் செந்தேன் குளிர் இளநீரும் ஆட்டி - பல்குடங்களிலுள்ள இனியபாலாலும் கெடாததயிராலும் நெய்யாலுஞ் சிவந்ததேனாலும் குளிர்த இளநீராலு மபிடேகஞ்செய்து. (எ-று)

(ஆசமனந்தந்த பின்னர்) இனிய அன்னத்தை நிவேதித்து எண்ணெய் மா நெல்லி மஞ்சள் முதலிய காப்பிட்டுப் பஞ்சகவியம் பஞ்சாயிரதம் டால்தயிர் நெய்தேன் இள நீர் ஆகிய விவைகளா லபிடேகஞ்செய்தென்க. (ஈருஅ)

கருப்புமிழ் தேற லாட்டிப் பல்கனி வருக்க மாட்டி

யருத்திகூ ரன்பி னான்ற சந்தனக் குழம்பு மாட்டி

மருக்கமும்ந் தெடுத்த கீர்த்தி மதித்தடங் கூவற் நெண்ணீர்

ருருத்திர மனுக்க ளோதி விதியுளி நிறைய வாட்டி.

(இ-ள்.) கரும்பு உமிழ் தேறல் ஆட்டி பல்கனிவருக்கம் ஆட்டி - (பின்) கருப்பஞ் சாற்றினாலு மபிடேகஞ்செய்து பல்கனிவருக்கத்தினாலு மபிடேகஞ்செய்து, அருத்தி கூர் அன்பின் ஆன்ற சந்தனக்குழம்பும் ஆட்டி - ஆசாயிக்க வன்பினுனிற்றைத் சந்த னக்குழம்பிலுலு மபிடேகஞ்செய்து, கீர்த்திமதி தடங்கூவல் எடுத்த மருகமழ் தென் நீர் - கீர்த்திமதியினுண்டாகிய பெரியகேணியில் முகந்தெடுத்த நறுமணங்கமழும் தெள்ளிய நீரினாலும், உருத்திர மனுக்கள் ஒதிவிதியுளிறைய ஆட்டி - உருத்திர மந் திரங்களைச்சொல்லி விதிவழி நிரம்ப வபிடேகஞ்செய்து. (எ - று)

கருப்பஞ்சாறு பல பழவர்க்கம் சந்தனம் சுத்தோதகமாகிய இவைகளை உருத் திரமனுக்களோதியபிடேகஞ்செய்தென்க.

ஏகாதசருத்ரம் பவாமானி பஞ்சப்பிரமம் துவரிதமுதலானருக்கு, ஸ்ரீருத்ரம் நீல ருத்ரம் மதுத்திரயம் சுபரன்ம் சுதருத்ரம் வசோர்த்தாரா பவமாலுதிபஞ்சசாந்தி, ஜேஷ்டா-ஆபோராஜா-தேவவருதா-ததகோவர்க்கா என்னுமிவைகளை முதலாகவுடை

ய சர்மருக்குகள் ஆகமமர் திரங்கள் வ்யோமவ்யாபினி சம்ஹிதாமந்திரம் முதலிய மந்திரங்கனையோதி சகஸ்ரதாரை கோஸ்ருங்கம் ருத்னம் சுவானம் ஸ்னபம் சகஸ் த்ரசங்கம் என்பவைகளாற் செய்தனரென்பார் உருத்திரமஹாவேதி யென்னுஞ்ருத் திரமனுக்களோதி விதியுளிரிறைய வாட்டி என்றார். (௩௫௯)

நுழையுதாற் கலிங்க மேந்தி நொய்தென மேனி யொற்றி
விழைதகு நறும்பட்ட டாடை விளங்கெழின் முந்நால் சாத்தித்
தழையுமான் மதங்கற் பூரச் சந்தனக் கலவை சாத்தி
யிழையணி வருக்க மேனை யீர்த்தொடை யலங்கல் சாத்தி.

(இ - ள்.) நொய்தெனதால் நுழையும் கலிங்கம் ஏந்தி மேனி ஒற்றி - விரைந்து நூலாலமைந்த வத்திரத்தை யேந்தித் திருமேனிமுற்று மொற்றி, விழைதகுநறும்பட் டாடை விளங்கு எழில் முன்னால் சாத்தி - விரும்பத்தக்க நல்லபட்டாடைகூடியமொ ளிவீசமழகினையுடைய முப்புரிநூலையுஞ் சாத்தி, தழையும் மான்மதம் சற்பூரம் சந் தனக்கலவைசாத்தி - நல்ல கஸ்தூரியும் பச்சைகர்ப்பூரமுஞ்சேர்ந்த சந்தனக்கலவை பூசி, இழை அணி வருக்கம் ஏனை ஈர்த்தொடையலங்கல் சாத்தி - ஆபரணவகையுளே யும் ஏனையதெனிறைந்த மலர்மாலையையு மழகுபெறச்சாத்தி. (௭-று)

(அபிடேகமுடிந்தவுடன்) வத்திரத்தினுற் திருமேனியொற்றிப் பட்டாடை முப்புரிநூல் சந்தனக்கலவை ஆபரணம் மலர்மலை ஆகிய இவைகளை யலங்கரித் தென்க. (௩௬௦)

நறுவிரைத் தூபந் தீபந் காட்டிநால் வகைவே றுண்டி
யறுசுவைத் திறத்தின் மாண வமுதுசெய் வித்துச் சீத
முறுபுன லுதவிக் கைவாய் பூசியொண் பழுக்காய் வாசம்
பெறுமிலை முகவா சங்கண் மந்திரம் பேசி நல்கி.

(இ - ள்.) நறுவிரைதூபம் தீபம் காட்டி - நறுமணங்கமழும் தூபத்தையுந்தீபத் தையுங்காட்டி, நால்வகைவேறு உண்டி அறுசுவைதிறத்தின்மாண அமுதுசெய்வித்து- நான்குவகைப்பட்ட ஏண்டுகளை யறுசுவையமைந்த கறிவகைகளான் சிறப்பாகவழிது கொள்ளும்படிச் செய்வித்து, சீதம் உறுபுனல் உதவிகைவாய்ப்பூசி - குளிர்ந்த நீருதவி ஆசமனார்க்கியங்கொடுத்து, ஒண்பழுக்காய் வாசம் பெறும் இலை முகவாசங்கள் மந்தி ரம்பேசி நல்கி - ஒள்ளிய பழுக்காயும் வாசமவீசும் வெற்றிலையும் தக்கோலமுதலிய முகவாசங்களுமாகிய விவைகளை அவ்வவற்றிற்குரிய மந்திரங்களைக் கூறிக்கொடுத்து.

(அலங்கரித்தபின்னர்) தூபதீபங்காட்டி நிவேதனமுட்டிவித்து ஆசமனார்க்கியங் கொடுத்துத்தாம்பூலமளித்துமுகவாசந் தந்தென்க.

முகவாசம் - இலவங்கம் ஏலம் கருப்பூரம் சாதிக்காய் தக்கோலம். (௩௬௧)

அகிழ்புகை தீப மெல்லா மினிதளித் தரக்கு நன்னீர்
மகிழ்ச்சியிற் சுழற்றிப் பல்கால் வலஞ்செய்து வணங்கிப் போற்றி
யிகப்பிலஞ் செழுத்து மெண்ணி யின்னன பிறவு மாற்றி
முகிழ்த்தபே ரன்பி னுன்ற பூசனை முற்றச் செய்தாள்.

(இ-ள்.) அகிழ்புகை தீபம் எல்லாம் இனிது அளித்து - அகிழ்புகைத் தூபத்தை யும் தீபவரிசைகையு மினிதாகக்காட்டி, அரக்கு நல் நீர்மகிழ்ச்சியில் சுழற்றி - சிவந்த நீராலாகிய நல்ல ஆலாற்றியை முகமலர்ந்து சுற்றி, பல்கால் வலம்செய்து வணங்கி

பேர்த்தி - பலமுறை பிரதக்கணஞ்செய்து பணிந்துதுதித்து போற்றி, இகப்பில் ஆஞ் செழுத்தும் எண்ணி இன்னபிறவும் ஆற்றி - மாறுபடாத பஞ்சாக்கரத்தைக் கணித்து இவைபோல்வனவாகிய ஏனையவிதிகளையுஞ்செய்து, முடிந்ததோர் அன்பில் ஆன்மபூசனைமுற்ற செய்தான் - மனமொழிமெய்களொத்த பேரன்பினால் தாஞ்செய்யத் தொடங்கிய சிறந்த பூசையை முற்றச்செய்தனர். (எ-று)

(முகவாசந்தந்தபின்னர்) மீளவுந் அபதிபாராதனை வகைகளையும்காட்டி பிரதக் கண நமஸ்காரம் தோத்திரம் பஞ்சாக்கரஜெபம் இவைபோன்ற வேனையவற்றையுஞ் செய்து பூசைமுடித்ததென்க.

பிறவென்றது - அக்கினிகாரியம் கபிலைபூசை முதலியன. (ஈசுஉ)

முற்றுவித் தெழுந்து மீண்டு மொய்யொளிப் பிலத்தின் பாங்கு
ரற்றமி லறமென ணன்கு மருள்வழி வளர்ப்பா ளாகிப்
பற்றலார் புரஞ்செந்-ஞரையிம்முறை யெண்ணில் பன்னுட்
சிற்றிடை யெம்பி ராட்டி பூசனை செய்து வாழ்நாள்.

(இ-ள்.) சிற்றிடை எம்பிராட்டி முற்றுவித்து எழுந்து மீண்டு - சிறியவிடையை யுடைய வெகுத பெருமாட்டிபூசையை முடித்தெழுந்து திரும்பி, மொய்யொளியிலத் தின் பாங்கு அற்றம் இல் அறம் எண்ணன்கும் அருள்விழிவளர்ப்பாள் ஆகி - சோதி மயமாய் விளங்கும் பிலத்தருகில் சோர்வில்லாத முட்பத்திரண்டு தருமங்களையும் கரு ணையுடன் செய்கின்றவராய், பற்றலர்புரம் செந்ஞரை இம்முறை எண்ணில் பல் நாள் பூசனைசெய்து வாழ்நாள் - பகைவரது முட்புரமெரித்த விழைவரை யிதுகாதுங்கூறி வந்த முறைப்படி அளவிறந்தகாலம் பூசித்து வாழ்ந்துவருநாளில். (எ-று)

அம்மையார் சிவார்ச்சனைசெய்து முடித்துப் பிலத்தருகடைந்து முட்பத்திரண்டு தருமங்களையும் வளர்த்து இம்முறை எண்ணிறந்தகாலம் பூசித்து வருநாளிலென்க.

அறமேவீடு பேற்றையுந்துறக்க முதலிய செல்வத்தையுந் தருவதாகலான் அற்ற மிலறமெனவும், அதுவே உயிர்க்குஆக்கமாகலின் அருள்வழி வளர்ப்பாளாகி எனவுங் கூறினர். இதனைச் 'சிறப்பினுஞ் செல்வமுமீனு மறத்தினாஉங்காக்க மெவனோவுயிர்க் கு' என்பதனாக்கான்க. (ஈசுஈ)

அன்னன மளவில் காத லருச்சனைத் திறத்தி னோங்க
மன்னிய மறைதால் வாய்மை யாகம வழியிற் பேணுந்
தன்னிக ரிமய மீன்ற மதரரித் தடங்கட் செவ்வாய்
மின்னிடைக் கொருநா ளங்க ணிகழ்ந்தது விளம்ப லுற்றோன்.

(இ-ள்.) அண்ணனம் அளவில் காதல் அருச்சனை திறத்தில் ஒங்க - அவ்வகை யாக அளவிறந்த ஆசை அருச்சனைசெய்யுந் திறத்தில் மேன்மேல்வளர, மன்னிய மறை தால்வாய்மை ஆகமவழியிற்பேணும் - அவ்வருச்சனையை நிலைபெற்ற வேதவுண்மை யாகிய ஆகமமார்க்கத்தில் செய்துவரும், தன்னிகர் இமயம் ஈன்ற மதர் அரிதடங்கண் செவ்வாய் மின்னுடைக்கு - ஒப்பில்லாத இமயமலைபெற்ற மதர்த்த செவ்விரிபாரத் பெரியகண்ணையும் சிவந்தவாயையும் மின்போன்ற இடையையுமுடைய பார்வதியா ருக்கு, ஒருநாள் அங்கண் நிகழ்ந்தது விளம்பல் உற்றோன் - ஒருநாளாவ்விடத்துநடந்த திருவிளையாட்டை இனியெடுத்துச் சொல்கின்றோன். (எ-று)

அளவிறந்தகாலம் அருச்சுனையெய்துநேரம் அவ்வருச்சுனைத் திறத்திலேயே அளவிறந்த காதல்வளர அவ்வருச்சுனையை யாகமவழியிலியற்றிவரும் அம்மையார்க்கொருநாணிகழ்ந்த செய்தியைச் சொல்கின்றேனென்க.

வேதம் பொதுவும் ஆகமம் உண்மையு மென்பது சித்தாந்தமென்பார் வாய்மை யாகம மெனவும், அவ்வுண்மை பொதுநூலாபிய வேதவுண்மையென்றி வேறன் மென்பார் மன்னியமறைநூல் வாய்மை ஆகமவழியெனவும், நான்வளர அருச்சுனையும் அருச்சுனைவளர ஆசையும் மென்மேல் வளர்த்துள்ளென்பார் அன்னனமளவில் காத லருச்சுனைத் திறத்தானோங்கவெனவும் கூறினார். (ஙசசு)

பண்டுபோற் கம்பை யாற்று மணிப்புனல் படிந்து மெய்யிற்
கண்டுகை நீறு தாங்கிக் கடப்படு நியம மாற்றித்
தொண்டினில் வறாது பூசைத் தொழிற்றலை நின்று காதல்
மண்டவே கம்ப னுரை மஞ்சன மாட்டுந் காலே.

(இ - ள்.) பண்டுபோல் கம்பையாற்று மணிப்புனல்படிந்து மெய்யிலீறு கண் டுகைதாங்கி - முன்போல் கம்பாநதியின் சுத்தநீரில் ஸ்நானஞ்செய்து திருமேனியிற் றிருந்து முருத்திராக்கமாலையும் தரித்து, கடப்படுநியமம்ஆற்றி தொண்டினில் வழாது பூசைத்தொழில் சலேநின்று - உறுதியாகக் கைக்கொண்ட நித்தியகடம்முத்தைச்செய் தடிமைத் திறத்தில் வருவாது பூசிப்பதில் முற்பட்டுநின்று, காதல்மண்ட ஏகம்ப னுரை மஞ்சனம் ஆட்டுங்காலே - ஆசைமுதிர்ந்து செறிய ஏகம்பவாணனை யபிதேகஞ் செய்கின்ற காலத்தில். (எ-று)

முன்போல் கம்பாநதியில் ஸ்நானஞ்செய்து திருநீறும் கண்டுகையும் புனைந்து நித்திய கண்மானுட்டானக்களை முடித்துப் பூசைசெய்யத் தலைப்பட்ட டிறைவரைத்திரு மஞ்சனமாட்டுங் காலத்திலென்க. (ஙசசு)

மருமலர்த்த தனிமா நீழல் வள்ளலார் மேன்மே லன்பு
பெருகிய கருத்தி னுட்குப் பேரருட் கருணை கூர்ந்த
வொருதிரு வினையாட் டாலே பத்தியி னுறுதி நோக்கித்
திருவருள் புரிவா னெண்ணி யிதுதிரு வள்ளஞ் செய்தார்.

(இ - ள்.) மருமலர்த்ததனிமாளீழல் வள்ளலார் - வாசமலீசும் மலர்நிறைந்த ஒப் பற்ற மாலீழலில் வாழ்கின்ற இறைவா, மேன்மேல் அன்புபெருகிய கருத்தினுட்கு-மேலோங்கி யன்புவளரப்பெற்ற மனமுடைய அம்மையார்க்கு, பேரருள்கருணை கூர்ந்த ஒரு திருவினையாட்டால் - கருணைமிசூந்த ஒர் அருள்வினையாட்டால், பத்தியின் உறு திநோக்கி திருவருள்புரிவான் எண்ணி - பத்தியிறுதுதிப்பாட்டைக் கண்ணுற்றுத் திருவருள் செய்யவெண்ணி, இது திருவுள்ளஞ் செய்தார் - இத்தனைத் திருவுள்ளத்தி லடைந்தனர். (எ-று)

ஏகம்பவாணர் அம்மையார்க்கு அவரது பத்தினோக்கித் திருவருள் புரியத் திரு வுளஞ் செய்தனென்க. (ஙசசு)

விழுமிய வண்டத் துள்ளும் புறத்தினும் விரவுந் தீர்த்த
முழுவது மொருங்கு ளண்ண முன்னினார் முன்ன லோடு
மொழுருநீர்க் கம்பை யாற்றி னுடன்விராய்க் கடைக்கால் வெள்ள
மெழுவது கடுப்ப வெல்லாப் புனலும்வந் திருத்த வன்றே.

௪ (இ - ள்.) விழுமிய அண்டத்துள்ளும் புறத்தினும் விரவும் தீர்த்தமுழுவதும் ஒருங்குண்ண முன்னினர் - பெருமை பொருந்திய அண்டத்தினுள்ளும் புறம்பும் ஒழிகின்ற தீர்த்தங்களெல்லாம் ஒன்றுசேர்ந்து அவ்விடத்தில்வரத் திருவுள்ளஞ் செய்தனர், முன்னலோடும் ஒழுஞரீர் கம்பையாற்றின் உடல்விராய் - திருவுள்ளஞ் செய்யவும் தண்ணீர் நீங்காதோடும் கம்பாநதியோடுகலந்து, கடைக்கால் வெள்ளம் எழுவதுகடுப்ப - உகாந்தத்தில் எழங்கடல் வெள்ளத்தையொப்ப, எல்லாப்புனலும் வந்திறுத்த - எல்லாத்தீர்த்தங்களும் வந்து தங்கின. (எ-று)

அண்டங்களினுள்ளும் புறம்புமுள்ள தீர்த்தங்களெல்லாம் இக்காஞ்சியில் வரும் படி நினைக்கவும், அத்தீர்த்தங்களெல்லாம் கம்பாநதியிடுகலந்து தங்கிய தென்க. ()

கலிநிநுந்தம்.

மிடைவானவர் திசைகாவலர் புவிமேலவர் காணாஉக்
கடைநாளனு கிற்றாலென வெருவிக்கலுழ் கண்ணீர்
ரிடையாறென விரவக்கொடு வேகத்தொடு மெய்வெப்
புடைநீர்களு முடனாகிய கம்பைப்புனல் வருமால்.

(இ - ள்.) மிடைவானவர் திசைகாவலர் புவிமேலவர்காணா - நெருங்கியதேவர் களும் திக்குப்பாலகரும் மண்ணுலகி உள்ளவருங்கண்டு, கடைநாளனாகிற்று என வெருவி - உலகமழியுநாவந்து கூழிற்பெற்று அச்சமுற்று, கலுழ்க்கண்ணீர்இடை ஆறு எனவிரவ - சிந்துகின்ற கண்ணீரானது இடைவழியிற் கூடுகிறதோற்கலக்க, எ எப் புடை நீர்களும் உடனாகிக் கொடுக்கம்பைப் புனல்வேகத்தொடுவரும் - எந்தவண்டங்களினுமுள்ள நீர்களெல்லாமுடனாகிக்கொண்டுவருகின்றகம்பை நிமிசுந்த வேகத்தொடும்வரும். (எ-று)

யாவருங் கண்டஞ்சிக் கண்ணீர்சோரக் கம்பாநதி பெருக்கெடுத்து வருகின்ற தென்க. (நகசுஅ)

படலைக்கரு முகிலும்மிடை மிடையேபட ரொளிரசேர்
தொடலைக்கதி ருடுவுந்துவ னுறுபாசடை விரவு
மிடையிற்திகழ் மலரும்மென விலகக்கக னமுமுட்
படமிக்கெழு பரவைப்புனல் பயமுற்றிட வருமால்.

(இ - ள்.) படலைக்கருமுகிலும் - வரிசையாயுள்ள மேகக்கூட்டங்களும், இடையே மிடைபடர் ஒளிரசேர் தொடலைகதிர் உழவும் - மேகங்களினிடையே செறிந்துபடர்ந்து ஒளிமயமாகிய வரிசையாயுள்ள நட்சத்திரங்களும், துவனுறுபாசடைவிரவும் இடையில் திகழ்மலரும் என இலக - துவண்டசைகின்ற டசிய இலையினடுவில் விளங்கும் மலர்போன்று விளங்க, ககனமும் உட்படமிக்கெழு பரவைப்புனல்பயம் உற்றிடவரும் - ஆகாயமுந் தன்னுள்ளாக மேலோங்குவரும் கடல்போன்ற கம்பையாவருமஞ்சவரும்.

கரியமேகங்கள் பச்சிலையாகவும் அதனைடதோன்றுகின்ற நட்சத்திரங்கள் அவ் விலைமில்ல மலரும் மலர்களாகவுங்காண ஆகாயத்தைத் தன்னுட்கொண்டுகம்பாநதி வருமென்க. (நகசுக)

அடிநேடிய திருமாலென விருமானில மகமு
முடிநேடிய மலரோனென விண்மேற்செல முடுகும்

கடவாமுர ணிருவோரெதிர் கனலா யெழு முருவ
முடையானென விரைசெல்புனல் கீழ்மேலுற நிலையும்.

(இ-ள்.) அடிமேய திருமால்என இருமாதிலம் உகடும் - திருவடியைத்தேடிய திருமலைப்போல் பெரியபூமியின்மேசென்று பெயரக்கும், முடிநேடிய மலரோன் என விண்மேல் செல்முடுகும் - திருமுடியைத் தேடச்சென்ற பிரமலைப்போல் ஆகாயத்தின்மேற்செல்ல வேகங்கொள்ளும், முரண்கடவா இருவேர் எதிர்கனலாய்எழும் உருவம் உடையானென - தங்கள் வாத்தினின்றும் நீங்காத அயனரியாகிய இருவரொதிரினு மழல்வண்ணமா யெழுந்த வுருவத்தை யுடைய இறைவரைப்போல், வினா செல்புனல் கீழ்மேல்உற நிலையும் - வினாந்து செல்லின்ற கம்பைப்பிடித்திலும் மேலிடத்திலும் நிலைபெற்றிருக்கும். (எ-று)

திருமால் அடிதேடத் தொடங்குங்கால் அகழ்த்துபோல் நிலத்தை யகழ்த்தும், பிரமன் முடிதேட மேல்வினாந்து சென்றதுபோல் விண்மேற் சென்றும் அவ்விருவரிடை அடிமுடி தோன்றது அழல்வண்ணனாய் நின்ற இறைவர்போல் மண்ணும் விண்ணும் தோன்றது கம்பைவெள்ளம் எங்கும் நிறைந்து நிலைபெற்றிருந்து தென்கு.)

வாழைக்கனி பலவின்கனி மாவின்கனி நெடிய
தாழைக்கனி யகில்குங்கும நிறைசந்தன மலர்தேன்
வேழத்துணி முதலின்னன கொடுமேவலி னுமையா
ஊழிற்புரி பூசைக்குரி யவையுய்ப்பவ ருமழும்.

(இ-ள்.) வாழைக்கனி பலவின்கனி மாவின்கனி நெடிய தாழைக்கனி அகில் குங்குமம் நிறைசந்தனம் மலர் தேன் வேழத்துணி முதலின்னன கொடுமேவலின் - வாழைப்பழம் பலாப்பழம் மாம்பழம் பெரியதெங்கிலும் ஆகிய இவைகளையும் அகிற்கட்டை குங்குமக்கட்டை சந்தனக்கட்டை ஆகிய இவைகளையும் மலர் தேன்கரும்புமுதலிய இவைகளையும் கொண்பவருதலால், உமையான் ஊழிற்புரி பூசைக்கு உரியவை உய்ப்பவர் உறழும் - உமாதேவியார் விதிப்படி செய்யும் பூசைக்கு உரியனவாகிய பலபண்டங்களைக் கொண்பவந்து கொடுக்கின்ற தோழிமானா யொக்கும்.

கனிவகைகளையும் வாசனைக் கட்டைகளையும் மலாமுதலியவைகளையும் வெள்ளம் கொண்ப வருதலால் தோழிமானா யொக்குமென்க.

ஊழிற்புரி பூசைக்கென்றது - நெடுநாள்புரியும் பூசைக்கெனினு மமையும். ()

இருபாலினு மணிதங்கிய விருகோடு படைத்து
வெருவார்களும் வெருவித்துயர் மேவத்தவ வுரறி
மருவார்குழ லுமையச்சுற வரலானுயர் கம்பை
பெருமானெதிர் பண்டெய்திய பெருவேழமு நிகரும்.

(இ - ள்.) உயர்கம்பை மருவார்குழல்உமை அச்சுறவரலான் - மேன்மைபொருந்திய கம்பாநதி நறுமணங்கமழும் நீண்ட கூந்தலையுடைய உமாதேவியா ரஞ்சு வருதலால், இருபாலினும் மணிதங்கிய இருகோடுபடைத்து - இரண்டு பக்கங்களிலும் முத்துக்கள்பொருந்திய விரண்டு கொம்பினையுடைத்தாய், வெருவார்களும் வெருவித்துயர்மேவ - அஞ்சாதாரு மஞ்சித் துன்பமடைய, தவஉரறிபெருமான் எதிர்பணி எய்திய பெருவேழமும் நிகரும் - மிக்க கோபங்கொண்டு இறைவன் முன் முன்னால் வந்த பெரிய யானையையுமொக்கும். (எ - று)

கம்பாநதி அம்மையாருஞ் வேகங்கொண்டு வருதலால் றுள் இருகோடுபடைத் துப் பெருங்கோபங்கொண்டு இறைவன்முன்வந்த யானையை யொக்குமென்க.

பெருமானெதிர் பண்டெய்திய வேழம் - சுயாசுரன். யானைக்கொம்பு ழுத்துப் பிறக்கு மிடங்களி லொன்றதலான் மணிதங்கிய கோடென்றார். இருபாலினும் அணி தங்கிய இருகோடுபடைத்து - இருககாயினும் வரிசையாயுள்ள பெரிய மரக்கொம்பு களை வாரிக்கொண்டு எனப் பொருள்கொள்ளலுமொன்று. (௩௭௨)

அறுசீர்க்கழிநெடில்விடுத்தம்.

மலைபடு வளங்கள் வாரி மணிபல வரன்றிப் பொங்கி
யலைபெறிந் திரைத்து விம்மி விசும்பெலா மடைத்துப் பம்பித்
தலைவரு வெள்ளந் தன்னைத் தடவரை பயந்த திங்கட்
கலைநிறை வதனத் தேவி காண்டலும் வெருஉக்கொண் டாளால்.

(இ - ள்.) மலைபடுவளங்கள்வாரி மணிபலவரன்றி - மலைபடு பொருள்களாகிய சிறந்த சந்தனமுதலிய விருக்கங்களையும் பலவகை மணிகளையும் வாரிக்கொண்டு, பொங்கி அலை எறிந்து இரைத்து விம்மி விசும்பு எல்லாம் அடைத்து பம்பி தலைவரும் வெள்ளத்தன்னே - மேலெழுந்து அலைவீசி ஒலித்துப்பெருகி ஆகாயப்பரப் பெல்லாமறைத்துச் செறிந்து மேற்பட்டிவரும் வெள்ளத்தை, தடவரை பயந்ததிங் கள் கலைநிறை வதனத்தேவி காண்டலும் வெரு கொண்டாள் - மலையறையன்பெற்ற கலைநிறைந்த சந்திரனேப்போன்ற திருமுகமுடைய பார்வதியார் காணவும் பயந்தனர்.

மலைபடு பொருளெல்லாம் வாரிக்கொண்டு ஆகாய முகட்டை யளாவிப் பொங்கி வருகின்ற வெள்ளத்தைப் பார்வதியார்கண்டச்சமுற்றவளென்க. (௩௭௩)

புடையுறு மிகுளை மாறும் பொள்ளென வச்சம் பூப்பத்
தடைபடா தணுகு நீத்தந் தனையெதிர் நோக்கி நோக்கிக்
கடல்கிளர்ந் தனைய வெள்ளங் காரண மின்றி யென்னே
விடையவன் பூசை நாப்பண் மேவிய வாறென் றெண்ணி.

(இ - ள்.) புடையுறும் இஞ்ஞாமாரும் பொள் என அச்சம்பூப்ப - அம்மையார் பக்கங்களிற் றுழந்திருக்குந் தோழிமார்களும் துழங்குகின்றச்சங்கொள்ள, தடை படாது அணுகும் நீத்தந் தனை எதிர்நோக்கி நோக்கி - தடுப்பதற்கோ ரணையின்றி வரும் வெள்ளத்தைத் திரும்பிப் பலமுறையும் பார்த்து, கடல்கிளர்ந்தால் அலையவெ ள்ளம் - கடல்பொங்கி வருவதைப்போல வருகின்ற வெள்ளம், காரணமின்றி விடைய வன்பூசை நாப்பண்மேவிய ஆறு என்னே என்று எண்ணி - காரணமில்லாமல் சிவ பூசைசெய்யு மிவ்விடையில் வருகின்றவகை என்ன ஆச்சரியமென்றெண்ணி. (௭-று)

பாங்கியாருசுவரும் வெள்ளத்தை யம்மையார் பலமுறையும் பார்த்துக் காரண மின்றி இச்சிவபூசை நடுவில் வருவது என்னையென்றெண்ணினுளென்க. (௩௭௪)

என்னுடைத் திங்கு தன்னுற் பூசனைக் கிடைபூ ருகத்
துன்னிய திதுவா மென்று சொல்லருங் கவலை கூர்ந்து
சென்னியின் மதியம் வைத்தார் திருவடி யிதயத் தெண்ணு
முன்னரப் பெருநீர் வெள்ள முடுகிவந் தடுத்த தாக.

(இ - ள்.) இது என்னுடை தங்கு தன்னால் பூசனைக்கு இடையூறுக ழுன்னிய யது ஆம் என்று - இந்த வெள்ளமென்னுடைய கொடும்பாவத்தினால் பூசைக்கிடையூறுக நெருங்கி வருவதாகுமென்று, சொல்லுங் கவலைகூர்ந்து சென்னியில் மதியம் வைத்தார் திருவடி இதயத்து என்னுமுன்னர் - சொல்லக் கூடக்காத மனக்கவலையீ தூர்ந்து முடியிற் சந்திரனை வாழவைத்த இறைவருடைய திருவடியை யுள்ளத்தி னினைப்பதற்குமுன், அ பெருநீர்வெள்ளம் முடுகிவந்ததித்து - அந்தப் பெரியவெள் ளம் வேகமாக வந்தனாகியது. (எ-று)

இவ்வெள்ளம் வருவதற்கு வேறுகாரணமில்லை என்னுடைய பாவமே ; அதனு லென்பூசைக் கிடையூறுக வந்ததென் மென்னுவதற்கு முன்னரவ் வெள்ளம் வினாற் துவந்ததென்க.

வருகின்ற வெள்ளம் தன்பூசைக்கே இடையூறுக வருகின்றதெனத் துணிந்தா ராகையால் அவரவர்வினை அவரவர்க்கே வருமன்றி மாறிவராதென்பார் என்னுடை த் தங்கு தன்னால் பூசனைக் கிடையூறுகத் துன்னிய திதுவாமெனவும், கலையேய்ந்த சந்திர னை முடியிலணிந்து வாழவைத்ததுபோல என்னையுந் தன்னருகில் வாழவைக்க வேண்டிமென்றெண்ணினாரென்பார் சென்னியின் மதியம்வைத்தார் திருவடி யிதயத் தென்னு முன்னரெனவும் கூறினார். (ங-எரு)

துன்புற நோக்கி நெஞ்சம் துண்ணெனத் துளங்கி யாவா வும்பர்வான் தடவிச் செல்லு மொப்பரும் பெருநீர் வெள்ள மெம்பிரான் மிசையே நண்ணு மினிச்செய்வ தென்னே யென்று தம்பிரா னார்பா லன்பு தழைந்தெழு முள்ளத் தோடும்.

(இ - ள்.) துன்புறநோக்கித் துண்ணென நெஞ்சம் துளங்கி - வருத்தமுற்றுப் பார்த்துத் திமிக்கென்று நெஞ்சங்கலங்கி, உம்பர்வான் தடவிச்செல்லும் ஓப்பரும் பெருநீர்வெள்ளம் - விண்ணுலகத்தைக் கடந்து செல்லு மிந்த வொப்பில்லாத பெ ரிய நீர்ப்பெருக்கம், ஆவா எம்பிரான் மிசையெண்ணும் - அந்தோ என்னுடைய நாயகர்மேல் வரும், இனிசெய்வது என்னே என்று - இனியான் செய்யத்தக்கது யா தோவென்று, தம்பிராணர்பால் அன்புதழைந்து எழும் உள்ளத்தோடும் - தமது பெரு மாணர்பாலன்புநிறைந்தெழுகின்ற வுள்ளத்தோடும். (எ-று)

(வெள்ளம் முடுகிவரவும்) துன்பமடைந்து நோக்கி மனங்கலங்கி அந்தோ இந்த வெள்ளம் இனி நாயகர்மேல்வரும் நாம் செய்யத்தக்கது யாதோ வறிகிலேனென் றன்பா லெழுந்த வுள்ளத் துடனென்க. (ங-எக)

அட்டொளிப் பசம்பொன் மேனி வடிவெலா மதிர்ப்புக ட்டப் பொட்டணி நுதலின் பாங்கர்க் குறுவெயர்த் திவலை பூப்ப மொட்டிள முலையிற் தூங்கு முத்தொளி வடங்க ளாட விட்டிடை வருந்திச் சால வினுமெனத் துவண்டு வாட.

(இ-ள்.) அட்டு ஒளி பசம்பொன்மேனி வடிவு எல்லாம் அதிர்ப்புகாட்ட - நெருப் பிலிட்ட பசம்பொன்போலு மொளியீச மழகிய திருமேனி முற்றமதிரவும், பொ ட்டு அணிநுதலின் பாங்கர் குறுவெயர் திவலைபூப்ப - சிலகமணியு நெற்றி முழுவ தும் மழைத்துவல்போற் சிறிய வேர்வையரும்பவும், மொட்டி இளமுலையில் தூங்கு முத்தொளி வடங்களாட - தாமதாயரும்புபோன்ற இளமுலையிற்றங்கிய வொளியீசம் முத்துவடங்களையவும், இட்டிடைவருந்தி சால இறும் என துவண்டிவாட - தோ

ன்றாக் சிறிய இடையானது வருத்தமுற்றுத் துண்ணென வொடிந்து விழுமென்
றெண்ணத் துவண்டாடவும். (எ-று)

திருமேனி யதிரவும் நெற்றியில் வெயர்வரும்பவும் தனங்களில் முத்துவட மசை
யவுமிடை துவளவுமென்க. (ங௭௭)

கூந்தலி னறவந் தோய்ந்த குருமலர்ச் சுரும்ப ரார்ப்ப

வேந்தக லல்குற் சூழ்ந்த வெரிமணிப் பரும மார்ப்பச்

சேந்தொளி பிலிற்றுஞ் செம்பொற் கிண்கிணி சிலம்பொ டார்ப்பக்

காந்துபொற் கடகக் கையிற் கதிர்வளைக் குலங்க ளார்ப்ப.

(இ - ள்.) நறவந்தோய்ந்த கூந்தலில் குருமலர் சுரும்பர் ஆர்ப்ப - மயிர்ச்சா
ந்து தோய்ந்த கூந்தலிற் சூட்டிய நிறமுள்ள மலர்களில் மொய்த்திருக்கும் வண்டு
கள் பறந்தொலிக்கவும், ஏந்து அகல் அல்குல் சூழ்ந்த எரிமணிபருமம் ஆர்ப்ப - அக
ன்ற நிறம்பத்தின்மேல் சூழ்ந்து விளங்கு மொளியீசு மிரத்தினமிழைத்த மேகலாபரண
மசையவும், சேந்து ஒளிபிலிற்றும் செம்பொன் கிண்கிணி சிலம்பொடி ஆர்ப்ப - திரு
வடியில் சிவந் தொளியீசும் செம்பொன்னுலாகிய கிண்கிணியும் தூபுரமும் கலந்
தொலிக்கவும், கையில் காந்துபொன்கடகம் கதிர்வளை குலங்கள் ஆர்ப்ப - திருக்கரத்
திலணிந்த வொளியீசும் பொற்கடகமு மொள்ளிய வளையல்களும் கலந்தொலிக்கவும்.

வண்டிகள் கூந்தலிலொலிக்க மேகலாபரண மிடையிலொலிக்க கிண்கிணி தூபு
ரங்க எழுகளி லொலிக்க கடகங்களும் வளையல்களும் கைகளிலொலிக்க வென்க. ()

ஒருகொடி யெழுந்து செம்பொ னுயர்வனாக் குவமி தன்னை

யிருகொழுந் திருபாற் போக்கித் தழீஇயென வெழுந்து வல்லே

முருகலர் வேதி யும்பர்த் தன்வல முழந்தா னுன்றிக்

கருமணிப் பாவை யன்னுள் கணவனாக் தழுவிக் கொண்டாள்.

(இ - ள்.) செம்பொன் உயர்வனாக் கொடுத்தனை ஒருகொடி எழுந்து இருகொ
ழுந்து இருபால்போக்கி தழீஇ என - செம்பொன்மயமாகிய மேருமலையின் சிகரத்
தை ஒரு பூங்கொடியானது மேலெழுந்து இரண்டு கொழுந்துகளை யிரண்டுபக்கத்தி
லுஞ் செலுத்தித் தழுவியதுபோலும், கருமணிபாவை அன்னுள்வல்லே எழுந்து -
நீலமணியாற்செய்த பாவைபோலும் வடிவினைவாய்ந்த வம்மையார் விரைந்தெழுந்து,
முருகு அலர்வேதி உம்பர் தன் வல முழந்தாள் ஊன்றி - நறுமணம்வீசு மலர்களால்
மணமேறப்பெற்ற வேதிகையின்மேல் தனது வலக்கால் முழந்தானையுன்றி, கணவனாக்
தழுவிகொண்டாள் - தன்னுயகரைத் தழுவிக்கொண்டாள். (எ-று)

பொன்மலைச்சிகரத்தை யொருபூங்கொடியெழுந்திரண்டுகொழுந்துகளை யிருபக்
கத்தினும் போக்கித் தழுவிக்கொண்டாற்போலச் சோதிசொருபராகிய ஏகம்பவாண
னாக் கருமணிபோன்ற வம்மையார் தமது திருக்கரத்தாற் தழுவிக்கொண்டனளென்க.

மணிமுலைக் குவட்டி னோடு வளைக்கையா னெருக்கிப் புல்லித்

தணிவருந் காதல் விம்மக் காதலி தழுவ லோடும்

திணியிரு னறுக்குஞ் சோதித் திருவுருக் குழைந்து காட்டி

யணிவளைத் தழும்பி னோடு முலைச்சுவ டணிந்தா னாயர்.

(இ - ள்.) மணிமுலை குவட்டினோடு வளைக்கையால் நெருக்கிப்புல்லி - அழகிய
முலை முகட்டோடு வளையலணிந்த கையா லிறுக்கப்பட்டி, தணிவரும் காதல்விம்ம காத

லிதழுவலோடும் - தணியாதவாசைமீதூர அம்மையார் தழுவின்வளவில், ஐயர்நீணி இருள் அறுக்கும் சோதி திருவுருகுழைந்து காட்டி - வேதியராகிய தலைவர் திண்ணிய விருளைச்சிக்குஞ் சோதிமயமாகிய திருமேனியைக் குழைத்துக்காட்டி, அணிவளைத் தழும்பினோடு முலைச்சுவடு அணிந்தார் - அழகியவளைத் தழும்பினோடு முலைத்தழும் பையு மணியப்பெற்றனர். (எ-று)

அம்மையார் முலைக்குவட்டாலும் வளைக்கையாலும் நாயனா இறுக்கக்கட்டி ஆசைமீதூரத்தழுவ இறைவர் தமதுருவில் அத்தழும்புகளைக் கொண்டனரென்க. ()

கலிவிநீந்தும்.

வற்றிநின் றருந்தவ முயன்று பன்மறை
கற்றவ ருணர்வையுங் கடந்த பேரொளி
சிற்றிடைத் திருந்திழைத் தேவி வால்வளைப்
பொற்றழும் பொடுமுலைச் சுவடு பூண்டதே.

(இ - ள்.) வற்றிநின்று அருந்தவம் முயன்று பன்மறைகற்றவர் உணர்வையும் கடந்த பேரொளி - உண்டமுதலிப்பவை துறந்துநின்று செய்தற்கரிய தவத்தின் முயன்றுபல தூலையும் கற்றுணர்ந்தவ ரதிரவையும் கடந்துநின்ற அகண்டசோதி, சிற்றிடை திருந்திழை தேவி வால்வளை பொல்தழும்பொடு முலைச்சுவடு பூண்டது-சிறியஇடையையும் பணிதியமைந்தவாபரணக்களையுமுதலையவம்மையாரதயர்ந்த பொன்னாலாகிய வளைத்தழும்பொடு முலைத்தழும்பையும் கொண்டது. (எ-று)

அருந்தவமுயன்று அருங்கலை யோதியுணர்ந்தவ ரதிரவையும் கடந்துநின்ற பேரொளி அம்மையாரது வளைத்தழும்பையும் முலைத்தழும்பையும் கொண்டதென்க. தவஞானங்களைக்கடந்த பேரொளி வளைத்தழும்புக்கும் முலைத்தழும்புக்கு முட்பட்ட தரிதென்பார் சுவடுபூண்டதே என்றார். (நஅக)

உருவரு வணுமலை யுண்மை யின்மைமற்
றிருளொளி யன்றிநின் நிலகு பேரொளி
மருமலர்ச் சுருங்குழன் மங்கை வால்வளைப்
பொருதழும் பொடுமுலைச் சுவடு பூண்டதே.

(இ - ள்.) உருவு அருவு அணுமலை உண்மை இன்மை இருள்ஒளி அன்றி நின்று இலகுபேரொளி - உருவுமருவு மணுவும்மலையு முண்மையு மின்மையு மிருளுமொளியுமாகிய விவையெல்லா மல்லாதநின்ற பெரியசோதி, மருமலர் சுருங்குழன் மங்கைவால் வளைபொரு தழும்பொடு முலைச்சுவடு பூண்டது - நறுமணங்கமழும் மலரணிந்த கரிய கூத்தலையுடைய வம்மையாரது சிறந்தவனையினால் பொருதப்பெற்ற தழும்பொடு முலைத்தழும்பையும் பூண்டது. (எ-று)

உருவப்பொருளும் அருவப்பொருளு மாகாமலும் சிறிதும் பெரிது மாகாமலு முள்ள இல்லதாகாமலு மல்லம்பகலு மாகாமலும் நின்றசோதி அம்மையாரது வளைத் தழும்பையும் முலைத்தழும்பையும் பெற்றதென்க.

உருவமுதலிய வொருபொருளுமாசாத சுயஞ்சோதி இவ்வடையாளங்களைப்பெற்ற ததிகசயமென்பார் பேரொளி முலைச்சுவடுபூண்டதே என்றார். (நஅஉ)

பெருவிர ளளவையி னுளத்திற் பேணினின்
றுருவுயிர் முழுவது மாட்டு மொள்ளொளி

பருள்பொழி குறுநகை யணங்கு வால்வளைப்
புரிதழும் பொடுமுலைச் சுவடு பூண்டதே.

(இ - ள்.) பெருவிரல் அளவையின் உளத்தின்பேணினின்று - அங்குடட வளவின தாகவுள்ளத்தின்கண் பொருந்திநின்று, உருஉயிர் முழுவதும் ஆட்டிம் ஒள்ஒளி - உருவோடுகூடிய பலவுயிர்களைப் பாட்டு மொள்ளியசோதி, அருள்பொழி குறுநகை அணங்குவால் வளைபுரிதழும்பொடு முலைச்சுவடுபூண்டது - கருணையரும்பும் புன்னகையையுடைய வம்மையாரது சிறந்தவளையினும்செய்த தழும்போடு முளைத்தழும்பையும் கொண்டது. (எ-று.)

ஒரங்குட்டவளவா யுள்ளிருந் துயிர்களை யாட்டுஞ் சோதிவளைத்தழும்பையும் பெரியமுலைத் தழும்பையும் கொண்டதென்க.

அங்குட்டவளவாகிய வருவில் பெரிய வடையாளங்களைத் தன்னுட்கொண்டது வியப்பென்பார் சுவடுபூண்டதே என்றார். (ந-அந)

உயிர்ப்பினை யொடுக்கியே விழித்து நங்குவோ
ரயர்ச்சியி லகக்கணு னோக்கு மாறொளி
குயிற்பெடைச் சின்மொழி யிறைவி கோல்வளைப்
புயத்தழும் பொடுமுலைச் சுவடு பூண்டதே.

(இ - ள்.) உயிர்ப்பினை ஒடுக்கியே விழித்து உறங்குவோர் - வாயுவைக் கும்ப கஞ்செய்து வெளியேகண்விழித் துள்ளேநூங்கும் யோகியருடைய, அயர்ச்சியில் அகக் கண்ணல் நோக்கும் ஆர் ஒளி - சோர்வில்லாத ஞானக்கண்ணல் காணும்பேரொளி, பெடைகுயில்சின் மொழி இறைவி - பெண்குயில்போல வினியமொழிகூறும் தேவியாருடைய, புயம் கோல்வளை தழும்போடு முலைச்சுவடு பூண்டது - கையிலணிந்த வளைத்தழும்போடு முலைத்தழும்பையும் கொண்டது. (எ - று)

இரேசக பூரகத்தாற் பிரணவாயுவைக் கும்பகஞ்செய்து கண்ணைத்திறந்து புலனையடக்கிக் கரணங்கள்சோர்வடையச் செய்யுங்கால் வெளிப்படும் ஞானக்கண்ணம் காணுஞ் சுழஞ்சோதி அம்மையாருடைய வளைத்தழும்பும் முலைத்தழும்புக் கொண்ட தென்க.

யோகியர்கள் கண்விழித்திருக்க வைப்பினும் கண்வழியுழலும்புலனை யுள்ளடக்க லின் விழித்தறங்குவோரொளவும், புலனடங்கவே அவ்வழியுழலும் கரணங்களோயுமாகலின் அயர்ச்சியிலெனவும், கரணவோய்வில் ஞானவொளி தோன்றுமாகலின் அகக் கண்ணல் நோக்கும் ஆரொளியெனவுந் கூறினர். அகநாட்டமுடையோர் காணும் பேரொளிபுறநாட்டமுடையோர் காணும் வளைத்தழும்பு முலைத்தழும்புக் கொண்ட ததிசயமென்பார் சுவடுபூண்டதே என்றார். (ந-அச)

என்றுமோ ரியல்பினிற் பகலி ராவற
நின்றவ ரன்பினுக் கணிய நீளொளி
மென்றளிர்ச் சேறடி விமலை கைவளைக்
கொன்றழும் பொடுமுலைச் சுவடு கொண்டதே.

(இ - ள்.) என்றும் ஓரியல்பினில் - எந்நாளு மொருபெற்றித்தாசு, பகல் இரவு அற நின்றவாற் அன்பினுக்கு அணிய நீள்ஒளி - பகலிரவென்பதின்றி நிற்கின்றவர்களுடைய வன்பினுக் கெளிவரும் நீண்டசோதி, மெல்தளிர் சிறு அடிவிமலை கைவளை

கொண் தழும்பொடு முலை சுவடு கொண்டது - மெல்லிய தளிர் போன்ற சிற்றடியைய யுடைய வம்மையாரது பெருமைப்பொருதிய வளைத்தழும்பொடு முலைத்தழும்பையுங் கொண்டது. (எ-று.)

என்று மோர்படித்தாய் நிற்கும் அன்பர்களுக் கண்ணியதாக விளங்குஞ் சுயஞ் சோதி அம்மையாரது வளைத்தழும்பொடு முலைத்தழும்பையுங் கொண்டதென்க.

விரப்பு வெறுப்புக்களாவனரும் இன்பத்துன்பமற்றவனொன்பார் என்று மோரியல்பினிலெனவும், சகலகேவலங்களைக் கடந்து அருளவந்தையி னிற்பவனொன்பார் பகலிராவறநின்றவனெனவும், அருள்வழிநின்று அன்பிற் தலைப்பட்டார்க்கே அண்ணிப் பவ னென்பார் அன்பினுக்கணிய நீளொளியெனவும், சகலகேவலாவத்தையைக் கடந்தார்க்குச் சமீபிக்கு ஞானச்சோதி சகலகேவலாவத்தை யுடையார்க்குச் சமீபிக்குத் தழும்புகளைப்பெற்ற ததிகையமென்பார் சுவடுகொண்டதே எனவுஞ்சுறிஞர். (ந.அரு)

மனத்திடைத் தனதடி நினைந்த மாத்திரை
வினைப்பெரும் பிறவிவே ரகழு மெய்யொளி
யனைத்துல நீன்றரு ளமலை பல்வளை
யினத்தழும் பொடுமுலைச் சுவடு மேற்றதே.

(இ - ள்.) மனத்திடை தனதடி. நினைந்தமாத்திரை வினை பெரும்பிறவி வேர் அகழும் மெய் ஒளி - மனத்தில் தன்சீபாத நினைத்த மாத்திரத்தில் இருவினையைப் பெருக்குஞ் சன்னவேனா யகழ்ந் தொழிக்குஞ் சுயஞ்சோதி, அனைத்துலகு ஈன்ற ருள் அமலை பல் இனம் வளை தழும்பொடு முலை சுவடும் ஏற்றது - எல்லா வுலகங்களையு மீன்றருளியவம்மையாரது பலவினமாகிய வளைத்தழும்புகளோடு முலைத்தழும்பையு மேந்தியது. (எ-று)

திருவடியை நினைத்தமாத்திரத்தில் பிறவியை அறவே யொழிக்குஞ் சுயஞ்சோதி அம்மையாரது வளைத்தழும்பொடு முலைத்தழும்பையுமேற்ற தென்க.

நினைப்பவருடைய பிறவிக்குவித்தாகிய ஆசையை யொழிக்கவல்ல சுயஞ்சோதி ஆசையை மேன்மேல் வினைவிக்குந் தழும்புகளைக்கொண்டது அதிகையமென்பார் சுவடு மேற்றதே என்றார். (ந.அரு)

வடவரை குழைத்ததோர் பவள மால்வரை
முடிவொடு முதலிலா மாவின் மூலத்து
மடநடை யிளங்கொடி வளைக்க ரத்தொடு
குடமுலைக் கம்மவோ குழைந்து மெல்கிறே.

(இ-ள்.) வடவரைகுழைத்தது ஓர் பவளமால்வரை - பொன்மலையை வில்லாகக் குழைத்த வொரு பெரியபவளமலை, முடிவொடு முதல் இல்லாத மாவின் மூலத்து - அழிந்து தோன்றுதலில்லாத மாவடியில், மடநடை இளங்கொடி வளை கரத்தொடு குடமுலைக்கு அம்ம குழைந்து மெல்கிறது - மெல்லிய நடையையுடைய இளங்கொடி போன்ற வம்மையாரது திருக்கரத்திலணிந்த வளையலோடு குடம்போன்ற முலைக்கு மிகவுங்குழைந்து மெலிவடைந்தது. (எ-று)

பொன்மலையைக் குழையச்செய்த பவளமலை ஒரு மரத்தடியில் ஓர் மங்கையி னுடைய வளையொடு முலைக்குந் குழைந்த தென்க.

பொன்மலை வடக்கின் கண்ணதாகலின் வடமலையெனவும், அதனைக்குழையச் செய்தது இறைவனென்பார் பவளவனா யெனவும், கேடுமார்க்கமுயின்றி என்று முள்ளது மாமரமென்பார் முடிவொடு முதலிலா மா எனவும், பூயிக் காதாரமாகிய மலையைக் குழையச்செய்த வொரு பெரியமலை ஓரிளங்கொடியை ஆதரவாகக் கொண்டவனைக்கும் முலைக்கு மெலிந்து குழைந்தமை எங்குமில்லாத வதிசயமென்பார் இளங்கொடி வளைக்கரத்தொடு குடமுலைகம்மவோ குழைந்து மெல்கிறே எனவுங்குறிஞர்.

அல்லது உம் இறைவ ரழல்வண்ணமாதலால் பவளமலை என்றார். அழலிம்பட்ட பொன்னுருகுதலியல்பு. அழ லொரு பொருளாலு முருகுவதின்று. ஆகவே அழலிடைப்பட்டார் கறிந்து பொரிந்து போகத்தக்க பொருளாலுருகிக் குழைந்ததும் உருத்தோற்றது போகத்தக்க அப்பொருளா லுருப்பித்திய வடுவைத் தன்னுருவத்திற்றோன்றச்செய்ததும் சிறந்த வதிசயமென்பார் மெல்கிறே எனவும் அம்மவோ எனவுங்குறிஞர்.

பவளமால்வனாயென்றதை - “பவளமே மகுடம் பவளமே திருவாய் பவளமே திருவுடம்பு” என்னும் திருவாக்கானதிக. (ங அள)

கலிநிலைநுழை.

அம்பொன் வால்வளைத் தழும்பொடு முலைச்சுவ டணிந்து
கம்ப வைப்புடை வாழ்க்கையார் கருணைசூர்ந் தருளி
நம்பு மோகையிற் பெருங்கனி சிறத்தலு நலமார்ந்
தும்ப ரிம்பரி னுயிரெலா முவகையிற் களித்த.

(இ - ள்.) கம்ப வைப்புடை வாழ்க்கையார் அம்பொன் வால்வளைத் தழும்பொடு முலைச்சுவடு அணிந்து - கம்பைத்தலத்தைத் தாம் வாழிடமாகக்கொண்ட விதைவர் அழகிய சிறந்தபொன்னைமைந்த வளைத்தழும்பொடு முலைச்சுவடும் புதையப்பெற்ற, கருணைசூர்ந்தருளி நம்பும் ஓகையில் பெருங்கனி சிறத்தலும் - அருள்சூர்ந்து பேராணந்தப் பெருக்கால் களிப்படங்காது மேன்மேற் சிறக்கவும், உம்பர் இம்பரின் உயிரொலாம் நலம் ஆர்ந்து உவகையில் களித்த - விண்ணுலகிலு மண்ணுலகிலுமுள்ள ஆன்மகோழகளெல்லாஞ் சுகமடைந்தானந்தத்தில் மூழ்வின. (எ-று)

திருவேகம்பவாணர் அம்மையாரது சுவடழந்தப்பெற்று களிசிறத்திருக்க வுயிர்களெல்லாஞ் சுகமடைந் தின்புத்திருந்தனவென்க.

அம்மையார் இறைவர் திருக்கண்களைப் புதைத்த அக்காலத்தி னுயிர்களெல்லாந்துன்பமடைந்ததுபோலும் அவ்விதைவளைத் தனமும் வளைபுமழந்தத் தழுவிய இக்காலத்தி லாணந்தமடைந்தன வென்பார் கம்பவைப்புடைவாழ்க்கையர் வளைத்தழும்பொடு முலைச்சுவடணிந்துகளி சிறத்தலு முயிரொலா முவகையிற் களித்தஎன்றார். (.)

திக்கும் வானமு மாசறத் திகழ்ந்தொளி படைத்த
தக்க பல்லிய மெண்ணில தழங்கின விளங்கால்
புக்கு மெல்லெனப் புதுமணங் கொண்டெழுந் தசைந்த
விக்க டற்பெரும் புவியெலா மடங்கின துகள்கள்.

(இ-ள்.) திக்கும் வானமும் மாசு அற திகழ்ந்து ஒளிபடைத்த - எண்ணிக்கொடுக்கடிய மண்ணுலகமும் விண்ணுலகமும் சூற்றமரவிளங்கிப் பிரகாசித்தன, தக்கபல்லியம் எண்ணில தழங்கின - சிறந்தபலவாச்சியங்க ளளவிந்தனவாய் முழங்கின, இள

ங்கில் மெல்லென புக்கு புதுமணங்கொண்டு எழுந்து அசைந்தது - இளந்தென்றிற்
காற்றானது மெல்லெனப்புகுந்து புதிய வாசத்தைக்கொண்டு மேலெழுந்து வீசியது,
இக்கடல் பெரும்புவி எல்லாம் துகள்கள் அடங்கின - இந்த கடல்முற்ற மண்ணிலாக
மெல்லாம் துகளடங்கின. (எ-று)

உலகெல்லா மொளிடைத்தன வாய்சியங்களெல்லா மொலித்தன தென்றற்காற்
றசைந்தது எங்குந் தாசுகளடங்கின வென்க.

அசைந்தது என்புதி துவ்வீறு தொகுத்தென்றது. (ந.அக.)

மந்தி ரத்தழல் வலஞ்சுழித் தெழுந்தொளி நிகழ்ந்த
சுந்த ரப்பொலம் பூமழை நிரந்தரஞ் சொரிந்த
சந்த மாமறைத் தனித்தனி மகிழ்ந்தெழுந் தார்த்த
வெந்த வையமு மயலிடை யின்றியோங் கினவால்.

(இ - ள்.) மந்திரத்து அழல் வலஞ்சுழித்து எழுந்து ஒளிநிகழ்ந்த - ஓமாக்கினி
வலமாகச்சுழித்தெழுந்து ஒளிவிட்டோங்கியது, நிரந்தரம் சுந்தரப்பொலம் பூமழை
சொரிந்த - நீங்காம லழகிய பொன்மலரைப் புட்கலவார்த்தமென்னு மேகஞ்சொரிந்
தது, சந்தமாமறை மகிழ்ந்து தனித்தனி எழுந்து ஆர்த்த - இன்னிசையோடு கூடிய
நான்குவேதங்களு மகிழ்ந்து தனித்தனியே பேரோசையோடொலித்தன, எந்த வை
யமும் அயலிடை இன்றி ஓங்கின - (இவ்வாறு) எந்தவுலகத்திலும் வெற்றிட மின்றி
மங்கலம்பெற்றோங்கின. (எ-று)

மந்திராக்கினி வலஞ்சுழித்தெழுந்தது நீங்காது பொன்மழை பொழிந்தது நான்
சுவேதங்களும் கோஷித்தன உலகெல்லா மங்கலம்பெற்றோங்கின வென்க.

மணி நீர் பொன் பூ மண் கல் தீ என்னு மிவைகளை முறையே பொழிவன ஏழு
மேகங்களாதலால் பொலம்பூமழை என்றதற்கு அம்மேகத்தைக் குறித்தாமென்க. (1)

எங்கு மின்னண நிகழ்வுழி யிருமதக் கலுழித்
துங்க வெண்கரிக் கோமுதற் சுராசுர ரொல்லாந்
தங்க ளின்றுணைக் கிழத்தியர் தம்மொடும் வல்லை
யங்கலோந்தன ரகநிறை யுவகைமீக் கிளைப்ப.

(இ - ள்.) இன்னணம் எங்கும் நிகழ்வுழி அங்கு - இன்னவகையாக எவ்விடத்து
மங்கலநிகழ்கின்றகாலத் தவ்விடத்தில், இருமதம் கலுழி துங்க வெண்கரி கோ முதல்
சுரா அசுரா எல்லாம் - நீங்காது டெரிய மதநீரைப்பொழுகின்ற தெய்வத்தன்மையை
யுடைய வெள்ளையானைக்குத் தலைவனாகிய இந்திரன் முதலிய தேவர்களும் அசுரா
களுமாகிய யாரும், தங்களினுணை கிழத்தியர் தம்மொடும் அகம்நிறை உவகைப
டுளைப்ப வல்லை அணைந்தனர் - தம் மனைவியரோடு முள்ளத்தினைநிறை சந்தோட
மேலெழை வினைந்தடைந்தனர். (எ - று)

திருவேகம்பத்தி லிவ்வாறு மங்கலமநிகழ்கின்ற காலத்தில் சுராசுரரொல்லா
தம் மனைவிமாரோடுவந்து சேர்ந்தனரென்க. (ந.கூச)

புண்ட நீகமென் பொருட்டனைக் கடவுளும் புதுப்பூந்
தண்டு முாய்முடித் தனிப்பெரும் தலைவனு மிருகேழ்

முண்ட கத்துறை முதல்வியர் தமையுடன் கொண்டு
மண்டு பேரின்பங் கிடைத்ததின் றெமக்கென வந்தார்.

(இ - ள்.) மென் புண்டரீகம் பொருட்டு அணைகடவுளும் புதுப்பூம் தன்னுழாய் முடி தனி பெரும் தலைவனும் - மெல்லியதாமரைப் பொருட்டிலிருக்கும் பிரமணம் புதியதேன்றுளிகுந் துவவமாலேருடிய முடிபுனைந்த பெருமையிற் சிறந்த திருமாலும், இருகேழ் முண்டகத்து உறை முதல்வியர் தமை உடன்கொண்டு - வெண்டாமரை செந்தாமரைகளில் வசிக்குங்கலைமகளையும் அலைமகளையு மழைத்துக்கொண்டு, இன்று எமக்கு மண்டு பேரின்பம் கிடைத்தது என வந்தார் - இந்நாள் எங்களுக்கடங்காத பேரின்பங்கிடைத்ததென்று வந்துசேர்ந்தனர். (எ-று)

அரிபிரமர் பேரின்பங்கிடைத்ததென்று தம் பத்தினிகளோடுவந்தனரென்க. ()

சோதி நாரதன் முதற்சுரர் முனிவரும் வசிட்ட
னாதி யாயபல் பிரமநன் முனிவரு மளவில்
காதன் முந்துறு களிப்பொடுங் குழாங்கொடு கரத்தின்
மீது தண்டமும் வேணியுங் விளங்கவர் தடைந்தார்.

(இ - ள்.) சோதி நாரதன்முதல் சுரர்முனிவரும் வசிட்டன் ஆதியாய பல்பிரமநன்முனிவரும் - விளக்கமுள்ள நாரதர்முதலிய தேவரிஷிகளும் வசிட்டர்முதலிய பல நல்லபிரமரிஷிகளும், அளவில்காதல் முந்துறுகளிப்பொடும் குழாங்கொடு கரத்தின்மீது தண்டமும் வேணியும் விளங்கவந்து அடைந்தார் - மட்டுப்படாதவாசையால் முற்பட்டவரும் களிப்போடும் தம்மினத்தவராகிய முனிவர்கூட்டத்தோடு கரத்திலேந்திய தண்டமுஞ் சடைமுடியும் விளங்க வந்து கூடினர். (எ-று)

தேவரிஷிகளும் பிரமரிஷிகளும் களிப்போடும் தம்மினத்தவரைக் கூட்டிக்கொண்டு தண்டுகமண்டலமுஞ் சடைமுடியும் விளங்க வந்து கூடினொன்க. (நகநக)

சத்தி மார்திதி யதிதிமற் றுறுதக்கன் மக்க
ளொத்த யோகினிப் பருதிய ருந்ததி யுலோபா
முத்தி னாத்திருந் திழையன சூயையே முதலா
மித்தி றததவர் யாவரு மகிழ்ந்துவர் திறுத்தார்.

(இ - ள்.) சத்திமார் திதி அதிதி மற்று உறு தக்கன் மக்கள் ஒத்தயோகினி பருதியர் - சப்தகன்னிகளும் திதி அதிதி முதலிய தக்கனுடைய பெண்கள் பலரும் தம்முளொத்த யோகினிகளும், அருந்ததி லோபாமுத்தினா திருந்திழை அனஞ்சயை முதலாம் இத்திறத்தவா யாவரும் மகிழ்ந்துவந்து இறுத்தார் - அருந்ததி லோபாமுத்திரை திருந்திய வாபரணமணிந்த அனஞ்சயைமுதலாகவுள்ள இவ்வகையினராகிய பெண்கள் பலரும் மகிழ்ச்சியோடும் வந்து தங்கினர். (எ-று)

சப்தகன்னிகள் திதி அதிதி முதலாகவெண்ணப்பட்ட தக்கன் பெண்கள் யோகினிகள் அருந்ததி லோபமுத்தினா அனஞ்சயைமுதலிய பெண்கள் பலரும் வந்தனொன்க. (நகச)

சனக னாதியர் தமிழ்முனி தவத்துரு வாசர்
முனிவர் சூழப மன்னியன் முதுதிற் புதர்
நனியு ருத்திரர் கணதிபர் நந்தியெம் பெருமா
னினையர் யாவரு மாயிடை யொருங்குவர் திறுத்தார்.

(இ - ள்.) சனகன் ஆதியர் தமிழ்முனி தவத்துருவாசா முனிவர் ரூழ் உபமன்யியர் - சனகாதியர் உள் அகத்தியர் தவத்தின்மிக்க துருவாசர் முனிவர்கள் சூழப்பெற்ற உபமன்யியர் முதலிய முனிவர்களும், முதலில் பூதா நனி உருத்திரர் கண்திபர் நந்தி எம்பெருமான் - வன்மைமிக்க பூதாசனும் அங்க உருத்திரர்களும் கண்திபர்களும் எமது நந்திபெருமானும், இனையர் யாவரும் ஆயிடை ஒருங்குவந்து இறுத்தார் - இவரனைவரு மவ்விடத்தி லொன்று சேர்ந்தனர். (எ - று)

சனகாதி முனிவர் பூதர் உருத்திரர் கண்திபர் நந்திதேவா ஆகிய இவ்வொல்லாங் கூடினொன்க.

(12 கூரு)

நண்ணி யாவரு நாயகி தழுவிடக் குழைந்த
வண்ண லார்திருக் கோலநேர் கண்டுகண் டார்த்தார்
விண்ணி றைந்தபே ரானந்த வெள்ளத்தி னலைந்தார்
கண்ணி னறப்பெறு பெரும்பயன் கைவரப்பெற்றார்.

(இ - ள்.) யாவரும் நண்ணி நாயகி தழுவிடகுழைந்த அண்ணலார் திருக்கோலம் நேர்கண்டு கண்டு ஆர்த்தார் - எல்லாரும்வந்து கூடி இறைவி தழுவக்குழைந்தவிறை வர் திருக்கோலத்தை நேரே பலமுறையுங்கண் டாரவாருஞ்செய்து, விண் றிறைந்த பேரானந்த வெள்ளத்தில் அலைந்தார் - அகண்டாகரமாய் றிறைந்த பரமானந்தக் கடலில் மூழ்கித் தலைதடுமாறி, கண்ணினால் பெறு பெரும்பயன் கைவரப்பெற்றார் - கண்களாலடையத்தக்க பெரும்பயனை யெளிதாகப் பெற்றனர். (எ - று)

தழுவக்குழைந்த கோலத்தை யாவருங்கண்டு கண்ணினற பெறும்பயனை யெளி தாகப் பெற்றன னொன்க.

(13 கூரு)

அலர்ந்த வாள்விழி யின்பநீர் சொரியின் றழுதார்
மலர்ந்த காதலின் வடிவெலாம் புளகங்கண் மலிந்தார்
கலந்த சிந்தையா ரருட்பெருங் கருணையே நோக்கிப்
புலந்த தழைத்திடச் சென்னிமே லஞ்சலி புனைந்தார்.

(இ - ள்.) கலந்தசிந்தையார் அருட்பெருங் கருணையே நோக்கி - அன்பர் சிந்தை கலந்த விறைவருடைய அருள்வடிவமாகிய திருமேனியையே கண்டு, அலர்ந்தவாள் விழி இன்ப நீர்சொரியின்று அழுதார் - வாள்போலும் பரந்த கண்களினின்று மான ந்த நீர்பெருகச் (சிலர்) நின்றழுதனர், மலர்ந்த காதலின் வடிவெலாம் புளகங்கண் மலி ந்தார் - (சிலர்) பெருகிய ஆசையினால் சரமெல்லாம் மயிர்ப்புளகங் கொண்டனர், புலம் தழைத்திட சென்னிமேல் அஞ்சலி புனைந்தார் - (சிலர்) அறிவுவிளங்க முடியின் மே லஞ்சலிசெய்தனர். (எ - று)

இறைவர் திருமேனியை நோக்கி சில ரானந்தநீர் பொழிந்தனர் சிலர் மயிர்ப் புளக மடைந்தனர் சிலர் முடிமேலஞ்சலி செய்தனொன்க.

அடியார் சிந்தையிற் பிரியாதிருக்கும் பெருமானாகலின் கலந்தசிந்தை யானொன் றார். இதனை 'கலந்தபின்பிவதில்லை' என்னும் திருவாக்கானிக. (14 கூரு)

ஆயி ரங்குறி ராழியங் கடவுளு மயனு
மாயி ரம்விழி பெற்றிலே மென்றழுங் கினர்க
ளாயி ரம்விழி யுடன்முழு தாளியு மமையா
வாயி ரங்குணின் வர்ப்புதங் காண்பதற் கென்றான்.

(இ - ள்.) ஆயிரம் கதிர் ஆழியங் கடவுளும் அயனும் ஆயிரம்விழி பெற்றிலேம் என்று அழுங்கினார்கள் - ஆயிரம் கிரணங்களைவீசுஞ் சுதரிசன மென்னுஞ் சக்கரமேந்திய திருமாலும் பிரமனும் (இந்திரன்போலும்) மாயிரங்களைக்கோப் பெருதொழிந்தோமேயென்று வருந்தினர், உடன்முழுதும் ஆயிரம் விழியாளியும் இவ்வற்புதம் காண்பதற்கு ஆயிரம் கண் அமையாது என்றான் - சரீரமுற்று மாயிரங்களைப் பெற்ற வந்திரானு மிவ்வற்புதத்தைக் காண்பதற்கு யான் பெற்றிருக்கு மாயிரங்களுக்கும் போதாதென்று கூறினான். (எ-று)

இவ்வற்புதக்கோலங்காண்டற்குத் திருமாலும் பிரமனும் ஆயிரங்கண் பெற்றிலேமென்றும் இந்திரன் தன்னையிரங்கண் குறைவென்றும் எண்ணி வருந்தினானென்க. ()

இன்ன தன்மையின் யாவரும் தொழுதெழுந்தாடி
மன்னு மேழ்கடன் முழக்கெனப் பழிச்சினர் வாழ்ந்தா
ரன்ன வர்க்கவ ணிகழ்ந்தபே ரானந்த மிதழிச்
சென்னி யாரன்றி மற்றவர் தெளிதரற் பாலார்.

(இ-ள்.) யாவரும் இன்னதன்மையில் தொழுது எழுந்து ஆடி - எல்லாரும் இந்த வகையாகப் பணிந்தெழுந்து கூத்தாடி, மன்னும் ஏழ்கடல் முழக்கு என்ன பழிச்சினர் வாழ்ந்தார் - நிலைபெற்ற எழுகடலு மொன்றுகூடி யொலித்தாற்போலத் துதித்து வாழ்ந்திருந்தார்கள், அன்னவர்க்கு அவண் நிகழ்ந்த பேரானந்தம் - அவர்களுக் கவ்விடத்தில் விளைந்த பேரானந்தம், இதழ்சென்னியார் அன்றி மற்று எவர் தெளிதரற்பாலார் - கொன்றைமாலுமுடிய விறைவரல்லாமல் வேறு யாவர் தெளியத்தக்கவர்.

யாவரு மிறைவரைப்பணிந்தும் கூத்தாடியும் மகிழ்ந்திருந்தனர் அவர்களடைந்த ஆனந்தத்தை இறைவரேயன்றி வேறு யாவரறிவாரென்க.

ஆனந்தத்தை விளைவித்தவ ரிறைவராகலின் இதழ்ச்சென்னியாரன்றி மற்றவா தெளிதரற்பாலாரென்றார். (ஙககக)

அந்த வேலையி னிறைவித னன்னிவிளைத் தழும்பு
சந்த மென்முலைச் சுவடுதோய் தனியுருப் பொலியச்
சுந்த ரந்திகழ் சுடரொளி யிலிங்கத்தி னின்ற
முந்து தோன்றினார் மூவருக் கறிவரு முதல்வர்.

(இ - ள்.) அந்தவேலையில் இறைவிதன் அணிவிளைத் தழும்பும் சந்தமென்முலைச் சுவடு தோய் தனி உருபொலிய - அச்சமயத்திற் மேவியாருடைய ஷட்பாகியவளைத் தழும்பும் சந்தனக்குழும் பப்பிய மெல்லிய முலைத்தழும்புந் தோய்ந்த வொப்பற்ற திருமேனி பொலிவுபெற, சுந்தரம் திகழ் சுடர் ஒளி இலிங்கத்தினின்று மூவருக்கு அறிவரும் முதல்வர் மூத்ததோன்றினர் - சுந்தரமிசுந்த சோதிலிங்கத்தினின்று மும்மைத் தேவரு மறிதற்கரிய விறைவர் சுகளவடிவங்கொண்டு வெளிப்பட்டனர். (எ-று)

சோதிலிங்கத்தினின்றும் அம்மையாரது வளைத்தழும்பும் முலைத்தழும்பும் பெற்ற திருவுருப்பொலிய வெளிப்பட்டன னென்க.

சுவர் அரிப்பொருளாகலின் மூவருக்கறிவருமுதல்வாரென்றார். இதனை, “மூவராலு மறியொணு முதலாய வாலு ந்தழும்புத்தியான்” என்னும் திருவாக்கானிசு. (ச00)

தோன்றி வாணிலாக் குறுநகை தோற்றிமீக் கடுக

வேன்ற வெள்ளநீர் சறுவதீர்த் தப்பெய ரிசையான்

மான்று மேதக நிறுவினார் மாதினைத் தழீஇக்கொண்
டான்ற காதலாற் செய்யவாய் முத்தமுண்ட ளித்தார்.

(இ - ள்.) தோன்றி வாள் நிலா குறுகுகைதோற்றி - வெளிப்பட்டு ஒள்ளியநில
வெறிக்கும் புன்னகைகாட்டி, மீ கடுக ஏன்ற வெள்ளை சறுவதீர்த்தப் பெயரிசை
யால் மான்று மேதக நிறுவினார் - இன்னமும் பெருக்கெடுத்து வர வருகின்ற வெள்ள
நீரைச் சறுவதீர்த்தப்பெயரால் மேன்மையாக வழங்கச்செய்து, மாதிலை தழுவிந்
கொண்டு ஆன்றகாதலால் செய்யவாய் முத்தம் உண்டளித்தார் - இறைவியைத் தழு
விக்கொண்டு மீதுர்ந்தவாசையால் சிவந்த வாய் முத்தமுண்டருளினார். (எ -று)

வெளிப்பட்டுத் தோன்றிய இறைவர் கம்பையின் பெருக்கட்கு அதனைச் சறு
வதீர்த்தமென உலகில்வழங்கச்செய்து அம்மையைத்தழுவி வாயமுத்தம் கொண்ட
னரென்க.

கருணைசெய்வதுதோன்றச் குறுகுகைகாட்டியதும் கம்பைநதியில் அண்டங்கி
லுள்ள தீர்த்தங்களெல்லாம் சுலந்தமைதோன்றச் சறுவதீர்த்தமெனப் பெயரிட்ட
தும், அருளுடைமையும் அநாதிமுத்தத் தன்மை யுடைமையுந்தோன்ற வாய்முத்தமு
ண்டளித்தது மென்க. (சு0க)

தோகை மஞ்ஞையுந் சாயலாய் துளங்கியுள் வெருவே

லோகை யுற்றனங் காண்டிநீ யென்றுரைத் தருள

வாகை யேற்றினார் தம்மண வாளநற் கோல

மேகநாயகி நோக்கினு ளிணைவிழி களிப்ப.

(இ - ள்.) வாகை ஏற்றினார் தோகை மஞ்ஞையுந் சாயலாய் ஓகை உற்றனம் -
வெற்றியையுடைய இடபக்கொடியுயர்ந்த இறைவர் கலாபத்தையுடைய மயில்போ
லுந் சாயலையுடைய பண்ணை நாம் மிகவும் மகிழ்ந்தோம், துளங்கி உள் வெருவேல்
தம்மணவாள நல்கோலம் நீகாண்பு என்று உரைத்தருள - நடுங்கிமனங்கலங்காத
நாம்கொள்ளும் நல்ல மணவாளக்கோலத்தை நீகாண்பா யென்றருள்செய்ய, ஏக
நாயகி இணைவிழிகளிப்ப நோக்கினுள் - ஒப்பற்ற நாயகி இரண்டுகண்களும் களிக்கக்
கண்டனர். (எ-று)

இறைவ ரம்மையைநோக்கி நாயகியே நீமனங்கலங்கக் கமது மணவாளக்கோ
லந்தை யுனக்குக்காட்டுகின்றோம் நீகாண்பாயென்ன அம்மையும் கண்டு களித்தா
ரென்க. (சு0உ)

தழீஇய கைகளை விடுத்தெழுந் தவனியிற் றுழ்ந்து

குழீஇய வன்பினு லஞ்சலி சென்னிமேற் குவித்தாள்

கழீஇய செம்மணி வடிவினைக்காண் டொறுமுலவாங்

கெழீஇய காதலாற் கிளர்ந்தெழு முவகையிற் றினைத்தாள்.

(இ-ள்.) தழுவிய கைகளைவிடுத்து எழுந்து அவனியில் தாழ்த்து - தம்மைச்சழு
விய இறைவர் கைகளைநீக்க யெழுந்து பூமியில் தன் டாகாரமாகப்பணிந்து, குழுவிய
அன்பினால் சென்னிமேல் அஞ்சலி குவித்தாள் - சுடியவன்பினால் தலைமே லஞ்சலியா
கக் கைகளைக்குவித்து, கழுவிய செம்மணி வடிவினை காண்தோறும் - குற்றமற்ற பவ
ளம்போன்ற திருமேனியைக் காணுந்தோறும், உலவாத கெழுவிய காதலால் கிளர்ந்து
எழும் உவகையில் திளைத்தாள் - கெடாதநிறைந்த வாசையால் மேலெழுந்த வானந்
தத்தில் மூழ்கினாள். (எ-று)

தம்மைச் சமுலிய திருக்கரத்தைநீக்கிப் பணிந்தெழும் தஞ்சலியாககின்று திருமேனியைக்காணுந்தோறும் பொங்கியெழுமாசையா லானந்தத்திற் நினைத்தனமென்க.

அறுசீர்க்கழிநெடில்விநீததம்.

நெடியவன் பிரமன் காணு நின்மலக் கொழுந்தே போற்றி
யடியனேற் கபய நல்கு மருட்பெருங் கடலே போற்றி
படிமுத லாறா றாகி வேறுமாம் பரனே போற்றி
கடிமலர்த் தனிமா நீழற் கடவுளே போற்றி போற்றி.

(இ - ள்.) நெடியவன் பிரமன்காணு நின்மலக் கொழுந்தேபோற்றி - அரிபிரமராத் காண்டற்கரிய நின்மல சொருபனே வந்தனம், அடியனேற்கு அபயம் நல்குந் அருள் பெரு கடலேபோற்றி - அடியேனுக் கபயந்தந்த பெரிப அருட்கடலே வந்தனம், படிமுதல் ஆறுஆறு ஆகி வேறும் ஆம் பரனே போற்றி-பிருதிவிமுதல் நாதார்த மீறான முப்பத்தாறு சத்துவங்களா யவற்றின் வேறுமாம் விளங்கும் பரம்பொருளே வந்தனம், கடிமலர் தனிமா நீழல் கடவுளே போற்றி போற்றி - நறுமணங்கமழு மலர் நிறைந்த ஒப்பற்ற மாவினீழலில் வாழ்கின்ற எந்தெய்வமே வந்தனம் வந்தனம். (எ-று)

அரிபிரமராத் காண்டற்கரிய நின்மலக் கொழுந்தாகியும் அடியேனுக் கபயந்தந்த அருட்கடலாகியும் எல்லாத் தத்துவங்களாகியு மல்லவாகிய பரம்பொருளாகியும் விளங்கும் ஏகம்பரநாதனே வந்தனம் வந்தனமென்க.

முடிவிலாற்ற லுடைமையுந் தூயவுடம்புடைமையு முடைய ளொன்பது தோன்ற நெடியவன் பிரமன்காணு நின்மலனெனவும், பேரருளுடைமையுடைய ளொன்பது தோன்ற அருட்பெருங் கடலெனவும், இயல்பாகவே பாசங்களினிங்கிரிந்த மியல்புடைமையுடைய ளொன்பது தோன்ற ஆறாறாகி வேறுமாம்பர னெனவும், இவ்விறைமைக் குணங்களையுடைய விறைவரிவனோ யென்பதுதோன்ற ஸ்ரீனிமாரீழற் கடவுளெனவும் கூறினார்.

(சு0சு)

பெறலரும் பெரும்பே நின்று பெற்றன னடியேன் பேரற்றி
முறைமுறை யுலக மெல்லா முகிழ்த்தளித் தழிப்பாய் போற்றி
யறைகழல் கறங்க மன்றி னைந்தொழி னடித்தாய் போற்ற
நிறைமலர்த் தனிமா நீழ னித்தனே போற்றி போற்றி.

(இ - ள்.) இன்று அடியனேன் பெறல் அரு பெரு பேறு பெற்றனன் போற்றி இன்றடியேன் யாவராலும் பெறுதற்கரிய பெரியபேற்றைப் பெற்றனன் (உனக்கு) வந்தனம், உலகம் எல்லாம் முறைமுறை முகிழ்த்து அளித்து அழிப்பாய் போற்றி - எல்லாவுலகங்களையும் பலமுறையுந் தோற்றுவித்துக் காந்தொழிப்பாய் (உனக்கு) வந்தனம், அனைகழல் கறங்க மன்றி னைந்தொழில் நடித்தாய் போற்றி - ஒலிக்கின்ற வீரகண்டை பேரொலியிடச் சிற்சபையிற் பஞ்சகிருத்திய நடனஞ் செய்வாய் (உனக்கு) வந்தனம், நிறைமலர் தனிமா நீழல் நித்தனே போற்றி போற்றி - மலர்நிறைந்த ஒப்பற்ற மாவினீழலில் வாழ்கின்ற நித்தியனே (உனக்கு) வந்தனம் வந்தனம். (எ-று)

முத்தொழிலைச் செய்கின்றவனுய் பஞ்சகிருத்திய நடனஞ் செய்கின்றவனுய் விளங்கும் ஏகம்பராணனே யானின்று பெறலரும் பேறு பெற்றேனாகலான் உனக்கு வந்தனமென்க.

சிவபரஞ்சுடர் சுட்டுணர்வினரும் அவார்தர காரணரும் சுதந்தரவீனருமாகிய கடவுளரு ளொருயானன்று எல்லாத் தொழிற்கும் வினேமுதலாய் நிற்குமுதற் கடவு.

ளென்பது தோன்ற உலகமெல்லா முகிழ்த்தளித்தழிப்பாயெனவும், யாவும் தன்வடிக்
தனவா யுடைய றென்பதுதோன்ற ஐந்தொழி னடித்தாயெனவும், அக்கடவுளாவா
ரிவோ யென்பதுதோன்ற மாநீழனித்தனெனவும் கூறினார்.

முத்தொழிலால் திரோபவநீக்கமும் அநீக்கத்தின்க ணனுக்கிரகமுமாகலான்
முறைமுறை முகிழ்த்தளித்தழிப்பா யெனவும், பின் னைந்தொழினடித்தாயெனவும்
விதந்துகூறினார். (சு0ரு)

தரைபுன விரவி யிந்து தழுவியிர் வளிவா னென்ற
வுரைபெறு வடிவோ ரொட்டி முடையனே போற்றி போற்றி
வரையெழும் பரிதி செந்தீ மதியமை விழியாய் போற்றி
வினாமலர்த் தனிமா நீழல் வித்தகா போற்றி போற்றி.

(இ-ள்.) தரை புனல் தழல் வளி வான் இரவி இந்து உயிர் என்ற உரைபெறும்
வடிவு ஓர் எட்டும் உடையனே போற்றி போற்றி - பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகா
யம் சூரியன் சந்திரன் ஆன்மா என்று சொல்லப்பட்ட எட்டுவடிவங்களை யுமுடையா
னே (உனக்கு) வந்தனம் வந்தனம், வரை எழும் பருதி செந்தீ மதி அமை விழியாய்
போற்றி - உதயகிரியிலுதிக்குஞ் சூரியன் அக்னி சந்திரன் என்னு முச்சுடராயமைந்த
மூன்று கண்களை யுடையானே (உனக்கு) வந்தனம், வினாமலர் தனி மா நீழல் வித்
தகா போற்றி போற்றி - நறுமணங்கமழு மொப்பற்ற மாவீழலில் வாழ்கின்ற சதுர்
ப்பா யுடையானே (உனக்கு) வந்தனம் வந்தனம். (எ-று)

எண்வடிவமுடையானாகியும் முச்சுடருக்கு முதலொளியாகிய கண்களை யுடையா
னாகியும் விளங்கும் ஆம்பரநாதனே உனக்கு வந்தனமென்க.

இயற்கையுணர்வின் றென்பதுதோன்ற உலகத்துப்பொருளும் அப்பொருளை
விளக்கும் பொருளுமாகியவடிவோரொட்டி முடையனென்றார். என்ற - எண்ணிடைச்
சொல். (சு0சு)

கறைமணி மிடற்றாய் போற்றி கண்ணினுண் மணியே போற்றி
மறவியின் வழிபட்டோர்க்கும் வழங்குபே ரருளாய் போற்றி
நிறைபரஞ் சுடரோ போற்றி நெஞ்சக விளக்கே போற்றி
மறைமுதற் தனிமா நீழல் வள்ளலே போற்றி போற்றி.

(இ-ள்.) கறைமணி மிடற்றாய்போற்றி - அழகிய நீலகண்டனே (உனக்கு) வந்த
னம், கண்ணினுள் மணியேபோற்றி - கண்ணினுள் விளங்குகுங் கருமணியே (உனக்கு)
வந்தனம், மறவியின் வழிபட்டோர்க்கும் வழங்கு பேரருளாய் போற்றி - அறிவின்றி
வழிபட்டவர்களுக்கும் பெருங்கருணை செய்கின்றவனே (உனக்கு) வந்தனம், நிறை
பரஞ் சுடரோ போற்றி நெஞ்சக விளக்கேபோற்றி - எங்குநிறைந்த பரஞ்சோதியே
(உனக்கு) வந்தனம் நெஞ்சத்தினுள்ளே யெரியுந் தீபமே (உனக்கு) வந்தனம், மறை
முதல் தனிமா நீழல் வள்ளலே போற்றி போற்றி - வேதமுதலாகிய ஒப்பற்ற மாவி
னீழலில் வாழ்கின்ற வள்ளலே (உனக்கு) வந்தனம் வந்தனம். (எ-று)

நீலகண்டனாய் கண்ணினுண்மணியாய் வழிபடுவோர்க் கருள்வழங்குபவனாய் பர
ஞ்சுடராய் அறிவொளியாய் மாநீழலி லெழுந்தருளியிருக்கும்வள்ளலாய் விளங்குமிறை
வனே யுனக்கு வந்தனமென்க.

இடர்களைவோ னிவனென்பது தோன்ற கறையணி மிடற்றாயெனவும், யாதாரீ
சனைவ தெவனாயாமுடைய தெவர்களும் யாவையுந் தானாய் பாதுகை மழலைச் சிலம்,

கோடு புருத்தென் பனிமலர்க் கண்ணுணின் மகலான் என்பது தோன்ற கண்ணி
னுண் மணியேயெனவும், யாரோனுந் தன்னடியார்க் கன்பெனென்பது தோன்ற மறவி
யின் வழியட்டோர்க்கும் வழங்கு பேரருளாயெனவும், செப்புதற்கரிய செழுஞ்சுட
ரென்பது தோன்ற நிறைபரஞ் சோதியெனவும், அடியாரிடர்கெடுத்த தாண்டுகொண்
டவருள்ளத் திருப்பிழம்பற வெறித்தெழுந்த சுடர்மணி விளக்கி னுள்ளொளிவிளம்
குந் தாயந்சோதியுட் சோதி என்பது தோன்ற நெஞ்சக விளக்கெனவும், அருமை
யின் மறைநான்கோல மிட்டரற்றுமப்பன் நிருவேகம்ப னென்பதுதோன்ற மறை
முதற் மனிமாரீழல் வள்ளலெனவும் கூறினார். (சௌ)

முன்னுறு பொருள்கட் கெல்லா முற்படு பழையாய் போற்றி
பின்னுறு பொருள்கட் கெல்லாம் பிற்படு புதியாய் போற்றி
புன்மதி யாளர் தேரூப் பூரண முதலே போற்றி
சிம்மயத் திருவேகம்ப சிவசிவ போற்றி போற்றி.

(இ - ள்.) முன் உறு பொருள்கட்கு எல்லாம் முற்படுபழையாய் போற்றி - முன்
னைவந்தடையும் பொருள்களுக்கெல்லாம் முன்னாகவே யிருக்கின்ற பழையபொருளே
(உனக்கு) வந்தனம், பின் உறு பொருள்கட்கு எல்லாம் பிற்படுபுதியாய் போற்றி -
பின்னேதோன்றும் பொருள்கட்கெல்லாம் பின்னாகிற்கும் புதியபொருளே (உனக்கு)
வந்தனம், புன்மதி யாளர் தேரூத் பூரணப்பொருளே போற்றி - அற்பவறிவையுடைய
யார் தேர்ந்து தெளியாத பரிபூரணப் பொருளே (உனக்கு) வந்தனம், சிம்மயத் திரு
வேகம்ப சிவசிவ போற்றி போற்றி - சிம்மயரூபமாகிய ஏகாம்பராததே சிவசிவா
(உனக்கு) வந்தனம் வந்தனம். (எ-று)

முன்னேப் பழம்பொருட்கு முன்னேப் பழம்பொருளாய்ப் பின்னேப் புதுமைக்கும்
பேர்த்து மப்பெற்றியனாகியும் புல்லறிவாளர் தேரூத் பூரணமுதலாகியும் விளங்குந்
சிம்மய ரூபியாகிய திருவேகம்ப னென்னுந் திருப்பெயர்புனைந்த சிவனே உனக்கு
வந்தன மென்க.

சங்கரா காலங்கடோறும் முடியும் பொருள்கட்கெல்லாம் முடிவிடமாய்த் தான்
முடிவிலா முதலாயுள்ள பழம்பொருளுென்பது தோன்ற முன்னுறு பொருள்கட்கெல்
லா முற்படு பழையாயெனவும், புனருற்பவகாலத்துத் தோன்றும் பொருள்கட்கெல்
லாந் தான்மூலமாய்ப் பிற்பட்டி என்றும் புதுமையாயிருக்கும் பொருளுென்பது தோ
ன்றப் பின்னுறு பொருள்கட்கெல்லாம் புதியாயெனவும், புல்லறிவுடைய புறச்சமயத்
தவர் அந்தமாதியாய் விளங்கு மிறைவன் வினைமுதலாய்கின்ற பூதமுதலியபொருள்க
ளந்த மாதிரியையடையச் செய்வ தோ ராது அப்பூதமுதலியவற்றையே வினைமுதலாகக்
கூறுங்கால் அவருள்ளத் தொளிக்கும் பொருளுென்பது தோன்ற புன்மதியாளர் தே
ரூத் எனவும், வினைமுத லல்லாதானாவின்முதலாகக் கொள்ளினும் தான் அவரவர்
கொள்ளும் வினைமுதலாகியே நின்று வழிபாடேற்று அவரவர் வேண்டும் பயனைத்
தரும் வியாபகப் பொருளாய் நிற்றலின் பூரணமுதலேயெனவும், முற்படு பழமை
யாகியும் பிற்படு புதுமையாகியும் பூரணமாகியும் விளங்கும் பொருள் இன்னவருவு
டைய தென்பது தோன்ற சிம்மய மெனவும், இன்னபெயருடையதென்பது தோன்ற
திருவேகம்பனெனவும், அத்திருவேகம்ப னருளுவது திரோதமலங்களையடையாத தன்
னருளுென்பது தோன்ற சிவஎனவும், அவ்வருள் தன்னையடைந்தோர்க்குப் பசுத்து
வத்தெவிளக்காது சிவத்துவத்தெவிளக்குமென்பது தோன்ற சிவஎனவும் கூறினார்.

முற்பட்டுநிற்றல் பழமையையும் பிற்பட்டு நிற்றல் புதுமையையும் காட்டுதலான் முற்படு பழையாய் பிற்படுபுதியாய் யென்றார். முற்பட்டுநிற்றல் “அண்டமோரணுவார்ம் பெருமை கொண்டு” இது சங்காரகாலம், பிற்பட்டு நிற்றல் “அணுவோரண்டமாஞ் சிறுமைகொண்டு” இது புனருற்பவகாலம்.

நெடியவ வன்னுஞ் செய்யுள் முதலாகக் கூறிய வைந்து செய்யுளிற் பஞ்சாக் கரத்தின் பொருளமைத் திருத்தல் காண்க. முதற்செய்யுளில் நெடியவன் பிரமன் காணு நின்மலக்கொழந்தெனவும், படிமுத லாறாறுகி வேறுமாம் பரனெனவும், போ தரலான் ஒன்றினுந்தோய்வின் நித் தானே சொயம்பிரகாசமாய் விளங்குஞ் சிகார மாகிய சிவத்தைக் கூறப்பட்ட தெனவும், இரண்டாவது செய்யுளின் முறைமுறை யுலகமெல்லா முகிழ்த்தனித் தழிப்பாயெனவும், ஐந்தொழி னடித்தாயெனவும் போ தரலான் அச்சிவம் வகாரமாகிய வருளோடுகூடி யுபகரிக்கு முறைமை கூறப்பட்ட தெனவும், மூன்றாவது செய்யுளில் வடிவோரோட் டிடையானெனப் போதரலான் யகாரமாகிய ஆன்மவர்க்கங்களோடுகூடி இயக்குமுறைமை கூறப்பட்டதெனவும், நான்காவது செய்யுளின் மறவியின் வழிபட்டோர்க்கும் வழங்குபேரருளா யெனப் போதரலான் நகாரமாகிய திரோதான சத்தியோடுகூடி இருவினப்போகத்தை புட் டிமுறைமை கூறப்பட்டதெனவும், ஐந்தாவது செய்யுளிற் புன்மதி யாளர்தேரூப் பூரண முதலெனப் போதரலான், மகாரமாகிய மலத்தோடுகூடி அதனைப் பரிபாக மாக்கு முறைமை கூறப்பட்டதெனவும் குறிப்பாற் கொள்ளக்கிடந்தமைகாண்க.

அல்லதூஉம் இவ்வைந்து செய்யுட்களி னிறதியினு முறையே கடவுள் நித்தன் வித்தகன் வள்ளல் சிவசிவ எனப் போதரலானும் ஐந்தெழுத்தருணிவகாண்க. என வே, சிகார முதற்பொருளாகலான் கடவுளெனவும், அச்சிகாரம் வகாரத்தோடுகூடித் தோற்ற நாகங்கையென்று மியற்றலான் நித்தனெனவும், அவ்விரண்டும் யகாரத்தோ டுகூடி அவ்வவ்வியல்பிற் பிறழாம வியக்குதலான் வித்தகனெனவும், பின் நகரத்தோ டுகூடித் தனு கரண புலனங்களுக்குத் தக்கவாறு போகம் வேண்டியாங் களித்தலான் வள்ளலெனவும், மகாரத்தோடுகூடி யவரவர் கொண்ட கடவுளாய்த் தானே நிற்ற லான் சிவசிவ எனவும் கூறிப் போந்தமைகாண்க. (சுஃஅ)

கலிவிநீத்தம்.

என்றுள நெக்குருகி யெல்லையி லன்பினளாய்

மன்றன் மலர்த்தொடையல் வார்குழல் போற்றிசெய்க்

கொன்றை முடிச்சடையார் பேரருள் கூர்ந்தருளித்

துன்றிய கேண்மையினுன் மற்றிது சொல்லினரால்.

(இ - ள்.) என்று உளம் நெக்குருகி எல்லையில் அன்பினளாய் மன்றல் மலர்த் தொடையல் வார்குழல் போற்றிசெய்ய - சிவசிவ என்று உள்ளம் நெக்குருகி அளவில் லாத வன்புடையவராய் நறுமணங்கமழும் மலர்மாலையணிந்த நீண்ட கூந்தலையுடைய அம்மையார் துதிக், கொன்றை முடிச்சடையார் பெரு அருள் கூர்ந்தருளி-கொண் றைமாலையணிந்த சடைமுடியைய யுடைய இறைவர் மிகவும் கருணைகூர்ந்து, துன்றிய கேண்மையினுன் இது சொல்லினர் - பொருந்திய ஆறவினு விதனைச் சொல்லத்தொ டங்கினர். (எ-று)

அம்மையார் அன்பே யுருவாய்ப் போற்றிசெய்ய இறைவர் கருணைகூர்ந்து இது சொல்லத் தொடங்கின ரென்க. (சுஃக)

பொங்கி மணங்கமழப் பூச நறுங்களப்
மங்கல மென்முலையாய் காளி மகிழ்ந்திடுகே
ளங்களை நின்னொடுநாம் வேறல மாரமுதத்
திங்களும் வெண்ணிலவும் போலு மெனத்திகழ்வேம்.

(இ-ள்.) நறும் களபம் பொங்கி மணங்கமழ பூச மங்கல மென் முலையாய் காளி இது மகிழ்ந்து கேள் - நல்ல கஸ்தூரிமுதலியவற்றை எவ்விடத்தும் நறுமணம் வீசப் பூசிய அழகிய விளமுலையை யுடைய காளியே யான்சொல்லு மிதனை மகிழ்ந்து கேட்பாய், அங்களை நின்னொடு நாம் வேறலம் - (நீ என்னுடைய வழவமாயிருக்கின்றவளாகலாம்) பெண்ணே உனக்கு நாம் வேறாயிருப்போமல்லேம், ஆரமுதத் திங்களும் வெள் றிலவும்போலும் என திகழ்வேம் - அரிய அமிர்தமயமாகிய சந்திரனும் அவனுடைய கிரணமும் நெறல்லா திருத்தல்போல நாயிருவருங் சலந்து விளங்குவோம்.

காளியே! யாம் சொல்வதைக்கேட்பாய்; நீயும் நானும் வேறல்லோம், இருவரும் சந்திரனும் கிரணமும் போலப் பிரகாசிப்போமென்க.

அம்மை பரசிவத்தைவிட்டு நீங்காததன்மையாற் பராசத்தியெனவும் சிவம் பரையைவிட்டு நீங்காததன்மையாற் பரசிவமெனவும் வழங்கும் உண்மைதோன்ற நின்னொடு நாம் வேறலமெனவும், இவ்வொற்றுமையான் திங்கள் நிலவென் றிருபெயராகவழங்கினும் விருபெயர்க்கும் பொருளொன்றாதல் போல் நாயிருவரு மொரு பொருளென்பதுதோன்றத் திங்களும் வெண்ணிலவும் போலுமெனத்திகழ்வேம் என வுஞ்சுறிநீர். எனவே நிலையுடையது திங்கள் சத்தியையுடையது சிவம் என்ற யிற்று. (சக0)

இலளிதை யாம்பெயரான் முன்னிவ ணெம்முருவிற்ப்
பலர்தொழ வந்துலகம் பங்கய னுதியெலா
மலர்தர நல்கினைபின் மற்றொரு கற்பமதிற்
சலமறு மெய்ஞ்ஞான சத்தியி னீங்கியரோ.

(இ-ள்.) இவண் முன் இலளிதையாம் பெயரால் பலர்தொழ எம் உருவில் வந்து- இந்த மாமரத்தடியில் முன்னாள் இலளிதாதேவி என்கின்ற பெயருடையவளாய் யாவரும் வணங்க எழ்முடைய திருமேனியிற் றேன்றி, பங்கயனுதி உலகம் எல்லாம் மலர்தர நல்கினை - பிரமனுதி மும்மைத் தேவையு மேனைய வுலகங்களையு முன்போல்விளக்கமுற் றிருக்கச் சிருட்டித்தனை, பின் மற்றொரு கற்பமதில் சலம் அறு மெய்ஞ்ஞான சத்தியில் நீங்கி - பின் வேறொரு கற்பத்தில் நிர்விகாரமாகிய ஞானசத்தியினின்றும் வெளிப்பட்டி. (எ-று)

(என்னில் வேறல்லாத தேவியேநீ)இவ்விடத்தில் முன் இலளிதையா பென் வாழ பாகத்திற்கேன்றிப் பிரமனாதிபையு முலகங்களையும் படைத்து விளங்கச்செய்தனை மற்றொருகாலத்தின் மெய்ஞ்ஞான சத்தியினின்றும் நீங்கினென்க. (சகக)

அந்தண னுக்கருளி யாக்கிய துப்புதவிச்
கந்த மலர்க்கடவுள் கான்முனை தன்மகளாய்
நிந்தனை செய்தவனை நீத்து வகாக்கிறைபால்
வந்து மறித்துமெமை யன்பின் மணந்தனையால்.

(இ - ள்.) அந்தணனுக்கு அருளி ஆக்கிய துப்பு உதவி - பிரமனுக்கு மயக்கமொழித்துச் சிருட்டிக்கும் வலிமையையுதவி, கந்தமலர்க் கடவுள் கான்முனை தன்மகளாய்-

(பின்னர்) நறுமணங்கமழக் கமலாசனத்தையுடைய அப்பிரமன் மகனாகிய தக்கனாக்கு மகளாகி, அவனை நிர்த்தனை செய்து நீத்து வனாக்கு இறைபால்வந்து - அத்தக்கனைப் பழித்தொழித்து மலையனாயனுக்கு மகளாகப்பிறந்து, மறித்தும் எமை அன்பில் மணந்தனை - மீளவு மென்னை அன்பினும் நிருமணஞ்செய்து கொண்டனை. (எ-று)

பிரமனுக்குப் படைக்குமாற்றலைத்தந்து பின் தக்கன்மகளாகியும் அப்பெயரொழியப் பின் மலைமகளாகியு மிருந் தெம்மைத் திருமணஞ்செய்து கொண்டனை என்க.

பிரமன் மயங்கினமையும் அம்மையா ரருளினமையும் இப்படலம் உ-வது செய்யுள் முதல் கூறியிருத்தலின் ஆண்டுக்காண்க. (சகஉ)

இத்தகு நீயுலகம் யாவையு முய்யுமுறை
யத்தனி மந்தரமேல் யாமருளாற் றினிலைஇப்
பொய்த்திற னில்கழுவா யின்று புரிந்தனையாற்
கொத்தலர் மென்குழலாய் வேட்டது கூறுகென.

(இ - ள்.) இ தகு நீ உலகம் யாவையும் உய்யுமுறை - இத்தன்மையாகிய நீ உலகெல்லாம் பிழைக்கும் வகையாக, அ தனிமந்தரமேல் யாம் அருளாற்றின் நிலை பொய்திறனில் கழுவாய் இன்று புரிந்தனை - அந்த ஒப்பற்ற மந்தர பருப்பதத்தின்மேல் யாமருள் செய்த கட்டளைப்படியே பொய்த்த வில்லாம லப்பரிசாரத்தை யின்று செய்தனை, கொத்தலர் மென் குழலாய் வேட்டது கூறுக என - பூங்கொத்தணந்த மெல்லிய கூந்தலை யுடையவளே நீ வேண்டியவற்றைக் கேட்பாயென்று சொல்ல. (எ-று)

அவரவர் வேண்டியாங்கு அவரவர் மகளாக வரு மிரக்கமுடைய நீ உலகமுய்யும் வகையாக யாமருளிய பரிசாரவியலை மறவாமற் செய்தனை யாகலின் நீ வேண்டியவற்றைக் கேட்பாயாகவென்று கூறவென்க. (சகந)

வன்றனி மால்விடையாய் மந்தரம் வண்கயிலே
வென்ற வினைச்சிவலோ கத்தினு மேதகவுற்
றென்று நமக்கினிதா மிந்நக ராதலினிந்
கொன்றுநர் யாவர்களு முத்தி யுறப்பணியாய்.

(இ - ள்.) வன் தனிமால் விடையாய் - ஆற்றல்மிக்க சிறந்த இடபனூற்றியை யுடையவனே, மந்தரம் வண்கயிலே வினைவென்ற சிவலோகத்தினும் மேதகவுற்று - மந்தர பருப்பதம் பெருமைபொருந்திய ஸ்ரீகயிலாயம் புண்ணியரூபமாகிய சிவலோகம் ஆகிய இந்த விடங்களினுஞ் சிறந்து வீளங்கி, இ நகரம் என்றும் நமக்கு இனி தாம் ஆதலின் - இக்காஞ்சிகரம் எந்நாளும் நமக் கின்பமாயிருக்கின்ற தாகையால், இங்கு ஒன்றுநர் யாவர்களும் முத்தியுற பணியாய் - இங்குவந்து வாழ்கின்ற எத்திறத்தவரும் முத்தியின்ப மடையும்படி யருள்செய்வாய். (எ-று)

மந்தரபருப்பத முதலிய மூன்றினுஞ்சிறந்து நமக்கென்று மின்பந்தருவது இக் காஞ்சிகர மாதலா னிங்குவாழ்கின்ற யாவர்க்கும் பேரின்ப முண்டாகச் செய்வாயென்க.

இந்நகர மென்று நமக்கினிதா மென்றதனும் காஞ்சி பேரின்பத்தானமெனவும் ஏனையமந்தரமுதலிய மூன்றும் போகயோக ஞானத்தான மெனவும் கொள்க.(சகச)

மறந்துமறம் பிறழாக் காஞ்சி வளம்பதியி
னறிந்துசெய் தீவினையு மன்றி யெழுந்தனவும்

பிறிந்து தவப்பயனென் மெண்ணில வாய்ப்பெருகி
யறம்பொரு ளின்பமெலா மாகவு நீயருளாய்.

(இ - ள்.) மறந்தும் அறம்பிறழாத காஞ்சிவளம்பதியில் - மறந்தேனும் அறத்தி
னின்றும் தவறாத சிறந்த காஞ்சிப்பதியில், அறிந்து செய் தீவினையும் அன்றி எழும்
தனவும் பிறிந்து - அறிந்து செய்கின்ற தீவினையும் அறியாது செய்கின்ற தீவினையு
நீங்கி, தவப்பயன் ஒன்று எண்ணிலவாய் பெருகி அறம்பொருள் இன்பம் எல்லாம்
ஆகவும் நீ அருளாய் - தவத்தான்வரும் பயனென்று அளவில்லனவாக வளர்ந்து தரு
மம் அருத்தம் காமமாகிய மூன்று முண்டாகவும் நீ அருள்செய்யவேண்டும். (எ-று.)

காஞ்சிநகரத்தில் அறிந்து மறியாதுஞ் செய்கின்ற தீவினைகள் நீங்கித் தவப்பய
னென் றனந்தமா யோங்கி அறமுதலிய மூன்று முண்டாகவும் அனுக்கிரகஞ் செய்
வாயென்க.

பாவமியற்றம் கிடங்கொடாதது காஞ்சிநகரமென்பது தோன்ற மறந்து மறம்
பிறழாக் காஞ்சிவளம்பதி யெனவும், நூலுணர்ச்சி யுடையாரிடத்தும் அஃதில்லாரி
டத்தும் பாவநிகழ்வ தியல்பாகலான் அது தொடராவண்ணம் அப்பிறவியிற்றானே
பறிக்கவேண்டுமென்பது தோன்ற அறிந்து செய்தீவினையும் அன்றி எழுந்தனவும்
பிறிந்து எனவும், அறமுதலிய நான்கும் அவ்வத்தவமுடையார்க்கே வந்தனனாகிய திய
ல்பாகலான் அவ்வியல்பின்றி அறமுதலிய வொன்றை யடைதற்குரிய தவமியற்றினும்
ஏனையவு மொருங்கே யடையச்செய்ய வேண்டுமென்பது தோன்றத் தவப்பயனென்
மெண்ணிலவாய்ப்பெருகி யறம்பொரு ளின்பமெலாமாகவு நீ யருளாயெனவும் கூறி
னார்.

முத்திநகரமாகலான் மேலேச் செய்யுளிற் பேரின்பத்தை முன்னர்வேண்டிப்
பின்னர் அறமுதலியவற்றை வேண்டினார். (சுகநி)

இங்கிவை வேண்டுமெனக் கெம்பெருமா னெனமீப்
பொங்கு பெருங்கருணைப் பூரணி வேண்டுதலுஞ்
சங்கணி வெண்குழையார் தந்திரு வுள்ளமகிழ்த்
தங்களுந் மேனியினுய் கேளிது வென்றருள்வார்.

(இ - ள்.) எம்பெருமான் இங்கு எனக்கு இவை வேண்டும் என்ன மீ பொங்கு
பெருங்கருணை பூரணி வேண்டுதலும் - எமது பெருமானே இவ்விடத்திலெனக் கிவ்வ
ரங்கள் தந்தருளவேண்டுமென்று மேலெழுந்தோங்கும் பெருங்கருணையையுடைய
அம்மை வேண்டவும், சங்கு அணி வெண்குழையார் தம் திருவுள்ள மகிழ்ந்து - அழ
கிய சங்குகுண்டலமணிந்த விதைவர் தமது திருவுள்ளமகிழ்ந்தவராய், அங்கலுழ்
மேனியினுய் இதுகேள் என்று அருள்வார் - அழகொழுகுந் திருமேனியை யுடைய
வளே இதுனைக் கேட்பாயென்று கூறுவார். (எ-று)

இவ்விடத்தி லெனக்கு இவ்வரங்கள் வேண்டு மென்று அம்மையார் வினவ
இதைவர் மகிழ்ந்து தேவியைநோக்கி இது கேளென்று றென்க.

உயிர்க ளடையவேண்டிய போக மோக்கங்களைத் தாமே வேண்டினு ராகலின்
மீப்பொங்கு பெருங்கருணைப் பூரணி என்றார். (சுகநி)

எண்சீர்க்கழிநெடிவிறந்தம்.

எய்சிலைநீள் புருவத் தேந்திள மென்முலையா யெம்முடை யெம்மடியார் தம்மிடை யெய்தலுறச், செய்பிழையன்றிவருந் தீவினை யேனையெலாஞ் சீர்வளர் காஞ்சியினிற் றேய்ந்து தவம்பெருகி, மெய்திகழ் நார்பயனு மேவ நிற்றினமால் வேறு முனக்கினியென் வேண்டுவ தென்றிடலு, மொய்யொளி மேனியினுண் முன்றொழு தேத்தியிள மூரன் முகத்தலரப் பேசுத லுற்றனளால்.

(இ-ள்.) எய்சிலை நீள்புருவத்து ஏந்திள மென்முலையாய் - பாணந்தொடுக்கப்பெற்ற விற்போலும் நீண்ட புருவத்தையும் முத்துவடமேந்திய இளங் கொங்கைகளையுமுடைய தேவியே, எம்மிடை எம்மடியார் தம்மிடை எய்தல் உற செய்பிழை அன்றி - என்னிடத்திலு மென்னடியா ரிடத்திலுஞ் சேரவரச் செய்கின்ற குற்றமேயல்லாமல், வரும் ஏனை தீவினை எல்லாம் - வருகின்ற எத்திறத்தனவாகிய தீவினைகளெல்லாம், சீர்வளர் காஞ்சியினில் தேய்ந்து தவம்பெருகி மெய் திகழ் நார்பயனும் மேவ நிறுவினம் - (நீவேண்டியபடியே) சிறப்புவுளரும் காஞ்சிப்பதியிற் றேய்ந்து தவம்வளர்ந் துண்மையாகிய வறமுதலிய நார்ப பயனையுமுடைய வறுக்கிரகஞ் செய்தோம், உனக்கு இனிவேறும் என்வேண்டுவது என்றிடலும் - தேவியே உனக்கினி யிவையேயன்றி இன்னமும் வேண்டியவற்றையுங் கேட்பாயென்று சொல்லியருளவும், மொய் ஒளி மேனியினுள் முன்தொழுது ஏத்தி இளமூரல் முகத்து அலர பேசுதல் உற்றனன் - நிறைந்தொளிவிசந் திருமேனியையுடைய வம்மையார் முன்னின்றுவணங்கித் துதித்து முகத்தின்கண் புன்னகையரும்ப விண்ணப்பஞ் செய்யத் தொடங்கினர். (எறு)

தேவியே நீ கேட்டவைகளில் என்னிடத்திலு மென்னடியாரிடத்திலுஞ் செய்யுங் குற்றமேயன்றி ஏனையவையெல்லா நீ கேட்டவண்ணமே திருவுள்ளஞ் செய்தோம். இன்னமும் வேண்டுவன எவற்றையுங் கேட்பாயென்று கேட்க வம்மையார் கூறுகின்றனரென்க.

இறைவனும் அவனடியாருமே தீவினையெல்லா மொழிப்பவ ராகலான்* அவர் மாட்டிப்பிழை நிகழுமாயின் அதனை யொழிப்பார் வேறொருவரின் மென்பார் எம்மிடை யெம்மடியார் தம்மிடையெய்தலுறச் செய்பிழையன்றி என்றார். இதனானே அடியார்க்குப் பிழைசெய்யின் இறைவன் பொறுத்தல் செய்யான் இறைவனுக்குப் பிழைசெய்யின் அடியார்கள் பொறுத்தல் செய்யான்றாயிற்று. ஆகவே இது தேயாதபெருந்தீவினை எனவும், அஃதியற்றுவோ ரொத்தவமுடைய ராயினும் அவர்க்கது குறையாதெனவும், அவ ரோர் பயனுமடையாளெனவும் வலியுறுத்தியவாறு. (சுகன)

அறுசீர்க்கழிநெடிவிறந்தம்.

முதுகுடுமிப் பொலங்குவட்டு மந்தரத்தின் முன்னரொனைக் காளீ யென்று புதுமையுறு விளித்தனையா லதுகேட்ட துண்டிலேபோ லிருந்தே னந்நாளிதுபொழுது மிவ்வாறே விளித்தருளிச் செய்தாய் மஹிதனை மாற்றி விதுவணியுஞ் சடையானே கவுரநிறம் பெறவேண்டு மருளா யென்றான்.

(இ-ள்.) முன்னர் முதுகுடுமி பொலங்குவட்டு மந்தரத்தில் - முன்றொரு காலத் திற் பொன்மயமாகிய பெரிய சிகரங்களையுடைய மந்தரமலையில், என்னை காளீ என்று புதுமை உற விளித்தனை - என்னக்காளி என்று ஓர் புதுமையாக வழைத்தனை, அந்

நாள் அது கேட்டது உண்டு இலைபோல் இருந்தேன் - அப்பொழுது தப்பையனா யான் கேட்டு மொருவாறு கேட்டவளாயும் கேளாதவளாயு மிருந்தேன், இது பொழுதும் இவ்வாறே விளிந்தருளிச்செய்தாய் - இப்பொழுது மிப்படியே காளியென் றழைத் தருளினே, விது வணியுஞ் சடையானே இதனை மாற்றி கவுர நிறம் பெறவேண்டும் அருளாய் என்றான் - சந்திரசேகரனே இவ்வுருவத்தைப் போக்கிக் கவுரநிறத்தைப் பெறுதல்வேண்டும் அந்த வடிவெனக் கணக்கிரகஞ்செய்வாயென்றுகேட்டனர்.(எ-று)

முன்னொருகாலத்தின் மந்தரமலையில் என்னைக் காளியென் றழைத்தீர் அப்பொழுது கேட்டதுக் கேளாததுமாயிருந்தேன் இப்பொழுது மதுபோலவே யழைத்தீரா கலான் காளிமவடிவத்தை நீக்கிக் கௌர நிறம்பெற வருள்செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டனவொன்க.

காளி என் றழைத்தற்குக் காரணம் நிறமாயிருந்ததனால் கருமை நிறத்தொடுங் கூடிய இவ்வடிவத்தை மாற்றிப் பொன்னிறத்தோடு கூடிய வடிவத்தைத் தரல்வேண் டு மென்பார் இதனைமாற்றி கவுரநிறம் பெறவேண்டு மருளாயென்று ளென்றார். ()

ஆண்டகையா ரதுகேளாக் குறுமுரன் முகத்தரும்ப வருளிச் செய்வார் மர்ண்டவலித் தயித்தியரா லலைப்புண்ட திவ்வுலகம் வாழ்வா னெண்ணி யிண்டுமுனை யவ்வாறு விளித்தேனிக் கருங்கோச மின்னே மாற்றி வேண்டியவா கவுரநிறம் பெறுதி நீவிண்டிடு மக்கோசந் தன்னில்.

(இ-ள்.) ஆண்டகையார் அதுகேளா குறுமுரல் முகத்து அரும்ப அருளிச்செய்வார் - இறைவ ரதனைக்கேட்டுத் திருமுகத்தில் புன்னகைதோன்ற வருள்செய்வார், இ உலகம் மாண்டவலி தயித்தியரால் அலைப்புண்டது - இந்தவுலகம் வலிமையில்மிக்க அசுரரார் றுன்பமடைந்தது, வாழ்வான் எண்ணி உனை ஈண்டும் அவ்வாறு விளித் தேம்-அத்துன்ப மொழிந்து வாழ்த்திருக்கவெண்ணி யுன்னை யிப்பொழுது மப்படியே யழைத்தோம், இ கரும் கோசம் இன்னேமாற்றி நீ வேண்டியவாறு கவுர நிறம் பெறுதி - இக்கரிய வுடம்பை யிப்பொழுதே மாற்றி நீ வேண்டியவாறே கவுர நிறத்தைப் பெறக்கடவாய், விண்டிடும் அ கோசம் தன்னில் - விடுகின்ற அந்தவுடம்பில். (எ-று)

அம்மையாந் கூறக்கேட்ட இறைவர் தேவி ! இவ்வுலகம் அசுரரான் மிகவுந் துன்ப மடைந்தது அது நீக்குதற் பொருட் டிவ்வா றழைத்தோமேயன்றி வேறின்று. இனி யிக் கரியவுடம்பைமாற்றிப் பொன்னிறத்தைப் பெறுவாயென்க.

கருமையுடையா யென்றெண்ணி யிகழ்ந்தழைத்த தன் றென்பார் உலகம் வாழ்வானெண்ணி யவ்வாறு விளித்தே மென்றார். (சககூ)

கூற்றமுறழ் சும்பனையு நிசும்பனையுந் கொலைசெய்யக் குறுகா ருட் கத், தோற்றுதிற் கவுசிகியார் துர்க்கையினித் தோன்றுமிதோ காண்டி யென்றார், கோற்றொடியு மக்கணமே வரியரவின் மூதுரிபோற் காள மேனி, மாற்றிணை மணிக்கவுர வருப்பெற்றாள் காதலரை வணங்கிச் சொல்வாள்.

(இ - ள்.) கூற்றம் உறழ் சும்பனையும் நிசும்பனையும் கொலைசெய்ய - இயமனை யொத்த சும்பன் நிசும்பனென்னு மிரண்ட சூரனாயுன்கொல்ல, குறுகார் உட்க தோற் று திறல் கௌசிகியாம் துர்க்கை - பகைவர் ஈடுக்கும் வன்மையுடைய கவுசிகி என் னும் பெயர்புனைந்த துர்க்காதேவி, இனி தோன்றும் இதோ காண்டி என்றார் - இனித்

தோன்றுவ னிப்பொழுதே காண்பாயென்றார், சொல் தொடியும் அக்கணமே வரிசையின் மூது உரிபோல் காளமேனி மாற்றினான் - அம்மையாரு மப்பொழுதே பார்பில், அழிய சுட்டைபோலக் கரியவுடம்பை மாற்றினா, மணி கவுர உரு பெற்றான் காசலலா வணங்கி சொல்வான்-அழகிய கவுர வடிவத்தையு மடைந்து காயகரைப்பணிந்து கூறுவான்.

சும்பன் நீசும்பனென்ற மிரண்டகரையுங் சொல்லத் தூர்க்கை தோன்றுவான் நீயுக்காண்பாயென்று இறைவர்கூற அம்மையாரும் பாம்பு பழையசுட்டையைக் கழிப்பதுபோல அவ்வடிவத்தை மாற்றி கவுரநிறத்தைப் பெற்றனரென்க.

அம்மையாருடைய கழத்த திருமேனியே தூர்க்காசேவியாய்த் திருவுருக் கொண்டதாகலான் கவுசிரியான் தூர்க்கை எனவும், இறந்தனரில்லையாகலான் வரியாவின் மூதுரிபோற் காளமேனி மாற்றினானெனவும் கூறினார். (சஉ௭)

நாதனே நின்னருளா விப்பொழுதே நவைக்காள வடிவ மாற்றிக் காதல்புரி கவுரியென வயங்குற்ற னுருவிலிந் காஞ்சிமாரேட மாதிரோடு வானவர்தங் குழாநெருங்கப் பணிவரையி னிகழ்ந்த வண்ணமேதகைய கடிமன்ற லெமக்கிநா னுண்டாக விழுகின் றேனான்.

(இ - ஈ) நாதனே நின் அருளால் இப்பொழுதே நவை காள வடிவம் மாற்றி-இறைவரே உம்முடைய கிருபையினு லீக்கணமே குற்றம்பொருந்திய கரியவடிவத்தை மாற்றி, காதல்புரி கவுரி என வயங்குற்றேன் - நீ விரும்பத்தக்க கவுரவடிவேரோடும் விளங்கப்பெற்றேன், ஆகலின் மாதிரோடு வானவர்தங்குழா நெருங்க பணிவரையில் நிகழ்த்தவண்ணம்-ஆகையினால் மங்கையிரோடு தேவகணங்கள் நெருங்க இமயமலையில் நடத்தவண்ணம், மேதகைய கடிமன்றல் இந்நான் இக்காஞ்சிமாரே எமக்கு உண்டாக விழைகின்றேன் - சிறந்த திருக்கலியாணம் இன்று இத்திருக்காஞ்சி நகரில் எனக்கு வேண்டுமென்ற ஞ்சைப்படுகின்றேன். (எ - று)

என்னையனே உன்னருளால் கவுரநிறத்தை யடைந்தேன் ஆகையா விமலையில் லுண்டான கலியாணம்போ லிக்காஞ்சிநகரத்தினு நடக்கவேண்டுமென் றாசைப்படுகின்றே னென்க. திருமேனி வேறுவேண்டின ராகலான் மணமும் வேறுவேண்டின ரென்க. (சஉ௮)

உருத்திரர்கள் கணநாதர் பலவேறு கடவுளர்க ளுனைவூற்றி வருத்தமல ரணைப்புத்தே னைந்தவித்த மாதவர்புத் துவளீனவர் யாருங் கருத்துவகை யுருத்தத்தம் பன்னிகளோ புங்கெம்மைக் கண்ணிற் காணு மருத்தியினு லிங்கனைந்தா ரண்ணலே யருளென்று பின்னும வேண்டும்.

(இ - ஈ.) உருத்திரர்கள் கணநாதர் பலவேறு கடவுளர்கள் - உருத்திர கோடிகளுஞ் சிவகணநாதர்களும் பரினெண்வகைப்பட்ட தேவர்களும், உவனவூற்றி வருத்தமலர் அணை புத்தேள் ஐந்தவித்த மாதவர் மற்றுள்ளோர் யாரும் - கருடவாகனமாகிய திருமாலும் நறுமணங்கமழும் கமலாசனனாகிய பிரமனும் ஐம்புலன்களாவென்ற பெரிய தவசிகளு மிவர்களொழிந்த பலரும், கருத்து உவகை உற தத்தம் பன்னிகளோடு இங்கு எம்மை கண்ணில் காணும் அருத்தியினால் அனைந்தார்-மனக்களிப்படை யத் தங்கள் தங்கு மனைவியர்களோடு இவ்விடத்தி லென்னைக் கலியாணியாகக்காணும் விருப்ப மிகுதியினால் சேர்ந்து வந்தார்கள், அண்ணலே அருள் என்று பின்னும வேண்டிம் - அரசை யருள்செய்யாயென்று மீளவுஞ் சிலவறங்கோ வேண்டுவர். (ஈ - று)

உருத்திரர் முதலிய யாவரு மென்னைக் கலியாணன்கோலமாகக் காணவேண்டு
கென்றே தங்கள் தங்கள் மனைவிமாரோடும் வந்திருக்கின்றனர். ஆகையா லண்ணலே
யருள்செய்வாயென்று மீளவுஞ் சிலவற்றை விருப்பினரென்க.

பத்தினி னோடு கலியாணகாலத்தில் வருவது இன்றியமையாத செயலாக
லான் தத்தம்பன்னி னோ டொருங்கணந்தாரெனவும், கயூர நிறத்தோடும் அம்மை
யார் மணம் காலங் கொண்டது எவ்விடத்துங் கண்டிலராகலான் எம்மகக் கண்ணிற்
காணு மருத்தியினாலெனவும் கூறினார். (சஉஉ)

இவ்வாறுவை கவுரி திருக் கலியாண மென்றுலகின் வழங்க வேண்டுஞ்
செவ்வியுறு வையாட்டைக் கன்னிபென யான்ங்குச் சிறந்த வாற்றும்
பெளவநீ ரகல்வாணாப்பிற் பைம்பூர்நன் பணியல்குற் பணந்தேரண் மாத
ரெவ்வெவரு மைபாண்டிற் கன்னிபர்கள் கவுரியரென் முதல் வேண்டும.

(இ - ன்.) இ வதுவை கவுரி திருக்கலியாணம் என்று உலகில் வழங்கல்வேண்
டும் - இக்கலியாணம் கவுரிகலியாணமென் நிம்மண்ணுலகில் வழங்குவரவேண்டும்,
யான் ஈங்கு செவ்வியுறு ஐ யாண்டைகன்னி என சிறந்த ஆற்றல் - யானிப்பொழுது
அழகுபொருந்த ஐந்துவயதுள்ள கன்னிகையாகச் சிறந்திருக்கின்ற காரணத்தால்,
பெளவநீர் அகல் வணாப்பில் பார்சன் பைமணி அல்குல் பணை தேரன் மாதர் எவ்வெவ
ரும்-பெரியகடல் சூழ்ந்த இரநிலவுலகத்தில் பாம்பிண்டம் போலுமழகிய அல்குலையு
மழங்கில்போலுந் தேரன்களையு முடைய பெண்களெக்குலத்தவராயினும், கன்னியர்
கள் ஐயாண்டில் கவுரியர் என்று ஆகல்வேண்டும் - பெண்களெல்லாம் ஐந்துவயதில்
கவுரியரென்று பெயர் பெறுதல் வேண்டும். (௧ - று)

இக்கலியாணம் கவுரிகலியாண மென்று வழங்கவேண்டும் யானிப்பொழுது
ஐந்து வயதுள்ள கன்னிகையாகச் சிறந்திருக்கின்றபடியா விவ்வுலகிலுந்து வயதுள்ள
பெண்களுக்கு மிப்பெயரே வழங்கல் வேண்டும் மன்று வேண்டினரென்க.

இம்மலை முதலிய விடங்களிற் நிராணக்கோலங் கொண்டது அவ்வா
வேண்டுமோருக்கு, பூங்குத் திருமணக்கோலங்கொண்டது தம்முடைய வேண்டுமோ
ளையாகலின் அச்சிறப்புத் தோன்ற கவுரி திருக் கலியாணமென்றுலகின் வழங்க
வேண்டுமெனவும், கன்னியர்கள் கவுரியனொன் முதல்வேண்டு மெனவும் கூறியதென்க.

ஏராளு மையாண்டிற் கன்னியனா ரைவரெழிம றையோர்க் ரொபுந்
சொளா குலமுதலோர் சிவலோகந் தனிநிசுவணப் பெறவும் வேண்டும்
காராளு மணிமிடம்மு பெண்க்மகாழுது வணங்குதலும் காஹற் காப்பந்த
பேராளர் திருவுள்ளரு ரெய்தருளிப் பொருங்கருணை காருது ரொல்வார்.

(இ - ன்.) கார் ஆளும் மணிமிடற்றாய் - கருமையையாளுகின்ற நீலகண்டனே,
ஏர் ஆளும் ஐ ஆண்டில் கன்னியனா சைவ நெறி மறையோர்க்கு ஈயும் சீர் ஆளர்குல
முதல்வார்-அழகுளையாளப் பெறு பைந்து வயதுடைய கன்னிகையை சைவநெறியிற்
சிறந்த வேதியருக்குக் கொடுக்குஞ் சிறப்புடைய முதற் குலத்தவர்-சிவலோகம் தனில்
சிவணப்பெறவும்வேண்டும் என தொழுதுவணங்குதலும், சிவலோகத்தி னிலைபெற்று
வாழப்பெறுதல் வேண்டிவென்று சண்டாகாரமாகப்பண்ணியவர், காற்றகாப்பந்த பேரா
ளர் திருவுள்ளம் செய்தருளி பெரு கருணைகூர்ந்து சொல்வார் - மனமதனை யொரித்த
பெரிய வாண்டகையார் திருவுள்ளத் தடைத்துப் பேரருள்கூர்ந்து கூறுவார். (௧ - று)

ஐந்துவயதுள்ள கன்னியர்களைச் சைவவேதியர்க்குக் கன்னிகாதானமாகச் செய்வாராயின் அவர்கள் சிவலோகத்தையும் யடையெண்டிமென்று வேண்டி நிறைவர் கருணை கூர்ந்து கூறுவாரென்க.

சைவநெறி மறையோரென்றது - ஆதிசைவரொளிநு மொக்கும். விடத்தைக் கண்டத்தி லாளுதலுங் காமனைக் காய்தலும் பேபாணை யென்பது தோன்றபேராளர் என்றார். (சஉச)

திருத்தருவன்காஞ்சிதனிலாண்டுதொழும்பங்குனிபுத்திரநாள்பார்க்கு மருத்திபுரி திருவிழாநிகழ்தீற்றின்வதுவைநமக்கமைவதாக்கம் பொருத்தமுறங்காண்டியெனந்தவிழ்முனிச்சுனற்ருள்புரிநீதமருளார் கருத்துடைக்கும்பிலந்தயலேயாண்டுதொழங்கடிநமக்குநிகழ்வதாக்கம்

(இ - ள்.) திருச்சகுபுண் காஞ்சிதனில் ஆண்டுதொழும் பங்குனி உத்திரநாள் - அழகிற் சிறந்து விளங்கும் காஞ்சிநகரத்தில் வருடந்தோறும் பங்குனிமாதத்தில் வருமுத்திர நட்சத்திரத்தில், யார்க்கும் அருத்தி புரி திருவிழா நிகழ்ந்து ஈற்றில் - எவர்க்கு மாசையை விளைவிக்கின்ற திருவிழாச்சிறப்பு நடந்து அவ்விழா முடிவில், நமக்கு வதுவை அமைவதாக பொருத்தமுறக் காண்டி என - நமக்குக் கலியாணமகோற்சவ நடப்பதாக நீ பொருத்தமாகக் காண்பாயென்று, சமீப்துமுனிக்கு அன்று அருள் புரிந்தோம் அதனால் - குறுமுனிக்கு இம் மலையி லருள்செய்தோ மக்காரணத்தால், பாவம் கருதுடைக்கும் பிலத்தயலே நமக்கு ஆண்டுதொழும் நிகழ்வதா - பாவமாகிய பிரவியை யொழிக்கும் பிலத்தினருகில் நமக்கு வருடந்தோறும் கலியாணம் நடந்து வருவதாகவே (எண்ணி.) (எ - று)

சேவியே! நாமும் முன்னம் அககதிய முனிவருக்குக் காஞ்சியில் வருடம் தோறும் பங்குனி புத்திரத்தில் நமக்குக் கலியாண நடக்கும் அதனை நீ மனமகிழ்க் காண்பாயென் றருள்செய் திருக்கின்றே மாகவின (நீ வாழ்கின்ற) பிலத்தயலில் நீ வேண்டியவாறே வருடந்தோறு நடக்குமென்க. (சஉரு)

கலியாண மண்டபத்தி னுனக்குரியமைத்தொழின் மறையோர்கன்னிசெய்ய வெல்லாருபிதுகண்டுநிபுறுகவின்னுமுனக்காண்டுதொழ நல்லாய்மையற்றவளர்க்கும்வித்தாநெல்லிருநாழி நருகேமந்த நெல்லாலேயிகபரத்துமுயிர்ப்பபங்குழ்தழைக்கவெனநிறுவல்செய்தார்.

(இ - ள்.) ஆண்டுதோறும் - வருடந்தோறும், கலியாண மண்டபத்தில் உனக்கு உரிமை தொழில்-அப்பிலத்தயலி லுள்ள கலியாணமண்டபத்தி லுனக்குச் செய்ய வேண்டிய மங்கள வநான முதலிய அலங்காரங்களை, மறையோர் கன்னி செய்ய-பிரமணப்பெண்கள் செய்ய, எல்லாரும் இது கண்டு களிப்புறக-இந்த வலங்காரத்தைக் கண்டு எல்லாரும் சந்தோஷிக்கக் கடவர்கள், இன்னும் உனக்கு, இதுவன்றி உனக்கு நல் வாய்மை அறவளர்க்கும் வித்தாம் நெல் இருநாழி தருகேம் - நீவேபற்ற நல்ல தருமத்தைக் குன்றாமல் வளர்க்கவல்ல வித்தாக இருநாழி நெல்லைத் தருகின்றோம், அந்த நெல்லாலே - அந்தச்சூரவியினாலே, இப்பரத்தும் உயிர் பைங்கூழ்தழைக்க என - இந்த உலகத்திலும் மேலுலகத்திலுமுள்ள உயிர்களாகிய பயிர்கள் தழையக்கடவன வென்று, நிறுவல் செய்தார் - அதுக்கிரகஞ்செய்தனர். (எ - று)

வருடந்தோறும் இந்தக்கலியாண மண்டபத்தில் உனக்குரிய அலங்காரங்கள் பிராமணப் பெண்கள் செய்ய யாரும் சந்தோஷிக்கக் கடவர். இதுவேயு

மன்றி ி செய்யும் தருமத்தை வளர்க்க இருநாழி நெல் தருகின்றேம் அதனால் உயிர் களாயி பயிர்கள் தழைத்தோங்குகவென் றனுக்கிரகஞ் செய்தன ரென்க. (சஉசு)

அவ்வண்ணம்பெறலரியபெருவரங்க ளளித்தருளியகிலப் ின்ற மைவண்ணக்கருங்கூந்தன் மனக் கருத்துமுற்றநெடுமலயவாழ்க்கை டெய்வண்ணக்குறுமுனிவன் தவப்பேறுநிரம்ப ினியனுலகம்வாழச் செவ்வெண்ணப்பெருமாணர் மணவினையிற் திருவுள்ளம்பற்றினாரால்.

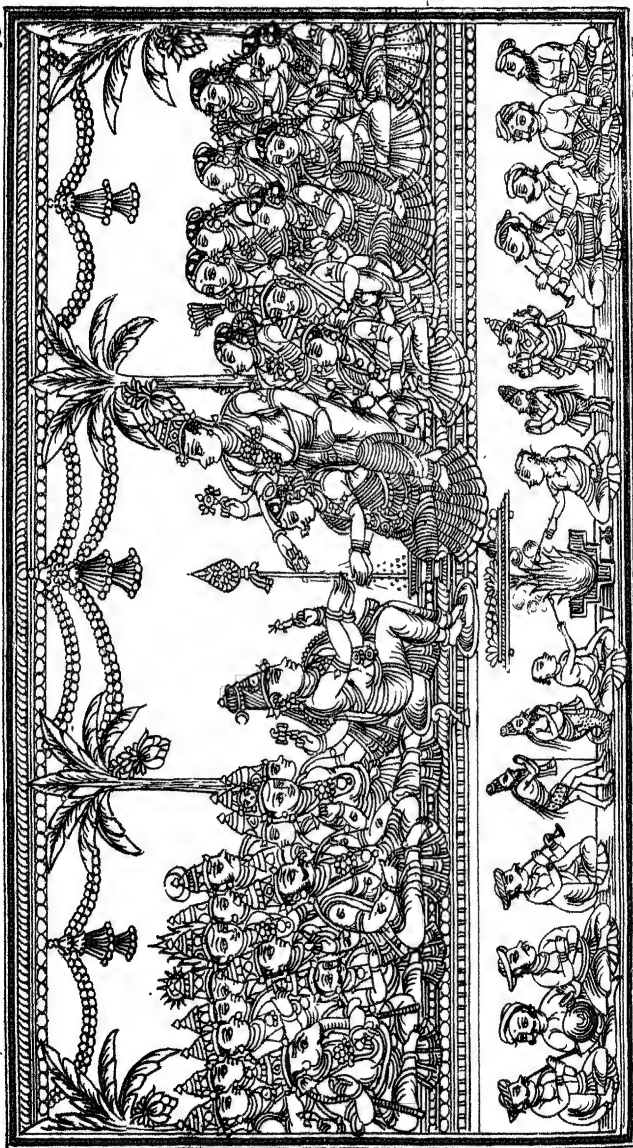
(இ - ள்) அவ்வண்ணம்பெறல் அரிய பெருவரங்கள் அளித்தருளி-அவ்வாறு கப்பெறுதற்கரிய வரங்களைத் தந்து, அகிலம் ஈன்ற மை வண்ணம் கருங்கூந்தல் மனக் கருத்து முற்ற - உலகமெல்லாம் பெற்றெடுத்த மேகம்போலும் கரிய கூந்தலையுடைய அம்மையார் திருவுள்ளக்கருத்து முற்றுப்பெறவும், நெடு மலயவாழ்க்கை டெய்வண்ணம் குறுமுனிவன் தவப்பேறு நிரம்ப - பெரிய பொதியமலையில் வாழும் வாழ்க்கை யையுடைய நன்னெறி வாய்ந்த அகத்திய முனிவரது தவப்பய னிரம்பவும், விடின் உலகம்வாழ-பெரிய இவ்வுலகம் வாழவும், செவ்வண்ணம் பெருமாணர் - சிவந்த பவ ளம்போலும் திருமேனியை யுடைய இறைவர், மணவினையில் திருவுள்ளம்பற்றினார்- திருக்கல்யாணஞ் செய்யும் மங்கலத் தொழிலில் திருவுள்ளம் வைத்தனர். (எ - று)

யாவராலும் பெறலரிய வரங்களைத் தந்து அம்மையார் திருவுள்ளக் கருத்து முற்றுப்பெறவும் அகத்தியமுனிவர் தவப்பேறு நிறையவும் உலகம் வாழவும் இறைவர் திருமணக்கோலங் கொள்வதற் குரிய தொழிலில் திருவுள்ளம் வைத்தனரென்க.

இப்படலம் எனைய படலங்கள்போல் அவ்வப் படலங்கட்குரிய சரித்திரங் களை வெளியாக்கியதுபோலன்றிப் பிரமனுடைய சிருட்டி முறையும், இடபேசர், காப் பீசர், கடகீசர், விஷ்ணுவிசர், அகத்தீசர், மத்தளமாதவீசர் என்னும் இவர்களது வர லாற்றையும் வெளியாக்கி அம்மையார் தழுவக் குழைந்ததாகிய இப்படல வரலாற்றை யும் வெளியாக்கினமை காண்க. (சஉஎ)

தழுவக்குழைந்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - உசரு0.

(X.ఇ. సుబ్రహ్మణ్యరావు, అధ్యక్షుడు) 1900 ప్రే.

திருமணப்பட்டலம்.

பேரவையுடைய உத்தரவுகளைப் பற்றித் தகவல்

திருமணப்படலம்

விண்டாழ் மாவின் முளைத்தெழுந்த விமல னூர்தர் திருமேனி தண்டா; வன்பி னுமையம்மை தழுவக் குழைந்த வாறுனாத்தா மண்டா ணவத்தின் றருக்கிரித்து மாறா விற்பப் பெருவாழ்வு கண்டார் கதுவ வருள்கொழிக்குங் கவுரி மணத்தின் றிறம்புகல்வாம்.

(இ-ள்.) விண் தாழ் மாவின் முளைத்து எழுந்த விமலனூர் தந்திருமேனி-ஆகா யமளாவிய மாவடியில்முளைத்துத் தோன்றிய தூயவுடம்பினராகிய இறைவர் திருமேனி, தண்டா அன்பின் உமையம்மை தழுவ குழைந்தவாறு உணர்த்தாம்-கெடாதவன்பினால் உமாதேவியார் தழுவக்குழைந்த வரலாற்றையெடுத்துக்கூறினும், கண்டார் மண்டு ஆணவத்தின் தருக்கு இரித்து - தரிசனஞ்செய்வார் செறிந்திருக்கு மலதியிரத்தைப்போக்கி, மாறாத இன்பப்பெருவாழ்வு கதுவ - நீங்காத பேரின்பவாழ்வடைய, அருள்கொழிக்கும் கவுரிமணத்தின் திறம் புகல்வாம்-அருள்விளங்கும் அம்மையார்து திருக்கலியாணச்சிறப்பை இனி யெடுத்துச்சொல்வாம். (ஏ-று.)

இதுவரையிலும் தழுவக்குழைந்திருமேனியின் வரலாற்றையெடுத்துச் சொன்னோம். இனித் திருமணக்கோலங்கொள்ளு மற்புத்ததைக் கூறுகின்ற மென்க.

வெள்ளங்கண்டு இளைத்துவிட நினையாது மனத்திட்பமுடையராய்மென்பைக்கிடம்பைப் படுத்தினராகலின் தண்டாவன்பினைன்றார். (க)

திருவேகம்பத்தமர்ந்தருளுந்தேவர்பிரானுர்புடைநின்ற மருவார்துளபத்தொடைமவுலிமாயோன்றன்னையெதிர்தோர்க்கிக் கருவார்கூந்தற்றடங்காமக்கண்ணிதனக்குமற்றெமக்கும் பெருவாய்மையினாற்கடிவழாத்திருநான்பிறங்கப்புரிகென்றார்.

(இ-ள்.) திருவேகம்பத்து அமர்ந்து அருளும் தேவர்பிரானுர் - திருவேகம்பமென்னுந் திருத்தளியில் வீற்றிருக்குமகாதேவர், புடைநின்ற மருவார்துளபத்தொடைமவுலி மாயோன்றனை எதிர்தோர்க்கி - தம்மருகிலிருந்த நறுமணங்கமழும் துளவமாலையுடைய முடியையுடைய திருமாலைப்பார்த்து, கருவார்கூந்தல் தடவு காமக்கண்ணிதனக்கும் எமக்கும் - நீண்ட கரியகூந்தலையுடைய பெருமைபொருந்திய காமாக்ஷிக்கு மெனக்கும், பெருவாய்மையினால் கடிவழா திருநாள் பிறங்க புரிக என்றார் - வேதாமமுறையாற்ற நிருமணக்கோலத் திருவிழாச்சிறப்பை யெவ்விடத்தும் வீணங்கச் செய்யக் கடவாயென்று கட்டளையிட்டனர். (ஏ-று.)

திருவேகம்பநாதர் திருமாலேநோக்கிக் காமாக்ஷிக்கு நமக்குந் திருமணக்கோலத் திருவிழாவைச் செய்யக்கடவாயென்றாரென்க.

தமக்குமேலொரு தூலும் உண்மையுமில்லாதது வேதகமமாகலாற் பெருவாய்மை என்றார். (உ)

பல்லார்திற்பத்தனைநோக்கிப்பணித்தகருணைத்திறம்போற்றிப் புல்லார்பெருவுந்தனித்திகிரிப்புத்தேளாகைதலைசிறப்பச் சொல்லாற்றொழுக்கமனவெழுச்சித்தொழிலின்புணர்வுவெண்வெண் வெல்லாப்பொருளுங்கடிதீங்குக்கொணர்கென்றிமையோர்தமைவிடுத்தான்.

(இ-ள்.) புல்லார் வெருவுந் தனி திகிரி புத்தேள் பல்லார் நிற்ப தனை நோக்கி பணித்த கருணை திறம்போற்றி-பகைவாஞ்சுஞ் சிறந்த சக்கரப்படையையுடைய திருமால் பலதேவர்கள் பணிநோக்கிப் புடைசூழ்ந்திருக்கத் தன்னைப்பார்த்துக் கட்டளையிட்ட திருவருட்செயலைப்புகழ்ந்து, ஓகை தலை சிறப்ப சொல்லாறு ஒழுக்கி மண எழுச்சி தொழிலின் மூண்டு-ஆனந்த மேன்மேற்பொங்க இறைவர் கட்டளையினின்று திருக்கலியாணஞ்செய்யுந் தொழிலின் முற்பட்டு, இமையோர் தம்மை ஈங்கு வேண்டுவன எல்லாப்பொருளும் கடிது கொணர்க என்று விடுத்தான் - தேவர்களைப்பார்த்த திவ்வீடத்து வேண்டுவனவாகிய வெல்லாப்பொருள்களையும் வினாவிற் கொண்டுவாருங்களென்றனுப்பினார். (எ-று.)

திருமா லிறைவர் தன்னை நோக்கிப்பணித்த வருட்டிறத்தையெண்ணிப்புகழ்ந்து தேவர்களை நோக்கித் திருமணத்துக்கு வேண்டுவனவாகிய வெல்லாப்பொருள்களெல்லாவாருங்களென்றே வினாவினார். (க)

தொடியார் தழும்பிற்பெருந்தகைக்குந்தே தோகைதனக்குங்கலியாணங்கடிமாநகரமுழுதறியக்கறங்குமுரசமறைவித்துக் கொடியரீண்மாடமாளிகைசூழ்கடிமண்டபமுன்கோடிப்பநெடுமால்விசம்பின்யவனரைக்கூப்பணித்தானவருநிருமித்தார்.

(இ-ள்.) நெடுமால் தொடியார் தழும்பின் பெருந்தகைக்கும் தோகைதனக்கும் கலியாணம் - திருமால் வளைத்தழும்பினையுடைய பெருமானுக்கும் அத்தழும்பைத்தந்த பெருமாட்டிக்கும் நடக்குந் கலியாணமகோற்சவம், கடி மாநகரம் முழுதும் அறிய கறங்கு முரசம் அறைவித்து - சிறந்த காஞ்சிநகரத்துள்ளார் யாவருந் தெரிந்துகொள்ளப் பேரொலிகாட்டிப் பேரிகையை (எவ்விடத்தும்) கொட்டச்செய்து, கொடியரீண்மாடம் மாளிகைசூழ் கடிமண்டபம் முன் கோடிப்ப-ரீண்ட கொடிகளையெழு மேன்மாடங்களையுடைய மாளிகைகள்சூழ்ந்த கலியாணமண்டபத்தை முன்னே வலங்காரஞ்செய்ய, விசம்பின் யவனரை கூப்பணித்தான் அவரும் நிருமித்தார் - தேவலோகத்திலுள்ள கம்மியரை யழைத்துக் கட்டளையிட்டனர் அவரும்வ்வாறே கலியாணமண்டபத்தை யுண்டாக்கினர். (எ-று)

திருமால் பெருமானுக்கும் பெருமாட்டிக்குந் கலியாணமகோற்சவமென்று நகரிலுள்ளார்யாவருமறியப் பேரிகை முழக்கிவித்துத் தேவகம்மியரை வரவழைத்துக் கலியாணமண்டபஞ் செய்யக் கட்டளையிட அவ்வாறே அவருஞ்செய்து முடித்தனனென்க. முழுதும் என்புழி முற்றும்மை விகாரத்தார் நெருக்கது. (ச)

கலிவிருந்தம்.

அகனிலம்பசும்பொனினமைத்தொராயிரம்
பகலொளிமழுங்குசெம்பவளத்தூணிற்இ
யுகுமொளிமரகதப்போதியும்பர்வைச்
திகலறவயிரவுத்திரமுமேய்வித்தார்.

(இ-ள்.) அகன் நிலம் பசும்பொனின் அமைத்து பகல் ஒளி மழுங்கு ஓராயிரம் செம்பவளத்துண் நிறுவி-அகன் நறவிடத்தைப் பசியபொன்றாச்செய்து சூரியகிரணமுமழுங்கத்தக்க ஆயிரஞ் சிலந்த பவளக்கால்களை நிறுத்தி, ஒளி உரும் மரகதம் போதி உம்பர்வைத்து இகல் அற வயிர உத்திரமும் மேய்வித்தார் - ஒளிவீசும் மரகதத்தினுற் றுசெய்த போதிகையை மேலேவைத்து அதற்கிணங்க வயிரத்தினுற்செய்த வுத்திரத்தைப் பொருந்தச்சுமத்தினர். (எ-று)

கலியாணத்துக்கமைத்த மண்டபவிடத்தைப் பொன்னுலிழைத்து ஆயிரம்பவ
ன்கால்களை நிறுத்தி மரகதப்போதிகையை மேலேவைத்து வயிரவுத்திரத்தைப் பொ
ருத்தினனொன்க. (ஞ)

உருக்கியசெழும்பொனின்மணிகளொன்பது
நெருக்குறப்பரப்பியோவியசிகழ்த்திய
திருக்கிளர்பலகைமேலிணக்கித்தொள்ளொளி
பெருக்கும்வெண்பளிங்கினற்பித்தியாக்கினார்.

(இ-ள்.) உருக்கிய செழும்பொனின் மணிகள் ஒன்பதும் நெருக்குற பரப்பி-
உருக்கிய செம்பொன்னில் நவரத்தினங்களு மொன்றோடொன்று பொருத்தப்பரப்பி
ஒவிய நிகழ்த்திய திருக்கிளர்பலகைமேல் இணக்கி-சித்திரங்களாற் சித்திரித்த பல
கையை மேலே பதித்துப்பொருத்தி, தென் ஒளி பெருக்கும் வெண்பளிங்கினற் பித்
தியாக்கினார் - தெளிந்த பொளிவீசும் வெள்ளிய பளிங்குக்கற்களாற் சுவரொத்தனர்.

செம்பொன்னில் நவரத்தினங்களைப்பரப்பிச் சித்திரந்தீட்டிய பலகையைமேலே
இணைத்துப் பளிங்கினற் சுவரொத்தனொன்க. (சு)

மேனிலைமாளிகைவேதிசூளிகை
யேனவும்பலபலவியற்றிமேவர
வானெழுமிருசுடர்மணிகளாதிபா
னூனமில்சிகரமுமும்பர்ச்சூட்டினார்.

(இ-ள்.) மேல் நிலை மாளிகை வேதி சூளிகை எனவும் பலபல இயற்றி - (அச்
சுவரின்மேல்) மேல்வீடுகளுந் திண்ணைகளுஞ் சூளிகைகளு மின்னு மிவைபோல்வன
பிறவும் பற்பலவகையாகச்செய்து, வான் எழும் இருசுடர் மணிகள் ஆகியால் ஊனம்
இல் சிகரமும் மேவர உம்பர் சூட்டினார் - ஆகாயத்திற் படர்ந்துசெல்லுஞ் சூரிய சந்தி
ரர்களைக் கண்டிருகு மிருவகைக்கற்களாலு மேனைய இரத்தினவகைகளாலும் சூற்றமி
ல்லாத சிகரங்களையும் மேலே பொருந்தவைத்தனர். (எ-று)

(அச்சுவரின்மேல்) மேனிலைமுதலியவற்றைப் பலபலவாகச் செய்து சூரியகா
ந்த சந்திரகாந்த முதலியகற்களாற் சிகரங்களமைத்தனொன்க. (எ)

காவியங்கண்ணியர்விழையுங்காமுக
ராவியுஞ்சிந்தையுமுழியலேக்கற
வோவியத்தொகையெலாமும்பர்மாதர்போற்
பாவியல்பாடலிற்பயிலச்செய்தனர்.

(இ-ள்.) காவியங் கண்ணியர் விழையும் காமுகர் ஆவியும் சிந்தையும் ஏக்கற
அழிய - நீலமலர்போலு மழகிய கண்களையுடைய மங்கையரை விரும்புங் காமுகரு
டைய வுயிரு மனமும்அவாவுற்றழிய, ஒவியம் தொகை எல்லாம் உம்பர் மாதர்போல்
பாவியல் பாடலில் பயிலச்செய்தனர் - சித்திரித்த பாவைகளெல்லாம் தேவமங்கை
யாப்போ விசையமைந்த பாடல்களில் பழகச்செய்தனர். (எ-று)

மங்கையரை விரும்புங் காமுகர் சிந்தையழிந் தாவி சோரச் சித்திரப் பாவைக
ளெல்லாந் தேவமங்கையாப்போற் பாடப் பாடலிற் பழகச்செய்தனொன்க.

சித்திரப்பாவைகள் பாடுகின்ற பாடலாற் காமுகர் அவற்றைச் சித்திரப்பாவை
யாகவெண்ணுது விண்ணாமங்கையராகவே யெண்ணி வேணவா வறுவவொன்பார் ஏக்
கற என்றார். (அ)

வரையினின்றிழிதருமலைவெள்ளீ
 ருவியெனறயிர்ப்புறவலங்குறித்திலக்
 குருமணிவடமொளிகொழிக்குஞ்சுற்றெலா
 நிராநிரையாத்துமண்ணீவநாற்றினூர்.

(இ-ள்.) வரையில் நின்று மலை இழிதரும் வெள்ளீர் அருவி என்று அயிர்ப் புற - மலையினின்று வரிசையாயொழுதுகின்ற வெள்ளமாகிய அருவி யென்று சந்தேகங்கொள்ள, அலங்கு நித்திலக் குருமணிவடம் ஒளி கொழிக்கும் சுற்றெலாம்-அசைந்தாடுகின்ற நிறமுள்ள முத்துமலைகளை ஒளி வீசும் சுற்றப்பக்கங்களெல்லாம், நிராநிரா மண் நீய யாத்து நாற்றினூர்-வரிசைவரிசையாகப் பூமியிற்புறளக் கட்டித்தொங்க விட்டனர். (எ-று.)

மலையி னொற்புறங்களினின்று மொழுகாநின்ற அருவியோ வென்று சந்தேகங்கொள்ள நாற்புறங்களினு முத்துமலைகளைத் தொங்கக்கட்டினனென்க. (க)

மணிவடக் கிடையிடை மறுவில் கண்ணடி
 தணிவற வெளிவிடுந் தவளச் சாமரை
 பிணிமலர்த் தொத்துவண் பிரசப் பல்கனி
 யணிபெறு முறைமையி னலங்கத் தூக்கினூர்.

(இ-ள்.) மணிவடக்கு இடை இடை மறுவில் கண்ணடி தணிவற ஒளிவிடும் தவளச்சாமரை-(தொங்கவிட்டிருக்கும்) முத்துமலைகளினிடையெளியில் களங்கமில்லாத கண்ணடியும் நீங்காதொளிவீசும் வெள்ளிய சாமரைகளும், மலர்பிணி தொத்து வண்பிரசம் பல்கனி அணிபெறு முறைமையின் அலங்க தூக்கினூர்-மலர்களார் பிணிக்கப்பட்ட பூமலைகளும் சுவை மிக்க தேனெழுகும் பல கனிவகைகளாகிய இவைகளை வரிசையாக அழகுபெற்று விளங்கத் தூக்கிக்கட்டினர். (எ-று)

முத்துமலைகளினிடையெளியில் கண்ணடி முதலியவற்றை யழகுபெறக் கட்டினனென்க. (க0)

நெட்டிலக்கதலிபுநீலப்பூகழு
 மட்டுமிழ்கன்னலும்வானிற்றாருவும்
 விட்டொளியெறித்திருள்விழுங்குதூண்டொறுங்
 கட்டினர்மலர்கனிகாய்களீனவே.

(இ-ள்.) விட்டு ஒளி எறித்து இருள் விழுங்கும் தூண் தொறும் - விட்டுவிட்டொளியீசி யிருளைப்பருகுந் தூண்டோறும், நீலம் நெடு இலை கதலியும் பூகழும் மட்டுமிழ்கன்னலும் வானில் தாருவும் மலர் காய் கனிகள் ஈன கட்டினர்-நீலரத்தினத்தாற்செய்த நீண்டவிலைகளையுடைய வாழைமரங்களையும் கமுகமரங்களையும் வாசம்வீசுங்கரும்புகளையும் தேவருலகிலுள்ள கற்பகவிருக்கங்களையும் மலர் காய் கனிகளை முறையேதரக்கட்டினர். (எ-று)

இயற்கையாயுள்ள வாழை முதலியவைபோல் செயற்கையாயமைத்த வாழை முதலியவைகளும் மலர் முதலியவற்றைத்தரக்கட்டினனென்க. (கக)

கொடிகளுந் தாருவுங்கோணப்பொய்கையும்
 வடிவுடைக்கிளிபுறமுஞ்ஞான்றவஞ்ஞ
 சுடர்பலநிறங்களுந்தொகுத்துலேகித்த
 விகெதிர்ப்பட்டினுல்விதானஞ்செய்தனர்.

(இ-ள்.) கொடிகளும் தாருவும் கோணை பொய்கையும் வடிவுடை கிளி புற மஞ்ஞை மற்றவும் - பலபூங்கொடிகளும் விருகங்களும் வளைவினை யுடைய தடாகக் களுமாகிய (இவைகளும்) அழகினை யுடைய கிளி புற மயில் முதலாகிய விவைகளும் இவை யொழிந்தனவும், சுடர்பல நிறங்களும் தொகுத்து லேகித்த விடுகதிரிப் பட்டினால் விதானஞ் செய்தனர் - விளங்கும் பல நிற வர்ணங்களாலுங் கூட்டிச் சித்திரித்த கிரணம் பரப்பும் பட்டினால் மேல்விதானத்தைக் கட்டினர். (ஏ-று.)

கொடிமுதலியவற்றை அவ்வவற்றிற்குரிய பல நிறங்களாற் சித்திரித்த பட்டினால் மேற்கட்டைக் கட்டினனென்க. (கஉ)

முத்தொளிமாலையுமூரிப்பன்மணிச்
சித்திரமாலையுஞ்செம்பொனாற்செயுந்
தத்தொளிமாலையுந்ததைந் துவண்டுலாந்
தொத்தலர்மாலையுந் துவன்ற்த்துக்கினார்.

(இ-ள்.) முத்து ஒளி மாலையும் மூரி பன்மணி சித்திரமாலையும் செம்பொனாற் செயும் தத்து ஒளி மாலையும் - ஒளிபரப்பும் முத்துமாலையும் பெரிய பலவகை மணிகளாற்கோத்த சித்திரமாலையுஞ் செம்பொனாற்செய்த மாலையும், தந்தைத்து வண்டு உலா தொத்து அலர்மாலையும் துவன்ற துக்கினார் - வண்டுகள் செறிந்துருமும் பூங்கொத்துகளால்ந் பூமாலையும் கலந்து தொங்கவிட்டனர். (ஏ-று)

மேற்கட்டில் முத்துமலை முதலியவற்றைத் தொங்கக்கட்டினனென்க. (கக)

நாப்பணிமெபிரானங்கையோடு உறைபூபொலி மணியணைபொருத்தி - (இவ்வலங்காரத்தோடுங் கூடியமண்டப) நடுவீற் பெருமாட்டியோ டுடமது பெருமான் வீற்றிருப்பதற்கு மலர்களால் விளங்கு மழகிய வாசனத்தையிட்டு, பாங்கு எல்லாம் மூப்புடைய விண்ணவர் முனிவர் வைகிட ஏற்புடைஅணைகளும் இட்டுவைத்தனர் - பக்கங்களினெல்லாம் பெரிய தேவர்களும் முனிவர்களுந் தங்கியிருப்பதற்கேற்ற வாசனங்களை யு மணியணியாகவமைத்து வைத்தனர். (ஏ-று)

(இ-ள்.) நாப்பணின் எம்பிரான் நங்கையோடு உறைபூபொலி மணியணைபொருத்தி - (இவ்வலங்காரத்தோடுங் கூடியமண்டப) நடுவீற் பெருமாட்டியோ டுடமது பெருமான் வீற்றிருப்பதற்கு மலர்களால் விளங்கு மழகிய வாசனத்தையிட்டு, பாங்கு எல்லாம் மூப்புடைய விண்ணவர் முனிவர் வைகிட ஏற்புடைஅணைகளும் இட்டுவைத்தனர் - பக்கங்களினெல்லாம் பெரிய தேவர்களும் முனிவர்களுந் தங்கியிருப்பதற்கேற்ற வாசனங்களை யு மணியணியாகவமைத்து வைத்தனர். (ஏ-று)

அம்மண்டபநடுவில் இறைவனு மிறைவியும் வீற்றிருக்க மலர் பரப்பிய மணியாசனமும் அவ்வாசனத்தைச்சூழத் தேவர்களு முனிவர்களு மிருத்தற்குரியவாசனங்களு மமைத்தனென்க. (கச)

குண்டமும்வேதியுங்கோலமார்தரு
மண்டிலவகைமைபுமற்றுமேர்பெற
விண்டவர்புரமடுமவிமலர் நூன்முறை
யண்டருமுனிவருமயிர்ப்பச்செய்தனர்.

(இ-ள்.) குண்டமும் வேதியும் கோலமார்தரு மண்டில வகைமையும் மற்றும் - குண்டங்களும் வேதிகைகளும் அழகுபொருத்திய மண்டிலவகைகளும் ஏனையவும், விண்டவர்புரம் அடும் விமலர் நூல் முறை அண்டரும் முனிவரும் அயிர்ப்ப ஏர்பெற செய்தனர் - பகைவரது முப்புரத்தையெரித்த இறைவர்கொன்ன ஆகமமுறையாகத் தேவர்களு முனிவர்களு மயார் தேக்கங்கொள்ள அழகுபெறச்செய்தனர். (ஏ-று)

குண்டமுதலியவற்றைச் சிவாகமத்திற்கூறியவாறு தேவர்முதலியோர் சந்தேகங்கொள்ளச் செய்தனரென்க.

இவ்வலங்காரமும் இவ்விதியும் நாங்கண்டிலோமென் றையுற்செய்தன னென்பார் அண்டரு முனிவரு மயிர்ப்பவென்றார். (கரு)

கொங்குயிர்சந்தனக்குறடுகாழ்கில்
குங்குமங்கற்புரங்கூரவமான்மதம்
வெங்கடிகமழ்தரப்புகைத்துமேதக
வெங்கணுமையவிசுதறியேர்செய்தார்.

(இ-ள்.) கொங்குயிர் சந்தனக் குறடு காழ் அகில் குங்குமம் கற்புரம் குரவம் மான் மதம் - நறுமணங்கமழுஞ் சந்தனக்கட்டை வயிரமேறிய வகிறக்கட்டை குங்குமப் பூ பச்சைக்கற்பூரம் குராமலர் மிருகமதம், எங்கணும் வெங்கடி கமழ் தரபுகைத்து மேதக ஐயவி சிதறி ஏர்செய்தார்-(ஆகிய இவைகளெல்லாம்) எவ்விடத்தும் விருப்பந்தரும் நறுமணம் வீசப் புனைசெய்தாட்டி மேன்மைபெற வெண்கடிகைச்சிதறி யழகு பெறச் செய்தனர். (எ-று)

எவ்விடங்களிலு நறுமணமுண்டாகச் சந்தனக்கட்டை முதலியவற்றைப் புனை யூட்டி வெண்கடிகைச்சிதறி யழகுசெய்தனரென்க. (கசு)

பாங்கெலாம்பனிமலர்ப்பந்தர் கட்டொறி
வாங்கியவெழில்பெறவகுத்துமாமணம்
வீங்கியநானரீர் துவற்றிநித்தில
மாங்கவாலுகமெனவகம்பரப்பினார்.

(இ-ள்.) பாங்கு எல்லாம் பனிமலர் பந்தர் கட்டொறி வாங்கிய எழில்பெற வகுத்து-பக்கங்களிலெல்லாம் குளிர்ந்தபூப்பந்தைக் கண்கவரத்தக்க அழகுவாய்ப்பச்செய்து, மாமணம் வீங்கிய நானம் ரீர் துவற்றி நித்திலம் வால்உகம் என அகம் பரப்பினார்-நல்ல ஷாமிருந்த பனிரீனாத் தெளித்து வெள்ளிய முத்தங்களை அவை வினையு மிடமென்று சொல்லும்படி யுள்ளிடமெல்லாம் பரப்பிவைத்தனர். (எ-று)

கவியாணத்துக்கமைத்த ஆயிரக்கான்மண்டபத்தின் பக்கங்களிலெல்லாம் பூம் பந்தரமைத்து பனிரீர் தெளித்து உள்ளிடமெல்லாம் முத்துகள் பரப்பின ரென்க.

ஆங்க - அசை: (கௌ)

பந்தரின் புடையெலாம்பங்கயப்புன
லந்தரரட்டயரலங்கற் றபாய்கையுஞ்
சந்தனங்கற்பகந்தருக்கண்மல்கிய
சந்தரப்பொழில்களுந்துவன்றச்செய்தனர்.

(இ-ள்.) பந்தரின் புடை எல்லாம் அந்தரர் புனல் ஆட்டயர பங்கயம் அலங்கல் பொய்கையும் - பந்தரின் பக்கங்களிலெல்லாந் தேவர்கள் ரீராடுதற்குரிய தாமரை மலர்க ளைசந்தாடுந் தடாகங்களும், சந்தனம் கற்பகம் தருக்கண் மல்கிய சந்தரப் பொழில்களும் துவன்ற செய்தனர் - அரிசந்தனம் கற்பகம் சந்தானம் பாரிசாதம் மந்தாரம் என்னும் பஞ்சதருக்கள் நிறைந்திருக்கு மழகிய சோலைகளும் நெருங்கியிருக்கச்செய்தனர். (எ-று)

பந்தரின் பக்கங்களிலெல்லாந் தடாகங்களுஞ் சோலைகளு நெருங்கியிருக்கச் செய்தனரென்க.

அகனிலமென்னுஞ் செய்யுள்முத. விச்செய்யுள் வரையிலும் கலியாணமென் டபவலங்காரத்தைக் கூறியதென்க. (கஅ)

வேறு.

யவனர்தந்தொழிலித்திறமாகமற்
கவுரிமன்றலெனக்கறங்கும்பனைச்
சிவமலிந்தசெழுங்குரல்கேட்டலு
முவகைபூத்தனரொண்ணகர்மாக்களே.

(இ-ள்.) யவனர் தம் தொழில் இத்திறம் ஆக - கம்மிய ரியற்றிய அலங்காரத் தொழி லிவ்வகைய யமையத்திருக்க, கவுரி மன்றல் என பனை கறங்கும் சிவமலிந்த செ ழுங்குரல் - கவுரிகலியாணமென்று முரசறையும் மங்கலநிறைந்த பெரியவோசையை, ஒள் நகர் மாக்கள் கேட்டலும் உவகை பூத்தனர்-சிறந்த காஞ்சிநகரவாசிகள் கேட்கவு மகிழ்ச்சியடைந்தனர். (எ-று.)

கம்மிய ரலங்காரத்தொழி லின்னவகையாய்ச் சிறந்திருக்கத் திருக்கலியாண மென்று முரசறையக் கேட்ட நகரவாசிகள் அக்கணமே மனமகிழ்ந்தனரென்க. (கக)

இயங்குமார்தர்நெருக்கினிலிற்றுவிழ்
தயங்குகாழ்களுந்தாரும்புலவியின்
முயங்குமாதருகுத்தவொய்த்மொவரி
வயங்குவீதியிற் குப்பைபகன்மாரற்றுவார்.

(இ-ள்.) இயங்கு மார்தர் நெருக்கினில் இற்று வீழ் தயங்கு காழ்களும் - உலா வுகின்ற மார்தர்களுடைய நெருக்கத்தினாலுபட்டு வீழ்கின்ற வொளிதவழு மண்மா லைகளும், புலவியின் முயங்கு மார்தர் உருத்த தாரும் - ஊடலிற்றலைப்பட்ட பெண்க ளுறுத்தெறிந்த முத்துமாலைகளும், மொய்த்து ஒளியவங்கு வீதியில் குப்பைபகன்மாரற் றுவார் - நெருக்கிவொளிவீசும் வீதிகளில் குப்பையாகக்கிடக்க வதனை மாரற்றுவார்கள்.

மார்தர் நெருக்கத்தி லற்று வீழ்கின்ற மாலைகளும் மாதர் ஊடலிலுருத்த மாலை களும் வீதியிற் குப்பைபகனாகக்கிடக்க அதனை மாரற்றுவொன்க, (இவையன் றி வேறு குப்பையல்லையென்றபடி.) (உ௦)

சந்தமல்குதமனியச்சுண்ணமுஞ்
சந்தரக்கருப்பூரத்திரள்களுங்
கந்தரீரிற்கரைத்துமறுகெலாம்
பந்தினாட்டிப்பனிப்பார்களென்பே.

(இ-ள்.) சந்த மல்கு தமனியச் சுண்ணமும் சந்தரக் கருப்பூரத் துகள்களும் - நிறம்வாய்ந்த பொற்சுண்ணமும் அழகிய பச்சைக்கருப்பூரத் துகள்களும், கந்த ரீரில் கரைத்து பந்தின் ஊட்டி மறுகு எல்லாம் பனிப்பார்கள் - ரீரிற் குழைத்துப் பந்திற் றேயத்து விதிகளிலெல்லா மெழுதிக் குளிரச்செய்வார். (எ-று)

(மணி மாலையையே குப்பைபகனாகப் போக்கிய வீதிகளிற்) பொற்சுண்ண முங் கற்பூரத்துகளும் கூட்டிப் பனிரீரிற் கரைத்துமெழுதினொன்க. (உக)

வண்டுலாமலர்வார்மணிப்பந்தரும்
விண்டுழாவுபதாசையும்விண்மணி
கொண்டதோரணக்கூட்டமும்பாணரிற்
பண்டையுள்ளபாற்றியியிற்றுவார்.

(௭-ள.) வண்டு உலாவும் மலர் வார் மணி பந்தரும் விந்துழாவு பதாகையும் - வண்டுகளுலாவின்ற மலரானமைந்த அழகிய பெரிய பந்தர்களும் ஆகாயத்தை யளா விய கொடிகளும், வில்மணி கொண்ட தோரணக் கூட்டமும் - ஒளிவிடு மணிகளி னைத்த தோரண வரிசைகளுமாகிய இவைகளை, பண்டை உள்ளன பாற்றியாணரின் இயற்றுவார் - முன்னுள்ளனவற்றை நீக்கிப் புதுமையாக வலங்கரிப்பர். (௭-று)

பூம்பந்தரும் துவசமும் தோரணமும் புதுமையாகச் செய்தனவென்க.

பண்டையுள்ளன பாற்றி என்றதனால் இவ்வணிகளெல்லா மென்று முள்ளன வென்று கொள்ளக்கிடந்தன. இதனை, “கொடிகள் செல்வ விழாக்குணலை யறக்- கடிக்கொள் பூம்பொழிற் கச்சி” எனவநந் திருவாக்கானுணர்க. (உஉ)

தாமநாற்றித்தமனியவேதியிற்

பூமெனீர்நிறைபூரணகும்பமுங்

காமர்பாலிகையுங்கதிர்த்தீபமுந்

தூமமுந்தொகுப்பாரிடந்தோறுமே.

(இ-ள.) தமனிய வேதியின் இடந்தொறும் தாமநாற்றி பூமெல் நீர்நிறை பூரண கும்பமும்-பொன்னுலாகிய யாகவேதிகைக்கடோறும் பூமலைகள் தொங்கவிட்ட மெல் லிய பூக்களாலும் நீராலும் நிறைந்த பூரணகும்பங்களையும், காமர் பாலிகையும் கதிர்த் தீபமும் தூபமும் தொகுப்பார் - அழகிய பாலிகைகளையும் சுடர்விடுந் தீபங்களையும் தூபவரிசைகளையும் கொண்டுவந்து வைப்பர். (௭-று)

யாகவேதிகைக்கடோறும் பூரணகும்ப முதலியவற்றைக் கொண்டுவந்து வைப் பாரென்க. (உ௩)

நித்திலத்தினை நீற்றுபுவேதியிற்

சித்திரித்துச்செழும்பொனின்மாளிகை

பித்தியோவியம்பெட்ப்புதுக்குவார்

பத்திமாடம்பழுதொழித்தாக்குவார்

(இ-ள.) நித்திலத்தினை நீற்றுபுவேதியில் சித்திரித்து-முத்தங்களைச் சண்ணஞ் செய்து யாகவேதிகையின்மேல் கோலமிட்டு, செழும்பொனின் மாளிகை பித்தி ஓவ் வியம்பெட்ப புதுக்குவார் - செம்பொன்றைச்செய்த மாளிகைச்சுவரி லமைந்துள்ள சித் திரங்களைக் கண்டோர் விரும்பப் புதுமையாகச்செய்து, பத்திமாடம் பழுது ஒழித்து ஆக்குவார் - வரிசையாயுள்ள மாளிகைகளைப் பழுதுபோக்கிப் புதுமையாகச்செய்வார்.

வேதிகையின்மேன் முத்துச்சண்ணத்தாற் கோலமிட்டுப் பொற்சுவரிற் சித்தி ரந்தீட்டி மாளிகைகளைப் பழுதுபோக்குவவென்க. (உ௪)

இருகவுட்டுளையீர்ங்கலுழிக்கடக்

கரிகள்பண்ணுவர்காலிசைத்தோடுவாம்

பரிகள்பண்ணுவர்பார் குழியாழியி

னிரதம்பண்ணுவவொங்கனுமெண்ணிலார்.

(இ-ள.) எண்ணிலார் எங்கனும் இருகவுள் துளை ஈர்க்கலுழி கடம் கரிகள் பண்ணுவர் - அளவில்லாதவ ரெவ்விடங்களிலு மிரண்டு கபோலக் கரடங்களி னின் றும் வாக்காரின்ற குளிரந்த மதநீரையுடைய யானைகள்போலச் செய்துவைப்பார், காலிசைத்து ஓடும் வாய்பரிகள் பண்ணுவர் பார் குழியாழியின் இரதம் பண்ணுவர் -

காற்றைப்போல் வினைந்து தாவிச்செல்லும் குதிரைகள்போலச் செய்தவைப்பர் பூமி பிளவுபடச்செல்லு முருளையையுடைய இரதங்கள்போலச் செய்தவைப்பர். (எ-று)

எண்ணிந்தவ ரெவ்விடங்களிலும் இரதசதுரங்களைச் செய்தவைப்பானென்க. இரதமுதலிய மூன்றையும் அலங்காரஞ் செய்வார்களெனினு மமையும். (உ-டு)

நீண்ட பொன்னிலைத் தேர்க ணிறுத்துவார்
மாண்ட தூண்டொடும் வாருறை சேர்த்துவார்
நீண்டு வார்கட் கிடம்பல வாக்குவார்

வேண்டி யார்க்கும் விருந்து திருத்துவார்.

(இ-ள்.) நீண்ட பொன் நிலை தேர்கள் நிறுத்துவார்-பொன்னாற்செய்த பெரிய நிலைத்தேர்களை யங்கங்கும் நிறுத்துவார்கள், மாண்டதூண் தொடும் வார் உறை சேர்த்துவார் - சிறந்த தூண்களோடும் பெரிய வுறைகளைப் போடுவார்கள், ஈண்டிவார்கட்கு இடம்பல ஆக்குவார்-வந்து கூடுகின்றவர் தங்குவதற்குப் பலவிடங்களை யமைப்பார்கள், வேண்டி யார்க்கும் விருந்து திருத்துவார் - பலமுறையும் வேண்டி யாவார்க்கும் விருந்து செய்விப்பர். (எ-று)

நிலைத்தேரும் தூண்களுக்குறையும் வருவோர்க்கிடமும் யாவார்க்குக் விருந்தும் நிறுத்தியும் சேர்த்தும் ஆக்கியுந் திருத்தியு மிருப்பானென்க.

விருந்தாக வருவோர் தீண்டிய வழியல்லது வாடாத அணிச்சப்பூவினு நோக்கி ய வழியேவாகும் மெல்லியராகலான் சேய்மைக்கட்கண்டுழி இன்முகமும், அதுகண்டு நண்ணியவழி இன்சொல்லும், அதுகொண்டு உடன்பட்டவழி நன்றாற்றலும் இன்றி யமையாத செயலாகலான் விருந்துவேண்டி திருத்துவாரொன்றார். இதனை-“மோப்பக் குழையுமணிச்சமுகந் திரிந்து, நோக்கக்குழையும்விருந்து” என்பதற்குக் கூறிய உரை யாற்காண்க. (உ-சு)

அறுசீர்க்கழ்நெடில்விருத்தம்.

கச்சி மாநகர் முழுவது மின்னணங் களின்பயில் சிறப்போங்க
முச்ச கத்தவர் குழாங்கொடு வயின்றொறு நிறைந்திட முடிவானே
ரிச்சை யாற்றினின் மணவினைக் குரியவை யெங்கணுங் கொணர்ந்திண்டப்
பொச்ச மின்பெரு மங்கலத் துழனியிற் பொலிவுறு மதுகாலே.

(இ-ள்.) கச்சிமாநகர் முழுவதும் இன்னணம் கவின் பயில் சிறப்பு ஒங்க - பெரிய காஞ்சிநகர முழுமையு மிவ்வகையாக அலங்காரத்தினாற் சிறப்புற்றோங்கவும், முச்ச கத்தவர் குழாம் கொடு வயின்தொறும் நிறைந்திட - மூன்றுலகத்திலுமிருப்பவர் தங்களினத்தவரோடு இடங்கடோறு நிறைந்திருக்கவும், முடி வானோர் இச்சையாற்றினில் மணவினைக்கு உரியவை எங்கணும் கொணர்ந்து ஈண்ட - முடியுடைய தேவர்களாசை செல்லும் வழியிற் கலியாணத்துக்கு வேண்டிய திரவியங்களை யெவ்விடத்திலுங் கொண்டுவந்து சேர்க்கவும், பொச்சம் இன்பெரு மங்கலம் துழனியில் பொலிவுறும் அதுகாலே- இவற்றாற் பொய்மையில்லாத பெரியமங்கலவோசை பொலிவுபெற்றிருக்கும் த வேளையில். (எ-று)

இவ்வகையாய்க் காஞ்சிநகரம் அலங்காரத்திற்சிறந்து மூவுலகத்தாரு சிறைந்து தேவதொல்லா மங்கலப்பொருளெல்லாங்கொண்டு நெருங்கி மங்கலகோஷஞ் செய்ய அப்பொழுதென்க.

யவனொன்னுஞ் செய்யுள் முத விச்செய்யுள்வரையிலும் கவுரிமன்றலெனக் கேட்ட நகரவாசிகள் வீதிகடோறும் அலகிட்டு மெழுமுயிட்டுத் துவசமுதலியவற்றா லலங்கசுகு

கரித்து விருந்திட்டதும், தேவர்முதலிய யாவருங்கூடி மங்கலவோசை முழக்கியதும் கூறியவாறு (உஎ)

கம்ப நாயகன் திருவருள் பெற்றுவெண் கதிர்வளைக் கரத்தோன்ற லம்பு யத்தவன் முனிவார் தம்மொடு மணிபெறு நன்னூலார் செம்பொன் மாமணிப் பாலிகை முளைவித்திச் சினவிடைக் கொடியேற்றி யெம்பி ரான்மலை மாதுட னுலாத்தருந் திருவிழா வெழுவித்தான்.

(இ-ள்.) வெண் கதிர் வளைகரத் தோன்றல் கம்ப நாயகர் திருவருள் பெற்று - வெள்ளிய கிரணம் வீசும் சங்கேந்திய திருக்கரத்தையுடைய திருமால் திருவேகம்ப நாதருடைய திருவருளைப்பெற்று, அம்புயத்தவன் முனிவார் தம்மொடும் அணிபெறும், நல் நான் செம்பொன் மாமணி பாலிகை முளைவித்தி - பிரமன் முனிவர்களோடு அழகு பெற்ற நல்ல வோராயின் மணிகளிறைத்துச் செம்பொன்னுற்செய்த பாலிகைகளில் முளைகளைத் தோற்றுவித்து, சினவிடை கொடி ஏற்றி எம்பிரான் லைமாதான் உலாத் தும் திருவிழா எழுவித்தான் - கோபமுடைய விடபக்கொடியை யுயர்த்தி எமது பெரு மான் பார்வதியாரோடு பவனிவருந் திருவிழாவை நடத்தத்தொடங்கினார். (எ-று)

திருமால் பிரமன்முதலியவரோடு நல்லவோராயில் பாலிகைமுளைவித்து விடைக் கொடியேற்றித் திருவிழாவைச் செய்யத்தொடங்கினானென்க.

பாலிகை முளைவித்தல்- அங்குராப்பணம். விடைக்கொடியேற்றல் - துவசா ரோகணம். (உஅ)

ஒன்ப திற்றுநான் விழாவணி நிகழ்ந்தபி னுற்றவீ னார்தாரா ளின்ப மீக்கொளப் பங்குனி யுத்திரத் திமையவர் குழாத்தோடு மன்ப தைத்திரண் மகிழ்ந்தெழுந் தார்ப்புற மணவினைக் கவின்கொள்வா னென்ப ணிப்பிரான் மஞ்சனச் சாலையி னினிதெழுந் தருளுற்றான்.

(இ-ள்.) ஒன்பதிற்றுநான் விழா அணி நிகழ்ந்தபின் உற்ற ஈறைந்தாம் நான்-ஒன் பதுநான் திருவிழாச்சிறப்பு நடந்தபின்ன ரடுத்த பத்தாவதுநான், இன்பம் மீ கொள்ள பங்குனி உத்திரத்து இமையவர் குழாத்தோடும் மன்பதைத் திரன் மகிழ்ந்து எழுந்து ஆர்ப்புற- பேரின்பமுண்டாகப் பங்குனிமாதமுத்திரநகரத்திரத்திற்றேவகணங்களோடு மக்கட்பிறப்பினரு மகிழ்ச்சியடைந்தெழுந் தாரவாரஞ்செய்ய, என்பு அணி பிரான் மண வினை கவின்கொள்வான் மஞ்சனம் சாலையின் இனிது எழுந்தருளுற்றான்- என்பாபர ணமணிந்தவராகிய விறைவர் திருமணத்துக்குரிய வழகிய திருக்கோலங்கொள்ளத் திருமஞ்சனச்சாலையி லினிமையாக வெழுந்தருளினார். (எ-று)

துவசாரோகணந்தொட் டொன்பதுநாட் திருவிழா நடந்தபின்னர்ப் பத்தாநான் பாவர்க்கும் பேரின்பமுண்டாகத் திருமணக்கோலங்கொள்ள இறைவனார் மஞ்சனச்சா லைக் கெழுந்தருளினானென்க.

பங்குனி என்பது - சாந்திரமானமாய்க்கொள்க.

(உக)

வேறு.

திருத்துயி லகலப் புத்தேள் செய்தவப் பேறு வாய்த்து மருத்தபூங் கடுக்கை வேணிப் பரஞ்சடர் வடிவந் தீண்டிப் 'பெருத்தபொற் குடத்துத் தெண்ணீர் மஞ்சனம் பிறவு மாட்டி' யருத்திகு ரன்பி னுண்ணு லறுவையொற் றுடை சாத்தி,

(இ-ள்.) திரு துயில் அகலப்புத்தேள் செய்தவப்பேறு வாய்ந்து-இலக்குமி ஷுசிக்கும் மாற்பையுடைய திருமால் தான்செய்த தவப்பயன் கிடைக்கப்பெற்று, - மருத்தபூம் கடுக்கைவேணி பரஞ்சுடர் வடிவம் தீண்டி - நறுமணங்கமழுங் கொன்றைமாலை சூடிய சடைமுடியையுடைய சிவபரஞ்சுடரின் நிருமேனியைக் கரத்தாற்றெட்டு, பெருத்த பொற்குடத்துத்தெண்ணீர் பிறவும் மஞ்சனம் ஆட்டி - பெரிய பொற்குடத்து நிறைந்துள்ள தெளிய நீராலு மேனைய நிரவியங்களாலும் திருமஞ்சனஞ்செய்து, அருத்திகூர் அன்பில் துண்ணூல் அறுவை ஒற்றாடை சாத்தி - ஆசையிருந்த வன்பினால் மெல்லிய தூலாலமைந்த திருவொற்றாடையினுற் நிருமேனியையொற்றி. (எ-று)

திருமால் திருவேகம்பபாத் தெண்ணீர் முதலியவற்றாற் நிருமஞ்சனமாட்டித் தீண்டியன்க.

திருமகளுக்குத் திருமால்திருமார்பே ஒடுங்குமிடமாகலின் திருத்துயி லகலப்புத்தேளெனவும், அத்திருமகளைத் தன்னகத்து வாழச்செய்த திருவருள் வடிவாகிய அம்மையாற் நழுவப்படுந் திருமேனியைத் தீண்டப்பெற்றனராகலான் செய்தவப்பேறு எனவுங்கூறினார். (கஉ)

கற்பக மளிப்ப வாய்ந்த கைபுனைத் தியற்றல் செல்லா வெற்படு துழைநூற் பட்டி னிலங்கவுள் ளாடை சாத்தி யற்பக விமைக்குஞ் செம்பொ னாடைமற் றதன்மேற் காமர் விற்படு புருவ மாதர் விழியினை கவரச் சாத்தி.

(இ-ள்.) கைபுனைந்து இயற்றல் செல்லா கற்பகம் அளிப்பவாய்ந்த - யாவராலு மலங்கரித்துச் செய்தற்கிசையாத கற்பகவிருக்கந் தரக்கிடைக்கப்பெற்ற, ஏற்படு துழைநூல் பட்டின் இலங்க உள் ஆடை சாத்தி - ஒளியீசும் வெண்ணூலாலமைந்த வெண்பட்டினால் விளக்கமாக வுள்ளாடையசைத்து, அதன்மேல் அல்பக இமைக்கும் செம்பொன் ஆடை காமர் வில்படு புருவமாதர் விழியினை கவரசாத்தி - அவ்வுள்ளாடையின் மேலிருளாயோட்டி யொளிவிடும் பொன்னாடையை அழகிய விற்போலும் புருவத்தை யுடைய மங்கையரது கண்ணினைகள் கொள்ளுகொள்ளச்சாத்தி. (எ-று.)

கற்பகந்தந்த வெண்பட்டை வுள்ளாடையாகச்சாத்தி அதன்மேற் பொன்னாடையைச் சாத்தியென்க. (கக)

தனிவினாப் பணிநீர் வாக்கித் தேய்த்தசந் தனப்பூஞ் சேறு நனிமணம் பயில்கற் பூரங் குங்கும நறுங்கத் தூரி யினியமான் மதமே மற்று மட்டித்த கலவை யெண்டோட் கனிமொழி பாகன் மேனி கமழ்தர மெழுகிக் கீறி.

(இ-ள்.) தனிவினா பணிநீர் வாக்கி தேய்த்த சந்தனம்பூஞ்சேறு - ஒப்பில்லாத வாசம் வீசும் பணிநீரை வார்த்துத்தேய்த்த நல்ல சந்தனக்குழம்பில், நனிமணம் பயில்கற்பூரம் குங்குமம் நறு கத்தூரி இனிய மான்மதம் மற்றும் அட்டித்த கலவை - மிக்க மணம் வீசும் பச்சைக்கற்பூரமும் குங்குமப்பூவும் நல்ல கத்தூரியு மினிய மிருகமதமு மிவைபோன்ற கூட்டுவர்க்கங்களுங் கூட்டியவச்சந்தனக்குழம்பை, கனிமொழி பாகன் எண்தோள் மேனி கமழ்தர மெழுகி கீறி - கனிபோலு மினிய சொல்வாய்ந்த உமைபங் களுகிய வெண்டோளுடைய இறைவர் திருமேனி முற்றும் மணம் வீசப்பூசி விரலா லணிபெறக்கீறி. (எ-று)

பனிநீர் வார்த்துத் தேய்த்ததும், கற்பூரமுதலிய கூட்டுவர்க்கங்களாற் கலந்தது மாகிய சந்தனக்கலவையை இறைவர் திருமேனிமுற்றம்பூசு விரலாற்கீறியென்க. (௬௨)

சுடர்த்திரு மேரு வெற்பிற் சூன்றனர் துண்ணி தாகப்
பொடித்தபொற் சுண்ணந் தெய்வப் பூந்தரு மலரின் வாங்குங்
கடித்திரட் சுண்ணத் தாகிற் கலந்துமே லட்டி வாச
மடுத்தெழுந் தூம மீரம் வறலுமா றன்பி னேற்றி.

(இ-ள்.) சுடர்த்திரு மேருவெற்பில் சூன்றனர் துண்ணிதாக பொடித்த பொன் சுண்ணம் - ஒளிவீசுமழுகிய மேருமலையிற்றோண்டி மிகவுந் துகளாகப்பொடிசெய்த பொற்பொடியை, தெய்வம் பூந்தரு மலரில்வாங்கும் தாகில் கடிதிரன் சுண்ணக்கலந்து-தெய்வமணங்கமழும் கற்பகமலரிலெடுத்த வாசம்வீசும் மகரந்தப்பொடியிற் கலந்து, மேல் அட்டி ஈரம் வறலுமாறு வாசம் மடுத்து எழு தூமம் அன்பின் ஏற்றி-(சந்தனப்)பூச் சின்மே லப்பி அச்சந்தனத்தி னீரம்புலருமாறு வாசமடுத்துண்டு புகைக்கும் புகையை யன்புடனேற்றி. (எ-று)

மேருமலையிலெடுத்த பொற்பொடியைக் கற்பகமலரிலெடுத்த மகரந்தப்பொடியிற் கலந்து திருமேனியிலப்பி யீரம்புலரத் தூபங்காட்டியென்க. (௬௩)

அரிக்குரற் சிலம்பு போற்று மடியவர் மலங்கண் மூன்று
மிரிக்குஞ்செங் கமல பாதத் திணக்கிவல் விருளை யெல்லாம்
பொரிக்கும்விற் பிழம்பு காலும் பொலங்கழ னரல் வீக்கிப்
பரிக்கும்பட்டுடைமேலொண்கல் பதித்தபொன் னனாநாண்சாத்தி.

(இ-ள்.) போற்றும் அடியவர் மலங்கள் மூன்றும் இரிக்கும் செங்கமலபாதத்து கரிக்குரல் சிலம்பு இணக்கி - வுணங்கு மடியவரது மும்மலங்களைப் போட்டும் செந்தாமரைமலர்போன்ற திருவடியில் ஒலிக்கின்ற சிலம்பையணிந்து, வல் இருளை எல்லாம் பொரிக்கும் வில் பிழம்புகாலும் பொலம் கழல் நரலவீக்கி-செறிந்தவிருட்கூட்டங்களைப் பொரித்தொழிக்குங் கிரணங்களைக் கக்கவல்ல பொன்மயமாகிய வீரகண்டையை அத றோடொலிசெய்வவணிந்து, பரிக்கும் பட்டு உடைமேல் ஒண்கல்பதித்த பொன் அனாநாண்சாத்தி - இடையிலணிந்திருக்கும் பட்டாடைமே லொள்ளிய மணிகள்பதித்திழைத்த பொன்னனாநாண்சாத்தி. (எ-று)

திருவடிமேற் சிலம்பும் வீரகண்டையும், இடையிலுடுத்த வாடைமேல் அனாநாணஞ் சாத்தியென்க. (௬௪)

கதிருமிழ் பதும ராக வுதரபந் தனங்கால் யாத்துப்
புதியரித் திலப்பூங் கோவை பொன்னரி மாலை தண்டா
தொதிரறு சன்ன வீர மிலைமுடிப பைம்பூண் முந்நூன்
முதலிய மார்பின் வார்ந்து முதிரொளி யெறிப்பச் சாத்தி.

(இ-ள்.) கதிர் உமிழ் பதுமராக உதரபந்தனம் கால்யாத்து - கிரணங்களைச் சிந்தும் பதுமராகத்தினுஞ்செய்த வுதரபந்தனத்தை யனாயிலசைத்து, புதிய நித்திலம் பூங் கோவை - புதுமையாகிய முத்துமாலையும், தன் தார் பொன்னரிமாலை - தண்ணிய மாலைபோன்ற பொன்னரிமாலையென்னு மாபரணமும், எதிரறு சன்னவீரம் - நிகுற்ற சன்னவீரமென்னு மாபரணமும், இலைமுடி பைம்பூண் - இலைமுடிபோலும் அச்சவடிவீனையுடைய ஆபரணமும், முந்நூல் - முப்புரிநூலும், முதலிய மார்பின் வார்ந்து-முத

வாகிய மாலைகளெல்லாந் திருமார்பிற்றெங்கி, முதிர் ஒளி எறிப்ப சாத்தி -> பேரிய
வொளிவிட்டெறிக்கச்சாத்தி. (எ-று)

இடையினும் மார்பினும் உதரபந்தனமும் முத்துமலை முதலிய மாலைகளையுஞ்
சாத்தியென்க. (கடு)

மணிவடங் கழுத்திற் சாத்தி வாங்கிடந் திமையா நிற்கும்
பணியுமிழ் மணியிற் செய்த வாழிபல் விரலுங் கோத்துத்
திணிவாயி ரத்திற் செய்த கடகங்கூர்ப் பரத்துச் சேர்த்துத்
துணிகதிர் முத்திற் செய்த வங்கதந் தோளிற் பூட்டி.

(இ-ள்.) மணிவடம் கழுத்திற்சாத்தி - நவரத்தின மாலையைக் கண்டடங்கிலணி
ந்து, வாங்கிடந்து இமையாநிற்கும் பணியுமிழ் மணியின் செய்த ஆழி பல் விரலுங்கோ
த்து - கிரணங்கள் நீங்காதெறிக்கு நாகங்களுமிழ்ந்த மணியினுற்செய்த மோதிரங்களை
விரல்கடோறுங்கோத்து, திணியிரத்திற் செய்த கடகம் கூர்ப்பரத்திற்சேர்த்து - தின்
ணிய வயிரத்தினுற் செய்த கடகத்தை முன்னங்கையி லணிந்து, துணி கட்டுமுத்தின்
செய்த அங்கதம் தோளில் பூட்டி - விட்டுவிட்டெறிக்கும் கிரணங்களைப் பரப்பு முத்தி
னுற்செய்த தோளணியைப் புயத்திலணிந்து. (எ-று)

கண்டம் விரல் முன்கை தோள் முதலியவைகளில் மணிவடம் ஆழி கடகம் அங்
கதமுதலிய ஆபரணங்களை யணிந்தென்க. (கசு)

மாதர்வண் குழையுந் தோடும் வாரந்திரு புயத்து நீவங்
காதிடை யணிந்து செம்பொற் கதிர்மணிப் பட்ட நெற்றி
மீதுற விசித்துத் தெய்வ விற்குலா மணியின் மோலி
போதமர் வேணிச் சென்னி பொலிதரக் கவித்தான் மன்னே.

(இ-ள்.) மாதர் வண்குழையும் தோடும் வாரந்து இருபுயத்து நீவ காதிடை
அணிந்து - அழகிற்சிற்றத் தங்ககுண்டலமும் பொற்றோடும் இரண்டு புயங்களிலுந் தொ
ங்கியசையத் திருச்செவியிலணிந்து, செம்பொன் கதிர்மணிப்பட்டம் நெற்றி மீதுற விசி
ந்து - செம்பொன்னுற்செய்து ஒளிவீசும் மணிகளிழைத்த பட்டத்தை நெற்றியின்
மேற் பொருந்த வசைத்தணிந்து, தெய்வ வில் குலாம் மணியின் மோலி போது அமர்
வேணி சென்னி பொலிதர கவித்தான் - தெய்வத்தன்மைபொருந்திய கிரணங்களைப்
பரப்பும் மணிகளாற்செய்த கிரீடத்தை மலர்பொருந்திய சடைமுடியின்மீது பொலிவு
பெறச் சூட்டினர். (எ-று)

காது நெற்றி சென்னி முதலிய வுறுப்புகளில் குழை தோடு பட்டம் முடி முத
லியவற்றை யணிந்தனனென்க. (கௌ)

திருவணி யணிந்து போற்றச் சிவபிரா நெழுந்து கும்ப
மிருகயல் கவரி தோட்டி யிலங்குந் ணடிப தாகை
முரசொளி விளக்கி னோடு முன்னிவண் மகளிர் போற்றப்
புரிமணி மண்ட பத்திற் புகுந்துபூந் தவிசி னேறி.

(இ-ள்.) திரு அணி அணிந்து போற்ற-அழகுபெற்ற வாபரணவகைகளை யங்
வங் வங்கங்களி லணிந்துபணிய, சிவபிரான் எழுந்து - திருவேகம்பநாதர் திருமஞ்சனச்
சூலையினின்று மெழுந்து, கும்பம் இருகயல் கவரி தோட்டி இலங்கு கண்ணடி பதா
கை முரசு ஒளிவிளக்கினோடு வண்மகளிர் முன்னிபோற்ற - பூரணகும்பம் இரண்டு வீண்
சாமரை அங்குசம் விளங்குங் கண்ணடி கொடி பேரிகை ஒளிசெய்யும் விளக்கு என்

ஹம் ஸ்ஷ்வகை மங்கலங்களோடு அரம்பையர் முன்னே நின்று வாழ்த்தொலிசெய்ய, புரிமணி மண்டபத்திற் புருந்து பூ தவிசில் ஏறி - அழகுசெய்யு மணிமயமாகிய கலியாணமண்டபத்திற்சென்று மலர் பரப்பியிருக்கும் ஆசனத்தின்மேலிவர்த்து. (எ-று)

திருமா லலங்கரிக்கும் பணிமுற்றியபின் இறைவனைப் பணிய இறைவனெழுந்து அட்டமங்கலங்களெதிர்வரக் கலியாணமண்டபத்திற்சென்று பூந்தவிசிலேறி என்க.

உருத்திரர் முதலோர் தத்த மொண்டவி சிருங்கு மாறு
திருத்தகு கடைக்க ணைக்கஞ் செய்துவீற் றிருந்த பின்னர்
விருத்துவன் டமிழ்தப் பாடல் விளரியாழ் முரன்று சேக்கு
மருத்துழாய்ப் படலைத் தண்டார் வயங்கிய மருமப் புத்தேள்.

(இ-ள்.) உருத்திரர் முதலோர் தம் தம் ஒன்ற தவிசு இருக்குமாறு திருத்தகு கடைக்கணைக்கம் செய்து வீற்றிருந்தபின்னர்-உருத்திரர்முதலிய தேவரொல்லாந் தங்க டங்களுக் கமைத்திருக்கும் விளக்க மிருந்த ஆசனங்களிலிருக்கும்வண்ணம் அழகிய கடைநோக்கஞ் சாத்தி எழுந்தருளிய பின்னர், விருத்துவண்டு அமிழ்தம் பாடல் விளரியாழ் முரன்று சேக்கும்-புதியவண்டிகள் சுவைதரும் பாடலை விளரியென்னும் இராகத்து டன் யாமொலியையப்போலும் பாடியுறங்கும், மரு துழாய் படலை தண் தார் வயங்கிய மரு மம் புத்தேள்-நறுமணங்கமழும் துளவத்தாற் றெடுத்த தண்ணியமாலே விளங்கப்பெற்ற திருமார்பையுடைய திருமால். (எ-று)

உருத்திரர் முதலாயினோர் யிருக்கக் கடைக்கண்சாத்தி இறைவர் வீற்றிருந்த பின்னர் திருமாலென்க. (கக)

மனைக்குரி மரபின் வாச மலர்மகள் வதன நோக்கித்
கனைக்கும்வண் பிழக்கு மென்பூங் கருங்குழற் கவுரி மாதா
தனைக்கலன் றிருந்தப் பூட்டித் தம்மென வுரைத்த லோடுஞ்
சனைக்கரு நீலக் கண்ணாள் பெருங்களி துளும்பச் சென்றாள்.

(இ-ள்.) மனைக்கு உரிய மரபின் வாசமலர்மகள் வதனம் நோக்கி - இவ்வாழ்க் கைக்குரிய கற்பிற்சிறந்த நறுமணங்கமழஞ் செந்தாமரையாளாகிய திருமகள் முகத் தைப்பார்த்து, கனைக்கும் வண்டு உழக்கும் மெல் பூம் கருங்குழல் மாதா கவுரி தன்னை- ஒலிக்கும் வண்டுகள் கீண்டும் மெல்லிய மலரணிந்த கரியகூந்தலையுடைய கவுரியன்னை யை, திருந்த கலன் பூட்டித் தம்மென உரைத்தலோடும்- திருத்தமாக வாபரணங்களணிந்து இங்கெழுந்தருளச் செய்வயென்று கட்டலையிடவும், சனை கரு நீலம் கண்ணாள்-சுனையில் மலரும் கரிய நீலமலர்போன்ற கண்ணளாகிய திருமகள்-பெரு களிதுளும்ப சென்றாள் - பேரானந்தமோங்கச் சென்றனள். (எ-று)

(திருமால்) தன்னில்லக்கிழத்தியாகிய திருமகளை நோக்கி கவுரியம்மையை அலங்கரித்து ஈண்டழைத்து வருவாயென்று சொன்னவுடன் பெருங்களிப்போடு சென்றனளென்க. (சு௦)

உவளக வரைப்பி னெல்லா வுபகர ணமுங்கொண் டிற்றுப்
பவளநீள் பலகை மீது பகிரண்ட முழுது மீன்றுந்
துவளிடைக் கன்னியாகித் தூநல்லக் கணிந்த காம
ரவளைநன் கிருவித் கூந்த லெவிற்துநெய் யள்ளிச் சாத்தி.

(இ-ள்.) உவளகவரைப்பில் எல்லா உபகரணமும் கொண்டு உற்று-உள்ளிடமா கிய திருமஞ்சனச்சாலையில் தைவ முதலிய மஞ்சனத்திரவியங்களையுந் தலைக்கோலமுத

விய வாபரணவகையையும் கைக்கொண்டு சென்று, பகிரண்டமுழுதும் ஈன்று துவள் இடை கன்னியாகி தூநலம் கனிந்த காமரவளை-அண்டகோடிகளெல்லாம் பெற்றுத் துவ ண்டசைகின்ற சிற்றிடையையுடைய கன்னிகையாகி நல்லழகுபழுத்த அழகிய வம்மை யாரா - பவளம் நீள் பலகைமீது நன்கு இருவி-பவளத்தினுற்செய்த பெரிய பீடத்தின் மேல் நன்றயெழுந்தருளச்செய்து, கூந்தல் அவிழ்த்து நெய் அள்ளி சாத்தி-அளகத்தை யவிழ்த்துத் தைலமள்ளியிட்டி. (எ-று)

(களிப்புடன் சென்ற திருமகள்) திருமஞ்சனச்சாலையில் பவளத்தாற் செய்த பீடத்திற் காமாசுத்யம்மையை வீற்றிருக்கச்செய்து கூந்தலவிழ்த்து தைலமிட்டென்க.

சச நெத்திறநின்றனத்திற நிற்பவளா யிருவரும் புணர்ந்து இங்குலகுயிலொல்லா மீன்றும் பவன்பிரமசாரியாய்ப் பாண்மொழிகன்னியா யிருப்பவராகலான் அம்மையைப் பகிரண்டமுழுது மீன்றற் துவளரிடைக்கன்னியாகி யெனவும், கயூரிருக்கோலம் ஒரு வருக்கு மமைந்திலவாகலான் தூநலங்கனிந்த காமரவளையெனவும் கூறினார். (சக)

நெல்லினுண் விழுது மஞ்சள் விழுதுமெய் நிரம்பப் பூசி

மல்குபே ரன்பு கூர வாசமுந் துவரு மற்று

நல்லவை நயப்பர் சேர்த்தி நறுவினாத் தூரீ ராட்டி.

யெல்லுமிழ் குழையாண் மேனி ஈர்ம்புனல் வறள லொற்றி.

(இ-ள்.) மல்கு பேர் அன்புகூர-நிறைந்த பேரன்பு மேன்மேலெழ, செல்லி து ண்விழுதும் மஞ்சள் விழுதும் மெய்நிரம்ப பூசி-நெல்லிக்காப்பு மஞ்சட்காப்புகளைத் திரு மேனி முற்றும்பூசி, வாசமும் துவரும் மற்றும் நல்லவை நயப்ப சேர்த்தி நறுவினாது னீர் ஆட்டி-நல்லவாசனைப் பொடிகளையும் துவர்ப்பொடிகளையும் இவைபோன்ற ஏனைப் பொடிகளையுமினமாகச்சேர்த்து நல்ல வாசநீரால் திருமஞ்சனமாட்டி, எல்லமிழ் குழை யாள் மேனி ஈரம் புனல் வறள ஒற்றி-ஒளிவீசங் காசணியணிந்த அம்மையார் திருமே னியிலுள்ள தண்ணிய நீர்சுவற் றொற்றுடையாலொற்றி. (எ-று)

(என்னெயிட்டபின்) நெல்லி விழுது முதலியவற்றாலும் நறுமணங்கூலந்த நீரா லுமாட்டி அவ்வீரம்புலர றொற்றுடையா லொற்றியென்க. (சஉ)

நனைமுறுக் கவிழ்ப்புந் கற்ப நல்குபட் டாடை சாத்திப்

புனைமணித் தனிசி நேற்றிப் பொருந்தலர் வெருவச் சீறு

முனைமதக கனிநல் யானை மூரிவெண் கோட்டிற் செய்த

தனைநிகர் சீப்புக் கொண்டு தாழ்குழல் லொழுங்க நீவி.

(இ-ள்.) நனைமுறுக்கு அவிழ்ப்பும் கற்பகம் நல்கும் பட்டாடை சாத்தி-அரும்பு கள் முறுக்குடைந்து மலர்ந்த பூக்கணிறைந்த கற்பக விருக்கந்தந்த பட்டாடையை யணிந்து, புனை மணி தவிசின் ஏற்றி-இரத்தினங்களிழைத்துப் பொலிவு பெற்றிருக்கும் பீடத்தின்மே லெழுந்தருளியிருக்கச்செய்து, முனை பொருந்தலர் வெருவ சீறு மதம் கனி நல் யானை மூரி வெண்கோட்டில் செய்த தனை நிகர் சீப்புக்கொண்டு - போர்முகத் துப் பகைவரஞ்சடீறு மதமிருந்த நல்ல யானையின் பெரியவெள்ளிய தந்தத்தினுற் செய்த ஒப்பில்லாத சீப்பைக்கொண்டு, தாழ் குழல் ஒழுங்க நீவி - நீண்ட கூந்தலையொ முங்குபடச் சிக்கறுத்து. (எ-று)

(ஒற்றுடையா லொற்றியபின்) பட்டாடையுடுத்து இரத்தினங்காதனத்திலேற்றித் தந்தச் சீப்பினுற் கூந்தலைச் சிக்கறுத்தென்க, (சக)

வம்பவிழ் நானம் பூசி மான்மத மகில் சந்தாதி
 பம்புறப் புகைத்த தூமம் பரிமளங் கமழ வுட்டி-
 யம்பொன்வாய் மகரந்தாழ மண்ணுறுத் தளிந்த பெண்ணைப்
 பைம்பழ மென்ன முச்சி பசும்பொன்வார் நாணிற் சேர்த்தி.

(இ-ள்.) வம்பு அவிழ் நானம்பூசி-நறுமணங்கமழும் கஸ்தூரியைத் தடவி, மா
 ன்மதம் அகில் சந்து ஆதி பம்புறபுகைத்த தூமம் பரிமளங்கமழ ஊட்டி-மிருகமதம் அ
 கிற்கட்டை சந்தனக்கட்டை முதலியவற்றை நிறையக்கூட்டிப் புகையைச்செய்த தூப
 த்தை வாசமுண்டாகவூட்டி, அம் பொன்வாய் மகரம் தாழ மண்ணுறுத்து-அழகிய பொன்
 னிறமுள்ள மகரமீன் நாண அழகுபெறத் திருத்தி, அளிந்தபெண்ணை பைம்பழம் என்
 ன முச்சி-களிந்த பசிய பனையின் பழம்போலுமுள்ள வுச்சிக்கொண்டையை, பசும்பொ
 ன் வார் நாணில் சேர்த்தி-பசியபொன்னுற்செய்த நீண்ட கயிற்றிற் சேர்த்து. (எ-று)

(கூந்தலைச் சிக்கறுத்தபின்) கஸ்தூரிசடவி நறுமணங்கமழ நறும்புகையூட்டி
 மகரமீனினுஞ் சிறக்கச்செய்து உச்சிக்கொண்டையைக் கூந்தலோடுபிணித்த பொன்னு
 ணிற்கோத்தென்க. (சச)

நகுசுடர் முத்த மாலைக் கொத்துநான் நெருத்தி னீவித்
 திகழொளி விரிப்ப வங்கேழ் முச்சியிற் செருகி வாச
 முகையவி ழலங்கல் சூழ்ந்து மொய்சதி ரீகை மாலை
 தொகுமணி மாலை கூந்தற் பரப்பினிற் சுடரப் போக்கி.

(இ-ள்.) எருத்தில் நானு நீவிதிகழ் ஒளிரிப்ப-பிடரியில் மிகவுரண்டு விள
 ங்குமொளி பரப்ப, அங்கேழ் முச்சியில்-பொன்னொளிவீசும் உச்சிக்கொண்டையில், நகு
 சுடர் முத்தமாலை கொத்து செருகி - சுடர்விட்டெறிக்கு முத்துமாலைக்கொத்தைச் செ
 ருகி, கூந்தல் பரப்பினில் சூழ்ந்து-அளகத்தின் பரப்பிடஞ்சூழ, வாச முகை அவிழ் அல
 ங்கல் மொய்சதிர் ஈகைமாலை தொகும் மணிமாலை சுடம்போக்கி- நறுமணங்கமழ மலர்
 ந்த பூமாலை மிக்க வொளிரவீசும் பொன்னரிமாலை நவரத்தினங்களாற் நெருத்த மணி
 மாலை முதலிய மாலைகளை அணியணியாகச் சுற்றி. (எ-று)

பிடரியி னளவு மொளிபரப்ப வுச்சிக்கொண்டையில் முத்துமாலையைச் செருகிக்
 கூந்தற்பரப்பிற் பூமாலை முதலியவற்றைச் சூழச்சுற்றியென்க. (சடு)

ஒழுகொளி பரப்புந் தெய்வ வுத்தியு மயிலு மிக்க
 வழகுற வளைந்து நாப்ப ணைதுறு கீற்றின் வெய்யோன்
 மழகதிர் கிடந்த தென்ன வயங்குகுந் குமத்து ளட்டிப்
 பொழிகதிர் மாகைப் பட்டம் பொலியலா ணுதலில் வீக்கி.

(இ-ள்.) ஒழுகு ஒளிபரப்பும் தெய்வ உத்தியும் - வீசங் கிரணங்கள் பரப்பும்
 சூரியசந்திர வடிவாயுள்ள அணிகளும், மயிலும் - மயிற்கண்போன்ற அணியும், மிக்க
 அழகுறவளைந்து - (ஆகிய இத்தலைக்கோலங்களைக் கூந்தலின் முற்பக்கத்தில்) மிகவும்
 பொலிவுபெற அலங்கரித்து, நாப்பண் ஐதுறு கீற்றில் - அளகபாரத்தினதெனில் வகிர்
 தெடுத்த கீற்றில், வெய்யோன் மழகதிர் கிடந்தது என்ன-சூரியனுடைய இளங்கதிர் தங்
 கியிருத்தல்போல, வயங்கு குங்குமத்தாள் அட்டி-விளங்குந் குங்குமப்பொடி அணிந்து,
 வாள் துதலில் பொழிகதிர் மாகைப்பட்டம் பொலிய வீக்கி-ஒளிபொருந்திய நெற்றியில்
 இளங்கதிர் வீசும் பொற்பட்டங்கட்டி. (எ-று)

தலைக்கோலங்களுெல்லாம் அழகுபெற வணிந்தென்க,

(சச)

சிந்தூரஞ் சேறு செய்த திருந்தெழிற் நிலக மிட்டுக்
கந்தமென் குவளை நோக்கி னஞ்சனங் கவினத் தீட்டிக்
கொந்தொளி முகத்தி னாசிக் திருவணி கொளுவித் காதி
னந்தழன் மணியின் றோடு மவர்கதிர்த் குழையுஞ் சாத்தி.

(இ-ள்.) சிந்தூரம் சேறுசெய்த திருந்து எழில் நிலகம் இட்டு - சிந்தூரத்தைச் சேறு செய்தமைத்த திலகத்தை அழகுவிளங்க நெற்றியிலிட்டு, கந்தமென்குவளை நோக்கின் அஞ்சனம் கவினத்தீட்டி - நறுங்கமணங்கமழு மெல்லிய நீலமலர்போன்ற கண்களில் அழகுபொருந்த மையெழுதி, நாசிகொந்து ஒளிமுகத்தின் திருவணிகொளுவி - நாசியில் பணிதியமைந்தொளி வீசுமுத்தினாற் செய்த மூக்கணியையிட்டு, காதில் அந்தழல் மணியின் தோடும் அவர்கதிர் குழையும் சாத்தி - திருச்செவியில் அழகிய செவ்வொளி பரப்பு மணியினாற்செய்த தோடும் ஒளிவீசங் குண்டலமும் பூட்டி. (எ-று.)

திருமுகத்துக்குச் செய்யுமலங்காரங்களெல்லாஞ் செய்தென்க.

(ச-எ)

விலகிலில் லுமிழுங் சுட்டு வடத்தினை மிடற்றிற் சூழ்ந்து
நிலவுமிழ் மணியிற் செய்த வங்கத நெடுந்தோள் சாத்தி
யிலகொளி வாய்ந்த முன்கைக் கடகமுந் தொடியு முேற்றி
யலர்கதிர் மோதி ரங்கன் வார்விர லமையக் கோத்து.

(இ-ள்.) மிடற்றில் விலகி வில் உமிழும் சுட்டுவடத்தினை சூழ்ந்து - கண்டத்தில் விட்டுவிட்டு ஒளிவீசும் கழுத்தணியைச் சூழ்ச்சாத்தி, நெடுந்தோள் நிலவு உமிழ்மணியில் செய்த அங்கதம் சாத்தி - பெரியதோள்களில் நிலவைச்சிந்தும் இரத்தினத்தினாற் செய்த தோளணியை யணிந்து, முன்கை இலகு ஒளிவாய்ந்த கடகமும்தொடியும் ஏற்றி - முன்னங்கைகளில் ஒளிபொருந்திய கடகத்தையும் வளையலையும் துழைத்து, வார்விரல் அலர்கதிர் மோதிரங்கள் அமையகோத்து - நீண்ட விரல்களில் கதிர்பரப்பும் மோதிரங்களைப் பொருந்தக்கோத்து. (எ-று.)

கண்டந் தோள் முன்கை இவைகளிற் கழுத்தணி அங்கதம் கடகந் தொடி முதலிய வற்றை யணிந்தென்க.

(ச-அ)

மிகக்கடி கமழ்ந்த சாந்தால் வெரிந்புற மெழுதிக் கையி
னகத்தினு லெழுதிச் சால நறுவினாக் களபச் சேறு
முகைத்தனம் புதையக் கொட்டி முருகுயிர் பூந்தா தப்பிப்
புகைத்துஞ்சார் தாற்றிக் கொண்டு விசியும் புலர்த்திப் பின்னர்.

(இ-ள்.) மிக கடிக்கமழ்ந்த சாந்தால்-மிக்கவாசனைவீசும் சந்தனக்குழம்பால், வெரிந்புறமெழுதி - முதுகை நிலம்போன்மெழுதி, கையின் நகத்தினால் எழுதி - கைநகத்தினால் (அந்நிலத்திலிடுங் கோலம்போற்) சித்திரித்து, சாலநறுவினாக் களபம் சேறு முகைத்தனம்புதைய கொட்டி-மிகவும் நறுமணங்கமழும் கலவையைத் தாமதையரும்புபோன்ற தனத்தில் புதையவுருத்து, முருகு உயிர் பூதாது அப்பி - வாசம் வீசும் மகரந்தத்தை யப்பி, புகைத்தும் சாந்தாற்றி கொண்டு வீசியும் புலர்த்தி - அகிற்புகை முதலிய வற்றையூட்டியும் விசிறியைக்கொண்டு வீசியும் ஈரத்தைமாற்றி, பின்னர்-பின்பு. எ-று.

முதுகில் சந்தனக்குழம்பை மெழுதிச் சித்திரித்துத் தனத்திற் கலவைக்குழம்பைக் கொட்டி மகரந்தங்களையப்பி சாந்தாற்றியினு லீரம் புலர்த்திப் பின்னென்க.

(அக)

ரித்திலு மாலை துப்பு நிராத்தபூந் தொடைமா ணிக்கக்
கொத்துறு தாமம் பச்சைக் கோப்பமை தெரியல் வேரித்
தொத்தலர்ப் பிணைபல் செம்பொற் சுடர்விரி தொடலை யேனைத்
தத்தொளி நிலக் கோதை தண்கதி ரொறிப்பச் சாத்தி.

(இ-ள்.) நித்திலமாலை - முத்தமாலை துப்பு நிராத்தபூ தொடை - பவளத்
தாற்கோத்த வழுவிய மாலை, மாணிக்கக் கொத்துறு தாமம் - மாணிக்கங்களாற்கோத்த மா
லை, பச்சைகோப்பு ஆமை தெரியல் - பச்சைகளாற்கோத்த மாலை, ஏனைத்து ஒளி நிலம்
கோதை-இவையொழிந்த ஒளிதரும்பும் நீலமணிமாலை, வேரி தொத்து அலர் பிணையல் -
தேன்சிந்து மலராற்றொடுத்தமாலை, செம்பொன் சுடர்விரி தொடலை - ஒளி வீசுஞ் சிவ
ந்த பொன்னரிமாலை, தண்கதிர் எறிப்ப சாத்தி - (ஆகிய மாலை வரிசைகளெல்லாம்) கிர
ணர்களால் சேர்ந்ததி. (எ-று.)

முத்த பவளம் மாணிக்கம் பச்சை இவையொழிந்த நீலமுதலியவற்றாற் றனித்த
னியே கோத்தமாலைகளும் செம்பொன்மாலையும் பூமாலையும் ஆகிய மாலைகளை யழகு
பெறச்சாத்தியென்க (இ-0)

எரிச்சிகை யெழுவ தென்ன விளங்கதிர் விரிக்கும் பைவா
யரிச்சிகை மணிக ளாதி யழகுறக் கோத்த காழின்
விரிச்சிகை கலாபங் காஞ்சி மேகலை பரும மைந்துங்
கரிச்சிகை மத்த கத்துக் கடிதடம் புலம்பச் சாத்தி.

(இ-ள்.) எரிச்சிகை எழுவது என்ன இளகதிர் விரிக்கும் பைவாய் அரிச்சிகைமணி
கள் ஆகி அழகுறகோத்த - அக்கினி சுமலை இட்டெழுவதுபோல விளங்கதிர் பரப்பும்
படம்பொருதிய நாகத்தின் சிரோரத்தின முதலியவற்றால் அழகுபட முறையாகக்
கோத்த, காழின் விரிச்சிகை வைரம்பொருதிய ஏழுக்கோவையுள்ள விரிச்சிகையும், கலா
பம் - எட்டுக்கோவையுள்ள எல பறம், காஞ்சி-பதினாறுகோவையுள்ள காஞ்சியும், மேக
லை-பதினொட்டிக்கோவையுள்ள மேகலையும், பருமம் - முப்பத்திரண்டு கோவையுள்ள
பருமமும், ஐந்தாம் ஆறிய இவ்வையுள்ளும், கரிச்சிகை மத்தகத்து கடிதடம் புலம்ப
சாத்தி - யாவையினும் தலையிலுள்ள மத்தகம் போன்ற நிதம்பத்திற் கலகலவென்
றொலிக்கச்சாத்தி (எ-று.)

இளங்கதிர் பரப்பும் நாகரத்தின முதலியவற்றாற் கோத்த விரிச்சிகை முதலிய ஐந்
தினையும் கடிதடத்திற் கலகலவென்றொலிக்கச் சாத்தியென்க. (இ-0)

அலம்புகண் கிணியின் காலு மவிர்பரி யாகஞ் செம்பொற்
சிலம்புபா டகமென் மின்ன புறவடி திகழச் சாத்தி
நலம்புனை செப்ப பஞ்சி னறுயகுழம் பலர்ந்த கஞ்ச
மிலம்படச் சிவந்த காணி நூட்டின ளிறைஞ்சி நின்றாள்.

(இ-ள்.) அலம்புகு னின்கினி - ஒலிக்கின்ற கின்கினியும், மின்காலும் அவிர் பரி
யாகம் - மின்னலிட்டு ஒளிபரப்பும் பரியாகமும், செம்பொன் சிலம்பு பாடகம் - செம்
பொன் தட்டிசெய்த சிலர்பும் பாடகமும், என்ற இன்ன - என்று சொல்லப்பட்ட இக்
காலணி யோ புறவடி அழ சாத்தி புறவடியில் விளங்கப்பூட்டி, நலம்புனை செய்ய பஞ்
சின நறுகுழம்பு - அழகிய செம்பஞ்சி னல்ல குழம்பை, அலர்ந்த கஞ்சம் இலம்பட சிவ
ந்த தாளில் ஊட்டினன் - மலர்ந்த தாமரை துன்புறச் சிவந்த பாதத்திற் பூசி, இறை
ஞ்சி நின்றாள் - பணிந்து நின்றனன். (எ-று.)

நங்கையு நறைகமழ் நளினப் பாவைதன்
பங்கய மலர்க்கரம்பற்றி யாங்கெழுந்
தெங்கணு மலர்மழை யிறைப்ப வானவர்
மங்கல வாழ்த்தோலி மல்கப் போந்தனர்.

(இ-ள்.) நங்கையும் - காமாக்ஷியம்மையும், நறை கமழ் நளினப்பாவைதன் பங்
கய மலர்க்கரம்பற்றி - வாசம் வீசுகின்ற தாமரைப் பூவில் வசிக்கின்ற பதுமைபோல்
வாளாகிய திருமகளுடைய தாமரைமலர் போன்றகையைப் பற்றி, ஆங்கு எழுந்து - அங்
வனநின்று மெழுந்து, எங்கணு மலர் மழை இறைப்ப - எவ்விடத்தும் பூமழைபொழிய,
வானவர் மங்கல வாழ்த்தோலி மல்க போந்தனர் - தேவர்கள் பாடும் மங்கல வாழ்த்
தோலி எவ்விடத்து நிறைய நடந்தருளினர். (ஏ-று.)

(சோபனம்பாட) அம்மையார் இலக்குமிதேவி திருக்கரத்தைப்பற்றி யெழுந்து
மலர்மழைபொழிய வானவர் வாழ்த்தோலிசெய்ய அடிபெயர்ந்து சொல்லத் தொடங்கின
ரென்க. (இரு)

நிழலுமிழ் மணிக்குடை நீண்ட கேதனர்
தழையொளிக் கவரிசாந் தாற்றி யாகிய
மழைமதர்க் கண்ணர மகளி ரேர்தியே
விழைதகு தொழின்முறை விளைத்து டன்செல.

(இ-ள்.) நிழல் உமிழ் மணிக்குடை - நிழலைப் பரப்புகின்ற முத்தினுற்செய்தரு
டையும், நீண்ட கேதனம் - நீண்ட துவசங்களும், தழை ஒளி கவரி - தழைந்து வெள்
ளொளி வீசுஞ் சாமனாயும், சாந்தாற்றி ஆகிய - விசிறியுமாகிய இவைகளை, மழை மதர்
கண் அரமகளிர் ஏந்தி - குளிர்த்து மதர்த்த கண்களையுடைய அரம்பையர்கள் தாங்கி,
தொழில் விழை தகுமுறை விளைத்து, அவ்வவற்றை அசைக்குந் தொழிலை யாவரும் விரு
ம்பத்தக்கமுறை யாகச்செய்து, உடன்செல - அம்மையாரோடு நடந்துவர. (ஏ-று.)

(செல்லும் பொழுது) குடை துவசம் சாமரை விசிறி முதலியவற்றை அரமக
ளிர் பிடித்து அசைத்து அம்மையாருட னீங்காதுவரவென்க. (இங்)

பாவிய வாடைமே னடந்து பைப்பைய
மாவணி மணவினை மண்ட பத்திடைப்
பூவனை மிசைப்பொலி புனிதன் பாங்கரி
னேவியக் கொழுந்தென வுற்று வைகினான்.

(இ-ள்.) பரவிய ஆடைமேல் பையையை நடந்து - பரப்பியிருக்கின்ற நடைப்பாவா
டையின்மேல் மெல்ல மெல்லநடந்து, மாஅணி மணவினை மண்டபத்திடை-பலஅலங்கா
ரங்களமைந்துள்ள கலியாணமண்டபத்தில், பூ அணைமிசை பொலி புனிதன்பாங்கரி -
புட்பாசனத்தின்மேன் மணக்கோலத்துடன் வீற்றிருக்கும் ஏகம்பலாணர் பக்கத்தில், ஒலி
யக்கொழுந்து என்ன உற்றுவைகினான் - சித்திரித்த இனந்தளிர்போலப் பொருந்தி யிரு
ந்தனர். (ஏ-று.)

பரப்பியபாவாடைமேல் மிகமெல்லநடந்து கலியாண மண்டபத்தில் பூவணியில்
வீற்றிருக்கும் பெருமான் பங்கில் வைகியிருந்தனரென்க. அடிக்குமிகுறிப் பொருளது. (1)

அறு சீர்க்கழி நெடில்வருத்தம்.

திருத்தகு மணைமே லண்ண லணங்குடன்மி கழநோக்கி
யுருத்திரர் முதலோர் யாருந் தொழுதெழுந்து வகைபூத்தார்
மருத்துமா யலங்கன் மார்பன் மலரடி விளக்கப் புக்கான்
பெருத்தபல் லண்டமொன்றாய்ப் பிளந்தென வியங்க ளார்த்த.

(இ-ள். திருத்தகும் அணைமேல் - வியக்கத்தக்க பூவணமேல், அண்ணல்அண
ங்குடன் திகழநோக்கி - எம்பெருமான் எமதுபெருமாட்டியுடன் விளங்குந் திருக்
கோலத்தைப்பார்த்து, உருத்திரர் முதலோர்யாரும் - உருத்திர கணங்கள் முதலாகச்சொ
ல்லப்பட்டார் யாரும், தொழுது எழுந்து உவகைபூத்தார் - பணிந்தெழுந்து ஆனந்த
மடைந்தனர், மரு துழாய் அலங்கல் மார்பன்-நறுமணங்கமழும் துளவமலை யணிந்திரு
மால், மலரடி விளக்க புக்கான் - ஏகம்பவாணர் திருவடிவையப்புகிக்கத் தொடங்கினர்,
பெருத்த பல் அண்டம் ஒன்றாய்ப் பிளந்தது என்ன - அக்காலத்திற்பெரியபல அண்டங்
களெல்லா மொன்றாகப்பிளவு பட்டாற்போல, இயங்கள் ஆர்த்த - வாச்சியங்களொலித்
தன. (எ - று.)

உருத்திரர் முதலியயாவரும் அம்மையும் அப்பனும் பூவணியில் வீற்றிருக்கக் கண்டு
பெருங்களிப் படைந்தனர். திருவடியைத் திருமால்விளக்கத் தொடங்கினர், வாச்சியங்
களெல்லா மொலித்தன என்க. (இஅ)

அணியின் சிறப்பும் வடிவின் சிறப்புந்தோன்ற ஒவியக் கொழுந்தென்றார். நங்கையு
மென்னுஞ் செய்யுள் முதலிச்செய்யுள் வரையுமொருதொடர்.

பொலம்புனை கரகத் தீம்பால் பூமகள் வணங்கி வார்ப்ப
வலம்புரி கரத்தோ னையன் மலரடி விளக்கிப் போற்றி
யிலங்கொளிப் பட்டா லீர மெல்லெனப் புலர்த்தி யேந்து
மலங்கொளிப் பாததீர்த்தம் பருகினு னர்வங் கூர.

(இ-ள்.) பூமகள் பொலம்புனை கரகத்தீம்பால் வணங்கிவார்ப்ப - இலக்குமிதேவி
பொன்றாற் செய்தகரகத்தின் முகந்த இனியபாலக் குனிந்து வார்க்க, வலம்புரி கர
த்தோன் - வலம்புரிச்சங்கமேந்திய திருமால், ஐயன் மலரடி விளக்கி போற்றி-இறை
வர்திருவடியை அபிடேசஞ்செய்து துதித்து, இலங்கு ஒளிபட்டால் - ஒளிவீசம்
பட்டாடையினால், ஈரம் மெல்லென புலர்த்தி - ஈரத்தை மெல்ல மெல்ல ஒற்றித்துடை
த்து, அவங்கு ஒளி ஏந்தும் பாததீர்த்தம் - ஒளிவிட்டெறிக்கின்ற சோதிமயமாகிய பாதத்
திலாட்டிய தீர்த்தத்தை, ஆர்வம் கூர பருகினுன் - அன்புமிகவுமுண்டாக வுண்ட
னர். (எ - று.)

திருமால் தன் தேவி பால் வார்க்கப் பெருமான் திருவடி விளக்கி ஒற்றாடையாலொற்
புறிப் போற்றி அப்பாத தீர்த்தைப் பருகினொன்க. (இக)

கன்னனெய் கனிபா லின்ன கமழ்மதுப் பருக்க நல்கி
யென்னையா னுடைய கோமா னேடவிழ் கமலச் செங்கை
தன்மிசை யுலக மீன்ற தனிமுதற் பிராட்டி யான
கன்னிகை வைத்து நீர்பெய் தளித்தனன் கமலக் கண்ணன்.

7 (இ-ள்) கமலக்கண்ணன் - தாமரைக்கண்ணராகிய திருமால், கன்னல் ரெய்கனி
பால் இன்ன கமழ் மதுபருக்கநல்கி - சருக்கரை ரெய் வாழைக்கனி பால் இவைகலந்து

கூழ்கின்ற மதுபருக்கத்தையுதவி, என்னை ஆளுடைய கோமான் ஏடு அவிழ் கமலம்செங்
கைதன்மிசை - என்னை அடிமையாகவுடைய இறைவரது மலர்ந்த செந்தாமரை போன்ற
திருக்கரத்தின்மேல், உலகம் ஈன்றதனி முதல் பிராட்டியான கன்னி கைவைத்து - உயிர்
களைப்பெற்றெடுத்த ஒப்பற்றமுதலாய் விளங்கும் பிராட்டியாகிய கன்னிகையின் திருக்
கரத்தை வைத்து, நீர் பெய்து அளித்தனன் - தாரை நீர் வார்த்துத் தத்தஞ்செய்த
னார். (எ - று.)

(திருமால் சீபாததீர்த்தம் பரிகியபின்) மதுபருக்கங்கொடுத்துப் பெருமான் கரத்தி
ற் பிராட்டி திருக்கரத்தை வைத்து நீர்வார்த்துத் தத்தஞ் செய்தனரென்க. (சுய)

திருமால் இறைவனுக்கு வழியடிமை யென்பது தோன்றப் பாததீர்த்தம் பருகினு
னார் வங்கூர என்றார். இதனை “அயனூர் திருமாலும், வாளுடர்கோவும் வழியடியார் சாழ
லோ,” எனவருந் திருவாக் காண்க.

கவி விருந்தம்.

ஆர்த்தன பணிலங்க ளார்த்த துந்துமி
யார்த்தன பல்லிய மார்த்த மங்கல
மார்த்தன நான்மறை யார்த்த வாகம
மார்த்தன பல்கலை யார்த்த வாழ்த்தொலி.

(இ-ள்.) பணிலங்கள் ஆர்த்தன - சங்கங்களுலித்தன, துந்திமி ஆர்த்த - தேவ
வாச்சியங்களோசை பட்டன, பல இயம் ஆர்த்தன - பலவாச்சியங்கள் ஆரவாரித்தன, மங்
கலம் ஆர்த்த - மங்கலவாழ்த்துகள் எழுந்தன, நான்மறை ஆர்த்தன - நான்கு வேதங்க
ளுங் கோஷித்தன, ஆகமம் ஆர்த்த - ஆகமங்கள் முழங்கின, பல்கலை ஆர்த்தன - பல
கலைகளும் சத்தித்தன, வாழ்த்தொலி ஆர்த்த - வாழ்த்துகின்ற வெரலிகள் மேலிட்
டன. (எ - று.)

சங்கங்கள் துந்துமி பல்லியம் மங்கலம் நான்மறை ஆகமம் பல்கலை வாழ்த்தொலி
யாகிய யாவும் ஆர்த்தனவென்க. (சுச)

பொழிந்தனர் வானவர் கற்பப்பூமழை
வழிந்தன பாடலின் மதுரத் தேமழை
யிழிந்தன வடியவ ரிணைக்க ணீர்மழை
யழிந்தன வினையெலா மனைய காலையின்.

(இ-ள்.) வானவர் கற்பகப் பூமழை பொழிந்தனர் - தேவர்கள் கற்பகமலர்மாரி
யைப் பொழிந்தனர், பாடலின் மதுரத்தே மழை வழிந்தன - இசைபாடுகின்றோர் பாட
லில் மதுரமாகிய தேன்மழை வழிந்தன, அடியவர் இணைக்கண் நீர்மழை இழிந்தன -
அடியவர் கண்களினின்றும் ஆனந்த நீ ரொழுது, வினை எலாம் அழிந்தன - யாவர்வினை
களும் அழிந்துபோயின, அனையகாலையில் - அந்தச் சமயத்தில். எ - று.

பூமழை தேன்மழை நீர்மழை பொழிந்தன வினையெல்லா மொழிந்தனவென்க. (இ)

பங்கயக கிழவண்ப பகாந்த நூன்முறை
செங்கனல் வளர்ப்பவங் கருளிச்சே ளுடை
யங்கணன் மலைமகன் மிடற்றிலா ரருண்
ந் மக்கல நாணினை வயங்கச் சாத்தினான்.

(இ-ள்.) சே உடை அங்கணன் - விடபஞ்சுரிகையுடைய இறைவனார், பங்கீயச்
பெழவினை - பிரமதேவனை, பகர்ந்த நூன்முறை - வேதாகமங்களிற் சொல்லிய முறை

யாக, செங்கனல்வளர்ப்பு அருளி - யாகததியை வளர்க்கும்படி அருள்செய்து, அங்கு மலைமகன் மிடற்றில் - அப்பொழுது காமாக்ஷியம்மையார் திருக்கழுத்தில், அருள் ஆர் மங்கலநாணினை - அருள் நிறைந்த மங்கல சூத்திரத்தை, வயங்கச்சாத்தினான் - விளங்கக்கட்டினார். (எ - று.)

இறைவனார் பிரமனை நோக்கி விதிப்படி மணத்தி யெழுக்கட்டளை யிட்டு இறைவி கண்டத்தில் திருமங்கல நாணணிந்தன ரென்க. (கச)

முண்டகக் கடவுளு முதல்வ னானையுட்
கொண்டுவே தாகமக் குறிவழாவகை
மண்டிய கொழுங்கனல் வளர்த்து வாசநெய்
மொண்டு தூய்க் கடிவினை முற்றச் செய்தனன்.

(இ-ள்.) முண்டகக்கடவுளும் முதல்வன் ஆனை உட்கொண்டு - பிரமனும் இறை வனானையமேற் கொண்டு, வேதாகமக்குறிவழாவகை மண்டிய கொழுங்கனல் வளர்த்து - வேதாகமத்தில் விதித்த விதிவழாமனெருங்கிய ஓமாக்கினியை வளர்த்து, வாச நெய் மொண்டு தூய்கடிவினை முற்ற செய்தனன் - வாசம் வீசும் நெய்யை முகந்து வார்த்து வார்த்துக் கலியாணச் சடங்கை முற்றுறச் செய்தனன். (எ - று.)

(மங்கல நாணணிந்த பின்னர்) பிரமனிறைவ னானையென்கொண்டு விதிமுறை ஓமத்திரவியங்களால் ஓமாக்கினியைப் பெருக்கி நெய் பெய்து கலியாணத்தை முடித்தனன்.

சிருக்கு சுருவங்களான் முகந்து முகந்து பலமுறையும் வார்க்கும் விதிதோன்ற நெய் மொண்டு தூயென்றார். (கச)

மாண்டசெந் தமிழ்முனி மனக்க ருத்தொடு
காண்டகு கவுரிதன் கருத்து முற்றின
வேண்டிய வேண்டியாங் களிக்கு மெய்யரு
ளாண்டகை விளக்கினன் போலுமற் றைநான்.

(இ-ள்.) மாண்ட செந்தமிழ் முனிமனக் கருத்தொடு காண்டகு கவுரிதன் கருத்து முற்றின - சிறந்த தமிழாசிரியராகிய அகத்திய முனிவ ரெண்ணிய வெண்ணத்துடன் காணத்தகும் அம்மையா ரெண்ணிய வெண்ணமும் முற்றுப் பெற்றன, ஆண்டகை வேண்டிய வேண்டியாங்கு அளிக்குமெய் அருள் விளக்கினான் போலும்-இறைவன் வேண்டிய வற்றை வேண்டிய வாற கொடுக்கும் அருட்டன்மையை வெளிப்படுத்தினார் போலும், அற்றைநான் - அந்நான். (எ - று.)

அகத்தியனாருங் கவுரியாரும் எண்ணியவை முற்றுப் பெற்றன. (இதனால்) இறை வன் வேண்டிய வேண்டியாங் கருள்வனென்னு மெய்யருளை விளக்கினன் போலும் அந்நாளி லென்க.

யார் யார் எவ்வக் காலத்து எவ்வ வற்றை வேண்டினரோ அவையிற்றை யோர்காலத்தோர் வினைக்கண் பிறழாது வேண்டிய வாறே அருள் புரியும் ஆற்றலுடையோ னிவ னொருவனே யென்பது தோன்ற வேண்டிய வேண்டியாங் களிக்கு மெய்யருளாண்டகை விளக்கினன் போலு மென்றார். (கரு)

கலிநினைத்துறை.

திருமணத்திறங் கண்டவர் யாவருஞ் செழுந்தேன்
பருகு வண்டென வான்ந்த வெள்ளத்திற் படிந்தார்

1 நருகி யேத்தினர் கையினை யுச்சியிற் குவித்தா
நிருக ணீர்மழைத் தாரையின் மூழ்கியின் புற்றார்.

(இ-ள்.) திருமணத்திறம் கண்டவர் யாவரும் - திருக்கலியாணச் சிறப்பைக் கண்டார் யாரும், செழு தேன் பருகு வண்டு என்ன - இனிய தேனை யுண்டவண்டைப் போல, உருகி ஏத்தி கையினை உச்சியில் குவித்து இருகண் நீர் மழை தாரையின் மூழ்கி ஆனந்த வெள்ளத்தில் படிந்து இன் புற்றார்-மனமுருகித் துதித்துக்கைகளைச் சிரமேற் குவித்து இரண்டுகண் களிவின்று மழைபோலப் பெருகாரின்ற நீர்த்தாரையின் மூழ்கி ஆனந்தப் பெருக்கிலாழ்ந்து பேரின்பமடைந்தனர். (எ - று.)

திருமணத்தைக் கண்டாரெல்லாம் ஆனந்தக்கண்ணீரின் மூழ்கி இன்புற்றாரென்க.

வண்டுகள் மலரைக்கண்ட பொழுதேமனமுருகிச் சத்தித்து நெருங்கி இருசிறகையு ந்குவித்து மலரினின்றுப் பெருகாரின்றதேன்றாயின் மூழ்கி அப்பெருக்காலாகிய வெள்ளத்திற்படிந்து மயங்கி யின்புற்றிருத்த வியல் பாதலால் செழுந்தேன் பருகுவண் டென வருகியேத்தினர் கையினையுச்சியிற்குவித்தாரிருகணீர் மழைத்தாரையின் மூழ்கியின் புற்றாரெனவும், திருமணக்கோலம் எல்லாருங் கண்டுகளிப்புறுக வெனக்கூறிய மொழி திறம்பாது சரியைகிரியா யோக ஞானங்களின் முதிர்ந்த அன்புடையார்க்கேயன்றி அம் முதிர்ச்சியில்லார்க்கும் அன்பும் ஆனந்தமும் முண்டாக்கினராகலான் திருமணத்திறங் கண்டவர் யாவருமெனவுங் கூறினர். (சுசு)

மலைக்கொ டிக்குறு கவுரமெய் வடிவுமவள் ளலுக்கு
முலைச்ச வட்டொடு வளைத்தமும் பணியுமுன் னேக்கிச்
சிலைத்த டம்பனி வனாமிசைத்தி கழ்மணக் கோல
நிலைக்கு மற்றிது வேற்றமிங் கெனநெடிது வந்தார்.

(இ-ள்.) மலைக்கொடிக்கு உறுகவுர மெய்வடிவும் - அம்மையாருக்குப் பொருந்திய கவுரவடிவத்தையும், வள்ளலுக்கு முலைசுவட்டொடு வளைத்தமும்பு அணியும் - இறைவருக்கு முலைச்சுவட்டோடு வளைத்தமும்புண்டாகிய பொலிவையும், முன்சிலைத்தடம்பனிவரை மிசைத்திழ்மணக்கோலம் நோக்கி - முன்னே பருப்பதங்களிற்சிறந்த இமைய மலையில் விளங்கக்காட்டிய மணக்கோலத்தையும் பார்த்து, இங்கு இது ஏற்றம் நிலைக்கும் என நெடிது உவந்தார் - இவ்விடத்துக்கண்ட இக்கோலஞ் சிறந்தது (ஆகலின்) நிலைபெற்றிருக்குமென மிகவும் மகிழ்ந்தார்கள். (எ - று.)

பெருமாட்டிக்கும் பெருமானுக்கும் காஞ்சியிலுண்டாகிய மணக்கோலத்தையும் முன் இமயமலை யிலுண்டாகிய மணக்கோலத்தையும் பார்த்து இதுசிறந்திருத்தவி நிலைக்குமென மிகவுமகிழ்ந்தார்களென்க.

சிலைத்தடம்பனிவரை மிசைத்திகழ் மணக்கோல நிலைக்கு - மற்றிது வேற்றமெனச் சொல்வகைசெய்து மலைக்கொடி கவுரநிறம் பெற்றதும், வள்ளல் முலைச்சுவட்டொடு வளைத்தமும்பணிந்ததும் இமயமலையிற் கண்டிலமாகவி னிது வேற்றமெனக் கூறினாரெனக் கொள்ளலுமொன்று.

திருமணநிகழ்ந்தது முன் னிமய மலையினும் பின்காஞ்சியினு மாயினும் பின்றழ வுஞ் செயல் காஞ்சியில் முன்னிகழ்ந்த தென்னையோ வென் றையுற்றனரென்பார் நோக்கி எனவும், இங்ஙனமாறுபட்ட செயலிருவரிடை நிகழ்ந்து குறிபெறாதொழிந்து போதலின்றி இருவருங்கலந்தமையாவருஞ் சான்றாகக்கண்டு தெளியக்குறிகள் விளங்கக்காட்டினாரென்பார் இங்கிது வேற்றமெனவும், இன்பம் விளைவித்த குறிகளை நீங்காது கொண் டிருந்தல் யாவருக்கும் இன்பநீங்காது நிலைபெற்றிருக்கு மென்பது விளக்க வென்பார்

நிலைக்கு மெனவும் நெடிதுவந்தனரெனவுங் கூறினார்.

இதனாலே, இறைவன் கொள்ளுந் கோலமெல்லாம் உயிர்கள் போகமோகூங்களை யடைதற்பொருட்டே யாகலானும், முத்திகரமாகிய காஞ்சியில் முத்தியின்பத்தை நீங் காதுயிர்களுக்கு வழங்கவேண்டி நீங்காதின்பக் குறியைக் கொண்டனரெனக்கொள்ளக் கிடந்தன உயிர்கள் பொருட்டென்பதை 'யோகியாயோகமுத்தியுதவுதலதுவுமோரார்- போகியாயிருந்துயிர்க்குப் போகத்தைப் புரிதலோரார், எனவருந்திருவாக்கானறிக. (சுஎ)

மற்று வினை மாற்றுப்பொருளது.

அலகிலோகையிற்றிளைப்பவிப்பேறெமக்களித்த
மலயமாமுனிவாழிய வாழியென்றுரைத்தார்
குலவுமங்கலம்பாடினராடினர்குழைந்தார்
தலைவிபாகனுமவரவர்தமக்கருள்வழங்கி.

(சு - ள்.) அலகில் ஓகையில் இளைப்ப-அளவில்லாத ஆனந்தத்திற்றிளைக்கும் வகை யாக, இ பேறு எமக்கு அளித்த - இப்பேற்றை யெங்களுக்குக்கொடுத்த, மலையமாமுனி வாழியவாழி என்று உரைத்தார் - அகத்திய முனிவர் நீழிகாலம் வாழவேண்டு மென்று வாழ்த்தினார், குலவு மங்கலம் பாடினார் ஆடினார் குழைந்தார் - விளங்கும் மங்கல வாழ்த்து களைப் பாடிச் சுடத்தாடி மனங்குழைந்தனா, தலைவி பாகனும் அவரவர் தமக்கு அருள் வழங்கி - இறை விபாகனும் அவ்வவர்களுக்கு வேண்டியவாறு அருள்செய்து. (எ-று.)

(சிலர்) அகத்திய முனிவர் வாழ்கவென்று வாழ்த்தினார், சிற் சிலர் பாடி ஆடிக் குழைந்தனர், இறைவரும் அவரவரும் கணக்கிரகஞ் செய்தன லென்க. (சுஅ)

எட்டுமாதிரக்கரிகளுமுடல்பணிப்பெய்த
நெட்டுயிர்ப்பெறிமதுகைவெள்விடையிசைநீல
மட்டுலாங்குமுன்மடவ லெட்டுமகிழ்ந்தேறிச்
சிட்டர்போற்றிடமறுகிடைத்திருவுலாப்போந்தான்.

(சு-ள்.) எட்டு மாதிரம் கரிகளும் உடல் பணிப்பு எய்த - அஷ்டதிக்கிலுமுள்ள யானைகளும் உடல் நடுங்க, நெட்டுயிர்ப்பு ஏறி மதுகை வெள் விடையிசை, பெருமூச் செறியும் பேராண்மையை யுடைய வெள்ளிய விடபவாகனத்தின்மேல், மட்டு உலாம் நீலம் குழல் மடவரலொடு மகிழ்ந்து ஏறி - இஃற்கைமணங் கமழும் கரிய கூந்தலையு டைய காமாகூதியம்மையாரோடு மருச்சியுடனெழுந்தருளி, சிட்டர் போற்றிட மறு கிடை திருவுலா போந்தான் - அடியார்கள் தோத்திசுஞ் செய்ய வீதியில் பவனிவந்த னார். (எ - று)

இடபவாகனத்தின்மேல் அம்மையாருடன் மகிழ்ந்தெழுந்தருளி திருவுலாப் போ ந்தனரென்க.

வெள்விடையின் பெருமிதமும் ஆற்றலுந்தோன்ற எட்டுமாதிரக்கரிகளும் உடல் பணிப்பெய்த நெட்டுயிர்ப் பெறிமதுகை என்றார். (சுக)

பிளிறுவெம்மதயானையின்வெரிந்தலைபிணித்த
குளிறுவார்மணிமுரசொடுகொக்கரைமுழுவ
மொளிறுமாமுடிவானவரியங்களுமொருங்கே
களிறுதாங்குமெண்டிசைகளுஞ்செவிடுமக்கறங்க.

(இ - ள்) பிளிது வெம்மதயானையின் வெரிந் தலை வார்பிணித்த-பிளிதுகின்ற¹கொடியமதயானையின் முதுகின்மேல் வாரினுற்கட்டிய, குளிது மணிமுரசொடு கொக்கரை முழுவம் ஒளிது மாமுடி வானவர் இயங்களும் - ஏலிக்கின்ற அழகிய பேரிகையுடன் மத்தளமும் ஒளிசெய்யும் பெரியமுடியினையுடைய தேவர்களொலிக்கும் வாச்சியங்களும், ஒருங்கே களிறுதாங்கும் எண்திசைகளும் செவிடுற கறங்க - ஒன்றாகக்கூடி யானைகளால் சுமக்கப்பெற்ற எட்டுத்திசைகளும் செவிடுபடும்படி யொலிக்க. (எ - று)

முரசமுதலிய இந்நகரவாச்சியங்களும் தேவவாச்சியங்களுமொன்று கூடி எண்டிசைகளுஞ் செவிடுபடும்படி யொலித்தனவென்க. (எய்)

வாணிகோன்பணிபாணுகம்பப்பெயர்வயவன்

வாணிலாவலையாயிரம்வாயில்வைத்துத் த

வாணனாயிரங்கரங்கொடுமணிமுழா முழக்க

மாணமத்தளமாதவன் மத்தளமெழுப்ப.

(இ - ள்.) வாணிகோன் பணி பாணுகம்பப்பெயர்வயவன், கலைமகள் தலைவனாகிய பிரமன் பணிகின்ற பாணுகம்பனென்னும் பெயருடையவீரன், வாள்நலா ஆயிரம் வஞ் வாயில்வைத்துத் த - தண்ணியகிரணம் பரப்பும் ஆயிரஞ் சங்கங்களைத் தன்வாயில் வைத்துத் த, வாணன் ஆயிரங்கரங்கொடு மணிமுழா முழக்க - வரணசுரன் ஆயிரங்கைகளைக் கொண்டு அழகியமத்தளத்தை முழக்கஞ்செய்ய, மாணமத்தள மாதவன் மத்தளம்எழுப்ப - (வாணசுரனேயல்லாமல்) மாட்சிமைதங்கிய மத்தளமாதவனென்னும் பெயர் புனைந்த திருமாலும் மத்தளமுழக்கஞ்செய்ய (எ - று)

பாணுகம்பன் சங்கத்தொளி செய்யவும் வாணசுரனுந் திருமாலும் மத்தள முழக்கஞ்செய்யவு மென்க.

காமநோக்கியைமணம்புணர்காதலன்வந்தான்

பூமுலைசுவடணிந்தருள்புண்ணியன்வந்தான்

யாமெல்லாமுய்யவந்தவன்வந்தனென்னொத்

தாமரித்திலச்சின்னமுங்குளமுந்தழங்க.

(இ - ள்.) காமநோக்கியை மணம்புணர்காதலன்வந்தான்-காமாகழியை திருமணஞ் செய்துகொண்ட ஆசைநாயகன் வந்தனன், பூமுலை சுவடு அணிந்தருள் புண்ணியன் வந்தான்-அழகிய முலைச்சுவடணிந்தருளியபுண்ணிசொலுபன்வந்தனன், யாம் எல்லாம் உய்ய வந்தவன் வந்தனன் என்ன - நாமெல்லாவய்யவந்தவனாகிய விதைவன் வந்தனன் வந்தனென்று, தாமரித்திலச்சின்னமும் காளமும் தழங்க-ஒளிவீசும் முத்திறை செய்ததிருச்சின்னமு மெக்காளமு மொலிக்க. (எ - று.)

திருச்சின்னமு மெக்காளமும் அன்று நிகழ்த்தனவாகிய கலியாணத்தையும் தழும்பணித்தையும் எல்லாருமுய்யவந்தனனென்பதையுமெடுத்துக் கூறின் வென்க. (எ2)

கவேயங்குமுல்லாயிழைசெயங்கணுங்கிளர

வேதவேலாசையுமாகமுழக்கமும்விம்ம

மாதர்நாடக நூன்முறைமடந்தையர்நடிப்பப்

போதவிண்ணவர்பூமழைவியனிலம்போர்ப்ப.

* (இ - ள்) வேய்குழல் சீதம் யாழிசை எங்கணும் கிளர-புள்ளாங்குமுழவிம் யாழிசை செய் மெவகிடத்தும் விளங்க, வேதவேலாசையும் ஆகம் முழக்கமும் விம்ம - வேதசோ

ஷமு மாகமமுழக்கமு மேவிட்டொலிக்க, மாதர்நாடகம் தூன்முறைமடந்தையர்நடிப்ப - அழகிய நடனத்தைப் பரத தூல் முறையே நாடகப்பெண்கள் நடனஞ்செய்ய, போதம் விண்ணவர் பூமழைவியன்நிலம் போர்ப்பு—அறிவிற்கிறந்த தேவர்கள் பூமாரிசொரிந்து பரந்த நிலமுற்றுமூட. (எ - று)

குழலொடியாழிநிசை வேதாகமங்களின் முழக்கம் நடனஞ்செய்யுமாதர்நடனம் தேவர்செரியும் பூமழையாகிய இவைகளெல்லா முறையே கிளர்ந்து விம்ம நடித்துப் போர்த்தனவென்க. (௭௩)

வீதிவாய்த்திருவிழாவணிதொழுதிடப்போந்த
பேதில்பேரிளம்பெண்முடிவாயப்பருவ
மாதர்யாவருநாடுனெடுவனாகிலேதோற்றுக்
காதல்வேள்கிலைப்பூங்கணைமாரியிற்றுளிப்ப.

(இ-ள்.) வீதிவாய் திருவிழா அணி கொழுதிடப்போந்த - வீதியின்கண்வரும் திருக்கலிமாணகோலத்தைக்கண்டு தொழுவதற்கு வந்த, பேது இல் பேரிளம்பெண் முடிவாயப்பருவ மாதர்யாவரும் - மாறுபடுதலில்லாத பேதைமுதல் பேரிளம் பெண்ணைவாக்கூறும் எழுபருவங்களையுடைய பெண்களெல்லாம், நாடுனெடுவனாகிலே தோற்று காதல் வேள்கிலை பூ கணை மாரியில் குளிப்ப - நாணம் விளைவ ஆடையாகிய மூன்றையுமிழந்து ஆசையை விளைவிக்கு மன்மதன் கரும்புயில்லிற் றெடுக்கும், மலராகிய சரவருடத்தில் மூழ்க. எ - று.)

வீதியில் திருமணக்கோலங் காணவந்த பேதை பெதும்பை மங்கை மடந்தை அரிவை தெரிவை பேரிளம்பெண் என்னு மெழுவகைப் பருவப் பெண்களெல்லாம்நாணமுதலிய காவலைக்கடந்து மன்மத பாணத்தில் நைந்தனவென்க.

அவரவர்க்குக் கூறிய விலக்கணங்களிற் குறைவில்லவனென்பார் பேதில் பேரிளம் பெண்முடிவாய பருவமாதர் யாவருமென்றார்.

பேதமென்பது பேது என வீறு தொகுக்கப்பட்டது; 'பேதுசெய்து வாதுசெய்த் திருவுள்ளமே' என்புழிப்போல (௭௪)

புதியசாமரைவெண்குடைபூங்கொடியிடைய
வெதிரில்கொள்ளையினகர்வலங்கொண்டெழுந்தருளி
மதுரமென்மொழிமங்கலவாழ்த்தொலிமலியக்
கதியிலார்க்கெலாமின்னருட்காட்சிதற்களித்து.

(இ - ள்.) புதியசாமரை வெண்குடை பூங்கொடியிடைய - புதுமையாகச் செய்த சாமரை சங்காவட்டக்குடை அழகிய துவசம் ஆகிய இவைகளெல்லாஞ் செறிந்துவர, எதிரில் கொண்கையின் நகர்வலம் கொண்டு எழுந்தருளி - தனக்கெதிரில்லாத சிறப்பிணையுடைய காஞ்சி நகரத்தைப் பிரதக்கணமாக வெழுந்தருளினத, மதுரம் மெல்மொழி மங்கல வாழ்த்தொலி மலிய - இனிய சொல்லமைந்தமங்கலப் பாட்டோசை எங்கு நிரம்ப, கதியில்லார்க்கு எல்லாம் - அருள்பெறுங் கதியற்றவர்களுக்கெல்லாம், இன் அருள் காட்சிதந்து அளித்து - இனிய அருட்டரிசனங் கொடுத்து. (௭ - று)

சாமரை முதலியவைகளெல்லாநெருங்கிவரக் காஞ்சினகரா வலமாகவந்து தம்முடைய கோலத்தைக் காணவந்தயாவர்க்கும் நல்லகாட்சியைத் தந்தென்க. (௭௫)

பிளிது என்னுஞ் செய்யுண் முதல் இச்செய்யுள் வரையிலும் ஒருதொடர்.

மீண்டுகோயிலினுள்ளொழுந்தருளிமெல்லிணைமேன்
மாண்டமெல்லியற்பனிவரையணங்கொடும்வைகி
யாண்டுநின்றமாலயன்முதல்யாராயுநோக்கி
யீண்டுநீர்வரம்பேண்டுவெகொண்மினென்றிசைத்தான்.

(இ-ள்.) மீண்டுகோயிலினுள் எழுந்தருளி - மீளவும் கோயிலினுள்ளே எழுந்தருளி, மெல் அணைமேல் மாண்ட மெல்லியல் பனிவரை அணங்கொடும்வைகி-மெல்லிய மலரணைமேல் சிறந்த நல்லழகினையுடைய அம்மையாரோடும் வீற்றிருந்து, ஆண்டுநின்ற மால் அயன்முதல் யாராயுநோக்கி ஈண்டுநீர்வரம் வேண்டுவெ கொண்மின் என்று இசைத்தான் - அவ்விடத்துச் சூழ்ந்து நின்றதிருமால் பிரமன் முதலியயாவனாயும் திருக்கணசாத்தியருளி இப்பொழுது நீங்கள் வேண்டியவரங்களைப் பெற்றுக்கொள்வீரென்று திருவாய்மலர்த்தருளினர். (எ - று.)

மீண்டுங் கோயிலுக்குட்சென்று காமாகழிசமேதரா யெழுந்தருளி யிருந்து திருமால் முதலிய தேவர்களைக் கண்ணுற்று உங்களுக்கு வேண்டிய வரங்களைக்கொண்மினென்றருளியென்க.

விரைவு தோன்றக்கேண்மினென்றாது கொண்மினென்றார்.

(எசு)

அறு சீர்க்கழி நெடில்விருத்தம்.

இருமுதுகுரவர்பாதமிமையவர்வணங்கியிரந்தக்
திருமணங்காண்டல்பெற்றேமுய்ந்தனநதிரைநீர்வைப்பின்
மருவினர்வதுவைசெய்யுமிடந்தொறுமன்னியாங்காங்
கிருநலமுதவவேண்டுமில்விருவீருமென்றார்.

(இ-ள்.) இமையவர் இருமுது குரவர் பாதம் வணங்கி இந்த திருமணங்காண்டல் பெற்றேம் உய்த்தனம் - தேவர்கள் அம்மையப்பராகிய விருவர்பாதத்தங்களையும் பணிந்து இந்தத் திருமணக்கோலத்தைக் காணப்பெற்றோம் (அதனால் பிழைத்தோம், திரைநீர் வைப்பில் மருவினர் வதுவை செய்யும் இடந்தொறும் - கடல்கூழ்ந்த இவ்வுலகில் வாழுகின்றவரெல்லாம் கலியாணஞ் செய்யுமிடங்கடோறும், இருவருமன்னி ஆங்கு ஆங்கு இருநலம் உதவ வேண்டும் என்றார் - நீங்களிருவருமிருந்து அவ்வவ்விடங்களிற் பெரிய மங்கலத்தைக் கொடுத்தருள வேண்டுமென்று வேண்டினர். (எ-று.)

தேவர்கள் அம்மையப்பரை வணங்கி யாங்கள் இத்திருமணத்தைக் காணப்பெற்ற இதனாலேயே பிறவிக்கடலைக் கடந்து பேரானந்தப் பெருங்கடலிற் றிறிளைத்தோம் ; இதன் மேல் யாங்கள் வேண்டுவது மொன்றுண்டோ, இனி இவ்வுலகிலுள்ளார் செய்யுங் கலியாண மண்டபத் தோறும் ிங்களிருவரு மிருந்து அவர்கள் வேண்டிய மங்கலத்தைத்தருவீர் என்று வேண்டியு ள்க னென்க.

ஆன்மக்கள் முத்தியிற் றிருளவும் ததுகரணதிகளைத் தந்தும் சேர்ந்தபின்னர்⁹ சிவானந்தத்தைத் தந்தும் காககின்ற பெருங்கடமை பூண்டவராகலி னிருமுது குரவரென்றார். இதனை “அம்மையப்பராயுலகுக் கம்மையப்ப றொன்றிக.” என வருதலாற் காண்க.

(எஎ)

இவ்வரமளித்தேங்காஞ்சியிருநகர்காவல்பூண்டு
செவ்வனிங்குராமினென்றுசிவபிரான்பணித்தலோடு
மவ்வருள்சென்னிமேற்கொண்டகமகிழ்ந்திமையோடொல்லாங்
கவ்வைநீர்க்காஞ்சிமுதுர்த்காவல்கொண்டிருந்தாரங்கண்.

(இ-ள்) இ வரம் அளித்தேம் காஞ்சி இருநகர் காவல்பூண்டு செவ்வன் இங்கு உறை மின் என்று சிவபிரான் பணித்தலோடும் - தேவர்களே நீவிர் வேண்டிய வரங்களைத் தந்தோம் நீவிர்க்காஞ்சிநகரைக் காக்குங் காவற்றொழிண்மை மேற்கொண்டு சுகமாக விவ்விடத்தில் வாழ்ந்திருமினென்று ஏகம்பவாணரருள் செய்யவும், அருள் சென்னி மேல்கொண்டு அகம்மகிழ்ந்து - அந்த ஜீணையைத் தலைமேற்றங்கி யுளங்களி கூர்ந்து, இமையோர் எல்லாம் சவ்வை நீர்காஞ்சி மூதூர் காவல்கொண்டு இருந்தார் - தேவொல்லா மொலிக்கின்ற நீர் சூழ்ந்த பெரிய காஞ்சியிற் காவற்றொழிலைக் கைக்கொண்டிருந்தனர், அங்கண் - அப்பொழுது. (எ-று.)

தேவர்கள் நீவிர் வேண்டியாங்கு இவ்வுலகில் நடக்குங் கலியாணம் நம்முடைய கலியாணமாகவே கொண்டு அதுக்கிரகஞ் செய்கின்றோம். நீவிரு மிக்காஞ்சி நகரத்தை விட்டுச் செல்லாது இந்நகரத்திலேயே காவல் கொண்டிரு மென்ன அவ்வாணையாற்றான நவனமே யிருந்தனனென்க.

ஏனைய விடங்களில் திருமணமுடிந்தவுடன் கயிலைக்குச் செல்வதுபோற் செல்லாது இக்காஞ்சிப்பதியிலேயே இறைவர் தங்கிறாராகலான் தமதாணையைச் செலுத்துத் திருமான் முதலியோரையு மவ்நவனமே இறை கொள்செய்தான் என்பார் காஞ்சி யிருநகர் காவல் பூண்டு செவ்வனிங் குறைமி னெனவும், தம்முலகினும் இக்காஞ்சிப்பதியி னூர்ந்த போகத்தைத் தருதலான் மனக்கோட்ட மின்றி மனமகிழ்ச்சியோடு தன் பதியை மறந்திருந்தன ரென்பார் அகமகிழ்ந்திமையோ ரெல்லாங் காஞ்சி மூதூர்க் காவல்கொண்டிருந்தா ரெனவுங் கூறினர். (எ-று.)

அரந்தைதீர்கவுரிகூற்றிற்றோன்றியவணங்குமென்னை
வரைந்துகொண்டருண்மோ வென்றுவணங்கினின்றிரப்பவந்நாட்
கரந்தைவாரசடையோன்மன் மன்முடித்துநீகச்சிமுதூர்
புரந்திவணுறைதிதூர்க்காயென்றருள்புரியப்பெற்று.

(இ-ள்.) அரந்தை தீர்கவுரி கூற்றில் தோன்றிய அணங்கும் - மனக்கோட்டம் நீங்கிய அம்மையி னமிசத்திலுதித்த தூர்க்காதேவியும், என்னை வரைந்துகொண்டு அருண்மோ என்று வணங்கி நின்று இரப்ப - என்னைக் கலியாணஞ் செய்து கொள்வென்று பணிந்து நின்று கேட்க, அநான் கரந்தை வாரசடையோன் மன்றல் முடித்து - அந்நாளே கரந்தை சூடிய நீண்ட சடை முடியையுடைய விறைவன் கலியாணஞ்செய்து கொண்டு, தூர்க்காய் நீ கச்சி மூதூர்புரந்து இவண் உறைதி என்று அருள்புரியப்பெற்று - தூர்க்கையே நீ இப்பெரிய காஞ்சிநகரத்தைக் காவல்பூண் டிவ்விடத்திலேயே இருப்பாயென்றருள் செய்யப்பெற்று. (எ-று.)

அம்மையார் கழித்த காளிமத்தில் வெளிப்பட்ட தூர்க்கை இறைவரை நோக்கி என்னை மணம் புணரவேண்டு மென்றுகேட்க இறைவர் மணந்து அத்தூர்க்கையை அக் காஞ்சியைக்காத்திருக்கச் செய்தன ரென்க.

காளியென் திருகாலழைத்தன லுண்டாகிய மனக்கோட்டத்தை கவுரவ நிறத்தா னீக்கிக் கொண்டன ராதலால் அரந்தை தீர்கவுரி என்றார்.

தூர்க்கை கவுரி கூற்றென்பது முன்னர்க்காண்க.

(எசு)

கன்னிகாப்பெணும்பேறெய்தக்கவுசிகிமடந்தைகாஞ்சிப்
பொன்னகர்க்காவல்பூண்டுபொங்குகாளிகவுசிகேசன்

தன்னையங்கிருவிப்பூசைதழைத்தபேரன்பினுற்றி
யின்னல்தீர்த்துலகமுய்யவிருந்தனளிருக்குநாளில்.

(இ.ள்.) கன்னி காப்பு என்னும் பேர் எய்த கவுசிகமடந்தை காஞ்சி பொன்னகர் காவல்பூண்டு - அன்று தொட்டு காஞ்சிகரமானது கன்னிகாப் பென்னும் பெயர டைய தூர்க்காசேவி அழகிய காஞ்சி நகரத்தன்காவலுளிருக்கக்கொண்டு, பொங்கு ஒளி கௌசிகேசன்தன்னை அங்கு இருவி தழைத்தபெரு அன்பின்பூசை ஆற்றி - ஒளிமிகுந்த கௌசிகேசனா அவ்விடத்தில் பகிட்டுடை செய்து நீங்காத அன்பினால் நிறைந்தபூசையை ச்செய்து, இன்னல் தீர்ந்து உலகமுய்ய இருந்தனன் - துன்பமொழிந்து உலகம்பிழைக்க வீற்றிருந்தனர், இருக்கு நாளில் - இவ்வாற்றிக்கு நாளில். (எ.று)

காஞ்சி தூர்க்கையால் காவல் கொண்டிருக்கப் பெற்றதனால் கன்னி காப்பெ னப்பெயர் பெற்றது. அக்காஞ்சியில் தூர்க்கை கவுசிகேசனாப் பூசித்து மகிழ்ந்திருக் குமந்நாளிலென்க. (அ.று)

சுமபனேநிசும்பனென்போருலகெலாந்துளக்கநோக்கி
அம்புயக்கடவுள்போந்தங்கண்ணலுக்கியம்பிவேண்ட
வெம்பிரானருளாற்கன்னிவந்தவெற்பெய்திவைகி
வெம்புராளவுணர்தம்மைச்செருத்தாமீண்டினிதுவாழ்ந்தாள்.

(இ.ள்.) சுமபன் நிசும்பன் என்போர் உலகு எல்லாம் துளக்க - சுமபன் நிசும்ப னென்னு மிரண்டசுரரு முலக முற்றுந் துன்புறச்செய்ய, அம்புயக் கடவுள் நோக்கி அங்கு போந்து அண்ணலுக்கு இயம்பி வேண்ட - பிரமன் பார்த்துக் காஞ்சிப்பதியை யடைந்து ஏகம்பவாணருக்குக் கூறிக் குறையிரக்க, எம்பிரான் அருளால் கன்னி வந்த வெற்பு எய்திவைகி வெம்புயாள் அவுணர் தம்மை செருத்து மீண்டு இனிது வாழ்ந்தாள் - எ.று.

சுமபன் நிசும்பன் என்னும் அசுரர்கள் உலகந் துன்புறச்செய்ய அதனைப்பிரமன் கண்டிறைவருக்குக் கூற, அவரருளால் தூர்க்காசேவிக்குக் கட்டளையிட, அத்தேவி வந்த மலைக்குச் சென்று அவ்வகரைக் கொன்று காஞ்சியில் வாழ்ந்திருந்தன னென்க. (அ.க)

பகர்பெருவளஞ்ஞராலிந்தமன்றலைப்பண்புகூர
வகனமர்ந்தேத்தினுர்கள்கண்டவரறையக்கேட்டோர்
தகவுறநினைந்தோரெல்லாந்தையலார்மன்றல்வாய்ந்து
புகலரும்பரமானந்தமன்றலும்பொருந்திவாழ்வார்.

(இ.ள்.) பகர் பெருவளம் சால் இந்த மன்றலை பண்பு கூர அகன் அமர்ந்து ஏத்தி னோர்கள் - சொல்லப்பட்ட பெரிய வளமிக்க இத்திருக் கலியாணத்தைச் செல்வமுண் டாக மனகிழ்ந்து துதித்தவரும், கண்டவர் அறையக்கேட்டோர் தகவுற நினைந்தோர் எல்லாம் - காணப்பெற்றவரும் சொல்லக் கேட்டவரும் சிறப்பாக நினைந்தவருமாகிய இவ்வெல்லாம், தையலார் மன்றல் வாய்ந்து புகல் அரும் பரமானந்த மன்றலும்பொருந்தி வாழ்வார் - கன்னியனாச் சேருங் கலியாணங் கூடப்பெற்று சொல்லுதற்கரிய சிவானுந் தத்தை விளைவிக்கும் முத்திமங்கையைக் கூடும் கலியாணமும் வாய்க்கப்பெற்று நித்திய ராய்வாழ்வார். (எ.று.)

இத்திருக்கலியாணத்தை எத்தினவருங் கண்டவருங் கேட்டவரு நனைத்தவரு மாகிய யாவரும் சிற்றின்பத்தையும் பேரின்பத்தையும் விளைவிக்கு மிருமன்கையையு மணம் புணரப்பெற்று நித்தியமாய் வாழ்வொன்க.

பரமானந்தமன்ற வென்றதனாலு தையலார் மன்றல் சிற்றின்பமென்று கொள்க.

திருமால் முதலிய தேவருக் கெல்லாம் வளந்தரு மிறைவர் மண மிது வாதலாற் பெருவளஞ் சாலிந்த மன்ற வெனவும், பேரின்பம் விரும்பும் பெருந்தலையாளர்க்குஞ் சிற்றின்பத்தையுட்டி யொழித்த லிரைவரது கருணைத்திற மாதலால் எத்திறோர்கள் கண்டவ ரறையக்கேட்டோ தசவுற நீணந்தோமெல்லார் தையலார் மன்றல் வாய்ந்து புகலரும் பரமானந்த மன்றலும் பொருந்தி வாழ்வாரென்றார்.

(அ.உ.)

திருமணப்படலம் முற்றிற்று

ஆகதிருவிருந்தம் உருகஉ

விய்மிதப்படலம்

சாமகண்டர்தம்மாணையாலகிலமுத்தழைப்பக்

காமநோக்கியெண்ணுன்கறங்கரிசுவளர்க்கு

நாமநீர்வயற்காசிமாநகர்வயினளவில்

சேமவிம்மிதமுள்ளனசிலவெடுத்திசைப்பாம்.

(இ - ள்.) சாமகண்டர்தம் ஆணையால் அகிலமும் தழைப்ப - நீலகண்டத்தையுடைய இறைவராணையால் உலகமெல்லாஞ் செழித்தோங்க, எண்ணுன்கு அறம் கரிசு அறவளர்க்கும் நாம நீர் வயல் கச்சிமாநகர் வயின் - முப்பத்திராண்ட தருமங்களையுங் குறைவறச்செய்யும் அச்சுறுத்தும் நீர்மயமாகிய வயல் சூழ்ந்த காஞ்சிநகரத்தில், அளவில் சேமவிம்மிதம் உள்ளன சில எடுத்து இசைப்பாம் - அளவில்லாத வின்பந்தரு மற்புதங்களிருக்கின்றன ; (அவற்றுள்) சிலவற்றை எடுத்துக் கூறுவாம் (எ - று)

இறைவராணையால் காமாகுதியம்மை அறம் வளர்க்குங் காஞ்சி நகரத்தில் அநேக வற்புதங்களிருக்கின்றன, அவற்றுட் சிலவற்றைச் சொல்லுவாமென்க. (க)

தெள்ளளொளிக்க தூப்பன் மணித்திவளெல்லா ன்றொழியப்

பள்ளநீர்க்கடலாகமமாகியபரிசின்

வெள்ளவேணியரருளினால் புதவியோவென்

றுள்ளவைக்கெலாமுறைவிடமாயதுகாஞ்சி.

(இ - ள்.) சென் னளி கதிர் பன்மணி திரள் எல்லாம் செறிய - தெளிந்த வொளி பரப்புங் கிரணங்களையுடைய பலவகைப்பட்ட மணிக்கட்டங்ளெல்லாஞ் செறிந்திருக்க, பள்ளம் நீர் கடல் ஆகரம் ஆகிய பரிசின் - ஆழ்ந்த நீர்மயமாகிய கடல் இடமாகியதன்மையைப்போல், வெள்ள வேணியர் அருளினால் விளை அற்புதம் என்று உள்ளவைக்கு எல்லாம் - கற்கையணிந்த சடைமுடியுடைய இறைவன் கருணையினால் உண்டாகிய அகிசயங்களென்று எண்ணத்தகுவனவாய்) உள்ளவைகளுக்கெல்லாம், காஞ்சி உறைவிடம் ஆகது-காஞ்சிநகரம் தங்குமிடமாகப் பொலிவு பெற்றது (எ - று)

கடல் பல மணிகளுக்கு ஆகரமானது போல் காஞ்சி நகரம் பலவற்புதங்களுக்கு ஆகமென்க.

தீண்டில்யாவையுஞ்செய்யபொன்னாக்குவதிறின்
மாண்டசித்தர்களுண்ணிலர்வழிபடப்படுவ
வேண்டிலென்னவும்மளிப்பனமெய்த்தவமுடையோர்
காண்டகும்பலவிலிங்கமச்சுடிநகருளவால்.

(இ-ள்.) தீண்டில் யாவையும் செய்ய பொன் ஆக்குவ - தொட்டால் எவ்வகைப்படு பொருளையுஞ் செய்பொன்னாக்குவனவும், மாண்ட எண்ணில சித்தர்கள் வழிபடப்படுவ- சித்திகளிற் சிறந்த அளவிறந்த சித்தர்கள் பூசிக்கப்பட்டனவும், மெய்தவமுடையோர் என்னவும், வேண்டில் அளிப்பன - உண்மைத்தவமுடையவர் எப்பொருளை விரும்பினாலும் அளிக்கப்படுவனவும், காண்டகும்பலவிலிங்கம் அகடிநகர் உள (ஆகிய) சிறப்புக்களைக் காணத்தக்க பலவிலிங்கங்கள் சிறந்த அக்காஞ்சி நகரத்தினுள்ளன. (எ - று).

பொன்னாக்கும் இலிங்கங்களும் சித்தர்கள் வழிபட்டவிலிங்கங்களும் தவமுடையோர் வேண்டியவற்றைத்தரு மிலிங்கங்களும் காணத்தகுவனவாய்க் காஞ்சியிற் பலவிலிங்கருள்ளன வென்க

பொன்னை வேண்டினோர் தம்மாட்டுள்ள லோகமொன்றைக் கொண்டுதீண்டுவராயின் அது பொன்னாருமென்பார் தீண்டில் யாவையுஞ்செய்ய பொன்னாக்குவ எனவும், சித்திகள் கைவரவிரும்பினோர் ஓர் கால்பூசனை செய்வராயின் சித்திகளை யடைவரென்பார் மாண்ட சித்தர்களுண்ணிலர் வழிபடப்படுவ எனவும், முன்னேத் தவஞ் செய்யாதார்க்கு இம்மை யின்பங் கைகூடாவென வெண்ணித் தவமியற்றுவராயின் அவர் அப்பிறப்பிற்குமுன்னே தவமுடையார் போலவேண்டியாங் கெய்துவனவாபார் மெய்த் தவமுடையோர்வேண்டி லென்னவுமளிப்பன எனவுங் கூறினார்.

தவஞ்செய்யவேண்டு மென்பது “வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலாற் செய்தவ, மீண்டுமுயலப்படும்,, என்பதற்குப் பரிமேலழகர் கூறிய வார்த்துறிக,

விபாசசாந்தீவ்வரருக்கு மேற்குசித்தகூவத்துக்குத்தெற்கு இவ்விரண்டொடுவினுள்ள சுவர்ணலிங்கம், கைலாசநாதருக்குவடக்கிலுள்ள ஓங்காரநீங்கா தொலிக்கும் சர்வலோக மயமானலிங்கம், இவ்வோங்காரலிங்கத்துக்குக் கிழக்கு உலகளந்ததிருமாலுக்கு ஈசான் யம் இவ்விடையில் சுவர்ணமுதலிய வற்றைப் பீடத்தின் கீழ்க்கொண்ட சிலாநுபமான லிங்கம் இவைபோன்ற பலவிலிங்கங்களும் பரிசுவேதி என்னும் பெயருடையன வாகலான் தீண்டில்யாவையுஞ்செய்யபொன்னாக்குவனவும், இவ்விலிங்கங்களெல்லாம் துரோ ணாண்ணிப சித்தர்முதலிய பல சித்தர்களாற் பூசிக்கப்பட்டன வாகலான் மாண்ட சித்தர்களுண்ணிலர் வழிபடப் படுவ எனவும், பரிதிருண்ட-த்திற்குக் கிழக்கிலுள்ளலிங்கம் சத்திய விரத நாதருக்குக் கிழக்கிலுள்ள லிங்கம் வரதராசருக்குக் கிழக்கிலுள்ளலிங்கம் பத்மதீர்த்தக் கரையிலுள்ளலிங்கம்இவ்விலிங்கங்களெல்லாம் தவமுடையோர்க்கு வேண்டியவேண்டிய யாங்களிற் தனவாகலான் வேண்டிலென்னவுமளிப்பன மெய்த் தவமுடையோரெனவுயோங் கூறினார்.

மெய்த்தவமுடையோர் காண்டகும்பல விலிங்கமெனக் கொண்டு ஏனையோரார் காண்டகாவெனக்கொள்ளுமென்று.

ஒருதனிப்பொருளிருதிறனாகியவ்விண்ணு
மொருமையுற்றிடெம்வியப்புமங்குள்ளதுவிளக்கி
லொருபரம்பொருள்சிவனெடுசத்தியன்யிரண்டா
மொருமையுற்றிடமுனமயவளங்கம்பனாத்தழிவி.

(இ - ள்.) ஒரு கணிபொருள் - ஒப்பிசந்த வொருபொருள், இருதிறன் ஆக - இருவகைப்பொருளாகி, உ இரண்டும் ஒருமையுற்றிடும் வியப்பும் அங்கு உள்ளது - அவ் வருபொருளும் ஒரு பொருளாகவே பொருந்தும் அதிகசயமும் அக்காஞ்சி நகரத்திலுள்ளது, விரிச்சில் - (அதனை) விரித்துச்சொல்லப் புகின், ஒரு பரம் பொருள் உற்பத்தி திதி நாசமில்லாத வொருசோதி, சிவனொரு சத்தியென்று இரண்டாம் - சகலாகளமாகிய சிவசொரூபமாய்விளங்கும் ஏகாம்பரநாதரென்றும் பராசத்திமுதலிய சத்தி சொரூபமாய் விளங்கும் லளிதாதேவி என்றஞ் சொல்லப்படும் இரண்டிருவமாகி, உமையவன் கம்பபா தழுவி ஒருமையுற்றிடும் - காமாகியம்மை ஏகம்பலாணனைத் தழுவி முன்போல் ஒரு பொருளாகவேயிருக்கும். (எ - று)

அக்காஞ்சி நகரத்தில் - ஒன்றிரண்டாகி இரண்டு மொன்றாகி விளங்கும் அதிகசயமு முள்ளது அது விரிச்சின் ஒருசோதிலிங்கம் ஏகாம்பரம் லளிதை என்றிரண்டுமமாகிப் பிண்டரூபி யொன்றான அச்சோதி ரூபமேயாயிருந்த தென்க.

ஆகி முத்தர்களைப் போலன்றி அனாதிமுத்தத் தன்மையுள்ளதாய் துலகுக்கும் சூன்ய ரூபமாகிய தேகாந்திரியாதி மகிதமாய் விளங்குஞ் சித்ரூபியாய் உலகத்தோன்றி யொடுங்குதற்குத் தானே முதலீதுமாய் நித்தியப்பொருளாய்ச் சர்வவியாய்ச் சர்வகர்த்தாவாய்நிற்கும் இலக்கணங்கையுடைய பதிப்பொரு ளொன்றென்பது தோன்ற ஒரு பரம்பொருளெனவும், அவ்வொருபரம்பொருளே பராசத்திமுதலிய பஞ்சசத்திகளுக்குள் ஞானசத்தி மூர்த்தியாய்ச் சத்தரென்னுந் திருநாமத்தையும் பஞ்சசத்திகளுடைய அம்சமாகிய சிவசாதாக்கியம் கர்மசாதாக்கியமென்னும் நிஷ்டக லடிவத்தையும், ஈசானன் ஈஸ்வரன் பிரமன் சிவன் சதாசிவனென்னும் சகல வடிவத்தையுமுடைய சகலாகளமாகிய உத் யுத்தரென்னுந் திருநாமத்தையும், பஞ்சகிருத்திய மூர்த்தியாய்ப் பிரவர்த்தரென்னுந் திருநாமத்தையும் உடைமையாற் சிவனென்றும், உயிர்கட்கு அனுக்கிரக மொன்றையே குறித்துப் பொதுவகையானிந்தும் அறிவித்து நிற்பதுமாகிய தடையிலா ஞானமாய் (பராசத்தியாய்) சின்று, பின்பரிபாக முண்டாமாறு தடை செய்யு ஞானமாய் (திரோதானமாய்) மலத்தை நீக்கிச் சிவத்தையளித்தற்கண்ணுதாகிய இச்சையாய், அதற்குச் செய்க்கடலெனவான உபாயங்களை யெல்லாம் அறியுமறிவாய் (ஞானமாய்) அவற்றையவ்வாறே சங்கற்பித்துச் செய்யும் சங்கற்பமுமாய் (கிரியையாய்) நிற்பவாற் சத்தி என்றும் வழங்கு மிலக்கணங்களுடைய தென்பது தோன்ற சிவனொரு சத்தியென்ற நிரண்டாமெனவும், இம்முறையான் பேசரிய வுயிராக யெல்லாம் பெற்று நோக்கிப் பெரும்போக மலையளித்துப் பிறப்பினை யு மொழித்திட்டிப் பின் அம்முத்தர்கனாகிய அன்பருள்ளத்துச் சிவத்தொடுக்கல்து அச்சிவமுந் தானும் அம்மையப்பனாய்ப் பிரியாது நிற்குமியல்புடையதென்பது தோன்ற ஒருமையுற்றிடு முமையவன் கம்பபா தழுவி எனவுங் கூறினார்.

இதனானே சுடரொளிப் பிழம்பாகிய பரசிவம் ஒரு கூற்றானே சத்தியுள்ளிருந்து சிவமாகியும், ஒருகூற்றானே சிவத்துள்ளிருந்து சத்தியாகியும், ஐந்தொழிநடைத்திப் பின் அடியவருள்ளத்து அச்சிவ சத்தி எனப் பிரிவுபடக் காட்டாது பிரிவற்ற பரசிவசொரூபமாகவே காட்டி அற்புதக்காலங்களையே ஈண்டு விம்மிதமாகக் கூறியவாறென்க. இதனை “உடையானுன்ற நடுவிருக்கு முடையாணடுவ ணீயிருத்தி, அடியேனடுவ ளிருவீரு மிருப்பது” எனவரும் உண்மைத் திருவாக்கானறிக. (சு).

இருமையோர்பொருளெண்ணிலவாததுமெண்ணில்
பொருள்களொன்றெனத்திகழ்தலுமுடைத்ததுபுகலி

நெருசிவச்சுடர் பற்பலவடிவுகொண்டெனறு
மருவுபன்மறையொருகனிமாவெனவயங்கும்.

(இ - ள்) இருமை ஓர் பொருள் - பெருமை பொருள் திய ஒரு பொருள் எண்ணிலவாதலும் - அளவில்லனவாகப் பிரிதலும், எண்ணில் பொருள்கள் - அளவில்லாதனவாகிய பொருள்கள், ஒன்றென திகழ்தலும் உடைத்து - ஒருபொருளாக விளங்குதலுமுடையது, அதுபுகலின் - அதனைவிரித்துக் கூறின், ஒருசிவச்சுடர் - சோதிவடிவாகிய சிவபெருமானொருவனே, பற்பல வடிவுகொண்டு உறையும் - பலபெயர் புனைந்த பல லிங்க வடிவங்களாகத் தோன்றும், மருவுபன்மறை - பல பொருள்கொண்டு பலவாக விரிந்திருக்கின்ற வேதம், ஒரு தனி மாணவயங்கும் - ஒப்பற்ற ஒரு மாமரமென விளங்கி நிற்கும். (எ - று)

ஒருபொருள் பலபொருளாதலும் பலபொருள் ஒரு பொருளாதலும் உடைத்தாய் அற்புதத்தையும் காஞ்சிநகர முடைத்து, அதனை விரிக்கின்ற ஒரு சோதி வில்கம் பலவிங்கவடிவமாகியும், பலவேதம் ஒரு மாமரமாகியும் விளங்கியதென்க. ஒருசிவச்சுடர் பற்பலவடிவுகொண்டெனறுமென்றதை “கச்சிப்பலதனியு மேகம்பத்துங்கயிலாய நாதனையே காணலாமே” எனவருந் திருவாக்கானதிக. (ரு)

மற்றுமூன்றிடம்வேதிகைவயல்கணற்றவிச
பொற்றவைந்தருத்தடமறுபுட்களேழ்பொதியில்
பற்றுமெண்பொய்கையொன்பதுசிலைபொழில்பத்தாங்
கொற்றமன்றுபத்தோடொருகுவலுங்குலவும.

(இ - ள்) மற்றும் மூன்றிடம் - மேற்கூறிய அற்புதங்களேயன்றி மூன்றிடமும், வேதிகை வயல்கள் நால் தவிசு பொற்ற ஐந்தரு தடம் அறுபுட்கள் ஏழ்பொதியில் பற்றும் என்பொய்கை ஒன்பதுசிலை பொழில்பத்து ஆம் கொற்றமன்று பத்தொய் ஒருகுவலும் குலவும் - மூன்று திண்ணைகளும் மூன்று வயல்களும் நான்கு சிங்காதனங்களும் அழகிய ஐந்து விருக்கங்களும் ஐந்து தடாகங்களும் ஆறு பறவைகளும் ஏழு பொதுவிடங்களும் பொருந்திய எட்டிப் பொய்கைகளும் ஒன்பது கந்தளும் ஒன்பது சோலைகளும் சிறந்த பத்து சபைகளும் பதினொரு கிணறுகளும் ஆகிய இவைகளைல்லாம் ஒவ்வோர் அற்புதங்களையுடையனவாய் விளங்கும். (எ - று)

முன்னர்க் கூறிய அற்புதங்களே யன்றி மூன்றிட முதலாகத் தொகுத்துச் சொல்லப்பட்ட பன்னிரண்டு அற்புதங்களையு முடையது காஞ்சிநகர மென்க. (சு)

ஒன்றுபல்பவத்தாயைர்க்காட்டிடுமொவிரிசே
ரொன்றுபல்பவத்தாயனாவேண்டுறிதகாட்டு
மொன்றுபல்பவககோளுரோடுபாயில்விக்கு
மென்றுமூவகைத்தானமவ்விருகருடைத்தால்.

(இ - ள்) ஒன்று பல்பவத் தாயைர்க்காட்டிடும் - (மேற்கூறிய மூன்றிடங்களில்) ஒன்று பலபிறவிகளிற் பெற்றெடுத்த தந்தையனாக்காண விரும்புவராயின் அவர்களைக்காட்டும், ஒள்சேர் ஒன்று-ஒளி பரப்பும் ஒரிடம், பல்பவத்தாயனாவேண்டுறின் காட்டும் - பல பிறவிகளிற் பெற்றெடுத்த தாயனாக் காண விரும்புவராயின் அவர்களைக் காட்டும், ஒன்று பல்பவம் கோளுரோடு உற பாயில்விக்கும் - மற்றொரிடம், பல பிறவிகளிற் கூடிய பந்துவர்க்கங்களோடு பேச விரும்புவராயின் அவர்க

ளோடு பேசவைக்கும், என்று மூவகைத்தானம் அவ்விருநகர் உடைத்து - 'என்று சொல்லப்பட்ட மூவகையிடங்களையும் அப்பெரிய காஞ்சி நகரமுடைத்து. (எ - று)

மேற்கூறிய மூன்றிடங்களில் ஓரிடம் தாசையனாயும் ஓரிடம் தாயனாயும் ஓரிடம் கிளைஞனாயும் காண விரும்புவார்க்கு அவ்வவரைக் காட்டுமென்க. இச்செய்யுள் இடம் மூன்றென்றதை வகுத்த தென்க. (எ)

ஊங்கணந்தவர்க்கமுதுநீருதவிடுமொன்று
பாங்கின் வேட்டனயாவையும் பயந்திடுமொன்று
மூங்கைபேசவும் பேசிணை மூங்கைமையுறவு
மாங்களிப்பதொன்றாகமுத்தெற்றியுமுளவால்.

(இ - ள்.) ஒன்று ஊங்கு அணைந்தவர்க்கு அமுதம் நீரும் உதவிடும் - (மேற்கூறிய வேதிகை மூன்றில்) ஒன்று தன்னை வந்தடைந்தவர்க்கு அன்னமும் நீருங்கொடுக்கும், ஒன்று பாங்கின் வேட்டனயாவையும் பயந்திடும்-ஒரு வேதிகை வேண்டுவனவாக விரும்பும் பல பொருளையுக் கொடுக்கும், ஒன்று மூங்கை பேசவும் பேசிணை மூங்கைமையுறவும் ஆங்கு அளிப்பது - ஒரு வேதிகை ஊமை பேசவும் பேசிணவன் ஊமை யடையவுஞ் செய்யும், ஆக முத்தெற்றியும் உள - ஆகமூன்று தொழிலைச் செய்யத்தக்க மூன்று திண்ணைகள் அக்காஞ்சி நகரத்திலுள்ளன. (எ - று)

மேற்கூறிய மூன்று வேதிகைகளில் ஒன்று அமுதம் நீரும் உதவும், ஒன்று வேட்டனயாவையும் பயக்கும், ஒன்று பேசுதலையும் பேசாமையையுஞ் செய்யுமென்க. இச்செய்யுள் வேதிகை மூன்றென்றதை வகுத்ததென்க.

இவை முறையே தன்னை யடைந்தவரைப் புண்ணிய சொருபிகளாக்கி அரம்பையர்களால் அவர் வேண்டுவனவாகிய ஆடை ஆபரணங்களாலும், அறுகுவையோடு கூடிய வுணவுகளாலும், நல்ல நீராலும் சயனாகி சுகங்களாலும் உபசரிக்கச் செய்யும்; அன்றியும் ஒன்று சித்தியையுடைய முத்தர்களைப்போல ஆகாயமாரக்கத்தில் உலாவ வேண்டுமென்றெண்ணினாலும் உலாவச்செய்யும், ஒன்று தன்னை யடைந்தவரைக் காம ரூபமுடையவராக்கி வேண்டியாங்கு போகங்களை யனுபவிக்கச்செய்து கிவானுக்கிரகம் பெற்ற முத்தர்களைப்போல பற்றற்றவராகவே யுலாவச்செய்யும், ஒன்று தன்னைக் கண்டமாத் திரத்தில் விருத்தை பாலையாவான் பாலே விருத்தையாவான், பாலன் விருத்தனாவான் விருத்தன் பாலனாவான். அன்றியும் அவ்வேதிகையொன்றிற் சிந்தாமணியினற் செய்த பெண்பதமை யொன்றுளது-அது அங்குநின் நெண்ணுவோரது எண்ணங்களை யெல்லாம் எடுத்துக்கூறும். இவ்வாறுள்ள பலவற்றையுதங்களை அத்தெற்றிக ளுடைத்தாக வான் அவற்றிட் சில காட்டாக அமுத நீருதவிடுமொன்று எனவும், மூங்கைபேசவும் பேசிணை மூங்கைமையுறவு மளிப்பதொன்றெனவுங் கூறினார். (அ)

மீளாநீளநெல்லரிதொறும்வினாவீதார்பழன
நாளின்வித்துமல்தேபாயனல்குமீமார்சுழனி
தாளினேருழனின்மியேதரும்பயிர்வினைக்குங்
கோளதொன்றெனவயல்கண்மூன்றுள்ளனகுறிக்கில்.

(இ - ள்.) ஓர்பழனம் மீள மீள நெல் அரிதொறும் வினாவது - (மேற்கூறிய வயல்களில்) ஒருவயல் மறுத்து மறுத்துச் சாலிகை அறுக்குந்தோறும் விளைந்துகொண்டீட இருக்கத்தக்கது, ஓர் சுழனி வித்தும் நாளில் அன்றே பயன் கல்கும் - ஒருவயல் விதைத்த அக்காளிலேயே பயனைக்கொடுக்கும், ஒன்று தாளின் ஏர் உழவின்றி தஞ்சும்

பயிர் விளைக்கும் கோளது என - ஒருவயல் உழுதல் முதலிய முயற்சியில்லாமலே தக்க பயிர்களை விளைவிக்கும் கொள்கையை யுடையது என்று, குறிக்கில் வயல்கள் மூன்றுள்ளன - கணிக்கில் (இவ்வாறு) மூன்று வயல்களுள்ளன. (எ - று)

மேற்கூறிய மூன்று வயல்களில் ஒன்றுநெல்லறுக்குந் தோறும் விளைவதும், ஒன்று விதைத்தவன்றே பயன்றருவதும், ஒன்று உழவின்றியே விளைவது மாயிருக்கு மென்க. இச்செய்யுள் வயல்கள் மூன்றெனறதை வகுத்ததென்க.

வேதிகை மூன்றில் ஒன்று வீராட்டகாசமென்னுந் திருத்தளிக்குத் தெற்கிலுள்ளது. ஒன்று மேற்படி திருத்தளிக்குக் கிழக்கிலுள்ளது. ஒன்று காமாகுபி சந்நிதியிலுள்ள பிலாகாசத்துக்குக் கிழக்கு, கைலாசநாதருக்கு மேற்கு, அபிராமீசருக்குத் தெற்கு, யக்ஷசரசுக்கு வடக்கு ஆகிய இந்நாற்பாங் கெல்லையிலுள்ளது. (க)

எண்சீர்க்கழிநெடில் விருந்தய்.

தன்பகுப்பின்மூவரொடுமுனிவர்விண்ணோர்பழிச்சிடவாழ்சதுமுக் கணக்காட்டுமொன்று, தன்பகுப்பின்மூவர்திருமுதலோர்குமுந் திருமாலைச் சார்ந்தோர்க்குக்காட்டுமொன்று, தன்பகுப்பின்மூவரொடுகணங்கன்போற்றுந் தழற்காலருத்திரணக்காட்டுமொன்று, தன்பகுப்பின்மூர்த்திகளோடென்றுமுகாட்டுந் தவிசொன்றாமடங்கலணைநான்குமன்னும்.

(இ - ள்.) ஒன்று தன்பகுப்பின் மூவரொடு முனிவர் விண்ணோர்பழிச்சிட வாழ் சதுமுக்கணக்காட்டும் - (சுங்காதன நான்கில்) ஒரு சிங்காதனன் (தன்னிடம் வந்தவர்களுக்குத்) தன்பகுப்பினராகிய மூவரோடுமுனிவருந் தேவருந் துதிசெய்ய வீற்றிருக்கின்ற பிரமணக்காட்டும், ஒன்று சார்ந்தோர்க்கு தன் பகுப்பில் மூவர் திருமுதலோர் குமுந் திருமாலைக்காட்டும்-ஒரு சிங்காதனன் தன்னைச் சார்ந்தவர்க்குத் தன் பகுப்பினராகிய மூவரோடு இலக்குமி முதலானவர் குமுந்திருக்குந் திருமாலைக்காட்டும், ஒன்று தன் பகுப்பில் மூவரொடு கணங்கள் போற்றும் தழல் கால ருத்திரனை காட்டும் - ஒரு சிங்காதனன் தன்னைச் சார்ந்தவர்க்குத் தன் பகுப்பினராகிய மூவரோடு கணங்கள் வழிபட அக்னிச் சவாலவீசும் காலாக்கினி ருத்திரரைக்காட்டும், தவிகு ஒன்று தன்பகுப்பில் மூர்த்திகளோடு என்றும் காட்டும் - ஒரு சிங்காதனன் தன்னைச் சார்ந்தவர்க்குத் தன் பகுப்பினராகிய மூர்த்திகளோடு சூரிய மூர்த்தியைக்காட்டும், ஆக மடக் கல் அணை நான்கு மன்னும்-ஆக சிங்காதன நான்கும் (அக்காஞ்சியில்) நிலபெற்றிருக்கும். (எ-று)

முன்னர்கூறிய நான்கு சிங்காதனங்களில் மூன்று மும்மைத் தேவனாயும் ஒன்று சூரியமூர்த்தியையுங் காட்டுமென்க. இச்செய்யுள் சிங்காதன நான்கென்றதை வகுத்துக்கூறிய தென்க.

பிரமன் பகுப்பினர் மூவரென்றது - வீராட்டு, காலன், புருஷன். திருமால் பகுப்பினர் மூவரென்றது - சங்கரிடணன், பிரத்யுமனன், அந்ருத்தன். உருத்திரன். பகுப்பினர் மூவரென்றது-அரன், மிருடன், பவன். சூரியன் தன் பகுப்பின் மூர்த்திகளென்றது - தண்டியாதிகள், தீப்திமுதலிய நவசத்திகள், அங்க மூர்த்திகளான நவக் கிரகாதிகள். பிரமன் முதலியவருக்குக் கூறிய பகுப்பினரெல்லாம் அவரவர்க்குரிய வியூகரென்றறிக. இவ்வியூகரெல்லாம் தத்தமக்குரிய தலைவரிடத்து ஆக்கல் காத்தல் அழித்தலாகிய அநிகாரம் பெற்றவரென்க. எனவே இறைவன் தன்ரொழிலாகிய ஆக்கல் முதலியவற்றைப் பிரமன் முதலியோரிடம் தன்னுணை வைத்தியுற்றல்பேரில் அவரவ ரடிப்பட்டோரிடத்து அவரவ ராணைவைத்தியுற்றல் வழக்கெனக்கொள்க. (க)

ஓவாமையமிழ்தொழுக்குமபொலம்புநூதம் தன்னிழைப்பிழைப்புகு
தவாக்காஞ்சியொன்று, தூவாதுகாயாதுகனிகைலகுமபூம்புவிபல்வகைப்
போதுந்தருமதூகந், தாவாதபெய்தொன்மலர்த்தியெழுமபூந்நிறியிடுக
வதமாத்தருக்கனென்று, தேவாதிதேவாரினிகையுங்காஞ்சிசூழ்நூதம்
பூதுதிசுழிவாங்கும்.

(இ - ள்) ஓவாமை அமிழ்து ஒழுக்கும் பொலம்பு நூதம் - நீங்காம லமிழ்தை
வாக்கும் பொன்போல் மலர்ந்த மலர்க்கையுடைய மாய்நுங்க (மொன்று) தன்நீழலை
பிறர்க்கு உதவாத காஞ்சி ஒன்று - தன்னிழைப் பிறர்க்குச்செய்யாத காஞ்சி ல்லுக்க
(மொன்று) தூவாது காயாது கனிகள் நல்லும பூம்புவி-தூவாமலும் காயக்காமலும் படிங்
கொடுக்கும் அழகிய புளிய (மரமொன்று) பல்வகை போதும் தராம புகழ்கம்-பல்வகை
மலர்க்கையுந்தரும் இலுப்ப (மரமொன்று) தாவாத செயல்பான் மலர் ஆகி - (கடாத
பொன்போல் மலர்ந்த மலர்க்கையுடைய அத்திமர(மொன்று) என்று காந்தரிய தெய்விக
மாம் தருக்கள் ஐந்து-என்று சொல்லுதற்கரிய தெய்வத்தன்மை பொருத்திய ஐந்து
விருக்கங்களும், தேவாதி தேவர் இவையு அயரும் காஞ்சி நெய்யாகில் - தேவர்களை
கெல்லாத் தேவாங்கிய இறைவர் இனிமையாக கீற்றிக்குக்கும் காஞ்சி நகரத்தில், தூதும்
பூது திகழ ஒக்கும் - கண்டோர்க்கு அரிசிய முண்டாக வளர்க்கேதரும். (௭ - ௮.)

முன்னர்க்குறிய ஐந்தருக்களாவன - மா, காஞ்சி, புளி, இலுப்பை, அத்தி
யாமென்க. இவை காஞ்சி நகரத்தில் கண்டோரறிசயிப்ப வளர்க்கிறுக்குமென்க.

மா - தேன்மாரி நீங்காது பொழிவது. அத்தேனைப் பருக்கினோர் தேவத்து
வத்தை யடைவர். காஞ்சி - தன்நீழலைத் தன்னுள்ளோடுக்கி நிற்பது. புளி-தூவாமலும்
காயாமலும் எக்காலத்திலும் பழந்தருவது. இப்பழத்தை யுண்போர் காயசுத்தியைப்
பெறுவர். இலுப்பை - பல்வகை மரங்களின் மலர்களெல்லா மலர்வது - அம்மலரை
முகந்தவர் காமருப்பனையடைவர். அத்தி-பொன்மலரைத் தருவது. அம்மலர்தேனைப்
பருக்கினோர் பொன்னிறத்தை யடைவர். என்று - எண்ணிடைச்சொல்.

இச்செய்யுள் தருக்கனெந்தென்றதை வகுத்துக்கூறியவென்க. (௧௦)

எல்லியிடைப்பங்கயமும்பகநகாலத்தினிருங்குமுதரோமுமபோது
மலர்நதுதீர்நதேன், பிள்ளுவதொன்றொருகாமப்பின்புளரிமூன்றுநிறங்குபு
னற்றடமொன்றுகுளித்தேதாராய்த, வல்லவானரத்துருவமளிப்பதொன்
றுமுழுகிடுனார்மாற்றார்க்குகொடியதிமை, நல்லுவதொன்றொருபு
குகின்பகலந்தருவதொன்றொன் லாநதடாகுண்டந்தே.

(இ - ள்) எல்லியிடை பங்கயமும் - இரவில் தாமரைமலரும், பகல் காலத்
தில் இரு செழும் மூமுதப்போதும் - பகற்போதில் சிறந்த செழுமையாகிய நீலமல
ரும், மலர்ந்த தீந்தேன் பில் குவாது ஒன்று - விகசித்து ஓடிய தேனைச் சிந்துவதா
கிய தடாகமொன்று, ஒரு காமப்பின்புளரிமூன்று பிறந்து புணப் படம் ஒன்று -
ஒருநாளத்தில் மூன்று தாமரைமலர் மலர்ந்து விளங்குதலையுடைய தடாகமொன்று,
குளித்தோர் வானார்த்துருவம் வல்ல எய்த அளிப்பது ஒன்று - மூழ்கினவர் வானேறடி
வத்தை அக்கணமே யடையத்தருவதாகிய தடாகமொன்று, மூழ்கினோர் மாற்றார்க்கு
கொடியதிமை நல்லுவது ஒன்று - நீராடினருடைய பங்குகைக்குப் போட்டனாத் தரு
குகிய தடாகமொன்று, ஆடினார் உற்றார்க்கு இனபகலம் தருவது ஒன்று - ஸ்நானத்

செய்தவர்களுடைய சுற்றத்தாரட்கு இன்பசுகத்தைத் தருவதாகிய தடாகமொன்று, என்னலாம் தடாகம் ஐந்து-என்று சொல்லத் தக்கதாகிய தடாகம் ஐந்தாகும் (௭ - ௮.)

மூன்னர்க் கூறிய தடாகம் ஐந்தனுள் ஒன்றில் பகலில் மலரத்தக்க தாமரை இரவிலும் இரவில் மலரத்தக்க நீலோற்பலம் பகவிலும் மலரும். ஒன்றில் ஒருநாளத்தில் மூன்று தாமரை மலரும், ஒன்றில் நீராடினவர்கள் வானரவடிவத்தையடையவர் ஒன்றில் நீராடினவர்களின் பகைவர் துன்பத்தையடைவர், ஒன்றில் குளித்தவருடைய சுற்றத்தார் சுகத்தையடைவர். இவ்வற்புதங்களை யுடையனவாம் விளங்கு மென்க.

இவற்றுள் ஒருநாளத்தில் மூன்று தாமரை மலருமென்றது - காலேப்போதில் பொன்மயமான மலரும், நடுப்பகற் போதில் வெள்ளி மயமான மலரும், அந்திப்போதில் சித்திர மயமான மலரும் மலரும் வியப்பிற்கென்க.

இச்செய்யுள் தடாகமைந்தென்றதை வகுத்துக்கூறியதென்க. (க௨.)

பெய்யாதகாலத்தினகவிக்கொண்மூவருவிக்கு மபெருமஞ்ஞமறை நூலெல்லா, மெய்யாமையின் மியுணர்கின்றோயேனைக்கணித நூலெனைத்து மெடுத்துரைக்குமாந்தை, நையாதுமுதுணர்ந்தகபோதம்பாடுநல்லிசை நூலவைவல்லநலஞ்சேர்ப்புனை, பெய்யாதுமெட்டவேலா ம்பழங்குநேமி ப்புள்ளுமெனவறுபறவைபொருந்துமாங்கண்.

(௮ - ௭.) பெய்யாதகாலத்தில் அகவி கொண்மூ வருவிக்கும் பெருமஞ்ஞை (ஆறுபறவைகளில்) மழைபெய்யாத காலத்தில் கலாபத்தை விரித்தாடி மேகங் களை வருவிக்கும் பெரிய மயூரமும், மறைநூலெல்லாம் எய்யாமையின்றி யுணர்கி ன் - வேதமுதலிய நூல்களெல்லா மறந்துபோதலின்றி யுணரும் கிளிப்பின்பையும், எனை கணிதநூல் எனைத்தும் எடுத்துரைக்கும்ஆதை - மற்றுள்ளகணிதநூல் முதலிய அக்கங்கையெல்லாம் விரிவாகச்சொல்லும் ஆந்தையும், நையாதுமுதுணர்ந்து பாடும் கபோதம் - சோதிடநூலைத்தவறாது சொல்லும் புறவும், நல்லிசை நூலவை வல்ல நலம் சேர்ப்புனை - நல்ல இசைநூல்களோப்பாடுதலில் லம்பையுள்ள அழகிய நாகணவாய்ப்புள் ளும், பெய்யாது வேட்ட எல்லாம் வழங்கும் நேமிப்புள்ளும் என ஆறுபறவை - இல் லையென்றது வேண்வெனவெல்லாம் கெட்டுக்குஞ் சக்கரவாகப்பறவையுமென்று சொல்லப்பட்ட அறுவகைப் பறவைகளும், ஆங்கண் பொருந்தும் - அக்காஞ்சி நகரத் தில் உலாவிக்கொண்டிருக்கும். (௭ - ௮.)

மூன்னர்க்கூறிய பறவையாறென மயில் மழைபைப்பெய்யாதகாலத்தில் பெய் யச்செய்யும், கிளி வேதமுதலிய நூல்களையோதும், ஆந்தை கணிதநூல் முதலியவற் றைச்சொல்லும், புறவு சோதிடநூலைச்சொல்லும், நாகணவாய்ப்பறவை நல்லிசைபா டும், சக்கரவாகம் வேண்வெனவற்றைக் கொடுக்குமென்க.

சோதிடநூல் திதிவாரமுதலிய வற்றையும், காலமுதலியவேற்றுமைகளையும் காட்டுவதாகலான் அதனை முழுதுணர்ந்த என்றார்.

இவற்றுள் கிளி கோலிந்தபாடி என்னுந்திருப்பதியில் தக்திணைமூர்த்தியினி டத்தில் பாடல் கேட்பவராகிய முனிவருட னிருந்து கேட்பதாகலான் மறைநூ லெல்லா மெய்யாமையின்றி யுணர்கின்றோ என்றார். புறவும், நாகணவாய்ப் புள்ளும் ஏகம்பவாணர் வீற்றிருக்கு மாமரத்துக்கு வடாரிடங்களில் உலாவிக்கொண்டிருக்கும். சக்கரவாகப்பறவை வீற்றிடகாசம். இந்நவாத்தானமுதலிய நிறுப்புகள் குழந்தை

கர தீர்த்தத்தில் உலாவிக்கொண்டிருக்கும். ஆகை வேசநாபுரம் (யாகநல்) என்னும் திருப்பதிக்கருகில் வசிக்கும்.

செய்யுள் புட்களா நென்றதை வகுத்துக் கறியசென்க. (கக)

வானாடர்வாத்தை செவிப்புலனுமொன் றின் மதகரியை முயலுங்கித் தூக்குமொன்றின், மேனாகருலுவிழிப்புலனுமொன் றின்மேனினர்க்குத்தி னைமயக்கமெப்துமொன்றிற், காணாநெய்யினியினக்கெரியுமொன்றிற் பாதலத்தேதாநமுறுமொழிகேட்டுமொன்றி, லானுதுநூநுபிகமுழங்கு மொன்றிலாகவேழ்பொதுத்தானம்வயங்குமாலோ.

(இ - ள்.) ஒன்றில் வானாடர் வார்த்தை செவிப்புலனும் - (பொதுத்தானம் எழென்றவற்றுள்) ஒருபொதுவில் தேவர்கள் வசனிக்கும் வார்த்தை செவிப்புலனுக் கறியவரும், ஒன்றில் மதகரியை முயல் ஊக்கி தூக்கும்-ஒருபொதுவில் மதத்த யானையை முயல் எதிர்த்துத் தூர்த்தும், ஒன்றில் மேல் நாசர் உலகு விழிப்புலனும் - ஒரு பொதுவில் மேலுள்ள தேவலாகம் கட்புலனுக்குத் தெரியவரும், ஒன்றில் மேலினர்க்கு திசைமயக்கம் எய்தும் - ஒருபொதுவில் அடைந்தவர்களுக்குத் திசைமயக்கம் உண்டாகும், ஒன்றில் கான் ஆர் நெய் இன்றி விளக்கு எரியும் - ஒருபொதுவில் நறுமணங் கமழும் நெய்யில்லாமல் தீபமெரியும், ஒன்றில் பாதலத்தோர் கழறு மொழிகேட்கும் ஒருபொதுவில் பாதலத்திலுள்ளோர் பேசுந், சொற்கேட்கும், ஒன்றில் ஆனது நூநுபிகள் முழங்கும் - ஒருபொதுவில் ஒழிவினறி சேவகாச்சியங்கள் முழங்கிக்கொண்டிருக்கும், ஆக ஏழ்பொதுத்தானம் வயங்கும் - இவ்வகையாக ஏழுபொதுத்தானம் காஞ்சியில் விளங்கிக் கொண்டிருக்கும். (எ - று.)

முன்னர்க் கூறிய பொதுத்தானம் ஏழில் சென்றால் தேவர் மொழிகேட்பதும், யானையை முயல் தூர்த்துவதும், தேவருலகைக் கட்புலனுக்கறியச் செய்வதும், அடைந்தோர்க்குத் திசைமயக்கஞ் செய்வதும், நெய்யின்றி விளக்கெரியவதும், பாதலத்தோர் மொழிகேட்பதும் நூநுபிகள் முழங்குவதமாக ஒவ்வொன்று விளங்குமென்க.

இச்செய்யுள் பொதுத்தானம் எழென்றதை வகுத்துக் கறியசென்க. (கச)

மூழ்குநர்க்குப்பொன்னுருமலரிக்குமொன்றுமுழுமலரியேர் தருமொன்றுவிண்ணோர் கோமான், வாழ்வளிககுமொன்றுமனக்கனியலெல்லாதருமொன்றுவேண்டியதைவழங்குமொன்று, வீழ்கதைத்தாமெய்ந்நூனமலரிக்குமொன்றுவிடுதலுமொன்றுவினைப்பிணிநோய்முற்றும், பாழ்படுத்துமொன்றென்ன மலங்கண்மர்துறுமபனிமலர்ப்பூம் பொய்கைகாநா ன்ருமேவும்.

(இ - ள்.) ஒன்று மூழ்குநர்க்கு பெர்ன் உருவம் அளிக்கும் - (பொய்கை எட் டேன்றவற்றுள்) ஒருபொய்கை மூழ்குவார்க்குப் பொன்னுருவத்தைக் கொடுக்கும், ஒன்று முழுமணி ஏர்தரும் - ஒருபொய்கை சிறந்த மாணிக்கமேனியைத் தரும், ஒன்று விண்ணோர் கோமான் வாழ்வளிக்கும் - ஒருபொய்கை இத்திரனுக்குரிய போகத்தைக் கொடுக்கும், ஒன்று மனக்கு இனியவை எல்லாந் தரும், ஒன்று மனதுக்கு இன்பமானவை யெல்லாம் கொடுக்கும், ஒன்று வேண்டியதை வழங்கும் - ஒருபொய்கை (ஏனைய வாக்குக்காய்களுக்கு) வேண்டியவைகளை யெல்லாந் தரும், ஒன்று வீழ்கதைத்தாம். சேய்யுஞ்ஞானம் அளிக்கும் - ஒரு பொய்கை விரும்பத்தக்க மெய்ஞ்ஞானத்தைக் கொடுக்க

குநீ, ஒன்று வீடு உதவும் - ஒரு பொய்கை முத்தியைக்கொடுக்கும், ஒன்று வீணைப் பிணி நோய் மூற்றும் பாழ்படுத்தும் - ஒரு பொய்கை வினைகளையும் பிணிகளையும் நோய்களையும் பாழ்படுத்தும், என்ன மலங்கள் மாற்றும் பனிமலர்ப்பூம் பொய்கை இருநான்கு மேவும் - என்று சொல்லப்பட்ட பாவங்களைப்போக்கும் குளிர்ச்சிபொருந்திய எட்டுத் தாமரைத் தடாங்கன் பொருந்தியிருக்கும். (௭ - று.)

மேற்கூறிய பொய்கை எட்டனுள் பொன்னுருவ மளிப்பதொன்று, மணிபோலும் அழகளிப்பதொன்று, இந்நிற போகத்தருவதொன்று, மனக்கின்பமானவையெல்லாம் தருவதொன்று, வேண்டியவனவற்றைத் தருவதொன்று, மெய்ஞ்ஞானம் தருவதொன்று, முத்தியகாடுப்பதொன்று, நோய் முதலியவற்றைப் போக்குவதொன்று பாகவீனங்குமென்க. இச்செய்யுள் பொய்கை எட்டென்றதனை வகுத்துக் கூறியசென்க.

ஏனைய வுருவங்களிற் கிறந்தது பொன்னுருவமும், அசனிற் கிறந்தது மணியுமாதலாற் பொன்னுருவம், முழுமணியேர் தருமெனவும், போகங்களிற் கிறந்தது இந்நிற போகமாதலால்விண்ணேனாகையான்வாழ்வெனவும், அப்போகங்களை மனவாக்குக்காய்களாரவனுபவிக்கப்பெறுதல் கிறப்பாதலால் மனக்கினியவெலாம் வேண்டியசெனவும், இவைதுகாந்தொழிந்தவழி விரும்புவது மெய்ஞ்ஞானமேயாதலால் வீழ்தகைத்தா மெய்ஞ்ஞானமெனவும், அதன் பயன் முத்தியாதலால் வீதிவெனவும், முறையே போகத்தையும் ஞானத்தையும் முத்தியையும் அடையப்பெற்றார்க்கு மும்மலமும் நீங்குமாகலான் வினைப்பிணி நோய்மூற்றும் பாழ்படுத்தும் மலங்கண் மாற்றுமெனவுங் கூறினார். “வினைப் பிணி நோய்” எனக் காரணத்தை காரியமாகவுபசரித்தார். எனவே இம்முன்றும மும்மலங்களைக் குறித்ததாமென்க. உருவம், போகம் மற்றும் வேண்டியவையாவும் முறையா நெருங்கே யனுபவித்தொழிந்தால் மும்மலமு நீங்குமாகலான் மலங்கண் மாற்று மொருகல்வென்று ஏனையவற்றைக் கூறியதுபோல் வேறு கூறாது வினைப்பிணிநோய் மூற்றும் பாழ்படுத்து மொன்றென்ன மலங்கண் மாற்றுகென்றார். (௧௫)

தீண்டினதைத் தேவாக்குமொருகல்பாம்பின் கடிவீடந்தீர்த்திடுமொருகல்சித்தியெல்லா, மாண்டவிரித் துமொருகலுயிருதவழிமோர்கல்வழக்களைத் தூற்றுவாயிரின்றுக்குமோர்கல், முண்டபிணித்தழும்புறுபுண்மாற்றுமோர்கன்மொய்யொவிரிமெய்த்துணியுறுப்பைப்பொருததுமோர்க, வீண்டியதிவினையிரிக்குமோர்கல் ஞானநதருபொருதடுவனச சிலைகளொன்பதொங்கும்.

(௮ - ன்) ஒருகல் தீண்டினதைத் தேவாக்கும் - (சிலைஒன்பது என்றவற்றின்) ஒருசிலை தன்னைத் தீண்டினவளைத் தேவர்களாக்கும், ஒருகல் பாம்பின் கடிவிடம் தீர்த்திடும் - ஒரு சிலை பாம்பினால் கடியுண்டவிடத்தை நீக்கும், ஒருகல் சித்தி எல்லாம் ஆண்ட அளிக்கும் - ஒருசிலை அட்டமாசித்திகளையும் அப்பொழுதே கொடுக்கும், ஓர்கல் உயிர் உதவும் - ஒருசிலை இறந்தவர்களுக்கு உயினைக்கொடுக்கும், ஓர்கல்வழக்கு அனைத்தும் நடுவாய்கின்ற அறுக்கும் - ஒருசிலை வழக்குகளையெல்லா நடுநிலையாய் நின்று சிகையுக்கும், ஓர்கல் மூண்டபிணி தரம்புறு புண்மாற்றும் - ஒருசிலை மேலிட்ட வியாதியாகிய தழும்புபொருந்திய குட்டரோக முதலிய கொடிய பிணிகளைப்போக்கும், ஓர்கல் மொய் ஒளி மெய்துணி உறுப்பை பொருத்தும் - ஒருசிலை நெருங்கிய ஒளியையுடைய உடலினின்ற மறுபட்ட உறுப்புக்களை முன்போல் பொருத்தச்செய்யும், ஓர்கல் ஈண்டிய தீவினை இரீக்கும் - ஒருசிலை பிறவிகடோறு மீட்டப்பட்டபாவங்களைப்போக்கும், ஒருகல் ஞானந்தரும் - ஒருசிலை ஞானத்தைக்கொடுக்கும், என்

சிலைகள் ஒன்பது ஒங்கும் - என்று சொல்லப்பட்ட சிலைகள் ஒன்பதும் காஞ்சியில் சிறப்புற்றிருக்கும். (எ - து.)

மேற்கூறிய சிலையொன்பதில் தேவராக்குதலொன்றும், விடத்தைத் தீர்ப்பதொன்றும், சித்திகளைத் தருவதொன்றும், உயிரைக் கொடுப்பதொன்றும், மழக்கைத் தீர்ப்பதொன்றும், பணியைத் தீர்ப்பதொன்றும், அறுபட்ட உற்புக்களைப் பொருத்துவதொன்றும், சஞ்சிதவினைகளைப் போக்குவதொன்றும், ஞானத்தைக் கொடுப்பதொன்றும் மாக விளங்குமென்க. இச்செய்யுள் சிலை ஒன்பது என்றதை வகுத்துக்கூறியது.

பிணித்தழும்புறு புண்மாற்றுவதை விசல்யகரணி எனவும், மெய்த்துணியுறுப்பைப் பொறுத்துவதை சந்தானகரணி எனவும் கூறுவர். (கசு)

ஒன்றிலேனாற்பெறக்ககை மாரியொன் றிலிரசதமா மழையொன்றின் முத்துமாரி, யொன்றிலொளிர்குருவிந்தமாரியொன்றில்வயிரமழையொன்றில்வயிரேயமாரி, யொன்றிலொளிலிடும் புருடராகமாரியொன்றிலடற்புள்ளேற்றுப்பசசைமாரி, யொன்றினிலிந்திரநீலமாரியொன்றிற்பொழியுமலர்ப்பொழிலைவையோரொன்பதோங்கும்.

(இ - ள்.) ஒன்றில் ஒன்றிலேனாற்பெற கனகமாரி - (பொழில்பந்தென்டவற்றுள்) ஒருபொழிலில் தன்னை அடைந்தவர்கள் பெறும்வகையாகப் பொன்மழையையும், ஒன்றில் இரசதமாமழை - ஒரு பொழிலில் வெள்ளிமழையையும், ஒன்றில் முத்துமாரி - ஒருபொழிலில் முத்துமழையையும், ஒன்றில் ஒளிர்குருவிந்த மாரி - ஒருபொழிலில் ஒளிவிடும் குருவிந்தமழையையும், ஒன்றில் வயிரமழை - ஒருபொழிலில் வயிரமழையையும், ஒன்றில் வைவேயமாரி - ஒருபொழில் வைவேயமழையும், ஒன்றில் ஒளிவிடும் புருடராகமாரி - ஒருபொழிலில் புருடராகமழையும், ஒன்றில் அடற்புள்ளேறு பச்சைமாரி - ஒருபொழிலில் வன்மைமிக்க கருடப்பச்சைமழையையும், ஒன்றினில் இந்திரநீலமாரி - ஒருபொழிலில் இந்திரநீலமழையையும், ஒன்றில் பொழியும் மலர்ப்பொழில் - ஒருபொழில் பொழிகின்ற மலர்மழையையும், இவை ஒர ஒன்பது ஒங்கும் - ஆகிய மழைகளைப் பெய்தலையுடைய இவ்வொன்பதுபொழில்களும் காஞ்சியில் சிறந்திருக்கும். (எ - து.)

மேற்கூறிய பொழிலொன்பதும் பொன் வெள்ளி முத்து குருவிந்தம் வயிரம் வைவேயம் புருடராகம் பச்சை இந்திரநீலம் மலர் ஆகிய வொன்பந்தையுந் தன்னை யடைந்தவர்களுக்கு மழைபோலத் தருமென்க. இச்செய்யுள் பொழிலொன்பதென்றதை வகுத்துக்கூறியதென்க. (கசு)

சொல்லருமாபாவியுறின் மூங்கைபாக்குஞ்சாரர்களை மருளுத்துங்கல்விதேற்றும், பல்வகையவடிவுதவுஞ்சாவாமேன்மைபாலிக்குபாதலஞ்சேர்பிலத்தைக்காட்டும், வல்லவர்க்குந் திசைமயக்கும்பொன்மாணிக்கமழைபெய்யும்பகவீரவுமாராக்காட்டுஞ், செல்லுநரைப்பிறர்காணவியப்புச்செய்யுறியவைமன்றமொருபதெனத்திகழுமாமேலா.

(இ - ள்.) சொல்லரு (மாபாவியுறின்) - மன்று பத்தென்பவற்றுள் (ஒரு சபை) சொல்வதற்கியலாத மாபாதகன் வருவானாயின், மூங்கை ஆக்கும் - ஆகவே ஊமையாக்கும், சீசாரர்களை மருள்உறுத்தும் - (ஒரு சபை) கள்ளர்களை மயங்கச்செய்யும், கல்விதேற்றும் - (ஒரு சபை) தூல்களை விளக்கமாகத் தெளியச்செய்யும், பல்வகைய வடிவுதவும் - (ஒரு சபை) பலவகைப்பட்ட வடிவங்களைத்தரும், சாவாமேன்மை பாலிக்கும் - ஒரு சபை) இறுவாதிருக்கின்ற மேன்மையைக்கொடுக்கும், பாசலஞ்சேர்பிலத்தைக்

காட்குழி - (ஒரு சபை) பாசாளந்தைச்சேரும்படியான பிலத்தவாரத்தைக்காட்டும்; உல்
லவர்க்கும் திசைமயக்கும் - (ஒரு சபை) மயங்காத வன்மையாளர்க்கும் திசைமயக்கம்
உண்டாக்கும், பொன்மாணிக்கமழை பொழியும் - (ஒரு சபை) பொன்மழையையும்
மாணிக்கமழையையும் பெய்யும், பகல் இரவு மாறாக காட்டும்-ஒரு சபை பகலை இரவா
சவும் இரவைப் பகலாகவும் மாறிக்காட்டும், செல்லுநரைப் பிறர் காணாத வியப்புச்செய்
யும் - (ஒரு சபை) நடக்கின்றவர்களைப் பிரதறியாத வியப்பினைச்செய்யும், இவை மன்
றம் ஒருபத்து என திகழும் - இவ்வாறு செய்தின்ற சபை பத்தென்று சொல்லக் (காஞ்
சியில்) விளங்கும். (௭ - று.)

மேற்கூறிய மன்றம் பத்தில் ஒன்று ஊமையாக்கும், ஒன்று புத்தியை மயக்
கும், ஒன்று கல்வி தெளிவிக்கும், ஒன்று நீளைத்த பல்வடிவங்களைத்தரும், ஒன்று சா
வாதமேன்மையைக்கொடுக்கும், ஒன்று பாதலத்துக்குச்செல்லும் வழியைக்காட்டும்,
ஒன்று திசைமயக்கும், ஒன்று பொன்மாணிக்கமழையாகப்பொழியும், ஒன்று பகலிர
வை மாறிக்காட்டும், ஒன்று நடக்கின்றவரை பிரதறியாவண்ணஞ் செய்யுமென்க.

இச்செய்யுள் மன்றம் பத்தென்பதை வருத்துக்கூறியதென்க. (௧௮)

தயிர்க்கூவல்பாற்கூவன நெய்ய்க்கூவன் மதுக்கூவல்செழுங்கீர்ப்புச்
சாற்றுக்கூவன், மயக்கமறமுத்திரெழிதுறக்கமார்க்கமற்றுலக்கி கதிகாட்
டுமும்மைக்கூவல், வியப்பெய்தரிழல்பிணிக்குங்கூவல்பாரின்ளித்தின்யிரா
றுசெயும்விரிநீர்க்கூவ, லயாப்பின்யிங்கூவநதேதார்பிளசசெய்யுமருங்கூவ
லொடுங்கூவல்பதினென்றமால்.

(இ - ன்.) தயிர்க்கூவல் - (மேற்கூறிய பதினொரு கூவலுள்) (ஒன்று) தயிர்க்
கிணறு, பால்கூவல் - (ஒன்று) பாற்கிணறு, நறுநெய் கூவல்-(ஒன்று) நறுமணங்கமழும்
நெய்ய்க்கிணறு, மது கூவல்-(ஒன்று) தேன்கிணறு, செழுங்கீர்ப்புச்சாறு கூவல்-(ஒன்று)
செழுமையாகிய கருப்புச்சாற்றுக்கிணறு, மடக்கம் அற முத்திரெழி துறக்க மார்க்கம்
மற்றுலகில் கதிகாட்டும் மும்மைக்கூவல் - மாயாமயக்கம் நீங்க முத்திரெழியைக் காட்டு
வதும் கூவர்க்கநெழியைக் காட்டும் என்ன வுலகங்களிலுள்ள பதங்களைக் காட்டுவது
மாகிய கிணறு மூன்று, வியப்பெய்த கீழல் பிணிக்குங் கூவல் - ஒன்று யாவரும் அதிச
யிக்கும்படி தன்னை எட்டிப்பார்த்தோர் நீழலை மறைக்குங் கிணறு, பாரில் வித்தின்றி
நாறுசெயும் விரிநீர்க்கூவல்-ஒன்று விளைநிலத்தில் வித்தில்லாமல்விளைவுசெய்யும் விரி
ந்த நீரையுடையகிணறு, அயர்ப்பின்றி அங்களைத்தோர் மீளச்செய்யும் அருங்கூவ
லொடும் பதினென்றும் - ஒன்று விளைந்து வந்தவர்களை மீண்டு போகச்செய்யும் அரு
மையான கிணறுஆகப் பதினென்றும். (௭ - று.)

மேற்கூறிய கூவல் பதினென்றில் ஒன்று பால், ஒன்று தயிர், ஒன்று, நெய்,
ஒன்று தேன், ஒன்று கருப்புச்சாறு, ஒன்று முத்திரெழியைக்காட்டுவது, ஒன்று சுவர்க்
ககெறியைக்காட்டுவது, ஒன்று ஏனைய பதங்களைக்காட்டுவது, ஒன்று கண்டோர்நீழலை
மறைப்பது, ஒன்று அனைத்தோரை மீளச்செய்வுகாகிய பதினொருகிணற்றை அக்காஞ்
சிகரமுடையதென்க.

இச்செய்யுள் கூவல் பதினென்றென்பதை வருத்துக்கூறியதென்க. (௧௯)

தன்னிடைமெய்ளரினைப்பெய்யின் மற்றோர்நாங்கார்த்தயிலமெழச்
செய்வதொருசெக்குமுண்டு, மன்னையிச்செய்வினைப்பயனைத்தாமெல்லு
ஞ்சிலையொன்றுசிலைப்பாணையொன்றுமன்னுங், கன்னிபதிந்தகாஞ்சிறகாகி.

வல்பேணுங்குருமேனியவிரவாட்சடவுள்பாச, நல்லடையசிலைநீர்நாச
யிடைபுறதுநானிலததீதாராயப்பெய்துககோட்டேப்பாபால்.

(இ - ன்.) தன்னிடை எள்ளினே டெய்யின் - சன்னிடத்தில் எள்ளினேயட்
டால், மற்றோ ஞாங்கர் தயிலம் எழுசெய்வச வேறேரிடது எனெனெயெழுமடடிச்
செய்வதாகிய, ஒருசெங்கும் உண்டு-ஒரு பெக்குளங், மண் உயர் பெய்யினேயனை -
நிலைபெற்ற ஆன்மங்கள் செய்வதாகிய ஒருவினைப்பயனை, தாமதமாகும சிவ
சிலைப்பாவை யொன்று மன்னும் - தானேததச்சககதாகிய சிலையே தடப சிலையிற்
செய்த பதுமையொன்று நிலைபெற்றிருக்கும், மன்னிடத்தில் காஞ்சினகர் சாவுபெறும் -
அழிவில்லாத மதில் சூழ்ந்த கார் சிநசனாம் காவல்கொண்டிருக்கு - (முடியே) வயிரவ
மாகடவுள் நல்லநடனம் பாத்திலம்போசை - கரிய திருமேனியைப்படைத்த பெரு
மைபொருந்நிய வயிரவக்கடவுள நடனஞ்செய்யுநரும் சீர்பாசச் சிலைப்பாவி, நானி
லத்தோர் வியப்பு எய்த - இப்பெரிய வலகிலுள்ளார் யாரையும், பிடிக்க, பூப்பால்
இடையறது கேட்கும் - ஒருபக்கத்தில் நீங்காமல் செவிப்புலனாகும். (௭ - ௩.)

எண்ணெய் எள்ளிட்டவிடத்துத் தோன்றாமல் வேறேரிடத்துத் தோன்று
வதாகிய செச்சொன்றுளது, இப்பிறப்பில் அவரவர்செய்த வினைப்பயன்களைத் தன்னை
யொப்பாராயின் அப்பொழுதே அவைப்பயனைக் கொடுப்பதாகிய சிலையும்சிலைப்பாவையு
முள்ளன, காஞ்சினகரைக் காவல்புண் - வயிரவக்கடவுள நடனஞ்செய்யும் பாத்திலம்
போசை உலகினரதீசய்க்க ஒருபக்கத்தில் கேட்டலுமுளதென்க. (௨௦)

இன்னனவாமதிரயங்கண்மற்றுமுள்ளவெல்லையிலையவைமுழுதுமறி
வார்யாமே, முன்னுகதினெல்லார்க் குங்காட்செய்யதுமுண்டுகொடுங்கலி
யுத்திதற்படிமைவாழ்க்கை, மன்னிவினோபிலர்க்கணிததோன்றமுத்திமரு
வினாக்குமேலுலகினவைத்தவண்ண, மன்னமலிவயற்காஞ்சிவரைப்பின்
வாழ்வாசங்கனிப்பதகண்ணுநலரமைத்தவாகும்.

(இ - ன்.) இன்னனவாம் அதிசயங்கள் மற்றும் உள்ள - இத்தன்மையவாகிய
விம்மிதங்கள் வெவ்வேறுக இன்னமுடலவுள, எல்லேயில்லை - அவைகளுக்கு ஓரள
வில்லை, அவை முழுகும நுதிவாரய சீர - (ஆகலான்) அங்குள்ள அதிசயமுற்றும் அறி
யத்தக்கவளவா, எல்லாகும் முன உச்சகில் காட்சி எய்தும் - யாவருக்கும் சென்ற
மூன்றுகவகலில் கட்டபுலனுக்குத் தோன்றும், மூண்டகொடும் கலிபுகத்திற் படிமை
வாழ்க்கை மன்னிநோர் சிலர்க்கண்ணி - பாவமிருந்த கலிபுகத்தில் தவவேடமுடைய
சிலருக்கேயல்லாமல், தோன்று - ஏனையோரகட்டபுலனுக்குத் தோன்றது, முத்திமரு
வினர்க்கு - சாலைக முத்தியைப் பெற்றவர்க்கு, மேல் உலகில் வைத்தவண்ணம்-மே
லாகிய கலகலாயததில் அமைததுள்ள அற்புதங்களைப்போல், அன்னமலியைல் காஞ்
சிவரைப்பில் வாழ்வார் அகம் கவிடப - அன்னங்கண்ணிறந்த யைல்கள் சூழ்ந்த காஞ்சி
எல்லையில் வாழ்கிறவர்கள் மனங்கலிக்குந் வகையாக, கண் நுதலார் அமைத ஆகும் -
பாலலோசனராகிய இறைவர் அமைத்துவைத்த அதிசயங்களாம். (௭ - ௬.)

இன்னோன்ன அதிசயங்கனெண்ணிறந், எ. இவ்விசய முற்றும் கண்ட
வர் முன் மூன்றுகவகலிவுள்ளார். இக்கலியில் தவவேடத்தர் சிலர் காண்பர். கிவலோ
கததில் பல வதிகயங்கனாமல் உள்ளன. அதுபோல மிறைவன் இக்காஞ்சியிலுள்ளா
ரகங்கலிப்ப அமைத்துவைத்த அற்புதங்களாகுமென்க.

இங்குள்ள விம்மிதங்கள் தலத்தினளவு தோற்றமென்பது முன்னுகத்தினெல்
லார்க்கு முபவச, மேல்க் கலிபுகத்திற் படிமைவாழ்க்கை மன்னிநோர் சிலர்க்கேன

வும், இதுவுஞ் சிவலோகம்போல் முத்திரகரமென்பார் மேலுலகின் வைத்தவண்ண மெனவும், இங்குள்ளாரு முத்தர்களையாமென்பார் காஞ்சிவரைப்பின் வாழ்வாரகங் களிப்ப எனவும், இறைவனருள்பெற்ற முத்தர்கள் எல்லாப்போகங்களையுங் கண்டு சழித்தற்கும் அவையிற்றில் தாங்கற்றிருக்குந்தன்மை வெளிப்படுத்தற்குமேயாமென் பார் கண்ணுதலாரமைத்தவாகு மெனவுங் கூற்றினர். (உக)

இங்குரைத்தமேன்மையெலாங்கண்டுங்கேட்டுமிந்நாகரிந்கொடுத்தீ மையிழைப்பாராயி, னங்கவரேகபவரெனப்படுவரந்தோவறிவின்நியயியா தும்செய்தபாவப், பங்கமெலாகொழிவெய்துமறிந்துசெய்யிற்பாற்றரிதா மாதவினாற்பயனும்வேண்டி, யுங்குறைவோரத்ததமக்குவிதித்தவாற்றொனா முகியேகம்பரருட்குரியராவார்.

(இ - ள்.) இங்கு உரைத்த மேன்மை எல்லாம் கண்டும் கேட்டும் - இவ்விடத் திலுள்ளனவென்று சொல்லிய மகிமைகளெல்லாம் காண்ணரக்கண்டுங் காசாரக்கேட் டும், இந்நகரில் கொடுந்தீமை இழைப்பாராயின் - இந் நகரத்தினும் பாவஞ்செய்வார்க ளானால், அங்கவரே கயவர் எனப்படுவர் - அவர்களை நீழ்மக்கள் (மூடர்கள்) என்று சொல்லப்படுவார்கள், அறிவு இன்றி அறியா செய்த பாவ பங்கமெலாமும் ஒழிவு எய்தும் - அறியுமறிவென்பதின்றித் தெரியாதுசெய்த பாவமெல்லாமு நீங்கும், அறிந்து செய்யில் பாற்றரிதாம் - அறிந்து செய்வார்களாயின் நீக்குவதரிதாகும், ஆதலின்-ஆகையால், நாற்பயனும் வேண்டி உங்கு உறைவோர் - அறம்பொருளினம்ப வீடாகிய நால் வகைப்பிரயோசனங்களை யடையவேண்டு மென்று அந்நகரில் வசிக்கின்றவர்கள், தத் தமக்கு விதித்தவ ஆரூல் ஒழுகி ஏகம்பர் அருட்கு உரியராவர் - தங்கடங்கள் வருணச் சிரம தருமங்களின் வழியே யொழுகி திருவேகம்பநாதருடைய திருவருளுக் குரிய ராகக் கடவர். (எ - று.)

இவ்விடத்துக் கூறியவைகளேக் கண்டும் கேட்டும் இந்நகரத்தில் தீமை செய்பவரையே மூடரென்று சொல்லப்படுவர்; அறிவின்றித் தெரியாது செய்த தீமை நீங்கும், தெரிந்து செய்தவை நீங்குவதரிதாகலின் நாற்பயனையும் வேண்டி யக் காஞ்சியில் வசிப்போர் தத்தமக்கு விதித்த வழியே நடந்து திருவேகம்பநாதர் திருவரு ளுக்குரியராவரென்க.

புண்ணியுக்கூத்திரங்களில் இயல்பாகவே வசிக்கின்றவரும் வசிக்க விரும்பு வோரும் முன்னர் தூலாராய்ச்சியும் அவ்வாராய்ச்சியினாலே கேள்வியுமுடையராயிருத்தல் வேண்டுமென்பார் கண்டுங் கேட்டுமெனவும், இவ்விரண்டுமுண்டாகப்பெற் றும் அவ்வழியில் நிற்கப்பெற்றாராயின் “தானடங்காப் பேதையின் பேதையாரில்” என்றவாறு அவரே பெரும் பேதையரென்பார் கொடுத்தீமை யிழைப்பாராயி னங்கவ ரே கயவரெனப்படுவாரெனவும், இவர் நன்னெறியடைதல் மிகவரிசென்பார் அந்தோ எனவும், கற்கும் அறிவும் கேள்வியெய்தும் செல்வமு மிலாதவரியற்றும் பாவம் பொறுத்தலறமென்பார் அறிவின்றி யறியாதுஞ்செய்த பாவப்பங்கமெலா மொழிவெய்து மெனவும், கல்வி கேள்வி களிறம்பப்பெற்றவர் மறத்தைக்கடிந்து அறத்தைக் கொள் ளல்வேண்டும் அஃதின்றி அறத்தைக்கடிந்து மறத்தை (பாபத்தைக்) கொள்வராயின் அவரது செயலில் கல்விகேள்விகள் நுழைந்து பயன்பெற்றதென்பார் அறிந்து செய்யிற்பாற்றரிதாம் எனவும், ஆகலின் திருவருள் வேண்டுவார் தங்கள் போதவழிப்போதலை மாற்றி அருளால் வழிச்செல்வது கடனென்பார் விதித்தவாற்றொழுகி யேகம்ப ரருட்குரியராவார் எனவுங் கூற்றினர். (உஉ)

வீம்மிதர்ப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - உஉருச.

ஒழுக்கப்பலம்.

அனுசீலகநிஷேடலிந்தம்

மாதையல்வாழ்விழுமடவனுமீந்துதாயைக்
காதலனாகானசரீர்க்கடியனுஞ்சிவன்வாழ்வையெய்தி
பாதகம்புரியல்தாஞ்சிப்பதியிடைச்சிறிதுநஞ்செய்ய
லேயுதியளிதியினுறையொழுதுகன்முறைமைத்தாமால்.

(இ - ள்.) மாதா எல்லாம் வீழும் மடவனும் - (வீரும்பிக்கடத்தக்க மனை யாட்டியைவிட்டுவனைய) பெண்ணென்றிருப்பவனா யெல்லாம் விரும்பும் அறிவில்லாத வனும், நன்றதாயை காதலன் ஆகான் அச்சீர்க்கடியனும் - தன்னைப் பெற்றெடுத்த தாயைப்போற்றுதல் செய்யாத நடையினையுடைய அந்கொடியவனும், சிவன் வாழ் வைப்பில் பாதகம்புரியல் - இறைவன் வீற்றிருக்கின்ற திருத்தளிகளில் பாதகங்களைச் செய்யாதிருத்தல் வேண்டும், காஞ்சிப்பதியிடை சிறிதும் செய்யல் (அதன்களஞர் றும்) காஞ்சித்தளியில் அணுவளவுஞ் செய்யாதிருத்தல்வேண்டும், ஓதிய விதியின் ஆறே ஒழுதுதல் முறைமைத்தாம் - ஆவின் (இப்பதியில்) வேதாகமங்களிற் கூறியிருக்கும் விதியின்படியே நடத்தல் முறைமையாகும். (எ - று)

தன்னில்லாவிட்டு அயலில்லாநீத்தேடும் அறிவிலியும் அன்பைபால் அன் பில்லாத அருளிலியுமாகிய இருவர்களும் சிவத்தலங்களிலிருந்து பாவங்களைச் செய யற்க, அவற்றினுங் காஞ்சித்தலத்தில் சிறிதுஞ்செய்யற்க; அத்தலத்தில் விதிப்படி செய்வதே முறைமைத்தென்க.

காமத்தைச் செலுத்துமிடம் மனையாளாக அவன்பால் செலுத்தாது எனைய மங்கையர்பாற் செலுத்துதல் அறிவினமை பொன்பார் மாதையெல்லாம் வீழ்மடவனு மெனவும், அன்பைச்செலுத்துமிடம் ஈபாயிருக்க அவன்பால் லக்காது எனையரிடத்துச் செலுத்துதல் அன்பன்றென்பார் தாயைக்காதலனாகானசரீர்க்கடியனுமெனவும், பாத கங்கையொழித்துப் புண்ணியங்களைக்கொள்ளவேண்டியபடித்தில் பாதகங்களைவிட்டுத் தல் பெரும்பாவமென்பார் சிவன்வாழ்வையிற் பாதகம்புரியலெனவும், ஈவல் மொன்று கோடியாக வளருரிடத்தில் கோடி ஒன்றாகக் குடியுமாறு செய்துமொன் னல் செல்லம் வளரும் வகையா நென்பார் காஞ்சிப்பதியிடைச் சிறிதுஞ் செய்யலென வும், செய்யத்தகாதவிவற்றைக்கடிந்து செய்யத்தருவனவற்றைக்கொள்ளவிரும்பு வோரொழுதும் முறைமை இது வென்பார் ஓதிய விதியினுறையொழுதுதல் முறை மைத்தெனவும் கூறினார். காஞ்சியில் புரியவென்னாது காஞ்சிப்பதியிடைச் சிறிதுஞ் செய்யவென்றது எனைய தலங்களிற் செய்யும் புண்ணியம் செய்யுமளவே நிற்குமென வுங் காஞ்சித்தலத்திற் செய்யுமவை அளவின்றி வளருஞ் சிறப்பையுடையன என வுங் கூறியதென்க.

அல்லதா உம் பாதகங்களுக்குப் பரிசாகமுண்டாக இறைவனாதலங்களைவகுத் திருக்க அதனைச்செய்யாது அப்பாதகங்களைப்போ செய்வாராயின் அவருக்குப் பரிசாக மெய்வன முண்டாகுமெனவும் கூறியது உமாமென்க. (க)

செந்துவர்படருமாழித்தினகரெனெழுபுன் தன்ன
லைந்தெனெழுநுதலெனவிறைந்தொழிபடவின்முறை

தெந்தையைக்காட்டுநோக்கினிறவையைநினைந்துபோற்றிப்

புத்தியினுறத்தான்செய்யும்பொருளறஞ்சிந்தைசெய்து.

(இ - ன்.) செத்துவர் படரும் தினகரன் ஆழிஎழுமுன் கண்ண ஐந்து என எழுந்து-மிகச்சுவந்த கிரணங்களைப் பரப்பும் சூரியன் கடலிற் றேன்றுவதற்கு முன் ஐந்து நாழிகைக்கெழுந்து, வெண்ணீறு அணிந்து உயர்மாவின் மூலத்து எந்தையை காம நோக்கின் இறைவியை நினைந்துபோற்றி - வெள்ளிய திருநீற்றை யணிந்து பெருமை பொருத்திய மாவிருக்கத்தி னடியிலெழுந்தருளியிருக்கு மெமது பெருமானாகிய ஏகம் பவாணனாயும் காமாகநியம்மையை முள்ளத்திற் சித்தித்துப்போற்றி, தான் செய்யும் பொருள் அறம் புந்தியில் உற சிந்தைசெய்து - தான் முயலும் பொருளையும் அறத்தை யும் மனத்தின்பொருந்தச் சிந்தனைசெய்து. (எ - று)

சூரியனுதயமாவதற்கு ஐந்துநாழிகைக்குமுன் துயிலொழிந்தெழுந்து திருநீறணிந்து சிவசத்திகளாகிய அம்மையப்பரை யெண்ணித் தோத்திரஞ்செய்து தான் தேடும் பொருளையும் அதனாற் செய்யும் அறத்தையு முன்னர் சிந்தித்தென்க.

பொருள்-வரும் வருவாயாலும், அறஞ்செய்யுஞ் செயலாலும் பாவபுண்ணியங்கள் வருமாதலால் ஆவற்றை யோர்ந்து செய்யவேண்டாமென்பார் புந்தியினுறத் தான் செய்யும் பொருளறஞ் சிந்தைசெய்தென்றார், “எண்ணித் துணிக் கருமந் துணிந்த பின் - எண்ணுவமென்ப டிடுக்கு.” என்றதனால் துயிலொழிந்து செய்வத்தை வழிபட்டவுடன் இவற்றை எண்ணவேண்டுமென்க. (உ)

கரகமுந்தன்மெற்றுங்கரந்தழி இக்காமநார்க்கு
நிருதியிற்படர்ந்துகாதினீண்டமுப்புரி நூலேற்றித்
தரணியிற்றிருணமிட்டுச்சந்திகள் பகல்வடக்கு
மிரவுதென் பாலுநோக்கியிருந்திரண்டி யக்கநீத்து.

(இ - ன்.) தன்மெ கரகமும் மற்றும் கரந்தமுவி காமர் ஊர்க்கு நிருதியில் படர்ந்து - தன்மெ கமண்டலங்களைக் கைக்கொண்டு அழகிய வுருக்கு நிருதிதிக்கிற்சென்று, நீண்ட முப்புரிநூல் காதில் ஏற்றி தரணியில் திருணம் இட்டு - மார்பில் நீண்டு புரளும் முப்புரிநூலைச் செவியிற் சுற்றிப் பூமியில் திருணத்தைப்போட்டு, சந்திகள் பகல் வடக்கு இரவு தென்பாலும் நோக்கி இருந்து இரண்டு இயக்கம் நீத்து - சந்தியாகாலங்களிலும் பகலிலும் வடதிசையையும் இரவில் தென்திசையையும் பார்த்திருந்து மலசலங்களாகிய விரண்டையும் கழித்து. (எ - று)

தன்மெ கமண்டலங் கைக்கொண்டு ஊருக்கு நிருதிதிசையிற் சென்று முப்புரிநூலைச் சுற்றிப் சுற்றிப் பூமியில் திருணத்தையிட்டுச் சந்தியாகாலங்களிலும் பகலிலும் வடக்குமுகமாகவும் இரவில் தெற்குமுகமாகவுமிருந்து மலசல போசனஞ்செய்ய வேண்டுமென்க. (ஈ)

சூரியிடைக்கரத்துப்பற்றிக்குறுகிரீர்முகந்திட்டோர்கால்
வெயிகமழ்புனலான்மண்ணாற்சூரியினைவிழுமிதாக்கி
நிறையப ன்முதல் காலிட்டுக்குருங்குழி இக்கமுவுள்ளகைக்
கிறுதியினி னாங்காலுமிருகையேர்க்கேழுகாலும்.

(இ - ன்.) சூரி இடைக்கரத்து பற்றி நீர்குறுகி முகந்திட்டு - ஆன்குறியை இடைக்கரத்தால் பிடிநதகொண்டு நீர்க்களையை யணுகி நீரை முகந்து, ஓர்கால் வெறு கமழ் புனலால் மண்ணால் குறியினை விழுமிதாக்கி - ஒருமுறை நல்ல நீராலும் மிகுத்

நிகையினாலும் பற்றியிருக்கும் குற்றம் சுத்திசெய்து, குதம் முக்கால் மண் ளீரைய இட்டு கழுவி - குதத்தை மூன்றுகரம் மிருத்திகையை நன்றய இட்டுச் சுத்திசெய்து, கழுவும் நீள்கைக்கு ஐந்துதரம் மூலங்காலும் - (பின்னா) சுத்திசெய்து நீண்ட இடக் கரத்தக்குப் பத்துத்தமமுர், இருகை சேர்த்து எழுகாலும்-வலமிடமாகிய இருகையை யுஞ் சேர்த்து எழுதாமும். (௭ - று)

குறிப்பை யிடக்கரத்தால்பற்றி ஜோமடைந்து முடிந்து அந்நீரிலும் மண்ணினாலும் குறியை ஓர்காலும் குதத்தை முக்காலுஞ் சுத்திசெய்த இடக்கரத்தைப் பத்துக்காலும் இருகையை யுஞ் சுத்திசெய்து எழுகாலுமென்க. (௭)

அடி எழுதாமலுமடூரியதலினுற்சுத்திசெய்க

விடலுடையில மீலாக்கிதாமிட்டி முடிமடங்குநாழி

கடனறி பிரமசாரிகாட்டகத்துறைவோன்மறைக

மெடலருந்துறவியினேனுமெழுதகவியற்றலென்கும்.

(௮ - ன்.) அறவிலும் அடி எழுதலும் பூசி சுத்திசெய்க - மண்ணால் கலையும் எழுமுறை தடவிச் சுத்திசெய்யவேண்டும், ஈது இடன் மெடலில்லோர்க்கு ஆம் - இவ்விதி சிறப்புடைய இல்லறத்தார்க்காகும், கடன் அறி பிரமசாரி காட்டகத்துறைவோன் கெடல் அருந்துறவி இன்னோர் - செய்யுத்தகுணவற்றையறிந்த பிரமசாரியும் வனத்தில் வாழ்கின்ற வானப்பிரத்தனும் ஞாயமவராக்கியங்கள் கெடாத துறவியுமாகிய இவர்கள், இரட்டி மும்மடங்கு நாற்றி கெழுதக இயற்றல் வேண்டும் - (முறையே) இரண்டு மூன்று நான்குபங்காகத் தவறாமற் செய்யவேண்டும். (௭ - று)

பாதத்தை எழுகாலும் சுத்திசெய்யவேண்டும், இவ்விதி இல்லறத்தோர்க்காகும்; பிரமசாரியமுதலிய மற்றைய மூவருக்கு இரட்டி மும்மடங்கு நாற்றியாகுமென்க.

பிரமசாரிய முதலிய நான்கு நிலையினிற்கப்பெற்றவர் ஒருவருக்கொருவர் ஏற்றமாதல்போல் ஒழுக்கமும் முறையே ஏற்றமுடையதென்பார் இல்லோர்க்கீதாம் கடனறி பிரமசாரி காட்டகத்துறைவோன் மற்றைக்கெடலருந்துறவி யின்னோர் இரட்டி மும்மடங்கு நாற்றி கெழுதக வியற்றல் வேண்டும்மென்றார்.

செத்துவர் என்னுஞ் செய்யுள்முதல் இச்செய்யுள்வனாயில் ஒரு தொடர். இந்நான்கு செய்யுளும் துயிலொழிந்தெழுந்த பின்னர் நினைப்பதையும், நினைத்தபின்னர்ச் சிந்திப்பதையும் சிந்தித்தபின்னர் மலசலமோசனை குறித்துச்செல்லுந் திசையையும் திக்கு நியமங்களும் பின்னர் கை கால் குதங் குறிமுதலியவற்றை மிருத்தகையினாலும் நீராலும் செய்யத்தகுணவாகிய செளசரி நிகையுங் கூறியதாமென்க. (௮)

கொணாவது நிரவாய்ப்பெய்துகொப்புளித்திருகாற்றாய்ம

யணையிரோகுடித்துப்பின்னரணியி ஆறுப்புதநீண்ட

வினைவினாழி கணவிராழி நியக்கமுற்றியு வாலென்க

வினையிலிசென் கெடலென்குதகொப்புளித்திருநீண்டென்கும்.

(௮ - ன்.) கொணாவது நீர்வாய் மெய்து கொப்பளித்து-கரத்தில் கொண்டு வந்த நீராவாயிற்பெய்து கொப்புளித்தழித்து, துய்மமணையிருகாள் நீர்க்குத்து - சுத்தமுண்டாக இருந்ததோம் ஆசமனஞ்செய்து பின்னர் அணியிலும் உறுப்புநீண்டல் - பின்னர் அருமிகைவரலால் அங்கங்களைத் தொடுதலாகிய பாகசுத்தெய்தல் (விதியாகும்) இணைவிழைச்சும் உணவும் ஆற்றின் - மனைவியோடு புணர்ச்சியும் உணவுபூண்

டால, நாலஎண்கால் இணையில் ாரெண்கால் - முப்பத்திரண்டுதரமும் ஒப்பில்லாத பதி னுறுதரமும், இயக்கம் உற்றிடில் - மலசலமோசனஞ் செய்தால், எண்கால் கொப்புளித் திடுதல்வேண்டும் - எட்டுத்தரமும் கொப்புளித்தல்வேண்டும். (எ - று)

பின்பு கரகலீகா வாய்ப்பெயது கொப்புளித் துமிழ்ந்து ஆசமனம் நியாசஞ் செய்க; மணவியோடு புணர்ச்சித்தால் முப்பத்திரண்டுதரமும் உணவு உண்டால் பதி னுறுதரமும் மலசலமோசனஞ்செய்தால் எட்டுத்தரமும் கொப்புளித்தல்வேண்டுமென்க.

இச்செய்யுளால் ஆசமன நியாசஞ் செய்யுங்காலமும் நீர்வாய்ப்பெய்து கொப் புளித்தல் இவ்வெண்ணோடு இன்ன காலங்களிலெனவும் வகுத்தமைகாண்க. (சு)

சலமலம்விடுக்குமபோதுநைதயலாகலவிப்போதுங்
குலவெரிவனாக்குமபோதுமவெண்பல்கோறின்னுமபோது
முலவநீருடையபோதுமுணவினுமபேசல்செய்யார்
மலவலிதூர்க்குமெங் காலவாகுத்ததுன்முறையினிற்போர்.

(இ - ள்.) மலவலிதூர்க்கும் எங்கோன் - ஆணவச்செருக்கொழிக்குமெமது பெருமான், வகுத்த தால்முறையில் நிற்போர் - சொல்லியருளிய வேதாகமவழியிற் பவர், மலம் சலம் விடுக்குமபோதும் தையலார் கலவிப்போதும் குலவு எரிவளர்க்கும் போதும் - மலசலமே என, செய்யுங்காலத்திலும் மலசலயணங்கூடுகின்ற காலத் திலும் - நீர்வாய்ப்பு ஆசமனம் நியாசம் செய்யுங்காலத்திலும், உணவு உண்டாகும் போதும் - நீர்வாய்ப்பு உணவு நீருடையபோதும் உணவினுமபேசல் செய்யார், கோலம் உயர்பலலை சுரக்கெய்கின்ற காலத்திலேயும் சவமும் நீரில் ஸ்நானஞ்செய் கின்ற காலத்திலேயும் உண்கின்ற காலத்திலேயும் பேசமாட்டார்கள். (எ - று)

வேதாகமவழி நிற்போர் மலசலங் கழிர்க்கும்போதும் கலவிப்போதும் ஓமாக் கினியை வளர்க்கும்போதும் தநதசுத்தி செய்யும்போதும் ஸ்நானஞ்செய்யும்போதும் உண்ணும்போதும் பேசமாட்டார்கள்.

இச்செய்யுளால் பேசுதலொழிந்திருக்குக காலங் குறித்ததென்க. (எ)

விதித்தகோறினதுபமென்புனைப்பநதுமேனி
கதாபபெற்றிந்துரத்திககடாபபிடுறுபேரன்பின்
முதிர்ந்திரினிலிகபுரநாடொறுமுட்டாநாறநிக்
துதித்தனாகாலிதோறுமேகமபரதொழுதுப்போற்றல்.

(இ - ள்.) நாந்தொறும் - நாடோறும் விதித்தகோறின்றி - இது வாமென்று விதித்த தத்தகோலத்தி னுடைய சாத்தெய்து உய மென்புனைப்படுத்து - சுத்தமாகிய ருளிர்த நீரில் ஸ்நானஞ்செய்து, மெனிகதாபபிடுறு உணர்ந்து - சரீரமுற்றும் விளங் கத்திருநீறுபுகி, சந்திகடன்புரிந்து - சந்திகடந்தனையைச் செய்து, உறு பேர் ஆன்பின் முதிர்ச்சியின் - உரனத்திற் பொருந்திய பேரன்பின் முதிர்ச்சியால், இலிங்கபூசை முட் டாது ஆற்றி - சிவ பூசையை விடாமற்செய்து, ஏகம்பம் காலத்தோறும் துதித்து தொ முதுபோற்றல் - திருவேகம்பநாக காலத்தோறும் துதித்து வணங்கிப் புசுபூவேண் டென. (எ - று)

இதுவாமென்று விதித்ததந் சாஷ்டந்தந்த சத்திசெய்து சுத்தமாகிய நீரில் ஸ்நானஞ்செய்து இதுபுகி சந்தியாவந்தனஞ்செய்து சிவலிங்கபூசையை விடாதுசெய்து உலங்குமேனும் திருவேகம்பநாதனைத் துதித்துப் போதறுதல் வேண்டுமென்க

விதித்தகோலென்றது கண்டுகி-முட்கோயுடைய வேல்முதலியன, பரிஷன் ன தாகிய ஆல் முதலியன, ம்ருச்சன-மூங்கில், பரிச்சினனி-சித்தா பல்லி, ஜம்பு-நாவல், வேம்பு, எருக்கு, அத்தி, மா, புன்னாகம் - சுரப்புனை, சீரிஷம் - காட்டுவாழை, அரி பேதம் - நாற்றமுள்ள கருங்காவி, வச்சிரம் - சதுரக்கள்ளி; அசனம் - வேங்கைமரம், சாதி - ஜாதி என்கிற சிறுசண்பகம், பிரியங்கு-ஞாழல்மரம், கருப விருகும்-மருதைமரம், கரஞ்சம் - புங்கமரம், சர்ஜ - சர்ஜமரம், தாடிமம் - மாதுளை, வீரவிருகும் - சேராமரம், பிலகும் - கல்லொளி, பதரி - இலந்தை, கதிரம் - வெள்ளைக்கருங்காவி, அத்தி, பந்துகம் - பந்துகவிருகும், பலாசம் - முண்முருக்கு, கதம்பம் - கடப்பமரம், ஆம்பரம் - மா, அபாமாக்கம் - நாயுருவி, சிந்துவாரம்-நொச்சில், கூல்கம்-காசாஞ்செடி, கடகம் - பெருவாழை, கரமர்த்தம் - பெருங்காச்செடி, கோங்குமரம், அரசு, பனசம் - (பலா) தீர்க்கசம்பு - கொடிநாவல், எண்ணிகாரம் - சாவந்தி, சதகுப்பிவேர், அசோகமரம், இலவங்கம் என்று கூறிய விருக்கங்களின் காட்டங்களாம். இவற்றினளவு பண்ணிரண்டங்குலம், எட்டங்குலம், ஒரொட்டையென்னு மளவுள்ளனவாயிருத்தல்வேண்டும். அன்றியும்-அந்தணர்முதலிய மூவருக்குமு முறையே(௧௨) (௯) (௬) (௪) ஆகவும், மற்றோர்விதி-அந்தணருக்கு - (௧௦) வைசியருக்கு - (௮) குத்திரருக்கு - (௭) பஞ்சமருக்கு (௪) ஆகவும் அங்குல அளவு சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. பருமணவு மத்யாகுலி (நடு வீரலளவு,) கனிஷ்டிகை - (சிறுவிரலளவு) இவ்வளவினதாயிருத்தல் வேண்டுமெ) குறியிட்ட காட்டங்களெவையாயினும் - துவர்ப்பும், ஈரமும், சுகந்தமும், உரப்பும் உடையனவாயிருத்தல் வேண்டும், தந்தம் - பருத்தம், சிறுத்தம், இவ்விரண்டமெல்லாத அளவினையுடையதாயு மிருத்தலால், அவ்வதந்தங்களுக்குத் தகுந்தபடி தூலருகூம மத்திமமாயிருத்தல்வேண்டும்.

குறித்த இவைகளுக்குள் - சர்ஜவிருகும் - தைரியத்தையும், வரவிருகும் - அர்த்த சம்பத்தையும், பதரி - மதுரமான த்வனியையும், கதிரம் - சுகந்தத்தையும், அத்தி - வாக்கத் தியையும், பந்துகம் - செவிச்சுவையை, வச்சிரம் - கீர்த்தி செளபாக்கியத்தையும், பலாசம் - உத்தமமான சித்தியையும், கதம்பம் - எப்பொழுதும் கஷ்டமீகரத்தையும், ஆம்பரம் - உரையத்தையும், அபாமாக்கம் - தைரியம், மேதை பிரஜ்ஞை, சக்தி, தேகாரோக்யம், ஆயுள், சீலம், காந்தி, செளபாக்கிய முதலியவற்றையுந் தருவனவாம்.

- அர்க்கம் தங்கரோகத்தையும், ரீஜபூம் துக்கத்தையும், கருபம்-நரையையும்போக்கும். இங்ஙனம் விதித்தகோல் கொண்டு கிழக்குமுகமாய்க் குக்குடாசனமாயிருந்து தந்தசு, செய்யல் விதியாதலால் விதித்தகோலின்று எனவும், நரையும் குமிழியும் துண்ணிய புழுக்களுமுள்ள நீரும் வடித்தெட்டாத நீரும் இழ்குலத்தார் திண்டியநீரும் கலங்கியநீரும் பாசிரீரும் உவரீரும் வெரீரும் பழையயான நீரும் கூவனீரும் ஸ்நானரந்திகளுக்காகவாகலான் துயமென்புனல் பழந்தெனவும், சந்திக்கடன்முதலிய எல்லாக் கருமங்களுந் திருநீறணியா தியந்துவாராயின அக்கருமங்கள் பாபகருமங்களையாமென்று விதியாகலான் மேனிகுதிர்ப்பரீநணின்த் சந்திக்கடன் புரிந்து எனவும், அன்பே திருவுருவாகவுடையவன் இறைவனாகலான் அவனை வழிபடுவோர் அன்பில் முதிருந் தையடையராயின் அவனுருவங்காணக் கூடாதாகலின் உறுபேரன்பின் முதிர்ச்சியினிவிங்குசையாற்றி எவரவும், சிவார்ச்சனை ஒருநாளே னும் முட்டுப்படின அது அன்பின்மையைக் காட்டமாகலான் நாடொறு முட்டாதாற்றி எனவும், புறப்பூசைக்கு அகப்பூசை அங்கமாதல்போல் புறப்பூசை சிவாலயசேவைக்கு அங்கமாதலால், காலந்தொறு மேகம்பந்தொழுது போற்றலெனவுந் கூறினார்.

அல்லது உம் புறத்தும் அகத்தும் வழிபட்டவர்க்கே இறைவன் வெளிப்பட்டருளுவனென்பது துணிபாகலான முன்னர் அதத்துற புறத்தும் வழிபட்டு பின்னர் இறைவன் வெளிப்பட்டருளுவா னெனனி ஆலய சேவை செய்தலாமென்று முறைமைபுளமென்க.

(அ)

இம்முறையொழுக்கின் மாறாநியல்பு முடிபுமரரி
செம்மணரிவடிவிறகமபரிநிறுவருள்கடைததல்கெனாபு
மமமரிஸ்குரவன்மரிமீடமறையெலாமுறையுரிநோகன்
மும்மறையரிண்டொன்முறுமுறறுபபயரிநல்வீணும்.

(௧ - ௩) இம்முறை வழிக்கில் மாறாது - இங்விதிதாக ஒழுக்கத்தினின்றும் தவறாமல், இயதநம பிரமசாரி - நடக்கின்ற பிரமசாரியானவன், செம்மணரிவடிவின் கமபரிநிறுவருள் கிடைத்தல்வெண்டி-சிவந்த ரத்னப் போலும் வடிவிலையுடையு எனப்ப னாதா திருவருள் கிடைக்கவிரும்பி, மம்மர் இல குரவன்மரி - மயக்கமில்லாத நல்லா சிரியனிடத்து, மறையெலாம முறையின் ஒதல் - நான்கு வேதங்களையும் முறையே ஒதிக்கொள்ளல்வேண்டும், மும்மறை இரண்டு ஒன்றானும் முற்றுறப் பயிர்வேண் டும் - (அங்ஙனங்கூடாதாயின்) மூன்றாவேதங்களாயினும் இரண்டுவேதங்களாயினும் ஒருவேதமாயினும் முழுமையுங் கற்றுக்கொள்ளல்வேண்டும். (௪ - ௫)

இங்ஙனங்கூறிய ஒழுக்கத்தினின்றுமாறுடாடொழுக்கும் பிரமசாரி திரு வேகம்பன் நிறுவருளை விரும்பி நல்லாசரியுணையடைந்து நான்குவேதங்களையுமோ திக்கொள்ளல்வேண்டும். கூடாதாயின் மூன்று இரண்டு ஒன்றாயினு மோதிக்கொள் ளல் வேண்டுமென்க.

கடவுளொருவனுள்ளென்பார் ஒழுக்கங் குன்றராகலான் ஒழுக்கின்மாறா நியங்குறும் பிரமசாரி எனவும், டாசஞான பசுஞானவிலக்கணங்களை வேதமுதலிய கலைஞானங்களானுணர்த்தி மேல் பதிஞானமிததிற மெனக்காட்டித் திருவருள் பெறியிற் செலுத்துவான் சிவஞானம்பெற்ற நல்லாசரியனே யாமென்பார் மம்மரில் குரவன்மரிடே திருவருள் கிடைத்தல்வேண்டி மறையெலாமுறையினேதல் எனவும், கல்லாதர் னொட்பங்கூர்ப் பன்னாயினும் அறிவுடையார் கொள்ளாராகலான் வேத முற்றும் உணரும் உணர்வும் ஆற்றலும் இல்லையினும் உணர்வுக்கேற்ப ஒன்றை முறை யாகக் கற்றுக்கொள்ளல் இன்றியமையாத செயலென்பார் மும்மறை யிரண்டொன் றுறு முற்றுறப்பயிர்வெண்டுமெனவும் கூறினார்.

(க)

மடங்குநிறகன்னிநன்னில் மதிநிறைந்துநான் - ஆவணிமாதத்
தொடங் புகழமரந்நநாட்டுகாறமுடிக்கமீண்டு
மடங்குநமநிவனாந்நழிப்பக்கந்நீதாதுகாங்கமரிதி
யுடங்குந்நழிப்பக்கந்நீதாநலவிலக்குந்நீளாதலம்வண்டா.

(௫ - ௭) மடங்கலில் கன்னிதன்னில் மதிநிறைந்துநான் - ஆவணிமாதத் திலும் புரட்டாசிமாதத்திலும் வருகிற பூரணத்திறியில், ஒதத்தொடங்குந - வேதங் களை ஆரம்பித்தல்வேண்டும், மகரத்து அந்நான் துகள் அறமுடிக்க - ஸ்தமாதத்தில் வரும் பூரணத்திறியில் குறைவற முடித்தல்வேண்டும், மீண்டும் - மறுபடியும், அடங் கரும் வெண்கேழ்பக்கத்து ஒதுக - நிறைந்த கிரணங்களைப் பரப்பும் சுக்லபக்ஷத்தில் ஆரம்பித்தல் வேண்டும், அங்கமாதி - சிவக்ஷமுதலியவங்கவகளை, உடங்கு தேய்ப்பக் கத்து ஒதல் - சுடியகலையேயுங் கிருஷ்ணபக்ஷத்திலாரம்பித்தல்வேண்டும், விலக்கு நான் ஒதல்வேண்டா - விலக்கிட நாள்களில் ஒதுதல்வேண்டாம். (௬ - ௭)

ஆவணி புரட்டாசி மாதங்களிலிருந்தும் பூரணியிலுள்ள பித்துத் துதமும் பூரணைத்திதியில் முடிக்கவேண்டும். மீளவும் சுக்லபக்ஷத்தில் வேதங்களையும் அமரபக்ஷத்தில் அங்கமுதலானவைகளை யுமோதல் வேண்டும். விலக்குநாள்களில்துதக் கூடாதென்க.

விலக்குநாள்களாவன-பிரதமை சப்தமி அஷ்டமி பெளர்ணமி அமாவாசை கிரஹணகாலம், உத்தராயணம்-தக்ஷிணயணம் இந்நாட்களிலுமுற்றும் ஒதுதல்கூடாது. சுதார்த்தி திரியோதசி இரத்தத்திடுகளில் பிரதோஷகாலங்களில் ஒதுதல் கூடாவென்க.

அங்கமாதி என்றது - சிதைவு, லியாகரணம், சந்தனம், நிருத்தம், ஜோதிஷம், கல்பம் இவ்வாறையுங் கூட்டி சுமாராபிவெஷாஸுக்ஷாரோ ஜீராஸாநுபாபயிஸுரோ ! பஸாராணய்ய-ஸோஸு ௦௨ விபுலாஸெஹுதெஹ ௨௨ ௨௦|| என வருசலாற்கண்க. (௧௦)

செவ்வாநாணுடையே தண்டாநிதமுமுந் தாஸுத்திரி
மவ்வவந்தாடககுடுவாந் மவாநுமபலிதிசு கலாந்
செவ்வாபிஸ்மநாநீயாநிதமுமுந் தாஸுத்திரி
செவ்வாபிஸ்மநாநீயாநிதமுமுந் தாஸுத்திரி.

(இ - ஈ.) எவ்வம் இவ்மறையோர் ஆபிமுவரும் - தத்தமக்கு விதித்த ஒழுக்கங்களிற் றவராத அந்தணர் முதலிய மூவரும், செவ்வி நாண் உடை தண்டம் திசுமுந்துல் உத்தரீயம் - அழகிய அநாநாணும் ஆடையும் தண்டமும் விளங்கு முப்புரிநூலும் மேல் உத்தரீயமும் (ஆகிய இவைகளெல்லாம்). அவ்வவர் தமக்கு வெவ்வேறு அருமறைவிதித்த ஆரூல் - அவரவர்களுடைய வெவ்வேறுக வேதங்களில் விதித்த விதிவழியாக, இயல்பில்கொள்க - தார்தாம் உரிசமயாகக் கொள்ளக் கடவர், விதியின் செவ்வழிப் ஒம்பி திருவெண்ணீறு அணிக-விதிப்படி ஒமாக்கரியை வளர்த்தி அதிலுண்டாகிய வெள்ளிய திருநீற்றை அணியக்கடவர். (௭ - ௮)

அந்தணர் முதலிய மூவரும் அநாநாண் முதலியவற்றை அவ்வவ் வருணத்தவர் க்கு விதித்தவிதி வழியாகக் கொள்ளக்கடவர் ஒமாக்கியிலுண்டாகிய பஸ்மாவையணி யக்கடவரென்க. (௧௧)

முன்னிடைகடையிடுவொன்றப்பவதிச்சொன்மொழிநதுபார்ப்பார்
மன்னவர்வணிகரிடச் சையேற்பதுமரபாமாயுண்
முன்னுறுமினையாதம்மின்முத்தவார்ப்பணிகதாழ்த்த
பின்னவர்தமக்குமுத்திரைவாழ்த்துநாபேசல்லேவண்டும்.

(இ - ஈ.) முன்னிடைகடையின் பவதிச்சொல் ஒன்ற மொழிந்தது - முதல் இடைகடை என்கிற மூன்றிடத்தும் பவதியென்கிற பதம் பொருந்த மொழிந்து, பார்ப்பார் மன்னர் வணிகர் பிச்சை எற்பது மரபாம் - அந்தணர் அரசர் வைசியர் ஆகிய மூவரும் பிச்சையேற்பது முறைமையாம், ஆயுள்முன்னுறும் இளையர் - வயதின் குறைந்த இளையவர், தம்மின் முத்தவர் பணிக - தம்மினும் ஆயுளில் முத்தவர்களை வணங்கக்கடவர், தாழ்த்தபின்னவர் தமக்கு - வணங்கிய தம்மில் இளையவருக்கு, முதலோர் வாழ்த்துநா பேசல்லேவண்டும் - முத்தவர்கள் ஆகிகூறல்லேவண்டும். (௭ - ௮)

அந்தணர் முதலிய மூவரும் பிணையேற்கும் பொழுது, “பிணை” என்னும் பதத்தினுடைய முதலிடை கடைகளில் “பவதி” என்னும் பதத்தை முறையானே கூட்டி பிணையெடுப்பது மரபாகும், இளையவர் முத்தவரைக் காணின் வணங்கக் கடவர், முத்தவர் இளையவரைக் காணின் ஆசைநடக்கடவரென்க.

“பவதிபிக்ஷர்ந்தேஹி” என அந்தணரும், பிக்ஷாம்பவதி தேஹி என கூத்திரியரும், பிக்ஷாந்தேஹிபவதி என - வசியரும் பிணக்கையேற்பது விதியாதலால் பார்ப்பார், மன்னவர், வணிகர் முன்னிடைகடையினொன்ற பவதிச்சொன்மொழிந்து பிச்சையேற்பது மரபாம் எனவும், இளைவர் மூத்த்வரைக்கண்டு வணங்காமையும், மூத்தவர் இளையவரைக்கண்டுபி ஆசிரியுடையமையும் உடையராயின் அவர்களுக்கு ஆயுள் செல்வமுதலியனருன்றுமாகலான் வேண்டுமென்றார், அல்லதூஉம் பணியோர் ஆசிரியுதலும் ஆசிரியுடையோர் பணிதலுஞ் செய்வாராயின் ஆயுள்முதலிய குன்றுமென்பது துணிபாகலான் அத்துணிபுதோன்ற இளையவர் பணிக், மூத்தவர் வாழ்த்துரை பேசல் வேண்டுமென்று வலியுறுத்தினாரெனினுமமையும். (கஉ)

ஒதியபிரமசாரியொழுக்கினில்வழாதுநின்று
மூதருமறை நூல்கற்றோர்முனிவர் தங்கடனிறீர்ந்து
வேதமாமூலத்தெங்கோன்றிருவருண்மேவப்பெற்றுப்
பேதமிட்பெருவீட்டின்பப்பேற்றினுக்குரியராவார்.

(இ - ள்.) ஒதியபிரமசாரி ஒழுக்கினில் வழாதுநின்று-சொல்லப்பட்ட பிரமசாரியொழுக்கவழியினிறவராது நிலைபெற்றுநின்று, மூதருமறைநூல் கற்றோர் - அநாதியாகிய அரியவேதநூலைக் கற்றுணர்ந்தவராகிய (பிரமசாரிகள்) முனிவர்தம் கடனில் தீர்ந்து - முனிவர் கருடையகடனினின்று நீங்கி, வேதமாமூலத்து எங்கோன் திருவருள் மேவப்பெற்று - வேதவடிவமாகிய மாவிருக்கத் தடியில் வீற்றிருக்கும் எமது பெருமானுடைய திருவருள் வரப்பெற்று, பேதம் இல் பெருவீட்டின்பப்பேற்றினுக்கு உரியராவார் - அத்தைதானந்தமாகிய பெரியமுத்திப்பயனுக்கு உரிமையாளராவார். ()

பிரமசாரிய நிலையிற் தவராதுநின்று வேதநூலைக் கற்றுணர்ந்த பிரமசாரிகள் முனிவர்கடனின்றி நீங்கி இறைவன் திருவருள் வாய்க்கப்பெற்று அத்தைதானந்தமாகிய பேற்றினுக்குரியராவாரென்க.

பிரமசாரிய பொழிக்கத்தினின்றும் தவறிச் சொன்மாத்தியானையே பிரமசாரியென்னும் பெயருடையார்க்கு வேதப்பொருள் உள்ளத்திலமையப்பெறுதல் அரிதென்பது தோன்ற பிரமசாரியொழிக்கினில் வழாதுநின்று மறைநூல்கற்றோர் எனவும், “முனிவர்கடன் கேள்வியாற்றீரும்” என்பது விதியாதலால் ஒழுக்கினின்றும் வழாது இவர் மறைநூலுணர்வாராயின் முனிவர்மனமகிழ்வரென்னும் அவ்விதி தோன்ற முனிவர்தங்கடனீற்றீர்ந்து எனவும், நல்லாசிரியன்வழி வேதமோதப்பெற்றவர்க்குத் திருவருள் ஞானங்கிடைத்தல் ரிச்சயமென்பது தோன்ற திருவருண் மேவப்பெற்று எனவும், திருவருள் ஞானமாகிய சிவஞானம் பெற்றவர்க்குத் தற்றேரிசனமும் தன்னையுடையானைய தலைவன் தெரிசனமுமுண்டாய்ச் சிவதூபியியத்திவினையு மென்பது தோன்ற பேதமில் பெருவீட்டின்பப்பேற்றினுக்குரிய ராவாரெனவும் கூறினார்.

இதனானே ஒழுக்கினில் வழுவின் தூற்பொருளுணரப்பெறு ரெனவும், அது பெறாதவர் திருவருள் கூடாரெனவும், அது கூடாதவர் பேரின்பமடையாரெனவும் குறிப்பாற் கொள்ளக்கிடந்தமைகாண்க. (ககூ)*

வேறு.

பின்னவர்கடன்பற்றிக் கந்துபத்தியினற்றிருக்காஞ்சிப்பேரூர்வாழ்க்கை மன்னுதல்வேட்டனராயினேகம்பன் நனக்கணித்தாமிருக்கைவைகிப்பன்னருஞ்சீர்க்கண்டுகைநீறுடல்வயங்கச்செய்ப்பணிகள் பவ்வுமாற்றித் துன்னியமாந்தருமூலச்சுடரொளியையமுட்டாதுதொழுதுவாழ்வார்.

(இ - ள்.) பின்னவர்கள் பற்று இகந்து பத்தியினால் திரு காஞ்சி பேரூர் வாழ்க்கை மன்னுதல் வேட்டனராயின் - சூத்திரர்கள் உலகப்பற்றொழிந்து சிவபத்தியினால் சிறந்த பெரியகாஞ்சி என்னும் பதியில் நிலைபெற்றிருக்கும் வாழ்க்கையை விரும்புவாராயின், ஏகம்பன் தனக்கு அணித்தாம் இருக்கைவைகி - திருவேகம்பவாணருக்குச் சமீபமாயுள்ள விடத்திற்றங்கி, உடல் பன்னரும சீர் நீறு கண்டிகை வயங்க செய்பணிகள் பலவும் ஆற்றி - சரீரத்தில் சொல்லுதற்கரிய சிரப்பு வாய்ந்த பன்ம உருத்திராக்கங்கள் பொலியுபெற்று விளங்கச் செய்யத்தகும் பணிகள் யா யுஞ்செய்து, மா தரு மூலத்துன்னிய சுடரொளியை - மாவிருக்க மூலத்தைப் பிரியாது வீற்றிருக்கும் சிவபரஞ்சுடரை, முட்டாது தொழுது வாழ்வார் - (காலந்தோறும்) தவராமற் சென்று வணங்கி வாழ்த்திருப்பார். (எ - று)

சூத்திரர்கள் உலகவாழ்வை வெறுத்துப் பத்தியினாலே காஞ்சிப்பதியில் வசித்திருக்க விரும்புவாராயின் ஏகம்பவாணர் ஆலயத்துக்குச் சமீபமாயுள்ள விடத்திலிருந்து திருவேடம் தாங்கித் திருப்பணிசெய்து திருவேகம்பரைக் காலந்தோறந்தெரிசனஞ்செய்து வாழ்வரென்க.

நிலைநிலையாமையை யுணர்ந்து உலகவின்பங் கானவீரெனக்கண் டொரு வியவழி தோன்றுவதுபதியினிடத் தன்பேயாகலானும் அவ்வன்பின் முதிர்ச்சியினால் அவ்விறைவன் வாழும்பதியில் எழு அலாவுதலே இயல்பாகலானும் பின்னர் அவ்விறைவன் திருவேடம் புனைந்து இறைபணியினிற்றலே அவ்வவாவாற்பெறும் பேராகலானும் பற்றிகந்து பத்தியினால் பேரூர்வாழ்க்கை மன்னுதல் வேடம் அணித்தாம் இருக்கைவைகி கண்டிகை நீறடல் வயங்கச் செய்பணிகள் பலவும் ஆற்றி சுடரொளியை முட்டாது தொழுதுவாழ்வார் என்றார். வேதமோதலாதியவகட்டெ மூவரதிகாரிகளென்றதன்றி இறைபணிக்குப்பற்றிகந்தார் யாவரும் அதிகாரிகளே என்பார் பின்னவருந் தொழுதுவாழ்வாரென்றார். (கச)

கலவிநீந்தம்.

வற்றருமறையவ்வாரோதிவாழ்க்கையிற்
பற்றிலனாயிடிந்குரவன்பாலென்று
முற்றினிதுறைகபற்றுடையனையெனின்
பெற்றியினருட்குருவிசைவுபெற்றரோ.

(இ - ள்.) வற்றருமறை - அளவில்லாத வேதங்களை, அவ்வாரோதி - முற்கூறிய விதிப்படி கற்றுணர்ந்து, வாழ்க்கையில் பல்லிலன் ஆயிடிண் - இல்லாழ்க்கையில் பற்றில்லாதவனானால், குரவன்பால் என்றும் உற்று இனிது உறைக - ஆசிரியனிடத்தில் எந்நாளுமடைந்து இனிதாகப்பொருந்தி வசிச்சக்கடவன், பற்றுடையனே எனில் இவ்வாழ்க்கையில் பற்றுடையவனையானால், பெற்றியின் அருட்குரு விசைவுபெற்று - சூற்குணத்தின் உரிமையினால் ஓசைவித்த அருட்குருவினிடத்தில் உணுகுபெற்று. (.)

(முன்னர்க்கூறிய பிரமசாரி) விநிசவராது நூதி பின்னர் மலைவியோடு கூடி வாழ்வதில் விருப்பமில்லாயின் ஆசிரியனை விடாது அருடடன் வாழ்க்கடவன். விருப்பமுடையனாயின் ஆசிரியன்பால் விடைபெற்று என்க.

பிரமசாரிய நிலையில் நின்றவாரே காமப்பற்றற்று ஞானநெறியடைய விரும்புவனாயின் அவன் ஆசிரியனைவிட்டு நீங்கின் அந்நெறிகூடாதென்பார்பற்றிலனாயிடிந் குரவன்பாலென்றுமுற்றினிதுறைக எனவும், காமப்பற்றுடையனாயின் பிறனில் விழைதலாகிய தீக்குணங்களுவாய்ப் பிரமசாரிய நிலையைப் போக்குவதேயுங்

நுப்பாவத்தை விளைவிக்குமாகலான் அவ்வின்பத்தை அறத்தின் வழியே யனுபவிக்க விதித்திருக்கும் இவ்வாழ்க்கையை ஆசிரியனனுருயின்வழியடையின் அது சால்புடைத்தென்பார் பற்றுடையனையெனினுருட்குருவிசைவுபெற்றுஎனவுங்கூறினார்.

அன்றியும் பிரமசரிய நிலையினின்று செல்லத்தக்கதாகிய இவ்வறத்திற்கும் துறவறத்திற்கும் வேண்டிய நன்னெறியை யுணர்த்தவல்லவராதலால் அருட்குரு எனவும், இருநெறிக்கும் நன்னெறியுணர்க வல்ல நல்லாசிரியரனுருகு பெருது சென்றால் அந்நெறி தீநெறியே யாதலால் பெற்றியினிசைவு பெற்றெனவுங் கூறினார். (கடு)

கடவுளார் பிதிர்தங்கடன்கணீக்குவான்
வடுவறுமிலக்கணமாண்டகற்பினின்
மிடலுடைக்கிழத்தியைவிதியின்வோட்டுப்பி
னெடுமனைவாழ்க்கையினொழுகலீதியே.

(இ - ள்.) கடவுளார் பிதிர்தங்கடன்கள் நீக்குவான் - தேவர் கடனையும் பிதிரார் கடனையும் கழிக்க, வடு அறம் இலக்கணம் மாண்ட கற்பினில் மிடல் உடை கிழத்தியை - குற்றமற்ற இலக்கணத்தினும் சிறந்த கற்புநிலையினும் வன்மைபெற்றுள்ள ஓர்கன்னிகையை, விதியின் வேட்டு - விதிப்படி கல்யாணஞ்செய்துக்கொண்டியின் நெடுமனை வாழ்க்கையில் ஒருகல் நீதி - பின்னர் அறத்திற் சிறந்த இவ்வறவாழ்க்கையிலொழுகுதல் நீதியாகும். (எ - று)

தெய்வம் தென்புலத்தார் என்னு மிருவர் கடனுந் தீர்த்தப்பொருட்டு இலக்கணத்தினுங் கற்பினுஞ் சிறந்த ஓர் பெண்ணை விடுவழி மணம்புணர்ந்து இவ்வறத்தை நடத்தல் நீதியாமென்க.

உறுப்புகள் குற்றமுடையதாயின் பாபத்தையும், கற்புவன்மை பெற்றிலாதாயின் - நற்குணநற்செய்கைகளின்மையும் விளக்குமாகலான் வடுவறுமிலக்கணமாண்டகற்பினின் மிடலுடைக்கிழத்தியை வேட்டு என்றார். “அறனெப்பட்டதே யில்வாழ்க்கை” என்னுஞ் சிறப்புத்தான்நெடுமனை வாழ்க்கை யென்றார். (கக)

கருதுமுப்பதிபுறநுகளவாமென்பத
யிருப்பொழுதுண்டலுமே சமைவகை
புரிதலுமவிதித்தநாண்டலைவிபுணமுலை
மருவலுமினையவுமீவாகுமாமனுமே.

(இ - ள்.) இவர்க்கு - இவ்வறவியலுடைய இவர்களுக்கு, கருதும் மென்பதம் முப்பதிற்று நுகசுவனம் இருபொழுது உண்டலும் - சொல்லப்பட்ட உண்ணும்பதமுள்ள அன்னத்தை முப்பத்திரண்டுக்வளமாகப் பகலிவென்னுமிரண்டுகாலத்தி லுண்ணுதலும், ஐவகை எச்சம் புரிகலும் - தெய்வமாக முசுவிய ஐவகையாகங்களைச் செய்தலும், விதித்தநான் மனைவி புணமுலை மருவலும் - விதித்த நாட்களில் மனைவியினுடைய ஆபரணமணிந்த தனையகே அணியுதலும், இனையவும் மாணும் - ஆகிய இவைகளுக்கு சிறப்பாகும். (எ - று)

இவ்வறத்தார்க்கு முப்பத்திரண்டுகளவமாக அன்னத்தை உண்ணுதலும் ஐவகையாகங்களைச் செய்தலும் விதித்தநாட்களில் மனைவியைத்தழுவுதலு சிறப்பாமென்க.

உண்ணுமன்னம் மிக்க வுட்டினமும் தண்மையுமின்றி யிருந்தல் வேண்டி மேன்பார் மென்பதபென்றார். (க௭)

(இ - ஈ.) ஒது எரி சமிதையின் ஒம்பல் செய்வமாம் - வேதங்குகறிற் சொல்லப்பட்ட மூவகை அக்ஷியில் சமிததகங்களால் ஒமித்தல் தெய்வயாகமாம், ஏதமில் பிதிரருக்கு ஈதல் அணனதாம்-சுற்றமில்லாத பிதிரர்களுக்கு ஈோல் தர்ப்பித்தல் பிதர்யாகமாம், பூதருக்கு இடு பலி பூதஎச்சம் - பூதங்களுக்குப் பலியிடு ஏ பூசயாகமாம், வேதியர்க்கு ஒதணம் ஈதல் மாணுடம்-அந்தணர்களுக்கு அணனமிடுதல்மாணுடயாகமாம்.

ரொருதலைபுகவிதெரம்பல்மென்றிமரல்.

தைதுறுகண்டிகைநீறணிந்துபின்.

பலாபயினை மறைக்கவேண்டி, தந்தல் விண்ணொளி.

(இ - ள்.) வான் தருப்பை புதல் மேல் வைகி - வண்மையையுடைய தருப் பாசனத்தின் மேலிருந்து, மும்முறை ஏண்டினால் வேதங்கள் உவப்ப ஆசமித்து-மூன்று தாம் சுத்தசலத்தால் வேதங்கள் மகிழ ஆசமனஞ்செய்து, எண்பெறவாய் துடைத்து இப் பல் ின் டி - விதித்த அளவாக அதரந்துடைத்து பொருந்த நியாசஞ் செய்து, பண்பயில் மறைகளை படித்தல்வேண்டும், பண்ணுலாவும் வேதங்களை யோதல் வேண் டும். (௭ - று)

தருப்பாசனத்தின்மேலிருந்து வேதங்கள் மகிழ ஆசமனம் அதரகத்தி நியாச முதலியவைகளைச்செய்து வேதங்களைப் படித்தல்வேண்டுமென்க. (உக)

மாதவப்பேற்றி னன்மறைகளண்ணலைச்

சூதமாய்நிழற்றவிந்றெல்லையேகம்ப

நாதனுக்கினியதிப்பிரமநன்மக

மேதகுமறங்களுண்மிக்கதாகுமால்.

(இ - ள்.) மறைகள் மாதவப்பேற்றினால் அண்ணலை சூதமாய் நிழற்றலில் - வேதங்கள் பெரியகவப்பேற்றினால் இறைவருக்கு மாமரமாய்நின்று நிழலிச்செய் கின்றதனால், சொல்லை ஏகம்பரநாதனுக்கு இ பிரமநன்மகம் இனியது - அநாதியாயுள்ள ஏகாம்பரநாதருக்கு, இத்தல்லபிரமயாகம் மிகவும் இனிமையுடையது, மேதகும் அறங்களுள் மிக்கது ஆகும் - (அன்றியும்) மேன்மைபெற்ற தருமங்களுக்குள் சிறந்த தருமமாகும்.

வேதங்கள் தவப்பேற்றினால் சூதவிருகாமாய் நின்று இறைவருக்கு நிழலைத் தருவதால் பிரமயாகம் ஏகாம்பரநாதருக்கு மிகவும் இனிமையையுடையதும் தருமங்க ளுட் சிறந்ததுமாகுமென்க. (உஉ)

ஆற்றலுக்கியையவெவ்வளவைத்தாவினும்

போற்றருமறயினைப்போற்றியேமதகச்

சாற்றுகாயத்திரிசதவுருத்திர

மேற்றவைந்தெழுத்திவைவிதியினெண்ணியே.

(இ - ள்.) ஆற்றலுக்கு இயைய எவ்வளவைத்தாயினும் - தன்னளவுக்கியல எவ்வளவாயினும், போற்றரு மறையினைப்போற்றி - ஒதுதற்கரியவேதத்தை யோதி, மேதக சாற்றும் காயத்திரி சதஉருத்திரம் ஏற்ற ஐந்தெழுத்து இவை விதியில்எண்ணி-மேன்மையாச்சொல்லும் காயத்திரி அதனினு மேன்மையாகுஞ் சதஉருத்திரம் அத னினும் ஏற்றமாகியபஞ்சாக்கரம் ஆகிய இவைகளைவிதிப்படிசுணந்து. (௭ - று.)

தன்னளவுச்சியல வேதங்களை யோதி மேன்மையிற் சிறந்த காயத்திரி சத உருத்திரம் பஞ்சாக்கரம் ஆகிய இவைகளை விதிப்படிச் சுணித்தென்க. (உ௩)

அனைத்தினுநிறைந்துறையடி சள்பூசனை

தனக்குறுதிருப்பள்ளித்தாமங்கொய்துபோய்

மனைத்தலைவைத்துமேல்வாழ்க்கைக்கேய்ந்துன

வெனைத்துளகருமமுமியல்பினுய்யே.

(இ - ள்.) அனைத்தினும் நிறைந்து உறை அடிகள் பூசனை தனக்கு - எல்லா வற்றள்ளும் பரிபூரணமாயிருக்கின்ற இறைவருடைய அருச்சினைக்கு, உறுதிருப்பள்ளித்தாமம் கொய்துபோய் மனைத்தலைவைத்து-பொருந்திய திருப்பள்ளித் தாமங்களைப்

பறித்துக் கொண்டுபோய் இல்லின்கண்ணைத் து, மேல்வாழ்க்கைக்கு ஏய்தன 'எனைத் துள கருமமும் இயல்பின் நாடிப்பின்னர் இவ்வாழ்க்கைக்கு - பொருந்திய எல்லாக்கரு மங்களோய் முறைமையிலெண்ணிச் செய்து. (எ - று)

இறைவருடைய அருச்சுனைக்கு மலர்சொய்து இல்லின்கண்ணைத் து பின்னர் இவ்வாழ்க்கைக்குப்பொருந்திய எல்லாக் கருமங்களை யு மெண்ணிச் செய்தென்க. (உச)

கதிரவனுச்சியினனாகுங்காலையின்
முதுநிவகங்கை நீர்முறைமில்முழகு
மதியுறுநியதிகண்முடிந்துமாநிநு
லதிபனைமுறையுளியனைந்துபோற்றியே.

(இ - ள்.) கதிரவன் உச்சியின் அணுகும் காலையில் - சூரியன் நடுவில் வருந் காலத்தில், முது சிவகங்கைநீர் முறையில் முழகுபு - பெருமை பொருந்திய சிவகங் கைத்தீர்த்தத்தில் விநிமுறை ஸ்நானஞ்செய்து, மதி உறநியதிகள் முடித்து-அறிவிற் பொருந்திய நியதிகளோச் செய்துமுடித்து, மாநிழல் அதிபனை முறையுளி அனைந்து போற்றி - மாநிழலிலெழுந்தருளியிருக்கின்ற இறைவனா ஆலயதரிசன விதிப்படி சென்றடைந்து தோத்திரஞ் செய்து. (எ - று)

உச்சிக்காலத்தில் சிவகங்கையில் ஸ்நானஞ்செய்து நியதிமுடித்து ஏகம்பவா ணை முறையே யடைந்து துதித்தென்க.

நியதிகள் யாவும் அறிவினெண்ணிச் செய்வனவாகலான் மதியுறு நியதிக ளென்றார், (உரு)

மீண்டுதன்மனைவாயின் மேவித்தற்பொருட்
மண்டியவருட்குறியிறைவனர்ச்சுனை
பூண்டபேரன்பினிற் புரிந் துபூசனைக்
காண்டுறுப்பெனப்படுமழுவாமேம்பியே.

(இ - ள்.) மீண்டு தன் மனைவாயின் மேவி - மீளவும் 'தன்மனையின்கண் வந்து, தன்பொருட்டு எண்டிய அருட்குறி இறைவன் - தன்பொருட்டு எளிவந்தவிந் க மூர்த்தியாயிருக்கின்ற இறைவனா, பூண்டபேர் அன்பினில் அருச்சுனைபுரிந்து - தன் னுள்ளொழுந்த பேரன்பினால் அருச்சுனைசெய்து, பூசனைக்கு உறுப்பு எனப்படும் அழ லும் ஆண்டு ஒம்பி - பூசனைக்கு அங்கமாகச் சொல்லப்படும் சிவாக்கினையு மப்பொ முது செய்து. (எ - று)

மீளவும் வீட்டின்கண்வந்து ஆன்மார்த்த மூர்த்தியைத் தன்னுள்ளொழுந்தவன் பின் மிகுதியினுரைச்சிந்து அதற்கங்கமெனப்படும் சிவாக்கினையுஞ் செய்தென்க

அறமுதலிழிஞர் றுனவற்றினுக்
குறுபலியுதவியுங்கெச்சமைவகை
முறையுளியாற்றியவ்வேலைமுன்னிய
பெறலருவிருந்தினர்ப்பேணியுட்டியே.

(இ - ள்.) அறமுதல் இழிஞர் ஈருனவற்றினுக்கு - காக்கைமுதல் இழிஞ ஈருனைகளுக்கு, உறுபலி உதவி - இடத்தரும் பலியையிட்டு, ஊங்கு - பின்னர், ஐவகை எச்சம் முறையுளி ஆற்றி-ஐவகை யாகங்களை முறைப்படிசெய்து, அவ்வேலை

முன்னிய - அச்சமயத்தில் வந்த, பெறல் அரு விருந்தினர் பேணிவாட்டி - பெறுதற் கரிய விருந்தினரை விரும்பி உண்பித்து. (எ - று.)

காக்கைமுதல் இழிஞ்சுருனைவர்களுக்கிடத்தரும்பலியையிட்டு ஐவகை யா கங்களைச்செய்து அக்காலத்தில்வந்தவிருந்தினரைவிரும்பியுண்பித்தெனக (உஎ)

நீததவர்க்கையமுநேர்ந்துநோயினர்
வாய்த்தவெஞ்சுன்முதிர்மகளிர் பிள்ளைகள்
முத்துறுகிமுழவாமுரதஜூட்டிப்பி
னேத்துறுகிவாஞ்சுரோடுண்டலேயுமால்.

(இ - ன்.) நீதவர்க்கு ஐயமும் நேர்ந்து - துறந்தவர்களுக்குப் பிச்சையிட்டு, நோயினர்வாய்த்த வெங்குல் முதிர்மகளிர் பிள்ளைகள் மூத்துறு கிழவனாமுந்த ஊட்டி-பிணியானனாயும் விருப்பமவாய்ந்த கருமுதிர்கின்ற மகளிராயும் மக்களாயும் முதிர்ந்த கிழவனாயும் முன்னர் உண்பித்து, பின் ஏத்துறு கிளைஞ்சுரோடு உண்ணல் ஏயும் - பின்னர் புகழ்கின்ற சுற்றத்தாரோடுண்டல் விதியாகும். (எ - று)

துறவிசளுக்குப் பிணையிட்டு நோயாளிகள்-கருப்பஸ்திரீகள்-மக்கள் கிழவர் ஆகிய இவர்களுக்கு முன்னுண்பித்துப்பின் சுற்றத்தாரோடுண்ண வேண்டுமென்க.()

எழுதிக்கூழ்நெடில் விருந்தம்.

கங்கைவாரசுடி லக்கடவுளைநீண்டுதுகறிதயிரெய்யுடனாவி
யங்கியையெழுப்பியிருத்திசெய்கையாகமுப்பதிற்றிருகவளம்
பங்கமிலவிதிபாஅனுங்கைபூசிப்பாகடைதின்றதன்பினனர்
பொங்குபேரன்பிணைக்கேலாடமர்ந்திப்புராணமேகேட்டிடல்வேண்டும்.

(இ - ன்.) கங்கைவாரசுடி லக்கடவுளைநீண்டு - கங்கையையணிந்த நீண்ட சடைட்டியையுடைய இறைவனைத் தியானித்து, ஆவி அங்கியை யெழுப்பி - பிராண வாயுவினால் குண்டலியிலிருக்கும் அணலை யெழுப்பி, கறி தயிர் நெய்யுடன் ஆகுதி செய்கையாக முப்பதிற்றிருகவளம் பங்கமில் விதியானுண்டு - கறி தயிர் நெய் முதலிய வற்றை 'ஓமத்திலிடும' செய்கையையப்போல முப்பத்திரண்டு கவளத்தையும் குற்ற மில்லாத விடப்படி யுண்டு, கைபூசிபாகடைதின்று - கைசுத்திசெய்து தாம்பூலத் தரி த்து, அதன்பின்னர் பொங்குபேர் அன்பின் ஓக்கேலாடு அமர்ந்து - அதன்பின்மேலே மும் அன்பினால் சுற்றத்தாரோடருந்த, இப்புராணமே கேட்டிடல் வேண்டும் - இங் காஞ்சிப்புராணத்தையே கேட்கவேண்டும். (எ - று)

கங்காதரனைச் சித்தித்து பிராணவாயுவினால் குண்டலியிலிருக்கும் கணலை யெழுப்பி கறி தயிர் நெய் முதலியவற்றை ஓமத்திலிடும செய்கையைப்போல முப்பத் திரண்டு கவளமாக விதிப்படி யுண்டு கை சுத்திசெய்து தாம்பூலத்தரித்து அதன்பின் அன்பினால் சுற்றத்தாரோடருந்து இப்புராணத்தைக் கேட்கவேண்டுமென்க. (உக)

நான்மறைப்பொருளாய்க்கதைக்கெலாமிடனாய்நாற்பயணதவமேகம்பன்
மேன்மையுங்காமேநாக்குடைபிறைவிமேன்மையும்விளக்குவதிதுவே
நான்முறைவருணநிலைகளினொழுக்க நுண்ணிதற்றெரிப்பதுமிதுவாம்
பான்மையாற்காஞ்சிப்புராணமேநானும்பயில்வுறக்கேட்பதுமரபால்.

(இ - ன்.) நான்மறைப்பொருளாய் கதைக்குல்லாம் இடனாய் நாற்பயன்உத வும் ஏகம்பன்மேன்மையும்-நான்குவேதங்களின் பொருளாய்ப் புராணங்களுக்கெல்லா மாநாரமாய் அறமுதலிய நாற்பயனையும் கொடுக்கும் ஏகம்பவாணருடைய பெருமை

யையும், காமநோக்குடை இறைவிமேன்மையும் இதுவே விளக்குவது - காமாக்ஷியினுடைய பெருமையினையும் இப்புராணமே விரித்துச் சொல்வதாகும், தூல் முறை வருணநிலைகளின் ஒழுக்கம் துண்ணிதில் தெரிப்பதும் இதனாகம் - இ க்ஷியுமன்றி தூல் முறைமைகளில் விதித்தநான்குவருணங்களின் ஒழுக்கநிலைமகளை துட்பமாகத் தெரிவிப்பதும் இதுவேயாகும், பான்மையால் காஞ்சிப்புராணமே நாளும் பயில்வறகேட்பது மரபால் - பெருமையினால் காஞ்சிப்புராணத்தையே நாடோறுஞ் சொல்லக்கேட்பது முறைமையாகும். (ஏ - ஐ)

ஏகாம்பரநாதன் பெருமையையும் காமாக்ஷியின்மையினுடைய பெருமையையும் விளக்குவதேயல்லாமல் தூன்முறைகளில் விதித்த வருணச்சிவமங்களின் நிலைகளை துண்ணிதாகத் தெரிவிக்கத்தன்மையினால் இக்காஞ்சிப்புராணத்தையே நன்றாய் விளங்கக்கேட்பது முறைமையாமென்க. (கூ)

அலர்கதிர்சென்றாழ்மறைந்தடுங்காறு மான்றவர்படித்திடக்கேட்டுக் குலவுசேர்திசெய்கடன் முற்றிக்கொயிலைக்குறுகிபேகம்பத் தலைவனைத்தொழுதுமனைவயின னுதிர்மிலைவயிங்குடைட்டமர்ந்து பலருடனருந்திமனைவியோடிவிற்பார்வியினிடவடிதல்விதியே.

(இ - ள்) அலர்கதிர் என்றாழ் மறைந்தடுங்காறும் - கிரணங்களைப்பரப்புஞ் சூரியன் அத்தமனமாகுமளவும், ஆன்றவர் படித்திடக்கேட்டு குலவுசேர் அந்திசெய்கடன்முற்றி - மேலோர்சொல்லக்கேட்டு விளங்குஞ் சிறப்பினையுடைய அந்தியில் செய்கடனைமுடித்து, கோயிலொருங்கி ஏகம்பத்தலைவனை தொழுது - ஆலயத்தை யடைந்து ஏகாம்பரநாதலா வணங்கி, மனைவியின் நண்பர் சமிதையின் அங்கிவேட்டு - இல்லத்தின்கண்வந்து சேர்ந்த சமிதையால் நித்தியவோமஞ்செய்து, அமர்ந்து பலருடன் அருந்தி இரவில் மனைவியோடு பன்னியில் மேவுதல் விதி - பின்னிருந்து பலரோடு உணவி இரங்காலத்தில் மனையாட்டியோடு சயனத்தையடைதல் விதியாகும். (ஏ - ஐ)

சூரியனத்தமாகுமளவும் மேலோர் இப்புராணத்தைச் சொல்லக்கேட்டு அந்தியிற்செய்கடனை முடித்து ஆலயத்தில் ஏகம்பரநாதலா வணங்கி மனையையடைந்து சமிதையால் நித்தியவோமஞ்செய்து பலரோடு உணவி இரவில் மனையாளோடு சயனத்தல் விதியாகுமென்க. (கூ)

தறுக்குறுவனப்பிற்பிறர்க்குரியவரைத்தய்வையிற்றங்கையிற்காண்க வருத்திரகணிகைமகளினைத்தாயி னுன் னாகவையினாமடவா ரருப்பினங்கொண்டத்தாதி கண்மாட்டுமன்ன லீதபா ளிற் றா ளி னிருப்பினையவர்பான்முறப்பிழைமெனனை லீலம டுகந லீ லு ளு ளு

(இ - ள்) நன்னெறி விழைவார் தருக்குறுவனப்பல் பிற்பிறர்க்குரியவையில் தங்கையில் காண்க - நல்லொழுக்கத்தை விரும்பினவர்கள் பெருமூல வாய்ந்திருக்கும் பிறர்க்குரிய மனைவியரைத் தமக்கையைப்போலும் தங்கையைப்போலும் காணக்கடவர், உருத்திரகணிகை மகளினை தாயின் உன்புலம் - இறைவனுக்கடிமையாக விருக்கின்ற உருத்திரகணிகையா தாயைப்போலும் நனைக்கக்கடவர், வைணவமடவார் அருப்பினங்கொங்கை தாதிகள் மாட்டும் - வைணவப்பெண்களிடத்தும் தாமரை யரும்புபோலு மிளங்கொங்கைகளைப்படைத்த தாதிகளிடத்தும், அன்னதே யாகவின் புணர்ச்சிவிருப்பினை அவர்பால்மறப்பினும் எண்ணல் ஒம்புக-தாயைப்போலவெய்யின்

ணவேண்மொகலின் இணைவிழைச்சை அவரிடத்து மறந்தேனு மெண்ணுதலை யொழியக்கடவர். (எ - று)

நல்லொழுக்கத்தை விரும்பினவர்கள் அழகிற் சிறந்த பிறர்மனைவியரைத் தவ்வைதங்கையைப்போலவும், உருத்திரகணிகையரையும் ஸைவணவப்பெண்களையும் தாதிகளையும் தாயைப்போலவும் நினைத்து புணர்ச்சிவிருப்பினை யவர்பாலெண்ணலை யொழியக்கடவரென்க. (கஉ)

இருட்சுரிகருமென்மலர்க்குமுன் மனையாளிளமுலைப்போகமுமகனின் பொருட்டெனக்கொண்டேவிலக்குநாடொழித்துப்புணர்ந்தபின்நீங்கிவெம் ளனாக்கசைத்தருளுமடி களீரடியுமகந்தழிஇத்துயிலுகமற்றிங் [பாந்த குரைத்தவாறென்றுமொழுதுநெங்கோன்றிருவருட்சுரியவராவார.

(இ - ள்.) இருள் சுரி கரு மெல் மலர்க்குமுன் மனையாள் இளமுலைப் போகமும் - இருளடைந்த கரிய மெல்லிய மலரணிந்த கூந்தலையுடைய மனையின் இளமுலைப்போகத்தை விரும்புதலும், மகவின் பொருட்டே என கொண்டுமகப்பேற்றின் பொருட்டென்றே உட்கொண்டு, விலக்கு நான் ஒழித்து - புணர்ச்சியாகாவென வொழித்த நாளில் அப்போகத்தை யொழித்து, புணர்ந்தபின் நீங்கி - கூடியபின்ன ரங்கொழிந்து வேறிடத்திருந்து, வெம்பாந்தள் அனாக்கு அசைத்தருளும் அடிகள் ஈரடியும்-கொடியபாம்பை இடையில் உதரபந்தனமாகக்கட்டி இறைவருடைய இரு பதங்களையும், அகம் தழுவி துயிலுக - உள்ளத்திற்கொண்டு உறபக்கடவர், ஈங்கு உரைத்த ஆறு - இவ்விடத்திற் சொல்லியவாறு, என்றும் ஒழுகுனர் - எந்நாளும் நடக்கத்தக்கவர்கள், எங்கோன்றிருவருட்சு உரியவர் ஆவார் - எமதிறைவருடைய திருவருளுக்குரியவராவார்கள். (எ - று)

மனையின்போகத்தை விரும்புதலும் மகவின்பொருட்டே என்றெண்ணி ஒழிக்குநாள்களிலொழித்துக் கூடியபின் வேறிடத்திருந்து இறைவனடிக்களை யுள்ளத்திற் கொண்டுறங்கக்கடவர், இவ்வாறு எந்நாளும் நடப்பவர்கள் எமதிறைவனுடைய வருளுக்குரியராவார்களென்க. (கக)

கச்சிமாநகரிற்சும்பநாயகன்முன்கரிசுறுத்தானறவர்முகப்ப வச்சவமாடையூண்முதற்றுநமாதரித்தியைந்தவையளித்தல் [ரைப்பி பொச்சமில்வக்கொடைப்பெரும்பயனென்றனந்தமாய்ப்பொலியுமவ்வனசசிமெய்யுணர்வுகொளுததுவோன்வீடுநணுகுமேமபட்டதித்தானம்.

(இ - ள்.) கச்சிமாநகரில் - பெரியகாஞ்சிநகரத்தில், சும்பநாயகன் முன் - ஏகாம்பரநாதர் சந்நிதியின்முன், கரிசு அறுத்து ஆன்றவர் முகப்ப - குற்றமற்ற பெரியோர்கள்கொள்ள, அச்சவம் ஆடை ஊண்முதல் தானம்-அவ்வதானம் வஸ்திரதானம். அன்னதானமுதலிய தானங்கள், ஆதரித்துஇயைந்தவை அளித்தல் - அன்போடு தனக்கமைந்தவற்றைக்கொடுத்தல், பொச்சம் இல் அவ்வக்கொடை பெரும்பயன் - பொய்மையில்லாமல் அந்தந்த தானங்களால் வரும்பெரியபயன், ஒன்று அனந்தமாய் பொலியும் - ஒன்று கோடியாக வளரும், அ வரைப்பில் - அக்காஞ்சிநகரத்தில், மெய்யுணர்வு நச்சி கொளுத்துவோன் - சிவஞானத்தை விரும்பி விளங்க அறிவிக்கின்றவன், வீடு நணுகும் - மோகூத்துதையடைவான, மேம்பட்டது இத்தானம் - இக்காரணத்தால் இந்த ஷேஷத்திரம் மேம்பாட்டினையுடையதாகும். (எ - று)

காஞ்சிநகரத்தில் ஏகம்பரநாதன் சந்நிதியில் பெரியோர்கள்கொள்ள அவ்ஊமுதலிய தானங்கள் கொடுத்தால் அஹை ஒன்றனந்தமாய்ப் பொலியும். அவ்விடத்தில்

மெய்ஞ்ஞானம் அறிவிற்றேற்றற வுபதேசிப்பவர் முத்தியையடைவர். இக்காரணங்களான் இக்காஞ்சித்தளி சிறப்புடைத்தென்க.

அஸ்வமுதலிய மா தானங்களோடு ஞானதானமும் கூறினமையான் ஞானத்திற்குரிய அதிகாரம் அந்நகரிலுள்ளார்பாடுகோது ஞானோபதேசஞ்செய்யவேண்டுமென்பது பெறப்பட்டது. எனவே, அஸ்வதானமுதலியன பிறர்க்கேற்பொருட்டன் றித் தாமடையவிரும்பிய துறக்கமுதலிய பதங்களை எய்தற் பொருட்டென்றேதெள்ளி தினறியக்கிடத்தல்போல், முத்திப்பதத்தையடைய விரும்புவாரும் அந்நாட்டிலுள்ளார் க்கு ஞானோதயமுண்டாகச் செய்வாராயின் முத்திப்பதத்தையடைவவென்று குறித்த தென்க.

(௩௪)

ஒதல்வேள்வீகையோதுவித்திடல்வேட்பித்தலேற்றனுமுறுமறையோர்க் காதியின்மூன்றோடளித்திடலூர் திபடைத்தொழிலரசருக்குரிய வாதியின்மூன்றுவாணிகம் பசுவேர்வணிகருக் காகும்மங்கவற்று ளாதியின்மூன்றுமல்லவைமுறையேயவ்வவர்விருத்திக்காமால்.

(இ - ள்.) மறையோர்க்கு ஒதல் வேள்வீகை ஒதுவித்திடல் வேட்பித்தல் ஏற்றலும் உறும், அந்தணர்கட்குத் தாம் ஒதுதலும் யாக்குசெய்தலும் கொடுத்தலும் பிறர்க்குத் தாம் ஒதுவித்தலும் பிறர்க்குத் தாம் யாக்குசெய்தலும் பிறரிடத்துத் தாமேற்றலும் (ஆகிய இவ்வாறும்) பொருத்திய விதியாகும், அரசருக்கு ஆதியின் மூன் றோடு அளித்திடல் ஊர்தி படைத்தொழில் உரிய - வேந்தர்கட்கு முன்னர்க்கூறிய ஒதலாதியாகிய மூன்றுடன் உலகை நீதிவழியிற்காத்தலும் யானையேற்றமுதலியபயற்சி களும் போர்க்குரிய படைத்தொழிலில் வன்மையும் ஆகிய மூன்றும் உரியனவாம், வணிகருக்கு ஆதியின்மூன்றும் வாணிகம் பசு ஏர் ஆகும் - வைசியருக்கு முன்னர்க் கூறிய ஒதல் முதலியமூன்றுடன் வாணிகமும் பசுக்காத்தலும் ஏருமுதலும் (ஆகிய மூன்றும்) உரியனவாம், ஆங்கவற்றுள் - (அந்தணர்முதலிய மூவர்க்கும்கூறிய) அவ்வாறனுள், ஆதியில் மூன்றும் அல்லவை - முதலிற்கூறிய மூன்றும்மல்லாதவைகள் முறையே அவ்வவர் விருத்திக்கட்காம் - முறையாக அவரவருடைய தொழில் முறைமைக்கேற்ற வாறு கைக்கொள்ளல் உரிமையுடையனவாம் (ஏ - று.)

ஒதல், ஒதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றன் முதலிய அறுவகைக்கும் உரியவர் அந்தணரெனவும், ஒதுவித்தல், வேட்பித்தல், ஏற்றலாகிய மூன்று மொழிந்த ஒதல் வேட்டல் ஈதன் முதலியவற்றோடு காத்தல் ஊர்திபயிற் படைத் தொழிலியற்றன் முதலிய மூன்றுக்குமுரியவர் கூத்திரியரெனவும், கூத்திரியருக் குரி மையாகக்கூறிய ஒதன் முதலிய மூன்றோடு வாணிகம் பசுக்காத்தல் ஏருமுதல் முதலிய மூன்றுக்கும் உரியவர் வைசியரெனவும், இம்மூவரும் முறையே ஒதுவித்தல் முதலிய மூன்றானும் காத்தல் முதலிய மூன்றானும் வாணிக முதலிய மூன்றானும் விருத்தி •செய்துக்கொள்ளல் முறைமையெனவும் வகுத்துக்காட்டியதென்க.

பிரமஞானத்தை யுணர்ந்தோதியுணர்த்தற்குரியராவாரும் சம்பாத்திரராவாரும் அந்தணரேயாகலின் ஒதல்வேள்வீகை யோதுவித்திடல் வேட்பித்தலேற்றனு முறு மறையோர்க்கு எனவும், அரசன், அந்தணரை வவுதற்குந்தாவாகக்கொண்டு தான் இயற்றுதற்குந்தாவாகவிருந்து செங்கோல் செலுத்தற்குரியனாகலான் அவனுக்கு சிஷ்டபரிபாலனத்தின்பொருட்டு ஒதல், வேட்டல், ஈதல், காத்தலும், துஷ்டநிர்க்கரத்தின் •பொருட்டு ஊர்திமுதலியனவும் வேண்டுகோலின் ஊர்திபடைத்தொழில் அரசருக் கருக

ஞாய எனவும், அந்தணரரசருக்கு விதித்த அறுதொழில்களும் வாணிகமுதலியமூன்று மில்லாதொழியின் அவ்வறுதொழிலு நிலவப்பெற்றுப் பயனறாவாகலான் அவை பயன்பெறும்பொருட்டு வாணிகம் பசுக்காத்தல் உழவுத்தொழில் செய்தல் இம்மூன்றுமும் ஈட்டும்பொருளை அறத்தின்வழியே யீட்டி அறத்தின்வழிச்செலுத்த ஒதல் முதலியனவேண்டுமாகலின் ஆதியின் மூன்றுவாணிகம் பசுவேர் வணிகருக்காகுமெனவும், இங்ஙனம் ஒவ்வொரு வருணத்தாருக்குக்கூறிய அறுவகையில் ஒதல்வேள்விகை யொழிந்த மும்மூன்றும் முறையே அவ்வவர்கட்கு விருத்தியாகலின் ஆங்கவற்றுள் ஆதியின் மூன்றும்வலைவமுறையே யவ்வவர் விருத்திக்கட்காமெனவுங் கூறினார். ஆம் எனவே அந்தணன் - வேந்தர் வைசியர்கட்குரிய விருத்திகளினும், வேந்தர் - வேதியர் வைசியர்கட்குரிய விருத்திகளினும், வைசியர் - வேதியர் வேந்தர்கட்குரிய விருத்திகளினுஞ் செல்லுதலாகாவென்பது தானே போதரல் காண்க.

இதலுனே அந்தணர்முதலிய மூவர்க்கும் ஒதல் வேட்டல் ஈதன் முதலிய மூன்றும் பொதுவெனவும், ஒதுவித்தல் வேட்பித்தல் ஏற்றன்முதலிய மூன்றும் அந்தணர்க்குச் சிறப்பெனவும், காத்தல் ஊர்தியிறல் படைத்தொழிலியற்றன் முதலிய மூன்றும் அரசருக்குச் சிறப்பெனவும் வாணிகஞ்செய்தல் பசுக்காத்தல் ஏருழுதன் முதலிய மூன்றும் வைசியருக்குச் சிறப்பெனவுங் கொள்ளக்கிடந்தமைகாண்க. (௧௫)

இருதமோடமிர்தமிருத்தியுமானரோர்க்கிசைவனமிருதமுமாகும் தருபிரமிருதஞ்சத்தியாநிருதத்தழுவலுமொன்றுநாய்விருத்தி யொருவலேவேண்டுமுஞ்சநல்விருத்தியிருதமாமொன்றிரவாமல் வருவதேயமிர்தமிரந்துறன்மிருதமுழுவின்வந்துறல்பிரமிருதம்.

(௫ - ள்.) இருதமோடி அமிர்தவிருத்தியும் ஆன்றோர்க்கு இசைவன—இருதவிர்த்தியுடன் அமிர்தவிர்த்தியும் மேலாகிய அந்தணர்களுக் குரிமையுடையனவாம், மிருதமும் தருபிரமிருதம் சத்தியாநிருதம் தழுவலும்ஆகும் - (இதுவேயுமன்றி) மிருதம் பிரமிருதம் சத்தியாநிருதமென்பவைகளையும் மேற்கூறியவைகளோடு தழுவிக் கொள்ளலுமாம், 'நாய் விருத்தி ஒன்று ஒருவலேவேண்டும்—நாய் விருத்தியென்று சொல்லப்படுவதொன்றை நீக்கவேவேண்டும், உஞ்சநல்விருத்தி இருதம் ஆம் - உஞ்ச விருத்தி இருதமென்றுசொல்லப்படும், ஒன்று இரவாமல் வருவதே அமிர்தம் - ஒரு சிறிதும் யாசிக்காமல் வருவதே அமிர்தமென்று சொல்லப்படும், இரந்துறல் மிருதம் - யாசித்துவருவது மிருதமென்று சொல்லப்படும், உழவின் வந்துறல் பிரமிருதம் - ஏருழுதலால் வருவது பிரமிருதமென்று சொல்லப்படும். (௭ - டு)

விருத்தி - இருதம் அமிர்தம் மிருதம் பிரமிருதம் சத்தியாநிருதம் நாய்விருத்தி என அறுவகை. இவற்றுள் நாய்விருத்தி யொழித்து ஒழிந்த ஐவகைவிருத்திகளும் அந்தணர்கள் செய்தற்குரியன. இருதமென்பது உஞ்சவிருத்தி, அமிர்தமென்பது பிறர் பால் குறைகூறியாசியாத விருத்தி, மிருதமென்பது யாசிக்கும் விருத்தி, பிரமிருதமென்பது ஏருழுதலாகிய விருத்தி என்க.

உஞ்சவிருத்தியாவது வீணைநிலத்தில் வீழ்ந்து சிதறியிருக்குநெற்களைச்சிறிது சிறிதாய்ச் சேகரித்து அதனாற்சேவிப்பதொன்று, அந்நிலத்தில் உழவர்கள் நெற்கட்டுகளைக்கொண்டுபோகப் பிணனர் சிதறியிருக்கும் நெற்களைக்கூட்டி அதுகொண்டு சேவிப்பதொன்று. (௩௬)

சத்தியாநிருதம்வாணிகவிருத்திதாழ்வுறுஞ்சேவகஞ்செய்யல்
வைத்தநாய்விருத்தியாதலினதனைமாற்றியேயிருபிறப்பாள
ரொத்ததேதார் தூயவிருத்தியாற்றம்மையோம்பிமெய்த்நூல்பலபயின்று
தத்தமக்குரியநியதியினொழுதித்தங்குதன்மரபெனப்படுமால்.

(இ - ள்.) வாணிகவிருத்தி சத்தியாநிருதம் - வணிகவிருத்தியால் வருவது
சத்தியாநிருதமென்றுசொல்லப்படும்,தாழ்வுறும் சேவகம் செய்யல் வைத்தநாய்விருத்தி,
தாழ்வுபொருந்திய சேவகஞ்செய்தலால் வருவது நாய்விருத்தியென்றுசொல்லப்படும்,
ஆதலின் - ஆகையினால், இருபிறப்பாளர் அதனைமாற்றி - அந்தணர்கள் அந்தநாய்விருத்
தியை யொழித்து, ஒத்ததேதார் தூயவிருத்தியால் தம்மை ஒம்பி - ஏனையதொழில்களுள்
தங்களுக்கொத்ததாகிய ஒருநல்லதொழிலால் தம்மைக்காத்துக்கொண்டு, மெய்தூல்
பலபயின்று தத்தமக்குரிய நியதியினொழுதி - உண்மைநூல் பலவற்றைக் கற்றுணர்
ந்து தத்தமக்குவிதித்த நியதியிற் தவறாதுநடந்து, தங்குதல் மரபுஎனப்படும் - வாழ்தல்
முறைமையென்று சொல்லப்படும். (எ - று.)

சத்தியாநிருதவிருத்தியென்பது வணிகவிருத்திசெய்வதாகும், நாய்விருத்தி
யென்பது பிறருக்குத்தாழ்ந்து அவரேவிய எவலைச்செய்வதாகும், வேதியர் இவ்வீரு
தொழிலையுமொழித்துத் தம்முடைய ஒழுக்கத்துக்கு முரணாகத் தொழிலால் தம்மைப்
பாதுகாத்து மெய்தூல்களைப் பயின்று தமக்குரிய ஒழுக்கத்தினின்று நீங்காதிருத்தல்
அந்தணர்மரபாகுமென்க.

ஒத்தது எனவே தத்தமக்கு அமைந்துள்ள சரீரவன்மை, ஆயுள்ளவு, ஆசா
ரம், கல்வி, வேடம், பிறர்க்குப்போதித்தலாகிய போதகாசிரியத்தன்மை, புத்தி ஆகிய
இவைகளுக்கு மாறுபாடில்லாததெனவும், ஓர் தூயவிருத்திஎனவே முன்னர் இருதமுத
லாகக்கூறிய ஐந்தனுளொன்றானும் அன்றி அஜிம்ஹாம் அசடாம் எனவே பிறர்,
க்கு எத்திறத்தும் துன்பமில்லாமலும் குரூரமில்லாமலும் ஆர்ச்சிப்பதாகிய ஆர்ச்சித்
தானும், அன்றி அரசனிடத்தினும், யாகஞ்செய்பவரிடத்தினும், தம்மிடத்தில் கல்வி
கற்றவர்களிடத்தினும் யாசிப்பதாகிய யாசகத்தானும் சீவிப்பதெனவுங் கொள்.

“நீபெராசத்தநிகழிச்சராளுநநிறைகிரியைதரவதனைநிமலன்மேலி, நாடரிய
கருணைதிருவுருவமாகிவன்றுபலகலைவிந்துவாதி, கூடுமொளிவளர்குடிசையையே
விக்கொடுவினைகொடனுசரணபுவனபோகம், லீபெபெநிறுவியவையொடுக்குமேனி
பிறங்கிய நிட்களசுகளப்பெற்றியாமே.” எனவும் “சங்கிதுவென்றதுகடந்தவியல்பி
னனுமீது முதனடுவொன்றுமிலாமையானு, மேங்கிவளர்ஞானமயனாதலானுமுன்னை
பிறர்க்கறிவரியவொருமையானு, தாங்கரியவெறுப்பினெடுவருப்புமெல்லாஞ்சார்வரிய
தனிமுதல்வனாதலானு, நீங்கவருமுயிர்க்குரியாய்நின்றலானுநிறுத்திவெனினேந்தவுருந்ம
லன்றானே.” எனவும், “உலகமெலாமொருவனோடுருத்தியொன்றென்றுளதாகி
நின்றளவிலொடுங்கும்பின்னு, மலமதனலுளதாருமுருவமாறிவருவதுபோவதுசெல்வ
தாதலானு, மலைவிலசேதனமாயையாதலானுமணக்களுருவடையுறிவிலாமையானு,
நிலவுதொழின்மருவியுருநின்றலானுநின்றெவைபுமளித்திடுவெனினென்றானே.” எனவும்
நிட்களசுகளமாய் விளங்கும் ஐஸ்வர்ய உருவ இலக்கணமுடைமையும் பின்னர் உயிர்க்
குயிராய் நின்றலாகிய அத்தவை விலக்கணமுடைமையும் அதன்பின்னர் பசுபாசங்களை
யியக்குதலாகிய சுதந்தர முடைய பதியிலக்கணமுடைமையுங் கூறிய பரமசிவவிலக்
கணமும், “எண்ணரிதாய்நித்தமாயிருண்மலத்திலமுந்நியிருவினையின்றன்மைகளுக்கீ
டானயாக்கை, யண்ணலொளானண்ணியவைபவரயதனாலலகினிகழ்போகங்களாக

ந்தீமாற்றாற், பண்ணியபாவம்புரிந்துபோக்குவரவுடைத்தாய்ப்புணருமிருண்மலபாகம் பொருந்தியக்காலுறா, லுண்ணிவவுமொளியதஞலிருளகற்றிப்பாதமுற்றிடுந்பசுவருக்கமெனவுரைப்பருணர்ந்தோர்.” எனக்கூறிய பசுவிவக்கணமும், “ஏகமாய்த்தங்காலவெல்லைகளிள்மீளுமெண்ணரியசத்தியதாயிருளொளிர்விருண்ட, மோகமாய்ச்செம்பிலுறுகளிம்பேய்ந்துரித்தழலமலமாயறிவுமுழுதினையுமறைக்கும்.” எனவும், “உருவாதிசதுவிதமாயொன்றொன்றெவ்வாவுண்மையதாய்ரித்தமாயொன்றாயென்றும், அருவாகிக்கண்மாரணுக்களியார்க்குமாவாறமாயசித்தாயசலமாகி, விரிவாயதன்செயலின்வியாபியாயெல்லாம்விரிந்தவகைபுரிந்தடைவின்றேமலியவையொடுங்க, வருகாலமுயிர்களுெல்லாமருவிடமாய்மலமாய்மன்னியிடுமரனருளான்மாயைதானே” எனவும், “நண்ணியிடுருவதனுக்கேகதுவாகிநாளுபோகங்களாய்நாசோற்பத்தி, பண்ணிவருமாதலாலநாதியாகிப்பலவாகியணுக்கடொழும்படர்வதாதி, யெண்ணிவருமனவாசகன்மத்தாலியற்றுமியல்பினதாய்மதிசுதமாயிருபயனும்பாவ, புண்ணியமாய்ப்புலர்காலமாயேமலிப்பொருந்துமிதுகன்மமலம்புகலுமாறே” எனவுக்கூறிய பாசத்திரயலிவக்கணமும்நன்குவிளக்கும் மெய்ந்துல்கள் பலபயின்றலன்றி மறுபிறப்பும் இருவினைப்பயனுங்கடவுளும் உளவெனக்கொண்டெரியியுயொருகுசிச் செய்யும் உணர்ச்சிதோன்றாகலான் மெய்ந்துல் பலபயின்று தத்தமக்குரிய நியதியொருகுதித் தங்குதன்மரபெனப் படுமாலென்றார். மரபெனப்படுமென்ற துணிவானே மறுபிறப்பும் இருவினைப்பயனும் கடவுளும் இல்லையென்றுணர்ச்செய்யும் விபரீதவுணர்வைப் பயப்பிக்கும் மயக்கநூல் பலபயின்று அந்நூல்வழிப்பட்டு நியதிகளைக்கைகவிடுதல் மரபன்றெனவும் அங்ஙனங்கொண்டவர் மரபினரன்றெனவுங் கொள்ளக்கிடந்தன. (க௭)

கைசெவிசென்னிகழுத்தினெப்போதுங்கண்டிகையணிதல்வெண்ணீறுமெய்யெலாம்பூசியைந்துழுவீடததுமவிலங்குமுப்புண்டரம்பொறித்தல்வைதிகநிலையோர்மரபெனமறைநூலவகுத்திடுமாதலினிவற்றைக்கைவிடாடுதன்றுங்கடைப்பிடித்திடுகவிழ்ந்திடிற்கடையரேயாவர்.

(இ - ள்.) கை செவி சென்னிகழுத்தின் எப்போதும் கண்டிகையணிதல்-கைகாது தலை கண்டமென்னு அக்கங்களில் எடபொழுதும் உருத்திராக்கத்தை விதிப்படிதரித்தலும், வெண்ணீறுமெய்யெலாம்பூசி ஐந்தழுவீடத்தும் இலங்கும் முப்புண்டரம்பொறித்தல் - திருநீற்றைச் சரீரமுற்றும் உத்துணைஞ்செய்து எட்டிடத்தும் (அல்லது பதினைத்திடத்தும்)விளங்காநின்ற திரிபுண்டரமணிதலும்,வைதிகநிலையோர் மரபுஎனவேதநெறியில் நிற்சின்றவர்களுடைய மரபாமென்று, மறைநூல்வகுத்திடும் ஆதலின், வேதம் வகுத்துச்சொல்லுமாகையினால், இவற்றை என்றும் கைவிடாது கடைப்பிடித்திடுக - திருநீறுகண்டிகைகளை எக்காலத்திலுங்கைவிடாமலுறுதியாகப் பிடிக்கக்கடவர் இகழ்ந்திடில் கடையரேயாவர் - இவற்றை யிகழ்வரேயாயின் கடைப்பட்ட பிறப்பினரேயாவர். (எ - று.)

திருநீறுகண்டிகைகளை விதிப்படிதரித்தல் வைதிகநிலையோர் மரபென வேதம் வகுத்துச்சொல்வதனால் என்றுங்கைவிடாதுறுதியாகப் பிடிக்கக்கடவர். இவற்றையிகழ்ந்திடில் கடைப்பட்ட பிறப்பினரேயாவரென்க.

பல்மருத்திராக்க திரிபுண்டர நீங்கலான ஏனைய சின்னங்களெல்லாம் வேதத்தினால் திரஸ்கரிக்கப்பட்டு அவைதிகமென வோதப்பட்டதாகலான் எப்போதும் கண்டிகையணிதல் வெண்ணீறு முப்புண்டரம் பொறித்தல் வைதிகநிலையோர் மரபெனவும், ஏனையவெல்லாஞ்சாபத்தினுணுண்டாக்கப்பட்டனவாய் சிவசின்னங்களொன்றே

வேதங்கள்ால் வரையறுத்துக்கூறப்பட்டனவாய் விளங்கலான் மறைநூல்வகுத்திடு மெனவும், ஊழ்வகையினாலே சிவசின்னந்தாங்கப்பெறாத குலங்களிற் பிறந்தவருநர் தவரேயாயினும் அவரெல்லாம் வேதங்களால் பாற்றயரெனத் தள்ளப்பட்டவராகலான் ஆதலினிவற்றைக் கைவிடாதென்றுக் கடைப்பிடித்திடு விகழ்ந்திழ் கடையரேயாவ ரெனவுந் கூறினார். இத்தானே திருஹிமுதலிய சிவசின்னங்களுக்கு வேதப் பிர மாணமுண்டெனவும், ஏனைய சின்னங்களுக்கு அஃதின்றெனவும் அதனால் எப்பொழு தும் எக்கருமங்களையும் சிவசின்னங்களோடு கூடியிருந்தே செய்யவேண்டுமெனவுந் கொள்ளக்கிடந்தமைகாண்க.

எட்டிடமென்றது - சிரம் நெற்றி கண்டம் மார்பு தோள் நாபி முழந்தான் முதகு என்பன. பதினேந்திடமென்றது எட்டங்கத்தோடு காது முழங்கை மணிபந்த முதலியன. (கஅ)

வைதிகசைவநெறிகளைப்பற்று மாண்பிலாச்சூத்திரர்முதலோர்க் கைதும்பீப்போயுண்டரமாதியணியலாமே மனையர்க்காகா மெய்திகழ்மறைகளாகமம்விதித்தகருமம்ற்றினையனபிறவு முய்தியையவேட்டோராகிரித்தொழுகிவிலக்கினவொழிவதுமுறையே.

(இ - ள்.) வைதிகசைவநெறிகளைப் பற்று மாண்பு இல்லாத சூத்திரர் முத லோர்க்கு - வைதிகசைவமார்க்கங்களைக் கடைப்பிடித்தொழுகுஞ் சீலமில்லாத சூத் திரர் முதலானவர்களுக்கு, ஐது மீ போயுண்டரம் ஆகியுணியலாம் - அழகுபெற்று மேலோங்கிய புண்டரமுதலியவைக ளணிந்தகொள்ள விதிபுளவாம், ஏனையர்க்கு ஆகா - மற்றையோர்க்கவ்விதியிழுக்காம், உய்கியை வேட்டோர் - உய்புநெறியை விரு ம்பினவர்கள், மெய்திகழ்மறைகள் ஆகமம்விதித்தகருமம் - உண்மைவிளங்கும் வேதாக மங்களில் விதித்தவிதிகளையும், இனையனபிறவும்-இவைபோல்வனவாகிய பிறவிதிகளை யும், ஆசிரித்து ஒழுகி - கடைப்பிடித்துநடந்து, விலக்கின ஒழிவது-விலக்கினவைகளா கிய நிஷேதங்களைவிட்டொழிதல் முறைமையாம். (எ - று.)

வைதிகசைவநெறிகளுக்கருகரல்லாத அசற் சூத்திரர் ஊர்த்துவபுண்டர முத லியவற்றையணியவிதிபுளதெனவும்,சற்சூத்திரருக்கு அவ்விதியின்றெனவும்,உய்தியை யடைய விரும்ப்பினோர் மறைகள் ஆகமம் இவ்விரண்டையும் தழுவிநூல்களாகிய இவையற்றிற் கூறியவழியே யொழுகி விலக்கினவற்றை யொழிதல் முறைமையாமெ னவுந் கூறியதென்க. விலக்கினவை யென்பது பின்வரும் ஏழுசெய்யுளிற்காண்க.

மாண்பிலாச்சூத்திரர் முதலோரென்றது வேதாகமநெறியில் நிற்க வியலாத அசற் சூத்திரர் முதலாயினோர். எனையோரென்றது-அந்நெறியில் நிற்கவல்ல சற்சூத் திரர் முதலாயினோர். இனையனபிறவுமென்றது வேதாகமநெறிகளுக்குமுரண்படாத ிருதியாதிகளற் கூறும்விதிகளை. முத்திரெறிவிரும்பினோர்க்கு வேதநெறிமுத்தியின வேண்டாமென்பானா மறுத்தற்கு முத்தியையவேட்டோ ராசிரித்தொழுகிவிலக்கின வொழிவது முறைஎன்றார். (கக)

தவத்தினாற்செருக்கல்கண்டதுவிளம்பல்பொய்யுரைசாற்றுதலைந்து மவித்தவந்தணாயிகமுதல்யாதுமளித்ததுபுகழ்ந்தெடுத்ததுரைத்த லெவற்றினையானுங்கொலைசெயல்பிறப்பாஸிடுக்கணையுறுத்துதல்குறளை செவிப்புக்கப்புகறல்பூப்படைமனையைத்திண்டலும்வாழுவெனப்படுமால்.

(இ - ள்.) தவத்தினால் செருக்கல் - தவத்தினாலே இறுமாப்படைதலும், கண்டதுவிளம்பல் - தான்கண்டமறைப்பொருளை பிறரறியச்சொல்லுதலும், பொய்யுரை சாற்றுதல் - பொய்வார்த்தைகளைடுத்துச் சொல்லுதலும், ஐந்தும் அவித்த அந்தணரை இகழுதல்-ஐம்புலன்களையுங்கெடுத்த பெரியோரை யிகழ்ச்சிசெய்தலும், யாதும் அளித்தது புகழ்ந்தெடுத்துரைத்தல் - யாதொன்றைக்கொடுத்தாலும் அதனைப் புகழ்ந்து மேலாகக்கூறுதலும், எவற்றினையானுங் கொலைசெயல் - எந்தவுயிரையாயினுங் கொலைசெய்தலும், பிறர்பால் இடுக்கணையுறுத்துதல் - பிறரிடத்தில் துன்பம் வந்து பொருந்தச்செய்தலும், குறளை செலி புக புகறல் - கோட்சொல்லக்காதிங் கேட்கச்சொல்லுதலும், பூப்புடைமனையை தீண்டலும் - இல்லிகந்த மனைவியைத் தீண்டெலும் - உழுவெனப்படும் - குற்றமென்று சொல்லப்படும். (எ - று)

செருக்கடையாமையே தவமாமெனவும், வெளிப்படுத்தவல்லாதனவற்றை வெளிப்படுத்தின் அது துன்பத்தருமாகலான் அவற்றை விளம்பாமையே கண்டதுவிளம்பலாமெனவும், பொய்யாமையே வாய்மையாமெனவும், அந்தணரை யிகழாமையே புகழாமெனவும், கொடுத்தது யாதேனும் புகழ்ந்தெடுத்துதலையாமையே ஈகையினுற் பெறும் பயனாமெனவும், எவ்வுயிரையுங்கொல்லாமையே விரதமாமெனவும், பிறர்பாலிடுக்கணுறுத்தாமையே தன்பால்வரும் இடுக்கண்வராவண்ணங் காப்பதாமெனவும், பிறர்பால்கோட்சொல்லாமையே தன்னைப் பிறர் புறங்கூறாமெனக்குக்காரணமாமெனவும், பூப்புடைமனைவியைத் தீண்டாமையே சேலங்களிற் சிறந்ததாமெனவுங் கொள்ளல் வேண்டுகென்க. (ஈ௦)

மனைவியோடுண்டலவருடன் றுயிறன் மனைவியாவித்துழிப்பசிப்பில் வினையிகந்தியல்பானிருப்புழியுண்ணும்வெலையுமாங்கவட்பார்த்தல் கனைகதிர்த்தேவைக்கிழக்கெழுங்காலே மல்கடற்பால்விழுங்காலேப் பழிவிசும்புச்சியுற்றிடுங்காலேபார்த்தலும்பழுதெனப்படுமால்.

(இ - ள்.) மனைவியோடு உண்டல் அவருடன்துயிறல் - மனைவியோடருந்துண்ணுதலும் அவருடனெண்ணுயுறங்குதலும், மனைவி ஆவித்தழி பசிப்பில் வினையிகந்து இயல்பான் இருப்புழி உண்ணும்வெலையும் ஆங்கு அவள்பார்த்தல் - மனையாட்டி கொட்டாவிவிடும்போதும் பசித்திருக்கும்போதும் தொழில்செய்யாது வாளாவிருக்கும்போதும் உண்ணும்போதுமாகிய வக்காலங்களில் அவளைப்பார்த்தலும், கனைகதிர்த்தேவை - ஒளிவீசுஞ்ஞரியனை, கிழக்கு எழும்காலே மேல் கடற்பால் விழுங்காலே பனிவிசும்புச்சி உற்றிடெங்காலே பார்த்தலும் - கீழ்க்கடலிலுதயமாகும்போதும் மேற்கடலில் அத்தமிழ்க்கும்போதும் குளிர்த்த ஆகாடத்தினெடுவில் வரும்போதும் கண்ணல் நோக்குதலும், பழுதெனப்படும் - குற்றமென்று சொல்லப்படும். (எ - று)

மனைவியை உண்டல் முதலிய ஆறுகாலங்களினும் ஞரியமூர்த்தியை முக்காலங்களினும் பார்த்தல் குற்றமெனக் கூறியதென்க. இதனானே மனைவியை அவ்வறுகலும் நீங்கலாகிய ஏனையகாலங்களினும், ஞரியமூர்த்தியை அம்முக்காலங்களுமொழிந்த ஏனையகாலங்களினும் பார்த்தல் குற்றமென்றென்க. (சஉ)

உடையொழிந்திருநீரோடுதலாடையொன்றுடித்துண்டலீரியக்கநடையழிச்சாம்பரானிலைநீநீர்நள்ளுறையிடுதலாங்குமிழ்தலுடையிலாமாதைநோக்குதலிருகாலொளிர்த்தசெங்கனலிடைக்காய்ச்சலிடையுறுமந்திவெலையினருந்தலிவைகளும்விலக்கெனப்படுமால்.

(இ - ள்.) உடைஒழிந்து இருநீர் ஆடுதல் ஆடை ஒன்று உடுத்தண்டல வதீதிரமில்லாமல் நீராடுதலும் ஒரு ஆடையோடுபாசனஞ் செய்தலும், (இரு) இயக்கம் நடைவழிசாம்பர் ஆன் நிலை தீ நீர் நன்றாவடுதல் ஆங்கு உமிழ்தல்-மலசலக் களை நடக்கின்ற மார்க்கத்திலும் சாம்பல் பசுக்களிருக்குந் தொழுவம் நெருப்பு நீர் ஆகியவிலைவகணடுவிலும் மோசனஞ்செய்தலும் அவ்விடங்களி லெச்சிலுமிழ்தலும், உடை இலாமாதைநோக்குதல் - ஆடையில்லாதமாதணாப்பார்த்தலும், இருகால் ஒளிர்த்த செங்கனலிடை காய்ச்சல் - இரண்டுகால்களை எரிகின்றநெருப்பினிடத்தில் காய்ச்சலும், அந்நி இடையுறும் வேலையின் அருந்தல் இவைகளும் விலக்கென்பபெம் - அந்நிக்காலத்திலுண்ணுதலுமாகிய விவைகளெல்லாம் விலக்கென்றசொல்லப்பெம். (எ - று.)

நீராடுங்காலத்து ஆடையின்றியும், உண்ணுங்காலத்து ஒற்றாடையோடும், மலசலவுபாகியினால் நடைவழி முதலியவற்றைப்பாராது மோசனஞ்செய்தலும், நோக்காது எச்சிலுமிழ்தலும், ஆடையற்ற மாதணாப்பார்க்க விரும்புதலும், நெருப்பைத் தெய்வமாகப் பாராது காலக்காட்டுதலும், தொழில்வினாவினால் அந்நிக்காலநோக்காதுண்டலும் விலக்கென்று சொல்லப்படுமென்க. (சஉ)

இந்திரதிருவில்விசும்பிடைநோக்கியேனையர்க்கறிவுறக்காட்டனரிந்தையின்வாளாபேரிகல்வினைத்தல்கையிணைகுவித்துநீரருந்தல் செந்தழற்கடவுள்வான்பசுபார்ப்பார்தேவர்கண்ணாயிறுசுவரரிந்துவிண்முன்னரிச்சையாறிருத்தலின்னவுந்தீங்கெனப்படுமால்.

(இ - ள்.) விசும்பிடை இந்திரதிருவில்நோக்கி ஏனையர்க்கு அறிவுறக்காட்டல் - ஆகாயத்தினிடத்தில் இந்திரதனுசைத் தானும்பார்த்து மற்றையோர்க்குத் தெரியக்காட்டலும், நின்றையில் வாளா பேர் இகல்வினைத்தல்-தன்னைப் பிறர்நிந்திக்காமலிருக்க வீணாகப்பிறரிடத்துப் பெரும்போரை விளைத்தலும், கை இணை குவித்து நீர் அருந்தல் - இரண்டுகையையுஞ் சேர்த்துக்குவித்து நீரையுண்ணுதலும், செந்தழற்கடவுள் வாள் பசு பார்ப்பார்தேவர்கள் ஞாயிறு சுவரர் இந்துவின் முன்னர் - அக்னி தேவர் ஆகாயம் பசு அந்தணர்கள் தேவர்கள் சூரியன் ஆசிரியர் சந்திரன் ஆகிய இவர்களுக்குமுன், இச்சையாறு இருத்தல் இன்னவும் தீங்கு எனப்பெம், தன்னிச்சைவழியே இருத்தலுமாகிய இவைகளும் தீங்கு என்று சொல்லப்பெம். (எ - று)

இதனை காட்டவேண்டிய தல்லாதனவற்றைக் காட்டுதலும், பண்கை கொள்ளாவிடத்துக் கொள்ளுதலும், அருந்து முறையன்றி யருந்தலும், இச்சைவழியே இருக்குமிட மறியாதிருத்தலும் குற்றமெனக் காட்டியதென்க. (சங்)

கேழுகிருரோமந்துணித்திடலுகிராற்பல்லினைக்கிளைத்திடறனியே பாழ்மனை துயிறல் கண்படையெழுப்பன்முடிவடபாலின்வைத்துறங்கலாழ்துரும்பொடித்தலோட்டியையடித்தறனிவழிச்செல்லப்பிறரணிந்தகாழ்கஞ்செருப்புமுதலியவணிதலினையவுங்கடிந்நிதிப்படுமால்.

(இ - ள்.) கேழ் உகிர் உரோமம் துணித்திடல் உகிரால் பல்லினை கிளைத்திடல் - சிறமுள்ள நகத்தையும் உரோமத்தையும் அறுத்தலும் நகத்தினால் பல்லைக்கிண்டலும், பாழ்மனைதனியே துயிறல் கண்படை எழுபட்ட முடிவடபாலின்வைத்து உறங்கல் - பாழடைந்தவீட்டில் தனித்துறங்குதலும் உறங்குகின்றவர்களை யெழுப்புதலும் வடநிசையில் தலைவைத்துறங்குதலும், ஆழ்துரும்பு ஓடித்தல் ஓட்டினையடித்தல் தனிவழிச்செல்லல் - சிறுதுரும்பை யொடித்தலும் ஓட்டைத்தட்டெதலும் தனியே

வழிச்செல்லுதலும், பிறர் அணிந்த காழகம் செருப்பு முதலிய அணிதல் இனையவும் கடிந்திடப்படும் - பிறரணிந்த வாடை செருப்பு முதலியவைகளை யணிதலுமாகியவிலைவகையும்கூடப்படும். (ஏ - ஹ)

ஈன அழக்கக்கூடாத பொருளும், தீண்டக்கூடாதவிடமும், தனியே வறங்கக்கூடாத விடமும், தலைவைத்துறங்கக்கூடாததிசையும், ஒடித்தலடித்தல் கூடாதபொருளும், மார்க்கத்திற் செல்லக்கூடாத முறையும், பிறரணியத்தக்கபொருள்களுள் தாம் தாம் அணியக்கூடாத பொருள்களும் இது விதுவெனக் காட்டியதென்க.

அறக்கடைமிகுமூர்பெரும்பிணியுறுமூரமரிழிகுலத்தவர்பதிதர் [றைதமறக்கொடுந்தொழிலோர் துவன் றுமூர்வைகல்வனாயிடைநெடும்பொழுது லிறப்பருமிசும்பினை றுதலிழிதலிளவெயிற்காழ்கனீராடா துறப்பெருஞ்சிவலிங்கார்ச்சண்புரியாதுண்டலும்வழுவெனப்படும்.

(இ - ள்.) அறக்கடை மிகுமூர் பெறும் பிணியுறுமூர் - பாவம்வளருமூரிலும் நீங்காதுபிணிவருமூரிலும், அமர் இழிகுலத்தவர் பதிதர் மறக்கொடுந்தொழிலோர் துவன் றுமூர் வைகல் - இழிந்தகுலத்தவரும் பதிதர்களும் பாவத்தொழிலைச் செய்கின்றோரும் ஆகிய இவர்கள் நெருங்கி வாழுமூரிலுந்தங்குதலும், வறாஇடை நெடும்பொழுது உறைதல் இறப்பருமிசும்பில் ஏறுதல் இழிதல் இளவெயில்காய்தல் - மலையில் நெடுங்காலம் வசித்தலும் மிகவும் நீண்டமாளிகை மரமுதலியவற்றில் ஏறுதலு மிறங்குதலும் இளவெயிலிலுடம்புகாய்தலும், நீராடாது உறப்பெரும் சிவலிங்கார்ச்சண்புரியாது உண்டலும் வழுவெனப்படும் - நீராடிச்செய்யவேண்டவதாகிய சிவபூசையைச் செய்யாமலுண்ணுதலுங் குற்றமென்று சொல்லப்படும். (ஏ - ஹ)

இதனானே தங்கிவாழ்தற்குக் கூடாத ஊர்களும், நெடுநேரம் இருத்தற்குக் கூடாதவிடமும், ஏறுவதற்கு இழிவதற்கும் எண்ணக்கூடாத விடமும், வெய்யலிற் காயக்கூடாதகாலமும், உண்ணக்கூடாதநெறியும் வகுத்துக்காட்டியதென்க. (சடு)

பூத்தவுள்பதிதனிழிஞ்ஞையமுத்தைப்புத்தரைத்திகிரிமேற்பொறித்த மூர்த்தியைத்தீண்டல்காண்டலும்விலக்கேயிலங்குமுப்புண்டரமின்றி மீத்திகழுவடிவமுதலையபொறித்த வேதியர்முகத்தினைமறந்தும் பார்த்துளோர்கம்பத்தலைவனைப்படர்ந்துகண்ணுயினன் னுவர்தாய்மை.

(இ - ள்.) பூத்தவன் பதிதன் இழிஞ்ஞை அமுத்தை புத்தரை திகிரிமேல்பொறித்த மூர்த்தியைத் தீண்டல் காண்டலும் விலக்கே-இல்லிகந்தவனாயும் ஒழுக்கங்களிற் தவறினவனாயும் சண்டாளனாயும் பிணத்தைதயும் புத்தரையும் சக்கிராங்கிதங்கள் பொறித்த பிம்பங்களாயும் நெடுதலுங்காணுதலும் விலக்கேயாகும், இலங்குமுப்புண்டரம் இன்றியீதிகழுவடிவமுதலைய பொறித்த வேதியர் முகத்தினைமறந்தும் பார்த்துளோர் - விளங்குந் திரிபுண்டரத்தைத் குறியாக வணியாமல் மேன்முகமாகவிளங்கும் திருமீலவதாரங்களைக் காட்டுவன்றவடிவ முதலியவைகளைக் குறியாகவிட்ட அந்தணர்களுடைய முகங்களை மஃதாயினும் பார்த்தவர்கள், கம்பத்தலைவனைப்படர்ந்து கண்ணுயினன் னாய்மை நண்ணுவர் - ஏகம்பநாதனாயடைந்து தெரிசனஞ்செய்தால் பரிசுத்தமடைவார்கள். (ஏ - ஹ)

இதனானே கண்ணற்காணக்கூடாதவரிவரெனவும், திரிபுண்டர மில்லாத வுலாக் காணப்பெறின் இயற்றிக்கொள்ளும் பரிகாரம் இதுவெனவுங் கூறியதென்க.

பூத்தவன் முதலியோரைப்பார்ப்பதும் இழுக்கென்றதனால் ஒழுக்கமுடையார் அவரோடிணங்கி நட்பாடல்முதலியனசெய்வாராயின் அவரவ்வொழுக்கத்தை யிகழ்வவரெனவும், முப்புண்டரமன்றி மீத்திகழ்வடிவமுதலிய பொறித்த வேதியர் முகத்தினைமற்றும் பார்த்துளோர் கம்பதலைவினைப்பட்டு கண்ணுறி னண்ணுவர் தூய்மையென்றதனால் வேதவழியால்வந்த திரிபுண்டரத்தை யொழித்துச் சாபவழியாய் வந்த ஊர்த்தவபுண்டர முதலிடவற்றைத் தரிப்பவர் வேதியரேயாயினும் அவரைக் காணப்பெறுவார்க்குப்பரிசாரவியல்கூறும் தூல்களிற் பரிசாரமேயின்றெனவுங்கொள்க, மறையுடனே நூல்களையெச்சந்தன்னுடன் மற்றை நல்வினையைக் கறையறும்பார்ப்பாரோடுஞ்ஞான்றாராங்குஞ்சியினுடும்பிறநகரைப் பிறைமுடிக்கடவுளோடரியயினையொப்பெனப்பேசற்குபேசுந் குறைவருநிரயக்குழியினீரீழிகுளிப்பதற்கையமொன்றிலேயே.

(இ - ள்.) மறையுடன் ஏனை நூல்களை - வேதத்தோடுமற்ற நூல்களையும், எச்சந்தன்னுடன் மற்றை நல்வினையை - சைவயாகத்தோடு ஏனைய நல்லறங்களையும், கறைஅறும்பார்ப்பாரோடும் சூத்திரரை - குற்றமற்ற அந்தணரோடு சூத்திரரையும், காஞ்சியினுடும்பிறநகரை - காஞ்சி நகரத்தோடு ஏனைய நகரங்களையும், பிறைமுடிக்கடவுளோடு அரி அயனை - சந்திரசேகரராகிய சிவபெருமானோடு பிரமவிஷ்ணுக்களையும், ஒப்பு என பேசற்க - ஒப்பென்று சொல்லற்க, பேசின் குறைவரு நிரயக்குழியில் நீரீழி குளிப்பதற்கு ஐயம் ஒன்று இல்லை-சொன்ன லளவிலலனவாகிய நரகக்குழிகளில் பன்னெடுங்கால மூழ்கியிருப்பதற்கொருசந்தேகமுமில்லை. (எ - று.)

இதனானே, தூல்களிற் சிறத்ததுவேதமெனவும், நல்வினைகளிற் சிறத்தது யாகமெனவும், குலங்களிற் சிறத்தது வேதியர்குலமெனவும், நகரங்களிற் சிறத்தது காஞ்சினெனவும், கடவுளர்களிற் சிறத்தவர் சிவனொருவனவும் வரையறுத்தமைகாண்க.

வேதம் பதிவாக்காதவினானும், யாகம்முத்தியையும் முத்திப்பதங்களையும் தருதலினனும், வேதியர் சுருதியிருதியாசாரங்களில் ஊக்கமுடையவராதலினனும், காஞ்சிப்பதி அறம்பொருளின் பங்களைக் கோடிகோடியாகத்தரும் ஆற்றலுடையதாகத் தலினனும், சிவபெருமான் பிறந்திறவாத புகழுடையனாதலினனும், இவ்விவர்க்கணங்க ளமையப்பெறாத நூல்களையும் நல்வினைகளையும் குலங்களையும் நகரங்களையும் கடவு ளளையும் ஒப்பெனப்பேசுதல் பெரும்பாவமாகவின பேசற்க எனவும், பேசிற்குறை வறு நிரயக்குழியினீரீழி குளிப்பதற்கையமொன்றிலே எனவுமெடுத்துக்கூறியதென்க.

இன்னனபிரவுமறைமுதலானூல்கள் விலக்கிடுமிவற்றினையொழிக பன்னருமறையின் || நத்த நூலனைததுங்கொடுதியேபயக்குமாதலினு வன்னவைவிடுத்தும்மறைநெயிவமுவாதொழுநீளலர்பொழிற்காஞ்சி தன்னிலேகம்பநாயகனடியார்தம்மொடுங்குலாவுதன்முறையே.

(இ - ள்.) இன்னனபிரவும் மறைமுதலானூல்கள் விலக்கிடும் இவற்றினே ஒழிக-இவைபோல்வனவாகிய பிறவற்றையும் வேதமுதலியநூல்கள் நீடித்தவர்களாக விலக் குகின்றவற்றை தங்களிடத்தினிகழாவண்ணம் ஒழிக்கக்கடவர், பன்னரு மறையின் புறத்தநூல் அனைத்தும் கெடுதியே பயக்கும் (ஏனெனில்) சொல்லுதற்கரிய வேதத் திற்குப் புறம்பாயுள்ள நூல்களெல்லாம் கேட்டடையேதரும், ஆதலினால் அன்னவை விடுத்து மறைநெறி வழுவாத ஒழுக்க - ஆகையினால் அந்நூலொழுக்கங்களைக் கொள் ளுதல்விடுத்து வேதநெறியிற்கூறும் ஒழுக்கத்திற்கறவரது நடந்து, நீள்அலர்பொழில்

காஞ்சிதன்னில் - மலர்களின்றிறந்த சோலைகுழந்த காஞ்சிநகரத்தில், ஏகம்பநாயகன் அடியார் தம்மொடும்-ஏகம்பநாதருடைய அடியார்களுடன், குலாவுதல்முறை - அளவ னாவிக்கடியிருத்தல் முறைமையாம். (எ - று.)

வைதிகசைவமார்க்கங்களைக்கூறும் வேதமுதலியபதிநூல்களால்விலக்கப்பட்ட டனவற்றையும், கெடுதியொன்றினையேபயக்கும் புறச்சமையநூல்களையும் ஒழித்து வைதிகசைவமார்க்கத்தினின்று ஏகம்பநாதனடியாரோடுவாழ்தலேமுறைமையென்க.()

இருமுதுகுரவரி றந்திடுமதிநாளாண்டுதோறெய்துழிபுகாதி வரும்னுவாதிபுவாமுதற்றினத்தின்வயங்குதென்புலத்தவர்க்குறித்துத் திருமறையவர்க்குமுறையி னூட்டிகுளேனைமாத்தலங்களிற்செய்யும் பெருநலமனைத்துங்காஞ்சியினூட்டும்பேற்றினைச்சிறிதுமொவ்வாவால்.

(இ - ள்.) இருமுதுகுரவர் இறந்திடுமதிநான் ஆண்டுதோறு எய்துழி - தாய்தந் தையர்களிற்றுபோன மாதமுந் திதியும் வருடந்தோறும் வருங்காலத்திலும், யுகாதி வரும் மனுவாதி உவாமுதல் தினத்தில் வயங்குதென்புலத்தவர் குறித்து - யுகாதிகளி னும் மனுவாதிகளினும் அமாவாசைமுதலியதினங்களினும் விளங்கும் பிதர்க்களைக் குறித்து, திருமறையவர்க்கு முறையின் ஊட்டிகு - அழகிய வேதியர்க்கு விதிப்படி அன்னதானஞ்செய்யக்கடவர், ஏனைமாதலங்களில் செய்யும் பெருநலம் அனைத்தும் - ஏனைய பெரியதலங்களிற் செய்யும் பெரியநன்மைகளெல்லாம், காஞ்சியின் ஊட்டிம் பேற்றினை சிறிதும் ஒவ்வா - காஞ்சியின்கணுண்பிக்கும் பேற்றினுக்கோரனுவளவு மொப்பாகா. (எ - று.)

பிதர்க்களைக்குறித்துத் திருப்பிசெய்யுநாள்களிலையென்பதும் அதன் பயன் பெரிதாகத்தருவது காஞ்சிப்பதி எனவுங் கூறியதென்க.

புரட்டாசி மாசி மாதங்கள் மாதப்பிறப்பு கிரகணகாலம் கிருஷ்ணாகார சதுர்த்தி அக்ஷயதிரிதியை ஆகிய இவைகளும் பிதர்களுக்குச் சிறந்தனவென்பார் உவா முதற்றினத்தினெனவும், குருக்ஷேத்திரம் கயை கேதாரம் புஷ்கரம் முதலிய புண் ணியக்ஷேத்திரங்களில் மேற்கூறியநாட்களில் அந்தணருட் சற்பாத்திரமாகச்சொல்லப் பட்ட ஆயிரம் அந்தணர்களுக்கு அன்னதானஞ் செய்வதினால் வரும்பயன் காஞ்சியில் சத்தசத்தென்னும் பகுதிநோக்காது எவர்க்கேயாயினும் ஒருவருக்கு அன்னதானஞ் செய்வதனால் வரும்பயனுக்கொவ்வாதென்பார் ஏனைமாதத்தலங்களிற்செய்யும்பெருநல மனைத்துங்காஞ்சியினூட்டும்பேற்றினைச்சிறிதுமொவ்வாவெனவுங் கூறினார். (சுக)

தென்புலத்தவர்தாமயன்றருமரீசிமுதலியோர்சிறுவரங்கவரு ளின்புறுமரீசிவிராட்டுவைமுதலோரீன் தவர்கராகரமுதலோர்க் கன்புடைப்பிதிரராகுவர்கவியோடங்கிராப்புலத்தியன்வகிட்ட னென்பவர்க்குதித்தோர்மறையவரசர்வணிகர்வொளரருக்கியைவர்.

(இ - ள்.) தென்புலத்தவர்தாம்-பிதராவார்,அயன்சரும் மரீசி முதலியோர் சிறுவர் - பிரமன்பெற்றமரீசிவிஷிமுதலியோரும் அவர்கள் பிள்ளைகளும்,அங்கவருள் இன்புறும் மரீசி - அவ்விருவருப்பினருள் மகிழ்ச்சியையுடைய மரீசியாதிகளும், விராட் திவை முதலோர் சன்மவர்-பிரமன்முதலானவர்களும் பெற்றபிள்ளைகள்,சுரர் அசுரர்முத கலோர்க்கு - சுரர் அசுரர் முதலானவர்கட்கு, அன்புடை பிதார் ஆகுவர் - அன்புடைய பிதர்க்களாவார்கள், கலியோடு அங்கிராப்புலத்தியன் வகிட்டன் என்பவர்க்கு உதித்.

தோர்-கவியோடு அங்கிரா புலத்தியன் வசிட்டனென்று சொல்லப்பட்ட இருவர்களுக்குப் பிறந்தபிள்ளைகள், மறையவர் அரசர் வணிகர் வேளாளருக்கு இலையவர்-அந்தணர் அரசர் வைசியர் சூத்திரர் என்று சொல்லப்பட்ட விவர்களுக்கூரிய பிதர்க்களாவார்கள்.

பிதர்க்களென்று சொல்லப்படுவார் பிரமபுத்திரர்களான மரீசிமுதலியவர்களும் அம்மரீசிபுத்திரர்களும். அவர்களில் மரீசிபுத்திரர்களான அக்னிஷ்வாதத்தாதி கள் தேவர்களுக்கும், பிரமபுத்திரர்களான மரீசியாதிகள் அசுரர்களுக்கும் கவி அங்கிரா புலத்தியன் வசிட்டனென்பவருடைய பிள்ளைகள் முறையே அந்தண ரரசர் வைசிய சூத்திரர்களுக்கும் பிதர்க்களாவார்களென்க. விராட்டிவை - ஐ சாரியை. (60)

முனிவரிற் பிறந்தார்தென்புலத்தவரம் முதல்வரிற் பிறந்தார்பிறந்தார் புனிதவிண்ணவரிற் சராசரமனைத்தும்புகரறத்தே தான்மினமுறையா லிணையசீர்ப்பிதிர்ந்தமைக்குறித்திரனிணையடிக்கன்புடைமறையோர் நனியுளங்களிப்பவறுதிபாற்காஞ்சிநகர்வயினூட்டுதல்கடனே.

(இ - ள்.) முனிவரில் தென்புலத்தவர் பிறந்தார் - முனிவர்களிடத்தில் பிதர்க்கள் பிறந்தார்கள், அம்முதல்வரில் சராசரப்பிறந்தார் - அத்தென்புலத்து முதல்வரிடத்தில் சரர்களு மசுரர்களும் பிறந்தார்கள், புனிதவிண்ணவரில் - புனிதமாகிய தேவர்களிடத்தில், சராசரம் அனைத்தும் புகர்அற முறையால் தோன்றின - சராசரங்களனைத்தும் குற்றமில்லாமல் முறைப்படிதோன்றின, இணையசீர்ப்பிதிர்ந்தமைக்குறித்து - இத்தன்மையவாகிய சிறப்பினையுடைய பிதர்க்களைக்குறித்து, நசன் இணை அடிக்கு அன்புடைய மறையோர் நனி உளங்களிப்ப - சிவபெருமானுடைய திருவடியிலன்புடைய வேதியர்கள் மிகவு மனங்களிக்க, காஞ்சிநகர்வயின் உறுதியால் ஊட்டுதல் கடன் - காஞ்சிநகரத்தில் மனவுறுதியோடு அன்னாபுட்டுதல்கடனும். (எ - று.)

முனிவர்களிடத்துப் பிதர்க்களும் அப்பிதர்க்களின் முதல்வரிடத்தில் தேவர்களும் அசுரர்களும். அத்தேவர்களிடத்தில் சராசரங்களுந் தோன்றின. இத்தன்மையான பிதர்களைக்குறித்துச் சிவனடியார்களாகிய வேதியர்களுக்கன்னம் மனங்களிக்க இக்காஞ்சியினூட்டுதல் கடனென்க

“வற்றருமறை” என்பது முதலாக முப்பத்தேழு செய்யுளானுந் கிருகத்த நெறியைக் கூறியதென்க. (௫௧)

அறுசீர்க் கழிந்தெழில்விருந்தம்.

இம்முறையிலிணைவையுடையபெருங்காற் றுயுள் செம்மையிற் கழிப்பிப்பின்னர் செறிமயிர் நரைப்புக்காணு மம்மரின நியுமிக்கார் மனைவியைமகல் பால்வதது வம்மெனவுடன் கொண்டேனுமவனத்திடைச்சேறல்வேண்டும்.

(இ - ள்.) இம்முறை இல்லின் வைகி - இவ்விதியாக இவ்வாழ்க்கையிலிருந்து, இடைப்பெயர் கால்கூறு ஆயுள் செம்மையிற் கழிப்பி - (நால்வகைஆச்சிரமத்துக்கு நான்காகப்பகுத்த ஆயுளில்) ஒன்றிடைப்பட்ட காற்கூறுகிய பகுதியை நல்லறத்திற் கழித்து, பின்னர் செறிமயிர் நரைப்புக்காணும் அம்மரின - பின்புசெறிந்த மயிகள் நரைப்புண்டாகுஞ்சமயத்தில், அறிவுமிக்கார் - அறிவிற்சிறந்தவர், மனைவியை மசன் பால்வதத்தும் - மனைவாட்டியை மகனிடத்து வைத்தாயினும், வம்மெனவுடன் கொண்டேனும் (இணங்காதாயின்) வாடுவென்று உடன்கொண்டாயினும், வனத்திடைச்சேறல் வேண்டும் - காட்டாகத்திற்போய்ச் சேரவேண்டும். (எ - று.)

இவ்வாழ்க்கைக்குக்கூறிய நெறியில் காற்கூறாயுளைக் கழித்து நனாமுதலியன தோன்றும் பருமமாகிய ஐம்பதாமாண்டுக்குமேல் மனையாட்டியை மகனானையில் வைத் தாயினும் தன்னுடன்கொண்டாயினும் வனத்திடைச்சேறல்வேண்டுமென்க.

உம்மை இறந்ததுதழீஇயது. வம்மினென்புழிநறுதொகுக்கும்வழிதொகுத்தல் பெற்றது. (௫௨)

விழைதருகாஞ்சிமுதூர்ப்புறனிலவரைப்பில்மேவித்
தழைபொதிசாலைவைகிவேனிலைந்தழலிடுப்பண்
மழையினிற் பணியினீருள்வதிந்துமாதவங்ககாற்றிக்
குழைவுறுமனத்தானுஞ்சவிருத்திகொண்மறைகமாதோ.

(௫ - ௭.) விழைதரு காஞ்சிமுதூர் புறன் நிலவரைப்பில் மேவி - விரும்பத் தரும் பெரிய காஞ்சிநகரத்திற்குப் புறம்பாயுள்ள இடத்தையடைந்து, தழைபொதி சாலையை - அவ்விடத்தில் தழைகளினுற் பொதித்த பன்னசாலையிற்றங்கி, வேனில் ஐந்தழவின் நாப்பண் - வேனிற் காலத்தில் பஞ்சாக்கினி மத்தியிலும், மழையினில் பணியில் நீருள்வதிந்து - மழைக்காலத்திலும் பனிக்காலத்திலும் சலத்துள்ளுமிருந்து, மாதவங்கள் ஆற்றி - பெரியதவங்களைச் செய்து, குழை உறுமனத்தால் உஞ்சவிருத்திகொண்டு உறைக - குழைத்தமனத்தால் உஞ்சவிருத்திசெய்து வாழக்கடவர். (௭ - ௮.)

வனத்திடைச்சார்த வானப்பிரத்தன் ஊனாவிட்டு நெடுநூஞ்செல்லாது ஊர்ப்புறத்திற்குநே ஓர்ப்பன்னசாலையமைத்து அதிற்றங்கி உட்டினகாலத்தில் நெருப்பினும் மழை பனிக்காலங்களில் தண்ணீரினுஞ் சீர்த்தைத் தவத்தினிலேபெற நிறுத்தித் தன்மனத்தை வாட்டமுறச்செய்யாமல் பிறரை வேண்டுவதும் வருத்துவதும் வாத உஞ்சவிருத்தியால் பசிப்பிணியைமாற்றி வாழக்கடவனென்க. (௮)

கண்டுகைநீறுதாங்கிக்கம்பனைக்காமநோக்கி
னெண்டொடிப்பிராட்டிதன்னையுன்னியஞ்செழுத்துமெண்ணி
யண்டர்கோன்பூசையாற்றியன்னம்வதிந்தபின்னர்
மீண்டரும்வனத்தின்வாழ்க்கைமெய்த்தவமுதிர்ச்சியாலே.

(௫ - ௭.) கண்டுகைநீறுதாங்கி - உருத்திராக்கமணியுந் திருநீறுமுடம்பிற் றுங்கி, கம்பனை காமநோக்கின் ஒண்டொடி பிராட்டிதனை உன்னி - ஏகம்பநாதராய் காமாநியாகிய வெள்ளிய வளையலையணிந்த பிராட்டியாராயுஞ்சிந்தித்து, அஞ்செழுத்தும் என்னி - பஞ்சாக்கரத்தையுங்கணித்து, அண்டர்கோன் பூசையாற்றி - சிவபெருமானைப் பூசைசெய்து, அன்னம் வதிந்தபின்னர் மீண்டரும் வனத்தின்வாழ்க்கை மெய்தவமுதிர்ச்சியால் - அவ்வாறு வாசஞ்செய்தபின்னொருபொழுது மிருத்தற் கொண்தை வனத்தில்கணிந்து வாழ்சலாகிய மெய்த்தவமுதிர்ச்சியினால். (௭ - ௮.)

வசித்தற்கருமமான வனத்தின்கண் சிவவேட்டு சிவசிந்தனை சிவபஞ்சாக்ஷர செபம் சிவபூசைமுதலியவற்றை விடாதுயற்றி வந்த வுண்மைத்தவமுதிர்ச்சியாலென்க:

இம்முன்றுசெய்யுளானும் வானப்பிரத்தன்மையைக் கூறியதென்க. (௮)

அற்றமிலறிவிந்துயராகியில்வுலகவாழ்வும்
பொற்றபூங்கமலவாழ்க்கைப்புண்ணியன்முதலோர்வாழ்வும்
பற்றமுலெறுத்துவிட்டினவாவுறும்பான்மைபெற்றான்
முற்றுறத்துறவினெய்துமறைமுடிபுணர்தல்வேண்டும்.

(இ - ள்.) அற்றமில் அறிவில் துயராகி - மனவிகற்பங்களாற்சோர்வில்லாத நிச்சயஞானத்தாற் சித்தசுத்தியுடையவராகி, இவ்வுலகவாழ்வும் பொற்றபூங்கமல வாழ்க்கைபுண்ணியன் முதலோர் வாழ்வும்-இவ்வுலகின்கண்வாழும் வாழ்வையும், அழகிய தாமமாமலரில் வாழ்கின்றவாழ்க்கையையுடைய பிரமன் முதலியோருலகின்கண் வாழும் வாழ்வையும், பற்றறவெறுத்து - சிறிதும் ஆசையில்லாமல் வெறுத்து, வீட்டின் அவாவறும் பான்மைபெற்றால்-முத்தியையடையவிரும்புத் தன்மையைப்பெற்றால், முற்றற துறவின் எய்தி - அவைமுற்றுப்பெறத் துறவறததையடைந்து, மறைமுடிபு உணர்தல்வேண்டும் - வேதாந்தவுண்மையை யறிதல்வேண்டும். (எ - று.)

சித்தசுத்தியடைந்து இகபரலோகவாழ்வைச்சிறிதும்விரும்பாதுவெறுத்து முதத்தியுடையவேண்டுகென்னுங்காமமிருமாயின் அம்முத்திநிலை கைகூடத் துறவறத்தையடைந்து வேதாந்தவிசாரஞ்செய்யவேண்டுகென்க.

பற்றுச்சிறிதேயுளதாயினும் அது சிறிது சிறிதாய்ப்பெரிதாகி இகபரலோக வாழ்வி லாசைமுதிரச்செய்யுமாகலின் பற்றற வெறுத்தெனவும், துறவறம்பூண்டன்றி வேதாந்த விசாரஞ்செய்யக்கூடாதென்பது விதியாகலினாலும் ஆசைவழியே செல்லுதற்குத் தடையாய்நிற்கும் வேலியாகலினாலும் துறவினெய்தி மறைமுடிபுணர்தல் வேண்டுகெனவருக்கிறார். (இரு)

ஐந்தவித்து பரந்தவாசான்றன்புடையரு ணூல்கேட்டுச் சிந்தனை செய்துமாணத்தெளிந்துபிளிட்டைமேவு
மிந்தவாறடைவினெய்துமியல்பினைத்தலைநின்றேறா
ரந்தணனிருதாளென்றுமகந்தழிஇயொழுக்கலாதே.

(இ - ள்.) ஐந்து அவித்து உயர்ந்த ஆசான்தன்புடை அருள்தல்கேட்டு - ஐம்புலன்களைவென்று அறிவிற்சிறந்த ஆசிரியன்பக்கலில் சிவாகமங்களைச் சிரவணஞ்செய்து, சிந்தனைசெய்து - அதனைப் பின்னர்ச்சிந்தித்து, மாணத்தெளிந்து - ஐயுணர்வின்றித் தெளிந்து, பின் றிட்டைமேவும் - பின்னர் றிட்டைகூடும், இந்தவாறு - இந்தவகையில், அடைவின் எய்தும் இயல்பினை தலைநின்று - சோபானமாக வடையுமியல்பினையுடையவறும் அவ்வவ்வழியினின்று, ஏறார் அந்தணன் இருநான் - இடபவூர்தியைச்செல்லுத்தும் இறைவருடைய திருவடிகளை, என்றும் அகம்தஞ்ஞவி ஒழுகல் ஆறு - எந்நாளும் உள்ளத்தின்கண் தழுவப்பெற்று ஒழுகுதல் சன்மார்க்கமாம். (எ - று.)

நல்லாசிரியன்பால்கேட்டல் பின்னர் சிந்தித்தல் தெளிதல் றிட்டை என்னும் நான்கினுந் தலையாகநின்று சிவபெருமான்நிருவடியையிதயத்துட்டுகான்வதே விதியென்று கூறியதென்க.

இதனானே வேதாந்தநிலையைக்கேட்டும் கேட்டலாதி முறைமையும் அந்நிலையாற் பெறும்பயனும் வருத்துக்கூறியதென்க.

அருணாலென்றது வேதசாரமாகிய சிவாகமத்தை. உயர்ந்த ஆசான் என்றது அச்சிவாகமத்தி னனுபவமுடைய ஆசிரியனாக. இந்தவாறடைவினெய்துமியல்பென்றது சிவாகமத்தினனுபவமுடைய அத்தேசிகரருளிச்செய்யு ரூபதேசத்தாற் றேட்டறிவதும் கேட்டதற்கனுசூலமான வளவையாற் சிந்தித்தறிவதும் சிந்தித்தவதனைத் தன்னறிவின் கண்ணே சிவஞானத்தான் மாசறத்தெளிவதும் அதனாற் பாசகூடியம் பண்ணி றிட்டைகூடுவதுமாகிய இயல்பை. தலைநின்று என்றது இங்ஙனங் கூறிவந்த அடைவிலுலெய்தப்பெற்ற சமாதிரிநிலையிற் நிலைப்படும் சிவானந்தானுபூதியை. ஏறாரந்தணனிருதாளெ

ன்றமகந்தழீஇ என்றது அச்சிவாந்தானுபூதியிற் சிவபாவணையற்றுச் சிவபாவணமே விடும் அகிசயகாலத் தனுசந்திக்கப்பட்டு சோடம் பாவணையே. ஒழுகலாறு என்றது அச் சோகம்பாவணையையுடைய பெரியோர் கைப்பற்றியொழுருவதாகிய சன்மார்க்கநெறியைக் காட்டுஞ் சித்தாந்தமார்க்கத்தையென்க. கேட்டன் முதலிய நான்குக்குங் கூறிய வடைவை “அருளினாலாகமத்தேயறியலாம்” என்ற சிவஞானசித்தியார் திருவிருத்தத்துக் கின்றுலாசிரியரெழுதிய வுரையாற்காண்க.

அல்லதாஉம் அநாசாரியரை மறுத்தற்கு ஐந்துவித்துயாந்த வாசானெனவும் அருணெறிகாட்டாது நூல்களை மறுத்தற்கு அருணாவெனவும், கேட்டன் முதலியன வாக்ககூறிய முறையானே யுணரப்பெறா தானா மறுத்தற்குக் கேட்டுச் சிந்தனைசெய்து மாணத்தெளிந்து பின்னிட்டை மேவுமிந்தவாறடைவெனவும், இச்சாதனைக்களைத்தங்க ளறிவிற்சேற்றவாறு கொள்வானாமறுத்தற்குத் தலைநின்றெனவும், பரசிவத்தை நி ட்டையிற் கூடும் பரப்பிரமப் பொருளாகக்கொள்ளக் கூசுவானா மறுத்தற் கேறுரந்தண னெனவும், அப்பரசிவத்தினது ஞானக்கிரியா சொரூபமாகிய திருவடிநிலையே சிவ னது ஞானக்கிரியைக் காடங்குமிடமென்று கூறவறியாது வேறுநிலைகூறுவானா மறுத் தற்கிருதாளென்றமகந்தழீஇயெனவுங்கூறினார். அல்லதாஉம் திருவடியாகிய திருவரு ணைத் தழுவிச் சோகமெனச் சிவத்தை யதுசந்தானஞ்செய்யும் ஆறு (வழி) யறியாது அகந்தழூவி அகம்பிரமமென வெஞ்ஞான்று மனுசந்தானஞ் செய்வோரை மறுத்தற்கிரு தாளென்ற மகந்தழீஇ என்றதே யமைபா தொழுகலாறே யெனத்தேற்றேகாரத்தாற் கூறினாரெனக்கொள்ளலுமொன்று. என்றமகந்தழீஇ என்றதனால் விளக்கற்றம் பார்க் கும் இருள்போல் அறிவற்றம் பார்ப்பது அஞ்ஞானவிருளாகலான் ஈண்டது அணுகா வண்ணங் காத்தற்பொருட்டென்றலுமாமென்க. (ருசு)

அடற்கொடும்பாசமாற்றிப்பசுக்களையருள்விட்டியப்பப்

படைத்தனித்தழித்துநோக்கும்பரம்பொருள்சிவனையென்ற

லுடற்றநர்க்கரியவேதவுள்ளுறையாவதென்னத்

தொடக்கமீறெழுவாயானவிலிங்கத்தாற்றுணிதல்கேள்வி.

(இ - ள்.) உடற்றுநார்க்கு - சிவவணமுதலியவற்றால் வருந்துவார்க்கு, அடல் கொடும் பாசமாற்றி, - வன்மைமிக்க ஆணவபாசத்தைப்போக்கி, பசுக்களை அருள்விடு உய்ப்ப - ஆன்மாக்களை முத்திவிட்டின்கண் செலுத்த, படைத்து அளித்து அழித்து, நோக்கும் பரம்பொருள்சிவனே என்றல் - ஆக்கியளித்தழித்து அவரது பரிபாகத்தை நோக்கும் பரம்பொருள் சிவனையென்றுணர்தலும், அரியவேத உள்ளுறையாவது என்ன - (அதுவே) அருமைபாகிய வேதத்தின் உட்கிடைப்பொருளாயுள்ளதென்று, தொடக்கம் ஈறு ஏழுவாய் ஆன இலிங்கத்தால் தணிதல் கேள்வி, உபக்கிரமமுபசங் காரம் முதலனவாகக்கூறும் ஆறுலிங்கங்களுாற்றுணிதலுஞ்சிவவணமாம். (எ - று)

கேள்வியில் முயல்வார்க்கு பாசமோசனஞ்செய்து முத்தியிற் கூட்டுபவன் சிரு ட்டியானிக் கியற்றிக் கருணைபாலிக்கும் பரம்பொருளாகிய சிவனையென்றுணர்தலும் அதுவே வேதவுட்கிடைப்பொருளாயுள்ளதென்று உபக்கிரமமுதலாகக்கூறும் அறு விதலிங்கதூத்பரியங்களாற் றுணிதலுமே கேள்வியென்க.

பாசத்தைக் கயிற்றரவைப்போற் பிராந்தியாகவும், பசுவைப் பிரதிபிம்பம் போல்தோற்றன்மாதிகளையாகவும், முத்தியைத் தசமனைப்போல் தன்னையே பிரமமா கக் காண்கையாகவுங் கூறும் பசுஞானிகள் கூற்றை முறையே யொழித்தற்குப் பாசம் பிராந்தியன்று வன்மைபெற்றுள்ள வேறு பொருளென்பது தோன்ற அடற்கொடும்

பாசமெனவும், பசு அந்தக்கரணத்திற் பிரதிபிம்பம்போலுந்தோற்றன்மாத்தினாயாயத் தோன்றுவதன்று அந்தக்கரணத்துக்கு வேறாயுள்ள வேறுபொருளென்பது தோன்றப் பாசமாற்றிப் பசுக்களையெனவும், பசுவாகியசன்னைப் பிரமமாகக் காண்பதன்று பசுவுக்கு வேறாயுள்ள பதியாகிய சிவத்தையே பிரமப்பொருளாகக் காணவேண்டுமென்பது தோன்றப் பரம்பொருள் சிவனே எனவும், இங்ஙனங் கூறிவந்தமுறையே வேதசம்மதமென்பது தோன்ற வேதவுள்ளுறையாவதெனவும், பாசபசுபதி என்னு முப் பொருளிலக்கணங்களை யிங்ஙனங் கூறியவாறுணராராயத் தாம் பசுவன்றெனவும் தமக்குப் பாசமென்பதேதெனவும் தாமே பிரமமெனவும்கூறுவார் கூற்றோ ல்லாம் வேதத்தாற் கொள்ளப்படாதபொருளென்று துணிதற் றுளந்தறிகருவியாயுள்ள வளவைகளுண்டு என்பதுதோன்றத்தொடக்க மீறெழுவாயான விவிந் கத்தாற் றுணிதலெனவும்கூறினார்.

இதனானே சிவமே பிரமமென்று கூறும் வேதவுள்ளுறையுணராத அதுபுரணகக்கழித்த அகத்தைப்பிரமமென்று கூறும் அகம்பிரமக்காரர் மதத்தைமறுத்தவாறு. எங்ஙனமெனின் அகம்பிரமவாதிகளாற் கழிக்கப்பட்ட சிவனையுஞ் சீவனையுஞ் சகக்காபம். வல்லவந்நிர்க்கரிய விடம்

எனவேசிவனைப் பரம்பொருளெனவும், சீவனைப் பசுவெனவும் சகத்தைப் பாசமெனவும், சிவத்திற்குப் பாசமின்மைதோன்ற அருள்வீதியப்பப் படைத்தளித்தழித்து, கோக்கும் பரம்பொருளெனவும், ஆன்மாவுக்குப் பாசமுடைமைதோன்றப் பசுவெனவும், பாசத்தின் கொடுமைதோன்ற அடற்கொடுப்பாசமெனவும்கூறியவாறென்க. இம்முப்பொருளுண்மை நிலைபெறவும் அவற்றில் சிவனே பரம்பொருளெனத் துணியவும் பாசம் - உபக்கிரம முபசங்காரப்படு முறைமையுடைத்தென்பதையும், பசு - பெத்தமுத்திகளையடைத்து இடையிடு படுங்காலத் தப்பியசிக்குஞ் சாதனமுடைமையுடைத்தென்பதையும், அச்சாதனத்திற் கொள்ளப்படும் பிரமான லுலக்களைகளையும் இவ்விரண்டிற்குஞ் சான்றாயமைந்து கிடப்பனவற்றையறியுமுறைமை யுடைத்தென்பதையும், பதி - பாசபசுக்களுக்குக்கூறிய வுபக்கிரம ரூசலியன வில்லாமையை யர்த்த விசாரத்தாலுணர்ந்து பின்னர் அதவே பரம்பொருளெனத் தெளியக்கிடக்குந் தன்மையுடைத்தென்பதையும் நன்குவுளசருவன உபக்கிரமம் உபசங்காரம் அப்பிபாசம் அபூர்வதை பலம் அர்த்தவாதமென்னும் ஆறிலங்கங்களையாகலான் தெரடக்கமீறெழுவாயானவிவிந் கத்தாற் றுணிதலென்றார். இதனைச் சனற்குமாரபடலம் (௫௧) செய்யுளிலுங்காண்க.

(௫௧)

உவமையினேதுத்தன்னாற்கேட்டதைபுள்ளங்கொள்ள
வவமறச்சிநதைசெய்தலசிறுதனையகனைப்பலகாற்
சிவனுறுப்பயிற்சிசெய்கைதெளிதலாம்விளங்கக்காண்ட
றவலறுநிட்டையென்றுசாற்றுவர்புலமைசான்றோர்.

(௫ - ௭.) கேட்டதை உவமையில் ஏதுத் தன்னால் - ஆசிரியனிடத்தூக்கேட்டதை உவமானத்தினனும் ஏதுவினனும், உள்ளங்கொள்ள அவமறச்சிந்தை செய்தல் சிந்தனை - மனத்துட்கொள்ள நன்றாகச் சிந்தனைசெய்வது மனனமாகும், அதனை பலகால் சிவனுறுப்பயிற்சி செய்கைதெளிதலாம் - சிந்தனைசெய்ததைப் பலமுறையுபதன்னறிவிற் பொருந்தப் பழகுதல் நிதிததியாசனமாம், விளங்கக்காண்டல் தவல் அந்நிட்டை என்று புலமைசான்றோர் சாற்றுவார் - தெளிந்தபொருளை ஆன்மாவில் விளங்குணுதல் குறமற்றநிட்டையாமென்று அறிவிற்சிந்தப் பெரியோர்கூறுவர். (௭ - ௮)

கேட்ட வேதார்த்தப்பொருளை யுவமானமுகத்தானும் ஏது முகத்தானு மைய வ்பர்தவுணர்வுக்கிடனின்றி யறிவுகொள்ளச் சிந்தனைசெய்வதே மனனமென்றும் உவமான ஏதுக்களுக்கு மாறுபடாமலெடுத்துக்கொண்ட பொருளைப் பலமுறையுந்துக்கி யனுபவமாகக்கண்டுதெளியும் முயற்சியே தெளிதலென்றும் அம்முயற்சியாற் றெளிந்தபின் “பாசமகலாமற் பதியிற்கலவாமல் மாசில் சமத்து முத்தி” விளங்கக்காண்ட லே தவலறு நிட்டையென்றுஞ் சொல்லப்பட்டதென்க.

உவமையும் ஏதுவும் அளவை யிலக்கணங் கூறுமிடத்திற் காண்க. (௫௮)

இத்திறம்பயின் றுவைகியிருவகைப்பற்றுநீத்த
வுத்தமத்துறவின் மேலோரூர்வயிற் பிச்சையேற்றுச்
சுத்தநீரலம்பிமுக்கட்சுடரினுக்கூட்டிப்பின்ன
ரத்தகுவிதியினோபோதென்பிடியருந்தல்வேண்டும்.

(இ - ள்.) இத்திறம் பயின்று வைகி - இங்ஙனம் கூறிவந்த விலக்கணமுறை யே பழகி அறிவுநிலைபெற்று, இருவகைப்பற்றுநீத்த உத்தமத்துறவின் மேலோர் - அகம்புறமென்னும் இருவகைப்பற்றுகளையு மொழித்த உத்தமமாகிய துறவின் கண் சிறந்த பெரியோர், ஊர்வயின் பிச்சையேற்று - ஊரின் கண்ணென்று பிச்சையேற்று வந்து, சுத்தநீர் அலம்பி - அத்தைச் சுத்தமாகிய நீரினால் சுத்திசெய்து, முக்கட்சுடரி னுக்கு ஊட்டி - சோமசூரியாக்கிரகங்கள விளங்கும் கண்களையுடைய இறைவருக்கு நிவேதனஞ்செய்து, பின்னர் அத்தகுவிதியின் - பின்பு அவ்வாச்சிரமத்துக்கு விதித்த விதிப்படி, ஒர்போது என்பிடி அருந்தல் வேண்டும் - ஒருபொழுது எட்டுப்பிடி அன் னம் உண்ணவேண்டும். (எ - று.)

பதிஞான மெய்தப்பெற்ற பெரியதுறவின் உண்டியேற்றுண்பித்துத் தா மூண்ணுமுறைமையைக் கூறியதென்க. (௫௯)

அல்லவைமுழுதுநீக்கலான் றவர்கழித்தனாக
கல்லசும்பெற்றிர்க்கோடல்காழ்மரத்தடியின் மேவல்
பல்லவுமொப்பக்காண்டறமியனாய்ப்படர்தல்லோற் றுப்
புல்லியரிணக்கூதீர்தல்பொறிவழிமனஞ்செல்லாமை.

(இ - ள்.) அல்லவைமுழுதும் நீக்கல்-இரவில் அன்னமேவுண்ணுதிருத்தலும் ஆன்றவர்கழித்தனாக கல் அசும்பு என்றி கோடல் - சீலமுடைய பெரியோருடுத்துக் கழித்த வாடையைக் கல்லிற் றோய்த்துப் புனிதமாக்கி அணியக்கொள்ளுத்தலும், காழ் மரத்து அடியில் மேவல் - வயிரடபொருந்திய மரத்தடியில் தங்கியிருத்தலும், பல்ல வும் ஒப்பக்காண்டல் - ஒமென்பொன்னும் ஒப்பாகப்பார்த்தலும், தமியனாய்ப் படர்தல் - தனியே செல்லுத்தலும், வேற்றப் புல்லியர் இணைகூதீர்தல் - தன்னிலைமக்கு வேறு யுள்ள அறிவிலிகளுடைய கூட்டுறவை யொழிந்திருத்தலும், பொறிவழி மனஞ்செல் லாமை - ஐம்பொறிகளின் வழிமனஞ்செல்லாதிருத்தலும். (எ - று.)

ஒருபொழுதன்றி யிருபொழுதுண்டலும், கழித்தவாடையன்றி புதியவாடை கொள்ளுத்தலும், மரத்தடியன்றி மாளிகையிற்றங்கலும், ஒப்பக்காண்டலன்றி பொன் னென்றும் ஒடென்றுங்காண்டலும், தனியேயன்றி துணையோடேகலும், நல்லோ ரிணக்கமன்றிப் புல்லியரிணக்கங்கோடலும், அறிவின்வழியன்றி பொறியின்வழி செல்லுத்தலுமென்க. (௬௦)

அடித்துணைநிலத்தினோக்கி மிதித்திடலறுவைதன்னில்
வடித்தநீர்பருகலநெஞ்சிற் றாயதுமாணக்கோடல்
படிற்றையாயின் றிக்குறன்மைபெயப்பப்பேச
மெய்துணைபிறவுமுததனிலக்கணமென்பமன்னோ.

(இ - ள்.) அடித்துணைநோக்கி நிலத்தில் மிதித்திடல் - தனதுகாலடிகளைப் பார்த்து பூமியிலடியெடுத்துவைத்தலும், அறவைதன்னில் வடித்த நீர்பருகல் - ஆடையில் வடித்தெடுத்த நீரைக்குழத்தலும், நெஞ்சில் தாயதுமாண கோடல் - மனத்தில் நன்மைபயப்பதையே சிறப்பாகக்கொள்ளுதலும், படிற்றையின்றி கூறல்-வஞ்சகமாத் தையின்றி மெய்மையே சொல்லுதலும், நன்மையெய்யப்ப பேசல்-பிறாக்குறன்மையுண்டாகவே பேசுதலும், எடுத்துரை பிறவும் முத்தன் இலக்கணம் என்ப- (இவைபொலு மின்னும்) எடுத்துச்சொல்லப்பட்டபிறவுஞ்செய்யுமுததரிவுக்கணமென்றே சொல்லுவார்.

நிலத்தினும் நீரினும் உயிர்கள் சரிப்பதாகலான் நிலத்தைநோக்கி நடக்கவே ண்டுமெனவும், நீரைவடித்துண்ணவேண்டுமெனவும், மனத்திற்கொள்வது நல்லதன் றாயின் அது தீமைபயக்குமாகலின் தாயதுமாணக்கோடலெனவும், வஞ்சகமாத் தை பிறகுக்குச் கேடுபயக்குமாகலின் படிற்றையின்றிக கூறலெனவும், தன்னையுக்கு வார்பால் நன்மைபயக்குஞ் சொல்லவே பாராட்டுவதுபோல் தன்னே யிகழ்வார்பாட் டும் பாராட்டாராயின் அது விரும்பு வெறுப்புடைமையைக் காட்டுமாகலின் நன்மை யெய்யப்பப் பேசலெனவும், இதுபோல் தனக்குப் பிறர்பால் விருப்பு வெறுப்புத்தேற ன்றலும் பிறர்க்குத் தன்பால் அவை தோன்றச்செய்தலு மில்லாதனவாகிய கொல்லுஞ் செயலுமிலராயின் அவை பெத்தரிவுக்கணத்தைக் காட்டுமாகலின் எடுத்துரை பிறவு மெனவுக கூறினார்.

(சுக)

உறையுள்ளோடங்கிபெணல்கல்வியினுடலையோம்பல்
சிறையுடமபொருட்டுசேற்றறஞ்செய்திடல்சாலப்பேசல்
புறனுறையிகழ்ச்சிபிரசைப்பொருட்டலுநார்க்குட்சேறன்
மிறையுறுத்திமெய்பெயர்வோதமமையும்வெகுளலாகா.

(இ - ள்.) உறையுள் அங்கிபெணல் கல்வியின் உடலையோம்பல் - தனக்கெ ன்று ஓரிடத்தைக்கொள்ளுதலும் அகனிகாரியஞ்செய்தலுங் கல்வி கற்பித்துச் சீர்தத் தைப் பாதுகாத்தலும், சிறையுடல் பொருட்டு சேற்றம் செய்திடல் சாலப்பேசல் புறன் உரை இகழ்ச்சி - சிறைக்களமாயுள்ள வுடலின்பொருட்டுக் கோபஞ்செய்தலும் அதிக மாதப் பேசுதலும் புறங்கூறுதலும் நிந்தைகூறுதலும், பிச்சைப்பொருட்டு அவது ஊர்க் குள்சேறல் - பிச்சையின்பொருட்டேயல்லாமல் வேறு காரியமாய் வேற்றுர்க்குச்செல் லுதலும், மிறையுறுத்து இடுமெய்பெயர்வோர் தம்மையும் வெகுளல் ஆகா - குற்றமுண் டாக்கித் துன்பஞ்செய்வோராயுந் கோபித்தலுமாகாவாம். (ஏ - று)

உறையுள்வேண்டின் பெண்மேல்விருப்பும் அங்கிபெணின்நல்லுணவிலவாவு தலும் கல்வியினுடலையோம்பின் பொருண்மேல் விருப்பும் உடற்பொருட்டுச் சீற்றஞ் செய்யின் தேகாபிமானமும் சாலப்பேசல் புறனுரை இகழ்ச்சி இம்மூன்றுமீ பல்லோர் பணையும், பிச்சையன்றியுர்க்குட்சேறல் பலவிவகாரத்தொட்கும் இடுமெய்பெயர்வார் பால் வெகுளின் மேன்மேற்றுன்பமுமுண்டாமாகலினவையாவு மாகாவென்க. (சுஉ)

சின்னவிஷடக்கடவுட்பூசைசுண்டுகைநிறுவெண்ணீறு
கன்னினுமிகழாதோம்பல்ககிரொளியுலோகமல்லாப்

புனிதபாரசனத்தினீராற்றுய்மைகள் பொருந்தக்கோடல்
வினையிசந்தவர்க்காமென்பிவேள்வியிறசமசம்போலும்.

(இ - ள்.) சினவிடை கடவுள்பூசை கண்டுகை திருவெண்ணீறு கனவி
னும் இகழாது ஒம்பல் - தறுகண்ணையுடைய விடையையுரும் இறைவர்பூசை உருத்
திராக்மணி திருநீறு ஆகிய இவற்றைக் கனவின் கண்ணுநீர்க்கா துடம்பிலிருக்
கச்செய்தலும், வேள்வியில் சமசம்போலும் - யாகத்தில் மண் மரமுதலியவற்றாற்செ
ய்த பாத்திரங்களைப் புனிதமாகக்கொள்ளல்போலும், கதிரொளி உலோகம் அல்
லாத, மிக்க வொளியையுடைய பொன் வெள்ளியல்லாத, புனிதபாரசனத்தின் நீரால்
நூய்மைகள் பொருந்த கோடல் - பரிசுத்தமாகிய மண் மரமுதலியவற்றாலாகியபாத்தி
ரங்களிலுள்ள சலத்தினால் தேகசுத்தி முதலியவைகளைச் செய்துகொள்ளும், வினை
யிசந்தவர்க்கு ஆம் என்ப - வினையில்லாதபெரியோர்களுக்குவிதியாகுமென்றுகூறுவர்.

உறையுள் முதலியன கூடவொழுக்கமென இசந்த துறவிகள் கனவிலு
மிகழாது கொள்ளத்தக்க பொருள்கள் திருவெண்ணீறுமுதலியனவென்க.

கிருகத்தாச்சிரமிகளுக்குச் சமசமென்னும் யாகத்தில் மண் தாருமூதலியவற்
றாலாகிய பாத்திரங்கள் எப்படி புனிதமோ அதுபோலும் அப்பாத்திரங்கள் சந்நியாசி
களுக்கு எப்பொழுதும் புனிதமாகுமென்பார் வேள்ளியிற் சமசம்போலும் உலோகமல்
லாப்புனிதபாரசனத்தினீராற்றுய்மைகள் பொருந்தக்கோடல்வினையிசந்தவர்க்காமென்ப
வென்றார்.

(சூக)

என்பினைநரம்பிற் பின்னிக்குடர்வழும்பிறைச்சுமெத்திப்
புன்புழுப்பொதித்துநெர்நீர்ப்புண்ணாகம்பொழுகிநாறிக்
துன்பநோபெவற்றினுக்குமுறைபுனாய்ப்புறநகீதாள்முடும்
வன்புலைபுடம்பேயாவிவருத்திடும்பிணிவேறில்லை.

(இ - ள்.) என்பினை நரம்பிற் பிணனி - எலும்பை நரம்பினாற் பின்னி, குடர்
வழும்பு இறைச்சி மெத்தி - குடாலும் வழம்பாறு மிறைச்சிடாலும் மெத்தென
வைத்து, புன் புழு பொதிந்து - புல்லிய புழுக்கணிதறந்து, செந்நீர் புண்ணசும்பு
ஒழுகி நாறி - புண்ணிலுநீர் நீர்பெருகி வொழுக்கெடுத்து நாற்றமுண்டாகி, துன்ப
நோய் வறற்றினுக்கும் உறையுளாய் - துன்பஞ்செய்யும் பல நோய்களுக்கு முறைவிட
மாகி, புறம் தோல் முடும்-புறத்தில் தோலால் முடப்பட்டிருக்கும், வன்புலை உடம்பே
ஆயிவருத்திடும் பிணி - அசுத்தமிக்க இந்த வுடம்பே உயிரைவருத்தும் நோயாகும்,
வேறு இல்லை - பிறிதொன்றில்லை. (எ - று)

என்பு முதலியவற்றாற் சமைந்ததாயும், துன்பநோய் முதலியவற்றிற் குறை
புளாயுமுள்ள விவ்வுடம்பே வுயிரை வருத்தும் பிணியன்றி வேறு பிணியில்லையென்க:

பெரும்பிணியிதனைதழீங்குமருத்துவன்பிறன்பில்லாப்
பரம்பொருளானமுக்கடபரமனையென் னுதழி
முதாண்டியில்லிடை மீயான் தென்பான்முதத்தினைச்சுணமெய்தி
விரும்பிவெறுதற்பாலரிதப்பினைவெருவப்பெற்றார்.

(இ - ள்.) பிறப்பினை வெருவ பெற்றார் - பிறவிக்கஞ்சினவர், பெரும்பிணி
இதனைதீர்க்கும் மருத்துவன் - பெரிய நோயாகிய இதனைப்போக்கும் வயித்தியன்,
பிறவி இல்லாத பரம்பொருளான முக்கண்பரமனே என்று தேறி - என்றும் பிறவி
யனிடமாக பரம்பொருளாகிய அக்ஷர கண்களையடைவ இறைவனையென்று தெளி

ந்து, முரண்பயில்விடையோன் தென்பால் முகத்தினை சரணம் எய்தி - பொரினை விரும்பும் விடையையுடைய அவ்விறைநனது அகோரமுகத்தை யடைக்கலம்பருந்து, விரும்பி வீடுறுதற் பாலர் - (அவ்விறைவனையே) விரும்பி முத்தியையடையுந் தன்மையுடையவராவர். (எ - று)

பிறவிக்ஞ்சினவர் இவ்வுடம்பாகிய பெரியநோயைத் தீர்க்கும் மருத்துவன் இறைவனென்றுணர்ந்து அவனைச் சரணமெய்தி முத்தியடையக்கடவரென்க

பிறவிப்பந்தம் தொன்றதொட்டுவருதலான் பெரும் பிணிக்கு மருத்துவன் தூயவுடம்பினென்பது துணிபாகலான் பிறவியில்லாப் பரம்பொருளான முக்கட்பரமனே யென்று கேறினனவும், தெளிந் சபின்னர் சரணடைந்த மழிபட்டாலன்றி வீடு கூடாதாகலான் சரணமெய்தி வருபவீடுறுதற் பாலவெனவுங்கூற்றினர்

பிறவியைப்பிணியாக்கினமையான் சிவனை மருத்துவனென்றார். இதனானே இவ்வுடம்பை இனியபொருளாகவெண்ணி விரும்பாது இசனைப்பிணியென்றும், இவ்வுடற்சம்பந்தமுடையார் யாவராயினும் அறெல்லாம் பிணியாளரேயென்றும், தெய்வமாவான் முக்கட்பரமனெருவியென்றும், அவ்விறைவனது ஹந்து முகத்தில் ஞானத்தை விளக்கு முகம் அகோரமுகமென்றும், அங்க ஞானத்துக்குச் சாதனம் வழிபாடென்றும் இச்சாதனத்தைக்கொள்பார் பிறவிக்ஞ்சினவரென்றும் கொள்ளக்கிடந்தன.

கடுகிலேக்கூறா.

மற்றைத்தெய்வங்களைவற்றையும்கிட்டுக் துமாரீழற்
கற்றைச்செஞ்சடைப்பிரான் சரண சரணெனுங்கருத்தே
பற்றிச்சரவினும் வாழ்வினும் களிப்பிகல்படாமை
யெற்றைப்போதுமொத்தொழுக்கே லுறந்தவர்க்கியல்பாம்.

(இ - ள்.) மற்றை தெய்வங்கள் எவற்றையும் விடுத்து - வேறு தெய்வங்களென்று சொல்லப்பட்டவை யெல்லாம் (மழிபடுதலை) விட்டு, மாநீழல் கற்றை செஞ்சடை பிரான் சரண சரண என்னும் கருத்தேபற்றி - மாநீழலெழுந்தருளியிருக்கின்ற கற்றையாகிய சடையினையுடைய இறைவன் சரணங்களே அடைக்கலமாயுள்ளதென்னுங் கருத்தையே மாறாதுபற்றி, சாவினும் வாழ்வினும் களிப்பு ஓகல்படாமை - இறந்தாலும் இருக்காலும் சுகமுந் துக்கமுமடையாமல், என்றைப்போதும் ஒத்து ஒழுகலென்பொழுது மொருதன்மைத்தாகி நடத்தலே, துறந்தவர்க்கியல்பாம் - துறவிகளுக்கு விலக்கணமாகும். (எ - று)

சிவபெருமானல்லாத ஏனைய தெய்வங்களையெல்லாம் கைவிட்டு அவன் சரணத்தையடையப்பெற்ற கருத்தையே துணையாக்கக்கொண்டு எப்போதும் விரும்புவெறுப்பின்றி வாழ்கலே துறவிகளிலக்கணமென்க.

பற்றற்றவர்க்குப் பற்றற்றான்பற்றே பற்றைப்போக்கும் எனைய தெய்வப் பற்று பற்றைவளர்க்குமென்பார் தெய்வங்களெவற்றையும் விடுத்துச் செஞ்சடைப் பிரான் சரணசரணெனுங் கருத்தேபற்றி என்றார் - இதனை, “பற்றுக்கப்பற்றற்றான் பற்றினையப்பற்றைப்-பற்றுக்கப்பற்றவிடற்கு” என்னுந்திருக்குறளனுமறிக. (கூசு)

பொறுமைகல்விமெய்துய்மையைம்பொறிதெறலடக்க

முறுதிராண்டுவருளாமைகளளாமையொண்புகி

மறுவில்சாதனஞ்ஞிகாரச்சுணையாடம்என்பதினான்

கறமுநல்லறம்புரிபொக்கிலக்கணமா மா ல்.

•(இ - ள்.) பொறுமை கல்வி மெய் தூய்மை ஐம்பொறிதேறல் அடக்கம் - பொறுமையுந் கல்வியும் உண்மையும் சுத்தமும் ஐம்பொறிகளை கெல்லுதலும் அடக்க முடையதும், உறுதி நாண் வெகுளாமை கள்ளாமை-மனவுறுதியும் நாணமும் வெகு ளாமையுந் கள்ளாமையும், ஒண்பூதி மறு இல்சாசனம் சிவார்ச்சனை தியானம் - ஒள்ளி யதிருநீறுந் குற்றமில்லாதபஞ்சாக்கரமும் சிவார்ச்சனையுந் தியானமும், உண்பதினான்கு அறமும் நல்லறம்புரிபவர்க்கு இலக்கணம் ஆம் - ஆகிய அழிவில்லாத பதினான்கு நல்ல சிவதருமங் செய்கின்றவர்களுக்கே விதிக்கப்பட்ட இலக்கணமாம். (எ-று.)

பொறுமைமுதலாகக்கூறியபதினான்குசிவதருமம்புரிபவர்க்கிலக்கணமென்க.

ஆசிரியன்பால் உண்மைப்பொருளைக் கற்குங்கால் 'கனிப்பும் மடி மானம் காமம் கள்ளம் பிணக்கு சினமுதலிய இவற்றிலொன்று தோன்றாமையினும் அஞ்சண்டு வெகுளுங்கால் பொருளையின் கல்வி நிரம்பாதாகலான் பொறுமையும் அக்கல்வி நிரப்பினும் நடைபொய்ப்படுமாயின் உண்மைப்பொருள் கூடாதாகலான் பெய்மையும் அந்நடை மனமொழிமெய்களாகிய மூன்றஞ் சுத்தமுடையாயிருந்தாலன்றி நிலை பெறவாகலான் தூய்மையும் மனமுசலிய முக்கரணங்கணிலெபெரவொட்டாது மாறு படுத்கும் ஐம்பொறி னை அடக்கினாலன்றி முக்கரணங்கள் ஒருவழிப்படாவாகலான் ஐம்பொறிசெரலும் பொறிகளடங்கியவுழிமனம் அவலினின்று நீங்கினாலன்றி அறிவு தோன்றா வாகலான் அடக்கமும் அறிவுதோன்றியவுழி பாவமும் பழியுந் தேடு முதலியவற்றைத் தருந் தீயவுணர்ச்சியைக் கடியும் வன்மையுண்டானாலன்றி அஞ்சப் படுதனை யஞ்சாமையாகிய பேதமை நீங்காதாகலான் உறுதியும் அவ்வுறுதிதோன்றி யவழி உயர்ந்தோர்க் கொல்வாத கருமங்களில் நாணமுண்டானாலன்றி அவ்வுறுதி அர ணில்லா தொழியுமாகலான் நாணும் நாணாகிய அரணுண்டாயவுழிதோன்றுஞ் சினத் தைச்செல்லுமிடங்களிற்செல்லவொட்டாதுசாங்கும் வெகுளாமையுமுண்டானாலன்றி சான் நிலைபெறாதாகலான் வெகுளாமையும், இந்நனங்கூறிவந்த முறைமையான் அறி வுக்குப் பேதமையைப்போக்கி உறுதியைப் பயப்பிசுது அஃ பிறழாவண்ணம் நாணாகிய அரணுண்டாகி அவ்வரண்சிதையாவாறு வெகுளாமையைக்கொண்டபின்னர் ஆசி ரியன்பால் கொள்ளாதக்க மெய்ப்பொருளைத் தெள்ளுமிடத்து வழிபட்டு அவர் மன மகிழ்க்கொள்ளாது லஞ்சனை யொழுக்கத்தாறகொன்வனாயின் அது பிறன்பொருளைக் கொள்ளுகொண்டதனோடேரக்கு மாறலான் கள்ளாமையும் அதனாற் சைக்கொண்ட மெய்ப்பொருளாலடையதக்க பூதிமுதலிய செல்வத் தினுபவத்தை யடையப்பெறு னாயின் மெய்ப்பொருளை யறியாதவனோடொப்பானாலின் ஒண்பூதி மறுவில் சாசனஞ் சிவார்ச்சனை தியானம் நல்லறம்புரிபவர்க்கிலக்கணமெனக்கூறினார். (கௌ)

சொன்னநால்வகையறங்கனிற்றுரிசறவொழுங்கு

கன்னிமாநிழற்கண்ணுதலகதொழுப்பாறறி

மன்னி நீடியகாஞ்சிமாநகர்வாயின்வதிவோர

துன்னுமும்மலத்தகாறத்தின்மலிடுவொரா.

(இ - ள்.) சொன்னநால்வகையறங்களில் துரிசு அற ஒழுங்கு, வேதங்களிற் சொல்லப்பட்ட ப்ரமசரிய முதலிய நால்வகை நிலைகளில் குற்றமறநடந்து, கன்னிமாநிழல்கண்ணுதல் அகம் தொழுப்பு ஆற்றி-அழிவில்லாதமாநிழலில் வீற்றிருக்குமிறை வருடைய வசத்தடிமைசெய்து, மன்னி நீடிய காஞ்சிமாநகர்வாயின்வதிவோர் - எந்நாளுநிலைபெற்ற பெரியகாஞ்சிககரத்தில் வாழ்கின்றவர்கள், துன்னு மும்மலத்துகள் அறத்து இன்பவீடு உறவார் - பொருநதிய மும்மலக்குற்றங்களை யொழித்துப்போரின்பு வீட்டையடைவார்கள். (எ - று)

பிரமசரியமுதலிய ஆச்சிரமங்களிற்றவராது ஏகம்பவாணரடித்தொண்டிற் பிழைபடாது காஞ்சிநகரத்தில் வசிப்பராயின் அவர்பேரின்ப வீட்டையடைவரென்க.

புறத்தொழும்புமாத்தினாயே பொருளாகக்கொண்டு கசிப்பவர்களுக்கு முத்தியின்பங்கூடாதென்பார் அகத்தொழுமாபற்றி வதிவோரின்ப வீடுறவாரென்றார். (சுஅ)

ஒழுக்கப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௨௬௨௪.

சிவபுண்ணியப்படலம்.

அறுசீர்க்கழித்தெழில்விருத்தம்.

கச்சிநகரமர்ந்துறையுரியதியராயேகமபக்சடவுள்பாகச செச்சைசமலர்வழிபடுவோர்மேம்பாடுநானேயோ தெரிக்கவல்லேன் முச்சகமும்புகழ்ந்தே தத்தும்பன்னிரண்டுபெயர்படைத்த மூதூரவைப்பிற் பொச்சமறச்செய் கக்கசிவதருமத்திறனுமினிப்புகலக்கேண்மின்.

(இ - ள்) கச்சிநகர் அமர்ந்துறையும் நியதியாராய் - காஞ்சிநகரில் நிலைபெற்றுவாரும் நியதியுடையவராய், ஏகம்பக்கடவுள் பாத செச்சைசமலர் வழிபடுவோர் - ஏகம்பவாணருடைய வெட்சிமலர்போன்ற திருவடிகளை வணங்குவோருடைய, மேம்பாடு நானேயோ தெரிக்கவல்லேன் - பெருமையை அறிவிலியாகிய யானா எடுத்துச் சொல்லவல்லேன், முச்சகமும் புகழ்ந்து எத்தும் பன்னிரண்டு பெயர்படைத்த மூதூர்வைப்பில் - மூன்றுவகையும் புகழ்ந்து சொல்லவல்ல புவனசாரமுதலிய பன்னிரண்டு திருப்பெயர்புனைந்த பெரிய அந்தக் காஞ்சிநகரத்தில், பொச்சம் அற செய்தக்கசிவதருமத்திறனும்-மறதியில்லாமல் செய்யசதருவனவ கிய சிந்தருமங்களின் திறத்தையும், இனி புகல கேண்மின் - இனி எடுத்தாசொல்லக்கேளுங்கள். (எ - று)

காஞ்சியில் வாழ்வேரருமையைக்கூறி மேல் அந்நகரத்திற் செய்யத்தருவனவாகிய சிவபுண்ணியங்களை புங் கூறுகின்றேனென்று குருமேனிகள் கூறுகின்றனென்க. எவ்வறமுத்திருக்காஞ்சிக்குடிநகரிப்புரிகிற்பினைற்றமெய்து மவ்வறத்துட்சிவாதன்மமதிகமனைவரிவலி உட்ப்பாதிடையேனைச் செவ்வியுடைத்திருமேனிதிருக்கோயிற்பநிபூசைசிறப்பும்று மௌவியந்தீமெய்யடியாராதிருத்தெட்டுமுதற்பலவாமவற்றுண்மாதோ.

(இ - ள்) எ அறமும் திருக்காஞ்சி கடிநகரில் புரிகின் - எத்தருமங்களையும் காஞ்சிநகரத்திற் செய்தால், பின் ஏற்றம் எய்தும் - பின்னா அது சிறந்து வளரும், அ அறத்துள் சிவதருமம் அகிகம் - அத்தருமங்களுக்குள் சிவதருமம் மேலானதாகும், அவை சிவலிங்கப்பதிட்டை ஏனை செவ்வியுடை திருமேனி திருக்காப்பணிபூசை சிறப்பு ஒளவியம் தீர் மெய்யடியார் திருத்தொண்டு முதல்பலவாம்-அச்சிவதருமங்கள் சிவலிங்கப்பதிட்டையும் ஏனைய அழகுடைய திருவுருப்பிரதிட்டைகளும் திருக்கோயிற் திருப்பணிகளும் காலங்கந்தோறும் தவறின்றிச்செய்யும் பூசைச்சிறப்பு அழுக்காறு முதலிய தீக்குணங்களில்லாத மெய்யடியாருடைய தொண்டுகளும் இவைபோன்றனவாகிய தருமங்கள் பிறவுமாம், அவற்றின் - அவைகளுக்குள். (எ - று)

காஞ்சிகரத்தில் தருமத்தைச்செய்யின் அத்தரும் ஒன்றுபடவாம், அத்தரு மங்களுக்குள் சிறந்தது சிவதருமம். அவை சிவலிங்கப்பதிட்டை முதலாகச் சொல்லப் பட்டவைகளாம் அவற்றுள்ளென்க. (௨)

கயக்கமுறு மறக்கடையின்சுமிழ்ப்பறுத்துப்பிரமாண்டக்கனத்தைநூழி மயக்கமிகும்வினைப்பகையும்பெரும்பிறவிப்பழம்பகையும்முகமாட்டி. வயக்கமுறுசிவபதத்தினுய்க்குமிலங்கயில்வாளாய்மாறாவாழ்வு பயக்குதுதல்விழிக்கடவுணயக்குமருட்சிவலிங்கப்பதிட்டையம்மா.

* (இ - ள்.) துதல்விழிக்கடவுள் நயக்கும் அருட்சிவலிங்கப்பதிட்டை - நெற் றிக்கண்ணுயுடைய இறைவர் விரும்பும் அருட்குறியாகிய சிவலிங்கப்பதிட்டை, கய க்கமுறும் அறக்கடையின் சுமிழ்ப்பு அறுத்து - அறிவீனை மயக்கும் ஆணவமலத்தின் கட்டறுத்து, பிரமாண்ட கனத்தை நூழி - அண்டகோடிகளாய் நிறைந்திருக்கின்ற மாயாமலத்தின் திமிரத்தைப் பொடியாக்கி, மயக்கமிகும் வினைப்பகையும் - மாறிமாறி மயக்கத்தைச்செய்யவல்ல கண்மலத்தின் பகையும், பெரும்பிறவி பழம்பகையும்-அத னால் தொன்றுதொட்டுவரும் பிறவிப்பகையும், இலங்கு அயில் வாளாய் மறுக மாட்டி- விளங்குங் கூறிய வாளாயுதமாகி அரவொழித்து, வயக்கமுறு சிவபதத்தில் உய்க் கும் - நிலைபெற்ற சிவபதத்தில் செலுத்தும், மாறா வாழ்வு பயக்கும் - மாறுபடாத பேரினபவாழ்வைக்கொடுக்கும். (௭ - று)

சிவலிங்கப்பதிட்டையானது மும்மலங்களைச் சேதித்து, சிவபதத்திற் செலு த்தி இன்பவாழ்வை யளிக்குமென்க. (௯)

வினாமலரோன் மணிவண்ணன்முந் லூர்திமுனிவர்க்கித்தர்விண்ணோர்யாரும் வகைகளினும்வனங்களினும்வார்தநதிப்புடைகளினுமணிநீர்வேலைக் கைகளினுமெங்கெங்குக்கண்ணுதலோன்சிவலிங்கப்பதிட்டை யொன்றே யுரைவிளங்கச்செய்தமைத்தாரன்றிவேறெவன்செய்தாருணர்வான் மிக்கீர்.

(இ - ள்.) உணர்வான் மிக்கீர்-அறவிற்கிறந்த முனிவர்களே, வினாமலரோன் மணிவண்ணன் - சமலாசனனாகிய பிரமனும், நிலவண்ணனாகிய திருமாலும், முநி லூர்தி விண்ணோர் - மேகவாகனனாகிய இந்திரனும் தேவர்களும், முனிவர் சித்தர் யா ரும் - முனிவர்களும் சித்தர்களுமாகிய யாவரும், வகைகளினும் வனங்களினும் வார் தநதிப்புடைகளினும் மணிநீர் வேலைக்கைகளினும் எங்கெங்கும் - மலைகளினும் ஆரணியங்களினும் பெரிய நதிக்கைகளினும் மணிகளையுடைய நீர்மயமாகிய கடற் கைகளினும் ஆகிய இவ்விடங்களிலெல்லாம், கண்ணுதலோன் சிவலிங்கப்பதிட்டை ஒன்றே - இறைவனது அருட்குறியாகிய சிவலிங்கப்பதிட்டை யொன்றையே, உரை- விளங்கச் செய்தமைத்தார் அன்றி - தத்தம் புகழ்விளங்கச்செய்தமைத்தார்களேயன்றி, வேறு எவன் செய்தார் - வேறு எது செய்தார்கள். (௭ - று)

முனிவர்களே! திருமான் முதலிய யாவரும் மலைமுதலிய எவ்விடங்களினுஞ் சிவலிங்கப்பதிட்டையேயல்லாமல் வேறு என்ன செய்தார்களென்க. (௯)

மேதகையதவந்தீர்த்தங்கொடைவேள்விதுறவுநிலைவிரதம்யாவு மேதாதுசிவக்குறியிறுவும்பயன்கோடிபடுங்குற்றிறனென்றுக்கொவ்வா வாதலினிச்சிவலிங்கம்வேதிகையினெடுஞ்சீலயானமைப்போர்யாரு மேதமறுத்தவவுடம்பின்விடும்தப்பெறுவரிதற்கையுநென்கின்.

(இ - ள்) மேதகைய தவம் தீர்த்தம் கொடை வேன்வி துறவுநிலை வரதம் யாவும் - மேன்மையாகிய தவங்கள் தீர்த்தயாத்தினாகன் கோதானமுதலிய தானங்கள் அசுவமேத முதலிய யாகங்கள் முற்றத்தறத்தலாகிய துறவநிலை சாந்திராடன முதலிய விரதங்கள் ஆகிய இவைகளெல்லாம், ஒது சிவக்குறி நிறுவும்பயன் - சொல்லப்பட்ட சிவலிங்கப்பதிட்டை செய்வதனால் ஒரும பயன், கோடிபடும் கூற்றின் ஒன்றுக்கு ஒவ்வா - கோடிபங்கில் ஒருபங்கிற்கும்கனும் ஒப்பாகமாட்டா, ஆதலின் - ஆகையினால், இச்சிவலிங்கம் சிலையான் வேகிகையினொடும் அமைப்போரா யாரும் - இச்சிவலிங்கமூர்த்தியைக் கல்லினாற்செய்த வேகிகையோடு பிரதிட்டைசெய்வோர் யாவரும், ஏதம் அறுத்து அ உடம்பின் வீடு எய்தப்பெறுவர் - இருவினைக்குற்ற மொழிந்து எடுத்த அவ்வுடம்பிற்றானே முததியடையப்பெறுவார்கள், இதற்கு ஐயுடேன்மனை - (முனிவர்களே) இதற்குச் சந்தேகங்கொள்ளாதீர்கள். (எ - று)

தவமுதலியவைகளைச் செய்வதனால் ஒரும பயன்கள் சிவலிங்கப்பதிட்டை ஒன்றினால் வரும் பயனில் கோடியிலொருகூற்றுக்கேனும் இன்னையாகமாட்டா ஆகையினால் சிவலிங்கப்பதிட்டை செய்வார் இனிவரும் பிரப்பினறி அப்பிறப்பிற்றானே முத்தியடைவர் இதிலையமில்லையென்க. (இ)

இம்முறையிற்றாபித்தசிவலிங்கமிறைஞ்சுநருமவிமானமேல்கொண்டம்மலர்ப்பூங்குழற்பண்ணத்தோளரமபையாசாமனாயிரட்டவமராபோற்ற வெம்மருங்குமிசை முழங்கப்பட்டுநந்தேவரமுக்கறுப்பவினிதினைக்ச்செம்மலருட்சிவலோகத்தானநதந்தினைத்துறைவாரபிறவுங்கேண்மோ.

(இ - ள்) இம்முறையிற்றாபித்த சிவலிங்கம் இறைஞ்சுநரும் - வேதிகையுடன் பிரதிட்டைசெய்த சிவலிங்கமூர்த்தியை வணங்கப்பெற்றரும, விமானமேல்கொண்டு அம்மலர்ப்பூங்குழல் பண்ணத்தோள அரமபையர் சாமனா இரட்ட - விமானத்திலேறி கற்பகமலரணிந்த கூந்தலையும் மூங்கிலையொத்த கோளையுடைய அரமபையர்கள் சாமனா யசைக்கவும், அமரர் போற்ற எம்மருங்கும னுரைமுழங்க - தேவர்களே இதரே நின்று தோத்திரஞ்செய்யவும் எப்பக்கங்களிலும் சீராகளை பாடவும், பெருந்தேவர் அழுக்கறுப்ப இனிதின ஏகி - தேவர்களிற நிறைவு அரிபிரமுகளை தங்களுள்ளத்தில் அழுக்காறு அறுப்பவும் இனிதாகச்சென்று, சிவலோகத்து செம்மல் அருள ஆனந்தந்தினைத்து உறைவார் - சிவலோகத்தில் இறைவரானும் ஆனந்தத்தின் மூழ்கி வாழ்வார்கள், பிறவும் கேண்மோ - (முனிவர்களே) எணையவற்றையுங் கேட்பீர்களாக.

இதனானே சத்திபீடத்தோடு பிரதிட்டைசெய்த சிவலிங்கமூர்த்தியை வணங்கினவரடையும் பயன் கூறப்பட்டதென்க. பிரபென்றது இனிவருஞ் செய்யுண்முறையிற்காண்க. (ஈ)

வேறு.

அடலிற்கொதிக்கும்படையாழியண்ணமுதலோரேத்தெடுப்பத்
தடவுச்சீயப்பிடர்த்தலையிற்கவினுமணிப்பூநதலிகடபாந
கடவுட்பிராட்டியுடங்கிருப்பக்கதிர்வேருகாரள்ளிருப்ப
நடலைப்பிறவிமருந்தாகிவைகுநாதன்றிருவுருவம்.

(இ - ள்) அடலிற்கொதிக்கும் படையாழி அண்ணல் முதலோர் ஏத்தெடுப்பு-போர்முகத்திற்கொதித்தெழும் சக்கரப்படையையுடைய திருமால் முதலிய தேவர்கள்கொக்கிரங்கெய்யடவுச்சீயம் பிடர்த்தலையில் கவினுமணிப்பூநதலிகடபா-பெரு

மைபொருந்திய சிங்கத்தின் மத்தகத்தில் அழகுசெய்யும் ரத்னபீடத்தின்மேல், கடவுட் பிரட்டி உடங்கு இருப்ப - பார்வதியாரிடப்பாகததில் குடியிருக்க, கதிர் வேல் காளை நன் இருப்ப - கதிர்வேலேந்திய முருக்ககடவுள் நடுவே யிருப்ப, நடலை பிறவி மருந் தாகி-துன்பஞ்செய்யும் பிறவிநோய்க்கு ணுடதமாகி,வைகும் நாசன் திருவுருவம்-வீற் றிருக்கும் இறைவனுடைய திருவுருவமும். (எ - று)

திருமால் முதலிய தேவர்கள் துதிககத் சிங்காதனத்தின்மேல் தனதிடப்பா கத்திலம்மையும் நடுவில் முருக்ககடவுளுமாக வீற்றிருக்கின்ற உருவமும் என்க.

* இச்செய்யுள் சோமாவஸ்கந்த உருவத்தைக் கூறியதென்க. (எ)

அடிப்பார்க்கருளு மாருதாருமமபொற்கமலவிழிமூன் றும் படப்பாமபணிநதபுயநானகுருகுலப்பபடையுமெழில்வயங்க விடப்பாலரிமைவலததபணையெழுநாற்கோடியுருத்திரரை நடுப்பாறிறுற்றியையையநதுவடிவுமுடனாநலமபிறககி.

(இ - ள்.) அடிப்பார்க்கு அருளும் ஒருதாளும் - அழீச்சவருக்கனுக்கிரகஞ் செய்யும் ஒருபாதமும், அம்பொன்கமல விழிமூன்றும் படப்பாம்பு உணர்ந்தபுயம் நான் கும்-சிவந்த தாமனாமலர்போன்ற கண்கள் மூன்றும் படம்பொருந்திய டாம்பைக் கங்க ணமாகவணிந்த நான்கு புயங்களும், குலப்பபடையும் எழில்வயங்க-குலாயுதமும் அழகு பெற்றுவளவாக, இடப்பால் அரியை உலத்து அயனை - இடப்பாகததில் திருமாலையும் வலப்பாகத்திற் பிரமணையும், நடுப்பால் எழுநாற்கோடி உருத்திரரை தோற்றி-நடுவில் இருபத்தெட்டிக்கோடி யுருத்திரர்களையுத் தோன்றச்செய்து, ஐயந்து வடிவும் உட னும் நலப்பிறக்கி - (எனய) இருபத்தைந்து திருவுருவங்களும் தன்னிடமாய் விளங் டும் அழகினைக்காட்டி. (எ - று) (அ)

புகன்றவிடப்பாற்பகுதியினைப்புந் தித்தலத்திற் புந்தியினை யகங்காரத்தினுறுதன் மாத்திரையிற் பொறியினைவ்வவற்றைத் தகுந்தார் குப்ப முர திகளந் தலையிற் பார்நீரனலவளரிவான் மிகுஞ்சீர்விழியினிட உதிரவிவெண்கேழ்மதியைப்படைத்தருளி.

(இ - ள்.) புகன்ற இடப்பால் பகுதியினை-மூன் சொல்லிய இடதுபக்கத்தில் பிரகிருதி தத்தவத்தையும், புன்கி தலத்தில் புந்தியினை - இருதயத்தில் புத்தித்தத்துவத் தையும், அகங்காரத்தில் உறுதன்மாத்நினாயில் பொறியில் அவ்வவற்றை - அகங்காரத் திற்கேற்றுவனவாகிய தன்மாத்நினாகள் பொறிகளாகிய அவ்வவ்விடங்களில் சாத்து வீக அகங்காரமுதலிய அகங்காரங்கள் சந்தமுதலிய தன்மாத்நினாகள் சுரோத்திரமூத லிய பொறிகள் ஆகிய நுவைகளையும், தரும் தான் குய்யம் உந்தி கனம் தலையில் - தகுதி யமைந்த பாதம் குய்யம் நாபி கண்டந் தலை என்றஐந்திடங்களில், பார் நீர் அனல் வளி வான் - புருதியி அப்பு தேயு வாயு ஆராயமுதலிய பூதங்களையும், மிகும் சீர் விழியினி டத்து - சிறப்பு மிக்க கண்களினிடத்தில், திரவி வெண் கேழ் மதியை படைத்தருளி- ரூரியன் வெள்ளிய சந்திரன் என்னும் இருவனாயுமுண்டாககி. (எ - று) (ஆ)

அடியினடங்குங்கீழலகமனைத்துமடியினுறந்தேதாற்றி முடியினடங்குமேலுலகமுமுதுமுடிப்பாலளித்தருளிப் படியிலகருணைபபிழம்பாகிபாரகமடியாரகவினக்காய்க் கொடியமலநீராயரட்டொதுங்குந்தேகாணப்பெருமான் திருவுருவம்.

(இ - ன்.) அடியில் அடங்கும் கீழ் உலகம் அனைத்தும் அடியில் உறதோற்றி - பூமியின்கீழடங்கி யிருக்கத்தக்க கீழுலகமெல்லாந்தனதுபாதத்தினின்று முண்டாக்கி, முடியில் அடங்கும் மேல் உலகம் முழுதும் முடிப்பால் அளித்தருளி - பூமியின்மேலடங்கி யிருக்கத்தக்க மேலுலகமெல்லாம் தனது முடியினின்றுமுண்டாக்கி, படியில் கருணை பிழம்பாகி பாகம் அடியார் அகவிளக்காய் கொடியமலரோய் அரட்டு ஒதுக்கும்-ஒப்பில்லாத கருணைத்திரளாகித் தன்னைத்துதிக்கும் அடியாருள்ளத் தொலிவிடும் உள்விளக்காய்க் கொடுமையாகிய ஆணவமலரோயின் செயலை யொதுக்கும், கோணை பெருமான் திருவுருவம் - அழிவில்லாத விறைவனுடையதிருவுருவமும். (எ - று)

இம்மூன்று செய்யுளும் ஏகபாத வருவத்தைக் கூறியதெனக.

இது இயங்கியற்பொருளும் நிலையிற்பொருளுமாகிய உலகங்கள் படைப்புக்காலத்து இறைவன் திருமேனியில் அவ்வவ்வுறுப்புக்களினின்றத் தோன்றுமுறைமையைக் காட்டுத்திருவுருவமென்க. இதனை வாதுளாகமத்திற்குன்க.

நலம்பிறக்கி, படைத்தருளி, கருணைப்பிழம்பாகி மலநோயரட்டொதுக்குங் கோணைப்பெருமான் திருவுருவம் எனக்கூட்டிக. (சு0)

ஓவாவின் பப்பெருங்கருணையொன்று மவதனமோரிரண்டும் பூவார்கமலப்பதமூன்று ம்போகுகூர்ங்கோ டொருநான்குங் காவாயென்பார் மலமைந்துமறுமாறரிக்குங்கரமேழந் தாவா வருளும்படைத்துடையவெச்சத்தலைவன் திருவுருவம்.

(இ - ன்.) ஓவா இன்பம் பெருங்கருணை ஒன்றும் ஓரிரண்டு வதனமும்-எப்பொழுது நீங்காத பேரானந்தத்தரும் பெருங்கருணை பொருந்திய இரண்டு திருமுகமும், கமலம் பூ ஆர் பதமூன்று-தாமரைமலர்போன்ற மூன்று திருவடியும், போகுகூர் ஒரு நான்குகோடும் - நீண்டு கூரிய ஒப்பற்ற நான்கு கொம்பும், காவாய் என்பார் மலம் ஐந்தும் அறுமாறு அளிக்கும் கரம்எழும்-நாத்தியென்பாருடைய பஞ்சமலங்களு நீங்குமாறு வீசவல்ல எழுதிருக்காரமும், தாவா அருளும் படைத்துடைய - நீங்காத அருளுமுடைய, எச்சத்தலைவன் திருவுருவம் - எஞ்ஜபதியினுடைய திருவுருவமும். (எ-று)

இச்செய்யுள் எஞ்ஞெஸ்வரவுருவத்தைக் கூறியதென்க. (சுக)

இகலியெதிர்ந்தோர்குடர்குழம்பவியுயின்முழங்கியேற்றெகொந்த தொகுவெம்படைகண்முழுதுழக்குந் தாலாமதனைகஞ்ஞாத்தவிழிப்பு கரிகல்காட்சிவெள்ளிவரைநடந்தாலையெப்பார்விடைமேற் றிகழமலைமாதாதுடைநறுபுத்தேவதேவன் திருவுருவம்.

(இ - ன்.) இகலி எதிர்ந்தோர் குடர்குழம்ப இடியின் முழங்கி - பகைச்செதிர்ந்தவருடைய குடர்குழம்பும்படி இடிபோல் முழங்கிட்டு, ஏற்றெகிர்ந்த தோகுவெம்படைகண்முழுதும் உழக்கும் தோலாமதனைகஞ்ஞாத்தவிழி-பகைமேற்கொண்டெதிர்த்துக்கூடும் வெவ்விய படைகளையெல்லாம் சலங்கச்செய்யும் அழியாதவன்மை படைத்த கொடியபார்வையையுடைய,புகர் இல்காட்சிவெள்ளிவரைநடந்தால் அனைய போர்விடைமேல்-களங்கமற்ற வெளிவீசும்கயிலாயமலை நடந்தாலொத்தவிடபத்தின் மேல், மலைமாதாதுடன் திகழ உறையும் தேவதேவன் திருவுருவம்-பிராட்டியாருடன் எழுந்தருளியிருக்கத் தேவதேவனுடைய திருவுருவமும். (எ - று)

இச்செய்யுள் படைத்தெதிர்த்தவர் குடனாக்குழப்பவல்ல முழக்கத்தையும் அப்படைப்படை முழுநதையும் உழக்கவல்ல சூர்த்தவிழ்யையுமுடைய விடபத்தின் மேல்உமாதேவியாருடனவரும்விடபாருடருடையதிருவுருவத்தைக்கூறியதென்க.

உடையாரொருபால்வீற்றியிருக்குஞ்செவ்வீரோக்கியுள்புக்கு மிடையாநின்றபெருந்தேவர்விலகப்புடைக்கும்வேத்திரத்தின் படையார்குடங்கைத்திருநந்திபகவன் நனக்குவரமுதலிப் புடையார்கணங்கள்போற்றிசைப்பவையும்புராணன்றிருவுருவம்.

(இ - ன்.) உடையான் ஒருபால் வீற்றிருக்கும் செவ்வீரோக்கி-உமாதேவியார் வாமபாகத்தில் எழுந்தருளியிருக்குஞ் சமையம்பார்த்து, உள்புக்குமிடையாநின்ற பெருந்தேவர் விலக-உள்ளேபுருந்து நெருங்காநின்ற பெரியதேவர்களெல்லாம் சந்தநானம் விட்டிருக்க, புடைக்கும் வேத்திரத்தின் படையார் குடங்கை - அடிக்கும்பிரம்பாகிய திண்ணியபடையேந்திய திருக்கரத்தையுடைய, திருநந்திபகவன் தனக்கு வரம் உதவி- திருந்திதேவருக்கு வரந்தந்து, புடையார்கணங்கள் போற்றிசைப்பவையும் புராணன் திருவுருவம் - இருபக்கங்களிலுஞ் சிவகணங்களேத்தெடுப்ப வெழுந்தருளியிருக்கும் அந்நியானவன் திருவுருவமும். (எ - று)

இச்செய்யுள் நந்திபகவனுக்கு அதுக்கிரகஞ்செய்யும் சந்திரசேகரர் திருவுருவத்தைக்கூறியதென்க. (க௬)

சிலம்பினொலிகேட்டருகணையுஞ்செங்காலன்னப்பெடைமானப் புலம்புமணிப்பூண்மூலையுமைபாண்மகிழ்ந்துநோக்கிப்புடைநிற்ப வுலம்பிமறைசனோலமிட வும்பர்பழிச்சமுடிக்கங்கை யலம்பவழகார்பெருந்திருக்கூத்தாடுமபெருமான்திருவுருவம்.

(இ - ன்.) சிலம்பின் ஒலிகேட்டு அருகு அணையும் செங்கால் அன்னப்பெடைமான-மாதர் சிலம்போசையைக்கேட்டு அருகே வந்தனையும் சிவந்தகாலையுடைய பெடையன்னத்தைப்போல, புலம்புமணிப்பூண் மூலை உமைடான் மகிழ்ந்துநோக்கி புடைநிற்ப-அசைந்தொலிக்கின்ற முத்தாரமணிந்த தனங்களைப் படைத்தவருமாதேவியார் மகிழ்ந்து பார்த்தவண்ணமா யருகேநிற்கவும், உலம்பிமறைசன் ஒலமிட உம்பர்பழிச்ச - பேரரசாசையோடு வேதக்கள் முரையிடவும் தேவர்கள் துதிக்கவும், முடி கங்கை அலம்ப அழகார்பெருந் திருக்கூத்து ஆடும்பெருமான் திருவுருவம்-சடைமுடியில் கங்கைபயைய அழகுபொருந்தியபெரியநடனஞ்செய்யும் இறைவன் திருவுருவமும். (எ - று)

தீய்ச்செய்யுள் நடராசர் திருவுருவத்தைக்கூறியதென்க. (க௭)

வடாதுமலையிறுபுயநான்றமுமலர்ககண்மூன்றமுருந்திரமுத் தடாயபடப்பாப்பனாநாறுங்கபாலக்காமுந்தமுலன்றிக் கடாதுநிவந்தகரிபங்கிகவின்றமுடியுமெவ்வணிறமுங்க் கடாதவனப்பிறபெருங்கோலகெழீஇயபெருமான்திருவுருவம்.

(இ - ன்.) வடாது மலையிறு புயநான்றும் மலாகண்மூன்றும் உருத்திரமும் - பொன்மலைபோன்ற நான்கு புயங்களும் மலர்ந்த மூன்றுகண்களும் உக்கிரமும், தடாய படம் பாம்பு அநாநாணும் கபாலக்காமும் - பரந்தபடத்தை யுடைய சர்ப்பவனா ஞாணுங்கபாலமேந்திய திருக்கரமும், தழல் கடாது சிவந்த கரிபங்கிகவின்ற முடியும் வெண்ணிறமும் - அக்கினிபோற் பரந்து சிவந்த சடையிலுலாசிய அழகுபெற்ற முடியும்.

வெள்ளியநிறமும், கெடாதவனப்பின் பெரு கோலம் கெழு விய பெருமான் திருவுருவம் - அழவில்லாத வழகிணையுடைய பெரியகோலத்தோடுகூடிய இறைவன்திருவுருவமும். (எ - று) (கங்)

புரசைக்களிற்றட்டுரிபோர்த்தகோலப்பொலிவும் புகைவடிவு
மரசச்சீயவுரிகொண்டவுத்தரீயத்தனியழரும்
பிரசக்கமலமெனச்சிவந்தவிழிகண்மூன்றும்பிறங்ருகைம்
பரசத்தருவெண்டலைத்தண்டம்பரித்தகரமுங்கொடியும்.

(இ - ள்.) புரசை களிற்று அட்டு உரி போர்த்த கோலம் பொலிவும் புகைவடிவு
வும்-கட்டுத்தரியிற் பூட்டிய யானையைக்கொண் றதன்றோலைப் போர் திருக்குங் கோல
த்தினமுகும் புகைகநிறமும், அரச சீய வுரி கொண்ட உத்தரீயம் தலியழரும்-சிறந்த ஆண்
சிவத்தின்னோலை யுத்தரீயமாகக்கொண்ட வொட்டிற்சூழுகும், பிரசம் கமலம் என
சிவந்த விழிகள் மூன்றும்-தேனிறைந்தசாமரைபோற் சிவந்த மூன்றுகண்களும், பிற
ங்கும் உலகம் பரசத்தும் வெண்தலை தண்டம்பரித்த கரமும் கூர் வயிறும்-விளங்குருவ
கத் துதிக்குந்தகுதியையுடைய வெண்டலையையும் தண்டத்தையும் தாங்கியிருக்கங்
கரங்களும் கோரத்தந்தங்களும். (எ - று) (கசு)

மருவிற்பொலிந்தமலர்க்கிழவன்வருத்தவண்டபனைத்திணையும்
பொரியிற்கொறித்துக்கொறித்துமிழும்பூட்டைக்குண்டப்பெயராணைச்
செருவிற்படுத்தவெள்ளிறகுங்குழனிச்சிவிகோத்திட்
டுருவுற்றெழுந்தாலெனமாலேயொளிரச் செருகுந்திருமுடியும்.

(இ - ள்.) மருவில் பொலிந்த மலர்க்கிழவன் வருத்த அண்டம் அனைத்தினை
யும் - நறுமணத்தாற் பொலிவுபெற்ற கமலாசனனாகியபிரமன்செருட்டித்தவெல்லாடை
டங்கலையும், பொரியில் கொறித்து கொறித்து உமிழும் பூட்டைக் குண்டப்பெயராணை
-நெற்பொரியைப்போல் கொறித்துக்கொறித்துமிழும் துதிக்கைபோன்ற டமூகிணையு
டைய பகாசரணை, செருவிற்படுத்த வெள் இறகு திங்களுக்குயி கதிர்கிணைத்திட்டி உரு
வுற்று எழுந்தால்அன்ன-போரிற்கொன்று அவனது வெள்ளிய இதங்கிணை இளஞ்சந்திரன்
கதிர்களைப்பரப்பி யுருவுகொண்டெழுந்தாந் கோலம், மாடு டுளிர செருகுந்திருமுடியும்-
அச்சந்திரன்பக்கவிலொளிசெய்யச் செருகுஞ் சடைமுடியும். (எ - று) (கௌ)

திருமால்பணிலக்கோவைநிறாவயங்கும்புயமுநதெரித்தருளிப்
பெருநீரளக்கர்வாய்மடுத்துமுங்காரப்பேரொலிவீணாத்தும
வெருவாவிரம்படநகைத்தும்பூதகணங்கண்மிடைநதேத்த
வுருளானந்தநடங்குயிற்றுமண்டர்பெருமான் திருவுருவம்.

(இ - ள்.) திருமால் பணிலம் கோவை நிறாவயங்கும் புயமும் தெரித்தருளி-
ப் பலவிஷ்ணுக்களுடைய சங்குமாலுகள் விளங்கும் தோள்களையும் யாவருங்காணக்கா
ட்டி, பெருநீர் அளக்கர் வாய்மடுத்தும்-பெரிய கடனினாவாய்மடுத்தும், உட்காரம்
பெரு ஒலிவினைத்தும்-உம்மென்று பெரிய ஓசையிட்டும், பெருகாவீரம்பட நகைத்தும்-
அஞ்சாத வீரநகைசெய்தும், பூதகணங்கள் மிடைந்து ஏதத்-பூதகணங்கள் நெருங்கித்
தோத்திரஞ்செய்ய, அருளானந்த நடங்குயிற்றும் அண்டாபெருமன் திருவுருவம் -
சுருணையமாகிய ஆனந்தநடனஞ்செய்யும் தேவதேவன் திருவுருவமும். (எ - று)

இந்நான்கு செய்யுளும் உக்ரமூர்த்திகள் திருவுருவங்களைக் கூட்டியதென்க.

உமையுந்தானும்வேறன்மையுருவினிடத்துந்தெளிப்பான்போ
விமயமயிலையொருபாதிவடிவினிதுவிநாற்கரத்து
மமையவனசந்திரிசூலமயவரதமிவைதாங்கி
நமையுமுய்யக்கொண்டருளுநாரிபாகன்றிருவுருவம்.

(இ - ள்.) உமையுந்தானும் வேறன்மை உருவினிடத்தும் தெளிப்பான்
போல் - சத்தியாகிய உமாதேவியும் சிவமாகியதானும் வேறல்லாத தன்மையை வடி
வத்தினிடத்துத் தெரிவிக்கின்றவன்போல, இமயமயிலை ஒருபாதிவடிவில் நிறுவி-பார்
வதியானாத் தன்பாதித் திருவுருவினிலெபெறச்செய்து, நாகரத்தும் உனசம் திரிசூலம்
அபயம்வரதம் இவை அமையத்தாங்கி - நான்கு திருக்கரங்களிலும் தாமனாமலர் அழ
கியசூலம் பயமின்மை வேண்டியவற்றைத் தருதலாகிய இவற்றைத்தாங்கி, நமையும்
உய்யக்கொண்டருளும் நாரிபாகன் திருவுருவம் - அறிவிற்கிறிய நம்மையு முய்யுமாற
முமைகொள்ளும் பார்வதிபாகனது திருவுருவமும். (எ - று)

இச்செய்யுள் அர்த்தநாரிஸ்வரர் திருவுருவத்தைக் கூறியதென்க. (கக)
அடித்தங்குடனும்பரம்பொருளையன்றேவிரவவொட்டாமற்
றடுத்துமுகுற் றுயிருணர்வைத்தகையுமவிச்சைமுழுதிரிய
மடுத்தகருணைத்திருநோக்கின்மாணுக்கருக்குப்பொருளுடாப்ப
வெடுத்தகரத்தான்வீற்றிருக்குமிலகுளிசன்நிருவுருவம்.

(இ - ள்.) அங்கு அடித்து உடனும் பரம்பொருளை - (உயிர்கள் ஆணவத்தால்
சிமிழ்ப்புண்டு கிடக்கும்)அவ்விடத்திலிவடாது அநாதியே வேறாகாதுடனிருக்கும்பரி
வப்பொருளை, முக்கூற்று உயிர் உணர்வை அன்றே விரவவொட்டாமல் தடுத்து
தகையும் அவிச்சை முழுதும் திரிய - விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலரென்னும்
மூவகை ஆன்மாக்களுடைய வறிவை அநாதியே கலக்கவொட்டாமற் றடைசெய்து
நிற்கும் அஞ்ஞானவீரன் முழுவது நீங்க, கருணைமடுத்த திருநோக்கின் மாணுக்கருக்கு
பொருள் உடாப்ப எடுத்த கரத்தான் - கருணைநிறைந்ததிருப்பார்வையால் மாணுக்கர்
களுக்குஞானப்பொருளையெடுத்துச்சொல்லவெடுத்தகரத்தையுடையவனும்,வீற்றிரு
க்கும் இவகுளிசன் திருவுருவம்-எழுந்தருளியிருக்குமிலகுளிசன்றிருவுருவமும். (எ-று)

இச்செய்யுள் துந்துபிமுதலாகச் சொல்லப்பட்டவர்களுக்கு ஞானப்பொருள்
கூறிய லகுளிசர் திருவுருவத்தைக் கூறியதென்க. (உ௦)

நவிலோநீலகண்டாயநமவென்றியம், மீமட்டெழுத்து
துவல்வாரமீனமலக்கூட்டினுழையாவாறுபெறவிமையோர்
கவலாதிரங்கியாலாவக்கநிர்ப்பூங்கரத்தினைந்தியரிசு
சுவலாணையின்வீற்றிருக்குஞ்சோதிசுடரோன்றிருவுருவம்.

(இ - ள்.) நவில் ஓம் நீலகண்டாயநம என்று இயம்பும் எட்டெ. மூத்து துவல்
வார் - சொல்லப்படும் ஓம் நீலகண்டாயநமவென்று வேதங்கள் கூறும் அட்டாக்கரத்
தை யுச்சுரிப்பவர், மீனமலம் கூட்டில் துழையாவாறுபெற - மீண்டும் மலசரித்திற்
புகாவண்ணத் திருவருளடைய, இமையோர் கவலாது திரங்கி ஆலாலம் கதிர்பூங்கரத்
தின் ஏந்தி - தேவர்கள் வருந்தாவண்ண மிரக்கமுற்றவிடத்தை ஒளிவீசுமழகிய திருக்
கரத்திலேந்தி, அரி சுவலார் அணையில் வீற்றிருக்கும் சோதி சுடரோன்றிருவுருவம் -
சிங்காதனத்திலெழுந்தருளியிருக்குஞ் சோதிமயாராய்விளங்குமிறைவன்றிருவுருவமும்.

இச்செய்யுள் விஷாபஹரணமூர்த்தியின்றிருவுருவத்தைக்கூறியதென்க! (௮)

இருகூறுகச்சலந்தரணையிற்றுத்துமாட்டியவ்வடிவ
மருகேதோன் றச்சுதரிசனமங்கைத்தலத்தின்மியையேர்தி
முருகார்கடுக்கைத்தண்ணும்பூந்தொடையல்வாகைமுடி விளங்கத்
திருவார்காட்சியளித்தருளுதேவாகோமான்றிருவுருவம்

(இ - ள்.) சலந்தரணை இருகூறுக இறுத்துமாட்டி - சலந்தராகரணை இரு பிளவாகப் பிளவுபடச்செய்து, அ வடிவம் அருகுதோன்ற சுதரிசனம் அங்கை தலத்தில் மிசைவந்தி-அச்சலந்தரன்வடிவப்பக்கவிற்காணச்சுதரிசனமென்னுஞ்சக்கரத்தேத் திருக்கரத்திலேந்தி, முருகு ஆர்கடுக்கை தண் நறுமபூம் தொடையல் வாகை முடிவிளங்க- நறுமணங்கமழும் கொன்றைமலராத் ரெடுதெண்ணிந்தநல்ல பூமாலையாகிய வெற்றிமாலை திருமுடியின் கண்விளங்க, திருஆர் காட்சி அளித்தருளும் தேவர்கோமான் திருவுருவம் - அழகிற்சிற்றந்த திருக்கோலப்பொலிவைக்காட்டியருளும் மிறைவன்றிருவுருவமும். (எ - று)

இச்செய்யுள் சலந்தராவதமூர்த்தியின்றிருவுருவத்தைக்கூறியதென்க. (௨௨)

வழிதீஞ்சுவைக்கள்வாய்மடுத்துமழலைச்சுரும்பரிசைமிழற்றுஞ்
செழிப்பூங்கமலமொன் றினுக்குத்திருந்துகாதன்மெய்யன்பின்
வீழிசூன்றடியினருச்சித்தவிநன்மாயனுக்குச்சுதரிசனங்
கழிபேரருளாளீர்தருளுங்கடவுட்பெருமான் றிருவுருவம்.

(இ - ள்.) வழிதீம் சுவை கள் வாய்மடுத்து மழலை சுரும்பர் இசைமிழற்றும் செழி பூ கமலம் ஒன்றினுக்கு - பெருக்கெடுத்தொழுநுமினிய சுவை மிக்க தேனைப்பருகி இளவண்டுகளரிசைபாடும் வளமிக்க ஒருதாமசாமலருக்கு, திருந்துகாதல் மெய் அன்பின் வீழி சூன்று அடியில் அருச்சித்த விநல் மாயனுக்கு - கெடாத ஆசையினால் மெய்யன்புடையனும் கண்ணினைத் தொட்டு திருவடியிற்சாத்திய பராக்கிரமமுடைய திருபாலுக்கு, சுதரிசனம் கழிபெரு அருளால் ஈந்தருளும் கடவுள் பெருமான் திருவுருவம் - சுதரிசனமென்னுஞ் சக்கரத்தையிசூந்த கருணையாற் கொடுத்தருளிய இறைவன் றிருவுருவமும். (எ - று)

இச்செய்யுள் சக்ரதானமூர்த்தியின்றிருவுருவத்தைக்கூறியதென்க. (௨௩)

வெருவாநிகும்பன் மிசையொருதாளுன் றிரின் றுவெஞ்சூலத்
தொருகர்ப்பரம்வைத்தொருகரத்தாலுமையைத்தழுவிக்கைகூப்பி
யருகேகநிற்குமந்தகணைநோக்கியரவச்சிலம்பணிந்து
திருமான்முதலோர்தொழுதெத்தச்சிறற்கூமிறையோன் றிருவுருவம்.

(இ - ள்.) வெருவா நிகும்பன் மிசை ஒருதான் ஊன்றிரின்று - அஞ்சாத நிரும்பாகரன் மேலொருபாத்ததை ஐன்றிரின்று, வெஞ்சூலத்தா ஒருகர்ப்பரம்வைத்து - கொடியசூலத்தின்மேல் ஒருமுழங்கையையவைத்து, ஒருகரத்தால் உமையை சூழ்வி - ஒருதிருக்கரத்தாலுமாதேவியானாத்தழுவி, கைகூப்பி அருகே நிற்கும் அந்தகணை நோக்கி - அஞ்சலிசெய்து பக்கவில் நிற்கும் அந்தகணைப்பார்த்து, திருமுல்முதலோர்தொழுது ஏத்த - விண்டுமுதலியோர் வணங்கித் தாழ்த்திவஞ்செய்ய, அரவம் சிலம்பு அணிந்துகிறக்கும் இறையோன் திருவுருவம் - சரப்பதுபுரமணிந்து சிறப்புற்றிருக்கு மிறைவன்றிருவுருவமும். (எ - று.)

இச்செய்யுள் அந்தகாகரஹரணமூர்த்தியின்றிருவுருவத்தைக்கூறியதென்க.

பொருப்புச்சிலையில் வாசுகிராண்பூட்டிய ரிகோல்வனியீர்க்கு நெருப்புக்கூரம்படைதொடுத்துப் பிரமவலவனெடுமறைமா விருப்பிற் செலுத்துகிலத்தேர்மேனின்று தெவ்வூர்வெந்தவிய வருப்புக்குறுவெண்ணகை முகிழ்த்தவந்தனுள்ளிருவுருவம்.

(இ - ள்.) பொருப்பு சிலையில் வாசுகிராண்பூட்டி - பொன்மையாகிய வில் வில வாசுகியாகிய நாண்பூட்டி, வனியீர்க்கு நெருப்புக்கூர் அரிகோலாம்படை தொடுத்துவாயுதேவனை அலகாகவும் அன்னிதேனைக் கூர்மையாகவுமுடைய திருமாலாகிய பாணத்தைத்தொடுத்து, பிரமவலவன் நெடுமறை மா விருப்பிற் செலுத்தும் நிலத்தேர்மேல் நின்று - பிரமன் சாரதியாகிப் பெரியவேதமாகிய குதிரையை ஆசையினர் செலுத்தும் பூமியாகிய ரதத்தினமேல் நின்றருளி, தெவ்வூர் வெந்து அவிய அரும்பு குறுவென நகை முகிழ்த்த அந்தனுள்ளிருவுருவம் - பகைவரது முப்புரமும் வெந்து நீராக புண்ணகைபரும்பிய கருணாகரனாகிய இறைவன்றிருவுருவமும். (ஏ - ஹ)

இச்செய்யுள் திரிபுராதக மூர்த்தியின்றிருவுருவத்தைக் கூறியதென்க.

விசும்பினின்று மவெகுண்டார் துமுழங்கிக்கொதித்துவிழ்த்தந்த வசம்பு திரைநீர்வான்யாற்றையங்கோர்வேணிமயிர்றுதியிற் பசும்புலறுகிற் பனியுறைபோற்றாங்கிவைகிப்பாவவினை விசம்புகடக்கும்பகிரதனின்றிரப்பமகிழ்வான் றிருவுருவம்.

(இ - ள்) விசும்பில் தின்றும் வெகுண்டு ஆர்த்து முழங்கி கொதித்து வீழ்த்த அசம்பு திரைநீர்வான்யாற்றை - ஆகாயத்தினின்றும் கோபக்கொண்டு ஆரவாரித்து முழக்கமிட்டுக் கொதித்துவீழ்த்து மோதும் அலைகளையுடைய நீர்மயமாகிய ஆகாயகங்கையை, அங்கு ஓர் வேணி மயிர் றுதியில் பசும்புல் அறுகில் பனியுறைபோல் தாங்கிவைகி - அப்பொழுதுசுடையிலுள்ள ஒருரோமத்தினுளியில் பசிய அறுகம்புல்விற்றங்கிய நீர்த்துளிபோற்றாங்கிவீற்றிருந்து, பாவவினை இசம்பு கடக்கும் பகிரதனின்றி இரப்பமகிழ்வான் திருவுருவம் - பாவவினையாகியகணவாய்கடக்கவல்ல பகிரதனின்றி யாசிக்க மகிழ்கின்ற இறைவன்றிருவுருவமும். (ஏ - ஹ)

இச்செய்யுள் கங்காதரமூர்த்தியின்றிருவுருவத்தைக் கூறியதென்க. (உசு)

கணங்களுழிமதக்கடவுள் கதிர்வேல் குரிசில் எழுமாதர் நிணங்கொடி கிரிப்படையேந்தனிலவெண்டோட்டுமலர்ப்புத்தே ளணங்குரவககோண்முனிவரர்குழ்த்தணுக்கராகப்பொலந்தவிரி னிணங்குமாவற்சகாயனெனுமிறைமைப்பெருமான் றிருவுருவம்.

(இ - ள்) கணங்கள் கலுழிமதக்கடவுள் கதிர்வேல் குரிசில் எழுமாதர் நிணங்கொள் திகிரிப்படை ஏர்கல் நலவுவென்தோடு மலர்ப்புத்தேன் அணங்குரவகோண்முனிவரர் குழ்த்து அணுக - சிவகணங்களும் மதவெள்ளம் பொழிகின்ற யானை முகக் கடவுளும் சீனிவீசும்வேலைந்திய முருகக்கடவுளும் அபிராமிமுதலிய சத்த மாதர்களும் புலால்மமுஞ்சக்கரப்படையேந்திய திருமாலும் வெண்ணிலவெரியு மிதழ்களையுடையகமலத்தையாசனமாகவுடைய பிரமனும் தெய்வத்தன்மைபொருந்திய சூரியன் முதலிய நவக்கிரகங்களும் முனிவர்களுக்குழந்தருகிலிருக்க, பொலந்தவிரிசில் இணங்கும் ஆபத்சகாயன் என்னும் இறைமை பெருமான் திருவுருவம் - பொன்மயமாகி

வாசனத்தில் வீற்றிருக்கும் ஆபத்சகாயரென்னும் தலைமைத்தன்மைபெற்ற இஃதவன் நிருவுருவமும். (எ - று)

இச்செய்யுள் ஆபத்சகாயமூர்த்தியின் நிருவுருவத்தைக் கூறியதென்க. (உ௭)
கடைக்கால்வெள்ளாப்பெரும்புணரிநாப்பங்கதிர்த்தசுடரிலிங்கத்
திடைப்பான்மதியமுடிவயங்கத்தோன்றிவிசும்பினெகினமுங்கீழ்த்
தொடைப்பூந்துளபச்சூகரமுந்துலங்கமுடிமேற்காங்குவித்துப்
படைப்பான்முகுந்தன்வலமிடமும்பரவத்திகழ்வோன்றிருவுருவம்.

(இ - ள்.) கடைக்கால் வெள்ளம் பெரும்புணரி நாப்பன்-பிரளயகாலத்தில் பெருவெள்ளமாய் வருங் கடல்கெயில், கதிர்த்த சுடர் இலிங்கத்து இடைப்பால் மதியம் முடிவயங்க தோன்றி-சோதிமயமாகிய விலிங்கமூர்த்தியினிடத்தில் சந்திரன்முடியில் விளங்குகெளிப்பட்டு, விசும்பின் எனினமும் கீழ் பூந்துளப தொடை சூசரமும் துலங்க - ஆகாயத்திலன்னப்பட்டசியும்பாதலத்தில் துளபமலர் மாலையணிந்தவராகமும் விளங்கும்படியாக, படைப்பான்முகுந்தன்முடிமேல் கரம் குவித்துவலம் இடமும் பரவ திகழ்வோன் நிருவுருவம் - பிரமணுத் திருமாலும் முடிமேல் கைகளைக்கூப்பி வலப்பக்கத்திலுமிடப்பக்கத்திலுநின்று தோத்திரஞ்செய்ய விளங்குகின்ற இறைவன்நிருவுருவமும். (எ - று)

இச்செய்யுள் சோதிலிங்கமூர்த்தியின் நிருவுருவத்தைக்கூறியதென்க. (உ௮)

வானம்பழிச்சவலைமாக்கள்வடிவுதாங்கிவலம்புரிக்கை
மீனம்படுத்துவிழுகுன்றுவிரன்மோதிரத்தினெவ்வயிர்க்கு
ஞானம்பயப்பக்குருவிந்தநலங்கேகழ்மணிபோற்பதித்தணிந்த
கானம்படித்துச்சுரும்புளருங்கடுக்கைத்தொடையோன்றிருவுருவம்.

(இ - ள்.) வானம்பழிச்ச வலைமாக்கள் வடிவுதாங்கி - தேவர்களெல்லாந்துதிக்க வலைஞர் வடிவங்கொண்டு, வலம்புரி கை மீனம்படுத்து விழுகுன்று - வலம்புரிச்சுக்கேந்தியதிருமாலவதாரமாகிய மச்சததைச் சங்கரித் ததன்கண்ணைப்பறித்து, எவ்வயிர்க்கும் ஞானம்பயப்ப நலங்கேழ் குருவிந்த மணிபோல் விரன்மோதிரத்தில் பதித்து அணிந்த - எல்லாவயிர்க்கும் (சாமே இறைவனென்னும்) ஞானமுண்டாகக் குற்றமற்ற குருவிந்தமணிபோல் விரலிலணிந்த மோதிரத்திற் பதித்தணிந்தருளிய, கானம்படித்து சுரும்பு உளரும் கடுக்கை தொடையோன் நிருவுருவம் - இசைபாடும்வண்டுகள் கிளரும் கொன்றைமாலையுடைய இறைவன்நிருவுருவமும். (எ - று)

இச்செய்யுள் மச்ச சம்ஹாரமூர்த்தியின் நிருவுருவத்தைக்கூறியதென்க. (௩)

மகரந்திளைக்குங்கடலேழுமலங்கக்கலக்கும்பசுந்துளவ
முகைவிண்டலர்தாராமைதனைப்பற்றித்தகர்த்தமுதுகோடு
நகுலெண்டலைமாலிகையணிக்குநடுநாயகமாக்கோத்தணிந்து
புகரின்றுயர்ந்தோர்தொழப்பொலிந்தபுத்தேதன்செல்லத்திருவருவம்.

(இ - ள்.) மகரந்திளைக்கும் கடல் ஏழும் மலங்க கலக்கும்பசுந்துளவம் முகைவிண்டு அலர்தார் ஆமைதனை-மகரமின்களுலாவு மெழுகடலும் புரளக்கலக்கும் பசியதுளவரும்பு விரிந்தலர்ந்த மாலையையுடைய திருமாலாகிய கூர்மத்தை, பற்றித்தகர்த்தமுதுகு விழிநகுலெண்டலை மாலிகை அணிக்கு நடுநாயகமாக் கோத்து அணிந்து-பிமக்

தொடித் ததன்முதுகோட்டைச் சிரிக்கும் வெண்டலையாலையாகிய வாபரணத்துக்கு நடுவிற்பதிக்கும் நாயகமணியாகக் கோத்தணிந்து, புகர் இன்று உயர்ந்தோர்தொழிபொலிந்த புத்தேன் செல்வத்திருவுருவம் - குற்றமற்ற மேலோர்கள் வணங்கப் பொலிவுபெற்ற இறைவனது செல்வத்திருவுருவமும். (௭ - று)

இச்செய்யுள் கூர்மசங்காரமூர்த்தியின் திருவுருவத்தைக் கூறியதென்க. (௬௦)
சுழிக்கும்புனல் ஏழ்கடல்சுவற்றிமலைகளேழுந்துகன்படத்தி
விழிக்குங்கடவுட்பன்றியினை யிறல்வேடுருக்கொண்டெழுந்தருளி
யழித்தங்கொருவெண்கோடுபறித்தவிர ஆமற்றையிடக்கோடு
பழிச்சுந்து திகட்டுமிரங்கிவிடுத்தபகவன் திருவுருவம்.

(இ - ன்.) சுழிக்கும் புனல் ஏழ்கடல்சுவற்றி மலைகள் ஏழும் துகள் பட-சுழித் துச்செல்லும் நீர்மயமாகிய எழுகடலும் வற்றி எழுமலைகளும்பொடியாக, தீவிழிக்கும் கடவுள் பன்றியினை - தீப்பொறிசிதற்பார்க்குத் திருமாலாகிய வராகத்தை, அங்கு விறல்வேடுருக்கொண்டு எழுந்தருளி அழித்து - அப்பொழுது வெற்றியுடைய வேடுவருவங்கொண்டு சென்று தண்டித்து, ஒருவெண்கோடு பறித்து அணிந்து - ஒப்பற்ற வெள்ளிய வலக்கொம்பினை பிடுங்கியணிந்து, பழிச்சுந்துதிகேட்டு உளமிரங்கி மற்றை இடக்கோடு விடுத்த பகவன் திருவுருவம் - பின்னர் புகழெடுத்துப் பாடுதோத்திரங்களைக்கேட்டிரங்கி மற்றொன்றாகிய இடக்கொம்பினைப் பறியாது விடுத்த இறைவன் திருவுருவமும். (௭ - று)

இச்செய்யுள் வராகஹரணமூர்த்தியின் திருவுருவத்தைக் கூறியதென்க. (௬௧)

நன்னுலீரண்டு திருவடியுநனிநீள்வா லுமுகமிரண்டு
கொன்னுச்சிறகுமுருத்திரமுங்கொடும்பேரா ர்ப்புமெதிர் தோற்றச்
செந்நீர்பருகிச்செருக்குநாமடங்கலா விசெகுத்துரி கொண்
டொன்னுக்குலங்கண்முழுதழிக்குமுடையான் சரபத்திருவுருவம்.

(ஐ - ன்.) நன்னுலீரண்டு திருவடியும்நனிநீள்வாலும் முகம் இரண்டும் கொன் றுச் சிறகும் உருத்திரமும் கொடு பெரு ஆர்ப்பும் எதிர்தோற்றி-அழகிய எட்டுத்திரு வடியும் மிகவும் நீண்டவாலும் இரண்டு திருமுகமும் அச்சந்தரும் சிறகுகளும் உக்ரமும் கொடியபேரோசையுமுடைய திருவுருவத்தோடுதோன்றி, செந்நீர்பருகி செரு க்கும் நரமடங்கல் ஆவிசெகுத்து - இரணியனுதிரபாணஞ்செய்து செருக்கடைந்த நரசிங்கத்தினுடைய வுயிரைக்கொன்று, உரிகொண்டு ஒண்ணுக்குலங்கள் முழுது அழிக்கும்உடையான் சரபத்திருவுருவம் - அதன்றோலைப்போர்த்து பகைவர்குலமுழு வது மழிக்கவல்ல இறைவனது சரபத்திருவுருவமும். (௭ - று)

இச்செய்யுள் சிம்ஹநாமூர்த்தியின் திருவுருவத்தைக் கூறியதென்க. (௬௨)

குறளாயனைந்துமூவடிமண்டகா ண்டெடுகெழுவுலகுந்
திருலானளந்துமாவலியைச்சுனைநா ற்படுத்துவியற்காணை
யிறலேசவட்டி வெரிநெலும்பையெழிற்கங்கா ள்ப்படையென்ன
வறேவார்வழுத்தக்கைக்கொண்ட வங்கணுன்ன திருவுருவம்.

(இ - ன்.) குறளாய் அனைந்து மூவடி மண்டகொண்டு நெடுகிழுவலகும் திற லன்னு அளந்து மாவலியைச் சிறையிற்படுத்தி வியந்தானை - வாமனவடிவங்கொண்டு

சென்று மூன்றடி மண்ணைத்தானமாகவேற்று நீண்டவருவங்கொண்டோடங்கி மூன்று லகையும் தன் வன்மையினாலுளந்து மாவலியென்னுமகரனைச் சிறையுட்படுத்தித்தன்னை யதிசயித்த திருமாலே, இற சுவட்டி வெரின் எலும்பை எழில் கங்காளப்படை என்ன அறவோர் வழுத்த-நன்றாயுதித்து முதுகெலும்பைஅழகிய கங்காளப்படையாமென்று பெரியோர் சொல்ல, கைகொண்ட அங்களைன் திருவுருவமும்-திருக்கரத்திலேந்திய கருணைநோக்குடைய இறைவன்றிருவுருவமும். (ஏ - ௮.)

இச்செய்யுள் கங்காளமூர்த்தியின்றிருவுருவத்தைக் கூறியதென்க. (௩௯)

பொலங்கொள் பங்கிமுகரோ மமபொலியவுமையோடம்புயம்போ
லலர்ந்தவிழிகளிரண்டுமதுமுகிழ்த்தாலணையநுதல்விழியு
மிலங்கவிரவிரடுவிளங்கியிருவரிகல்போதயன்கிரங்கொய்
தலங்குமுகிரான்மருங்கமரவாமர்நதபெருமான்நிருவுருவம்.

(இ - ௯.) இருவர் இகல் போது - பிரமணுத் திருமாலுந் தாம் பிரமமென்று போர்புரியும்போது, பொலங்கொள் பங்கி முகரோமம் பொலிய-பொன்மயமாகிய சடையும் முகரோமமும் பொலிவுபெற, உமையோடு அம்புயம்போல் அவர்ந்தவிழிகள் இரண்டும் அது முகிழ்த்தால் அணைய நுதல் விழியும் இலங்க - உமாதேவியாருடன் தாமரைபோல் மலர்ந்தவிரண்டு நேத்திரங்களும் அது குவிந்தாற்போன்ற நெற்றிக்கண் ணுவிளங்க, இரவி நடுவிளங்கி அவள்கும்உகிரால் ஆயன் சிரம் கொய்து மருங்கு அமர அமர்ந்தபெருமான் திருவுருவம் - சூரியமண்டல நடுவிற்றோன்றி யொளியிடும் நகத்தினால் பிரமன் சிரத்தைக்கொய்து அவன் தன்பககலிலிருக்க வீற்றிருந்த இறைவன் திருவுருவமும். (ஏ - ௮)

இச்செய்யுள் காலபைவமூர்த்தியின்றிருவுருவைக் கூறியதென்க. (௩௯)

அடியிற்றெடுத்தபாதுகையும்சைந்தநடையுமிசைமிடறும்
வடிவிற்சிறப்பநடந்தருளிமுழையேந்திமருங்கணைந்த
தொடியிற்றொலிதாண்முனிமகளிர்சுரமங்கையராமயல்பூட்டிப்
படியிட்டெழுதாப்பேரழகாற்பலிதேர்பகவன்றிருவுருவம்.

(இ - ௯) அடியில்தொடுத்த பாதுகையும் அசைந்தநடையும் இசைமிடறும் வடிவில் சிறப்ப நடந்தருளி - திருவடியிற் ரொடுத்த திருவடிநிலையும் அசைந்து செல்லும்நடையும் இசைகாட்டுங்கண்டமும் தமது அழகிய திருவுருவத்திற் சிறப்புற் றிருக்கநடந்து, முழை வந்தி மருங்கு அணைந்த தொடியின்பொலிதோள் முனிமகளிர் சுரமங்கையராமயல்பூட்டி - பாத்திரங்களிற் பிச்சைகொண்டு பக்கலிலண்ணித்துவந்த வளை முதலியவற்றா லமுதபெற்ற கைகளையுடைய முனிவர் பதனிகளாகிய செய்வப் பெண்களைக் காமத்துக்குள்ளாக்கி, படியிட்டி எழுதாத பெரு அழகால் பலிதேர் பக வன் திருவுருவம் - ஒப்பெழுதவொண்ணாத பேரழகினுற் பலியேற்கவந்த விறைவன் திருவுருவமும். (ஏ - ௮)

இச்செய்யுள் பிக்ஷாடனமூர்த்தியின்றிருவுருவைக் கூறியதென்க. (௩௯)

என்றுமறையாகமம்வருக்குமின்றோன்னதிருவுருவு
னொன்றுகாஞ்சித்திருநகரிலுடையபெருமானேகம்ப
மன்றல்கமழமலர்வாவிமதிஸ்கூழ்கோயிலகவணாப்பி
னான்றுமகிழ்ந்துவிதியாற்றாற்பகிட்டுடைபுரிந்தநலமுடையோர்.

(இ - ள்.) என்றுமறை ஆகமம் வகுக்கும் இன்றோன்றை திருவுருவுருவன் ஒன்று - என்று வேதாசுரங்கள் வகுத்துக்கூறு மித்தன்மையவாகிய விக்ரகங்களி லொன்றை, காஞ்சி திருநகரில் மன்றல் கமழும் மலர்வரவி மதில்கூழ்-காஞ்சித்தலத்தில் நறுமணங்கமழும் தாமரைத் தடாகங்களும் புரிசைகளுக்கும்ந்த, உடைய பெருமான் ஏகம்பம் கோயில் அகவரைப்பில்-என்னையாளாகவுடைய ஏகாம்பரநாதர்கோயிலுள்ளிட த்தில், நன்றுமகிழ்ந்து விதியாற்றால் பதிட்டைபுரிந்த நலமுடையோர் - மிகவுமகிழ்ந்து விதிமுறையாகப் பதிட்டைசெய்த நன்மையுடையவர்கள். (ஏ - று)

ஏகாம்பரநாதர் திருக்கோயிலுள்ளே மேற்கூறிய திருவுருவங்களுள்ளொன்றைப் பதிட்டைசெய்த புண்ணியமுடையவர்களென்க. (கசு)

எண்ணிக்கோடியினம்பரிதிசூழ் இக்கொண்டெழுந்தரலெனவயங்கி விண்ணவிழுங்கும்வளரொளிசூழ்விமானமேல்கொண்டிருமருங்கும் வண்ணமணிசசாமையிரட்டவாரேனார் முடிகளாடிவருடத் தன்னென்றும் பூமழைபொழியத்தனிவெண்கவிகைமிசைநிழற்ற.

(இ - ள்.) எண்ணிக்கோடி இளம்பருதிருமல்கொண்டு எழுந்தால் என்ன வயங்கி - அளவிந்த இளஞ்சூரியர்கொருங்குகூடி யெழுந்தரற்போல விளங்கி, விண்ணவிழுங்கும் வளர் ஒளிகூழ் விமானம் மேல்கொண்டு - ஆகாயத்தின் பரப்பிட மெல்லாம் விழங்கும் பரந்தவொளிகூழ்த்தவிமானத்தி லிவர்த்து, இருமருங்கும் வண்ணமணிசாமரை இரட்ட - இரண்டெபக்கங்களிலும் அழகிய விரத்தினங்களாலிழைக்கப் பட்ட கம்பிணையுடைய சாமரைகளைசக்கவும், வாரேனார் முடிகள் அடிவருட - தேவர்க ளுடைய முடிகளெல்லாம் பாதத்தைத் தடவவும், தன்னெண் நறும்பூ மழைபொழிய- குளிர்ச்சிபொருந்திய நல்லவாசம் விசும்மலர் மாரியைப் பொழியவும், தனி வெண்கவி கை மிசைநிழற்ற - ஒப்பற்ற சந்திரவட்டக்குடை மேலே நிழலைச் செய்யவும். (ஏ-று)

கோடிசூரியருதித்தர்போல விளக்கும் விமானத்தின்மேல் வீற்றிருக்கப் பெற்று அரம்பையர்கள் சாமனையிரட்டவும் வாரேனார்முடிகளாடியிற்படவும் பூமழை பொழியவும் வெண்கொற்றக்குடை நிழலைச்செய்யவுமென்க. (கஎ)

மிதுனம்பயிலுங்கின்னரங்கனாமெய்சோரந்தணுகப்புடைவீழப் பொதுநுநருக்கள் கணிநருகுப்புதுப்புங்கொம்பாநிலைகுரங்க மதுரங்கனரிந்தமெய்கிளவியிடவார்பாடுபிடற்றிசையு முதிருஞ்சுவைத்திவகுழுவையமுதலையாழிசையுந் தோயங்க.

(இ - ள்.) கின்னரங்கள் பயிலும் மிதனம்மெய்சோரந்து அணுகிபுடைவீழ- யாழைப்பாடுகின்ற மீ, னாசிரம டல்சோரந்துநெருங்கிப்பக்கத்தில் விழவும், பொதுநுநருக்கள் கணிந்து உருகி புது புது கொம்பர் தலைகுரங்க-குரங்கியிருகரும் கற்பகத்தருக் கன்மண்க்குரிந்துருகிப்புதியுபலர்கள்நொந்த கிளைகளாகியதலைகளைச் சாய்க்கவும், மது ரம் கணிந்த மெய்கொவி மடையார்பாடும் மிடறுஇசையும்-சுவைகளிந்த மென்சொல்லையுடைய அரம்பையர் பாடுகின்ற ஸ்ரீமதொலியும், ருதிருந் சுருவதீம் குழல் இசை யும் முதல்பாழியையும் தலைமையக - மிக்க சுவையுடைய குழவி னினிய வொலியும் முதலமைமாயுள்ள யாழ்நெலியும் ஆவிய நுணவகளி னோசை இன்னதென்று தெரிவுறுது தலைமையகவும். (ஏ - று)

மிதுனராசி மெய்சோந்து விழவும் கற்பகவிருக்கங்கள் மனமுருகிச் சாயவும் அரம்பையர் பாடுங்கண்டத் தொலியும் யாழ்முதலிய வுற்றிநெலியு முணரப் பெருது தமொறவுமென்க. (கடி)

புண்ணின்மழலைத்தேன்றுளிப்பப்பனிப்பூங்கதுப்பிற்தேன்றுளிப்பக்
கண்ணும்விரலும்புடைபெயரக்கண்டோர்மனமும்புடைபெயர
வண்ணமணிமேகலையிரங்கமறுகுமிடைக்குவேளிர்ங்க
விண்ணின்வாழ்க்கைமெல்லியலார்மின்னுக்கொடிபோலெதிரடிப்ப.

(இ - ள்.) பண்ணின்மழலை தேன்துளிப்ப - பண்போலுஞ் சுவையுடைய
மழலைச்சொல்லென்னுந் தேன்றுளிக்கவும், பனிபூம் கதுப்பில் தேன்துளிப்ப-குளிர்ச்சி
பொருந்திய மலரணிந்த கூந்தலிற் தேன்றுளிக்கவும், கண்ணும்விரலும் புடைபெயர -
கண்தரும் விரல்களும் மாறிமாறியதையவும், கண்டோர்மனமும் புடைபெயர-கண்ட
வர்களுடைய மனமும் நிலைதொழுவதும், வண்ணமணி மேகலையிரங்க - அழகிய
மணிகளாலிழைக்கப்பட்ட மேகலாபரணி மொலிக்கவும், மறுகும் இடைக்குவேன்
இரங்க - வாடும் இடைக்கு மன்மதனிரங்கவும், விண்ணின்வாழ்க்கைமெல் இயலார் -
பொன்னுலக வாழ்க்கையுடைய அரம்பையர்கள், மின்னும் கொடிபோல் எதிரடிப்ப-
மின்னச்சொடிபோலெதிரேறின்று நடனஞ்செய்யவும். (எ - று)

அரம்பையர்களெதிரேறின்று அவர் சொல்லும் கூந்தலிலுள்ள மலருந்தேன்
றுளிக்கவும், கண்ணும் விரலும் கண்டோர்மனமும் புடைபெயரவும், மணிமேகலையும்
மன்மதனு மிரங்கவும் நடனஞ்செய்யவுமென்க. (கக)

சென்றுசேர்ந்துபன்னெடுநாட்சிவலோகத்திற்பரபேபாக
நன்றுதுகர்ந்துபின்னெடுமானளிளக்கிழவன்வாசவன்சீ
ரொன்றுமேனைப்பெருந்தேவருலகமனைத்துமனைந்தனைந்து
மன்றநெடுநாளாங்காக்குப்பேபாகநுகர்ந்துவைவகியபின்.

(இ - ள்.) சிவலோகத்தில் சென்று சேர்ந்து பலநெடுநாள் பரபேபாகம் நன்று
துகர்ந்து - இத்தன்மையான சிறப்போடும் கைலாசத்திற்சென்றடைந்து பலநாள் சிவ
பேபாக நீங்காதனுபவித்து, பின் - பின்னர், நெடுநாள் நளினக்கிழவன் வாசவன்
ஏனைபெருந்தேவர் சீர் ஒன்றும் உலகம் அனைத்தும் - திருமால் பிரமன் இத்திரன்
ஏனையதேவர்கள்வாழ்கின்ற சிறப்பினையுடைய எல்லாவுலகங்களையும், அனைத்து அனை
ந்து - அடைந்தடைந்து, நெடுநாள் ஆங்கு ஆங்குபோக துகர்ந்து மன்ற நெடுநாள் பின் -
அநேககாலம் அவரவருலகங்களிலுள்ள போகங்களைனுபவித்து வாழ்த்தபின்னர்.

மேற்கூறிய சிறப்போடு கைலாயத்தை யடைந்து சிவபேபாகதுகர்ந்துப்
பின் திருமால்முதலிய பதங்களினுஞ் சென்றங்குள்ள போகங்களையு துகர்ந்துவாழ்க்க
பின்னரென்க. (ச௦)

முந்நீர்வரைப்பினவதரித்துஞாலமுழுதுமொருகுடைக்கீழ்ப்
பன்னுளாண்டுமறுவலுஞ்சாபரவுங்காஞ்சித்திருநகரிற்
பொன்னூர்வேணிசெயகம்பப்புத்தேளடிக்கீழ்வழிபட்டு
மின்னோர்பாகன்றிருவருளான்மீளாவிட்டினிலெபெறுவார்.

(இ - ள்.) முந்நீர் வரைப்பில் அவதரித்து ஞாலமுழுதும் ஒருகுடைக் கீழ்ப்
நாள் ஆண்டு - கடல்சூழ்ந்த இந்நிலவுலகிற் பிறந்த மண்ணுலக முழுவதும் தனதொரு
குடைநிலவின்கண்வாழ அளவிற்ற நாளரசாட்சிசெய்த, மறுவலும் சீர்பரவும் காஞ்சி
திருநகரில் - மீளவும்புகழ்த்துணாக்கப்பட்ட காஞ்சித்தனியில், பொன்னூர்வேணி ஏகம்
பம்பத்தேன் அடிக்கீழ் வழிபட்டு - பொன்னூர்த்த சடையையுடைய ஏகம்பவாணா

திருவடிக்கீழ் வழிபாடுசெய்து, மின்னோர்பாகன் திருவருளால் மீளாவிட்டில்லைபெறுவார் - மின்னல்போன்ற பார்வதிபாகராகிய இறைவர் திருவருளால் பிறவந்நெறியாகிய முத்தியில் நிலைபெற்றிருப்பார்கள். (எ - று)

இம்மண்ணுவகத்திற் பிறந்து பேரரசனாயிவ்வுலகெல்லாமாண்டு ஏகம்மந்தர்தர் திருவடிக்காளாய் முத்திவிட்டில் நிலைபெற்றிருப்பவரென்க. (சக)

எழுசீர்க்கழிநெடில்விநுத்தம்.

ஒங்குயர்விழுச்சீர்க்கம்பனர்கோயிலுள்ளுந்நரந்திரெயம்பிரானையாங்கவர் திருமுன்வெள்ளியங்கயிலையமர்ந்தெனத்தருமவெள்ளிவையைவாங்குவில்வனாயர்வாய்தலினிருபால்வாயில்காப்பாளையமைப்போர்தேங்கியசெல்வச்சிவபுரியணுகத்திருநலந்தினைத்துவிட்டைவார்.

(இ - ள்.) ஒங்குஉயர் விழுச்சீர் கம்பனர்கோயில் உள்ளுந்நரந்திரெயம்பிரானை - எத்திறத்திலு மெம்பட்டியர்ந்த பெருமையுடைய திருவேகம்பர் கோயிலுள் எழுது பெருமானாகிய நந்தி தேவனாயும், ஆங்கவர் திருமுன் வெள்ளியங்கயிலை அமர்ந்தென தருமவெள்ளிவையை - அத்தேவருக்குமுன் கயிலையமலை வந்திறுத்தாற்போலவெள்ளிய தரும விடையையும், வாங்கு வில் வனாயர் வாய்தலின் இருபால் வாயில் காப்பாளரை - பொன்மலையை வில்லாகவளைத்தவருடைய திருவாய்தலின் இருபக்கத்தில் துவாரபாலகனாயும், அமைப்போர் தேங்கிய செல்வ சிவபுரி அணுகி - பதிட்டைசெய்கின்றவர்கள் செல்வந்ததும்புஞ் சிவபுரத்தையடைந்து, திருநலம் தினைத்து வீடு அடைவார் - அங்குள்ள சுத்தபோகங்களை யனுபவித்து முத்தியடைவார்கள். (எ - று)

திருவேகம்பர் கோயிலுக்குள் நந்திதேவனாயும் அவருக்குமுன் தருமவிடையையும் வாய்தலில் துவாரபாலகனாயும் பதிட்டைசெய்கின்றவர்கள் கயிலையத்தை யடைந்து சுத்தபோகநுகர்ந்து முத்தியடைவார்களென்க. (சஉ)

அங்குசபாசம்வரதமோடபயநாற்கரத்தமைவரக்கலைமான் பங்கயக்கிழத்திபாங்கியர்குழப்பத்திரபீடமேல்வைகுமெங்கனையகிதன்றிருவுருப்பிறவுயியற்றிவண்காஞ்சியினமைப்போர்தங்களை குளிப்படுத்திவாழ்ந்துகடைமுறைதாளிணைசேரவார்.

(அ - ள்.) அங்குசம்பாசம் வரதமோடு அபயம் நாற்கரத்த அமைவர - அங்குசமும் பாசமும் வரதமும் அபயமும் நான்குகரத்தினுமமைந்திருக்க, கலைமான் பங்கயக்கிழத்திபாங்கியாகும் - கலைமகளு மிலகருமியுமாகிப் பேதாழியர்கள் சூழ்ந்திருக்க, பத்திரபீடமேல் வைகும் - பதராசனத்தினமேல் வீற்றிருக்கும், என்கண் நாயகி தன் திருவுருபிறவும் இயற்றி வண்காஞ்சியில் அமைப்போர் - எங்கள்பெருமாட்டியினது திருவுருவத்தையும் மற்றுமிறைவோல்வணவாகிய திருவுருவங்களையுஞ்செய்து வளப்பம்பொருந்திய காஞ்சிநகரத்தில் பதிட்டைசெய்கின்றவர்கள், தங்கின்குளிப்படுகெடுத்துநான் வாழ்ந்து - தமது சுற்றத்தார் நிறைந்திருக்க அளவிற்றதகாலம்வாழ்ந்து, கடைமுறை தாளிணை சேர்வார் - இறுதிநாளிலிறைவனடியிணையைச் சேர்வார்கள். (எ - று)

கலைமகளுந்திருமகளும் வலமிடங்களிலிருக்க அங்குசபாச வரதாபயங்கனோடு பதிராசனத்தின்மேல் வீற்றிருக்கும் அம்மை திருவுருவத்தையும் ஏனைய திருவுருவங்களையும் பதிட்டைசெய்கின்றவர்கள் சுற்றத்தாரோடு கூடிவாழ்ந்து இறுதியில் முத்தியடைவார்களென்க. (சக)

ஐங்கரப்பெருமானுமுகக்குரிசிலறிவினான்வேள்விபாழ்படுத்த
வன்கழல்வீரன்கேத்திரபாலவயிரவர்தம்மையாங்கமைப்போர்
செங்கதிர் துற்கைமாயனையனைத்திருத்தகநிறுவினர்தாமும்
புங்கவர்வழுத்துமவ்வருலகம்புகூஉப்பெரும்பயனுகர்ந்தமர்வார்.

(இ - ள்.) ஐங்கரப்பெருமான் அறுமுசக்குரிசில் அறிவினான் வேள்விபாழ்
படுத்த வன்கழல் வீரன் கேத்திரபாலவயிரவர் தம்மை ஆங்கு அமைப்போர் - விராய
கக்கடவுளும் சண்முகக்கடவுளும் அறிவிலியாகியதக்கனயாகத்தைப் பாழாக்கிய வலிய
வீரகண்டையணிந்த வீரபத்திரக்கடவுளும் கேத்திரபாலகராகிய வைரலக்கடவுளு
மாகிய இவர்களை யவ்விடத்தில் பதிட்டைசெய்பவர்களும், செங்கதிர் துற்கை மாயனை
அயனை திருத்தக நிறுவினர்தாமும் - செவ்விய கிரணத்தைப் பரப்பும் தற்காதேவி
யையும் திருமாலையும் பிரமனையும் அழகுபெறப்பதிட்டைசெய்தவர்களும், புங்கவர்
வழுத்தும் அவ்வவர் உலகம் புக்குபெறப்பயன் துகந்து அமர்வார் - மேலோர்கள் புச
மும் அவ்வக்கடவுளுடைய உலகத்தையடைந்து டெரிய சுகத்தை யனுபவித்து
வாழ்ந்திருப்பார்கள். (எ - று)

காஞ்சினகரத்தில் ஐங்கரக்கடவுள் முதலாயினரைப் பதிட்டைசெய்தவர்கள்
அவரவருலகம் புகுந்து பெரும்பயனுகர்ந்து வாழ்வார்களென்க. (சச)

அறநெறியொழுதிச்சிவாகமமறை நூலஞ்செழுத்துண்மைதேர்ந் துணர்ந்து
முறையுளியவழாதுகண்டுகைபூண்டுமுழுதுநீறணிந்துவெள்விடையூ
ரிநையவனடிகீழ்ப்பொதுவறுசிறப்பினெண்வகைமுழுவலன்புடையார்
மறையவர்வேந்தர்வணிகர்வேளாளர் மறையர்யாவரேயாக.

(இ - ள்.) அறநெறியொழுதி ஆகமம் மறைநூல் அஞ்செழுத்துண்மைதேர்
ந்து உணர்ந்து - தரும்த்தின் வழிநடந்து வேத சிவாகமங்களினுள்ளாய் நிற்கும்
பஞ்சாக்கரத்தினுண்மையை யாராய்ந்து செளிந்து, முறையுளியவழாது கண்டுகை
பூண்டு முழுதும் நீறு அணிந்து - வித்தெருதருத்திராக்க மணியை அங்கங்கள்
தோறு மணிந்து உடன் முழுவதற்சிருநீறுபூசி, வெள்விடையூர் இறையவன் அடிக்
கீழ் - வெள்ளிய இடபத்தைச்செலுத்துமிறைவருடைய திருவடியின்கீழ், பொது அறு
சிறப்பின் எண்வகை முழுவலன் புடையார் - பொதுவின்றி ரீங்கிய சிறந்த எட்டு
வகைப்பட்ட நிறைந்த அன்புடையவர்கள், மறையவா வேந்தர்வணிகர் வேளாளர் மற்
றையர், யாவரேயாக-அந்தணர் அரசர் வைசியர் சூத்திரர்களிடெரொழிந்தலையவருணத்
தர் ஆகிய இவர்களெவரேனுமாகு. (எ - று)

தத்தமக்குவிதித்த தருமவழியினின்று அஞ்செழுத்துண்மை யுணர்ந்து திரு
நீறுகண்டுகை புனைந்து இறைவர் திருவடிகீழ் சிறப்புவகையான் கண்ணீரருப்பல்
முதலிய எண்வகை அன்புடையவர்கள் அந்தணர்முதலியயாவரேயாயினும் மற்றெவ
ரேயாயினுமென்க. (சரு)

மன்னியபிரமசரியமில்வாழ்க்கைவனம்புரிநிலையினராக

வன்னவர்தமக்குமனைநிலையீகையாதியவளித்துவன்காஞ்சித்

தொன்னகர்வரைப்பிற்குவலையின் நிருத்துந் தூயவர்கைநமிடற்றிறைவன்
நன்னருள்வடிவம்பதிட்டைடெய்தவர்க்குசசாற்றியபயன் முழுதடைவார்.

(இ - ள்.) மன்னிய பிரமசரியம் இல்லாழ்க்கை வனம்புரி நிலையினராக - நிலை
பெற்ற பிரமசரியம் கிரகத்தம் வானப்பிரத்தமென்னும் ஆச்சிரமமுடையவராயினுமா

ருக, அன்னவர்தமக்கு மனை நிலை ஈகை ஆதிக அளித்து - அவர்களுக்கு வீடு பெரன் முத்தியை கொடுத்து, வண்காஞ்சி தெர்லங்கர் வணப்பில் - அனாதியாய் வளப்ப முடைய காஞ்சிநகர வெல்லுக்குள், கல்லையின்றி இருத்தும் தூயவர் - சிறிதும் மனக் கவலையிலலாமல் வாழ்வைக்குஞ் சுத்தான்மாக்கள், கறைமிடறு இறைவன் தன் அருள் லடிவும் பதிட்டைசெய்தவர்க்கு - நீலகண்டனாகிய இறைவனுடைய திருவருவத்தைப் பிரதிட்டைசெய்தவர்களுக்கு, சாற்றியபயன் முழுதும் அடைவார - சொல்லிய பயன்க ளெல்லாமடைவார்கள். (எ - று)

முன்னர்க்கூறியவரேயன்றி எவ்வெவ்வாச்சரிமகளாயினும் அவர்களுக்கு இடமும் பொருளுந் தாது காஞ்சித்தலத்தில் வாழ்வைசெய்தவர்கள் இறைவன் திருவரு வத்தைப் பிரதிட்டைசெய்தவர்களடையும் பயனையடைவார்களென்க. (சக)

பற்றெலாமீசன் திருவடித்தலத்தேபதித்துடற்சார்பறநீத்த வற்றமில் காட்சிப்பெருநதுறவுடையாரடியினை தொழுது பாற்றிசைத்து சுற்றுபூம்பொதும்பர்த்தடம்புனற்காஞ்சிச்சூழலுட்பயிசுகநன்குதவப் பெற்றவர்பெறும்பேயிற்றெனக்கிளத்தல்பெரும்பணித்தலைவற்குமரிதே.

(இ - ள்.) பூ பொதும்பர்த்தடம் புனல்கூற்று காஞ்சி சூழலுள் - பூஞ்சோலை களும் நாமயமாகிய பெரிய தடாகங்களுஞ்ஞுழ்த்த காஞ்சியெல்லுக்குள், பற்று எல்லாம் ஈசன் திருவடி தலத்தே பதித்து - (தமது மனவாக்குக்காயங்களாற் பற்றும்) பற்றெல் லாம் (பற்றற்ற) இறைவன் திருவடிககண்ணே பற்றச்செய்து, உடல்சார்பு அற நீத்த அற்றம் இல் காட்சி பெரு துறவுடையார் - உடற்சார்பொருங்கே யொழித்து மயக்க மின்றித் தெளிந்த சிறந்த துறவறமுடையவர், அடியினை தொழுது போற்றிசை த்து - அடிகளை வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்து, பயிச்சம் நன்கு உதவ பெற்றவர் பெ றும்பேயு - அவர்க்குப் பிச்சை நன்கு கொடுக்கப்பெற்றவரடையும் பயனை, இற் றென கிளத்தல் பெரு பணி தலைவற்கும் அரிது - இவ்வளவினவென்று கூறுதல் பெரிய படத்தைபுடைய ஆதிசேடனுக்குமருமையாம் (எ - று)

காஞ்சித்தலத்தில் உடற்பாறகன்று இறைவனடியினைப் பற்றுடைய துறவி கட்டு அன்னமிட்டவரடையும் பயனை ஆதிசேடனுஞ் சொல்லொணாதென்க. (சஎ)

பொருணிலைக்கேற்பேவாஸியத்தலத்திற் புகரறுபடாந்தனிலனை ய திருவடிவங்களுமுதலவைப்பவருந் தீவினை துணித்துவிட்டடைவா ரருமறைமிருதிசிவாகமபுராணமனைத்தினுமபுகன்றவாபுகன்று மருணிலைகழித்தகமாசுறுதவத்திராமறுளதருமமும்புகல்வாம்.

(இ - ள்.) பொருள்நிலைகரு ஏற்ப ஓவியம் தலத்தில் புகர் அற படாந்தனில் - பொருளளவுக்கேற்பச் சிதரருபமாகநல்லசுவரிலாவது குற்றமற்ற படச்சிலையிலாவது, அனையதிருவடிவங்கள் எழுத வைப்பவரும் - முன்னர்க்கூறிய திருவருவங்களை எழுதி வைப்பவர்களும், தீவினை துணித்தா வீடு அடைவார - அறககடையொழித்து முத்தி யையடைவார்கள், அருமறைமிருதி சிவாசமம் புராணம் அனைத்தினும் புகன்றவாறு புகனரும் - அரிய சுருதிரிருதிகளினுஞ் சிவாகம புராணங்களுள்ளுஞ் சொல்லியபடி சொன்னோம், மருள நிலைகழித்த மாசு அறு சரத்திரா - மயக்கமில்லாத குற்றமற்ற தவத்தையுடையவர்களே, மற்றும் உள்ள தருமமும் புகல்வாம் - மற்றுமுள்ள தரு மங்களைபுஞ் சொல்லுகின்றோங்கேளுங்கள். (எ - று)

தங்கள் பொருளளவுக்கேற்பச் சுவர்த்தலத்திலாவதுபடத்திலாவதுசிவமூர்த் தங்களைச் சித்திரரூபத்திலெழுதி வைப்பவர்களும் முத்தியடைவார்கள் ; இவையங் கூறுவதன்று சுருதி முதலியவைகளாற் கூறினவைகளாகும் முனிவர்களே ஏனைய தருமங்களைபுந் கேளுங்களுன்க.

(சஅ)

கலிலைத்துறை.

வளங்கொள்கச்சி மாரகர்மறுகிடைவினையாடு
மிளஞ்சிறுர்களும்புழுதியிற்சிவாலயமியற்றிக்
கிளர்ந்துபோற்றி னுஞ்சிவபுரங்கெழுமுவரென்றால்
விளங்குகாஞ்சியிற்சிவாலயமெடுப்பதேவேண்டும்.

(இ - ள்.) வளங்கொள் கச்சிமாரகர் மறுகிடை வினையாடும் இளஞ்சிறுர்க ளும் - வளப்பங்கொண்ட பெரிய காஞ்சிகளிலுள்ள வீதியில் வினையாடுகின்ற இளம் பிள்ளைகளும், புழுதியில் சிவாலயம் இயற்றி கிளர்ந்துபோற்றினும் - அவ்வீதியிலுள்ள புழுதியால் சிவாலயம்போற் செய்து திரளாகக்கூடி யாடினாலும், சிவபுரம் கெழு முவர் என்றால் - சிவபுரத்தை யடைவார்களென்று சொன்னால், விளங்கு காஞ்சியில் - சிவாலயம் எடுப்பதே வேண்டும் - எப்பதிகளினும் சிறந்து விளங்குங் காஞ்சியிற் சிவாலயமுண்டாகுதலையே தொடங்கல்வேண்டும். (எ - று)

காஞ்சிமாரகரத்தில் வினையாடுஞ் சிறுகுழவிகளும் புழுதியினால் சிவாலயமி யற்றிப் போற்றுவாராயின் அவர்களே சிவபதத்தை யடைவார்களென்று சொன்னால் அவ்விடத்திற் சிவாலயத்தைக் கட்டவேவேண்டிமென்க.

(சக)

சுட்டுகின்ற தம்பொருள்வருவாயினுக்கிசைய
வூட்டருஞ்சுடர்மணிகளிற்கனகத்திடுதொட்பங்
காட்டுதாதுவில்தெள்ளியிற்சுதையினிற்கனவின
வாட்டுசெங்கலின்மரத்தினின்மண்ணினுதல்.

(இ - ள்.) சுட்டுகின்ற தம்பொருள் வருவாயினுக்கிசைய - தான் தேடும் பொ ருள் வருவாய்க்கிணங்க, ஊட்டாறும் சுடர்மணிகளில் கனகத்தில் ஒப்பங்காட்டும் தாது வில் வெள்ளியில் சுதையினில் கனலில் வாட்டுஞ் செங்கலில் மரத்தினில் மண்ணி னான் ஆதல் - காண்டற்கரிய ஒளிவீசுமிரத்தினங்களினாலாவது பொன்னினாலாவது பொன்னொளிகாட்டுஞ்செம்பினாலாவது வெள்ளியினாலாவது சுண்ணச்சாந்தினாலாவது நெருப்பிற் சுட்ட செங்கல்லிலாவது மரத்தினாலாவது மண்ணினாலாவது. (எ - று)

தம்பொருளளவுக்கேற்ப மணி பொன் தாது வெள்ளி சுதை செங்கல் மரம் மண் இவைகளினாலாவது என்க.

(இ0)

கந்தமாதனம்பனிவரைநீலம்வான்கயிலை
மந்தரந்திகழேழமகூடம்வளர்சிடத
முந்துபொன்வரைமுதற்குலவரைப்பெயரொன்றாற்
சுந்தமேனிலைக்கோபுரமண்டபந்தயங்க.

(இ - ள்.) கந்தமாதனம் பனிவரை நீலம் வான்கயிலை மந்தரம் திகழ் ஏம கூடம் வளர்சிடதம் முந்து பொன்வரை முதற்குலவரைப்பெயர் ஒன்றால் - கந்தமாதன மலைமயமலை நீலமலை சிறந்த கயிலைமலை மந்தரமலை விளங்கும் ஏமகூடமலை வளர்ச் சிவையுடைய சிடதமலைமுதன்மையாகிய மேருமலை முதலாகச் சொல்லப்பட்ட சிறந்த

மலைகளின் பெயரொன்றினால், சந்தம் மேல்நிலை கோபுரம் மண்டபம் தயங்க-அழகிய மேலநிலைகளையுடைய கோபுரங்களும் மண்டபங்களும் விளங்கும்படியாக. (ஏ - ஹ)

கந்தமாதன முதலாகச் சொல்லப்பட்ட மலைகளின் பெயரொன்றினால் கோபுரங்களும் மண்டபங்களும் விளங்கும்படியாகவென்க. (இக)

விளங்குநாகரத்திராவிடம்வேசரமற்றுங்
கிளந்தவற்றுளோர்பெற்றியிறகெழுவுபேரன்பாற்
றுளங்குவெண்டினாக்கருங்கடற்சுடுவிடம்பருகிச்
களங்கறுத்தவனாலயங்காண்டகவெடுப்போர்.

(இ - ள்.) விளங்கும் நாகரம் திராவிடம் வேசரம் மற்றங் கிளந்தவற்றுள் ஒரு பெற்றியின் - வழங்குகின்ற நாகரம் திராவிடம் வேசரம் இப்பாடைகளிலாவது இதுவன்றிச் சொல்லும் பாடைகளிலாவது அமைந்துள்ள விதிப்படி, செழுவுபெரு அன்பால் - நினைந்த அன்பினால், துளங்கு வெள்ளிநா கருங்கடல் சுடுவிடம் பருகி களம் கறுத்தவன் - அசைகின்ற வெள்ளிய அலைகளையுடைய கரிய கடல்லெழுந்த சுடு கின்ற விடத்தைப்பருகிக் கண்டங்கறுத்த விறைவருடைய, ஆலயம் காண்டக எடுப் போர் - ஆலயத்தைக் காட்சி பெறும்படியாகச்செய்கின்றவர்கள். (ஏ - ஹ)

அவரவர்க்கும் விளங்க நாகரமுதலாகிய பாணைகளில் விதிக்கப்பட்டிள்ள விதிப்படி ஆலயப்பணி செய்கின்றவர்களென்க. (இஉ)

மேவுமல்வமால்வனாகநிகர்விமானமேல்கொண்டு
தேவர்மாலயன்முனிவரசித்தேர்த்தெடுப்பக்
காவிநேர்மிடற்றெம்பிரான்கயிலையைநண்ணி
யோவரும்பெரும்போகமுண்டிறைந்துவிடைவார்.

(இ - ள்.) அவ்வமால்வனா நிகர் மேவும் விமானமேல் கொண்டு - ஆந்தந்த பெரிய மலைகளுக்கொப்பாக வமைக்கப்பட்டுள்ள விமானத்தின்மேல்கொண்டு, தே வர் மால் - அயன் முனிவரசி த்தீர்த் ஏதெடுப்ப - தேவர்கள் திருமால் பிரமன் முனிவர் கள் தீத்தர்கள் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட யாவரும் தோத்திரஞ்செய்ய, காவி நேர் மிடற்று எம்பிரான் - கயிலையை நண்ணி - நீலமலர்போன்ற கரிய கண்டத்தையுடைய எமது பெருமானுடைய கயிலாயத்தை யடைந்து, ஓவரும் பெரும்போகம் உண்டு உறைந்து - ஒழியாத பெரிய சுத்தபோகத்தை அனுபவித்து வாழ்ந்து, வீடு அடைவார் - பின் முத்தியை யடைவார்கள். (ஏ - ஹ)

கந்தமாதன முதலாகச் சொல்லப்பட்ட பர்வதங்கள்போல் கோபுரமண்ட பங்களைச் செய்தவர்கள் ஆந்தந்த மலைகள்போன்ற விமானத்தின்மே லாரோகணித்துத் தேவர் முதலானவர்கள் தோத்திரஞ்செய்ய கயிலாயத்தை யடைந்து அங்குள்ள சுத்த போகத்தைத் துய்த்துப் பின் மோகத்தை யடைவார்களென்க. (இக)

முரிநதுவீழ்ந்தனவெடித்தனவுடைந்தனமுதிய
செரிந்தவாகியகோபுரநெடுமதில்பிறவுந்
தெரிநதுமுன்னையிற்சீர்பெறப்புகுவோர்பண்டு
புரிந்துளோர்பெறும்புண்ணியநான்மடங்குறுவார்.

(இ - ள்.) முரிந்து வீழ்ந்தன வெடித்தன உடைந்தன முதிய செரிந்தவாகிய கோபுரம் நெடுமதில் பிறவும் தெரிந்து - முரிபட்டும் வீழ்ந்தும் வெடித்தும் உடைந்தும்

தும் மிகவு நெரிந்துமிருக்கின்றனவாகிய கோபுரங்கள் பெரிய மதில்கள் முதலானவைகளையும் பார்த்து, முன்னையின் சீர்பெற புதுக்குறோ - முன்னிருந்ததைப்பார்க்கினுஞ் சிறந்திருக்கச்செய்கின்றவர்கள், பண்டு புரிந்துளோர் பெறும் புண்ணியம் நான்மடங்கு உறுவார் - முன் செய்தவர்கள் பெற்ற புண்ணியத்தினும் இவர்கள் நான்குபங்கடைவார்கள். (எ - று)

சீரேனோத்தாரணஞ் செய்தவர்களடையும் பயன் பெரிதென்று கூறியதென்க.

மெய்யனாலயப்பணியுடலவிருத்தியைக்குறித்துச் செய்துளோர்பெறும்பயனுமொன்மகமெலாஞ் செய்தா
செய்துமாறரிதென்றிடினுறுதியோடியற்று
முய்தியாளருக்குரைத்திடவேண்டுவதெவனே.

(இ - ள்.) மெய்யன் ஆலயம் பணி உடல் விருத்தியை குறித்து செய்துளோர் பெறும் பயனும் - அழிவில்லாத இறைவனுடைய ஆலயப்பணிகளைச் சேவனத்தின்னொருட்டிக் கூலியாளாகச் செய்கின்றவர்களடையும் பயனையும், ஒன் மகம் எல்லாம் செய்தார் எய்துமாறு அரிது என்றிடில் - புகழ்பொருந்திய யாகங்களெல்லாஞ் செய்தவர்களு மடைதலரிதென்று சொன்னால், உறுதியோடு இயற்றும் உய்தியாளருக்கு உரைத்திடவேண்டிவது எவன்-கடப்பாடென்றெண்ணி மனவறுதியோடு செய்யு முடியுந் திறமுடையவர்க்குச் சொல்லத்தக்கதெனையுள. (எ - று)

சிவபணியையுறுதியோடியற்றுவவரடையும்பயன்பெரிதென்றுகூறியதென்க.

எட்டுச்செங்கலினுயினுமீம்புனல்வேணி
வட்டச்சென்னியானாலயத்திருப்பணிவகுத்த
லொட்டிப்பெற்றவிலவுடற்பயனுவதென்றுணர்வி
சட்டுத்தீவினையைந்தவித்தொழுகுமநதணர்காள்.

(இ - ள்.) தீவினை அட்டு ஐந்து அவித்து ஒழுகும் அந்தணர்காள் - தீவினையைச்சுட்டைம்புனல்களையவித்து நன்னெறியிற் செல்லும் முனிவர்களே, எட்டு செங்கல்லின் ஆயினும் ஈரம் புனல்வேணி வட்டம் சென்னியான் ஆலயம் திருப்பணி வகுத்தல் - (தனக்கெளிதாகக் கிடைக்கப்பெற்ற) எட்டுச் செங்கல்லினாலேனுங் குளிர்ந்த கங்கையை யணிந்த சடைமுடிபுடைய இறைவனுடைய வாலயத்திருப்பணிசெய்தல், ஒட்டி பெற்ற இ உடல் பயனுவது என்று உணர்வீர் - முன் நல்வினக்கீடாகப்பெற்ற விலவுடம்பின் பயனுவதென்றறியுங்கள். (எ - று)

சிவபணிசெய்தலே இவ்வுடம்பினுற் பெறும் பயனென்க. (ருசு)

ஏற்றின்மேலவனாலயத்திருப்பணியியற்று
மாற்றலில்லருங்கோயிலினகம்புறமெங்கும்
போற்றிதுண்ணுயிர்மெல்லெனவலகிடல்புரித
ணற்றுதுசாந்திராயணகிரிச்சரநோக்கும்.

(இ - ள்.) ஏற்றின் மேலவன் ஆலயம் திருப்பணி இயற்றும் ஆற்றல் தில்லரும் - இடபத்தின்மேல் வீற்றிருக்கின்ற இறைவனுடைய ஆலயத்திருப்பணி செய்யவன்மையில்லாதவரும், கோயிலின் அகம் புறம் எங்கும்-திருக்கோயிலினுள்ளும் புறம்புமாகிய எவ்விடத்திலும், துண் உயிர் போற்றி மெல்லென அலகிடல் புரிதல் - ஊர்வனவர்கிய; துண்ணிய வுயிர்களிறவாவண்ணச் திருவலகினால் மெல்லென விளக்குதல்

செய்வாராயின், துறுதுறு சாந்திராயண கிரிச் சரம் நோக்கும்-புதினாயிரஞ் சந்திராயணவிந்தம் கிருச்சரமத்தே தாடு செய்வதற்குமேலாகும். (எ - று)

அலகிடும்பணி சாந்திராயணத்தினுஞ் சிறந்ததென்க.

(இள)

அறுசீர்க்கழிநெடில்விநுத்தம்.

குடம்புரைசெருத்தற்றீம்பால்கொழித்திடுங்கபிலையாப்பி
பிடம்படும்விசும்பினேந்திவடித்தநீர்வாக்கியென்று
மடம்பணிசடிலத்தெங்கொனையமெழுதுவோர்க்குப்
படம்பயனதனிநூறுமடங்கெனப்பகருநூலகன்.

(இ - ள்.) குடம்புரை செருத்தல் தீம்பால் கொழித்திடும் கபிலை ஆப்பி-குடம் போலு மடியையுடைத்தாயினிய பாலைச்சொரியும் கபிலைப்பசுவின் கோமயத்தை, இடம் படும் விசும்பில் ஏந்திவடித்த நீர் வாக்கி-பூமியில் விழுவதற்கு முன் அவ்விடை வெளியிற்றானே கையிலேந்தி வடித்தெடுத்த சுத்த நீரைவார்த்து, அடம் பணி சடி வத்து எங்கோன் ஆலயம் என்றும் மெழுதுவோர்க்கு - ஊருகின்ற பாம்பணிந்த சடையையுடைய எமமிறைவனுலயத்தை நாடோறுமெழுதுவோர்க்கு, படம் பயன் ஆதனில் தூறுமடங்கு என நூல்கள் பகரும்-உண்டாகும்பயன் முன்னல்கெவோர்க்குக் கூறிய பயனிலும் தூறுபங்கென்று ஆதமங்கள் சொல்லும். (எ - று)

மெழுகல் அலகிடும்பணியினுஞ் சிறந்ததென்க.

(இஅ)

ஒலிமலர்த்தொடரிபெம்மாநெண்ணிலாக்குமுனிலேயய்ந்த
வலர்முடிச்சடையிற்சாத்தனூற்றுநூறதிகமாகு
மலர்தொறுமுவகைபூத்துவானவர்வதிவார்த்த
நலமிகுமலர்கொண்டேத்ததைனுக்கினிதெனறோர்வீர்.

(இ - ள்.) ஒன் றிலா குழவி வேய்ந்த பெம்மான் அவர்முடி சடையில்-ஒள்ளிய வினஞ்சந்திரனையணிந்த இறைவனுடைய பரந்தசடை முடியில், அரி ஒலி மலர் தோடு சாத்தல் - வண்டுகொளவிக்கு மலரைத்தொடுத்துச் சாத்துதல், தூறுதூறு அதிகம் ஆகும்-புதினாயிரம் பங்கதிகமாம், அந்த மலர்தொறும் உவகை பூத்து வானவர் வதிவார்- அம்மலர்கடோறும் மனமகிழ்து தேவர்கள் வாசஞ்செய்வார்கள், நலமிகும் மலர்கொண்டு ஏத்தல் நாதனுக்கு இனிது என்று ஓர்வீர் - (ஆகையால்) நன்மை மிகுந்த மலர்களைக்கொண்டருச்சித்தல் இறைவனுக்கு மிகவுமினிமை யென்றறியுங்கள். (எ - று)

பூமாலெதொடுத்துச் சாத்தல் மெழுகிதெலினுஞ் சிறந்ததென்க.

(இக)

கன்னிகாரத்தில்வாணியலரியிற்கமலப்புத்தேள்
வன்னியில்வன்னிநந்திநந்தியாவட்டப்பூவிற்
புண்ணியில்வன்னிநமெருப்பூவினிற்கணங்களை
தூன்னிபடுவருங்கிணங்கித்தோன்றல்செண்பகத்துச்செவ்வேள்.

(இ - ள்.) கன்னிகாரத்தில் வாணி - கோங்குமலரில் சரசவதியும், அலரியில் கமலம் புத்தேன் - அலரிப்பூவில் பிரமணம், வன்னியில் வன்னி - வன்னிமலரில் கினி தேவனும், நந்தியாவட்டம் பூலில்நந்தி - நந்தியாவர்த்தமலரில் கந்திதேவரும், புண்ணியில் வனி - புண்ணைமலரில் கரபுதேவனும், நமெருபூவினில் கணங்கன் - நமெரு மலர்த் சிவகணங்கனும், ஏடுதூன்றியு ஏருக்கில் அங்கித்தோன்றல் இத்தேவன் செறிந்த

வெருக்குமலரில் விராயகக்கடவுளும், செண்பகத்து செவ்வேள் - செண்பகப்பூவில் முருகக்கடவுளும். (எ - று)

அங்கித்தோன்றல் விராயகக்கடவுளென வருதல் வடமொழியிற்காண்க. (௧௦)

திருமகன் வில்லந்தன்னிற் சிறந்தகொக்கிறகின்மாயோன்
வருணன்வாருணமென போதிலவகுளத்திற்கயசைமற் று
நிருதிமென்கிரீடப்பூவிற்காதிநிகழ்ச்சாணன்
பரிதிசெங்கமுநீர்ப்பூவிற்குமுதத்திற்பனிவெண்டிங்கள்.

(இ - ள்.) வில்லந்தன்னில் திருமகன்-வில்லத்திலலக்குமியும், சிறந்த கொக்கிறகின்மாயோன் - சிறப்புப்பொருந்திய கொக்கிறகில் திருமாலும், வாருணமென போதில் வருணன் - மெல்லிய வருணமலரில் வருணனும், வருளத்தில் சுயசை - மகிழ்மலரில் சுயசையும், மென் கிரீடப்பூவில் நிருதி-மெல்லிய வாகைப்பூவில் நிருதியும், சாதியில் நீகழ்ச்சாணன் - சாதிமல்லிகையில் முன்னாநிகழு மீசாணமூர்த்தியும், செங்கமுநீர் பூவில் பருதி - செங்கமுநீர்மலரில் சூரியனும், குமுதத்தில் பனிவெண்டிங்கள் - அல்லிமலரில் சந்திரனும். (எ - று) . (௧௧)

இந்திரன் மந்தாரத்தினியக்கர்கோன்பொலம்பூமத்தத்
தந்தகனபாமாற்கத்தினாரஞ்சுர்ந்துவாழ்வார்
கந்தமென்கமலப்போதிற்கண்ணுதலிறையேவைவரும்
பைந்துகணீர்ப்பூவிற்பனிவரைப்பிராட்டிமேவும்.

(இ - ள்.) மந்தாரத்தில் இந்திரன் - மந்தாரமலரிலிந்திரனும், பொலம்பூமத்தத்து இயக்கர்கோன் - பொன்னுமத்தைமலரில் குபேரனும், அபாமார்க்கத்தில் அந்தகன் - நாயருவியிலியமனும், ஆர் அருஞ்சுர்ந்து வாழ்வார் - மிக்ககருணையோடு நிறைந்துவாழ்வார்கள், கந்தம் மெல் கமலம் போதில் கண்ணுதல் இறை வைரும்-நறுமணங்கமழு மெல்லியதாமரைமலரில் நெற்றிக்கண்ணையுடைய கடவுள்வாரும், பைதுகள் நீலம் பூவில் பனிவரை பிராட்டிமேவும் - பசியமகரத்தங்கனையுடைய நீலமலரில் பார்வதியார் வாழ்வார். (எ - று)

இம்மூன்றுசெய்யுளால் அவ்வம்மலர்களில்வசிக்குந்தெய்வங்களைக்கூறியதென்க.

மேதகு வாசத்தெல்லாமலைமகன்விரும்பிவைகு
தலாலிணையபூக்களமைந்தவைகொண்டுசெய்யும்
பாதபூசனைக்கேசும்பப்பரம்பொருள்கருணைகரும்.
போதணிபுயற்றினமேலாம்பூந்தொடைதொடுத்துச்சாத்தல்.

(இ - ள்.) மேதகு வாசதது எல்லாம் மலைமகன் விரும்பி வாகும் ஆதலால் - மேன்மைபொருந்திய வாசனையுள்ள எல்லாமலர்களிலும் பார்வதியார் விருப்பத்தோடு வீற்றிருப்பராகையினால், இணையபூக்கள் அமைந்தவைகொண்டு செய்யும் பாதபூசனைக்கு-இத்தன்மையவாகிய மலர்களில் கிடைத்த மலர்களைக்கொண்டியற்றும் திருவடியருச்சனைக்கு, பரம்பொருள் ஏகம்பம் கருணைகரும் - பிரம்ப்பொருளாகிய திருவேகம்பரூன்பாலிட்டர், போது அணிபுயத்தில் பூதொடை தொடுத்த சாததல் மேலாம் - (ஆகையால்) மலர்களாலமுதுபெற்றிருக்குந்தோள்களில் அமமலர்களை மாலையாகத்தொடுத்தணிதல் சிறந்ததாகும். (எ - று)

தனித்தனியே மலர்களாலருகிப்பதினு மாலையாகத் தொடுத்துச்சாத்தல் சிறந்ததென்க.

(இ - ஈ) மட்டி அவிழ் பொழிங்கூழ் கம்பவனாப்பிடை - நறுமணங்கொழுந்த சோலைஞ் சிறுவேகம்பத்தினெல்லையில், மதிதேய் பக்கத்து அட்டமி பறிஞன் காண தினங்களில் - கிருஷ்ணபட்சத் தட்டமி சதூர்த்தகி திகிலில், அன்புகூர்ந்து கட்டி ஏழில் கயிலை ஆன் செய் கலந்த குவகிலியத்தாபம் இட்டவர் செய்த குற்றம் ஆயி சம் - அன்புமேலிட்டமுரு கெடாக்கயிலைப் பசவி நெய்கலந்த குங்கிலியத் தாபமிட்ட டவர்களியற்றிய ஆயிரங்குற்றங்களை, எக்கோன் பொறுப்பன்-எமதுபெருமான் பொறுத்திருக்கன். (எ - று)

திருவேகம்பத்தில் பசுவின்னெய்கலந்த சூங்கிலியத்தூபம் கிருஷ்ணாடமி சதூர்த்தசிதினன்களி லிவொராயினவர் குற்றமாயிர பொறுப்ப னிறைவனென்க. (கசு)
வடித்தநீர்வாசம்பெய்துவள்ளலுக்காட்டல்செய்யிற
படித்தலைப்பத்துநாறுபரிமேதஞ்செய்தபேரூங்
கடிச்செழுந்தயிலமானெய்கமழுமைந்தமிாதமெம்மா
னடித்துணைக்குறுமாணந்துமொன்றினென்றதிகமாமால்.

(இ - ள்.) வடித்த நீர்வாசம் பெய்துவள்ளலுக்கு ஆட்டல்செய்யின் - வடித் தெடுத்த திருமஞ்சனத்தில் வாசனைகலந்து இறைவனுக்கு கபிடேகஞ்செய்தால், படி தலை தூறுபத்து பரிமேதம் செய்த பேறு ஆம் - (அது) இல்லவகிள்க ணாயிரம் அஸ்வ மேதஞ்செய்த பலனாகும், கடி செழுந்தயிலம் ஆன் நெய் கபடும் ஐந்து அமிர்தம் எம் மான் அடி துணைக்கு உறும் ஆன் ஐந்தும் - நறுமணங்கடழு நல்லெண்ணையும் பசுவி னெய்யும் வாசம்வீசும் பஞ்சாமிர்தமும் எமதிறைவன்றிருவடிக்குப் பொருந்திய பஞ்ச கவ்யமும், ஒன்றின் ஒன்று அகிகம் ஆம் - ஒன்றுக்கொன்று மேம்பாடுடையனவாகும்.

நல்லவாசனையூட்டிய திருமஞ்சனத்தை யாட்டினால் அது ஆயிரம் அசுவமேத பலனைத்தரும். தயிலம் நெய் பஞ்சாமிர்தம் பஞ்சகவ்யம் இவையொன்றுக்கொன்று ஏற்றமுடைத்தென்க. (சுஎ)

மண்டுபெரன்பினுன்பான் மணிமுடிக்காட்டுவோர்பா
லண்டர்தம்பெருமான்மேன்மேலளவிலாமகிழ்ச்சிகூரும்
வெண்டயிரகருப்பஞ்சாறுவினாமதுப்பிறவுமாட்டி
னெண்டபுமவேள்வியெல்லாமியற்றியபெருமபேரெய்தும்.

(இ - ள்.) மண்டி பெரு அன்பின் ஆனபால் மணிமுடிக்கு ஆட்டுவோர்பால், அண்டர்தம் பெருமான் மேன்மேல் அளவிலா மகிழ்ச்சிகூரும் - நிறைந்தபேரன்பி னால் பசுவின்பாலால் அழகிய கிருமுடிக்கு அபிடேகஞ்செய்கின்றவர்களிடத்தில் தேவர்கடலை என்க இறைவன் எல்லையில்லாத ஆனந்தக்களிப்படைவன், வெண் தயிர் கருப்பஞ்சாறு வினாமது பிறவும் ஆட்டின் - வெள்ளியதயிரும கரும்பின சாறும் கவை விளைகின்றதேனும் ஏனைய பொருள்களையும் அபிடேகஞ் செய்தால், எண் தபும் றேள்வி எல்லாம் இயற்றிய பெரும்பேறு எய்தும் - அளவிற்ற யாகங்களெல்லாஞ் செய்த பெரும்பயனுண்டாகும். (சு - று)

பாலபிடேகஞ் செய்தவர்களிடத்தில் இறைவனுக்கு மகிழ்ச்சி வளரும், தயிர் முத்தவியவற்றை யாட்டினால் யாகங்களெல்லாஞ் செய்த பயனுண்டாமென்க. (சுஅ)

மந்திரத்திருவொற்றாடைசாத்திரமான்மதங்கற்பூரஞ்
சந்தனக்கலவைசாத்திச்சாந்தாற்றிப்பணிசெய்கிற்போர்
தந்திருமாபிற்கோடிதமர்களைநரகிவீக்கி
யிந்துவாழ்சுடலத்தெந்தையிணையடிநீழல்வாழ்வார்.

(இ - ள்.) மந்திரம் திருவொற்றாடை சாத்திர - மந்திரத்தினால் சுத்திசெய்த ஒற்றாடையினால் பெருமானையொற்றி, மான்மதம் கற்பூரம் சந்தனக்கலவை சாத்தி சாந்தாற்றி பணிசெய்கிறேன் - மிருகமதமும் பச்சைக்கற்பூரமும் கலந்த சந்தனக் குழம்பையப்பி விசிரியினு லனைக்கும் பணியாச்செய்யின்றவர்கள், தம் திருமரபில் கோடிதமர்களை நரகில் நீக்கி - தங்களுடைய நல்லமரபில் கோடிபேர் சுற்றத்தாரை

நரகினின்று மீட்டித்து; இந்துவாழ் சடிவத்து எந்தை இணையடி நீழல் வாழ்வார் - சந்திரன்வழுஞ் சடைமுடியுடைய எமது பெருமான்நிருவடிநீழலில் வாழ்வார்கள்.

(திருமஞ்சனமாட்டிய பின்னர்) திருவொற்றாடை சாத்திச் சந்தனக்குழம்பை யப்பிச் சாந்தாற்றியினால் நரம்புலர்த்துந்திருப்பணிசெய்வோர்நரகிர்கிடகருந்தமது க்ற் றத்தார் கோடியரை அந்நரகினின்றுமீட்டித்து இறைவன்நிருவடிநீழலில்வாழ்வார்கள். துழையுநாற்சலிங்கம்பெண்ணேழ்துறாபுரையுறம்பும்பட்டு விழைதருதீவில்தந்த விசித்திரப்பட்டங்கள்-பருத்தினாலால் வளைந்தவாடையும் வெண் ணீர்முடைய துறாபோன்ற நல்லுழம்பட்டாடையும் விருப்புஞ்சிறப்பினையுடைய தீவு களினின்றுகொண்டெவந்தபலவிசித்திரவாடைகளையும், அன்பால் மழையிடறு இறை க்கு சாத்தில்-அன்பினால் நீலகண்டனாகிய விறைவனுக்குச் சாத்தினால், பழுவலான் உல கில் ஒரு ஒரு இழையினுக்கு இயம்பும் கற்பம் ஆயிரம் இனிது வாழ்வார் - பரசாயுத மேந்திய இறைவனுடைய வுலகில் ஒவ்வோரிழைக்குச சொல்லப்படும் ஆயிரங்கற்ப காலமினிமையாக வாழ்வார்கள். (எ - று)

(இ - ள்.) தூல் துழையும் கலிங்கம் வெண்கேழ் துறாபுரையுறும் பூம்பட்டு விழை தரு தீவில் தந்த விசித்திரப்பட்டங்கள்-பருத்தினாலால் வளைந்தவாடையும் வெண் ணீர்முடைய துறாபோன்ற நல்லுழம்பட்டாடையும் விருப்புஞ்சிறப்பினையுடைய தீவு களினின்றுகொண்டெவந்தபலவிசித்திரவாடைகளையும், அன்பால் மழையிடறு இறை க்கு சாத்தில்-அன்பினால் நீலகண்டனாகிய விறைவனுக்குச் சாத்தினால், பழுவலான் உல கில் ஒரு ஒரு இழையினுக்கு இயம்பும் கற்பம் ஆயிரம் இனிது வாழ்வார் - பரசாயுத மேந்திய இறைவனுடைய வுலகில் ஒவ்வோரிழைக்குச சொல்லப்படும் ஆயிரங்கற்ப காலமினிமையாக வாழ்வார்கள். (எ - று)

இறைவனுக்கு தூலாடை முதலியவற்றை யணிவோர் ஒரு தூலிழைக்கு ஆயிரம் கற்பகாலஞ் சிவலோகத்தில் வாழ்வார்களென்க. (எ0)

நால்விரலளவைகொண்ட நல்லிழைதொண்ணூற்றாறில் சால் புறமும் மூன்று ஆக்கி மூன்றுந் சமைத்த பூணூல் - நான்கு விரலளவையினுற் கொள்ளப்பட்ட நல்ல தொண்ணூற்றாறியழையில் மேம்பாடாகவதனை ஒன்பதிழை யாக்கிப் பின்னர் அதனை மூன்றாகச் செய்த முப்புரிநூலை, சீலமோடு என்றும் சாததும் திருமறையவரை - ஆசாரத்தோடு நாடோறுஞ் சாத்துகின்ற அந்தணர்களை, மால்உடைபுலையாதாமும் கண்டால் மறுமையில் மறையோர் ஆவார் - மதுமயக் கு முடைய புலையருங்காணப் பெறுவராயின் (அவர்) மறுபிறப்பில் தனராகப்பிறப்பார்கள்.

(இ - ள்.) நால்விரல் அளவைகொண்ட நல் இழைதொண்ணூற்றாறில் சால் புறமும் மூன்று ஆக்கி மூன்றுந் சமைத்த பூணூல் - நான்கு விரலளவையினுற் கொள்ளப்பட்ட நல்ல தொண்ணூற்றாறியழையில் மேம்பாடாகவதனை ஒன்பதிழை யாக்கிப் பின்னர் அதனை மூன்றாகச் செய்த முப்புரிநூலை, சீலமோடு என்றும் சாததும் திருமறையவரை - ஆசாரத்தோடு நாடோறுஞ் சாத்துகின்ற அந்தணர்களை, மால்உடைபுலையாதாமும் கண்டால் மறுமையில் மறையோர் ஆவார் - மதுமயக் கு முடைய புலையருங்காணப் பெறுவராயின் (அவர்) மறுபிறப்பில் தனராகப்பிறப்பார்கள்.

இறைவனுக்குப் பூணூல்சாத்தும் அந்தணரைப் புலையன் காணப்பெறுவா னாயினும் அவன் அந்தணனாகவென்க. (எ1)

இமயியினவையுசெம்பொனெம்பிரான்முடியிற்சூதநி னம்மவாங்கவர்பெறும்பேறந்தற்குமளத்தல்செல்லா விம்மியசெல்வர்கோடிவீசனுமவறியோர்தன்ன முண்மையினளித்தற்கொவ்வாவுறுதியன்புடைமைபெற்றால்.

(இ - ள்.) உறுதி அன்புடைமைபெற்று-நீலப்பெற்ற அன்புடைமையைப் பெ ற்று, இம்மியின் அளவு செம்பொன் எம்பிரான்முடியில் சாத்தில் - ஓரிம்மியினவா கிய செறிய செம்பொனை எமதுபெருமான்நிருமுடியிற் சாத்தினால், ஆங்கு அவர்

பெறும்பேறு அனைத்தற்கும் அனத்தல் செல்லா அம்ம-மேலுலகி வலர்களடையும் பய - ஆதிசேடனுக்கும் அளவிதெற்குக்கடா இதுவென்ன வாச்சரியம், விம்மிய செல்கா கோடி வீசலும் - (அஃதென்போலுமெனின்)பெரியசெல்வவானகள் பொருளாக்கோடியனவாக வாரி வீசிக்கொடுத்தாலும், வறியோர் உண்மையில் தன்னம் அளித்தற்கு ஒவ்வாது-(அது) பொருளில்லாதவர் ஈகையினுண்மையுணர்ந்த மெய்யையினால் ஒரு சிறுது கொடுத்தற் கிணைபாகாத்து போலுமாம். (எ - று)

இறைவனுக்கொருபொருள் அன்புடைமையானும் அஃதிண்மையானும் கொடுத்தலால் வரும்பயன் இன்னதன்மைத்தாமென்க.

இதனால் ஈகை யுண்மையுணரார் ஈந்தும்பயன்பெறார் அன்பில்லார் சிவபுண்ணிய மியற்றியும் பேறுபெறாநென்ற வுண்மையையுணர்ந்தியதென்க. விம்மிய செல்கா கோடிவீசலு மென்றதனால் அவரது அறிவின் வறுமையும், வறியோர் தன்னமுண்மையினளித்த வென்றதனால் இவரது அறிவின் செல்வத்தையுக்குறித்ததுமாமென்க.

வெறிமலரிண்டைமாலேவிராகமழ்துபதிப
மறுசுவையடிசிலான்வெள்ளிலைபழுக்காய்மற்று
முறுகுடைகவரியாதிபூசனைக்குரியவெல்லா
முறுகுபேரன்பினெந்தைக்காக்குவோர்முத்தராவார்.

(இ - ள்.) வெறிமலர் இண்டைமாலே - நறுமணங்கமழும் இண்டைமாலையையும், விராகமழ்துபதிபம் - நறுமணங்கமழும் துபதும்பீடமும், அறுசுவை அடிசில் - அறுசுவையோடுகூடியவன்னமும், ஆன்ற வெள்ளிலை பழுக்காய் மற்றும் - சிறந்த வெற்றிலையும் பாக்குமுதலானவைகளும, முறுகுடைகவரியாதி - முறுக்கமைந்த சாமரை முதலானவைகளுமாகிய, பூசனைக்கு உரிய எல்லாம் - பூசனைக்குரிய வுபகரணங்களைல்லாம், முறுகு பெரு அன்பில் எந்தைக்கு ஆக்குவோர் முத்தர் ஆவார்-முறுகிய பேரன்பினாலெழுந்து பெருமானுக்காகும்படிச் செய்கின்றவர்கள் சீவன முததராவார்கள்.

பூமாலே முதலிய பூசனைக்குவேண்டிய உபகரணங்களைச் செய்து வைத்தவர் சீவன் முத்தராவென்க. (எக)

நித்தியத்திருநாள் பக்கவிழாநிகழ்தினிகட்டசாறும்
புத்தலரிளவேனிற் கட்பொருவருமவசந்தங்கோடை
மெத்தியமுதுவேனிற்கண்மிதவைநீராட்டுமாரி
மொய்த்தகார்ப்பருவந்தன்னிற்பவித்திரமுதுவிழாவும்.

(இ - ள்.) நித்தியத்திருநாள் - நித்தியோற்சவமும், பக்கவிழா - பக்கோற்சவமும், நிகழ்தினிகள் சாறும் - நிகழ்கின்ற மாதந்தோறும் செய்யும் மாசோற்சவமும், புத்து அவர் இளவேனிற்கண் பொருவரும்வசந்தம் - புதியமலர்கள் மலர்கின்ற வேனிற் காலத்தில் ஒப்பில்லாத வசந்தோற்சவமும், கோடைமெத்திய முதுவேனிற்கண்-மெல்லியகாற்றுலாவும் கோடையாகிய முகிளவேனிற்சாலத்தில், மிதவைநீர் ஆட்டும் - தெப்பறுற்சவமும், மாரிமொய்த்த கார்பருவந்தன்னில் - மிகுந்த மழைபொழியும் மாரிக் காலத்தில், பவித்திர முதுவிழாவும் - பெரிய பவித்திரோற்சவமும். (எ - று) (எச)

அன்புறுகுகதிர்க்காலையப்பசிப்பூசச்சாறு
முனைபளிப்பருவந்தன்னில்லவகறைமுடிழ்த்தபூசை

சபின்பணிப்பருவந்தன்னிற் பிறங்குபொன்னுச்சலாட்டி

மென்பணிதப்புமாணவியற்றுவோர் வீடுசேர்வார்.

(இ - ள்.) கூடிக் கால அன்புறு ஐப்பசி பூரச்சாறும் - கூடிக் காலமாகிய ஐப்பசி மாதத்தில் அன்புபொருந்திய பூரத்திருவிழாவும், முன்பணி பருவம் தன்னில் வைகறை முகிழ்த்த பூசை - முன்பணிக்காலத்தில் விடியற்காலத்திலியற்றும் பூசையும், பின்பணி பருவந்தன்னில் பிறங்கு பொன் ஊசலாட்டம் - பின்பணிக்காலத்தில் சிறந்துவிளங்கும் திருப்பொன்னுசற்றிருவிழாவும், என்பன சிறப்புமாண இயற்றுவோர் வீடு சேர்வார் - என்று சொல்லப்படுவனவாகிய உற்சவங்களைச் சிறந்துவிளங்கச் செய்கின்றவர்கள் முத்தியடைவார்கள். (எ - று)

இவ்விரண்டு செய்யுளால் நீத்யேற்சவமுதலியன அங்குக்காலங்களிற் செய்கின்றவர்கள் முத்தியடைவவென்று கூறியதென்க. (எடு)

பொங்கரி பரந்தவுண்கட்பூவையோடொருமாரீழ்
றங்கியபெருமானார்க்குச் சார்தருமாண்டுதோறும்
பங்குனித்திருநாட்செய்கைபழுதறுசிற் பின்பின்மல்க
மங்கலவிதியிற்றாநல்லிடைக்கொடிவயங்கவேற்றி.

(இ - ள்.) பொங்கு அரிபரந்த உண்கண் பூவையோடு - விளங்குஞ் செவ்வரிபரந்தமையுண்ட கண்களையுடைய வுமாதேவியாரோடு, ஒருமாரீழல் தங்கிய பெருமானார்க்கு - ஒப்பற்றமாவீழ்வி லெழுந்தனியிருக்கின்ற எகம்பவாணருக்கு, சார்தரும் ஆண்டுதோறும் பங்குனி திருநாள் செய்கை - வருகின்ற வருடந்தோறும் பங்குனித் திருவிழாவாகிய திருக்கலியாணச் செயலை, பழுதறு சிறப்பின்மல்க மங்கலவிதியின் ஆற்றால் விடைகொடிவயங்க ஏற்றி - சூற்றமற்ற சிறப்பினால் நிறைந்திருக்கக் கலியாணத்துக்குரிய விதிமுறையாக இடபத்து வசத்தை உலகினரெல்லாம் கலியாணமகோற்சவம் வந்ததென்று தெரிந்துகொள்ள ஆரோகணஞ்செய்து. (எ - று)

காமாகதியம்மையோடு வீற்றிருக்கின்ற திருவேம்பராதருக்கு வருடந்தோறும் வரும் பங்குனித் திருவிழாவில் திருக்கலியாணவுற்சவம் விதிமுறையாகத் துவசாரோகணஞ் செய்தென்க. (எசு)

கலிவந்தம்.

முழவந்திண்டிமம்பேரிமுரசுசீ

ரொழுதுகாகளமாதிபுலம்புல

கழிபெருங்கடல்காட்டலதனிடைக்

குழுமுபேனமொத்தொண்குடைபம்பிட.

(இ - ள்.) முழவம் திண்டிமம் பேரி முரசு சீர் ஒழுது காகளம் ஆதி புலம்புலம் - மத்தளம் தம்பட்டம் பேரிகை முரசு சிறப்புப்பொருந்திய எக்காளம் ஆகிய வாச்சியங்க ளெவ்வா மொலிப்பன, கழி பெரு கடல்காட்ட - மிகப்பெரிய கடலைக்காட்டவும் அதனினு குழுமு பேனம் ஒத்து ஒண்குடை பம்பிட - அக்கடலினிடத்திற் கூடும் துளையைப்போல வொளியீசுக்குடைக ணெருங்கிவரவும். (எ - று)

முழவமுதலிய வாச்சியங்களும் குடைகளும் கடலையும் துளையையு மொத்திருந்தனவென்க. (எஎ)

அன்னமாக்கடற் றீரன்றியவாரமிழ்

தென்னமாதர்பிடறுழிசைப்பாடறு

நன்னர் மங்கலநாதமுமேவதமு
மன்னுமன் பர்கள் பாட்டுமலிநதெழு.

(இ - ள்.) அன்ன மாகடல் தோன்றிய ஆர் அமிழ்து என்ன மாதர்மிடது இசைபாடலும் - அக்கடலிற் பிறந்த நீரைந்த வமிர்தபோல் நாடகப்பெண்களுடைய கண்டத்தி லெழுதின்ற பாட்டிசையும், நன்னர் மங்கலநாதமும் வேதமும் மன்னும் அன்பர்கள் பாட்டும் மலிந்து எழ - நல்லமங்கலவாச்சியங்களி லேறையும் வேதவோசையும் நிலைபெற்ற அன்பர்களுடைய பாட்டோசையும் நெருங்கி யெழவும். (எ - று)

மாதர்பாட்டிசை முதலாகக்கூறிய வினியவோசைகளெல்லாம் அக்கடலிற் றேன்றிய அரிய வமிர்தத்தை யொத்திருந்தனவென்க. (எஅ)

இமயமாதியவிகையஞ்ஞெறலார்
தமதிருங்குடித்தையனல்லாரொடும்
விமலர்கொள்ளும்விழாவணிகாணவர்
தமைவுகொண்டெனத்தேதர்களலங்குற.

(இ - ள்.) இமயம் ஆகிய ஈகை அம் குன்று எல்லாம் - இமயமலை முதலாகக் சொல்லப்பட்ட அழகிய பொன்மலை முதலியனவெல்லாம், தமது இரும்புடி தையல் நல்லாரொடும்-தங்களுடைய பெரிய குடியிற் பிறந்த பார்வதியாருடன், விமலர்கொள் ளும் விழா அணி காண - நிம்மலசொருபியாகிய விழைவாகொள்ளுந் திருமணக்கோ லத்தைக் காண, வந்து அமைவு கொண்டென தேர்கள் அலங்குற - வந்து வடிவங் கொண்டமைந் திருத்தல்போல அலங்காரத்தேர்கள் அங்கங்கு நிலைபெற்றுவிளங்கவும்.

இமயமுதலிய மலைகளெல்லாம் தமதினத்தவராகிய பார்வதியாரோடு இறை வன் திருமணக்கோலங்கொள்வதைக் காணவந்து தங்கியிருத்தல்போலும் நிலைத்தோர் கள் விளங்கினவென்க. (எக)

பொன்னக்கிண்கிண்பூஞ்சிலம்பின்றுளவி
மின்னுமேமகலையார்ப்பொலிமிக்குற
வன்னமன்னவணங்கனையார்குழாந
துன்னியெங்கனுமாட்டுருடங்கிட.

(இ - ள்.) பொன்னம் கிண்கிண்பூம் சிலம்பின் ஒலி - பொன்னாற்செய்த கிண்கிணியோசையு மழகியசிலம்பினினிய வோசையும், மின்னுமேமகலையார்ப்பு ஒலி மிக்குற - மின்னுகின்ற மேகலாபரணத்தினோசையுந் கலந்து பேரோசையாக வொலி த்து, அன்னம் அன்ன அணங்கு அனையார் குழாம் துன்னி எங்குணும் ஆடல்தொடங் கிட - அன்னத்தைப்போலும் கடைவாய்ந்த தெய்வமங்கையையொசை நாடகப்பெண் கள் கூட்டமாகக்கூடி எவ்விடத்து நடனஞ்செய்யத் தொடங்கவும். (எ - று)

நாடகப்பெண்கள் காலணி முதலியன வொலிக்க நடனஞ்செய்யத்தொடங் கினரென்க. (அ0)

சிகரமானிகைத்தெற்றிதொழும்புயின்
மகரதோரணப்பன்னிறமாமணி
துகளில்பெரொளிதுன்றியவீதியும்
புகரில்சிறுத்திரத்தீட்டியபோலுற.

(இ - ள்.) சிகரம் மாளிகை தெற்றிதொறும் பயில் மகாதோரணம் பலநிறம் மாமணி - சிகரங்களை யுடைய மேலுப்பரிகையி லமைந்துள்ள சித்திரகூடங்கடோறுங் கட்டியிருக்கு முகரதோரணங்களிலிழைக்கப்பட்டுள்ள பெரியநவரத்தினங்கள், துகளில் பேரொளி துன்றிய வீதியும் புகரில் சித்திரம் தீட்டியபோல உற - வீசுகின்ற குற்ற மற்றபேரொளியானது நெருங்கியிருக்கின்ற வீதிகளிலுங் குற்றமில்லாத சித்திரத்தை யெழுதிவைத்ததுபோல் நிறைந்திருக்கவும். (எ - று)

மேன்மாளிகையிற் கட்டிய மகரதோரணங்களிற் பதித்திருக்கும் பலமணிகளின் பேரொளியினால் வீதிகளுஞ் சித்திர கூடங்களாகவே பொலிவுபெற்றிருந்தன வென்க, (அஉ)

பூசுமும்பசும்பொற்குலைவாழையு
மாகமுந்திடநாட்டிவயக்கிய
போகுபந்தரும்பூரணகும்பமு
மேகுமவ்விடந்தோறுமிலகிட.

(இ - ள்.) பூசுமும்பசும் பொற்குலை வாழையும் - கமுகமரங்களும் பசும்பொன் னாற்செய்த நல்ல வாழை மரங்களும், மாகம் முந்திடநாட்டி வயக்கிய போகுபந்தரும் பூரண கும்பமும் - ஆகாயத்தை யளாவநாட்டி விளங்கச்செய்த நீண்ட பெரிய பந்தர் களும் பூரண கும்பங்களும், ஏகம் அவ்விடம் தொறும் இலகிட - செல்லுமிடங்களி லெல்லாம் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கவும். (எ - று)

பொன்னாற்செய்த கமுகமுதலியவைகள் செல்லுமிடங்கடோறும் விளங்கின வென்க, (அஉ)

வளியுலாமதர் மாளிகை குளிகை
குளிர்கொண்மண்டபங்கோபுராபீதேல
நளிமலைத்தலைநன்கொடி பூக்கென்ன
களிமடங்கொடியார்களுவித்தொழி.

(இ - ள்.) வளி உலா மாதர் மாளிகை குளிகை குளிர்கொண் மண்டபம் கோபுரம் மீது எல்லாம் - தேன்றல் நீங்காதுலவுகின்ற மாளிகைகள் முன்னிரப்புகள் குளிர்ச்சிபொருந்திய மண்டபங்களோ கோபுரங்கள் முதலிய வெல்லாவிடங்களிலும், நளி மலைதலை நன்கொடி பூத்தது என்ன - பெரிய மலைகளில் பூங்கொடி மலர்தாற்போல, களிமடம் கொடியார் களுவி தொழுகளிப்பினையுடைய இளங்கொடிபோன்ற மங்கைய ரெல்லா நெருங்கி வணங்கவும். (எ - று)

மலைகளில் பூங்கொடிபடர்ந்து மலர்ந்திருத்தல்போல மாளிகை முதலிய விடங்களில் மங்கையர் நெருங்கித் தொழுநிறுந்தனவென்க. (அங்)

குங்குமக்குழம்புங்குளிர்சாந்தமும்
பொங்குவாசப்புதுப்பனிநீரோடி
வெங்கண்மங்கையர் பந்தினிலவீகவ
வெங்குமல்கியடிகளிழுக்குற.

(இ - ள்.) குங்குமம் குழம்பும் குளிர்சாந்தமும் பொங்குவாசம் புது பனி நீரோடி - குங்குமக் குழம்பும் குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்தனமும் ஆகிய இயற்றை நறுபணங்கமழும் புதிய பனி நீரோடி கலந்து, வெம் கண்மங்கையர் பந்தினில் வீசுவ-

வீரப்பந்தரூங் கண்களையுடைய மங்கையர்கள் பந்தைப்போல் வீசுவன, எங்கு மல்கி அடிகள் இழுக்குற - எவ்விடத்து நிறைந்து கால்கள் வழுக்கவும். (எ - று)

மங்கையர்கள் சந்தனத்தைப் பனிரீரோடு கலந்து பந்தைப்போல் வீசுகின்றனில் வீசுவதனால் நடப்பவருடைய வடிகள் வழுக்கவென்க. (அச)

முடிசுடம்மினராவீழுமுமுணி
படியிலுக்கனபாறினங்கொண்மினென்
அடையமாந்தர்க்கறிவுறுத்தாங்கவ
ரடிகள் பேதுறுத்தங்கங்கவிர்தர.

(இ - ள்.) முடிகள் தம்மில் முழுமணி ஆராவியில் உக்கன பாறினம் - கிரீடங்களொன்றோடொன்று தாக்குவதனால் பதித்திருக்கும் பெரியவிரத்தினங்களுந் ராய்ந்து சிதறிக்கிடக்கின்றன (யாங்கள்) அப்புறமகன்றனம் என்று உடையமாந்தர்க்கு கொண்மின் என்று அறிவுறுத்தாங்கு - அதனையுடையவர்களுக்கு இதனை யெடுத்துக்கொள்ளுங்களென்று அறிவிக்கின்றவர்கள்போல, அவர் அடிகள் பேதுறுத்து அங்கங்கு அவிர்தர - அவர்களாடிபெயர்த்து வைக்கக்கூடாமல் அங்கங்கும் ஒளிவிட்டெடிக் கவும். (எ - று)

முடிகளினின்றஞ் சிதறிய மாணிக்கங்கள் நடக்கின்றவரை நடக்கவொட்டாமற் றடுத்து ஒளிவிட்டெரிக்கின்றன வென்க. (அரு)

இளிர்தபூரத்திருங்கனிலெள்ளிலை
யொளிர்தபொன்மணியொன்பொரிபன்மல
ரளிர்தபல்பழமாநியிறைப்பன
குளிர்த்துவிதிமுழீஇத்திடர்செய்திட.

(இ - ள்.) பூரத்து இளிர்த இரும் கனி வெள்ளிலை - கமுகமரத்திற் பழுத்த பழுக்காய் வெற்றிலை, ஒளிர்த பொன் மணி ஒள் பொரி பன்மலர் அளிர்த பல்பழம் ஆகி இறைப்பன-ஒளி வீசும்பொன் மணிகள் வெண்பொரி பலமலர்கள் களிர்த பல பழங்கள் முதலியனவாக இறைக்கின்றவைகள், வீதிமுழி குளிர்த்து திடர் செய்திட - ளிர்த்தி யடைந்து வீதியெங்கு நெருங்கித் குளிர்த்து திட்டை செய்திடவும். (எ - று)

வீதியெங்கும்பழுக்காய்முதலியவைகணிறைத்த திடராகவிருக்கின்றனவென்க.

கவளயானைக்கடாமழைத்தாலையு
மியுளிரவாயினிழிந்தவிலாழியு
முவரியாகியுயர்ந்தவத்திட்டையைத்
திவனமோதிப்பட்டர்த்தனசெல்லவே.

(இ - ள்.) கவளயானை கடாமழை தானாயும் - கவளமுண்ணும் யானைகளின் மதீர்ப்பெருக்கும், இவளிரவாயின் இழிந்த விலாழியும் உவரியாகி - குணினாவாயி னின்று மொழுகுகின்ற வாய்தானாயும் கடல்போலாகி, உயர்ந்த அ திட்டையை திவனமோதி படர்ந்து செல்ல-மேலோங்கிய வத்திட்டைகளைத் தாண்டும்படி மோதிப்பரந்து செல்லவும். (எ - று)

யானைகளின் மதீரும் குணினகளின் வாய்தானாயும் கடல்போல் பெருகு முன் பழுக்காய் முதலியவற்றாலாகிய திட்டைகளை யழித்துச்சென்றனவென்க. (அரு)

நா
சு

அறுசீர்க்கழிநெடில்விருந்தீர்.

கல்வரைப்பிராட்டி செவ்வேனங்கரன் கணங்கள் குழ - பார்வதி
பல்வகையூர் தியும்பர்ப்படரொளியரசவீதி
யெல்லையிலுயிராகட்கெல்லாமெண்ணருங்கருணைபூத்துப்
புல்கொளித்திருவேகம்பன் ஹிருவுலாபபோதச்செய்வோர்.

(இ - ள்) கல்வரைப்பிராட்டி செவ்வேன் ஐங்கரன் கணங்கள் குழ - பார்வதி
யாரும் முருகக்கடவுளும் விநாயகக்கடவுளும் சிவகணங்களுஞ் சூழ்ந்துவர, பல்வகை
ஊர் தி உம்பர்படர் ஒளி அரசவீதி - பலவகைப்பட்ட வாசனங்களின்மேல் ஒளி வீசும்
ராசவீதியில், எல்லையில் உயிர்கட்டு எல்லாம் எண்ணரும் கருணைபூத்தது - அளவில்
லாதனவாகிய ஆன்மாக்களுக்கெல்லாம் அளவுபடுத்தற் கொண்ணாதவரூன் பாலித்து,
புல்கு ஒளி திருவேகம்பன் - செறிந்தசோதி சொரூபமாகிய ஏகம்பவாணன், திருஉலா
போத செயலோ - சிறந்த உலாகாக வெழுந்தருளி வரச்செய்கின்றவர்கள். (எ - று)

சிவசக்தி சிவகுமாரர்கள் சிவகணங்கள் முதலிய யாரும் தந்துங்களுக்குரிய
வாக்குறடராய்ச் சூழ்ந்துவர ஏகாம்பரநாதர் அவ்வவ்வான்மாக்களுக்குக் கேற்றவாறு
அருள்பாலித்து வருதலாகிய உலாததிருவிழாவை அரசவீதியில் செய்விக்கின்றவர்
களென்க. (அ - அ)

மேதகுதவந்தானங்கள்வேள்விகளனைத்துஞ் செய்தோர்க்கு
கோதியபயத்திற்கே ஈடி யுடையராய்க்கோடிக்கோடி
யேதமில்லாததினோடுமெம்பிரானுக்கினவாழ்ந்து
சாதலுமபிறப்புமில்லாதததுவந்தலைப்படடுய்வார.

(இ - ள்.) பேசு சுவம் தானங்கள் வேள்விகள் அனைத்தும் செய்தோர்க்கு -
மேன்மையாகிய பஞ்சாகனிமத்தியில் நற்றல முதலிய தவங்கள் கோதான முத
லிய தானங்கள் அஸவமேத முதலிய யாகங்கள் என்று சொல்லப்பட்ட எல்லா
வற்றையும் குணாவசெய்து முடிசுதவர்களுக்கு, ஒதிய பயத்தில் கோடியுடைய
ராய - சொல்லியிருப்பதற் பிரயோசனத்தால் கோடிபவகுடையாகவாய், கோடி
கோடி ஏதம் இய குலத்தினோடுமெம்பிரான் உலகில் வாழ்ந்து - எண்ணிரந்த குற்ற
மில்லாத பதவர்களுடன் எமத்திறைவனுடைய சிவலோகத்தில் வாழ்ந்திருந்து, சாத
லும் பிறப்பும் இல்லாத தத்துவம் தலைபட்டு உய்வார - பின்னணன் மரணங்களை
யுடைய வெட்டாத வுணம் ரூபத்தில் யோடட்டு முத்தியடைவார்கள். (எ - று)

திருவழி செயலிப்பார தயமுதலியன செயலோர்க்கு வரும்பலனிலுங்
கோடி குடையராய் உடையனறி எண்ணந்த பதவர்களுடன் சிவலோகத்திலுழி
யில் உய்வார்கள் என்பது ரூபிதராய் வீட்டைவென்க. (அ - க)

இதகுடைய ராய் கோடியைக் கடைபடுவோரு
டைய துன்புடைய பிறற்றாததராய் உய்வாரும்
பைதகபிராய் தமையவாய்ப்பான்மொழியொருபான்மேய
வித்தகண்டி உணர்வியற்றகண்டிதராயார்.

(இ - ள்) அருந்தி தரு கடவுள் சாருநோகி திறைஞ்குவாரும் - அக்
காஞ்சி காதல் துதாரணமாய்க் தெய்வீக உலாவிழாமலக் கண்டு வணங்கு
கவந்தவரும், அதுகுமிழினை நாளில் தீர்த்த நீர் ஆடுகுவாரும் - அத்தன்மையாகிய

திருவிழாவின் கடைநாளாகிய தீர்த்தவாரியில் ஸ்நானஞ்செய்தின்றவரும், பைத்த பாடல், அல்குல் செவ்வாய் பனிமொழி ஒருபால் மேய வித்தகன் கயிலைண்ணி - பாம்பின், படம்பேன்ற அல்குலையும் சிவந்த வாயையும் மதுரமொழியையுடைய உமாதேவியார் ஒருபாகத்தி லமந்திருக்கப்பெற்ற இறைவனுடைய கயிலையத்தை யடைந்து, விறல்கணநாதர் ஆவார் - வெற்றியிற்சிறந்த சிவகணநாதராவார். (எ - று)

திருவிழாவைக்கண்டு வணங்குவாரும் தீர்த்தவாரியில் ஸ்நானஞ்செய்வாரும் சிவலோகத்தில் சிவகணநாதராய் வாழ்வார்களென்க. (க௦)

ஏழுயர்ந்தேழுமண்டோய்ந்திலக்கணநிரம்பும் வேழங் காழ்மணியணிகள் பூட்டிக்கவின்பெறவிருத்தியோடும் கோழநாதத்தனிமாரீழற்குழகனுக்கு உதவப்பெற்றேரார் பாழ்வினைச்சிமிழ்ப்பிற்தீர்ந்துதிருவருள்பற்றுளராவல்.

(இ - ள்.) ஏழுஉயர்ந்து ஏழுமண் தோய்ந்து இலக்கணம் நிரம்பும் வேழம் - ஏழுமுழுமுயர்ந்து ஏழுறுப்புணிலத்திற்படிந்து ஏனைய விலக்கணங்களிலும் குறைவுபடாத யானையை, காழ்மணி அணிகள் பூட்டி கவின்பெற விருத்தியோடும்-நல்லமணி முகபடாமுதலிய அணிகளால் அழகுபெறப்பூட்டி அதற்கு என்றும் வேண்டிய சீவனத்துடன், கோழ அநாத தனிமாரீழல் குழகனுக்கு உதவப்பெற்றேரார்-கொழுவிய தூறையுடைய ஒரு மாவீனீழலில் வாழ்கின்ற அழகனுக்குத் தானஞ்செய்யப்பெற்றவர், பாழ்வினை சிமிழ்ப்பில் தீர்ந்து திருவருள்பற்றுளார் - பாழாகிய இருவினைக்கட்டென்னும் பற்றினின்றும் கழலப்பெற்றுத் திருவருட்பற்றுடையவராவர். (எ - று)

யானையை அலங்கரித்து அதற்குரிய வுணவுக்கு நியமனஞ்செய்து ஏகம்ப பநாதனுக்குத் தானஞ்செய்பவர் அவர் திருவருளுககுரியவராவரென்க.

நிலத்திற்படியும் ஏழுறுப்பாவன - கால் நான்கு, துதிக்கையொன்று, கோசமொன்று, வாலொன்று. ஏனைய விலக்கணங்களென்றதை,-

“காலோர் நான்குந் தனிக்கையுங் கோசமும், வாலுருப் போடேற மாநிலந்தோடப் பாலுஞ் சங்கும் போலுங்காலு கிரது, காலினு ஞான்றி வொருதனிக் கையினும் வாலினும் வாயினு மருப்பினுங் கோறல், வல்லது மதின்மூன்று முழச்சுற்றுடைத்தாய் யேழுமுழுமுயர்ந்தோன்பதுமுழீண்டது, தீயுமிழ்சிறகண் ணுஞ்செம்புகருமுடைத்தாமுன் புயர்ந்து பின்பணிந்த தாயின், அவ்வியல் யானையை யரசுவா வென்ப”-என வருந்திவாகரநிகண்டானுணர்க. (க௧)

நலமிகும்பரிமாவாக்கண்டுகக்கணிகைநல்லார் நிலநகர்நாடுமற்றுநெடுமறைமாவின்மூலத் தலைவனுக்கினிதுநல்குந்நவத்தினோகயிலைநண்ணி யலகில்பல்வாழிவாழ்ந்சங்கரும்பெறல்வீடுசேர்வார்.

(ஐ - ள்.) நலமிகும்பரிமா ஆக்கள் நாடகக்கணிகை நல்லார் நிலநகர்நாடுமற்றும் - நல்ல இலக்கணம்வாய்ந்த குறினாகன் பசுக்கள் நாடகப்பெண்கள் வினைநிலங்கள் நகரங்கள் நாடுகள் இவைபோல்வன பிறவும், நெடுமறைமாவின் மூலத் தலைவனுக்கு - பெரிய வேத சொருபமாகிய ஆம்பரநாசருக்கு, இனிது நல்கும் தவத்தினோர் - மகிழ்ச்சியோடு கொடுக்கும் சவருடையவர், கயிலைநண்ணி அங்கு அலகில் பல்வாழிவாழ்ந்து அரு பெறல் வீடுசேர்வார் - கயிலாயத்தையடைந்து அவ்விடத்தில்

ந்ர னணிந்த பல ஆழிக்காலம் வாழ்ந்திருந்து பின்னர் பெறுதற்கரிய முத்தியை யடை-
கார்கள். (எ - று)

ஏகம்பவாணருக்குத் குதிரை முதலியன மகிழ்ந்தளிப்பவர் சிவலோக போதத்
தையும் முத்திப் பயனையும்டைவார்களென்க. (கஉ)

மாயிருமறைகண்மற்று ம்புத்தகத்தெழுதிக்கம்பக்
கோயிலினமைப்போர்வெள்ளிக்குன்றிடையெழுத்தொவ்வொன்றற்
காயிரக்கற்பம்வாழ்வார்சிவாகமமமைக்கும்பேறு
மேயிடுரெய்தும்பேற்றையாவேளினம்பவல்லார்.

(இ - ள்.) மா இருமறைகள் மற்றும் புத்தகத்து எழுதி கம்பக்கோயிலின்
அமைப்போர் - மிகப்பெரிய வேதங்களையும் ஆறங்கங்களையும் புத்தகங்களி லெழுதி
ஏகம்பவாணராலயத்தில் வைப்பவர், எழுத்து ஒவ்வொன்றற்கு வெள்ளிக்குன்
றிடையிரம் கற்பம் வாழ்வார் - ஒவ்வொருபுத்தகத்திற்குக் கயிலையங்கிரியில் ஆயிரங்
கற்பகாலம் வாழ்வார்கள், சிவாகமம் அமைக்கும்பேறு மேயினோர் எய்தும் பேற்றை -
சிவாகமங்களை யெழுதிவைக்கும் பேற்றையடையப் பெற்றவர் பெறும்பேற்றை,
யாவே விளம்பவல்லார் - எவர் சொல்லும் வன்மையுடையவர். (எ - று)

ஏகம்பவாணராலயத்தில் வேதசிவாகமங்க ளெழுதிவைத்தோர் பெறும்பயன்
யாவரார் கூறப்படுமென்க. (கங)

வண்டுளர்தனிமாரீழல்வள்ளலுக்கன்புகூர்ந்து
பண்டுளோராக்குமின்னவறங்களைப்பாதுகாப்போ
ரொண்டிறலன்றோர்பேற்றிற்பதின்மடங்குறுவர்மையல்
இகாண்டிவைகாவாவேந்தந்நிரயமேகுளிப்பருண்மை.

(இ - ள்.) வண்டு உளர்தனிமாரீழல் வள்ளலுக்கு அன்புகூர்ந்து - வண்டுகள்
தடவும் ஒப்பற்ற மாலினீழலில் வாழ்கின்ற வள்ளலாருக்கன்புமிருந்து, பண்டுளோர்
ஆக்கும் தின்ன அறங்களை பாதுகாப்போர்-பெரியோர்களார் செய்துவைத்த இவ்வறங்
களை யழிவுறுது காத்துவருகின்றவர்கள், ஒன்றிறல் அன்றோர்பேற்றின் பதின்மடங்
குறுவர்-புகழ்நீர்ந்த அப்பெரியோரடையும் பயனிலும் பத்துப்பங்குகிசமாகப் பயன்
பெறுவார்கள், மையல்கொண்டு இவை காவாவேந்தந்நிரயமே குளிப்பர் உண்மை -
அறிவில்களா யீத்தரும்களைப் பாதுகாவாத அரசர்கள் நரகத்திலேயே மூழ்கியிருப்
பார்கள் இது சத்தியம். (எ - று)

முன்னோசெய்த நருமங்களைப் பின்னோர் பாதுகாப்பராயின் அவரினுழி
பதின்மடங்கு பலனையடைவார்கள், அவ்வாறு காவாத அரசர் நரகத்தில்மூழ்குவதுண்
மையென்க. (கச)

அனந்தராலவற்றொன்றே நனுங்கவருநரையமின்றி
யினம்பயில்கடுமடிநீறுபிங்கெடுவராலினையிரற்
றனங்களுங்கடோ புந்துன்றத்தங்குதல்விழையுமீவந்தர்
கனமபயில்பொழில்சூழ்காஞ்சிறுநீருநீனவழாறுகாத்தல்.

(இ - ள்.) அனந்தரால் - மகிரயக்கந்தால், அபற்று ஒன்றேனும் கவருநர்
ஐயம் துன்றி நனம்பயில் கடியங்கேறும் கெடுவர்-நுண்ணாமுதலியாகக் கூறியவற்று
சொன்னறையற்றுங் தவந்தலர்கள் சந்திரகமில்லாமல் உரவினாடிய கற்றத்தாழே

மழிவர், இனையநீரால் தணங்களும் கிளையும் துன்ற தங்குதல்விழையும் வேந்தர் -
காரணத்தினால் செல்வங்களும் பந்துவர்க்கங்களும் நீங்காதிருக்கவிரும்புமரசர்கல்,
சனம் பயில் பொழில் சூழ் காஞ்சி உறுதியின் வழாதுகாத்தல் - மேகங்கள் தவழுஞ்
சோலை சூழ்ந்தகாஞ்சித்தளியில் மனவுறுதியுடையவராய் யதத்தினின்றும் தவறாது அப்
பொருள்களைக்காக்கக்கடவர். (௭ - று)

சிவத்திரவியங்களிற் சிறிதேதனும் தனக்கெனக்கொள்வோர் நரகிண்கண்வீழ்
தல் நிச்சயமாதலால் செல்வமுதலியவற்றானிரம்பி வாழவிரும்புமரசர் காஞ்சித்தளியில்
சிவத்திரவியங்களைக் கொள்ளாநினையாது காக்கநீங்கக்கடவரென்க. (௯௫)

கச்சியின் வாவிக்கடல் கடிபொழில்வகுத்துப்பேணிப்
பொச்சமில்திவநேசர்க்குப்பொருணிலம்வதுவையிலேவர்
நிச்சலுமன்னதானநிகழ்த்துவோரெய்துமபேறு
பச்சிளங்கொடியினைப்பாற்பகவனையையிடிமன்னை.

(௮ - ள்.) கச்சியின் வாவிக்கடல் கடிபொழில் வகுத்துபேணி - காஞ்சிநக
ரத்தில் தடாகங்கள் கிணறுகள் நடிமணங்கமழும் சோலைகளாகிய இவைகளையுண்டாக்
கிப் பாதுகாத்து, பொச்சம் இல் சிவநேசர்க்கு பொருள் நீலம் வதுவை ஈவோர் - மறதி
யில்லாத சிவநேசமுடைய அடியார்களுக்குப் பொன்னும் மண்ணும் பெண்ணும் தான
மாகக்கொடுப்பவர்களும், நிச்சலும் அன்னதானம் நிகழ்த்துவோர் எய் ஏம்பேறு-நாடோறு
மன்னதானத்தைச் செய்கின்றவர்களுமடையும்பயனை, பச்சிளங்கொடியின் ஓர்பால்
பகவனே யறியும் - பசிப விளங்கொடிபோன்ற உமாதேவியை யொருபாகத்திலுடைய
இறைவனே அறியத்தக்கவன். (௭ - று)

தடாகமுதலியவற்றைப் பாதுகாத்துச் சிவனை மறவாத நேசர்க்குப் பொ
ருண்முதலியன கொடுப்பவர்களும் அன்னதானஞ்செய்கின்றவர்களு மடையும் பயனை
இறைவனே யறிவனென்க. (௯௬)

சொல்லுமித்தருமவாய்மைத் தொகுதியுள்யாதொன்றானும்
வல்லுநர்வல்லாராகமதிபொதிவேணியார்க்கு
நல்லரசிருக்கையாய்காஞ்சிமாநகரினோர்நா
ளல்லதோர்கணமேயானுமமர்ந்திடிற் பிறப்புநீப்பார்.

(௯ - ள்.) சொல்லும் இ தருமவாய்மைத் தொகுதியுள்-சொல்லப்பட்ட விவ்
வுண்மையாகிய தருமங்கள் பலவற்றுள், யாதொன்றானும் வல்லுநர் வல்லாராக - யா
தொன்றையினும் செய்யக்கூடாமானவர்கள் செய்யக்கடவர், மதி பொதிவேணியார்க்கு-
(அல்லாதவர்) சந்திரனையணிந்த சடைமுடியுடைய இறைவனுக்கு, நல்லரசு இருக்
கையாய் காஞ்சிமாநகரில் - சிறந்த வரசிருக்கையாய் விளங்கும் காஞ்சிப்பதியில், ஓர்
நாள் அல்லது ஓர்கணமேயானும் அமர்ந்தால் - ஒருநாளையினும் அன்றியொருகணப்
பொழுதையினும் தங்கியிருக்கப்பெறுவாராயின், பிறப்புநீப்பார்-பிறவித்தன்படநீங்குவர்.

மேற்கூறிய தருமங்களில் செய்யக்கூடாமானதொன்றைப்பொருளுடையரா
ய் செய்யக்கடவர். அஃதில்லாதார் அக்காஞ்சிநகரில் ஓர்நாள் அல்லது ஓர்கணம்
காஞ்சிநகரில்பெறுவாராயின் பிறவிப்பெருங்கடலை நீந்துவரென்க. (௯௭)

மிகைநீறுதாங்கிக்காலைபுமலைப்போது
டர்கோனடி கவீபாற்புறியடியவாயுதையாறுநித்

தாண்டிணுலங்கண்ணைவருந் தூயவர் தமக்கே ககம்பத்
தாண்டொடிபாகனென்கோன்கருணைகூர்ந்து தவமுத்தி.

(இ - ள்.) கண்டுகை நீறுதாங்கி - உருத்திராக்கமாலையுந் திருநீறுமணியப் பெற்று, காலையும் மாலேபோதும் - காலப்பொழுதிலும் மாலப்பொழுதிலும், அண்டர் கோன் அடிகள்போற்றி - தேவர்கோனாகிய ஏகாம்பரநாதருடைய திருவடிகளை வழிபட்டு, அடியவர் பூசையாற்றி - அடியார்பூசையுஞ்செய்து, தொண்டினால் அங்கண்வையும் தூயவர் தமக்கு - ஏனைய அடித்தொண்டுகளையுமுடையவராயக்காஞ்சியில்வாரும் சுத்தஞானிகளுக்கு, ஏகம்பத்து ஒன்றொடிபாகன் எங்கோன் - திருவேகம்பத்திலே முந்தருளியிருக்கின்ற ஒளியிய லையையணிந்த பார்வதிபாகனாகிய எமது பெருமானார், முத்திகருணைகூர்ந்து உதவும்-பரமான்ந்தவீட்டைக்கருணைமேலிட்டென்கொடுப்பார்.

விபூதிருத்திராக்கங்களைத்தரித்துக் காலமாலையாகிய இருபொழுதிலும் ஏகம்பநாதரடிகளைப்போற்றி அவரடியவர் பூசையுமியற்றி ஏனைய அடித்தொண்டுகளையும் விடாது அக்காஞ்சியிலொழுகும் சிவஞானிகளுக்கு அவ்விறைவர்கருணை கூர்ந்து முத்தியைத்தருவரென்க. (கூஅ)

பற்பலபேசியென்னேபருவருநிரயத்துன்புந்
துற்றபல்யோனிகேதாறுஞ்சுழன்றுழல்பிறவிநோயு
முற்றிடுமாண்டாண்டெய்துமுறுதுயர்பலவுநோக்கி
மற்றிவையொழிதல்வேட்டோர்காஞ்சியின்வதிதல்வேண்டும்.

(இ - ள்.) பலபலபேசி என்னே - பலபலவாக இனி எடுத்துச் சொல்வதினால் பயனென்னே, - பருவரும் நிரயத்துன்பும் - அருவருக்கும் நரகத்துன்பமும், துற்றபல்யோனிகேதாறும் சுழன்று உழல்பிறவிநோயும் - நெருங்கிய பலயோனிகேதாறு மாறியுழலும் பிறவித்துன்பமும், உற்றிடம் ஆண்டாண்டு எய்தும் உறுதுயர்பலவும் நோக்கி-செல்லுகின்ற அவ்வப்பதங்களினும் வந்துகூடும் துன்பங்கள் பலவற்றையுமாராய்ந்தெண்ணி, இவையொழிதல் வேட்டோர் - இத்துன்பங்களெல்லாம் தம்மைவிட்டுக்கழிய விரும்பினவர், காஞ்சியில் வதிதல்வேண்டும் - காஞ்சிநகரத்தில் வசிக்கவேண்டும்.

இனிப்பலவாக வெடுத்துச்சொல்வதினாற் பயனென்னே. நரகத்துன்பம் பிறவித்துன்பம் எவ்விடத்தும் வந்தெய்து மிருவினைத்துன்பம் ஆகிய பலதுன்பங்களையெண்ணி யவையொழிய விரும்புவோர் காஞ்சியில் வசிக்கவேண்டுமென்க. (கூக)

கலிவிர்த்தம்.

காமருஞ்சிவிகைகள் காவியாயினுந்
தோமுறுபிறர்சுமைசுமந்திட்டாயினுந்
சாயிடெயன்றிழிஞர்தம்பணிசெய்தாயினு
மாமதிற்காஞ்சியின்வதிதல்வேண்டுமால்.

(இ - ள்.) காமரும் சிவிகைகள் காவியாயினும் தோமுறுபிறர்சுமை சுமந்திட்டாயினும் - காவடிகளாயினுந் குற்றம்பொருந்திய பிறர்சுமைகளைச் சுமந்தாயினும், சாயி என்று இழிஞர்தம் பணி செய்தாயினும்-நீயே எங்கள் கடவுளென்று கூறி இழிந்த பிறப்பினருடைய வேலையைச்செய்தாயினும், மாமதில் காஞ்சியில் வதிதல்வேண்டும்-பெரியமதிவெழுந்த காஞ்சிநகரத்தில் நீங்காது வசித்தல்வேண்டும். (கூஉ)

காஞ்சியில் வாழ்விரும்புவோர் செய்யக்கூடாத பலதொழில்களைச்செய்தாயினும் புகிப்பினியகற்றி வசிக்கவேண்டுமென்க. (கூஉ)

கழுதைமேய்த்தாயினும் மற்வுக் காழ்ப்பும்
மிழிதொழிலியற்றியுமோ துண்டாயினு
மொழிவறுத்துச் சிறிதுறுதி யாளராய்
வழுவுறுகா ஞ்சியின்வதிநல வேண்டோம்.

(இ - ள்.) கழுதைமேய்த்தாயினும் மற்வுக் காழ்ப்பும் இழிதொழில் இயற்றியும் இரந்துண்டாயினும்- எழுதைகளை மேய்த்தாயினும் இதுதான் கீழ்ப்பட்ட இழிதொழில்களைச் செய்தாயினும் ஸயமேர்நுண்டாயினும், ஒழிவு ஆறு பகுதியில் உறுதியாளராய் மறுபடியு காஞ்சியில் விரிந்துவருமே - தொடர்புபெற்றால் தண்ணிய அறுவடையவராய் குற்றமற்ற காஞ்சிநகரத்தில் வசிக்கவேண்டும் (௭ - று)

கழுதைமேய்த்தாயினும் அதவுங்கு டாதாயின் ஒழிந் காரிடத்த அதுதனினை மிழித்ததொழிலைச் செய்காயினும் யாதொருதொழிலுஞ் செய்யப்பெற சொர் ஐயமேற்றுண்டாயினும் இறைவர்பால்வைத்த அன்பொழிப்பபெறுது உறுதியுடைய வராய்க் காஞ்சியில்வசிக்கவேண்டுமென்க.

(௧0௧)

பாதகமிசுதியோரபதிதாழ்நாக்கர்கள்
போதமிலகயவாகன்புலையாராயினு
மாதாவண்கா ஞ்சியின்வதிவராயிடுற
கோதறுகலியினின்புத்திகுமொவா.

(இ - ள்.) பாதக மிகுதியோர பதிகர் மூர்க்கள்கள போதம் இல் கயவர்கள்புலையர் ஆயினும் - அநிபாதக முதலியற்றைச் செய்தவர் வீரதாநிகளாயினையே விட்டவர் மூர்க்கள்கள் அறிவிலலாத மூடர்கள இயிந்த சண்டாளர்கள் என்று சொல்லப்பட்ட இவர்களாயினும், மாதர் வண்காள்களியில் ஞ்சியர் ஆயினும் - அமுரிய வளப்பதையுடைய காஞ்சிப்பதியில் வாசஞ்செய்யப் பெறுவாராயின், கலியினில் கோதறு முத்திகுமொவா - கலியுத்தில் குற்றமற்ற முத்தியடைவார்கள். (௭ - று)

இக்கலியுத்தில் பாதகமிசுதியோர் முதலானவர்கள் யாவராயினும் காஞ்சியில் வசிக்கப்பெறுவாராயின் முத்தியடைவார்களென்க.

(௧0௨)

ஒளவியங்கொல்களவாதிமிக்குடைக்
கொளவைகா கொடுகிறதகலியுத்தினை
தெய்வதக்காஞ்சியந்தேயத்தன்மிமற்
தெவ்விடத்தெய்தினுமுத்தியிலலை.

(இ - ள்.) ஒளவியம் கொல்களவு ஆகி மிக்குடை செளவைகர் கொடுகிறதல் கலியுத்தினை - பொருமை கொல்களவு முதலிய தீக்குணங்களையும் தீச்செயல்களையு மிகுதியாகவுடைய தன்பாதகங்கொடிய பாதகங்கள் மிகுந்த கலியுத்தினை, தெய்வதக்காஞ்சியம் தேய்த்த அன்றி-தெய்வத்தன்மை பொருந்திய காஞ்சி நகரத்திலல்லாமல். மற்று எவ்விடத்து எய்தினும் முத்தியுடைய - வேறொத்தவிடத்திற் சென்ற போதானும் விடுபெறில்லை. (௭ - று)

பொருமை முதலிய தீக்குணங்கொடுக கொலை முதலிய தீச்செயல்களையு மிகுதியாகவுடைய கலியுத்தில் காஞ்சிநகரமன்றி வேறு நகரங்களில் முத்தியில்லை அமென்க.

(௧0௩)

காஞ்சிப்புராணம்

இல்லைவைதிகநெறியில்லைநல்லற
 இல்லைநால்வருணமாச்சிரமயில்லையா
 மில்லைமாணக்கர்களில்லையாரிய
 ரில்லைநல்லொழுக்கமுங்கலியினென்பவே.

(இ - ள்.) கலியில் வைதிக நெறி இல்லை நல்லறம் இல்லை நால் வருணம் ஆச் சிரமம் இல்லை யாம் - கலியுகத்தில் வேத வொழுக்கமுமின்று நல்ல தருமங்களுமின்று அந்தணர்முதலிய நான்கு வருணங்கள் பிரசரியமுதலிய வாச்சிரமங்களுமின்றும், மாணக்கர்கள் இல்லை ஆரியர் இல்லை நல் ஒழுக்கமும் இல்லை - நல்லசீடர்களுமின்று ஆசாரியர்களுமின்று நல்லொழுக்கமுமின்று. (எ - று)

கலியுகத்தில் வேதநெறியும் அந்நெறியிற்கூறும் நல்லற முதலியனவுமின்றா மென்க, (க0ச)

வைதிகைசவநூன்மானக்கோளிலை
 பொய்யிலைந்தெழுத்திற்கண்மணியிற் பூதியி
 லைமுகப்பிராணிடத்தன்மயிவ்வுகத்
 தெய்திடுமிருபிறப்பாளர்க்குலையே.

(இ - ள்.) இவ்வுகத்து எய்திடும் இருபிறப்பாளர்க்கு - இக்கலியுகத்திற் பிற க்கு மந்தணர்களுக்கு, வைதிகை சைவநூல்மானம் கோள்இல்லை - வேதாகம நூற்பிர மாணங்களை கொள்ளுதலுமின்று, பொய்யில் ஐந்தெழுத்தில் கண்மணியில் பூதியில் ஐமுகப்பிராணிடத்து அன்பும் இல்லை-அழிவில்லாத வஞ்செழுத்தில் உருத்திராக்கமணி யில் விபூதியில் சதாசிவமூர்த்தியாகிய விறைவனிடத்தி லன்புண்டாதலுமின்று.(எ-று)

கலியில் அந்தணர்களுக்கு வேதமுதலியவற்றி லன்புண்டாத லின்றாமென்க.

தாபதப்பிருகுமெய்த்தீசிகெளதமன்
 சாபமன்றியுங்கலிதோடத்தான்மிகத்
 தேய்பொருட்பாஞ்சராத்திரமபவத்தமாம்
 ப்ரபநூலுறுதியேபனவர்க்குண்டரோ.

(இ - ள்.) பனவர்க்கு தாபத பிரகு மெய்த்தீசி கௌதமன் சாபம் அன்றியும்- பார்ப்பாருக்குச் சடைமுடியுடைய பிரகுமுனிவர் மெய்நெறியுடைய தீசுமுனிவர் கௌதம முனிவராகிய விவர்களுடைய சாபமல்லாமலும், கலிதோடத்தால் மிகதேய் பொருள் பாஞ்சராத்திரம் பெளத்தம் ஆம் பாவ நூல் உறுதியே உண்டு - கலிதோ டத்தினர் பொருள் சிறிதுமில்லாத பாஞ்சராத்திரம் பெளத்தமாகிய பாவ நூல் களிற் கூறும் வன்மொழிகளிடையே நிச்சயமுண்டாகும். (எ - று)

பார்ப்பாருக்குப் பிரகு முதலியோரிட்ட சாபத்தினாலும் கலிதோடத்தி னாலு முண்மைப்பொருள் சிறிதுமில்லாத பஞ்சராத்திர முதலிய பாபநூல்களிற் கூறும் பொருளுண்மையிலேயே மனநிலைபெற்றிருக்குமென்க. (க0ச)

யாதுகொல்கலியதனியல்புமங்கதற்
 கேதமுமதன்மினறகாஞ்சிக்கின்மையு
 மோதுதிவிரித்தெமக்கெனவுரைத்ததுஞ்ஞ்
 சூதமாமுனிமுனிவராக்குர சொல்லினான்.

சிவபூஜ்ஞனியப்படலம்.

(இ - ள்.) கலியதன் இயல்பும் - கலியுகத்தினுடைய தருமமும், அந் தருமம் யாது - அதற்குண்டாகிய குற்றமும் என்னை, அதன்மீறைய காஞ்சிக்கு இனமையும் - அந்தயுகத்தின் தன்பங்காட்சிகரத்தத்தில்லாமையும், எய்க்கு விரித்து ஒதுகினை உரைத்தலும் - எங்களுக்கு விரித்துச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்கவும், சூதாமுனி முனிவர்க்குச் சொல்லினான் - சூதமுனிவர், நைமிசாரணியமுனிவர்களுக்குக் கூறத்தொடங்கினான். (எ - று)

நைமிசாரணிய முனிவர்கள் கலியினியல்பு முதலானவற்றைக் கேட்கச் சூதமுனிவர் கூறத்தொடங்கினான். (க௦௭)

கலிநிலைத்துறை.

சுகமெலாமலைமாதொடுந்தன்னகத்தொடுக்கிப்
பகலிராவுளதிலதெனும்பகுப்பிலக்காலைப்
புகழ்படைத்ததானொருவனேவையகமுன்போல
வகிலலோகமும்படைத்திடக்கருணைசெய்தருளி.

(இ - ள்.) சுகம் எல்லாம் மலைமாதொடும் தன் அகத்து ஒடுக்கி - எல்லா வுலகங்களையும் பார்வதியாரொடு தன்னுளொடுக்கி, பகல் இரா உளது இலது என்னும் பகுப்பு இல் அக்காலை-பகற்பொழுதென்று மிராப்பொழுதென்று முள்ளதிடு வென்று மில்லாததிடுவென்று மறியப்படும் பகுதியில்லனவாயிருக்கும்சங்காரகாலத்தில், புகழ்படைத்ததான் ஒருவனே வைகி - அழிவில்லாதவென்று புகழ்பெற்றதானொருவனே நிலைபெற்று, முன்போல அகிலலோகமும் படைத்திட கருணைசெய்தருளி - முன்போலஎல்லாவுலகங்களுமுண்டாக்கத்திருவுளத்திலெண்ணி. (எ - று.)

தன் சத்தியினின்றும் தோன்றிய வுலகங்களை அச்சத்தியோடு தன்னுளொடுக்கிரிந்தும் அச்சங்காரகாலத்தில் தானொருவனே நின்று புனருற்பவஞ் செய்வா னெண்ணியென்க. (க௦௮)

அறிவும்விச்சையுஞ்செய்கையுமடைவுறத்தேதாற்றி
வெறிமலர்த்தவிருக்கைவேதியனைமுன்படைத்து
மறைகளீந்துபின்மாயனையும்பறையுலகை
முறையிலீன்றறித்தருளினன்முக்கணம்பெருமான்.

(இ - ள்.) முக்கண் எம்பெருமான் இச்சையும் அறிவும்செய்கையும் அடைவுறதோற்றி - மூன்றுகண்ணுடைய எமதினைவன் இச்சைஞானம் கிரியைஎன்னு மூன்று சத்திகளையும் முறையே தோற்றுவித்து, வெறிமலர் தவிச இருக்கைவேதியனை முன்படைத்து மறைகள் ஈந்து - நறுமணங்கமமுந் கமலாசனத்தையுடைய பிரமனை முன்னர்ப்படைத்து அவனுக்கு வேதங்களைக்கொடுத்து, பின்மாயனை உம்பறா உலகை முறையில் ஈன்றறித்தருளினன் - பின்னர் திருமாலையுந் தேவர்களுய் மெல்லாவுலகங்களையும் முறைமையாகச் சிருட்டித்துக் காத்தருளினன். (எ - று)

சங்கார கருத்தாவாய்நின்ற இறைவன் இச்சைமுதலிய சத்திகளையும் பிரமன் முதலாயினையுந் தோற்றுவித்தனென்க. (க௦௯)

மன்னுநான்முறைவேதியர்மன்னவர்வணிகர்
பின்னுளொருடண்வீடறம்பெருமடபொருள்காம

மென்னுநான்கினைபிசைவுறதேதாற்றியிரான்கிற
பன்னுசீருகப்பெயரியநானகையுமாடடைததான.

(இ - ள்) மன்னுநான் மறை வேதியா மன்னவர் வணிகர் பின்னுளோர் உடன் - விவெபறற நான்கு வேதங்களை யுணர்ந்த அந் தன்ன ரரசா வைசியா குக்திரராகிய இவாகளுடன், அறம் பெரும்பொருள் காமம் வீடு என்னும் நான்கினை இசை உறதோற்றி - தருமாதத காமமோக்ஷமென்று சொல்லப்படும் நான்கினையும் அவ்வவர்க்குப் பொருத்தவுண்டாக்கி, இந்நான்கில் ஸா பன்னு உகம் பெயரிய நான்கையும் ' உத்தான - இவ்வறமுதலிய நான்கினின்றும் யாவரானும் புத்தூதனாகக்கப்பட்ட யுகங்களென்று பெயருடைய கிருத்தமுதலிட நான்கு யுகங்களை யுருண்டாக்கின

அந்நீணா முதலாயினுடையும அவவவாசுடருரிய அற முதலியவற்றையும்
ஆவ்வறமுதலிய நீட்டித்தருரிய கிருத்திய முதலியவற்றையு முண்டாக்கினனென்க

கனிந்தகா தலாலன்னவைகாஞ்சியைகதுறுகி

யனந்தபுரப்பநாபீசுசுரந்தனக்கயல்வடபான்

மனநதனழத்திடச்சிவகருமிசிழவிநாணமலாகள

புனைநதுபோற்றிநின்றருந்தவமாற்றிடுமென்பாழுது.

(இ - ஈ) அனைவை கணிதகாகலால காஞ்சியை குறிதி - அவ்வங்கங்கள் ஆசைப்பெருக்கினால் காஞ்சியை வந்தடைந்து, அனந்தபதம் நாபீச்சரந்னைக்கு அயல வடபால மனந்தழைத்திட சிவக்குறி நிறுவி - அனந்தபதம்நாபீச்சரந்நக்குப் பக்கமா புள்ள உத்தரத்தில் மனந்தழையுமாறு சிவவிட்கப்பதிட்டைசெய்து, நாளமலர்கள் புனைதுபோற்றி நன்று - அனந்தலாந்த மலாங்கை கொண்டருச்சித்து வழிபட்டு நன்று, அருந்தவம் ஆற்றிமெப்பொழுது - அரியதவத்தைச் செய்துவருகிறை காலத்தில் (ஏ -று)

அவ்வுதகன காஞ்சியை யடைநது ிசுவலிங்கங்கண்டு வழ்பட்டுத் தவரு
செய்து வருங்காலத்தினெனக. (ககக)

கம்பநாயகாவிடைமீசைக்காட்சித் திருமுறை

யிமபாஸேட்டதுவிளமபுமினறநுதபெனறருள

வமபுலாமலா தூட்தொழுத ஹஞ்சிவாழ், தடுகடுதது, த

தமிழரான திருகங்குண பழனிவாச ஸாந்ரும.

(இ - ன) கம்பராயன் விடைமிகச் காட்டி நன்றளி - ஏகாம்பரநாதா வீடபா
 ஞடராயக காட்டுவோடு, திமபாட்டது விளம்புமின தரூதம் எனது அருள் -
 இ - யவகல் சீகா ன் பருடியணைச் சம்பயங்குள் கொடுப்பினோடு பெணறருள்
 செய்ய, வடிவ உலாவுவாய் பொருது இவாருளி விழுவோடு - நா மணங்கமழ
 மலா னோத னாய் கண்டாகாராயகப் பண்ணுத தாந்தரே ளெய்து, கம்பரான எந்நா
 உகாசன இரண்டது சான்றிய - தமது பெருமிக் குலவனெய்து சம்பகன் தனைச் சொல்
 வதயதிராசுப் (இ - ன)

[illegible]

நா 1, பள்ளி முதல்கூடுபணிவனாத்தென்பா,

சுருட்டிட்டு உயர்ப்பகுதிகளைக் குத்தி உடையம்

சிவபூசனணியப்படலம்.

பெருமரீ பகுத்தெங்களுக்கருளெனப்பேசித்
திருவடித்துணைபழிச்சலுஞ்சேவுடைக்கொடியோன்.

(இ - ள்.) பணிவனா தென்பால் நாரும் வானமும் நல்கிடும் கருமபூமியை - இமமலைக்குத்தென்பக்கவிழ்ந்ந ரகதன்பத்தையும் சுலங்கப்போகததையுங் கொடுக்குங் கருமபூமியை, யாம்பகுத்து ஆள்கருத்து டையேம் - நாங்கள் நால்வரும்பகுத்து ஆளவேண்டுமென்னுங் கருத்து டையவராய்நுக்கின்றோம், பெரும - எங்கள் பெருமானே! நீ எங்களுக்கு பகுத்து அருள் எனப் டேசி - தேவரீரே அடியேங்களுக்கதனைப் பாகுபடுத்தித்தருவீமென்று பிரார்த்தித்து, திருவடித்துணை பழிச்சலும்-இமணி உலக வடிகளைத் தோத்திரஞ்செய்யவும், சே உடை கொடியோன்-விடபக்கொடியையுடைய இறைவனார். (எ - று)

இமமலைக்குத் தென்பாலுள்ள கரும பூமியை நாங்கள் பகுத்தாளவேண்டினோம் அருள் செய்வாயென்ன விறைநொர் கூறுவமென்க. (ககக)

அறுவீரீங்குநீநெடியிநீநீதம்.

கருமநிகழ்பாரதமாம்வருடமிசை சக்காலப்பேரிறைமைநுப்பா
லிருவினே மாண்டளவையொன் றொழிந்தபதினொருநான்கிலக்கமேலா
லிருபதினாயிரமுறுகவிங்கவற்றைநாலவியிரமுமேயு மாற்றல்
வருமுறையிற் கூறுபடுத்துதலுமென்றருள செய்துவருககலுற்றான்.

(இ - ள்.) கருமநிகழ் பாரதமாம் வருடமிசை - இருவினையின்கும் பரத கண்டத்தில், தம்பால் காலப்பேர் இறைமை இருவினேம் - உங்கரிடத்தில் கால மென்கின்ற பெரிய அரசுத்தன்மையின்கும் பரதநாடு, ஆண்டளவை-அக்காலத்தினை வை, ஒன்றொழிந்த பதினொருநான்கு இலக்கமேலால் இருபதினாயிரம் உறுக - நாற்பத்துமூன்று லக்ஷத்து இருபதினாயிரம் வருடமென வழங்க்கடகத, இங்கு இவற்றை நால்வீர்க்கும் எயும் ஆற்றல் - இன்னொருவருடங்களை உங்கள் நால் வருக்கும் பொருந்துமவையாக, வருமுறையிற் கூறுபடுத்துதலுமென்றான் அருள் செய்துவருக்கலுற்றான்-வருகின்ற முறைமையினால் பங்கிட்டுக்கொடுக்கின்றோமென்றருளெடுத்து அதனை வகுத்துச் சொல்ல தொடங்கினார் (எ - று)

இப்பரதகண்டத்தில் உங்களுக்குக் காலமென்கிற பேரரசுத்தன்மையைத் தந்தோம். அக்காலம் நாற்பத்து மூன்று லக்ஷத்து இருபதினாயிரம். இவற்றை உங்களுக்குப் பகுத்துக் கொடுக்கின்றோமென்க. (ககச)

அருள்பயக்கும்வீடுதவும்காண்முனையாங்கிருதயுரமுத்தோயாதி
தெருள்பயக்குமறம்பயக்குநதிரேதாநீயினோர், யுக்காண்செப்புங்காலைப்
பொருள்பயக்குவாபரநீயிவாசகியாயபொலிவுபெறுகாமென்ற
மருள்பயக்குங்கலியுகநீபுறருக்குமினையோபாய்வப்பங்குவாயால்.

(இ - ள்.) செப்புங்காலை - நான்கு யுகங்களையும் நோக்கிக் கூறுமபொழுது கிருதயுகம்-கிருதயுகமே, அருள்பயக்கு வீடுதவும்காண்முனையாம்-அருளையுண்டாக்கு முத்திறெறியைத் தரும் புத்திரனியாகலான், ஆகி மூத்தோய் - வனைய மூவர்க்கும் மூத்தவனாவாய், திரேதாநீ-திரேதாயுகமே, நீ, பெருள்பயக்குவ அறம்பயக்கும இனையோய் காண் - முத்திறெறிக் கெதுவாகிய ஞானத்தை யுண்டாக்குந் தருமத்தைக் கொடுக்கத் தன்மையினால் கிருதயுகனுக் கினையனாவாய், துவாபரநீ - துவாபரயுகமே நீ, பொ

ருளபயகமும் - அத்தருமத்திற் கேதுவாகிய பொருளைக்கொடுக்குந்தன்மையினால்-இவர்க்கு இனையாய் - மேற்கூறிய இருவர்க்கு மினையவனாவாய், கலியுகம் நீ - கலியுகமே நீ, பொலிவுபெறு காமம் ஈன்ற மருள் பயக்கும் - பொலிபெற்ற காமத்தினாலுண்டாகும் மயக்கத்தைக் கொடுக்குந்தன்மையினால், மூவருக்கு மிளையோயாய் வயங்குவாய்-ஏனைய மூவர்க்குங் கடைப்பட்டவனாய் விளங்குவாய், (எ - று)

கிரேதாயுகம் முத்திக்கேதுவாயும், திரேதாயுகம் அவ்வீட்டைக்கூட்டும் அறத்திற்கேதுவாயும், துவாபராயுகம் அவ்வறத்தை வளர்க்கும் பொருளுக்கேதுவாயும் கலியுகம் அப்பொருளை யீட்டுமிடையிற் சிற்றின்பத்தில் மயக்கத்தைத் தருந்தன்மையாய்மிருத்தலி னம்முறையே மூத்தோயினையோயென வகுத்ததென்க. (ககடு)

வேதியனே கிருதாயுகம் வேல்வேந்தன் திரேதா மெய்வணிகன்றானே யோதுவாபரமேனோன்கலியாகுமியம்முறையானுமக்குவைத்த வேதமிலிந்நாற்பத்துமூன்றிலக்கத்திருபதினாயிரமாமாண்டும் பேதமுறு மீனாந்துகூறுகப்பகுத்தந்தப்பிரிவினமன்றே.

(இ - ள்.) கிருதாயுகம் வேதியன் திரேதா வேல் வேந்தன் ஓது துவாபரம் மெய்வணிகன் ஏனோன் கலியாகும் - கிருதாயுகமே நீ அந்தணனாவாய் திரேதாயுகமே நீ வேலேந்திய அரசனாவாய் சொல்லப்பட்ட துவாபரமே நீ உண்மையையுடைய வைசியனாவாய் கலியுகமே நீ சூத்திரனாவாய், இம்முறையால் உமக்குவைத்த எதம் இல் இந்நாற்பத்து மூன்றிலக்கத்து இருபதினாயிரம் ஆம் ஆண்டும் - இம்முறைமையினாலுந் கணல் வருக்கும் வகுத்த குற்றமில்லாத இந்நாற்பத்து மூன்று லக்ஷத்திருபதினாயிரமாகிய வருடங்களையும், ஈனாந்து கூறாக பேதமுறப்பகுத்து அப்பிரிவில் - பத்துப்பங்கு, க்கி அதனை வெவ்வேறாகப் பங்கிட்டு அப்பங்கில். (எ - று)

யுகங்களைச் சேஷ்டகனிஷ்டமுறையாக வைத்ததே யல்லாமல் நான்கு வருணங்களாகவும் வகுத்து அவைகளுக்கு வகுத்த ஆண்டுகளையும் பங்கிட்டு அப்பங்கி வென்க. (ககக)

கிருதமோர்நாற்கூறுமுக்கூறு திரேதாவுங்கிளந்துகூறு மிருகூறுதுவாபரமுமொருகூறுகலியுகமுமெய்துவிராற் பெருவாய்மைமறையாகநாற்குலத்துமனைவியர்பாற்பெறுஞ்சேய்கட்கு வருகூறுமில்வாறேநான்குமூன்றிரண்டொன்றுவழக்கமாமால்.

(இ - ள்.) கிருதம் ஓர்நாற்கூறும் திரேதா முக்கூறும் துவாபரம் கிளந்துகூறும் இருகூறும் கலியுகம் ஒருகூறும் எய்துவீர் - கிருதனே நீ நான்கு பங்கினையும் திரேதனே நீ மூன்றுபங்கினையும் துவாபரனே நீ வகுத்துச்சொல்லுமிரண்டு பங்கினையும் கலியனே நீயொருபங்கினையு மடையுங்கள், பெருவாய்மை மறையாக நாற்குலத்து மனைவியர்பால் பெறும் சேய்கட்கு-பெரிய வேதத்தினுண்மையாக விதித்த விதி முறையாக அத்தணர்முதலாகச் சொல்லப்பட்ட நான்கு குலப்பெண்களிடத்திலுண்டாகும் பிள்ளைகட்கு, வருகூறும் இவ்வாறே நான்கு மூன்று இரண்டு ஒன்று வழக்கம் ஆம் - வருகின்ற பங்குமிப்படியே நான்காகவும் மூன்றாகவு மிரண்டாகவுமொன்றாகவும் பகுத்துக்கொடுப்பது வழக்காகும். (எ - று)

வருணங்களை நான்காக வகுத்துபோல் ஆண்டுகளையும் வகுத்ததாம் நாற்குலத்து மனைவியர் பெறும் பிள்ளைகட்கும் நான்கு மூன்றிரண்டொன்றாக வகுப்பதே வேவ்விதயாமென்க. (கக௭)

சிவபூண்ணியப்படலம்.

இவ்விடையேற்றக்கடவுண்முறையானேயெழிற்கிருதமு.
 எவ்வமறுநாற்பாதமுப்பாதமிருபாதமொருபாதத்தாறு
 சொவையறநடத்திடநீர்காசினியைநடாத்திடமின்முதன்
 மொவியமிலம்புயத்தோனிரவிமாலிவர்முறையேயிறைவரா.

(இ - ள்.) எழில் கிருத முதலீர் இ விடை எறு அறக்கடவுள் - அழகுபொருந்திய கிருதமுதலானவர்களே நமக்கூந்தியாயிருக்கின்ற இந்தவிடப்பமாகிய தரும தேவதை, தம்மை முறையானே எவ்வம் அறு நாற்பாதம் முப்பாதம் இருபாதம் ஒருபாதத்தால் கொளை அறநடத்திட - உங்களுவ்வனாயுமுறையே குற்றமில்லாமல் நான்குபாதத்தாலும் மூன்றுபாதத்தாலு மிரண்டுபாதத்தாலு மொருபாதத்தாலுத் தன்பயில்லாமனடத்த, நீர் காசினியை நடாத்திடமின் - நீங்களுலகத்தை நடத்துங்கள், முதல் மூவிர்க்கும் ஒளவியம் இல் - அம்புயத்தோன் இரவி மால் இவர் முறையே இறைவர் ஆவார்-கிரேதமுதலிய மூவிர்க்கும் பொருமையில்லாத பிரமன் சூரியன் திருமால் என்னுமிவர்கள் முறைமையாகக் கடவுளாவர். (எ - று)

யுகங்களே நம்முடைய ஆர்தி தரும தேவதையாகும் உங்களை இத்தரும தேவதை நான்கு மூன்றிரண்டொன்றென்னும் பாதமாக நடத்தும் தன்மூவர்கு அநி தேவதை முறையே பிரமன் சூரியன் திருமாலாவறென்க. (ககஅ)

தீமையேமிகப்படைத்தகலியிவராந்காப்பரியதிருத்தாலிந்த
 நாமநெடுங்கலிராளின்மன்பதைகள்புரப்பதற்குநாமேயுள்ளோங்க
 காமருசீருகங்காண்மற்றினை மொருமொழிகேண்மின்காதல்கூர்ந்தி
 யாமினிதுமகிழ்ந்துறையுங்காஞ்சியிடைதும்மலத்தைதெய்தாதாக.

(இ - ள்.) தீமையே மிகப்படைத்த கலி - பாபங்களை மிகவு முடைய கலியுகமானது, இவரால் காப்பரிய திறத்தால் - இத்தேவர்களால் காத்தற்கரிய கொடுமையுடையதாகலான், நாமநெடு இந்த கலிநாளில் - அச்சத்தை விளைவிக்கின்ற இந்தப்பெரிய கலியுகத்தில், மன்பதைகள் புரப்பதற்கு நாமேயுள்ளோம் - மக்களுநியைப்பாதுகாத்தற்கு நாமே கடவுகளாக விருக்கின்றோம், காமருசீர் யுகங்கள்-யாவராலும் விரும்புஞ் சிறப்பினையுடைய யுகங்களே, இன்னும் ஒருமொழி கேண்மின் - இன்னும் ஒருவார்த்தை சொல்லுகின்றேன் கேளுங்கள், காதல்கூர்ந்து யாம் இனிது மகிழ்ந்து உறையும் காஞ்சியிடை - ஆசைமிருந்து யாம் இனிமையாக மகிழ்ந்து வசிக்கும் காஞ்சி நகரத்தில், நாம் அவத்தை எய்தாது - உங்களுடைய அவச்சதைகளைவந்து பொருந்தாது.

கலியுகமானது மிகவுங் கொடுமையுடையதாகலான் தேவரால் காத்தற்கரியது ஆகலின் இக்கலியில் உயிர்களைப் பாதுகாத்தற்கு நாமே கலாவனாக விருக்கின்றோம். அன்றியும் யுகங்களே நாம் மகிழ்ந்துறையுங் காஞ்சிநகரத்தில் உங்களுடைய வேறுபாடுகள் அங்குண்டாகமாட்டாவென்க. (ககக)

வெய்யகொடுங்கலித்தீமைசிறிதுமிவனுறல்வேண்டாவில்வாறென்று
 மையகலநம்மாணவழியொழுக்கியுய்மினெனவரங்கலீந்து
 கையொளிரும்முப்படையோனருள்செய்தாநுதலினிக்கலிநாண்முத்தி
 யெய்தியிடுமிழைவுடையோர்திருக்காஞ்சியிடம்பிரியாதிருத்தல்வேண்டும்.

(இ - ள்.) வெய்யகொடுங்கலித்தீமை இவன் சிறிதும் உறல்வேண்டா - கொடுமையிருந்த கலியுகத்தின் தீமையானது இக்காஞ்சியில் சிறிதேனும்வந்தணுகக்கூடா

நுன்பயக்கும் - அத்த ன் அகல நம் ஆணை உய்யின்-இவ்வகையாக
 ர்க்கு இளையம் - ஸேலமல் நம்முடைய ஆணை - நிறுத்த பிழையுங்கள்
 நீ, பொலிவுபெறு வுரைக்கோர்கொத்து, கையொளிரும் மழுப்படையோன்
 கும் மயக்கத்தை பரசாயுதமேயுதிய இறைவர், அருள்செய்தாளுதவின் - அத்த
 வனைய மூவரவ்வுல், இ கலிநாள்முத்தியெய்தியிடம் விழைவுடையோர்-இக்கலியுகத்
 தில் முததியடைதல் வேண்டெமென்னும் விருப்பமுடையோர், திருக்காஞ்சியிடம் விநா
 யாதிருத்தல்வேண்டும் - காஞ்சித்தளியில் நீங்காதிருத்தல்வேண்டும். (எ - று)

கொடுமைசிறந்த கலியுகத்தினுடைய சீமை இக்காஞ்சியில் சிறிதும் வந்த
 ணுகக்கூடாது இது நம்முடைய ஆணை. இவ்வாணையின்வழி நீங்கள் நடந்து பிழை
 யுங்கள் என்று வரத்தந்தரரசரின் இக்கலியுகத்தில் முததியடைய விருப்பமோ
 காஞ்சி நகரத்தைப் பிரியாதிருத்தல் வேண்டெமென்க. (கஉரு)

நந்திபிராக்ருள்பெற்றுச் சனற்குமரனவிற்படி வியாதமேலோ
 னிந்துவாழ்சடைப்பெருமான் நிருவடி காண்பதற்கே துவதிவெய்வானை
 வந்திலெனக்குரைசெய்தவரும்பொருளிற்குமக்குரைத்தேனாயினான்
 சிந்தையீர்தெளியினெனசூகமுனிமுனிவரர்க்குத்தெருட்டினான்.

(இ - ள்.) சனற்குமரன் நந்திபிரானருள்பெற்று நவிற்படி சனற்குமர
 முனிவர் நந்தியெம்பெருமானுடைய திருவருள்பெற்றுச் சொல்லிய நுணர்வடி,
 வியாதமேலோன - மேலோராகிய வியாச முனிவர், இந்துவாழ் சடைப்பெருமான்
 திருவடி காண்பதற்கு ஏது இதுவே என்ன - சந்திரன் வாழ்கின்ற சடை முடியுடைய
 இறைவரது திருவடியைக் காண்டற்கு இதுதான் ஏதுவென்று, எனக்கு உரைசெய்த
 அரும்பொருள்-அவ்விடத்தில் எனக்கு உடனே சித்த பொருளை, இந்ருய்யுக்கு உரைத்
 தேன் - இவ்விடத்தில் உங்களுக்கு ஏதென்று சொன்னேன், அறிவின் ஆற்ற சிந்தை
 யீர் தெளியின்ன - அறிவிரசிறந்த சிந்தையுடையவாக்ளை தெளியுங்களென்று,
 சூதமுனி முனிவரர்க்குத் தெருட்டினான் - சூதமுனிவர் நைமிசாரணியத்திற்குடிய
 வசிட்டர் முதலான முனிவர்களுக்குச் சொல்லியருளினார். (எ - று)

நந்திபெருமான் திருவருள்பெற்றுச் சனற்குமர முனிவர் வியாசமுனிவருக்
 கோத அம்முனிவர் இறைவன் நிருவடி காண்பதற்கு ஏதுவாயுள்ளது இதுவே என்று
 எனக்கருள யான உங்களுக்கு அவ்வுண்மை தெளியச் சொன்னேனென்று சூதமுனி
 வர் வசிட்டர் முதலிய முனிவர்களுக்குத் தெளிவுபடக் கூறினாரென்க. (கஉக)

சில ழுண்ணிப்பட்டலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - உஎசக.

முதற்காண்டம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

